

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

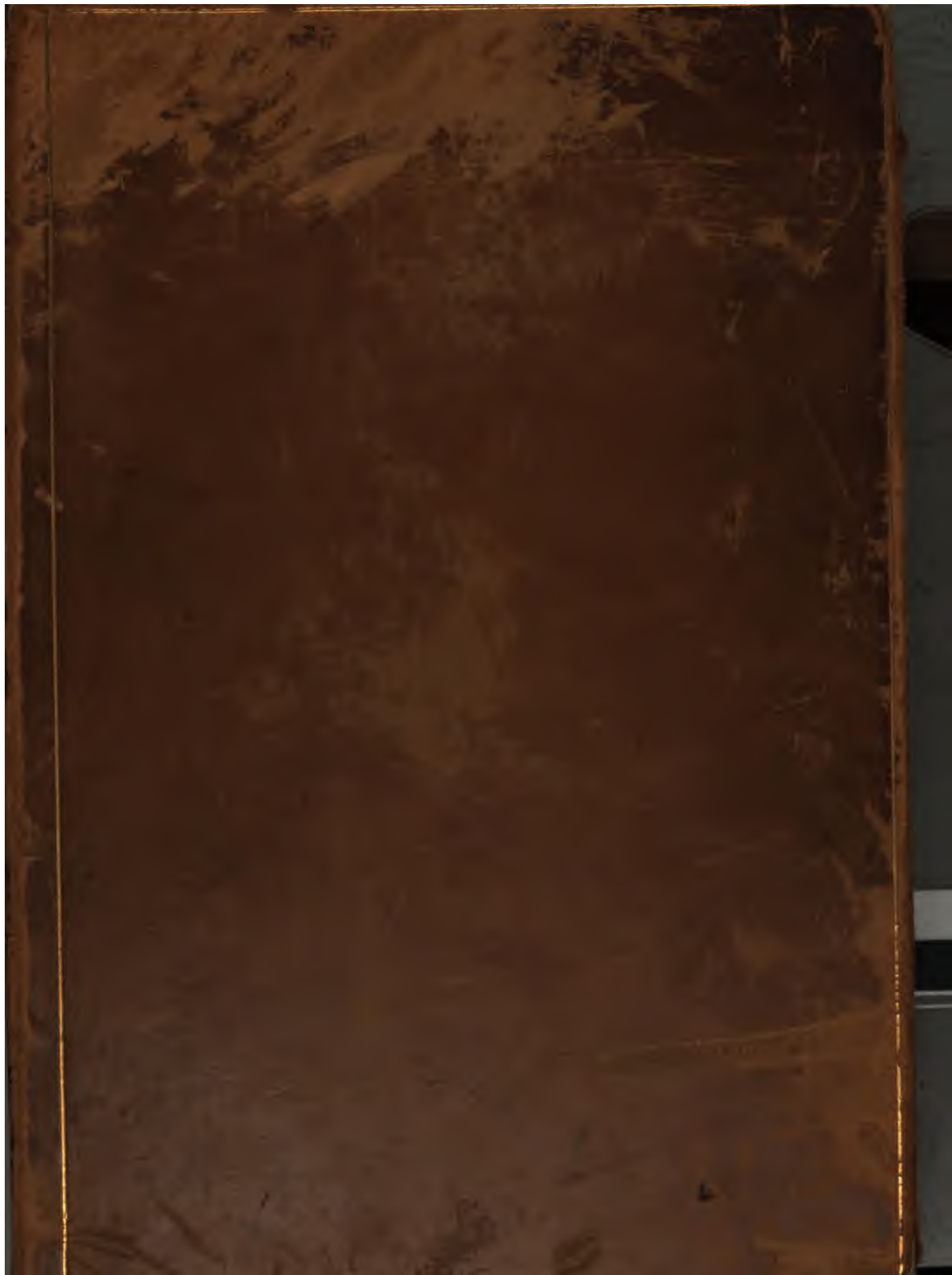
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

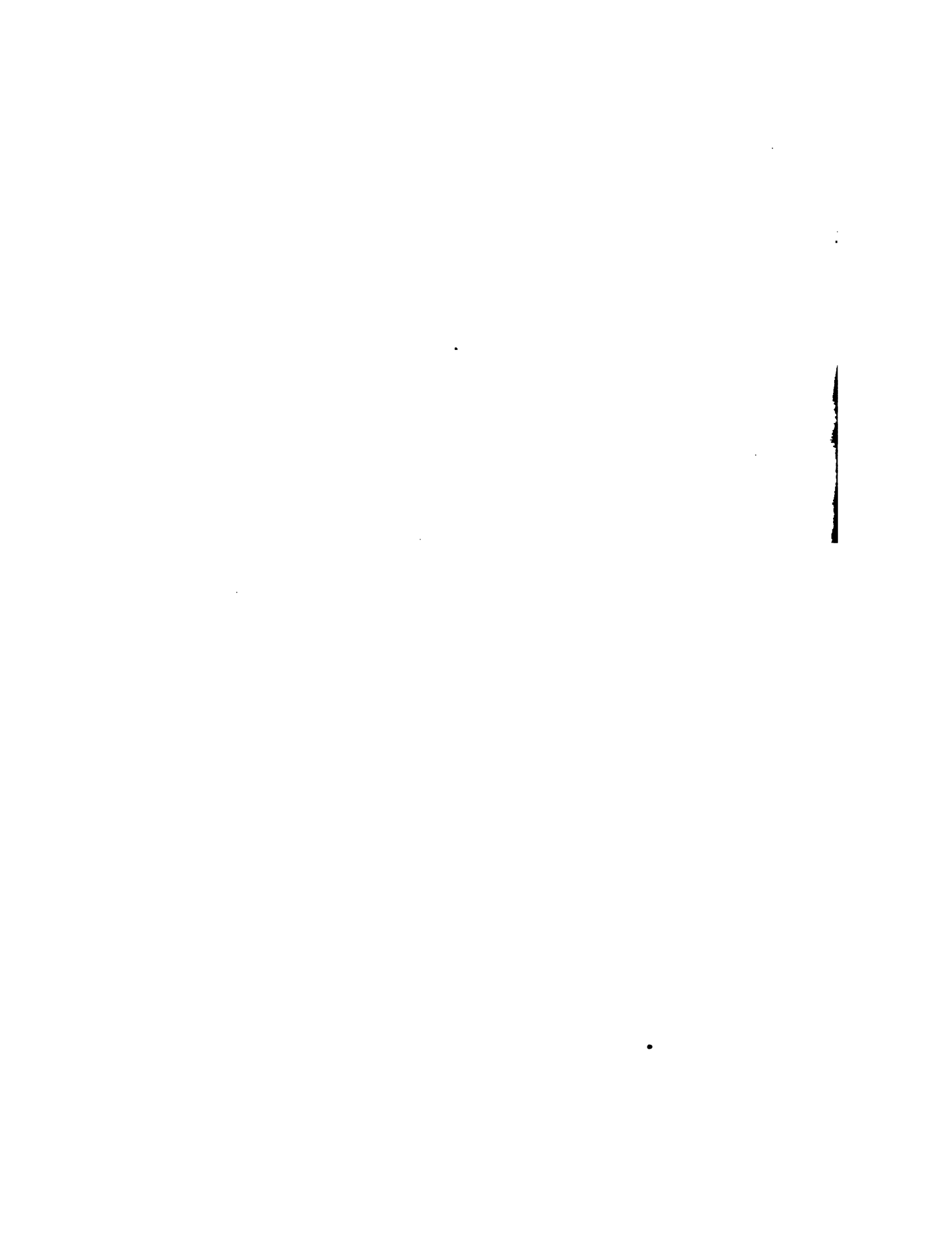
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600096135U

SUIDAE LEXICON

EX RECOGNITIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI

A. 1854.

304. S. 1.

1

1

1

1

1

1.2.468

PRAEFATIO EDITORIS.

Quae olim edidi lexica, Segueriana Apollonium Harpocrationem Pol-
lucem ex codicibus sumebam aut novis aut nondum ut par erat ex-
ploratis. Suidam Gaisfordi Bernhardique industria ita habemus orna-
tum ut instrumentum criticae amplius desiderare aliquot locis possimus,
sperare in praesentia non possimus. restat ut usu habilis parvoque para-
bilis reddatur liber et male digestus et insano pretio venire solitus. fiebat
autem qualem publica commoda poscunt, si desinebat iterare quae
semel posita sufficiunt, si a novata temere litterarum serie ad assue-
tum nobis omnibus ordinem redibat, si adnotationis nihil nisi brevissi-
mum locorum laudatorum indicem admittebat. itaque trifariam nego-
tium adortus quam commode administratum quatenus confecerim, lecto-
rum crit iudicium. quos ne quid lateat eorum quae ad causam per-
tinent, infra quas mea ex coniectura mutavi lectiones apposui.

voc. *Ἀβοριγῖνες* deerat καὶ p. 7 a 39. deerat τὸ πᾶν ἀγαθοεργία versu 3.
ὁμοιότητα: legebatur ὁμοιότητα p. 10 b 16. ποίαν: τὸ ποίαν 18. παρουσία ποιὰ
τὰ ποιὰ: παρουσία τὰ ποιὰ p. 23 a 16. ἦδη: δεῖν ἄθροες 1. ἐν ἅπαντας: ἅπαν
Ἀιδεσία 26. ἕως: ὡς ἀκέσασθαι 4. ὠρῶν: ὠραν p. 53 a 10. cf. Pindar. fr.
sel. 114 ἀκόλασον 2. ἦ: ἡ ἀκόλασον 12. εἶναι τῷ ἕτερον: τῷ ἑτέρῳ ἀκραι-
φνοῦς 1. ἀβλαβοῦς, οἰονεὶ ἀκροφανεῦς: ἀκροφανεῦς, οἰονεὶ ἀβλαβῆς Ἀλίφειρα
2. ὁ πολίτης: ὄνομα ποταμοῦ ἀμύργυμι 1. non φόρημα Lobeckius, sed ὄρημα
ἀμύναςθαι 7 et 10. ἀμύναι: ἀμύναιτο ἀμφίβιον 5. οἶοι: οἶα ἀμφιορχία
8. τινός: τινὰς Ἀμφίων 10. deerat ἀλλὰ ἀνάγγελον 1. deerat ὥζε ἀνάγκη
8. deerat τὸ p. 89 a 1. κᾶν σφαλλώμεθα: legebatur κοῦ σφαλλώμεθα ἀνάλυσις
4. ἀπὸ: ὑπὸ ἀναπειστηρίαν 15. μαθητῶν ὅσον ὦν: μαθημάτων ὅσων ἀνάρ-
γυρος 4. ἀσθενήσας: ἀσθενῆς ἀναφορεῦς 1. πληθυντικῶς: πληθυντικὸν Ἀν-
δριώνιος 2. διὰ: ἡ διὰ ἀνήρτισαν: ἀνήρτησαν ἀπλῶ λόγῳ 8. deerat οὐ
ἄποθεν 7. ἡ ὀποθεν: ἰσημέρες ἀποπάτημα 14. πάτος δὲ ἡ ὁδός. haec post 6.
κενύσαντες legebantur ἀπόπειρα 5: δὴ ἦν: δι' ἦν 7. νεοπρεπῶς: νεοπρεπεῖς
ἀπορρῦπτει ἀπονίπτει. haec post ἀπορρηῆ ponebantur. ἀποσμιλεύουσι 4. καὶ —
5. ἀποξύματα. haec ante 2. ἵνα erant. quanquam transpositiones enumerare longum est.
ἀπρόσιτος 3. ὁ ἄν: ὅταν Ἄρατος b 16. Θηριακῶ ἐπιτηδείων: Θηριακῶν ἐπιτη-
δεῖα ἀρήιος 2. πόλῃος πύργος: πόλεως πύργοι Ἀσκληπιόδοτος 8. γραφικῶν:
βασικῶν ἄτρακτον 9. ἐντείνας: ἐκτείνας βασιλικὴ διαδρομή 1. γινομένη:
γενομένη βλος b 3. εὐδαιμονιζομένων: εὐδαιμονιζόντων βλος c 10. οἶος: ὅς γα-
λεάγρυ 2. ἐμβάλλοντες: ἐμβάλλοντες γέλως συγκροτούσιος 3. γινόμενος: γενό-
μενος γεννητικὴ 12. τῆς θνητοῖς: τοῖς θνητοῖς γνωρίζω a 2. εὐεργετῆ: εὐερ-
γετῆ δαῖς 1. δᾶς δέ: δαῖς p. 274 b 4. προεγίνωσκε θεός ὅτι αἰ: ὁ προγινώσκων
θεός ἢ 6. μετασχόντα: μέλλοντα δικτάτωρ b 18. deerat τῷ διψῶ 4. διψῶ:
διψῶν Δομετιανός b 3: ἀριστοπολιτεῖαν: ἀρίστην πολιτεῖαν p. 322 a 2. υ':

οἱ ν εικάζων 2. ὕψισμα: γάσμα εἰκότων 1. ὄ: εἰ "Ἐλεα τὰς: Ἐλεάτας
 ἐμβυδόν 1. δίχα: διὰ ἐμβατεύων 4. deerat alterum τῶν p. 362 b 12. κοινω-
 νεῖν: ἐκοινώνουν 14. ἐκοινώνουν: κοινωεῖν ἐξαγώνιος 4. ποιῶσι: ποιεῖν ἐξ-
 πλοράτωρ 5. εὐπορεῖται: εὐπορεῖτε Ἐπίδαμνος 1. ἦ νῦν: τὸ νῦν ἐπικλά-
 σωσιν. omisi alterum exemplum ut repetitum ex v. ἐπικαλέσας Ἐπίκουρος b 22.
 δῖς, ὄς: δισσως ἐπιλήψει με 1. καταλάβης: καταλάβη ἐπιλογισάμενος 1.
 ἄφ': ἐφ' ἐπίπεμπτον 2. τοῦ: τὸ ἐπίστη 1. deerat καὶ ἐπιτρέχειν 4.
 ἀποδιώκειν: ὑποδιώκειν ἐπλινθεύθησαν 2. περιοκοδομημένον: περὶ οἰκοδόμημα
 μόνον ἐπώνυμοι b 8. δ' οὖν: γοῦν p. 417 b 1. νῆας: νέας ἐριπίοις 2. ἐρι-
 φθεῖς: ἐρριφθεῖς ἔρρε 6. ἔρρετε: ἔρρεσθε Ἐυετήριος 5. κατέστησεν? ἐχέγ-
 γυος 1. δι' αὐτὸν: διὰ ζωάς 1. τὸ πληθυντικόν, καί: καὶ τὸ πληθυντικόν ζωδὸς
 γενήση 1. λόπον: μόνον ἢ λύκου 5. ἐκληρώθησαν: ἐκλήθησαν ἦστην 3. ἡπα-
 τημένω: ἡμαρτημένω Θελέξινωια: Θελέξινωια Θεών g 8. deerat μὲν Θρα-
 κες 3. πρεσβυτέτης: πρεσβύτατος θριαπήδεστον a: θριαπήδεστατον θυμέλη a
 1. ἡ αὐλητική: ὁ βωμός, ἀπὸ τοῦ θύειν θυμέλη b 1. ὁ βωμός, ἀπὸ τοῦ θύειν:
 ἡ αὐλητική θυμηδία 4. θυμηδίας: θυμηδίας ἦ ἔλθη: ἔλθοι p. 524 a 36.
 ἀπεγράφετο: ἐπεγράφετο 525 b 6. ἀπέγραψαν: ἐπέγραψαν 526 a 6. ἀπὸ: ὑπὸ
 Ἰουστινιανός a 11. αὐτῷ ἐν: ἐν αὐτῷ Ἰφικρυτίδες 4. ὑποδεδεμένος: περιδεδε-
 μένος Ἰωάς: Ἰωάννης p. 548 a 18. πολυπλασίω: πολυπλασιώσ p. 552 a 17.
 deerat εἰ p. 555 b 6. σημιαντικός: σημιαντικόν Καῖσαρ 6. deerat ἡ Καλλις
 c. deerat ἄν καταβολή c 8. ἐγκλίναντες: ἐκκλίναντες p. 593 b 46. deerat ἡ κέ-
 στρος 2. deerat τὸ post βέλος Κλεάνθης 10. μισθοῦ: μισθῷ κύρβεις b 4. ἦν
 εἰδέναι? λεοντιδέης: Λεοντίδης Λεόντιος c 31. ἀνδρῶν: ἀνθρώπων Λέ-
 πρεον 8. διαφαίνεται: διαφαίνονται λογίαι 3. deerat ἡ Λυκοῦργος b 44.
 τὸ: τὸν Λυκοῦργος c 36. ἔθεισι: ἦθεισι μὰ Δία 3. οὐ pro μὰ Δία? μα-
 κρούς 3. προσήσομαι: προήσομαι Μαξέντιος 14. ψήχων: ψύχων Μάρας 18.
 μέγιστον: μάλιστα Μαρίνος b 2. Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ? Μασσανάσσης
 b 7. μὲν ἐστάναι: μεταστῆναι μέγαρον 1. μέλον: μέλει Μέλητος a 1. ἦν νεανίας:
 ἐρᾷ νεανίου 2. deerat ἦρα δὲ 9. προστάγματα: πράγματι Μελίτη 3. deerat
 τῆς p. 703 b 23. ὡς δ': ὡστ' μηνίσκους 6. καταποπιτεῖν: καταπατεῖν μή
 ποτ' εὐ 2. μή: μήτε μνημεῖον 2. ἐπὶ τοῦ: ἐπὶ τάφον καὶ τοῦ μυστήρια 2.
 μύειν: μύειν τὸ στόμα νεολαία 3. ἀμάχῳ: ἄμα τῷ Νικόλαος Δαμασκηνός
 11. ὄλη: ἄλλη νῶϊν b. δυϊκῶς: δεικτικῶς Οὐλπιανός a 14. καὶ κόσμιος? οὐ
 μὲν δὴ ἀντὶ τῆ οὐδαμῶς δὴ? πάθη a. ἀκολουθεῖν: ἀκόλουθα Παλαμήδης c
 5. ἐρρέτω: ἐρρώσθω Παμπρέπιος b 9. δυναμένων: γενομένων c 19. deerat τῶν
 p. 811 a 7. τῆ: τῆς παρέσφηλε παρέφερε, καί: παρεμφαίνεται πεπιθημένος
 πιθήσας: πεπιθήσας πόντος 2. ὁ καὶ Εὐξείνος? ποταμῷ 2. ἔχουσι: οὐσι
 προαίρεσις b 8. ἐκλογή: ἐπιλογή προσκλήσεις 1. ἄς: πρὸς ἄς Ῥωμαίων
 ἀρχή 7. μή: δὴ p. 941 b 1. ἐνῆν: ἦν σούπερβος 8. γοῦν: οὖν p. 983 b 6.
 θυσίαν? συλλοχισμός 3. καὶ τοῦς: καὶ τοῖς σύμβολον c 4. deerat ἄν σύν-
 δαλος 1. ὀμοδόλως: δόλος συνεωσμένους 1. ἠπορῆντο: ἠπόρην τὸ Ταρκύ-
 νιος 6. μετατιθεῖς: μεταθεῖς τὰ τῷ αὐτῷ 3. ἐμοὶ δὴ: ἐπειδὴ τεθμός: τέθμια
 τετραφάληρον 1. ἔχουσαν: ἔχων τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι 6. τέταρα: τέταρτον
 ὕγεια b 6. τὸ μὲν: τὸ φρεάντλης 3. μισθοῦ: μισθῷ φυγάδα 5. φυγάς:
 "τοῦ ἰδίου ἔθνους, οὗ φυγάς ὀλίγω πρότερον ἐγεγόνει, ἀπέδειξε βασιλίσαν: φυγάς
 τοῦ ἰδίου ἔθνους. — οὗ φυγάς ὀλίγα πρότερον ἐγεγόνει, ἀπέδειξε βασιλίσα p. 1128
 a 6. Ὀρέστη: Ὀρέστης χρῆμα a 16. ἴστω: ἔστω ὠκινάκης. οὐδαμῶς: οὐδ'
 ἄλλως ὠσφροντο 2. ὠσφρήσεως: αἰσθήσεως

Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σουίδα, οἱ δὲ συνταξάμενοι τοῦτο ἄνδρες σοφοὶ Εὐδήμιος ἔτιω περὶ λέξεων κατὰ στοιχείων, Ἑλλάδιος, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου, ὁμοίως, Ἐγγίσιος Ἀύγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, ὁμοίως, Ζώσιμος Γαζαῖος λέξεις ῥητορικὰς κατὰ στοιχείων, Καικίλιος Σικελιώτης ἐκλογὴν λέξεων κατὰ στοιχείων, Λογγίνος ὁ Κασσιος λέξεις κατὰ στοιχείων, Λούπερκος Βηρύτιος Ἀττικὰς λέξεις, Ὑψηστίνος Ἰούλιος σοφιστῆς ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου γλωσσῶν, βιβλίων ἐνεγέκοντα ἑνός, Πακᾶτος περὶ σαφείας Ἀττικῆς κατὰ στοιχείων, Πάμφιλος λειμῶνα λέξεων ποικίλων, περιοχὴν βιβλίων ἐνεγέκοντα πέντε. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ Ζωπυρίων πεποίηκε. Πωλίων Ἀλεξανδρεὺς Ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν κατὰ στοιχείων.

ἂ ἢ παρ' Ἀριστοφάνει ἐπίρρημα μετ' ἐκπλήξεως καὶ παρακλιτεύσεως· "ἂ ἢ, τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερε" (Plut. 1052). τὸ ἂ ἢ κατὰ διαίρεσιν ἀναγνωστόν, οὐ καθ' ἑνωσιν. ἀλλὰ καὶ ψιλωτέον ἀμφότερα· εἰ γὰρ ἔν μέρος λόγος ἦν καὶ κατὰ σύναψιν ἀνεγινώσκετο, οὐ χρεῖαν εἶχε τῶν δύο τόνων ἥτοι τῶν δύο ἔσειων. καὶ τοῦτο μὲν ἐκπλήξεως ὄν ψιλοῦται, τὸ δὲ ἂ ἢ θαυμαστικὸν δασύνεται, ὡς ἐν ἐπεγράμματι φησιν Ἀγαθίας (AP 1 34) "ἂ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλύσατο."

ἄαγές ἄθραυστον, ἰσχυρόν.

ἀαδεῖν ὀχλεῖν, ἀδικεῖσθαι, ἀπορεῖν, ἀσιτιῶν.

ἄάλιον ἄτακτον, ἀκρατής. ἄλιον δὲ τὸ μάταιον.

ἄαπτος ἀβλαβής. Ἡρωδιανός φησι περὶ τοῦ ἄαπτος ὅτι γίνεταί ἀπὸ τοῦ ἰάπτω τὸ βλάπτω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικῶς α καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι ἄαπτος, ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι. ἦ οὐχὶ κατὰ στέρησιν ἐκληπτικόν τὸ α, ἀλλὰ κατ' ἐπίτασιν, ἢ ἢ ὁ μεγάλα δυνάμενος βλάπτειν. ὥστε τὸ μὲν πρῶτον δηλοῖ πάθος, τὸ δὲ δευτέρον ἐνέργειαν. λέγεται δὲ καὶ ἄαπτος κατὰ στέρησιν ὁ ἄψυστος.

Ἄαυρίων ὄνομα κύριον.

ἄάσαι τέσσαρα σημαίνει, κορέσαι καθυπνώσαι βλάψαι λυπῆσαι.

ἄασάμην ἡμαρτον, ἰσχυράλην, ἐβλάβην, ἄιτη περιέπεισον.

ἄασχετος ἀκράτητος.

ἄατος ἀβλαβής.

ἄβαζος ἡσυχος, ἡγουν ἰσπερημένος τοῦ βάζειν, ὃ ἔστι λέγειν.

ἄβαγρὸς ὁ λεπτός.

Ἄβαι πόλις Φωκικῆ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ ἤρωος Ἄβα.

Ἄβαικινον πόλις Σικελίας.

Ἄβακήμενον ὁ μωρός.

ἄβάκησαν (Hom. δ 249) ἡγνήσαν, ἡσυνήσαν.

ἄβάλε εἶθε. ἢ βάλε.

Ἄβαντειος ὁ τοῦ Ἄβαντος. καὶ Ἄβαντιάδης.

Ἄβαντις ἢ Εὐβοία.

ἄβαξι τοῖς παρ' ἡμῶν λεγομένοις ἀβακίοις. ὁ λογοθέτης (Simeon Metaphrasta) ἐν τῷ τῆς ἁγίας Θέκλης μαρτυρίῳ "Τρύφαινα δὲ πάθει ληφθεῖσα νεκροῖς ὁμοίῳ πρὸς τοῖς ἄβαξιν ὠρᾶτο κειμένη."

ἄβαπτος ἀστόμωτος.

Ἄβαρις Σκυθίας, Σεύθου υἱός. συνεγράψατο δὲ χρησιμοῦς τοὺς καλουμένους Σκυθικοὺς καὶ γάμον Ἐβρου τοῦ ποταμοῦ καὶ καθαρμούς καὶ θεογονίαν καταλογάδην, καὶ Ἀπόλλωνος ἄφιξιν εἰς Ὑπερβορέους ἐμμέτρως. ἦκε δὲ ἐκ Σκυθῶν εἰς Ἑλλάδα. τοῦτου ὁ μυθολογούμενος διστός, τοῦ πετομένου ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῶν ὑπερβορέων Σκυθῶν· ἰδόθη δὲ αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. τοῦτου καὶ Γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιταφίῳ (στ. 20 p. 331) μνήμην πεποιήται. φασὶ δὲ ὅτι λοιμοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην γενομένου ἀνείλεν ὁ Ἀπόλλων μαντευομένους Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάροις τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑπὲρ πάντων ἐσχᾶς ποιήσασθαι· πρεσβευομένων δὲ πολλῶν ἔθνῶν πρὸς αὐτούς, καὶ Ἄβαριν ἐξ Ὑπερβορέων πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι λέγουσι κατὰ τὴν γγ' Ὀλυμπιάδα.

ὅτι τοὺς Ἀβάρις οἱ Βούλγαροι κατὰ κράτος ἄρδην ἠφάνισαν. ὅτι οἱ Ἀβάρις οὗτοι ἐξήλασαν Σαβίνωρας, μετανάσται γενόμενοι ὑπὸ ἔθνῶν οἰκούντων μὲν τὴν παρωικωνίτιν ἀκτὴν, τὴν δὲ γῶραν ἀπολιπόντων διὰ τὸ ἐξ ἀναχύσεως τοῦ ὠκεανοῦ ὀμιχλῶδες γενόμενον καὶ γρυπῶν δὲ πληθὸς ἀναφανέν, ὅπερ ἦν λόγος μὴ πρότερον παύσασθαι πρὶν ἢ βορὰν ποιήσασθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. διὸ δὴ ὑπὸ τῶνδε ἐλαυνόμενοι τῶν δεινῶν τοῖς πλησιοχώροις ἐνέβαλον, καὶ τῶν ἐπιόντων δυνατωτέρων ὄντων οἱ τὴν ἐφοδὸν ὑφιστάμενοι μετανίσταντο, ὡσπερ καὶ οἱ Σαρμάγοροι ἐλαθέντες πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὐννοῖς ἐγένοντο (Priseus p. 158 Nieb.). κλίνεται δὲ Ἄβαρις Ἀβάριδος - τοὺς Ἀβάριδας, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν Ἀβύρις. ζῆται περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Βούλγαροι.

Ἄβαρνίς ὄνομα πόλεως.

Ἄβας σοφιστής, ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών.

ἄβασάνιστος ἀνεξέταστος, ἢ ἀγύμναστος καὶ ἀδοκίμαστος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοικῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸ χρυσίον. ἐχρήσατο δὲ Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνομίας τῷ ἄβασάνιστος ἀντὶ τοῦ ἄνευ δδύνης.

ἄβάσκανος ἀψευδής, ἀνεπίφθονος. (Ioseph. B. I. 17) "ὁ δὲ μάρτυς ἀβάσκανος γίνεται πρὸς Καίσαρα τῶν Ἀντιπάρου κατορθωμάτων."

ἄβατον ἱερόν, ἀπρόσιτον, ἔρημον. καὶ ὁδὸς ἄβατος ἢ ἀπόρευτος.

ἄβαχθάνη (Matth. 27 46) λέξις Ἑβραϊκή, ἐγκαταλελειμμένος.

ἄββῦ ὁ πατήρ. οἱ μὲν παλαιοὶ ἐκάλουν πατέρα τὸν θεὸν ἐξ οικείας διανοίας, ὡς Μωυσῆς "θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες" καὶ Μαλαχίας "ὁ θεὸς ὃς ἐγέννησεν ἡμᾶς καὶ πατήρ," οἱ δὲ ἐν χάριτι ὑπὸ πνευματικῆς ἐνεργείας κινούμενοι. ὡσπερ γὰρ πνεῦμα σοφίας ἔστι, καθ' ὃ σοφοὶ οἱ ἄσοφοι ἐγένοντο (καὶ δηλοῦται τοῦτο ἀπὸ τῆς διδασκαλίας), καὶ πνεῦμα δυνάμεως ἔστι, καθ' ὃ οἱ ἄσθενεῖς καὶ νεκροὺς ἤγειραν, καὶ πνεῦμα προφητείας καὶ πνεῦμα γλωσσῶν, οὕτω καὶ πνεῦμα νιοθεσίας. καὶ ὡσπερ ἴσμεν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας, ἀφ' οὗ ὁ ἔχων αὐτὸ λέγει τὰ μέλλοντα ὑπὸ τῆς χάριτος κινούμενος, οὕτω δὴ καὶ πνεῦμα νιοθεσίας, ἀφ' οὗ ὁ λαβὼν πατέρα καλεῖ τὸν θεόν, ὑπὸ πνεύματος κινούμενος. ὁ δὲ βουλόμενος δεῖξαι γνησιώτατον ὄν καὶ τῆ τῶν Ἑβραίων ἐχρήσατο γλώττη· οὐ γὰρ εἶπε μόνον ὁ πατήρ ἀλλ' ἄββῦ ὁ πατήρ, ὅπερ τῶν παιδῶν μάλιστα ἔστι τῶν γνησίων πρὸς τοὺς πατέρας ῥῆμι. Chrysost. hom. 14 opp. 3 p. 115 Savil.

Ἄββακούμ πατήρ ἐγέρσεως· τὸ μὲν γὰρ ἄββῦ σημαίνει πατήρ, τὸ δὲ κούμ ἐγερσις, ὡς καὶ παρὰ τῷ θεῷ εὐαγγελίῳ (Marc. 5 41) "ταλιθὰ κούμ," ἤγουν ἢ παῖς ἐγείρου. ὅθεν δῆλον ὅτι διὰ τῶν δύο β γραπτέον τὸ Ἄββακούμ.

ἄββαλεν ἀντὶ τοῦ ἀπέβαλεν.

ἄβδέλυκτα τὰ μὴ μαινοῦντα, ἃ οὐκ ἂν τις βδελυχθεῖη καὶ δυσχεράνειεν. τραγικωτέρα δὲ ἢ λέξις. Αἰσχύλος Μυρμιδόνει "καὶ μὴν, φιλῶ γὰρ, ἀβδέλυκτ' ἔμοι τάδε."

Ἄβδηρα θάλασσα, καὶ ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης Ἄβδηρίτης. καὶ Φάληρα καὶ Κύνθηρα διὰ τοῦ η, Γάδειρα δὲ καὶ Στάγειρα καὶ Τόπειρα καὶ δότειρα διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Ἄβδιού ὄνομα κύριον.

ἄβέβαιος ὁ ἀσταθῆς καὶ εὐμετάτρεπτος.

ἄβέβηλα τὰ μὴ βάσιμα χωρία, ἱερά δὲ καὶ ὅσια· βέβηλα γὰρ ἔλεγετο τὰ μὴ ὅσια μὴδὲ ἱερά, παντὶ δὲ βάσιμα, καὶ βέβηλοι οἱ μὴ κεκοινωνηκότες ἱερῶν. καὶ λόγοι ἀβέβηλοι οἱ ἀπόρρητοι, καὶ ἀβέβηλος ὁ καθαρός.

Ἄβειρών ὄνομα κύριον.

Ἄβελ υἱὸς Ἀδάμ. οὗτος παρθένος καὶ δίκαιος ὑπῆρχε, καὶ ποιμὴν προβάτων, ἐξ ὧν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ προσουγαῶν καὶ δεχθεὶς ἀναιρεῖται φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κάιν. ὁ Κάιν δε γεωργὸς τεργάνων, καὶ μετὰ τὴν δίκην χειρόνως βιώσας, στένων καὶ τρέμων ἦν. ὁ γὰρ Ἄβελ τὰ πρωτότοκα τῷ θεῷ καθιερῶν φιλοῦσθεον μᾶλλον ἢ φιλοῦσθεον ἑαυτὸν καθίστη, ὅθεν καὶ διὰ τὴν ἄγνοiam αὐτοῦ προαιρέσειν ἀπεδέχθη· ὁ δὲ Κάιν δυσσεβῶς ἑαυτῷ ἀπονέμων τὰ πρῶτα γεννήματα, τῷ θεῷ δὲ τὰ δεύτερα, εἰκότως καὶ ἀπεβλήθη. φησὶ γὰρ (Gen. 4 3) "καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τινάς, προσήνεγκε Κάιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς." ὥστε διὰ τοῦτο Κάιν ἐλέγχεται, ὅτι μὴ τὰ ἀκροθίνια γεννήματα προσήνεγκε τῷ θεῷ, ἀλλὰ τὰ μεθ' ἡμέρας τινάς καὶ δεύτερα.

ἄβελτεροκόκκυξ ὁ κενὸς καὶ ἀβέλτερος.

ἄβέλτερος ἀνόητος, ἀσύνητος· βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος. οὐ μὲν Ἄ' οὐκ ὁ πλεονέκτης καὶ ἀγνώμων, ἀλλ' ὁ ἀνόητος καὶ ἐνήθης μετὰ χυνότητος. Μένανδρος ἐν Περικτῆ "ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπρόγμονα καὶ κοῦφον ἐξαπατῆ θεράπων, οὐκ οἶδ' ὃ τι οὗτος μεγαλειὸν ἔστι διαπεπραγμένον, ἐπαβελτερώσας τὸν ποτε ἀβέλτερον." λέγουσι δὲ καὶ ἀβελτέριον τὴν ἀβελτηρίαν· Ἀναξανδρίδης Ἑλένη "ἄγκυρα, λέμβος, σκεῦος ὃ τι βούλει λέγε. ὦ Ἡρόακεις, ἀβελτερίον τεμεικτοῦ. ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύκαιτό τις." καὶ ἀβελτηρία ἢ ἀφροσύνη ἢ ἀνοησία. Μένανδρος (p. 440 Nieb.) "εἰς τοῦτο ἀβελτηρίας ἤλασεν αὐτοῖς ὁ νοῦς ὡστε θάτερον μέρος τὴν κατὰ θάτερον μᾶλλον ἢ τὴν κατὰ τῶν πολεμίων εὐχεσθαι νίκην."

ἀβέλτερος νοῦς χαῦνος, εὐήθης, νέος.
ἀβελτερώτατος. Ἀριστοφάνης (Ran. 999) "τίως δ' ἀβελτερώτατοι κεχρηνότες Μαιμάτθοι Μελητίδαι κάθηται."

ἀβέρβηλος ὁ ἀκατάστατος. λέγεται δὲ καὶ ἀβύρβηλον, ἀναίσχυντον, ἀπεχθές.

Ἀβεσαλῶν ὄνομα κύριον, ὃς τοῦ ἰδίου πατρὸς Δαβὶδ κατεξανάστη, καὶ ἀνῆρέθη ἐν τῷ πολέμῳ.

Ἀβηρωθαῖος ὄνομα κύριον.

ἄβης ὁ ἀσύνητος.

Ἀβιά ὄνομα κύριον.

Ἀβιαθηνός ἀπὸ πόλεως Ἀβιαθηνῆς.

Ἀβιάθαρ ὄνομα κύριον.

Ἀβίας υἱὸς Ροβοὰμ τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος, ὃς ἐπολέμησεν Ἱεροβοὰμ τῷ δούλῳ Σολομῶντος, καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀνείλεν ἄνδρας δεκατοὺς ἀφ'. cf. 2 Chron. 13.

Ἀβίγας ποταμός.

Ἀβιέζερ ὄνομα κύριον.

Ἀβιλα πόλις Φοινίκης, ἐξ ἧς ἦν Διογέτης ὁ διασημώτατος σοφιστής. τὸ ἐθνικὸν Ἀβιληνός. Steph. B.

Ἀβίλνξ Ἀβίλνκος τὸ ἀντικείμενον ὄρος ἐκ τῆς Αἰθῦς τῇ Κάλπῃ, ἧτις ἐστὶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, κατὰ τὸν πορθμὸν τῶν Γαδείρων.

Ἀβιμέλεχ ὄνομα κύριον, υἱὸς Γεδειῶν. οὗτος ἐπάταξε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀεθέρων, ἄνδρας ὁ ἐπὶ λίθον ἕνα, ἐξ ὧν οὐκ ἀπελείφθη πλὴν Ἰωάθαμ τοῦ νεωτέρου διαδράντος, ὃς καὶ πυραπορευομένου τοῦ Ἀβιμέλεχ μετὰ τοῦ λαοῦ ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἐπάρας τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἔφη πρὸς αὐτοὺς περιβολῆν τοιαύτην. "ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικίμων, καὶ ἀκοῦσεται ὑμῶν ὁ θεός. πορευόμενα ἐπορεύθησαν τὰ ξύλα τοῦ χρῆσαι βασιλέα ἐφ' ἑαυτῶν, καὶ εἶπον τῇ ἑλαίᾳ 'βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.' καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἑλαία 'ἀφείσα τὴν πίστινά μου, ἣν ἐδόξασεν ἐν ἐμοὶ ὁ θεός καὶ οἱ ἄνθρωποι, πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων;' καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ σικκῇ 'δεῦρο, βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.' καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ σικκῇ 'ἀφείσα τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὸ γέννημά μου τὸ ἀγαθὸν πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων;' καὶ εἶπον τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον 'δεῦρο, βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.' καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος 'ἀφείσα τὸν οἶνόν μου καὶ τὴν εὐφροσύνην τῶν ἀνθρώπων πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων;' καὶ εἶπον πάντα τὰ ξύλα τῇ

ῥάμνῳ 'δεῦρο, σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.' καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα 'εἰ ἐν ἀληθείᾳ χριετέ με ὑμεῖς τοῦ βασίλευν ἐφ' ὑμῶν, δεῦτε, ὑπόστητε ἐν τῇ σικκῇ μου· καὶ εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ Αἰβάνου.' καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ὁσιότητι ἐποιήσατε μετὰ τοῦ πατρὸς μου καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν τῆς παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικίμων, εὐφρανθεῖτε ἐν αὐτῷ, καὶ εὐφρανθεῖτε γε καὶ αὐτὸς ἐν ὑμῖν· εἰ δὲ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἐξ Ἀβιμέλεχ καὶ καταφάγοι τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἐκ τῶν ἀνδρῶν Σικίμων καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ." καὶ ἀπέδρα Ἰωάθαμ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ ἤρξεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἔτη τρία, καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀναμέσον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀναμέσον ἀνδρῶν Σικίμων, καὶ ἠθέτησαν οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ τοῦ ἐπαγαγεῖν ἀδικίαν καὶ τὸ αἷμα τῶν ὁ υἱῶν Γεδειῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ. καὶ γὰρ ἀπελθὼν πολεμήσαι πύργον ὥστε καθελεῖν, καὶ προσεγγίσας τῇ θύρᾳ τοῦ πύργου ἐμπρῆσαι αὐτήν, συνεκρίβη τὴν κεφαλὴν, κλάσμα μύλου γυναικὸς ἐνεγκούσης κατ' αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς τὸν αἶροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ "σπάσον τὴν ῥομφαίαν σου, καὶ θανάτωσόν με, μὴ ποτε εἴπωσι, γυνὴ αὐτὸν ἀπέκτεινε." καὶ κεντῆσαν αὐτὸν τὸ παιδῆριον ἀνείλε. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ, ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτείνεις τοὺς ὁ ἀδελφοὺς αὐτοῦ. καὶ πῦρ σεν τὴν πονηρίαν ἀνδρῶν Σικίμων ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν κατὰ τὸν λόγον καὶ κατὰ τὴν πυρομίαν Ἰωάθαμ. Iudic. 9.

Ἀβιννα ὄνομα πόλεως.

ἄβιος. Ἀντιφῶν τὸν ἄβιον ἐπὶ τοῦ πολὺν τὸν βίον τάττει κεκτημένου, ὥσπερ καὶ Ὀμηρος (Α 155) τὸ ἄβυλον ἀντὶ τοῦ πολὺ-ξυλον. Harp.

Ἀβιούδ ὄνομα κύριον.

Ἀβισάκ ὄνομα κύριον.

Ἀβίσαυρος ὄνομα τόπου.

Ἀβίτος ὄνομα κύριον. "Ἀβίτος τὴν ἀσκητικὴν καλύβην ἐπήξασατο."

ἀβίωτον κακόν, ἀηδές, ὀδυνηρόν. "ὁ δὲ ἀβίωτως εἶχεν, εἰ μὴ κρατῆσει τῆς πόλεως." καὶ ἀβίωτος ὁ μὴ ζῶν.

ἀβλεμέως ἀφροντίστως, παρὰ τὸ μέλειν ἀμελέως, καὶ ἐν ὑπερθέσει, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ἀβλεμέως. οὕτως Ὁρίων (p. 14).

ἀβλεπτήματι ἁμαρτήματι. "ὃ δὲ φέρον ἐκαρτέρει τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀβλεπτήματα, τὰ δὲ τῶν λογικωτέρων αὐτὸν ἡγία." καὶ ἀβλεπτοῦντες. "οἱ δὲ ἀβλεπτοῦντες καὶ αἰδούμενοι ἀντοφθαλμεῖν πρὸς τὸν Φίλιππον ἐβοήθουν" (Polybius?).

Ἀβληρος ὄνομα κύριον. Hom. Z 32.

ἀβλήτα βέλη τὰ μὴ πεμφθέντα εἰς τρωσιν, καὶ ἀβλήτα διστόν τὸν κακόβλητον, ἢ τὸν καινὸν καὶ μήπω βεβλημένον, ἀλλὰ νεοπαγῆ καὶ ἀκέραιον τὸν ἴον ἐν αὐτῷ ἔχοντα. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ τος, ὅσον ἀβλής ἀβλήτος. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα ὀξύτονα σύνθετα, ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μίαν συλλαβὴν φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ παρακείμενου, διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλίνονται, εἴτε εἰς ὡσιν εἴτε εἰς ἡς εἴτε εἰς ας, ὅσον κέραιται-χαλκοκράς χαλκοκράτος ὁ χαλκῷ κεκραμένος, νεοκράς νεοκράτος ὁ νεωστὶ κεκραμένος. βέβληται - ἀβλής ἀβλήτος ὁ μὴ βληθείς, τέτρωται - ἀτρώς ἀτρώτος ὁ μὴ τρωθείς, πέπτωται - ἀπτώς ἀπτώτος ὁ μὴ πεσών, ἔγνωσται - ἀγνώς ἀγνώτος ὁ ἄγνωτος, τέθνηκα - ἡμιθνής ἡμιθνήτος ὁ ἡμιθανής.

ἀβληχρὸν ἀσθενές· βληχρὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν. Αἰλιανός "κατέστρεψεν οὖν τὸν βίον πρῶως καὶ σὺν γαλήνῃ καὶ ἀβληχρῷ θανάτῳ, ὅπερ οὖν ἔπαινεῖν καὶ Ὀμηρος (λ 135) δοκεῖ μοι."

ἀβολήτωρ καὶ ἄβολις ἢ ἄβολος ὄνος ὁ μηδέπω βεβληκῶς ὀδόντας, ἐξ οὗ γνωρίζεται ἡ ἡλικία τοῦ ζῶον. ἐκ δὲ τούτου ὁ νέος, οὐδέπω γινώμονα ἔχων· γινώμονα δε ἔλεγον τὸν βυλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τετραπόδων. καὶ ἀπογινώμονας τοὺς ἀπογεγρακότας, οὓς ἐλεοῖται τὸ γινώρισμα. καὶ ἀβόλους τοὺς μηδέπω βεβληκῶς ὀδόντας.

Ἀβοριγῖνες ἔθνος Ἰταλικόν. καὶ Ἀβοριγῖνοι δέ.

ἀβουλεῖ ἀβούλως, ἀφρόνως, ἁμαθῶς. "ὃ δὲ οὐ σφόδρα στοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως γνώμης ἀβουλότατα διεπράξατο" (Polybius?).

ἀβουλεῖν μὴ βουλεύεσθαι ἢ μὴ βουλεσθαι Πλάτων (Rp. 4 p. 437).

ἀβούλητον κακὸν ἀθέλητον, ὃ οὐ θέλει τις. καὶ ἀβούλητος ὁ μὴ βουλούμενος. Ἀβούλιτος δὲ ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ἰῶτα.

ἀβουλία ἀπαιδευσία, ἄνοια καὶ μωρία.

ἀβούλως ἀφρόνως, ἁμαθῶς, κακῶς, ἄνευ λόγον.

ἄβρα οὔτε ἡ ἀπλῶς θεράπεινα οὔτε ἡ εὐμορφος θεράπεινα λέγεται, ἀλλ' οἰκότροψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενῆς εἴτε μὴ. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ "μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφῶν ταῖν δυοῖν ταύταιν, τρέφει δὲ παλλακὴ τις τοῦ πατρὸς αὐτάς, ἄβρα τῆς μητρὸς αὐτῶν γενομένη." καὶ Σικωνίῳ "ἄβραν γὰρ ἀντωνούμενος ἐρωμένην ταύτην μὲν οὐ παρέδωκ' ἔχειν, τρέφειν δὲ χωρὶς, ὡς ἐλευθέρῳ πρόπει. ἄπιστον ὦμιμν, εἰ τὸ χρυσίον λάβῃ ὁ γέρον, θεράπειναν εὐθὺς ἡγορασμένην ἄβραν ἔσεται." Ἰάμβλιχος (Babylon.) "ἐπεὶ δὲ τοῦτο χαλεπὸν ἦν καὶ σπάνιον τι τῆς τε οἰκοτροφῆς φυλαττούσης καὶ ἄβρας τινὸς ἄλλης συμπαρούσης, ἀναπείθει τὴν κόρην λαθοῦσαν τοὺς γονεῖς ἀποδρᾶναι."

Ἀβραάμ ὁ πρῶτος ἐν πατριάρχαις, εἰς ὃν ἀπεισμιγνέτο δῆμος ὁ τῶν Ἑβραίων τὸ πρότερον, πρὶν ἢ θεοῦ ἀποσκιρτῆσαι καὶ γενέσθαι τούτου ἀλλότριον καὶ τὸ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ νιοῦ αἷμα ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπισπάσασθαι. οὗτος ἐκ μὲν τῆς Χαλδαίων γῆς ὑπῆρχεν ὀρμώμενος, τῶν περὶ τὰ μετέωρα καὶ τοὺς ἀστέρας τὸν βίον ὅλον καταναυσικόντων. ἀσκηθεὶς οὖν κατὰ τὸν πάτριον νόμον τὰς τῶν ἐπουρανίων ἀστέρων κινήσεις, καὶ στοχασόμενος ὡς οὐκ ἐν τούτοις ἴστυται τὸ μεγαλοργὸν τῆς καιρομένης ταυτησὶ κτίσεως, ἀλλ' ἔχει τινὰ τὸν δημιουργὸν καὶ κινουντα καὶ διευθύνοντα τὴν ἐναρμόνιον τῶν ἀστέρων πορείαν καὶ τοῦ κόσμου παντὸς τὴν κατὰστασιν, καὶ διὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς καλλονῆς τῶν κτισμάτων τὸν γενεσιουργὸν αὐτῶν, ὡς ἐνῆν, θεωρήσας, οὐκ ἔστη μέχρι τούτων, οὐδὲ τὴν ἔφεσιν εἰς ταῦτα κατεδύπνησεν, ἀλλὰ τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὑπεραρθεὶς καὶ πᾶσαν διαβάς τὴν νοητὴν τε καὶ ὑπερκόσμιον σύμπληξιν οὐκ ἀπέστη τοῦ ζητουμένου, ἕως οὗ ὁ ποθοῦμενος ἐαυτὸν αὐτῷ ἐφανέρωσε τύποις τε καὶ μορφώμασιν, καὶ οἷς ἐαυτὸν ἐμφανίζει ὁ ἀφανής καὶ ἀόρατος. καὶ μετανάστην αὐτὸν ἐκ τῆς πατρίδος λα-

βῶν ἐπὶ τὴν Χαναανίτιν κατέστησε, τὸν ἐνετη-
κοστόν που καὶ ἕνατον ἤδη χρόνον παρελ-
κοπτα· καὶ ἄπαιδα μέχρι τότε τυγχάνοντα
γεννήτορα τοῦ Θανμασίου καὶ μάκαρος κα-
τέστησεν Ἰσαάκ, ὃν ἔχοι μονογενῆ υἱὸν καὶ
πρωτότοκον τοῦ μονογενοῦς καὶ πρωτοτόκου
μωσικῆν εἰκόνα προδιαγράφοντα, τοῦτο γέ-
ρας αὐτῷ κατ' ἐξαιρέτον χαρισάμενος, τὸ
δοῦλον καὶ φίλον καὶ πατέρα χρηματίσαι τοῦ
μονογενοῦς υἱοῦ κατὰ σάρκα, τοῦ τὸν κόσμον
ὅλον δημιουργήσαντος. οὗτος εὗρεν ἱερὰ
γράμματα, καὶ γλῶσσαν ἐμνησανήσατο ἥς
Ἑβραίων παῖδες ἐν ἐπιστήμῃ ἐτύχχανον ὡς
ὄντες τούτου μαθηταὶ καὶ ἀπόγονοι. ἐκ τού-
του καὶ τὰ Ἑλλήνων γράμματα τὰς ἀφορ-
μὰς ἔλαβε, κἄν ἄλλως ἑαυτοὺς διαπαλλόντες
ἀναγράφωσιν Ἑλληνες. καὶ τούτου μαρτύ-
ριον ἢ τοῦ ἄλφα φωνῆ τοῦ πρώτου στοιχείου
καὶ ἄρχοντος, ἀπὸ τοῦ ἄλφ Ἑβραϊκοῦ λα-
βόντος τὴν ἐπίκλησιν τοῦ μακαρίου καὶ πρώ-
του καὶ ἀθανάτου ὀνόματος. ἐκ τούτου καὶ
τὰ ὀνειρων βιβλία ἐσφειτερίσαντο Ἑλληνες.
καὶ μύητις Ἰωσήφ ὁ πανθαύμαστος, ὁ τού-
του ἀπόγονος, ὁ τοῦ Φαραὼ τὰ ἐνύπνια ὡς
ἱμελλον ἀποβῆσεσθαι διηγούμενος. τοῦτό μοι
καὶ Φίλων, ἕξ Ἑβραίων φιλόσοφος, ἐν τῷ
τοῦ πολιτικοῦ βίβη συνεπιμαρτυρήσεται, Φί-
λων περὶ οὗ ἐρρέθη "Φίλων πλατωνίζει καὶ
Πλάτων φιλωνίζει."

ὅτι ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρία ἀπὸ Σεροῦχ
ἕως τῶν χρόνων Θάρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ,
ἧς Ἀβραάμ ἐπάρχων ἐτῶν ιδ' καὶ θεογνω-
σίας ἀξιοθεῖς ἐνουθέτει τὸν πατέρα αὐτοῦ,
λέγων "τί πλανᾷς τοὺς ἀνθρώπους διὰ κέρ-
δος ἐπιζήμιον;" τουτέστι τὰ εἰδῶλα. "οὐκ
ἔστιν ἄλλος θεὸς εἰ μὴ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὁ
καὶ πάντα τὸν κόσμον δημιουργήσας." ὁρῶν
γὰρ τοὺς ἀνθρώπους κτισματολατροῦντας,
διήρχετο τὸ πᾶν διαπονούμενος καὶ τὸν ὄντως
ὄντι θεὸν ἐκζητῶν ἐκ φιλοθέου καρδίας.
ὁρῶν δὲ τὸν οὐρανὸν ποτὲ μὲν λαμπρὸν ποτὲ
δὲ σκοτεινόν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ "οὐκ ἔστιν
οὗτος θεός." ὁμοίως καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν
σέληνον, τὸν μὲν ἀποκρηπτόμενον καὶ ἀμαν-
ρούμενον τὴν δὲ φθίνουσαν καὶ ἀπολήγουσαν,
ἔητησεν "οὐδ' οὗτοί εἰσι θεοί." καὶ μέντοι καὶ
τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν (ἐκ τοῦ πατρὸς γὰρ
ἐπαιδεύετο τὴν ἀστρονομίαν) ἀπορῶν ἐδυσχέ-
ραιεν. ὡφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεός, καὶ λέγει

αὐτῷ "ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς
συγγενείας σου." καὶ λαβὼν τὰ εἰδῶλα τοῦ
πατρὸς, καὶ τὰ μὲν κλύσας τὰ δὲ ἐμπόριους,
ἀνεχώρησε μετὰ τῷ πατρὸς ἐκ γῆς Χαλδαίων.
καὶ ἐλθόντων εἰς Χαρρὰν ἐτελεύτησεν ὁ πα-
τήρ αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἐν λόγῳ
κυρίου ἦλθε σὺν τῇ γυναικὶ Σάρρα καὶ τῷ
ἀνεπιῷ Λωτ μετὰ πάσης αὐτῶν τῆς ἀπο-
σκευῆς εἰς τὴν ὀφειλομένην γῆν Χαναάν, ἣν
οἱ Χανααναῖοι τυραννικῶς ἀφελόμενοι ὥκισαν.
λιμοῦ δὲ γενομένου καταλιπὼν τὴν Χανα-
ναίων γῆν εἰς Αἴγυπτον ἀπῆει, οὗ καὶ γυ-
ναῖκα Σάρραν Ἀβιμέλεχ ἤσπασεν ὁ βασιλεὺς.
τούτου ὁ θεὸς ἐκδειματώσας, καὶ πάρεσι
τῶν μελῶν ἐπάξας, "ἀπόδος" ἔφη "τῷ ἄν-
θρώπῳ τὴν γυναῖκα, ὅτι προφήτης ἐστὶ, καὶ
προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσεις. εἰ δὲ μὴ
ἀποδώς, γνώθι ὅτι ἀποθάνῃ σὺ καὶ τὰ σὰ
πάντα." καὶ οὕτως ἀπολαβὼν τὴν γυναῖκα
ἀμίαντον καὶ προσευξάμενος ἰαθῆναι ἐποίησε
τῆς παρέσεως τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ. καὶ ἔκτοτε τιμῶν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
καὶ προσέχων ἦν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις.
διδάσκαλος σὺν ὁ Ἀβραάμ εὐσεβείας καὶ
πολυπειρίας Αἰγυπτίοις ἐγένετο. ὁ αὐτὸς
Ἀβραμ ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ πολέμου τῆς ἐθ-
λογίας τοῦ Μελχισεδὲκ κατηξίωται, τοῦ βα-
σιλέως Σαλήμ, ὃς ἐξῆνεγκεν αὐτῷ ἄρτους καὶ
οἶνον. ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου, καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων.
ἦν δὲ ὁ Μελχισεδὲκ ἀπάτωρ ἀμήτωρ ἀγε-
νεαλόγητος, ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ.
τῷ δὲ Ἀβραμ ἀτεκνίαν ὀλοφυρομένῳ καθ'
ὑπνους ἐπιδείξας ὁ θεὸς τοὺς ἀστέρας, κατὰ
τὸ πλῆθος αὐτῶν ἔσεσθαι οἱ τὸ σπέρμα πρόε-
δήλον. ὁ δὲ ἐπίστευσε τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. ἡ δὲ Σάρρα στεῖρου
οὔσα συνεχώρησεν Ἀβραμ ἀπὸ τῆς παιδείας
παιδοποιήσασθαι, καὶ ἔσχε τὸν Ἰσμαήλ.
ἐνενήκοντα δὲ καὶ ἑννέα ἐτῶν ὄντι τῷ Ἀβραμ
ἐπιφανεῖς ὁ θεὸς Ἀβραάμ μετωνόμασεν Ἀ-
βραμ γὰρ πρώην ἠνομάζετο. ὁμοίως δὲ καὶ
τὴν Σάρραν Σάρραν, προσθεὶς καὶ ἔτερον ρ.
καὶ περιέτεμε τὸν Ἰσμαήλ καὶ πάντας τοὺς
ἕξ αὐτοῦ. κύριος δὲ τῷ Ἀβραάμ ἐπιξενωθεὶς
ἐπηγγέλατο τέξεσθαι Σάρραν αὐτῷ παιδα.
ἡ δὲ ἐμειδίασε, καὶ Ἰσαὰκ τὸ γεννηθὲν προσ-
ηγορεύθη φερωνύμως τῷ μεθ' ἡδονῆς γέλωτι
κατὰ τὴν Ἑβραῖδα διάλεκτον.

ἄβρα βάλων θρυπτόμενος, βλακειό-
μενος. "ἐκείνος ὄντως ἄβρα βάλων ἐδόκει,
ἔχων τὰς ὀφρῦς ὑπερηγμένους ἄνω."

ἄβραϊς ἀπαλαῖς, τρυφεραῖς. Αἰλιανός
"ἐπὶ κλίμαις μάλα ἄβραϊς καὶ στρωμναῖς
ὑφει τινὶ ὑπερηγάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέν-
τας." cf. v. δῆς.

Ἄβραμιαῖος ὁ ἀπόγονος Ἀβραάμ. ἡ γι-
γαντιαῖος, ἱεροπρεπής.

Ἄβρανῖτις χώρα.

Ἄβραίας ὄνομα κύριον.

Ἄβρεττανή χώρα ἢ λεγομένη Μυσία,
ἀπὸ Βρετίας νύμφης. Steph. B.

Ἄβρηλία χώρα. καὶ Ἀβρηλιανός καὶ
Ἀβρηλίος ὀνόματα κύρια.

ἄβρικέστερον τὸ ἀληθέστερον.

ἄβρικτον τὸ δύσκαφον ἦτοι ἐκ μέρους
ἀκοῦον.

ἄβρίξαι τὸ ὑπὸ βορᾶς νυστάζει ἢ κοι-
μηθῆναι.

Ἄβριόριξ ὄνομα κύριον.

Ἄβρογάστης Φρύγῃος, ὃς κατὰ ἀλκὴν
σώματος καὶ θυμοῦ τραχύτητα φλογοειδής
ἦν, δευτεραγωνιστῆς τυγχάνων Βαῦδωνος.
ἄλλως τε ἦν καὶ πρὸς σωφροσύνην πεπηγώς
τε καὶ διηρθρωμένος, καὶ πρὸς χρήματα πό-
λεμον πολεμῶν ἄσπονδον· διέφερε γοῦν τῶν
εὐτελῶν στρατιωτῶν ὅσον γε εἰς πλοῦτον
οὐδέν. καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκει τῷ βασιλεῖ Θεο-
δοσίῳ χρησίμος, ὃς γε πρὸς τὸν Ὑαλεντινια-
νοῦ τρόπον, ἄρρενωπὸν ὄντα καὶ δίκαιον,
καὶ τὸ παρ' ἑαυτοῦ βῆρος ἐπετίθει καθάπερ
ὄρθον καὶ ἀστραβῆ τινὰ κανόνα τοῖς βασι-
λεῖσι, πρὸς τὸ μηδὲν τῶν περὶ τὴν αὐτὴν
παραβλάπτεσθαι ἢ ἀμαρτάνεσθαι. Eunap.
p. 111 Nieb.

ἄβροδιαίτη τρυφερᾶ ζῶη καὶ ἀπαλῆ.
καὶ ἄβροδιαίτης τρυφητής, τρυφερόβιος·
"τοῖς δὲ Ῥωμαίοις οὐκ ἐς τὸ ἄβροδιαίτον ὁ
βίος· ἄλλως δὲ ὡς φιλοπόλεμοι τέ εἰσι καὶ
φερέπονοι" (Menand. Exc. leg. p. 312). σημαί-
νει δὲ καὶ τὸν πλουσίως ζῶντα. καὶ ἄβρό-
τητι τρυφερότητι, ἀπαλότητι.

Ἄβροι παροξυτόνως ἔθνος πρὸς τῷ
Ἀδρία. Steph. B.

Ἄβροκόμας. οὗτος σατράπης ἦν Ἀρτα-
ξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως. Harp.

ἄβρόμιος χωρὶς οἴνου· "ἦν ὄλοοῦ διὰ
καῦμα φγῶν πυρός, εἰς ἑκατὸν σοὶ ἡλείους

δροσερῶν πίομαι ἐκ λιβάδων ἄβρόμιος καὶ
ἄοιμος" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 291).

ἄβρομιος ὁ θορυβώδης.

ἄβρόν παρὰ Ἡροδότῳ (1 71, 4 104) κα-
λόν, αὐθάδες, σεμνόν, τρυφερόν.

ἄβρός λαμπρός, τρυφερός, ἀπαλός· ἐν
ἐπιγράμματι (AP 6 54) "ἄβρόν ἐπιτρύζων κι-
θάρας ὑπερ' ἔζετο τέττιξ." "ὅμως δὲ ὁ τρυ-
φερός ἐκείνος καὶ ἄβρός καὶ ὑπὸ μαλακίας
τοῦ σώματος κατεαγῶς καὶ λελυγισμένος, καὶ
τάς τε κόμιας ἀναδούμενος ὥσπερ αἱ τῶν
ἐταιριδῶν ἀσελγέστεραι, καὶ μεροσταγῆς ἔχων
αἰεὶ τὸ μέτωπον καὶ τοὺς βοστρύχους, λαβίων
χρυσίον ἐκ τῶν κοινῶν συμφορῶν ὅσον ἰκα-
νὸν ἦν ἐμπλῆσαι καὶ τὸν ἐκ μύθου Μίδαν,
εἰσέρρει πρὸς τὸν βασιλέα" (cf. v. ἐρύθημα).
"ἄβρός λεμιῶν καὶ νοτερός καὶ εὐθαλής."
"πάντας δὲ ὡς ἄβρότατά τε καὶ ἅμα εἰς
ἐκπληξιν κατὰ πλοῦτον, τῷ γε δὴ πλοῦτον
θανυμίζοντι, ἐσταλμένους."

ἄβροσύνη φαιδρότης.

ἄβροτάζω ἁμαρτάνω.

ἄβρότερον· "ἀλλ' ἄβρότερον αὐτῶν εἰ-
χον, καὶ Συβάριδος μεστοὶ ἦσαν" (Philostrat.
V. A. 4 27).

ἄβρότη ἢ νύξ, παρὰ τὸ ἐστερηθῆαι
βροτῶν.

ἄβροτήμων ἁμαρτωλός.

ἄβροτον ἄψυχον, ἀναίσθητον.

ἄβροχίτων τρυφερὰ φορῶν.

ἄβρύνεται κοσμεῖται, θρύπτεται, κεν-
χᾶται.

Ἄβρων Φρύξ ἢ Ῥόδιος, γραμματικὸς,
μαθητῆς Τρύφωνος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ,
γεγονώς δὲ ἐκ δούλων, ὡς φησὶν Ἐρμιππος.

Ἄβρωνος βίος ἐπὶ τῶν πολυτελῶν·
Ἄβρων γὰρ παρ' Ἀργείοις ἐγένετο πλούσιος.
ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄβροῦ. καὶ Ἀβρώνειος.

Ἄβυδηνὸν ἐπιφόρημα. ὅταν ἀκαίρως
ἐπιφανέντος τινὸς ἀηδία τις ἦ, εἰώθαμεν
λέγειν "Ἄβυδηνὸν ἐπιφόρημα" διὰ τὸ τοὺς
Ἄβυδηνούς, ὅταν τινὰ τῶν πολιτῶν ἢ ξένων
ἰστυῶσι, μετὰ τὸ μύρον καὶ τοὺς στεφάνους
τὰ παιδία περιφέρειν φιληθσύμενα, τῶν δὲ
τιθητῶν θορυβουσῶν τῶν τε παιδίων κεκρα-
γόντων ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας. ἀφ' οὗ
εἰθισται λέγειν τὸ προκειμένον.

Ἄβυδος πόλις. ἐπὶ συκοφάντου τάττεται
ἢ λέξις διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς

Ἀβερθηνοῦς. καὶ ἐπιρρημὶ Ἀβυδῶθι ἐν Ἀβύδῳ. καὶ Ἀβυδὸν φλωαρίαν τὴν πολ-
λὴν. καὶ Ἀβυδηνός ὁ ἀπὸ Ἀβύδου.

Ἀβυδῶν Ἀβυδῶνος χωρίον Μακεδονίας,
ὡς Στραβῶν (7 fr. 23). "τηλόθεν ἔξ Ἀβυδῶ-
νος, ἀπ' Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος" (Hom. B 849).

ἄβέρβηλον ἀναίσχυντον, ἀπεχθές. καὶ
ἄβέρβηλος ὁ πολὺς, ὁ μέγας, ἢ ὁ κατα-
πορής. λέγεται καὶ ἄβέρβηλος, ὡς καὶ
πρὸ ὀλίγου γέγραπται, ὁ ἀκατάστατος.

ἄβυρτάκη ὑπὸ τριμμά βαρβαρικόν, κα-
τασκευαζόμενον διὰ πρῶσων καὶ καρδύμων
ἐπὶ φοιᾷς κόκκων καὶ ἐτέρων τοιούτων, δριμύ-
τηλοῦσι. Θεόπομπος Θησεὶ "ἔξει δὲ Μήδων
γαῖαν, ἐνθα καρδύμων πλείστων ποιεῖται καὶ
πρῶσων ἄβυρτάκη." ἔστι δὲ καὶ ἐν Κερκυ-
ραίων Μενάνδρον τοῦνομα.

ἄβυσσον καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἢ θεία
γραφή. ἐπεὶ γοῶν ἢ γῆ πανταχόθεν ὕδασι
περιέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν,
ἐκείτως ἄβυσσον περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν
ὁ Λαβίδ. καὶ "ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖ-
ται" ὁ αὐτὸς προφήτης φησὶν, τὰ στρατιω-
τικὰ λέγων τάγματα καὶ τὴν τοῦ πλήθους
ἐπιρρολήν τροπικῶς. "ὡς ἐν ἄβύσσῳ τινὶ
ὑποβρύχιος ἐγενόμην." ἄβυσσος οὖν ὑδάτων
κλῆθος πολὺ. Theodoret. in Ps. 103 6 et 41 8.

ἄβυσσος, ἦν οὐδὲ βυθὸς χωρῆσαι δύ-
ναιται. Ἴωνες δὲ τὸν βυθὸν βυσσὸν φασιν,
ὅθεν δοκεῖ λέγεσθαι καὶ βυσοδομεύειν.
καρὰ τὸ δύνω τὸ ἐπέρχομαι, κατὰ τροπὴν
βῶ, βύσω βέβυσμαι βυσσός, καὶ ἄβυσσος,
οὗ οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. Ἀρι-
στοφάνης Βατρύχοις (137) "εὐθὺς γὰρ ἐπὶ
λίμνην μεγάλην ἤξεις πάνυ ἄβυσσον." καὶ
οὐδετέρως φησὶν ὁ αὐτὸς "ἕως ἄν ἦ τὸ ἄρ-
γύριον τὸ ἄβυσσον παρὰ τῇ θεῷ, οὐκ εἰρη-
νεύουσιν." ἐν γὰρ τῇ ἀκροπόλει χίλιον τά-
λιαντα ἀπέκειτο. sch. A. I.ys. 174.

ἄβυσσος. "ἑρὸν ἦν τῆς Περσεφόνης,
πολὸν χρόνον ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πειν-
λαγμένον ἄδικτον ἔχον, ἐν ᾧ χρόσός τις
ἄβυσσος, ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κε-
κρυμμένος." cf. v. Πύρρος.

Ἀβώνων τεῖχος πόλις ἐν τῷ Εὐξείνῳ
πόντῳ. καὶ Ἀβωνοτειχίτης τὸ ἐθνικόν.

Ἀβωρα ὄνομα τόπου.

ἀγάγης ἀθροπότακτον. καὶ ἀγάγωμεν.

ἀγάζω γενικῆ.

ἀγαθά. ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ

εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτίων ἐχρήσατο Ξενοφῶν
(Anab. 4 4 9) τῇ λέξει. καὶ "ἀγαθὰ Κιλικίων."
λείπει τὸ ἔχει, Κιλικίων δὲ ὄνομα κύριον. εὐ-
πορος δὲ ἦν.

Ἀγαθαρχος ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ζω-
γράφος ἐπιφανής, Εὐδήμου υἱός, τὸ δὲ γένος
Σάμιος. Haгр.

ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον, ἐπὶ
τῶν τὰ δευτερεῖα διδόντων ἢ αἰρουμένων.

ἀγαθῆς τύχης νεώς. οὐκ ἄδηλον τὸ
σημαινόμενον. Haгр.

Ἀγαθίς σχολαστικὸς Μυρναῖος, ὁ
γράφας τὴν μετὰ Προκόπιον ἱστορίαν τὸν
Καισαρέα, [τὰ κατὰ Βελισάριον καὶ τὰς ἐν
Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Λιβύῃ πράξεις] τουτέστι τὰ
κατὰ Ναρσῆν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὰ ἐν Λαζικῇ
καὶ Βεζαντίῳ. οὗτος συνέταξε καὶ ἕτερα βι-
βλία, ἔμμετρό τε καὶ καταλογάδην, τὰ τε
καλούμενα Λαφρικὰ καὶ τὸν κύκλον τῶν
νέων ἐπιγραμμιάτων, ὧν αὐτὸς συνῆξεν ἐκ
τῶν κατὰ καιρὸν ποιητῶν. συνήκμασε δὲ
Παύλῳ τῷ σιλεντιαρίῳ καὶ Μακεδονίῳ τῷ
ὑπάτῳ καὶ Τριβουνιανῷ, ἐπὶ τῶν Ἰουστινια-
νοῦ χρόνων.

ἀγαθικά τὰ σπουδαῖα.

ἀγαθοεργία. Λαμιάσιος "ὡς δὲ ἐνὶ
λόγῳ τὸ πᾶν συλλαβεῖν, ὅπερ ἔφη ὁ Πυθα-
γόρας ὁμοιότατον ἔχειν τῷ θεῷ τὸν ἄνθρω-
πον, τοῦτο σαφῶς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτὸς ἐπε-
δείκνυτο, τὴν ἀγαθοεργὸν προθυμίαν καὶ τὴν
ἐς πάντας ἐπεκτεινομένην εὐεργεσίαν, μάλιστα
μὲν τὴν ἀναγωγὸν τῶν ψυχῶν ἀπὸ τῆς κάτω
βριθούσης παντοίας κακίας, ἔπειτα καὶ τὴν
σωτήριον τῶν σωμάτων ἐκ τῆς ἀδίκου ἢ ἀνο-
σίου τλαιπωρίας, τὸ δ' ἀπ' αὐτῶν ἐπεμελεῖτο
τῶν ἔξω πραγμάτων, ὅση δύναμις."

ἀγαθοεργοὶ αἰρετοὶ κατ' ἀνδραγαθίαν
ἐκ τῶν ἰππέων ὑπ' ἐφόρων.

ἀγαθοθέλεια ἢ τῶν ἀγαθῶν ἐκλογή·
"οὐκ ἀρκεῖ τοῖς πράγμασιν ἢ ἀγαθοθέλεια
μόνον, ἀλλὰ δεῖ καὶ ῥώμης καὶ ἐπιστροφείας."

ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες, ἐπὶ
τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον ῥεπόντων.

Ἀγαθοκλήης. οὗτος ἐγένετο τύραννος,
καὶ ὡς φησι Τίμαιος, κατὰ τὴν πρώτην ἡλι-
κίαν κοινὸς πόρνος, ἔτοιμος τοῖς ἀκρατεστά-
τοις, κολοῖός, τριόρχης, πάντων τῶν βουλο-
μένων τοῖς ὀπισθεν ἔμπροσθεν γενόμενος. ὃς
ὅτε ἀπέθανε, τὴν γυναικῆ φησι κατακλιαι-
μένην αὐτὸν οὕτω θρηγεῖν, "τί δ' οὐκ ἐγὼ

σέ; τί δ' οὐκ ἐμὲ σύ;" ὅτι δὲ ἐκ φύσεως ἀνάγκη μεγάλα προτερήματα γεγονέναι περὶ τὸν Ἀγαθοκλέα τοῦτον, δῆλον. εἰς γὰρ τὰς Συριακούσας παρεγενήθη φεύγων τὸν τροχόν, τὸν καπνόν, τὸν πηλόν, περὶ τε τὴν ἡλικίαν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονώς, καὶ μετὰ τινα χρόνον ὀρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως κύριος μὲν ἐγένετο πάσης Σικελίας, μεγίστοις δὲ κινδύνοις περιέστησε Καρχηδονίους. τέλος ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ κατέστρεψε τὸν βίον βασιλεὺς προσαγορευόμενος. Polyb. 12 15.

ἀγαθόν. κοινῶς μὲν τό τι ὄφελος, ἰδίως δὲ ἦτοι ταῦτόν ἢ οὐχ ἕτερον ὠφελείας· ὅθεν αὐτὴν τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ μετέχον αὐτῆς ἀγαθὸν τριχῶς λέγεσθαι. οἷον τὸ ἀγαθὸν ἄφ' οὗ συμβαίνει, ὡς τὴν πρῶξιν καὶ τὴν ἀρετὴν, ὅφ' οὗ δέ, ὡς τὸν σπουδαῖον τὸν μετέχοντα τῆς ἀρετῆς. ἢ οὕτω, τὸ ἀγαθὸν τὸ τέλειον κατὰ φύσιν λογικῷ ἢ ὡς λογικῷ. τοιοῦτο δ' εἶναι τὴν ἀρετὴν ὡς μετέχοντάς τε πράξεις τὰς κατ' ἀρετὴν καὶ τὸ σπουδαίους εἶναι, ἐπιγεννήματα δὲ τὴν τε χαρὰν καὶ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὰ παραπλήσια. ἔτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἶναι περὶ ψυχῆν, τὰ δὲ ἐκτός, τὰ δὲ οὔτε περὶ ψυχῆν οὔτε ἐκτός, τὰ μὲν περὶ ψυχῆν ἀρετὰς καὶ τὰς κατὰ ταύτας πράξεις, τὰ δὲ ἐκτός τό τε σπουδαίαν ἔχειν πατριδα καὶ σπουδαῖον φίλον καὶ τὴν τούτων εὐδαιμονίαν, τὰ δὲ οὔτε ἐκτός οὔτε περὶ ψυχῆν τὸ αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι σπουδαῖον καὶ εὐδαιμόνα. ἔτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἶναι τελικά, τὰ δὲ ποιητικά, τὰ δὲ τελικά καὶ ποιητικά. τὸν μὲν οὖν φίλον καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ προσγινομένας ὠφελείας ποιητικά εἶναι ἀγαθά, θάρσος δὲ καὶ φρόνημα καὶ ἐλευθερίαν καὶ τέρψιν καὶ εὐφροσύνην καὶ ἀλυπίαν καὶ πᾶσαν τὴν κατ' ἀρετὴν πρῶξιν τελικά· ποιητικά δὲ καὶ τελικά, καθὸ μὲν ποιοῦσι τὴν εὐδαιμονίαν, ποιητικά ἐστὶν ἀγαθά, καθὸ δὲ συμπληροῦσιν αὐτὰ ὥστε μέρη αὐτῆς γενέσθαι, τελικά, οἷον φίλος καὶ ἐλευθερία καὶ τέρψις. ἔτι τῶν περὶ ψυχῆν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἰσιν ἕξεις, τὰ δὲ διαθέσεις, τὰ δὲ οὔτε ἕξεις οὔτε διαθέσεις, διαθέσεις μὲν αἱ ἀρεταί, ἕξεις δὲ τὰ ἐπιτηδευήματα, οὔτε δὲ ἕξεις οὔτε διαθέσεις αἱ ἐνέργειαι. κοινῶς δὲ τῶν ἀγαθῶν μικτὰ μὲν εἶναι εὐτεκνία καὶ εὐγηρία, ἀπλοῦν δὲ ἐστὶν ἀγαθὸν ἐπιστήμη. καὶ αἱ μὲν παρόντα αἱ ἀρεταί, οὐκ αἱ δὲ οἷον χαρὰ, περιπάτησις. πᾶν δὲ ἀγαθὸν λυσιτελές εἶναι καὶ

συμφέρον καὶ δέον καὶ χρήσιμον καὶ εὐχρηστον καὶ καλὸν καὶ ὠφέλιμον καὶ δίκαιον καὶ αἰρετόν (Zeno ap. Diog. L. 7 94). ἀγαθὸν δὲ ἐστὶ τὸ πᾶσιν ἐφετόν. καὶ ἔτι ἀγαθὸν ἐστὶν εἰς ὃ πάντα ἀνήρτηται, αὐτὸ δὲ εἰς μηδέν.

ἀγαθόν. ὁμῶνυμῶς ἐστὶ φωνή, κατηγορεῖται δὲ τὰ δέκα γένη τοῦ ἀγαθοῦ, τουτέστιν αἱ ἑκατὸν κατηγορίαι. καὶ τὸ μὲν ποιεῖν, ἐπεὶ ἐστὶ τινα ἀγαθὰ ὡς ποιητικά. λέγεται γὰρ τὸ ἀγαθοῦ ποιητικὸν ἀγαθόν, οἷον τὸ ὑγιείας ποιητικὸν ἢ ἡδονῆς καὶ ὅλως ὠφέλιμον· τὸ γὰρ ἐν τῷ ἐδέσματι ἀγαθόν, ὡς ποιητικὸν ἀγαθοῦ, ἀγαθόν. τὸ δὲ ποῖον ὑπὸ τὴν τοῦ ποιοῦ κατηγορίαν. ποτὲ δὲ τὸ ποῖον ἐπὶ ψυχῆς· ὅταν γὰρ κατηγορήσωμεν τὸ ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς, λέγοντες αὐτὴν ἀγαθὴν, ποῖαν αὐτὴν εἶναι σημαίνομεν, οἷον σώφρονα ἢ ἀνδρείαν ἢ δίκαιαν· ποιότητος δὲ παρσιὰ ποῖα τὰ ποῖα. ὁμοίως κατ' ἀνθρώπου· ὅταν γὰρ τὸ ἀγαθὸν κατηγορήσωμεν αὐτοῦ, ποῖον αὐτὸν εἶναι σημαίνομεν, οἷον σώφρονα ἀνδρείον δίκαιον φρόνιμον. ἐνίοτε δὲ τὸ ἀγαθὸν τὸ ποτὲ σημαίνει· τὸ γὰρ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ γινόμενον ἀγαθὸν λέγεται. σημαίνει δὲ ἀγαθὸν καὶ τὸ ποσόν· τὸ γὰρ μέτριον καὶ μὴ ὑπερβύλλον μῆτε ἐνδόν εἶη ἢ ποσόν, καθ' ὅσον τοσοῦτόν τι. λέγεται καὶ ὡς οὐσία τι ἀγαθόν, ὡς θεός, νοῦς. λέγεται δὲ καὶ ὡς πρὸς τι· τὸ γὰρ σύμμετρον οὕτως ἀγαθόν. καὶ ἐν τῷ πάσχειν, ὡς τὸ φεραπένεσθαι καὶ διδύσκεσθαι. ἐστὶ τι ἀγαθὸν καὶ ἐν τῷ ποῦ, οἷον τὸ ἐν Ἑλλάδι εἶναι, τὸ ἐν ὑγιεινοῖς χωρίοις εἶναι, τὸ ἐν ἡσυχίᾳ ἔχουσιν ἢ εἰρήρην. εἶη δ' ἢ καὶ ἐν τῷ κείσθαι, ὅταν ᾧ μὲν λυσιτελές τὸ καθέζεσθαι καθέζεται, ᾧ δὲ τὸ ἀνακείσθαι ἀνάκειται, τῷ πνέροντι φέρε εἰπεῖν.

ἀγαθός ὁ φρόνιμος. οὐκ ἐπ' ἴσης δὲ ὁ φρόνιμος καὶ ὁ ἀγαθός· ἐπὶ πλέον γὰρ ὁ ἀγαθός. ἀγαθός γὰρ ὁ σώφρων, ὁ ἀνδρείος καὶ οἱ λοιποί. ἀγαθοὶ λέγονται καὶ οἱ ἐπιστήμονες· "τοὺς δὲ Δίους ἀγαθοὺς μὲν ἀκοντιστάς, ἀγαθοὺς δὲ καὶ ἐν χειρὶ ποιήσασθαι μάχην."

ἀγαθοῦ δαίμονος. ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν ἀγαθοῦ δαίμονος, ἐπιρροφούντες ἄκρατον, καὶ τοῦτο λέγειν ἀγαθοῦ δαίμονος, χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες Διὸς σωτήρος. καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς οὕτως ἐκάλουν. καὶ ἐν Θήβαις δὲ ἦν ἡρώων ἀγαθοῦ δαίμονος.

οἱ περὶ τὰγαθοῦ βιβλίον συντάξας Ἀριστοτέλης τὰς ἀγράφους τοῦ Πλάτωνος δόξας ἐν αὐτῷ κατατάττει. καὶ μέμνηται τοῦ σοπτάγματος Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ψυχῆς (2), ἐπονομάζων αὐτὸ περὶ φιλοσοφίας.

Ἄγαθουρσα πόλις Σικελίας, ὡς Πολύβιος. Steph. B.

Ἄγαθουρσοι ἔθνος ἐνδοτέρω τοῦ Αἴμου, ἢ ἀπὸ Ἀγαθύρσου τοῦ Ἡρακλέους, ἢ ὡς Πύσανδρος ἀπὸ τῶν Θύρσων τοῦ Διονύσου. Steph. B.

Ἄγαθων ὄνομα κύριον. ἦν δὲ τραγικός, διβέβλητο δὲ ἐπὶ μαλακίᾳ. Ἀριστοφάνης (Ran. 83) "Ἄγαθων ποῦ ἔστιν; ἀπολιπὼν μ' ἀποίχεται. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ἐς μιχάρον εὐαχίαν." οὗτος ὁ Ἄγαθων ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον, ποθεινὸς τοῖς φίλοις καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρός. φασὶ δὲ ὅτι καὶ Πλάτωνος συμπόσιον ἐν ἐστίασει αὐτοῦ γέγραπται, πολλῶν ἄμια φιλοσόφων παραχθέντων.

κωμικοποιὸς Σωκράτους διδασκάλου. ἐκωμωδεῖτο δὲ εἰς θηλύτητα.

ἄγαθῶν ἀγαθίδες. τάττεται ἡ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν. καὶ ἀγαθῶν θάλασσα ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν, καὶ ἀγαθῶν μυρμηκία ἐπὶ πλήθους ἐυδαιμονίας, καὶ ἀγαθῶν σωρὸς ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν καὶ πολλῆς εὐδαιμονίας.

Ἄγαθώνεος αὐλησις ἢ μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένη, ἢ ἡ μήτι χαλαρὰ μῆτι πικρὰ ἀλλ' εὐκράτος καὶ ἠδίστη.

Ἄγαθώνιος (ἴμμο Ἀργανθώνιος) ὄνομα κύριον, ὃς ἐβασίλευσε τῆς Ταρτησοῦ.

ἀγατομαί φθονοῦμαι. καὶ ἀγαῖος ὁ ἐπίφθονος.

ἀγακλειτός ὁ ἄγαν ἔνδοξος. καὶ ἀγακλειτής.

ἀγάλακτες ὁμογενεῖς, ὁμαιμοί, ἀδελφοί. ἄλλοι δὲ τοὺς ἰσρείων κοινωνοὺς καὶ συγγενεῖς. οἱ δὲ συντρόφοι.

Ἄγαλεών (ἴμμο Ἀγάλεων) ὄνομα ὄρους. Thuc. 2 19.

ἀγάλλει ποιεῖ, σκευάζει, κοσμεῖ.

ἄγαλμα πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. "καὶ δίδωσιν ἀργύριον, ἵνα ἐκπονήσῃ τὸ ἄγαλμα ἄκρας τέχνης, προσθεῖς τὸ μέγεθος καὶ προσεπιπὼν τῆς λίθου τὴν φύσιν."

ἄγαλμα Ἀθηνᾶς ἔστιν ἐν τῷ Ἀθηνᾶς, καὶ ἄγαλμα Ἀντιόχου ἐν τῷ βδέλυγμα

τῆς ἐρημώσεως, καὶ ἄγαλμα Ἀπόλλωνος ἐν τῷ Ἀπόλλωνος, καὶ ἄγαλμα Διονύσου ἐν τῷ Αὐξέντιος.

ἀγάλματα τὰ τῶν θεῶν μιμήματα, καὶ πάντα τὰ κόσμου τινὸς μετέγοντα. Ὀμηρος (Α 144) "βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα." καὶ Ἡσίοδος τὸν ὄρμον ἄγαλμα καλεῖ. Πίνδαρος δὲ (Nem. 10 125) τὴν ἐπὶ τάφου στήλην οὕτω καλεῖ, Εὐριπίδης (Alcest. 613) τὸν ἐπὶ νεκροῖς κόσμον. καὶ ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. καὶ τὸ εἶδωλον, βρέτας, χάρμι, καλλονή, κόσμος, καύχημα, θαλλοί, ἀνδριάντες, ἐπιγραφαί. ἀγάλματα δὲ καὶ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν. ἀγαλμάτιον δὲ ὑποκοριστικῶς.

ἀγαλματοποιοί, τουτέστι χειρουργοί, οὗτοι ἀκριβεῖς, Ἀύσιπος Πολύκλειτος Φειδίας. cf. v. χειρουργοί.

ἀγαλματοφορέμενος ἀγάλματα ἤτοι τύπος τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἐαυτῷ. οὕτω Φίλων.

ἀγάλλων ἐαυτὸν σεμνοποιῶν.

ἄγαμαι καρδίας (Α. Ach. 464) ἀτικῶς ἀντὶ τοῦ θαυμάζω. Αἰλιανὸς "ἐπεὶ καὶ τὴν τοῦ Μενέλιω πρὸς τὸν τοῦ Πριάμου Πάριον οὔτε ἐπαιῶ οὔτε ἄγαμαι." (Philostat. V. A. 4 23) "ἐγὼ δὲ ἄγαμαι καὶ τούσδε τοὺς ἄνδρας, τὸν δὲ Ἀκαυρῶνα μέγιστον καὶ πρὸ τούτων· ἂ γὰρ πεισομένους ἐγίνωσκε, τούτων ἐπεθύμησε τοῖς ἀνδράσι κοινωνήσαι."

Ἄγαμέμνων Ἀγαμέμνονος, ὃ Ἀγάμεμνον. καὶ Ἀγαμεμνονεῖος οἶκος, καὶ Ἀγαμεμνονεῖα ναῦς.

ἀγάμενος θαυμάζων. "ἀγάμενοι τοῦτον τῆς εὐψυχίας ἐποχοῦσι τῷ ἵππῳ."

Ἄγαμήδης ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκὸν Ἀγαμήδη.

ἄγαν ἐγχεῖσθαι τῷ δε, οἶον αἰτιῶσθαι καὶ ἀποτείνεσθαι.

ἀγάννιστον Ὀμηρος (Α 420) τὸ ὄρος τὸ λίαν χιονιζόμενον.

ἄγανον προπαροξύντως τὸ κατευγὸς ξύλον, ἢ τὸ φρυγανῶδες καὶ ἔτοιμον πρὸς τὸ κατευγῆναι· οἱ δὲ τὸ ἀπέλεκτον. ἀγανόν δὲ ὀξύντως καλὸν ἢ ἀγαθὸν ἢ ἰλαρόν· οἱ δὲ ἀθάντων. ἐνθεν καὶ ἀγανοφροσύνη. καὶ αὐθις (ΑΡ 7 36) "ὡς ἂν τοι ῥεῖη μὲν ἀγανὸς (ἴμμο ἀένναος) Ἀτθίδι δέλτῳ κηρός, ὑπὸ στεφάνοις δ' ἀλὲν ἔχοις πλοκάμους."

ἀγανόφρονος. "τό τε τῆς ἀγανόφρονος

ἡσυχίας εὐήμερον πρόσωπον" (Α. Αν. 1310) τῆς πρῶου καὶ προσηνοῦς.

ἀγανοφροσύνη προσήνευα, πραότης.

ἀγανώπιδος πραέα βλεπούσης.

ἀγανώτερον ποθεινότερον, πραότερον.

ἀγαπᾶν ἀποδέχεται.

ἀγαπᾶν ἀρκεῖσθαι τινι καὶ μηδὲν πλέον ἐπιζητεῖν.

ἀγαπήνορος τὴν ἀνδρείαν ἀγαπιῶντος.

ἀγαπησμός. ἀγαπησμον λέγουσι καὶ ἀγάπησιν τὴν φιλοφροσύνην. Συναριστώσας Μένανδρος "καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμον οἶος ἦν."

ἀγαπητὰ ἦθη τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ.

ἀγαπητὸν τὸ ἡγαπημένον ἢ τὸ μονογενές. καὶ ἀγαπητῶς "οὕτω δὲ ἄρα πολὺ τὸ ἀνόητον ἐν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν ἦν, ὥστε ἀγαπητῶς εἶδον εἰ μὴ μετὰ πάντων ἀγωνισῶνται τῶν συναραμμένων τῆς στρατείας."

Ἀγαπητός ἐπίσκοπος Συνάδων, ὃν ἐν ἐπαίνῳ πολλῷ τίθεται Εὐσέβιος ὁ Παμφίλον, καὶ Θαναμάτων αὐτοῦ ἑξαισίων μνήμην ποιῆται, ὁρῶν μεταστάσεις καὶ ποταμῶν καὶ νεκρῶν ἐγέρσεις· καὶ ὅτι στρατιωτῶν ὄντα ἡβουλήθη Μαξιμίνοσ ὡς χριστιανὸν ἀποκτεῖναι διὰ τὸ πυνθάνεσθαι πολλοὺς τὰ παρ' αὐτοῦ τελοῦμενα ὑπεραγαμένους.

Ἀγάπιος Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μετὰ Πρόκλον ἀποικόμενον ὑπὸ Μαρίνω, ὃς ἐθανμάζετο ἐπὶ φιλομαθίᾳ καὶ ἀποριῶν προβολῇ δυσσεπηβόλων.

Ἀγάπιος. οὗτος ἦν Ἀλεξάνδρεὺς μὲν τὸ γένος, ἐκ παιδῶν δὲ λόγοις ἐντριφεῖς ἐλευθερίοις καὶ ἱατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητῆς γεγονώς, ἀνελθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον διατριβὴν τε συνεπήξατο μάλα διαπρεπῆ, φύσει τε μεγέθει καὶ δεξιότητι τύχης χρησόμενος, ἐνδοξὸς τε ἐπὶ τῇ τέχνῃ γέγονε, καὶ χρήματα μεγάλα συνείλοχεν.

ἀγαπήνην εὐκτικῶς.

ἀγάσαιτο θαναμάσειεν. καὶ ἄγασθαι παρ' Ὀμήρῳ ἐπὶ τοῦ θαναμάζειν καὶ φθορεῖν.

ἀγασθέντος ἐκπλυγέντος, θαναμάσαντος· "τοῦ δὲ ἀγασθέντος ἐπὶ τῇ προαιρέσει." καὶ ἀγασθεῖς· "ὁ δὲ ἀγασθεῖς ἐπὶ τε τῇ πόλει καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέμενε τρεῖς ἡμέρας."

ἀγασθῶ τινὶ ἀπὸ τοῦ θαναμάσω τινά. Ξενοφῶν (Cyr. 2 4 9) "ὅταν τινὶ ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν."

Ἀγασικλῆς ὄνομα κύριον, ὃς λέγεται Ἀλιμουσίοις συνδικάσαι, καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ. Harp.

ἀγάσματα σεβάσματα, ἃ ἂν τις ἀγάσαιτο. Σοφοκλῆς κέχρηται.

ἀγαστονος (Hom. μ 97) πολυστένακτος. ἀγαστορες ἀδελφοί, ὁμαιμοί, δίδυμοί. ἀγαστός θαναμιστός· "ἀγαστοῦ θανάτου."

ἀγαστρίαμα ἔπαρμα.

ἀγαστός ὁ κοιμῶς· οἱ δὲ κακός. ὑπὸ Ἰώνων δὲ ἄπορος, ὑπὸ δὲ Ἀττικῶν τρυφερός.

Ἀγβυρος ὄνομα κύριον, ὁ τῆς Ἐδέσσης βασιλεὺς. ἔστιν ἐν τῷ Ἀύγαρος.

Ἀγγαῖος ὄνομα κύριον.

ἀγγαρεία. καὶ ἄγγαρος ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος. ὅθεν ἀγγαρείαν ἀνάγκη ἀκούσιον λέγομεν καὶ ἐκ βίους γινομένην ὑπηρεσίαν.

ἄγγαροι οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. τὰ δὲ ὀνόματα Περσικά. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (289) "φορκτὸς δὲ φορκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πρὸς ἔπεμπε." τίθεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν καὶ ὅλως ἀναισθήτων καὶ ἀνδραποδωδῶν, καὶ τὸ ἀγγαροφορεῖν ἐπὶ τοῦ τὰ φορτία φέρειν. καὶ ἀγγαρεῦεσθαι καλοῦσιν, ὡσπερ ἡμεῖς νῦν, τὸ εἰς φορτηγίαν καὶ τοιαύτην τινὰ ὑπηρεσίαν ἀγεσθαι. Μένανδρος καὶ τοῦτο ἐν τῷ Σικτινίῳ παρίστησιν· "ὁ πλέον κατήχθη· κρίνεθ' οὗτος πολέμιος. ἐὰν ἔχη τι μαλακόν, ἀγγαρευέται."

ἄγγαρος. οὕτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τοὺς βασιλέων ἀγγέλους. "πέμπε τῶν πιστοτάτων ἄγγαρον παρὰ τὸν Βαβυλώνιον διὰ Παρσώνδην τὸν ἄριστον" (Nicol. Dam. Exc. p. 232).

ἄγγαρος. καὶ ἀγγαρεία ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία. "ὡσπερ γὰρ τι αὐτῷ πάρεργον τὸ ἐσθίειν, τῆς φύσεως αὐτὸν ἀγγαρευούσης περὶ τὰ βρώματα, ἐφαίνετο εἶναι" (Procop. Arg. 13).

ἄγγείδιον τὸ μικρὸν ἀγγεῖον.

ἀγγελιαφόρος πρεσβευτής.

Ἀγγέλιος. οὗτος ἐπὶ Βύλεντος ἦν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, βίον ἀποστολικῶν βίουσ· ἀνυπόδητος γὰρ διόλου διήγεν, ἐνὶ τε χιτῶνι ἐκέχρητο, τὸ τοῦ εὐαγγελίου φυλάττων ῥητόν. Socrat. h. ecel. 4 9.

ἄγγελοι. οἱ ἄγγελοι μόνον τῇ τοῦ νοῦσ καταλήψει εἰσὶ περιγραπτοί, οὔτε δὲ ἐν τόπῳ

εὐδὲ ἐν σώματι οὐδὲ χρόνῳ· πρὸ γὰρ τοῦ
ἐλίου ἢ γένεσις αὐτῶν. ἀγγέλους πονηροὺς
τοὺς τῆς τιμωρίας ὑπουργοὺς ἢ γραφῆ κα-
λεῖ, ὡσπερ ἡμέραν πονηρὰν τὴν τῆς τιμο-
ρίας. cf. v. ἡμέραν πονηρὰν.

ἄγγοπήνια τὰ τῶν μελισσῶν κηρία.

ἄγγωνες ἐπιχώρια δόρατα παρὰ Φράγ-
γως. Agath. 2 5.

ἄγε δῆτα, φέρε, κόμιζε, δεῦρο. καὶ ἐπι-
γραμμία εἰς Διογένην τὸν κύνα "Διόγενες,
ἄγε λέγε τίς ἔλαβέ σε μίρος ἐς αἶδος; ἔλαβέ
μὲ πρὸς ἄγριον ὀδύξ" (Diog. L. 6 79). τὸ δὲ
ἐπιγράμμιον διὰ βραχέων.

ἄγειν καὶ φέρειν τὸ ληστεύειν καὶ ἀρ-
πάζειν. ἄγειν δὲ καὶ ἀπάγειν χρήματα καὶ
ἐπὶ ἀψύχων, καὶ κομίζειν ἀδιαφόρως. "ὁ δὲ
ἐπὶ ἐπεραιώθη εἰς τὸ καταντικρὺ τοῦ ρεί-
θρου, παραχρηῖμα τὰς τε κώμιαις ἐνεπίμπρα
τῶν Σκλαβητῶν καὶ εἰσίνετο τοὺς ἀγροὺς,
ἵγῃ τε καὶ ἔφερον ἕπαντα, οὐδενός πω τῶν
ἐκίσει βαρβύρων θαρρήσαντός οἱ εἰς χεῖρας
ἑδῆν, εἰς τὰ λίσια καὶ κατηρεφῆ τῆς ὕλης
καταπεφηνότων" (Menand. Exc. leg. p. 405).

Ἀγείρας ὁ γωλός. Ioseph. B. I. 6 12.

ἄγείρει συνάγει. καὶ ἀγείρουσιν· "ὁ
γὰρ τρόπος ἱερὸς ἦν καὶ οὐδὲν ἰσοκῶς τοῖς
ἀγείρουσιν" (Philostrat. V. A. 4 39). καὶ αὐθις
"ὁ δὲ λαθεῖν θέλων ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν
καὶ τὸ γένειον, καὶ στολὴν Αἰγυπτίαν ἀναλα-
βών, ἦν οἱ τῆς Ἰσίδας θεραπευτήριος ἦσθην-
ται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων καὶ πόλιν ἐκ πό-
λεως ἀμείβων καὶ τῇ θεῷ ἀγείρων, καὶ
ἀνυγκαιῶς τροφάς, λιμοῦ φάρμακα, ἀγαπη-
τῶς λαμβάνων."

ἄγελαῖα σταφυλὴ ἢ εὐτελής. καὶ
ἄγελαῖα τὰ οὐ γενναῖα.

ἄγελαίη ἢ Ἀθηνᾶ.

ἄγελαῖοι ἰχθυῖες οἱ εὐτελεῖς καὶ μικροί.

ἄγέλαιος προπαροξυτόνως μὲν ὁ ἀμα-
θῆς, ἀγελαῖος δὲ ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης.

ἄγελαῖος ἰδιώτης, ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ διώγων.
καὶ ἄγελαῖων ἰδιωτῶν, ρεμβωδῶν· "τῶν
ἀγελαίων ἔοικεν ἀνθρώπων εἶναι ὁ τοιοῦτος"
ἀπὸ τοῦ εὐτελεῶν. καὶ ἄγελαίων τῶν πολ-
ιῶν καὶ τυχόντων. εἶη δ' ἂν ἐκ μεταφορᾶς
τῶν ἀγελαίων ζώων, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθυῶν, οὓς
βόσκονται ῥύδην καὶ ἀγεληδόν φασιν.

ἄγελαίων ὁ τόπος τῆς ἀγέλης.

Ἀγέλαος ὄνομα κύριον.

ἄγελάρχης ὁ τῆς ἀγέλης τῶν βοῶν ἄρχων.

ἄγελαστα (Hom. Θ 307) τὰ μὴ γέλωτος
ἄξια ἀλλ' ἀγανακτήσεως.

ἄγελεῖη ἢ Ἀθηνᾶ, ἀπὸ τοῦ ἄγειν λείαν,
τουτέστι στρατιωτικῆ.

ἄγεληδόν ἐπίρρημα. Hom. II 160.

ἄγελήτης βοῦς ὁ ἐξ ἀγέλης.

ἄγέληφι ἐκ τῆς ἀγέλης. Hom. B 480.

ἄγένεια ἢ δυσγένεια.

ἄγενῆς Ἰσαῖος ἀπὸ τοῦ ἄπαις. Harp.

ἄγεννώς ἀνάνδρως. καὶ ἄγεννῆς ἐπὶ
τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἐπὶ τοῦ δυσγενοῦς, καὶ
ἄγεννία ἢ ἀνανδρία καὶ ἢ δειλία. "ἔθεντο
οὖν οἱ Ῥωμαῖοι σπονδὰς ἀγεννεῖς διὰ δέος
πρὸς Οἰωνούς."

ἄγέραστος ἄτιμος. Hom. A 119.

ἄγέροπτος ὁ σπανίως ἐρχόμενος.

ἄγερωχία ὑπερηφανία. "ὅτι οἱ Σκύθαι
εἰσὶν ὑπεροπτικοὶ καὶ λίαν ἀγέρωχοι." καὶ
ἄγέρωχος ἐντιμος, ἀσθρῆτος· Ἀγαθίας (1 21)
"ἵππου ἐπιβὰς εὐηρωτάτου τε καὶ ἀγερώχου
καὶ οἶον οὐκ ἄτακτα ἐξάλλεσθαι καὶ σιρι-
τῶν." καὶ αὐθις "ὡς ἂν ἔσοιτο εὐκλεῆς τοῖς
μετέπειτα καὶ ἀγέρωχος." ἢ ἀγέρωχος ὁ
ἀλαζών.

ἄγεστα πολεμικὸν μηχανήμα ἐκ λίθων
καὶ ξύλων καὶ γού ἐγειρόμενον. οἱ δὲ ἔγεστά
φασιν τὸ τοιοῦτον μηχανήμα. cf. vv. ἄγεσσα
et ἔγεστα.

ἄγεται μνηστεύεται, ἐπὶ γάμον λαμβά-
νει. Αἰλιανός "τὴν δὲ ἀδελφὴν αὐτῷ Ἰόβας
ὁ Μυυρούσιος ἄγεται."

ἄγετε τὸ ἠγείσθε καὶ οἰεσθε.

Ἄγετος ὄνομα κύριον.

ἄγευστος θοίνης ὁ τῆς εὐωχίας μὴ
μετασχών· "ἄγευστος θοίνης ἀστεῖος βίου
ἔχων." καὶ ἄγευστοι ἄπειροι. ἄγευστον τε-
τραχῶς· ἢ γὰρ τὸ ἀχύμιον μὲν τέως, δυ-
νάμιον δὲ χυμωθῆναι, ὡς τὸ ὕδωρ (ἄποιον
γὰρ ὃν δύναται χυμωθῆναι), ἢ τὸ ταῖς ἄλ-
λαις αἰσθήσεσιν ὑποκείμενον, ὡς ὁ ψόφος,
ἢ τὸ μικρὰν ἔχον γεῦσιν, ὡς τὰ ὕδαρά τῶν
ροφημάτων, ἢ τὸ κακῶν ἔχον γεῦσιν, ὡς τὰ
δηλητήρια. καὶ δῆλον τίνων τούτων ἀντι-
λαμβάνεται ἢ γεῦσις, καὶ τίνος μὴ. καὶ ἐπὶ
τῶν ἄλλων δὲ αἰσθήσεων τὰ δ' ταῦτα γι-
νώσκειται σημαινόμενα. ἀρχὰς δὲ τῶν γευ-
στῶν τὸ ποτόν φασιν καὶ τὸ ἄποτον· εἰς
ταῦτα γὰρ πρότερον διαιρεῖται τὸ γευστόν.
καὶ γὰρ ἐν τῷ ὄργῳ μάλιστα καὶ ὁ χυμὸς
ἐκ τῆς ἐπιμιξίας τῶν ξηρῶν προσγερόμενος.

καὶ ὡσπερ τὸ ποτὸν πότιμον γίνεται διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τοῦ χρηστοῦ χυμοῦ, οὕτω καὶ τὸ ἄποτον διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τοῦ ἀπότου χυμοῦ. ἀμφότερα δέ, τό τε ἄποτον καὶ τὸ ποτόν, γευστά. γευστὸν δὲ τὸ ἄποτον οὐχ ὡς τελειωτικὸν ἀλλ' ὡς φθαρτικὸν τῆς γεύσεως διὰ μοχθηρίαν χυμοῦ, τὸ δὲ ποτόν ὡς σωστικόν τε καὶ τελειωτικὸν τοῦ κατὰ φύσιν γευστικοῦ. ἄρχει οὖν τῶν γευστῶν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ ποτόν καὶ τὸ ἄποτον. ἐπεὶ δὲ τὸ ποτόν ὑγρόν, τὸ δὲ ὑγρὸν τῇ ἀφῆ ἀντιληπτόν, ὡς μὲν ὑγρὸν ἄπτόν, ὡς δὲ τοῖόνδε χυμὸν ἔχον γευστόν. τοῦτο οὖν κοινὸν ἀφῆς καὶ γεύσεως, τῆς μὲν ἀφῆς ὡς ἴδιον αὐτῆς αἰσθητόν, τῆς δὲ γεύσεως ὡς ὕλη καὶ ὄχημα τῶν γευστῶν. cf. vv. ἄορατον et φαιόν.

ἄγη θασύμα, χαρά, ἀπιστία, ζῆλος. παρ' Ἡρόδοτῳ (6 61) βυσκανία, παρ' Ὀμήρῳ (Φ 221) ἐκπληξίς. πληγή, θραυσίς, κλάσις, ἀπώλεια. ἔνιοι ἱερεῖα. ἄγη μὲν οὖν παροῦσ-τόνως ἢ ἐκπληξίς, ἄγη δὲ ἢ κλάσις τοῦ κύματος.

ἄγη γέρατο συνηθροίζοντο.

ἄγηλαι τιμῆσαι θεόν, ἀγλαΐσαι. οὕτως Ἐὐπολις Ἀθήμοις· "ἀναθῶμεν νῦν ἡμέεις τούτοις τασδί τὰς εἰρεσιώνιας, καὶ προσαγήλωμεν ἐπελθόντες. χαιρέε πάντες. δεχόμεσθα." Ἀριστοφάνης Εἰρήγη (400) "καὶ σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγάλαις ἰδίᾳ πάντες ὦ πότινι ἄγαλοῦμεν ἡμεῖς αἰεῖ." Ἐριμπος Ἀρτοπώλισι "φέρει νῦν ἀγῆλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἐγὼ καὶ θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσωμένου."

ἄγη λατεῖν διώκειν, φυγαδεύειν, ἐπιτάττειν. Ἡρόδοτος (5 72) ὑβρίζειν.

ἄγη λατεῖν ὡς ἄγος καὶ ἐναγεῖς τινὰς ἀπελαύνειν. ἐὰν μὲν δασέως, τὸ τὰ ἄγη ἀπελάσειν, ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ βυσιλεύσειν. "κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε ἀγηλατήσειν" (Soph. OR 402). καὶ Ἡρόδοτος (5 72) "ὃ δὲ σὺν μεγάλῃ χειρὶ ἀπικόμενος ἀγηλατεῖς ἐπτακόσια ἐπίστια Ἀθηναίων."

ἄγη λατοὶ οἱ κερανοί. ἄγη λατεῖ δὲ ῥῆμα, ἄγει, κερανοῖ, ἢ διώκει.

ἄγη λειεν τιμῆσειεν. "ὅτι Μουκιανὸς ὁ Ῥωμαῖος τιμᾶσθαι ἕφ' ἀπάντων ὑπὲρ πάντας ἤθελε, καὶ ἤχθετο εἰ καὶ ὀσισοῦν οὐχ ὅτι ὑβρίσειεν αὐτόν, ἀλλ' ὅτι μὴ οὐ μὲγάλως ἀγῆλειεν" (Dio Cass. 66 2).

ἄγημα τὸ προῖον τοῦ βασιλέως τάγμα ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δὲ τὸ ἄριστον τῆς Μακεδονικῆς συντάξεως, κραταιὸν ὀπλίσει καὶ σωμαίων ἐδέξα.

ἄγηνορή ηἰ αὐθάδεια.

Ἀγηνόριον ὄνομα τόπου.

ἄγηνωρ ὁ ἄγαν ἀνδρείος, ἢ ἀγαστὸς ἐν ἀνδρεία, παρὰ τὸ ἄγαν τῇ ἡγορή, ὃ ἔστιν ἀνδρεία, χρῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑπερήφανον καὶ αὐθάδη. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα.

ἄγηοχῶς ἐνέγκας.

ἄγηροιο ἀφθαρτοιο.

Ἀγηρηναῖοι ὄνομα ἔθνους.

ἄγηρω τὰ μὴ γηρῶντα, καὶ σὺν τῷ ν ἀγῆρων. οἱ δὲ ἄνευ τοῦ ν θηλυκὸν φασιν εἶναι. οἱ δὲ τὸ μὲν σὺν τῷ ν τὴν αἰτιατικὴν δηλοῦν πῶσιν, τὸ δ' ἄνευ τούτου τὴν γενικήν τε καὶ δοτικὴν. καὶ ἀγῆρωσ ὁ ἀφθαρτος ἀττικῶς, καὶ οὐδετέρως ἀγῆρων.

Ἀγησαγόρας ὄνομα κύριον.

Ἀγησίλαος ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος βασιλεὺς, καὶ ἴδεται παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων. Harp.

Ἀγήτας ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγός.

ἄγητός ὁ θαύμαστός.

ἀγιάσαι καρπῶσαι, καῦσαι ἀγίως.

ἀγιάσατε προευτρεπίσατε, κηρύξατε.

ἀγίασμα ὁ θεῖος ναός. Δαβὶδ (Psalm. 114 2) "ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ." καὶ ἀγίαστία ἢ ἀγιοσύνη. ἀγιστεία δὲ ἢ ἱεροτελεστία, δῖφθογγον.

ἀγίζων ἀγιάζων. Ἀριστοφάνης (Plut. 681)

"ἔπειτα ταῦθ' ἤγχιεν εἰς σάκταν τινά." (Soph. OC 1495) "βούθυτον ἐστὶν ἀγίζων ἴκον." καὶ ἀγισθέντων ἀφιερωθέντων. καὶ ἀγιάζω αἰτιατικῇ.

Ἀγινάρειος ὄνομα κύριον.

ἀγίνεον (Hom. Ω 784) ἔφερον· ἀγινῶ γὰρ ὁ ἐνεστώς.

ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος. ὅτι τοὺς λέγοντας 'μεριάκις ἐστὶν ἅγιος ὁ θεός' καὶ τοὺς παρερημενεῦσαι τοῦτο τολμῶντας λαμπρῶς ἐλέγχει τὸ 'ἐξέλῃτησιν τὸ πρόσωπόν σου· τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ' (Psalm. 26 13). τὴν ἄγλαν ἀνακηρύττει τριάδα καὶ τὸ 'θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰδέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου' (ib. 49 14) καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ διὰ τούτων καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἡ παλαιὰ κηρύττει ὅτι οὐχ

ἰνὸς προσώπου δεσποτεῖαν σημαίνει, ἀλλὰ τριῶν μὲν ὑποστάσεων μιᾶς δὲ οὐσίας. οἱ δὲ λέγοντες ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς ἐπιστομίζεσθωσαν ἀπὸ τοῦ ἑδύψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα (ib. 41 2).

Ἅγις Ἄγιδος ὁ Πανσανίου. οὗτος ἐμβάλων ποτε εἰς τὴν Μαντινειακὴν αὐτοῦς μὲν κατέκλεισεν, τὸν δὲ παραρρέοντι ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος παρατρέψας παρέλυσεν. ἦν γὰρ ἕξ ὠμῆς πλίνθου, ἧτις πρὸς μὲν τὰς ἐκπάλεις ἀσφαλεστέρα ἔστι τῆς ὀπτῆς καὶ ἐπιθῶσι τῶν ἁρμονίων, ἡ δὲ ὠμὴ πλίνθος ἐξ ὁμοίως ποιεῖ, διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος ἐξ ἧσσον ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός. cf. Pausan. 8 8.

ἀγίσαι καὶ καθ' ἀγίσει τὸ καρπῶσαι· ἀγίσιω γὰρ ὁ ἐνεστώς.

ἀγιστείας ἀγισσύνης, καθαρότητος, λατρείας.

ἀγιστεύειν ἀγιάζειν. καὶ ἀγιστεύσαντες τὰ τῆς θυσίας ἐπιτελέσαντες.

ἀγκαλίδα μερίδα.

ἀγκάσσασθαι ταῖς ἀγκάλαις βυστάσαι.

ἄγκειθ' Ἐφαίστω ἀντὶ τοῦ ἀνάκειται (AP 6 117).

ἄγκη καὶ ἄγκεια οἱ φαραγγώδεις καὶ ἀγκλοειδεῖς τόποι καὶ κοῖλοι, καὶ καταδύσεις ἄχροντες. ἢ ἄγκεισι συνδένδροις καὶ ἰσώδεσι τόποις· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 186) "Ἐτροβόλει· τούτῳ δ' ἄγκεισι θηροτόκοις."

ἀγκιστρύει δελεάζει.

ἀγκοπήνια τὰ τῶν μελισσῶν κηρία.

ἄγκος ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος· "ποσσι δ' ἀνελεῖν ἄγκος ἐς ὑψικάρηνον ἐδίξετο."

ἀγκρώτος ἐλαύνοντι Ξενοφῶν (Anab. 181) ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντι.

ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου, καὶ ἡγκυλωμένος ἀγκύλην ἔχων. σημαίνει δὲ καὶ ἔργον τι τῆς σκηνῆς τοῦ Μωυσέως (Exod. 38 17).

ἀγκύλια οἱ κρικοὶ τῶν ἀλύσεων.

ἀγκυλομήτης. καὶ ἀγκυλομήται οἱ σκολιόβουλοι.

ἀγκύλον καμπύλον, ἐπικαμπές.

ἀγκυλοχελῆς καὶ ἀγκυλόχειλος σκολιόχειλος. ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ, ἐπικαμπεῖς τὰς χεῖρας ἔχων. ἐπὶ δὲ Κλέωνος, ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἀρπάζειν. sch A. Eq. 197.

Ἄγκυρα πόλις. καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς Ἄγκυ-

ρανοί· "ὅτι οἱ νῦν Ἄγκυρανοὶ Ἑλληνογαλάται πάλαι ἐλέγοντο."

ἄγκυραν. ὅτι Ἀνάχαρις ὁ Σκύθης φιλόσοφος εὖρεν ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμεικὸν τροχόν. ἦν δὲ ἐπὶ Κροίσου. Diog. L. 1 105.

ἀγκυρηβόλιον τὸ σίδηρον τοῦ πλοίου.

Ἀγκύριον πόλις Ἰταλίας. καὶ ὁ πολίτης Ἀγκύριος ἢ Ἀγκυριεύς. Steph. B.

ἀγκύρισμα εἶδος παλαίσματος. καὶ ἀγκυρίσας ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας ἢ τῆ ἀγκύρη καταβαλὼν. ἔστι δὲ ἀγκύρισμα καὶ σκευὸς ἀγρευτικὸν σύκων. Ἀριστοφάνης (Eq. 262) "διαβαλὼν, ἀγκυρίσας, εἰς ἀποστρέψας τὸν ὄμον, αὐτὸν ἐνεκολήθασας," τουτέστι προσέκρουσας ἢ καταπέπικας, ἀπὸ τοῦ ψωμοῦ, ὃν ἄκολον ἔλεγον.

ἀγκῶν. "ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ τοῦ Γελλίμερος οἴκημα ἦν σκότους ἀνάπλεων, ὃ δὴ ἀγκῶνας ἐκάλουν οἱ Κυρρηθόνιοι, ἔνθα ἐνεβάλλοντο ἅπαντες οἷς ἂν χαλεπαῖνοι ὁ τύραννος. ἐνταῦθα ἐπὶ Βελισαρίου πολλοὶ καθειργμένοι ἐτύγγανον τῶν ἐψῶν ἐμπόρων, οὓς μέλλοντας κατ' ἐκείνο καιροῦ ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ τυράννου ὁ φύλαξ τοῦ δεσμοτηρίου ἀπέλυσε" (Procop. Vand. 1 20). "καὶ διετέθει τὰς μηχανὰς ἧ μάλιστα ἐδόκει καίριον, ἀγκῶνάς τε καὶ τάφρους ἐβάλλετο ἐκατέρωθεν." καὶ ἀγκῶνες μέρος τι τῆς οἰκίας· "ἀγκῶνες δὲ καὶ πάντα τὰ προσηπυσομένα κατ' ὄναρ τὸ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνει" (Artemid. 1 74). ἀγκῶνες δὲ καὶ αἱ τῶν ποταμῶν ἔξοχαι αἱ παρὰ ταῖς ὄχθαις· "ἴσως οὐ δυνατὸν ἦν πρὸς ἐναντίον τὸν ῥοῦν ἀναπλεῖν διὰ τὸ μέγεθος τῶν προσηπυτόντων ἀγκῶνων, οὓς ἔδει κίμπτειν παρελκοντας τὰς ναῦς." καὶ ἀγκῶνας τὰς ἄκρας τῶν ὄρων· "οἱ δ' ἐσπερίους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους ζητεῖτ' ἰόντες τάνδρος ἔξοδον κακῆν" (Soph. Ai. 805). καὶ παροιμία "τῷ ἀγκῶνι ἀπομισσομένοι." Βίων φησὶν ὁ φιλόσοφος "ἔμοῦ ὁ πατήρ μὲν ἦν ἀπελεύθερος, τῷ ἀγκῶνι ἀπομισσομένος," διεδήλου δὲ τὸν ταριχέμπορον (Diog. L. 4 46). ἔστι καὶ ἄλλη παροιμία, τὸ γλυκὺς ἀγκῶν.

ἀγκωνίσκοι σκευὴ τιμωρητικὰ.

ἀγλαῦτα λαμπρότης, καὶ ἀγλαῦταις λαμπρότησιν.

ἀγλαϊεῖσθαι (Hom. K 331) καλλωπίσασθαι, δοτικῆ. ὁ ἐνεστὼς ἀγλαΐζω.

ἀγλαόκοιτος πᾶν τίμιος.
ἀγλαομητία ἡ μεγάλη βουλή.
ἀγλαότιμον λαμπρόν, τετιμημένον.
Ἀγλαοφῶν ὄνομα κύριον.

Ἀγλαυρος ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. ἔστι δὲ καὶ ἐπώνυμον Ἀθηναῖς.

ἀγλευκές τὸ ἀηδὲς Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῷ Οἰκονομικῷ (83), δοκεῖ δὲ ξενικὸν τὸ ὄνομα, Σικελικόν· πολὺ γοῦν ἔστι πάλιν παρὰ τῷ Πίνδακῳ. καὶ ἀγλευκέστερον ἀντὶ τοῦ ἀηδέστερον Ξενοφῶν Ἴερωι (121).

ἄγλιθες αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων. Ἀριστοφάνης (Ach. 728) "ὡς ἀρουραῖοι μύες ὀρύσσετε πασσάλῳ τὰς ἄγλιθας."

ἀγλωττία ἡ συχία, σιωπή. καὶ ἄγλωσσοσ ὁ ἀναυδος, ἄφωνος· (AP 7191) "νῦν εἰς γὰρ ἄγλωσσοσ ἀναύδητός τε πεσοῦσα κέϊμαι, μιμητὴν ζῆλον ἀνηραμένη."

ἄγμασι κλάσμισι, τροπαῖς· "ἄγματα ἀμπορέων εἰς τὰ ἐλώδη τῶν χωρίων λάθρα ἐβεβλήκεσαν."

ἄγμούς τοὺς ὀρείους καὶ κρημνώδεις τόπους.

ἀγναπτότατος βᾶτος αἴθος, ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

ἀγνεῖα καθαρότης, ἐπίτασις σωφροσύνης.

Ἀγνίας ὄνομα κύριον.

ἀγνίζω αἰτιατικῆ.

ἀγνοεῖ δ' ἀράχνη παιδὸς ὡς παιδεύεται· θρέψουσα γὰρ τέθνηκε πρὸς τῶν φιλιτάτων. ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραγματευομένων.

ἀγνόημα· "ἀγνόημα τοσοῦτον ἠγνοηκότας ὅσον οὐδεὶς ἂν ἠγνόησεν ὀλίγου διαλεκτικῆς ἀψάμενος καὶ ὅσον ἐπαίειν ὑπὲρ αὐτῆς ἔχων." cf. v. ἐπαίειν.

ἀγνοῖα. εἴ τις λέγει ἄγνοιαν εἶναι στέρησιν ἐπιστήμης, ἀμαρτάνει. ἔστι δὲ ἄγνοια ἕξις μοχθηρὰ καὶ ἠπατημένη.

ἄγνος φυτόν, ὃν καὶ λόγον καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου. ἄγνον, οὐχὶ λόγον καλοῦσιν. καὶ ἀρσενικῶς Χιονίδης· Ἡρωσι "καὶ μὴν μὰ τὸν Δ' οὐδὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ ἄγνου διαφέρειν ἐν χαράδρῳ πεφυκότος." Πλάτων (Phaedro p. 230 B) "ἢ τε γὰρ πλάτανος αὕτη μᾶλα ἀμφιλαφῆς καὶ ὑψηλή, καὶ τοῦ ἄγνου δὲ τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον." ἄγνός δὲ ὄξυτόνως ὁ καθαρός.

ἀγνότερος πηδαλλίου ἐπὶ τῶν ἄγνῶς

βεβιωκότων, παρ' ὅσον ἐν θαλάσῃ διὰ παντός ἔστι τὸ πηδάλιον.

Ἀγνούσιος. Ἀγνούς δημὸς ἔστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος, ἧς ὁ φυλῆτης Ἀγνούσιος.

ἀγνῦθες οἱ λίθοι τοῦ ἰστοῦ.

ἄγνυται κλύται. καὶ ἄγνυτον ὁμοίως. καὶ ἄγνυμενῶν συντριβομένων.

ἀγνώμονες ἐναντιογνώμονες, ἀσύγγνωστοι. Σοφοκλῆς (OC 86) "Φοίβῳ τε κῆμοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες."

ἀγνώμωνως ἀνοήτως ἢ ἀχαρίστως. λέγονται δὲ παρὰ Πλάτωνι (Rp. 5 p. 450 D) ἀγνώμονες οἱ ἁμαρτίαι. καὶ Ἀθημοσθένης (226) ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ἀντὶ τοῦ ἀλογίστως καὶ ἀβούλως. καὶ ὁ θεολόγος (Gregor. Naz. or. 42 p. 695 D) "ὦ καὶ Ἰουδαίων ἀγνώμονέστερε" ἀντὶ τοῦ ἀνοητότερε.

Ἀγνώνειος ὁ τοῦ Ἀγνωνος παῖς. καὶ Ἀγνωνίδης.

ἄγνωτα ἀπὸ τοῦ ἄγνωτος· οὐ γὰρ παρασχηματίζει ἀπὸ τοῦ ἄγνός εἰς οὐδέτερον γένος. "ῥήματα ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις" Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (957).

ἄγνώτας μὴ ἐπιγινωσκομένους. "ἄγνώτα δὲ μοι προσεκόμιζεν ἄνθρωπον, ὃς καὶ ἑαυτοῦ ἄγνός ἐτύγχανεν ὢν." "οἱ δὲ ἄρει τῆς γεωργίας ἀφήμενοι ἐς κίνδυνον τοῦ πολέμου κατέστησαν, ἀγνώτᾳ σφισι τὰ πρότερα ὄντα" (Procop. Pers. 118). καὶ αὐθις "φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἄγνώτῃ" φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας (cf. v. παραβαλεῖν)· ἄγνός γὰρ ἄγνώτος ὁ ἄγνωστος.

ἄγοι. πολλὰ σημαίνει, Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ φέρειν καὶ ἐνάγειν καὶ ἔλκειν ἔλαβεν· "ἐβλαψε γὰρ με" φησὶ "Ξενοκλῆς ἀφελόμενος Εὐμάθην εἰς Ἐλευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν." Ἀντιφῶν δὲ τὸ ἄγοι ἀντὶ τοῦ ἠγοῖτο παρελλοχε· φησὶ γὰρ ἐν τῷ περὶ ἀληθείας "τοὺς νόμους μεγάλως ἄγοι." Harp.

Ἀγολαῖος ὄνομα κύριον.

ἀγόμενος διὰ φρατῶρων κύων μυστιγοῦται.

ἀγομένων τῶν ἡμετέρων ἀντὶ τοῦ ἀρπαζομένων καὶ ληστευομένων. ἄγοντες καὶ φέροντες διὰ πάσης ἰδέας λεηλατοῦντες καὶ πορθεῖντες τὴν χώραν. καὶ αὐθις "οὐδενὸς ἀμυνομένου κατὰ πολλὴν ἄδειαν ἄγοντες καὶ φέροντες διετίλεσαν."

ἀγόμφωτον τὸ ἀνήλωτον.

ἀγορία ἀτεκνία, ἀγεννησία. Αἰλιανός (cf. v. νεολαία) "διεφθίερετο ἡ νεολαία, καὶ ἐν ἀγορία, καὶ μέντοι καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ἀγέλης τῆς τετράποδος." ἀγόνων χοῶν ὁ θεολόγος φησὶ (or. 40 p. 646 D), τουτέστι τῶν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χοιμένων καὶ διὰ τοῦτο ἀγόνων. καὶ ἀγορία ἢ ἀφορία: "τὴν Ἄρτεμιν μητρίσαι, καὶ μετελθεῖν δικαιοῦσαν αὐτὸν γῆς ἀγορία." cf. v. δικαιοῦσαν.

ἀγορά ἢ ἐκκλησία, ὅθεν ὁ Νέστωρ ἀγορητής. καὶ ὁ τόπος ἐνθα πιπράσκονται τὰ ὄνια, καὶ αὐτὰ τὰ ὄνια.

ἀγορὰ Κερκώπων. οὗτοι ἐν Ἐφέσῳ ἦσαν, οὓς ἔδθησαν Ἡρακλῆς Ὀμφάλῃς κελουούσης· οὓς ἀποκτείναι ἠδέσθη τῆς μητρὸς δεηθείσης. ἢ δὲ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν κακῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων.

ἀγοράζειν τὸ ὠνεῖσθαι τι, καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρέβειν. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (985) ἐπὶ τοῦ συνήθους ἡμῖν, ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι: "καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον."

ἀγορῶν δίκην τὴν δικαιολογίαν.

ἀγορᾶτος προπερισπωμένως ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενος ἄνθρωπος· Λαμιάσιος (cf. v. παρίστασθαι) "ὁ δὲ παρίστατο καὶ ἐξήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγορῶν." προπαροξυτόνως δὲ ἀγορῶς ἢ ἡμέρα ἐν ἣ ἢ ἀγορὰ τελεῖται.

ἀγορᾶτος νοῦς ὁ πᾶν εὐτελῆς καὶ συγκριτώδης καὶ οὐκ ἀπόρητος οὐδὲ πεφροντισμένος. καὶ ἀγορᾶτος Ἐρμῆς· Ἀριστοφάνης (Eq. 297) "νῆ τὸν Ἐρμῆν τὸν ἀγορᾶτον κάπιορκῶ γε βλεπόντων." τουτέστιν ὁ ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος.

ἀγορανομίας λογιστίας· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπισκοποῦντων τὰ τῶν πῶλων ὄνια. καὶ ἀγορανόμοι οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὄνια διοικοῦντες ἀρχοντες. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέων (724) "ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καδίσταμαι τρεῖς τοὺς λαχόντας τούσδ' ἰμάντας ἐκ Λεπρῶν," τουτέστι λῶρονες, φραγγέλια· τὸ γὰρ παλαιὸν φραγγέλοις ἔτυπον οἱ λογισταὶ τῆς ἀγορᾶς. Λεπρῶν δὲ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπειν, ὃ ἔστι τύπτειν, οἱ δὲ ἀπὸ Λεπρέου πολιέματος τῆς Πέλοποννήσου, οὗ μέμνηται καὶ Καλλίμαχος ἐν Ὑμνοῖς (in Ion. 39) "Κανκῶνων πτολιέθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται." οἱ δὲ ἐκ λεπρῶν βοῶν διὰ τὸ τὰ ἐκ λεπρῶν βοῶν δέρματα ἰσχυρὰ εἶναι. οἱ δὲ ὅτι οἱ Με-

γαρεῖς λεπροὶ τὸ σῶμα, πρὸς οὓς σπένδεται. ἄμεινον δὲ λέγειν ὅτι τόπος ἔξω τοῦ ἄστεος Λεπρὸς καλούμενος, ἐνθα τὰ βυρσεῖα ἦν. οὗ καὶ ἐν Ὀρνισί (149) μέμνηται "τί δ' οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετε;"

ἀγορανομῶ γενικῇ.

ἀγορᾶς ὥραν οὐ τῶν πωλουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλων πράξεων τῶν κατ' ἀγορὰν. ἔωθεν, ἢ καὶ πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι. Φερεκράτης "πίνειν ἕει καὶ μεθεῖν, πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι."

ἀγορᾶς Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ συνόδου· λέγει γὰρ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου "οὗτοι πολλάκις ἀγορᾶς ποιοῦνται." δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλα τοῦνομα. Harp.

ἀγορᾶσαι Ὑπερίδης τὸ ὠνήσασθαι.

ἀγορᾶσειν λέγουσι, τὸ δ' ἀγορᾶν βύρβαρον. παραδειγματῶν δὲ μεστὰ πάντα, εὐλήφθω δ' ὁμοῦς Ἀριστοφάνους ἐξ Αἰολοσίκιμος· "ἀλλ' ἄνυσον, οὐ μέλλειν ἐχορῆν. ὡς ἀγορᾶσω ἀπαξάπανθ' ὅσα κελύεις ὠ γύναι." καὶ ἀγορᾶσματᾶ αὐτὰ τὰ ἡγορασμένα.

ἀγορᾶσω ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ διατρέβω· Ἀριστοφάνης (Lys. 634) "ἀγορᾶσω τ' ἐν τοῖς ὄπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι" ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρέβω ἐγγὺς Ἀριστογείτονος.

ἀγορῆθεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

ἀγορῆν ἐκκλησίαν.

ἀγορηταὶ σύμβουλοι, φρόνιμοι.

ἀγος μίλασμα. λέγεται δὲ ἄγος καὶ τὸ τίμιον καὶ ἄξιον σεβασματός, ἐξ οὗ καὶ αἱ ἱεραὶ παναγεῖς καὶ ἄλλα τινά. Θουκυδίδης (1 126) "πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις ἐκέλευον τοὺς Ἀθηναίους τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς Θεοῦ." ἦν δὲ τὸ κατὰ Κύλωνα τὸν ὀλυμπιονίκην τὸν Ἀθηναῖον τὸν πάλαι. "καὶ ἤλασαν τοὺς ἐναγεῖς." ἀγὸς δὲ δξυτόνως ὁ ἡγεμόν.

ἀγοστῶ τῷ ἀγκῶνι. ἐν ἐπιγρομμῆτι (AP 6 144) "οὐκ ἔλαθε χάριτας οὐδ' Ἀκαδημειῶν πολυγαθέ, τῆς ἐν ἀγοστῶ σῆν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω."

ἀγορῶσαν ἰσοσταθμοῦσαν. "διόπερ κατασκευάσας νίκην χρυσῆν, ἄγορῶσαν ὀκλήν χρυσοῦν μυθίων, ἐξαπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥώμην τοὺς ταύτην κομοῦντας τῷ δήμῳ."

ἀγορῶσιν ἐφορτὴν οἱ κλέπται. χαριστάτη ἢ σύνταξις καὶ ἰκανῶς πεπαιγμένη κατὰ τὴν κομιδικὴν χάριν. σημαίνει δὲ τὸς ἀδεῶς κλέπτοντας.

ἄγρα Δήμητρος ἱερὸν ἔξω τῆς πόλεως, πρὸς τῷ Ἰλισσῷ.

ἄγραυλοι οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ διανυκτερεύοντες ἢ αὐλιζόμενοι.

ἄγραφα ἀδικήματα, οἷον ἐπὲρ ὧν νόμος οὐ γέγραπται.

ἄγραφιου εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, πρὶν ἢ δὲ ἐκτίσαι ἐξαλειφθέντων. οὕτω Δημοσθένης (58 51) καὶ Δείναρχος καὶ Λυκούργος.

ἄγραφιου δίκη. τῶν ἐκ καταδίκης ὀφληκότων τῷ δημοσίῳ γράφουσι τὰ ὀνόματα ἐν σανίσιν οἱ κατὰ καιρὸν περὶ τούτων διοικούντες, προστιθέντες ἀνὰ πόσον ἐστὶ τὸ ὄφλημα. ὅταν δὲ ἀποδιδῶν ἕκαστος, ἐξαλειφεται τῆς σανίδος τὸ ἐπιγράμμα. ἐὰν οὖν τις ἀναγραφῆ μὲν ὀφληκέναι, δόξη δὲ μὴ ἀποδεδωκέναι καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξηλειμμένον ἢ ἐκ τῆς σανίδος, συγκεχωρηται τῷ βουλομένῳ τῶν ἄστῶν εἰσάγειν κατ' αὐτοῦ δίκην ἀγραφίου.

ἄγραφον μετᾴλλε δίκη. οἱ τὰ ἀργύρεια μέταλλα ἐργαζόμενοι ὅπου βούλαιντο καινοῦ ἔργου ἄρξασθαι, φανερὸν ἐποιούντο τοῖς ἐπ' ἐκείνοις τεταγμένοις ἔπὸ τοῦ δήμου καὶ ἀπεγράφοντο, τοῦ τελεῖν ἕνεκα τῷ δήμῳ εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ καινοῦ μετᾴλλον. εἴ τις οὖν ἐδόκει λάθρῃ ἐργάζεσθαι μέταλλον, τὸν μὴ ἀπογραφάμενον ἔξην τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι καὶ ἐλέγχειν.

ἄγρει ἄγε δῆ.

ἀγρεία ἄοιδῆ ἢ ἀγροικική· "τὸ σκύλος ἀγρείης τῆνε κατὰ πλατάνου" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 35). καὶ ἀγρεῖος ὁ ἀγροῖκος, ὁ ἄμαθής, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (651) "ὡς ἀγρεῖος εἰ καὶ σκυῖός." καὶ μέγαν πώγωνα ἔχων· καὶ αὐθις (A. Thesm. 165) "ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν."

ἀγρεῖφνα γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δι' αὐὸ συνάγουσι τὸν χόρτον· (AP 6 297) "Ἄλκιμος ἀγρεῖφναν κενοδόντιδα, καὶ φιλοδοῦπου φάρσος ἄμα στελεοῦ χῆρον ἐλαιλέου."

ἀγρέμιος ὁ ἀπὸ τῆς ἄγρας· (AP 6 224) "ἀγρέμιον πολλῶς ἐξ ἁλὸς εὐράμενος."

ἀγρεσία ἢ ἄγρα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 13) "οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὄμαιμοι, ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης."

ἄγρετὺ ληπτύ.

ἀγρεύς ὁ ἐπὶ τῆς θήρας.

ἀγρία μέλιττα, ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν καὶ ὠμῶν.

ἀγρία συκῆ. ζῆτει ἐν τῷ ἀνερίναστος.

Ἀγριαῖνες τάξις στρατιωτικῆ.

ἀγρίδιον.

ἀγριόθυμος ὁ ἄγριος τῆ ψυχῆ.

ἄγριον ὑποβλέπει με. μᾶλλον χρηστόν ἢ ὑποβλέπεται. "οἱ δὲ ἐλέφαντες ἀνέτρεχον καὶ ἐβόων ἀγριαίνοντες καὶ ἄγριον ὑποβλέποντες." καὶ αὐθις "ὃ δὲ τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον ὑπεκίνει καὶ διηρέθιζεν, εἴ που κύριος γένηται τοῦ χωρίου."

ἀγριοποιῶν ἄγριους εἰσάγοντα τοὺς ἥρωας. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου (Ran. 844) "ἐγῶδα τοῦτον [κάξειπίσταμαι] καὶ διέσκεμμαι πάλαι, ἄνθρωπον ἀγριοποιῶν ἀνθαδόστομον, ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα, ἀπεριλάλητον κομποφακελοροήμονα."

Ἄγριος ὄνομα κύριον. καὶ ἄγριος ἄμικτος, ἀνήμερος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ κακίας ὑπερβολῆ. Αἰλιανός "ἀποστείλας τοὺς ἀγριωτάτους τῶν δορυφόρων ἐξήρπασε τὴν γυναικίκα, καὶ πρὸς βίαν ἤσχυνε ποτινωμένην καὶ θρηγῶσαν." καὶ "ὁ Ἄδης δημιαργὸς ἄγριος" (Soph. Ai. 1035).

ἀγρίους. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμύρχου (52) τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ οὕτως ὠνόμασε. καὶ Μένανδρος δὲ ἄγριον εἶπε κυβευτὴν τὸν λίαν περὶ τὸ κυβεύειν ἐσπονδακότα. Harp.

ἀγρίους καὶ κολλοποδιώκτας ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς παιδευτάς.

ἀγριότης ὀρμη· "θαυμαστὴ γὰρ τις κίνησις, ὡς ἔοικε, τάνθρωπον πρὸς τοῦτο τὸ μέρος." ἀγριώτατος ὁ ἀνήμερος.

Ἀγρίππας ὄνομα κύριον.

ἄγριππος ἢ ἀγρία ἐλαία. καὶ παροιμία "ἀκαρπότερος ἀγρίππου."

ἀγρίφη δίκελλα, σκεῦος γεωργικὸν πολύγομφον.

ἀγριωπός· "τὴν ἀγριωπὸν ἀκρατῶς γαυρουμένην." λέγει δὲ τὴν ἁμαρτίαν, [ἐκ τοῦ ὧν ὠπός, ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμόν.] ταυτέστιν ἢ ἀναιδῆς καὶ ἄγριος.

ἀγροικίω. καὶ ἄγροικος ἄφρων, δύσκολος, σκληρὸς καὶ ἀπαίδευτος, ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν. κατὰ μεταφορὰν δὲ ὀρρίζονται τινες τὴν ἀγροικίαν σκληρότητα ἤθους· ἢ γὰρ σκληρότης κυρίως ἐπὶ σωματίων.

ἄγροικος ἐξ ἄστειος (A. Nub. 47). οὐκ ἔρησος τῇ παραθείσει νῦν ἐχρήσατο. αὐτὸν γὰρ ἐπιδοῦσαι βουλόμενος ἑαυτὸν ἄγροικον καλεῖ· ἀπότερον γὰρ καὶ ἄγροικον παντάπασι διαβάλλειν ἑαυτὸν· ἀλλὰ πρῶτον μὲν διὰ τοῦτου λελεθότως τὴν εἰσορῶσαν παρίστησι τὴν αὐτοῦ. οὐ γὰρ ἄν, εἰ μὴ πάνυ ἦν πλούσιος, ἐπιδικάσατο ἂν αὐτοῦ ἢ γενῆ καὶ τῇ δόξῃ ἀγροῦσα τοῦ γένους καὶ τῇ ἐν ἄστει διατριβῇ· ἀδοξεῖν γὰρ εἰώθαμεν ἐπὶ τοῖς ἀγροίκοις. ἔκπαιτα δὲ κἀκείνην θεραπεύει τὴν ἀντίθεσιν ἐπὶ ἄστει ἐκείνην αὐτὸν τῇ γυναικί· δεσπόειν γὰρ εἰώθαμεν οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν, ὃ δὲ τῇ ἀντιπαράθεσει καὶ τοῦτο ἐπιστώσατο, φήσας ἄγροικον αὐτὸν εἶναι, τὴν δὲ γυναῖκα πολιτικὴν. Θανμιστὸν γὰρ οὐδὲν εἰ ἀνθρωπον ἰδιοπραγμονα καὶ μέτριον τοὺς τρόπους διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀγροικίας δίκαιαν γέναιον ἐπέταξε πολιτικὸν καὶ κατεδελώσατο.

ἄγροικος ὄργῃν φιλόδικος, ἀκρόχολος, ἢ ὄργῃν εὐχολος. Ἀριστοφάνης (Eq. 41) "ἦν γὰρ ἐστὶ δεσπότης ἄγροικος ὄργῃν." καὶ ἀγροιώτης ὁ ἄγριος.

ἄγροίκευ μὴ καταφρόνει ῥήτορος, οἱ μὴδὲ τῶν εὐτελῶν χοῆ καταφρονεῖν.

ἄγροιώτης ὁ γεωργικὸς λεώς, ὃ ἐν ἀγρῷ· "ἀγροιώτην τῷδε μοροστόρθηγγι Πρηνίπῳ" (AP 6 22). Θηλυκῶς δὲ ἀγροιώτις διὰ τῆς ἰ.

ἀγρολέτειρα ἢ Ἀρτεμις.

ἀγρόμενοι συναθροίζόμενοι· (Hom. Y 166) "ἀγρόμενοι πῦς δῆμος." σύνταξις πρὸς σχῆμα, ὃ δῆμος ἀγρόμενοι, ἐπεὶ ὁ δῆμος πληθὸς σημαίνει.

ἀγρόνομοι οἱ ἐν ἀγροῖς διάγοντες. "ἤχησι τέτις δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεὶς ἀγρόνομον μέλπει μοῦσαν ἐρημολάλον" ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 196).

ἀγρότας ἀγροίκοις, καὶ ἀγρότης ὁ ἐν ἀγρῷ διαιωόμενος· "ἀλλ' ὡς πάροις ἀγρότης ἀνεκλίθης" (cf. v. βοῦς ἔβδομος). Θηλυκὸν δὲ ἀγρότις· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 57) "ἄνθεο δέρμα λέοντος Τεῦκρος Ἄραψ, καὶ τὴν ἀγρότιν αἰγανέαν."

ἀγροτέρας ἀγροῖον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 3) "τοῦτό σοι ἀγροτέρας Διονύσιος αὐτὸς ἑλαίς θῆκε ῥόπιλον."

ἀγροῦ πρυγῆ, ἐπὶ τῶν λιπαρῶν καὶ ἐπιμότως ὠπτινοῦν ἔργῳ προσκαθημένων.

ἀγροφον ὄρειον.

Ἀγρὸν τῆς θέν. Ἀγρόλη δῆμος ἐστὶ φν-

λῆς τῆς Ἐρεχθίδος. ὃ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο Ἀγρολέως.

Ἀγρονίδης Ἀγρωνος παῖς.

ἀγρώσω τὸ ἀγρεύω, καὶ ἀγρώσται οἱ κυνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἀγρώσω ῥήματος. Ὀμηρος (ε 53) "ἰχθῦς ἀγρώσων."

ἀγρωστὶς εἶδος βοτάνης, ἢ κοινῶς ἀγρία.

ἀγριαὶ ἀμφοδα, ῥῦμαι, ἢ ἐπιμήκεις ὁδοί, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πως γνῖα καὶ μέλη καὶ κῆμψεις· τὰ δὲ ἀμφοδα ἔχουσι ἐκατέρωθεν διεξόδους, καὶ ταύτη διαφέρουσι. ἀγριαὶ δὲ ἐνιοὶ μὲν δξύνουσι, θηλυκῶς δὲ χρωμένοι, ὄλον τὰς ὁδοὺς· βέλτων δὲ περισπᾶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγριαῖς. ἀγριαὶ δὲ ἐστὶ κίων εἰς ὅσον λήγων, ὅκ ἰστυῖσι πρὸ τῶν θυρῶν· ἰδίους δὲ φασὶν αὐτοὺς εἶναι Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου, ῥὶ δὲ ἀμφοῖν. ἔστιν οὖν τὸ ὀλόκληρον ἀγριαὶ καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἀγριαῖς, ἐν συνυλοφῇ δὲ ἀγριαῖς. ἔστι δὲ ἴδιον Δωριέων. εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγριαῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκῶν βωμοί, ὡς Σοφοκλῆς (Laocoont. fr. 1) μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἔφη εἰς Τροίαν φησὶ "λάμπει δ' ἀγριαὶς βωμὸς ἀμύλων πυρὶ σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσμίας." καὶ ἀγριαὶς ὁ πρὸ τῶν αὐλείων θυρῶν κωνοειδῆς κίων, ἱερὸς Ἀπόλλωνος (Harp.). καὶ αὐτὸς θεός· Φερεκράτης Κραπατάλοισ "ὦ δέσποτ' ἀγριαῖς, ταῦτα νῦν μέμνησό μου." ἀγριαὶν τὸν στενωπὸν Ξενοφῶν (Cyr. 2 4 3). καὶ ὅπως πολλὰ τὰ γλωσσηματικὰ παρ' αὐτῶν.

Ἀγύλαιος (ἀπ' Ἀγυλλαῖος) ὄνομα κύριον.

Ἀγύρηνια πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀγυρηνναῖος. Διονύσιος δὲ τὸ Ἀγύριον ἔφη. Steph. B.

ἄγυρις ἄθροισις, καὶ ἀγυρισμός· "ὃ δὲ ἐσπούδασεν εἰς τὸ δυνατὸν πρὸς ἀγυρισμὸν τῆς ἀπορρήτου τῶν θεῶν θεραπείας." καὶ ἀγυρισμός ἐκκλησία, συναγωγὴ.

Ἀγύρριος ὄνομα κύριον, ὅς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο, ὡς καὶ πέριεσθαι αὐτόν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (176). ἐκωμιδεῖτο δὲ καὶ εἰς θρασυτέτη. καὶ Ἀγύρριος δημαγωγὸς Ἀθηναίων ἐκ ἀφηνίας· "Ἀγύρριος τὸν Προνόμω πύγων ἔχων κέληθεν" (Eccl. 102). ὁ Ἀγύρριος στρατηγὸς Θηλυδριώδης, ἄρξας ἐν Ἀθήνῃ, ὅς τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμεν. ὃ δὲ Πρόνομος ἀνηλθὴς ἦν μέγαν πύγων ἔχων.

ἀγυρτεῖαν· "ὁμιλίαν οἶαν ἐκεῖνος ἐθεῖτο πρὸς ἀγυρτεῖαν τινὰ θρασυνομένην."

ἀγύρτης πτωχός, ὄχλαγωγός, ἐπαίτης, φιλοκερδής ἢ συρφετώδης. ἔστι δὲ καὶ βόλος κυβευτικός, καὶ Γάλλος, καὶ μάντις, ὡς Ἀπίων. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 218) "χειρῶμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα μητρὸς ἀγύρτης." καὶ αὐθις (Soph. OR 388) "δόλιον ἀγύρτην, ὃς τις ἐν τοῖς κέρδεσι μόνον δέδορκε." καὶ αὐθις "ἦν γὰρ αὐτὸς ἀγύρτης τῷ ὄντι καὶ φιλομαντευτής."

ἀγύρτης ὁ ἀλαζὼν καὶ ἀπατεῶν. τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ τὸ περιαιγείρειν τὸ περιμένειν καὶ περινοστεῖν, ἐπὶ νύκτῃ ἢ τινι ἐτέρῳ τοιοῦτῳ σεμνύνειν. ὁ δὲ ἀγύρτης καὶ κυβευτικῆ βόλῃ ὄνομά ἐστιν. "ἐμέμφετο αὐτοῦ τὸ περὶ τὰς μαντείας ἐπισημένον καὶ βεβόημενον αἰεὶ τοῖς ἀγύρταις ἐπιτρέπειν τὰ οἰκεῖα πράγματα." καὶ ἀγυρτικὰ χυδαῖα ψεύσματα, καὶ ἀγυρτώδη συρφετώδη.

ἀγγαλάσας ἀναγαλάσας, ἀνακουφίσας, ἀναβυστάσας.

ἀγγαυρος ὁ παχνώδης ὄρθρος, παρὰ τὸ ἀγγοῦ ἦτοι πλησίον ἔχειν τὴν αὔραν. "Ὀμηρος (ε 469) "αὔρη δὲ ψυχρὴ πνέει ἡῶθι πρό." ἀγγεῖτος ὁ πλησίον.

ἀγγηστῖνοι πυκνοί. καὶ ἀγγηστῖνος ἢ εὐθεῖα.

ἀγγὺς ἐγγύς.

Ἀγγιᾶλεια πόλις, καὶ ἀγγιᾶλος ἢ ἐγγυὸς τῆς θαλάσσης. οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγγιᾶλοι καὶ ἀμφιᾶλοί εἰσιν· οἷα ἐστὶν ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἀγγιᾶλος μὲν οὐκ ἀμφιᾶλος δὲ, αἱ δὲ νῆσοι ἀγγιᾶλοι καὶ ἀμφιᾶλοί εἰσι. Σοφοκλῆς (Αἰ. 134) "Τελαμώνιε παῖ τῆς ἀμφιφύτου Σαλαμῖνος." καὶ αὐθις (AP 7 4) "θεῖον Ὀμηρον κλεινὸς ἐπ' ἀγγιᾶλῷ τύμβος ἔχει σκοπέλω." Ἀγγιᾶλῃ πόλις, ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανᾶπαλλος ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς. ὁμοίως ἔκτισε καὶ τὴν Τυρσοῦν ὁ αὐτός.

ἀγγιβαθής ὁ ἐγγυὸς βάθους.

ἀγγιβατεῖν Ἴωνες τὸ ἀμφισβητεῖν, καὶ ἀγγισβασίην Ἡρόκλητος.

ἀγγιθύρος ὁ πλησιαίτατος, γέλιων· "ἀγγιθύροί τε καὶ γείτονες ἀλλήλων αἱ δυνάμεις ἐγένοντο" (Theophyl. Sim. 2 8).

ἀγγίμαχος ἐγγύθεν μαχόμενος.

ἀγγίμολον ἐγγυὸς ἐλθόν.

ἀγγίνοια σύνεσις, ἢ ἕξις εὐρετικῆ τοῦ καθήκοντος ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἢ εὐστοχία τις ἐν ἀσκέτῳ χρόνῳ. καὶ ἀγγίνου· Δαμάσκιος (Phot. p. 337 a) "ὄξειαν δὲ καὶ ἀγγί-

νον φέσεως δύναιμι, ἐπὶ πολλὰ δὲ ὀλίγου φέρεσθαι δυναμένην, ἐτοιμοτάτην συνίεναι καὶ γνωρίζειν τὰ ἔχνη τῶν θηριμάτων." περὶ Ἰσιδώρου ὁ λόγος.

ἀγγίνους συνετός, ὕξος τὸν νοῦν. "δημιγορήσαντος τοῦ βασιλέως, τοῦ τε ἱεροῦ ξυλλόγου τὸ ἀγγίνου τε καὶ βουλευτικὸν τοῦ βασιλέως ἐπαινέσαντος" (Menand. Exc. leg. p. 283). ὅτι τρία μέρη εὐμαθείας, ἀγγίνοια μνήμη δξύτης· καὶ μνήμη μὲν ἔστι τήρησις ὧν ἔμαθ' ἐτις, δξύτης δὲ ἡ ταχύτης τῆς διανοίας, ἀγγίνοια δὲ τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεῦναι καὶ ἄ μὴ ἔμαθεν. Phot. bibl. p. 440 extr.

Ἀγγίσειος ὁ τοῦ Ἀγγίσιου.

Ἀγγίσιος Ἀγγίσιου. καὶ Ἀγγισίδης.

ἀγγίσπορος ἐγγυὸς γένους. Δαμάσκιος (Phot. p. 338 a) "ἀλλὰ ῥώμη γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγγισπόρου."

ἀγγιστα ἐγγιστα.

ἀγγιστεία ἢ μετουσία τῆς θεσίας παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισί (1648) "νόθῳ μὴ εἶναι ἀγγιστεῖαν." καὶ ἀγγιστεῖον ῥῆμα, γενικῆ.

ἀγγιστεῖς. καὶ ἀγγιστεία συγγένεια. καὶ ἀγγιστεῖς οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θεῶν κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος. οἱ δὲ ἔξω τούτων συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίων μιχθέντες τοῖς οἰκοῖς οἰκεῖοι λέγονται.

ἀγγιστίνδην τὸ κατὰ ἀγγιστεῖαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄριστος ἀριστίνδην καὶ πλοῦτος πλουτίνδην.

ἀγγιστροφοὶ συστραφέντες, ἢ ταχὺ ἐπιστρεφόμενοι. Προκόπιος (Pers. 1 15) "ἢ τε μάχη καρτερὰ ἐγεγόνει καὶ ἐκ χειρὸς ἦν, ἀγγιστρόφους τε τὰς διώξεις ἐποιούοντο ἐς ἀλλήλους ἐκάτεροι." καὶ αὐθις "εἶτα ὑμεῖς τὰς φάλαγγας ἐξέλξαντες, ἀγγιστροφοὶ γενόμενοι, ἀντιμέτωποι γίνεσθε τοῖς διώκεσι." καὶ αὐθις "τῷ ἀγγιστρόφῳ τῆς τύχης." cf. v. Θηραμένης.

ἀγγιτέριμων ὁ γέλιων.

ἀγγόνῃ ὁ βρόχος, τὸ σχοινίον, παροξυτόνως. ἀγγονῆ δὲ τὸ πρᾶγμα δξυτόνως.

ἀγγονήσας πνίξας.

ἀγγότερος ἐγγύτερος· Ἡρόδοτος (7 175) "στενότερη ἐφαίνετο καὶ ἀγγοτέρῃ ἢ εἰσβολῇ."

ἀγγοῦ ἐγγύς.

ἀγγούροις πλησιοχώροις, παρὰ τὸ ἄγγι τοὺς ὄρους εἶναι.

ἄγχουσα εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα λευθρά, ἢ λευθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖ-

κας. (A. Eccl. 960) "ἢ ἄγχοσ' ὀδυνήσει και τὸ σὸν ψιμύθιον."

ἀγχώμαλον. και ἀγχωμάλου ἴσης, ἕγρης τοῦ ὀμαλοῦ. "συμμιζαντες και ἀγχώμαλα ἐγωνισάμενοι και μήτε ζωρησαντές τινα μήτε ἐπὶ τὸ πλέον ἔτι προχωρησαντες διελόθησαν." και αὐθις "ἵππομαχία γίνεται κραιπερὰ και πλήθει τῶν ἀγωνιζομένων ἀγχώματος και ἀρεταῖς ἐμπερης."

ἄγχων περισφίγγων, θλίβων· "ὁ δὲ ἄγχων τὴν ἀδτιῆς δεξιῶν και περιάγων περιαιρεῖται τὸ ξίφος." ἄγχω αλτιατικῆ.

ἀγωγατος· ἐν ἐπιγραμμάτι (AP 6 35) "ἀγωγαῖόν τε κυνάγχων."

ἀγωγεύς ὁ ἐνάγων τὴν δίκην, ὁ διώκων. και ἀγωγεύς ὁ λῶρος, και ἀγωγεῖ τῷ ἱμάντι ἢ ἄγεται ὁ ἵππος.

ἀγωγή φορὰ τινῶν· ὁ και παρακομιζειν λέγεται, ὡς λέγεται σίτου ἀγωγή ἢ οἴνου. ἀγωγή ἀναστροφῆ, τρόπος, ἢ ἡ κομιδῆ. και τὸ ἀγόμενον βάρος. ἀγωγή λέγεται και ἡ διὰ τῶν ἡθῶν τῷ τρόπῳ κατωκόσμησις, ὡς λέγεται παιδῶν ἀγωγή. και ἡ μεταβολή, ἐφ' ἣ σημασιμενὸς ὁ ὀριζόμενος οὕτω τὴν γένεσιν (Aristot. Top. 6 2) κέρχεται τῷ τῆς ἀγωγῆς ὀνόματι. Πολύβιος (1 32) "ἤγαγε δὲ ὁ ξενολῆτος και Λακεδαιμόνιον ἄνδρα τῆς Λακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχηκότου και τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχοντα σύμμετρον."

ἀγώγιμον και ἀγώγιμος ἄγων, ἀγόμενος, φερόμενος. και ἀγώγιμων φορτίων ἱπορικῶν· "αὐτὸς μὲν τὰς ἐμπόρους ἀπαθεῖς κακῶν ἀποσῶσαι, τὰ δὲ ἀγώγιμά σφισιν ἀσῶσασθαι."

ἀγώγιον τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἀμάξης. οὕτω Ξενοφῶν (Cyr. 6 1 54).

ἀγωγὸν ἱπακτικόν. και Πισίδης "πρὸς τοὺς ἀγωγούς ἐτρέπη τοῦ Τίγριδος." περὶ Χοσροῦς ὁ λόγος. και ἀγωγούς προπομπάς.

ἀγώγιμος (Hesiod. θ. 619) θανατοζόμενος, ἀγόμενος δὲ φερόμενος.

ἀγών ἢ πρὸς τὰς ἀγῶνας ἄσκησις. ἀγῶνα δὲ Ομηρος (θ 200) τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀγωνίζονται φησιν. Θουκυδίδης πέμπτη (50) "προελθῶν ἐς τὸν ἀγῶνα ἀνέδθησε τὸν ἡρίοχον."

ἀγωνάραχαι ἀγωνοθέται, ἄρχοντες τῶν ἀγῶνων. Σοφοκλῆς (Αἰ. 572) "και τὰ μὲν τεύχη μήτ' ἀγωνάραχαι τινὲς θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός." και παροιμία "ἀγῶν οὐ δέχεται σκήψεις." τάττεται ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνι-

ραμένων ἐὶ σκήψαιτο. και "ἀγῶν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει." ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθυμῶν, ἢ ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων.

ἀγωνία Ξενοφῶν (Cyr. 2 3 15) ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι.

ἀγωνιῶν Ἰσοκράτης (15 183) ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι.

ἀγώνιος ὁ ἐν ἀγῶνι. και θηλυκὸν ἀγωνία ὁ φόβος. ἀγονία δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ ἢ στερωσις.

ἀγωνιούμενοι εἰς ἀγῶνας ἐμβυλιότες· "τοῖς πολεμίοις ἀγωνιούμενοι ἀποτράποινοτο ἀμαχεῖ."

Ἀγωνίς ὄνομα ἑταίρας.

ἀγώνισμα σπουδῆν, ἐπιμέλειαν· "ἀγώνισμα τίθενται συλλαβεῖν αὐτόν." Ἀριστοφάνης (Ran. 282) "ἐγὼ δ' εὐξάιμην ἂν ἐντυχεῖν τινί" λείπει θηρίῳ "λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ" ἔπαθλον.

ἀγωνιῶ κινδυνεύω. και τὸ φοβοῦμαι· Πολύβιος (1 20) "πολλαὶ δὲ πόλεις προστέθεντο τῶν μεσογαίων τοῖς Ῥωμαίοις, ἀγωνιῶσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις." και ἀγωνιῶν δεδιώς· (id. 3 78) "ἀγωνιῶν δὲ τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν και τὰς ἐπιβουλάς τὰς περὶ τὸ σῶμα." "ἤγωνία δὲ τοὺς στρατιώτας μὴ ἐπιλείπη τὰ ὀφώνια." και ἀγωνιῶντες ἀντὶ τῆ ἀγωνιζόμενοι Ἰσοκράτης (4 91).

ἀγωνοθέτης ὁ ἐν τοῖς σκηρικοῖς, ἀθλοθέτης δὲ ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς.

ἀγῶνων ἐπιταφίων, ἀγόνων δὲ χοῶν. ἀδμήμονες ἄπειροι. "ὁ δὲ τὴν τῶν Ἀλγυπτίων σοφίαν ἦν ἀδαημονέστερος, ὁ Ἀσκληπιάδης." cf. v. Ἡρατσοκ.

ἀδαῖον ἄκυστον. και Ἀδαῖος ὄνομα κύριον.

ἀδαῖστί ἀπείρωσ.

ἄδαιτρον ἀμέριστον.

ἄδακρυς πόλεμος ἐπὶ τῶν ἔξω παντὸς κινδύνου και ῥᾶστα και παρ' ἐλπίδου τὰ πράγματα κατορθούντων.

ἀδακρυτὶ ἀκλαυστί.

Ἀδαλίδης ὄνομα κύριον.

Ἀδάμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ χειρὶ θεῶ πλασθεῖς και κατὰ τὴν εἰκόνα και ὁμοίωσιν μορφωθεῖς τῆ δημιουργῆ τε και κτίσαντος, ὁ και τιμηθεῖς τὴν εἰς παράδεισον οἰκισιν. οὗτος δικαίως ἂν πρῶτος καλοῖτο σοφὸς ὡς πρωτόκτιστον ἄγαλμα και εἰκὼν οὕσα θεό-

γραφος, ὡς τῶν χαριῶν ὄλων ἀπάρχων ἀνά-
 πλεως, καὶ πάντα καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα περι-
 φέρων τὰ τῆς ψυχῆς τε καὶ σώματος αἰσθη-
 τήρια· μαριμαρυναὶ γὰρ τινες, ὡς εἰπεῖν, ἐκ
 τῆς ἐκείνης ψυχῆς ἀπιστράπτουσαι καὶ θείων
 ἐννοιῶν τε καὶ ἐνεργειῶν πλήθουσαι κατὰ
 πᾶσαν εἰσέτρεχον φύσιν, εὐστόχως καὶ ἀνα-
 μαρτήτως τὸ οἰκεῖον ἐκάστης πλεονέκτημα
 φθάνουσαι. ὃς οὐ παρὰ ἀνθρώπων ἐδοκι-
 μιάσθη τῶν τὰς κρίσεις πολλάκις ἐπισφαλῶς
 ποιουμένων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ τῶν ὄλων θεοῦ
 τοῦ πᾶσαν γνῶσιν καὶ κρίσιν ὁρθῶς ποιου-
 μένου, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἐννοίας κινήθῃναι
 παρὰ τῆς ὠδινούσης τὰ τοιαῦτα ψυχῆς καὶ
 ἀποικτιούσης νοήματα. καὶ ἡ φησὶν ἡ γραφή,
 "ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη καὶ τὰ
 θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινά, καὶ
 ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδάμ, ἰδεῖν τί καλέσει
 αὐτά. καὶ ὡς ἐκάλεσεν Ἀδάμ, τοῦτο ὄνομα
 αὐτῷ." τί τῆς φωνῆς ταύτης καὶ μαρτυρίας
 ἀριδηλότερον; τί τῆς σοφίας ταύτης καὶ δι-
 αγνώσεως ὑψηλότερον; ἐκάλεσεν ὀνόματα, τὴν
 φύσιν αὐτῆν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἐκάστῃ ζῶντι
 ὡσπερ ὑπογραφόμενος, οὐ μελετήσας, οὐ
 προσκεψάμενος, οὐδὲν τι προπεπονθῶς τῶν
 ὅσα μεταμεινάνθουσι ἀνθρώποι. καὶ πολλῶν
 καὶ ἀναρίθμωτον γενεῶν παραδραμουσῶν οὐκ
 ἴσχυσεν οὐδεὶς ὑπαλλάξαι κἄν τοῦ τυχόντος
 ζῶντος τὸ ὄνομα, ἐδὲ τῆς ἐκείνου δράξασθαι
 μεγαλονοίας καὶ διαγνώσεως· μᾶλλον μὲν ἔν
 μένθουσι ἄπαντες οἱ κατὰ πᾶσαν ἰσχυρμένοι
 τὴν γῆν ἀνθρώποι τοῖς ἐκείνου στοιχοῦντες
 ἀμεταθέτοις θεοσιμασι. καὶ ἐδὲ μέχρι τέτων
 ἔσθη τοῦ πρωτογόνου ἀνθρώπου τὸ ὑπερβάλ-
 λον ἐν πᾶσιν ἀξίωμα, ἀλλὰ καὶ σπερμάτων
 καὶ φυτῶν διαφορὰς ῥιζῶν τε καὶ βοτανῶν
 δυνάμεις, καὶ ὅσα εἰς ἀντίληψιν καὶ θερα-
 πείαν ἡ φύσις ἐκάστῃ προσαρμόττει τῶν
 ζῶων, διέκρινέ τε καὶ διεσάφησεν. ἔτος καὶ
 τὴν γυναικᾶ πρῶτος ἰδὼν ἔχ ὡσπερ ἐκ στό-
 ματος ἀνθρωπίνου περὶ ταύτης ἐφθέγγετο,
 ἀλλ' ὡς ἐκ τινος θείας ἁμφῆς ἐνηχοῦμενος
 εὐστόχως τὸ πολυμήμητον ἐκεῖνο καὶ θαν-
 μαστὸν ἀπεφοίβησε λόγιον "τέτο νῦν ὄστέν
 ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός
 μου. αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀν-
 δρός αὐτῆς ἐλήφθη." οὕτως τοίνυν ἐστὶν ὁ
 δοκιμάσας ἕκαστα καὶ πᾶσι κανόνος καὶ
 στάθμους ἀκριβεῖς καὶ ὄρους ἀναντιρρήτους
 ἐναρμοσάμενος. τούτου τέχνη καὶ γράμ-

ματα, τοῦτου ἐπιστήμῃ λογικᾷ τε καὶ ἄλο-
 γοι, τούτου προφητεῖαι ἱερόφυλοι καὶ κα-
 θαρμοὶ καὶ νόμοι γραπτοὶ τε καὶ ἄγραφοι,
 τούτου πάντα εὐρήματα καὶ διδύγματα καὶ
 ὅσα κατὰ τὸν βίον ἀναγκαῖα χρεῖται τε καὶ
 δίδεται. οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος ἀνδρίας, τὸ
 θεόκλητον ἄγαλμα, ἀφ' οὗπερ ἀπευθύνονται
 πᾶσαι ἀνθρώπων ἀγαλιματοφυλαί, κἄν πρὸς
 τὸ ἥττον μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκπέπτωσιν ἐκεί-
 νου τοῦ μακρῶν καὶ θεοειδοῦς ἀπεικάσμα-
 τος, μηδεμίαν ἔχοντος ἀφορμῆν ἧς ἂν ἐπι-
 λάβοιτο ὁ μετ' ἐκείνον διαπλαττόμενος ἡ ζω-
 γραφόμενος, ἕως ὁ παλιμναῖος καὶ ἀπο-
 στάτης καὶ πλάνος διὰβολος τούτου ἐξεκύ-
 λισε τῆς οἰκείας ἰδρύσεώς τε καὶ στάσεως
 καὶ κατὰ τοῦ πρᾶνου εἴασε φέρεσθαι πρὸς
 βαρᾶθρῶδεις τινὰς ἀλαμπεῖς ζωῆς καὶ
 μέχρι τῶν ἀμειδίτων τοῦ ἄθου κενθμῶνων
 ἐγγίζοντας, κἄντεῦθεν ἠρξάτο φύσις ἡ τῶν
 ἀνθρώπων παραχαράττεσθαι καὶ διακιβδη-
 λεύεσθαι καὶ τυποῦσθαι τοῖς τοῦ τυράννου
 μορφώμασι τε καὶ σχήμασιν. ἐντεῦθεν ἡ νό-
 θος σοφία τὰς ἀφορμὰς ἔλαβε, τῆς θείας
 δραπετευσούσης καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀναπτάσης,
 ὅθεν τὸ πρότερον ἦν ἀφορησασα. ὅθεν ὁ
 πλάνος τὸ τοῦ θεοῦ σφετερισάμενος ὄνομα εἰς
 πολλὰ κατεμήρισε, Κρόνους τε καὶ Ζῆνους καὶ
 Ποσειδῶνας ἑαυτὸν μετακαλῶν. καὶ τὸ δὴ
 πάντων ἀνοσιώτατον, εἰς ὀνόματα θῆλέα τε
 καὶ ἄσεμνα τὴν μακρῶν καὶ ἄρρητον συγ-
 κατασπᾶσαι φύσιν ὁ ἀλιτήριος κατετόλμησεν,
 εἰς τε τὰς Ῥέας ἐκείνας καὶ Ἀφροδίτας καὶ
 Ἀθηνᾶς καὶ εἰς ἄλλας μυριάς καὶ ἀλλοκότους
 ἀλόγων ιδέας τε καὶ μορφάς, ὃς ὁ κακῆς
 δημιουργὸς καὶ τὴν ἀποστασίαν νοσήσας ἐπ-
 ἔχρωσέ τε καὶ διεχάραξεν. ἐντεῦθεν Ἀγν-
 πτίων τὰ περὶ Ὀσίριον καὶ Τυφῶνα καὶ Ἰσιν
 μοχθηρὰ διηγήματα, καὶ Περσῶν μαγικὰ
 μαγανεύματα, καὶ Βραχμῶνων γυμνοσοφι-
 στίαι καὶ ἄκαιροι φαντασμοί, καὶ ἡ θαυμα-
 ζομένη Σκυθῶν ῥῆσις, καὶ τὰ Θρακῶν ὄρημα,
 καὶ οἱ Φρυγῶν ἀλλοὶ καὶ Κορύβαντες. ἐν-
 τεῦθεν ἡ Χαλδαίων ἀστρονομία ἡ σφαλερὰ
 τε καὶ πολυώδυνος. ἐντεῦθεν ἡ τοῦ ψεύδους
 λοχύτερια ποίησις, ἡ τῶν Ἑλληνικῶν ληρη-
 μάτων σεμνομυθία. ἐντεῦθεν Ὀρφεύς τε καὶ
 Ὀμηρος καὶ ὁ τῶν ἀθμιέτων γονῶν ζωγράφος
 Ἡσίοδος. ἐντεῦθεν ἡ Θάλητος δόξα, καὶ ὁ
 κλεινὸς Πυθαγόρας, καὶ ὁ σοφὸς Σωκράτης,
 καὶ Πλάτων τὸ τῆς Ἀθηναίων Ἀκαδημείας

κοινοφύλιτον σεμνολόγημα. ἐντεῦθεν οἱ Παρ-
μενίδαι καὶ Πρωταγόροι καὶ Ζήνωνες, ἐν-
τεῦθεν αἱ στοαὶ καὶ οἱ Ἄρειοι πύγοι καὶ Ἐπι-
κοῦριοι. ἐντεῦθεν οἱ τραγωδῶν Θρηνοὶ καὶ
κοπετοὶ καὶ τὰ κωμικῶν παίγνια καὶ τωθά-
σματα. ἐντεῦθεν τὰ δολερὰ τοῦ λοξίου καὶ
ψευδογράφου Θεσιπίσματα, καὶ ἡ λοιπὴ τῶν
Ἑλληνικῶν κομψευμάτων ἐρεσχέλια καὶ τερα-
τεία. καὶ ἵνα μὴ μικρὸν ἀποτείνω τὸν λόγον,
ἐς σαφροῦς τε καὶ ὀδωδότας μύθους ἐνα-
σολοίμενος, πῦσιν εἰς ἐαυτὸν τὴν κτίσιν ὁ
πλάτος ἐμφοριστάμενος, καὶ λαβῶν ὑπὸ χεῖρα
τὸν ἄνθρωπον ὡς ἀνδράποδον, καὶ διερχό-
μενος τὴν ἐπ' οὐρανὸν καὶ περιπατῶν τὴν
γῆν, καὶ ὡς ὦν πάντα κατέγων, ὡς αὐτὸς
πέψῃσιν ἀλαζονεόμενος, ὤτετο ἤδη τὸν
ἱατροῦ Θρόνον θήσειν ἐπάνω τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσεισθαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ.
ἀλλ' ὁ τοῦ Θεοῦ μονογενῆς υἱὸς καὶ λόγος ὁ
προαιώνιος, οἰκτεῖρας τὸν ἄνθρωπον ὡς ἠπα-
τημένον ἐπὶ τοῦ δρούκοντος, ἐκ τῶν τοῦ πα-
τρὸς κόλπων ἐαυτὸν ἐκένωσεν, καὶ σαρκωθείς
ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ ἐκ τῆς ἁγίας παρ-
θέρου καὶ Θεοτόκου Μαρίας, καὶ διὰ τοῦ
ἡμίονο σταυροῦ καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ κατα-
βαλὼν τὸν ἀντίπαλον, καὶ καταβάς εἰς τὰ
πυτώτατα μέρη τῆς γῆς ἐκείθεν εἰλκυσεν τὸν
πυρρεσιόντα πρωτόπλαστον, ἀποδοὺς τῇ ἐλ-
πίδι τὸ πρῶτον κάλλος καὶ τῇ φύσει τὸ ἀρ-
χαιὸν ἄξιωμα. κἀντεῦθεν ἠφάνισται πᾶσι ἡ
τοῦ τεράννου δυναστεία καὶ συμμορία, τοῦ
τῆς ἐσθραβείας φωτὸς διαγύσαντος πάση τῇ
κτίσει τῶν ἡλιακῶν μαρμαρυγῶν τηλαυγέστε-
ρον. ἐκ τούτου τοῦ φωτὸς ἡ κατὰ Θεὸν σοφία
πάνην διέλαμψε, καὶ γλώσσας ἀλιέων ἐστό-
μωσε, καὶ τῶν σοφῶν ἦν διδασκάλους τοὺς ἀσό-
φοις εἰργάσατο. ἐντεῦθεν ὁ τῆς βροντῆς γόνος
τὸ "ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος" ἐξ οὐρανίων νεφε-
λῶν ἀπυστρύψας ἐβρόντησε, καὶ πῦσιν τὴν
αἰκομένην ἐλάμπρυνε. κακ τούτου τοῦ φωτὸς
Παῦλος εἰς τρίτον οὐρανὸν ἀναφέρεται, καὶ
θεῶται τὰ ἄθεατα, καὶ τῶν ἀρρητίων ἔπα-
υται λογίον, καὶ διατρέχει πᾶσιν τὴν γῆν
ὡς πετρὸς καὶ ἀέριος, τὸν Ἰησοῦν εὐαγγελ-
ιζόμενος. ἐντεῦθεν ὁ Πέτρος τὸν Χριστὸν
τίον Θεοῦ τοῦ ζῶντος ὠνόμασε, καὶ τὰς κλειῖς
τῆς τῶν οὐρανῶν πιστεύεται βασιλείας, ἵνα
ἀνοήγη μὲν τοῖς πιστοῖς ἀποκλειθῇ δὲ τοῖς
ἀπίστοις τῶν Θεῶν ἀνατόρων τὴν εἴσοδον.
ἐντεῦθεν ἀγγέλαι μαρτύρων καταβάλλουσιν εἰ-

δωλα, καὶ τρέχουσιν ἔτοιμοι πρὸς τὸν θάνα-
τον, ὡς στεφάνους τὰς κληγὰς καὶ ὡς πορ-
φύρας τὰ ἐαυτῶν αἵματα περιφέροντες οἱ
κυλλίνικοι. ἔστω γοῦν ὁ πρωτόπλαστος ἀρχη-
γὸς τοῦ γράμματος κατὰ γε τὸν ἐμὸν ὄρον
καὶ λόγον, ὡς ποταμὸς πηγὴ τε καὶ θάλαττα
καὶ ρίζα καὶ κλάδοι καὶ ὄρηκες καὶ πάσης
δπάρχων τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπαρχὴ
καὶ πρωτόλειον.

ὅτι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλυσμῆ ἔτη
βριμβ', ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς
πυργοποιίας ἔτη φκέ, ἀπὸ δὲ τῆς πυργοποιίας
ἕως τοῦ Ἀβραάμ ἔτη υκέ, ... ἀπὸ δὲ τοῦ
Ἀβραάμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐξ Αἰγύπτου ἔτη υλ', ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου ἕως
τῆς οἰκοδομῆς τῆ Σολομωντείου ναῶ ἔτη ψκζ',
ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τῆ ναῶ ἕως τῆς αἰχμα-
λωσίας τοῦ Ἰσραὴλ υκέ, ὁμοῦ ἔτη δωπ'.
ἀπὸ δὲ τῆς αἰχμαλωσίας ἕως Ἀλεξάνδρου
Μακεδόνοιο τοῦ βασιλέωο τη', ἀπὸ δὲ Ἀλε-
ξάνδρου ἕως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τγ',
ὁμοῦ ἔτη ρεα'. ἀπὸ δὲ τῆ Χριστοῦ ἕως τῆ
μεγάλου Κωνσταντίνου τη', ἀπὸ δὲ Κων-
σταντίνου μέχρι Μιχαὴλ υἱοῦ τοῦ Θεοφίλου
φνε'. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη 5106 (Nicerphor.
patr. CP. chronogr. compend. p. 753). ἀπὸ δὲ
Μιχαὴλ ἕως Ῥωμανοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου
τοῦ πορφυρογεννήτου ἔτη εῦρηται ρκ', ἀπὸ
δὲ τοῦ πορφυρογεννήτου ἕως τῆς τελευτῆς
Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκῆ ἔτη κέ'. καὶ Ἀδα-
μιαῦτος ἀπὸ Ἀδάμ.

ἁδάμας ὁ λίθος, καὶ ἁδαμάντινα τὰ
στερρά. "ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὡσπερὶ ἐαυτῷ
διελέγετο. 'οἶδα' ἔλεγε, καὶ 'δοκεῖ μοι', καὶ
'ποῖ φέρεσθε;' καὶ 'χορὴ εἰδέναι.' καὶ ὀξυί
βραχεῖται καὶ ἁδαμάντιναι." cf. v. κατεγλωτ-
τισμένον.

ἁδαμιστί ἐπίρρημα.

ἁδάμιστος πυρθένος, ἄζυξ. Σοφοκλῆς
(Αἰ. 451) "νῦν δ' ἡ Λιδὸς γοργῶπις ἁδάμιστος
θεῶ ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσαῶδει νόσφν."

Ἀδαμίθειος.

ἁδαξῆσαι τὸ κηῆσαι, οὐκ ἐν τῷ ο ὀδα-
ξῆσαι. καὶ ἁδαχεῖν τὸ κηῆθειν. "ἁδαχεῖ
γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχορ' ἐκλέγει τ' αἰε'" Ἀριστο-
φάνης.

Ἀδδὼ ὄνομα κύριον, ἁδω δὲ ῥῆμα,
δοτικῆ.

ἁδέες ἀσφαλές, οὐ φοβερόν, ὡς ἡ πα-
ροιμία "ἁδέες δέδιαις δέος." λεγόμενῶν τι ἔστιν

ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων.

ἄδεν ἤρεσκειν. ἐν μύθοις "οὐδέ οἱ οὐδ' αἰθῶν ἄδε πάρδαλις, σὺνεκα θυμῷ ἐμπλείη."

ἄδέητος ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἀντιφῶν ἐν α' ἀληθείας "διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται, οὐδὲ προσδέχεται οὐδενός τε, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος." *Harp.*

ἄδεια ἄνεσις, ἀφοβία. Ἰώσηπος (B. Iud. 5 2 4) "οἱ δὲ στασιασταὶ τῶν Ῥωμαίων ὄρωντες κακῆς ὁμοιοῦς κατήρχοντο, καὶ λόγων ἀλλήλοις ἐδίδοσαν, τί μένοιεν, τί παθόντες ἀνέχοντο τρία ταῖς ἀναπνοαῖς αὐτῶν ἀναφρασσόμενα τεύχη. καὶ τῷ πολέμῳ μετ' ἀδείας ἀντιπολεμίζοντος ἑαυτὸν."

ἄδεια ἢ ἀφοβία. "ἐκέλευον αὐτὸν λέγειν ὅ τι χορῆζει μετ' ἀδείας." "ὃ δὲ τῆς μὲν ἀδείας χάριν ἰσχυροῦμαι, τὸ δὲ ἑαυτοῦ πάθος ἐπὶ μέγα ἔξυμνος Ῥωμαίοις ἐμίμητο."

ἄδειάς εἶδος ἰσχυράς.

ἄδειῆς ἄφοβος. καὶ ἄδειος ὁμοίως.

ἄδειμαντα ἄφοβα. καὶ ἄδειμος ὁ ἄφοβος.

Ἀδείμαντος Κορινθίων στρατηγός, ὃς ἄπολις ἔλπει τὸν Θεμιστοκλέα. ὃ δὲ "τίς" εἶπεν "ἄπολις, ἔχων σ' τριήρεις;"

τούτου καὶ Πλάτων μνημονεύει ἐν τῷ Πρωταγόρῳ (p. 315 E)· ἦν γὰρ τῶν περὶ τοὺς καιροὺς τούτους στρατηγούντων. ἐκωμωδοῦντο δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ Κλεοφῶν Μύρμηξ καὶ Νικόμαχος καὶ Ἀρχέμορος μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκόλοφου. *sch. A. Ran. 1525.*

ἄδειν κελεύονθ' ὡσπερ εἰ τέττιγας ἐστιῶντα (A. Nub. 1364), διότι πολὺλαλὸν ἐστὶ τὸ ζῶον. ἄδειν δὲ ἄρῃσαι.

ἄδεις ὡσπερ εἰς Ἀἴθρον πλέων, ἐπὶ τοῦ ἄφροντίστου καὶ φιληδοῦντος.

ἄδεκάστως ἄμερίστως, δικαίως, ἀδωροδοκῆτως, ὀρθῶς.

ἄδεκατεύτους Ἀριστοφάνης (Eq. 301) ἀτελωνήτους· τὰς γὰρ δεκάτας τῶν κοιλιῶν τῶν θυομένων ἐδίδοσαν τὴν δεκάτην μοῖραν ἐν τῷ πρυτανείῳ.

Ἄδεκτὸ ὄνομα δαίμονος.

ἄδελφὰ οἰκεία, ἀρμόζοντα, πρόποντα.

ἄδελφειὸς ὁ ἀδελφός, ἀδελφιδῶς δὲ ὁ ἀνεψιός, καὶ τὸν ἀδελφιδοῦν. καὶ ἀδελφίζειν ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν· οὕτως Ἰσοκράτης (19 30) καὶ ὁ Μιλήσιος Ἐκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης ἐχρήσαντο. καὶ τὸ θηλυκὸν ἢ ἀδελφιδῆ.

Ἀδέλφιος ὄνομα κύριον.

ἄδελφὸς παρεῖη. ὅτι προτιμητέον τῶς οἰκείους εἰς βοήθειαν ἐν καιρῷ περιστάσεως.

ἄδῆνη ἢ φλύαρος. ἢ δεινά.

Ἄδερ ὁ ἀλιτήριος ὁ ἐπιναστὰς Σολομῶντι. παῖς οὗτος ἦν Ἰδομυῖδος, γένος ἐκ βασιλικῶν σπερμάτων. κατωστρεψυμένου δὲ τὴν Ἰδομυῖαν Ἰωάβον τῷ Αὐβιδ στρατηγοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ καὶ φέρειν ὅπλα δυναμένους διαφθείραντος μησὶν ἔξ, φρυγῶν οὗτος ἦκε πρὸς Φαραῶ τὸν Αἰγύπτου βασιλέα. ὁ δὲ φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξάμενος οἰκόν τε αὐτῷ δίδωσι καὶ χώραν εἰς διατροφὴν, καὶ γενόμενον ἐν ἡλικίᾳ λίαν ἡγάπα, ὡς καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς αὐτῷ δοῦναι πρὸς γάμον τὴν ἀδελφὴν ὄνομα Θαφίτην, ἔξ ἧς υἱὸς αὐτῷ γενόμενος τοῖς τῷ βασιλέως παισὶ συνανετράφη. ἀκούσας οὖν τὸν Αὐβιδ θάνατον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸν Ἰωάβον, προσελθὼν ἐδεῖτο τοῦ Φαραῶ ἐπιτρέπειν αὐτῷ βυδίζειν εἰς τὴν πατρίδα. τοῦ δὲ βασιλέως ἀνακρίνοντος τίνος ἐνδεῆς ὦν ἢ τί παθῶν ἐσπούδακε καταλείπειν αὐτόν, τότε μὲν οὐκ ἀφείθη· ὕστερον δὲ καθ' ὃν ἤδη καιρὸν Σολομῶντι τὰ πράγματα κακῶς ἔχε διὰ τὰς προτιρημένας αἰτίας καὶ παρανομίας καὶ τὴν ὀργὴν τὴν ἐπ' αὐτοῖς τοῦ θεοῦ, συγχωρήσαντος τοῦ Φαραῶ ὁ Ἄδερρος ἦκεν εἰς τὴν Ἰδομυῖαν, ὃς τῆς Συρίας βασιλεύσας κατέτρεχε τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν, ἐπιτίθεται δὲ Σολομῶντι. *Ioseph. Ant. Iud. 8 7 6.*

Ἀδερβός ὄνομα κύριον.

ἄδερκτως οὐ προσβλέποντες, ἀλλ' ἢ καταμύοντες. "παρამειβόμεσθ' ἀδερκτως" (Soph. OC 130).

Ἀδερκων πόλις Ἰβηρίας.

ἄδερπητον τὸ ὠμόν.

ἄδηκότες ταλαιπωρήσαντες.

ἄδηλητος ἀσινής, ἀβλαβής· Ἀγαθίας (1 13) "καὶ ἐπεδεικνυτο σῆοί τε καὶ ἀδήλητοι." δηλῶ γὰρ τὸ βλάπτει.

ἄδηλία ἀοριστία, ἀπειρία· "τῷ δὲ ὑπερηφανία χρωμένῳ καὶ τὴν τῷ πολέμου ἀδηλίαν ἠκιστα εἰς νοῦν βυλλομένῳ ἠλπίετο ῥαδίως αἰρήσειν τὸν βύρβυρον." ἀδηλία δὲ καὶ ἢ κρυφιώτης.

ἄδηλώσας ἀγνώριστον ποιήσας· "ὃ δὲ ἀδηλώσας ἑαυτὸν πιναρῶ στολῇ καὶ λαβῶν δρέπανον ὡς ἂν γῆς ἐργάτης."

ἄδημονία ἢ φροντίς.

ἄδημονῶ τὸ λίαν λυποῦμαι. "ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠδημόνει καὶ ἥσυχίαν εἶχεν ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ." καὶ ἄδημονούσης ἀπορούσης.

ἄδημονῶν ἀγωνιῶν, ἀκηδιῶν. καὶ ἄδημονέστερος ἀντὶ τῆ ἀγωνιστικώτερος. "ὢν δὲ τοῦ προσήκοντος ἄδημονέστερος ἀνεῖχε τούτω."

ἄδην ἄλις, ἢ εἰς κόρον, ἰκανῶς, ἀρκούντως, ἢ λάβρως, κατακόρως. ἐν Χαρμίδῃ (p. 153 D) "ἐπεὶ δὲ τῶν τοιούτων ἄδην εἶχον." καὶ Ἡρόδοτος (9 39) "ὡς δὲ ἄδην εἶχον παίοντες, τὰ λοιπὰ αὐτῶν ἤλευνον." "ἐπιημομένου τε ἄδην τῆ πρὸς τὰς ἀγῶν τειχῶν οἰκίας, ταραχῆς ἐπλήσθη ἡ πόλις." καὶ αἰθίς "ὡ δὲ αἰὼν ἄδην ἐχρῶντο ἐσπέριοι καὶ ἐς πῦρα τελευτῶντες." καὶ αἰθίς "οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου· καὶ ἀνατραπίντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον αὐτῶν ἕκαστος εἰκῆ." καὶ αἰθίς (Arist. 1 p. 81) "τῆ δὲ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων ἄδην ἐνεπίμπαντο οἱ Κελτοί, τὴν τε φύσιν ὄντες ἀκραιτέως καὶ χώρων ἔχοντες οἱ μὴ πρὸς δημοτικὰς καρπὸς τῶν ἄλλων ἦγον καὶ ἀφῆα. τὰ τε σώματα αὐτοῖς μεγάλη ὄντα καὶ τρυφήλα καὶ σαρκῶν ἠγρῶν μετὰ ὑπὸ τῆς ἀδηφαγίας καὶ μέθης ἐς ὄγκον καὶ βύρος ἐξεχέτο, ἐς δρόμους δὲ καὶ πόρους ἰδύματα πύμπαν ἐγγίγνετο. καὶ ἀπὸ ἰδρωτός καὶ ὑσμίνης, ὅπως τι δέοι κίμινειν, ἐξελεύοντο ταχέως." καὶ αἰθίς (cf. v. Ζήνων βασιλεύς) "οἱ δὲ βασιλικοὶ ἐν ἐξουσίᾳ γενόμενοι τοῦ ἄδην τὰ δημόσια καταναλίσκεν συβαρικτικῶς τὸν νέον κραιπιλῶν ἐνήργουν."

ἄδηνέως ἀπλῶς καὶ ἀτυλαιπώρως, κατὰ στήρσιν τῶν δηνῶν καὶ μεριμνῶν.

ἄδηριτος ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀκαταπόνητος. "τὴν λείαν τῶν πολεμίων ἠλπισεν ἄδηριτον περιαιρεῖν" (Polyb. 3 93), ἀντὶ τοῦ ἄμαχον. καὶ ἄδηριτως ἀφιλονείκως.

ἄδης. (AR 7 221) "Ἄδη δευκίγητε, τί τὴν ἐπέριστον εἰσάρα ἠρπασας; ἢ καὶ σὴν Κέρει ἐμυγε φρένα;"

ἄδησεις ἀρσεις.

ἄδηφαγία ἡ ἀπληστία, καὶ ἄδηφάγος ἀφρώς ἐσθίων, πολυφάγος, γαστρίμαργος. ἄδηφάγοι τριτήρεις λέγοντ' ἂν αἱ ἐντελόμισθοι καὶ πολλὰ ἀναλίσκουσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τειλέων καὶ ἀγωνιστῶν ἵππων. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ Κωμωδοτραγωδίᾳ τοὺς πότας λύχνους ἄδηφάγους εἶπεν. Harp.

ἄδηωτων ἀπόρθητον, ἀπραιδευτον. "οἱ δὲ τὴν γῆν ἀδηωτων ἔχειν ἐθέλοντες ὠμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δισχίλια δώσειν."

Ἀδιαβηνή. αὕτη ἡ χώρα κείται πρὸ τῆς Μεσοποταμίας ὡς ἐπὶ ἀνατολὴν πέραν τοῦ Τίγρητος, ἐν αὐτῇ δὲ ἔστι καὶ ἡ ἀσφαλτος ἢ λεγομένη νύφθα. λέγεται δὲ Ἀδιαβηνή διὰ τὸ εἶναι πλείους ποταμοὺς ἐν αὐτῇ καὶ δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. ἐκεῖ που ἔστι καὶ ἡ Νινευί. τοσαύτην δὲ ἀσφάλειαν ποιεῖ τοῖς κτίσμασιν ἡ ἀσφαλτος ὥστε ταῖς ὀπταῖς πλίνθοις καὶ τοῖς λεπτοῖς λίθοις συμμιγεῖσα ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου. ἐκεῖσε δὲ ἔστι καὶ τὸ Ἄορνον στόμιον, ἐξ οὗ δεινὸν πνεῦμα ἀναδίδεται, ὥστε πᾶν μὲν ἐπιγειακζῶν πᾶν δὲ πτηνὸν ἀποφθεῖρειν, καὶ εἰ πρὸς τὸ τυχὸν ὀσφρήσαιο. καὶ εἰ ἐσκαδάννυτο, οὐκ ἂν φκίσθη ὁ χώρος· ἀλλὰ κατ' εὐθείαν ἄνεμοι, καὶ ὀλίγον ἀνερχόμενον πάλιν ἀντινακλῆται, καὶ ἐκ τούτου τὰ τε ἐν ὑψηλοτέρῳ πετόμενα σώζεται καὶ τὰ πέρυξ νεμόμενα. καὶ Ἀδιαβηνός. Dio Cass. 68 27.

ἄδιάδραστος ἄφροντος "κατυπλαγείη δ' ἂν τις τὸ ἀδιάδραστος τῆς δίκης ἐκ τῆς συμβάσεως τούτῳ τιμωρίας."

ἄδιαίτητος ἀλλότριος, ἀήθης.

ἄδιάκριτος ἀδιαχώριστος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ γνωσκόντων τὰ δέοντα ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων.

ἄδιύλειπτον.

ἄδιαλώβητον ἀβλαβές.

ἄδιάρθρωτος ἄσημον, ἀτράντων.

ἄδιάσκευον ἀκόσμητον, ἀνεπιμέλητον.

"ὁ δὲ λυβῶν ἵππον ἀδιάσκευον καὶ καθοπλισμὸν ἀνεπίφαντον βάδην προσήλαυνε πρὸς τοὺς πολεμίους."

ἄδιάστατον τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἀντιφῶν εἶπεν. Harp.

ἄδιαφορία ἀμέλεια, χωρὶς παρατηρήσεως. τὸ δὲ ἀδιάφορον διχῶς λέγεται, ἢ παρὰ μὲν τὸ μήτε πρὸς εὐδαιμονίαν μήτε πρὸς κακοδαιμονίαν συνεργεῖν, ὡς ἔχει πλοῦτος δόξα ὑγεία ἰσχυρὸς καὶ τὰ ὅμοια· ἐνδέχεται γὰρ καὶ χωρὶς τούτων εὐδαιμονεῖν, τῆς ποιᾶς αὐτῶν χρήσεως εὐδαιμονικῆς οὐσίας ἢ κακοδαιμονικῆς. ἄλλως δὲ λέγεται ἀδιάφορον τὸ μήτε ὀρηκῆς μήτε ἀφορηκῆς κινητικόν, ὡς ἔχει τὸ ἀρτίας ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τριχὺς ἢ περιττίας, ἢ ἐκτείνει τὸν δάκτυλον ἢ συστειλαί, τῶν προτέρων ἀδιαφόρων οὐκ ἐθ' οὕτως λε-

γομένων· δομῆς γὰρ ἔστιν ἐκείνα καὶ ἀφορμῆς κινητικά. διὸ τὰ μὲν αὐτῶν ἐκλέγεται, τῶν ἑτέρων ἐπ' ἴσης ἔχόντων πρὸς αἴρεσιν καὶ φυγῇ. τῶν ἀδιαφθῶρων τὰ μὲν λέγουσι προηγημένα τὰ δὲ ἀποπροηγημένα, προηγημένα μὲν τὰ ἔχοντα ἀξίαν, ἀποπροηγημένα δὲ τὰ ἔχοντα ἀπιξίαν. ἀξίαν δὲ τὴν μὲν τινα σύμβλησιν πρὸς τὸν ὁμολογούμενον βίον, ἥτις ἐστὶ περὶ πᾶν ἀγαθόν, τὴν δὲ εἶναι μέσην τινα δύναμιν ἢ χρεῖαν συλλαμβανομένην πρὸς τὸν κατὰ φύσιν βίον, ὁμοιον εἰπεῖν, ἥτις εἰσφέρειται εἰς τὸν κατὰ φύσιν βίον πλοῦτος ἢ ὑγίαι. τὴν δ' εἶναι ἀξίαν ἀμοιβῆν δοκιμαστοῦ, ἣν ἂν ὁ ἔμπειρος τῶν πραγμάτων τάξῃ. ὅμοιον εἰπεῖν, ἀμείβεσθαι πυρὸς πρὸς τὰς σὺν ἡμῖν κριθῆς. προηγημένα μὲν οὖν εἶναι ἢ καὶ ἀξίαν ἔχειν, οἷον ἐπὶ μὲν τῶν ψυχικῶν ἐδφύταν τέχνην προκοπὴν καὶ τὰ ὅμοια, ἐπὶ δὲ τῶν σωματικῶν ζῶην ὑγίαν ῥώμην εὐεξίαν ἀρτιότητα κύλλος, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτός πλοῦτον δόξαν εὐγένειαν καὶ τὰ ὅμοια, ἀποπροηγημένα δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ψυχικῶν ἀφύταν ἀτεχνίαν καὶ τὰ ὅμοια, ἐπὶ δὲ τῶν σωματικῶν θάνατον νόσον ἀσθένειαν καχεξίαν πῆρσιν αἰσχος καὶ τὰ ὅμοια, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτός βίων ἀδοξίαν δυσγένειαν καὶ τὰ παραπλήσια. οὕτε δὲ προήχθη οὕτε ἀποπροήχθη τὰ μηδετέρας ἔχοντα. ἔτι τῶν προηγημένων τὰ μὲν δι' αὐτὰ προήκται, τὰ δὲ δι' ἕτερα, τὰ δὲ καὶ δι' αὐτὰ καὶ δι' ἕτερα, δι' αὐτὰ μὲν εὐφύτη προκοπὴ καὶ τὰ ὅμοια, δι' ἕτερα δὲ πλοῦτος εὐγένεια καὶ τὰ ὅμοια, δι' ἕτερα δὲ καὶ δι' αὐτὰ ἰσχυρὸς εὐδαισιθησία ἀρτιότης, δι' αὐτὰ μὲν ὅτι κατὰ φύσιν ἐστὶ, δι' ἕτερα δὲ ὅτι περιποιεῖ χρεῖας οὐκ ὀλέγας. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ ἀποπροηγημένον κατὰ τὸν ἑναρτίον λόγον. *Diog. L. 7 104.*

ἀδιεξιήτητον ἀδιεξιηστον.

ἀδιή λύπη.

ἀδιήγητον τὸ μὴ δυνάμενον δι' ἑπερβολὴν κακοῦ διηγηθῆναι. "ὥστ' ἀδιήγητον κακὸν γενέσθαι."

ἀδικεῖν, αἰτιατικῇ, τὸ βλάπτειν ἐκόντω. "τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖσθαι θεὸν ἐνδοξον καὶ ἑναργές· ἐπ' οὐδενὸς γὰρ θεὸς ἀδικηθήσεται."

ἀδικία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ ἢ τῶν εἰδώλων ἀπάτη. ἐκεῖνοι ἦν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατέχουσιν, ὅσοι τὸ σέβας τοῦ θεοῦ παραπέμπουσιν εἰδώλοις. τὸ δὲ κατεχόντων ἀντι τῷ φιλατιόντων. *Occanen. in ep. ad Rom. 1 18.*

ἀδικία. Πλάτων φησὶ (*Gorg. p. 477*) τὴν ἀδικίαν νόσον ψυχῆς εἶναι. μηδεμίαν δὲ νόσον ψυχῆς ἀφελιμὸς ἐστὶ, καὶ οὕτως πᾶσα κακία βλαβερά ἐστὶ τῷ ἔχοντι αὐτήν. ἢ δὲ ἀδικία κακία, οὐκοῦν βλαβερόν. ἢ γὰρ ἀδικία καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν ἀδικεῖ, παρ' ὅσον αὐτὴ σφετερίζεται. ἔστι δὲ καὶ φθαρτικὴ, τοῦτο μὲν τῆς ἐν πόλει κοινωνίας τοῦτο δὲ τῆς πάσης συναλλαγῆς. ἐναντία δὲ καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἀνθρώποις· οἱ γὰρ ἀνθρώποι φύσει κοινωνικοί.

ἀδικίου οἷον ἀδικήματος. ἔστι δὲ ὄνομα δίκης. ἀποτίγγονται δὲ τοῦτο ἀπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρετανείας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μή, διπλοῦν καταβάλλεται. *Harp.*

ἀδικοδοξία παράλογος λοιδορία. "ὁ δὲ στρατηγὸς οὐ δυνάμενος ἐνεργεῖν τὴν ἀδικοδοξίαν τῶν ταῦτα λεγόντων."

ἀδινόι ἀντὶ τοῦ ἀθρόοι, πάντες. ἢ ἀδινῶς οἰκτρῶς. καὶ ἀδινόν τὸ ἀθρόον ἢ γοερόν.

ἄδιον τὸ πλόγιον.

ἀδίονον ἄναρχον, ἀφύλακτον, ἀπὸ τοῦ διέπω· δίοποι γὰρ ἐλλέγοντο οἱ τῆς κωῶς φύλακες.

ἀδιόριστον τὸ ἀδιχωρίστον.

ἀδμεύειν ὑγιάίνειν.

ἀδμήτης ὁ ἀδάμαστος. ἀδμήτης δὲ γυνή, διὰ τοῦ ι.

Ἄδμητος ὄνομα κίριον.

Ἄδμητον μέλος καὶ Ἄρμωδιον, ἐπὶ τῶν ραδίων καὶ εὐκόλων· τοιαῦτα μὲν γὰρ καὶ τὰ σχολιά λεγόμενα.

ἀδμωλεῖν ἀγνοεῖν, ἢ ἀγνωμονεῖν, ἢ ἀκηδιᾶν.

ἀδμωλία ἢ ἄγνοια παρὰ Καλλιμάχου. καὶ ἀδμωλεῖ χωρὶς δούλου ἢ δουλείας. καὶ ἀδμωλῶ τὸ ἀκηδιῶ.

ἀδνούμιον ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ Ῥωμαῖοις· οἱ δὲ ἀνομίως τὸ ἀδνούμιον.

ἀδόκητον διεψευσμένον· "δειδιὸς μὴ ἀφυλάκτους αὐτοῖς ἐπιπέσειον· ὁ δὲ ἐκ ἀδόκητον ἐγεγόνει, ἐπεὶ καὶ ληστῆριον αὐτῶν προέβαινε." καὶ ἀδόκητος ἀπροσδόκητος.

ἀδοκίματος. δοκιμασθῆναι λέγεται τὸ εἰς ἄνδρας ἐγγραφῆναι. ἀδοκίματος ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος. *Avsias οὕτως. Harp.*

ἀδόκιμος ἀδοκίματος.

ἀδολεσχία ἀκυρία, φλασρία, συνέχεια. Ἄττικοι ἐκτείνουσι τὸ α. ἀδολεσχία δὲ παρὰ τῇ

γραφή ἢ συνεχῆς μελέτη, καὶ ἁδολεσχίωσιν ἐπὶ τοῦ διηγητικῶς μελετήσω. Theodoret. in Pa. 54 2, 118 15.

ἁδόλωσ ἀπλῶσ, ἀληθῶσ. τὸ δὲ ψεῦδος περιπελεγμένον καὶ δόλου μεστόν.

ἁδόνητον ἁσύλευτον.

ἁδοξα τὰ παρόδοξα, τὰ ἁδύνατα παρὰ Ἀριστοτέλει. ἔστι δὲ παρόδοξα τὰ τοῖσ ἐν δόξωσ ἐναντία, ἃ οὐ πάντωσ ἤδη καὶ ἁδύνατά ἔστιν.

ἁδοξεῖται οὐ τιμᾶται, οὐκ ἁπόδεκτόν ἔστι. "τὸ νικᾶν παρὰ Ῥωμαίοισ ἁνευ παραγωγίματοσ ἁδοξεῖται" (Ioseph. B. Iud. 6 p. 912).

ἁδορατία ἢ ἁστρατία, κυρίωσ δὲ ἢ ἁρία.

ἁδορεῖ ἁνεκδαρτί.

ἁδορος κώρυκος. καὶ ἁδορον τὸ ἁνέκδαρτον, καὶ ἁδόροισ ἁνεκδάρτοισ.

ἁδου κυνήν. ἔστιν ἐν τῷ κυνή.

ἁδραμέτειον· οὕτωσ Ἐϋπολισ. καὶ ἁδραμιστηνόσ. καὶ Θουκυδίδησ Ἀτρυμύτειον.

ἁδρανέσ ἁσθενέσ. καὶ ἁδρανία, διὰ τοῦ ι, ἁδυναμία, ἁσθένεια· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 29) "ἁνθετο, δειμαίνων γήρωσ ἁδρανήν." καὶ ἀθθισ (AP 6 296) "ἔπει πυρενήζατο ἰοκλεῦν ἥβησ, ἐκ γήρωσ δ' ἁδρανή δέδεται." σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα ποταμοῦ. ἁδράνεια δὲ διὰ θογγον ἀπὸ τοῦ ἁδρανήσ ἁρσενικοῦ.

ἁδράσθεια Νέμεισ, ἣν οὐκ ἁν τισ ἁποδράσειν. "ἁδράσθεια αὐτῷ Νέμεισ τιμωρόσ ἐπερόγκων καὶ ἀγαλίων λόγων ἥκολέθησεν." ἁδράσθεια οὐν Νέμεισ ἀπὸ ἁδράστου, ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν ἐδδαιμονησάντων ἕστερον δὲ δεστυχησάντων· τῶν γάρ ἐπιγόνων Θεβαίοισ ἐπιστρατευσάντων μόνωσ Αἰγιαλέωσ ἀπώλετο ἁδράστου παισ.

ἁδράσθεια. οἱ μὲν τῆν αὐτῆν τῆ Νέμεισ λέγουσι, λαβεῖν δὲ τοῦνομα ἀπὸ ἁδράστου τινόσ βασιλέωσ, ἢ ἀπὸ ἁδράστου τοῦ παλαιοῦ (ἁν Ταλαοῦ), νεμεσηθέντοσ ἐφ' οἷσ τῶν Θεβαίων κατηλαζονεύσατο ἰδρυσαμένων ἱερῶν Νεμείωσ, ὃ μετὰ ταῦτα προσηγορεύθη ἁδρασθείασ. Αἰμητήριοσ δὲ ὁ Σκήψιοσ ἁρτεμίν φησιν εἶναι τῆν ἁδράσθειαν ὡσ ὑπὸ ἁδράστου τινόσ ἰδρυμένην. ὃ δὲ Ἀντίμαχοσ λέγει "ἔστι δὲ τισ Νέμεισ μεγάλη θεόσ, ἢ τῶδε πάντα πρὸσ μακάρων ἔλαχεν. βωμῶν δὲ οἱ εἴσατο πρώτοσ ἁδρηστος, ποταμοῦ παρὰ ῥόον" (Harp.). ἔνιοι μὲντοι ὡσ διαφέ-

ρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτῆν τῆ Νεμείσ, ὡσ Μένανδροσ καὶ Νικόστρατοσ.

ἁδραστίδησ ὄνομα κύριον.

ἁδραστίνη ἢ τοῦ ἁδράστου θυγάτηρ. ἁδρησισ ἢ ἁπραξία.

ἁδριανοί πόλισ Μυσίασ τῆσ νῦν Βεθυνίασ.

ἁδριανόσ βασιλέωσ Ῥωμαίων, ἦν δὲ τὸ γένωσ βουλευτῆ πατρόσ ἔστρατηγηκότοσ ἁφρο· οὕτω γάρ ὠνομάζετο. φύσει δὲ φιλολόγωσ ἦν ἐν ἑκατέρῃ τῆ γλώσση, καὶ τινα πειδᾶ καὶ ἐν ἔπεισ ποιήματα παντοδυναπᾶ κατέλιπε. φιλοτιμία τε γάρ ἀπλήστωσ ἐχοῆτο, καὶ κατὰ τοῦτο καὶ τᾶλλα πάντα καὶ τὰ βραχυτάτα ἐπετήθευε· καὶ γάρ ἐπλασσε καὶ ἔγραφε καὶ οὐδὲν ὅτι οὐ καὶ εἰρηνικὸν καὶ πολεμικὸν καὶ βασιλικὸν καὶ ἰδιωτικὸν εἶδέναι ἔλεγε. καὶ τοῦτο μὲν οὐδὲν που τοῦσ ἀνθρώπωσ ἔβλαπτεν· ὃ δὲ δὴ φθόρωσ αὐτῷ δεινότατοσ ἐσ πάντωσ τοῦσ τινι προέχοντωσ ἁν πολλοῦσ μὲν καθεῖλε συγχονόσ δὲ ἀπώλεσε. βουλόμενοσ γάρ πάντων ἐν πᾶσι περιεῖναι ἐμίσει τοῦσ ἐν τινι ὑπεραίροντωσ, κᾶκ τούτοσ καὶ τὸν Γαλάτην Φαβωρίων τὸν τε Διονύσιοσ τὸν Μιλήσιοσ τοῦσ σοφοῦσ καταλύειν ἐπεχείρει, ταῖσ τε ἁλλοῖσ καὶ μάλιστα τῷ τοῦσ ἀνταγωνιστάσ σφην ἔξαιρειν, τοῦσ μὲν μηδενοῦσ τοῦσ δὲ βραχυτάτοσ τινόσ ἁξίωσ ὄντωσ. Dio Cass. 69 3.

οὗτοσ ἐν ἐπιστολῇ ἔγραφε τὰ τε ἁλλα μεγαλοφρονησόμενοσ καὶ ἐπορεύσασ μήτε τε ἔξω τῶν τῆ δημοσίῳ συμφερόντων ποιήσειν μήτε βουλευτῆν τινα ἁποσφᾶξειν, καὶ ἔξώλειαν ἐαντιῷ, ἁν καὶ ὅτιῶν αὐτιῶν ἐκβῆ, προσεπαρασόμενοσ. ἁλλ' ὅμωσ διεβλήθη εἰσ πολλὰ. id. 69 2.

οὗτοσ ἦν ἥδωσ μὲν ἐντυχεῖν, καὶ ἐπήνθει τισ αὐτῷ χάρισ, τῇ τε Λατίνων καὶ Ἐλλήνων γλώττῃ ἁρίστωσ χρώμενοσ· οὐ μὴν ἐπὶ πραότῃ τρόπιων ἁγιν ἐθαυμάζετο, περὶ τε τῆν τῶν δημοσίων χρημάτων ἐσπονδακίωσ ἁθροισιν. Io. Antioch. in Exc. Peiresc. p. 818.

οὗτοσ φύσει τοιοῦτοσ ἦν ὡστε μὴ μόνον τοῖσ ζῶσιν ἁλλὰ καὶ τοῖσ τετελευτηκόσι φθονεῖν. τὸν γοῦν Ὀμηρον καταλύων Ἀντίμαχοσ ἁντ' αὐτοῦ εἰσηγεν, οὐ μὴ δὲ ὄνομα πολλοὶ πρότερον ἥπισταντο. ἥτιῶντο μὲν δὴ ταῦτά τε αὐτοῦ, καὶ τὸ πάνω ἁκριβέσ τό τε περιεργον καὶ πολὺπραγμιον. ἐθεράπευε δὲ αὐτὰ καὶ ἀνελύμβανε τῇ τε ἁλλῇ ἐπιμελείᾳ καὶ προνομίᾳ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ δεξιότητι, καὶ τῷ μήτε τινὰ πόλεμον ταράξει καὶ τῆσ ὄντωσ

παῦσαι, μήτε τινα χρήματα ἀδίκως ἀφελέσθαι, καὶ πολλοῖς πολλὰ καὶ δήμοις καὶ ἰδιώταις χαρίσασθαι. Dio Cass. 69 4.

ἦν δὲ περιεργότατος, καὶ μαντείαις καὶ μαγανείαις παντοδαπαῖς ἐχρήτο. παιδικὰ τε αὐτῷ ἐγγόνει Ἀντίνοῦς τις· ἔκτισε δὲ πόλιν καὶ συνώκισεν, ἀπ' αὐτοῦ τε ὠνόμασε. καὶ τινα ὀρίωντα Ἀντίνοον λέγειν. id. 69 11.

οὗτος ἐς Παννονίαν ἀφίκετο, καὶ τὸν Ἰστρον μετὰ τῶν ὄπλων διενήξατο. καὶ τῶτο οἱ παρόντες βάρβαροι ἐξεπλάγησαν. id. 69 9.

Ἀδριανός σοφιστής, μαθητῆς Ἡρώδου, ἀκμῆσας ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου, ἀντισχολαστῆς Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἐν Ἀθήναις γενόμενος. ἑσοφίστευσε δὲ καὶ κατὰ τὴν Ῥώμην, καὶ ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ Κομόδου ἐγένετο. ἔγραψε μελέτας καὶ μεταμορφώσεις ἐν βιβλίοις ζ', περὶ ἰδεῶν λόγου ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἰδιωμάτων ἐν βιβλίοις γ', ἐπιστολὰς καὶ λόγους ἐπιδεικτικούς, Φάλαριν, πυραμυθητικὸν εἰς Κέλερα.

Ἀδρίας πέλρατος. ζῆτει ἐν τῷ Ἀρέθουσα.

ἄδρον πολὺ, μέγα, δαψιλές, πλούσιον. καὶ ἄδρότης ἢ ὑψηλότης. "ἄδροις μισθοῖς προαγωγῶν εἰς τὸ τόλμημα τῶτον ἀναιρεῖ." καὶ Ἀλλιανός "τινάς παραλαβῶν ἄδρῃ μισθῷ ἐς Βυζάντιον ἐλθεῖν πείθει." καὶ αὐθις "ἐκάστου τὴν τέχνην ἐπιδεικνυμένῃ ἐπὶ μισθοῖς ἄδροις." ἄδρόνοιτο αὐξάνοιτο.

ἄδύ τὸ ἡδύ. Θεόκριτος (1 1) "ἄδύ τι τὸ ψιδύρισμα καὶ ἄ πίτυς, αἰπόλε, τήνα."

ἄδυναστί ἄδυνάτως.

ἄδύνατα εἶναι ἀντὶ τῆ ἀδύνατον· πολ- λάκις γὰρ κέχρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυν- τικοῖς ἀντὶ ἐρικῶν, μάλιστα δ' ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως. ἄδύνατον δὲ ἐστὶν ὃ μὴ ἐστὶν ἐπι- δεκτικὸν τοῦ ἀληθῆς εἶναι, οἷον ἡ γῆ ἵπταται (Diog. L. 7 75). "ἄδύνατα ἔχοντος τῆ στρα- τηγοῦ κύβον ἀναρρῆψαι πολέμιον τοσοῦτου."

ἄδύνατα θηρᾶς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγγειροῦντων μειζοσιν ἢ καθ' ἑαυτούς.

ἄδύνατοι οἱ πεπρωμένοι τὰ σῶμα. ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ἀπὸ τῆς βουλῆς, οἳ μὲν φασιν ἐκάστης ἡμέρας ὀβο- λούς δύο, οἳ δὲ ὀβολόν. Φιλόχορος δὲ φησιν ἐννεὰ δραχμὰς κατὰ μῆνα. Harp.

ἄδυσώπητον ἀπροσωπόληπτον.

ἄδυτον σπῆλαιον, ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ.

ἄδων τὴν σπιθαμὴν τῆ βίου πρὸς ἄνηθρον, ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ μικροψύχων.

Ἀδωναῖ ἐβρῆιστί.

Ἀδωναῖος ὁ ὑπὸ τὸν ἄδην.

Ἀδώνειοι κῆποι λέγονται οἱ μετέωροι κῆποι.

Ἀδώνια συνεσταλμένως· "Ἀδίωνι ἄγο- μεν καὶ τὸν Ἀδωνιν κλάομεν" Φερεκράτης. καλᾶσι καὶ τὸ εἶδωλον τῆ Ἀδώνιδος Ἀδώνιον. καὶ Ἀδωνίδειος καρπὸς ὁ τῆ Ἀδώνιδος.

Ἀδώνιδος κῆποι ἐκ θριδάκων καὶ μα- ράθρων, ἕπερ κατέσπειρον ἐν ὄστράκοις. χρωῦνται δ' ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων καὶ κούφων τῇ παροιμίᾳ.

Ἀδώνιδος κῆπος ἐπὶ τῶν αἰῶρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων.

Ἀδωνις Ἀδώνιδος ὄνομα κύριον. "καὶ πένθος ἦν ἱερόν, οἷον ἐν Λιβάνῳ τὸ ἐπ' Ἀδώνιδι καὶ Βύβλῳ." cf. v. πένθος.

ἄδωρα κακόδωρα, τὰ ἐπὶ κακῷ διδο- μένα. Σοφοκλῆς (Δι. 665) "ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα." ὁ δὲ νοῦς, ὅτι μηδὲ τὰ μέγιστα τῶν ἐχθρῶν ἐφίεσο ἔχειν, τῶν δὲ ῥίλων καὶ τὰ ἐλάχιστα. καὶ Ἀλλιανός "λα- βόντες ἐκότερος τῆς κόρης τὴν ἄδωρον μοῖραν τῷ ἑαυτῶν λέγει, τραγικὸς ἂν εἴπε ποιητῆς, ἑαυτοὺς κατέσφαξαν."

Ἀδωρεός πόλις.

ἄδωροτάτος ὁ μὴ δωρολήπτης ὢν.

ἄει πνέει. αἰεὶ δὲ ἀντὶ τῆ ἕως καὶ ἀντὶ τοῦ μέγρι.

αἰεὶ. εἰώθασι γὰρ τὸ αἰεὶ καὶ ἐπ' ὀλίγου χρόνου τάττειν, ὡς καὶ Ὀμηρος (N 517) "ἔχων κότον ἐμμενὲς αἰεὶ," καὶ Σοφοκλῆς (OC 1584) "ὡς λελοιπότου κείνον τὸν αἰεὶ βλο- τον ἐξεπίστασο," τουτέστι τὸ μακρὸν γῆρας τῆς ζωῆς.

αἰεὶ. τούτου ἰά φωναί. "αἰεὶ δὲ χρῆ τὸν σοφὸν εἶναι ὅμοιον, ἐν ἀληθείᾳ ὀξεῖαις, ἐν ἀποβολῇ τέκνων, ἐν μακραῖς νόσοις" (M. Anton. 1 8), οἷος ἦν Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς. καὶ παροιμία "αἰεὶ γὰρ εὐ πίπτουσιν οἱ Αἰὸς κύβοι," ἐπὶ τῶν ἀξίως καὶ εἰς πάντα εὐδαι- μονάντων· οἳ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρευμένων.

αἰεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος, ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν αἰεὶ τρεφομένων ἀπαλλάτ- τεσθαι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περι- πιπτόντων.

αἰεὶ με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν, ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων καὶ μηδεὸς λόγῳ ἀξίων.

ἀεί τις ἐν Κύδωνος, ἐπὶ τῶν φιλοξέ-
των καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμων, παρ' ὅσον
Κύδων Κορίνθιος φιλοξενώτατος γέγνετο.

ἀεὶ τοῖς ἑρῶσι σύνεσμεν Ἀριστο-
φάνης (Av. 704) περὶ ὀρνίθων, διὰ τὸ τοὺς
ἱεροτάς ὀρνίθους εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς
ἱερομένοις. καὶ ἡ σίττη δέ, καὶ εἴ τι τοιαῦτον
ὄρνειον, δεξιὰ πρὸς ἔρωτα φαίνεται· "ἐγὼ μὲν
ὡ Λιτωκίππη δεξιὰ σίττη." ἡ νῦν οἰμαι λε-
γομένη σιταρίς.

ἀειγλήνησιον ταῖς διηγεκίσι φησὶ παρὰ
Ἀεῖδαμνα ὄνομα κύριον.

ἀειδε ἄδε, λέγε.

ἀειδελον ἀόρατον, καὶ ἀηδὲς λυπηρόν,
καὶ ἀειδέστερον ἄμορπον· "τὸν χαλκὸν
ἄμορπον παραλαβόντες καὶ ἀειδέστερον εἰς
μορφήν ἐντείνουσι καὶ κατασχηματίζουσι."
cf. v. δημιουργός.

ἀειδής ὁ ἀφανής· "ἀειδής ψυχή." καὶ
ἀειδία ἡ ἀμορφία.

ἀειδίνητος ὁ πάντοτε στρεφόμενος.

Ἀειδώνιος ὄνομα κύριον.

ἀειεστὴ Ἀντιφῶν ἐν ἀληθείας β' τὴν
ἀδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἐστάναι,
ὡπερ καὶ εὐεστὴ ἡ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ
ἰξίς παρὰ τῷ Διογενίανῳ. Harp.

ἀειθαλής ἀεὶ θάλλων.

ἀεικεια ἡ ἀπρέπεια.

ἀεικέλιον τὸ ἀπρέπης.

ἀεικέλιος ὁ εὐκαταφρόνητος.

ἀεικεις τὸ ἀνόμιον, ἀεικὲς δὲ τὸ ἀπρε-
πές. ἐν ἐπιγράμμει (Hom. I 70?) "οὔτι ἀει-
κίς." καὶ αὐθις (Soph. El. 215) "εἰς ἅτας
ἐμπίπτεις οὕτως ἀεικίως."

ἀεικέστερος ἀπρεπέστερος.

ἀεικίως. τὰς ὕβρεις σημαίνει. καὶ ὄνομα
κύριον.

ἀεικίσουσιν ὑβρίσουσιν.

ἀεικῶς ἀπρεπῶς, ἀσυνήθως. "ἄτως ἀει-
κῶς οἰκτριῶς τε θανάτοντος," οἰκτριῶς μὲν διὰ
τὸ βίω ἐπιβουλευθέντα, ἀεικῶς δὲ διότι πελέκει
αὐτὸν μὲθ' ὕβρεως ἐτίσαντο. sch. Soph. El. 101.

ἀειλογεῖς ἀεὶ λαλεῖς, καὶ ἀειλογία
πολυλογία ἢ ταυτολογία, ἢ τὸ διὰ παντὸς
ἔειπαι λέγειν.

ἀειλογία τὸ ἀεὶ λόγον καὶ εὐθύνας ὑπέ-
χειν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος. Harp.

ἀείμνηστος.

ἀείνων τὸ ἀένναον.

ἀειπαρθένους τὰς ἑρῶς. μυθικὸν δὲ

ἔστι τῆτο, ὑπονοεῖν δὲ χρῆ τὰς ἀδωροδοκίτας
καὶ οὐχὶ χραυθῆναι δώροις δυναμένης ὑπὸ
τῶν ἀδικούντων. Σοφοκλῆς (Ai. 835) "καλῶ
δ' ἀρωγὸς τὰς ἀεὶ τε παρθένους, σιμῶς
ἑρῶς τανύποδας."

ἀείπλανα πεπλανημένα, φλύαυα, πλήρη
φλυαρίας· "ἀείπλανα χεῖλα γρηός."

ἀείρακος ἡ ἑλαφος παρὰ Κρησίν.

ἄειρε πρόσφερε. "Ὀμηρος (Z 264) "μή
μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα."

ἄειρεν ἔβαλε· "καὶ ἵππια λύματ' ἄειρεν."
cf. v. ἵπνια.

ἄειρός ὁ ἄπειρος.

ἄείρρυτος ὁ ἀεὶ ῥέων.

ἄείρω τὸ ἐπαίρω καὶ κουφίζω καὶ βυ-
στάζω.

ἄείρων ἀδῶπευτος.

ἄείτης (an ἀίτης) ὁ ἐταῖρος.

ἄείυπνος ὁ ἀεὶ κοιμώμενος.

ἄείφρουρος.

ἄειφυγία ἡ εἰς ἀεὶ φυγή· "χωρήσειν
δ' αὐτοῖς ἅπαντα κατὰ νῦν, εἰ τὸν αὐτόχειρα
ἐλάσουσι τοῦ στρατοῦ ἀειφυγίη," τοῦτέστιν
ἔξορίη.

ἄεκήλια οὐχ ἦσυχα οὐδ' εἰρηναῖα ἀλλὰ
ταραχώδη, κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἐκήλον. ἐφ'
οἷς οὐχ οἶον τε ἦσυχάζειν, ἀλλὰ τὸνναντίον
ταράσσεσθαι. ἡ ἀεκούσια, ἢ ἔκ ἄν τις ἐκὼν
πάθοι. ἡ ἀεικέλια, οἶον ἀπεικίκα. "Ὀμηρος
(Σ 77) "ἀεκήλια ἔργα."

ἄεκητι τῇ ἀβουλίᾳ.

ἄελλα ἀνέμιον συστροφή.

ἄελλόπους ταχεῖα τοὺς πόδας.

ἄελλώδεις ἵπποι αἱ ταχεῖαι. καὶ τοῦτο
τραγικόν.

ἄελπέων οὐκ ἐλπίζων.

ἄελπτέοντες ἀνελπιστῆντες. Ἡρόδοτος
(7 168) "ἄελπτέοντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερ-
βυλέσθαι."

ἄελπτον ἀνελπιστον, ἢ σκληρόν, δυσ-
χερές. Σοφοκλῆς (Ai. 648) "οὐκ ἔστ' ἄελπτον
οὐδέν, ἀλλ' ἀλλίσκεται γῶ δεινὸς ὄρκος καὶ
περισκελεῖς φρένες." Αἴϊος λέγει. καὶ ἄελπτα
ἀνελπιστα, ἀπροσδόκητα. Ἀριστοφάνης (Lys.
256) "ἡ πόλλ' ἄελπτ' ἐστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ."

ἄένναον τὸ ἄπυστον, καὶ ἀένναος
ὁ ἀεὶ ῥέων, ἀπὸ τῆ νῆω, ὃ ἔστι ῥέω. "ὃ δὲ
Ἰουστινιανὸς ὡσπερ ποταμὸς ἀένναος ἐς ἡμέ-
ραν ἐκάστην ἐδήιον τε καὶ ἐληίζετο τὰς ὑπη-
κόους" (Procop. Arg. 19).

ἄξιετο ηὐξάνετο.
 ἄερα δαίρειν.
 ἀεργηλή ἀργή, ἄπρακτος. ἐν ἐπιγρομί-
 ματι (AP 6 73) "Ἀύργις ὁ συρικτᾶς τρομερῶ
 περὶ γῆραι κάμων, χειρὸς ἀεργηλῆς τάνδε
 βαρυνόμεναν Πανὶ φιλαργυύλῳ νομίαν ἀνέ-
 θηκε κορύναν."
 ἀεργός ὁ ἀργός.
 ἀερέθονται λίαν παροξύνονται.
 ἀέριον ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ἀέρι, καὶ ἀέριος
 ὁ ἐν τῷ ἀέρι.
 ἄερατον ἀντὶ τῆς ἄφρακτον καὶ παντα-
 χόθεν ὀρώμενον Λυσίας (7 28). Нагр.
 ἀεροβατεῖν εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν, τῷ
 ἀέρι ἐπιβαίνειν. ὁ Σωκράτης ἔφη (A. Nub. 226)
 "ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, ἵνα μὴ
 ἔλῃ τὴν ἱκμάδ' εἰς τὰ κάρδιμα."
 ἀερούεν τὸ μέγα.
 ἀερονηχεῖς τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένους
 νεφέλας Ἀριστοφάνης (Nub. 336).
 Ἀερόπη ὄνομα κύριον.
 Ἀέροψ Ἀέροπος.
 ἀεροσίπους ὁ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς
 πόδας.
 ἀέσαμεν ἀνεπυσάμεθα, ἐκοιμήθημεν.
 "Ὀμηρος (γ 151) "νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ
 φρεσὶν ὀρμαινόντες."
 ἄεσις πόρος τις.
 ἀεσίφρων μεταϊόφρων, ἐπηρμένος, ἢ
 βεβλαμμένος τὴν φρενα, παρὰ τὸ ἄω τὸ
 πνέω, ἢ ἄωια τὸ βλάψαι.
 ἀετασία λύπη.
 ἀέτειον πτερόν καὶ κρέας.
 ἀετιδεῖς οἱ ἀετῶν παῖδες· Αἰλιανός. καὶ
 πελαργιδεῖς οἱ τῶν πελαργῶν.
 Ἀέτιος ἐξ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, δι-
 δάσκαλος Εὐνομίου, ἀπὸ πενιχρῶν καὶ εὐτε-
 λῶν γονέων τυγχάνων. ὁ δὲ πατήρ αὐτῶ τῶν
 ἐν στρατιᾷ δυσπραγέστερον ἐνηνεγμένων γε-
 νόμενος ἐτεθνήκει κομιδῇ πνίδι τῆτον ἀφείς.
 αὐτὸς δὲ εἰς ἔσχατον ἀπορίας ἤκων ἐπὶ χρυ-
 σοχαῖται ἐχώρησεν, ἀκρότατος τε ἐγένετο. ἐπεὶ
 δὲ ἡ φύσις αὐτῷ μειζώων ὠρέγετο μαθημά-
 των, πρὸς λογικὰς θεωρίας ἐτράπετο. καὶ
 δῆτα συγγίνεται Πανλίῳ ἀρτίως ἀπὸ Τύρου
 εἰς Ἀντιόχειαν ἀφικόμενος, ἔτι κατὰ τοὺς
 Κωνσταντινίου χρόνους. τούτου ἠκροῦτο, πολ-
 λὴν ἐπιεικῶς φαίνων τῆς ἀσεβείας τὴν ῥώ-
 μιν εἰς τὰς πρὸς τοὺς διαφορομένους ζητή-
 σεις, καὶ οὐχ ὑπόστατος ἦδη τοῖς πολλοῖς ἦν.

ἐπεὶ δὲ Πανλίος ἐτεθνήκει, Εὐλαλίον τρίτου
 καὶ εἰκοστοῦ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἔχοντος
 τὸν θρόνον, πολλοὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀετίου
 ἐλεγχόμενων δεινὸν ποιησάμενοι πρὸς ἀνδρὸς
 δημιουργῶ καὶ νέου κατὰ κράτος ἐλαύνεσθαι,
 συστάντες ἐξήλασαν αὐτὸν τῆς Ἀντιοχείας.
 ἐξελαθεῖς δὲ εἰς Ἀνάζαρβον ἀφικνεῖται. ὁ δὲ
 ἦδη τάχιστα δυνάμειος πάσης πιμπλάμενος
 μετῴς αἰετῶν διδομένων ἀφοριῶν εἰσέφερε
 τοὺς καρπούς. ὁ δὲ οὐδὲν ἐπαύετο τὴν μὲν
 διελέγων, φανύλως δὲ ἀμπισχόμενος καὶ ὡς
 ἔτυχε ζῶν. Philostorg. 3 15.

οὗτος αἰρεσιάρχης ἦν, ὃς καὶ ἄθεος ἐπε-
 κλήθη, ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. τὰ
 αὐτὰ μὲν οὖν ἐφρόνει Ἀρείῳ, καὶ τὴν αὐτῆ
 συνεκρότει δόξαν, πρὸς δὲ ἀρειανίζοντας διε-
 κρινετο. ἦν δὲ καὶ πρότερον αἰρετικὸς ἄν-
 θρωπος Ἀέτιος, καὶ τῷ Ἀρείῳ δόγματι δια-
 πύρως συνηγορῶν ἔσπευδεν. ἐν γὰρ τῇ Ἀλε-
 ξανδρείᾳ μικρὰ παιδευθεὶς ἀναζεύγνυσι, καὶ
 καταλαβὼν τὴν ἐν Συρίᾳ Ἀντιόχειαν (ἐντεῦ-
 θεν γὰρ ἦν) ὑπὸ Λεοντίου τοῦ τότε τῆς Ἀν-
 τιοχείας ἐπισκόπου χειροτονεῖται διάκονος.
 εὐθὺς οὖν ἐξενοφώρει τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐκ
 τῶν Ἀριστοτέλους κατηγοριῶν διαλεγόμενος,
 τοὺς ἐριστικὸς καταρωθωκῶς λόγους. ἐπιστο-
 λὰς τε συνεκάττεν πρὸς βουσίλει Κωνσταν-
 τίνου. ἀλλ' εἰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἀρειανίζουσιν ἔλεγε,
 ὁμῶς ὑπὸ τῶν οικείων, οὐ δυναμένων συνίεναι
 τὸ περισκελές τῶν λογισμῶν, ὡς αἰρετικὸς ὁ
 ὁμύφρων αὐτοῖς ἰνομίετο, καὶ διὰ τοῦτο
 ἐκδιωχθεὶς τῆς αὐτῶν ἐκκλησίας ἔδοξεν αὐ-
 τὸς μὴ βούλεσθαι κοινωνεῖν αὐτοῖς. καὶ νῦν
 εἰσὶν ἐξ ἐκείνων οἱ τότε μὲν Ἀετιανοὶ νῦν δὲ
 Εὐνομιανοὶ λεγόμενοι· Εὐνόμιος γὰρ ταχυ-
 γράφος ὢν ἐκείνου, καὶ ὑπ' αὐτῷ παιδευθεὶς
 τὴν αἰρετικὴν λέξιν, τοῦ στίφους τούτου
 πρόεστη. Socrat. 2 35.

ἀετίτης εἶδος λίθου, ὡς καὶ ἀχάτης καὶ
 λυχνίτης.

ἀετὸν ἵπτυσθαι διδάσκει, ἐπὶ τῶν
 ἐπιχειρούντων διδάσκειν τινὰς ἢ ἐπίστανται
 μᾶλλον τῶν θελώντων διδάσκειν.

ἀετὸν κἀνθάρος μαιεύσομαι (A.
 Lys. 695), ἐπὶ τῶν τιμωρομένων τοὺς μέ-
 ζοντας προκατέρξαντας κακοῦ· λέγεται γὰρ
 τὰ ὦρα τοῦ ἀετοῦ ἀγανίζειν ὁ κἀνθάρος.

ἀετός ἐν νεφέλαις, ἐπὶ τῶν δυσάλω-
 των, παρ' ὅσον ἀετός ἐν νεφέλαις ὢν οὐχ
 ἀλίσκεται.

ἀετὸς οἰκοδομημάτων τὸ κατὰ τὸν ἔροσιν, ὃ τινες ἀέτωμα καλοῦσιν.

ἀετοῦ γῆρας κορυθίου νεότης, παρ' ὅσον καὶ γηράσκων ὁ ἀετὸς ἀμείνων ἐστὶ πατὴρ ὄρνιθος.

ἀετώματα. τὰ τῶν ἱερῶν στεγασματα πύργων καὶ ἀετοὺς καλεῖται. Ἀριστοφάνης (Av. 1106) "τὰς οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετὸν" ἐπὶ τοῦ στεγασμοῦ.

ἀεταίνεσθαι ἔφηραίνεσθαι.

ἀεταλέας δρυὲς (Hom. A 494). πρὸς τὸ σμαινόμενον, πότερον ὅτι φυλλορροεῖ κατ' ἐπιτὴν τὴν ὥραν ξηραίνόμενα τὰ δένδρα, ἐκ ἑῶν ἀναβαλλόμενα ὑπὸ τῶν χειμάρρων ἢ ὅτι δροσάμοι εἰς τὰς ποταμίους ἐμβύλλουσι κώρυγας κόπροντες, ἵνα συγκαταφέρηται τῷ ἕμβρω· ὅπερ ὕγιες.

ἀεταλέη ξηρά.

Ἀεταλέας ὄνομα κύριον.

Ἀεταλέας ὄνομα κύριον. καὶ πατρωνυμικῶς Ἀεταλέας.

Ἀεταλέας ὄνομα κύριον.

ἀεταίρει τὸ ζέει, ἀεταίρει δὲ τὸ ξηραίνει. ἀεταίρον ἀποικίλτον· ζειρὸν γὰρ τὸ ποίπλον. ἢ τὸ ἀχρωστον.

Ἀεταίωται Τρωικὸν ἔθνος.

Ἀεταίλος ὄνομα κύριον.

Ἀεταίλος ὄνομα κύριον.

ἀεταίλος τὸ μέλαν.

ἀεταίλον ὃ οὐκ ἂν τις ζηλώσειεν· (Soph. Trach. 747) "ἀεταίλον ἔτις ἔργον εἰργάσθαι με φῆς." καὶ ἀεταίλος βίος ὃ εὐτελής· (id. 284) "ἔξ ὀλβίων ἀεταίλον εὐροῦσαι βίον χωροῦσι πρὸς σέ."

ἀεταίμον ἀεταίμον.

ἀεταίμος ἀβλαβής. κυρίως δὲ ζημία ἢ τῆς ζωῆς μείωσις, ἢ τὸ ἐν ζωῇ μισρόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (271) "μῶν ἀξιοῖς φανακίας ἡμῶν ἀπαλλυγῆναι ἀεταίμος;" ἢ ἀεταίμος ὃ ἀληθής καὶ μὴ ὑπέχων ζημίαν τοῦ ψεύδους. sch. Soph. El. 1102.

Ἀεταίμων ὄνομα κύριον.

Ἀεταίμων ὄνομα κύριον. καὶ Ἀεταίμων.

Ἀεταίμων. Ἀεταίμων δημῶς ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἰπποθωντικῆς, ἀφ' ἧς ὁ φυλῆτης Ἀεταίμων (Harp.). "καὶ Ἀεταίμων καὶ Ἐρχαίμων καὶ Ἀλιεῖς καὶ πάντα τὰ ὅμοια δασέως φασὶ φθέρησθαι τοὺς Ἀεταίμων τοὺς παλαιούς" Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον.

ἀεταίρει τὸ ξηραίνει, ἀεταίρει δὲ τὸ ζέει.

ἄηκος ὃ μὴ ξηρός.

Ἀηκία ἢ κόρη, Ἀμαία δὲ ἢ Ἀηκία καὶ παροιμία "ἢ Ἀμαία τὴν Ἀηκίαν μετήλθεν," ἐπὶ τῶν πολυχρονίους ζητήσεσι χρωμένων.

ἄηκτον τὸ ζήτησιν καὶ κατηγορίαν ἔχειν κεκωλυμένον. οὕτως Ἀηκίης. Harp.

ἄηκτος ὃ σεβαστός.

ἄηκτες ἀδιεχές, ἀδιαλείπτως.

Ἀηκός τις.

ἄηκς ὃ μὴ συνεζευγμένος γάμῳ, καὶ ὃ κέλης ἵππος.

Ἀηκος ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν εὐκρατον οἶνον.

ἄηκς ὃ δεσπότης.

ἄηκς ὃ ἀνεύφρατος, ὃ δυσειδής. καὶ ἄηκς τὸ ἀνέραστον.

ἄηκς ἢ ἀνορεξία, ἀειδίκα δὲ ἢ ἀμαρτία.

ἄηκς οὐκ εὐφραίνομαι.

ἄηκς ὃ μὴ ἀηκός, καὶ ἄηκς ὃ μὴ ἀηκός.

ἄηκς καὶ ἀηκός, ὡς Σαπφῶ κατὰ Μυτιληναίους. Σοφοκλῆς (Ai. 630) "οὐδ' οἰκτρῶς γόν ὄρνιθος ἀηκός ἄσει δύσμορος· ἀλλ' ἄξυτόνους ὡδᾶς θρηνήσει, χερόπληκτοι δὲ στέφνοις πεσοῦνται δῆποι." καὶ αὐθις "οὐδ' ὅσον ἀηκός ὑπνώουσι" (cf. v. οὐδ' ὅσον ἄ.) ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. καὶ αὐθις (Soph. El. 147) "ἀλλ' ἐμὲ γ' ἄστονόςσ' ἄραρε φρένας, ἄ' ἴτην αἰὲν ἴτην ὀλοφύρεται ὄρνις ἀνυζομένη, Διὸς ἄγγελος." Διὸς δὲ ἄγγελος ἢ ἀηκός, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει, ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν. καὶ Ὅμηρος (τ 518) "γλωρῆς ἀηκός." ἢ ὅτι τὰ ἐαυτῆς ἀγγέλλει κακὰ καὶ τὴν θρυλουμένην ἀγγελίαν καὶ τὸ πάθος. ἢ ἄγγελος, οἷον τέρας τὸ παρ' αὐτῆς γινόμενον εἰς τερατεῖαν τῆς φύσεως. καὶ Σαπφῶ "ἄηκος ἄγγελος ἡμερόφωτος ἀηκός." ἀηκός δὲ ἀηκός συστέλλει.

ἄηκς ἀνωφελῶς.

ἄηκς ὄνομα κύριον (Hom. K 493) ἀηκς ἦσαν, καὶ ἀηκς ὄνομα κύριον ἀσυνήθεις εἰσίν. ἀηκς ὄνομα κύριον ἐνεστώς, ἀηκς οὐκ ἔστιν ἄνωφελος, οὐ τρέπεται τὸ α εἰς η κατὰ τὸν παρτατικόν. καὶ τὸ μὲν ἀηκς ὄνομα κύριον καὶ ἀηκς ὄνομα κύριον, ἵνα μὴ εὐρεθῆ ἀλλεπάλληλον τὸ η, τὸ δὲ ἄνω τὸ πνέω καὶ ἄνω τὸ ἀκούω, ἵνα μὴ συνεπέσωσιν ἐτέρω σημαίνομεν· τὸ γὰρ ἄνω συνέπεται τῷ ἄνω τῷ ἐπορεύετο, τὸ δὲ ἄνω τῷ ἦε τῷ ὑπῆρχεν.

ἄηκες τὸ μὴ ἠκός ὄνομα κύριον.

ἄημα ἢ πνοή τῆ ἀνέμω. "δεινόν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε στένοντα πόνητον. ὁ δὲ παγκρατῆς ὑπνος λύει πεδήσας, οὐδ' αἰ λαβῶν ἔχει. ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεθα σωφρονεῖν; ἔγω δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι ὁ τ' ἐχθρὸς ἡμῶν ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος ὡς καὶ φιλήσων αὐθις, ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ἄπιστος ἐσθ' ἔταιρείας λιμήν." Soph. Ai. 674.

ἄημα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 124) "ἀσπίς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἄημα νηῦ ὑπωροφίας Παλλάδος ἀλκιμιάχας," ἀντὶ τοῦ ἀνάκειμαι.

ἄήμενοι πνεῦσαι.

ἄηνές τὸ ἄιδιον, τὸ λαμπρόν.

ἄηνόβαρβος ὁ χαλκοπύγων.

ἄήπιον τὸ μὴ πρᾶον.

ἄήσματος ἀήττητος. (AP 6 264) "ἔμιμ δ' ἀήσματος πάμπαν ἀφ' οὗ γενόμεν."

ἄήσυλον τὸ ἄδικον, ἀμυρτωλόν.

ἄήσυρον τὸ λεπτόν, τὸ μετέωρον καὶ κοῦφον, τὸ ἐλαφρόν, παρὰ τὸ ἀέρι σύρεσθαι, ἐπὶ ὀρνέων. "ἄήσυρον γόνυ κίμψει."

ἄήτης ὁ ἄνεμος. καὶ ὡσπερ ἠγήσω ἠγητῆς, ποιήσω ποιητῆς, οὕτως ἔδει ἄω ἠήσω ἠητῆς· ἀλλ' ἠράρτηται. (AP 6 245) "Καρπαδίην ὅτε νυκτὸς ἄλα στρέψαντος ἠήτου."

ἄητον τὸ καταπνεύμενον.

αητος ὁ ἀκόρευτος.

ἄήττητος ὁ ἀκαταπόνητος.

Ἀθαμαντίδης πατρωνυμικόν.

Ἀθάμας ὄνομα κύριον. εἰσάγεται ὁ Ἀθάμας ἰστυφανωμένος ὡσπερ ἱερεῖον, σφαιγιασθησόμενος διὰ Φοῖξον· καὶ ὀύεται αὐτὸν Ἡρακλῆς, εἰπὼν ζῆν τὸν Φοῖξον· παραδείγματι οὖν χρώμενος ὁ Στρεπιάδης διεδίδει φησὶ τῷ Ἀθάμαντι παραπλήσιον μέλλοντι θύεσθαι. sch. A. Nuh. 258.

ἄθαμβῆς ἄφοβος.

Ἀθανάριχος, ὃς ἐβυσάνισε τὸν ἄγιον Νικήτην, καὶ μέγαν μάρτυρα Χριστοῦ πεποίηκεν.

ἄθανάτοι μύριοι Περσῶν ἐπιλεκτοί, οὓς Ἀδραβούριος ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλείᾳ διέφθειρε καὶ ἠγάγισεν (Socrat. 7 20). οὓς εἶχε Ξέρξης ὁ Δαρείου.

ἄθάνατος. τὸ ἀθάνατος ἐπὶ ἐμψύχων, τὸ δὲ ἄφθιτος ἐπὶ ἀψύχων φιλόσοφοι τάτουσιν. cf. v. ἄφθιτον.

ὅτι ὁ Πλάτων ἀθάνατον λέγων τὴν ψυχὴν ἀθανάτοις ὁμώνυμον εἶναι ἐπιφέρει, διότι τὸ μὲν κυρίως ἀθάνατον καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατ' ἐνέργειάν ἐστιν ἀμετάβλητον, τὴν δὲ ψυχὴν κατ' οὐσίαν μὲν οἶδεν ἀθάνατον, ἐκείτη δὲ καὶ κατ' ἐνέργειαν. οὕτω δ' ἂν εἶποις καὶ τὰ ἑράνια ἀθανάτοις ὁμώνυμα· μεταβάλλει γὰρ καὶ αὐτά, εἰ καὶ μὴ κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ κατὰ τόπον.

ὅτι δὲ πάθος τῆς ζωῆς ἢ ἀθανασία καὶ σύμπτωμα τι. ἐπὶ ὑποθέσει γὰρ τινι δείκνυται ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίνεσθαι, οὐ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς τὸ θνητὸν ἀθάνατον γίγνασθαι. ἐγράφη ἐν τῷ στοιχείῳ περὶ πάθος (cf. v. πάθος). ὁ δὲ τὴν ἀθανασίαν ὀριζόμενος στέρησιν θανάτου ἀμυρτάνει· οὐ γὰρ στέρησις θανάτου ἢ ἀθανασία, ἀλλ' ἐν ἔξει καὶ διαθέσει.

Ἀθῦνες ὄνομα ἔθνος.

Ἀθάρα ἄλευρον ἠψημένον. κλίνεται δὲ παρὰ μὲν Ἀττικοῖς διὰ τοῦ η ἀθάρας, οἱ δὲ κοινοὶ διὰ τοῦ α ἀθάρας. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (672) "ἀλλά με ἀθάρας χύτρα τις ἐξέπληττε, κειμένη ὀλίγον ὑπῶθεν τῆς κεφαλῆς τῆ γρομίδε." ἀθάραν, ἐκ ἀθήρων τὴν λεικτὴν καλοῦσι. Κράτης Ἡρωσιν "ἐκᾶν ἔτνες χρεὶ δεῦρο τρύβλιον φέρειν καὶ τῆς ἀθάρας."

Ἀθαυμαστί χωρὶς θαύματος.

ἄθε εὐχῆς σημαντικόν, ἀντὶ τοῦ εἶθε.

Ἀθέατος μὴ τεθεαμένος· "ὦν γὰρ εἰς τέλος ἀθέατος τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς ἐν Ἰβηρίᾳ πολέμους καὶ τοὺς ἐν Αἰγυπτιακοῖς προσῆγεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα."

ἄθειε χωρὶς θεοῦ.

ἄθελδεταί παρηθεῖται, διεκλύεται.

ἄθελιμος ὁ κακός.

ἄθέμιστα ἄδικα. ἀθέμιστος ἄνομος. λέγεται δὲ καὶ ἄθεσμος ὁ παράνομος· "ἠρώσθη Πίτας Θετταλὸς Λυρίσσης τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς ἔρωτα ἄθεσμόν τε καὶ δυστυχῆ." cf. v. Πίτας.

ἄθέμιτον τὸ ἄδικον, καὶ ἀθεμιτώτατον, διαφορεῖται.

ἄθεον. "ἄθειόν ἐστι τὸ μὴ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διασωῆναι καὶ ἀνάγειν εἰς τὸ θεοειδές, καὶ συνάγειν αὐτὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀρρήκτοις καὶ ἀλύτοις δεσμοῖς, ἢ τὰναντία τούτων, τὸ κατασπᾶν καὶ καθέλκειν τὸ ἐν ἡμῶν θεῖον εἰς τὸ γηγενές καὶ ἀλιτήριον καὶ γιγαντώδες ἢ τιτανικὸν δεσμοωτήριον."

ἀθεραπευσία ἢ παντελὴς καταφρόνη-
σις. "τὸ δὲ στρατόπεδον ταῖς τῶν σω-
μάτων ἀθεραπευσίαις κακῶς ἀπῆλλαττεν"
(Polyb. 3 60).

ἀθέρις εἶδος σπέρματος.

ἀθέρισον ἀποδοκίμασον.

ἀθερώσσει ἀγρυπνεῖ.

ἀθεισίαν παραβυσίαν. "ἀγιοιῶν γὰρ τὴν
ἰδίαν τῶν Κέλτων καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τὰς
καὶ ἐπισειομένας" (Polyb. 3 78). "οἱ δὲ Ῥω-
μαῖοι συλλογισάμενοι τὴν τῶν Γαλατῶν ἀθε-
σίαν" (id. 2 32). καὶ αὐτὸς Πολέβιος "ἐπι-
πρέπειν ἅπασιν τὴν ἀθεισίαν αὐτῶν καὶ τὴν
ἰβηθαυότητα."

ἀθέσιμον τὸ ἄδικον.

ἀθέτησις ἐκβολή. καὶ ἀθετῶ αἰτι-
ταῖ. [γενικῆ δὲ ὡς τὸ "κατέρχων μὲν καὶ
ἀδειτῶν τῷ τολμῆματος."] cf. Etym. Gud. p. 588.

ἀθεωρητὶ χωρὶς θεωρίας. καὶ ἀθεώ-
ρητος ἀθέατος.

ἀθήλυντον ἀδάμιστον, σκληρόν.

Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον. ἐπὶ τῶν κακῶς
σχημαζόντων τὸ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ
μικρὰν ὁμοιότητα ἢ παροιμία εἴρηται, ὡς εἶ-
τις διὰ γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ
συμβάλλει.

Ἀθηναία ἢ θεά, ἢ δὲ γυνὴ ἀστὴ.

Ἀθηναίαις. ὁ Μεγακλείδης οὐ φησι κα-
λεῖσθαι τὰς γυναῖκας Ἀθηναίας ἀλλ' Ἀττικὰς,
ἐν τοῖς περὶ Ὀμήρου, ἅμα καὶ τὴν αἰτίαν
ἀποδίδουσι· μόνους γὰρ, φησί, τοὺς ἐκεῖθεν
ἄνδρας μὲν Ἀθηναίους ὀνομάζουσι, γυναῖκας
δὲ Ἀττικὰς, ἵνα μὴ τὴν ἄγαμον αἰ γαμιό-
μεναι τῇ προσηγορίᾳ καταισχύνωσιν. ἀλλ'
ἰδοὺ Φερεκράτης ἐν Γραυσί φησιν "Ἀθη-
ναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμύχοις," καὶ
Κάνθαρος Τηρεῖ "γυναῖκ' Ἀθηναίαν καλῆν
τε κάγαθὴν," καὶ Φιλήμων Πτερυγίω "τὰς
Ἰπποκίνας τάσδε καὶ Ἀντιστράτας καὶ Ναυ-
σινίκας, τὰς Ἀθηναίας λέγω." οἱ δὲ μὴ δεῖν
θάσσοντες Ἀθηναίας λέγεσθαι τὰς Ἀττικὰς
τὴν ὁμωνυμίαν αἰτιῶνται ἢν ἐπιδέχονται πρὸς
τὴν θεόν. Ἀθηναίη γὰρ καὶ ἡ θεὸς καλεῖται.
ἀλλ' ἀντὶ τοῦ Ἀθηναίας αὐτὰς φησι λέγεσθαι
Ἀττικὰς. γυνὴ πολλή γε ἡ χρῆσις τῆς φωνῆς
ἐπὶ τῶν πλανητικῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς
ἢ τε προειρημένοι ποιηταὶ μωροτροῦσι καὶ
Δίφιλος ἐν Ἀμιάστριδι (καὶ γὰρ καὶ τὴν Θε-
μιστοκλέους θυγατέρα Ἀθηναίαν ξένην φησί)
καὶ Πίνδαρος ἐν σχολιοῖς (84). ὁ μὲντοι Φρύ-

νιχος ἀνάτικόν φησιν εἶναι τὴν φωνήν, καὶ
θανυμάζει πῶς ὁ Φερεκράτης ἀττικιώτατος ὢν
χρητῆται τῇ λέξει.

Ἀθῆναιον. ὅτι Ἀπολλώνιον βραχέως τὸ
ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θου-
κυδίδη ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδώνιον τὸ τῷ
Ποσειδῶνος, ὡς Ἀθῆναιον τὸ τῆς Ἀθηνᾶς,
καὶ Διονύσιον καὶ Δημήτριον καὶ πάντα τὰ
τοιαῦτα ὁμωνύμως τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ
δὲ Ποσειδάνειον δῆλον ὅτι Λωριέων ἐστίν.

Ἀθῆναιος. Νυνκρατίτης γραμματικὸς,
γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου, ἔγραψε
βιβλίον ὄνομα Δειπνοσοφισταί, ἐν ᾧ (p. 3 D)
μνημονεύει ὅσοι τῶν παλαιῶν μεγαλοψύχως
ἔδοξαν ἐστῆν. ὁ μέγας Ἀλέξανδρος κάκεινην
νικήσας ναυμαχίαν Ἀακεδαίμονις, καὶ τειχι-
σας τὸν Πειριαιῶ καὶ ἐκατόμβην θύσας πάν-
τας εἰστίασεν Ἀθηναίους. καὶ Ἀλκιβιάδης
᾽Ολύμπιου νικήσας τὴν πανήγυριν ἅπασαν εἰ-
στίασε. τὸ αὐτὸ καὶ Λεώφρων Ὀλυμπιονίκης.
καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντίνος, Πυθαγο-
ρικὸς ὢν καὶ ἐμψύχων ἀπεγόμενος, ᾽Ολύμπιου
νικήσας, ἐκ λιβανωτῆ καὶ σμύρνης καὶ τῶν
πολυτελῶν ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας διέ-
νειμε τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασιν. καὶ
ὁ Χῖος Ἴων τραγωδίαν νικήσας Ἀθήνησιν
ἐκάστιν τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε Χῖον κέραμνον.
καὶ ὁ Ἀκραγαντίνος Τελλίος φιλόξενος ὢν
κατιλύσσασι ποτε πεντακοσίους ἰππεῦσιν ὥρα
χειμῶνος ἔδωκεν ἐκάστιν χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.
ὅτι Χάρμος ὁ Συρακοῦσιος εἰς ἔκαστον τῶν
ἐν ταῖς δειπνοῖς παραιτιθεμένων στιγίδια καὶ
παροιμίας ἔλεγε. Κλέυρχος δὲ ὁ Σολεὺς δει-
πνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα, ἄλλοι ὀφολογίαν,
Χρῦσιππος γαστρονομίαν, ἄλλοι ἠδουπάθειαν.
ὅτι ἐν τῷ συμποσίῳ Πλάτωνος εἰκοσιοκτὼ
ἦσαν δαιτυμόνες.

Ἀθηναίων δυσβουλία, ἐπὶ τῶν παρ'
ἐλπίδας καὶ ἀναξίως εὐτυχόντων· τὸ γὰρ
κακῶς βουλευέσθαι Ἀθηναίοις ἦσκητο, τὴν
δὲ Ἀθηνᾶν παρυσχεῖν τὸ κακῶς βουλευθῆν
ἀποκλῆναι καλῶς. καὶ ἦν τοῦτο λεγόμενον ἐπι-
χώριον. καὶ Εὐπολις "ὡς εὐτυχῆς εἰ μᾶλλον
ἢ καλῶς φρονεῖς," καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νε-
φέλαις (583). "φωσὶ γὰρ δυσβουλίαν τῆδε τῇ
πόλει προσεῖναι· ταῦτα μέντοι τῆς θεᾶς, ἄτ'
ἂν ἡμεῖς ἐξαμάρομητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν."

Ἀθηνᾶς ἄγαλμα δόρου κρατεῖ διὰ τὸ
σταθερὸν καὶ ἀνδρεῖον. ὁμοίως καὶ ἀσπίδα
διὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλήν διὰ τῆς σοφίας ἀπω-

θεῖσθαι· ἡ ἀπὲ γὰρ ἐστὶ τῷ νῷ. καὶ περι-
κεφαλαίαν διδούσιν αὐτῇ διὰ τὸ εἶναι τῆς
σοφίας τὸ ἀκρότατον ἀθέλυτον, καὶ ἔλαιαν
ὡς καθαρωτάτης οὐσίας οὐσης· φωτὸς γὰρ
ἔλας ἢ ἔλαια. καὶ Γοργόνα διδούσιν ἐπὶ τοῦ
στήθους αὐτῇ διὰ τὸ ταχὺ τοῦ νοῦ. Codin.
orig. CP p. 13.

Ἀθήνησιν ἐν ταῖς Ἀθήναις. Ἀθήνη
δὲ πόλις καὶ τῆς Λακωνικῆς.

Ἀθηνόδωρος. οὗτος ἦν στρατιωτῆς
Ἀθηναῖος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος, μυθητῆς Διο-
νυσίου τῷ Ἀρειοπαγίτου, ἔγραψε δὲ διάφορα.
καὶ ἕτερος σοφιστῆς, ἀδελφὸς Γρηγορίου τῷ
Θαυματουργοῦ.

Ἀθηνόδωρος στωικός φιλόσοφος, ἐπὶ
Ἰουλιανῶν βασιλείᾳ Ῥωμαίων, ἐφ' οὗ πᾶσα
ἀνάγκη καιρὸν εἶναι δυστύχημα τὴν τῷ κρά-
τους ἄλογον ἔξουσίαν, ἐξ οὗ δὴ μάλιστα ταῖς
Ἀθηνοδώρον τούτου συμβουλαῖς ἐπέσθη.
καὶ διαδέχεται Τιβέριος τὴν βασιλείαν. τότε
γὰρ οἱ κόλακες παρὰ τοῦ βασιλέως δωρεῶν
καὶ τιμῶν ἀξιούμενοι μεγίστων ἀρχῶν ἐπέ-
βαινον, οἱ τε ἐπιεικεῖς καὶ ἀπράγμονες, μὴ
τὸν αὐτὸν ἐκείνοις αἰρούμενοι βίον, εἰκότως
ἰσχυροῦσθαι οὐ τῶν αὐτῶν ἀπολαύοντες, ὥστε
ἐκ τούτου τὰς μὲν πόλεις στάσεων πληροῦ-
σθαι καὶ ταραχῶν, τὰ δὲ πολιτικὰ κέρδους
ἥττους ἀρχῶν ἐκιδιδόμενα τὸν μὲν ἐν εἰρήνῃ
βίον λυπηρὸν καὶ ὀδυνηρὸν τοῖς χαριεστέρους
ἐποιούσιν, τὴν δὲ ἐν τοῖς πολέμοις προθυμίαν
ἐξέλιπον. κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς ἐκείνους καὶ
ἡ παντόμμος ὄρχησις εἰσέχθη, οὐπω πρότε-
ρον οὕσα, καὶ προσέει γε ἕτερα πολλῶν κα-
κῶν αἰτία γεγονότα. Ζωῖμ. 15.

ὅτι τῷ Ἀθηνόδωρῳ πάντα παρεσκευαστο
πρὸς φιλοσοφίαν, τὰ τε ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ
τὰ ἀπὸ τῆς ἐπιεικοῦς προαιρέσεως, ὃ τε Πρό-
κλος ἔζη καὶ διαφανῶς ἐξηγεῖτο τοῖς πλησιάζου-
σιν. ὃν ὁ Σαλεύστιος θαυμάζων ἐπὶ σπυδαῖ
ἔλεγε ὅτι πῦρ ἄρα ἐψέκει ὁ ἄνθρωπος ἐξέ-
πτουσι πάντα τὰ περιεχόμενα. ἀλλ' ὁμῶς ἐπει-
σεν Ἀθηνόδωρον μὴ φιλοσοφῆσαι. Damascius.

ἄθρηλοιγός (Hom. λ 128) τὸ πτόον
τὸ τοὺς ἄθρους ὀλαθρεῖον.

ἄθρον τὸ ἀθήρατον.

ἄθραύριστον ἀνεπιτήδειον εἰς ἀπό-
θεσιν.

Ἀθριμῶν.

ἄθρητῆς ἀγωνιστῆς, ἀσκητῆς. Αἰλια-
νός... (Theopompus ap. Polyb. 8 11) "τοῖμα-

ροῦν οὐ μόνον ταῦτ' ἔχειν ἀντοὺς παρεσκευά-
ζεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυ-
ρίας ἀθρητῆς εἶναι. τί γὰρ τῶν αἰσχυρῶν καὶ
δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν; ἢ τί τῶν καλῶν
καὶ σπουδαίων οὐκ ἔπην;"

ἄθρητῆς ὁ τοὺς ἄθρους ἐξεσκηκός. "οἱ
δὲ Ῥωμαῖοι ἄνδρα πολέμων ἀθρητῆν ὡς τὸν
Ἀννίβαν ἐκπέμπουσιν."

ἄθρον ἀγώνισμα, ἡ τιμὴ, ὁ μισθός, καὶ
τὸ τοῦ ἀγῶνος βραβεῖον. καὶ ἄθρος ἀρσε-
νικῶς τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἔπα-
θλον. διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ οὐδέτερου, ὅτι
τὸ μὲν οὐδέτερον δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον,
τοῦτο δὲ τὸν ἀγῶνα.

Ἀθμονία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Κεκρο-
πίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμονεῖς.

Ἀθμωνίς ὄνομα κύριον.

ἄθλωτος ὁ ἀτύραχος.

ἄθρουστον ἰσχυρὸν, ἄκλαστον.

ἄθρει ὄρα, βλέπε. καὶ ἄθρειοντες
ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες.

ἄθρεῖν τὸ περισκοπεῖν καὶ μετ' ἐπιτά-
σεως ὄρα. παραδειγματῶν δὲ πάντα μεστά.

ἄθρέμβολα (ἀθρέθρ) ὄργανα τιμη-
ρητικά, ἄθροις ὡς ἔοικεν ἐμβαλλόμενα καὶ
διουσιπῶντα καὶ πλήττοντα.

ἄθρηματα δῶρα πεμπούμενα ταῖς γεγα-
μημέναις.

ἄθρηνη (ἀθρέθρ) εἶδος μελίσεως.

ἄθρηνί χωρὶς θρηῖνον.

ἄθρηνιον (ἀθρέθρ) ὁ μουσῶν τόπος
(Philostrat. iun. Im. 13).

ἄθρησειεν ἀπίδοι.

Ἀθριβίς πόλις Αἰγύπτου.

ἄθροίξει συνάγει. "τούτους ἀθροίζοντες
ἀλλήλους παρεκράτην" Ἰώσηπος (B. lud. 6 2).

ἄθροίξω. ἀπὸ τοῦ θροῦς θροός θροίξω
καὶ θροίξω, καὶ μετὰ τῷ ἐπιτατικῷ α ἄθροίξω.

ἄθροισμα τὸ σῴρευμα.

ἄθροισμα καταρρέοντες ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ.
προπαροξύνειν δὲ δεῖ τὸ ὄνομα καὶ διουσιπῶν
τὴν πρώτην συλλαβὴν ἀττικῶς. καταρρέοντες
δὲ ἀντὶ τοῦ ἀθρόως κατερχόμενοι. ἡ μετα-
φορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ἐνυμμάτων. Ὀμηρος
(A 724) "τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν" sch.
A Ach. 26.

ἄθρός. καὶ ἄθρος λέγεται διουσιπῶντος.

ἄθρους εἰς ἕν ἄπαντας συνηγμένους,
ὁμοῦ. καὶ ἀθρόως. "τοιαῦτα μὲν ἐποικίλλεν
ἀθρόως δεδισσόμενος" (Ioseph. B. lud. 4 4).

ἄθροως ταχίως.

ἄθρυπτος ἀνδρώδης, μὴ βλακένουσα
μηδὲ μαλακίζομένη μηδὲ χυνομένη. Λα-
μάσιος (Phot. p. 338 h) "τὴν δὲ τροφὴν ἐκλη-
ρώσατο μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον, οὔτε
κακοτρογῶσαν διὰ πένιου οὔτε διὰ πλοῦτον
βλακένουσαν, ἀλλὰ μέσθην καὶ μουσικὴν καὶ
τὸν Διῶριον τρόπον ὡς ἀληθῶς ἠρμοσμένην."

ἄθρυμος ἀντὶ τοῦ ἄθρυμῆτης. Πλάτων
Πολιτείας ε' (p. 456 A). ἤγουν ὁ λελυπημένος.
"οἱ δὲ στρατιῶται, καίτοι ἄθρυμοι δοκοῦντες
καὶ τὰ σώματα πονηθέντες ἐν τῇ προτέρᾳ
μάχῃ, παρεβύλοντο καὶ ἐνίκησαν," ἀντὶ τοῦ
τὴν ψυχὴν κακοί.

ἄθρυμότερος ἀψυχότερος, κακοψυχό-
τερος.

ἄθύρειν τὸ παίζειν. Πλάτων Νόμοις
(p. 796) "ἢ δ' αὖ παρ' ἡμῖν κόρη καὶ δέ-
σποινα, εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ,
κραιὲς χερσὶν οὐκ ᾤηθη δεῖν ἄθῦραι." ἄθῦρω
ὁ ἐνιστώσ.

ἄθῦρμα παίγιον. Ἰώσηπος (Ant. Iud. 12
49) "ὅς ἦν τοῦ βασιλέως ἄθῦρμα, καὶ πρὸς
τὰ σκώμματα καὶ τοὺς ἐν τοῖς πότοις γλω-
τας ἐπέδεικνυτο." καὶ αὐθις "οὐκ ἔστιν ἀν-
θρῶν ἄθῦρμασιν ἐμφιλοχωρεῖν παιδίων." καὶ
ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 37) "Πανὶ δὲ μιν ξέσ-
σαντες ὁδῶ ἐπι καλὸν ἄθῦρμα κάτθεσαν"
ὡπὶ τοῦ ἄγαλμα. Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι "νε-
ομῶν τι παρήχθαι ἄθῦρμα."

ἄθῦρμιον παίγιον.

ἄθῦρογλωττία ἢ ἀγαλίνωτος γλώσσα.

ἄθῦρος ὄνομα κύριον.

ἄθῦρωτον στόμα. οὕτως ἀθῦρωτον,
οὐκ ἀπέλωτον, Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις
(846) καὶ Φρόνιχος. οἱ δὲ γράφουσιν ἀπέ-
λωτον, ἀντὶ τοῦ ἠνεργημένου καὶ πέλην μὴ
ἔχον, τοιτέστι μὴ χαλιναγωγούμενον μηδὲ
κρατούμενον.

ἄθῦτους ἄνευ θυσῶν. "καὶ γῆμις ἀθῦ-
τοισ τε καὶ ἀγῆμιος γῆμιος ἐκείνοισ, ἐφ' οἷς
οἶδα καὶ τὸν θεὸν σείσωται καὶ διοσημίας
ἄλλας κατενόησα ὧν ἐφ' ἡλίω ἔτι καὶ τυραν-
τῶν" (Aelian. de Provid. cf. v. διαξάινειν).
"ἴδιω μὲν οἱ τὸ σῶμα κραιωφαγίας, ἀθῦτε δὲ
οἱ κῆρσχω μεταλαβεῖν," Λαμιάσιος φησιν.

ἄθῦον τὸ ὄρος σὺν τῷ ν λέγουσιν.

ἄθῦνις πόλις.

ἄθῦος ὁ ἀζήμιος. παροιμία "ἐνψάμην
ἐν ἀθῦοῖς τὰς χεῖράς μου" (Ps. 26 6) ἀντὶ

τῷ ἀθῦον ἐμαντὸν ἐτήρησα, οὐκ ἐκοινώνησα
τοῦ κακοῦ. ἄθῦος αὖν ἀναίτιος.

ἄθῶπεντον ἀκολάκευτον, ἄσπλαγγον,
ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 186) "Θηρὸς ἄθῶπεν-
του Πανὶ καθῆψε δέρας." περὶ κάπρον φησὶ
τοῦτο.

ἄθῶς καλύπτει πλευρὰ Ἀημνίας
βοός, παροιμία ἐπὶ τῶν τινὰς λυπούντων ἢ
βλαπτόντων, ἐπειδὴ τὴν βοῦν τὴν ἐν Ἀημνῶ
λευκοῦ λίθου πεποιημένην ὁ ἄθῶς τὸ ὄρος
ἐπισκιάζει.

αἰ ψιλούμενον καὶ περισιπώμενον τὸ ὄφ-
λον σημαίνει, κατ' ἀποκοπὴν τοῦ αἰθε, δα-
συνόμενον δὲ ἄθῦρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορι-
κόν. σημαίνει δὲ καὶ ἐπίρρημα θρηνητικόν
περισιπώμενον καὶ ψιλούμενον· ὁ καὶ διπλα-
σιάζεται (Lycophron 31) "αἰ αἰ τάλαινα θη-
λαμῶν κεκαυμένη."

αἰα ἢ γῆ.

αἰάγμα θρηγός. καὶ (αἰ ἔαγμα δὲ) σύν-
τρημμα.

αἰάζειν θρηγεῖν. ἢ τὸ κατοικτεῖρην.

αἰαῖ. "αἰαῖ, τίς ἄν ποτ' ᾤθε' ᾧδ' ἐπι-
νυμον τοῦμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κε-
κοῖς; νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ
καὶ τρίς" ὁ Αἴας φησὶ (430). τοῦτο ἀρχαῖο-
τροπὸν ἔστι, τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν
τὰς συμφοράς. καλῶς μὲν οὖν πράττων οὐκ
ἄν ἐμνήσθη τῷ ὀνόματος, ἐν συμφορᾷ δὲ ὧν.

Αἰαία (Hom. λ 70) νῆσος.

αἰαιοὶ οἱ σύγγαμβροί.

Αἰακίδης ὁ τοῦ Αἰακοῦ υἱός.

αἰακίξ εἶδος κύλικος.

αἰανῆς κύκλος σκοτεινός, ἀδιάλειπτος·
Σοφοκλῆς (Ai. 672) "νυκτὸς αἰανῆς κύκλος." ἢ
αἰανῆς θρηνητικῆς, παρὰ τὸ αἰάζω τὸ θρηνῶ.

Αἰάντειος γέλως, ἐπὶ τῶν παραφρό-
νων γελόντων. καὶ Αἰάντειος οἶκος ὁ τῷ
Αἰάντος. καὶ Αἰαντὶς φυλὴ ἢ τῷ Αἰάντος.

Αἶαξ ὄνομα κύριον.

αἶαψος ὁ ποικίλος.

αἰβάλη ἢ θύρα.

Αἰβηλος ὄνομα κύριον.

Αἰβιωναῖος ὄνομα κύριον.

αἰβοῦ σχελιαστικὸν ἐπίρρημα. τάττεται
δὲ καὶ ἐπὶ ἠδονῆς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρ-
νισιν (1331) "αἰβοῖ, οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πρῶ-
τεσθαι γλυκύτερον."

αἶγαγρος εἶδος ζῦου.

Αἰγαῖον πέλαγος οὕτω καλέμενον ἀπὸ

ιστορίας. Θησεὺς ὁ Αἰγέως υἱός, βασιλέως τῆς Ἀττικῆς, βασιλεύει Κρητῶν, καὶ διώκει τὸν Μινωτάουρον εἰς τὴν Λαβύρινθον χώραν, καὶ κρυπτόμενον αὐτὸν ἐν σπηλαίῳ ἀνεῖλε, καὶ λαμβάνει τὴν Ἀριάδην γυναῖκα, τὴν ἀπὸ τοῦ Μίνωος τεχθεῖσαν τῇ Πασιφάῃ, καὶ οὕτω κρατεῖ τῆς Κρήτης. εἶτα ἤτησεν ἀπελθεῖν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Αἰγέα καὶ τὴν ἑαυτῆ νίκη τὴν κατὰ τῆ Μινωταύρου ἀπαγγελίαι. ὡς οὖν ἔπλεε ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν χώραν, προλαβῶν τις τῶν διὰ θαλάσσης ἐμπορευομένων ἐψεύσατο τὸν τούτου πατέρα, εἰρηκῶς αὐτῷ ὅτι παρέβησαν οἱ Κρητῆς τὸν Θησεά (ἔχουσι γὰρ καὶ ψευδομένων ὑπολήψεις) καὶ προδεδώκασιν τῷ Μίνωι τοῦτον εἰς Θυσίαν. πιστεύσας δὲ ὁ Αἰγεὺς καὶ κατολιγώρησας ἔρριψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκρωρείας εἰς τὴν Θάλασσαν καὶ ἀπεπνίγη· διόπερ ἐκεῖνο τὸ πέλαιος μέχρι τῆς σήμερον Αἰγαῖον ἐκλήθη. ἐλθῶν οὖν ὁ Θησεὺς εὗρεν αὐτὸν τελετήσαντα, καὶ καταφρονήσας τῆς βασιλείας τῆς Κρήτης καὶ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Ἀριάδνης ἐβασίλευσεν ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἔξ αὐτοῦ δὲ καὶ Αἰγαῖος κόλπος. Αἰγαῖον οὖν πέλαιος τὸ φοβερώτατον. ἀττικώτερον δὲ τὸ Αἰγαῖον. cf. Malalas p. 87.

Αἰγαίωρος ὄνομα κύριον.

Αἰγαλέως ἐπὶ γενικῆς ἀντὶ τοῦ. . . (cf. τ. μᾶσσον.)

αἰγανέα ἀκόντιον ὀλοσίδηρον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 57) "ἄνθετο δέρμα λέοντος Τεῦκρος Ἄραψ, καυτὴν ἀγρότιν αἰγανέαν."

αἶ γὰρ εἶδε γὰρ.

Αἰγάστρη.

αἰγέα τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα.

Αἰγέα καὶ Ἐρεχθεά καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἐκτείνουσι τὸ τελευταῖον ἄλφα. Ἀριστοφάνης Λιταλευσί "τὸν Ἐρεχθεῖ μοι καὶ τὸν Αἰγέα κύλει."

Αἰγεία θάλασσα.

Αἰγεῖδαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ (28), εἰ γνήσιός ἐστιν. ἔστι δὲ Αἰγῆς φυλή, ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος, ἧς οἱ φυλῆται Αἰγεῖδαι. καὶ Αἰγεῖδης ὁ τοῦ Αἰγέως παῖς.

αἰγεῖον τὸ τῆ Αἰγέως μαντεῖον Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. αἰγεῖον ἐστὶν Αἰγέως ἡρώων ἐν Ἀθήναις.

αἰγεῖον μέλος. καὶ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα αἰγείος ἀσκός.

αἰγεῖρος ἡ λεύκη, εἶδος φυτοῦ.

αἰγείρου θέα. αἰγεῖρος ἦν Ἀθήνησι πλησίον τῆ χωρίου ἐνθα, πρὶν γενέσθαι θέατρον, τὰ ἱεῖα ἐπήγνον· ἀφ' ἧς αἰγείρου οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρην. Αἰγεῖρος δὲ ὄνομα πόλεως.

αἰγες τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ ἐπαιγίζω ἐπὶ τῆ σφοδρῶς πνέω. καὶ Αἰγαῖον πέλαιος τὸ φοβερώτατον. Artemid. 2 12.

Αἰγεσταῖος ὄνομα κύριον. Αἰγεστεύς δέ.

Αἰγῆς ἡ τοῦ Αἰγέως φυλή. αἰγιάζειν· "ὄδ' αἰγιάζειν ἐνθαδὶ καθήμενος."

Αἰγιάλεια ὄνομα κύριον.

Αἰγιαλεύς ὄνομα κύριον.

Αἰγιάλη ὄνομα κύριον.

αἰγιαλῶ λαλεῖς, ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων. καὶ ἀνέμῳ διαλέγη.

αἰγίβοτος γῆ (Hom. δ 606) ἐπιτηδεία αἰγας βόσκειν.

Αἰγιγες ὄνομα ἔθνος.

Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι ἔτε τέταρτοι, ἐπὶ τῶν ἄγαν ἐοικῶν. οἱ γὰρ ἐν Ἄργει Αἰγιεῖς νικήσαντες Αἰτωλοὺς ἡρώτων τὴν Πυθίαν τίνες εἶεν· ἀνεῖλε δὲ αὐτοῖς "Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι."

αἰγίζειν διασπᾶν, ἐκ μεταφορᾶς· παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταγίδων, Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω καλεῖ.

αἰγίθαλος (A Av. 889) τὸ ζῶον, καὶ ἡ ὄρησις.

Αἰγίλια δῆμος Ἀντιοχίδος, ἧς ὁ δημότης Αἰγίλιεύς. Harp.

Αἰγίλιψ ὄνομα πόλεως (Hom. B 633). σημαίνει δὲ καὶ πέτραν ὑψηλὴν· Ὀμηρος (I 15) "ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὄνομα φερὸν χεῖ ὑδωρ." ὥστε ὑπὸ τοῦ ὕψους καὶ τὰς αἰγας λείπεσθαι αὐτῆς ἐπιβιβάνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Κεφαλληνίας οὕτω καλουμένη.

αἰγίλος εἶδος βοτάνης.

αἰγίλουρος.

Αἰγίμιος ὄνομα κύριον.

Αἰγιμιώ ὄνομα πόλεως.

Αἰγίνα πόλις. καὶ Αἰγιναία ναῦς. καὶ Αἰγινήτης ὁ ἀπὸ τῆς Αἰγίνης.

Αἰγινθος ὄνομα κύριον.

Αἰγίον ὄνομα τόπου.

αἰγίλοχος ὁ Ζεύς.

αιγιπλαγκτος. Aeschyl. Ag. 303.

Αιγιρος ὄνομα πόλεως.

αιγίς (Herodot. 4 189), ἦν Αἰβυες φοροῦσι δοράν.

αιγίς τὸ ἐκ τῶν στεμμάτιον πλέγμα, καὶ τὸ διὰ στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον, ὡς Αἰκοῦργος καὶ Ἡρόδοτος. ἡ δὲ ἱέρεια Ἀθήνησι τὴν ἱερὰν αιγίδα φέρουσα πρὸς τὰς νεογῆμονες εἰσήρχετο. ἐπὶ τῶν ἀναίδων ἐν ποιόντων τι τάττεται ἡ παροιμία. καὶ ὁ Θῶρυξ, καὶ ἔν ταις πεύκαις οὐλότης. Νυμφόδομος δὲ (immo Herodot. 4 189) ταῦτα ὑπὸ Αἰβύων αιγίας φησὶ καλεῖσθαι. Harp.

αιγίς καταιγίς. Φερεκράτης Μυρμηκωνδράποις "οἴμοι κακοδαίμων, αιγίς αιγίς ἔρχεται."

Αἰγισθος ὄνομα κύριον.

Αἰγιστεὺς Αἰγιατέως ὄνομα κύριον.

αἶγλη βόλος κυβητικὸς. λαμπηδών, ἀυγή. Κρατῖνος. καὶ ποπάνου εἶδος δηλοῖ, καὶ θοσίαν, ὡς φησι Λεαγόρας. ἔστι καὶ παιδιὰ τις. ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη οὕτω καλεῖται, καὶ ὁ Ἀσκληπιός.

αἶγληντος (Hom. A 532) λαμπρῶ. καὶ ἡ εὐθεία αἶγληεις.

Αἶγλης χάριτες. πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς χάριτας Αἶγλης καὶ Ἥλιου, ἐπεὶ τὰς χάριτας λαμπρῶς εἶναι δοκεῖ.

αἶγὸς κερως εἶδος ζῶον.

αἶγὸς τρόπον, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερότων κακόν, ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας, "ἡ αἶξ τὴν μάχαιραν." cf. v. αἶξ.

αἶγοφάγος.

αἶγυπιόν. ἕτως οἱ παλαιοί, ἀλλ' ὁ γῦπα. αἶγυπιῶν δὲ πληθυντικῶς, γυπιῶν, Ἡρόδοτος (3 76). ἡ εὐθεία αἶγυπιός ὁ γῦψ.

Αἶγυπτία κληματίς, ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν καὶ ὑπομήκιον, ὁποῖος ἦν Ζήνων ὁ Κιτιεύς (Diog. L. 7 2). ὃν φασὶ χρηστηριαζόμενον πῶς ἄριστα βιώσεται, ἀποκρίνυσθαι τὸν θεόν, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· ὃθεν ξυνέντα τὰ τῶν ἀρχαίων ἀναγινώσκειν. cf. v. συγχρωτίζομαι.

αἶγυπτιάζειν τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἶγυπτιοί. καὶ παροιμία (A Av. 1133) "Αἶγυπτίος πλινθοσόρος." οὗτοι διαβάλλονται αἰεὶ ὡς ἀχθοφόροι ὄντες.

Αἶγυπτος ὄνομα κύριον. καὶ ἡ χώρα τῶν Αἶγυπτίων. ὅτι ὅτε ἀφίκετο Ἐρμῆς

ὁ υἱὸς Πίκου τοῦ καὶ Λιός, Μεστρέμ ἐβασίλευε τῶν ἐκεῖ· ὃν μετωνόμασαν Αἶγυπτον, ἀφ' οὗ καὶ Αἶγυπτος ἡ χώρα. τοῦ γένους τοῦ Νῶε. ὅτι ἐν μ' ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' Αἶγυπτον πληγαί.

αἶγῶν ὀνόματα, οἷον ἄχρηστα πράγματα· ὅμοιοι γὰρ αἱ αἶγες, ἐπὶ δὲ τοῖς διαφέρουσιν ὡς χαρακτηριστικὰ τίθεται τὰ ὀνόματα.

Αἶγώνεια ὄνομα πόλεως.

Αἶγώνη ὄνομα πόλεως.

αἶδας ὁ τάφος.

αἶδές τὸ ἀκατάληπτον.

αἰδέσασθαι ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι· οὕτως Λυσίας καὶ Δημοσθένης (38 22). ἐν δὲ τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (72) ἀντὶ τοῦ ἐξιλιάσεται καὶ πείσει. Harp.

Αἰδεσία Ἐρμείου γυνή. αὕτη ἦν μὲν προσήκουσα γένει τῷ μεγάλῳ Συριανῷ, καλλίστη καὶ ἀρίστη γυναικῶν τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τὰ μὲν ἦδη τῷ ἀνδρὶ παραπλησία, ἀπλή καὶ γενναία καὶ δικαιοσύνης ἕδρην ἔχουσα ἢ σωφροσύνης ἐπιμεληθεῖσα διὰ βίβη παντός· τὸ δὲ ἐξείρετον αὐτῆς φιλόθεον καὶ φιλόφρωνον. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ δύναμιν εὖ ποιεῖν ἐπεχείρει τὸς δεομένους, ὥστε καὶ τῷ Ἐρμείῳ τελετήσαντος ἐπὶ παισὶν ὀρφανοῖς ἀπολειφθεῖσα τῶν αὐτῶν εἶχον δαπανημάτων εἰς τὰς εὐποιίας. τοιγάρτοι καὶ ὑπόχρεων τοῖς νείσει τὸν βίον ἐποίησεν· ἐφ' ᾧ καὶ μέμνησθαι τινες αὐτῆν ἐπεχείρουν. ἡ δὲ ἕνα θησαυρὸν ἠγουμένη τῆς ἀμείνονος ἐλπίδος, εἴ τις ἐθέλοι τοῖς ἱεροῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἀνθρώποις ἐπικουφίσειν τὰ ἀχθῆ τῆς χρημοσύνης, οὐδενὸς ἐφείδετο διὰ τὸν ἕλεον τῆς κατὰ τὰ ἀνθρώπεια τύχης. τοιγαροῦν ἠγάπων αὐτῆν καὶ τῶν πολιτῶν οἱ πονηρότατοι. μάλιστα δὲ τῶν νείων ἐπεμελεῖτο τὰ περὶ φιλοσοφίαν, ὀρεγομένη τὴν τῆ πατρὸς ἐπιστήμην αὐτοῖς παραδοῦναι καθ' ἕνα κληρόν τινα πατρῶς ἐπίσης. ἡ γε καὶ τὴν δημοσίαν τῷ πατρὶ σίτησιν διδομένην τοῖς παισὶ διεφύλαξε νέοις ἔτι οὖσιν, ἕως ἐφιλοσόφησαν· ὅπερ οὐκ ἴσμεν οὐδὲ ἀνδρῶν ἕτερον πεποιηκότα, μήτι γε δὴ γυναικῶν. ἦν γὰρ παρὰ πᾶσι τιμῆ καὶ αἰδῶς οὐκ ὀλίγη τῆς Αἰδεσίας. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ συνέπλευσε τοῖς νείσειν Ἀθήναζε στελλομένοις ἐπὶ φιλοσοφίαν, ἐθαύμασαν αὐτῆς τὴν ἀρετὴν ὅ τε ἄλλος χορὸς τῶν φιλοσόφων καὶ ὁ κορυφαῖος Πρόκλος. αὕτη ἔστιν Αἰδεσία ἦν κόρην οὖσαν ἔτι τῷ Πρόκλῳ κατεγ-

γῆσειν ἐμελλεν ὁ Συριακός, εἰ μὴ θεῶν τις ἀπεκάλυπεν ἐπὶ γάμον ὀρμηθεῖσιν τὸν Πρόκλον, τὰ δὲ πρὸς θεὸν εὐσεβῆς οὕτω καὶ ἱερὰ καὶ τὸ ὄλον φάναι θεοφιλῆς ὥστε πολλῶν ἐπιφανειῶν ἀξιοῦσθαι. ἡ δὲ Αἰδεσία τοιαύτη ἦν, καὶ διεβίω πάντα τὸν βίον ὑπὸ θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἀγαπωμένη καὶ ἐπαινουμένη. καὶ ταύτην ἐπίσταμαι γραῦν γυναῖκα, καὶ ἐπ' αὐτῇ τεθνεώσῃ τὸν ἐπὶ τῷ τάφῳ λέγεσθαι νομιζόμενον ἐπαινον ἐπεδειξάμεν ἥρωικοῖς ἔπεισι κεκοσμημένον, ἔτι νέος ὢν τότε καὶ κομιδῇ μεράκιον. ταύτης δὲ παῖδες ἀπὸ τοῦ Ἑρμείου νεώτερος μὲν Ἡλιόδωρος πρεσβύτερος δὲ Ἀμιμώνιος. οὗτος μὲν οὖν εὐφρέστερος ἦν καὶ φιλομαθέστερος, ὁ δὲ ἀπλούστερος καὶ ἐπιπολαϊότερος ἔν τε τοῖς ἡθεσιν ἔν τε τοῖς λόγοις. ἄμφω μὲν γὰρ ἐφιλοσοφῆσάτην ὑπὸ Πρόκλῳ, μετὰ τῆς μητρὸς ὡς αὐτὸν ἀφικόμενον παιδαγωγούσης· καὶ ὁ Πρόκλος αὐτοῖς προσεῖχε τὸν νοῦν ἐπιμελέστερον ὡς παισὶ μὲν Ἑρμείου φίλον τε καὶ ἑταῖρον ἀνδρός, παισὶ δὲ Αἰδεσίας τῆς γένει Συριακῆ προσηκούσης καὶ ἅμα σφίσι τὸ τηρικαῦτα πυρούσης. ἀφίκετο μὲν δὴ σὺν αὐτοῖς Ἀθήναζε καὶ Ἰέραξ ὁ Συνεσίου ἀδελφός. *Damasc. Phot. p. 341 b.*

αἰδέσιμον ἀξιοτίμητον, καλόν, ἢ λαμπρόν.

αἰδῆλον πῦρ τὸ ἀφανιστικόν, καὶ αἰδῆλως ἀφανιστικῶς.

αἰδημόνως αἰδεσίμως.

αἰδήμων αἰδέσιμος.

Αἰδῆς ὁ Ἄδης, κατὰ διάλυσιν. καὶ Αἰδωνεὶ καὶ Αἰδωνῆι τῷ Ἄδη.

αἰδῖος αἰώνιος.

αἰδῆς ὁ μὴ βλεπόμενος.

αἰδοῖ εἰκῶν (*Hom. K 238*) αἰδούμενος. "καὶ χρυσὸν στέφανον ἐπέβαλεν, αἰδοῖ τῆτο δρῶν τῆς περὶ τὸν Μάρκελλον ἀρετῆς."

αἰδοῖον τὸ μέριον.

αἰδοῖος ὁ αἰδοῦς καὶ ἐντρόπῃς ἄξιος. *Δαμάσκιος (Phot. p. 3)* "ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἐξέπλήττετο δρῶν τὸν Πρόκλον αἰδοῖόν τε καὶ δεινὸν ἰδεῖν, αὐτὸ δοκῶν ἐκείνο δρῶν τὸ φιλοσοφίας τῷ ὄντι πρόσωπον."

Αἰδος κυνῆ, ἐπὶ τῶν ἀποκεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ λανθάνειν βουλομένων.

Αἰδος κυνῆ παροιμία πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτῆς διὰ τινῶν μηχανημάτων· τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἄδου κυνῆ, ἢ Περσεύς

χρησάμενος τὴν Γοργόνα ἐδειροτόμησεν.

Αἰδος κυνῆ. Ἀριστοφάνης (*Ach. 364*) "λάβε δ' ἔμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἰερωνύμου σκοτοδυσσπυκνότριχιν τὴν Αἰδος κυνῆν." ἐπὶ τῶν ἀφανῶν εἰρηται ἡ παροιμία, τῶν δὲ ἐπὶ τῶν ἄγαν κομῶντων. οὗτος γὰρ ὁ Ἰερώνυμος μελῶν ἦν ποιητῆς καὶ τραγωδὸς ἀνώμαλος καὶ ἀνοικονόμητος, διὰ δὲ τὸ ἄγαν ἐμπαθεῖς γράφειν ὑποθέσεις καὶ φοβεροῖς προσωπείοις χρῆσθαι ἐδόκει κροτεῖσθαι. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς πάντων κομῶν, διόπερ Αἰδος κυνῆν ἔφη αὐτὸν κωμωδικῶς ὡς κορυῶντα.

αἰδοῦμαι αἰτιατικῇ.

αἰδρῆ ἢ ἀπειρῆ.

αἰδρῆς ἀμαθῆς, ἀπειρος. "ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' αἰδρῆς κατημέλησα." (*Soph. Ai. 911*), ἀντὶ τοῦ ὁ ἀνάσθητος. ἴδρῆς γὰρ ὁ ἔμπειρος· ὁ θεολόγος (*Gregor. Naz. t. 2 p. 187 Bill.*) "γέρον μὲν εἰμι καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρῆς."

αἰδρὸν τὸ διαφανές (an αἰδρὸν τὸ ἀφανές).

αἰδύλος (vel αἰδυλος) ὁ θρασύς.

αἰδῶ τὸ αἰδοῖον. καὶ ἡ σελήνη παρὰ Χαλδαίοις. καὶ ἡ ῥιπή παρὰ Λάκωσι. καὶ ἡ τροφὸς τῆς Ἀθηναῶς, ἧς καὶ ὁ βωμὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει.

αἰδῶς ἡ ἐπιτιμία (*Artemid. 1 27*). καὶ παροιμία "αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεκρημένῳ ἀνδρὶ προύκτη," ἐπὶ τῶν δι' ἐπιείκειαν βλαπτομένων· Ὀμηρος (*ρ 347*). καὶ Ἡσίοδος (*O. 315*) "αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῆ κεκρημένον ἀνδρα κομίζει." καὶ ἑτέρα παροιμία "αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖς," παρ' ὅσον οἱ κεκακωμένοι τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ αἰδῶνται, ἢ ὅτι τὰς παρόντας δρῶντες αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἀνθρώποι ἢ τοὺς ἀπόντας.

αἰεὶ ἀντὶ τοῦ αἰε. "αἰεὶ με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν," ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων. καὶ αἰθῆς (*A Lys. 855*) "αἰεὶ γὰρ ἡ γονὴ σ' ἔχει διὰ στόμα. κἂν ἦδ' ἡ μῆλον λάβῃ, Κινησίᾳ τουτὶ γένοιτο φησί."

αἰεὶ δὲ γέροντι νέαν ποτιβάλκεο κούρην.

αἰεῖστώ Ἀντιφῶν. ἢ λέξις Διογενειανῶ. cf. v. αἰεστώ.

αἰεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν, ἐπὶ τῶν κακούργων καὶ αἰεὶ τι κακὸν ἐξευρισκόντων νεώτερον, παρ' ὅσον ἡ Λιβύη πολυποικιλώτατα εἴωθε φέρειν θηρία.

ἀίειν ἀπέθειν, ἀποθάνεσθαι.
 αἰ ἐμὰ πόλεις αἰ πόλεις μου.
 ἔειν (Hom. O 252?) ἔξηνεν.
 αἰένυπνος ὁ θάνατος ὁ αἰε κομώμενος.
 ὄφ' ἐν δὲ ἀναγνωστέον. Σοφοκλῆς (OC 1578)
 "σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον."
 αἰεσχος ὁ τῆς δάφνης κλάδος.
 αἰετός τὸ ὄρεον. Πισίδης φησὶν "οἷς
 ὅτε δάφνης ἐστὶν ἤτων ἢ φύσις, οὐδ' αὖ
 κωίστρας ἐνδείης ἢ στερεότης, ἀλλ' εἰσι δάφνης
 καὶ κρύσους ἀνώτεροι."
 αἰετός ἐν νεφέλαις, ἐπὶ τῶν δυσσαλῶ-
 των, παρ' ὅσον αἰετός ἐν νεφέλαις ὡν οὐχ
 ἄισκεται.
 αἰζτός ὁ ἀκμάζων.
 Αἰζήρ ὄνομα κέριον.
 Αἰήτης ὄνομα κέριον. καὶ Αἰήτειον
 ἶπος.
 αἰθάλη σποδός, τέφρα, τὸ ἐκ καμίνου
 μέλαν. ἢ αἰθάλη εἶδος καπνῶ πεπυκνωμένα.
 αἰθάλη λέγεται καὶ κωιορτός· "ἀσκοὺς πλη-
 ρώσας κωιορτοῦ, κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐκέ-
 λεσε τὰ ταμεία τῆς αἰθάλης μαχαιριδίους
 διαπύρην," ἢ γρον διατορεῖν, διακόπτειν. ci. v.
 κωιορτός.
 Αἰθαλείδης. δῆμος ἐστὶν Αἰθαλεῖδαι
 τῆς Λιοντιδος γελῆς, ἧς ὁ φυλῆτης (ἀπ' οὗ
 ὁ δημότης) Αἰθαλείδης.
 αἰθαλόεις θεός ὁ Ἡραϊστος ὡς χυλ-
 πός. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ κλυτοτέχνης λέγεται ὡς
 ἰσοδοξον ἔχων τὴν χυλκευτικήν.
 αἰθαλόεν (Hom. B 415) κεκαυμένον.
 αἰθαλοκομπίαις καπνοῖς καὶ ψευδολο-
 γίαις. sch. A Eq. 693.
 Αἰθαλος ὄνομα κέριον. καὶ τόπος.
 αἰθαλώδης σκοτώδης.
 αἰθε εἶθε.
 αἰθεῖν καλεῖν· (X Anab. 4 7 20) "ὡς δὲ
 ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολέμιον, παρεκελεύετο αἰ-
 θεῖν καὶ φθεῖρειν τὴν χώραν."
 αἰθέριμ νήνεμον ἐρέσσεις, ἐπὶ τῶν
 μύτην πορσόντων.
 αἰθέριον ὕψος τὸ τοῦ αἰθέρος. καὶ
 αἰθέριος ὁ ἐν τῷ αἰθέρι.
 Αἰθέριος ἐπὶ ποιητῆς ἔγραψε διά-
 φορα, καὶ ἐπιθαλάμιον δι' ἐπῶν εἰς Σιμπλί-
 κιον τὸν ἴδιον ἀδελφόν.
 αἰθεροβατεῖν εἰς τὸν αἰθέρα βαίνειν.
 "καὶ ὁ θεῶν αἰθεροβατεῖν καὶ αὐτῆς ἤφθαι
 τῆς οὐρανίας ἀψίδος καὶ συμπεριπολεῖν τοῖς

ἄστροις ἠγγύησε τὸ κρεουργηθῆναι καὶ ὡς
 μύσος ἐκριφῆναι."
 Αἰθερες ἐθνικόν.
 αἰθέσει λαμπροῖς.
 Αἰθή ὄνομα θηλείας ἵππου. "Ὀμηρος
 (Ψ 295) "Αἰθῆν τὴν Ἀγαμέμνονέην."
 αἰθήρ ὁ ἐν ὕψει ἀήρ, ὁ ἐπάνω τοῦ ἀέρος
 καιόμενος ἐκ τοῦ ἡλίου. αἰθήρ θηλυκῶς·
 "Ὀμηρος (Π 365) "αἰθέρος ἐκ δῆς," καὶ Πίν-
 δαρος (Ol. 1 10) "ἐρήμας δι' αἰθέρος," διότι
 πυρώδης ὡν οὐ τρέφει. καὶ αἰθίς (Eurip. κρι.
 A Theem. 1076) "ἀστεροειδέα ρῶτα διαφορέσθ'
 αἰθέρος ἱεράς."
 Αἰθίκες ὄνομα ἔθνος.
 Αἰθίβλας ὄνομα κέριον.
 Αἰθίλοπα σμήχειν, ἐπὶ τῶν μύτην πο-
 ρούντων.
 Αἰθιοπέυς καὶ Αἰθιοπῆας.
 Αἰθιοπία χώρα.
 Αἰθιόπιον τῆς Εὐβοίως ἐστὶ χωρίον.
 αἰθίωψ ὁ μέλας. καὶ ζῆτι ἐν τῷ ἀπλοῦ
 λόγῳ.
 Αἰθῆλη (ἀπ' Αἰθάλη) ἢ Χίος.
 αἰθόμενος καιόμενος.
 αἰθοπα ἀντὶ τῶ διαπύρον, φλεγμαινώσων.
 ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 218) "μέχρι καὶ αὐτῶ
 βλέμματος ἐνοστήσας αἰθοπα βασκανίην."
 αἰθοπος διαπύρον, θερμῶ ἐν ταῖς μά-
 χαις. ὁ δὲ Σοφοκλῆς (Αἰ. 222) ἐπὶ τῶ παρὰ
 κεινηκότος ἐχρήσατο· "ὅταν ἐδήλωσας ἀν-
 δρός αἰθοπος ἀγγεῖλαν ἄτλιτον ἑδὲ φρεντήν."
 αἰθος ὁ ἐκκαύστης, αἰθός ὁ καιόμενος.
 αἰθουσα ἢ στοά.
 αἰθ' ὄφελε. παραλλήλως τὰ εὐκτικὰ μό-
 ρια κείμενα κατὰ τοῦτο διαφέρονσιν, ὅτι τὸ
 μὲν ἐστὶν ἀπαρέμφατον προσώπων, τὸ δὲ
 ὄφελον τὰ πρόσωπα ἐμφαίνει.
 αἰθ' ὄφελος θανέειν, ἢ πανύστα-
 τον (ἀπ' πάννυχος) ὀρχήσασθαι, ἐπειδὴ
 τὴν γλαῦκα ὅταν λάβωσι τὰ παιδία περιόγου-
 σιν, ἢ δὲ μὴ βλέπουσα δι' ἡμέρας ὡσπερ ὀρ-
 χεῖται. ἢ ὅταν πληγῇ τελευτώσῃ στρέφεται
 ὡσπερ ὀρχομένη. Καλλιμαχος ἐν' Ἐκάλῃ λέγει
 περὶ αὐτῆς.
 αἰθωψ ὁ μέλας.
 αἰθρεῖ χειμάζει.
 Αἰθρη ὄνομα κέριον.
 αἰθρηγενέτης (Hom. ε 296).
 αἰθρίω ἔξω ὑπὸ τὸν αἶρα. λέγεται δὲ καὶ
 ὕπαιθρον. καὶ ἡ εὐθεία. Διονυσίων (Anab. 4

414) "οἱ δὲ τὰς οὐκίας ἐμπρήσαντες δίκην ἔδοσαν ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηρῶντες."

αἰθρία στέφη τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς αἰεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Αἰθριαίνης ὄνομα κύριον.

Αἰθριξ ὄνομα κύριον.

αἰθριον. καὶ αἰθριος ὁ ὑπὸ τὸν αἴρα.

αἰθριππος ὁ ταχύς.

αἰθρον τὸ καῦμα.

αἰθρυγμα ὄρημα. "ὁ (ἀν ἦ) δὲ βασιλείαν ὠνευρόπολει, καὶ αἰθρυγμα ἀμηγέτη καὶ φαντασίαν τινὰ ἀπειτέλει μοναρχίας. ταύτη τοι καὶ ἐμποδῶν ἐγένετο τῷ ἄνδρὶ ὑπάτω γενέσθαι."

αἰθρυγμα ἐπὶ πυρός.

αἰθρῦα (ἀν ἦ θρῦα) ἡ ἕδρη. καὶ ἡ θαλαττία ὄρησις. "αἰθρῦνης πτερόγεσσι ἐλυσαν πείσματα νηός." αἱ γὰρ αἰθρῦαι ὅταν δύνωσι, κάκιστος οἰωνὸς ὑπάρχει τοῖς πλέουσι. τὴν δὲ αἰτίαν λέγουσιν, ὅτι γαλήνης οὔσης σὸ τολμῆ προῖεναί, φοβουμένη τὰ θαλάσσια ζῆα, χεμῶνα δὲ προορωμένη προέρχεται, τῶν ἄλλων ζῶων ἐν ταῖς καταδύσεσιν ὄντων.

αἰθρῦσσα κινήσσα. (? Callim. Hec.) "αὐτόθεν ἐξ ἐνῆς ὀλίγον ῥάκος αἰθρῦσσα."

αἰθρῦσσω τὸ θερμαίνω, ἐκτείνω. (AP 7 204) "οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγαῖς θαλερώπιδος ἠριγενεῖς ἄκρα παραιθρῦσσεις θαλπομένων πτερόγων." καὶ αἰθρῦσων διαλάμπων· εἰς Ἄνακρόντος ἐπίγραμμα (AP 7 27) "αἰθρῦσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης."

αἰθρὸ τὸ καίω.

Αἰθρῶ ὄνομα πόλεως.

αἰθρῶν ὁ βίαιος λιμός, ἀπὸ Αἰθρῶνος Ἡλείου τινός, ὃς τὸ Δήμητρος ἄλλος κατέκοψε καὶ τιμωρίαν ὑπέστη ἀξίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐλίμωττεν αἰεὶ.

Αἰθρωνίδης ὄνομα κύριον.

αἰκάλλει θωπέει, κινεῖ, προτρέπεται. λέγεται καὶ ὑπαικάλλειν. "τὴν Ἄντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἄμια φάτνην." cf. νν. Ἄλβιος, ὑπαικάλλων, φάτνην.

αἰκάλλει σαίνει. (A Thesm. 876) "αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμὴν."

Αἰκανός ὄνομα ὄρους.

Αἰκατερίνα ὄνομα κύριον.

αἰ' κέν πως (Hom. A 66) ἐάν πως.

αἰ' κε πάθοι τά γ' ἔρεξε, δίκη δ' ἰθεῖα γένοιτο." χρησμός δοθεὶς περὶ τῶν Αὐρηλιανοῦ φόνων καὶ ἀδικῶν.

αἰ' κέ ποθοι (Hom. A 128) ἐάν ποτε.

ἄικες (Hom. O 704) αἱ ὄρημαί.

αἰκία ἄβρις ἐμπληγος. "καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἡ ἰσομορία τῶν κακῶν, ἔχουσα τινὰ ὁμῶς τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν, οὐδ' ὡς ῥαδίῳ οὐδ' ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο."

αἰκία ἡ τρωσίς.

αἰκίας. εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικῆς, ἐπὶ πληγαῖς λυγχανομένης. ἥς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις ἐκ ἐστὶν ὠρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται ὁπόσον δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικάσται ἐπικρίνουσιν. Harp. et sch. A Eccl. 659.

αἰκίζεῖ κακοῦ, τύπτει, καθυβρίζει.

αἰκισμός.

αἰκίστρια ἡ αἰκίζουσα. καὶ αἰκίστριος.

Αἰκλος ὄνομα κύριον.

αἰκνον τὸ σύνδειπνον.

Αἰκόλος ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ὄρους.

αἰ λαχάνων προσθήκαι, ἐπὶ τῶν μὴ μίαν ὄρησιν ἐμποιοῦντων.

Αἰλία ὄνομα πόλεως, ἡ Ἱερουσαλήμ.

Αἰλιανός, ἀπὸ Πραινέστου τῆς Ἰταλίας, ἀρχιερεὺς καὶ σοφιστῆς ὁ χρηματίσας Κλαύδιος. ὃς ἐπεκλήθη μελίγλωσσος ἢ μελίφθογγος, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μετὰ Ἀδριανὸν χρόνων.

Αἰλιανός. οὗτος ἐπὶ Θάλεντος ἐστρατήγησεν, ἦν δὲ ἐκ Συέθρων, ἐλευθέρος δὲ ὢν ἄγαν καὶ ἀνεστηκῶς ἐκ παιδὸς τὴν ψυχὴν γενόμενος ἀφρόνους ἐγορηγήθη τὰ παρὰ τοῦ σώματος. τὰ γὰρ ὄργανα συνεπεπήγει καὶ ἐνέτρεχε τοῖς τῆς ψυχῆς κινήμασιν, ὥσθ' ἄμια τι πρᾶξει ἐδέδοκτο καὶ ἐπέπρακτο. καὶ παιδείας οὔτε ἐντὸς ἦν οὔτε ἄμοιρος, ἀλλ' ἦν ἀγροικότερος ὅσον θυμοειδέστερος, καὶ τὸ θρημῶδες τοῦ θυμοῦ καὶ ἄγριον οὐκ ἐξημέρωτο καὶ κατεργαστο ὑπὸ τῆ λόγῳ. cf. ν. ἀνεστηκῶς.

αἰλινον εἶδος θρήνης καὶ ῥόδης. (AP 6 348) "αἰλινον ὠκυμῶρω με λεχωίδι τοῦτο κεκόφθαι τῆς Διοδωρείου γράμμα λέγει σοφίης."

αἰλινον. κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ἕμνου ἐστίν, ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης.

αἰλινος ὄδυστικῆ, θρηνητικῆ. (AP 5 248) "οὐκ ἐμάλαξε τὸν θράσος αἰλινος αὐδῆ."

Αἴλιος ὄνομα ἐθνικόν.

αἴλουρος τὸ ζῆον.

αἶμα τὸ ζωτικὸν τοῦ ἀνθρώπου.

αἶμα τὸ γένος. (Hom. Z 211) "ταύτης

τω γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι." καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ καιριώτατον. Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἠλέκτρῳ (1394) τὴν μάχισσαν αἱμῶ φησιν.

αιμαλέας· (AP 6 129) "ὄκτω θάρσας, τόσας δ' αἱμαλέας κοπίδας."

αιμασιὰ τὸ ἐκ χαλκίων ὠκοδομημένον τιχίον ἄνευ πηλοῦ παρὰ Ἡρόδοτῳ (I 180) ἔν τινες ἀρπείζον. καὶ Ἴωνες οὕτω χρῶνται· ἐπὶ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ α'. φασίως δὲ οἱ πολλοὶ τὸ χωρίον τὸ ὑπὸ αἱμασιῶν περιεχόμενον αἱμασιῶν καλοῦσι.

αιμασιαιῖς τοῖς φραγμοῖς, κυρίως τοῖς ἐκασθωμένοις.

αιμάτη.

αἷματι κλαίειν καθ' ὑπερβολήν, οὐ δίκρσιν. ἐφ' ὧν μὴ δύναιντο πείσαι πάντα κρῆττοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, "οὐδ' ἂν πείσειας αὐτὸν οὐδ' αἷματι κλαίων." λέγονται δὲ καὶ "οὐδ' ἂν αἷματι στένων πείσειεν."

αἷματ' ὄντα αἱματώδη.

αἷμα τοπώτης ὁ φονεύς. οἰκείως δὲ ἐπὶ τοῦ δράκοντος, αἱματοποιεῖ γὰρ τὸ ζῷον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλαντοπαίου· τὰ γὰρ ἔντερα καὶ τοὺς ἀλλάντας μετὰ αἵματος καὶ πιμελῆς καὶ ἀλφίτων φυρῶντες πληροῦσιν· αἱματοπώτην οὖν τὸν τὸ αἷμα κατανάλισκοντα καὶ ὄσκιρον ἐκροφούντα. sch. A Bq. 198.

αἷματος κορέσαι ἢ αἷματι μολῦναι καὶ χρῶσαι· ἔση γὰρ ἡ φηπυρία, ὅθεν καὶ ἀσάμινθος ἐν ἧ τὴν ἔσην μινύθοντες ἐλούοντο, ὃ ἔστι τὴν φηπυρίαν μειοῦντες.

αἱματωπός ὁ τοὺς ὄπας ἡμαγμένους ἴγων.

αἱμηρόν αἵματος πλήρες.

Αἱμιλία Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου γυνή, ἣ συνέβαινε μεγαλοπρεπῆ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις, ὡς συνηκμακῶν τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ Σκιπίωνος· χωρὶς γὰρ τοῦ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπήνην κόσμον, καὶ τὰ κανῶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τἄλλα τὰ πρὸς θυσίαν ἀργυρῶ καὶ χρυσῶ πάντα συνεξηκολούθει κατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους αὐτῆς, τὸ τε τῶν παιδικῶν καὶ τὸ τῶν οἰκτιῶν τῶν παρεπομένων πληθὺς ἐκόλουθον ἦν τοῖτοις. ταύτην δὴ τὴν περικοπήν "τουτέστι τὴν ὑπαρξίν" εὐθὺς μετὰ τὸν Αἱμιλίας τάφον ἰδωρήσατο τῇ μητρὶ, ἧ συνέβαινε κευρωρίσθαι μὲν ἀπὸ τοῦ Λευκίου πρότερον ἢ δὴ

πολλοῖς χρόνοις, τὴν δὲ τοῦ βίου χορηγίαν ἑλλιπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας. διὸ τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ἀνακχωρηκῶς αὐτῆς ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων, τότε κατὰ τύχην οὖσης ἐπιφανοῦς καὶ παρδήμιαν θυσίας, ἐκπρορευομένης αὐτῆς ἐν τῇ τῆς Αἱμιλίας περικοπῇ καὶ χορηγίᾳ, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν ὀρεικόμενων καὶ τοῦ ζεύγους καὶ τῆς ἀπήνης τῆς αὐτῆς ὑπαρχούσης, συνέβη τὰς γυναικίους θειωμένας τὸ γεγονός ἐκπλήττεσθαι τὴν Σκιπίωνος χρηστότητα καὶ μεγαλοψυχίαν. Polyh. 32 12.

Αἱμιλιανός ὄνομα κύριον.

Αἱμίλιος ὁ ὑπάτος, ὁ τὸν Περσέα τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα χειρωσάμενος, ἀνὴρ ἦν σώφρων καὶ φέρειν εὐπραγίας εἰδὼς καὶ ἱκανὸς ὧν· ἅμα γὰρ βασιλικῇ θεραπείᾳ τὸν ἄνδρα ὑπέδεδετο, πεσεῖν τε βουληθέντῳ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ ἀναστήσας, καὶ ἐπειῶν "ἄνθρωπε, τί μου καταβάλλεις τὸ κατόρθωμυ;" ἐπὶ τινος βασιλικῶ θρόνου πύρεδρον ἐαυτῷ κατεστήσατο. Μακεδόνους δὲ καὶ Ἰλλυριοὺς τῆς πρόσθεν δουλείας ἀπηλλαγμένους ἐλευθέρους εἶναι καὶ αὐτονόμους προστάττει τὸ συνέδριον, δασμόν τε φέρειν βραχὺν καὶ πολλῶ τινὶ τοῦ πάλαι κομιζομένου τοῖς ἐκατέρων βασιλεῦσι καταδέεστορον, ὡς ἂν ὁμολογοῖτο πρὸς ὑπάντων Ῥωμαίους τῶν ὑπαρξάντων εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων ἧπερ ἐφέσει τῆς Μακεδονικῆς ἡγεμονίας ἐξηγητοχῆναι τὸν πόλεμον. ὁ γὰρ Αἱμίλιος ἐς τὴν ὑπάντων τῶν παρόντων ἀκοήν (ἦσαν δὲ πολλοὶ καὶ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνειλεγμένοι) τὸ τῆς βουλῆς ἐξενεγκῶν δόγμα ἐλευθέρους εἶναι τοὺς ἄνδρας ἀπεφήνατο. τοὺς τε πρὸς αὐτὸν ἀφικομένους τῶν Εὐρωπαϊῶν πρέσβεις εἰστία πολυτελῶς, τῇ λαμπρότητι τοῦ συμποσίου φιλοτιμούμενος· ἔλεγε γὰρ δὴ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν εἶναι τῷ τε πολέμῳ κρατεῖν καὶ ταῖς παρσκευαῖς τῶν συμποσίων ἐπιμελεῖς τε καὶ φιλοτίμους φαίνεσθαι. Io. Antioch. exc. Peir. p. 790.

Αἱμιλλος ὄνομα κύριον.

αἱμνιον τὸ ἄγγος τὸ αἱμοδόχον. sch. Hom. γ 444.

αἱμοβόρος ὁ αἷμα ἐσθίων.

Αἱμονία ὄνομα κύριον.

Αἱμόνιος Ῥωμαῖος κατὰ τὸν Περσῶν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον τραυματίας ὄφρα μὲν εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς τοὺς προτάνας ἑλθὼν

εἶπεν αὐτοῖς "χαίρετε καὶ χαίρομεν," καὶ πεισὼν ἀπέθανεν. cf. Plutarch. 2 p. 347 C.

αἰμοπότης ὁ φονεὺς.

αἰμόρρους γένος ἔχεις ἐν τοῖς πετρώδεσι χηραμοῖς ἔχον τὰς διατριβίς.

αἰμύλα. καὶ αἰμύλος κόλαξ, ἀπατεών· "τῶν μὲν τινες αἰμύλων καὶ κομψῶν οἴησονται με παίζειν." παροξυτόνως τὸ αἰμύλος ὡς Τεττύλος Ῥωμύλος Αἰσχύλος. καὶ αἰμυλώτατος.

Αἰμύλιος ὄνομα κύριον.

αἰμωδεῖν τὸ αἰμωδιᾶν καὶ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι.

αἰμωδία.

αἰμωπούς αἱματοχαρεῖς· (AP 6 35) "ἂ πάρος αἰμωπούς ἐστυφέλιξε λύκους·"

αἰναρέτη. καὶ αἰναρέτης ὁ ἐπὶ κακῶ τῆν ἀρετῆν κεκτημένος. sch. Hom. II 31.

Αἰνέας ὄνομα κύριον.

Αἰνειάδες οἱ ἐκ τοῦ Αἰνείου καταγόμενοι, Αἰνιᾶνες δὲ ὄνομα ἔθρους. καὶ Αἰνεῖς πληθυντικόν.

Αἰνεῖας. οὗτος ἔγραψε περὶ πυρῶν, ὡς φησι Πόλυβιος (10 44), καὶ περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα.

Αἶνες ἔθρικόν.

αἰνίγματα ζητήματα.

αἰνίξω καὶ αἰνίσσω τὸ ἐν παραβολαῖς λαλῶ.

Αἰνικός (ἢ Ἐύνικος) Ἀθηναῖος κωμικός· ἐστὶ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, δράματι αὐτοῦ Ἄνεια... ἐστὶ δὲ καὶ Αἰνίος σοφιστής, σὲ τινὸς βιβλία αἱ Μετάβολοι.

αἰνικτὰ ἄγνωστα, κεκρυμμένα· "ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κῦσαφῆ λέγεις" (S. OR. 439).

Αἰνιον καὶ Αἰνίους, πόλις.

αἰνίττεται ἀντὶ τοῦ δηλοῦ· Ἀριστοφάνης (Pac. 47) "δοκέω μὲν ὡς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται." καὶ αἰνίττεσθαι δὲ τὸ ληθότως περὶ τινος λέγειν.

αἰνοβίας πολεμικός· (AP 7 226) "Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις."

αἰνόθεν αἰνώς (Hom. H 97) λίαν δεινῶς, ὡς ἐκ δεινοῦ· τὸ γὰρ αἰνόθεν γενική.

αἰνοίην ἀντὶ τοῦ συγκατένευσα.

αἰνόμορος (Hom. X 481) ὁ κακόμορος.

Αἶνος πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, ἢ Ἑλληνες τὰ πρῶτα Ἀλωπεκοννησίους κατώκισαν,

ὑστερον δὲ ἐκ Μιτυλήνης καὶ Κόμης ἐπηγόγοντο ἐποίκους. καὶ ἔξ αὐτοῦ Αἰνίτης ὁ πολίτης.

αἶνος λόγος παρομιώδης. ἢ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον. "αἶνός τις ἐστίν, ὡς ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθα ὄρνιθα δ' ὄρωξ, ἐπὶ ξύλου τε κοῦκ ξύλου καθημένην, λίθω τε κοῦκ λίθω βαλὼν διώλεσεν." sch. Plat. p. 407.

αἶνος διαφέρει μύθου τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιθῆσθαι, καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραινέσειν ἔχειν τινά· βούλεται γὰρ ἐπικυρπτόμενος παραινέειν τι καὶ διδάσκειν, ὅπερ καὶ Ἡσίοδος (O. 200) φαίνεται πεποθηκῶς (sch. A Vesp. 1251). αἶνός δὲ ὄξυτόνως ὁ δεινὸς ἄνθρωπος. [καὶ αἶνος ἔπαινος, ὕμνος, ὄδξυ.] αἶνυτο ἄφηρητο, ἐλάμβανε. καὶ αἶνυσθαι ὁμοίως.

αἰνώ παρατοῦμαι, Σοφοκλῆς, καὶ ἐπαινῶ. καὶ αἰνώ σε.

Αἰνών, ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου· (Io. 3 23) "ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἕως τοῦ Σαλήμ."

αἶξ αἰγός. καὶ παροιμία "ἢ αἶξ δοῦσα τὴν μάχαιραν." Κορινθίων γὰρ Ἦρα ἀκρατῆς θυόντων, ἦν λέγεται ἰδρῶσαι Μήδειαν, οἱ ἐν τῇ πυρόχῳ μεμισθωμένοι γῆ κρύψαντες τὴν μάχαιραν ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι, ἢ δὲ αἶξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευσεν.

αἶξ οὐρανία τὰ τοῦ λευκοῦ κόμμου γένη, ᾧ ἐπεψήφισον καὶ ἐχειροτόνον. ὁ δὲ Κρατῖνος καθάπερ τοῦ Διὸς αἰγα Ἀμάλθειαν τροφόν, οὕτως καὶ τῶν "δωροδοκούντων αἰγ' οὐρανίαν." οἱ δὲ τὰ εἰς τὸ ἀργυρῆσθαι τισιν ἀφρόνως ἀφορμὴν παρέχοντα οὕτως εἰδάσθαι λέγειν κωμωδοῦντες [καὶ καταλαμβάνειν]. αἶξ οὖν οὐρανία ἐπὶ τῶν τυγχανόντων ὄσων βούλονται· τὴν γὰρ αἰγα τὴν Διὸς τροφὸν κατηστερίσθαι φασί, καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασόμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν ἐπιτογχεῖν ὅσα αἱ εὐχῆται.

αἶξ Σκυρία, ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων· φασὶ γὰρ αὐτὰς πολὺ γάλα ἐχούσας, ἐπιιδὰν ἀμελχθῶσιν, ἀνατρέπειν τὸ ἄγγειον.

αἶξιας ὀρμήσας· (AP 7 210) "αἶξιας ἐντοσθε νεοσοκόμοιο καλιῆς νόσφισεν ὠδίνων τετραέλκτικς ὄφης."

αἶξωνεῖα ἢ βλασφημία.

αἶξωνεῦσθαι τὸ κατηγορεῖν βλασφη-

πάντα μετῆκεται δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου τῶν Αἰξωνέων· ὡς βλάσφημοι γὰρ κωμωδοῦνται.

Αἰξωνεύς ὁ βλάσφημος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τὰς αἰγας ἀνοούμενον.

Αἰξωνῆς. δῆμιός ἐστι φυλῆς Κεκροπίδος, κωμωδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγεσθαι αἰξωνεῦσθαι ἔλεγον. Harp.

Αἰξωνίδα τρίγων. δοκοῦσιν αὐταὶ κάλλιστα εἶναι καὶ τῶν ἄλλων διαφέρειν ταύτη.

αἰ Οἰδίποδος ἀραι, ἐπὶ τῶν μεγάλως δευνοούτων.

αἰόλαν πηδητικὴν (ARan. 247) "χορεῖαν αἰόλαν ἐφ' ἑγξάμισθα βρεκεκξ."

αἰόλαν σκοτεινὴν.

αἰόλη νόξ ἦτοι μέλαινα, ἢ ποικιλὴ διὰ τὰ ἄστρα. sch. S. Trach. 94.

Αἰόλιος ὄνομα κύριον. Pausan. 6 21.

αἰόλλει ποικίλλει, στρέφει, πλανᾷ.

Αἰολοκένταυρος. Lucian. V. H. 1 42.

αἰολομίτρης (Hom. E 707) ποικίλην ἔχων μίτραν.

αἰολόπωλος (Hom. Γ 185) ποικίλους ἔχων πωλος.

Αἰόλος ὄνομα κύριον.

αἰόλος ἐκνήπιος, ποικίλος, ἢ ταχύς, παρὰ τὴν ἄελλαν, ἣτις ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ αἰῶν.

αἰονῶ τὸ βρέχω.

αἰπερ ὡπερ. sch. A Ach. 730 et 759.

αἶπει (Hom. I 152, 294) τῷ ὑψηλῷ. ἢ ἐσθία αἶπος, σὸδετέρως.

Αἶπεια ὄνομα πόλεως.

αἰπεινὴ ὑψηλὴ· "αἰπεινὴν ἐλάτην ἔρις ἄστυλα φάσθαι" (cf. v. αἶσυλα). καὶ αἰπειναῖς ὑψηλαῖς, μακραῖς. ἐν μύθοις "αἰπειναῖς ἐλάταις ἔρισεν βύτος. ἢ μὲν ἔειπε καὶ γαῦς καὶ νηοὺς τεμνομένη τελέειν."

αἰπεινός ὁ χυλεπός.

αἰπήεσσα ὑψηλὴ.

αἰπολή.

αἰπόλια αἰγονόμια, καὶ αἰπόλος αἰγονόμος. καὶ αἰπολῶ δοτικῆ.

αἰπύ ὑψηλόν, μέγα. (AP 6 251) "Λευκάδος αἰπὺν ἔχων ναύταις τηλέσκοπον ὄχθον." (S. Ai. 845) "σὸ δ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφερηλατῶν ἦλκε, πατριῶν τὴν ἐμὴν ὄταν χθόνα ἴδης, ἐπισχῶν χροσόνωτον ἠλίαν, ἄγυλων ἄτας τὰς ἐμὰς."

αἰπύκερος ἔλαφος ὑψηλὰ κέρατα ἔχουσα.

αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμωῶτι μάχεσθαι" (Hom. N 317), μεταφορικῶς ἀντι τοῦ δυσπρόσβατον, δυσχερές.

αἰπύς ὁ δλέθριος.

αἶρα ἡ τοῦ σίτου διαφθορά, διὰ διαφογγόν, ἔρα δὲ ἡ γῆ, διὰ τοῦ ἔψιλου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν σφῦραν· καὶ ὄνομα πόλεως.

αἶρασθαι προσενέγκασθαι· Κρατίνος Τρωφώνιῳ "οὐ σίτον αἶρασθ', οὐχ ὄπνου λαχεῖν μέρος."

αἶρε πρόσφερε· "Ομηρος (Z 284) "μή μοι οἶνον αἶρε," καὶ Ἀριστοφάνης (Pac. 1) "αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάριον."

αἶρε δάκτυλον. τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν τῇ ἀγωνίᾳ· ἐπαίρεσθαι γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τῆ νεικῆσθαι. καὶ Πολύβιος "ὃ δὲ προσπεσῶν αἶρεται νίκην εὐτυχεστάτην."

αἶρε μισχάλην, ἐπὶ τοῦ ὀρχήσασθαι.

αἶρε πληκτρον, τουτέστιν ὄπλον ἀμυντήριον. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρονίων· κἀκείνοι γὰρ ἔχουσι πληκτρα ἐν οἷς μάχονται, ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, οἳ δὲ πληκτρα. πληκτρα δὲ εἰσι τὰ ἐμβυλλόμενα τοῖς κέντροις τῶν ἀλεκτρονίων τὰ χαλκᾶ.

sch. AAn. v. 760.

αἶρεθὲν θεληθὲν.

αἶρεϊ ἀναιρεῖ, φονεύει· Σοφοκλῆς (Philoct. 436) "πόλεμος γὰρ οὐδὲν ἄνδρ' ἐκὼν αἶρεϊ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἶει."

αἶρεϊ καταλαμβάνει. καὶ αἶρειν κατὰ κράτος τι λαμβάνειν καὶ καταλαμβάνειν.

αἶρειν αὔξειν. αἶρειν δὲ τρύπεζαν παρατιθέναι.

αἶρειν. καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ· "αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάριον" Ἀριστοφάνης Εἰρήνη (1). καὶ μετὰ τῆς προθέσεως Φερεκράτης Πετᾶλη "πρόσαιρε τὸ κανόν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε." ἐτίθεισαν δὲ τὴν λέξιν καὶ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τρύπεζαν. Μένανδρος Κεκρυφάλῳ "εἰτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἶρετε. μύρου, στεφάνους ἐτοίμασον, σπονδὰς ποιεῖ," καὶ Συναριστώσαις "ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῶ τις. ἀλλ' ἢ βάρβαρος ἔμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ὤχετο ἄρασ' ἀφ' ἡμῶν."

αἶρειν ἔξω πόδα πηλοῦ, ἐπὶ τῶν βουλομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ καὶ αἶρειν ἔξω πόδα αἰτίας.

αἵρεῖς δοξάζεις, ἤγῃ.
αἵρεῖσθαι ἐργάζεσθαι.
αἵρεῖτω κατασχέτω.

Αἵρεσιος ὄνομα κύριον.

αἵρεσις καταστροφή, κατάλυσις. "διὸ καὶ πρώτῃ τῶν ἄλλων ἐπέθεντο δι' ἐπιβουλήσ, ἵνα σφίσι τὸ λεγόμενον ἐξ ἄκρας ἢ αἵρεσις γένηται τῶν θεοφιλῶν καὶ ἀρχαιονόμιων ἡθῶν τε καὶ ἐπιτηδευμάτων."

αἵρεσις ἢ λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσα ἢ δοκοῦσα ἀκολουθεῖν. Ἰππόβοτος δὲ θ' φησὶν αἵρεσις εἶναι τῶν φιλοσόφων καὶ ἀγωγῆς, Μεγαρικῆν, Ἐρετριῶν, Κυρηναϊκῆν, Ἐπικούρειον, Ἀννικέριον, Θεοδώρειον, Ζηνώνειον τὴν καὶ στωικῆν, Ἀκαδημαϊκῆν, περιπατητικῆν, οὔτε δὲ κυνικῆν οὔτε Ἡλικῆν οὔτε διαλεκτικῆν. τὴν γὰρ Πυρρώνειον οὐδ' οἱ πλείους προσποιῶνται διὰ τὴν ἀσάφειαν· εἰ γὰρ αἵρεσιν νοοῖμεν πρόσκλισιν ἐν δόγμασιν ἀκολουθίαν ἔχουσαν, οὐκέτ' ἂν προσυγορευέοιτο αἵρεσις ἢ Πυρρώνειος· οὐ γὰρ ἔχει δόγματα. ἔτι δὲ καὶ ἐκλεκτικὴ τις εἰσῆχθη ὑπὸ Ποτάμωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως, ἐκλεξαμένου τὰ ἀρέσαντα ἐξ ἐκάστης τῶν αἵρέσεων. κριτήρια δὲ φησὶν εἶναι τῆς ἀληθείας δύο, τὸ μὲν ὡς ὑφ' οὗ γίνεται ἢ κρίσις, τουτέστι τὸ ἡγεμονικόν, τὸ δὲ ὡς δι' οὗ, ὅσον τὴν ἀκριβεστάτην φαντασίαν. ἀρχὴς τε τῶν ὄλων τὴν τε ὕλην καὶ τὸ ποιῶν ποιότητά τε καὶ τόπον· ἐξ οὗ γὰρ καὶ ὑφ' οὗ καὶ ποίω καὶ ἐν ᾧ. τέλος δὲ εἶναι ἐφ' ὃ πάντα ἀναφέρεται, ζωὴν κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τελείαν, οὐκ ἄνευ τῶν τοῦ σώματος κατὰ φύσιν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐκτός. Diog. L. 1 19.

αἵρεσιῶν τις πολιτεία ἢ τῶν αἵρετικῶν.

αἵρετίζω τὰ τῶν αἵρετικῶν φρονῶ. καὶ αἵρετίζομαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ προαιροῦμαι. ἐξ οὗ καὶ αἵρετισύμενος καὶ ἡρετίσατο.

αἵρετόν ἐπιθυμητόν. τοῦτο τριχῶς λέγεται, τὸ καλόν, τὸ ἥδύ, τὸ συμφέρον. ᾧ δὴ ταῦτα πάντα ὑπάρχει, καὶ διὰ πάντα αἵρετόν, τοῦτο τῶν μὴ πάντα ἐχόντων αἵρετώτερον, ὅσον ἢ φρόνησις (Alex. Aphrod. in Top. p. 140). καὶ αὐτίς "ὁ δὲ Ἀβρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς μᾶλλον ἀναγκαῖος ἢ στρατηγὸς ἤπερ αἵρετὸς βασιλεὺς." cf. v. Ἀβρηλιανός.

αἵρετώτερον προκριτώτερον. οὐκ ἐκ παραλλήλου κείναι τὸ αἵρετώτερον τοῦ βελ-

τίονος, ἀλλ' ἐπὶ πλεῖον τὸ βέλτιον τοῦ αἵρετώτερον. τὸ μὲν γὰρ αἵρετώτερον ἐν τοῖς αἵρετοῖς καὶ μόνοις, τὸ δὲ βέλτιον καὶ ἐν ἄλλοις· καὶ γὰρ ἐν θεωρητικοῖς καὶ φυσικοῖς καὶ λογικοῖς ἢ ζήτησις ἢ τοῦ βελτίονος. ὁ γὰρ ζητῶν πρῶτερα βελτίων οὐσία, ἢ κινουμένη ἢ ἢ ἀκίνητος, φυσικὸν μεταχειρίζεται πρόβλημα, λογικὸν δὲ ὁ ζητῶν πότερον βέλτιον ἐπιγωγή ἢ συλλογισμός, θεωρητικὸν δὲ ὁ ζητῶν πότερον ἢ φρόνησις πρᾶκτικωτέρα ἢ θεωρητικωτέρα.

αἵρεύμενος ἀφαιρούμενος.

αἵρη βούλει· "ἐπέπερ αὐτὸς αἵρη λέγειν." A Ach. 495.

αἵρησαμένων βουλευσαμένων.

αἵρησασθαι λαβεῖν.

αἵρησειν κρατήσειν, συλλαβεῖν, ἐλκύσαι, χειρώσασθαι, πορθησαί.

αἵρησεται λήψη.

αἵρησομαι λήσομαι, σκέψομαι, βουλεύσομαι.

αἵρησω τάχα. οἱ πειρώμενοι μετελθεῖν τινὰς εἰώθουσι τοῦτο λέγειν. καὶ "αἱροῦντες ἡρήμεθα," ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατήσειν τινῶν καὶ ὑπ' ἐκείνων ἄλόντων. αἱροῦντες οὖν ἡρήμεθα, δοκοῦντες κρατεῖν ἐλήφθημεν.

Αἵρισέων ὄνομα ἔθνος. καὶ Αἵρισεύς, αἰρόμενος φερόμενος.

αἰρόπινον σκοτεινόν. καὶ τὸ κόσκινον, ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται ὑπὲρ τοῦ τὰς αἴρας διελθεῖν.

Αἶρος (Hom. σ 73) ὄνομα κύριον.

αἱρούμενος βουλόμενος. καὶ δεῖπνον αἱρουμένοις ἀντὶ τοῦ ἐλομένοις δειπνεῖν. καὶ αἵρη ἀντὶ τοῦ λαμβάνειν, μετέχειν· "σῖτόν τε αἵρη τὸν αὐτὸν ἐκείνοις καὶ πόμα παραπλήσιον."

αἶρω καὶ ἐπαίρω αἰτιατικῇ.

Αἶς ὁ μὴ βλεπόμενος.

αἶσα ἢ μοῖρα. ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 5 295) "οὐ φθονέω· τὴν σὴν ἤθελον αἶσαν ἔχειν." καὶ αἶσα ἢ μανία· (S. Aj. 256) "τὸν αἶσ' ἄπλαστος ἴσχει," τουτέστι μανία.

αἶσακος ὁ κλάδος τῆς δάφνης, ὃν κατέχοντες ἕμνον τὰς θεούς.

Αἶσηπος ὄνομα ποταμοῦ.

αἰσθάνεσθαι. τοῦτο δύο σημαίνει, τὸ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐνέργειαν. αἰσθάνεσθαι τοίνυν λέγονται οἱ κοιμώμενοι, δύναμιν ἔχοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι.

αἰσθῆσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι διαφέ-
 ρει. τὸ μὲν γὰρ αἰσθῆσθαι ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς
 ἴσθαι τι, τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑπο-
 αἰσθῆσθαι τι. καὶ περὶ μὲν τοῦ αἰσθῆσθαι Ἀντι-
 σθένης ἐν προοιμίῳ· "ἐγραψάμην ταύτην τὴν
 βιβλίον ἡδικομημένον ὑπὸ τούτου καὶ Λία πολλά,
 καὶ δὲ καὶ πλείω ὑμῶν ἡσθημένον ἡδικομη-
 κος καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας." τὸ δὲ αἰσθάν-
 εσθαι ἐπὶ τοῦ ὑποπτεύειν, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ
 φαιῶς εἰδέναι. Ἀντίσθενης ἐν τῷ πρὸς Ἀρχι-
 κλάδην φησὶν "οἴμην τοίνυν καὶ ἐκείνο ὑμῶν
 αἰσθάνεσθαι, ὅτι Ἀρχικλάδης οὐκ ἄλλο τι
 ἔχει κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἡμφι-
 βήθει." ἔταξαν δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδέναι·
 Ἰσχυρὸς "τὰ δὲ τοιούτων δὴ μαρτυριῶν οἱ
 κρινοῦντες τὰ μὲν αὐτὸ συνειδότες, ὅτι ὕψι-
 ον ὁ παῖς, τῶν ἑωρακῶτων αἰσθανόμενοι
 ἰατροῦντων, τὰ δὲ ἀκοῆ πυνθανόμενοι."
 αἰσθήσεις ἐ. ὅτι τρανεστέρη ἢ ὄψις
 ἢ ἀκοῆς, καὶ αὐτὴ τῆς ὀσφρήσεως, ἢ δὲ
 ὀσφρησις τῆς γένσεως καὶ τῆς ἀφῆς. ἢ μὲν-
 ται ἀφῆ δοκεῖ μηδὲ αἰσθησις εἶναι. ἑκάστη
 ἐκ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων περὶ μίαν τινὰ
 αἰσθητῶν τὴν ἀντίθεσιν ἐνεργεῖ καὶ τὰ
 ἄλλα μεταξὺ, ὅλον ὄψις μὲν περὶ τὸ μέ-
 λεον καὶ τὸ λευκόν καὶ τὰ τούτου μεταξὺ
 χροῖατα, ἀκοῆ περὶ τὸν βαρὺν καὶ τὸν ὀξὺν
 ῥυθμόν καὶ τοὺς μεταξὺ, ὀσφρησις περὶ τὸ
 πύρρον καὶ τὸ θυαῶδες, γένσεσις περὶ τὸ γλυκὺ
 καὶ τὸ πικρὸν καὶ τὰ τούτου μεταξὺ. ἢ μὲν-
 ται ἀφῆ περὶ πλείους ἀντιθέσεις ἔχει, οὐκ
 ἴσθαις ὑπαλλήλους· περὶ τε γὰρ τὸ θερμὸν
 καὶ τὸ ψυχρὸν, καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ ξηρὸν,
 καὶ τὸ σκληρὸν καὶ τὸ μαλακόν, καὶ τὸ βαρὺ
 καὶ τὸ κοῦφον, καὶ τὸ μανὸν καὶ τὰ πικρὸν,
 ἑκαστὸν ὑπάλληλα εἶναι οὐ δύναται (cf. Philo-
 soph. in Aristot. de anima 2, M 7b). ὅτι αἰ-
 σθησις τῶν μειζόνων αἰσθητῶν ἀντιλαμ-
 βανόμενοι οὐκέτι μετ' ἐκείνων τῶν ἡττόνων
 ἀντιλαμβάνεσθαι δύναται· ὁ γὰρ πληκτι-
 στέριον χυμῶν γευσάμενος τῶν ἡραισιωτέ-
 ρων οὐκ ἐπαισθάνεται, καὶ ὁ μεγάλων ψόφων
 ἀπκοῶς πρὸς τοὺς ἡττοὺς ἐστὶν ἀνεπαίσθη-
 τος, καὶ ὁ πρὸς ἥλιον ἀτενίσας ἀναγνώωναι
 οὐ δύναται, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀκριβῶς ὀρα-
 τῶν ἀντιλαμβάνεσθαι. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς
 ἀφῆς. ὁ δὲ νοῦς τούτους ἐναντίως ἔχει· ὅση
 γὰρ τῶν μειζόνων νοητῶν ἀντιλαμβάνεται,
 ἰσοστέον καὶ ἀκριβέστερός ἐστι πρὸς τὴν
 ἐπιληψίαν τῶν ἡττόνων. καὶ τὰς μὲν αἰσθή-

σεις ὑπερβολαὶ τῶν αἰσθητῶν φθείρουσιν·
 ὑπερβολὴ γὰρ φωτὸς ἢ ζόφου ἐφθίρει τὴν
 ὄψιν, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· τὸν δὲ νοῦν
 τῶν μειζόνων νοητῶν ἢ ἀντίληψις ὀξυτερὴ
 στερον ποιεῖ (id. H 5a). ὅτι κοινὰ αἰσθητὰ ἐ,
 κινήσεις ἡρεμίας ἀριθμὸς σχῆμα μέγεθος. κοινὰ
 δὲ ταῦτα εἶναι λέγονται οὐχ ὅτι ἐν ἑκαστον
 αὐτῶν πάσις ταῖς αἰσθήσεσιν ὑποπίπτει,
 ἀλλ' ὅτι ἑκαστον πλείοσι καὶ οὐ μὴ, τινὰ
 δὲ καὶ πάσις ἕμα. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος κοι-
 νόν ἐστιν αἰσθητὸν ὄψεως καὶ ἀφῆς· ὀρῶμεν
 γὰρ ὅτι μέγας ἐστὶ τυχὸν ὁ ἄνθρωπος, καὶ
 ἀπτόμενοι αἰσθανόμεθα ὅτι μέγας ἢ μικρὸς
 ὁ προσπεσὼν ὄγκος καὶ τὸ διάστημα. ἡδη
 δὲ καὶ ψόφου λέγομεν ἡσθησθαι μεγάλου ἢ
 μικροῦ. ἀλλ' ἐνταῦθα κατὰ ἀναλογίαν τὸ
 μέγεθος εἰληπται, οὐ κυρίως· μέγεθος γὰρ
 νοῦν λέγομεν τὸ συνεχὲς τῶν κοινῶν εἶναι αἰ-
 σθητῶν, ὁ μὲντοι μέγας ψόφος ποιότητός
 ἐστὶν ἐπιτεταμένης καὶ ἀνεμμένης δηλωτι-
 κός· διὸ τὸ ἀμυδρὸν ἢ σφοδρὸν κυριώτερον
 ἐπὶ τῶν ψόφων ἀρμόζει λέγειν. τὸ δὲ σχῆμα
 κοινὸν ὄψεως καὶ ἀφῆς. σχῆμα δὲ οὐ τὸ
 τρίγωνον ἢ κύκλος (τοῦτο γὰρ λόγου ἐστὶ τὸ
 εἰπεῖν, ὅτι σχημά ἐστι τὸ ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς
 περιεχόμενον ἢ ὑπὸ τριῶν ἢ ὄσων ἢ ἡποτε)
 ἀλλ' ὅ τι ἀπλῶς περιγράφεται. πᾶσα δὲ
 περιγραφή κατὰ τι τῶν σχημάτων γίνεται.
 καὶ τὰ ἄλογα γούν, ὅταν ἐπὶ μικρὸν ὕψος
 καὶ ἐπανύστημα γῆς ἐμπέσωσιν, ἐπιβαίνοισι
 διελθεῖν, ἄτε δὴ ἐπιστάμενα ὡς περιγράφα-
 ται τὸ μέγεθος καὶ οἷατε ἐστὶ διελθεῖν· εἰς
 δὲ ὑψηλὸν καὶ ἀπόκρημον ἐμπεσόντι οὐκ
 ἐπιχειρεῖ παρελθεῖν, συναισθόμενα τοῦ μεγέ-
 θους τοῦ σχήματος. ὁ δὲ ἀριθμὸς κοινόν
 ἐστὶν αἰσθητὸν πυσῶν· ὀρῶμεν γὰρ ὅτι ἐ
 τυχὸν ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ ψηλαφῶντες τοῦτο
 αὐτὸ ἴσμεν, καὶ μὴν καὶ ἀκούοντες. id. I 8.

αἰσθητῆριον καὶ αἰσθητόν.

αἰσθημαί σου τὸ αἰσθήσεως ἐπιλαμ-
 βάνομαι.

αἰσθόμενοι νοήσαντες· (Dio Cass. 38 34)
 "οἱ δὲ τὴν προθυμίαν τῶν Καίσαρος ἰδόντες, καὶ
 τὰ ἔργα ὁμολογῶντα ταῖς ἐλπίσιν αἰσθόμενοι."
 αἰσθῶν (Hom. II 468) ἐκπλέων.

αἰσθῶν αἰσθανόμενος, καὶ βουσιζόμε-
 νος, ἢ ἐκπλέων.

αἴσιμα τὰ προσήκοντα, παρὰ τὴν αἴσαν.
 ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ. ἔσθ'
 ὅτε δὲ τὰ εἰμαρμένα.

αἰσιμία ἢ μαντεία.

Αἰσιμος ὁ χωλὸς καὶ ἄτιμος καὶ ἀμαθής. Ἀριστοφάνης (EccI. 207) "σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅτι τις κερδανεῖ· τὸ δὲ κοινὸν ὡσπερ Αἰσιμος κυλινδεται."

αἰσιον τὸ καλόν, μέτριον, δίκαιον. καὶ ὑπερμείσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ὑπὲρ τὸ προσήκον.

αἰσιος ὁ καθήκων, ἀληθής. Μένανδρος (p. 440 Nieb.) "ἀλλ' οὐκ αἰσίως αὐτοῖς ἐπέπνευσεν ἢ τύχη· οἱ γὰρ ἐθελόκακούντες οὐχ ἐπεισάλησαν." καὶ αὐτὸς "καὶ τοῦτο οὐκ αἰσιον δόξαί ἄν βασιλεῖ."

Αἰσοῦρ ὄνομα κύριον.

αἰσσοῦσιν ὄρωσι, φοιτῶσι. Πολύβιος (366) "ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ Μάρκον Πόρκιον ἀκούσαντα τὰς ἀριστείας Σκιπίωνος ἐπιεῖν [πύλιν ἄλλον πρὸς ἐκείνον τὴν ἀκήκουσιν] οἷος πέπνυται, τοὶ δὲ οὐκ αἰσσοῦσιν."

αἰστί ἀφανώς.

αἰστος ἀνιστόρητος, ἀφανής.

αἰστωθεῖη ἀφανισθεῖη.

αἰστωρ ὁ ἄγνός.

αἰστωρ ἄπειρος, ἀμαθής.

αἰστωῖσαι ἀφανίσει.

Αἰσυήταο (Hom. B 793, N 427) τοῦ Αἰσυήτου.

αἰσυητήρι (Hom. Ω 347) χοιροβοσκῷ.

αἰσυλα παράνομα, ἄδικα, ἐν μύθοις "αἰπεινὴν ἐλάτην ἔρις ὤρορεν αἰσυλα φάσθαι."

Αἰσύμη (Hom. Θ 304) πόλις. καὶ Αἰσύμνη πόλις.

αἰσυμνήται (Hom. Θ 258) οἱ ἀγνοοῦνται οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστώτες. ἢ οἱ νεανίαι. ἢ οἱ νεμηταί, ὃ ἔστι βραβευταί.

αἰσυμνητῆρ ὁ βουσιλεύς.

αἰσυμνητὶς ἡ δέσποινα.

Αἰσυμνος (Hom. Α 303) ὄνομα κύριον.

αἰσύφηλος ὁ δειλός.

Αἰσχίνης Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλανθοδέας, μαθητῆς δὲ κατὰ τὴν ῥητορικὴν Ἀλικιδάμαντος τοῦ Ἐλαΐτου. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγραφήκασιν. οὗτος ἐπειδὴ συναίρων ἐν δίκῃ τινὶ διέφθειρε τοὺς δικαστάς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ κύνειον πῶν ἀπέθανε, καὶ τὰ πρῶγματα αὐτῶν ὡς ἀτέκνων ἐδημοσιώθη. ὤκησε μέντοι ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσε, ἤσθηθεις ὑπὸ Δημοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα. πρῶτος δὲ πάν-

τιον τὸ θέλω λέγεις ἤκουσε διὰ τὸ σχεδιάζειν ὡς ἐνθεσιῶν. cf. Philostrat. Aesch. p. 509.

Αἰσχίνης Ἀθηναῖος, Ἀτρομήτου γραμματοδιδασκάλου καὶ Λευκοθέας τῆς τελεστρίας, αὐτὸς ὑποκριτής, εἶτα γραμματεὺς, εἶτα ῥήτωρ, προδότης ὁ Κερσοβλέπτην καὶ Φωκίους προδούς. γραψάμενος δὲ παρανόμων Κτησιφῶντα, στεφανῶν γράψαντα Δημοσθένην, ἠττήθη καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον καὶ ἐπαίδευσε ἐκεῖ.

Αἰσχίνης ὁ τοῦ Λυσανίου. οὗτος παρὰ Διονύσιον εἰς Σικελίαν ὑπὲρ χρημάτων ὤχετο. Πλάτων δὲ τρεῖς ἀναμετρήσαι λέγεται τὴν Χάρυβδι ὑπὲρ πλούτου Σικελικοῦ. Ἀριστιππος δὲ ὁ Κερηναῖος καὶ Ἐλικῶν ἐκ Κυζίκου καὶ Φοιτῶν, ὅτε ἔφυγε Ῥήγιον, οὕτω τι ἐξ τούτων Διονυσίου κατέδυσαν θησαυροὺς ὡς μύγας ἀνασχεῖν ἐκεῖθεν. καὶ μὴν καὶ τὸν Κνιδιὸν φασιν Εὐδοξον ἐς Αἴγυπτόν ποτε ἀφικόμενον ὑπὲρ χρημάτων τε ὁμολογεῖν ἦκειν καὶ διαλέγεσθαι τῷ βασιλεῖ ὑπὲρ τούτου. καὶ ἵνα μὴ πλείους διαβάλω, Σπείσιππον τὸν Ἀθηναῖον οὕτω τι ἐρασιγρημάτων γενέσθαι φασὶν ὡς ἐπὶ τὸν Κασάνδρου γάμον ἐς Μακεδονίαν κωμύσει, ποιήματα ψυχρὰ ἐξυθέρτα, καὶ δημοσίᾳ ταῦθ' ὑπὲρ χρημάτων ἔσαι. Philostrat. V. A. 1 35.

Αἰσχίνης Χαρίνου ἀλλαντοποιῶν, φιλόσοφος Σωκρατικός. τινὲς δὲ Λυσανίου παιδὸν φασιν, Ἀθηναῖον Σφήττιον. διάλογοι δὲ αὐτοῦ Μιλτιάδης Καλλίας Ἰώνων Ἀσπασία Ἀξίλοχος Τηλαύγης Ἀλκιβιάδης, καὶ οἱ καλούμενοι ἀκέφαλοι, Φαίδων Πολύαινος Δράκων Ἐρυξίας, περὶ ἀρετῆς, Ἐρμίστρατος, Σκυθικοί.

αἰσχίως ἄνδρας ἀμόρφος (A EccI. 621).

αἰσχίω χεῖρω.

αἰσχος ἀτιμία.

αἰσχρὰ γυνὴ ἄμορφος. καὶ αἰσχρὸν ἐπὶ κακοῦ. "ταῦτα αἰσχρὰ μὲν οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐγίνωσκον, καὶ τὴν ἀποχώρησιν οὕτε ἐν τῷ παρανόμῳ εὐπρεπῆ οὕτε ἀσφαλῆ ἐς τὰ μέλλοντα."

Αἰσχροῖων Μιτυληναῖος ἐποποιός, ὃς συνεξεδήμει Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου, ἦν δὲ Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ ἐρώμενος, ὡς Νίκανδρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν.

αἰσχροκερδής καὶ θηλυκῶς αἰσχροκέρδεια.

αἰσχροῦν. Σοφοκλῆς (Αἰ. 473) "αἰσχροῦν γάρ ἐστι τοῦ μακροῦ χορῆζειν βλον, κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσειται." τουτέστιν ὅστις αἰ ἐν κακοῖς ἐξετάζεται.

αἰσχροῦ εἶδη δ', ἄδικον δειλὸν ἄκοσμον ἄμορτον.

Αἰσχύλος Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς μὲν **Εὐφορίωνος**, ἀδελφὸς δὲ Ἀμεινίου Εὐφορίωνος καὶ Κυναιγέρονος τῶν εἰς Μαραθῶνα ἠριστευσάντων ἄμα αὐτῶ. ἔσχε δὲ καὶ υἱὸς τραγικὸς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Βίωνα. ἤγνωστο δὲ αὐτὸς ἐν τῇ θ' Ὀλυμπιάδι, ἐτῶν ὦ κέ. οὗτος πρῶτος εὗρε προσωπεῖα δεινὰ καὶ χρώμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικούς, καὶ ταῖς ἄρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἰμβάταις κεχορησθαι. ἔγραψε δὲ καὶ ἔλεγεια καὶ τραγωδίας ζ, νίκας δὲ εἷλεν κή. φηγῶν δὲ εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἱκρία ἐπιδικασμένου αὐτῷ, χελώνης ἐπιρροφείσης αὐτῷ ἐπὶ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο, ἐτῶν ἡ γενόμενος.

αἰσχύνει αἰκίζεται, λυμαινεται, αἰσχος κραιθήσειν.

αἰσχύνη πόλεως πολίτου ἁμαρτία. αἰσχύνομαι ταῖς προτέραις ἁμαρτίαις. Α Βγ. 1360.

αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν, ἐν συνουσία.

Αἰσώπειον αἷμα, ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων· οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπέκτειναν τὸν Αἰσώπων οἱ Δελφοί. Αἰσώπειον οὖν αἷμα καὶ τῶν δυσσποροῦντων ὀνειδέσει καὶ κακοῖς συνεχομένων· Δελφοῖς γὰρ συνέβη τὸ δαιμόνιον ὀργισθῆναι ἀδίκως ἀνελεῖσιν Αἰσώπων.

Αἰσώπος Μιθριδάτου ἀναγνώστης ἔγραψε περὶ Ἑλένης, ἐν ᾧ φησὶ Πάνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη, ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἄστερίτην λίθον εὐρίσκεισθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται· ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα. ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώμιον.

Αἰσώπος Σύμιος ἢ Σαρδιανός· Εὐγέιων δὲ Μεσημβριανὸν εἶπεν, ἄλλοι Κοτυαία Φράγα. ἐγένετο δὲ λογοποιός, ὃ ἐστὶν εὐρέτης λόγων καὶ ἀποκριμάτων. διέτριψε δὲ κατὰ Κροίσῳ φιλούμενος, τοῖς χρόνοις πρὸ Πρωταγόρου, ὃς μεσοῦν ἐπὶ τῆς μ' Ὀλυμπιάδος. ἔγραψε τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα ἐν βιβλίῳ β'. μᾶλλον δὲ τινὲς φασὶ τὸν Αἰσώπων ἀποκριμῆματα γεγραφέναι μόνον· ἐν γὰρ Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι, ὑπ' αὐτῶν

κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριμῶν καλουμένων πετρῶν, κατὰ τὴν νδ' Ὀλυμπιάδα. οἰκέτην δὲ γενέσθαι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ, ἄλλοι ἀνδρὸς τινος Σαμίου Ἰάδμονος, οὗ τινὸς καὶ ἡ Ροδῶπις δούλη ἦν, ἣν ἑταίραν γενομένην, Θραῖσαν τὸ γένος, Χάριξος δὲ ἀδελφὸς Σαυφούς ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἐξ αὐτῆς γενῆ...

Αἰσώπος ὁ τῶν μύθων ποιητής, Σύμιος, δούλος οὐ τὴν τύχην μᾶλλον ἢ τὴν προαίρεσιν, οὐκ ἄφρων μὲν οὐδὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἀνήρ. ὧ γὰρ ὁ νόμος οὐ μετεφίδου παρησίας, τούτῳ προσῆκον ἦν ἐσκιωγραφημένας τὰς συμβεβῆστας καὶ πεποιθιμένας ἠδονῆ καὶ χάριτι παραφέρειν, ὥσπερ καὶ τῶν λατρῶν οἱ μὲν ἐλεύθεροι τὸ δέον ἐπιτάττουσι, ἐὰν δὲ τις οἰκέτης γένηται τὴν τύχην καὶ τὴν τέχνην ἰατρός, πρῶγματα ἔχει κολλυκεῦν ἅμα καὶ θεραπεύειν τὸν δεσπότην ἀναγκαζόμενος (Iulian. or. 7 p. 207). ὅτι Αἰσώπων ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας, θραυσεία καὶ μεθύση τις ὑλάττει κύων. κἄπειρ' ἐκεῖνος εἶπεν "ὦ κύων κύων, εἰ νῆ Δί' ἀντί τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν πυροῦς πρίλιου, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκεῖς" (A Vesp. 1392).

αἴτημα ἢ ἐπιθυμία. Δαβὶδ (Ps. 105 15) "καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν."

αἰτήσασθαι τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος Τίτθῃ "ἦν ἂν τις ὑμῶν παιδίον ἠτήσασθ' ἢ κέρρηκεν, ἄνδρες γλυκύτατοι." καὶ ἐν Ὑμνίδι "οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος."

αἴτης ὁ ὀρηκτικός.

αἰτήσιος ὁ αἰτῶν.

αἴτησις. παρὰ Ἀριστοτέλει αἴτησις ἐστὶ τοῦ ἐναντίου ἢ ἐν λόγοις παραγωγῆ, τὸ λαμβάνειν τι παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου, καὶ μετὰ ταῦτα πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου δεῖξαι τὴν ἐναντιολογίαν τῶν ἀποκρισεων.

αἰτηταὶ οἱ παρὰ τινὸς τι αἰτοῦντες. "οἱ δὲ Ρόδιοι τῷ Περσεῖ οὐκ αἰτηταί τῆς εἰρήνης μᾶλλον ἢ δόται ὄντες ὑπερήφανα τοῖς Ῥωμαίοις διελέχθησαν" Dio Cass. fr. 66 2.

αἰτία ἢ χορδή.

αἰτία. καὶ Πανταίτια.

αἰτίζων ποιητικῶς· (Hom. p 222) "αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄσρας οὐδὲ λέβητας."

αἴτιον. ὅτι τετραχῶς τὰ αἴτια, ὡς ὕλη, ὡς εἶδος, ὡς τέλος, ὡς ποιητικόν. καὶ τῶν

414) "οἱ δὲ τὰς οὐκίας ἐμπρήσαντες δίκην ἔδοσαν ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηρῆντες."

αἰθρία στέφη τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς αἰεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Αἰθριαίνης ὄνομα κύριον.

Αἰθριεξ ὄνομα κύριον.

αἰθριον. καὶ αἰθριος ὁ ὑπὸ τὸν ἄερα.

αἰθριππος ὁ ταχύς.

αἰθρον τὸ καῦμα.

αἰθρυγμα ὄρημα. "ὁ (αἰ θ) δὲ βασιλεῖαν ὠνευροπόλει, καὶ αἰθρυγμα ἀμηγέτη καὶ φαντασίαν τινὰ ἀπετέλει μονορχίως. ταύτη τοι καὶ ἐμποδῶν ἐγένετο τῷ ἀνδρὶ ὑπάτω γενέσθαι."

αἰθρυγμα ἐπὶ πυρός.

αἰθρυσια (αἰ θ ς) ἢ ἰγδη. καὶ ἡ θαλαττία ὄρησις. "αἰθρυσίας πτερύγεσσι ἐλυσαν πείσματα νηός." αἱ γὰρ αἰθρυσιαὶ ὅταν δύνωσι, κάκιστος οἰωνὸς ὑπάρχει τοῖς πλέουσι. τὴν δὲ αἰτίαν λέγουσιν, ὅτι γυλῆνης οὔσης σὸ τολμᾶ προῖναι, φοβουμένη τὰ θαλάσσια ζῷα, γειμῶνα δὲ προορωμένη προέρχεται, τῶν ἄλλων ζῶων ἐν ταῖς καταδύσεσιν ὄντων.

αἰθύξισσα κινήσασα. (? Callim. Hec.) "αὐτόθεν ἐξ ἐνῆς ὀλίγον ῥάκος αἰθύξισσα."

αἰθύσσω τὸ θερμαίνω, ἐκτείνω. (AP 7 204) "οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγαῖς θαλερώπιδος ἠριγενεῖς ἄκρα παρμιθύσσει θαλπομένων πτερύγων." καὶ αἰθύσσων διαλάμπων· εἰς Ἄνακρέοντος ἐπίγραμμα (AP 7 27) "αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης."

αἰθω τὸ καίω.

Αἰθω ὄνομα πόλεως.

αἰθων ὁ βίαιος λιμός, ἀπὸ Αἰθωνος Ἡλείου τινός, ὃς τὸ Δήμητρος ἄσος κατέκοψε καὶ τιμωρίαν ὑπέστη ἀξίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐλίμωττεν αἰεὶ.

Αἰθωνίδης ὄνομα κύριον.

αἰκάλλει θωπεύει, κινεῖ, προτρέπεται. λέγεται καὶ ὑπαικάλλειν. "τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἄμια φάττην." cf. ν. Ἄλβιος, ὑπαικάλλων, φάττην.

αἰκάλλει σαίνει. (A Thesm. 876) "αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμὴν."

Αἰκανός ὄνομα ὄρους.

Αἰκατερίνα ὄνομα κύριον.

αἰ κέν πως (Hom. A 66) ἐάν πως.

αἰ κε πάθοι τά γ' ἔρεξε, δίκη δ' ἰθεῖα γένοτο." χρησιμὸς δοθεὶς περὶ τῶν Αὐρηλιανοῦ φόνων καὶ ἀδικιῶν.

αἰ κέ ποθοι (Hom. A 128) ἐάν ποτε.

αἰ κες (Hom. O 709) αἰ ὄρημα.

αἰκία ὄβρις ἐμπληγος. "καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἡ ἰσομορία τῶν κακῶν, ἔχουσα τινὰ ὁμῶς τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν, οὐδ' ὡς ῥαδίᾳ οὐδ' ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο."

αἰκία ἡ τρωῖσις.

αἰκίας. εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικῆς, ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης· ἥς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις ἐκ ἐστὶν ὠρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται ὁπόσον δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικάσται ἐπικρίνουσιν. Harp. et sch. A Eccl. 659.

αἰκίζει κακοῖ, τύπτει, καθυβρίζει.

αἰκισμός.

αἰκίστρια ἡ αἰκίζουσα. καὶ αἰκίστριος.

Αἰκλος ὄνομα κύριον.

αἰκνον τὸ σύνδειπνον.

Αἰκόλος ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ὄρους.

αἰ λαχάνων προσθήκαι, ἐπὶ τῶν μὴ μίαν ὄρησιν ἐμποιούντων.

Αἰλία ὄνομα πόλεως, ἡ Ἱερουσαλήμ.

Αἰλιανός, ἀπὸ Πρωτεύτου τῆς Ἰταλίας, ἀρχιερεὺς καὶ σοφιστὴς ὁ χρηματίστας Κλαύδιος· ὃς ἐπεκλήθη μελίγλωστος ἢ μελίφθογγος, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ρώμῃ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μετὰ Ἀδριανὸν χρόνων.

Αἰλιανός. οὗτος ἐπὶ Βάλεντος ἐστρατήγησεν, ἦν δὲ ἐκ Σελθῶν, ἐλεύθερος δὲ ὢν ἄγαν καὶ ἀνεστηκῶς ἐκ παιδὸς τὴν ψυχὴν γενόμενος ἀφρόνως ἐγορηγήθη τὰ παρὰ τοῦ σώματος· τὰ γὰρ ὄργανα συνεπεπήγει καὶ ἐνέτρεχε τοῖς τῆς ψυχῆς κινήμασιν, ὥσθ' ἄμια τι πρᾶξι ἐδέδοκτο καὶ ἐπέπρακτο· καὶ παιδείας οὔτε ἐντὸς ἦν οὔτε ἄμοιρος, ἀλλ' ἦν ἀγροικότερος ὅσον θυμοειδέστερος, καὶ τὸ θρημῶδες τοῦ θυμοῦ καὶ ἄγριον οὐκ ἐξημέρωτο καὶ κατεργαστο ὑπὸ τῆ λόγῃ. cf. v. ἀνεστηκῶς.

αἰλινον εἶδος θρήνη καὶ ψδῆς. (AP 6 348) "αἰλινον ὠκυμόρω με λεχιδί τοῦτο κεκόφθαι τῆς Διοδωρείου γράμμι λέγει σοφίης."

αἰλινον. κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ἔμνου ἐστίν, ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης.

αἰλινος ὀδυρτικὴ, θρηνητικὴ. (AP 5 248) "οὐκ ἐμάλαξε τὸν θράσος αἰλινος αὐδῆ."

Αἰλιος ὄνομα ἐθνικόν.

αἰλουρος τὸ ζῷον.

αἶμα τὸ ζωτικὸν τοῦ ἀνθρώπου.

αἶμα τὸ γένος. (Hom. Z 211) "ταύτης

τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εἶδομαι εἶναι." καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ καιριότατον. Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἡλέκτρῳ (1394) τὴν μάχισσαν αἱμὰ φησιν.

αἱμαλέας (AP 6 129) "ὄκτω θώρηκας, τέσσας δ' αἱμαλέας κοπίδας."

αἱμασιά τὸ ἐκ χαλκίων ὠχοδομημένον τιχίον ἄνευ πηλοῦ παρὰ Ἡροδότῳ (I 180) ἔν τινες ἄρπιζον. καὶ Ἴωνες οὕτω χρῶνται· ἐπλοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ α'. φανύλως δὲ οἱ πολλοὶ τὸ χωρίον τὸ ὅπδ αἱμασιῶν περιεχόμενον αἱμασιῶν καλοῦσι.

αἱμασιῶν τοῖς φραγμοῖς, κυρίως τοῖς ἰκωθωμένοις.

αἱμάτη.

αἷματι κλαίειν καθ' ὑπερβολήν, οὐ ἄκρυσιν. ἐφ' ὧν μὴ δύναιντο πείσαι πάντα κράττοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ ἄρχαῖοι, "οὐδ' ἂν κείσεως αὐτὸν οὐδ' αἷματι κλαίων." λέγουσι δὲ καὶ "οὐδ' ἂν αἷματι στένων πείσειεν."

αἱματόεντα αἱματώδη.

αἱματοπώτης ὁ φονεύς. οἰκείως δὲ ἐπὶ τοῦ δράκοντος, αἱματοποτεῖ γὰρ τὸ ζῷον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλυτοπώλου· τὰ γὰρ ἔντερον καὶ τοὺς ἀλλάντας μετὰ αἵματος καὶ πιμελῆς καὶ ἀλφίτων φρυγῶντες πληροῦσιν· αἱματοπώτην οὖν τὸν τὸ αἷμα καταναλίσκοντα καὶ ὡσπερ ἐκροφούντα. sch. A Eq. 198.

αἷματος ἄσαι Ἄρηα (Hom. E 289) αἷματος κορέσαι ἢ αἷματι μολῶναι καὶ χρῶσαι· ἄση γὰρ ἡ ἔσπυρία, ὅθεν καὶ ἄσύμινθος ἐν ἣ τὴν ἄσην μινύθοντες ἐλούοντο, ὃ ἔστι τὴν ἔσπυριαν μειοῦντες.

αἱματωπός ὁ τοὺς ὤπας ἠμαγμένους ἔχων.

αἱμηρόν αἵματος πλήρες.

Αἱμιλία Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου γυνή, ἢ συνββαινε μεγαλοπρεπῆ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις, ὡς συνηκμακυῖαν τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ Σκιπίωνος· χωρὶς γὰρ τοῦ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπήνην κύσμου, καὶ τὰ κανῶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τὰλλα τὰ πρὸς θυσίαν ἄργυρῶ καὶ χρυσῶ πάντα συνεξηκολούθει κατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους αὐτῆς, τὸ τε τῶν παιδισκῶν καὶ τὸ τῶν οἰκείων τῶν παρεπομένων πλήθος ἐκόλουθον ἢν τοῦτοις. ταύτην δὲ τὴν περικοπήν "τουτέστι τὴν ὑπαρξίν" εὐθὺς μετὰ τὸν Αἱμιλίαν τάφον ἰδωρήσατο τῇ μητρὶ, ἢ συνββαινε κεχωρησθῆναι μὲν ἀπὸ τοῦ Λευκίου πρότερον ἤδη

πολλοῖς χρόνοις, τὴν δὲ τοῦ βίου χορηγίαν ἑλλιπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας. διὸ τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ἀνακεχωρηκυίας αὐτῆς ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων, τότε κατὰ τύχην οὐσης ἐπιφανοῦς καὶ πανδήμιον θυσίας, ἐκπορευομένης αὐτῆς ἐν τῇ τῆς Αἱμιλίας περικοπῇ καὶ χορηγίᾳ, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν ὀρειωκόμων καὶ τοῦ ζεύγους καὶ τῆς ἀπήνης τῆς αὐτῆς ὑπαρχούσης, συνέβη τὰς γυναῖκας θειωμέναις τὸ γεγονός ἐκπλητέσθαι τὴν Σκιπίωνος χρηστότητα καὶ μεγαλοψυχίαν. Polyb. 32 12.

Αἱμιλιανός ὄνομα κύριον.

Αἱμίλιος ὁ ὕπατος, ὁ τὸν Περσέα τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλεῦ χειρωσόμενος, ἀνὴρ ἦν σώφρων καὶ φέρειν εὐπρωγίως εἰδώς· καὶ ἰκανὸς ἦν· ἅμα γὰρ βυσιλικῇ Θεραπεύει τὸν ἄνδρα ὑπεδέξατο, πεσεῖν τε βουληθέντι πρὸς τοῖς γόνυσιν αὐτοῦ ἀνυστήσας, καὶ ἐπειῶν "ἄνθρωπε, τί μου καταβάλλεις τὸ κατόρθωμα;" ἐπὶ τινος βυσιλικῆς θρόνου πάρεδρον ἑαυτῷ κατεστήσατο. Μακεδόνας δὲ καὶ Ἰλλυριοὺς τῆς πρόσθεν δουλείας ἀπὸ ἀλλαγμένων ἐλευθέρους εἶναι καὶ αὐτονόμους προσάττει τὸ συνέδριον, διασπόν τε φέρειν βραχὺν καὶ πολλῶν τινὶ τοῦ πάλαι κομιζομένου τοῖς ἐκατέρων βασιλεῦσι καταδεέστερον, ὡς ἂν ὁμολογοῖτο πρὸς ἀπάντων Ῥωμαίους τῶν ὑπαρξάντων εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων ἤπερ ἐφέσει τῆς Μακεδονικῆς ἡγεμονίας ἐξηγηροχένην τὸν πόλεμον. ὁ γὰρ Αἱμίλιος ἐς τὴν ἀπάντων τῶν παρόντων ἀκοήν (ἦσαν δὲ πολλοὶ καὶ ἐκ πολλῶν ἔθνων συνειλεγμένοι) τὸ τῆς βουλῆς ἐξενεγκῶν δόγμα ἐλευθέρους εἶναι τοὺς ἄνδρας ἀπεφάνετο. τοὺς τε πρὸς αὐτὸν ἀφικομένους τῶν Εὐρωπαϊῶν πρέσβεις εἰστία πολυτελῶς, τῇ λαμπρότητι τοῦ συμποσίου φιλοτιμούμενος· ἔλεγε γὰρ δὴ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν εἶναι τῷ τε πολέμῳ κρατεῖν καὶ ταῖς παρασκευαῖς τῶν συμποσίων ἐπιμελεῖς τε καὶ φιλοτίμους φαίνεσθαι. Io. Antioch. exc. Peir. p. 790.

Αἱμιλλος ὄνομα κύριον.

αἱμινιον τὸ ἄγγος τὸ αἱμοδόχον. sch. Hom. γ 444.

αἱμοβόρος ὁ αἷμα ἐσθίων.

Αἱμονία ὄνομα κύριον.

Αἱμόνιος Ῥωμαῖος κατὰ τὸν Περσῶν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον τραυματίας θραμῶν εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς τοὺς πρυτάνεις ἐλθὼν

εἶπεν αὐτοῖς "χαίριτε καὶ χαίρομεν," καὶ περὶ αὐτῶν ἀπέθανεν. cf. Plutarch. 2 p. 347 C.

αἰμοπότης ὁ φονεὺς.

αἰμόρρους γένος ἔχεις ἐν τοῖς πετρῶ-
δεισι χηραιοὺς ἔχον τὰς διατριβάς.

αἰμύλα. καὶ αἰμύλος κόλαξ, ἀπατεῶν·
"τῶν μὲν τινες αἰμύλων καὶ κομψῶν οἴησον-
ται με παλξιν." παροξυτόνως τὸ αἰμύλος ὡς
Τερετύλος Ῥωμύλος Αἰσχύλος. καὶ αἰμυ-
λώτατος.

Αἰμύλιος ὄνομα κύριον.

αἰμωδεῖν τὸ αἰμωδιῶν καὶ τοὺς ὀδόν-
τας ὀδυνᾶσθαι.

αἰμωδία.

αἰμωπούς αἱματοχαρεῖς· (AP 6 35) "ἄ-
πάρως αἰμωποὺς ἐστουφίλιξε λόχους·"

αἰναρέτη. καὶ αἰναρέτης ὁ ἐπὶ κακῷ
τῆν ἀρετῆν κεκτημένος. sch. Hom. II 31.

Αἰνέας ὄνομα κύριον.

Αἰνειάδες οἱ ἐκ τοῦ Αἰνείου καταγού-
μενοι, Αἰνιᾶνες δὲ ὄνομα ἔθρους. καὶ Αἰ-
κειῖς πηθητικόν.

Αἰνείας. οὗτος ἔγραψε περὶ πυρῶν,
ὡς φησὶ Πολύβιος (10 44), καὶ περὶ στρατη-
γημάτων ὑπόμνημα.

Ἄινες ἔθρικόν.

αἰνίγματα ζητήματα.

αἰνίζω καὶ αἰνίσσω τὸ ἐν παραβολαῖς
λαλῶ.

Αἰνικός (ἢ Εὐνικός) Ἀθηναῖος κωμι-
κός· ἐστὶ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. δράματα
αὐτοῦ Ἄντιου... ἐστὶ δὲ καὶ Αἰνίος σοφι-
στής, σὲ τινὸς βιβλία αἱ Μετάβολοι.

αἰνικτὰ ἄγνωστα, κεκρυμμένα· "ὡς
πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κῆσαφῆ λέγεις" (S. OR.
439).

Αἰνιον καὶ Αἰνίους, πόλις.

αἰνίττεται ἀντὶ τοῦ δηλοῦ· Ἀριστοφά-
νης (Pac. 47) "δοκέω μὲν ὡς Κλέωνα τοῦτ'
αἰνίττεται." καὶ αἰνίττεσθαι δὲ τὸ κλη-
θότως περὶ τινος λέγειν.

αἰνοβίας πολεμικός· (AP 7 226) "Ἀβδή-
ρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα πῶσ'
ἐπὶ πυρκαϊῆς ἤδ' ἐβόησε πόλις."

αἰνόθεν αἰνώς (Hom. H 97) λίαν δει-
νώς, ὡς ἐκ δεινοῦ· τὸ γὰρ αἰνόθεν γενική.

αἰνοίην ἀντὶ τοῦ συγκατένευσα.

αἰνόμορος (Hom. X 481) ὁ κακόμορος.

Αἰνος πόλις ἐστὶ τῆς Θοάκης, ἢ Ἑλλη-
νος τὰ πρῶτα Ἀλωπεκοννησίους κατώκισαν,

ὑστερον δὲ ἐκ Μιτυλήνης καὶ Κόμης ἐπηγά-
γοντο ἐποίκους. καὶ ἐξ αὐτοῦ Αἰνίτης ὁ
πολίτης.

αἰνος λόγος παρομιμῶδης. ἢ ἔπαινος καὶ
ἐγκωμίων. "αἰνός τις ἐστίν, ὡς ἀνὴρ τε κοῦκ
ἀνὴρ ὄρνιθι κοῦκ ὄρνιθα ὄρνιθα δ' ὄμοῦ,
ἐπὶ ξύλον τε κοῦκ ξύλον καθημέτην, λίθω τε
κοῦκ λίθω βυλῶν διώλεσεν." sch. Plat. p. 407.

αἰνος διαφέρει μύθου τῷ τὸν αἰνον μὴ
πρὸς παῖδας ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι,
καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ
παραινεῖσιν ἔχειν τινά· βούλεται γὰρ ἐπικρυ-
πτόμενος παραινέειν τι καὶ διδάσκειν, ὅπερ
καὶ Ἡσίοδος (O. 200) φαίνεται πεποιηκῶς
(sch. A Vesp. 1251). αἰνός δὲ ὀξύτονος ὁ δει-
νός ἄνθρωπος. [καὶ αἰνος ἔπαινος, ὕμνος, ῥόξα.]
αἴνυτο ἀφήρητο, ἐλάμβανε. καὶ αἴνυ-
σθαι ὁμοίως.

αἰνώ παραποῦμαι, Σοφοκλῆς, καὶ ἔπαινω.
καὶ αἰνώ σε.

Αἰνών, ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου· (Io. 3 23)
"ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγ-
γὸς τοῦ Σαλήμ."

αἶξ αἰγός. καὶ παρομιμία "ἢ αἶξ δοῦσα
τῆν μάχαιραν." Κορινθίων γὰρ Ἦρι ἀρχαῖα
θρόντων, ἦν λέγεται ἰδρῶσαι Μήδειαν, οἱ ἐν
τῇ πυρόχωι μεμισθωμένοι γῆ κρύψυντες τὴν
μάχαιραν ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι, ἢ δὲ αἶξ
αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνέσκαλευσεν.

αἶξ οὐρανία τὰ τοῦ λευκοῦ κούρου
γένη, ᾧ ἐπεψήφισον καὶ ἐχειροτόνησαν. ὁ δὲ
Κρατῖνος καθάπερ τοῦ Διὸς αἰγὰ Ἀμάλθειαν
τροφόν, οὕτως καὶ τῶν "δωροδοκούντων αἰγ'
οὐρανίαν." οἱ δὲ τὰ εἰς τὸ ἀργυροῦσθαι τι-
σιν ἀφθόνως ἀφορμὴν παρέχοντα οὕτως εὐ-
θασί λέγειν κωμωδοῦντες [καὶ κατυλαμβά-
νειν]. αἶξ οὖν οὐρανία ἐπὶ τῶν τογχανόντων
ὄσων βούλονται· τὴν γὰρ αἰγὰ τὴν Διὸς
τροφὸν κατῆστερίασθαι φασί, καὶ φασὶ τὸν
ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν ἐπιτογ-
χάνειν ὅσα ἂν εὗξηται.

αἶξ Σκυρία, ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας
ἀνατρεπόντων· φασὶ γὰρ αὐτὰς πολὺ γάλα
ἐχούσας, ἐπιιδὼν ἀμελεχθῶσιν, ἀνατρέπειν τὸ
ἄγγειον.

αἶξας ὀρηκίας· (AP 7 210) "αἶξας ἐν-
τοσθε νεοσοκόμοιο καλιῆς νόσφιεν ὠδόντων
τετραέλικτις ὄφις."

αἰξωνεῖα ἢ βλασφημία.

αἰξωνεύεσθαι τὸ κατηγορεῖν βλασφη-

πῶτα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου τῶν αἰξωνέων· ὡς βλάσφημοι γὰρ κωμωδοῦνται.

Αἰξωνεύς ὁ βλάσφημος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τὰς ἀθῆνας ὠνοούμενον.

Αἰξωνῆς. δῆμιός ἐστι φυλῆς Κεκροπί-
δος, κωμωδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ
καὶ τὸ κακῶς λέγεσθαι αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον.
λαρ.

Αἰξωνίδα τρίγλην. δοκοῦσιν αὐταὶ
ἐλλισταὶ εἶναι καὶ τῶν ἄλλων διαφέρειν
ἐπιτη.

εἰ Οἰδίποδος ἀραὶ, ἐπὶ τῶν μεγάλως
κτετιχοῦντων.

αἰόλαν πεδητικὴν. (ARan. 247) "χορεῖαν
κῆραν ἐφ' ἐγεξάμεσθα βρεκεκῆξ."

αἰόλαν σκοτεινὴν.

αἰόλη νόξ ἦτοι μελαινα, ἢ ποικίλη διὰ
τὰ ἄστρα. sch. S. Trach. 94.

Αἰόλιος ὄνομα κύριον. Pausan. 6 21.

αἰόλλει ποικίλλει, στρέφει, πλανᾷ.

Αἰολοκένταυρος. Lucian. V. H. 1 42.

αἰολομίτρης (Hom. E 707) ποικίλην
ἔχων μίτραν.

αἰολόπωλος (Hom. Γ 185) ποικίλους ἔπι-
πτος ἔχων.

Αἰόλος ὄνομα κύριον.

αἰόλος ἐδκίνητος, ποικίλος, ἢ ταχύς,
παρὰ τὴν ἄελλαν, ἦτις ἀπὸ τοῦ αἴειν καὶ
αἰεῖν.

αἰονῶ τὸ βρέχω.

αἰπερ ὡσπερ. sch. A Ach. 730 et 759.

αἶπει (Hom. I 152, 294) τῷ ὑψηλῷ. ἢ
ἐπιθία αἶπος, σὸδετέρως.

Αἶπεια ὄνομα πόλειως.

αἰπεινὴ ὑψηλὴ· "αἰπεινὴν ἐλάτην ἔρις
ἄρορεν αἶσυλα φάσθαι" (cf. v. αἶσυλα). καὶ
αἰπειναῖς ὑψηλαῖς, μικραῖς. ἐν μύθοις
"αἰπειναῖς ἐλάταις ἔρισεν βύτος. ἢ μὲν εἶπε
καὶ ναῦς καὶ νηὸς τεμνομένη τελέειν."

αἰπεινός ὁ χυλεπός.

αἰπήεσσα ὑψηλὴ.

αἰπολῆ.

αἰπόλια αἰγονόμια, καὶ αἰπόλος αἰγο-
νόμος. καὶ αἰπολῶ δοτικῆ.

αἰπύ ὑψηλόν, μέγας. (AP 6 251) "Αευκά-
δος αἰπὺν ἔχων ναύτιαις τηλέσκοπον ὄχθον."
(S. Ai. 845) "σὸ δ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν δι-
φρηλατῶν ἦλιε, πατριῶν τὴν ἐμὴν ὅταν
χθόνα ἴθης, ἐπισχῶν χρυσόνων ἠγίαν, ἄγ-
ρωλον ἄτας τὰς ἐμάς."

αἰπύκερως ἔλαφος ἐψηλὰ κέρατα
ἔχουσα.

αἰπύ οἱ ἴσσειται, μάλα περ μεμαῶτι
μάχεσθαι" (Hom. N 317), μεταφορικῶς ἀντι
τοῦ δυσπρόσβατον, δυσχερές.

αἰπύς ὁ ὀλέθριος.

αἶρα ἢ τοῦ σίτου διαφθορά, διὰ διφ-
θόγγον, ἔρα δὲ ἢ γῆ, διὰ τοῦ ἔψιλου. ση-
μαίνει δὲ καὶ τὴν σφύραν· καὶ ὄνομα πόλειως.

αἶρασθαι προσελέχασθαι· Κρατῖνος
Τροφωνίω "οὐ σίτον αἶρασθ', οὐχ ἔπνου
λαχεῖν μέρος."

αἶρε πρόσφερε· "Ομηρος (Z 264) "μή μοι
οἶνον αἶριε," καὶ Ἀριστοφάνης (Pac. 1) "αἶρ'
αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρω."

αἶρε δάκτυλον. τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπα-
γορευόντων ἐν τῇ ἀγωνίᾳ· ἐπαίρεσθαι γὰρ τὴν
χεῖρα σύμβολον τῆ νενικῆσθαι. καὶ Πολύβιος
"ὃ δὲ προσπεσῶν αἶρεται νικῆν ἐντυχεστᾶτην."

αἶρε μισχάλην, ἐπὶ τοῦ ὀρχήσασθαι.

αἶρε πλήκτρον, τουτέστιν ὄπλον ἀμυν-
τήριον. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρονίων·
κάκεινοι γὰρ ἔχουσι πλήκτρα ἐν οἷς μάχον-
ται, ἢ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων,
οἳ δὲ πλήκτρα. πλήκτρα δὲ εἰσι τὰ ἐμβυλλό-
μενα τοῖς κέντροις τῶν ἀλεκτρονίων τὰ χαλκᾶ.
sch. AA. v. 760.

αἶρεθὲν Φεληθὲν.

αἶρεῖ ἀναιρεῖ, φονεύει· Σοφοκλῆς (Phi-
loct. 436) "πόλεμιος γὰρ οὐδὲν ἄνδρ' ἐκιδὼν
αἶρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἶει."

αἶρεῖ καταλαμβάνει. καὶ αἶρεῖν κατὰ
κράτος τι λαμβάνειν καὶ καταλαμβάνειν.

αἶρειν αὔξειν. αἶρειν δὲ τράπεζαν
παρυτιθέναι.

αἶρειν. καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ· "αἶρ'
αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρω" Ἀριστο-
φάνης Εἰρήνη (1). καὶ μετὰ τῆς προθέσεως
Φερεκράτης Πετύλη "πρόσφερε τὸ κανοῦν,
εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε." ἐτίθεισαν δὲ τὴν
λέξιν καὶ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρακειμένην
ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένουδρος Κεκρυ-
φάλιω "εἰτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἶρετε.
μύρα, στεφάνους ἐτοίμιασον, σπονδὰς ποιεῖ,"
καὶ Συναριστώσαις "ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῶ τις.
ἀλλ' ἢ βάρβαρος ἕμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν
οἶνον ὦχετο ἄρασ' ἀφ' ἡμῶν."

αἶρειν ἔξω πόδα πηλοῦ, ἐπὶ τῶν βου-
λομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ
καὶ αἶρειν ἔξω πόδα αἰτίας.

αἵρεῖς δοξάζεις, ἡγῆ.

αἵρεῖσθαι ἐργάζεσθαι.

αἵρεῖτω κατασχέτω.

Αἵρεσιος ὄνομα κύριον.

αἵρεσις καταστροφή, κατάλυσις. "διὸ καὶ πρώτῳ τῶν ἄλλων ἐπέθεντο δι' ἐπιβουλήσ, ἵνα σφίσι τὸ λεγόμενον ἐξ ἄκρας ἢ αἵρεσις γένηται τῶν θεοφιλῶν καὶ ἀρχαιονόμιων ἠθῶν τε καὶ ἐπιτηδευμάτων."

αἵρεσις ἢ λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσα ἢ δοκοῦσα ἀκολουθεῖν. Ἰππόβοτος δὲ θ' φησὶν αἵρεσις εἶναι τῶν φιλοσόφων καὶ ἀγωγῆς, Μεγαρικῆν, Ἐρετριᾶκην, Κυρηναϊκῆν, Ἐπικούρειον, Ἀντικέρειον, Θεοδώρειον, Ζηνώνειον τὴν καὶ στωικῆν, Ἀκαδημαϊκῆν, περιπατητικῆν, οὔτε δὲ κυνικῆν οὔτε Ἑλληνικῆν οὔτε διαλεκτικῆν. τὴν γὰρ Πυρρώνειον οὐδ' οἱ πλείους προσποιοῦνται διὰ τὴν ἀσάφειαν· εἰ γὰρ αἵρεσιν νοοῖμεν πρόσκλισιν ἐν δόγμασιν ἀκολουθίαν ἔχουσαν, οὐκέτ' ἂν προσυγορευέοιτο αἵρεσις ἢ Πυρρώνειος· οὐ γὰρ ἔχει δόγματα. ἔτι δὲ καὶ ἐκλεκτικὴ τις εἰσῆχθη ὑπὸ Ποτάμιωνος τοῦ Ἀλεξανδρείως, ἐκλεξαμένου τὰ ἀρέσαντα ἐξ ἐκάστης τῶν αἵρέσεων. κριτήρια δὲ φησὶν εἶναι τῆς ἀληθείας δύο, τὸ μὲν ὡς ὑφ' οὗ γίνεται ἡ κρίσις, τοῦτέστι τὸ ἡγεμονικόν, τὸ δὲ ὡς δι' οὗ, ὅλον τὴν ἀκριβεστάτην φαντασίαν. ἀρχῆς τε τῶν ὄλων τὴν τε ὕλην καὶ τὸ ποιοῦν ποιότητά τε καὶ τόπον· ἐξ οὗ γὰρ καὶ ἐφ' οὗ καὶ ποίω καὶ ἐν ᾧ. τέλος δὲ εἶναι ἐφ' ὃ πάντα ἀναφέρεται, ζωὴν κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τελείαν, οὐκ ἄνευ τῶν τοῦ σώματος κατὰ φύσιν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐκτός. Diog. L. 1 19.

αἵρεσιῶτις πολιτεία ἢ τῶν αἵρετικῶν.

αἵρετίζω τὰ τῶν αἵρετικῶν φρονῶ. καὶ αἵρετίζομαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ προαιροῦμαι. ἐξ οὗ καὶ αἵρετισάμενος καὶ ἡρετίσατο.

αἵρετόν ἐπιθυμητόν. τοῦτο τριχῶς λέγεται, τὸ καλόν, τὸ ἡδύ, τὸ συμφέρον. ᾧ δὲ ταῦτα πάντα ὑπάρχει, καὶ διὰ πάντα αἵρετόν, τοῦτο τῶν μὴ πάντα ἔχόντων αἵρετώτερον, ὅλον ἢ φρόνησις (Alex. Aphrod. in Top. p. 140). καὶ αὐτίς "ὃ δὲ Ἀδρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς μᾶλλον ἀναγκαῖος ἢ στρατηγὸς ἤπερ αἵρετὸς βασιλεὺς." cf. v. Ἀδρηλιανός.

αἵρετώτερον προκριτώτερον. οὐκ ἐκ παραλλήλου κεῖται τὸ αἵρετώτερον τοῦ βελ-

τίονος, ἀλλ' ἐπὶ πλεῖον τὸ βέλτιον τοῦ αἵρετώτερου. τὸ μὲν γὰρ αἵρετώτερον ἐν τοῖς αἵρετοῖς καὶ μόνοις, τὸ δὲ βέλτιον καὶ ἐν ἄλλοις· καὶ γὰρ ἐν θεωρητικοῖς καὶ φυσικοῖς καὶ λογικοῖς ἢ ζήτησις ἢ τοῦ βελτίονος. ὃ γὰρ ζητῶν πρῶτον βελτίων οὐσία, ἢ κινουμένη ἢ ἢ ἀκίνητος, φυσικὸν μεταχειρίζεται πρόβλημα, λογικὸν δὲ ὁ ζητῶν πότερον βέλτιον ἐπιγωγή ἢ συλλογισμός, θεωρητικὸν δὲ ὁ ζητῶν πότερον ἢ φρόνησις πρακτικώτερα ἢ θεωρητικώτερα.

αἵρεύμενος ἀφαιρούμενος.

αἵρη βούλει· "ἐπιπέτρ αὐτὸς αἵρη λέγειν." A Ach. 495.

αἵρησάμενων βουλευσαμένων.

αἵρησασθαι λαβεῖν.

αἵρησειν κρατήσειν, συλλαβεῖν, ἐλκύσαι, χειρώσασθαι, πορθησαί.

αἵρησεται λήψη.

αἵρησομαι λήσομαι; σκέψομαι, βουλεύσομαι.

αἵρησω τάχα. οἱ πειρώμενοι μετελθεῖν τινὰς εἰώθασιν τοῦτο λέγειν. καὶ "αἵρουντες ἡρήμεθα," ἐπὶ τῶν ἐλπιδάντων κρατήσειν τινῶν καὶ ὑπ' ἐκείνων ἄλόντων. αἵρουντες οὖν ἡρήμεθα, δοκοῦντες κρατεῖν ἐλήφθημεν.

Αἵρισέων ὄνομα ἔθνος. καὶ Αἵρισεύς. αἰρόμενος φερόμενος.

αἰρόπινον σκοτεινόν. καὶ τὸ κόσκινον, ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται ὑπὲρ τοῦ τὰς αἴρας διελθεῖν.

Αἶρος (Hom. σ 73) ὄνομα κύριον.

αἵρούμενος βουλόμενος. καὶ δεῖπνον αἵρουμένοις ἀντὶ τοῦ ἐλομένοις δειπνεῖν. καὶ αἵρη ἀντὶ τοῦ λαμβάνειν, μετέχεις· "σῖτόν τε αἵρη τὸν αὐτὸν ἐκείνοισ καὶ πόμα παραπλήσιον."

αἶρω καὶ ἐπαίρω αἰτιατικῆ.

Αἶς ὁ μὴ βλεπόμενος.

αἶσα ἢ μοῖρα. ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 5 295) "οὐ φθονέω· τὴν σὴν ἤθειλον αἶσαν ἔχειν." καὶ αἶσα ἢ μανία· (S. Aj. 256) "τὸν αἶσ' ἄπλουστος ἴσχει," τοῦτέστι μανία.

αἶσακος ὁ κλάδος τῆς δάφνης, ὃν κατέχοντες ὕμνον τοὺς θεοῦς.

Αἶσηπος ὄνομα ποταμοῦ.

αἰσθάνεσθαι. τοῦτο δύο σημαίνει, τὸ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐνέργειαν. αἰσθάνεσθαι τοῖνον λέγονται οἱ κοιμώμενοι, δύναμιν ἔχοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι.

αἰσθασθαι καὶ αἰσθάνεσθαι διαφέ-
 ρει. τὸ μὲν γὰρ αἰσθασθαι ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς
 ἰδέναι τι, τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑπο-
 οῦν τι. καὶ περὶ μὲν τοῦ αἰσθασθαι Ἀντι-
 φῶν ἐν προοιμίαις "ἐγραψάμην ταύτην τὴν
 φασὴν ἡδικομένης ὑπὸ τούτου καὶ Δία πολλά,
 τι δὲ καὶ πλείω ὑμῶς ἡσθημένος ἡδικομέ-
 νος καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας." τὸ δὲ αἰσθά-
 νεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑποπτεύειν, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ
 ἰσθῆναι. Ἀνσίμας ἐν τῷ πρὸς Ἀρχι-
 βιάδην φησὶν "οἶμαι τοίνυν καὶ ἐκείνο ὑμῶς
 αἰσθάνεσθαι, ὅτι Ἀρχιβιάδης οὐκ ἄλλο τι
 ζῆτει κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἡμφι-
 βῆται." ἔταξαν δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσθῆναι.
 Ἰσακὸς "τὰ δὲ τοιούτων δὴ μαρτυριῶν οἱ
 κρινοῦντες τὰ μὲν αὐτοὶ συνειδότες, ὅτι ὕγι-
 νον ὁ παῖς, τῶν ἰωρακότων αἰσθανόμενοι
 μαρτυροῦντων, τὰ δὲ ἀκοῆ πυνθανόμενοι."
 αἰσθῆσεις ἔ. ὅτι τραναστέρα ἢ ὄψις
 τῆς ἀκοῆς, καὶ αὐτὴ τῆς ὀσφρήσεως, ἢ δὲ
 ὀσφρησις τῆς γένεως καὶ τῆς ἀφῆς. ἢ μέ-
 νου ἀφῆ δοκεῖ μηδὲ αἰσθησις εἶναι. ἐκῆστη
 γὰρ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων περὶ μίαν τινὰ
 τῶν αἰσθητῶν τὴν ἀντίθεσιν ἐνεργεῖ καὶ τὰ
 ἄλλα μεταξὺ, ὅλον ὄψις μὲν περὶ τὸ μέ-
 λωσ καὶ τὸ λευκὸν καὶ τὰ τούτου μεταξὺ
 ἰσθῆματα, ἀκοῆ περὶ τὸν βαρὺν καὶ τὸν ὀξὺν
 ῥθόγγον καὶ τοὺς μεταξὺ, ὀσφρησις περὶ τὸ
 πῦδος καὶ τὸ δυσῶδες, γένεσις περὶ τὸ γλυκὺ
 καὶ τὸ πικρὸν καὶ τὰ τούτου μεταξὺ. ἢ μέ-
 νου ἀφῆ περὶ πλείους ἀντιθέσεις ἔχει, οὐκ
 ἴσθας ὑπαλλήλους· περὶ τε γὰρ τὸ θερμὸν
 καὶ τὸ ψυχρὸν, καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ ξηρὸν,
 καὶ τὸ σκληρὸν καὶ τὸ μαλακόν, καὶ τὸ βαρὺ
 καὶ τὸ κοῦφον, καὶ τὸ μακρὸν καὶ τὸ πυκνόν,
 ἕκαστον ἐπάλληλα εἶναι οὐ δύναται (cf. Philo-
 soph. in Aristot. de anima 2, M 7b). ὅτι αἱ
 αἰσθήσεις τῶν μειζόνων αἰσθητῶν ἀντιλαμ-
 βανόμεναι οὐκέτι μετ' ἐκείνων τῶν ἡττόνων
 ἀντιλαμβάνεσθαι δύναται· ὁ γὰρ πληκτι-
 στέριον χυμῶν γενεσάμενος τῶν ἡραισιωτέ-
 ρων οὐκ ἐπαισθάνεται, καὶ ὁ μεγάλων ψόφων
 ἀπκοῦσ πρὸς τοὺς ἡττοὺς ἐστὶν ἀνεπαίσθη-
 τος, καὶ ὁ πρὸς ἥλιον ἀνένιστος ἀναγνώσκει
 οὐ δύναται, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀκριβῶς ὄρα-
 τῶν ἀντιλαμβάνεσθαι. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς
 ἰσθῆς. ὁ δὲ νοῦς τούτους ἐναντίως ἔχει· ὅσῳ
 γὰρ τῶν μειζόνων νοητῶν ἀντιλαμβάνεται,
 ἰσοῦστον καὶ ἀκριβέστερός ἐστι πρὸς τὴν
 ἀντίληψιν τῶν ἡττόνων. καὶ τὰς μὲν αἰσθή-

σεις ὑπερβολαὶ τῶν αἰσθητῶν φθείρουσιν·
 ὑπερβολὴ γὰρ φωτὸς ἢ ζόφου ἐφθίρει τὴν
 ὄψιν, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· τὸν δὲ νοῦν
 τῶν μειζόνων νοητῶν ἢ ἀντίληψις ὀξυδερκέ-
 στερον ποιεῖ (id. H 5a). ὅτι κοινὰ αἰσθητὰ ἔ,
 κινήσεις ἡρεμίας ἀριθμὸς σχῆμα μέγεθος. κοινὰ
 δὲ ταῦτα εἶναι λέγονται οὐχ ὅτι ἐν ἕκαστον
 αὐτῶν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ὑποπίπτει,
 ἀλλ' ὅτι ἕκαστον πλείοσι καὶ οὐ μίᾳ, τινὰ
 δὲ καὶ πάσαις ἅμα. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος κοι-
 νόν ἐστιν αἰσθητὸν ὄψεως καὶ ἀφῆς· ὀρῶμεν
 γὰρ ὅτι μέγας ἐστὶ τυχὸν ὁ ἄνθρωπος, καὶ
 ἀπτόμενοι αἰσθανόμεθα ὅτι μέγας ἢ μικρὸς
 ὁ προσπεσὼν ὄγκος καὶ τὸ διάστημα. ἡδη
 δὲ καὶ ψόφου λέγομεν ἡσθηθῆσθαι μεγάλου ἢ
 μικροῦ. ἀλλ' ἐνταῦθα κατὰ ἀναλογίαν τὸ
 μέγεθος εἰληπταί, οὐ κυρίως· μέγεθος γὰρ
 νῦν λέγομεν τὸ συνεχὲς τῶν κοινῶν εἶναι αἰ-
 σθητῶν, ὁ μόντοι μέγας ψόφος ποιότητός
 ἐστὶν ἐπιτεταμένης καὶ ἀνεμμένης δηλωτι-
 κός· διὸ τὸ ἀμυδρὸν ἢ σφοδρὸν κυριώτερον
 ἐπὶ τῶν ψόφων ἀρμόζει λέγειν. τὸ δὲ σχῆμα
 κοινὸν ὄψεως καὶ ἀφῆς. σχῆμα δὲ οὐ τὸ
 τρίγωνον ἢ κύκλος (τοῦτο γὰρ λόγου ἐστὶ τὸ
 εἰπεῖν, ὅτι σχῆμά ἐστι τὸ ὑπὸ μιῆς γραμμῆς
 περιεχόμενον ἢ ὑπὸ τριῶν ἢ ὅσων ὀρήποτε)
 ἀλλ' ὅ τι ἀπλῶς περιγράφεται. πᾶσα δὲ
 περιγραφή κατὰ τι τῶν σχημάτων γίνεται.
 καὶ τὰ ἄλογα γούσ, ὅταν ἐπὶ μικρὸν ἔπος
 καὶ ἐπανύστημα γῆς ἐμπέσωσιν, ἐπιβιβύουσι
 διελθεῖν, ἕτε δὴ ἐπιστάμενα ὡς περιγράφα-
 ται τὸ μέγεθος καὶ οἷατε ἐστὶ διελθεῖν· εἰς
 δὲ ὑψηλὸν καὶ ἀπόκρημον ἐμπεσόντα οὐκ
 ἐπιχειρεῖ παρελθεῖν, συναισθόμενα τοῦ μεγέ-
 θους τοῦ σχήματος. ὁ δὲ ἀριθμὸς κοινόν
 ἐστὶν αἰσθητὸν πασῶν· ὀρῶμεν γὰρ ὅτι ἔ
 τυχὸν ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ ψηλαφῶντες τοῦτο
 αὐτὸ ἴσμεν, καὶ μὴν καὶ ἀκούοντες. id. I 8.

αἰσθητήριον καὶ αἰσθητόν.

αἰσθημαί σου τὸ αἰσθήσεως ἐπιλαμ-
 βάνομαι.

αἰσθόμενοι νοήσαντες· (Dio Cass. 38 34)
 "οἱ δὲ τὴν προθυμίαν τῷ Καίσαρος ἰδόντες, καὶ
 τὰ ἔργα ὁμολογῶντα ταῖς ἐλλείψιν αἰσθόμενοι."
 αἰσθῶν (Hom. II 468) ἐκπλέων.

αἰσθῶν αἰσθανόμενος, καὶ βουσιζόμε-
 νος, ἢ ἐκπλέων.

αἴσιμα τὰ προσήκοντα, παρὰ τὴν αἴσαν.
 ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ. ἔσθ'
 ὅτε δὲ τὰ εἰμαρμένα.

αἰσιμία ἢ ματαιία.

Αἴσιμος ὁ χαλδός καὶ ἄτιμος καὶ ἀμαθής. Ἀριστοφάνης (Eccle. 207) "σκοπιέσθ' ἕκαστος ὅτι τις κερδαίνει· τὸ δὲ κοινὸν ὡσπερ Αἴσιμος κυλινδεῖται."

αἴσιον τὸ καλόν, μέτριον, δίκαιον. καὶ ὑπερβαίνει τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ὑπὲρ τὸ προσήκον.

αἴσιος ὁ καθήκων, ἀληθής. Μένανδρος (p. 440 Nieb.) "ἀλλ' οὐκ αἰσιώσ' αὐτοῖς ἐπέπνευσαν ἢ τύχη· οἱ γὰρ ἐθελοκακοῦντες οὐκ ἐπιστάλησαν." καὶ αὐθις "καὶ τοῦτο οὐκ αἴσιον δόξαι ἂν βασιλεῖ."

Αἰσοῦρ ὄνομα κύριον.

αἴσσοισιν ὄρμῳσι, φοιτῳσι. Πολύβιος (366) "ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ Μάρκον Πόρκιον ἀκούσαντα τὰς ἀριστείας Σκιπίωνος εἰπεῖν [πάλιν ἄλλον πρὸς ἐκείνον τί ἀκήκουσι] ὁλος πέπνυται, τοῖ δὲ σκιαὶ αἴσσοισιν."

αἰστί ἀφανής.

αἴστος ἀνιστόρητος, ἀφανής.

αἴστωθίη ἀφανισθείη.

αἴστωρ ὁ ἄγνός.

αἴστωρ ἄπειρος, ἀμαθής.

αἴστωσαι ἀφανίσαι.

Αἰσὺήταο (Hom. B 793, N 427) τοῦ Αἰσὺήτου.

αἰσὺητῆρι (Hom. Ω 347) χοιροβοσκῷ.

αἴστυλα παράνομα, ἄδικα. ἐν μύθοις "αἰπεινὴν ἐλάτην ἕρις ὥρορεν αἴστυλα φάσθαι."

Αἰσὺμη (Hom. Θ 304) πόλις. καὶ Αἰσὺμνη πόλις.

αἰσὺμνηται (Hom. θ 258) οἱ ἀγνωσθένται οἱ τοῦ ἄγῶνος προεστῶτες. ἢ οἱ νεανῆαι. ἢ οἱ νεμηταί, ὃ ἔστι βραβευταί.

αἰσὺμνητῆρ ὁ βασιλεύς.

αἰσὺμνητῆς ἢ δέσποινι.

Αἴσὺμνος (Hom. Α 303) ὄνομα κύριον.

αἰσὺμφηλος ὁ δειλός.

Αἰσχίνης Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυκοθείας, μαθητῆς δὲ κατὰ τὴν ῥητορικὴν Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαίτου. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγραφήκασι. οὗτος ἐπειδὴ συναίρων ἐν δίκη τινὶ διέφθειρε τοὺς δικαστάς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ κώνειον πῶν ἀπέθανε, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν ὡς ἀτέκνων ἐδημοσιώθη. ὤκησε μέντοι ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν, ἥσσηθεὶς ὑπὸ Δημοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφανίου ἀγῶνα. πρῶτος δὲ πάν-

των τὸ θείως λέγεις ἤκουσε διὰ τὸ σχεδιάζειν ὡς ἐνθεσῶν. cf. Philostrat. Aesch. p. 509.

Αἰσχίνης Ἀθηναῖος, Ἀτρομήτου γραμματοδιδασκάλου καὶ Λευκοθείας τῆς τελεστρίας, αὐτὸς ὑποκριτής, εἶτα γραμματεὺς, εἶτα ῥήτωρ, προδότης ὁ Κερσοβλέπτην καὶ Φωκίους προδούς. γραψόμενος δὲ παρανόμων Κτησιφῶντα, στεφανῶν γράψαντα Δημοσθένην, ἠτήθη καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ.

Αἰσχίνης ὁ τοῦ Λυσανίου. οὗτος παρὰ Διονύσιον εἰς Σικελίαν ὑπὲρ χρημάτων ὤχετο. Πλάτων δὲ τρεῖς ἀναμετρήσαι λέγεται τὴν Χάρυβδι ὑπὲρ πλοῦτον Σικελικοῦ. Ἀρίστιππος δὲ ὁ Κυρηναῖος καὶ Ἐλικῶν ἐκ Κυζίκου καὶ Φοίτων, ὅτε ἔφυγε Ῥήγιον, οὕτω τι ἐς τοὺς Διονυσίου κατέδυσαν θησαυροὺς ὡς μόγις ἀνασχεῖν ἐκείθεν. καὶ μὴν καὶ τὸν Κνίδιον φασὶν Εὐδοξον ἐς Αἴγυπτόν ποτε ἀφικόμενον ὑπὲρ χρημάτων τε ὁμολογεῖν ἦκειν καὶ διαλέγεσθαι τῷ βασιλεῖ ὑπὲρ τούτου. καὶ ἵνα μὴ πλείους διαβάλλω, Σπείσιππον τὸν Ἀθηναῖον οὕτω τι ἐρασιχρημάτων γενέσθαι φασὶν ὡς ἐπὶ τὸν Κασάνδρον γάμον ἐς Μακεδονίαν κωμῳσαι, ποιήματι ψυχρὰ ἐξυθέρτα, καὶ δημοσίᾳ ταῦθ' ὑπὲρ χρημάτων ἔσαι. Philostrat. V. A. 1 35.

Αἰσχίνης Χαρίνου ἀλλαντοποιοῦ, φιλόσοφος Σωκρατικός. τινὲς δὲ Λυσανίου παῖδά φασιν, Ἀθηναῖον Σφήττιον. διάλογοι δὲ αὐτοῦ Μιλτιάδης Καλλίας Ῥίνων Ἀσπασία Ἀξίλοχος Τηλαύγης Ἀλκιβιάδης, καὶ οἱ καλούμενοι ἀκέφαλοι, Φαίδων Πολύαινος Δράκων Ἐρωξίας, περὶ ἀρετῆς, Ἐρασίστρατος, Σκυθικοί.

αἰσχίς ἄνδρας ἀμόρφος (A Eccle. 621).

αἰσχίω χεῖρω.

αἰσχος ἀτιμία.

αἰσchrὰ γυνή ἀμορφος. καὶ αἰσchrὸν ἐπὶ κακοῦ· "ταῦτα αἰσchrὰ μὲν οἱ ἄμφ' αὐτὸν ἐγίνωσκον, καὶ τὴν ἀποχώρησιν οὔτε ἐν τῷ παραντικῷ εὑπρεπῆ οὔτε ἀσφαλῆ ἐς τὰ μέλλοντα."

Αἰσchrῶν Μιτυληναῖος ἐποποιός, ὃς συνεξεδήμει Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου, ἦν δὲ Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ ἐρώμενος, ὡς Νίκανδρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν.

αἰσχροκερδής καὶ θηλυκῶς αἰσchrὸ κέρδεια.

αἰσχρόν. Σοφοκλῆς (Αἰ. 473) "αἰσχρὸν γὰρ ἐστὶ τοῦ μακροῦ χρόνου βίον, κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξυλλάσσειται." τουτέστιν ὅστις αἰεὶ ἐν κακοῖς ἐξεταιάζεται.

αἰσχροῦ εἶδη δ', ἄδικον δειλὸν ἄκοσμιον ἄμορφον.

Αἰσχύλος Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δὲ Ἀμεινίου Εὐφορίωνος καὶ Κνωγαγέροντος τῶν εἰς Μαραθῶνα ἐπιστευσάντων ἅμα αὐτῷ. ἔσχε δὲ καὶ υἱὸς τραγικὸς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Βίωνα. ἤγωνίζετο δὲ αὐτὸς ἐν τῇ θ' Ὀλυμπιάδι, ἐτῶν ὡς κέ. οὗτος πρῶτος εἶπε προσωπεῖα δεινὰ καὶ χρώμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικούς, καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς κυλουμένοις ἐμβάταις κεχοῆσθαι. ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεία καὶ τραγωδίας 9, νίκας δὲ εἶλεν κή. φηγῶν δὲ εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἱκρία ἐπιδικασμένου αὐτῷ, χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῷ ἐπὶ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπίλετο, ἐτῶν νη' γενόμενος.

αἰσχύνει αἰκίζεται, λυμαίνεται, αἰσχος πραιθήσιν.

αἰσχύνη πόλεως πολίτου ἄμαρτία.

αἰσχύνομαι ταῖς προτέραις ἄμαρτίαις. Α Βγ. 1360.

αἰσχυρόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν, ἐν συνουσία.

Αἰσώπειον αἷμα, ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναρρομένων· οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπέκτειναν τὸν Αἰσώπον οἱ Δελφοί. Αἰσώπειον οὖν αἷμα ἐπὶ τῶν δυσσποροῦντοισι ὀνειδίσει καὶ κακοῖς συνεχομένων· Δελφοῖς γὰρ συνέβη τὸ δαιμόνιον ὀργισθῆναι ἀδίκως ἀνελεῖσιν Αἰσώπον.

Αἰσώπος Μιθριδάτου ἀναγνώστης ἔγραψε περὶ Ἑλένης, ἐν ᾧ φησὶ Πᾶνη ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη, ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἄστερίτην λίθον εὐρίσκεισθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται· ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα. ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώμιον.

Αἰσώπος Σάμιος ἢ Σαρδιανός· Εὐγέιων δὲ Μεσημβριανὸν εἶπεν, ἄλλοι Κοτυαῖα Φρόγα. ἐγένετο δὲ λογοποιός, ὃ ἔστιν εὐρετής λόγων καὶ ἀποκριμάτων. διέτριψε δὲ κατὰ Κροίσῳ φιλούμενος, τοῖς χρόνοις πρὸ Πρωταγόρου, ὃς μεσοῦν ἐπὶ τῆς μ' Ὀλυμπιάδος. ἔγραψε τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα ἐν βιβλίοις β'. μᾶλλον δὲ τινὲς φασὶ τὸν Αἰσώπον ἀποκριμάτων γεγραμέναι μόνον· ἐν γὰρ Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι, ὑπ' αὐτῶν

κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριμῶν καλουμένων πετρῶν, κατὰ τὴν νθ' Ὀλυμπιάδα, οἰκέτην δὲ γενέσθαι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ, ἄλλοι ἀνδρὸς τινος Σαμίου Ἰάδμονος, οὗ τινὸς καὶ ἡ Ῥοδιῶπις δούλη ἦν, ἣν ἑταίραν γενομένην, Θραῦσαν τὸ γένος, Χάριξος δ' ἀδελφὸς Σαφροῦς ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἐξ αὐτῆς γενεῆ...

Αἰσώπος ὁ τῶν μύθων ποιητής, Σάμιος, δοῦλος οὐ τὴν τύχην μᾶλλον ἢ τὴν προαίρεσιν, οὐκ ἄφρων μὲν οὐδὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἀνήρ. ὃ γὰρ ὁ νόμος οὐ μετεπίδου πυρροσίας, τούτῳ προσῆκον ἦν ἐσκιωγραφημένας τὰς συμβεβῆλας καὶ πεποικιλμένας ἠδονῆ καὶ χάριτι παραφέρειν, ὥσπερ καὶ τῶν ἰατρῶν οἱ μὲν ἐλεύθεροι τὸ δέον ἐπιτάττουσι, ἐὰν δὲ τις οἰκέτης γένηται τὴν τύχην καὶ τὴν τέχνην ἰατρός, πράγματι ἔχει κολυκεῦν ἅμω καὶ θεραπεύειν τὸν δεσπότην ἀναγκαζόμενος (Iulian. or. 7 p. 207). ὅτι Αἰσώπον ἀπὸ δείπνου βυδίζονθ' ἐσπέρας, Θραστῆ καὶ μεθύσει τις ὑλάττει κύων. κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν "ὦ κύων κύων, εἰ νῆ Δε' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν πυροῦς πρίαιο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκεῖς" (A Vesp. 1392).

αἴτημα ἢ ἐπιθυμία. Δαβὶδ (Ps. 105 15) "καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν."

αἰτήσασθαι τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος Τέτρη "ἦν ἂν τις ὑμῶν παιδίον ἠτήσασθ' ἢ κέχρηκεν, ἄνδρες γλυκύτατοι." καὶ ἐν Ὑμνίδι "οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος."

αἴτης ὁ ὀρηκτικός.

αἰτήσιος ὁ αἰτῶν.

αἰτήσις. παρὰ Ἀριστοτέλει αἰτήσις ἐστὶ τοῦ ἐναντίου ἢ ἐν λόγοις παραγωγῆ, τὸ λαμβάνειν τι παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου, καὶ μετὰ ταῦτα πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου δεῖξαι τὴν ἐναντιολογίαν τῶν ἀποκρισεων.

αἰτηταὶ οἱ παρὰ τινὸς τι αἰτοῦντες. "οἱ δὲ Ῥόδιοι τῷ Περσεῖ οὐκ αἰτηταὶ τῆς εἰρήνης μᾶλλον ἢ δότι οὗτοι ὑπερήφανα τοῖς Ῥωμαίοις διελέχθησαν" Dio Cass. fr. 66 2.

αἰτία ἢ χυρδῆ.

αἰτία. καὶ Πανταίτια.

αἰτίζων ποιητικῶς (Hom. p 222) "αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λήβητας."

αἴτιον. ὅτι τετραχῶς τὰ αἴτια, ὡς ὕλη, ὡς εἶδος, ὡς τέλος, ὡς ποιητικόν. καὶ τῶν

αἰτίων τὰ μὲν προκαταρκτικά, τὰ δὲ συνεργὰ ἢ συναίτια, τὰ δὲ τελικά.

αἰτιῶδες ψεῦδος ἦτοι ὁ ἀπὸ ψεύδους ἄρχεται, ἢ μὴ εἰς ἀκόλουθον λήγει, ἢ ἔχει τῷ λήγοντι τὸ ἀρχόμενον ἀνακόλουθον. οἶον, διότι νύξ ἐστι, Αἰὼν περιπατεῖ (Diog. L. 7 74). σύνταξις "οἱ δὲ πεφευγότες ἦσαν ἀπὸ τῆς Μυσίας αἰτίαις τοιαῖσδε."

αἰτιῶμαι δοτικῇ· "τί ἦρῖν αἰτιῶ ὡς αἰτίοις;" αἰτιατικῇ δὲ "εἰ μὴ καὶ τὸν ἑαυτὸν αἰτιῶτό τις."

Αἰτναία πῶλος ἢ μεγάλη· (S. OC 312) "Αἰτναίως ἐπὶ πώλου βεβῶσαν."

Αἰτναῖον πῦρ τὸ Σικελικόν, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ λεγομένου Αἰτνη. καὶ αἰτνίζοντος.

Αἰτναῖος κύνθαρτος (ΑΡακ. 72) ὁ μέγας, διότι καὶ τὸ ὄρος μέγα. "Ἀρισταῖον μόνον τὸν γίγαντά περιωθῆναι φασί, καὶ οὔτε πῦρ οὐράνιον ἐπ' αὐτὸν ἦλθεν οὔτε Αἰτνη πιῖζει αὐτόν."

Αἰτνη ὄρος Σικελίας.

Αἶτος ὄνομα κύριον.

αἰτούμενος κυχράμενος. Μένανδρος "Υμνιδι "οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, ἀλλὰ λοιπὰ αἰτούμενος." τὸ μὲν αἰτῶν εἰσαεὶ ἔξων, τὸ δὲ αἰτούμενος λαβῶν αὐθις ἀποδώσων.

αἰτῶ αἰτιατικῇ. αἰτούμαι.

Αἰτωλίω χώρῳ. Αἰτώλιος. Αἰτωλὸς ὁ ἀπὸ Αἰτωλίας.

αἰ Φηρητιῦδαο (Hom. Ψ 376) πατρωνυμικόν.

αἰφνης ἐξαίφνης.

αἰφνίδιον αἰφνιδίως.

αἰ χάριτες γυμναί, ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ φανερώς χαρίζεσθαι, ἢ ὅτι οἱ ἀχάριστοι τὸν ἑαυτῶν κόσμον περιήρηνται.

αἰχθήτην (Hom. Ω 97) ὠρμήθησαν.

αἰχμαλωτίζω καὶ αἰχμαλωτεύω αἰτιατικῇ.

αἰχμάλωτος.

αἰχμύσσοσι (Hom. Α 324) δορατομαχῆσουσιν.

αἰχμή ἢ ἐπιδορατὶς, ὁ σίδηρος τοῦ δόρατος.

αἰμηγῆς πολεμικός.

αἰψα θῦττον· "λάξο, τιμήεσσα Κυθηραῖς, ἑμινοπόλοιο αἰψα τᾶδε κλειτοῦ δῶρα Λεωνίδεω" ἐν ἐπιγράμμασι (ΑΡ 6 190).

αἰψα ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ "Ὀμηρος (τ

360) "αἰψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγῆ-
ρύσκουσιν."

αἰψηρήν ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, ταχέως· (Hom. β 257) "λῦσαν δ' ἀγορῆν αἰψηρήν," οὐκ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. καὶ αἰψηρός ὁ ταχύς, ἀπὸ τοῦ ψαίρειν, ὃ σημαίνει τὸ ταχύνειν.

αἰῶ ἀκούω.

αἰῶν ὁ φωταῖος μινεὸς, ἢ χρόνος αἰδῖος. σημαίνει δὲ ἔ. αἰῶν καὶ ὁ παρὼν βίος· Λαβίδ (Ps. 89. 8) "ὁ αἰῶν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου."

αἰῶνα ζωήν, βίον· Σοφοκλῆς (Trach. 2) "ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν θάνη τις, οὐτ' εἰ χρηστός οὐτ' εἰ τω κακός. ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν καὶ πρὶν εἰς Ἄδου μολεῖν ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν."

αἰωνάριος ὁ ἰανουάριος μῆν. οὕτως Λογγίνος αὐτὸν ἐρημεῦσαι βιάζεται, ὡσαεὶ αἰῶνος πατέρα. cf. v. ἰανουάριος.

αἰωνίζει διὰ παντὸς μένει.

αἰῶρα ἀγρόνη, ὑψωσις, ἔπαρσις. (Babrius 19) "ὡς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ', ἀλλ' ἔκαμνε πηδῶσι, οὐδὲν κρεμιστῆς σχοῦσαι πλείον αἰῶρας, παρηλθεν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην."

αἰωρηθέντες (Herodot. 6 116) ἀντὶ τοῦ μετέωρισθέντες.

αἰώρημα.

αἰωρήσεις κρεμύσεις.

αἰωροῦνται κρέμνται. "εἰς ὃν τὰ τῶν Καρχηδονίων αἰωρεῖται πράγματα."

Ἀκαδήμεια. γυμνάσιον ἦν ἐν Ἀθήναις, προὔστειον Ἀλωῶδες, ἐν ᾧ διέτριβε Πλάτων, ἀπὸ Ἐκαδήμιον τινὸς ἥρωος ὀνομασθέν. πρότερον δὲ διὰ τοῦ Ἐκαδήμεια ἔκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1003) "ἀλλ' εἰς Ἐκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορῖαις ἀποθρέξεις, στεφανωσόμενος καλῶν λευκῶ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου, μιλᾶκος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης, ἥρος ἐν ὥρῃ χαίρων, ὑπόταν πλάτανος πετέλα ψιδυρῆ."

Ἀκαδήμεια. τρία ὑπῆρχον γυμνάσια, Ἀνέκιον Κυνόσαργες Ἀκαδήμεια. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὴν Ἀκαδήμιον. καὶ οὐδετέρως Ἀκαδήμειον. λέγεται δὲ Ἀκαδήμεια ἢ τῶν φιλοσόφων διατριβή.

ἀκαθαίρετος ἀκατάβλητος· "πύργος ἀκαθαίρετος."

ἀκάθαρτος ἀμαρτητικός· ἀκάθαρτος

γὰρ τὴν ψυχὴν ὃ γε κακός, καθαρὸς δὲ ὁ ἰαντικός.

ἀκάθεκτος ἀκατάσχετος· "ἦν γὰρ ἀκάθεκτος ὁρμὴ περὶ αὐτὸν διὰ τὰς τῶν Περσῶν ἐπάρσεις."

ἀκαθοσίωτον ἄνομον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον.

ἀκαίτη ῥάβδος θαλαττία (ἀν Θεσσαλική).

ἄκαινα μέτρον δεκάπουν. ἔστι δὲ ῥάβδος δι' ἧς κεντοῦσι τοὺς βόας, ὡς τῶν Πελασγῶν τοῦτο εὐρόντων. cf. sch. Apollon. Rh. 3 1323.

ἄκαιρος ὁ μὴ ἔχων καιρόν. καὶ "ἄκαιρος εὐνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει." Ἰππόλιτος φασὶ ταύτην εἰπεῖν πρὸς Φαίδραν φάσασσαν φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτόν.

Ἀκακήσιον ὄνομα ὄρου.

ἀκάκητα ὁ Ἐρμῆς.

ἀκακία ἡ ἀγαθωσύνη. καὶ ἡ λατρικὴ βοτάνη.

Ἀκάκιος ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως αἰδέσιμος ἦν ὡς οὐκ ἄλλος τις· ὀφθαλμοτρόφος γὰρ γεγονώς καὶ καλῶς τὰ τῶν ὀφθαλμῶν διοικῶν πᾶσιν ἐφαίνετο καθ' ἡδονήν. καὶ δὴ καὶ τῷ βουσιλεῖ Λέοντι συνήθης γεγονώς ὑπερφανῶς ἤρεσκε, καὶ τούτῳ πρώτῳ αἰεὶ πάντα ἀνεκοινοῦτο τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια, καὶ ὅτε τὴν βουλὴν ἤθροιζε, συνεκάλει καὶ τοῦτον, καὶ τῆς σκέψεως ἀρχὴν ἐξ αὐτοῦ κύσας ἐτίθετο. ὃς Ἀκάκιος τὴν τοῦ Λέοντος τοῦ Μακελλῆ ὠμότητα συνιδῶν πρὸς τοὺς τι λεπήσαντας, καὶ τὸ ἦθος ἀκριβῶς τὸ ἐκείνου φηρούσας, ὅτι τοῖς ἐπαινοῦσι μόνον ὑπάρχει εὐάλωτον, ἐπετήδευε πάντα τὰ ἐκείνου θαυμάζειν. τοιγαροῦν πειθῆριον αὐτὸν εἶχεν ἰοίμῳ, τὸν τε θυμὸν αὐτοῦ ῥαδίως κατέστειλεν, καὶ πολλοῖς προσκεκροκόσι τὴν σοτηρίαν ἐπραγματεύετο, καὶ τοὺς ἐξορίαν αἰδῶν ἔχοντας ἀνεκαλεῖτο πρὸς τὴν πατρίδα. σέτος μετὰ θάνατον Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως σπουδῆ Ζήνωνος ἱερῶσαι προεβλήθη· ὃς ὢν ἀρχικὸς καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας ἐφ' ἑαυτὸν ποιήσας πεφροντισμένος τῶν ἐν αὐταῖς ἐκκληρωμένων ἐποιεῖτο ἱερὰ κηδεμονίαν, οἱ εὐμαριστοῦντες ἐν γραφαῖς ἀνέθηκαν αὐτὸν κατὰ τοὺς εὐκτηρίους οἶκος. ἐπίπερ οὖν ἀθρόον ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἐδείχθησαν αὐτοῦ εἰκόνες, ὧσθησαν τινες κενοδοξοῦντα τὴν ἀνάθεισιν προσεταχῆναι, οὐ μικρὰν ἔχοντες τῆς ὑπονομίας

πίστωσιν τὴν ἐκ ψηφίδων γραφὴν δημοεργηθεῖσαν ἐν τῇ πρὸς τῷ νεωρίῳ ἐκκλησίᾳ. τοῦ γὰρ ἔργου παντὸς ἐπὶ Γενναδίου τελεσθέντος, εἰς τὸν ἐπιφανῆ τόπον ἐξετύπωσαν αὐτὸν τοῦ νεώ, καὶ μεταξὺ τοῦδε τὸν σωτήρα λέγοντα τῷ Γενναδίῳ 'λύσον τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοῦ μετὰ σὲ ἐγεῖρώ αὐτόν.' ἐκ τῶν τοιούτων οὖν εἰκόνων Ἀκάκιος, εἰ καὶ εὐμετάδοτος ἦν καὶ προστατικός, ἀλλὰ δοξομανῆς ἔδοξεν ὑπάρχειν.

Ἀκάκιος ῥήτωρ δεινότατος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, ὃς ἐπεκάλει τὸν Ἰουλιανὸν καὶ διεμέμεφετο τὰς κρίσεις αὐτοῦ σὺν Τουσκιανῷ τῷ ἐκ Φρυγίας, καὶ αὐτῷ ῥήτορι ὄντι δεινῷ.

ἀκαλανθίς εἶδος ὀρνέου. ἡ ὁ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίζιμους, ὑλάκτεῖν δὲ τοὺς ξένους. sch. A Av. 873, Pac. 1078.

ἀκαλαρρείτης ὁ ἡσύχως ῥέων ποταμός· (Hom. τ. 434) "ἔξ ἀκαλαρρείτου βαθυρόου Ὠκεανοῦ."

ἀκαλήφη ἡ ἄκανθα, ἡ κνίδη· "παυσάμενον τῆς δυσκολίας ἀπὸ τῆς ὀργῆς τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι" (A Vesp. 916). ἀκαλήφη ἡ κνίδη, καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, ἧτις ἐστὶ κογχυλιδίων τι. Ἀριστοφάνης Φοινίσσις "εἰκὸς δὴ που πρώτων ἀπάντων ἦρνα φθῆναι καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας." Φερεκράτης Ἀδομοβλοῖς "ἡ τὴν Ἀκήφην ἀνιερὸν γ' ἦν τὸ κακῶς ἄδοντος ἀκούειν· βουλοίμην γὰρ κῶν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρέον ἐστεφανῶσθαι." τὰς δὲ θαλαττίας καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφας φησὶν ἐν τῷ α' περὶ ζῴων καὶ Θεόφραστος ἐν ζ' φυτικῶν.

ἀκαλλιέρητον θῦμα ἀκόσμητον.

ἀκαλὸς ἡσύχος, ἀπὸ τοῦ ἡκα τὸ ἠρέμα καὶ ἡσύχως, ὅθεν παράγωγον ἡκυλὸς ὡς πέμπω πέμπελος, καὶ κατὰ συστολὴν ἄκυλος.

ἀκάμυντα ἀκαταπόνητον· (AP 6 168) "βοτρύνων ἀκάμυντα φυτῶν λωβήτορι κάπρον."

Ἀκαμαντὶς καὶ Ἀκάμας. μία τῶν ἱφυλῶν, ἀπὸ Ἀκάμαντος τοῦ Θησέως. Ἡαγρ. ἀκάματα ἀντὶ τοῦ ἀκαμάτιος καὶ ἀδαιλίπτως. ἡ οὐ κεκηκόςτης. Σοφοκλῆς (El. 164) "ὄν ἐγωγ' ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος τάλαινα."

Ἀκαμάτιος Ἡλιουπολίτης, ἐπιεικέστερος τῶν ἄλλων πολιτῶν, οὕτω δὲ ἰδιωτικῶς εἶχεν ὥστε οὐδὲν προμαθῶν οὐδὲ ἐπιμαθῶν

τῶν ἐς λόγους ἠκόντων οἷους δὴ τινὰς ἤξιον καλεῖσθαι φιλόσοφος, καὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ πρὸς ὑπαντας ἑαυτὸν κατεμήνυε. καὶ οὐδὲ τῶν Ἑλισπολιτῶν ἄλλος οὐδεὶς αὐτὸν ἐπώνομαζεν ἢ τὸν φιλόσοφον. τοῦτο μὲν τοίνυν ὄνειδος ἔστω τῆς ἀνθρωπίνης ἀπαιδευσίας· παραγεγονότων δὲ ἡμῶν εἰς Ἑλισπούλιν ἀπέσθη τοῦτο σχεδὸν τὸ πλάσμα τῆς Ἀκαματίου φιλοσοφίας. ἡβούλετο δὲ τις εἶναι καὶ τῶν ἱεροσκόπων· τοῦτο μόνου τοιαῦτα περιλαβεῖν, ἄλλως τε καὶ πρὸς ἰδιώτας. Damasc.?

ἀκάματον πῦρ σφοδρόν· Ὅμηρος (E 4) "δαῖε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ."

ἀκαμπίας ὁ εὐθύδρομος. καὶ ἀκάμπιος δρόμος ὁ μακρὸς καὶ δι' εὐθείας περιπάτος.

ἀκάνθα τὸ φυτὸν, καὶ ἡ ῥάχισ τοῦ κήτους· "τὸ δὲ θηρίον ὀρηγὴ βίαία προσπεσὸν διακόπτει τῇ ἀκάνθῃ τοὺς δεσμούςς." καὶ ἐπὶ τῶν ἀφῶνων καὶ ἀμούσων παροιμία "Ἀκάνθιος τέττιξ."

ἀκάνθα ἡ ἁμαρτία. Δαβὶδ (Ps. 32 4) "ἐν τῷ ἐμπραγῆναί μοι ἀκάνθαν," ὡς ἄχρηστον βλάστημα καὶ ὡς κεντεῖν πεφυκός.

ἀκάνθιας οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος ἀπὸ τοῦ ἡχεῖν ἐν ἀκάνθαις, ὡς περ καὶ ὁ ἀχέτας οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ ἡχεῖν.

ἀκαπήλευτον ἄδολον, καθαρὸν, ἀραδιούργητον.

ἀκαρ ἄντι τοῦ μικρὸν ἢ οὐδέν. οὕτως Ἀντιφῶν.

ἀκαρές βραχὺ, ὀξύ, ὃ ἐχ' οἶοντε κείρῃ. Ἀριστοφάνης (Vesp. 719) "ἐκ οἶδ' ὄπη ἐγκεκύκλησαι, ὃς πολλῶν ἄρχων οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ἃ φέρεις ἀκαρές. καὶ τοῦτ' ἐρίω σοι ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν αἶε, τοῦ ζῆν ἐνεχ', ὡς περ ἔλαιον· βούλονται γὰρ σε πένητ' εἶναι."

ἀκαρῆ ἀκαρῶς, ἐν βραχεῖα ὄρα, ἐν ἀτόμῳ, ἐπίρρημα. ἐν ἀκαρεῖ δὲ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (244) "γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ" ἤτοι ἐλαχίστῳ, ὃν οὐκ οἶόν τε διακείρῃ καὶ κόψαι διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριχῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων καρῆναι. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τὸ ἀκαρῶς, ἀφ' οὗ τὸ ἀκαρές ἐπίρρηματικὸν ὄνομα.

ἀκαριαῖον μικρὸν, βραχὺ, ῥοπή. καὶ ἀκαριαῖος ὁ βραχὺς καιρὸς. ἀκαριαῖον τὸ μὴ δυνάμενον καρῆναι, ἢ τὸ οἶον ἀκέφαλον διὰ σμικρότητα, ἢ ἀδιόστατον κατὰ μέγεθος καὶ οὐδ' ἀρχὴν ἔχον, ὅτι κάρη ἢ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσάν τινι, ὅθεν καὶ κέρατα. καρῖ δὲ τῷ ἐκ Καρίας.

ἀκαριαῖος ὁ βραχύτατος· "ἀκαριαῖος ὁ ἀνθρώπινος βίος, καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἔξετάσθμεν" (M. Anton. 11 18).

Ἀκαρνᾶνα· "ἐγὼ δὲ ἄγαμαι τοὺς ἄνδρας, τὸν δὲ Ἀκαρνᾶνα μέγιστον καὶ πρὸ τούτων" (cf. v. ἄγαμαι). καὶ Ἀκαρνᾶνες· ζῆται ἐν τῷ ἀπαλοῦντες.

ἀκαρπότερος ἀγρίππε, ἐπὶ τῶν πάντων πενομένων· Λύκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἄγριππον καλοῦσιν.

ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου, ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων. λέγονται δὲ τὰ εἰς τὰ ὄστρακα φυτεῦμενα.

Ἄκας ποιητὴς τραγῳδίας. cf. v. Σάκας.

Ἄκαστος· "ὃ δὲ Ἄκαστος λόχον... κατέστη." ζῆται ἐν τῷ Ἀταλάντῃ.

ἀκατάβλητον ἀήτητον, παρὰ τὸ μὴ καταβάλλειν. τοῦτέστι τὸν μηδενὶ καταβαλλόμενον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1229) "οὐ γὰρ πω τότ' ἐξηπείστατο Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον."

Ἀκαταῖος ἵππος ὀνομασμένος.

ἀκαταιτίαιος ὁ ἀναίτιος.

ἀκαταλήκτως ἀκαταπαύστως.

ἀκαταλλήλως ἀναρμωδίως.

ἀκαταμάχητος ἀκαταπόνητος.

Ἀκάτειρα ὄνομα πόλεως.

ἀκατεύναστος ἀκοίμητος.

ἀκάτιον εἶδος πλοίου ἀλιευτικοῦ.

Ἀκατίροι ἐθνικόν. "ὡς περ καὶ οἱ Σαργούροισι ἐλαθέντες κατὰ ζήτησιν πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὐννοῖς ἐγένοντο." cf. v. Ἀβαρις. ἀκατονόμαστος ὁ μὴ ὀνομασμένος.

ἀκαχεῖατο (Hom. M 179) ἐλυπῆντο, καὶ ἀκαχίζεο (Z 486) λυποῦ.

ἀκαχημένη λυπουμένη, καὶ ἀκαχήμενον οὐδέτερον.

Ἀκαψις ὄνομα πόλεως.

ἀκεανός εἶδος ὄσπριου.

ἀκειόμενος θεραπευόμενος.

ἀκειρεκόμενος ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος.

ἀκεῖσθαι θεραπεύειν.

Ἀκελιμᾶς (an Ἀκελῆς ὄνομα ποταμοῦ).

ἀκενόσπουδον: "παρὰ Διογῆτες ἔμου-
θον τὸ ἀκενόσπουδον καὶ τὸ ἀπιστητικόν"
φησὶ Μάρκος ὁ φιλόσοφος βασιλεὺς (16).

ἀκέραιον ἄκακον, ὀλόκληρον, καθαρὸν.
σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔξω κήρας, κατὰ τροπὴν
τοῦ η εἰς ε.

ἀκέραιον συνειδός τὸ καθαρὸν καὶ
εὐκρινές. Δαμιάσιός φησιν "οὐδὲν γὰρ εἶναι
(ἀπ ἦν) τῶν ἀνθρωπείων ἀκεραίου συνειδότης
ἀντύξιον. δεῖ δὲ τὸν εὐσχήμονα τρόπον συν-
διαιτῶσθαι τοῖς πέλας. εἰ καὶ ἐναντίον εἴη
τῷ φαινομένῳ τὸ ἀληθινὸν ἀγαθόν, μηδέ-
ποτε ἐκεῖνο τούτου ἐπίπροσθεν ἕγειν, μηδὲ
ἄλλο ὅτιοῦν. περὶ πλείονος ποιῆσθαι τῆς ἀλη-
θείας, μήτε κίνδυνον ἀγῶνός ἐπιφερομένου
μήτε ὄκνη ἀποστρεφόμενον ἔργον ἐπίπονον,
μηδὲ κέρδος ἐπαῖνον ἀδίκου, μηδὲ συνήθειαν
φιλίας, μηδὲ συγγενείας τινὸς ἀνάγκη."

ἀκέραιος ὁ ὀλόκληρος. "ἀκέραιοι ὄντες
καὶ οὐ προσδεχομένοις ἐπιγινόμενοι τῆς γῆς
ἐκράτου." καὶ αὐθις "τὸ δὲ μέλι, ὅτε οὐκ
ἀκέραιον οὔτε ἀπὸ ἀκανθῶν ἀλλ' ἀπὸ ἐρπετῶν
συμπεπορισμένον, ἀνέστρεψε τὰ σπλάγγνα."
Πολύβιος (15 11) "τοὺς μὲν γὰρ ἀητήτους
ὄντας ἔξ ἀκεραίου διαγωνίσασθαι πρὸς σφᾶς"
ἀντί τοῦ ἔξ ἐκόλου. (id. 3 70) "Θέλων ἀκε-
ραίους χρῆσασθαι ταῖς τῶν Κελτῶν ὀρμαῖς"
ἔξ ὀλοκλήρου. καὶ αὐθις "οὐ δυνάμενος δὲ
πίθειν ἔξ ἀκεραίου διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ
ἀπραγίαν τῆ προειρημένου βασιλέως, ἠναγκά-
σθη φ' ἑάλυα προτείνει. καὶ δὴ συγκατέ-
θετο βοιθήσειν ὁ Σέλευκος:" καὶ αὐθις "ἔ-
βουλόμενοι ἀκέραιον ἐπενεγκεῖν τὴν φήμην
αὐτοῦ, ἤρξαντο διασύρειν αὐτόν."

ἀκεραιόσυνη. ἀκερισύνη δέ.

ἀκερδῆς χάρις ἢ μὴ δεόντως διδομένη,
ἧς φαῖλον τὸ κέρδος. (Soph. OC 1483) "μηδ'
ἄλυστον ἀκερδῆ χάριν ἀντ' ἰδὼν μετὰ σοχομί-
πως."

ἀκερσεκόμης ὁ καὶ ἀκειρεκόμης, ὁ τὴν
κόμην μὴ χειρόμενος.

ἀκερως βεθύς ὁ μὴ ἔχων κέραια. καὶ
ἕκτερον οὐδέτερος, μονόπτωτον.

ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι ἰύσασθαι· ὅθεν
Ἄττικοὶ τὴν ἠπήτριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν.
"ἀνὴρ ἦν ἐν τῇ Γαλειώτιδι δεινὸς λύσεις τε
νόσων εἰπεῖν καὶ ὠρίων ἀκαρτίας· ἀκέσασθαι
καὶ ἀγονίαις καὶ ἀκαρπείαις διὰ τινῶν ἱερθε-
γῶν ἐπινοῆσαι τε καὶ δοῦναι μεταβολὰς καὶ
πῶς εἰς εὐπορίαν ἀγαθὰς ὁδοὺς. τοῦτον ἔς

Κρήτην ὁ Μίνως καλεῖ, φασὶν, ἐπὶ δώροις,
ἵνα τοῦ Γλαύκου τὴν ὑμνοσμένην ἀπώλειαν
ἀνιχνεύσῃ."

Ἀκεσίας ἰάσατο, ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖ-
ρον ἰωμένων. ἔοικε δὲ ὁ Ἀκεσίας πρὸς τὸ
χεῖρόν τινα θεραπεῦσαι.

Ἀκεσίλαος ὄνομα κύριον.

ἀκέσιμον θεραπευτικόν.

ἄκεσιν ἴασιν.

Ἀκέσιος Ναυατιανῶν ἐπίσκοπος, ὃς πα-
ρῆν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἡ-
ρώτα αὐτὸν εἰ δέχεται τὰ τῆς συνόδου, τὸν
τε ὅρον τῆς πίστεως· καὶ τὸν ὀρισμὸν τῆς
τοῦ πάσχα ἑορτῆς. ὃ δὲ συγκατέθετο. ἐπα-
νερομένου δὲ τοῦ βασιλέως διὰ τί οὐκ χω-
ρίζει, ἐκεῖνος τὰ ἐπὶ Δεκίου γερόμενα κατὰ
τὸν διωγμὸν ἐδίδασκε καὶ τὴν ἀκριβείαν τοῦ
ἀσθηροῦ κανόνος, ὡς ἄρα σὺ χρὴ τοῦς μετὰ
τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκότητας ἀμυρτίαν ἦν
πρὸς θάνατον καλοῦσιν αἱ θεῖαι γραφαί, τῆς
κοινωνίας τῶν θεῶν μυστηρίων ἀξιοῦσθαι,
ἀλλ' ἐπὶ μετάνοιαν μὲν αὐτοὺς προτρέπειν,
ἐλπίδα δὲ τῆς ἀφέσεως μὴ παρὰ τῶν ἱερέων
ἀλλὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐκδέχεσθαι τοῦ δυνα-
μένου συγχωρεῖν τὰ ἁμαρτήματα. ταῦτα εἰ-
πόντος τοῦ Ἀκεσίου ἐπειεῖν τὸν βασιλέα
"Θές ὦ Ἀκέσιε κλιμακα, καὶ μόνος ἀνάβηθι
εἰς τὸν οὐρανόν." τοῦτων οὔτε Εὐσέβιος ὁ
Παμφίλων οὔτε ἄλλος τις ἐμνημόνευσεν· ἐκεῖ-
νοι γὰρ πολλὰ παραλείπουσιν ἢ προσπάσχον-
τές τισιν ἢ προσώποις χαριζόμενοι. ἔτω λέ-
γει Σωκράτης ἐν ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ (110).

ἀκεσίπονον θεραπευτικόν.

ἀκέσματα ἰύματα, θυγίσματα. "ἦ δὲ
λαθοῦσα τὴς φυλακῆς ἄμα τῇ θυγατρὶ ἀνέ-
δραμεν, ἀκεσμα τῆς ἐσομένης ἐνδειας ἐπιφε-
ρομένη." καὶ ἀκεσμόν ἰατρείαν.

ἄκεσσα Ῥωμαϊκὸν τι μηχανήμα, ἐκ δέν-
δροτομίας πρὸς ἐρυμνότητι κατασκευαζόμε-
νον. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐξνήθεσαν τὴν λεγομένην
ἄκεσαν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ. δένδροτομήσαν-
τες γὰρ ἀλλεπάλληλα στελέχη τῇ ξυνοθήκη
καταστορέσαντες ἀπετείχισαν, ὡς ἐνήν, τὴν
ἐνθῆνδε πορείαν τῆς πόλεως." cf. v. ἄγεστα.

ἀκέστας ἰατρούς. καὶ ἀκέστωρ ἀκέ-
στορος ὁ ἰατρός.

Ἀκεσῶ ὄνομα κύριον θηλυκόν.

ἀκεσῶδνον θεραπευτικὸν τῶν ὀδονῶν.

ἀκέφαλος αἰρεσίς τις, ἧς ἦν Σεβήρος
ἔξαρχος. ἔστιν ἐν τῷ Εὐτυχῆς.

ἀκέφαλος ὁ ἄτιμος. καὶ παροιμία "ἀκέφαλος μῦθος." ἐπὶ τῶν ἀτελεῶν λεγόντων εἴρηται ἡ παροιμία.

ἀκέων ἡσυχάζων. παρ' Ὀμήρῳ κατὰ μεσότητα ἐξηγεῖται, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡσυχίας. καὶ ἐν ἄλλοις (φ 89) "ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι."

ἀκὴ ἀκμή σιδήρου. καὶ ἀκὴν ἡσυχίαν. Ἀκὴ πόλις ἐν Φοινίκῃ, ἣν οἱ μὲν τὴν νῦν Πτολεμαῖδα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι, Δημήτριος δὲ οὐ τὴν πόλιν ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν.

ἀκὴ δέσεν (Hom. Ξ 427) οὐκ ἐφρόντισεν.

ἀκὴ δέστοι μηδεμιᾶς φροντίδος τυχόντες, ἢ ἀκῆδεντοι καὶ ἄταφοι. καὶ ἀκῆδέστωσ ὁμοίως.

ἀκῆδῆς ἄταφος, ἀμελής. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς ἑαυτῶν πολεμίους ἀκῆδῆς οὐχ ὑπέμειναν παριδεῖν." καὶ ἀκῆδῶσ ἀντὶ τοῦ ἀτάφως. "ἰδὼν ναυηγῶσ σῶμα ἐροισμένον ἀκῆδῶσ καὶ ὀλιγῶρως παρελθεῖν οὐκ ἐτόλμησα, ἀλλ' ἔθανα τὸν τεθνεῶτα, θέαμα τῷ ἡλίῳ οὐδαμῇ φίλον ἀποκρύπτων ἀνθρωπίνῳ θεοσμίῳ." λέγεται καὶ ἀκῆδῆς ἐν μυθικοῖς. "πιρῆ μὲν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμῆροισιν ἀκῆδῆς." καὶ αὐθις "διαλύει τὸν τάφον ἀκῆδῶσ καὶ ἀνοίκεται, καὶ ἀπὸ τῶνδε τῶν λίθων ἀνίστησι πύργον. ἐκεῖθεν ἐάλω ἡ πόλις."

ἀκῆδία ἡ ῥαθυμία, ἀκῆδῶν, λύπη. Δαβὶδ. (Ps. 142 4) "καὶ ἠκῆδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου."

ἀκῆκοα, αἰτιατικῆ, ἠνωτίσθην. καὶ εἰσακῆκοα.

ἀκῆλητον ἄτελεκτον, ἀπηνῆ. ἐν ἐπιγράμματι περὶ Ὀρφείως (AP 7 9) "ὅς καὶ ἀμειλίκοιο βαρῶν Κλυμένιοιο νόημα καὶ τὸν ἀκῆλητον θυμὸν ἔδειξε λύρα."

ἀκῆλίδωτον ἄσπιλον, ἀκῆρατον. ἀκῆλιδότερος δέ.

ἀκῆματα λάματα. καὶ ἄκῆ πόνων τὰ λουτρὰ. καὶ κόπον μὲν θαλάττη λύουσιν, ἢ μάλιστα τοῖς νεύροις ἐστὶ πρόσφορος, ἀναχαλῶντες δὲ τὰς τῶν μυῶν συντάσεις, εἰτ' ἐπαλείφοντες λίπα πρὸς τὸ μὴ ξηρανθέντος τοῦ ὕδατος ἀπεσκληρυνμένα γίνεσθαι τὰ σώματα. Athen. p. 24c.

ἀκῆν ἡσυχῶσ.

ἀκῆρατον ἀκέραιον, ἄφθαρτον, ἀθάνατον. καὶ Ὀμηρος (ι 205) "ἠδὲν, ἀκῆράσιον, θεῖον ποτόν."

ἀκῆρατος ἄφθαρτος, ἀπαθῆς, ἀκέραιος. ἀκῆρωτος δὲ ὁ δίχα κηροῦ.

ἀκῆρυκτὶ ἄνευ κῆρυκος. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες ἀκῆρυκτὶ πόλεμον αὐτοῖς ἐψηφίσαντο." "ἀκῆρύκτως ἐμίγνυντο" παρὰ Θουκυδίδῃ (1 extr.), τουτέστιν ἄνευ κῆρυκείου, ὡς πρὸς φίλους δῆθεν. οἱ γὰρ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀπίοντες ἀσφαλείως ἔνεκιν, ὅσοι ἐβάλλοντο, μετὰ κῆρυκείου ἀπῆσαν, οὓς ἀνόσιον ἠγοῦντο καὶ ἀσεβεῖς κακοουργεῖν.

ἀκῆχέδαται (Hom. P 637) λυποῦνται.

ἀκίβδηλον καθαρόν. "καὶ ἀκίβδηλος φασὶν εἶναι τοὺς σπουδαίους, φυλακτικούς τε εἶναι τοὺς ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ περὶ αὐτοὺς παριστάνα διὰ παρασκευῆς δυναμένους τῆς τὰ φαῦλα μὲν ἀποκρυπτούσης, τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἄγαθὰ φαίνεσθαι ποιούσης ἀπλάστως. περιηρηκέναι γὰρ ἐν τῇ φωνῇ τὸ πλάσμα καὶ τῷ εἶδει." Diog. L. 7 118.

Ἀκιδάλια ὄνομα κρήνης.

ἀκίδας τῶν βελῶν τὰς ὀξύτητας. καὶ ἀκιδωτῶν τὸ ἔχον ἀκίδας.

ἀκιδνόν τὸ ἀσθενές. καὶ ἀκιδνότερον. Ὀμηρος (σ 130) "οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο."

ἀκικυς ὁ μὴ ὀξύς. καὶ ἐστερημένος δυνάμεως.

ἀκιμον ἀθεράπευτον.

Ἀκιμος ὄνομα κύριον.

ἀκίναιδος ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα, ὁ σώφρων. καὶ ἀκίναϊδα.

ἀκινάκης μικρὸν δόρυ Περσικόν. Harp.

Ἀκίνασις ὄνομα τόπου.

ἀκινδυνὲ χωρὶς κινδύνου. καὶ ἀκινδυνότατος.

ἀκινῆσια ἡρεμία. "καὶ τοὺς ἵππους ἐξελαύνειν προσέταξεν, ὡς διαλύοιτο αὐτοῖς τὸ ὑπὸ τῆ παρὰ πλοῦ νευρακῆκος ὑπὸ ἀκινῆσιας."

ἀκίνητα κινεῖν, ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν, ὅτι μὴ δεῖ μηδὲ βωμὸς κινεῖν ἢ τύφως.

ἀκινητίζω μὴ κινεῖσθαι ἐπιθυμῶ.

ἄκιτιν. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 307) "καὶ ψῆκτρων ἄκιτιν (immo δονακίτιν) ἀπέπτυσεν."

ἀκίχητα (Hom. P 75) ἀκατάληπτα.

ἀκίχητος ἀκατάληπτος.

ἀκκιζόμενος προσποιούμενος, γυναικίζόμενος, ἢ μωραίνων, ἀπὸ τινος γυναικὸς μωρῆς ἢ τις ἐκαλεῖτο Ἀκκῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐθέλοντά τι προσποιεῖσθαι μὴ ἐθέλειν

καὶ Ἀλιανός (cf. v. ἄγρω) "οὐδενός τε τῶν ἐπ' ἄσμασι θανατοζομένων ἐκρίθη δευτέρα, ἄτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς περιεργίας, ἀκίζομένη σὺν καιρῷ καὶ πρὸς ζηλοτυπίας εὐφρεῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα." καὶ παροιμία "ἀκκίζόμενος Σκύθης τὸν ὄνον" ἐπὶ τῶν βδελυττομένων λόγῳ μὲν, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γὰρ τις νεκρὸν ὄνον ἔφη πρὸς Σκύθην παρόντα "δεῖπρόν σοι ὦ Σκύθα." ὃ δὲ ἐμυσάζατο μὲν, ὕστερον δὲ ἐπονείτο (an ἐθονεῖτο). καὶ ἀκκισμοὺς προσποιήσεις. ἀκκισμὸς δὲ καὶ ἡ μωρία.

Ἄκω γυνή ἐπὶ μωρία διαβαλλομένη, ἣν φασὶν ἐνοπριζομένην τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι ὡς ἑτέρα διαλύεσθαι· ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίσεισθαι. ταύτην φασὶ καὶ σπύγγῳ πάτυλον κρούειν.

ἄκλαυστὶ χωρὶς κλαυθμοῦ.

Ἄκλειδης (Aelian. N. A. 85) ὄνομα κύριον.

ἄκλειῶς ἀδόξως.

ἄκληρεῖ οὐ μετέχει, οὐ κεκλήρωται.

ἄκληρημασι συμφοραῖς, δυστυχίαις. "διὰ τοῦτο δοκεῖ μοι μάλιστα περιπεσεῖν τοῖς ἀκληρήμασι, διὰ τὸ πάντων βούλεσθαι στοχάζεσθαι καὶ μερῖζεσθαι εἰς διάφορα."

ἄκληρίας δυστυχίας· "ὃ δὲ ᾤετο πόρον ἔξωρεῖν τοῦ διώσεσθαι τὰς ἀκληρίας."

ἄκληροῦντων δυστυχούντων· "τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀγαναεῖς γενέσθαι καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοαῖς, συμπύσχοντας τῇ τῶν ἀκληρέων ὑπερωδυνία." cf. v. παρεκστῆναι.

ἄκλητὶ χωρὶς κλήσεως. καὶ παροιμία "ἄκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι," ὁμοίᾳ τῇ "αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἵενται."

ἄκλητον ἀνώνυμον· "δέδωκας σεαυτὸν ἄκλητον τῷ δευτέρῳ" (Lulian. ep. 59) ἀντὶ τῆς ἀνώνυμον.

ἄκλητος ὁ θεὸς καὶ καλούμενος παρέσται· οὐ παρορᾷ γὰρ ὁ θεὸς τοὺς ἀρετῆς ἀντιποιομένους. οὕτω γὰρ ἐδόθη χρησιμὸς τοῖς Λυκεδαίμονιαις (Thuc. 1 118)· καλούμενός τε κἀκλητος θεὸς παρέσται. ἔξω πάσης αἰσθήσεως· οὐ γὰρ φωνῆς δεῖται πρὸς τὸ διδάξαι τὰ δέοντα, οὐδὲ ἀκοῆς πρὸς τὸ μαθεῖν. cf. vv. καλούμενος εἰ κλητός.

ἄκλόνητον ἄσειστον, ἀδόνητον.

ἄκμάζει νεάζει. ἀκμάζεις τὰ νέων πράξεις. ὅπως Ὑπερίδης καὶ Ἀνσίας. Harp.

Ἄκμαιονίδαι (an Ἀλκμαιωνίδαι) ὄνομα ἔθνος.

ἄκμαῖος νεανίσκος, σφριγῶν, ἀκμάζων. καιρίος, κατὰ καιρὸν, περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ· "ποῦ Τεύροσ; ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μόλοι" (Soph. Ai. 921), τουτέστιν εὐκαιρότατος, ἐν ἀκμῇ καιροῦ, ἐν ἀκμῇ καὶ δξύτητι κινδύνου. καὶ "ἀκμαιότατος καιρὸς ὁ πρωινός." καὶ ἀκμαίων ἰσχυρῶν, ἀνδρείων, γενναίων.

ἀκμῆ δξύτης, αὐτὴ ἡ ῥοπή τῆς τοῦ πράγματος ἐπιτάσεως. καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ νεότης. ἀκμῆ δὲ καιροῦ ἢ εὐτυχία· οὕτως Ἰσοκράτης (2 33) "κράτιστον μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν." λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτι· οὕτως Ὑπερίδης, καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 12) "ἀκμὴν γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων, μὴ καὶ μάθη μ' ἤκοντα κἀκχέω τὸ πᾶν σόφισμα" ἀντὶ τοῦ ἔτι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 252) "ἄσπιλον, ἀρρυνίδωτον, ἰσόχροον, ἀρτιγόνοισιν ἀκμὴν εὐπετέλοισι συμφυρές ἀκρεμόσι." καὶ αὐθις (AP 7 141) "ὄσσοις ἐν ἡρώεσσι ποτ' ἦν χόλος, οὐ μέρος ἀκμὴν ἔχθρὸν ἐν ἀψύχοις σώζεται ἀκρεμόσιν" ἀντὶ τοῦ ἔτι. ἀκμῆ καλεῖ καιρὸς καλεῖ. ἐπὶ ὅν τῆς δξύτητος Ἀλιανός φησιν "ἐν ἀκμῇ δὲ ὡν τῆς τότε ὀδύνης καὶ ὡν ἤλγει, οὐκ ἦδει τὴν ὀδὸν τὴν πορεύουσαν εἰς αὐτοῦ. εἰ δέ τι καὶ θῦσαι ἐξ ἐνοπνίου ἐκελεύετο, καὶ τούτων ὀλέγωρος ἦν φύσει τε ἀμαθῆς ὡν καὶ φιλοχρήματος." "ἐν ἀκμῇ τοῦ κακοῦ μνήμη τις εἰσῆλθε τῶν Σαμοθράκων· καὶ γὰρ οὖν τετελεσμένῳ αὐτοῖς ἦσθη" ἀντὶ τῆς ὑπῆρχον, δυτικῶς. καὶ αὐθις "ὑπὸ πολλῶν δακρῶν τὴν ἀκμὴν τῶν ὀμμάτων ἀφήρημαι." καὶ αὐθις Ἀλιανός "καὶ αὐτὸ τὸ κράτος ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν."

ἀκμὴν ἔτι. "τὰς δὲ ἀκμὴν ἀνασειομένης πόλεις πρὸς τὴν τῶν Ῥωμαίων ἔχθραν τῷ φάβῳ κατασβεννύων." Προκόπιος (Goth. 4 9 22) "ὃ δὲ τοῦ καιροῦ τὴν ἀκμὴν ἐν τῷ παρῶντικῳ μεθῆκεν, ἧς γε οὐκέτι ἀντιλαβέσθαι οἷός τε ἐγγόνει."

ἄκμηρος ἄγευστος· "ἄκμηρος δόροιο" (Hom. T 163?).

ἀκμηῆτες μὴ κάμνοντες, καὶ ἀκμῆς ὁ μὴ κοπιῶν.

ἀκμητὶ ἀκαμάτως. ζῆτει ἐν τῷ ἀπονητὶ. ἄκμηρος.

ἄκμηστις ἢ ῥάχις, ἦν οὐ δύναται τις εὐκόλως κνήθεσθαι.

ἀκοή τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἔστι δὲ καὶ

ἢ φήμη· "οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ ἢ ἀκούω περὶ ἑμῶν" ὁ Ἥλει ὁ ἱερεὺς φησι (1 Sam. 2 24) πρὸς τοὺς αὐτοῦ υἱούς. ζήτηε περὶ ἀκοῆς ἐν τῷ αἰσθῆσις ἔ.

ἀκοινώνητος ὁ ἀκριβής (an ἀμυγής).

ἀκοίτης ἀρσενικῶς ὁ ἀνήρ, ἀκοίτης δὲ θηλυκῶς ἡ γυνή. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς ἀκοίτις.

ἀκολασία. καὶ ἀκολασταίνω τὸ μωραίνω.

ἀκόλαστον ἀκρατῆ, θρασύν· "ἀκόλαστον καὶ ὕβριστον πρῶγμα ἢ ἀνθρώπος." λέγει δ' ἂν τις καὶ ὕβριστικόν.

ἀκόλαστος κολάσεως ἄξιος· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1050) "οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστος ἐστὶν αἰεὶ τοὺς τρόπους." λέγεται καὶ ὁ τολμηρός. καὶ Ἰάμβλιχος "ὁ δὲ ἐγὼ νῦν μὲν ἰταμιὸν τε καὶ ἀκόλαστον γέλωτα, νῦν δὲ ἐφθέγγετο ρήματα ἀδύαδη." καὶ Ἀλλιανός "ἀνὴρ Ἀρκάς, Εὐτελίδου τοῦνομα, ἀκολάστῳ τῇ γλώττῃ καὶ ἀκράτορι κακῶς πάντας ἀγορεύειν ἀρρώστημα ἔσχεν. ἐμίσει δὲ καὶ τοὺς εὐ πρῶττοντας."

ἀκόλος ὁ μικρὸς ψωμός. καὶ ἀκόλους κλάσματα καὶ θραύσματα ἄρτων, παρὰ τὸ μὴ κολλᾶσθαι. "αἰτῶν ἀκόλους, οὐκ ἄφορος οὐδὲ λέβητας" Ὀμηρος (ρ 222). καὶ αὐθις (AP 6 176) "τὸν κῆνα δ' ὡς ζῶντι πάλιν ποτὶ ταῦλιον ἄξω, ξηρὰς εἰς ἀκόλους ξυρὸν ἔχειν ἔταρον."

ἀκόλουθον ὁμοιον· (Polyb.) "ἀκόλουθον ἀπέβη τὸ τέλος ταῖς προτέραις ἐνεργείαις." καὶ ἀκολουθήσις ὁμοίως διαπραξάμενος· "ὁ δὲ Ῥωμαῖος, ἔτι μετεωρίζοντος τοῦ Κελτοῦ τὸ ὄπλον, ἀκολουθήσας κίτωθεν ὑποφέρει τὸ ξίφος, καὶ διακίρει πᾶσαν ἀπὸ τῆ βουβῶνος ἕως ὀμφαλοῦ τὴν λαγόναν" (Dionys. Hal. fr. 15 2). καὶ Πολύβιος "τὸς δὲ ἐτίμησε χρυσοῖς ὑφάσμασι καὶ λόγχαις, βουλόμενος ἀκόλουθον εἶναι τοῖς ἔργοις τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν."

ἀκόλουθον ἐστὶν ὁ ἀναγκαῖον εἶναι τῷ ἔτερον εἶναι, μιχόμενον δὲ ὁ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

ἀκόλῳ τὰ χεῖλη, οὐ σύμφω βῦσαι. παρεγγυᾶ ὁ λόγος ἐρρωμένως χρῆσθαι τοῖς πρῶγμασι.

ἀκομψον εὐτελής, ἀπάνουργον. "ἄνδρα τὸν τῶν τοῦ πρᾶτῳρος ἐπιβάντα βημάτων. ἀρχὴ δὲ τις αὕτη παρὰ Ῥωμαίοις οὐκ ἀκομψος."

ἀκόνη λίθος. καὶ παροιμία "ἀκόνην σιτίλλεις" ἐπὶ τῶν τροφῆ μὲν χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα ἐπιδιδόντων.

ἀκονίτι χωρὶς κόπῃς, ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἢ εὐμαρῶς, ἀπὸ μεταφορῶς τῶν ἀθλητῶν τῶν οὕτως εὐμαρῶς περιγινομένων ὥστε μηδὲ κοπίσασθαι.

ἀκόνιτον εἶδος βοτάνης φαρμάκον. "ἀλλὰ πῶν ἀκόνιτον ὑπέκφυγε· τοῦτ' ἀκονίτι" (Diog. L. 5 8), τουτέστι χωρὶς κόπου.

ἀκοντί ἀκουσίως.

ἀκοντίζω ἀκόντιον βάλλω.

ἀκοντιστὴς ἢ ἀκόντιος.

ἀκοπος ἀνὴρ ἀντὶ τοῦ οὐδέπω ἠνωχλημένος ὑπὸ τινος. οὕτως Ἀμειψίας.

ἀκόρεστος ἀπλήρωτος.

ἀκόρητος ἀκαλλώπιστος, ἀκόσμητος· κορεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν. οὗτος δὲ ἐστὶν ἀκόρητος, οἰοεὶ πολὺς καὶ μὴ κορούμενος, αὔξων καὶ πληθύνων καὶ τεθλιώς. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος παρελήφε πάντα· παρ' οἷς γὰρ ἂν ἢ στέμφυλα καὶ πρόβατα, ἐξ ἀνάγκης ἔατι πολλὰ πάντα. sch. A Nub. 45.

ἀκορον ἰατρικὴ ῥίζα.

ἀκόρυμβοι οἱ ἐπὶ τῶν ἀκρεμόνων βοτρυδῶν μετέωροι κόκκοι, ὡς ἐπὶ τῶν κισσῶν ἔχει.

ἄκος ἴασις, θεραπεία. "δέονται δὴ παρὰ θεοῦ ἄκος, καὶ αὐτοῖς ἐκπίπτει χρησιμὸς λέγων δεῖν χούς τοῖς ἐκδίκως τιῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν." cf. v. χρησιμὸς.

ἀκοσμη ἀκρεπῆ, ἄτακτα.

ἀκοστήσις κριθιάσας. ἢ ἀκολαστήσις κατὰ συγκοπήν. ἢ ἐν ἄχει γενόμενος διὰ τὴν στάσιν. ἢ ἄκος τι καὶ βοήθημα τῆς στάσεως ζητῶν. καὶ ἐν ἐπιγρᾶμματι (AP 1 78) "τῶς τρητῶς δόνακας καὶ ἀκοστὰν σείω κορύναν, ὦ Πάν, δέγγυσο δῶρα τὰ Λύφιδος."

ἀκοστῶσις ἡμιόνοις δι' ἀργίαν καὶ πλησμονήν. οἱ μὲν γλωσσογράφοι κριθιάσις· ἀκοστῶς γὰρ λέγειν τὰς κριθιάς, ἀπὸ τοῦ ἄκος λαμβάνειν, τουτέστιν ἀνάπαισιν λιμοῦ καὶ δίψης. ὁ δὲ Ἀριστόνικος ἐν ἄχει γενομένης, εἶγε ἐπιφέρει "δεσμὸν ἀπορροφῆσας θετὴ πεδίοιο κροαίνων." τινὲς δὲ ἄδην πληρωθείσαις.

ἀκουάζεσθε παρ' Ὀμήρω (ν 9) ἀντὶ τοῦ αἰσθάνεσθε, ἐπεὶ ἡ ἀκοὴ ὁδὸς ἐστὶ τῆς αἰσθήσεως, ὡς τὸ (A 532) "οἱ δὲ πληγῆς αἰόντες."

ἀκούει καλῶς ἀντὶ τῆ εὐφημεῖται· οὐτως Ἡρόδοτος (3 131).

ὅτι τὸ ἀκούειν γίνεται οὐ κατ' εἴσοδον τοῦ ἐκτὸς ἀέρος εἰς τὸ ἕς, ἀλλὰ κατὰ ἀφῆν πρὸς τὸν ἐγκατωκοσμημένον ἀέρα ἐν τοῖς ὡσί. τούτου δὲ τεκμηρίον τὸ ἐν ὕδατι ἀκείειν ἡμῶς, οὐκ εἰσιόντος τοῦ ὕδατος εἰς τὸ ὅς. εἰ γὰρ εἰσελθῆ, φθείρει μὲν καὶ ἐξωθεῖ τὸν ἐγκατωκοσμημένον ἀέρα, ὃς ὑπηρετεῖ τῇ ἀκοῇ, ἀμέσως δὲ τῆς μὴνιγγοῦ ἀπτόμενον βλέπτει αὐτὴν τῇ πληγῇ, καὶ προσεῖτε ἐνακουμένον ἐν ταῖς κοιλότησι φθείρει καὶ βλύπτει τὸ αἰσθητήριον· πολλοὶ γοῦν ἐντεῦθεν ἰβλάβησαν (Philopon. in Arist. de anima 2 8). ἴστω ἐν τῷ μὴνιγξ πλατύτερον περὶ τῆς ἀκοῆς.

Ἀκουιλία ὄνομα τόπου.

ἀκουρον. "μισόδημι, μοναρχίας ἐρουστά, καὶ φορῶν κρᾶσπεδα στεμμάτων, τὴν δ' ὑπήνην ἀκουρον τρίφων" Ἀριστοφάνης φησί (Vesp. 432).

ἀκουσίθειον τὸ εἰς θεοῦ ἀκοῆς ἐρχόμενον. (AP 6 249) "ἦν δέ μ' ἀνάψας εὐχεται, λήπτω φέγγος ἀκουσίθειον."

Ἀκουσίλαος Ἀθηναῖος ὢν, Ἀγαθολκλείας, οὗτος ἠρώσθη λόγων ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐλθὼν εἰς Ῥώμην ἐπὶ Γάλβα διέτριψεν ἐν λόγοις ῥητορικοῖς, καὶ χρηματισάμενος ἐν τῷ τελευταῦν κατέλιπεν Ἀθηναίους δέκα μυριάδας ἐκ τόκων.

Ἀκουσίλαος Κάβα υἱός, Ἀργεῖος, ἀπὸ Κιρκάδος πόλεως οὔσης Ἀθλίδος πλησίον, ἱστορικὸς πρεσβύτατος. ἔγραψε δὲ γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν, ὡς λόγος εὑρεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ ὀρύζοντά τινα τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

ἀκουτίσαι διδάξαι.

Ἀκουφίς ὄνομα κύριον.

ἀκούω γενικῇ. αἰτιατικῇ δὲ "πᾶς ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους" (Matth. 7 24) καὶ "ὁ ἀκούων τὸν λόγον μου καὶ μὴ πιστεύων" (Io. 12 47), τουτέστι διδασκόμενος.

ὅτι τὸ ἀκούω εἰ μὲν σημαίνει τὸ πυνθάνομαι καὶ μανθάνω, μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται, εἰ δὲ τὸ ἐνωτίζομαι τοῖς ὡσί μόνοις, μετὰ γενικῆς. καὶ τοῦ μὲν μανθάνω παράδειγμα τὸ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου (or. 4 p. 128 c) "ἀκούσατε λόγον ἀνδρὸς οὐ μετρίως τὰ τοιαῦτα πεπαιδευμένοι," καὶ ἐν τῷ ἤτημαι (or. 1 p. 32) "τοῦτό με ἴστη κύτω, καὶ

εἶναι βέλτιον ἔπειθε φωνῆν ἀκούειν αἰδέσεως ἢ ἔξηγητῆν εἶναι τῶν ὑπὲρ δύναμιν." τοῦ δὲ ἐνωτίζομαι παράδειγμα τοῦ αὐτοῦ "ὡς γὰρ τινος ἤκουσα ἀνδρὸς οὐ μετρίως τὰ τοιαῦτα," καὶ ἄλλα πλείστα.

ἄκρα τελεία. "ἦκε παρὰ βασιλέως παῖς Ἀυγάρου, καλὸς καὶ μέγας καὶ ἐν ὄρα ἄκρα." Dio Cass. 68 21.

ἄκρα κόρυμβα (Hom. I 241) τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν, τὰ ἔξέγοντα κατὰ πρόνμαν ἢ προῶραν, ἐν οἷς τὰ σεβόμενα ἐνέγραφον.

Ἀκραγαλεῖς ὄνομα ἔθρους.

ἀκράδαντον ἀσάλευτον, ἀκίνητον.

Ἀκραιβατηνῆ ὄνομα πόλεως. Ioseph. A. I. 12 8.

ἀκραιφνεῖ ἀκραιφνῶς, ἐπίρρημα.

ἀκραιφνές καθαρόν, ὑψηλόν, τέλειον. "Φάβιος δὲ κατατιθέμενος τὴν ἀρχὴν παρήκει τοῖς περὶ τὸν Αἰμίλιον τριβαῖς τοῦ πολέμου μακραις τὸ ἀκραιφνές καὶ ἀκάθικτον τῆς τοῦ Ἀννίβου κατανάλισκεν φύσεως."

ἀκραιφνής· "βοήθειά τις παραγίγνεται, καὶ ἀκραιφνῆς γενομένη πολλὴν ἐποίησε τὴν ῥοπήν, τοῖς μὲν Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸ ἀδυνάμοτον, τοῖς δὲ βαρβάρους ἐπὶ τὸ ἐδδυνάμοτον." τουτέστι δυνατῆ, ὀλόκληρος.

Ἀκραιφνιον ὄνομα πόλεως.

ἀκραιφνοῦς ἀβλαβοῦς, οἰονεὶ ἀκροφρανοῦς· κῆρ γὰρ ὁ θάνατος. "ἐκ πενίης, ὡς οἶσθα, ἀκραιφνέος ἀλλὰ δικαίης Κύπρις ταῦτα δέχου δῶρα Λεωνίδου" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 191).

ἄκραν ἐπὶ γύαλον (Soph. OC. 1492) ἐπ' ἄκραν πέτραν.

ἄκραντον ἀπλήρωτον, ἀτελείωτον. (AP 7 92) "τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσι ἔχοντα πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἤρπασεν ὄκα δόναξ."

ἄκρας νυκτός περὶ τὸν πρῶτον ὕπνον. "κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἦν' ἔξοπεροι λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον" (Soph. Ai. 285). ὅτε οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἐσπέραιοι ἀστέρες, ἢ ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύγχοι· καιρὸς γὰρ ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιθέσεως τότε.

ἀκρασία καὶ ἀκολασία διαφέρει· ἢ μὲν γὰρ κατὰ προαίρεσιν πρῦττει τὰ αἰσχροῦ, ἢ ἀκολασία, ἢ δὲ παρὰ προαίρεσιν. λέγεται δὲ καὶ ἀκράσιος· "οὕτω τε ἐς πᾶσαν ἀκράσιον ἐκπεπτωκῖα τρέβον" Procop. Apc. 15.

ἀκρασίας ἀνωμαλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκε-

κρᾶσθαι. Ἰώσηπος (B. I. 5 3 4) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ χειρῶν ἀκρασίαν ἄλσκονται."

ἀκράτεια.

ἀκρατιεῖσθε. Ἀριστοφάνης Πλούτω (295) "τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε," τουτέστιν ἀπεπωλημένοι ἀκρατιεῖσθε, ἀντὶ τοῦ ὡς τράγοι ἀκρατῆ πράξετε. ἐπεὶ μετὰ τὴν συνουσίαν οἱ τράγοι λείγουσι τὸ αἰδοῖον, τὸ ἄκρον λείξετε ὡς τράγοι.

ἀκρατίζω τὸ ἄκρατον πίνω, καὶ ἀκρατισταμένη ἀκράτου σπύσασα. "ἡ δὲ Θεοδώρου ἀκρατισταμένη ἡσυχίαν ἤγειν" (Procor. Arg. 15). ὅτι δεῖπνον τὸ πρωινὸν ἄριστον, ὅπερ ἀκρατισμὸς λέγεται, ζῆται ἐν τῷ δεῖπνον.

ἀκράτισμα ἔμβρωμα.

ἀκρατον διειδῆ, ἀκραιφνῆ. "διαρρεῖ δὲ λόγος ἐκ Μακεδόνων, ὃς λέγει ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας ὑπερείνοντα καὶ ἑαυτὸν αἰωρῶντα ἀποστῆναι αὐτοῦ τὴν ἀκρατον ἀκτίνα τοῦ ἡλίου καὶ ὅτε οἱ τὸν πολὺν ἕτεόν." cf. v. Λύγος.

ἀκρατοπότης ὁ μέθυσος, ὁ τὸν ἀκρατον ὄνον ἀπλήστως πίνων.

ἀκρατος. Ξενοφῶν (Anab. 4 5 27) "πάνυ δὲ ἦν ὁ οἶνος ἀκρατος, εἰ μὴ τις ὕδωρ ἐπιχέοι." καὶ αὐθις (AP 7 223) "ἡ τρεῖς ἐφεξῆς εἶδυν' ἀκρήτου χειλοποτεῖν κύλικα."

ἀκρατος οἶνος ἀγαθοῦ δαίμονος. αἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον ἀκρατος οἶνος περιεφέρετο, καὶ ἐκαλεῖτο ἀγαθοῦ δαίμονος. οἱ δὲ φασὶ τὸ πρῶτον ποτήριον εἶτω λέγεσθαι. καὶ ἀκρατότερος. cf. v. ἀγαθοῦ δαίμονος.

ἀκράτου ὑπερζεύσεως. "μὴ ποτε ἀλόγιστος ὄχλος δι' ὀργῆς ἀκράτε λάβη τὴν ὑποτυχίαν" Dionys. Hal. 8 54.

ἀκράτωρ ὁ ἀκρατής. "ἦν δὲ οἴνου τε ἀκράτωρ καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν" καὶ αὐθις (cf. v. κυμαίνει) "ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ὣν ἐσῆλατο ἐς τὸν νεών." "φιλοχρημίω τε ἦστην καὶ ἡδονῶν ἀκράτορος." ἀκράτωρ ἀκράτορος συστέλλει.

ἀκρατῶς ἐπιτεταμένως, συντόμως. "ἵππεῖς ἤλανον ἀκρατῶς, καὶ ἕμα ἀνεβύων."

ἀκρεμόνες βλαστοί, κλάδοι. "ἰσόχροον, ἀκμήν εὐπετάλοις συμφυῆς ἀκρεμόσιν." ὄξύνεται ἀκρεμῶν ὡς ἡγεμῶν. cf. v. ἀκμή.

ἀκρήβης ὁ νέος.

ἀκρησία ἢ ἀκρασία.

ἀκριβής. δοκεῖ τὸ ἀκριβές καὶ τὸ ἀναγα-

καῖον σημαίνειν. καὶ εἰ κατασκευάσαι βουλόμεθα ὅτι πᾶσα ὑπόληψις τοῦ σπουδαίου ἀκριβής (ἀκριβής γὰρ δοκεῖ εἶναι ἢ δι' ἀναγκαῖων γενομένη καὶ ὣν πᾶσα σπουδαῖα ὑπόληψις ἔχει· γίνονται γὰρ ὑπόληψις τῷ σπουδαίῳ καὶ περὶ τῶν ἐνδεχομένων), μεταλαμβάνοντες τὸ ἀκριβές εἰς τὸ σαφές ἢ εἰς τὸ ἀληθές εὐκολώτερον τὸ προκείμενον δεῖξομεν· πᾶσα γὰρ ἢ τοῦ σπουδαίου ὑπόληψις σαφής τε καὶ διηρθρωμένη καὶ ἀληθής. ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν οἰκειᾶν τινὰ ὑπόληψιν περὶ τινος ἐκτιθέμενον, ὅσον περὶ ἡδονῆς, ὅποια αὐτῷ εἶναι δοκεῖ, ὁ μὲν λέγων ἀκριβῆ αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν εἶναι οὐδέπω γνωρίζω λέγει, εἰ δὲ τὸ ἀκριβές εἰς τὸ σαφές μεταλάβοι, γνώριμον ἂν ὁ λέγει ποιήσειεν. ἔστι δὲ τὸν μὲν σπουδαῖον φιλοπραγμοσύνην δεῖξαι, μεταλαμβάνοντα τὴν φιλοπραγμοσύνην εἰς πολυπραγμοσύνην (τὸ γὰρ καὶ περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ φύσει συνεστῶτων ἐτάζειν τε καὶ ζητεῖν πολυπραγμονεῖν ἔστι, τοιοῦτος δὲ ὁ σπουδαῖος), τὴν δὲ τοῦ σπουδαίου ὑπόληψιν οὐ σαφῆ, μεταλαμβάνοντας τὸ σαφές εἰς τὸ ἀκριβές. εἰ γὰρ τὸ μὲν ἀκριβές ἀναγκαῖον, οὐ πᾶσα δὲ ὑπόληψις τῆ σπουδαίας ἀκριβής... εἴη, ὥστε οὐδὲ σαφές. Alex. Aphrodis. in Aristot. Top. 2 p. 84.

ἀκριβής βέβημιος. "ἐλέγετο γὰρ ἀκριβής ζηλιότης τῆς τῆ Μάνεντος δάξης." καὶ ἀκριβοῦς ἐγνωκῆναι τὸ ἀκριβές δυναμένον. καὶ ἀκριβοῦν ὁμοίως. καὶ ἀκριβῶς. "Θροῦς ἦν οἴα δὴ οὐκ ἀκριβῶς κοιμημένων" ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

ἀκριβῶ αἰτιατικῆ. ἀκριβωθήσεται ἀκριβῶς μελετηθήσεται. Ἀριστοφάνης (Eccle. 161) "οὐδ' ἂν προβαίη τὸν πόδα τὸν ἔτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται."

ἀκρίζω τὸ ἄκρον κόπτω.

ἀκρίς εἶδος ζουφίου. "ἦσθι δὲ ἀκρίδας ὁ πρόδρομος, καὶ μέλι ἄγριον, ὕπερ ἀπὸ τῶν δένδρων ἐπισυναγόμενον μύγνα τοῖς πολλοῖς προσαιγορεύεται."

ἀκρισία ἢ ἄδιακρισία, ἢ κακὴ κρίσις. καὶ Λιβάνιος (ep. 18) "οὐκοῦν ἀκρισία μὲν ἐν ἀμφοῖν, ἔχει δὲ τινα τοῦτον φιλανθρωπίαν." καὶ ἄλλο κατὰ μετριοσμίον.

Ἀκρίσιος ὄνομα κύριον, ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ. "γυναικὸς τινος, Λυνάης ὄνομα, δυσπειθῶς πρὸς τινα δίκην ἀπαντήσεως, σοφὸς τις πρὸς αὐτὴν ἀπεφθέγγατο κρήθητι καὶ σύ. οὐκ εἰ

Δανάη ἢ Ἀκρισίου θυγάτηρ." cf. Lucian. *Demon.* 47.

Ἀκρισιώνη ὄνομα πατρωνυμικόν.

ἄκριτα ἀχώριστα.

ἄκριτί ἄνευ κρίσεως.

ἄκριτόμυθος (Hom. B 246) πολυλόγος, ἀκριτούς ἔχων τοὺς λόγους.

ἄκριτος ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος. οὕτω Δημοσθένης (18 8). Harp.

ἄκριτόφυλλον (Hom. B 868) σύμφυτον πολλοῖς δένδροις, ὥστε μὴ διακρίναι αὐτῶν τὰ γέλλα ἢ φέρι. ἢ κατώσιον.

ἄκροῦσθαι ἀντὶ τοῦ ὑπικούειν. οὕτως Ἰππιφῶν. Harp.

ἄκροατῆς καὶ ἀκροῦσθαι ὁ μαθητὴς καὶ τὸ μαθάνειν. Διμιόσκιος (Phot. p. 337a) "ὁ δὲ ἤκροῦτο λόγων γεγραμμένων καὶ σοφία τινὶ κεκρυμμένων." καὶ ἀκροαμάτων, τοῦτέστιν ἀκουσμάτων. "καὶ διαμένει καὶ νῦν παρ' αὐτοῖς πολιτευόμενον τὸ πρῶγμα ὡσπερ ἄλλο τι τῶν ἀκροαμάτων, αὐλὸς ἢ κιθάρα, τέφρωτος ἕνεκα καὶ ψυχαγωγίας" (Julian, or. 7 p. 206).

ἄκροβελίς εἶδος ἀκοντίου.

ἄκροβολίζεται τὰ ἄκρα τοῦ σώματος βάλεται. ἀκρωβελίζω δέ.

ἄκροβολισμός ἐρεθισμός. καὶ τὸ ἄκρον βάλειν. "ὁ δὲ... γνώμιας." cf. v. ἐγνωμάτευεν.

ἄκροβόλο ἀκοντιστά, τοξότου.

ἄκροβυστία τὸ μὴ περιτεμῆσθαι, περιτομή δὲ τὸ περιτεμῆσθαι τὸ ἄκρον.

ἄκρογωνιαίος.

ἄκρόδρυα καρποὶ δενδρικοί, πάντες οἱ τῶν δένδρων καρποί. "ἐπέριπτον δὲ αὐτοῖς εἰ μὴ κύνδον οἱ δὲ ἀκρόδρυα." cf. v. Σκοπιαῖος.

ἄκροθίνια αἱ τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχαί. ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλοῦσι τὰς ἀπαρχὰς ὡς ἀνατιθέασιν οἱ ἐξ ἐμπορίας, κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ θινός, τοῦτέστι τοῦ αἰγιαλοῦ, σεσῶσθαι αὐτά. ἄλλοι δὲ τὰ ἀπὸ τῶν κλιμῶν, παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ κίλοισι, τοῦτέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ ἄκρα τῶν σωρῶν, ἢ τὰ λάφτρα. ὅτι Ἡρακλείδης ἰ Λυκίος σοφιστὴς ἔφη "Νικήτης ὁ κεκαθαμένος," ἀγνωστὸς ἀκροθίνιου πυγμαίων κίλοισιν ἐφαρμόζειν (Philostrat. V. Soph. 1 19). παροιμία ἐπὶ τῶν μύτην κοπιώντων.

ἄκροχελαιγιών (Hom. Φ 249) τὸ ἄκρον τοῦ κόματος μελαίνων.

ἄκρόκομοι (Hom. Δ 533) μετρίως κομῶντες, ἢ λίαν, ἢ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες.

ἄκροκόλια.

ἄκρόλειον ἀπαρχή, ὡσπερ πρωτόλειον. "Πολυξένην καταθύσαι τοὺς Ἕλληνας ἀκρόλειον." καὶ αὐθις "ὅσα ἦν θεοῖς ἀναθήματα καὶ ἀκρόλεια."

ἄκρολογία ἡ κορυφή τοῦ λόφου, τοῦτέστι τοῦ βουνοῦ.

ἄκρον ἐπιλίγδην, μεσότητος ἐπίρημα, ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύδην, ὅσον ἐπιψαῦσαι μόνον. καὶ ἄτι ἐν Ἰλιάδι ἄπαξ (P 599) καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα ἄπαξ (χ 278).

ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἔξεις, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφράστων καὶ δυσνοήτων.

ἄκρόνηον τὸ τῆς νεὸς ἄκρον.

ἄκρόνυξ τὸ ἄκρον τῆς νυκτός, καὶ ἀκρονυχία ὁμοίως, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀκρῶνυξ δὲ καὶ ἀκρωνυχία τὸ ἄκρον τῆς ὄνυχος καὶ τοῦ ὄρους, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

ἄκροποδιτί ἄκροις ποσίν.

ἄκρόπολις. Διμιόσκιος "τὰ γὰρ ἐπιφανέστατα τῶν ὀχυρωμάτων ὡς ἐπίπαι κωνήν ἔχει τὴν φύσιν. γνοίη δ' ἂν τις τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν περὶ τὰς ἀκροπόλεις συμβαινόντων. αὐταὶ γὰρ δοκῶσι μὲν μέγα συμβάλλεσθαι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πόλεων ἐν αἷς ἂν ὦσι, καὶ πρὸς τὴν τῆς ἐλευθερίας φυλακὴν, γίνονται δὲ καὶ πολλὰκις αἰτία δουλείας καὶ κακῶν ὁμολογουμένων, ὡς φησι Πολύβιος."

ἄκροπόλοισιν (Hom. E 523) ἀκρωρεΐαις.

ἄκρος ἀντὶ τοῦ τέλειος. "εἰς ἄκρον ἐληλακίως."

ἄκροστόλια τὰ ἄκρα τῆς νηός. "τὰ δὲ ἐμπρόσθια τῆς σχεδίας ἤρμιον πρὸς τὸ μέτερον ἐς πρήρως τύπον περιγαγόντες καὶ ὑποκίψαντες, ὡσπερ ἀκροστόλια νηός καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι" (Agath. 5 21). καὶ Ἀρριανός "τὰ τε ἀκροστόλια τῆς βασιλίδος νηός χρυσῶ." cf. v. ναῦς.

ἄκροσφαλεῖς ἄκρως ἐσφαλμένους. "ὁ δὲ ἐκέλευσε χωρεῖν ἐπὶ τὰς ἀποδας καὶ ἀκροσφαλεῖς Οὐννης. ἄνευ γὰρ ἵππων ἢ ῥαδίως ἂν Οὐννος τὴν γῆν πατήσειεν."

ἄκροσφαλεῖς ἐν τῷ βαδίζειν σφαλλόμενοι, τοῦτέστιν οἱ Οὐννοί. Φιλοκλήτη (502) "ὡς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς κείται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα. χρεῖ"

δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δειν' ὄρα, χῶ-
ταν τις εὐ ζῆ, τρικαῦτα τὸν βίον σκοπεῖν
μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ."

ἀκροταλεύτιον ἔπος κυρίως τὸ ἔσχα-
τον κεφαλαίου τινὸς ποιητικοῦ, χρῶνται δὲ
καὶ ἐπὶ τῷ πεζῷ. παρὰ δὲ Θεοκρίδῃ (2 17)
τὸ ἄκρον τὸ τέλος τοῦ στίχου. καλεῖται δὲ
ἄκρον καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ στίχου.

ἀκρότομος σκληρός, ὑψηλός. ἢ δξύτα-
τος λίθος, ὁ τέμνων. καὶ ἀκρότομος πέ-
τρα ἢ σκληρὰ καὶ ἄτμητος. ἀκρότομον
δὲ ὄρος τὸ δυνάτον παρὰ τῷ Ἰώβ (40 15).
"ἐν Ἀθρασίῳ τῷ ὄρει πέτρα ἀκρότομος ἦν,
κρημῶν ἐς μέσον ἀνέχουσα· οὐ δὲ πύργον
οἱ πάλαι ἄνθρωποι βραχὺν κομιδῇ ποιησά-
μενοι καταφυγὴν τινα ἰσχυρὰν καὶ ἀμήχανον,
τῆς τοῦ χωρίου φύσεώς σφισι ξυλλαμβανέ-
σης, ἰδείμαντο." Procop. Vand. 2 20.

ἀκροχειρίζεσθαι πυκτεύειν ἢ παγκρα-
ταίῳ πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς, ἢ ὅλως
ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλον γυμνάζεσθαι.
καὶ ἀκροχερσίτης οὕτω καλούμενος· λαμ-
βανόμενος γὰρ ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀντα-
γωνιστοῦ ἔκλα, καὶ οὐ πρότερον ἢ φέει πρὶν
αἰσθοῖτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ Λεον-
τίσκος Μεσσηνίος ἐκ Σικελίας παραπλησίως
ἀγωνιζόμενος· οὗτος δὲ ἐπάλασε (Pausan. 6 4).
καὶ ἀκροχερῖς τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

ἀκρόχολος ὁ πρὸς ἄλλων ὀργιζόμενος,
ἀκρόχολος δὲ ὁ πρὸς ὀλίγων χολεύων.

ἀκρωλένιον τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

Ἄκρων Ἀκραγατίνος ἰατρός, υἱὸς Ξέ-
νωνος, ἰσοφίστευσεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἅμα
Ἐμπεδοκλεῖ· ἔστιν οὖν πρεσβύτερος Ἴππο-
κράτους. ἔγραψε περὶ ἰατρικῆς Δωρίδι δια-
λέκτῳ, περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον ἅ. ἔστι
δὲ καὶ οὗτος τῶν τινῶν πνεύματα σημειωσα-
μένων. εἰς τοῦτον ἐποίησεν Ἐμπεδοκλεῆς τω-
θαστικὸν ἐπίγραμμα (Diog. L. 8 65) "ἄκρον
ἰατροῦ Ἄκρων Ἀκραγατίνου, πατὴρ ἄκρου,
κρύπτει κρημινὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτύτης."
τινὲς δὲ τὸν δεῦτερον στίχον οὕτω προφέ-
ρονται "ἀκροτύτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος
κατέχει." τοῦτο τινὲς Σιμωνίδε φασὶν εἶναι.

ἀκρωῆνυξ τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος, καὶ τὸ
ἄκρον τοῦ ὄρους. καὶ ἀκρωνυχία ὁμοίως.
"ὃ δὲ φυλακῇ τινὶ ἐπὶ τῆς ἀκρωνυχίας ἐν-
τυχῶν ταύτην αἰφνιδίῳ προσβολῇ ἐτρέψατο."
ἔστι δὲ ἀκρωνυχία καὶ ἡ ἀκρόρεια τῷ ὄρει,
καὶ Ξενοφῶν (Anab. 3 4 37) "ἐπεὶ δὲ ἐώρα

ὁ Χειρίσφοπος προκατειλημμένην τὴν ἀκρω-
νυχίαν ὄρους, ἀφ' ἧς ἡ κατάβασις ἦν εἰς τὸ
πέδιον." "ἐνδοτέρῳ χωροῦντων ἀκρωνυχία
τοῦ ὄρους ἐπανίστατο."

ἀκρόρεια ἔξοχή, κορυφή. εἰς τρία γὰρ
διήρηται τὸ ὄρος, εἰς ἀκρόρειαν, εἰς ὑπώ-
ρειαν, εἰς τέρμα. ἀκρόρεια μὲν ἔστιν ἡ κο-
ρυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τῷ ὄρει, τέρμα
δὲ τὰ τελευταῖα καὶ πόδες.

ἀκρωτηριάζω, αἰτιατικῇ, τέμνω τὰ
ἄκρα. καὶ ἀκρωτηριασμός.

ἀκρωτήριον.

ἀκταίη ἢ παραθαλασσία. ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 6 33) "δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδ'
ἐπωφελίης," καὶ αὐθις (Bahr. 25 6) "καὶ βα-
τρύχων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων."

ἀκταίνειν ἀκολασταίνειν, γαυριᾶν, καὶ
ἀτύκτως πηδᾶν, ἢ πρὸς συνουσίαν ὀρμαῖν.

Ἀκταίων Ἀκταίωνος ὄνομα κύριον. καὶ
Ἀκταιονίδων· "τῶν Ἀκταιονίδων ἔσοι μὲν
σκυλάκων" ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 206). σφ-
νέστευε δὲ τὸ ω διὰ τὸ μέτρον.

ἀκτὴ αἰγιαλὸς παραθαλάσσιος.

Ἀκτὴ ἰδίως ἐπιθαλαττιδῶς τις μοῖρα
τῆς Ἀττικῆς, ὅθεν καὶ ὁ ἀκτίτης λίθος.
ἐκύλου δὲ οὕτως καὶ τὴν Ἀττικὴν, οἱ μὲν
ἀπὸ τινος Ἀκταίωνος βασιλέως, οἱ δὲ διὰ
τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι.
Harp.

Ἀκτια ἀγὼν παλαιός, ὡς Καλλιμάχος
ἐν τῷ περὶ τῶν ἀγῶνων δῆλον ποιεῖ. Harp.

Ἀκύλας γραμματικὸς καὶ μουσικός.

Ἀκύλας φιλόσοφος σχόλια λογικὰ γε-
γραφέως περὶ συλλογισμῶν.

Ἀκυληία πόλις Ἰταλίας πολυάνθρωπος,
προκειμένη ἐν Θαλάττῃ. καὶ Ἀκυλεῆσιοι
οἱ πολῖται.

Ἀκύλλιος ὄνομα κύριον.

ἄκυλος τῆς πρίνου ὁ καρπός, ἔκυλος
δὲ εἶδος βοτάνης.

ἀκύμονα ἀτάραχον. καὶ ἀκύμων μὴ
γεννώσα, ὡς ἐγκύμων ἢ συνειληφυῖα. καὶ
ἀκυμότερος.

ἀκωδώνιστον ἀντὶ τοῦ ἀπειραστον,
ἀβασάνιστον· κωδωνίσει γὰρ τὸ διαπειρα-
θῆναι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιπολούντων
καὶ κώδωσι διαπειρωμένων εἰ ἐργηγόρασιν
οἱ ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς τεταγμένοι. οἱ δὲ ἀπο-
μνηματισταὶ ἀπὸ τῶν ὀρετῶν φασὶ μετῆχ-
θαι τὴν λέξιν.

ἀκωκή ἢ δέξτης τοῦ δόρατος, τὸ δέξ
πῆς λόγγης. Ἀρριανός (Ind. 24) "λόγγας δὲ
ἔχον παχείας, μέγεθος ὡς ἐξαπήχεας, ἀκωκή
ἢ οὐκ ἐπὶν σιδηρῆ, ἀλλὰ τὸ δέξ αὐταῖς
κεντρακτωμένον ταῦτὸ ἐποίησεν."

ἄλα θάλασσαν.

ἄλα τὰ κόπρια· ἐν Ὀδυσσεΐα (ρ 455) "ἔ
σὺ γ' ἂν ἔξ. οἴκου σφί ἐπισιτάτη οὐδ' ἄλα
(σούδαλα Callistratus) δοίης."

ἄλασαστοθήκας τὰς θήκας τῶν ἀλα-
βέστων Δημοσθένης (19 237) λέγει. ἐν τῇ
σπηθεία μυροθήκας καλοῦσιν. ἀλάβαστοι δὲ
εἰσι λήκυσθοι, ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ λειό-
τητα (Harp.). Ἀριστοφάνης (Ach. 1021) "ἐς
τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἕνα," ὡσεὶ
ἔπειτα κοχλιάριον ἐν.

ἀλάβαστρον ἄγγος μύρου, μὴ ἔχον λα-
βῆς, λίθινον. ἢ λίθινος μυροθήκη.

ἀλαζονεία ὑπερηφάνια. Πολύβιος (11 8)
"τοῖς γὰρ πλείστοις ὑπεγεγόνει τις ζῆλος ἐκ
ἰσχυρίας ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας καὶ
ἀπειρίας." παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ (Rom. 1
30) τοὺς ἐφ' οἷς οὐκ ἔχουσιν ἀγχοῦντας ὡς
ἔχοντες, ἀλαζόνως νοητέον. καὶ Ἰώσηπος (B.
1 672) "ἦν γὰρ αὐτοῖς ἀλαζονεία ὡς ἐπ'
ἑρατοῖς, καιομένης τῆς πόλεως."

ἀλαζονεύεσθαι γενική.

ἀλαζῶν πλάνος, ὑπερήφανος, ψευδής,
παρὰ τὸ ἐν ἄλλῃ ζῆν. καὶ ἀλαζονοχαυνο-
φλύαρος ὁ μέθυστος καὶ λῆρος. ἢ ἀλαζῶν
ἄλλως ζῶν, ὃ ἔστι ματαίως. ἰδίως δὲ ἀλα-
ζῶνας τοὺς ψεύστας ἐκάλουν, ἐπεὶ λέγειν
ἐπαγγέλλονται περὶ ὧν μὴ ἴσασιν.

ἀλαζῶν ὁ ἀλώμενος· οὕτως Ἀλκαῖος.
Πλάτων δὲ ἀλαζόσιν ἀντὶ τοῦ ψεύσταις. ἢ
ἀλαζῶν ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπά-
ζων καὶ φρονῶν. "ὃ δὲ πρὸς ἕκαστον τῶν
προσιόντων ἡλαζονεύετο, συμπλάττων ἀπὸ
τῶν εἰκότων."

Ἄλαιεύς ὄνομα δήμου. Harp.

ἀλαινής ὁ μαινόμενος.

ἀλαλαγμός ἐπινίκιος ὕμνος, ἢ φωνή
ἐπὶ τῶν θαρραλεωτέρων κατὰ τῶν δειλιών-
των. ἀλαλαγμοὺς οὖν ὕψωμα φωνῆς. καὶ
ἀλαλάξατε κροτήσατε.

ἀλαλαλαὶ ἰθὴ παιήων (A Av. extr. Lys.
1294) ἐπιφώνημα χοροῦ.

ἀλάλημαι τεθορύβημαι, πεπλάνημαι.
καὶ ἀλαλύκχημαι (Hom. K 94) ὁμοίως.

ἀλαλητόν θόρυβον, κατὰ πλεονασμὸν

τοῦ α ἐπιτατικοῦ.

ἀλαλκεῖν ἀποδιῶξαι, ἀποσοβῆσαι (AP
7 8) "τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφ' υἰάσιν;
ἦνικ' ἀλαλκεῖν τῶν παιδῶν Αἰδῆν οὐδὲ θεοῖς
δύναμις."

ἀλαός ὁ τυφλός, κατὰ στέρησιν τῆς λάειν,
ὃ ἔστι βλέπειν. καὶ ἀλασκοπιήν· Ὀμη-
ρος (K 515) "οὐδ' ἀλασκοπιήν εἶχε," παροι-
μιακῶς, ἀντὶ τοῦ οὐ τυφλῶς ἐσκοπίαζεν.

ἀλαοτόκος ὁ τυφλὰ γεννῶν.

ἀλαπάξαι πορθῆσαι, κενῶσαι, ὁμαλλ-
σαι, ὑπὸ μεταφορᾶς λαπάθου βοτάνης, κε-
νωτικῆς γαστροῦς.

ἄλας ἄγων καθεύδεις, παροιμία ἐπὶ
τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων καὶ
ραστωνευομένων· ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν
ἀλῶν πληρώσαντος τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι
καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἄλας. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία
"ἄλῶν δὲ φόρτος ἐνθεν ἤλθεν, ἐνθ' ἔβη."

ἄλας θυμίτας (A Ach. 1067) ἐκ θύμων
κατασκευασθέντας. καὶ ἕτερον παροιμία "ἄλα-
σιν (an ἀλλᾶσιν) ὕει" ἐπὶ τῆς ἄγων εὐθηνίας.

ἄλαστε ἀνεπίληστε· "τέκνον ἐμὸν ἄλα-
στε" (Callim. l. P. 87).

ἀλαστήσειεν ἀνεπίληστως δεινοπαθή-
σειεν.

ἀλάστωρ πικρὸς καὶ φονικὸς δαίμων
τιμωρῶν καὶ ἀνεπίληστα ἔργα ποιῶν. "ὃ δὲ
ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, ἀλάστο-
ρας ἀποκαλῶν καὶ παλαμαιῶν διὰ τῆς ἐπι-
στολής, εἰ οὕτως ἀισχυρῶς προήσονται τοὺς
τόπους μηδὲν παθόντες ἢ ἰδόντες κακόν."
ἢ ἀλάστωρ ὁ τοιαῦτα τολμήσας ὧν μὴ ἔστιν
ἐπιλαθέσθαι.

ἀλᾶται πλανᾶται, ῥέμβεται.

ἄλβα οἱ μύργουροι.

Ἄλβανοί ὄνομα ἔθνους Ἰταλῶν. τούτων
φασὶ τὴν γῆν εὐδαίμονα καὶ καρπῆς ἐνεργεῖν
ἔσαν ἀγαθήν, οἶνον ἠδὲν καὶ πολὸν ἔχουσαν.
Ἄλβιος ὄνομα κύριον. "Ἄλβιος ἐς τὴν
ἰππῶδα τελῶν, τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ
ὑπαικάλλων ἅμα φάττην."

ἄλγεα κακά, λυπηρά.

ἀλγεῖν τοῦ πονεῖν διαφέρει. ἀλγεῖν
μὲν κατὰ σάρκα, πονεῖν δὲ τὸ ἐνεργεῖν.

ἀλγεινός ὁ λυπηρός. καὶ ἀλγινόεις.

ἀλγηδόνες λῦπαι.

ἀλγηρά τὰ λυπηρά.

ἄλγησις ἢ λύπη. Ἀριστοφάνης ἐν Θε-
σμοφοριαζούσαις (152) "ὃ πρέσβυ πρέσβυ,

τοῦ φθόνου μὲν τὸν νόγον ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην" ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔλυ-
πήθην.

ἀλητόν καὶ ἀνάλητον.

ἀλγίστατον· "τοῦτο δ' ἐς ἀλγίστατον
(ἀπ' ἔστ' ἄλγιστον) ἤμιν." Α Vesp. 1156.

ἀλγύνω δοτικῆ. καὶ τὸ ἀλγῦνον.

Ἀλδῆσκος ὄνομα ποταμοῦ.

ἀλδήσκω τὸ αὐξάνω.

ἀλέα θέρη, ἔλλαμψις· "πυρὰ δὲ ἀνε-
καίετο, ὡς ἄμια μὲν φῶς ἄμια δὲ ἀλέα πα-
ριοῦσιν ἦν· κρύος γὰρ ἦν" (Piscus Exc. leg.
p. 184).

ἀλεάζειν ἐκκλίνειν.

ἀλεαίνοιμι θερμαίνοιμην· "ἔπειθ' ἐν
ἀλεαίνοιμι τοῦτ' ἠμπισχόμην" Ἀριστοφάνης
(Eecl. 562).

ἀλεαίνωσιν ἀντὶ τοῦ θερμαίνονται·
"πῦρ ἀνέκασαν, ὅπως αὐτοὶ τε ἀλεαίνωσι
καὶ τοῖς Ῥωμαίοις κατὰ χώραν μένειν δόξαν
παράσχωσιν."

Ἀλέας πόλις Θεσσαλική. οἱ δὲ πολῖται
Ἀλεῖς. Harp.

ἀλέγοις ἀρήγοις, βοηθοῖς· "ἀλέγοις δ'
ἀνέρι καὶ πενήνῃ" (AP 6 245).

ἀλέγω. σημαίνει καὶ τὸ φροντίζω. "Ομη-
ρος (Α 389) "ὅκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλῃ."

ἀλεεινός θερινός, θεριός. Ξενοφῶν
(Anab. 4 4 11) "χιόνος δὲ ἐπιπεπτωκυίας ὄκνος
ἦν πολὺς ἀνίστασθαι. κατακειμένων δὲ ἀλε-
εινός ἦν ὁ χειμῶν, ὅτω μὴ παραρρεῖη."

ἀλεείνω ἐκκλίνω.

ἀλεία ἡ ἄγρευσις.

ἀλείατα (Hom. v 108) τὰ ἄλευρα.

ἀλειμμα ἐκ τοῦ ἀλείφω, ἄλιμα δὲ βο-
τάνη.

ἀλειον τὸ τοῦ ἡλίου ἱερὸν κατὰ Ῥοδίους.
σημαίνει δὲ καὶ ὕδωρ. καὶ Ἀλεῖος ὁ Ζεὺς.

Ἀλειπῆς πηγὴ ἐν Ἐφέσῳ.

ἀλειπται οἱ πρὸς τὰς ἀγῶνας ἐπασκῶν-
τες· ὁ θεολόγος "ἀλειπται τῆς ἀρετῆς." καὶ
ἀλειπτῆς ὁ ἀγωνοθέτης (Gregor. Naz. or.
20 p. 319 C).

ἀλειπτόν ἐσκαυασμένον θυμίαμα.

ἀλεῖς (Hom. II 403) ἀντὶ τοῦ συσταλεῖς,
καὶ ἀλεῖς ἀντὶ τῶ ἀλέες· "ἀλεῖς σοφιστάς."

ἄλεισον τὸ ποτήριον.

ἀλεῖται πηδήσει· "καὶ χωλὸς ὡς ἔλαφος
ἀλεῖται" (Isaia 35 6).

ἀλειτεία ἡ ἁμαρτία.

ἀλείτης. τὸ μὲν διὰ διφθόγγου σημαί-
νει τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸ δὲ διὰ τοῦ η σημαί-
νει τὸν πλανήτην. ἀλιτρός δὲ διὰ τοῦ ι.

ἀλείφατι ἐλαίῳ, ἢ ἐτέρῳ ἀλείμματι.
κανὼν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἀλείφω, εἰ μὲν διὰ
τοῦ π ἐκφέρονται, καὶ διὰ διφθόγγου γρά-
φονται, ὡς ἀλειπτόν ἀλειπτῆς· εἰ δὲ διὰ
τοῦ φ, εἰ μὲν ὡς συνθετα, διὰ τοῦ ι γρά-
φονται, πισσαλιφῆς ἀηλιφῆς, εἰ δὲ ἀπλῶ,
διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς ἀλειφαρ.

ἀλείψας, αἰτιατικῆ, διεγείρας, ἀπὸ με-
ταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. "εἰς καρτερίαν ἀλεί-
φων τοὺς ἀδικουμένους."

ἀλεκινός (ἀπ' ἄλκιμος) ὁ δυνατός.

ἀλεκτορίδες αἱ θήλειαι ὄρνιθες. "καὶ τὰς
ἀλεκτορίδας δὲ αὐτὰς ἀπέκτειναν τοῦ μὴ κε-
λαδούσας καὶ ἀδούσας ἐπὶ τοῖς ὠοῖς μνηῦσαι
τὸν μοιχόν." καὶ ἀλεκτορίδεις ὁ τοῦ
ἀλέκτορος.

ἄλεκτρα καὶ ἄνυμφα ἀντὶ τοῦ παρά-
νομα καὶ οὐ νουμισμένα διὰ τὴν μοιχείαν.
τουτέστι δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. Σοφο-
κλῆς (El. 492) "ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβη
μυιφόνων γάμων ἀμιλλήματα."

ἀλεκτρονόνα ἀθλητὴν Ταναγραῖον.
ἄδονται δὲ εὐγενεῖς οὗτοι. "ἀφίησι τῷ Ἀσκλη-
πιῷ ἀνάθημά τε καὶ ἄθυρμα εἶναι, οἷονεὶ
θεράποντα καὶ οἰκῆτην περιπολοῦντα τῶ νεῷ,
τὸν ὄρνιν ὁ Ἀσπένδιος ἐκείνος" (Aelianus 7).
καὶ παροιμία "ἀλεκτρονόμος μὴ ἔφασκε κοιλίαν
ἔχειν. ταχὺ γὰρ καθέψει τὰργύριον" (Α
Vesp. 826).

ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ· μυ-
ξὸς οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ. λέγεται ἡ ἐπωδὴ
αὕτη εἰς δυσουρίαν ὄνου. cf. v. μύξος.

ἀλέξαι βοηθῆσαι, ἀλλέξαι δὲ ἐπιλέξαι.

Ἀλεξάνδρειον ὄνομα πόλεως. καὶ ὁ πο-
λίτης Ἀλεξάνδρεὺς. καὶ Ἀλεξάνδρειος.
Ἀλεξάνδρων φονοκτονία. ζῆται ἐν
τῷ Ἀντωνῖνος.

Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος, φιλόσοφος περι-
πατητικός, διδάσκαλος Νέρωνος τοῦ βασι-
λέως ἄμια Χαιρήμονι τῷ φιλοσόφῳ. εἶδεν δὲ
ἔσχε Καίλιον ὄνομα. ὅστος ἐκάλει τὸν Νέ-
ρωνα πηλὸν αἵματι πεφουρμένον. κακῶν με-
θητῶν, ὡς οἴμαι, κακίονες οἱ διδάσκαλοι·
διδασκῆ γὰρ ἀρετῆ, καὶ κακία ἀσκητῆ. ἔστι
δὲ καὶ ἕτερος Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεύς φι-
λόσοφος, καὶ ἄλλος ὁ Νουμηνίου σοφιστής,
καὶ ἄλλος Κλαύδιος χρηματίας σοφιστής,

καὶ ἕτερος ὁ Κασίλωνος σοφιστής, ἀδελφὸς Εὐσεβίου τοῦ σοφιστοῦ, μαθητὴς δὲ Ἰουλιανοῦ. καὶ ἄλλος Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου διαγύφου, Κίλιξ Σελευκεύς, σοφιστής, ὃς ἐπεκλήθη πηλοπλάτων.

β Ἀλέξανδρος Αἰτωλὸς ἐκ πόλεως Πλευρώνος, υἱὸς Σατύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός. οὗτος καὶ τραγωδίας ἔγραψεν, ὡς καὶ τῶν ἐπτὰ τραγικῶν ἕνα κριθῆναι οἵπερ ἐπεκλήθησαν ἢ Πλειείας.

γ Ἀλέξανδρος Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος, ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὃς συμβαίνουσιν εἶχε τῇ ἀρχιερωσύνῃ τὴν πολιτείαν· ἐν ἀσκητικῇ γὰρ παλαιστρῇ τὸν πρὸ τῆς ἐπισκοπῆς διατελέσας χρόνον καὶ γυμνασάμενος ἐκὶ πλείστον ὦφθη γενναῖος ἀγωνιστής, καὶ λέγω παιδῶν καὶ βεβιωῶν τῷ βίῳ τὸν λόγον. ὃς Πορφύριον διεδέξατο. ἐκεῖνος μὲν ὄν τῇ πυκνότητι διέπερε τῶν φρενῶν, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀσκήσει καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ ἀτήμονι βίῳ καὶ τῷ ρεύματι τῆς γλώττης καὶ μερῶσις ἑτέροις πλεονεκτήμωσι χάριτος. Theodoret. h. eccl. 5 35.

δ Ἀλέξανδρος Ἱεραιπόλεως ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς ἔγραψε, τί καινὸν εἰσήνεκε Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον. κεφάλαια θ', λόγος νοημάτων γέμων.

ε Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίους σὺν τῇ μητρὶ ἄφας ὑπ' ἐκείνῃ πάντα διώκει, ἥτις πανταχόθεν ἐφρούρει τὴν ἀρχήν. δικάζειν τε οὖν αὐτὸν ἐπειθεῖν ἐπὶ πλείστον, ὡς ἂν ἐν τούτοις ἀσχολούμενος μὴ ἔχοι καιρὸν εἰς τὸ ἐπιτηδεύειν τε τῶν ἀμυρτημάτων. ὑπῆρχε δὲ αὐτῷ καὶ φυσικὸν ἦθος πρᾶον καὶ ἡμερον εἰς τε τὸ φιλόφρονον πάνυ ἐπιρρηκῆς. εἰς ἰσορροσκαυδέκατον οὖν ἔτος ἄρξας τῆς βασιλείας ἀναιμιωτὶ ἤρξε, καίτοι τινῶν μεγίσταις αἰτίαις ὑποπεσόντων, ὡς μετὰ τὴν Μάρκου αἰετῆν τὴν βασιλείαν θαναμάζειν Ἀλεξάνδρου. ἤτις αὐτὸν δὲ καὶ τὴν μητέρα, καὶ πάνυ ἰσοκαλλῶν ὄρων αὐτὴν φιλοχρήματον οὖσαν καὶ πολλὰ ἐξ ἐπηρεῶν θησαυρίζουσαν. πολλὰ δὲ ἐκ αὐτῆς ἠναγκάζετο πράττειν· ἤρχε γὰρ αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως ἡ μήτηρ, ἥτις ἀπῆγε τὸν αἰσχρὸν καὶ ἀπειρῶν τοῖς βασιλευσίν ἐργον, διδασκάλους τε πάσης παιδείας λάθρα μετακίβητε. ὁ δὲ παλαιστραῖς τε καὶ γυμναστικαῖς ἔχαιρε, καὶ τοὺς διδασκάλους ἀπεσέβει, εἰς τοσούτον δὲ ἐξώκειλεν ὡς δὴ πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηρῆς καὶ τῶν δημοσίων θεά-

τρων μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τὰς μεγίστας. διὰ τοῦτο ἐμυσάττοντο αὐτόν. Io. Antioch. Exc. Peiresc. p. 830.

Ἄλλεξανδρος ὁ Μιλήσιος, ὃς πολυτίτωρ ἐπεκλήθη καὶ Κορηήλιος, διότι Κορηήλιω Λεντούλῳ αἰχμαλωτισθεὶς ἐπράθη καὶ αὐτῷ παιδαγωγὸς ἐγένετο, εἶτα ἠλευθερώθη. ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῶν Σύλλα χρόνων καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ. ἀνηρέθη δὲ ἐν Λαυρενταῖς, ὑπὸ πυρὸς τῆς οὐκίας φθαρσίσης· καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ Ἑλένη μαθοῦσα τὸ συμβὰν ἀπήγγαστο. ἦν δὲ γραμματικὸς τῶν Κράτητος μαθητῶν. ἔτος συνέγραψε βιβλίον ἀριθμῷ κρείττω, καὶ περὶ Ῥώμης βιβλίον πέντε. ἐν τούτοις λέγει ὡς γυνὴ γέγονεν Ἑβραῖα Μωσῶ, ἧς ἐστὶ σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος.

Ἄλλεξανδρος ὁ Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος, βασιλεύσας Μακεδόνων ἀπὸ ἐνιαυτῶν ἰθ', τελευτήσας δὲ ἐτῶν λγ' (Actian. 7 28). οὗτος ἦν τό τε σώμα κάλλιστος καὶ φιλοπονώτατος καὶ δξύτατος τὴν γνώμην, ἀνδρείωτατος καὶ φιλοτιμώτατος καὶ φιλοκινδυνώτατος καὶ τοῦ θεοῦ ἐπιμελέστατος, ἦδονων τε τῶν μὲν τοῦ σώματος ἐγκρατέστατος, τῶν δὲ τῆς γνώμης ἐπαῖνε μόνος ἀπληστότατος, ξυνοδεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄν δεινότατος, καὶ ἐκ τῶν φαινομένων τὸ εἶδος ξυμβαλεῖν ἐπιτυχεστάτος, καὶ τάξει στρατιᾶν καὶ ὀπλίσι δαημονέστατος, καὶ πρὸς πᾶν κυλὸν ἐπιτηδειώτατος. πρὸς τούτοις ἦν ἐπικεικῆς καὶ θεοσεβής· ὀργισθεὶς γὰρ ποτε Θεβαίοις ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε τοὺς μὲν οἰκήτορας ἐξανδραποδίσουσθαι τὴν δὲ πόλιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι, τῆς γε πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας ἐκ ὠλιγόρησε περὶ τὴν κατὰ τὴν τῆς πόλεως, ἀλλὰ πλείστην ἐποίησατο πρόνοιαν ὑπὲρ τῆ μητ' ἀκούσιον ἀμάρτημα γενέσθαι περὶ τὰ ἱερὰ καὶ καθόλα τὰ τεμένη.

ὅτι τὸ μεγαλήγορον τοῦ Ἀλεξάνδρου οὐκ ὑπέρογκον μᾶλλον τι ἢ εὐθαρσῆς ἐν τοῖς κινδύνοις ἐφαίνετο. Ῥωξάνης δὲ ἠράσθη τῆς Ὀξυόρταν τοῦ Βακτριανοῦ, ἦν δὴ καλλίστην τῶν Ἀσιανῶν γυναικῶν λέγουσιν ὀφθῆναι οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες μετὰ γε τὴν Δαρείου γυναικα. καὶ ταύτην ἰδόντα Ἀλέξανδρον εἰς ἔρωτα ἐλθεῖν αὐτῆς, ἐρασθέντα δὲ οὐκ ἐθέλησαι ὑβρίσαι καθ' ἕπερ αἰχμάλωτον, ἀλλὰ γῆμαι γὰρ οὐκ ἀπαξιώσαι. καὶ τοῦτο γὰρ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἐπαίνῳ μᾶλλον τι ἢ μέφομαι. καίτοι τῆς

γε Δαρείου γυναικός, ἢ καλλίστη δὴ ἐλέγετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ γυναικῶν, ἢ οὐκ ἦλθεν εἰς ἐπιθυμίαν, ἢ καρτερός αὐτῆ ἐγένετο νέος τε ὢν καὶ τὰ μάλιστα ἐν ἀκμῇ τῆς εὐτυχίας, ὁπότε ἄβριζουσιν ἄνθρωποι. ὁ δὲ κατηδέσθη τε καὶ ἐφείσατο, σωφροσύνη τε πολλῇ διαχρώμενος καὶ δόξης ἄμμι ἀγαθῆς ἐκ ἀτόπῳ ἐφρόσει. καὶ τοῖνον καὶ λόγος κατέχει ἀποδράντα ἐλθεῖν πρὸς Δαρεῖον τὸν εὐνοοῦχον τὸν φύλακον αὐτῷ τῆς γυναικός· καὶ τοῦτον ὡς εἶδεν ὁ Δαρεῖος, πρῶτα μὲν πυθέσθαι εἰ ζῶσιν αὐτῷ αἱ παῖδες καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ μήτηρ, ὡς δὲ ζώσας τε ἐπόθετο καὶ βασιλισσαι ὅτι καλοῦνται, καὶ περὶ τῆς θεραπείας, καὶ ὡς σωφρονεῖ ἡ γυνὴ αὐτῆ, ἐπὶ τούτοις ἀνατείνει τὸν Δαρεῖον εἰς τὸν ἕραν τὰς χεῖρας, καὶ εὐχασθαι ὡδε "ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ὅτε ἐπιτέτραπται τὰ βασιλεία πράγματα νέμειν ἐν ἀνθρώποις, σὺ νῦν μάλιστα μὲν ἐμοὶ φύλαξον Περσῶν τε καὶ Μήδων τὴν ἀρχήν, ὡσπερ οὖν καὶ ἔδωκας· εἰ δὲ δὴ ἐγὼ οὐκέτι σοι βασιλεὺς τῆς Ἀσίας, σὺ δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Ἀλεξάνδρῳ παραδοῦναι τὸ ἔμῃ κράτος." οὕτως οὐδὲ πρὸς τῶν πολεμίων ἄρα ἀμειλεῖται ὅσα σύφρονα ἔργα. οὕτω φησὶν Ἀρριανός (419). Νέαρχος δὲ φησιν ὅτι χαλεποὶ αὐτῷ τῶν φίλων ἐγένοντο ὅσοι ἐκείκον αὐτὸν ἀρρωστοῦντα ὅτι αὐτὸς πρὸ τῆς στρατιᾶς κινδυνεύει· αὐτὸν γὰρ στρατηγῶ ταῦτα ἀλλὰ στρατιώτῃ εἶναι. καὶ μοι δοκεῖ ἄχθεσθαι Ἀλέξανδρος τοῖσδε τοῖς λόγοις, ὅτι ἀληθεῖς τε ὄντας ἐγίνωσκε καὶ αὐτὸν ὑπαίτιον τῇ ἐπιτιμῇσει, καὶ ὁμως ὑπὸ μένος τε τῆ ἐν ταῖς μάχαις καὶ τοῦ ἔρωτος τῆς δόξης, καθάπερ οἱ ἄλλης τινὸς ἡδονῆς ἐξηττώμενοι, οὐ καρτερός ἦν ἀπέχεσθαι τῶν κινδύνων.

ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν θανμαστὸν βίον ἐβίωσε, πίστιν δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐλέγνον ἢ τῶν ἀγώνων παρέσχε πράξεις. οὐδὲ γὰρ ἔστιν εὐρεῖν ἐν παντὶ τῷ τοῦ κόσμου κύκλῳ ἓνα ἄνδρα τοσοῦτοις κατορθώμασι πλεονεκτῆντα. τοῖς τε γὰρ ἀρίστοις συμφοιτήσας ἀνδράσιν εἰς λόγους οὐ μείων τῶν εἰς ἄκρον ἐπιανομένων εὐρέθη, πρὸς τε τὰ πᾶσι διελθῶν θανμαστὰ μᾶλλον ἢ πειθοῦς ἄξια διεπράξατο. καὶ πρὸς Δαρεῖον τὸν Περσῶν βασιλέα συνάψας πόλεμον τοῦτον κατὰ κράτος νικῆ, κάκεινος αἰτεῖται εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν καὶ δοῦναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα

Ῥωξάνην πρὸς γάμου κοινωνίαν. ὁ αὐτὸς πάντα τὰ ἔθνη καταστρεψάμενος διεφθάρη τὸν νοῦν καὶ πρὸς τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς διωλίσθησε, Περσικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, μυρίοις δὲ νέοις δορυφορούμενος, τριακωσίων τε παλλακαῖς χρώμενος, ὡς τὴν Μακεδονικὴν πᾶσαν τῶν βασιλέων συνήθειαν ἐς Πέρσας μεταρροθμίσει καὶ τῶν ἰδίων τινὰς διαβληθέντας ἀνελεῖν. ὕστερον δὲ εἰς Ἰνδὴν ἀφικόμενος ὑπὸ Κανδάκης τῆς βασιλοσύνης συνελήφθη ἐν ἰδιώτου σχήματι, καὶ εἶπεν αὐτῷ "Ἀλέξανδρε βασιλεῦ, τὸν κόσμον παρέλαβες, καὶ ὑπὸ γυναικὸς συνεσχέθη;" καὶ εἰρήνην πρὸς αὐτὴν ἐποίησατο, καὶ τὴν χώραν αὐτῆς ἀβλαβῆ διεφύλαξεν. Malalasp. 194.

ὅτι ὁ αὐτὸς ὀκτακοσίοις ἀνδράσιν ἐνέτευχεν ὑπὸ Περσῶν πάλαι ἐν Ἑλλάδι ληφθεῖσιν, ἡκρωτηριασμένοις τὰς χεῖρας, οὓς μεγάλας δωρεαῖς ἐφιλοφρονήσατο καὶ παρεμθήσατο. εἰς δὲ τὴν λίμνην τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (Βαβυλῶνι Arrian. Syr. 56) ἀφικόμενος τὸ διάδημα ἀπέβυλεν ὄμβρον πολλοῦ καταρραγέντος, καὶ μόλις ἐπὶ τὴν γῆν διενήξατο. καὶ ὑπὸ Κισσάνδρον τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ φάρμακον δεξάμενος ἐσπαράχθη, καὶ οὕτως ἐπὶ τοσοῦτοις κατορθώμασι τὸν βίον μετήλλαξεν.

ἀλέξασθαι ἐπαμύνειν. Ξενοφῶν (Anab. 3 4 33) "πολὴν γὰρ διέφερεν ἐκ χώρας ὀρμωμένους ἀλέξασθαι ἢ προπορευομένους ἐπιθεῖν τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι."

ἀλέξειν ἀποτρέπειν.

ἀλεξήσοντα (Hom. Z 109) βοηθήσοντα.

ἀλεξητήρα (Hom. Y 396) βοηθόν.

ἀλεξιάρη γῆ ἢ τοῖς ἀνδράσι βοηθῶσα.

ἀλεξιβέλεμον τὸν τὰ βέλη ἀπερύνοντα.

ἐν ἐπιγρύμματι (AP 6 81) "καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμον ἀπὸ στέροιο χιτῶνα."

ἀλεξίκακον ἀλεξιφάρμακον, ἀντιφάρμακον, κακίας καθαρτικὸν καὶ θεραπευτικόν. καὶ ἀλεξίκακε, τουτέστιν ἀποτρόπαιε, ὁ τὰ δεινὰ ἀπέργων.

Ἀλεξίς Θούριος κωμικὸς ἐδίδαξε δράματα σμέ, γέγονε δὲ πάτρως Μενάνδρου τῷ κωμικοῦ, ἔσχε δὲ υἱὸν Στέφανον καὶ αὐτὸν κωμικόν.

ἀλεξιφάρμακα ἀλεξητήρια φαρμάκων. Μενάνδρου Παιδίῳ "Ἐφέσια τοῖς γαμῶσιν οὕτω περιπατεῖ λέγων ἀλεξιφάρμακα."

ἀλεξόμενον ἀμυνοῦντα, τὸν κακῶς ἀφξάντα κακῶσαι θέλοντα. "καθάπερ ἐπὶ τῶν

πρὸς ἴδιαν ἀδικημάτων οἱ νομοθεταὶ καὶ δικασταὶ πάσας τὰς τῶν συμβαινόντων βλάβας οὐκ ἐπὶ τὸν ἀλεξόμενον ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἄρρηστα χειρῶν ἀδικῶν ἀναφέρουσι." καὶ ἀλεξόμενος παρὰ Ἡροδότῳ (1 211) ἀντὶ τῶ ἡμισυμένων ἢ ἐπιβοηθοῦντας· "τριτημορίς ἐκ τῶν Μασσαγετιῶν τοὺς περιλειφθέντας εἰς Κύρου στρατιῶς ἀλεξόμενους ἐφόρευε." καὶ αὐθις "εὐχετο δὲ ὁ Κύρος τροσῆτον ὑπερῆν, ἔστε νικῶν τοὺς εὐ καὶ κακῶς ποιούντας ἀλεξόμενος." καὶ ἀλέξασθαι κωλύειν, ἀπέργειν· "οἱ δὲ ἵπποι οὐκ ἦσαν αὐτῷ χρήσιμοι εἰς τὸ φεύγειν σὺν αὐτοῖς ἢ ἐπέλαύνοντες ἀλέξασθαι τοὺς πολεμίους" (X Anab. 19 11).

ἀλέοιμι ἀντὶ τοῦ θερμαίνοιμι Ἀριστοφάνης.

ἀλετρεύουσιν ἀλήθουσιν.

ἀλετρίβανος οἱ μὲν δασέως, παρὰ τὸ πῶς ἄλας τριβειν, οὐ δὲ ψιλῶς, παρὰ τὸ ἀλεῖν. καὶ δοτῖδῃ μὲν Ἀττικόν, ἀλετρίβανος δὲ Ἀσιανόν. λέγεται δὲ καὶ ἀλότριψ· (AP 6 306) "καὶ τοῦτον δικάρανον ἀλότριβα." καὶ ἀλετρίς ἢ μυλωθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ.

Ἀλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσῃ τῆς Θετταλίας ἐγγενέστατοι, ἀπὸ Ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες.

ἄλευος Ἰωνες τὸ φύλαξαι οὕτως λέγουσι. καὶ παροιμία "ἄλευ" ἀπὸ μελζονος ἀνδρός."

ἀλεύετο ἐξέφευγεν.

ἀλευρότησις τὸ λεπτόν τοῦ ἀλεύρου, ἢ κασπάλη παρὰ πολλοῖς λεγομένη.

ἀλευρῆ ἐκκλησις καὶ φυλακή· "πολλοὶ δὲ ἐπὶ χιόνος ἀπέθανον, καὶ οὐδ' ἤτισοῦν ἀλευρῆ ἦν, ἐκάστων ἑαυτοὺς διασώζειν ἰκανὸν ἠγουμένων."

ἄλη ἢ πλάνη· "ὃ δὲ εἰδέναι αὐτῷ ᾤετο... φρονάττεσθαι τῷ οἴκῳ" (cf. v. Ἀρμάτος). ἐν ἐπηγράμματι (AP 6 90) "ἄλδς τύρανε σοὶ Πόσειδον Ἀρχικλῆς ἔθηκε, λήξας τῆς ἀπ' ἠόρων ἄλης." καὶ ἀλήτης βίος, διὰ τοῦ η.

ἀλήθεια, καὶ ἀληθής. ἀληθῆ καὶ τὰς ἀληθείας πληθυντικῶς λέγουσι· Μένανδρος Ἀφροδισιῶ "εἰ τὰς ἀληθείας ἀπλῶς τίς σοὶ λέγει." ἀλήθεια δὲ ἐστὶ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ἡγεμῶν.

ἄληθες ἀντὶ τοῦ ὄντως. ἀξιοῦσι δὲ ὀξύνω τὴν πρώτην, ὅταν τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐν ἐκπερῆσει λεγόμενον, ὡς ὄντως. "ἄληθες ὃ καὶ τῆς ἀρραβείας θεοῦ;" Αἰσχύλος φησὶ

πρὸς Εὐριπίδην (A Ran. 848). ἀληθές δὲ τὸ ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ψεύδει.

ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγρα, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μὲν οὐ πιστευομένων δέ. Σάγγρα γὰρ τόπος τῆς Λοκρίδος, Λοκρῆς δὲ φασὶ τοὺς ἐπιξεφυρίους πόλεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Κροτωνιάτας αἰτησάσαι συμμαχίαν τοὺς Λακεδαιμονίους· τῶν δὲ στρατῶν μὲν ἕκ ἕξειν φησάντων, διδόναι δὲ αὐτοῖς τοὺς Διοσκόρους, τοὺς Λοκροὺς οἰωνισαμένους τὸ κερτομηθῆν τὴν τε ναῦν ἀποστρέψαι καὶ δεηθῆναι τῶν Διοσκόρων συμπλεῖν αὐτοῖς. νικησάντων δὲ αὐτῶν αὐθιμερόν, καὶ τῆς φήμης διαγγελθείσης εἰς Σπάρτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθῆναι, ἐπεὶ δὲ εὐρέθη ἀληθῆ, ἐπιλέγειν τοῖς ἀληθεστάτοις μὲν ὃ πιστευομένοις δέ. ἀληθέστερα ἔν τῶν ἐπὶ Σάγγρα, ἐπὶ τῶν πάντων ἀληθευόντων. λέγεται γὰρ τὴν περὶ τῆς νίκης φήμην αὐθιμερόν ἀπὸ Ἰταλίας ἔλθειν εἰς τὴν Σπάρτην· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐξενεχθῆναι τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν πραγμάτων. μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ. ἀληθίζω τὰ ἀληθῆ λέγω. καὶ ἀληθινός ὁ ἀληθής.

ἀληθινὸς ἔρωσ ὁ μὴ περὶ κάλλη σώματος ἐπτοημένος. (Damasc. Phot. p. 346 a) "ἀληθινὸς ἔρωσ ἐμφύεται αὐτῷ τῆς φιλοσοφίας, καὶ πάντα γηγενῆ δεσμὸν ἀπορρήξας, ἐλπίδας τε πάσας τιμῶν τε καὶ χρημάτων καταπατήσας, ἀφικνεῖται πρὸς Πιρόκλον."

ἀλήθω τὸν σῖτον.

Ἀλήιον τὸ πεδίον (Hom. Z 201), καὶ ἀλήιος ὁ πλανητικός.

Ἄληκος ποταμός.

ἄληκτα. τὰ ἀμέριστα μὲν κοινὰ δὲ πρὸς τινα ὄντα, πρὶν ἢ διωνεμηθῆναι, ἄληκτα λέγεται.

ἀλληλεσμένον· Θουκυδίδης (4 26) "σῖτόν τε ἀλληλεσμένον τὸν βουλόμενον ἀργυροῖς πολλοῦ ὠνήσουσθαι." καὶ ἀλληλεσμένον βίον οἱ μὲν ἐπὶ τῶν βαλανίτη βίῳ χρωμένων ἐδέξαντο, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρων βιούντων, ὡς κατειργασμένον, πρὸς τροφήν ἔτοιμον.

ἀλληλεσμένος βίος ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. ἄλλη δὲ παροιμία φησὶν "οὐ γὰρ ἄκανθαι." ἔθηκε δὲ ὑπομιμνήσκειν τὴν τοῦ βίου μεταβολήν, ἀγρίου καὶ ἄκανθῶδους πρότερον ὄντος, πρὶν ἐπιμείλειαν

τῆς γῆς καὶ τῶν σπερμάτων γενέσθαι. ὄθεν ἀπὸ τῆς ὑστερον ἐπιμελείας ῥηθῆναι τὸ ἀλληλιμμένον βίον. cf. v. βίος ἀκανθώδης.

ἀλληλιμμένος ἐκ τοῦ ἀλείφω.

ἄλημα παραλογιστικὸν πανούργημα ἢ ἐπίτριμμα. (S. Ai. 388) "πῶς ἂν τὸν αἰμυλώτατον, ἐχθρὸν ἄλημα, τοὺς τε δισσάρχας βασιλεῖς ὄλεσας τέλος θάνομι καὶ τὸς;" (380) "ὡ τέκνον Λαερτίου, κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ, ἢ πῦ πολλὸν γέλωθ' ὑφ' ἠδονῆς ἄγεις." ἀντί τοῦ πανούργου καὶ περιέργου. κακοπινέστατον δὲ κακόηθες.

ἀλήμεναι συναθροισθῆναι.

Ἄληξ ὄνομα ποταμοῦ.

ἄληπτος ἀκρότητος. (Ioseph. A. 1. 5 8 11) "εἰπὼν τὴν αἰτίαν ἀφ' ἧς ἄληπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς." Ἀριστοφάνης.

ἄληπτος ὁ ἀκατάληπτος. ἀλήπτως δὲ ἀκαταγνώστως.

ἄληστος ἀλάθηςτος.

ἀλήται πλανῆται. Αἰλιανός "οἱ δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκτριβέντες διεξάνθησαν, ἀλήται δεῦρο καὶ ἐκεῖσε τὸ ζῆν τελοῦντες."

ἀλητεύω πλανητεύω, καὶ ἀλητεία ἢ πλάνη.

ἀλήτης ὁ πλανήτης. "ἀλήτην βίον τρίβοντες ἤθροισαι," καὶ αὐθις "ἀλήτης καὶ φυγάδας ἀποφῆραντες." ἀλήτης δὲ θηλυκὸν ἢ πλανήτης.

Ἄλθαία ὄνομα κύριον. κατὰ δὲ ἱατρὸς ἀγρία μαλάχη.

ἀλθαίνοντα ἰώμενον, θεραπεύοντα. "ροσοῦσαν ἀλθαίνοντα."

Ἄλθαῖνος ὄνομα ποταμοῦ. Etym. M. p. 63.

Ἀλθηφιάς ἢ ἄμπελος ἀπὸ Ἀλθηφίον τινός, καὶ Ἀνθηδονιάς καὶ Ὑπεριάς ἀπὸ Ὑπέρου καὶ Ἀνθηδόνας. χρησιμὸς "πῖν οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις ἐδ' ἱερὰν Ὑπέραν, ὅθι τ' ἄτρογον οἶνον ἔπινες." Athen. p. 31 B.

ἄλλα πορεία.

ἀλιάδας μικρὰ σκαφίδια.

ἀλιακὴ ἀλιευτικὴ.

ἀλιυρος ὁ ἠρτυμένος ἄλατι.

Ἀλιάρτας ἀπὸ Ἀλιαρτίας χώρας.

ἀλίαστος ὁ μὴ ἐκφεύγων.

ἀλίβας ὁ νεκρός, ἢ ποταμὸς ἐν Ἄδου. λέγεται ἀλίβας καὶ τὸ ὄξος, ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι, ὅτι νεκρωμένος οἶνός ἐστιν.

ἀλιβόσειν κρύπτειν.

ἀλίβρωτος ὁ ἄλας ἐσθίων.

ἀλιγενῆς ὁ ἐν θαλάσῃ γεννηθείς.

Ἀλιγέρονος ὄνομα κύριον. "τούτου τοῦ Γότθου βέλη ἀφιέμενα ῥοίζω τε πολλῶ καὶ ταχυτῆτι οὐ σταθμητῆ ἐφέρετο, ὡς εἶπερ ἐς λίθον τινὰ ἐμπέσοιεν ἢ ἕτερόν τι σκληρόν καὶ ἀτέρυμνον, διαρρογγνύσθαι ἅπαν τῆ βίᾳ τῆς ῥύμης. Ῥωμαῖον ἔν τινὰ ἰδὼν τεθωρακισμένον ἀφίησι βέλος αὐτῷ ἐκ τοῦ μετεώρου, καὶ αὐτίκα διεπερόνησε τὸν ἄνδρα αὐτῷ θώρακι καὶ ἀσπίδι. οὕτω δὴ τι δυνάμει τε τῶν πολλῶν περιῆν καὶ καρτεραὶ αὐτῷ ἐρύσσαι τόξον. αἱ χεῖρες." Ἀγαθίας φησὶν (1 9).

ἀλίγκιος ὁμοῖος.

ἀλιεύεσθαι τὸ ἀλιεύειν. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἡμεῖς. cf. v. ἀσπυλία.

ἀλιεύς ἀλιεύς. καὶ ἀλιεῖς καὶ ἐπὶ ποταμῶν. "ἐκ τῶν πέριξ πόλεων ἐς τὴν τεταγμένην τῆ ἀναγωγῆ ἡμέραν ἠθροισμένοι ἀλιεῖς ἐφειστήκεισαν" Ἀρριανός φησι. καὶ παροιμία "ἀλιεὺς πληγείς νοῦν οἶσω." ἀλιεὺς τῆς ἀλίσκομένης ἰχθύος μετεχειρίζετο, καὶ ποτε ὑπ' αὐτῶν πληγείς νοῦν οἶσω φησὶν. ὁμοία ἐστὶ τῷ "ῥεχθὲν δὲ τε νῆπιος ἔγνω."

ἀλιζώνου τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιεζωσμένης. (AP 7 218) "Αὐτὸ ἔχω πολιῆτην ἀλιζώνοιο Κορίνθου."

ἀλιζώστις εἶδος βοτάνης θαλασσίας.

ἀλίη ἢ θαλασσία.

ἀλήτορες οἱ ἀλιεῖς.

ἄλιθον. "ἦν γὰρ οὐ γύσει ἄλιθον οὐδὲ εὐγειον τὸ πεδίον" Ἀρριανός φησιν. cf. v. κολωνός.

Ἀλικαρνασεύς ἀπὸ τόπον.

ἀλικροῦδα παρὰ Ῥωμαίοις ἢ σχεδία τροφή καὶ ἄπυρος· κροδὲμ γὰρ τὸ ἀνέψητον.

ἀλίμενον τὴν τέλος οὐκ ἔχουσαν οὐδὲ ὄρμον (sch. A Av. 1400).

ἀλιμενότης (X Hell. 4 8 7) τόπος λιμένα μὴ ἔχων.

ἀλιμικτον τὸ πεπασμένον.

ἀλιμον βοτάνη δενδροειδῆς παρὰ θαλάσσαν. πληθυντικὰ δὲ τὰ ἄλιμα.

Ἀλιμούσιος. Ἀλιμοῦς δημὸς ἐστὶ τῆς Λεοντίδος. "λέγεται ὁ Ἀγασικλῆς τοῖς Ἀλιμουσίοις συνδικάσαι, καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῆ πολιτεία."

ἀλιμυρῆεις (Hom. ε 460) ὁ εἰς θάλασσαν ῥέων.

ἀλινδεῖσθαι κλύεσθαι, καὶ ἀλινδή-

θρα κυλίστρα, τόπος ἐν ᾧ οἱ ἵπποι κονίονται. Ἀριστοφάνης (Ran. 911) "συσκεδᾶν πολλὰς ἁλινοθήθρας ἐπῶν." περὶ Αἰσχύλου φησίν.

ἁλινοθήκτειραν τὴν ἐν ἁλσὶ νηχομένην· (AP 6 190) "καὶ ταύτην ἁπέτηλον ἁλινοθήκτειραν ἔλαιον."

ἁλινοθήκος ἐν θαλάσῃ νηχομένης· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 29) "ἁλινοθήκος ὄργανον ἔργης ἄνθετο."

ἁλιξάντοις ταῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς ξαινομένης· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 89) "ἁκταίης ησπιδος ἁλιξάντοις χοιράσιν."

ἁλιος ὁ θαλάσσιος, ἢ ὁ μύταιος, ἢ ὁ ἕλος κατὰ τροπὴν Λωρικὴν.

ἁλιπαρῆ ἀντὶ τοῦ ἀνυμηρῶν. ἢ λιπαρῆ, ἔξ ἧς ἀπὸ τὸν λιπαρήσομεν· Σοφοκλῆς (El. 450) "κῆπος ταλαίης μικρὰ μὲν τὰδ', ἀλλ' ὅμως ἔγω, δὸς αὐτῷ τήρδ' ἁλιπαρῆ τρίχα καὶ ζῆμα τοῦμόν, οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον."

ἁλίπεδον ὁμαλὸν ἔδαφος παρὰ τῇ θαλάσῃ· τινὲς δὲ τὸν Πειραιῶ φασίν. ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος, ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὐθις δὲ γέγονε πεδῖον. διὸ καὶ θαυμάσιον τὴν πρώτην· ἔστι γὰρ οἶον ἁλὸς πεδῖον. οἱ δὲ τὸ παραθαλάσσιον πεδῖον οὕτω καλεῖσιν. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἵππος ἀνδρεῖσθαι, τουτέστι κόνισασθαι, τὴν ὄνομασίαν λαβεῖν.

ἁλίπλαγκτος. οὕτως καλεῖται ὁ Πᾶν, ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, ἢ ὅτι τὸν Τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν, ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν Πᾶνα ὡς νόμιμον θεόν, ἢ ὅτι μεγαλόφωνος ἐν τῇ χορείᾳ ὡς ἀλίσφομος, ἢ ὅτι τῆς Ἥχοῦς ἐρεβ, πολύηχος δὲ ἡ θάλασσα. ἔστι δὲ ὁ Πᾶν χορῶν πρόθετος. sch. S Aj. 695.

ἁλίπλοα ἐν τῇ θαλάσῃ πλέοντα.

ἁλιρρόθιον κῆμα θαλάσσης· (AP 7 6) "ἠγῆραντον στόμα κόσμη παντὸς ἁλιρροθία, ζῆνε, κέκευθε κόνις." περὶ Οὐμήρου ὁ λόγος. ἁλιρρόθιος δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος.

ἁλις δαυσιλῶς, ἱκανῶς. (Dionys. Hal. fr. 132) "ὡς δὲ ἁλις εἶχε ταύτης τῆς τιμωρίας, ἁλιευσεν αὐτὸν ἄγειν εἰς τὴν πόλιν ὀπίσω τῷ χεῖρι δεδεμένον." Ἀριστοφάνης "ἁλις μοι ἀγύης· παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων" ἐν Ταγηρισταῖς φησὶ. καὶ αὐθις "ἢ δὲ γυνὴ λέγου ἐν τῇ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ γέρωσ ἁλις ἔχου."

ἁλίσαξ συναθροίσας, ἢ κυλίσας, κονί-

σας. καὶ ἁλίσαξ συναθροίσασα· "ἢ δὲ Σειμίριμις ἁλίσαξ τὴν δύναμιν τὴν πόλιν αἰρεῖ κατὰ κράτος."

ἁλισγηθὲν ἐστιαθὲν, ἢ μισηθὲν, ἢ λυπηθὲν. καὶ ἁλισγηθεῖς σπιλωθεῖς.

ἁλισγημάτων (Act. 15 20) μισμμάτων ἐκ μισαρῶς τῶν εἰδώλων θυσίας.

ἁλισθεῖεν συναθροισθεῖεν· "ὁ δὲ Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾷται ὅπως ἁλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι" (Herodot. 1 63).

ἁλισθεισῆς συναθροισθεισῆς.

ἁλίσκει νικᾷ, καὶ ἁλίσκεται καταλαμβάνεται, κρατεῖται.

ἁλισμένοι παρὰ Ἡροδότῳ (7 208) ἀντὶ τῶ συνηθροισμένοι· "ἠκηκόεε δὲ ὡς ἁλισμένη εἶη ταύτη στρατιή."

ἁλιταίνω ἁμαρτάνω.

ἁλιτενῆς. Ἀππιανός (Ran. 124) "οἱ δὲ Καρχηδόνοι ἐξέδραμον ἐπὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων μηχανήματα, οὐ κατὰ γῆν, οὐ γὰρ ἦν δίοδος, οὐδὲ ναυσίν, ἁλιτενῆς γὰρ ἦν ἡ θάλασσα, ἀλλὰ γυμνοί, οἱ μὲν ἄχρι τῶν μαζῶν βρεχόμενοι, οἱ δὲ διέκειον."

ἁλιτεύω τὸ ἁμαρτάνω.

ἁλιτήμι ἁμαρτήμι, καὶ ἁλιτήμιον ὁ ἁμαρτωλός. καὶ συστέλλει.

ἁλιτήμορος παράφρων γεροντός.

ἁλιτήριοι ἁμαρτωλοί. ἁλιτήριοι δὲ ἐν τεῦθεν ἐκαλοῦντο. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλέντων ἄλευρον διήρπαζον. ἀπὸ γούν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἁλιτηρίους ἐκάλεον. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίους τε ποιούντων, ἀπὸ τῆς σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παραγώγος ἀπὸ τῶ ἁλιτραίνειν, ὃ ἔστιν ἁμαρτάνειν.

ἁλιτήριος ἀνόσιος, ὁ ἐνεχόμενος μιᾷ σμιτι καὶ ἐξημαρτηκῶς εἰς θεούς. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (448) "ἐκ τῶν ἁλιτηρίων σέ φημι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ."

ἁλιτήριους ἀποτηχόντας, ἁμαρτόντας, ἀστογήσαντας. "οὐ μόνον ἀπράκτους παρεσκεύασας ἐπανελθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἁλιτηρίους πάντων τῶν αὐτοῖς ἐντεταλμένων ἀπέδειξας." καὶ αὐθις (Procop. Arc. 12) "ἢ πῶς ἔκ ἐμειλεν ὅδε ὁ ἄνθρωπος δαίμων τις ἁλιτήριος εἶναι;"

ἁλιτηροῦ ἁμαρτωλοῦ, μιαρῶς· "γῆν δ' ἐκ θεῶν τε καὶ ἁλιτηρῶ φρενός" (S. OC 371)

ἀλιτόμημος ὁ τοῦ τέλειου μηνὸς διημαρτηκῶς, ὁ ἡλιτόμημος.

ἀλιτρία ἀντὶ τοῦ ἁμαρτία Ἀριστοφάνους (Ach. 907). καὶ ἀλιτρός ἁμαρτωλός.

Ἀλίφειρα ὄνομα πόλεως, καὶ Ἀλιφειρεύς ὁ πολίτης.

ἀλίωσι (Ham. II 737) μάταιον ἐποίησεν.

ἀλκαία. "ἀλλ' ὁ μὲν δράκων μεγέθει μέγιστος ὦν τῷ οὐραίῳ τὸν λέοντα κατηκίζετο, ὁ δὲ λέων ἤλγει μὲν καὶ τῇ ἀλκαίᾳ πρὸς ἄμυναν διεγείρετο" ὁ λογοθέτης φησὶν ἐν τῷ τοῦ ὀσίου Μυρκελλου βίῳ.

a Ἀλκαῖος Ἀθηναῖος τραγικός, ὃν τινες θέλουσι πρῶτον τραγικὸν γεγονέναι.

b Ἀλκαῖος Μυτιληναῖος, εἶτα Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. [πέμπτος], υἱὸς δὲ Μίκκων, ἔγραψε δράματι δέκα.

c Ἀλκαῖος Ὀμφάλης καὶ Ἡρακλῆς ἐγένετο μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὰ πολέμια γενναῖος.

Ἀλκαμένης ὄνομα κύριον, ὁ Ἀθήμιος.

Ἀλκάνης ἀνὴρ τῶν ἐν μέσῳ πολιτῶν τῆς Ἐφραῖμ κληρουχίας, Ἀρμαθαίμ πόλις κατοικῶν, γαμῆ δύο γυναικας, Ἄνναν τε καὶ Φέναν. ἐκ δὴ ταύτης καὶ παῖδες αὐτῷ γίνονται· τὴν δ' ἑτέραν ἔτεκον οὖσαν ἀγναπῶν διετέλει. ἀφικομένον δὲ μετὰ τῶν γυναικῶν τοῦ Ἀλκάνου εἰς Σιλῶ πόλιν θῦσαι (ἐνταῦθα γὰρ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ ἐπεπήγει), καὶ πάλιν κατὰ τὴν ἐνώχλιαν νέμοντος μοίρας κρεῶν ταῖς τε γυναίξιν καὶ τοῖς τέκνοις, ἡ Ἄννα θειουσαμένη τὸς τῆς ἐτέρας παιδας τῇ μητρὶ περικαθισταμένους εἰς δάκρῳ τε πρόπεσε καὶ τῆς ἀπαιδίας αὐτὴν ὠλοφύρετο καὶ τῆς μονώσεως, καὶ τῆς τάνδρος παραμυθίας τῇ λύπῃ κρατήσασα εἰς τὴν σκηνὴν ᾤχετο, τὸν Θεὸν ἱκετεύουσα δοῦναι γονὴν αὐτῇ καὶ ποιῆσαι μητέρα, ἐπαγγελιομένη τὸ πρῶτον αὐτῇ γενεσόμενον καθιερώσειν ἐπὶ διακονίαν τοῦ Θεοῦ, δίδωται οὐχ ὁμοίαν τοῖς ἰδιώταις ποιησόμενον. εὐχομένης δὲ ἦλθεν Ἥλει ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ὡς παρονοῦσαν ἐκέλευθεν ἀπέραι· τῆς δὲ πιεῖν ὕδωρ φαιμένης, λυπεμένην δ' ἐπὶ παιδῶν ἀπορία τὰν Θεὸν ἱκετεύειν, θορρεῖν παρεκλεύετο, παρέξεν αὐτῇ παιδα τὸν Θεὸν καταγγέλλων. καὶ γίνεται αὐτῇ παιδῶν, ὃν Σαμωνὴ ἐκάλεσαν, θειότητον ὡς ἂν τις εἴποι. Ioseph. A. I. 5 10 2.

Ἀλκείδης ὁ Ἡρακλῆς, παππωνυμικῶς Ἀλκίως γὰρ παῖς Ἀμφιτρύων.

Ἀλκέτας Μολοτῶν βασιλεύς. ἀλλὰ καὶ ὑποστράτηγος ἄλλος Ἀλεξάνδρου.

ἀλκή ἰσχὺς, δύναμις. Ἡσιόδου (ap. Nic. Damasc. p. 445) "ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδῃσι, νῦν δ' Ἀμυθαιωνίδαις, πλεον δὲ περ Ἀτρείδῃσι." καὶ Πολύβιος "οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου καταφρονεῖν."

ἀλκήεντας εὐρώστους, δυνατούς. (AR 6 277) "Ἄρτεμι τόξα λαχῶσα καὶ ἀλκήεντας ὀιστούς."

Ἀλκηστis ὄνομα κύριον.

Ἀλκιβιάδης υἱὸς Κλεινίου καὶ τῆς ἀδελφῆς Περικλέους, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς πρῶτον Σοφίλου, εἶτα Σωκράτους, οὗ καὶ ἐρώμενος, ὡς τινές. καὶ ἐκ δούλων δὲ τεχθέντα τινὲς ἱστορήκασιν. ἄτος ἐστρατηγήσεν Ἀθηναίων· καὶ λυπηθεὶς διὰ τὸ ἐκπεσεῖν αὐτὸν τῆς στρατηγίας τῆς τῶν Ἑρμῶν ὑποκοπῆς ἔνεκα, καὶ ἀποστάς πρὸς Τισαφέρνην τὸν Πέρσῃν καὶ πολέμου αἰτίας γενόμενος Ἀθηναίους, πάλιν αὐτοῖς εὖνους ἐγένετο. μέλλοντος δὲ Λυσάνδρου αὐτὸν ἀπαρεῖν, παρ' ᾧ διέτριβεν εἰς κώμην τῆς Θωραγίας ἐταίρα συνών, ὅναρ ἦν τεθραμμένος τοιόνδε· ἐδόκει τὴν ἐσθῆτα τῆς ἐταίρας ἔχειν καίεσθαι διχα τῆς κεφαλῆς. οἱ δορυφόροι δὲ ἐπιστάντες ὑφῆψαν τὴν σκηνήν, ὃ δὲ ἐξελθὼν βίβη τιτρώσκεται διωχθεὶς. οἱ δὲ τὴν κεφαλὴν ἀφελόντες αὐτοῦ Φαρναβάζῳ κομίσαν.

Ἀλκιδάμας ἀπὸ Ἑλαιίας τῆς Ἀσίας, φιλόσοφος, Διοκλέους υἱὸς μουσικὰ γυραφότος, μαθητὴς Γοργίου τοῦ Λιοντίνου,

ἀλκιμάχη ἡ Ἀθηνᾶ ἢ ἐν πολέμοις κραταῖα. (AR 6 124) "ἠὸν ὑπρωφίας Παλλᾶδος ἀλκιμάχας."

Ἀλκίμαχος, στρατηγός ἐστιν οὗτος Ἀναγυράσιος τῶν δῆμων. ἕτερος δὲ ἐστὶν ὁ Μακεδῶν, ὃ μνημονεύει Ὑπερίδης. cf. Harp.

Ἀλκιμένης Μεγαρέως τραγικός. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος Ἀλκιμένης Ἀθηναῖος κωμικός.

ἄλκιμος ἰσχυρός.

Ἀλκίνοος ὁ δυνατός.

Ἀλκίππα μία τῶν Ἀλκωνιδῶν. καὶ ἐστὶν ἐν τῷ ἄλκωνιδῶν.

Ἀλκίφρων Μάγνης τῆς παρὰ Μαιάνδρου Μαγνησίας, φιλόσοφος.

Ἀλκμαιωνίδαι γένος ἐστὶν ἐπιφανὲς Ἀθήνησιν, ἀπὸ Ἀλκμαιωνος.

Ἀλκμαιωνίδαι λαμπροὶ τινὲς Ἀθήνησιν, ἀπὸ Ἀλκμαιωνος τοῦ κατὰ Θεσίεα.

Ἀλκμάν Λάκων ἀπὸ Μεσσοῦς, κατὰ δὲ τὸν Κράτητα πταίνοντα Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, ἱερικός, υἱὸς Δάμαντος ἢ Τιτάρου. ἦν δὲ ἐπιτιγῆς κτ' ὀλυμπιάδος, βασιλεύοντος Λυδῶν Ἀρδῆος τοῦ Ἀλυάττου πατρός, καὶ ὢν ἐρωτικὸς πάνυ ἐφρετῆς γέγονε τῶν ἐρωτικῶν μελῶν. ἀπὸ οἰκετῶν δέ. ἔγραψε βιβλία ε' μέλη, καὶ Κολομβιώσας. πρῶτος δὲ εἰσήγαγε τὸ μὴ ἱσαμέτροις μελωδεῖν. κέχρηται δὲ Δωριδί διαλέκτῳ καθάπερ Λακεδαιμόνιος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀλκμάν, εἰς τῶν λυρικῶν, ὃν ἤνεγκεν ἡ Μεσσήνη.

Ἀλκμανικὸν εἶδος, ὅπερ πεπλέονυκε παρὰ Ἀλκμάνι, τὸ κατ' ἀμφοτέρω ῥῆμα μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τεταχέναι. καὶ παρ' Ὀμήρου (E 774) "ἤχι ῥόδας Σιμόεις συμβάλλων ἡδὲ Σχάμανδρος."

Ἀλκμήνη ὄνομα κύριον.

ἄλκτῆρες οἱ φύλακες. "Θείας ἄλκτῆρες ἱερῆς [ἀγνητῆρος ἐφραμερίους Athen. p. 602 C] φιλότητος."

ἄλκτῆρια λιμοῦ τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπειργεῖν τὸν λιμόν.

ἄλκωνίδες ἡμέραι αἱ εὐδαινυαί. περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται. Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις ιδ' φησὶν αὐτάς, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῶων (582), Δημαγόρας δὲ ὁ Σάμιος ε', καὶ Φιλόχορος θ'. τὸν δὲ ἐκ' αὐταῖς μῦθον Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς περὶ... ὑπομνήμασι λέγει οὕτως. Ἀλκωνέως τοῦ γίγαντος Θυγατέρες ἦσαν Φωσθονία Ἄσθη Μεθύνη Ἀκλίππα Παλλήνη Ἀριμῶ Ἀστρίη· αὐταὶ μετὰ τὴν τῆ πατρὸς τελευτῆν ἀπὸ Καναστράτου, ὃ ἔστιν ἄκρον τῆς Παλλήνης, ἔρρησαν αὐτάς εἰς τὴν θάλασσαν, Ἀμφιτρίτη δ' αὐτάς ὄρνιθας ἐποίησε, καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἄλκωνες ἐκλήθησαν. αἱ δὲ ἡγεμοὶ καὶ γαλήνην ἔχουσαι ἡμέραι ἄλκωνίδες καλοῦνται. καὶ ἄλκωνέιος ἡμέρα.

ἄλκων ὄρεον θαλάσσιον.

ἄλλὰ ἀντὶ τοῦ ὅταν δέ, καὶ ἀντὶ τῆ γέ.

ἄλλὰ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ. Εὐπόλις... (lex. Ber. p. 377 8). "ἄλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες ὅποτε τρόπιον ἐστῆσαντο" (Plato Critia p. 106). ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δι' ἀθυμίαν μηχανῶν γενναῖον πράττειν δυνάμενων.

ἄλλα θ' ἄλλαχού καλά, παρ' ὅσον τὰς εὐμενίδας ἄλλοι ἄλλως καλοῦσιν. ἄλλα ὄν ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται, παρ' ἡμῶν δὲ ταῦτα, τὸ ὀνομάζειν αὐτάς εὐ-

μενίδας κατ' εὐφημισμὸν τὰς ἐρινύας. sch. S. OC 43.

ἄλλα μὲν ὁ Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων.

ἄλλ' ἀντέπαισε τὴν ἐπ' ἄγκυραν θεός, ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα γενομένων, παρ' ὅσον οἱ ναῦται πολλάκις ἠγούμενοι ἄγκυραν βάλλειν ἢ προσορμιεῖσθαι ἐς τέπισω ἐπλευσαν.

ἄλλὰ νῦν. "ὦ θεοὶ πατῶροι, συγγένεσθέ γ' ἄλλὰ νῦν," ἀντὶ τοῦ διὰ τάχους, ἢ τραγωδία φησὶ (S. El. 411).

ἄλλ' ἄπαν γένοιτ' ἄν ἡθθ. τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ τὴν κλαυίαν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ παντὶ περὶ μὴ χρῆ μὴ δάκη ῥήτωρ ἀφρεῖν" (A. Theom. 533). ἡ δὲ παροιμία "ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὐδεῖ· φυλάσσειο."

ἄλλὰ χρῆ ἔστω. τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν, οἷον καὶ μάλα.

ἄλλ' ἐμός γ' οὐκ ἄν ἐκτός ἐλθῃ πόκα πορπησύμενος (A. Lys. 105). ὁ ἐμός, φησὶν, ἀνὴρ οἷον περονησάμενος, ἀντὶ τοῦ ἀπολαβῶν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρεῖναι ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐκ ἄν ἀπέλθοι τῆς μάχης.

ἄλλ' ἔκου χώρας τρόποις. ὅτι δεῖ χώρας ἐκύστης, ἐν ἣ ἄν τις γένηται, μιμεῖσθαι τὰ ἔθθ.

ἄλλ' ἔσθι' ἐλθῶν τὰς Μεγακλίας κίονας, ὡς εἰ εἶπε τὸν πλοῦτον. ἐμφαίνει διὰ τούτων ὅτι οὐδὲν αὐτῷ κατελείφθη εἰ μὴ ἡ αὐλή. ἀντὶ τοῦ τοὺς λίθους τῆς Μεγακλέους οἰκίας· οὗτοι γὰρ μόνον κατελείφθησαν αὐτῷ πάντα φαγόντι. λέγει δὲ ὁ προσβύτης πρὸς τὸν νιόν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλεις (814). ἐπὶ τῶν ἀνεμίνως διατιωμένων ὁ λόγος.

ἄλλ' ἔστ' ἀληθῆς ἡ βροτῶν παροιμία· ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα οὐκ ὀνήσιμα" Ἄκας φησὶν (664).

ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν Μεγαρικὴ τις μηχανή (A. Ach. 704) ἀντὶ τῆ πορηρὰ καὶ πανοῦργος μηχανή· διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πορηρία οἱ Μεγαρεῖς, ἄλλα μὲν λέγοντες ἄλλα δὲ ποιοῦντες.

ἄλλ' ἢ ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ἢ. τίθεται δὲ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τῆ ἄλλα ἄρα, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ἄρα· Πλάτων (Gorg. in.) "ἄλλ' ἢ κατόπιον ἐορτῆς ἤκομεν" ἀντὶ τοῦ ἄρα.

ἄλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι

τὸν εὐγενῆ χρῆ. πάντ' ἀκήκοας λόγον" Σοφοκλῆς (Αἰ. 479).

ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες" (Α Thesm. 537), τουτέστιν εἰ μὴ ἄλλη γυνή.

ἀλλ' οὐδέ γ' αὐδ' ἄν ἔσθ' ἢ μὴ δέ δρᾶν καλόν (S. OR 1409).

ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (126), τριτέστιν οὐ μὴ ἀθυρήσω, οἶον οὐ παραδώσω ἕμαιντὸν ταῖς λύπαις.

ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν (Plato Clit. p. 407), παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ἄλλης αἰτίας ὀφειλόντων τιμωρίαν ἢ ἐφ' οἷς αὐτοὶ προβάλλονται οἱ κατηγορούμενοι.

ἀλλ' οὐ θέμις ἀλλ' οὐ δυνατόν (Α Nub. 141) "ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν." ἐπὶ διασυρμῶ καὶ διαβολῇ ταῦτα παρεισάγει· ἀλλότριον γὰρ τῶν φιλοσόφων τὸ βασκαίνειν καὶ φθονεῖν, οἷς τὸ κοινωρεῖν πρέπει πάντων ἀφθόνως.

ἀλλ' οὐκ αὐθις ἀλώπηξ. λείπει τὸ εἰς πάγην. καὶ "ἄπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγην."

ἀλλ' ἔκ ἐνεστι συκοφάντες δῆγματος" (Α Plut. 886) ἐπὶ τῶν ἀνηρότων. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν ἡθρῇ ὁ θεράπων ὅτι ἐκ ἔστι τις ἐν τῷ δακτύλιῳ ἐπωδὴ ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου, ἐπεὶ εἰώθασιν λέγειν οἱ τὰ περιπτα πωλοῦντες ὅτι χρησιμεύει τότε πρὸς τὸδε. ἄλλως. ἀλεξήτηριον τῶν δηλητηρῶν δείκνυσιν αὐτῷ καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν κυλοῦσι φαρμακίτην. φησὶν ἔν, κἂν ἐχῆς φαρμακίτην δακτύλιον, ἀλλ' οὐ πρὸς δῆγμα τοῦ συκοφάντου, ὡς τούτων χειρόνων ὄντων καὶ θηρίων, πρὸς ἃ ὁ δακτύλιος πεποίηται.

ἀλλ' οὐ λαχῆσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι; Ἀριστοφάνης (Plut. 973), ἀντὶ τῆ ἐδίκαιζες. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ γράμμα ἐκκληραῦντο ἀπὸ τῶν ἱ φυλῶν. οἶον ἢ πρώτη τὸ α εἶχε ἡμίονο, ἢ δευτέρου τὸ β, μέχρι τῆ κ· δέκα γὰρ φυλῶν οὐσῶν δέκα ἐγίνοντο δικασταί. ὁ οὖν λαχὼν τὸ α πρῶτος ἐδίκαιζε, καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως. τάχα ἔν σύ, φησί, λαχῆσα οὐκ ἐδίκαιζες ἀλλ' ἔπινες.

ἀλλαγία. ὁ προφήτης φησὶ (Ps. 43 12) "καὶ οὐκ ἦν πληθὸς ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν ἡμῶν."

ἀλλαντοπώλης ὁ εἶδη ἐντέρων πωλῶν, ἐντεροπώλης· ἀλλᾶς γὰρ τὸ ἐντερον, ἀλλᾶντος. (Procop. Pers. 2 18) "ἀντὶ τροπαίς ἔστησαν τῷ στρατηγῷ σημεῖον, ἀλλᾶντάς τε αὐτοῦ ἀποκρεμίσαντες τοῖς πολεμίοις σὺν γέλωτι ἐπετάθαιζον." Ἀριστοφάνης (Ach. 146) "ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ ἀπατουρίων." ἀπατούρια δὲ ἑορτὴ δημοτελῆς ἀγομένη παρ' Ἀθηναίους.

ἀλλαξάμενος. Ἀππιανός "ὅτι πατρίδα καὶ γένος ἀλλαξάμενος ἦκοι, τὸ μὴδὲν ἡγησάμενος, ἢ τὰ τῶν Ὀλοούσων ἀντὶ τῆς πατρίδος αἰρήσεσθαι βουληθεῖς."

ἀλλαξάμενος προτιμήσας. "ἐπεὶ τοῦ κέρδους ὁ κυκοδαίμων τὴν πῆρῶσιν ἀλλαξάμενος· καὶ ἦν παράδειγμα καὶ παιδείυμα πάνσιν, ὥστε μὴ τολμᾶν μὴδὲ κερδαίνειν παραπλήσια."

ἀλλαρίοις σιτηρεσίοις· "ὁ δὲ Μακεδόνιος συνέταξεν ἐκκλησιαστικοῖς ἀλλαρίοις ἀποτρέφεσθαι."

ἀλλᾶς ἀλλᾶντος εἶδος ἐντέρον ἐσκευασμένον. καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν.

ἀλλαχῆ ἀλλαχοῦ.

ἀλλάχθητε ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε Σοφοκλῆς.

ἀλλαχοῦ καὶ ἀλλαχόσε τὸ εἰς τόπον, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ἀλλαχόθει τὸ ἐν τόπῳ.

ἄλλη ἀντὶ τοῦ ἄλλως ἢ κατὰ ἄλλο Θεουκιδίης.

ἄλλη δόξου ἡλίον (1 Cor. 15 41). ἡλίον λέγει τὴν νέαν διαθήκην ὡς τέλειον φῶς ἔχουσαν τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης.

ἀλληγορία ἢ μεταφορά, ἄλλο λέγον τὸ γράμμα καὶ ἄλλο τὸ νόημα. καὶ ἀλληγορικοὶ ὄνειροι οἱ ἄλλα δι' ἄλλων ἀγορεύοντες, θεωρηματικοὶ δὲ οἱ τῆ ἐαυτῶν θέει προσεικότες. Artemid. 1 2.

ἀλλήλοιν δυϊκόν· "ὁρῶσιν ἐν τῇ λάφνακι σώματα ἀλλήλοιν περιεκείμενα."

ἀλληλούια αἰνεῖτε τὸν κύριον, παρ' Ἑβραίοις, ἦτοι τὸν ὄντα.

ἀλληλουχία ἢ ἀλλήλων κρᾶτησις καὶ κληρονομία.

ἀλλήλων ἀντὶ τοῦ ἐαυτῶν· οὕτως Ἐθριπίδης. καὶ Θεουκιδίης (2 70) "καὶ πέ τινες ἀλλήλων ἐγεύσαντο" ἀντὶ τοῦ ἐαυτῶν.

ἄλλην ἄλλως ὡς ἔτυχε.

ἄλλην δρῶν βαλάνιζε, ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς αἰτούντων τι, ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν αἰ

δανειζομένων. καὶ ἕτερα παροιμία "ἄλις δρός," ἐπὶ τῶν δυσχερῶς μὲν τι καὶ ἀηδῶς ἰσθιόντων, ἕτερον δὲ βέλτιον εὐρόντων.

ἄλλην μὲν δεξαντοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισ-
ρείει, ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ πλεον οὐδὲν ἀπτότων, ὡς ἐπὶ ἀντλίας νεώς.

Ἀλλίας ὄνομα κύριον.

ἄλλικα γλαυῦδα κατὰ Θεσσαλίας· (Cal-
lim. fr. 149) "ἄλλικα χρυσαίῃσιν ἐργομένην
ἰνῆσιν." οἱ ἰδιῶται γάλλικα ταύτην φασίν.

ἄλλο γλαυῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγε-
ται, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλοισι οὐ συμφω-
πόντων.

ἄλλοθαπά ξένου, παντοῖα. καὶ ἡ ἄλλο-
θαπὴ τῆς ἄλλοθαπῆς κλίνεται.

ἄλλοειδῆς ὁ ξένον ἔχων εἶδος. Hom.
194.

ἄλλο ἕτερον ἐκ παραλλήλου λέγουσιν.
Μένανδρος Μένει "εἴτ' οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ,
ὣς λίθον, οὐκ ἄλλ' ὅτιοῦν ἕτερον." Κράτης
Παιδιαῖς "τοῖς δὲ τραγωδοῖς ἕτερος σεμνὸς
κῆσος λόγος ἄλλος ὅδ' ἐστίν."

ἄλλοθρόους (Hom. α 183) ἄλλοφώνους.
ἄλλοι κάμων, ἄλλοι ὄναυτο, ἐπὶ τῶν
παρ' ἐπίδα κληρονομησάντων.

ἄλλοτος (Hom. π 181) ὁ παρηλλαγμένος
ἢ ἄλλοθαπός. ἄλλοιοφανής.

ἄλλοις μὲν γλωτῖτα, ἄλλοις δὲ γόμ-
φοι, παροιμία, παρ' ὅσον οἱ μὲν λάλοι οἱ
δὲ φάγοι.

ἄλλοίωσις. ἀλλοιῶσις ἐστὶ μεταβολὴ ἐξ
ἰδοπεποιημένου εἰς εἰδοπεποιημένου, τῷ αὐ-
τοῦ ἐποκειμένου μένοντος. διττοῦ δὲ τῷ πά-
θος λεγομένου, τὸ μὲν εἰς φθορὰν ἄγον
περίως λέγεται πάθος τε καὶ ἀλλοίωσις, τὸ
δὲ εἰς τελειότητα οὐ κυρίως λέγεται πάθος
οὐδὲ ἀλλοίωσις, ἀλλὰ γένεσις μῦλλον.

ἄλλόκοτον ἐναντίον, ξένον, ἄλλοφρές,
ἢ ἄλλῃ ἀσυνάρτητον, ἄλλότριον. (Dio Cass.
55 33) "πόαις γὰρ τισιν ἀλλόκοτοις καὶ ῥί-
ζαις χρώμενοι διὰ τὸν λιμὸν ἐπεπονήκεσαν."
Ἀππιανός (Pun. 94) "οἱ μέντοι ἔπατοι καὶ
ἐκῶ μὴ ἐπιχειρεῖν ἐς ἔργον ἀλλόκοτον· ἔτι
δὲ καὶ τὴν πόλιν ἄνοπλον οὖσαν λήψεσθαι
ἤσονται."

ἄλλόμενον ὕδωρ (εν. Io. 4 14). καὶ
ἄλλόμενοι πηδῶντες.

ἄλλοπρόσαλλος εὐμετάβλητος, ὁ ποτὲ
μὲν ἐτέρῳ ποτὲ δὲ ἄλλῳ προσκείμενος. "οὐ
γὰρ μόνον δεῖλός ἦν ὁ Προουσίας βασιλεὺς,

ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλοπρό-
σαλλος" (Polyb. 37 2).

ἄλλος ἀντὶ τοῦ ἕτερος· Ὀμηρος (I 313)
"ὅς γ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ
εἶπη." τάσσεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τίς· (λ 126)
"ὀππότε κεν καὶ ἄλλος." καὶ αὐθις (Γ 103)
"οἴσετε δ' ἄρ', ἕτερον λευκὸν ἐτέρῳ δὲ μέ-
λαινον, γῆ τε καὶ ἡλίω, Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσο-
μεν ἄλλον." ἑλληνικῶς ἐπὶ μὲν τοῖν δυοῖν
τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ ἀντιδιέσταλκεν, ἐπὶ δὲ
τοῦ τρίτου ἄλλον εἶρηκεν.

ἄλλος ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους.

ἄλλος βίος, ἄλλη δίαίτα, παροιμία
ἐπὶ τῶν εἰς ἀμείνονα βίον μεταβαλόντων.

ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, ἐπὶ τῶν βία
τι πραττόντων, παροιμιῶδες, ἐπὶ Θησεῖ λεχ-
θὲν τὸ πρῶτον, ἢ τῷ τῶν Ἰθαίων Δακτύλων
Ἡρακλεῖ, ἢ τῷ Ἀλκμήνης διὰ τοὺς παλαιο-
τέρους.

ἄλλοστρατεῖ στρατεύεται.

ἄλλοτε μητρικὴ πέλει ἡμέρη, ἄλ-
λοτε μήτηρ, ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν δυσπρα-
γούντων ποτὲ δὲ εὐπραγούντων.

ἄλλο τόσον· Ὀμηρος (X 322) "τοῦ δὲ
καὶ ἄλλο τόσον." οὕτως εἶωθε λέγειν ἄλλο
τόσον, ἐπειδὴν ἀπολίπη τι τοῦ ὅλου μικρὸν
ἀτελές.

ἄλλότρια βάλλειν, ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κυ-
βέου διαμυρτανόντων.

ἄλλότριον ἀμῆς θέρους, ἐπὶ τῶν τὰ
ἄλλότρια καρπομένων.

ἄλλοτριονομοῦντες ἐναλλαγὴν ὀνομά-
των ποιούντες, ἢ ὅπως τισὶ τινα μὴ προση-
κόντως διανεμόντες.

ἄλλοτριοπραγεῖν ἐχθρῶς βελεύεσθαι·
"ἐσημειοῦντο μὴδὲν αὐτὸν ἄλλοτριοπραγεῖν
μηδὲ καινοτομεῖν."

ἄλλοτριῶ αἰτιατικῆ.

ἄλλοτριῶς πολεμῶς. καὶ ὁ Δαβὶδ (Ps.
19 13) "καὶ ἀπὸ ἀλλοτριῶν φεῖσαι τοῦ δού-
λου σοι," τουτέστι τῶν δυσμενῶν.

ἄλλόφυλος ὁ ἀπὸ ἄλλης φυλῆς, ὁ ἀλ-
λογενής.

ἄλλόφωνος.

ἄλλυτος δυσχερῶς λυόμενος· ἐν ἐπι-
γράμματι (AP 6 30) "κακοῦ δ' ἐπὶ γήραος
ἡμῖν ἄλλυτος ἡβύσκει γυιοτακῆς πενήτη."

ἄλλῳ τῷ ἀντὶ τοῦ ἄλλῳ τινί.

ἄλλως μίτην, ἢ μάλιστα, ἢ κατ' ἄλλον
τρόπον. εἶρηται δὲ καὶ τὴν ἄλλως μετὰ τῆ

ἄρθρον. καὶ ἄλλως τε. "οὐδὲ ὠλισθον ἄλλως αἰ εὐχαὶ καὶ αἰ κατὰ τοῦ θεῶν ἔχθροῦ ἄραί." cf. v. ὠλισθον.

ἄλλως ματαίως. "ἐπόνουν δὲ ἄλλως."

ἄλλως. "οἴομενος τοῦτο, εἴτε ἄλλως εἴτε καὶ δυνατὸν φανείη, συμφέρον αὐτῷ γενέσθαι," ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλον τρόπον. ἢ μάλιστα, ἢ μάλιστα. καὶ αὐθις "ὑπὲρ δὲ τῶν τέτων τί φατε οἱ τὴν πρόνοιαν ἀλλᾶσθαι ἄλλως καὶ μῦθον εἶναι λέγοντες" (Aeliasus?). καὶ αὐθις "τὰ δὲ ἄλλα τοῖς φιλοσόφοις ἐπήρουν καὶ τοῖς δεομένοις ἄλλως δι' ἐπιείκειαν καὶ ἔλευθέρην προαίρεσιν."

ἄλλως ἤδεις, ἐπὶ τῶν μάλιστα πονούντων.

ἄλλως ἀναλίσκεαι ὕδωρ, ἐπὶ τῶν μάλιστα ἐν λόγοις πονούντων. μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.

ἄλλως τε μάλιστα.

ἄλμα πῆδημα.

ἄλμαδες κολυμβάδες ἐλαῖαι.

ἄλμη οὐκ ἔνεστ' αὐτῷ, ἐπὶ τῆ ἀγλυεκοῦς καὶ ἀηδοῦς.

ἄλμυρον. ὅτι τὸ ἄλμυρον ὕδωρ τοῦ γλυκοῦς φερμότερον.

ἄλοάων. καὶ ἄλοάσαντα εἶπεν ἐν τῷ α Φαρεκράτης Ἰππῶ. "ὑποζυγίους ἄλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποῆσαι." τὸ δὲ συγκόψαι πληγαῖς ἄλοῆσαι ἐν τῷ η.

ἄλογεῖν, γενικῆ, ἀφροντιστεῖν. "ὁ δὲ Τάλλιγγις ὄπλων μὲν καὶ μαχίμων ἀνδρῶν ἔκρινεν ἄλογεῖν, πόρνας δὲ καὶ ἀθυρογλώττοις ὁμοδίαιτος ὑπάρχειν."

ἄλογῆσαι ἐφροντίσαι, παραλογίσασθαι. καὶ ἄλογῆσαι, γενικῆ, ἀμελήσαι, ἐφροντίσαι.

ἄλογία ἢ ἀφροντιστία. Ἡρόδοτος (7 208) "ὁ δὲ κατὰ σκοπος εὔρε τοὺς Λακεδαιμονίους κτενίζομένους, καὶ ἐθωμάμαζεν, ἀλογίης τε ἐνεκέρησε πολλῆς. ὁ δὲ Ξέρξης ἀκούων ταῦτα οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὰ ζόν."

ἄλογία ἀταξία (an ἀφασία). (Polyb. 36 5) "οἱ δὲ πάντες ἅμα ἀνακεκραγότες ἐξ αὐτῆς οἰονεὶ παρελύθησαν. ταχὺ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ πλῆθος οὐκέτι συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἄλογίαν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ τοὺς πρεσβευτὰς ὄρων ὡς αἰτίους σφίσι τῶν κακῶν ὄντας τούτων, οἱ δὲ ἐπὶ τοὺς κατελλημένους τῶν Ἰταλικῶν, καὶ εἰς τούτους ἀπερείσαντες τὸν θυμὸν, οἱ δὲ πρὸς τὰς πύλας τῆς πόλεως." λέγεται δὲ καὶ ἀλογιστία παρὰ Πολυβίω.

ἄλογία τὸ μηδένα λόγον ἔχειν, ἀλογιστὶ δὲ πράττειν. οὕτως Δημοσθένης καὶ Πλάτων. Haep.

ἄλογίου δίκη, ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ δίδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων.

ἄλογιστα παροίσομεν ἀδιήγητα κακὰ βαστάξομεν. Σοφοκλῆς (OC 1675) "ἐν πωματῷ δ' ἀλογιστα παροίσομεν."

ἄλογιστία. παρὰ Πολυβίω "οἱ δὲ πλείονες ἀντέπιπτον, ὧν οἱ μὲν ἀλογιστίαν οἱ δὲ μανίαν ἔφασαν εἶναι τὸ παραβύλλεσθαι καὶ κυβεῖν τῷ βίω." καὶ αὐθις (17 15) "τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος οὐχ ἦττον διὰ τὴν ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἀμαρτάνει."

ἄλογοι ἐραριστὰ οἱ μήπω ἐξελεχότες τὸ ἐπιβάλλον ἑαυτοῖς. καὶ ἄλογοι τῆς ψυχῆς δυνάμεις. ζῆται ἐν τῷ βούλησις.

ἄλοη εἶδος μυρμηκῶν.

ἄλοῆος καὶ ἄλοάων. καὶ ἄλοητός ὁ καιρὸς τοῦ θέρους.

ἄλοῖη κρατηθεῖη, καὶ ἄλοῖεν. ληφθεῖεν.

ἄλοίτης (Callim. fr. 475).

ἄλοιτο κινεῖτο, ὀρμῶτο. (AP 7 38) "αἰεὶ τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι, ὅτε Σοφόκλεις, σκηνίτης μυλακοῦς κισσὸς ἄλοιτο πόδας."

ἄλοιφή τὸ λίπος.

ἄλοιῶν τύπων, κρούων. "ὁ δὲ ῥοπάλω ἀλοιῶν, εἴθ' ἑτέρω τρόπῳ τοῦτον ἔκτεινεν." ἐνθεν καὶ πατραλοίας ὁ τὸν πατέρα τύπων, καὶ ἀλοιῶσα ἢ τύπτουσα. καὶ Ὀμηρος (A 522) "ἄχρις ἀπηλοῖησεν." ἀλύω δὲ τὸ χαίρω, καὶ ἀλύω τὸ λυποῦμαι, βαρυντόνως.

ἄλοιῶσα ἢ τύπτουσα, καὶ ἀλοιῶν τύπτειν.

ἄλοκι αὐλακι, τομῆ ἀρότρου.

ἄλοκίσειν. Ἀριστοφάνης (Vesp. 882) "ἐγὼ δ' ἀλοκίσειν ἐδεόμην τὸ χωρίον."

ἄλόνησος νησῦδριον ἐν τῷ Αἰγυῖος πειλάγει. Haep.

ἄλόνητες ληφθέντες.

ἄλοξ ἢ αὐλαξ.

ἄλόπη Κερκυῶνος Φεγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἰπποθῶν ὁ τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος. Haep.

ἄλοπον ἀλέπιστον. (A. Lys. 738) "ἐπὶ τὴν ἀμόρηγν τὴν ἄλοπον ἐξέροχεται."

ἄλως ἄχνη (Hom. A 426) ἀφρὸς θαλάσσης.

ἄλοσύνθη τῆς θαλάσσης (Hom. δ 404).
 ἄλουργά θαλασσοπόρορα· (AP 6 292)
 "αἱ μίτραι τὸ θ' ἄλουργές ὑπέδυσμα οἱ τε
 Λάκωνες πέπλοι."

ἄλουργίδιον ἀντὶ τοῦ ἄλουργίς Ἀντι-
 φάνης.

ἄλουργίς πορφυρᾶ χλανίς. ἐπειδὴ δὲ τὸ
 ῥόδον πορφυροῦν, τῷ στεφάνῳ τῶν ῥόδων
 τὴν ἄλωργίδα ἐπήγαγεν Ἀριστοφάνης. ἄλωρ-
 γῆς δὲ ἐσθῆς, τῆς ἄλουρογῆς, τῆς ἄλωργεῖ.
 ἰσθῆτα ἄλωργῆ.

ἄλουργοπωλική ἢ πορφυροπωλική λε-
 γομένη. οὕτως Ἰσαῖος.

ἄλουτος χωρὶς τοῦ σ· (A. Lys. 280)
 "ἐπαράτιλος, ἔξ ἑτῶν ἄλουτος."

ἄλοφάζω σκιρτῶ, παροισῶ.

ἄλόχευτος ἀγέννητος. "ἔξ ἀσπόρου, ἔξ
 ἀλογύτου προελθών, καὶ λοχευθεὶς τὴν πλευ-
 ράν."

ἄλοχος γαμετή. Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέ-
 δος "ἀγου με, ὦ ξένη, εἴτε δμωιδ' ἐθέλεις
 αἰ' ἄλοχον."

ἄλω τὸ κλῶ. καὶ ἄλωϊν ἔξωθεν ἐν κύ-
 κλῳ περιάγων ὡς οἱ ἐν ταῖς ἄλωϊν, ἢ τύ-
 πτω, ἀπὸ τῶν κοπτόντων τοὺς στόχους.
 Ἀριστοφάνης (Theam. 2) "ἀπολεῖ μ' ἄλωϊν
 ἄνθρωπος ἔξ ἑωθινῶ." Αἰλιανός (cf. v. τρια-
 κωτέπου) "οἱ μὲν τινες πυγμαῖς, οἱ δὲ κο-
 ρήταις, οἱ δὲ λήθοις, οἱ δὲ ὅτι ποτὲ παρ-
 κπτειν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἄλωϊντες αὐτὸν
 ἀποραγῆναι τὴν ψυχὴν ἠνάγκασαν." καὶ
 ἄλωόμενος πατούμενος, συντριβόμενος.
 "ἔλεφαντι ἡμέρω ὑπέκλιναν αὐτόν, ἵνα δε-
 διῶς ὡς μέλλων ὑπὸ τοῦ θηρός ἄλωόμενος
 ἀποθνήσκων, ὄπρην μὴ τύχη."

ἄλπειον ὄνομα ὄρους. καὶ ἄλπεις ὄρη
 ἐπιμήκη, ἃ ὡσπερ τεῖχος Ἰταλίας ἢ φύσις
 ἡγεῖται, ἔκφερα μὲν τὸ ὕψος, ἐπιμηκέστατα
 δὲ ὡς πᾶσαν Ἰταλίαν διειληφῶτα καθήκειν.
 ἐς ἰσβολὰς καλοῦσι. καὶ (Procop. Goth. 228)
 "ἄλπεις ὄρη διορίζοντα Γάλλους καὶ Αἰγύ-
 ρους, ἔνθα ξυμβάινει φρούρια συχνὰ εἶναι,
 αἷ δὲ Γότθοι ἐκ παλαιοῦ ὠκνημένοι φυλα-
 κτῆ ἔχον."

ἄλση τεμένη.

ἄλσιν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἄν οὐ-
 τωσί (A. Nub. 1238) ἐπὶ τῶν παραιοῦτων,
 μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν κεράμων καὶ τοῦ οἴ-
 νου, ὅσοις ἄλες βάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξί-
 στασθαι μηδὲ δέξασθαι εὐχερῶς. ἐπειδὴ τοὺς

ὑπὸ μέθης ὡσπερ παραφρονοῦντας ὑποβρέ-
 χειν εἰσάθαιμεν ἐλαίῳ μεμιγμένῳ. ὡς οὖν τοῦ
 Στρεπυίδου (ἀπὸ τοῦ δανειστοῦ) μὴ καθεστη-
 κότες ἀλλὰ καὶ παραφρονοῦντες, ὅς ἐπὶ
 ὠμολογημένοις ἔξαρνός ἐστιν, οὕτω τῇ με-
 ταφορᾷ ἐχρήσατο. φησὶν οὖν, οὐ τὰ τυχόντα
 οὗτος ὠφελήθει διαβρεχθεὶς ἄλσιν, ὡς ἐπὶ
 ἀσχοῦ τὸν λόγον ποιούμενος, οἵτινες σμηχό-
 μενοι ἄλσι βελτίονες γίνονται. ἕμα δὲ καὶ
 παραφρονοῦντας βρέχομεν ἐλαίῳ καὶ ἄλσι,
 καὶ ὠφελούνται. ἢ ὡς παχύδερμον αὐτὸν
 χλευάζει· τὰ γὰρ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν
 δερμάτων ἄλσι μυλαττόμενα εὐρύτερα γίνε-
 ται. ὄναιτ' ἄν οὖν, φησὶν, ἀποκαθαρθεὶς τὴν
 παχύτητα.

ἄλσος ὁ σύνδενδρος τόπος. "αἶ τε νῆες,
 ἃς ἐπήξυντο ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἄλσιων
 καὶ τοῦ χώρου τοῦ τῷ Διὶ κομῶντος, κατε-
 σύπησαν."

Ἀλυάτης Ἀλυῶν βασιλεύς, ὅς ἦν μὲν
 τὰ πολέμια γενναῖος, ἄλλως δὲ ἀκόλαστος·
 καὶ γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν ἤσχηκεν.
 ἐγέννησε δὲ Ἀλυάτην, ὅστις ἕως μὲν νέος
 ἦν ὑβριστὴς ἦν καὶ ἀκόλαστος, ἐκβὰς δὲ ἔξ
 ἄνδρα σωφρονέστατος καὶ δικαιοτάτος. ἐπο-
 λέμησε δὲ Συμροναίους, καὶ εἶλε τὸ ἄστυ. οὐ-
 τος δὲ γεννᾷ τὸν Κροῖσον· στρατεύσας δὲ
 ἐπὶ Κυρίων περιήγγειλε τοῖς αὐτοῦ στρατῶν
 ἄγειν ἐς Σάρδεις, ἐν οἷς καὶ Κροῖσῳ, ὅστις
 ἦν αὐτοῦ προσφύτατος τῶν παίδων, ἄρχων
 ἀποδεδειγμένος Ἀδρυμυττείου τε καὶ Θήβης
 πεδίου (Nic. Damasc. Exc. Peis. p. 453: cf. v.
 Κροῖσος b). Ἀλυάττου πολιορκουῦντος Πιρή-
 νην φησὶν.

Ἀλύβη ὄνομα στήλης.

ἄλύδαινος ὁ κακὸς ἄνεμος.

ἄλύδιμος ἢ οἰκουρός.

ἄλύει ἀδημονεῖ, δυσχεραίνει, ἀθυμεῖ,
 ἀπορεῖ. "ἀλύουσα καὶ ἀσχάλλουσα παῦσαι."
 καὶ ἄλύω τὸ χαίρω ἐνίοτε.

ἄλύειν τὸ ἐν ἄλῃ δυσφορεῖν. σημαίνει
 δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ γεγηθέναι, ἀπὸ τῆς ἄλεως
 καὶ διαχύσεως· Ὀμηρος (σ 333) "ἢ ἄλεις
 ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;" ὅθεν καὶ
 δασύνεται· Σοφοκλῆς (El. 135) "ἑἰτέ μ' ὦδ'
 ἄλύειν." ἐπὶ δὲ τοῦ δυσφορεῖν καὶ φιλοῦται·
 Ἀγαθίως (1 10) φησὶν "ἀλύοντι δὲ οἱ καὶ
 γνωματεύοντι ἕκαστα ἔδοξε χορῆναι ἀποπει-
 ρᾶσθαι ἀμμηπέη τοῦ φρουρίου." Ἰδουμος
 δὲ ἀρπότερα ψιλῶς τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ

ἀλεινεσθαι φησιν, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἄλης ἀττικώτερον δὲ τὸ ἀμφότερα δασύνειν· καὶ γὰρ τὸ ἀλεινεσθαι δασύνουσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

άλυκόν δριμύ· "άλυκόν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ."

άλυκρά χλιαρά· "γέντο δ' ἄλυκρά."

άλυκτεῖν δυσφορεῖν, ἀγυνακτεῖν.

άλυκτον τὸ ἄφυκτον.

άλυκτοπέδη ἢ γαλεπή πέδη.

άλυκτοσύνη ἢ ἐκκλισις.

ἀλύξαι ἐκφυγεῖν ἢ καταξύσαι.

άλυπότερος ὁ μὴ λυπούμενος.

άλυσειδίον καὶ ἄλυσειδωτὸς θώραξ.

ἄλυσις ἀλύσεως.

ἄλύσιον πλοκίου γένος περὶ τὸν τράχηλον. Μένανδρος Καρίη "περὶ τὸν τράχηλον ἄλύσιόν τις σοι δότω."

ἄλυσιτελέες ἀσύμφορον.

ἄλυσκάζειν περιστασθαι, ἐκκλίνειν, φεύγειν. (AP 770) "εἰ γὰρ φέγγος ἔλειπον ἄλυσκάζουσαι ἰάμβων ἄγριον Ἀρχιλόχου φθέγμα Ἀνκαμβιάδες."

ἄλυτα ὄνομα πλέως.

ἄλυφα. ὅτι τὰ ἄκλιτα, ὅσον τὸ ἄλυφα, χωρὶς ἄρθρου δίδωσιν ὑπόνοιαν εὐθείας, εἰ δὲ σὺν ἄρθρῳ, πλῆγίας πτώσεως. cf. v. Ἀβραάμ.

ἄλυφάνει εὐρίσκει. Μένανδρος Ὀμοπατρίοις "ἦν δῆλον οὐτε νυμφίος τε ἀλυφάνει." Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσοις (β' ?) "οἶμοι κυκοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας, ὅτε εἶπεν μ' ὁ κῆρυξ οὗτος ἀλυφάνει." Εὐπόλις Ταξιάρχαις "οὐ θάπτον αὐτὴν δευρό μοι τῶν τοξοτῶν ἄγων ἀποκηρύξει τις ὅ τι ἂν ἀλυφάνη." καὶ ὁ ποιητῆς (Φ 79?) "ἐκατόμβιον ὅς τ' ἀλυφάνει."

Ἀλφειὸς ποταμὸς. Ὀμηρος (E 545) "ὅς τ' εὐρὸν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης." ὅς "ἐκ τῆς πηγῆς εὐθὺς κρύπτεται, καὶ πολὺν ἐνεχθεὶς τόπον ὑπὸ γῆς ἐκβάλλει περὶ Ἀνκόαν τῆς Ἀρκαδίας. ὁ δὲ ποταμὸς οὐ πολὺν τόπον ἀποσχὼν τῆς πηγῆς καὶ κρυφθεὶς ἐπὶ δέκα σταδίου πάλιν ἐκπίπτει, καὶ τὸ λοιπὸν φερόμενος διὰ τῆς Μεγαλοπολιτιδος τὰς μὲν ἀρχὰς ἐλαφρὸς, εἶτα λαμβάνων αὐξήσιν καὶ διανύσας ἐπιφανῶς πᾶσαν τὴν προειρημένην χώραν ἐπὶ δέκα σταδίοις, ἐμφανεὶς γίνεται πρὸς Ἀνκόαν, ἥδη προσειληφῶς καὶ τὸ τοῦ

Λουσίου ῥεῦμα, παντελῶς ἄβατος ὦν καὶ βαρὺς" (Polyb. 16 17).

Ἀλφειὸς ποταμὸς τῆς Ἀρκαδικῆς πόλεως, ἢ κείται κατὰ τὴν Πελοπόννησον. δνόμενος δὲ διὰ τῆς Ἀδριῦδος θυλάσσης εἰς τὸ πέλαγος, μηδμιῶς τε τῇ ἄλμυροῖδι μινγνίμενος, κατὰ τὴν νῆσον ἀναδίδεται Σικελίας περὶ τὴν πηγὴν τὴν λεγομένην Ἀρίθουσαν, ὡς ἂν ταύτης ἐρώμενος. (A Av. 1117) "ἀλλ' οὐτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων." οὕτω συντόμως τρέχει ὡσεὶ Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ.

ἄλφεισίβοια εὐρετικὴ βοῶν.

ἄλφηστῆς εὐρετῆς.

ἄλφι ἄλφιτον. τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπότρωνκτον, ὃ φασι πρῶτον εὐρεῖν Ἐπίχαρμον. cf. Strabo 8 5 3.

ἄλφιτα τὰ ἀπὸ νέας κριθῆς ἄλευρα. "πολλὰ μὲν ἄλφιτα ἀπέκειτο πεφυρμένα, πολλὰ δὲ κριθαὶ ἀλεῖν· μύλη γὰρ τις ἦν αὐτόθι."

ἄλφιταμοιβούς· Ἀριστοφάνης (Eccle. 441) "ἦν δ' ἀποκλήνη τὴν θύραν, τοῦς ἄλφιταμοιβοῦς τοῖς ὑπόροις τρεῖς-χοίνικας δεῖπνον παρέχειν ὑπαισιν, ἢ κλυίειν μακρά."

ἄλφιτεῖς οἱ τὰ ἄλφιτα ποιοῦντες. Ἰππερίδης.

ἄλφιτόπωλις ἢ τὰ ἄλφιτα πωλοῦσα.

ἄλφιτοσιτῶ· "καὶ γὰρ ὅστις ἄλφιτοσιτῶ, ὕδατι μεμιγμένην ἀεὶ τὴν μᾶζαν ἐσθίει" Ξενοφῶν (Cyr. 6 2 28).

ἄλφους λευκούς ἢ λεύκας.

ἄλω. ἢ εὐθεία ἢ ἄλω· τὸ γὰρ ἄλωσ πταῖσμα νεωτερικόν.

ἄλῶ ἀντὶ τοῦ ἄλῶσ. Φιλύλλιος.

ἄλῶ πιεσθῆ, καταγνωσθῆ.

ἄλῶ κατὰ περιποίησιν γενικῆ· "ἐὰν δὲ τις ἀπαχθῆ τῶν γονέων κακίως αἰλούς," καὶ "ἐὰν δὲ τις ἄλῶ παρανόμων ἢ κλοπῆς."

ἄλῶ αἰορή ἐστιν Ἀττικῆ. Φιλόχορος δὲ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοῦς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς περὶ τὰς ἄλωσ ποιῆσθαι. Harp.

ἄλω αἰ ἄλωνίαι, ἢ παράδεισοι.

ἄλωάς ἄλωνίαι, τοὺς τόπους ἐνθα ὁ σῖτος ἀλοᾶται. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ δενδροφόρος γῆ. ἀπὸ τοῦ ἀλοᾶται ἐστὶν ἄλῶσ σὺν τῷ ι· (Hom. I 540) "ἔθων Οἰνήος ἄλῶσ." τὸ δὲ ἄλωσ ἀπὸ τοῦ ἄλωσ ἄνευ τοῦ ι.

ἄλώβητον ἄμωμον, ἀβλαβές.

άλωεν ληφθεῖεν, πορθηθεῖεν.

Άλωεύς ὄνομα κύριον.

άλωή σιτοφόρος χώρα, ἀλόη δὲ τὸ μυρρικόν.

άλωμενος πλανώμενος. "οἱ δὲ Γέπαιδες σπαράξην ἀλώμενοι προσεχώρουν αὐτῷ κατ' οἴλους." καὶ αὐθις "ὁ δὲ Θεουσλῆς λιπὼν τὴν πατρίδα καὶ ἀλώμενος ἐτέλει." καὶ αὐθις "ἀλώμενος δ' ἐγὼ μετὰ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων ἦλθον εἰς Φαρυάν."

άλων δὲ φρότος ἐνθεν ἦλθεν, ἐνθ' ἴβη, ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς χρωμένων τοῖς σοσι καὶ μηδενὶ μεταδιδόντων.

άλωναι ληφθῆναι, συνδεθῆναι. "καὶ ἰσραήλ καὶ ἀλώωναι μύλιστα φυλαττόμενος."

άλωνευόμενος. Άππιανός "τὸ δὲ λουκὸν τοῦ Θέρους ἀμφοτέρω περὶ σιτολογίαν ἦσαντο, Περσεὺς μὲν ἐν τοῖς πεδίοις ἀλωπέμενος, Ῥωμαῖοι δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ." "ὁ δὲ Περσεὺς ἐμπρήσειν ἐβέβητο διὰ τὰ ἄχυρα."

άλωνητον τὸ ὑπὸ ἀλῶν ἐωνημένον, ἴσον τῷ βάρβαρον. καὶ παροιμία "άλωνητον ἀνδράποδον" ἐπὶ τῶν οὐδενὸς λόγου ἀξίων, κατ' ὅσον οἱ ἔμποροι κομίζοντες εἰς τὴν μεσόγειαν ἄλλας ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐλάμβανον. καὶ ἀλώνητος ὁμοίως βάρβαρος· οἱ γὰρ Θράκεις ἀνδράποδα ἄλλω ἀπιδίδοντο.

άλωνία ἡ τῆς ἄλωνος, καὶ ἄλωνοτριβῶ ἐπὶ τῆς ἄλωνος διατριβῶ.

Άλωπεκῆθεν. δῆμιός ἐστιν ἡ Άλωπεκῆ τῆς Ἀντιοχίδος. καὶ ὁ δημότης Άλωπεκεύς. Άλωπεκιανός. καὶ ἄλωπεκέα ἡ περικεφαλαία.

άλωπεκίζειν ἐπὶ τῶν ἐξαπατῶν ἐγγειροσάντων.

Άλωπεκόννησος πόλις ἰσθὶ μία τῶν ἐν Χερσονήσῳ.

Άλώπηξ ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία ἀλώπηξ δωροδοκεῖται, ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως δώροις πειθομένων. Κρατῖνος Νόμοις "ὄμων εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται."

άλωπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει. τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον ἀποβαπόντων.

άλωπύχρος ὁ πολυός.

άλωρηται οἱ τὰς ἄλως φυλάσσοντες.

άλως τῆς ἄλω κλίνεται ἀττικῶς. λέγεται δὲ καὶ ἄλωνος, καὶ ἄλωνι ἡ δοτικῆ. (AP 7 209) "αὐτοῦ σοι παρ' ἄλωνι, δνηπαθὲς ἐφάτα μύρμηξ, ἦριον ἐκ βώλου διψύδος ἱπισάμην."

άλωσιμα εὐληπτα. Άρριανός "ἀπὸ τῶν φρονείων ὀρμώμενος ἤγέ τε καὶ ἔφερε τῆς ὑπ' ἐκείνῳ οὐκ ὀλίγην, καὶ αὐτὸς οὐδαμῆ ἦν αὐτῷ ἄλωσιμος."

άλωτόν τὸ ληφθῆναι δυνάμενον. (S OR 110) "τὸ δὲ ζητούμενον ἄλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τὰ μελούμενον." καὶ ἄλωτοί ληπτοί, χειρωτοί. καὶ Εὐριπίδης "οὐ μὴ ποθ' ἄλω κακὰ πρύσσων." cf. v. παλαμῶσθαι.

ἄμμα δοτικῆ. Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ εὐθέως καὶ παραχρησῆμα ἔταξε, καὶ . . . ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ῥητόρων λόγῳ εἰπὼν "οὐ γὰρ ὁ θάνατος τοῖς εὐ φρονούσιν οἰκτρός· τοῦτο γὰρ ἄμμα τῷ γενέσθαι πάντων κατέγνωσται." Ἀισχίνης δὲ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (52)· "ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μιν ἄμμα τὴν τε εἰς αὐτὸν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν." καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ παρὰ τῷ Ἀντιφῶντι δὲ τὸ ἄμμα κεῖται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· φησὶ γὰρ ἐν προομίῳ "ἀλλ' εἰ τό τε πρῶγμύ μοι κρεῖττον φαίνεται, ἄμμα τε μαρτύρια ἀρετῆς παρεξομαι." καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ στεφάνου (34) "πάσαις δὲ λοιδορίαις καὶ βλασφημίαις ἄμμα τούτου κεχρημένον."

ἄμμα δίδου καὶ λάμβανε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγνωμόνων καὶ ἀπίστων.

Άμάδοκος. δύο γέγονασι, πατήρ καὶ υἱός, ὅς καὶ Φιλίππῳ συμμαχήσων ἦλθεν εἰς τὸν κατὰ Κερσεβλέπτου πόλεμον.

ἄμμα ἔπος ἄμμα ἔργον, παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ἀνοουμένων.

Άμαζόνειον ἱεράν, ὃ Ἀμαζόνες ἰδρύσαντο. οὕτως Ἰσουλός. καὶ Ἀμαζόνειον κέρας. Harp.

ἄμμαθελ ἀδιδάκτως.

ἄμμαθέσιν ἀνηκόις· "ὃ δὲ ἤλαυτε νυκτός, ἄμμαθέσιν τῶν ποιουμένων χρηζῶν τοῖς πολεμίοις ἐπιπεσεῖν."

ἄμμαθέατερος. καὶ ἄμμαθῆς ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευτος καὶ ἀκόσμητος Πλάτων. τάσσειται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσμαθοῦς, καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος, φύσει δὲ ἐπισταμένου.

ἄμμαθῆς ἀμύητος· "ὃ δὲ ἀκούει ταῦτα, καὶ μὴ ὦν ἄμμαθῆς οἰωνῶν τὸν παῖδα ἐπανάγει καὶ ἐκτρέφει ὡς γνήσιον." καὶ "ἄμμαθῆς γὰρ ἔφυς κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Ἀἰσωπον πεπάτηκας" (A Av. 474) ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν. τὸ δὲ πατήσσει ἴσον ἰσθὶ τῷ ἐνδια-

τρῆσαι, ὡς τὸ ἀφικέσθαι που λέγομεν. καὶ αὐτῆς Ἀριστοφάνης (Ran. 1466) "ἀμυθέτερον πως εἶπε καὶ σαφέστερον," παρὰ τὴν παροιμίαν "σαφέστερόν μοι κάμαθτετερον φράσον."

ἀμάθητος ἀδίδακτος (Procop. Apc. 6) "ὁ δὲ Ἰουστίνος ἀμάθητος ἦν γραμμύτιον ἀπάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀνυλφάβητος." ἀμαθία ἀντὶ τοῦ ἀναισθησίᾳ Πλάτων. ἄμαθος ἡ τῆς πεδιάδος κόρις, ψάμμαθος δὲ ἡ τῆς θαλάσσης.

Ἀμαθοῦς πόλις Κύπρου.

Ἀμαία ἡ Δημήτηρ, Ἀλγισία δὲ ἡ κόρη. καὶ παροιμία "ἡ Ἀμαία τὴν Ἀλγισίαν μετήλθεν," ἐπὶ τῶν πολυχρονίαις ζητήσεσι χρωμένων.

ἀμαιομακίτου ἀκαταπονήτου· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 115) "οὐ δίχα βύρσας θῆκεν ἀμαιομακίτου κράτος ἔρεισμι κέρα."

ἄμα κνέφαι ὄρθρου. καὶ κνεφαῖον λέγουσι τὸν ὄρθρον.

Ἀμαλασοῦνθα. αὕτη μήτηρ Ἀταλαρίχου, ἡ τῆς δικαισύνης ἐπὶ πλεῖστον ἐλθῶσα τῆς τε φύσεως ἐς ἄγαν καὶ τὸ ἀρρενωπὸν ἐπιδεικνυμένη, ὅσον χρόνον τῆς πολιτείας προὔστη, οὐδένα τῶν πάντων Ῥωμαίων ἐς τὸ σῆμα ἐκόλασεν ἢ χρημασιν ἐζημίωσεν, οὐ μὴν οὐδὲ Γότθοις ξυνεχώρησεν ἐς τὴν ἐς ἐκείνους ἀδικίαν ὀργῶσιν. ἐβούλετο δὲ καὶ τὸν παῖδα τοῖς Ῥωμαίων ἄρχουσι τὰ ἐς τὴν δίκαιαν ὁμότροπον καταστήσασθαι, καὶ φοιτῶν ἐς γραμματιστοῦ ἤδη ἠγάγκαζε, τρεῖς τε ἀπολεξιαμένη τῶν ἐν Γότθοις γερόντων, οὐσπερ ἠπίστατο μᾶλλον ἀπάντων ξυνετούς τε καὶ ἐπιεικῆς εἶναι, ξυνδιαιτῆσθαι Ἀταλαρίχῳ ἐκέλευσε. Γότθοις δὲ ταῦτα οὐδαμῆ ἤρεσκε· τῇ γὰρ ἐς τοὺς ὑπάρχουσ ἀδικίας ἐπιθυμίᾳ βαρβαρικώτερον πρὸς αὐτοῦ ἄρχεσθαι ἤθελον. καὶ ποτε ἡ μήτηρ ἀμυρτάνοντά τι ἐν τῷ κοιτῶνι τὸν παῖδα λαβοῦσα ἐρράπισε, καὶ ὃς δεδακρυμένος ἐς τὴν ἀνδρωνίτιν ἐνθρόνδῃ ἀπήλθε. Γότθοι δὲ αὐτῷ ἐντυχόντες δεινὰ ἐποιούντο, καὶ τῇ Ἀμαλασένθῃ λοιδορούμενοι ἰσχυρίζοντο βούλεσθαι γε αὐτὴν τὸν παῖδα ἐξ ἀνθρώπων ἀφανεῖν ὅτι τάχιστα, ὅπως αὐτῇ ἐτέρῳ ἀνδρὶ ἐς κοίτην ἐλθῶσα ξὺν αὐτῷ ἄρχοι. ξυλλεγόντες δὲ ἠτιῶντο οὐκ ὀρθῶς σφίσι οὐδ' ἢ δεῖ τὸν βασιλεὺς παιδεύεσθαι· γράμματά τε γὰρ πολὺ κωλύεσθαι ἀνδρίας, καὶ διδασκαλίαν γερόντων

ἀνθρώπων ἐς τε τὸ δειλὸν καὶ τὸ ταπεινὸν ἀποκρίνεσθαι ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον. θεῖν τοῖνυν τὸν ἐν τινὶ ἔργῳ τολμητὴν τε καὶ δόξῃ μέγαν ἐσόμενον, φόβου τοῦ ἐκ διδασκαλῶν ἀπαλλαγέντα, τὰς ἐν τοῖς ὄπλοις μελέτας ποιεῖσθαι. ἔλεγον δὲ καὶ ὡς ἤνπερ αὐτοῖς τὸ ἀπὸ τοῦ σκύτους ἐπεγένηται δέος, οὐ μήποτε ξίφους ἢ δορατίου ὑπερφρονεῖν ἀξιώσουσιν. οὐκοῦν ὡ δέσποινα, ἔφασαν, παιδαγωγὸς μὲν τούτους χυίρειν ἔα, σὸ δὲ Ἀταλαρίχῳ παῖδας δημοδιαίτους ἤλικας ξυναμάζοντες ἐς τὴν ἀρετὴν κατὰ γε τὸν βάρβαρον νόμον ὀρηθῶσουσιν. ἢ δὲ οὐκ ἐπήνεσε μὲν, δεῖσασα δὲ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐπιβουλήν ξυνεχώρησε πάντα ὅσα οἱ βάρβαροι ἤθελον. Procop. Goth. 1 2.

ἀμαλδυνθήσσομαι ἀφανισθήσσομαι, καὶ ἀμυλδύνεσθαι ἀφανίζεσθαι.

Ἀμαλήκ ὄνομα κύριον. καὶ ἐξ αὐτοῦ Ἀμαληκίτης.

ἀμάλθακτον ἀένδοτον, ἐδραῖον, παρὰ τὸ μὴ μαλάσσεσθαι.

Ἀμαλθείας κέρας, ἐπὶ τῶν ἀφθόνης ζώωντων καὶ εὐθηνούντων καὶ εὐπραγούντων· ἐν μύθῳ (cf. Bahr. 108) "ἔνθ' (ἢ ἐλθ') ἴνα μοι βλος ἐστὶν Ἀμαλθείης κέρας αἰγός." Ἀμάλθεια γὰρ ἡ τροφὸς τοῦ Διός.

Ἀμακλείδης.

ἀμαλλοθετὴρ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων ἀμάμυξις σταφυλῆς γένος· οἱ δὲ τὴν ἀναδιενδράδα οὕτως καλεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ καὶ παρὰ Σαπφοῖ τὸ ὄνομα.

Ἀμάν. οὗτος προεστὰς τῶν βασιλικῶν πραγμάτων Δαρείου ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ μύρια τέλαντα εἰσοῖσιν, εἰ ἀπολέσοι Ἰουδαίους. ὡς δὲ ἔπεισεν, ἐπιστάλῃ τοῖς ἔθνεσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πάντας ἐξαφανίσαι. πρὶν δὲ συντελεσθῆναι ταῦτα, Μαρδοχαῖος τὴν κατ' αὐτοῦ ἐπίθεσιν διὰ τῆς Ἑσθῆρ ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ. ὃ δὲ τὰ ἐπισταλέντα ἀνεκαλεῖτο, τὸν τε Ἀμὸν ἀνεσταύρωσε μέλλοντα σταυροῦν τὸν Μαρδοχαῖον, πλείστοι δὲ τῶν ἔχθρων ὑπὸ Ἰουδαίων ἀπώλοντο. καὶ τὰς ἡμέρας ἐπέλυς ἐορτάζουσιν Ἰουδαῖοι. ζήτει ἐν τῷ Ἑσθῆρ.

ἀμᾶν θερίζειν, παρὰ τὸ ἄμα. Βάβριος (88 extr.) "νῦν ἔστιν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν, ὅτ' αὐτὸς ἀμᾶ κοῦ φίλοισι πιστεύει."

Ἀμανῖται ὄνομα ἔθνος. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς μύκητας.

ἄμαξα τὸν βούν ἔλκει.

ἄμαξις ὁ τῶν ἀμαξῶν φόρος.

ἄμαξις εἶδος πλακῆντος, ἦν νῦν κοπτήν φαιεν. Σύμμαχος δὲ καὶ τὸ μικρὸν ἀμάξιον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (863) "ὄτ' ἐπριάμην σοὶ δικασίους ἀμαξίδα."

ἄμαξιτόν ὄδον δημοσίαν. Μάλγος (immo X Anab. 1 2 21) "ἡ δὲ εἰσβολὴ τῆς Κιλικίας ἀμαξιτὸς ἦν ὁδός, ὁρθία ἰσχυρῶς καὶ ἀμήχανος εἰσιελθεῖν στρατεύματι, εἴ τις ἐκώλεσεν."

ἄμαξορροί. ἀμαξορροὺς λέγουσι τοὺς ἰσριοπηγούς. εἶδος δὲ οἱ ἀγριοπηγοὶ τεκτόνων, ὃς τὰς ἀμάξας κατασκευάζουσι καὶ πάντων τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. sch. AEq. 462.

ἄμαρῆ ἢ ὑδρορροή.

ἄμαρτάδας ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας εὐθείας. Προκόπιος (Aeg. 2) "αἱ τῶν γυναικῶν ἀμαρτῆδες οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας ἴνται μόνον, ἀλλὰ καὶ παίδων ἀπτονται μᾶλλον, οὓς γε καὶ δόξαν τινὰ φέρεσθαι ἐκ τοῦ ἐπὶ πλειστον συμβήσεται ὡς φύσει τρόπου ταῖς γεινόμεναις ἰοίκασιν."

ἄμαρτεῖν γενικῆ καὶ δοτικῆ, ἀποτυχεῖν.

ἄμαρτη αὐθουπότακτον, ἀμαρτῆ δὲ κίρρημα. ἀμαρτήσσει οὐκ ἔπιτάσσεται.

ἄμαρτία ἢ τοῦ ἀγαθῆ ἀποτυχία, παρὰ τὸ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω, ἀμαρτία τις οὖσα.

ἄμαρτιαν οἱ Ἀττικοί, ἀμαρτιάδα Πρόδοτος καὶ ἄλλοι Ἰωνεῖς.

ἄμαρτοιον εἶρηκε τὸ ἀμαρτοίμι Κρατίτος Δραπέτισι. "ποδαπὸς ὑμᾶς εἶναι φέσων, ὃ μείρακες, οὐκ ἂν ἀμαρτοιον;" καὶ ὁμοῦ σύνηδες αὐτοῖς τὰ τοιοῦτο.

ἄμαρτυρήτους ἀντὶ τοῦ ἀμαρτήρους. οὕτως Ἀντιφάνης.

ἄμαρτωλοὶ οἱ παρανομία συζῆν προαιρέμενοι καὶ βίον διεφθαρμένον ἀσπιζόμενοι.

ἄμαρρυγὰς ὄψεις· οἱ δὲ ἀκτίνας ὄψεως. καὶ ἄμαρρυγὴ λαμπηδών. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνη (Av. 921) ἢ κίνησις· "ὠκέϊα μονοάων φάτις, οἷα περ ἵππων ἀμαρρυγὰ." τουτέστιν ἢ τῶν μουσῶν φάτις ταχεῖά ἐστιν ὡς ἵππος ὠκέϊα, ἐπεὶ πτερόεντες οἱ λόγοι.

ἄμαρρυγεύς (Hom. Ψ 630) ὄνομα κύριον. καὶ ἄμαρρυγεΐδης (Hom. B 622).

ἄμαρρυγμα φόρημα, εἶδωλον, κίνησις. αἱ δὲ λαμπηδῶνα.

ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπητροῦντο σκάφας, παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν αἰτέτων, ἄλλα δὲ τῶν αἰτημένων ἔχειν ἀπαρρομένων. cf. v. ἄμη.

Ἀμάσεια ὄνομα πόλεως.

Ἀμασις ὄνομα κύριον. (Herodot. 2 extr.) "ὃς εἶλε Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων, καὶ κατεστρέψατο ἐς φόρον ἀπαγωγῆν."

ἀμάστης (ἵππο ἀκμαστής)· "πέιθουσιν ἄνδρα γενναῖόν τε καὶ ἀμάστην εἰσιελθόντα ἀποπνίξαι τὸν Κόμοδοσ, ὄνομα Νύρκισσον" (Herodian. 1 extr.).

ἄμαστος ὁ ἀμάστητος, ὡς ἄπιστος ὁ ἄγιστος.

ἄματροχία ἢ ἄρματοροχία.

ἄμαυρὰ σκοτεινὰ. ὄθεν καὶ ἄμαυρόν τὸ μὴ διαφανές. καὶ Ἀρριανός "ἔξ ὧν καὶ τὰ ὑπόλοιπα δι' ἐλπίδος ἔχω οὐκ ἀμαυρῶς, ὅτι καλῶς μοι ἔξει."

ἄμαχει ἀμάχως.

Ἀμάχιος. οὗτος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ἄρχων ἦν μικρᾶς πόλεως Φρυγίας, Ἕλληγ γοργός. τῶν ἱερῶν ἀνογομένων Μακεδονίος τις καὶ Θεόδουλος καὶ Τατιανὸς ζῆλον τοῦ χριστιανισμοῦ νυκτὸς εἰσπηδήσαντες συντρέβουσι τὰ ἀγάλματα· οἱ πολλὰς αἰκίας καὶ τιμωρίας διὰ τοῦτο ὑπομείναντες ἐσχάραις τε ἐπιτεθέντες καὶ πυρὶ ἐτιμωρήντο. τὴν δὲ ἀνδρίαν ὑπέδειξαν τηρικαῦτα ἐπόντες "εἰ ἐπεθύμησας ὦ Ἀμάχιε ὀπτῶν κρείων ἀπογενέσασθαι, στρέψον ἡμᾶς καὶ εἰς τὰς ἐτέρας πλευράς, ἵνα μὴ εἰς τὴν γεῦσιν ἡμιόπτοι ὀφθῶμέν σοι." καὶ ἔτως ἐτελειώθησαν. cf. Sozom. 5 11.

ἄμαχον δυσκαταμάχτην. Πίνδαρος (Ol. 13 16) "ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενές ἦθος." Ἀλλιανός "ἰχθύων δὲ ἀπηνέγκαντο πλῆθος ἄμαχον καὶ ἀνέστησαν τρόπαιον καὶ βωμῆς ὠρθωσαν." καὶ αὐθις "ἐτίθειτο ἕκαστος τὸ ἔργον ἑαυτοῦ ἀποδείξαι· ἐώρων γὰρ τὸν βασιλέα σπεύδοντα τοῦτο ἀμάχως." καὶ αὐθις "ἦν δὲ ἱέρεια τῷ θεῷ κάλλος ἄμαχος." καὶ αὐθις "ἀδοκίτου χιόνος καταρρήγνυται πλῆθος ἄμαχον." καὶ αὐθις "οὐ δυναστεία ἄμαχος." καὶ αὐθις "ἐς ὑπεροψίαν δὲ ἔξαφθεῖς ἄμαχον τοῦ μὲν ἔτι ἀνθρώπος εἶναι κατεφρόνει."

ἄμαχος ἀντὶ τοῦ μὴ μαχόμενος Ξενοφῶν (Cyr. 4 1 16). καὶ ἀμάχητοι οἱ μήπω μεμαχημένοι.

ἄμβρασις ἀνάβρασις· "καὶ ἄμβρασις οὐ
νύ τις ἦεν." cf. v. ἀπορροῶγας.

ἀμβράτας ἀναβάτας. "οἱ δὲ ἵπποι θνή-
σκοντες οὐκ ἐλόπον τοὺς ἀμβράτας· ἦσαν
γὰρ αὐτούς." καὶ αὐτίς "οἱ δὲ καὶ τοὺς ἀ-
βάτας δι' ἐκπλήξιν ἀποσεισάμενοι."

Ἄμβρα ὄνομα πόλεως (Ἄβρα? Eu-
stath. in Dionys. 64).

ἀμβλήδην (Hom. X 476) μεγάλως βοῶσα.

ἀμβλίζω ῥῆμα.

ἀμβλίσιον τὸ μῖνον.

ἀμβλίσκουσιν ἀποβάλλουσιν· ὁ συμ-
βαίνει ταῖς διαφθειρούσαις καὶ προβαλλού-
σαις τὰ κνήματα. Πλάτων Θεαιτήτω (p. 149D).
καὶ ἀμβλίσκειν καὶ ἔξαμβλοῦν τὸ δια-
φθεῖρην καὶ ἀφανίζειν.

ἀμβλύ· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 36) "ἀλλὰ
καὶ αὐτίς ἐκ καλαμητομίας ἀμβλὸν φέροι
δρέπανον."

ἀμβλύνω τὸ ἐκλύω· (cf. v. διῆγε) "ὁ δὲ
ἐπὶ πολὸν διῆγε τὸν πόλεμον, ἀμβλύνων τὴν
τοῦ πολέμου ὀξύτητα χρονίαις τε καὶ μα-
κραις τοῦ ἔργου τριβαῖς." καὶ ἀμβλύνε-
σθαι· (cf. v. ἤκμαζεν) "μήθ' ὑπὸ νεότη-
τος θρασυέσθαι μήθ' ὑπὸ γῆρας ἀμβλύνε-
σθαι."

ἀμβλύς ὁ μὴ ὀξύς, σκοτεινός.

ἀμβλωπίας ὁ ἀμυδρῶς ὄρων.

ἀμβλωττει τυφλώττει. καὶ ἀμβλω-
πέστερον.

ἀμβλωθρίδια ἐκτρώματα, τὰ ἐξημ-
βλωμένα ἔμβρα. καὶ ἀμβλωθρίδιον αὐτό
τε τὸ φθόριον φάρμακον καὶ δὴ καὶ τὸ δια-
φθαρέν.

ἀμβλώσκειν. καὶ ἀμβλιῶσαι καὶ
ἔξαμβλιῶσαι τὸ ἀτελὲς γεννῆσαι, τὸ φθεῖ-
ραι βρέφος.

ἀμβολάδην ἀναβάλλον, Ἡρόδοτος (4
181), καθ' ὑπερβολήν.

ἀμβολὰς γῆ ἡ ὑπὸ τοῦ ὀρύγματος ἠνω-
θεῖσα. Ξενοφῶν (Cyr. 7 5 12) "ὁ δὲ Κῆρος
πόργος ἐποίει ἐπὶ τῆς ἀμβολάδος γῆς, ὅπως
ὄτι πλείοστα φυλακτῆρι εἴη."

ἀμβολία ἡ ὑπέρθσις. ἐν ἐπιγράμματι
(AP 5 233) "ἡθάδος ἀμβολίης αἰὲν ἀξομέ-
νης." καὶ ἀμβολιεργὸς ἀνήρ (Hesiod. O.
411) ὁ τὸ ἔργον ἀναβαλλόμενος.

Ἀμβούλιος ὄνομα κύριον.

Ἀμβρακία πόλις ἐστὶν ἐν τῷ Ἀμβρα-
κικῷ κόλπῳ, ἄποικος Κορινθίων. Harp.

ἀμβροσία ξηρὰ τροφή· (Hom. ι 359)
"ἀλλὰ τό γ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν
ἀπορροῶς." νέκταρ δέ, τουτέστι νέκταρ, τὸ
νέον ποιῶν τοὺς πίνοντας.

ἀμβρόσιαι, ἃς οὐδεὶς δύναται βροτῶν
ἔχειν. Ὀμηρος (A 529) "ἀμβρόσιαι δ' ἄρα
χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ὑπὸ
ἀθανάτιοι."

ἀμβρόσιον θεῖον, ἢ ἀθάνατον, ἢ θαν-
μαστόν, ἢ ἀκήρατον, ἢ ἀφθαρτον. (AP 6
292) "ἦν γὰρ ἐρώτων καὶ χαρίτων ἡ παῖς
ἀμβρόσιόν τι θάλος."

ἄμβροτα θεῖα, ἀφθαρτα.

ἀμβιωμοῖσι (Hom. Θ 441) περὶ τοὺς
βωμούς.

Ἄμβρώνη ὄνομα κύριον.

ἀμείβεσθαι, αἰτιατικῆ, ἀποκρίνεσθαι,
καταβάλλεσθαι. "Λεόντιος μὲν τοσοῦτα
εἶπε, Θεοδίδυλλος δὲ ἀμείβεται ὧδε" (Pro-
cop. Goth. 4 24) ἀντὶ τοῦ ἀνταποκρίνεται.

ἀμείβομαί σε τοῦδε· "τούτους ὡσπερ
τῆς εὐσεβείας ὁ θεὸς ἀμειβόμενος."

ἀμείβων ἀλλάσσω, καὶ ἀμοιβῆ ἢ ἀν-
τέκτισις.

ἀμειδὲς στυγρὸν, σκυθρωπὸν, καὶ ἀμει-
δῆς σκοτεινός. καὶ κλίνεται εἰς οὐς. "ὄργην
οὐκ πρήνον ἀμειδέα, μηδ' ἐπιτείνειν κακόν."
cf. v. Διογέτης f.

ἀμειδῆτος σκυθρωπός, καὶ ἀμειδῆ-
των σκυθρωπῶν, ἀγελίστων. ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 7 58) "εἰ καὶ ἀμειδῆτων νεκῶν
ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις, Περσεφόρη."

ἀμείλικτον ἀπηνῆ, ἀκμπῆ. καὶ ἀμεί-
λικτος ἀπάνθρωπος. Εὐνάπιος (p. 102 Nieb.)
"οὕτως ἀμειλικτοὶ ἦσαν ἀμφω κατὰ τὴν
ἀλήθειαν, καὶ τὸ ἔργον ἐχώρει περιφανέ-
στερον."

ἀμείλικος σκληρός, ἀκολάκευτος.

Ἀμεινίας ὄνομα κύριον.

Ἀμειψίας Ἀθηναῖος κωμικός.

ἀμειψαρσμεῖν μεταμορφοῦσθαι.

ἀμειψόμεθα ἀνταποδώσομεν.

ἀμέλγειν. ἰδίως λέγεται ἀμέλγειν τὸ παρὰ
τὸν προσήκοντα καιρὸν ἄωρος τῆς καρπῆς
ἀποσπᾶν, ὅπερ οἱ κλέπτοντες ποιοῦσιν. Ἀρι-
στοφάνης (Eq. 326) "ἀμέλγεις τῶν ξένων τῆς
καρπίμους."

ἀμέλει τογαροῦν. ἀντὶ τοῦ μή σοι με-
λέτω διὰ τοῦτο.

ἀμέλεια καὶ ἀμελία, ἀμφότερα ἔλλη-

ρικά· καὶ γὰρ καὶ διὰ διφθόγγου· καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

ἀμελειῖστί (ἀν ἀμελλήτι) χωρὶς βραδυτήτος, διαμελειῖστί δὲ (Hom. σ 339) μελήδον, κατὰ μέλος.

ἀμελητέα γενική.

Ἀμέλειος Ἀπαμεύς φιλόσοφος, μαθητὴς Πλωτίνου, διδάσκαλος Πορφυρίου, συγχρονισὺς Ἀμμωνίου καὶ Ὠριγένης.

ἀμελλήτι ἀνυπερθέτως, ταχέως.

ἀμελῶ σοῦ.

ἀμεκηνός ἀσθενής· Ὅμηρος (τ 562) "ἀμεκηνῶν ὄνειρων." καὶ ὁ καπνὸς ἀμεκηνός, ἀμεκηνῶσεν ἀσθενή· ἐποίησεν. Hom. τ 562.

ἀμεκηνήτι χωρὶς τοῦ ἐπιμεῖναι.

ἀμεριμνία ἢ ἄνοις.

ἀμερμηρεῖ χωρὶς φροντίδος.

ἀμετάκλητον· "ἀμετάκλητον ὄρημν ἔσχε τὸ πλῆθος εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βέβησθαι παρ' αὐτῆ λαμβάνειν" (Polyb. 37 2).

ἀμεταποίητον ἀμετάθετον.

ἀμετάπτωτον· κυρίως ἐπὶ σωμάτων λέγεται τῶν δι' ἰσχνὴν μὴ τρεπομένων ἢ διὰ ἰδιότητα μὴ μεταβαλλόντων· κατὰ μεταφορῶν δὲ λέγεται ἢ ἐπιστήμη ἀμετάπτωτος.

ἀμεταστρεπτί ἀμελητί, μὴ ἐπιστρεφόμενον εἰς τοῦπίσω. ζῆται ἐν τῷ ἀπονητί.

ἀμετρί χωρὶς μέτρον, καὶ παροιμία "ἀμετρί μᾶζαν ἔδοντες." cf. v. μέτριον ὕδωρ.

ἀμετροκάκου πλεῖστον πληθυνούσης περὶ κακίαν· "ἐς τοσοῦτον δὲ ἐχώρησεν ἀμετροκάκου πλεονεξίας ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημόσια ἀπημύλου" (Eunap. exc. leg. p. 112).

ἀμη τεκτονικὸν ἐργαλεῖον, ὃ ἡμεῖς πυρῶμην λέγομεν οὐκ ὀρθῶς· καὶ παροιμία "ἄμις ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρενοῦντο σκάφους," ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτουμένων, ἕτεροι δὲ μὴ ἔχειν ἰσχυριζομένων.

ἀμηγέπη ὀπωσδήποτε, καθ' ὅτι οὖν· λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπως καὶ ἀμόθεν καὶ ἰμουγέπου καὶ ἀμοιγέποι· καὶ ἀμωσγέποι· Ἀριστοφάνης (Ach. 608) "ὄμις μὲν αἰ μισθοφορεῖν ἀμηγέπη" ἀντὶ τοῦ ἀπανταχοῦ, ὅπως ἂν τύχοι, καθ' ὅσον δήποτε τρόπον· καὶ αὐθις "ἀλλ' ἀμηγέπη τῶν περαιοθέντων ἀπογενοσάμενος ἀωρὶ νύκτωρ περῆσθετο τὴν βασιλικὴν αὐλήν." καὶ ἀμηγέπη Ἀγαθίας φησὶν (1 10)· "ἀλύοντι δὲ καὶ ἔκα-

στα γνωμιτεύοντι ἔδοξεν οἱ ἀμηγέπη ἀποπειρῶσθαι τοῦ φρουρίου."

ἄμ' ἤλέηται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρις, παροιμία ἐπὶ τῶν εὐεργετουμένων καὶ ταχὺ ἐπιλανθανομένων.

ἄμην πεπιστωμένως, ἀληθῶς.

ἄμήρυτον (Apollon. Rh. 2 221) πολὺ, ἐκτεταμένον, ἀτέλειστον· τουτέστι διηκεῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον.

ἀμησάμενος ἀνορθύξας· "ὃ δὲ τὸ γῶμα σείσας καὶ τὴν γῆν ἀμησάμενος ἐξήτει τὸν νεκρόν." καὶ ἀντὶ τοῦ χερσὶ σωρεύουσ· (AP 7 241) "πολλὰ τιθνηνητῆρ ὀλοφύριτο, χερσὶν ἀμήσας ἀνδρομίχοις ὄνοφερῶν κρατὸς ὑπερθε κόνιν."

ἀμήσαντες (Hom. φ 301) ἀντὶ τοῦ ἄμη ἀποτεμνόντες· καὶ ἀμήσαντι θερίσαντι· ἐν ἐπιγρῶμμι (AP 6 40) "οὐδέποτε ἀμήσαντι Κορινθικόν, οὐποτε πικρῶς γενοσάμενῳ πενίης."

Ἀμησός καὶ Ἀμνησός. Ἀμισός δὲ καὶ Ἀμισσησός.

ἄμητα· ἄμης εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1000) "ἄμητα προσουπέπεμψεν ἡμῖν τουτοσί." οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἶκοθεν ἔπεμψε μοι ἄλλο πλακοῦντιον πρὸς τούτῳ, ὡς ἂν λέγων μηκέτι πατήσαι ἐκεῖ με· ἄμης ὄν ὁ πλακοῦς, οὐχ ὁ ἰνός.

ἀμητῆρες (Hom. Α 67) θερίστα.

ἀμητός αὐτὰ τὰ τεθερισμένα, δξυτόνως, οἷον ὁ στάχυς· καὶ τρυγητός βύτρυς ὁ τρυγώμενος· προπυροξυτόνως δὲ ἄμητος ὁ καιρός τοῦ θέρους, ἐν ᾧ δεῖ ἀμῶν, ὡς καὶ τρύγητος ὁ καιρός τοῦ τρυγῶν.

ἀμήχανα· "οἱ δὲ ἐπεὶ τὰ ἀμήχανα τῷ λιμῷ ἐπισυχοῦν, ἐκχειρίαν ἀλίγων τινῶν ἡμερῶν ἤτην διαπράξασθαι" Procop. Goth. 3 16.

ἀμηχάνητοι (ἀν ἀμήχανοι) ἀντὶ τοῦ πολλοὶ Ξενοφῶν (Cyr. 7 5 38f).

ἀμηχανία ἀπορία.

ἀμήχανον ὑπὲρ λόγον, ἢ ἀνεπιχειρητόν, ἀδύνατον· "τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἀμήχανος ἢ χαρὰ παρεστή πρὸς τὸ πάθος." καὶ ἀμήχανος, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι· Ἀμιάσιος (Phot. p. 338a) "πῶθω τε ἀμηχάνῳ τῆς περὶ τὸ θεῖον βαχχείας οἷον ἀπομαντευομένῳ ἐμκεῖ τὴν τῆς ἀληθείας εὐρεσιν."

ἀμίδα οὐρητρίδα, οὐρηρόν ἀγγεῖον· καὶ ἀμίδας τὰ ἐπηρέσια· Ἀριστοφάνης (Vesp.

839) "ἀμῖς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῆ παρὰ σοὶ κρημῆσετ' ἔγγυς ἐπὶ τοῦ πιττάλου. σφόν γε ταῦτ' καὶ γέροντι πρόσφορον ἐξεύρις ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγοῦριος."

Ἀμίδης ὄνομα κύριον.

ἀμιθρησαι μετρησαι, ἀριθμησαι, παρὰ Καλλιμάχῳ.

ἄμικτος ὁ μὴ μιγνύμενος.

Ἀμίλκας ὁ καὶ Φαβέας (αὐτὸ Ἰμίλκων ὁ καὶ Φαμέας), Καρχηδονίων στρατηγός, ὃς ὑπῆρχε κατὰ μὲν τὴν ἡλικίαν ἀκμάζων καὶ κατὰ τὴν ἔξιν ἐρρωμένως, τὸ δὲ μέγιστον ἐφόδιον πρὸς πολεμικὴν χρείαν, ἵππεὺς ἄγαν ἀγαθὸς καὶ τολμηρός. cf. v. ἄψυχος.

ὅτι τούτῳ τῷ Ἀμίλκῳ (ἱμμο τῷ Βάρκῳ) παιδὰ γεγενῆσθαι φασιν Ἀννίβαν τὸν χρόνοις ὕστερον μακρῶ πολέμῳ τὴν Ἰταλίαν κακώσαντα Ῥωμαίους τε φοβερόν ἐς τὰ μύλιστα γεόμενον.

ἄμιλλα ἀνταγωνισμῶς, φιλονεικία, ἐξίσωσις. "καὶ ποτε ἀγῶνα ἐπιτελοῦντες τούτῳ τῷ μειρακίῳ, ἐς ἄμιλλαν ἀκοντίσεως ἀποδυσάμενῳ, εἶτα μέντοι τῆς σπουδῆς θερμότερον ὑπεπλήσθησαν· καὶ πῶς ὁ Ἀργέου υἱὸς ἀλλαγῶς βουλόμενος βαλεῖν τὰδελφοῦ δυστυχῶς τῶν στέρων τυχάνει, καὶ ἀναιρεῖ αὐτόν."

ἄμιλλητήριον τόπος ἐν ᾧ ἄμιλλῶνται.

ἄμιλλῶμαί σοι ἀνταγωνίζομαι σοι.

Ἀμινυδάμ (1 Sam. 71) ὄνομα κύριον.

Ἀμινυδός ὄνομα πόλεως. οἱ δὲ Ἀμινυδὸς διὰ τοῦ η, καὶ Ἀμνησῆος.

a ἄμιπποι. ξυνωρίς, φασί, κατὰ τὸ παλαιὸν ἐλέγετο δύο ἵπποι συνεζευγμένοι τῶν τραχήλων· ἦν δ' ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου ἠρίοχος, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ὀπίλιτης. καὶ νῦν δὲ χρῶνται παρὶ ἀρχῆς Ἀλίβυες οἱ προσωγορευόμενοι Ζευγῆται. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄμιππαν καλεῖται. οὕτω Θουκυδίδης.

b ἄμιπποι κατὰ τὸν Ἰσαῖον οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. οἱ δὲ φασιν ὅτι ζεύγνυνται μὲν τινὲς ἵπποι, καὶ ὁ ἐπιλαύων αὐτὸς τῷ μὲν ἀπαχεῖται τὸν δὲ παρέλκεται, καὶ καλεῖται οὗτοι ἄμιπποι. πεζοὺς δὲ τοὺς ἀμίππους Θουκυδίδης καὶ Ξενοφῶν ἐποδηλοῦσι. καὶ μὴ ποτε πρόδρομοί τινὲς εἰσιν οἱ ἄμα τοῖς ἵππεῦσι τεταγμένοι. Harp.

Ἀμινυδός ἀπὸ τόπου.

ἄμισθί χωρίς μισθοῦ.

Ἀμισώδωρος ὄνομα κύριον.

ἀμιτροχίτων (Hom. II 419) ὁ μὴ χρομένως μίτρα.

ἄμματα δεσμά. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 217) "χρῆστος ἀψάστοιο δέτμαγεν ἄμμα κορείας Ζεὺς, διαδὸς Δανάας χαλκελάτας θαλάμους." καὶ αὐθις (AP 6 219) "ἄβρων τε στρεπτῶν ἄμματι κερσφάλιον." καὶ Πισίδης περὶ Χοσρόου (56) "ἐπεὶ δὲ λοιπὸν ἐντὸς ἦν τῶν ἄμμάτων, δεσμοῦσιν αὐτὸν ἀσφαλιστέρον εἶσι."

ἄμματα πλέκεις, ἐπὶ τῶν σχολίων τοὺς τρόπους, ἀπὸ τῶν ἐν Κασίῳ Πηλοσικωτῶν, οἱ φυσικῆ τέγγῃ ἄμματα ἐπλεον, δοκῶς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. κασιώτη ἴσον.

ἄμμιγα ἀναμειγμένως (AP 7 22) "εἴνεκεν εὐμαθῆς πυρσώφρονος, ἦν δὲ μελιχρὸς ἤσκησεν, μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων."

ἄμμοάτιν (αὐτὸ ἄμμοβάτιν) εἶδος ὄφιος. cf. v. δισφίς.

ἄμμον μετρεῖν, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηγῆτων.

ἄμμος ὁ κακόμορος.

Ἀμμων ὄνομα θεοῦ ἑλληνικοῦ. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (721) "ἴσμεν δ' ἔμμεν Ἀμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων· ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐς ὄρνις οὕτω πρὸς τῶρα τρέπεσθε."

Ἀμμωνιανὸς γραμματικὸς, κοσμομήτορας τῆς συγγενείας Συριανῶν καὶ ἄμα τῆς σωματικῆς ὁμοιότητι τῶν τε ἡθῶν καὶ τοῦ σώματος, κατὰ τὸν Ὀμηρον "εἶδος τε μέγας τε φωνὴν τ' ἄγχιστα ἐφίκει." τό τε γὰρ σῶμα καλὸς τε καὶ μέγας ἦν ἐκάτερος, ἔτι προσῆν ὀφείλει καὶ ἰσχυρὸς οὐδὲν ἀποδέουσα τῆς ἄλλης ἐφύσεως τοῦ τε ὅλου καὶ τῶν μερῶν· ἢ τε ψυχὴ ἔρωτο πρὸς τὸ βέλτεστον αὐτοῖς τὸν ὅμοιον τρόπον. ἀλλ' ὁ μὲν θεοφιλέστερος ἦν, ὁ Συριανός, καὶ τῷ ὄντι φιλόσοφος, ὃ δὲ ἡγάπα τὴν ἐπὶ ποιητῶν ἐξηγήσει καὶ διορθώσει τῆς ἑλληνικῆς λέξεως καθημένην τέχνην. οὗτος ἦν Ἀμμωνιανὸς ὃς κεκτῆσθαι συμβέβηκεν ὄνον σοφίας ἀκροατήν. Damascius Phot. p. 339b.

Ἀμμώνιος Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεὺς, Ἀλεξάνδρου γνώριμος, ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου, πρὸ τοῦ μοναρχήσου τὸν Λύγουστον.

Ἀμμώνιος φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Σακκῆς. οὗτος ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλληνας, ὡς φησι Πορφύριος.

ἄμναμος ἀπόγονος, κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων, παρὰ τὸ ἄμνός.

Ἄμνειός ὁ ποταμός, καὶ ὁ ἄμνός.

ἄμνημονῶ σου γενικῆ.

Ἄμνησός ὄνομα ὄρους.

ἄμνηστεῖ ἄμνημονεῖ· Σοφοκλῆς (El. 482) "ὄ γάρ ποτ' ἄμνηστεῖ γ' ὁ φύσος, Ἑλλήνων ἄναξ."

ἄμνηστεία ἡ λήθη. καὶ ὄνομα κύριον.

ἄμνιον (Hom. γ 444) τὸ αἰμοδόχον ἄγρῖον.

Ἄμνησός ποταμός Κρήτης, διὰ τοῦ ἰ. τὰ ἕς ἕς τρισύλλαβα ἐπὶ ποταμῶν ὀξύτονα ἢ μὲν καθαριεύουσι, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, οἷον Ἄλφειός Ὀλμειός, εἰ δὲ μή, διὰ τοῦ ἰ, οἷον Ἄμνησός Κηφισσός Ἰλισσός.

ἄμνοι τοὺς τρόπους (ARac. 934) ἀντι τοῦ πραεῖς, εὐήθεις, ἄπλοῖ, ὡς οἱ κριοί, ἢ κλακοί· τὸ γὰρ ἄρρεν πρόβατον ὅταν ἔχη τὴν μέσην ἡλικίαν, ἄμνός καλεῖται. οὐ δὲ τὸν κτετόσιον ἄρνα ἄμνόν καλοῦσιν.

ἄμνοκῶν προβατῶδης, μωρός, εὐήθης· τοιαῦτα γὰρ καὶ τὰ πρόβατα. Ἀριστοφάνης (Eq. 264) "καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἴσιν ἄμνοκῶν, πλούσιος καὶ μὴ κωηρὸς καὶ γέμων τὰ πράγματα," τοῦτέστιν εὐλαβοῦμενος καὶ φοβοῦμενος καταστῆναι εἰς πρόημα· πολλοὶ γὰρ διὰ δειλίαν καὶ τρόπων κλεικίαν αἰροῦνται ζημιωθῆναι μᾶλλον ἢ γωφῆσαι διὰ δίκης. καὶ τὸς τοιούτους, φησί, περιπελεγόμενος ὁ Κλέων, καταστήσας εἰς φόβον τῷ παρέξειν πρόγμματα, ἐπηρέαζε ῥαδίως.

ἄμνόν τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα. Ἰστρος ἐν ταῖς Ἀττικαῖς "ἄρνα, εἶτα ἄμνόν, εἶτα ἄρπῶν, εἶτα λιπογνώμονα. μοσχίον δὲ τὸν πρῶτον." καὶ ἄμνός ἄρσενικῶς πρόβατον τὸ μέγιστον τὴν ἡλικίαν, καὶ ἄμνη τὸ θῆλυ· τρεῖς γὰρ ἡλικίαι, ἄρνος ἄμνός ἄρνεός. καὶ Ἄμνός Ἄμνιά, ἄττικῶς, ὄνομα κύριον.

ἄμογητί (Hom. A 637) ἀκόπως.

ἄμόγητοι.

ἄμόθεν (Hom. α 10) ποθέν.

ἄμοιβασθόν ἐξ ἀμοιβῆς, ἐφεξῆς.

ἄμοιβαία ἔκτισις ἀνταπόδοσις, ἢ ἐκ ἀμοιβῆς ὁμοία. "ὄρκοι δὲ ἐπὶ τῇ ἀμοιβαίᾳ σφῶν εἰδίδοντο πίστι, οὐ μόνον αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ τοῖς παραγινομένοις ἐκ τῶν βασιλείων τῶν Ῥωμαίων τῆς διαλλαγῆς ἕνεκα τῶν ἀνθρώπων" Πρίσχος φησὶν (p. 222 Nieb.).

ἄμοιβή ἀντέκτισις, ἀνταπόδοσις. "ἄμοι-

βήν τοῦ θεοειδεστάτου τρόπου θουμαστὴν ἐφέρετο· ἔρρει γάρ οἱ κατὰ πρόμνην τὰ ἐκ τῆς τύχης, καὶ πᾶσιν οἷς ἐπέθετο, τούτων ἤμαρτεν οὐδένος."

ἄμοιβηθῆς ὁ ἀντικαταλλάσσω, ἄμοιβαδῖς δὲ κατὰ ἐναλλαγῆν.

ἄμοιβόν ἀνταποδοτικὴν· "πρὶν κακῶν ἔργων ἄμοιβὸν τιμωρίαν ἐκτίσαι."

ἄμοιρησαι, γενικῆ, ἀποτυχεῖν· ἀμοιρῶ γὰρ τὸ οὐ μετέγω. καὶ ἄμοιροι ἀμέτοχοι, ἢ κακόμενοι· (S. OR 248) "κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρέψαι βίον" ἀντι τοῦ κακόμερον, ἢ μηδενὸς τῶν νενομισμένων μετεπιληφότη, ἀλλ' ἄταφον ἐκβληθῆναι.

ἄμολγός τὸ μεσονύκτιον, ἦτοι καθ' ἣν ὥραν ζῶν οὐκ ἀμέλγονται, ἢ ἀφαιρέσει τοῦ γ, καθ' ἣν οὐδεὶς μολεῖ, ἢ ἀφαιρέσει τοῦ λ, καθ' ἣν οὐδεὶς μογεῖ.

ἄμορβός ὁ ἄμα τινὶ ὀρμῶν, ἄμορμὸς καὶ ἄμορβός.

ἄμόργεια χρώματος εἶδος, ἀπὸ νήσου Ἄμοργούτος ὡς θήρια ἀπὸ Θήρας νήσου. sch. A Lys. 150.

ἄμόργη ἢ τρυγία.

ἄμόργινον ὄμωον βύσσω καὶ πολυτελής. λέγεται καὶ ἀμοργίνα θηλυκῶς.

ἄμοργίς κυρίως ἡ λινοκαλίμη, ἐξ ἧς γίνεται ἐνδύματα ἀμόργινα λεγόμενα. ἢ ἡ τῆ ἐλαίου ὑποστάθμη, καὶ ἡ τρυξ τοῦ οἴνου. ἔστι δὲ ἡ ἀμοργίς ὁμοίον ἀλεπίστῳ λίνῳ. περιλεπίζουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἐργάζονται. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτὸν ὑπὲρ τὴν βύσσον ἢ τὴν κάρπασον.

ἄμοργοί πόλιος ὄλεθρος· Κρατῖνος Σεριφίοις. καλοῦσι δὲ καὶ μοργούς, τὸ α ἄφαιρούντες, ὡσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων· μαῦρον γὰρ τὸ ἄμυρὸν καὶ σφόδρον τὸ ἀσφόδρον καλοῦσιν.

Ἄμορῖτις, θηλυκόν, ὄνομα πόλιος.

Ἄμορρατος τὸν Σίῶν βασιλέα τῶν Ἄμορραίων (Isuae 12 2). Ἄμώριον δὲ καὶ ὁ ἐκείθεν Ἄμωραῖος διὰ τοῦ α μεγάλου.

ἄμοτον ἀμότης, ἀκωρόστως.

Ἄμοῦς Αἰγύπτιος. οὗτος νέος ὢν παρηγεῖτο τὸν γάμον. ὡς δὲ τινες τῶν προσηκόντων παρήκον μὴ καθυβρίζειν τὸν γάμον ἀλλὰ γυναικα ἄγεσθαι, πείθεται καὶ ἔρχεται ἐπὶ γάμον. καὶ πολλὰ παραινέσας τῇ παρθένῳ πείθει αὐτὴν πρὸ τοῦ συνελθεῖν ἀποτύξασθαι τῷ βίῳ τῷ κοσμητικῷ. καὶ ἀποταξά-

μενοι ἄμφω ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας χωροῦσι, καὶ βραχὸν χρόνον συνασκούντες ἰδίᾳ τὴν ἄσκησιν ἐποιήσαντο. τούτου τοῦ Ἄμου τὴν ψυχὴν ἀναλαμβάνομένην ὁ Ἀπώνιος ἐθεύσατο. οὕτως ποτε ἑαυτὸν γυμνὸν οὐκ ἐθεύσατο, λέγων ἄπρεπές εἶναι τῷ μοναχῷ καὶ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα γυμνὸν θεύσασθαι. ἐγένετο δὲ καὶ Αἰδύμος ἄλλος μοναχός, ὃς ἐνενηκοντα ἔτη βίους οὐδενὶ ἀνθρώπων συνέμεινεν ἄχρι τῆς τελευταίας. Socrat. 4 23.

ἄμουσα ἄτερπῆ, ἀθη, ἀπαιδέυτα. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (165) "ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν ἀγροῖον ὄντα καὶ δυσόν. σκέψαι δ' ὅτι Ἴβυκος ἐκεῖνος κ' Ἀνακρέων ὁ Τῆιος" καὶ τὰ ἐξῆς.

ἄμοχθεῖ χωρὶς κόπου.

ἄμπαλίνορος ἀναστρέφων τὴν αὐτὴν ὀδόν· Φιλέτιυρος Μιλεάγριω "οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ κόρος (αὐ χορός). οἶκαδ' ὦ κόρη ἄπιθ' ἄμπαλίνορος."

ἄμπυύσας ἀναπαύσας· "ὃ δὲ ἄμπυύσας αὐτούς, ὅσον τὴν πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς προελθεῖν."

ἄμπέλειος βότρυς, δίφθογγον, Ἄμπέλιος δὲ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι. καὶ θηλυκὸν ἄμπελίεσσα, γῆ ἄμπελόφυτος. καὶ ἄμπελουργεῖον.

ἄμπελεῶν ἢ ἄμπελόφυτος γῆ· (AP 6 226) "λιτός θ' ὁ σχεδὸν ἄμπελεῶν."

ἄμπελεῶν ἢ οἰνόφυτος γῆ.

ἄμπεχόμενος περιβαλλόμενος, καὶ ἀμπέχη ἄντι τοῦ περιβέβλησαι. (A. Ach. 992) "ὦ κακὸδαιμον, εἶτα λευκὸν ἄμπέχη;" ἐπει, φησί, τὰς βόας ἀπώλεσας, καὶ λευχεμονεῖς;

ἄμπεχόνη ἄμφιον, ἰμίτιον. καὶ ἄμπεχόνιον λεπτὸν ἰμίτιον, πυλλίον. καὶ ἄμπέσιχω ἐνδύω.

ἄμπλάκημα ἀμάρτημα, καὶ ἀμπλάκλαις ἀμαρτίαις. καὶ ἀμπλακῶν ἀμαρτήσας· (Damascius) "ἀλλὰ τὸ Ἰβύκον ἔπος αὐτὸν ἐπῆει, μήτι παρὰ θεοῖς ἀμπλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείρω." ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην συναδόν τὸ Ἰβύκειον τετρίφρησιδιον.

ὅτι ἀρέσκει τοῖς στωικοῖς ἴσα ἡγεῖσθαι τὰ ἀμαρτήματα. εἰ γὰρ ἀληθὲς ἀληθῆς μῦλλον οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ψευδὲς ψευδοῦς, οὕτως οὐδὲ ἀπάτη ἀπάτης, οὐδὲ ἀμάρτημα ἀμαρτήματος. καὶ γὰρ ὁ ἑκατὸν σταδίους ἀπέχων Κανώβου καὶ ὁ ἕνα, ἐπ' ἴσης οὐκ εἰσὶν ἐν Κανώβῳ. οὕτω καὶ πλεόν καὶ ἕλαττον ἀμάρ-

τήμα ἐπ' ἴσης οὐκ εἰσὶν ἐν τῷ κατορθοῦν. οὐ δὲ φασιν, ὧν καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ταρσεύς, ἄνισα εἶναι τὰ ἀμαρτήματα. Diog. L. 7 120.

ἄμπνοὺς ἔχοντα ζῶντα, ἀναπνέοντα.

ἄμπρεύοντες παρακομίζοντες· ἄμπρον γὰρ σχοῖνός τις, μεθ' οὗ εἰώθυσιν ἔλκειν ἤτοι παρακομίζειν μεγάλη φορτία. ἄμπρεύειν δὲ κυρίως τὸ μετὰ ἀμύξης πορεύεσθαι, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων ζῶων λαμβάνεται. ἢ ἄμπρεύειν τὸ τῷ ἔλποντι ζεύγει βοῆθεῖν. καὶ ἄμπρον σχοῖνιον, ὅπερ διὰ τῶν ζυγῶν διατείνουσι καὶ φορτία ἐφ' ἀμύξης κομίζουσιν, ὥστε ὁμοτόνως ἀπὸ τῶν ζυγῶν ἔλκεσθαι, ἄμπερόν τι ὄν, τὸ διαπερῶν τὸν ζυγὸν δεδεμένον. καὶ "ἔξαμπρεύσομεν ἄνευ κανθελίου" (A. Lys. 289), ἀντι τοῦ ἔλθομεν τὸ ζῦλον ἄνευ ὄνου.

ἄμπυκας χαλινός. ἄμπυξ δὲ δεσμός τρεχῶν ἢ κόσμιος κεφαλῆς. ἔτιως Ὀμηρος (X 469).

ἄμπωτες λῆξις, ἤξηρασία, ἢ πλημύρα.

"τὸν σπονδαῖον οὐ δεῖ θανατώειν τῶν δοκούντων τι πυραδόξων, οἷον χαρώνεια καὶ ἀμπώτιδας καὶ πηγὰς θερμῶν ὀδάτων καὶ πυρὸς ἀναφυσήματα. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐν ἔρημῳ βιώσεται ὁ σπονδαῖος, κοινωνικὸς ὡν φύσει καὶ πρακτικὸς." Diog. L. 7 123.

ἄμυγδαλῆ τὸ δένδρον, ἄμυγδάλη δὲ ὁ καρπός· (AP 6 232) "καὶ δεῖλαι δάκνεσθαι ἄμυγδάλαι."

ἄμυγκόν τὸ μὴ μυσαρὸν ἀλλ' ἄγρον καὶ κυθυρόν. οὕτω Σοφοκλῆς.

ἄμυδις ὁμοῦ.

ἄμυδρὸν ἄφανῆ, σκοτεινὰ. καὶ ἄμυδρῶς σκοτεινῶς, λεπτῶς, ἀσαφῶς.

ἄμύειν (αὐ ἀνύειν) τὸ σπεύδειν παρ' Ἀττικοῖς. καὶ δασύνεται.

ἄμύητος ἄπειρος, ἀτέλεστος.

ἄμύκλαι κόσμιόν τι, ὅπερ ἐν ποσὶν εἶχεν Ἐμπεδοκλῆς. εἶχε γὰρ χρυσοῦν στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀμύκλαις ἐν τοῖς ποσὶ χαλκῶς, καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς χερσίν· καὶ οὕτως ἐπῆει τὰς πόλεις, θόξων περὶ αὐτοῦ κατασχέειν ὡς περὶ θεοῦ βουλόμενος. ὃς ἔρριπεν ἑαυτὸν νύκτωρ εἰς τοὺς κρατῆρας τοῦ Αἰτναίου πυρός, ὡς μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα, τοῦ δὲ σπυδαίου αὐτοῦ ἔκβρωσθέντος ἐφωρόθη. ἐκαλεῖτο δὲ κωλυσανέμιας διὰ τὸ πολλοὺς ἀνέμους ἐπιθεμένους τῇ Ἀκρόγαντι ἐξελεύσασθαι αὐτὸν, θορὰς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει. cf. v. Ἐμπεδοκλῆς.

Ἀμνκλατος ἀπὸ τόπου.

ἀμέμων ἄψογος, ἀμεμπτος.

Ἀμνμώνειος ἐκ τοῦ Ἀμνμώνος. καὶ Ἀμνμώνη ὄνομα κύριον.

ἄμνα καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ εἰσπραξίως δίκης.

ἀμύνεσθαι Θουκυδίδης μὲν (1 42) ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι, Σμωνίδης δὲ ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδιδόναι, Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. ἐπὶ τῶν προηδικημένων τάσσει οἱ ῥήτορες τὸ ἀμύνεσθαι, ὅτε οἱ κακόν τι παθόντες ἀντιπράσσοις τοὺς προδιωθέντας. καὶ ἀμύναι τὸ ἀμύναιεν Κρατίνος Πηλαία· "αὐτοὺς ἐπαίδευσεν ἔθραπέ τε δημοσίους χρήμασιν εἰς ἤβην, ἵνα οἱ ποτε λογὸν ἀμύναιεν." καὶ ἀμύνειν παρὰ Θουκυδίδη (1 40) τὸ βοηθεῖν, ἀμύνεσθαι δὲ τὸ κολάζειν.

Ἀμννίας ὄνομα κύριον. ἢ ὁ ἔτοιμος ἀμύνεσθαι. "ἀλλ' Ἀμννίας ὁ Σέλλου μάλλον ἅπα τῶν κρωβύλων" Ἀριστοφάνης (Vesp. 1306).

ἀμννόμενοι τοὺς κακόν τι πράξαντας ἀντιδιατιθέετες. (Polybius? cf. v. ἐμβαινεῖν, ἀναιρεθεῖς, πέλας) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι εἶδος εἶχον μὴ ἔχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' αἰδοῦντο ἀμννόμενοι καὶ κατ' ἀνάγκην ἐμβαινεῖν εἰς τοὺς πολέμους." καὶ αὐθις "ὄρωσι κἀμὲ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι ἔργοις πεπονηθὼς ῥήμασιν ἀμννομαι" (S. OC 872).

ἀμννίτης καὶ ἀλκήστης. τραγικὰ καὶ αἰσχλητὰ τὰ ὀνόματα.

ἀμννῶρω βοηθός.

ἀμννω σοὶ βοηθῶ σοι, ἀμννομαι δέ σε ἀντὶ τοῦ τιμωρῶ σε. (Ps. 117 10) "καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμννύμην αὐτούς."

ἀμννίεις λυπήσεις, τρώσεις, πλήξεις. καὶ παροιμία "μηδ' ἕκανθα ἀμννίη τοὺς ἀγαθούς." καὶ ἀμννίς σπάρταξ, ξέσις· ἀμννίσσω γὰρ παρὰ τὸ αἶμα, αἰμνίσσω καὶ ἀμνίσσω. (AP 7 218) "ἦς ἐπὶ καλὸν ἀμννίη κατὰ ῥέθρος Ἀφρογένεια" ἀντὶ τοῦ ἐσπάρταξεν, ἔξεσε. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 262) "ἴστασο καὶ σκοπιῶν, μᾶττην δὲ σὺν ἤτορ ἀμννίσσον."

Ἀμννίς καλεῖται. ἐπὶ τοῦ φρενήρους λέγεται ἢ παροιμία. Θεωρὸς γὰρ ὑπὸ Σιβηριῶν πεμφθεὶς εἰς Δελφούς περὶ εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπώλειαν Σιβηριῶν ἔσσεσθαι τότε ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσι, Θεασάμενος δούλον πρὸς ἱερῶ μωστηγόμενον καὶ προσφυγόντα τῷ ἱερῶ καὶ

μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μαστιγοῦντος πατρῶον μνημῖα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι, συνεῖς τὸ λόγιον, ἔξαφγυρισάμενος τὰ ἴδια ἀπῆρεν εἰς Πελοπόννησον. ὁ γοῦν λογισμῶ πεποίηκεν Ἀμννίς, τοῦτο εἰς μανίαν Συβαριῖται μετέτρεψαν. ὁ δὲ τῶ χρόνῳ διὰ τὴν προσποίητον μανίαν ἐθανυμάσθη. Athen. p. 520 A.

ἀμννίσκαρον τὸ ἀγνόν. cf. v. ἀμννχόν.

ἀμννίσσειν ταράσσειν, ἔλκοῦν, ξέειν, σπαράσσειν. "ποτέ μὲν τοῖς ὄνυσιν ἀμννίστων τὰς παρειάς, ὅτε δὲ τῷ ῥύγγει τοὺς ὀφθαλμούς ἔκοπτεν" (Dionys. Hal. fr. 15). "ἐπεὶ δὲ προῆλθε . . . ἐπεκλήθη." cf. v. Κελτοί b.

ἀμννιστὶ πιεῖν, ἐπίρρομα. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπνευστῶ καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πινόντων, οἷονεὶ μὴδὲ μυσάντων. τοῦ αὐτοῦ ἔχεται καὶ τὸ ἔξαμννίσσαι. λέγεται δὲ καὶ ἀμννιστίζειν καὶ τὰ ἔξ αὐτοῦ. καὶ ἀμννιστὶ (ἀμννιστιν) Φερεκράτης εἶπεν. (Dio Cass. 72 18) "ὅτι Κόμοδος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἔπιεν ἐν τῇ ἀγωνίᾳ καμῶν, κύλικι ῥοπαλωτῆ παρὰ γυναικὸς γλυκῶν οἶνον ἐψυγμένον λαβῶν, ἀμννιστὶ· ἐφ' ᾧ παραχρῆμα πάντες τῷτο δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι ἔξεβόησαν ζήσεως." καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 1190) "ἀμννιστὶν ἐξέλαψα," οἶον ὁμοῦ καὶ ἀθρόως ἔπιον. ἢ παρὰ τὸ ἀπνευστὶ ἐκπιεῖν, ἢ παρὰ τὸ μὴ μύειν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου φιαλώδους. ἀμννιστὶς γὰρ ἢ ἀπνευστὶ πόσις.

ἀμννική ἐπιπόλιον ἔλκος.

ἀμννχόν τὸ μὴ μυσαρὸν ἀλλ' ἄγνόν καὶ καθαρόν. οὕτω Σοφοκλῆς. γράφεται δὲ καὶ ἀμννχρόν.

Ἀμννίης ὄνομα κύριον.

ἀμννιστία (Hom. P 695) ἀφωνία, ἀλαλία.

ἀμνν' αὐτούς περὶ αὐτούς.

ἀμννέχουε καταπέτωκε· "τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμννέχουεν θάνατος" (AP 6 131).

ἀμννίηκες ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον, ἀπὸ τῆς ἀμννίης εὐθείας. "ὅσος ἐμοὶ τρέφεται παῖς ἀμννίηκε γλώττη λάμπων" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1161).

ἀμννίμερον τὸν ἀμννίμερον πνευρόν. Σοφοκλῆς Ποιμίει "κρυμὸν φέρων γνάθεισιν ἔξ ἀμννίμερον."

ἀμννίηρες τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔστεγασμένον ἢ κατὰσκιον.

ἀμννίχόν· "πέμπε δὲ σκαφίδιον ἀμ-

φηρικών." καὶ Θουκυδίδης (4 67) "ἀκτίον ἀμφηρικών ὡς λησταί, ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἀνοιξίν τῶν πυλῶν, ἐκόμιζον τὸ πλοῖον ἀμάξῃ."

ἀμφήριστον (Hom. Ψ382) ἴσον, ἀμφίβολον, ἐπιφιλόνεικον. "πολίτης ἀμφήριστος Εὐρυβάτιω τῷ προεμένω Κροῖσον ἐπιπονηρία." καὶ αὐθις "ἔτι τὸ νικᾶν ἢ τὸ μὴ λειψθῆναι ἀλλ' ἀμφήριστον ἀπολαπεῖν τὸ κράτος ἀφαιρέθენტες." "ἀμφήριστος ἰσχὺν καὶ μέγεθος, φρονήσει δὲ καὶ ἀνδρείῳ κίον ὑπερφέρων." ἀμφὶ περὶ, ἐξ ἑκατέρου μέρους.

α ἀμφικακκτίζειν τὸ προσιμιάζειν, διὰ τὸ οὕτω προσιμιάζεσθαι. Τέρπανδρος "ἀμφί μοι αὐθις ἀνακτα," καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (591) "ἀμφὶ μοι αὐτε Φοῖβ' ἀναξ Ἀήλιε." ἀμφιάννακτας ἔλεγον καὶ τοὺς διθυραμβοποιούς· συνεχῶς γὰρ ἐκείνοι ταύτη ἐχρῶντο τῇ λέξει.

β ἀμφικακκτίζειν ἄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον τὸν καλούμενον ὄρθιον, ὃ αὐτῷ προσιμῶν· ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν "ἀμφί μοι αὐτὸν (ἀπ' αὐτε) ἀναχθ' ἐκατηβύλον ἀδέτιω φρήν (ἀπ' ἄ φρήν)." ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐνυίῳ καὶ ἐν Ἀναγύρω.

Ἀμφιάρων ἀττικῶς. Ἀμφιάρειον δέ.

ἀμφίας μέτριος οἶνος. Νικόστρατος Οἰνοποιῶ (ἀπ' Οἰνοπίωνι) καὶ Σωσικρήτης.

ἀμφίβιον ἐν ἀμφοτέραις δυνάμενον βιοῦν, θαλάσση καὶ γῆ· καὶ ἀμφίβιον ζῷον, ὅσα καὶ ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐπὶ τῆς χέρσου βιοῦσι, οἶον ἵππος ποτάμιος, κροκόδειλος. δύναται δὲ καὶ ἄνθρωπος· εἰσὶ γὰρ οἶοι ἅμα καὶ ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ ξηρῷ διαιτᾶσθαι, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἄλλῃ πολλαχῆ.

ἀμφίβληστρον τὸ δίκτυον.

ἀμφίβολία λέξις δύο ἢ καὶ πλείονα πράγματα σημαίνουσα λεκτικῶς καὶ κυρίως, ὡς δ' ἅμα πλείονα ἐκδέξασθαι κατὰ τὴν αὐτὴν λέξιν, οἶον "ἀθλητὶς πέπτωκε." δηλοῦται γὰρ δι' αὐτῆς καὶ ὅτι ἡ οἰκία τρεῖς πέπτωκε καὶ ὅτι ἡ κιθαρωδὸς ἢ ἀυλοῦσα. Diog. L. 7 62.

ἀμφίβολοι πανταχόθεν βαλλόμενοι ἢ ἀπορούμενοι, διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς, ἀγνοία τοῦ αἵρετοῦ, καὶ εἴτε τοῦτο εἴτε ἐκεῖνο ποιήσουσιν. Ἀρριανός "οἱ δὲ Μάρδοι ἑκατέρωθεν ἤδη ἀμφίβολοι γιγνώμενοι, καὶ ὑπὸ τῶν ἀναβαινόντων παιόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ νῶτον ἐπιθεμένων ὠθούμενοι, ἀπέ-

θνησκον." καὶ αὐθις "ὃ δὲ Πάμπρηπιος τοῦ τοῖς ἀμφίβολοις ὀφθαίς βραχὺν παρεωρῶτο.

ἀμφίβροχος πανταχόθεν βεβρεγμένος τουτέστι μεθύων. (AP 7 25) "ἤδ' ἐν μέθῃ βλάζων, ἀμφίβροχος εἴματα Βάκχῳ."

ἀμφιγνοεῖ ἀμφιβάλλει. Ἀγαθίας (1 13) "καὶ ὅτον δὴ ἔνεκε τοῦτο δράσειεν ἀμφιγνοούντων" ἀντὶ τοῦ ἀμφιβαλλόντων, ἀμφιγνοεῖν οὖν ἀγνοεῖν ἢ ἐνδοιάζειν.

ἀμφιγυήεις ὁ Ἡφαιστος.

ἀμφιγυίοισιν τοῖς ἐξ ἑκατέρου μέρους πληῖσαι καὶ γυῖωσαι δυναμένοις.

ἀμφιδυῆς ἢ ἀμφοτέρωθεν κόπτουσι μάχιμα.

ἀμφίδεα ψέλια.

ἀμφιδέας ἄλυσεις παρ' Ἡροδότῳ (2 69) οἱ δὲ ψέλια.

ἀμφιδέας· περισκελίδες τινές εἰσιν. Ἰδίῳ δὲ Ἀσσίας ἐν τῷ κατ' Εὐθυδικίου φησὶν "οἱ δυνάμενος ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέαις δεδίσθαι τὰς θύρας." Hagn.

ἀμφιδέθηεν (Hom. Z 329) ἐξηπτο, διεγῆγερτο.

ἀμφιδεές περιδεές.

ἀμφιδείελον· ἀμφίδηλον δέ.

ἀμφιδήριτον ἀμφίδοξον, ἰσοστάσιον "συνέβη γενέσθαι τὴν μάχην ἀμφιδήριτον."

ἀμφίδοξον ἀμφίβολον· "οἱ δὲ ἐκ ὤφοντι δεῖν εἰς ἀμφίδοξον ἀγῶνα συγκαταβαίνειν· δυνάμενοι προδήλως νικᾶν." καὶ ἀμφίδοξούμενα βιβλία, τουτέστιν ἀμφιβαλλόμενα.

ἀμφίδρορον τὸ πανταχόθεν περιέχον. ἐπιγυράματι (AP 6 165) "καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαινέης," τουτέστιν ἐλάφου δέσμα· ἀχαινή γὰρ ἡ ἐλαφος.

ἀμφιδρόμια· τὴν πέμπτην ἄγουσιν ἐπὶ τοῖς βρέφειν, ἐν ἧ ἀποκαθαίρονται τὰς γειρας αἱ συναψάμεναι τῆς μαιώσεως, τὸ διβρέφος περιφέρουσι τὴν ἐστίαν τρέχοντες, καὶ δῶρα πέμπουσιν οἱ προσήκοντες, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον πολυπόδας καὶ σηπίας. τῇ δεκάτῃ δὲ τὸννομα τίθενται.

ἀμφίδρομον ἐλικοειδές· (S. Ai. 351) "ἴδεσθ' ἐμ' οἶον ἄρι κῆμα φοινίως ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται." ἐλικοειδές, ὃ βαπτίζει τὰς ναῦς.

ἀμφὶ ἔ γιγνώσκων ἐτέρους (Hom. O 241). ἴσον τῷ ἀναλεγόμενος καὶ ἀναμνησκόμενος. καὶ κατ' ὄρθον τόνον προεκεκτόν

τὴν ἀμφὶ ἔ· ἔστι γὰρ εἰς ἑκάτερον ἑαυτοῦ μέρος.

ἀμφιέννυμι αἰτιατικῇ.

ἀμφὶ ἔτει ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει.

ἀμφιετηρίς ἑορτὴ κατ' ἔτος γινομένη.

ἀμφιθαλῆς ἑκατέρωθεν θύλλων. ἀμφιθαλῆς ἔρωσι (Α Αν. 1735) ὁ ἀμφοτέροις ταῖς γυνῆσι θάλλων, μηδενὸς ὠφραρισμένος.

ἀμφιθέατρον τόπος πανταχούθεν περισκοπούμενος. Ἀγαθίας (1 14) "ὁ δὲ τῶν Φράγγων ἡγεμῶν ἐς ἀμφιθέατρόν τι· ἀνέιτο δὲ τοῦτο ἀνδράσιν οἷς ὁ βίος θεωμένου τοῦ δήμου πρὸς θηρία διαγωνίζεσθαι."

ἀμφίθετον φιάλην (Hom. Ψ 270) κατὰ κῆν μέρος αὐτῆς τιθεμένην, ἀπύθμενον. οὐ τὸ παρ' ἡμῶν ποτήριον, ἀλλὰ γένος λέβητος ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἔδραν ἔχειν.

ἀμφίκλαστον πάντοθεν κεκλασμένον. (AP 6 223) "λείψανον ἀμφίκλαστον ἄλιπλανός σκολοπένδρης."

ἀμφίκοιτος ὁ τύπης.

ἀμφίκορος ὁ μέσος τῶν τριῶν ἀδελφῶν, ἀμφίκουρος δὲ ἦν ἑκατέρωθεν ἄνδρες περιλάβωσιν.

ἀμφίκορημος περικορημος, ἢ βροχυτύπη.

Ἄμφικτύονες οἱ ἐκ πόλεων καὶ ἐθνῶν αἰρετοὶ δικασταί, οἷον ἀμφικτίονες καὶ περικοί.

Ἄμφικτύονες. συνέδριόν ἐστιν ἑλληνικόν, συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθησαν δὲ Ἄμφικτύονες ἀπὸ Ἄμφικτύονος τοῦ Δεικαλίωνος· αὐτὸς γὰρ συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλείων. ταῦτα δ' ἦν Δῶδεκα, Ἴωνες Δωριεῖς Περραιβοὶ Βοιωτοὶ Μάγνητες Ἀχαιοὶ Φθιώται Μαλιεῖς Δόλοπες Αἰνιᾶνες Δεῖλοι Φωκεῖς. οἱ δὲ φασιν ὠνομάσθαι ἀπὸ τοῦ περιόικου ἐνταῦθα τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας (Harp.). καὶ Ἄμφικτυώνειος χώρα, Ἄμφικτυώνειος δὲ μάχη. Ἄμφικτύων δὲ Ἄμφικτύονος.

ἀμφιλαφῆς κατύσκιον, ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον. καὶ θηλυκῶς ἀμφιλάφεια ἢ ἀμφοτέρωθεν βοήθεια.

ἀμφιλαφῆ διπλοῦν, τεχνικόν τε καὶ σοφιστικόν· "ἐμοὶ δὲ ἐξηγιᾶτο λόγους Ἰσοκράτους, ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον εὔρουν τε ἕμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις" (cf. v. Σεβηριανός). καὶ ἀμφιλαφῆς μεγάλη, οἷον ἀμφιλαβῆς, ὅτι

ἀμφοτέροις χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτῆς ἔστιν. "οὐχ ἡμίρτανε δὲ οὐδὲ ἀμφιλαφούς περιουσίας." ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 170) "ἰτέαι ἢ θ' ἱερὰ κάμφιλαφῆς πλάτανος."

ἀμφιλεξάντων ἀντὶ τοῦ ἀμφισβητησάντων καὶ διενεχθέντων. οὕτως Ξενοφῶν (Anab. 1 5 11) "ἀμφιλεξάντων δὲ τι ἐνταῦθα τῶν τε τοῦ Μένωνος στρατιωτῶν καὶ τοῦ Κλεόρχου."

ἀμφίλογον ἀμφιβαλλόμενον, ἐνδοιάζοντα. Ἀρριανός "Ἀξιούργῳ δὲ ὅτι ἄρχην χρῆ Ἀρμενίας, οὐ μοι δοκεῖ εἶναι σε ἀμφίλογον." cf. v. γνώσις.

ἀμφιλύκη ἢ νύξ. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 281) "ἀμάθυνα δὲ χαίτην ἦν μόλις ἐς τρισσὴν πλέξμεν ἀμφιλύκην." ἀμφιλύκη οὖν τὸ τέλος τῆς νυκτός· "ἡμέρα δὲ ὑπέβαινεν ἔπω λαμπρὰ, ἀλλ' ἔτι πρὸς ἀμφιλύκην ἦν ἡ νύξ καὶ ἀπέληγεν."

ἀμφιμύσχαλος χειριδωτὸν ἱμάτιον· οἱ δὲ δουλικὸν ἢ μικρὸν χιτωνίσκον. ἦν δὲ ἑτερομύσχαλος ὁ τῶν ἔργατων, οὗ τὴν μίαν μισχάλην ἔραπτον. Ἀριστοφάνης (Eq. 889) "οὐπῶποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν δῆμον ἠξίωσας."

ἀμφιμύτορας ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντας.

ἀμφιμήτωρ ὁ ἑτερομήτωρ· Αἰσχύλος. ἀμφίξουν. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 205) "ἀμφίξουν τε σκέπαρον" τὸ κυλιῶς ξέον.

ἀμφιον ἱμάτιον, ἔνδυμα. καὶ Ἄμφιος ὄνομα κύριον (Hom. B 830).

ἀμφιορκία, ἐπειδὴν ὁ τε διώκων καὶ ὁ φεύγων ὁμνύωσι, κλοπῆς ἔγκλημά τισιν ἐπιφέροντες. τοῦτο δὲ πολλάκις ὤφθη μίτηρ γινόμενον. ἔθεντο οὖν Ἀθηναῖοι νόμον κατὰ τῶν ἀπυόντων εἰς δεσμοτήριον τινὰς ἐπὶ δίκῃ κλοπῆς, χιλίας δίδοναι δραχμὰς τοὺς ἀλόντας (ap τὸς μὴ ἐλόντας). ἀλλὰ καὶ τὸς οὐσίαν ἀπογράφαντας τῶν πολιτῶν τινὸς ὡς τῷ δήμῳ προσήκουσαν, εἰ συκοφαντοῦντες ἀλοῖεν, καὶ οὗτοι χιλίας ἐξημιοῦντο.

ἀμφιπύτορες οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρός, ἑτέρας δὲ μητρός.

ἀμφιπλήξ ἢ ἀμφοτέρωθεν ἐλασία, ἢ ἑκατέρωθεν πλήττουσα, ἐκ τε πατρὸς καὶ μητρός. Σοφοκλῆς (OR 417) "καὶ σ' ἀμφιπλήξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐλᾶ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόνου ἀρά," τουτέστιν ἢ διὰ τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα.

Ἀμφίπολις πόλις ἐστὶ τῆς Θρακίας, πρότερον δὲ Ἐννέα ὄδοι ἐκαλεῖτο. φασὶ δὲ τινες αὐτὴν Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον (ἀπ ποταμίου). Ηαγρ. κλίνεται δὲ Ἀμφίπολις Ἀμφιπόλιως.

ἄμφίπολος θεράπεινα, δούλη. "ἀμφίπολοι στῆθ' οὕτω ἀπόπροθι" (Hom. ζ 218), οὕτως ὡς ἔχετε. καὶ (ρ 447) "στῆθ' οὕτως ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης."

ἀμφιπρύμναις εἶδος πλοίων· (Menander exc. leg. p. 405) "ἐμπυλιν διελθεῖν παρεσκύεσε τὸν Ἴστρον ἐν ταῖς ἀμφιπρύμναις τῶν νεῶν."

ἀμφίπυρον πανταχόθεν πυρούμενον. Σοφοκλῆς (Αἰ. 1404) "τοὶ δ' ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὄσιων θείσθ' ἐπίκαιρον."

ἀμφιρρῶγας πάντοθεν διερρωγῶτας, ἠνεψωμένους. (AP 6 109) "κλωβούς τ' ἀμφιρρῶγας."

ἀμφιρύτη περιρρομένη κύκλω. ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 588) "ἀμφιρύτη Κῶς, καὶ πάλι πένθος ἔχεις οἶον ἐφ' Ἴπποκράτει."

Ἀμφίς κωμικὸς Ἀθηναῖος. ἀμφίς δὲ χωρίς.

ἀμφίσβατα τὰ ἀμφισβητήσιμα Ἑλλάδικος.

ἀμφισβατεῖν ἔνιοι τὸ ἀμφισβητεῖν. Ἵωνες δὲ καὶ ἀγχιβυτεῖν, καὶ ἀγχιβυσίην Ἡράκλειτος.

ἀμφισβητεῖν μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ' οἶον χωρὶς βυίνειν καὶ ἀμφιβάλλειν. "ὁ δὲ Πτολεμαῖος εἰδὼς τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους ἐσηκώτας τὴν κοίλην Συρίαν, παρασκευὰς ἐποίητο μεγάλας ἀμφισβητῶν ταύτης· ἠλπίζε γὰρ τὴν ἀδίκω πολέμῳ πρότερον ἀνεμμένην τότε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀνακτῆσασθαι" (Diodor. exc. leg. 18). καὶ Αἰλιανὸς "ἠμφισβήτουν γὰρ τοὺς ἐτέρους ἕτεροι προβαλλόμενοι." "οὐκέτι οὖν ἦν ἀμφισβητήσιμα τὸ μὴ οὐ τοῦτον ἐκείνον εἶναι τὸν τεθνηκότα."

ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν. οἱ τὸν κλῆρον ἐπιδικαζόμενοι ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν λέγονται, οἱ μὲν φάσκοντες ἐπιδίκον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ὄντος παιδὸς τῷ τετελευτηκότῳ ἢ γόνῳ ἢ ποιήσει, οἱ δὲ, ὡς ἄπαιδος τετελευτησαντος, δικαιότερον λέγοντες ἔχειν αὐτοὺς τὸν κλῆρον τοῦ λαβόντος, ἢ συγγενεῖς ὄντες ἢ κατὰ διαθήκας κληρονόμοι. οὕτω Δημοσθένης καὶ

Ἐπερίδης περὶ τοῦ παρακαταβάλλειν διεσάφηναι. Ηαγρ.

ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν. ὅταν τελετησῶν τις ἄποιος εἶναι δοκῇ, φάσκει δὲ τις ἑαυτὸν ἐκείνου υἱόν, οὗτος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ παῖδα μὲν τοῦ θανόντος ἑαυτὸν μὴ εἰσάγει, λέγει δὲ ἄλλως κατὰ γένος αὐτῷ προσήκειν τὸν κλῆρον, παρακαταβάλλειν αὐτὸν οἱ νόμοι κελεύουσι. πλὴν ἀμφότερα ἐπ' ἀντιλογίας τύσσεται.

ἀμφισβήτησις. "οἱ ἔξω φασίν, ἢ ἀμφισβήτησις κρίσει ἀναρτάσθω, ἢ δὲ κρίσις τοὺς ἐλέγχους βυσιανίζετω, ἢ δὲ βύσανος τὸ δέον ὀρίζετω, ὁ δὲ ὄρος γεγράφθω, τὰ δὲ γεγραμμένα κυρούσθω, τὰ δὲ κυρωθέντα βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις, καὶ πῦσα ἀψιμαχία οἰγέσθω, καὶ πάλιν φίλια χορευέτω. καὶ σὸ δεῖ ἀπερισκέπτως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις."

ἀμφισβητῶ καὶ σοὶ καὶ σοῦ.

ἀμφίσκω ἐνδύω.

Ἀμφισσα πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος. Ἀμφισσα δὲ ὠνομάσθη διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν.

ἀμφίσταται περίσταται· "ἀμφίσταται διαπρύσιος ὄτοβος" (S. OC 1478).

Ἀμφιστείδης ὄνομα κύριον. ζῆτει περὶ τούτου ἐν τῷ γελοῖος.

ἀμφιστεφές πάντοθεν πλήρεις, περιπελεγμένοι ἀλλήλαις.

ἀμφίστομος αὐτὴ ἢ φάλαγξ καλεῖται ἢ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν ταῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀτινώτους εἶναι.

ἀμφίταποι τύπητες ἀμφίμαλλοι.

ἀμφὶ τὸ λυκόφως περὶ τὴν ἀγῆν.

ἀμφίτροχον τὸ ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τετραμήνον ἄντρον. Ἀμφιτρέτη δὲ ἢ θάλασσα.

ἀμφιτροχῆ κατερρωγῶτα.

Ἀμφιτρύων παῖς Ἀλλεῶς.

ἀμφιφορεῦσιν κεραιμοῖς, ἀμφορεῦσιν.

ἀμφιφορῆα ἀγγεῖον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 257) "τίς με Διωνύσω πεπλασμένον ἀμφιφορῆα, τίς με τὸν Ἀδριακοῦ νέκταρος οἰνοδόκον Δηοῦς ἐπλήρωσε; τίς ὁ φθόνος εἰς ἐμὲ Βάκχου, ἢ σπάνις οἰκείου τεύχους ἀσταχῶν; ἀμφοτέρους ἤσχυνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος, Δημήτηρ δὲ μέθην σύντροφον σὺ δέχεται."

ἀμφιφῶντες πλακοῦντος εἶδος, οἵτινες ἴκοντο ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρῶι ἐπέρογῃς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐκόμιζον αὐτὸν διὰ τὰ ἡμέτερα περιπηγνύοντες ἐπ' αὐτῷ, ὡς φησὶν Ἀπολλόδιωρος. cf. v. ἀνάστατοι.

ἀμφίχυτον περικεχωσμένον.

Ἀμφίων. οὗτος παλαιῶς μουσικῆς εὐρετής, περὶ οὗ λέγει ὁ παραβύτης ἐν ἐπιστολῇ "περίεστι γὰρ σοι καὶ σχολή, καὶ φύσεως ἔχης εὖ, καὶ φιλοσοφίης ἐρῆς εἴπερ τις ἄλλος τῶν πώποτε, τριῦ δὲ ἅμα ταῦτα ξυνελθόντα ἤρκεισεν ἀποφῆναι τὸν Ἀμφίωνα τῆς παλαιῶς μουσικῆς εὐρετήν, χρόνος, θεοῦ πνεῦμα, ἔρως ὑμνωδίας. οὐδὲ γὰρ ἡ τῶν ὀργάνων ἔνδεια πρὸς ταῦτα πέφυκεν ἀντιτάττεισθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ῥαδίως ἂν ὁ τῶν τῶν τούτων μέτοχος ἔξεύροι. ἢ γὰρ οὐχὶ οὗτος αὐτὸν ἀκοῇ παραδεδέγμεθαι οὐ τὰς ἀμφοῖας μόνον, αὐτὴν δὲ ἐπ' αὐταῖς ἔξευρεῖν τὴν λύραν, εἴτε δαιμονιώτερον χρησάμενον ἐπινοίᾳ, εἴτε τινὶ θείᾳ δόσει διὰ τινε συμμαχίαν ἀμήχανον; καὶ τῶν παλαιῶν οἱ πλείστοι τοῖς τρισὶ τούτοις εὐόικουσι μάλιστα προσσχόντες οὗτι πλαστῶς φιλοσοφῆσαι, οὐδενὸς ἄλλου δεόμενοι."

ἄμφοδον δίοδον, ῥύμη.

ἄμφοδοντα ζῆα, οἷον ἄνθρωπος ἵππος ὄνος, καὶ ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους τοὺς ὀδόντας ἔχει· οἷς συμβέβηκε πιμελήν ἀλλ' οὐ στέαρ ἔχειν. cf. v. πιμελή.

ἄμφοῖν ἀμφοτέρων. "μέσοι δὲ ληφθέντες ἀμφοῖν πολλοὶ διεφθάρησαν." καὶ ἀμφοῖν ποδοῖν ἀντὶ τοῦ παντὶ σθένει. Ἀριστοφάνης "Ὀρυσιν (35) "ἀνιπτάμεσθ' ἐκ τῆς κατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων, ἀμφοῖν πτεροῖν, ἢ ἐκ τῶν νεῶν αἰ σφόδραδρομοῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέσσω, ἢ ἀντὶ τοῦ τελείως, προληπτικῶς τῆ τῶν ἰσθέντων χρώμενος μεταφορᾷ.

ἀμφορεαφόρους τοὺς μισθίους τοὺς τὰ κεράμια φέροντας, καὶ ἀμφορεαφόρος ὁ κεράμια μισθοῦ φέρων. "εἶτ' ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορᾶν φέρων" Μένανδρος "Ραμμένη. καὶ Ἀριστοφάνης "Ἡρωσι "τρέξας τὸν οἶνον, ἀμφορεῖα κενὸν λαβῶν τῶν ἐνδοθεν καὶ γεῦμα καὶ γενστήριον, κάπειτα μισθον σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν." Εὐπολις Μακρῶ "περιγλῆσθαι καὶ φύλον ἀμφορεαφόρων."

ἀμφορεὺς οὖν ἄγγειον, μέτρον, κερά-

μιον. σημαίνει καὶ ἀσκόν. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον. καὶ ἀμφορεῖς κέραμοι. καὶ Θύσια ἀμφορεῖδια τὰ κεράμια. Ἰώσηπος (B. I. 2 21 2) "συνωνόμενος δὲ τοῦ Τυρίου νομισματος, ὃ τέσσαρας Ἀττικὰς δύνεται, τέσσαρας ἀμφορεῖς, τῆς αὐτῆς ἐπίπρασε τιμῆς ἡμισυφόριον, καὶ πλήθος συνῆγε χρημάτων." καὶ Ἀριστοφάνης ἀμφορεῖς λέγει τὰ μέτρα (Pac. 202) "χυτρίδια καὶ σανίδια κάμφορεῖδια." καὶ ἀμφορεῖς νενησμένοι κέραμοι σεσωρευμένοι. Ἀριστοφάνης (Nub. 1202) "τί κάθησθ' ὑβέλτερον πρόβουτ' ἄλλως, ἀμφορεῖς νενησμένοι." καὶ ἀμφοροφῆς, καὶ ἀμφορεῖδια τὰ κεράμια.

ἀμφοτέρα ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀμφοτέρα Θουκυδίδης (1 13).

ἀμφοτέροι. ἀπρόσληπτὸν ἔστιν ἄρθρον, ἐπειδὴ τὰ ἄρθρα ἀναπόλησιν δηλοῦσιν ἀγνωσμένον πρῶγματος, τὸ δ' ἀμφοτέροι ὠρισμένα σημαίνει δύο.

ἀμφοτερόπλων. ὅταν τις ναυτικὸν δανεῖση δάνειον ἐπὶ τῷ καὶ ἐνθῆδε πλεῦσαι ποι ἀκεῖθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλων καλεῖται. οὕτω Δημοσθένης (56 6). Παρ.

Ἀμφοῦδης ὄνομα κύριον. Hom. ρ 237?

ἄμφω ἀμφοτέροι καὶ ἀμφοτέρους. καὶ αἱ πλάγαι ἀμφοῖν. καὶ ἄμφω τὸ χεῖρε ἀμφοτέρους τὰς χεῖρας, δυνικῶς. καὶ ἀμφοῖν ἀμφοτέρους ταῖς χερσίν· "οὐ μὲν χεῖρι δωρούμενος ἀλλ' ἀμφοῖν" (cf. v. Θεωγένης), ἐπὶ τῶν ἀφθόνως καὶ δαυσιλῶς μεταδιδόντων τοῖς πῦσιν.

ἀμφῶες, καὶ ἀμφωτίδες. καὶ ἀμφωτίδων τῶν δύο ὡτα ἔχουσῶν. καὶ παροιμία "μέχρι τῶν ἀμφωτίδων" ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὠτων.

ἀμῶμενοι θερίζοντες, καὶ ἀμῶσιν ὁμοίως. Ἀριστοφάνης (Eq. 391) "τοὺς ἄλλοτριους ἀμῶν στήγνυς τέτρεθ ἐν ξύλῳ δήσας ἀφανῆ κάποδόσθαι λέγεται." τουτέστιν ὁ Κλέων τοὺς ἄλλοτρίους καμῆτους αὐτὸς καρπούμενος.

ἄμωμον. Ἀρριανός "πέμπει παρὰ βασιλέα ἵππον χρυσογάμιον καὶ ψέλια καὶ ἀκινάκας καὶ ἄμωμον."

ἄμωμος ὁ καθαρός καὶ ἀναίτιος. Δαβίδ (Ps. 63 5) "τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον."

Ἀμωντιανός 'Ρωμαῖος, συγκλητικὸς γεγονώς.

Ἀμωρίας Πισαίου νόθος υἱός.
Ἀμωρίον καὶ Ἀμωραῖος, Ἀμορ-
ραῖος δέ.

ἀμωσγέπως ὄπωσθήποτε, ἐνὶ γέ τιμι
τρόπω, καθ' ὄντιναοῦν τρόπον.

ἄν σύνδεσμος συνδετικός. Ἀρριανός "καὶ
ἄν ἦδη ἀφῆθαι αὐτὸν παρὰ βασιλέως, εἰ
μὴ ἐδεδόκει Πάρθους."

ἀνά. σημαίνει καὶ τὸ κατὰ Ξενοφῶν
(Anab. 1 8 1) "ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδροῦντι
τῷ ἵππῳ."

ἀνά ἀνάστηθι. Ὀμηρος, καὶ Σοφοκλῆς
(Αἰ. 194) "ἀλλ' ἀνα εἰς ἐδράνων," ἀντὶ τοῦ
ἀλλ' ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων. καὶ ἀνα
ἀντὶ τοῦ ἀναξ, κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ξ.

ἀναβαδῆν ἐφ' ὕψους, ἄνω τοὺς πόδας
ἔχειν καὶ κομᾶσθαι. Ἀριστοφάνης (Plut. 1124)
"κυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάθην ἀναπαύομαι," ἢ
ἐφ' ὕψηλῳ τόπῳ καθήμενος. καὶ ἀναβά-
δην καθῆσθαι μετέωρον καθέζεσθαι.

ἀναβαθμοὶ ἀναβάσεις. λέγουσι δὲ τὴν
ἀπὸ Βαβυλώνης τοῦ λαοῦ ἐπίνοδον. Theo-
doret. in Ps. 119.

ἀνάβαινε. ἰστέον ὅτι ἔλεγον οἱ παλαιοὶ
τὸ ἐπὶ λόγιον εἰσιέναι ἀναβαίνειν, καταβαίνειν
δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐντεῦθεν, ἀπὸ τῆ παλαιῆ
ἔθης. Ἀριστοφάνης (Eq. 149) "ἄλλαντοπῶλα,
δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε, ἀνάβαινε σωτήρ τῆ
πόλει καὶ νῶν φανείς."

ἀναβάλλει ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς κα-
θίστησιν. ἀναβάλλεσθαι δὲ τὸ ἱμάτιον,
οὐ περιβάλλεσθαι λέγουσιν.

ἀναβαλλόμενος, αἰτιατικῆ, ὑπερτιθέ-
μενος. ἀναβαλλόμενος δὲ δι' ἐνὸς λ ἀντὶ τῆ
προομιαισάμενος. "ἀναβαλλόμενος ἦν ὡσπερ
εἰώθει, βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον" (Philostrat.
V. A. 4 39). καὶ ἀναβολὰς τὰ προοίμια.

ἀναβαλοῦ. περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.

ἀναβάσεις αἱ προκοπαί· εἰς τὸ ἐναν-
τίον δὲ καταβάσεις (Artemid. 4 28). καὶ ἀνα-
βάσεις καρδίας οἱ εὐσεβεῖς περὶ θεοῦ λογι-
σμοί. Δαβὶδ (Ps. 83 6) "ἀναβάσεις ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ δίδετο."

ἀναβεβαμένοι ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχον-
τες. οὕτω Ξενοφῶν (Hipparch. 1 4).

ἀναβιβάζω αἰτιατικῆ.

ἀναβιβῶμαι ἀντὶ τοῦ ἀναβιβῶσμαι
Ἀμειψίας.

ἀναβιῶναι ἀναζῆσαι. "ἦδη δὲ τινές
φασιν ἐς τοσοῦτον ἄρα τὸν Αἰώωπον θεο-

φιλῆ γενέσθαι ὡς καὶ ἀναβιῶναι αὐτόν, κα-
θάπερ οὖν τὸν Τυνδάρεων καὶ τὸν Ἡρακλέα
καὶ τὸν Γλαῦκον," καὶ Πλάτων φησὶν ὁ κω-
μικός "καὶ νῦν ὁμοσόν μοι μὴ τεθῆναι τὸ
σῶμ'. ἐγὼ· ψυχὴ δ' ἀπὸ νίκης (ψυχὴν δ'
ἐπανήκειν?) ὡσπερ Αἰώωπου ποτέ."

ἀναβιῶσκεσθαι ἀναζῆν.

ἀναβιῶσκειται καὶ ἀναβιῶσκει μᾶλ-
λον ἢ ἀναβιοῖ. λέγουσι δὲ καὶ ἀναζῆν.

ἀναβλυστονησῆσαι τὸ ἀναβλύσαι Ἐβ-
πολις Ἀθήμοις. πάντα τὰ τοιαῦτα οἱ κωμικοὶ
ποιοῦσι παίζοντες. καὶ ἀναβλυστονησῆσαι
ἀναβλαστῆσαι.

ἀναβοθρεύουσιν ἀναμοχλεύουσιν.

ἀναβολὰς τὰ προοίμια. (A Av. 1371)
"καινὰς ἀναβολὰς θέλω λαβεῖν," ἢ τὰς ἀρ-
χὰς τῶν ἁσμάτων. Ὀμηρος (α 155) "ἦτοι δ'
φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδεῖν." καὶ
Ἀριστοφάνης (Pac. 815) "ξυνελέγοντ' ἀναβο-
λὰς ποτώμεναι," περὶ ψυχῶν λέγων διδυ-
ραμβοδιδασκάλων.

ἀναβολεύς ὁ ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνάγων·
"ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἀναβολέα προσκαλεσά-
μενος καὶ ταχέως ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον ἤτησε
πιεῖν, καὶ ἀκράτου σπασάμενος πλεονάκεις
ἐνέφαινε ὡς εἰς τοῦ μπροσθεν προᾶξων." ἀνα-
βολεύς καὶ ἡ παρὰ Ῥωμαίοις λεγομένη
σκάλα. καὶ αὐθις (Aripan. Pun. 106) "ὁ δὲ
Μασσανάσης γηράσας ἵππου χωρὶς ἀναβο-
λέως ἐπέβαινε."

ἀναβολὴ ἀνογή. Αἰλιανός "Λοξίας δὲ
καὶ Ζεὺς πατὴρ ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφί-
σαντο Φαλάριδι ἔτη δύο, ἀνθ' ὧν ἡμέρας
Χαρτίωνι καὶ Μελανίππῳ προσηρέχθη." Eu-
seb. Praepar. ev. 5 35. Aelian. V. H. 2 4.

ἀναβρῶσσοσιν ἀναδιδούσιν.

ἀνάβρυστα ἐψημένα, ζεστά. Ἀριστο-
φάνης Βατράχοις (560) "καὶ κρέα γε πρὸς
τούτοισιν ἀνάβρυστ' εἴκοσιν."

ἀναβρυχώμενοι· "ἀλλ' ἦσαν παραπλή-
στοι, καθήμενοί τε καὶ ἀναβρυχώμενοι τὸ
πάθος, τοῖς ἐπὶ θέμ κνηγεσίων κατακειλε-
σμένοις θηρίοις, ὧν ὁ μὲν θυμὸς φλογώδης
καὶ τραχὺς ὕψ' ὧν πύσχουσιν, ἢ δὲ ἐνέργμα
τῷ κατέχοντι τῆς βίας ἀσθενεστέρα."

ἀναγαγῶν ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγῶν Ξενο-
φῶν (Cyr. 7 1 45).

ἀνάγαιον τὸ οἶκημα. ἀνάγαιον καὶ πα-
τάγαιον, διὰ διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. ζῆται
ἐν τῷ ἀνάγειον σαφέστερον.

Ἀναγαλλίς ἡ Κερκυραία γραμματικῆ, τῆς τῆς σφαιρίας εὐρεσιν Ναυσικιά τῆ Ἀλικιώσ θυγατρὶ ἀνατίθησιν. Athen. p. 14 D, ubi Ἀγαλλίς.

Ἀναγύσσης ὄνομα κύριον. ζῆται ἐν τῷ ἱποστύς.

ἀναγγελῆσεται διηγηθήσεται.

ἀνάγγελον ὡσε μῆδὲ ἄγγελον καταλει-
φθῆναι. (AP 7 244) "ἔνθα μύχην ἔτλημιεν
ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον πίπτοντες."

ἀναγεῖς διὰ μὲν τοῦ α τοὺς ἀνάγνους,
διὰ δὲ τοῦ ε τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιᾶσματι.
ἕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (110).

ἀνάγεσθαι τὸ ἀπαίρειν. Προκόπιος
(Απ. 25) "οὐ γὰρ θέμις τινὰ ἐκ Βυζαντίου
ἀνάγεσθαι πρὸς τῶν ἀνδρῶν." καὶ ἀνάγειν
τὸ μηρύνει τὸν πεπρακτότα καὶ ἐπ' ἐκείνον
ἔρει. οὕτω Ἀσπίς καὶ Δείνουχος.

ἀναγινωσκομένους ἀντὶ τοῦ ἀναπει-
θόμενος. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ἰσαῖος καὶ
Ἡρόδοτος.

ἀναγκαῖα τράπεζα ἡ εὐτελής καὶ πε-
νηρά. καὶ Σοφοκλῆς φησὶν (Αἰ. 485) "ὦ δέ-
σποτ' Αἴαν, τῆς ἀναγκαίως τύχης οὐκ ἔστιν
οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν." διπλῶς φασὶ
τὸ ἀναγκαῖον, ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν
ἀκολουθίαν τινὰ ἐχόντων, ὡς εἰ εἰπομεν
ἀναγκαίως τὸ πῦρ ξυνοῦν καὶ τὸ γάλα λευ-
κόν, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης γινομένου,
ὡς καὶ νῦν ἀναγκαίως τύχης τῆς βίας φησί,
τοτέστι τῆς δυστυχίας. καὶ Ἰάμβλιχος "τὴν
δὲ ἄλυσιν, οὐ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ἀναγκαῖα,
προσέπειμυά σοι."

ἀναγκαῖον. οὕτω καλεῖται τὸ αἰδοῖον,
ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἔστι σύμβολον (Artemid.
145). "οἱ δὲ πρὸς ἀλλήν ἐτράποντο ἐκ τοῦ
ἀναγκαῖον" ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης. Ἰσαῖος δὲ
ἀναγκαῖον τὸ δεσμοτῆθιον καλεῖ. Καλλισθέ-
ης δὲ ἀνύγεων εἶπε, καὶ οὕτω δεῖ μᾶλλον
ἕρεσθαι. Harp.

ἀναγκαῖον ἔστιν ὅπερ ἀληθές ὃν οὐκ ἔστιν
ἀπεικτικόν τοῦ ψεύδους εἶναι· ἢ ἐπιδεικτικόν
ἢ ἔστι, τὰ δὲ ἐκτὸς αὐτῷ ἐναντιοῦται πρὸς
τὸ ψεύδος εἶναι, οἷον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. οὐκ
ἀναγκαῖον δὲ ἔστιν ὃ καὶ ἀληθές ἔστι καὶ
πῶδος οἷον τε αὐτὸ εἶναι, τῶν ἐκτὸς μῆδὲν
σπυριόμενων, οἷον περιπατεῖ Αἴων. Diog.
L 7 75.

ἀναγκαῖον τοῦ ἐκ περιουσίας διαφέρει.
καὶ ζῆται ἐν τῷ ἐκ περιουσίας.

ἀνάγκη. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 219) "ἴδ'
ὡς εἰδίδαξεν ἀνάγκη πάνσοφος ἔξευρεῖν ἔκλυ-
σιν Αἰδέω." καὶ παρομιμία "ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ
μάχονται." παρεγγυῖ ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν
ἀρκεῖσθαι. ὁμοιον τῷ "ἂν μὴ παρῆ κρέα,
ταρίχῳ στερχτέον."

διαριεῖ δὲ τὰ ὄντα εἰς τὸ εἶναι ἢ ἐξ ἀνάγ-
κης εἶναι, ὡς τὸ τὸν ἄνθρωπον ζῶον εἶναι· ὃ
γὰρ παντὶ τε καὶ ἀεὶ δπάρχει, τῶτο ἐξ ἀνάγ-
κης ἔστιν. ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ τὸ τὸν θεὸν
ἄφθαρτον εἶναι. τὰ δὲ ἐνδεχομένου, καὶ τού-
των τῶν ἐνδεχομένων τὰ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλει-
στον, ὡς τὸ τὸν ἄνθρωπον πενταδάκτυλον
εἶναι καὶ γηρύσκοντα πολιοῦσθαι, τὰ δὲ ἐπ'
ἔλαττον, ὡς τὰ τούτοις ἀντικείμενα, τὸ τὸν
ἄνθρωπον τετραδάκτυλον ἢ ἑξαδάκτυλον εἶναι
(ἔστι γὰρ ἐν τούτοις οὕτω καὶ ταῦτα), ἢ τὸ
μὴ πολιοῦσθαι γηρώτω τὸν ἄνθρωπον, ἢ
μὴ ἀποδημεῖν, ἢ λῆσθαι ἢ μῆ. Alex. Aphrod.
in Aristot. Top. 2 p. 95..

ὅτι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης φησὶ μῆδὲν
ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι, μῆδὲ εἰς τὸ μὴ
ὄν φθείρεσθαι. καὶ τὰς ἀτόμους δὲ ἀπείρωσ
εἶναι κατὰ μέγεθος καὶ πλήθος, φθείρεσθαι
δὲ ἐν τῷ ὅλῳ δινομένης, καὶ οὕτω πάντα
τὰ συγκρίματα γεννᾶν, πῦρ ὕδωρ ἄερα γῆν.
εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ἐξ ἀτόμων τινὰ συστή-
ματα, ἄπερ ὄν ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτα διὰ
στερρότητα. πάντα δὲ κατὰ ἀνάγκην γίνε-
σθαι, τῆς δίνης αἰτίας οὐσης τῆς γενέσεως
πάντων, ἣν ἀνάγκην λέγει. Diog. L. 9 44.

ἀνάγκης ἄτρακτον τὸν ἕξονα λέγει
(Plato RP 10 p. 616 D).

ἀναγνος μιαιός. "ἄρ' ἐχὶ πᾶς ἀναγνος;
εἴ με χρὴ φυγεῖν" (S. OR 823).

ἀναγνωσθεῖς ἀναπεισθεῖς. "ὃ δὲ ἀνα-
γνωσθεῖς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐκ ὅσιον
ἐμμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θε-
μισίων ἀνὴρ Θηραῖος" (Herodot. 4 154).

ἀνάγνωσις ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις·
Ἡρόδοτος (1 116). καὶ ἀναγινώσκειν παρὰ
ῥήτορσιν ἐπὶ τοῦ ἀναπειθεῖν· ἔστι γὰρ ἀνα-
γινώσκειν τὸ γινῶναι διαλεχθέντα.

ἀνάγραπτον τὸ ἀναγεγραμμένον, ἢ τὸ
φανερῶς γεγραμμένον, ἢ τὸ πᾶσιν ἔγνωσμέ-
νον. "σφᾶς τε ὑπικουέων κελεύων Ἀβύροις,
καὶ ἐς φῶρε ἀπαγωγῆν ἔσεσθαι ἀναγράφτες"
(Menander exc. leg. p. 406).

Ἀναγυράσιος. δημῶς ἔστιν Ἀναγυρῶς
τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, ἧς ὁ δημότης Ἀνα-

γυράσιος. καὶ Ἀναγυράσιος δαίμων, καὶ τέμνος Ἀναγύρου ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀναγυράσιων.

Ἀναγυράσιος δαίμων, ἐπεὶ τὸν παροικοῦντα πρεσβύτην καὶ ἐκτέμνοντα τὸ ἄλλος ἐτιμωρήσατο Ἀνάγυρος ἥρωος. Ἀναγυράσιοι δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. τούτου δὲ τις ἐξέκοψε τὸ ἄλλος. ὃ δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπέμνηε τὴν παλλακὴν, ἣτις μὴ δυναμένη συμπίσει τὸν παῖδα διέβαλεν ὡς ἄσεληγῆ τῷ πατρὶ. ὃ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατακόδομησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἐαυτὸν ἀνῆρτησεν, ἣ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἐαυτὴν ἔρριψεν. ἱστορεῖ δὲ Ἰερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγωδιοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐρηπίδου Φοίνικα.

Ἀνάγυρος δῆμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ ἄνθος ὃ τριβόμενον ὄζει, καὶ παροιμία ἐντεῦθεν "κινεῖς τὸν ἀνάγυρον" ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἐαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτόν ὃ ἀνάγυρος ἀλεξίκακον καὶ δυσώδες. οἱ δὲ δνόγυρον αὐτὸ φασιν.

ἀναγχιπτεῖν ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀνάγκης ἱκπεῖν Εὐπολίς.

ἀνάγω τὸ φέρω, αἰτιατικῆ.

ἀναγωγή ὃ τῶν νεῶν ἔκπλους. "καὶ γίνεταί ἀναγωγή τῶν νεῶν οὐ κατὰ τὸ πλήθος οὕτω τῆς ἐπιβαινούσης αὐτῶν στρατιῆς ἢ κατὰ τὴν τῶν ὀπλων λιμπρότητα ἢ τὴν ἄλλην ἐπεὶ τὸ ἀναγκαῖον ἐς κάλλος παρασκευῆν." καὶ αὐθις "οἱ δὲ κατασκευάμενοι τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον, ἐπὶ Κύπρον κἀκεῖθεν ἐπὶ Συρίῳ τὴν ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο" (Diodor. exc. leg. c. 32).

ἀναγωγία. "ὃ δὲ δι' ἀναγωγίαν ταῦτα ἔκασχε," τουτέστιν ἀπαιδεύσαν. "ἔχων στρατὸν ὑπὸ μέθης καὶ ἀναγωγίης ἡμελημένον καὶ διεφθαρμένον."

ἀνάγωγος ὃ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀγωγῆς.

ἀναγωγώτερον ἁμαρτητικώτερον, ἀτακτότερον.

ἀναγώγῳ φιληδόνῳ, ἐκκλυμένῳ.

ἀναγώνιστος ὃ μὴ ἀγωνισάμενος. Ξενοφῶν (Cyr. 1 5 10).

ἀναδάσασθαι ἀναμερίσασθαι.

ἀναδεῖ ἀναπλέκει, ζέφει. καὶ ἀναδεῖσθαι ζεφανοῦσθαι, καὶ ἀναδησασθαι ζεφανώσασθαι, καὶ ἀναδησαι τὸ ταινιῶσαι νικῶντα, καὶ ἀναδησοντες ζέφοντες. "ἀνα-

δησειν ζεφάνῳ χρυσοῦ πεποιημένῳ." "καὶ οἱ Σαμοθράκιες κηρύττουσι κήρυγμα, τὸν ζῶντα αὐτὸν ἀγαγόντα δύο τάλαντα ἔχειν."

ἀναδέξασθαι ἀναλαβεῖν, ἐκδέξασθαι. "ὃ δὲ εἰς τὸ τέμνος κατεσκήνωσεν, βουλόμενος ἀναδέξασθαι τὰ μέλλοντα διακομίζειν αὐτὸν πορθμεῖα." καὶ Πολύβιος (1 52) "τέε τε κατὰ πλοῦν ἀρυστεροῦντας ἐκ τῆς Μεσσηνίας ἀναδεχόμενος." καὶ αὐθις "πρὶν ἀναδέξασθαι τοὺς ἐσκαδασμένους ἐν ταῖς προνομίαις."

ἀναδέξασθαι ὑπενεγκεῖν, ὑπομεῖναι. Πολύβιος (13 5) "πῦν γὰρ βουληθῆναι τὸν Φίλιππον ἀναδέξασθαι, ἢ καταφανῆ γενέσθαι Ῥοδίοις τὴν ἐν τούτοις αὐτοῦ προαρεσιν· ἢ καὶ τὸν Ἡρακλείδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας." καὶ ἀναδέχομαι ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω. καὶ ἀναδέχεσθαι τὴν παρθεσίαν τῶν πολεμίων ἀντὶ τοῦ προσδοκᾶν ἀναδέρω ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαι.

ἀναδέσμην ὁμοίον τι διαδήματι· ἢ μίτραν κεφαλῆς.

ἀναδεύειν φρυῶν, καὶ ἀναδεύσει φρυάσει, μιλάξει. Ἀλιανός "ἔπερ οὖν τὰ Ἐπικούρου βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθλυμμένων σιγμάτων τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλασάμενος τὴν νηδὸν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις."

ἀναδιδάξαι ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι· ἐπιτατικὸν γὰρ ἔστι νῦν ἢ ἀνά.

ἀναδιδοῦσαν ἀντὶ τοῦ ἀναδιδομένην. ἀνάδικα τὰ ἤδη κριθέντα. "ἀνάδικο τὰ δεδικασμένα ποιῶν, ἀσχροκερδείας ἢ σώμενος" (Procop. Arc. 14).

ἀναδικάσασθαι τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι. οὕτως Ἰσαῖος. ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀνάδικοι κρίσεις, αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι, ὅσα· ἀλώσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν. Ἡαγ ἀναδομή (ἀπ ἀναομή) ἀναδοσμός.

ἀναδούμενος ζέφανον τιθέμενος, καὶ ἀναδομένην ζεφανομένην. Προκόπιος (Arc. 2) "ἀσχος ἀναδομένην οὕτω μέγιστος πρὸς πάντων ἀνθρώπων."

ἀναδούμενος. "ὃ δὲ τρυφερός --- βεζρύχους." cf. v. ἀβρός.

ἀνάδοχον, οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν. Μεγανδρος Χήρα "πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχόν τῶν χρημάτων."

ἀναδρομαί ἀναβάσεις. "ἀναδρομῆ γ-

γνωστοὺν σφαλλώμεθα. δεῖ πρόχειρον ἔχειν αἰ τὸν στίχον τοῦτον. τοῦτο μὴ ποιήσας Λεύκιος ὁ Ῥωμαῖος μεγάλως ἐσφάλη. οὕτω καὶ ὄλιγον σφάλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἀγομένων ἀκρισίᾳ. ἱκανὰ τῶν τοιούτων ἐποδείγματα τοῖς εὖ φρονούσιν ἢ τε Πέτρου τοῦ τῶν Ἑπειρωτῶν βασιλέως βία καὶ πάροδος εἰς Ἄργος, ἢ τε Ἀνσιμίου σφαιρατεία διὰ τῆς Θράκης ἐπὶ Ἀρομυχιάνην τὸν βασιλεῦ τῶν Ὀδρυσῶν, καὶ πολλὰ δὴ τοίτοις ἕτερα παραπλήσια." Polybius?

ἀναδύναι ἀναχωρήσει.

ἀναδύνατος.

ἀναδύμενος φεύγων, ἀναβαλλόμενος. καὶ ἀναδύομαι μεταβουλεύομαι.

Ἀνάξαρχος. "ὅτι Νέρβας βασιλεὺς Ῥωμαίων κατενεγκθείσης ὑπὸ σεισμοῦ Διοκαισαρείας τῆς ἐν Κιλικίᾳ κειμένης ἐπεμψε συγχελητικὸν ὄνοματι Ἀνάξαρχον, ὃς ἀνοικοδομήσας αὐτὴν πάλαι λεγομένην Κύνδαν, ἣτα Διοκαισαρείαν, ἐκ τοῦ ἴδιου ὀνόματος ἐκάλεισεν Ἀνάξαρχον." cf. v. Κύνδα.

ἀναζυγαῖς ἀναζυγαῖς, σφαλιχταῖς. Πολύβιος (5 110) "ὁ δὲ Φίλιππος οὐδὲν κόσμη ποιησάμενος τὴν ἀναζυγίαν καὶ τὸν ἀνάπλουον δευτερευῶς εἰς Κεφαλληνίαν κατήρην." "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν γεγονότων οὐδὲν ὅλως εἰδότες περὶ ἀναζυγίαν ἐγένοντο."

ἀναζωπυρῆσαι ἀνανεῶσαι, ἀνεγειραι, ζῶσαι.

ἀνάθεμα καὶ τὸ ἀνατιθέμενον τῷ θεῷ καὶ τὸ εἰς ἀφανισμόν ἐσόμενον· ἀμφοτέρω σημαίνει. λέγεται δὲ καὶ ἀνάθημα τὸ τῷ θεῷ ἀνατεθειμένον. καὶ ἀναθεματίζω αἰτιατικῇ.

ἀναθέντας ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας Ξενοφῶν (Anab. 3 1 30).

ἀναθεῖναι καὶ ἐπαναθεῖναι τὸ αὐτό. Ἄραως Ὑμεναίη "ὅπως τε τὴν νόμφην, ἐὰν ὁ κειρὸς ἦ, μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναθήσεις φέρων."

ἀναθεῖς ἐπιτρέψας. ἐπὶ ἀψύχων τάττει τὸ ἀναθεῖς, Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πλούτῳ (68) ἐπὶ ἐμψύχων ἐχρήσατο αὐτῷ· "ἀπολῶ τὸν ἀνθρώπον ἐπὶ κρημνόν τιν' ἀναθεῖς."

ἀναθέσθαι. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ προφητίας φησὶν "ἀναθέσθαι ὡσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν," ἀντὶ τοῦ ἀνωθεν βιώναι μεταπέσσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. Harp.

ἀναθέσθαι τὸ μεταθέσθαι, ἀπὸ τῶν πεττεόντων καὶ τὰς κεινημένας ἤδη ψήφους διορθούντων. οὔτε δὲ τὸ ἐπερθέσθαι σημαίνει ἢ λῆξις οὔτε τὸ ἀνακοινώσασθαι, ἀλλὰ τὸ μεταβουλεύσασθαι καὶ μεταγυῖναι. πολὺ ἔστι παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ. Μένανδρος Ἀφροδισίῳ "ἐκφυγοῦσα δ' ἦν εἶχεν νόσον, οὐκ ἔσχε τοὺς ἐθήδοντας ἀναθέσθαι λόγους."

ἀνάθεισις ἢ ὑπέρθεσις· "τὰ χρήματα δώσειν ὑπέσχεοντο, τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἀνάθεισιν" (Herodian. 7 4).

ἀναθεώρησις. "μεγάλης δὲ οὐσης κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀναθεωρήσεως, μισοπόνηρος φαίνεται ὁ ἀνὴρ διὰ τὸ πάντων τῶν νομοθετῶν πικρότατα πρόστιμα θεῖναι" (Diodor. Sic. 13 35).

ἀναθηλήσει (Hom. A 236) ἀναβλασθήσει.

ἀνάθημα πᾶν τὸ ἀφιερωμένον θεῷ. "αἰτοῦντος τῷ Πέλοπι ἀνάθημα τὴν ἄρνα τὴν χρυσῆν, ἕτερα παρέχοντι κειμήλια ἔχρησεν ὁ βούλομαι δός, μὴ δίδου δ' ὃ μὴ θέλω" (sch. A. Nub. 144). λέγεται δὲ καὶ ἀνάθημα.

ἀναθολώσει ἀναταράξει· Πλάτων Νόμων ἐβδόμῳ (extr.) "ὅπως ἀναθολώσει." κωρὸς δὲ ἐπὶ τῆς σπηλίας, ἐπεὶ τὸ μέλαν αὐτῆς θολὸς καλεῖται.

ἀναθορόντος ἀναπηδῶντος.

ἀναθρούμενα ἀνασκοπούμενα.

ἀναθρώσκει ἀναπηδᾷ.

ἀναθύειν (ἀπ ἀναθυᾶν) τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου. Φερεκράτης "πάλιν αὐθις ἀναθύουσιν αἱ γεραίτεραι."

Ἀναίη πόλις.

ἀναιδὲς τὸ θρασὺ βλέπειν. καὶ ἀναίδην ἀθρόως, σφοδρῶς, ἀπρηθρασιμένως. καὶ ἀναιδῶς ἀναισχύντως. καὶ ἀναιδῆς, καὶ ἀναίδεια ἢ ἀναισχυντία.

ἀναίμονες (Hom. E 342) ἀναίματοι. καὶ ἄναιμος ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ ἄναιμωτὶ ἄνευ αἵματος.

ἀναίνεσθαι κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια (Harp.). καὶ ἀναίνομαι ἀπαρνοῦμαι, προῖεμαι.

ἀναιρεθείς ἀντὶ τοῦ ἀνυληφθεῖς· οὕτως Ἰσοκράτης (Phillipp. 66). καὶ ἀναιρεῖν τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν, καὶ τὸ τεχθῆν ἀνα-

τρέφειν, καὶ τὸ φρονεῖν, καὶ τὸ ἀναλαβεῖν· (cf. v. ζέυτα) "ὃ δὲ καθεὶς τὴν χεῖρα εἰς τὴν πῆραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπισολὴν." καὶ ἔτι τὸ ἀπολλύναι, καὶ τὸ αἶρειν ἢ προσενέγκασθαι. καὶ ἀναιρέσεις ἢ ἀνάληψις· "ὃ δὲ τὴν πανοπλίαν ἔρριψεν εἰς ἀναιρέσιν τῷ βουλομένῳ." καὶ ἀναιρεῖται λαμβάνει· "ὃ δὲ ἀναιρεῖται τὸ μείζον μέρος τοῦ κρεαδίου." καὶ ἀναιρεῖσθαι ἀναδέχεσθαι, ἀναλαμβάνειν· (Dio Cass. fr. 57 82) "τῷ Σκηπίῳ ἦν τὰ διωμολογημένα πρὸς Καρχηδονίους ὁμηγύρους σφῆς δοῦναι καὶ τοὺς ἐλέφαντας καὶ τὴν τρήρει, καὶ μήτε καταλόγους ποιεῖσθαι μήτε μισθοφόρους χρῆσθαι μήτε πόλεμον πρὸς μηδένα παρὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην ἀναιρεῖσθαι." καὶ αὖθις (cf. v. ἀμυνομένοι) "οὐ τὴν τυχεῖσαν πρόνοιον ἐποιεῖντο Ῥωμαῖοι τοῦ μὴ κατάρχοντες φαίνεσθαι μηδ' ἀναιρούμενοι τοὺς πολέμους." καὶ Ἡρόδοτος (6 64) ἀναιρέμενον ἀντὶ τοῦ ἐν γαστρὶ συλλαμβανόμενον. καὶ ἀναιροῦμενοι ἀναλαμβάνόμενοι, ἐπιχειροῦντες.

ἀναισίμου (Herodot. 1 185) ἀνήλισκε, κατεδαπάνα. καὶ ἀναισιμοῦν παρὰ Ἡρόδοτῳ (1 72) ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. ἀναισιμῶσι καταναλίσκωσι· (3 160) "τὰς δὲ γυναῖκας ἀπέπνιξαν, ἵνα μὴ τὸν σίτον ἀναισιμῶσι."

ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος (A Ach. 489), ἐπὶ τῶν ἀπερυσθησάντων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ τρόπου ποιουμένων.

ἀναίτιος ἐπὶ ἀφροσύνῃ ἀντὶ τοῦ ἀνέγκλητος ἐπὶ ἀφροσύνῃ.

ἀναιτος (ἴμμο ἄναιτος) ἀβλαβής καὶ ἀναιτίας. Σοφοκλῆς (OC 786) "πόλις δέ σοι κακῶν ἄναιτος τῶνδ' ἀπαλλαγθῆ ἡθονός."

ἀνακαγγάσας μεγάλως γελάσας.

ἀνακάθαρσις ἐπιλυσις, διευκρίνησις. καὶ ἀνακαθαίρω αἰτιατικῇ.

ἀνακαθίζησομαι καὶ ἀνακαθίσω.

Ἀνακαίωσιν. δῆμος φυλῆς Ἰπποθουοντίδος ἢ Ἀνακαία.

ἀνακαίνισις ἢ ἀνανέωσις. λέγεται δὲ καὶ ἀνακαίνωσις. καὶ ἀνακαινιῶ αἰτιατικῇ.

ἀνάκαιον (ἀνακαῖον?) τὸ δεσμοτήριον, εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους καὶ τῶν ἀπελευθέρων τοὺς ἀφισταμένους.

Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑριώνα περὶ ἐγγύης "Ἑριμοκράτην δὲ εἰς τὸ ἀνάκαιον ἐνέβαλε, φάσκων ἀπελευθέρων εἶναι, καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκε πρὶν λ' δραχμῶς ἐπράξαιτο."

ἀνακαλούμενος, αἰτιατικῇ, ἀνακτώμενος, πρὸς τὴν προτέραν διάθεσιν ἐπανάγων. "ὃ δὲ ἐσπούδαζεν ἀνακαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας καὶ προθυμίας ἐκ τῆς γεγονότος ἐλαττώματος."

ἀνακαλυπτῆρια δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρὰ τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ἀνδρῶσιν ὄρα θῆναι. ἐξὶ δὲ ταῦτα καὶ ἐπαύλαια. Harp. cf. v. ἀθρήματα.

ἀνακάψαι (A Av. 582) καταφυγεῖν.

Ἀνάκειον ὄρος (an ἀνάκειον). ἢ τὸ τῶν Διοσκουέρων ἱερόν.

ἀνακεῖσθαι ἐπὶ ἀνδριάντων, κατακεῖσθαι δὲ καὶ κατακεκλίσθαι ἐπὶ τῆς τραπέζης. καὶ ἀνακεῖσθαι πολλάκις ἀντὶ τοῦ κατακεῖσθαι. Athen. p. 23.

ἀνάκειται σκύμμασιν, ἀνάκειται λοιδορίαις, ἀνάκειται πόρνοις κύβοις συμποσίοις. σημαίνει δὲ τὸ ὅλον πρόσκειται ἰσχυρῶς.

ἀνακεκώφηκας ἀνεπλήρωσας βοῆς, τὰς ἀκοῦς ἡμῶν κωφὰς εἰργάσω. Ἀριστοφάνης (Eq. 312).

ἀνακεφαλαιοῦται ἀναπληρῆται, ἀνακτῆται. καὶ ἀνακεφαλιώσις ἢ ἐξ ἀρχῆς ἔρευνα.

ἀνακεχυμένη ἀνεμμένη, κεχυνωμένη, ἀνετή.

ἀνακεχωρηκότων. "ὃ δὲ ἐκτίησάτο βεβλίων μυριάδας τρεῖς, καὶ τέτων σπευδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων" ἀντὶ τοῦ ἀποκρῦφω. λέγει δὲ περὶ Ἐπαφροδίτου τοῦ Χαίρωντός. cf. v. Ἐπαφροδίτος.

ἀνακηκεῖ ἀναπηδῆ. καὶ ἀνακηκίει (Hom. N 705).

ἀνακηρύττω αἰτιατικῇ.

ἀνάκλησις ἢ προσφώνησις, ἀνάκλησις δὲ διὰ τοῦ ἢ ἀνάπανσις.

ἀνακλητικὸν μέλος σύμπληγος ἀνακαλούσης τὰς ἡσθόμενους εἰς πόλεμον. καὶ Μάρκος Ἀντωνίνος φησιν (3 5) "ἔσο ἀνακλήτων τὸ ἀνακλητικὸν ἐκ τοῦ βίου εὐλυτος, μήτε ὄρκου δεόμενος μήτε ἀνθρώπου τινὸς μέρτυρος."

ἀνακλίνας ἀνοῖξει Ὀμηρος (E 751, Θ 395). οὕτως καὶ Ἡρόδοτος (5 18). "ὃ δὲ

βακλῖται μὲν τὴν θύραν οὐ κατετόλμησαν, πῶδ' εἰσω παρελθεῖν ἴσχυσαν."

ἀνακλώμενον τὸ ἀπηχούμενον. ὡς ἐπὶ τοῦ κερσῦ Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ· σὺ γὰρ ἰπάρχεις τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

ἀνακνῶνται κνήθονται, κατὰ ἱατρούς. ἀνακογχυλιῶσαι (Plato Conviv. p.185) ἀπαγαγαρίσασθαι.

ἀνακοινώσασθαι καὶ ἀνακοινῶσαι, ἄμφω λέγουσι. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἀνεξυνῆτο εἴρηκεν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς (I 1 30).

ἀνακομιδὴ ἀναγωγή, ἐπάνοδος, ἀναφορά.

ἀνακομῶ τὸ ἀναφύω.

ἀνακράτος, ἐπίρρημα, μετὰ πύσης σπουδῆς· "οἱ δὲ ἔφρευγον ἀνακράτος" (Prosp. Pers. 2 25).

Ἀνακρέων Τήσιος λυρικός, Σκυθίνου πάς· οἱ δὲ Εὐμήλοιο, οἱ δὲ Παρθενίου, οἱ δὲ Ἀριστοκρίτου ἐδόξασαν. ἔγραψεν ἐλεγείῃ καὶ ἰάμβους, Ἰάδι πάντα διυλέκτω. γέγονε κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον, Ὀλυμπιάδι γβ· οἱ δὲ ἐπὶ Κύρου καὶ Καμβύσου τάτισσιν αὐτὸν κατὰ τὴν νέ Ὀλυμπιάδα. ἰκπεσῶν δὲ Τέω διὰ τὴν Ἰστιαίου ἐπανάστασιν ὤκησεν Ἀθήνην ἐν Θοράκῃ. βίος δὲ ἦν ἐπιπρὸς ἔρωτας παιδῶν καὶ γυναικῶν καὶ ψδός. καὶ συνέγραψε παροινιά τε μέλη καὶ ἰάμβους καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια.

ἀνακρίνω αἰτιατικῇ.

ἀνάκρισις ἐξέτασις ὑφ' ἐκάστης ἀρχῆς προμένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως ἠσάγειν χρῆ ταύτας. Harp.

ἀνακροτήσαι ἐπαινέσαι, ὑμῆσαι (Ioseph. A. I. 12 4 9) "ὁ δὲ Πτολεμαῖος πάντας ἐκλιενσιν ἀνακροτήσαι, τῆς εὐτραπέλιος ἀποδεγόμενος αὐτόν."

ἀνακροτόμεθα (Plato Phileh. p.13 D) ὡς ἀναπροοιμαζόμεθα.

ἀνακρούσασθαι ἐπὶ ναυμαχίας τὸ σμῆλλειν καὶ πάλιν ἀναδύεσθαι.

ἀνακτᾶσθαι Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ θεραπέειν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὸ προαπολωλὸς αὐθις κτήσασθαι καὶ ἀπολαβεῖν.

ἀνακτες οἱ θεοί, καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά.

ἀνακτες καὶ ἄνασσαί. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ φησὶ "καλοῦνται δὲ

οἱ μὲν υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως ἀνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες ἄνασσαί" (Harp.). καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά. καὶ ἀνακτορίαν δεσποτείαν. καὶ ἀνακτόριον ἱερόν, καὶ ἀνακτόρων ἱερατειῶν.

ἀνακνυκλήιον τὸν ὄρθόν (ἀνακνύκει ἀνόρθου Hesychius).

Ἀνακνυδύραξος βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας.

ἀνακῶς παρὰ Ἡροδότῳ (I 24, 8 109) ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς, ἢ βασιλικῶς. καὶ ἀνακῶς ἔχειν φροντίζειν· "προειρημένον τούτοις ὅπως ἀνακῶς ἔξουσιν, εἰ τι ἐκ τῶν πολεμίων κατὰ τὸ ἀφανέστατον πειράζοιτο."

ἀνακωχεύει παρὰ Σοφοκλέϊ (El. 732) τὸ ἀνασειράζει. ἀνακωχεύειν δὲ κυρίως λέγεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει σείλυντες τὰ ἄρμενα σαλεύουσιν αὐτόθι, μὴ διαμαχόμενοι τῷ πνεύματι. μεταφορικῶς ἐν ἐπὶ τοῦ ἄρματος εἴρηκεν, ὅτι οὐ διημιλλήσατο, ἀλλ' ἀφῆκε τὸν τῶν ἵππων κλύδωνα καὶ ἠρέμια ἤλαυνεν. sch. S. El. 732.

ἀνακωχὴ ἀνάπυσις, ἡ εἰρήνη πρόσκαιρος πόλεμον ὠδίνοσσα.

ἀνακωχῆς ἀναπαύσεως, ἐνδόσεως, τῆς πρὸς μικρὸν ἐν πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχὴ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν.

ἀναλαβεῖν ἐνθυμηθῆναι. "μηδ' εἰς ἐσχάτην ἀναλαβεῖν ἐλπίδα, μήποτε διὰ ταύτης πολέμιος ἐπ' αὐτοῦς ἀναβῆ ἑρατός."

ἀναλαμβάνειν αἰτιατικῇ ἐπὶ τοῦ ἀνέλαχειν. ὅτι ἐμελε τοῖς φιλοσόφοις καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσχωπτον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ (p.175 E) "πάντα δυναμένους ὀξέως τε καὶ τορῶς διακονεῖν, ἀναλαβεῖσθαι δ' ἐκ ἐπισταμένους ἐπιδέξῃ ἑλευθέρως, οὐδὲ ἄρμονίαν λόγων λαβόντας ὑπαντήσαι θεόν." Ἀλεξίς δὲ φησὶ περὶ ἐσθῆτος οὕτως· "ἐν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρῦθμῳ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐξὸν καλῶς. οὐ μῆτε πρᾶττεται τέλος, μὴδὲν γὰρ ἡμῶς, μῆτε δι' ἐτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις δόξης τίν' ὄγκον, τοῖς δ' ὀρώσιν ἠθονῆν, κόσμον δὲ τῷ βίῳ. τὸ τοιοῦτον γέρας τίς οὐκ ἂν αὐτῷ κτῆτο, φάσκων νοῦν ἔχειν;" Athen. p.21 B.

ἀναλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ ἀνακτᾶσθαι. Ἄππιανός "τότε δὲ ἔθει τις δρόμῳ δηλώ

σων τῷ Πέρσῃ λουομένῳ καὶ τὸ σῶμα ἀναλαμβάνοντι. ὃ δὲ ἐξήλατο τοῦ ὕδατος, βῶν ὅτι ἐαλώκοι πρὸ τῆς μάχης.”

ἀναλησία ἀναισθησία.

ἀνάλητος καὶ δυσανάλητος παρὰ Σοφοκλεῖ, τουτέστι δυσμετάκλαστος, ἀναλήτης, ἀπαθήτης, ἀνηλήτης, σκληρός. (OR 12) “δυσανάλητος γὰρ ἂν εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν.” καὶ ἀναλητήτως ἀναισθητήτως, ἀπόνως. καὶ ἀναλητῶν ἀσυμπαθῶν, ἢ τῶν μηδ’ ὄλως ἀλγούντων ἐπὶ τινι, ἢ πολυαλητῶν, τῶν εἰς πολλὰ ἄχρη ἡμῶς ἐκβεβληκῶτων. Σοφοκλῆς (Ai. 946) “ὡμοὶ ἀναλητῶν δισσοῶν ἐθρόησας ἀναυδον ἔργον Ἄτρειδῶν τῆδ’ ἄχει,” τουτέστι τῇ πυρούσῃ συμφορᾷ.

ἀναλέγεται, αἰτιωτικῇ, ἀναμφιβόλως ἔχει, ἐννοεῖται. “εἰ μὲν τις ἀναλέγεται τοῦτο, ὅτι κρατήσομεν ἐξ ἐφόδου τῶν πολεμίων.”

ἀναλεξάμενος ἀναγνούς, ρήσας. “ὃ δὲ ἀναλεξάμενος τὴν ἐπιστολήν.” καὶ ἀναλεξάμενων ἐαυτοὺς συναγαγόντων. “μίλις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξάμενων, μόνος ὁ Βλάνων καλούμενος οἰκίαν τῆς περισιτάσεως φωνῆν προέμενος εἶπε” (Diodor. Sic. exc. leg. 27). καὶ αὖθις “καὶ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου μνημεῖον συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς εἴη μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξῃται” (Dio Cass. 75.13).

ἀνάλημιμα ὕψωμα, σήριγμα. “κατανοήσας τὸ βύρος τῶν ἀναλημιμάτων, καὶ ὡς ἀδύνατόν ἐστι σαλευῖσαι τὰ τεῖχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἐποίησεν.”

ἀναλήψασθαι, αἰτιωτικῇ, ἀνακτήσασθαι. (Ioseph. B. I. 5 3 4) “ὃ δὲ ἔλεγεν ἀναλήψασθαι τὸ παρὸν πταῖσμα ταῖς εἰς τὸ μέλλον ἀρεταῖς.”

ἀνάληψις ἀνάρρωσις. “σπεδὴν ἐποιεῖτο ὑπὲρ ἀναλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν, οὗχ ἦττον δὲ καὶ τῶν ἵππων” (Polyh. 3 87).

Ἀναλιβόζωρα ὄνομα τόπου.

ἀναλίσκειν καὶ ἀναλοῦν, ἐκατέρως. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (247) “χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ, πάλιν τ’ ἀναλῶν, ἢνίχ’ ἂν τούτου δέη.” Δαιταλεῦσιν “εἰς τὰς τριήρεις δεῖ μὲ ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τεῖχη.” ἐν δὲ τῷ παρεληλυθότι καὶ διὰ τοῦ ἡ ἀδιαφόρως, οἷον ἀνήλιστα καὶ ἀνάλιστα. καὶ αὖθις “εἰς οἶ’ ἀνάλεν οἶ πρὸ τῆ τὰ χρήματα.”

ἀναλκίς ἀδύνατος, ἀσθενής. “οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἀναλκίαν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὡς λέγει Πίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται, ἀλλ’ ὅπου φυγάδες ἄλλοι δὲ ἀνανδρίαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος” (Damasc. Phot. p. 337a). καὶ αὖθις ἢ τραγωδίᾳ (S El. 301) φησὶ περὶ Ἀγίσθου “ὁ πάντ’ ἀναλκίς οὗτος, ἢ πᾶσα βλάβη, ὃ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιοῦμενος” συναργούσης γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας ἀνεῖλε τὸν Ἀγαμέμνονα.

ἀναλλοίωτος ὁ αἰεὶ αὐτὸς ὢν καὶ μὴ δεχόμενος ἀλλοίωσιν.

ἀναλογεῖον, ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία.

ἀνάλογον. ἀναλόγῃ ὁρισμὸς ἐστὶν οὗτος· ἀνάλογον ἔχει μεγέθη πρὸς ἄλληλα, ὧν ἡ αὐτὴ ἀνθυφαίρεσις. ὃ δὲ Ἀριστοτέλης τὴν ἀνθυφαίρεσιν ἀνταναίρεσιν εἴρηκεν. τὰ δ’ ἀνάλογον ἔχοντα πρὸς ἄλληλα καὶ ὁμοίως ἔχειν πρὸς ἄλληλα λέγεται (Alex. Aphrod. in Top. p. 206). ἀνάλογον δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως καὶ ἀναλόγως ἴσως. καὶ ἀναλογώτερον τὸ ὑψηλότερον, τὸ σφωτύτερον, τὸ ἀναλογικώτερον.

ἀναλογῶ ἐπὶ τῷ ἀρμόζῳ, δοτικῇ. “οἰκοδόμοι μεγέθη δωμάτων ἐφ’ ὕψους αἰροντες, τῷ ὕψει τοὺς θεμελίους ἀναλογοῦντας ὑποβάλλουσι.” καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπεικάζῳ καὶ ὁμοιῷ. “ὃ ἀδελφάν εἶχεν ἀναλογοῦσαν σκηπῆ σφραγίδα.” καὶ αὖθις “οἱ δὲ σφατιῶται γενναῖοι ἀφθῆναι καὶ τῇ ἴσῳ ἀξιώματι ἀναλογοῦντες.” ἀναλοῦντες ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες Θεοκυδίδης (4 48). καὶ ἀναλῶν, καὶ ἀναλῶν τὸ ἀναιρεῖν.

ἀναλτον Ὀμηρος (ο 228) καὶ Κρατῖνος ἀντὶ τοῦ ἀπλήρωτον, Δείναρχος δὲ ἀντὶ τῆ χωρὶς ἁλῶν.

ἀναλύζουσα ξενάζουσα, λυγαίνουσα. ἔστι δὲ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλιούσιν.

ἀναλυθῆναι τὸ καθαριῶν τινὶ χρῆσασθαι φαρμάκῳ. Μένανδρος Ἡρώι “πεφάρμακεσ’ ὧ γλυκύτατ’ ἀναλυθεὶς μόλις.”

ἀνάλυσις ἐξάπλωσις. “ὄρος γὰρ ἐστὶ λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκπεφάρμενος τοῦ ὀριστικοῦ κεφαλαιωδῶς.” ἀνάλυσις ἢ ἀπὸ σχήματος ἐπὶ σχῆμα τῶν τρόπων ἀνακλήσεις· ἀναλύειν γὰρ λέγεται τὸ τοὺς συνθέτους συλλογισμοὺς ἀνάγειν εἰς τὸς ἀπλῆς

ἄς προτάσεις, ἐξ ὧν αὐτοῖς τὸ εἶναι. ὅν τὸ σημαίνον τῆς ἀναλύσεως καὶ γέγραπται τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους. ἀλόγητος. "ἀμύθητος γραμμῶν καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλόγητος." ἴδιος.

Ἰφιτόν Φιλύλλιος Αἰγεῖ.

ἠώθησαν ἠφανίσθησαν. "οὐδὲ γὰρ ἴσταν ἄλλως αἰ εὐχαί. θηρίον γὰρ τι πομπή κρείττονι ἐντυγχάνει." καὶ ἡ καὶ προαναίλωμα.

καλάττισθαι ἀναφυρῶν. καὶ ἀνα-

ἴθαι ὁμοίως.

ἡμα. "τρέφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρον καὶ ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης, ῥοερὸν ὄντα ἀναμμι, τὴν δὲ σεποτίμων ὑδάτων, ἀερομυγὴ τυγχάνει πρόσγειον οὐραν." Diog. L. 7 145.

μασώμενοι ἀντὶ τοῦ ἀνερευνῶντες. τὸ πρῶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι." Ἀριστοφάνης (Vesp. 815). καὶ ἀναμειναι ἀναμασώμενοι.

μαχοσόμενον ἐκ δευτέρου μαχεσό. "ὃ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν αὐθις ἡκεῖν ὄμερον τὴν πρῶτην ἦσαν."

μελνω αἰτιατικῇ.

μελποντες ἀνυμνοῦντες.

μετρῆσαιμι (Hom. μ 428) διεκπε. "μήποτε εἰς Ῥήγιον ἐκπλεῖν, μήτε λην θάλασσαν ἀναμετρεῖν."

μηρῦσυσθαι ἀνατεῖναι.

μειληττον ἀφιλόνηκον.

μῖξ ἀναμῖγθην, ἀναμειμιγμένως.

μησις. ἀνάμνησις ἐστὶ φαντάσμασις. ἀρξομένη δὲ ἀπὸ τῆς ψυχῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἐκρωμένον σῶμα. ἀναμνη- γὰρ φοβεροῦ τινὸς ἡμῖν γενομένου μεν, καὶ τοῦ πλοῦ ἀναμνησθέντες

ιαμεν. πῶς δὲ λέγομεν ἀπὸ τῆς ψυ- πσθαι τὴν κίνησιν ἐπὶ τῆς ἀνάμνη- ἔχ ὡς ἐκείνης αὐτῆς ἀναμνησκομιέ-

ῶσπερ ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων λέγομεν η γὰρ ἡ κίνησις ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἐχρὶς ἐκείνου ἐν ᾧ ἡ κριτικὴ καὶ τῆ δύναμις. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ πνεῦμα), καὶ ἐπὶ τῆς ἀνάμνησεως λέγομεν ὅτι

ἰ πνεύματος, ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ, καὶ ἡ ς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γέ- νκαλιν ἢ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως. εἰς ὃ

γὰρ τελευτᾷ ἡ αἰσθησις, ἐκεῖθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνάμνησεως. ἢ γὰρ ἀνάμνησις φαντάσματός ἐστιν εὔρεσις ὃ ποτε ἐγένετο ἐν τῷ πνεύματι. ἐν τούτῳ γὰρ γίνεται τὰ φαντάσματα, ἐν ᾧ καὶ ἡ αἰσθητικὴ ψυχὴ ἴδρυται. ἀπὸ τούτων οὖν τῶν ἐν τῷ πνεύματι ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἐγκαταλειμμάτων, ἄπερ φαντάσματα καλοῦ- μεν, ἄπερ ἐγκαταλείμματα ἐκ τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἀντιλήψεων ἔσχε, ἀπὸ τούτων ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γί- νεται. ἐπιβάλλουσα οὖν πάλιν τῷ φαντάσματι ὃ πρὶν ἔσχε, τουτέστι τῷ ἐγγενομένῳ πρότε- ρον ἐν τῷ πνεύματι τύπῳ, ἀναμνηστικαὶ καὶ δι' οὗ αἰσθητηρίου ἦσθετο αὐτό, καὶ ἔτως συνδιατίθεται τῷ αἰσθητηρίῳ τὸ σῶμα. Philopon. in Ar. de anima E 4 2.

ἀναμοχλευόντων ἀνορτυτόντων, ἀνα- κινούντων. "βιαζομένων δὲ αὐτῶν καὶ τὰς θύρας ἀναμοχλευόντων δράκοντες ἄρα μέγισ- τοι τὸ μέγεθος ἀνέστελλον αὐτούς."

ἀναμύειν ἀναβλέπειν.

ἀναμφήριον ἀναμφίβολον, καὶ ἀναμ- φήριος ὁ ἀναμφισβήτητος.

ἄν ἀμφοῖν. εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ ὀσίου Εὐθυμίου ἐν τῇ μεταφράσει.

ἀνανέμειν ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν Ἐπί- χουμος. Ἡρόδοτος δὲ (1 173) ἀνανέμεσθαι ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τέθεικεν.

ἀνανεοῦσθαι, ὡς ἡμεῖς, Θουκυδίδης ἐ (18) καὶ Ἰλιούτοις Κρουτίνο.

ἀνανεωσάμενος ἀνακινίσας καὶ ἀνε- γείρας. ἢ ἀναμνησθεῖς, εἰς ἔννοιαν ἐλθῶν. "ὃ δὲ Μάρκος προσαναεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα, ἐπεβάλετο καταπειρῶ- ζειν τῆς ἐλπίδος" (Polyb.).

ἄνανος ὄνομα κύριον. "ἀποκλείσας τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπισήσας παρεκάθητο."

ἄναντα (Hom. Ψ 116) ἀνωφερῆ, δυ- σχερῆ.

ἀνανταγώνισος ἀκαταμάχητος. "ἀναν- ταγώνισος ἦν ἡ Ῥωμαίων ἄριστη καὶ δυσάν- τητος τοῖς ἐντυγχάνουσιν" (Theophyl. Sim. 26).

ἄναντες ἀνωφερές. ὅτι ταῦτόν ἐστιν ἄναντες καὶ πρόσαντες. καὶ εἴ τι μὲν ἄναν- τες, τοῦτο καὶ πρόσαντες, οὐκέτι δὲ τὸ ἀνά- παλιν. τὸ γὰρ πρόσαντες ἀπότομον καὶ μὴ παρεῖκον, μηδὲ ἀποδεχόμενον τὸν ἀναβῆναι βουλόμενον. τῷ δὲ ἀνάπτει καὶ προσῑντε ἄναντιον τὸ κάταντες. καὶ τὰ μὲν ἡδὲα καὶ

Ἀμφίπολις πόλις ἐστὶ τῆς Θρακίης, πρότερον δὲ Ἐννέα ὄδοι ἐκαλεῖτο. φασὶ δὲ τινες αὐτὴν Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον (ἀπ ποταμιόν). Ηαρρ. κλίνεται δὲ Ἀμφίπολις Ἀμφιπόλειως.

ἄμφίπολος θεράπαινα, δούλη. "ἄμφίπολοι στῆθ' οὕτω ἀπόπροθι" (Hom. ζ 218), οὕτως ὡς ἔχετε. καὶ (ρ 447) "στῆθ' οὕτως, ἐμῆς ἀπίνευθε τραπέζης."

ἀμφιπρῦμναις εἶδος πλοίων· (Meynander exc. leg. p. 405) "ἐμπυλιν διελθεῖν παρεσκεύουσε τὸν Ἴστρον ἐν ταῖς ἀμφιπρῦμναις τῶν νεῶν."

ἀμφίπυρον πανταχόθεν πυρούμενον. Σοφοκλῆς (Ai. 1404) "τοὶ δ' ὑψίβατον τρέποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὄσιων θέσθ' ἐπίκυρον."

ἀμφιρρῶγας πάντοθεν διερρωγώτας, ἠνεωγμένους. (AP 6 109) "κλωβός τ' ἀμφιρρῶγας."

ἀμφιρῦτή περιρρομένη κύκλω. ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 568) "ἀμφιρῦτη Κῶς, καὶ πάλι πένθος ἔχεις οἶον· ἐφ' Ἴπποκράτει."

Ἀμφίς κωμικὸς Ἀθηναῖος. ἀμφίς δὲ χωρίς.

ἀμφίσβατα τὰ ἀμφισβητήσιμα Ἑλλάνικος.

ἀμφισβατεῖν ἔνιοι τὸ ἀμφισβητεῖν. Ἴωνες δὲ καὶ ἀγχιβατεῖν, καὶ ἀγχιβασίην Ἡράκλειτος.

ἀμφισβητεῖν μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ' οἶον χωρὶς βαίνειν καὶ ἀμφιβάλλειν. "ὁ δὲ Πτολεμαῖος εἰδὼς τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους ἐσχηκότας τὴν κοιλὴν Συρίαν, παρασκευὰς ἐποίητο μεγάλας ἀμφισβητῶν τυύτης· ἠλπιζε γὰρ τὴν ἀδίκω πολέμῳ πρότερον ἀνεμένην τότε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀνακτῆσθαι" (Diodor. exc. leg. 18). καὶ Ἀιλιανός "ἠμφισβήτην γὰρ τοὺς ἐτέρους ἕτεροι προβαλλόμενοι." "οὐκέτι οὖν ἦν ἀμφισβητήσιμα τὸ μὴ οὐ τοῦτον ἐκείνον εἶναι τὸν τεθνηκότα."

ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν. οἱ τὸν κλῆρον ἐπιδικαζόμενοι ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν λέγονται, οἱ μὲν φάσκοντες ἐπιδίκον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ὄντος παιδὸς τῷ τετελευτηκότῳ ἢ γόνῳ ἢ ποιήσει, οἱ δὲ, ὡς ἄπαιδος τετελευτησαντος, δικαιοτέρον λέγοντες ἔχειν αὐτοὺς τὸν κλῆρον τοῦ λαβόντος, ἢ συγγενεῖς ὄντες ἢ κατὰ διαθήκας κληρονόμοι. οὕτω Δημοσθένης καὶ

Ἐπερίδης περὶ τοῦ παρακαταβάλλειν διεσάφησαν. Ηαρρ.

ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν. ὅταν τελευτήσας τις ἄποιος εἶναι δοκῇ, φάσκη δὲ τις ἑαυτὸν ἐκείνου υἱόν, οὗτος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ παῖδα μὲν τοῦ θανόντος ἑαυτὸν μὴ εἰσάγει, λέγει δὲ ἄλλως κατὰ γένος αὐτῷ προσήκειν τὸν κλῆρον, παρακαταβάλλειν αὐτὸν οἱ νόμοι κελεύουσι. πλὴν ἀμφότερα ἐπ' ἀντιλογίας τύσσεται.

ἀμφισβήτησις. "οἱ ἔσω φασίν, ἢ ἀμφισβήτησις κρίσει ἀναρτάσθω, ἢ δὲ κρίσις τοὺς ἐλέγχους βυσανιζέτω, ἢ δὲ βύσανος τὸ δέον ὀριζέτω, ὁ δὲ ὄρος γεγράφθω, τὰ δὲ γεγραμμένα κυρούσθω, τὰ δὲ κυρωθέντα βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις, καὶ πᾶσα ἀψιμαχία οἰχέσθω, καὶ πάλιν φιλία χορευέτω. καὶ οὐδεὶς ἀπερισκέπτως ποιῆσθαι τὰς κρίσεις."

ἀμφισβητῶ καὶ σοὶ καὶ σοῦ.

ἀμφίσκω ἐνδύω.

Ἀμφισσα πόλις ἐστὶ τῆς Λοκίδος. Ἀμφισσα δὲ ὠνομάσθη διὰ τὸ περιεχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν.

ἀμφίσταται περίσταται· "ἀμφίσταται διαπρύσιος ὄτοβος" (S. OC 1478).

Ἀμφιστείδης ὄνομα κύριον. ζῆτει περὶ τούτου ἐν τῷ γελοῖος.

ἀμφιστεφές πάντοθεν πλήρεις, περιπελεγμένοι ἀλλήλοις.

ἀμφίστομος αὕτη ἢ φύλαγξ καλεῖται ἢ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν ταῖς λόγοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντινώτους εἶναι.

ἀμφίταποι τάπητες ἀμφίμαλλοι.

ἀμφὶ τὸ λυκόφως περὶ τὴν ἀγῆν.

ἀμφίτρητον τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τετρημένον ἄντρον. Ἀμφιτρίτη δὲ ἢ θάλασσα.

ἀμφιτροχῆ κατερρωγώτα.

Ἀμφιτρύων παῖς Ἀλλεῶς.

ἀμφιφορεῦσιν κεραμίους, ἀμφορεῦσιν.

ἀμφιφορῆα ἀγγεῖον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 257) "τίς με Διωνύσω πεπλασμένον ἀμφιφορῆα, τίς με τὸν Ἀδριακοῦ νεκταρὸς οἰνοδόκον Ἀηοῦς ἐπλήρωσε; τίς ὁ φθόνος εἰς ἐμὲ Βάκχον, ἢ σπάνις οἰκείου τεύχους ἀσταχῶν; ἀμφοτέρους ἦσχυνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος, Ἀημήτηρ δὲ μέθην σύντροφον οὐ δέχεται."

ἀμφιφῶντες πλακοῦντος εἶδος, οἵτινες ἰγόντο ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρῶι ὑπὲρ τῆς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐκόμιζον αὐτὸν διαδία ἡμέμενα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος. cf. v. ἀνάστατοι.

ἀμφίχυτον περικεχωσμένον.

Ἀμφίχιον. οὗτος παλαιῶς μουσικῆς εὐρετῆς, περὶ οὗ λέγει ὁ παραβύτης ἐν ἐπιστολῇ "περίεστι γάρ σοι καὶ σχολή, καὶ φύσεως ἴχης εὖ, καὶ φιλοσοφίας ἐράς εἴπερ τις ἄλλος τῶν πώποτε, τριῦ δὲ ἕμια ταῦτα ζυελδόντα ἤρκεσεν ἀποσῆναι τὸν Ἀμφίχιον τῆς παλαιῶς μουσικῆς εὐρετῆν, χρόνος, Θεοῦ κρεῖμα, ἔρως ἡμνωδίας. οὐδὲ γὰρ ἡ τῶν ὀργάνων ἔνδεια πρὸς ταῦτα πέφυκεν ἀντιτάττεισθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ῥαδίως ἂν ὁ τῶν τριῶν τούτων μέτοχος ἐξεύροι. ἢ γὰρ οὐχὶ τούτον αὐτὸν ἀκοῆ παραδεδέμεθα οὐ τὰς ἁρμονίας μόνον, αὐτὴν δὲ ἐπ' αὐταῖς ἐξευρεῖν τὴν λύραν, εἴτε δαιμονιωτέρῳ χρησόμενον ἐπινοίᾳ, εἴτε τινὶ θείῳ δόσει διὰ τινα συμμαχίαν ἀμήχανον; καὶ τῶν παλαιῶν οἱ πλείστοι τοῖς τρισὶ τούτοις εὐόκασι μάλιστα προσσχόντες οὐτι πλαστικῶς φιλοσοφῆσαι, οὐδενὸς ἄλλου δεόμενοι."

ἄμφοδον δίδοτον, ῥύμην.

ἄμφοδοντα ζῆμα, οἷον ἄνθρωπος ἵππος ὄνος, καὶ ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους τοὺς ὀδόντας ἔχει· οἷς συμβέβηκε πιμελήν ἀλλ' οὐ στέαρ ἔχειν. cf. v. πιμελή.

ἄμφοῖν ἀμφοτέρων· "μέσοι δὲ ληφθέντες ἀμφοῖν πολλοὶ διεφθάρησαν." καὶ ἀμφοῖν ποδοῖν ἀντὶ τοῦ παντὶ σθένει. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (35) "ἀνιπτάμεσθ' ἐκ τῆς κατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων, ἀμφοῖν πτεροῖν, ἢ ἐκ τῶν νεῶν εἰ σφαιροδρομοῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέσσει, ἢ ἀντὶ τοῦ τελείως, προληπτικῶς τῆ τῶν ὀρνέων χρώμενος μεταφορᾶ.

ἄμφορεαφόρος τοὺς μισθίους τοὺς τὰ κεράμια φέροντας, καὶ ἀμφορεαφόρος ὁ κεράμια μισθοῦ φέρων· "εἶτ' ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορᾶν φέρων" Μένανδρος Ῥακίωμένη. καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρώσει "τρέξ' ἐς τὸν οἶνον, ἀμφορέα κενὸν λαβίων τῶν ἐνδοθέντων καὶ γεῦμα καὶ γευστήριον, κἄπειτα μίσθου αὐτὸν ἀμφορεαφορεῖν." Εὐπολις Μαριχᾶ "περιήλθωμεν καὶ φῦλον ἀμφορεαφόρων."

ἄμφορεὸς οὖν ἀγγεῖον, μέτρον, κερά-

μιον. σημαίνει καὶ ἄσκον. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον. καὶ ἀμφορεῖς κέραμοι. καὶ Θάσια ἀμφορεῖδια τὰ κεράμια. Ἰώσηπος (B. I. 2 21 2) "συνωνόμενος δὲ τοῦ Τυρίου νομισματος, ὃ τέσσαυρας Ἀττικὰς δύναται, τέσσαυρας ἀμφορεῖς, τῆς αὐτῆς ἐπίφρουσε τιμῆς ἡμιαμφορίου, καὶ πλήθος συνήγε χρημάτων." καὶ Ἀριστοφάνης ἀμφορεῖς λέγει τὰ μέτρα· (Pac. 202) "χυτρίδια καὶ σανίδια κάμφορεῖδια." καὶ ἀμφορεῖς νενησμένοι κέραμοι σωρευμένοι· Ἀριστοφάνης (Nub. 1202) "τί κάθησθ' ἄβέλτεροι πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορεῖς νενησμένοι." καὶ ἀμφοροφῆας, καὶ ἀμφορεῖδια τὰ κεράμια.

ἄμφοτέρα ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀμφοτέρα Θουκυδίδης (1 13).

ἄμφοτέροι. ἀπρόσληπτὸν ἔστιν ἄρθρον, ἐπειδὴ τὰ ἄρθρα ἀναπόλησιν δηλοῦσιν ἄγνωστον πρῶγματος, τὸ δ' ἄμφοτέροι ὠρισμένα σημαίνει δύο.

ἄμφοτερόπλου. ὅταν τις νυτικὸν δανείσῃ δάνειον ἐπὶ τῷ καὶ ἐνθῆνδε πλεῦσαι ποι κἀκεῖθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλου κληῖται. οὕτω Ἀημοσθένης (56 6). Ηαρτ.

Ἀμφοῦδεις ὄνομα κύριον. Hom. p 237?

ἄμφω ἀμφοτέροι καὶ ἀμφοτέρους. καὶ αἱ πλάγιοι ἀμφοῖν. καὶ ἄμφω τῷ χεῖρει ἀμφοτέρους τὰς χεῖρας, δυϊκῶς. καὶ ἀμφοῖν ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν· "οὐ μᾶ χειρὶ δωρούμενος ἀλλ' ἀμφοῖν" (cf. v. Θεαγένης), ἐπὶ τῶν ἀφθόνως καὶ δαυσιλῶς μεταδιδόντων τοῖς πᾶσιν.

ἄμφῶες, καὶ ἀμφωτίδες. καὶ ἀμφωτίδων τῶν δύο ὡτα ἔχουσῶν. καὶ παροιμία "μέχρι τῶν ἀμφωτίδων" ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὠτων.

ἄμῶμενοι θερίζοντες, καὶ ἀμῶσιν ὀμοίως. Ἀριστοφάνης (Eq. 391) "τοὺς ἄλλοτριους ἄμῶν στάχνης τέτες ἐν ξύλιθ' ἄφάυει κάποδύσθαι λέγεται." τουτέστιν ὁ Κλέων τοὺς ἄλλοτριους καμάτους αὐτὸς καρπούμενος.

ἄμωμον. Ἀρριανὸς "πέμπει παρὰ βασίλειά ἵππον χρυσοχάλινον καὶ ψέλια καὶ ἀκινάκας καὶ ἄμωμον."

ἄμωμος ὁ καθαρὸς καὶ ἀναίτιος. Δυβίδ (Ps. 63 5) "τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον."

Ἀμωντιανός Ῥωμαῖος, συγκλητικὸς γεγονώς.

Ἀνωρίης Πισάτου νόθος υἱός.

Ἀνώριον καὶ Ἀνωραῖος, Ἀνωρο-
ραῖος δέ.

ἄνωσγέπως ὀπωσθήποτε, ἐνὶ γέ τιμι
τρόπω, καθ' ὄντιναοῦν τρόπον.

ἄν σύνδεσμος συνδετικός. Ἀρριανός "καὶ
ἄν ἤδη ἀφῆχθαι αὐτὸν παρὰ βασιλέως, εἰ
μὴ ἐδεδόκει Πάρθους."

ἀνά. σημαίνει καὶ τὸ κατά. Ξενοφῶν
(Anab. 1 8 1) "ἐλαύνων ἀνά κράτος ἰδροῦντι
τῷ ἵππῳ."

ἄνα ἀνάστηθι. Ὀμηρος. καὶ Σοφοκλῆς
(Ai. 194) "ἀλλ' ἄνα ἔξ ἐδράνων," ἀντὶ τοῦ
ἀλλ' ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων. καὶ ἄνα
ἀντὶ τοῦ ἄναξ, κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ξ.

ἀναβάδην ἐφ' ὕψους, ἄνω τοὺς πόδας
ἔχειν καὶ κοιμᾶσθαι. Ἀριστοφάνης (Plut. 1124)
"γυῖ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι," ἢ
ἐφ' ὑψηλῷ τόπῳ καθήμενος. καὶ ἀναβά-
δην καθῆσθαι μετέωρον καθέζεσθαι.

ἀναβυθμοὶ ἀναβύσεις. λέγουσι δὲ τὴν
ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῦ λαοῦ ἐπάνοδον. Theo-
doret. in Ps. 119.

ἀνάβαινε. ἰστέον ὅτι ἔλεγον οἱ παλαιοὶ
τὸ ἐπὶ λόγιον εἰσιέναι ἀναβαίνειν, καταβαίνειν
δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐντεῦθεν, ἀπὸ τῆ παλαιῆ
ἔθας. Ἀριστοφάνης (Eq. 149) "ἀλλαντοπῶλα,
δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε, ἀνάβαινε σωτήρ τῆ
πόλει καὶ γῶν φανείς."

ἀναβάλλει ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς κυ-
θίστησιν. ἀναβάλλεσθαι δὲ τὸ ἱμάτιον,
οὐ περιβάλλεσθαι λέγουσιν.

ἀναβαλλόμενος, αἰτιατικῆ, ὑπεριθιέ-
μενος. ἀναβαλλόμενος δὲ δι' ἐνός λ' ἀντὶ τῆ
προομιμασάμενος. "ἀναβαλλόμενος ἄν ὥσπερ
εἰώθει, βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον" (Philostrat.
V. A. 4 39). καὶ ἀναβολὰς τὰ προοίμια.

ἀναβαλοῦ. περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.

ἀναβάσεις αἰ προκοπαί· εἰς τὸ ἐναν-
τίον δὲ καταβάσεις (Artemid. 4 28). καὶ ἀνα-
βάσεις καρδίας οἱ εὐσεβεῖς περὶ Θεοῦ λογι-
σμοί. Δαβὶδ (Ps. 83 6) "ἀναβάσεις ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο."

ἀναβεβαμένοι ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχον-
τες. οὕτω Ξενοφῶν (Hipparch. 1 4).

ἀναβιβάζω αἰτιατικῆ.

ἀναβιβῶμαι ἀντὶ τοῦ ἀναβιβῶσθαι
Ἀμενφίλας.

ἀναβιῶναι ἀναζῆσαι. "ἤδη δὲ τινές
φασιν ἐς τοσοῦτον ἄρα τὸν Αἰώπιον θεο-

φιλῆ γενέσθαι ὡς καὶ ἀναβιῶναι αὐτόν, κα-
θάπερ οὖν τὸν Τυνδάρειον καὶ τὸν Ἡρακλέα
καὶ τὸν Γλαῦκον." καὶ Πλάτων φησὶν ὁ κω-
μικός "καὶ γὰρ ὁμοίον μοι μὴ τεθνάσαι τὸ
σῶμι. ἐγὼ ψυχῇ δ' ἀπὸ νίκης (ψυχῆν δ'
ἐπανήκειν?) ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ."

ἀναβιώσκεισθαι ἀναζῆν.

ἀναβιώσκειται καὶ ἀναβιώσκει μᾶλ-
λον ἢ ἀναβιοῖ. λέγουσι δὲ καὶ ἀναζῆν.

ἀναβλυστονησαι τὸ ἀναβλύσαι. Ἐβ-
πολις Ἀθῆμοις. πάντα τὰ τοιαῦτα οἱ κωμικοὶ
ποιοῦσι παιζοντες. καὶ ἀναβλυστονησαι
ἀναβλασῆσαι.

ἀναβοθρεύουσιν ἀναμοχλεύουσιν.

ἀναβολὰς τὰ προοίμια. (A An. 1371)
"καινὰς ἀναβολὰς θέλω λαβεῖν," ἢ τὰς ἀε-
χὰς τῶν ὑσμμάτων. Ὀμηρος (α 155) "ἦτοι δ'
φορμύλων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν." καὶ
Ἀριστοφάνης (Pac. 815) "ἔυνελέγοντ' ἀναβο-
λὰς ποτώμεναι," περὶ ψυχῶν λέγων διδυ-
ραμβοδιδασκάλων.

ἀναβολεύς ὁ ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνάγων·
"ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἀναβολέα προσκαλεσά-
μενος καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἤτησε
πιεῖν, καὶ ἀκράτου σπυσάμενος πλεονάκεις
ἐνέφωινεν ὡς εἰς τοῦμπροσθεν προᾶξων."
ἀναβολεύς καὶ ἡ παρὰ Ῥωμαίοις λεγομένη
σκάλα. καὶ αὐτῆς (Arrian. Pun. 106) "ὁ δὲ
Μασσανύσσης γηράσας ἵππου χωρὶς ἀναβο-
λέως ἐπέβωινεν."

ἀναβολὴ ἀνοχή. Ἀλιανός "Λοξίας δὲ
καὶ Ζεδῆς πατὴρ ἀναβολῆν θανάτου ἐψηφί-
σαντο Φαλάριδι ἔτη δύο, ἀνδ' ὧν ἡμέρας
Χαρίτωνι καὶ Μελανίππῳ προσηνέχθη." Es-
seb. Praepar. ev. 5 35. Aelian. V. H. 2 4.

ἀναβράσσοισιν ἀναδιδούσιν.

ἀνάβραστα ἐψημένα, ζεστά. Ἀριστο-
φάνης Βατράχοις (560) "καὶ κρέα γε πρὸς
τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν."

ἀναβρυχώμενοι. "ἀλλ' ἦσαν παραπλή-
σιοι, καθήμενοί τε καὶ ἀναβρυχώμενοι τὸ
πάθος, τοῖς ἐπὶ θέα κνηγεσίῳν κατακεκλε-
σμένοις θηρίοις, ὧν ὁ μὲν θυμὸς φλογώδης
καὶ τραχὺς ὑφ' ὧν πάσχοουσιν, ἢ δὲ ἐνέργουσι
τῷ κατέγοντι τῆς βίας ἀσθενεστέρα."

ἀναγαγῶν ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγῶν Ξενο-
φῶν (Cyr. 7 1 45).

ἀνάγειον τὸ οἶκμα. ἀνάγειον καὶ πα-
τάγειον, διὰ διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. ζῆται
ἐν τῷ ἀνώγειον σαφέστερον.

Ἀναγαλλίς ἡ Κερκυραία γραμματικῆ, τῆς τῆς σφαιρας εὔρεσιν Ναυσικάμ τῆ Ἀλικιώσ θυγατρὶ ἀνατίθησιν. Athen. p. 14 D, ubi Ἀγαλλίς.

Ἀναγύστης ὄνομα κύριον. ζῆται ἐν τῷ ἱποστάς.

ἀναγγελησεται διηγηθήσεται.

ἀνάγγελον ὡσε μῆδὲ ἄγγελον καταλει-
ηθῆναι. (AP 7 244) "ἐνθα μύγην ἔτλημεν
ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον πίπτοντες."

ἀναγεῖς διὰ μὲν τοῦ α τοὺς ἀνάγνους,
διὰ δὲ τοῦ ε τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιᾶσματι.
ἔτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (110).

ἀνάγεσθαι τὸ ἀπαίρειν. Προκόπιος
(Ae. 25) "οὐ γὰρ θέμις τινὰ ἐκ Βυζαντίου
ἀνάγεσθαι πρὸς τῶν ἀνδρῶν." καὶ ἀνάγειν
τὸ μῆρῦεν τὸν περικυκτό καὶ ἐπ' ἐκείνον
ἵκται. οὕτω Ἀσπίς καὶ Δείναρχος.

ἀναγινωσκομένους ἀντὶ τοῦ ἀναπει-
θομένους. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ἰσάϊος καὶ
Ἡρόδοτος.

ἀναγκαῖα τράπεζα ἡ εὐτελής καὶ πε-
νηρά. καὶ Σοφοκλῆς φησὶν (Ai. 485) "ὦ δέ-
σποτ' Αἴαν, τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν
οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν." διπλῶς φασὶ
τὸ ἀναγκαῖον, ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν
ἀκολοῦθίαν τινὰ ἐχόντων, ὡς εἰ εἴπομεν
ἀναγκαίως τὸ πῦρ ξυθῶν καὶ τὸ γάλα λευ-
κόν, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης γινομένου,
ὡς καὶ νῦν ἀναγκαίως τύχης τῆς βίας φησὶ,
τοεῖστί τῆς δυστυχίας. καὶ Ἰάμβλιχος "τὴν
δὲ ἄλυσιν, οὐ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ἀναγκαῖα,
προσέπιμψά σοι."

ἀναγκαῖον. οὕτω καλεῖται τὸ αἰδοῖον,
ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἔστι σύμβολον (Artemid.
145). "οἱ δὲ πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο ἐκ τοῦ
ἰσαγκαῖον" ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης. Ἰσάϊος δὲ
ἰσαγκαῖον τὸ δεσμωτήριον καλεῖ. Καλλισθέ-
ης δὲ ἀνώγειον εἶπε, καὶ οὕτω δεῖ μᾶλλον
ἰγεσθαι. Harp.

ἀναγκαῖον ἔστιν ὅπερ ἀληθές ὃν οὐκ ἔστιν
κιδεκτικόν τοῦ ψεύδους εἶναι· ἡ ἐπιδεκτικόν
μὲν ἔστι, τὰ δὲ ἐκτὸς αὐτῷ ἐναντιοῦται πρὸς
ὃ ψεύδος εἶναι, οἷον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. οὐκ
ἰσαγκαῖον δὲ ἔστιν ὃ καὶ ἀληθές ἔστι καὶ
ψῆδος οἷον τε αὐτὸ εἶναι, τῶν ἐκτὸς μῆδὲν
παντιουμένων, οἷον περιπατεῖ Αἴων. Diog.
L 7 75.

ε ἀναγκαῖον τοῦ ἐκ περιουσίας διαφέρει.
καὶ ζῆται ἐν τῷ ἐκ περιουσίας.

ἀνάγκη. ἐν ἐπιγρόμμυτι (AP 6 219) "ἴδ'
ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκα πάνσοφος ἐξευρεῖν ἐκλυ-
σιν Αἴδω." καὶ παροιμία "ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ
μάχονται." παρεγγυῖ ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν
ἀρκεῖσθαι. ὁμοιον τῷ "ἂν μὴ παρῆ κρέα,
ταρίχῳ στερακτόν."

διαριεῖ δὲ τὰ ὄντα εἰς τὸ εἶναι ἢ ἐξ ἀνάγ-
κης εἶναι, ὡς τὸ τὸν ἄνθρωπον ζῦρον εἶναι· ὃ
γὰρ παντὶ τε καὶ ἀεὶ ὑπάρχει, τῆτο ἐξ ἀνάγ-
κης ἔστιν. ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ τὸ τὸν θεὸν
ἄφθαρτον εἶναι. τὰ δὲ ἐνδεχομένου, καὶ ταύ-
των τῶν ἐνδεχομένων τὰ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλει-
στον, ὡς τὸ τὸν ἄνθρωπον πενταδάκτυλον
εἶναι καὶ γηρύσκοντα πολιοῦσθαι, τὰ δὲ ἐπ'
ἔλαττον, ὡς τὰ τούτοις ἀντικείμενα, τὸ τὸν
ἄνθρωπον τετραδάκτυλον ἢ ἑξαδάκτυλον εἶναι
(ἔστι γὰρ ἐν τούτοις οὕτω καὶ ταῦτα), ἢ τὸ
μὴ πολιοῦσθαι γηρῶντα τὸν ἄνθρωπον, ἢ
μὴ ἀποδημεῖν, ἢ λῆεσθαι ἢ μῆ. Alex. Aphrod.
in Aristot. Top. 2 p. 95.

ὅτι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης φησὶ μῆδὲν
ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι, μῆδὲ εἰς τὸ μὴ
ὄν φθείρεσθαι. καὶ τὰς ἀτόμους δὲ ἀπείρωσ
εἶναι κατὰ μέγεθος καὶ πλήθος, φθείρεσθαι
δὲ ἐν τῷ ὄλω δινουμένας, καὶ οὕτω πάντα
τὰ συγκρίματα γεννᾶν, πῦρ ὕδωρ. ἄερα γῆν.
εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ἐξ ἀτόμων τινὰ συστή-
ματι, ἄπερ ὄν ἀπαθῆ καὶ ἀαλλοίωτα διὰ
στερρότητα. πάντα δὲ κατὰ ἀνάγκην γίνε-
σθαι, τῆς δίνης αἰτίας οὐσης τῆς γενέσεως
πάντων, ἣν ἀνάγκην λέγει. Diog. L. 9 44.

ἀνάγκης ἄτρακτον τὸν ἄξονα λέγει
(Plato RP 10 p. 616 D).

ἀναγνος μαρός· "ἄρ' ἐχὶ πᾶς ἀναγνος;
εἴ με χρὴ φνεῖν" (S. OR 823).

ἀναγνωσθεῖς ἀναπεισθεῖς. "ὃ δὲ ἀνα-
γνωσθεῖς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐκ ὅσιον
ἐπιχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θε-
μισίων ἀνὴρ Θεραῖος" (Herodot. 4 154).

ἀνάγνωσις ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις·
Ἡρόδοτος (1 116). καὶ ἀναγινώσκειν παρὰ
ῥήτορσιν ἐπὶ τοῦ ἀναπειθῆν· ἔστι γὰρ ἀνα-
γινώσκειν τὸ γινῶναι διαλεχθέντα.

ἀνάγραπτον τὸ ἀναγεγραμμένον, ἢ τὸ
φανερῶς γεγραμμένον, ἢ τὸ πᾶσιν ἐγνωσμέ-
νον. "σφᾶς τε ὑπικουέιν κελύων Ἀβύροις,
καὶ ἐς φῶρε ἀπαγωγῆν ἔσεσθαι ἀναγράφτες"
(Menander exc. leg. p. 406).

Ἀναγυράσιος. δῆμιός ἔστιν Ἀναγυρῆς
τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, ἧς ὁ δημότης Ἀνα-

γυράσιος. καὶ Ἀναγυράσιος δαίμων, καὶ τέμνος Ἀναγύρου ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀναγυράσιων.

Ἀναγυράσιος δαίμων, ἐπεὶ τὸν παροικοῦντα πρεσβύτην καὶ ἐκτέμνοντα τὸ ἄλλος ἐτιμωρήσατο Ἀνάγυρος ἥρωος. Ἀναγυράσιοι δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. τούτου δὲ τις ἐξέκοψε τὸ ἄλλος. ὃ δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπέμνηε τὴν παλλακὴν, ἣτις μὴ δυναμένη συμπίσει τὸν παῖδα διέβαλεν ὡς ἄσεληγῆ τῷ πατρί. ὃ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκυαριχοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνήτησεν, ἣ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριπεν. ἱστορεῖ δὲ Ἰερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγωδιοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοίνικα.

Ἀνάγυρος δῆμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ ἄνθος ὃ τριβόμενον ὄζει, καὶ παροιμία ἐντεῦθεν "κινεῖς τὸν ἀνάγυρον" ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτόν ὃ ἀνάγυρος ἀλεξίκακον καὶ δυσώδες. οἱ δὲ δυνύγυρον αὐτὸ φασιν.

ἀναγχιπεῖν ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀνάγκης ἱκπεύειν Εὐπολις.

ἀνάγω τὸ φέρω, αἰτιατικῆ.

ἀναγωγή ὁ τῶν νεῶν ἔκπλους. "καὶ γίνεται ἀναγωγή τῶν νεῶν οὐ κατὰ τὸ πλήθος οὕτω τῆς ἐπιβαιούσης αὐτῶν στρατιῆς ἢ κατὰ τὴν τῶν ὀπλων λιμπρότητα ἢ τὴν ἄλλην ἑπὲρ τὸ ἀναγκαῖον ἐς κάλλος παρασκευῆν." καὶ αὖθις "οἱ δὲ κατασκευάμενοι τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον, ἐπὶ Κύπρου κἀκεῖθεν ἐπὶ Συρίας τὴν ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο" (Diodor. exc. leg. c. 32).

ἀναγωγία. "ὃ δὲ δι' ἀναγωγίαν ταῦτα ἔπασχε," τουτέστιν ἀπαιδεύσιαν. "ἔχων στρατὸν ὑπὸ μέθης καὶ ἀναγωγίως ἡμελημένον καὶ διεφθαρημένον."

ἀνάγωγος ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀγωγῆς.

ἀναγωγότερον ἁμαρτητικώτερον, ἀτακτότερον.

ἀναγώγῳ φιληδόνῳ, ἐκλελυμένῳ.

ἀναγώνιστος ὁ μὴ ἀγωνισάμενος. Ξενοφῶν (Cyr. 1 5 10).

ἀναδύσασθαι ἀναμερίσασθαι.

ἀναδεῖ ἀναπλέκει, ζέφει. καὶ ἀναδεῖσθαι εἰς φεφουῖσθαι, καὶ ἀναδησασθαι εἰς φανώσασθαι, καὶ ἀναδησαι τὸ ταινιωσαι νικῶντα, καὶ ἀναδησοντες ζέφοντες. "ἀνα-

δησειν σεφάνῳ χρυσοῦ πεποιτημένῳ." "καὶ οἱ Σαμοθράκιες κηρύττουσι κήρυγμα, τὸν ζῶντα αὐτὸν ἀγαγόντα δύο τάλαντα ἔχειν."

ἀναδέξασθαι ἀναλυθεῖν, ἐκδέξασθαι. "ὃ δὲ εἰς τὸ τέμνος κατεσκήνωσεν, βουλόμενος ἀναδέξασθαι τὰ μέλλοντα διακομίζεν αὐτὸν πορθμεῖα." καὶ Πολύβιος (1 52) "τέε τε κατὰ πλοῦν ἀρυστεροῦντας ἐκ τῆς Μεσσηνίας ἀναδεχόμενος." καὶ αὖθις "πρὶν ἀνωδέξασθαι τοὺς ἐσκεδασμένους ἐν ταῖς προνομαῖς."

ἀναδέξασθαι ὑπονεγκεῖν, ὑπομεῖναι. Πολύβιος (13 5) "πᾶν γὰρ βουλευθῆναι τὸν Φίλιππον ἀναδέξασθαι, ἢ καταφανῆ γενέσθαι Ῥοδίοις τὴν ἐν τούτοις αὐτοῦ προᾶρσειν· ἢ καὶ τὸν Ἡρακλέειδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας." καὶ ἀναδέχομαι ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω. καὶ ἀναδέχεσθαι τὴν παρθεσίαν τῶν πολεμίων ἀντὶ τοῦ προσδοκᾶν ἀναδέρω ὑπεριθιμεῖν, ἀναβύλλομαι.

ἀναδέσμην ὁμοίον τι διαδήματι· ἢ μίτραν κεφαλῆς.

ἀναδεύειν φρυᾶν, καὶ ἀναδεύσει φρυάσει, μαλάξει. Αἰλιανός "εἶπερ οὖν τὰ Ἐπικούρου βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθληυμένων σεγμάτων τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλασάμενος τὴν νηδὸν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις."

ἀναδιδάξαι ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι· ἐπιτατικὸν γὰρ ἔστι νῦν ἢ ἀνά.

ἀναδιδοῦσαν ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόμενῃ. ἀνάδικα τὰ ἤδη κριθέντα. "ἀνάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν, αἰσχροκερδείας ἢ σώμενος" (Procop. Arc. 14).

ἀναδικάσασθαι τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι. οὕτως Ἰσαῖος. ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀνάδικοι κρίσεις, αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι, δεῖα· ἄλῳσιν οἱ μύρτυρες ψευδομαρτυριῶν. **Ἡαγρ** ἀναδομή (ἀπ ἀνανομή) ἀναδασμός.

ἀναδούμενος ζέφανον τιθέμενος, καὶ ἀναδουμένην σεφανομένην. Προκόπιος (Arc. 2) "αἰσχος ἀναδουμένην οὕτω μέγρι πρὸς πάντων ἀνθρώπων."

ἀναδούμενος. "ὃ δὲ τρυφερὸς --- βεζρύχους." cf. v. ἄβρός.

ἀνάδοχον, οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν. Μιανδρος Χήρα "πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχῳ τῶν χρημάτων."

ἀναδρομαί ἀναβάσεις. "ἀναδρομῆ γ-

γοίτο κἄν σφαλλώμεθα. δεῖ πρόχειρον ἔχειν αἰ τὸν στίχον τοῦτον. τοῦτο μὴ ποιήσας Λεύκιος ὁ Ῥωμαῖος μεγάλως ἐσφάλη. οὕτω παρ' ὀλίγον σφάλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἀγομένων ἀκρισίᾳ. ἱκανὰ τῶν τοιούτων ὑποδείγματα τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἢ τε Πέτρον τοῦ τῶν Ἑπειρωτῶν βασιλέως βία καὶ ἀφροδος εἰς Ἄργος, ἢ τε Ἀσσιμάχου στρατεία διὰ τῆς Θοάκης ἐπὶ Ἀρομαχίτην τὸν βασιλέα τῶν Ὀδρουσῶν, καὶ πολλὰ δὴ τοῖσις ἕτεροι παραπλήσια." Polybius?

ἀναδύναι ἀναχωρήσει.

ἀναδύοντος.

ἀναδύόμενος φεύγων, ἀναβυλλόμενος. καὶ ἀναδύομαι μεταβουλεύομαι.

Ἀνάξαρχος. "ὅτι Νέρβας βασιλεὺς Ῥωμαίων κατενεχθείσης ὑπὸ σεισμοῦ Διοκαισερίας τῆς ἐν Κιλικίᾳ κειμένης ἐπεμψε στήλητικὸν ὄνοματι Ἀνάξαρχον, ὃς ἀνοικοδομήσας αὐτὴν πάλαι λεγομένην Κύνδαν, εἶτα Διοκαισερείαν, ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος ἐκάλεισεν Ἀνάξαρχον." cf. v. Κύνδα.

ἀναζυγαῖς ἀνασροφαῖς, σροτοπεδείαις. Παλόβιος (5 110) "ὁ δὲ Φίλιππος οὐδενὶ κόσμου ποιησάμενος τὴν ἀναζυγὴν καὶ τὸν ἀνάπλου δευτεροῦς εἰς Κεφαλληνίαν κατήρην." "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν γεγονότων οὐδὲν ὄλωσιν ἰδίους περὶ ἀναζυγῶν ἐγένοντο."

ἀναζωπυρῆσαι ἀνανεῶσαι, ἀνεγείρειν, ζῶπυσαι.

ἀνάθεμα καὶ τὸ ἀνατιθέμενον τῷ θεῷ καὶ τὸ εἰς ἀφρανισμόν ἐσόμενον· ἀμφότερα σημαίνει. λέγεται δὲ καὶ ἀνάθεμα τὸ τῷ θεῷ ἀνατεθειμένον. καὶ ἀναθεματίζω αἰτιατικῇ.

ἀναθέντας ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας Ξενοφῶν (Anab. 3 1 30).

ἀναθεῖναι καὶ ἐπιναθεῖναι τὸ αὐτό. Ἄραρος Ὑμεναίῳ "ὅπως τε τὴν νύμφην, ἐὰν ὁ καιρὸς ἦ, μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναθήσεις φέρων."

ἀναθεῖς ἐπιτρέψας. ἐπὶ ἀψύχων τάττεται τὸ ἀναθεῖς, Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πλούτῳ (68) ἐπὶ ἐμψύχων ἐχρήσατο αὐτῷ· "ὑπολῶ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνόν τι" ἀναθεῖς."

ἀναθέσθαι. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ προπίας φησὶν "ἀναθέσθαι ὡσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν," ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. Harp.

ἀναθέσθαι τὸ μεταθέσθαι, ἀπὸ τῶν πεττεῦόντων καὶ τὰς κεκινημένας ἤδη ψήφους διορθούντων. οὔτε δὲ τὸ ὑπερθέσθαι σημαίνει ἢ λέξις οὔτε τὸ ἀνακοινώσασθαι, ἀλλὰ τὸ μεταβουλεύσασθαι καὶ μεταγνώναι. πολὺ ἔστι παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ. Μένανδρος Ἀφροδισίῳ "ἐκφυγοῦσα δ' ἦν εἶχεν νόσον, οὐκ ἔσχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους."

ἀνάθεσις ἢ ἐπέρθεσις· "τὰ χρήματα δώσειν ὑπέσχεοντο, τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἀνάθεσιν" (Herodian. 7 4).

ἀναθεώρησις. "μεγάλως δὲ οὔσης κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀναθεωρήσεως, μισοπότηρος φαίνεται ὁ ἀνὴρ διὰ τὸ πάντων τῶν νομοθετῶν πικρότατα πρόστιμα θεῖναι" (Diodor. Sic. 13 35).

ἀναθηλήσει (Hom. A 236) ἀναβλαστήσει.

ἀνάθεμα πᾶν τὸ ἀφιερωμένον θεῷ. "αἰτοῦντος τῷ Πέλοπι ἀνάθεμα τὴν ἄρνα τὴν χρυσὴν, ἕτερα παρέχοντι κειμήλια ἐχρησεν ὁ βούλομαι δός, μὴ δίδου δ' ὁ μὴ θέλω" (sch. A. Nub. 144). λέγεται δὲ καὶ ἀνάθεμα.

ἀναθολώσει ἀναταράξει· Πλάτων Νόμων ἐβδόμῳ (extr.) "ὅπως ἀναθολώσει." κυρίως δὲ ἐπὶ τῆς σηπίας, ἐπεὶ τὸ μέλαν αὐτῆς θολὸς καλεῖται.

ἀναθορόντος ἀναπηδῶντος.

ἀναθορούμενα ἀνασκοπούμενα.

ἀναθρῶσκει ἀναπηδᾷ.

ἀναθύειν (ἀπ ἀναθυᾶν) τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρῶγμα διὰ χρόνον. Φερεκράτης "πάλιν αὐθις ἀναθύουσιν αἱ γεραίτεροι."

Ἀναίτι πόλις.

ἀναιδῆς τὸ θρασὺ βλέπειν. καὶ ἀναίδην ἀθρόως, σφοδρῶς, ἀπηρυσθιασμένως. καὶ ἀναιδῶς ἀναισχύντως. καὶ ἀναιδῆς, καὶ ἀναίδεια ἢ ἀναισχυντία.

ἀναίμονος (Hom. E 342) ἀναίματοι. καὶ ἄναιμος ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ ἀναιμιεὶς ἄνευ αἵματος.

ἀναίνεσθαι κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια (Harp.). καὶ ἀναίνομαι ἀπαρνοῦμαι, προῖμαι.

ἀναιρεθείς ἀντὶ τοῦ ἀναληφθείς· οὕτως Ἰσοκράτης (Phillipp. 66). καὶ ἀναιρεῖν τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν, καὶ τὸ τεχθῆν ἀνα-

τρέφειν, καὶ τὸ φρονεῖν, καὶ τὸ ἀναλαβεῖν· (cf. v. ζέτατα) "ὃ δὲ καθεὶς τὴν χεῖρα εἰς τὴν πῆραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπισολήν." καὶ ἔτι τὸ ἀπολλύναι, καὶ τὸ αἶρειν ἢ προσενέγκασθαι. καὶ ἀναίρεσις ἢ ἀνάληψις· "ὃ δὲ τὴν πανοπλίαν ἔρριπεν εἰς ἀναίρεσιν τῷ βουλομένῳ." καὶ ἀναιρεῖται λαμβάνει· "ὃ δὲ ἀναιρεῖται τὸ μείζον μέρος τοῦ κρεαδίου." καὶ ἀναιρεῖσθαι ἀναδέχεσθαι, ἀναλαμβάνειν· (Dio Cass. fr. 57 82) "τῷ Σκηπίῳ ἦν τὰ διωμολογημένα πρὸς Καρχηδονίους ὁμηγύρας σφῆς δοῦναι καὶ τοὺς ἐλέφαντας καὶ τὰς τρήρεις, καὶ μήτε καταλόγους ποιεῖσθαι μήτε μισθοφόρους χρῆσθαι μήτε πόλεμον πρὸς μηδένα παρὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην ἀναιρεῖσθαι." καὶ αὐθις (cf. v. ἀμυνόμενοι) "οὐ τὴν τυχεῖσαν πρόνοιαν ἐποιεῖντο Ῥωμαῖοι τοῦ μὴ κατὰρχοντες φαίνεσθαι μηδ' ἀναιρούμενοι τοὺς πολέμους." καὶ Ἡρόδοτος (6 64) ἀναιρέμενον ἀντὶ τοῦ ἐν γαστρὶ συλλαμβανόμενον. καὶ ἀναιρούμενοι ἀναλαμβάνόμενοι, ἐπιχειροῦντες.

ἀναισίμου (Herodot. 1 185) ἀνήλισκε, κατεδαπάνα. καὶ ἀναισιμοῦν παρὰ Ἡρόδοτον (1 72) ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. ἀναισιμῶσι καταναλίσκωσι· (3 160) "τὰς δὲ γυναῖκας ἀπέπνιξαν, ἵνα μὴ τὸν σίτον ἀναισιμῶσι."

ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος (A Ach. 489), ἐπὶ τῶν ἀπερυσθηκότων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ τρόπου ποιουμένων.

ἀναίτιος ἐπὶ ἀφροσύνῃ ἀντὶ τοῦ ἀνέγκλητος ἐπὶ ἀφροσύνῃ.

ἀναιτος (ἴμμο ἀναιτος) ἀβλαβῆς καὶ ἀναιτίτος. Σοφοκλῆς (OC 786) "πόλις δέ σοι κακῶν ἀναιτος τῶνδ' ἀπαλλαγθῆ ἡθρός."

ἀνακαγχάσας μεγάλως γελάσας. ἀνακάθαρσις ἐπιλοσις, διευκρίνησις. καὶ ἀνακαθάρω αἰτιατικῇ.

ἀνακαθίζησομαι καὶ ἀνακαθίσω. Ἀνακαΐασιν. δῆμος φυλῆς Ἰπποθωνοῦτιδος ἢ Ἀνακαΐα.

ἀνακαίνισις ἢ ἀνανέωσις. λέγεται δὲ καὶ ἀνακαίνωσις. καὶ ἀνακαινιῶ αἰτιατικῇ.

ἀνάκαιον (ἀνακαῖον?) τὸ δεσμοτήριον, εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους καὶ τῶν ἀπελευθέρων τοὺς ἀφισταμένους.

Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα περὶ ἐγγύης "Ἑρμοκράτην δὲ εἰς τὸ ἀνάκαιον ἐνέβαλε, φύσκων ἀπελευθέρων εἶναι, καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκε πρὶν λ' δραχμὰς ἐπράξαστο."

ἀνακαλούμενος, αἰτιατικῇ, ἀνακτώμενος, πρὸς τὴν προτέραν διάθεσιν ἐπανάγων. "ὃ δὲ ἐσπούδαζεν ἀνακαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας καὶ προθυμίας ἐκ τῆς γεγονότος ἐλαττώματος."

ἀνακαλυπτήρια δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρὰ τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ἀνδρῶσιν ὄρα θῆναι. ἐξὶ δὲ ταῦτα καὶ ἐπαύλαια. Harp. cf. v. ἀθρήματα.

ἀνακάψαι (A Av. 582) καταφυγεῖν.

Ἀνάκειον ὄρος (ap ἀνάκτορον). ἢ τὸ τῶν Διοσκούρων ἱερόν.

ἀνακεῖσθαι ἐπὶ ἀνδριάντων, κατακεῖσθαι δὲ καὶ κατακεκλίσθαι ἐπὶ τῆς τραπέζης. καὶ ἀνακεῖσθαι πολλάκις ἀντὶ τοῦ κατακεῖσθαι. Athen. p. 23.

ἀνάκειται σκύμμασιν, ἀνάκειται λοιδορίαις, ἀνάκειται πόρνοις κύβοις συμποσίοις. σημαίνει δὲ τὸ ὅλον πρόσκειται ἰσχυρῶς.

ἀνακεκώφηκας ἀνεπλήρωσας βοῆς, τὰς ἀκοῆς ἡμῶν κωφὰς εἰργάσω. Ἀριστοφάνης (Eq. 312).

ἀνακεφαλαιοῦται ἀναπληρῆται, ἀνακτῆι. καὶ ἀνακεφαλιώσις ἢ ἐξ ἀρχῆς ἔρρευνα.

ἀνακεχυμένη ἀνεμμένη, κεχυνωμένη, ἀνετή.

ἀνακεχωρηκότων. "ὃ δὲ ἐκτίησαστο βιβλίον μυριάδας τρεῖς, καὶ τέτων σπυδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων" ἀντὶ τοῦ ἀποκρύφων. λέγει δὲ περὶ Ἐπαφροδίτου τοῦ Χαιρωνέως. cf. v. Ἐπαφροδίτος.

ἀνακηκεῖ ἀναπηδᾷ. καὶ ἀνακηκίει (Hom. N 705).

ἀνακηρύττω αἰτιατικῇ.

ἀνάκλησις ἢ προσφώνησις, ἀνάκλισις δὲ διὰ τοῦ ἢ ἀνάπανσις.

ἀνακλητικὸν μέλος σύμπληγος ἀνακαλούσης τὸς ἠεθόμενος εἰς πόλεμον. καὶ Μάρκος Ἀντωνίνος φησιν (3 5) "ἔσο ἀνακλήτων τὸ ἀνακλητικὸν ἐκ τοῦ βίου εὐλύτος, μήτε ὄρκου δεόμενος μήτε ἀνθρώπου τινὸς μίσητος."

ἀνακλῖναι ἀνοῖξει Ὀμηρος (E 751, Θ 395). οὕτως καὶ Ἡρόδοτος (5 16). "ὃ δὲ

ἠνακλῆναι μὲν τὴν θύραν οὐ κατετόλμησαν, πῶς εἰσω παρελθεῖν ἴσχυσαν.”

ἀνακλώμενον τὸ ἀπηχούμενον. ὡς ἐπὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ· σὺ γὰρ ἠπάρχεις τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

ἀνακνῶνται κηθόνται, κατὰ ἱατρούς. ἀνακογχυλιῶσαι (Plato Convin. p.185) ἀπαγαργαρίσασθαι.

ἀνακοινῶσαι καὶ ἀνακοινῶσαι, ἄμφω λέγουσι. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἀνεξυνητο κήρην ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς (1 1 30).

ἀνακομιδὴ ἀναγωγή, ἐπάνοδος, ἀναφορά.

ἀνακομῶ τὸ ἀναφύω.

ἀνακράτος, ἐπίρρημα, μετὰ πάσης σπουδῆς· “ὄδ’ δὲ ἔφρευγον ἀνακράτος” (Procop. Pers. 2 25).

Ἀνακρέων Τήσιος λυρικός, Σκυθίνου πάς· οἱ δὲ Εὐμήλοιο, οἱ δὲ Παρθενίου, οἱ δὲ Ἀριστοκρίτου ἐδόξασαν. ἔγραψεν ἐλεγεία καὶ ἰάμβους, Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. γέγονε κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον, Ὀλυμπιακῶν ἔτος· οἱ δὲ ἐπὶ Κύρου καὶ Καμβύσου τάσσουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν νέ Ὀλυμπιάδα. ἱκεσιῶν δὲ Τέω διὰ τὴν Ἰστιαίου ἐπανάστασιν ἔφησεν Ἀθήνη ἐν Θοράκῃ. βίος δὲ ἦν ἐπιπρὸς ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν καὶ πόδας. καὶ συνέγραψε παροινία τε μέλη καὶ ἰάμβους καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεα.

ἀνακρίνω αἰτιατικῆ.

ἀνάκρισις ἐξέτασις ὑφ’ ἐκάστης ἀρχῆς προμηθὴ πρὸς τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως ἠσάγειν χρὴ ταύτας. Harp.

ἀνακροτῆσαι ἐπαινεῖσαι, ὑμῆσαι (Joseph. A. I. 12 4 9) “ὁ δὲ Πτολεμαῖος πάντας ἐκέλευεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπέλειος ἀποδεχόμενος αὐτόν.”

ἀνακροτόμεθα (Plato Phileb. p.13 D) ὡς ἀναπροσιμαζόμεθα.

ἀνακρούσασθαι ἐπὶ ναυμαχίας τὸ συμβῆλιν καὶ πάλιν ἀναδύεσθαι.

ἀνακτῶσθαι Θεουκιδίδης ἀντὶ τοῦ θεραπέειν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὸ προαπολωλὸς αὐθις κτήσασθαι καὶ ἀπολαβεῖν.

ἀνακτες οἱ θεοί, καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά.

ἀνακτες καὶ ἄνασσαί. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτεία φησὶ “καλοῦνται δὲ

οἱ μὲν υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως ἀνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες ἀνασσαί” (Harp.). καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά, καὶ ἀνακτορίαν δεσποτείαν, καὶ ἀνακτόριον ἱερόν, καὶ ἀνακτόρων ἱερατειῶν.

ἀνακνυκλήιον τὸν ὄρθον (ἀνακνυκλεῖ ἀνόρθου Hesychius).

Ἀνακνυδάραξος βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας.

ἀνακῶς παρὰ Ἡροδότῳ (1 24, 8 109) ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς, ἢ βασιλικῶς. καὶ ἀνακῶς ἔχειν φροντίζειν· “προειρημένον τούτοις ὅπως ἀνακῶς ἔξουσιν, εἰ τι ἐκ τῶν πολεμίων κατὰ τὸ ἀφανέστατον πειράζοιτο.”

ἀνακωχεύει παρὰ Σοφοκλεῖ (El. 732) τὸ ἀνασειράζει. ἀνακωχεύειν δὲ κυρίως λέγεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει σείλυντες τὰ ἄρμενα σαλεύουσιν αὐτόθι, μὴ διαμαχόμενοι τῷ πνεύματι. μεταφορικῶς ἔν ἐπὶ τοῦ ἄρματος εἶρηκεν, ὅτι οὐ διημιλλήσατο, ἀλλ’ ἀφῆκε τὸν τῶν ἵππων κλύδωνα καὶ ἠρέμια ἤλαυνεν. sch. S. El. 732.

ἀνακωχὴ ἀνάπαυσις, ἢ εἰρήνη πρόσκαιρος πόλεμον ὠδίνουσα.

ἀνακωχῆς ἀναπαύσεως, ἐνδόσεως, τῆς πρὸς μικρὸν ἐν πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχὴ δὲ εἶρηται παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν.

ἀναλαβεῖν ἐνθυμηθῆναι. “μηδ’ εἰς ἐσχάτην ἀναλαβεῖν ἐλπίδα, μήποτε διὰ ταύτης πολέμιος ἐπ’ αὐτοῦς ἀναβῆ ἔρωτος.”

ἀναλαμβάνειν αἰτιατικῆ ἐπὶ τοῦ ἀνελαβεῖν. ὅτι ἔμελε τοῖς φιλοσόφοις καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσχωπον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ (p.175 E) “πάντα δυναμένους ὀξέως τε καὶ τορῶς διακονεῖν, ἀναλαβεῖσθαι δ’ ἔκ ἐπισταμένους ἐπιδέξει ἑλευθέρως, οὐδὲ ἄρμονίαν λόγων λαβόντας ὑπαντῆσαι θεόν.” Ἀλεξίς δὲ φησὶ περὶ ἐσθῆτος οὕτως· “ἐν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρῦθμῳ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐξὸν καλῶς. οὐ μῆτε πρῦττεται τέλος, μηδὲν γὰρ ἡμῶς, μῆτε δι’ ἐτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας, φέρει δὲ τοῖς μὲν χωρμένοις δόξης τίν’ ὄγκον, τοῖς δ’ ὀρωσιν ἡδονήν, κόσμον δὲ τῷ βίῳ. τὸ τοιοῦτον γέρας τίς οὐκ ἂν αὐτῷ κτῶτο, φύσκων νοῦν ἔχειν;” Athen. p.21 B.

ἀναλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ ἀνακτῶσθαι. Ἄππιανός “τότε δὲ ἔθει τις δρόμῳ δηλώ-

σων τῷ Πέρσῃ λουομένῳ καὶ τὸ σῶμα ἀναλαμβάνοντι. ὃ δὲ ἐξήλατο τοῦ ὕδατος, βῶν ὅτι ἐαλώκοι πρὸ τῆς μάχης."

ἀναλησία ἀναισθησία.

ἀνάληγτος καὶ δυσανάληγτος πικρὰ Σοφοκλεῖ, τουτέστι δυσμετάκλαστος, ἀναλήγης, ἀπαθήτης, ἀνηλήτης, σκληρός· (OR 12) "δυσανάληγτος γὰρ ἂν εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν." καὶ ἀναλήγτως ἀναισθητῶς, ἀπόνως. καὶ ἀναλήγτων ἀσυμπαθῶν, ἢ τῶν μηδ' ὅλως ἀλγούντων ἐπὶ τινι, ἢ πολυαλήγτων, τῶν εἰς πολλὰ ἀχῆ ἡμῶς ἐκβεβληκότων. Σοφοκλῆς (Ai. 946) "ὦμοι ἀναλήγτων δισσοῶν ἐθρόησας ἀναυδον ἔργον Ἄτρειδῶν τῷδ' ἄχει," τουτέστι τῇ πυρούσῃ συμφορᾷ.

ἀναλέγεται, αἰτιατικῇ, ἀναμφιβόλως ἔχει, ἐννοεῖται. "εἰ μὲν τις ἀναλέγεται τοῦτο, ὅτι κρατήσομεν ἐξ ἐφόδου τῶν πολεμίων."

ἀναλεξάμενος ἀναγνούς, νοήσας· "ὃ δὲ ἀναλεξάμενος τὴν ἐπιστολήν." καὶ ἀναλεξάμενων ἐαυτοὺς συναγαγόντων· "μάλιστα δὲ τῶν Καραχθονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ Βλάνων καλούμενος οἰκίαν τῆς περιστάσεως φωνὴν προέμενος εἶπε" (Diodor. Sic. exc. leg. 27). καὶ αὖθις "καὶ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου μνημεῖον συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς εἴη μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξῃται" (Dio Cass. 75. 13).

ἀνάλημμα ὕψωμα, σήριγμα. "κατανοήσας τὸ βύρος τῶν ἀναλημμάτων, καὶ ὡς ἀδύνατόν ἐστι σαλεῦσαι τὰ τεῖχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἐποίησεν."

ἀναλήψομαι, αἰτιατικῇ, ἀνακτήσασθαι. (Ioseph. B. I. 5 3 4) "ὃ δὲ ἔλεγεν ἀναλήψομαι τὸ παρὸν πταῖσμα ταῖς εἰς τὸ μέλλον ἀρεταῖς."

ἀνάληψις ἀνάρρωσις. "σπεδὴν ἐποιεῖτο ὑπὲρ ἀναλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν, οὐχ ἦντον δὲ καὶ τῶν ἵππων" (Polyh. 3 87).

Ἀναλιβόζωρα ὄνομα τόπου.

ἀναλίσκειν καὶ ἀναλοῦν, ἐκατέρως. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (247) "χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ, πάλιν τ' ἀναλῶν, ἦνίξ' ἂν τούτου δέη." Δαιτυλεῦσιν "εἰς τὰς τριῆρεις δεῖ μὲ ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τεῖχη." ἐν δὲ τῷ παρεληλυθότι καὶ διὰ τοῦ ἠ ἀδιαφόρως, οἷον ἀνήλσκον καὶ ἀνάλσκον. καὶ αὖθις "εἰς οἷ' ἀνάλεον οἱ πρὸ τῆ τὰ χρήματα."

ἀναλκίς ἀδύνατος, ἀσθενής. "οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἀναλκίην οὐ φῶτα λαμβάνει, ὡς λέγει Πίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται, ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι δὲ ἀνανδρίαν ὑποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος" (Damasc. Phot. p. 337a). καὶ αὖθις ἢ τραγωδίᾳ (S El. 301) φησὶ περὶ Ἀγίσθου "ὃ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἢ πᾶσα βλάβη, ὃ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιοῦμενος" συναργούσης γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας ἀνεῖλε τὸν Ἀγαμέμνονα.

ἀναλλοίωτος ὁ αἰεὶ αὐτὸς ὢν καὶ μὴ δεχόμενος ἀλλοίωσιν.

ἀναλογεῖον, ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία.

ἀνάλογον. ἀναλόγῃ ὁρισμὸς ἐστὶν οὗτος· ἀνάλογον ἔχει μεγέθη πρὸς ἄλληλα, ὧν ἡ αὐτὴ ἀνθυφαίρεσις. ὃ δὲ Ἀριστοτέλης τὴν ἀνθυφαίρεσιν ἀνταναίρεσιν εἴρηκεν. τὰ δ' ἀνάλογον ἔχοντα πρὸς ἄλληλα καὶ ὁμοίως ἔχειν πρὸς ἄλληλα λέγεται (Alex. Aphrod. in Top. p. 206). ἀνάλογον δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως καὶ ἀναλόγως ἴσως. καὶ ἀναλογώτερον τὸ ὑψηλότερον, τὸ σοφώτερον, τὸ ἀναλογικώτερον.

ἀναλογῶ ἐπὶ τῷ ἀρμόζῳ, δοτικῇ· "οἰκοδόμοι μεγέθη δωματίων ἐφ' ὕψους αἴροντες, τῷ ὕψει τοὺς θεμελίους ἀναλογοῦντας ὑποβάλλουσι." καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπεικάζω καὶ ὁμοῖω· "ὃ ἀλλοίαν εἶχεν ἀναλογοῦσαν σκηρῇ οὐρανίῳ." καὶ αὖθις "οἱ δὲ ἐρατιῶται γενναῖοι ὀφθῆναι καὶ τῷ ἴσῳ ἀξιώματι ἀναλογοῦντες." ἀναλοῦντες ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες Θεοκυδίδης (4 48). καὶ ἀναλῶν, καὶ ἀναλῶν τὸ ἀναιρεῖν.

ἀναλτον Ὀμηρος (ρ 228) καὶ Κρατῖνος ἀντὶ τοῦ ἀπλήρωτον, Δείναρχος δὲ ἀντὶ τῷ χωρὶς ἄλῶν.

ἀναλύουσα ξενάζουσα, λυγαίνουσα. ἔστι δὲ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσιν.

ἀναλυθῆναι τὸ καθαριῶν τινὶ χρήσασθαι φαρμάκων. Μένανδρος Ἡρώϊ "πεφάρμάκεσ' ὃ γλυκύτατ' ἀναλυθεὶς μύλις."

ἀνάλυσις ἐξάπλωσις. "ὄρος γὰρ ἐστὶ λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκπεφάρμακτος τοῦ ὀριστικοῦ κεφαλαιωδῶς." ἀνάλυσις ἢ ἀπὸ σχήματος ἐπὶ σχῆμα τῶν τρόπων ἀνακλήσεις· ἀναλύειν γὰρ λέγεται τὸ τοὺς συνθέτους συλλογισμοὺς ἀνάγειν εἰς τὰς ἀπλῆς

καὶ εἰς τὰς προτάσεις, ἔξ ὧν αὐτοῖς τὸ εἶναι. κατὰ γοῦν τὸ σημαινόμενον τῆς ἀναλύσεως Ἀναλυτικὰ γέγραπται τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους.

ἀναλφάβητος. "ἀμύθητος γραμμῶν ἀπάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος." *cf. v. ἀμάθητος.*

ἀνάλφιστον Φιλύλλιος Αἰγιῆ.

ἀναλώθησαν ἠφανίσθησαν. "οὐδὲ γὰρ ἀναλώθησαν ἄλλως αἰ εὐχαί· θηρίον γάρ τι αἰτοῖς πομπῇ κρείττονι ἐντυγχάνει." καὶ ἀνάλωμα καὶ προανάλωμα.

ἀναμάθω ἔξ ἀρχῆς μάθω.

ἀναμαλάττεσθαι ἀναφυρῶν. καὶ ἀναμάττεσθαι ὁμοίως.

ἀναμιμα. "τρέφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρα καὶ τὰ ἔλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θειάτης, ποερὸν ὄντα ἄναμμα, τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν καὶ πρόσγειον οὖσαν." *Diog. L. 7 145.*

ἀναμασώμενοι ἀντὶ τοῦ ἀνερευνῶντες. "μόλις τὸ πρῶγι" ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι" οἱ κρηταί· Ἀριστοφάνης (*Vesp. 815*). καὶ ἀναματτόμεναι ἀναμασώμεναι.

ἀναμαχοσόμενον ἐκ δευτέρου μαχεσόμενον. "ὃ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν αὐθις ἤκειν ἀναμαχοούμενον τὴν πρώτην ἦσαν."

ἀναμείνω αἰτιατικῇ.

ἀναμέλλοντες ἀνυμνοῦντες.

ἀναμετρήσαιμι (*Hom. μ 428*) διεκπεράσαιμι. "μήποτε εἰς Ῥήγιον ἐκπλεῖν, μήτε τὴν πολλὴν θύλασσαν ἀναμετρεῖν."

ἀναμειφύσασθαι ἀνατεῖναι.

ἀναμίλλητον ἀφιλόνηκον.

ἀναμίξ ἀναμειγδῆν, ἀναμειγμένως.

ἀνάμνησις. ἀνάμνησις ἐστὶ φαντάσματος εὐρεσις. ἀρξάμενη δὲ ἀπὸ τῆς ψυχῆς διαβαίνει ἐπὶ τὸ ἐξωμένον σῶμα· ἀναμνησθέντες γὰρ φοβεροῦ τινὸς ἡμῖν γενομένου ἠγριώσασμεν, καὶ τοῦ πλοῦ ἀναμνησθέντες ἠναττώσασμεν. πῶς δὲ λέγομεν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀρξασθαι τὴν κίνησιν ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως; οὐχ ὡς ἐκείνης αὐτῆς ἀναμνησχομένης, ἀλλ' ὡσπερ ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων λέγομεν (ἀρξάμενη γὰρ ἡ κίνησις ἐκ τῶν αἰσθητῶν διύβη μέχρις ἐκείνου ἐν ᾧ ἡ κριτικὴ καὶ αἰσθητικὴ δύναμις· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ πνεῦμα), οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως λέγομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ πνεύματος, ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γέγονε, ἀνάκαλιν ἢ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως. εἰς ὃ

γὰρ τελευτᾷ ἡ αἰσθησις, ἐκείθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναμνήσεως. ἡ γὰρ ἀνάμνησις φαντάσματός ἐστιν εὐρεσις ὃ ποτε ἐγένετο ἐν τῷ πνεύματι· ἐν τούτῳ γὰρ γίνεται τὰ φαντάσματα, ἐν ᾧ καὶ ἡ αἰσθητικὴ ψυχὴ ἴδρυται. ἀπὸ τούτων οὖν τῶν ἐν τῷ πνεύματι ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἐγκαταλειμμάτων, ἄπερ φαντάσματα καλοῦμεν, ἄπερ ἐγκαταλείμματα ἐκ τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἀντιλήψεων ἔσχεν, ἀπὸ τούτων ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γίνεται. ἐπιβύλλουσα οὖν πάλιν τῷ φαντάσματι ὃ πρὶν ἔσχε, τουτέστι τῷ ἐγγενομένῳ πρότερον ἐν τῷ πνεύματι τύπῳ, ἀναμνησκεται καὶ δι' οὗ αἰσθητηρίου ἦσθετο αὐτό, καὶ ὕτως συνδιαιτίζεται τῷ αἰσθητηρίῳ τὸ σῶμα. *Philopon. in Ar. de anima E 4 2.*

ἀναμοχλευόντων ἀγορευτότων, ἀνακινούντων. "βιαζομένων δὲ αὐτῶν καὶ τὰς θύρας ἀναμοχλευόντων δράκοντες ἤρα μέγιστοι τὸ μέγεθος ἀνέστελλον αὐτούς."

ἀναμύειν ἀναβλέπειν.

ἀναμφήριον ἀναμφίβολον, καὶ ἀναμφήριος ὁ ἀναμφισβήτητος.

ἄν ἀμφοῖν. εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ ὀσίου Εὐθυμίου ἐν τῇ μεταφράσει.

ἀνανέμειν ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν Ἐπίχουμος. Ἡρόδοτος δὲ (1 173) ἀνανέμεσθαι ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τέθεικεν.

ἀνανεοῦσθαι, ὡς ἡμεῖς, Θουκυδίδης ἐ (18) καὶ Πλούτος Κριτίος.

ἀνανεωσάμενος ἀνακαινίσας καὶ ἀνεγείρας. ἡ ἀναμνησθεῖς, εἰς ἔνοιαν ἔλθων. "ὃ δὲ Μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους τυπεινότητα, ἐπεβύλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος" (*Polyb.*).

Ἄνανος ὄνομα κύριον. "ἀποκλείσας τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερόν καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπισήσας παρεκάθητο."

ἄναντι (*Hom. Ψ 116*) ἀνωφερῆ, δυσχερῆ.

ἀνανταγώνισος ἀκαταμάχητος. "ἀνανταγώνισος ἦν ἡ Ῥωμαίων ἄρημ καὶ δυσάντητος τοῖς ἐντυγχάνουσιν" (*Theophyl. Sim. 2 6*).

ἄναντες ἀνωφερές. ὅτι ταῦτόν ἐστιν ἄναντες καὶ πρόσαντες. καὶ εἴ τι μὲν ἄναντες, τοῦτο καὶ πρόσαντες, οὐκέτι δὲ τὸ ἀνάπαλιν· τὸ γὰρ πρόσαντες ἀπύτομον καὶ μὴ παρεῖκον, μηδὲ ἀποδεχόμενον τὸν ἀναβῆναι βουλόμενον. τῷ δὲ ἄνάντει καὶ πρόσάντει ἐναντίον τὸ κῆναντες. καὶ τὰ μὲν ἠδέα καὶ

τερπνὰ λέγομεν ῥᾶσα καὶ ῥῶω, τὰ δὲ λυπηρὰ προσάντη καὶ ἀνάντη καὶ δυσχερῆ· καὶ ἀνάντης ἢ δύσβατος ὁδός. καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

ἀναντίρρητον τὸ ἀντιλογίαν μὴ ἐπιδεχόμενον.

ἄναξ θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος. cf. Oration p. 26.

a Ἀναξαγόρου σοφιστής, Ἡγησιβόλου υἱός, Κλαυζομένιος. νῦς δὲ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. ἕτος ἐξιν ὁ τὸν ἥλιον εἰπὼν μύδρον διάπυρον (Harp.), τουτέστι πύρινον λίθον. ἔφυγε δὲ ἐξ Ἀθηνῶν Περικλέους αὐτῷ συνειπόντος, καὶ ἐλθὼν ἐν Λαμψακίῳ ἐκεῖσε καταστρέφει τὸν βίον ἀποκοιτητήσας. ἐξήγαγε δὲ τοῦ ζῆν ἑαυτὸν ἐτῶν ὁ, διότι ὑπ' Ἀθηναίων ἐνεβλήθη ἐν δεσμοτηρίῳ οἷά τινα καινὴν δόξαν τοῦ θεοῦ παρισπέρων.

b ὅτι Ἀναξαγόρος Ὀλυμπίαισι, ὁπότε ἦκιστα νοῖοι, προελθὼν ὑπὸ κωδῖνι ἐς τὸ ζῴδιον, ἐπὶ προορήσει ὄμβρου λέγεται. τοῦτο πεπραχέναι, καὶ ἄλλα δὲ πλείεστα προλέγων. ἕτος Κλαυζομένιος ὡν ἀγέλαις τε καὶ μήλοισι τὰ ἑαυτοῦ ἀνήκε. περὶ τούτου ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυναεὺς προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ Θηβαῖος Κράτης κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, οὔτε προβάτοις ποιήσας ἐπιτήδειον οὔτε ἀνθρώποις. Philostrat. V. A. 1 2 et 13.

Ἀναξανδρίδης Ἀναξάνδρον, Ῥόδιος ἐκ Καμειρου, γεγονώς ἐν τοῖς ἀγῶσι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα, ὀλυμπιάδι ρα'. κατὰ δὲ τινος Κολοφώνιος. ἔγραψε δὲ δράματα ζε', ἐνίκησε δὲ ἰ. καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας καὶ πυρθέτων φθορὰς εἰσήγαγεν.

ἀναξίτι ἀξίαν οὐκ ἔχουσα, ἀλλ' ἄτιμος· "ἀλλ' ἔπερ εἷτις ἔποικος ἀναξίτι οἰκονομῶ θαλάμους πατρός" (S. El. 189). ἔποικος δὲ ἀντὶ τοῦ μέτοικος, οἰκονομῶ δὲ ἀντὶ τοῦ δαιτιῶμαι.

Ἀναξίβιος Λακεδαιμονίων εἰρηγός.

Ἀναξίλις κωμικὸς ποιητής.

a Ἀναξίμανδρος Ἀναξίμανδρον Μιλήσιος, ὁ νεώτερος, ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀραξέξρον χρόνους τοῦ μνήμονος κληθέντος. ἔγραψε συμβόλων Πυθαγορείων ἐξηγησιν, οἷον ἐστὶ τὸ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, μαχαίρα πῦρ μὴ σκαλεύειν, ἀπὸ ὀλοκλήρου ἄφρου μὴ ἐσθίειν, καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἀναξίμανδρος Πραξιόδου Μιλήσιος φιλόσοφος, συγγενὴς καὶ μαθητὴς καὶ διάδοχος Θάλητος. πρῶτος δὲ ἰσημερίαν εἶρε καὶ τροπὰς καὶ ὠρολογεῖα, καὶ τὴν γῆν ἐν μεσαιτάτῳ κείσθαι. γνώμονά τε εἰσήγαγε, καὶ ὅλως γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν. ἔγραψε περὶ φύσεως, γῆς περίοδον, καὶ περὶ τῶν ἀπλανῶν, καὶ σφαῖραν, καὶ ἄλλα τινά.

Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους Λαμψακηνὸς ῥήτωρ, μαθητὴς Διογένης τοῦ κυνός καὶ Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπόλιτου γραμματικῶ τοῦ κακίζοντος Ὀμηρον, διδάσκαλος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα. εἶπετο δὲ αὐτῷ ἐν τοῖς πολέμοις. οὗτος βασιλεὺς Ἀλέξανδρον, θυμῷ χρώμενον ἐς Λαμψακηνούς, τέγγη περιήλθε τοῦαδε. φρονούντων Λαμψακηνῶν τῶ Περσῶν, ὑπερξέων τῷ θυμῷ Ἀλέξανδρος ἠπειλεῖ τὰ μέγιστα κακὰ ἐργάσασθαι. αἱ δὲ ἄτε περὶ γυναικῶν καὶ παίδων καὶ τῆς πατρίδος θέοντες ἀποσέλλουσιν Ἀναξιμένην ἰκετεύοντα. Ἀλέξανδρος δὲ γνοὺς καθ' ἥντινα αἰτίαν ἦκοι, κατωμύσαστο θεοὺς ἢ μὴν αὐτῶ ταῖς δεήσεσι τάναντία ἐργάσεσθαι. Ἀναξιμένης δὲ "χάρισαι μοι" ἔφη "ὦ βασιλεῦ τῆς χάρις, γυναικίς καὶ τέκνῳ Λαμψακηνῶν ἐξανδραποδίσασθαι καὶ τὰ ἱερὰ ἐμπρῆσαι καὶ τὴν πόλιν ἐς ἔδαφος καταβαλεῖν." Ἀλέξανδρος δὲ οὐκ ἔχων τι πρὸς τοῦτο σοφίσασθαι ἢ ἀντιμαχηθήσασθαι, καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀνάγκῃ τοῦ ἄρκου, συγγνώμην ἔνεμεν ἐκ ἐθέλων Λαμψακηνοῖς. ἡμύνατο δὲ καὶ Θεόπομπον τὸν Ἀμμοσράτου ἐχθρὸν ὄντα Ἀναξιμένης οὐκ ἀμαθέστατα ἀλλ' ἐπιφρονώτατα. σοφιστὴς γὰρ ὢν καὶ σοφιστῶν λόγους μισόμενος γράφει βιβλίον, ἐς Ἀθηναίους καὶ ἐπὶ Λακεδαιμονίους συγγραφὴν λολδορον, ἐς τὸ ἀκριβέστατον μιμησάμενος, καὶ ἐπιγράψας Θεόπομπον τὸ ὄνομα ἐπέμπεν ἐς τὰς πόλεις. καὶ ἐκ τούτου τὸ ἐχθρὸς τὸ ἐς Θεόπομπον ἀνὰ πῦσαν τὴν Ἑλλάδα ἠῤῥετο. οὐ μὴν ἐδὲ εἰπεῖν τις αὐτοσχεδίως Ἀναξιμένους πρότερός ἐστιν εὐρηκῶς. Pausan. 6 18.

Ἀναξιμένης Εὐρυεράτου Μιλήσιος φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ διάδοχος Ἀναξίμανδρου τοῦ Μιλήσιου· οἱ δὲ καὶ Παρμενίδου ἔφασαν. γέγονεν ἐν τῇ νέῃ ὀλυμπιάδι, ἐν τῇ Σάρδεων ἀλώσει, ὅτε Κῦρος ὁ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν.

ἀναξιοπαθοῦντες οὐκ ἄξιον ἡγοῦμε

ται· "οἱ δὲ Κρήτες ἀναξιοπαθοῦντες οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὡς μοιχογέννητον."

Ἀνάξιππος κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας, ἤκμασεν ἐπὶ Ἀντιγόνοῦ καὶ Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ.

ἀνάξιοιτο (αἰ ἀνέξιοιτο) ἀνασχίσοιτο· Ξενοφῶν (Hell. 2 1 22).

ἀναξυρίδας φμινάλιαι, βρακία, ἢ τὰ βαθία καὶ ἄβυτα ὑποδήματα. "καίπερ τῇ Θεοδοσίῳ ἐκλελυμένον τὸν ἱμάντα τὸν ἀμφὶ τὰ ἀδοῖα τὰς ἀναξυρίδας δέοντα" (Procop. Arc. 1).

ἀνὰ οὐλαμόν (Hom. A 251) κατὰ τὸ ἄδρουσμα.

ἀνάπαισοι κρυῖως τὰ ἐν ταῖς παρυβάσαι τῶν χορῶν ἕσματα, ἰδίως δὲ τὰ τῶν ἐρυθρῶν. πῦσαν δὲ παρύβυσιν ἀναπαισους κλοῦσιν· "αὐτὸν ἐπήνυ πρότερον παρυβάς ἐν τοῖς ἀναπαισίοις" φησὶν Ἀρισοφάνης ἐν Εὐφρήνῃ (734). "γραφαὶ τε παιγνιώδεις εἰς τοῦτο καὶ ἀνάπαισα ἤδοντο κατὰ Ῥωμαίων." σημαίνει δὲ ἀνάπαισος καὶ εἶδος μέτρου σήμων.

ἀναπάλλει ἀναπηδᾷ, ἀνυσεῖται.

ἀναπανδῆτως.

ἀνάπαντα ἀνάπανσιν. ἀνάπανσις δὲ ὁ μέλλων βίος. "σὺν ἑτέροις ἄξιολογοῦτά τις ἀνδράσι τῷ πολέμῳ δοῦς τὴν ἀνάπαντα." Μένανδρος (p. 440) "ὠδὶ γὰρ Οὐννων ἤμερον μίγξις ἔτυχεν ἀναπαύτης," τῆς τῆς ἀπέδωκε. καὶ ἀναπαύλας πέμψεις πρὸς τοὺς περσοὺς· (A Ran. 186) "τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ παύων καὶ πρυγμάτων;" κηρύσσει ὁ Χάρων, καὶ ὡς τύπους καταλέγει.

ἀναπαύσασθαι τὸ κατακλίνεσθαι ὡς πρὸς ὕπνον.

ἀνάπειρα. "κατισπᾶν τὰς ναῦς, τὰς ἐπιχειρίας ἐμβιβάζειν καὶ τῆς εἰρεσίας ἀνάπαιρα· λαμβάνειν, παρελκόντα τὸν χρόνον ἐπιπέρας· ἕως τὰ παρὰ Ῥωμαίων αὐτῷ γένηται φραγερύ." ἀναπείροις. Πολύβιος (10 20) "τῶν δὲ ποταμῶν δυνάμεων κατὰ θάλατταν ταῖς ἀναπείροις καὶ ταῖς εἰρεσίας [ἐγύμναζον]."

ἀναπείρατε. "ἀναπείρατε τὰς κίχλας," τοῦτέστι πηξάτε, κεντήσατε. Ἀρισοφάνης (Achl. 975) "φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας."

ἀναπέισθητε ἀντὶ τοῦ δώροισ πείσητε· διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς δωροδοκούμενον. Ἀρι-

σοφάνης (Eq. 68) "εἰ μὴ μ' ἀναπέισθη, ἀποθανεῖσθε σήμερον."

ἀναπεισηθῆριον δυναμένην πείθειν τοὺς ἀκούοντας. Ἀρισοφάνης (Nub. 673) "πῶς ἂν μάθοι πόθ' οὗτος ἀπόφρευξιν δίκης ἢ κλήσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπεισηθῆριον; καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ἐπέρβολος." κλήσιν, τουτέστι μαρτυρίαν. χαύνωσιν λύσιν τῶν δικῶν, οἷον ἀπάτην, διὰ κενῶν ῥημάτων ἀναπειθόντων τοὺς ἀκούοντας. ἢ ἀναπεισηθῆριον, ὡσεὶ χαυνῶσαι καὶ ἀναπεῖσαι τοὺς ἀντιδίκους, παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην. ὁ δὲ Ἐπέρβολος ἐκωμωδεῖτο ὡς ἀπαίδευτος καὶ ὀψιμαθής. ἀξιοπιστεύονται δὲ οἱ διδάσκαλοι λέγοντες "ἔλαττον τοσοῦδε οὐ λαμβάνω ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀναγνώσματι," καὶ ἐπαγγέλλονται προνοήσεσθαι τῶν καινῶν μαθητῶν ὅσον ὧν προνοοῦσι μάλιστα.

ἀναπεμπάζειν ἀνανεοῦσθαι, ἀναμνησθεσθαι. πεποιήται ἀπὸ τῶν τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχῆς ἀριθμούντων καὶ ἐπαναλαμβάνόντων, οἷον ἐκατὰ πεντάδα ἀριθμούντων. καὶ ἀναπεμπάζομενοι ἀναριθμούμενοι, σκεπτόμενοι.

ἀναπεποιημένης ἀναπεφυρμένης, ἀνεζυμωμένης.

ἀναπεπταμένα χωρία πεδία, κήμποι.

ἀναπεπτωκῶς ῥυθμῶν, ἀφροντισῶν, ἀμελιῶν· "ὁ δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναπεπτωκῶς τε οὐδενὶ λόγῳ καὶ τὴν τῶν ἔργων παρασκευὴν ὀκνηρῶς ἄγαν διὰ φιλοχρηματίαν ποιούμενος" (Procop. Arc. 18).

ἀναπετῶ ἀναπετάσω· Μένανδρος Ἀλιεῦσιν "ἀναπετῶ τουτὶ προσελθίων, κοῦκ ἀνέξοι οὐδέτι." καὶ ἐν Συνερίσῃ καὶ ἑτέραις. ἀναπέφηναι ἀπεδείχθη, καὶ οὐχὶ ἐναπέφηναι.

ἀναπηδῶν καὶ οὐδετέρως διὰ τοῦ ω μεγάλου.

ἀναπήλας ἀνακινήσις. "ὁ δὲ διὰ τοῦ κοντοῦ ὅσον πρὸς τῇ ἀκωκῇ ἀναπήλας ἐς ὕψος, καὶ περιεγεγκῶν ὡς ἂν τις δόρυ τὸ κορυφύτατον περιφέρῃ, τῇ αἰχμῇ διαπερῶν τὸ μετὰφρενον κατεργάζεται."

ἀναπηνίζω ἀναλέγομαι, ἐκλύω, ἀνακυκλίω.

ἀναπηρία. οὕτως Ἀρισοφάνης Πλάτω (α' ?).

ἀνάπηρον ψυχὴν τὴν ἐπιβλαβῆ, μὴ ὑγιαίνουσαν ἀλλὰ σεσωμμένην καὶ ἀχρεῖαν.

καὶ ἀνάπηρος ὁ γωλός, ὁ καθ' ὑπερβολὴν πεπερωμένος μέλει τινὶ τοῦ σώματος. *Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβολοῦ* (13) "καὶ τί κωλύει ἑμῶς μὲν ὑπελείσθαι τῷ ὀβολῷ ὡς ὑγιεῖς ὄντας, τέτρω δὲ ψηφίσασθαι ἐάσαντας ὡς ἀναπήρω;" "ὃ δὲ δέσμιος ἐς μέσον παραγίνεται, ῥῖνα καὶ ὧτα ἀνάπηρος, παιγνίων τε γεγωνῶς παρανάλωμα" (*Theophyl. Sim.* 5 5).

ἀναπιδύει τὸ ὕδωρ.

ἀναπίμπλαται ἀναπληροῦται.

a ἀναπίπτειν οὐ τὸ κατακλίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ μεταμείεσθαι καὶ μετατίθεσθαι καὶ ἀποκνεῖν. *Θουκυδίδης ἁ* (70) "καὶ νικώμενοι ἐπ' ἐλάχισον ἀναπίπτουσιν."

b ἀναπίπτειν τὸ ἀθυμεῖν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἀναπίπτειν ἐπὶ ψυχῆς ἐστὶν οἶον ἀθυμεῖν, ὀλιγωρεῖν. *Κρατῖνος δὲ ἐπὶ τῶν ἑρετῶν κέχρηται τῇ λέξει ἑρεσσόντων καὶ ἀνακλινομένων. καὶ ἀναπεσεῖν ἀνακλιθῆναι.*

ἀναπλάκῃτοι αἱ εἰς μηδὲν ἀμαρτάνεσαι ἀλλ' ἀπάντων κρατοῦσαι. ἢ ἄφικτοι, ἀπλάνητοι, ἀπροσπέλαστοι, ἀφανεῖς, ἃς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν. *Σοφοκλῆς* (*OR* 472) "δειναὶ δ' ἔπονται κῆρες ἀναπλάκῃτοι," τουτέστι τοῦ Λαίτου.

ἀνάπλασμα σχῆμα.

ἀνάπλεως ἔμπλεως.

ἀναπλήσας ἀναπληρώσας. ὁ δὲ Πλάτων ἀντὶ τοῦ μολύνας.

ἀναπνέοντες ἐν νῷ ἔχοντες. "καὶ οἱ μὲν ἀναπνέοντες τὰ τοῦ βασιλέως ἐπιτάγματα διεβαῖνον, οἱ δὲ βάρβαροι καίπερ σιγῇ προσιόντας ἤσθοντο."

ἀναποδίζειν τὸ ἐξετάζειν, ὡσανεὶ συγκροῦναι, *Ἡρόδοτος* (5 92 6). καὶ ἀναποδιδόμενα ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν πολλάκις τὰ αὐτὰ λεγόμενα ἢ πραττόμενα.

ἀναπόδρασον ἄφενκτον, καὶ ἀναπόδράσους τοὺς μὴ δυναμένους φεύγειν.

ἀναποθήσειται καταποθήσειται.

ἀνάποινος (*Hom.* *A* 99) ἄνευ λύτρων.

a ἀναπολεῖ ἀναμνησκαται. τάττειται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μηρυκίεσθαι. *Αἰλιανός* (*N. A.* 2 54) "μόνος ὁ θαλάσσιος σκύρος τὴν τροφήν ἀναπολεῖ, ὡσπερ καὶ τὰ βληχητιά, ἃ δὴ μηρυκῆται."

b ἀναπολεῖ ἀναπτύσσει. καὶ παροιμία

"ἀναπολεῖς (ἀν ἄν ἀποβάλλης) τοὺς ὤμους ὕδωρ πτίσων, ὁμοίως ὕδωρ μένει" (*Lucian. Hermot.* 79), ἐπὶ τῶν ἀνήγυτα πορούντων. καὶ ἀναπόλησις θηλυκόν.

ἀναπόμιμα δῶρα τὰ ἀποσρεφόμενα. ἀναπόνιπτος μὴ νηψόμενος μηδὲ πλῆνας τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀκάθαρτος. "κάτ' ἐπιπιῶν τὸν ζωμόν, ἀναπόνιπτος, λαρυγγιῶ τὰς φήτορας" (*A Eq.* 356). καὶ ἀναπόνιπτον ἀνεξάλειπτον.

ἀναπρήσας ἀνακούσας, ἀναφυσήσας.

ἀνάπτεισον τὸ μὴ πταῖον.

ἀνάπτειν περιτιθέναι, ἢ ἀνυτιθέναι.

ἀναπτῆτω πετυσθήτω.

ἀνάπτυξις ἐρμηγεία, διασάφησις. καὶ ἀναπτύξω ἀντὶ τοῦ ἐπιδείξω *Εὐριπίδης* (*Herc.* 1256).

ἀνάπυσμα ἔκπυσμα, δῆλα. "θάνατος Σθηνεβοῖας ἀνάπυσος ἐγένετο," ἀντὶ τοῦ φανερός. ἀνάπυσον δὲ τὸ ἀνήκοον. *sch. Amphros. Hom.* λ 274.

ἀναρᾶσθαι ἀντὶ τοῦ διαλύειν τὴν γενομένην ἀράν. οὕτω *Κυλλισθένης*.

ἀνάργυρος ὁ ἀργύριον μὴ κεκτημένος, εἰ καὶ εἴη αὐτῷ ἰκανὴ οὐσία ἐξ ἐτέρων κτημάτων. *Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπιγένους διαθήκης* "ἐπειδὴ τοίνυν Ἐπιγένης ἀσθενήσας τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο ἀνάργυρος ὢν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων."

ἀναρᾶθρα ἀτύπωμα, ἀτράνωτα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ συλλαβῆς λειπούσης σοικεῖον ἢ λόγου λείποντος συλλαβῆν.

ἀναρίθμητος ἄπειρος. *Σοφοκλῆς* (*Al.* 646) "ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος." καὶ ἀναρίθμοι πλείσοι, ἄπειροι. (*Diog. L.* 9 16) "εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος τρισμύριοι, οἱ δ' ἀναρίθμοι οὐδεῖς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ *Περσεφόνη*" φησὶν Ἡρόκλειτος.

ἀνάριζος, μᾶλλον δὲ ἀναρίζητος. *Ἀριστοφάνης Πολυεῖδω* "διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχων ἀναρίζητος ὢν." *Ἀλέξιος Καταψευδομένου* "πάντως ἀναρίζητος οὐ δυνήσομαι διακατερεῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν." *Ἀντιφάνης Λευκαδίω* "ἐνταῦθ' ἀναρίζητος εὐθὺς κῆθαριεῖ." *Τιμοκλῆς Νεαίρα* "ἔπειτα διὰ τε ταῦτ' ἀναρίζητος ὢν." *Μένανδρος δὲ ἀνάριζον. καὶ ἀναρίζους μήπω ἠρισηκότας* "βουλόμενος ἀναρίζους καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀπαρασκεύους λαβεῖν τοὺς ὑπεναντίους" (*Pol.* 3 71).

ἄναρκτον (Aeschyl. Eum. 520) τὸ ἀν-
κίτακτον.

ἀνάρμοσος ἀνακόλουθος, μηδενὶ ἄρμο-
ζόμενος.

ἀνάρπασοι (ἱμνο ἀνοργίαι) οἱ ἀμύη-
τοι, οἷς τελεταὶ καὶ ὄργια οὐκ ἐγένοντο.

ἀναρρηγνύς πλάττων, κατασκευάζων,
σπυριθεὶς· Ἀριστοφάνης (Eq. 623) "Ἰλασί-
βροντ' ἀναρρηγνύς ἔπη." ἔχεται δὲ καὶ τῷτο
ἐμφάσειώς τιος μελζονος.

ἀναρρηθῆναι ἀνακηρυθῆναι, καὶ
ἀνάρρημα κήρυγμα, καὶ ἀνάρρησις ἀνα-
γόμεσις· "τοὺς μὲν ἀναρρήσεων καὶ ξεφά-
των ἀξιοί, τοὺς δὲ διηγεκεῖ παραπέμπει τι-
μωρία."

ἀναρριπτεῖν ἀναλαμβάνειν· (Dionys.
Hal. 9 3) "ὥστε πρὸς τῇ αἰσχρόνῃ, ἣν πρὸ τῆ
καταλείπει τὸν χάρακα ἠνέγκαντο, καὶ κίν-
ησαν οὐ τὸν ἐλάττιον αὐτοὺς ἀναρρῆσαι,
σοτιόους ἀπιόντας διὰ τῆς πολεμίας." καὶ
ἀναρριπτεῖν (an ἀναπίπτειν) μεταμελεῖ-
σθαι, μετατίθεσθαι.

ἀναρριχᾶσθαι τὸ πρὸς ἄναντες ἐκβαί-
νω ἕμα ταῖς χερσὶν ἀντιλαμβανόμενον καὶ
σπυριζόμενον· Ἀριστοφάνης Εἰρήνη (69) "ἔπειτα
ἱεπτά κλιμάκια ποιούμενος πρὸς ταυτ' ἀνε-
ρρητ' ἄν εἰς τὸν οὐρανόν." καὶ ἀναρρι-
ζώμενος δρασσόμενος. cf. v. ἀνερριχῶντο.

ἀναρροιβδεῖν ἀναρροφεῖν.

ἀνάρροπον ὀπισθόρητον· "ἡ δὲ Φραγ-
ρικὴ δῦναμις τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσαι ἐξω-
διε τε καὶ ἀνάρροπον τίθησι τὴν πεζικὴν
στρατιάν." καὶ Μέλανδρος (p. 440 Nieb.) "κα-
τιόντων τῶν Ἀβάρων κατ' ὀλίγους, οἱ στρα-
τιχοὶ γνώμη ἐχρῶντο παρυρρηγνῆμα ἐπιθέσθαι
σπίσι, καὶ τούτου ἀνάρροπον τιθέναι τὴν
τῶν Ἀβάρων κατάβασιν."

ἀναρρῦει ἀντὶ τοῦ θύει καὶ σφάττει
Ἐπολις. καὶ ἡ θυσία δὲ ἐπανάρρυσις.
καὶ ἀνάρρυσις κυρία τῶν ἀπατορῶν
ἡμέρα· ἀπατούριον δὲ ἰορτή παρ' Ἀθηναίοις,
τὸ σμυβὰν δηλοῦσαι τῇ προσηγορίᾳ. καὶ ἀναρ-
ρῶν τὸ ἐπιθύειν, ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν.
τρεῖς δὲ ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν ἀπατορῶν,
δορυπια κορυεῦτις ἀνάρρυσις. sch. A Pac. 890.

ἀνάρρησις, ἢ οὐκ ἄν τις ἄραιτο, ἄδικα·
"ὄν ἦν καταπνευσόμενος ἔναγχος καὶ μεγάλη
ἀνάρρησις ἀνηρημένος ἐκδίκως."

ἀνάρρησις ἡ ἐπὶ ξύλου καθήλωσις. καὶ
ἀνάρρησον κρέμυσον, καὶ ἀναρτώμενος

κρεμιάμενος. Προκόπιος (Goth. 2 26) "ὃ δὲ
ἐπανῆκεν ἐπισολὴν ἔχων ταῖς ὁμοίαις ἐλπῖσιν
αὐτοὺς ἀναρτώσαν."

ἀναρῦτειν ἀναντλεῖν, ἀπὸ τῆ ἀρύεσθαι.
Κρατῖνος Διδασκαλίαις "ὄτε σὺ τοὺς καλοὺς
θριάμβους ἀναρῦτουσ' ἀπηχθάνου."

ἀνασεῖειν ἐκτινάσσειν, ὡς καὶ ἡμεῖς·
"οὐ γὰρ ἀνασειῶν ἠκολούθει καλαμίδα." καὶ
ἀνασειῶ ἀναπειθῶ, ἢ πρὸς μάχην ἐρεθίζω·
(Diodor. Sic. 14 10) "ὃ δὲ τῆς Συρακουσίων
ἀνασειῶν, καὶ τὴν ἔλευθερίαν ἀποκαταστήσειν
ἐπαγγειλάμενος." καὶ ἀνασειῶσας ἀπειλη-
σόμενος· Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογέιτονος
(25 47).

ἀνασειράζει ἀνθέλκει, ἀνατρέπει. ἐν
ἐπιγράμματι (AP 5 241) "ἄψ ἀνασειράζω,
καὶ πύλιν ἄγχι μένω." ἀνασειράζω οὖν ἀνα-
χυλινῶ.

ἀνασεσυρμένην ἄκοσμον, ἀπρεπῆ·
"κωμωδίαν ἀνασεσυρμένην καὶ πλημμυλῆ"
(Synes. ep. 67). "καλοῦσι δὲ τὸν μὲν σκωπι-
κὸν ἐπίχυριν, τὸν δὲ εὐτράπελον ἐπιδέξιον,
τὸν δ' ἀνασεσυρμένον ἄπλασον καὶ ἄπλοῦν.
οἷς ἐπακολουθεῖ καὶ τὸν ἀσπυρὸν ἄγροικον
ἠγεῖσθαι, τὸν δὲ δίκαιον οὐ πολιτικὸν οὐδ'
ἡμερον."

ἀνασηκῶσαι ἀνταποδοῦναι, ἢ ἀναλα-
βεῖν, ὡσπερ οἱ ἰζάντες. οἷον ἐξισῶσαι τῷ
λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως Ἀριστοφάνης.
ἀνάσιλλος ἀναφυλαντίας.

ἀνάσιμον ἄμορπον. "καὶ μηδὲν πρότε-
ρον διασποδῆσαι ἀνάσιμον ἢ προσβύτερον·
οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἔλευθέρω" (A
Eccl. 970).

ἀνασκαλεύων ἀνακινῶν, ἀδημιονῶν,
ἀναλογιζόμενος.

ἀνασκευασάμενοι ἀπάραντες.

ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης
σπυρις Δημοσθένης (33 9), οἷον ἀναζάτου γε-
νομένης.

ἀνασκινδαλευθῆναι ἀνασκολοπισθῆ-
ναι, ἀνασκυρωθῆναι.

ἀνασοβηθεῖς διαταραχθεῖς· "ὃ δὲ πρὸς
τὴν ἀγγελίαν ἀνασοβηθεῖς μεταίως ἀνίσταται
εὐθύς." καὶ ἀδθις "τοὺς δὲ ἴππους εἶναι
ἀγρίους, ὑπὸ τε τῷ ἀήθει τοῦ δεσμοῦ καὶ ὑπὸ
τοῦ ἀπηρημένου βύρους ἔτι μᾶλλον ἀνα-
σοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν."

ἀνά σοι τάδε πάντα λέπαργε, ἐπὶ
τῶν οὐδὲ μετὰ τὸν κόμματον ἀνιμένων, ἐκ

γυράσιος. καὶ Ἀναγυράσιος δαίμων, καὶ τέ-
μενος Ἀναγύρου ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀναγυ-
ρασίῳ.

Ἀναγυράσιος δαίμων, ἐπεὶ τὸν πα-
ροικοῦντα πρεσβύτην καὶ ἐκτέμνοντα τὸ ἄλ-
σος ἐτιμωρήσατο Ἀνάγυρος ἥρωος. Ἀναγυ-
ράσιοι δὲ δήμος τῆς Ἀττικῆς. τούτου δὲ τις
ἐξέκοψε τὸ ἄλσος. ὃ δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπέ-
μηνε τὴν παλλακὴν, ἣτις μὴ δυναμένη συμ-
πεῖσαι τὸν παῖδα διέβαλεν ὡς ἀστυγῆ τῷ
πατρὶ. ὃ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατηκο-
δόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἐαυτὸν
ἀνήρτησεν, ἣ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἐαυτὴν
ἔρριψεν. ἱστορεῖ δὲ Ἰερώνυμος ἐν τῷ περὶ
τραγωδιοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐ-
ριπίδου Φοίνικα.

Ἀνάγυρος δήμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ ἄν-
θος ὃ τριβόμενον ὄζει, καὶ παροιμία ἐνεῦ-
θεν "κινεῖς τὸν ἀνάγυρον" ἐπὶ τῶν ἐπισπω-
μένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτὸν ὃ
ἀνάγυρος ἀλεξίκακον καὶ δυσῶδες. οἱ δὲ
ὀνόμαζον αὐτὸ φασιν.

ἀναγχιπεῖν ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀνάγκης
ἐκπέειν Εὐπόλις.

ἀνάγω τὸ φέρω, αἰτιατικῆ.

ἀναγωγή ὁ τῶν νεῶν ἐκπλοῦς. "καὶ γί-
νεται ἀναγωγή τῶν νεῶν οὐ κατὰ τὸ πλη-
θος οὕτω τῆς ἐπιβιαιουσύσης αὐτῶν στρατιᾶς
ἢ κατὰ τὴν τῶν ὄπλων λαμπρότητα ἢ τὴν
ἄλλην ἠπερὶ τὸ ἀναγκαῖον ἐς κάλλος παρα-
σκευῆν." καὶ αὖθις "οἱ δὲ κατασκευάμενοι
τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον, ἐπὶ Κύπρον κἀκεῖ-
θεν ἐπὶ Συρίαν τὴν ἀναγωγὴν ἐποίησαντο"
(Diodor. exc. leg. c. 32).

ἀναγωγή. "ὃ δὲ δι' ἀναγωγίαν ταῦτα
ἔπασχε," τουτέστιν ἀπαιδευσίαν. "ἔχων στρα-
τῶν ἠπὸ μέθης καὶ ἀναγωγίας ἡμελημένον
καὶ διεφθαρμένον."

ἀνάγωγος ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης
ἀγωγῆς.

ἀναγωγότερον ἀμαρτητικώτερον, ἀτα-
κτότερον.

ἀναγώγῳ φιληδόνῳ, ἐκκλελυμένῳ.

ἀναγώνιστος ὁ μὴ ἀγωνισάμενος. Ξε-
νοφῶν (Cyr. 1 5 10).

ἀναδύσασθαι ἀναμερίσασθαι.

ἀναδεῖ ἀναπλέκει, εἴφει. καὶ ἀναδεῖ-
σθαι εἰσφρανοῦσθαι, καὶ ἀναδήσασθαι εἰσ-
φρανῶσασθαι, καὶ ἀναδήσαι τὸ ταινιωῦσαι
νικῶντα, καὶ ἀναδήσοντες εἴφοντες. "ἀνα-

δήσειν εἰσφάνῳ χρυσοῦ πεπονημένῳ." "καὶ οἱ
Σαμοθράκες κηρύττουσι κήρυγμα, τὸν ζῶντα
αὐτὸν ἀγαγόντα δύο τάλαντα ἔχειν."

ἀναδέξασθαι ἀναλαβεῖν, ἐκδέξασθαι.
"ὃ δὲ εἰς τὸ τέμενος κατεσκήνωσεν, βουλό-
μενος ἀναδέξασθαι τὰ μέλλοντα διακομίζειν
αὐτὸν πορθμεῖα." καὶ Πολύβιος (1 52) "τέ-
τε κατα πλοῦν ἀφρστεροῦντας ἐκ τῆς Μεσ-
σηνίας ἀναδεχόμενος." καὶ αὖθις "πρὶν ἀνα-
δέξασθαι τοὺς ἐσκεδασμένους ἐν ταῖς προ-
νομαῖς."

ἀναδέξασθαι ὑπενεγκεῖν, ὑπομείναι.
Πολύβιος (13 5) "πᾶν γὰρ βουλευθῆναι τὸν
Φίλιππον ἀναδέξασθαι, ἢ καταφανῆ γεν-
εῖσθαι Ῥοδίοις τὴν ἐν τούτοις αὐτοῦ προ-
αίρειν· ἢ καὶ τὸν Ἡρακλείδην ἀπέλυσε τῆς
ὑποψίας." καὶ ἀναδέχομαι ἀντὶ τοῦ ἀνα-
λαμβάνω. καὶ ἀναδέχεσθαι τὴν παρθε-
σίαν τῶν πολεμίων ἀντὶ τοῦ προσδοκᾶν

ἀναδέρω ὑπερίθεται, ἀναβάλλομαι.

ἀναδέσμη ὁμοίον τι διαδήματι· ἢ μί-
τραν κεφαλῆς.

ἀναδεύειν φερῶν, καὶ ἀναδεύσει φε-
ράσει, μαλάξει. Ἀλιανός "εἴπερ οὖν τὰ Ἐπι-
κούρου βιβλία καταπλέξας τῶν ἀθλῶν τε καὶ
ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμένων ζηγμάτων τὴν
σοδοὺν ἀναδεύσει κηρῶ ἕγρη, καὶ ἐπιπλα-
σάμενος τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα
καταδήσει ταινίαις."

ἀναδιδάξαι ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι·
ἐπιτατικὸν γὰρ ἔστι νῦν ἢ ἀνά.

ἀναδιδούσαν ἀντὶ τοῦ ἀναδιδομένην.
ἀνάδικα τὰ ἤδη κριθέντα. "ἀνάδικα
τὰ δεδικασμένα ποιῶν, αἰσχροκερδείας ἢ σ-
ώμενος" (Procop. Arg. 14).

ἀναδικάσασθαι τὸ ἀνοθεῖν δικάσα-
σθαι. οὕτως Ἰσαῖος. ἐνεῦθεν καὶ τὸ ἀνά-
δικοι κρίσεις, αἱ ἀνωθεν δικαζόμεναι, ὅσα·
ἄλλωσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν. Ἡαῖρ
ἀναδομή (an ἀνανομή) ἀναδομῆς.

ἀναδούμενος εἴφονον τιθέμενος, κα-
ἀναδομένην εἰσφρανομένην. Προκόπιος
(Arg. 2) "αἰσχος ἀναδομένην οὕτω μὲν
πρὸς πάντων ἀνθρώπων."

ἀναδούμενος. "ὃ δὲ τρυφερός --- βε-
εῖρος." cf. v. ἀβρός.

ἀνάδοχον, οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν. Με-
νανδρος Χήρα "πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχ-
τῶν χρημάτων."

ἀναδρομαί ἀναβάσεις. "ἀναδρομῆ γ-

γροίτο κἄν σφαλλώμεθα. δεῖ πρόχειρον ἔχειν αἰετὸν τὸν στίχον τοῦτον. τοῦτο μὴ ποιήσας Λεύκιος ὁ Ῥωμαῖος μεγάλως ἐσφάλη. οὕτω καὶ ἄλλῃσιν σφάλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἀγομένων ἀκρισίᾳ. ἱκανὰ τῶν τοιοῦτων ὑποδείγματα τοῖς εἰς φρονουσίᾳ ἢ τε Πέτρον τοῦ τῶν Ἑπειρωτῶν βασιλέως βία καὶ πάροδος εἰς Ἄργος, ἢ τε Λαυσιμάχου στρατεία διὰ τῆς Θράκης ἐπὶ Δρομυχαίτην τὸν βασιλέα τῶν Ὀδρουσῶν, καὶ πολλὰ δὴ τοῖσι ἕτερα παραπλήσια." Polybius?

ἀναδύναι ἀναχορῆσαι.

ἀναδύοντας.

ἀναδύομενος φεύγων, ἀναβαλλόμενος. καὶ ἀναδύομαι μεταβουλεύομαι.

Ἀνάξαρχος. "ὅτι Νέρβας βασιλεὺς Ῥωμαίων κατενεγκθείσης ὑπὸ σεισμοῦ Διοκαισαρείας τῆς ἐν Κιλικίᾳ κειμένης ἐπεμψε συγκλητικὸν ὀνόματι Ἀνάξαρχον, ὃς ἀνοικοδομήσας αὐτὴν πάλαι λεγομένην Κύνδιαν, εἶτα Διοκαισαύρειαν, ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος ἐκάλεσεν Ἀνάξαρχον." cf. v. Κύνδα.

ἀναζυγαῖς ἀναζροφαῖς, στρατοπεδείαις. Πολύβιος (5 110) "ὁ δὲ Φίλιππος οὐδενὶ κόσμῳ ποιησάμενος τὴν ἀναζυγήν καὶ τὸν ἀνάπλον δευτεραίους εἰς Κεφαλληνίαν κατήρην." "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν γεγονότων οὐδὲν ὅλως εἰδότες περὶ ἀναζυγήν ἐγένοντο."

ἀναζωπυρῆσαι ἀνανεῶσαι, ἀνεγείραι, ζῶσαι.

ἀνάθεμα καὶ τὸ ἀνατιθέμενον τῷ θεῷ καὶ τὸ εἰς ἀφανισμόν ἐσόμενον· ἀμφοτέρω σημαίνει. λέγεται δὲ καὶ ἀνάθημα τὸ τῷ θεῷ ἀνατεθειμένον. καὶ ἀναθεματίζω αἰτιατικῇ.

ἀναθέντας ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας Ξενοφῶν (Anab. 3 1 30).

ἀναθεῖναι καὶ ἐπαναθεῖναι τὸ αὐτό. Ἄφρατος Ὑμεναῖος "ὅπως τε τὴν νύμφην, εἰς ἣν ὁ καιρὸς ἦ, μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεύγος ἀναθήσει φέρων."

ἀναθεῖς ἐπιτρέψας. ἐπὶ ἀψύχων τάττεται τὸ ἀναθεῖς, Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πλούτῳ (68) ἐπὶ ἐμψύχων ἐχρήσατο αὐτῷ· "ἄπολῶ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνόν τιν' ἀναθεῖς."

ἀναθέσθαι. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ προνομίας φησὶν "ἀναθέσθαι ὡσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν," ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιώναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. Harp.

ἀναθέσθαι τὸ μεταθέσθαι, ἀπὸ τῶν πεττεόντων καὶ τὰς κεκινημένας ἤδη ψήφους διορθούντων. οὔτε δὲ τὸ ὑπερθέσθαι σημαίνει ἢ λέξις οὔτε τὸ ἀνακοινώσασθαι, ἀλλὰ τὸ μεταβουλεύσασθαι καὶ μεταγνώαι. πολὺ ἔστι παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ. Μένανδρος Ἀφροδισίῳ "ἐκφυγοῦσα δ' ἦν εἶχεν νόσον, οὐκ ἔσχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους."

ἀνάθεσις ἢ ὑπέρθεσις· "τὰ χρήματα δώσειν ὑπέσχοντο, τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἀνάθειν" (Herodian. 7 4).

ἀναθεώρησις. "μεγάλης δὲ οὔσης κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀναθεωρήσεως, μισοπόνηρος φαίνεται ὁ ἀνὴρ διὰ τὸ πάντων τῶν νομοθετῶν πικρότατα πρόστιμα θεῖναι" (Diodor. Sic. 13 35).

ἀναθηλήσει (Hom. A 236) ἀναβλαθήσει.

ἀνάθημα πῶν τὸ ἀφιερωμένον θεῷ. "αἰτοῦντος τῷ Πέλοπι ἀνάθημα τὴν ἄρνα τὴν χρυσῆν, ἕτερα παρέχοντι κειμήλια ἐχρησεν ὁ βούλομαι δός, μὴ δίδου δ' ὁ μὴ θέλω" (sch. A. Nub. 144). λέγεται δὲ καὶ ἀνάθεμα.

ἀναθολώσει ἀναταράξει· Πλάτων Νόμων ἐβδόμῳ (extr.) "ὅπως ἀναθολώσει." κυρίως δὲ ἐπὶ τῆς σηπίας, ἐπεὶ τὸ μέλαν αὐτῆς θολὸς καλεῖται.

ἀναθορόντος ἀναπηδῶντος.

ἀναθρούμενα ἀνασκοπούμενα.

ἀναθρώσκει ἀναπηδᾷ.

ἀναθύειν (ap ἀναθυῶν) τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου. Φερεκράτης "πάλιν αὐθις ἀναθύουσιν αἱ γεραίτεραι."

Ἀναία πόλις.

ἀναιδῆς τὸ θροσὺν βλέπειν. καὶ ἀναίδην ἀθρόως, σφοδρῶς, ἀπερυσθρασιμένως. καὶ ἀναιδῶς ἀναισχύντως. καὶ ἀναιδῆς, καὶ ἀναίδεια ἢ ἀναισχυντία.

ἀναίμονες (Hom. E 342) ἀναίματοι. καὶ ἄναιμος ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ ἄναιμωτὶ ἄνευ αἵματος.

ἀναίνεσθαι κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια (Harp.). καὶ ἀναίνομαι ἀπαρνοῦμαι, προῖεμι.

ἀναιρεθεῖς ἀντὶ τοῦ ἀναληφθεῖς· οὕτως Ἰσοκράτης (Phillipp. 66). καὶ ἀναιρεῖν τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν, καὶ τὸ τεχθῆν ἀνα-

τρέφειν, καὶ τὸ φρονεῖν, καὶ τὸ ἀναλαβεῖν· (cf. v. ζῆατα) "ὃ δὲ καθεὶς τὴν χεῖρα εἰς τὴν πῆραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπισολήν." καὶ ἔτι τὸ ἀπολλύναι, καὶ τὸ αἶρειν ἢ προσενέγκασθαι. καὶ ἀναιρέσεις ἢ ἀνάληψις· "ὃ δὲ τὴν πανοπλίαν ἔρριπεν εἰς ἀναιρέσιν τῷ βουλομένῳ." καὶ ἀναιρεῖται λαμβάνει· "ὃ δὲ ἀναιρεῖται τὸ μείζον μέρος τοῦ κραδίου." καὶ ἀναιρεῖσθαι ἀνυδέχεσθαι, ἀναλαμβάνειν· (Dio Cass. fr. 57 82) "τῷ Σηπίωνι ἦν τὰ διωμολογημένα πρὸς Καρχηδονίους ἡμίρους σφᾶς δοῦναι καὶ τοὺς ἐλέφαντας καὶ τὰς τρήρεις, καὶ μήτε καταλόγους ποιεῖσθαι μήτε μισθοφόρους χρῆσθαι μήτε πόλεμον πρὸς μηδένα παρὰ τῶν Ῥωμαίων γνώμην ἀναιρεῖσθαι." καὶ αὐθις (cf. v. ἀμυνόμενοι) "οὐ τὴν τυχεῖσαν πρόνοιαν ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι τοῦ μὴ κατάρχοντες φαίνεσθαι μηδ' ἀναιρούμενοι τοὺς πολέμους." καὶ Ἡρόδοτος (6 69) ἀναιρέομενον ἀντὶ τοῦ ἐν γαστρὶ συλλαμβανόμενον. καὶ ἀναιρούμενοι ἀναλαμβάνόμενοι, ἐπιχειροῦντες.

ἀναισίμου (Herodot. 1 185) ἀνήλισκε, κατεδαπάνα. καὶ ἀναισιμοῦν παρὰ Ἡρόδοτῳ (1 72) ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. ἀναισιμῶσι καταναλίσκωσι· (3 160) "τὰς δὲ γυναῖκας ἀπέπνιξαν, ἵνα μὴ τὸν σίτον ἀναισιμῶσι."

ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος (A Ach. 489), ἐπὶ τῶν ἀπηροθριακῶτων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ τρόπου ποιουμένων.

ἀναίτιος ἐπὶ ἀφροσύνη ἀντὶ τοῦ ἀνέγκλητος ἐπὶ ἀφροσύνη.

ἀναιτος (ἴσμο ἀναιτος) ἀβλαβὴς καὶ ἀναιτίας. Σοφοκλῆς (OC 786) "πόλις δέ σοι κακῶν ἀναιτος τῶνδ' ἀπαλλαγθῆ ἡθός."

ἀνακαγχάσας μεγάλως γελάσας.

ἀνακάθαρσις ἐπίλυσις, διευκρίνησις. καὶ ἀνακαθαίρω αἰτιατικῆ.

ἀνακαθιζήσομαι καὶ ἀνακαθίσω.

Ἀνακαίσιον. δῆμος φυλῆς Ἴπποθωντίδος ἢ Ἀνακαία.

ἀνακαίνισις ἢ ἀνανέωσις. λέγεται δὲ καὶ ἀνακαίνωσις. καὶ ἀνακαινιῶ αἰτιατικῆ.

ἀνάκαιον (ἀναγκαῖον?) τὸ δεσμοτήριον, εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους καὶ τῶν ἀπελευθέρων τοὺς ἀφισταμένους.

Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἐρμῶνα περὶ ἐγγύης "Ἐρμιοκράτην δὲ εἰς τὸ ἀνάκαιον ἐνέβαλε, φάσκων ἀπελευθέρων εἶναι, καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκε πρὶν λ' ὄραχμᾶς ἐπράξατο."

ἀνακαλούμενος, αἰτιατικῆ, ἀνακτώμενος, πρὸς τὴν προτέραν διάθεσιν ἐπανάγων. "ὃ δὲ ἐσπούδαζεν ἀνακαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας καὶ προθυμίας ἐκ τῆ γεγονότος ἐλαττώματος."

ἀνακαλυπτῆρια δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρὰ τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ἀνδρῶσιν ὄρα θῆναι. ἔσι δὲ ταῦτα καὶ ἐπαύλαια. Harp. cf. v. ἀθρήματα.

ἀνακάψαι (A Av. 582) καταφαγεῖν.

Ἀνάκειον ὄρος (ἀν ἀνάκτορον). ἢ τὸ τῶν Διοσκούρων ἱερόν.

ἀνακεῖσθαι ἐπὶ ἀνδριάντων, κατακεῖσθαι δὲ καὶ κατακεκλίσθαι ἐπὶ τῆς τραπέζης. καὶ ἀνακεῖσθαι πολλάκις ἀντὶ τοῦ κατακεῖσθαι. Athen. p. 23.

ἀνάκειται σκόμμασιν, ἀνάκειται λοιδορῖαις, ἀνάκειται πόροις κύβοις συμποσίοις. σημαίνει δὲ τὸ οἶον πρόσκειται ἰσχυρῶς.

ἀνακεχώρηκας ἀνεπλήρωσας βοῆς, τὰς ἀκοὰς ἡμῶν κωφὰς εἰργάσω. Ἀριστοφάνης (Eq. 312).

ἀνακεφαλαιοῦται ἀναπληροῦται, ἀνακτῆζει. καὶ ἀνακεφαλαίωσις ἢ ἐξ ἀρχῆς ἔρυννα.

ἀνακεχυμένη ἀνεμμένη, κεχυνωμένη, ἀνετή.

ἀνακεχωρηκῶτων. "ὃ δὲ ἐκτίσαστο βιβλίων μυριάδας τρεῖς, καὶ τέτων σπυδαίων καὶ ἀνακεχωρηκῶτων" ἀντὶ τοῦ ἀποκρύφω. λέγει δὲ περὶ Ἐπαφροδίτου τοῦ Χαιρωνέως. cf. v. Ἐπαφροδίτος.

ἀνακηκεῖ ἀναπηδᾷ. καὶ ἀνακηκίει (Hom. N 705).

ἀνακηρύττω αἰτιατικῆ.

ἀνάκλησις ἢ προσφώνησις, ἀνάκλησις δὲ διὰ τοῦ ἢ ἀνάπυσις.

ἀνακλητικὸν μέλος σάλλιγγος ἀνακαλούσης τὰς θηθύμους εἰς πόλεμον. καὶ Μάρκος Ἀντωνίνος φησιν (3 5) "ἔσο ἀναμμένων τὸ ἀνακλητικὸν ἐκ τοῦ βίου εὐλυτος, μήτε ὄρκου δεόμενος μήτε ἀνθρώπου τινὸς μύρτυρος."

ἀνακλίνας ἀνοῖζει Ὅμηρος (E 751, Θ 395). οὕτως καὶ Ἡρόδοτος (5 16). "οἱ δὲ

βακλῖται μὲν τὴν θύραν οὐ κατετόλμησαν, πῶς εἰσω παρελθεῖν ἴσχυσαν.”

ἀνακλώμενον τὸ ἀπηχούμενον. ὡς ἐπὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ· σὺ γὰρ ἰπάρχεις τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

ἀνακνῶνται κηθόνται, κατὰ λατρύουσι.
ἀνακογχυλιάσαι (Plato Convin. p.185) ἰσαγαγαρίσασθαι.

ἀνακοινῶσαι καὶ ἀνακοινῶσαι, ἴμφω λέγουσι. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἀνεξυνητο ἤρχεν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς (1 1 30).

ἀνακομιδὴ ἀναγωγή, ἐπάνοδος, ἀναφορά.

ἀνακομῶ τὸ ἀναφύω.

ἀνακράτος, ἐπίρρημα, μετὰ πάσης σπουδῆς· “ὄν δὲ ἔφευγον ἀνακράτος” (Procop. Pers. 2 25).

Ἀνακρέων Τήσιος λυρικός, Σκυθίνου γένος· οἱ δὲ Εὐμήλου, οἱ δὲ Παρθενίου, οἱ δὲ Ἀριστοκρίτου ἐδόξασαν. ἔγραψεν ἐλεγεία καὶ ἰάμβους, ἴαδι πάντα διαλέκτῳ. γέγονε κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον, ὀλυμπικῶς ἔβη· οἱ δὲ ἐπὶ Κύρου καὶ Καμβύσου γάττουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν νέ ὀλυμπιάδα. ἰπικιστῶν δὲ Τέω διὰ τὴν Ἰστιαίου ἐπανάστασιν ὤκησεν Ἀθήρη ἐν Θοράκῃ. βίος δὲ ἦν αὐτῷ πρὸς ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν καὶ πόδας. καὶ συνέγραψε παροινία τε μέλη καὶ ἰάμβους καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεα.

ἀνακρίνω αιτιατικῇ.

ἀνάκρισις ἔξετασις ὑφ’ ἐκύστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως ἰσάγειν χρῆ ταύτας. Harp.

ἀνακροτῆσαι ἐπαινεῖσαι, ἐμνήσαι (Isocorh. A. I. 12 4 9) “ὁ δὲ Πτολεμαῖος πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπέλειας ἀποδεχόμενος αὐτόν.”

ἀνακρουόμεθα (Plato Phileb. p.13 D) ὡς ἀναπροοιμαζόμεθα.

ἀνακρούσασθαι ἐπιναυμαχίας τὸ συμβαλλεῖν καὶ πάλιν ἀναυδέσθαι.

ἀνακτῶσθαι Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ θεραπέειν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὸ προαπολωλὸς εὐθις κτήσασθαι καὶ ἀπολαβεῖν.

ἀνακτες οἱ θεοί, καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά.

ἀνακτες καὶ ἄνασσαί. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κορινθίων πολιτείᾳ φησὶ “καλοῦνται δὲ

οἱ μὲν υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως ἄνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες ἄνασσαί” (Harp.). καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά. καὶ ἀνακτορίαν δεσποτείαν. καὶ ἀνακτόριον ἱερόν, καὶ ἀνακτόρων ἱερατειῶν.

ἀνακνυκλήιον τὸν ὄρθον (ἀνακνυκλεῖ ἀνόρθου Hesychius).

Ἀνακνυδύραξος βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας.

ἀνακῶς παρὰ Ἡροδότῳ (1 24, 8 109) ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς, ἢ βασιλικῶς. καὶ ἀνακῶς ἔχειν φροντίζειν· “προειρημένον τούτοις ὅπως ἀνακῶς ἔξουσιν, εἰ τι ἐκ τῶν πολεμίων κατὰ τὸ ἀφανέστατον πειράζοιτο.”

ἀνακωχεύει παρὰ Σοφοκλεῖ (El. 732) τὸ ἀνασειράζει. ἀνακωχεύειν δὲ κυρίως λέγεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει σείλαντες τὰ ἄρμενα σαλεύουσιν αὐτόθι, μὴ διαμαχόμενοι τῷ πνεύματι. μεταφορικῶς ἐν ἐπὶ τοῦ ἄρματος εἴρηκεν, ὅτι οὐ διημιλλήσατο, ἀλλ’ ἀφῆκε τὸν τῶν ἵππων κλύδωνα καὶ ἠρέμια ἤλαυνεν. sch. S. El. 732.

ἀνακωχὴ ἀνάπανσις, ἢ εἰρήνη πρόσκαιρος πόλεμον ὠδίνουσα.

ἀνακωχῆς ἀναπαύσεως, ἐνδόσεως, τῆς πρὸς μικρὸν ἐν πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχὴ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν.

ἀναλαβεῖν ἐνθυμηθῆναι. “μηδ’ εἰς ἐσχάτην ἀναλαβεῖν ἐλπίδα, μήποτε διὰ ταύτης πολέμιος ἐπ’ αὐτοῦς ἀναβῆ ἔρωτος.”

ἀναλαμβάνειν αιτιατικῇ ἐπὶ τοῦ ἀνέλαχειν. ὅτι ἔμελε τοῖς φιλοσόφοις καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσχωπον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ (p.175 E) “πάντα δυναμένους ὀξέως τε καὶ τορῶς διακονεῖν, ἀναλαβεῖσθαι δ’ ἐκ ἐπισταμένους ἐπιδέξαι ἐλευθέρως, οὐδὲ ἄρμονίαν λόγων λαβόντας ὑπαντῆσαι θεόν.” Ἀλεξίς δὲ φησὶ περὶ ἐσθῆτος οὕτως· “ἐν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρῦθμῳ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἔξδν καλῶς. οὐ μῆτε πρύττεται τέλος, μηδὲν γὰρ ἡμῶς, μῆτε δι’ ἐτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις δόξης τίν’ ὄγκον, τοῖς δ’ ὀρώσιν ἠδονήν, κόσμον δὲ τῷ βίῳ. τὸ τοιοῦτον γέρας τίς οὐκ ἂν αὐτῷ κτῶτο, φάσκων νοῦν ἔχειν;” Athen. p.21 B.

ἀναλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ ἀνακτῶσθαι. Ἄππιανός “τότε δὲ ἔθει τις δρόμῳ δηλώ-

σων τῷ Πέρσῃ λοιομένῳ καὶ τὸ σῶμα ἀναλαμβάνοντι. ὁ δὲ ἐξήλατο τοῦ ὕδατος, βοῶν ὅτι ἐυλόκοι πρὸ τῆς μάχης."

ἀναλγησία ἀναισθησία.

ἀνάλγητος καὶ δυσανάλγητος παρὰ Σοφοκλεῖ, τουτέστι δυσμετάκλαστος, ἀναλγής, ἀπαθής, ἀνηλεής, σκληρός· (OR 12) "δυσανάλγητος γὰρ ἂν εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν." καὶ ἀναλγήτως ἀναισθητικώς, ἀπόνως. καὶ ἀναλγήτων ἀσμπυθῶν, ἢ τῶν μηδ' ὄλιως ἀλγούντων ἐπὶ τινι, ἢ πολυαλγήτων, τῶν εἰς πολλὰ ἄχῃ ἡμᾶς ἐκβεβληκότων. Σοφοκλῆς (Ai. 946) "ὦμοι ἀναλγητων δισσῶν ἐθρόηςας ἀναυδον ἔργον Ἄτρειδῶν τῶδ' ἄχει," τουτέστι τῇ παρούσῃ συμφορᾷ.

ἀναλέγεται, αἰτιατικῇ, ἀναμφιβόλως ἔχει, ἐννοεῖται. "εἰ μὲν τις ἀναλέγεται τοῦτο, ὅτι κρατήσομεν ἐξ ἐφόδου τῶν πολεμίων."

ἀναλεξάμενος ἀναγνούς, νοήσας· "ὁ δὲ ἀναλεξάμενος τὴν ἐπιστολήν." καὶ ἀναλεξάμενων ἐαυτοὺς συναγαγόντων· "μύλις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ Βλάνων καλούμενος οἰκίαν τῆς περιστάσεως φωνῆν προέμενος εἶπε" (Diodor. Sic. exc. leg. 27). καὶ αὖθις "καὶ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου μνημεῖον συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς εἴη μήτε τὸ τοῦτου σῶμα ἴδῃ μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξῃται" (Dio Cass. 75.13).

ἀνάλημμα ὕψωμα, σήριγμα. "κατανοήσας τὸ βύρος τῶν ἀναλημμάτων, καὶ ὡς ἀδύνατόν ἐστι συλεῦσαι τὰ τεῖχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἐποίησεν."

ἀναλήψεσθαι, αἰτιατικῇ, ἀνακτήσεσθαι. (Joseph. B. I. 5 3 4) "ὁ δὲ ἔλεγεν ἀναλήψεσθαι τὸ παρὸν πταίσμα ταῖς εἰς τὸ μέλλον ἀρεταῖς."

ἀνάληψις ἀνάρρωσις. "σπερδὴν ἐποιεῖτο ὑπὲρ ἀναλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν, οὐχ ἤττον δὲ καὶ τῶν ἵππων" (Polyh. 3 87).

Ἀναλιβόζωρον ὄνομα τόπου.

ἀναλίσειν καὶ ἀναλοῦν, ἐκατέρως. Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (247) "χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ, πάλιν τ' ἀναλῶν, ἢνίκα ἂν τούτου δέξῃ." Δαιτυλεῦσιν "εἰς τὰς τριῆρεις δεῖ μὲ ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τεῖχη." ἐν δὲ τῷ παρεληλυθότῳ καὶ διὰ τοῦ ἡ ἀδιαφόρως, οἶον ἀνήλισκον καὶ ἀνάλισκον. καὶ αὖθις "εἰς οἳ ἀνάλεον οἱ πρὸ τῆ τὰ χρήματα."

ἀναλκίς ἀδύνατος, ἀσθενής. "οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἀναλκίαν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὡς λέγει Πίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται, ἀλλ' ὅπου φυγῶδες ἄλλοι δι' ἀνανδρίαν ἀποδιδρούσκουσιν, ἐνταῦθα καταβυίνει παραβαλλόμενος" (Damasc. Phot. p. 337a). καὶ αὖθις ἢ τραγωδίᾳ (S El. 301) φησὶ περὶ Ἀλγίσθου "ὁ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἢ πᾶσα βλάβη, ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος." συναρροῦσας γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας ἀνεῖλε τὸν Ἀγαμέμνονα.

ἀναλλοίωτος ὁ αἰεὶ αὐτὸς ὢν καὶ μὴ δεχόμενος ἀλλοίωσιν.

ἀναλογεῖον, ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία.

ἀνάλογον. ἀναλόγῃ ὀρισμὸς ἐστὶν οὗτος· ἀνάλογον ἔχει μεγέθη πρὸς ἄλληλα, ὧν ἡ αὐτὴ ἀνθυφαίρεσις. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τὴν ἀνθυφαίρεσιν ἀνταναίρεσιν εἶρηκεν. τὰ δ' ἀνάλογον ἔχοντα πρὸς ἄλληλα καὶ ὁμοίως ἔχειν πρὸς ἄλληλα λέγεται (Alex. Aphrod. in Top. p. 206). ἀνάλογον δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως καὶ ἀναλόγως ἴσως. καὶ ἀναλογώτερον τὸ ὑψηλότερον, τὸ σοφώτερον, τὸ ἀναλογικώτερον.

ἀναλογῶ ἐπὶ τῷ ἀρμόζῳ, δοτικῇ· "οἰκοδόμοι μεγέθη δωμάτων ἐφ' ὕψους αἴροντες, τῷ ὕψει τοὺς θεμελίους ἀναλογοῦντας ὑποβάλλουσι." καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπεικάζω καὶ ὁμοιω· "ὁ αὐλαίαν εἶχεν ἀναλογοῦσαν σκηπῆ οὐρανίῳ." καὶ αὖθις "οἱ δὲ σρατιῶται γενναῖοι ὀφθῆναι καὶ τῇ ἴσῳ ἀξιώματι ἀναλογῶντες." ἀναλοῦντες ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες Θεοκυδίδης (4 48). καὶ ἀναλῶν, καὶ ἀναλῶν τὸ ἀναιρεῖν.

ἀναλτον Ὀμηρος (ο 228) καὶ Κρατῖνος ἀντὶ τοῦ ἀπλήρωτον, Δείναρχος δὲ ἀντὶ τῷ χωρὶς ἄλῶν.

ἀναλύσουσα ξενάζουσα, λυγαίνουσα. ἔστι δὲ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσιν.

Ἀναλυθῆναι τὸ καθαρμῶ τινὶ χρῆσασθαι φαρμάκῳ. Μένανδρος Ἡρώι "πεφαρμάκευσ' ὦ γλυκύτατ' ἀναλυθεὶς μύλις."

ἀνάλυσις ἐξάπλωσις. "ὄρος γὰρ ἐστὶ λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκπερόμενος τοῦ ὀριστικοῦ κεφαλαιωδῶς." ἀνάλυσις ἢ ἀπὸ σχήματος ἐπὶ σχήμα τῶν τρόπων ἀνακλήσις· ἀναλύειν γὰρ λέγεται τὸ τοὺς συνθέτους συλλογισμοὺς ἀνάγειν εἰς τῶς ἀπλῆς

καὶ εἰς τὰς προτάσεις, ἔξ ὧν αὐτοῖς τὸ εἶναι. κατὰ γοῦν τὸ σημεινόμενον τῆς ἀναλύσεως ἀναλυτικὰ γέγραπται τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους.

ἀναλφάβητος· "ἀμάθητος γραμμμάτων ἐπὶ πάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος."

ἔ. ν. ἀμάθητος.

ἀνάλφιστον Φιλύλλιος Αἰγεῖ.

ἀναλώθησαν ἠφανίσθησαν· "οὐδὲ γὰρ ἰναλώθησαν ἄλλως αἱ εὐχαί· θηρίων γὰρ τι πέτοις πομπῇ κρείττονι ἐντυγχάνει." καὶ ἰνάλωμα καὶ προανάλωμα.

ἀναμάθω ἔξ ἀρχῆς μάθω.

ἀναμαλάττεσθαι ἀναφυρᾶν. καὶ ἀναματτεσθαι ὁμοίως.

ἀναμμα· "τρέφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρα καὶ τὰ ἄλλα ἄσπρα, τὸν μὲν ἦλκον ἐκ μεγάλης θαλάττης, ροερὸν ὄντα ἀναμμα, τὴν δὲ σελήην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομυγῆ τυγχάνουσαν καὶ πρόσγειον οὖσαν." Diog. L. 7 145.

ἀναμασώμενοι ἀντὶ τοῦ ἀνερευνῶντες. "μόλις τὸ πρῶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι" ἰκέρτα· Ἀριστοφάνης (Vesp. 815). καὶ ἀναματτόμεναι ἀναμασώμεναι.

ἀναμαχοσώμενον ἐκ δευτέρου μαχεσώμενον. "ὃ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν αὐθις ἦκειν ἀμαχοσώμενον τὴν πρώτην ἦσαν."

ἀναμεῖνω αἰτιατικῇ.

ἀναμέλποντες ἀνυμνοῦντες.

ἀναμετρήσαιμι (Hom. μ 428) διεκπεράσαιμι. "μήποτε εἰς Ῥήγιον ἐκπλεῖν, μήτε τὴν πολλὴν θάλασσαν ἀναμετρεῖν."

ἀναμηρύσασθαι ἀνατεῖναι.

ἀναμίλλητον ἀφιλόνηκον.

ἀναμίξ ἀναμιγθῆν, ἀναμειμιγμένως.

ἀνάμνησις. ἀνάμνησις ἐστὶ φαντάσματιος εὐρεσις. ἀρξάμενη δὲ ἀπὸ τῆς ψυχῆς διαββαίνει ἐπὶ τὸ ἐξρωμιέον σῶμα· ἀναμνησθίντες γὰρ φοβεροῦ τινὸς ἡμῖν γενομένου ἠχρώσομεν, καὶ τοῦ πλοῦ ἀναμνησθέντες ἰνετιώσομεν. πῶς δὲ λέγομεν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀρξασθαι τὴν κίνησιν ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως; οὐχ ὡς ἐκείνης αὐτῆς ἀναμνησχομένης, ἀλλ' ὡσπερ ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων λέγομεν ἀρξάμενη γὰρ ἡ κίνησις ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἰάβη μέχρις ἐκεῖνον ἐν ᾧ ἡ κριτικὴ καὶ αἰσθητικὴ δύναμις· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ πνεῦμα), ὣτω καὶ ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως λέγομεν ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος, ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γέγενεν, ἀνάπαλιν ἢ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως. εἰς ὃ

γὰρ τελευτᾷ ἡ αἰσθησις, ἐκείθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναμνήσεως. ἡ γὰρ ἀνάμνησις φαντάσματός ἐστιν εὐρεσις ὃ ποτε ἐγένετο ἐν τῷ πνεύματι· ἐν τούτῳ γὰρ γίνεται τὰ φαντάσματα, ἐν ᾧ καὶ ἡ αἰσθητικὴ ψυχὴ ἴδρυται. ἀπὸ τούτων οὖν τῶν ἐν τῷ πνεύματι ἐν ᾧ ἔστιν ἡ ψυχὴ ἐγκαταλειμμάτων, ἄπερ φαντάσματα καλοῦμεν, ἄπερ ἐγκαταλείμματα ἐκ τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἀντιλήψεων ἔσχεον, ἀπὸ τούτων ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γίνεται. ἐπιβάλλουσα οὖν πάλιν τῷ φαντάσματι ὃ πρὶν ἔσχε, τουτέστι τῷ ἐγγενομένῳ πρότερον ἐν τῷ πνεύματι τύπῳ, ἀναμνησκαται καὶ δι' οὗ αἰσθητηρίου ἦσθετο αὐτό, καὶ ἔτως συνδιατίθεται τῷ αἰσθητηρίῳ τὸ σῶμα. Philopon. in Ar. de anima E 4 2.

ἀναμοχλευόντων ἀνορευτῶντων, ἀνακινούντων· "βιαζομένων δὲ αὐτῶν καὶ τὰς θύρας ἀναμοχλευόντων δρούκοντες ἄρα μέγιστοι τὸ μέγεθος ἀνέστελλον αὐτούς."

ἀναμύειν ἀναβλέπειν.

ἀναμφήριζον ἀναμφίβολον, καὶ ἀναμφήριζος ὁ ἀναμφισβήτητος.

ἀν ἀμφοῖν. εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ ὀπίου Εὐθύμιου ἐν τῇ μεταφράσει.

ἀνανέμειν ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν Ἐπιχαρμος. Ἡρόδοτος δὲ (1 173) ἀνανέμεσθαι ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τέθεικεν.

ἀνανεοῦσθαι, ὡς ἡμεῖς, Θεουκιδίδης ἐ (18) καὶ Πλούτους Κρατίνος.

ἀνανεωσάμενος ἀνακαίνισας καὶ ἀνεγείρας. ἢ ἀναμνησθεῖς, εἰς ἔννοιαν ἐλθῶν. "ὃ δὲ Μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείλους ταπεινότητα, ἐπεβάλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος" (Polyb.).

ἄνανος ὄνομα κύριον. "ἀποκλείσας τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπισήσας παρεκάθητο."

ἄναντα (Hom. Ψ 116) ἀνωφερῆ, δυσχερῆ.

ἀνανταγώνισος ἀκαταμάχητος. "ἀνανταγώνισος ἦν ἡ Ῥωμαίων ὀρηκὴ καὶ δυσάντητος τοῖς ἐντυγχάνουσιν" (Theophyl. Sim. 2 6).

ἄναντες ἀνωφερές. ὅτι ταυτὸν ἐστὶν ἄναντες καὶ πρόσαντες. καὶ εἴ τι μὲν ἄναντες, τοῦτο καὶ πρόσαντες, οὐκέτι δὲ τὸ ἀνάπαλιν· τὸ γὰρ πρόσαντες ἀπότομον καὶ μὴ παρείκον, μηδὲ ἀποδεχόμενον τὸν ἀναβῆναι βουλόμενον. τῷ δὲ ἀνάντει καὶ προσάντει ἑναντίον τὸ κύταντες. καὶ τὰ μὲν ἡδέου καὶ

τερπνὰ λέγομεν ῥῆμα καὶ ῥῆμα, τὰ δὲ λυπηρὰ προσάντη καὶ ἀνάντη καὶ δυσχερῆ. καὶ ἀνάντης ἡ δύσβατος ὁδός. καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

ἀναντίρρητον τὸ ἀντιλογίαν μὴ ἐπιδεχόμενον.

ἄναξ θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος. cf.

Orion p. 26.

α Ἀναξαγόρας σοφιστής, Ἡγησιβοῦλον υἱός, Κλαζομένιος. νῆς δὲ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ἔλην καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. ἔτος ἔστιν ὁ τὸν ἥλιον εἰπὼν μύθρον διάπτρον (Harp.), τουτέστι πύρινον λίθον. ἔφυγε δὲ ἐξ Ἀθηῶν Περικλέους αὐτῷ συνειπόντος, καὶ ἔλθων ἐν Λαμψάκῳ ἐκεῖσε καταστρέφει τὸν βίον ἀποκυρτερήσας. ἐξήγαγε δὲ τοῦ ζῆν ἑαυτὸν ἐτῶν ὁ, διότι ὑπ' Ἀθηναίων ἐνεβλήθη ἐν δεσμοτηρίῳ οἷά τινα καινὴν δόξαν τοῦ θεοῦ παρεισφέρνην.

β ὅτι Ἀναξαγόρας Ὀλυμπίαισι, ὁπότε ἦκιστα νοῖο, προελθὼν ὑπὸ κωδῆν ἐς τὸ γάδιον, ἐπὶ προρρήσει ὄμβρον λέγεται. τοῦτο πεπραχέναι, καὶ ἄλλα δὲ πλείστα προλέγων. ἔτος Κλαζομένιος ὡν ἀγέλαις τε καὶ μήλοισι τὰ ἑαυτοῦ ἀνῆκε. περὶ τούτου ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τρανεὺς προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ Θηβαῖος Κράτης κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, οὔτε προβάτοις ποιήσας ἐπιτήδεον οὔτε ἀνθρώποις. Philostrat. V. A. 1 2 et 13.

Ἀναξανδρίδης Ἀναξάνδρου, Ῥόδιος ἐκ Καμείρου, γεγονὼς ἐν ταῖς ἀγῆσι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος, Ὀλυμπιάδι ρα'. κατὰ δὲ τινὰς Κολοφώνιος. ἔγραψε δὲ δράματα ἕξ, ἐνίκησε δὲ ἰ. καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας καὶ παρθένων φθορὰς εἰσήγαγεν.

ἀναξία ἄξιαν οὐκ ἔχουσα, ἀλλ' ἄτιμος· "ἀλλ' ἄπερ εἶτις ἐποικος ἀναξία οἰκονομῷ θαλάμους πατρός" (S. El. 169). ἐποικος δὲ ἀντὶ τοῦ μέτοικος, οἰκονομῷ δὲ ἀντὶ τοῦ διαιωμῆαι.

Ἀναξίβιος Λακεδαιμονίων ερατηγός.

Ἀναξίλως κωμικὸς ποιητής.

α Ἀναξίμανδρος Ἀναξιμάνδρου Μιλήσιος, ὁ νεώτερος, ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀρταξέρξου χρόνους τοῦ μνήμονος κληθέντος. ἔγραψε συμβόλων Πυθαγορείων ἐξηγησιν, οἷον ἐστὶ τὸ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, μαχαίρη πῦρ μὴ σκαλεύειν, ὑπὸ ὀλοκλήρου ἄρτον μὴ ἐσθίειν, καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἀναξίμανδρος Πραξιίδου Μιλήσιος φιλόσοφος, συγγενὴς καὶ μαθητὴς καὶ διάδοχος Θάλητος. πρῶτος δὲ ἰσημερίαν εἶρε καὶ τροπὰς καὶ ὠρολογεῖα, καὶ τὴν γῆν ἐν μεσαιούτῳ κείσθαι. γνώμονά τε εἰσήγαγε, καὶ ὅλως γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν. ἔγραψε περὶ φύσεως, γῆς περιόδου, καὶ περὶ τῶν ἀπλανῶν, καὶ σφαῖραν, καὶ ἄλλα τινά.

Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους Λαμψακηνὸς ῥήτωρ, μαθητὴς Διογένης τοῦ κυνὸς καὶ Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου γραμματικοῦ τοῦ κακίζοντος Ὀμηρον, διδύσκαλος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. εἶπετο δὲ αὐτῷ ἐν τοῖς πολέμοις. οὗτος βασιλεῦ Ἀλέξανδρον, θυμῷ χρώμενον ἐς Λαμψακηνοῦς, τέχνη περιήλθε τοιαῦδε. φρονούντων Λαμψακητῶν τὰ Περσῶν, ὑπερξείων τῷ θυμῷ Ἀλέξανδρος ἠπέλει τὰ μέγιστα κακὰ ἐργάσασθαι. οἱ δὲ ἄτε περὶ γυναικῶν καὶ παιδῶν καὶ τῆς πατρίδος θέοντες ἀποσέλλουσι Ἀναξιμένην ἵκετεύσαντα. Ἀλέξανδρος δὲ γνοὺς καθ' ἧντινα αἰτίαν ἦκοι, κατωμόσατο θεοὺς ἢ μὴν αὐτῆ ταῖς δεήσεσι τᾶναντίη ἐργάσασθαι. Ἀναξιμένης δὲ "χάρισαι μοι" ἔφη "ὦ βασιλεῦ τὴν χάριν, γυναικῶν καὶ τέκνα Λαμψακητῶν ἐξανδρουποδίσασθαι καὶ τὰ ἱερὰ ἐμπερῆσαι καὶ τὴν πόλιν ἐς ἔδαφος καταβαλεῖν." Ἀλέξανδρος δὲ οὐκ ἔχων τι πρὸς τοῦτο σοφίσασθαι ἢ ἀντιμυχανήσασθαι, καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀνάγκῃ τοῦ ἄρκου, συγγνώμην ἐνεμεν ἐκ ἐθέλων Λαμψακηνοῖς. ἡμῖνατο δὲ καὶ Θεόπομπον τὸν Λαμοσράτου ἐχθρὸν ὄντα Ἀναξιμένης οὐκ ἀμαθέστα ἀλλ' ἐπιφθονώτατα. σοφιστὴς γὰρ ὢν καὶ σοφιστῶν λόγους μιμούμενος γράφει βιβλίον, ἐς Ἀθηναίους καὶ ἐπὶ Λακεδαιμονίους συγγραφὴν λοιδοροῦν, ἐς τὸ ἀκριβέστατον μιμησόμενος, καὶ ἐπιγράφας Θεοπόμπον τὸ ὄνομα ἐπεμπεν ἐς τὰς πόλεις. καὶ ἐκ τούτου τὸ ἔχθος τὸ ἐς Θεόπομπον ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἠῦξετο. οὐ μὴν ἀδὲ εἰπεῖν τις αὐτοσχέδιως Ἀναξιμένους πρότερός ἐστιν εὐρηκῶς. Pausan. 6 18.

Ἀναξιμένης Εὐρυεσράτου Μιλήσιος φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ διάδοχος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλήσιου· οἱ δὲ καὶ Παρμενίδου ἔφρασαν. γέγονεν ἐν τῇ νέῃ Ὀλυμπιάδι, ἐν τῇ Σάρδεων ἁλώσει, ὅτε Κύρος ὁ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν.

ἀναξιοπαθοῦντες οὐκ ἄξιον ἡγοῦμε-

ποι. "οἱ δὲ Κρήτες ἀναξιοπαθοῦντες οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὡς μοιχογέννητον."

Ἀνάξιππος κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας, ἤκμασεν ἐπὶ Ἀντιγόου καὶ Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ.

ἀνάξοιτο (αἰ ἀνέξοιτο) ἀνασχῆσοιτο· Ξενοφῶν (Hell. 2 1 22).

ἀναξυρίδας φμινάλια, βρακία, ἢ τὰ βαθία καὶ ἄβυθα ὑποδήματα. "καίπερ τῆς Θεοδοσίῃ ἐκλελυμένον τὸν ἱμάντη τὸν ἀμφὶ τὰ ἀδοῖα τὰς ἀναξυρίδας δέοντα" (Procop. Arc. 10).

ἀνά οὐλαμόν (Hom. A 251) κατὰ τὸ ἄδροισμα.

ἀνάπαισοι κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβύσσοι τῶν χορῶν ἕσμιατα, ἰδίως δὲ τὰ τῶν ἐσθμῶν. πῦσαν δὲ παράβυσιν ἀναπαισους πλοῦσιν· "αὐτὸν ἐπήνυ πρότερον παραβύς ἐν τοῖς ἀναπαισίοις" φησὶν Ἀρισοφάνης ἐν *Εὐφρη* (734). "γραφαὶ τε παιγνιώδεις εἰς ταῦτα καὶ ἀνάπαισα ἤδοντο κατὰ Ῥωμαίων." σημαίνει δὲ ἀνάπαισος καὶ εἶδος μέτρον σήμων.

ἀναπάλλει ἀναπηδᾷ, ἀνουσείει.

ἀναπανδήτως.

ἀνάπανλαν ἀνάπανυσιν. ἀνάπανυσις δὲ ὁ μέλλων βίος. "σὺν ἑτέροις ἄξιολογώτατοις ἀνδράσι τῷ πολέμῳ δοῦς τὴν ἀνάπανλαν." Μένανδρος (p. 440) "ὠδὶ γὰρ Οὐννων ἡγεμὸν μέγιστος ἔτυχεν ἀναπαύλης," τῆς τῆς ἀπέθανε. καὶ ἀναπαύλας πέμψεις πρὸς τοὺς περσοὺς· (A Ran. 186) "τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ παύων καὶ προγμάτων;" κηρύσσει ὁ Χάριων, καὶ ὡς τόπους καταλέγει.

ἀναπαύσασθαι τὸ κατακλίνεσθαι ὡς πρὸς ὕπνον.

ἀνάπειρα. "κατισπᾶν τὰς ναῦς, τὰς ἐκπυρεσίας ἐμβιβάζειν καὶ τῆς εἰρεσίας ἀνάπαιρα λαμβάνειν, παρελκόντα τὸν χρόνον ἐπισηδῆς ἕως τὸ παρὰ Ῥωμαίων αὐτῇ γένηται φανερόν."

ἀναπείροις. Πολύβιος (10 20) "τῶν δὲ ποταμῶν δυνάμεων κατὰ θάλατταν ταῖς ἀναπείροις καὶ ταῖς εἰρεσίας [ἐγύμναζον]."

ἀναπείρατε. "ἀναπείρατε τὰς κίχλας," τοῦτέστι πῆξατε, κεντήσατε. Ἀρισοφάνης (Ach. 975) "φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἴν' ἀναπείρω τὰς κίχλας."

ἀναπέισητε ἀντὶ τοῦ δῶροις πείσητε· διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς δωροδοκούμενον. Ἀρι-

σοφάνης (Eq. 68) "εἰ μὴ μ' ἀναπέισητ', ἀποθανεῖσθε σήμερον."

ἀναπειρηθῆριον δυναμένην πείθειν τοὺς ἀκούοντας. Ἀρισοφάνης (Nub. 873) "πῶς ἂν μάθοι πόθ' οὗτος ἀπόφρευξιν δίκης ἢ κλήσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειρηθῆριον; καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ἐπέρβολος." κλήσιν, τουτέστι μιρτυρίαν. χαύνωσιν λύσιν τῶν δικῶν, οἶον ἀπάτην, διὰ κενῶν ῥημάτων ἀναπειθόντων τοὺς ἀκούοντας. ἢ ἀναπειρηθῆριον, ὡσεὶ χαυνῶσαι καὶ ἀναπεῖσαι τοὺς ἀντιδίκους, παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην. ὁ δὲ Ἐπέρβολος ἐκωμωδεῖτο ὡς ἀπαίδευτος καὶ ὀψιμαθῆς. ἀξιολογεῖν οὐκ οἱ διδάσκαλοι λέγοντες "ἔλαττον τοσοῦδε οὐ λαμβάνω ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀναγνώσματι," καὶ ἐπαγγέλλονται προνοήσεσθαι τῶν καινῶν μαθητῶν ὅσον ὧν προνοοῦσι μάλιστα.

ἀναπεμπάζειν ἀνανεοῦσθαι, ἀναμνήσκεσθαι. πεποιήται ἀπὸ τῶν τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχῆς ἀριθμούντων καὶ ἐπαναλαμβάνοντων, οἷον ἐκατὰ πεντάδα ἀριθμούντων. καὶ ἀναπεμπάζομενοι ἀναριθμούμενοι, σκεπτόμενοι.

ἀναπεποιημένης ἀναπεφυρμένης, ἀνεζωμωμένης.

ἀναπεπταμένα χωρία πεδία, κάμποι. ἀναπεπτωκίως ῥυθμῶν, ἀφροντισῶν, ἀμελῶν· "ὁ δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναπεπτωκίως τε οὐδενὶ λόγῳ καὶ τὴν τῶν ἔργων παρασκευὴν ὀκνηρῶς ἄγαν διὰ φιλοχρημιτίαν ποιούμενος" (Procop. Arc. 18).

ἀναπετῶ ἀναπετώσω· Μένανδρος Ἀλιεύσιν "ἀναπετῶ τουτὶ προσελθίων, κοῦκ ἀνέξοι οὐδέτι." καὶ ἐν Συνερίωσῃ καὶ ἑτέροις.

ἀναπέφηναι ἀπεδείχθη, καὶ οὐχὶ ἐναπέφηναι.

ἀναπηδῶν καὶ οὐδετέρως διὰ τοῦ ω μεγάλου.

ἀναπήλας ἀνακινήσις. "ὁ δὲ διὰ τοῦ κοντοῦ ὅσον πρὸς τῇ ἀκωκῇ ἀναπήλας ἐς ὕψος, καὶ περιενεγκῶν ὡς ἂν τις δόρυ τὸ κορυφώτατον περιφέρει, τῇ αἰχμῇ διαπείρων τὸ μετὰφρονον κατεργάζεται."

ἀναπηνίζω ἀναλέγομαι, ἐκλύω, ἀνακκλίω.

ἀναπηρία. οὕτως Ἀρισοφάνης Πλάτω (α' ?).

ἀνάπηρον ψυχὴν τὴν ἐπιβλαβῆ, μὴ ὑγιαινούσαν ἀλλὰ σεσωμμένην καὶ ἀχρεῖαν.

καὶ ἀνάπηρος ὁ χολός, ὁ καθ' ὑπερβολὴν πεπερωμένος μέλει τινὶ τοῦ σώματος. *Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβολοῦ* (13) "καὶ τί κωλύει θμῆς μὲν ὑπελείσθαι τῷ ὀβολῷ ὡς ὑγιεῖς ὄντας, τέτρω δὲ ψηφίσεσθαι ἐάσαντας ὡς ἀναπήρω;" "ὁ δὲ δέσμιος ἐς μέσον παραγίνεται, ῥῖνα καὶ ὤτα ἀνάπηρος, παιγνίων τε γεγωνῶς παρανάλωμα" (*Theophyl. Sim.* 5 5).

ἀναπιδύει τὸ ὕδωρ.

ἀναπίπλαται ἀναπληροῦται.

a ἀναπίπτειν οὐ τὸ κατακλίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ μεταμειλεσθαι καὶ μετατίθεσθαι καὶ ἀποκνεῖν. *Θουκυδίδης ἁ* (70) "καὶ κινώμενοι ἐπ' ἐλάχισον ἀναπίπτουσιν."

b ἀναπίπτειν τὸ ἀθυμεῖν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἀναπίπτειν ἐπὶ ψυχῆς ἐστὶν οἶον ἀθυμεῖν, ὀλιγωρεῖν. *Κρατῖνος* δὲ ἐπὶ τῶν ἕρετῶν κέχρηται τῇ λέξει ἕρεσσόντων καὶ ἀνακλινομένων. καὶ ἀναπεσεῖν ἀνακλιθῆναι.

ἀναπλάκητοι αἱ εἰς μηδὲν ἀμυρτάνεσαι ἀλλ' ἀπάντων κρατοῦσαι. ἢ ἄφρητοι, ἀπλάνητοι, ἀπροσπέλαστοι, ἀφανεῖς, ἕς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν. *Σοφοκλῆς* (*OR* 472) "δειναὶ δ' ἔπονται κῆρες ἀναπλάκητοι," τουτέστι τοῦ *Λαῖου*.

ἀνάπλασμα σχῆμα.

ἀνάπλεως ἔμπλεως.

ἀναπλήσας ἀναπληρώσας. ὁ δὲ Πλάτων ἀντὶ τοῦ μολύνας.

ἀναπνέοντες ἐν νῷ ἔχοντες. "καὶ οἱ μὲν ἀναπνέοντες τὰ τοῦ βασιλέως ἐπιτάγματα διέβαινον, οἱ δὲ βύρβυροι καίπερ σιγῇ προσιώντας ἤσθαντο."

ἀναποδίζειν τὸ ἐξετάζειν, ὡσανεὶ συγκροῦειν, *Ἡρόδοτος* (5 92 6). καὶ ἀναποδιδόμενα ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν πολλάκις τὰ αὐτὰ λεγόμενα ἢ πραιτόμενα.

ἀναπόδρασον ἄφρευκτον, καὶ ἀναπόδράσους τοὺς μὴ δυνάμενους φεῦγειν.

ἀναποθήσεται καταποθήσεται.

ἀνάποινος (*Hom.* *A* 99) ἄνευ λύτρων.

a ἀναπολεῖ ἀναμνησκαται. τάττειται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μηρυκλῆσθαι. *Αἰλιανός* (*N. A.* 2 54) "μόνος ὁ Θαλάσσιος σκύρος τὴν τροφήν ἀναπολεῖ, ὡσπερ καὶ τὰ βληχητά, ἃ δὴ μηρυκῆται."

b ἀναπολεῖ ἀναπτύσσει. καὶ παροιμία

"ἀναπολεῖς (an ἄν ἀποβάλης) τοὺς ὤμους ὕδωρ πτίσων, ὁμοίως ὕδωρ μένει" (*Lucian. Hermet.* 79), ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πορούτων. καὶ ἀναπόλησις θηλυκόν.

ἀναπόμιμα δῶρα τὰ ἀποσφερόμενα. ἀναπόνιπτος μὴ νηψόμενος μηδὲ πλῆγας τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀκάθαρτος. "κατ' ἐπιπῶν τὸν ζωμόν, ἀναπόνιπτος, λαρυγγιῶ τὰς φήτορας" (*A Eq.* 356). καὶ ἀναπόνιπτον ἀνεξάλειπτον.

ἀναπρήσας ἀνακούσας, ἀναφυσήσας.

ἀνάπτεισον τὸ μὴ πταῖον.

ἀνάπτειν περιτιθέναι, ἢ ἀνατιθέναι.

ἀναπτῆτω πετασθήτω.

ἀνάπτυξις ἐρημηρία, διασάφησις. καὶ ἀναπτύξω ἀντὶ τοῦ ἐπιδείξω *Ἐδριπίδης* (*Herc.* 1256).

ἀνάπυσα ἔκπυσα, δῆλα. "θάνατος *Σθηνεβοῖας* ἀνάπυσος ἐγένετο," ἀντὶ τοῦ φανερός. ἀνάπυσον δὲ τὸ ἀνήκοον. *sch. Amphros. Hom.* λ 274.

ἀναρᾶσθαι ἀντὶ τοῦ διαλύειν τὴν γενομένην ἀράν. οὕτω *Κυλλισθένης*.

ἀνάργυρος ὁ ἀργύριον μὴ κεκτημένος, εἰ καὶ εἴη αὐτῷ ἰκονη οὐσία ἐξ ἐτέρων κτημάτων. *Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπιγέουσις διαθήκης* "ἐπειδὴ τοίνυν Ἐπιγέουσις ἀσθενήσας τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο ἀνάργυρος ὢν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούμενος."

ἀναρᾶρα ἀτύπωμα, ἀτράνωτα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ συλλαβῆς λειπούσης σοικεῖον ἢ λόγου λείποντος συλλαβῆν.

ἀναρίθμητος ἄπειρος. *Σοφοκλῆς* (*Al.* 646) "ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος." καὶ ἀνάριθμοι πλείστοι, ἄπειροι. (*Diog. L.* 9 16) "εἰς ἐμοὶ ἄνθρωπος τρισμύριοι, οἱ δ' ἀνάριθμοι οὐδεῖς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ *Περσεφόνῃ*" φησὶν Ἡρόκλειτος.

ἀνάριζος, μᾶλλον δὲ ἀναρίζητος. *Ἀριστοφάνης Πολυεῖδω* "διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχω ἀναρίζητος ὢν." *Ἀλέξιος Καταψευδομένη* "πάντως ἀναρίζητος οὐ δυνήσομαι διακαρτερῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν." *Ἀντιφάνης Λευκαδίω* "ἐνταῦθ' ἀναρίζητος εὐδὺς κερταριεῖ." *Τιμοκλῆς Νεαίρα* "ἔπειτα διὰ τε ταῦτ' ἀναρίζητος ὢν." *Μένανδρος* δὲ ἀνάριζον. καὶ ἀναρίζους μήπιω ἠρισηκότας. "βουλόμενος ἀναρίζους καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀπαρασκεύους λαβεῖν τοὺς ὑπεναντίους" (*Pol.* 3 71).

ἄναρκτον (Aeschyl. Eum. 520) τὸ ἀνυπότακτον.

ἀνάρμοςος ἀνακόλουθος, μηδενὶ ἀρμόζομος.

ἀνάρπασοι (ἱμνο ἀνοργίασοι) οἱ ἀμύητοι, οἳς τελεταὶ καὶ ὄργια οὐκ ἐγένοντο.

ἀναρρηγνύς πλάττων, κατασκευάζων, σεντιθείς· Ἀριστοφάνης (Eq. 623) "ἐλασάβροϋτ' ἀναρρηγνύς ἐπη." ἔχεται δὲ καὶ τῷτο ἐμφάσεώς τινος μελίζονος.

ἀναρρηθῆναι ἀνακηρυχθῆναι, καὶ ἀνάρρημα κήρυγμα, καὶ ἀνάρρησις ἀναρρήσεις· "τοὺς μὲν ἀναρρήσεων καὶ σεφάτων ἄξιοι, τοὺς δὲ διηρηκεῖ πυραπέμπει τιμωρία."

ἀναρριπτεῖν ἀναλαμβάνειν· (Dionys. Hal. 9 3) "ὥστε πρὸς τῇ αἰσχύνῃ, ἣν πρὸ τῆ πταλιπεῖν τὸν χάρακα ἠρέγκαντο, καὶ κίνδυνον οὐ τὸν ἐλάχισον αὐτοὺς ἀναρρῖναι, σκοτίους ἀπίοντας διὰ τῆς πολεμίας." καὶ ἀναρρίπτειν (ἀν ἀναρίπτειν) μεταμελεῖσθαι, μετατίθεσθαι.

ἀναρριχῶσθαι τὸ πρὸς ἄναρτες ἐκβαίπων ἅμα ταῖς χερσὶν ἀντιλαμβάνομενον καὶ σφιζόμενον. Ἀριστοφάνης Εἰρήνη (69) "ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος πρὸς ταῦτ' ἀνερρῆτ' ἄν εἰς τὸν οὐρανόν." καὶ ἀναρριζώμενος δρασσόμενος. cf. v. ἀνερριχῶντο.

ἀναρροιβδεῖν ἀναρροφεῖν.

ἀνάρροπον ἐπισθόρηκτον· "ἣ δὲ Φρυγικῇ δέναιμι τοῖς Ῥωμαίοις ἔρρορραγεῖσα ἐξωθεῖτε καὶ ἀνάρροπον τίθησι τὴν πεζικὴν στρατιάν." καὶ Μένανδρος (p. 440 Nieb.) "κατωτέρων τῶν Ἀβύρων κατ' ὀλίγους, οἱ στρατηγοὶ γνώμη ἔχουῖντο παραχρημα ἐπιθέσθαι σφίσι, καὶ τούτου ἀνάρροπον τίθεναι τὴν τῶν Ἀβύρων κατάβασιν."

ἀναρρύει ἀντὶ τοῦ θύει καὶ σφίττει Ἑπόλις. καὶ ἡ θυσία δὲ ἐπανάρρυσις, καὶ ἀνάρρυσις κερία τῶν ἀπυτορῶν ἡμέρα· ἀπυτορῶν δὲ ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίους, τὸ σφίβαν δηλοῦσα τῇ προσηγορίᾳ. καὶ ἀναρρῆναι τὸ ἐπιθύειν, ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν. τρεῖς δὲ ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν ἀπυτορῶν, δύο αἱ κορυφαῖαι ἀνάρρυσις. sch. A Pac. 890.

ἀνάρρασι, ὃ οὐκ ἄν τις ἄρρασι, ἄδικα· "ὄν ἦν καταπνευσάμενος ἔναγχος καὶ μεγάλα ἀνάρρασι ἀνηρημένος ἐκδίκως."

ἀνάρρησις ἡ ἐπὶ ζύλον καθήλωσις. καὶ ἀνάρρησον κρέμισον, καὶ ἀναρτώμενος

κρεμιάμενος. Προκόπιος (Goth. 2 26) "ὃ δὲ ἐπανῆκεν ἐπισολὴν ἔχων ταῖς ὁμοίαις ἐλπίσιν αὐτοὺς ἀναρτώσαν."

ἀναρῦτειν ἀναρτεῖν, ἀπὸ τῆ ἀρῦσθαι. Κρατῖνος Διδασκαλίαις "ὅτε σὺ τοὺς καλοὺς θριάμβους ἀναρῦτουσ' ἀπηχθάνου."

ἀνασειεῖν ἐκτινάσσειν, ὡς καὶ ἡμεῖς· "οὐ γὰρ ἀνασειῶν ἠκολούθει καλαμίδα." καὶ ἀνασειῶ ἀναπέδω, ἢ πρὸς μάχην ἐρεθίζω· (Diodor. Sic. 14 10) "ὃ δὲ τῆς Συρακουσίου ἀνασειῶν, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀποκαταστήσειν ἐπαγγεῖλάμενος." καὶ ἀνασειῶσας ἀπειλησάμενος· Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος (25 47).

ἀνασειράζει ἀνθέλκει, ἀνατρέπει. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 241) "ἄψ ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ἄγχι μένω." ἀνασειράζω οὐκ ἀναχαλινῶ.

ἀνασεσυρμένην ἄκοσμον, ἀπρεπῆ· "κωμωδῶν ἀνασεσυρμένην καὶ πλημμελῆ" (Synes. ep. 67). "καλοῦσι δὲ τὸν μὲν σκωπτικὸν ἐπίχαριν, τὸν δὲ εὐτράπελον ἐπιδέξιον, τὸν δ' ἀνασεσυρμένον ἄπλαστον καὶ ἄπλοῦν. οἳς ἐπακολουθεῖ καὶ τὸν αὐσηρὸν ἄρροικον ἠγεῖσθαι, τὸν δὲ δίκαιον οὐ πολιτικὸν οὐδ' ἡμερον."

ἀνασηκῶσαι ἀντυποδοῦναι, ἢ ἀναλαβεῖν, ὥσπερ οἱ ἰσάντες. οἷον ἐξισῶσαι τῷ λειποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

ἀνάσιλλος ἀναφαλαντίας.

ἀνάσιμον ἄμορπον. "καὶ μηδὲν πρότερον διωποδῆσαι ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον· οὐ γὰρ ἀνασητὸν τοῦτο γ' ἐλευθέρω" (A Eccl. 970).

ἀνασηκαλέων ἀνακινῶν, ἀδημονῶν, ἀναλογιζόμενος.

ἀνασηκευασάμενοι ἀπάραντες.

ἀνασηκευασθείσης τῆς τραπέζης φησὶ Δημοσθένης (33 9), οἷον ἀνασητὸν γενομένης.

ἀνασηκινδαλευθῆναι ἀνασηκολοπισθῆναι, ἀνασηκρωθῆναι.

ἀνασηκοβηθεῖς διαταραχθεῖς· "ὃ δὲ πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἀνασηκοβηθεῖς ματαλῶς ἀνίσταται εὐθύς." καὶ αὐθις "τοὺς δὲ ἵππους εἶναι ἀγρίους, ὑπὸ τε τῷ ἀθήθει τοῦ δεσμοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνηρημένου βάρους ἔτι μᾶλλον ἀνασηκοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν."

ἀνά σοὶ τάδε πάντα λέπευργε, ἐπὶ τῶν οὐδὲ μετὰ τὸν κάμυτον ἀνιμένων, ἐκ

μεταφορᾶς τῶν βοῶν· ἐπειδὴν γὰρ ἀπολυθῶσι τοῦ ἔργου, εἰώθασιν οἱ γεωργοὶ τῷ δυνατωτέρῳ ἐπιτιθέσθαι τὸν ζυγὸν καὶ τὰ σκεῦη.

ἀνασπῆ ἀντὶ τοῦ καταλύει ἢ ἀναιρεῖ Θουκυδίδης (4 97?). ἢ ἀνασπῆν τὸ ἀντλεῖν ὕδωρ· "κάδους ἀνασπῶν" φησὶ Φερεκράτης. καὶ ἀνασπῶν, οὐδετέρως, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

ἀνασσα βουσίλισσα.

ἀνασαδόν (Hom. I 671) ἀνισάμενοι.

Ἀνασάσιος Ῥωμαίων βασιλεὺς. οὗτος ἐπὶ τὸ χεῖρον τραπεῖς πᾶσαν ὁμοῦ τὴν βασιλείαν εἰς ἀριστοκρατίαν μετέστησε, τὰς μὲν ἀρχὰς ἀπάσας ἀπεμπολῶν καὶ τοῖς ἀδικῶσι συγχωρῶν, καὶ πρὸς γε χρημάτων ἀκόρεσον ἐπιθυμίαν τραπεῖς, ὡς κενὰς ἐντεύθειν γενέσθαι καταλόγων τὰς ἐπαρχίας, καὶ πρὸς τὸ ἄηδες καὶ ξένον καταπεπληγῆσθαι τοὺς ἀνδρας· οὐδὲ γὰρ ὄπλοις τοὺς ἐπιόντας βαρβάρους ἡμύνετο, ἀλλὰ χρήμασι τὴν εἰρήνην ἔξωνούμενος διετέλει. πρὸς δὲ γε τούτοις καὶ τὰς τῶν τελευτῶντων οὐσίας ἐπολυπραγμιόνει, κοιτὴν ἕπασσι δωρούμενος τὴν πενίαν. ὧν γὰρ αὐτὸς ἐλάμβανε τὰς οὐσίας, τούτοις μετ' ὀλίγον διεδίδου τῷ τῆς εὐσεβείας τρόπῳ· καὶ ὧν ἐγύμνον πόλεων τοὺς ἐνοικοῦντας, τὰς οἰκοδομὰς ἀνελέου, ὡς καὶ τὴν ἐνεγκαμένην ἐπιμελῶς κοσμηῆσαι καὶ τρισὶ περιβαλεῖν σεφάνοις. ἐπὶ δὲ τούτου δειναὶ ταῖς κατὰ Λιβύην πόλεσιν ἐπέσκηψαν θλίψεις ὑπὸ τῶν καλεσμένων Μαζίκων. ἐδέδοντο γὰρ θυγατρὶδῷ Μαρίνου εἰς ἡγεμονίαν, ἀνδρὶ νέῳ καὶ πολὺ τὸ κοῦφον κεκτημένῳ, καὶ μετ' ἐκείνον αἰφίς Βασσιανῷ τῷ παιδί. ὃ δὲ οἷς ἔπρξε παντοίως τὰς τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἄρξαντος ὑπερβαλλόμενος ἀσελγείας, ἔδωκε Λίβυσιν αἰρεῖσθαι τὰ πρότερα, καὶ ταῦτα τοῖς μὲν πενίαις τοῖς δὲ θανάτου μνήμην καταλείψαντα. οὕτως, εἰ δέοι εἰπεῖν, οἱ τε ἀφ' αἵματος καὶ ἀπλῶς τὴν Μαρίνου παρεντυχῆσαντες εὐνοίαν τοῖς Λιβύων διαφερόντως καὶ Αἰγυπτίων ἐνεφορήθησαν κτήμασιν. Exc. Peiresc. p. 853.

ὅτι ἐπὶ Ἀνασασίου τοῦ βασιλέως ἦν ὁ ἅγιος Θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης. αἰρετικὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ Ἀνασάσιος.

ὅτι Ἀνασάσιος ὁ βασιλεὺς ἔκτισε τὸ μακρὸν τεῖχος πρὸς μιλίων τῆς πόλεως ξ', διατείνας ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης ἐς με-

σημβρίων μῆκος μὲν μιλίων γ', εὐρος δὲ ποδῶν κ'. καὶ τῷ Ἰουλιανοῦ λιμένι παραβόλους τίθησιν. ὁ αὐτὸς κτίσει καὶ τὸν μέγαν τρίκλινον τὸν ἐν Βλαχέρναις, ὃς Ἀνασασιακὸς μέχρι τῆς δεῦρο λέγεται, καὶ τὴν κινεζήραν τὴν Μωκισίαν.

ἀνάστασις. ἐπειδὴ ὁ θάνατος παρὰ φύσιν εἰσῆλθεν, ἢ δὲ ἀνάστασις κατὰ φύσιν· ἢ γὰρ πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παραβύσεως ἀθάνατος ἦν. ἀνάστασις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ τὸ φθαρὲν πλάσμι διὰ τῆς ἁμαρτίας ὀρθοῦται διὰ δικαιοσύνης· εἰ γὰρ περιέμεινεν ὁ Ἀδὰμ τῇ ἐντολῇ, ἔμεινεν ἄν ζῶν. ἀνάστασις οὖν ἢ δευτέρου ζώσεως καὶ ἢ τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ παῦλα.

ἀνάστασις ἀντὶ τοῦ ἀναστάτωσις. Πολύβιος (Appian. Lib. 106) "Μασσανάσσην δὲ Καρχηδόνι αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι, πάντων αὐτὴν ἀσθενῆ Ῥωμαίοις ὑποπόντα." cf. v. Μασσανάσσης a.

ἀνάστατοι πλακοῦντος εἶδος. οὗτοι δὲ αὐταῖς ταῖς ἀρρηφόροις ἐγίνοντο. ἐλλέγοντο δὲ τινες πλακοῦντες καὶ χαρισιοὶ, οὗτοι δὲ ἀπὸ τῶν καταλειπομένων συμμιγνύμενοι ἐγίνοντο· καὶ δημιουργοὶ πλάσσοισιν. Ἀριστοφάνης Αἰταλεῦσι "πέμψω πλακοῦντας ἐσπέρας χαρισίους." οἱ δὲ ἀμφιφῶντες γίνονται μουνυχιῶνος μηνὸς ἕκτη ἐπὶ δέκα, οἱ καὶ εἰς τὸ Μουνυχίας ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος κομίζονται. ὀνομάζονται δὲ ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρῶτὴ ὑπὲρ γῆς φαίνονται, ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσι αὐτοὺς δυδιά ἡμίμενα παρατηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. φθοῖς δὲ εἰσι πέμματα ἢ τοῖς θεοῖς καὶ μετὰ τῶν σπλάγγων ἔθνον. αἱ δὲ σελήναι πέμματα εἰσι πλατέα κυκλοτερῆ, πέλιανοι δὲ τὰ εἰς θυσίαν πέμματα, πόπανα δὲ... καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἰρηκεν Εὐρηπίδης· "καὶ μοι, πολὺν γὰρ πέλιανον ἐκπέμψεις δόμων, φράσον σελήνας τάσδε πυρίνε γλῶσς." ἐπὶ δὲ ἕξ σελήναις βοῦν ἑβδομον ἔπετρον, κέραια ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφθοῦς σελήνης. ἔθνον μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τέσσασι ποπάνοις τοῦτον τὸν βοῦν, καὶ ἐκάλουσαν αὐτὸν πέμπτον βοῦν, μᾶλλον δὲ ἐπὶ ταῖς ἕξ ἑβδομον βοῦν. cf. v. βοῦς ἑβδομος.

ἀνάστατος κατεσραμμένος, καὶ ἀναστάτως πεπορθημένος. ὁ διὰ τινα συμφορὰν ἢ δίκην καταλιπὼν τὴν οἰκίαν καὶ ἐν τῇ

ἄλλοδαπῇ διαγεγόμενος. εἶρηται δὲ καὶ ἐπὶ πόλειον ἐαλωκυτιῶν καὶ οἴκων ἐξερημωθέντων τὸ ἀνάστατον.

ἀνασειλαι ἀντὶ τοῦ ἀνασχέσθαι.

ἀνάστημα ἡλικίας εὐθύτης· "Θαυμαζὸν ὁ θεὸς τῷ Μωυσεὶ τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρ-
μεν ἀνάστημα" (Ioseph. A. I. 29 6). καὶ ἀνά-
στημα ψυχῆς τὸ πρὸς ἀρετὰς ἐπιτεταμένον
καὶ σύντονον ἰδίωμι.

ἀνασήσας ἀναστάτους ποιήσας καὶ με-
τοπίσας· "ἀνασήσασα ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὸν ἄν-
θρωπον αἰκίαις καθυπέβαλε," καὶ αὐθις
"τὴν δὲ καταφυγοῦσαν εἰς τὸ ἱερόν ἀνασή-
σαι οὐκ ἐτόλμησε." καὶ "ἀνασήτω ὁ θεός"
(Ps. 67 1).

ἀνασοιχειοῖ ἀναπλάττει, ὡς μετα-
σοιχειοῖ μεταπλάττει.

ἀνασροφάδην φασίν, ὅταν ὁ ἐγκαλιῶν
(ἀδικῶν?) τῷ ἡδικομένῳ ἐγκυλῆ. καὶ ἀνα-
σροφῆ ἢ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς
τὴν προτέραν χώραν. λέγεται καὶ ἡ ἀνταπό-
δοσις· "καὶ μὴ ἂν ἀνασροφῆν εἶναι αὐτοῖς
παίσιατός τινος γενομένου κατ' ἐκείνους
ἀκμῆς πληθύει χροῖόμενον."

ἀνάσρω ἀφειργεῖ· "ἀρά γε ὀρθῶς ζῶμεν
καὶ ἐπὶ φωτὶ δέ, ἢ ἐν ἀσελήνῃ καὶ ἀνάσρω
πλόμεν;"

ἀνασῦψαι ἀνασπάσαι.

ἀνασυντάξας ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν συν-
τάξας Ὑπεριδῆς κατὰ Πολυεύκτου. Harp.

ἀνασύνταξις. τὰ διαγεγραμμένα τιμῆ-
ματι ταῖς συμμορίαις ὅταν δόξῃ τῷ δήμῳ
πῆξιν προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως καὶ ἔλων-
ται τοὺς τοῦτο πράξοντες, τοῦτο ἀνασύν-
ταξιν κυλοῦσιν. cf. v. διάγραμμα b.

ἀνασφίλας ἀνανήψις, ἐαυτὸν ἀνασή-
σας, ἀναλαβίων, ἀνενεγκίων.

ἀνασχοῦσα ἀναυδῶσα, καὶ ἀνασχῶν
ἀνατελας, γυνεῖς, ἐξελεθίων, ἀναυδῆς. "ὁ δὲ
πρῶτος ἀνασχῶν ἐκ τοῦ ὀρέζιματος ἦν Μά-
γρος, ἀνδρώδης τε καὶ διαφερόντως τολ-
μητής."

ἀνασώσιον, αἰτιατικῆ, ἀνακτησόμενος.
(Polyb. 3 77) "τὴν τε χώραν καὶ τὰς πόλεις, ὡς
ἐπὶ Ῥωμαίων ἀπολωλεκότες ἕκαστοι τυγχάνου-
σι, ἀνασώσιον," τῶσιν ἀναλαβίων. καὶ Αἰ-
λιανός "οὗτι προσδοκῶν τὸν τόπον τὸν προει-
ρημένον δυνήσεσθαι αὐτοὺς ἀνασῶσαι καὶ
κομισσῶσαι· πόθεν; ἀλλ' ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐπλημι-
μῆλσαν κακίᾳ φθάνοντες, ἐν τῷ δευτέρῳ

κινδύνῳ τε ἰσθηθῶσι κολασθέντες." cf. v.
ἐπλημμῆλσαν.

ἀναταθεῖς ἐπαπειλήσας· "οἷς δὲ ἀνα-
ταθεῖς καὶ τὸν ἐξ αὐτῆ φόβον ἐπικρεμιάσας."
καὶ ἀνατατικῶς κελεύων ἀντὶ τοῦ προ-
σακτικῶς, ἐμβροιδῶς.

ἀνατάξασθαι εὐτρεπίσασθαι.

ἀνατάσεις ἐπαπειλήσεις ὑπερηφάνους·
"τὰ μὲν φιλόανθρωπον παρεσιώπων, τὰς δὲ
ἀνατάσεις καὶ ἀπειλήσεις ἔλεγον." καὶ ἀνά-
τασις ἢ μετὰ πικρίας καὶ θρασυτήτος ἀπειλή·
Πολύβιος "οἱ μὲν οὖν περὶ Μητροδώρον κα-
ταπλαγέντες τὴν ἀνάτασιν Φιλίππου τοῦ βα-
σιλέως ἐπανήλθον."

ἀνατεῖλαι, δοτικῆ, ἀνθῆσαι, ἐκ μετα-
φορῆς τῶν βοτανῶν.

ἀνατεινόμενος ἐπαπειλήσας· "ὁ δὲ βα-
σιλεὺς πολλὰ τοῖς εἰς τὴν πρῶξιν ὑπουργη-
κόσιν ἀνατεινόμενος οὐδὲν ἔδρασεν." καὶ
αὐθις "οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἀνατεινόμενοι καὶ
κατακαγγάσαντες ἐν ὄψει τοσοῦτων ἀνδρῶν
καὶ γυναικῶν εἴκοσιν ἀποδέοντας πεντακο-
σίους ἀπέκτειναν." ἀνατεινόμενοι οὖν μεθ'
ὑβρεως ἀπειλήσαντες. καὶ ἀνατείνας τὴν
ψυχὴν ἐπὶ τὰ ἄνω τρέψας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν
θεῶν θέαν.

ἀνατετερβακῶς ἀνατραπέξας. τερβά-
σαι δὲ κυρίως λέγεται τὸ τὸν πηλὸν τερά-
ξαι. Ἀριστοφάνης (Eq. 311) "τὴν πόλιν ἄπα-
σαν ἡμῶν ἀνατετερβακῶς."

ἀνατί ἀβλαβῶς, καὶ ἄνευ τίσεως καὶ
τιμωρίας, ὥσπερ καὶ τὸ ἀνουτιλί.

ἀνατίθεμαι ἀθετῶ.

ἀνατιναγμός.

ἀνατλάντες ὑπομείναντες, καὶ ἀνά-
τλημα ἐπομονή, καὶ ἀνατλήναι ὑπομείναι.

ἀνά τοί με πείθεις· ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ-
πω λέγεις (A Vesp. 781) ἀντὶ τοῦ ἀναπέ-
θεις τοιγοῦσιν με.

ἀνατολίη ἢ ἀνατολή. λέγεται δὲ καὶ
ἀντολίη.

Ἀνατόλιος μάγιστρος Θεοδοσίου τοῦ
βασιλέως, ὃς ἦν φιλότιμος, προσῆν δὲ αὐτῷ
καὶ τὸ μὴ φείδεσθαι χρημάτων, τὸ παρὸν
διαθεῖναι ἐσπονδακότη.

ἀνατραπέντες σκελισθέντες, συμπε-
σόντες· "οἱ δὲ σπῶσι τοῦ οἴνου ἄδην καὶ
ἀπειρώς, καὶ ἀνατραπέντες ἕκιντο ὡς ἔτυχον
αὐτῶν ἕκαστοι εἰκῆ" (cf. v. ἄδην). καὶ ἀνα-
τρέπω αἰτιατικῆ.

ἀνατρέχω ἀντὶ τοῦ ἀναλύω Μένανδρος.
ἀνατρητοὺς ἐμβάδας (Synes. ep. 52)
τὰ διακεκομμένα καὶ τετρυπημένα ὑποδή-
ματα. "τὰ δ' ἐμβάδια; καὶ ταῦτα συνεχει-
μάζετο" Ἀριστοφάνης (Plut. 848).

ἀνατυπῶσαι ἀντὶ τοῦ ἀνατρέψαι Ἀν-
τίμαχος. καὶ ἀνατύπωσις διανόησις.

ἄναυδος ἄφρωνος. "ὄς ὑπ' αἰσχύνῃς τῆ
πάθους περιρροόμενος δάκρυσιν ἄναυδος ἦν,
ἔξιπτεῖν αἰδούμενος τὸ πάθος." καὶ ἀναύ-
δητον ἄλεκτον, ἀπόρητον, ἀνέλπισον. (S
Ai. 715) "κοῦδὲν ἀναύδητον φατίζαιμ' ἄν."

ἀναυτεῖ χωρὶς ναύλου.

ἀναυμαχίου. ὡς τοῦ μὴ σφατεῦσθαι
καὶ τοῦ λιπεῖν τὴν τάξιν καὶ τοῦ τὰ ὄπλα
ἀποβαλεῖν ζημίαι ἦσαν ὠρισμέναι ἐκ τῶν
νόμων, οὕτω καὶ τοῦ μὴ ναυμαχῆσαι. τῆτο
τὸ ὄφλημα ἀναυμαχίου ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀνδο-
κίδης (174) "οὕτω δὲ δεῖ καὶ αὐτοὺς καὶ
τοὺς ξὺ αὐτῶν ἀτίμους εἶναι...

ἀναυσία τὸ μὴ ναυτιᾶν.

ἀναφαίνεις (Hom. A 87) φανερὰ ποιεῖς.

ἀναφαιρέτους μὴ ἀφαιρουμένους.

ἀναφαλαγγίαν, οὐκ ἀναφάλαντον λέ-
γουσι. καὶ ἀνάσιλλον τὸ αὐτό.

ἀναφανδὸν φανερώς.

ἀναφῆναι (Hom. δ 254) ἐκφῆναι.

ἀναφλουσμόν τὰ ἀφροδίσια Εὐπόλις
Ἀδτολόκιον. καὶ ἀναφλῶν ἔλεγον τὸ μαλάτ-
τειν τὸ αἰδοῖον.

Ἀναφλύσιοι δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. ἐνιοὶ
μέντοι τῶν ἰσορικῶν ὡς πόλιος τῆς Ἀνα-
φλύσου μνημονεύουσιν. Harp.

ἀναφοιτῆσαι ἀνελεθεῖν.

ἀναφοράν τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν
ἁμαρτηθέντων ἐπ' ἄλλους Δημοσθένης ὑπὲρ
Κτησιφῶντος (219. Harp.). καὶ ἀναφορᾶς.
"τὸ κελευόμενον ὑπὸ θατέρου κοινῇ δοκεῖν
κελεύεσθαι, μηδεμιᾶς εἰς τὸν ἕτερον ὑπολει-
πομένης ἀναφορᾶς" ἦτοι συμβουλίαις.

ἀναφορεὺς ὁ κῶρος. καὶ πληθυντικῶς
ἀναφορεῖς οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβασάζοντες.

ἀναφορον ξύλον ἀμφίκουλον, ἐν ᾧ τὰ
φορτία ἐξαρθήσαντες οἱ ἐργάται βασάζουσιν
(sch. A Ran. 8). Ἀριστοφάνης (Ecc. 828) "φέρει
σὺ τ' ἀνάφορον ὁ παῖς." ἢ ἀμφίκουρον γρα-
πτέον, ὅπερ καὶ ἀληθές.

ἀναφρονήσαντες ἀνανήψαντες, μετα-
γνόντες. "οὐκοῦν οἱ πλείους ἀναφρονήσαντες
ἐγνωσιμιάχουν καὶ μετεβάλλοντο."

ἀναχάζοντες ἀναχωροῦντες. Ξενοφῶν
(Anab. 4 1 16) "ἐπιδιώκοντες καὶ πάλιν ἀνα-
χάζοντες," ὅπισω πορευόμενοι.

ἀναχαιτίζει ἀναποδίξει, ἐγκόπτει. ἀνα-
χαιτίζειν Σοφοκλῆς τὸ ἀπειθεῖν καὶ ἀντι-
τείνειν.

Ἀνάχαρσις Γύρου, μητρὸς δὲ Ἑλλη-
νίδος, Σκύθης φιλόσοφος, ἀδελφὸς Καδοῦα
τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, ἔγραψε νόμιμα Σκυ-
θικὰ δι' ἐπῶν, περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν
ἀνθρώπινον βίον, ἐπερὶ πάντων ὀκτακόσια. εἶρε
δὲ οὗτος ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν.
ἦν δὲ ἐπὶ Κροίσου, καὶ τετελεύτηκεν Ἑλλη-
νικὰς τελετὰς ἐπιτελῶν ἐν Σκύθαις, ἐπιβου-
λεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ, κατὰ δέ τινος,
ἐν γῆραι βαθεῖ καὶ μέχρις ἐτῶν ἑκατόν. Diog.
L. 1 101.

ἀναχάσκει, ὃ ἡμεῖς ἀνέχασκεν.

ἀναχυνῶ ἀναλύω.

ἀνά χθόνα ἐπὶ τὴν γῆν.

ἀναχρέμπω τὸ ἀναπέμπω.

ἀνάχυσιν βλακείαν, ἐκλυσιν.

ἀναχωρῶν ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ποιεῖ
Ξενοφῶν (Anab. 5 2 10).

ἀναψηφίσασθαι τὸ μεταψηφίσασθαι.
Δουλοδιδασκάλῳ Φερεκράτης "κἀναψηφί-
σασθ' ἀποδοῦναι πάλιν τὰ χρυσία."

ἀναψυχῆναι τὸ ἀναψῆσαι λέγουσιν.
Ἀμειψίας Μοιχοῦς "καὶ σὺ μὲν ἤλθες καθ-
βαλὼν τριώβολον, καὶ τί περ κάμαρτύρησας
ψεῦδος, ὡς ἀνεψύχης."

ἀναψῦχον ἀντὶ τοῦ ἀναπνοῆν διδοῦν,
καὶ ἀναψυχομένη ἀντὶ τοῦ ἀναπανομένη.
καὶ ἐκτεταμένως λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

ἀνδάνει ἀρέσκει, μέλει. "ἵππων χρεμε-
τισμὸς ἀνδάνει" (A Eq. 556).

ἄνδηρα. τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν ἄνδηρα
λέγουσι διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διερά. Ὑπε-
ρίδης δὲ τὰ ἀναχώματα λέγει διὰ τὸ ὑπε-
ράνω εἶναι τῶν διερῶν. Harp.

ἄνδηρα μέρος τι τοῦ κήπου, ὡσπερ ἡ
πρασιὰ καὶ ὁ ὀχετός. Δίδυμὸς φησιν. "ὅπως
τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῆ τῶν ἀνδῆρων
καὶ ὀχετῶν ἀφαιροῖτο κατασκευῆ."

ἄνδιχα διχῶς. Ὅμηρος (Σ 511) "ἦε δια-
πραθεῖν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι." ἴσθον
ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἐξίσασαν τὲς πολεμίας,
ἐπιμεριζόμενοι τὰ χρήματα. καὶ ἀντὶ τῆ χω-
ρὶς. (AP 727) "εἰς ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάχαρον,
μήτ' ἐρατῶν κώμων ἄνδιχα μήτε λύφης."

Ἀνδοκίδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τῶν πρω-
τεόντων δέκα εἰς, υἱὸς Λεωγόρου, ἀπόγο-
ρος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ Ναυσι-
κίας, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος.

ἄνδρα τὸν φύσει. Ἀρριανὸς "ἄνδρα
κατὰ νεότητι θρασύν, κατὰ ἄπειρίαν πρα-
γματίων ἀνόητον, καὶ διὰ ῥώμην σώματος
καὶ τὸ ἐς τὰς μάχας προπεσὸν τῷ πλήθει
πιθανόν· οὐδὲ τὰς ὑπὲρ τῶν μεγίστων βου-
λὰς ἐν ὀλίγοις τοῖς μάξις προσιοῦσιν αὐτῷ,
ἀλλ' ἐν παντὶ τῷ πλήθει γίνεσθαι· τὸ πέρα
δὲ ἀπαιτείνοντας ξυνοεῖν, καὶ δεδεμένους μη-
δὲν μετὸν ἔπεισθαι."

ἀνδραγαθὶζομένη ἀνδριζομένη. ἀν-
δραγαθῶ δέ.

ἀνδράγρια (Hom. Ξ 509) σκῦλα ἐξ ἀν-
δρῶν.

ἀνδραγχος ἀντὶ τοῦ δήμιος, ὁ τοὺς ἄν-
δρας ἄγχιων.

Ἀνδραϊμονίδης ὁ Ἀνδραϊμόνος παῖς
(Hom. Η 168).

ἀνδρακάδα. ἀνδρακάς κατ' ἄνδρα,
χωρὶς· Κρατῖνος Βουκόλοισι. τὸ ἴσον καὶ ἀν-
ταίμιον καλεῖ Θουκυδίδης. ἢ ἀνδρακάς
κατὰ δέκα ἄνδρας.

ἀνδραποδίζω· "τὰς συνθήκας συνέ-
χον οἱ βάρβαροι, τήν τε ὁμαιχμίαν εἰς τὸ
φανερὸν ἀνδραποδίζονται." καὶ ἀνδραπο-
δισμὸς αἰχμαλωσία. καὶ ἀνδραποδιστής.
διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραπο-
δισταὶ καὶ ἄπιστοι· δηλον δὲ καὶ ἀπὸ Ἰάσονος,
ὃς ἠνδραπόδισε τὴν Μῆθειαν. Εὐριπίδης
"πολλοὶ παρήσαν, ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοί."
εἴρηται δὲ ἀνδραποδιστής παρὰ τὸ ἀποδίδο-
σθαι ἄνδρα, τουτέστι πωλεῖν, ὁ τοὺς ἔλευθέρους
καταδουλοῦμενος. sch. A Plut. 521.

ἀνδραποδοκάπηλος μεταβολεὺς ἀν-
δραπόδων. ἀνδράποδον δὲ εἴρηται ὁ ποῦς ὁ
ἐν ἀνδράσιν, ἀπὸ τοῦ ἔποικιμένου μέρους
τῆ ὄλῳ· ἐπόκειται γὰρ τῷ δεσπότη ὁ οἰκέ-
της καθ' ἑαυτὸν ὁ ποῦς τῷ ὄλῳ καὶ ἀνωτέρω
σώματι (sch. A Plut. 521). "ὥσπερ, οἶμαι, τὰ
τῶν ἀνδραπόδων ἀπιστότερον, ἐκ χρόνου και-
ρησπλακωῦντες πολλοῦ δραπετεῦσαι μὲν τῆς
ἰσχυρῆς αὐτοῖς δεσποτίας εὐρεῖν." ἀνδραπο-
δοκάπηλος οὖν ὁ σωματέμπορος, παρὰ τὸ
καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα, ὃ ἔστι πιπράσκειν
(Harp.).

ἀνδραποδῶδεις δουλοπρεπεῖς, δουλο-

γνώμονας. καὶ ἀνδραποδῶδης θορὴ ἐπὶ τῶν
ἡλιθίων. Πλάτων φησὶν (Alc. 1 p. 120) "ἔχων
τὰς ἀνδραποδῶδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας
ὑπὸ ἀμουσίας."

ἀνδραποδῶδη τρίχῃ τὴν τῶν ἀνδρα-
πόδων ἰδίως κοινῶν, ἣν ἀπελευθερωθέντες
ἠλλάσσον Ἀθήνησιν αἱ δοῦλαι τε καὶ οἱ δῆ-
λοι. "καὶ ἦν ταῦτα ἀκούειν πολλῶν συνειλε-
γμένων ἀνδρῶν οὐδὲ τὰ πάθη κατεσαλμένων,
ἀλλ' ἔτι τὴν ἀνδραποδῶδη τρίχα, φασὶν,
ἐπιδεικνυμένων."

ἀνδράριον ὑποκοριστικῶς ἄνδρα. "Θαν-
μάζειν δὲ τοὺς Γότθους, εἰ πεφρίκασιν ἀν-
δράριον τι θαλαμηπόλον, σκιατραφῆς τε καὶ
ἄβροδίαιτον καὶ πόρρω τοῦ ἄρρενωποῦ τε-
ταγμένον" (Agath. 1 7).

ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ
ταράττων καὶ κυκῶν (A Ach. 688), τρεῖς
ὑπερέγαν γεγηρακότα, ἀπὸ Τιθωνοῦ τῆ πάνυ
γηράσαντος καὶ μεταβληθέντος εἰς τέττιγα.

ἀνδράχλη, διὰ τοῦ λ ἐνικῶς, ἀντὶ τοῦ
αἰθρανος· "γυναιξὶν ἐπικαθίζειν ἀνδράχλης."

Ἀνδρέυς ἦνομα κύριον.

ἀνδρεῖα ἢ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία· Ἀντι-
φῶν ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦς (Harp.). καλεῖται
δὲ πρὸς τινῶν ἀνδρεῖα καὶ τὸ αἰδοῖον (Ar-
temid. 1 45).

ἀνδρεῖκελον ὁμοιον ἀνδρῖ. σημαίνει δὲ
καὶ τὸ μῆγμα τῶν ζωγράφων, ὃ καλεῖται
χρωμάτων κρίσις (an κραῖσις).

ἀνδρεῖος ἀνήρ ὁ ἄφοβος· ἄμαρτάνει
οὖν ὁ λέγων τὴν ἀνδρείαν ἐγκράτειαν φόβων.
καὶ ἀνδρεϊφόντης ὁ ἀνδροφόνος.

ἀνδρεῶν ὁ μέγας οἶκος παρ' Ἡροδότῳ
(1 34).

ἀνδρηλατεῖν ἄνδρας ἐξελαύνειν καὶ φυ-
γαδεύειν.

ἀνδρεῖα οὐχ ἢ πολιτικὴ ἄρετή, ἀλλ' ἢ
μελῶν ταύτης, τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη,
περιγινόμενη τοῦ θυμουμένου τῆς ψυχῆς.
ἀνδρεῖα δὲ ψυχῆ διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τῆ
ἀνδρεῖος.

ἀνδριάντα γαργαλίζειν, ἐπὶ τῶν
ἀδυνάτων.

ἀνδρῖζω τὸ ἀνδρός τι ποιῶ.

ἀνδρικῶς. Ἀριστοφάνης (Pac. 1299) "ἀν-
δρικῶς ἐμβάλλετον, καὶ σμῶχετ' ἀμφοῖν τοῖν
γνάθει· οὐδὲν γὰρ ὦ πόνηρος λευκῶν ὀδόν-
των ἔργον ἔστ', ἦν μὴ τι καὶ μασῶνται." καὶ
ἀνδρικώτερος ὁ ἀνδρεῖότερος.

ἄνδρῖ Ἀνδῶ πράγματα οὐκ ἦν ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο (Dio Chrys. 43 1), ἐπὶ τῶν κακῶ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων. cf. v. πράγματα α.

Ἄνδριοι ἐκ τῆς Ἄνδρον.

ἄνδρῖ πεινῶντι κλέπτειν ἔς' ἀναγκαίως ἔχον, ἐπὶ τῶν ἔξ ἀνάγκης τι ποιόντων.

ἄνδροβύρων ἀνθρωποπράγων (AP 7 206) "ἄνδροβύρων ὁμοτέχνη κνυῶν, αἴλουρε κακίστη, τῶν Ἀκταιονίδων ἑσσι μίμ σκυλάκων."

Ἄνδρόγεως καὶ Ἄνδρόγειων [οὐδέτερος].

ἄνδρόγγυος ὁ Διόνυσος, ὡς καὶ τὰ ἀνδρῶν ποιῶν καὶ τὰ γυναικῶν πάσχων. ἢ ἄνανδρος καὶ ἐρμαφρόδιτος. καὶ ἀνδρογύνων ἀσθενῶν, γυναικῶν καρδίας ἐχόντων.

ἄνδρόδομος ὁ τρικλινος.

Ἄνδροκλείδης ὁ τοῦ Σενεσίω τοῦ Ἀνδοῦ τοῦ Φιλαδελφίως υἱός. οὗτος δὲ ἐπὶ Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου ἐδίδουσκεν, ἐπειδὴ μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐμποδίων τεχνολογῶν.

Ἄνδρόκλειος.

ἄνδροκμητος (Hom. A 371) τύφος.

ἄνδροκόβαλος ὁ κακοῦργος.

ἄνδροκτασιῶν (Hom. E 909) ἀνδροφονιῶν.

ἀνδροληψία καὶ ἀνδρολήψιον. ἐὰν ἔξω τῆς Ἀττικῆς ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἐξεδίδοσαν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἐν ἧ τὸ ἔργον ἐπράχθη τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ αἰτία εἶναι, ἐφείτο ἐκ τοῦ νόμου τρεῖς τῶν ἐκείνου πολιτῶν ἄγειν ἐς Ἀθήνας δίκην ὑφέζοντας τοῦ φόρου· καὶ τοῦτο ἀνδρολήψιον ἐκαλεῖτο. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (82) "πρὸς δὲ τούτοις ὁ νόμος, ἐὰν μῆτε δίκας ὑπόσχωσι παρ' οἷς ἂν τὸ πάθος γένηται, μῆτε τοὺς δεδρακότας ἐκδιδῶσι, κελύει κατὰ τούτων εἶναι μέχρι τριῶν τὸ ἀνδρολήψιον" (sch. Dem.). ἀνδροληψία οὖν τὸ ἀρπάζειν ἄνδρας ἐκ τίνος πόλεως· ἠνεχύριζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον καὶ μὴ προϊεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀνδροληψία (Harp.).

Ἄνδρμαχος Νεαπολίτης ἐκ Συρίας, σοφιστής, υἱὸς Ζωνῆ ἢ Σαβίνου, παιδεύσας κατὰ Νικομήδειαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βουσιλέως.

ἀνδρομέοιο (Hom. P 571) ἀνθρωπέοιο κρέατος.

ἀνδρόπαις ὁ ἦδη ἀνδρούμενος παῖς.

ἀνδροπλήθεια πλῆθος ἀνδρῶν.

ἀνδρουσάθων μεγάλα ἔχον αἰδοῖα.

ἀνδρὸς γέροντος ἄσαφίς τὸ κρῆνιον, ἀπὸ μέρους, ἐπὶ τῶν μηδαμοῦ χρησιμεύοντων, παρ' ὅσον ὅλον τὸ σῶμα ἀσθενές, καὶ "ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνώμαι βακτηρία," ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων, καὶ "ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' ἐς πυγὴν ὄραν," ἐπὶ τῶν πρὸς ἐνια μὴ χρησίμων. καὶ "ἀνδρὸς κακῶς πρῶσσοτος ἐκποδῶν φίλοι," ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν εὐρισκόντων παρὰ τῶν φίλων ὠφέλειαν.

Ἄνδροτίων Ἄνδρωνος Ἀθηναῖος, ρήτωρ καὶ δημαγωγός, μαθητὴς Ἰσοκράτους.

ἀνδροφόνος. οὕτω λέγεται κἄν γυναικῶν τις κτείνῃ.

Ἄνδρων εἰς ἦν τῶν ὕ. Harp.

ἀνδρῶν α ὄκον, ἐνθα οἱ ἄνδρες εἰώθουσιν ἀθροῖσθαι. Ἀριστοφάνης (Eccle. 672) "τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στούς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω."

Ἄνδρώνιος (ἀπ' Ἀντρο-) ὄνος, ἐπὶ τῶν παμμεγέθη καὶ νωθρῶ σώματι ἐχόντων, διὰ τὸ ἐκεῖσε παμμεγέθεις καὶ νωθροὺς ὄντας γίνεσθαι.

ἀνδρωνῖτις. "καὶ τὸ λεγόμενον, ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμῖσαι, διὰ το δοκεῖν τὸν στυτηγὸν βρυχῶν χρόνον πρότερον ὑπὸ τῶν Ἀσσιτανῶν ἡλατῶσθαι." cf. v. κωμῖσαι.

ἀνέβαλλεν. Ξενοφῶν (Anab. 4 4 4) "ὁ δὲ Τηρίβυλος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλεῖ ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν" ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν.

ἀνέβαλλεν ἀναβολὴν ἐδίδον.

ἀνεβάλλετο (Hom. α 155) προοιμιῶζετο, ἀνεκρούετο, ἐνήρχετο. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερετίθετο. Ἀρριανός "ἀνεβάλλετο τὴν τῆς ἄλλης χώρας δῆμιον, οἰόμενος ἐνδώσειν Ἀθηναίους." ἀναβολὰς γὰρ καὶ τὰς ἀνεκρούσεις καὶ τὰς ἀρχάς· ὅθεν καὶ τὸ ἤρχετο καὶ ἀπήρχετο. καὶ ἀνεβάλλοντο ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο.

ἀνέβησεν ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν Ἡρόδοτος (1 80).

ἀνεβίω ἀνέζησεν, καὶ ἀνεβιωσύμην ἀντὶ τοῦ ἀναβίωναι ἐποίησα Κράτης.

ἀνεβόησεν οὐράνιον (ARan. 781) ἀντί τοῦ μέγα καὶ οὐρανοῦ ἐφικνούμενον.

ἀνεβορβόρηξαν ἀνέκρουγον. sch. A Eccl. 433.

ἀνεβρύεξαν ἀνεθορύθησαν, ἀνέκρουγον. sch. A Eq. 599.

ἀνεγνάμφθη (Hom. Γ 348) ἀνεκάμφθη. ἀνέγνωσαν ἀπέπεισαν, ἀνεδίδαξαν, ἤρέθισαν. Ἡρόδοτος (1 128) "τοὺς ἀνεροπόλους ἀποκολόπισεν; οἳ μιν ἀνέγνωσαν μετείνειν τὸν Κῆρον."

ἀνέγρετον ἀνυπόστροφον.

ἀνεδείματα ἀνωκοδόμησε, κατεσκευάσεν.

ἀνεδέχετο προσδέχετο, ἐξυπέμεινεν. "ὃ δὲ ἀνεδέχετο τὴν Ἀσδροῦβον πυρροσίαν." καὶ ἀντί τοῦ ἐξήνεγκεν. "ὃ δὲ τούτοις πιπῶν ἀνεδέχετο τὴν πρὸς Ἀριαράθην πόλιν."

ἀνέδην δαυιλῶς, ἀκωλύτως, κατακόρως, ὡς ἔτιχεν. Ἀρριανός "οἳ δὲ τοῖς φράσι φύλακας ἐπέστησαν, ὡς μὴ ἀνέδην ὅπως τις ἰθλοὶ ὑδροεύσθαι, ἀλλ' εἰς τὸ κοινὸν ξυλλέγεσθαι πᾶν ὅσον περ ἀνιμῶτο τοῦ ὕδατος, ἐκείθεν δὲ διανομὴν γίνεσθαι τὴν ἴσην ἑκάστους." καὶ αὐθις (AR 6 172) "τὸ δίδυρσον ἰδ' λογητῶν καὶ τὸ περισφύριον, οἷς ἀνέδην βάχκεν ὅτ' ἐς Διόνυσον ἐφοῖτα." καὶ αὐθις "τὸ ἱερὸν περισοιχίσαντες οὐκ εἶων τὰς βοσκομένους καὶ δευμένους τοῦ Πυθίης ἀνέδην παριέναι" ἀντί τοῦ ἀκωλύτως. καὶ αὐθις "ἀνέδην ἐξέπορθον μετὰ ἀγριότητος ἀπαρτες." καὶ αὐθις "ὃ δὲ ἀνέδην διητᾶτο."

ἀνεδήσατο ἀπηγάκατο. (Agath. 2 22) "ὃ δὲ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων πολλὰς ἀπδήσατο νίκας."

ἀνεδίδοτο ἀνεπέμπετο, καὶ ἀνεδίδουσπεροῦστέλενεν. (Polyb. 5 102) "ὃ δὲ συναθροίσας τοὺς φίλους ἀνεδίδου διαβούλιον, τί δέον εἴη πράττειν."

ἀνέδουσαν ἀνεδέσμενον. "προσιόντες δὲ αὐτῷ εἰταινίωζον οἱ νησιῶται καὶ ἀνέδουσαν." d. v. τωρισῶντες.

ἀνέδραμεν ἀντί τοῦ ἠδῆσθη Ἡρόδοτος (1 66, 7 156).

ἀνεξεύγνυ ἀνέσρεφεν. Ἀππιανός "ὃ δὲ μετὰ πολλῆς λείας ἀνεξεύγνυ."

ἀνεζωχυρήθη διεθερμάνθη.

ἀνέτηκεν (Hom. E 682) ἀνέπεισεν.

ἀνέθει ἀνέτρεχε.

ἀνεθουσία (an ἐνεθουσία) ἐμάλνετο.

ἀνεθυμῖατο ἀνενοῦτο. (Polyb. 15 25)

"καὶ πρῶτον μὲν ἀρτυῖσαι φόνον Λυσιμάχῳ, ὃς ἦν υἱὸς Ἀρσινόης. μετὰ ταῦτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμῖατο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ προὔπαρχον μῖσος." cf. v. Σωσίβιος.

ἀνείδεος ὁ ἀσχημάτισος.

ἀνεικάσασθε ἀνασκώψυτε Δραπέτισι Κρατῖνος.

ἀνείκασος ὁ εἰκασμῶ τιμὴ μὴ ὑποβυλλόμενος.

ἀνειλείθυιαν ἄτοκον Εὐρηπίδης (Ion. 453).

ἀνείλεν ἀντί τοῦ ἐμαντεύσατο. διαφορεῖται γὰρ ἡ λέξις. "Λακεδαιμόνιοι ἐτελείζον τὸν Ἰσθμόν. Ἀθηναίους δὲ ὁ θεὸς τὰ μὲν πρῶτα χρωμένοις ἀνείλε φεύγειν, λιπαροῦσι δὲ ἔχρησε τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς μῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τόσε τέκνα τ' ὀνήσει. μηδὲ σύ γ' ἵπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἴοντα πολλὸν ἀπ' ἠπείρου σφατὸν ἤσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν νῦτον ἐπιστρέψας. ἔτι τοῖ ποτε κἀντίος ἔσση. ὦ θεῖη Σαλαμίς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν ἤπου σκιδναμένης Δημήτερος ἢ συνιούσης." ταῦτ' ἐξηγήσατο Θεμισοκλῆς ὁ Νεοκλέους, ὃς δι' ἐλευθεριότητα ἀπεκηρύχθη, τεῖχος μὲν ξύλινον τὰς ναῦς ἐλπὼν, τὴν δὲ Σαλαμίνα θείαν οὐκ ἂν δυομάσειν τὸν θεόν, εἰ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων ἐμείλλεν ἀπολέσειν. συνεβούλευσε δὲ περὶ τὴν Σαλαμίνα νυμμάχῃσαι (καὶ σοφὸς ἐκλήθη διὰ τῆτο, καὶ σφατηγὸς ἀπεδείχθη), καὶ τὴν πρὸς Αἰγινήτας ἔχθραν ἀποδέσθαι, καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, καὶ τὰ γένη Τροίηνοις καὶ Αἰγινήταις παρακαταθέσθαι." καὶ αὐθις "ἐπεμψαν οἱ Σπαρτιᾶται χρησόμενοι, τῆς μῆνιδος ἄκος λαβεῖν γλιχόμενοι. καὶ ἀνείλεν οὕτως Ἰσὸν τοὶ Ἀθλοῖν τε Καλαυρίην τε τίθημι Πυθῶ τ' ἠγαθήν καὶ Ταίναρον ἠνεμόεσσαν." ἐπεὶ ἔξιν ὅτε τὸ ἀνείλεν ἀντί τοῦ ἐρόνευσε λαμβάνεται. ἀνελεῖν δὲ τὸ μαντεύεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄνοιαν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φονεύειν φαμέν. ἀνελεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνώσιν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἔκθετα

βρέφη καὶ τρέφειν, καὶ ὑπλῶς ὅπερ ἄν τις ἀναλαμβάνοιτο.

ἀνείλλεσθαι συσρέφεισθαι καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι τύπτειν. καὶ ἀνείλλεται ἀνειλεῖται. καὶ ἀνείλετο ἀνέλαβεν.

ἀνειλόμην. (S OR 1035) δύο δηλοῖ, τὸ τε ἔθρεψα καὶ τὸ ἐβάσασα.

ἀνειλυσπῶ ἀνέβαινες.

ἀνειμέναι ἐκλελυμένοι, παρειμένοι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ (El. 516) ἀνειμένη ἀντὶ τῶ ἄνεσιν ἔχουσα πανταχόθεν. "ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὐ εἰρήνη· οὐ γὰρ πάρες' Αἴγισθος." καὶ ἀνειμένον ἄλλος τὸ τῷ θεῷ ἀφιερωμένον καὶ τὸ ἠνεωγμένον. καὶ τὸ ῥαθύμως τι ποιεῖν. "ἀδύνατόν τε ἦν αὐτοῖς οὕτως ἀνειμένα πως καὶ πονουμένοις ἐπικρατήσιν." καὶ "ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν" ἀντὶ τοῦ ἀνεωγμένων.

ἀνείμονες ἀνίματοι, ἄνευ ἱματίων.

ἀνεῖν· Ξενοφῶν (Cyr. 5 4 17) "ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἄγαθοὶ ἐπιπονεῖν ἐθέλουσι καὶ ἀνεῖν" (ἴππο ἀνιώμενος).

ἀνεῖναι ἀφεῖναι. καὶ ἀνεῖναι κύβον ἀντὶ τοῦ ἀναρῶναι κύβον.

ἀνεῖναι ἀνεκῆρξεν, ἀνηγόρευσεν· Ἀριστοφάνης (Ach. 11) "ὃ δ' ἀνεῖπεν, εἶσαγ' ὦ Θεογονί τὸν χορόν."

ἀνεῖργεν, αἰτιατικῆ, ἀπεκώλυε, καὶ ἀνεῖρξεν ἀπεκώλυσεν· (Dio Cass. 71 11) "ἀργύριον αἰτοῦντα, ἀπειλοῦντά τε πολεμήσειν εἰ μὴ λάβοι, οἱ Ῥωμαῖοι ἀνεῖρξαν."

ἀνεῖρηκε τὸν χρησμόν. καὶ τὸν κήρυκα ἀνεπιεῖν λέγουσι.

ἀνεῖρπεν ἐσύρετο.

ἀνειρύσω ἀνειλύσω· (AP 6 300) "ἦν δέ με χῶς ἐκ νόσου ἀνειρύσω, ὡδε καὶ ἐχθρῶς ἐκ πενίης ῥύση, δέξο χιμαιοθύτην."

ἀνεῖς ἀφεῖς, καὶ ἀνεῖσα ἀφεῖσα.

ἀνεῖσθαι λελύσθαι.

ἀνεῖσθω συγχωρεῖσθω.

ἀνεῖσιν ἀνέρχεται.

ἀνεῖται παρῆται, καὶ ἀνεῖται ἀπολέλυται. "ἀνεῖτο δὲ αὐτῷ ἡ κόμη, καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν" (Joseph. A. I. 5 10 3), ἀντὶ τῆ ἀπολελυμένη ἦν. περὶ Σαμουήλ τοῦ προφήτου φησὶν. ἀνεῖτο δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνέκειτο· "ἐπεὶ δὲ ὁ Ναρσῆς ὁ τῆς Ἰταλίας στρατηγὸς ἐς πάντα ξυγκατεμίγνυε τῷ μεγαλοργῶ τὸ νενεχῆς, καὶ ἐκονῶναι αὐτῷ τῆς φρονήσεως ἢ ῥώμῃ, καὶ ἄπας τῷ κρείττονι ἀνεῖτο, ταύτη

τοι οὐ πρὸς τὸ ἐκμελῆς ἐκκλῖνας αὐτίκα καὶ ὄγε ἐπεριωῶθη τὸ ῥεῖθρον σὺν τῷ ῥεῖθρῳ."

ἀνεῖχεν ἐκώλυε· (Eunap. p. 106 Nieb.)

"Χαριέτιων μὲν οὖν καὶ πρὸ τούτου φανερός τις ὢν καὶ ἀνυπόσατος, τῷ τε πλεονάζοντι τοῦ δραστηρίου φοβῶν, ἀνεῖχεν ἀπὸ ληξείας ἄπαντας." ἢ ἀνεῖχε παρεδέχετο· "τὸ μὲν πρῶτον οὐδεὶς ἐπίστευεν, οὐδ' ἀνεῖχε τὸν λόγον."

ἀνέκαθεν κατὰ τὴν ἄνωθεν ἀκολοθῆναι. ἢ ἀνεκαθεν μακρόθεν. "τοιούτους οὖν εἰς ἡμῶς κατήντηκε λόγος, ἀνεκαθεν ἐκ πατρὸς παιδὶ παραδεδομένος περὶ τοῦ ἁγίου Διονυσίου." cf. v. Διονύσιος ὁ Ἀρεωπαγίτης b.

ἀνεκαλάμησεν ἀντὶ τοῦ ἀνεθέρισεν.

ἀνεκαλέσατο.

ἀνεκαλοῦντο εἰς δίκην ἦγον· (Polyb. 4 4) "οἱ δὲ ἔφοροι ἀνεκαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας, ὡς ἂν τὰ ἀπολωλότα τοῖς Μεσσηνίοις ἀποκαταστήσῃ."

ἀνεκάς φιλῶς τὸ ἄνω λέγουσι, καὶ ἀνεκαθεν τὸ ἄνωθεν. Εὐπολις Ἀντολύκῳ "ἀνεκάς τ' ἐπήρω καὶ βδελυρὸς σὺ τὸ σκέλος." Κράτης Ἡρώσι "τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκάς εἰς αὐτοὺς βλέπων."

ἀν' ἐκάσῃν καθ' ἐκάσῃν· "ὅτι Φαμίεας τις Καρχηδόνιος δεινὰ διατίθησι Ῥωμαίους ἀν' ἐκάσῃν" ἡμέραν.

ἀνεκῆκειν (Hom. H 262) ἀνεφέρετο.

ἀνεκλίθη ἀνέπεσεν ἐν τῇ τραπέζῃ.

ἀνεκράγεν, ἐκ ἀνεκράγασεν. καὶ ἀνακράγειν καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτως.

ἀνεκρούετο ἀνεκοπτεν, ἀνέζελλεν.

ἀνεκτά. Ἀγαθῆς φησὶ περὶ Θεουδερῆος (1 4) "πρόσοικα ἔθνη συνέλεξεν· ἐ γὰρ ᾤετο ἀνεκτὰ εἶναι" ἀντὶ τοῦ ἀνέσεως ἄξια. καὶ Πολύβιος "διόπερ οὕτε τὸ λαθεῖν κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς εἰσβάλλοντας εἰς Μακεδονίαν τοὺς Ῥωμαίους ἀνεκτὸν ἦν" ἀντὶ τοῦ δυνατὸν. καὶ Πισίδης "οὐκ ἦν ἀνεκτὴ τοῖς παροίκις ἢ βλάβῃ" ἀντὶ τοῦ ὑπομονῆς ἄξια.

ἀνεκτησάμην ἀνωρθωσάμην, ἀνελεβόμην.

ἀνεκνυμβαλίαζον (Hom. II 379) κτύπον ἐποιοῦν, ἐκρότουν.

ἀνεκώχευον ἀνεχώρου· Ἡρόδοτος (7 168) "ἀνεκώχευον τὰς γέας, καταδοκόντες καὶ οὗτοι τὸν πόλεμον ἢ πεσέεται," ἀντὶ τῆ τὰ δῆθνια ζεῖλαντες ἐσάλευον.

ἀνελέγεται ἀνεπόλει, ἐξησκέτο. "ὁ δὲ Σιμωνίδης μνημονικός τις ἦν, εἶπερ τις ἄλλος. τούτῳ δ' ἦν ἰοικῶς Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς, ὃς τὴν --- μνημοσύνης εἶναι." cf. v. Ἀπολλώνιος Τυανεύς (d).

ἀνελεήμων. ὅτι ἀσφόρους τοὺς ἀπηρεῖς καὶ ἀφίλους φασί, ἀσπόνδους δὲ τὰς ἀδιαλάκτους καὶ μνησικάκους, ἀνελεήμονας δὲ τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλιον" (Rom. 1 31).

ἀνελεῖν ἀνατρέψαι. "πρεσβύνονται πρῶτον τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα ἀνελεῖν κλεῦντες καὶ τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἀγνῆται." cf. v. ἀνεῖλεν exlr.

ἀνελεῖσθαι ὁ μικρολόγος, ἡ ὁ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιῶν τι. "οἱ δὲ ἐς ἀταξίαν ἰδόντες καὶ ἀνάστατοι γινόμενοι ἀγεννη καὶ ἐπιτεθέραν ἐποίησαντο τὴν ἀναχώρησιν, ἀκαθε ἀπονοσήσαντες."

ἀνέλη παρὰ Ἡροδότῳ (1 13) ἀντὶ τοῦ χρέου, καὶ ἀνεῖλεν ἀντὶ τοῦ ἔχρησεν, ὃ ἐστὶν ἐχρησιμοδότησεν.

ἀνελεῖσθαι ἀναχθῆναι εἰς ὕψος. "ἕτερον τε πρὸς τούτῳ ἰσὶον μετὰ τάχους ἀνελεῖσθαι ἐγκελευσόμενος."

ἀνελλίπης ἀνενδεής. ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ. τοῦτο τὸ χωρίον Δημοθένης μὲν ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος (20) εἶπε, διττῇ δὲ φέρεται ἡ γραφή, ἡ μὲν ὡς προγεγραπται, ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτῇ αὐτὴν λέγει κατ' αἰτιατικῆν. καὶ ἡ μὲν κατ' αἰτιατικὴν προαγομένη τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον, ἧτοι παραβῶσα, διαχειροτονοῖαν περὶ αὐτῆς ἔδωκεν, ὅτι χρὴ σεφανοῦν αὐτήν. ἡ δὲ κατὰ δοτικὴν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ἐκείνον ἐαυτῇ. Harp.

ἀνέλιπον βίον τὸν κάλλισον εἰρήκασον Ἀττικοί, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόηται, ἀλλὰ πάρεσιν ἤδη τὰ ἀγαθὰ.

ἀνεμάξατο. "πάντα ὅσα ἔδρασεν ἀνεμάξατο καὶ ἔτισε τῇ ἐαυτοῦ κεφαλῇ." ἔτιως Ἀλιανὸς ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐναργειῶν.

ἀνέμβυτος δυσχερῶς δεχόμενος, δυσπειθής. (AP 5 234) "γυιοβόροις βελέεσιν ἀνέμβυτος ὁ πρὶν ἐρώτων."

ἀνεμεσώθη ἀντὶ τοῦ ἀνεπληρώθη τῶν γραμματέων βουλομένων καὶ μὴ σερατεύεσθαι. ἡ ἐπὶ κακοπραγμοσύνη τοὺς γραμματεῖς διαβάλλει. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (1095)

"ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεσώθη."

ἀνέμητα ἀμέρισα.

ἀνεμοκοῖται οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες. γένος δὲ φασὶ τοιοῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ.

ἄνεμος τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνέμου. καὶ τὸ σοικεῖον ἐν ᾧ πνέει ὁ ἄνεμος. καὶ ἀνεμίδιον· Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ (p. 151 E) "γόνιμιον ἀνεμίδιον τυγχάνει." sch. A Av. 696.

ἀνεμοτρεφές (Hom. A 256) τὸ ἐν εὐηνέμοις τόποις τεθραμμένον· εἶτονον γὰρ τῶτο καὶ εὐυξές. ἡ ἀνεμοτρεφές τὸ ὑπὸ ἀνέμων περισεφερόμενον.

ἀνέμου παιδίον, ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.

ἀνέμους γεωργεῖς, ἐπὶ τῶν πονούτων καὶ μηδενὸς μετεχόντων· καὶ γὰρ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὔξει, οὐδὲν δὲ ἕτερον ἢ μόνην ἄχνην ἀποφέρειται, ὡσεὶ οὐδενὸς μεταλαμβάνει.

ἀνεμοφθορία (Ainos 4 9) ἡ πληγὴ τῶν ἀνέμων.

Ἀνεμύτας Θηβαῖος τὸ γένος. Harp.

ἀνεμώκεος ὁ ταχύς.

ἀνεμώλιος ὁ μύταιος.

ἀνεμώνη εἶδος βοτάνης.

ἀνεμδοίασον τὸ ἀναμφίβολον.

ἀνενεγκῶν ἀνανήψας. "ὁ δὲ ἀνενεγκῶν ἠρώτα πόθεν ἦκον." καὶ αὐθις "ὁ δὲ ἐλιποψύχησεν. ἀνενεγκόντα δὲ αὐτὸν ἀράμενοι οἱ φύλακες παρὰ τὸν βασιλεῖα φέρουσιν," ἐκ τῆς νόσος περιωθέντα. καὶ ἀνενεύκατο (Hom. T 314) καὶ ἀνένεικεν (λ 625), ὁμοίως ἀνήνεγκεν.

ἀνενεοῦτο ἀνεμιμνήσκειτο. "ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπήγει τε αὐτούς, καὶ ἀνενεοῦτο τὸ μέγεθος τοῦ κατειργασμένου πολέμου."

ἀνενεχθεΐσας ἀνενεγκούσας.

ἀνενηόητον ἀδίδακτον, ἀμελέτητον, ἀνάσκητον. (cf. v. ἀλογισία) "οὐ δεῖ παραβῶλεσθαι καὶ κυβεῦναι τῷ βίῳ, τὸ παραπάν ἀνενηόητον ὄντι τῆς μάχης καὶ τῆς βαρβαρικῆς χρείας." ἡ ἀνενηόητος μηδεμίαν ἔνοιαν περὶ τούτου ἔχοντες. Πολύβιος (11 8) "πάντων δὲ ἦσαν τούτων οἱ σερατηγοὶ ἀνενηόητοι."

ἀνέντες ἐνδόντες, ἀνατείναντες. "οἱ δὲ ἔπλεον τὰ ἰσία τοῖς ἀνέμοις ἀνέντες."

ἀνεξάλειπτος ὁ μὴ ἐξυλειφόμενος, ὁ μὴ ἐπιλείπων.

ἀνεξέλεγκτος ἀβυσάνισος, ἀγύμνασος, ἀδόκιμος.

ἀνεξέπιμονον τὸ μὴ ὑπερμένον.

ἀνεξηρεύνητον (Rom. 11 33) τὸ μὴ ἐπιδεχόμενον ἔρευναν.

ἀνεξίτητον ἀνεξέλευσον, ἀδιόδευτον.

ἀνεξιχνίασον ἀνεξηρεύνητον, οὐ μὴδὲ ἶχνος ἔσιν εὐρεῖν.

ἀνεξυνοῦτο ἀνεκοινοῦτο Ξενοφῶν (Hell. 1 1 30).

ἀνεπαγγέλτος ἀκλήτος. Κρατίνος Διορυσσαλεξάνδρῳ "[τῶν] βδελλολαορύγων ἀνεπαγγέλτων [αὐτῶ] φοιτήσας (φοιτησάντων?) ἐπὶ δεῖπνον."

ἀνεπαίοθητον οὐ αἰσθησις ἔκ ἔσιν.

ἀνεπαλτο (Hoin. © 85, Y 424) ἀνεπήδησεν.

ἀνεπευρίασαν εἰς μετάμειλον ἦλθον, ἐπειδὴ οἱ Πάριοι πολεμούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων, ἀνοχὰς τὸ πρῶτον αἰτήσαντες ἐπὶ τῆς δοῦναι τὴν πόλιν, εἶτα συμμαχίαν ποθὲν προσδοκῆσαντες ἔλυσαν τὰ ὁμολογηθέντα.

ἀνεπάτησας ἀντὶ τοῦ κατεπάτησας.

ἀνεπαφον ἀνεύθυνον, καθαρὸν, ἀθιγές, ἀψηλάφητον. Μένανδρος Περιουσία "τὰ δ' ἄλλ' ἀνεπαφα σώμιαι' οὐδέλη."

ἀνεπαφρόδιτος ὁ μὴ ἐπιχαρις καὶ ἀηδής.

ἀνεπίδικα. τῶν μὴ θεμένων διωθήκας ἐπιδικάζεσθαι τοῖς κλήροις ὁ νόμος συγχωρεῖ τοὺς ἐγγυτάτω γένους. ὅσα ὡς τίς τις ἢ νίδους τοῦ τετελευτηκότος ἀξιοῖ κατέχειν, ταῦτα ἀνεπίδικα λέγεται. cf. v. ἐπίδικα.

ἀνεπεικῆς ἀνοίκειον, ἀπρεπές. Ἀρριανός (Exp. Al. 4 21 16) "ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τοσοῦτον ἐδέσσει ἀνεπεικῆς τι ἐς τοῦτον ἀποδείξασθαι ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐκείνη ἐπιτρέψαι."

ἀνεπικλήτως μὴδὲν ἐγκληθέντες. Θεοκυδίδης (1 92) "οἱ τε πρέσβεις ἐκατέρων ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπικλήτως." καὶ Ἰώσηπος (A. I. 18 9 4) "ἄξιός δ' εἰμὶ τυγχάνειν σοῦ χρησοῦ, ἀνεπικλήτόν σοι παρυσχόμενος τὴν ἑμαυτοῦ πίσιν."

ἀνεπίληπτον ἄμειπτον, καὶ ἀνεπιλήπτως ἀκαταγνώσιος ἢ ἀνεπιπλήκτως.

ἀνεπίπληκτος, ᾧ οὐδεὶς ἐπιπλήττει ἀμαρτάνοντι, Εὐπόλις.

ἀνεπισήμαντον ἀκλεῖα, ἄδοξον. Πολύβιος (11 2) "οὐκ ἄξιον ἀνεπισήμαντον παρα-

λιπεῖν τὸν Ἀσδροῦβαν, ἄνδρα ἀγαθὸν γενόμενον."

ἀνεπισαθμεύτους σαθμὸν μὴ δεχομένους, ἤτοι ἀγαρεῖαν. Πολύβιος (15 24) "συγχωρεῖν τὸν βασιλεῦ Φίλιππον Θασίους ἀφροσότητους ἀφρολογῆτους ἀνεπισαθμύτους." ἢ σαθμὰ μὴ δεχομένους, τούτῃσι ζυγοσατομένους.

ἀνεπισάτητον ἀφύλακτον, καὶ ἀνεπισάτως ἀνεπισασίας· "οὐκ ἄξιον ἀνεπισάτως παραδραμεῖν περὶ τῶν τοιοῦτων" (Polybius?).

ἀνεπισάτως ἀπροσδοκῆτως, ἀμηνῶς, καταμόνας· "ἐντειλάμενος ἀνεπισάτως ἐντοχεῖν τῆ βασιλεῖ καὶ ἀναδῶναι τὴν ἐπισολήν." ἢ ἀφθότως.

ἀνεπὸ λει ἀνέπρωττεν, ἀνέσχεφεν εἰς ἑαυτὸν τὰ μαθήματα.

ἀνεπύπτειτον τὸ μὴ ἐποπτεῖον· οὐτως Ὑπερίδης. τὸ δὲ ἐποπτεῖσαι δηλοῖ Φιλόχορος, λέγων "ἀδικεῖ πάντα τὰ τε φυσικὰ καὶ τὰ ἐποπτικά." καὶ ἄλλιν "Ἀθητηρίῳ μὲν οὐδ' ἰδίῳ τι γέγονε παρὰ τοὺς ἄλλους, τὸ μόνον μνηθῆναι τε ἅμα καὶ ἐποπτεῖσαι καὶ τοὺς πατρίους χρόνους τῆς τελετῆς μετακνηθῆναι." Harp.

ἀνεπόπιτος ὁ ἀθεώρητος.

ἀνεπεροῦτο ἐλπίσι χρησῶς ἤρητο· (cf. v. ἐρμαῖον b) "ὁ δὲ Νεμισίων ἀνεπεροῦτο καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι, καὶ ἐδόκει ἐρμαίῳ ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ περιτυχῶν." καὶ ἀνεπερωσθαι τὴν ψυχὴν, οἷον ἀνασσοβῆσθαι, Κρατίνος.

ἀνερο παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ (1026) "φίλιαι ἄνερο." [χρησις τοῦ ἄνερο] οὐκ ἐκὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς γυναικὸς εὐρέθη ἢ κλητικῆ, ὡσπερ ἐκεῖ ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ (Ω 725) "ἄνερο, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο."

ἀνεργήσει ἀναρτήσει καὶ οἶον κολάσει.

ἀνερίναςος, παροιμία ἐπὶ τῶν ἄπερ ἂν λάβωσι μὴ διακατεχόντων. καὶ ἀνερίναςος συκῆ ἢ μὴ προβέβληται οἱ ἔρινοι. ἔρινοὺς δὲ ἐστὶ τῆς ἀγρίας συκῆς ὁ καρπός, ὃν καὶ ἀπαρτῶσι ταῖς ἡμέροις, ὡς ἂν οἱ ἐξ αὐτῶν καλούμενοι ψῆγες εἰς τοὺς ὀλύνθους μετασάντες τελεσφορηθῆναι τούτους παρασκευάσωσι. τοῦτο δὲ ἔριναίω λέγεται. οἱ δὲ τὸ ἀνερίναςτος ἀντὶ τοῦ μαλακὸς καὶ ἄγονος.

ἀνέρις α ἀφιλονεικῆτα.

ἀνεργάτισον ἀσήρικτον, ἄοπλον, ἀπυρσάλευτον.

ἀνεργρίπιζεν ἀνεκίνοι, ἐτάρυσεν, ἀνήγαγεν.

ἀνεργριπτον ἀνελάμβανον. καὶ ἀνεργριπται κύβος, οἷον ἀποκεκινδύνευται. (Lex. Seg. p. 398 26) "φράζε τοίνυν, ὡς ἐγώ σοι πῶς ἀνεργριμμαι κύβος."

ἀνεργριψαν ἀνέβαλον, ἢ ἀπηρνήσαντο, ἢ ἀνεβύλοντο. "οἱ δ' ἅμα πάντες ἀναρρίψαντες ὄλεθρον" (Hom. x 130).

ἀνεργριχῶντο χερσὶ καὶ ποσὶ δρουσόμενοι ἀνήρχοντο. κυρίως τὸ τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶ βιαζόμενον εἰς ἕψος ἀναβαίνειν ἀναρρηχῶσθαι ἔλεγον. "Ἑλλάνικος ἀναρρηχῶται δὲ ὅσπερ πίθηκος ἐπ' ἄκρα τὰ δένδρα." τοντίζει πρὸς ἕψος ἀνέβαινε, πρὸς δένδρα καὶ τοῖχος. εἰρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρρίχων· εἶδος δὲ ἐστὶ κοφίνων, οὗς εἰώθασιν διὰ σχοινίων ἠμιῶν. τῆ ἀπὸ τῶν ἀραχνῶν, καὶ ἔστιν οἷον ἀραχνῶσθαι· αἱ γὰρ ἀράχνην νήθουσι κατὰ τὰς ἰνατίους ὁδοὺς. Ἀριστοφάνης (Pac. 70) "πρὸς ταῦτ' ἀνεργριχῶντ' ἄν ἐς τὸν οὐρανόν," περὶ τοῦ κωνθάρου λέγων.

ἀνεργρωσεν ὑγιᾶ ἐργάσατο. "ὁ δὲ Νικάνωρ ἐνόσησε, καὶ πολλάκις ὁ θεὸς ἀνεργρωσεν αὐτόν."

ἄνεργ δοτικῆ.

ἀνεργαίμι (Hom. Ξ 209) ἀναπέισαμι.

ἀνεργαντες (Hom. N 657) ἀνακαθίσαντες.

ἀνεργειον ἐτάραττον, ἀνεκίνον· (Diodor. Sic. 1.2 p. 632) "οἱ δὲ Κρήτες φοβούμενοι μή τι τιμωρίας τύχωσιν, ἀνεργειον τὰ πλήθη, πυρκαυλοῦντες τὴν ἐξ υἰώνος πυρκαυδομένην ἐλευθερίαν διαφυλάττειν."

ἀνεργειον τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ἄδειαν Κρατῆτος Βουκόλοισ.

ἀνεργκευάσαντο τὸ ἀνεσάτους γενέσθαι καὶ οἷον ἀπέπυσθαι. καὶ ἀνεργκευασμένοι τὰ ὄπλα ἐνδυσάμενοι.

ἀνεργκολοπισμένον ἀνεστυνρωμένον· σάλοπερ γὰρ τὸ ὄρθῳ ξύλα ἢ κύλαμοι.

ἀνεργόβησαν διήγειραν· (Menand. Exc. leg. p. 406) "οἱ δὲ Ἀβυροὶ τῷ σκληρῷ τε καὶ ὀκώδῃ φρονήματι ἔχουν τὴν ὡς ἀλλήλους ὑπεσώβησαν ἔριν."

ἀνεργπαξε [Θουκυδίδης] ἀνεύρηκεν, εἰληφεν. Μένανδρος Ραπιζομένη "πόθεν γὰρ, ὦ φίλοι θεοί, τούτους ἀνεργπάκασιν οὗτοι τοῖς λόγους;"

ἀνεργάλη ἐσεισθη, μετεκινήθη.

ἀνεργαυρώθη ἀνεσκολοπίσθη.

ἀνεργελλον ἀπεῖργον, ἐκώλυον. "δράκοντες ἄρα μέγιστοι τὸ μέγεθος ἀνεργελλον αὐτούς." cf. v. ἀναμοχλευόντιον.

ἀνεργηκῶς ἀνέσημι ἔχων· Εὐνάπιος (p. 101 Nieh.) "ἐλεύθερος δὲ ὢν καὶ ἀνεργηκῶς ἐκ παιδὸς τὴν ψυχὴν γενόμενος." cf. v. Αἰλιανός.

ἀνεργησαν μετρίκισον· (Menand. Exc. leg. p. 393) "νεμεσῶ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ ὅτι μὴ ἀνεργησαν ἀπαξάπαντας Σαβείρους τε καὶ Ἀλβανούς."

ἀνεργειος ἄοικος. (A Eq. 1272) "μηδὲν εἰς Ἀνσίερατον, μηδὲ Θούμιατιν τὸν ἀνεργειον αὐτὸν λυπεῖν ἐκούση καρδίη." οὗτοι ὡς πένητες διεβύλλοντο.

ἀνεργεμώθησαν ἀνεκρόσθησαν, ἢ ἐπληρώθησαν.

ἀνεργεματο ἐγύμνωσεν.

ἀνεργεπλεν ἀνέξησεν.

ἀνεργεχο (Hom. E 655) ἀνέτεινεν.

ἀνεργήκει ἀνέτειλε· "καὶ ἡ σελήνη ἀνεργήκει λαμπρά, οἷα δὲ οὐ πολὺ πανσελήνου ἀποδέουσα."

ἀνεργώσατο ἀνεκτέησατο· "ὁ δὲ ἐκρυταίαις χρώμενος φρούρια ἀνεργώσατο τοῖς Ῥωμαίοις."

ἀνεργέ μ', ἀνεργε παρήγοροι· τάδε γὰρ ἄλυστα κεκλήσεται. οὐδέποτε ἐκ καμῆτων παύσομαι, ἀνέριθμος ὡδὲ θρήνων." Σοφοκλῆς ἐξ Ἡλέκτρας (229) πρὸς τὸν χορόν, ἀντι τῆ εἴσαυτε, παύσασθέ με παρμιυθόμενοι, ὃ ἔστιν ἐπιτρέπετε ὀδύρεσθαι, καὶ αὖξέτε μου διὰ τῆς παρμιυθίας τὸν ὀδυρμόν. τὸ γὰρ θρηγεῖν τὸν πατέρα ἄλυτόν μοι ἔστι· ὃ ἔστιν, οὐδέποτε παύσομαι, ἀλλ' αἰ ἐν τῷ θρηγεῖν ἔσομαι. οἷον οὐκ ἀριθμοῦσα αὐτούς, ἀλλὰ δυπλιῶς χρωμένη. ἐν ὑπομνήματι δὲ κείται ἀείνομος οἷον αἰε νεμομένη ἐν αὐτοῖς καὶ οὐποτε χωρὶς οὐσα τῆς τῶν δυκρῶν νομῆς. κείται δὲ καὶ ἀνέριθμος, τοντέστιν ἐν θρηγεῖν ἀριθμηθήσομαι, αἰε θρηγοῦσα.

ἀνεργίμων· (Dio Cass. 49 13) "τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Ἀντώνιον ἐσόμενον ὑπετόπην καὶ διὰ τοῦθ' ἐαυτοὺς ἀνεργίμων οἱ στρατιῶται."

ἀνέτλη ἔπαθεν, ὑπέμεινεν· "πυρκαυδὸς δὲ τὰς ἀράς ἀνέτλη." καὶ αὐθις "ἀνέτλησαν γοῦν πολλὰ καὶ ποικίλα, καὶ πανδημεὶ καὶ ἰδίᾳ ἔκαστος."

ἄνετον Ὑπερίδης τὸ ἀνεμίμενον θεῶ ἱερόν (Hagr.). λέγεται δὲ καὶ ἄνετος βίος ὁ ἀνεμίμενος καὶ μυλακός.

ἄνετύφετο ἔπεκαίετο, διηγείρετο· "καὶ γὰρ ἀπαράλιττόν τι μέγεθος αὐτοῖς ὑπετύφετο φιλοτιμίας, λαβεῖν τὸν ἀρχιλήσῃν."

ἄνευάσαι τὸ εὐοῖ ἴσαι. ἔσι δὲ τοῦτο ὕμνος εἰς Διόνυσον.

ἄνευθέτου ἀχρίσου.

ἀνεύθυνος ἀκατάκριτος· "ὁ δὲ ἀνεύθυνον ἐπ' αὐτοῖς τὴν ἐξουσίαν λαβών."

ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζων (A Ran. 725). περὶ Κλειομένης λέγει, ὅς ετρατηγὸς ἴων Ἀθηναῖος προσεποιεῖτο πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ μανίαν, εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. διὸ καὶ βακτηρίων ἔχων περιήει, δι' ἧς ἠμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ.

ἄνευφήμησεν ἀντὶ τοῦ ἐθρήνησε Πλάτων (Phaed. p. 60A).

ἀνέφαινον φανερόν ἐποίουν.

ἀνέφαπτον ἀψηλάφητον· "ἀλλ' ὥσπερ τι ἐξ οὐρανοῦ πάθος ὄλω τῷ γένει ἐπιπεσόν, ἀνέφαπτον οὐδένα παντελῶς εἴυσεν."

ἀνέφελον ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβῆναι δυνάμενον. Σοφοκλῆς (El. 1246) "ἀνέφελον ἐπέβυλες ἔποτε καταλύσιμον, ἐδέποτε λησόμενον ἀμέτερον οἶον ἔφν κακόν." ἀντὶ τῷ ἔ καταλυόμενον, λήθης τυχεῖν μὴ δυνάμενον.

a ἀνέφερε διεδείκνυτο, ἀνήγετο· "ὁ δὲ πρῶτος εἰσελευσίει, θρασὺν ἵππον ἔχων καὶ γενναῖον, καὶ μόλις ἀνέφερεν ὑπὲρ τοῦ κλύδωνος." καὶ αὐθις "τὰ μὲν αὐδὸς ἦν ὑπὸ τῷ φόβου, τὰ δὲ ἀνέφερεν αὐτὸν ἢ ἐκ τοῦ θεῷ πρόσταξις."

b ἀνέφερε παρεμινθεῖτο, παρεκάλει.

c ἀνέφερεν ἀνέπεμπεν· "ὅς γε οὐ πρὸς τὴν παρατρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ πάντῃ εἰς τὸ θεῖον ὑπεριθεῖς ἐκείθεν πάντα ἔπραττεν."

ἀνέφερον ἀνεμιμήσκοντο· "ἀνέφερον τοὺς ἐπιτηδέους, ὅπως τις ἂν εἴεν." ἢ ἀνέφερον ἑαυτὸν ἀνεκτώμην· "διὰ ταῦτα ῥάων ἦν καὶ ἀνέφερον" ἀντὶ τοῦ ἤμην. καὶ αὐθις "διὰ δὲ τὸ βῆρος τῶν ὄπλων ἐκ τῶν καταδυομένων ἀνέφερον οὐδὲ εἰς."

ἀνέφικτον ἀκατάληπτον.

ἀνεφρόνησεν ἐκ τῆς μέθης ἀνένησεν· "ἐπεὶ δ' ἀνεφρόνησε καὶ τὸ τολμηθὲν ἐσκοπεῖτο καὶ ἐνενοεῖ τὸ ἀσέβημα, διπλαῖ ἐννοιαὶ τοῦτον εἰσῆσαν."

ἀνέφν ἀνέζησεν.

ἀνεφυσῶντο (X Hell. 7 1 24) ἀντὶ τοῦ μετεωρῶζοντο.

ἀνεχαίτισεν ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν, ἢ ἀνέτρεψεν. Hagr.

ἀνεχε ἀντὶ τοῦ πάρεχε. Θεόπομπος ["ἀνεχε μοι τὴν χεῖρα"].

ἀνέχει σώζει, οὐχ ὡς τινες ἀντὶ τῷ ἐπέχει. καὶ Θουκυδίδης (1 141) "αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων τοὺς πολέμους ἀνέχουσιν" ἀντὶ τοῦ σώζουσι. καὶ αὐθις "τὴν ποθομένην ἀνέχουσι σιγῆν." ἢ ἀνέχειν βασάζειν· "ὡς τὸν πηλὸν ἐς ἀχανὲς ἐκπίπτειν βῆθος, καὶ μηδὲν ἐπιπολῆς ἀνέχειν δύνασθαι."

ἀνέχει ἀννηοῖ, τιμᾷ. Σοφοκλῆς (Ai. 211) b "ἐπεὶ σε λέχος δοριάλωτον ἐξῆξας ἀνέχει θέρριος Αἴας," ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ σε τιμᾷ ὁ Αἴας δοριάλωτον ἐξῆξας τὸ λέχος σου. ἢ οὕτως· ἀλλ' ἐπεὶ σε ἀνέχει ὁ Αἴας δοριάλωτον λέχος σου ἐξῆξας. πρὸς Τέκμησσαν δὲ ὁ λόγος, γυναῖκα Αἴαντος αἰχμάλωτον. ἢ ἀνέχει ἀντὶ τοῦ ὑπέρκειται· "μέχρι ἐς τὸ ὄρος ὁ ταύτης ἀνέχει." (Herodian. 2 9) "καὶ πόνοις τε ἀνέχων ῥᾶξυ, καὶ σκληρῷ βίῳ καὶ τραχῆ ἔνειθισμένους." καὶ Σοφοκλῆς (OR 174) "οὐκ ἀνέχουσι τῶν πόνων," ἀντὶ τοῦ οὐ περιήρονται τῶν πόνων. ἢ ἀνέχειν ἀντὶ τοῦ ἐπέχειν, κωλύειν· "ἀνέχειν τε αὐτοῦ τὰς ἐπὶ πλεῖον ὀριᾶς καὶ ἐκδοριᾶς, καὶ πρὸς ἑαυτὸν τὴν σχολὴν ἄγειν."

ἀνέχομαι μετὰ γενικῆς· "ἀνέχομαι σου τοῦ θράσους." καὶ ἀνέχομεν ἀντὶ τοῦ ἀθξάνομεν· Ἀριστοφάνης (Thesm. 956) "ὅταν ὄργια σεμνὰ θεῶν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχομεν." ὅταν τὰ μυστήρια, φησί, αὐξώμεν τῶν θεῶν, Δημήτρως καὶ Περσεφόνης. ὅταν τὰς τελετὰς αὐξώμεν· τοῖς γὰρ ὕμνοις ἐπαίρομεν αὐτάς. τοῦτό ἐστι τὸ ἀνέχομεν.

ἀνεχρήσαντο διέφθειραν· οὕτω Θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρεῖαν τινα παρειλήφασιν.

ἀνεχύθη μετωχετεύθη, ἐπέρριυσε· (cf. v. σκότος) "καὶ γάλαξυ ἰσχυρὰ ἀνεχύθη, καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος." καὶ ἀνεχύθησαν ἐπλήμυραν· "καὶ οἱ ποταμοὶ πληρωθέντες ἀνεχύθησαν."

ἀνεψύχησαν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνέψυξαν.

ἀνεώγεισαν ἠνολήθησαν. καὶ ἀνέωγεν, οὐχὶ ἠνοιγε, καὶ ἀνεώγετο. λέγει καὶ

Ἀμειψίας Μοιχοῖς καὶ οἱ νεώτεροι πολλαχῶ.
 ἦδη δ' ἀνέωγε τὴν θύραν." Θετταλῆ "καὶ
 τὸ κεράμιον ἀνέωχας." Εὐπολις Πόλεσιν "ἦν
 οὐκ ἀνέωξα πάποτε ἀνθρώποις ἐγώ." καὶ
 Φερικράτης Κραπιτάλοις "οὐδεὶς γὰρ ἐδέ-
 χετ', οὐδ' ἀνέωγέ μοι θύραν."

ἀνεωγμένοι μουςῶν θύραι, ἐπὶ τῶν
 ἐξ ἐτοιμοῦ μεταδιδόντων ἢ λαμβανόντων τὰ
 κάλλιστα τῶν ἐν παιδείᾳ.

ἄνεως ὁ ἄφωνος. ἐν μυθικοῖς "ὡς φά-
 σαν, οὐδὲ ἄναξ ἄνεως ἦν."

ἀνηβητηρίαν πᾶν ἀνελὼν νεότητος.
 sch. Eur. Androm. 552.

ἀνηβος ὁ ἀνήλικος, ὁ μήπω τὴν ὀφει-
 λομένην ἡλικίαν ἐπιφθάσας· ἦβη γὰρ ἡ ἀκμή.
 καὶ ἀνηβῶν ἀνανεάζων.

ἀνηγμένος ἡξήμενος.

ἀνήγον· "οἱ δὲ ὡς ἐπὶ μεγίστην ἑορτήν,
 ἦν τότε ἀνήγον, συνεληλύθεισαν αὐτοὶ ἕκα-
 στος."

ἀνήειμεν ἀνηρόμεθα.

ἀνηθον εἶδος βοτάνης ἀρτυματικῆς.

ἀνήιξεν ἀνώρησεν.

ἀνήκει Ἀντιφῶν (3 γ 7) ἀντὶ τοῦ καθή-
 κει. Ἀμειψίας δὲ ἀνήκα ἀντὶ τοῦ ἀναβέ-
 βηκα ἔφη, Θουκυδίδης δὲ (3 45) ἀνήκου-
 σιν ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι, λήγουσι, καὶ Ἀθη-
 μοσθένης ἀνήκοντος ἀντὶ τῆς διαφέροντος.
 καὶ ἀνήκοντες ἀνελάττοντες· "τῆς μὲν ἐν
 τῷ λέγειν δυνάμειος οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἀνή-
 κοντες --- περιεβύλοντο" (cf. v. Ἐλεύσιος).
 ἀνήκον δὲ τὸ πρόπον.

ἀνήκεν (Hom. B 71) ἀφῆκεν.

ἀνήκεσον ἀνάτονον, ἀθεράπευτον· (S El.
 887) "ἐς τί μοι βλέψουσα θάληη τῶδ' ἀνη-
 κέσω πυρί;" ἀντὶ τοῦ παρὰ κόπτη τὰς φρέ-
 νας ὡς ἐν πυρετῷ. ἀνηκίεω δὲ πυρὶ, ἀνεπί-
 στω προσδοκίᾳ.

ἀνήκοντιζεν (Hom. E 113) ἀνεφέρετο.

ἀνήκοος. (Procop. Pers. 1 24) "λόγων ἔλευ-
 θερῶν καὶ παιδείας ἀνήκοος ἦν· οὐ γὰρ
 ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματισμοῦ φοιτῶν ἔμαθεν
 οἷοι μὴ γράμματα, καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς
 γράφει." cf. v. Ἰωάννης ὁ ἐκ Καππαδοκίας.

ἀνηκούσησεν (Hom. O 236) οὐκ εἰσή-
 κουσαι, παρήκουσεν· "ὁ δὲ μὴ ἀνηκουγήσει
 τοῦ ὑπάτου κατατολήσας ἀφίκετο." καὶ
 Ἡρόδοτος (6 14) "οἱ δὲ ἐμάχοντο ἀνηκουσή-
 σαι τοῖσι στρατηγοῖσι."

ἀνήλατος ὁ μηδέπω δαμασθείς.

ἀνηλεής ὁ ὀμός.

ἀνήλειπτός ἐστι τὸ ἑλληνικόν, οὐχὶ ἀνά-
 λειπτός, οὐδὲ ἕτερον τοιοῦτον οὐδέν.

ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξικνηται, πρόσαιπε
 καὶ τὴν ἀλωπεκῆν." ὁ νοῦς· ἂν μὴ φανερώς
 ἀμυνόμενος ἀντέχῃς, πανουργίᾳ χρῆσαι. καὶ
 Ὀμηρος (ι 406) "ἢ δόλιω ἢ βίηφι;" (τ 299)
 "ἢ ἀμφοδὸν ἢ ἐκρυφθόν."

ἀνήλιπος ὁ ἀνυπόδητος.

ἀνήλωται πεφόνευται.

ἀνήμερος ἄγριος.

ἀνημιωβολίατι ἀντὶ τοῦ ἕκασον αὐ-
 τῶν ἡμισυ ὀβολοῦ, ἄξιον ἡμιωβολίου. ἀπὸ
 δὲ συντάξεως ὀνόματα γίνεται, καλὸς καὶ
 ἀγαθός - καλοκαγαθία, θεοὺς ἐχθρός - θε-
 οεχθρία. οὕτως ἀν' ἡμιωβόλιον - ἀνημιω-
 βολίατι. sch. A Ran. 561.

ἀνημμένος ἐξηρημένος, ἢ καιόμενος.

ἀνήνασθαι ἀπαρηγήσασθαι· Ὀμηρος (H
 93) "αἰδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑπο-
 δέχθαι." καὶ Ἀιλιανός "οἱ δὲ, οὐδὲ γὰρ ἔσχον
 ἀνήνασθαι τὸ πρόσαιμμα, ἐπ' Ἀντιγόνη τί-
 θενται τὴν κρίσιν ὑπὲρ τοῦ τίνα χρῆ Ἀο-
 κρικῆν πόλιν πέμπειν δισμόν."

ἀνηνέγκατο ἐκ βύθους ἐβόησεν· Ἀιλιαν-
 νός περὶ Κροίσου "ὁ δὲ ἀνηνέγκατο ἄρα σε-
 νάξας, καὶ ἐς τρεῖς ἐκάλεσε τὸν Σόλωνα."

ἀνηνείκαντο, γενικῆ, ἀντὶ τοῦ ἀνεμνή-
 σθησαν.

ἀνήνιος ἄνευ ἀνίας καὶ λύπης.

ἀνήνοθεν (Hom. A 266, ρ 270) ἀνήρηκετο.

ἀνήνυτον ἄμετρον, πολὺ· Πολύβιος (9
 24) "μεγίστης προφαινομένης δυσχορησίας περὶ
 τὰς τροφάς, ὅτε κατὰ τὸ μήκος ἀνήνυτον
 ἔχειν τι δοκούσης τῆς ὁδοῦ." καὶ "ἀνήνυτα
 τὴν ἀρετὴν μειόντων," δεδυσχηκότων ὅτι
 μάλιστα. "τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσι κακῶν,"
 τὸν ἀτελείωτον μόρον, ἢ Ἠλέκτρα φησὶ (167).
 καὶ ἀνήνυτος ἀναρτίθμητος, πολὺς, ἀπλή-
 ρωτος, ἄπρακτος, ἀτέλεσος· "ὄπλι τε χαλ-
 κευόμενος, καὶ βελῶν ἀνήνυτον ἀριθμὸν κα-
 τασκευάζειν προσάτιων."

ἀνήπται ἐξήπται.

ἀνήρ ἀνδρὸς διαφέρει· τὸ γὰρ Ἀθ-
 κούλλου σράτευμα σαισιάζον αἰεὶ τούτῳ πα-
 ραλαβῶν ὁ Πομπήιος οὐδ' ὅπως οἶον σαισιά-
 ζοντας ἔσχεν" (Dio Cass. 36 18).

ἀνήρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας
 κτύπον, παροιμία ἐπὶ τῶν ὀξέως καὶ τα-
 χέως ὀφειλόντων ἕκασα πράττειν.

ἀνήρρει (an ἀνείρρει), ποιητικῶς, ἀνερωτῆς.

ἀνὴρ ἔοικεν αὐτῷ ἰκετεύειν πέτραν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, ἀπὸ μεταφορῆς τῆς ἐποκελλούσης νεῖως.

ἀνῆρέθιζεν ἐπὶ τι παρώτρυνε καὶ παρεθῆγεν· Εὐνάπιος "ὃ δὲ τὰ τε φρονήματα καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν σρατιωτῶν ἀνῆρέθιζεν." cf. v. διαυχενίζεσθαι.

ἀνῆρείψαντο (Hom. Y 234) ἀνῆρπυσαν.

ἀνῆρητο ἀνέλιβεν.

ἀνῆρηκεν ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν ἐποίησατο Δημοσθένης (19 2).

ἀνῆρημένος ἀναλαβῶν, ἐλόμενος, ἀπενεγκύμενος· "ὃ δὲ βασιλεὺς τοσαύτην νίκην ἀδάκρυτον καὶ ἀναίμακτον ἀνῆρημένος ἐς τὰς Σάρδεϊς ὑπέστρεψεν." καὶ αὐθις "ὃ δὲ ἀνύρσια ἀνῆρημένος ἐκδίκως." cf. v. ἀνύρσια.

ἀνῆρησθαι πεφονεῦσθαι.

ἀνῆριθμος ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ ταττόμενος, ἀλλὰ περιερισμμένος. sch. S Ai. 603.

ἀνὴρ κόπριος (A Bq. 845) ὡς ἀπὸ δήμου. λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον ἢ κηπουρὸν, παρὰ τὴν κόπρον.

ἀνῆροτοῦ ἀγεώργητον.

ἀνῆρησεν ἀνεφθάρη· "ὡς μύλις ἀνῆρησ', οὐδὲν ἴσμεν οἱ σαρροί" Εὐπολις Πόλισι.

ἀνῆρημένοι ἐπῆρημένοι· (Diodor. Sic. t. 2 p. 628) "οἱ δὲ ταῖς ψυχαῖς ἀνῆρημένοι κατεφρόνησαν μὲν τῶν κοινῶν τῆς ἰκείας νόμων, παρ' οὐδὲν δὲ ἠγήσαντο τὴν τῶν συγγενικῶν ἀφιδρομάτων καὶ θεῶν εὐσέβειαν."

ἀνῆρησαν ἀνεποίησαν, ἀνεκαίνισαν.

ἀνῆρώτιζεν ἀντὶ τοῦ ἀνῆρώτου Τηλεκλείδης.

ἀνῆσει καταλείψει.

ἀνῆσις ὁ μὴ γεγευμένος. καὶ ἀνῆσις ὁ νῆσις παρὰ Κρατίνῳ ἐν Διονυσιαλεξάνδρῳ· "ἂ γὰρ σὺ γε πρῶτος ἄκλῆτος φοιτῆς ἐπὶ δεῖπνον ἀνῆσις."

ἀνῆφθη ἐξήφθη, ἐκρεμύσθη. ἢ ἀνεφλέχθη ὑπὸ πυρός.

ἀνῆχθημεν ἀνεκρέμισαμεν.

ἀνῆψεν ἀνεκρέμισε θεοῖς Εὐνάπιος (p. 106 Nieb.).

ἀνθεῖα ἐπίθεται Ἡρας.

Ἀνθεῖα πόλις, καὶ ὄνομα ἐταίρας. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ θ' διὰ τοῦ τ' Ἀντεῖα γράφουσιν. Athen. p. 586.

ἀνθείλοντο προέκριναν.

ἀνθεινός ὁ ἐξ ἀνθέων. καὶ ὁ καιρός.

ἀνθεμίδων· (AP 6 267) "ἄλσος δ', Ἀρτεμι, τοῦτο καὶ ἄν χαρίτεσσι θεούσαις εἴη ἐπ' ἀνθεμίδων σύμβολα κοῦφρα βαλεῖν," ἀντὶ τοῦ ἀνθέων. καὶ Ἀνθεμίδης (Hom. A 486) πατρωνυμικόν.

ἀνθέμιον (Eccles. 12 6) τὸ χρυσίον τὸ ἐκλεκτόν. καὶ Ἀνθέμιος ὄνομα κύριον.

ἀνθεμύεντα (Hom. Ψ 885) ἀναθεματικόν, διηθηθισμένον, ποικίλον. καὶ ἀνθεμόεις λειμῶν (Hom. B 467) ὁ ἔχων ἀνθη. καὶ Ἀνθεμοεῖσιος ὄνομα κύριον.

Ἀνθεμόκριτος Ἀθηναῖος μὲν ἦν κῆρυξ, ἀπεσφύγη δὲ ὑπὸ Μεγαρέων, ἀπαγορευῶν αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ὀργὰδα μὴ ἐργάζεσθαι. Harp.

Ἀνθεμοῦς πόλις ἐστὶ Μακεδονική. cf. v. ὄφρησονται.

ἀνθέμων ῥόδων· Ἀριστοφάνης (Ach. 991)

"πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις ἔρωσ ξυναγάγοι λαβῶν, ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων σέφανον ἀνθέμιον," τουτέστι ῥόδων. Ζεῦξις ὁ ζωγράφος ἐν τῷ κατὰ τῆς Ἀφροδίτης ἔγραφεν ἔρωτα ὠραιότατον, ἐξεμμένον ῥόδοις.

Ἀνθεμωνίδης πατρωνυμικόν.

ἀνθέξεται ἀντιλήφεται· (Deuteronom. 32 41) "καὶ ἀνθέξεται κρημῶτος ἡ χεὶρ μου."

ἀνθερεῶν ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, λάρυγξ.

ἀνθέρικες αἱ τῶν σαχῶν προβολαί, τὰ ἄκρα. Ἡρόδοτος δὲ (4 190) τοὺς κυλῆς φησι τῶν ἀσφοδέλων· εἰσὶ δὲ ἄθραυσοι. ἢ ἀνθερίκων (Hom. Y 227) ἀνθηρῶν ἢ λιμπρῶν.

ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκῶς δίκας (A Av. 1429), ἀντὶ λίθου, ἐπεὶ αἱ γέραναι πετόμεναι ἐν τῷ σῶματι ψήφους φέρουσι σφρίγγματος ἕνεκα, πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις.

ἀνθ' Ἐρμίωνος, ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἱερὰ διασωζόντων· Ἐρμιόνη γὰρ ἐν Πελοποννήσῳ πόλις κόρης καὶ Δήμητρος ἄστυλος, ὡσεὶ σέπην παρέχειν τοῖς ἰκετεύουσιν.

ἀνθεσθηρῶν ὄγδοος μὴν ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις, ἱερὸς Διονύσου. κεκλήσθαι δὲ αὐτὸν οὕτω διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε. Harp.

ἀνθέων τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἴωσιν οἱ Ἀττικοί. Ἐρμιππος Ἀθηναῖος γοναῖς "καί-

σαπάθητον ἀνθρώπων ἔφρασμα καινὸν ὠρῶν," καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς "λεπτοὺς διαψαίρουσα πέλοους ἀνθρώπων γέμοντας." καὶ Ἀριστυγόρας Καμμακιδίθρ. οὕτως δὲ καὶ βελίων καὶ ὀρέων καὶ ἔτερα πλείονα Ξενοφῶν διαιρεῖ.

Ἄνθρ μία τῶν Ἀλκωνίδων. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀλκωνίδες.

Ἄνθρ δόνιος ἀπὸ Ἀνθρδόνος οἴνος.

Ἄνθρ ἡλῖος ἢ σελήνη, καὶ τὸ ὑποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου ἀντανγείας, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ κίμαγμα ἢ ἀντάλλαγμα, ὡς Θεόπομπος. σηκαίνει δὲ καὶ τὰ ἐπισκοπεῖν τῷ ἡλίῳ νέφη, ἢ καὶ ἀνθρῆλια καλεῖται.

Ἄνθρ ἄ. Ξενοφῶν (Cyr. 1 6 38) "ὥσπερ ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέυ καὶ τὰ ἀνθρῶ εὐδοκμεῖν." "τῶν ὀρνέων τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἀνθρᾶ κατὰ τοὺς οἴκους ἀνατρέφομεν, τὰ δὲ μὴ ἀνθρᾶ ἐσθίαμεν." Ἀριστοφάνης Ἀχαρνῶν (473) "αἶδες, ὦ πῦσα πόλι, τὸν φρόνημον ἄνδρα, τὸν ὑπέροσφον, οἶον ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολῶν· ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλευρὰ κατεσθίειν."

Ἄνθρ ῥημένος ἀντιλαμβανόμενος, ἢ προκικριμένος.

Ἄνθρ ῥος ἀνθρῆσεως.

Ἄνθρ ῖας ὄνομα ἰχθύος.

Ἄνθρ ῖνη πόλις, καὶ ἡ ἐπωμίς. καὶ ἄνθρ ῖνον ἀνθρῶν, βαπτόν. καὶ ἄνθρ ῖνός χιτών. καὶ ἡ τροφή (Hom. I 84).

Ἄνθρ ῖπασία ὁ ἰππικὸς ἀγών.

Ἄνθρ ῖπασία καὶ διῖπασία τῶν ἰπκων ἄμιλλα, ὥσπερ δὴ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ.

Ἄνθρ ῖσασθαι μουσικῆς. καὶ ἡνθρ ῖμένοι μουσικῆς οἱ ἡθροικότες τὰ ἄνθρ ῖς μουσικῆς.

Ἄνθρ ῖσαιμι δοτικῆ.

Ἄνθρ ὁμολογησόμεθα ἀντὶ τοῦ εὐχαρισῆσμεν. Δαβίδ (Ps. 79 13) "ἀνθρ ὁμολογησόμεθα σοὶ ὁ Θεός," ὑπὲρ τῆς εὐεργεσίας ὁμολογησόμεν. καὶ ἀνθρ ὁμολογεῖτο διηγεῖτο (Psalm. 29 6) "ὃ δὲ ἀνθρ ὁμολογεῖτο πρὸς τινος τῶν ἐν Ῥώμῃ μετὰ ταῦτα μηδὲν ἔωρακάνη φοβερώτερον καὶ δεινότερον φάλαγγος Μακεδονικῆς." καὶ αὐθῖς "ταῦτα μὲν ἀνθρ ὁμολογήσαντο πρὸς ἀλλήλους" ἀντὶ τοῦ σπένδντο, συνεφώνησαν. καὶ αὐθῖς (Diog. L. 2 40) "περὶ Σωκράτους τάδε ἐγράψατο

καὶ ἀνθρ ὁμολογήσατο Μέλητος."

Ἄνθρ ὁς λέγεται καὶ ἡ λευκὴ θρῖξ· ἔνθεν καὶ φάλανθος ὁ φαλακρός.

Ἄνθρ ὁσμίας εὐώδης οἶνος, εὐσομος, ἀπὸ αὐτοῦ Ἄνθρ ὁσμίου, ἢ ὡς ἀπὸ εἶδος ἀμπέλου· ἢ ὁ ἡδὺς καὶ περίσομος καὶ ἀνθρ ὁς. sch. A Plut. 808.

Ἄνθρ ὁσμίας εὐώδης οἶνος, ἐγκυμμένου τοῦ ἄνθρ ὁς καὶ τῆς ὁσμῆς, παραγώγως ἀνθρ ὁσμῖος ἀνθρ ὁσμίας. τὸν δὲ χυδαῖον οἶνον κυρηβαρίτην ἔλεγον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (1180) "Διόννα, πίνεις οἶνον σὺκ ἄνθρ ὁσμίου," ἀντὶ τοῦ μεθύεις, κραιπιλῆς σκληρὸν οἶνον πίνων.

Ἄνθρ ὄτου ἄνθρ ὄς τινός.

Ἄνθρ ῥακες ὁ θρῆσαυρὸς ἦσαν, παρομμία ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μὲν ἀγαθῶ, κακουμένων δὲ ἀφ' ὧν ἦν αὐτοῖς ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλλίς.

Ἄνθρ ῥακίᾳ πεπυρωκτωμένοι ἄνθρ ῥακες. Ὀμηρος (I 213) "ἀνθρ ῥακίην σορέεις, ὄβελους ἐφύπερθε τύννοσε." καὶ ἐν ἐπιγρᾶμματι (AP 6 105) "τρίγλαν ἄπ' ἀνθρ ῥακίης καὶ φρεκίδα σοὶ λιμενῖτιν, Ἄρτεμι, διωρεῦμαι." καὶ ἀνθρ ῥακίδες λεπτοὶ ἰχθύες ὅποιοι· καὶ πάντα τὰ ἐπ' ἀνθρ ῥακίων ὀπτώμενα οὕτω λέγεται. καὶ ἀνθρ ῥακίον βραχὺ τριποδίσκιον παρὰ Ἀλέξειδι.

Ἄνθρ ῥήνη. εἶδος σφηκὸς ἢ ἀνθρ ῥήνη, καταχρῶνται δὲ οἱ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ μελισσῶν. καὶ ἀνθρ ῥήνια· (A Vesp. 1075) "ἐξελεῖν ἡμῶν πρὸς βίαν τὰνθρ ῥήνια," τὰς μελίσσας δηλονότι. (Nub. 947) "τῶνθρ ῥακίῶν κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρ ῥηνῶν ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται." συγγενῆς ἐστὶ τῇ μελίσση ἢ ἀνθρ ῥήνη, σφηκὶ παρὰ πλησί· καὶ τὸ πλάσμα ἀνθρ ῥήνιον.

Ἄνθρ ῥοισκα ἄγρια λάχνα παραπλήσια ἀνήθοις, οἷα καὶ τὰ μάρμαρα.

Ἄνθρ ῥωπαρέσκευ ἢ πρὸς ἀνθρ ῥωπος σπονδή.

Ἄνθρ ῥωπέια φύσις (Thuc. 2 50).

Ἄνθρ ῥωπέως ἀντὶ τοῦ συμμετρῶς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις (1069). καὶ ἀνθρ ῥωπίνως ἀντὶ τοῦ καρτερικῶς, ὑπομονητικῶς· Πολύβιος (18 16) "συμβέβηκε τὰς μὲν ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνθρ ῥωπίνως, ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις εὐλαβῶς ἵσασθαι καὶ ρουνεχῶς."

Ἄνθρ ῥωπίζω τὰ τῶν ἀνθρώπων φρονεῖ.

ἀνθρώπινον· (Diog. L. 47) "δῆθεν διωκομένην ὑπὸ τινῶν τὴν ἐταίραν καταφυγεῖν εἰς τὸ οἰκίδιον, τὸν δὲ ἔνεκα τοῦ ἀνθρώπινου εἰσδέξασθαι αὐτήν." καὶ ἀνθρώπινώτερος.

ἀνθρωποδαίμονες· (Procop. Arg. 12) "δαίμονες ὄντες ἀνθρώπειόν τε ἠμπέσχοντο σῶμα, καὶ ἀνθρωποδαίμονες γεγενημένοι τῷ τρόπῳ τούτῳ ξύμπασαν κατέσεισαν τὴν οἰκωμένην."

ἀνθρωπόλεθρος ὁ φονεύς.

a ἀνθρωπος τὸ προσηγορικόν. καὶ "Ἀνθρωπος ἴδιον ὄνομα τοῦ ὀλυμπιονίκου πύκτου οὗ ἐν Ἡθικοῖς Ἀριστοτέλης μνημονεύει" (Alex. Aphr. in Top. 1 p. 61). "ἀλλ' ἔγωγε, ἔφην, ταύτης μόντης ἐπιδείσθαι νομίζω τῆς μαντικῆς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι βουλομένους καὶ μὴ δίκην θηρίων ἔξω κεχνημένοι ἐς προνομίαν ἀπεράντους." οὕτω φησὶ Λαμάρκιος ὁ φιλόσοφος.

b ἀνθρωπος. (Polyb. 17 15) "τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, δοκοῦν πανουργότατον εἶναι τῶν ζῴων, πολὺν ἔχει λόγον τοῦ φανλότατον ὑπάρχειν· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῷα ταῖς τοῦ σώματος ἐπιθυμίαις αὐταῖς δουλεύοντα διὰ μόνας τούτας σφάλλεται, τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ προσδεδοξοποιημένον οὐχ ἤττον διὰ τὴν ἀλογισίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἀμυρτάνει."

ἀνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον, πυρομίαι ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ὑπὸ ἀνθρώπων σωζομένων καὶ δι' αὐτῆ εὐδοκίμωντων. καὶ ἀνθρωπος εὐριπος, τύχη εὐριπος, διάνοια εὐριπος, ἐπὶ τῶν ῥᾶσα μεταβαλλομένων καὶ ἀσαθμῆτων ἀνθρώπων.

ἀνθρωπος αὐτὸς ἑαυτοῦ βελτίων γίνεται κατὰ τρεῖς τρόπους, πρῶτον μὲν ὁμιλίᾳ τῇ πρὸς θεόν· ἀνάγκη γὰρ τὸν προσιόντι αὐτῷ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ χωρίζεσθαι πάσης κακίας, εἰς δύναμιν ὁμοιοῦντα ἑαυτὸν τῷ θεῷ. δεύτερον ἐν τῷ εὖ ποιεῖν· θεοῦ γὰρ τοῦτο καὶ θείας μιμήσεως. τρίτον ἐν τῷ ἀποθνήσκειν· εἰ γὰρ κατὰ ποσὸν τι ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἐν τῷ ζῆν τὸ ζῶον χωρίζομένη βελτίων γίνεται ἑαυτῆς, ἐν τε τοῖς ὕπνοις κατὰ τοὺς ὄνειρους καὶ ἐν ταῖς ἐκστάσει τῶν νόσων μαντικὴ γίνεται, πολλῶ μᾶλλον βελτιοῦται ὅταν τέλειον χωρισθῇ ἀπὸ τοῦ σώματος. Vita Pythagorae ap. Phot. p. 439 a.

ἀνθρωπος λυπησιλόγος. σημαίνει

μὲν ὁ λυπῶν διὰ τὸ λέγειν τοὺς πῆλας Κρατῖνος.

ἄνθρωπος οὐκ ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάππου, ἀλλ' οὐδὲ πατρός, πλὴν ὅσον εἰκάσαι, ἀπὸ θυννοσκοπέει ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπήνην ἀλάμενος. Synes. ep. 57.

ἄνθρωπος πρὸ ὀξος ὁ πρὶν ἢ σαφῶς ἐξετάσαι δοξάζων.

ἄνθρωπος φιλοπραγματίας ἐπὶ πολυπράγμονος.

ἀνθυπουργῆσαι τὸ ἀνταποδοῦναι χάριν. Σοφοκλῆς Κολχίσιον "ἢ φῆς ὑπομνῶς ἀνθυπουργῆσαι χάριν;"

ἀνθυπωμοσία ἀντὶ τοῦ ὑπειπεῖν τῇ ὑπωμοσίᾳ. οὕτω Δημοσθένης κατὰ Ὀλυμπιόδωρον (25). Harp.

ἀνθῶ ἀεί.

ἀντα λύπη. τὸ νι μακρόν. (S Ai. 972) "Ἄϊας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστιν, ἀλλ' ἐμοὶ λιπῶν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται."

ἀνιαιθεῖς λυπηθεῖς.

Ἀνιακκᾶς ὠδῆς ὄνομα, ὡς Περιμανῶς καὶ Μανέρως· Εὐβουλος Καμπυλίωσι. cf. v. Μανέρως.

ἀνιαιρόν λυπηρόν, καὶ ἀνιαιρότερον. λέγεται καὶ ἀνιγρόν.

ἀνιγρός ὁ φαῦλος λέγεται, καὶ ἀνιγρόν τὸ ἀνιαιρόν.

ἀνιδιτὶ καὶ ἀνιδρωτὶ χωρὶς ἰδρωτός. (Theophyl. Sim. p. 47) "οὐ γὰρ ἀνιδρωτὶ καὶ ἀπεριμερήμινως τάδε παρεξήσαντο τὰ πολίσματα." καὶ αὐθις (X Cyr. 2 29) "ἀνιδρωτὶ πρὸς τὸ ἄριζον οὐκ ἤρχοντο οἱ τοῦ Κύρου στρατιῶται διὰ τὸ ἠδέως ἐσθῆιν καὶ ὑγιαίνειν." καὶ ἄλλα πλείω.

ἀνιδρωτοὶ ἀσῆρικτοὶ. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος (α' 52) ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλιυτος.

ἀνίει ἠφίει, ἐνεδέδου, ἐχυννοῦτο· "ἔδεν τι πλεόν ἀνίει ὁ νεανίας," καὶ αὐθις "ὃ δὲ οὐκ ἀνίει τοῦ δρόμου." καὶ ἀντὶ τοῦ ἔλπηεν· "ὃ δὲ ἰκετεύων ὑπὲρ πάντων οὐκέτι ἀνίει," καὶ αὐθις "ὃ δὲ ζητῶν οὐκ ἀνίει καὶ λαμβάνων οὐκ ἐνεπίπλατο," καὶ αὐθις "οἱ δὲ τὸ πολὺ τῆς τόλμης παρελύθησαν, οὐ μὴν ἀνιέσαν γε, ἀλλὰ παρακελεύόμενοι σφίσι αὐτοῖς πάση δυνάμει προσέκειντο τῇ πολιορκίᾳ." καὶ αὐθις "μήτε νύκτωρ μήτε μεθ' ἡμέραν ἔτι ἀνιέντι τοῦ πλοῦ."

ἀνιείς ἀφίεις, ἢ παρορμιῶν.

ἀνιεμένη κόλπων (Hom. X 80) ἀνελκουσα καὶ ἀναχαλωσω τὸν πέπλον, ἀπογυμνοῦσα τὸ κατὰ τοὺς μασοὺς κόλπωμα. καὶ (β 300) "ἀγλας ἀνιεμένους."

ἀνιέντα ἐνδόντα.

ἀνιέρειος ᾧ ἱερεῖα μὴ θύεται, καὶ ἀνιέρος ὁ ἱερώων μὴ μετέχων.

ἀνιερώσαντες ἀναθέντες.

ἀνιηθέντα (Hom. B 291) λυπηθέντα.

ἀνιηρέσερος λυπηρότερος.

ἀνιησι καταλιμπάνει.

ἀνιησιν ἐνδίδωσιν.

ἄνιθι ἄνελθε.

ἀνιλλομένη καθυποκρινόμενη. κυρίως δὲ ἀνιλλεσθαι τὸ ἀπαξιοῦν.

ἀνιμῶσθαι ἀντλεῖν, ἀρύεσθαι, ἀναφέρειν, καὶ ἀνιμώμενος ἀντλῶν, ἀνέλκων· ἰμονιὰ γὰρ τὸ ἀντλητήριον, ἀπὸ τοῦ ἱμός, καὶ ἱμητῶν τὸ ἀντλητόν. καὶ ἀνιμῶσθαι διὰ τῆς ἡ.

ἀνίμων τοῖς δόρουσιν (X Anab. 4 2 8) ἀπὸ τοῦ ἀνείλκων.

ἀνιππος ἵππων ἐξερημένος· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (124) "ἀλλ' οὐ περιόψεται μὲ ὁ θεὸς Μεγακλῆς ἀνιππον."

ἀνίπτοις ποσὶν ἀντὶ τοῦ ἀνετοίμως καὶ χωρὶς τινος παρασκευῆς, παροιμία "ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ τέγος" ἐπὶ τῶν ἀμυθῶς ἐπὶ τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀμικνουμένων. καὶ Ὅμηρος (II 235) "ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι."

ἀνισον τὸ μὴ ὄν ἴσον. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. καὶ ἀνισοφυεῖς ἀνόμοιον. ἴσιον ὡς ἐνια τῶν ἐναντίων σερήσει θάτερον λέγεται, οἷον ἀνισον ἐναντίον μὲν ἐστὶ τῷ ἴσῳ, σερητικὸν δὲ ὄνομα. οὐ γὰρ οἰκίαν τινὰ φέσιν σημαίνει, ὡσπερ τὸ κακὸν ἐναντίον τῷ ἀγαθῷ ὄν, ἀλλὰ σημαίνει ἀπόφασιν τοῦ ἐναντίου ἐν τῷ περικτότῳ δέχεσθαι ἀμφοτέρω· τὸ γὰρ ἀνισον οὐκ ἴσον ἐστὶ ἐν τοῖς ποσοῖς, ἀπέφυκε δέχεσθαι καὶ ἰσότητα. ὁμοίως καὶ τὸ ἀνόμοιον ἐχ' ὁμοιον ἐν τοῖς ὁμοιότητος δικτακοῖς. τοιοῦτον δ' ἡ σερήσις· ἀπόφασιν γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς τῆν ἔξιν περικτόσι δέχεσθαι. οὐ μὴν ἀντικρως σερήσις τὸ ἀνισον καὶ τὸ ἀνόμοιον, ἀλλ' ἐναντία, τὸ μὲν τῷ ἴσῳ, τὸ δὲ τῷ ὁμοίῳ. διαφορὰ δ' αὐτῶν πρὸς τὰς κυρίως σερήσεις, ὅτι ἀπὸ μὲν τῆς σερήσεως οὐκ ἐστὶν ἐπ' ἀνοδος πρὸς τῆν ἔξιν, ταῦτα δὲ μεταβάλλειν οἷά τε ἐπὶ τὰ ἀντικείμενα· καὶ γὰρ τὸ ἀνισον ἴσον ἂν γένοιτο καὶ τὸ ἀνό-

μοιον ὁμοιον."

ἀνισόμεναι ἀγχαλωτισόμεναι.

ἀνίση ἀντὶ τοῦ ἐπίση. καὶ ἀνίση ἀντὶ τοῦ ἀνίσσο Ἀμεινίας.

ἀνίσχιδον τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλασον. cf. v. σχαλίαι.

ἀνίσχων ἀνατέλλων, καὶ ἀνίσχουσα ἀναδύνοσα.

ἀνίτω ἀναδιδόσθω.

ἀνιχνεύω σε.

ἀνιῶμενος (X Anab. 4 2 8) λυπούμενος.

ἀνιωχμός (Hom. Θ 21) ἡ μάχη.

ἂν μὴ παρῆ κράα, ταρίχει στερκτέον. παρηγγυῖ ἡ παροιμία ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

ἄννηττον τὸ ἄννησον διὰ δύο ν καὶ διὰ δύο τ.

Ἀντίβας ὁ Καρχηδόνιος οὕτως ἐκαλεῖτο (Appian. lb. 6) "οἱ γὰρ Καρχηδόνιοι σερατηγὸν ἀπέφηραν Ἀσδρούβαν τὸν τοῦ Βάρκα κηδεσῆν. ὁ δὲ Ἀντίβαν τὸν οὐ πολὺ ὕσερον αἰοίδιμον ἐπὶ σερατηγίαις, παῖδά τε ὄντα τοῦ Βάρκα καὶ τῆς γυναικὸς οἱ γινόμενον ἀδελφόν, ἔχων ἐν Ἰβηρίᾳ νέον ὄντα καὶ φιλοπόλεμον καὶ ἀρέσκοντα τῷ σερατῷ ὑποσεράτηγον ἀπέφηρε, καὶ τῆς τε Ἰβηρίας τὰ πολλὰ προσηγάγετο πειθανδὸς ὡν ὁμιλῆσαι, ἐς τε τὰ βίαις δεόμενα τῷ μειρακίῳ χρώμενος.

φύσει δὲ φιλοπόλεμος ἦν ὁ Ἀντίβας, καὶ οὐποτε ἀργίαν ἔφερον (Appian. 7 17). ὕσερον δὲ ἐπὶ τραφῆς ἦν οὐ συνήθους, ἐρωμένην τε εἶχεν ἄγριος ἀνὴρ, καὶ εὐθὺς αὐτῷ κατ' ὀλίγον ἐτρέπετο πάντῳ (7 43).

φησὶ δὲ Πολύβιος (3 15) ὡς Ἀντίβας νέος μὲν ἦν, πλήρης δὲ πολεμικῆς ὀρμῆς, ἐπιτυχῆς δὲ ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς, πάλαι δὲ παρωρημένος πρὸς τὴν κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἐχθραν.

ὅτι Ἀντίβῳ τῷ Καρχηδονίῳ σερατηγῷ ἐδηλώθη παρὰ Ἀμμωνος ὡς ἀποθανῶν γῆ καλυφθήσεται Λιβύσση. καὶ ὁ μὲν ἤλπισεν ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων καθαιρήσειν καὶ ἐν Λιβύῃ τελετήσειν, Φλαμινίου δὲ τοῦ Ῥωμαίων σερατηγοῦ σπονδῆν ποιουμένου λαβεῖν αὐτὸν ζῶντα ἀφίκετο παρὰ Πηρσίαν ἰκέτης, καὶ ἀπωσθεὶς ἀπ' αὐτοῦ ἀνεπήδα τε ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ γυμνωθέντος τοῦ ξίφους τιτρώσκειται τὸν δάκτυλον, προελθόντι δὲ οὐ σάδιου πολλὰ πυρετὸς ἀπὸ τοῦ τραύματος καὶ ἡ τελευτὴ τοῦ βίου συνέβη· τὸ δὲ χωρίον ἐνθα συνέβη ἀποθανεῖν, ἐκάλουν οἱ Νικομη-

δεῖς Αἰβυσσαν. καὶ Ἀθηναίους δὲ μάντευμα ἤλθεν ἐκ Δωδώνης Σικελίαν οἰκίσειν, καὶ οὐ πόρρω τῆσδε λόφος ἐστὶν ἡ Σικελία οὐ μέγας. οἱ δὲ οὐ συμφορήσαντες τὸ εἰρημένον ἐς τε ὑπεροφίους στρατείας προήχθησαν καὶ ἐς τὸν Συρακουσίων πόλεμον. Pausan. 8 11 6.

ὅτι θαυμασὸν ἐστὶ καὶ μέγιστον σημεῖον γεγενῆσθαι τῇ φύσει τὸν ἄνδρα τοῦτον ἡγεμονικὸν καὶ πολὺ τι διαφέροντα τῶν ἄλλων πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον· ἴσ' γὰρ ἔτη μείνας ἐν τοῖς ὑπαιθροῖς, πλείυα τε ἔθνη καὶ βύρβαρα διεξελθὼν καὶ πλείους ἀνδράσιν ἄλλοφύλοις χρησάμενος συνεργοῖς πρὸς ἀπηλπισμένας καὶ παραδόξους ἐπιβολάς, ὑπ' οὐδενὸς ἔκουσίως ἐγκατελείφθη τῶν ἄπαξ αὐτῷ κοινωρησάντων καὶ δόντων ἑαυτοῦς εἰς χεῖρας. ὅπερ καὶ τὰ νῦν ἐμπολιτεύεται. Polyb. 24 9.

ὅτι τὸ μέγεθος τῆς τοῦ Ἄννιβου νίκης τῆς πρὸς Ῥωμαίους καὶ τῆς τῶν ἐναντίων συμφορᾶς ὑπ' ὅσιν ἀγαγεῖν τοῖς Καρχηδονίοις μηχανώμενος, τρεῖς μεδίμνους Ἀστικὰς πλήρεις χρυσῶν δακτυλίων εἰς τὴν Αἰθῶν ἀπέπεμψεν, οὓς ἄρα τοὺς ἰππικοὺς καὶ βουλευτικοὺς ἄνδρας σκυλεύσας ἀνήρητο. Dio Cass. fr. 57 28.

ὅτι ἄνδρες τινὲς Καρχηδονίων ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σαλόντες ὑπὸ Ἄννιβου τοῖς Ῥωμαίοις περιπίπτουσιν· οὓς ἀγθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πόπλιος κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο, περινοσήσαι δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον, καὶ δεῖπνον ἐλομένους ἀποχωρεῖν σώως, ἀπαγγελοῦντας Ἄννιβη τὰ περὶ τὴν στρατίαν ὡς ἔχει Ῥωμαίοις. cf. Polyaeen. 8 16 8.

Ἄννικέρις Κυρηναῖος φιλόσοφος, ὃς Ἐπικούρειος ἐγένετο, καίτοι ὢν Παραβάτου γνώριμος τοῦ Ἀριστοῦ ἀκηκότος. ἦν δὲ τῷ Ἄννικέριδι καὶ ἀδελφὸς Νικοτέλης ὄνομα, φιλόσοφος, μαθητῆς δὲ αὐτοῦ ἐπιφανῆς Ποσειδώνιος. ἐκ τούτου αἵρεσις ἡ καλουμένη Ἄννικέριος. ἦν δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου. cf. Diog. L. 2 86.

Ἄννος κρίβανον, παροιμία ἐπὶ τῶν καινῶν τι ἐφευρηκότων· Ἄννος γὰρ Αἰγύπτιος ἐς τὴν τῶν ἄρτων ὕψτησιν ἐπενόησε τὸν κρίβανον. sch. A Ach. 86.

ἀννουμίος ἀπογραφή ὀνομάτων παρὰ Ῥωμαίοις. οἱ δὲ ἀδνούμιόν φασιν. cf. v. ἀδνούμιον.

ἀνοδία ἐπίρρημα τοπικόν. (Polyb. 3 19)

“οἱ δὲ πλείους ἀνοδία καὶ κατὰ τὰς γῆσους διεσπάρησαν.”

ἄνοδον ἀδιέξοδον· Ξενοφῶν (Anab. 4 8 10) “τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον τῇ δὲ εὐδοκίαν εὐρήσομεν τὸ ὕψος.”

ἀνόθευτον. Κοριαννοῖ Θερεκράτης “ἀνόθευτον γέρον ἀνόδοτος ἀλήθει.”

ἀνόητα τὰ ἀφροδίσια καὶ ἡ λαγνεία, τουτέστι μωρὰ· μωραίνειν γὰρ τὸ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον. Ἀριστοφάνης (Nub. 416) “οἶνον ἔπέγγη καὶ γυμνασίαν καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,” τουτέστι μωρῶν. ἡ ἀνοήτων ἀνεπιστημόνων.

ἀνόθευτον γῆσιον, ἀπαραποίητον, καθαρόν.

ἄνοια ἡ ἀναισθησία.

ἀνοίγει καὶ ἀνοίγνυσι, διχῶς. ἀνοίγω γὰρ τὸ διαχωρίζω, καὶ “ἀνοίγομένους τοῖς κτήνεσιν” ἀντὶ τοῦ σχιζομένους Ἡρόδοτος (4 58). “ἀνοίγνυμένων δὲ τῶν τέφων ἕφ' ἡλίω μύρτυρι, καὶ τῶν ὄσων ἀτίμως ἐκκομιζομένων ἐς ταφὰς ἰδιώτιδας.”

ἀνοιδήσας ἀναφλεγμηθας, ἀναφύσηθεις· “ὃ δὲ ἀνοιδήσας ὄρηγῃ εἶπε, κακὸς κακὸς ἑμᾶς διολεῖ.”

ἀνοίκειος ἀντὶ τοῦ ἀπρεπῆς.

ἀνοικίσαι τὴν πόλιν ἀντὶ τοῦ ἀνακίσαι.

ἀνοικτως σκληρῶς, ἀνελεημόνως.

ἀνοιμωκτὶ ἀσενάκτως. καὶ ἀνοιμώξατε ἀλαλάξατε.

ἀνοινάριος (i. e. ἀννωάριος), ὡς ἡ κοινή συνήθεια.

ἄν οἶνον αἰτῆ, κονδύλους αὐτῷ δίδου, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων κακὰ δὲ λαμβανόντων. ἡ ἴσχυρία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος οἶνον αἰτήσαντος καὶ τυφλωθέντος. cf. v. κόνδυλον.

ἄνοις ἀντὶ τοῦ ἀνόους Φρόνιχος.

ἀνοῖσαι κομίσαι, καὶ ἀνοίξον δεῖ κομίζειν. καὶ “ἀνοῖσω σοὶ βόας” ἀνεπύγω, φέρω.

ἄνοισις ἀνακόμισις.

ἀνομβροῦσαι ἀναβλύζουσαι.

ἀνομείτω παρανομείτω.

ἀνομένης παυομένης, ἀνωμένης.

ἄν' ὄμιλον (Hom. Γ 449) κατὰ τὸ πλήθος.

ἄνομος ὁ παράνομος, ἄνωμος δὲ διὰ τοῦ ὦ μεγάλου ὁ μὴ ἔχων ὦμον, ἔξ οὗ καὶ ἄνωμοι Πελοπίδαι οὕτω καλούμενοι.

γα ἀνωφελῆ· "τὰ γὰρ περιτὰ κάματα πίπτει βαρείαις πρὸς θεῶν ἰς" (S Ai. 58), ὅλον δ' Αἴας.

ος ἀνύοντος·

ια (Hom. α 320) εἶδος ὄρνιθος, ἢ εἰς πρόσωπον.

οι ἀθάτατοι· "οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπὶ ἰς νήσου ὠρησαν ἄνοπτοι τοῖς

ίας ἀμνησίας· ὄργια γὰρ τὰ μὴ ἀνοργιάσεις τῶν μυστηρίων (A Lys. 898) "τὰ τῆς Ἀφροδίτης σοὶ ἐξίν" ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠργίασας ἴτη· ἀτέλεσά σοι ἐξίν.

οι ἀντὶ τῆ ἄνευ ὄργης Κρατῖνος. κτος δ' μὴ ὀρεγόμενός τινος, ὁ ροσφερόμενα βρώματα ἀπθῶς δια-

αλίξειν. καὶ ἀνωρτάλιζες κέ-
σ, ἐπήρου, καὶ ταχέως ἐπίστευες
ἰάσαι. ὀρταλλζειν δὲ λέγεται ἐπὶ
ἰένων ἀναπτεροῦσθαι ὀρνέων. Ἀρι-
Bq. 1341) "τοῦτοις ὀπότε χρήσαιτό
λοῖς, ἀνωρτάλιζες κάκερουτίας"
ιετεωρίζον καὶ μέγα ἐφρύνεις. ἀπὸ
ρατοφορούντων ἢ λέξις.

ιρυγμένον, ἐπὶ ἀνωρυγμένον λέ-
ἐνανδρος Ὑδρία "εὐθὺς καταχρή-
ν ἀνορωρυγμένην ταύτην ἰδόντα."
ον βέβηλον, ἀνέρον, ἄδυτον. Αἰ-
δὲ τάλλα ὦν ἀνύσιος τοῦτο γούν
τῷ θεῷ." καὶ ἀνοσιώτατος

ος ἀνυποσρέπτους· νόσος γὰρ ἢ
εἶα ἐπάνοδος, παρὰ τὸ τῆς πατρί-
Αἰλιανός "ὃ δὲ τοὺς θεοσύλους ἀπέ-
ἔθηκεν ἀνόσους, τοῦτο δὴ τὸ Ὀμη-

βίδειον τόπος τις.

ἰς ἔχων (Aeschyl. Lycurgo) ἀντὶ
ὁ οὐς ἔχων. καὶ Σοφοκλῆς (OC
οἰνῶπ' ἀνέχουσα κισσόν" ἀντὶ τῆ
ια.

ητί (Hom. X 371) ἄνευ τριώσεως.
ἢ ἢ ἕπομονή.

ἰσας ἀνακινήσας.

ἰα σπάνις τῶν ὄρων.

γαθῶν ἀγαθῶδες, παροιμία ἐπὶ
σχόντων ἀνθ' ὧν εὐεργέτησαν πρό-

ἀνταγωνιστῆς πολέμου καὶ μάχῃ ἰσοσά-
δην· "ἀφ' οὗ δὴ καὶ ἀνταγωνιστῆς ἀξιόμαχος
ἐπὶ πολὺ τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο" (Dio Cass.
67 6). cf. v. δεινός b.

ἀνταία ἢ Ῥέα. καὶ Ἀνταῖος ὄνομα
κύριον.

ἀνταίρω, δοτικῆ, φιλονεικῶ.

ἀντάλλαγμα οἱ κατὰ σάρκα πρόγονοι
τοῦ Χριστοῦ, οὗς ἔχνη καὶ ἀντάλλαγμα ἐκά-
λεσαν οἱ ἐβδομήκοντα ἐρημηνευταί. Theodo-
ret. in Ps. 88 52. cf. v. ἔχνη.

ἀντάλλαγον καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἐτέρου
ἠλλαγμένον, οὐχὶ ἄνταλλον. Μένανδρος Κα-
νηφθῶ "ἔδειτο χρῆσαι τὴν σεαυτῆς θυγα-
τέρα ἀντάλλαγον." Χήρα "ἐκῆσα δ' ἀδελφῆ
ποιήσει τῆτό σοι ἀντάλλαγόν γ' ἔξῃσα τέτω
διδομένη." καὶ ἐν Ἀλκιβ "ἐκλελάκτικεν ὁ χρη-
σὸς ἡμῶν μοιχός, ἀλλ' ἀντάλλαγος."

ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐξὶ τοῦτο δρῶν
(A Eccl. 614), τουτέστιν ἀντὶ τοῦ ἄρχεῖν τὸ
καινοτομεῖν, τῶν δὲ ἀρχαίων ἀμελεῖν.

ἀνταμείρομαι.

ἀνταναιρεῖται κτείνεται, καὶ ἀντα-
νηρέθη ἀντεφονεύθη.

ἀντανακλωμένη (Sap. Salom. 17 19)
κατὰ ἀνάκλασιν ἀπὸ τινος μεταγομένη. γί-
νεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ὅταν ἀντηχῆ, καὶ
ἐπὶ φωνῆς ἠλιακοῦ, ὅταν λείψω τι ἢ λαμ-
προτάτω ὕδατι προσπέσῃ.

ἀντανήγοντο ἀντιπαρετάσσοντο, ἀντε-
φέροντο. "ἀντανήγοντο οὖν καὶ οἱ βάρβαροι,
καὶ τὴν τῆ Πυχύουε παρέπλεον ἀκτῆν, κατὰ
β' σοιχηδὸν ταξάμενοι τὰς ναῦς." καὶ αὐθις
"οἱ γὰρ ἐνταῦθα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀποθα-
νόντες ἀντανήγοντο τῇ Οἴτῃ."

ἀντανίσχομεν προβαλλόμεθα. καὶ ἀν-
τανίσχοντο ἀντιπαρετάσσοντο.

ἀνταπαιτῆσαι κάπαιτῆσαι Θεκυδίδης
τρίτη (58) καὶ τετάρτη (5 17, an 4 19), καὶ
ἀνταποδοῦναι καὶ ἀνταπολαμβάνειν Δη-
μοσθένους ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνο (46).

ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσι φησὶ Σο-
φοκλῆς.

ἀνταυγεῖς κόρας· "εἰσέφον ἀνταυγεῖς
κόρας" (A Thesm. 909) ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας
σον ἀντιπροσώπως μοι εἰσέφον. "καὶ δὲ ἀν-
ταύγειαν χιόνος καὶ σκληρότητι τῆς ἀνα-
βαλλομένης ἀνακλάσεως ἐφθείροντο" (Dio-
dor. Sic. 17 82).

Ἀντέας ὄνομα κύριον.

ἀντεγκλήμασι· "ταύτη καὶ τοῖς ἀντεγκλήμασι τοῖς περὶ τῶν δώρων οὐκ ἀπεκρινάμην."

Ἄντεια ὄνομα κύριον ἐταίρας (Demosth. 59 19). τινὲς δὲ Ἄνθεια γράφουσιν.

ἀντελαμβάνοντο· "ὑπνοὶ τε αὐτῆς αἰεὶ μακρότατοι ἀντελαμβάνοντο" ἀντὶ τοῦ διεδέχοντο, "ἡμερινοὶ μὲν ἄχρι πρώτων νυκτῶν, νυκτερινοὶ δὲ ἄχρι ἡλίου ἀνίσχοντος."

ἀντεμήνισεν ἀντωργίσθη· "ὃ δὲ παθῶν ἀνήκευα καὶ τῆς πατρῴας ἐξίας διωχθεὶς παρὰ τὴν δίκην, ὅμως οὐκ ἀντεμήνισεν."

ἀντεμπλήσαντες ἀνταποδόντες· Ξενοφῶν (Anab. 4 5 28) "οἱ δὲ θαρρεῖν ἐκέλευον, λέγοντες ὅτι οὔτε τέκνων ξερήσοιτο, τὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδίων."

ἀντεξάγειν ἀντιπαράτάσσεσθαι, ἀντεπιέναι.

ἀντεπεξελθεῖν δοτικῆ. καὶ ἀντεπεξέρχομαι.

ἀντεπῆγει (Polyb. 11 1) ἀντεπήραγο.

ἀντεπιτίθῃσι ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει Ἰσαῖος. Harp.

ἀντεπιχειρεῖν. παρὰ Ἀριστοτέλει (Top. 8 3) ἀντεπιχειρεῖν λέγεται. ἔσι δὲ ἀντεπιχειρεῖν τὸ πρὸς τὰ λεγόμενα μὲν μὴ φέρειν ἐν-σασιν, ἐπιχειρεῖν δὲ δι' ἄλλων τινῶν καὶ αὐτὸν πάλιν συλλογίζεσθαι ὅτι μὴ ἀληθὲς τὸ δεικνύμενον. ὁ γὰρ πρὸς μὲν τὸν δεικνύοντα λόγον ὅτι ἡ ψυχὴ οὐκ ἀθάνατος διὰ τὸ εἶδος αὐτὴν ἔνυλον εἶναι, μηδὲν δ' ἔνυλον εἶδος χωριστὸν εἶναι τῆς ὕλης, μὴ ἐνιστάμενος, δεικνύοντα δὲ πειρώμενος δι' ἄλλων τινῶν πάλιν αὐτὴν ὅτι ἔστιν ἄφθαρτος, ἦτοι διὰ τοῦ λαμβάνειν ὅτι αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις ἢ ὅτι αὐτοκίνητος, ἀντεπιχειρεῖ, οὐκ ἐνίσταται. Alex. Aphrod. p. 266.

ἀντερεῖ ἀντιλέξει.

ἀντερείδει ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπέκει.

ἀντερώμενος ἀντεπιθυμῶν.

Ἀντέρως ὁ καὶ Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου τοῦ μετὰ Γάϊον βυσιλεύσαντος, ἐφ' οὗπερ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός γέγονεν· ἀκουσθῆς δὲ ἦν Ἀπίωνος τοῦ μόχθου. φέρονται αὐτῷ βιβλία περὶ γραμματικῆς δύο.

"καὶ τοῦτο δὴ τὸ ὑμνούμενον ὄνομα ἀντέρως ἐν τοῖσδε τοῖς γενναίοις ἐσώζετο,"

ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους ἡγάπων· "Χαρίτων γὰρ καὶ Μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιον συνεπνευσάτην, καὶ ὁ μὲν Χαρίτων ἐραστῆς ἦν, Μελάνιππος δὲ τὴν ψυχὴν ὁ ἐρώμενος ἐς τὸν φίλον τὸν ἔνθεον ἀναφλεγθεὶς ἰσότημον τὸ τοῦ πόθου κέντρον ἀνεδείκνυτο." cf. ν. ἀναβολὴ εἰ συνεπνευσάτην.

ἀντέσχε γενναίως ἔφερον· "καὶ πρότερον ληφθεὶς τις ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων πρὸς πᾶσαν αἰκίαν βυσάνων ἀντέσχεν." Ioseph. B. I. 3 7.

ἀντετέορησεν (Hom. E 337) εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε τιτρώσκων, διεπέρασε· τορῶ γὰρ τὸ τρουπῶ.

ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα τίσαν Ἀχαιοί. ἡ παροιμία κατὰ τῶν τοῦς εὐεργετίας προσηλακίζοντων ἦγεν ὄβριζόντων.

ἀντεύφρασμα τὸ ἐναντίον τῆ εὐφροσύνη Ἀγάθων.

ἀντεφέροντο (Hom. E 701) ἦναντιῶντο.

ἀντεφιλοτιμοῦντο ἀντὶ τῆ ἡμιλλῶντο καὶ ἤριζον καὶ ἀντηγωνίζοντο. τοῦτο δὲ τὸ ἀντιφιλοτιμεῖσθαι πρώτης ἐξὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ μόνον. ἔσι δὲ τινὰ ῥήματα ἃ δύο συζυγιῶν εὐρέθη, οἷον σκηνῶ σκηνεῖς καὶ σκηνῶς, καὶ ἀτολμῶ ἀτολμεῖς καὶ ἀτολμῶς.

ἀντεφοδεύω. καὶ ἀντεφώδευκα ἀντὶ τοῦ ἀντεπέτρεχον.

ἀντέχει, δοτικῆ, ἀντὶ τοῦ ἔξαρκεῖ. Αἰεναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ σώζεται, Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνεται. "καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῖς μηδὲ πρὸς τὸ φεῦγειν ἀπὸ τοῦ πηλοῦ ἔτι ἀντέχον." καὶ αὐθις "ἀμελετήτους ὄντας κρύει ἀντέχειν" ἀντὶ τοῦ ὑπομονητικῶς ἔχειν. καὶ αὐθις "ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων." καὶ αὐθις "ἡ σύγκλητος ὑπολαβοῦσα τοὺς Αἰτωλοὺς ἀντέχειν ταῖς κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἐλπῖσιν, ἀπράκτους ἀπέσειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα" (Diodor. t. 2 p. 621). καὶ ἀντεχόμενος ἀντιλαμβάνόμενος.

ἀντεχειροτόνησεν ἀντέλεγεν· (A Eccl. 444) "εἰ δὲ κάκεινα προσέθηκον, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν."

Ἀντήνωρ ὄνομα κύριον. καὶ συσέλλει. καὶ Ἀντηνορίδης ὁ τοῦ Ἀντήνωρος παῖς.

ἀντήρεις ἀντιθέτους, ἀντὶ τοῦ ἴσας τοῖς θρήνοις. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐρεσσῶσι καὶ μὴ εἰς θάτερον περιωθῆται ἡ ναῦς. ἀντήρεις οὖν ἀντικτω-

ποιήσας τοῖς Θρηνοῖς· Θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ σῆθος πρὸς ἕκαστον Ἡλέκτρα. (S El. 89) "πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσαν ἐξ ἑνὸς πληγὰς αἵμασσομένων." ἀντήρης δὲ ἀντήριδος, καὶ σημαίνει τὴν θυρίδα.

ἀντήρκειον ἐξίσχυον, ἠδύναντο· "πρὸς τὰς παράταξις ἀντήρκειον μύλις."

ἀντιάζει ἐναντιοῦται.

ἀντιάνειραι (Hom. Γ 189) ἴσανδροι, ἐναντιοῦμαι τοῖς ἀνδράσιν.

ἀντιάσας μετασχών. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 28) "δῶρα φέρει τρομεροῦ γήραος ἀντιάσας." καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς (El. 1009) "ἀλλ' ἀντιάζω πρὶν παρωλέθρους τὸ πᾶν ἡμῶς τ' ὀλέσθαι κᾶξερημῶσαι γένος."

Ἀντιάτας τοὺς ἀπὸ Ἀντίου πόλεως, ἢ ἀπὸ Ρώμης τ' ἐσάδους. Harp.

ἀντιβληθέντος ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος Δείναρχος λέγει. Harp.

ἀντιβόλησις καὶ ἀντιβολία παράκλησις, ἱκετηρία· Θουκυδίδης (7 75) "πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τραπέμειοι ἐς ἀπορίαν καθίστασαν, ἄγειν τε σφᾶς ἄξιόν τις." καὶ ἀντιβολῆσαι ἀπαντῆσαι, μετασχῆναι. καὶ ἀντιβολῶ τὸ ἱκετεύω. πεποιήται δὲ παρὰ τὸ ἄντομαι καὶ βάλλω.

ἀντιβολῶ δοτικῇ· "φωναὶ δὲ παρὰ πάντων οἰκτρὰ ἀντιβολοῦσαι καὶ ἀντηχοῦσαι αὐτοῖς." αἰτιατικῇ δὲ (Demosth. 21 188) "ὅμιεῖς δὲ τοὺς νόμους ἔχοντά με πλησίον ἠγγεῖσθε παρεστῆναι καὶ τὸν ὄρκον ὃν ὁμωμόκατε, τέτοιος ἄξιόντα καὶ ἀντιβολοῦντα ἕκαστον ἑμῶν."

Ἀντιγενίδης Σατύρου Θηβαῖος μουσικός, ἀντιφῶδός Φιλοξένου. οὗτος ὑποδήμασι Μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο, καὶ κροκοτὸν ἐν τῷ Κωμικῇ περιβάλετο ἱμάτιον. ἔγραψε μίλην.

Ἀντιγόνη ὄνομα κύριον. καὶ Ἀντιγονίειος. καὶ Ἀντιγόνοιος κλίση τοῦ Ἀντιγόνου.

Ἀντίγονος. οὗτος ἐκλήθη εὐεργέτης καὶ σωτὴρ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλησι (Polyb. 5 9). "πέπασας γὰρ μάχῃ Κλειομένην τὸν τῶν Λακεδαιμονίων βυσίλειον ἐγκρατῆς ἐγένετο καὶ τὴς Σπάρτης, αὐτὸς τε ὢν κύριος ὁ βέλοιοτο χρῆσθαι καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐμπολιτευομένοις, τοσοῦτον ἀπέχετο τοῦ κακῶς ποιεῖν τὸς γεγονότας ὑποχειρίους ὡς ἐκ τῶν ἐναντίων ἀποδοῦς τὸ πατρικὸν πολίτευμα καὶ

τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τῶν μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος γενόμενος καὶ κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν Λακεδαιμονίοις... καὶ οὐ μόνον ἐκρίθη παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν εὐεργέτης, ἀλλὰ καὶ μεταλλάξας σωτὴρ."

ἀντιγόχοιαι (ἀπ ἀντύγων χροῖαι) οἱ τροχοὶ τοῦ ἄρματος.

ἀντιγραφεύς ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματι, ὡς ἀντιγράφεσθαι αὐτά. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος (70), ἀλλὰ καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (25). δύο δὲ ἦσαν, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὁ δὲ τῆς βουλής. Harp.

ἀντιγραφή. ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κληρῶν διαδικασίαις, ὅταν τις ὡς ἄπαιδος ὄντος τῆ τετελευτηκότος ἐν τῷ φάσκει προσήκειν τὸν κληρὸν· ἐπὶ τῶν τοιούτων γὰρ λέγεται ἀντιγραφή. κοινῶς δὲ τὰ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τῶν δικαζομένων γράμματα, καὶ λέγεται ὁμοίως τὰ τε τῆ διώκοντος καὶ τὰ τῆ φερόντος ἀντιγραφή. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὰ μαρτύρια. Πλάτων μέντοι ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογία (p. 27 C) ἀντιγραφεῖν καὶ ἀντιγραφήν τὸ αὐτὸ λέγει. Harp.

ἀντιδιασέλλεται ἀντιδίσησιν.

ἀντίδορον τὸ τοῦ δέρματος δέρμα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 22) "καὶ κάρυον χλωρῆς ἀντίδορον λεπίδος."

ἀντιθέσις σχῆμα λέξεως ἐστίν, καθ' ἣν ἀντιτιθέσιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἢ κατὰ μέρος ἢ ἀθρόα. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ (1). Harp.

ἀντικαθίσταται ἀντὶ τῆ ἐναντιοῦται. καὶ ἀντικαθίσταται ὁμοίως· "οὐ δυνάμενος τῷ πλήθει ἀντικαθίστασθαι."

ἀντὶ κακῆ κυνὸς σὺν ἀπαιτεῖς, παρομῖα ἐπὶ τῶν καλῶ ἀντὶ κακῶν ἀπαιτούντων.

ἀντικυαλλαττόμενος. ἢ μόνον ὅταν σπένδηται τις ἢ εἰς φιλίαν ἐρχεται πρὸς ὃν γέγονεν αὐτῷ διαφορά, τῷ καταλλαττόμενος ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆ ἀμελβοντος χρυσίον ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις. Δημοσθένης (19 114) "ἀλλὰ καὶ ἐδεῖκνεν ἡμᾶς τυροπωλῶν, οἰκοδομῶν, βυδαιῖσθαι φάσκων κἄν μὴ χειροτονῆτε ἡμεῖς, ἔσληγόν, τὸ χρυσίον καταλλαττόμενος ἐπὶ ταῖς τραπέζαις."

ἀντικατέστησαν ἠναντιώθησαν· Διόδωρος (t. 2 p. 645) "οἱ δὲ ὑπολειφθέντες ἀντικατέστησαν ἀλλήλοις."

ἀντικατηγορεῖσθαι. τὸ ἴδιον ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος καὶ μόνῳ ὑπάρχει καὶ αἰεὶ, ὡς τῷ ἀνθρώπῳ τὸ γελασικόν. καὶ τοῦτο ἐστὶν ἀντικατηγορεῖσθαι, τὸ μόνῳ καὶ πάντῃ ὑπάρχειν.

ἀντικείμενα. τὰ ἀντικείμενα τετραχῶς ἀντίκειται· ἢ γὰρ ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις, ἢ ὡς τὰ ἐναντία, ἢ ὡς ἕξις καὶ ἐξήρησις, ἢ ὡς τὰ πρὸς τι. καὶ καθ' ἑκάστην ἀντίθεσιν οικεῖα τις ἀκολουθία, ἀφ' ἧς ἀκολουθίας ὑπογράφει πῶς οἷόν τε ὀρυωμένους κατασκευάζειν τι καὶ ἀνασκευάζειν. ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πασῶν τῶν ἀντιθέσεων ἡ ἀκολουθία οὐμοίως, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς ἀντιφάσεως ἀνάπαλιν ἡ γινόμενη ἀκολουθία ἔχει· εἰ γὰρ τὸ καλὸν ἦδύ, τὸ οὐχ ἦδύ οὐ καλόν, ἀλλ' οὐχὶ τὸ οὐ καλὸν οὐχ ἦδύ. καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῖς τόποις. Alex. Aphrod. in Aristot. Top. 2 p. 101.

Ἀντικλείδης. οὗτος ἔγραψε περὶ Νόστων.

ἀντίκρισις ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις. οὕτως Ἀναξίλας.

ἀντικρὺ κατέναντι, ἐξ ἐναντίας. ἀντικρυσ δὲ διόλου ἢ παντελῶς ἢ φανερώς, δι' ἐναντίας. ὁ δὲ ποιητὴς (Γ 359) ἐπτεαμένως λέγει καὶ δέχα τοῦ σ· "ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπαρῆν διὰ μῆσε χιτῶνα." ἢ ἀντικρυσ ἀντὶ τοῦ ἀπτικά, φανερώς· "ὑποβλήτους ἂν εἰπέ τις αὐτοὺς εἶναι καὶ νόθους ἀντικρυσ" (cf. v. ὑπόβλητος) ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. "εἶδον δὲ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἀντικρυσ ἀπαγγέλλουσαν τὴν τοῦ ἀνδρὸς ὄψιν, οἷος ἦν τὴν φύσιν." καὶ ὁ κανὼν· τὰ εἰς υς ἐπιρρήματα εἰ λέγοιτο ἄνευ τοῦ σ, ἰσοχρονεῖν θέλει, μεσηγὺς μεσηγύ. τὸ μέντοι ἀντικρὺ μεταβαλὼν τὸν τόνον μετέβαλε καὶ τὸν χρόνον.

ἀντικρυσ κατέναντι, ἐξ ἐναντίας. οἱ δὲ γλωσσογράφοι καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Κωρηναῖος καὶ ἕτερά φασὶ δηλοῦν· καὶ γὰρ διαμπερές, καὶ ἰθύς, καὶ εὐθύς, καὶ ἐπ' εὐθείας, καὶ ἰσχυρῶς, καὶ σιφῶς, καὶ ἀκριβῶς, καὶ ἀπλῶς. οἱ δὲ φασιν, ἀκριβέστερον οἰμὶ λέγοντες, ὅτι μετὰ τοῦ σ λεγόμενον τὰ εἰρημένα δηλοῖ, ἄνευ δὲ τοῦ σ, οἷον ἀντικρὺ, τὸ κατέναντι μόνον καὶ ἐξ ἐναντίας.

Ἀντίκρυρα ὄνομα χωρίου τινός.

ἀντικρυίας σοι δεῖ (ἀν Ἀντικύρας) ἀντὶ τοῦ ἔξουσίας.

ἀντιλαμβανόμενοι κρατοῦντες, ἐξεχόμενοι· "μεῖναι τε αὐτὸν ἤξιον καὶ κατέχειν ἀντιλαμβανόμενοι ἐτόλμων."

ἀντιλέγειν ἀντὶ τοῦ ἴσα λέγειν Πλάτων (Criton. p. 50E).

ἀντίληψις ἀντὶ τοῦ ἐπιληψις Πλάτων (Phaed. p. 87A). ἀντιλήπτωρ δὲ ὁ ἀντιλαμβανόμενος.

ἀντιληγῶν Θουκυδίδης δ' (59). καὶ ἀντιλογῆσαι Νεφέλαις (320) Ἀριστοφάνης.

Ἀντίμαχος Κολοφώνιος, υἱὸς Ὑπάρχου, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς. τινὲς δὲ καὶ οἰκέτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Παννύσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευδόμενοι· ἦν γὰρ αὐτοῦ ἀκουσῆς καὶ Στησιμβρότου. γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος.

Ἀντίμαχος ἕτερος, Ἑλλιοπολίτης ἀπ' Αἰγύπτου, ὃς ἔγραψε κοσμοποιίαν ἐν ἑπτασῆρωικῶις γῆσι.

Ἀντίμαχος ὁ ψεκᾶδος. οὗτος μελῶν ἦν ποιητὴς, ψεκᾶς δὲ ἐκλήθη ἐπειδὴ προσέθεται τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δὲ τις καὶ Ὀλυμπικὸς καλούμενος ψεκᾶς διὰ τοῦτο. ἔδδκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι, μὴ δεῖν κωμωδεῖν ἐξ ὀνόματος· καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσήλθον ληψόμενοι τὸν χορόν, καὶ δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν χορευτῶν ἐπέινων. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι ποιητὴς ὢν καλὸς, χορηγῶν μικρολόγως τοῖς χορευταῖς ἐχρήσατο. sch. A Ach. 1150.

Ἀντιμάχου καταπυγοσύνης ἀκαπλήσει (A Nub. 1023) ἀντὶ τοῦ μαλακίας· οὗτος γὰρ εἰς θηλύτητα καὶ εὐμορφίαν κωμωδεῖται. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἐπὶ πονηρίᾳ κωμωδούμενος, καὶ τρίτος ὁ ψεκᾶδος λεγόμενος καὶ τέταρτος τραπέζιτης, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐπολις ἐν Ἀθήμοις. πέμπτος ἰσοριογράφος.

ἀντιμίσιον παρὰ Ῥωμαίους τράπεζα πρὸ τοῦ δικαστηρίου κειμένη.

ἀντινομῶ δοτικῆ.

ἀντὶ νυ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὅτι Ζεὺς κῆρι φιλήσει" (Hom. I 116). ἴσος ἐστὶν ὁ εἰς ἀνὴρ πολλοῖς, ὅταν ἦ θεοφιλής.

ἀντίξοον ἐναντίον, πολέμιον. Ἡρόδοτος (6 7) "καὶ σφατὸν συλλέγειν ἀντίξοον Πέρσῃσι." καὶ ἀντίξοον ἐναντίον Ἀγαθίας (1 14) "ὁ δὲ ἐχίρει οὐδὲν ἀντίξοον ἔσσειθαι ὑποποπήσας."

Ἀντιόπη θυγάτηρ Νυκτίως, ἦν ἐφθερέ τις τῶν πολιτῶν. ὁ δὲ πατὴρ πέμπει αὐτὴν

τῷ ἀδελφῷ κολάσαι, ὃ δὲ ἔγκυκλι αὐτὴν θεασάμενος ὤπαισεν. ἢ δὲ γεννῆ Ζῆνον καὶ Ἀμφίωνα, οὓς εἰς ὄρος ἔρριψεν ὁ θεός. εἶχε δὲ γυναικα ὀνόματι Δίρκην, ἣτις ὑπονοήσασα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Ἀνίαν φιλεῖν τὴν Ἀντιόκην, ἀνάγει αὐτὴν εἰς ὄρος, καὶ δῆσασα αὐτὴν ἀπὸ τραχήλου ταύρου καὶ ἀνάψασα δάδας ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κερύτων ἔμελλεν αὐτὴν ἀπολλύειν. ἢ δὲ ἐθρήνη, καὶ θορύβου γενομένη ἠθροίσθη πλῆθος γεωργῶν, σὺν οἷς καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. καὶ γνωρίσαντες τὴν μητέρα ἐρρύσαντο αὐτὴν, τὴν δὲ Δίρκην τῇ προκείμενῃ παρέδωκαν τιμωρίᾳ. Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων κτίζουσι Θήβας καὶ βασιλεύουσι, καὶ τοῦτοι οἱ ἀπόγονοι μέχρι Λαίου καὶ Ἰοκύσου τοῦ μετακληθέντος Οἰδίποδος. cf. *Αἴων* p. 61.

ἄντιος ὁ κατέναντι. "ἦκε δ' αὐτοῦ ἄντιος."

Ἀντιόχεια ἡ πόλις. πεποιήται μὲν ὑπὸ Σιλίου, ἀνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ παιδὸς Ἀπτιόχου. καὶ Ἀντιόχης ἄνομα φυλῆς.

Ἀντίοχος ὁ αὐτόματος Κλιζὴ μὲν ἦν τὸ γένος, δε φιλοσοφεῖν κνησθὸν τὰ πρῶτα ἐπλάτιστο, καὶ πλείσθα γε ἐκ τούτου τοὺς εἰσαυτίους ἐν τῷ πολέμῳ ὠφέλησεν· ἀπαλοῦντας γὰρ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ἔλγος ἐπερρώπων, ἔς τε τὴν χιόνα ῥιπτῶν ἑαυτὸν καὶ ἐν αὐτῇ καλυπθόμενος· ὅθεν περ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν παρὰ τοῦ Σειήρου καὶ τοῦ Ἀντιόχου ἔτυχε. ἐπαρθεὶς δὲ ἐπὶ τούτοις τῷ Τηροδάτῃ συνήξασθαι, καὶ μετ' αὐτοῦ πρὸς Πάρθουσι ἤτομάλησεν. *Dio Cass.* 77 19.

Ἀντίοχος ὁ βασιλεύς. ἔτος ἐδόκει κατὰ τὰς ἀρχὰς γεγονέναι μεγαλεπήβολος καὶ τολμηρός καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργαστικός, προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐφάνη πολὺ κατεδέξιαρος αὐτοῦ καὶ τῆς τῶν ἐκτὸς προσδοκίας. *Polyb.* 15 extr.

ἐκ γὰρ τῶν παιδῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα ἐξῆλθε ῥίξυ ἀμαρτωλός, οὗτος ὁ ἐπιφανής, υἱὸς Σιλεύκου τοῦ φιλοπάτορος, ὃς ὑπάρχων δεινὸς ἀνὴρ καὶ πλεονέκτης καὶ πολλὰς ἀρπαγὰς καὶ λεηλασίας ποιήσας συνῆξε χρήματα πολλὰ, καὶ ἐκ πολλῆς ἀκολασίας καὶ οὐσερηλασίας εἰς μίμωσ ἑαυτὸν καθείς ἐν ὄψει πάντων ταῖς γυνυξίν ἐπαιμείνετο. καὶ καταλαβὼν τὴν Αἴγυπτον ἐν ὄχλῳ βαρεὶ καὶ ἄρμασι καὶ ἔλεφασιν καὶ σόλῳ μεγάλῳ ταύτης ἐκράτησεν. ὑποσφραγίς δὲ μετὰ ὑπονομίας εἶλε

καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ δοριώλων, καὶ κατέσφαξε μυριάδας ἡ', κατατολήσας οὖν καὶ εἰς τὸ ἁγίασμα εἰσελθὼν καὶ εἰσάσας βωμὸν καὶ εἰδωλὸν βδέλυγμα ἐρημώσεως καὶ τὸν ναὸν μιάνας δι' ἀκαθάρτων θυσιῶν, ἱερὸν Διὸς Ὀλυμπίου προσηγόρευσε. οὕτω τε ἐφ' ὑψηλοῦ καθίσας, καὶ τῶν εἰσαυτίων αὐτοῦ κύκλῳ παρεστηκότων ἐνόπλων, ἐκέλευσε τοῖς δορυφόροις ἕκα ἕκασον Ἑβραῖον ἐπισπάσασθαι καὶ κρεῶν χοιρείων καὶ εἰδωλοθύτων ἀναγκάζειν ἀπογεύεσθαι, εἰ δὲ μὴ θάλοισιν μιαιροφαγεῖν, ἀναιρεῖσθαι τροχοθῆντας, πολλῶν δὲ συναρπασθέντων, καὶ Ἐλεάζαρος τῶν πρώτων γουμιματιῶν, ἤδη προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, μὴ μιαιροφαγεῖν, μασιγοθεῖς ἀναιρεῖται σὺν ἐπιπέπαισι μετὰ μητρὸς Σολομωνίδος· περὶ ὧν καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ "τί δὲ οἱ Μακκαβαῖοι" (στ. 22) μνημονεύει. ἐκπαλαγεῖς δὲ ὁ τύραννος καὶ μύλλον ἐκμανεῖς, καὶ τὰ ἱερὰ σκευὴ πάντα λαβὼν καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν λαφυροαγωγήσας καὶ τὰ κτήνη κρεεργήσας καὶ φοροκτονίαν ποιήσας καὶ μεγαλορημονήσας ἀνεχώρησεν εἰς Ἀντιόχειαν. καὶ μετὰ δύο ἔτη κατὰ Περσῶν ἐπιστρατεύσας ἀπέστειλεν ἄρχοντα φορολογῆσαι τὰς πόλεις Ἱερουσαλήμ, δε παραγενόμενος καὶ λαλήσας εἰρηνικοὺς λόγους πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εἰσελθὼν ἐπάταξεν αὐτὴν πληγῇ μεγάλῃ, καὶ κωδελῶν τὰ τεῖχη πᾶσαν αὐτὴν ἐνέπερσε, καὶ τὸ ἱερὸν μιάνας καὶ πολλοὺς ἀνελὼν καὶ αἰχμαλωτεύσας ἀπήει, ἄρχοντα καταλιπὼν εἰς τὸ βασανίζειν τοὺς Ἰουδαίους. Ματθίας δὲ τις ἱερεὺς, ἔχων υἱοὺς πέντε ἀφ' ὧν Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος ἐτύγγατο, ζήλου πλησθεὶς καὶ ὀρμήσας κατὰ τοῦ ἄρχοντος ἀνείλεν αὐτὸν καὶ σκάπτει τοὺς τῶν Ἑλλήνων βωμούς. ἐπέρχεται οὖν αὐτῷ Ἀντίοχος μετὰ πολλῆς δυνάμεως. ὡς δὲ ἐπέτειεν ὁ πόλεμος, Ἐλεάζαρος ἀδελφὸς Ἰούδα ἄριστεύσας συντρέφεται ὑπὸ ἐλέφαντος· ὑπείσηλθε γὰρ τὸν ἐλέφαντα, καὶ ξίφει τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἔτυψε, ἐλπίσας ἐπάνω αὐτοῦ τὸν τύραννον φέρεσθαι. ἐκστρεύσας οὖν ὁ Ἀντίοχος κατὰ Περσῶν ὑπέσχετο ἠττημένος, καὶ κακῶς τὸν βίον ἀπαλάττει. cf. *Codgen.* p. 162.

ὅτι ὁ αὐτὸς Ἀντίοχος τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος συσιώσων πρὸς τὸν συνήθη φόρον αὐθις κατεδούλωσε. συλήσας τε τὰ τοῦ ἱεροῦ ἀναθήματα καὶ διερευνήσας ἅπαντα εὑρεν ἀγαλμάτιον βιβλίον ἐν ταῖς χερσὶ κατέχον

πάγωνά τε ἐπιφερόμενον βαθύν, ἧ δὲ καὶ λυχνίδιον παρεισῆκει διάχρυσον. ταῦτα χοιρεῖοις αἵμασιν ἀναλαβὼν ἐν τῷ ἱερῷ κατέλιπε, καὶ πολλοῖς ταλάντοις ζημιώσας πρὸς ὑπωγῶγην φόρου τοὺς ἐνοικοῦντας Ἰσθαίεις ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐπανήλθεν.

ο. Ἀντίοχος ὁ πραιπόσιτος. οὗτος διαβληθεὶς Θεοδοσίῳ τῷ μικρῷ καθηρέθη τῆς τιμῆς, καὶ δημοσιευθεὶς ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη, διατάξεως ἐκφωρηθείσης παρὰ τοῦ βασιλέως ἐνούσῳ ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. cf. v. ὕπατοι εκστ.

ἀντιοίωντων (Hom. Ψ643) ἀπαντώντων. ἀντιπάθεια.

ἀντίπαις ὁ ἐγγὺς ὢν τοῦ ἴουλος γενέσθαι, ὁ τὸν πάγονα ἐκφύων. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ὁ πρόσηβος καὶ ἀνδρόπαις εἶπεν.

ἀντίπαλον. τρία σημαίνει, τὸ ἐναντίον καὶ τὸ ἰσόπαλον καὶ τὸ ἰσόσροφον. "οὐ γὰρ ἐξ ἀντιπάλου τῆς δυνάμεως ὁ ἀγὼν ἔσαι."

ἀντιπαράκλησις. "εἰς τοιαύτην προθυμίαν παρέξη τὸ πλῆθος ὥστε παραπλησίαν ἐνθουσιασμῷ τὴν ἀντιπαράκλησιν γίνεσθαι τῶν δυνάμεων" (Polyb. 11 12).

ἀντιπαράτουρα ἀντικόσμησις, ἢ ἄλλη ἐμπρέπεια· παρῶτον γὰρ ἢ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίους.

ἀντιπαρεξάγειν ἀντιτάσσειν.

α. Ἀντίπατρος. οὗτος ἐπεὶ διεδέξατο τὴν ἀρχὴν τῶν Μακεδόνων, ἐπολιορκήθη μὲν ἐν Αἰμίᾳ τῆς Θεσσαλίας ὑφ' Ἑλλήνων, ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν, εἶτα τῶν ἄλλων ἐσώθη. νικήσας δὲ ἤπει τοὺς δέκα ῥήτορας, οὓς ἐξέδοσαν Ἀθηναῖοι, Δημοσθένην Ὑπερίδην Ἀνκοῦργον Πολύευκτον Ἐφιάλτην Θερασόβουλδον Χάρητα Χαρίδημον Διότιμον Πατροκλέα [Κάσανδρον].

β. Ἀντίπατρος Ἰολίου, πόλειος δὲ Παλινύρας τῆς Μακεδονίας, στρατηγὸς Φιλίππου, εἶτα Ἀλεξάνδρου, καὶ διάδοχος βασιλείας, μαθητὴς Ἀριστοτέλους, κατέλιπεν ἐπιστολῶν σύγγραμμα ἐν βιβλίοις δυοῖ, καὶ ἱστορίαν, τὰς Περδίκχου πράξεις Ἰλλυρικίας. καὶ ἐπετρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου τὸν Ἡρακλέα κληθέντα, μόνος δὲ τῶν διαδόχων θεὸν καλεῖσαι Ἀλεξάνδρου οὐχ εἴλετο, ἀσεβὲς τῷτο κρίνας. ἐβίω δὲ ἔτη οὗ, καὶ κατέλιπεν υἱὸν καὶ διάδοχον Κάσανδρον τὸν τὴν μητέρα Ἀλεξάνδρου ἀνελόντα Ὀλυμπιάδα.

ὅτι τῶν Ἀθηναίων τὰς Ἀθήνας Ἀντιπά-

τρο τῷ Μακεδόνι παραδόντων, ἐν δέει ὄντες οἱ δημαγωγοί, πρὸς τὴν ἐπανάστασιν τοὺς Ἀθηναίους ἐπύραυτες, μὴ τὴν αἰτίαν ἐπ' αὐτοὺς ἐλέγκωσιν, ἔφυγον. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι θανάτιον ἐρήμην τοὺτους κατεδίκασαν· ὦν ἦν Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ καὶ Ὑπερίδης καὶ Ἰμεριῆος, τὴν τοῦ θανάτου εἰσήγησιν εἰσενεγκόντες. "ἐγεγόνει γὰρ εἰς οὐδὲν μετριώτερος τῇ γνώμῃ, διότι μὴδὲ ἔστι φρίσεως μεταβολὴ κακίᾳ συνελθοδοσης, ἡττῶται δὲ αὐτῆς καὶ νόμιον ἐπίταξις μὴ παντελῶς κολάζουσα, καὶ ἰσχὸς αὐτῇ ἀνανταγώνιστος ἐφ' ὅπερ ἂν ῥέψῃ· καὶ οὔτε φόβῳ ἀποτρέπεται τὸ θρασύνεσθαι, οὔτε αἰδῶς ἐξείργουσα παραπέσαι ἰκανὴ ἔστιν ἐς τὸ τῷ νόμῳ ὑπήκοον."

Ἀντίπατρος Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ πατὴρ τοῦ ἱστορικοῦ, ὃς ἔσχε Στρατονίκην γυναῖκα, τὴν μητέρα Νικολάου· οἱ διαφανεῖς ἦσαν ἐν Δαμιασκῷ κατὰ τε σωφροσύνην καὶ ἄλλην λαμπρότητα. πλοῦτιοι τε γὰρ πολλῶν διαφέροντες ἦκιστα ἐπ' αὐτῷ ἐμεγαλύνοντο, εὐδοξίας τε οὐ τὰ δεύτερα φερόμενοι βραχὺ τοῦτο ἐλογίζοντο. ὁ δὲ δὴ Ἀντίπατρος καὶ λόγου δεινότητι πρῶτων ἐβλάψε μὲν οὐδ' ὄντινσῶν, ὦνθησε δὲ μυρία τούτω ἢ τὸ κοινὸν μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἀξίων συγχρό· δικαιοσύνην γὰρ ἀσκιῶν εἶπερ τις ἔτερος, πλεῖστα μὲν διήτησε νείκη τοῖς πολίταις πρὸς ἀλλήλους, πλεῖστα δὲ τῇ πατρίδι πρὸς τοὺς ἐν κύκλῳ δυνάσας. καὶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ πάντων διὰ τοῦτο, πλείστας δὲ ἐπισεῦθη πρεσβείας καὶ ἐπιτροπὰς, ἀρχὰς τε πάσας διεξῆλθε τὰς ἰγχωρίους. τελευτῶν τε τὸν βίον οὐκ ἔστιν ὅτι ἐπέσκηψε Νικολάῳ τῷ υἱεὶ καὶ Πτολεμαίῳ τῷ τούτου ἀδελφῷ ἢ τῷ Διὶ θυμιατήριον, ὅπερ ἔφθη αὐτὸς προὔπεσχημένος τῷ θεῷ, κατασκευάσαι ἐπειδὴν τελευτήσῃ, δηλῶν (οἰμαι) ὅτι τὸ πρὸς θεοὺς ὅσιον δεῖ καὶ τελευτῶντας φυλάττειν, καὶ μὴδὲν ἔτι ἀπολαύσεσθαι τοῦ βίου μέλλοντας.

ἀντιπελαργεῖν παρομίαι ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀντιδιδόντων. καὶ ἀντιπελάργωσις. φησὶν Ἀριστοτέλης (H. A. 9 14) ἀληθῆ εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον· ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν φησὶ καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκῆπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἢ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ· οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες

ἐπὶ τῶν πτερέγων βασιλεύσει τοὺς γεγηρακότας, οἱ δὲ ἵπποπόταμοι ζῶον ἀδικώτατον. sch. A Av. 1354.

ἀντιπεποιημένοι· (Polyb. 1 24) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀντιπεποιημένοι τῆς κατὰ θάλατταν ἐκείνης, διπλασίως ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὸν πόλεμον ἔχρῳντο."

ἀντιπεπονθότως ἀντικειμένως, ἐναντίως.

ἀντιπέρας παροξυτόνως ἀναγνωστέον· ὄνομα γὰρ ἐστὶ Θηλυκόν, γενικῆς πτώσεως, σίνθητον. "ὅτι ἀντιπέρας Θάσου μέταλλα ἐστὶ χρυσοῦ" (Thuc. 1 100).

ἀντιπερίσπασμα ἐμπόδιον· (Polyb. 3 106) "Ἐξάπεσειλαν στρατηγόν, βουλόμενοι ἀντιπερίσπασμα ποιεῖν τοῖς Κέλτοισι τοῖς μετὰ Ἀπίθου."

ἀντὶ πέρκης σκορπίον, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρας αἰρουμένων ἀντὶ τῶν βελτιόνων.

Ἀντιπέ(α?)τρεῖα ὄνομα πόλεως.

ἀντιπέτρου βήματος· ἀντὶ γὰρ πέτρας χαλκοῦς ἦν. ἢ ἰσοπέτρου βήματος, τῷ κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ πέτρῳ. χαλκοῦς δὲ ἦν ὁ ἔδος. Σοφοκλῆς (OC 192) "μηκέτι τῆδ' ὑπαιτέρου βήματος ἔξω πόδα κλίνης."

ἀντιπέτρω δοτικῇ.

ἀντιπνέω δοτικῇ.

ἀντιποιηθέντα φιλονεικήσαντα· (Synes. ep. 116) "δεῖ γὰρ ἀντιποιηθέντα σὲ πρότερον χαρίσασθαι θελήσαντα." καὶ ἀντιποιούμενον ἐπιμελῶς διακείμενον· Πολύβιος (2 47) "ὁ δὲ Ἄρατος κατανοῶν τὸν Ἀντίγονον προὔξιν ἔχοντα καὶ σύνοσιν καὶ πίστεως ἀντιποιοῦμενον, τοὺς δὲ βασιλεῖς φύσει μὴ οὐδένα νομιζόντας οὐτ' ἐχθρὸν οὐτε πολεμῖον, ἐπεβύλετο λαλεῖν πρὸς τὸν εἰρημένον βασιλέα καὶ συμπλέκειν τὰς χεῖρας." "ἀντιποιοῦμενοι τῆς ἀρχῆς τῷ βασιλεῖ" Ξενοφῶν (Anab. 2 3 23). καὶ αὐτῶς "οὐδὲν ἀντιποιησάμενοι τῆς ἐκείνου δεήσεως."

ἀντιπολεμῶ δοτικῇ.

ἀντιπροικα ὁμοια· "ἀντιπροικα ὁ δὴ ἦμος ἤγγανάκτησε, καὶ θροῦς ὑπεξήφθη." cf. ι. τονθορούζει.

ἀντιπροκλήσεις ἀντιλογίας, ἀντικλήματι.

ἀντιρροπον ἰσόρροπον· "τῇ τε γὰρ Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ ἀντιρροπον γενέσθαι τὴν Πυκρόρου καὶ τῆς ξὺν αὐτῷ δυνάμεως ἀπώλειαν."

ἀντισήκωσις (Herodot. 4 50) ἢ ἀνταπόδοσις.

Ἀντισθένης Ἀθηναῖος, ἀπὸ ῥητόρων φιλόσοφος Σωκρατικός, ὅσις περιπατητικὸς ἐκλήθη πρῶτον, εἶτα ἐκέντισεν, υἱὸς δὲ ἦν ὁμωνύμου πατρὸς, μητρὸς δὲ τὸ γένος Θράσσης. οὗτος συνέγραψε τόμους δέκα, πρῶτον μαγικόν· ἀφηγεῖται δὲ περὶ Ζωρούσρου τινὸς μάγου, ἐρόντος τὴν σοφίαν. τοῦτο δὲ τινες Ἀριστοτέλει, οἱ δὲ Ῥόδωνι ἀνατιθέασιν. ἔτος οὐκ καὶ τῆς κυνικῆς κατήρξατο φιλοσοφίας, ἣτις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν Κυνουάργει τῷ γυμνασίῳ διδάξαι αὐτόν. καὶ Διογένης δὲ καθηγητὴς γέγονε τοῦ κυνὸς καὶ τῶν λογίων.

ὅτι ἀρρωσοῦντι Ἀντισθένη μακρὰν καὶ δυσανάκλητον ἀρρωσίαν ὁ Διογένης Ξιφίδιον ἐπέδωκεν, εἰπὼν 'εἰ φίλε χρήσεις ἕπαργίας.' οὕτως ὤτετο ἐκεῖνος οὐδὲν ἀλγεινὸν τὸν θάνατον ὡς γίνεσθαι τὴν ἀρρωσίαν τρυφήν αὐτόχρημα," ἀντὶ τοῦ παντελῶς ὁμοίον (Luilian. or. 6 p. 181).

ἀντισπᾶν ἐναντιοῦσθαι.

Ἀντισσα μία πόλις τῶν ἐν Ἀίσθῳ. Harp.

ἀντισηρίζει (Ps. 36 25) ἀντιλαμβάνεται.

ἀντισοιχοῦντες· "ἔρησαν ὡσπερ μύλισα χοροὶ ἀντισοιχοῦντες ἀλλήλοις, ἔχοντες γέροα πάντες βοῶν λευκῶν" (X Anab. 5 4 12).

ἀντισρόφους ἀντὶ τοῦ ἰσοσρόφους. καὶ Ἀριστοτέλης (Rhet. 1 1) τὴν διαλεκτικὴν ἀντίστροφόν φησιν εἶναι τῇ ῥητορικῇ, ἐπειδὴ κἀκείνη περὶ τὰ πιθανά, ἃ τῷ ἐνδοξῷ εἶναι καὶ αὐτὰ ἐστὶ τοιαῦτα. τὸ γὰρ ἀντίστροφον ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφον καὶ περὶ τὰ αὐτὰ στρεφόμενην καὶ καταγινόμενην λέγει. Alex. Aphrod. in Top. p. 4.

ἀντισχεῖν ὑπομεῖναι· "ἀντισχεῖν τῷ δέψει μὴ δυνηθέντες ἐπεκρηκεύσαντο" (cf. ν. ἐπεκρήρυσαν). καὶ ἀντίσχωμαι, ἀδθνυπότακτον, ἀντιλάβωμαι.

ἀντιτείνω δοτικῇ.

ἀντιτεχνῶμαι δοτικῇ.

ἀντιτορήσας (Hom. K 267) διατηρήσας, τοιχωρουχῆσας· "ἐπεὶ δ' ἀντιτορήσαντες κατὰ τι μέρος τὸν λόφον ἐώρων, δέος εἰσῆε σφᾶς."

ἀντιτυπήσαι ἀντιπαθῆσαι. καὶ ἀντιτυπία ἐναντίωσις, σκληρότης· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 27) "καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κροῦματι πυρσο-

τάκον." καὶ ἀντίτυπον· (Philepon. in 2 de anima M 8) "πίσης αἰσθήσεως περὶ ἕν τι γένος ἐχούσης, ἢ ἀφ᾽ οὐκ ἔχει περὶ ἕν κοινὸν γένος τῶν ἀπ᾽ αὐτῶν. φησὶν Ἀριστοτέλης ὅτι καὶ αὐτὴ καταγίνεται περὶ ἕν τι γένος τῶν ἀπ᾽ αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν εὐδελον τὸ ἕν γένος τὸ τῇ ἀφ᾽ ὑποκειμένου. διὰ δὲ τούτου ἐσημάνειν ὅτι ἔστι μὲν, οὐ φανερόν δέ. τί οὖν τοῦτο ἔστι; λέγομεν ὅτι τὸ ἀντίτυπον, ἀντίτυπον δὲ λέγω οὐ τὸ ἀντικείμενον τῷ μάλιστ' καὶ μὴ ὑπέκον τῇ ἀφ᾽, ἀλλὰ πᾶν σῶμα φυσικὸν τὸ προσπίκτον καὶ θιγγάνον τῆς ἀφ᾽, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μαθηματικῶν σταμμάτων, ἃ οὐ θιγγάνει οὐδὲ ἀντιβαίνει τῇ ἀφ᾽. τὸ οὖν ὅπως οὖν ἀντιβαίνει τῇ ἀφ᾽ τοῦτο φημεν ἀντίτυπον, καὶ κοινὸν εἶναι γένος τῶν ἀπ᾽ αὐτῶν." καὶ ἀντιτύπους ἀνθρώπους (Plat. Theaet. p. 156 A) σκληροὺς καὶ ἀνευδότες, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς σφύρας. "καὶ τύπος ἀντίτυπος" φησὶν ὁ χρησμός (Herodot. 1 67).

a Ἀντιφάνης Ἀθηναῖος κωμικός, νεώτερος τοῦ Παναιτίου. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀντιφάνης, Καρύσιος τραγικός, κατὰ Θέσπιον γενοῦντος τοῖς χρόνοις. καὶ Ἀντιφάνειος κωμωδία τοῦ Ἀντιφάνους.

b Ἀντιφάνης Δημοφάνους, οἱ δὲ Στεφάνου καὶ μητρὸς Οἰνός, Κιανός, ὡς δὲ τινες Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Διονύσιον Ῥόδιος, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας, ἀπὸ δούλων, ὡς τινες. γέγονε δὲ κατὰ τὴν εἴ' Ὀλυμπιάδα, καὶ ἔγραψε κωμωδίας τέξι, οἱ δὲ σπ'· νίκας δὲ εἶλε εἴ'. παῖδά τε ἔσχε· Στέφανον, καὶ αὐτὸν κωμικόν. τελευταῖα δὲ ἐν Κίῳ οὐ ἔτι ὑπάρχων, κατὰ τινα τύχην ἀπὴρ βληθεὶς.

Ἀντιφάνης ὄνομα κύριον.

ἀντιφερίζειν (Hom. O 357) ἐξιῶσθαι.

ἀντιφερίζεις ἐρίζεις· "Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις; ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μετ᾽ ἑνῶν, ἑρῶν ἐπιχειλῆ" Ἀριστοφάνης φησὶν (Eq. 820).

ἀντιφέρονται ἐναντιοῦνται.

ἀντιφῆς ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγεις.

ἀντιφθέγγομαι δοτικῆ.

ἀντίφθογγον ὁμοιον· (AP 7 191) "ἢ πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλύξασα νομιῦσι πολλὰκι καὶ δρυτόμοις κίσσα καὶ λχθυβόλοις."

ἀντιφιλοτιμεῖται ἀντιθεραπεύει.

Ἀντιφος (Hom. B 678) ὄνομα κύριον.

a Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος τερατοσκόπος καὶ

ἔποποιός καὶ σοφιστής, ἐκαλεῖτο δὲ λογομάγειρος.

Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ὄνειρακρίτης περὶ κρίσεως ὄνειρων ἔγραψεν.

Ἀντιφῶν Σωφίλων Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Ῥαμνούσιος. διδάσκαλος δὲ αὐτοῦ εἴδεις προγινώσκειται, ἀλλ' ὅμως ἤρξε τοῦ δικαστικοῦ χαρακῆρος μετὰ Γαργίαν, λέγεται δὲ καὶ Θεκυδίδη γενέσθαι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ Νέζωρ.

ἀντιφῶν σοι ἐγγυῶμαί σοι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀντάλω σοι.

ἀντίχορδα σύμφωνα.

ἀντιωρήσας.

ἀντλεῖν ἀμφοτέρωθεν. λείπει χερσὶ παροιμία ἐπὶ τῶν σπουδῆ τι ποιούντων.

ἀντλία τὸ τοῦ πλοίου εἰσρόλον ἔδωκεν Ἀριστοφάνης (Pac. 17) "οὐ γὰρ ἔθ' αἰὲς τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας," ἀντὶ τοῦ ἀντλεῖν καὶ περιγίνασθαι τοῦ πράγματος.

ἀντλία ἢ σκάφη· (A Pac. 18) "αὐτὴν ἄρ' εἶσω συλλαβῶν τὴν ἀντλίαν." ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων· λέγεται γὰρ ἀντλία καὶ ἡ τοῦ πλοίου ἐκροή. καὶ Πισίδης (c. S. ver. 621) "ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσσώδεις ἀντλίας." καὶ ἄντλος ἢ συγκομιδῆ τῶν ἀσχυῶν ἐν τῇ ἄλω· (AP 6 258) "σοὶ ταύτας ἐφ' ἄλλως, ἐφ' ἃ πολλὰν ἔβρασαν ἄντλον Κρήθων καὶ λιπαρὰν εἶδε γεωμορίην."

ἀντομένη (Hom. O 412) συναντήσασα, καὶ ἀντόμενοι συμβάλλοντες.

ἀντονομάζει (A Thesm. 60) ὀνόματι ἀντὶ ὀνομάτων τίθησι.

ἄν τε ἄν τινος· "οἱ δὲ τῷ συνεδρίῳ τὰ μὲν ἀκόσσαντες τὰ δὲ παρακόσσαντες ἀπέσειλαν, φῆσαντες, ἄν τε δέωνται, πέμψειν πρὸς αὐτάς."

ἀντοφθαλμῶ ἀντιβλέπω ἐξ ἐναντίας.

ἄντρα νύχια σκοτεινὰ σπήλαια.

ἀντριάσι ταῖς τοῖς ἀντροῖς φιλοχωρούσαις· (AP 6 224) "ὄφρ' εἶην λιπαρῶν παύγων Ἀντριάδων."

ἄντρον σπήλαιον, καὶ ἀνθρώδη σπηλαιώδη.

Ἀντρῶνες πόλις ἐν Θετταλίᾳ. καὶ Ἀντρῶνιος ὄνος ὡς μεγίστων γηομένων ἐν Ἀντρῶσιν.

ἄντυγες περιφέρειαι τῶν ἀρμάτων. (S. Ai. 1029) "Ἐκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἔδωκεν ἄρα, ζωσῆρι πιστοῖς ἰπικῶν ἐξ ἀντύγων ἐκνάπτει αἰέν, ἐξ' ἀπέψωξεν βίον."

Ἄντυλλος ῥήτωρ.

ἀντιπῶδὴ παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἢ ἀντιπρο-
φή. καὶ ἀντιπῶδόν κατάλληλον· (AP 7 191)
"πολλάκι δὲ κρέξασα πολὺθροον, οἷά τις ἤχῳ,
κίροτομον ἀντιπῶδοις χελισιν ἁρμονίαν, νῦν
ἐς γὰρ ἄγλωσσος ἀναυδῆτός τε πεσοῦσα κεί-
μαι, μιμητὰν ζῆλον ἀνηγαμένα."

1 ἀντωμοσία γραφὴ κατὰ τινος ἔνορκος,
κερὶ ᾧν ἡδικῆσθαι φησί. διωμοσία δὲ ὁ
ἐκατέρωθεν γινόμενος ὄρκος ὑπὸ τῶν διαδι-
καζομένων, τοῦ μὲν ὡς πράξαντα διώκει, τῆ
δὲ ὡς οὐκ ἐπραξεν. ἐξωμοσία δὲ ἕρνησις
σὺν ὄρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ παρὰ καιρὸν
ὅτος αὐτῷ τοῦ λειτουργεῖν. Timaeus.

2 ἀντωμοσία. γράμματά τινα γράψαντες
περὶ ᾧν ἡ δίκη, ὃ τε κατηγορούμενος καὶ ὁ
κατηγορῶν ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. κα-
λεῖται δὲ οὕτως ἐπειδὴ ἐκάτερος αὐτῶν ἀν-
τιμνην, ὃ μὲν τάληθῆ κατηγορήσειν, ὃ δὲ
τάληθῆ ἀπολογησέσθαι. Harp.

3 ἀντωμοσία ἢ τοῦ ἀντιδικῶν, ὑπωμο-
σία δὲ, ὅταν τις σιγήπηται κάμνειν ἢ τι
τοιούτων. παρῦσασις δὲ ἡ δεδομένη τῷ
γράμματι δι' οὗ τὸ ἐγκλημα γέγραπται, ὅπως
ἐγγραφῆ εἰς τὰ ἐγκλήματα. πρυτανεῖα δὲ
τῆ ταμῖα ἢ καταβάλλει ἕκαστος, ὅπως εἰσαχθῆ
ἡ δίκη. Lex. Seg. p. 409.

Ἄντωνία πόλις.

1 ὅτι Ἄντωνῖνος ὁ βασιλεὺς ἄριστος ἦν,
καὶ μάλις Νουμᾶ κατὰ τὸ τῆς ἡγεμονίας
ὁμοίωτροπον ἄξιος πυραβύλλεσθαι, καθάπερ
θῆ Ῥωμύλῳ Τραϊανὸς ὠφθη παρπλήσιος.
τόν τε γὰρ ἰδιώτην ὁ Ἄντωνῖνος ἄριστα καὶ
ἐπιμύτατα διετέλεσε βίον, καὶ κατὰ τὴν ἡγε-
μονίαν ἀμείνων ἔδοξεν εἶναι καὶ σωφρονέζε-
ρος, οὐδενὶ τραχὺς οὐδὲ φορτικὸς ἀλλὰ πρὸς
ἅπαντας χρησὸς τε καὶ ἤπιος ὢν. ἐν γε μὴν
τοῖς παλεμικοῖς ἀπὸ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ
τοῦ κερδαλέου δόξαν θηρώμενος, φυλάττειν
σώσους ἤπερ εἰς μέγεθος ἐκφέρειν τοὺς τῆς
ἀρχῆς ἐγίνωσκεν ἄνδρας, ὡς ἐνὶ μάλις ἀπεί-
στην τοῦ δικαίου ποιούμενος ἐπιμέλειαν...
ταῖς τῶν δημοσίων ἐφιστὰς διοικήσει, τοὺς
μὲν ἀγαθούς τῶν ἡγεμόνων ταῖς παρ' αὐτῆ
τιμαῖς ἀμειβόμενος, τοὺς γε μὴν φαύλους
δίχα τινὸς τραχύτητος τῶν κοινῶν ἀπελαύνων
πραγμάτων. οὐκ οὖν ὑπὸ τῶν οἰκείων μόνον
ἀλλ' ἐξὸ καὶ πρὸς τῶν ἀλλοφύλων ἐθαυμά-
ζετο, ὡς τῶν προσοικίων τινὲς βαρβάρων,
τὰ ὅπλα κατατιθεμένους, ἐπιτρέποντας τῷ

βασιλεῖ τὰς δίκας διαλύεσθαι ταῖς ἐκείνου
ψήφοις. αὐτὸς δὲ παρὰ τὸν ἰδιώτην βίον
πολύ τι πλῆθος χρημάτων κεκτημένος, ἐπειδὴ
παρῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, τὴν μὲν ἑαυτῆ
περιοσίαν εἰς τε τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν
φίλων ἀπανάλωσε δωρεάς, τῷ δὲ δημοσίῳ
θησαυρῷ πλῆθος παντοδαπῶν ἀπέλιπε χρη-
μάτων, τὴν τε τοῦ εὐσεβοῦς ἐπίκλησιν ἐκτῆ
ἡθες πρῶτος ἀπηνέγκατο. Io. Antioch. p. 818.

Ἄντωνῖνος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Σε-
βήρου. πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ ταῖς
μιαφρονίαις καὶ οἱ στρατιῶται, τοῦ βιάζεσθαι
καὶ ἀρπάζειν λαβόντες ἔξουσίαν, οὐκέτι κατ'
οὐδὲν διεκρίνοντο. τοιαῦτα δὲ πράττων, ὑπό
τε τῶν ἔργων (ἀπ ἐρινύων) ἐλαυνόμενος καὶ
πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπεχθῶς
ἔχων ἀπεδήμει τῆς Ῥώμης ὡς δὴ καὶ τὰ
στρατόπεδα διοικήσων καὶ τὰ ἔθνη ἐποψόμε-
νος. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἴστρον κατέλαβε, καὶ τοὺς
ἐκείσε Γερμανοὺς ἐφιλοποιήσατο, ὡς καὶ συμ-
μάχους παρ' αὐτῶν λαβεῖν καὶ τοῦ σώματος
φορεθῆς, καὶ ταῖς φορεσίαις αὐτῶν χρῆσθαι.
οὕτω τε καὶ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ὑπὸ
τῶν στρατιωτῶν ἡγαπάτο, κοινὸς ὢν πρὸς
ἅπαντας, ὡς συστρατιώτης μᾶλλον ἢ βασι-
λεὺς παρ' αὐτῶν χαίρειν λεγόμενος. ἐπεὶ δὲ
καὶ ἐς τὴν Μακεδονίαν ἀφίκετο, Ἀλέξανδρον
ἑαυτὸν ὠνόμασεν, ἐκείθεν τε εἰς Πέφυγον
παρυέγονε καὶ ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον, καὶ
σεφύνοις κοσμήσας καὶ ἄνθεσι τὸν Ἀχιλλέα
ἐμιμείτο. καὶ διὰ τῆς Ἀσίας καὶ τῶν ἄλλων
ἔθνων εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, καὶ διατρέψας
χρόνον τινὰ ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπέλετο,
πρόφασιν ποιούμενος ποθεῖν τὴν Ἀλεξάνδρου
πόλιν. ὡς δὲ ἐσήλασεν ἐν αὐτῇ σὺν παντὶ
τῷ στρατῷ, ὑπέδραθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρείων
ὡς οὐπω τις βασιλέων πρότερον. καὶ ἐλθὼν
εἰς τὸ Ἀλεξάνδρου μνημα, τὴν τε γλαμύδα
ἦν ἐφόρει καὶ τὸν δακτύλιον καὶ τὴν ζώνην,
καὶ εἴ τι πολυτελές, περιελόμενος ἐπέθηκε τῇ
ἐκείνου σορῷ. ὁ δὲ δῆμος ἔχαιρειν, οὐκ εἰδὼς
τὴν τούτου λανθάνουσαν γνώμην. ἔγνω γὰρ
ὅτι πολλὰ ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν μητέρα ἀπέ-
σκωψαν. διὰ δὲ προγράμματος τὴν νεολαίαν
εἰς τι πεδίον κελεύει συναλεθεῖν, φήσας εἰς
τὴν Ἀλεξάνδρου τιμὴν φύλαγγα βούλεσθαι
συσήσασθαι. οὐδὲ συνῆλθον ἀγαθαῖς ἐλπίσι.
σιχηθὸν δὲ ἐσῶτας ἰδὼν αὐτὸς μὲν ἐξῆλθεν,
ἐπαφῆκε δὲ τοὺς στρατιώτας καὶ πάντας συ-
νέκοψαν. τοσοῦτος δὲ ἐγένετο φόβος ὥς τὸν

Νεῖλον φοινιχθῆναι. Io. Antioch. exc. Peir. p. 825.

ὅτι Σεβήρος καὶ πάνυ πᾶσι τοῖς εἰς ἀρετὴν τείνουσι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ ψυχὴν ἤσκησε τὸν Ἀντωνῖνον, ὡς καὶ αὐτοκράτορα ἤδη ὄντα καὶ διδασκάλοις συνείναι καὶ τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας φιλοσοφεῖν. ἐξηραλοῖφει τε καὶ ἵππευε καὶ ἐς ν' καὶ ψ' σαδίας, καὶ προσέτι καὶ νήχεσθαι καὶ ἐν κλύδωνι ἤσκειτο. ὃ δὲ ἐκ μὲν τούτων τρόπον τινὰ ἐρρωσθη, τῆς δὲ δὴ παιδεύσεως ὡς οὐδὲ τοῦρῳμα αὐτῆς πώποτε ἀκηκοὺς ἐπελάθετο. οὐ μέντοι καὶ κακορρήμων ἢ κακογνώμων ἦν, ἀλλὰ καὶ συνίει πολλὰ ὀξύτατα καὶ ἔφραζεν ἐτοιμότητα· τῇ τε γὰρ ἔξουσίᾳ καὶ τῇ προπετεία, τῷ πάνθ' ὁμοίως τὰ προσισμένά οἱ ἀπερισκέπτως ἐκλαλεῖν καὶ τῷ μηδὲν αὐτῶν ἐκφαίνειν ἀσχύνησθαι, ἐπιτυχίᾳ τινὶ πολλὰκις περιέπιπτεν. Dio Cass. 77 11.

Ἀντωνῖνος Ἀλεξανδρέως, ὃς ἐνδεέστερον ἔχων πρὸς τοὺς λόγους οὐ πάνυ τις ἦν ἀκριβής, πρὸς δὲ ἀλήθειαν ἱερώτατος ἐγγόνει, καὶ λίαν ἔρρωτο τὴν ψυχὴν πρὸς θεῶν θεραπείαν τὴν τε δημοτελεῖ τὴν τε ἀπορρητοτέραν, ὡς καὶ τὴν Γάζαν ἀπέφηνεν ἱερωτέρω πολλῶν ἄλλων ἢ πρότερον ἦν. ζιμβὰς δὲ εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ δικασμένους ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς προέση αὐτῆς ἐκθυμότερον τοῦ μετρίου, καὶ ὑπερεδικάσατο κατὰ τὸ καρτερώτατον, οὔτε χρόνον φειδόμενος εἰς οὐδὲν ἴσον δαπανωμένου, οὔτε δόξης ἀμεινονος ἐπιπροφῆν τινα ποιησάμενος. ἤκουσε γὰρ κακῶς ὑπὸ τῶν τότε ἀνθρώπων οὐχ ὡς ἀδικῶν ἀλλ' ὡς φιλοδικῶν· ἀνέβη γὰρ καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπὶ τῇ δίκῃ, καὶ σφόδρα φιλόνομος ἔδοξε τις εἶναι. περιγενομένος δὲ τῶν ἀντιδίκων ταύτην μὲν ἐξέδωκεν ἑτέρῳ ἀνδρὶ, αὐτὸς δὲ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀπραγμοσύνῃ τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διετέλει, ὀλίγα μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ δὲ πλείω διαιτώμενος ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἀπλοῦς δὲ ἦν τὸ ἦθος καὶ ἔτοιμος εἰς εὐεργεσίας, ἄλλως τε καὶ τὰς τῶν ἱερῶν. ἔγωγε οὖν καὶ αὐτὸς ὁμολογῶ τῷ ἀνδρὶ μεγίστην ἀτεχνῶς τὴν χάριν, ἣν ἀμείψασθαι αὐτὸν εὐχομαι τοὺς θεοὺς ἐν μακάρων νήσοις ἤδη συζῆν ἡξιωμένον. (Damascius?). καὶ Ἀντωνίου κλίνη τοῦ Ἀντωνίου.

ὅτι Ἀντωνῖνος Σατουρνῖνος ἐπίρρητος καὶ βδελυρὸς παρὰ Ἐσπασιανῶν ἐς τὴν βουλήν ἐνεργάφῃ, Ἐσπασιανῶν σοφισμαίεν

γελοιότατα τοῦτο· ἀξιώσει γὰρ αὐτὸν περιέβαλε, κακία δὲς ἀκερδὲς μὲν σεμνὸν δὲ ὅμως τότε ἄθλον. cf. v. ἀξίωσιν.

ἀντωπεῖ, δοτικῆ, ἀντοφθαλμει· ἔξ οὗ καὶ "ἀντώπησαν οἱ ὀφθαλμοί." καὶ ἀντωνῖνον ἀντι τοῦ κατὰ πρόσωπον, ἀπέναντι Ἀγαθίας (1 15) "ὃ δὲ οὐκ ἀνίει, νῦν μὲν ἀθρόον ἐπιών, νῦν δὲ ἀντωπὸς ἡρέμα εἰς τοῦπίσω ὑποχαζόμενος." καὶ ἀθθίς (AP 7 169) "οὐδ' ἀπ' ἐμείο κλήζεται ἀντωπὸν Βοσπόριον πέλαιος."

ἀνυδρεύσασθαι ἀντλήσαι ὕδωρ· "κατάχρον αὐτῆς κἀνύδρευσαι τὸν κάδον" Κοριαννοῦ Φερεκράτης.

ἀνύειν τελεῖν, πράττειν.

ἀνυμέναιος ἢ μὴ ἔχουσα ἄνδρα, ἄνυμφος δὲ ὃ μὴ ἔχων γυναῖκα.

ἀνυπαίτιος ἀναίτιος.

ἀνύπαρκτον τὸ μὴ ὑπάρχον, πρὸς τὸ Πινδαρικόν (Pylh. 8 135) "τί δέ τις; τί δ' οὔτις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι," ἀντι τοῦ ἀπεικάσματα ἀνυπάρκτων ἀνυπαρκτότερα. ἐν ταῦθα δὲ ἐστὶν ὁ λόγος ἐγγυτέρω τῆς ἀληθείας ἤπερ τὸ Πινδαρικόν· ὃ μὲν γὰρ Πίνδαρος ἐν τοῖς ἀσυστάτοις πεποιήται τὴν ὑπερβολὴν, ὃ δὲ ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ δοκοῦσιν, οὐχ ὑπάρχουσι δὲ κατὰ ἀλήθειαν. καὶ Ὀμηρος δι' ἐνὸς αὐτάρκως τοῦτο δεδήλωκεν (σ 130) "οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώπιον." sch. S Ai. 125: cf. v. εἰδῶλον b.

ἀνύπεικτον τὸ ἀνένδοτον, ἐκ τοῦ εἶκω τὸ ὑποτάσσομαι.

ἀνυπέρβλητον προὔχον.

ἀνύπηγος ὃ ἀγένειος.

ἀνυπόδητος γυμνόπους. ἐν τῷ ἡ λέγεται, οὐχὶ ἀνυπόδετος.

ἀνύποισον ἀβάσακτον, ἀνυπομόνητον.

ἀνυπόσατον ἀντι τοῦ ἀφόρητον.

ἀνύσουσθαί τι παρὰ τοῖς ἀρχουσι διαπράξασθαι. καὶ ὁμοίως πάλιν τὸ τοὺς ἀρχοντας προστάξει τοῖς ὑπηκόοις. καὶ ἀνύσαι τελειῶσαι.

ἀνυσίμως ἐνεργῶς, πρακτικῶς, τελειῶς. καὶ ἀνυσιμώτατος. ἄνυσις γὰρ ἢ τελειώσις.

ἄνυσαι ἡνυσαι, καὶ ἀνυσέον δεῖ ἀνύειν.

ἀνυσιχωτέρα ἀντι τοῦ ἐνεργητικωτάτη.

Πολύβιος (8 5) "μία ψυχὴ τῆς ἀπάσης πολυχειρίας ἐν ἐνίοις καιροῖς ἀνυσιχωτέρα," ὡς Ἀρχιμήδης ἐν Συρακυσταῖς μόνος πολλῶν Ῥωμαίων.

ἀνύτειν πληροῦν, ἐνεργεῖν. "ἔπει δὲ οὐ-
λέν τι πλέον εἶχον ἀνύτειν οἱ βάρβαροι, ἅτε
ἔς ἐν πολιορκίᾳ ἐφεδρεύοντες τῷ ἐρύματι
ἤτε πρὸς τειχομαχίαν ἐγκείμενοι, ἔγνωσαν
ῥάπου ἐτέρου αὐθάδους τε καὶ γενναίου καὶ
ῥιλικινδύνον ἀποπειραθῆναι." "ὁ δὲ Νίνος
ἐν ἀμυχανίᾳ ἦν, μηδὲν δυνάμενος ἀνύτειν,"
τουτέστι πρῶττειν.

ἀνύτειν οἱ Ἄττικοι ὄπερ ἡμεῖς ἀνύειν.
ἐνύειν δὲ τὸ σπεύδειν· δισεῖα ἢ πρῶτη-
κι ἀνύτουσι τελοῦσιν, ἀνύουσι. καὶ Ὀμη-
ρος δὲ (Α 56) τὸ ἀνύειν ὡς ἡμεῖς· "ἔκ ἀνύω
ῥθονίουςα." καὶ ἀνύοι εὐκτικῶς.

Ἄνυτος Ἀνθεμίωνος Ἀθηναῖος ῥήτωρ.
ἄνω ἀντὶ τοῦ ἀνά. Ὀμηρος (Ω 544) "ἔδ'
δοσ Δέσβος ἄνω μακάρων ἔδος ἐντὸς ἔεργει."
καὶ τὴν πρόθεσιν κολλητέον τῷ ἔεργει, ἵνα
ἢ ἔεργει, ἀνασέλλει, ὃ κατασρέφει εἰς τὸ
περριζεῖ.

ἀνώγειον τὸ ὑπερῶν οἴκημα Ξενοφῶν
ἐν Κύρου ἀναβάσει (5 4 29) καὶ τῶν κωμω-
δοποιῶν οἱ περὶ Ἀντιφάνην.

ἀνώγε παρεκλεύσατο.

ἀνώγειον οἴκημα, ἀνώγειον δέ. ἀνά-
γειον καὶ καταγαιον διὰ διφθόγγου καὶ ο
μικροῦ. τὸ δὲ ἀνώγειον καὶ καταγαιον εἰ τύχα
καὶ οἱ κανόνες διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ ε ψι-
λοῦ γράφουσιν, ἀλλ' οὖν ὁ τῶν λέξεων θη-
ρατῆς καὶ τῶν τούτων ἀντιστοιχῶν ἀκριβῆς
ὀρθογράφος Κυπριγενεῖος ὁ μαῖζωρ διὰ τῆ
ε ψιλοῦ καὶ ο μικροῦ ἐξέδοτο ταῦτα γράφε-
σθαι, τὸ δὲ μεσόγειον μόνον διὰ διφθόγ-
γου εἴασεν, ἐπειδὴ εὐρηται μεσογεία γῆ καὶ
μεσόγειος γῆ.

ἀνωγῆ παρακλέουσιν.

ἀνωδύρετο ἐθρήρει, ἔκλαιεν· "ὃ δὲ
ἀνωδύρετο τὴν συμφορᾶν, ἐπιδακρῶν τῷ
πῆθει."

ἀνωθεν ἐκ τόπου ἢ χρόνου. Βάβριος
(§ EL 1058) "τί τοὺς ἀνωθεν φρονιμωτάτους
ἀνωθὺς ἐσορῶμενοι τροφῆς κηδομένους ἀφ'
ὧν τε βλάσσωσιν ἀφ' ὧν τ' ὄνησιν εὐρωσι,
ταῖδ' οὐκ ἐπ' ἴσης τελοῦμεν;" τουτέστιν ἀνω-
θεν ἐκ φύσεως, ἢ τοὺς ἐν τῷ ἄερι.

ἀνωθῆσαν ἐπὶ τὰ ἄνω κινήσαν· "ἀνω-
θῆσαν δὲ ἑαυτὸ τὸ θηρίον καὶ ἔξαλον γενό-
μενον ἀπεισέσατο ἐς τὴν νῆξιν ἀπολύσαν τὸν
ἑσθρῶπον."

ἀνώσις (Herodot. 6 66) ὁ ἀνυπονόητος,
καὶ ἀνωσις ἀνυπονοήτως.

ἄνω καὶ κάτω τὸ πάντα λίθον κινεῖν.
ἀνωκισμένος ἐν τοῖς ἀνωτάτω γενηθεὶς,
ἢ ἄνω ὦν. καὶ ἀνωκίσθαι.

ἀνωμαλία ἢ τραχύτης.

ἄνωμος ὁ μὴ ἔχων ὤμον, ἐξ οὗ καὶ
ἄνωμοι Πελοπίδαι οὕτω καλούμενοι. καὶ
ἀνωμότερος.

ἀνώματος χωρὶς ὄρκου· "ὃ δὲ ἀνὴρ καὶ
ἀνώματος πιεσύν ἄξιος." καὶ αὐθις (Eur.
Hippol. 612) "ἢ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἢ δὲ φρήν
ἀνώματος."

ἀνώμωξεν ἐξέναξεν.

ἀνωνόμασος (Α Αν. 1712) ὁ μὴ ἔχων
ὄνομα.

ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί (Eur.
Med. 410), παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπεραντίως γι-
νομένων ἢ λεγομένων, ὅσον ὁ πόρνος τὸν σώ-
φρονα εἰ λέγει πόρνον, ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ
ἄνωθεν κάτω ῥέουσι. τουτέστιν ἐπὶ τῶν τὰ
ἑαυτοῖς προσόντα ἐλαττώματα ἐτέροις προ-
ανατιθεμένων.

ἀνωρθίαζον Ἀνδοκίδης (1 29) ἀντὶ τῆ
ὀρθιον βοῶντες ἔλεγον.

ἀνωρθιασμένον τὸ ὀρθότατον. καὶ
ἀνωρθιασύμην.

ἀνώφλιον τὸ ὑπέρθυρον.

ἄνωχθι κέλευσον.

ἄξεσος. Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου ἐκωμω-
δεῖτο ὡς ἄξεσος ποιητῆς καὶ ἀλληγορικός.
sch. A Ran. 86.

ἀξιάγασος ἀξιοθαύμασος, ἀξιόχρεως.

ἀξία ἢ κύων τοῦ βρώματος, ἐπὶ
τῶν κατ' ἀξίαν τινὸς τυχαίωντων.

ἀξιαπηγητότατα (Herodot. 1 16 et 177)
ἀντὶ τοῦ ἄξιου τοῦ ἀφρηγισθαι.

ἀξιεπαίνετος ὁ ἄξιος ἐπαίνων.

ἀξιέρασον ἄξιον ἐρασμοῦ, ἐπέρασον.

ἀξινάριον ἢ ἀξίνη, καὶ ἀξινίδιον
ὑποκοριστικῶς.

ἀξιοζήλως ἐπαινετῶς· "ὃ δὲ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς τῶν ἀπάντων ἑαυτὸν διεχρήσατο οὐκ
ἀξιοζήλως." καὶ ἀξιοζήλωτος ὁ ἄξιος ζη-
λοῦσθαι.

ἀξιοῖ Ἀντιφῶν καὶ Λυσίας ἀντὶ τοῦ
νομίζει. Harp.

ἀξιόλογα βάρη· "ὡς ἂν ἀπὸ τῶν πύρ-
γων πέμπωμεν ἐκρηβολώτατα ἀξιόλογα λίθων
βάρη." καὶ "ἀξιολόγοις κατασρώσας λίθοις
τάς ὁδοὺς." καὶ "εἰλήμασιν ἀξιολόγοις τοὺς
ὑδροστατουμένους γεφυρώσας," τουτέστιν εὐ-

πρέπεισι, μεγίστοις. και αὐθις "τὸν Μερμερόην ἡμῖν σημάναι ὡς οὐκ ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα, οὐδὲ μὴν περιμάχηςτος, οὐδὲ βασιλικῆς ἔργον ἐκστρατείας, ἀλλ' ἐν ἑπάρχει τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ τὸν Καύκασον."

ἀξιόμαχος δυνατὸς μάχεσθαι, ἰσοδύναμος. (Procop. Goth. 3 16) "οὔτε ἀνδρῶν πλήθει οὔτε ἄλλω τῶν ἀπάντων οὐδενὶ ἀξιόμαχοι πρὸς ἡμᾶς ὄντες."

α ἀξίον. οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ εὐλόγου και δικαίου ἐκλαμβάνουσι. Δημοσθένης "διὰ γὰρ τοῦτο μάλισα ἄξιόν ἐστι σιωπᾶν, ὅτ' ἔστι ξιν ὁ καταπλήθισον οὐθ' ὁ κολιάσων ἡμᾶς." τάσσοσσι δὲ τὸ ἄξιον και ἐπὶ τῶν ὠνίων, ὅταν εὐωνόν τι πιπράσκηται. Ἀνσίας ἐν τῷ κατὰ τῶν σιτοπωλῶν (11) "ἐροῦσιν ὡς ἐπ' εὐνοία τῆς πόλεως ὠνοῦνται τὸν σίτον, ἢ ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλῶσιν." και πάλιν (22) "ἐὰν οὖν αὐτῶν κατωμηφίσσησθε, τά τε δίκαια ποιήσετε και ἀξιώτερον τὸν σίτον ὠνήσσησθε, εἰ δὲ μή, τιμωίτερον."

β ἀξίον ἐπὶ τοῦ δικαίου τέτυκται. οὕτω Δημοσθένης. και ἀξίον ξύλον εὐ και καλῶς εἰργασμένον, εὐθές, καλόν. Ἀριστοφάνης (Ran. 747) "κἄν τι σφαλιῆτ', ἐξ ἀξίου γούν τοῦ ξύλου," παρὰ τὴν παροιμίαν "ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἄν ἀπάξιασθαι." Θέλει οὖν λέγειν ὅτι βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγῶσι και δοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις. κἄν γὰρ δέη παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν. ἄξιον δὲ παρὰ Ἀττικῶσι τὸ εὐωνον. "καυλὸν σιλιφίε τὸν ἄξιον," τουτέστι τὸν εὐωνον.

ἀξιοπιστία ἢ πίσωσις. και ἀξιόπιστος οὐχὶ ὁ κατάπλευρος λέγεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν και τερατεία χρώμενος, ἀλλ' ὁ πιστὸς και δόκιμος και ἀξιόχρεως.

ἀξιόπιστος πιθανός. (Diog. L. 4 7) "ἦν δὲ ἀξιόπιστος σφόδρα, ὡσε, μὴ ἐξὸν ἀνώμοτον μαρτυρεῖν, τούτῳ μόνῳ συνεχώρουσαν Ἀθηναῖοι."

ἄξιος ὁ εὐωνος. Φερεκράτης Ἰπνῶ "ὄθ' ἐξ' ἐφ' οὐ ποτ' ἦν ὁ πυρὸς ἄξιος."

Ἀξίος ὄνομα κύριον.

ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός. τοῦτο τῶν εἰς κάλλος ἡσχημένων, σημαῖνον τοιόνδε τι ἄξιός ἐστιν ὁ μισθός ὡσε λαβεῖν αὐτόν. ἐστι δὲ παρὰ Κρατίνῳ. Ὀμηρος δὲ πρῶτον ἐχρήσατο τῷ σχήματι τούτῳ. (Ω 243) "ῥήτεροι γὰρ ἔεισθε κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν,"

και πάλιν (M 63) "ἦ δὲ μάλ' ἀργαλή περῶαν· σκόλοπεσ γὰρ ἐν αὐτῇ." και Σοφοκλῆς (Eur. Med. 319) "γυγὴ γὰρ δέξυθμονος, ὡς ὄ' αὐτως ἀνήρ, ῥῶον φυλάσσειν ἢ σιωπηλῶς σοφός." ὁ δὲ νοῦς· ῥῶον ἂν τις φυλάξαιτο τὸν δέξυθμον ἢ τὸν κρύπτοντα διὰ στήθεσ τὴν ὀργήν. και ἄξιος τριχός ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς και τυχόντος, παρ' ὅσον ἡ θρηξ οὐδενός ἀξία ἐστίν. Ἀριστοφάνης (Ran. 626) "ἦκλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι και τριχός," ἀντὶ τοῦ τὸ τυχόν. και ἄξιος οὐδὲ ἐνδὸς μόνον (Plat. Theaet. p. 162E) ἀντὶ τοῦ οὐδενός· ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῶν κύβων εἰρημένον. και παροιμιᾶ ἀξίος ὀβελίσκου και ἀπὸ ὀβελίσκου, [παροιμία] ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίῳν. και ἄξιος τὰ παντὸς.

ἀξιοῦμαι γενική.

ἀξισυμένον τυγχάνοντος. (Dio Cass. fr. 36 8) "ἀνδρὸς τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἀξισυμένον." ἀξιοῦσι δὲ ἀντὶ τοῦ παρακαλοῦσιν. Πολύβιος (13 9) "οἱ δὲ Γεραῖοι ἀξιοῦσι τὸν βασιλεία μὴ καταλῦσαι τὰ παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς δεδομένα, τουτέστιν αἰδίων εἰρήνην και ἐλευθερίαν. ὁ δὲ ἐρμηνευθείσης οἱ τῆς ἐπισολῆς ἔφη συγχωρεῖν τοῖς ἀξισυμένοις."

Ἀξίλοχος. Ἀισχίη τῷ Σακρατικῷ διάλογος ἐγράφη Ἀξίλοχος καλούμενος. Harp.

ἀξιοχρεῶν ἐν τῷ ω μεγάλῳ λέγουσι, και οὐδεντέρως ὁμοίως· τὸ δὲ ἀξιοχρεῶν βάρβαρον. ἀξιοχρεῶς ἂν ἱκανός, ἐχέγγυος, ἀξίπιστος.

ἀξιώ ὑπολαμβάνω. Ἀριστοφάνης (Eq. 162) "οὐκ ἀξιώ γ' ἐμαυτὸν ἰσχύειν μέγα," ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον νομίζω. σημαίνει δὲ και τὸ ἱκετεύω, αἰτιατικῇ. ἀξιώ σε.

ἀξίωμα βούλημα. (S OC 1459) "τί δ' ἔστι τὰξίωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς." (Damasc. ap. Phot. p. 346 a) "μὴ διωθεῖσθαι τὴν πατρικὴν ἐπιτάξιν, μηδὲ τὸ τοῦ Πλάτωνος ἀξίωμα ἀτεμάζειν," τουτέστι βούλημα. (Diog. L. 4 33) "ὁ δὲ Ἀρχεσίλαος ἦν ἀξιοματικώτατος και συνηγμένος."

ἀξίωμα ἢ ἱκετεία. Δαβίδ (Ps. 118 169) "εἰσελθοι τὸ ἀξίωμά με ἐνώπιόν σε, κύριε."

ἀξίωμα. τῆτο ἐκ κατηγορήματος ὁρθῶς ἢ πλαγίως ἔχει τὴν γένεσιν. ἀξίωμα δὲ ἐστι τῆτο ὁ ἐστὶν ἀληθὲς ἢ ψευδὲς· ἢ πρᾶγμα αὐτοτελὲς ἀποφαντόν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, ἢ καταφαντόν, ὅλον ἡμέρα ἐστὶ, Ἄϊων περιπατεῖ. ὠνόμασαι δὲ ἀξίωμα παρὰ φιλοσόφοις

νὰ τῷ ἀξιῶσθαι ἢ ἀθετεῖσθαι· ὁ γὰρ λέγων ἡμεῖς ἐσίν, ἀξιῶσιν δοκεῖ τὸ ἡμέραν εἶναι. ἡ μὲν ἔν ἡμέρας ἀληθὲς γίνεται τὸ προφανὸν ἀξίωμα, μὴ ἕσης δὲ ψεῦδος. διαφανὲ δὲ ἀξίωμα καὶ ἐρώτημα καὶ πύσμα. γὰρ προσηκτικὸν ὀρκικὸν ἀρατικὸν ὑποτακτικὸν προσαγορευτικὸν. ἀξίωμα μὲν γὰρ ὁ λέγωντες ἀποφαινόμεθα, ἢ ἀληθὲς ἢ ψεῦδες. ἐρώτημα δὲ ἐστὶ πρῶγμα αὐτοτελές, ὡς καὶ τὸ ἀξίωμα, αἰτητικὸν δὲ ἀποφαινωσ, ὅσον ἄρά γε ἡμέρα ἐστὶ; τῆτο δὲ ἀληθὲς ἐστὶ ὅτε ψεῦδες. ὥστε τὸ μὲν "ἡμεῖς ἐσίν;" ἀξίωμα, τὸ δὲ "ἄρά γε ἡμέρα" ἔρωτημα. πύσμα δὲ ἐστὶ πρῶγμα πρὸς ὁ συμβατικὸς ἔκ ἐστιν ἀποκρίνασθαι, ὡς ἐπὶ τῷ ἐρωτήματι καὶ, ἀλλὰ εἰπεῖν, οἰκεί ἐν τῷδε τῷ και (Diog. L. 765). τὰ δὲ λοιπὰ δῆλα.

ἄξιωματα. ἔτω λέγει Ἀριστοτέλης καὶ ἐξ ἀποδείξεως ἀποδείξεως προτάσεις καὶ τὰς ἀποδείξεις, ὡς ἔθος αὐτῷ.

ἄξιων ἀντὶ τῷ νομίζων, ὑπολαμβάνων ὕψους καὶ Πλάτων. καὶ ἀντὶ τῷ παρακαλεῖν, λιπαρῶν.

ἄξιωσιν τιμήν. "αὐτὸν δὲ βασιλέα ὄντα καὶ ἀξίωσιν μὲν τῆς τρίτης μοίρας, μεγέθει χώρας καὶ πλήθει τῶν ὑπηκόων." "ἀπῆγε αὐτὴν τῆς δίκης κατάπλασος σωφροσύνη καὶ ἀξίωσις ὑπέρογκος καὶ ἡ τῶν συναδικῶν παρασκευή." "καὶ ἀξίωσει τῆτον περιέλα, κακία δὲς ἀκερδὲς μὲν σεμινὸν δ' ὅμως ἴδε ἄθλον" Ἀθλιανὸς φησιν, ἀντὶ τῷ τιμῆ.

ἄξιώτερος ἐώνοτερος, καὶ ἀξιώτερος ὁμοίως ἐώνοτερος· (A Eq. 642) "ἐπὶ πῶσι ἀφύσας εἶδον ἀξιώτερας." [ἐώνοτερος] ἢς ἀξίας τιμῆς· ἄξιον γὰρ παρὰ Ἀττικοῖς ὁ ἐώνον.

ἄξονες. ἔτιος ἐκάλεσαν Ἀθηναῖοι τὰς ἑλλενος νόμους διὰ τὸ ἐγγραφεῖναι αὐτὰς ἐν κλίμας ἄξοσιν. ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα. ἄφρηται τῆς λέξεως Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (28). Ηαρρ. ἄξονες δὲ καὶ κύρως διαφέρει. ἄξονα δὲ λέγει Ὀμηρος τὸν ἢς ἀμάξης.

ἄξον τὸ ἄτμητον.

ἄξυλα ἢ ἐνδεια τῶν ξύλων, ἀξύλω δὲ (Hom. A 155) ἀντὶ τῷ πολυξύλω.

ἄξόμετρον τὸ ὑπὲρ τὸ μέτρον. "ἐκ ἔκαστου δὲ τὰ βέλη διὰ τὸ τῷ ποταμῷ ῥεῦσαι ἄξόμετρον ὄν αὐτοῖς ἐς τὰς βολὰς."

ἄξονεσία Θεκυλίδης γ' (42).

ἄξυνος ὁ ἀκοινώνητος.

ἄξύσατον. περὶ Αἰσχύλου λέγει Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τῷ ἐξυνεσῶτα ἐδὲ πυκνὸν ἀλλ' ἄρατὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπώδη. ἢ ἀδιάθετον, ἢ ἀπιθάνως συντιθέντα. sch. A Nub. 1370.

ἄξω καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖσε, ἀπ' ἄξω δὲ τὸ ὀπίσω ἄξω.

ἄοζοι πολυόζοι, πολλὰ ξύλα κατοντες, ἦγον οἱ μάγειροι.

ἄοιδῆ ᾠδή.

ἄοιδιμος ὕμνητος.

ἄοιδός ὁ μελωδὸς καὶ ὁ ποιητής.

ὅτι τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος σώφρων ἦν τὸ παλαιόν, καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἔχον. Ἀγαμέμνων γὰρ τῇ Κλυταίμνησφι σωφρονησῆσα τῆτον ἀφήσιν, ὃς πρῶτον ἀρετὰς γυναικῶν διερχόμενος ἐνέβαλλε τινα φιλοτιμίαν εἰς καλοκαγαθίαν, εἶτα διατριβὴν παρέχων ἠδείαν ἀπεπλάνα τὴν διάνοιαν φανύων ἐννοιῶν· διόπερ Ἀγχισθος ἐ πρότερον διεφείρει τὴν γυναῖκα πρὶν τὸν ἀοιδὸν ἀποκτείνειν. ὁ δὲ Ἀημόδοκος ἔδει τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος συνουσίαν ἐ διὰ τὸ ἠδὸν καὶ τὸ ἀποδέχεσθαι τῆτο τὸ πάθος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτὰς παρανόμων ὀρέξεων, εἰδὼς ἐν τρυφερῷ βίῳ τεθραμμένους (αἰεὶ γὰρ αὐτοῖς δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε), ὁμοιότατα τοῖς τρόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἀνάπανσιν φέρων. καὶ τὸν Φῆμιον ποιεῖ ἄδοντα πρὸς τὴν βελὴν αὐτῶν. καὶ αἱ Σειρήνες δὲ ἔδδαι τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ μάλισα αὐτὸν τέρψοντα καὶ τὰ οἰκεία τῇ φιλοτιμίᾳ αὐτῷ καὶ πολυμαθεῖα, λέγουσι δὲ ὅτι πῦς ὁ τῆς ᾠδῆς κατακέσας τερψάμενος νεῖται καὶ πλεονα εἰδώς. Athen. p. 14.

ἄοινος ἐπὶ τῶν μὴ γενομένων οἴνου, καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἶνον.

ἄοιον ἔων ἀστέρα. ἔτιος Ἀριστοφάνης (Pac. 822).

ἄολλεῖ ποιεῖ, συνάγει. καὶ ἀολλήσασα (Hom. Z 270) ἀθροίσασα. καὶ ἀολλισθῆναι (O 588).

ἄοπτι Ἀντιφῶν ἀντὶ τῷ ἀόρατα καὶ ἐκ ὀφθέντα μὲν, δόξαντα δὲ ὀρασθαι.

ἄορ τὸ ξίφος. καὶ κλίνεται ἄορος ἄορι. (AP 9 397) "ὄπαντιούσασα δὲ μήτηρ εἶπε, κατὰ ξέρων ἄορ ἀνασχομένη."

ἄόρατον τετραχῶς λέγεται, ἢ τὸ καθάπαξ ἀδύνατον ὀραθῆναι, ὅσον ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα ἄλλη αἰσθήσει· καὶ γὰρ ἡ φωνή

ἀόρατος καὶ ἡ ὁσμὴ καὶ τὰ ὅμοια. ἢ τὸ πεφυκὸς μὲν εἶναι ὄρατόν, μὴ ὄρώμενον δέ, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐν ζεῖρησι, ὡς τὸ δυνάμει διαφανὲς φωτὸς μὴ παρόντος. ἢ τὸ ἔτω λεγόμενον ἀόρατον ὡς φαύλως ὄρατόν· τοιῶτον δέ ἐστιν ἢ τὸ δι' ὑπερβολὴν λαμπρότητος φθαρτικὸν τῆς ὄψεως, ἢ δι' ἀμυδρότητα μὴ ποῖον εἰς τὴν αἰσθήσιν. ἀντιλαμβάνεται τὸν τῷ ἀοράτῃ ἢ ὄψις, ἢ τῷ μὴ πεφυκὸς ὀρᾶσθαι· ταῦτα γὰρ ὅτε μὴ ὀρᾶται, ὁ λόγος ἐστὶν ὁ κρίνων δι' ὀργάνῃ τῆς αἰσθήσεως, ἢ μέντοι γε ἢ αἰσθησίς· ἀλλὰ τῷ κατὰ ζέρησιν ἀοράτῃ ἢ αἰσθησίς ἐστιν ἀντιληπτική· κρίνει γὰρ καὶ τὰ ἄλογα ταῖς ὄψεσιν ὅτι σκότος, κατὰ συμβεβηκὸς τῷ μὴ πάσχειν ὑπὸ τῶν ὀρατῶν, διὸ καὶ εἰς τὰς φωλεὰς ἤρεμεῖ. μήποτε δὲ καὶ τὸ κατὰ ζέρησιν ἀόρατον ἢ φαντασία ἐστὶν ἢ κρίνῃσιν καὶ ἔχῃ ἢ ὄψις, εἶγε αἱ μὲν αἰσθησίς ἐν τοῖς πάσχειν τὴν κρίσιν ἴσχυσι, μὴ πάσχειν δὲ ἐν τῷ σκότῳ ἀνενεργητοί εἰσι. διὸ κατὰ τὴν ἕξιν μόνῃ θεωρεῖται. μὴ ἐνεργῆσαι δὲ πῶς ἂν κρίνοιν; Philopon. in 2 de anima.

ἀόρητος ὁ μὴ ὀργιζόμενος.

ἄορες αἱ γυναῖκες. sch. Hom. ρ 222.

ἀόριστος γῆ ἢ μὴ ἔχουσα ὄρους μὴ δὲ σπειρομένη· ἢ γὰρ σπειρομένη ὄρος ἔχει ἄτε ἔσα μεμερισμένη, ἕως ἢ ἐστὶν ἐκάστω τὸ δικαίον τῆς διακρατήσεως. sch. Thuc. 1 139.

Ἄορος πέτρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Ἀρριανός (Exp. Alex. 4 28) "μέγα γάρ τι χρῆμα πέτρας ἐν τῇ χώρῃ ταύτῃ ἐστίν." ἐστὶ δὲ καὶ λίμνη ἔτω καλεμένη. "ταύτην Ἀλέξανδρος εἶλεν, ἢ τῷ Ἡρακλεῖ ἄπορος ἐγένετο ἢ πέτρα (ib. 30)." ἀορτήν. λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἀβερτήν.

Μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ ὄνομα.

ἀορτήρ (Hom. λ 609) ὁ λῶρος τῆς σπάθης. καὶ ἀορτήρῃσιν (A 31).

ἀοσητήρ ὁ βοηθός.

ἄπαγε παῦσαι, μὴ γένοιτο. ἢ ἄπαγε ἀντὶ τοῦ χρωῦ τῇ ἀπαγωγῇ· οὕτω Δημοσθένους (22 26). καὶ παροιμία "ἄπαγε ξένον ἐν χειμῶνι" ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν.

ἄπαγε με εἰς τὰς λατομίας, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ὑποφερόντων τὰ ἀνάξια. φασὶ γὰρ ὅτι Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ συνῆν, ἔωλα δὲ αὐτῷ ποιήματα ἀναγινώσκοντος οὐκ ἐπῆρει· ἐφ' αἷς ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπαχθῆναι εἰς τὰς λατομίας, εἶτα πάλιν μετεκαλέσθητο αὐ-

τόν, ἐλπίζων ἐπαινεῖσαι αὐτοῦ τὰ ποιήματα· ὁ δὲ μὴ θέλων ἐπαινεῖν ἔλεγε τὸ προκείμενον. cf. v. εἰς λατομίας et Φιλόξενου γραμμάτων.

ἄπαγε μόθων' ἀπὸ κώπης, παροιμία ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν καὶ παρὰ καιρὸν τοῖς σπῆδάζουσιν ἐνοχλοῦντων.

ἀπάγεια ἢ μήπω συμπαιγεῖσθαι.

ἀπάγειν ἐφηγεῖσθαι, γράφεσθαι, δικάζεσθαι. τούτων ἕκασον ἐπὶ τῶν ἐτέρους κατηγορούντων λέγεται, ἀλλ' ἐν μὲν πρὸς διατητῆν ἢ διαδικασία γίνεται, καλεῖται δικάζεσθαι. καὶ ἀπάγοντες ἀπαθῶντες, ἀπαλύνοντες. (A Ach. 57) "τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες."

ἀπαγορεύει ἀποτρέπεται, ἀρνεῖται· "ἀπαγορεύουσι τῷ Φιλίππῳ, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀναγορεύουσιν." ἢ ἀπαγορεύειν ἀντὶ τοῦ κίμναι καὶ ἀδυνατίως ἔχειν· "ἐγὼ μὲν ἀπαγορεύω τῷ Πόνῳ," καὶ αὐτὸς Εὐνάπιος (p. 194 Nieb.) "πρὸς τὸ ἀφανὲς καὶ ἀόριστον τῆς χάρας ἐκπεσόντες, πρὸς τοὺς φόνους καὶ πρὸς τὴν λείαν ἀπαγορεύοντες."

ἀπαγορεύω δοτικῇ· "ἀπαγορεύω τοῖς ἄρχοις διαρρηθῆναι τῆς φιλαργυρίας ἀπέχεσθαι." "ἀλλὰ μόναις ταύταις ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι ταῖς γυναῖξιν" (Demosth. 59 86). αἰτιατικῇ δὲ "ἀπηγόρευσας ἡμᾶς τῆς ἀπώλειας," καὶ "ἀπαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείση τάχος."

ἀπάγου ἀντὶ τῷ πρὸς συντὸν ἄπαγε Εὐρηπίδης. καὶ ἀπάγω αἰτιατικῇ.

ἀπαγωγόνισαι πνίξαι.

ἀπαγωγὴ ἀλχημαλωσίας, ἀδυνατίας. καὶ ἀπαγωγή μῆνυσις ἐγγραφὸς διδομένη τῷ ἄρχοντι περὶ τῷ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν δεῖνα· "ἐνταῦθα ὁ Λικίνιος κατὰ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος" (cf. v. Αὐξέντιος). τὸ ἂν ἀπαγωγή δίκης ἐστὶν εἶδος, ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ τῷ ἀπάγειν, ἀπήγοντο δὲ οἱ κακῆργοι πρὸς τὰς ἔνδεκα.

ἀπάδει ἀπαρέσκει, καὶ ἀπαῖδον ἢ συνᾶδον, ἀπαρέσκειον. (Theophyl. Sim. p. 58) "τὰς σπονδὰς ἀποπέμπεσθαι ὡς ἀπαδέσας τῆς Ῥωμαίων μεγαλειότητος" ἀντὶ τῷ ἀναξίους ἔσας, ἀπαρεσκέσας. καὶ "Στησίχορος δὲ ἔκ ἀπάδει αὐτῶν."

ἀπαθέστα ἐκτὸς πάθους. (M. Antonin. 1 9) "εὐμενῆ δεῖ εἶναι καὶ ἀνεκτικὸν τῶν ἰδίων τῶν καὶ ἀθεώρητον οἰομένων, πρὸς πάντας εὐύμμοσον, ὡς κολακείας πάσης προσηρσε-

τῆν ὁμιλίαν, προσῆνῃ καὶ αἰδέσι-
μηδὲ ἔμφρασιν ποτε ὀργῆς παρα-
ργότατον καὶ εὐφημότατον ἀψο-

ῆ ἄλυπον. ὁ δὲ Ἀντιφῶν ἀπαθῆ
ὡς τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα
ἰ ἀπαθῆς· (Diog. L. 7 117) "καί-
σιν εἶναι τὸν σοφὸν διὰ τὸ ἀνέμ-
ναι. εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἀπαθῆ, τὸν
ἐν ἴσῳ λεγόμενον τῷ σκληρῷ καὶ
καὶ ἀπαθῆς ὁ μὴ πείραν κακῶν
οἱ δὲ κακῶν παντάπυσιν ἀπαθεῖς
καὶ ἀπαθῆς· "τὸ ὑγιαίνειν ἐν τῷ
ἰᾶλλον ἢ ἐν τῷ ζῆν." cf. v. θάνατος.
εὐροφυσίων λόγους ἐπιδεικνύ-
ει καινὸς καὶ νεοποιήτους. Ἀριστο-
τήματά τε κομψὰ καὶ παίρνει ἐπι-
πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων κῆπὸ κινά-
" λέγει γὰρ διὰ μὲν τῆ ἀπ' ἀκρο-
μῶς εἰργασμένα καὶ οἶον ἐκ πυρός,
ἰ ἀπὸ κινάβευμάτων οἶον καινῶς
καὶ διάθεσιν ἔχοντα· κινάβος
ὄωλον πρὸς ὃ οἱ πλάζει καὶ οἱ
βλέποντες διατίθενται πλάττοντες
μετὰ κέρηνηται πολλοί.

ἰγείρου θέα, καὶ παρ' αἴγει-
πὸ τῶν ἐσχάτων· αἴγειρος γὰρ ἐπύ-
θ θεάτρον, ἀφ' ἧς οἱ μὴ ἔχοντες
ώρου.
ἰγίλιπος πέτρης (Hom. N 63)
ῆς πέτρας.
δευτοὶ ἀνόητοι, ἄτακτοι καὶ "ἄ-
ερος Φιλωνίδης τῷ Μελιτέως." ἕτος
δης οὐ μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ
καὶ ὑπόδης. κομψοῦ δὲ αὐτὸν Ἀρι-
ῶς παρασίτους ἔχοντα καὶ διὰ τὸν
ῶτα ἐν Κορίνθῳ διώγοντα. κομψο-
καὶ ὡς συνόδης σὺν τοῖς ἐταίροις
ῆς κάπρος εἶπε, τὴν δὲ Λαῖδα Κίρ-
τοὺς ἐρυσὰς ἐφαρμάκευεν. sch. A

δία ἡλικία ἐλάσσοι χρόνῳ τῆ συμ-
ς τὸν παῖδα. ἢ ἄγονία. καὶ ἄπαι-
ως, τοῦ μὴ ἔχοντος παῖδα.

δοτριβήτοι ἀγύμναστοι, ἀπαί-

θριάζει ἀντὶ τοῦ εὐδῖαν ἄγει. καὶ
ἄζει. συννεφεῖ δὲ συνάγει τὰ
ἰσοφάνης (An. 1488) "τί γὰρ ὁ Ζεὺς
μεθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννεφεῖ;"

ἀπαινόμενον (Hom. A 582) ἀφαιρού-
μενον.

ἀπαιόλημα (A Nub. 726) ἀπάτημα.
ἀπαίρει, ὃ οἱ πολλοὶ ἄρον λέγουσιν. καὶ
ἀπαίρειν ἀντὶ τοῦ παραγενέσθαι Ἀριστο-
φάνης. καὶ ἀπαίροντες μεθιστάμενοι.

ἀπαίσιον ἀπρεπές, βλάσφημον, ἀσύμ-
βολον, ἀσινές, ἢ δυσοιώνισον. (Menand. p. 381)
"ἀνεφάνησαν δὲ τοῦ αὐτοῦ φύλου τῶν Τέρ-
κων, οὓς ἔφρασαν τῶν ἀπαισίων ἐλαττήρας
εἶναι."

Ἀπαισός (Hom. B 828) ὄνομα πόλεως.

ἀπαιτοῦμαι αἰτιατικῆ. καὶ ἀπαιτη-
τέα καὶ ἀπαιτητέον ἀντὶ τῆ δεῖ ἀπαιτεῖν.

ἀπαιωρούμενον κρεμύμενον.

ἀπάκτου· Σοφοκλῆς (Ai. 578) "ἀλλ' ὡς
τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου, καὶ δῶμ'
ἀπάκτου."

ἀπάλαμνος (Hom. E 597) ἄπειρος.

ἀπαλήσαντας παρὰ Θεκυδίδῃ (2 62)
ἀντὶ τῆ πυνουσιᾶς ἀλγεῖν, ὡσερ τὸ ἀπο-
λοφουράμενοι.

ἀπαλοῦντες ἀπογινώσκοντες. Πολύ-
βιος (9 40) "οἱ δὲ Ἀκαρῶνες πυνθανόμενοι
τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἔφοδον ἐπὶ σφῶς, τὰ μὲν
ἀπαλοῦντες ταῖς ἐλπίσι τὰ δὲ καὶ θυμομα-
χοῦντες ἐπὶ τινα παράζουσιν κατήτησαν."
καὶ αὐθις "ἀπαλοῦντας δὲ αὐτοὺς ὑπὸ τῆ
πολλῆ ῥίγῃς ἐπερρώνηεν" (cf. v. Ἀντίοχος α).

ἀπαλέξασθαι ἀντιτάξασθαι· Σοφοκλῆς
(Ai. 165) "οὐδὲν σθένεμον πρὸς ταῦτ' ἀπα-
λέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἀναξ." καὶ ἀπαλεξή-
σαι κωλύσαι, καὶ ἀπαλέξοντες ὁμοίως.

ἀπαληθεύειν τὸ τάληθές ἐξευρίσκειν,
καὶ ἀπαληθεύω τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐκφαίνω·
"ὃ δὲ χρόνῳ ὕστερον ἐφωράθη τῷ πάντα ἐκ-
καλύπτοντι καὶ ἀπαληθεύοντι." τούτου τὸ
δολερὸν ἀναφαίνεται.

ἀπαληθήσεσθαι θεραπευθήσεσθαι.

ἀπαλλάξας ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποσηναί
Κρατῖνος καὶ Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. καὶ
ἀπαλλάξωμεν ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν· Ξε-
νοφῶν (Anab. 3 2 28) "τῶν ἄλλων σκευῶν τὰ
περισσὰ ἀπαλλάξωμεν." καὶ ἀπαλλάξαι
ἀντὶ τοῦ φουγαδεῦσαι· "ἴδειτο δὲ τὸ πλῆθος
προσωπῶν Ἀρμενίας ἀπαλλάξαι Ἰωτόμην,
ὡς οὐποτ' ἂν ἀποσχόμενον τοῦ νεωτερίζειν,
εἰ τύχοι ὦν ἐνθῆμος." ἀπαλλάξειεν μετα-
κινήσειεν· Ἀριστοφάνης (Pac. 572) "πῶς κα-
λῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον." καὶ

ἀπαλλαξέοντες ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι (Thuc. 1 95).

ἀπάλλεις ἀποπέμπεις.

ἀπαλοὶ θερμομολοσθαίαις, ἄβροὶ μαλθακευθαίαις, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἄβρότητος διαρρεάντων.

ἀπαμβλύνει ἐκκαθαίρει σκότους καὶ ἀλλοιώσεως.

ἀπαμείρεται ἀποσερεῖ.

ἀπαμυνεῖ ἀποτρέφει.

ἀπαμφιέσαντες ἐκδύσαντες. καὶ ἀπαμφιεῖ ἀποκαλύπτει. Μένανδρος Μισουμένω "ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάπλεσον τοῦτό σε καὶ λανθάνειν βεβόημενον ἢ μέθῃ ποτέ." καὶ ἀπαμφίσκων ἀποκαλύπτων.

ἀπαν. οἱ μὲν Ἴωνες συσέλλουσι, καὶ ὁ ποιητής (Y 156) "τῶν δ' ἀπαν ἐπλήσθη πεδίον." οἱ δὲ Ἄττικοὶ ἐκτείνουσι τὴν ὑστέρα. καὶ τὸ παράπαν ὁμοίως, καὶ ἀπαντι τὰ τοιαῦτα.

ἀπαναίνομαι ἀρνούμαι.

ἀπανάσσεις ἀποικία, μετάσσεις.

ἀπανθήσαντα ξηρανθέντα. "μυκαριωτάτη ἐγώ, ἥτις μεινύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν ἀγαθοῖσιν· ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον, τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο." Ἀριστοφάνης φησὶν (Ecol. 1151). ἀπανθῶ γὰρ τὸ ἀποβάλλω· καὶ ὁ θεολόγος (σφ. 19 p. 291) "τῶν ἐκ γένους τοῖς ἀπανθήσασιν." ἀπανθίζω δὲ τὸ τὰ ἄνθη συλλέγω.

ἀπανθ' ὁμοία καὶ Ῥοδῶπις ἢ καλή. σημαίνει δὲ ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.

ἀπανθρακίζομεν ἀντὶ τοῦ ἄνθρακος ἐσθίουμεν· ἔξι δὲ εἶδος ἰχθύων, ὃ παροπτιῶντες ἐσθίουσιν. ἢ ὄπτας ἐσθίουμεν. ἢ ἄνθρακας ζωπυροῦμεν. sch. A Av. 1545.

ἀπανθρωπία ἢ κακία. ὅταν τις μὴ κατὰ ἄνθρωπον ποιῇ, τοῦτο ἀπανθρωπία.

ἀπαντα γὰρ τοὶ βρώτῃ πολιορκούμενοις. ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου ὁ λόγος· οἱ γὰρ πολιορκούμενοι πολλάκις καὶ ὧν οὐ δεῖ ἄπτονται.

ἀπαντῶν καὶ συναντῶν λέγουσιν ἐκτέρωσ τὰ παραγίνεσθαι εἰς τινὰ τόπον. καὶ ἀπαντήσαντος γενέσθαι φθάσαντος· Αἰλιανός "ἀνεσάρωτο δὲ ὁ πολιορκῶν, καὶ ἐς τοῦτό οἱ τὸ τοῦ χεμιῶνος τοῦ μὴ καθ' ὥραν ἀπαντήσαντος τὸ τέλος ὠρμήσατο." καὶ

ἀπαντῶσιν ἀντὶ τοῦ παραγίνονται· "ἄμα τῷ περὶ ὄρθρον εἰς τὰς τῶν δεσποτῶν οἴκας ἀπαντῶσι." καὶ ἀπαντωμένων ἀντὶ τοῦ συμβαινόντων, γιγνομένων· (Polyb. 10 13) "ἢ μὴν ἀλλὰ τοιούτων ἀπαντωμένων οὐδὲν ἱκανὸν ἦν πρὸς τὸ κωλύειν τὴν ὁρμὴν τῶν Ῥωμαίων." ἀπαντα τόλμης πλέα κἀναισχυντίας (A Thesm. 709), ἐπὶ τῶν Ἰταμῶν καὶ ἀναιδῶν.

ἀπανταχοῦ.

ἀπαντῶ ἐπὶ δικασηρίον, ὑπαντῶ δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

ἀπαξ. "ἐπεὶ δὲ ἀπαξ ἐκ τοῦ φρουρίου αὐτὸς ἐκπεπρωκέναι ἔμαθεν, ἀφικνεῖται πρὸς αὐτούς." καὶ Ἰώσηπος "ἀπαξ δὲ κατασάπτες εἰς ταραχάς," ἀντὶ τοῦ διόλου, ὄλοσχεράς.

ἀπαξ ἀπαντα ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· (Procop. Pers. 1 25) "καὶ τὰ χρήματα ἀπαξ ἀπαντα λόγῳ οὐδενὶ ληϊζόμενος, τὴν δίκην ὄρθως καὶ δικαίως τῆς ἐς τὴν δίκαιαν παρνομίας ἐξέτισε." καὶ ἀπαξ ἀπαντες ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ πάντες· τὸ γὰρ ἀπαξ ἐπὶ ἐπιτάσεως λαμβάνεται. "ὁ δὲ Καῖσαρ νεμεσῆ καὶ ἀγανακτεῖ ὅτι ἀπαξ ἀπαντας μὴ ἀνέστησαν."

ἀπαξ ἀπαντα. οὐδὲν πλέον σημαίνει τὸ ἀπαξ προσκείμενον. καὶ ἀπαξ ἀπαντῶσιν ἀντὶ τοῦ καὶ ὡς εἰπεῖν.

ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός (Ps. 61 11) ἀντὶ τοῦ ἀποφαντικῶς ἢ παντελῶς. τὸ ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός οὐκ ἐπὶ ἀριθμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πάντως ἔσομένου. καὶ παροιμία "ἀπαξ πυρρὸς καὶ μὴ δέκατον χλωρὸς" ἐπὶ τῶν δανειζόντων. cf. v. ἀπερυθριῶσαι.

ἀπαξιῶν ἀνύξιον ἡγούμενος· Ἀππιανός "ὁ δὲ δῆμος τὸν Μάρκιον μειτιόγτα τὴν ἄπειραν οὐκ ἐχειροτόνησεν, οὐ τὸν ἄνδρα ἀπαξιῶν, ἀλλὰ τὸ φρόνημα δεδιῶς αὐτοῦ."

ἀπαξίωσις· Πολύβιος "ὁ δὲ Φίλιππος ἐδυσχέραιεν ἐπὶ τῇ τῶν Κερκυραίων ἀπαξίωσει," τουτέστι καταφρονήσει.

ἀπάξω ἐκείθεν ἄξω.

ἀπαρῦβλητος ἀσύγκριτος, ἀνόμοιος.

ἀπαραγγέλτως ἀκελεύτως· Πολύβιος "καὶ πανταχόθεν ἀπαραγγέλτως ἠθροίζοντο." ἀπαραιτήτως ἀσυγχωρήτως· "πάντας δὲ τοὺς παρατυγχάνοντας ἀπαραιτήτως ἀπέκτεινον διὰ τὴν ὀργήν."

ἀπαράκλητοι αὐτόματοι· Θεοκυδίδης (2 98) "πολλοὶ τῶν αὐτόνομων Θρακῶν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἀρπαγὴν ἠκολούθησαν."

ἀπαράξειεν ἀποσπάσειεν, ἀποχωρίσειεν· ὡς ἢ τούτους ἀπαράξειε τοῦ λόφου καὶ γέ-
νωτο τῶν ἄκρων ἐγκρατής, θῦττον κατερ-
πόμενος τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ."

ἀπαρὰ πόδις ἀπλανή.

ἀπαρὰ ποίητον ἀπλασον.

ἀπαράτιλτος ἀντὶ τῆ δασὸς καὶ ἄκο-
νος τὰς τρίχας, "ἐξ ἐτῶν ἄλουτος" (Α.
γρ. 279).

ἀπαρμημάτων ὠρίων καιριώτερον
ἦσιν ὁ θεολόγος ἐν τῇ "χθρὸς τῇ λαμπρῶ"
κ.40 p. 646), ἀντὶ τοῦ ἐναγισμάτων, ἃ εἰς
πᾶς τάφους ἔβαλλον. τὸ δὲ καιριώτερον
παλαιότερον.

ἀπαριθμησόμενος ἀποδώσων, κατα-
λαόμενος· "ὁ δὲ Γέτης ἀφίκετο ὡς ἀπα-
ριθησόμενός τι τῶν ἐνιαυσιαίων χρημάτων
πρὸς τὸν στρατηγὸν τῶν Ῥωμαίων." καὶ ἀπα-
ριθμῶν ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶν ἀριθμὸν Ἰσο-
κράτης (Philipp. 27). καὶ ἀπαριθμῶ σε,
τιαιτικῆ.

ἀπαρνος ὁ ἀρνούμενος καθόλου. καὶ
ταρνοῦμαι αιτιατικῆ.

ἀπαρῆντα ἀποχωρήσοντα· "οἱ δὲ Κυρ-
ρόνιοι προσεδόκων ἂν' ἐκάστην ἡμέραν ἀπα-
ρῆντα τὸν ζόλον εἰς τὴν οἰκίαν."

ἀπάρσεως ἀναχωρήσεως· (Dionys. Hal.
4) "τῆς δὲ ἀλόγη τυύτης ἀπάρσεως ἢ φυ-
ξὸς τὸ πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐκ τοῦ δήμου μῆ-
ξς αἴτιον ἦν."

ἀπαρτῆσαι τὸ κρεμάσαι, ἀπαρτίσαι
ἢ τὸ τελεῖνσαι.

ἀπαρτί. ἐπιρρημὰ ἔστιν, ὡς ἀμογητί,
πρὸ τὸ ἀπηρτισμένον καὶ πλήρες. Ἡρόδο-
ς (2 158) "ἀπὸ τότε εἰσὶ ζῆδιοι ὁ ἀπαρτί."
ἢ Φειρεκράτης ἐν Κραπατάλοις "φράσον
κ. ἀπαρτί δήπον προσλαβεῖν." καὶ Ἀριστο-
τέλης Πλούτῳ (388) "ἔγωγε καὶ τὰς δεξιὰς
ἢ σώφρονος ἀπαρτί πλουτῆσαι ποιήσω."

ἀπαρτίαν ἀποσκευήν, τέλος ἀπαρτισμῶ.
ἢ ἀπαρτιζόντως τὸ (αὐ ὤψε) μήτε ὑπερ-
βάλλειν μήτε ἐνδεῖν· "ὅρος γὰρ ἔστι λόγος καὶ
πᾶσις ἀπαρτιζόντως ἐκπερόμενος" (cf. v.
πάλαιος). καὶ ἀπαρτιλογία ἀπηρτισμένους
ἢ πλήρης ἀριθμῶν καὶ λόγος· οὕτω Ἀνσίας.
Ἡρόδοτος δὲ ζ' (29) (λέγει δὲ Ξέρξης πρὸς
κόδιον τὸν Ἀνδόν) "ἵνα μή τοι ἐπιδειξ-
σω αἱ τετρακόσμιαι μυριάδες ἐπιπύ χιλιά-
ων, ἀλλ' ἦ τοι ἀπαρτιλογία ὑπ' ἐμέο πε-
τραμμένη."

ἀπαρυσέον ἀφαιρετέον, ἀπὸ τῆ ἀρύω.
sch. A Eq. 917.

ἀπάρχεσθαι τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀργύριον
ἐμβάλλειν. καὶ ἀπάρχου ἀρχὴν βάλλε, ἢ
ἀπαρχὰς πρόσφερε. καὶ ἀπαρξόμεθα ἀντὶ
τῆ ἀπαρχὰς προσοίσομεν· (AP 6 238) "εἰ μὴδ'
ἐξ ἄλλων ὀλίγη χάρις· εἰ δὲ διδοίης πλείονα,
καὶ πολλῶν, δαῖμον, ἀπαρξόμεθα."

ἀπασαν τὴν οὐσίαν ἡμφιάσαι, ἐπὶ
τῶν μὴδ' ὀτιοῦν ἄλλο κεκτημένων ἢ ὅπερ
ἀμπισχονται.

ἀπας ἐχίνος τραχὺς, παροιμία ἐπὶ
τῶν δυσκόλων καὶ δυσρόπων.

ἀπασκαρίζειν. Ἀριστοφάνης Ταγηνισαῖς
"ἀπασκαρίζειν ὡσπερὶ πέγκην χαμαί." Μέ-
ρανδρος "ἀπασκαριῶ δ' ἐγὼ γέλωτι τήμερον."

ἀπασία ἀτροφία, νηξεία, παρὰ τὸ πά-
σασθαι. καὶ ἄπασος (Hom. Γ 346) ἄγευτος,
οἶον ἄμασος, ἀμάσπητος.

ἀπαταγί ἄνευ ψόφου.

ἀπατεῶνος ψεύσου.

ἀπατηλός ἀπατητικός.

ἀπατήσει, αιτιατικῆ, ἀντὶ τοῦ παραλο-
γιεῖται Τηλεκλειδης.

ἀπατούρια ἑορτὴ δημοτελής. ἦγετο δὲ
παρ' Ἀθηναίους ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· ἐν ἣ ἐγράφη
ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκε τοῦ Θρακῶν
βυσιλέως. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην δόρ-
πειαν, ἐπειδὴ φράτορες ὄψις συνελθόντες
εὐωχοῦντο, τὴν δὲ δευτέραν ἀνάρρουσιν ἀπὸ
τοῦ θύειν (ἔθνον δὲ Διὶ φρατρίῳ καὶ Ἀθη-
νῶ), τὴν δὲ τρίτην κουρεῶτιν ἀπὸ τοῦ τοὺς
κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς
φρατρίδας. ἢ δὲ αἰτία· πόλεμος ἦν Ἀθηναίους
πρὸς Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον
ἐν μεθορίοις, Ξάνθιος δὲ Βοιωτὸς προεκα-
λέσαστο τὸν Ἀθηναίων βυσιλέα Θυμοῖτην. ἢ
δεξιμένου δὲ Μέλανθος ἐπιδημιῶν, Μεσσί-
ριος γένος ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλέως,
ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. μονομαχούντων δὲ
ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὀπισθεν τοῦ Ξαν-
θίου τραγὴν ἐνημιμένος μέλανων. ἔφη οὖν
ἀδικεῖν αὐτὸν δευτέρον ἤκοντα. ὃ δὲ ἐπεσρά-
φη. ὃ δὲ παῖσας ἀποκτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τῆ-
του ἢ τε ἑορτὴ ἀπατούρια, καὶ Διονύσου
μελαναιγίδος ἐδομήσαντο. οἱ δὲ φασιν ὅτι
τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων διὰ τὰς
τῶν παίδων ἐγγραφὰς οἶον ὁμοπατόρια λέ-
γεσθαι τὴν ἑορτὴν. ὁποῖω τρόπῳ λέγομεν
ἄλοχον τὴν δμῶκοιτον καὶ ἄκοιτιν, οὕτω καὶ

διοπιστορία ἀπατόρια. καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 146) "ἦρα φαγεῖν ἀλλάντας ἕξ ἀπατρῶν."

ἀπαύγασμα καὶ ἀπαυγάζω, καὶ ἀπαυγή ἢ ἔκλαμψις.

ἀπαυδῶ ἀπαγορεύω, ἀπολέγομαι. Ἀριστοφάνης (Ran. 362) "τούτοις αὐδῶ, καὶ θῆρις ἀπαυδῶ, καὶ θῆρις τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ."

ἀπαυθαδιάζοντες μεγαλοφρονῶντας. ἀπαυθημερίζειν ἀυθημερῶν ἐπαυρόχουσαι. Ξενοφῶν (Anab. 5.2.1) "ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια οὐκ ἦν λαμβάνειν ὡσεὶ ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ σφάτεμα."

ἀπαυτοματισθεῖσα οὐκ ἀφ' ἐαυτῆς τελειωθεῖσα.

ἀπαυτομολῆσαι ἀναχωρῆσαι, φεύξασθαι. "ἔφερον δὲ τὰ σφέτερα αὐτῶν σιτία, οἳ μὲν ἀπορία ἀκολέθων οἳ δὲ ἀπισία· ἀπηυτομολήκεισαν γὰρ οἳ πλείοι."

ἀπαυχενίζειν ἀφρηιῶν, ἀτακτεῖν. ἢ τὸν αὐχένα συντριβεῖν.

ἀπαφίσκω ἀπατῶ.

ἀπαχθῆναι ἀπενεχθῆναι, ἀναιρεθῆναι. ἀπέβη ἀπέθανε. καὶ ἀπεβίω ὁμοίως.

ἀπέβλισεν ἀφείλετο. ἢ μεταφορᾷ ἢ ἀπὸ τῶν κηρίων ἢ ἀπὸ τῶν τὸ γάλα ἀμελγόντων. Ἀριστοφάνης Ὀρῖσι (498) "λαποδύτης παῖε ῥοπάλω με τὸ νῶτον, κάγω πίπτω, μέλλω τε βοῶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμάτιόν μου."

ἀπέβριξεν ἀφύπνωσεν.

ἀπεγένετο ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης (2.34, 51, 98).

ἀπεγνωκῶς ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσας Δημοσθένους. καὶ ἀπέγνωσαν τὸ ἐναντίον τῶν κατέγνωσαν.

ἀπεδα τὰ ἰσόπεδα. Κλειδῆμος "καὶ ἠπέδιζον τὴν ἀκρόπολιν, περιέβαλλον δὲ ἐννεάπυλον τὸ Πελασγικόν."

ἀπέδει ἐνέλειπεν. (Pausan. 8.49) "ὁ δὲ Φιλοπολίμην ὁ Ἀρκὰς μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμην ἀπέδει Πελοποννησίων οὐδενός, τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός."

ἀπεδειλία ἐδεδείει. Πολύβιος (29.6) "ὁ δὲ Περσεὺς μίαν ἔχων πρόληψιν ἢ νικῶν ἢ θνήσκειν" ἀντὶ τοῦ ἐννοῖαν "τότε οὐκ ὑπέμεινε τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ἀπεδειλία καθάπερ οἱ προόπται τῶν ἰππέων."

ἀπέδειξεν ἀντὶ τοῦ παρέδωκε Ξενοφῶν (Rp. Lac. 15.3).

ἀπέδηδοκε (A. Ran. 1015) κατέφαγεν.

ἀπεδημηκότες ἀντὶ τοῦ ἀποδημηκό-

τες Ἐρμῆπος Φορμοφόροις.

ἀπεδοκίμαζεν ἀτίμως ὕβριζεν, ξεφασόλιζε. (Polyb. 8.11) "καὶ καθόλου τοὺς μὲν κοσμίους τοῖς ἦθεσι καὶ τῶν ἰδίων βίων ἐπιμελομένους ἀπεδοκίμαζεν, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας ἐν μέθαις καὶ κύβοις ἐτίμα καὶ προῆγεν."

ἄπεδον τὸ ἰσόπεδον καὶ τὸ ὁμιλόν. Θεοκυδίδης (7.78) "οἳ δὲ Ἀθηναῖοι κατέβησαν εἰς χωρίον ἄπεδόν τι καὶ ἐξρατοπεδεύσαντο, βουλόμενοι ἐκ τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι ἐδώδιμον."

ἀπέδοξεν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔδοξεν.

ἀπέδοσθε ἀπημπολήσατε. καὶ ἀπέδοτο ἐκδέδωκε, παρέδωκεν.

ἀπέδρα, καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν. "τί οὐκ ἐπανεχώρησα δεῦρο κἀπέδραν;" Φερεκράτης Ἰηνῶ. Μένανδρος Θεοτάλη "εἶτ' ἀπέδραν μόνος."

ἀπέθανεν ἀπῆλθεν ὅθεν ἦν (Plutarch cons. Apoll. p. 110A). καὶ ἕξιν ἐν τῷ ἀποθανεῖν.

ἀπεθέρισεν ἀπέκειρεν, ἀπέκοψε. καὶ ἀπέθρισε τὸ αὐτό. (AP 7.204) "σὴν κεφαλὴν αἰσθρος ἀπέθρισε, ἄλλυ τε πάντα ἤρπασε, καὶ φθονερὴν οὐκ ἐκόρρισε γέφυρον."

ἄπει ἀντὶ τοῦ ἀπελεύση Σοφοκλῆς (Aesch. 244, OR 431, Ph. 1067).

ἀπεῖδεν. "ὁ δὲ ἐρατηγὸς ἐπεὶ ἀπεῖδεν εἰς αὐτὸν ὄργῃ διακακαυμένος, θανάτῳ τὸν Γέτην ἐκόλουσεν," ἀντὶ τοῦ μετὰ δριμύτητος ἐθεύσατο.

ἀπειθεῖν, δοτικῇ, ἀπιστεῖν. καὶ ἀπειθήσῃ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δυσπειθοῦς ἀνθρώπου ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τόπου. Αἰλιανός "οἳ γὰρ Ῥωμαῖοι ἐνθα ἂν τοῖς ἐχθροῖς ἐνέτυχον, ἐνταῦθα δήπου καὶ ἠγωνίζοντο, εἴτε εἰεν ἀπειθεῖς οἱ τόποι καὶ τραχεῖς, εἴτε καὶ εὐφραεῖς δέξασθαι ὀπλίτας καὶ εὐήλατοι." ἀπειθῶ δέ, ὡς τὸ (AP 7.9) "ὧ δρῦες οὐκ ἀπίθουσαι ὅτι σὸν ἄμ' ἔσπετο πέτρῃ ἄψυχος."

ἀπεικάζω δοτικῇ.

ἀπείκασμα ὁμοίωμα.

ἀπεικός ἄτοπον, ἀπρεπές. ἀπεικότως δέ.

ἀπειλή ἢ ὄργη.

ἀπειλημμένος κεκρατημένος.

ἀπειλητῆρες (Hom. H 96) καυχηταί, καὶ ἀπειλῶν, δοτικῇ, καυχώμενος.

ἀπείπατο ἀπρηνήσατο. "ὁ δὲ τὴν πατρίδα ἀπείπατο καὶ Θούριος ἀνερρήθη." καὶ

τηγόρευσεν, ἀπεφῆνато· "ὃ δὲ
ισι μῆτε ἄριστον αἰρεῖσθαι μῆτε
κῆτε ἀποθωρακίσασθαι τῶν πάν-
" καὶ ἀπειπεῖν ἀντὶ τῆ κελευ-
πτειν· *Λυσίας* (fr. 152) ἐν τῷ
πρώτος "καὶ τοὺς μὲν τῶν ἄλ-
ων παιδῶν, ὧν οἱ πατέρες βοη-
ῖν ἔτι ζῶσι, ἀπειπεῖν ἐν τοῖς νό-
δικον μῆτε δίκαιον λέγειν." καὶ
ἀντὶ τοῦ ἀποκαμῖν καὶ ἀδυνα-
τειπεῖν ἀπαρνήσασθαι, ἀποποιή-
σαν· "καὶ ἀπειπόμενοι τὴν χάριν
ρεῖν διὰ τὸ γεγονὸς παρυσπόν-

ν ἐντειλόμενος· "ἀπειπὼν μηδενὶ
γεγονός." καὶ *Αἰλιανός* "ὀλίγοι
πεμψθῆναι οἱ τὸν θρίαμβον."
ποκαμῖων, ἀπαγορεύσας· "ὄρω-
τις αὐτῶν ἀπειπὼν τοῖς παρῶσι,
ιροίπας ὑπαναφῆναι δυνηθῆ ἰρί-
μῆλλε δικαίωσιν αὐτούς."

ν ἀπαρνησόμενος, παραιτησόμε-
ν ἔφησεν ὑψασθαι τροφῆς, εἰ μὴ
ὄν βαρβαρικὸν ἰσορήσειεν. ὃ δὲ
ν εὐωχίαν συνηπείγετο πρὸς τὴν

ίη (Hom. η 8) ἢ ἀποθεν παρῶσι,
τον ἄδοξιμασον· "οὐκ ἀπειρα-
δοξεν ἐκλιπεῖν, εἰ πη Ὀσρόης
ας ὑποδύσεται τοῖς ἐκ Ῥωμαίων
οὔ ξὺν δίκη ἀξιουμένοις" (cf. v.
αι).

ἀσθαι ἀντὶ τοῦ ἀποδεδεῖχθαι
Zy. 8 extr.).

σια ἀπειρα τῷ πλήθει.
κα, δοτικῆ, κέμηκα. "ὃ δὲ ἀμφὶ
ν πορείαν τῆ βίῃ ὧν ἐγγηράκει,
ἐναὶ τοῖς πόνοις ἐδόκει" (Agath.
ἰῶθις "διὰ τοι τοῦτο ἀπειρήκασι
ειρηναίων σπονδῶν, καὶ πάλιν
ωπυρεῖται τὸ φιλοπόλεμον" (Theo-
15).

κει καὶ ἀπειρήκειν ἀπηγορεύ-
και πρῶτον πρόσωπον. καὶ ἀπει-
αγορεύσασα. καὶ ἀπειρήκασαν.
τος ὃ ἀπειράσας, ὃ ἀπειρος. ἀ-
λέ ἢ ἀπειρος καὶ πολλή.

ν (S Ai. 1280) ἐκώλυσεν.

ι (an ἄπερ οἱ) γῦπες, ἐπὶ τῶν

διὰ κληρονομίαν ἢ διὰ κέρδος προσεδρευόν-
των τινί, παρ' ὅσον οἱ γῦπες τοῖς θνησι-
μίοις παρεδρεύουσιν.

ἀπειροκαλίᾳ ἀμετρία τοῦ καλοῦ. "οἱ
δὲ Ῥωμαῖοι ἤδη κεκρατηχότες ἐπηρμένοι ἦσαν
εἰς ἀπειροκαλίαν, καὶ τὰς σφῶν αὐτῶν ἐξέ-
τειναν δυνάμεις ἀνὰ τὴν ἐκείνου *Λιβύην*."
καὶ αὐθις "ἀλλ' εἰμὶ λίαν ἀπειρόκαλος ὡς
διαβεβημένα ἐπιδηγοῦμενος."

ἀπειρος ὁ ἀμαθής, ἢ ὁ ... "ἀθαλάτ-
τωτος, ἀσαλαμίνιος" *Ἀριστοφάνης* (Ran. 206)
διὰ τὴν περὶ *Σαλαμίνα* ναυμαχίαν. ἢ ὅτι ἢ
ἐτέρα τῶν ὑπηρετίδων νεῶν ἐκαλεῖτο *Σαλα-
μινία*, ἢ δὲ ἐτέρου Πάραλος.

ἀπεισιν ἀπέργεται.
ἀπείσομαι ἀντὶ τοῦ ἀπειμι.
ἀπεῖχε πόρρω ἦν· "ὅσον δὴ ἀπέιχε τῷ
ἐκπεπληχθῆ βασιλείᾳ τε καὶ ὄγκον, ἐδήλου
τῷ μηδὲ ὀφθαλμῶν ἄξια ἡγεῖσθαι τὰ τοι-
αῦτα."

ἀπεκάθητο ἐκαθίζετο· "ὃ δὲ *Σκηπίων*
ἀπεκάθητο πρὸς τινι πυραμίδι, θεωρῶν τὰς
αὐτομόλους καὶ τὴν τούτων ἀπόνοιαν."

ἀπεκαίνυτο (Hom. θ 127) ἐνίκα.
ἀπεκάλει ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλει. μετεπέμ-
πετο *Ξενοφῶν* (Cyr. 1 4 25, 4 5 12).

ἀπεκουρτέρησεν ἐαυτὸν διεχρήσατο. "ὃ
δὲ *Λυκοῦργος* ἐλθὼν εἰς *Κρήτην* ἀπεκαρτέ-
ρησεν, ἵνα μὴ λύσῃ τοὺς νόμους ἕς ἔθικεν."
cf. v. ἀποκαρτερήσαντα et *Λυκοῦργος*.

ἀπεκαυθήσαν· (X Anab. 7 4 3) "πολλοὶ
δὲ ὑπὸ κρύβους ἀπεκαυθήσαν χεῖρας καὶ πόδας."

ἀπέκειντο ἐταμιέοντο· (X Anab. 2 3 15)
"αἱ δὲ βάλανοι τῶν φοινίκων, οἷας μὲν ἐν
τοῖς Ἑλλήσιν ἔσιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέ-
κειντο, αἱ δὲ τοῖς δεσπότηταις ἀποκείμεναι
ἦσαν ἀπόλεκτοι."

ἀπέκνισε ξύλον (2 Regg. 6 6) ἀπέκοψεν.
ἀπεκομίσθη ἀπηνέχθη.

ἀπεκόμπασεν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6
54) "βραγχὸν τετριγυῖα λύρας ἀπεκόμπασε
χορδά."

ἀπεκόπησαν ἀντὶ τῆ ἀνεβλήθησαν *Ξε-
νοφῶν* (Anab. 4 2 17).

ἀπεκορύφου προφανῶς ἔλεγεν. Ἡρόδο-
τος (5 73) "Ἄρταφέρνης ὁ Ὑζάσπεος, *Σαρ-
δίων* ὑπάρχων, ἀπεκορύφου σφι τάδε. εἰ μὲν
διδούσι βασιλεῖ *Δαρείῳ* Ἀθηναῖοι γῆν τε καὶ
ὔδωρ, ὃ δὲ συμμαχίην σφι συντίθετο· εἰ δὲ
μὴ διδῶσιν, ἀπαλλάσσεσθαι αὐτὰς ἐκέλευεν."

ἀπεκράνιξε τῆς κάρας ἀπεχώρισεν, ἀπέκοψεν· (AP 6 255) "ὃ δὲ ῥοπάλω γυρὸν ἀπεκράνιξε βοδὸς κέρας."

ἀπεκρίθη ἀφωρίσθη.

ἀπεκτάγχασι καὶ ἀπεκτόνασι· "μισοῦσι μὲν, ὡ πάτερ, Θεάσωνα, ἀπεκτάγχασι δ' οὐ." cf. v. ἀποκτινύνασι.

ἀπεκτῆτου ἀκτείνου· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 270) "οὐδὲ κομίζει χρυσὸς ἀπεκτῆτου σῆς τριχὸς ἀγλαίην."

ἀπέλα (X Cyp. 8 3 32) ἀντὶ τοῦ ἀπέλαυσε. ἀπέλαύνομαι· "ὡς οἱ τὸ ἀκάθαρτον καὶ ὕλικὸν πνεύμα τῶν ψυχῶν ἀπελάσαντες."

ἀπέλεθρον (Hom. E 245) πῶλῆν, ἀμέτηρον.

ἀπελεύθερος ὁ ἐλευθερωθεὶς.

ἀπεληλυμένος ἀποφύγων.

ἀπέλθη ἀντὶ τοῦ ἐπανελθῆναι Θεκυδίδης. Δημοσθένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποδρῶναι.

ἀπελλαῖος παρὰ Μακεδόσιν ὁ δεκάμβριος μῆν.

Ἀπελλῆς Κολοφώνιος, θέσει δὲ Ἐφεσίος, ζωγράφος, μαθητὴς Παμφίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου, πρότερον δὲ Ἐφόρου τοῦ Ἐφεσίου, υἱὸς Πυθίου, ἀδελφὸς Κτησιόχου καὶ αὐτῆ ζωγράφου.

ἀπελογίζετο ἀπρηθμείτο· "ὃ δὲ εἰσελθὼν ἀπελογίζετο τὰς αἰτίας δι' ἧς πεφευγὼς εἶη τὸν Φίλιππον."

ἀπελος τὸ ἔλκος, διὰ τὸ μὴ πελάζειν ἀλλὰ δίσσασθαι.

ἀπεπίζω αιτιατικῆ.

ἀπελυμαίνοντο (Hom. A 314) ἀπεκαθαίροντο.

ἀπέλυσε (Hom. A 95) ἐλυτρώσατο. Πολύβιος "ἢ καὶ τὸν Ἡρακλεῖδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας" (cf. v. ἀναδέξασθαι).

ἀπελωβήθη ἐφύβρισε εἴργασαι. ἢ οὕτως· ἐνυβρίσθη καὶ λωβητὸς γέγονε. Σοφοκλῆς (Ai. 216) "μανία γὰρ ἄλως ἡμῖν ὁ κλεινὸς νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη."

ἀπεμορξάμην ἀπεψησάμην, ἐδάκρυσα· (A Ach. 672) "ὡς ἔγωγ μὲν ἠλέησα κάπεμορξάμην, ἰδὼν ἄνδρα πρεσβύτερον ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον." ἀπὸ τοῦ πιρακολεσθῆναι· παρέπεται γὰρ τοῖς δακρύουσιν ἀπομάττεσθαι. ἢ ἀπεμόρξατο ἐξωμοιώσατο· (AP 6 217) "ὑπετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο, τοῦ δὲ κατ' ἴχνος βουφάγος εἰς κοίλην ἀτραπὸν ἔκτο λῶν." καὶ ἀπεμόρξατο (Hom. B 269)

ἀπεβύλετο, ἀπεσμήξατο.

ἀπεμπολή ἀπόσασις, ἢ μετὰ ἀπύτης πρῶσις καὶ ἐμπορία. καὶ ἀπεμπολήσας πεπρακώς, ἀποκτησάμενος.

ἀπεμυθήσω ἀντὶ τοῦ ἀπελογίσω Στράτις.

ἀπεμφαίνει ἀπείρηκεν (ἀπ ἀπέοικεν).

ἀπενεγκάμενος κτησάμενος.

ἀπενιαντίσαι ἐνιαυτῷ φηγεῖν τὴν πατρίδα ἐπὶ τισὶν ἀδικήμασιν. (Philostrat. V. A. 1 13) "Ἀπολλωνίων φασὶ τὸν Τυανία ἀπενιαντίσαι εἰς τὸ Σκυθῶν ἔθνος, διαμαρτῆ ἐρωτικῆ χηρσάμενον." καὶ αὐθις περὶ Ἡρακλέους "ἀπενιαντίσαντα, ὡς νόμος, ἔξω καὶ καθηράμενον ἐπανελθεῖν εἰς Ἀθήνας."

Ἀπεννίνα ὄρη.

ἀπεξεσμένον ἠκριβωμένον.

ἀπεικός ἀπρεπές.

ἀπέπαρδε (A Eq. 636) καὶ ἀποπαρδεῖν. ἔπραδεν δέ, προτεταγμένου τοῦ ρ.

ἀπεπίσειον ἠλιζον· (Polyb. 3 71) "οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς ὑλώδεις τόπους ὑπόπτως εἶχον πρὸς ἐνέδραν, ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις καὶ ψιλοῖς ἀπεπίσειον."

ἀπεπλίζατο. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέων (217) "οὐκ ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίζατο" ἀντὶ τῆ εὐχερῶς καὶ μετὰ ῥαζώνης ἀπεσείσαστο καὶ ἀπέφυγε. πλῖξ γὰρ τὸ βῆμα, καὶ πλῖγμα τὰ πηδήματα. ἐνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλῖξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπολίμῳ, καὶ Ὀμηρῳ (ζ 318) "αἰ δ' εὐ μὲν τρώων, εὐ δὲ πλίσσοντο πόδεσσι." ἔλεγον δὲ πλῖξ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διύσημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀσούν.

ἀπεπόνουν τοῦ πόνου ἔληγον· (Theophyl. Sim. 2 7) "ἀλλ' ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι ἀπεπόνουν ἐρεβοδιφῶντες τὰ ὑποχθόνια, στρατοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ φρούριον τὸ Χλομαρῶν."

ἀπεπυδάρισα μύθωνα περιεκόκχυσαι (A Eq. 697) ἀντὶ τοῦ ἀπέπαρδον. μύθων δὲ εἶδος ὀρχήσεως φορητικῆς. περιεκόκχυσαι οὖν κόρδακα ὠρχησάμην.

ἀπέρατον ἀπειρον, μέγα, οὐ πέρας οὐκ ἔστιν. οἱ δὲ μετὰ τοῦ ν γράφοιεντες ἀμαρτάνουσι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (2) "τὸ χροῖμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέρατον." καὶ αὐθις (Procor. Pers. 2 5) "ὃ δὲ Χοσρόης τὴν ἀπέρατον καλουμένην εἰρήνην λαμπρῶς παρέλυσεν."

ἀπεργασάμενος ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦς ἔξω ἐργάσατο· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς

Ἰπολλόδωρον. καὶ ἀπεργάσασθαι ἀντί τῷ ἀποπληρῶσαι Ἀριστοφάνης (Av. 1150).

ἀπερείδομαι τὸν πόκον ἀντί τῷ ἀπο-
ιδῆμι, ἀκουμβίξω. καὶ ἀπερείσασθαι
ἰβραλεῖν, ἐκκενωῶσαι. "ὡσπερ εἰς ἐκείνας βε-
λάμενοι ἀπερείσασθαι τὸν θυμὸν," καὶ Ἰω-
ηπος (B. I. 2 21 10) "πρὸς τὸν αἴτιον ἀπερεί-
σασθαι ἔλεγε τὴν ὀργήν." ἀπερείσασθαι οὖν
ἐκκενωῶσαι, καταθαροῦν, ἐπιβῆναι. "πρὸς
ἴνα καιρὸν ἀπερείσασθαι τὰς ἐλπίδας οὐδα-
μῶς ἔκρωσε συμφέρειν."

ἀπερείσια ἀπειρα· Ὀμηρος (A 13) "ἀ-
πειρίσι ἄποινα." καὶ ἀπερείσιος ἀπειρος,
πλῆς.

ἀπερεύγομαι αἰτιατικῇ.

ἀπερίβλεπτον ἀνυπονόητον.

ἀπερίγραπτον ἀπεριόριστον. "ὅτι τὸ
ἀπερίγραπτον τριττόν, τόπω χρόνῳ καταλή-
φει. ὁ μὲν θεὸς κατὰ πᾶν εἶδος ἀπερίγρα-
πτος, τὰ δὲ αἰσθήσει καταληπτὰ καὶ περι-
φρατὰ." καὶ ἀπερίγραπτοι ἀπερίσκοποι.

ἀπερικτύπητον ἀτάραχον, ἀνενόητον.

ἀπεριάλλητον ἦται οὐκ εἰδότα λαλεῖν,
ἴδιον ἀκ' ἂν τις περιαλλήσαι. sch. A Ran. 863.

ἀπερισάλαπιγκτοι ἀπεριήχητοι, ἀκατή-
ητοι.

ἀπερίτροπος ἀνεπίστροφος· (S El. 182)
"ὅτι γὰρ Ἀγαμέμνονιδος παῖς ἀπερίτροπος,
ἔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχίλλεον θεὸς ἀνάσσειν."
τῷ κοινοῦ τὸ ἀνεπίστροφος τῷ τοῦς ἐχθρῶς
πιεθεῖν, ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν
τοῦτα. ἢ ἀνεπέλευτος, ἔνθεν καὶ τὸ (Hom.
B 295) "περιτροπέων ἐνιαυτός."

ἀπεροῦντα κωλύοντα, ἀποτρέποντα.
ἔλλεται ἐκ βασιλείως γράμματα ἀπεροῦντα
ἢ τῶν βαρβάρων ἐπίθεσιν." καὶ ἀπεροῦ-
ν ἀπαγορεύουσι καὶ πύδονται τοῦ πο-
λέμου· (A Lys. 164) "ἀμίλει ταχέως πάνυ
ἀπεροῦσιν."

ἀπερράπισεν ἀπεφίμωσεν, ἀπεσώμισεν.

ἀπερρε ἀντί τοῦ φθείρον, πορεύς μετὰ
φθορᾶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (782) "ὕθλεις,
ἀπερρε." ἀπερρε οὖν ἀποφθόρησι. καὶ ἔρ-
ρων φθειρόμενος· "ζητῶ περιέρρων αὐτὸν
ἔξ ἰσθίου" Κραπατάτης Φερεκράτης.

ἀπερρίφη, γενικῇ, ἐξεβλήθη. ἀπορρί-
πτω δὲ αἰτιατικῇ.

ἀπέρριψεν. "ὁ δὲ ἐπιτηρήσας τῷ δο-
κῶ ὑπὲρ τούτων ἀπέρριψε λόγους," τετέσι
παρεμβάλεν. ἢ ἀπέρριψεν ἐφλυάρησεν· (Me-

nant. Exc. p. 284) "ὁ δὲ ζωμύλος τε ὦν καὶ
ὑψυγόρας ἀπέρριψε ῥήματα ὑπερήφανά πως
καὶ θρασύτερα."

ἀπέρρωγεν, θκ ἀπέρρηκται. καὶ ἀπερ-
ρώγει, καὶ σὺν τῷ ν ἀπερρώγειν, τὸ τρί-
τον πρόσωπον· "κἄτ' ἀπερρώγειν ὁ πούς."
καὶ ἀπερρωγότες κατεσχισμένοι ἢ ἀπεσχ-
σμένοι.

ἀπερ σύ (A Ran. 947) ἀντί τῷ ὡσπερ σύ.

ἀπερυσθριῦσαι ἀπανοισχυνηθῆσαι. Ἀρι-
στοφάνης (Nub. 1218) "κρεῖττον ἦν τότ' εὐθὺς
ἀπερυσθριῦσαι ἢ χρῆσαντά με σχεῖν πράγμα-
τα." τῷ πράγματι οὐκ ἐπὶ κακοῦ χρώνται.
ὁ δὲ λόγος εἰρηται ἐπὶ τῶν θανείζοντων. καὶ
αὐθις "ἄπαξ πρὸς καὶ μὴ δέκατον χλωρός."

ἀπερύχοι (Hom. P 562) ἀπεκλώθη.

ἀπερωεύς κωλυτής· Ὀμηρος (Θ 361)
"ἐμῶν μελέων ἀπερωεύς."

ἀπέσβη ἐσβέσθη, ἢ ἐπαύσατο, τέθνηκεν.

ἀπέσβηκε λέγουσι τὸ ἀπέσβησαι οἱ τε
ἄλλοι καὶ Πλάτων Πολιτικῷ (p. 269 B).

ἀπεσεῖσατο ἀπέβαλεν.

ἀπεσεκέδασε (Hom. T 309) διεσκόρπισεν.

ἀπεσκευάζετο τὴν σολὴν ἀπετίθει, καὶ
ἀπεσκενυσάμεθα ἀπεβάλομεν. κυρίως δὲ
ἀποσκενύσασθαι ἐστὶ τὸ ἀπορρῆσαι τὰ σκευή
καὶ τοῖς πολεμοῖς ἀκολουθεῖν. "τὰ δὲ πολλῶ
ἄξια μετὰ πλείων ἀνθρώπων ἐκέισε ἀπε-
σκενύσατο" ἀντί τοῦ ἀπέθηκεν."

ἀπεσκληκῶς ἀναισθήτως ἔχων. καὶ
ἀπεσκληρυσμένος ἐξηραμμένος.

ἀπεσκοτωμένα ἐσκωραφημένα, κε-
χρωσμένα· τὰς γὰρ χρίσεις σκότη καλοῦσιν
οἱ ζωγράφοι. οὕτως Ἀριστοφάνης. cf. v. ἀπό-
μακτρα.

ἀπέσομαι ἀπέρομαι, ἀναχωρῶ, παρὰ
Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (887).

ἀπέσπασε μετὰ βίας ἐξέλιετο. "οἱ δὲ
Σπαρτιῶται (an Εἰλωτες) ἐκάθητο τοῦ θεῦ
ἰκέται εἰς Ταίναρον καὶ ἤτουν σωτηρίαν. οἱ
δὲ ἀπέσπασαν ἀφειδῶς καὶ μάλ' ἀπέκτειναν
αὐτούς."

ἀπεσπᾶδαζεν ἠμίλει, κατεφρόνει· (Phi-
lostrat. V. A. 1 7) "οὐδὲ τῶν Ἐπικούρου λόγων
ἀπεσπούδαζεν ὁ Ἀπολλώνιος." cf. v. Εὐθύ-
δημος.

ἀπέσσυτο ἐξέλιπε. σεῦω τὸ ὄρμῳ, καὶ
σῶω, ἀφ' οὗ τὸ σῶμι, ἔνθεν τὸ ἔσσυτο καὶ
ἀπέσσυτο καὶ ἀπόσσυτος.

ἀπεσάτει ἀπέχευεν, ἀπεχωρίζετο. Εὐνά-

πιος (p. 103 Nieb.) "καὶ γὰρ ἐκ ἀπεσάουροι τῆς τοῦ Λέοντος ἐπωνυμίας· οὕτω γὰρ καὶ τὸ ζῶον ποιεῖν εἴωθεν." οὐκ ἀπεσάουρει οὐ παρῆλλαττεν· Σοφοκλῆς (OR 742) "μέγας, γνοῦν ἄρτι λευκανθῆς κῆρα, μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεσάουρει πολὺ." περὶ Λαῖου φησὶν Ἰσοκράτης.

ἀπεσάουρον σαυροῖς ἔφραττον· Θουκυδίδης (469) "λίθοις δὲ καὶ πλίνθοις χρωμένοι καὶ κόπτοντες δένδρα καὶ ὕλην ἀπεσάουρον, εἰ πη δέοιτό τι."

ἀπέσχησεν ἐκώλυσεν, ἐπέσχε. Πολύβιος "ἐκείνον γὰρ οὔτε σκότος οὔτε χειμῶνος μέγθος ἀπέσχησεν οὐδέποτε τῆς προθέσεως, ἀλλὰ καὶ ταῦτα διωθόμενος καὶ τὰς ἀρρωστίας ἐκπονῶν καθῆσο καὶ διεντυγῆκει πάντα τὸν χρόνον." καὶ αὐτὸς Πολύβιος "ἀποσχόντες τῆς ἰδίας παρατάξεως ἐφ' ἑκαστὸν τινὰ τόπον οἱ μὲν πλείους ἀπέσχησαν, δύο δὲ ἐπὶ πολλὰ προῆλθον," ἀντὶ τοῦ ἐπέσχεον τὸν δρόμον.

ἀπεσιν ἀντὶ τῆ ἀφέστηκεν, μακρὰν ἐσιν· Ἀριστοφάνης (Lys. 103) "ἀπεσιν ἐπὶ Θοράκης φυλάκτων Ἐνκράτην." οὗτος ἦν στρατηγὸς Ἀθηναίων, ὁ καλούμενος ζῦππις, δωροδόκος καὶ προδότης, ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν τριάκοντα. οἱ δὲ ὡς πῶν κώνιον.

ἀπεσομάτισαν ἀπεφθόγγαζαντο.

ἀπεσυφέλιζεν (Hom. II 703) ἐκίνησεν, ἔσεισεν.

ἀπεσῶ, ὡσπερ Σαφῶ, παρὰ Καλλιμάχῳ ἢ ἀποδημία.

ἀπέσσω οἰχέσθω, διωκέσθω (A Nub. 701) "ὕπνος δ' ἀπέσσω γλυκύθυμος ὀρμιάτων." ἐπὶ τῶν βυλομένων φιλοσοφεῖν ὁ Σωκράτης φησὶν.

ἀπεσφακέλισεν. οἱ μὲν ἰατροὶ ἐσάπη, ἀπεσφενδόνησε· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπεκάκησεν, ἔτι τὸ ἐξυίφνης ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης (Ὀλκῆσι) ἀντὶ τοῦ ἀπεσπύσθη.

ἀπέσφηλεν ἀποτυχεῖν ἐποίησεν.

ἀπέσχηζεν Πλάτων Πρόσβεσι. καὶ σχῶν τὸ σχάζειν.

ἀπεσχεδιάζετο ἠτοιμάζετο.

ἀπεσχοίνισεν ἀπεχώρισεν, καὶ ἀπεσχοίνισμένος ἀπεσερημένος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος (α 28) ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλισμένος.

ἀπετάφρευον. Μένανδρος (p. 440 Nieb.) "οἱ Ῥωμαῖοι γὰρ οὐκ ἀπετάφρευον τὸ πρότερον, οὔτε μὴν ἐν ἐπιστάμῃ πάμπαν τὸ τοῦ

ὄνδε εἶχον πρότερον ἢ Μανυρίκιον τὸν Παύλου ἠγγήσασθαι τοῦ ἐπίου πολέμου. ἐπειδὴ δὲ ὄδε τὴν στρατηγίαν εἶχεν ἡγεμονεύουσαν αὐτῷ τῆς ἐπὶ τὴν βασιλείαν ἀτραποῦ, τὸ τοιοῦτον ῥαθυμία παροφθῆν ἐς τὸ δέον ἐπατήγαγε. Ῥωμαῖοι γὰρ μὴ βουλομένοις ἦν τὸ χρεῖμα, καὶ εἰς λήθην κατιώλισθεν· πόνος γὰρ ὄκη πολέμιος."

ἀπετείχιζον (Thuc. 7 78) ἀπεχώριζον, ἀπεκώλυον.

ἀπετέμετο περιέκοψε, διεχώρισε· "κατανύσας ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν τῶν Σινωπέων ἀπέτεμετο τοὺς ἐν τῇ χώρῃ πάντας."

ἀπετιμήσατο ἀντὶ τοῦ ἀποτίμημα ἔλαβεν· οὕτως Δημοσθένης (30 29). καὶ ἀποτίμησις τὸ ἀποτίμημα.

ἀπετίγγυον (Ps. 68 4) ἀπέδιδον.

ἀπέτισεν ἀπέδωκεν· "μοσχεῖα δ' ἀπέτισεν ὁ θεὸς ἀνθ' αἵματος αἵμα βληθείς" (AP 6 263).

ἀπετιμήθη ἀπεκόπη.

ἀπετρέψαντο ἀπελογίσαντο· "ὄδ δὲ πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκαλούμενων ἢ μόνον ἀπετρέψαντο τὰς διαβολὰς, ἀλλὰ καὶ τιμηθέντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν" (Diodor. Sic. 1.2 p. 625).

ἀπετρέυετο κατεδυπανῦτο· "καὶ παρὰ τὰς τῶν δειπνῶν παρασκευὰς τὸ πολλὸν τῶν δημοσίων ἀπετρέυετο" (cf. v. Βιτέλλιος). καὶ αὐτὸς "εἰ τῆτον τὸν ἄθλον προὔτεινεν Ἐβρουσθεὺς Ἡρακλεῖ, σφόδρα ἂν αὐτὸν ἀπέτρευσεν" (Nic. Damasc. p. 421).

ἀπευήκασιν ἀπέξηραμμένοι εἰσίν.

ἀπευθέες ἄπειροι, ἀπαίδευτοι. καὶ ἀπευθής (Hom. γ 88) ἄφημος.

ἀπευθύνει κολάζει, καὶ ἀπευθύνοντα τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα· Σοφοκλῆς (Δι. 72) "δεσμοῖς ἀπευθύνοντα."

ἀπεύχομαι αἰτιωτικῇ. καὶ ἀπευκταῖον καὶ ἐνκταῖον διὰ διφθόγγου. ἀπευκτὸν δὲ μισητόν.

ἀπέφρησεν ἀντὶ τοῦ ἀντεῖπε Μένανδρος.

ἀπέφθου χρυσίου, τουτέστι τοῦ πολυλάκεις ἐψηθέντος ὡσεὶ γενέσθαι ὄβρουσον (sch. Thuc. 2 13). "χρυσὶ ἔς' ἀπεφθα τοῖς Πρωταίκοις ἐμπεροῦ."

ἀπεφλαύριζεν ἐκάκιζεν· "ὃ δὲ τούτους ἀντέπρωιτε καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα." καὶ αὐτὸς (Menand. exc. leg. p. 291) "περιφρόνησε δὲ ὁμῶς αὐτὸν καὶ ἀπεφλαύριζεν."

ἀπέφρησαν ἀφείσαν.

ἀπεφρύγοντο. "οἳ δὲ ὑφ' ἡδονῆς ἀπεφύγοντο, πρὸς τε τὸ μέλος καὶ τὴν συνθήην κακῶς ἑαυτοὺς ἐπιτρίβοντες." "φληνάσας διαπλέκοντες καὶ ἀποπεραίνοντες ὑφ' ὁπῆς ἀπεφρύγοντο" (cf. v. ἀποπεραίνοντες).

ἀπεχειρίσθη τὴν χεῖρα ἀφῆρέθη. "ὄς ἐν πολλὰς αἰτίας καὶ σφραβλώσεις ἀπεχειρίσθη τὴν δεξιάν."

ἀπεχθάνομαι σοι. καὶ ἀπεχθάνοντο υιοῦντο. καὶ ἀπέχθεσθαι. λέγουσι δέ οτε καὶ ἀπεχθάνεσθαι.

ἀπέχθει μῖσος, καὶ ἀπεχθῆς ἐχθρός, ἡσθός. καὶ ἀπεχθῆσόμενος ἀντι τοῦ χθρὸς γενησόμενος. "ἦδει γὰρ ὁ Ἀντήνωρ ἀπεχθῆσόμενος τῷ τοῦ βασιλέως νείει." καὶ ἐπεχθήρω (Hom. Γ 415) μισήσω.

ἐπ' ἐχθρῶν πολλὰ μανθάνουσι οἱ παῖδες. ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου οὐ μύθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἄλλος αὐτὸς ἐξηγάγῃσιν" (A Δν. 273). καὶ Μένανδρος "οὐχ ὄθιν ἀπωλόμεισθα σωθεῖσθαι ἂν;" παρὰ τῶν ἐχθρῶν. φοβούμενοι γὰρ τοὺς ἐχθροὺς ὠφελούμεθα παρ' αὐτῶν, ἐκ τῶν ἐχθρῶν πολλὰ χρήσιμα διδασκόμεθα ἐφθραλακῆν καὶ πρόνοιαν. "αὐτίχ' αἰ πόλις παρ' ἀνδρῶν ἔμαθον ἐχθρῶν καὶ φίλων ἰσχυροῦν θ' ὑψηλὰ τεῖχη νυῖς τε κεκτησθαι μακρῶς. τὸ δὲ μύθημα τοῦτο σώζει παιδὺς ἀπὸν χρήματι" (A Δν. 374).

ἀπεχρῶτο Ἡρόδοτος μὲν (1 102) ἀντι τοῦ ἀρεῖν ἡγεῖτο, Θουκυδίδης δὲ ἀπεχρῶντο ἀντι τοῦ ἀνίρουν.

ἀπέχρη ἤρκει.

ἀπεχρήσατο ἀπέκτεινε, καὶ ἀπεχρήσαντο διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. Ἀθηναίως Ἀριστοφάνης "τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τὰς κωδοσπύρους." ἀπέχρησε δὲ ἐχρημοδότησιν. "καὶ τρίς, οὐχ ἕπαξ ἀπέχρησέν οἱ Τερίοις εἰπεῖν ἀποσῆναι τῶν ἀμφὶ Ἀραεῖον." σημαίνει δὲ τὸ ἀπέχρησε καὶ τὸ ἐξήρκεσεν. "ἴτα οὐκ ἀπέχρησέν οἱ κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν νεῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐσύλησε." καὶ αὐθις "ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα κάουσα ἀνθρώπων ὑπόλοιμα αὐτόν."

ἀπέχλω, αἰτιατικῆ, ἀντι τοῦ ἀπέλαβον. "ὡς ἀπέχλωμέν γε τὴν χάριν, εἰ δὴ τις ὀφείλειται καὶ νεωτέρω παρὰ ἀδελφοῦ πρεσβυτέρω τοῦ πείθεσθαι χάρις." καὶ αὐθις ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 147) "τὸ χρέος ἀπέχεις, Ἀσκλη-

πιέ, τὸ πρό γυναικὸς Δημοδίκης." καὶ "ἀπέχλω τὰ τροφεῖα."

ἀπεψησάμην κατεμαξάμην. ἀποψῶν γὰρ λέγουσι τὸ ἐκμάσσειν. καὶ ἀπέψησαν ἀπετινάξαν. "εἰ δὲ πῦρ πέσοιεν εἰς τὸν ὠμιον ἐν μάχῃ τινί, τοῦτ' ἀπεψησαντ' ἂν" (A Εβ. 574). τοῦτο ψευδύπτωμα λέγεται, ὅταν οἱ πεσόντες ἐξανασύντες ἀποψῶσι τὴν κόριν, ἵνα μὴ ἔλεγχον τοῦ πτώματος ἔχοιεν. καὶ ἐν Πλούτιω (818) "ἀποψῶμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι." καὶ ἀπεψησας (ἀπ ἀπεψησας) ἐφθδὸν ποιήσας, ἡ ἀντι τοῦ καινουργήσας. Ἀριστοφάνης (Εβ. 1326) "τὸν δῆμον ἀπεψησας ἔμην καλὸν ἐξ ἀισχροῦ πεποίηκα," ἀντι τοῦ ἐκαινοσφύσας, ὡσπερ ἡ Μήδεια λέγεται τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου ἀπεψύσασα ἀναεῖσσαι ποιῆσαι.

ἀπεψηφίσαστο, τουτέστι κατεδίκασεν. "ἡ δὲ βουλή τὴν διάγνωσιν ποιουμένη τῶν πεπραγμένων ἀπεψηφίσαστο τοῦ ἀνθρώπου, ἐπεὶ αὐτοῦ οὐκ ἐπελθόντος ἀλλ' ἀμυνομένου τὸ μῖσος γέγονε." καὶ αὐθις "τῶν δὲ στρατηγῶν δύο μὲν ἔφυγον πρὸ κρίσεως, Κόνωνος δὲ ἀπεψηφίσαστο," ἀντι τοῦ ἀπεδοκίμισαν. καὶ ἀπεψηφισμένοι. ἐπὶ τοῖς δήμοις ἀποψηφίσεις ἐγένοντο τῶν γεγραμμένων μὲν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐκ ὄντων δὲ ἀσίων ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν. καὶ οὗτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι, ἐπειδὴ ψήφου αὐτοῖς ἐπαχθείσας οὐκέτι μετεῖχον τῆς πολιτείας. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστοφάνη "ὅπως πρῶτον μὲν μυριάδας πλείους ἢ δεκαπέντε τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρεῶν καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην χώραν, ἔπειτα τοὺς ὀφειλοντας τῷ δημοσίῳ καὶ τὰς ἀτίμους καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους καὶ τοὺς ἀποίκους."

ἀπέψων τὸ ἔψιον διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀπέψων δὲ τὸ ἀπεσπύγγιζον διὰ τοῦ ω μεγάλου.

ἀπεώσατο ἀπετινάξατο. καὶ ἀπεώσατο μόνον, καὶ ἀπωσμένον ὁμοίως. ἀπέλωσε δὲ ἐπορθεῖτο.

ἀπηγγέλη ἐμηνύθη.

ἀπήγεν ἐκώλυεν, ἀπέτρεπε. Δαμάσκιος "ὁ δὲ Σαλούσιος ἀπήγε τοὺς νέους τῆς φιλοσοφίας, δυοῖν τὰ ἕτερον πεπονθώς, ἡ προσκρούσων τοῖς καθηγουμένοις, ἐχθρῶ τῇ πρὸς ἐκείνους ἐπιβουλεύων ταῖς φιλοσόφοις διατριβαῖς, ἡ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιτηδεύματος

ἐκλογιζόμενος, (ὡς) οἰεσθαι πάντας ἀνθρώπους ἀναξίους εἶναι αὐτοῦ."

ἀπηγμένους (Genes. 39 22) ἀπαγομένους.

ἀπήγξατο βρόχον ἤψεν.

ἀπηγόρευον ἀπέκαμινον, ἐτυλαιπώρην· "ἦνίκα γὰρ ἀπηγόρευον τῷ πόνοι, πάλιν ἐαυτοὺς ἀνελάμβανον."

ἀπηγορήσομαι ἀπολογήσομαι.

ἀπήεσαν ἀπήρχοντο, καὶ ἀπήει ἀπήρχετο, ἀνεχώρει. εἴω τὸ πορεύομαι, διαλόσσει εἴω, ἦιον ἦεις, ἦικα ἦια ἦλειν, καὶ ἐν συνθέσει ἀπήλειν, καὶ ἐν συναίρεσει ἀπήειν.

ἀπήκτο (Genes. 40 3) ἀπήλαθε. καὶ ἀπηκτός ὁ πορευόμενος.

ἀπήλαυσε μετέσχεν. "οὔτε Κλέων οὔτε Βρασιδάς ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος ἀπήλαυσε λουδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου" Μαρκελλίνος φησι περὶ Θουκυδίδου (p. 6 17).

ἀπήληγσαν (Procop. Arc. 16) "ὁ δὲ δήμος ἕκαστος ἀπήληγσαν τὸ πάθος εὐθύς, καὶ ξὺν οὐμωγῇ ἀνέκραγον οὐράνιον ὄσον," ἀντὶ τοῦ ἔκτισαντο.

ἀπηλεγής ὁ ἀπότομος, καὶ ἀπηλεγέως (Hom. I 309) σκληρῶς.

Ἀπηλιακός ὄνομα κύριον.

ἀπηλιασῆς μισόδικος παρὰ Ἀριστοφάνει (Av. 110).

ἀπηλιώτης ὁ ἄνεμος, ἐν τῷ π, καὶ ἀνηλιός, καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἔπηλις ἔσι παρὰ Πουσειδίπῳ.

ἀπηλλάγησαν ἐτελεύτησαν, ἡ τινος ἐξεργήθησαν· "ἀπηλλάγημεν πολυχέσσε νοσήματος."

ἀπηλοημένος ὁ ἀπὸ τῆς ἄλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι, ὃ ἔσι πατηθῆναι. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον (6). Harp.

ἀπηλοίτησεν (Hom. A 522) ἀπέκοψεν, ἀπηλλοίωσε δὲ ἄλλοιὸν ἐποίησεν.

ἀπήμαντον ἀβλαβές.

ἀπήμυρτον ἀπέτυχεν.

ἀπημειφθη ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο (X Anab. 2 5 15).

ἀπήμονα ἀβλαβῆ. Ὀμηρος (N 761) "τὸς δ' εὖρ' οὐκέτι ἀμίπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους." συλληπτικῶς πέφρακεν ἀντὶ τοῦ τοὺς μὲν μὴ ἀπήμονας, τοὺς τετραμένους, τὸς δὲ μὴ ἀνολέθρους τοὺς ἀνηρημένους. πῆμι δὲ ἡ βλάβη, παρὰ τὸ πῆθω τὸ πανθάνω.

τὰ δὲ εἰς α λήγοντα σὺδέτερα τετραχῶς συντίθεται. ἡ γὰρ φυλάσσει τὸ αὐτὸ τέλος, ὡς τὸ δῆμα διείδημα· ἡ ἀπὸ γενικῆς παράγονται, ὡς γράμμα γράμματος ἐγγράμματος· ἡ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ος, ὡς εἶμα χρυσόσομος· ἡ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ων, ὡς τὸ εἶμα λευχείμων καὶ πῆμι ἀπήμων.

ἀπήνειυ ἡ ἀπανθρωπία.

ἀπηνέμους μὴ ἔχοντας ἀνέμιους.

ἀπηνέξερον ἀποτομώτερον.

ἀπηνεώθη (Daniel. 4 16) ὠμὸς ἐγεγόνει.

ἀπήνη ἡ ἕμιξυ.

ἀπηνήνατο ἀπηρηήσατο, παρητήσατο, οὐκ ἠθέλησεν.

ἀπηνής ὁ σκληρός. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἄποθεν τοῦ αἰνεῖσθαι. "οὐκ ἔσιν ἀπηνές ἐδὲ μὴν σφαλερὸν ἐφ' ἐαυτοῦ τὸ πῆδημα. καὶ ἔδρασεν ὅπερ εἶπεν."

ἀπηνηθράκιζεν ὥπτα· τὰ γὰρ ἔξ ἀνθρώπων γινόμενα καλῶ γίνεταί. Ἀριστοφάνης (Ran. 508) "βῶν δ' ἀπηνηθράκιζ' ὄλον."

ἀπήνητα καὶ ἀπήνητηκα πέφθακα. καὶ ἀπήνητησεν ἐτελεύτησεν, ἐξέβη· "πάντα αὐτῷ κατὰ τὰς προφητείας ἀπήνητησεν" ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ θεολόγος ὅτε λέγει (ser. 20 p. 317) "εἰ δὲ τοσοῦτον ἀπήνητηκα τοῦ καιροῦ δευτέρου καὶ μετὰ τοσοῦτους ἐκαινέτας," ἀπὶ τοῦ ἦγον εἰς τὸ ἐγχοιμιάζειν. καὶ Ἀλλιωτὸς περὶ τῆς ἐν Κάννυις τῶν Ῥωμαίων ἡττης "τοσοῦτον ἄρα αὐτοῖς ἀπήνητησε τὸ πταῖσμα." καὶ αὐθις· "μέγιστον δὲ κῆδος τῇ Λακεδαιμονίᾳ τοῦτο ἀπήνητησε." καὶ αὐθις "οὐ μὴν ἀπήνητησέν οἱ τὰ τῆς ἐλπίδος."

ἀπήηξεν ἀγώρησεν.

ἀπηξιωμένων ἀτίμων, ἀναξίων· "Τι γράνης ὄνομα, τῶν ἐκ ἀπηξιωμένων μὲ παφθένων, εὐνοῦχος δέ." καὶ ἀπαξιώσας ἀπὶ τοῦ τὴν ἀξίωσιν παρωσάμενος· (Theophyl. Sim. 3 17) "τοῦ Χοσρόου τὸ Λύρας οὐκ ἀπαξιόσαντος ἀποκαταστῆσαι Ῥωμαίους." καὶ ἀπηξίωσεν οὐκ ἠγήσατο ἄξιον, οὐκ ἀπηξίωσε δὲ ἠγήσατο ἄξιον. καὶ αὐθις "τὸ γὰρ πρὸς ἄλλην τραπέζην πρὸς πάντων τῶν μετασφόντων τῆς βουλής ἀπηξιοῦτο."

ἀπήρα τὰ ἀβλαβῆ.

ἀπήραξεν (Hom. E 497) ἀπέκοψεν.

ἀπηρείσατο ἠκούμισεν, ἀπετινάξατο, ἐπηξεν, ἀπέθετο. Πολύβιος "ὃ δὲ ἀπορῶν τοῖς ὄλοις, πέρας ἐπὶ τινα τοιαύτην ἐλίθη κατὰ τὸ παρὸν ἀπηρείσατο τὴν ἐνεσῶσαν

ἰσορίαν." ἀπῆρῖσατο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφιλο-
πίκησε, διὰ τοῦ ι.

ἀπῆρην ὄψωσεν.

ἀπῆρκότος ἀναχωρήσαντος· (Iamblich.
Babylon.) "ἄρτι δὲ ἀπῆρκότος τοῦ Σοραίχου
ἰ Σινωνίς ἐφίσηται."

ἀπῆρτος ὁ μὴ ἔχων μαρσίπιον.

ἀπῆροσεν ἀπῆροτρίασεν.

ἀπῆρτι ἐκώλυε, διατριβὴν παρεῖχεν.

Ἀρριανός "ὁ δὲ ναυτικός στρατός, ἵνα περ-
μὴ ἄκρα ἐπὶ πολὺ ἀνέχουσα τοῦ ποταμοῦ
ἕτερα τὸν πλῆν τῆς ὁδοῦ, ξυμπαρέπλει τῇ
στρατιᾷ."

ἀπῆρτημένας ἀπῆρρημένας.

ἀπῆρκεν ἀπεκώλυεν· "ὁ δὲ μόνος ὑφί-
στατο καὶ ἀπῆρκε τὸ Θηρίον." καὶ αὐθις
"καὶ βύρη συνεχῆ ἐπιβύλλοντες ἀπῆρκεν
πῶ λευγαίνεσθαι τὸ τεῖχος."

ἀπῆρραψεν ἀπέλαμψεν.

ἀπῆρτει ἐξήρτει.

ἀπῆρρα ὑφέλιτο.

ἀπῆρτομὸλῆσε προσπέφευγε τοῖς ἐναν-
τίως.

ἀπῆρεια ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια. οὕτω Ἀν-
σίας καὶ Δείναρχος. Harp.

ἀπῆρξές κυρίως τὸ σκληρόν, ψευδές, δύσ-
φορον, ἀηδές, ἐχθρόν, οὗ καὶ τὸν ἔχον ἀπο-
στροφόμεθα. (M. Anton. 1 10) "μὴ ὀνειδιστικῶς
ἐκλαμβάνεσθαι τῶν βύρβαρον ἢ σόλοικόν
τι τῇ ἀπῆρξές προενεγκυμένων." "καινότερον
δὲ περιμένων καὶ ἀπῆρξῆ θάνατον."

ἀπῆρξημένον ἀπόβλητον, ξένον τῷ κατὰ
αὐτόν ἔχον.

ἀπῆρξθεο (Hom. Γ 454) ἐμισεῖτο.

ἀπῆρξθη ἀπεκομίσθη, ἢ πυρετρόπη· "ὁ
δὲ Ἀπολλώνιος τὴν γλώττιν ἀττικῶς εἶπεν,
οὐδὲ ἀπῆρξθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἐς
Ταρσοῦς τῆς Κιλικίας ἀναστροφόμενος" (Phi-
lologia. V. A. 1 7).

ἀπῆρξθημένον ἀπόβλητον, ἀπῆρξθη-
μέρον δὲ βεβουρημένον.

ἄπια εἶδος ὀπώρας. ἀπίως εἶρηκε Πλά-
των ἐν Νόμοις (8 p. 845). ἔξι καὶ παρὰ Ἀλέ-
ξανδρῶν καὶ ἐν Ἀγρίοις Φερεκράτους· "πρὶν ἀνα-
πῆσαι τὰς ἀπίους ἀρπύζετε." sch. A
Ecl. 355.

ἀπ' Ἰθαίων ὄρεων (Hom. Θ 170) ἀπὸ
τῶν τῆς Ἰθης ὄρων.

Ἀπίδες θεοὶ ἦσαν τιμώμενοι παρ' Αἰ-
γυπτίους, σημεῖον ἔχοντες περὶ τὴν οὐρανὸν καὶ

τὴν γλῶσσαν δηλοῦν εἶναι αὐτοὺς Ἀπίδας.
οἷς γενομένοις διὰ χρόνον, ὡς ἔλεγον, ἐκ τῆ
σέλαος τῆς σελήνης ἑορτὴν μεγάλην ἔχον,
καὶ ἱερεῖς τινὲς περὶ τὸν τεχθέντα βοῦν ἱε-
ρῶντο, παρατιθέντες πανδαισίαν ὡς εὐωχῶ-
τες αὐτούς.

ἀπίδω θεάσομαι.

ἀπίη ἢ ἀλλοδαπή.

ἀπίθανον ἀπίσον. καὶ ἀπίθησαν, διὰ
τοῦ ι, ἀπὸ τῆ πιθῶ περισπωμένῃ· "ᾧ δρῦες
οὐκ ἀπίθησαν, ὅτι σὺν ἡμῖ ἔσπετο πέτρῃ
ἄψυχος" (AP 7 9).

ἀπίθης ὁ δυσχερῆς καὶ δυσανάβατος
τοῖς βαίνειν ἐθέλουσιν. "Ἄλλακομεναὶ πόλις
ἐστὶ καὶ ἀκούω αὐτὴν μήτ' ἐφ' ὑψηλοῦ κεί-
σθαι καὶ ἀπιθοῦς λόφος, μήτε τειχῶν περι-
βολὸν ἔχειν." cf. v. ἀπειθεῖν.

ἀπιθ' οὐ γάρ (A Eq. 1205) ἀντὶ τοῦ
καὶ γάρ.

Ἀπίκιος Ῥωμαῖος ἱκανὸς μυριάδας ἀρ-
γυρίῃ καταναλώσας ἐς τὴν γαστέρα, ἐν Μιν-
τούρνοις τῆς Γαλατίας· πολλὰς καρίδας
ἐσθίων (μέγισται γὰρ εἰσι τῶν ἐν Σμύρῃ)
καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀσκαθός. ἀκούσας
οὖν ἐν Αἰβύῃ γίνεσθαι καρίδας πολλὰς καὶ
μεγίστας, ἐξέπλευσεν οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἀνα-
μείνας. Θεασάμενος δὲ αὐτὰς μικρὰς ἐκέλευσε
τῷ κυβερνήτῃ τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐθις ἐπ'
Ἰταλίαν ἀναπλεῖν, μηδὲ προσπελάσας τῇ γῆ.
cf. Athen. p. 7.

Ἀπίκιος Μάρκος, οὗ διαρρεῖ μῦθον
ὄνομα ἐπὶ τε ἀσωτία καὶ πολυτελείᾳ καὶ ἑμ-
ψωνεύσει βίῃ καὶ κακοδαιμοσύνῃ λοιπῇ. ὑπάτις
δὲ ἦσεν Ἰσθῆνιος Βλαῖσος καὶ Αεὺκίος (ἄν Ἀέν-
τλος). ὁ τοῖνον Βλαῖσος ἐπὶ τὴν Θοίνην κλη-
θεῖς οἶον ἐφοκίδα ἄκλῆτον ἐπύγεται Ἀσκώ-
νιον Παιδιανόν· ἐξῆν γὰρ καὶ ἐπικλήτους
οἰοῖ σκιάς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινάς, καὶ
ἔδει τὸν Ἀπίκιον καὶ φίλοις καὶ ἀγνώσῃ τὴν
οὐσίαν ῥίπτειν τὴν ἑαυτοῦ. πέπυσμαι δὲ ἐν
τῷδε τῷ συνδείπνῳ γενέσθαι καὶ Ἰσίδωρον
ὄνομα, τῶν ἐκ παλαισρας κατατριβέντων,
ἄνδρα παλαιὸν μὲν ἦδη καὶ πολὺν τῷ χρόνῳ,
ἐν τε καὶ εἰ ἔτη γεγονότα, εὐπαγῆ δὲ καὶ εὐ-
μελῆ, καὶ βαθὺν μὲν τὰς πλευράς, γενναῖον
δὲ τὸ βροχιόνει καὶ τὸ χεῖρε ἄκρω, βλέπειν
τε ὄσῃν καὶ ἀκούειν ῥᾶσα, ὡς μὴ ἂν πιεσέ-
ειν πέρα ξ' ἔτων εἶναι αὐτόν, σκύφον δὲ
πιτύλοισ ἀμιλλᾶσθαι διαπίνοντα πρὸς τοὺς
νέους, καὶ μέντοι καὶ ὑπὲρ πολυδαίσιος καὶ

πολυποσίας ἐρίσκει καὶ νεάζειν ταῦτα. ἐνὶ δὲ ἡττηθῆναι φασιν αὐτὸν· ἀπελθεῖν γὰρ τοῦ συνδείπνου θύττον. γέροντες δὲ ἄλλοι τε ἐλεγον ἐπὶ τέγγη παλαιστρικῇ, καὶ μέντοι καὶ Ἰούσιος Βλαΐσος. καὶ ὅτε ταῦτα ἔλεγεν, ἔτη γεγόνει ξ', φασί. μακρὸν δὲ τὴν ζωὴν γεέσθαι πέπυσμαι Σεργίλιον ὑπατον· ἔτεσι γὰρ τοῖς ς ὁμοῦ τε ἐβίωσε, καὶ πάντα, ὡς λόγος, τὸ τοῦ σώματος ἀπαθῆς ἦν, καὶ μέντοι καὶ διεσώσατο τὰς αἰσθησεις ἀπίσας εὐμοιρίᾳ ἄξιοζήλω τε καὶ σοβαρῶ. Helianus?

ἀπίμελος ὁ μὴ ἔχων πιμελήν.

ἄπιμεν ἀπερχόμεθα.

ἀπινῆς ὁ καθαρός.

ἀπινύσσω ἐκπνέω. πονῶ πονύω πνώ πνέω πνεύω. ἀπὸ τοῦ πνώ πεπνυμένος καὶ ἀμπνυθῆναι. ἀπὸ τῆ πνεύω πνευστός καὶ ἀμπνευστός. τὸ πνώ κατὰ ἀνάπτυξιν πινύω· ἐνθεν πινυτή, κατὰ δὲ μεταπλασμὸν πινυτά. ὄν δὲ τρόπον ἀπὸ τοῦ ἀπνύω ἀπύσσω, ὁδύω ὁδύσσω, οὕτως πινύω ἀπινύσσω.

a Ἄπις θεὸς Αἰγυπτίων. ὅτι ὁ Ἄπις ὁ Αἰγύπτιος τὴν ἱατρικὴν πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα μετακομίσαι λέγεται. cf. Aeschyl. Suppl. 262.

b Ἄπις. οὗτος ὁ Ἄπις θεὸς Αἰγύπτου. τῷ-τον Αἰγύπτιοι σελήνη τιμῶσι, καὶ ἱερός ἦν ὁδε ὁ βοῦς τῆς σιλήνης ὡσπερ ὁ Μνεῖς τῆ ἡλίου. Ὀχος τὸν Ἄπιν ἀποκτείνας ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείοις παραβαλεῖν, ἵνα αὐτὸν κρεουργήσῃ καὶ παρασκευάσῃ ἐπὶ δαίμων.

ἀπισεῖν, δοτικῆ, τὸ ἀπειθεῖν. λέγουσι δὲ καὶ ἀπισίαν τὴν ἀπειθειαν, καὶ ἀπισος ὁ μὴ πειθόμενος. οὕτως Πλάτων.

ἀπιτέα δεῖ ἀπέρχεσθαι, καὶ ἀπιτε ἀπέλθετε.

Ἄπιων ὁ Πλειστονίκου, ὁ ἐπικληθεὶς μόχθος, Αἰγύπτιος, κατὰ δὲ Ἑλικίωνιον Κρής, γραμματικός, μαθητῆς Ἀπολλωνίου τῷ Ἀρχιβίου. ἡκηκούε δὲ καὶ Εὐφρόνορος γηραιοῦ καὶ ὑπὲρ ἐκατὸν ἔτη γεγονότος, Διδύμης δὲ τοῦ μεγάλου Θραπέτος. ἐπαίδευσε δὲ ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος καὶ Κλαυδίου ἐν Ῥώμῃ. ἦν δὲ διάδοχος Θέωνος τοῦ γραμματικῆ, καὶ σύγχρονος Διονυσίου τῷ Ἀλικαρνασσέως. ἔγραψεν ἰσορίαν κατ' ἔθνος καὶ ἄλλα τινά.

ἀπιὼν ὄχετο φεύγων, ἀποδιδράσκων· "ὁ δὲ τὴν Πελοπόννησον καταλιπὼν εἰς Αἰτωλίαν ὄχετο ἀπιών." συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς.

ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπωσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ χρυσᾶ. κεραμεῦ ἀπὸ τοῦ κεραμεῦν, καὶ φοινικῶ ἀπὸ τοῦ φοινικισθῆν.

ἀπλάνεια. καὶ ἡ ἀπλανῆς τῆς ἀπλανοῦς.

ἀπλᾶς. Καλλίστρατός φησι τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων οὕτω καλεῖσθαι. Haer.

ἄπλασος ἀληθινός, ἄδολος· "καὶ ἅμα αὐτοῖς ἐπιθέουσα σεμνότης ἡδεῖα καὶ ἄπλασος αἰδῶς ἐπέσρεφεν ἱκανῶς τὸν φιλόσοφον, καὶ ἤδη γνώριμον ἐποίησεν αὐτῷ τὸν νεανίσκον" (Damasc. Phot. p. 341 b 31). ἄπλασος δὲ ἡ μεγύλη· "τὸν αἰσ' ἄπλασος ἴσχει" (S Ai. 256), τουτέστι μανία.

ἄπλετον ἄπειρον, ἀχώρητον.

ἀπλήγιος, δυσείως, ἀπλοῦς· καὶ Εὐπολις Πόλεσιν "οὐ γὰρ πολυπράγμων ἐστὶν ἀλλ' ἀπλήγιος." καὶ ἀπληγίς ἱματίδιον συμμετρον· Ἀναγύριον Ἀριστοφάνους "ἐκ δὲ τῆς ἐπιγῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν."

ἀπληκέύω. καὶ ἀπληκτον τόπος ἐνθα καταλύουσι τῆς ὁδοιορίας τὰ σρατόπεδα.

ἀπλήξ ὁ μὴ πεπληγμένος.

ἀπλησία ἡ ἀδηφαγία. καὶ παροιμία "ἄπλησος πίθος" ὁ ἐν Ἄδου, ὁ τετρημένος, ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων, ἀπὸ τοῦ περι τὰς Δαναΐδας μύθου, παρ' ὅσον ἀνιμῶσαι ἐκέναι ὕδωρ εἰς πίθον ἔβαλλον τετρημένον. πάσχουσι δὲ περὶ τοῦτον τὸν πίθον αἱ τῶν ἀμνητῶν ψυχαί.

ἄπληκτον ἀπλήρωτον.

ἀπλοῦδας ἀπλῆς χλανίδας· ἐν ἐπιγράμ-ματι (AP 5 294) "οἴα δὲ πυρὶ ἔσκαπε τὴν κόρην ἀπλοῖς ἐκταδίῃ." καὶ ἀπλοῖκος ὁ ἀπλῆς καὶ ἀπέριτος. καὶ ἀπλοῖκώτερος.

ἄπλοοι ἀδύνατοι πλείων.

ἀπλότης διττή, ἡ μὲν ἔμφρων καὶ δικαία, ἡ δὲ ἀνόητος καὶ ἄδικος. ἔπειτα καὶ τὴν νῦν ποικιλίαν ἐμφύεσθαι τοῖς μὲν μετὰ δικαιοσύνης καὶ φρονήσεως τοῖς δὲ μετὰ ἀδικίας καὶ ἀμαθίας. εἶναι γὰρ δὴ πάλαι καὶ τὰ κακὰ τὸν θνητὸν τόπον περιπολοῦντα ἔξ ἀνάγκης, ὡς φησι Πλάτων (Theaet. p. 176A), ἀλλ' ἤττον κακοθήθη ὡς νῦν ἐστὶ, καὶ ἀπλοῦσερα, καὶ οὐκ ἐν βύθει τινὶ ταῖς ψυχαῖς ἐγκεκαυμένα ἀνάτα. πολλή γὰρ ἐστὶν ἡ διαφορὰ τῶν πάλαι κακῶν πρὸς τὰ νῦν, καὶ ὁ ποσότητι μόνον κρείττωνων τε καὶ χειρόνων, ἀλλὰ καὶ ποιότητι τρόπων.

ἔν θύλακον πάτει, ἐπὶ τῶν ὑ-
ήτων.

πτερὰς Θουκυδίδης (7 60) λέγει
ἰς ἄπλους παντελῶς, ἀλλὰ τὰς διὰ
ὅς ἐνδεῖαν ἀπλόους ἰσαμένους.

γον πύγωνα σκώπτων εἶπε.

λόγῳ τῷ χωρὶς προσθήκης. καὶ
παρὰ Ἀριστοτέλει λέγεται ὁ χωρὶς
εἰς λεγόμενον ἀληθές ἐστιν. ὁ γὰρ
ἢ λευκὸς ὢν, κατὰ γὰρ τοὺς ὁδόν-
ει καὶ ἀπλῶς ἐστὶ λευκός. ὁ δὲ δεῖ-
τήκης πρὸς τὸ ἀληθές εἶναι, τοῦτο
ἰπλῶς· ὁ γὰρ Αἰθίοψ οὐκ ἐστὶ λευ-
ὲ χωρὶς προσθήκης. προστεθέντος
κατὰ τι ἀληθές γίνεται· κατὰ γὰρ

ας. ἀλλὰ καὶ σπονδαῖοι τινες κατὰ
ληrod. in Top. 2 p. 113). λέγεται δὲ
; οὐ τὸν ἄπλοῦν τρόπον. ἀντὶ τοῦ
α παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ αὐθις
. 62 23) "οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς λόγους
ἤσαντο, ἀλλὰ καὶ βῆμι ὑψηλὸν
καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἰκόνες τοῦ Νέρωνος
"

ἰς ἐξ ἀνάγκης· ἢ ὡς πρῶτον, καὶ
ἄλλο. "ἀπλῶς δὲ οὐδὲν εἶδος τῶν
κ ἔγνωσαν, ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς ἐμφά-
πρέσβειων ὀττενομένοι εἰς παντο-
ωγῶς ἐνέπιπτον."

ἰς χωρὶς προσθήκης. Πολύβιος "ἔ-
ρνερος οὐ γέγονεν ἀπλῶς," ἀντὶ
νάγκης, ἢ ὡς πρῶτον.

ἰτα πελάγη τὰ Ἀτλαντικὰ καὶ
ὠκεανὸς καὶ ἑῶς· ἄπλωτον γὰρ τὸ
.

υεῖ.

υς. φασὶν Ἐμπεδοκλέη Πανσανί-
σθαι τὸν ἄπνον, εἶναι δὲ τὸν ἄπνον
ὡς λ' ἡμέρας συντηρεῖν ἄπνον καὶ
ὲ σῶμα. ἦν δὲ οὗτος καὶ γόης, καὶ
ὲ ἑαυτοῦ "φάρμακον δ' ὅσσα γεγῶσι
ὲ γήραος ἄλκυρον πέυση, ἐπεὶ μὲν
κρυνέω τὰδε πάντα. παύσεις δ' ἀκα-
νέμων μένος, οἷτ' ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμε-
ῖσι καταφθινύθουσιν ἄρουρον, καὶ
κ' ἐθέλησθαι, παλίντονα πνεύματ'
εῖσεις δ' ἐξ ὄμβροιο κελαινοῦ καί-
υδον ἀνθρώποις, θῆσεις δὲ καὶ ἐξ
θερείου ρέματι δεινροθύρεπτα, τὰ
ὲ ἤσαντα. ἄξις δ' ἐξ Αἰδίου κατα-
μένος ἀνδρός." καὶ ποτ' ἐτησίων

σφοδρῶς πνευσάντων ὡς τοὺς καρποὺς λυ-
μῆναι, κελύσας ὄρους ἐκδαρῆναι καὶ ἄσκη-
ποιῆσαι περὶ τὰς λῶφες καὶ τὰς ἀκρωρείας
διέτεινε πρὸς τὸ συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα. λή-
ξαντος δὲ κωλυσάνεμον κληθῆναι. Diog. L.
8 60.

ἄπο πόρρω, μικρὰν· "ἐν τοῖς Οὐσβαῖς
τῷ κινδύνῳ ἄπο ἐγένετο, ἀποδράσας τὰ ξίφη."
ἀποβαδίζεῖν οὐδὲν πλέον τοῦ βαδίζεῖν
δηλοῖ.

ἀποβάθρας καὶ τὰ λάσυνα, ἃ λέγονται
καὶ χυτροπόδες, καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῆ
βουλῆ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

ἀποβαίη, καὶ ἀποβαίνει γενικῆ, ὡς
τὸ "ἀποβάτες τῶν ἵππων."

ἀπὸ βαλβίδος ἀπ' ἀρχῆς.

ἀποβαλεῖν αἰτιατικῆ.

ἀποβάτης καὶ ἀποβύειν καὶ ἀπο-
βατικοὶ τροχοί. ἀποβάτης μὲν ἵππικόν τι
ἀγωνισμῶ ἐστὶ, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι
τὸν ἀποβάτην, ἀποβατικοὶ δὲ τροχοὶ οἱ ἀπὸ
τούτου τοῦ ἀγωνίσματος. Harp.

ἀποβεβιωκέναι ἀποθανεῖν· "ἀνάγκη
μὴ ἀποκρύπτειν, ὡς ἂν μὴ ὑπόνοιαι γένηται
σφισι τοῦ ἀποβεβιωκέναι αὐτόν."

ἀποβλεπόμενοι ἀντὶ τῷ θυμιάζοντες.
οὕτως Αἰσχίνης.

ἀπόβλεπτον ἐνδοξόν· "ἄνδρα τῆ Πε-
σικῆ πολιτεία διὰ τὴν ἄξίαν ἀπόβλεπτον"
(Theophyl. Sim. 3 15).

ἀποβλίσει ἀποπιέσαι.

ἀποβλύζων (Hom. I 491) ἀναβάλλων.

ἀποβουκολίσας ἐξυπατήσας· "οἱ δὲ
τοὺς ἀλόνας ἀποβουκολίζουσιν, ἀποσκευά-
ζονται τε τὸν κίνδυνον" (Theophyl. Sim. 3 7).

ἀπὸ βρουδυσκελῶν ὄνων ἐφ' ἵππους,
ἐπὶ τῶν ἀπὸ ἐπτελῶν ἐπὶ μελζονα μεταπηδών-
των. cf. v. ἀπὸ ἵππων.

ἀποβράσματα τὰ πίτυρα. παρὰ Καλ-
λιμάχῳ "τῆς οὐδὲν ἀπέβρασε φραῦλον ἄλε-
τρὶς." cf. v. εἰκαία.

ἀποβύσαντες ἀποκλείσαντες.

ἀπογαλακτίζω.

ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι, ὑπερβυτόν, ἀπολε-
μαι γάρ. Ἀριστοφάνης (Nub. 791) "ἀπὸ γὰρ
ὀλοῦμαι μὴ μαθῶν γλωττοσροφεῖν."

ἀπογειῶσαι ἀποθμελιῶσαι.

ἀπογενέσθαι. ἢ ὑσερῆσαι σημαίνει ἢ
ἀποθανεῖν. ἄμφω τὰ σημαινόμενα Θουκυ-
δίδης.

ἀπογινώσκω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ, ὡς "ἀπογνοὺς τὰ τῶν Καρχηδονίων πράγματα ὁ Φαίδων" (Dio Cass. fr. 71 2), καὶ "τέλειον ἀπογνοὺς τὸν Φιλίμονα," καὶ "ἀπογνόντες τῆς σωτηρίας."

ἀπόγνοια ἀπόγνοισις· Θεοκυδίδης (3 85) "ἐνέπησαν δὲ τὰ πλοῖα, ὅπως ἀπόγνοια ἢ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς."

ἀπογνοὺς Δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσας, Δείνουχος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισόμενος.

ἀπόγνοισις ἀπόγνωση·

ἀπόγνοιοι οἱ ἔκγονοι, ἀπόγνοισις δὲ οἱ μὴ ἔχοντες πύργονα.

ἀπό γραμμῆς οἶον ἀπ' ἀρχῆς, ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομῶν ἀφαιρησίας καὶ γραμμῆς, ἣν ἀφαιρῶν καὶ βυλβίθια καλοῦσιν.

ἀπογράφειν καὶ ἀπογραφή· οἱ τῶν δήμων χρήματα ὀφειλοντες ἐκ καταδίκης, καὶ μὴ ἀποδιδόντες μέχρι τῆς ἐνύκτης προτυναίας, ἐς τὸ δεσμοκτήριον ἀπεκλείοντο, μήτ' ἐγγυητὰς καταστήσαι δυνάμενοι τοῦ ὀφλήματος.

ἀπογραφή· ἐπειδὴν τις λέγει τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως, ὃ ἐναγόμενος ἀπογραφῆν ποιεῖται, δηλῶν ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα. μήποτε καὶ εἰδὸς τινὸς ἐστὶ δίκης ἢ ἀπογραφῆ· εἰ γὰρ ἀροῖτό τις μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνεται ὡς ἐκ ὀρθῶς γεγενημένης τῆς ἀπογραφῆς. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος (54). Harp. καὶ ἀπογραφή ἢ ἀπαρίθμησις· "ὁ δὲ Καῖσαρ Ἀγροῦχος ὁ μοναρχήσας εἴκοσιν ἄνδρας τοὺς ἀρίστους τῶν βίων καὶ τὸν τρόπον ἐπιλεξάμενος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν ὑπηκόων ἐξέπεμψε, δι' ὧν ἀπογραφὰς ἐποιήσατο τῶν τε ἀνθρώπων καὶ οὐσῶν, ἀντάραχη τινὰ προστάξας τῷ δημοσίῳ μοῖραν ἐκ τούτων εισφέρεισθαι. αὕτη ἢ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο, τῶν πρὸ αὐτῆ τοῖς κεκτημένοις τι μὴ ἀραιρουμένων, ὡς εἶναι τοῖς ἐπόροις δημόσιον ἔγκλημα τὸν πλοῦτον."

ἀπόγραφος ἐξ ἀρχαῖων δευτερεύει· (Diog. L. 6 84), τουτέστι τοῦ Ξενοφώντος.

ἀπογράφω αἰτιατικῇ· "σὺ δὲ ἀπόγραφε δικαίως ἡμῶς."

ἀπογράφαι τὸ γράψαι καὶ ἀπογράψαι καὶ οἶον σημειώσασθαι δηλοῖ.

ἀποδαρθεῖν ἀποκοιμηθῆναι.

ἀποδασμόν μοῖραν τινὰ· "ὁ δὲ στρατη-

γὸς ἀποδασμόν τινὰ τοῦ στρατοῦ ἀπολέξας ἐκελεύετο προπορεύεσθαι." καὶ αὖθις "ἐκ τῶν Σαρακηνῶν ἀποδασμὸς εἰς τὴν Περσίδα χωρήσας μέρη τινὰ τῆς Βαβυλωνίας προνομήσατο" (Theophyl. Sim. 8 1).

ἀποδάσσομαι ἀπομερίζομαι.

ἀποδείκνυμι σοι χειλίδονα ἴσον τῷ μαρτύρομαι.

ἀποδείξασθαι τὰ ἐν διδασκάλου μαθήματα ἢ τις ἔμαθε λέγειν.

ἀπόδειξις, ἀπόδειξις ὅρα διαφέρει. διὰ πρῶτον ζητῆσαι περὶ ὅρου, ἄρα μία ἐστὶ μέθοδος καθ' ἣν πάντων τῶν ὄντων δυνατὸν τοὺς ἄρους ἀποδοῦναι, ἢ πολλαί, καὶ εἰ μία, τίς αὕτη, εἰ δὲ πολλαί, πόσαι τὸν ἀριθμὸν καὶ ποῖαι. καὶ ὅταν εὗρωμεν τοσούδε καὶ τοιούδε ὑπογραφή ἢ ὀρισμῶν, ἄλλη πάλιν ἡμῶς διαδέχεται ζήτησις, ποῖαις τῶν μεθ' ὧν ἐπὶ ποῶν πραγμάτων χρῆσθαι. καὶ ὅταν εὗρωμεν τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ ὀρισμὸς ἐκ γενῶν ἐστὶ καὶ διαφορῶν, τί τοῦ προκειμένου πράγματος τὸ γένος καὶ τίνες αἱ διαφοραί, ἵνα συμπλέξαντες τὰς συστατικὰς διαφορὰς τῷ γένει ἀποδοῦμεν αὐτοῦ τὸν ὀρισμὸν. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερα χαλεπότης. ἢ τινὶ γὰρ πρῶτως τι ἐνυπάρχει, τῆτα καὶ καθ' αὐτὸ ὑπάρχει, καθ' αὐτὸ δὲ ἐστὶ τὸ καθ' οὐσίαν. οὐκέτι δὲ καὶ ἄτι καθ' αὐτὸ ὑπάρχει, τοῦτο καὶ πρῶτως ὑπάρχει· τὸ γὰρ ζῶον τῷ ἀνθρώπῳ καθ' αὐτὸ μὲν ὑπάρχει, οὐ πρῶτως δέ. διὸ καὶ μὴ ἢ ἀνθρώπος, ζῷον ἐστὶν, ὡς οὐ πρῶτως τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῷον ὑπάρχει. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῷ τριγώνῳ καθ' αὐτὸ μὲν, οὐ μόντοι πρῶτως. ἢ δὲ κυρίως ἀπόδειξις ἐκ τῶν καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως ὑπάρχόντων γίνεται, καὶ ἄπλως ἢ ἐκ τῶν αἰτίων τὰ αἰτιατὰ πειραμένη καὶ ἐκ τῶν καθόλου τὰ μερικώτερα.

ἢ δὲ ἐκ τῶν αἰτιατῶν τὰ αἴτια πειραμένη τεκμηριώδης ἀπόδειξις λέγεται, οἶον τὸ θεῖξαι ἐκ τῶν φωτισμῶν τῆς σελήνης ὅτι σφαιρικὴ· εἰ γὰρ ἐδείκνυτο, διότι σφαιρικὴ, διὰ τοῦτο φωτίζεσθαι οὕτως, τῆτα ἂν εἴη κυρίως ἀπόδειξις· ἐκ γὰρ τοῦ αἰτίου τὸ αἰτιατὸν ἐδείκνυτ' ἂν. ὃ κεχρήμεθα δὲ ἐνταῦθα τῇ θεῖξαι τῷ, διότι τὸ αἰτιατὸν πρὸς ἡμῶς σφαιρῶν ἐστὶ τοῦ αἰτίου. τεκμηριώδης δὲ ἀπόδειξις καὶ τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν καὶ κατανοῆσαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ἐπεται τὸ αἰτιατὸν τῷ αἰτίῳ, τεκμηριώδης τοῦτο λέγεται, τεκμηριώδης δὲ ἐστὶ τὸ ἄλυτον σημειῶν· ἂν δὲ

ος ἔποιτο, σημεῖον μὲν ἂν λέγοιτο, δὲ οὐκέτι, διότι μηδὲ ἄλκτον ἔστιν, ὃ "ὄχρα ἔστιν, ἐπειδὴ τέτοκεν." οὐ γὰρ τῇ ὄχρότητι παρακολουθεῖ τὸ ἀπόδειξις δὲ ἔστι μέθοδος διὰ συλλογιστική, ὅταν ἐξ ἀληθῶν καὶ ὁ συλλογισμὸς γίνηται. Philorop. in ma A 7.

ειροτομεῖ ἀποκόπτει τὰς ἀχένας. λέγεται ἀρχὴ τις ἐστὶ παρ' Ἀθηναίων ἔστιν, οἱ παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα ἐπινοοῦσι τὰ καταβαλλόμενα χρηματικὰ βελῆς ἰσχυρότερον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ ἀποδιδύουσι τὰ γραμματεῖα τῷ

ἡγεμόνι. ἔστιν τὸ ἀπαρῆσκον. καὶ ἀποδεδυμένοι, ἀπολειπομένων. καὶ ἀπολείπεισθαι. Ἰωσήπος (B, I. 355) καὶ ἀποδεῖν τῶν ἀχθοφορούντων ὀρέων ἄνδρα." "τόσον δὲ ἀποδεῖν τοῦ φρισιμένην ἤδη αὐτῷ καὶ ἀπὸ γένους ἴσσαν βασιλείαν ἀφέλεισθαι." ἔχομαι ὁμολογῶ. "ἀποδέχομαι σε πῶν," καὶ "ἀποδέχομαι σὺν τὸν

δῆ." "ἀπὸ δὴ τούτων πάντων ἀνασῶν τῶν πλεονεκτημάτων, πάντα τὸν ἔσσαν τιθεῖς ἐν δευτέρῳ, εὐθαρσῶς ἰσηρηχθήτην δὴ ἄμφω ἀλλήλων." (p. 35 Nieb.).

ἴσημεῖν, γενικῆ, μὴ παρεῖναι. Ἀριστεφάνης (370) "ἔρηρον αἰθρίας οὐ αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν."

διατρέψουσιν ἔγχρονισσιν, χρονοῖσιν.

διδόμενοι Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι, καὶ ἀποδιδόμεθα ἀντὶ τῆ ἀποδοῦναι πικράσκομεν. ἡγεμόνι.

ἰδράσκω αἰτιατικῆ. δεικτεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὐκ ἔστιν.

διομομοπεῖσθαι, αἰτιατικῆ, ἀποδοῦναι τὸν προσρόπιον Αἰα, καὶ παρῆσθαι ἢ ἰλάσκεισθαι. "τοὺς νεκροὺς εἰς τὰς ὄρνεις ἀποδιομομοῦνται." διομομοπεῖσθαι ἀποδιωκέσθαι.

διδεῖν ἐπὶ τὰ κυμάτων, ἐκ μεταφορῆς ἐπὶ φόνοις καθαιρομένων. ἔτοι γὰρ πύμασι πλύνουσι τὰ ἱμάτια.

οκισμάσας ὡς ἄχρησον ἐκφυλλί-

σας (Polyb. 18 24) "ὁ δὲ Ἀντίβιος ἀποδοκισμάσας τὸν ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντα αὐτοῖς καθολισμὸν, ἅμα τῷ νικῆσαι τῇ πρώτῃ μάχῃ παραχρημα τοῖς Ῥωμαίων ὄπλοις καθώπλισε τὰς δυνάμεις."

ἀπὸ δόξης (Hom. K 324) ἀπὸ εἰκασμῶ. ἀποδόσθαι πωλῆσαι, καὶ ἀπὸ δε ἀπόλυσον.

ἀποδράς ἀποφυγῶν. καὶ ἀποδρᾶναι. ἀποδρέψετε ἀποτρογήσετε. (AP 6 303) "ὁ καὶ πῖνον τυρὸν ἀποδρέψετε."

ἀποδρῶντες ἐκδέρω. ἀποδρῶντες ἀντὶ τῆ ἀποδυσόμενοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, οἱ ἀποδύονται τὴν ἔξωθεν ζολήν, ἵνα ἐτόνως χορευώσιν. Ἀριστοφάνης (Ach. 627) "ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀνακαίτοις ἐπίωμεν."

ἀποδύσπετε ἀποδύρεται. "δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν ἀποδύσπετε ἄναγκάζονται."

ἀπὸ ἔθεν (Hom. Z 62) ἀπὸ ἑαυτοῦ. ἀπὸ εἶπε (Hom. Γ 406) ἀπύρησαι. ἀποζῆν τὸ εὐτελεῶς ζῆν, ζῆν δὲ τὸ μετὰ τρυφῆς καὶ πολυτελείας. "τοσαῦτα ἀγαθὰ ἀγαπῶν κεκτῆσθαι ὅσα ἀποζῆν ἀπ' αὐτῶν," ἀντὶ τοῦ μέτρια.

ἀπόζων ἀποπλέων. ἀποθαυεῖν. "ἐάν τις αὐτὸ μόνον εἰδῆ, καὶ τῷ μερισμῷ τῆς ἐννοίας διαλύσῃ τὰ ἐμφανταζόμενα αὐτῷ, οὐκέτι ἄλλο τι ὑπολήψεται αὐτὸ εἶναι ἢ φύσεως ἔργον. φύσεως δὲ ἔργον εἴ τις φησέται, παιδίον ἐστὶ. τῆτο μόνον οὐ μόνον φύσεως ἔργον ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ συμφέρον αὐτῆ. πῶς ἄπτεται θεῶ ἄνθρωπος, καὶ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ μέρος" (M. Anton. 2 12).

ἀποθάτω ἀδυσπότακτον, καὶ ἀποθάτωμεν ὁμοίως. καὶ σόνταξιν "ἀποθανόντος αὐτῷ τῷ πατρὸς ἀπέτισε πολλὰ χρήματα."

ἀποθέμενος αἰτιατικῆ. ἀποθεν χωρὶς, ἢ πόρρωθεν. "ῥινῆ χειρ-μιαστῆρος ἐξερροφα κῶλα τιγαλῶν Ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος" (AP 7 172).

καὶ ἀδθις "Ρουφίνος δὲ οἱ μεταξὺ ἐπανήκων ἐνέτυχε, πόλεως Νισίβιδος οὐ μακρὰν ἀποθεν." καὶ ἀποθῆν (ἀπ ἀμύθεν) γέ ποθεν ἀπὸ τινος μέρους ἢ ὀποθενοῦν.

ἀποθέσθαι ἀποθησαυρίσαι, ἀποταμιεῦσαι. "ὁ δὲ βουλόμενος μηδένα χρόνον ἀργὸν ποιεῖν προέθετο τὸ τῷ χειμῶνος ἄπρακτον εἰς τινὰς χρείας ἀποθέσθαι."

ἀποθεσπίσαι δογματίσαι, ἐκθέσθαι, εἰπεῖν.

ἀπόθετον τὸ ἀποτεθησασμένον.

ἀποθήκη ἄντι τῆ ἀποσροφῆν Φιλίσιος.

ἀπόθητος ὁ μὴ πυθούμενος.

ἀποθνήσκοντας ἐν πολέμοις ὁρῶ τῆς περὶ πλείζου ποιημένους τὸ ζῆν, καὶ ζῶντας ὅσοι τοῦ ζῆν ἀπεγνώσκουσιν. καὶ γὰρ μαχήσομαι ὡς ἀποθανούμενος, καὶ οἶδ' ὅτι περιέσομαι. Λάκων γὰρ εἰμι ἄνωθεν, καὶ οἶδα τὴν πρὸς Λειωνίδαν ἐπιστολὴν τῶν τελῶν "μαχέσθων ὡς τεθναζόμενοι, καὶ οὐ τεθνάζονται." Synes. ep. 113.

ἀπόθου ἀποβαλῆ, ἀπωθῆ δὲ ὠθησον.

ἀποθραυσθῆς ἐκπέσης· "μηδ' εἰς ὀρηγερῆδος εἰσάτης," τουτέστιν εἰσέλθης, "μήποτε τῆς ἐκλείας ἀποθραυσθῆς" (A Nub. 993).

ἀποθρέξεις συναποτροχάσεις. οὕτω Πλάτων.

ἀποθρώσκοντα ἀποπηδιῶντα.

ἀποθύμια (Hom. Ξ 261) λυπηρά, τὰ μὴ καταθύμια.

ἀπὸ θυμοῦ· "δείσας ἔν μὴ ἀπὸ θυμῷ γένηται τῷ βασιλεῖ μὴ θαρσύνῃσας αὐτόν, ἐπιβαίνει τοῦ πορθμείου." καὶ αὐθις "τοῖς μὲν ὀλλοῖσι τε καὶ ὧν ὄφελός τε ἐν παντὶ ἔθνη ἀπὸ θυμοῦ εἶναι τὰς λεηλασίας." καὶ ἀπὸ θυμοῦ μισητός· "ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπὸ θυμοῦ ἦν αὐτοῖς ἄρχων ὁ Ἄβγαρος."

ἀποθύννῃζω τὸ ἀποπέμπομαι καὶ παρολογίζομαι.

ἀποθώμεσθαι αὐθυπότακτον, ἄντι τοῦ ἀποβάλωμεν.

ἀποικησις ἢ μετοικησις, ἀποικίζω δὲ τὸ ῥῆμα. καὶ ἀποικίσαι κτίσαι πόλιν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἀποικοὶ οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι. ἔποικοι δὲ οἱ ἐν πόλει παρὰ Θουκυδίδη (2 27).

ἀποικοδομεῖς ἄντι τοῦ ἀποφράττει· οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. Harp.

ἀποίμωξόν με τῆ τριωβόλῃ τὸν ζῶντα μάλλον· τὰ μὲν γὰρ διοίχεται" (4 Eccl. 314) ἄντι τοῦ ἀπόλωλα. καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδόσιν "Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τῆ τεθνηχότος τὸν ζῶντα μάλλον."

ἀποινα λῦτρα, ἃ δίδωσι τις ὑπὲρ φόνου ἢ σώματος· οὕτω Σόλων ἐν νόμοις.

ἀποιος ὁ δίχα ποιῶν, ἄπυος δὲ διὰ τῆ ν ψιλῶν ὁ δίχα ἔλκους.

ἀπὸ ἴππων ἐπ' ὄρους, ἐπὶ τῶν κατὰ

τὸ χεῖρον τρεπομένων.

ἀποιεσθε ἀνελέγκατε.

ἀποικόμενα παρερχόμενα. Ἄριστος (Pac. 648) "παῦε παῦε." νεκρὸν γὰρ ἔλωδὸρει, ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἀποικόμενους μὴ λοιδορεῖν.

ἀποκα πρόβυτα ἄκουρα.

ἀποκαθεύδουσιν ἄντι τοῦ ἀποισιν Εὐπολις. τουτέστι γυνυῖκα χωρὶ ἀνδρὸς καὶ ἀφίσασθαι.

ἀποκαθιστῶν διδούς, χαριζόμενος 15 5) "σὺ εἰ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν ἐμοί," τουτέστι τὴν τῶν ἐθνῶν βίασ τὴν προτέραν δεσποτείαν ἀποδιδούς.

ἀπὸ καλοῦ ζύλευ κἂν ἀπάγξαι cf. v. ἄξιον.

ἀποκαρδοκία προσδοκία, καὶ καρδοκῶν προσδοκῶν· "ὁ δὲ καθιτῆ πιρεμβολῆ, ἀποκαρδοκῶν ὅποι κχης χωρήσει τὰ πρῶγματα." σημαίνει τὴν ἀνελευσίαν.

ἀποκαρτερῆσαντα ἑαυτὸν λιγγύονη τοῦ βίου ἐξαγαγόντα. "Λυκατὸν Λυκεδαιμόνιον νομοθέτην μετὰ τῆ ναι τοὺς νόμους ἐλθόντα εἰς Κρήτην καρτερῆσαι, ὅπως μὴ αὐτοὺς ἀναγκαλῶσαι." καὶ αὐθις "ὁ δὲ Ἀναξαγόρας ἐν Λαμψάκῳ καὶ ἀποκαρτερῆσας τὸν καταστρέφει."

ἀπὸ καταδυομένης. λείπει, ὁ λάβης, κέρδος. ἀπὸ τῶν ἐμπόρων ἢ φορῶ, οἱ καταδυομένης τῆς νεῶς ὁ λάβωσι κέρδος ἡγοῦνται.

ἀποκαταλλάξαι φιλοποιῆσαι.

ἀποκατέστη ἀπεδύθη· "ἀποκατέστη περὶ τὸν Ζίχ τὰ ὀφειλόμενα χρήματα ἐνιαυτῶν" (Menand. p. 365 Nieb.).

ἀποκεκλήχασθαι ἀπηγορεύσασθαι. Ἄριστοφάνης Ὀρρισιον (1254) "ἀποκεκλήχασθαι θεοῦς μηκέτι τὴν πόλιν διαπι

ἀποκεκραϊπλισμένος τῆς κρλης ἀπαλλαγίς καὶ μέθης.

ἀποκεκρουσμένον οἶον ἡκρωσμένον, ἀποκεκλασμένον καὶ κεκολωβωπιδός μοι κυλίσκιον χεῖλος ἀποκεκρουσμοπιτήθειον, Ἄριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν (43

ἀποκεκύφαμεν· Ἄριστοφάνης 1002) "οἱ γὰρ ἄνδρες, ὡς περ λαμπροπιδότες, ἀποκεκύφαμεν." οἱ γὰρ λυγροπιδότες κεκύφασιν διὰ τὸν ἄνεμον.

ἀποκείλαντες ἀποκλίναντες.
ἀποκείραντες καὶ κείραντες, ἐκατέ-
ως λέγουσιν.

ἀποκεῖσθαι πόρρω ἀτιμάζεσθαι. ἔτω
Κρατίδος.

ἀποκηδήσαντες ἀντὶ τῆ ἀποκακήσαν-
τις Ὀμηρος (Ψ 413). παρὰ δὲ Σώφρονι
ἀποκαδήσαντες ἀφροντιστήσαντες. καὶ
ἀποκηδήσονται τὴν λύπην ἀφαιρήσονται.

ἀποκήρυκτον ἄλλοτριον. ὅτι ὁ λέγων
τοὺς ἀποκηρύκτους φάουλους εἶναι ἀπλῶς δό-
ξει ἂν λέγειν ἐξ ἀνάγκης τοιοῦτους αὐτοὺς
εἶναι· οὐ μὴν οὕτως ἔχει. ἐνδέχεται γάρ τινα
μὴ τοιοῦτον εἶναι ἀποκήρυκτον γενόμενον·
Θεμιστοκλέα γὰρ ἀποκήρυκτόν φησι γενέσθαι,
οὐ μὴν φαῦλος ἦν (Alex. Aphrodis. in Top. 2
p. 96). καὶ ἀποκηρύττοντες ἀντὶ τοῦ πι-
πρώκοιτες· οὕτω Δημοσθένης (23 201) καὶ
Πλάτων. Harp.

ἀποκινδυνεύοντες ἀποτολμῶντες, ἀπο-
δεικνύοντες. "ὁ δὲ Σεργίωριος ὁ τῶν Ῥωμαίων
στρατηγός, καίπερ θρασυῶς τῶν Ἰβήρων ἐκ
τοῦ τὰ πλείω κατορθοῦν ἔχοντι, οὐκ ἀπο-
κινδυνεύσαι ποτε ἐτόλμησεν."

ἀποκινεῖν τὸ ἀπέχεσθαι καὶ ἀποτρέ-
χειν. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοίων καταγομένων
καὶ ὀρμηζομένων ἀποκινεῖν ταῖς κώπαις.

ἀπόκινος εἶδος ὀρχήσεως.

ἀποκλήρωσις μέρος. "εἰς ἀμείνονα λῆ-
ξιν ἀποκληρῶσαι θεοποιῶν φροντίδι οὐδὲν
ἴσῃσιν." λῆξις δὲ ἐστὶ μερίς, παῦσις, κληρο-
νομία.

ἀπόκλητοι κεκλημένοι. (Polyb. 4 5) "ἔτε
κωνὴν προσδεξάμενοι σένοδον οὔτε τοῖς ἀπο-
κλήτοις συμμεταδόντες, τὰς αὐτῶν χρεῖσιν
διαλαβόντες πόλεμον ἐξήνεγκαν." καὶ αὐθις
Πολύβιος (20 1) "τριάκοντα τῶν ἀποκλήτων
πρωχειρίσαντο τοὺς συνεδρευόντας μετὰ τῷ
βασιλείῳ." καὶ αὐθις "ὁ δὲ συνῆγε τὰς ἀπο-
κλήτους, καὶ διαβούλιον ἀνεδίδου περὶ τῶν
ἰσχυρίων."

ἀπόκλημα τῶν ὀρέων ἀντὶ τοῦ ἀπό-
πτεμα.

ἀποκλίω αἰτιατικῆ.

ἀποκναίει διαφθείρει, ἀποκόπτει, ἀπολ-
ίπει, λυπεῖ, ὀδυνᾷ.

ἀποκναίειν ἐνοχλεῖν, παρεκτείνειν. "τί
ὡ καθύπευθε; σύ μὲ ἀποκναίεις περιπατῶν"
Μένανδρος Μισσομένη. "οὐ γὰρ ἀποκναίω
ἢ μεγάλῃ τῆς ἀρετῆς τὸν ἄνδρα, λέγω δὲ

τὸν Ἡρακλέα, ἐν δευτέροις τιθεῖς, εἰ καὶ τῷ
παρὰλλήλῳ λειπόμεθα" φησὶ Σιμόκατος Θεο-
φύλακτος (2 18: cf. v. Σάπειρ). καὶ αὐθις
(Procop. Arg. 12) "οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ Ἰουστινι-
ανῷ ὑπὸ τῶν φορολόγων ἀγχομένοι καὶ ἀπο-
κναιόμενοι τόκοις ὀφλημάτων ἀερίτοις τισὶ
δυσθανατοῦντες ἀκούσιοι διεβίωσαν."

ἀπόκνιζε ἀπόσκαλλε, ἀπότιλλε.

ἀπόκοιτος πόρρω τῆς κοίτης. "ὁ δὲ τῆ
δοκῆσει κατεπαννυχίζετο τῆς δειλίας ἀπόκοι-
τος" (Theophyl. Sim. 5 1).

ἀποκοπῆναι τῶν ἰχνῶν τὴν κῆρα λέ-
γουσιν, ὅταν μηκέτι εὐρίσκη τὰ ἰχνη.

ἀποκόπους ἐκτομίας. καὶ ἀντὶ τῆ ἀσθε-
νεῖς κεῖται.

ἀποκραϊπαισμός τῆς κραιπάλης ἀ-
παλλαγὴ καὶ μέθη.

ἀπόκριμα κατὰκριμα.

ἀπόκριναι, δοτικῆ, ἀποκριθῆναι. Δη-
μοσθένης (19 120?) "ἀπόκριναι δεῦρό μοι
παρελθῶν." ἀποκρινεῖται δὲ λέγουσι μᾶλ-
λον ἢ ἀποκριθήσεται. Μένανδρος Κανηφόρω
"ἂ δ' ἀποκρινεῖται, κἄν ἐγὼ λέγομαι σοι,"
Ἰσοβολιμαίῳ "ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένῳ δ'
οὕτω λαλεῖν." καὶ ἀπόκρισις ἢ ἀπολογία·
οὕτω Ἀνσίας καὶ Ἀντιφῶν. ἀλλὰ καὶ Δημο-
σθένης ὁμοίως λέγει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου
"ἀπόκριναι δεῦρό μοι παρελθῶν."

ἀποκρότω τραχεῖα. "οἱ δὲ ἀπεχωλῶντο
ἐν γῆ ἀποκρότω τε καὶ συνεχῶς τυλαιπωρῶν-
τες" (Thuc. 7 27).

ἀποκρούεσθαι, αἰτιατικῆ, ἀποβάλλε-
σθαι.

ἀποκτείνω, αἰτιατικῆ, φονεύω, καὶ ἀ-
ποκτεῖναι φονεύσαι. καὶ ἀποκτείνης
ἀδυνότακτον.

ἀποκτινύνναι φονεύσαι. ἀποκτιν-
νυσι λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκτινύνει. Κρατῆ-
ρος Βουκόλοις "καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σκιο-
μαχῶν ἀποκτιννυσι ταῖς ἀπειλαῖς." καὶ ἀπε-
κτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγχασι. "μισσοῦσι μὲν
ὡ πάτερ Θρόσων, ἀπεκτάγχασι δ' οὐ."

ἀποκνηθῆναι τεχθῆναι, καὶ ἀποκνύσκειν
τὸ ἀπογεννῶ.

ἀπολαβόντες ἐναποκλείσαντες. "οἱ δὲ
τὴν στρατιὰν ἀνὼσι γενοῖς καὶ δυσσεμβόλοις
ἀπολαβόντες ἐς διαλλαγὰς ἔλθεῖν αἰσχροῦς
ἠνάγκασαν." καὶ Ἰώσηπος "διώξαντες ἀπο-
λαμβάνουσι τοὺς πολεμίους ἐν κοίλῳ χωρίῳ,
καὶ πάντας κτείνουσι." καὶ αὐθις (Dio Cass.

62 23) "τὸ γὰρ χωρίον ἀμφοτέροις ἤρεισε, τῷ μὲν ὅτι ἀπολαμβόντες εἰς αὐτὸ τοὺς Ῥωμαίους ὑποσπόνδους ἀφῆκαν, πρὸς ἔνδειξιν ὧν εὐεργέτηντο."

ἀπολακτίζω. (Deuteronom. 32 15) "καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγυμνημένος," τουτέστιν ἀπεσκίρτησεν.

ἀπολαύειν. ἀπολαύειν οὐκ ἐπὶ τῶν ἡδέων μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντιῶν τάτουσιν, ὡς Ἰσοκράτης (8 81) "δέδοικα μὴ τι κακὸν ἀπολαύσαιμι." καὶ Μαρκελλῖνος περὶ Θουκυδίδου φησὶν "οὔτε Κλέων οὔτε Βρασίδας, ὁ αἴτιος τῆς συμφορᾶς, ἀπέλαυσε λοιδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου."

α ἀπολαχεῖν τὸ διανεμασθαι τὰ πατρῷα καὶ ἄλλα κοινὰ δόντα πρὸς τινος, καὶ ἀπολαβεῖν. διαλαχεῖν δὲ τὸ διανεμίσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν. Ἀντιφῶν "ὀπὸτ' ἄνθρωποι βούλοιντο χρήματα διαλαγχάνειν."

β ἀπολαχεῖν ἀντὶ τῆ διαλαχεῖν. ἔτω Ἀνσίας καὶ Ἀρισοφάνης καὶ Ἀντιφῶν. Ηαγρ.

ἀπολάψεις. ἐὰν διὰ τοῦ ε ἀπολέψεις, τριτέστιν ἀπολεπίσεις. "ἀπολέψαντα τὸ λέμμα" (Α Ἀν. 678) ἀπολεπίσαντα ὥσπερ ἰῶθ. ἐὰν δὲ ἀπολάψεις, ἐκπίης· ἀπὸ τῶν κυνῶν ἢ μεταφορᾶ καὶ ὅσα λύπτοντα πίνει. καυσερέφει δὲ εἰς τὸ ἀποκερδανεῖς, ἀφαιρούσεις, ἀποσπάσεις. Ὀμηρος (Π 161) "λάψοντες γλώσσησι," καὶ Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (810) "γνῆς ἀπολάψεις ὃ τι πλείον δύνασαι ταχέως."

ἀπολεγόμενος παραιτούμενος. Πολύβιος "ὃ δὲ κυρητεῖτο τοὺς Ἀχινοὺς ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχήν." καὶ ἀπολέγοντα ἀπαγορεύοντα, ἀποτρέποντα. "γράμματά τε ἀντικρως ἀπολέγοντα τοῖς πρέσβεσιν ἔγραφε μηδαμῶς προῖεσθαι τὰ φρούρια Πέρσαις" (Ptoleor. Pers. 1 22).

ἀπολείπουσιν. ἀλλὰ καὶ ἀπολιμπάνουσι παρὰ Ἀσσίᾳ.

ἀπόλεκτοι ἐξυίρετοι. Ξενοφῶν "αἱ δὲ εἰς τοὺς δεσπότης ἀποκείμεναι ἀπόλεκτοι ἦσαν." cf. v. ἀπέκειντο.

ἀπολελοιπότες ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἢ μεταφορᾶ ἀπὸ τῶν δρομέων· οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουσι τοὺς ἠττωμένους. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ (41) καὶ Πανηγυρικῷ (50). Ηαγρ.

ἀπολέμητον ἀνενόχλητον. "κατάραντες εἰς χώραν εὐδαίμονα καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον" (Polyb. 3 90).

ἀπόλεμος ὁ μὴ ἰσχύων ἢ ὁ μὴ εἰδώς πολεμεῖν. "ἀπόλεμος γὰρ ἦν, καὶ ὑπὸ νόσου ποδάγρας οὔτε οἱ πόδες ἔτε αἱ χεῖρες ἐτέγχονον ἄρτιοι." τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μηδεμίαν πρόφασιν ἐχόντων πολέμου, θρασυῶντων δὲ τὰ πολεμίων.

ἀπολέξαι.

ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτησθαι. "τοῖς οὖν ἐν τῷ τοῦδε πλείουσι ἀπὸ λεπτοῦ μίτου φυσὶν ἠρτησθαι τὸ ζῆν." ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάτοις κινδύνοις ὄντων. cf. v. μίτος.

ἀπόληγε πύον.

ἀπολιβύξεις συντόμως ἀναχωρήσεις. λιβάς γὰρ ἡ σαγῶν, ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πύπτει. Ἀρισοφάνης (Ατ. 1467) "ἐκ ἀπολιβύξεις, ὃ κάκις ἀπολούμενος;" cf. v. οὐκ ἀπολιβύξεις.

ἀπολιγαίνει θορυβεῖ, ὀξέως βοᾷ, παρὰ τὸ λιγύ. Ἀρισοφάνης (Αελ. 967) "ἦν δ' ἀπολιγαίνει, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ," ἀντὶ τοῦ τοὺς ἱμάντας οὐδὲ οἱ ἀγορανόμοι ἔχοντες ἔτυπον.

ἀπόλιδας ἀγενεῖς, ὡς μὴ οἰκοῦντας ἐν πόλει, ἀπαιδεύτους.

Ἀπολιναρίος Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ πυρκαβῆτου καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν ἐκ Καππαδοκίας θανατωζομένων. ἐγένετο δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστῆ καὶ ἄλλων τινῶν. ἔτε οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν πόησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῶν πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος, οὗτος ἔγραψε καταλογίαν κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβῆς τόμου λ', καὶ δι' ἡρώων ἐπὶ πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφήν· ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν γραφήν ὑπομνήματα. τοῦ δὲ γε Ἀπολιναρίου καὶ Φιλοσόργου (8 11) μνήμην πεποιήται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἰστορίᾳ, καὶ φησιν "Ἀπολιναρίος γὰρ ἠκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας, καὶ Βασίλειος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῷ· σαθμὸς δὲ οὗτος ὁ τάπας ἐστὶ τῆς αὐτῆς Καππαδοκίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνθρωποι τότε τοῦ ὁμοουσίου προμαχῶν κατὰ τοῦ ἑτεροουσίου, μακρῶ πάντας παρενεγκότες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμῆ τῆς

ίρσεως προσάντας, ὡς παῖδα παρ' ἑραθῆναι τὸν Ἀθανάσιον· τῆς τε γὰρ καλουμένης παιδεύσεως ἐπὶ πλείζον ροεληλύθεισαν, καὶ τῶν ἱερῶν γραμμάτων εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον ἐτέλει, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν. ἰσὺ γε αὐτῶν ὁ Ἀπολινάριος· οὗτος καὶ τῆς ἐβραϊδὸς διαλέκτου ἐπαίειν ἦν. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος ἐς τὸν ἑαυτῷ τρόπον ἦν ἰκανώτατος· γε Ἀπολινάριον τὸ ὑπομνηματικὸν ἐλέξεως μακρῷ ἄριστον εἶχε, Βασίλειος ἡρωϊκῶν λαμπρότατος ἦν· τῷ δὲ γε ἦν καὶ παρ' ἄριστοι ἐξεταζομένῳ ἴσιν εἰς συγγραφήν εἶχεν ὁ λόγος, εἰπεῖν Ἀπολινάριον μὲν ἀρότερος οὐ δὲ σθεριώτερος. τοσαύτης δὲ αὐτῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμειος ἔσσης, ἥθος οὐδὲν ἥτιον οἱ ἄνδρες παρεῖρας τὴν τῶν πολλῶν θείαν ἐπαγωγὴν ὡσεὶ καὶ οἷς ὠρῶντο καὶ οἷς ἔλεγον σα γράφοντες διεδίδουσαν, διὰ πάντων εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς ἰοῦν αὐτῶν ἐυμαρέστερον ἀλίσκεσθαι ἔως." τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν πατρὶ φιλοσόφῳ ὁ Ἀρειανὸς ἐγραψεν. ολινάριος. ἔτος ἀνεῖρήν μετὰ Παῦ· Σαμουαίᾳ, πρόεδρος Λαοδικείας ρίας, μεταιοηροσύνῃς ἐτέρως ἡγησάτων γὰρ Ἀρειανῶν ἄψυχον πάντη λητὴν τοῦ κυρίου σώκα, αὐτὸς ἔρηκα μὲν ἐψηχωμένην ψυχῇ ζωτικῇ ἀνέκχιος, νοῦν δὲ τὸν ἡμέτερον οὐατο· μηδὲ γὰρ δεηθῆναι φησι τὴν ἐκείνην ἀνθρωπείου νοός, ἡγεμονεοῦπὸ τοῦ αὐτῆν ἐνδεδυκότος θεῷ λόγῳ, ἠδὲ χωρεῖν αὐτὴν ἄλλην νοεράν δύπαρὰ τὴν θείαν. ταῦτα ὑποθέμενος εται μίαν εἶναι φύσιν τοῦ λόγου καὶ ρχός, ὅτε τῆς σαρκὸς ἀτελοῦς οὔσης εἶναι ἀνθρωπῶν ὅλον, καὶ διὰ τοῦτο ἠ φύσιν ὀνομαζέσθαι (Theodor. presb. ra.). μεθ' ὃν ἀναφαίνεται Θεόδωρος ονεσίας πρόεδρος τῆς Κιλικίας. cf. v. ρος f.

οντο δὲ Ἀπολινάριοι δύο, πατὴρ καὶ ἱ μὲν πατὴρ Ἀλεξανδρείας· γήμιας δὲ ὠδικεῖαν τῆς Συρίας ἴσχει υἱὸν Ἀπο. ἄμφω δὲ συνήκμαζον Ἐπιφανίω ρισῆ, ὃν ἀκμῶντο τότε ἡσπάζοντο.

Θεόδοτος δὲ ὁ τῆς Λαοδικείας ἐπίσκοπος μηδενὶ τρόπῳ ἀποσπάσαι αὐτοὺς ἐξ αὐτοῦ δυνηθεὶς ἄμφω τῆς κοινωνίας ἐξημίωσεν. ὕβριν τε ἡγείται ὁ παῖς Ἀπολινάριος τὰ γε νόμια, καὶ τῇ εὐροίᾳ τοῦ σοφιστικοῦ λόγου θαρρῶν καινοτομεῖ καὶ αὐτὸς αἵρεσιν, ἣ νῦν ἐπιπολάζει τὸ ὄνομα τοῦ εὐρόντος ἔχουσα. οὐ δὲ φασὶ διενεχθῆναι αὐτοὺς πρὸς Γεώργιον· ἑώρων γὰρ αὐτὸν ἀλλόκοτα δογματίζοντα. Socrat. h. eccl. 246.

οὗτος δὲ ὁ Ἀπολινάριος βαθμοῦς ἐπὶ τῆς θείας φύσεως δοξάζειν ἐτόλμησε, καὶ μύθους τινὰς ταῖς θείαις ἐπαιγγελίαις συνέξεν.

ἄπολιταργιεῖς ἀποδραμηῆ, ἀποσκιστήσεις ἀπὸ τῆς θύρας. ἐνεσι δὲ ἐν τῇ λέξει τὸ ἀργόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ ταχύ, καὶ τὸ λίαν. οὐ ταχέως οὖν, φησὶν, ἀποδραμηῆ; λιταργισμὸς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰ σκιρτήματα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1255) "οὐκουν ἀνύσας τι θάπτον ἀπολιταργιεῖς ἀπὸ τῆς θύρας;" ἔστι δὲ καὶ ἀπολιταργεῖν.

Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος κωμικὸς ἐποίησε δράματα μζ', ἐνέκησεν ἑ.

Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου γραμματικός, εἰς τῶν Παναγίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, Ἀθηναῖος τὸ γένος· ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγυμῖβων.

Ἀπολλόδωρος Γελῶς κωμικὸς, σὺν-χρονοῦ τοῦ κωμικῷ Μενάνδρῳ. δράματα αὐτῷ Ἀποκαρτερῶν ἢ Φιλιάδελφοι, Λευσσοποῖός, Ἰέρεια, Γραμματεῖδιοποῖός, Ψευδαίος, Σίσυφος, Αἰσχυρίων.

Ἀπολλόδωρος Τυρσεὺς τραγικός. δράματα αὐτῷ Ἀκωνθοπλήξ, Τεκνοκτόνος, Ἐλληγες, Θυέσης, Ἰκέτιδες, Ὀδυσσεύς.

Ἀπολλοκράτης ὄνομα κύριον.

Ἀπολλοφάνης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. δράματα αὐτῷ Σαλῖς, Ἰφιγέρων, Κρητες, Δανάη, Κένταυροι.

ἀπολλύειν καὶ ἀπολλύναι διττῶς λέγουσι, καὶ ἀποδεικνύειν καὶ ἀποδεικνύναι, καὶ πάντα τὰ ὅμοια.

Ἀπόλλων Ἀπόλλωνος, καὶ ἡ κλητικὴ ἢ Ἀπολλον. ὅτι ὁ Ἀπόλλων ὑποφήτης ἐστὶ τῷ πατρὸς, καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνει τὰς μαρτείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρει. καὶ ζῆται ἐν τῷ Διὸς φήμη.

Ἀπολλώνεια ἔργα τὰ τῷ Ἀπόλλωνος.

Ἀπολλωνιάς Ἀττάλῃς τῷ πατρὸς Εὐμέ-

νῆς τῆ βασιλείας γαμετή, ἣτις δημότις ἔσα βασιλίσσα ἐγεγόνει, καὶ ταύτην διεφύλαξε τὴν ὑπεροχὴν μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἀχῆταιρικὴν προσφερομένην πιθανότητα, σωφρονικὴν δὲ καὶ πολιτικὴν σεμνότητα καὶ καλοκαγαθίαν· τέτταρας γὰρ υἱὲς γενήσασα πρὸς πάντας τέττες ἀνυπέβλητον ἐφύλαξεν εὐνοίαν καὶ φιλοσοφίαν μέχρι τελευτῆς, καίτοι χρόνον ἕκ ὀλίγον ὑπερβίωσασα τᾶνδρός. πλὴν οἱ γε περὶ τὸν Ἄτταλον ἐν τῇ παρεπιδημίᾳ καλὴν περιποιήσαντο φήμη, ἀποδιδόντες τῇ μητρὶ τὴν καθήκον χάριτα καὶ τιμὴν· ἄγοντες γὰρ ἐξ ἁμφοῦν ταῖν χερσῶν μέσην αὐτῶν τὴν μητέρα περιήσαν τὰ θ' ἱερὰ καὶ τὴν πόλιν μετὰ τῆς θεραπείας. ἐφ' οἷς οἱ θεώμενοι μεγάλως τὲς νεανίσκας ἀπεδέχοντο καὶ κατήξισαν, καὶ μνημονεύοντες τῶν περὶ Κλέοβιν καὶ Βίτωνα συνέκρινον τὰς αἰρέσεις αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς προθυμίας τῆς ἐκείνων λαμπρὸν τῷ τῆς ὑπεροχῆς τῶν βασιλείων ἄξιωματι συναναπληρῶντες. ταῦτα ἐτελέσθη ἐν Κυζίκῳ μετὰ τὴν διάλυσιν τὴν πρὸς Πρωσίαν τὸν βασιλέα. Polyb. 23 18.

Ἀπολλωνιάς λίμνη. ὅτι Ἄτταλος ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς Νικομήδει τῷ μονόδοντι πολεμήσας ἐκράτησε τῆς αὐτοῦ χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν Ῥωμαῖος ἐπικαλεσάμενος ἀνέλαβε τὴν ἀρχήν, Ἄτταλος δὲ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Ἀπολλωνιάδα μεταλλάξασαν κατὰ τὸ μέγιστον ἱερὸν Περγᾶμιον κατέθετο, ὅπερ αὐτὸς ἐδείματο, τὴν τε γείτονα λίμνην αὐτῇ προσωνόμασεν. Polybius?

Ἀπολλωνιάτης, καὶ Ἀπολλωνιαῖτις χώρα.

Ἀπολλώνιον, βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θεκυδίδῃ (2 91) ἀναγνωστέον. καὶ ποσειδώνιον τὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ὡς ἀθήναιον τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ διονύσιον καὶ δημήτριον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα δμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ ποσειδάνειον ὅλον ὅτι Ἀωρίων.

^a Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς ἐπῶν ποιητῆς, διατρέψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητῆς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προσασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

^b Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς ὁ κληθεὶς δύσκολος, πατὴρ Ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνουργίου

φου γραμματικοῦ· δὲ ἔγραψε τὰδε, περὶ μερισμοῦ τῶν τῆ λόγου μερῶν βιβλία δ', περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν δ', περὶ ῥήματος ἧτοι ῥηματικῶν ἐν βιβλίοις ε, περὶ τῶν εἰς μὴ ληγόντων ῥηματίων παραγωγῶν βιβλίον α', περὶ ὀνομάτων ἧτοι ὀνοματικῶν α', περὶ ὀνομάτων κατὰ διάλεκτον, περὶ τῆς ἐν θηλυκοῖς ὀνομασίαις εὐθείας α', περὶ παρωνύμων α', περὶ συγκριτικῶν, περὶ διαλέκτων Δωρίδος Ἰάδος Αἰολίδος Ἀτθίδος, περὶ σχημάτων Ὀμηρικῶν, περὶ κατεψευσμένης ἰσορίας, περὶ παθῶν, περὶ τόνων κατηναγκασιμένων βιβλία β', περὶ τόνων σχολίων βιβλίον α', περὶ προσωδιῶν ε, περὶ φοιτητῶν, περὶ προθέσεων, περὶ τῶν Αἰδύμων πιθωνῶν, περὶ συνθέσεως, περὶ διαφορῶν, περὶ τῶν τίς, περὶ γενῶν, περὶ πνευμάτων, περὶ κτητικῶν, περὶ συζυγίας.

Ἀπολλώνιος Ἀρχεβούλου ἢ Ἀρχεβίου· ἔγραψε περὶ λέξεων Ὀμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον.

Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεύς ἀρχιερεὺς καὶ ἰσορικός γέγραφε Καρικὰ, περὶ Τράλλων, περὶ Ὀρφείως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ.

Ἀπολλώνιος Ἰναιεύς φιλόσοφος, υἱὸς Ἀπολλωνίου καὶ μητρὸς πολιτίδος τῶν ἑπιφανῶν, ὃν κύβου ἢ μήτηρ ἐπισάντα δαίμονα ἐθεάσατο, λέγοντα ὡς αὐτὸς εἶη ὃν κύβου εἶναι δὲ Πρωτέα τὸν Αἰγύπτιον, ὃθεν ὑπελήφθη αὐτὸν Πρωτέως εἶναι υἱόν. καὶ ἤκμαζε μὲν ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Γαίω καὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, ἐφ' οὗ καὶ μετέλλαξεν, ἐσιώπησε δὲ κατὰ Πυθαγόραν πέντε ἔτη· εἴτω ἀπῆρεν εἰς Αἴγυπτον, ἔπειτα εἰς Βαβυλῶνα πρὸς τὴν μάγην, κατέειπεν ἐπὶ τῆς Ἀραβίας, καὶ συνῆξεν ἐκ πάντων τὰ μυθία καὶ περὶ αὐτῶν θρυλόμενα μαγγανεύματα. συνέταξε δὲ τοσαῦτα, τελετὰς ἢ περὶ θυσῶν, διαθήκην, χρησμῆς, ἐπισολάς, Πυθαγόρου βίον. εἰς τῆτον ἔγραψε Φιλόκρατος ὁ Ἀμίμιος τὸν φιλοσόφῳ πρόποντα βίον.

ὅτι Ἀπολλώνιος ὁ Ἰναιεύς ἐς σωφροσύνην . . . ἠτήθη τῶν. cf. v. Σοφοκλῆς b.

ὅτι Φιλόκρατος (11—2) λέγει περὶ Ἀπολλωνίου θεϊότερον ἢ ὁ Πυθαγόρας τῇ σοφίᾳ προσελθεῖν, τυραννίδων τε ὑπεράραντα καὶ γενόμενον κατὰ χρόνους ἕτ' ἀρχαίως ἕτ' αὐτέως. ὃν ἔπω οἱ ἄνθρωποι γινώσκουσιν ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς φιλοσοφίας, ἣν φιλοσόφως τε καὶ ὀγκῶς ἐπήσκησεν, ἀλλ' ὃ μὲν τὸ δὲ δὲ τὸ

ταυτὶ τῶνδρός. οἱ δέ, ἐπειδὴ μύγοις Βαβυλωνίων καὶ Ἰνδῶν Βραχυῶσι καὶ τοῖς ἐν Ἰηέπτῳ Γυμνοῖς συνεγένετο, μύγον ἠγῶνται πτόν καὶ διαβάλλουσιν ὡς μὴ σοφόν, κακῶς ἰνῶσκοντες. Ἐμπεδοκλῆς τε γὰρ καὶ Πυθαγόρας αὐτὸς καὶ Δημόκριτος, ὁμιλήσαντες ἰγοῖς καὶ πολλὰ δαιμόνια εἰπόντες, οὐπω κήχθησαν τῇ τέγγῃ. Πλάτων δὲ βαδίσας ἔκαστον καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖ προφητῶν καὶ ἱερῶν ἐγκυριαζόμενος τοῖς ἐναντὶ λόγοις, καὶ καθάπερ ζωγράφος ἐσκιαγραφημένοις ἐπιβαλὼν χρώματα, ἔπω μαγεύειν ἔδοξε, καίτοι ἄπειρα ἀνθρώπων φθορηθεῖς ἐπὶ σοφίᾳ. ἐδὲ πᾶρ τὸ αἰσθῆσθαι πολλὰ καὶ προγνώμην διαβάλλοι ἂν τὸν Ἀπολλώνιον ἐς τὴν σοφίαν ταύτην· ἢ διαβεβλήσεται καὶ Σωκράτης ἐφ' ἧς πρότερον, καὶ Ἀναξαγόρας ὁ Ὀλυμπίασιν, ἰαίτε ἦκισα ὄντι, προελθὼν ὑπὸ κωδῆρι ἐς τὸ πῦλον ἐπὶ προρησεί ὄμβροσ. καὶ ἄλλα τινὰ πᾶρ Ἀναξαγόρου προτιθέντες, ἀφαιροῦνται τὸν Ἀπολλώνιον τὸ κατὰ σοφίαν προγινώσκων. δοκεῖ οὖν μοι μὴ περιδεῖν τὴν τῶν ἰαλλῶν ἄγνοιαν, ἀλλ' ἐξακριβῶσαι τὸν ἄνθρωπον τοῖς τε χρόνοις καθ' ἕως εἰπέ τι ἢ ἐπραξε, πῶς τε σοφίας τρόποις ὕψ' ὧν ἐψυσε τοῦ καμῶνός τε καὶ θεῖος νομισθῆναι. ξυνείλεται δὲ μοι τὰ μὲν ἐκ πόλεων, ὁπόσαι αὐτῷ ἴσταν, τὰ δὲ ἐξ ἱερῶν, ὁπόσα ὑπ' αὐτῷ ἐπαχθήθη παραλελυμένῳ τῶς θεομῆς ἦδη, τὰ δὲ ἐξ ὧν ἕτεροι πρὸς αὐτὸν ἢ αὐτὸς πρὸς ἄλλοσ ἔγραψεν. ἐπέελλε δὲ βασιλεῦσι σοφισταῖς φιλοσόφοις, Ἡλείοις Δελφοῖς Ἰνδοῖς Ἀθηναίοις, ὑπὲρ θεῶν, ὑπὲρ ἡθῶν, ὑπὲρ ἄσμων, πᾶρ οἷς ὁ τι ἂν πράττοι. τὰ δὲ ἀκριβέστερα παρὰ Δάμιδος ἀκηκοῶς.

ἔτος ὃ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς διαμνημονεύτικὸς τις ἦν εἶπερ τις ἄλλοσ, ὃσ τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε, πλείω δὲ ἀνελέγετο, καὶ τὸ μνημονικὸν ἑκατοντάτης γενόμενος ἔρρωτο ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῷ ἰκῆξιν εἰς μνημοσύνην, ὃν ἦδεν, ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαρτυροῦνται φησιν, αὐτῶν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγῆρω τε καὶ ἀθύρματα ἐπὶ τῆσ μνημοσύνης εἶναι. id. 114.

ὅτι Ἀπολλώνιος ἔτος ταῦδε περὶ Ἀναξαγόρου ἔφη· καὶ γὰρ Κλαζομένιον ὄντα, καὶ ἠγλαῖα καὶ καμῆλοισ τὰ ἐαυτῷ ἀναθέντα, ἠπῶν προβάτοισ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποισ φιλοσφῆσαι. ὁ δὲ Ὀθηβαῖοσ Κράτης κατεπόντωσε τὴν ὄσιαν, ἔτε προβάτοισ ποιήσας ἐπιτή-

δειον ἔτε ἀνθρώποισ. cf. v. Ἀναξαγόρου.

Ἀπολλώνιος ἕτεροσ Τυανεύς, φιλόσοφοσ νεώτεροσ, γεγονὼσ ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλέωσ, ὡσ Ἀγρέσφων ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων.

Ἀπόλλωνοσ ἄγαλμα. κισθάραν ἐπὶ χειρῶν ἔχον πλάττεσι τὸ Ἀπόλλωνοσ ἄγαλμα, οἰονεῖ τὸν ἥλιον, τὴν τῷ παντὸσ ἄρμονίαν· κισρῶμενοσ γὰρ τοῖσ λοιποῖσ ἀσράσι καὶ κτίζει καὶ ζωογονεῖ.

Ἀπολλῶσ Ἀπολλῶ ὄνομα κύριοσ, ἄτικῶσ (Act. Apost. 18 24).

ἀπολογίζω τὸ ἀποδιῶκα καὶ ἀποβάλλω, ὄπερ ἔ προσδέχομαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολογουριάζω. καὶ ἀπολογίσασθαι τὸ ἐπιξελεθεῖν ἕκαστα Δημοσθένησ (24 108).

ἀπολογισμὸσ· Πολύβιοσ (132) "ὃ δὲ Ξάνθιοσ παρυγενόμενοσ εἰσ χεῖρασ ἔφερε τοῖσ ἄρχεσι τῶσ ἀπολογισμῶσ, παρὰ τί νῦν σφαιλεῖσαν, καὶ πῶσ δύναιτο τῶσ ἐναντίωσ νικᾶν."

ἀπόλογοσ Ἀλίνοσ, ἐπὶ τῶν φλυαρῶν καὶ μακρῶν ἀποτεινόντων λόγων.

ἀπολογῆμαί σοι, δοτικῇ.

ἀπολοῖμην εὐκτικῶσ, καὶ ἀπύλοιντο· "ὡσ ἀπόλοιο ἢ κυκία."

ἀπὸ λύκεσ θύρασ, ἐπὶ τῶν ἀπράκτωσ εὐθύσ ἀπιόντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπηνῶν καὶ ἀγρίων.

ἀπολυμαίνεσθαι (Hom. A 313) ἀποκαθαίρεσθαι.

ἀπολυόμενοσ ὑπεραπολογούμενοσ· "ὃ δὲ πρεσβείωσ διεπέμπετο, ἀπολυόμενοσ τῶσ διαβολῶσ ἕσ κατ' αὐτῷ γίνεσθαι ἐπυνοῦντο."

ἀπολύων τῷ θανάτῳ παρυπέμπων· Δουβίδ (16 14) "κύριε, ἀπολύων ἀπὸ γῆσ διαμερισον αὐτῶσ ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν." ἄλλοσ δὲ ἐρμηνεύσ ἀπὸ ὀλίγων φησίν.

ἀπολώλαμεν καὶ ἀπολώλασιν ἄτικῶσ. ἀπολώλεισαν δὲ ὑπερσυντελικὸσ.

ἀπολωλεκῶσ ἀπολέσασ. καὶ ἀπολώλεκεν.

ἀπομαγαδάλια τὸ σαιῖσ ᾧ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι, ὄπερ ἐκάλεσ χειρομακτρον, ὃ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀπέρριπτον τοῖσ κυσίν. ἢ ἢ τῶν κυνῶν τροφή, ἢ τισ ἦν σαιῖσ καὶ λίποσ, ὡσ καὶ ὁ ποιητήσ (x 217) "ἀεὶ γὰρ τε φέρει μειλίγματα θυμῷ." μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον εἰσ τὸ σαιῖσ ἀπεψῶντο τὸ λίποσ, καὶ τοῖσ κυσίν ἐρρίπτην. καὶ αὐτίσ Ἀριστοφάνησ (Eq. 412) "ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἰοῖμι τούτοι-

σιν· ἢ μίτην γ' ἂν ἀπομαγδαλίας σιτέμενος τοσοῦτος ἐτραφείην."

ἀπόμακτρα σκυτάλων ἀπεσκοτημένα δὲ ἐσκοτροφημένα. cf. v. ἀπεσκοτωμένα.

ἀπομάττεσθαι ἀναλαβεῖν, μιμῆσθαι καὶ ἀποτυπῆν. καὶ ἀπομάττων Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος (259). οἱ μὲν ἀντὶ τῶ ἀποψῶν, ἄλλοι δὲ ἀντὶ τῶ περιπλάτων τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελευμένοις, ὡς λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ.

ἀπόμαχος ὁ ἐκτὸς τῆ πολέμου γεγονώς· (Agath. 5 23) "ὁ δὲ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν, ὡς μικρῶ δεῖν μελλῆσαι ἀπόμαχος ἔσσεσθαι." καὶ αὐθις (Theophyl. Sim. 2 9) "ὁ δὲ ὑπὸ τῆς λύπης κατακλυζόμενος ἀπόμαχος ἦν." καὶ ἀπόμαχοι οἱ μὴ ἐξισχύοντες μάχεσθαι· "οἱ μὲν ἀπόμαχοι ἑαυτὸς κατεχρήσαντο, οἱ δὲ ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἐς τὸς ἐναντίους ἀθροοὶ ὤρμησαν καὶ προθύμως κατεκόπησαν." ἢ οἱ ἔξω τῆς μάχης· "ὡς δὲ αὐτῷ ἐξηγγέλλετο ὡς ἔσοιτο ὁ Θεοδώριχος ἡπατημένος ἀπόμαχος, ὀπίσω ἀναχωρεῖ." καὶ ἀπομαχομένους ἀνθισταμένους, παραιομένους· "ἀπομαχομένους δὲ τῷ Φαβίῳ καὶ πολλὰς ποιημένους δεήσεις, ἵνα τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆι."

ἀπομάχομαι δοτικῆ.

ἀπομηνίσσας (Hom. B 772) ἀποχωρήσας δι' ὀργήν, ἢ παυσάμενος τῆς ὀργῆς.

ἀπὸ μηχανῆς, ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ παραλόγων. οἱ γὰρ τῶν τραγωδιῶν ποιηταὶ ὅταν εἰσῆγαγον εἰς τὴν σκηνὴν φοβερά τινα, ὡς συγχυθῆναι τὸς θεατὰς πρὸς τὰ εἰρημμένα καὶ ἕλειν τὸς ἠτυχημένους δόξαντας ὡς ἀνάξια πεπονθότας, ἢ μισῆσαι τὸς πεποιηκότας ἢ παρανομήσαντας, εἰδῶσιν θεὸς εἰσεγγεῖν, ἢ ἀπ' αὐτῆς τῆς σκηνῆς ὀρμημένους ἀλλ' ἐξ ὕψους ὑπὸ τινος μηχανῆς, ἢ ἔβλεπον μὲν πρότερον οἱ θεαταί, κατ' ἐκείνην δὲ τὴν ἡμέραν σρεφομένη ἐδείκνυε τὸ τῆ θεῶ πρόσωπον. καὶ τῶτο κατασολῆν εἶναι τῶ δρούματος. ἐλέγετο δὲ θεὸς ἀπὸ μηχανῆς.

ἀπόμισθος ἄμισθος, ὁ μισθῶ ἔργον τι διαπραξάμενος καὶ ἄμισθος ἀφειμένος. κεῖται ἢ λέξις παρὰ Λυσία ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. ἀπόμισθοι δὲ παρὰ Δημοσθένει (4 46) οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες.

ἀπόμοιρα μέρος· "ἀπόμοιρα δὲ τῆς σφατιάς ἀόκους ἐπιφερόμενοι σποδιῶς καὶ τέφρας πεπληρωμένους, ξιφιδίοις τάτους διέρρη-

ξαν καὶ τὸν ἄερα ἐθόλωσαν." καὶ Ἀχι (1 17) "ἀπόμοιρα δὲ ἦν τῶν Φωγῶν ἀνὰ τὰ τῆδε πεδία ἐφοῖτα χιλῶ Ἴνικα· ἀπομορξάμενον (A Ach. 695) ἀπὸ σάμενον.

ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι, τὸ ἀρνητικόν, τὸ δὲ καταφατικόν.

ἀπομυρίζω ἀποσομίζω.

ἀπομώμοχα (A Lys. 902) ἀντὶ τῶ μοσίαν πρὸς τὰς γυναικας πεποιήκα. ἀπομωμοκότας ἀποταξαμένους· "πο δὲ ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασαί" Ἀριστοφάνη νισιν (706).

ἀπὸν ἀπρεπές. σημαίνει δὲ καὶ τὸ παρόν.

ἀπὸ Ναννάκου, ἐπὶ τῶν σφόδρ λαιῶν καὶ ἀρχαίων

ἀπόνασθαι κατατροφῶν, ἢ ὠφελῆι "ὅ μὴν ἀπόνασθαι γε ξυνέβη τῆς βιασ αὐτῷ· τελευτῶ γὰρ νόσῳ ἐπὶ ταῖς π ἡμέραις."

ἀπόνειμαι ἀπόδος.

ἀπονέμω τῆς ἀμάξης, τῶν δ' ἄδεν μέλει", παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεία μελάντων, τῶν δὲ ἀλλοτρίων ἀμελάντων ὅσον οἱ ἰδίαν ἔχοντες ἄμαζαν, ὄντως ἰσθόμενοι ἀμελῶσιν αὐτῶν.

ἀπονεύειν ἐκκλίειν, τρέπεσθαι· "βρανε τὸς Αἰνίους πάλαι μὲν εἰσαίξιεν, φάτως δὲ ἀπονεύειν τοὺς μὲν πρὸς Ἐ τοὺς δὲ πρὸς Μακεδονίαν."

ἀπονητὶ ἄνευ πόνου. ἀπνευσί ἀνη ἀκητὶ ἀμετασρεπτί· πάντα ταῦτα καὶ νεται καὶ συσέλλεται. λέγεται δὲ καὶ νητότατα.

ἀπόνιτρον· Ἀριστοφάνης (Ach) "ὡσπερ ἀπόνιτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας· θασιν δὲ οἱ ἀρχαῖοι, εἴ ποτε ἐκχέοιτο ἰτρον ἀπὸ τῶν θυρίδων, ἵνα μή τις τῶν παριόντων, λέγειν ἐξίστω. καὶ ἀψασθαι μετὰ τὸ δείπνον ἔλεγον· πρὸ δείπνου δὲ κατὰ χεῖρός.

ἀπόνοια ἄνοια, ὕβρις. Προκόπιος 7) "ἀδικούμενοι εἰώθασιν εἰς ἀπόνοια πεσθαι οἱ ἄνθρωποι, ὅπερ ἔπαθον Βένετοι ἐπὶ Ἰουστινιανῶ. καὶ πρῶτα μὲν εἰσασιώταις τὰ ἀμφὶ τὴν κόμην ἐς νεα τινὰ μεταβέβληται τρόπον. ἀπεκείροντ αὐτὴν ἄδεν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις· τῶ μὲ

αὶ τῷ γενεῖς ἑδαμῆ ἤπτοντο, ἀλλ' ἀπονομῶν ἐπὶ πλείστον ὡσπερ οἱ Πέρηθελον, τῶν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ τριπροσθεν ἄχρως ἐς τοὺς κροτάφους νοι, τὰ ὀπίσθεν ἀποκρέμυσθαι σφικρότατον λόγῳ οὐδενὶ εἶων ὡς οἱ αἱ, διὸ καὶ Οὐνικὸν ἐκαλεῖτο τὸ . καὶ τὰ ἱμάτια εὐπάρουφου ἤξιον αὐτοῖς Ἰουλιανός "τὸ μὴ προιδέε δύνατον καὶ τὸ ἀδύνατον ἐν πράεσχάτης ἀπονομῆς ἐστὶ σημεῖον." μὴ ἢ ἀπόμοιρα, ὡς μέρος τι τῶν ῶν ἐκ τῶν μεταλλῶν λαμβανόμενης . ἢ ὡς διαιρουμένῳ εἰς πλείους ἔν' ἕκαστος λάβῃ τι μέρος. Ηαγρ. σήσει ἐπανελεύσεται.

σφίξεσθαι ἀποχωρῆσθαι.
ου καταπεσών, παρομιμία ἀπὸ ἢ ἐπιχειρήτων, μὴ δυναμένων δὲ χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις θῆτα ληρεῖς ὡσπερ ἀπ' ὄνθ καὶ ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων (Legg. ὡς ἐκ ἀπὸ τῷ ζῆρον τὴν παροῖσθαι ἀλλ' ἀπὸ τῷ νῆ, ἔτως. "καὶ ἐφ' ἀγάλιον κεκτημένον τὸ εἶμα, ἢ λόγῳ φερόμενον, κατὰ τὴν παρὶ τινος νῆ καταπεσεῖν."
χιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σι. 716) ἀντὶ τῷ ἀφαιρήσομαι, ἀπὸ τῶν ὀνχιζομένων· ἀφαιρήσομαι τὴν σίτησιν. ἀπονοχίσει μᾶλλον ὀνοχίσει.
νοισιν ἀντὶ τοῦ ἀξένοισ.
ονται ἀποτίθενται.
σοῦ. ὁ δὲ "Ὀμηρος ἀπὸ ζυσοῦ

ισθῶνται ἐπιτάμπτονται καὶ ἐπι- Πολύβιος (233) "αἱ γὰρ μάχαι- Γαλιτῶν ταῖς κατασκευαῖς μίαν πρώτην καταφορὰν καιρίαν. ἀπὸ εὐθέως ἀποξυσεῖνται κωμπετόμε- μῆκος καὶ πλάτος, ἐπὶ τοσοῦτον ἰθ' διῷ τις ἀναστροφὴν τοῖς χρωμέ- ωτας πρὸς τὴν γῆν ἀπευθύνει τῶ ὡς ἀπρωκτον εἶναι τὴν δευτέρων ἡγῆν."
ἰλλῶ γενικῆ.
αργαγγέλειωσ· (X Anab. 4 1 5) ἰ παραγγέλειωσ πορευόμενοι ἀφι- μα ἡμέρα πρὸς τὸ ὄρος."

ἀποπάτημα αὐτὸ τὸ σκόβαλον· Εὐπο- λης Χρυσῆ γενεῖ "τί γὰρ ἐς' ἐκεῖνος; ἀπο- πάτημι ἀλώπεκος." Κρατῖνος Δραπέτισι "τὸν Κερκύνονά θ' ἔωθεν ἀποπατῶντ' ἐπὶ τοῖς λα- σάνοις εὐρών ἀπέπνιξα." καὶ ἀποπατησόμε- νοι τὴν κόπρον κενώσαντες· Ἀριστοφάνης (Plut. 1184) "οὐδεὶς θῦει τὸ παράπαν, οὐδ' εἰσέρχεται, πλὴν ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μύριοι." ἀπόπατος γὰρ ἢ κένωσις τῆς γα- σρός, καὶ Ἀριστοφάνης περὶ Κλειωνύμης φησὶν (Ach. 81) "εἰς ἀπόπατον ὄχετο εσρατιῶν λα- βῶν, κᾶχεξεν δακτῶ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν. πόσθ δὲ τὸν προκτὸν χροῶν ἐσηγήγαγε; τῆ πανσελήνῳ." πάτος δὲ ἢ ὀδός.

ἀπόπατον καὶ κοπρῶνα λέγουσιν, ὁ δ' ἀφεδρῶν καὶ λυτρῶν βάρβαρα.

ἀπόπειρα δοκιμασία. Δαμιάσκιος "τῷ γὰρ ὄντι συνέβαινε τὰς τῷ ὄντι φιλοσοφίας ἐρῶντας τῶν νέων ὡσπερ ἐν πυρὶ χρυσοῦν δοκιμάζεσθαι. εἰ δὲ μὴ ὠμολόγηε τὴν ἀπό- πειρᾶν, αὐτὸ τῆτο μάλισα δὴ ἦν ἢ ἀπόπειρα, σπεσθὴ τις εἶναι προσποικιμένη καὶ ἑλλοχῶσα τὰς νεοπρεπῶς ἀττέσας κινήσεις. ἐμὲ γοῦν διεκίῳλεν ὡς χαλεπωτάτε ὄντος τῷ πράγμα- τος." καὶ ἀποπειρῶμαι γενικῆ.

ἀποπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα κώπαις, ἀπὸ τῶν ναυτικῶν· κέλευσμα γὰρ ἐστὶ ναυ- τικὸν ἐφ' ἔνδεκα κώπαις λεγόμενον. Ἀριστο- φάνης φησὶν (Eq. 543).

ἀπὸ πέντε ἄλλεσθαι πετρῶν ἐς κῦμα, ἐπὶ τῶν δι' ἃ πάσχοσιν αἰρεμένων μᾶλλον ἑαυτὸς ἐμβάλλειν εἰς τινὴ δυσκολίαν.

ἀποπεπισευκότες εἰς πῖσιν ἐλθόντες· "ἡδὴ πάντες ἀναπεπτῶκασι διὰ τὴν ὄποκει- μένην ἐορτὴν ἀποπεπισευκότες τοῖς εἰσιῶσιν," ἀντὶ τῷ θαρρήσαντες, βεβιωθέντες.

ἀποπεπόνηκας (A Thesm. 252) τῶν πό- νων ἑληξας.

ἀποπερατοῦσαν συμπληροῦσαν. καὶ ἀποπεραίνοντες τελειῶντες· "παῖδαρίων τε καὶ γυναικῶν φληνάφης διαπλέκοντες καὶ ἀποπεραίνοντες." cf. v. ἀπεφρόγοντο.

ἀποπεφρασμένον ἀπειρημένον. ἢ ἀντὶ τῷ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον. ἔτω Δείναρχος καὶ Λυσίας (10 19) καὶ Δημο- σθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας (67).

ἀποπεφοίτηκεν ἀπῆλθεν.

ἀποπηδῶ γενικῆ. καὶ αἰτιατικῆ δέ· "ἀποπηδᾶν λόγον σοφὸν μὴ δυνάμενον παρὰ δῆμον."

ἀποπλανῶ γενικῆ.

ἀποπληξία θλάψις, μανία, ἄνοια. "ὅτι Μάρκος Βῆρος Ἀντωνίνου ἀδελφός, βυσιλεύς Ῥωμαίων, ἀδοκῆτως διαφθείρεται, πλήθους ἰγῶρός τε καὶ πνεύματος ἐπισχόντος οἱ τὴν προήν· ὃ δὴ πάθος ἀποπληξίαν παῖδες ἰατρῶν ὀνομάζουσι." καὶ ἀπόπληκτος ὃ πεπονθώς.

ἀποπλήσας· "ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ τὸν προσδιαλεγόμενον ἀποπλήσας ἐξέπεμψεν."

ἀποπομπαῖος ὃ χίμαρος, ὃ τράγος. καὶ ἀποπομπαῖοι θεοὶ τινες οὕτως ἐκαλοῦντο. καὶ ἀποπομπή ἀντι τῷ ἀποτροπή.

ἀποπορεία ἢ ἀπαναχώρησις· "ἐκκελεύσασθαι δὲ τοῖς ἐπομένους οἰκέταις ἐπιταχῆναι τὴν ἀποπορείαν," τὴν ἀποστροφήν, τὴν ἐπίνοδον. Προκόπιος (Perg. 2 12) "ὃ δὲ Χοσρόης οὐκ ἐβούλετο τὴν ἀποπορείαν, ἤπερ ἐληλύθει, ποιήσασθαι," τούτετι τὴν ἐπίνοδον.

ἀποπορευτέα· Ἀγαθίας (2 22) "τοιαυτῶν ἀποπορευτέα αὐτῷ ἰδοῦμαι ἐπὶ Οὔσιν ποταμῶν καὶ τὴν ἐκείνη δυσχωρίαν" ἀντι τῷ ἐπανακτέον, ὑποσρεπτέον.

ἀποπρεσβεύει ἀπυγγέλλει πρεσβεῖαν.

ἀποπρίω (A Ran. 1257) ἀντι τῷ ὠνησαι καὶ ἀπόδος ἀντι τῆς ἀπολωλυίας.

ἀποπτύει πετασθῆ·

ἀπόπτωλις ἔρημος, ἄπολις. sch. S OC 207.

ἄποπτον πόρρωθεν ὀρώμενον. ἢ ἀθεώρητον, ὑψηλότατον. (S OR 760) "ἔξικέτευσε, τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγῶν, ἀγρούς σφε πέμψαι καπὶ ποιμνίων νομάς, ὡς πλείστον εἶη τοῦδ' ἄποπτος ἄστος." ἄποπτος γὰρ ὁ ἀθεώρητος· Σοφοκλῆς (Ai. 15) "ὡς εὐμαθές σου, καὶ ἄποπτος ἦς ὅμως, φώνημι ἀκούω."

ἀποπτύω αἰτιατικῆ.

ἀποπυργίζοντας λόγους. ἔς ἔγραψε Διαγόρας ὁ ἄθεος, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἐκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. cf. v. Διαγόρας et πυργίσκοι.

ἀπορεῖν καὶ σφακελλεῖν φλεγμαινεῖν ἐςὶ καὶ διὰ τοῦτο σαῦσθαι. Κρατύος.

ἀπορησία ἀντι τοῦ ἀπορία· ἔτως Εὐβουλος. καὶ ἀπόρρησιν ἀπαγόρευσιν· "ὃ δὲ οὐκ ἤνεγκε τὴν ἀπόρρησιν, ἀλλὰ θυμοῦ πληρωθεὶς ἔφη," καὶ αὐθις "τὴν γενομένην ἀπόρρησιν τῷ γύμνῳ." σημαίνει δὲ καὶ ἀποκῆρξιν παιδός.

ἀπορος χώρα ἀντι τῷ ἀπόρευτος. λέγεται δὲ ἄπορος καὶ ὁ μὴ δυνάμενος μηχανῆν τινα εὐρεῖν, ὃ ἐνδεής.

ἀποροῦντι ἐρωτῶντι· "ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ τίνι μηχανῇ ἀνεβίω, τόνδε φάναι."

ἀπορραγείς ἀντι τοῦ ἀποκοπεῖς. καὶ παροιμία "ἀπορραγίσεται τεινόμενον τὸ κωλώδιον" ἐπὶ τῶν βία τε καὶ ἀνάγκη ποιόντων.

ἀπορρέξαντες ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δόντες.

ἀπορρηγνυμι γενικῆ.

ἀπορρηθῆν ἀπαγορευθῆν, ἐπὶ τοῦ κελεύειν τι μὴ γενέσθαι. καὶ ἀπορρηθῆ ἀντι τοῦ ἀποκρησθῆ Πλάτων (Legg. 11 p. 929 A).

ἀπορρηξαι τὴν ψυχὴν ἐκνεῦσαι· "ἀπορρηξαι τὴν ψυχὴν διψῶντα, μίλις καὶ ὄψε τούτου τυχόντα" (cf. v. τηκεδόν). καὶ ἀπορρηξουσι λαλήσουσι· Πισίδης "ἔς εἰ σωπήσασμεν, οἱ λίθοι τάχα φωνὰς ἀπορρηξουσι τῶν πεπραγμένων."

ἀπόρρητα ἀκατάληπτα, ἀπόκρυφα. ἀπόρρητι ἔλεγον τὰ ἀπειρημένα ἐξάγεσθαι, οὐ μόνον τὰ ἀπηγορευμένα. "ἀπόρρητά τι τοῖσιν ἐχθροῖσι τοῖς ἡμετέροισι λέγουσιν" Ἀριστοφάνης Θεοδοφοριαζέσσαις (370). ἀπόρρητα τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις· οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος (123). πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα λέγουσιν· Ἀριστοφάνης "ἔτω τι τὰπόρρητα δρᾶν ἐτημέλει." διόπερ καὶ τὰ μὴ ἐξαγωγίμα ἐνομάζουσιν οὕτως.

ἀπορριπτεῖ, αἰτιατικῆ, ἀποβάλλει. καὶ ἀπορρίπτεσθαι αἰτιατικῆ.

ἀπορροῆς σαγόνος.

ἀπόρροια ἢ ἀπορροή τοῦ ὕδατος.

ἀπορρῶν καὶ ἀπορρῶν ἔσεται ἀντι τῷ ἀποπεσεῖται.

ἀπορρῶν πτεῖ ἀπονίπτει.

ἀπορρῶν φθείς ἀντι τοῦ ἀπονιφθεῖς.

ἀπορρῶν ψαι καὶ ἀπορρῶν φθῆναι.

ἀπορρῶγας ἐξαχὰς ἀπεσχισμένους· "ἐπειδή τινος ἀπορρῶγας εὐρε πρόδοτον διδῶσας, καὶ αὐτὰς ἀπέκλεισεν ὁ Διοκλητιανός." καὶ ἀπορρῶξ ἀπόσπασμα ὄρους, καὶ γένος ἀπογονή· "οὗτος δὲ ἦν ἄρα ξερνῶν ἀπορρῶξ." "πᾶσα δ' ἀπορρῶξ πέτρα ἔην ἀπενερεθε, καὶ ἄμβασις οὐ νύ τις ἦεν." (A Lys. 809) "Τίμων ἦν τις αἰδρυτος ἀβάτοις ἐν σκώλοισι περιεργημένος, ξερνῶν ἀπορρῶξ," ὃ λεγόμενος μισάνθρωπος, ὃν φησι Νεάνθης

πὸ ἀκράδως πεσόντα χολὸν γενέσθαι, μὴ ροιόμενον δὲ λατροὺς ἀποθανεῖν σαπέντα, καὶ μετὰ τὴν τελευταίην αὐτῷ τὸν τάφον ἄβαν γενέσθαι, ὑπὸ θαλάσσης περιρραγέτα, ὁδῶ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον φερόση. βῆται δὲ ἀντὶ τοῦ ἄβαντος καὶ ἄσαντος καὶ ἄβαν ἀκύνθαις τετριχωμένους καὶ σκληροῦς, ἣ κάλοισι καὶ παττάλοις ἠφανισμένους. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπὸς καὶ μισάνθρωπος.

ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι ἀποβλέπων εἰς τὸν ἄγρον." γράφω μὲν ἐπὶ τοῦ καταγράφω καὶ ζωγραφῶ ἐπὶ τῆς ἥς, ἔσω τῷ διατύλω καὶ τινι ποιούτῳ παιλίας τινος· παρατίλλομαι δέ, τὰς ἐκ τῶν κερτήρων τίλλω τρίχας ἢ τῶν μισγαλῶν. τῶτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μὲν τι, τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορῆς καὶ ἀμηχανίας, μὴ τογγάνοντες τῷ προσδεχόμενῳ λογισμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται, ἀλλοτρίους ἐπιγράφουσιν. εἰς τὸν ἄγρον δὲ ἀποβλέπουσιν ἐπιθυμῶντες ἐν τῷ εἶναι. sch. A Ach. 31.

ἀπορῶ πλάττω καὶ χρημύτων, γενικῇ.

ἀπορῶτατος ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδὲνα μέρος ἔστιν εὐρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπέρ τῆς Μνησαίου θυγατρὸς. Harp.

ἀποσαλεύσας παρὰ Θεοκλίδην ἀντὶ τῷ ἀποφυγῶν ἐκ τοῦ λιμένος καὶ σάλω ὁμιλήσας, τοῦτέστι τῷ ἄλμινῳ τόπῳ ἐνθα σάλος γίνεται. sch. Thuc. 1 127.

ἀποσάξαντα Δείνουχος ἀντὶ τῷ φράξωτα τὸ τρημα. Harp.

ἀποσαφῆντες διαρρηθῆν κηρύττοντες· (Damas. Phot. p. 341 b) "οἱ τε ὀφθαλμοὶ Ἰσιδίου τὸ τῆς διανοίας εὔτροχον ἀποσαφῆντες."

ἀποσεῖομαι αἰτιατικῇ.

ἀποσεμνύνει, αἰτιατικῇ, γεραίρει. ἀποσεμνυεῖται δὲ ἀπονοεῖται σιωπῶν, ὑπερφανῆ· σεμνότητος γὰρ ἕνεκα ἐπὶ πολὺ ἰσχυρῶς, ἐν τοῖς θεατροῖς εἰσιών, καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δραμάτων ἑτεροαῖα. καὶ Ἀριστοφάνης Βατράχοις (856) "ἀποσεμνυεῖται πρῶτον, ἄπερ ἐκαστοτε ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἑτεροαῖετο."

ἀποσημῆνασθαι ἀφομοιοῦσθαι. καὶ ἀποσημῆνασθαι φανερώσασθαι, ἐξεπιποῦσα· ἰσχυρῶς (A. I. 5 8 11) "ἀποσημῆνασθαι δὲ τοῖς ἰσχυροῖς τῶν Παλαισίνων, ἐνήδρευε εἰρατωτῶν ἔσθον τινύς."

ἀποσιμῶσαι τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πύγην προθεῖναι γυμνῆν Φιλίππος. Θεοκλίδης δὲ (4 25) τὸ μετεωρῶσαι τὰς ναῦς.

ἀπόσιτος ἄσιτος, ἄτροφος· (Procop. Arg. 13) "ὁ δὲ ἀπόσιτος ἡμέρας τε καὶ νύκτας δύο πολλάκις ἔμενε, καὶ ταῖς τῷ πάσχα ἡμέραις ἀπόσιτος ἦν, ὕδατι βραχεῖ ἀποζῶν." καὶ ἀποσιτῶ τὸ καταλιμπάνω τὸν σίτον.

ἀποσιώπησις σχήματος εἶδος, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει (Ach. 333) "ὦ μηδαμῶς." ἔστι δὲ καὶ παρὰ Δημοσθένει (18 22) τὸ ὁμοιον· "ἀλλ' ὦ τί ἂν σέ τις προσεῖπων ὀρθῶς προσείποι;" εἰρηκότος γὰρ αὐτῷ μηδαμῶς, εἶπεν ὦ μηδαμῶς.

ἀποσκευαζόμενος ἀποβαλλόμενος, ἀπορριπτῶν, ἀπογυμνῶν· "ὁ δὲ γράφει παντὶ τρόπῳ τὸν Ἀλκιβιάδην ἀποσκευάσασθαι." καὶ ἀποσκευαζόμενοι ἀποτιθέμενοι βάρος καὶ ἀποβάλλοντες, ἐκ μεταφορῆς τῶν διὰ τὴν ζάλην τῆς θαλάσσης ναυτῶν τὰ σκευῆ νηὸς ἀπορριπτῶντων. καὶ αὐθις (Theophyl. Sim. 3 7) "ἀποσκευάζονται τε τὸν κίνδυνον, εἶναι Ῥωμαῖοι βεβαιωσάμενοι."

ἀποσκευάζοντες ἀποφέροντες. "καὶ γὰρ κινδυνεύσειν ἔμελλεν, εἰ μὴ φθάσας τὸ μειράκιον ἀποσκευάσαιτο" ἀντὶ τῷ ἀποδοῖτο ἀνελών. καὶ ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν καθαράν ποιῆσαι.

ἀποσκευῆ ἢ τῶν ἐπιτηδείων κομιδῆ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον, τὰ σαγμαῖρια. (Polyb. 3 79) "μετὰ δὲ τὰς δυνάμεις πύσας συνέταξε τέτοις καὶ τὴν ἀποσκευῆν, ἵνα πρὸς τὸ παρὸν εὐπορῶσι τῶν ἐπιτηδείων. πρὸς γὰρ τὸ μέλλον ἀφροντίστως εἶχε περὶ τῶν σκευοφόρων, λογίζομενος ὡς, εἰάν ἄψηται τῆς πολεμίας, ἠετηθεῖς μὲν ἔ προσδεήσεται τῶν ἀναγκαίων, κρατῶν δὲ τῶν ὑπαίθρων οὐκ ἀπορήσει τῶν ἐπιτηδείων."

ἀποσκιρτῆ ἀποπηδῆ.

ἀποσκληρῆ ἀποθάνοι, καὶ ἀποσκληρῆναι ἀποθνεῖν.

ἀποσκοπεῖσθαι λέγασθαι, ἔ σκοπεύειν. ἀπὸ σκοποῦ μίτην, ἢ περιττῶς, ἢ ἐναντίας.

ἀποσκορακίζει εὐτελέζει, ἐξορίζει, διαίχει. οἱ δὲ εἶπον ἀντὶ τοῦ ἀπορρίψει. Λαβίδ (Ps. 26 15) "βοηθός με γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με." ἀπὸ ἰσορίας· τὸ γὰρ ἐς κόρυκα ἐξ ὕβρις ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

ἀποσκευαίνω ὀργίζομαι.

ἀποσκυθίσαι κύριως μὲν τὸ ἐπιτέμειν τὸ ἐπικεφάλαιον δέρμα σὺν θριξί, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκείραι. cf. v. ἀπεσκύθισον.

ἀποσμήχει, αἰτιατικῆ, ἀποκαθαίρει.

ἀποσμιλεύσει τῇ σμίλῃ ξέσιν, ἐκκαθαίρουσιν. "ἴνα μὴ εὐδύναις ὑπόσχω τοῖς πανδέκταις τοῖς ἀποσμιλευοῦσι τὰ ὀνόματα" (cf. v. πανδέκται). καὶ ἀποσμιλεύματ' αὐτὰ τῇ σμίλῃ ἐκβαλλόμενα ἀποξύσματα.

ἀποσοβεῖ, αἰτιατικῆ, ἀποδιώκει. (Dio Cassius: cf. v. ἀμύσσειν) "ὃ δὲ ἀνέστη ὡς ἀποσοβήσων τῆς κεφαλῆς αὐτὸν ἐπιπετόμενον." καὶ ἀποσοβῶμεν ἀποτρέχωμεν Μένανδρος.

ἀποσον τὸ ἄμετρον, ἀπωσον δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλην τὸ ἔκπεμψον.

ἀποσπάδας καὶ ἀποσπάδοντας. ἀποσπάδας μὲν τοὺς ἀποσπασθέντας, ἀποσπάδοντας δὲ τοὺς ἀποκοπέντας.

ἀποσπάσας. "ὃ δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἀποσπάσας ἔξαινε κατ' αὐτῆ πηγῆς." καὶ ἀποσπάσαι.

ἀποσπεύδοντας κωλύοντας, καὶ ἀποσπευδούσης κωλυούσης, ἐμποδιζούσης. "ἀποσπενδέσης δὲ καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν καίδων· καὶ γὰρ οὗτοι συνῆσαν αὐτῇ." "ὃ δὲ τῆν Ἑλένην ἀποσπευδε τοὺς Τρωῖας ἀποδοῦναι."

ἀποσποδῆσαι ἀφανίσει, ἀπὸ τῆς σποδοῦ· αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προὑπάρχουσαν ὕλην τῶν ξύλων. ἢ ἀποκρῆσαι καὶ ἀφανίσει καὶ τυπτόμενον ἐκβαλεῖν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (8) "ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων."

ἀπόσπονδον ἐχθρᾶν, μισητῆν. Πισίδης "ταύτην ἀφέντες τὴν ἀπόσπονδον μέθην καὶ πῦσαν ἴδον ἄλλοφύλων ἀσμάτων."

ἀποσπουδάζων πανόμενος τῆς σπουδῆς, ἀμελῶν.

ἀποσπώντων βιαίως ἐλκόντων. "αἱ δὲ κατιφρεύουσι ἐπὶ τὴν Ἀρτεμιν, βαρβάρου πικρῶς ἐγκειμένον καὶ τῶν δορυφόρων ἀποσπώντων· κάκεινον ἄπριξ ἔχοντων διασπᾶται ὁ κατὰ τοῦ τραχήλου ὄρμος."

ἀπόσα, ἢ μόνον ἀπόσηθι λέγουσιν. ἀλλὰ καὶ παρῶσα. Μένανδρος Παιδίῳ "ἐνταῦθ' ἀπόσα μικρόν," Δις ἔξαπατῶντι "ἔμοι παρῶσα· τὴν θύραν κόψας ἐγὼ καλῶ τιν' αὐτῶν."

ἀποσαίην μακρὰν γενοίμην.

ἀποσασίον δίκη τίς ἔσι κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερωσασιν, ἐὰν ἀφισῶνται ἀπ' αὐτῶν, ἢ προσάτην ἕτερον ἐπιγράφονται, καὶ ἢ κελύθειν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν ἀλόγους δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ κικῆσαντας τέλους λοιπὸν ἐλευθέρους. Harp.

ἀποσασίον δίκη, ὅταν δοῦλος ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνίσταται, φάσκων μὴ προσήκει τοῖς δοῦλον αὐτὸν ἀντικεισόμενοις. ἀποσασίον δὲ τῶν μετοίκων ἕκαστος προσάτην ἔχει κατὰ νόμον ἓνα τῶν ἀσῶν, καὶ δι' αὐτὸ τὸ τε μετοίκιον τίθεται κατὰ ἔτος καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὅταν οὖν τις δοκῶν εἶναι μέτοικος προσάτην μὴ ἔχη, ἢ μὴ δῶ τὸ μετοίκιον, ἢ ἄσος εἶναι φάσκει παρεγγεγραμμένος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βεβλόμενος δίκη εἰσάγει πρὸς αὐτόν, ἣτις λέγεται ἀποσασίον.

ἀπόσασις ἀποχώρησις ἐκ διασημάτων. Πολύβιος "οὐδενὸς ἐπεγνακτότος τῶν πολλῶν τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ἀπόσασις, ἀπὸ μεγάλης οὔσης τῆς πόλεως." ἀπόσασις καὶ ἢ ἀποσασία ἀπὸ τινος πρὸς τινα. "ὃ δὲ ἀμείβεται τὸν ἐνεργῆτην ἀποσάσει." καὶ ἀποσασίον δίκη ἢ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων, ὅταν ἀποσῶσι τῶν ἀπελευθερωσάντων.

ἀποσατήσω, γενικῆ, ἀποχωρεῖσθαι. Ἀφριανός (Alex. 5 23) "ἀποσατήσω οὐδὲ ἐγὼ τὸ ἔργον." καὶ αὐθις "ἐκ ἔσιν ὅσας ἀποσατήσω τοῦ τείχους ἐλέγετο."

ἀποσαυρῶντες σαυροῖς περικλιόντες. (Polyb. 4 56) "κύκλιον τὸ νησῶν τῆς χειρὸς νῆσι ὠχύρου ἀποσαυρῶντες καὶ περιχαρῶντες."

ἀποσέγειν. "μήτε μὴν τευχῶν ἔχειν περιβολὸν οἷον ἀποσέγειν καὶ ἀνεξέλειν τοὺς πολεμῖες καρτερόν," οἷον ἀπερῶκειν, κωλύειν.

ἀποσέρησις τὸ τὰ ἀλλότρια λαβόντας κατέχειν. "καὶ ὅταν ἐλεημοσύνην μὴ παρᾶσχωμεν, ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποσερῶσι κολαζόμεθα." ἀποσερητριδα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (728) "οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβύλοι ἐξ ἀρνείων γνῶμην ἀποσερητριδα;" ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι, παρονομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶ ἀρνεῖσθαι. τὸ δὲ ἀποσερητριδα ἄρα μὲν ἀπὸ τῶ ἀποσερεῖν τὰς δανειάς, ἄρα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ περιβόλαιον.

ἀποσέρξας, αἰτιατικῆ, καρτερικῶς ἀπομείνας. "ὃ δὲ τροφὴν οὐ προσέμενος, ἀλλ' ἀποσέρξας εὐγενῶς τὸν βίον κατέστρεψεν."

ἡθι ἀποχώρα, καὶ ἀποσηῆναι ἀ-
 ῆναι. (A Vesp. 1497) "τὸ γὰρ ἀπο-
 λεπὸν αἰεὶ φύσει, ἢ ἔχει τις αἰε-
 λλοὶ ταῦτ' ἔπαθον· ξυνόητες γινώ-
 ων μετεβάλλοντο τὸς τρόπους."

ἡσόμενον ἀντὶ τοῦ πρὸς σαθμὸν
 ἴστα Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Τι-
 52). καὶ ἀποσήσονται (Hom. N
 σαθμῷ λάβωσιν ἴσον. καὶ ἀπο-
 αι ἀποδοῦναι χρεός.

ολικὰ ἀποπέμψεις, δῶρα. καὶ ἀπό-
 ἀποσελλόμενος μετὰ στρατιᾶς εἰς
 αι παρασκευῆς. (Diodor. Sic. 13 67)
 πλοίων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς
 3; "τοῦτέστι ταῖς ἀποπέμψεις. καὶ
 ὁμινοὶ ἢ μόνον οἱ πεμπόμενοι ἐκ
 ἴτων τῶν ἀπολόντων, ἀλλὰ καὶ οἱ
 ἴμενοι ἀποδημεῖν μέλλοντες ἀπο-
 ν ἔλεγχθησαν. καὶ ἀποσολεῖς οἱ
 ἁπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμέ-
 ἱσολοὶ δὲ αἱ τῶν νεῶν ἁπομπαί.
 μοσθένης, τὸ μὲν ἐν τῇ ὑπὲρ Κτη-
 (107), τὸ δὲ ἐν πρώτῃ Φιλίππ-

ολικῇ πολιτείᾳ, τοτέστιν ὀφθαλ-
 ἴβεια, γλώσσης ἐγκράτεια, σώματος
 ἱα, φρόνημα ταπεινόν, ἐννοίας κα-
 , ὀργῆς ἀφανισμός. ἀγγυρευόμενος
 , ἀποσερόμενος μὴ δικαίῃ; μισόμε-
 α, διωκόμενος ἀνέχθ, βλασφημιέμι-
 αἰάλει, νεκρώθητι τῇ ἁμαρτίᾳ, συ-
 τι τῷ Χριστῷ. ὄλην τὴν ἀγάπην με-
 ἰ τὸν κύριον. Basilius M. 1 p. 484,

σοματίζειν ἀπὸ μνήμης λέγειν. καὶ
 ατος ἄνευ γραμμῶν. "ὃ δὲ κε-
 ἁ σώματος φράζειν τοῖς ἡγεμόσι τῶν
 ." καὶ ἀπὸ σώματος, ὡς ἡμεῖς, τὸ
 γραμμῶν ἄλλ' ἀπὸ μνήμης. Φι-
 μομένοις "ἀπὸ σώματος ἔπαντ', ἐὼν
 ἐρῶ." Κρυτίνος δὲ ταυτὸ τῆι' ἀπὸ
 ς, Νόμοις: "ἀλλὰ μὰ Δί' ἔκ οὐδ'
 ῥάμματ' οὐδ' ἐπίσταμαι, ἀλλ' ἀπὸ
 φράσω σοι· μνημονεύω γὰρ καλῶς."
 ης 5 (10) "καὶ ἦγοντες εἰς τὰς Ἀθή-
 κὸ τῷ Νικίῃ, ὅσα τε ἀπὸ γλώττης
 ἄτοῖς εἶπον." Πλάτων Θεαιτήτῳ
 ατ.) "ἀτὰρ τίνες ἦσαν οἱ λόγοι; ἔχοις
 ἴσασθαι; ἢ μὰ τὸν Δί' ἔκκεν ἔτω γε
 ατος. ἀλλ' ἐγραψάμην μὲν τότε εὐ-

θὸς οἰκαδ' ἐλθῶν ὑπομνήματα." καὶ ἀποσο-
 ματίζειν φασὶ τὸν διδάσκαλον, ὅταν κεινὴ
 τὸν παῖδα λέγειν ἄττα ἀπὸ σώματος.

ἀποσομοῦν ἀποφράττειν· "προέθεντο
 τὰς διώρυγας ἀποσομιῶν τὰς ἐπιφανεστάτας."
 ἀποστρακισθῆναι ἐξορισθῆναι· ἐν
 ὁσράκοις γὰρ τὸ πρὶν ἐγράφοντο αἱ ἐξορίαι.
 "ὅτι ἀποστρακισθῆναι φασὶ Κίμωνα, τῇ ἀδελ-
 φῇ Ἑλιπίτῃ συγκοιμηθέντα, ὑπὸ Ἀθηναίων"
 ἀντὶ τῷ ἐξορισθῆναι. cf. v. Κίμων.

ἀποσρέφουμαι αἰτιατικῇ.
 ἀποσροφή ἀντὶ τοῦ καταφυγῆ.
 ἀποσυγῶντες μισῶντες· Ἰωσήπος "Ἀν-
 τίοχος ἀποσυγῆσας." "Φαβρίκιος ἡγεμὼν
 καθίσταται τῷ πρὸς τὸν Πύρρον πολέμῳ. ἁν-
 τικαθεζομένων . . . τὸν ἥλιον." cf. v. Φαβρί-
 κιος.

ἀποσσυζήσεις συνοφαντεῖς, δοκιμάσεις·
 ἀποσσυζῆσαι γὰρ τὸ τὰ πέπειρα σῦκα διαλέ-
 γειν. διόπερ προσέθηκε πιζῶν· ἐκθλίβοντες
 γὰρ δοκιμάζομεν τὰ σῦκα, εἰ πέπειρά ἐσιν
 ἢ μή. ἐπεὶ τοῖνον συζῆσαι λέγεται καὶ τὸ
 συνοφαντεῖν καὶ τὸ σῦκα κλέπειν, ἅπαξ εἰ-
 πὼν τὸ συζῆσαι ἐπήνεγκε τὸ πιζῶν, ἅμυ
 μὲν ὡς ἐπὶ σῦκων, ἅμυ δὲ ἐπεὶ καὶ αὐτὸς
 θλίβει τὸς συνοφαντεμένους καὶ πιζει δω-
 ροδοκῶν καὶ διασειῶν τὸς ὑπερδύνας, του-
 τέστι τὸς μὴ λογισμὸς παρεσχηκότας τῆς ἀε-
 χῆς ἢς ἐπιεῦθησαν. ἐχρήσατο οὖν τῇ λέξει,
 ἀφ' οὗ καὶ συνοφαντεῖς κέκληται. τὸ γὰρ
 παλαιὸν τίμα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἦν τὰ
 σῦκα, καὶ εἴ τις διεβλήθη κλέπτειν σῦκα,
 ἐκολάζετο. φαίνειν δὲ ἔλεγον τὸ κατηγορεῖν.
 sch. A Eq. 259.

ἀποσσυζῆσαι. ἄδεν πλέον τοῦ συζῆσαι
 σημαίνει.

ἀποσφυλεῖς παρατρυπεῖς, ὀλισθησας,
 τῆς εὐθείας ἐκτρυπεῖς.

ἀποσφυαλήσας ἀποπηδήσας, ἀποσκιρ-
 τήσας· Πολύβιος (35 5: cf. v. ὑπερυλήσας) "ὁ
 δὲ ἵππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφυαλήσας
 ἐφέρετο φύσθην διὰ τοῦ μεταξὺ τόπου τοῦ
 σφατοπέδου." ἢ ἀντὶ τῷ σφυλεῖς. καὶ ἀλλαχῆ
 "ὁ δὲ ἵππος ὁ τοῦ Σκιπίωνος ἐδυσχερῶς ἐσφάλλ-
 ῃσε· διόπερ ὀρθῶς ἀπέπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ὁ
 Σκιπίων" Πολύβιος.

ἀπόσφειων (Hom. A 535) ἀφ' ἐαυτῶν.
 ἀποσφήλωσις ἢ ἀποτυχία.
 ἀποσφύδου κυρτερεῖν.

ἀποσχεδιάζειν εἰκῆ καὶ παραχρῆμα λέγειν. καὶ ἀποσχεδιάσας συντομεύσας, ἢ ψευσάμενος. καὶ ἀποσχεδιάζουσιν ἀντὶ τῆ ἐκ τῆ παρατυχόντος λέγουσιν· (Theophyl. Sim. 1 13) "καὶ μέντοι ὠμοτάτην κατὰ τῶν αἰχμηλιώτων ἀποσχεδιάζουσι ψῆφον, καὶ πάντας ἀνεῖλον ἄρρενας τε καὶ θηλείας. τὰς δὲ παῖδας δέσωζον διὰ τὸ ἕωρον τῆς ἡλικίας."

ἀπόσχη (Hom. Z 96) ἀνθυπότακτον, ἀντὶ τῆ ἀποσχέσθαι ποιήσῃ. καὶ ἀπόσχω γενικῆ. ἀποσχῆναι ἀπενεχθῆναι.

ἀποσχοινίσαντες ἀποσερήσαντες.

ἀποταμειεύεται ἀποκλείει.

ἀπόταξις τὸ χωρὶς τεύχθαι τὰς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑπερετεῖν τὸν ὠρισμένον φόρον. Ἀντιφῶν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου. Harp.

ἀποτάσσομαι δοτικῆ.

ἀποταυρούμενος θρασυνόμενος.

ἀπόταφος ὁ ἀπεσερημένος τῶν προγοικῶν τάφων. οὕτω Δείναρχος. Harp.

ἀποτεθρίακεν ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν, ψιλὸν εἰργάσατο. κυρίως δὲ ἀπερύλλισε συκῆς· θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. Ἀριστοφάνης (Ach. 157) "τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πῶς ἀποτεθρίακεν;" Ὀδομάντες δὲ ἔθνος Θρακικόν, ἐλαύνοντο δὲ καὶ ἀπετελλοντο οἱ Θρακῆς τὰ αἰδοῖται, καὶ ἀποσεσυρμένα εἶχον αὐτά. φυσὶ δὲ αὐτὰς Ἰουδαίους εἶναι. καὶ ἀποτεθρυμμένοι ἀπηγρωμένοι. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ὑπὲρ ἐξίν ἄγριου καὶ ἄγρου φυτά.

ἀποτείνεται ἐκτείνεται, φιλονεικεῖ.

ἀποτειχίζων ἀποφράσων· "ἀποτειχίσας δὲ τὴν γαστέρα, ἔθεν τῶν φαρμάκων ἐτι εἰμι ἀλώσιμος, ἔδ' ἂν ἄθην ἐμφορῶμαι τῆ φαρμάκω." καὶ ἀποτειχίσαι τὸ ἀπολαβεῖν τεῖχει καὶ ἀποκλείσαι τῆς ἐξόδου, καὶ ἀποτετειχισμένος ὁ ἀπειλημένος, ὁ ἀποκλεισμένος τῷ τεῖχει· οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θεκυδίδης (1 64 et 65, 8 26). καὶ ἀποτείχισις ἢ τῶν τοιῶν ἀφαιρέσεις. Harp.

ἀποτέλειοι οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν Ἀχαιῶν. Polyb. 16 36.

ἀποτεμεῖται ἀποχωρίζει.

ἀποτέμνω, αἰτιατικῆ, τὸ ἀποκόπτω.

ἀποτετικέναι ἀποδοῦναι.

ἀποτεύξεσθαι ἀποτυχεῖν.

ἀπὸ τῆς ἴσης· Θεκυδίδης (1 15) "οὐδ' αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἴσης κοινῶς στρατείας ἐποιῆντο,"

οἶον ἀπὸ τῆς ἰδίας ἕκαστος βσίας τὸ φ ἀποτίθημι αἰτιατικῆ.

ἀποτίμησιν τέλος ἢ φόρον.

ἀποτιμηταὶ καὶ ἀποτίμημα κα τιμῶν καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν. οἱ μισθοὶ τῶν ὀργανῶν οἴκωσ παρὰ τοῦ ἕρ ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρεῖχοντο, τὸν ἕρχοντα πέμπειν τινὲς ἀποτιμητὰ ἐνέχυρα· καὶ ἐλέγοντο τὰ μὲν ἐ ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμησόμενοι μηταί, τὸ δὲ ἔργον ἀποτιμῶν. καὶ οἱ γυναῖκα γαμμημένη δόντες ἦσαν παρὰ δρὸς ὑπὲρ τῆς προικὸς ἐνέχυρον, οἱ χωρίον ταύτης ἕξιον· ἐλέγετο δὲ ὁ μ τὸ ἀποτίμημα ἐνεργητικῶς ἀποτιμῶν λυβῶν ἀποτιμῶσθαι. ὁ δὲ αὐτὸς λόγ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων, ὡς καὶ σθένος ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος δευτέρῃ Harp.

ἀπότιμος. οὕτω Σοφοκλῆς (Ὁ ἀπότιμον θεὸν τὸν λοιμὸν, τουτέστι 1 μετέχοντα τῆς τιμῆς τῶν θεῶν· θεῖ ἐσι τὸ εὐεργετεῖν τῆς ἀνθρώπου, ὃ δι ρει καὶ ἀπόλλυσιν.

ἀποτις ἀπότιδος.

ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα, ο κατέφαγες ἀποδώσεις πλείονα, ἐπὶ τι ζονα τιμωρίαν ὡν ἡμῶν διδόντων.

ἀποτολμῆ αἰτιατικῆ.

ἀποτομία τραχύτης, ἐναντίως dor. Sic. t. 2 p. 620) "οἱ δὲ διὰ τὴν ἀπο τῆς ἀποκρίσεως οὐ τὸ τυχὸν δέος εἶχ αὐτούς." καὶ ἀπότομον σκληρόν.

ἀποτον. ζῆται ἐν τῷ ἄγευτος θε ἀπὸ τουδὲ ἀπὸ τοῦ νῦν Ἀρισ Νεφέλαις (430).

ἀπὸ τῆ κρυτίσε μετὰ δυνάμειω πεπειθαρχηκῶτων Καρχηδονίων ἀπὸ 1 τίσε πῦσι τοῖς ἐπιταυτομένοις." καὶ βιος "καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τῆ κρ ἐγένετο παρὰ Ῥωμαίοις ἢ μονομαχία τοῖς καθ' ἡμῶς πολλὰ ὁδοὶ εἴρηται ἀπο τοῦ πράγματος ἀντὶ τῆ ὁ Harp.

ἀπὸ τῆ φρονεῖν ἀποσπῆσας, τὴν φρόνησιν αὐτῶν ἀφελόμενος (A Ra ἀποτραχηλίζοντες ἀπάχοντε νάπιος (p. 104 Nieb.) "καὶ οἱ μὲν αὐτ φθειρον σχοινίοις ἀποτραχηλίζοντες αὐθις (A Lys. 705) "ἔ μὴ παύσησθε τ

ισμμάτων, πρὶν ἂν τῷ σκέλεος ὑμῶς λαβῶν
κ' ἰκτραχλίση." ἀποτραχύνεται θρουσύνεται.

ἀπότριψις μέλλησις ἀπάγγελσις ἀγώνι-
κ' προάγγελσις τέκμυρσις κἀθεξις πλάνησις
κἀφευξις ἐφόρμησις ὄπλισις ξένισις κέφισις
λάψις ἐπαίνεσις ψόφησις διάρπασις γυναι-
κας λάλησις, ὁμοιοκατάληκτα ὀνόματα. καὶ
ποτριβόμενος ἀντὶ τῷ ἐμποδίζων, ἀπειρ-
ων· (Polyb. 3 102) "ὁ δὲ Ἀννίβας ἐν κοκοῖς
ἔμμενε, τὴς πολεμίας ἀποτριβόμενος."

ἀποτρόπαιοι φρενκοί, μισεῖσθαι ἄξιοι·
ἀποτρέποντες τὰ κακά. (Menand. Euc. p. 381)
οὗτω γὰρ ἰδόκων ἀποτρόπαιοι τινες εἶναι
καὶ ἀλεξίκακοι."

ἀποτροπιαζόμενοι ἀποτρεπόμενοι καὶ
ἐκτρεπόμενοι καὶ μισῶντες. εἰώθησι τῶν
ἐκτρεπόμενων εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομύσσειν τὰ
ἴσα, ὡς περ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μύσος τὸ
ἐν τῷ φόνῳ (cf. v. μισαχλισθῆναι). καὶ ἀπο-
τροπίασμα ἐξίλασμα ἀποτρέπον τὰ μὴ
προσηκόντα. ἢ τὸ ἀποτροπῆς ἄξιον, ὅσον
ἐκτροπαιον.

ἀποτρόφους τοὺς μὴ ὄντας τροφίμους
τῆς φιλοσοφίας.

ἀποτρύνειν. Σοφοκλῆς (Trach. 124) "ἐκ
ἀποτρύνειν ἐλπίδα τὴν ἀγαθὴν χρῆναί σ'·
ἀπάληκτα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραινίων βυσι-
λὸς ἐπίβαλε θνητοῖσι Ζεύς."

ἀποτρυπάνισον ἀηλεῶς φόνευσον.
ἔσθ' ἐν τῷ τυμπανίζεσθαι.

ἀπὸ τῶν οὐχ ὁμοίων ἐξ ἀνομοίων·
"ἐκτρυπόμενοι ἀπὸ τῶν οὐχ ὁμοίων ὄπλων,
ὅπως τῇ οικείᾳ ἀλκῇ θαρροῦντες."

ἀπ' οὐρατος ἄγγελος ἔλθῃ, παρὰ
καλλιμύχῳ. τριτέσι δύσσημος, μὴ ἄξιος τῷ
ἀποθῆναι.

ἀπουργοὶ γωνίαι εὐτελεῖς, εἰς αἷς τὰ
σώματα συνήγον.

ἀπουρία ἢ ἐξ ἀνίσων γάμων σπορά,
ἐπὶ δάλης ἢ δάλε γεννωμένη.

ἀπυρῶσαντας· Πολύβιος (16 15) "τότε
μὲν ἐς τὴν Μενδῖαν ἀπυρῶσαντας καθορμι-
σθῆναι," μὴ χωρμῆν ἐρίω πνεύματι.

ἀπουσιάζει· (Artemid. 1 78) "ὁ δὲ εἰς
τὴν ἰαυτοῦ θυματέρα ἀπυσιάζει," τῆς ἑσίας
μέρος δώσει.

ἀποφαίνει φανεροποιεῖ. ἀποφένει δὲ
ἐπὶ τοῦ εἰσιλοῦ ἀντὶ τοῦ φονεύει.

ἀποφαντικός. σημαίνει κυρίως τὸν

ἐκφαίνοντά τι νόημα, εἴτε διὰ καταφύσεως
εἴτε δι' ἀποφάσεως. σημαίνει δὲ εἰδικῶς καὶ
τὸν μὴ συγκατατιθέμενον.

ἀπόφασις· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς
Φαίνοπον (1). τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμιά-
των κατὰ μέρος ὀπόσην οὐσίαν ἔχει, ὅπερ
ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖται
δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογομφή.

ἀποφύσκει ἀπαγορευέει, ἢ ἀποφαντικῶς
λέγει τι.

ἀποφέρειν ἀποδιδόναι· Ἀριστοφάνης
(Ecl. 470) "καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κῆκ
ἀποσερεῖν," τὰ δεδανεισμένα.

ἀποφρεύγειν αἰτιατικῆ. καὶ ἀποφυγ-
γάνειν ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους Δημοσθέ-
νης (74).

ἀπόφημι ἀποφαίνομαι, καὶ ἀποφῆναι
ἀποδείξαι.

ἀπόφημον δύσφημον· "ἢ γλῶττα ἢ
ἀπαίδευτος καὶ ἀμαθῆς τῆ τε ἄλλῃ καὶ ταύτῃ
ἐπίσπυσα παλαμῆται, καὶ μέντοι καὶ ἐς τὸ
ἀπόφημόν τε καὶ βλάσφημον κατολισθάνει."

ἀποφθεγγόμενος μαντευόμενος.

ἀποφθίμενον ἀποθανόντα· "δέξαι μὲν
ἀποφθίμενον τὸν κύνα Διογένη" (cf. v. βύρεις).
καὶ ἀποφθίσειν ἀνελεῖν, θανατώσαι. Τεῦ-
κρός φησι πρὸς τὸν νεκρὸν τῷ Αἴαντος (1026)
"εἶδες ὡς χρόνῳ ἔμελλέ σ' Ἐκτωρ καὶ θα-
νῶν ἀποφθίσειν."

ἀποφθοιβάζων ἀποκαθαίρων. ἢ χρη-
σιμῶν, μαντευόμενος.

ἀποφθοιτῶν ἀποπηδῶν, ἀναχωρεῖν.

ἀποφορᾶν ἀντὶ τῷ ἀπενεγκεῖν καὶ διά-
σημι ποιῆσαι μεταξὺ· οὕτως Ἰσαῖος. καὶ
ἀποφορῆ παρὰ Ἡροδότῳ (2 109) ἢ τελευ-
μένη παρὰ τῶν δέλων τοῖς δεσπόταις.

ἀποφορτίσασθαι ἀποβυλεῖν φορτίον.

ἀποφράδες ἡμέραι ἐν αἷς τοῖς κα-
τοιχομένοις χοὰς ἐπιφέροσιν, ἢ αἰ πρὸς πρῶ-
ξις ἀνεπιτήδειοι. Ἀππιανός (cf. v. ἐλεηνός)
"μέγα τοῦτο Ῥωμαίοις πάθος ἐγένετο καὶ
πλήθους ἕνεκα καὶ ἀξιώματος εὐγενῆς οἴκου
καὶ πυνωλεθρίας, καὶ τὴν ἡμέραν ἀποφράδα
τίθενται." ἢ ἀποφράδες μισαρά ἡμέραι, μᾶ-
λισα ἐν αἷς τὰ ἐναγίσματα.

ἀποφροντίζω αἰτιατικῆ.

ἀποφυσήσας τὴν σποδὸν τῶν ἐγκρυ-
βομένων ὠπτημένων· Σφηξὶν Ἀριστοφάνης
(349) "κᾶπειτ' ἀνελών μὲ ἀποφυσήσας εἰς
ὀξύλιπην ἐμβυλε θερμῆν."

ἀποφώλιοι ξένοι οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες· ἔτιως Ἀσχύλος. ἢ ἀπαιδευτοὶ· φώλιοι γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὡς φασιν οἱ Ἴωνες.

ἀποχειροβίων τῶν ἐκ χειρῶν ζώντων καὶ ταῖς τέχναις προσκαθημένων.

ἀποχειροτονηθῆναι, γενικῆ, ἀποστροφῆναι, ἀποδοκμασθῆναι· Ἀρισοφάνης (Pac. 667) "σπονδῶν φέροσα τῇ πόλει κίεην πλείων ἀποχειροτονηθῆναι τρις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ." ἐπὶ Κλεωνύμῳ γὰρ πρεσβευσαμένων Λακεδαιμονίων ἐσυσίασαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀντειπόντος Κλέωνος. καὶ αὐθις (Theophyl. Sim. 35) "ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτονεῖται παρυντικά, καὶ Κομεντιόλον ὁ βουσιλεὺς ζρωτηγῶν ἀνέσπισιν."

ἀποχετεύονται μεταφέρονται.

ἀποχρῶν ἔξαρκῆν Ἡρόδοτος. καὶ ἀποχρῶν ἔξαρκῆν· "τοῖς τε ἄλλοις ἐπύρας, καὶ ὅτι ἀποχρῶν ἔσαι τοῖς ἀμφὶ αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινώσης τιμῆς" (cf. v. ἐπύρας). καὶ ἀποχρῶσης ἀρκήσης· Ἀρισοφάνης Ταγηνισαῖς "ἀλλὰ σερφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν ἤδη."

ἀπόχρη, δοτικῆ, ἀρκεῖ.

ἀποχρησάμενος· (Io. Antioch. p. 838) "τῶν βαρβύρων ἔξαιτησιν σπονδῶν ποιησάμενων, ὧν μεταδός, ἐκ ἀποχρησάμενος τοῖς προτερήμασι, μεγίστην παρὰ τοῖς βαρβύροις δικαιοσύνης ἀπέλιπε δόξαν" ἀντὶ τῷ ἐκτεπωθεῖς. καὶ αὐθις "οἱ δὲ περὶ Πόπλιον ἠπείγοντο σπεύδοντες συνάψαι καὶ συναποχρήσασθαι ταῖς τῶν βαρβύρων ἀρμαῖς."

ἀποχρῶντως αὐτόρως, ἰκανῶς (Agathias 1 p. 8) "ὁ δὲ ἦν δεινὸς ἀνὴρ καὶ παιδείας ἀποχρῶντως ἔχων."

ἀποχρῶσις ἀντὶ τῷ ἀποστροφῆ.

ἀποχωρῶζομαι γενικῆ, καὶ ἀποχωρῶ γενικῆ.

ἀποψηφίζονται Δείνουρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀρχερότερον ἀντὶ τῷ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δημοσθένης (57 2) ἀποψηφίσιν καλεῖ. Harp.

ἀποψηφίζω γενικῆ· "ἀλλὰ νομίζεις ἡμῶς ἀποψηφιεῖσθαι σε" (Demosth. 21 204).

ἀποψηφισθέντα. εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι καὶ ἐ πολίτης, τῶτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἴτε εἰσῆγετο εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν εὐλῶ, ἐπιπρόσκετο ὡς ξένος, εἰ δὲ ἐκρού-

τει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτω Δημοσθένης (18 132)· "τίς γὰρ ὁμῶν οἰοῖδεν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶνται;" ζῆται τῇ διαψηφίσει.

ἀποψοφεῖν τὸ πέρδεσθαι, εὐσχῆμα λέγων. εὐσχημονέστερον δὲ διαπνεεῖν καὶ ἀπινεεῖν.

ἀποψύχειν τὸ ἀποθνήσκειν ἐν πρώτῳ Θεοκυδίδης (1 134). σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐρραίνειν, ὡς τὸ "ἀποψύχειν ἐν τῷ κλιβάνῳ τὰ ὑγραθέντα."

ἀποψύμενον. καὶ ἀποψύμεθα καὶ θαιρόμεν τὴν πυγὴν· Ἀρισοφάνης Πλατῆ (818) "ἀποψύμεσθα δ' οὐ λίθοις ἐτι ἀλλ' σκοροδίοις," τουτέστι τοῖς τῶν σκοροδῆ φύλλοις.

ἀπαπαῖ συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. ἠρηκότος γὰρ τῷ Ἡρακλέους (A. Ran. 57) "ἀδρὸς ἡρώσθης;" τοῦτο ἐπεφθέρξεται.

Ἀππιανὸς ὄνομα κύριον. οὗτος ὁ Ἀππιανὸς ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν, τὴν πλουμένην βασιλικήν. καὶ αἱ μὲν τρεῖς βίβλοι Ἀππιανοῦ αἱ πρώται περιλαμβάνουσιν ὅσα Ῥωμαίοις ἀγωνιζομένοις ἐς Ἰταλιώτας ἢ περὶ ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἐπαρχθῆ· ὅσα δ' ἀμφὶ τὴν Ἰταλίαν ἄλλα Κελτοὶ τε καὶ Ἀβυες ἔδρασαν τε καὶ ἔπαθον, καὶ εἴ τί ποτε καὶ τῆς Ἰταλίας μέρος ἀνάγκαις ἢ ἐνέδρα ἢ πλάναις ἐς αὐτοὺς μετέθετο, ἐν τοῖς πρὸς Κελτῶν καὶ Αἰθῶν. συγγέγραπται δ' ἐξ ἑαυτῶν ὅσα καὶ ἐς τὰς ἐμφυλίους Ῥωμαίων ἐμάσεις ἢ Ἰταλίᾳ διεφθίετο. ἐτι τὰς πρὸς Κελτούς, τουτέστι Γερμανούς, οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥῆνον ποταμὸν εἰσιν, καὶ τοὺς Γαλάτας, τουτέστι Γάλλους, πολέμιους, καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν ὅσα τε συνθήκαι καὶ συνθηκῶν παραβάσεις ἢ ἐπαναστάσεις ἐγένοντο Κελτῶν ἕως ἐπὶ τὴν Γαίαν, ἢ τετάρτη βίβλος περιέχει συλλαβῶσι εἰ δὲ τί πον Κελτοὶ μὴ κατὰ πρόφασιν εἰ κείων ἀλλὰ συμμιχοῦντες Ἰταλῶν, τισὶν μισθοφορῶντες ἐκράξαν, ἐν τοῖς περὶ ἐκείνη συγγέγραπται· καὶ ὅσον εἰς γνώρισμα μόνον αὐτῶν μέμνηται Ἀππιανός. ἔγραψε δὲ Ῥωμαϊκὰ λόγους θ'. οἱ δὲ διὰ τοῦ ἐνὸς πρῶτου φρουσιν Ἀππιανός.

Ἀππία ὁδός. οὕτως ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀππιῆς Ῥωμαίας τιμητῆ, ὅς λίθῳ μιλίᾳ ταύτης κατέσρωσε καὶ ὕδατος ὄχετους κατεσκεύασεν Ἀππιὸς φόρος ὄνομα τόπου, ἀπὸ τῆς Ἀππιῆς Ῥωμαίων.

ἀπραγμάτευτον ἀνεπινόητον· "δείσαν· κς ὄν τὸ ἀπραγμάτευτον, λυπρῶς οὐσης πύων τῆς γῆς καὶ πάσης ἀθρόον ἄγορῶς καυλισθέντες, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ἐκινδύνεον καυθαρηῆναι." cf. v. ἐδωδίμων.

ἀπραγμόνως ἐλευθέρως, ἄνευ τινὸς ξείσιως· Ἰάμβλικος "εἴτι εἰσέτε οὕτως ἱραγμόνως ἀποθανεῖν;"

ἀπραγμοσύνη ἢ καταφρόνησις, ἢ ἀμέλεια· (Proserp. Goth. 418) "ὁ δὲ Ἰουστιανὸς ἴδων αὐτῶν ἀπεκάλεσε τὴν ἐς Κετρογέρας ἱραγμοσύνην." καὶ ἀπραγμοσύνη εἶδος ἀνδρος· Ἀριστοτέλης Νεφέλειος (1007) "μίλακος ἦν καὶ ἀπραγμοσύνης," ἀντὶ τοῦ πάσης ἀσφάλειας ὄζων καὶ ἀσφαλείας. ἢ ἡ πολυπραγησιῶν. οἱ δὲ οἱ ἀπραγμοσύνη φυτόν ἐν Ἀσπιδμετῶ φυτόμενον.

ἀπράγμων ἄπονος. (Diog. L. 7 118) "ἀπράγμονας δὲ εἶναι τὴς σπαδαίης, ἐκκλίπων τε τὸ πρῦτειν τι παρὰ τὸ καθῆκον. καὶ οἰνωθῆσθαι μὲν, ἢ μεθυσθῆσθαι δέ. ἢ ἢδὲ μαθησῆσθαι, προσπεσιῶσθαι μένοι πύτῳ φαντασίαις ἀλλοκότους διὰ μελυγολίαν ἢ λήρησιν, ἢ κατὰ τὸν τῶν αἰρετῶν λόγον ἄλλὰ παρὰ φύσιν." ἀπράγμων ἢ ἐπιεικής, μέτριος τῶς τρόπους, ὅλον ἢ φιλόνοικος ἢ φιλοπράγμων ἢ ἀνεμίμενος ἢ μωρός.

ἀπραγάντων μηδὲν ἐνεργάντων· (Porph. 3 70) "καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀναγκαζομένων ὄντων, ἀλλὰ καινοτομήσειν τι πάλιν κατ' ἐαυτῶν."

ἀπραΐδευτοι, τετέσις ἀζήμιοι.

ἀπρακτα ἀνεκδίκητα, ἀτιμώρητα. "ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἢ οἷα τε εἶναι ἀπρακτα γενέσθαι, ἐκίπερ οἱ θεοὶ ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐσθῶν γενόμενα."

ἀπριάτην (Hom. A 99) ἄνευ πρύσεως.

ἀπρίξ ὄλη δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς.

ἀπρίξ προσπεφυκότης, ὃ ἢ οἷον τε πρῆσι διὰ τὴν σύμφυτον.

ἀπροβέλευτον τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βίαν ἄλλ' εὐθύς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν νόημα. ἔτω Δημοσθένης (22 5).

ἀπροθέτως ἄνευ προθέσεως· Πολύβιος (91) "τὰ μὲν ἢ ἀπροθέτως ἐν τοῖς πολεμικοῖς συμβαίνοντα πρῶξις μὲν ἄδαμῶς ἀρμῆμι λέγειν, περιπετείας δὲ καὶ συγκυρήσεις πᾶλλον."

ἀπροϊδῆς ἀπροόρατος· (AP 7 213) "Ἀίθος ἀπροϊδῆς ἀμφοεκάλυψε μυχός." λέγεται

καὶ ἀπροϊδῆς ὁ ἀπρόοπτος· ἐν ἐπιγράμμιτι (AP 6 72) "ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, καὶ ἔδρακεν· ἀπροϊδῆς δὲ ἐγκέφαλον πλήξας ἐξεκλίσει λίθῳ."

ἄπροικον τῇ προσφιδίᾳ ὡς ἄνθρωπον οἱ Ἄττικοί.

ἀπρόϊτος ὁ τῆς οἰκίας μὴ ἐξερχόμενος.

ἀπρόοπτος ἀπροοράτως, ἀπροσδοκῆτως· "οἱ δὲ κατάσκοποι ὑπὸ τῷ ἀπρόοπτον ἄλλοσκονται."

ἀπρόσβλητον γενναῖον, ἢ ἄδεις δύναται προσβαλεῖν, ἢ ἔχοντα λόγον μεθοδικόν.

ἀπροσδεῆς ὁ μηδενὸς ἐνδεής.

ἀπροσέλευτος ἀπροσπέλατος, ἀδιεξιτήτος· "τὸ γὰρ ἐξόπισθεν καὶ ἀπροσέλευτος ἦν διὰ τὸν παραρρέοντα ποταμῖον."

ἀπροσῆγορος ἄνθρωπος, ὃν ἢ οἷον τε προσαγορεύσει διὰ τὸν τρόπον τραχύτητι.

ἀπρόσιτος ἀπροσπέλατος. "ἀπρόσιτον ἀκατάληπτον διαφέρει· ἀκατάληπτον γὰρ ἔστιν ὃ ἢν ἐρευνηθὲν καὶ ζητηθὲν μὴ καταληφθῆ παρὰ τῶν ζητούντων αὐτό, ἀπρόσιτον δὲ ἔστιν ὃ μὴδὲ ἐρευνηθὲς ἀνέχεται τὴν ἀρχήν. ἀκατάληπτον γὰρ πέλαγος καὶ τὸ βύθος, ἀπρόσιτον δὲ ὃ μὴδὲ τὴν ἀρχὴν δυνατὸν ἐρευνηθῆναι, ὅλον περὶ θεῶ ἐσίαις" (Io. Chrysost. t. 6 p. 404).

ἀπρόσκλητον τὴν ἢ προσκεκλημένην, ἀπρόσκλητον δὲ τὸ ἀπροσπαθῆς.

ἀπρόσκοπος (Act. 24 16).

ἀπρόσμοχοι ἀκαταγώνιστοι· "καὶ Ῥωμαῖος ἐν πεδίοις ἀναπεπταμένοις καὶ ἐν τῇ ἐκείνων οἰκίᾳ γῆ ἀισθῆσθαι ὅτι ἢ ἀπρόσμοχοι εἶεν Πάρθοι."

ἀπροσασίε εἶδος ἐσι δίκης κατὰ τῶν μὴ νεμόντων προσύτην μετοίκων· καὶ γὰρ ἔκυστος αὐτῶν ἢρεῖτό τινα τῶν πολιτῶν τὸν προσησόμενον αὐτῷ περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν (Harp.). ζῆτει ἐν τῷ ἀποσασίε.

ἀπρόσωπον δυσειδές, κακόμορφον. "ὃ δὲ πρὸς τὸ κέρδος ἀπιδῶν καὶ τυφλώττων πρὸς τὸ εὐσεβές, ἀπρόσωπον μὲν ὅσα ἰδεῖν, μικρὸν δὲ τὸ μέγεθος, λίθος δὲ μὴ κεκριμένης τὸ ἄγαλμα ποιεῖ" ἀντὶ τῆ ἐκλεγεμένης.

ἀπρότων. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου "ἐμπειρηθκότων τῶν ἠτόρων ὡσερ ἀπρότων εἰς τὸ ἐμπόριον." ἐν τισὶ δὲ "ὡσερ παρνόπων" γέγραπται· οἱ δὲ πάρονοποι εἶδος ἀκρίδος. Harp.

ἄπταισος.
 ἄπτει ἀντί τῆ ἐπιχειρητέον· "τότῳ δὲ ἔδοκει ἄπτει τῆ ἔργα, πρὶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιυρθῆναι εἰς τὸ νεωτερίζειν τὰς γνώμας."
 ἄπτει καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεσῶτος χρόνου διὰ τοῦ εἰ λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστίν.
 ἄπτεισθαι λιμβύνεσθαι.
 ἄπτῆσι (Hom. I 323) τοῖς μὴ πετομένοις.
 ἄπτοεπής. (Hom. Θ 209) ἀπτόητος ἐν τῷ λέγειν.
 ἄπτὸν ψηλαφτόν, ἄπτων δὲ δεσμεύων ἢ κρατῶν.
 ἄπτωτος ὁ ἄφοβος.
 ἄπυρα σῖτα· (Diodor. Sic. 19 96) "ὃ δὲ παρήγγειλε τοῖς Μυκεδόσι τριῶν ἡμερῶν σῖτα παρασκευάζειν ἄπυρα." καὶ ἄπυρος τροφή ἢ δὲ ὀπώρος καὶ λαχάνων· (Diog. L. 7 26) "ὃ δὲ Ζήνων ἀπύρω τροφῇ ἐκέχρητο καὶ τρίβωνι λεπτῷ." καὶ ἄπυρος οἶνος ὁ μὴ ἐφθός καὶ ὁ ἀναδενδρίτης (Athen. p. 31).
 ἄπυσα ἀνήκουσα. καὶ ἄπυσοι (an ἄπυγοι: cf. sch. A Eq. 1365) οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως.
 ἀπφῆς ἀδελφῆς καὶ ἀδελφῆ ὑποκόρισμα. καὶ ἀπφῆς ὑποκοριστικῶς ὁ πατήρ, πιπῆς τις ὢν καὶ ἀπφῆς.
 ἀπφῶ ἀντί τοῦ νῦν. ἀπφῶ, ὃ σημαίνει τοῦ ἀποκρούφου ἢ τοῦ ἀποκρυβέντος. Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης φησί (2 Regg. 2 14) "ποῦ ἐστίν ὁ θεὸς Ἡλιοῦ ἀπφῶ; ἐπάταξε γὰρ τὰ ὕδατα τῇ τῆ Ἡλιῷ μιλῶτῃ, καὶ ἐδηρῶθη."
 ἀπώγωνες οἱ μὴ ἔχοντες πώγωνα. cf. v. ἀπόγονοι.
 ἀπωδὸν μέλος τὸ μὴ ἀρέσκον, τὸ τῆς ψδῆς ἀλλότριον. καὶ ἀπωδύς ὁ κυκώχχος, ὁ ἀπὸ τῆς ψδῆς.
 ἀπώθησαν ἐξέβαλον.
 ἀπώθητον τὸ ἐξωθούμενον. καὶ ἀπώθη, περισπωμένως, ἀντί τῆ ὠθησον. ἀπόθηον δὲ ἀντί τοῦ ἀποβυλᾶ, διὰ τῆ ο μικρῆ.
 ἀπώκισμαι γενιχῆ.
 ἀπώλεια ἢ διαφθορά.
 ἀπώλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ, ἐπὶ τῶν τὰ καλῶς πρότερον γενόμενα ὕπερον μικροῦ τινὸς ἔνεκεν κακοῦ ἀνατρεπόντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἄχαρίζονται δολάντων καὶ μὴ ἀκέραια πυρρομένων. αὕτη δὲ ἢ παροιμία γέγονεν ἐκ τοῦ Ἀριστοῦ Κύκλωπος, ὡς φησι Χαμμιλέων ἐν τῷ περὶ Σατύρων.

ἀπωλεῦτων ἀνευ πάλων· "τὰ αὐτῶν ἀφροίσαντες εἰς τινα ἄλω, καὶ γέλην ἐπελάσαντες ἀπωλεῦτων, μάλα πτωχὸς ἀλοῶντες διέφθειραν."

ἀπωλλύμενην παρατατικῶς. ἀπὸ λέκει.

ἀπ' ὁμοίαν (Hom. Θ 194) ἀπὸ ὁμων.

ἀπώμοτον ἀπγορευμένον, φευκτὸ ἀποίητον· "τί δ' ἐστὶν Ἀθηναῖοισι πρᾶγμ' ἄμοτον;" Εὐπολις ἐν ταῖς Πόλεσι. καὶ "μοσα μὴ γίνεσθαι." καὶ ἐξόμνησθαι.

ἀπώνητο ἐδωρογετεῖτο, ὠφελείτο· Θίας (1 4) "ἀπώνητο οὖν τῆς προπετείας ἐν καλῷ" περὶ Θεοδιδόρου λέγων τῷ Θ γων βασιλέως. καὶ ἀπώνητο ὠφελείας χεν, ἀπήλυσεν, ὠφελήθη· Ἀλιανός· μὴν ἀπώνητο οὐδέν, ἀλλὰ ἐξέλεσε ζῶν καὶ θηρίοις, οἱ μὲν εὐλαῖς, οἱ δὲ ὅτι οὐ ταῦ φθειραὶ γε μὴν."

ἀπώξυνθαι.

ἀπωσον τὸ δῶξον, ὠθησον. καὶ ἀσμαι· "κἀγὼ εἶπον ἀπώσμαι."

ἀπωσός ἐκδεδιωγμένος· Σοφοκλῆς 1019) "τέλος δ' ἀπωσός γῆς ἀπορροφῆμαι, δούλος λόγοισιν ἀντ' ἔλευθέρου φαι Τεῦκρός φησιν Ἀϊάντος ἀναιρεθέντος. αὐθις "ἀπωσός πρότερον ἔπὸ Θησέως Ἀθηναίων γενόμενος." καὶ ἀπωσόν τὸ ἀπτόν.

ἀπωτέρω πόρρω, μακρῶν. (S OR "ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων, αὐτὸς αὐτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος· γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανῶν, τὰχ' ἂν κἀρ τοιαύτη χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι." τουτέστι μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀνηρημένου βασιλέως ἐποιήσασθαι τὴν ἀναζήτησιν, ἀλλὰ καὶ ἐμοῦ· ὁ γὰρ ἐκεῖνον ἐπιχειρήσας ἴσως ἐπιβουλεύσει. καὶ ἀπώτερος ὁ μακρότερον ἄρα συλλογιστικὸς σύνδεσμος. καὶ τοῦ δὴ καὶ ὡς ἔοικε καὶ ὡς φαίνεται. ἐ Πλάτων.

Ἄραβες ὄνομα ἔθνος.

ἀραβίζω τὰ τῶν Ἀράβων φρονῶ, ἐβησε δὲ ἀντί τοῦ ἤχησεν.

Ἀράβιος ἄγγελος. Μένανδρος ἐν τῷ τιθιμένῃ ἢ Μεσσηνία "Ἀράβιον ἄρ' κεινήκ' ἄγγελον;" παρὰ τὴν παροιμίαν Ἄβιος ἀλητής. τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπὸ διαλεγόμενων. τὸ παλαιὸν δὲ φασὶ τὸς ἐ

ἢ μανθάνειν αὐτεῖν διὰ τὸ βάναν-
δὲ ἀνδραπόδων τὰ πολλὰ εἶναι βάρ-
Ἄραβια· ἐφ' ὧν ἐλέχθη παροιμία
μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται."

λος ἀελητῆς ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύσων·
ς Μηδεία "κιθαριῶδὸν ἐξήγειρ' Ἄρα-
χορὸν τοῦτον."

ε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ' ἐπόψο-
Nub. 465) ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονήσω.

ἦν χειρᾶ (Hom. E 425) τὴν ἀσθενῆ.
νεται.

ἴνος ὄνομι ποταμοῦ.

ος ἀρᾷ ὑποκείμενος· (S OR 644)
ὄναμιτην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι δέ-
οίμεν," καὶ (Trach. 1203) "εἰ δὲ μή,
ἐγὼ καὶ νέρθην ὄν ἀραιὸς, εἰσαι-
δ' Ἡρακλῆς φησὶ τελευτῶν πρὸς τὸν
π. ἀραιὸς δὲ ὁ ἀσθενῆς. ἀραιῶς
ηματικῶς, μὴ ἥρμοσμένως· "εὔρον
ὑραν τοῦ μνήματος ἀραιῶς ἐπικει-

ς κατέραις. "οὐ μὴν ἐμελλον αἰ-
τῆ δοθῆσθαι· λοιμὸς γὰρ τῆ τῶν
πόλει ἐνήκμαζεν οἶος βαρύντατος."
ς "ἐν ἀράς ἔθηκε μέρει· συριττολ-
κείνιος."

το λάβοι, κομίσειεν· Εὐριπίδης (Or.
ἔξιν οὐδὲν δεῖνδν ὠδ' εἰπεῖν ἔπος,
θος, οὐδὲ ξυμορῶ θείλατος, ἧς ἐκ
' ἄχθος ἀνθρώπων ἴσσις." καὶ αὐ-
an. 1426) "οὐς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ'
ἠγύπτιοι." πολλαχῆ ὡς ἀχθοφορῶν-
σπίλον μέμνηται.

ιανοὶ ἐπίραντες, καὶ ἀραμῆνη (A
ἀντὶ τοῦ ἐπίρασα τὴν ἑδρίαν.

τες παρὰ Θεοκιδίῃ (2 25) ἐπὶ θα-
ῖσται. ἔξι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς.

ἔξις Ἄραξον ὄνομι ποταμοῦ. καὶ
συντρίψαι.

ε κέρχεται, οἶον βεβυῖως ἔτως ἔχει
ακινήτως. καὶ ἄραρον ἥρμοσαν,
ερίσκιω ἀραιῶζω, καὶ ἀραρυῖαν
ρηγ.

ρῆ με ἤρεσέ μου ταῖς φρεσί, ἀντὶ
φωνα πρῶσομεν ἐγὼ τε καὶ ἡ ἀη-
α τῆ θρηγεῖν. οἶον ἥρμοσαί με ταῖς
sch. S El. 147.

ιρῶς Ἀθηναῖος, εἰδὸς Ἀριστοφάνους
καθ, καὶ αὐτὸς κωμικός, διδάξας τὸ
ὀλυμπιάδι ρά. ἔξι δὲ τῶν δραμάτων

αὐτοῦ Καινέος, Καμπυλίων, Πανὸς γοναί,
Ἰμέτριος, Ἄδωνις, Παρθενίδιον.

ἄραρωσ πάγιος ἢ βέβαιος.

ἄρασθαι ἀπετέγκασθαι, ἢ λαβεῖν, φορ-
τίσασθαι. (Damasc. Phot. p. 346 a) "ὄσω δὲ
ἠῦξετο τῆς διαδοχῆς τὸ μέγεθος ἐν τῷ λόγῳ,
τοσάτω μᾶλλον ἔτος πρὸς τὴν κειθῶ συνε-
σέλλετο, μειζρόν γε ὄν ἢ καθ' ἑαυτὸν ἄρασθαι
γορτίον. καὶ γὰρ εἴ τίς με, ἔφη, πρὸς ἱερω-
σύνην ἐκάλει, ὁμολογῶν εἶναι τὸ χρέμα θεο-
φιλέστατον τε καὶ ὀσιώτατον, ὅμως τὸ ἔμαν-
τοῦ δέος ὁμολόγησα ἂν τῆς ἀσθενείας, ὑπο-
κατακλινόμενός τε καὶ δυσωπούμενος πρὸς
τὸ μέγα τοῦτο καὶ πάμμεγα τῆς ἱερωσύνης.
ἀφίξιμαι κατὰ Πίνδαρον (Ol. 1 83), οὐ μὲν-
τοι τοῦ χείρονος ὡς ἐκείνος, ἀλλὰ τῷ κρείτ-
τονος κατ' ἑμαυτόν."

ἀρούσιμος ὁ καταρούσιμος.

ἄρασσόμενα προσρηγνύμενα, προσκρη-
όμενα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 248) "ἄν θα-
μνοῖς πατάγοισι μάτην τὸ μέτωπον ἀράσ-
σεις."

ἀρᾶται εὔχεται, ἢ καταρᾶται· Φερεκρά-
της Μυρμηκανθρώποις "ἔξερρον ἀρᾶται κά-
πιθεάξει τῷ πατρὶ."

Ἄρατος ερωτηγός, ὡς φησὶ Πολύβιος α
(4 8), ὃς ἦν τὰ μὲν ἄλλα τέλειος ἀνὴρ εἰς
τὸν πραγματικὸν τρόπον· καὶ γὰρ εἰπεῖν καὶ
διανοηθῆναι καὶ εἶξαι τὸ κριθὲν δυνατός,
καὶ μὴν ἐνεργεῖν τὰς πολιτικὰς διαφορὰς
πρῶτος, καὶ φίλους ἐνδύσασθαι καὶ συμμύ-
χους προσλαβεῖν οὐδενὸς δεύτερος, ἔτι δὲ
πρόξεις ἀπάτας ἐπιβουλὰς συστήσασθαι κατὰ
τῶν πολεμίων, καὶ ταύτας ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν
διὰ τῆς αὐτοῦ κακοπαθείας καὶ τύλμης δει-
νότητος. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ὁπότε τῶν ὑπαί-
θρων ἀντιποιήσασθαι βουληθείη, νιοθρὸς
μὲν ἐν ταῖς ἐπινοαῖς, ἄτολμος δὲ ἐν ταῖς
ἐπιβουλαῖς, ἐν ὄρει δ' οὐ μένων τὸ δεινόν.
διὸ καὶ τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλεπόντων ἐπλή-
ρωσε τὴν Πελοπόννησον, καὶ τῆδ' ἐπὶ πῃ τοῖς
πολεμοῖς ἀεὶ ποτ' ἦν εὐχείρωτος. οὕτως αἰ-
τῶν ἀνθρώπων ἴσσεις οὐ μόνον τοῖς σώμα-
σιν ἔχονσί τι πολυειδές, ἔτι δὲ μᾶλλον ταῖς
ψυχαῖς, ὥσε τὸν αὐτὸν ἄνδρα μὴ μόνον ἐν
τοῖς διαφέρουσι τῶν ἐνεργημάτων πρὸς ἃ
μὲν εὐφυῶς ἔχειν πρὸς ἃ δὲ ἐναντίας, ἀλλὰ
περὶ τινα τῶν ὁμοειδῶν πολλάκις τὸν αὐτὸν
καὶ συνετώτατον εἶναι καὶ βραδυτάτον, ὁμοίως
δὲ καὶ τολμηρότατον καὶ δειλύτατον. ἢ πα-

ράδοξυ ταυτά γε, συνήθη δὲ καὶ γνώριμα τοῖς βηλομένοις συνεφισάνειν. τινὲς μὲν γὰρ ἐν ταῖς κυνηγίαις εἰσι τολμηροὶ πρὸς τὰς τῶν θηρίων συγκατασπάσεις, οἱ δ' αὐτοὶ πρὸς ὄπλα καὶ πολεμίους ἀγενεῖς, καὶ τῆς πολεμικῆς χρείας τῆς κατ' ἄνδρα μὲν καὶ κατ' ἰδίων εὐχερεῖς καὶ πρακτικοί, κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς ἐνίων συντάξεως ἄπρακτοι.

^b Ἄρατος Σολεὺς τῆς Κιλικίας (ἔστι γὰρ καὶ ἐν Κύπρῳ πόλις Σόλοι), υἱὸς Ἀθηνοδώρου· ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Μύρις Καλώνδης Ἀθηνοδώρος. ἀκουσῆς δὲ ἐγένετο γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐφεισίου Μενεκράτους, φιλοσόφου δὲ Τίμωνος καὶ Μενεδήμου, γεγονώς ἐν τῇ ροδ' Ὀλυμπιάδι, ὅτε ἦν Ἀντίγονος βασιλεὺς Μακεδονίας, υἱὸς Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ, ὁ Γοναῦς κληθείς· καὶ συνώκει τε αὐτῷ καὶ παρ' αὐτῷ ἐτελεύτησε. σύγχρονος Ἀνταγόρα τῷ Ροδίῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ, ἐποποιός. συνένταξε δὲ βιβλία ταῦτα, τὰ φαινόμενα, ἧν θαναμάσιος ἢ εἰσβολὴ καὶ ὁ ζῆλος Ὀμηρικός, ὕμνος εἰς Πᾶνα, σπονδοφόρος, παλγνία, ἀερολογία καὶ ἀεροθεσίαν, σύνθεσιν φουρμύκων θηριακῶν ἐπιτηδείων, ἀνθρωπογονίαν, ἐπιθυτικόν, εἰς Θεόπροπον, εἰς Ἀντίγονον, ἡθοποιίας, ἐπισολάς, ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπύτρου γυναικῆ δὲ Ἀντιγόνα, ἀνατομήν, εἰς Πανσωνίαν τὸν Μακεδόνα, ἐπικήδειον Κλεομβρότου, διόρθωσιν Ὀδυσσεύς, ἐπισολὰς ὁμοίως καταλογάδην.

Ἄραφῆνιος δῆμος Αἰγηίδος. Harp.

ἀραχί καὶ ἀρχί ἐπιρρήματα.

ἀράχνηιον νῆμα. καὶ ἀραχναῖος μίθος ὁ λεπτότατος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 39) "ἀραχναῖοιο μίθου πολυδινέα λάτριον ἄτρακτον."

ἀράχνη θηλυκῶς τὸ ὕφασμα, ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς τὸ ζῷον, παρὰ τὸ ἀραιὸν ἔχειν. (AP 6 174) "τρισοῦσι θέσαν ἄλικες, ἴσον ἀράχμη τεῦσαι λεπταλέον μῖτον ἐπισάμεναι." εἴρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ καὶ παρὰ Καλλίῳ. λέγεται δὲ καὶ ἀραχνικά ἀπὸ τῆς ἀράχνης ὀρθῆς· Καλλίας Κύκλωψιν "ὡσπερ ἀραχνικός τὴν ὁδὸν προφορομένω." θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ "πάντα δ' ἐρίθων ἀραχνῶν βροίθει." Καλλίμαχος "ἔργον ἀράχνη." Κρατῖνος δὲ Πυτίνῃ "ἀραχνίων μεσῆν ἔχεις τὴν γαστέρα." Φερεκράτης Τυραννίδι "ἄρ' ἀράχνη

ὡσπερ ταῖς σιπύαισι ταῖς κεναῖς;" Νικοφῶ Ἀφροδίτης γοναῖς "ἄρ' ἀράχνην τι φαίνει ἐμπειφνέει;"

Ἄραχάσιοι ἔθνηκόν, καὶ Ἀραχασί χώρα.

Ἀρβαζάκιος Ἰσαυρος, ἐπὶ Ἀρμαδίῳ τοῦ βασιλέως, ὃν Ἀρπαζάκιον ἐκάλουν διὰ τὸ πλεονεκτικόν. ἦν μὲν γὰρ ἔξ Ἀρμενίας, τοῖ τρισὶν ἅμῃ συγκαταληγμένος πάθῃσιν ὡσπερ Ἡφαιστίοις δεσμοῖς ἀρρήκτοις ἀλύτοις, καὶ ἔμενε γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐμπέδον· ταῦτα δὲ ἦν ἐρωτομανία καὶ μέθη καὶ πλεονεξία. ἔτω δὲ εἰ ἔσχατον ὄρον τὰς ἐαυτῷ δοκούσας ἀρετὰς ἐπετήθευεν, ὥστε οὐκ ἂν τις ἐπίβουσε πικραθεῖς ὅτι τὰς τρεῖς ἐκείνας οὕτως εἰς ἄκρα ἐξήσκησε. μυσσηγοῖς μὲν γὰρ συνέβη τοσαύταις ὅσας οὔτε ἐκείνος ἀριθμεῖν εἶχεν οὔτε ἕτερός τις τῶν διακοσμημένων. καὶ οἳ γε προσήκοντες αὐτῷ λογισαὶ τῶν ερατιωτικῶν ἔργων τὸν μὲν ἀριθμὸν τῶν ερατιωτικῶν ἤθεσαν, τὶ δὲ πλῆθος τῶν ἐταιρῶν καὶ τὸν ἐκ τῶν χερῶν ἀριθμὸν αὐτῆ διέφυγεν. ὡσπερ ἐν Ὀρίων τὴν τὸν Πέρσην φασὶν εἰπεῖν ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μύρια σημαίνει καὶ ἓνα ἀριθμὸν, ἔτω κάκεινοι τὰς ἐταίρας κατὰ μονάδας καὶ μυριάδας ἡρίθμουν. Kussar. p. 117 Nieb.

Ἀρβάκης βασιλεὺς Μήδων ἐπὶ Σαρδαναπάλλῃ, ἀνὴρ τὸν τε βίον σώφρων καὶ πραγμάτων, εἰ δὲ τις, ἐμπειρος, τετραμμένος τε ἐν κυνηγεσίαις καὶ πολέμοις, καὶ πολλὰ μὲν πύλαι γενναῖα ἐξείργασμένος, μελῶν δὲ τίτι διανοόμενος. ἔτος ἀκχοῦς τὸν τε βίον καὶ τὰ ἦθη οἷς χρῆται βασιλεύς, ἐς νῦν ἐνεβλέτο καὶ ἐνεθυμήθη ἄρα ὅτι ἀπορία γενναῖο ἀνδρὸς ἔτος ἔχοι τὰ τῆς Ἀσίας κρύπη· καὶ βελὴν συντίθεται περὶ ὅλης ἀρχῆς. Nic. Damasc. p. 425.

Ἀρβέλαι. πόλισμα Σικελικὸν ἢ Ἀρβῶν οἱ δὲ ἐνοικῶντες ἐκεῖσε ἐδόκουν εὐεξακάτητοι εἶναι. καὶ πυρομῖα "τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας;"

Ἀρβηλα ὄνομα τόπου, καὶ Ἀρβηλος Ἀθμονεύς. ἀρβύλη δὲ τὸ ἐπόδημα.

Ἀργαῖον τὸ Καισαρείας ὄρος.

ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν. (Theogn. 625) Εὐριπίδης λόγος Βάχχαις (385). καὶ ἀργαλέον χαλεπὸν εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆ ἄλγος, ἀλγαλέον, καὶ τραπῆ τῆ λ εἰς τὸ ρ. ἢ ἔργον παρὰ τοῖς παλαιῶν

ὡς ὄσχερες· ἐκ τότε πυρώγων ἐργαλέον, καὶ τροπῆ, ὡς ἀπὸ τῷ ἔπω ἀπὸ τὸ φωνῶ. ἀργαλίον δὲ δύσκολον, δυσχερές. καὶ ἀργαλίως ἐπιφρηματικόν. καὶ ἀργαλιώτερον.

Ἀργαυθώνη ὄνομα κύριον. καὶ Ἀργαυθώνειος κρήνη. καὶ Ἀργαυθώνειον ὄρος τῆς Κίε νήσου.

ἀργὰ ῥήματα, ὅσα ὄνησιν οὐ φέρει φωνῆς.

Ἀργαριζίν ὄνομα ἔθνος.

ἀργάς. ὁ δεινότετος παρ' ἡλικίαν ἀργάς κλιεῖται· τάτω ἀφομοιωσθαι ὑπὸ Ἀισχίνου (29) τὸν Δημοσθένην. ἄλλοι δὲ τὸν δεινότετων καὶ Θηριώδη τὸν τρόπον, καὶ μύλισιν Ἀργῶν τὸν ὄρον ἀργῶν ἐκάλεσαν. Τίμαρχος (ἢ Τιμαχίδας) δὲ ὁ Ῥόδιος οὐ κατὰ γλώττω ὅπως καλεῖσθαι φασίν, ἀλλὰ γένος εἶναι ἴσταν τὸς ἀργάς.

Ἀργεῖα Ἴβρα. ἢ ἡ τῶν Ἀργείων γῆ.

ἀργεινός ὁ λαμπρός. ἀργινόεις.

ἀργειόδους ὁ λευκὸς ὁδόντας ἔχων.

Ἀργεῖοι φῶρες, ἐπὶ τῶν προδήλως πωρῶν· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμωδῶνται. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω.

Ἀργεῖους ὄρεῖς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀτεπῶς καὶ καταπληκτικῶς ὁρώντων.

ἀργειφόντης ὁ Ἐριθῆς.

Ἀργείων ὄνομα κύριον. καὶ Ἀργεῖοι αἱ Ἑλληνες.

ἀργελλα οἰκῆμι Μακεδονικόν, ὅπερ θερμάνωτες λέονται.

ἀργελάφους· Ἀριστοφάνης (Vesp. 692) "οὐ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπῆς τῆς σῆς τὸς ἀργελάφους περιτρώγων."

ἀργεννήσι (Hom. Γ 141) λευκαῖς.

ἀργήεις ὁ λευκός.

ἀργῆς ὁ κερωνός. καὶ Ἀργῆσκος ὄνομα κύριον.

ἀργιλλώδης ὁ ὑπαρός. ἢ ἀργιλλώδης γῆ ἢ λευκὴ καὶ καθαρά. (AP 7 194) "ἀπὸ Ἀημοκρίτε μελεσίπτερον ἄδε θυνῶσιν ἄργιλλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει."

Ἀργίνη ὄνομα πόλεως.

Ἀργίνουσα νῆσος.

ἀργινόεις ἀργινόεντος λευκῆ (AP 7 23)

"πῆαι δ' ἀργινόεντος ἀναθλίβοντο γάλακτος."

ἀργιόδοτα (Hom. I 539) λευκόν, ἢ ὑπὸδωτα.

ἀργίποδες ταχεῖς, ὀξύποδες.

ἀργόλαι εἶδος ὄφειων, ὅς ἦνεγκε Μακεδῶν Ἀλέξανδρος ἐκ τῷ Ἀργῶς τῷ Πελασγικῷ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἐπέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ὑσπίδιων, ὅτε μετέθηκε τὰ ὑσὶ Ἱερεμίῳ τῷ προφήτῃ ἐξ Αἰγύπτου εἰς Ἀλεξάνδρειαν· ὡς ἂ αὐτὸς προφήτης ἀπέκτεινεν. ἀργόλαι ἔν ἐκ τῷ Ἀργῶς λαιοί.

ἀργοναῦται οἱ ἐν τῇ Ἀργοῦντι πλέοντες.

ἀργὸν ἔτος κατὰ ἑπταετιᾶν ἦγετο παρὰ Ἰουδαίοις, ὁμοίως ταῖς ἑβδομήμιον ἡμέραις. καὶ ἀργός ἐπὶ θηλυκῷ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (53) "ὄ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργός ἦν, ἀλλ' ἐσπύδι."

Ἀργουρα πόλις τῆς Εὐβοίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ κειμένη.

ἀργυραμοιβός ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος, ὁ τραπέζιτης, ὁ ἀργυροπρῆτης, κολλεκτύριος.

ἀργυρέα ἀργυρᾶ. καὶ παροιμία "ἀργυρέεις λόγχοισι μάχε, καὶ πάντα κρατήσεις," ἐπὶ τῶν δώροις τινὰ πείθειν πρὸς τὰ δυσκινεῖσθαι παραινῶντων. τῆτον γὰρ τὸν χρησμὸν ἢ Πυθίᾳ ἔχρησε Φιλίππῳ, αἰνιτικῶν διὰ προδοσίας περιέσεσθαι τῆς Ἑλλάδος.

ἀργύρειος ζυτῆρ. ἀργυρίδιον δὲ ὡς ἡμεῖς Εὐπολις Ἀθήμις· "ἐγὼ δὲ σιμνησσοῦ τὰργυρίδιον." ἀργύριον δὲ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλεῖσθαι, ὡς Ἀριστοφάνης Ἀναταῖν.

Ἀργυρίνοι ὄνομα ἔθνος.

ἀργυρὸς θήκη. διττὰ ἦν γραμματεῖδια οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν ὡς γράφειν μόνον ἑαυτοῖς, τὰ δὲ ὡς καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἢ καὶ κιβώτια ἐκάλεσαν· τὰ δ' ἄλλα μισθῶνια. Harp.

ἀργυρῖται ἐλέγοντο οἱ ἀργεῖα εὐπορῆντες. καὶ ἀργυρῖτις γῆ καὶ χρυσῖτις ἢ ἐργαζομένη χρυσὸν καὶ ἄργυρον.

ἀργυρογνώμων δοκιμαστής.

ἀργυροδίνης (Hom. Φ 130) καλὰς δίνυς ἔχων. δίνειν δὲ αἰτῶν ὑδῶτων συσροαί.

ἀργυρόηλον (Hom. Β 45) τὸ ἀργυρῆς ἦλας ἔχον.

ἀργυροκοπεῖον ἐν ζῷ κόπτεται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν τινὲς σημαντήριον καλεῖσθαι.

ἀργυρόπεζα ἢ ἀργυρῆς πόδας ἔχουσα· πέζα γὰρ ὁ πῆς. καὶ ἀργυρόποδα δίφρον· ὁ Πέρεξος δίφρος, ὅς ἀλχιμάλωτος ἐπεκαλεῖτο, ἀνέκειτο δὲ εἰς τὸν παρθενῶνα τῆς Ἀθηνᾶς.

ἄργυρον κρῆναι λαλῶσιν, ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν μὲν, διὰ δὲ πλέτε υπερβολὴν παρρησιαζομένων καὶ λαλέντων.

ἄργυρον καὶ χρυσόν· τὸ δ' ἄργυρον καὶ χρύσειον Ἰακὰ, τὸ δὲ χρύσειον κτητικόν. Θεοδίδης (255) "μέχρι Λαυρίας, ἢ τὰ ἄργυρεια μέταλλα ἔστιν Ἀθηναίους." χρῆσιν τ' ἔχει τῶν χρυσείων μετ' ἄλλων, ὡσπερ καὶ ἀργύρεια λέγεται β'.

ἄργυρώματα καὶ χρυσώματα ὁμοίως ὡς ἡμεῖς Ἀσιῶς.

ἄργυρώνη καὶ ἄργυρώνητος δῆλος, ἄργυρον τὸ μέλαν, ἢ τὸ λιμπρὸν.

Ἀρδαβούριος υἱὸς Ἀσπυρος, γενναῖος τὸν θυμὸν καὶ τοὺς τὴν Θοράκην πολλάκις καταδραμόντας βυρβύρους εὐρώσως ἀποκρυσάμενος. τοῦτ' ἂν γέρας ἀριστείων ὁ βασιλεὺς Μαρκιανὸς παρέσχετο τὴν ἐῶν στρατοπεδαρχίαν. καταλαβὼν δὲ ἐν εἰρήνῃ ταύτην ὁ στρατηγὸς πρὸς ἄνεσιν ἐτρέπη καὶ ῥασιώνην θηλυδριώτην· ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ θυματοποαῖσι καὶ πᾶσι σκηναῖσι ἀνδράσιν, καὶ τοῖς τοιούτοις διημερέων αἰσχροῖς ἠλόγει πάμπαν τὴν πρὸς εὐκλειαν τειρόντων. Priscus p. 227 Nieb.

Μαρκιανὸς δὲ τοῦ βασιλέως χρηστὸν μὲν γεγονότος, θῦττον δὲ ἐκβεβιωκότος, αὐτοκελεύσει γνώμη Ἀσπυρ Λέοντα διάδοχον αὐτῷ γενέσθαι παρεσκεύασεν. Candidus p. 472 Nieb.

ἄρδανιον κεράμιον, γάσρα, ὅθεν τὰ θρέμματι πίνει. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἄρδιν. ἐτίθετο δὲ καὶ πρὸ τῆς θύρας τῶν τετελευτηκότων τοῖς εἰσοῦσι καὶ ἐξιοῦσιν, ἵνα περιρραίνωνται. ἐχρῶντο δὲ καὶ αἱ γυναῖκες τῷ ἄρδανίῳ αἱ τὴν κόρυκην τρίβουσι ἐπ' αὐτῷ.

Ἀρδεῦται ὄνομα ἔθνος.

ἄρδην κατὰ δύναμιν τῆς λέξεως ἀντι τῷ ἀθρόονος· τὸ γὰρ ἄρδην ὁμοίον ἐστὶ τῷ φροσῶδην ἐνέγκαι. ἢ γὰρ ἄρσις τῆτο δηλοῖ. ἀντι τοῦ πάντας ὁμοῦ αἴρω. sch. A Thesm. 274.

Ἀρδήττης Ἀρδήττε ὄνομα κύριον. καὶ Ἀρδήττος τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ πάντες Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνον τὸν ὄρκον τὸν ἡλιασικόν. Θεόφραστος δὲ ἐν τοῖς περὶ νόμων καταλελύσθαι τὸ ἔθος τοῦτο λέγει. Harp.

Ἀρδιαῖος ὄνομα ἔθνος.

ἄρδιν ἀκίδα βέλτε, ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὄπλα, Ἡρόδοτος (481). καὶ ἄρδεις πληθυντικῶς ἀντι τοῦ φαρέτρας (1215).

ἄρδομένην (A Nub. 283) ποτιζομένην.

καὶ ἄρδω αἰτιατικῇ.

Ἀρεάδνη ὄνομα κύριον.

Ἀρεάδνη πηγὴ κατὰ τὴν νῆσον Σικελίας, ἐν ᾗ εἰσβάλλει Ἀλφειὸς ποταμὸς τῆς Ἀρκαδικῆς πόλεως, δυόμενος διὰ τῆς Ἀδριάδος θαλάσσης τὸ πλεῖστον καὶ μηδαμῶς ἐν ἄλμυρῶδι μινόμενος, ὡς ἂν τῆς τοιαύτης πηγῆς ἑρῶμενος. cf. v. Ἀλφειός.

Ἀρειανοί. ἴστέον ὅτι ἐγένοντο καὶ ἐν Ἀρειανοῖς διαιρέσεις δι' αἰτίαν τοιαύτην. καθ' ἑκάστην παρ' αὐτοῖς ἐριστικαὶ ζητήσεις εἰ ἄτοπα τινὰ τοὺς λόγους αὐτῶν προήγαγον ἐπεὶ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πεισύεται ὁ θεὸς πατὴρ εἶναι τοῦ υἱοῦ τῆ λόγος, ζήτημα ἐπέπεσαν εἰς αὐτούς, εἰ δύναται καὶ πρὸ τοῦ ὑποσῆναι τὸν υἱὸν ὁ θεὸς καλεῖσθαι πατὴρ ἐπεὶ γὰρ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον οὐκ ἐκ πατρὸς γενῆσθαι ἀλλ' ἐξ οὐκ ὄντων ὑποσῆναι ἐδόξαζον, περὶ τὸ πρῶτον καὶ ἀνωτάτω κεφάλαιον σφαιλότες εἰκότως περὶ ψιλοῦ ὄνοματος εἰς ἄτοπον φιλονεικίαν ἐξέπεσον. Ἐπεὶ ὁ θεὸς μὲν ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ὑπ' αὐτῶν μετασάλει εἶπε μὴ δύνασθαι πατέρα εἶναι ἢ καλεῖσθαι μὴ ὑπερώτος υἱοῦ· Μαρτῖνος δὲ ὄν ἐκ Θοράκης πρὸ Ἐφεσῶν κεκήλευσεν, καιροῦ δραξάμενος ἀφορμῆς (ἐλυπεῖτο γὰρ ὅτι αὐτοῦ Ἐφεσῶν προεκέκριτο) τοῦ ἐναντίου λόγου προῖξαστο. καὶ γίνεται εἰς αὐτὰς διαίσεις διὰ τὸ προλεχθῆναι λεξείδιον, καὶ καθ' ἑκάστην τὰς συνωγαγὰς ἐποιεῖντο, λέγοντες τὸν πατέρα εἶναι πατέρα καὶ μὴ ὑπερώτος υἱοῦ. ἐκατέρωθεν οὗτοι Ἐφεσῶν, ὅτι Θεόκτιστός τις ψευδοπροφήτης Σύρος διαπύρως τῷ λόγῳ τῷδε συνίσαστο. ἐπηκολέθη δὲ αὐτοῖς καὶ Σιλενάς ὁ τῶν Γότθων ἐπίσκοπος. καὶ ἔτοι μικρὸν ὑπερόν διετρεθήσαν, Μαρτῖνου πρὸς Ἀγάπιον διενεχθέντος, ὃν αὐτὸς εἰς ἐπίσκοπον Ἐφέσου προεβέβλητο. ἔπειτα δὲ οὐ περὶ θρησκείας ἀλλὰ περὶ προεδρίας μικροψυχῆσαντες ἐπολέμουν ἀλλήλοις. ἐχρῶντο δὲ ἀλλήλων ἐπὶ ἔτη λέ, ἕως τῷ νέῳ Θεοδοσίου. Socrat. 523.

Ἀρειανός καὶ ἀρειανίζω καὶ ἀρειανισαί καὶ τὰ τοῦτοις ὁμοία ἀπὸ Ἀρείου τῆ αἰρεσιάρχου, ὃς ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν τοῖς ἱερομέντοις πρεσβυτέροις τεταγμένος, ἐπειδὴ τὰ πάντα συγχῆν ἐβούλετο, καταδικασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ τῶν τῆ ἁγίας πατέρων συνόδου, διεφθάρη ἀήθει καὶ κατὰ τοῦ θανάτου τρόπῳ· ἐν γὰρ τῷ τῆς πόλεως

φῆσ' ἐπιχειρήσεις οἱ τῆς γαστρὸς ἀποκλίνας
ὡς ἀπόκατον ἄμια σὺν τοῖς διαχωρήμασι πάν-
των ἐκείνῃ τῶν ἐντὸς ἀναγκαίων. καὶ ἔξ
αὐτῶ καὶ ἀρειόφρονες.

ἀρετή ἢ ἀπειλή. ἢ ἀσθενής, ὃ καὶ δα-
σύνται.

ἀρειμάνιος ὁ ἐν τῷ Ἄρει μαινόμενος.
Ἄρειμάνης δὲ ὄνομα κύριον.

Ἄρειος πάγος δικαστήριον Ἀθήνησιν.
ἐν αὐταῖς βουλαὶ δύο, ἣ μὲν τῶν φ' καθ'
ἕκαστον ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλευεῖν, ἣ δὲ
ὡς βίον τῶν Ἀρεοπαγιτῶν. ἐδίκαζε δὲ καὶ
τὰ φοινικά, καὶ τὰ ἄλλα πολιτικὰ διώκει σεμι-
τῶς ἐκλήθη δὲ καὶ Ἄρειος πάγος ἦτοι ὅτι
ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ἤψει τὸ δικαστήριον. Ἄρειος
ἢ, ἐπεὶ τὰ φοινικά δικάζει, ὃ δὲ Ἄρης ἐπι-
τῶ φόνων. ἢ ὅτι ἐπηξεν τὸ δόρυ ἐκεῖ ἐν τῇ
πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἀλιρροθίᾳ δίκῃ, ὅτε
ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον Ἀλιππῆν τὴν
ἐπιτῶ καὶ Ἀγραύλη τῆς Κέκροπος θυγατρὸς,
ὡς γῆσιν Ἑλλάνικος ἐν ἄ. καὶ ἄρειον τεῖ-
χος, καὶ ἀρειοπαγίτης.

Ἀρεόβινδος ὄνομα κύριον.

Ἀρεοπαγίτης. διαφορεῖται. καὶ παροι-
μία "Ἀρεοπαγίτης," ἐπὶ τῶν σκυθροπῶν καὶ
ἐπιρρέμων καὶ σιωπηλῶν. καὶ "Ἄρεος νεο-
τῆς" καὶ "Ἄρεος παιδίων" ἐπὶ τῶν θρασυ-
τατων. κέρηται τῷ μὲν πρώτῳ Πλάτων Πει-
σάνδρῳ, τῷ δὲ δευτέρῳ Ἀναξανδρίδης Παν-
δάρῳ.

ἀρέσκεια. καὶ ἀρέσκω. πρὸς αἰτιατι-
κῶν συντάσσουνσι καὶ Σοφοκλῆς (Λι. 585) καὶ
Ἀριστοφάνης (Ran. 103). "σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέ-
σαι;"

ἀρεσῆρ πόπανον τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπι-
ιδόμενον, παρὰ τὸ ἀρεσόν.

ἄρ' ἔστιν; οὐκ ἔνεστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ.
καὶ φημί κάποφμη, κοῦκ ἔχω τί φῶ." S
OC 316.

ἀρετὴ Ἀνδοκίδης καὶ Θεουκίδης (1 33)
ἐπὶ τοῦ εὐδοξία.

ἀρετὴ διώθεσις ὁμολογουμένη καὶ αὐτῇ
ἢ αἰτῆν οὐσα αἰρετή, οὐ διὰ τινα φόβον
ἢ αἰδίᾳ ἢ τι τῶν ἔξωθεν. ἐν αὐτῇ τε ἔστιν
ἐπιθυμία, ἅτε ἔσθ' ψυχῇ πεποιημένη πρὸς
τὴν ὁμολογίαν παντὸς τῆ βίᾳ. διασρέφεται
δὲ τὸ λογικὸν ἕρπον ὅτε μὲν διὰ τὰς τῶν ἔξω-
θεν πραγματειῶν πιθανότητας, ὅτε δὲ διὰ
τὴν κατήχησιν τῶν συνόντων, ἐπεὶ ἢ φύσις
ἐφορμᾶς δίδωσιν ἀδιασρέφους. ἢ ἀρετὴ δὲ

τέλειός ἐστιν ὡς περ ἀνδρία, καὶ ἢ ἀθειώρητος
ὡς περ ὑγεία, ἢ θεωρηματικὴ ὡς φρόνησις.
καὶ ἐπισημονικαὶ μὲν εἰσι καὶ θεωρηματικαὶ
αἱ ἔχουσαι σύζυσις ἐκ θεωρημάτων, ὡς φρό-
νησις καὶ δικαιοσύνη, ἀθειώρητοι δὲ αἱ κατὰ
παρέκτασιν θεωρούμεναι ταῖς ἐκ τῶν θεωρη-
μάτων συνεστηκυῖαις, καθάπερ ὑγεία καὶ
ἰσχύς· τῇ γὰρ σωφροσύνη τε θεωρημένη ἔπαρ-
χούση συμβαίνει ἀκολουθεῖν καὶ παρεκτείνε-
σθαι τὴν ὑγίαν, καθάπερ τῆς ψαλλίδος οἰ-
κοδομίᾳ τὴν ἰσχὴν ἐπιγίνεσθαι. καλῶνται δὲ
ἀθειώρητοι, ὅτι μὴ ἔχουσι συγκυαθεσίαις
ἀλλ' ἐπιγίνονται, ὡς ὑγεία καὶ ἀνδρία. τεκ-
μήριον δὲ τῆ ὑπαρκτῆν εἶναι τὴν ἀρετὴν τὸ
γενέσθαι ἐκ προκοπῆς τοὺς περὶ Σωκράτην
Διογένην Ἀντισθένην. εἶναι δὲ καὶ τὴν κα-
κίαν ὑπαρκτῆν διὰ τὸ ἀντικεῖσθαι τῇ ἀρετῇ.
διδυκτῆν τε εἶναι τὴν ἀρετὴν, καὶ ὅλον ἐκ
τοῦ γίνεσθαι ἀγαθοὺς ἐκ φαύλων. εἰσι δὲ
δύο ἀρεταί, θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ. οἱ δὲ
τρεῖς, λογικὴν φυσικὴν ἠθικὴν. οἱ δὲ περὶ
Ποσειδώνιον δ', οἱ δὲ πλείονας, οἱ δὲ μίαν,
τὴν φρόνησιν. πρώτας δὲ ἀνδρίαν φρόνησιν
δικαιοσύνην σωφροσύνην, τὰς δὲ λοιπὰς ὑπο-
τεταγμένας ταύταις, μεγαλοψυχίαν ἐγκρά-
τειαν καρτερίαν ἀγχινοίαν εὐβουλίαν. ἀνάλο-
γοι δὲ καὶ αἱ κακίαι. Diog. L. 7 89.

τὸν δὲ ἐνάρτεον χρῆ θεωρητικὸν εἶναι καὶ
πρακτικὸν τῶν ποιητέων. τὰ δὲ ποιητέα καὶ
αἰρετέα ἐστὶ καὶ ὑπομενετέα καὶ ἐμμενετέα,
ὡς εἰ τὰ μὲν αἰρετέως ποιεῖ τὰ δὲ ὑπομε-
νητικῶς τὰ δὲ ἐμμενετικῶς, φρόνημός τέ ἐστι
καὶ ἀνδρείος καὶ δίκαιος καὶ σώφρων. κε-
φαλαιοῦσθαι δὲ ἐκάστην τῶν ἀρετῶν περὶ τι
ἴδιον κεφάλαιον, ὅλον τὴν ἀνδρίαν περὶ τὰ
ὑπομενετέα, τὴν φρόνησιν περὶ τὰ ποιητέα
καὶ μὴ καὶ οὐδέτερα. ὁμοίως καὶ τὰς ἄλλας
περὶ τὰ οἰκεῖα τρέπεσθαι. Diog. L. 7 125.

ἀρετὴ δὲ ἐστὶ βελτίστη ἔξις· ἢ ἔξις ἀφ' ἧς
αὐτό τε τὸ οὐ ἐστὶν ἄριστόν ἐστι, καὶ τὰς ἐνερ-
γείας τὸς οἰκείας ἄριστα ὑποδίδωσιν.

ἀρετὴ κατὰ φύσιν, κακία παρὰ φύσιν.

ὅτι οὐ πᾶσα ἀρετὴ ἐπισήμη· ἔστι γὰρ ἢ
μὲν διανοητικὴ ἢ δὲ ἠθικὴ, αἱ δὲ ἠθικαὶ ἔκ
ἐχουσιν ἐν τῇ γνώσει τὸ εἶναι.

ὅτι φασὶν οἱ ζωικοὶ μηδὲν μεταξὺ εἶναι
ἀρετῆς καὶ κακίας, οἱ δὲ περιπατητικοὶ με-
ταξὺ λέγουσιν εἶναι τὴν προκοπὴν. ὡς γὰρ
δεῖν φασὶν οἱ ζωικοὶ ἢ ερεβλὸν εἶναι ξύλον
ἢ ὀρθόν, οὕτως ἢ δίκαιον ἢ ἄδικον, ἔτε δὲ

δικαιότερον οὔτε ἀδικότερον. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Diog. L. 7 127.

ὅτι πολιτικαὶ ἀρεταὶ κατακοσμησὶν ἡμῶς καὶ ἀμείνους ποιοῦσιν, ὀρίζουσαι καὶ μετροῦσαι τὰς ἐπιθυμίας, καὶ ὅλως τὰ πάθη μετροῦσαι καὶ ψευδεῖς δόξας ἀφαιροῦσαι, τῇ ὅλως ἀμείνουσι καὶ τῷ ὀρίσθαι καὶ τῶν ἀμέτρων καὶ ἀορίστων ἕξω εἶναι. τὰς δὲ πολιτικὰς ἀρετὰς ὁ Πλάτων ἀλλαγῶ καθάρσεις λέγει.

τέσσαρες ἀρεταί. ὅτι ἔπεται τῇ γρονθήσει εὐβουλίᾳ καὶ σύνεσις, τῇ δὲ σωφροσύνῃ εὐταξία καὶ κοσμιότης, τῇ δὲ δικαιοσύνῃ ἰσότης καὶ εὐγνωμοσύνη, τῇ δὲ ἀνδρείᾳ ἀπυρραλλασία καὶ εὐτολία. Diog. L. 7 126.

ὅτι ἀποβλητὴ ἡ ἀρετὴ διὰ μέθην ἢ μελαγχολίαν, ἀναπόβλητος δὲ διὰ βεβαίαν κατὰληψιν. καὶ αὐτάρχη δὲ αὐτὴν φασὶν εἶναι· οἱ δὲ οὐκ αὐτάρχη εἶναι, ἀλλὰ χρεία ἐστὶν ἰσχύος καὶ ὑγείας καὶ χορηγίας. Diog. L. 7 127.

ὅτι ἡ ἀρετὴ τῶν ἀντικειμένων ἐστίν. ἀντικείμενα δὲ εἰσὶν ὅσα τῇ ἀναιρέσει τῶν ἐναντιῶν συνίσταται, τυφλότης ὄψις, κατὰφασις ἀπόφασις, καὶ τὰ ὅμοια.

ἀρετῆς κτήμα· "ὅταν ἀπίδη τις εἰς τὴν Ῥωμαίων εὐταξίαν, ἐπιγνώσεται εἶναι ἀρετῆς κτήμα, ἢ τύχης δῶρον" (Ioseph. B. I. 3 5 1).

ἀρετῶ τὸ ἀρετῆς ἐπιμελοῦμαι· Προκόπιος (Goth. 4 extr.) "ἀμφοτέροι δέ, οἱ μὲν θανατῶντες οἱ δὲ ἀρετῶντες, θνυμῶ ἐπὶ τὰς πέλας πολλῶ ἔεντο."

Ἀρζακηνή τόπος.

ἀρήγω τὸ βοηθῶ.

ἀρηίδηλος ὁ φανερός.

ἀρηίδροος ὁ ἐν πολέμῳ ταχύς.

Ἀρηίλυκος ὄνομα κύριον. καὶ Ἀρηιλύκοιο (Hom. Ξ 451).

ἀρήιος ὁ πολεμικός. καὶ ἀρήιοι Ἀλκαίος "ἄνδρες πόλης πύργος ἀρήιοι." καὶ ἀρηίοις τοῖς τοῦ πολέμου· "εἶναι ἔλεγε νεότητι ἐπιλεκτον, καὶ ἀρηίοις ὅπλοις πεφράχθαι."

ἀρηίφατος ὁ ἐν πολέμῳ ἀνηρημένος.

ἀρηίφιλος ὁ φίλος τοῦ Ἄρειος.

ἀρηιμένος ὁ βεβλαμμένος. καὶ ἀρήμεναι (Hom. χ 322).

Ἀρήνη ὄνομα πηγῆς.

ἀρήνωρ ὁ φύλαξ.

ἀρήρει (Hom. Γ 338) εὐ ἤρμωστο. καὶ

ἀρηρός τὸ εὐάριστος, ἀρηρώς δὲ ὁ ἠεροσμένος.

ἀρηρομένη (Hom. Σ 548) ἠεροστιασμένη.

Ἄρης κυρίως ὁ σίδηρος· (AP 7 531) "βυψαμένη κοίλων ἐντὸς Ἄρη λαγόνων." σημαίνει δὲ καὶ τὸν πόλεμον. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω ὁ μέλλων ῥῆσι, ῥῆς, καὶ μετὰ τοῦ εἰρητικῆς Ἄρης· ἐν γὰρ πολέμῳ οὐ λόγων ἀλλ' ἔργων χρεία, καὶ Ὀμηρος (Π 630) "ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλή." τὸ α καὶ μακρὸν καὶ βραχύ· Ὀμηρος (Ε 31) "Ἄρες Ἄρες βροτολογία." κλίεται δὲ Ἄρης Ἄρος, καὶ Ἄρης Ἀρητος, καὶ Ἄρης Ἄρειος· Ἄρης γὰρ ἐστὶ, καὶ ταράττει τὴν κλίσην.

Ἄρης τύραννος, ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι διαπραττομένων.

ἀρήσασθαι (Hom. Ζ 115) εὐξασθαι.

Ἀρήτη ὄνομα κύριον.

ἀρητήσιον πεδίον. cf. Etym. M. p. 140.

Ἀρήτιον. Ἀρητιῖνοι ὄνομα ἔθρους.

ἀρητόν τὸ βλαβερόν. ἀρητον δὲ λέγον κακὸφρημον, μὴ ῥηθῆναι ὀφειλοντα· Σοφοκλῆς (Αἰ. 214) "πῶς δῆτα λέγω λόγον ἀρητον." (Julian. or. 7 p. 210) "ἀρητόν ἀρητότερον καὶ κακῶν πέρα" γεγραφὼς ἢ καὶ πεπραχὼς. "τίς οὖν οὐ μισήσειεν ὑπερβολὴν ἀρητουργίας ἐταίραις μὴ ἀπολελεῖσθαι;" λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀκαταληψίας, ὡς τὸ "ἀρητον τὸ θαῦμα τῆς σῆς κησέως, μητροπύρθενε."

Ἀρητος ὄνομα κύριον.

ἄρθμια φιλία· Ἡρόδοτος (9 9) "Ἄρθμιαίων μὴ ἐόντων ἡμῖν ἀρθμίων, τῷ δὲ βαρβάρῳ συμμάχων." καὶ ἀρθμίσαντες (Hom. Η 302) φιλιο γενόμενοι.

ἀρθρέμβολα ὄνομα βασανιστηρίων, παρὰ τὸ ἐξαρθροῦν τὸν ἐμβυλλόμενον.

ἀρθροπέδαν· (AP 6 297) "ἀρθροπέδαν σεῖμόν τε καὶ ὠλεσίβωλον ἀρούρης σφύρας."

Ἄρια ὄνομα πλέως.

Ἄριαῖος ὄνομα κύριον.

Ἄριύδνη γυνὴ τοῦ Θησέως. καὶ ζήτη ἐν τῷ Αἰγαῖον πέλαιος.

Ἄριαμένης ὄνομα κύριον.

Ἄριαράθης ὄνομα κύριον.

ἄριβαλλος οὐ μόνον παρὰ Σησιγόρη καὶ ἄλλοις Ἀωριεῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰππεῶσιν Ἀριστοφάνης (1100) "ἔτα κατασπέδεν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀριβάλλω."

Ἀριβαρζάνης ὄνομα κύριον.

πρώτη μαθήτρια Πυθαγόρου τῷ με-
 τὰ Θεανού, Σαμία, φιλόσοφος Πυ-
 , συνέταξε τάδε, βακχικά· ἔστι δὲ
 Δήμητρος μωρηρίων, ἐπιγράφεται
 ρὸς λόγος. ἔγραψε δὲ καὶ τελετὰς
 καὶ ἄλλα φιλόσοφα.
 πωτος ὁ εὐδιόγνως.
 ἰατος ὄνομα κύριον.
 εἰκετος (Hom. A 248) ὁ διάδηλος
 ρος. ἀρίδηςλος δὲ ὁ διάδηλος καὶ

ε. ἡ εὐθεία ἀρίς, τὸ τεκτονικὸν ἐρ-
 (AP 6 103) "καὶ γυράς ἀμφιδέτους
 καὶ αὐθις (AP 6 205) "αἱ τ' ἀρίδες
 ." ἀρίς δὲ ὁ μὴ ἔχων ῥίνα.
 ἤλη (Hom. Σ 219) ἡ διάδηλος καὶ
 καὶ ἀρίζηλος ἀρσενικόν.
 πσον ὀξυήκον, εὐπειθῆ.
 μῶ αἰτιατικῆ. καὶ ἀριθμοῦντα
 οντα· "καὶ ἀριθμοῦντά τινος τοῖς
 ρς."
 α ὄρη. καὶ Ἀριμάνιος θεὸς παρ'
 ρς.
 ἀσπειος τόπος. καὶ Ἀριμασπός

αταθαῖος ἀπὸ τόπον.
 κινον ὄνομα πόλεως, καὶ Ἀριμί-
 μα ἔθνικόν.
 οβαρζάνης ὄνομα κύριον.
 ρεπής ὁ διάδηλος.
 ὁ μὴ ἔχων ῥίνα.
 σβη πόλις τῆς Βοιωτίας.
 ημος φανερός ἐν πολέμοις.
 α κάλλις. καὶ παροιμία "ἄρισα χω-
 ῖ," ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα κυκὰ μᾶλλον
 ων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθῷ.
 ραίνετος ὄνομα κύριον.
 ραίνος. Φιλοπολίμην καὶ Ἀρίσεινος
 ἰ συνέβησαν ἔ τὴν φύσιν μίαν σχεῖν
 αἴρουν τῆς πολιτείας. ἦν γὰρ ὁ
 ποίμην εὐ πεφυκὼς πρὸς τὰς πολε-
 μίας καὶ κατὰ σῶμα καὶ κατὰ ψυ-
 λ' ἔτερος πρὸς τὰ πολιτικὰ καὶ λο-
 διαβουλίαν. τῆ δ' αἰρέσει κατὰ
 πείαν τοῦτο διέφερον ἀλλήλων. τῆς
 κείων ὑπεροχῆς ἤδη τοῖς Ἑλληνικοῖς
 κω ἐμπλεκόμενης ὀλοσχερῶς κατὰ τε
 ἀσπικούς καὶ Ἀντιοχικούς καιρούς
 ρς ἔγε τὴν ἀγωγήν τῆς πολιτείας οὐ-
 ι πᾶν τὸ πρόσφορον μὲν Ῥωμαίοις

ἔξ ἐτοίμου ποιεῖν, ἔνια δὲ καὶ πρὶν ἢ προσ-
 τάξει ἐκείνους, ἐπειρῶτο μέντοι γε τῶν νό-
 μων ἔχουσαι δοκεῖν καὶ τὴν τοιαύτην ἐφειλ-
 κετο φαντασίαν, εἰκὼν ὅποτε τούτων ἀντι-
 πίπτοι τις προδήλως τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίων γρα-
 φομένοις. ὁ δὲ Φιλοπολίμην, ὅσα μὲν εἴη τῶν
 προκακουμένων ἀκόλθθα τοῖς νόμοις καὶ τῇ
 στρμιαγία, πάντῃ συγκατῆνει καὶ συνέπρατ-
 τεν ἀπροφασίως, ὅσα δὲ τούτων ἐκτὸς ἐπι-
 τάττειεν, οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντῆς συνυπα-
 κούειν, ἀλλὰ τὰς μὲν ἀρχὰς ἔφη δεῖν δικαιο-
 λογεῖσθαι, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀξιούσιν, εἰ
 δὲ μὴδ' οὕτως πείθοιεν, τέλος οἶον ἐπιμαρ-
 τυρομένους εἶκειν, καὶ τότε ποιεῖν τὸ παραγ-
 γελλόμενον. Polyb. 25 9.

Ἀρισαῖος εἷς τῶν γιγάντων, ὃς περιε-
 σώθη (cf. v. δικαίωσις). Ἀριστεύς δὲ Ἀρι-
 ζεύς ὄνομα κύριον, καὶ Ἀριζίων ὠσαύτως.
 ἔστι δὲ Σάμιος μὲν ἢ Πλυταιεύς, ἐκ μειρα-
 κυλλίου δὲ ἑταῖρος Δημοσθένους, ἐπέμφθη
 δὲ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἑφαισίωνα ἕνεκα διαλ-
 λαγῶν. μνημονεύει αὐτοῦ Ὑπερίδης ἐν τῷ
 κατὰ Δημοσθένους. Harp.

Ἀρίσαιχος ὄνομα κύριον.
 Ἀρίσαρχος Ἀλεξανδρεὺς θέσει, τῇ δὲ α
 φύσει Σαμοθράξ, πατὴρ Ἀρίσαρχου. γέγονε
 δὲ κατὰ τὴν ῥησ' Ὀλυμπιάδα, ἐπὶ Πτολεμαίῳ
 τοῦ φιλομήτορος, οὗ καὶ τὸν υἱὸν ἐπαίδευ-
 σεν. λέγεται δὲ γράψαι ὑπὲρ ὧ βιβλία ὑπο-
 μνημάτων μόνων. μαθητῆς δὲ γέγονεν Ἀρι-
 σοφάνους τοῦ γραμματικοῦ, καὶ Κράτητι τῷ
 γραμματικῷ Περγαμηνῷ πλεῖστα διημιλλή-
 σαιτο ἐν Περγάμῳ. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ γραμ-
 ματικοὶ περὶ τοὺς μ' ἐγένοντο. τελευτᾷ δὲ ἐν
 Κύπρῳ, ἑαυτὸν ὑπέξαγαγὼν ἐνδείει τροφῆς,
 νόσιω τῇ ὕδρωπι ληφθεῖς. ἔτη δὲ αὐτοῦ τῆς
 ζωῆς οβ'. καὶ παῖδας μὲν κατέλιπεν Ἀρίσαρ-
 χον καὶ Ἀρισαγόραν, ἄμφω δὲ ἐγένοντο εὐθή-
 θεις, ὥσε καὶ ἐπράθη ὁ Ἀρίσαρχος. Ἀθη-
 ναῖοι δὲ ἐλθόντα παρ' αὐτοῖς ἔξωνήσαντο.

Ἀρίσαρχος Τυγαύτης ὁ τῶν τραγωδιῶν
 ποιητῆς νοσεῖ τινὰ νόσον, καὶ ἵαται αὐτὸν ὁ
 Ἀσκληπιός, καὶ προστάσσει χωρισθῆναι τῆς
 ὑγείας. ὁ δὲ ποιητῆς τὸ δρῶμα τὸ ὁμιώνυμόν
 οἱ νέμει. θεοὶ δὲ ὑγείας μὲν οὐκ ἂν ποτε μι-
 σθὸν αἰτήσαιεν, οὐδ' ἂν λάβοιεν. ἢ πῶς ἂν,
 εἴγε τὰ μέγιστα ἡμῖν φρονεῖ φιλανθρωπῶ καὶ
 ἀγαθῇ παρέχουσι προῖκα, ἥλιόν τε ὄρῳν καὶ
 τοῦ θεοῦ τοῦ τοσοῦτου τῆς παναρκοῦς ἀμι-
 σθῆ μεταλαμβάνειν ἀκτίνας, καὶ χρῆσιν ὕδα-

τος, καὶ πρὸς συντέχνου μυρίας ἐπιγονὰς καὶ ποικίλας ἕμα καὶ συνεργοὺς ἐπικουρίας, καὶ ἄρος σπῦν, καὶ ἔχειν τροφήν ζωῆς τὸ ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα. ἐθέλουσι δὲ ἕρα ἐν τοῖσδε τοῖς μικροῖς μίτε ἀχαρίζεσθαι εἶναι μίτε ἀμνήμονας ἡμῶς, καὶ ἐν τούτοις ἀμείνονας ἀποφαινόντες. cf. v. Θεόπομπος.

οὗτος δὲ ὁ Ἀρίσαρχος σύγχρονος ἦν Ἐδριπίδῃ· ὅς πρῶτος εἰς τὸ νῦν αὐτῶν μῆκος τὰ δρώματα κατέστησεν. καὶ ἐδίδουξε μὲν τραγωδίας ὁ', ἐνίκησε δὲ β', βιοὺς ὑπὲρ ἑτι ρ'.

c. Ἀρίσαρχος. οὗτος τὴν ἐν Ἐφέσῳ μύναρχον εἶχεν ἔξουσίαν ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἡκίων κλητός· ἐκάλουν δὲ ἄρα αὐτὸν οἱ προσήκοντες, ὅτι ἐμιμλῶς τε καὶ σὺν κηδεμονίᾳ αὐτῶν ἤρξεν ἔτεσιν 6. ὑπάρξεη δὲ ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ὅτε Ἀρπυγος Κύρον τὸν Καμύσσου παῖδα ἐπὶ τὴν σὺν Πέρσις ἀπόσυσις ἐπέφυκεν.

Ἀριστείας Δημοχάριδος ἢ Καύσεροβίου, Προκοννήσιος ἐποποιός, τὰ Ἀριμιάσπεια κωλούμενα ἔπη· ἔστι δὲ ἰσορίᾳ τῶν ὑπερβορέων Ἀριμιάσπων, βιβλίῳ γ'. τούτῃ φασὶ τὴν ψυχὴν, ὅτε ἐβέβητο, ἔξιέναι καὶ ἐπανιέναι ἄλιν. γέγονε δὲ κατὰ Κροῖσον καὶ Κύρον, ὄλυμπιάδι ν'. ἔγραψε δὲ οὗτος καὶ καταλογύδην Θεογονίαν, εἰς ἔπη 4.

a. Ἀριστείδης Ἀδριανεύς σοφιστής (Ἀδριανοὶ δὲ πόλις Μυσίας τῆς νῦν Βιθυνίας), Πολέμωνος τοῦ Σμυρναίου ἠήτορος μαθητής, υἱὸς Εὐδαίμονος φιλοσόφου τε καὶ ἱερέως γενομένου τοῦ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἱεροῦ τῷ Διός· οἱ δὲ Εὐδαίμονα τὸν πατέρα αὐτοῦ γράφουσι. ἠκροῦσατο δὲ Ἡρόδοτος κατὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐν Περγάμῳ Ἀριστοκλέους, γεγονώς ἐπὶ τε Ἀντωνίνου τοῦ Καίσαρος, καὶ διατείνας μέχρι Κομοδίου. τῶν δὲ λόγων αὐτοῦ παρ' οὐδενὶ πέρας εὔροι τις ἄν, ἄλλως δὲ ἄλλοις ἐπιτευχθέντας.

b. Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου πένης ὢν διὰ τὸν τρόπον ἀνεδ' ὄρων ἐπιστεύετο. καὶ Καλλιῶν ποτὲ κρινόμενον παρελθὼν εἶπεν "ἔμοι τὸν ἄνδρα χαρίζασθε" καὶ ἔτυχε. τοῦ δὲ χρυσίον ἀντιπέμψαντος πωρητήσατο, εἰπὼν "ὁ μὲν Καλλιῶν βίος τῆς Ἀριστείδου χρήζει πενίας, ἡ δὲ Ἀριστείδου πενία κατωφρονεῖ τῷ Καλλιῶν πλούτου." οὗτος Θεμιστοκλεῖ ποτὲ ἀντεπολιτεύσατο, συμπροσβύων δὲ αὐτῷ "τὴν ἔχθραν" εἶπεν "ἔσω τῶν ὀρίων ἀφώμεν, ὁμογοῶμεν δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως." οὕτω

δὲ ἦν δίκαιος ὡς μέλλοντος αὐτοῦ ἔξορακίσεσθαι ἀπὸ τῆς ἀγροικίας τις ὄρακον αὐτῷ ἐπιδιδούς (ἠγήνοει δὲ τὸν ἄνδρα) γράφειν ἤξιον τὸν ἔξορακισμόν, τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος τί Ἀριστείδης αὐτὸν λυποῖη, πάνν δίκαιος ὢν ἔφη. καὶ γελῶσας ὁ Ἀριστείδης ἔγραψε ψήφρον. ὁ αὐτὸς διέτριψεν ἐν Αἰγίῳ φυγῶν, Ξέρξης δὲ ὡς αὐτὸν ἐν τῇ φυγῇ προσβουσαμένον καὶ τρισχιλίους δαρεικούς, ὅτε ἐπῆμ τὴν Ἑλλάδα, δίδόντος, οὐδὲν ἐπιστρέφασθαι ἔφη τοῦ Περσικοῦ πλοῦτον τοιαύτη χρομία· νος διαιτῆ· ἔτυχε δὲ οὐκ ἐπιμελῆ τὸν ἄρτον προσφερόμενος Ἀριστείδης. καὶ Μιλτιάδῃ μάλιμα ἐφίκει. ἐκάτερος τούτων ἄριστος ἐγένετο Ἀριστείδης μὲν δίκαιος, ὁ δὲ Μιλτιάδης ἢ Μαραθῶνι ἐσρατήγησε. τῷ δὲ ἐν Μαραθῶνι πολέμῳ μέμνηται, διότι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πᾶσα ἢ Ἑλλάς πεπολεῖται, τὸ δὲ ἐν Μαραθῶνι μόνον οἱ Ἀθηναῖοι. sch. A Eq. 1322. 1331.

ἄρισεῖτον τὸ τοῖς ἀρισεύουσι διδόμενον ἔπαθλον.

ἄρισερά τὰ μωρά, δεξιὰ δὲ τὰ σπικτά. Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντός φησιν (Αἰ. 183) "οὐποτε γὰρ φρονόθεν γ' ἐπ' ἀρισερά, καὶ Τελαμῶνος, ἔβης."

ἄρισησασθε γεύσασθε. ἀρίσιον δὲ διὰ τοῦ ι' Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (660) "τάτες μὲν ἄγων μετὰ σοῦ ἀρίσιον εἶν."

ἀριζίνδην κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀρίστων. Νόμων θ' (p. 855).

Ἀρίσιον Κύκλωψ. μέμνηται τούτου Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Σατύρων. cf. v. ἀπόλεους.

Ἀρίσιππος Ἀριτάδου ἀπὸ Κυρήνης, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουσής· ἀφ' οὗ καὶ ἢ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἤρξατο. πρῶτος δὲ τῶν Σωκρατικῶν μισθὸς ἐπράξατο. Ξενοφῶντι δὲ εἶχε δυσμενῶς. καὶ ἦν ἰσχυρὸς ἀρμόσιασθαι καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ, καὶ τῶν μὲν παρόντων ἀπέλανε καὶ ἠθροῖν μετεδίωκε, πόνη δὲ ἀπόλασιν ἑδεμίαν ἐθήρα τῶν ἑ παρόντων· ὅθεν Διογένης βασιλικὸν κῦνα αὐτὸν ἐκάλει. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα καὶ ἄριστα. διήκουσε δὲ αὐτῷ ἢ Φυγάτηρ Ἀρήτη, ἀφ' ἧς ὁ παῖς αὐτῆς ὁ νεὸς Ἀρίσιππος, ὃς ἐκλήθη μητροδίδακτος. ἢ Θεόδωρος ὁ ἄδικος ἐπικληθείς, εἴτι θεός· τοῦ δὲ Ἀντίπατρος τοῦ δὲ Ἐπιτιμίδης ὁ Κυρηναῖος, τῷ δὲ Περραιβίτης, τοῦ δὲ Ἠγησίας ὁ πεσιθάνατος

τῷ δὲ Ἀντίκλειος ὁ Πλάτων ἀντροσωόμενος. d. Diog. L. 2 65.

Ἄρισιππος Σωκράτους ὁμιλητής, ἐν πᾶσι τὴν ἡδονὴν ἀσπασόμενος καὶ ἐπίχαρις. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τοῦ παιδὸς αὐτῷ φέροντος ἀργύριον καὶ ἀχθομένου τῷ βάρει "τὸ βαροῦν ἀπόβαλε" ἔφη. ἐπιβουλευόμενος δὲ ἐν πλῶν δι' αὐτὸν ἐπῆγετο, εἰς τὴν θάλασσαν ἐξέβαλεν αὐτά· "ἢ γὰρ τούτων" ἔφη "ἀπώλια ἐμοὶ σωτηρία." ἐπέσχωπτε δ' Ἀντισθένη αἰεὶ διὰ τὴν στυφνότητη. καὶ πρὸς Διονύσιον τὸν Σικελίας τύραννον ἐλθὼν καὶ πίπτον ἐνίκα, καὶ ὀρχήσεως τοῖς ἄλλοις κατήρξεν, ἐνδὺς ἐσθῆτα ἀλευργῆ. Πλάτων δὲ προσπομπόμενης αὐτῷ τῆς σολῆς εἶπεν Εὐριπίδου (Baech. 834) λαμβικὰ "οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυτ' ἐνδύνασι σολῆν ἄρρην πεφυκῶς καὶ γέρας ἔξ ἄρρενος." Ἀρισιππος δὲ διεξιόμενος καὶ γελῶσας εἶπε τοῦ αὐτοῦ ποιητῆ (Baech. 317) "καὶ γὰρ ἐν βακχύνμασιν ὁ νοῦς ὁ σώφρων οὐ διαφθαρήσεται." ὑπὲρ φίλου δὲ ἕμων καὶ μὴ τυγχάνων, τῶν ποδῶν ἤφατο καὶ ἔπεισε, καὶ "οὐ ταύτης ἐγὼ τῆς κολακίας αἴτιος" εἶπεν, "ἀλλὰ Διονύσιος ὁ ἐν γῆσσι τὰς ἀκούας ἔχων."

Ἄρισογέλτων Κυνδιμάχῃ ἢ Λυσιμάχῃ, Ἀθηναῖος φῆτωρ, μητρὸς δὲ ἀπελευθερικῆς· ὅς ἐπεκαλεῖτο κύων διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἐφορεύθη δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων, λόγους ποιήσας, ἀπολογία πρὸς Δημοσθένην τὸν σκεπητὸν, πρὸς Ἀντιόχον, κατὰ Τιμοθέου, κατὰ Τιμόκρον, κατὰ Ὑπερίδου, κατὰ Θρασύλλου, ὀργανικῶν.

Ἄρισογέλτων Σκυδμίμου σκωφάντης. ἰτίου ὁ πατὴρ ὀφλήσας τῷ δημοσίῳ τελειῶν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, καὶ αὐτὸς Ἀριστογέλτων μετὰ ταῦτα ὡς κληρονόμος τοῦ ὀφλήματος ἐδέσθη· ἢ δὲ μήτηρ ἐπρώθη ὑπὸ τοῦ ἕμεν. ἐν δὲ τῷ δεσμοτηρίῳ κλέψας γραμματεῖον κατεργάσθη ὑπὸ τῶν δεσμοτῶν, καὶ ἦν ἦνα οὐ τὸ γραμματεῖον ἔκλεψεν ἔφυγεν. καὶ Ζωβίαν ὑποδεξαμένην αὐτὸν φερόντη, ἔπεισαν εὐ παθεῖν ὅτι ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μεικτοῦ πωλητήριον ἤγαγεν, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐκ' ἐξαγωγῆς πέπρακεν. Ὑπερίδην δὲ ἠγάγετο παρνομόμων ἐπὶ τῷ μετὰ Χαιρώπων ψηφίσματι, καὶ οὐχ εἶλεν. Demosth. 25 54.

Ἄρισογένης Θάσιος ἱατρός ἔγραψε βιβλία κθ'· ἐκρίθη δὲ περὶ διαίτης α', περὶ

δυνάμειος α', περὶ σακέτων α', περὶ σπέρματος α', ὕγεινόν α', ἐπισολικά, ἐπιτομὴν φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον.

Ἄρισογένης Κνίδιος ἱατρός, δοῦλος Ἐρυσίππου τοῦ φιλοσόφου, ἰατρῆεσεν Ἀντιγόνῳ τῷ ἐπικληθέντι Γονατῷ.

Ἄριστόδημος Ἀριστοκράτης, Κύμης τῆς Ἰταλιώτιδος τύραννος, ἀνὴρ οὐ τῶν ἐπιτυχόντων ἕνεκα γένους· ὃς ἐκαλεῖτο μαλακὸς ὑπὸ τῶν ἀσῶν, καὶ σὺν χρόνῳ γνωριμωτέρων τοῦ ὀνόματος ἔσχε τὴν κλήσιν, εἰθ' ὅτι θηλυδρίας ἐγένετο παῖς ὢν καὶ τὰ γυναῖξιν ἀρμόττοντα ἔπασχεν, εἰθ' ὅτι πρῶτος ἦν φύσει καὶ μαλακὸς εἰς ὄργην. Dionys. H. 72.

Ἄριστόδημος ἐπιτομὴν τῆς καθόλου Ἡρωδιανοῦ ἔγραψε πρὸς Δυναῖον.

Ἄριστοκλῆς Λαμψυκηνός, φιλόσοφος ἁριστικός, ἔγραψεν ἐξηγήσιν τῶν Ἐρυσίππου περὶ τοῦ πῶς ἔκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα, βιβλία δ'.

Ἄριστοκλῆς Μεσσηνίος τῆς Ἰταλίας, φιλόσοφος περιπατητικὸς, συνέταξε περὶ φιλοσοφίας βιβλία ι', πότερον σπουδαιότερος Ὀμηρος ἢ Πλάτων· καταλέγει δὲ ἐν τούτοις πάντας φιλοσόφους καὶ δόξας αὐτῶν. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνους ῥητορικῆς, περὶ Σαράπιδος, ἡθικὰ βιβλία θ'. cf. v. Σωτάδου.

Ἄριστοκλῆς Περγαμηνὸς σοφιστής, γεγόνως ἐπὶ τε Τρωϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ, τέχνην ῥητορικὴν, ἐπισολάς, περὶ ῥητορικῆς βιβλία ε', μελέτας, πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τοῦ χρυσίου.

Ἀριστοκράτης Ροδίων σκεπητὸς, ὃς ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιωματικὸς καὶ καταπληκτικὸς· διόπερ ἐκ πάντων τούτων ὑπέλαβον οἱ Ρόδιοι τελῶς ἀξιώχρῳ ἡγεμόνα καὶ προσύτην ἔχειν τοῦ πολέμου. διεψεύσθησαν δὲ τῶν ἐλπίδων· ἐλθὼν γὰρ εἰς τὰς πρῶξεις ὡσπερ εἰς πῦρ, καθάπερ τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων, ἄλλοις ἐφάνη. Polyb. 33 9.

Ἄριστοκρατία ἡ κράτησις τῶν ἀρίστων. Ἀριστομάχη ὄνομα κύριον.

Ἀριστομένης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, οἵησαν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν, Ὀλυμπιάδι πζ'. ἐπεκλήθη Θυροποιός.

Ἄριστον περὶ ὄραν τρίτην, παρὰ τὸ εἰς ἀριστεῖαν προσέρχεσθαι. καὶ ἔστιν ἐν τῷ δεῖπνον.

Ἀριστόνικος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς ἔγραψε περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ Θεογο-

ὄλος ὁ Βούτης, ἰδίως δὲ καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτῆ ἀξήρ. καὶ ἀρκτῶος ὁ ἀνατολικός.

ἄρκτος ἢ Βραυρωνίους (A Lys. 646). ἀρκτεύμεναι γυναικες τῇ Ἀρτέμιδι ἰορτὴν ἐτέλουν, κροκωτὸν ἠμφισμέναι, οὔτε πρεσβύτεραι ἢ ἐτῶν ἕτε ἑλάττους ἢ, ἀπομειλισόμεναι τὴν θεόν, ἐπειδὴ ἄρκτος ἀγρία ἐπιφοιτῶσα διέτριβεν ἐν τῷ δήμῳ Φιλαϊδῶν· καὶ ἡμερωθεῖσαν αὐτὴν τοῖς ἀνθρώποις σύντροφον γενέσθαι, παρθένον δέ τινα προσπαίζουσα αὐτῆ, καὶ ἀσελγαίνουσης τῆς παιδίσκης περοξυνθῆναι τὴν ἄρκτον καὶ καταξέσαι τῆς παρθένου· ἐφ' ᾧ ὀργισθέντας τὸς ἀδελφὸς αὐτῆς κατακοντῖσαι τὴν ἄρκτον, καὶ διὰ τῆτο λοιμωδῆ νόσον τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπεσεῖν. χρηστηριοζομένοις δὲ αὐτοῖς εἶπε λύσειν τῶν κυκῶν ἔσεισθαι, εἰ τῆς τελευταίως ἄρκτου ποινὰς ἀρκτεύειν τὰς ἑαυτῶν παρθένους ἀναγκάσουσι. καὶ ἐψηφίσαντο οἱ Ἀθηναῖοι μὴ πρότερον συνοικίεσθαι ἀνδρὶ παρθένον, εἰ μὴ ἀρκτεύσειε τῇ θεῷ.

ἄρκυς τὸ θηρευτικὸν δίκτυον, τὰ λῖνα ἢ ἰζῶσι πρὸς ἄρκρον τῶν λεόντων, παρὰ τὸ ἔλκω, τροπῆ τῆ ἐλ ἐς ρ, ἢ παρὰ τὸ ἀρκτεύειν, ἢ παρὰ τὸ εἶργειν τὸ κωλύειν. τοῦ δὲ ἄρκυς ἐκτείνεται ἢ ἕξερν συλλαβῆ, ὁμοίως ἐπὶ τῆς ὀρθῆς καὶ τῆς υἱαυτικῆς πτώσεως· αἱ ἄρκυς γὰρ καὶ τὰς ἄρκυς. καὶ ἀρκυωρός ὁ φύλαξ ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λῖνα, φυλάκτων· ἐσι δὲ ταῦτα τὰ κνηγετικά πάντα λῖνα. καὶ ἀρκυωρεῖν τὰς ἄρκυς τηρεῖν, αἰ εἰσι θηρευτικά λῖνα.

ἀρκῶ, δοτικῆ, ἰσχύω, ὑπομῖναι δύναμαι· (S El. 184) "ὁ πολὺς ἤδη βίωτος ἀπολλοίπεν, οὐδ' ἐτ' ἀρκῶ."

Ἄρκυς τόπος τῆς Ἀττικῆς. καὶ παροιμία "ὅταν δι' Ἄρκυος ἀσφάγη" ἐπὶ τῶν χρονίως γινομένων. cf. Strabo p. 404.

Ἄρκυαθαίμ τόπος. Herodian. Epimer. p. 106.

ἀρμαλία ἢ τροφή· (AP 6 302) "ὦν ἄπο πλειοτέραν οἴσαι ἀρμαλίην."

ἀρμάτειος τροχός. ἀρμάτειος δὲ νόμος καὶ ἀρμάτειον μέλος, ἀπὸ ἄρματος.

ἀρματηλάτης ὁ ἠνίοχος.

Ἀρμάτιος. οὗτος μέγιστον ἴσχυσε παρὰ τῇ Ζηωνίδι τῇ βασιλίσσῃ καὶ αὐτῷ Βασιλίσκῳ, ἐσφάγη δὲ ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, καὶ ὑπερήσθησαν οἱ πολῖται τῇ τότε σφαγῇ· ἐπὶ γὰρ Λέοντος πρὸς τοὺς σασιά-

ζοντας ὅσους λάβοι τῶν Θρακῶν τὰς χεῖρας ἐκτέμνων ἀπέπεμπε. Ὀνούολφος δὲ αὐτὸ διεχρήσατο, ὄντινα ὁ Ἀρμάτιος πένητα καὶ ἄρτι ἐκ βαρβάρων ἤκοντα προσλαβὼν φιλίφρονως τὸ μὲν πρῶτον κόμητα ἐπαίσειν ἐπειτι καὶ σρωτηγὸν Ἰλλυριῶν, καὶ εἰς ἐξῆς αἰσιν ἔχειν πολὺν ἄρκυρον παρέσχε. ἀντίδωκε δὲ τούτῳ τὴν βαρβαρικὴν ἀπισίαν μετὰ χερὸς μαιφόνου. Malchus p. 274 Nieb.

Ἀρμάτιος. ὅτι Βασιλίσκος ὁ βασιλεὺς ἐπέπερ ὡς συγγενεῖ τῷ Ἀρμάτῳ ἀδελφῆς ἐπὶ τρεπεν ἐντυγχάνειν Ζηωνίδι τῇ βασιλίσσῃ τριβομένης σφίσι τῆς ὀμιλίας καὶ τοῦ κάλους αὐτῶν οὐκ εὐπαροδεύτου ὄντος, ἄμφι ἀλλήλων ἐκτόπως ἦσαν. ῥίφεις ἔν ὀμμάτω ἐπ' ἀλλήλους ἐγίνοντο καὶ παρεκτροφαὶ σιν νεχεῖς προσώπων καὶ μειδιαμάτων μεταδῶσεις, πόνος τε μετὰ ταῦτα ἔρωτος ἀπ' ὀφθσεγομένου. ἐπεὶ δὲ κοινωσάμενοι τὸ πάθη Δουιὴλ εὐνούχῳ καὶ Μαρῖα μαιφῆ ἰάσασιν τῆτο μόλις τῇ τῆς μίξσεως ἰατρείᾳ, Ζηωνὶ Βασιλίσκον διὰ θωπειᾶς ἤγε τῆ τὸν ἔρωσι ἔχειν ἐν τῇ πολιτείᾳ τὰ πρωτεῖα. ὀρῶν δὲ Θεοδώριχος τιμώμενον ἐκ πάντων Ἀρμάτιος ἤσχαλλεν ὡς παρενδοκιμούμενος ἐκ νέου τῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντισσόντος σμασικίας. ὁ δ' Ἀρμάτιος ἐκ τε φορὰς χρεμῶτων καὶ τιμῆς ἀπλέτου τυφωταῖς οὐδένα σφ τοῦ ὤφτεο διοίσειν ἐπ' ἀνδρεία. καὶ τοσούτου αὐτῆ ἤδε ἢ ἄλλῃ ἐκράτει ὡς σκευὴν ἀναληθῆ βάνειν Ἀχιλλέως, ἔτω τε περιβαίνειν εἰς ἢ πον, καὶ κατὰ τὸν ἰππόδρομον φροντίσσειν τοῦ οἴκου. ἔξῃρε δὲ τῆτον πλείω πρὸς τοσῆτην δόξαν μαινεσθαι τὸ ὑπὸ δήμου σφρεπικος ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον. εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθροπόσειν εἶναι, ἔλεγεν εἰκότα, εἰ δ' ὡς πρὸς ἔκαστη ἀνδρείας, ἔθειλεν ὡς κέον· σὸ γὰρ ἤρωσι ἔβυλλεν ὡς Πύρρος, ἀλλὰ γυναιμανῆς ἦν Πάρις. Malchus p. 272 Nieb.

ἀρματωλίη ἢ τῶν ἀρμάτων ἠρισχία (A Pac. 419) "καὶ τῆ κόκλον παρέτραγον ἢ ἀρματωλίης," ἀντὶ τοῦ φειδόμενοι τῶν ἀρμάτων αὐτῶν. ἀρματροχία δὲ ἢ ἔγχρησις τοῦ ἄρματος. ἐσι καὶ ἀματροχία.

ἄρμενα ἀρμόδια, ἐπιτήδεια· ἐν ἐπιγραφῇ ματι (AP 6 14) "Πανὶ τὰδ' αὐθαίμοι τρεῖσι θέσαν ἄρμενα τέχνας." καὶ ἄρμενον τὸ ἐσι ἀρμολή εὐταξία· "μαθόντες δὲ τὴν τῆ πολειμίων ἀρμολῆν τῆς πορείας."

οργή, ὡς ἡμεῖς, Εὐπολις Αἰεσί· "ταύ-
 ζήτουν πάσαι τὴν ἁρμογήν."
 ὁ δὲ οἱ ἀρεσοί. καὶ παροιμία "Ἄρμο-
 ος" ἐπὶ τῶν δυσκόλων· τὰ γὰρ εἰς
 τὰ μέλη τοιαῦτά ἐστιν. Ἀρμόδιος καὶ
 ἄλλων ἐπέθεντο τοῖς τυράννοις, καὶ
 ἄλλων ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι. cf. v. πύ-

οζόμενος ἐπιτηδείως διατιθέμενος·
 πικρὸς ἐποίει τὰς εἰσόδους ἁρμοζόμε-
 νος τὴν ὑποκειμένην πρόθεσιν" (Ρο-
 ρ).

οἱ πον ἀρτίως, νεωσί. οὕτω Καλλι-
 ν' Ἐκάλη· "ἄρμοῖ πον κἀκείνῳ ἐπέ-
 ἴφρος ἴσολος."

ορίαν τὸ εὐ καὶ ἐπισημένως εἶναι
 ραν ἐν τοῖς κρούμασι τῶν ἁσμάτων.
 ρ. 990.

ἡ ἁρμονία ἐπιγίνεται τοῖς ἁρμοσμέ-
 νῳ γὰρ εἶναι τὰς χορδὰς, εἴτα τοιῶσδε
 ἵσται, καὶ οὕτως ἐπιγενέσθαι τὴν ἁρ-
 μὴ μάχεται δὲ τοῖς ἁρμοσμένοις ἀλλ'
 οὕτως ἔχουσι ὡς ἂν ἔχη τὰ ἁρμο-
 ζεῖ δὲ ἁρμονία συμφωνία τῶν χορ-
 νημοσία δὲ ἐστὶ τοῦ ἐμψύχου σύμμι-
 ος καὶ ἀσθένεια καὶ αἰσχος, ὧν τὸ
 συμμετρία ἐστὶ τῶν χοιγίων ἢ νόσος,
 ὧν ὁμοιομερῶν ἢ ἀσθένεια, τὸ δὲ τῶν
 ὧν τὸ αἰσχος. ἁρμονία δὲ ἐστὶ λόγος
 ἰσθέντων ἢ σύνθεσις. λέγεται δὲ διχῶς.
 ῥῶτον μὲν λόγον ἢ σύνθεσις τῶν σω-

ῥῶταν οὕτω παρατεθῆ ὡς μὴ δύνα-
 κλον ἐμβληθῆναι μεταξὺ λίθων ἢ τι
 γγενῶν βαρέων σωμάτων. ἐκ δὲ τοῦ-
 ταφῆρομεν τὸ τῆς ἁρμονίας ὄνομα καὶ
 ἢ λόγον τῶν μεμιγμένων, οἷον ἐν τε
 ῥαμένοις καὶ ἐν τοῖς κατὰ μουσικὴν
 ῥ λόγον τῶν μιχθέντων τὸν ἡμιόλιον
 ἰπίτριτον ἢ τινα ἄλλον λέγομεν ἐκ τῶν
 ῥων κατὰ μεταφορὰν ἁρμονίαν. κατὰ
 ἴγον ἢ ἁρμονία ἐπὶ τῆς παραθέσεως
 ἢ ἐπειδὴ γνωριμωτέρα ἡμῖν ἐστίν. ἔτε
 ῥ ὧν οὐτε μῖξιν εὐλογον ποιεῖν τὴν
 Philopon. in 1 de anima E.

ἔν τῶν ποιητικῶν δεῖ καὶ ποιῶς ὕλης
 οσίας· ἄλλως γὰρ χαλκὸς ἤχει καὶ
 εἰδηρος καὶ ἄλλως μούλυβδος καὶ ξύ-
 δα καὶ τὰ δεξόβαφα εἰώθασιν ἐκ δια-
 κτισκευάξιν ὕλης, ἵνα τῇ διαφορᾷ
 ἰπῆρῶν τὴν ἁρμονίαν ἀποτελέσωσιν.

ἡ γὰρ ἁρμονία πολυμιγῶν ἐστὶ καὶ ὄχι φρο-
 νεόντων ἔνωσις. διὸ καὶ ἀδύνατον ἐνὸς ὄντος
 γενέσθαι ὑπόφον.

ἁρμονίαι δὲ λέγονται καὶ τὰ συμψησό-
 μενα τῶν κραβύτων μέρη· "τῶν ἁρμονιῶν
 διαχασκουσῶν." τροπικῶς δὲ τὰ ποιήματα.
 Ἄριστοφάνης (Eq. 530).

Ἄρμονίδης ὄνομα κύριον.
 ἄρμουςαί οἱ ἀπὸ βασιλέως στελλόμενοι
 εἰς ἔθνη· "οἱ δὲ Φαλλίσκοι οὐδενὶ προσεῖχον
 τῶν ἐπιχωρίων ἁρμοσῆ, πάντας ἐφορώμενοι."
 ἄρμουςαί οὖν οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς
 ὑπεκχόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι. cf.
 v. ἐπίσκοπος.

ἄρμόττων, δοτικῆ, συνάπτων. καὶ ἄρ-
 μόζων δοτικῆ.

Ἄρνατος (Hom. σ 5) ὄνομα κύριον.

ἄρνακίδα. ἄρνακίς τὸ τῆ ἀρνός κώδιον,
 τὸ μετὰ τῶν ἐρίων δέσμα. Ἄριστοφάνης Νε-
 φέλαις (727) "οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι ἐξ
 ἄρνακίδων γνώμην ἀποσερητριδῆ;" ἐπαιξε
 δὲ πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι, παρονομούσας ἀπὸ τῶν
 ἀρνῶν καὶ τοῦ ἀρνεῖσθαι. τὸ δὲ ἀποσερη-
 τριδα ἅμα μὲν ἀπὸ τοῦ ἀποσερεῖν τοὺς δα-
 νειζῆς, ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ περιβόλαιον.
 cf. v. ἀποσερητριδα.

ἄρνευτῆρ κυβισητῆρ.

Ἄρνη πόλις Βοιωτίας (Hom. B 507).

ἄρνιον σοι λελάληκεν. ἐν Αἰγύπτῳ,
 ὡς φασιν, ἀνθρωπιᾷ φωνῇ ἐλάλησεν. εὐρέ-
 θη δὲ ἔχον βασιλεῖον δράκοντα ὑπὲρ τῆς κε-
 φαλῆς αὐτοῦ πτερωτόν, ἔχοντα μῆκος πῆ-
 χων δ', καὶ τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα.

Ἄρνονφισ. οὗτος Αἰγύπτιος ἦν φιλό-
 σοφος, ὃς συνὼν Μάρκῳ τῷ βασιλεῖ Ῥω-
 μαίων τῷ φιλοσόφῳ, δίδει ποτὲ καμινόντων
 τῶν Ῥωμαίων, ἐξαίφνης ποιῆσαι νέφη τε
 ἀγεροθῆναι ζοφώδη καὶ ὄμβρον ἀφεῖναι λά-
 βρον ἅμα βρονταῖς τε καὶ σέλασιν ἐπαλλή-
 λους· καὶ τοῦτο σοφίᾳ τινὶ ἐργάσασθαι Ἄρ-
 νονφιν. οἱ δὲ φασιν Ἰβηλιανὸν τὸν Χαλδαῖον
 τοῦτο πεποιηκέναι τὸ θανυμίσιον.

ἄρνημένη ἀντικαταλλάσσομα· (AP 6
 174) "ζῶειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνειδέος ἤθελ'
 ἐκάσα, ζεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἄρνημένα βίω-
 τον." καὶ ἄρνησθαι ἀντὶ τοῦ καταλλάσσε-
 σθαι, ὅθεν καὶ τὸ μισθαρεῖν τὸ μισθὸν
 ἀντὶ τινος λαμβάνειν λέγεται. λαμβάνεται δὲ
 ἀντὶ τοῦ περιποιούμενος καὶ ἀντὶ τοῦ φν-
 λάττων· οὕτω Πλάτων (Leg. 12 p. 944 C).

ἄρομα τὸ ἀροτρίασμα, ἄρωμα δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου τὸ μυρεψικόν. καὶ ἀρόσιμον κλίμα τὸ ἀροτριοῦμενον.

ὅτι ἡ ἄρουρα πόδας ἔχει ν'.

ἄρουραία μάντις, ἐπὶ τῶν πυθρῶν καὶ ἀπράκτων. ἔσι δὲ ἀκρις δυσκίνητος χλωρῶ, καλουμένη μάντις, ἧς τινὲς προσέχοντες ταῖς κινήσει μαντεύονται.

ἀροῦσιν ἐπύρωσιν, ὑψώσουσιν.

ἀρπάζω αἰτιατικῆ.

ἀρπαλέος ὁ ἐπιθυμητικός. καὶ Ἀρπά-
λεια χρήματα.

Ἀρπάληξ ὄνομα κύριον.

ἀρπυζόν καὶ σφαῖρα εἶδη παιδιῶν.
Artemid. 1 55.

ἀρπεδόνες τὰ σχοινία. ἀρπεδόνη ἡ διὰ σπάπτου θήρα· ἐν ἐπιγραμμάτι (AP 5 194) "καὶ πολλοὺς οἰσούς τάξον παρφυρέης ἦκεν ἀφ' ἀρπεδόνης."

ἀρπεδόσι τοῖς ἰσοῖς. (AP 6 206) "καλύπτειραν δὲ προσώπου, ἔργον ἀραχναίοις ῥήμασιν ἰσόμορον," καὶ αὐθις (AP 6 207) "τὸ δὲ προκάλυμμα προσώπου τευχθὲν ἀραχναίης εἶκελον ἀρπεδόσιν."

ἄρπη τὸ δρέπανον, καὶ κλίνεται ἄρπη· ἄρπις δὲ διὰ τοῦ ι τὸ ὑπόδημα, καὶ κλίνεται ἄρπιδος. καὶ ἀρπηφόρος ὁ δρεπανηφόρος. καὶ ἀρπήνη.

Ἀρπήνουσα ὄνομα νήσου.

Ἀρποκράς. οὗτος συνήθης ἦν Ἀμμωνίῳ, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, γραμματικός, ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως· ὃν ἀκούσας ὁ Νικομηθῆς τὰ ἀμφὶ τὸν Ἀμμώνιον ἐπίσταθαι συλλαβεῖν ἠπειγέτο. ὃ δὲ τὰ μέλλοντα ἀπ' ἀρχῆς εἰκάσας ἢ καὶ προπυθόμενος εὐθὺς ἀφανῆς ἐγεγόνει. cf. v. Ὁραπόλλων.

a Ἀρποκρατίων ὁ Αἴλιος χρηματίσας, σοφιστής, ἔγραψε περὶ τῶν δοκούντων τοῖς ῥήτορσιν ἠγροῆσθαι, καὶ ὑποθέσεις τῶν λόγων Ὑπερίδου, περὶ τοῦ κατεπιῦσθαι τὴν Ἡραδότε ἰσορίαν, περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι τάξεων, περὶ τέχνης ῥητορικῆς, περὶ ἰδεῶν.

b Ἀρποκρατίων Ἀργεῖος, Πλατωνικός φιλόσοφος, συμβιωτῆς Καίσαρος, ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Πλάτωνα ἐν βιβλίοις κδ', λέξεις Πλάτωνος ἐν βιβλίοις β'.

c Ἀρποκρατίων ὁ Βαλέριος χρηματίσας, ῥήτωρ Ἀλεξανδρεὺς, λέξεις τῶν ἰ ῥητόρων, ἀνθηρῶν συναγωγῆν.

d Ἀρποκρατίων ὁ Γάιος χρηματίσας,

σοφιστής, ἔγραψε περὶ τῶν Ἀτιφῶντομάτων, περὶ τῶν Ὑπερίδου καὶ Ἀνασίτων, καὶ ἕτερα.

ἄρπυιαι ἀρπακτικαὶ δαίμονες.

ἄρραβών ἡ ἐν ταῖς ὠραις παρ' ἀνομιένων δεδομένη πρώτη καταβολὴ ἀσφαλείας.

ἄρραισος ὁ ἄφθαρτος.

ἄρρατον ἰσχυρόν, σεῖράν· αὐτίως των. ἀράττων δὲ πλήττων, κραῶν.

Ἀρραχίων ὄνομα κίριον.

ἄρρεν καὶ ἄρρενικῶς. καὶ ἡμίκαὶ ἡμιγύναιξ, καὶ διγενής, καὶ θηλα καὶ ἰρμαφρόδοτος, καὶ ἴθρις, οὗ ἡ ἰσ, θέρισαι. καὶ ἄρρενωπός ὁ ἀνδρόγατος σεφρός· λέγουσι δ' οὕτω τοὺς τὰ μὲν γύνιδας, ἔχοντας δὲ τι ἀνδρόμορφον· ναῖξ δὲ ἡμίανδρον τὸν οἶον ἡμιγύναικα γεται δὲ καὶ ἀπόκοπος καὶ βύκηλος κ δρόγυνος καὶ γάλλος καὶ γύνις καὶ καὶ ἐνονυχώδης.

Ἀρρήσιος μοναχός, ὃς τοὺς νέους σαυτας οὐκ ἀφώριζεν, ἀλλὰ τοὺς προκτας, λέγων ὅτι ὁ νέος ἀφορισθεὶς κατητηθῆς γίνεται, ὁ δὲ προκόβιας τῆς ἐ ἀφορισμῷ ὀδύνης ταχέως λαμβάνει τικαῖσθησι. Soerat. 4 23.

ἄρρητοποιία ἀσέλγεια, ἀισχρονο ἀρρηφορεῖν. τέσσαρες μὲν ἔχε ροῦντο τῶν εὐγενῶν, δύο δὲ ἐκρίνοντο, νες ἤρχον τῆς ὕψης τοῦ πέπλου καὶ ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν. λευκὴν δὲ ἐ ἐφόρον. εἰ δὲ χρυσία περιέθειτο, ἱερὰ ἐ γίνετο. Harp.

ἄρρηφορία θυσία. εἰ μὲν διὰ ἄρρηφορία, ἐπειδὴ τὰ ἄρρητα ἐν κίσε ρον τῇ θεῷ αἱ παρθένοι· εἰ δὲ διὰ ἔρσεφορία, τῇ γὰρ Ἔρση ἐπόμενον τ κροπος θυγατρὶ (sch. A Lys. 643). καὶ ἀ φόροις. καὶ ἄρρηφόροι αἱ τὰ ἄρρη ρουσαι μυσηρία· "ἄρρηφόροι καὶ πα γυναῖκες." cf. v. πασαγές.

Ἀρριανός ἑποποιός, μεταφράσων γεωργικῶν τοῦ Βεργιλίου ἐπικῶς πα Ἀλεξανδριῶδα (ἔσι δὲ τὰ κατὰ τὰν ἰ δόνα ἐν ῥαψωδίαις κδ'), εἰς Ἀττάλο Περγαμητῶν ποιήματα.

Ἀρριανός Νικομηθεύς, φιλόσοφος κτήτειος, ὁ ἐπικληθεὶς νέος Ξενοφῶν· ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου κα

τῶν βασιλείων, καὶ ἀξιωματίων μι-
καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ἑπατεῦσαι,
σιν Ἑλικωνίος, διὰ τὴν τῆς παι-
ότητη. ἔγραψε δὲ βιβλίον παμπληθῆ.
χους θηλυκῶς, τὰς ἀρχίους, ἡ
ἐξηγῶνται δὲ τινες κόφινον. ἡγητίον
ἐν τοῦ αὐτῆ γένεσι εἶναι, διάφορον
ἔχουσι δὲ καὶ νῦν ἔτι σωρμάκων τι-
μῶν. sch. A Av. 1309.

Ἔμμος ἀδιατύπωτος, ἀκανόνιστος,
ῥυθμὸν· ῥυθμὸς γὰρ ὁ τύπος. καὶ
ἰως.

ἰπωτος.

ἰτίδωτον τὸ μὴ ἔχον ῥυτίδας, αἱ
μαὶ γήρως σημαντικά.

ἰδίω ὁ φόβος· Ἡρόδοτος (7 173)
ἡν τὸ κείθεν.

ἰωλος ὄνομα πόλεως.

ἰσημα νοσήματος διαφέρει· ἀρρώ-
ν γὰρ ἐστὶ νόσημα μετὰ ἀσθενείας,
σημα οἷσις σφοδρὰ δοκοῦντος αἱ-
κὲ ὡς ἐπὶ τῆ σώματος εὐμεπτωσίαι
ονται, ὅλον κατάρρους διάρροια, ἔτω
; ψυχῆς εἶσιν εὐκαταφορία, ὅλον
ἰ ἐλεημοσύνη καὶ τὰ περιπλήσια
7 115).

ἰσία ἡ ἀσθένεια. ἀρρωσίω δὲ τοῦ
ἂντι τοῦ ἀπροθυμίου· Θουκυδίδης
5).

ἰσκη Πάρθων βασιλεὺς, ὃς δόρυτι
ἐν τῇ μάχῃ κατὰ τὴν πλευρὰν θνή-
σκον γενόμενος τὸ τε σῶμα κάλλιπος
βλεπτότατος καὶ τὴν ψυχὴν βασιλι-
καὶ τοῖς ἐς πόλεμον ἔργοις δυναμο-
καὶ ἐς μὲν τὸ ὑπήκουον πᾶν πρυό-
δης καθαίρεισιν δὲ τοῦ ἀνδριζομένου
ἰσματος. καὶ τοῦτον Παρθυαῖοι τε ἐς
σα ἐπόθησαν, καὶ Ἀρσακίδαι οἱ
βασιλεῖς.

ἰσκη ὁ Παρθυαῖος τοὺς Μακεδό-
νησαντας τῆς Περσῶν ἀρχῆς ἔτη σζγ'
Πάρθοις τὴν βασιλείαν παρυδέδω-
εν Ἀρσακίδαι ἐκλήθησαν οἱ Περσῶν

ἰνι βοῶ δοκίμω (A Thesm. 131)
ἰσῆ φωνῆ καὶ δεδοκίμασμένη.

ἰων βασιγμάτων.

ἰνῆ ὄνομα κύριον.

ἰνῆ ἐπακρίμαται.

ἰβη μέτρον Μηδικὸν σίτου, Ἀττι-

κὰς μέδιμνος.

ἄρτάρια παρ' ἡμῶν οἱ τῶν ποδῶν πῖλοι.

Ἄρτασῆρας ὄνομα κύριον.

Ἄρταφέρνης ἡγεμῶν Περσῶν.

ἄρτεμῆς ὀλόκληρος, αῶος, ὑγιῆς. Ἄρ-
τεμις δὲ ἡ θεὸς.

Ἄρτεμίδωρος Δαυδιανός (πόλις δὲ ἐστὶ
Αυδίας ἢ Αὔλιος) φιλόσοφος ἔγραψεν ὀνει-
ροκριτικὰ ἐν βιβλίοις δ', αἰωνοσκοπικὰ καὶ
χειροσκοπικὰ.

Ἄρτεμίδωρος ὁ ψευδοαρκεσοφάνειος ὁ
ὄψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών. cf. v. Τιμα-
χίδας.

Ἄρτέμιος ὁ καὶ Ἀναξίστιος, βασιλεὺς
Ῥωμαίων, αἰσθημένος εὐλογοῦντων Σαρακηνῶν ἐρ-
χισθαι κατὰ τῆς πέλειος Ἰωάννην ἐπέστησεν
ἡγεμόνα τοῦ πολέμου, διάκονον τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας καὶ λογιστὴν τῶν φόρων, ὃν γενι-
κὸν καλοῦσιν· ὃς πρὸς τῇ Ῥόδῳ γενόμενος,
κατασασιασθεῖς ὑπὸ τοῦ πλήθους ἀναφεῖται.

Ἄρτεμισία. αὕτη ἠρίξευσε μετὰ Περ-
σῶν· δι' ἣν εἶπεν ὁ βασιλεὺς (Herodot. 8 88)
ὡς οἱ ἄνδρες γυναικῆς γεγόνασιν, αἱ δὲ γυ-
ναικῆς ἄνδρες. Ἄρτεμισίαι δὲ δύο γεγόνασιν,
Καρικὴ γένος καὶ βασιλίδες ἀμφοτέρω· ὧν
ἡ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ τὰ Περσικὰ, ἡ δὲ
νεωτέρα, ἧς καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῆς
Ῥοδίων ἐλευθερίας μνημονεύει, θυγάτηρ μὲν
ἦν Ἐκατόμνωσ γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μανσιώ-
λου. Harp.

ἄρτεμισίος παρὰ Μακεδόσιν ὁ μῖσιος.
καὶ ἄρτεμισίον ἰδίως μὲν Ὑπερίδης πολ-
λίτικῆς ὠνόμασε τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα,
λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, οὗ
Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (208)
μνημονεύει.

ἄρτήρ ὑποδήματος γένος· Φερικράτης
Γρουσίον.

ἄρτησάμενος κρεμύσας, καὶ ἄρτησαι
ὁμοίως. ἄρτίσαι δὲ τὸ τελειῶσαι καὶ ἀπαρ-
τίσαι διὰ τοῦ ι.

ἄρτι τὸ μέρος τοῦ παρεληλυθότος τὸ
συνάπτον τῷ νῦν, ἐναντίως ἔχον τῷ αὐτίκα·
τοῦτο γὰρ τὸ μέλλον συνάπτει τῷ νῦν. Ἀρι-
σοφάνης Νεφέλις (145) "ἀνήρει' ἄρτι" ἂντι
τοῦ ἐξ ὑπογούου, ἵνα αὐτοσχεδιάζειν δοκῶσι
καὶ πάντα ἐξ ὑπογούου λέγειν.

ἄρτι τοῦ ἀρτίως διαφέρει παρὰ τοῖς
Ἄττικοις. ἄρτι μὲν ἂντι τοῦ νῦν, ἀρτίως δὲ
ἂντι τῷ πρὸ ὀλίγου· "ἐκείνον εἶψ' ὃν ἀρτίως

εἰσήγαγες" ὁ Στρεψιάδης φησὶ πρὸς Σωκράτην (1149). καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν τὸ ἀρτίως· "ἔτι περαιομένους καὶ ἀρτίως ἀποβαίνουσιν ἐπιτίθεσθαι" Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

ἄρτια ἡρμοσμένα, τέλεια, ὑγιῆ. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμενα. καὶ ἀρτιάζειν τὸ παίζειν ἄρτια ἢ περιττά· "σατῆροι δ' ἀρτιάζομεν" Ἀριστοφάνης (Plut. 817). καὶ ἀρτιάκις ἄρτιος ἀριθμὸς ὁ λβ', ἀρτιοπέριττος δὲ ὁ διχοτομούμενος εὐθέως εἰς περισσὸν ἀριθμὸν, ὅλον ὁ τῶν ιδ'· τούτου γὰρ τὸ ἡμισυ ζ'.

ἀρτιδαεῖ ἀρτιμαθεῖ· "ἀργύρεόν σοι τόλδε γενέθλιον εἰς τὸν ἡμῶν πέμπω, ἀρτιδαεῖ σύμπνοον ἐργασίῃ" (AP 6 227).

ἀρτίδιον μικρὸς ἄρτος· "ὃ δὲ τινα τῶν βασιλικῶν παιδῶν αἰτήσας ἀρτίδιον κατεχρήσατο."

ἀρτιεπής ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν. οὐκ ἐν ἐπιαινῷ τὸ ἀρτιεπής, κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀμειράνειν, ἀλλ' ὁ λάλος καὶ ἀπηρτισμένος τῷ λόγῳ. sch. Hom. X 281.

ἀρτιζόμενοι· "οἳ δὲ ἀρτιζόμενοι διεῖλον τὴν δύναμιν." "ὃ δὲ πανούργος ὢν καὶ πρὸς τὸ τῆς τύχης ἄθλον ἀρτισάμενος" (Diodor. Sic. 14 20).

ἀρτιθαλῆ νεόφυτα.

ἀρτικροτεῖσθαι συμφωνεῖσθαι· "ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι" φησὶ Μένανδρος.

ἄρτι μῦς πίττης γέυεται (Demosth. 50 26), ἐπὶ τῶν ὄψε εἰς αἰσθησὶν ἐρχομένων ἐν οἷς εἰσίν.

ἄρτιος. καὶ ἀρτιοὶ τέλειοι, ὑγιεῖς· "ὑπὸ νόσον ποδάγρας οὔτε αἱ χεῖρες οὔτε οἱ πόδες ἄρτιοὶ ἐτόγγανον οὐσαι."

ἀρτίπους ὑγιεῖς τοὺς πόδας ἔχων. cf. v. ἔσθενε.

ἀρτίσμος ὁ σαφής καὶ ὁ ἠδὺ φθεγγόμενος. οὕτω Διονύσιος· "ὃ δὲ ἦν κάτοιμος ἦδη καὶ οὐκ ἀρτίσμος ἔτι." cf. v. παιᾶνας.

ἀρτίτομος προπαροξυτόνως ὁ τεμνόμενος νεωσί, ἀρτιτόμος δὲ ὁ νεωσί τέμνων.

ἀρτιχανῆ ροιάν τε καὶ ἀρτιχρονὶν τόδε μῆλον" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 22).

ἀρτίως τελείως, ὑγιῶς. οὐ μόνον ἄρτι τὸ πρὸ ὀλίγου· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις "ξένη γυνὴ γραῦς ἀρτίως ἀφιγμένη." καὶ ἀντὶ τοῦ γνησίου· (S Ai. 941) "τοιούθ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φλοῦ."

ἀρτοπωλεῖον τὸ μαγκιπεῖον ἐν ᾧ οἱ

ἄρτοι γίνονται. ἀρτοπώλιον δὲ ὁ τὸ ἐνθα οἱ ἄρτοι πιπράσκονται.

ἄρτος ὁ ψωμὸς. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ῥάνης Μεσσηπίων (Thuc. 7 33), ὃν καὶ ξενὸν Ἀθηναίως ποιήσασθαι φησι Πολέαρτοσιτεῖ ἄρτον ἐσθιεῖ· Ξενοφῶν (6 2 28) "ὅσις δὲ ἀρτοσιτεῖ, ὑδάτι δεδενητὸν ἄρτον."

ἀρτύειν σκευάζειν, καὶ ἀρτύοντες ῥασκευάζοντες. καὶ ἀρτύναντες (I M 43).

ἀρτύ τὸ κρεμῶ.

Ἀρτώριος ὄνομα κύριον. ad Dion. 47 41.

ἀρύβαλλος. πλεκτόν τι βαλλάντι ἀρύβαλλος, παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλει μαρσίπιον. χεῖσθαι δὲ λέγεται οὐ μόνον ὑγρὰ ἀλλὰ καὶ τὰ ξερὰ, ὡς περ νῦν ἐν ἀμβροσίαις· "εἶτα κατασπένδειν κατὰ κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ ἀμβροσίαν κατὰ κατὰ τούτου δὲ σκοροδάμην" (A Eq. 1 Ἀρύβας Ἀλέκτου μὲν ἦν υἱός, Μιτῶν δὲ βασιλεύς. Harp.

ἀρυσάμενος ἀντλήσας.

ἀρυσίχος σκευάριον τι.

ἀρυσρίς· (AP 6 306) "ζωμοῦ τ' ὀβελοῖσιν ἀρυσρίδα."

ἀρύταινα χαλκοῦν σκεῦος, ᾧ τὸ ἐξ ἐγγέουσιν εἰς τοὺς λόγγους. sch. A Eq. 1

ἀρύτεσθαι σὺν τῷ τ λέγουσιν, ἀρύεσθαι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (273) ἄρα Νείλου προχοῆς ὑδάτων χρυσείαις τεσθε πρόγουσιν," καὶ Πλάτων Νόμοι p. 636 D) "ὢν ὁ μὲν ἀρτύμενος ὄθεν τὸ καὶ ὀπόου καὶ ὀπότε."

Ἀρνώτης ὄνομα κύριον.

ἀρχαῖα τὰ κεφάλαια τῶν χρεῶν· σοφάνης Νεφέλαις (1150) "αὐτοὶ τε καὶ χαῖα καὶ τόκοι τόκων."

"παλαιὸς γὰρ τις καὶ ἀρχαῖζων λέγει ἀπλοῦς καὶ ἀποίκιλος.

ἀρχαῖκόν· "οἳ δὲ τοῦ μέρους τῆς βίβης τὸ ἀπλοῦν τῷ Σπυρίδωνι καὶ ἀπλοῦν συνειδότες, προσέτι δὲ καὶ τὸ τῆς νικῆς παιδείας καθαρῶς ἄγευσον, ἐκὼ εἰς μέσον ἐλθεῖν καὶ τῷ σοφιστῇ συμβεῖ ἐπὶ συνόδου." cf. v. Σπυρίδων.

Ἀρχαϊόγονος ἀρχηγόνος δὲ.

ἀρχαῖον. ἐχρήσαστο οἱ ἑήτορες τῷ χαλῷ ἐπὶ τοῦ δανειζομένου ἀργυρίου, ἵ

ἴποι κατὰ τινα συνήθειαν κεφάλαιον ὀνομά-
σκουσιν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νικουράτους
(20) "δανείσας ἀργύριον Ἀρχεπόλιδι ἔχ οἷός
τε ἦν αὐτὸ ἀπολαβεῖν, οὔτε τόκον οὔτε τὸ
ἴσχυον." παρείληπται δὲ καὶ ἐπὶ τῷ παλαιῷ
Ἰστορίῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου (183) "ὁ δὲ
Σόλων ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα εὐδοκίμων
ἔγραψεν ἀρχαίως," καὶ πάλιν (25) "οὕτως
σαν σὺφφορες οἱ ἀρχαῖοι ἐκείνοι ῥήτορες,
Περικλῆς, ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀρισειδής."
ἀπτεται δὲ παρὰ κωμικοῖς καὶ ἐπὶ τῷ εὐθύ-
δους.

ἀρχαῖον τὸ κιθαρίζειν. (A Nub. 1361),
ιστίσιν ἔδενός λόγῳ ἄξιον, ληρώδες, ἀνόητον.

ἀρχαῖος ὁ παλαιός. Ἰσοκράτης μὲν ἐν
τῷ Πανηγυρικῷ (8) τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν,
ιστίσιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Δη-
μοσθένης δὲ (9 48) ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς εἰπὼν
"οὕτω δὲ ἀρχαίως εἶπον, μᾶλλον δὲ πολιτι-
κῶς" ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἔλαβεν. Harp.

ἀρχαῖος ἀντὶ τῷ εὐθύθῳ Πλάτων (Ea-
thydem. p. 295) ἢ λῆρος. ἀρχαίως δὲ ἀπραγ-
μότως, ἀπαρατηρήτως ἢ καὶ ἡλιθίως, εὐ-
θύθως. "μυνηρίζοντες μέλη ἀρχαιομέλησιδω-
ποφρονιχέραια" (A Vesp. 219).

ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις,
καὶ τῶν σαθρὰ καὶ παλαιὰ λεγόντων· ἢ γὰρ
λαθῆρα παμπάλαιος, ἐν ἧ δοκεῖ ὁ Ζεὺς ἀπο-
γῆγασθαι τὰ γενόμενα. cf. v. Ζεὺς ext.

ἀρχαιότυπος ὁ παλαιὸς νόμος.

ἀρχαιρεσία περὶ ἀρχῶν ἐκλογῆ· καὶ
ἀρχαιρεσίη τὸ πρὸς χάριν τῶν πολλῶν ζῆν,
ἢ τὸ ἐπιδόσεις χρημάτων ποιῆσθαι. Ἡρό-
δοτος (6 58).

ἀρχαιρεσιάζειν Δεινυχρος τὸ ἀξιῶν
ἱκανὸν αἰρεθῆναι ἄρχοντα.

ἀρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος (Hom.
O 439). πολέμιον γὰρ ἄρχεσθαι δικαιοὶ τὸν
πάν, φιλοφροσύνῃς δὲ τὸν πρεσβύτερον.

ἀρχέγονος· "οὐκ ἔζησαν ταυτῆς ἦν ἢ
ἀρχέγονος φύσις νομοθετεῖ."

Ἄρχεδίκος κωμικός. τῶν δραμάτων ἀν-
τὶ ἐστὶ Θεσσαλὸς καὶ Διαμαρτάνων, ὡς
Ἀθήναιος φησὶν ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς
(p. 292 et 467).

Ἄρχεδίκος κωμικοδιογράφος, ὃς κατὰ
Δημοχάρου ἐγράψεν τοῦ ἀνεπιαιδοῦ Δημο-
σθένους. Polyb. 12 13.

ἀρχεῖα, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάριται ἀπό-
πρωται, χωροφτελῆσια· ἢ τὰ χωρία τῶν κρι-

τῶν ἢ ἀρχαῖα ὡς Ξενοφῶν ἰσοριῶν ἢ (Cyr.
8 5 17 an 6 10) "τὺς δὲ νιέυς περιήγεν ἐς τὴν
ἐς τάχος γράμμεσαν μοῖραν τῆς περὶ τὰ ἀρ-
χαῖα διακονίας." cf. v. γράφειν ἐς τάχος.

ἄρχειν. κοινότερον καὶ τὰς μικρὰς ἐπι-
σασίας καὶ λειτουργίας ἀρχὰς ἔλεγον, καὶ τὸ
βουλευῆσαι ἄρχειν· ψιλῆ γὰρ ἐπισασία. Ἀρι-
στοφάνης (Plut. 917) "οὐκοῦν δικαστὰς ἐξέπι-
τιδες ἢ πόλις ἀρχεῖν καθίστησιν."

Ἀρχέλουος Ἀπολλοδώρου ἢ Μίδωνος,
Μιλῆσιος φιλόσοφος, φυσικὸς τὴν αἴρεσιν
κληθεῖς, ὅτι ἀπὸ Ἰωνίας πρῶτος τὴν φυσιο-
λογίαν ἤγαγεν, Ἀναξυγόρου μαθητῆς τῷ Κλα-
ζομενίου· τοῦ δὲ μαθητῆς Σωκράτης, οἱ δὲ
καὶ Ἐυριπίδης φασίν. συνέταξε δὲ φυσιολο-
γίαν, καὶ ἐδίδαξε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχρὸν ἐ
φύσει εἶναι ἀλλὰ νόμῳ. συνέταξε καὶ ἄλλα
τινά.

Ἀρχέμορος ὄνομα κύριον.

ἀρχέπλοτον ἄρχοντα πλοῦτα καὶ τὴν
ἀρχαίαν τέχνην ἀποληψόμενον· Σοφοκλῆς (El.
72) "καὶ μὴ μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποσειλῆτε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλοτον."

Ἀρχέστρατος καὶ Ἀρχεστράτειος.

ἀρχέτυπον πρωτότυπον· καὶ ἀρχέτυ-
πος ὁ τὴν ἀρχὴν διδούς.

ἀρχή ἢ μὲν φυσικὴ ὡς λέοντος ἐν ζῴοις
καὶ αἰετῶν ἐν ὀρνέοις, ἢ δὲ χειροτονητὴ ὡς
ἐπὶ βασιλείῳ ἀνθρώπων. Μυρῖνός φησι (V.
Procli 34) "γένεον δὲ ἡμῖν ἢ ἀρχὴ οὐκ ἀρχὴ
μόνον, οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἡμισυ τοῦ
παντός, αὐτὸ δὲ ἅλον τὸ πᾶν."

ἀρχή. ἀρχαὶ τῶν ὄλων δύο, τὸ ποιοῦν
καὶ τὸ πύσχον· τὸ μὲν ἔν πύσχον εἶναι τὴν
ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὄλην, τὸ ποιοῦν δὲ τὸν
ἐν αὐτῇ λόγον, τὸν θεόν. διαφέρουσι δὲ ἀρχαὶ
καὶ σοχεῖα· τὺς μὲν γὰρ εἶναι ἀγενήτους καὶ
ἀφθάρτους, τὰ δὲ σοχεῖα κατὰ τὴν ἐκπύρω-
σιν φθείρεσθαι. ἀλλὰ καὶ ἀσωμάτους εἶναι
τὺς ἀρχὰς καὶ ἀμόρφους, τὰ δὲ μεμορφῶ-
σθαι. Diog. L. 7 134.

ἀρχή ποιητικὴ εἰδικὴ τελική. ὁ δὲ Ἀρι-
στοτέλης φησὶν ὅτι ἢ ψυχὴ ὅλον ἀρχὴ τῶν
ζῴων ἐστίν, ὡς ποιητικὴ τελικὴ εἰδική· αὐταὶ
γὰρ εἰσιν αἱ κυρίως ἀρχαί. ὡς μὲν οὖν ποιη-
τικὴ, ὅτι αὐτὴ κινεῖ τὸ ζῴον μόνῃ τῇ βου-
λήσει καὶ ἐ δεῖται μοχλείας τινός, ὡς εἰδικὴ
δέ, ὅτι αὐτὴ ἐστὶν ἢ εἰδοποιῆσα τὸ ζῴον καὶ
ἀπλῶς τὰ ἐμψυχα. λέγεται γὰρ τὰ ἐμψυχα
εἶδη αὐτὸ τοῦτο εἶναι κατὰ τὴν ψυχὴν· τὸ

γὰρ κρείττον ἐν ἐκάστῳ τῶν φυσικῶν εἰδῶς ἐξιν ἐκάστου, κρείττον δὲ ἐν τοῖς ἐμφύτοις ἢ ψυχῇ. ὡς τελικὸν δέ, ὅτι αὐτῆς ἕνεκα τὸ σῶμα· ἐξί γὰρ τὸ μὲν σῶμα ἕνεκά τε, αὐτῇ δὲ οὐ ἕνεκα. ὄθεν καὶ ἡ διοργάνωσις τῶν ζώων ἄλλη καὶ ἄλλη πρὸς τὴν ιδιότητα τῆς ἐν ἐκάστῳ ψυχῆς. ἀλλ' ἡ μὲν ψυχὴ τῶν ζώων πορρωτέρω ἀρχῇ, ἡ δὲ φύσις προσεχῆς. τῶν δὲ ἐξ ἀνάγκης ἐπομένων τῇ ψυχῇ τὰ μὲν αὐτῇ ἀκολουθεῖ τὰ δὲ ὅλω τῷ ζώῳ, λέγω δὴ τὸ ἐκ τῆς ζωῆς καὶ σώματος. καὶ τὰ μὲν τῆς ψυχῆς πάθη ἢ νόησις· τῆτο γὰρ αὐτῆς ἴδιον. τὰ δ' ἄλλα πάθη, τὸ αἰσθάνεσθαι, τὸ φωτασιοῦσθαι θυμῶσθαι ἐπιθυμεῖν καὶ εἴ τι τοιοῦτον, κοινὰ ἐξί τοῦ συναμφοτέρου. Philopon. in 1 de anima, A 6.

ὅτι ἐ γένη ἔλεγεν εἶναι ἀρχὰς πάντων τῶν ὄντων, οὐσίαν ταυτότητα ἑτερότητα κίνησιν ζῴσιν. γένη δὲ ταῦτα ἔλεγεν ἐχ' ἕτως ὡσπερ τὰ παρὰ τοῖς περιπατητικοῖς, ἅτινα διήρηται ὑπ' ἀλλήλων, καὶ ἀφ' ἐκάστου σειρὰ τις ἐκδίδοται τῶν ὑπαλλήλων γενῶν τε καὶ εἰδῶν, ἀλλ' ὡς διὰ πάντων τῶν ὄντων διήκοντα. ἐξί γὰρ ἐν πᾶσι καὶ οὐσία, καθ' ἣν ἐκάστου ἐξί τὸ εἶναι, καὶ ἐξί ταυτότης, καθὸ ἐκ μιᾶς τῆς τῶν ὄντων ἐσμὲν ἀρχῆς. ἔχομεν δὲ καὶ ἑτερότητα, ἐπειδὴ καὶ πληθὸς ἐξί τὰ ὄντα· ὅπου δὲ πληθός, ἐκεῖ ἑτερότης. ἐξί δὲ καὶ κίνησις ἐν πᾶσι τοῖς ὄσοι. κίνησιν δὲ λέγω ἢ τὴν ἀτελεῆ ἐνέργειαν, ἀλλὰ τὴν ἐνεργῆ τὴν ἐκάστῳ. πάντα γὰρ ἔχει οἰκείαν ἐνέργειαν, καὶ αὐτὰ τὰ ἄψυχα· ἢ γὰρ θερμαίνουσιν ἢ ψύχουσι τὰ παρακείμενα, ἢ ὑγραίνουσιν ἢ ξηραίνουσιν, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ποιοῦσι. καὶ ἡ ζῴσις δὲ ἐπὶ πάντων θεωρεῖται. καὶ γὰρ τὰ ἀεικίνητα ζῴσεως μετέχει, οὐ μόνον τῷ τὴν ὁλότητα ἐξῆναι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ μένει ἐπὶ τῆς ἀεικινήσιος ζῴσις ἐξί. καθὸ ἔν μένουσι κινούμενα τὰ κινούμενα, ἢ αἰεὶ ἢ ἐπὶ τινα χρόνον, κατ' αὐτὸ τοῦτο ζῴσεως μετέχει. id. C 1.

ἀρχὴ ἄνδρου δεικνυσιν, ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπιεικῶν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἀρχῇ βιαίων γενομένων. Σόλωνος δὲ εἶναι φασιν αὐτὸ ἀπόφθεγμα, Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Θεόφραστος Βίαντος. Harp.

ἀρχὴ ἡμισυ παντός (Hesiod. O. 40) ἐπὶ τῶν τινὸς ἀρχομένων καὶ προκοπτότων. ἀρχηγέτης ἡγεμών.

ἀρχὴν τὰ πρῶτα, παρευθύ· "Ναρσην

μὲν γὰρ ἔδὲ τὴν ἀρχὴν ὑποσησέσθαι ὄντο."

ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῶιον ἢ ἐτελευτήν". δηλαδὲ δὲ ἡ παροιμία ὡς ἀρχομένους τινὸς καὶ πάθους καὶ ἄλλου τινὸς δεινοῦ μᾶλλον ἐξί κωλύειν ἢ ἐνακμιάσαντος καὶ τελειωθέντος. Harp.

ἀρχὴν μὲν μὴ φῶναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον, μηδ' ἐσιδεῖν ἀγῶς ὄξέος ἤελθε, φόντα δ' ὅπως ὠκίστα πύλας Αἴδαο περῆσαι" (Theognis 425) ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βεβιωκότων. ἀρχήσαντος ἄρξαντος.

ἀρχὴ Σκυρία, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων, παρ' ὅσον πετρωδῆς καὶ λυπρὰ καὶ διὰ τῆτο πενιχρὰ ἢ Σκύρος, οὐδὲν γέρουσα λόγου ἄξιον. οἱ δὲ ἀπὸ Θεσείως, ὅτι ἐπιθέμενος τῇ Λυκομήδους ἀρχῇ καὶ πειρῶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατακρημνισθεῖη. ὁσρακισθῆναι δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι Θεσεία ἰσορεῖ Θεόφραστος ἐν τοῖς πρώτοις κωροῖς.

Ἀρχιάδης. οὗτος οἶος ἦν τὴν ψυχὴν ἀπεδείκνυτο. πλείω γὰρ αὐτῷ χρημάτων διηρησασμένων, ἐπειδὴ ἦσθετο Θεωγένῃ ἐπὶ παιδίον ὄντα λυπέμενον ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσι καὶ πεπορθημένοις, "ὦ Θεάγενης" ἔφη, "θαυρεῖν ἤδη σε χρὴ καὶ τοῖς θεοῖς ὁμολογεῖν σωτηρίας χάριτας ὑπὲρ τῶν σωμάτων, ὑπὲρ δὲ τῶν χρημάτων οὐκ ἀθυμητέον. εἰ γὰρ Ἀθηναῖα ἢ πολιὰς ἐκέλευσεν αὐτὰ ἀναλώσει παναθηναίοις, πόσου ἂν ἐπιρίμμεθα τὴν δαπάνην ταύτην; ἀλλὰ τὸν παρόντα ἀγῶνα καὶ παναθηναίων ἠγείσθαι δεῖ καὶ παντὸς ἐτέρον λαμπρότερόν τε καὶ εὐσεβέστερον." cf. Damascius Phot. p. 349 a.

Ἀρχίας. οὗτος βουλόμενος τὴν Κύπρον προδοῦναι Δημητρίῳ καὶ φωραθεῖς καὶ ἐς κρίσιν ἀχθεῖς καλωδίων τῶν ἐκ τῆς ἀδύλας παραπεπετασμένων ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε. τῷ γὰρ ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας κενοὶ κενὰ λογίζονται, κατὰ τὴν παροιμίαν· καὶ γὰρ ἐκείνος δόξας φ' ἰάλαντα προσλήψεσθαι, καὶ τὰ προὑπάρχοντα χρήματα καὶ τὸ πνεῦμα προσπέβαλεν. Polyb. 33 3: cf. v. ἀύλαία.

Ἀρχίας Συρακούσιος καὶ Μύσκελλος Ἀχιλῆος ἦγον ἐς Δελφοῦς ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ χρόνου, καὶ ἦτον ἄρα ὑπὲρ ὧν ἐμελλον οἰκίζειν πόλεων φήμην ἀγαθὴν λαθεῖν, τὸν ἐπινησθέντα αὐτοῖς τε καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῶν βίον. λέγει δὲ ἡ Πυθία "χώρας καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες ἤλθειτ' ἐρησόμενοι Θεοῖς

ων, τίνα γαίαν ἴκησθε. ἀλλ' ἄγε δὴ φράσοθ' ἀγαθῶν πότερόν κεν ἔλοισθε, πλοῦτον ἢ κτεάνων ἢ τετραποτάτην ὑγίειαν." ἐπεὶ κέν ταῦτα ἤκουσάτην, Ἀρχίβιος ὢν φιλορρήματος πλοῦτον περιβολὴν αἰρεῖται. οὐδὲ φρέσθη τῆς ἐλπίδος· παμπλοῦσιος γὰρ Συκασίων ἢ πόλις κατὰ τὴν φήμην τὴν Πυθαγόρα ἐγένετο. Μύσκελλος δὲ αἰρεῖται αὐτός· ὑγιαίνειν καὶ ἡ πόλις. καὶ ἀπάνητο ὡν τῆσε· δεῖγμα γοῦν τῆς ἐν Κρότωνι ὑγείας, ἡμαῖλοι τέ εἰσιν οἱ οἰκίτορες καὶ ἀθλητῶν πόλις πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ ἐγένετο. λῶτος ἄρα καὶ ὑγεία δῶρα ἄμφω ἐστὸν, ἕρεσις δὲ ἐρρωμένη καὶ διάνοις ὑγιαίνουσα ἀφῆται τὰ βελτίω. καὶ ἀπέφηναν καὶ οὗτοι ἰ μὴ συνετώτερος ὢν, ὃ δὲ οὐ πάντῃ ἐλευθέρως· τῶν γὰρ οὖν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπίνων τὸ μὲν πρεσβύτερον τὸ δὲ δεύτερον, ὡς καὶ Πλάτων (Gorg., p. 451 E) φησὶ καὶ τὸ πάλιν ἄδει. cf. v. ἐπινησθέντα et sch. A Eq. 1089.

Ἀρχίβιος Ἀπολλωνίης γραμματικὸς τῶν Κελτιμάχου ἐπιγραμμάτων ἐξήγησιν.

Ἀρχίβιος Ἰππολεμίου Λευκάδιος ἢ Μλεξανδρέως, γραμματικὸς τῶν ἕως Τραϊανῶ τοῦ Καίσαρος ἐν Ῥώμῃ παιδευσάντων.

Ἀρχιγένης Φιλίππου Ἀπαμεινῶν Συρίας, ἱατρός, μαθητὴς Ἀγαθίνου, ἐπὶ Τραϊανῶ ἱατρῆσας ἐν Ῥώμῃ, βιοὺς ἔτη ἕξ' καὶ συγγράφας πολλὰ ἱατρικὰ τε καὶ φυσικὰ.

Ἀρχιδάμιος πόλεμος. τοῦ Πελοποννησικοῦ πολέμου τὰ πρῶτα ἔτη Ἀρχιδάμιος ἐκλήθη πόλεμος ἀπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου εἰς τὴν Ἀστικὴν ἐμβολαίῃν. Harp.

ἀρχίδιον ὑποκοριστικῶς ἢ ἀρχή· Ἀριστοφάνης (Av. 1107) "κῶν λαχόντες ἀρχίδιον εἰτα βούλησθ' ἀρπάσαι τι."

ἀρχιειρεσία κωπυλασία.

ἀρχικλοπος ὁ ἀρχαῖος κλέπτης.

Ἀρχίλοχος. (Aelianus?) ὅτι τῶν σπουδαίων αὐδὲ θανάτων οἱ θεοὶ λήθην τίθενται. Ἀρχίλοχον γὰρ ποιητὴν γενναῖον τάλλα, ἅ τις αὐτοῦ τὸ αἰσχροειπὲς καὶ τὸ κακορρήμων ἀφέλοι καὶ οἰορεὶ κηλῖδα ἀπορρῦψαι, ὁ Πιθῖος ἠλέει τεθνεῶτα, καὶ ταῦτα ἐν τῷ πολέμῳ, ἐνθα δήπου ξυνοδὸς Ἐνυάλιος. καὶ οἷε ἦεν ὁ ἀποκτείνας αὐτόν, Καλώνδας μὲν ἄνομα Κόραξ δὲ ἐπώνυμον, τοῦ θεῖο δεόμενος ὑπὲρ ὧν ἐδεῖτο, οὐ προσήκατο αὐτόν ἢ Πυθία ὡς ἐναγῆ, ἀλλὰ ταῦτα δήπερ τὰ θρυ-

λούμενα ἀνεῖπεν. ὃ δὲ ἄρα προεβύλλετο τὰς τοῦ πολέμου τύχας, καὶ ἔλεγεν ὡς ἦεν εἰς ἀμφίβολον ἢ θροῦσαι ἢ παθεῖν ὅσα ἐπραξε, καὶ ἠξίου μὴ ἀπεχθάνεσθαι τῷ θεῷ εἰ τῷ ἑαυτοῦ δαίμονι ζῆ, καὶ ἐπηρῶτο ὅτι μὴ τέθνηκε μᾶλλον ἢ ἀπέκτεινε. καὶ ταῦτα ὁ θεὸς οἰκτεῖρει, καὶ αὐτὸν κελεύει ἐλθεῖν εἰς Ταῦνυρον, ἐνθα Τέτιξ τέθραται, καὶ μειλιξασθαι τὴν τοῦ Τελεσικλείου παιδὸς ψυχὴν καὶ πρᾶνναι χουῖς. οἷς ἐπίσθη, καὶ τῆς μήνιδος τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξάντης ἐγένετο. καὶ παροιμία "Ἀρχίλοχον πατεῖς" ἐπὶ τῶν κακῶν καὶ λοιδορῶν.

Ἀρχιμήδης Τραλλιανὸς φιλόσοφος ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον, καὶ μηχανικά.

Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος φρυγαδοθήρα.

Ἀρχιππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. ἐνέκησεν ἀπαξ ἐπὶ τῆς εἰς Ὀλυμπιάδος.

ἀρχισυνάγωγος ὁ ἀρχηγός.

ἀρχιτεκτονῶ αἰτιατικῆ.

Ἀρχύτας Ταρυντίνος, Ἐσιαίου υἱὸς ἢ Μνησάρχου ἢ Μνασαγέτου ἢ Μνασαγόρου, φιλόσοφος Πυθαγορικός. οὗτος Πλάτωνω ἔσωσε μὴ φονευθῆναι ὑπὸ Διονυσίῃ τῆ τυραννίδος. τῶ κοινῷ δὲ τῶν Ἰταλιωτῶν προέση, σοφιστὴς αἰρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον Ἑλλήνων. ἅμα δὲ καὶ φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύων μαθητὰς τ' ἐνδόξως ἔσχε καὶ βιβλία συνέγραψε πολλά. τῶτον φανερώς γενέσθαι διδύσκυλον Ἐμπεδοκλέους. καὶ παροιμία "Ἀρχύτου πλαταγῆ," ὅτι Ἀρχύτας πλαταγὴν εὗρεν, ἥ τις ἐστὶν εἶδος ὄργάνου ἵχον καὶ ψύφον ἀποτελοῦντος.

ἄρχω σου, γενικῆ.

ἄρχων. ἄρχοντες οἱ ἐννεύ τίνες; θεσμοθέται ἕξ, ἄρχων, βασιλεὺς, πολέμαρχος. καὶ πρὸ μὲν τῶν Σόλωνος νόμων οὐκ ἔξην αὐτοῖς ἅμα δικάζειν, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς καθῆσο παρὰ τῷ καλουμένῳ βουκολείῳ (τὸ δὲ ἦν πλησίον τοῦ πρυτανείου), ὁ δὲ πολέμαρχος ἐν Λυκείῳ καὶ ὁ ἄρχων παρὰ τὰς ἐπώνυμους, οἱ δὲ θεσμοθέται παρὰ τὸ θεσμοθέσιον. κύριοι τε ἦσαν ὡσεὶ τὰς δίκας αὐτοτελεῖς ποιῆσθαι. ὕστερον δὲ Σόλωνος οὐδὲν ἕτερον αὐτοῖς τελεῖται ἢ μόνον ἀνακρίνουσι τοὺς ἀντιδίκους.

ἄρχων χρόνος ἀρχηγός, προηγός. "ἄρχων χρόνος πημάτων" (S. Ai. 934). "τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων εἶνεκα πάντα διαπράτ-

τεσθαι δεῖν. ὁ δὲ Ἥγλιος ἤξιλον οὐ μόνον τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων τίθεισθαι πρόνοιαν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ πρὸς ἐκείνων· ἐκύστω γὰρ εἶναι τὴν ἔφεσιν τῆ ἀγαθῆ πρὸς ἑαυτὸν μᾶλλον ἢ πρὸς ἕτερον. ὁ δὲ Ἰσιδωρός φησι τὸν ἄρχοντα ἢ ἄρχοντος ἀκούειν, εἰ δὲ καὶ ἑαυτοῦ φροντίδα ποιοῖτο, ὡς ἐνός γε καὶ ἑαυτῆ τῶν ἀρχομένων καὶ δεομένων προνοίας· τὸν γὰρ τοι ἄρχοντα τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ δεῖσθαι μηδενός, ἢ δὲ ἄνθρωπος ὁ τεχνίτης, δέοιτο ἄν, οἷον ἰατρὸς τῆς ἰατρικῆς, εἰ νοσήσειεν· ἰατρικὴ δὲ οὐκ ἄν ποτε νοσήσειεν· ἢ τοίνυν οὐδὲ ὁ κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐσὼς ἰατρὸς· οὐ τοίνυν οὐδὲ ὁ κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἐπιστήμην ἄρχων ὁρώμενος. λογικώτερον δὲ εἰπεῖν ἐπιχειρητέον ὡς τὰ πρὸς τι οὐ λέγεται μόνον ἀλλὰ καὶ ἔτι πρὸς ἄλληλα. ἄρχων ἄρα πρὸς ἀρχομένους καὶ ἀρχόμενος πρὸς ἄρχοντα καὶ λέγονται καὶ εἰσὶν, ὡς εἴ· τι τὸ ἄρχειν ὠφελεῖ τοὺς ἀρχομένους, ὠφελήσει πρὸς ἕς καὶ τὸ ἄρχειν προβέβληται" (Damascius).

ἄρωγῆ ἢ βοήθεια, καὶ ἀρωγός βοήθης, ὠφέλιμος.

ἄρωμα θυμαίωμα πυρεψικόν. ἄρώματα οὖν οὐ τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα.

ἄσαι κορέσαι, ἢ ψῆλαι.

Ἀσαία ὄνομα ὄρθς. καὶ Ἀσαῖος ὄνομα κύριον.

ἀσάμινθος ἢ πύελος, ἢ σκάφη, ἐν αἷς οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο· οὐκ ἤδισαν γὰρ βαλανεῖα (Artemid. 156). παρὰ τὸ τῆς ἄσῃς μινύθειν.

Ἀσαμωναῖος ὄνομα κύριον.

ἄσαρ εἶδος λαχάνου, ᾧ κέχρηται οἱ ἰατροὶ εἰς θεραπείαν τῶν νοσούντων.

ἄσατο ἐκορέσθη, ἐνεφορήθη. περὶ Ὁγβ τοῦ Πέρσου "τὸν ἐν Μένδῃ τράγον Πανὸς ἱερὸν κατέθυσέ τε, καὶ σκευάσας ποικίλως ταύτην ὁ δυσυχῆς ἄρα τὴν διαίτα ἄσατο· Αἰγυπτίω τε λῶν πάμπολον ἀποσπάσας γαμετῶν καὶ τέκνων ἐς Πέρσας ἤγαγεν ἀνοίκτως." cf. vv. Ἄπισ et κακοῖς.

ἀσαφεία νυκτὸς ἀπολλύμενος, ἐπὶ σκοτεινοτάτης δηλαδὴ νυκτός, καθ' ἣν τίς τινα ἀναγνωρίσαι οὐ δύναται. ὅθεν καὶ τὸ "σελήνης τὸν ἴσφον διυσαφούσης." οὕτω γέγραπται ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἁγίων διμυρίων.

ἀσαφές ἀνόητον, ἄδηλον.

Ἀσβαμαῖον ὕδωρ ἔτω καλέμενον. Philostrat. V. A. 14.

ἄσβεστος ἀκατάπαυστος.

ἄσβόλη καὶ ἄσβολος ἢ αἰθάλη τοῦ πυρός, ἢ σακτῆ. "φεῦ, τοῦ τῆς μισθόλου" (A Theom. 2 51).

Ἀσδρούβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγός· κενόδοξος ἦν καὶ ἀλαζών καὶ πολὺ κειχωρισμένος τῆς πραγματικῆς καὶ στρατηγικῆς δυνάμεως. σημεῖα δὲ τῆς ἀκρισίας αὐτοῦ ὅτι παρῆν ποτὲ ἐν πανοπλίᾳ πορφυρίδα θαλαττίων ἐπιπεπορημένος, ἠρίκα Γολύσση συνεγένετο τῷ Νομάδων βασιλεῖ μετὰ μαχαίροφόρων δέκα, καὶ ὅσον εἴκοσι πόδας ἀπέστη προβεβλημένος τύφρον καὶ χάρακα, καὶ κατένευε τῷ βασιλεῖ προσεῖναι πρὸς αὐτόν, καθήκον γίνεσθαι τούναντιον. οὐ μὴν ἀλλ' ὁ Γολύσσης ἀφελῶς ἔχων Νομαδικῶ τινὶ τρόπῳ μόνος προσῆι πρὸς αὐτόν, καὶ προσεγγίσας ἤρετο τίνα φοβούμενος τὴν πανοπλίαν ἔχων ἦκε. τοῦ δ' εἰπόντος ὅτι Ῥωμαίους "οὐκ ἂν ἄρ'" ἔφησεν ὁ Γολύσσης "ἔδωκας σαυτὸν εἰς τὴν πόλιν, μηδεμίαν ἔχων ἀνύγκην." Polyb. 39 1.

ἦν μὲν οὖν καὶ φύσει σάρκινος, βαλὼν δὲ τὴν πανοπλίαν καὶ κοιλίαν εἰλήφει, καὶ τῷ χρώματι παρὰ φύσιν ἐπικεκαυμένος ἦν, ὡς δοκεῖν ἐν πανηγύρει που διαιτῶσθαι πυραπλησίως τοῖς σιτευτοῖς βουσίν, ἀλλὰ μὴ τηλικούτων καὶ τοιούτων κακῶν προσαιτεῖν ὡν οὐδ' ἂν ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ διεξιῶν οὐδεὶς. ὡσθ' ὅτε μὲν ἐς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ τις βλέψει, θαυμάζειν τὸν ἄνδρα καὶ τὸ μεγαλόψυχον τῶν λόγων, ὅτε δὲ ἐς τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων, τὴν ἀγεννίαν καταπλήττεσθαι καὶ τὴν ἀνανδρίαν. id. 39 2.

Ἀσδρούβας Καρχηδονίων στρατηγός· οὗτος κατὰ τὴν τοῦ πολέμου συμβολὴν χαλεπῶς ἔχων τῆς ἐπὶ τὰ Μέγαρα ἐπιχειρήσεως, ὅσα Ῥωμαίων εἶχεν ἀγκυμάλωτα ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀγαγών, ὅθεν εὐσύνοπτα Ῥωμαίους ἐμιελλετὰ ὀρώμενα ἔσεσθαι, τῶν μὲν ὀφθαλμοῦς ἢ γλώττας ἢ νεῦρα ἢ αἰδοῦσι σιδηροῖς ἐξεῖλε καμπύλοις, τῶν δὲ ἐπέτεμνε τὰ πέλματα καὶ τοὺς δακτύλους ἐξέκοπτεν, ἢ τὸ δέρμα τοῦ λοιπῆ σώματος ἀπέσπα, καὶ πάντας ἐμπῆς ἔτι κατεκρήμνιζεν, ἀδιάλλακτα Καρχηδονίους τὰ ἐς Ῥωμαίους ἐπινοῶν. καὶ ὁ μὲν αὐτοὺς οὕτως ἠρέθειε τὴν σωτηρίαν ἔχειν ἐν μόῃ τῇ μάχῃ, περιέσειε δ' αὐτῷ ἐς τὸ ἐναντίον ὡν

· ἐπὶ γὰρ τοῦ στυγερούτου οἱ Καρχη-
τωνδε τῶν ἀθεμίστων ἔργων περιδεῖς
ρωθῶμων ἐγίνοντο καὶ τὸν Ἀσδρέβαν
συγγνώμην σφῶν ἀφρημένον ἐμίσην,
λισθ' ἢ βελή αὐτοῦ κατεβῶα ὡς ὠμὰ
εἰρηφανα δεδρακότος ἐν συμφοραῖς οὐ-
τοσαῖσδε. ὁ δὲ τῶν βουλευτῶν τινὰς
, καὶ ἐς πάντα ὧν ἤδη περιδεῖς ἐς
ἴδα μᾶλλον ἢ ζρωτηγίαν περιῆλθεν,
εἰδὼδε μόνῳ τὸ ἀσφαλὲς ἔξων, εἰ φοβε-
τοῖς εἴη καὶ διὰ τῆτο δυσειχειρητος.
. Lib. 118.

ἰβεῖς οἱ πολυθεῖαν ἢ ἀθεῖαν θρη-
τες.

ἰβῶ αἰτιατικῇ.

ἰβῶν παρὰ τῆς Λαβιδ (Ps. 1), τῶν
δὲ ἀγροούντων.

ἰλγεια ἀντὶ τοῦ πολυτέλεια· οὕτως
ἡ ἰσέλγεια πορνεία, ἀκαθαρσία,
. πωρηκται δέ, ὡς φασιν, ἔξ αἰτίας
ἡς· Σέληγ πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὅπερ
ἔξων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλλήλοισ ἐκοι-
. κατ' ἐπίτασιν οὖν τὸ ἀσελγαίνειν.
ελγὲς οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάσε ἔτα-
παλαιοί, ἀλλ' ἔσιν ὅτε καὶ ἐπὶ τῆ με-
καὶ γὰρ ἄνεμον ἀσελγῆ λέγουσι, καὶ
κερωσ τρώγος ὁ μέγας. ἢ ἀσελγόμενος
των. "πίονες εἰσιν ἀσελγῶς" Ἀριστο-
φραῖον ἐν Πλοῦτῳ (560) ἀντὶ τῆ κα-
ῖς. "θορονβέμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ
λας, οἶον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσιν"
αρυγγίζουσιν), ἀντὶ τοῦ μεγάλως φω-
καὶ ἀσελγῆς ἐπὶ ἀνέμου ὁ σφοδρῶς
"πολὺς δὲ καὶ ἀσελγῆς τίχεται ἐκεῖθι"
Ἄλιανὸς ἐν τῷ περὶ ποικίλης ἀφρηγῆ-
"γένεσις δὲ ἀπὸ αὐτῶν ἀλλῶνες βυθεῖς καὶ
ιες, δι' ὧν ὠθούμενος ἐκπνεῖ λαβρῶ-

ἡ ὄψος. καὶ κλίνεται ἄσης. ἢ λύπη·
ισαύτης ἄσης ὑποπίμπλαμι καὶ ναν-
ῶμά τε καὶ ψυχῆν, ὡσεὶ καὶ εἰς ἐμέτες
· ἀχθηδύνα προπίπτειν," τωτέσι ὄψεθ.
γκόρος ὁ ἀκηδιστής.

ἰματὰ τὰ λεγόμενα ἀσφράγισα· καὶ
μεῖα τὰς σφραγίδας ἔλεγον. καὶ ἀση-
εις (Hom. K 485) ἀφύλακτοις, οὐκ
σημάντορας τοὺς ἐπιστάτας. ἢ δὲ με-
ἰ ἀπὸ τῶν σφραγίδων.

ἰμον τὸ δυσγενές, καὶ τὸ μηδὲν ση-
· καὶ ἄσημος ὁ ἀγεννής.

Ἰσηρώθ ὄνομα κύριον.

ἰσητος ὁ μὴ ἔχων σκώληκας.

ἰσθενεία ταλαιπωρία, νόσος, ἀδυναμία.
καὶ ἰσθενούντας ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνδείμ ὄν-
τας· τὴν γὰρ τύχην ἰδίως νόσον φασίν. Ἀρι-
στοφάνης (Pac. 637) "τοὺς πένητας ἰσθε-
νούοντας."

ἰσθμα πνοή. καὶ ἰσθμάζειν ἀντὶ τῆ
ἰσθμαίνειν, τουτέστι πνευσθῆν· Βάβριος (103
3) "οἷα τις νόσῳ κίμων ἐβέβλητ', ἐκ ἀλη-
θὲς ἰσθμαίνων."

Ἰσσία χώρα, ἢ τῆς ἀνατολῆς. καὶ Ἰσιά-
δος κρούματα τῆς κιθάρας· οὕτως Ἀρι-
στοφάνης (Thesm. 126) ἢ Ἰσιάτιδος κρού-
ματα. καὶ Ἰσιήτις γῆ, τῆς Ἀσίας.

Ἰσίνιος Πωλίων Ῥωμαῖος ἰσορίας
Ῥωμαϊκὰς συντέταξεν ἐν βιβλίοις ἰς. οὗτος
πρῶτος ἑλληνικὴν ἰσορίαν Ῥωμαϊκῶς συνε-
γράψατο. cf. v. Πωλίων a.

Ἰσιος ὄνομα κύριον. cf. v. παλλάδιον.

ἰσιτῶ ἄστρον οὐκ ἰσθίω.

Ἰσιχίνη ὄνομα κύριον.

Ἰσιῶν τὸ ὄρος.

ἰσκαλαβώτης ὁ γαλειώτης. οὐχὶ καλα-
βώτην λέγουσι, μᾶλλον δὲ γαλειώτην· Μέναν-
δρος "οὔτοσι δὲ γαλειώτης γέρον."

ἰσκάλαφος παρὰ τὸ ἀσκελὲς τῆς ἀφῆς,
ὁ λαν σκληρός.

Ἰσκαλωνίτης ὄνομα κύριον.

ἰσκαμωνία εἶδος βοτάνης ἰατρικῆς.

ἰσκαντος ἢ μικρὰ κλίνη, τὸ πτωχὸν
κλινίδιον. ἢ ἀσκάντης κλίνη μὴ ἔχουσα κά-
νητα· κάνης δὲ ὁ ψίαθος. ἢ ὁ σκίμπος, ἢ
δίφρου τι εἶδος· οἱ δὲ τὸν κράββατον. Ἀρι-
στοφάνης Νεφέλαις (633) "ἔξει τὸν ἀσκάντην
λαβῶν."

ἰσκαρδαμυκτὶ χωρὶς τῆ μύειν, ὃ ἔσιν
ἀγρίως βλέπειν. καὶ ἰσκαρδάμυκτον·
Ἀριστοφάνης (Eq. 292) "βλέπον εἰς μὲ ἰσκαρ-
δάμυκτον," τουτέστι μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλ-
μούς. τὸ δὲ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλ-
μούς καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν σκαρδαμύσσειν
λέγεται καὶ ἰλλωπεῖν. ἰσκαρδαμυκτεῖν
οὖν τὸ ἄνω βλέπειν. οἶον ἀτενὲς βλέπον εἰς
ἐμέ.

ἰσκαλὲς (Hom. a 68) ἀδιαλείπτως.

ἰσκέπαρον ἄξεσον, ἄγλυφον, ἀπέλε-
κτον, οὐκ εἰργασμένον· Σοφοκλῆς (OC 101)
"κάπι σεμνὸν ἐξόμην βιάθρον τόδ' ἀσκέ-
παρον."

ἀσκέραι ὑποδήματα Ἀττικά. ἡ εὐθεία ἀσκέρα.

ἄσκευον ἀντὶ τοῦ ἀπαράσκευον, ἄνευ ὀπλων. καὶ ὁ θεολόγος (οἱ. 20 p. 357B) "βίον ἄσκευον καὶ ἀπείριστον."

ἀσκηθής (Hom. K 212) ἀβλαβής, ὑγιής.

ἀσκήσασα (Hom. Ξ 179) κοσμήσασα, μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα.

ἄσκησιν ἀγωνίαν, καθ' ὡς ἡμεῖς τὸ δεδιέναι καὶ προσδοκᾶν τὸ μέλλον λέγεσιν. οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων καὶ ἀσκητὰς καὶ ἀθλητὰς λέγουσιν.

ἄσκησις ἐγκράτεια.

ἀσκητικὸν μέγα Ἀριστοφάνης (Lys. 1087) "καὶ μὴν ὄρω" τὰς Ἀθηναίους "ὥσπερ παλαισὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέριον θίματι ἀποσέλλοντας, ὡς φαίνεται ἀσκητικὸν τι χρῆμα τοῦ νοσήματος." καὶ ἀσκητικὸς φιλομαθής, φιλόσοφος.

ἀσκητὸς μετ' ἐπιμελείας κεκοσμημένος. (AR 6 219) "θηλυχίτων ἀσκητὸς ἐνσπείροισι κορύμβοις."

^a Ἀσκληπιᾶδης Διοτίμου Μυρλεανὸς (πόλις δὲ ἐστὶ Βιθυνία, ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη· τὸ δὲ ἄνωθεν γένος ἦν Νικαεύς)· γραμματικὸς, μαθητὴς Ἀπολλωνίου. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀττάλου καὶ Εὐμενοῦς τῶν ἐν Περγάμῳ βασιλέων. ἔγραψε φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά.

^b ἐπαίδευσε δὲ καὶ εἰς Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ δ' Πτολεμαίου νέου διέτριψεν. ἔγραψε πολλά.

ἀσκληπιεῖον φάρμακον, ἀσκληπιεῖον δὲ ἱερόν. καὶ Ἀσκληπιᾶδαι οἱ ἱατροί, ἀπὸ Ἀσκληπιοῦ, οὗτος δὲ παρὰ τὸ ἀσκελῆ καὶ ἥπια φυλάττειν τὰ σώματα. καὶ Ἀλλιανὸς "ὁ δὲ ἀθλίως νόσῳ (περιπνευμονίαν καλοῦσιν) Ἀσκληπιαδῶν παῖδες αὐτήν" πιεζόμενος τὰ μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῆς ἀνθρώπων ἱατρικῆς."

Ἀσκληπιόδοτος. οὗτος ἐκ παίδων εὐθὺς ὠμολογεῖτο δεῦτατος καὶ πολυμαθέστατος εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν, ὡς καὶ πολυπραγμονῶν οὐδὲν ἐπαύετο περὶ ἐκείνου τῶν παρὰ πύργων, ὧν ἡ τε φύσις ἀπεργάζεται θανμασιῶν καὶ τέχνη ἐκείνη παρέχεται δημιουργημάτων. ἐν γοῦν ὀλίγῳ χρόνῳ παντάπασιν κατανεοθήκει τῶν τε γραφικῶν χρωμάτων τὰς μίξεις ἀπάσας καὶ τῶν περὶ ἐσθῆτα

κοσμουμένων βαιμμάτων παντοδαπῶν, ἔτι δὲ τῶν ξύλων τὰς μυρίας διαφορότητας, ὅπως αὐτῶν αἱ ἴνες ἔχουσιν εὐθύτητος πέρι καὶ διαπλοκῆς. ἀλλὰ μέντοι λίθων καὶ βοτανῶν αἱ ποικίλαι δυνάμεις τε καὶ ἰδέαι, τῶν τε ἐν ποσὶ κειμένων καὶ τῶν σπανιωτάτων, ἀνέζητοῦντο καὶ εὐρίσκοντο πάση μηχανῇ. ὄχλον δὲ παρείχετο πολὺν τοῖς περὶ ἕκαστα διατρίβουσι, παρακαθήμενός τε συχνὰ καὶ περὶ ἐκείνου ἀνερωτῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον. τὴν δὲ περὶ φυτῶν ἰσορίαν ἐπὶ μέλλοντος ἡγάπα τιμῆς, καὶ ἔτι μᾶλλον τὴν περὶ ζώων, τὰ τε ἐνόητα διὰ τῆς ὕψεως ἀνακρίνων καὶ τὰ μὴ δυνατὰ διὰ τῆς ἀκοῆς ἐξετάζων ἐπὶ τὸ μακρότατον, ὅσα τε τοῖς πρεσβύταις ἀναγέγραπται περὶ τούτων ἀναλεγόμενος. ἦν δὲ Ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος. τοῦτον οὖν ἐπίσημαι διὰ πείρας σαχνης εὐ μᾶλα τὴν τε ἀγαθοειδῆ προαίρεσιν προβεβλημένον, καὶ τοῦ πατρὸς οὐ πολὺ τι λειπόμενον κατὰ τὴν εὐσεβῆ προθυμίαν καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀναγομένην ἐλπίδα σύντονον τε καὶ ἱρωτικὴν, φιλοσοφῆντα μέντοι ὑπὲρ ἐκείνον καὶ τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ κεκοσμημένον. τοιγαροῦν ἀνέθλην ἐπ' αὐτοῦ ἡ πόλις τῆς Ἀφροδίτης εἰς τὸ ἰερώτερον. ἦδη δὲ καὶ ἐς τὰς ὑπερορίας ἀπέκτισε τὴν ἀπόρρητον θέμιν, ἐς τε Ἀλεξάνδρειαν τὴν ὀσιουμένην καὶ τῆς ἕω πολλαχῆ τὴν μαγεύσασα. γενόμενος δὲ πρὸς τῷ σιμῶν καὶ εὐτράπελος ἠδίστην παρείχετο τοῖς ἐντονηχάνουσι τὴν αὐτοῦ συνδιαίτησιν. εὐφυῆς δὲ ἐκ παίδων γεγονὼς ἄχρι γήρως πολλὰ συνεισηγάκεν εἰς τὰ ἱερὰ τῆς οἰκείας φύσεως ἔργα μηχανήματα, ἀγάλματά τε διακοσμῶν καὶ ὕμνους προσιθεῖς ἐς τὸ οἶον. οἰκονομικὸς δὲ ὢν καὶ γεωργικὸς ἀποθανόντος αὐτοῦ τῷ πατρὸς ἀπέτισε χρέα πολλά. ἐν χρηματισμῷ δὲ δικαίῳ καταστάς, ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλῳις ἐγένετο τῆς τε ἱερᾶς εἰνεκα προαιρέσεως καὶ τῆς ἄλλης πολιτικῆς φιλοτιμίας ἀναγκαίας εἶναι δοκοῦσης καὶ τῷ οἴκῳ συνήθης, ὡς ἠναγκάσθη καὶ αὐτὸς ὕστερον ὑπόχρεων τὴν ἐπίαν καταλιπεῖν ταῖς θνηταῖσι. ταῦτα ἀναγεγράφθω μοι χαρίσια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. ἐστὶν ἐν τῷ δεισιδαιμονίᾳ. Damasc. Phot. p. 343b.

ἀσκὸν δέρειν (A Nub. 441) ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐπαγγελιομένων πρῶττειν τι. τὸ δέριμα μου εἰς ἀσκὸν ἐκδερματίζειν. ὑπὲρ τῆς πεισθηθῆναι αὐτὸν ἐμμένειν τοῖς ὑποκειμένοις

προέθηκε πλέον ἢ ἐκεῖνοι ἐπέταξαν, καὶ λέγει καταφρονεῖν ἐκδερομένον τοῦ δέρματος· ὁ γὰρ τὰ μεῖζω ἐπαγγελλόμενος ἐπομένειν ἐγχεῖς ἂν τὰ ἤττονα ὑπενέγκοι.

ἄσκοπήρα τὸ μαρσίπιον, ἦτοι τὸ σακκοπέδιον.

ἄσκοπον ἀντὶ τοῦ ἀπροσδόκητον. καὶ ἄσκοπος λώβη (S El. 864) ἀπροόροτος· τοτέξιν ὁ Θάνατος.

ἄσχος ἐν πάγχρη. ὁ Δαβὶδ λέγει ὅτι ἐγεγῆθη ὡς ἄσχος ἐν πάγχρη. ὁ ἄσχος θερμαινόμενος χαννοῦται καὶ φρυσίμενος ἐξογκοῦται, ἐν δὲ τῇ πάγχρη σκληρύνεται καὶ πήγνυται. οὕτω καὶ τοῦ σώματος ἡ φύσις χαννοῦται μὲν τῇ τρυφῇ καὶ ἐξογκοῦται, τῇ δὲ ἄσκητι καὶ ἀγῶνι ταπεινοῦται καὶ πιέζεται. καὶ τούτου μάρτυς ὁ Παῦλος, βοῶν (1 Cor. 9 27) "ἀλλ' ὑποπιέζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλοῦμαι, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι." τοιγάρτοι καὶ ὁ προφήτης, ἰκετὴ δὲ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Σαουλ κρείττων ἢ τῶν παθῶν, εἰρήνης δὲ ἀπολαύσας τοῖς ἀπὸ τῆς τρυφῆς ἐβλάβη σκιρτήμασι, ταπεινώσας τὸ σῶμα τῶν θείων νόμων τὴν μνήμην ἀνενεώσατο. Theodoret. in Ps. 118 83.

ἄσχος Κτησιφῶντος. Ἀριστοφάνης (Ach. 968) "κατὰ τὰ πάτρια τὸς χάος πίνειν παρὰ τῆς σάλπιγγος. ὅς δ' ἂν ἐκπῆη πρώτιος, ἄσχον Κτησιφῶντος λήψεται." ἐν γὰρ ταῖς χουαῖς ἀγῶν ἦν περὶ τοῦ ἐκπιεῖν πρώτον ἢ τὴν χάος, καὶ ὁ νικῶν ἐξέφετο φυλλίνῳ σεφῶν καὶ ἄσχον οἶνον ἐλάμβανε. πρὸς σύλληψιν δὲ ἔπινον. ὁ δὲ Κτησιφῶν ὡς παχὺς καὶ προμήτωρ ἐσκόπτετο. ἐτίθετο δὲ ἄσχος κεινοῦ ἡμέτερος ἐν τῇ τῶν χουῶν ἐορτῇ, ἐφ' οὗ τοῖς πίνοντις πρὸς ἀγῶνας ἐξάναι· τὸν προκίοντα δὲ ὡς νικήσαντα λαμβάνειν ἄσχον. ἴανον δὲ μέτρον τι οἶνον γοῦ.

ἄσκούμενος κατασκευάζων, κοσμίῳν.

ἄσκοφορεῖν. ἐν ταῖς διονυσιακαῖς ποιμαῖς τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀσῶν ἐπράττετο, τὰ δὲ τοῖς μετόικοις ποιεῖν ὑπὸ τῶν νομοθετησάντων προστέτακτο. οἱ μὲν οὖν μέτοικοι χαιῶνας ἐνεδύοντο χρῶμα ἔχοντας φοινικῶν καὶ σάφρας ἔφερον, ὅθεν σακκηφόροι προσσηροῦντο· οἱ δὲ ἄσοι ἐσθῆτα εἶχον ἢ ἐβέλιοντο, καὶ ἄσχος ἐπ' ὤμων ἔφερον, ὅθεν ἄσχοφόροι ἐκαλοῦντο. καὶ πυρομίαι "ἄσκιῳ μορμολύττεσθαι" ἐπὶ τῶν εἰκῆ καὶ διὰ κενῆς διδασκαλίας.

Ἄσκρατος ὁ Ἡσίοδος.

ἄσκιω αἰτιατικῇ.

ἄσκιωλιάζειν. ἐορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἦγον τὰ ἄσκιωλια, ἐν ἧ ἤλλοντο τοῖς ἄσχοις εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. δοκεῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι τῇ ἀμπέλῳ τὸ ζῶον· ἀμέλει γοῦν καὶ ἐπιγραμμια φέρεται (AP 9 75) πρὸς τὴν αἶγα οὕτως ἔχον "κῆν με φάγῃς ἐπὶ ῥίξαν, ὅμως δ' ἔτι καρποφορήσω ὅσον ἐπιλεῖναι σοὶ τράγε θυομένῳ." ἄσκιωλιάζει δὲ ἀντὶ τῆ ἄλλου. κυρίως ἄσκιωλιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἄσκιων ἄλλεσθαι ἕνεκα τοῦ γελιωτοποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρον ἐτίθεντο ἄσχος πεφρυσμένους καὶ ἀηλιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι ὠλισθαίνον, καθάπερ Εὐβουλος ἐν Δαμαλίῳ φησὶν οὕτω· "καὶ πρὸς γε τέτοις ἄσχον εἰς μέσον καταθέντες εἰσάλλεσθε, καὶ κυγγάζετε ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν ἀπὸ κελύσματος" (sch. A Plut. 1130). καὶ ἄσκιωλιάζοντες ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι, ἢ ὑπεροόμενοι τῶν κατὰ φύσιν. "ὁ δὲ ἐμοὶ δοκεῖν ὀρμῇ τῇ παρὰ τῆ Ἀσκληπιῶς ἐς τὸν δεσπότην ἄσκιωλιάζον ἑτέρον τῶν ποδῶν ἔρχεται, καὶ ὄρθρον ἀδομένη τῆ παιῶνος τῇ Ἀσκληπιῶ ἐυτὸν ἀποφαίνει τῶν χορευτῶν ἕνα, καὶ ἐν τάξει εἰς ἄσπερ οὖν παρὰ τινος λαβῶν χοροδέκτη τὴν εἰσίν, ὡς οἶός τε ἦν, συνάδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθίῳ μέλει" (cf. v. βουλυτός, ἔσθενε, Κυλλῆ πῆραν, συνωδᾶ). καὶ ἄσκιωλισμός ὁμοίως τὸ ἐφ' ἑνὸς ποδὸς βαίνειν.

ἄσκιωλον τὸ λεῖον.

ἄσκιώματα τὰ ἐν ταῖς κώποις σκεπασήρια ἐκ δέρματος, οἷς χροῦνται ἐν ταῖς τριήρεσι, καθ' ὃ τρημα ἢ κίπη βύλλεται. εἰς διφθέρας γὰρ τὰς διανοίας τὰς ἐαυτῶ γράψας ὁ Θωρονκίων ἔπεμπε τοῖς πολεμοῖς ἐν τῇ Λακωνικῇ. sch. A Ran. 366.

ἄσκιω τὸ μέλος, ἢ ἡδῆ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ δίσμα, καὶ Σώφρων ἄττεσθαι, ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι. μεταβολῇ τῶν δύο σ εἰς τὸ ζ ἐγένετο.

ἄσμενίζω (Theophyl. Sim. 3 7) "οἱ μὲν οὖν τὸν ὄλεθρον ἀσμενίσαντες καὶ πυροκροσθέντες ὑπὸ τῆς ὑποσχέσεως ἤλωσαν ὑπὸ τῆ Περσικοῦ."

ἄσμενος χαιρών, ἡδέως, προθύμως. καὶ ἄσμενέστατα ἀντὶ τῆ προθυμότητος· "ἄσμενέστατα τὴν πρόκλησιν ἀποδεδεγμένοι." λέγεται καὶ ἄσμενελάτατα.

ἀσολοίκως τὸ ἀφελῶς.

ἀσπάξεσθαι αἰτιατικῇ, καὶ τὸ προσυγορεύειν, ὡς ἡμεῖς, καὶ τὸ χαίρειν τινὶ ἀπλῶς καὶ ἀγαπᾶν καὶ φιλοφρονεῖσθαι. καὶ ἀσπαζόμεσθαι σὺν τῷ σ· "ἀσπαζόμεσθ' ἐρέτμια καὶ σκαλιμίδια" φησὶν ὁ κωμικός. καὶ πάντα τὰ ὅμοια διττῶς λέγουσιν.

ἀσπάζου· Ἀριστοφάνης (Ecl. 964) "ἄνοιξον· ἀσπάζου με. διὰ τοι σὲ πόνοὺς ἔχω."

ἀσπαίροντες (Hom. μ 255) σκαρίζοντες, κινουῦντες.

ἀσπαλίαι ἀλιεύς ἐργασία, καὶ ἀσπαλιεύς ὁ ἀλιεύς, ἀπὸ τοῦ σπᾶν τὴν ἄγραν. καὶ ἀσπαλιεύεσθαι παρὰ ῥήτορσι τὸ ἀλιεῦσαι παρ' ἡμῖν.

Ἀσπασ πατὴρ Ἀρδαβουρίου.

Ἀσπασία. πολυθρόνητος γέγονεν αὕτη, ἦν δὲ γένος Μιλησία, δεινὴ δὲ περὶ λόγους. Περικλέους δὲ φασὶν αὐτὴν διδάσκαλον ἄμα καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων αἰτία γεγονέναι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλίῳ τὸν νόσον. Harp.

ὅτι Ἀσπασίαι δύο ἑταῖραι, τῇ δὲ μιᾷ τέττων ἐλέγρητο ὁ Περικλῆς· δι' ἣν ὀργισθεὶς ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα, ἀπαγορεύον δέχεσθαι αὐτοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας. ὅθεν ἐκείνοι εἰργόμενοι τῶν Ἀθηνῶν προσέφυγον τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἡ δὲ Ἀσπασία σοφίστρια ἦν καὶ διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν. ὕπερον δὲ καὶ γαμετὴ αὐτοῦ γέγονεν. sch. A Ach. 526.

^a Ἀσπάσιος Βύβλιος σοφιστής, συγχρονῶν Ἀριστείδη καὶ Ἀδριανῶ, ἔγραψε περὶ Βύβλε, περὶ ζύσεων ἐσχηματισμένων, μελέτας, τέχνας, ὑπομνήματα, καλλιὰς, ἐγκώμιον εἰς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλους τινάς.

^b Ἀσπάσιος Δημητρίου τοῦ κριτικοῦ μαθητῆς, Ῥαβενναῖος σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας, πρὸς τοὺς φιλολοιδόρους καὶ πρὸς Ἀρίστωνα, λόγους διαφόρους. ἤκροάσατο δὲ Πυρσανίου καὶ Ἰπποδρόμου, καὶ ἰσοφίσευσεν ἐν Ῥώμῃ, διαπρέψας μέχρι πολλοῦ. cf. Philostrat. V. S. 2 33.

^c Ἀσπάσιος Τύριος σοφιστής, ἰσορικός, ἔγραψε περὶ Ἠλείου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἰσορίαν σύμμικτον ἐν βιβλίοις κ', περὶ τέχνης ῥητορικῆς, καὶ ἄλλα.

ἀσπασίως ἠδέως, προσηγῶς, φιλοφρόνως.

ἀσπασμὸς ἡ εὐχὴ παρὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου (1 Cor. 16 21)· "ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ."

ἀσπασοὶ ἄσμενοι, Θεοειδεῖς. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ (fr. 427) ἀσπασύς ἀσπασύς, τουτέστι προσηγορίῳ φίλῳ.

ἀσπεισον ἐχθραν ἄσπονδον μῖσος.

ἀσπιδηφόροι οἱ πολεμισταί. καὶ ἀσπιδιώτης ὁ ἀσπίδα κινῶν. καὶ ἀσπιδόν, ἐπίρρημα, δίκην συνουσιουῦ. καὶ ἀσπιδόπηγεῖον ἐν ᾧ ἡ ἀσπίς πῆγνυται, ὅπερ ἐξὶν ὄπλον σκουτήριον. καὶ ἡ τύξις· Ἀριστοφάνης (cf. sch. Lys. 282) "ἴσασθ' ἐφέξῃς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας." καὶ ἀσπισήρες φυλακτῆρες· Σοφοκλῆς (Ai. 565) "ἀλλ' ἄνδρες ἀσπισήρες εἰνάλιος λέως, ὑμῖν τε κοινῇ τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν."

ἀσπιλος ὁ μὴ ἔχων σπίλον τινά· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 252) "μῆλον ἐγὼ ζρούθειον ἀσπίλον ἀρρυτίδωτον."

ἀσπλαγχνος ἄτολμος, ταπεινός, δειλός, ψυχρός· Σοφοκλῆς (Ai. 472) "μῆ τοι φύσω ἀσπλαγχνος ἐκ κείνης γηγῶς." φύσιν δὲ ἀσθενῆ καὶ ἀλλοίαν παρὰ τὴν τοῦ πατρός.

ἀσπονδεῖ ἄνευ φιλίας, ἢ χωρὶς θυσίας. καὶ ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ ἀδιάλλακτοι. Θουκυδίδης "οἱ δὲ τοὺς νεκροὺς ἀσπόνδους ἀπέδουσαν."

ἀσπονδεῖ χωρὶς σπουδῆς. ἀσπουδῆ δὲ, διὰ τοῦ η, χωρὶς κακοπαθείας, ὡς τὸ "μὴ μὲν ἀσπουδῆ γε" (Hoin. X 304).

ἄσσα. ὅτε σημαίνει τὸ ὄσα καὶ ἄτινα, δισύνεται, ὅτε δὲ τὸ τινά, ψιλοῦται. (Lycophron. 8) "τῶν ἄσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω." καὶ ἄσσα γελωτοποιεῖν ἀντὶ τοῦ τινά σκώπτειν. cf. v. ἄσειος extr.

ἀσσύρια οἱ ὀβολοί. Νέμμιος ὁ πρῶτος βασιλεὺς μετὰ Ῥωμύλον Ῥωμαίων γεγονὼς ἀπὸ σιδήρου καὶ χαλκοῦ πεποιημένῳ πρῶτος ἐχαρίσατο Ῥωμαίοις, τῶν πρὸ αὐτῆ πάντων διὰ σκυτίνων καὶ ὀσρακίνων τὴν χρεῖαν πληροῦντων· ἄπερ ἠνόμασεν ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος νομμία, ὡς φησι Τραγκύλιος. Cedren. p. 148.

Ἀσσυρήθεν ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας.

Ἀσσύριοι. οὗτοι ἐκλήθησαν ἀπὸ τινος γίγαντος ὀνομα Ἀσσύρου, ἐξ οὗπερ ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ἢ χώρα. ἀπὸ δὲ Ἀσσυρίων καὶ Σύροι προσηγορεύθησαν. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀσσοῦ τοῦ υἱοῦ Σῆμ τοῦ υἱοῦ Νωῆ, ὅστις Ἀσσοῦρ

ἵπποι πρῶτος πόλιν μεγάλην τὴν μετονομασθῆσαν Νινευί. οἱ δὲ Ἀσσυρίους φασὶ τὰς Πέρσας.

b Ἀσσύριοι τὸ ἔθνος. "ἀτρεμόντων πάντων οὐδὲν ἐμποδῶν ἦν ἀυξηθῆναι αὐτὰς ἐπὶ πλείον. μετὰ δὲ ταῦτα πολλοὶ καὶ συνεχεῖς πόλεμοι γενόμενοι ἐπαναστάσεις τε ἐτέρων ἐφ' ἑτέροις μυρίαὶ καὶ πόλεμοι πρὸς ἀλλήλους στερηράγησαν." ταῦτα ἐπὶ Καίσαρος.

Ἀσσυρίων ἀρχὴ παλαιὰ καὶ ἐς τοὺς μεθιστὰς ἀναγομένη χρόνους ὀλίγους τινὸς ἐκράτησε τῆς Ἀσίας μέρους. εἴτα ἡ Μηδικὴ κατελάσσει τὴν Ἀσσυρίων χρόνον οὐ πολὺν κατέσχεν, ἀλλὰ κατελύθη ἐπὶ τῆς δ' γενεᾶς. Πέρσαι δὲ Μήδους καταγωνισάμενοι χρόνον οὐ πολλῶ πλεον διακοσίων ἔμειναν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ Μακεδόνων δυναστεία τὴν Περσῶν καθελοῦσα, μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἤρξατο φέρεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν διαδόχων αὐτῆ κατ' ἑαυτὴν ἐξησθῆναι, ὑπὸ Ῥωμαίων καταλυθεῖσα. τὰς γὰρ Ἑλληνικὰς δυνάμεις οὐκ ἄξιον αὐταῖς ἀντιπαρεξέταξεν. Ἀθηναῖοι γὰρ μόνως ἤρξαν τῆς καρυλίου ὁ δυνοῖν δέοντα ἔτη, Λακεδαιμόνιοι δὲ Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος κρατοῦντες οὐδ' ὅλα ἔτη ἐπαύθησαν τὰ Θηβαίων. ἡ Ῥωμαίων δὲ πόλις ἀπάσης γῆς, ὅση μὴ ἀνέμβατος ἐσι, ἐ καὶ μ' πρὸς τοῖς ψ' ἔτεσιν εἰς ὑπάτους Κλαύδιον Νέρωνα τὸ δεύτερον καὶ Πίσωνα Καλυπύριον, ἐδὲν ἀντίπαλον ἔχουσα. Dionys. Hal. 1 p. 2.

ἀσαγὲς ὕδωρ τὸ πολυσαγὲς.

ἀσαθμεύτους· "συχχωρεῖν τὸν βασιλικὰ Θεοῖσις ἀφρορητόους ἀφορολογήτους ἀνιπαθμεύτους νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις." c. i. ἀνεπισαθμεύτους.

ἀσάθμητον· "τὸ ἄδηλόν τε καὶ ἀσάθμητον τῆς τύχης οὐχ ὑποφώμενοι." καὶ ἀσάθμητος ἄριστος, ἄσατος· "καὶ δὴ καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσάθμητος, ὡς εἰπεῖν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦν." "οἱ δὲ ἐπετόλμησαν τῆ βαλάντη διὰ τὴν ἀνάγκην, τὸ τέως ἀσάθμητον σοικεῖον ἠγοῦμενοι τῆς γῆς πισότερον ἔσεσθαι σφισιν ἐν τῇ βίᾳ τῇ τότε." "καὶ τὸ ποιητικὸν εἰπεῖν, ἔσσειται ἡμῶν ὅταν πὸτ' ὀκώλη Πιλος ἰρή· καὶ τοῦτο εἰπεῖν τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀσάθμητον εἶναι λογιζόμενος" (Polyb. 39 3). καὶ ἀσαθμητότατον, περὶ οὐ σόδεις ἄν δύναίτο τεκμηρῶσθαι οὐδὲ συδηρῶσθαι, τί ποτε διανοεῖται ἢ τί πράξει·

Δημοσθένης ἐν τῷ παραπροσβείας (136).

ἀσακτί πολυσακτί, πολυδακρύτως· "τὸν νεκρὸν παραπέμπων ἔκλαιεν ἀσακτί." καὶ αὐθις "ἀσακτί δὲ σὺν ταῖς παρθένους ζένοντες ὠμυροῦμεν" (S OC 1646).

Ἀσάριτη ἡ παρ' Ἑλλησιν Ἀφροδίτη λεγομένη, ἐκ τοῦ ἄσρου τὴν ἐπωνυμίαν πεποιηκόσιν· αὐτῆς γὰρ εἶναι τὸν ἑωσφόρον μυθολογοῦσιν. cf. v. Σολομῶν.

ἀσαφίς· "καὶ σαφυλὴ γραῖη, γῶ μελίπρονος λίβανος" (AP 6 231). καὶ παρομιλία "ἀνδρὸς γέροντος ἀσαφίς τὸ κρῆνον."

ἀσαχυς καὶ ἀσαφίς καὶ ὅλως τὸ πλεονάζειν τὸ ἐν ἀρχῇ τῶν τοιῶτων ὀνομάτων Ἀττικόν. (Hom. B 148) "ἐπὶ τ' ἡμῶν ἀσαχέσσιν."

ἄσεια πόλις. καὶ ἄσει ἡ δοτικὴ, καὶ ἄσειος, καὶ τὸ πληθυντικὸν τῶν ἄσειων. καὶ ἄσειος σέφανος τὸ τεῖχος.

ἄσεγος ὁ μὴ ἔχων ζέγην. λέγεται δὲ καὶ φλύαρος καὶ ἀνυπομόνητος.

ἀσεια λέγεις. καὶ ἀσειον τὸ πολιτικόν· (A Ran. 930) "ἀσειόν τι καὶ κατερρητημένον εἰπεῖν." κωμικὴ ἢ συμπλοκή, σημαίνει δὲ τὸ κατερρητημένον τὸ ἄκρως διειργασμένον. ἐν σπουδαίᾳ χρῶ.

ἀσειζόμενος ἀγλαϊζόμενος, ὠραιζόμενος, κομψενόμενος. καὶ ἀσεισμός τὸ συμπολιτεύεσθαι.

ἀσειος εὐσύνετος, εὐπρόσωπος, χαρίεις, καλός, γελωτώδης. καὶ ἀσειοτέρω ἀντὶ τοῦ συνεωτέρω· "ὁ δὲ καιρὸν εὐρῶν τῷ ἀσειοτέρω δρᾶματι πλανῆσαι τὸν ἠπατηκότα." καὶ ἀσειούς ἀσειζόμενος, πολιτευόμενος. ἐνρημιότερον ἀσειζέσθαι τὸ ὠραιζέσθαι, γελωτοποιεῖν, ἄτινα σκώπτειν. καὶ ἀσειῶς πρεπόντως, φρονίμως.

ἀσειμέα ἀμετακίνητον, βέβαιον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσειμῆ· (AP 6 296) "ἀσειμῆ ποδάγραν καὶ δόνακας ἀντεκτῆρας." καὶ αὐθις "οἱ δὲ ἀσειμῆεις οὗτοι καὶ ὑπερόπται ῥητορικῆς καὶ ποιήσεως οὐ μοι δοκοῦσιν ἐκόντες εἶναι συνέσεσθαι θεῶν καὶ ἀνθρώπων, πενία δὲ φύσεως μηδὲ τὰ μικρὰ ἱκανοί" (Synes. Dion. p. 43).

ἀσενακτί ἄνευ σεναγμοῦ· Ἀριστοφάνης (Ecl. 464) "σὺ δ' ἀσενακτί περδόμενος οἴκου μενεῖς."

ἀσέριος κτητικόν. καὶ ἀσερόεντα ἦτοι ἀσέρας ἐμπεποιικιμένους ἔχοντα. καὶ

ἀσέρων τέθριππος (Eur. Troad. 855) τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου. καὶ ἀσεροπητής (Hom. A 580) ὁ ἀσραπτικός.

Ἀσεροπαῖος ὄνομα κύριον.

ἄσηνοι οἱ δυσουχεῖς, οἱ πένητες, οἱ ζάσειν καὶ οἰκῆσιν μὴ ἔχοντες.

^a ἄσηρ. ὅτι τῷ ἀσέρος τῆς αἰγὸς λάμπωντος σφοδροὶ πνέουσιν ἄνεμοι, ἔνθεν καὶ Ὀμηρος (B 148) "λάβρος ἐπαιγίζων."

^b ἄσηρ ἄσρα διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν ἄσηρ ἐν τῷ ἔσι, τὸ δὲ ἄσρον ἐκ πολλῶν συνέστηκεν. ὁ καὶ ἀσροθέρημα καλεῖται.

ἀσιβὲς ἄλσος (S OC 126) ἀδιόδευτος, ἀκαταμάχτην, ἀπροσπλάσον. καὶ ἀσιβῆ ἄβατον ποσίν. Αἴας φησί (657) "μολῶν τε χῶρον ἐνθ' ἂν ἀσιβῆ κίχῳ, κρύψω τόδ' ἔγχος τοῦμόν, ἔχθισον βελῶν, γαίης ὀρύξας ἐνθα μὴ τις ὕψεται· ἀλλ' αὐτὸ νῦξ Ἄθης τε σωζόντων κάτω." εὐρήσω, φησί, τόπον οὗ οὐδεὶς ἐπιβήσεται. ὁ Αἴας φησὶν ἵνα μὴ τις αὐτῷ ἀκολουθήσῃ. καὶ ἀσιβῆς ὁ ἄβατος ἢ ἀσφαλῆς. καὶ εὐσιβῆς ὁ καλὴν βίαν ἔχων. "εὐσιβὲς αἰθυσίαις ἰχθυόλοισι λέπυς" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 23). καὶ ἀσίβητος ἀδιόδευτος τρίβος.

ἄσικτον χωρίον τὸ μὴ ὑποκείμενον δανεισῇ· ὅταν γὰρ ὑποκείται, αὐτὸ τοῦτο ὁ δανείσας διὰ γραμμῶν δηλοῖ ἐπικειμένων τῷ χωρίῳ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ οἰκίας γίνεται. Harp.

ἀσικῶς εὐσυνέτως, ἐμφρόνως· "ὁ δὲ πάντων ἀσικῶς τὴν πρόθεσιν κατανόησας, διχῆ διείλε τοὺς προσχωρήσαντας." λέγεται δὲ ἀσικὸς καὶ ὁ πολιτικός· καὶ "τοὺς ἀσικὸς ὁ ἄγροικος" ὁ θεολόγος φησὶν.

ἄσιπτος ἄβατος, ἀδιόδευτος· Σοφοκλῆς (Philoct. 1) "ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς Ἀθήνου, βροτοῖς ἄσιπτος, οὐδ' οἰκουμένη."

ἀσισμός πιθανολογία· "ἀποσηναί ὄητορικῆς καὶ ποιητικῆς καὶ ἀσισμῶν."

ἄσομοι ἵπποι σκληρόσομοι· "ἄσομοι πῶλοι βία φέρουσιν" (S El. 724).

ἄσόργουος τοὺς ἀπηγεῖς --- ἔλειον. cf. v. ἀνελετήμων.

ἄσός πολίτης.

ἄσοχῶ γενικῆ.

ἄσράβη ὄνος ἢ ἡμίονος, ὡς Δημοσθένης κατὰ Μειδίον (133). τάχα δὲ καὶ πᾶν ὑποζύγιον, ἐφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ὀχουῦνται,

οὕτως ἐκαλεῖτο. (Harp.). ἢ ἀσράβη τὸ ἐπὶ τῶν ἐφίππων ζύλον, ὃ κρατοῦσιν οἱ καθ' ἐξέμενοι, καὶ ἀσραβηλάτης ὁ ἡνίοχος. ἢ καὶ αὐτὸ τὸ νωτοφόρον ὑποζύγιον. οἱ δὲ τὸν σωματηγὸν ἡμίονον ἀσράβην λέγουσιν.

ἀσράγαλος κυρίως τὸ συνήθως λεγόμενον, καὶ ὁ σπόνδυλος τοῦ τραχήλου, καὶ ὁ πεττικός. καὶ βοτάνη δὲ οὕτω καλεῖται. καὶ ἀσράγαλος, ὃν ἐθεύσατο Βαλτάσαρ ὁ υἱὸς Ναβουχοδονόσορ ἐν τῷ δαίπνῳ ἀνακείμενος κατέναντι τοῦ τοίχου ὡς ἀσράγαλον χειρὸς ἀνθρώπου, γράφοντα τῇ Ἑβραϊδὶ γλώττῃ ἄμηδεὶς ἠδύνατο γνῶναι. μετασειλάμενος δὲ τὸν Δαυιὴλ παρεκάλεε ἐρημεῦσαι αὐτῷ ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ "τὸν ἀσράγαλον ὃν εἶδες, χεῖρ ἔσι θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔγραψεν ὅτι ἐμέτρησε καὶ ἐπλήρωσε τὴν βασιλείαν σε." ἀκόσας οὖν ὁ Βαλτάσαρ ἐθλίβη, καὶ μετ' ὀλίγου ὑπὸ Δαρείου τῷ Μῆδε ἀνῆρέθη. καὶ ἀσραγαλίζω.

Ἀσράμψυχος, ὃς βιβλίον ἰατρικὸν εἰς ὄνων θεραπείαν πεποίηκε, καὶ ὄνειροκριτικόν.

ἀσραπὴ ἔξαψις νεφῶν παρατριβομένη ἢ ὀρηγνυμένη ὑπὸ πνεύματος (Diog. L. 7 153). καὶ παροιμία "ἀσραπὴ ἐκ πνεύλου" ἐπὶ τῆς οὐθενείας, παρ' ὅσον οὐδὲν δύναται αἰ ἐκ τῶν κρηνῶν καὶ πνέλων μαρμαρυγαί.

ἀσραπτω δοτικῆ.

ἀσρατεία ἢ εἰρήνη, ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ σρατεύονται.

ἄσριες οἱ ἀσράγαλοι· "δέκα δ' ἄσριας αἴνυτο λάτρον" παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 238).

ἀσρόβακος (? Herodot. 6 69) ὁ ἀστρονόμος.

ἀσρονομία ἢ τῶν ἄσρων διανομή. πρῶτοι Βαβυλώνιοι ταύτην ἐφεῦρον διὰ Ζωροάστου, μεθ' ὃν καὶ Ὀσάνης· οἱ ἐπέστησαν τῇ οὐρανίᾳ κινήσει τὰ περὶ τοὺς τικτομένους συμβαίνειν· ἀφ' ὧν Αἰγύπτιοι καὶ Ἕλληνες ἐδέξαντο, καὶ τοὺς γεννωμένους ἀναφέρουσιν εἰς τὴν τῶν ἀσέρων κίνησιν. καὶ ἄσροις τεκμαιρέσθαι (S OR 795) ἐπὶ τῶν μακρῶν καὶ ἔρημον ὁδὸν πορευομένων καὶ ἄσροις σημειωμένων τὰς θέσεις τῶν πατριδῶν. καὶ ἀσρῆος ὁ ἐκ τῶν ἄσρων.

ἄσρ ἄσρος. οὐκέτι δὲ ἀνάλογον ἤμισυ ἡμίσεος, ἀλλὰ καὶ ἡμίσεως.

Ἀσνάγης γραμματικὸς τέχνην γραμματικῆν, περὶ διαλέκτων, περὶ μέτρων, κανόνας

ὀνομαστικός, καὶ εἰς Καλλιμάχον τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα.

Άσφάναξ ὄνομα κύριον. καὶ Άσφανατίτιος.

Άσφάνασσι Ἑλένης τῆς Μενέλαου θεράπαινα, ἣτις πρώτη τὰς ἐν τῇ συνουσίᾳ κατακλίσεις εὗρεν, καὶ ἔγραψε περὶ σχημάτων πνοουσιαστικῶν ἦν ὑπερον παρεξήλωσαν Φιλαιῆς καὶ Ἐλεφαντίνῃ αἰ τὰ τοιαῦτα ἐξορησάμεναι ἀσελήγηματα.

ἀσφωώτης ὁ κῆρυξ ἐπιθετικῶς, ἀπὸ τοῦ ἐν ἄσει βοῶν. Καλήτορα δὲ τὸν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ καλεῖν φασί. sch. Hom. Ω 577 et 701.

ἀσφωείτων πλησιόχωρος.

Άσφδάμας ὁ πρεσβύτερος, υἱὸς Μορσίμου τοῦ Φιλοκλέους, τραγικῶν ἀμφοτέρων, Ἀθηναῖος τραγικός, ἔγραψε τραγωδίας σμ', ἴσχυσε ἰε. ἀχροασάμενος δὲ ἦν Ἰσοκράτης, καὶ ἐγράφη ἐπὶ τραγωδίαν.

Άσφδάμας ὁ νέος, υἱὸς τοῦ προτέρου, τραγικός καὶ αὐτός. δράματα αὐτοῦ Ἡρακλῆς σατυρικός, Ἐπίγονοι, Αἴας μαινόμενος, Βελιμοφρόντης, Τυρώ, Ἀλκιμήνη, Φοῖνιξ, Παλαμήδης.

ἀσφδρόμια παρὰ Αἴβυσιν οἰοῦναι τῆς πάλαι γενέθλια, καὶ Θεοδασία ἑορτὴ ἐν ἣ ἦσαν Διόνυσον καὶ τὰς νύμφας, ἐμοὶ δοκῶν, νηφάλιον τε καὶ τὴν ἀγαθὴν κραῖσιν ἀντιπόμενοι.

Άσφνιον.

ἀσφνόμενος. δέκα ἦσαν ἀσφνόμεοι, πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ πέντε δὲ ἐν ἄσει, οἷς ἐμελε κερὶ τε τῶν ἀθλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ παρολόγων καὶ τῶν τοιούτων. Harp.

Άσφνιος ὄνομα κύριον.

Άσφόχεια ὄνομα πόλεως.

Άσφπαλαιεύς ὄνομα κύριον.

ἄσφρον πόλιν· "ὅς τ' ἴσκιος ἐς ἄσφρον ἠγελιώτης" Καλλιμάχος (fr. 288).

ἀσφφελικτον ἀτίνακτον.

ἀσφφχυτον· "ἣ γὰρ φύσις τοῦ ἀσφφχύτου οὔτε σιδήρου ἠγίζεσθαι κατάλυσιν οὔτε μὴν πάλιν τὴν διὰ πυρὸς λύσιν."

ἄσφλον ἱερόν τὸ τίμιον καὶ τηρῶν τὰς αἰτίας. καὶ ἄσφλία τὸ πρᾶγμα· (Diodor. Sic. 1.2 p. 631) "τοῦ δὲ ἀγῶνος ὄντος δημοσίου καὶ μεγάλου διὰ τὴν τῶν πρεσβευτῶν ἀσφλάν καὶ τὴν συνήθη παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν πρεσβειῶν μισοπονηρίαν." συλῶ δὲ τὸ συ μαχρόν.

ἀσφμβατον ἀφιλλωτον.

ἀσφμφανῶς ἐπικεκαλυμμένως, ἀδήλωος.

ἀσφμφυῆ ἀνοίκεια, ἀνόμοια· "ἣ πετρῶδες τὸ ἔδαφος τοῦ ρείθρου ἦν, ὑπὸ τε ἀνωμαλίας καὶ τῷ ἀσφμφυῆ τὰ ὑποκείμενα ἐσεσθαι τοῖς ὑποτιθεμένοις."

ἀσφνάρτητον ἀσφνάρμοσος.

ἀσφνδύσος ἀσφμπλοκος, ἀσφζευκτος.

ἀσφνέτους τοὺς ἀσφνειδήτους· ὧν οὐδὲν ἀφρονέζερον παρὰ τῷ ἀποσόλῳ (Rom. 1 31) νοητόν. καὶ ἀσφνεντῶ τὸ μωραίνω.

ἀσφνήθης ἀσφνήθους κλίνεται.

ἀσφνθεσία παρὰβασις συνθηκῶν.

ἀσφνθετος ἀσφμφωνος, ἄμικτος. ἀσφνθετους δὲ τοὺς ταῖς συνθήκαις μὴ ἐμμένοντας, ὡς ἂν πρὸς τινος σύνθωται.

ἀσφνθετώτατον. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπροσβείει (136) ἐπὶ ὄχλον τάττει τὸ ὄνομα, ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαιοτάτον καὶ πείσεις διὰ τὸ ἀβέβαιον οὐ τιθέμενον. ἢ ἀνομόλογον καὶ ἀσφμφωνον· δμολογίαι γὰρ αἱ συνθῆκαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσφνεντώτατον. "Ομηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὁ μὴ δύναται τις συνιέναι, τί ποτε φρονεῖ· φησὶ γὰρ (Z 334) "σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεν ἄκονσον." Harp.

ἀσφντακτον μὴ συντεταγμένον, μὴ συμφραζάμενον.

ἀσφντελής ἀσφμφορος, ἀχρήσιμος.

ἀσφζατον cf. v. ἀξζατον.

ἀσφφηλον (Hom. I 643) ἀπαίδευτον, ἀνόητον.

ἀσφφδάστῳ ἀσκαρίστῳ, σπασμὸν μὴ ἔχοντι. ἀντὶ τοῦ συντόμως, ὅπως καιρίας πληγῆς γενομένης μὴ προσγενέσθαι σπασμὸν μηδὲ πολλὴν ἐν τῷ θανάτῳ διατριβὴν. σφφδάζειν λέγεται τὸ σπᾶσθαι καὶ σφφκελλεῖν. Σοφοκλῆς (Ai. 832) "πομπιαῖον Ἐρμῆν χθόριον εὐ με κοιμίσει ξὺν ἀσφφδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι πλευρὰν διαρρηξάντα τῷδε φασγάνῳ." παραδεδομένον δὲ καθ' ἰσορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μισχάλην μόνην τρωτός, διὰ τὸ τῇ Ἡρακλέους λεοντῇ σκεπιάσαντι τοῦτο τὸ μέρος ἀσφφκασον ἐᾶσαι διὰ τὸ περικεῖσθαι ἐκεῖσε τὸν γωρντόν.

ἀσφφάλισαι φύλαξαι σαυτόν· ἀσφφάλισω γὰρ τὸ φυλάττω.

ἀσφφλτίτις λίμνη, ἐνθα ἡ ἀσφφαλτος γίνεται. ἀσφφαλτος δὲ ξηρόν ἐστὶ πέτρη ὁμοίον,

χρῶνται δὲ ταύτη καὶ οἱ ἱατροί. καὶ ὑσφά-
τωσις ἢ πίσσωσης.

ἀσφάραγον φάρυγγα, σόμαχον, λαϊμόν.
λέγεται καὶ τὸ ἀκανθῶν ἀποφνόμενον βλά-
σημα. ἔξι δὲ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσπάρου-
ρος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήθειον. οὕτω
μὲν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ φ τὴν λέξιν προφέ-
ρουσιν· οἱ δὲ πολλοὶ μὴ ἀκριβοῦντες διὰ τῆ
π λέγουσι. καὶ ἄπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὄρ-
μενα ἀσπαράγους καλοῦσι.

ἀσφοδέλος σκιλλῶδες φυτόν, φύλλα
ἔχον μακρὰ καὶ ἀνθέρικον ἐσθιόμενον· καὶ
τὸ σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρυγόμενον καὶ ἡ ῥίζα
κοπτομένη μετὰ σύκων πλείστην ὄνησιν ἔχει.
Περσεφόνης καὶ χθονίων ἱερόν· καὶ Ῥόδιοι
τὴν κόρην καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀσφοδέλω εἴ-
φουσι. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωσκόν· "ἐδ'
ὄσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλω μέγ' ὕνειαρ"
(Hesiod. O. 41). τὸν δὲ τόπον ἐν ᾧ φύεται
ὄξυτονητέον, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ (λ 538)
"κατ' ἀσφοδέλῳν λειμῶνα."

ἀσχαλίδασμα.

ἀσγάλλων ἀδημονῶν, λυπούμενος, χα-
λεπαίνων. "ὃ δὲ ἡσχαλλεν ὡς παρευδοκιμέ-
μενος ἐκ νέου τριχῶν μόνων καὶ τῆς ἄλλης
φροντίζοντος σωμασκίας" (cf. v. Ἀρμύτος).
καὶ αὐθις "ὃ δὲ ἀσγάλλων τῆ ἀτιμία καὶ
ἀπανθήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις, ἢ ποδῶν εἴ-
χεν ἀνέθορε" (cf. v. Μέλητος). καὶ ἀσχα-
λόωντα (Hom. X 412) ἀδημονοῦντα.

ἄσχετον ἀκράτητον, καὶ ἀσχέτως ἀ-
μέτρως.

ἄσχολος ὁ μὴ εὐκαιριῶν· σχολή γὰρ ἡ
ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένη εὐκαιρία. (M. An-
top. 1 12) "μηδὲ χωρὶς ἀνάγκης λέγειν πρὸς
τινα, ἢ ἐν ἐπισολῇ γράφειν, ὅτι ἄσχολος εἰμι,
μηδὲ διὰ τοιούτου τρόπου συνεχῶς παραι-
τεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς πρὸς τοὺς συμβιῶντας
σχέσεις καθήκοντα, προβαλλόμενον τὰ περιε-
σῶτα πράγματα." καὶ ἀσχολοῦμαι καὶ
ἀσχολεῖται καὶ ἀσχολεῖσθαι. πάντα
ταῦτα Μένανδρος λέγει, Φιλῆμων δὲ καὶ
ἀσχολεῖ.

ἀσώματον. ὅτι διττόν, τὸ μὲν τῷ ἀρι-
θμῷ, ὡς οἱ ἄγγελοι, οἷον Μιχαὴλ Γαβριήλ·
ἀριθμῷ γάρ· τὰ δὲ οὐ, ὡς τὰ καθόλου.

Ἀσιωπὸδωρος καὶ Διδυμυχίας ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ ἐπὶ σμικρότητι σώματος διεβέ-
βληντο. sch. A Av. 17.

Ἀσιωπὸς ποταμὸς Θηβῶν.

ἄσωτία ἢ ἄμαρτία. ἐκάτερον ὁμοίως
ἀποσρέφεισθαι, τὸ τε δέον μὴ ποιῆσθαι ἀνά-
λωμα καὶ τὸ μὴ δέον ποιῆσθαι, ὡς τοῦτο
μὲν ἄσωτίαν οὖσαν, εἴτε μελλῶ εἴτε φανλο-
τέραν, ἐκεῖνο δὲ σμικρολογία. καὶ ἄσωτος
ὁ ἐξώλης, ὁ σώζεσθαι μὴ ὀφείλων· Σοφοκλῆς
(Ai. 190) "ἢ τῆς ἀσώτου Σισυφιδῶν γενεᾶς."
καὶ ἄσώτως ἀισχυρῶς.

Ἀσωχαῖτος ὄνομα κύριον. καὶ Θηλυκὸν
Ἀσωχή ὄνομα πόλεως. καὶ Ἀσωχίς ὄνομα
κύριον. καὶ Ἀσωχίον ὄνομα πόλεως. Ioseph.
de vita sua 41 et 45.

ἀτάκτημα ἀταξία. "τοῦ μηδὲν ἀτάκτη-
μα γενέσθαι περὶ τὴν ἀρχήν." καὶ ἄτακτοι.
ἐν τῇ τῶν πλειόνων συνηθείᾳ οἱ περιεργοὶ
καὶ παρὰ τὸ προσήκον τι ποιῶντες ἄτακτοι
προσαγορεύονται· οἱ ῥήτορες δὲ καὶ τὰς ἐν
πολέμῳ συμβολῆς γενομένης μὴ κατὰ τάξιν
τὴν συμβολὴν ποιήσαντας, ἀλλ' ὡς ἔτυχε,
εἰκῆ καὶ γύρην. cf. Lex. Seg. p. 216 12.

ἀταλαιπώρον ἄπονον. ἢ τὸ ἐξ ἐπίου
λεγόμενον καὶ οὐ μετὰ ἀποδείξεως. ἢ τὸ ἐθ-
χερές καὶ φανερόν. Αἰλιανὸς "εἶ τι τῆ προ-
τέρου λόγου ὑγιές ἦν, ἀλλ' ἐκεῖνός γε ἀβα-
σανίσει γραφῆ τε καὶ ἀταλαιπώρῳ τῆς ἀλη-
θείας ἀκοῇ διεσπαρμένος ἐς τὸ πλήθος ἀλύται
ἄλλως. ὃ δὲ μοι ἀληθῆς ὦν." καὶ ἀταλαι-
πώρως ῥηθῆναι, ὀλιγώρως· Ἀριστοφάνης
Δαναΐσιν "οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἢ
ποίησις διέκειτο."

Ἀταλάντη Ἀκάστου γυνή, ἣτις Πηλέως
ἐρυσθεῖσα λόγους ὑπὲρ μίξεως εἰσφέρει, ἀνα-
νομένου δὲ δέισασι μὴ μιν κατεῖποι πρὸς
τὸν ἄνδρα, ὑποφθίσασα αὐτὸν προσδιαβάλ-
λει ὡς εὐνηθῆναι οἱ ἐθέλοντα. ὃ δὲ λόγον
ὑφείσας ἐπεβούλευσε Πηλεῖ. καὶ ὅς ἀισθό-
μενος εἰς πόλεμον κατέστη πρὸς αὐτόν, ἐπι-
καλεσάμενος βοήθους τοὺς τε Τυνδαρίδας
καὶ Ἰάσονα ἐχθρὸν ὄντα ἐκείνῳ, φίλος αὐτὸς
ὦν διὰ τὸ σύμπλονος ἐν τῇ Ἀργοῖ γεγενῆναι·
καὶ τὴν τε Ἰωλκὸν αἰρεῖ, καὶ τὴν Ἀκάστου
γυναῖκα σφάττει. Nicol. Dam. p. 446.

ἀτάλαντον ἴσον, παραπλήσιον.

ἀταλά φρονέων (Hom. Σ 567) νήπια,
ἄπυλά.

ἀταλῆσιν (Hom. Y 222) ἄπυλαῖς, νεο-
γναῖς. καὶ ἀταλόψυχος· ἐν ἐπιγράμματι
(AP 5 297) "ἡμέτεροις ἐκ ἔξι τόσος πόνος ἐπι-
πόσος ἡμῖν ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχραε θηλυ-
τέροις."

ἀτάλλων τρέφων· Σοφοκλῆς (Αἰ. 558) ποῖφοις πνεύμισιν βόσκον, νέων ψυχὴν γάλλων." Αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον. ἡμαίνοι δὲ καὶ τὸ σκιρτῶν.

ἄταμίευτον ἀδιοίκητον καὶ ἀφύλακτον, οὐπερ οὐκ ἔξι ταμιεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ πρόχειρον καὶ ἐν ἐτοιμίῳ.

ἄταρ καὶ δῆ, ἢ πλήν, ἄτε δῆ. ἢ ὁμως. ἀντὶ τοῦ δέ.

ἄταρβητος ἄφοβος, ἄτρομος. καὶ ἀερβήτως ἀντὶ τοῦ ἀνεμιένως παρὰ Σοκράτει· (Αἰ. 197) "ἐχθρῶν δ' ὕβρις ἀταρβήτως ὄρμη." ἄταρ δῆ πλήν ὁμως.

ἄταρνεύς πολίτην τι κατανακτικῶν Ἀέθροσι κείμενον. καὶ ἄταρνεύτης.

ἄταρ οὖν διὰ τοῦτο οὖν.

ἄταρ ὡς εἶτα δῆ, ὁμως.

ἄτασθαλία ἄδικα, ἄμαρτωλά. καὶ ἄτασθαλία· (cf. v. παρείκοι) "ὁ δὲ Τραϊῶνός ἦν μὲν, εἰ παρείκοι, ἔξελεῖν τὸ ἔθνος, εἰ δὲ μή, ἀλλὰ συντριψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἄτασθαλίας." καὶ ἄτασθαλον ἄδικον, παρρησιον· Εὐνύπιος (p. 99 Nieb.) "γυναικῶν δὲ ὕβρις καὶ τὸ ἀτάσθαλον εἰς παιδῶν εὐρησιότις συνεκφυράθη καὶ νόμος εἶναι."

ἄτασθαλία ἢ φρενοβλάβεια. "τῶν τις παρὰ καταλεγέντων φρενωτῶν ὑπὸ νεύτητος καὶ ἄτασθαλίας ἐπιθυμῆ τῶν ἄρτων." Αἰλιανός "ὁ δὲ Σεβίλιος πολλὰ καὶ ἄτασθαλία ἰθρασύνητο κατὰ τοῦ Παύλου."

ἄταυρώτη ἀντὶ τοῦ ἀγνή καὶ ἄμικτος· ταῖρος γὰρ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός, καὶ διὰ τοῦτο ἄταυρώτη ἢ ἀγνή. ἢ ἄζευκτος γάμου καὶ ἄζυγός· καὶ βοῦπις ἢ Ἡρα καὶ ζυγία καὶ γαμηλία. ἐπειδὴ οἱ ταῦροι κατωφερεῖς. "ὅσοι δ' ἄταυρώτη διὰζῶ τὸν βίον" (A. Lp. 217).

ἄτε ὡς ἄν.

ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν ὁ μὴ βροχόμενος μηδὲ προσιέμενος παρηγορίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς ἡ πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος βρέχεσθαι. Σοφοκλῆς (OR 336) "ἀλλ' ὄδ' ἄτεγκτος ἀτελεύτητος φανείς" ἀντὶ τῆ ἀσυμπαθῆς, ἀδάκρυτος· τῆγειν γὰρ τὸ βρέχειν. ἀτελεύτητος δὲ δυσσεβίωτος, δυσπαράκλητος, ἀμειλιχός. καὶ αὐθις (Dionys. Hal. 8 45) "ὁ δὲ Μάρκιος ἄτεγκτος ὢν καὶ σερρός, οἷος ἴπασσι τοῖς ἀμαροῖς ἀντέχειν, ὥχετο φερόμε-

νος ὑπὸ τῶν παθῶν ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον." καὶ αὐθις "λίθους τῶν ποδῶν ἔξαρτήσαντες ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος ἀτέγκτως καὶ ἀφειδῶς." ἀτέγκτοις τοῖς μήτε δακρύσοι μήτε ἰδρῶσιν, ἀβρόχοις· Αἰλιανός "ἐς οἰκτὸν γε μὴν καὶ δάκρυα ἐμβυλοῦσαι πάντας, ὡς καὶ τοὺς ἀτέγκτους τε καὶ ἀτερόμονας τέγγει." καὶ ἀτέγκτως ἐσχάτως· "καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἔρειαι ἐπειρώοντο αὐτὸν προυῖνειν καὶ ἀντέχειν τῆς ὀρμῆς· βιαίως δὲ καὶ ἀτέγκτως διακειμένῳ, τῶν μὲν ἀπορρήτων καὶ ἄ μὴ ἰδεῖν λῶον ἦν, τούτων οὐκ ἐκοινωνοῦν οἱ, τῶν δὲ πρῶτων καὶ ἐξ ὧν οὐτε τοῖς Θεουσιμένοις οὐτε τοῖς δεῖξουσιν ἐμελλέ τι ἀπαντήσεσθαι δεινόν, παρεῖχόν οἱ βλέπειν ταῦτα." καὶ αὐθις (cf. v. Ἐπίκτητος) "ἱκανὰ πείθειν καὶ δυσωπεῖν τὰς ψυχὰς τῶν μὴ παντάπασιν ἀτέγκτους καὶ ἀτερόμονας ταύτας ἐχόντων." Αἰλιανός "ἦν δὲ ἄτεγκτος ὄδε ὁ παῖς καὶ ἀμειλικτος, καὶ οἱ ἐπέταττεν ἐπίπονα καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων" (cf. v. Μέλητος). ἀτέγκτον· (cf. v. κωμύσαι) "ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικότερας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας."

ἄτε δῆ ὡς δῆ.

ἄτεκμαρτον ἀτελείωτον, ἀκατασόχασον. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (169) "ἄνθρωπος ἀσάθμητος πετόμενος ἀτέκμαρτος," οἶον σημεῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων· περὶ τοῦ Τέλεου φησίν. Εὐνύπιος δὲ λέγει (p. 48 Nieb.) "τῷ τε ἀξιόμυτι τῶν συνιόντων ἐθῶν καὶ τοῖς μεγέθεσι τῶν παρυσκευῶν ἐπὶ μέγα προβήσασθαι πολυτρόπων συμφορῶν καὶ ἀτεκμαρτον τύχης προσδοκηθείς," ἀκατανοήτε.

ἄτεκνία ἢ λήθη· Δαβίδ "ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῆ ψυχῆ μου," ὡς διὰ τῶν τέκνων φυλαττομένης τῆς μνήμης. Theodoret. in Ps. 34 12.

ἄτεκνῶ αἰτιατικῆ.

ἄτελεία ἀλειτουρησία.

ἄτελεσος ἀμύητος, βέβηλος, ἀνοργίσιος, τελετὰς μὴ πεποιημένος. Αἰλιανός (cf. v. ἔξεφοῖτα et λίγνος) "μυσηρίων τελουμένων τοῖν θεοῖν ἀτελεσος μὲν ἄνθρωπος ἀνόσιος δὲ ἐκ ἐβουλήθη μνησθῆναι κατὰ τῆς νόμιμης, ἀλλὰ δοῦναι πολυπραγμοσύνης δυστυχῆς ἀρρωσῆματι χάριν, καὶ ἐπὶ τινος ἀνελεθῶν λίθου ἐώρα τὰ γινόμενα· ἐκ γὰρ τοῦ λίθου κατώλισθε, καὶ βιαία τῆ πληγῆ περιπεσῶν ἀπέθανεν."

ἄτελεύτητον ἀτελείωτον.

ἀτελῆ ἀδάπανα, ὡς πολυτελῆ τὰ πολυδάπανα.

ἀτενές εὐθύ, συνεχές, παντελῶς, καθόλου, παραχρημα, ἄγαν, ἰσχυρῶς, ἀφελῶς. ἢ πάνυ προσεχῶς.

ἄτερ ἐκτός, χωρίς.

ἄτερα θάτερα.

ἀτέραμινον (Hom. ψ 167) σκληρόν, δυσμετάβλητον.

ἀτεράμονες, οὐχὶ ἀτέραμοι, καὶ τὸ ἐνικὸν ἀτεράμων, οὐχὶ ἀτέραμιος, καὶ ὄσπρια ἀτεράμονα, ἔχι ἀτέραμινα. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν (181) "ἀτεράμονες, μαραθωνομάχοι, σπενδάμινοι." καὶ ἀτεράμων ἀκαταπόνητος, σκληρός. Ἀλλιανός "ὃ δὲ ἀτεράμων ὢν ἀπέυστατο ἄρα τὸ δῶρον." "ἐδείς δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμων . . . ῥέουσι λόγοις" (cf. v. Ὀλυμπός).

ἀτεράμων λίαν σκληρός, μὴ τειρόμενος, ἀνένδοτος. κυρίως δὲ τὰ μὴ ἐψόμενα τῶν ὀσπρίων ἀτεράμονα λέγονται, ὅσον ἐχ ἀπαλά.

ἀτερμάτις ος (an ἀνερι-) ἀβέβμιος, ἀ-θεμελίωτος.

ἄτερος ὁ ἕτερος "καὶ τούτων ἄτερος τῶν ἀνδρῶν." (Procop. Pers. 27) "ὃ δὲ Ἰουλιανὸς τῶν πρέσβειων ἄτερος ἀπέπεν ἄπυσι μὴ δίδόναι χρήματα τοῖς πολεμίοις."

ἀτέχνους ἀπανούργοις, ἢ ἀπείροις. καὶ ἀτέχνως βαρυτόνως ἀντὶ τοῦ ἄνευ τέχνης, ἀμαθῶς, ἀμελῶς. ἐπὶ δὲ τοῦ περισπωμένου ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς· τέχνη γὰρ ὁ δόλος· "δεῖται τοῦ θεῖ συμβουλῆν ἀτεχνῶς ἱερὰν παρυσχεῖν αὐτῇ καὶ διδάξαι περὶ τῶν πρακτέων."

ἀτεχνῶς περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, ἀπλῶς, χωρίς πανουργίας, σαφῶς. ἢ βεβαίως. ἢ ἀσφαλῶς. ἢ φανερῶς, οἰονεὶ ἀτενῶς, περισσοῦ ὄντος τοῦ χ. ἢ ἀντὶ τοῦ τελείως, καὶ ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς, καὶ ἀντὶ τῆ καθάπαξ, καὶ ἀντὶ τοῦ παντελῶς. ἔτω Πλάτων (sch. p. 326). "εὐδαιμονῶν ἀτεχνῶς τὴν Ἀριστοτέλους εὐδαιμονίαν." καὶ αὐθις "οὐκ ἂν διαλεχθεῖην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, ἐθ' ἂν ἀπαντῶν" (A Nub. 424). ἢ ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ ὄλως καὶ συνόλως, ὅσον ἀδόλως· τέχνας γὰρ ἔλεγον τοὺς δόλους. Ὀμηρος (9 296) "ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ τεχνήεντες ἔχοντο."

ἄτη ἢ βλάβη. Ὀμηρος (T 126) "αὐτίκα δ' εἶλ' ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμιοι." ἀπὸ τῆς ἐαντοῦ κεφαλῆς εἶλε τὴν ἄτην, ἢ "κατ'

ἀνδρῶν κράτα βάλνει" (ib. 93). ἄτη δὲ ὁ διάβολος, ὁ ἀντικείμενος. Σοφοκλῆς (El. 233) "ἀλλ' ὄν ἐνόλα γ' αὐδῶ, μήτηρ ὡς εἶ τις πισή, μὴ τίττειν ἄτην ἄταις." καὶ αὐθις Σοφοκλῆς (Al. 121) "ἐγὼ μὲν οὐδὲν οἶδ', ἐποικτεῖρω δὲ νιν δύσηνον ἔμπης, καίπερ ὄντα δυσμενῆ, ὁδῶνεκ' ἄτη συγκατῆρευεται κακῆ."

ἀτημελία ἢ καταφρόνησις, ἢ ἀμέλεια. Ἀγαθίας (5 13) "τὰ γὰρ μακρὰ τεῖχη πολυλαγοῦ ὑπὸ χρόνου καὶ ἀτημελίας ἐπεπτώκει, καὶ διελέλυτο ἢ τοῦ μεγίστου ἐρύματος οἰκοδομία." καὶ ἀτημελήτους (Aeschyl. Ag. 891) ἀπρονοήτους, λίαν ἡμελημένους.

ἀτηρότατον Σφηξί (1339). Πλάτων δ' ἐν Φάωνι ἀτηρίας. καὶ ἀτηρόν Ἀριστοφάνης· "οὐ γὰρ ὁ γέρον ἀτηρόν ἦν κακόν;" καὶ αὐθις "οἱ δὲ ἐγέλων γέλων ἀτηρόν," βλαβερόν.

ἀτίφασον ἀήμερον.

ἀτιμαγέλου μὴ συναγελαζομένου· (AP 6 255) "κέρως βουμυλγὸς ταύρον κλύσσω ἀτιμαγέλου."

ἀτιμάζω τὸ καταφρονῶ, τὸ ἀναδόμαρ Ἀλλιανός "ταυτὰ τοι οἱ Διόσκουροι ἐκ ἡτέμασάν οἱ φανῆναι πάλιν." καὶ ἀτιμῆσαι ἀτίμως ὑβρίσαι· "ὃ δὲ Δημοσθένης ἐδέετο συγγνώμην τῷ παιδί καὶ μὴ αὐτὸν ἀτιμῆσαι."

ἀτίμητος ἀγών, ἐφ' ᾧ τίμημα ἀφαιρέμενον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι ὃ δὲ τιμητός, ᾧ πρόσσειεν ἀπὸ τῶν νόμων ὠρισμένον τίμημα. Harp.

ἄτιμος ἀνήκουστος· "καὶ μ' ὁ Φοῖβος ἄτιμον ἐξέπεμψεν" (S OB 789)· περὶ ἧν γὰρ ἀπῆλθεν, οὐκ ἤκουσεν. Ἰδία Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς (9 42) τὸν ἀτιμώρητον λέγει, τετίσειν ὃν ἂν τις ἀποκτινὸς ἐχ' ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ, ἀλλ' ἔσι καθαρός αἰτίας, ὅσον ὁ τὸν ἄτιμον ἐλὼν. Harp.

ἀτιμότερον ἀντὶ τοῦ εὐτελέστερον, ἀτιμώτερον. "μηδένα μηδ' ὅτιοῦν τῶν ἐρέσθαι δεομένων εἴπης μηδέν, ἐς' ἂν ἀφίκαμαι. ἢ δὲ μὴ μοι προσέξεις, ἕρεῖς δὲ ἄκοτος, ἀτιμώτερόν με θήσεις." (AP 7 727) "εἰν Αἰδῶ γὰρ Μίνω Θεοστίης οὐδὲν ἀτιμώτερος."

ἀτιμώρητος ἀβοηθήτος, ἢ θαναμής (an ἀκόλαστος), ἔσι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός. ἐπὶ οὖν τοῦ ἀβοηθήτου Ἀλλιανός "οὐ μὴν ἀτιμώρητος ἐγένετο μεῖναι τοὺς παῖδας τοῦ"

ἰσηθéntας· ἑτεραλκῆς γὰρ ἡ νίκη γενομένη τῶν ἀληθίων ἦν."

Ἀτλαντικά πελάγη ἐσπέριος ὠκεανὸς καὶ ἠὸς καὶ πάντα τὰ ὑπλωτα πελάγη. καὶ ἑλιαντὶς θάλαττα ὁ ὠκεανός.

Ἄτλας ὁ μυθνοόμενος τὴν γῆν καὶ τὸν ἔρα-
ν βασιζειν· (AP 6 256) "καὶ σιδηρέες Ἄτλαν-
τες ὄμβες." καὶ παροιμία "Ἄτλας τὸν ἔρανον"
λέγειν ὑπεδέξω, ἐπὶ τῶν μεγάλους πράγμασιν
καταβαλλομένων καὶ κακοῖς περιπιπτόντων.

ἀτλητῶ (Hom. I 3) ἀνπομονήτω· ἐν ἐπι-
γράμματι (AP 6 74) "παίγνιον ἀτλήτης θηρός
ἔχουσα κέρη." καὶ ἀτλητῶν μὴ καρτερῶν,
μὴ εἴρων, δυσανασηγῶν· (S OR 515) "πά-
ρα ἀτλητῶν."

ἀτμίς ἀναθυμιάσις, ἄκρον πυρός. καὶ
ἐτῶν ἀναθυμιάσεων.

ἀτολμοὶ δειλοὶ, κατεπτηγότες· (Babrius
23) "ὁ θούρεκ' εἰσὶν ἀδρανέσται ζῶων, ψυ-
χῆς ἀτολμοὶ, μῦνον εἰδότες φεύγειν." καὶ
ἀθῆς "ἐπεὶ τοῖνον ὑπ' ἀτολμίας οὗτος τῷ
θεῷ ἠπειθήσει, τῶν παρόντων παιδῶν οἱ φασὶ
τὸν πρεσβύτερον ἔργον τῆς παρουσίας νόσου
πρόσθαι" (cf. Cic. de div. 1 26).

ἀτομα λεπτότατα, τὰ μὴ δυνάμενα διὰ
τῆν ἄκραν λεπτότητα τέμνεσθαι.

οἱ ἀτομα ὠνόμασαν οἱ Ἕλληες καὶ ἄμερῆ
σώματα διὰ τὸ ἀπαθῆς ἢ σμικρὸν ἄγαν, ἄτε
μὴ τομῆν ἢ διαίρεισιν δέξασθαι δυνάμενα.
ὅτω δὲ καλοῦσι τὰ λεπτότατα καὶ σμικρό-
τατα σώματα, ἃ διὰ τῶν φωταγωγῶν εἰσ-
βαλλόμενα ὁ ἥλιος δείκνυσιν ἐν ἑαυτῷ ἄνω
καὶ κάτω παλλόμενα.

ἀτοπίας πλέων προῦγμα (ARan. 1419)
ἐπὶ τοῦ θαύματος. "δέλειψαντος αὐτὸν ἐς
τοῦτο ἀτοπίας ἐλθεῖν Χοσρόου" ἀντὶ τοῦ
ἀλογίας, ἀβουλίας. καὶ ἀθῆς "θαυμάσαι ἄν-
τις τὴν ἀτοπίαν τοῦ ἀνδρός, ὅς γε χωρὶς
ἄλλων τετόλμηκε καὶ ταῦτα λέγειν." καὶ ἀθῆς
(Dio Cass. 75 2) "ἐπεὶ δὲ ἀνεφάνη ὕδωρ,
ἔβω τῷ μὴ εὐρεθέντι ἄρχῃν ὑπὸ ἀτοπίας
ἦν," τοιτέσι κακίας. καὶ ἄτοπον ἀντὶ τοῦ
ἀλογον, θαυμάσιον, παράδοξον, ξένον, κα-
κίον, μοχθηρόν. καὶ ὁ μὴ ἔχει τόπον. καὶ τὸ
ἀνπονόητον, ὁδὸν ὁ μὴ ἔστι τοπίασι· Ἄρι-
στοφάνης (Ecl. 951) "ἄτοπος δ' ἔγκειται μοί
τις πόδος, ὅς με διακναίσας ἔχει." καὶ ἀθῆς
"ἀτοπίαν ὑποτοπιάσας τινά."

ἀτραβητικάς. ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ τοῖς
ἐκτικαῖς, καὶ παρόντων πρέσβειων, ἐνεδύοντο

χιτῶνας καὶ χλαμύδας ποικίλας, ἀπὸ χρυσοῦ
καὶ πορφύρας καὶ ἄλλως πως πολυτελεῖς, ἐν
δὲ ταῖς κοιναῖς συνόδοις ξηραμπελίνας τὸ
χρῶμα, ὡς ἐκάλουν ἀτραβητικὰς ἀπὸ τοῦ
χρῶματος· τὸ γὰρ μέλαν ἄτρον καλοῦσιν. ἢ
ὅτι μετὰ τραβείας ταύταις εἰώθεσαν χρῆσθαι·
τραβεία δὲ λέγονται αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες.
Codin. orig. CP p. 16.

ἄτρακτον βέλος, μεταφορικῶς· Σοφο-
κλῆς (Phil. 289) "πρὸς δὲ τοῦθ' ὁ μοι βάλαι
νευροσπαθῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἄν τάλας εἰ-
λυμένην δύστηνος ἐξέλκων πόδα." καὶ Προκό-
πιος "τινὸς τῶν ἐν ταῖς ἐπάλλεσιν ἀμυνομέ-
νων εὐσοχώτατα ἀφιέντος τὸν ἄτρακτον ἀνή-
ρηται βλυβεῖς." καὶ Μένανδρος (p. 441 Nieb.)
"ὁ δὲ ἐπετοξάζετο κατὰ τοῦ βαρβάρου, καὶ
μῦλα εὐσοχώτατα τὸ κέρας ἐντείνας ἀφήσι
τὸν ἄτρακτον κατὰ τοῦ Κωχ." καὶ ἐν ἐπι-
γράμματι (AP 5 188) "θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ
ἰάλλει ἄτρακτον." ἄτρακτος καὶ τὸ γυναι-
κεῖον ἐργαλεῖον· (AP 6 39) "ἀραχναίοιο μίτε
πολυδίεου λάτριον ἄτρακτον, δολιχᾶς ἔκ ἄτερ
ἀλακάτας." καὶ ἀθῆς (AP 6 247) "καὶ δακτυ-
λότριπτον ἄτρακτον, σπονδυλοδινήτω νήματι
νηχόμενον." καὶ ἀθῆς (AP 6 160) "τὸν τε
καρηβαρέοντα πολυρροῖσθητον ἄτρακτον,
κλωστήρου σρεπτᾶς εὐδρομιον ἀρπεδόνου."

Ἄτραμύττειον Θουκυδίδης (8 108).

ἀτραπιτός ἢ ὁδός, καὶ ἀτραπούς
ὁδοὺς τετριμμένους.

ἀτράφαξος εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως
εἰς μέγεθος αὐξεται. sch. A Eq. 627.

Ἄτρεα καὶ καθόλου τὰς ἀπὸ τῶν εἰς
εὐς συμφῶνι παραληγομένων αἰτιατικὰς μη-
κύνουσι, τὰς δὲ καθαρὰς τοῦ εὐς συναϊρῆσι,
χοῦ καὶ Μηλιῦ καὶ Σητιῦ. Ἴωνες δὲ συζέ-
λουσι τὰς προτέρας, Ἄτρεα καὶ Πηλέα βρα-
χέως λέγοντες. διὸ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς
οὐκ ἀναγκαῖον ἐκτείνειν, εἰ μὴ μέτρον ἀναγ-
κάζει. καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ὁμοίως· τὸ
γὰρ συζέλλειν Ἰακόν. Ἄριστοφάνης Γεωργοῖς
"Καχέτας καὶ Μεγακλίας καὶ μυλακῆς" (an
Λύγητας M. καὶ Λυμύχους).

Ἄτρείδης καὶ Ἄτρεῖδα καὶ Ἄτρεῖ-
δαιν. τὴν γενικὴν περισπᾶν ἀξιοῦσιν οἱ ἀνα-
λογικοὶ, τὴν δὲ δοτικὴν βαρυντονεῖν.

ἀτρεκές ἀληθές, ἀκριβές, καὶ ἀτρε-
κεῖ ἀληθεῖ, ἀκριβεῖ.

ἀτρεμάς ἡρέμα, καὶ ἀτρεμία ἡσυχία
καὶ ἀτρεμίζων ἐδράζων.

ἀτρέπτως ὀρθῶς. Αἰλιανός "ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἀτρέπτως τε καὶ παναληθῶς προθεσιζουσα."

ἀτρεσος. (AP 7 117) "ἐνηθλήσω δὲ προνομίᾳ αἴρεσιν ἀτρέξω μητέρ' ἐλευθερίας." καὶ ἀτρέξωσ ἀφόβως. ἀνελεημόνως. "οἷ δὲ ἀτρέξωσ πάντας ἐφόνευσαν."

Ἀτρέως ὄμματα, οἶον ἄτρεπτα καὶ σκληρά. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρανομίας, ὅς ὑπονόησας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν Θυέσην μοιχεύειν Ἀερούπην τὴν γυναικα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέσου συγκόψωσ καὶ ἐψήσας δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πατρὶ, αἰσθησιν παρασχὼν τῆς συμφορᾶς ἐκ τοῦ τελευταίου τὰ ἄκρα παραθείνει.

ἄτριψ ἀμυθήσ, ἀτριβής. "οὐδὲ γὰρ ἦν οὐδὲ τούτων ἄτριψ ὁ Πυπίριος," καὶ αὐθις "ἄτριψ γὰρ ἦν τῆς ὁδοῦ ταύτης."

Ἀτρομήτος (Demosth. 18 130) ὄνομα κύριον. καὶ ὁ ἀφοβός. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 256) "ταύρῃ βυθὸν τένοντα, καὶ σιδηρέως Ἄτλαντος ὤμιον, καὶ κόμην Ἡρακλέους σεμνάν θ' ὑπήγην, καὶ Λέοντος ὄμματι Μιλησίου γίγαντος οὐδ' Ὀλύμπιος Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν." καὶ ἀτρομήτως ἀφόβως. "φεύγων ἀτρομήτως καὶ τρέγων ὑποσρέφει" περὶ τοῦ Πέρσου Πισίδης.

ἄτρωτος ἀκαταπόνητος. (Damasc. Phot. p. 345b) "φιλολογία τε καὶ ἀτρώτοις πόνοις ἐγκείμενος εὐφυσέζων καὶ πρεσβυτέρων κατέχουσε δόξας τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι." καὶ αὐθις "ταῖς δὲ ἡμέραις ἀτρώτοις πόνοις ἑαυτὸν πρὸς γεωργίαν ἐξεδίδου." "δίκη γὰρ πάντα ἐφορῶσα ἄγρηνός ἐσι φύσει καὶ θεία καὶ ἄτρωτος." καὶ αὐθις (Damasc. p. 337a 25) "φιλοπονίαν ἔχειν ἄτρωτον."

ἀτρώφερος. ἡ λέξις ἐν Βάπταις Εὐπόλιδος. "ὅτι οὐκ ἀτρώφερος οὐδ' ἄωρός ἐς ἀνήρ."

ἄτρωτος ἀσινήσ, ἀπαθήσ. "ἀλλ' ἔμμενεν ἄτρωτος ὑπὸ τῶν τοιούτων παθῶν ἢ ὁ Αἴας ὑπὸ σιδήρου."

ἄττα. τέσσαρα σημαίνει. ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἄττα παρὰ Ἀντιφῶντι, ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποιὰ τινα παρὰ Δημοσθένει ἐν Φιλιππικοῖς (Ol. 1 28). ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα. (Harp.) ἐν δὲ τῷ παραπροσβείας (304) Δημοσθένει ἐπὶ τοῦ ὅσα ἔλαβε τὴν λέξιν. τῶν δὲ κωμικῶν τις τὸ ἄττα ἐπὶ ἀριθμοῦ ἔταξεν, ἕτερος δὲ ἐπὶ χρόνου. ἄττα τινὰ ἢ

ἄττα ἢ παραπλήσια ὀλίγα. Ἀντιφῶν τῷ ἄττα κέχρηται ἀντὶ τοῦ ἄττα ἐν τῇ ἀπολογία τῷ Μύρρον. "ἔ γὰρ ἐγὼ ἐπεπόνθειν ταῦτα ἄττα νῦν πέπονθα ὑπὸ τούτου," καὶ αὐθις "οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἄττα ἄν ὀρώσι τῇ ὕψει, πρῶτα ἢ ἡγοῦνται ἢ οἷς εἰς ἀφανὲς ἦκει ὁ ἐλεγχος τῆς ἀληθείας." Λαμιάσκιος (Phot. p. 339a) "ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἐμιέτα ἄττα τῶν ποιητικῶν, οὐκ ὅσον δυνάμειος ἀλλ' ὅσον ὀρέξεως εἶχεν. εἶχε δὲ ἐπ' ἐλάχιον τῆς πρὸς αὐτὰ συμπαθείας, ἄτε οὐκ ἀπτόμενα τῆς ψυχῆς ἀλλὰ μέχρι φαντασίας καὶ γλώττης ἐξάμενα."

ἄττα προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. (AP 8 89) "ἄττα γέρον, δισὸς με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ νύμφη καὶ πλεῖον καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ, ἡ δ' ἕτερη προβέβηκε τί λώιον; εἰ δ' ἄγε σύμ μοι βούλευσον, πότερην εἰς ὑμέναιον ἄγω."

ἄττα γὰς εἶδος ὀρνέως, ὃ τὰ λιμνώδη καὶ ἔλειω χωρία καταβόσκειται. διὸ καὶ Μαροθῶνά φησιν αὐτὸν ἔχειν Ἀριστοφάνης (Av. 250). ἐκεῖ γὰρ πολὺ τὸ ὄρνειον. καὶ ὁ ἄττα γὰς ἴτω ὁ ἔχων τὸν λιμῶνα τοῦ Μαροθῶνος. ἔσι δὲ ὁ ἄττα γὰς κατάσικτος ποικίλος πτεροῖς. λέγεται δὲ ἐπὶ δῶλων κατεσιγμένῃσ ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄρνειον κατάσικτον. "τὸν πηλὸν ὡσπερ ἄττα γὰς τυρβάσις βαδίζω" (A Vesp. 257). τοῦτον τὸν ἄττα γὰς ἢ συνήθῃσ ταγηνάριον καλεῖ.

ἄττα γὰς νοσηνίω, παροιμία ἐπὶ τῶν ... cf. Diogenian. 8 18.

Ἄτταλος βασιλεύσ, ἀδελφός Εὐμενοῦσ, ἢ ἄλλο οὐδὲν ἐφόδιον ὑπῆρξε πρὸς βασιλείω τῶν ἐκτός, πλοῦτος δὲ μόνον, ὅσ μετὰ τοῦ μὲν καὶ τόλμησ χειριζόμενος ἀληθῶσ μεγάλωσ πύρεχεται χρεῖαν πρὸς πῶσαν ἐπιβολήν, ἄνω δὲ τῶν προειρημένων τοῖσ πλείοισ κακῶσ παραιτίοσ πέφυκε γίνεσθαι καὶ συλλήβδωσ ἀπωλείασ. καὶ γὰρ φθόνουσ γεννᾷ καὶ ἐπιβουλᾶσ, καὶ πρὸσ διαφθοράν σώματοσ καὶ ψυχῆσ μεγάλωσ ἔχει ῥοπάσ. ὀλίγωσ δὲ τιωσ εἰσὶ ψυχᾶσ αἱ ταῦτα δυνάμειν διωθεῖσθαι τῇ τοῦ πλοῦτου δυνάμει. ὃ δὲ πρὸσ οὐδὲν ἄλλο ἐπεβάλετο χρῆσασθαι τοῖσ χορηγίοσ ἀλλ' ἢ πρὸσ βασιλείασ ἀνάκτησιν, οὐ μείζωσ οὐδὲ κάλλιοσ οὐδὲν αἰὼν τ' ἐσὶν εἰπεῖν. ὅσ τὴν ἀρχήν ἐνεσῆσατο τῆσ προειρημένησ ἐπιβολῆσ οὐ μόνον διὰ τῆσ εἰσ τὰσ φίλωσ εὐεργείωσ καὶ χάριτωσ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν κατὰ

ὄλιγον ἔργων. βασιλεύσας γὰρ καὶ βίωσας ἰτηβ' πρὸς τοῖς ὀ, τέτων δὲ βασιλεύσας μ' αὐτῷ δ', σωφρονέστατα μὲν ἐβίωσε καὶ σεμνότατα πρὸς γυναῖκα καὶ τέκνα, διεφύλαξε δὲ ἦν πρὸς πάντας συμμάχους καὶ φίλους πύκτων, ἐναπέθανε δὲ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυλλίσις ἔργοις, καὶ οὕτως ἠρμόσατο τὴν ἀρχὴν ὡς καὶ οἱ παῖδων ἀστυζομένων παραδοθῆναι τὴν βασιλείαν. Polyb. 18 24.

οὗτος ὁ Ἄτταλος παρὰ λαβὼν τὴν ἐξουσίαν πρῶτον ἐξήνεγκε δέγμα τῆς αὐτῆς προσηγορίας καὶ πρῶξεν τὴν Ἀριαράθην καταργῆσαι ἐπὶ τὴν βασιλείαν. id. 32 23.

οἱ Ἄτταλος ὁ Ἀπόλλωνος ἀνὴρ βασιλεὺς Ἀσίας μεταλλάττει τὸν βίον, πληρωθείσης ἐπ' αὐτῷ τῆς Πυθίας, ἥτις χρησηριαζομένη Ἄτταλῳ τῷ μεγάλῳ ἔφη "θάρασι, ταυράρασι. ἔξεις βασιληίδα τιμῆν, καὶ παιδῶν παῖδας· τούτων γε μὲν οὐκέτι παῖδες."

ἄττει ὄρημ, βαδίζει, ἔγγιζει. τὸ δὲ ἄττω ἐκὸ τοῦ αἰσσω αἰττω ἄττω.

ἄττελεβος ἀκρίς τις.

Ἄττηλας ὁ τῶν Σκυθῶν ἡγεμῶν.

Ἄττικὰς ἀντὶ τοῦ ἐστέριζούσας τῆ καιροῦ, βραδυνούσας. Ἀριστοφάνης (Lys. 56) "ἀλλ' ὄψει σφόδρα αὐτὰς Ἄττικὰς," οἶον μιλούσας ἐν τῷ πῶργματι.

Ἄττικὴ πῆσις, ἐπὶ τῶν βεβαίαν φυλακίοντων πῆσιν. καὶ Ἄττικὸς μάρτυς.

ἀττικισμὸς ἡ πρὸς τοὺς Ἄττικὸς οὐκισμὸς καὶ εὐνοία, ὡς λακωνισμὸς ἢ πρὸς τοὺς Λάκωνας. καὶ Ἄττικοῖς γράμμασι Δημοσθένους κατὰ Νευίας (76) ἀντὶ τοῦ παλαιῶς· τὴν γὰρ τῶν κδ' στοιχείων γραμματικῆν ὄψει ποτε παρὰ τοῖς Ἰωσιν εὐρεθῆναι. Harp.

Ἄττικὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως μετὰ Ἀρσάκιον τὸν ἀπὸ τοῦ Χρυσόμοιο ἐπιτροπεύσαντα, τὸ μὲν γένος ἦν ἐκ Σεβαστίας τῆς Ἀρμενίας, ἐκ νέου δὲ φιλοσοφεῖν ἐπαυτέθη ὑπὸ μοναχοῦ τῆς Μακεδονίας αἰρέσεως. οἱ δὲ τότε ἐν φιλοσοφίᾳ διατρέποντες ἀπὸ τὴν Σεβαστίαν ἐκ τῆς Εὐσαθίης διατρεφῆς ἦσαν, ὃν ἐπίσκοπον καὶ ἡγεμόνα τῶν ἐσθῆδε ἀρτίων μοναχῶν ἔγνωμεν. ἦδη δὲ εἰς πῶδρας τελευτῶν πρὸς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μετέβητο. φύσει δὲ μᾶλλον ἢ μεθήσει φρόνημα ὡν ἐγένετο τῶν πρακτικῶν ἐπήβολος, ἐπιβεβαίειν τε καὶ πρὸς ἐπιβεβῆλας ἀντισχεῖν ἰκανός, τὸ δὲ ἦθος ἐπαγωγός, ὡς πολλοῖς κε-

χαρισμένοι εἶναι. μέτριος δὲ πρὸς τοὺς ἐπ' ἐκκλησίας λόγους, ὡς μήτε γραφῆς ἀξίους νομιζοῦσθαι τοῖς ἀκροαταῖς μήτε παιδείας παντελῶς ἀμοίρους· ἐμμελής γὰρ ὡν, εἴπη καιρὸν ἤγε, τοὺς παρ' Ἑλλήσιν εὐδοκίμωντάτης συγγραφῆς ἤσκειτο, καὶ τῷ δοκεῖν ἰδιώτης εἶναι περὶ τούτων διαλεγόμενος καὶ τοὺς ἐπισήμονας πολλάκις ἐλάθανεν. ἐλέγετο δὲ πρὸς τοὺς ὁμοδόξους σπασδαῖος εἶναι, τοῖς δὲ ἐτεροδόξοις φοβηρός, καὶ ῥαδίως μὲν αὐτοῖς, ἤνικα βούλοιο, δέος ἐμποιεῖν, αὐθις δὲ μεταβαλλόμενος πρῶτος φαίνεσθαι. καὶ τῆτον μὲν τοιόνδε γενέσθαι φασίν. Sozom. h. eccl. 8 27.

οὗτος ὁ Ἄττικὸς μετὰ τοῦ πεπαιδευομένου εὐλαβῆς τε καὶ φρόνημος ἦν. διὸ καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐπ' αὐτοῦ συνέβη εἰς μέγα ἐπιδῆναι· ὁ γὰρ μόνον τοὺς οὐκισμὸς τῆς πίστεως συνεκρότει σφόδρα, ἀλλὰ καὶ τοὺς αἰρεσιώτας τῆ φρονήσει κατέπληττε, καὶ σκύλλειν μὲν αὐτοὺς οὐδαμῶς ἤρεῖτο, φοβῶν δὲ πύλιν ἐπράνυνεν. ἀλλὰ μὴν οὔτε λόγων ἡμέλει ἐπόνει γὰρ περὶ τὰ τῶν παλαιῶν ἀναγνώσματα, διανοητικῶν ἐν αὐτοῖς, διὸ καὶ ἐκ ἐξοφωνεῖτο παρὰ τῶν φιλοσόφων ἢ σοφιστῶν. ἦν δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσι χαρῆς καὶ ἐπαγωγός, καὶ τοῖς λυπεμένοις συνεζύγναζε, καὶ κατὰ τὸν ἀπόστολον τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἐγίνετο. καὶ πρεσβύτης μὲν ὡν ἐκμαθῶν οὐδὲ καὶ ἐπόνει λόγους, ἐπ' ἐκκλησίας ἐδίδασκε, μετὰ δὲ ταῦτα σὺν τῇ φιλοπορίᾳ καὶ παρησιαίαν κτησάμενος ἐξ αὐτοσχιδίου καὶ παρηγορητικῆς φράσεως ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐστράπη βίον. οὐ μὴν τοιῶτοι ἦσαν οἱ λόγοι ὡς παρὰ τῶν ἀκροατῶν σπασδαίεσθαι ἢ γραφῆ παραδίδοσθαι. Socrat. h. eccl. 7 2.

Ἄττιν, οὐχὶ Ἄττι. Δημοσθένους (18 260) "κατέρχεις τοῖς Σάβοις Ἄττις Ἰς Ἄττις." Θεόπομπος Καπηλίσσι "κολύσομαι σ' ἐγὼ καὶ τὸν σὸν Ἄττιν."

Ἄττις παρὰ Φρυγί μάλισα τιμᾶται ὡς πρόσπολος τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν. Harp.

ἀτυζομένη ἐκπληκτομένη τοῖς συμβεβηκόσι καὶ ὀδυρομένη. Ἠλέκτρα φησὶ (S El. 145) "νήπιος ὃς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται. ἀλλ' ἐμὲ γ' ἄ σονόσσοσ' ἄραρεν φρένας, ἃ ἴτυν ἀλὲν ὀλοφύρεται, ὄρνις ἀτυζομένη Λιδὸς ἄγγελος." τὸ δὲ ἄραρεν ἀντὶ τοῦ ἤρεσε μου ταῖς φρεσί. τουτέστιν, ἐκείνην ζηλῶ τὴν αἰετὸν ἴτυν ζεναζοῦσαν.

ἀτυφία ταπεινοφροσύνη. καὶ ἄτυφον ἐν Φαίδρῳ τὸ ἀβλαβές, ἐπεὶ τὸ τυφόν βλάπτει. καὶ ἐπιτεθυμμένον ὁμοίως· τὸ γὰρ θύψαι ἐπικαῦσαι, καὶ θυμάλωπες οἱ ἀπολειμμένοι τῆς θύψεως ἄνδρακες, οἱ ἡμίκαυτοι. καὶ "ἀτύφῃ μοίρας" (Plato Phaedro p. 230) τῆς ἀβλυβοῦς ὑπὸ τυφου. "ἀτυφόν φουσιν εἶναι τὸν σοφόν· ἴσως γὰρ ἔχει πρὸς τε τὸ ἔνδοξον καὶ ἄδοξον. εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἄτυφον, κατὰ τὸν εἰκαῖον τεταγμένον, ὃ ἐστὶ φαῦλον" (Diog. L. 7117). "οἱ δὲ εἰρηναίως ἐσαλμένοι ἄνευ δορυφόρων ἄγοντες τὴν ἱερούργιαν ἤκον ἀτυφώτατα ἐκείνοι" Αἰλιανός φησιν.

ἀτυχηῖσαι μὴ τυχεῖν.

ἀτώμενος ἄτης πεπληρωμένος. "ἴσομιν ἄδ' ἀτώμενος" Σοφοκλῆς (Αἰ. 384).

αὐτὸ δὴ, ἢ πάλιν.

αὐτὸ. ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν, ποτὲ δὲ ἐκ περιττοῦ τιθέναι.

αὐαίνεταί· ξηραίνεται· αὐοὶ γὰρ οἱ ξηροί. καὶ ἀνασμός ξηρασία. ἢ πρώτη δυσώνεται. καὶ Ἀριστοφάνης "ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαναίνεται." καὶ ἐτέρωθι "ὡς ἔγωγ' ἠδαινόμην θεϊόμενος." καὶ αὐαίνετο ξηραίνετο, ἀφανίζεσθαι· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 116) "ὁ φθόνος αὐαίνετο, τὸν δ' ἔτι κῦδος ἀέξοι." καὶ Αὐαίνου λίθος (A Ran. 195) ἀπὸ τοῦ αὐῆς τὸς νεκρὸς εἶναι. Αὐαίνου λίθος ἦν Ἀθήνησιν.

αὐάνθη ἐξηράνηθη.

αὐγάζω αἰτιατικῆ.

Αὐγαρος Ἐδέσσης βασιλεύς, ὅσις ἐπὶ Τραϊανῷ βασιλεύς. ἦν καὶ δῶρα αὐτῷ προσῆξεν ἐκείσε ἀφικόμενος. ζῆτει ἐν τῷ Φυλάρχῃς.

Αὐγέας Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀγροίκος, Πορφύρα, Δίς κατηγορούμενος. ἔσιδ' ἐτῆς μέσης κωμωδίας.

αὐγοειδής. "ἔφασκε δ' οὐν παρ' ἐκείνου καὶ ἐκείνο ἀηχοέναι ὁ Ἰσίδωρος, ὡς ἔχει τι ἢ ψυχὴ αὐγοειδὲς ὄχημα λεγόμενον, ἀσροειδὲς τι καὶ αἰδίων. καὶ τοῦτο μέντοι τῷ σώματι τῷδε ἀποκέκλειται, ἐνίοις μὲν εἴσω τῆς κεφαλῆς, ἐνίοις δὲ εἴσω τοῦ δεξιῶ ἄμου· ὅπερ οὐδεὶς φαίνεται ἄλλος ἰσορήσας" (Damascius).

ὅτι Αὐγουσεῖον ἐκλήθη, διότι τῇ ἐτῆ ὀκτωβρίον μηνὸς οἱ ῥεγωνάρχει καὶ σεβασόφοροι ἐχόρευον ἐν τῷ Αὐγουσεῖῳ, οἷον ἐν τῷ ὀσποπλίῳ, εἰς τιμὴν Τιβερίου· τὸν δὲ

τοιοῦτον τόπον οὕτως ἐκάλεσαν ἀπὸ τῷ Αὐγούσου. ἔφησε δὲ καὶ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος εἰς τὸ ἄσκειον τῆς δάφνης σῆλην τῆς αὐτοῦ μητρὸς, ἐξ ἧς ἠνόμισσε τὸν τόπον Αὐγουσεῖον. Io. Lydus de mens. p. 286.

Αὐγουσος Καῖσαρ, ὃ καὶ Σεβαστὸς καὶ Ὀκταβιανὸς ἐπικληθεῖς, ἔγραψε περὶ τῷ ἰδίῳ βίου καὶ τῶν πράξεων βιβλία γ' καὶ τραγωιδίαν Αἰαντός τε καὶ Ἀχιλλέως.

ὅτι Αὐγουσος Καῖσαρ δόξεν αὐτῷ πάντας τοὺς οἰκίητας Ῥωμαίων κατὰ πρόσωπον ἄριθμεῖ, βουλόμενος γινῶναι πάσον ἐξὶ πληθός. καὶ εὐρίσκονται οἱ τὴν Ῥωμαίων οἰκοῦντες νὶ μυριάδες καὶ χίλιοι ἑξ ἄνδρες.

Αὐγουσος ὁ Καῖσαρ ἀνεψιὸς Ἰσίδου Καίσαρος· ἀπ' οὗ καὶ ἡ μὴν αὐγουσος ἐπικληταί. αὐγουσῶ δὲ λέγονται τὰ τέμνια καὶ μέγαρα καὶ ἐπίσημα· ἐπ' αὐτοῦ γὰρ ὁ κήριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν τὴν σύρκα ἀνεληφεν ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ὅτι Αὐγουσος Καῖσαρος ἀποθανόντος Τιβερίου καὶ Δροῦσος προσηγοῦντο τῷ πένθεος τοῦ νεκροῦ παντελῶς μὴ ἀτόμενοι· σὸ γὰρ ἔξον τοῖς μοναρχοῦσιν. τὰς δὲ διαθήκας αἱ ἐσιάδες εἶχον, ἃς διέθετο.

ὅτι Αὐγουσος Καῖσαρ θυσιάσας ἤρεται τὴν Πυθίαν τίς μετ' αὐτὸν βουσιλεύσει· καὶ εἶπε "παῖς Ἑβραῖος κέλεταιί με, θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσειν, τόνδε δόμιον προλιπεῖν καὶ Αἶδην αὐθις ἰκέσθαι. λοιπὸν ἄπιθι σιγάει ἐκ βωμῶν ἡμετέρων." καὶ ἐξελεθῶν ἐκ τῆς μαντείου ὁ Αὐγουσος ἔφησεν ἐν τῷ Καίσαρ λίῳ βωμόν, ἐν ᾧ ἐπέγραψε Ῥωμαίκοις γράμμασιν "ὁ βωμὸς οὗτός ἐστι τοῦ πρωτογένεος θεοῦ."

αὐδα λέγε, καὶ αὐδήσας βοήσας, φωνήσας.

αὐδὴ ἢ φωνή. καὶ αὐδήσας ἀνομασί· ἔνδοξος, ἢ αὐδωμένη, εἰς ὁμίλιαν καὶ φωνῆν ἀνθρώπων ἀφικνουμένη. καὶ αὐδήεις φωνητικός.

αὐδηνάτος ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν, ὁ ἰανουάριος.

Αὐδῶδ κριτὴς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκ τῶν ἀλοφύλων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν βοῶν ἐπάταξεν ἄνδρας χ' (Iud. 3 ext.).

αὔεις φωνεῖς, λαλεῖς. "Ζήνων γὰρ ὁ Ἀπτεῖος ἐκ τῆς σχολῆς ἀπῶν προσέειπαισε καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε. παίσας δὲ τὴν γῆν

χει φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης ἔρχομαι, ἢ αἴεις· καὶ παραχρημα ἐτελεύτησεν ἀποφύσας ἑαυτὸν, βιοὺς δὲ ἔτη εἰς ἄνοσος· οἱ δὲ πῶν δόντα ἕξ ζῆσαι αὐτὸν ἔτη φασίν" (Ios. L. 728).

αὐ ἐρύσαι εἰς τοῦπίσω ἐλκύσαι· ἐν ἐπιπέδῳ (AP 5 248) "ἄπριξ δρυζαμένη βόσκον αὐ ἐρύσαι."

αὐήνας ξηράνας· (AP 6 169) "αὐήνας δ' ἐθήκε φιλακρήτιω Διονύσιω τὸν τὰ Διωνύω δῶρα λειζόμενον." περὶ ἐχίνου φησίν. ἐκ αὐ ἀνάινω φήματος. (Babrius 246) "εἰ γὰρ ἴσως τῶν λιβάδα πῶσαν ἀνάινει, τί μὴ πάληων τῶν κακῶν, ὅταν γήμας ὅμοιον αὐτῷ παλῶν τι γεννήσῃ;"

αὐθάδεια, καὶ αὐθαδία διὰ τοῦ ι. πῶ αὐθάδης αὐτάρισκος, θυμώδης, θραυκός, ἐπιερόπτης. καὶ κλίνεται αὐθάδους, ὡς ἡμάδης ὀξώδους. καὶ αὐθάδες ἡ κλητικὴ· παράλογον δὲ τὸ αὐθαδές.

αὐθαίμοι οἱ ἀδελφοί· ἐν ἐπιγράμματι (P 6 14) "Παυλὶ τὰδ' αὐθαίμοι τρισσοὶ θέω ἄρμενα τέχνης."

αὐθαίρετος αὐτεπάγγελτος.

αὐθέκασα αὐτὰ τὰ γενόμενα, οἷον ἀκριβῆς καὶ συντόμως καὶ ἀποτόμως. ἢ τὰ ἀπλῶς καὶ ἀληθῆ ἀποτακτικῶς. καὶ αὐθέκασος ἐπαφής, καὶ ἀντηρῆς τῷ λόγῳ καὶ ἀπαρέγγυτος τῷ τρόπῳ, ἀπαρκαλύπτος. "οἱ τοῦτων ἀπεχθάνομενοι πρὸς αὐτὸν διὰ τὸ ἀνέτασον τῶν νόμων καὶ ἄμικτον λαμβάνοντες αὐτε καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἕλόντα παρνοπέτα ἐδείκνυσαν."

αὐθέντης ὁ αὐτόχειρ, ἢ ὁ αὐτὸν ἀναιῶν. διὸ παρ' Ἰσοκράτει αὐθέντης. Λυσίας ἴσως αὐτὸ ἔταξεν ἐπὶ τῶν λ'. καίτοι δι' ἐτέρον εἰργάζοντο τοὺς φόνους· ὁ γὰρ αὐθέντης αἰετὸν αὐτόχειρα σημαίνει. καὶ αὐθέντες αὐτὰ κύριον γενόμενον. "μὴ ὀφείλειν πῶν αὐθέντες αὐτῶν τοὺς ὑπὸ ζῶντων (cf. v. ἰσὴ) συνέχειν." "ὅτι Μιθριδάτης διετάξατο τοὺς Ῥωμαίους ἀναιρεῖν, καὶ ἐπεμψε γράμματα εἰς τὰς πόλεις τὸ βασιλικὸν σφράγισμα ἔχοντα, μᾶθ' ἐπὶ τῆς γήμερας πρῶται καὶ ἰεραρχήματα τὰ γεγραμμένα πρῶται, ὅπως μὴ ἰεραρχήσαντες τινὲς φυλάξωνται. ἀποκτείναντες γὰρ αὐτοῖς ἐκέλευσε πάνθ' ὄντινα Ῥωμαίων εἴησαν· καὶ ἄλλα οὐ μόνον τοῖς αὐτοῖς εἰς σφῶν ἰσομένους, ἀλλὰ καὶ τοῖς δήμοις παρ' ὅσους ἐν ἀποθάνωσι, πρὸς τὸ πλήθος τῶν τε-

λευτησάντων ἔθηκε, τιμωρίαν τε τοῖς φεισομένοις τινὸς αὐτῶν μεγάλην ὤρισεν." παρὰ γεται δὲ αὐθέντης οὕτως. ἕξι ῥῆμα φῶ τὸ φρονεύω, ἕξ οὗ καὶ φόνος. ἐκ τούτου κατὰ παραγωγὴν φένω διὰ τοῦ ε ψιλῶ, ἀφαιρέσει τοῦ φ ἐνω. ἕξ αὐτῶ ἐντης, καὶ μετὰ τῆς αὐτὸ ἀντωνυμίας αὐτοῦνης, καὶ ἐπεὶ ψιλῶ ψιλῶν ἡγεῖται καὶ δασέα δασέων, τροπῆ τῆ τ εἰς θ αὐθέντης ὁ αὐτόχειρ. ἐπεκράτησε δὲ ἡ συνήθεια, καὶ κέχρηται τῷ ὀνόματι ἀντὶ τοῦ δεσπότης· ὅπερ ἐστὶν ἀκρολεξία.

αὐθήμερόν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.

αὐθι αὐτόθι.

αὐθιγενῆς αὐτόχθων, γνήσιος· (AP 7 162) "Πέρσης εἰμι καὶ ἐκ πατέρων Πέρσης αὐθιγενῆς, καὶ δέσποτα· πῦρ δὲ μῆναι ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου."

αὐθις ἕξ ἀρχῆς, πάλιν, ἐκ δευτέρου. ἐκ παραλλήλου τιθέουσι καὶ τοῦτο καὶ πάλιν. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ μὲν αὐθις Ἀττικόν, τὸ δὲ αὐθις Ὀμηρικόν. αὐθις εἰς τοῦπίσω, αὐθις χρονικόν. (S Phil. 952) "ὡ στήμα πέτρας δίνυλον, αὐθις αὐ πάλιν εἴσεμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν." αὐθις αὐ πάλιν ἕξ ἀρχῆς δὴ πάλιν, ἢ ἐκ δευτέρου δὴ πάλιν.

αὐθωρήτους συντόμους.

αὐθωρόν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

αὐλαία τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα· κέχρηται δὲ αὐτῷ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Πολύβιος "ἀκούων ταῦτα πάντα διὰ τῆς αὐλαίας ἐγέλα ὁ βασιλεύς." καὶ αὐθις (cf. v. Ἀρχίας) "ὁ δὲ λαβὼν ἐκ τῆς παραπετασμένης αὐλαίας καλώδιον ἑαυτὸν ἀπικρέμασε."

αὐλαξ ἡ ἐπιμήκης τομὴ τῆς γῆς ἕξ ἀρότρων.

αὐλειος ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. καὶ αὐλεῖος θύρος. καὶ ἐνικὸν αὐλειον λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀριστοφάνης Δαναῖσιν "πρὸς τὸν εροφέα τῆς αὐλείας σκίνου κεφαλῆν κυτορῦττειν." αὐλιον δὲ καὶ προαύλιον οὐδετέρως.

αὐλειος θύρα καὶ προαύλειος.

αὐλή τὸ νῦν ἀρχεῖον λεγόμενον, ὅπου ἀπήγοντο οἱ κατάρχικοι. καὶ τὸς ἐκεῖσε ὑπηρέτας αὐλικούς ὠνόμαζον. καὶ παρομμία "εἰποῖς τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ" (cf. v. εἰποῖς τὰ τρία). καὶ αὐθις "ἕξ ὧν ἅπαντας δεδιώσ τοὺς περὶ τὴν αὐλήν, μάλιστα δὲ τὸν Φιλίππον, οὕτω πεποιῆσθαι τὴν ἀποχώρησιν." καὶ ἀλλή ἡ τοῦ βασιλέως οἰκία.

αἰλητοῦ βίον ζῆς, ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλοτριων βιούντων, παρ' ὅσον ἐπιτηροῦντες οἱ αἰληται τοὺς θύοντας ἐξ ἀτελείας ζῶσιν.

αὐλία θύρα πυλών. καὶ ἡ αὐλειος.

αὐλία ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις, ἢ ἀντὶ τῆς τὰς μικρὰς αὐλάς. οὕτω Ἀσιας καὶ Αἰσχίνης (Hagr.). "τῶν τε αὐλῶν καὶ σαθμῶν τὰς θύρας ἐξέκουαν."

αὐλλίεταί κοιμῶται, φυλάττει, παρεμβάλλει. καὶ αὐλιζόμενοι Ἀντιφῶν ἀντὶ τῆς κοιμώμενοι.

αὐλλίκουροι (ἢ ἀβλουροὶ αὐλικοί) φύλακες, καὶ αὐλικούς καθαρωδούς.

αὐλῖς ἡ κόλπη, Αὐλῖς δὲ πόλις Βοιωτίας.

αὐλλίσκοι.

Αὐλὸς Ποσόμιος οἰκίης μὲν ἦν καὶ γένος πρώτος, κατὰ δὲ τὴν ἰδίαν φύσιν ζωμύλος καὶ λάλος καὶ πέριπρος διαφερόντως. ἐπιθυμήσας δ' εὐθὺς ἐκ παιδῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀγωγῆς καὶ διαλέκτου πολὺς μὲν ἦν ἐν τούτοις καὶ κατακορῆς, ὥσε δι' ἐκείνον καὶ τὴν ἀρεσίν τὴν ἑλληνικὴν προσκόψαι τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἀξιολογώτατοις τῶν Ῥωμαίων, τέλος δὲ καὶ ποίημα γράφειν καὶ πραγματικὴν ἰσορίαν ἐνεχείρησεν· ἐν ᾗ διὰ τοῦ προοιμίου παρεκάλει τοὺς ἐντυγχάνοντας συγγνώμην ἔχειν, εἰ Ῥωμαῖος ὢν μὴ δύνηται κατακρατεῖν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου καὶ τῆς κατὰ χειρισμὸν οἰκονομίας. ὅπερ ἐστὶ πάσης ἀτοπίας σημεῖον, καὶ παραπλήσιον ὡς ἂν εἴ τις ἐς τοὺς γυμνικὰς ἀγῶνας ἀπογραφάμενος πυγμῆν ἢ παγκράτιον, παρελθὼν ἐς τὸ στάδιον, ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιοῖτο τοῦ πρὸς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν, ἐὰν μὴ δύνηται τὸν πόνον ὑπομένειν μῆτε τὰς πληγὰς. δῆλον γὰρ ὡς εἰκὸς γέλωτα τὸν τοιοῦτον ὀφλεῖν καὶ τὴν δίκην ἐκ χειρὸς λαμβάνειν. ὅπερ ἔδει καὶ τοὺς τοιοῦτους ἰσοριογράφους, ἵνα μὴ κατετόλμων τοῦ καλῶς ἔχοντος. ἦν δὲ καὶ φιλήθορος καὶ φηγοπόνος. Polyb. 40 6.

αὐλός ὁ εἰς εὐθὺν ἔξακοντισμὸς τοῦ αἵματος (Hom. χ 18). καὶ περόνης μέτρον (Hom. τ 227), καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. καὶ αὐλὸς ὁ ἐπιμήκης φουσητήρ· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 92). "αὐλὸν καμινετῆρα τὸν φιλήθεμον."

αὐλῶνες φάραγγες, ἢ τόποι πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη. (Polyb. 11 30) "ὁ δὲ κατεστρατοπέδευσε, λαβὼν αὐλῶνά τινα μεταξὺ τῆς αὐτῆς καὶ τῶν πολεμίων στρατοπέδους." καὶ

αὐλωνίζουσα ἐν αὐλῶνι διάγουσα.

Αὐξέντιος Μοψουεσίας ἐπίσκοπος, ὅς ἦν τῶν ὁμολογητῶν ὀνομαζόμενον. ἦν δὲ παρὰ τῶν ἐπιφανῶς τῷ βασιλεῖ Αἰκινίῳ στρατευσαμένων, τῶν ὑπογραφῶν τούτου γεγόμενος, οὗς δὴ νοταρίους Ῥωμαῖοι καλοῦσι. τὸ δὲ τῆς ὁμολογίας τοιόνδε γέγονεν εἶδος. ἦν ἐν τινὶ τῆς βασιλικῆς ἐκείας αὐλῆς κρήνη τε ὕδατος καὶ ἐπ' αὐτῇ Διονύσου ἄγαλμα, καὶ ἄμπελος μεγάλη περικειμένη καὶ σκιερὰ ἐπιεικῶς καὶ συνηρεφῆ τὸν ἅπαντα τόπον ἐργαζομένη. ἐνταῦθα ὁ Αἰκίνιος κατὰ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος, τοῦ τε Αὐξέντιου αὐτῷ καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκ τῆς στρατοπέδου πυρεπομένων, εἰς τὴν ἄμπελον ἀπεβήθη ἰδεῖν τὸ βότρυον ὡραῖόν τινα καὶ μέγαν τῶν κλημάτων ἀπαιωρούμενον. τῶν προσεταῦν τῷ Αὐξέντιῳ τεμῆν. ὁ δὲ αὐτίκα τὸ προσηρητημένον ταῖς ἀναξυρίσιν αὐτοῦ μαχαίρῳ ἀφελόμενος ἔτεμε μηδὲν ὑπιδόμενος. ὁ δὲ Αἰκίνιος πρὸς αὐτόν "θῆς τοῖνον τὸν βότρυον" ἔφη "πρὸς τοῖς τοῦ Διονύσου ποσίν." ὁ δὲ "μὴ ὡ βασιλεῦ" ἀπεκρίνατο "χριστιανὸς γὰρ εἰμι." κακείνος "οὐκοῦν ἐκποδῶν οὐχ ἴση τῆς στρατείας ἀποκατασύμενος; θῆτερον γὰρ τοῦ δουοῖν ἀνάγκη ποιεῖν." ὁ δὲ μηδὲν μελλήσων τὴν τε ζῶν ἑαυτῆ λύεται καὶ ἄσμενος ἐχώρησεν, ὡς εἶχε, τῶν βασιλείων. καὶ αὐτῶν οἱ ἔφοροι μετὰ τινα χρόνον ὕερον ἐπίσκοπον ἐξήσαντο τῆς Μοψουεσίας. τούτου δὲ ἀδελφὸς νεώτερος Θεόδωρος ἦν, ἀνὴρ τῷ Ἀθήνησι παιδευθέντων, ὅς καὶ αὐτὸς χρόνον ὕερον ἐπισκοπὴν τῆς Ταρσῆ ἐκκλησίας ἐτελεκληρωσάμενος. ὁ γὰρ δὴ Ἀέτιος τὰ πρότερα δὲ ἑαυτῆ τὸν τε Εὐδόξιον αὐτόν καὶ ἄλλους τοὺς πλείους λόγου ἀξίους διδάσκων, ἐπειδὴ τὸν Εὐνόμιον εἰς τὸ τῆς διδασκαλίας προσβίβασεν ἔργον, τούτῳ ἤδη κατὰ τὸ πρεῖον ἀνθ' ἑαυτοῦ διδασκάλῳ ἐχρητῶ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς μάλιστα τελευτέρας μετέσσεως δεομένους· καὶ γὰρ ἐκεῖνος μὲν ἦν ἐργαζόμενος παρασχεῖν ἄριστος, οὗτος δὲ τὰς δοθεῖσας ἐργάσασθαι καὶ σαφῶς τε ἅμα καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐρηγεῦσαι παρὰ πολὺ δυνατότερος. Philostorg. 5 2, 8 18.

αὔξη αὔξησις· "μὴ ἐφιέναι αὐτοὺς ἐπὶ μέγα δυνάμειος αἰρομένοις, ἀλλὰ παντὶ σθένει τὴν αὔξην αὐτῶν κολοῦειν" (Agath. 1 5).

αὔξη ἡ βλάβησις. "τρέφεσθαι καὶ αὔξασθαι λέγεται ἐκεῖνα τὰ κατὰ πᾶν μόριον τρε-

ρέματα και αὐξόμενα. τὰ δὲ κατὰ πρόσθετον
πῆμα δακτύλου οὐ κατὰ πᾶν μόριον ἐαν-
τῶν εἴζονται, διὸ οὐδὲ αὐξήσεις ἐπ' ἐκείνων
λέγεται ἀλλὰ πρόσθεσις· ἴαν γὰρ ἐπὶ σωρὸν
ἵπτεν προσθήσω ἕτερον σίτον, οὐ δι' ὅλων
τῶν μορίων τοῦ σωρῶ ἢ πρόσθεσις γέγονεν,
ἀλλ' ἐφ' ἐνός, καθ' ὃ ἡ πρόσθεσις ἐγένετο”
Philosop. in 2 de anima, G 6 1).

λέγεται δὲ τοῦτο και ἐπὶ λίθων, ὡσπερ
ἐν εἰ και τὸ πῦρ αὐξεσθαι λέγοι τις ξύλων
πλάτων προσθεμένων. ἔτω και τὰ μέταλλα
εἴσται ὑγρῶς οὐσίας ἐξωθεν περιουγείσης,
ἢ ἢς συνεσθήκασιν, και ταύτης μεταβαλλήσεως
ἐπὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γῆ φυ-
σικῆς δυνάμεως ἐκ τοῦ παντός. ὡσεὶ ἐπὶ τῶν
ἰσχυρῶν και ἐχόντων μόρια λέγεται τὸ αὐ-
ξεσθαι. id. H 8 1.

αὐξω αἰτιατικῇ.

ἀθαν ξηρόν· Ἡσίοδος (O. 743) “ἀθον
ἐπὶ χλωροῦ τάμειν,” και ἐν ἐπιγράμματι
(P 6 105) “και τρύφος ἄρτε ἀθον ἐπιθραύ-
ρος, τὴν πενιχρὴν θυσίαν.” και αὐθις (cf.
ἀνέφερε) “και τὰ μὲν αὐθὸς ὑπὸ τοῦ φόβου
ἔσται, τὰ δὲ ἀνέφερεν ἢ ἐκ τοῦ θεοῦ πρόσθεσις
ἐν αὐθρα.” αὐθω γὰρ τὸ ξηραίνω, παρὰ τὸ
ἴστω τὸ βρέχειν, αὐθω μετὰ τοῦ ζεσητικοῦ α,
καὶ πρᾶσι αὐθω.

αὐθραν παρῆν. (Theophyl. Sim. 1 3) “ὃ δὲ
Χαρμῆνος τὰς ὄρκους ταῖς αὐθραῖς φέρειν ἐδί-
κασε, ἀθρόον τε τὴν πολέμῳ φίλην ἀράμενος
πύλαγγα τὰς δυνάμεις ἤθροισεν.”

Αὐθρηλιανός βασιλεὺς Ῥωμαίων τὰ πο-
λίμια δεινῶς ἠσκημένος, ἀκύθετος δὲ περὶ
ἢν γνώμην και πολλὸ πρὸς ὀμότητα ῥέπων,
αὐθω τε κατὰ τὴν πόλιν ἐπισήμων θανάτω
πύλαος ἔζημίωσεν ὑπὸ Ζηνοβίου ἐλεγχθέν-
τος, χαλεπὸς τις και φονικὸς ὑπάρχων, και
πύλλον ἀναγκαῖος ζεσητῆρος ἢπερ αἰρετὸς βα-
σιλεὺς, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ δυσχερῆς και ἀπροσ-
πος ὡς μηδὲ τῶν οἰκείων αἵματος διαμείναι
πύλαρος· τὴν γὰρ τοῦ παιδὸς γαμετὴν και
ἐπὶ ἀληθινὸν διεχρήσατο. τοῦ δὲ τῶν ζεσητω-
τῶν τάγματος και τῶν ἐξετήλων και διαλε-
κτικῶν ἢθῶν ὡς ἐπίπαν γενναῖος ἢν ἐπα-
νερωτῆς. Io. Antioch. Exc. Peir. p. 834.

αὐθραντων (Hom. B 334) βοησάντων, φω-
νησάντων, κραξάντων.

Αὐθρόνιος σοφιστῆς γεγραφῶς ἐπιστολὰς
και ἄλλα τινα πρὸς Νόννον.

Αὐθρονίων Ἰταλῶν. και αὐθρονες οἱ

βασιλεῖς, παρὰ τὸ αὐθω τὸ τολμῶ, οἱ πάντα
ἐπιτολμῶντες τῷ προσάγματι. και Αὐθρό-
νιος πόντος ἢ Σικελικὴ θάλασσα, ἀπὸ
Αὐθρονος τοῦ Ὀδυσσεῶς και Καλυψοῦς νύθ
ἐκεῖ βυσιλεύσαντος.

αὐθρηρός. αὐθρηρὸς εἶναι φασὶ πάντας
τοὺς σοφούς και σπουδαίους τῷ μήτε αὐθρῆς
πρὸς ἡδονὴν ὀμιλεῖν μήτε παρ' ἄλλων τὰ καθ'
ἡδονὴν παραδέχεσθαι. και ἄλλον δὲ εἶναι
αὐθρηρόν, παραπλησίως λεγόμενον τῷ αὐθρηρῷ
οἴνω, ὃ κατὰ μὲν φαρμακοποσίας χρῶνται,
πρὸς δὲ πρόποσιν οὐ πάνν. Diog. L. 7 117.

αὐθράγγελος ἢ ἀφ' ἐαυτῆς ἀπαγγέλλεσα.
“αὐθράγγελος γὰρ ἢ δρῶς αὐτῆ σοι φράσει.”
ἔχει γὰρ γράμματα. και αὐθρις “ἦλθεν ἄν
παρὰ βασιλέως αὐθράγγελος τούτων, εἰ μὴ
νόσω μακρῶ και χαλεπῇ ἔκαμνε.” και αὐθρις
“ἔλληθηθῆντα δὲ εἰρχθῆναι κελεύει, ὡς μὴ
ἐπανεληθόντα εἰς τὸ ζεσητόπεδον αὐθράγγελον
γενέσθαι τῶν ζεσηφορώτερον ἄν κρυπτομέ-
νων.”

αὐθραῖς ἀμύλαις, ἐπὶ τῶν πανωλεθρία
διαφθειρομένων, οἴονει αὐθραῖς βύθροις, αὐ-
θραῖς ῥίτσις· ἀμύλη γὰρ ὁ καρπός.

αὐθραῖσι διαβολαῖς (A Eq. 6) Ἀττικὴ
σύνταξις, ὡς εἰ λέγοιμεν, αὐθραῖς ὀπλοῖς τὰ
ἄρματα, αὐθραῖς ἴπποις· λέπει ἢ πρόθεσις.
τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ διαβάλλων ὁ Κλέων τὰς
ἄλλους ζεσητηγούς και προσκροῦν· τῷ δῆμῳ
εἰς ἐαυτὸν βλέπειν τὰς Ἀθηναίους ἐποίησεν.
τῶν ἄλλων δὲ Πυφλαγόνων, ὡς πάντων μὲν
ὄντων πονηρῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Κλέωνος.

αὐθραρκεία. Πολύβιος (immo Dionys.
Hal. 5 12: cf. v. Πόπλιος Βαλέριος) “ἄξιός μὲν
ὁ ἀνὴρ ἐπαινεῖσθαι τε και θαναμάζεσθαι, μύ-
λιση δὲ τῆς αὐθραρκείας τοῦ βίου, ἢ φιλοσο-
φία τις αὐθραδίδακτος ἐγένετο περὶ αὐτόν, ἢν
ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πρᾶγμασι.” και αὐ-
θραρκῶ δοτικῇ.

αὐθτε μετὰ ταῦτα.

αὐθτερέται οἱ ἐλαύνοντες και μαχόμενοι,
οἱ αὐτοὶ και ἐρέται και ὀπλίται.

αὐθτὴ ἐκείνη, αὐθτὴ δὲ δεικτικῶς. και
(Ps. 117 24) “αὐθτὴ ἢ ἡμέρα ἢν ἐποίησεν ὁ
κύριος.”

αὐθτὴ ἐστὶ τὸ κυριακὸν πύσχα, μαρτίη κέ.
εἰ οὖν τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ ἀνέστη ὁ Χριστός, ὡς
αὐτὸς ἔλεγε “δεῖ τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου ἀπο-
κτανθῆναι, και τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ ἀναστήσεται,”
διὰ τί ὀρθῶ λέγεται ἢ ἀνάστασις τοῦ κυρίου;

καὶ τρίτη μὲν εἴρηται ὡς ἀπὸ τοῦ πάθους καὶ τοῦ ζαυροῦ, ὀγδόη δὲ ὡς ἀπὸ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἀναστάσεως· ἡ ἀρχὴ γὰρ τοῦ φαινομένου κόσμου ἐν αὐτῇ γέγονεν, καὶ τὸ ἀληθινὸν φῶς ὁ Χριστὸς ἐν αὐτῇ ἀνέστη.

αὕτη γε χρῆσιν ἐξὶν ἀνδρῶν ἢ νόσος" (A Vesp. 80) ἐπὶ τῶν ἐν ψόγῳ τάξει λεγόντων τι κατὰ τινας, ὅπερ ἐξὶν ἄξιον ἐπαινεῖσθαι.

αὕτῃ κάμινος, αὐτὸς εἴλκυσεν κάπνός ἢ τροχός, ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια διαπραττομένων.

αὐτήκοοι οἱ μὴ ἐπιτασόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες.

αὐτήμαρ (Hom. A 81) αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.

αὕτη μὲν ἢ μήρινθος οὐδ' ἐν ἔσπασεν (A Th. 935) παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς τυγχανόντων, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἁλιέων.

αὕτην βοήν, μάχην.

αὕτη νῦν ἢ σοφία ζῆ, ἐπὶ τινας εὐδοκίμοῦντος. καὶ αὕτη νῦν ἀνθεῖ ἢ μῦσα· ὅμοιον τῷ προτέρῳ καὶ πολιτικώτερον.

αὐτίκα μετ' οὐ πολὺ, εὐθέως, παραχοῆμα, συντόμως, πρὸς ὀλίγον, ἢ μικρὸν ὕψρον. τὸ δὲ αὐτίκα μᾶλα ἀντὶ τοῦ εὐθύς. καὶ παροιμία "αὐτίκα καὶ φυτὰ δῆλα ἂ μὲλλει κάρπιμ' ἔσθθαι," ἐπὶ τῶν εὐθύς ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς πρὸς ἀγαθὸν τέλος ἀπβλεπόντων.

αὐτίς καὶ αὐθίς, ἐκατέρως λέγουσιν.

αὐτίτην τὸν αὐθιγενῆ οἶνον Ἀμφικτύοσι Τηλεκλείδης.

αὐτό. αὐτὸ ἔλεγον οἱ φιλόσοφοι τὸ κυρίως λεγόμενον. καὶ τὴν ἰδέαν διὰ τοῦ αὐτὸ ἰδῆλον, αὐτοάνθρωπος λέγοντες καὶ αὐτοδόξασον τὸ κυρίως καὶ μᾶλλον δοξασόν, καὶ αὐτοαληθῶς, ἢ ἐπὶ μᾶλλον ἀκριβῶς. ὡσεὶ ἐξὶν αὐτοδόξῳ. ἐν ᾧ γὰρ τὸ αὐτό, ἐν τῆτι μάλιστα καὶ ἀκριβέστερον.

αὐτοαπλότης. "ἀλλ' ὅτε βασιλεὺς τὸν τρόπον ἦν αὐτοαπλότης καὶ σιωπῶσά τις ἐπεικία, καὶ πρὸς τὰς δωρεὰς ὑγρὸς καὶ καταφερῆς, καὶ πρὸς τὰς πράξεις βυρὸς καὶ συντεταμένος." cf. v. ὑγρῶς.

αὐτοβοῦς ὁμοιος ὢν τῷδε. ἀττικῶς πάννυ συμπεπλεκται, σημαίνει δέ, οἷον αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς κεκραγῶς ὁμοιος εἶναι τῷδε.

αὐτοβοεῖ ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ· Ἀγαθίας (2 p. 58) "πῶς γὰρ ἐνήν αὐτοὺς ὀλίγους ὄντας ἐνεγκεῖν τὰ πλήθη τῶν πολεμίων, καὶ

μὴ οὐχὶ αὐτοβοεῖ διαφθαρεῖν ὑπὸ δέσας;" καὶ αὐθίς "ἐκκλησιασθέντες ἰδογράτερον αὐτοβοεῖ παραδώσειν τὴν πόλιν" ἀντὶ τῆ αὐθιμερόν, οἶονεῖ ἑναυλον. ἢ ἐτι τῶν βοῶν ἐν ζυγῷ ὄντων.

αὐτοβοεῖ τὸ παραχοῆμα συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, οἷον ταχῶς καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλάγματι. οὕτω Θεοκυδίδης (2 81, 3 74, 8 23). παρὰ Θεοπόμπῳ δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος.

αὐτογένεθλον αὐτογέννητον.

αὐτοδαῆ τὰ ἐκ φύσεως καὶ μὴ ἐκ διδαχῆς. (S Ai. 699) "αὐτοδαῆ δαχῆματα."

αὐτοδᾶξ τρόπον, τουτίς τὸν δάκνοντα, τὸν ἐμπεσόντα. ἢ αὐθάδη καὶ ὀργίλον, ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοῖς ὁδοῦσιν: Ἀριστοφάνης (Pac. 606) "τὰς φύσεις ὁμῶν δεδοκῶς καὶ τὸν αὐτοδᾶξ τρόπον." καὶ αὐθίς (Lys. 688) "ἴν' ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδᾶξ ὠφισμένων" ἀντὶ τοῦ πάννυ. αὐτοδᾶξ καὶ τὸ παραχοῆμα ἀποδεδώκασιν.

αὐτὸ δελίξει, παροιμία. ἔλλειπει τὸ ἔργον.

αὐτοδίκη, ὅταν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τῆ δικάζηται καὶ αὐτομαχῆ. καὶ αὐτοδικεῖν Δείναρχος ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὀφείλει.

αὐτότετες (Hom. γ 322) σὺν αὐτῷ τῷ ἔτι.

αὐτόθεν ἀντὶ τοῦ ἐντεῦθεν. "ὅπερ ἐστ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν" Ἀριστοφάνης Ἀχυρνεῦσι (116). καὶ αὐθίς "ἀλλὰ χεῖρ ναι γὰρ αὐτόθεν, ὡς ἔχουσιν, ἀντεπεξελθόντας ἐν χερσὶ σήσασθαι τὸ τέλος τοῦ πολέμου." ἢ αὐτόθεν ἀντὶ τοῦ οἴκοθεν, ἐνδοθεν· "ὃ δὲ αὐτόθεν πρὸς τὸ ἀδικεῖν ὠρμηται," καὶ Ἰούσηπος "δῶρα δὲ αὐτόθεν μὴ πέμπω τῷ βυσιλεῖ" ἀντὶ τοῦ οἴκοθεν. ἢ αὐτόθεν ἐκεῖθεν, ἢ ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου· "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι αὐτόθεν ἐπίσαντες ἤδη τὴν παρεμβολὴν αἰρήσειν" ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ παρεχρήμα. καὶ Θεοκυδίδης (6 71) "χειμῶν ἦν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι οὐπω ἔδοκει."

αὐτοῖς ταλάροις ἐσθῆεις τὸν τερρόν (A Ran. 568). σύντροπον Ἀθηναίοις ἄνε τῆς σὺν προθέσεως λέγειν αὐτοῖς ὄπλοις, αὐτοῖς ταλάροις.

αὐτόκακον εἶοικε τῷδε ἄκρω καὶ καθ' ὑπερβολὴν εἶοικε τῷδε. εὐνους.

αὐτοκέλευσος αὐθόρμητος· Ἀρριανός

(§ 4 extr. ? cf. v. παράγγελμα) "κρότος τε ἀδρός οὐκ ἐκ παραγγέλματος ἀλλ' αὐτοκέρρατος ὠρηθήθη."

αὐτοκέρρασον, οἶον εὐκέρρασον, συμμέτρως κεκραμένον.

αὐτοκίνητον αὐτοφρές· "τῷ δὲ Ἑρμείᾳ τῷ φιλοσόφῳ τὸ αὐτοκίνητον οὐ προσήνθει τῇ πολυμαθείᾳ" (Damasc. Phot. p. 341 a).

Αὐτοκλειδης. Κηδωνίδης καὶ Αὐτοκλειδης καὶ Θέρσανδρος ὡς παιδερασαὶ σφοδροὶ διεσύροτο. Harp.

αὐτοκόμου. Ἀριστοφάνης Βυτράγιος (830) περὶ Αἰσχύλου "φρέξας δ' αὐτοκόμου λαφύς λασιαύχενά χαίτην," ὡσεὶ εἶπεν ὀργασθεὶς ὡσπερ σῦς. "πᾶν τὸ ἐπισκύνον κάτω ἄπει" (Hom. P 136).

Αὐτοκράτης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἕρπης. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Τυμπανισαί, ἤραψε καὶ τραγωδίας πολλὰς.

αὐτοκράτορα πάντα τὸν ἀντεπύθνον.

αὐτοκράτορες ἀντὶ τοῦ τούτων τῶν δογμάτων κρατοῦντες· Ἀριστοφάνης Ὅρνισι (1594) "τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἔκομεν."

αὐτοκράτωρ δεσπότης, ἄρχων. ἐλληνική ἢ φωνή, τίττεται δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ καταπολεμήσαντος καὶ κρατήσαντος τῶν ἐναντίων, καὶ ἦν κοινὸν πρόσθημα ἐπὶ τε ἐρωτηγῶν καὶ ὑπᾶτων.

αὐτοκτόνα. (AP 7 152) "ἔτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετο δῶρον, ἐν χάριτος προσέσει μοῖραν ἔχοντι μόρου." περὶ Αἴαντος καὶ Ἑκτορος.

αὐτολήκυστοι Δημοσθένης κατὰ Κόρωνος (14). ἦτοι ἀντὶ τοῦ εὐζώνους τιμὰς καὶ ἐτοιμοῦς πᾶν ὀτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν, ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας, μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ ληκύθους. ἢ αὐτορρογούς. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἐτοιμοῦς καὶ οἶον τύπτοντας καὶ μαριγοῦντας καὶ ὑβρίζοντας. ἢ τοὺς ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύριον καὶ ἐτοιμοῦς πρὸς τὰς μίξεις· καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκίθους ἄργύρια. καὶ λύσαντες δὲ πολλακίς τὴν λήκυσθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαριγοῦν. Harp.

αὐτολόχευτος αὐτογέννητος, ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος.

Αὐτόλυκος. Ἀρεοπαγίτης οὗτος ἦν, καὶ τοὺς οἰκίους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαιρωνιαῖς ἰάλω, καὶ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ οἱ

δικασαί. Harp.

αὐτοματίζουσιν αὐτόματοι παραγινοῦνται. (Theophyl. Sim. 27) "αὐτοματίζουσι δύο τινὲς (ἀδελφῶ δὲ ἤσκη καὶ γένος καὶ προαίρειν) καὶ χώρους τινὰς ἀσίλους ὑποδεικνύουσι διὰ τὸ ἔρμα τοῦ ὄχρωματος."

αὐτομαχεῖν τὸ δι' ἑαυτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ δι' ἑτέρου (Harp.). καὶ αὐτομαχεῖσαι. ὅταν ἀντιποιεῖται τις οἰκίας ἢ χωρῆς, καὶ εἴη ὁ πεπρακὸς μὲν ἀξιοχρεῶς ὡσεὶ δοκεῖν ὑποτίσαι τὴν ζημίαν καὶ συνίζεσθαι τὴν δίκην πρὸς τὸν ἀντιποιεῖμενον, βούλοιο δὲ ὁ διακατέχων τὴν οἰκίαν ἢ τὸ χωρίον ἴδιον αὐτῷ γενέσθαι ἀγῶνα πρὸς τὸν ἀμνηστῆ-τοῦντα, τούτο αὐτομαχεῖσαι καλεῖται.

αὐτομόλως προδοτικῶς. καὶ αὐτομολῆσαι ἐστὶ τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους καὶ ἑᾶσαι, καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ. αὐτόμολος δὲ ὁ πρόσφρξ.

αὐτὸν κέρρασκας τὸν βυττήρα τῆς θύρας, ἐπὶ τῶν ἀληθευόντων, οἶον ἐπ' αὐτὴν ἐλήλυθας τὴν ἀλήθειαν. cf. v. βυττήρ.

αὐτονομομένη πόλις ἢ τοῖς αὐτῆς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑπακῆσσα ἐτέροις. αὐτὸν οὐ τρέφων κύννας τρέφειν, ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν, ἐτέρας δὲ τρέφειν ἐπαγγελλομένων.

αὐτονοχί αὐτῇ τῇ νυκτί.

αὐτοπαθῶς· Πολύβιος (8 19) "ὁ δὲ ἀνακρινόμενος ὑπὲρ ἐκάστου ἀπεδίδον λόγον. οὐ μὴν ἀλλ' αὐτοπαθῶς καὶ γενναίως ὑπέμενε τοὺς ἐλέγχους." καὶ αὐθις "ὁ δὲ Ἀννίβας δόξας αὐτοπαθῶς ἑμὶ καὶ ἀληθῶς εἰρηκέναι πιετεύεται." αὐτοπαθῶς οὖν, οἰκοθεν, ἐξ ἰδίας προαιρέσεως (Polyb. 3 12). "ὁ μὲν οὖν Ἀντίοχος δόξας αὐτοπαθῶς ἑμὶ καὶ ἀληθῶς εἰρησθῆναι παρὰ τοῦ Ἀννίβου κατὰ Ῥωμαίων, πάσης τῆς προῦπαρχούσης ὑποψίας ἀπέση."

αὐτόπρεμνον δύσκολον, πρόρριζον, αὐτόρριζον, ἢ μέγα. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου (Ran. 911) "αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα, σσσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπιῶν."

αὐτός ἀντὶ τοῦ ἐγώ· "καὶ ἦλθον ἡμέ-α ραῖς αὐτὸς μὲν μ'" ἀντὶ τοῦ ἐγώ ἄττικῶς.

αὐτός ἐπὶ σώματος· διορίζουσι γὰρ τὰς b ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα. Ὀμηρος (A 3) "πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς," εἶτα "αὐτοὺς δ' ἐλώρια." καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 373) "ὁ νῆς μὲν ἔξω, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγωδίαν." cf. v. οὐκ ἔνδον.

• αὐτός ἀντί τοῦ ὁ δεσπότης Ἀριστοφάνης Βατράχοις (522) "φράσον ταῖς ὀρχηστρίσιν ὅτι αὐτὸς εἰσέρχομαι."

αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς δεικνόντων ἐν τοῖς πρῶγμασιν, ὅποιοι τινὲς εἰσιν.

αὐτὸς γὰρ εὖρε τοῦ κακοῦ τὴν πη-
τύαν ἦτοι τὴν πηγὴν, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ
ἐπισπωμένων. cf. v. πητύα.

αὐτόσε ἐκείσε. λέγεται δὲ καὶ αὐτῶσε·
"διάβασις δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῦσε, ὅτι μὴ τῷ
ζεύγματι."

αὐτὸς ἔφα. τοῦτο παροϊμιακὸν ἐπὶ Πυ-
θαγόρῃ τῷ φιλοσόφῳ εἰσηλθὲν εἰς τὸν βίον.
οὗτος γὰρ ἀποσεμνῶν τὸν ἑαυτοῦ λόγον
καὶ βίον ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἔλεγε "αὐτὸς ἔφα"
ἀντί τοῦ εἶπεν. οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησὶν, ἀλλὰ
τοῦ Θεοῦ.

αὐτόσιτος ὁ οἰκόσιτος.

αὐτὸς τι νῦν δρῶν, εἴτα τὰς Θεὰς
κάλει. ὁμοία τῇ "σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κί-
νει," ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν Θεῶν
ἐλλείπει καθήμενους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυ-
ναικῶν, καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι.
cf. v. τὴν χεῖρα προσφέροντα.

αὐτόσοιχος αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων· "ὁ
βουλόμενος ἐν τῷδε τῷ βίῳ ἀβέβηλον βίον
πολιτεύεσθαι αὐτόσοιχος ἐθέλει εἶναι."

αὐτοσφαγῆ τὸν ὄφ' ἑαυτοῦ ἀναιρούμε-
νον. Αἴας φησὶ (839) "καὶ σφας κακὸς κά-
κιςα καὶ πανωλέθρους ξυναρπάσειαν, ὡσπερ
εἰσορῶσ' ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πίπτοντα· τὼς αὐ-
τοσφαγεῖς πρὸς τῶν φιλίζων ἐγκόνων ὀλοί-
ατο." Σοφοκλῆς φησὶν.

αὐτοσχέδιον ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόπῃ. ἢ
τὸ ἐκ συντόμου. καὶ αὐτοσχεδῖως αὐτο-
μάτως, συντόμως. καὶ αὐτοσχεδιάζουσιν
αὐτομάτως πράττωσιν· Αἰλιανός "Ῥωμαῖοι
δὲ εὐπραγίαν παράνομον ἔτε νίκην τελεσεθεῖ-
σαν, ἣς ὁ ἄρχων μὴ ἐκοινώνησεν, ἠσπάζοντο,
ἵνα μὴ αὐτοσχεδιάζωσιν ἐν ταῖς πράξεσιν οἱ
ὑπήκοοι." καὶ αὖθις "ὑπὲρ μεγάλων ἦκειν
καὶ ἀδυνάτων αὐτοσχεδιασθῆναι."

αὐτότατος· Ἀριστοφάνης Πλούτιον (83)
"ἐκεῖνος αὐτός; αὐτότατος." ἀντωνυμία. πέ-
παικται δὲ κωμικῶς· τὰ γὰρ ἀόριστα τῶν
πραγματίων ἀνεπίτατα. εἰ οὖν ἀντωνυμία ἐπὶ
οὐσίας παραλαμβάνεται, κατὰ τοῦτο ἐπίτα-
σιν οὐ δέχεται ὡς τὰ ἄλλα μέρη.

αὐτοτελής ἱκανός, τέλειος. Πολύβιος

"ταῦτα εἰρήσθω χάριν τῆς Ῥωμαίων εὐβου-
λίης καὶ τῆς ἀνοίας τῶν ὀλιγορούντων τῆς
τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως, αὐτοτελείς δὲ το-
μιζόντων εἶναι πρὸς τὸ κατορθοῦν τὰς σφε-
τέρας δυνάμεις." καὶ αὐτοτελής δίκη,
ἄφ' ἧς οὐκ ἔστιν ἐκκαλέσασθαι ἐφ' ἑτέραν.
καὶ αὐτὸ τὸ κύριον ἄπλως.

αὐτοῦ ἐπὶ τόπον· Ὀμηρος (Ζ 80) "εἴτ'
αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων." καὶ
αὖθις (ΑΡ 7 153) "αὐτοῦ τῆδε μένουσα κε-
λυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ ἀγγελέω παριῶσι, Μί-
διδας ὅτι τῆδε τέθραπται."

αὐτοῦργητον αὐτοφυές· ἐν ἐπιγράμ-
ματι (ΑΡ 6 33) "καὶ αὐτοῦργητον ἐρείκας
βῆθρον."

αὐτοφόνῳ ἑαυτὸν ἀνελόντι· (ΑΡ 7 149)
"τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπέξιον ἀνέρα
τόλμης οὐχ εὐρῶν παλάμη θῆκεν ὑπ' αὐτο-
φόνῳ." περὶ Αἴαντος ὁ λόγος.

αὐτοφυέσατον· "μὴ ἐπίπλασον ἔχου-
σαν κύλλος αὐτοφυέσατον, καὶ οἶον γένοιτο
φιλοθήρου κόρης."

αὐτόχειρες οἱ ἑαυτοῦς φονεύοντες.

αὐτοχειρία.

αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι ἢ ἐπεὶ τὴν
χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργῆν οὖσαν προ-
τοὶ εἰργάσαντο, ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοῦς
ἐπήλυδας. αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρχαῖδες καὶ
Αἰγυπῆται καὶ Θηβαῖοι ἐκαλοῦντο. Ηαγρ.

αὐτόχθων τῆς αὐτῆς πόλεως.

αὐτόχρημα ὁμοῖον παντελῶς ὁμοῖον.
Αἰλιανός "αὐτόχρημα πηδῶν ὑπὲρ τὰ ἔσκαμ-
μένα, τὴν ναῦν Ἀσδρούβα φεύγειν ἐπεργαμέ-
νην, τὰς χεῖρας ἐπιβυλῶν εἶχετο ἐρρωμένως
τῆς πρύμνης ὁ Κλάτιος ὄνομα." καὶ Ἀρι-
στοφάνης (Ερ. 74) "τὸν Παφλαγόνα λαθεῖν ἐχ-
οἶόν τε. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ
σκέλος τὸ μὲν ἐν Πύλῳ τὸ δ' ἕτερον ἐν
τῆκκλησίᾳ. τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβη-
κότος, ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσῳ"
ἀντί τοῦ πάνυ ἀληθῶς, ἀφρευδῶς. Χαόνες δὲ
ἔθνος Ἑπειρωτικόν.

αὐτως ὡς ἔτυχε, ἢ ματαίως.

αὐτῷ σεφάνῳ σὸν αὐτῷ τῷ σεφάνῳ·
(Α Eccl. 7 18) "ὡσε μεθυσθεῖς αὐτῷ σεφάνῳ
πᾶς τις ὑπεισιν τὴν δῆδα λαβῶν."

αὐχεῖ καυχᾶται, καὶ αὐχεῖ καυχῶ.

αὐχημα σεμνολόγημα, ὕψωμα. (Dionys.
Hal. 8 48) "καὶ ὅτι τοῦ τε αὐχῆματος, ἐφ' ἃ
νῦν εἰσίν, ἐκόντες ὑποβήσονται, καὶ ποιήσε-

ἴαν σοι πράττειν ὃ τι ἂν αὐτοῖς
ἴης συνοίσειν." καὶ αὐθις (Thuc.
ἀ οἴας λαμπρότης καὶ ἀγῆμα-
ῖφάτω εἰς οἴαν τελευτήν καὶ ταπει-
νῶ ἀφίκτο."

εἰς αἰσχρῶς (A Nub. 920) ῥηπα-
δοκεῖς, ὡς τοῦ δικαίᾳ παρεωραμέ-
νῳ ἀντεῖπε "σὺ δὲ γ' εὖ πράττεις."
μοί (Thuc. 1 23) ἀνομβρίῳ. καὶ
της (Plut. 840) "αὐχμὸς γὰρ ὧν τῶν
κ ἀπώλεισεν," ἀντὶ τοῦ ἀπώλεισέ με
μῶδους τῶν σκευαρίων, μετωνυμικῶς.
μῶδους ξηροῦ, ρυπῶντος. καὶ
τες συγνοί.

ἡρὰ τρύπεζα ἢ ξηρὰ καὶ πενι-
αὐχμηρὸν συγνόν, ἢ σκοτεινόν.
ἄντες κυνώμενοι.

ἴνισαι ἀποδοῦναι, κυθιερωῦσαι. λέ-
καὶ τὸ συλῆσαι.

πῆματος, τουτέστι συγγενῶν. "ὃ δὲ
ἐφόνευσεν, ἐφείδεται δὲ οὐδὲ τῶν ἀφ'
"

ῖρεῖν κροκύδας, ἐπὶ τῶν πάντα
ἴνεν κολακείας. ἄλλοι τε χρῶν-
Ἀριστοφάνης "εἴ τις κολακεύει πε-
τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν." καὶ ἀφαι-
ῖς ἢ ῥινόσ· ἀπτικῶς ἢ σύνταξις.

ἴρεμα ἀνάθημα, δῶρον ἢ ξένιον.
ἴρεσιν Ὑπερίδης ἰδίως τὴν εἰς
ἄν λέγει.

ῖς πληγαῖς, ἢ χειρῶν.
λόν τε καὶ ἄλοφον (Hom. K 257),
ἴνοι· φύλοι γὰρ τὰ ἐπὶ τῶν περι-
ἄν λαμπρὰ ἀσπίδισκία, λόφοι δὲ αἰ-
ς.

μαρτούση (Hom. Z 411) ἀποτυχέ-
θειση.

ῖνες τὸ σκοτεινόν. καὶ ἀφανέξερα·
καὶ μεσημβρίας ἐπεχούσης πάντα
ῖς ἀφανέξερα."

ῖης οὐσίᾳ λέγεται ἢ ἐν χρήμασι
ασὶ καὶ σκεύεσι, φανερά δὲ ἢ ἔγγειος.
οσίας. Hagr. cf. v. οὐσίᾳ φανερά.

ῖνισαι. οὐ τὸ μολῶναι καὶ χρῶναι
ἄλλὰ ὅπως τὸ ἀνελεῖν καὶ ἀφανῆς

ντον φῶς τὸ ἐκ πυρίτε λίθου. Σο-
Φιλοκτῆτη (296) "ἀλλ' ἐν πέτροισι
ἰατρίων μόλις ἔφην ἄφαντον φῶς,
ἄμα μ' αἰεὶ οἰκουμένη γὰρ οὖν ζέγη

πυρὸς μετὰ πᾶντ' ἐκπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νο-
σεῖν ἐμέ."

ἀφάπτειν. Ἀππιανός (Lib. 41) "Ἰση δὲ
προμάχους ξύλα παχέα ἔχοντας διπήχια σε-
σιδηρωμένα, ἃ ἐμείλλον ὡς καταπέλτας ἐκ
χειρὸς εἰς τοὺς ἐλέφαντας προσκολλᾶν."

ἀφαρεῖ ἐσπευδασμένως καὶ ὑπερισκέπτως
τι ποιεῖν.

Ἀφαρεὺς Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ
σοφιστοῦ Ἰππίου καὶ Πλαθάνης, πρόγονος δὲ
Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, ἀκμάσας κατὰ τὴν
ζε' ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος.

ἄφασον τὴν λιπαρὰν γῆν, τὴν πολλὰ
μῆπω ἀροτριωθεῖσαν. ἀφαρώσει δὲ ἀντὶ
τοῦ ἀροτριῶσιν.

ἀφαρπύζω αἰτιατικῆ.

ἀφάρτεροι ταχύτεροι, ἀπὸ τοῦ ἄφαρ,
ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως. "Ἴπποι δὲ τοι ἔασιν
ἀφάρτεροι οὐ τὸ πάρος περ" Ὀμηρος (P
311 et 480?).

ἀφασία ἀφωνία.

ἀφὰς λύχων Ἡρόδοτος λέγει (7 215).

ἀφάσων ψηλαφῶν Ἡρόδοτος (3 69).

ἄφατοι μεγάλοι, ἢ καταπληκτικαί· ἐν
ἐπιγράμματι (AP 6 112) "τρεις ἄφατοι κε-
ράεσσιν ὑπ' αἰθούσαις τοι Ἀπολλων ἄγκειν-
ται κεφαλαὶ Μαιναλίων ἐλάφων."

ἀφαναυθῆσομαι (A Eccl. 146) ξηραν-
θήσομαι. καὶ ἀφάθει· Ἀριστοφάνης (Eq. 391)

"τοὺς ἄλλοτρίους ἁμῶν ζῆχης τούτους ἐν
ξύλῳ δῆσας ἀφάθει, κάποδόσθαι βούλεται,"
τουτέστιν ὁ Κλέων τοὺς ἄλλοτρίους καμύτους
αὐτὸς γεωργῶν καὶ καρπούμενος. αἰνίττεται
δὲ πρὸς τὴν Πύλον, ὅτι τοῦ Δημοσθένους
προπειπονηκότος αὐτὸς τὴν νίκην ἐπιγράφε-
ται περὶ τῶν ἐν Σφακτηρίᾳ. "ῥῦν δὲ τοὺς
ζῆχης ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν, ἐν ξύλῳ
δῆσας ἀφάθει, κάποδόσθαι βούλεται," ἐπὶ
τῶν αἰχμαλώτων. ἀπὸ τοῦ ἀμητοῦ ζῆχης εἶ-
πεν, οὓς ζῶντας ἄξειν κυτεπαγγελιάμενος ὁ
Κλέων ἐμπροθέσμως ἤγαγε. φησὶν οὖν· ἐκει-
νους οὓς δῆσας ἤγαγεν, ἀπολύσαι διανοεῖται.
καὶ ἀφάθειν καθεῖν· (Thesm. 222) "ἀποξυ-
ρεῖν ταδί, τὰ κάτω δ' ἀφάθειν."

ἀφαστέροις ἀσθενέστεροις. "οὐ γὰρ
ἀφαστέρος ἐκ Λιδῶν ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης"
(AP 6 267). καὶ ἀφαστέροσ' ἀσθενόσ'.

ἀφάψαι προσκολλησάι.

ἀφ' ἑδρῶν ἀπὸ τῶν ἑδρῶν· ἑδραὶ γὰρ
λέγονται αἱ σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια. ἔσι

·θὲ καὶ εὐθεῖα ὁ ἀφεδρῶν, καὶ σημαίνει τὸ μέρος τοῦ σώματος τὸ περὶ τὴν ἔξοδον.

ἀφειδήσας ἀμελήσας. "καὶ τὸν τρόπον ἀφειδέστατῶ ἦσθιν καὶ φονικωτάτω." καὶ ἀφειδίαι καρτερία. καὶ ἀφειδῶς ἀπρομηθεύτως, ἀβούλως. Ἀγαθίας (5 23) "ὁ δὲ νεώτατος ὢν καὶ οὐπω ἐντελέως τὰς τῆς φύσεως ὁρμῆς ἐπέχειν καὶ ἐγκαθεύρειν δυνάμενος, ἀλλὰ πλεόν τοῦ προμηθεύς καὶ βεβηκότος τῷ φιλοδοξοῦντι τῷ τρόπῳ πέρα τῆ μετρίαι ἐγκείμενος, ἀφειδῶς ἐπῆει τοῖς πολεμίοις."

ἀφείκα τὸ Ἀττικόν. τὸ δὲ ἀφείκα Δωριον, κέχρηται δὲ καὶ Ἴωνες, ὡς Ἡρόδοτος. ἀφείλετο ἤρασαν, ἀνέσπασε. λέγεται δὲ καὶ ἀφείλατο.

ἀφείνται προῖενται, ἡμέληνται. "ποῖ φέρομαι; πάντῃ δὲ φρενῶν οἴακες ἀφείνται" (AP 5 190).

ἀφείς καὶ ἀπαλλάξας. τὸ μὲν ἀφείς ἐσιν, ὅταν ἀπολύσῃ τις τῶν ἐγκλημάτων ὢν ἐνεκάλει αὐτῷ, τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποσῆναι καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν. οὕτω Δημοσθένης (36 25) καὶ Ἰσαῖος. ἐσι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν, ὡς ἀφίησι τις μόνων ἐκείνων ὢν ἐγκαλεῖ. ἀπαλλάττει δὲ ὅταν μηδὲ ἄλλον τινα ὑπολήπῃται αὐτῷ λόγον πρὸς τὸν ἐγκαλοῦμενον. ἐσι δὲ καὶ τῆτο παρὰ τῷ Δημοσθένει (36 2). Haep.

καὶ παροίμια "ἀφείς τῆν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει." ἡ παροίμια παρὰ Ὑπερίδῃ, ἐπὶ τῶν παρόντων μὲν τὰ σπουδαιότερα, περὶ δὲ τὰ φραῦλα διατριβόντων. ὑπέροι δ' εἰσὶ ναυτικὰ καὶ σχολῶνοι, αἷς μετὰγεται τὸ κέρως. Haep.

καὶ ἀφείσθαι παύζειν λέγεται ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς ἀργούντων καὶ πρὸς παιδιὰν ἀφειμένων, μάλισα δὲ ἐπὶ παιδῶν ἀφειμένων παύζειν.

ἀφεικτόν γενικῆ.

ἀφείλεα. Δαμιάσκιος φησιν (Phot. p. 336b 21) ὡς Ἰσίδωρος πρὸς τῆ ἀφελεία καὶ ἀφειδέϊαν ἡγάπα διαφερόντως καὶ ἀπεδέχτο, ὡσε καὶ εὐθύγλωττος εἶναι πέρα τῆ δέοντος, καὶ εἰδ' ὅτι ὢν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ προσποιούμενον. καὶ ἀφελῆς ἐπὶ τοῦ ὑγιῆς καὶ ὀλόκληρος, ἢ μέγας καὶ ἀνεπικώλυτος. καὶ ἀφελῆς ὁμοίως. "μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σάφρονα λίαν" (AP 5 42) ἐπὶ τῆς ἀπονήρου καὶ δωσιπύγῃ. καὶ (M. Anton. 17) "τὰ ἐπισόλια ἀφελῶς γράφειν." καὶ ἀφελῶν πεδίων Ἀριστοφάνης περὶ Κρατίνου (Eq. 529) "ὅς

πολλῶν ῥεύσας πύτ' ἐπαίνω διὰ τῶν ἀπεδίων ἔρρει," τουτέστιν εὐδοκιμήσας : κίς. ὁ γὰρ Κρατίνος ἑαυτὸν ἐπήνεσεν ἰτίνῃ, λέγων "ἄναξ Ἀπολλων, τῶν ἐπὶ ῥεύματος. κανυχοῦσι πηγαί, δωδεκάκι τὸ σῶμα. Ἰλισσὸς ἐν τῇ φάρυγι. τί ποιμί σοι; εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αἰετὸς, κατακλύσει ποιήμασιν."

ἀφελῆς. (Agath. 3 6) "ὁ δὲ ἐπιφθέβαρβυρικὸν μὲν τι καὶ ἀφελῆς, ἐνεργῶς καὶ χρήσιμον, ὡς δεῖ πρότερον ἰβεῖν τὰς μελίττας, καὶ ἔπειτα τὸ μελῆαιτερον ἀναίρεισθαι."

ἀφελῆς ἀθύροτακτον. καὶ ἀφειται, αἰτιατικῆ.

ἀφελχθεῖη κωλυθεῖη. "ἔμβοι ἐδόκει, εἴ ποὶ ἀφελχθεῖη τῆς ὁρμῆς τὰ ἄφειμα." ὢν καὶ τὸ ἄφειμα μετὰ ἦν.

ἀφειμένον ἀποσάντα, ἀντιλέγοντα ἄφεινος πλοῦτος. τὸ ἄφεινος οὐδὲ ἀφείντες τὴν ὑπέραν τὸν πόδα κουσιν, ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παρὰ ὕπερίδῃ. cf. v. ἀφείς.

ἀφείξει ἀποκλώσει, ἀποσῆσει. καὶ ἔσομαι παύσομαι, ἀποσῆσμαι.

ἀφειρπύσαι βαδίσει, ἀπὸ μετα τῶν ἐρπειῶν. ἐκ τούτου δὲ τὴν ἦσχα πῆν τὴν ἐπὶ τὴν χύτραν δηλοῖ. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (675) "ἐφ' ἦν ἐπεθύμουσιν ἰνίως ἀφειρπύσαι."

ἄφεις ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε κατονί (A Eq. 1156), τουτέστιν ἀπὸ κανόνων βίς γὰρ ἡ ἄφεις τῶν δρόμων.

ἀφείσθαι ἀποσχέσθαι.

ἀφ' ἐσίαι ἀπὸ τῆς οἰκίας. καὶ ἀφ' ἐσίαις μνεῖσθαι. ὁ ἀφ' ἐσίαις μνοι Ἀθηναῖος ἦν. Haep.

Ἀφεται τόπος Ἀθήνησιν; ἔνθα ὁ Ἐρξον τὸ πρῶτον ἔδυσῆχσε διὰ τὴν ἀνεπιτηδείότητα. ὅθεν τὸν Βορέαν Ἀθησὺμμουχον εἶναι νομίζουσιν. κρήσας δ' ἑθὸς καὶ ἀνέμῳ συγγενεῖ θύει, εἶναι δὲ γενῆς λέγεται διὰ τὴν Ὠρεῖθνια. cf. v βρὸς Ἐρεχθῆος.

ἀφειτήρια ἀρχή, θύρα τοῦ ἵπποδῶμου ἀφειτήρια δὲ ὄργανα τὰ πολιορκικὰ "τὰ δὲ ἀφειτήρια ὄργανα δίστησιν ἐκ τείχους."

ἄφρονά τῶν φασηλων, ὡ γύναι, τρεῖς ῥήματα (A Pac. 1136).

ἄφρονες τὸν προκτόν, Ἀριστοφάνης Theam. 2447) ἀντι τοῦ φλογισθεῖς.

ἄφρώνται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου Math. 92) ἀσθυπότακτον.

ἄφ' ἡ χροιά λέπρας (Levit. 13). λέγεται δὲ καὶ ἡ ψηλάφθσις, καὶ αὐτὴ ἡ αἰσθησις.

ἄφ' ἡ μία τῶν πέντε αἰσθησεων, ἀπὸ τοῦ ἰφῶ ῥήματος δευτέρας συζυγίας, ἐξ οὗ παρήγωγον γέγονε τὸ ἀφάσσω. ἡ δὲ ἀφ' ἡ δύπται καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφῶ περισπωμένου γεγῶται καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφῶ βαρυτόνου.

ἄφ' ἡ βηκότι γηράσαντι, ὑπερβεβηκότι τῆ ἡβητη, τουτέστι τὴν νεότητα.

ἄφ' ἡλικιέσερος. (Dio Cass. 53 26) "ὁ δὲ Κῶκωρ τοὺς μὲν ἀφ' ἡλικιέσερους ἀφῆκε τῶν σρωτωτῶν, τοῖς δὲ τὴν σρωτεύσιμον ἡλικίαν ἔησε. Θάτρα τέθεικεν." Ἀρριανός "παιδὸς γὰρ ἐκείνου ἀφ' ἡλικος ἐπιτροπέσειν τε αὐτοὶ ἡμλλον, καὶ ὑπὸ τῷ ἐκείνου προσγήματι πᾶν ἰσκιε καθ' ἡδονὴν σφισι πράξειν ἐς τοὺς ἰσκιερούς." καὶ αὐτὸς "τὸν μὲν νεανίαν, τὸν δὲ ἀφ' ἡλικιέσερον." καὶ ἀφ' ἡλικιὰ τὸν πρεσβύτην. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει ἐπὶ τῆ μηδέω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδός, ὅπερ δεῖ φιλότησεσθαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ πρεσβυτέρου λέγεται.

ἄφ' ἡμος ἀπενδής.

ἄφ' ἡνιαισῆς ἀνυπότακτος, ὑπερήφανος. "ὁ δὲ ἀφ' ἡνιαισαν μὲν αὐτὸν τῆς φιλίας, ἐβηλίθησαν δὲ διαμαρτύρασθαι τοῦτο τρόπον τῶν. τὴν γοῦν εἰκόνα Φιλίππου, ὡς ἀνάθημα κειμένην, κατέσπασαν."

ἄφ' ἡτορος (Hom. I 404) οὐ κοινότερον, ἀλλὰ τοῦ Πυθίου, ὅλον ὁμοφῆτορος, διὰ τὸ εἶναι εἰς λόγους ἔρχεσθαι τοῖς χρησιμωδουμένοις.

ἄφ' ἡαρτοδοκητής, ἀπὸ αἰρέσεώς τινος.

ἄφ' ἡύς ὁ Διόνυσος. τὸ ἀπειτυτικόν, ὡς ἰσχυρός. καὶ παροιμία "ὁ ἄφ' ἡύς σοι λελάηκεν." ἦν δὲ χρησιμολόγος.

ἄφ' ἡιτον ἄφ' ἡιτον. ὅτι τὸ ἀφ' ἡιτος ἐπὶ ἀφ' ἡιτων φιλόσοφοι τάττουσι, τὸ δὲ ἀθάνατος ἐπὶ ἐμψύχων. sch. Hom. B 186.

ἄφ' ἡονα πολλά.

ἄφ' ἡόνιος σοφιστὴς ἔγραψεν εἰς τὴν Ἐρμηνεύου τεχνὴν προοιμνάσματι.

ἄφ' ἡμαί παραγέγονα. Αἰλιανός "ὁ δὲ ἰσχυρὸς αὐτὸς ὄφθαλμὸς ἐξορύττεσθαι, καὶ

ἡντιβόλει ὀνόματος τὴν πῆρωσιν τῆς ὄψεως, λέγων, ἀφ' ἡσμαι ὑμῖν δύο ἡμερῶν ὕσερον. οὐδὲ ἐψεύσατο· ἀνηρέθη γοῦν μετὰ τοσαύτης ἡμέρας."

ἄφ' ἡδύματα τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα. (Diodor. Exc. leg. p. 628) "εὐθὺς οὖν ἰκετηρίαν ἐκόμιζον οἱ πρεσβύτατοι τὰ παλαιότατα τῶν κατὰ πόλιν ἀφ' ἡδύματων."

ἄφ' ἡει ἀπέπεμπεν.

ἄφ' ἡμαι γενικῆ ἐπὶ τῶν παθητικῶν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐνεργητικῶν δοτικῆ. (Matth. 6 12) "ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἡμαι τοῖς ὀφειλέταις."

ἄφ' ἡεράς. παροιμία "κινήσω τὸν ἀφ' ἡεράς." λέγεται δὲ τις παρὰ τοῖς πεσοσέουσιν ἡερά γραμμῆ. οὕτως Ἐπίχαριος. cf. v. τὸν ἀφ' ἡεράς.

ἄφ' ἡζάνει ἀπανίσταται τῆς καθέδρας.

ἄφ' ἡμι δοτικῆ. καὶ μετὰ αἰτιατικῆς "ἄν τινῶν ἀφ' ἡμι τὰς ἁμαρτίας" (Io. 20 23).

ἄφ' ἡκετο ἐλήλυθεν, ἦλθεν. "ὁ δὲ σρωτός ἀφ' ἡκετο τῆς Ἀττικῆς εἰς Οἰνόνην, ἥπερ ἐμελλον εἰσβαλεῖν." οὕτω φησὶ Θεοκυδίδης (2 18) τὴν σύνταξιν. καὶ ἀφ' ἡκεται παραγέγονα.

ἄφ' ἡλότημος ταπεινός, παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τιμὴν. ἡ ὁ πρὸς μηδὲν ἀξιόλογον ἐπεσραμμένος. καὶ ὁ φειδωλὸς παρ' ἐπίοις. "οὐδεὶς ἦν ἀφ' ἡλότημος οὕτως ὡς Μωυσηῶν Θεοσάμενος μὴ ἐκπλαγείη τῆς εὐμορφίας" (Io. verph. A. I. 2 9 6).

ἄφ' ἡματῶσαι ἀποδοῦσαι.

ἄφ' ἡππα χωρία, ἐν οἷς ἄν μὴ ἔσιν ἰσπασσῶσαι· "ὁ δὲ ἐκκλίνει πρὸς τὰ δύσχωρά τε καὶ ἀνύνη καὶ ἄφ' ἡππα." καὶ ἄφ' ἡπποι χωρὶς ἰσπων· "περιδεεῖς δὲ ἦσαν ὡς ἐν ἡρημίᾳ, τὰ τε ἄλλα καὶ ἄφ' ἡπποι γενόμενοι" ἀντι τοῦ πεισῶ.

ἄφ' ἡισσῶσαι τῆς ἀρχῆς. σύνταξις. ἀποχωρίζεσθαι, ἀλλοτριοῦσθαι· "βυλαμένοις ἦν τῶν Μακεδόνων ἀφ' ἡισσῶσαι."

ἄφ' ἡισων ἀπέτρεπον, ἀπεκώλυνον· "τὸς δὲ βυρβύρους τῆς πολιορκίας ἀφ' ἡισων οἱ Ῥωμαῖοι."

ἄφ' ἡιχθαι.

ἄφ' ἡισον τὸ ἄχρον τῆς πρύμνης.

ἄφ' ἡισμός ἀφρός.

ἄφ' ἡισός ὁ πλούσιος. ὁ ἐξ ἐνός ἐνιαυτῷ λέγεται ἄφ' ἡισος, πλοῦτος δὲ ὁ ἐκ πολλῶν χρόνων. "Ὀμηρος (A 171) "ἄφ' ἡισος καὶ πλοῦτον ἀφ' ἡίξεν." καὶ ἀλλαχοῦ (ρ 423) φησὶν ὁ ἀπ' ἡισός "οἷσιν τ' εὐ ζῶουσι καὶ ἀφ' ἡισοὶ καλέον."

ται," ὡς μόνον αὐτῶν καλεμένων ἀφραιῶν, οὐκ ὄντων δὲ κατὰ ἀλήθειαν.

ἀφοβόσπλαγχος (A Rap. 498) ὁ τολμηρός. καὶ ἀφόβοις τοῖς μὴ φόβον ἐμποιοῦσι, τινέσι τοῖς προβάτοις· "τὸν ἐν δαίσις ἄτρεσον μάχαις ἐν ἀφόβοις με θηροὶ δεινὸν χέρας" (S Ai. 365).

ἀφοδεῦσαι Πλάτων Ἀδώνισι. καὶ ἄφοδος ὁ ἀπόπατος, ἐξ οὗ καὶ ἀφοδεύειν. καὶ ἀφοδον ἀναχώρησιν, ὡσερ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν.

ἀφοπλίζειν τῶν ὄπλων ἀφαιρῆσθαι· "αὐτὸν δὲ τρόπον τινὰ ἀφοπλίζειν τῶν ἀναγκαίων ἀνδρῶν ὑπέβαλλον." καὶ ἀφωπλίζοντο ἀπειθόντο τὰ ὄπλα.

ἀφόρητον ἀβάσικτον.

ἀφορμή, ἀφ' ἧς ὀρμώμενός τις σώζεται. ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὅταν τις ἀργυρίου δώσει ἐνθήκην, ἀφορμή κυλεῖται.

ἀφοσιούμεθα τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν. καὶ ἀφοσιούμενος πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὄσιον· (Herodot. 4 154) "ὃ δὲ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ ἐπύργου ἐμηχανῆτο τοιαῦδε." καὶ ἀφοσιούμενοι ἀντὶ τοῦ τιμῶντες, ἢ "τὸ ὅσιον ποιοῦντες καὶ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον. διὰ τῆς αὐτῆς ὄσιον ἐπὶ τῶν ἀπελθόντων φαιμέν· τινέσιν, οὐδὲν ὀφειλόμενον αὐτοῖς λοιπὸν, οὐκ ἐσμὲν ὑπεύθυνοι. οὕτως ἡμῖν ἔθος λέγειν καὶ τὸ ἀφοσιώσασθαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τουτέστι οὐκ εἰμι ὑπεύθυνος (Chrysost. hom. 14 in ep. ad Ephes. 4 24). καὶ ἀφοσιῶ ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω, ἀπαργίω· Αἰσχίνης (3 120). τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' ὅλον ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι, Ἰσαῖος λέγει (Harp.). καὶ ἀφοσιώσας καθάρας, ἢ ξενώσας· ἢ τὴν ὄσιον ποιῶν, τουτέστι κηδεῖαν ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην. καὶ ἀφοσιῶσαι καθάριον. καὶ ἀφοσιώσεται ἀπύρξεται. καὶ ἀφοσιούσθαι ἀποκαθαίρεσθαι ὄσιος, καὶ τὸ μὴ περιεργάζεσθαι μηδὲ φροσιμεῖσθαι. ὅσια δὲ λέγεται ἄλφριτα δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ, καὶ κύρια καὶ δίκαια. καὶ ἀφοσιώσις ἀνάθεσις. καὶ ἀφοσιώμενοι δικαιοσύμενοι. καὶ ἀφοσιόμενοι τιμῶντες, ἢ ἀπαρχόμενοι. "ὡς δὲ ἦσθετο σαφῶς ἀποσειόμενον καὶ μόνον ἀφοσιούμενον τὸν Ἰσίδωρον, ἔχετο ἀπίων καὶ οὐκέτι προσήει." Damascius.

Ἀφουσία νῆσός τις, ἐν ἧ ὑπερόριοι ἐγέ-

νοντο ὁ κύριος Θεοφάνης ὁ ποιητὴς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θεόδωρος ὁ γραπτός, ἀμφότεροι ὁμολογηταί.

ἀφραδέως (Hom. Γ 436) ἀνόητος, ἀπειρώς.

ἀφραίνει παρανομεῖ, μωραίνει, παραφρονεῖ.

ἄφρακτος φίλων οὐ πεφραγμένος καὶ τετειχισμένος τοῖς φίλοις διὰ τὸ ἀπατηθῆναι καταλιπεῖν σε. sch. S Ai. 910.

ἄφρασον ἄρρητον.

ἀφρασύες ἀσυνεσλαί· "σχέτλια ἀνθρώπων ἀφρασύες.

Ἀφρικανός. Καρχηδῶν ἢ καὶ Ἀφρικὴ καὶ Βύρσα λεγομένη, μετὰ τὸν πρῶτον ἀνοικισμὸν κρατήσασα ἔτη ψ' τῶν περιοίκων Ἀβύων, ἀνήρητο, Σικιπίων δὲ τὴν αὐτὴν Σικιπῖον τῷ Ἀφρικανῷ πάππῳ λαβῶν ἐπίκλην Ἀφρικανός τὸ ἐντεῦθεν διὰ τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ τῶν κατορθωμάτων ὁμοιότητα ἐπωνομάσθη.

Ἀφρικανός ὁ Σέξτος χρηματίσας, φιλόσοφος Αἴβυς, ὁ τοὺς Κεσοὺς γεγραφὸς ἐν βιβλίοις κδ'. εἰσὶ δὲ οἰονεὶ φυσικά, ἔχοντα ἐκ λόγων τε καὶ ἐπισοιδῶν καὶ γραπτῶν τῶν χαρακτήρων ἰάσεις τε καὶ ἀλλοίων ἐπιγυειῶν. κατὰ τοῦτε ἔγραψεν Δριγένης, ἐπεσον ποιησαμένου περὶ τοῦ τῆς Σωσύνης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν Δαυηλ.

ἀφριόεν ἀφρώδες (AR 7 531) "ἀφριῶν κορυβηδῶν ἐπιπρίουσα γένειον."

ἀφροδίσιον ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ἐρωτικῶς περὶ τὴν συνοσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων.

ἀφροδίσιον ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος. "ὃ δὲ διήλθε τῷ λόγῳ φιλοτιμῶς τε καὶ σὺν Ἀφροδίτῃ οὐ μάλᾳ περιττῆ" Αἰλικνός. καὶ πυρομίαι "ἀφροδίσιος ὄρκος οὐδὲ ἐμποίνιμος" ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὑμνούντων πολλάκις καὶ ἐπιρκοῦντων.

Ἀφροδίτη. ταύτης τὸ ἄγαλμα πλάττεσσι κτένα φέρον, ἐπειδὴ συνέβη ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναίξι κνήφην λοιμώδη γενέσθαι, καὶ ξυρουμένων πασῶν γηγύνασι αὐταῖς οἰκτέρες ἀχρεῖοι. εὐξαμένης δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνατριχωθῆναι, τιμῆσαι τε αὐτὴν ἀγάλματι, κτένα φέρουσαν καὶ γένειον ἔχουσαν, διότι καὶ ἄρρενα καὶ θήλεα ἔχει ὄργανα. ταύτην γὰρ λέγουσιν ἔφορον γενέσεως πάσης, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ ἄνω λέγουσιν αὐτὴν

α δὲ κάτω θήλειαν. πλάττονται δὲ ἐξοπίσθιον, ὅτι Αἰνείας ὁ υἱὸς αὐτῆς μέχρι τῆς δύσεως μετὰ τοῦτο ἵππῳ κί τὴν μητέρα ἐτίμησε τοιέτω ἀγύλαδιον. orig. CP p.14.

οἱ ὄνομα ἔθνος, οἱ Κυρηναῖοι, ἰων τοῦ τῆς Λιβύης βασιλεύσαντος, τοῦ Κρόνου, ἐκ Φιλύρας γεγονότος. οὐρήτους. (Polyb. 15 24) "Θάσιον ὁς Μητροδωρον τὸν Φιλίππου εὐραδοῦναι τὴν πόλιν, εἰ διατηρήσοι ἱφρουρήτους ἀφορολογήτους ἀνεπίβας, νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις. ἐπίβων δὲ μετὰ κρουγῆς πάντων τὰ, παρήγαγον τὸν Φίλιππον εἰς τὴν ἐστὶ τοῦ βεβιωσάντων.

ων καὶ ἄνους. διαφέρει ἄφρων καὶ νόητόν φασι τὸν καλούμενον σοφὸν γαί τὸ δέον ἐκ ἐθελήσαντα, ἀμαθῆ γῆς μὲν σοφίας ἀμύητον, κακία δὲ ζήσαντα. ὁ Αὐβιδ δὲ ἔφησεν "ἐπὶ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολαμβάνεται." Theophr. 48 11.

α ἐς πῦρ. ἐπὶ τῶν τέλος ὁδὸν λιμνῆς ἢ παρομιμία, παρ' ὅσον καὶ τὴν ἀγία εἴσθαι συμβαίνει. ἐνικῶς δὲ ἠσοφάνει λέγεται ἐν Τυγρησιῶν ἀφύη. πληθυντικῶς τὰς ἀφύας. λέγεται δὲ ὁς διὰ τὴν λευκότητι, ἔσι δὲ ἢ παρὰ λεγομένη ἔγγραυλις. καὶ ἀφύων ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἔσονται. καὶ Φαληρικῶς (Α Αν. 76) τὰς μεγάλας ἰληρον δὲ λιμνῆν Ἀττικῆς. πληθυντικῶς λέγεται, σπανιώτατα δὲ ἀφύην. Ἀρι. (Ach. 640) "εὐρετο πᾶν ἄν διὰ τὰς ἀφύων τιμὴν περιάψας." ἔσι δὲ ἰονα, ἢ μὲν ἀφρῖτις λεγομένη, ἢ τις αὐτὴ ἀπὸ γόνου ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάσῃ θαλάττῃ ἀφροῦ. ἑτέρα δὲ ἔστιν ἢ κωβίτις, ἢ γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν λων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ φερομένων κωαυτῆς δὲ ἔτεροι αἱ ἔγκρασιχοιοι καὶ ἄλλη ἢ τις ἐστὶ γόνος μαινίδων, ἢ ἐκ τῆς μεμβρόδος, καὶ ἄλλη ἐκ τῶν κερσῶν. ἔσι δὲ προηγμένη ἢ ἀφρῖ. m. p. 284.

ἰσκομήδει τῷ Βιδυῶν βασιλεῖ ἀφύης σάντι καὶ μικρὰν ὄντι τῆς θαλάττης ὁ ὄσοφάγος, μιμησάμενος τὸ, παρῆθηκεν ὡς ἀφύας. ἢ δὲ κατα-

σκευὴ ἢν αὐτῇ θήλειαν λαβῶν γογγυλίδα, ταύτην ἔτεμεν εἰς μακρὰ καὶ λεπτά, τὴν ὄψιν τῆς ἀφύης μιμούμενος, ἀποζέσας δ' ἔλαιον, ἐπιχέας ἄλας, μήκωνας ἐπιπάσας, ἔλυσεν τὴν ἐπιθυμίαν. id. p.7.

Ἄφρους ὀνόματα ἑταιρῶν ἀδελφῶν δύο παρὰ Ὑπερίδῃ.

ἀφύης ἀμαθῆς, ἄπειρος. "ὁ δὲ ἦν οὐκ ἀφύης συνιδεῖν πραγμάτων ερατηγίας." καὶ Πολύβιος "οὐ κατὰ ἀφύης οὐ γέγονεν ἀπλῶς."

ἀφύτα ἢ πρὸς τὰ προκείμενα μισθήματα σκληρότης.

ἀφύκτα ἀναπόδρασα, ἀναγκαῖα. καὶ ἀφύκτον ὁ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν.

ἀφύσμος ἀπάντησις.

ἀφύσων (Hom. Α 598) ἀπαντῶν, ἀρνούμενος.

ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελαῖς, οἰοεὶ πάνν με καταφρονεῖς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀφ' ὕψους διαλεγόμενων.

ἀφώρισαι πεπεράτωται. "ἐνταῦθά που τῆς συγγραφῆς ἀφώρισαι τὸ πρῶτον."

Ἀχαῦβ ὄνομα κύριον.

Ἀχαῖς βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ. οὗτος τὸ ἐν τοῖς θησαυροῖς ἀργύριον ἔπειπε Θεοφλαυλιστῶ τῷ Ἀσσυρίων βασιλεῖ, δόμενος ἐν σθῆναι Σύρων τε καὶ Ἰσραηλιτῶν. κακίους αὐτῷ βοηθῶν ἐπεσράτευσεν Ἀμμοσικῶ. ἐνταῦθα αὐτῷ συντυχῶν Ἀχαῖς ἐθέασατο θυσιάζηριον, καὶ ἀρεσθῆεις αὐτῷ μέτρον τε αὐτοῦ λαβῶν ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλήμ, κειλεύσας Οὐρία τῷ ἱερεῖ τοιοῦτον ἀντόθι οἰκοδομησάι. καὶ ἀναξεύξας ἔθυσεν ἐπ' αὐτῷ τοῖς Σύρων θεοῖς, τὸν ναὸν ἀποκλείσας τοῦ θεοῦ. τότε δὲ τελευτήσαντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἐζεκίας ἐκ Ραβούα τῆς Ζαχαρίας θυγατρὸς βασιλεύει ἐν Ἱερουσαλήμ ἀπάντων εὐσεβέστερος. 2 Regg. 16.

Ἀχαῖα ἢ Ἑλλάς. Μόμμιος γὰρ ἔπατος ἐπὶ τοὺς Κορινθίους εὐλείς τὸν Μέτελλον ἐν χειρὶν οὖσαν τὴν νίκην ἀφείλετο, ἐπιγενόμενος δὲ πεπονηκόσι τοῖς Ἀχαιοῖς περὶ τὸν Ἰσθμὸν κατηγωνίσασατο, καὶ τὴν Κόρινθον ἔλεν αὐτοβοεῖ, πρωτεύουσαν παντῶν κατὰ τῆτο τοῦ Ἑλληνικοῦ. ὅθεν δοκῶσι καὶ νῦν Ἀχαῖαν ὀνομάζειν τὴν Ἑλλάδα. Ῥωμαῖοι δὲ ἐς τὸ χειρωθῆν ἔθνος, ὁ προεὐὸς ἦν τότε τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὅλην μεταβυλόντες τῆς χώρας ἐπωνυμίαν, ἀφίκοντο." καὶ Ἀχαικὸν βέλος ἐπὶ τῶν εὐσέχως βυλλόντων, παρ' ὅσον

πάντων ἐπιτηδειότατόν ἐστι τὸ τοιοῦτον βέλος πρὸς πολιορκίαν, τὸ τῶν ἑξ' Ἀχαΐας σφενδονητῶν βέλος.

Ἀχαΐα ἢ Δημήτηρ· Ἀριστοφάνης (Ach. 709) "οὐδ' ἂν τὴν Ἀχαΐαν κατεδέξατο." ἔτω δὲ αὐτὴν ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ κτύπου τῶν κυμβάλων καὶ τυμπάνων τῆ γενομένης κατὰ τὴν ζήτησιν τῆς κόρης, ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν θυγατέρα ἄχους, ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου ὃν παρῆχε τοῖς περὶ τὴν Γέφυραν εἰς Ἀθήνας ἀπιῶσιν. ὁ δὲ νοῦς, οὐκ ἠνέσχετο ἂν εἶδὲ τὴν Ἀχαΐαν αὐτὴν.

Ἀχαΐίδα Ἑλληνίδα.

ἀχαιῖνη ἢ ἔλαφος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 165) "καὶ σκύτος ἀμφιδόρου σικτὸν ἀχαιῖνω." καὶ Βύβριος (95 87) "τοιαῦτα κωτλουσα τὴν ἀχαιῖνην ἐπεισεν ἔλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς Ἀθῆν."

Ἀχαιῖος Πυθοδώρου ἢ Πυθοδωρίδου, Ἐρετριεὺς τραγικός, γέγονε κατὰ τὴν οὐδ' Ὀλυμπιάδα, καὶ δρῶματα εἰδίδαζε μὲν· οὐδὲ λ' ἰσορῆκυσιν, ἄλλοι κδ'. ἐνίκησε δὲ ἔν. ἦν δὲ νεώτερος Σοφοκλέους ὀλίγω τινί, ἐπεδείκνυτο δὲ κοινῇ σὺν καὶ Εὐρυπίδῃ ἀπὸ τῆς πρ' Ὀλυμπιάδος.

Ἀχαιῖος Συρακούσιος, τραγικός νεώτερος, ἔγραψε τραγωδίας 4.

ἀχανὲς πέλαγος καὶ πεδῖον τὸ ἐπὶ πολὺ κεκηνός· "τέλματι δύσπορον διαδέχεται, καὶ ἐπὶ τούτοις ἀχανὲς καὶ ἀνέξοδον πεδίου βύθος, ἐν ᾧ μυρῖκαί τε δένδρων μείζους ἐπέπηγεσαν καὶ τὸ συνεχὲς τῆς ὕλης φοβερώτατον." καὶ ἀχανεῖς ἀφανεῖς, ἀφεγγεῖς. καὶ ἀχανής ὁ μὴ κεκηνώς καὶ ἄφωνος, ὁ ἐνεός, ὁ ἐκπεπληγμένος σιωπῇ.

ἀχάνη μέτρον ἐστὶ Περσικόν, ὡσπερ ἡ ἀρτάβη παρὰ Αἰγυπτίους. ἐχώρει δὲ μεδίμνος Ἀττικὸς μί, ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης. οἱ δὲ φασὶν ὅτι κίση ἐστίν, εἰς ἣν κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς οἱ ἐπὶ τὰς θεωρίας σελλύμενοι. sch. A Ach. 108.

ἄχαρι χαλεπός, κακόν. Ἀρριανός "ὃ δὲ πῖσιν ἔδωκε τοῖς κατοικῆσι μηδὲν ἄχαρι πέσεισθαι ἐκ βασιλείως." καὶ αὐθις "οὐδὲν πέσεισθαι ἄχαρι πρὸς αὐτῶν."

ἄχαρι λυπηρόν. "ὃ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους ἀφείς ἐξίοντας τῆ τείχεος παρεφύλαττεν ἐφεσηκώς, μὴ τι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πάθωσιν ἄχαρι μίσει τῷ πρὸς Παρθυαίους." καὶ αὐθις "ὃ δὲ εἶδετο μηδὲν περὶ οὐ ἄχαρι πει-

σεύειν βασιλέα τοῖς ἑαυτοῦ ἔχθροῖς." καὶ αὐθις (Procop. Pers. 1 2) "ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰσηλθεὶν εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν, οὐδὲν δὲ ἔδρασεν ἄχαρι." "ἀχαρίζω νοσήματι τῷ θυμῷ χαρίζομενος, λύμαις ὕσαις ἐδύνατο παντοδυναίς τὸ σῶμα λυμηγόμενος." cf. v. χαρίζεσθαι.

ἀχαρίζεῖν μὴ χαρίζεσθαι, καὶ ἀχαρίζω εἰς ἔχειν τὸ μὴ εὐχαρίζεῖν. Ξενοφῶν (Anab. 2 3 18) "οἶμαι γὰρ οὐκ ἂν ἀχαρίζω εἰ μοι ἔχειν οὔτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς ἄλλης πάσης Ἑλλάδος."

ἀχαρίζεῖν ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι· οὐδὲ ἄντι τῶν Ἀντιφῶν. καὶ ἀχαρίζεσθαι τὸ μὴ χαρίζεσθαι μὴδ' ὑπουργῆσαι. Harp.

ἀχαρίζω· Ξενοφῶν (Cyr. 7 4 14) "Ἄστρος δὲ ἤγε Ἀνδῶν αἰχμαλώτους, καὶ εἰς μὲν ἑώρα κωλυομένους καὶ πειρωμένους αὐτῷ χαρίζεσθαι, τοὺτους εἶα σὺν τοῖς ὅπλοις, εἰς δὲ ἑώρα ἀχαρίζω ἐπιμένοντας, τούτων τοὺς ἵππους παρέδωκε τοῖς Πέρσαις, τὰ δὲ ὅπλα κατέκαυσεν." ἀχαρίζω σὺν ἄνευ χάριτος.

Ἀχαρνεῖτης Ἀχαρνήθει. (AP 7 21) "πολλάκις ἐν θυμῆλῃσι καὶ ἐν σκηῆσσι τεθληλὼς βλαισὸς Ἀχαρνεῖτης κισσὸς ἔρεψι κόμην."

ἄχειρος ὁ χειρὸς ἐξερημένος κατὰ μεταπλασμόν. Ηρακλῆς (Heracl. 1 45) "ἄποιος ἄχειρος σὺ βυρεῖ τὸν αὐχένον· πλήρεις ἐπέσῃ τῶν μελῶν αἱ συνθέσεις." περὶ τῆς Χοροῦ ἀμότητος φησιν.

ἀχείρωτον ἄμωμον.

ἀχερδός· Σοφοκλῆς (OC 1596) "κολῆς τ' ἀχερδόν, κάπδ λαινοῦ τίφρον."

Ἀχέρων ποταμὸς ἐν Ἄδου μεμυθευμένος, παρὰ τὸ ἄχη εἶναι. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατρύχοις (473) ἐκροβῆσαι θείων φησὶν "Ἀχέρωντιός τε σκόπελος αἵματος ἀγῆς" δὲ τὸν Διόνυσον.

Ἀχέρων. τόπος τις μέσος τοῦ παρὰ τὸν ἴον ἀνίμῃσις ἐστὶν ὑδάτων καὶ κατὰ ποσὶς ἀχρὶ τοῦ τέματος τῆ παντός, σκοτεινός τε καὶ ἀφεγγής. ὁ δὲ Ἀχέρων καθαρσίω ἔσται καὶ οὐ κολασησίω, ῥύπτων καὶ σμήλων τὰ ἀμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων.

ἀχέτας. οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος, ὡσπερ καὶ ὁ ἀκανθίας ἀπὸ τοῦ ἡχεῖν ἐν ἀκάνθαις.

ἀχέων μετοχή ἐστίν, ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρόφθαι. Σοφοκλῆς (El. 159) "αὐ-

ἢ τ' ἀχέων ἐν ἥβῃ" ἀντὶ τοῦ ἐν ἥβῃ κρου-
ῆ λυπούμενος.

ἀχνηλία ἀπορία, πένια· Ἀριστοφάνης Ἀμι-
κίων "νόσφ βιασθεὶς ἢ φιλῶν ἀχνηλία."
ἀχθεινὴ λυπηρὰ, ὀλεθρὰ. (AP 6 263)
ἰθιανὸν δ' εἶδε βοοκτασίαν." καὶ ἀχθει-
ς ὁ ἐπίπονος.

ἀχθέση λυπηθήση· (A Nub. 864) "τί-
νῃ πότ' ἀχθέση," ἀντὶ τοῦ λυπηθήση
εἰ τοῦδε τοῦ πρῆγματος γενομένου.

ἀχθεταὶ λυπεῖται, καὶ ἀχθεσθεὶς λυ-
θεις· "ὅ δὲ ἀχθεσθεὶς τοῖς ἐπιτάγμασι
ὡὰ καὶ δευὰ ἀπεκρίνατο."

ἀχθηθῶν λύπη.

ἀχθομαι βαροῦμαι, ἀγανακτῶ· Ἀριστο-
φάνης (Ach. 63) "ἀχθομαι τοῖς ταῦσι τοῖς
ἐλασσονέμασιν" ἀντὶ τῶ τοῖς κόλλοις τοῖς
παικλιμένοις, ἐπεὶ ὁ ταῶς ποικίλος. ἢ ὅτι
σφόδρα ἔχρῳντο καὶ τιμῶν. καὶ "ἀχθο-
ν αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ" ἀντὶ τοῦ τῆ ἀνελευθε-
ρι καὶ μικρολογίᾳ· τὸν γὰρ ῥύπον ἐπὶ τῶν
ἰσχυρῶν καὶ ἀνελευθέρων ἐτίθεισαν· οὕτω
ἢ ἄποκονδύλους λέγουσι τοὺς τοιοῦτους.

ἢ Ἀριστοφάνης (Ach. 1068) "κρομμύοις γὰρ
ἴθαται," καὶ Ἰώσηπος (A. I. 6 7 4) "ὁ δὲ
ὡς ἀχθεταὶ τῆ τε τοῦ βασιλικῶς τῶν Ἀμι-
κίων σωτηρίᾳ καὶ τῆ τῶν βοοκμημάτων
σφαγῆ τοῦ πλήθους, ὅτι μὴ συγχωρήσαν-
τες αὐτοῦ ταῦτ' ἐπρῦχθη." καὶ ἀχθόμε-
νοι βαρούμενοι, πιεζόμενοι· "ἀμφὶ τε ἡμέ-
ων μίσσην τῷ ἡλίῳ ἀχθόμενοι τὰ ὄπλα κα-
θῆντο." καὶ ἄχθος βῆρος, λύπη.

ἀχθοφόρον βυζάζονται. καὶ παροιμία
(Ran. 1426) "οὓς οὐκ ἂν ἄρουντ' οὐδ' ἐκα-
τὼ Αἰγύπτιοι." πολλαχῶς γὰρ ἀχθοφορῶν-
τες τὸς Αἰγυπτίους μέμνηται. cf. v. ἄραιτο.
ἄχι ἀντὶ τοῦ ῥιπιδίως.

Ἀχίας. προφήτης οὗτος ἐπὶ Ἱεροβοάμ
σολῶς τῶν Ἑβραίων ἦν. κείμενος δ' αὐ-
τῷ ἐκεῖνον καιρὸν τοῦ παιδός, τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ προσέταξεν ἦκειν ἐνθα διέτρι-
βὼ ὁ Ἀχίας, περὶ τῆς τοῦ παιδὸς ὑγείας,
ἀσχηματισαμένην τὴν σολήν. μελλούσης
ἐσθῆς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὰς ὄψεις
μετωμένε διατὸ γῆρας, ἐπιφανεὶς ὁ θεὸς
κρῆτερα αὐτῷ μηνύει, τὴν τε τοῦ Ἱερο-
βοάμ γυναῖκα καὶ τί μελλεὶ λέγειν αὐτῇ. καὶ
προσέειπεν ὡς ξένης ἀνεβόησεν "εἰσελθε ὡ-
σάντι τί κρύπτεις σουτήν; τὸν γὰρ θεὸν ἔ-
ωδάνει. ἀπελθε δὲ πρὸς τὸν ἄνδρα. τῦδε

λέγει κύριος· ἐπεὶ σε μέγαν ἐκ μικροῦ καὶ
μηδενὸς ὄντος ἐποίησα, καὶ ἀποσχίσας τὴν
βασιλείαν ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ γένους σοὶ ταύτην
ἔδωκα, σὺ δὲ τούτων ἡμνησάμενος καὶ τὴν
ἐμὴν θρησκείαν καταλιπὼν χωνευτοὺς θεοῦς
κατεσκεύασας καὶ τούτους τιμᾶς, σὲ πάλιν
καθαιρήσω, καὶ πᾶν ἔξολοθρεύσω σε τὸ γέ-
νος καὶ κνσί καὶ ὄρνοι βορᾶν γενέσθαι ποι-
ήσω. μεθῆξει δὲ τῆς τιμωρίας καὶ τὸ πλη-
θος, ἐκπεσὼν τῆς ἀγυθῆς γῆς καὶ διασπαρὲν
εἰς τοὺς πέτρας Εὐφράτου τὸ πῦρ, διότι τοῖς
σοῖς ἀσεβήμασι κατηκολούθησε. τὸν δὲ σὺν
υἱὸν καταλήψῃ τεθνηκότα." ἄπερ καὶ γέγονεν.

Ἀχιλλεῖος εὐχή· "ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος
ποθὴ ἴξεται νῆας Ἀχαιῶν" (Hom. A 240). "ὁ
Κάμιλλος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς εὐξάτο τὴν
Ἀχιλλεῖον εὐχὴν, ἐπιποθῆσαι Ῥωμαίους Κά-
μιλλον ἐν καιρῷ. ἀπήντησε δὲ αὐτῷ ἕ πολὺ
ἕσπερον· Κελτῶν γὰρ τὴν πόλιν καταλαβόν-
των ὁ δῆμος ἐπὶ Κάμιλλον κατέφηνε καὶ δι-
κτάτορα αὐθις εἶλετο, ὡς ἐν ταῖς Κελτικαῖς
πράξεσιν ἀναγράφεται" (Appian. t. 1 p. 39).

Ἀχιλλεῖων, τουτέστι κριθῶν καθαρῶν
καὶ εὐγενῶν, οὕτω καλασμένων. Ἀριστοφάνης
(Eq. 826) "Ἀχιλλεῖων ἀπομάττη" ἀντὶ τοῦ
σιτήσεως τῆς ἐν πρυτανείῳ μετέχεις. ἢ Ἀχιλ-
λειοὶ κριθῶν αἱ εὐτελεῖς.

Ἀχιλλεὺς Στάτιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ
γράφει τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα
καὶ ἄλλα ἔρωτικὰ ἐν βιβλίῳς ἡ. γέγονεν ἔσχυ-
τον Χριστιανὸς καὶ ἐπίσκοπος. ἔγραψε δὲ περὶ
σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας, καὶ ἰσορῶν σύμ-
μικτον πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ θανμασιῶν
ἀνδρῶν μνημονεύουσιν. ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ
κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς ἔρωτικαῖς.

ἀχλὺς σκότος, ὑμίχλη, ζόφος, ἀμβλω-
πία. καὶ "ἠέρος ἀχλυσάντος" ἀντὶ τοῦ σκο-
τισθέντος.

ἄχνη λεπτὰ ἄχυρα, ἢ ἀκαθαρσίαι. καὶ
ἄχνη ἄλγος (Hom. A 426) τὸ λεπτότατον τῶ
ὑδατος, ὁ ἀγρὸς τῆς θυλάσσης. ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 6 102) "μῆλόν θ' ἠδύπνον λεπτῆ
πεποκωμένον ἄχνη." καὶ ἄχνη πνός ὁ κυ-
πνός, καὶ ἄχνη ὑπνον. ὁ δ' Ἱπποκράτης
φησὶ καὶ ἄχνη λίνου, δηλοῖ δὲ καὶ λεπτὸν
ξύσμα.

ἄχνοὺς ἀγένειος· (AP 6 259) "τίς τὸν
ἄχνην Ἐριπὴν σε παρ' ὑσπλήγεσσι ἐθῆκεν;"
ἄχνημένος λυπούμενος.

ἄχος λύπη σιωπῆν ἐπιφέρουσα· παρὰ

τοῦτο καὶ ἀγνύμενος, τουτέστι λυπούμενος. (S OC 1722) "λήγετε τοῦδ' ἄχρος· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεὶς" ἀντὶ τῆ δύσληπτος, ἀλλ' εὐάλωτος. "ἢ δὲ σύγκλητος ὡσπερ ἄχει τινὶ πεπληγμένη ἐξηπορεῖτο."

ἄχραντον ἄψανσον, κερῖως οὐ χεῖρ οὐχ ἦψατο, ἀμόλυντον.

ἄχράς εἶδος ἀπίου· Ἀριστοφάνης (Eccle. 376) "ἄχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία. μῶν ἦν Θρασύβελος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;" ἢ ἀχρός ἐπέχει τὴν γαστέρα. ἔτος δὲ ὁ Θρασύβελος ἀντιλέγειν μέλων τοῖς Λακεδαιμονικοῖς πρέσβεισι περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν, εἶτα δωροδοκήσας ἀχράδας προσεποιήσατο βεβρωκέναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν.

ἄχρειόγελως ἄνθρωπος ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήσις καὶ μὴ σπονδαίοις γελῶν καὶ χαλρών.

ἄχρειον τῷ τόνῳ ὡς ἄμεινον.

ἄχρησα. καὶ παροιμία "εἰς ἄχρησα μὴ ἀνάλισκιν." "μήποτ' εὐ ἔρδειν γέροντα, μὴ παιδα βύσκανον, μήτε γυναῖκα λάλον, μήτε παιδα νήπιον μήτε γέροντος κῶνα, μὴ λάλον κωπηλάτην." cf. v. μήποτ' εὐ ἔρδειν.

ἄχρησία. Ἀππιανός (t. 1 p. 28) "ὁ δὲ Ὀράτιος λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη, ὑπατείαις τε οὐκ ἔτιχεν οὔτε ἐν πολέμῳ ἔτε ἐν εἰρήνῃ διὰ τὴν ἀχρησίαν τῶν ποδῶν."

ἄχρη, ἄχρησις ἀντὶ τῆ μέχρις, ἕως. ἔσι δὲ καὶ ἄχρησις ἀντὶ τοῦ καθόλου, διόλου· καὶ Ὀμηρος (A 521) "ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ θεῖα λῆας ἀναιδῆς ἄχρησις ἀπηλοῖησε." καὶ ἄχρη κόρου παροιμία ἦν, ὅτι "ἄχρη κόρου ἐκείνος ἀναισθητός ἔσι," καὶ "οὗτος ἄχρη κόρου ἐφενάκισεν."

Ἀχρυλὶς ἢ Φρυγίη (AP 6 173).

ἄχρωμος. (Artemid. 4 42) "ἦν δὲ ἡ ἐργασία αὐτοῦ ἄχρωμος" τουτέστιν ἀναιδής· "ἐπὶ πορνείου γὰρ ἐκαθέζετο." καὶ ἄχρωματος ἀναιδής.

ἄχρυμιαί (Hom. E 502) οἱ τόποι εἰς ἔς τὰ ἄχρυα ἀποφρῆται λιμνώμενα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 173) "καὶ τριβόλους δῆεις ἄχρυότριβας."

ἄχρω ἀντὶ τοῦ ἄ ἔχω· Σοφοκλῆς (El. 450) "κάμοῦ ταλαίνης σμικρὰ μὲν τὰύδ', ἀλλ' ὄμως ἄχρω."

ἄχρῶν ἄμπελος.

ἄχρῶ τὸ πιτυρῶδες τῆς κεφαλῆς, παρὰ τὸ ἄχρη ἄχρῶρ, καὶ ἀποβολῆ τοῦ ν ἄχρῶρ.

κλίνεται δὲ ἀχῶρος, διὰ τοῦ ω μεγά ἰχώρος τοῦ σεσηπότος αἵματος.

ἄψ πύλιν.

ἄψάλακτος (A Lys. 275) ἀπαθὴ μώρητος· ἀψάλακτον γὰρ τὸ ἄθικτο Κρατῖνος. cf. v. διαψάλαττεσθαι.

ἄψαμένη (Hom. λ 278) ἐξαρτήσα ἄψασθαι παρὰ πῦσιν ἐπὶ τῆ προσά· καὶ θρηγεῖν τάσσεται. καὶ ἄψαι προὶ ἀψασύως ἀνεπαφως. Ἀππιανὶ p. 87) "ὁ δὲ τοῖς σώμασι τῶν Κίμβρων εἶν ἐκέλευεν ἕως ἡμέρα γένηται, πολ εἶναι δοκῶν."

ἄψεύδεια ἢ ἀλήθεια. λέγεται ἄψεύδειν καὶ ἄψευδές.

ἄψηκτω κοθόρῳ (A Lys. 658) μίκτω σκληρῷ ἀμαλάκτω ὑποδήμα· τὰ ἔσω τὴν γνάθον.

ἄψηφισον· "ὁ κατέχων τὸ ἀψήφ γνώσει ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν." ψήφος.

ἄψιδες καμάραι.

ἄψικάρδιος· "εἰ δὲ ἰδιωτικὸν πηγμα ἄψικάρδιον ἐθέλεις, ἐρήσεται χέως" (M Anton. 9 3). τῆς καρδίας ἰνον. cf. v. παρὰ πηγμα.

ἄψικαρος εὐμετάβλητος· ἢ ὁ καὶ ἄμα τῷ ἄψασθαι κορεννόμενος.

14 1) "εἰδὼς τῶν Νομάδων τὴν ἀψ καὶ τὴν ἀθεσίαν τὴν πρὸς ἀνθρώπου αὐθις (M. Anton. 1 16) "συντηρητικὸν ναι πρὸς τὰς φίλους καὶ μηδαμῶ ἀψὶ ἀψιμαχία συναφῆ μάχης· Ἀπ (t. 3 p. 14) "τὸ μὲν πρῶτον ἐριδεις ἦν κ μαχίαι σμικραί, μετὰ δὲ συμβολαί τε ἀλλήλων."

ἄψιμισία πρὸς ὀλίγον διαφορά.

Ἀψίνης Ἀθηναῖος σοφιστής, Ὀν πατήρ τοῦ σοφιστοῦ τοῦ πατρὸς Ἀψί Ἀψίνης Γαδαρεὺς σοφιστής, σπα λόγος ἐκ Πανός, μαθητεύσας δὲ ἐν Ἡρακλείδῃ τῷ Λυκίῳ, εἶτα Βασιλικῆ κομηδείᾳ, ἰσοφίσευσεν Ἀθήνησι βασ τος Μαξιμίνου, ὑπατικοῦ λαβῶν ἂ cf. v. Μαῖωρ et Φρόντων Ἐμεισηρός. Ἀψίνης Ὀνασίμου τοῦ σοφιστοῦ ναις, σοφιστής νεώτερος τῆ Γαδαρέως.

ἄψορροι ὀπισθόρμητοι. "οὐκ ἐπὶ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;" Αἴας λέγει πρὸς Τέκμησσαν τὴν αἰχμύλων γυν

ἄποφητί ἤρομα.

Ἄψυρτος Προυσαεὺς ἢ Νικομηδεὺς, φασιώτης στρατευόμενος ἐπὶ Κωνσταντίνου, ὡς βασιλέως ἐν Σκυθίᾳ παρὰ τὸν Ἴστρον. πιατρικὸν βιβλίον οὗτος ἔγραψεν, καὶ φυσικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἀλόγων, καὶ ἕτερα. ἔγραψε καὶ Κίμων (an Σίμων coll. v. τριπλήτ) Ἱθναῖος ἵπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμασίον.

ἄψυχος. (Polyb. 36 6) "τὰς προσφυλακὰς λέπων ὁ Φαμίεας, ὧν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε ἄς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς. καὶ ποτε τνεγίστας ταῖς ἐφεδρῆσις, προβαλόμενος φρεν' ἀπότομον ἀπέξη καὶ πλείω χρόνον."

ἄωρησις (immo ἀλώρησις) ἢ κρέμασις. ἄωρία ἀντὶ τοῦ ἀκαίρου καὶ παρὰ τὸν καιρὸν καιρόν· ἄωρα γὰρ τὰ παρὰ τὸν καιρὸν τοιγώμενα. Ἀριστοφάνης (Ach. 23) "οὐδ' οἱ πριτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἄωρία." "οὐκ ἔξει γὰρ Βαβυλωνίους ἄωρία τάφον ἔπερβῆται." σημαίνει δὲ καὶ τὴν σκοτίαν. Ἀλιανός· "ἐπεὶ δὲ ἄωρία ἦν, ὃ μὲν ἐπὶ τὸν ἥλιον ἐπέθηγετο." καὶ "ἄωρι τῶν νυκτῶν."

ἄωρόλειος ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειανόμενος καὶ φυλακτιῶν. τὸ αὐτὸ καὶ ὠμογέρων, ὁ παρ' ἡλικίαν γηράσους.

ἄωρον ἀπρεπές, ἄχαρι, ἄκαιρον. ἔνιοι καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνοίκειον καὶ ἀσύμφορον. καὶ ἄωρος ὁ ὠμός. καὶ ἄωρότερον.

ἄωροτο (Hom. Γ' 272) ἐκρέματο. ὄρω ὄρωω ὄρωμαι ὄρωμαι ὄρωσο ὄρωτο καὶ ἄωροτο.

ἄωρῶ τὸ ἄλογῶ.

ἄωτεύειν ἑφαίρειν.

ἄωτον ἄνθος, κόσμος, σείρανος, περιβόλων ἐξ ἀπαλῶν ἐρίων. καὶ ἀώτῳ (Hom. N 599) ἢ δοτικῇ. ἄωτον δὲ ἀγγεῖτον τὸ μὴ ἔχειν ὄρα. καὶ ῥῆμα ἀώτῳ τὸ ἀπανθίζω.

Βαύλ.

βαβαί θαυμασικὴ φωνή.

βαβαὶ Μύξος, ἐπὶ τῶν κομποζόντων καὶ μεγαλαυχόντων. Μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀριμίδος ἱερέως, ἀετιός τις καὶ μεγάλαυχος.

βαβακατρεῦ. βάρβαρος ἐσι φωνή, συγκρατίζεται δὲ ὁ βάρβαρος θεός· αἱ γὰρ ἄποφητι φωναὶ ἀντὶ συγκρατίζεώς εἰσι. sch. ΑΔν. 1614.

βαβάκινος εἶδος χύτρας.

βαβάκτης ὁ ὀρχηστῆς.

Βαβοῦς (an Βαυβοῦς) ὄνομα κύριον.

Βαβρίλις ἢ Βάβριος μῦθος ἦτοι μυθώδης· εἰσὶ γὰρ διὰ χωλιάμβων ἐν βι-

βλίσις ἰ. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπειῶν μύθων μετέβυλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἕμιμετρα ἤγον τοὺς χωλιάμβους.

βαβύλας πηλός, βάθρον, βῆμα.

Βαβυλᾶς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας. οὗτος, φασὶ, Νουμεριανῶ, οἱ δὲ Δεκίῳ, κατὰ δὴ τινὰ δαίμονα εἰσελθεῖν ἐς πληθύουσαν τὴν ἐκκλησίαν προθυμομένῳ εἰς πρὸ τῶν θυρῶν ἀντέσχε, φάσκων εἰς δύναμιν μὴ περιόψεσθαι λύκον τῷ ποιμνίῳ ἐπισερχόμενον. τὸν δὲ παραντίκα μὲν ἀνακροσθῆναι τῆς εἰσόδου, εἴτε εἰς τὸν τοῦ ὄχλου ἐπιδόμενον, εἴτε καὶ ἄλλως αὐτῷ μεταβουλεύθην· ἐν χαλεπῷ μέντοι τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἐπισκόπου ποιησόμενον, ἐπειδὴ ὡς ἑαυτὸν ἐπὶ τὰ βασίλεια ἀπηλλάγη, παραστῆσασθαι ἐαυτὸν, καὶ πρῶτα μὲν τὴν αἰτίαν τῆς κωλύσεως ἐγκαλεῖν, ἔπειτα μέντοι κελεύειν αὐτὸν τοῖς δαίμοσι θῦναι, εἰ βούλοιτό γε τὴν ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι δίκην διαφυγεῖν. τὸν δὲ πρὸς τὴν ἐπέγκλησιν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν πρόκλησιν διακρούσασθαι, τὴν μὲν φήσαντα ποιμενὶ ὄντι ἑαυτῷ πάντα προσήκειν ἄπερ τοῦ ποιμνίου προθυμείσθαι, τὴν δὲ, μὴ ἂν ἐλέσθαι τοῦ ὄντως ἀποσάντα θεοῦ ψευδωνύμοις καὶ ὀλετήροις δαίμοσι θῦναι. εἰθ' ὁ μὲν ὡς ἑώρα μὴ πειθόμενον, προσέτευξεν αὐτὸν ἀλύσει καὶ πέδαις ἐνδησαμένους τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγειν, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρήσοντας· ὃ δὲ ἐπειδὴ ἤγετο τεθνηζόμενος, ταύτας ἀναλυθῶν ἤδε τὰς τοῦ ψαλμοῦ ῥήσεις "ἐπίσρεψον ψυχῇ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐεργέτησέ σε." φασὶ δὲ καὶ τρεῖς παῖδας ἀδελφοὺς τὸ γένος, κομιδῆ νέος ὑπ' αὐτῷ ἀνατρεφομένους, ἀρπαγῆναι τε αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ ὡς οὐδ' αὐτοὶ θῦναι ἤθελον καίτοι παντοίας ἀνάγκης αὐτοῖς προσαγομένης, καὶ αὐτοὺς ἐκέλευσε τῶν κεφαλῶν ἀφαιρεῖν. οὗς, ἐπειδὴ ἤγον εἰς τὸ προκείμενον χωρίον, ὁ Βαβυλᾶς ἑαυτοῦ προσησόμενος προτέρως προσῆγε τῷ ξίφει, τῷ μὴ τινα τρέσαντα αὐτῶν ἀναδύναι τὸν θάνατον. καὶ ἀποτεινομένων ταύτην ἀνεπαὼν τὴν φωνὴν "ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός," ἔπειτα αὐτὸς προύτεινε τὸν ἀδχένα τῷ ξίφει, ἐντειλάμενος τοῖς τὸ σῶμα αὐτοῦ συλλεξομένοις τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας αὐτῷ συνθάψαι, ἢ ἢ μοι ταῦτα, φησὶ, κειμένῳ κόσμῳ. καὶ νῦν μετ' αὐτοῦ, ὡς φασὶ, ταῦτα τυγχάνει κείμενα. Philostorg. 7 8.

Βαβυλωνία κάμινος, καὶ Βαβυλώ-
νιοι παῖδες.

Βαγαῖος ὄνομα κύριον· "παλλομένων δὲ
λαγγάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος" (Herodot. 3
128).

βαγεύει πλανητεύει.

βάγιον μέγα.

Βαγῶας ὄνομα κύριον, ὅς ἦν εὐνοῦχος.
cf. v. λαβαῖς.

βαδδὶν ζολή ἱερά. Δανιήλ (10 5) "ἦρα
τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἦν ἀνήρ
ἐνδεδυμένος βαδδὶν."

βάδην περιπάτω ἐρχόμενος. "τοὺς μὲν
προαπέσειλεν, αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ τὴν σρα-
τιὰν ἐπαγόμενος ἐχώρει βάδην" (cf. v. πλιν-
θίον). καὶ αὐθις "βάδην καὶ σχολαίως ἀκο-
λευθῶν." Ἀριστοφάνης (Ach. 534) "Μεγυρεῖς
ὄτ' ἐπείνων βάδην, Λακεδαιμονίων ἐδέοντο"
ἀντὶ τοῦ ἐλλίπτου, ὑπὸ λιμῆ διεφθείροντο.
βάδην ἀντὶ τοῦ κατὰ βραχὺ ἀξυνομένου τῆ
λιμοῦ καὶ ἐπίδοσιν λαμβάνοντος, προϊόντος
ἐπὶ τὸ μείζον.

βάδιζε. καὶ βαδίζου ἀντὶ τοῦ βάδιζε
Κρατῖνος.

Βάδιλλος.

βάδιος υἱός. σημαίνει δὲ καὶ ἵππου
χοροῖαν.

βαδισέα ἀντὶ τοῦ πορευτέον· (Philo-
strat. V. A. 1 18) "ἐμοὶ δὲ βαδισέα οἱ σοφία
καὶ δαίμων με ἄγει."

βαδισικοῦ ὄξυποδος· Ἀριστοφάνης (Ran.
128) "ὡς ὄντος γε μὴ βαδισικοῦ."

βάδος ἢ βάδισις· Ἀριστοφάνης Ὀρνισι
(42) "διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν."
ἐν παιδιῶν παρεσχημάτιται· ὡς γὰρ ἀπὸ τῆ
πατεῖν πάτος (Ὁμηρος (Z 202) "πάτον ἄν-
θρώπων ἄλεινων"), οὕτως ἀπὸ τῆ βαδίζειν
βάδος.

Βαήλ.

Βαθάλη ὄνομα κύριον.

βαθεῖα κόμη ἢ δασεῖα. "ἀπεκείρατο
τὴν κόμην· ἦν δὲ πολλή καὶ ξανθὴ καὶ βα-
θεῖα." "βαθεῖα τῇ τριχὶ κομῶντα, καὶ γη-
ραιὸν πολιῶν."

βαθεῖαν αὐλακα (Aeschyl. Sept. 599),
ὅπερ ἐστὶ εἰς ἄλλο γῆς ὑπὸ ἀρότρον. μεταφορι-
κῶς ἀπὸ τούτου βαθείας φρένας καὶ κεκρυμ-
μένας σημαίνει.

βαθμίδος.

βάθος. βάθος ἐστὶ φύλαγος τὸ μετὰ τὸ

μέτωπον ἅπαν. καὶ ὁ ἀπὸ λογαγοῦ ἐπὶ ἀρα-
γὸν εἰχος κατὰ βάθος λέγεται.

βάθρα. "χθρὲς μὲν καὶ πρώην δεδουκό-
τες τοῦ καπηλείου καὶ τοῦ τὰ βάθρα καλ-
λύνειν καὶ τῆσθαφος κορεῖν, ἄρτι δὲ χλαμύδας
τὰς εὐπαρύφους ἐνδεδυκότες καὶ περόλαις
χρυσαῖς διαπεπερονημένοι καὶ σφραγῖσι χρυ-
σοδέτοις διεσφριγμένοι" (cf. v. Ρουφῖνος). καὶ
βάθρα ἀγάλματα. καὶ βάθρον θεμέλιον·
"ἀπολυομένου δὲ αὐτοῦ τοὺς βλαυτίας, καὶ
πρὸς βάθρον προσηρεϊκότες τὸν ἔτερον πόδα,
προσδραμιῶν τις τῶν σρατιωτῶν μετ' ἐγχι-
ριθίου τοῦτον ἀπέτεμεν." καὶ Σοφοκλῆς (Ai.
135) "Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγγιάλου,"
τετέξι τὸ θεμέλιον, τὸ ἔδρασμα· δι' ὃν ἴσα-
ται ἡ Σαλαμίς. βάθρον καὶ ἐφ' οὗ κἀθηται
ἐν τοῖς συλλόγοις.

βαθύγλωσσοι ἐλλόγμοι, εὐγλωττοι.

βαθυγνώμων ἄνθρωπος καὶ κρυψίνος,
Ρουφῖνος καὶ Στελίων ἐπίτροποι Θεοδοσίῳ
τοῦ βασιλέως. cf. v. Ρουφῖνος.

βαθυδίνης ἐν βάθει ἔχων τὰ φέματα.
βαθυκαμπῆ ἐπὶ πολὺ καμπτομένη·
(AP 6 306) "καὶ βαθυκαμπῆ κλεῖδα συῶν."

βαθυλήιον σιτοφόρον πεδίον.

βαθυπέπλων μεγάλων, ἐκ τῆ παρακο-
λουθούντος.

βαθύπλουτος πολὺν πλοῦτον ἔχουσα.
"εὐδαίμονα καὶ βαθύπλουτον εἶναι τὴν Λα-
φρίαν Ἀρτεμιν."

βαθυρρείτης (Hom. O 195) ὁ βαθεῖα
φέματα ἔχων.

βαθύς ἀντὶ τοῦ πονηρός. οὕτω Μέναν-
δρος.

βαθύσρωτος κοίτη. (Babrius 32 7)
"τὸν δὲ τῆς βαθυσρώτου καταβῆσα κοίτης
ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη" ἀντὶ τοῦ πολυτελοῦς.

βαθύσχοινον ὑψηλὰς σχοίνους φέροντα.

βαθύτυτα παχέα. Αἰλιανός "αἰθρίας
γὰρ οὐσης καὶ πανηλίω ἡμέρᾳ ἄφρων καὶ
ἀδοκίμως νέφη συνδραμεῖν οἷα δὴ πον βα-
θύτυτα, καὶ καταρρήσαι πάμπαν ὑετόν."

βαιαί μικραί. καὶ βαιὸς ἰδίως ἀντὶ τῆ
εἰς Σοφοκλῆς (OR 750) "πότερον ἐχώρει βαιὸς
ἢ πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας;" καὶ ἐν
Αἰχμάλωτίσιν "ἔσπεισα βαιῶς κύλικος ὡσεὶ
δεύτερα." καὶ αὐθις (Ai. 292) "ὃ δ' εἶπε
πρὸς με βαι', αἰεὶ δ' ἑμνούμενα· γύναι, γυ-
ναιεῖς κόσμον ἢ σιγῇ φέροι. κἀγὼ μαθεῖσθ'
ἔληξ', ὃ δ' ἐσσύθη μόνος."

βαίτη διαφθέρα. "βαίτη δὲ κὰν θέρει καὶ χειμῶνι ἀγαθόν," ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν χρεῖαν σφόδρου.

βακάντης ὁ σχολαστής.

βακαντίβος σχολαστής, μὴ παραμένων πράγματι αὐτοῦ.

βάκηλος μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης. βύκηλος εὐνοῦχος, ἀπόκοπος. καὶ ρομία "βύκηλος εἶ" κατὰ τῶν ἐκλύτων ἀνάνδρων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀπόκοποι.

Βάκις ἐπίθετον Πεισιράτη· ἦν δὲ χρηλάτος. Φιλίππης δὲ ὁ Ἐφέσιός φησι τρεῖς κίδας· ὁ μὲν ἐξ Ἐλευῶνος τῆς Βοιωτίας, ἡ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Κατῆς, ὅς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης. ἀπόκοπος δὲ ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα πάλαι περὶ τούτου τοῦ Βάκιδος ἰσορεῖ φάσκει, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων ἡ γενναίας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθυμνήτην δύντος. sch. Pae. 1671.

Βακκαῖοι, ὡσπερ Ἑσσαῖοι. ἔστι δὲ ἔθνος ἠρακίον.

βακτηρεύειν ζηρῆσθαι.

βακτηρία καὶ σύμβολον. οἱ λυγόνες δικάζειν ἐλάμβανον παρὰ τῶν δημοσίων κρημάτων σύμβολον καὶ βακτηρίαν, καὶ ἔτιως ἄλλοι. τὴν χρόαν ὁμοίαν εἶχε τῇ βακτηρίᾳ τὸ δικαστήριον. τὸ μόνον σύμβολον μετὰ τὴν κρίσιν ἀποδιδόντες ἐκομίζοντο τριώβολον ὡς περὶ καὶ δικαστικὸν γέγονεν. cf. v. σύμβολον.

βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβύλιον, ἢ τριώβολον. τῆτο ἐπὶ τῶν σκωπτῶν ὡς τοὺς δικαστὰς τοὺς Ἀθηναίους.

βάκτρον ῥάβδος· (AP 6 81) "γηραλέον ἦν ἀντὶ πανοπλίας βάκτρον ἀμειψόμενος." ἴσται καὶ σκηπνίον· (AP 6 83) "ἀντὶ δὲ εὐκλειῶν σκηπνίῳ τρομερὰς χεῖρας ἔρεισμεθα."

Βάχαι καὶ Σάτυροι καὶ Πᾶνες καὶ Σάτυροι ὄπαδοι Διονύσου.

βαχέβακχον ἄσαι ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον· Βάχχος γὰρ ὁ Διόνυσος. sch. A Eq. 406.

βαχχεῖα ποιμνική. καὶ βαχχεῖος. βαχχεούσους σὺν τῷ μέλει τῷ βαχχεῖῳ καὶ ἐνθέρῳ.

βαχχεύων μαινόμενος. καὶ κατεβαχχεύοντο, τοῦτέστιν ἐνεθουσίῳ ἐπιπνοίας

τινὸς πληρωθέντες· "ἐπ' αὐτὴν ... ἔξοισρέμενοι." cf. v. τελεσιουργήσας.

Βάχχης τρόπον, ἐπὶ τῶν αἰεὶ συγγῶν καὶ σιωπηλῶν, παρ' ὅσον αἱ Βάχχαι σιγῶσιν.

Βαχχίδης ὁ τοῦ Διονύσου υἱός.

Βάχχος. οὕτως οὐ μόνον τὸν Διόνυσον ἐκάλλον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους ἧς οἱ μύσαι φέρουσιν. ἔστι δὲ καὶ ἑσφάνης εἶδος· "βάχχοισιν κεφαλὰς πολυανθίσιν ἐξέψαντο" (sch. A Eq. 406). καὶ Πισίδης "πολλοὺς δὲ Βάχχος ἦν ὁρᾶν ἀκασίους τὴν ἐσχάτην ὄρχησιν ἔξορχουμένους."

Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέου τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰελλίδος (ἔχει γὰρ πόλεις δ', Ἰουλίδα Καρθαίαν Κορεσσίαν Ποιήεσσαν), Μέδωνος υἱὸς τοῦ Βακχυλίδου τοῦ ἀθλητῆ παιδός, συγγενῆς Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ, καὶ αὐτὸς λυρικός.

Βάκχυρις ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων· τοιοῦτος γὰρ οὗτος, βασιλεὺς Αἰγύπτου.

βαλανάγρα ἢ κλείς, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. βάλανος δὲ ἔστι τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μύγγανον· καὶ βάλανοι τὰ μύγγανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεββαλύνονται (A Av. 1159) ἀντὶ τῷ κεκλείδωται.

βαλανειομφάλους τὰς φιάλας οἱ κωμικοὶ καλεῖσι. βαλανεῖον δὲ ἐκλήθη, διότι τὰς βαλάνους ἐσθλόντες τὰ κελύφη ἔκλειον. λέγουσι δὲ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐλαττέσι τὸν ἄερα τῷ λουτρῷ, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἔλκοντες. καὶ βαλανεῖτης ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς καλεῖται περιγύτης. (Artemid. 1 64) "ἔστι δὲ τὸ βαλανεῖον ὁδὸς ἐπὶ τρυφῆν."

βαλανεύς, ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος καὶ περιέργου.

βαλανεώτης.

βαλανίς ἢ τοῦ βαλανέως γυνή.

βάλανος τὸ αἰδοῖον, καὶ τὸ ψέλιον. καὶ βάλανοι φοινίκων· (Xen. Anab. 1 5 10) "οἶνον ἔπινον ἀπὸ τῆς βάλανου τῆς ἀπὸ τοῦ φοίνικος."

βαλβίς βαλβίδος βύσις ταπεινή, ἢ ἀφειτηρία, καὶ ὁ καμπτός· "ὡσπερ ἐκ βαλβίδος τινος οἱ τὰ τέθριππα ἀφιέντες ἀναπετασθείσης τῆς πύλης." καὶ βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων· ἢ γὰρ ὑπὸ τὴν ὑσπληγγα γινόμενη γραμμῇ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρομέας,

βαλβίς καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι ἄλμῖς ἄλβῖς, ὑπερβίβασις βάλβῖς. ἢ ἀπὸ τῆ βάλω. sch. A Eq. 1156.

βάλε βάλε τὸ τρίτον εἶη ἀντὶ τοῦ εἶθε μοι. cf. v. κηρύλος.

βαλεῖν τὸ πόρρωθεν πέμψαι, οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι τὸ ἐκ χειρὸς τριῶσαι. βάλλειν παρ' Ὀμήρω (E 51) καὶ ἐπὶ τῆ τυγαχάνειν· "βάλεν ἄγρια πάντα."

βαλίαν τὴν ἔλαφον τὴν κατὰςικτον. καὶ βαλίων ἀνέμων· "λήγετε πνοιαὶ βαλίων ἀνέμων," τουτέστι σφοδρῶς πνεόντων, παρὰ Συνασίω τῷ Κυρηναίῳ (hymn. 3 76). καὶ αὐθῖς (AP 7 203) "θρηεύων βαλίους συνομήλικας ἐν νομίῳ ὕλης· ὄχεο γὰρ πυμύτην εἰς Ἀχέρωντος ὁδόν."

Βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται εὔσοχοι.

Βαλίος (Hom. II 149) ἵππος.

βαλλάντιον μάρσιπος. Εὐνάπιος (p. 103 Nieh.) "εἶτε φιλοχρήματος εἶη καὶ δῆλος τῶν βαλλαντίων. καὶ ταῦτα σαφῶς ἐκπυθάνομενοι πρὸς ταῦτα διεσπυτήγονον τὸν πόλεμον."

βαλλαντιοτόμος κλέπτης. καὶ βαλλαντιοτόμοι (Philostrat. V. A. 4 22) "χρημάτων τε μεγάλων ἐωνημένοι ἔγοντο μοιχοὶ πόρνοι τοιχωρύχοι βαλλαντιοτόμοι ἀνδραποδισαὶ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη." βαλλαντιοτόμοι δὲ οἱ τὰ βαλλάντια κλέπτοντες.

βάλλειν μῆλοισι, ἐπὶ τῶν τυχανόντων ὧν ἐρώσι. "τὸς πόρρωθεν βάλλων τοξενύμασι τοῖς ἐκ μέλανος." καὶ "τόνδ' οὐ δύναμαι βάλειν κῆνα λυσοτήρη" (Hom. O 299).

βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπισήμην, ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους.

βάλλ' εἰς Μακαρίαν, οἷον εἰς Ἄδου· Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλίας, ὀπηρῖκα ἐπεσράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἐαυτὴν ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οὕτω λέγουσιν, εἰς Μακαίριαν, καὶ εἰς Μακαίριον.

βάλλ' εἰς κόρυκας, τουτέστιν ἄπιθι εἰς ἀπώλειαν καὶ φθόρον, ἀπὸ ἰσορίας ἐν ταῖς παροιμίαις κειμένης.

βάλλ' εἰς Μακαίριον, ἐπὶ τῶν ἐαυτὸς εἰς κίνδυνον κατ' ἀρετὴν διδόντων.

βάλλ' εἰς ὕδωρ, ὅτι καταπόντισον.

βάλλεται πλήττεται, πυρπολεῖται. "βάλλεται δὲ ἡ ναῦς σκητιῶ, καὶ ἦν δέος ἕξαφθῆναι τε καὶ καταδύναί τε τὸ σκάφος."

βάλλων Σωκράτη καὶ Ζήνωνα τοῖς ἐκ Διονυσίων σκώμμασι, καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῶν ἀξιῶν πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης ὡς ὄντας κῆρος πόλεων τε καὶ πολιτείας, νῦν δὲ σεφανῶν αὐτοὺς καὶ παράδειγμα τιθέμενος βίβη γενναίου καὶ σώφρονος. Synes. Dion. p. 38.

βαλμός εἴδος.

Βαλτάσαρ. οὕτως ἐπεκλήθη ὁ Δαυὶδ εἰς τιμὴν τῆς τῶν ἀπορρήτων σαφηνείας.

βαλῶν φευξέσθαι οἶε (Plat. Con. p. 189 B), πρὸς τὰς κακὸν τι δρᾶσαντας καὶ οἰομένους ἐκφεύγειν.

βαμβαίνειν διζύζει, τρέμει τοῖς ποσὶ καὶ τῇ γλώττῃ ἀσήμως φθέγγεται.

βάμμα Κυζικηνικόν (A Pac. 1176) τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην Ἀττικοὶ λέγουσι. καὶ ἕτερα παροιμία, βάμμα Σαρδιανικόν (A Ach. 112), ἀντὶ τοῦ μή σε ἐρυθρόν ποιήσω· οἷον ἵνα μή σε φοινίσω· νῆσος γὰρ ἐστὶ μεγίστη ἡ Σαρδῶ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν ἣ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μή σοι πληγὰς ἐντρέψω.

βάνυσσος πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος· βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος. (Polyb. 1 40) "καὶ τοῖς ἐκ τῆς ἀγορᾶς βαναύσοις φέρει προσέτιζε βέλη, καὶ παραβάλλειν ἕξω παρὰ τὸν θεμέλιον τοῦ τείχους."

βάνυσσος. (Polyb. 12 13) "ἐπὶ τούτοις σεμνύνεται κατὰ τὴν πολιτείαν, ἐφ' οἷς αὖ καὶ τελώνης σεμνυνθεῖ ἡ βάνυσσος· ἐπὶ γὰρ τῇ πολλὰ καὶ λυσιτελῶς πωλεῖσθαι κατὰ τὴν πόλιν καὶ θαυσιλῆ τὰ πρὸς βίον ὑπάρχον πᾶσιν, ἐπὶ τούτοις μεγαλανχεῖ."

βάνυον. οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τὸ σημεῖον τὸ ἐν πολέμῳ.

βάξιν φήμη· Σοφοκλῆς (OR 515) "ἂν γὰρ ἐν ταῖς ξημεροῖσι ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι λόγοισιν εἴτ' ἐργοῖσιν εἰς βλάβην φέρον, οὗτοι βίου μοι τοῦ μακροτέρου πόθος φέρωντι τήνδε βάξιν," ἀντὶ τῆ δ βούλομαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.

βαπτὰ. βαπτὰ ἰμάτια ἐφόρουσιν οἱ νυμφεῖοι πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκμήριον τῆς φθορᾶς. Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (530) "οὐδ' ἰματίων δαπάναις κοσμησάμενοι ποικιλομόρφων" ἀντὶ τοῦ ἕτεροχρόων.

βαπτίζω αἰτιατικῇ.

βάπτουσι πλύνουσι. Ἀριστοφάνης (Ecol. 215) "πρῶτον μὲν γὰρ τᾶρι βαπτῶσι θεοῦ"

ατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον," ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ποστομοῦσι.

βάραθρον χάσμα τι φρεατώδες καὶ ποτεινὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τὰς κακέρους βαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὄπηρχον γαινοί, οἱ μὲν ἄνω οἱ δὲ κάτω. ἐνταῦθα ὁν Φρύγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐνέ- αλον ὡς μεμνηνότες, ἐπειδὴ προέλεγεν ὅτι ρχεται ἡ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς κόρης. δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα ἀκαρπλίαν ἐπέμψε τῇ ῶρα· καὶ γρόντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησιμοῦ ἔ μὲν χάσμα κατέχουσαν, τὴν δὲ θεὸν θυ- ῶν ἴλιον ἐποίησαν. sch. A Plut. 431: cf. v. πτραγύρτης.

βάραθρον τόπος βαθὺς ὅπερ οἱ κακῶ- ροὶ ἐμβάλλονται Ἀθήνησι καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ, ὡς εἰς τὸν Κεῖδαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. cf. v. Κεῖδας.

βάραθρον ὄρημιά ἐστιν εἰς ἃ ὁ τῆς Ἰπ- ποδωαντίδος δῆμος τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κατα- κριτούς ἐνέβαλλον. ἐν δὲ Φιλιππησίς (8 45, 10 135) ὁ Δημοσθένης τὴν λέξιν οὐ κυρίως ἔπειν ἀλλ' ἐκ μεταφορῆς, οἷον ἐν τῷ ὀλέ- θρω. Harp.

βαρακηρίς ἡ ἄκανθα.

βαρβαρίζει ἀντὶ τῆς τῶν βαρβάρων φωνῆ· οὕτω Πλάτων (Alc. 1 p. 120B). "ἔστι δὲ βαρβαρισμὸς ἐκ τῶν κακιῶν λέξεις παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδοκιμούντων Ἑλλήνων. σολοι- κισμὸς δὲ ἐστὶ λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγ- μένος, ὡς τὸ ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπε- αν" (Diog. L. 7 59).

βαρβάρους ἀντὶ τοῦ ἀφώνους, ἢ ἀνη- κῶτος ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (199) "ἐγὼ γὰρ ἀπὸ τῶν βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ ἐδίδαξαι τὴν φωνήν, συνῶν πολλὸν χρόνον." περὶ τῶν ἄφρων λέγει ὁ ἔπος.

Βάρβις Φιλιππηκός. οὗτος ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν τυράννων ἤρχε, θέραιψ δὲ ἦν τὸν τρό- πον καὶ ζολακικός, καὶ μέντοι καὶ τῷ περὶ τὸν Ἀντιώνιον θιάσῳ κατεῖλετο· καὶ αὐτὴν πρὸ τῆς ἀρχῆς ἤρχε τὴν ἐκείνου χάριν. τῆτον ἦν τὸν τότε σοβαρὸν καὶ πορφυρῶν τῇ τιμῇ καὶ ἐν ἀγορᾷ τῇ Ρωμαίων ὑψηλὸν διάγοντα καὶ δικάζοντα ὁ δεσπότης ἀνέγνω ἐλθόντων, πρό- τιμον μὲν ἀποδράντα, ἐν ἐκείνῳ δ' ὄντων τοῦ πειροῦ πομπεύοντα ἄβρον καὶ κερδούμενον καὶ σὺν τῇ ἀρχῇ θρυπτόμενον. καὶ προσελ- θὼν ἡσυχῇ κατόπιν, θοίματιόν λαβόμενος,

"χαῖρε" εἶπε, τὸ ὄνομα προσθεῖς τὸ ἀρχαῖόν τε καὶ δοῦλον. καὶ ἐκεῖνος ἐκπλήττεται ῥα- δίως τὸν δεσπότην γνωρίσας, καὶ δεῖται σιω- πᾶν, καὶ εἰς τὸ οἰκεῖν ἄγει, καὶ καταβαλὼν πύμπλευσα εἴτα μέντοι ἑαυτὸν ἐλύσατο, καὶ αἰδοῦ Ἀντωνίῳ τῇ κηλίδι τῆδε σιγῇ κατεχούθη ἀργυρώνητος. ἔκριμα δὴ καὶ ταύτην τῆς τύ- χης μὴ σιγήσαι τὴν παιδιάν. Aelianus?

βάρβιτον ψαλτήριον, κιθάρα, εἶδος ὀρ- γάνου μουσικοῦ. (AP 7 23) "ὦ τὸ φίλον ξέρ- ξας, φίλε, βάρβιτον." περὶ Ἀνακρέοντος ὁ λόγος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων· Ἀριστο- φάνης (Thesm. 142) "τίς ἢ σολῆ; τίς ἢ τῶ- ραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος λαλεῖ κροκωτιῶ, τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ; τί λήκθος καὶ ερό- φριον; ὡς ἀξύνφορον. τίς δαὶ κατόπτρον καὶ ξίφος κοινωνία;"

βάρβιτος εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

Βαργαδῶθ υἱὸς λύπης. 1 Sam. 4 21.

βαρδίσταγνος ὁ τὰς γυναικας βιαζό- μενος.

βαρδίσοι βραδυτάτοι.

βαρεῖα χεῖρ ἢ δυνατή· "συνέση δὲ πλη- θος ἰκανὸν καὶ βαρεῖα χεῖρ καὶ πυράδοξος."

βάρεις πλοῖα, τείχη, σοαί, αὐλαί, πύρ- γοι, σφαιραί. "ὁ δὲ ἐπεμείλετο βαρῶν" (cf. v. Μουσώνιος b), τουτέστι τειχῶν. (AP 7 67) "δέξαι μὲ, εἰ καὶ σοὶ μέγα βρῖθεται ὀκροῖεσσα βᾶρις, ἀπορθημένον τὸν κύνα Διογένη."

βάρεις ἐλεφάντιναι (Ps. 44 9) αἱ παν- ταχοῦ τῆς γῆς ἐκκλησίαι, μία δὲ τῇ πίσει, ἐν αἷς γεραίρεται ὁ θεός. καὶ βάρων ἢ γενική τῶν πληθυντικῶν. βᾶρις δὲ σοαὶ καὶ πόλις.

βαρέων βασιζυμάτων.

Βαρθολομαῖος ὄνομα κύριον.

Βαρκαίοις Διβηκοῖς· Βάρκη γὰρ πό- λις Διβύης, ἢ νῦν Πτολεμαῖς καλουμένη.

Βάρνη υἱὸς ἀλλόμενος.

βαρούεις.

βάρους ἐπὶ τῶν μεγίστων πόλεων· "ἢ δὲ α Καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς Κυρρηθόντες τῷ βάρει συνεπεσπάσματο καὶ τὰς ἄλλας πό- λεις." cf. v. Καπύη.

βάρους. περὶ Πολέμωνος (Diog. L. 4 19) b "ἦν δὲ καὶ τὸ βάρους οἰοῖται Δωριός τις οἰκο- νομία." "προορώμενος δὲ καὶ κατορθοῦσθων τὸ βάρους καὶ τὸ φιλόνηκον τῶν ἀνθρώπων" ἀντὶ τοῦ τὸ πληθὺς, τὴν ἰσχύν, Πολύβιος φησι. καὶ αὐθις (Polyb. 30 15) "ἐπισημηνά-

μενος δὲ τοῦ Σικυῶνος τὴν ὀχυρότητα, καὶ τὸ βῆρος τῆς τῶν Ἀργείων πόλεως, ἦλθεν εἰς Ἐπίδαυρον." καὶ αὐτῆς (Diodor. t. 2 p. 630) "ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς τῆς πόλεως τὴν θέσιν καὶ τὸ βῆρος." (S OC 1142) "βῆρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει· οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιῆσαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις."

Βάρρων ἱστορικός ἐπιτομὴν τῶν κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.

βαρῦβρομος βαρῦηχος. "καὶ πόντον βαρῦβρομον" (A Nub. 283) διὰ τὸν τῶν κωμάτων ψόφον.

βαρυσταίμων ἀτυχής.

βαρυνηχέος τοῦ μέγα ἠχοῦντος· οἱ γὰρ βαρεῖς ποταμοὶ ῥέοντες μέγαν ἦχον ἀπεργάζονται. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (277) "ἀπ' ὤκειου βαρυνηχέος."

βαρῦμηνης μνησικάκος.

βαρυνόμενος καταπονούμενος· Πολύβιος "ὁ δὲ ἔξαναξός προῆγε, τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἄρρωστίας τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος· εἶχε γὰρ ἑβδομηκοντὸν ἔτος."

βαρυνήμων ἄθλιος, βεβαρημένος, κακός.

βαρυνπρεπής πολυτελής· "καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας εὐωχίᾳ περιεκέχτο βαρυνπρεπῆς τῷ Λέοντι, καὶ πρὸς ἐαυτὴν ἐκάλει."

βαρυνσυμφορώτατος δυστυχής· "νομίζων ἑαυτὸν βαρυνσυμφορώτατον γεγονέναι πάντων ἀνθρώπων." Herodot. 1 45?

βαρῶ αἰτιατικῆ.

βασάν υιοσύνη. "εἶπε κύριος, ἐκ βασάν ἐπισρέψω" *Ααβίδ* φησι (Ps. 67 23).

βασανίζειν. οὐ τὸ αἰκλῆσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μασιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν καὶ ἐλέγχειν τάληθές διὰ λόγων, ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου μεταφορικῶς· καὶ Πολύβιος "τότε νομίσας τὴν ἐκ πύρρος ἔχειν βασάνον, ἀπελύθη τῆς ὑποψίας." καὶ βασανίστας ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. κέχρηται ἅπαντες οἱ ἀξιόλογοι. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης (Ran. 628) οὕτω· "βασανίζε τούτον λαβῶν· κἄν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων. καὶ πῶς βασανίζω; πάντα τρόπον, ἐν πίνυκι δῆσας, κρεμύσας, ὑσριζίδι μασιγῶν, δέρων, σρεβλῶν, ἔτι δ' εἰς τὰς ῥίνας ὄξος ἐγγέων, πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα· πλὴν πρῶσφ μὴ τύπτε τοῦτον, μηδὲ

γητείω νέφ," ἐπειδὴ οἱ ἐλεύθεροι πρὸ τέτα ἑδαίροντο πράσοις καὶ σκοροδοῖς. *βασάνιζε* αὐτὸν πανταχῶς, μὴ ἐν παιδιᾷ, μηδὲ ὡς τὰς ἐλευθέρους παῖδας τῷ ἐκκαυλήματι τῷ πρᾶσον ἢ τοῦ γητείου, τουτέστιν ἀμπελοπρᾶσον ἢ ὡς τινες πρᾶσον φύλλω.

Βασανίτις χώρα.

βασάνος λίθος ἐστὶν ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεσθαι. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Πίνδαρος καὶ Σοφοκλῆς. Ὑπερίδης δὲ τὰ ἐν ταῖς βασάνοις εἰρημένα ὑπὸ τῶν βασανισμένων καὶ ἀναγραφέντα βασάνους ἀνόμασι (Harp.). καὶ παροιμία "βασάνος λίθος" ἐπὶ τῶν ἐξεταζόντων ἐν λόγοις ἢ ἔργοις, παρ' ὅσον ἢ Ἀνδρία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει.

βασιλεία τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸ ἔθνος τῆς βασιλευόμενον, οἷον Περσῶν Ἰνδῶν Ἀράβων. βασιλεία ἐστὶν ἀνυπεύθυνος ἀρχή.

βασιλεία. "οὔτε φύσις οὔτε τὸ δίκαιον ἀποδίδουσι τοῖς ἀνθρώποις τὰς βασιλείας, ἀλλὰ τοῖς δυναμένοις ἠγεῖσθαι ἐρατοπέδου καὶ χειρίζειν πράγματα ρουνεχῶς, οἷος ἦ Φίλιππος καὶ οἱ διάδοχοι Ἀλεξάνδρου. τὰ γὰρ υἱὸν κατὰ φύσιν ἐδὲν ὠφέλησεν ἢ συγγένεια διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἀδυναμίαν. τοῖς δὲ μηδὲν προσήκοντας βασιλεῖς γενέσθαι σχεδὸν ἀπάσης τῆς οἰκουμένης."

βασιλεία. ὅτι ἡ βασιλεία κτήμα τῶν κοινῶν, ἀλλ' οὐ τὰ δημόσια τῆς βασιλείας κτήματα. διὸ τὰς ἐξ ἀνάγκης καὶ μετ' ἕβρας εἰσπράξεις ὡσπερ τυραννικὰς ἀκολασίας μισεῖν δεῖ, τὰς δὲ σὺν λόγῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν εἰσφορῶν ἀπαιτήσεις ὡσπερ κηδεμονίαν τιμῶν.

βασιλείδης ὁ τοῦ βασιλέως (Plato Critia p. 116).

βασίλειοι παῖδες ἑξακισχίλιοι, οἵτινες κατὰ πρόσαξιν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα τὰ πολέμια ἐξήσκουν ἐν Αἰγύπτῳ.

Βασίλειος Ἀγκυρανός, ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς πόλεως, ἰατρός τὴν τέχνην. οὗτος ἔγραψε κατὰ Μαρκέλλον, καὶ περὶ παρθενίας, καὶ ἕτερον οὐκ ὀλίγα ἄλλα. βασιλευόντος Κωνσταντίνου Μακεδονιανῆς θρησκείας ἅμα Εὐσαθίου Σεβαστηνῷ ἤρξε. Sophronius 89 p. 179 Fabr.

Βασίλειος ἕτερος, ἐπίσκοπος Εἰρηνοπόλεως τῆς Κιλικίας, ἐπὶ Ἀνυασίου βασιλείως, τὴν φρένα καὶ τὴν ἄσκησιν τῷ ὁμῶν ἄνθρωπῳ Βασιλείῳ Κουσαρείας ἰοικῶς, ἔγραψε κατὰ Ἀρχελίου πρεσβυτέρου Κολωνίας.

Βασίλειος Κουσαρείας τῆς Καππαδοκῶν ἐπίσκοπος, ἦτις πρώην Μύζακα ἐκαλεῖτο, παῖρος Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζοῦ ἐπίσκοπου. ἔγονε δὲ γονέων περιφανῶν, Βασιλείου τε αἰ' Ἐμμελείας, ὧν ἄνωθεν ἡ συγγένεια, ἀνήρ λλογιμώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἠηλακίως. οὗτος ἔγραψε πλεῖστα, ἐν οἷς θανατίζεται τὰ εἰς τὴν ἑξαήμερον. καὶ κατ' Εὐμείου δὲ ἑξαιρέτους συντάξαε λόγους, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος τεύχος, καὶ τὰς ἑξ τὴν ἑξαήμερον ὁμιλίας ἐννέα, ἕτερον τεύχος ἀσκητικόν, περὶ παρθενίας ἄλλο, ἔπαιον εἰς τοὺς μ' μάρτυρας, ἕτερον εἰς Γόριον, ἄλλον εἰς Βυρλαμί, ἕτερον εἰς Ἰελίτιον. εἰς διαφόρους ψαλμοὺς ἠθικὸι λόγοι κήφοροι. ἐπιστολαί, ὧν οὐδὲν ἄμεινον, πρὸς τὸν σοφιστὴν Διβάνιον καὶ πρὸς τὸν φίλον Γρηγόριον καὶ εἰς ἄλλους πλείονας (cf. Ἰ. Ἀπολωνάριος). τελευταῖ δὲ Βασίλειος Γραπνοῦ τὰ Ῥωμαίων σκήπτρα διέποντος.

ὅτι ὁ μέγας Βασίλειος ἀδελφὸς εἶχε δ', τὸν τε Γρηγόριον τὸν Νύσσης ἐπίσκοπον, καὶ Πέτρον καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον, καὶ ἑτέρους ἴσο μονάσαντας.

Βασίλειος. τὰ διὰ τοῦ ἰος ὀνοματικὰ διὰ τοῦ ι γράφονται, πλην δ', Ἄρειος Ἡρώδους Βασίλειος.

βασίλειος σοά. δύο εἰσι σοαὶ παρ' ἀλλήλων, ἡ τε τοῦ ἐλευθερίου Διὸς καὶ ἡ βασιλείου. ἔστι δὲ καὶ τρίτη, ἡ πάλαι μὲν Πεισιπλάτειος ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ μετωνομάσθη κακίλη. Harp.

βασίλειωντα κτείνει (Ioseph. B. I. 14) ἐπιθυμοῦντα βασιλεῦσαι.

βασίλειος μέγας ὁ τῶν Περσῶν· τοῖς δὲ ἄλλοις προσετίθεισαν καὶ τῶν ἀρχομένων τῶ ὀνόματα, ὡς Ἀλεξανδριανῶν Μακεδόνας. διαφέρει βασιλεὺς τυράννου· βασιλεὺς μὲν γὰρ ὁ ἀπὸ προγόνων κατὰ διαδοχὴν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ῥητοῖς λαβὼν γέγρασι, τύραννος δὲ ὅς βιαιῶς τὴν ἀρχὴν σφετερίζεται. χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως ἑκατέρωθεν ὀνόμασιν· Ἐρριανὸς γὰρ βασιλεὺς Πίνδαρος καλεῖ τύραννον ὄντα, καὶ Διονύσιον, καὶ Εὐπολις Πεισιπλάτων βασιλεὺς καλεῖ, καὶ τοὺς βασιλεῖς τυράντους. sch. A Ach. 61.

βασίληιος.

βασίλική. ὅτι ἐν τῇ βασίλικῇ ὀπίσω τῷ μύθῳ ἔστατο ἀνδρείκλον ἄγαλμα χρυσέμβρανον, ἐνθα ἦν καὶ τὸ ἔξιμον ἕως Ἡρακλείου

τοῦ βασιλέως, γονυκλινὲς Ἰουζίνου τοῦ τυράννου. ἐκεῖ ὁ Τέρβελις ἐδημηγόρησεν· ἐν οἷς ἔλεφας ἔστατο παμμεγέθης, ὑπὸ Σεβήρου κατασκευασμένος. ἐνθα ἦν καὶ σχολὴ φυλάττων τὴν πόλιν. ἔμεινε δὲ ἐκεῖσε ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς τὴν πρῶσιν ποιοῦμενος, καὶ τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ πορθουμένου ἠπέλει τῷ τὸν ἔλεφαντα φυλάττοντι θάνατον, εἰ μὴ τοῦτον κρατήσειεν. ὁ δὲ θηροκόμος οὐκ ἐνεδίδον· ὃν φρονέσας ὁ ζυγοπλάσης δέδωκε βορὰν τῷ ἔλεφαντι. τὸ δὲ θηρίον ἀτίθασον ὄν καὶ αὐτὸν ἀνείλε. καὶ ὁ Σεβήρος ἀκούσας τῷ θηρίῳ θυσίαν ἤνεγκεν. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ παρευθὺ ἀνετυπώθησαν τὸ τε θηρίον καὶ ὁ θηροκόμος. ἐνθα καὶ Ἡρακλῆς ἐλατρεύθη, πολλὰς θυσίας δεξιόμενος, ὅς ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ μετετέθη. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ ὑπατικοῦ ἀπὸ Ῥώμης ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ εἰσῆχθη ἐν ἀπήνῃ καὶ νηὶ καὶ σῆλαι δέκα. Codinus orig. CP p. 22.

βασίλική διαδρομή. ἡ γινόμενη τοῦ βασιλέως παρόντος διαδρομῆ (ἔστι δὲ οὗτος εἰς τῶν Ἀθήνησιν ἐννέα ἀρχόντων) βασίλική διαδρομὴ καλεῖται.

Βασίλικός σοφιστὴς περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων, περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς ἦτοι περὶ ἀσκήσεως, περὶ μεταποιήσεως, καὶ ἄλλα τινά.

βασίλιδα τὴν βασιλείαν (an βασιλίδα τὴν βασιλείαν cum sch. S Ant. 941).

βασίλις ἡ τοῦ βασιλέως γυνή, ὡς καὶ βαλανίς ἡ τοῦ βαλανέως.

Βασίλισκος, Βηρίνης ἀδελφὸς τῆς βασιλίδος, ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως ἄντ' Ῥωσικίου στρατοπεδάρχου ἤρεθη, εὐεπίτευκτος μὲν ὢν ἐν μάχαις, βραδύνους δὲ καὶ φενακίζουσι ἐπιγόμενος ῥαδίως. Malchus p. 274.

Βασίλισκος. ὅτι Βασίλισκος ὁ Ῥωμαίων τῶν ἐφῶν βασιλεὺς τῶν ἐκκλησιῶν τοὺς ἐπισκόπους εἰσέπραττε χρήματα, καὶ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον μικροῦ δεῖν ἀπόστατο, εἰ μὴ τῷ πλήθει τῶν λεγομένων μοναχῶν ἀπεκρούσθη. πολὺς τε ἦν πρὸς ἐπιθυμίαν χρημάτων, ὡς μηδὲ αὐτῶν τῶν τὺς εὐτελεῖς καὶ βανυσοὺς μετιόντων ἐπισήμιος ἀπέχεσθαι. καὶ ἦν ἅπαντα μετὰ δακρύων τῇ τῶν τοιούτων εἰσφορῶν εἰσπράζει. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀρμιάτος.

βύσιμος πορευτικὴ, εὐεπίστατος. καὶ βύσιμοι τόποι οἱ πορεύσιμοι.

βάσις βάδισις· (S Δι. 8) "πυλὸς Λακωνίας ὡς τις εὐρινος βάσις."

βασκαίνει ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος (189). καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς (108) "βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακότηδες οὐδὲν ἐστὶ πολίτευμα ἐμὸν" φησὶν, ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν.

βασκανία καὶ βάσκανος. ὅτι τὸ βάσκανος ἀπλῶς ἐπὶ λοιδορίας τιθέναι· (A Plut. 571) "οὐ ψεύδει καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα."

βασμοὶ βαθμοί.

βασσυρικὰ ἦτοι διονυσιακὰ ἔγραψε Σωτήριχος, γεγονός ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. καὶ βασσαρικοῦ· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 165) "σρεπτόν βασσυρικοῦ ῥόμβον θιάσιοιο μύπα," τουτέστι πορνικοῦ.

βασσαρίς ἐταίρα, πόρνη· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 74) "βασσαρίς Εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος, ἣ ποτε ταύρων πολλὰ ταυνοκραίων ἐτέρνα χαραζαμένη."

βάσσυρος ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον (4 192).

Βάσσοι Κορίνθιοι. Ἀπολλώνιος πρὸς τοῦτον διηγήθη· πατρολοίους μὲν γὰρ ἕτος ἐδόκει καὶ ἐπετίετο, σοφίαν δὲ ἐαυτῷ κατεψεύδετο, καὶ χαλινὸς οὐκ ἦν ἐπὶ τῇ γλώττῃ. λοιδορούμενον δὲ αὐτὸν ἐπέσχευε ὁ Ἀπολλώνιος οἷς τε ἐπέσειλεν οἷς τε διελέχθη κατ' αὐτοῦ. πᾶν γὰρ ὅπερ ὡς ἐς πατρολοίαν ἔλεγεν, ἀληθὲς ἐδόκει· μὴ γὰρ ἂν ποτε τοιόνδε ἄνδρῳ ἐς λοιδορίαν ἐκπεσεῖν, μηδὲ ἂν εἰπεῖν τὸ μὴ ὄν. Philostrat. V. A. 4 26.

βασάζω αἰτιατικῇ. "ὁ δὲ Κρήσις ἐπάρχων καὶ φύσει ποικίλος πᾶν ἐβάσαζε πρῶγμα καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐψηλάφα," ἀντὶ τῷ διεσκεπτετο.

βασάσας ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας· Εὐπολις "ἄγε δὴ, πότερα βούλεσθε τὴν νῦν διάθεσιν ἠδῆς ἀκούειν ἢ τὸν ἀρχαῖον τρόπον; ἀμφοτέρω ἕρεϊς, ἐγὼ δ' ἀκούσας τὸν τρόπον ὃν ἂν δοκῇ μοι βασάσας αἰρήσομαι." "πᾶν τὸ συμβησόμενον ἐπὶ λόγον ἄγων καὶ βασάζων" ἀντὶ τοῦ δοκιμάζων. καὶ βάσαγμα· (Polyb. 36 4) "δήλον ἐγένετο διότι μέγα τὸ βάσαγμα τῆς πόλεως ἦν· πλείονα γὰρ κ' μυριάδων ὅπλα παρέδωκαν Ῥωμαίοις καὶ καταπέλτας β." καὶ βασάσαι οὐ τὸ ἄραι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλα-

φῆσαι καὶ διασηκῶσαι καὶ διασκεψασθαι τῇ χειρὶ τὴν ὀκλήν.

βασαχθεῖη ἀρθαίη, κλαπεῖη. (Diog. L. 4 59) "ὁ δὲ Λακωνίδης σφραγισάμενος διὰ τῆς ὀπῆς τὸν δακτύλιον ἐρρίπτει, ὡς μηδέποτε αὐτοῦ περιαιρεθεῖη καὶ τι βασαχθεῖη τῶν ἀποκειμένων."

βατὰ βάσιμα· Ἀρριανός (4 21 5) "πάντα δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βατὰ τε καὶ ἑξαιρετέα εἶναι ἐδόκει."

Βάτα Κύρας, ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν. κατὰ διαβολὴν δὲ ἀναγνωσέον.

βάταλος βδελυρός, αἰσχρός.

Βάταλος. οὕτως ἐκλήθη ὁ Δημοσθένης νέος ὢν, ὡς γυναικώδης· γηράσας δὲ Ἀργάς, ἀπὸ ὄφραως οὕτω καλουμένου. Aeschin. 2 99.

Βαταναία χώρα.

βατήρ ἢ ἀρχὴ τῶν πεντάθλων σκάμματος. "αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατήρα τοῦ λόγου," φησὶ τις, ὅλον τὸ ἐπικαιρότατον καὶ τὸ πρῶτον. Aelius Dionys. ap. Eustath. a p. 1404.

βατίς εἶδος ἰχθύος, καὶ βατιδοσκόποι οἱ ὀσοφάγοι.

βατός ὁ βάσιμος τόπος.

βατράχειον εἶδος χρώματος. ἀπὸ τῆς καὶ βατραχίς ἱμάτιον. ἐχρῶντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. καὶ βατραχίς εἶδος ἐσθῆτος ἀνδρῆς, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχέσης τὸ χρῶμα. καὶ βατραχίος μοῖρα.

βάτραχος ἐκ Σερίφου, ἐπὶ τῶν ἀφῶνων, παρ' ὅσον οἱ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι κομισθέντες εἰς Σκύρον οὐκ ἐφθέγγοντο.

βατράχω ὕδωρ, ὡς γαλῆ ἑτέρα, ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων οἷς χαιρουσιν οἱ λαμβάνοντες. καὶ βατράχοις οἶνοχοεῖς, ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων ὧν οὐ χρίζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

βατταρισμοὶ φλευρίαι.

βαττολογία ἢ πολυλογία, ἀπὸ Βάττου τινὸς μικροῦς καὶ πολυεξίχους ὕμνου ποιήσαντος ταυτολογίας ἔχοντος.

Βάττος ὄνομα κύριον, ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός. πόλις ἦν Κορινθίη Ὀυζύς, ἐν τῇ Ἐτέαρχος βασιλεὺς, ὡς ἐπὶ Θυγατρὶ ἀμίτορι, τῇ οὐνομῇ ἦν Φροσίμη, ... παρεχούσῃ τε καὶ καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη, καὶ τέλος μαχλοσύνην ἐπενεγκούσῃ οἱ πείθει τὸν ἄνδρῳ ταῦτα ἔχειν οὕτως. ὁ δὲ ἀναγνωσθεῖς

υναικὸς ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμηχανᾶτο
γατρί. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσιον ἀνὴρ
ἐμπορος ἐν τῇ Ὀαζῶ· ταύτην ὁ
παραλαβὼν ἐπὶ ξενίᾳ ἔξορκοῖ ἢ
ἠκονήσειν ὅ τι ἂν δεηθῆται. ἐπεὶ τε
υσεν, ἀγαγὼν οἱ παραδιδότιν ἐαν-
τέρι, καὶ ταύτην ἐκέλευε καταπον-
αυγυόντα. ὁ δὲ Θεμίσιον περιημέ-
τῳ πελάγει, καὶ ἀποσιουμένους τὴν
τοῦ Ἐτεάρχου, σχοινοῖς αὐτὴν
καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, ἀνασπύ-
ριξετο εἰς τὴν Θήραν. ἐντεῦθεν δὲ
ἴμην παραλαβὼν Πολύμνητος, ἐὼν
κίων ἀνὴρ δόκιμος, ἐπαλλακέυετο.
περιόντος ἔξεγενετό οἱ καὶς ἰσχνό-
ι τραυλός, τῷ ἄνομῳ ἐτέθη Βάττος.
154.

ου σίλφιον, ἐπὶ τῶν σπανίους
φανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐνί-
γων ἔξαιρετον ἔδωσαν τὸ σίλφιον,
νομίσματος ἐπὶ μὲν Θατέρου Ἄμ-
δὲ Θατέρου σίλφιον ἐτύπωσαν. οἱ
Ἰβύτης Ἀμπελιώται εἰς Δελφὸς ἀνέ-
πλων σίλφιον.

του σίλφιον. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ
ἰδ' ἂν δόξης γέ μοι καὶ τὸ Βάττω
τὸ ἐν τῇ Αἰβύθῃ, ὃ θεραπεύει πολλά.
ἔξι καὶ πολύτιμον. Βάττος γὰρ
ἦν κτίζει.

ων κωμικός. δράματα αὐτῷ Συνεξ-
Ἀνδροφόνος Ἐδεργέται.

ῶν ὑλακτῶν· Ἀριστοφάνης (Γη. 180)
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιαῦτος ἦν, ἀντιθέημην.
καλῶν τιθηνεῖσθαι μετ' ὠδῆς τὰ

ρος κίμινος. ἔξ οὗ καὶ βάνυσοι
υρὸς ἐργαζόμενοι τεχνῆται.

ας τὴν κώπην, πλεύσας, ἐλθὼν,
ὅς ναυτοδίκας, οἱ τὰς τῆς ξενίας
ἢ ἀπὸ τῶν φαρμακοποιόντων· λέ-
ει τὸ βήψας ποιήσω μέλαν. Ηαρρ.
τοδίκαι.

λα. ὁ Σολομῶν φησι (Προν. 30 15)
λα ἦσαν τρεῖς θυγατέρες ἀγαπήσει
ναι, καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ οὐκ ἐνεπίμ-
καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν
βδέλλα ἢ ἄμιαρτία, θυγάτηρ αὐτῆς
φθόνος εἰδωλοκατρία, αἶ οὐκ ἐμπί-
διὰ τῶν ἀτόπιον πρῶξεν. ἡ τετάρτη
ἂ ἐπιθυμία.

βδέλλεται ἀμέλγει. Πλάτων εἰς τὸν
Θεαίτητον βδέλλεται (p. 174D) λέγει.

βδέλυγμα. πᾶν εἶδωλον καὶ πᾶν ἐκτύ-
πωμα ἀνθρώπου οὕτως ἔκαλεῖτο παρὰ Ἰου-
δαίοις.

βδέλυγμα ἐρημώσεως τὸν Ἀδριανοῦ
τοῦ βασιλέως ἀνδριάντα. ὁ γὰρ Ἀδριανὸς
καθεῖλε τὴν πόλιν ἄρδην. μετὰ γὰρ τὴν Ἐ-
σπασιανοῦ καὶ Τίτου γενομένην ἐρήμωσιν,
ἐπὶ Ἀδριανοῦ συζάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἔσπουδα-
ζον ἐπὶ τὴν προτέραν ἐπανέλθεῖν πολιτείαν.
σασιώσαντες οὖν εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν ἐαν-
τοὺς κατέστησαν. καὶ τὸ ἐαυτοῦ ὄνομα ἐπέ-
θηκε τοῖς λειψάνοις τῆς πόλεως, Ἀίλιαν αὐ-
τὴν προσαγορεύσας· Αἴλιος γὰρ Ἀδριανὸς
ἔκαλεῖτο. Io. Chrysost. t. 1 p. 434.

βδέλυγμα ἐρημώσεως σημεῖον τῆς
ἐρημώσεως. ἦσαν δὲ εἰκόνας τινὲς ἀπηγορευ-
μέναι τῷ νόμῳ, εἰς τῶτον εἰσκομιζόμεναι. ὃ
δὴ Πιλᾶτος πεποίηκε, νύκτωρ εἰς τὸν ναὸν
τοῦ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγῶν.

βδέλυγμα ἐρημώσεως. ὅτι Ἀντίοχος
ὁ ἐπιφανῆς, υἱὸς Σελεύκου τοῦ φιλοπάτορος,
ἀνὴρ ὑπάρχων δεινὸς καὶ πλεονέκτης, πα-
ραλαβὼν τὴν πόλιν δορυάριον ἀνεῖλε μυ-
ριάδας ἰή. κατατολιμήσας οὖν καὶ εἰς τὸ
ἄγιασμα εἰσελθὼν ἐν ὑπερηφανίᾳ πολλῇ, καὶ
σῆσας βωμῶν καὶ εἰδωλον βδέλυγμα ἐρημώ-
σεως, καὶ τὸν ναὸν μίανας δι' ἀκαθάρτων
θεσιῶν, ἱερὸν Διὸς Ὀλυμπίου προσηγόρευ-
σεν, καὶ τὰς μὴ ἀπογενομένους τῶν χοιρείων
κρεῶν ἀνήρει. ἐφ' οὗ καὶ οἱ ἅγιοι Μακκα-
βαῖοι ἀνῆρέθησαν. οὐ δὲ λέγουσιν Ἀδριανὸν
σῆσαι τὸν ἀνδριάντα. cf. v. Ἀντίοχος.

βδελυγμία. ὁ Χρυσόστομος ἐχρήσατο
τῇ λέξει ταύτῃ ἐν τῇ κατὰ Ἰωάννην ἐρμηνείᾳ
τοῦ εὐαγγελίου.

βδελυρὸς ἀσχροποιός. Αἰλιανός "καὶ
ἢ γε πασῶν βδελυρωτέρα καὶ τὸν παναγέσα-
τον παρθενῶνα τῶν ἐαυτῆς ἐνέπλησε κακῶν."
καὶ βδελυρία ἢ ἀκολασία.

βδελύττεσθαι μυσάττεσθαι, ναυτιᾶν,
ἀποσρέφεσθαι. Ἀπολλόδωρος Κυρηναῖος μ-
σεῖν. ἀπὸ τούτου καὶ ἡ βδελυγμία ἐπὶ τῷ
μύσους, καὶ ἡ βδελυρία. καὶ (Α Αν. 150)
"βδελύττομαι τὸν Ἀέπερον ἀπὸ Μελανθία."
cf. v. Ἀέπερος.

βδέγγυσθαι ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν
σημαίνει, οὐ τὸ πέρεσθαι. ὃ καὶ ἐπιχωριύ-
ζει μέγρι τοῦ νῦν· βδέει γὰρ λέγομεν.

βάσις βάδισις· (S Ai. 8) "πυλὸς Λακαίης ὡς τις εὐρινὸς βάσις."

βασκαίνει ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος (189). καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς (108) "βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακότηδες οὐδὲν ἐστὶ πολίτευμα ἐμὸν" φησίν, ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν.

βασκανία καὶ βάσκανος. ὅτι τὸ βάσκανος ἀπλῶς ἐπὶ λοιδορίας τιθέουσιν· (A Plut. 571) "οὐ ψεύδει καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα."

βασμοὶ βαθμοί.

βασσαρικὰ ἦτοι διονυσιακὰ ἔγραψε Σωτήριχος, γεγονός ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. καὶ βασσαρικοῦ· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 165) "ζρεπτόν βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσιοιο μύπα," τουτέστι πορνικοῦ.

βασσαρὶς ἐταίρα, πόρνη· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 74) "βασσαρὶς Εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος, ἣ ποτε ταύρων πολλὰ ταυνοκράτων ζέρνα χαραζαμένη."

βάσσαυρος ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον (4 192).

Βάσσοι Κορίνθιοι. Ἀπολλώνιος πρὸς τοῦτον διηγήθη· πατραλοίας μὲν γὰρ ἔτος ἐδόκει καὶ ἐπετίετο, σοφίαν δὲ ἐαυτῷ κατεψεύδετο, καὶ χαλινὸς οὐκ ἦν ἐπὶ τῇ γλώττῃ. λοιδορούμενον δὲ αὐτὸν ἐπέσχευ ὁ Ἀπολλώνιος οἷς τε ἐπέσειεν οἷς τε διελέχθη κατ' αὐτοῦ. πᾶν γὰρ ὑπερ ὡς ἐς πατραλοίαν ἔλεγεν, ἀληθὲς ἐδόκει· μὴ γὰρ ἂν ποτε τοιῶνδε ἄνδρα ἐς λοιδορίαν ἐκπεσεῖν, μηδὲ ἂν ἐπιεῖν τὸ μὴ ὄν. Philostrat. V. A. 4 26.

βασάζω αἰτιατικῇ. "ὁ δὲ Κρῆς ὑπάρχων καὶ φύσει ποικίλος πᾶν ἐβάσαζε πρῶγμα καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐψηλάφα," ἀντὶ τῆ διεσκέπτετο.

βασάσας ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας· Εὐπολις "ἄγε δὴ, πότερον βούλεσθε τὴν νῦν διάθεσιν ἰδοῦν ἀκούειν ἢ τὸν ἀρχαῖον τρόπον; ἀμφότερ' ἐρεῖς, ἐγὼ δ' ἀκούσας τὸν τρόπον ὃν ἂν δοκῇ μοι βασάσας αἰρήσομαι." "πᾶν τὸ συμβησόμενον ἐπὶ λόγον ἄγων καὶ βασάζων" ἀντὶ τοῦ δοκιμάζων. καὶ βάσαγμα· (Polyb. 36 4) "ἄγλον ἐγένετο διότι μέγα τὸ βάσαγμα τῆς πόλεως ἦν· πλείονα γὰρ κ' μυριάδων ὅπλα παρέδωκαν Ῥωμαίοις καὶ καταπέλτας β." καὶ βασάσαι οὐ τὸ ἄραι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλα-

φῆσαι καὶ διασηκῶσαι καὶ διασκεψασθαι τῇ χειρὶ τὴν ὀλκῆν.

βασαχθεῖη ἀρθεῖη, κλαπεῖη. (Diog. L. 4 59) "ὁ δὲ Λυκόδης σφραγισάμενος διὰ τῆς ὀπῆς τὸν δακτύλιον ἐρρίπτει, ὡς μηδέποτε αὐτοῦ περιαιρεθεῖη καὶ τι βασαχθεῖη τῶν ἀποκειμένων."

βατὰ βάσιμα· Ἀρριανός (4 21 5) "πάντα δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βατὰ τε καὶ ἐξαιρετέα εἶναι ἐδόκει."

Βάτα Κύρας, ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν. κατὰ διαβολὴν δὲ ἀναγνώσειον.

βάταλος βδελυρός, αἰσχρός.

Βάταλος. οὕτως ἐκλήθη ὁ Δημοσθένης νέος ὢν, ὡς γυναικώδης· γηράσας δὲ Ἀργάς, ἀπὸ ὄφρα οὕτω καλουμένου. Aeschin. 2 99.

Βαταναία χώρα.

βατῆρ ἢ ἀρχὴ τῆ τῶν πεντάθλων σκάματος. "αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα κατ' ἄλογον," φησὶ τις, οἷον τὸ ἐπικαιρότατον καὶ τὸ πρῶτον. Aelius Dionys. ap. Eustath. a p. 1404.

βατίς εἶδος ἰχθύος, καὶ βατιδοσκόποι οἱ ὀνομάζοι.

βατός ὁ βάσιμος τόπος.

βατραχείον εἶδος χρώματος. ἀπὸ τῆς καὶ βατραχίς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. καὶ βατραχίς εἶδος ἐσθῆτος ἀνδρῆς, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχέσης τὸ χρῶμα. καὶ βατραχείος μοῖρα.

βάτραχος ἐκ Σερίφου, ἐπὶ τῶν ἀφῶνων, παρ' ὅσον οἱ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι κομισθέντες εἰς Σκῦρον οὐκ ἐφθέγγοντο.

βατραχίω ὕδωρ, ὡς γαλῆ σῆμα, ἐπὶ τῶν ταῦτα δίδόντων οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες. καὶ βατραχίς οἶνοχοεῖς, ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων ὧν οὐ χρῆζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

βατταρισμοὶ φλευρίαι.

βαττολογία ἢ πολυλογία, ἀπὸ Βάττον τινὸς μικροῦ καὶ πολυεξίχους ἕμνου ποιήσαντος ταντολογίας ἔχοντος.

Βάττος ὄνομα κύριον, ἰσχνόσημος καὶ τραυλός. πόλις ἦν Κορινθίη Ὀαζός, ἐν τῇ Ἐτέαρχος βασιλεὺς, ὡς ἐπὶ Θυγατρὶ ἀμήτορι, τῇ οὐνομῇ ἦν Φροσίμη, ... παρέχουσαί τε κακὰ καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη, καὶ τέλος μαγλοσύνην ἐπενεγκοῦσά οἱ πείθει τὸν ἄνθρωπον ταῦτα ἔχειν οὕτως. ὁ δὲ ἀναγνώστῃς

γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμχανᾶτο γατρί. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσιον ἀνὴρ ἔμπορος ἐν τῇ Ὀαζῷ· ταῦτον ὁ παραλαβὼν ἐπὶ ξενία ἔξορκοῖ ἢ ηκονήσιν ὃ τι ἂν δεηθείη. ἐπεὶ τε ωσεν, ἀγαγὼν οἱ παραδίδοι τὴν ἑαυτέρου, καὶ ταύτην ἐκέλευε καταπονταγωγόντα. ὁ δὲ Θεμίσιον περιημέτω πηλάγει, καὶ ἀποσιούμενος τὴν τοῦ Ἐτεάρχου, σχοινοῖς αὐτὴν καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, ἀνασπάφκετο εἰς τὴν Θῆραν. ἐντεῦθεν δὲ ῥίμην παραλαβὼν Πολύμνητος, ἐὼν αἰὼν ἀνὴρ δόκιμος, ἐπαλλακέυετο. ἐπεριόντος ἔξεγένετό οἱ παῖς ἰσχνόει τραυλός, τῷ ὄνομα ἐτέθη Βάττος. 4 154.

του σίλφιον, ἐπὶ τῶν σπανίους μβανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐνὶ τῶν ἐξαιρέτων ἔδωσαν τὸ σίλφιον, νομισματος ἐπὶ μὲν Θατέρου Ἀμιῖ δὲ Θατέρου σίλφιον ἐτύπωσαν. οἱ λιθύης Ἀμπελιῶται εἰς Δελφὸς ἀνέκωλόν σιλφίον.

του σίλφιον. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ ὅδ' ἂν δοίης γέ μοι καὶ τὸ Βάττω τὸ ἐν τῇ Λιβύῃ, ὃ θεραπεύει πολλά. ν ἐσι καὶ πολύτιμον. Βάττος γὰρ ἤγην κτίζει.

ων κωμικός. δρῆματι αὐτῷ Συνεξ- Ἀνδροφόνος Εὐεργεταί.

ζων ὑλακτῶν Ἀριστοφάνης (Γη. 180) καὶ γὰρ ἐγὼ τοιαῦτος ἦν, ἀντιτῆ ἤμην. καλῶν τιθηνεῖσθαι μετ' ὧδῃς τὰ

νος κίμινος. ἐξ οὗ καὶ βάνουσοι νρὸς ἐργαζόμενοι τεχνῖται. ας τὴν κώπην, πλεύσας, ἐλθῶν, ὅς ναυτοδίκας, οἱ τὰς τῆς ξενίας ἢ ἀπὸ τῶν φαρμακοποιόντων· λέει τὸ βήψις ποιήσω μέλαν. Harp. ποδίκαι. λα. ὁ Σολομών φησι (Προν. 30 15) ἄλλῃ ἦσαν τρεῖς θυγατέρες ἀγαπήσει ναι, καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ οὐκ ἐνεπίμ- καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρόκσθη εἰπεῖν βδέλλα ἢ ἄμιαρτία, θυγάτηρ αὐτῆς φθόνος εἰδωλοατρί, αἶν οὐκ ἐμπι- διὰ τῶν ἀτόπων πρῶξεων. ἡ τετάρτη ἰ ἐπιθυμία.

βδέλλεται ἀμέλει. Πλάτων εἰς τὸν Θεαιτητον βδέλλεται (p. 174D) λέγει.

βδέλυγμα. πᾶν εἶδωλον καὶ πᾶν ἐκτύ- πωμα ἀνθρώπου οὕτως ἐκαλεῖτο παρὰ Ἰου- δαίοις.

βδέλυγμα ἐρημώσεως τὸν Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως ἀνδριάντα. ὁ γὰρ Ἀδριανὸς καθεῖλε τὴν πόλιν ἄρδην. μετὰ γὰρ τὴν Ἰε- σπασιανοῦ καὶ Τίτου γενομένην ἐρημίαν, ἐπὶ Ἀδριανοῦ συζύγτες οἱ Ἰουδαῖοι ἐσπούδα- ζον ἐπὶ τὴν προτέραν ἐπανελθεῖν πολιτείαν. συσιώσαντες οὖν εἰς παντελῆ ἐρημίᾳ ἑαυ- τοὺς κατέστησαν. καὶ τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἐπέ- στηκε τοῖς λειψάνοις τῆς πόλεως, Ἀίλιον αὐ- τὴν προσαγορεύσας· Αἴλιος γὰρ Ἀδριανὸς ἐκαλεῖτο. Io. Chrysost. t. 1 p. 434.

βδέλυγμα ἐρημώσεως σημεῖον τῆς β ἐρημώσεως. ἦσαν δὲ εἰκόνας τινὲς ἀπηγορευ- μέναι τῷ νόμῳ, εἰς τῶτον εἰσκομιζόμεναι. ὃ δὲ Πιλάτος πεποίηκε, νύκτωρ εἰς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγῶν.

βδέλυγμα ἐρημώσεως. ὅτι Ἀντίοχος ὁ ἐπιφανής, υἱὸς Σελεύκου τοῦ φιλοπάτορος, ἀνὴρ ὑπάρχων δεινός καὶ πλεονέκτης, πα- ραλαβὼν τὴν πόλιν δορυάλωτον ἀνείλε μυ- ριάδους ἰή. κατατολιμήσας οὖν καὶ εἰς τὸ ἄγίασμα εἰσελθὼν ἐν ὑπερηφανίᾳ πολλῇ, καὶ σήσας βωμῶν καὶ εἶδωλον βδέλυγμα ἐρημώ- σεως, καὶ τὸν ναὸν μίανας δι' ἀκαθάρτων θυσιῶν, ἱερὸν Διὸς Ὀλυμπίου προσηγάρε- σεν, καὶ τὰς μὴ ἀπογενομένους τῶν χοιρείων κρεῶν ἀνήρει. ἐφ' οὗ καὶ οἱ ἄγιοι Μακκα- βαῖται ἀνηρέθησαν. οἱ δὲ λέγουσιν Ἀδριανὸν σῆσαι τὸν ἀνδριάντα. cf. v. Ἀντίοχος.

βδελυγμία. ὁ Χρυσόστομος ἐγγράστο τῇ λέξει ταύτη ἐν τῇ κατὰ Ἰωάννην ἐρμηνείᾳ τοῦ εὐαγγελίου.

βδελυρός ἀσχροποιός. Αἰλιανός "καὶ ἢ γε πιασῶν βδελυρωτέρη καὶ τὸν παναγέσα- τον παρθενῶνα τῶν ἑαυτῆς ἐνέπλησε κακῶν." καὶ βδελυρία ἢ ἀκολασία.

βδελύττεσθαι μυσάττεσθαι, νυντιᾶν, ἀποσρέφεισθαι. Ἀπολλόδωρος Κυρηναῖος μι- σεῖν. ἀπὸ τούτου καὶ ἡ βδελυγμία ἐπὶ τῷ μύσους, καὶ ἡ βδελυρία. καὶ (Α Ατ. 150) "βδελύττομαι τὸν Ἀέφρον ἀπὸ Μελανθία." cf. v. Ἀέφρος.

βδέγγυσθαι ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν σημαίνει, οὐ τὸ πέρδεσθαι. ὃ καὶ ἐπιχωριῶ- ζει μέχρι τοῦ νῦν· βδέει γὰρ λέγομεν.

βδύλλει καταπέπληγε, βδελύττεται, μι-
σεῖ. (A Eq. 224) "ὄ τε κέρης βδύλλει λείως."

βδύλλετε εὐτέλλετε, φοβεῖσθε καὶ τρέ-
μιετε Ἀριστοφάνης (Lys. 354) "τί βδύλλεθ'
ἡμῶς; οὔτι που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι; καὶ
μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὔπω τὸ μυρισόν."

βεβαιῶ αἰτιατικῇ.

βεβαιώσεως δίκης ἐξιν ὄνομα, ἢ δι-
κάζονται οἱ ὠνησάμενοι τι.

βεβαλανωμένον ἀντὶ τοῦ κατεζόμενον
ὑπὸ τῆς κόρης Ἀριστοφάνης (Eccle. 390) "μή
με περιόδης διαρροαγένητα μηδὲ βεβαλανωμέ-
νον."

βέβηκεν ἔξηκεν, ἐπέπηκτο.

βεβηκός ἀσφυλές.

βέβηλος τόπος ὁ βατὸς πᾶσι καὶ ἀκά-
θαρτος, καὶ βέβηλος ἀνὴρ ὁ ἀμύητος καὶ
μαρῶς. Εὐριπίδης (Protesil. 1) "οὐ γὰρ θέ-
μις βέβηλον ἄπτεισθαι δόμων," καὶ "ἀεὶδω
ξυνετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι." καὶ
βεβηλοῦνται μαινόνται.

βέβριθε (Hom. II 384) βαρύνεται.

βεβριθῦτα (Hom. O 385) βαρεῖα, ἰσχυρά.

βεβρυχεν (Hom. P 264) ἤχει.

βεβυσμένα λαθραῖα, ἢ πεπληρωμένα,
καὶ βεβυσμένον πεπληρωμένον, κεκαλυμ-
μένον Ἀριστοφάνης (Ach. 462) "δός μοι γυ-
τρίδιον σπογγίῳ βεβυσμένον." ἢ ὅτι χύτραν
ἔφερον ἐν ἣ ἦν σπόγγος πεπληρωμένος μέλι-
τος, ἢ ἐτίθεσαν ἐν τῷ σώματι τῶν παιδῶν
διὰ τὸ ἐκμυλᾶν ἢ ὅτι οἱ πένητες τὰ τρή-
ματα τῆς χύτρας σφηνοῦσι σπόγγοις. ἢ τε-
τρημένον πανταχοῦ.

βέβυσο ἐπιπλήρωτο. "βέβυσο δὲ πᾶσα
χόλοιο."

Βεελφεγῶρ. Βέελ ὁ Κρόνος, Φεγῶρ ὁ
τόπος ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. Theodoret. in Ps. 105 28.
βεῖδιος ὁ ἐνδοξος.

βειέλοπες οἱ λῶροι.

^a βεκκεσέληνε ἤτοι ἀπόπληκτε καὶ σελη-
νόπληκτε ἢ τὰ δύο σύγκειται ὡς ἓν, τὸ βέκ-
κος καὶ ἡ σελήνη. ἀρχαῖα δὲ ἀμφότερα. ἢ
ὅτι τὸν ἄρτον βέκκος ἐκύλουν οἱ Φρύγες,
διεβάλλοντο δὲ ὡς ἀνόητοι. ἀπὸ οὖν τῆς δια-
λέκτου σκώπτει αὐτούς. ἢ δὲ περὶ τῆ βέκκε
ἰσορία, ἢ ἐξὶ φωνῇ Φρυγῶν σημαίνουσα τὸν
ἄρτον, παρὰ Ἡροδότου φανερά ἐσιν ἐν δευ-
τέρῳ (2).

^b βεκκεσέληνε ἀρχαῖε, τουτέσιν ἀνοητό-
τατε. παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ προσέληνε· τὸς

γὰρ Ἀρχάδας ἀρχαιοτάτης καὶ πρὸ τῆς σε-
λήνης φάσκοντας γεγονέναι προσελήνης ἐκύ-
λουν. βεκκεσέληνε οὖν ὡς προσέληνε. ἔχειται
δὲ καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ βεκκεσέληνε ἰσο-
ρίας τοιαύτης. Φαμμῆτιχος Αἰγυπτίων βα-
σιλεύσας ἤθελεσε γνῶναι τίνες πάντων ἀν-
θρώπων πρεσβύτεροι καὶ πρῶτοι γέγοντο.
ὡς δὲ πᾶν πολυπραγμιῶν οὐχ οἶός τε ἦν
ἀνευρεῖν τὸ ἀκριβές διὰ τὸ πολλοὺς περὶ τέ-
του φιλονεικεῖν, μηχανᾶται τι τοιοῦτο. λα-
βὼν οὖν ἀρτίτοκα δύο παιδία εἰς οἶκτον
κατέκλεισεν ἀνακεχωρηκὸς παντάσῃ· καὶ ἑ-
μὲν λέγουσιν ὡς αἴγας ὑπέκειμεν αὐτοῖς, ἕς
θηλάζοντα ἐτρέφετο τὰ παιδία, οἳ δὲ ὡς
τροφῶδες παρέθηκε τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐπι-
μῶν, ὡς τῆς φωνῆς αὐτῶν μὴ ἀκούειν τὰ
παιδία. ταῦτα δὲ ὁ Φαμμῆτιχος ἐποίησε βου-
λόμενος εἰδέναι τίνα ποτὲ τὰ παιδία πρώτην
προήσσει φωνήν, ἀπαλλαγέντα τῶν ἀσχημῶν
κνηζιμῶν. ὡς οὖν τριετῆς αὐτοῖς ἐγένετο
χρόνος τῆς τοιαύτης τροφῆς, εἰσέπειμψεν ἐκ
τὸν οἶκτον τινὰ τῶν φιλιτύων, ἐντειλάμενος
σιωπῇ παρελθεῖν. τῷ δὲ ἀνεύξατος τὰς θύ-
ρας, ὄρῶντα τὰς χεῖρας τὰ παιδία βέκκος
ἐκύλουν. Φρύγας δὲ τὸν ἄρτον οὕτω καλεῖν
καὶ οὕτω μὲν Φαμμῆτιχον εὐρεῖν τε καὶ πι-
σεῦσαι γεγονέναι πρῶτους Φρύγας. εἰ δὲ ὁ
πρῶτος λόγος ἀληθής, ὅτι ἐξέθρεψαν τὰ παι-
δία αἱ αἴγαι καὶ οὐ γυνή, θαυμαστὸν οὐδὲν
κατακοῦνται τῆς αἰγῆς μιμησασθαι τὴν ἐκεί-
νης φωνήν, συμπεσεῖν δὲ καὶ παρὰ Φρυγῶν
τὸ τοιοῦτον ῥῆμα. οὕτως οὖν καὶ τὸ βεκκε-
σέληνε τὸ ἄρχαῖον δηλοῖ, συγκαμμένης τῆς
λέξεως ἐκ τοῦ βέκκος διὰ τὴν εἰρημῆνην ἰσο-
ρίαν καὶ τοῦ προσέληνε διὰ τὸ τοὺς Ἀρ-
κάδας προσελήνης καλεῖσθαι sch. A Nub. 397.

βέλεμνα βέλη.

Βελεσίχη.

Βελισάριος ὁ στρατηγὸς ἦν μὲν τὸ σῶμα
καλὸς τε καὶ μέγας, καὶ εὐπρόσωπος πάντων
μίλιχα, οὕτω δὲ πρῶον τε καὶ εὐπρόσδον
παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὡς ἀν-
θρώπων πένητί τε λίαν καὶ ἀδόξω ἐμφορῇ
εἶναι. ἔρωσ δὲ αὐτοῦ τῆς ἀρχῆς πρὸς τε στρα-
τιωτῶν ἄει καὶ ἀγροίκων ἕμαχος τις ἐγένετο,
ὅτι δὴ ἐς μὲν τοὺς στρατιώτας φιλοδοσφίτα-
τος ἐγεγόνει ἀνθρώπων ἀπάντων· τῶν τε γὰρ
ἐν ἑμβολῇ ἠτυχηκότων χρήμασι μεγάλας
παρεμυθεῖτο τὰ τραυμάτια, καὶ τοῖς ἐδοσα-
μῆσασιν ψελλίῳ τε καὶ σρεπτοῦς ἄθλα παρῆ-

χαιο, ἴκπου δὲ ἢ τόξον ἢ ἄλλον ὄτασιν στρατιώτη ἐν τῇ μάχῃ ἀπολωλὸτος ἔτερον ἀντ' αὐτοῦ πρὸς Βελισαρίον αὐτίκα ὑπῆρχεν· ἐς δὲ τοὺς ἀγροίκους ὅτι δὴ τοσαύτη φειδοῖτε καὶ προνοία ἐχρήτη ὡσεὶ βιασθῆναι μὲν αὐτοὺς οὐδὲν πώποτε στρατηγούτος Βελισαρία τετύχηκεν, ... ἀπεδίδοντο γὰρ αὐτοῖς κατὰ γνώμην τὰ ὄνια πάντα. καὶ ἤνικα ἀκμάζουσι τὰ λῆια, εἰς τὸ ἀκριβὲς διεφύλασσε μὴ τινι παροῦσῃ ἢ ἵππος λυμῆνται, τῶν δὲ ὠραίων ἐν τοῖς δένδροις ὄντων ἄψασθαι αὐτῶν οὐδενὶ τὸ παράπαν ἐξῆν. ἦν δὲ καὶ σώφρων καὶ λίαν ἐνάρετος. Procop. Goth. 3 1.

βελονοπώλης. οὗτος παράσιτος ἦν, ὡς φησὶν Ἀριστοφάνης (Plut. 175).

βέλος καὶ τὸ τραῦμα, ὁμωνύμως τῆ τιτρούσκοντι, παρ' Ὀμήρῳ (Θ 513).

βέμβηξ ὁ ξύλλινος εἰσός. (AP 7 89) "ὦ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θοὰς βέμβηκας ἔχοντες ἔσρεφον εὐρέη παῖδες ἐνὶ τριόδῳ." Ἀριστοφάνης (Av. 1461) "βέμβηκος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ," ἀντὶ τοῦ εὐκίνητον καὶ εὐσροφον εἶναι δεῖ. ἐς δὲ βέμβηξ ἐργαλεῖον ὃ μάστιγι σρέφουσιν οἱ παῖδες, ἢ πυγνιον τῶν παιδῶν ὡς τροχός, ὃς μάστιγι διωκόμενος σρέφεται. καὶ βεμβηκίαν τὸ περιεσρέφασθαι. καὶ βεμβηκίζωσιν· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1508) "ἴν' ἴφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίζωσιν ἱαυτοὺς."

Βενεβεντός ὄνομα πόλεως Καλαβρίας, ἣν κτίζει Διομήδης· εἰς γὰρ τὸν ἀπόπλον καταχθεις εἰς τὰ ἴδια ἐκ ἐδέχθη, ἀλλὰ διωχθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Καλαβρίαν, καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσεν Ἀργυρόπην, τὴν μετονομασθεῖσαν Βενεβεντόν.

Βενετιανός ὄνομα κύριον.

Βενιαμίν. ἐπὶ Σαμψῶν κρίνοντος τὸν Ἰσραήλ, διὰ τὴν παράνομον μῆξιν τοῦ Βενιαμίν π' καὶ ζ' καταναλώθησαν χιλιάδες. ἴσῳ ἐν τῷ Σαμψῶν.

βέρεθρον βάθος· (AP 7 70) "νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε πύλας κρατεροῦ βερέθρου ὕμμεων ἀγρόπνοις τρισὲ φύλασσε χύον."

βερέσχεθοι οἱ ἀνόητοι. πέπλασαι δὲ ἢ λέξαι παρὰ Ἀριστοφάνει (Eq. 632).

Βεροιαίοις.

Βεσπασιανός βασιλεὺς Ῥωμαίων ἔστω ἦν ἤπιος καὶ προσηγῆς ὡς μηδὲ τὰς εἰς αὐτὸν τε καὶ τὴν βασιλείαν γινομένης ἀμαρτίας πέρα τιμωρεῖσθαι φρυγῆς. τὴν τε γὰρ ἀπε-

χθείας καὶ τὰ προσκρούματα τῆς διανοίας ταχέως ἀπεσείετο, καὶ σκώματα φητόρων, ὑφ' ὧν ἠφιέτο, καὶ δῆμων ἐς αὐτὸν ἀπορριπτούμενα κούφως τε καὶ γαληνῶς ἔφερεν. ἐς τε τὰς ἐντεῦξαι κοινὸς καὶ δημοτικὸς ὧν ἀπεσκήνον μὲν ἐς τὰ πολλὰ τῶν βασιλείων. Io. Antioch. exc. Peir. p. 817.

οὗτος τοῖς ἀρίστοις τῶν πώποτε βασιλείων παραβύλλεσθαι ἄξιός ἦν, ὅς γε καὶ τὸν ἰδιώτην ἑαυτοῦ βίον ἐπίδοξον πολλοῖς τε καὶ μεγάλοις ἀπετέλεσε κατορθώμασι· Κλαυδίῳ γὰρ τῷ βασιλεῖ στρατηγῶν ἐπὶ Γερμανθὸς καὶ Βρετανθὸς λ' καρτερὰς μάχας πρὸς τοὺς πολέμιους ἀντιπαρεσῆσατο. εἰς δὲ τὴν ἡγεμονίαν παρελθὼν μετρίως τε καὶ σωφρόνως τὴν ἀρχὴν διώκητο, ἐπιθυμητικῶς μὲν δοκῶν ἔχειν χρημάτων, οὐ μὴν ὡσεὶ παρὰ δίκην ἀφαιρεῖσθαι τινα τῶν οἰκείων. καὶ τὸν πλοῦτον ἐκ ἐς τὰς ἡδονὰς ἀλλ' ἐς τὰς δημοσίας χρείας ἐποιεῖτο. ἔκκεν εὐροὶ τις ἂν ἔτερον πρὸ τῆδε βασιλεία οὔτε δαυμιλέσσον οὔτε πρὸς τὸ ἴσον τε καὶ δίκαιον ἐξητασμένον τὴν πρὸς τὰς δωρεὰς ἐλευθεριότητα. Eutropius.

βεσιάριον παρὰ Ῥωμαίοις τόπος ἐνθα ἢ ἀναγκαῖα ἀπόκειται ἐσθῆς.

βῆ τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς, οὐχὶ βαι λέγουσιν Ἀττικοί. Κρατίνος Διονυσιαλέξανδρῳ "ὁ δ' ἡλίθιος ὡσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίσει."

βῆ δὲ ἐπορεύθη δέ.

Βηθανία πόλις Παλαιστίνης. ὃ δὲ λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης (1 28), ὅτι ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο, ἐσφαλιμένως γέγραπται· ἢ γὰρ Βηθανία ἐνθεν ἐστὶ τοῦ Ἰορδάνου, ἢ δὲ Βηθαβαρά, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων, πέραν ἐστὶ τοῦ Ἰορδάνου. γραπτέον οὖν ὀρθῶς οὕτως, ὅτι ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο, ἀλλ' οὐκ ἐν Βηθανίᾳ.

Βηθσαϊδῶ ὄνομα πόλεως.

βηθύλος εἶδος ὀρέου.

Βηθφυγὴ ὁμοίως.

βηλός βαθμὸς θύρας. ἢ οὐρανός (Hom. A 591).

βῆμα ὁ λίθος τοῦ δικαστηρίου· Ἀριστοφάνους (Eccle. 673) "τὸ δὲ βῆμα τίσοι χρήσιμον ἔσαι; τοὺς κρατήρας καταθήσω καὶ τὰς ὑδρίας."

βῆμα δικαστικὴ τρύπεζα· "οὐ μικρὰν δὲ τῶν πυλῶν τὸ δικαστικὸν βῆμα προσέταξε δοθῆναι."

Βημάρχιος Καισαρεύς ἐκ Καππαδοκίας, σοφιστής. οὗτος ἔγραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις ἰ', μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους.

βῆξ ἀντί πορδῆς, ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορία προσποιομένων τι πράττειν, παρ' ὅσον οἱ πέρδοντες λανθάνειν πειρώμενοι προσποιῶνται βῆττειν. καὶ παροιμία νέα "ἀπορία ψάλτου βῆξ."

Βηρῖνα. Βηρίνης τῆς γυναικὸς τοῦ μεγάλου Λέοντος δύο εἴηλοι ἦσαν, μία μὲν βορειοτάτη τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου, μετὰ τὴν ἄνοδον τῶν ἀναβαθμῶν, ἑτέρα δὲ κατὰ τὸ μέρος τῆς ἁγίας Βαρβάρως. καὶ ἡ μὲν τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου γέγονεν ἔτι ζῶντος τοῦ Λέοντος, ἡ δὲ ἄλλη μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ, ἥνικα ἔξεψε Βασιλίσκον τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, φηγόντος Ζήνωνος τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς. Codin. orig. CP 37.

Βῆρος στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος οὐκ ἦν κατεσπασμένος ἀλλὰ μέθης νόσῳ ἀνεμένος ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείζον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ θράσει ἀπερισκέπτῳ ἔσειε εἶχετο. Procop. Goth. 3 27.

Βηρούριον ὄνομα πόλεως. Νωρικοί γὰρ ἔθνος, ἔνθα σοὺς χρῆμα θεόπεμπτον τὴν χώραν ἐλυμαίνετο, καὶ αὐτῷ πάντες ἐπιχειρῶντες οὐδὲν ἤννον, μέχρι τις ἀνὴρ τὸν σὺν περιτρέψας ἐπὶ τοὺς ὤμους ἀνέθετο, οἷόν τι καὶ περὶ Καλυδῶνος μυθεύεται. οἱ δὲ Νωρικοί ἐπεβόησαν "εἰς ἀνῆρ" τῇ ἰδίᾳ φωνῇ, τουτέστι βηρούριους. ὅθεν ἡ πόλις Βηρούριον ἐκλήθη.

Βησαῦς ἔσηκεν οἶον ἀχανῆς. οὗτος ἔσηκεν ἀχανῆς καὶ παταγώδης καὶ ὑπόμωρος.

Βησσηίς. δῆμὸς ἐστὶ τῆς Ἀντιοχίδος Βῆσσα. Harp.

βία ἡ ὀρμή, ἡ ῥύμη. "ὃ δὲ τῇ βίᾳ τοῦ σώματος ἔξωθεῖ τὰς πύλας ἐς τὸ ἔσω."

βιάζω αἰτιατικῇ.

βίαιοι οὗτοι ἐγίνοντο, Φάλαρις Ἐχέτος Διονύσιος καὶ ὁ Κασανδρέων τύραννος, ὑπερβαλὼν παρνομίᾳ. καὶ Αἰγυγίς ἀδελφὸς Ἴλλε νόθος, καὶ οὗτος βίαιος.

βιαιότερον ἐπικρατέστερον. "τῆς τῶν λατρῶν ἐπισήμης βιαιότερον ἦν τὸ νόσημα."

βιαιῶν ὄνομα δίκης ἐστὶ κατὰ τῶν βίᾳ πραιτόντων ὀτιοῦν. ὃ δὲ ἄλοδὸς ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον τῷ ἐλόντι. Δημοσθένης κατὰ Μειδίον (44). εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς Ἀν-

σιακοῖς φερόμενοι λόγοι βιαιῶν. καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἐπὶ φθορᾷ παρθένων οὔτε τὸ ὄνομα ἔτε ἡ δίκη ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων. Harp.

Βίαντος Πριηνέως δίκη. οὗτος εἰς τῶν ζ' σοφῶν. λέγεται δὲ τὰς δίκας δεινότητος γεγονέναι εἰπεῖν, ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύι ἐχορήτο. Ἰππῶναξ (70) "δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων."

βιαρκέος τῆς εἰς τὸ ζῆν ἐπαρκούσης· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 179) "βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης αὐθαιμοὶ τρισσοὶ δῶρα λωοῦσας."

βιβιάζει συζεύει, ὀχεύει.

βιβλιαφόρος γραμματοφόρος. "ὃ δὲ πέμπει βιβλιαφόρον, μὴ θορυβεῖσθαι παρακελευόμενος." καὶ πᾶσαι γραφῆ βιβλιαφόρος λέγεται.

Βίβλιος οἶνος ἀπὸ χωρίου οὕτως ἐκλήθη.

βιβλίον ἡ ἐπισολή.

βίβλοι θεοῦ ἡ γνώσις αὐτοῦ καὶ ἡ ἄλλης μνήμη. Δαβὶδ (Ps. 138 15) "καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται."

βιζακίων μικρῶν λίθων.

Βιζύη πόλις Θρακική.

Βίθας ὄνομα κύριον. cf. v. διέπεισεν.

βίκος τὸ ἄγγειον. καὶ βικίδιον, διὰ τοῦ ι, ἡ πυράδοσις. Ξενοφῶν (Anab. 1 9 25) "Κῦρος γὰρ ἐπέμπε βίκους ἡμιδεεῖς οἴνου."

βινεῖν τὸ συνοουσιάζειν ἢ τὸ πιπλεῖν. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 29) "ἄδὸ τὸ βινεῖν ἐστὶ τίς οὐ λέγει; ἀλλ' ὅταν αἰτῇ χαλκόν, πιπρότερον γίνεται ἔλλεβόρου."

βινεῖν περαινεῖν. (A Eccl. 1125) "βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον." καὶ βινήσομεν. Ἀριστοφάνης (Lys. 1094) "ὥς εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ, οὐκ ἔσθ' ὅπως μὴ Κλεισθένη βινήσομεν." οὗτος ἐπὶ θηλότητι ἐκωμωδεῖτο.

βιοδῶρα ἡ γῆ.

βιοῖτο (Hom. A 49) τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς.

βίοιλα πέδιλα, ὑποδήματα. cf. sch. Hom. A 591.

βίος. σημαίνει δ', παροξεντόνως. βίος δὲ τοῦ τόξου ἡ νευρά.

βίος ποτὲ μὲν ἡ οὐσία τῶν κτημάτων, ποτὲ δὲ αὐτὸ τὸ ζῆν. καὶ παροιμία "βίον μεραγμένον" ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζομένων ἐπὶ πολυτελεῖ καὶ ἡδεῖ βίῳ. καὶ παροιμία "βίον ἀληγεσμένον" ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων.

βίος. ἐκ τῶν Φίλωνος (cf. v. Εὐσέβιος c).
 ἡ τὴ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ δύο βίους νομι-
 οῦσι καὶ τρόπους, τὸν μὲν ὑπερφυῆ καὶ τῆς
 Φρωπίνης πολιτείας ἐπέκεινα, οὐ γάμους,
 παιδοποιίας, οὐ περιουσίας ὑπαρξίν πα-
 ιδεχόμενον, ἀλλ' ὅλον διόλε τῆς κοινῆς καὶ
 πηθῶν τῶν βιωτικῶν ἀνθρώπων ἀγωγῆς
 κρηλαγμένον. καὶ μετ' ὀλίγα "ὁ δὲ δεύ-
 ρος ἐποβεβηκῶς ἀνθρωπινώτερος καὶ τοῦ
 ῥώτου λίαν ἀσύγκριτος, οἷος καὶ γάμους
 ἠκατιένει σώφροσι καὶ παιδοποιίαις, οἰκο-
 μίας τε τῆς κατὰ τὸ δίκαιον ἐπιμελεῖσθαι,
 κὶ ζῶντων ἐπιμελῶν τὰ πρακτέα ὑποτίθεσθαι,
 γρῶν τε καὶ ἐμπορίας καὶ τῆς ἄλλης πολ-
 ιτωτάτης ἀγωγῆς μετὰ τῷ θεοσεβοῦς φρον-
 ῶν. οἷος καὶ ἀσκήσεως καιροὶ μαθητείας
 καὶ τῶν θείων λόγων ἀκροάσεως ἀφω-
 κήθησαν, καὶ δεύτερος εὐσεβείας ἀπενεμήθη
 βλαστός, κατάλληλον τῷ τοιῶδε βίῳ παρέχων
 ἢν ὠφέλιαν."

τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. "δύο εἰσὶν ὁδοὶ ἐν
 τῷ βίῳ καὶ δύο πολιτεῖαι, ἡ μὲν μετριώτερα
 καὶ βιωτικῆ, φέρουσα καρπὸν ἐν λ', ἡ δὲ
 ἁγελικῆ καὶ ἀποκόσμιος, φέρουσα καρπὸν
 τὸν τέλειον ἐν ρ'. ὡσαύτως καὶ ὁ παλαιὸς
 βίος εἰς δύο διηγεῖτο, εἰς τὸν Φαρισσαϊκὸν
 καὶ ὑψηλόν, καὶ εἰς τὸν ὑποδεέστερον τὸν κο-
 σμικόν." cf. Cedren. p.201.

κατὰ δὲ φιλοσόφους βίους αἰρέσεις τρεῖς
 ἰθαίκα, θεωρητικῆ πρακτικῆ λογικῆ.

βίος ἀκανθώδης ὁ τραχὺς καὶ σκλη-
 ρός καὶ παλαιός. καὶ βίος ἀλληλεσμένους
 ὁ ἐνδεής καὶ ἡδύς, ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ
 τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. καὶ βίος ἐξηυλη-
 μένος ἐπὶ τῶν ἀχρήστων, ἐκ μεταφορᾶς τῶν
 ἐχθρίων αὐλῶν. καὶ βίος μεμαγμένος ἐπὶ
 τῶν ἐξ ἐτοίμων καὶ ἀπόνως τρεφομένων.

βιοσερῆ ἐνδεῶ. (S OC 746) "καὶ προ-
 πάλον μιᾶς βιοσερῆ χωροῦντα."

βιοτεύω, βιοτεία, καὶ συμβιοτεύω.
 βιοτή καὶ βίωτος ζωή, καὶ τὰ πρὸς τὸ
 ἔν, καὶ ἡ οὐσία. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 76)
 "Ἐλλήνων βιοτῆ δευτερον ἤλιον."

βιοῦται ἀντὶ τοῦ ζῆ ἢ ζήσεται. οὕτως
 Ἡρόδοτος (2 177).

βίρρον ἰμάτιον Ῥωμαϊκόν.

βισάκια τὰ παρ' ἡμῖν πισάκια λεγό-
 μενα. Athen. p.649.

Βισονία ἐπίθετον τῆς γεράνου. (AP 7
 171) "ἄρπάκτειραν ἐρύκων σπέρματος ἔπι-

πετῆ Βισονίαν γέρανον."

Βιτέλλιος βυσιλεύς Ῥωμαίων, ὁ Γάλ-
 βαν διαδεξάμενος, πᾶν αἰσχος ἀναδεγεμένος
 ἐν τε τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ τὸν βίον καὶ ἐχ-
 ἦκισα τῷ κατὰ γαστρὸς ἀκρατῶς τε καὶ ἀκο-
 ρέως ἔχειν. πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέ-
 ρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς σίτον ἤρειτο, καὶ
 παρὰ τὰς δειπνῶν παρασκευὰς τὸ πολὺ τῶν
 δημοσίων ἀπετρώετο· δέκα γὰρ δὴ μυριάδας
 ἀργυρίου ἐπὶ δισχιλίας καὶ πεντακοσίας ἐς
 τὰ δειπνα δεδαπανηκέναι ἐξόρηται, συνεχῶς
 μὲν καὶ ἀπλήρως ἐμποροῦμενος, συνεχῶς δὲ
 ἄπαντα ἀπερευγόμενος τε καὶ ἔξεμιῶν· ἢ δὴ
 καὶ μόνω διεγέμετο, ἐπεὶ οἱ γε σύσσιτοι αὐ-
 τοῦ καὶ πάνυ κακῶς εἶχον. Βίβιος γῶν Κρί-
 σπος, διὰ νόσον χρόνον τινὸς ἀπολειφθεὶς
 τοῦ συμποσίου, μύλα ζωμύλιος ἔφη "εἰ μὴ
 ἐνενοσήκειν, ἀπωλόμην ἄν" (Io. Antioch. exc.
 Peir. p.814). ἐς τότε γοῦν καὶ τὸ παρὰ τῷ
 ἀδελφῷ δειπνῶν τοῦ Βιτέλλου ἐπίσημον γε-
 γονὸς διαμνημονεύεται, καθ' ὃ φασι δέκα τῆς
 λοιπῆς πολυτελείας δισχιλίους μὲν ἰχθῦς ἐπτα-
 κισχιλίους δὲ ὄρνις ἐπὶ τὴν θοίνην παρενεχ-
 θῆναι. ἐπήγει δὲ καὶ τὰ Νέρωνος, καὶ τὸν
 νεκρὸν τῷ Νέρονος ἐς κοιλὸν τινα καὶ ἀφανῆ
 τάφον κατακείμενον ἀπεσέμνυε. πρὸς δὲ τῶν
 ζῶντων Ἰουδαίων, μεταποιοῦμενον τῆς
 βασιλείας ἤδη, κατακτείνεται. Eutrop. 7 18.

Βίτιννα· (AP 6 206) "σάνδουλα μὲν τὰ
 ποδῶν θαυπτήρια ταῦτα Βίτιννα, εὐτέχνων
 ἐρατὸν σκντοτόμων κάμυτον."

Βιττίον· (AP 6 286) "τῆς πέλης τὰ μὲν
 ἄκρα τὰ δεξιὰ Βιττίον εἰργάσατο." πέζυ γὰρ
 ὑφασμα.

βιῶναι ζῆσαι.

βιῶνης ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων.

βιῶνται μετὰ βίας εἰσελεύσονται. "προ-
 δήλον δ' οὐσης τοῖς Καρχηδονίοις τῆς τῶν
 ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ὅτι βιῶνται διὰ τῷ πτώ-
 ματος τοῦ τείχους, περισκευάζοντο πρὸς τὴν
 χρεῖαν." Polyhius?

βιώσιμος ἐλλίπα ἐχων τοῦ ζῆσαι. "δ' α
 δὲ ἀνέβλεψέ τε καὶ ἔφη ὅτι βιώσιμος εἴη."

βιώσιμος ὁ ζῆσαι ἐν βίῳ δυνάμενος. b
 βιώτω (Hom. Θ 429) ζῆσάτω.

βλάβη, καὶ βλάβος ἐδετέρως, τὸ ἀμάρ-
 τημα Ἀριστοφάνης Βατρύχοις (1162).

βλαισός παραλυτικός. διαφέρει βλαισός
 καὶ βλαισός· ὁ μὲν ἀπὸ τῶν γονάτων διεσφραμι-
 μένος τοὺς πόδας, ὁ δὲ αὐτὰς τὰς κνήμιας.

(AP 7 21) "πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκη-
χῆσι τεθλιῶς βλαισὸς Ἀχυρνεΐτης κισσὸς
ἔρεψε κόμην." καὶ βλαισοπόδης βά-
τραχας.

βλαῦκα, αἰτιατική, τὸν εὐήθη καὶ ἀνόη-
ταν. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἰχθύος τινὸς ὁμοίᾳ σι-
λοῦρω, ἀχρήστος δὲ οὕτως ὡς μηδὲ κύνᾳ αὐτῷ
χρησθαι. Πολιτείας δ' (p. 432D) "βλακικὸν
τε ἡμῶν τὸ πάθος," ὡς εἰ λέγοι τις πνευμο-
νίῳ, ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζώου ὄντος ἀναι-
σθήτου. οἱ δ' ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ γω-
ρίου τῆς Βλακειᾶς, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀρι-
στοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τι βλα-
κεννόμιον, ὃ οἱ ἀσρολόγοι τελοῦσι, διὰ τὸ
τοὺς μωροὺς εἰσεῖναι πρὸς αὐτούς (Etym. M.
p. 199 5). "ἔλινύοντα καὶ βλακεύοντα κλέειν
ἔωσι." καὶ ἡ αἰτιατική τῶν πληθυντικῶν
βλαῦκας. ἔστι δὲ μωρὸς τις, μὴ εἰδὼς τὰ
πράγματα διακρίναι.

a βλακεῖα ὑπεροφία, μωρία. "οἱ σράτο-
ρες τριώβολον ἐλάμβανον βλακειᾶς χάριν."
sch. A Ran. 140?

b βλακεῖα ῥασιώνη, ἔκλυσις, χυνότης. "ἔ-
γὰρ σρατηγῶν βλακειᾶς ἢ φιλονυχίας τὰ
πράγματα ἐπέτρεψεν, ἀλλ' αὐτὸς ἐπὶ τὸν πό-
λεμον ἑαυτὸν ἀναδείξας σρατηγὸν ἐξώρμησε."

βλακεύεται καὶ βλακεύει μαλακίε-
ται. Διμάσιος (Phot. p. 350a) "καὶ παροξύ-
ων τῷ λόγῳ τοὺς ἐν ἔργῳ βλακεύοντας. ἔ-
δεμῆς γοῦν ἐτίθετο κυκίας ἐλάττω τὴν ῥα-
θυμίαν, ἀπασῶν δὲ σχεδὸν τὴν μεγίστην."
καὶ Ξενοφῶν (Anab. 2 3 11) "εἴ τις αὐτῷ δο-
κοίῃ τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν,
ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν ἂν τῇ βα-
κτηρίᾳ."

βλακικῶς ἀντὶ τοῦ βραδέως. (A An.
1312) "ὡς βλακικῶς διακονεῖς."

βλάξ μαλακός, χυῖνος, ἐκλελυμένος, ἢ
μωρός.

βλάπτω αἰτιατική.

βλάση βλάσημα. καὶ ἡ αἰτιατική τὴν
βλάσην.

βλάσφημος ὁ εἰς θεὸν ἔξυβρίζων. καὶ
βλασφημῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀπ-
πιανός (t. 1 p. 27) "οἱ δὲ ἐβλασφήμουν αὐτὸν
ὡς κακῶς ἐπὶ τρισὶν ἀνδράσι τὰ πάντα θέ-
μενον."

βλαύτη εἶδος ὑποδήματος. Σοφοκλῆς (cf.
v. σπεύδειν) "σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος," τετίετιν
ἀπὸ βλαύτης, ὡς ἔχει σχήματος. καὶ αὐθις

(AP 6 293) "ὃ σκίπων καὶ ταῦτα τὰ βλαυ-
τία, πότνια Κύπρι, ἄγκειται κυνικοῦ σκυλῆ
ἀπὸ Σωχάρους."

βλαυτίοις σανδαλίοις. Ἀριστοφάνης (Bq.
884) "ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσίη,
τοῖς τρόποισι τοῖς σοῖσιν ὡσπερ βλαυτίοις
χρήσομαι." ἐπειδὴ εἰώθησαν οἱ πίνοντες τοῖς
τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐπεύγοιτο
πρὸς λάσανον. λάσανα δὲ οἱ χυτρόποδες, τὰ
μαγειρεῖα, ἐνθα τῇ βουλή σκευάζεται μετὰ
τὰς θυσίας κρέα. sch. A Pac. 893.

βλεπεδαίμων ὁ διεσραμμένος τὰς ὄψεις
καὶ οἶον ὑπὸ δαίμονος πεπληγῶς.

βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη"
(A Plut. 328) ἐπὶ τῶν ὑπισχνουμένων παρὶ
σθένει πράττειν καὶ συνάρασθαι πρὸς βοή-
θειαν. δόξεις με, φησὶν, Ἄρεα ὄραν κατοφ-
θωτικὸν καὶ πρακτικόν.

βλέποντες ἀντὶ τοῦ ζῶντες. οὕτω Σο-
φοκλῆς (Ai. 961) "οἱ δ' οὖν γελώντων, κάπ-
χαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, καὶ
βλέποντα μὴ πόθον, θανάοντ' ἂν οἰμώξειεν
ἐν χρεῖα δαρὸς."

βλέπος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1177)
"ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος,"
ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα καὶ δρασιόν·
οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐπὶ ἀναιδείᾳ διεβάλλοντο.

βλέπος ἀντὶ τοῦ βλέμμα. οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Βλήδων ὄνομα Σκύθου. cf. v. Ζέρκων.

βλήτρυι. οὕτω λέγουσι καὶ σκινδαφόν.
εἰαὶ δὲ παραπλήρωμα λόγων μὴ ἔχοντα λό-
γον. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαφὸν ὄργανον μου-
σικὸν ἀποδίδωσι, τὸ δὲ βλήτρυι χορδῆς μί-
μημα.

βληχὴ καὶ βληχῆματα φωναὶ προβά-
των. καὶ βληχώμενοι παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν
Πλούτῳ (293), τουτέστι ποιῶ φωνῆ χρώμενοι·
βληχᾶσθαι γὰρ τὸ τὰ πρόβατα ποιῶ κ-
χρηῆσθαι φωνῆ. καὶ αὐθις "βληχητὰ τέκνα
κοῦδαμῶς τοῦ τρόπου."

βληχρόν ἀσθενὲς παρὰ Ὀμήρῳ καὶ Ἀλ-
καίῳ. Πίνδαρος δὲ ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ
λέγει.

βληχώδης πρόβουσι τὸν νοῦν ὁμοίος·
(Babr. 93 5) "μωρὸς δὲ ποιμὴν καὶ τὰ πάντα
βληχώδης πέμπειν ἔμελλεν."

βλήχων ἢ γλήχων. οὕτως λέγεται παρὰ
Ἀττικοῖς. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης. καὶ τὰ ἐφή-
βιοιον Ἀριστοφάνης οὕτως ὀνομάζει (Lys. 89).

βληχωνία. Ἀριστοφάνης (Pac. 711) "ἄρ' βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ, ὦ δέσφ' Ἐρμῆ, τῆς ὀπίρας κατελάσας; οὐκ κρυεῶν' ἐπιπλοῖς βληχωνίαν." καὶ γὰρ ἰὰ χρόνου ἐσθίωντες ὀπίραν πολλὴν βλάπτται, καὶ οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς. ἐπεὶ ἐδόκει ἡ ὀπίρα καὶ πόρνη, πρὸς ἀμφότερα ἔπαυσε. διὰ τοῦ β βληχωνίαν. οἱ δὲ λῆν ὀπίραν ἐσθίωντες, ἐν βληχωνίαν πίπται, οὗ βλάπτονται διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀπι ἐσθίεσθαι τὴν καρδίαν. ἵνα οὖν ἡ δριγῆς ἀποσοφῆ, βλήχωνος ἐλάμβανον. καὶ ηχωνία κρυεῶν.

βλιμάζειν κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου τοῦ στήθους ἄπτεσθαι, ὅπερ ἐποιοῦν οἱ ὀφθαλμοὶ ἀνούμιοι· οἰονεὶ θλιβύζειν. οἱ βλιμάζοντες ἀντὶ τοῦ κακοῦντες· ἀπολοῦσι γὰρ καὶ κατεσθίεσι (sch. A Av. 530). βλιμάζειν τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν· καὶ τὰ κηρία θλίβηαι βλίσαι λέγεται. καὶ ἰμάζων ἀποσάζων τὸ μέλι τοῦ κηρίου. ἰ βλιμάττομεν ψηλαφῶμεν, ἐπιθυμεν.

βλιτάδας οἱ παλαιοὶ τὰς εὐτελεῖς γυναῖκας.

βλιτομάμματος. (A Nub. 997) "καὶ σε κακῆν βλιτομάμμαν," τουτέστι μωρόν· καὶ ἰ τὸ βλιτον μωρόν ἐξὶ λάχανον.

βλίτος εἶδος βοτάνης.

βλίττειν ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηων, πειράζειν, καὶ τὸ ψηλαφῶν, καὶ τὸ κῆν τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ἢ θλίβειν. ἰ βλιττειν αὐτὸν βλίττεις." οὕτως κροφάντης (Eq. 791).

βλοσυρός ἀξιωματικός, καταπληκτικός, κρός, σεμνός.

βλωθρή (Hom. N 390) γλωρά, ἀπαλή, ἔξῃ. (AP 7 174) "οὐκέτι συρτήγων νόμιον ὡς ἀγχόδι ταύτας ἀρμόζει βλωθρῶς, Θηραχε, πλατάνου."

βλαδρόμος ὁ βοηθός· (AP 7 231) "ὦδ' ἰβ Αἰθρακίας ὁ βουδρόμος ἀσπίδ' ἀείρας τῆμεν ἢ φεύγειν ἤθελεν."

Βοανεργές (Marc. 3 17) υἱοὶ βροντῆς. βοάσομαι τὰν ὑπέρτονον βοῶν Ἀριωνῆς (Nub. 1153). εἰ ἔτω, φησι Στρεψιάδης· ὁ παῖς ἐκπεπαιδευται, μέγισον ὑπὸ τῆς κῆς βοήσομαι.

βόεια μεγάλη· "ὄμματ' ἄν βόεια δώδεκα" Ἀριστοφάνης Βυτράχοις (934).

βοείας (Hom. A 843) βύρσας.

βοηδρομεῖν μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Κῆρες δὲ ἀντὶ τῆ βοηθεῖν. "καὶ βοηδρομόντων ἐπὶ τέτρω τῶν δημοτῶν ἄλλος τις παρῶν βύρβαρος ἔτρωσε τὸν ἕτερον ἐπιόντα, καὶ διεκέκριτο ἕδεν."

βοηδρομία. βοηδρομεῖν μὲν τὸ βοηθεῖν ὠνομάζετο, τατέξιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν· ἔξι δὲ ἡ βοηδρομία ἐορτὴ τις Ἀθήνησι καλεμένη, καθ' ἣν ἡμέραν ἐβοήθησεν ὁ ἔθεσπεδῆ πολλῇ πολεμουμένους Ἀθηναίους ὑπὸ Εὐμόλπῃ τῷ Ποσειδῶνος. Ἐρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίων ἐβασίλευεν. Harp.

βοήθειον ἀντὶ τῆ ἐν μάχῃ ἔτρεχον. ἀλλ' ἔχι τὸ ἐβοήθειον, τατέξι συνεμάχην. καὶ βοηθεῖ ἀντὶ τῆ μάχεται· (A Lys. 353) "ἴσμος γυναικῶν ἔτοσι θύρασι βοηθεῖ."

βοηθῶ δοτικῆ. καὶ βοηθοίης εὐκτικῆς. βοήν μάχην, καὶ μεγάλην φωνήν.

βόθυνος τόπος τις ἰδίως ἔτω καλέμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ· οὗ μνήμην Ἰσαῖος καὶ Καλλισθένης ποιεῖται. Harp.

βοῖδιον βοῖδιον· (AP 7 169) "βοῖδιον δὲ καλεῦμεν τότε ἐγώ, νῦν δὲ Χάρητος εὐνέτις."

Βοιωτία. καὶ Βοιωτίας νόμος, ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἡρεμαίως ἔχόντων, αὐθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγινόμενων.

Βοιωτία ὅς, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀπαιδύτων.

βολβός. Ἀριστοφάνης (Ecl. 1084) "καταφαγῶν βολβῶν χύτραν," ἐπὶ τῶν λαγνισμάτων· ἐπιτήδειοι γὰρ εἰς συνουσίαν οἱ βολβοί. ἔξι δὲ εἶδος ὀσπρίης ἢ καὶ κρομιύς.

βολεῶνας. ἔτως οἱ Ἀττικοὶ καλεῖσιν ἢ ἡ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προβάτων βύλλεται. Harp.

βολίς βέλος, ἀκόντιον, λογχάριον. καὶ βόλος τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγρον ἰχθύων· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 184) "Πίγρης μὲν πτανοῖσιν ἐφεῖς βόλον, ἐν δ' ἀλίοισι Κλίτωρ, ἐν Θηροῖσι Δάμις ἐρημονόμοις." καὶ αὐθις (AP 6 23) "εὐσιβὲς αἰθυσίαις ἰχθυβόλοισι λέπας." καὶ βόλος· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 192) "καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων."

βόλιτος. Ἀττικοὶ ἔτω λέγουσι χωρὶς τῆ β ὅπερ ἡμεῖς βόλιτον· Ἀριστοφάνης (Ach. 1025) "ἐτρεφέτην ἐν πῦσι βολίτοις," τατέξιν ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ πῦσιν ἀγαθοῖς. βολίτοις δὲ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος. ἔτω δὲ λέγονται οἱ σπέλιθοι τῶν βοῶν.

(AP 7 21) "πολλάκις ἐν θυμῷ καὶ ἐν σκη-
ρῇσι τεθλιώς βλαισὸς Ἀχυροειτῆς κισσὸς
ἔρεψε κόρην." καὶ βλαισοπόδης βᾶ-
τραχος.

βλᾶκα, αἰτιατική, τὸν εὐήθη καὶ ἀνόη-
ταν. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἰχθύος τινὸς ὁμοίᾳ σι-
λούρω, ἀχρήστῃ δὲ οὕτως ὡς μηδὲ κύνᾳ αὐτῷ
χρησθαι. Πολιτείας δ' (p. 432 D) "βλακικόν
τε ἡμῶν τὸ πάθος," ὡς εἰ λέγοι τις πνευμο-
νίαν, ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζῴου ὄντος ἀναι-
σθήτου. οἱ δ' ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χω-
ρίου τῆς Βλακείας, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀρι-
στοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τι βλα-
κεννόμιον, ὃ οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι, διὰ τὸ
τοὺς μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτούς (Etym. M.
p. 199 5). "ἔλινόντα καὶ βλακεύοντα κλάειν
ἔωσι." καὶ ἡ αἰτιατική τῶν πληθυντικῶν
βλᾶκας. ἔστι δὲ μωρὸς τις, μὴ εἰδὼς τὰ
πράγματα διακρίναι.

^a βλακεία ὑπεροψία, μωρία. "οἱ ἐρώτο-
ρες τριώβολον ἐλάμβανον βλακείας χάριν." sch. A Ran. 140?

^b βλακεία φρεσῶν, ἔκλυσις, χυνότης. "ἂ
γὰρ ἐρωτηγῶν βλακείαις ἢ φιλοψυχίαις τὰ
πράγματα ἐπέτρεψεν, ἀλλ' αὐτὸς ἐπὶ τὸν πό-
λεμον ἑαυτὸν ἀναδέξας ἐρωτηγῶν ἐξώρμησε."

βλακεύεται καὶ βλακεύει μαλακίε-
ται. Δαμύσκιος (Phot. p. 350 a) "καὶ παροξύ-
ων τῷ λόγῳ τοὺς ἐν ἔργῳ βλακεύοντας. ἔ-
δεμῖς γοῦν ἐτίθετο κυκίας ἐλάττω τὴν ἁ-
θυμίαν, ἀπασῶν δὲ σχεδὸν τὴν μεγίστην."
καὶ Ξενοφῶν (Anab. 2 3 11) "εἰ τις αὐτῷ δο-
κοίῃ τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν,
ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν ἂν τῇ βα-
κτηρίᾳ."

βλακικῶς ἀντὶ τοῦ βραδέως. (A An.
1312) "ὡς βλακικῶς διακονεῖς."

βλάξ μαλακός, χαῦνος, ἐκκελυμένος, ἢ
μωρός.

βλάπτω αἰτιατικῇ.

βλάση βλάσημα. καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὴν
βλάσην.

βλάσφημος ὁ εἰς θεὸν ἔξυβρίζων. καὶ
βλασφημῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀπ-
πιανός (t. 1 p. 27) "οἱ δὲ ἐβλασφήμουν αὐτὸν
ὡς κακῶς ἐπὶ τρισὶν ἀνδράσι τὰ πάντα θέ-
μενον."

βλαύτη εἶδος ὑποδήματος. Σοφοκλῆς (cf.
v. σπεύδειν) "σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος," τετέξιν
ἀπὸ βλαύτης, ὡς ἔχει σχήματος. καὶ αὐθις

(AP 6 293) "ὁ σκίπων καὶ ταῦτα τὰ βλαυ-
τία, πότνια Κύπρι, ἄγκειται κυνικοῦ σκῦλ'
ἀπὸ Σωχάρεος."

βλαυτίοις σανδαλίοις. Ἀριστοφάνης (Eq.
884) "ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονδ', ὅταν χεεῖη,
τοῖς τρόποισι τοῖς σοῖσιν ὡσπερ βλαυτίοις
χρησσομαι." ἐπειδὴ εἰώθησαν οἱ πίνοντες τοῖς
τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐπέλουτο
πρὸς λάσανον. λάσανον δὲ οἱ χυτρόποδες, τὰ
μαγειρεῖα, ἐνθα τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ
τὰς θυσίας κρέα. sch. A Pac. 893.

βλεπεδαίμων ὁ διεσραμμένος τὰς ὕψεις
καὶ οἶον ὑπὸ δαίμονος πεπληγός.

βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη"
(A Plut. 328) ἐπὶ τῶν ὑπισχνουμένων παντὶ
σθένει πράττειν καὶ συνάρασθαι πρὸς βοή-
θειαν. δόξεις με, φησὶν, Ἄρεα ὄραν κατοφ-
θωτικὸν καὶ πρακτικόν.

βλέποντες ἀντὶ τοῦ ζῶντες. οὕτω Σο-
φοκλῆς (Ai. 961) "οἱ δ' οὖν γελώντων, κάπ-
χαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, καὶ
βλέποντα μὴ πόθουν, θανάοντ' ἂν οἰμώξισαι
ἐν χρεῖα δαρός."

βλέπος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1177)
"ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος,"
ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα καὶ ὄρασιόν·
οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐπὶ ἀναιδείᾳ διεβύλλοντο.

βλέπος ἀντὶ τοῦ βλέμμα. οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Βλήδου ὄνομα Σκύθου. cf. v. Ζέρων.

βλήτρυι. οὕτω λέγουσι καὶ σκινδαφόν.
εἰαὶ δὲ παραπλήρωμα λόγων μὴ ἔχοντα λέ-
γον. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαφὸν ὄργανον μου-
σικὸν ἀποδίδωσι, τὸ δὲ βλήτρυι χορδῆς μί-
μημα.

βληχὴ καὶ βληχῆματα φωναὶ προβά-
των. καὶ βληχῶμενοι παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν
Πλούτῳ (293), τοτέξει ποιᾶ φωνῇ χρώμενοι·
βληχᾶσθαι γὰρ τὸ τὰ πρόβατα ποιᾶ κε-
χρησθαι φωνῇ. καὶ αὐθις "βληχῆτὰ τέκνα
καὶ δαμῶς τοῦ τρόπου."

βληχρόν ἀσθενὲς παρὰ Ὀμήρῳ καὶ Ἀλ-
καίῳ. Πίνδαρος δὲ ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ
λέγει.

βληχῶδης πρόβουσι τὸν νοῦν ὁμοίος·
(Babr. 93 5) "μωρὸς δὲ ποιμὴν καὶ τὰ πάντα
βληχῶδης πέμπειν ἐμείλιν."

βλήχων ἢ γλήχων. οὕτως λέγεται παρὰ
Ἀττικοῖς. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης. καὶ τὰ ἐφή-
βιοιον Ἀριστοφάνης οὕτως ὀνομάζει (Lys. 89).

ωνία. *Ἀριστοφάνης* (Pac. 711) "ἄρ' ἦναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ, ὦ δέμιη, τῆς ὀπίρας κατελάσας; οὐκ ἔν' ἐπιλοῖς βληχωνίαν." καὶ γὰρ ὄντι ἐσθίοντες ὀπίραν πολλὴν βλά- και οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς. ἐπεὶ ἢ ὀπίρα καὶ πόρνη, πρὸς ἀμφό- βλε. διὰ τοῦ β βληχωνίαν. οἱ δὲ πῶραν ἐσθίοντες, ἐὰν βληχωνίαν πί- βλάπτονται διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀπου γθαι τὴν καρδίαν. ἴνα οὖν ἢ δρι- οσουφῆ, βληχωνος ἐλάμβανον. καὶ ἴα κυκεῶν.

ἄζειν κυρίως τὸ τοῦ ὑπομαστρίου πῆθους ὑπτισθαι, ὅπερ ἐποιοῦν οἱ τας ἀνούμενοι· οἰοεὶ θλιβύζειν. οἱ ἄζοντες ἀντὶ τοῦ κικουῦντες· ἀπο- ἄρ καὶ κατεσθίσει (sch. A Av. 530). ἄζειν τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν· καὶ ἠρία θλίψαι βλίσσαι λέγεται. καὶ ὡν ἀποσάτων τὸ μέλι τοῦ κηρίου. ἰμάττομεν ψηλαφῶμεν, ἐπιθυ-

ἴδας οἱ παλαιοὶ τὰς εὐτελεῖς γυ-

ομάμματος. (A Nub. 997) "καὶ σε κα- λιτομάμμαν," τούτεσι μωρόν· καὶ ἄλτον μωρόν ἐσι λάχανον. ος εἶδος βοτάνης.

τεῖν ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κη- ιράζειν, καὶ τὸ ψηλαφῶν, καὶ τὸ τὰ κηρίου τῶν μελισσῶν ἢ θλίβειν. κθειρξας αὐτὸν βλῖτεις." οὕτως ης (Eq. 791).

υρός ἀξιωματικός, καταπληκτικός, σεμνός.

υρή (Hom. N 390) χλωρά, ἀκαλή, AP 7 174) "οὐκέτι συνρίγων νόμιον γόθι ταύτας ἀροῖζει βλωθρᾶς, Θε- ἰλατάνου."

ρόμος ὁ βοηθός· (AP 7 231) "ἠδ' θρακίας ὁ βουδρόμος ἀσπίδ' ἀείρας ἢ φεύγειν ἤθελεν."

εργές (Marc. 3 17) υἱοὶ βροντῆς. ομαι τὰν ὑπέτρονον βοῶν Ἀρι- (Nub. 1153). εἰ ἔτω, φησὶ Στρεψιά- ἰς ἐκπεπαιδευται, μέγισον ὑπὸ τῆς ἴσομαι.

μεγάλα· "ῥήματ' ἂν βόεια δάιδεκ' ἰσοφάνης *Βιαιρᾶχος* (934).

βοείας (Hom. A 843) βύρσας.

βοηδρομεῖν μετὰ σπουδῆς παραγινε- σθαι. *Κῆρες* δὲ ἀντὶ τῆ βοηθεῖν. "καὶ βοη- δρομῶντων ἐπὶ τέτρω τῶν δημοτῶν ἄλλοις τις παρῶν βάρβαρος ἔτρωσε τὸν ἕτερον ἐπιόντω, καὶ διεκέκριτο ἕδεν."

βοηδρομία. βοηδρομεῖν μὲν τὸ βοη- θεῖν ἄνομάζετο, τετέστιν ἐπὶ μάχῃ δραμεῖν· ἐσι δὲ ἢ βοηδρομία ἑορτὴ τις Ἀθήνησι κα- λεμένη, καθ' ἣν ἡμέραν ἐβοηθήσεν ὁ *Ἡέθε* σπεδῆ πολλῇ πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ *Εὐμόλπε* τῷ *Ποσειδῶνος*. Ἐρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίων ἐβασίλευεν. *Harp.*

βοήθειον ἀντὶ τῆ ἐν μάχῃ ἔτρεχον. ἀλλ' ἔχι τὸ ἐβοήθειον, τετέστι συνεμιάχην. καὶ βοηθεῖ ἀντὶ τῆ μάχεται· (A Lys. 353) "ἑσμός γυναικῶν ἔτοσι θύρασι βοηθεῖ."

βοηθῶ δοτικῆ, καὶ βοηθολίης εὐπικτόν. βοήν μάχην, καὶ μεγάλην φωνήν.

βόθυνος τόπος τις ἰδίως ἔτω καλέμε- νος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ· οὗ μνήμην Ἰσαῖος καὶ *Καλλισθένης* ποιεῖται. *Harp.*

βοῖδιον βοῖδιον· (AP 7 169) "βοῖδιον δὲ καλεῦμεν τότε ἐγώ, νῦν δὲ *Χάρητος* εὐνέτις."

Βοιωτία. καὶ Βοιωτίας νόμος, ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἡρεμιαίως ἐχόντων, αὐ- θις δὲ σφοδρῶς ἐπιγινομένων.

Βοιωτία ὅς, ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν καὶ ἀπαιδευτῶν.

βολβός. *Ἀριστοφάνης* (Ecl. 1084) "κα- ταφαγῶν βολβῶν χύτρων," ἐπὶ τῶν λυγι- σῶτων· ἐπιτηθεῖοι γὰρ εἰς συνουσίαν οἱ βολ- βοί. ἐσι δὲ εἶδος ὀσπρίου ἢ καὶ κρομμύου.

βολεῶνας. ἔτως οἱ Ἀττικοὶ καλεῖσιν ἢ ἢ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προβάτων βύλλεται. *Harp.*

βολίς βέλος, ἀκόντιον, λογγύριον. καὶ βόλος τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 184) "Πύργος μὲν πτανοῖ- σιν ἐφεῖς βόλον, ἐν δ' ἄλλοισι Κλίτωρ, ἐν θηρσιν Ἀἴμις ἐρημονόμοις." καὶ αὐθις (AP 6 23) "εὐσιβὲς αἰθνήϊαις ἰχθυβόλοισι λέπας." καὶ βύλος· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 192) "καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαχόντα βύλων."

βόλιτος. Ἀττικοὶ ἔτω λέγουσι χωρὶς τῆ β ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον· *Ἀριστοφάνης* (Ach. 1025) "ἔτρεφέτην ἐν πᾶσι βολίτοις," τετέστιν ἐν πάσῃ τροφῇ καὶ πᾶσι ἀγαθοῖς. βολίτοις δὲ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος. ἔτω δὲ λέγονται οἱ σπέλειθοι τῶν βοῶν.

βολίτε δίκην πρὸς τὰς ἐπὶ μικροῦς δίκας ὑπέχοντας· ὁ γὰρ Σόλωνος νόμος καὶ τὰς βολίτον ὑφελόμενος κολάζει. sch. A Eq. 655.

βομβάζειν φθέγμα ἐπὶ τῷ διασύρειν καὶ τωθάζειν λεγόμενον.

βομβάυλιοι ἀντὶ τοῦ ἀδληταί. τὸ δὲ βομβύλιος ἐν προσθέσει τῆ α εἶπε βομβάυλιος, παλίων παρὰ τὸν ἀυλόν. sch. A Ach. 866.

βομβεῖ καὶ περιβομβεῖ. Σιμοκῆτης (22) "ὡς δὲ τὸ Περσικὸν περιεβόμβει τρανέζερον, παρεδριμύττετο τὸ πολέμιον." βόμβος δὲ ὁ ἦχος τῶν μελισσῶν. βόμβος ψόφος τις.

βόμβησεν (Hom. Θ 190) ἐψόφησέ πως.

βομβοῦσιν αἱ μέλισσαι, ὅταν τις προσή μῦθε ὄζων· Πολιτείας θ' (p. 573A). "καὶ οἱ περὶ τὴν Διονυσίαν βομβῶντες τράπεζαν καὶ οἱ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μεμνηότες δαῖτα καὶ χεῖρα, καὶ ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλοι ὧν εἶπον, Ὀρέτης, Μαρψίας, Καλλίε τῆ Ἀθηναίε κόλακες σὺν ἐτέροις, καὶ ὅδε παρὰ Ῥωμαίοις Ἄλβιος ὄνομα." Aelianus? cf. v. διώνυμοι.

^a βομβυλιός ζῶον, ἢ τὸ βασίον λεγόμενον. καὶ εἶδος μελίσης ἐκ πηλῆ τὰ κηρία πλατύσης. βομβυλιός ζῶόν ἐσι παραπλήσιον μελίτη, ὠνομασμένον ἀπὸ τῆ βόμβη ὃν ἐκεῖνο βομβεῖ.

^b βομβυλιός εἶδος μελίσης. καὶ εἶρηται παρὰ τὸ βομβεῖν. καὶ παροιμία "βομβυλιός ἄνθρωπος" ἐπὶ τῆ ἀκέρει, παρ' ὅσον καὶ βομβυλιός ἐσι μελίσης εἶδος ἐκ πηλῆ πλατύσης τὰ κηρία. cf. Zenob. 2 80.

βομβύλιον σκεῦος εσρογγυλοειδές.

βόμβυξ.

βοοβοσκός.

βοοθύτης ὁ τὰς βόους βύλλων πελέκει.

βοὸς κέρως· Ὀμηρος (Ω 81) "ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρως ἐμβεβανία." κατεσκευάζον γὰρ σύριγγα ἐκ κέρωτος βοίης, ἣν περιετίθεισαν τῇ ὀρυμῇ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποτρώγῃσι τὸ λίνον.

βοπόρως παρὰ Ἡροδότῳ (2 135) ὀβελὸς μεγάλως.

βορῶς βρώσεως ἢ τροφῆς. Βορρῶς δὲ ὁ ἄνεμος. καὶ κλίνεται Βορρῶ. ἢ ἐθθεῖα τῶν πληθυντικῶν Βορραῖ· "σκληροὶ Βορραῖ ἐπιπνέουσιντες." καὶ Βορέως Βορέε. καὶ βορραῖη (AP 6 245) "λαίλαπι Βορραῖη κλασθὲν ἐπέληκε."

βορβόροπιν κῆπον. σημαίνει καὶ τὸ μόριον. cf. v. μυσάχη.

βορβοροτάρυξι Ἀριστοφάνης ἀντὶ τῆ ταραχωδέστατε, ταράττων ἡμῶν τὴν πόλιν καὶ θορυβῶν ὡσπερ βόρβορον. θορῶβε πληρώσεις τὴν πόλιν καὶ βορβόρε. καὶ παροιμία (Aeschyl. Eum. 694) "βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν μαιῶν ἔποθ' ἐθήσεις ποτόν," ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιφα μινυόντων ἀισχύσις.

βορβορογγμός ὁ ἦχος τῆ ὕδατος ἐπιφερόμενος· "ἢ φύργξ ἐκελάρυξε, καὶ πολὺς ἐν τῷ εἶματι ἦν βορβορογγμός," ἦχος ἐκ τῆ εἶματος. σύνθημα δὲ ἐσι ταῖς καμήλοις τοῦ καθέζεσθαι ὁ τοιαῦτος ἦχος.

Βορίανθος (an Βιρίανθος). ὅτι βάρβαροι τινες κτείνεσι Βορίανθον τυραννήσαντα, ταύτη προσάγεσθαι τὸν τῶν Ῥωμαίων εσρητηγὸν ἡγάμενοι ἐς εὐνοίαν. καὶ δὴ ἀφικόμενοι τῶν τῆ Βορίανθε ἀθροιστῶν τινὲς ἄδλα τῶν περὶ τὸν ἄνδρα πεπραγμένων ἤξιον παρὰ Σκιπίωνος (an Καίπιωνος) κομιζέσθαι. ὁ δὲ Σκιπίων ἀποκρίνεται μηδαμῶς εἶναι Ῥωμαίοις ἔνομιον ἐν ἐπαίνῳ ποιεῖσθαι τὰς κατὰ τῶν εσρητηγῶν τοῖς ἀρχομένοις ἐπιχειρομένης ἐπιβουλῆς. Eutropius?

βορόν βρωτικόν, ὄξύτωνος· Ἀριστοφάνης (Pac. 38) "μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν." καὶ ὕδωρ βορόν, ἀγρυπνίη βορόν. ζήτει ἐν τῷ ὕδωρ βορόν.

βόσιν τροφήν.

βοσκήσομεν θρένομεν, καὶ βόσκουσαν τρέφουσαν. Σοφοκλῆς περὶ Οἰδίποδος (R 1424) "ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι γένεθλα, τὴν γῆν πάντι βόσκουσαν φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἤλιε, τοιόνθ' ἄγος ἀκάλυπτον ἔτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ μήθ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται."

βοσόρ τὸ ἱμάτιον τὸ ἀπὸ κόκκου βεβαμμένον κατὰ Ἑβραῖδα διάλεκτον. Iesaias 63 1.

Βόσποροι δύο, ὃ μὲν κατὰ τὴν Προποντίδα, ὃ δὲ Θρακικός, ὡς φησι Φιλίας sch. S Ai. 884.

Βόσπορος πόλις περὶ τὸν Ἑλλησποντον, ἣν Βαχάνος ὁ Τῆρκος ἐπὶ Ἰεσινιανῆ βασιλείῳς ἐπόρθησε.

βόσρυχος πλέγμα τριγῶν γυναικείων ἐν ἐπιγρῶμιασιν (AP 5 228) "εἶπέ, τίνι κλέξις ἔτι βόσρυχον;" Ἀριστοφάνης (Ecl. 949) "πάνν γὰρ τις ἔρωσ με δονεῖ τῶνδε βοσρύχων." (Synes. p. 85) "ἐνυλεῖφειν τὰς τρίχας

γέναι κατὰ βοσρύχως, εὐθὺς ἄσαι λέγειν ὅτι ἄνθρωπος ἔτος τῇ Χίτων οἷς ἰθυστάλλοις ὠργίακεν.”

βοσκήματα, καὶ βοτάνη ὁ χόρ-
δμείων τινὲς ἵπποβοσκαὶ περὶ βοτά-
νας τῶν Μινυῶν ἤριζον.” (Dionys.
“τὸς πλησίον ὑπερβαλόντες λόφως
ἤσασιν τὸ πεδίον παντοίων βοτιῶν.”
ρ καὶ δοτήρ, δώτωρ δὲ καὶ βῶτωρ.
ρικὰ κῦπελλα ἐν ἐπιγράμμασι
)· καὶ βοτῆρες ποιμένες.

· τροφή ἢ βοσκή· καὶ βοτός ἄν-

υδόν (Hom. B 89) ἐπαλλήλως, ἢ
· ἑτέρας ἐχομένη ὡς ῥύγες τῶν βο-

ων τὸν ὑπώραν, ἐχὶ τὴν σαφυλὴν
· ἂ μήποτε τὴν βοτρυῖαν ὑπώραν.

υδωρος ἢ εἰρήνη, ἐπεὶ αἱ ἄμπε-
νη φύονται· Ἀριστοφάνης (Pac. 524)
· βοτρυδώρε.” καὶ παροιμία “βό-
· βότρων πεπαίνεται,” ἐπὶ τῶν ἐξι-
μιλονεικάντων.

υοσαγῆ ἔρη (Athen. p. 29).

· 12 13) “ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπι-
· τὰ Βότρυος ὑπομνήματι καὶ τὰ
· ς καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντογρά-

τον Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν” (AP
· ἢ βέβοτος ἢ πολλὴν τροφήν ἔχουσα.
· νιω φλεγμαίνω τὸς βεβῶνας. (A
) “ἐγὼ μὲν ἔν εἰς τὸ βαλανεῖον βέ-
· λείπει ἀπελθεῖν· “βεβωνιω γὰρ τὸ
· τὸ τῶν κόπων.”

· αἰος. τὸ βη κατ’ ἐπίτασιν, ὡς ἐν
· να ἢ μεγάλη πείνα, καὶ βέγλωσσοι.
· μιῶ.

· ρω νόμω, ἐπὶ τῶν ἀξίων ἔτω δέ-
· ς οἱ βόες.

· γης ὁ Ἡρακλῆς· καὶ βεθοίνης ὁ
· “Υλλε γὰρ τῆ νιῦ αὐτῆ πεινάσαν-
· τῶν ἀροτήρων βοῶν Θεοδύμιαντος
· ἔφαγεν.

· ς περιφοιτῶ. ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων
· ρόων εἴρηται.

· τεῖ· Ἀριστοφάνης Πλάτω (820) “ὁ
· ἔνδον βεθυτεῖ.” καταχρηστικῶς εἰ-
· θεθυσία, δηλοῦσα τὸν τε ὄγκον τῆ
· καὶ τὸ ἐντελὲς τῆς θυσίας, ἢ ἐκα-
· ἰλῶσι καὶ τριτύν.

Βεκάρας ποταμός· Πολύβιος (1 75) “κα-
· τὰ τὴν εἰς θάλασσαν ἐκβολὴν τῆ Βεκάρα
· ποταμῶ.”

· βεκολήσας ἀπατήσας, καὶ βεκόλημα
· τὸ θέλιγτρον· (Babr. 135 2) “ὅπως ἔχη τι
· βεκόλημα τῆς λύπης, ἐνέθηκε τοίχοις ποικί-
· λας γραφὰς ζῶων.”

· βεκόρυζαν τὴν μεγάλην κόρυζαν, καὶ
· κορυζῶν τὸν ἰσχυρῶς κορυζῶντα, Μέναν-
· δρος.

· βελαία· Δείναρχος “μυρτύρομαι τὴν
· Ἐσίαν τὴν βελαίαν,” οἷον τὴν ἐν τῇ βουλή
· ἰδρυμένην. Harp.

· Βέλγαροι· ὅτι οἱ Βέλγαροι ἠρέσθησαν
· εἰς τὴν εὐσολὴν τῶν Ἀβάρων, καὶ μετημιαι-
· σαντο αὐτήν, καὶ ἕως νῦν περιβέβληται.

· ὅτι ἐπὶ Ἰσπανίᾳ τῆ ρινομηῆτε ἤμαζεν
· ὁ Τέρβελις ὁ τῶν Βεργάρων ἀρχηγός· καὶ
· ὁ αὐτὸς Ἰσπανικὸς καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Ἡρα-
· κλείς υἱὸς ὑπόφοροι τέτω ἦσαν. τὴν γὰρ
· ἀσπίδα ἦν εἶχεν ἐν πολέμῳ, ὑπτιαν ἔθηκε,
· καὶ τὴν ἐαυτῷ μύστιγα ἢ ἐχρητὸ ἐπὶ τῆ ἔπιπε,
· καὶ ἕως ἔ ἐσκέπασεν ἀμφοτέρω, χρήματα
· ἐνετίθει. καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ γῆ παρεκτείνας,
· μέγρι τῶν περάτων καὶ ἐς ὕψος πολὺ σφρι-
· κὴν ἐσθῆτα ἐτίθει, καὶ κιβώτια πλήσας χρυ-
· σοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς στρατιώταις ἐδίδα, τὴν
· μὲν δεξιὰν χρυσαίε πληρῶν, τὴν δὲ λαίαν ἀρ-
· γυρίε.

· ὅτι τὸς Ἀβάρους κατὰ κράτος ἄρδην ἠφά-
· νισαν οἱ αὐτοὶ Βέλγαροι· ἠρώτησε δὲ Κρέμ
· τὸς τῶν Ἀβάρων αἰχμυλῶτες “πόθεν συνίετε
· ὅτι ἀπώλετο ὁ ἄρχων ὑμῶν καὶ τὸ ἔθνος
· ὄλον.” καὶ ἀπεκρίθησαν “ὅτι ἐπλήθυναν αἱ
· κατ’ ἀλλήλων κατηγορίαι, καὶ ἀπώλεσαν τὸς
· ἀνδρειοτέρους καὶ φρονιμωτέρους. εἴτα οἱ ἄδι-
· κοι καὶ οἱ κλέπτει κοινῶν τοῖς κριταῖς ἐγέ-
· νοντο. εἴτα ἢ μέθη· πληθυνθέντος γὰρ τοῦ
· οἴνου πάντες ἐγένοντο μέθυστοι. εἴτα ἢ δωρο-
· δοκία. εἴτα ἢ πραγματεία· πάντες γὰρ ἐγέ-
· νοντο ἔμποροι καὶ ἀλλήλους δολιέμενοι. καὶ
· ἢ ἀπώλεια ἡμῶν ἦλθεν ἐκ τούτων.” ὁ δὲ
· ταῦτα ἀκῆσας συνεκαλέσατο τὸς Βεργάρους
· πάντας, καὶ διετάξατο νομοθετῶν “ἐάν τις
· κατηγορήσῃ τινός, μὴ ἀκῆσθω πρότερον ἢ
· δεθεῖς ἐξετασθῆ· καὶ εἴγε συκοφαντῶν εὐρε-
· θῆσεται καὶ ψευδόμενος, ἀναιρεῖσθω. μὴδὲ
· ἐξέσω τινὶ κλέπτοντι μεταδοῦναι τροφῆς· ἢ
· τάχῃ τῆτο τολμῶν τις δημεύσθω. καὶ τοῦ
· κλέπτω μὲν συγκαλῶν τὰ σκέλη, τὸς δὲ ἀμπε-

λῶνας πάντας ἐκριζῶσαι ἐκέλευσε· τῷ δὲ αὐτῆντι παντὶ μὴ ἀπλῶς δίδοναι, ἀλλὰ τὴν αὐτάρκειαν αὐτῆ, ὡς μὴ καὶ αὐθις αὐτὸν δέεσθαι· ἢ τάχα δημεύεσθω ὁ μὴ ἔτω ποιῶν." τὸς δὲ Ἀβάρεις πάντας, ὡς λέλεκται, ἔρθηρ ἠφάνισαν.

βελεία τὸ χρηματίζοντά τινα τῆς βουλήσ πρῶττειν ἃ τοῖς βαλευταῖς προσήκει. ἔτω Δείναρχος καὶ Ἀρισοφάνης (Th. 815). Harp.

βελείαν τὸ βουλευεῖν καὶ οἱ δικανικοὶ καλῶσι συνήθως καὶ Ἀρισοφάνης· φησὶ γάρ (Thesm. 815) "τίς βουλευτής ἐσι, παραδοὺς ἐτέρῳ τὴν βελείαν;" τὸ βελεύσαι βελείαν ἔλεγον οἱ παλαιοί.

βέλευμα τὸ ἴδιον, βέλημα δὲ τὸ δημόσιον. Ἀρισοφάνης Πλάτῳ (493) "τῆτ' ἐν ἡμεῖς ἐπιθυμῶντες, μόλις εὐρομεν ὡσε γενέσθαι βέλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἕπαν ἔργον." Ἀρριανός "οἱ γράψαντες οὐ μόνον τὰ ἔργα Τραϊανῆ ἀλλὰ καὶ τὰ βελεύματα." καὶ αὐθις "τάτο δὲ γέγονε βελήσει κρείττονι καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ ἔδαμῶς συμβλητῆ." cf. v. συμβλητῆ.

βελεύομαι σοι τάδε.

βελεύονται ἀντὶ τῆ συμβελεύοντι Θουκυδίδης.

βελεύσας ἀντὶ τῆ βεληθείς· "βελεύσας δὲ ὅπως τὴν βασιλέως διάνοιαν πολλῶ ἔτι μᾶλλον ἐξελεῖν δύνηται."

βελεύσεως ἐγκλήματός ἐστιν ὄνομα, ἐπὶ δυοῖν πραγμάτων τυττόμενον. τὸ μὲν γὰρ ἐστιν ὅταν ἐξ ἐπιβελῆς τίς τινα κατασκευάσῃ θάνατον, ἐάν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβελευθείς ἐάν τε καὶ μὴ· τὸ δὲ ἕτερον ὅταν τις ἐγγεγραμμένος ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ δικάζηται τινι ὡς ὁ δικαίως αὐτὸν γεγραφῶτι. καὶ Ἰσαῖος μὲν ἐπὶ Παλλαδίῳ λέγει εἰσάγεσθαι τῶν δύο τὸ πρῶτον ἐγκλημα, ὡσαύτως καὶ Ἀριστοτέλης, Δείναρχος δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. περὶ δὲ τῆ ἑτέρου ἐγκλήματος Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοτέλους πρῶτῳ (28) λέγει. ὁ μόνον "ὑπερίδης ἰδίως τὸ τῆς βελεύσεως ὄνομα ἐπὶ ἐνέδρας καὶ ἐπιβελῆς τῆς εἰς χρήματα λυμβάνει. Harp.

βουλευτικός. τόπος οὗτος τῆ θεάτρον ἀνεμμένος τοῖς βουλευταῖς, ὡς καὶ τοῖς ἐφηβοῖς ἐφηβικός (sch. A Av. 795).

βελή τάξις παρὰ Ῥωμαίοις. "Ἀντώνιος Σατορνίνος ἐπιρρητος καὶ βδελυρός παρὰ Βεσπασιανῆ ἐς τὴν βελῆν ἐνεγράφη, Βεσπα-

σιανῆ σοφισαμένε γελοιώτατα τῆτο· ἀξιώσει γὰρ αὐτὸν περιέβαλε, κακίῳ δὲ ἀκερδῆς μὲν σεμνὸν δὲ ὁμως τόδε ἄθλον." cf. v. Ἀντώνιος Σατορνίνος.

βελή ἀγίων (Ps. 88 7) τῶν ἀγίων ὁ σύλλογος.

βελῆς βελῆντος κλίεται παρὰ Θουκυδίδη (3 70). σημαίνει δὲ τὸν βουλευτήν.

βελήσεται κῆν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς" (A Nub. 1132), ὡς ἐπὶ κατάρας, ἐπεὶ ὡς ληξενομένη διεβύλλετο ἡ Αἰγύπτος. ἡ βύλλεται ὅτι πορρωτάτω εἶναι, ὅπερ αὐτὸν ἐδὲν βλάνει ὑέτος, ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ἕειν, ὡς Ἡρόδοτος (3 10) "ὑσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι ἔδαμᾶ πρότερον ὑσθεῖσαι."

βέλησις. ὅτι πρακτικαὶ δυνάμεις εἰσὶ τῆς ψυχῆς βέλησις καὶ προαίρεσις. καὶ ἡ μὲν βέλησις αὐτῆς καθ' ἑαυτὴν ἐσι τῆς λογικῆς ψυχῆς, ἡ δὲ προαίρεσις τῆς συμπεπλεγμένης τῆ ἀλογίᾳ. ὅτε μὲν γὰρ ἐστιν ἔξω τῆς γενέσεως ἡ ψυχῆ, κατὰ βέλησιν μόνῃ ἐνεργεῖ· ἐν μόνῳ γὰρ ἐσι τῷ ἀγαθῷ· ὅταν δὲ γένηται ἐν τῆ γενέσει, ἐπειδὴ συμπλέκονται αὐτῆ αἱ ἀλογοὶ δυνάμεις, τότε τῆ ἐπιπλοκῆ τῆς ἀλόγου ἴσχει τὴν προαίρεσιν, δῶκε ποτὲ μὲν πρὸς τῆς ἀλόγου ποτὲ δὲ πρὸς τῆ λόγου γίνεται καὶ αἰρεῖται τόδε πρὸ τῶδε αὐταὶ αἱ ἀλογοὶ τῆς ψυχῆς δυνάμεις. Philopon. in A. de anima, A 11.

βεληφόρος πρόβελος, ἀρχίβελος.

βελιμιῶ λιμώττει, πεινῆ λιαν, ἀπὸ τοῦ βε ἐπιρρηματος, ὅπερ ἐπιτύσεως ἐσι δηλωτικόν, ὡς καὶ ἐν τῷ βέπεινα ἡ μεγάλη πείνα, καὶ βεγύιος καὶ βέγλωσσος. τινὲς δὲ εἶδος νόσου φασίν, ἐν ἣ πολλὰ ἐσθίοντες ἔ πληροῦνται. sch. A Plut. 874?

βελιμιῶν τὸ παρ' ἡμῶν. Ξενοφῶν δὲ (Anab. 4 5 8) βελιμιῶν λέγει τὸ τὸν ζῶμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ. "συμπύττει τε τὸ τῆς βελιμιώσεως πάθος χιόνος ἕσης ποιεῖσι καὶ κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις, εἴτε τοῦ θερμοῦ διὰ περιψύξιν καὶ πύκνωσιν, ὅταν ἐντὸς ἕπαν καθειροχθῆ, τὴν τροφὴν ἀθρόως ἀναλίσκοντος, εἴτε δοιμῆ καὶ λεπτῆ τῆς χιόνος διαδομένης ἰοῦσα προῆ τέμνει τὸ σῶμα καὶ διαφθείρει τὸ θερμὸν ἔξω αὐθις διαδιδόμενον."

βέλιμος, ἀρσενικῶς, ἡ ἐπιτεταμένη λυμός. "ἐπὶ δὲ τῆς ὁδῆ πολλοὶ ἔπεισαν ἀπὸ τῆ

ίμα, καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἀπεκρούθησαν." ἀπεκαύθησαν.

Βούλις καὶ Σπέρχης Ἀθηναῖοι, οἱ αὐρετοὶ ἐς Πέρσους ἀνήλθον, δώσαντες δι' ὅπερ τῶν κηρύκων Ξέρξου. cf. Herodot. 34.

βαλομένω γλιγομένω, ἐπιθυμῶντι· "ὁ ἴφη θουμύζω, ἐθελήσεις τί μοι μαντεύθαι; πάνυ γε, ἔφη, εἴ σοι βυλομένω ἐσίν." ἱσοφάνης (immo S Phil. 94) "βούλομαι ὁ, ἔ, καλῶς δρῶν ἔξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικακῶς."

βουλυτός ἡ δειληνὴ ὄψια, ὅτε οἱ βόες ἀφόντοι τῶν ἔργων. Ἀρριανός "γίνεται ἡ καρτερὰ ἔξε ἐπὶ βελυτὸν ἀγγώματος."

αἰθίς Ἀλλιαρός (cf. v. ἀσκωλιούζειν) "καὶ ἰὼν ἔδρασε τὸ προσαχθέν, ὁ δὲ ὄρνις πρὸς τῷ ἐπ' ἀμφοῖν βαδίζων καὶ τῷ πτέρυγε ἴσῃ καὶ βυλῶν μακρὰ καὶ αἰρίων τὸν τράχηλον καὶ τὸν λόφον ἐπισείων, οἷον ὄπλιτης ἴσος, τὴν ἐς τὰ ἄλογα προμήθειαν ἀπεσπῆτο."

βουμολγός ὁ τὰς βῆς ἀμέλων· (AP 6 ἡ "κέρως βουμολγὸς ταύρου κλάσσειν ἀτιγέλου."

βῆν ἐν γνάθοις φέρει, ἐπὶ τῶν πολυτῶν.

ἀήρασμα εἰς βῆν καὶ τράγον ἐπὶ πίνακι; ἀγρῶν ἔγκεκολλημένους (AP append. 311) ὡς βῆς ὑπάρχων αὐλακὸς γῆς ἢ τέμνεις, ἔ ὡς πάροις ἀγρότης ἀνεκλίθης; πῶς ἔ και σὺ πρὸς νομάς ἀποτρέχεις, ἀλλ' ἀρῶν εἰδῶλον ἔσηκας, τράγε; ἔσηκα τὴν ἔξελέγγων ἀργίαν."

βανιτῆσι τοῖς βουκόλοις, τοῖς βοηλάταις. **Wachus.**

βάνομοι ἐπισροφαί (A Ran. 1429) ἦγον ἢ βοῶν κατανεμόμενοι.

βανόμον τὴν βοῶν θρεπτικὴν· (S El. 1) "βανόμον ἔχων ἀκτάν."

Βυολᾶσκοι. ὅτι Βυολοῦσκοι πόλεμον τὰ Ῥωμαίων ἐξήγειραν, καὶ πολλοῖς ζήντων σώμασι, καὶ πόλεις ἐπιφανεστάτας σφετέρω γένος ἀποβύλλουσι, Μαρκίε νέε ρὰ Ῥωμαίοις ἐπιφανῆς ὡσαμένε ἐς μίσους ἡ πολεμίας, συνεισπεσόντος δὲ πυλῶν ἐν τοῖς φεύγουσι, καὶ ἀναπετάσαντος τοῖς πῶς τὴν εἰσοδον. ἐφ' οἷς πολλοῖς μὲν χρήσι πολλοῖς δὲ σώμασιν αἰχμαλώτοις πρὸς ἡμονίαν τιμώμενος τὰ μὲν ἄλλα διωθή-

σατο, ἠρκέσθη δὲ σφετέρω τε ἀριεῖω καὶ ἵππῳ πολεμιστηρίῳ, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἕνα τὸν αὐτοῦ φίλον αἰτήσας ἀφήκεν ἐλεύθερον.

βύπαις ὁ νέος, ἐφῆλιξ, βουκόλος. καὶ αἰ μέλισσαι, ὅτι βοηγενεῖς εἰσίν· (AP 7 36) "αἰεῖ τοι βύπαισι περιζάσσο μελλισσῶν τῶντος, Ὑμητεῖω λειβόμενος μέλιτι." (Nicand. Th. 741) "ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελλισσῶν."

Βέπαλος ὄνομα. Ἀριστοφάνης (Lys. 360) "εἰ νῆ Δία τις τὰς γνάθος τέτων δις ἢ τρις ἔκοψεν ὡσπερ Βεπάλε, φωνὴν ἂν ἐκ εἶχον." παρὰ τῷ Ἰππώνακτι "λάβετέ με θοιμάτιον, κόψω Βεπάλε τὸν ὀφθαλμόν" (cf. v. κόπτω).

βυπλήξ πέλεκυς, μύσιξ, βουκέντρον... καὶ αἰθίς "κέντρα τ' ὀπισθορυγῆ, καὶ βουζρόφα δεσμὰ τερόντων" (AP 6 104).

Βεργαῶν ὄρος περὶ τὴν ἐσπέραν, ἐνθα Βελισάριος διαφόρος πολέμους διήνεγκεν. cf. Procop. Vand. 2 12.

βῆς ἔβδομος, ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. οἱ γὰρ πένητες ἐμψυχον μὴ ἔχοντες θῦσαι ἐπλάττον ἐξ ἀλεύρου. θυομένων δὲ τῶν ἐξ ἐμψύχων, προβάτη ὑὸς αἰγὸς βοὸς ὄρνιθος χηνός, ἐθύετο ἔβδομος ὁ ἐξ ἀλεύρου, καὶ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἄψυχον ἐξεδόθη εἰς παροιμίαν.

βῆς ἔβδομος ἐμμίματα κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφωβῆς σελήνης. ἐκάλαν δὲ αὐτὸ βῆν, προσθέντες καὶ τὸ ἔβδομον, ὅτι ἐπὶ ἐξ ταῖς σελήναις ἐπεθύετο ἔτος ἔβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀταλάντῃ. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελήναι πέμματα πλατεῖα κυκλοτερῆ, ἃ καὶ ἔτιω ἐκάλαν· ἐσι δὲ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ καὶ παρ' Ἀχιλλῶ ἐν Ἰουδι. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθητῶν. cf. v. ἀνάσσειτο.

βῆς ἐν αὐλίῳ κάρη, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

βῆς ἐπὶ γλώττις, ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι, ἢ διὰ τὴν ἰσχνὴν τῆ ζῆν, ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βῆν ἔχειν ἐγκεχυρομένον, ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τὰς παρρησιαζομένους.

βῆς ἐπὶ σωρῶ, ἐπὶ τῶν ἠδουπαθόντων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀλοῶντων καὶ διὰ φιμῆ ἐσθλεῖν κωλυομένων. καὶ βῆς εἰς ἀμητόν, ἐπὶ τῶν μετ' ὠφελείας κυμόντων.

βῆς Κύπριος, ἐπὶ τῷ χυδαίῳ καὶ ἀναισθητῶν· φασὶ γὰρ τοὺς Κυπρίους βόας κοπροφαγεῖν.

βοῦς ὁ Μολοττῶν, ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρεμένων καὶ κατωκοπομένων πράγματα· οἱ γὰρ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὄρκωμοσίοις κατωκόπτοντες εἰς μικρὰ τὰς βοῦς τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο.

βοῦς ὑπὸ ζυγόν, ἐπὶ τῶν αἰετοχθέντων. βέσαθμον καὶ βουσαύδιον τὸ βοοσάσιον.

Βεγάδης. δημός ἐστι τῆς Οἰνηίδος Βεγάια, ἀφ' ἧς Βεγάδαι οἱ δημόται. Harp.

Βεταλίων καὶ Κόροιβος καὶ Μελητίδης ἐπιμωρία διεβέβλητο· Ἀριστοφάνης (Ran. 999) "τέως δ' ἀβελτερώτατοι κεχρησθέντες Μιμμάκωθαι Μελητίδαι κάθηται."

βέτας βοονόμος. (AP 6 255) "αὐτὰρ ὁ βέτεω ἀντίος ἐκ πλαγίων ἔειθ'· ὁ δὲ ῥοπάλιω γυρὸν ἀπεκράνιζε βοὸς κέρας."

Βέτης. οὗτος τὴν ἱερωσύνην ἔσχε, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Βουτάδαι ἐκλήθησαν. καλοῦνται δὲ καὶ Ἐτεοβουτάδαι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βέτη· τὸ γὰρ ἔτεον τὸ ἀληθές δηλοῖ. Harp.

βέτομον φνιτάριον παραπλήσιον καλῶμα, ὅπερ ἐσθίουσιν οἱ βόες. sch. A Av. 663.

βετόροις (ἢ βετόροις) τοῖς πλήττεσι τοὺς βόας· "Μαυροῦσιοι ἔχουσι δόρατα βετόροις ὀβελοῖς ἴσα."

βετόπος βουθύτης, ὁ τοὺς βόας βύλων πελέκει.

a βεφόνια ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις πάνυ ἀρχαία· ἐν γὰρ τοῖς διπολείοις φασὶ τὸν βοῦν τὸ πόπανον φαγεῖν τὸ παρεσκευασμένον εἰς τὴν θυσίαν, Θαύλων δὲ τινα, ὡς εἶχε, τῷ πελέκει ἀποκτείνου τὸν βῶν, ὡς καὶ Ἀνδροτίων φησί. cf. v. Θαύλων.

b βεφόνια ἑορτὴ παλαιά, ἣν φασιν ἄγεσθαι μετὰ τὰ μυσῆρια· ὅτε καὶ τὸν βοῦν ἔθνον εἰς ὑπόμνησιν τοῦ πρώτου φονευθέντος ἐν ἀκροπόλει βοός, ἀψαμένον τοῦ πελάου ἐν τῇ θυσίᾳ τῶν διπολείων.

βουφόρτων πολυφόρτων· (AP 6 222) "μέγα πλεονδὸν ἀνήψην δαίμοσι βουφόρτων κοίρανοι εἰκοσῶρων."

βουχανδῆς βῶν χωρῶν· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 153) "βουχανδῆς ὁ λέβης, ὁ δὲ θεὸς Ἐριασπίδα υἱὸς Κλειόβοτος."

Βέχετα πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη· ἦν φησι Φιλόχορος (ἢ Φιλοσέφανος) ὠνομάσθαι διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὄχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ κατὰ τὸν Λευκαλίωνος κατακλυσμόν.

βεχίλε· (AP 6 108) "πάντες βεχίλε κρινότορες Ἀρκαδίας," τουτέστιν εὐτρόφου.

βοῶμεν ὁμόσωμεν, καὶ βοῶμενον ἐπικαλούμενον.

βοῶνης. ἔτος παρὰ τῆς πόλεως ἤρετο, ἵνα βῆς αὐτῇ πρήται πρὸς τὰς θυσίας. ἦν δὲ λαμπρὸν τὸ βοῶν γενέσθαι, ἐπειδὴ ἐρατηγῆς φασὶ βοῶνας μάλιχα χειροτονεῖσθαι.

βοῶπις μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος.

Βοώτης ἄστρον πλησίον τῶν ἄρκτων. δαδ' αὐτὸς καὶ ἀρκοφύλαξ καλεῖται.

Βοώτης. αἱ μέγισται ἀρχαὶ παρὰ Ἀθηναίοις ἀπὸ τῶν χειροτονούντων.

βωωτίαις· "καὶ τινῶν βωωτίαις ἐφεσάτων, τῶν δὲ ἄλλων τῶν περὶ βασιλέα τοῖς ἐρύμασι νεμεμημένων" Κρίτων ἐν τοῖς Γετικοῖς.

βραβεῖς οἱ ἐν τοῖς ἀγῶσι κήρυκες· Σοφοκλῆς (El. 690) "ὄσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβεῖς δρόμων διαύλων πάνταθ', ἀνομιλεται."

βραβεύει, δοτικῆ, ἐπισηφίζεται, διανέμει. "καλῶς δὲ σφισι τοῦ δαιμονίου βραβεύσαντος τὰ κατὰ τὸν πλοῦν."

βραβευτῆς διοικητής, κριτής, ὀριζή· καὶ βραβεῖον ἐπινίκιον ἀμοιβή.

Βραγχίδα. ὅτι οἱ ἐν Δινδύμοις τῆς Μιλησίας οἰκοῦντες Ξέρξην χαριζόμενοι τῶν νεῶν τοῦ ἐπιχωρίου Απόλλωνος τοῖς βαρβάροις πρόδοσαν, καὶ ἐσυλήθη τὰ ἀναθήματα πάνμπλεισα ὄντα. δεδιότες οὖν οἱ προδόται τὴν ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν ἐν ἤξει τιμωρίαν, δέονται Ξέρξην μισθὸν λαβεῖν τῆς κακίης ἐκείνης προδοσίας μετοικισθῆναι ἐν χώρῃ τινὶ Ἀσιανῷ. ὁ δὲ πείθεται, καὶ ἀνθ' ὧν εἶχε κακῶς καὶ ἀσεβῶς, ἔδωκεν αὐτοῖς οἰκεῖν ἐνθεν οὐκ ἐμελλον ἐπιβήσεσθαι τῆς Ἑλλάδος ἔτι, ἀλλ' ἔξω τοῦ δέους ἔσεσθαι τοῦ κατεληφότος αὐτοῖ τε καὶ τὸ ἐκείνων γένος. κατελαχόντες δὴ τὸν χώρον ἐν οἰωνοῖς οὐδαμῆ χρησοῖς πόλιν ἐγείρουσι, καὶ τίθενται Βραγχίδας ὄνομα αὐτῇ, καὶ ὦντο μὴ μόνον ἀποδράναι Μιλησίους ἀλλὰ καὶ τὴν δίκην αὐτῆν. οὐ μὴν ἐκάθενεν ἡ τοῦ Θεῶ πρόνοια· Ἀλέξανδρος γὰρ ὅτε τὸν Δαρειὸν νικῆσας τῆς Περσῶν ἀρχῆς ἐγκαταῆς ἐγένετο, ἀκούσας τὰ τολμηθέντα καὶ μισήσας αὐτῶν τῆς τοῦ γένους διαδοχῆν, ἀπέκτεινε πάντας, κακοὺς εἶναι κρινῶν τοὺς τῶν κακῶν ἐκείνων, καὶ τὴν ψευδῶνυμον πόλιν κατέσκαψε, καὶ ἠφανίσθησαν." Aelianus?

βραδύς ὁ μὴ ἀγγίχους. "κάπιλήσιμων και βραδύς" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (129)· ἢ γὰρ ἐπὶ τῆς τοῦ σώματος κινήσεως παρελλήγεται νῦν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀγγίχουν και νωθές τῆς διανοίας θέλει δηλοῦν.

βράκανα ἄγρια και δύσπλυτα λάχανα.

Βρασιδάς ὁ Τέλλιδος, Ἀλακεδαιμόνιος ἱστορικός, Μεθώνην ἀποστάσας πρὸς Ἀθηναίους πολεμήσας ἀνεκαλέσαστο. ἠρίευσσε δὲ και περὶ Πύλον στρατηγῶν, πρῶτος τῆς νῆδος ἱππότησας· οὗ και ἐτραώθη και τὴν ἀσπίδα ἐπέλεσεν. ἐπὶ τέτοις σπονδαὶ ἐγένοντο ἐνιαυσιοί, ἃς Ἀθηναῖοι λύειν ἤρξαντο. περὶ δὲ Ἀμφίπολιν και Θράκην εὐδοκιμοῦντα αὐτὸν ἀκασῆν ἀντὶ Ἀγνώτος ἐπεγράψαντο. ὁ δὲ πόλεμος ὁ μέχρι τῆς Βρασιδῆς και Κλέωνος τελευταίος ἔτη ἐπέσχε δέκα, ἐκλήθη δὲ Ἀρχιδάμος. "αἰτίας" δὲ περὶ αὐτοῦ "προσιθέντες ὡς φρονεῖ τὰ Βρασιδῆ" (Δ Ρας. 641) ἐπὶ τοῦ τὰ Ἀλακεδαιμονίων.

βρασμὸς γῆς, ὅταν καχλάξη μετὰ κινήματος, ἐκτωαγμὸς δὲ, ὅταν ἀναρριπῆται.

βράσσει ζέει, ἀναβάλλει.

Βραυρών τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἤγοντο και μεθύοντες πολλὰς πόρνας ἤραπαζον. και Ἀριστοφάνης (Ρας. 863) "ὦ κάπια, ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοετηρίδα." εἴρηται δὲ διὰ τὸ διὰ πενταετηροῦς χρόνου ἔσθαι τὰς θεωρίας τῶν Διονυσίων. ἔστιν ἢ τῷ ἄρκτος.

βραχίων τροπικῶς ἡ δύναμις, ἐπειδὴ ἢ αὐτοῦ ἐργάζεσθαι πεφυκάσιν οἱ ἄνθρωποι. Δαβίδ "ὅτι βραχίονες ἀμαρτωλῶν συντριβήσονται." Theodoret. in Ps. 36 18.

Βραχμάν βασιλεὺς ὁ και τῆ χώρα δὲς τὴν προσηγορίαν, ἔγραψε νόμους Βραχμάνων και πολιτείαν τῷ αὐτῷ ἔθνος ἰδίᾳ διαλέκτῳ.

ὅτι οἱ Βραχμῆνες ἔθνος ἐσὶν εὐσεβέστατον καὶ βίον ἀκτήμονα σφόδρα κεκτημένον, ἐς νῆσιν τοῦ ὠκεανοῦ κατοικοῦν, και τὸν κληρῶν τοῦτον ἐκ τῶν τοῦ Θεοῦ κριμάτων κληρονομήσαντες. ἐν ᾧ τόπῳ παραγενόμενος Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν και εἰσῆσας εἰς τὴν ἐπέγραψεν "ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἐφθάσα μέχρι τούτου." ἐν ᾗ νήσῳ κατοικῶσιν οἱ μακρόβιοι· ζῶσι γὰρ ἐν ἔτη διὰ τὴν πολλὴν καθαρότητα και εὐκρασίαν τῆς ἀέρος. καὶ οἷς οὐδὲν τετραπόδον ἐσὶν, οὐ γέωργιον, ἢ σῆτρος, ἢ κδοκομή, ἢ πῦρ, ἢ χρυσός, ἢ ἄργυρος, ἢ ἄρκτος, ἢ κδονος, ἢ κρωφαγία,

ἀλλ' ἔχοντες τὸν ἕρπον και γλυκὸν και εὐκρατον ἀέρα και πάσης ἀρρωστίας και φθορῆς ἀπηλλαγμένον, και σμικρῶς ὀπώρας και διειδεσῆτου ὕδατος ἀπολαύοντες, σέβονται γνησίως θεὸν και ἀδιαλείπτως προσεῦχονται. και οἱ μὲν ἄνδρες πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὠκεανοῦ προσπαροικοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐντεῦθεν εἰσι τοῦ Γάγγου πυραρρόντος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας. οἱ ἔν ἄνδρες περῶσι πρὸς τὰς γυναῖκας σουλίῳ και ἀυγούσῳ μνηί· παρ' οἷς υπάρχουσι ψυχρότεροι, τοῦ ἡλίου πρὸς ἡμᾶς και βορρῶν ὑψωθέντος. οἷγε και εὐκαρπότεροι γινόμενοι πρὸς οἰζρον αὐτοὺς κινεῖν λέγονται. ὅπερ δὴ και τὸν Νεῖλόν φασιν οὐ κατὰ ταῦτον τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς πλημυρεῖν, ἀλλὰ μεσοῦντος τοῦ θέρους ἐπικλύζειν τὴν Αἴγυπτον, ὡς τῆ γε παντὸς ἡλίου τὴν βορειοτέραν διαθέντος ζώνην, και τοῖς ἄλλοις μὲν παρενοχλοῦντος ποταμοῖς και συγκρῆβοντος, τούτου δὲ πλείονος ἀπέχοντος. και ποιήσαντες μετὰ τῶν γυναικῶν ἡμέρας μὲ πάλιν ἀντιπερῶσι. τῆς δὲ γυναικὸς δύο παῖδας γεννησάσης οὐκέτι ὁ ἀνὴρ ἀντιπερῆ πρὸς αὐτὴν· οὔτε μὴν ἐκείνη πλησιάζει ἄλλῳ διὰ πολλὴν εὐλάβειαν. εἰ δὲ συμβῆ σείραν ἐν αὐταῖς εὐρεθῆναι, μέχρι πενταετίας διαπερῶν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς και συγγινόμενος αὐτῇ, ἐὰν οὐ τέκη, οὐκέτι πλησιάζει αὐτῇ. διὰ τῆτο οὐδὲ πολυάνθρωπός ἐσὶν αὐτῶν ἡ χώρα, διὰ τὴν ὀλιγοδείαν. cf. Pal-lad. de Brachman. p. 7.

βραχυμυθίας βραχυλογίας. και βραχέσιν ἀντὶ τοῦ εὐτελέσι.

βραχυτελεῖ σύντομον, μικρόν.

βραχυφραγγίτης ὁ ὀλιγοφάης· (AP 6 251) "και βραχυφραγγίτου λύχνου σέλας."

βρέβιον, βραβεῖον δέ.

βρέγμα και βρεγμὸν τὸ ὑπερμετώπιον μέρος· "πλήξας αἰγανέμ βρέγμα κυναγέτιδι" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 115).

βρεκεκῆς κοῦξ κοῦξ ἐφύμιον παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατρύχοις (210), μίμημα φωνῆς βατρύχων.

βρέμει ταράσσει, ἡχεῖν ποιεῖ.

βρενθύεσθαι διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι, ἢ προσποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι· (Theophyl. Sim. 1 3) "ὁ δὲ σοβαρευόμενος πολλῶ μᾶλλον κατεβρενθύετο." και βρενθύεται ἐπαίρεται. βρένθος δὲ εἶδος μύρος, ᾧ χριόμεναι αἱ γυναῖκες μέγα φρονούσι. και βρενθύη

σεμνύνη καὶ μέγα φρονεῖς ἐφ' ἑαυτῶ. οἱ γὰρ ἀποδεδωκότες ἑαυτοῖς σοβαρῶς τε βαδίζουσιν, ὡς τοῦ μὲν Προδίκου ὄντος σοφοῦ, τῆ δὲ Σωκράτους κενὴν μόνον ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν καρπουμένου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (361)· "βρενθῆ ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῶφθαλιμῶ παραβάλλη." ἀποσεμνύνεις σεαυτὸν τῷ σχήματι, καὶ ταυρηδὸν ὄρεῖς, ἢ ἀλαζονικῶς. ἢ μεταφορᾷ ἀπὸ βρενθείου μύρου. καὶ βρενθυόμενος ἐπαιρόμενος, μέγα φρονῶν· Ἀγυθίας (5 16) "οἱ δὲ μειζόνως ἤπερ ἐχρῆν ἐπὶ τοῖς φθύσασσι βρενθυόμενοι τῶν ἐν ποσὶ κατωλιγώρων," καὶ αὐθις (Menand. p. 291 Nieb.) "ὁ δὲ εἰς τὴν βασιλίδα ἐπορεύετο ἐξωγκωμένος καὶ μάλα βρενθυόμενος."

βρέτας εἰδῶλον, ἀγαλμα, παρὰ τὸ βροτῶ ἰοικέται. (A Eq. 31) "προσπεσεῖν ποι πρὸς βρέτας" πρὸς τμίμενος ἢ πρὸς ἔδος ἢ πρὸς ἀγαλμα θεῶν ἰκίτας γενέσθαι.

βρέχειν ἐπὶ τῷ πίνειν λέγεται. καὶ ὑποβρεγμένος ὁ μεμεθυμένος. Athen. p. 23. Βρῆννον. "ὡς ἔν - - - Φεβρεάριον." cf. v. Φεβρεάριος.

Βριάρειω.

βριαροὶ βαρεῖς, ἄγριοι, σεριοί, φοβεροί. βριθομένη (Hom. Θ 307) βιουρομένη διὰ πληθος ὧν ἔφερον. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 27) "γῆραι νοουσοφόρῳ βριθομένης παλάμης."

βριθον (Hom. ι 219) ἀντὶ τῷ ἔβριθον.

βριθός βαρός· "τὸς πύργος ἀμήχανον εἰλεῖν, μήτε ἀνατραπῆναι ῥαδίως διὰ τὸ βριθός μήτ' ἐμρησθῆναι διὰ τὸν σίδηρον." καὶ αὐθις (A Kan. 1422) "σιδηροβριθός τ' ἔλαβε δεξιῶ ξύλον."

βριθῶν, γενικῆ καὶ δοτικῆ, εὐθηνῶν ἢ βαρῶν· "τεῖχος ἀνδρῶν τε καὶ ὄπλων βριθῶν."

βριμάζων τῆ τῷ λέοντος χρώμενος φωνῆ. βριμήσαιο ὀργισθείς· "ὡς" εἰ σὺ βριμήσαιο ὀσρακίδα, νύκτωρ κατισπύσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφειῶν ἂν καταλάβοιεν" (A Eq. 851), ἀντὶ τῷ, εἰ βριλήθεις αὐτὸν ἐξορίσαι, τὰ σιτοφυλικεῖα κατὰσχοιεν.

βριμύμενος ὀργιζόμενος (Aelianus: cf. v. ἐθέλγεται) "ἔ μὴν ἐθέλγεται ὁ ὑπυτος τοῖς ὑπηρεταῖς σὸν ὀργῆ βριμύμενος." καὶ βριμᾶται ἀπειλεῖ. καὶ βριμυμέναις ἤχον ἀποτελέσασαι· "μύλη γὰρ τις ἦν αὐτόθι. ὁπό-

τε ἔν οἱ ἄνω σρατιῶται τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἤρχοντο, τότε κἀκεῖνοι ἕσειον τὴν μύλην· ὑπὸ γὰρ ταῖς πολλαῖς μύλαις βριμυμέναις ὁ τῆς μῆς ψόφος ῥαδίως ἐλάνθανεν." cf. v. ἄλφειτα.

βρόγχος καταπότης, ὁ λάρυγξ.

Βρόμιος ὁ Διόνυσος, ὁ γενεσιουργὸς τῶν καρπῶν, παρὰ τὸ βορᾷ βόριμος, καὶ ὑπερφέσει βρόμιος.

βρόμος ἤχος πυρὸς κυρίως. "καὶ κόφιο βαρὺν τυπάνου βρόμον" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 165), καὶ αὐθις (AP 7 8) "ἐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ γάλαζαν."

βροντή νεφῶν ψόφος ἐκ παρατήψεως ἢ ῥήξεως (Diog. L. 7 153). ἔσι δὲ καὶ μηχάνημα τι ὃ ἐκαλεῖτο βροντεῖον, ὑπὸ τὴν σκηνὴν δὲ ἦν ἀμφορεύς ψηφίδας ἔχων θαλασσίας· ἦν δὲ λέβης χαλκοῦς, εἰς ὃν αἱ ψηφαὶ κατήγοντο, καὶ κλυόμεναι ἤχον ἀπετέλλον ἰοικότα βροντῆ. seh. A Nub. 294.

βροτσειδέσιν ἀνθρωπίνας.

βροτόεντα (Hom. Z 480) ἡμαγμένα.

βροτολογός ὁ ὀλέθριος, ὁ τοὺς βροτῶν ὀλοθρεύων. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 91) "Ἄρες βροτολογέ, σκύλα φέρειν δόψης πᾶσαν ἀπ' ἀντιπάλων."

βροτολογός ὁ τοὺς βροτῶν διαφθεύων· (Procop. Arc. 12) "ὡσπερ οἱ ποιηταὶ λέγουσι, βροτολογῶ ἤσην."

βροτός φθαρτός ἀνθρωπος, βρότος δὲ τὸ μετὰ κοινοροῦ αἶμα.

βρουμάλια. ταῦτα ἐπενόησε Ῥῶμος, ἐπειδὴ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ῥῆμος ἐκ πορνείας γενόμενοι ἐξεροίφθησαν καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνετρέφθησαν. ὄνειδος δὲ ἦν Ῥωμαίοις τὸ ἐξ ἀλλοτριῶν ἐσθίειν. ἕκαστος ἐν τοῖς συμποσίοις τὸ ἴδιον βρῶμα καὶ πρῶμ ἐκόμιζε πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦειν ἀλλοτριοφάγοι. οὐ δὲ χάριν ἐπενόησε Ῥῶμος τὰ βρουμάλια, εἰρηκῶς ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν βασιλεῖα τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον ἐν τῷ χειμῶνι, ὅτε ἡρεμοῦσιν ἐκ τοῦ πολέμου, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ ω, κελεύσας καὶ τὴν σύγκλητον καλεῖν τοὺς σρατιώτας. καὶ μέλλοντας οἱ σρατιῶται ἀπιέναι ἠΐλον ἀφ' ἑσπέρας πρὸς τὸ γινῶναι ὅπου τραφήσονται. καὶ τῷτο ἐπενόησε πρὸς τὸ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὑβρείως αὐτοῦ ὁ Ῥῶμος, καλέσας τὸ ὄνομα τῷ ἀρίστου Βρουμαλιούμ, ὃ ἔσι Ῥωμαῖσι ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν τραφήναι. Malalas p. 179.

Βρούτιδες γυναῖκες οὕτω καλούμεναι, ἰσὶ Σίβυλλαι καὶ Προφήτιδες. πάσας δὲ ἄς ἐνθρασίωσας Σιβύλλας ἐκάλεν.

Βροῦτος ζροατηγὸς Ῥωμαίων ἐγραψεν ἰσολὰς καὶ τῶν Πολυβίε τῆ ἰστορικοῦ βίλων ἐπιτομήν. θαναμάζεται δὲ εἰς τὴν τῶν ἰσολῶν ἰδεῶν ἤγουν χροακτῆρου.

βροῦχος ἡ κάμπη.

βρόχοις σχοινίοις· "οἱ μὲν οὖν βρόχοις ἰσὶ ἐνθάπρωτες νύκτωρ ἀπὸ τοῦ περιβόλου αἰθῆκων," καὶ αὐθις "διὰ τῶν βρόχων ἐς ἄς ἐπάλλξεις ἀνέβαινον."

βρόχος τὸ τῆς ἀγγόνης σχοινίον. "ὃ δὲ δὴ μεμηχανημένος ἀγγόνην, τὸν βρόχον ἐνέθυμένος." καὶ αὐθις "ἢ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀσεβοῦς μίξεως ἀλλαξαμένη βρόχον."

βροῦάζει θάλλει, τρυφερώς διάκειται, ἰσφραίνεται.

βρογμός τρισμός ὀδόντων, ἢ μυλῶν ἰσῶσις.

βρούει δοτικῆ· "δέδοικα μὴ βρούων ἔλκειω εἰσάγης τὸ ἀνιάτρευτον." καὶ μετὰ γενιῆς "βρούει φυτῶν καὶ ἀνθέων."

βρούει ἀνθεῖ, τέθηλεν· "ὃ δὲ εὐθὺ Ἀλιάνου τοῦ ὄρουσ ἀνέθραμεν, καὶ τὸ ὑποκείμενον πεδίον ζάγναι βρούον τοξέυει πυρί, καὶ ἄλλων πᾶν τέφραν ἦετο γεγονέναι." cf. v. κατὰ σπουδῆν.

βρούκοντα τρώγοντα, κατεσθίουτα· (AP 1263) "ἄρτι καταβρούκοντα τὸν εὐθηλήμονα μάχον."

βρούκουσα τοὺς ὀδόντας τρίζουσα· "εἰς τὸν ὀδόντα ὄξεν ἐπιβρούκουσ", οἷα Λύκαινα γιτή" (AP 7433).

βρούκουσα ἐσθίουσα, δάκνουσα, παρὰ τῆ βοράν, οἰονεὶ βορούκουσα· "βρούκουσ ἀπέλωθαί φησὶ με τοὺς δακτύλους" Ἀριστοφάνης Ὀρνισί (26), καὶ ἀλλαχῆ (Lys. 367) "βρούκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τᾶντερ' ἔξαρῆται."

βρούλων ὑποπίων, ἀπὸ τοῦ τοῖς παιθῶν λεγομένω. Ἀριστοφάνης (Eq. 1123) "βρούλων τὸ καθ' ἡμέραν. κλέπτοντά τε βέλομαι τρέφειν ἕνα προσώτην. τοῦτον δ', ὅταν ἢ πλέως, ταπεινώσας ἐπάταξα." Φαινὸς ἀντι τῆ ὅταν γένηται πλήρης, τρεῖσιν ὅταν πῦξῃσθαι δοκῆ καὶ μέγας εἶναι, τοῦτον ταπεινὸν ἰσῶση. τρεῖσιν, ἕσας πλετῆσαι δημεύσω.

βρούσις.

βρούτια τὰ τῆς ζυφυλῆς πίεσματα, ἢ

τινες ζέμφυλα λέγουσιν. Athen. p.56.

Βροῦτιδαὶ ὄνομα γένους Ἀττικοῦ.

βρούχιος βυθίζόμενος ὕδατι. "ἐπὶ Ἡρακλείω βασιλέωσ ὁ χιλιάδες ἀνδρῶν διαφθάρησαν ἐν τῷ πρὸς Ἰσαύρουσ πολέμῳ. ὁ δὲ βασιλεὺσ Ἡράκλειωσ χροῖματα πλεῖσα καὶ χροσὸν καὶ ἄργυρον καὶ λίθουσ πολυτελεῖσ πέμπει, ἄπερ βρούχια γέγονεν ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου" (Nicephor. brev. p.19). καὶ ἔμβρουον τὸ ἐγγάστριον βρέφος. καὶ ἔμβρούικος ἢ ἄγκυρα ἢ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 690) "ἄγκυραν ἔμβρούικον ἐρουσινηίδα."

βρωώδης δυσώδης.

βρωμᾶσθαι τὸ ὀγκᾶσθαι πεινώντα ὄνον (sch. A Vesp. 615). καὶ βρωμα ἢ φωνῆ. καὶ βρωματίζω αἰτιατικῆ.

βρωμῆσ (Hom. x 177) βρωσσεωσ, τροφῆσ.

βρωτῶν βρωσιν, τροφῆν· Ξεροφῶν (Anab. 4 5 8) "ὃ δὲ παριῶν ἐπὶ τὰ ἔμπυζύγια, εἰ τί που ὀρώη βρωτῶν, ἐδίδου τοῖσ βουλιμῶσι."

βρούας εἶδος ὀρνέου νυκτερινῶ. καὶ "βρούασ ὠφθη" καὶ "βρούαι ὠφθησαν" Δίων ἐν Ῥωμαῖκοῖσ, ἐν τέρωτοσ λόγῳ τοῖσ Ῥωμαῖκοῖσ ταῦτα ἐπιφραίνεσθαι πολλάκισ λέγων. σημαίνει δὲ συμφοράσ.

βύβλις ὄνομα κύριον, ἀδελφῆ Καῖνον· ἀμφοτέρωι δυσυχῆσαντες.

βύβλον ἀπύρρον. Ἀλιανὸσ (cf. v. φάκελλον) "κελεύει τὸν μὲν ἀποδόσθαι τῷ Νικάνωρι φάκελλον βύβλον τετρακοσίων χροσῶν, ἐὰν δὲ μὴ ἐθῆλη, ἀεὶ προσειτιμιᾶν καὶ ἐπαιτεῖν τοῦ χροσίου προσιθέντα, ἕωσ ἂν ἀπειπῶν δῶ ὄσον ἂν αἰτηθῆσ τύχῃ τῆ ἐπὶ πάσισ φωνῆ." καὶ παροιμία (Aeschyl. Suppl. 768) "βύβλον δὲ καρπὸσ οὐ χροατεῖ ζάγνυ μέγαν," ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τοῖσ ἰδοῖσ χροῖσθαι καλοῖσ, παρ' ὄσον ἀσθενῆσ οὔσα ἢ βύβλοσ οὐ δύναται μέγαν φέρειν καρπὸν.

Βυζάντιον. ὅτι τὸ Βυζάντιον ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέωσ Ῥωμαίων τετεῖξο γενναίῳ τείχει, πεποημένῳ μυλίτῃ λίθῳ, ἐσ τετρώγωνον εἰργασμένω (Herodian. 3 1 6). ἐπὶ μὲν γὰρ ἦσαν ἀπὸ τῶν Θωρακίων πυλῶν πύργοι πρὸσ τὴν θάλασσαν καθῆκοντες· τέτων δὲ ἦν τισ τῷ πρώτῳ ἐνεβόησέ τι ἢ λίθον ἔρωιπεν, αὐτόσ τε ἤχει καὶ ἐλάλει καὶ τῷ δευτέρῳ τοῦτο ποιεῖν παρεδίδου, καὶ οὔτωσ διὰ πάντων ἐχώρει (Dio Cass. 74 14).

βύζην ἀθρόως, πυκνῶς, ἐπαλλήλως, πεπυκνωμένως· Ἀρριανός (1 19) "κατὰ τὸ εἶδος τοῦ λιμένος, ἧ ξενώτατον ἦν, βύζην τὰς τριήρεις ὀρμίζοντες." "ὁ δὲ τὰ φρέατα φοροῦν τῆ καὶ τῆ ἐπιτυχούση ἕλη βύζην ἐνέπλησε." βυθίζω αἰτιατικῆ.

βυκάνη ὄργανον μουσικόν. καὶ βυκάνην ἐξ ἀργύρου εὔρε Μωυσῆς. ἐγένοντο δύο, καὶ τῆ μὲν πρὸς παρακλείουσιν καὶ συλλογὴν ἐγγρῶντο, τῆ δὲ συνελθεῖν ἀρχάς. Ioseph. A. I. 3 12 6.

βύουσι φράττουσι, καλύπτουσιν· ἐνθεν καὶ ἀκρόβυστος ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων. Πισίδης "ἐρῶ δέ σοι νῦν, εἶπερ οὐ βύειν θέλεις."

βυρσαίετος ὁ Κλέων. συντίθεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ αἵετος. ἡμῖν μὲν ὡς βυρσοδέψην κωμικῶν τὸν Κλέωνα καὶ ὡς κλέπτην καὶ ἄρπαγα τῶν κοινῶν· ἀρπυκτικὸν γὰρ τὸ ζῆλον ὁ αἵετός. σκυτοδέψης Ἀττικόν, βυρσοδέψης δὲ Ἀσιανόν. ἡ Πυφλαγὼν βυρσεύς. σημαίνει δὲ τὸ ἐκ τοῦ ἐμβρέχειν τὰ δέρματα καὶ πλείοσιν ἡμέραις εἶν αὐτὰ εἰς τὸ φάρμακον, ἵνα διαλύθωσιν, ἀπὸ τῆς ὀσμῆς τοῦ ὕδατος καὶ τῶν δερμάτιων μολυνομένων ἄχαρι ὀδωδέται. διαβάλλει ἔν ὡς δύσοσμον, ἄλλως τε καὶ τὴν εὐτέλειαν δεικνὺς Κλέωνος, ἀφ' οἷας τύχης ὀρμώμενος πρωτεύει τῶν Ἀθηναίων. sch. A Eq. 197 et 44.

βυρσοδέψης σκυτοτόμος, ὁ τὰς βύρσας θεραπεύων.

βυσαύχην ὁ τοὺς ὤμους συνέκχιον ἐπὶ τὸν τραχηλόν.

βύσσινον βύσσω βεβαμμένον· (AP 6 265) "δέξαι βύσσινον εἶμα, τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυῆς ὑφαίνει."

βυρσοδομοῦντες ἐκ βάθους σκεπτόμενοι. καὶ βύσσωμα· (AP 6 33) "θύνων ἐδκλώσοιο λίθου βυρσοδομοῦσι ῥόμβον φραζάντες γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγευς."

βυρσὸν βάθος, ὄξυντόνως. βυρσόνως δὲ σημαίνει βαφὴν ἐκ πορφύρας. καὶ βυρσὸς βυρσὸς παρὰ Ἡροδότῃ (2 28).

Βῶλις ὄνομα κύριον.

a Βῶλος Δημοκρίτειος φιλόσοφος ἰσορίαν καὶ τέχνην λυτρικὴν· ἔχει δὲ λύσεις φυσικὰς ἀπὸ τινῶν βοηθημάτων τῆς φύσεως.

b Βῶλος Μενδήσιος Πυθαγόρειος περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἰσοριῶν εἰς ἐπίψασιν ἡμῶς ἀγόντων, περὶ Θασμασίων, φυ-

σικὰ δυναμερά (ἔχει δὲ περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν λίθων κατὰ σοιχείον), περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄρκτου καὶ λύχνου καὶ ἴριδος.

βῶλος ἀρούρα, ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλους τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων. ὁμοίως τῆ "θαλάττη ἐκ χαράδρας ὕδαρ." βόλος δὲ ἡ δρόσος.

βωμακέυματα.

βῶμαξ βωμολόχος, ὁ ἀπὸ τῶν βωμῶν, πρὶν καρπωθῆναι, αἴρων. τάσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μυλακιζομένων.

βωμολοχεύεσθαι. βωμολόχοι κυρίως ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμὸς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες, ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβάνομενοι ταῖς θυσίαις ἀληταὶ καὶ μάντιες, ἐκ μεταφορᾶς δὲ τούτων ἐλέγοντο βωμολόχοι καὶ τινες εὐκόλοι καὶ ταπεινοὶ ἄνθρωποι, καὶ πᾶν ὅτιον ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ παλῆναι τε καὶ σκώπτειν. ὡσεὶ τούνομα τρία σημαίνει. Harp.

βωμολοχεύμασι (A Eq. 902) πανουργεύμασι.

βωμολοχεύσαιτο ἀντὶ τῆ ἀγοραῖον τι εἶποι ἢ εὐτελής. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (989) περὶ διαφθορᾶς ἁρμονικῶν "ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν. εἰ δὲ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψαιν τινα καμπήν," οἷονεὶ κεκλασμένη τῆ φωνῆ τὴν ἰδὴν προενέγκοιτο, "οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῶνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτες, ἐπιτριβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων." καὶ αὐθις (Aelianus?) "πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τῆς τούτου βωμολοχίας τε καὶ αἰμυλλίας μαρτύρια διαρρεῖ, ἐν δὲ τοῖς ἄρα καὶ ἐκεῖνο."

βωμολόχος ὁ περὶ τὰς βωμὸς λοχῶν ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι παρὰ τῶν θύοντων, μεταφορικῶς δὲ καὶ ὁ παραπλησίως τέτρω ἀφελείας ἕνεκά τινος κολακεύων. καὶ βωμακέυματα καὶ βωμολοχεύματα. Ἀπολλόδωρος Κυρηναῖος ὁ εὐτράπελος καὶ γελωτοποιός. τινὲς τὸν μετὰ τινος εὐτραπέλλας κόλακα. καὶ τὸν πανουῆρον δὲ καὶ συκοφάντην.

βωμολόχος ὁ κακοῦργος, ἀσεβής, παρὰ τὰς λοχῶντας τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιτιθέμενα θύματα, ἢ τὰς θύοντας, ἵνα αἰτήσαντες λάβωσι τι (sch. A Nub. 910). καὶ βωμολόχοις

ἔπειτα τοῖς πρὸς χάριν καὶ ἀπὸ κολακείας. ἀπὸ δὲ τῶν λογιώτων περὶ τὰς βωμῶν καὶ βωλομένων τι λαβεῖν μετήνεκται ἡ λέξις· ἔ-
τοι γὰρ ἐπὶ τῶν βωμῶν πολλὰ ἐλιπάρον
κολακεύοντες λαβεῖν τι τῶν θυόντων (sch.
A Rab. 360). Ἀγαθίας (1 13) "ὁ γὰρ σύνθητες
ἔμοιγε, ὁ Νυρσῆς ἔφη, βωμολογίαις τε καὶ
γλισχροῖς ἐλπίζουσιν ἐγκαλλωπίζεσθαι." καὶ περὶ
Ἰσιδώρου Δαμύσκου "ὁ δὲ ἐπίγαρις ἦν, εὐτρα-
πειίας μὲν καὶ βωμολογίας ὅτι πορρωτάτω."

βωμοί. οὕτως λέγονται αἱ βύσεις, στι-
βάδες.

βωμόν σπιίδα (an σπιίδα) Λάκωνες.

βωμός τέμενος, καὶ τόπος ἀνάβασιν ἔχων
αὐτὸ λέγειν ἐπήκοα· ἐφ' ὃν Κράτης ἀνα-
βάς "Κράτης ἀπολύει τὰ Κράτητος" εἴρηκε.
καὶ Ἀριστοφάνης (Pac. 933) "ὁ γὰρ βωμός
θήρασι καὶ δῆ" ἀντὶ τοῦ ἕξ ἐτοίμῃ ἐστὶ πα-
ρασκευασμένος.

βῶν ἀσπίδα Ἀργεῖοι, ἀντὶ τῆ βῶν, ἦτοι
βῶσαν.

Βῶνος σρατηγὸς τῆς Μυσίας τῆς παρὰ
τῷ Ἰσρῶ ποταμῷ παρατεταμένης, ἀνὴρ συ-
πλοῦς ἐς ἄκρον ἡκῶν καὶ λίαν ἀγαθὸς τὰ
τι πολιτικὰ καὶ πολέμια. ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανῶ.
d. Agath. 1 19.

βῶνυσοι ἄποικοι, βεκόλοι.

βῶξ.

βῶροι ὀφθαλμοί.

Βῶρος ὄνομα κύριον (Hom. E 44, II 177).

βῶς βύρσου, ἄσπις.

βωσόμεθα καλέσομεν, μαρτυρέμεθα.

βῶσον βόησον. Κρατῖνος.

βωσρεῖν καλεῖν, βοῶν Ἀριστοφάνης (Lys.
66) "ποήσω τὰς δημότας βωσρεῖν σ' ἐγὼ
καπτόμενον."

βωτεῖν ἀροῦν. Λάκωνες.

βωτιάνειρα (Hom. A 155) ἡ βόσκουσα
τοὺς ἄνδρας.

βῶτιον τόπος.

βῶτορες βοτῆρες, νομεῖς. ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 6 262) "τὸν νομίην καὶ ἔπαυλα
βῶν καὶ βῶτορας ἄνδρας σινόμενον, κλαγ-
γῶν ἴσχι τρέσαντα κυνῶν πέφνε, καὶ ἐκ
ιατῆς ἐκρέμασεν πέτυον."

Βῶχατος ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Τέρκων
ἐρηγός, ὃς ἐπὶ Ἰουστινιανῶ τὸν Βόσπορον
ἐκράτησε. ζῆται ἐν τῷ Βόσπορος.

Γαβαὼ πόλις, καὶ Γαβαωνῖται οἱ
ἀπὸ τῆς χώρας.

Γαβίνιος ὄνομα κύριον Ῥωμαϊκόν.

Γαβριήλ ὄνομα κύριον, καὶ Γαβριη-
λᾶς ὄνομα κύριον.

Γάγγης βασιλεὺς Αἰθιοπῶν, ὃν ἀπέκτει-
νεν Ἀλέξανδρος, δεκάπηγος τὸ μήκος, τὴν
δὲ ὤραν οἷος οὐπω τις ἀνθρώπων, ποταμὸς
δὲ Γάγγου παῖς. τὸν δὲ πατέρα τὸν ἑαυτοῦ
τὴν Ἰνδικὴν ἐπικλύζοντα αὐτὸς ἐς τὴν Ἑρ-
θρῶν ἔτρεψε, καὶ διήλλαξεν αὐτὸν τῇ γῆ·
ὄθεν ἡ γῆ ζῶντι μὲν ἄφθονο ἔφερεν, ἀπο-
θανόντι δὲ ἐτιμῶρει. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀχιλλεὺς
Ὀμηρος ἄγει μὲν ὑπὲρ Ἑλένης ἐς Τροίαν,
φῆσι δὲ αὐτὸν ἰβ' μὲν πόλεις ἐκ θαλάττης
ἠρηκέναι περὶ δὲ ἰα', γυναικὰ δὲ ὑπὸ τοῦ
βασιλέως ἀφαιροθέντα εἰς μάκρην ἀπενεχθῆ-
ναι, ὅτε δὴ ἀτεράμονα καὶ ὠμὸν δόξαι, σκε-
ψόμεθα τὸν Ἰνδὸν πρὸς ταῦτα. πόλιων μὲν
τοῖνον ἕ' οἰκιστὴς ἐγένετο, αἵπερ εἰσι δοκιμώ-
ταται τῶν τῆδε· τὸ δὲ πορθεῖν πόλεις ὅσας
εὐκλείεστρον ἡγεῖται τοῦ ἀνοικέειν πόλιν, ἐκ
ἔστιν. Σκύθας δὲ τὰς ὑπὲρ Καύκασον σρα-
τεύσαντάς ποτε ἐπὶ τήνδε τὴν γῆν ἀπώσατο·
τὸ δὲ ἐλευθεροῦντα τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα
ἀγαθὸν φαίνεσθαι πολλῷ βέλτιον τοῦ δου-
λείαν ἐπάγειν τῇ πόλει. Philostrate. V. A. 3 20.

Γάγγρα πόλις.

γάγγρινα εἶδος πάθους.

Γαδαρηγός ἀπὸ τόπου.

Γάδειρα τόπος κατὰ τὴν ἑσπερίαν μοῖ-
ραν, ἀποτελετήσις τῆς θαλάσσης, καὶ οἶον
ἐκροή ἀπὸ τῆς πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν Ἀτλαντίδα
θάλασσαν, τὸν ὠκεανόν, ἦν διεκπλεῦσαι ἐκ
ἐτῆν βραχῶδη καὶ σκοτεινῇ τυγχάνουσαν.
Γάδειρα δὲ παρὰ τὴν γῆν καὶ τὴν δειρήν,
ὃ ἔστι τράχηλος. μέχρι τέτων ἐλθῶν ὁ Ἡρα-
κλῆς, καὶ μὴ δυνάμενος διελθεῖν, σῆλας παρὰ
τῶν ἐγγωρίων λαβὼν ἰδρύσατο, ἰδηλῶν δι'
αὐτῶν ἄχοι τῶν τῆδε βατῆν εἶναι τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν. sch. Gregor. Naz.

γάζα. καὶ γαζοφυλάκιον θησαυροφυ-
λάκιον· γάζα γὰρ θησαυρός. "πολλὴν δὲ εὐ-
ρεν ἀφθονίαν τροφῆς καὶ γάζαν βαρβαρικὴν,
ἀργυρίου δὲ τέλαντα γ'." "ὁ δὲ Πτολεμαῖος
τὰ βασιλεία περιάγων ἐπεδείκνυτο καὶ τὴν
ἄλλην τὴν βασιλικὴν γάζαν" Διόδωρος φησι
(t. 2 p. 629).

γαῖα χάνοι (Hom. Z 282) καταπίοι ἀν-
τὸν ἢ γῆ.

Γαϊανός Ἀράβιος σοφιστῆς, μαθητῆς
Ἀμίνου τοῦ Γυδαρέως· ἦν δὲ ἐπὶ τε Μαξι-

μίνε καὶ Γορδιανῶ. περὶ συντάξεως βιβλίου ἐ, τέχνην ῥητορικὴν, μελέτας. ἐσοφίσευσεν ἐν Βηρυτιῷ.

Γαίεος ὄνομα κύριον.

γαίηιος (Hom. η 324) ὁ γήϊνος, ὁ τῆς γῆς υἱός.

γαίηοχος ὁ Ποσειδῶν.

γαίιοδότης ὁ ἀπειπολῶν γῆν.

Γάιος Ῥωμαίων βασιλεὺς τὸ μὲν πρῶτον μεγαλοφρόνως διείπε τῆς βασιλείας τὰ πράγματα καὶ πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις καθηκόντως ἐχρήτο, μετὰ δὲ δύο χρόνους ἐκστὰς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως κατὰ μίμησιν τοῦ πατρὸς ἑαυτὸν ἀπεθέωσε, καὶ ἀνδριάντα ἑαυτῆ κατὰ πόλιν ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέσειλε καθιδρῦσασθαι, καὶ εἰς τὸν τῶν Ἱεροσολύμων ναὸν θεοπίστας νέου Γαίου ἱερὸν προσέταξεν ὀνομάζεσθαι. καὶ δελοκρατίαν νομοθετήσας ἐπέτρεψε κατηγορεῖν τῶν δεσποτῶν, εἴ τι συνειδέειν αὐτοῖς πλημμέλημα· κἀντεῦθεν δεινὴ συμφορὰ κατελήφει τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, τῶν οἰκτιῶν μεγάλας τιμωρίας ὑποβαλλόντων τοὺς δεσπότας· ἕκαστος γὰρ ἀμύνησθαι ἐβούλετο τὸν ἴδιον δεσπότην ὑπὲρ ὧν παρ' αὐτοῦ βυσάνων προέπασχεν. ἢ μὴν δὲ ἄλλα καὶ εἰς μανίαν τρυπείας ἄθεσμον σολᾶς γυναικείας ἠμφιέννυτο, καὶ τὴν κόμην πλοκάμους καὶ πλοκῆ τανὶ περισέλλων, καὶ γυναικίζόμενος καὶ πᾶσαν ἀσχορηγίαν διαπραττόμενος, τελετὰς ἐπετόει καὶ ξένα μυσῆρα ἐπέτελει. καὶ δὴ λαβῶν ποτε τὴν ἰδίαν θυγατέρα, καὶ ἐς τοὺς κόλπους τοῦ ἀγάλματος θέμενος αὐτήν, ἔφη "σὺ ταύτην γεγέννηκας, καὶ πατὴρ αὐτῆς ἔννομος ὑπάρχεις."

οὗτος μιαιφώτατός τε καὶ ἀνοσιώτατος ἐγένετο, καὶ τοσούτον ὄρμηθὸν κακῶν συνειληφῶς ἐπεκάλυψε τὰ τοῦ Τιβερίου μειονεκτήματα. ὅσα γὰρ τῷ Ἀγούστῳ ἐν πολλῷ χρόνῳ περιποιήθη, ἕτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπεκτέματο. μοιχικώτατός τε ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ γυναικας ἠρμωσμένας καὶ γεγαμημένας ἐλάμβανε. τὴν τε ἑαυτοῦ τιθήνην (αὐτήνην) ἐπιτιμήσας ἀνόλας ἐς ἀνάγκην ἐκουσίου θανάτου κατέστησεν. ἐχρήτο δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς καὶ παρὰνόμων ἐκοινῶναι μίσω, ὡς καὶ πατὴρ ἀνοσίως καταστῆναι γονῆς ἐκ μιᾶς αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν ἀπογεννηθείσης. ναὸς τε καὶ θυσίους ὡς ἡμιθέῳ γίνεσθαι παρεσκεύαζε. τοιοῦτον αὐτοκράτορι οἱ Ῥωμαῖοι παρεδόθησαν, ὡς τὰ τοῦ Τιβερίου ἔργα,

καίπερ χαλεπώτατα δάξαντα γεγονέναι, τοσούτον τὰ Γαίου, ὅσον τὰ τοῦ Ἀγούστου παρ' ἐκείνῳ παρήνεγκαν. Io. Antioch. ecc. Peir. p. 802.

οὗτος μετὰ Τιβερίου ἐβασίλευσε Καλλιγόλας ὀνομαζόμενος.

Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ πρῶτος μνηρχήσας. οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν τῶν Ἀράτου φαινομένων, καὶ τέχνην γραμματικὴν ῥωμαϊκῶς, καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου.

Γάιος Καῖσαρ, ὃς ἐπεκλήθη Καλλιγόλας, ῥητορικὴν τέχνην ῥωμαϊκῶς.

Γάιος Λαιτώριος, Μέγρος ἐπίκλησιν. ἐκ τούτου δείκνυται τὸ μισοπρόνρον τῶν Ῥωμαίων καὶ τὸ πρὸς τοὺς παραβαίνοντας τὰ κοινὰ καὶ νόμιμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀμειλικτον. οὗτος γὰρ χιλιαρχος ἀποδειχθεὶς ἐν τῷ Σαννιτικῷ πολέμῳ νεανίας τινὰ τῶν ὀμοσκήνων, διαφέροντα τὴν ὄψιν ἐτέρων, μέχρι μὲν τινος ἐπέειθεν ἑαυτῷ χαρίζασθαι τὴν τοῦ σώματος ὥραν ἐκόμτα, ὡς δ' οὐτα δαρεαῖς οὐτ' ἄλλη φιλανθρωπία τὸ μειράκιον ἤλίσκετο, κατέχειν τὴν ἐπιθυμίαν ἀδύνατος ὦν βίαν προσφέρειν ἐπεβέλετο. περιβόητος δὲ τῆς ἀκοσμίας τοῦ ἀνδρὸς ἅπασι τοῖς ἐπὶ σρωτοπέδου γενομένης, κοινὸν ἀδίκημα τῆς πόλεως εἶναι νομίσαντες οἱ δῆμαρχοι. γραφὴν ἀποφέρουσι κατ' αὐτοῦ δημοσίῃ, καὶ ὁ δῆμος ἀπάσαις ταῖς ψήφοις τοῦ ἀνδρὸς κατέγω, τίμημα δίκης ὀρίσας θάνατον, οὐκ ἀξίων εἰς ἐλεύθερα σώματα καὶ προκαλιμῆντα τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις ὄντας ἀρχαῖς ἔβραζεν τὰς ἀνηπίστας καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἄρρεσιν ὕβρεις. ἄλλο θανυμισιώτερον, καίτοι περὶ δοῦλον σώμα γενομένης τῆς ὕβρεις. ἐνὸς γὰρ τῶν κοροδόντων Σαννίταις τὸ σρωτόπεδον χιλιάρχον καὶ ὑπὸ ζυγὸν ὑπελθόντων Ποπλίᾳ υἱὸς ὦν, ἐν πολλῇ καταλειφθεὶς πενία, δάνειον ἠναγκάσθη λαβεῖν ὡς ἐρανοισθησόμενος ὑπὸ τῶν συγγενῶν, διαψευσθεὶς δὲ τῆς ἐλπίδος ἀπῆχθη πρὸς τὸ χρεὸς τῆς προθεσμίας διελθῆσης, κομιδῆ νέος ὦν καὶ τῆ ὄψει ὠραῖος. οὗτος τὰ μὲν ἄλλα ὑπηρετῶν, ὅσα δοῦλος δεσπότης νόμος ἦν, ἠνείχετο, τὴν δὲ τῶν ὀμματος ὥραν χαρίζασθαι κελευόμενος ἠγανάκτει καὶ μέχρι παντὸς ἀπεμύχετο. πολλὰ δὲ διὰ τῆτο μισῶν λαβῶν πληγὰς ἐξέλαμβεν ἐς τὴν ἀγοράν, καὶ εἰς ἐπὶ μετεώρην τὴν τε ἀκολασίαν τῆ δαρεαῖς διηγῆσαι

ιαστῶν τοὺς μάλωπας ὑπέδειξεν. αὐτος δὲ τοῦ δήμου καὶ δημοσίας πῆ ἤγησάμενον τὸ πρῶγμα, κατη- τὴν εἰσυγγελλίαν τῶν δημάρχων αὐτου δίκην. καὶ δι' ἐκεῖνο τὸ πά- ρες οἱ δουλωθέντες πρὸς τὰ χρέα ὄμοφ κρωθέντι τὴν ἀρχαίαν ἐλευ- ομίσαντο. Dionys. Hal. Exc. Reir.

χος ὁ τὴν γῆν ὄχων.
 , καὶ γαισός κοντός, εἶδος ἀμν-
 ον δόρατος.
 ν ὄνομα ποταμοῦ. Γαιῶν καὶ Φει-
 ατα ποταμῶν. Genes. 2.11.
 θηρός ὁ ὑποτίθιος ἤγουν ὁ ὑπο-

κτίων ὄνομα κύριον.
 ιτοπότης ὁ γάλα πίνων.
 ;λας τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φῶς, ὅπερ
 νάκλασις φωτὸς ἡλιακοῦ, μὴ κατω-
 ῶν τῶν ἄστρων. Diog. L. 2 9.
 ὄρνιθων, ἐπὶ τῶν λιαν εὐδαιμο-
 ιαῖ πάντα κεκτημένων. ἢ ἐπὶ τῶν
 τὰ σπάνια γάρ, φησί (Α Δν. 734),
 ρετα τῶν ἀγαθῶν παρέξομεν· "ὥσε
 οπιῶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν." τε-
 κλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν
 αι μέλλετε. "οὕτω πλετήσετε πάν-

ται. ὅτι ἐπὶ Σκιπίωνος τοῦ Ῥω-
 ατηγοῦ καὶ Ἀννίβου τοῦ Καρχηδο-
 ιαῖσι Γαλάτας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ κα-
 το. οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐσπερίων
 μοῖρα. ἀναζάντες γάρ ποτε τῆς οἰ-
 ᾶλάται ἅμα Βρέννω ζροτηγῷ προ-
 λ' μυριάδας ἄριθμύμενοι. ἐντεῦθεν
 τες οἱ μὲν ἐπὶ τὴν εἴσω Πελῶν Ἐλ-
 δὲ ἐπὶ Θράκην καὶ τὴν Ἀσίαν ἐτρά-
 υφὶ τὰς δύο μύλιας πον μυριάδας
 ἴσταντες. καὶ κρατήσαντες τῷ πολέμῳ
 κικροῦ τῶν ἐπὶ τὰδε τοῦ Ταύρου
 γενῶν τοὺς μὲν ἄλλους ὑποτελεῖς
 ο φῶρε, αὐτοὶ δὲ τὰ περὶ τὸν Ἄλυν
 χωρίᾳ κατασχόντες ἐνέμοντο τὰ με-
 τωῶν τε καὶ Καππαδοκῶν κείμενα.
 εφρατεύσαντο Ῥωμαῖοι κοινωνήσαν-
 ὄχῳ τῆς ἐπὶ τῷ Σιπύλῳ μάχης, καὶ
 τες αὐτοῖς περὶ πόλιν Ἄγκυραν,
 σφῶν ἠγουμένον, μυρίους μὲν τῆς
 ἡλικίας καταβάλλουσι, τοὺς δὲ λοι-

πὲς ὑποκῦψαι σφισιν, ἀποσάντας ὧν ἤχρον
 ἐθνῶν, κατηνάγκασαν.

Γαλάτεια ὄνομα θεῶς, Γαλατία δὲ
 χώρα. καὶ Γαλατίας ὄνομα κύριον.

γαλέα ὁ ἰχθύς. καὶ γαλεός ὁμοίως.
 γαλεάγγρα ὄργανον τιμωρητικόν. "καὶ
 τελευτῶντες εἰς γαλεάγγραν ἐμβαλόντες περὶ-
 ναις σιδηραῖς διεργμμένην πᾶσαν, ἐν δυσχω-
 ραῖς ἐκτόλιον." καὶ αὐθις "ὃ δὲ ἐν γαλεάγγρα
 σιδηρᾷ βαλὼν ἀπέκτεινεν."

γαλερόν φαιδρόν.
 Γαλεώτης ὄνομα κύριον.
 γαλεώτης καὶ ἀσκαλαβώτης, ἐκατέρως.
 ἐν τῷ ἀσκαλαβώτης.

γαλῆ τὸ ζῶον. καλεῖται δὲ πρὸς τιῶν
 κερδῶ καὶ ἰλαρία. ἔξι δὲ ὄνομα ἰσόψηφον
 δίκη καὶ γαλῆ· ἀπὸ γὰρ τῶν αὐτῶν σύγκει-
 ται γραμμιάτων (Artemid. 3 28). καὶ γαλῆ
 Ταρτησσία· ἢ Ταρτησσοῦς πόλις ἔξω τῶν
 Ἡρακλεῶν σπηλῶν πρὸς τῷ ὠκεανῷ, ἐνθα
 μέγισται γίνονται γαλαῖ.

γαληνιῶν γάνυσθαι, χαίρειν, διαχει-
 σθαι.

Γαληνός ὁ διασημότερος ἰατρός, Περ-
 γαμηνός, γεγονώς ἐπὶ Μάρκον καὶ Κοιμόδε
 καὶ Περτίνακος τῶν Καισάρων ἐν Ῥώμῃ,
 υῖός. Νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος,
 πολλὰ συντεταχώς ἰατρικὰ τε καὶ φιλόσοφα,
 ἔτι τε γραμματικὰ καὶ βητορικὰ, ἅτινα διὰ
 τὸ πᾶσιν εἶναι γνώριμα καταλέγειν ἄκαιρον
 ἠγησάμεν ἐν τῷ παρόντι. ἐβίω ἔτη 6. ση-
 μαίνει δὲ καὶ τὸν ἡσύχιον.

γαληνῶ ἢ γαληνιῶ.
 Γαλήσιον ὄνομα τόπου.
 γαλῆ χιτών. αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσ-
 σεται καὶ μηδὲν ἀνιέντων. ὁμοία ἐστὶ τῇ "ἔ
 πρέπει γαλῆ κροκωτός."

Γαληψός ὄνομα κύριον. ἔξι δὲ πόλις
 τῆς Θράκης. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γαληψῆ τῆ
 ἐκ Θάσου καὶ Τηλέφης. Haep.

Γαλλαίω τῷ τῶν Γάλλων· (ΑΡ 6 173)
 "Γαλλαίω Κυβέλης ὀλολόγματι πολλάκι δῶσα
 τὸν βαρὸν εἰς ἀκοῦς ἤχρον ἀπὸ σομάτων,
 τίσδε θεῆ καίτας περὶ δικλίδι θῆκεν ὄρεϊα,
 θερμόν ἐπεὶ λύσσης ὡδ' ἀνέπαισε πόδα."

Γαλλογραικία ἢ τῶν Βουκελλαρίων
 χώρα. οἱ αὐτοὶ καὶ Ἑλληνογαλάται ὀνομά-
 ζονται.

γάλλος ἀπόκοπος· ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ
 6 234) "γάλλος ὁ χαιτῆεις ὁ νεήτομος, ὅς

ποτε Τριώλῳ Λύδιος ὀρχηστὰς μᾶκρ' ὀλολυζόμενος." καὶ γάλλοι οἱ ἀπόκοποι. (Poliyb. 22 20) "Γναῖος ὁ ὑπάτος Ῥωμαίων διερχόμενος ἐγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμὸν τελείως κοῖλον ὄντι καὶ δύσβατον· καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐρατοπεδενσάμενος, παραγίνονται γάλλοι παρὰ Ἄττιδος καὶ Βαττάκην τῶν ἐκ Πεισινουῶντος ἱερέων τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν, ἔχοντες προσηθίδια καὶ τύποις, φάσκοντες προσαγγέλλειν τὴν Θεὸν νίκην καὶ κράτος. οὗς ὁ Γναῖος φιλανθρώπως ὑπεδέξατο." καὶ αὐθις "ἀπέσειλε νεανίσκους διασκευάσας εἰς γάλλους, μετ' αὐλητῶν ἐν γυναικείαις σολαῖς ἔχοντας τύμπανα καὶ τύπους, ἐπὶ τοὺς προκαθημένους τῆς χώρας." "ὅτι γάλλοι μὲν γίνονται ἐξ ἀνδρῶν, ἐκ δὲ γάλλων ἄνδρες ἔ γίνονται" (Diog. L. 4 43).

Γάλλος ὄνομα ποταμοῦ.

γαλόω (Hom. Γ 122). γάλως γάλω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο γαλόω, ἀνδραδέλφω. καὶ γαλωάνη ὁμοίως ἢ ἀνδράδελφος.

γάμβορος ὁ ἀμέτοχος.

γάμβρειος σολή.

γαμβρὸς Ἐρεχθῆος ὁ Βορρᾶς· τὴν γὰρ Ὁρείθουιν θυγατέρα αὐτοῦ ἔγημεν, ἐξ ἧς τίκεται Ζήτης καὶ Κάλαις.

γαμέτης ὁ ἀνήρ, ὁ σύζυγος· "ἢ δὲ σὺν τῷ κουριδίω γαμέτη ἐξ Ἐφεσον ἦλθεν."

γαμηλία ἢ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις. ἢ τῶν γυναικῶν ἢ εἰς τὸς φράτορας εἰσαγωγῇ. οὕτως Αἰδύμος ὁ γραμμιατικός, καὶ παροιμία "γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν." ὅταν τις ἡγάγετο γυναῖκα, πρὶν γενέσθαι παῖδα, οὕτως μωρτυρούμενος περὶ τοῦ γάμου κατὰ τοὺς γάμους ἀπεδίδον τι τοῖς φράτορσιν εἰς λόγον εὐωχίας, καὶ τοῦτο ἐστὶ γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν. μέμνηται τοῦ λόγου Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην λόγῳ (69)· "καὶ γὰρ ὅτι ὁ πατήρ μου κατὰ τοὺς νόμους ἔγημε καὶ γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν εἰσενήνοχε μεμαρτύρηται."

γαμηλιῶνος τοῦ μηνός.

γαμησελεῖν Ἄττικοί φασι.

γαμφηλή ἢ σιωγῶν.

γαμφῶν ἐπικαμπές· "καὶ γαμφῶν χαίτησιν ἐφ' ἰππέησι πεδηθῆν ἄγκιστρον, κρυφίην εἰναλοῖσι πάγην" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 192). "γαμφῶν τε δρέπανον, σαχυητόμον ὄπλον ἀρούρης" (AP 6 95). καὶ αὐθις (AP 6 104) "γαμφῶς πυρολόγους δρεπάνας."

γαμψούς τὰς καμπτούσας καὶ πλαγίως νεφέλας, ἢ τὰς ὀρνίθων ὄψεσιν εἰκασμένας· γαμψὸς γὰρ ἐκάλουν τὰς ὀρνίθους. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (336).

γαμψωλή ἢ ἐπικαμπής.

γαμψώνυχος ἐπικαμπής ἔχοντος τοὺς ὄνυχας. καὶ γαμψώνυχα ζῶα, ὅσα τῶν πτερωτῶν τὴν ἐπιρυγγίδα γεγάμψωκεν ὑπὸ τὴν γένυν, οἷός ἐστιν ἀετὸς ἰέραξ κεκρηγῆς ἄλλα τε τὰ μὴ πίνοντα. cf. Aelian. N. A. 11 37.

Γάνδειρον ὄνομα τόπου.

γάννυμένη χαίρουσα· γάννυμαι γὰρ ὁ ἐνεσῶς. καὶ γάννυσθαι αἰφιδρύνεσθαι, χαίρειν καὶ διαγεῖσθαι.

γάνος ὁ οἶνος· (AP 6 158) "Πὰν ἀγέλην, νύμφαι πίδακα, Βάκχε γάνος." καὶ (A Ran. 1327) "γάνος ἀμπέλου" ὁ οἶνος "βότρυος ἔλικυ παυσίπονον." Γάνος δὲ θηλυκῶς τὸ πρὸς τῇ Θοράκῃ ὄρος, ἢ Γάνος.

Γάνος καὶ Γανιάδα χωρία ἐστὶ Θρακικά.

γανῶν λελαμπρυσμένος.

γαργαλίζει κινεῖ, ὑποσαίνει, προτρέπει, ἐρεθίζει. "ὡς ἐμοῦ γ' ἀκροαμένον" τῷ μέλους "ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος" Ἀριστοφάνης (Thesm. 138). γαργαρίζει δὲ ἐρεθίζει, ἀπὸ τοῦ σώματος, ὡσεὶ ἐμέσαι. γαργαρισμός.

Γαργηττός ὄνομα κύριον τόπου.

Γαριζεῖν ὄρος. Ioseph. A. I. 5 1 19.

Γάρμος ὄνομα κύριον. "ὁ δὲ ἕτερος τῶν ὀφθαλμῶν ἐμυκῆσατο κακὸν φῶνημα Γάρμος." Isamblichus Phot. p. 74 a. cf. v. φάσμα.

γάρος ἀρσενικῶς λέγεται. ἐστὶ δὲ οὐδὲν ἄλλο ὁ γάρος ἢ σηπεδιών. Artemid. 1 66.

γασήρ ἢ κοιλία. "Ὀμηρος διὰ πυρτὸς γαστέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας. καὶ παροιμία "γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλισον ὄνειδος ἀπάντων· ἢ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενεὴ δὲ βαρεῖα" ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. γαστέρα δὲ ὁ Δαβὶδ τὸ τῶν λογισμῶν ταμείον ἐκάλεσεν· "ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἢ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου." Theodoret. in Ps. 30 p. 50.

γασρίζεσθαι λαμπρότερον τρέφεσθαι. γασρίζομαι τύπτομαι εἰς τὴν γαστέρα· Ἀριστοφάνης (Eq. 273) "ὦ πόλις, ὅφ' οἶον θηρίων γασρίζομαι."

γασριμαργία. καὶ γασριμαργος ὁ ἄπληστος, καὶ γασριμάργως ἀπλήσως.

γάρις ὁ περὶ γαστέρα ἀκρυτής. καλῶσι δ' οὕτω καὶ τὸν ἔλιμνθας ἔχοντα.

γαῦλος ὁ εὐαπάτητος. ἢ πλοῖόν τι φορητὴν Φοινικικόν, ἢ ἄκατος. γαυλὸς δὲ ὄξυ-τότως τὸ πομηνικὸν ἀγγεῖον, ὃ δέχεται τὸ γάλα· Ἡρόδοτος (6 17) "γαυλὸς τε ἐνταῦθα καταδύσας." ἢ γαυλὸς ὁ τῷ φρέατος ἀνλη-τήρ. ἢ οἰνηρὸν ἀγγεῖον, ἐκ ξύλων κατασκευασμένον, ἢν Ἴταλοι μαγγάναν ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν γαλακτοδόχων ἀγγείων "γαυλοῦς τε γαλαγοπήγας" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 35).

γαυνάκας ἀμπεχόμενον. cf. v. καννάκης.

γαυριῶ ἀγάλλεται, ἐπαίρεται, θρασυ-πνται.

γαυροειδής ὁ ὑπερήφανος.

γαῦρον σερρόν, μέγα, ἀκλινές, ἀκατά-κλιτον· Ἀριστοφάνης Βατράχοις (283) "οὐ-κὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς." Ἀγαθίας (5 15) "ὁ δὲ Βελισάριος τὴν ἐγγεί-ρσιν μελίζονα ἔδειξε καὶ γαυροτέρων, καὶ πε-ρὶ χαρῆς γε τὴν νίκην." καὶ αὐθις "ὁ δὲ γαῦ-ρος ὡσπερὶ κινούμενος."

γαῦρος. "ὁ δὲ γαῦρός τε ὦν ... Πιμ-φύλλας ἀνέσχεφε." Τιμύσιος οὗτος ἦν, ὃν Βιτέρπιος ἤγαγεν. cf. v. Τιμύσιος.

γεγαννημένος ἐπαγαλλόμενος· "πῶς δὲ ἀπὸ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παιδῶν καὶ κολα-πῆς πολλῇ γεγαννημένος, δλαιτῶν τε λαχῶν βαρβαροτάτην, οὕτω διατεθῆναι" (Agath. 2 p. 67).

γεγαννημένος λελαμπρυσμένος, ἐσκεπα-μμένος. "τὸ περιέχον τῷ κοινορτῷ γεγαν-νηνὸν ἐν χώρῳ βοτανῶδει," τουτέστι λελευ-πασμένον.

γέγειαι βόες αἱ ἀρχυαῖαι.

γέγηθε χαίρει.

γεγηροτροφηκῶς ἐν γῆραι θρέψας.

γέγονεν ἐν καλῷ καλλίως ἔσχε.

γεγράψομαι δεήσομαι· "ὡς οὐ Κρέον-τις προσύτου γεγράψομαι" Σοφοκλῆς φησί (OR 411).

γεγωνέναι καὶ γεγωνεῖν ἐξάκουστον βῆσαι.

γεγωνοκῶμαι γυναῖκες αἱ τὰς κώμους ἐκκαλεῖσθαι βοήσεων.

γεγωνὸν ἐξάκουσον, λαμπρὸν φθέγμα. καὶ γεγωνίσκειν τὸ φθέγγεσθαι ἐξάκουσον, καὶ γεγωνότερον τρανότερον, καὶ γεγω-νῶς βῆσας.

γεγῶς τις.

Γεδειῶν στρατηγὸς τῶν Ἑβραίων. Μα-α διανίταις σὺν τοῖς Ἀραβι καὶ Ἀμαληκίταις μέλλοντος πολεμεῖν, ὁ θεὸς συνεβέβλευεν ἐπι-στὰς περὶ μέσην ἡμέραν, ἐν ἀκμῇ τοῦ καύ-ματος ὄντος, ἀγαγεῖν τὸν στρατὸν εἰς τὸν πο-ταμόν, καὶ τοὺς μὲν κατακλιθέντας καὶ ἔτω-πίνοντας εὐψύχους εἶναι ἐπολαμπάνειν, ὅσοι δ' ἂν ἐσπευσμένως καὶ μετὰ θορόβου πί-νοιεν, τούτους δὴ νομίζειν ὑπὸ δειλίας τῆτο πάσχειν, καταπεπληγότας τῆς πολεμίας. καὶ εὐρέθησαν τ' ταῖς χερσὶ τετραγαμμένως πί-νοντες (Ioseph. A. I. 5 6 3).

Γεδειῶν κριτῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπάταξε τὸν Βαδίαμ μετὰ τῶν λαφάντων ἐν τῷ πίνειν, καὶ τὸν Ὁρήθ καὶ Ζῆθ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλ-μωῶν, τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν· τὸν τε πύρ-ρον τοῦ Φανουὴλ κατέσχεψε, καὶ τοὺς ἄρ-χοντας αὐτῶν ἠλόησεν ἐν ταῖς ἀκάνθαις, θλίψωντας τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ζ'.

γέεννα ἢ καταδίκη.

γεηρόν τὸ γῆνον.

γειναμέναις γεννηθείσαις· "δάκρυα μὲν Ἐκάβη τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶ μοῖραι ἐπέ-κλωσαν δὴ τότε γειναμέναις" (Diog. L. 3 30).

γείνατο ἐγέννησε, καὶ γείνεται γενῆ. γειοκόμῃον τὸ γεινίαμα.

γείσιον καὶ γείσος τὸ ἄκρον τοῦ τεί-χους, ἢ σεφάνωμα οἴκου. καὶ γείσα τειχῶν ἄκρα. ἢ γείσος ὁ γεωργός.

γείσιπος καὶ γεισιπόδισμα καὶ γει-σιποδίξειν. τὸ ἐξέχον τῆς δοκοῦ, ἐφ' ἧ τὸ γείσῳ ἐσι, γεισίπους καλεῖται καὶ γεισιπόδι-σμα, γεισιποδίξειν δὲ τὸ ποιεῖν τῆτο. Harp.

γεινιιάζω δοτικῆ.

γείωραι οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες. cf. vv. γείωρες et γηῶραι.

γειωρησαι.

Γέλα καὶ Καμάρινα πόλεις Σικελίας.

Γελάδας (an Ἄγε-) ἀγαλματοποιός, δι-δάσκαλος Φειδίου.

γελασείοντα γελασικῶς ἔχοντα, γελά-σαι θέλοντα.

γελασείω ἐπιθυμητικῶς ἔχω τῷ γελῶν. Δαμῆσκιος "ἄνδρα καὶ τῷ μὴ πάντῃ γελασείοντα γέλωτα παρέξει γυναιδὸν ἢ τῷ ἔργῳ διεξοδος."

γελασίνοις γραμμαῖς ταῖς ἐκ τῷ γελῶν γινομέναις. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 35) "καὶ ῥ' ἢ μὲν τροχαλοῖς σφραγιζομένη γελασίνοις, λευκῇ ἀπὸ γλουτῶν ἦνθειεν εὐαφίην."

γελασής ὁ ἐπεγγελῶν. "οὐθ' ὡς γελασής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα, οὐθ' ὡς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν" ὁ Κρέων φησὶ (S OR 1422).

γελέλ ὁ τροχὸς ὀνομάζεται. καθάπερ οὖν ἐξ ὄρους ὑψηλοῦ τοῦ σωτηρίας ζώματος προενηθέντα ταῦτα τὰ ῥήματα δίκην τροχοῦ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκυλίσθη καὶ πᾶσαν ἐπέδραμε, καὶ ἐβαπτίσθησαν πάντες κατὰ ἔθνη καὶ πόλεις. διὸ καὶ Γαλιλαία κατακυλισῆ λέγεται τῇ Ἑλλάδι γλώσση.

γέλιθες σκορόδων κεφαλαί. (AP 6 232) "καὶ πότιμοι γέλιθες ἤδέ τε ὄγγυαι, δαυιλῆ ὀλιπότοις γαστρὸς ἐπιεσόδια."

Γελίμερις ὄνομα κύριον.

Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα. αὕτη ἄωρος ἐτελεύτησε, καὶ τὸ φάντασμα αὐτῆς ἐδόκουν ἐπὶ τὰ παιδιά καὶ τοὺς ἄωρους θανάτους ἵκναι.

γελοῖον γέλωτος ἄξιον.

γέλοιος ὁ καταγέλασος, προπαροξυτόως, γελοῖος δὲ ὁ γελωτοποιός. καὶ παροιμία (Iulian. or. 3 p. 111) "γελοϊότερον ἀπεργάζη τῶν τὰς κέχρους ἀποτοροεῦν ἐπιχειρούντων, καθάπερ φασὶ τὸν Μυρμηκίδην ἀντιπραυτόμενον τῇ Φειδῆς τέχνῃ" καὶ ἕτερα παροιμία "γελοϊότερον Μελητίδου," ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρία διαβεβλημένων: Μελητίδης γὰρ ἀνὴρ κωμωδοῦμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρία, κατὰ ταῦτα τῷ Ἀμφικλείδῃ. τοῦτον δὲ φασὶν ἀριθμησάμεν μὲν πολλὰ παθόντα μέχρι τῶν πέντε, καὶ πέρα μηκέτι δύνασθαι, γήμαντα δὲ τῆς νύμφης μὴ ἄψασθαι· φοβεῖσθαι γὰρ μὴ αὐτὸν ἢ παῖς τῇ μητρὶ διαβάλλῃ. ὁ δὲ Ἀμφικλείδης ἠγνόει ἐξ ὀποτέρου γονέων ἐτέχθη. cf. v. Μαργίτης.

Γέλων ὄνομα κύριον. γέλων δὲ τὸν γέλωτα. καὶ γελῶ σε.

Γελῶος ἐθνικόν, καὶ Γελῶων. καὶ γέλως ἡ χαρμονή.

γέλως Μεγαρικός· ἤκμισε γὰρ ἡ Μεγαρική κωμῶδιᾳ ἄωρος, ἣν Ἀθηναῖοι καταμικώμενοι ἐγέλων. cf. sch. A Vesp. 57.

γέλως πλατύς. "ὁ δὲ Πέρσης ἐς τοσούτον ἐηλάκει φρονύματος ὡς γέλωτα τῶν ἀγγελλόντων καταχεῖν πλατύν" Σιμοκάτης φησὶ (2 2).

γέλως συγκροτούσιος ὁ ἄτακτος καὶ ἄσεμνος, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ μετὰ κρότε χειρῶν καὶ ποδῶν γινομένου γέλωτος.

γεμίζω τὸ ἀντλῶ.

Γεμίσιος ὄνομα κύριον.

γέμω τὸ πλήθω. "ὁ δὲ Σπιλίων πνυθάνομενος τὸν ἀδελφιδοῦν γέμειν ἀργίας καὶ εὐσεύς καὶ τροφῆς, ἔφη μὴ κρατήσῃν πολεμίων πρὶν κατασχεῖν τῶν ἰδίων ἐγκρατῶς" (Arrian. Iber. 84).

γενάρχου πατρός.

γενεά κατ' ἐπίου μὲν ἔτη ζ', ὅθεν καὶ λέγουσιν οἱ ἱατρικοὶ τὸν δύο γενεῶν μὴ δεῦν φλεβοτομεῖν, τὸν τεσσαρεσκαίδεκατῆ λέγοντες ὡς ἔτι προσδεόμενον αἵματος καὶ ὅδεκα ἔχοντα περισσὸν αἷμα· κατ' ἐπίου δὲ λ', ὅθεν καὶ τὸν Νέσορα βούλονται ἐνενηκονταετῆ γενέσθαι. Artemid. 2 70.

γενεαῖς γενεῶν, τατέσιν ἀπέφοις τισὶ γενεαῖς.

γενέθλα γεννήματα.

γενέθλια ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τῷ τεχθέντος ἑορτῇ. καὶ γενεθλιαλογία ματαιία περὶ τῆς γεννήσεως.

Γενέθλιος Γενέθλιος, Παλαιστῆνος ἐκ Πιερῶν, σοφιστής, μαθητῆς Μινουκκιανῆ καὶ Ἀγαπητῆ, ἀντιπαιδευσῆς κατὰ τὰς Ἀθήνας Καλλινίκῳ τῷ διασήμῳ, δεξιὸς τὴν φύσιν, καὶ ὅλην μελέτην ἀπονημονεύσας ἐν μὴ ἀκούσει. τελευτᾷ δὲ νέος ἐτῶν κή. ἔγραψε δὲ λαλιάς ἦτοι διαλέξεις καὶ μελέτας, ὧν ἐστὶν ὁ ἄπολις ἐαυτὸν ἀποκηρύττων μετὰ τῶν Θηβῶν κατασκευῆν, προπεμπτικὸν πρὸς τοὺς ἐαυτοῦ ἐταίρους Διδοῦχον καὶ Ἀσκληπιάδην, πωνηγυρικούς.

γενειάς αἱ τρίχες, γένειον ὁ τόπος, τὸ μέρος τῆς σώματος. (S Trach. 13) "ἐκ δὲ θασκίε γενειάδος κρηνοὶ διερραίνοντο κρηναῖο ποτοῦ."

γενέσια ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεθνεώτος μνήμη.

γένεσις ὁ κόσμος· "περὶ τὴν γένεσιν τι πλαναῖται λήθη βυρούμενος καὶ κακία."

γένεσις ἢ τῷ παντὸς διακόσμησις. (Demasius) "ὁ δὲ Ἰσίδωρος διαπτύων τὴν γένεσιν αἰεὶ πρὸς θεὸν ἐτέτατο τὴν ψυχὴν, καὶ οὐδὲν ἦν ἰδεῖν ἢ ἀκοῦσαι φθεγγόμενον ἢ τὰ αὐτῆ περὶ τῶν αὐτῶν, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας."

γένεσις. γένεσις λέγεται καὶ ἡ εἰμαρμένη· "ἔστι δὲ πρεσβύτερον τῆς γενέσεως ἔννοια καὶ αὐτεξουσιότης." γένεσις καὶ ἡ ἀρχή· Ἀλλωνός "ἐνθεν οἱ καὶ τὸ ἀρρώστημα ἦν τὴν γένεσιν λαβόν."

γενέτειραν μητέρα, ποιητικῶς.
γενετή πατριά. ἢ γενέσιαι.
γενέτης ὁ πατήρ.
γενετικόν ἢ γέννησις.
γενετυλλίς δαίμων περὶ τὴν Ἀφροδί-
την γενέσεως αἴτιος, ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν
ιαίδων ὀνομασμένη. πιποῖται δὲ τὸ ὄνομα
ἰαυρὸ τὴν γένεσιν. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἀρτεμίν-
ρασι τῶν τοκετῶν ἐφόρους, καὶ πάλιν περὶ
τὴν γένεσιν. Ἀριστοφάνης (Γη. 136) "ὡς ἦδ' ἔ-
στ' ἰὸ μέλος, ὃ πότνιαι γενετυλλίδες, καὶ θηλυ-
ῖμῶδες καὶ κατεγλωτισμένον καὶ μανδα-
λωτόν."

Γενησαρέτ ὄνομα τόπου.
γεννάδας γενναῖος, εὐγενέστατος.

Γεννάδιος πατριάρχης Κωνσταντινουπό-
λεως, πύκτωρ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἅγιον Θυσια-
στήριον προσεύξασθαι, εἶδέ τι φάσμα δαιμό-
νων, καὶ ἤκουσε κρόνοντος ὡς αὐτοῦ μὲν
ζῶτος ἐνδίδωσιν, ὕστερον δὲ κρατήσκει πάν-
τως τῆς ἐκκλησίας. Theodotus Lector 4 p. 555.

γενναῖος ὁ εὐγεγονός. καὶ "γενναῖος εἰ-
κὲ βυλλαντίς" ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν
ἄναι δοκούντων. ὅτι χρημάτων κρείττων ὁ
γενναῖος ἀνήρ.

γενναϊότατος "ὅμοι τάλαινα, ὡς κα-
πὺς δαίκεσαι γενναϊότατος περὶ ἐμὲ γενόμε-
νος καὶ θανάτου με φρονύμενος."

γέννησιν τὴν τῶν ἀφροδισίων μίξιν.

γέννηται οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵ-
ματος προσήκοντες, ἀλλ' οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν
σπινθηριζόμενων εἰς τὰς φρατρίδας. οὗτοι δὲ
ἄνθρωποι καθ' ἕνα οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμι-
μῶς ἔχοντες κοινωνίαν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄν-
θρωπος λ'. αἱ δὲ φρατρίαι ἐκαλοῦντο τριττῆς,
ὅτι τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν εἰς τρία ἐκάστην
διέκλονε μέρη, τὰς μὲν φυλὰς τέσσαρας ποιή-
σαστες, ἀπομιμησάμενοι τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ
ἡμέρας, τὰς δὲ φρατρίδας καὶ τριττῆς ἡμέ-
ρας, καθ' ἕνα οἱ μῆνες, τὰ δὲ γένη λ' ἐν ἐκάστη φρα-
τρίδι, καθ' ἕνα οἱ ἡμέραι τξ'. sch. Plat. p. 382.

γέννηται οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνούν-
τες. καὶ γὰρ διήρητο κατὰ μέρη οἱ τῶν Ἀθη-
ναίων πολῖται, καὶ τὰ μὲν μέγιστα μέρη φυ-
λαὶ ὀνομάζοντο, ἐκάστη δὲ φυλὴ πάλιν εἰς
τρία διήρητο, ὧν ἕκαστον μέρος τριττῆς καὶ
φρατρία ὀνομάζετο. πάλιν δὲ τῶν φρατριῶν
ἐκάστη εἰς γένη διήρητο λ', ἐξ ὧν αἱ ἰερωσύ-
νοι αἱ ἐκάστας προσήκουσαι ἐκληροῦντο. καὶ
γενῆται οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ πρώτῃ γένους

τῶν λ' γενῶν, οὓς καὶ πρότερόν φησι Φιλό-
χορος ὁμογύλακτας καλεῖσθαι. Ἰσαῖος μὲν-
τοι τοὺς γεννήτας ἀπλῶς τοὺς ἐξ αἵματος
συγγενεῖς ὀνομάζει. cf. Harp.

γεννητικὴ. ὅτι κρείστων πασῶν καὶ τι-
μιωτέρων τῶν τῆς ψυχῆς φυσικῶν δυνάμεων
ἢ γεννητικῆ, δεύτερον δὲ ἢ ἀξητικῆ, καὶ τρί-
τον ἢ θρεπτικῆ. τῆς μὲν γὰρ θρεπτικῆς ἔργον
ἐστὶ τὸ σῶζειν τὸ εἶδος (μέχρι γὰρ τοσάτου σωζό-
μεθα ἕως ἂν τρεφώμεθα), τῆς δὲ ἀξητικῆς
τὸ εἰς τέλειον καὶ κατὰ φύσιν μέτρον ἀγα-
γεῖν, εἰς ὃ γενόμενα τὰ τε ζῷα καὶ τὰ φυτὰ
ἐπὶ τὸ σκοπιμώτατον τῆς φύσεως τέλος, λέγω
δὴ τὴν γεννητικὴν δύναμιν, παραγίνεται· οὗ-
τος γὰρ τῆς φύσεως ὁ τελικώτατος σκοπὸς
διὰ τὴν ἔφεσιν τῆς ἀδιότητος τῆς θνητοῦς
ζῴους ἐπισκευαστῆς τῆς διαδοχῆς γινόμενης. ὡσε-
ἢ μὲν ἀξητικὴ ὕλη ἐπέχει λόγον πρὸς τὴν
γεννητικὴν, πρὸς δὲ τὴν ἀξητικὴν ἢ θρε-
πτικὴν.

ὅτι Μέλισσος ᾤετο τὸ μὴ γενόμενον οὐκ
ἔχειν ἀρχήν. ψεῦδος δὲ ἐστὶ· πολλὰ γὰρ ἀγέν-
νητα ὄντα ἀρχὰς ἔχει.

γεννητικῶς γενναῖως, ἰσχυρῶς.

γεννούσης οἶον γεννήτης, ἢ συγγενῆς,
ἢ ἔγγονος. τὸ τελευταῖον ἐκδέχεσθαι ἄμει-
νον. sch. Plat. p. 382.

γενόμενα καὶ γινόμενα διαφέρει· τὰ
μὲν γὰρ γενόμενα πάντως ἀπέβη, τὰ δὲ γι-
νόμενα ἤτοι ἀποβυβαίνει ἢ οὐ.

γενόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν φυγῶν, ἀπο-
δράσας· "ὁ δὲ γενόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν αὐ-
τοῦ εἶχε τὰ πλείω τῆς ἀγναίας." γεννώμι-
νος δὲ διὰ δύο ν ὁ τικτόμενος.

γέντα τὰ μέλη· "γέντα βοὺς μέλδοντες"
Κυλλίμαχος (fr. 309).

γένυς τὰ γένεια.

γένυς εἶδος πελέκεως. (S El. 196) "ὅτε β-
σοι παγχάλκων ἀνταῖα γενῶν ὠρμάθη
πλαγὰ."

γενυσι σιαγόνιν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6
218) "χῶ μὲν ἐνέκλεισεν φονίαν γένυν, ἐκ δὲ
τενόντων ἐνθως ῥομβητὴν ἐσροφάμιζε φόβην."

γένωμαι γενικῆ, αὐθυπότακτον. γεννώ
δὲ αἰτιατικῆ.

γεοῦχος ὁ Ποσειδῶν ὁ τὴν γῆν ἔχων.

γέρα, οὐδετέρως, τιμαί· "ἐπειδὴ κεκά-
θαρτο τῷ βασιλεῖ ὁ στρατός, καὶ τὰ γέρα σὺν
δίκῃ νεπέμητο ἐκάστος, τρηκαῦτα ἔγνω ἔξε-
λαύνειν ἐπὶ πόλεμον."

γεραία ἢ γραῦς, καὶ γεραιαὶ αἱ τῶ Διονύσω ἱερώμεναι γυναῖκες.

γεραιὸς ἔντιμος, καὶ ὁ ῥυτίδων ἀνάπλευς. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 102) "ῥοιὴν ξανθοχίτωνα γεραιόφλοιά τε σῦκα." καὶ αὖθις (AP 7 24) "ἦς ὁ γεραιὸς λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ σομάτων."

γεραίρειν τιμῶν, δοξάζειν. καὶ γέραιρε δόξαζε, τίμα· καὶ παροιμία "γέραιρε σαυτὸν" ἀντὶ τοῦ εὐφραίνει σαυτὸν μεγαλορρημονῶν.

Γεραϊσὸς ὄνομα λιμῆνος.

γεραῖτερος παλαιότερος. "λόγος γέ τοί τις ἔσι τῶν γεραϊτέρων, ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσάμεθα, ἔπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῶν ἔμφερον" (A Eccl. 494). Ποσειδῶν γὰρ καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς, καὶ νικήσαι τὴν Ἀθηνᾶν. ἠττηθέντα δὲ τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταρῶσασθαι τῇ πόλει, καὶ λέγειν αὐτὸν ὅτι γένοιτο τὸς Ἀθηναίους αἰεὶ κακῶς βουλεύεσθαι. ἀκούσασαν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν τῆς κατάρως προσθεῖναι ὅτι κακῶς βουλεύεσθαι καὶ ἐπιτυγχάνειν. cf. v. Ἀθηναίων δυσβουλία.

γεράνδρον μεταφτυτενόμενον, ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτε. παρεγγυᾶ μὴ δεῖν τοὺς παρηβηκότας προσάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.

Γεράνεια ὄρος τῆς Μεγαρίδος.

Γεράνεια πόλις.

γέρανοι λίθους καταπεπωκῦται, ἐπὶ τῶν προνοητικῶς τι ποιοῦντων. αἱ γὰρ γέρανοι διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι, καὶ τῇ εἰς εὐθὺ ὁρμῇ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θέναν ἐμποδίζεσθαι, λίθους βυσάζουσιν, ὅπως κάμνουσαι τῇ πτήσει ῥίπτοιεν, καὶ αἰσθοῖντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ θαλάττης φέρονται. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἦκοι ὁ λίθος, ἀνύσει τὴν ἑδὸν, εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται. τοῦτο φησὶν Ἀριστοφάνης (Av. 1137) "γέρανοι λίθους καταπεπωκῦται."

γέρανος τὸ ὄρνειον. ἐπύκονον τῶ γένει. Βάβριος (143) "Λίβυσσα γέρανος ἠδὲ ταῶς εὐπλήλῃ χλωρῇν αἰεὶ βόσκοντο χερίματος ποιήν."

γεραρόν (Hom. Γ 170) ἔντιμον, ἢ πρεσβύτερον.

γέρας ἀμοιβαί, τιμαί, ἀνταποδόσεις.

γεργέριμον" τὴν ἐν τῶ δένδρῳ πεπανθεῖσαν ἔλαιαν "πίτυριν τε καὶ ἦν ἀπεθήκατο λευκήν," τουτέστι τὴν συνθλασθεῖσαν καὶ οὐ-

τως ἀποτεθεῖσαν ἔλαιαν. "εἰν ἄλι" δὲ "νήχεσθαι φθινοπωρίδα" τὴν κολουμβάδα λέγει. cf. Athen. p.56.

Γεργεσαῖος ἀπὸ τόπου, καὶ Γεργεσηνός.

Γέργηθες ὄνομα πόλεως. ἢ ἡ τύρβη, καὶ οἱ χειρώνακτες ἔτω καλῶνται παρὰ τοῖς Μιλησίοις τοῖς ἐν περιβολῇ, τωτέστι τοῖς πλοίοις. cf. v. περιβολή.

γέρδιος ὑφάντης. καὶ παρ' ἡμῶν ἡ γερδία.

Γερήνιος ἔντιμος γέρον. ἢ ἐν τῇ Γερήνῃ.

Γέρης ὄνομα πένητος καὶ φαλακροῦ, ἔθνος Χαόνων. διεβύλλετο δὲ εἰς μαλακίαν. καὶ Ἀριστοφάνης (Eccl. 932) "σοὶ δὲ φίλος τίς ἔστιν ἄλλος ἢ Γέρης;" οὐκ ἔστι δὲ παρὰ τὸ γῆρας.

Γερμανικός ὁ Φράγγος.

γερούσιον (Hom. A 259) ἔντιμον.

γέρρα παρὰ Σικελίοις τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρεῖα αἰδοῖα.

γέρρα. Περσικὰ μὲν ἔστιν ὄπλα κυρίως τὰ γέρρα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἕπαν σέπασμα εἴτε δερμάτινον εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης γέρρον ἐλέγετο· διὰ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηρῶν σκεπάσματα καὶ περικαλύμματα ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (169) γέρρα καλῶν ἐμπύρασθαι λέγει. λέγοιτ' ἂν ὁμοίως γέρρα καὶ τὰ τῶν σκηρῶν περιφράγματα. Harp.

γερράδια ερωτηρίδια.

γέρρον ὄπλον. Ξενοφῶν (Cyr. 2 19)

"γέρρον ἐς τὴν ἀριστεράν, κοπίς ἢ σάγαρος εἰς τὴν δεξιάν," καὶ αὖθις (Anab. 4 7 22)

"οἱ δὲ γέρρα ἔλαβον διασέων βοῶν ἰσοβάσῃ ἀμφὶ τὰ εἴκοσι."

γέρων γέροντος· ἢ κλητικὴ ὡ γέρον. καὶ παροιμία "γέροντι μὴ ποτε χρῆσθον πολεῖ." παρεγγυᾶ μὴ ἀκρίτως εὐεργετεῖν.

γέρρον ἐπὶ ξυροῦ φησὶν Εὐπολις. καὶ Δημοσθένης (18 169) "τὰ γέρρα ἐνεκίμπεσαν." καὶ οἱ τόποι οἱ παραπεφραγμένοι, καὶ ἀσπίδες Περσικαὶ ἐκ λύγων. καὶ γέρρα τὰ σκεπάσματα πάντα Ἀττικοί. τινὲς δὲ δερμάτινα σκεπάσματα καὶ Περσικὰ, οἷς ἀντ' ἀσπίδων ἐχρῶντο· Ἡρόδοτος (9 61). (X Cyr. 2 1 21)

"Κῦρος περιελὼν τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν, κατέλιπε μόνον τὸ συνδὸν τοῖς στρατιώταις, μαχαίρα καὶ γέρρον καὶ θώρακι μάχεσθαι." καὶ αὖθις (Anab. 1 8 9) "καὶ γέρρον"

ἴταται ἐχόμενοι τούτων, σὺν ποδή-
ξυλίνοις ἄσπιον. Αἰγύπτιοι δὲ ἔτι
" σημαίνει δὲ καὶ πᾶν αἰδοῖον.

" ἀλώπηξ ἔχ' ἀλίσκεται πάγη," ἐπὶ
χρόνον πλῆθος ἐμπίρων καὶ δυσ-
καὶ " γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοι-
τῶν καθ' ὥραν τελευτησάντων. " γέ-
ηκος οὐχ ἄλίσκεται πάγη. ἀλίσκεται
ἂ χρόνον δ' ἄλίσκεται." ἐπὶ τῶν
συρησάντων (Diog. L. 5 93).

ἔται ἐθρικόν.

ιος ἐπὶ Ζήνωνος ἦν λαμπρυνόμενος
ἡ λατρικῆ, Πετραῖος τὸ γένος. κα-
ὲ τὸν ἑαυτῆ διδύσκαλον Δόμνον τὸν
, καὶ τὰς ἐταίρους πρὸς ἑαυτὸν με-
εινος ὀλίγη πάντα, πανταχοῦ ἐγνω-
εὶ μέγα κλέος εἶχεν οὐ μόνον λατρι-
ε παρασκευῆς, τῆς τε διδυσκαλικῆς
ἐργατίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀπά-
είας· φιλότιμος γὰρ καὶ φιλόπονος
ἦρ ἄλλην τε πολλὴν ἐν πολλῷ χρόνῳ
αὶ οὐ φύσει προσπεριεβύλετο δοξο-
καὶ τὴν τῶν λατρικῶν ἔργων τε καὶ
εἰς βεζραν τῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων
ε καὶ λατροσοφιστῶν κατώρθωσε τέ-
αδέως δὲ ἀρξάμενος ἐπιδεικνύμαι δη-
ν ἐπιστήμην, ταχέως ἀνέδραμε τε καὶ
εν ἐπ' αὐτῆ, πομπικῆς ὡν καὶ ἐπι-
, φιλοσοφίας μὲν ἐπ' ὀλίγον ἤκων,
δὲ ἐπὶ πλείον. ὅθεν καὶ χρημάτων
ἐγένετο κύριος καὶ Ῥωμαίων ἔτυ-
μάτων οὐ τῶν τεχνόντων. ἀποδέχο-
τὸ ἀνδρεῖον παρὰ σῆμμι τῆς ἀγαθῆς
τόν τε γὰρ Ἡρακλεῖον ἐπιζητούμενον
ωνος βασιλείας οἶκον τῷ ἰδίῳ κατέ-
ταρβυλλόμενος πρὸς τὸν κίνδυνον,
ἡ ἐν τῇ φουγῇ νοσήσας ἀπηλλάγη τῆ
, εὐδ' τε περιεβίβη καὶ τὰ νομιζόμενα
σας. ὁ δὲ ἀποσταλείς Βασιλικὸς Ἀγά-
τοὺς ἄλλους φιλοσόφους κατασχὼν
γεῖον ἀπὸ γαγε. Damasc. Phot. p. 352h.
l. "οἱ Ῥωμαῖοι πῆξαντες τὰς γεσθῆς
περικεφαλαίας τάτοις ἐπιθέντες φαν-
ταρέσχοντο τοῖς ἐκ διουσημματος ὡς
ἐπὶ τοῦ λάφου." ἔτι δὲ ὅλον. ὅτι
ἐστὶ μακροκέντης ἢ κοντός. ὅτι Κρί-
ψεν ἐν τοῖς Γετικαῖς.

μαι γενικῆ.

ἢ γλωττα. ζῆται ἐν τῷ γλωττα.

ερίζων χλευάζων, ἐξεντελίζων. Πο-

λύβιος "ὁ δὲ Σύλλας πορθήσας τὰς Ἀθήνας
ἐδέξαι μικροῦ διαφθεῖραι τὴν πόλιν θυμῷ
διὰ τὰ σκώμματα, ἃ δὴ πολλὰ κατ' αὐτοῦ
γεφυρίζων καὶ ἐπικερτομῶν ὁ Ἀριστῶν παρ'
ὄλην ἀπέριπτε τὴν πολιορκίαν."

Γεφυρίζ ξένη καὶ ἐπέσακτος· οἱ γὰρ
Γεφυραῖοι ξένοι καὶ ἐπήλυτοι ὄντες Ἀθήνη-
σιν ὤκησαν. οὕτως Ἡρόδοτος (5 57).

γεωγραφία ἢ περιήγησις.

γεώδης ὁ ἐκ τῆς γῆς.

γεώλοφον ὄρειόν, ὄρος, ὑψωμα γῆς.
καλοῦσι δ' οὕτως καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀναί-
σθητον ἄνθρωπον. (AP 6 98) "πέπυτο γὰρ ἔ
μέγα τῆτο κληρίον ἐν λυπηρῇ τῆδε γεωλοφίῃ."

γεωμέτρης ὁ τὴν γῆν μετρῶν.

γεωμετρία. γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη ἐπι-
σητοῦ ἢ ὑποληπτοῦ· ἐπισητὰ γὰρ καὶ ὑπο-
ληπτὰ καὶ τὰ ὧν ἐστὶν ἡ γεωμετρία ἐπιστήμη.
ταύτην δὲ τὴν ἐπιστήμην ἐφεῦρον Αἰγύπτιοι,
ἐκ τοῦ ἀπλέτου τῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως
τῶν χώρων προδιδαχθέντες, εἶτα καὶ συγ-
γράψαντες.

γεωμόριον γεύριον. ἐν ἐπιγράμμασι
(AP 6 258) "ἐφ' αἷς πολλὸν ἔβρουσεν ἄντλον
Κρίθων, καὶ λιπαρῶν εἶδε γεωμορίην." cf. v.
ἀντλία.

γεωμύρος ὁ περὶ τὴν γῆν κοπιῶν.

γεωπεῖναι οἱ μικρὰν καὶ λυπηρὰν ἔχον-
τες γῆν. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ (2 6) οἱ γῆς πει-
νῶντες καὶ ἀπορούμενοι.

γεωπεινῆς καὶ γεωπόνος ὁ τὴν γῆν
πεινῶν καὶ ἐργαζόμενος.

γεωπόνος ὁ γεωργός.

Γεώργιος δῆμιος τῆς μεγάλης ἐκκλη-
σίας καὶ χαρτοφύλαξ, τὸ ἐπίκλην Πισίδης,
ἐξήμερον δι' ἰάμβων εἰς ἔπη τρισχλίου, εἰς
Ἡράκλειον τὸν βασιλέα καὶ εἰς τὸν κατὰ
Περσῶν πόλεμον, ἔτι τε Ἀβαρικὰ, καὶ κα-
ταλογάδην ἐγκώμιον εἰς τὸν μύρτετρα Ἀνα-
ξίστιον.

γεωργῶ αἰτιατικῆ.

γεῶρες οἱ γεωφύλακες.

γεωφάνιον χωρίον ἐν ᾧ μεταλλόν. Πατρ.
γγγενεῖς οἱ ἐκ τῆς γῆς γεγονότες Ἀδάμα
καὶ Εὐα, ἐπεὶ οὐκ ἐκ συνθεσίας ἐγένοντο, κυ-
ρίως· κατωχρηστικῶς δὲ πᾶς ἄνθρωπος. Theo-
doret. in Ps. 48 2.

γγγενεῖς ὄχρους καὶ νεκρώδεις. ἢ ἀσι-
βεῖς καὶ θεομάχους διὰ τὰς Γίγαντας. ἔτω
διαβύλλει τοὺς φιλοσόφους Ἀριστοφάνης Νε-

φέλαις (851)· "ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ εἶσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;" καὶ (Ran. 845) "γηγενεῖ φουσήμιτι" ἀντὶ τῷ μεγάλῳ, ὡσεὶ σεισμὸς ποιεῖν· ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σεῖσθαι τὴν γῆν· Ἀριστοφάνης. λέγονται καὶ γηγενεῖς οἱ τὰ γήινα φρονοῦντες.

γηγενέτης ὁ γηγενής.

γῆδιον μικρὰ γῆ· "ὑπέδξατο αὐτοὺς ἄγροικος πένης, γῆδιον λεπτὸν κακῶς γεωργῶν."

γῆ ζώντων ὁ προσδοκώμενος βίος, ὡς τοῦ θανάτου κεχωρισμένος καὶ ἐλεύθερος λύπης. Δαβὶδ (Ps. 26 13) "ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν."

γῆ θάλατταν συναναμίγνυσιν. ἐπὶ τῶν σφόδρῳ ὀργιζομένων ἢ παροιμία.

γῆθιν χαίρειν.

γηθουσὴν χαρὰ, καὶ γηθουσύνως μετὰ χαρᾶς.

γηθύσσυνοι χείροντες, καὶ γῆθω φῆμι.

γηθυλλίς λάχανον πρῶσω ὁμοιον, ὁ τινες ἀμπελόπρασον λέγουσιν.

γῆινοσ ὁ φθαριός.

γῆ κληρουχική. οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνοντες πολεμίων πόλιν καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκβάλλοντες, πολίτας ἑαυτῶν ἀποσέλλοντες κλήρω τὴν γῆν αὐτοῖς διένεμον. sch. A Nub. 203.

γῆλοφος ὁ ὑψηλὸς τόπος.

γῆμασ ὁ ἀνὴρ. καὶ γῆμω αἰτιατικῆ.

γῆμ' ἐπῆρε γῆμαι ἀνέπεισε. κυρίως δὲ τὸ ἐπῆρεν ἀντὶ τοῦ ἐχαίνωσε καὶ ἀνεκούφισεν, ἐπαγγελλομένη προῖκα μεγάλην εἰσοίσειν τὴν γυναικα, οἰκουρὸν φάσκουσα εἶναι, μὴ οὕτως ἐχούσης. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (42) "ἦτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα."

γῆν ἰλλομένην (Plat. Tim. p. 403) συγκεκλεισμένην καὶ περιειλημμένην· ἰλλάδες γὰρ οἱ δεσμοί.

Γῆπαιδες ὄνομα ἔθνους.

γῆπεδον τὸ χωρίον, ὡσπερ καὶ οἰκόπεδον τὸ γῆ καὶ οἰκῆμασιν ἀπαρτιζόμενον. Harp.

γηραιός παλαιός, προβεβηκός. "ὁ δὲ γηραιὸς τε ὢν ἦδη καὶ ἐκ πλείεσθ ἀμφω τῷ πόδε πεπηρωμένος καὶ οἶοσ μὴ ἐφ' ἵππου ὀχεῖσθαι, ὁμωσ ὡσπερ τις νεανίας ῥωμαλέωτατοσ οὐκ ἀπηγόρευε πρὸσ τὸσ πόνοσ, ἀλλὰ φορᾶδην εἰσ τὰσ παρωτάξεισ ἐφοίτου" (Agath.

2 22).

γηραλέα ἢ γραῖα, καὶ γηραλέοσ ὁ γέρον. γηρᾶναι γηρούσαι. καὶ παροιμία "γηρᾶσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενοσ," ἐπὶ τῶν διὰ γῆρασ ἐμπειροτέρων.

Γῆρειον τόποσ.

γηροβοσκῶ γηροτροφῶ. Σοφοκλῆσ (Aι. 570) "ὅπωσ γένηται γηροβοσκὸσ εἰσαιε, μίχρισ ἂν μυχοὺσ κίχρωσ τοῦ κάτω θεοῦ."

γῆρυν φωνήν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 68) "σὺν καλύμοισ ἄγγοσ τε μελανδόκοσ, οἰσ φυλάσσει αἰῶν ἐσσομένοισ γῆρυν ἀποιομῶν."

Γηρυόνεια δένδρα (Philostrat. V. A. 5 5) καὶ Γηρυόνειον νῆμα.

Γηρυόνησ ὄνομα κύριοσ. Ἀριστοφάνησ (Ach. 1081) "βούλει διαμύχεσθαι Γηρυόνη τετραπτίλῳ;" ἀντὶ τοῦ τετρακεφάλῳ. αἰνῆται δὲ τὴν τοῦ Λαμύχου περικεφαλαῖων τρεῖσ λόφοσ ἔχουσαν, ἀπὸ τῶν περικειμένων αὐτῇ πτελῶν. ὁ δὲ λέγει, τοῖτοσ ἐξέ· βύλα πρὸσ τινε ἀκαταμύχητοσ μάχεσθαι; ὁ γὰρ Γηρυόνησ τρικέφαλοσ ὢν πολλὸν ἀγῶνα παρῆσχε τῷ Ἡρακλεῖ.

Γηρυόνοσ ὄνομα κύριοσ.

γῆρυσ (Hom. A 437) ἢ φωνή.

γηρωκομεῖον. γηροτροφεῖον δέ.

γῆσ ἄγαλμα. γυναῖκα πλάττουσι τὴν Ἐξίαν, οἰονεὶ τὴν γῆν, τύμπανον βυζάζουσ, ἐπειδὴ τοὺσ ἀνέμοουσ ἢ γῆ ὑφ' ἑαυτὴν συγκελεῖ. Codin. orig. CP. p. 15.

γῆσ βάροσ, ἐπὶ τῶν εἰσ μηδὲν συτελοῦντων. καὶ ἕτερα παροιμία "γῆσ ἔντερα," ἐπὶ τῶν μηδενοὺσ ἀξίωσ.

γῆσ ὀμφαλόσ ὁ νεὸσ τοῦ Ἀπόλλωνοσ. (S. OR 895) "εἰ γὰρ αἰ τοιαιδε πρῶξεισ τίμια, τί δεῖ με χορεῦναι; οὐκέτι τὸν ἄδικτοσ εἶμι γῆσ ἐπ' ὀμφαλὸν σέβωσ." τειτέσιν ἔκετι ἄπειμι πρὸσ τὸν Ἀπόλλωνα, οὐδὲ πρὸσ τὸν ἄχραντοσ καὶ σεβάσιμοσ καὶ ἀπροσπέλωσ αὐτοῦ νεών.

γῆσεια κρόμινα.

γῆτεια εἶδοσ βοτάνησ παρωικὸσ πρῶσω (sch. A Vesp. 494).

γῆτειον τὸ ἀμπελόπρασον· Ἀριστοφάνησ (Ran. 637) "τύπτε τῦτοσ γητεῖω." (AP 7 195) "δῶρα δέ σοι γῆτειον ἀειθαλέσ ἐρθρῶν δόσοσ καὶ δροσεράσ ζώμασι σχιζόμενασ ψεκᾶδοσ." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνησ (Vesp. 495) "ἢ λαχονόπωλισ παρωβλέψασύ φησι Φατέρω· ἐπὶ

μοι, γήτειον αἰτεῖς; πότερον ἐπὶ τυραννίδι;”
 ἔστι ἐν τῷ βασιανίας.

Γηών ποταμός.

γηῶραι ἐπίμικτοι, τηρηταὶ τόπων.

γίγαντιξ τὰ τῶν Γιγάντων φρονεῖ. Πι-
 σίδης (Heracl. 1 30) περὶ Χοσρόου “γίγαντιξ
 δὲ καὶ τυραννήσαι θέλει.” καὶ γίγαντιαῖον
 ὄνομα τὸ μέγα. καὶ γίγαντολέττειρα ἢ
 τοὺς Γίγαντας ὀλοῦσα, καὶ γίγαντολέτεις
 ὁμοίως θηλυκῶς, καὶ γίγαντολέτωρ.

γίγαντιξ δὲ “ἰδοὺ γὰρ τὸ τε σῶμα
 γηαντιξοῦς εἶναι καὶ τὸν θυμὸν θηριώδης,
 καὶ ἐς ἀγγίλοισιν τῶν συλληψεόντων ὑπάν-
 των πολυπλοκάτερος.”

γίγαρτα τῶν σαφυλῶν ὁ καρπός. Ἀρι-
 σοφάνης (Pac. 635) “ὦν ἄνευ γιγάρτων καὶ
 φιλῶν τὰς ἰσχυάδας.” οἱ γὰρ ἀγροῖκοι κό-
 πωτες τὰ γίγαρτα μετὰ τῶν ἰσχυάδων ἦσαν.

Γίγισ Γίγιδος ὄνομα κύριον. Plutarch.
 lxxix. 19.

γίγλισμός κιχλισμός, ἀπὸ χειρῶν γέ-
 λως, γαργαλισμός.

γίγλυμοι ἀντεμβολαὶ τινῶν ἔσοχῶν πρὸς
 κιλίττας, οἵαπερ ἢ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς
 τὸν βραχίονα συμβολή.

γίγνω καὶ γιγνώμενος. καὶ “γίνομαι
 οὐ Μωυσῆς” δοτικῆ.

Γιεξῆ ὄνομα κύριον. Regg. 4 4.

γίνεται ἐπὶ τοῦ τελειοῦται, διὰ τοῦ ι,
 ἐπὶ δὲ τοῦ γεννᾶται διὰ διφθόγγου.

τὰ δὲ γινόμενα κατὰ τρεῖς τρόπους γί-
 νηται, κατ’ οἰκονομίαν, κατ’ εὐδοκίαν, κατὰ
 στήρωσιν.

γινώσκω, αἰτιατικῆ, γνωρίζω. “ἦδη γάρ
 αἰ γινώσκω, καὶ ὧν εἰπας ἀκούσασα καὶ τὴν
 ἴψα ἰδοῦσα.”

Γίσχαλα ὄνομα τύπου.

Γιώρας ὄνομα κύριον.

γλάγος (Hom. B 471) γάλα. καὶ γλαγε-
 ρῶν ἀπὲρ τοῦ λευκῶν· ἐν ἐπιγράμμασι (AP
 6 104) “ἄρκεν τε γλαγερῶν λαιμοπέδων γε-
 ρῶν.”

γλάμων ὁ λημιῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ
 δάκρυον αὐτοῦς ἔχων, ὡς Χύρων. sch. A
 Rom. 595.

γλέμων ὁ ἀκάθαρτος. καὶ Σοφοκλῆς
 ἐπὶ δούρῳ “τοὺς γλαμυροὺς κατὰ φορβάν.”
 Ἀριστοφάνης Βατραχίους (595) “κ’ Ἀρχέδημος
 ὁ γλέμων.”

γλάτις εἶδος ἰχθύος. καὶ χρησιμολόγος.

Βάκιδος ἀδελφός. sch. A Eq. 1000.

γλαῦκα εἰς Ἀθήνας, ἐπὶ τῶν ἀχρή-
 σους ἐμπορίας ἀγόντων, ἐπειδὴ τὸ ζῆλον τῆτο
 σφόδρα ἐπιχωριάζει ταῖς Ἀθήναις. καὶ
 γλαύκειον ὄον.

γλαυκός λευκός, κυνέος. Γλαῦκος δὲ
 ὄνομα κύριον, γένος Καρύσιος, πύκτης κέ
 Ὀλυμπιάδι στεφανωθείς, καὶ Πύθια τρεῖς,
 Ἰσθμια δεκάκις, γενναῖος ὄλω τῷ σώματι.

Γλαῦκος Καρύσιος. τούτου γῆν ἐργαζο-
 μένος ἐπειδὴ συνέβη τὴν ὕνιν ἐκ τῆ ἀρότρης
 πεσεῖν, καθήμισσε τῇ χειρὶ ἀπὲρ σφύρας.
 ἰδὼν δὲ τὸ ποιηθῆν ὁ πατήρ ἤγαγεν αὐτὸν
 εἰς Ὀλυμπίαν πυκτεύσοντα. ὃ δὲ ἄτε ἐκ ἐμ-
 πείρωσ ἔχων ἐτιτρώσκετο ὑπὸ τῶν ἀνταγω-
 νιστῶν, καὶ ἀπαγορεύειν ἐμελλεν ὑπὸ τῶν πλη-
 γῶν. φασὶ δὲ τὸν πατέρα βοῆσαι “παῖε τὴν
 ἐπ’ ἀρότρην.” ὃ δὲ βιαϊότερον ἐπενεγκῶν πρὸς
 τὸν ἀνταγωνιζόμενον εἶχε τὴν νίκην. σιαμα-
 χοῦντος δὲ ὁ ἀνδριῶς παρέχεται στήμα, ὅτι
 ὁ Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδεύτατος χειρονομεῖν.
 Pausan. 6 10.

γλαῦξ ἴππεται. ἢ πτήσις τῆς γλαυκός
 εἰς νίκης σύμβολον ἐλογοῦτο. καὶ ἕτερα πα-
 ροιμίαι “γλαῦκες Λαυριωτικαί,” ἐπὶ τῶν
 πολλὰ χρήματι ἐχόντων, παρ’ ὅσον ἐν Λαυ-
 ρίῳ τῆς Ἀττικῆς γίνονται χρυσεῖα μέταλλα,
 ἐνεχάραιτον δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς χρυσοῖς νο-
 μισμασι. καὶ ἕτερα παροιμίαι “Γλαῦκός τε γῆν,”
 ἐπὶ τῶν ἠμεδίως κατεργαζομένων, ἀπὸ Γλαῦ-
 κου τινὸς Σαμίου, ὃς πρῶτος σιδήρεος κόλλη-
 σιν ἐξεῦρεν. λέγεται δὲ ἡ γλαῦξ χαλκίς. sch.
 A Eq. 1091.

γλαφυρόν ἡδύ, κοῖλον, βαθύ, σοφόν,
 ἐμπειρόν, ἀκριβές, λιμπερόν.

γλεῦκος τὸ ἀποσύλλαγμα τῆς σαφυλῆς,
 πρὶν πατηθῆ. καὶ ἡ τραγωδία φησὶ περὶ
 Αἴαντος (966) “ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κεί-
 νοις γλυκός.”

γλήνεα (Hom. Ω 192) ἀξιοθέατα.

γλήνη κόρη ὀφθαλμοῦ, ἢ ὄρη, παρὰ τὸ
 ὄραν. γλίνη δὲ ὁ ῥύπος, διὰ τοῦ ι.

γλήχῳ θηλυκῶς Ἀττικοὶ τὴν δάκρυον.
 οἱ δὲ βληχῳ φασὶ. λέγεται δὲ καὶ γλήχων
 γλήχωνος. Γλίχων δὲ ὄνομα κύριον, διὰ
 τοῦ ι.

γλισχραντιλογεξεπιτριπτου. ἐκ τῆ
 γλισχροῦ καὶ ἀντιλογίαν ἔχοντος καὶ ἐπι-
 τριπτε σύγκειται, οἷον τοῦ δυναμένου ἐπιτρι-
 ψαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1004) “οὐδ’ ἐλ-
 16*

κόμηνος περί πραγματίου γλισχραντιλογεζεπιτρίπτου."

γλίσχρον τὸ λαίμαργον καὶ ἡδύ, ἢ κολῶδες. καὶ γλίσχρος φειδῶλος, σκνιφός, πάνυ ὀυπαρός. "ἀλλ' ἐγὼ τις ἄρα δυσπαύλακτος ἦν ἀπὸ τῶν τοιοῦτων, καὶ γλίσχρος ἔτι εἰλόμην τῆς αὐτῆς ἀληθείας, ἄτε ὡς ἀληθῶς ὄναρ πλουτήσας." "κατέβη ἐκ χωρίων γλίσχρων καὶ μηδ' ἐν εἰρήνῃ τρέφειν ἱκανῶν ὄντων," τουτέστι τροφῆς σπανιζόντων.

ὅτι τὸ γλίσχρον ἐπὶ δυσυχία ἐλεγον οἱ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Εἰρήνη (192) "ὦ γλίσχρων, ὄρῃς ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαιρῶτατος," ἀντὶ τοῦ ὠ ἐπιθυμητά, παρὰ τὸ γλίχεσθαι. πρὸς Ἐρμῆν ὁ λόγος. καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης Εἰρήνη (485) "ἔλκεσιν δ' ὅμως γλισχρότατα σαρκίζοντες ὥσπερ κυνίδια." καὶ Ἀρριανός "τὰ ἐπιτήδεια γλίσχρως τῆ ζρατιῶ ἐπορίζοντο" ἀντὶ τοῦ φειδομένου.

γλίσχρος ταπεινός, κόλαξ. "γενῶν γλίσχρος, προσαιτῶν λιπαρῶν τ' Ἐὐριπίδην" (A Sch. 427). καὶ γλίσχρων ὁ ἐπιθυμητής, παρὰ τὸ γλίχεσθαι. καὶ γλίσχρως ὀλισθηρῶς.

γλίχεται λίαν ἔχεται, ἐπιθυμεῖ. καὶ γλίχομενος ἐπιθυμῶν. κατ' αἰτιατικὴν δέ "καὶ ταῦτα ἦν ἄ ἐγλίχετο."

γλοιός. τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῷ μίσθλης. εἴληπται δέ ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς βυλαίοις ἐλαίου πεπηγός, ὅπερ τοὺς ἐπιλαμβάνομεν διολισθάνειν πέφυκε. τοιοῦτος ὄν καὶ οὗτος εὐχεται γενέσθαι τὰς τράπας, ἢ ὥσπερ διολισθάνειν καὶ φεύγειν δύνηται τοὺς δανεῖσας. καὶ μέχρι δεῦρο δέ τοὺς τῆ γνώμη σκάζοντας καὶ μηδὲν ζαθερὸν φρονοῦντας, καὶ ἄλλα μὲν ἐπαγγελλομένους ἄλλα δέ φρονοῦντας καὶ πρύσσοντας, διὰ τὸ τῆς γνώμης ὀλισθηρὸν καὶ ἄπισον γλοιόους καλεῖμεν. ἄλλως. ἐπὶ τοῦ μιαιροῦ καὶ ὀυπαρῆ καὶ μικρολόγου παραλαμβάνεται. καὶ γὰρ ὁ ὀυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν ἀνεγγύς πῶς ἐστὶ τῷ γλοιῷ. ἐπὶ δέ τὸ ἦθος μετενεχθὲν τὸν μοχθηρὸν δηλοῖ ἢ ὀλισθηρὸν καὶ εὐμετάβολον. sch. A Nub. 448.

γλοιώδης ὁ ὀυπαρός.

γλουτόν τὸ σφαιρωμα τῆς κοτύλης.

γλυκεῖ ὁ πῶρα φύλακος ἐκλελοιπότης", ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπομένων.

Γλυκέρι ἑταῖρα τις.

γλυκίδιον τὸ γλυκύ. καὶ γλύκιον τὸ γλυκύτερον.

γλυκυδερχῆς ἡδὺς ἐν τῷ ὄρῳ.

γλυκύθυμος ἀπαλόψυχος.

γλυκὸ μέλι καὶ πνιξάτω. Τερπάνδρου ἄδοτος καὶ κεηνότος πρὸς τὴν φθῆν, ἐμβάλων τις εἰς τὸν φάρυγγα οὐκον ἀπὸ πνιξε. cf. AP 9 488.

γλυκὺς ἀγκών. οὐ κατ' ἐναντίωσιν ἢ παροιμία, ἀλλὰ βουλόμενος εἰπεῖν "ὦ γλυκέα ἦθη." ἔστι δὲ παροιμία, ὡς ἐπιφωνούμενον. οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ κωμικός ἐν τῷ Θάωνι. γέρον δ' αὐτῷ ὑπόκειται ἐρῶν αὐλητρίδος. "ὦ χρυσοῦν ἀνάδημα, ὦ τοῖσιν ἐμοῖς τρυφεροῖσι τρόποις, ὦ γλυκὺς ἀγκών." ὡς εἴ τις λέγοι ὦ γλυκὺς πῆχυς.

γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος, ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἀπειρίας πρὸς τὰ ἐπικίνδυνα προθυμμένων.

γλυπτόν παρὰ τῷ Δαβιδ τὸ εἶδωλον.

γλυφεῖον ἐκ τοῦ γλύφω.

γλυφίδας τὰς χηλὰς τῆς ἀκίδος, αἷς τὴν νευρὰν προσύγομεν, παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι, ὃ ἔστι κεκοιλάνθαι.

Γλώνυς ὄνομα κύριον.

γλωσσαγλίαν (Eurip. Med. 525) ἀργολογίαν.

γλώσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶλον ἐργάτιν. νῦν δ' εἰς ἐλεγχον ἐξῆν ὄρω βροτοῖς γλώσσαν οὐχὶ τὰργ' εἰς ἀνθ' ἠγουμένην" (S Philoct. 96). οὕτω γραπτέον. "ἔσθλῶ πατρὸς παῖ, καυτὸς ὢν νέος ποτὲ γλώσσαν μὲν ἀργόν" καὶ τὰ ἐξῆς.

γλώσσα ποῖ πορευῆ; πόλιν ἀνορθώσασα καὶ πόλιν καταστρέψασα; ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.

γλώσσαργον ἦθος ἀντὶ τοῦ ταχὲ καὶ ζωμύλον.

γλώσσα ταμείου, ἣν ἔσχε Κυρῆτος ὁ σοφιστῆς ἐκ βασιλείας (Philostrat. V. S. 2 24). "ὁ δὲ Θῆσος ὁ ἀνθύπατος πέμπεται ἐς Ἀσίαν, ὃς τὴν βασιλικὴν γλώσσαν ἐπεπίεστο." ἠκμαζε περὶ τὰς χρόνας Ἐυάλετος. cf. v. Θῆσος.

γλωσσηματικὰ εἶδος διαλέκτου.

γλώσση σὺ δεινός. ἄνδρα δ' ἀδέν οἶδ' ἐγὼ δίκαιον, ὅσις ἐξ ἀπαντος εὖ λέγει" (S OC 806), οἷον βουλόμενος ἐκ παντὸς δικαῖον λέγειν.

γλωσσόκομον θήκη λειψάνων ξυλῆ (Eunap. p. 110 Nieb.).

γλώττα. ὅτι αὐτὴ ὑπὸ μὲν τῶν πλειόνων
μῶν ὑγραίνεται, ὑπὲρ ἐνίων δὲ καὶ ξηροτέρων
καί, ὡς ὑπὸ πεπέρειως καὶ ταρίχου καὶ
ῥιῶν ἄλλων καίτοι γευσῶν ὄντων ξηραίνε-
ται, οὐχ ὡς ἐγγύμων, ἀλλὰ διὰ τινὰ ἀπτήν
νόσητα, οἷον ξηρότητα ἢ θερμότητα. οὐδὲ
ῥα ὁ ξηρὸς ἄρτος ξηραίνει, ἢ εἰ τύχοι τρω-
ίλια καὶ τὰ ὁμοία· ἀλλὰ τῷ ξηρῷ εἶναι ἢ
ῥιμῷ ἐξικμᾶζει τὴν ἐν τῇ γλώττῃ ὑγρότητα.
Aporon. in 2 de anima, M 7.

σημεῖον δὲ τοῦ δεῖν τὴν γλώτταν δυνά-
μην μὲν ὑγρὰν εἶναι ἐνεργεία δὲ ἕ· ὅσοι τὴν
γλώτταν ἀμέτρως ἢ ξηρὰν ἔχουσιν ἢ ὑγρὰν,
ῥητοὶ οὐκ ἀντιλαμβάνονται τῶν γευσῶν. καὶ
ἐκ τούτου οὐκ ἀντιλαμβάνεται ἢ λίαν ὑγρὰ
λῶτα τῶν χυμῶν, διότι ἢ ἐν αὐτῇ ὑγρό-
της ἔχχυμος οὐσα, καὶ πρώτη αὐτῇ προσ-
βάλλουσα, γίνεται γλώττης ἀφή, αὐτῇ ἐυ-
κτῆς ἀντίληψιν παρέχουσα, καὶ ταύτῃ οὐκ
ῥητα ἀντιλαμβάνεται τῆς ἔξωθεν. σημεῖον δὲ
ῥητοῦ, ὅτι οἱ προγευσόμενοι ἄλλου χυμοῦ,
ὡς μάλιστα σφοδροτέρου, οὐκέτι τῶν δευτέ-
ρων ὁμοίως αἰσθάνονται.

ὅτι τὴν γλώτταν ἐποίησεν ἢ φύσις πρὸς
ῥητὰ ἔργα, ὧν τὸ μὲν εἰς τὸ εἶναι συμβύλλε-
ται τοῖς ἔχουσιν, ὅπερ ἐξιν ἢ γεῦσις καὶ κρί-
σις ἢ περὶ τοὺς χυμούς, τὸ δὲ εἰς τὸ εἶ-
ναι οἷον πρὸς τὴν διάλεκτον. οὕτω καὶ ἐπὶ
ῥητῆς ἀναπνοῆς δύο ἐποίησεν ἔργα, τὸ μὲν
ῥητοῦ πρὸς τὸ εἶναι (πρὸς γὰρ τὴν τῷ ἐν-
ῥητῷ θερμῷ κατὰ μῆξιν συμβύλλεται, ὅπερ
ῥητῆς ἀναγκαῖον ἔργον τῆς φύσεως, καὶ δια-
στονῆς αἰτίον), τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς τὸ εἶναι,
ῥητῆς διάλεκτον. τῆς δὲ φωνῆς ὕλη ὁ ἐκπνεύ-
σις ἀήρ, ποιητικὸν δὲ αἰτίον φύσις, ὄργα-
στικὸν δὲ τραχεῖα ἀρτηρία· οἷον γὰρ ἀνόσ-
σις. ἀμέλει οἱ μὲν νέοι εὐφρονότεροί εἰσιν
ῥητῆς λίαν ἔχοντες αὐτὴν, οἱ δὲ γέροντες κα-
κωφρονότεροι ὡς τραχυτέρων αὐτὴν ἔχοντες.
ῥητῆς δὲ ἢ σημασία· τέλος γὰρ τῷ ζῴω
ῥητῆς φωνῆς τὸ σημαίνειν δι' αὐτῆς τὰς τῆς
ῥητῆς διαθέσεις. τῆς διαλέκτου ὕλη μὲν ἢ
ῥητῆς, ποιητικὸν δὲ αἰτίον ἢ λογικὴ ψυχὴ,
ῥητῆς δὲ γλώττα καὶ ὑπερῶν καὶ ὁδόν-
ῥητῆς, τελικὸν δὲ ἢ σημασία τῶν νοημάτων.
ῥητῆς δὲ τῆς φωνῆς ὁ φάρυγξ. idem M 1.

ὅτι τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει
τὴν γλώτταν καὶ τὴν τῶν γενῶν διάθεσιν
ταῖς τῶν ἀνθρώπων, δύναται μιμεῖσθαι διὰ-
λεκτον, οἷον κίττα καὶ ψιττακοὶ καὶ τὰ

ὁμοία. id. M.

γλώττῃ πολεμίζων (A Nub. 418) οὐκ
αὐτῇ τῇ γλώττῃ πολεμῶν, ἀλλὰ τῇ γλώττῃ
καθ' ἑαυτὴν ὄπλῳ χρώμενος.

γλωττοσροφεῖν τὴν γλώτταν ερρέφειν
καὶ ποικίλον ἐν τῷ λέγειν καθεστηκέναι· ἢ
ἐκσρρέφειν τὰ πράγματα καὶ εὐπορεῖν ἐν τῷ
λέγειν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (791) "ἀπὸ γὰρ
ὀλοῦμαι μὴ μαθῶν γλωττοσροφεῖν."

γλωχίνας γωνίας· (Agath. 5 22) "ὑπὸ
τῆν ἔνδον παρατεινομένην τῆς θαλάσσης
γλωχίνα ὡς εἰς ἐνέδραν καθοριμίας τὰς ἐπι-
κτριδὰς ἐνέκρυψε." (AP 6 334) "καὶ σὺ τε-
τραγύλων μηλοσσοῦ, Μαιάδος Ἐρμῆ, ὅς τε
τὸν αἰγίβοταν, Πάν, κατέχεις σκόπελον."

Γνώθαινα ὄνομα κύριον, καὶ Γνω-
θαίνιον.

γνώθους· (A Vesp. 940) "ἀλλ' ἐκεῖνό μοι
δοκεῖ πεπονθέναι ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαυθε
καὶ Θουκυδίδης· ἀπόπληκτος ἐγένετο τὰς
γνώθους."

Γνωθωνίδης πατρωνυμικόν.

γναμπτή ἢ καμπτή.

γνάφαλοι· "ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυ-
ρὸς ἔχειν ἀντὶ γναφάλων," πύλων τῶν ὑπὸ
γνάθοις κειμένων (Artemid. 5 8).

γναφεύς κοινῶς διὰ τοῦ γ, ἀττικῶς δὲ
διὰ τοῦ κ. κνάφος δὲ ἐξιν ἀκναθῶδες τι,
ῥητῆς ἔξουσι τὰ ἱμάτια, παρὰ τὸ κνώ, ὃ ἐστὶ
ξύω. sch. A Plut. 166.

γνόντες γνωρίσαντες.

γνόφος σκότος βαθύ.

γνώξ ἐπὶ γόνατα.

γνώθι σαυτόν, ἀπόφθεγμα Χίλωνος. α
τάττεται δὲ ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὃ εἰσι
κομπαζόντων.

γνώθι σαυτόν, καὶ "τὸ νόμισμα παρα-
χάραξον," παραγγέλματα Πυθικά. τουτέστι
τῆς τῶν πολλῶν δόξης ὑπερόρα, καὶ παρα-
χάραττε μὴ τὴν ἀλήθειαν ἀλλὰ τὸ νόμισμα.

γνώμι. "ὀλίγον ἔξωτέρω τῆς ερατηγί-
δος σκηπῆς χωρίον τι ὡσπερ ἀγορὰ ἀπεδέ-
δεικτο, ὃ δὴ γνώμια προσηγορεύετο. ἐκεῖσε
δὲ αἱ πρεσβεῖαι καὶ αἱ ἀγγελίαι καὶ ὅλα ἐλί-
νοντο."

γνωματεύων διακρίνων, διαγινώσκων
ἀκριβῶς. ἢ γνωματεύω τὸ βουλευόμεναι·
"ἕτερα διαλεγόμενοι ἕτερα γνωματεύουσι."
Menand. Exc. leg. p. 285.

γνώμη ἢ συνείδησις.

b γνώμη σκέψις, ποιὰ τις διάθεσις. καὶ γνώμων ὁ συννετός. λέγεται δὲ καὶ γνώμων κανόνιον τι μηχανικόν, καὶ δὴ καὶ τι σχῆμα γεωμετρικόν, καὶ διοπτρικοῦ ὄργανου μέρος, καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικῆ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμονικοῖς ὄργανοις μάλιστα λαμβανόμενον.

c γνώμη ἢ βουλή καὶ ἢ προαίρεσις· "ὅτι θεία μὲν ἡ γνώμη περιόντι, εἰς θεοὺς δὲ ἢ μεταχώρησις" Ἀρριανός. γνώμη καὶ τὸ σκέμμα· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (170) "πρόην δὲ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη ὑπ' ἀσκαλαβώτου." καὶ τὴν δημιουργοῖαν ὁ αὐτός (431)· "ἀπὸ τουδὶ ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλειονας ἢ σύ."

d γνώμη. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι μαζροφόρῳ (52) "γνώμας βαλοῦσα τῆς ἀνηκέσου χαρᾶς ἐπ' ὄμμασι." χαράν φησι τὴν ἐπὶ τῷ δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας ἀνηροῦσθαι. ταύτης οὖν τῆς χαρᾶς ἀπεῖρξα, δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα τοῖς ὄμμασι. οὐκ ἐκλεψά φησι τὴν ὄψιν ὡσεὶ μὴ ὄραν, ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ δύσφορον γνώμην ἐπέβαλον ὡς οἴεσθαι ἰδεῖν τὰ μὴ ὄντα· τοῦτο δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἀμύρτημα, ἀλλὰ πολὺν πρότερον τῆς διανοίας.

γνώμην ἐμὴν (A Eccl. 349) ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην καὶ οἴησιν.

γνώμην ἐμοί (an ἐμὴν) ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

γνώμίδιον τὸ μικρὸν ἐνθύμημα.

γνώμοδοτῶ γνώμην δίδωμι.

γνώμονα ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντου τῷ ὄνῳ, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον. cf. v. ἀβολήτωρ.

γνωμοτυπικῶς γνωμολογικῶς.

γνώμων τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνόμενον· ὅπερ ἐφεῦρον Ἀναξίμανδρος, καὶ ἐσησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων. Diog. L. 2 1.

a γνωρίζω δοτικῆ. αἰτιατικῆ δὲ "ἵνα μὴ τι ἄλλο ἢ ἐξ ὧν ἐδεργεται γνωρίσης θεόν."

b γνωρίζω γινώσκω, ἰσορῶ. "εἰ γὰρ ἐγώ σοι πῶν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παρομιίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος" (Plato RP 8 p. 564: cf. v. ταῦτὸν πέπονθα).

γνωρίζομαι φοιτηταί· "Πυθαγόρας ὁ Σάμιος γνωρίζομαι ἔσχε πλεῖον ἢ ἐξακοσίους."

γνωριμώτερον. τοῦτο διχῶς λέγεται, ἢ ἀπλῶς, ὡς τὸ πρότερον τοῦ ὑσέρου, ἢ ἡμῖν ὃ ἐστὶ τῆ φύσει ἔσχατον, τρεῖσι τὸ σύνθετον.

γνωσιμαχῆσαι μετανοῆσαι, μεταγνώ-

καὶ τὸ δίκαιον καὶ πρόπον. ἢ τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτῆ ἀσθένειαν καὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἰσχύον. "οὐκοῦν οἱ πλείεσι ἐγνωσιμάχουν καὶ μεταβάλλοντο" (cf. v. ἀναφρονησαντες). Ἀρριανός "εἰ πη Χοσροῆς γνωσιμαχῆσας ὑπαδύσεται τοῖς ἐκ Ῥωμαίων ζῶν δίκη ἄξιουμένοις." cf. v. ἀπείρατον.

γνώσις. ὅτι πάντων ἡ γνώσις ἢ ὁμοίωτητι τῶν καὶ ταυτότητι γίνεται, ἢ ἀνομοίωτητι καὶ ἐτερότητι. τὸ γὰρ λευκὸν καὶ τῆ τῷ λευκοῦ παραθέσει γνωρίζομεν, διότι ὁμοιον, καὶ τῆ τῷ μέλανος· τὸ γὰρ ἐναντίον τῷ μέλανι λευκόν. καὶ τὴν γε φύσιν τῷ ταυτῆ καὶ τοῦ ἐτέρου ἐν τῇ συστάσει ταύτης μεμῖχθαι φασί.

γνώσις ἀντὶ τῆ κρίσει, ὡς Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος (α 28).

γνώσις. Ἀρριανός ἐν Παρθοικῶς "περὶ Παρθαμασίρου δὲ οὐχὶ Ἀξιδάρου εἶναι ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώσιν, ὅτι πρῶτος παραβαίνων τὰ ζυγείμενα ἔτυχε τῆς δίκης" ἀντὶ τῆ τῆν αἰτίαν, τὴν ἀφορμὴν. cf. Fronto p. 248.

γνωσοί φίλοι.

γνωτός ἀδελφός, καὶ γνωτῆ ἀδελφή. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι "γνωτὰ κῆκ ἀγνωτὰ μοὶ προσήλθεθ' ἰμείροντες. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι νοσεῖτε πάντες· καὶ νοσοῦντες ὡς ἐγὼ ἐκ ἑσῶ ὑμῶν ὅσις ἐξ ἴσου νοσεῖ. τὸ μὲν γὰρ ἐμῶν ἄλγος εἰς ἐν' ἔρχεται μόνον καθ' αὐτόν, καὶ δὲν' ἄλλον· ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ πόλιν τε κάμει καὶ σ' ὁμοῦ στένει." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 12) "γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λῆνα θήρης δέχυνσο Πᾶν."

γογγύλον σρογγύλον. καὶ γογγυλίξει ἀντὶ τοῦ μετασρέφει. Ἀριστοφάνης (Pac. 28) "ὡσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην." αἰ γὰρ γυναικες ἵνα μὴ δοκοῖεν πολυφάγοι εἶναι, ὀλιγοφαγίας δόξαν ἐμφαίνουσι, σρογγύλας ποιοῦσαι τὰς μάζας.

Γοδολίαις ὄνομα κύριον. καὶ μῆν.

γοερόν θρηνηδεις, λυπηρόν, καταρτυκόν. καὶ "γοεροῖο γόοιο."

γόης γόητος κόλαξ, περιέργος, πλάτος ἀπατεῶν.

γοητεία μαγεία.

γοητεία μαγεία καὶ φαρμακεία διαφέρεται ἄπερ ἐφεῦρον Μῆδοι καὶ Πέρσαι. μαγεία μὲν οὖν ἐστὶν ἐπὶ κλησις δαιμόνων ἀγνοουμένων δῆθεν πρὸς ἀγαθοῦ τινὸς σύστασιν, ὡσπερ τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θε-

γοητεία δὲ ἐπὶ τῷ ἀνάγειν νεκρὸν
εως· ὅθεν εἴρηται ἀπὸ τῶν γόνων
ἡνῶν τῶν περὶ τοὺς τύφους γι-
αριμικεῖα δέ, ὅταν διὰ τινος σκευ-
ετηφόρου πρὸς φίλτρον δοθῇ τινὶ
ς. μαγεία δὲ καὶ ἄστρολογία ἀπὸ
ον ἤρξατο· οἱ γὰρ τοὶ Πέρσαι
ὁ τῶν ἐγγχωρίων ὀνομαζόνται, καὶ
οἱ αὐτοί. καὶ γοητεῖα αἰτιατικῆ.
Θά τόπος.

Θης. οὗτος Παλαιστίνος ἦν ἀνὴρ
ζατος, πηχῶν τεσσάρων καὶ σπι-
λα τῆ φύσει τοῦ σώματος ἀναλο-
ικείμενος. Joseph. A. I. 6 9.

ὄνομα τόπου.

εἶδος μέτρου Ἑβραϊκοῦ.

α τόπος τῶν Σοδόμων.

ασμὸς ὁ συγκλασμός.

ες ὀδόντας, κλειδώσεις. καὶ γομ-
ι χαλινά, ἐν ἐπιγεράμματι (AP 6
ς τοὺς γομφίους κτυποῦντα, τε-
ιαγόντας.

ες τὰς προσθίας ὀδόντας· (Babr.
ὠρηήσας γομφίους τε συγκρέ-
ι χαρίζου φησί.)

ι μύλοι, σφήνες, δεσμά, ἄρθρα,
ὀδόντων.

παγῆ ῥήματα ἀντὶ τοῦ ἀκριβέ-
σύνθετα. περὶ Αἰσχύλου Ἄριστο-
α. 843).

ἡ γέννησις.

τιν ἀπειθεῖς τοὺς καὶ μέχρη γο-
ουνας παρὰ τῷ ἀποσώλω (ad Rom.

ρῆς ὁ νοσῶν. cf. Herodian. Epi-
όννος.

λινῆς ἐπὶ γόνυ πεισῶν· "τὴν τε
ῶ βαρβάρου γονυκλιῆς ὦν ἐθε-

ινῆμης ἔγγιον, ἐπὶ τῶν ἑαυτὸς
ῶν ἀγαπῶντων. ἐνοιὶ δὲ ἐπὶ τῶν
παρέχειν τοῖς προσήκουσιν, ἐπεὶ
τὸ γόνυ.

ετῆσαι προσκυνῆσαι.

γ γονάτων. Ξενοφῶν (Anab. 4 5
αν δὲ καὶ κύλαμοι γόνυα οὐκ

ῥῆνον.

ρα τόπος τις.

γόργεια παρὰ Δωριεῦσι τὰ τῶν ὑπο-
κριτῶν προσωπεῖα, τῶν ἀπὸ τῆς σκηῆς τρα-
γωδιῶν.

Γοργίας Χαρμαντίδου Διοντίου ῥήτωρ,
μαθητῆς Ἐμπεδοκλέους, διδάσκαλος Πύλου
Ἀκραγαντίνου καὶ Περικλέους καὶ Ἰσοκρά-
τους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαίτου, ὃς αὐ-
τοῦ καὶ τὴν σχολὴν διεδέξατο· ἀδελφὸς δὲ
ἦν τοῦ ἱατροῦ Ἡροδίου. Πορφύριος δὲ αὐ-
τὸν ἐπὶ τῆς π' Ὀλυμπιάδος τίθει· ἀλλὰ
χρῆ νοεῖν πρεσβύτερον αὐτὸν εἶναι. οὗτος
πρῶτος τῷ ῥητορικῷ εἶδει τῆς παιδείας δύ-
ναμιν τε φρασικὴν καὶ τέχνην ἔδωκε, τροπαῖς
τε καὶ μεταφοραῖς καὶ ἀλληγοραῖς καὶ ὑπαλ-
λαγαῖς καὶ καταχρήσεσι καὶ ὑπερβάσεσι καὶ
ἀναδιπλώσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι καὶ ἀποσρο-
φαῖς καὶ παρισώσεσιν ἐχρήσατο. ἔπραττε δὲ
τῶν μαθητῶν ἕκασον μναῖς ρ'. ἐβίω δὲ ἔτη
ρθ', καὶ συνεγράψατο πολλά.

γοργολόφα (A Eq. 1178) ἡ ἐκ τῆς κε-
φαλῆς τῆς Γοργῆς τὴν περικεφυλαίαν ἔχουσα,
ἡ Ἀθηνῶ.

γοργόνειον ἀντὶ τοῦ προσωπεῖον. καὶ
Γοργόνη ἡ Γοργῶ.

Γοργόνες τρεῖς γυναῖκες, αἱ τοσοῦτον
εἶχον φοβερὰ τὰ πρόσωπα ὡς τοὺς ὀφθαλμοὺς
θνήσκουν· ὡν μίαν ἀνελεῖν λογχοδρεπάνω
τὸν Περσεύα. Nonn. in Greg. Naz. 1 76 p. 153.

Γοργόνες Τιθράσαι (A Ran. 480).
Τίθρασος ποταμὸς ἡ τόπος Λιβύης, ἐνθα
αἱ Γοργόνες διέτριβαν. ἡ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀτ-
τικῆς κακοπράγμονος. cf. v. Τίθρασος.

Γοργόνη Ἀριστοφάνης (Ach. 1180) "καὶ
Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος," ὡς εἰ ἔλε-
γεν, οἰδημα ἐποίησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, παρ'
ὑπόνοιαν· θέλων γὰρ εἰπεῖν, καὶ ἀπὸ τῆς
πληγῆς κορδύλην ἐποίησεν, ἔφη Γοργόνα ἐξή-
γειρε. καὶ σκώπτων ὁ αὐτὸς Μόρσιμον καὶ
Μελάνθιον φησί (Pac. 810) Γοργόνες, ἀντὶ
τοῦ φοβεροὶ εἰς γαστριμαργίαν. καὶ Ἀλλιανός
"καὶ ἐνέκειντο αὐτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ προφέ-
ροντες καὶ προσείοντες ὡς εἰπεῖν Γοργόνα,
καὶ κατεσέλασαν τὴν ἄλλως πρόλαλον ὄντα
καὶ Ἰταμόν." λέγει δὲ περὶ Διοπειθους τοῦ
Ἀθηναίου, ὃς νόμον εἰσάγει, τὸν ἀπὸ τοῦ
ἄστειος ἐν Πειραιεὶ μέινοντα, τοῦτον τεθνή-
ναι. οὗτος ἦν ἀψίσθη ποτὲ ἄκων καὶ κατέ-
μεινεν ἐν τῷ Πειραιεὶ, καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ
εἰς δίκην ὑπάγαγον. διὰ τῆτο λέγει προσείον-
τες Γοργόνα.

γοργόνωτον (A Ach. 1123) περιφρασι-
κῶς τὴν ἀσπίδα τὴν ἔχουσαν Γοργόνα.

γοργός ἀντὶ τῆ φοβερός. "Ἀμάχιος ἐπὶ
Ἰουλιανοῦ ἤκμαζεν, ἄρχων μικρᾶς πόλεως,
"Ἕλλη γοργός." cf. v. Ἀμάχιος.

Γόργος ὁ Μεσσηνίος οὐδενὸς ἦν δεύτε-
ρος Μεσσηνίων πλούτῳ καὶ γένει, διὰ δὲ τὴν
ἄθλησιν κατὰ τὴν ἀκμὴν πάντων ἐνδοξότυ-
τος ἐγεγόνει τῶν περὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶ-
νας φιλοσεφανάντων· καὶ γὰρ κατὰ τὴν ἐπι-
φάνειαν καὶ κατὰ τὴν τοῦ λοιποῦ βίου προ-
σασίαν, ἔτι δὲ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν σεφά-
νων, οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν καθ' αὐτόν. καὶ
μὴν ὅτε καταλύσας τὴν ἄθλησιν ἐπὶ τὸ πο-
λιτεύεσθαι καὶ τὸ πράττειν τὰ τῆς πατρίδος
ῥῆμασι, καὶ περὶ τῆτο τὸ μέρος ἐκ ἐλάττω
δόξαν ἐφέρετο τῆς πρότερον ὑπαρχέσης αὐτῷ,
πλείστον μὲν ἀπέχειν δοκῶν τῆς τοῖς ἀθλη-
ταῖς παρεπομένης ἀναγωγίας, πρακτικώτατος
δὲ καὶ νονεγέστατος εἶναι νομιζόμενος περὶ
τὴν πολιτείαν. Polyb. 7 10 2.

γόργυρα τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα. οὕτως
Λείναρχος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι. Hagn.
γοργύρη δεσμοτώριον ὑπόγειον. Hero-
dot. 3 145.

γοργῶπις (S Ai. 450) γοργόφθαλμος.

γοργωπὸν ἔδραν (Eur. Rhes. 8) φοβε-
ρὰν καθέδραν.

Γορδίειον πόλις. καὶ Γορδιηνός ὄνο-
μα κύριον.

γορπιαῖος μὴν ὁ Σεπτέμβριος κατὰ
Μακεδόνια.

Γορτύνη πόλις, καὶ Γορτύνιος ἀπὸ
τόπου.

Γόρτυς ὄνομα νήσου.

Γοτθοί.

γουνάσομαι λιτανεύσω, παρακαλέσω·
(AP 5 2) "οὐδέτι γουνάσομαι τὴν βάρβαρον,
οὐδ' ἐπ' ἑμαντῶ κλαύσομαι."

γύνδας τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον γυνδίων.
γραῖα ἡ παλαιά.

Γραικοί οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ κώμης τινός,
ἢ ἀπὸ Γραικοῦ τινός. ἐκ τῆ Γραιξ Γραικός.

γραιοσόβυι ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσο-
βοῦντες τὰς γραῖδας, ὡς μὴ ἀγοράζειν. ἢ
γραῖσι συγκομώμενοι· σοβάδες γὰρ αἱ πόρ-
ραι. sch. A Pac. 812.

γραιοῦδια οἱ παρ' ἡμῖν ἐφθοὶ ὄμφακες.
γράμματα. ὅτι τὰ γράμματα Φοίνικες
ἐφεύρον πρῶτοι, ἔνθεν καὶ Φοινίκεια ἐκλή-

θησαν· καὶ τὸν Κάδιον φασὶ πρῶτον εἰς
τὴν Ἑλλάδα κομισαί. ἱατρικὴν δὲ ὁ Ἄπις ὁ
Αἰγύπτιος· ὁ δὲ Ἀσκληπιὸς ἠΰξῃσε τὴν τέ-
χνην. cf. v. Ἄπις.

γραμματείδιον καὶ γραμματεῖον τὸ
συμβόλαιον, γραμμάτιον δὲ τὸ μικρὸν
γράμμα. "ἔνθεν μὲν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον
καὶ γραμματεῖα βασιλικά, τὴν τῶν πατρι-
κίων τιμὴν δωροῦμενα."

γραμματείου διδασκαλείου. "ἄτε προ-
ηγμένος ἀνεπίστως ἐκ τοῦ γραμματείου καὶ
τῆς τοιαύτης διαθήσεως, πολλὸς ἐπέπνευ."

γραμματεύς. οὗτος πράξιως μὲν ἐδε-
μιῦς ἦν κύριος, ὑπανεγίνωσκε δὲ τῇ βουλή
καὶ τῷ δήμῳ τὰ πραττόμενα. ὁ δ' ἀντι-
γραφεὺς καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ γράφειν τὰ
παρὰ τῇ βουλῇ ὠνόμασαι.

γραμματεύς ὁ νοτάριος. τὸν τῶν ἀπορ-
ρήτων γραμματεῦ ἀσκηρητῆς καλοῦσι τὸ
ἄξιωμα Ῥωμαῖοι (cf. Procop. Pers. 2 7). κλη-
ρωτοὶ δὲ ἦσαν, τὸν ἀριθμὸν τρεῖς, γράφο-
τες τὰ δημόσια. οὐδενὸς δὲ ἦσαν οἱ γραμ-
ματεῖς οὗτοι κύριοι ἀλλ' ἢ τοῦ γράφειν καὶ
ἀναγνῶναι.

γραμματίας ἔξαριθμήσεις. Δαβὶδ (Ps.
70 16) "ὅτι οὐκ ἔγνω γραμματίας· ὁμοῦ
εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου."

γραμματιστής ὁ τὰ πρῶτα σοχεῖα δι-
δάσκων. γραμματικὴ δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη τοῦ
ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν. (Procop. Pers. 2 6)
"ὁ δὲ ἐς γραμματιστοῦ ἐφοίτησε παρὰ Ἀρ-
τιοχεῦσιν." καὶ αὐδῆς (Io. Antioch. p. 841)
"οὐδὲ τὰ πρῶτα παρὰ τοῖς γραμματισταῖς
ἐκμεμαθηκῶς σοχεῖα." καὶ αὐδῆς (Procop.
Pers. 1 24) "οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμμα-
τιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν ὅτι μὴ γράμματα, καὶ
ταῦτα κακῶς, γράψαι."

γραμματοκύφων ἀντὶ τοῦ ταπεινὸν
γραμματεῦ· κυρίως γὰρ κύφων τὸ ξύλον κα-
λεῖται. Δημοσθένης (18 209) καὶ ἄλλα σκώ-
πτει τὸν Αἰσχίνην καὶ γραμματοκύφωνα, ὃν
καὶ νῖον εἶναι φησιν ὄνομα μὲν Τρόμητος,
διδασκάλου δὲ τῶν πρώτων γραμμάτων.

γραμμῆ. γραμμῆ ἐστὶν ἐπιφανεῖας πέρας
ἢ μήκος ἀπλατές, τὸ μήκος μόνον ἔχον (Dios.
L. 7 135). καὶ ἡ ἀρχή, ἡ ἀφετηρία, ἢ βαλβίς·
Ἀριστοφάνης (Ach. 458) "γραμμῆ δ' αὐτῆ"
ἀντὶ τοῦ ἀρχῆ, ἀφετηρία, ἢ λεγομένη βαλ-
βίς, ἐκ μεταφορᾶς τῶν δρομέων. "πρόβασι
νῦν ὦ θυμέ· γραμμῆ δ' αὐτῆ."

γραὸς.

γραῦσος ἢ δυσσομία τῶν τράγων. καὶ γραῦσων ἄνθρωπος ὁ δύσσομος. (M. Antioch. 5 28) "τῷ γραῦσωνι μὴ ὀργίζου."

Γρατιανός. οὗτος ὡς ἐπύθετο τὴν τοῦ Βάλεντος τοῦ θείου τελευτήν, αὐτίκα πρὸς τὴν ἰώαν Ρώμην διέθει, καὶ καταγνοὺς τῆς τοῦ θείου Βάλεντος περὶ τοὺς χριστιανοὺς ἀμόγητος τοὺς μὲν ὑπ' ἐκείνου ἐξορισθέντας διὰ ταχέων ἀνεκαλεῖτο, ὕστας τε αὐτοῖς ἀποπέμπους καὶ θεραπεύων τὰς βλάβας, πᾶσι τε νόμον παρεῖχεν ἀδεῶς καὶ ἀδηρίτως ἐν ταῖς ἰδίαις ἐκκλησίαις συνάγεσθαι, μόνους δὲ τῶν ἰακτῆριων εἰργεσθαι Ἐυνομιανοὺς Φωτεινιανὸς Μανιχαίους. Io. Antioch. p. 846.

οἱ ἐν τῷ περιπάτῳ ἔφιπποι σῆλαι ἴσαντο Γρατιανῶ καὶ Βαλεντιανῶ καὶ Θεοδοσίῳ, καὶ παρὰ τοῦ Φιριμίλιανου πρὸς γέλωτα.

γραῦς καὶ ἡ ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἀνώτατος ἄρτος ἐν τῷ ὑπερζεῖν τὰ ὄσπρια γινόμενος. Ἀριστοφάνης Πλούτω (1205) "πολὸν τῶν ἄλλων χυτρίων τὰναντία αὐταὶ ποιοῦσι." ποιητικῶς δὲ γρηῦς λέγεται. "ἡ γρηῦς ἡ χερσηῖς, ἡ γρηῖ πόδας, πύσιν κάτ' ἐσθλήν ὕδατος παιωνίῃς ἤλαθ' ἐρπύζεσα σὺν δρυὸς ἕσπῳ" (AP 6 203).

γραῦς ὡς τις ἵππος τὸν χαραδραῖον τάφον ἔξεις," ἐπὶ τῶν ἀξίως τὰ ἔσχατα πασχόντων, παρ' ὅσον οἱ γεγηρακότες ἵπποι εἰς τὰς χαραδράς κρημνίζονται καὶ ἐμβύλλονται.

γραῦς σέριφος ἢ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακίῃ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀφρακίας ἀκρίδος, ἢ καλοῦσι γραῦν σέριφην καὶ μάντιν.

γραῦς χορεύει, ἐπὶ τῶν παρ' ὦραν τι διαπραττομένων. ταῖς γὰρ νέεις πρέπει τὸ χορεύειν. καὶ γραῶν ὕθλοιοι ἢ παροιμίαι ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.

γραφάς δικασήρια, κατηγορίας.

γραφείδιον καὶ γραφεῖον.

γράφειν ἐς τάχος. οὕτω λέγεται κατὰ δικαστήν Προκόπιος "τὴν ἐς τάχος γράφωσ μοῖραν." cf. v. ἀρχεῖν.

γράφεται ἀντὶ τῆ γραφῆς ἢ κατηγορεῖ.

γραφεύς ὁ ζωγράφος. "ὄς τοῖς νεκροῖσι ἰσηραφεῖ τὰς ληκύθους" (A Eccl. 1031) τοιαῦτα γὰρ ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον. καὶ Δημοσθένης (25 52) γράφειν τὸ ζωγραφεῖν.

α γραφὴ ζωγραφία, κατηγορία. καὶ ἡ ἐπὶ γράμματος. "ἀπορῶ, γράφω" (A Ach. 31). γράφω μὲν ἀντὶ τῆ καταγράφω ἢ ζωγραφῶ

ἐπὶ τῆς γῆς, ξύω τῷ δακτύλῳ καὶ τινι τοιότῳ παιδιᾶς τινος. cf. v. ἀπορῶ.

γραφή ἢ περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία καὶ περὶ ἄλλων ἀμαρτημάτων. γίνονται δὲ γραφαὶ καὶ νόμων καὶ ψηφισμάτων ἐκ ἐπιτηδείων εἰσκομιζέσθαι δοκάντων. αἵτινες γραφαὶ παρανόμων καλοῦνται.

γραφή δημοσίῃ τινὸς ἐγκλήματος ὄνομα. οὐ μόνον δὲ ὅταν ψηφίσματος ἢ νόμου κατηγορηῖ τις, παραινόμενον γραφὴν ἀποφείρεσθαι καὶ γράφεισθαι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. πολλὴ δὲ ἡ χρῆσις τοῖς ῥήτορσιν. Harp.

γραφή καὶ ἐγκλήματα κατηγορία καὶ ἐγκλήματα.

γραφή τε καὶ Λευκαῖος ἐ ταυτόν, ἐπὶ τῶν ἀνόμοιων γραφόντων.

γράφω τὸ ἐπιζέλλω, δοτικῆ. ἴσον ὅτι τὸ γράφω πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὴν σύνταξιν. καὶ εἰ μὲν γράφω σοι ἐστὶ, δοκεῖ σημαίνειν τὸ ἐπιζέλλω σοι· εἰ δὲ γράφω σε, σημαίνει τὸ ἐκτύπωμά σου ποιῶ, ὡς τὸ "οἱ τὰς μορφὰς γράφοντες καὶ τὰ γράμματα." εἰ δὲ γράφομαι σε, σημαίνει τὸ κατὰ σοῦ ἐγγραφεῖς ποιῶ, εἰς δικασήρια ἐκτίθεμαι, ὡς τὸ "γράφομαι σε φόνων καὶ παραινόμενον ἐπὶ τοῦ Ραδαμάνθους."

γράψαι κοιλᾶναι, διασκάψαι.

γράφομι κατηγορήσω Ἀριστοφάνης (Pac. 106) "γράφομαι Μῆδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα."

Γρηγόριος ἀδελφὸς Ἐρμείου τοῦ φιλοσόφου, ὃς ἦσαν τοῦναντίον ἢ τῷ Ἐρμείῳ, ὀξύτατος μὲν εἰς ὑπερβολὴν καὶ εὐκίνητος ἐπὶ τε τὰς ζητήσεις καὶ τὰς μαθήσεις, ἄλλως δὲ οὐχ ἡσύχιος οὐδὲ γαλήνην ἐν τοῖς ἡθεσι φέρων τινά, ἀλλὰ τι καὶ παρακεκινηκώς. ἐπεὶ δὲ Ἀθήνηθεν ἦγον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὕπερον ὁ Γρηγόριος ἐύλω τῇ νόσῳ ἐπὶ τὸ πλέον, ὡς ἐδύσχερον αὐτῷ καὶ πολυλαγῆ παραλλάττον γενέσθαι τὸ ὄργανον. ἔτω φησὶ Λυμιάσιος εἰς τὴν φιλόσοφον ἰσορίαν. Phot. p. 341 a.

Γρηγόριος ὁ καὶ Θεόδωρος, ὁ Θουμαίου τοιουτοῦ, Νεοκαισαρείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ ἐπίσκοπος, νέος κομιδῆ διὰ τὴν παιδείαν Ἑλληνικῶν τε καὶ Ῥωμαϊκῶν γραμμῶν ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας εἰς Βηρυτὸν κάκειθεν εἰς Καισάρειαν τὴν τῆς Παλαιστίνης διέβη, ἅμα Ἀθηνοδώρῳ ἀδελφῷ· οὗς καὶ κατὰ μέρος

εις τὴν τοῦ Χριστοῦ πίσιν εἰσάγων Ὁριγένης ζηλωτὰς ἰδίους κατέστησεν. ἐπὶ πέντε τοίνυν παρ' αὐτοῦ παιδευθέντες ἐνιαυτὸς πρὸς τὴν πατρίδα ἀποπέμπονται· ἀφ' οὗ ὁ Γρηγόριος ἀποδημῶν πανηγυρικὸν εὐχαριστίας τῷ Ὁριγένει ἔγραψε λόγον, καὶ συγκαλεσάμενος πάντας τοὺς ἐπιχωρίους, αὐτοῦ τε τοῦ Ὁριγένους παρόντος, τοῦτον ἀνέγνω τὸν λόγον, ὅσιν ἔχρι τοῦ παρόντος ὑπάρχει. ἔγραψε δὲ καὶ μετάφρασιν εἰς τὸν ἐκκλησιαστικόν, ἐλάχιον μὲν πάνυ δὲ θαυμαστὸν λόγον. καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας ἐπιστολάς καὶ λόγους συνεργώματο, ποιήσας τε σημεῖα καὶ θαύματα ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἥνικα ἐπίσκοπος ἐτύγχανεν, ἐτελεύτησεν ἐπ' Ἀθήνησιν. Sophronius.

ο Γρηγόριος Ναζιανζοῦ ἐπίσκοπος (σαθμὸς δὲ εἶναι οὗτος Καππαδοκίας), ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, ἀναγκαῖος δὲ φίλος Βασιλείου τοῦ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπου τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποιήσιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῶ πλεῖον καὶ εἰς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογόδην πολλά· εἰς γὰρ τρεῖς μυριάδας εἰχὼν τὰ συντάγματι αὐτοῦ συνέθηκεν· ἀφ' ὧν εἰσι τὰδε, περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀδελφοῦ Καισαρίου, ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἕτερος εἰς τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν, περὶ φιλοπρωχίας, ἐπαίνους τῶν Μακκαβαίων, ἐπαίνους Κυπριανοῦ, ἐπαίνους Ἀθανασίου, ἐπαίνους Ἡρωνος φιλοσόφου, κατὰ Ἰβλίου τοῦ βασιλέως λόγοι β', κατὰ Εὐνομίου λόγοι β', περὶ θεολογίας α', περὶ νιοῦ λόγοι β', περὶ τῆς ἁγίου πνεύματος λόγος α', πανηγυρικοὶ λόγοι ε', καὶ ἕτεροι πλείους καὶ πᾶσι γνώριμοι. ἠκολούθησε δὲ τῷ Πολέμωνος χαρακτηρὶ τῷ Λαοδικέως τοῦ σοφιστεύσαντος ἐν Σμύρῃ, ὃς ἐγγόνει διδύσκυλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἐγράφη δὲ αὐτῷ καὶ ἑτέρα βίβλος δι' ἐξαμέτρων, παρθενίας καὶ γάμου καθ' ἑαυτοὺς διαλεγόμενων, καὶ εἰς ἑτέρας ὑποθέσεις ἐν παντοίοις καὶ διαφόροις μέτροις, ἅτινα συνάγονται εἰς ἑπὼν μυριάδας τρεῖς. τοῦ δὲ Γρηγορίου τούτου καὶ Φιλοσόφου ὁ Ἀρειανὸς ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἰσορίᾳ μνήμην πεποίηται, καὶ φησι ... Φιλοσόφου, καὶ ταῦτα Ἀρειανὸς ὡς ἔγραψεν (cf. v. Ἀπολιναρίου). ἔτι γοῦν περιῶν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ὁ Γρηγόριος ἐπίσκοπον καταστήσας ἐν τῇ λαχούσῃ αὐτὸν ἐκκλησίᾳ, αὐτὸς ἐν ἀργίῳ τινὶ βίον μοναδικὸν ἀπηρέκατο.

ἐλάσας δὲ περὶ τὰς εἴτη καὶ ἐπέκεινα, Θεοδοσίου τρίτον καὶ δέκατον ἔτος ἔγοντος καταλύει τὸν βίον, ἀνάξιον τοῦτο τῆς αὐτοῦ παθῶν ἀρετῆς, τὸ τῆς καθέδρας ἀποκρουσθῆναι τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων, καὶ προκριθῆναι μᾶλλον τοὺς φανλοτέρους ἢ τὸν ἐπ' ἀρετῇ καὶ λαμπρότητι βίβη πάντων μᾶλλον ὑπερανέχοντα.

Γρηγόριος Νύσσης ἐπίσκοπος, ἀδελφὸς Βασιλείου τοῦ Καισαρέως, ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης ὑπάρχων παιδείας ἀνάπλευς, προσκείμενος δὲ μᾶλλον τοῖς τῇ ῥητορικῇ χαίρουσι· καὶ γοῦν εὐδόκιμος ἐν ταύτῃ γεγένηται καὶ λαμπρός, εἴ τις ἄλλος τῶν πάσαι ταύτῃ γεγενημένων. οὗτος συνέταξε κατ' Εὐνομίου λόγον ἐξαιρετὸν, καὶ τῆχος θαυμάσιον εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν, ἄλλας τε πυκνάς καὶ συνεχεῖς ἐπιτομὰς, εἰς τε τὰ ἄσματα τῶν ἀσμάτων καὶ εἰς τὸν ἐκκλησιαστικόν, καὶ πρὸς τὴν ἀδελφὴν Μακροῖναν μακρὸν τινα καὶ περικαλλῆ περὶ ψυχῆς συνέθηκε λόγον. ἄλλα τε πολλὰ γράφηται, καὶ τὸν πολυθαύμαστον ἐπαινοῦν τὸν πρώτον τῶν μαρτύρων Στεφάνου. καὶ βίον δὲ συνέταξε Γρηγορίου τῷ ἐν θαύμασι διαλάμπαντος.

Γρήνικος ποταμῖος.

γρήνυς ἀνακροτέουσα πολλὸν κοίτη τὸν ἐγείρει", ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πρῶγματι κινούτων.

Γρίος ὄνομα κύριον.

γριπεύς ἰχθύων θηρευτῆς· (AP 6 28) "γριπεύς, Ἐριούνιε, σοὶ τὰδε δῶρα φέρεϊ." καὶ γριπηὶς τέχνη· (AP 6 223) "Ἐριμῶναξ δ' ἐκίχανεν, ὅτε γριπηίδι τέχνῃ εἴλαε τὸν ἐπελάγευς ἰχθυόεντα βόλον."

γρίφος τὸ δίκτυον. λέγεται δὲ καὶ ὁ δύσκολος καὶ συμπεπλεγμένος λόγος, ὁ ἔχων πάθος ἐν ἑαυτῷ μὴ φαινόμενον.

γρίφος ὁ ἀσαφὴς λόγος· (AP 7 1) "Ἰφὸν ἐνὶ παῖδες Ὀμηρον ἠκαχον, ἐκ μουσῶν γρίφον ὑφηνάμενοι." καὶ γριφώδης λόγος.

γρομφίς ἕς ἡ παλαιὰ σκρόφα.

γρύ βραγύ. ἔνιοι δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ῥύπον. Ἀριστοφάνης Πλουτῶ (17) "καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενα τὸ παραπάνω οὐδὲ γρύ." τινὲς παρὰ τὸν γρυλισμόν, τουτέστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων. ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος. ἢ τὸ τυχόν, τὸ μικρότατον. ὄφειν καὶ γρύτη καὶ γρυτοπώλης· ὄφειν ἐκ εἰρηται, ἀλλὰ ἐν

ποπύλης. καὶ παροιμία "τὸ Δίωνος γρύ"
ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τυχόντος. cf. v. τὸ Δίω-
νος γρύ.

γρύζω θρηνώ.

γρυκτόν (A Lys. 657) "ἄρα γρυκτόν ἐστιν
ἐμῖν;" τατέστιν ἄρα γρύζαι ὀφείλετε, ἢ παρ-
ρησιάν ἄγειν;

Γρύλλος. Ξενοφώντος τοῦ Σωκρατικοῦ
υἱοὶ Γρύλλος καὶ Διόδωρος. καὶ γρύλλος ὁ
χοῖρος.

γρυμαία ἡ σκευοθήκη.

γρύζαι φθέγγασθαι, κράζαι.

γρυπάνιον. γρυπαίνειν τὸ γρυποῦσθαι
λέγουσιν, οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυληφίων,
ὅταν κάμπαντες ἀφῶμεν αὐτά. Ἀντιφῶν δὲ
φησὶ ἐν ἀληθείας δευτέρῳ "καίων γὰρ τὴν
γῆν καὶ συντήκων γρυπάνιον ποιεῖ." καὶ Με-
λέτιος "σεισμὸς" φησὶ "γέγονε, καὶ ἔγρυ-
πε ἡ γῆ." Hagr.

Γρύπος. τῶν ἐπὶ μαλακίᾳ διαβαλλομέ-
νων οὗτος ἦν. οἱ δὲ Γρύττον λέγουσι, διὰ
τοῦ τ· ὅς ἦν καταπύγων. Ἀριστοφάνης (Eq.
864) "ἔπαυσα τοὺς βινωμένους, τὸν Γρύπον
ἐξείλεψας."

γρυπὸς ὁ καμπυλόρριν.

γρώνη πέτρα.

γύαλον τὸ κοῖλον.

Γύγης Ἀυδός. "ἐσέβαλε μὲν νῦν σρα-
τιὴν καὶ οὗτος, ἐπειτέ ἤρξεν, ἕς τε Μίλητον
καὶ Σμύρνην, καὶ Κολοφῶνος τὸ ἄστυ εἶλεν·
ἀλλ' οὐδὲν μέγα ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἔργον ἐγέ-
ντο, βασιλεύσαντος δυοῖν δέοντα μ' ἔτεα.
τοῦτον μὲν παρήσομεν τοσαῦτα ἐπιμησθέν-
τες, Ἄρδνος δὲ τοῦ Γύγου μετὰ Γύγην βυ-
σιλεύσαντος μνήμην ποιήσομαι. οὗτος Πριη-
νίας τε εἶλεν εἰς Μίλητόν τε ἐσέβαλεν. ἐπὶ
ταύτου τυραννεύοντος Σαρδίων Κιμμέριοι ἐξ
ἠθάων ὑπὸ Σκυθίων τῶν νομῶδων ἐξανα-
στάτες ἀπῆκοντο ἐς τὴν Ἀσίην, καὶ Σάρδεις
πάλιν τῆς ἀκροπόλεως εἶλον. Ἄρδνος δὲ βα-
σιλεύσαντος ἐνός δέοντα ν' ἔτεα ἐξεδέξατο
Σαδνάτης ὁ Ἄρδνος, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη
ιβ'. Σαδνάττειο δὲ Ἀλυάτης. ἔτος δὲ Κυ-
ξάρη τε τῷ Ἀηόκω ἀπογόνῳ ἐπολέμησε καὶ
Μήδοισι, Κιμμέριους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξή-
λασε, Σμύρνην τε τὴν ἀπὸ Κολοφῶνος κτι-
οῦσαν ἐξείλεν, εἰς Κλυζομενῆς τε ἐσέβαλεν.
ἐπὶ μὲν νῦν τούτων οὐκ ὡς ἤθελεν ἀπήλ-
λαξεν, ἀλλὰ προσπταίους μεγάλως· ἄλλα δὲ
ἔργα ἀπεδέξατο ἔων ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπῆγη·

τότατα τάδε. ἐπολέμησε Μιλησίοισι, παρα-
δεξάμενος τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ πατρὸς. ἐπε-
λαύνων γὰρ ἐπολιόρχεε τὴν Μίλητον τρόπῳ
τοιῷδε. ὅπως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός,
τηνικαῦτα ἐσέβαλλε τὴν σρατιήν. ἐσρατεῦετο
δὲ ἐπὸ συρίγγων τε καὶ πηκτίδων καὶ αὐλῶ
γυναικίου τε καὶ ἀνδρηίου. ὡς δὲ ἐς τὴν
Μιλησίην ἀπῆκοντο, οἰκήματα μὲν τὰ ἐπὶ τῶν
ἀγρῶν οὐ κατέβυλλεν οὔτε ἐνεπιμπρη, οὔτε
θύρας ἀπέσπα, ἔα δὲ κατὰ χώρην ἐξάναι·
ὁ δὲ τὰ τε δένδρεα καὶ τὸν καρπὸν τὸν ἐν
τῇ γῇ ὅπως διαφθείρειεν, ἀπαλλάσσετο ὀπίσω.
τῆς γὰρ θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπιστάτεον,
ὥσε ἐπέδρης μὴ εἶναι τὸ ἔργον τῇ σρατιῇ.
τάς δὲ οἰκίας οὐ κατέβυλλεν ὁ Ἀυδὸς τῶνδε
εἵνεκα, ὅπως ἐντεῦθεν ὀρμώμενοι τὴν γῆν
σπείρειν τε καὶ ἐργάζεσθαι ἔχοιεν οἱ Μιλή-
σιοι, αὐτὸς δὲ ἐκείνων ἐργαζομένων ἔχοι τι
καὶ σίνεσθαι ἐσβάλλων. ταῦτα ποιεῖων ἐπο-
λέμεεν ἔτεα ἰά', ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα
διφύσια Μιλησίων ἐγένετο, ἐν τε Λιμενήῳ
χώρῃ τῆς σφετέρῃς μαχεσαμένων καὶ ἐν
Μαιάνδρου πεδίῳ." Herodot. 1 14.

Γύγου δακτύλιος, ἐπὶ τῶν πολυμηχά-
νων καὶ πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος
ᾧν, τῆς γῆς ὑπὸ σεισμοῦ ῥαγίσσης, κεκρὸν
εὐρῶν φοροῦντα δακτύλιον τοῦτον περιεἶλεν.
ὁ δὲ εἶχε φύσιν ὥσε κατὰ τὰς εσοφὰς τῆς
σφενδόνης ὀρᾶσθαι καὶ μή. δι' αὐτοῦ κτεί-
νας τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐβασίλευσεν.

γύης μέρος ἄροτρον. καὶ παροιμία "γύης
οὐκ ἔνεσ' αὐτῷ" ἐπὶ τῶν ἐν τινι ἀρχίσων,
ἐκ μεταφορῶς τοῦ ἄροτρον.

γυῖα μέλη, ἢ πόδες τοῦ σώματος. (AP 6
71) "γυιοτακῆς δὲ λιπῶν τάδε σύμβολα κά-
μων, μέμφεται ἀσρέπτω κάλλει θηλυτέρης."

γυλιαύχενος (A Pac. 788) τοὺς μικρο-
τραχήλους.

γύλιος πλέγμα σρατιωτικὸν σκευοφόρον,
ἐπίμηκες, εἰς ὃς λῆγον πρὸς τὸ μὴ κατά-
γνυσθαι, ἐν ᾧ κατετίθεντο τυρὸν καὶ ἐλαιὸς
καὶ κρόμμυα. ἡ λεγομένη σρατιωτικὴ ὀνο-
θήκη. ἔστι δὲ καὶ ζῆον ὁ καλούμενος χοιρο-
γρύλλιος. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἡρακλῆς Γύλιος.
καὶ γύλιον ἀγγεῖον πλεκτόν.

Γύλιππος ὄνομα κύριον.

Γύλων. οὗτος αἰτίαν ἔχων ἐπὶ τῇ τοῦ
Νυμφαίου τοῦ ἐν Πόντῳ χωρίου προδοσίᾳ
ἔφυγεν, ἐλθὼν δὲ εἰς Σκυθίαν ἐγήμει, δύο
δὲ ἔχων θυγατέρας ἐπεμψεν εἰς τὴν πατρίδα,

ὡν τὴν μὲν μίαν ἔγημε Φιλοχάρης τὴν δὲ ἑτέραν Κλεόβουλος (ἀπὸ Κλεοβούλην Δημοσθένης).

γυμνασία ἡ τριβή.

ὅτι ἡ διαλεκτικὴ πρὸς τρία ἐστὶ χρήσιμος, πρὸς γυμνασίαν, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπισημίας. γυμνασίαν δὲ λέγει ἦτοι τὴν γινομένην ἐν τῷ διαλέγεσθαι πρὸς τινὰς· δεχόμενοι γάρ τινα προβλήματα παρὰ τῶν προσδιαλεγομένων περιῶνται τούτοις συμπαρίσθαι, δι' ἐνδόξων τὰς ἐπιχειρήσεις ποιούμενοι. ἡ γυμνασίαν λέγοι ἂν τὴν εἰς ἐκάτερον μέρος ἐπιχειρήσιν. ἦν δὲ σύνηθες τὸ τοιοῦτον εἶδος τῶν λόγων τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τὰς συνοουσίας τὰς πλείστας τοῦτον ἐποιοῦντο τὸν τρόπον, οὐκ ἐπὶ βιβλίοις ὡσπερ νῦν (ἐ γὰρ ἦν τότε τοιαῦτα βιβλία), ἀλλὰ θέσειώς τινος τεθείσης εἰς ταύτην γυμνάζοντες αὐτῶν τὸ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις εὐρετικὸν ἐπιχειρῶν, κατασκευάζοντες καὶ ἀνασκευάζοντες δι' ἐνδόξων τὸ κείμενον. καὶ ἔτι βιβλία τοιαῦτα Ἀριστοτέλει τε καὶ Θεοφράστῳ γεγραμμένα, ἔχοντα τὴν εἰς τὰ ἀντικείμενα δι' ἐνδόξων ἐπιχειρήσιν. πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην γυμνασίαν χρήσιμον εἶναι φησι τὴν διαλεκτικὴν μέθοδον γάρ τινα εὐρετικὴν τῶν ἐπιχειρημάτων ἔχοντες (αὕτη δὲ ἔστιν ἡ τῶν τόπων γνώσις) ῥᾶον ἐπιχειρεῖν δυνασόμεθα. ὡς γὰρ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς γυμνάσμασιν οἱ διαιρεῖν δυνάμενοι τὰ προβλήματα καὶ τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων συνοουσιῶντες ῥᾶον ἐπιχειροῦσιν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς οἱ τὴν μέθοδον εἰδότες ῥᾶον ἐπιχειρημάτων εὐποροῦσι πρὸς τὰ προκείμενα. χρήσιμος δὲ ἡ τοιαύτη γυμνασία, ἡ κατὰ τοὺς λόγους, πρὸς εὐρεσιν τῶν ζητουμένων τε καὶ ἀληθῶν· προπαρασκευάζει γὰρ τὴν ψυχὴν πρὸς φιλοσοφίαν. ὡς γὰρ τὰ τῆ σώματος γυμνάσια γινόμενα κατὰ τέχνην εὐεξίαν περιποιεῖ τῷ σώματι, οὕτω καὶ τὰ τῆς ψυχῆς ἐν λόγοις γυμνάσια, κατὰ μέθοδον γινόμενα, τὴν οἰκίαν εὐεξίαν τῆς ψυχῆς περιποιεῖ. οἰκία δὲ εὐεξία ψυχῆς λογικῆς ἡ δύναμις καθ' ἣν εὐρετικὴ τε τοῦ ἀληθοῦς καὶ κριτικὴ γίνεται. δεύτερον τρόπον τῆς ὠφελείας ἐκτίθεται πρὸς τὰς ἐντεύξεις· καὶ ἔστιν ἐν τῷ ε σοικεῖω περὶ ἐντεύξεως. Alex. Aphrod. in Aristot. Top. p.16.

γυμνάσια ἀλειπήρια, ἢ βαλανεῖα, ἢ λουτρά. τρία γυμνάσια τῆς Ἀττικῆς, Ἀκαδή-

μεια Λύκειον Κυνόσαργες.

Γυμνάσιος Σιδώνιος σοφιστής, ἐπὶ τῶν Κωνσταντίνου τοῦ βυσιλέως χρόνων, ἔγραψε μελέτας, καὶ εἰς Δημοσθένην ὑπόμνημα, καὶ ἄλλα τινά.

γυμνῆται. ἡ εὐθεῖα ὁ γυμνήτης, καὶ οἱ γυμνήται. τῆξις πεζῶν Ξενοφῶν (Anab. 4 1 6) "ὁ δὲ Χειρίσοφος ἠγεῖτο τῆ στρατεύματος, λαβὼν τὸ ἀμφ' αὐτόν, τοὺς γυμνήτας ἅπαντας· οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος ἐδόκει εἶναι." καὶ γυμνήτης ὁ γεγυμνωμένος. (AP 7 65) "ὅς ποτε θυμῷ ἄρσενι γυμνήτην ἔξεπόμεν βίωτον." λέγεται καὶ γυμνήτος ὀπλίτου· καὶ αὐθις "εἶποντο δὲ καὶ γυμνήτες ἐς ὑ ἀποκεκριμένοι, ὡς ὀδοποιεῖν τὰ ἄβατα."

γυμνητέω γυμνός διατελῶ.

γυμνικοὶ ἀγῶνες· "ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν Πέρσις ὡν γυμνικὸς ἀγῶνας ἤγε," τοστέσιν ὅσους γυμνοῦς. cf. v. ἤγεν.

Γύμνις (ἀπὸ Ὑμνις) ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Γύμνιδος.

γυμνοπαιδία ἡ παλαίστρα, ἢ τὸς ἐφ' ἔσθλους Λυκοῦργος ἠνάγκαζε... (cf. v. Λυκοῦργος). καὶ γυμνοπαιδία χοροὶ ἐκ παιδῶν ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακωνικῆς εἰς θεοῦς ὕμνος ἄδοντες, εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρέαις ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν. καὶ Ἰώσηπος (B. 1. 672) "τόπος δ' ἐπὶ τῆς πόλεως οὐδεὶς γυμνός ἦν, ἀλλὰ πᾶς λιμοῦ νεκρὸν εἶχεν ἢ εὐσεως."

γυμνοπόδης ὁ ἀνυπόδητος, καὶ γυμνοποδῶ γυμνός βάλιον.

γυμνορρύπαροι οἱ σοφισταί· "ἦσαν δὲ περιαυτὸν γυμνορρύπαροῖτινες" (Diog. L. 716).

γυμνοσοφισταί παρὰ Βαβυλωνίους εἰ φιλόσοφοι, καὶ παρὰ Ἀσσυρίους.

γυμνότερος ἰαλέμου. ὁ ἰαλέμος ἐπιφρημα θρήνον· τάσσειται δὲ ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν. καὶ γυμνότερος ὑπέρε καὶ λεβηρίδος, Ἀριστοφάνης δὲ τυφλότερος· ἔστι δὲ τὸ σφρα καὶ ἔκδυμα τῆ ὄψεως καὶ τῆ τέττινος, παρὰ τὴν λεπίδα, κυρίως δέ, ᾧ περιέχεται τὸ ἔμβρον τοῦ βοός. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ τυφλόν· τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τριχῆ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παρομιάν, τυφλότερος, κενώτερος, καὶ γυμνότερος.

γυμνότερος παττάλον, ἐπὶ τῶν σφιδρα ἀπορωτάτων.

γυμνῶ φυλακῆν ἐπιτάττεις, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτως ἐχόντων τὰ προσεταγμένα πληρῶς διὰ τὰ ἀναγκαῖα.

μνῶ μετὰ γενικῆς. μετὰ αἰτιῶ-
τὸ "γυμνώσαντες αὐτὸν ἐξήγου-
ι "γυμνῶν τὰ ἐσφραγισμένα."
λα φύσις. γυναικίας δὲ ἀνῆρ
, διὰ τοῦ ι. καὶ γυναικιζό-
λυόμενος.

σις ἢ γυναικία μίμησις· (Α
"πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναι-
."

ἰέρακες οἱ περὶ ἔρωτος ἐπτοη-
νὶ γὰρ οἱ γυναικοίερακες εὐπρε-
ύρισκειν ἐς ἄγραν τῶν θηλειῶν."
ας.

ς ἄρ' ἀντετέτυξο ἀντὶ τοῦ
κατεσκευάσθης, παρ' Ὀμήρω

ς ὄλεθρος ἐπὶ τῶν οἰκτιρῶς
ν, παρ' ὅσον πολλοὶ δεινῶς ὑπὸ
ῶλοντο. καὶ γυναικὸς πυγῆ
ῶν, ἢ ὅτι χρῆ τὰς γυναῖκας οἰ-

ινῆτις οἰκία τῶν γυναικῶν· "γυ-
ράλλαγα τῶν εὐνούχων Ὑάλεν-
ῆλαδίας.

ενῆς ἐπὶ γυναιζὶ μαινόμενος, ὁ

ρος κίναιδος· "ὁ γύνανδρός τε
τύραννος" ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος.

; Ἡρακλῆς οὐ φοιτᾷ, πρὸς
; τῶν πράξεων, παρ' ὅσον Ἡρω-
υσιν Ὀμφάλη. καὶ γυνῆ στρα-
τοῦ παραδόξον.

ἰνδρόγυμος, μαλακός· (Α Thesm.
ιδς ὁ γύνις; τίς πάτρα;" "κα-
μετιῶν, καὶ τοὺς ἀθέτους Ἐπι-
υς καὶ γύνιδας ἐπασκῶν, κάκ
ἦν ἐκεῖνος ἕμινε ὁ χλοῦνης τε
cf. ιν. δαδονχῆσις et χλοῦναι.

οις ἀντὶ τοῦ ἐν φωλεοῖς καὶ κυ-
νοῖς χωροῖς. Κράτης δὲ φησιν
γενῆν κατὰδυσιν γῦπας ἀνόμα-
ἄνης (Eq. 790) "οἰκοῦντα τοῦτον
ς καὶ γυπαροῖς καὶ πυργιδίοις."
τούς.

πικιά, ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου

ος. καὶ πυρομία "γύργαθον φυ-
ῶν μάτην πονούντων. γύργαθος
, ἢ τοὺς παρέτες καὶ δαιμονιώ-
σι.

γυρίτης περιφεροῦς· "ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγ-
γὺς ἦλθον γυρίης." καὶ Ὀμηρος (τ 246) "γυ-
ρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρητος"
περὶ Ὀδυσσέως.

γυρόν κυρτόν, σρογγύλον· ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 6 64) "γυρόν κυανέης μόλιβον ση-
μάντορα γραμμῆς."

γυρῶν περιφερῶν, κεκαμμένων· ἐν ἐπι-
γράμματι (AP 6 5) "γυρῶν τ' ἀγκίστρων λαι-
μοδακεῖς ἀκίδας."

γυῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ (Hom. Θ 402) "γυῶ-
σει μὲν σφῶιν."

Γώβουρις ὄνομα κύριον.

Γωβρύας ὄνομα κύριον.

γωνία ἢ τοῦ οἴκου. καὶ γωνιασμός·
Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιδέου, εἰ ἔξι γνή-
σιος, "κάμψαντι" φησι "τῆ τείχεος, ἃ βελή,
ἔξι γωνιασμός ἐν ἀρισερῆ καὶ εὐσχωρία πάνυ
πολύς." καὶ γωνιασμούς ἀποφηνάς, ἀπαγω-
γάς Ἀριστοφάνης (Ran. 985) "ἔδειξα τετρεοὶ
λεπτῶν κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε γωνια-
σμούς." Harp.

γωνίε ἀπορθεῖναι τὸ ἐν γωνίᾳ ὑπό-
τινος περανθῆναι.

γώνυμος (an ἐπώνυμος) ὁ φερώνυμος.

γωρυτός θήκη τόξων. (Joseph. B. I. 3 5 5)

"καὶ κατὰ γωρυτοῦ παρηρητημένοι τρεῖς ἢ
πλείους ἄκοντες, πλατεῖς μὲν αἰχμᾶς, οὐκ
ἀποδέοντες δὲ δοράτων μέγεθος." καὶ αὐ-
θις "καὶ γωρυτοὺς πλήρεις οἰζῶν."

Δάα.

Δάβινα ὄνομα τόπου. καὶ ὁ Δαβι-
νίτης.

Δαβίδ προφήτης, προπάτωρ τοῦ κυρίου
καὶ θεοῦ ἡμῶν· ὃς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι ἐπο-
ρεύετο μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντοκρά-
τωρ ἦν μετ' αὐτῆ. εἶχε δὲ δυνατὸς ἄνδρας
λζ', ὡς τὸν μικρὸν αὐτῶν ποιεῖν πρὸς ρ',
τὸν δὲ μέγαν πρὸς χιλίους ἄνδρας. δυνατοὶ
δὲ καὶ ἀκαταγίνιστοι ἦσαν πρὸς τοὺς ἐναν-
τίους, θυρεοὺς αἰροντες καὶ δόρατα μέγιστα,
κῆφοι τοῖς ποσὶν ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων
τρέχοντες. ἢ κατασκευῆ αὐτῶν ἐκπληκτος,
τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς λεόντων. τοὺς δὲ
πολεμιστὰς οὐκ εἶχε Δαβὶδ μετ' αὐτοῦ, μυ-
ριάδες τלב', καθὼς ἠριθμήθη ὑπὸ Ἰωάβ
τοῦ ἀρχιστρατήγου αὐτοῦ. καὶ τοῦτο πονηρὸν
ἐφάνη ἐναντι κυρίου, καὶ ἀπέστειλε κύριος
Γὰδ τὸν προφήτην πρὸς Δαβὶδ, καὶ εἶπε
"τάδε λέγει κύριος ὁ θεός· ἐκλιθεὶς σεαυτῷ

γενέσθαι σοι ἐν τῶν τριῶν, ἢ τρία ἔτη λιμὸν ἐν τῇ γῆ, ἢ μῆνας τρεῖς φεύγειν ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, ἢ τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῆ σου." καὶ εἶπε Δαβίδ "σενά μοι πάντοθεν τὰ τρία· πλὴν ἐμπροσθὺν εἰς χεῖρας κυρίου." καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον, καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρῶτον μέχρις ὕρας ἀρίστων χιλιάδες ὁ. καὶ εἶπε Δαβίδ "ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας, οὗτοι τὰ πρόβατα γενέσθω δὴ ἡ χεῖρ σου ἐπ' ἐμοί." καὶ παρακληθεὶς ὁ κύριος ἀπέσχευε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ συνέσχευε ἡ θραῦσις, καὶ ἠποδόμησεν ἐκεῖ Δαβίδ θυσιαστήριον. Cedren. p. 86.

b Δαβίδ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, διώκοντος αὐτὸν τοῦ Σαούλ, ἐμπροσθόντος δὲ τοῦ Σαούλ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Δαβίδ καὶ ἀπαῖξ καὶ δίς, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντος, ἔφη Δαβίδ ὁ πρῶτατος πρὸς Σαούλ τὸν ἀπανθρωπώτατον "ἴνυ τί καταδιώκεις, ὦ βασιλεῦ, τοῦ καταλαβεῖν τὴν ψυχὴν μου; δικάσαι κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐδικήσει με ἐκ χειρὸς σε. ἡ δὲ χεῖρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ, καθὼς λέγεται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ παραβολῇ ὅτι ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια". καὶ ὁ μὲν οἶκος Δαβίδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, ὁ δὲ οἶκος Σαούλ ἐπορεύετο καὶ ἠσθάνετο. εἶτα τῶν ἀλλοφύλων κατὰ Σαούλ ἐσρατοπεδευκύντων, τῷ δὲ πρὸς τὴν ἐγγασφίμυθον ἀπελθόντος καὶ τὴν ἀπόφρασιν δεξιμένου, προθύμως εἰσηλθὲν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ τοξενθεὶς τὰ ὑποχύθριον ἐτελεύτησεν. cf. Cedren. p. 85.

οὗτος ἐν πολέμοις ἄριστος ἦν καὶ τῶν νόμων ἀκριβὴς φύλαξ, καὶ πάντας τοὺς πολέμιους ἐχειρῶσατο. ὀλίγοις τέ τισι πταίσμασι τὸ σῶμα πιεσθεὶς θείεις ἐπαιδεύετο μάστιγι· πρὸς γὰρ τῶν ἐαυτοῦ παίδων μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέπεσε, γέλωσ τε τοῖς πολέμοις ἀπεδείχθη. καὶ ταῦτα μετανοήσας καὶ δάκρυσιν ἐθεράπευσεν. Io. Antioch. p. 781.

ἦν δὲ ὁ Δαβίδ ἐνάρετος καὶ ἀνδρείος ὡς οὐκ ἄλλος τις. ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων ἀγῶσι πρῶτος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ὥρμα, τῷ πονεῖν καὶ μάχεσθαι παρακελευόμενος τοὺς σρατιώτας ἐπὶ τὰς πράξεις, ἀλλ' οὐχὶ τῷ προσάττειν ὡς δεσπότης. νοῆσαι τε καὶ συνιδεῖν περὶ τὰς τῶν μελλόντων καὶ τῶν ἐνεσηκῶτων οἰκονομίας ἱκανώτατος, σώφρων, ἐπιεικής, χρησὸς πρὸς τοὺς ἐν συμφοραῖς ὑπάρχοντας, μὴ ἔξημαρτων εἰ μὴ περὶ τὴν τοῦ Οὐρίου γυναικα. κατέλιπε δὲ πλοῦτον

ὅσον οὐκ ἄλλος βασιλεὺς οὔτε Ἑβραίων οὔτε ἄλλων ἔθνῶν. Ioseph. A. I. 7 15 2.

ὅτι ὁ Δαβίδ εἰς βασιλεία τρίτον ἐχρίσθη. Δαβίδειος σορός. καὶ Δαβίδειον μέλος τὸ τοῦ Δαβίδ.

Δαβίδης ὄνομα κύριον.

Δαυλίσθαιος ὄνομα κύριον.

Δαγών (1 Sam. 5 2) εἰδωλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων θεραπευόμενον, ᾧ τὴν κιβωτὸν λαβόντες ἀνέθεσαν.

δαῖδες λαμπάδες. καὶ δαδίον παρὰ πολλοῖς. cf. v. θαλίον.

δαδονχεῖ φαίνει. καὶ δαδασχῆσας Ἀθήνησιν. "ὡς Ἀθηναίων φασὶν οἱ ταῦτα ἀκριβοῦντες δόκιμοι· εὔξαντο δὲ καὶ τῇ βολῇ καὶ τῇ κόρῃ διὰ τε τῶν ἱεροφαντῶν καὶ τῷ δαδούχου σωτηρίαν αὐτοῖς." καὶ δαδασχῆσας λαμπαδηφορήσας· "ὁ πρὸ Στρατοκλῆος Ἀθήνησι δαδασχῆσας, ἐκ τῆς ἡδονῆς ἦν ἐπιπυρρὸς ὅσον ἡ χλόνης τε καὶ γύννης." cf. v. γύννης.

Δάειρα ὄνομα κύριον.

δαῖρα (Hom. Z 855) ἀνδράδελφος, καὶ κλητικὴς. ἡ δὲ εὐθεία δαῖρα.

δαημονέστατος ἐμπροσθότατος· (Aetius: cf. v. Ἀλέξανδρος) "ἦν δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ τάξαι σρατιῶν καὶ ὀπλίσιν δαημονέστατος." (cf. v. Ἐπιφάνιος καὶ Εὐπρόπιος) "ἦσαν δὲ καὶ τελετῶν ἀμφοτέροι δαημονέστατοι." καὶ δαημονεστάτων ἐμπειρῶν, ἐπιστημόνων· "οἷα δὴ δαημονεστάτων τὰ πολέμια." "ἐμπειρὸν δὲ πρεσβευτὴν τῆς τε Ἑλλήνων φωνῆς δαῖμονα καὶ τῆς Ῥωμαίων οὐ πάντη ἀήκουσον, ὡς καὶ τοῦ πολίτην Ῥωμαίων κατὰ ποίησιν γενέσθαι μὴ δόξαι ἀνάξιον."

δαημονέστεροι ἐμπειρότεροι.

δαῖ τῇ μάχῃ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 159) "ἡ πάρος αἵματόεν πολέμιον μέλος ἐν δαῖ σάλπιγγι καὶ γλυκὺν εἰράνας ἐκπροχέουσα νόμον."

δαῖταν ὁδὸν ἀγωνιστικὴν, ἢ ἐμπειρῶν, ἀπὸ τοῦ δαῖναι, ὃ ἔστι μαθεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ φιλόνηκον (sch. A Ran. 925). "ὃ δὲ, κατὰ δρῶσας κακὸν δάιον, ἐλεγχόμενος ὁμοῦ ἦν τὴν ἡσυχίαν."

δαιδάλεον τῇ κατασκευῇ ποικίλον. (AP 6 275) "κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμόθας· δαιδάλεός τε γὰρ ἔστι, καὶ ἀδύ τι νεκταρὸς ὄζει." καὶ δαιδάλοεις ὁ ποικίλος.

δαιδάλλω ῥῆμα.

λον ποικίλον κατασκευάσμα, ἀπό τινός μηχανοποιού, ὃς κατασκευάζει μηχανήματα γέγονε περιβόητος. αλαθῶν ἐπὶ τῷ βωμῷ κατέπηξε τῶν τριπόδων, ἃ ἐπήγετο." ἰλου ποιήματα, ἐπὶ τῶν ἀκριδῶν τέχνας, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ δημιουργοὶ ἀνεπέτασαν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἔπεισε. καὶ Ὀμηρὸς φησὶν (Ε 60) ἐπίστατο δαίδαλα πάντα τέχην· μιν ἐφιλάτο Παλλὰς Ἀθήνη· ὃς ἔδρω τεκτῆνατο νῆυσ ἴσας." ἰλου πτερά, ἐπὶ τῶν δι' ἀποθήκη χρωμένον παρελκούση. λόχειρ ὁ ποικίλα καὶ ἐξαισία ἔργαζόμενος. (ΑΡ 6 204) "Ἀήρις χειρ τῇ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῆ καὶ ἀΐτις Ἀλλιανός" ἦν δὲ τὰ λυρου πεποιημένα καὶ τέχνης θαυδαλα." καὶ Ἀριστοφάνης (Eccl. 965) δαίδαλον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος

καί. καὶ δαιόμενη μερίζουσα, δαίω γὰρ καὶ τὸ μερίζω, ἔξ ὧν καὶ δαίς δαιτός ἢ εὐωχία. ἢ διακόπτων. ἢ παρὰ τὴν δαίην καταμαχόμενος.

αμένοις (Hom. O 146) ἀναιρουνα ἐκσατικόν. "φασὶ δὲ οἱ φιλόμουνας εἶναι τινὰς ἀνθρώπων συμχοντας" (Diog. L. 7 151).

ἢ ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι καὶ δαιμονήσας. "ὃ δὲ ἐξέλιπε δαιμονήσας διὰ τὸ γενέσθαι τινὰς ας τοῦ δαιμονίου διὰ τὴν περὶ τὸ ἀνομίαν" (Polyb. 31 11).

ἢ δαιμονίως.

ἢ νειμαχάριε.

ἢ νιος ὕρμη (Herodot. 7 18) τοῦ ἢ τοῦ θεοῦ. ἢ νίως παραδόξως. "ἐθεραπεύθη μιονίῳ τρόπῳ." (Procop. Arc. 12) τὰ ἀφροδίσι δαιμονίως ἐσπουδατοῦ παραδόξως, ὑπερφανῶς.

ἢ νος τοῦ δαίμονος. ἢ νον ἢ ἐκάσων τύχη. Ἀριστοφάνης ἐν 6) "τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔα τὸν πτεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημέ-

νον." καὶ Σοφοκλῆς (OC 76) "γενναῖος ὃς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος," τῆς τύχης. (M. Anton. 2 13) "οὐδὲν ἀθλιώτερον τῷ πάντα κύκλῳ περιερχομένου, καὶ τὰ νέρθεν γῆς, φησὶν, ἐρευνῶντος, καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ τεκμάρσεων ζητῶντος, μὴ αἰσθανομένου ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ ἔνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. θεραπεύει δὲ αὐτοῦ, καθαρὸν πάθος διατηρεῖν καὶ εἰκαστότητος καὶ δυσσεβήσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γινόμενα. τὰ μὲν γὰρ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φιλία διὰ συγγένειαν. ἔστι δ' ὅτε καὶ τρόπον τινὰ δι' ἄγνοιαν ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἐλάττων ἢ πώρωσις αὐτῆ τῆς σερισκῆσης τὰ λευκὰ καὶ μέλανα."

δαίνυ εὐώχει. Ὀμηρὸς (I 70) "δαίνυ δαῖτα γέροσσι." καὶ δαινύμενος εὐωχόμενος.

δαῖξας διακύψας. δαῖτον τέρας (Eur. Phoen. 1030) πολεμικόν.

δαίρω τὸ τύπτω. δαίς ἢ εὐωχία. καὶ δαῖτα θάλειαν ὅτε φησί, σοικεῖον μεταθέσει δλαιτῶν φασὶ λέγεσθαι. τὸ δὲ ἀπο τοῦ δυλοασθαι λέγειν βιαιότερον. Athen. p. 24.

δαῖς ἢ μάχη. δῆς δέ. (A. Vesp. 1363) "ἐν ἀγορῇ τοῖς θεοῖς δῆς καίεται. δῆς ἦδε; δῆς δῆτ' οὐχ ὄρῆς ἐσηγμένην; τί δαὶ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς ἐν μέσῳ; ἢ πίττα δῆπε καομένης ἐξέροχεται."

δαιταλεῖς δαιτυμόνες, καὶ θιασῶται, καὶ συμπόται καὶ οἶον συνδαιταλεῖς οὕτως Ἀριστοφάνης. (Theophyl. Sim. 5 5) "ἐπιδήπνιον ὁ βασιλεὺς θέων τοῖς δαιταλεῦσιν ὡσπερ ἀξιόλογον χαριζόμενος τοῦτ' εἰδείκνυε."

δαῖτας εὐωχίας. (ΑΡ 6 251) "Φοῖβε, δέξαι πλωτήρων μάχης χειρὸς δαῖτα." καὶ (Polyb. 5 2) "οἶον Ἡσίοδος παρεισάγει τὰς Αλικίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ἢ τε δαιτῆ."

δαιτή, ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς ἢ εὐωχίας. ἐπὶ δὲ δοτικῆς δαιτῆ τῇ εὐωχίᾳ, ἐκ τῆς δαίς δαιτός δαιτῆ.

δαιτός ἐίσης ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας. Ζηνόδοτος δὲ τῆς ἀγαθῆς φησὶν, ἐπειδὴ ἢ τροφή τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθόν. ἐπειδὴ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, οἷς δὴ ἔπαρῃν ἄφθονος ἢ τροφή; βία ἤρπαζον καὶ ἀφηροῦντο τοὺς ἔχοντας, καὶ μετὰ τῆς ἀκοσμίης ἐγίνοντο καὶ

φάνοι, ἐξ ὧν λεχθήναι τὴν ἀτασθαλίαν· ἐν γὰρ ταῖς θαλάσσις ἡμέραν τὰ πρῶτα οἱ ἄνθρωποι. ὕστερον δὲ διένεμον, καὶ ἤλθεν εἰς κόσμιον τὰ δόρυα. ἔνθεν καὶ δαιτρός, καὶ δαῖς ἢ εὐωγία, καὶ δαιτυμόνες. ὅτι ἐπὶ ἄνθρωπων λέγεται δαῖς, ἐπὶ δὲ θηρίων οὐ δύναμιν ἔφη "ἐλώρια τεύχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε δαῖτα." Athen. p. 12.

δαιτρεύειν μερίζειν.

δαιτρὸν μεριζήν, μίγειρον.

δαιτρός προσδαιριῶν ἐλάγισα τοῖς ἐσιωμένοις· οὕτως γὰρ εἰσιῶντο, μεριζόμενοι τὰ τε πρόβατα καὶ τὸν πότον. παρ' ὃ καὶ λέγει (Hom. I 225) "δαιτὸς ἕλιος," ἰσομοίρου τροφῆς. ἢ δαιτρός ὁ δαιριῶν καὶ διανέμων τὰ κρέα.

ὅτι Τίμαιος φησι τοὺς ποιητὰς καὶ τὰς συγγραφεῖς διὰ τῶν ὑπεράνω πλεονασμῶν ἐμφαίνειν τὰς ἑαυτῶν φύσεις, λέγων ἐκ τοῦ δαιτρεύειν τὸν ποιητὴν πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως γαστριμαργον παρεμφαίνειν, τὸν δὲ Ἀριστοτέλην ὄψα ἄρτυοντα ὀψοφάγον εἶναι καὶ λέγων. τὸν δὲ Διονύσιον τὸν τύραννον κλινοκοσμοῦντα καὶ τὰς τῶν ὑψισμῶν ἰδιότητας καὶ ποικιλίας ἐξεργαζόμενον συνεχῶς ἀνάγκη τὴν ἀκόλουθον ποιῆσθαι διήληψιν, καὶ δυσαρρεσεῖσθαι κατὰ τὴν προαίρεσιν. Pol. I. 12 24.

δαιτυμόνες ἀρισηταί, εὐωχοῦμενοι.

δαῖτρονος συνετοῦ, ἢ πολεμικοῦ.

δαίω τὸ μινθάνω. δαίσω δαίσκω, καὶ ἀποβολῆ τοῦ ι δάσκω, ἐπειδὴ τὰ εἰς σκω κοινολεκτούμενα οὐ θέλεισι δίφθογον ἔχειν· ἀναδιπλασιασμιῶν διδάσκω, καὶ ἐξ αὐτοῦ διδάσκαλος.

Δάκες οἱ νῦν Πατζινακῖται λεγόμενοι.

δάκη καὶ δάκετα θηρία ἰοβόλα ἐρπετά. ἢ εὐθεία δάκος, τῷ δάκει.

δάκης ἀθύρτοκτον.

Δακία χώρα, ἣν ὁ Τραϊανὸς ἐν τοῖς πέτραις τοῦ Ἰσραηλ χωρίοις κατώκισε. καὶ ταύτην Ἀδρηλιανὸς ἀπέλιπε κεκακωμένης τῆς Ἰλλυριῶν τε καὶ Μυσῶν χώρας, ἠγούμενος ἀδύνατος ἔσεσθαι τὴν πέτραις ἐν μέσοις τοῖς ποταμοῖς ἀπειλημένην διασωῖσθαι. ἐξαγαγὼν οὖν τοὺς ἐκείσε Ῥωμαίους ἀπωκισμένους ἐκ τε τῶν πόλεων καὶ τῶν ἀγρῶν ἐν μέσῃ τῇ Μυσίᾳ καθίδρυσε, τὴν χώραν ὀνομάσας Δακίαν· ἢ νῦν ἐν μέσῳ τῶν δύο Μυσῶν

κειμένη διαιρεῖ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων. Eutrop. 9 15.

δακνόμενος ἐνοχλούμενος, ὑπὸ τῶν τῆς ἵπποτροφίας ἀναλιούμετων κατεσθιόμενος· δοκεῖ γὰρ διαπανηρὸν εἶναι τὸ ἵππους τρέφειν. ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ προσέλεγκται κατάρω· καὶ γὰρ δὴ τότε οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν κατάρω ἐθέσαν μέρει. ἐσι δὲ αὕτη· "ἐκκομά σε λάβοι καὶ ἀμβολά, ὃ δὲ ἵππος, καὶ ἂ γυνά τοι μοιχὸν ἔχοι," ὡς τέτων πάντων διαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημιῶν. τὸ δὲ δακνόμενος εἶπεν ἀπὸ τῆ αὐτῶν κατακεκλεσθαι ἔσω τῶν σρωμάτων. sch. A Nub. 12. δακρυόεντα μετὰ δακρῶν.

δακρῶσαι αἰτιατικῆ.

δακτυλήθρα ἢ τοῦ δακτύλου σφειρόνη· "καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἢ ὡς θεριμώτατον ἀναδιδοῦ τῇ γλώττῃ" (Athen. p. 6).

δακτύλιος ἢ σφραγίς. (Appian. Hava. 50) "ὁ δὲ Ἀννίβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγὸς Μαρκέλλου τοῦ ὑπάτε ἀποθανόντος ἐπιστῆ τῷ σώματι αὐτῷ, ὡς εἶδε τὰ τραύματα πάντα ἐπὶ τοῦ σέρου, ἐπήγεσε μὲν ὡς σφραγίστη, ἐπέσκωψε δὲ ὡς σφραγίστην, καὶ τὸν δακτύλον αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολήν." (Artemid. 2 5) "σέκιοι καὶ ἐλεφάντινοι δακτύλοι γυναιξίν εἰσι σύμφοροι."

δάκτυλοι παρὰ πολλοῖς αἱ βάλανοι τῆς φρίνικος. καὶ παροιμία "Δακτύλος ἡμέρα" ἐπὶ τῶν εὐήμερῶν τῶν· Δάκτυλος γὰρ τις ἀνὴρ γέγονεν Ἀθήνησι μεγίστων λαχῶν τιμῶν. Δάλδεις πόλις Ἀστυίας.

δαλίον. οὕτως οἱ κωμικοὶ διὰ τῆ λ. (A Pac. 949) "φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβύβω." ἐδόκουν γὰρ καθαίρειν ἀποβάπτοντες τῆ πρὸς. οἱ δὲ δαδίον γράφουσι.

δαλὸς λαμπύς, ἢ ζῦλον ἀπόκαυμα, ἢ δαδίον ἡμίφλεκτον. καὶ παροιμία "δαλὸς ἐς πῦρ."

Δαμαίων κύριον.

δάμαλις ζῶον.

Δαμαλίτης ὄνομα κύριον.

δάμαρτος γυναικός.

δαμασίφρων ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος· Πίνδαρος (Ol. 13 111) "δαμασίφρονα χρῆσόν."

Δαμασκηνός ἀπὸ τόπου.

Δαμάσκιος ζωικὸς φιλόσοφος, Σύρος Συμπλικίου καὶ Εὐλαίου τῶν Φρυγῶν ἡμ

λτῆς, ἤμαρ ἐπὶ τῶν Ἰερουσαλήμων χρόνων. γέγραπται αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα, καὶ περὶ ἀρχῶν, καὶ φιλόσοφος ἰσορία.

Δάμασος Ρώμης ἐπίσκοπος, εἰς ἐποποιίαν εὐφραδίας, πολλὰ καὶ σύντομα ἠρωικῶ μέτρῳ ἐξέδωκε, καὶ ὀγδοηκοντούτης ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλείῳ ἐτελεύτησεν. ἔγραψε καὶ ἄλλα πολλά. Synchronius p. 192.

Δαμύσης Σιγριεύς ἀπὸ Σιγρίων τῆς Τρωάδος, Διοξίππου υἱός, γεγονώς πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, σύγχρονος Ἡροδότῳ, τῶν πλοισοποιῶν, ἰσορικός, γέγραψε περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων, περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς ἴλιον ζωοτεταμένων βιβλία β' (cf. v. Πῶλος), ἐθνῶν κατάλογον καὶ πόλειον, περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν, καὶ ἄλλα σχαῖα. γέγονε δὲ Ἑλλητικῶν μαθητῆς.

δαμῶν τετρα ἢ δαμῶν.

δαμῆντα δαμιασθέντα, ἢ φρονεθέντα. καὶ **δαμῆναι** δαμιασθῆναι.

Δαμιανός Ἐφέσιος σοφιστής, ὃς καὶ ἐν ἐπάταις ἐνεγράφη ὑπὸ τῆ βασιλείῳ Σεσήρῳ, καὶ Βιθυνίῳ ἤρξε, καὶ τὴν σοφὴν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν θολικὴν κατεσκεύασε. cf. Philostrat. V. S. 2.

Δάμις ἀνὴρ οὐκ ἄσφοτος, τὴν ἀρχαίαν οὐκ ἔχων Νίνον. οὗτος τῷ Ἀπολλωνίῳ προσφιλοσοφίας ἀποδημίας τε αὐτῷ ἀναγράψας, ὃν κοινωῆσαι καὶ αὐτὸς φησι, καὶ γνώμης καὶ λόγους καὶ ὅποσα ἐς πρόγνωσιν εἶπεν (Philostrat. V. A. 13). ὁ γὰρ Ἀπολλώνιος ἀπὸ Ἀπιοχλείας ἦκεν εἰς Νίνον, προσεφοίτησε δὲ αὐτῷ Δάμις ὁ Νίνιος, καὶ συνῆν αὐτῷ, ὃ τι μάθοι μνημονεύων. φωνὴ δὲ ἦν τῷ Ἀσσυρίῳ ἑπιμέτρως πρᾶττονου· τὸ γὰρ λογοειδὲς ἔκ ἔην ἄτε παιδευθεὶς ἐν βυρβάρους, διατριβὴν δὲ ἀναγράψαι καὶ ξυνουσίαν, καὶ ὃ τι ἤκουσεν ἢ εἶδεν ἀνατυπῶσαι, καὶ ὑπομνήματα ταῦτα ξυνοθεῖναι σφόδρα ἱκανὸς ἦν. id. 119.

οὐ μὴν ὡς δυοῖν γε ἀμείλησαι τύτοι, τῆς τι ἀνδρίας, ἢ χρωόμενος Ἀπολλωνίῳ διεπορεῖται βάρβαροι ἔθνη καὶ ληστρικά, οὐδ' ὑπὸ Ῥωμαίων πω ὄντα, τῆς τε σοφίας, ἢ τὸν Ἀρτίον τρόπον ἐς ξύνεσιν τῆς τῶν ζῴων φωνῆς ἤλθεν. ἔμαθε δὲ τοῦτο διὰ τουτωνῶν τῶν Ἀράβων πορευόμενος. id. 20.

δάμνα (Hom. II 130) ἐδάμαζε.

δάμνημι δαμίζω.

Δαμοίτης κύριον.

Δαμόκριτος ἰσορικός τακτικὰ ἐν βι-

βλίῳ β', περὶ Ἰουδαίων· ἐν ᾧ φησὶν ὅτι χρυσὴν ὄνον κεφαλὴν προσεκένων, καὶ καταἐπταετίαν (al. τριετίαν) ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον καὶ κατὰ λεπτὰ τὰς σύρκας διέξαινον καὶ οὕτως ἀνήρουν.

Δαμόξενος Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Σύντροφοι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν (p. 101 F), καὶ Ἐαυτὸν πενθῶν, ὡς πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ια'.

Δαμόκρατος ἰσορικός ἀλευτικά ἐν βιβλίῳ κ', καὶ περὶ τῆς ἐνύδρου ματικῆς, καὶ ἕτερα σύμμικτα ἐχόμενα ἰσορίας.

Δαμόφιλος φιλόσοφος, σοφιστής, ὃν ἀνεθρέψατο Ἰουλιανὸς ὁ ἐπὶ Μάρκου τῆ βασιλείῳ ὑπάτος, γράψας πάμπολλα, ἐξ ὧν ταῦτα μοι εὐρηται ἐπὶ ταῖς τῶν βιβλίων θήκαις, Φιλόβιβλος ἢ περὶ ἀξιοκτῆτων βιβλίων, πρὸς Ἀόλλιον Μάξιμον, περὶ βίου ἀρχαίων, καὶ ἕτερα πάμπολλα.

δαμώματα τὰ δημοσιὰ ἰδόμενα· Ἀριστοφάνης (Pac. 790) "τοιαῦδε χεῖρα χαρίτων δαμώματα καλλικόμων τὸν σοφὸν ποιητὴν ὑμνεῖν."

Δάμων ὄνομα κύριον.

δανά τὰ ξηρὰ ξύλα. τὸ δα μακρόν· Καλλιμαχος (Hom. o 322) "ξύλα δανά κεάσσαι," τούτῳ σχίσαι.

Δανάη ὄνομα κύριον, ἢ Ἀκρισία. "κρίθητι καὶ σύ· οὐκ εἰ Δανάη ἢ Ἀκρισία." ταύτης γὰρ δυσπειθῶς πρὸς τινα δίκην ἀπαντώσης, σοφός τις πρὸς αὐτὴν ἀπεφθέγγετο "κρίθητι καὶ σύ· ἐκ εἰ Δανάη ἢ Ἀκρισία θυγάτηρ" (cf. v. Ἀκρίσιος). (AP 5 217) "καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὄδε φρένα," ταύτης ὁ χρυσός.

Δανάης Δαναΐδος καὶ Δαναΐδων.

δανάκη. τοῦτο νομισματὸς ἐστὶν ὄνομα, ὃ τοῖς νεκροῖς ἐδίδοσαν πάλαι συγκαθεύοντες· (Callim. fr. 110) "νεῶς Ἀχερουσίας ἐπίβαθρον." Ἀχερουσία δὲ ἐστὶ λίμνη ἐν Ἄδον, ἣν διαπορθμεύονται οἱ τελευτῶντες, τὸ προειρημένον νόμισμα τῷ πορθμῆι διδόντες. cf. v. καρκάδονα.

δανεῖσαι. τούτου τὸ χρῆσαι αἰρετώτερον· τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων, τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τὰς τυχόντας. καὶ δανεῖσῃς ὁ δανεῖζων.

δανότατα ξύλα ξηρότατα.

δαξησμός· "ὑπὸ δὲ πόνον τιμὸς δαξησμοῦ τῆς καρδίας παύσασθαι ἐπιτάμενον." cf. v. δαδαξησμός.

Δάοχος. εἰς ἐξίν οὗτος τῶν προειμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα. Harp.

δαπανᾶν οὐ τὸ ἀναλίσκειν ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ λαμπρῶς ζῆν καὶ σπαθᾶν καὶ δαπανᾶν τῇ ἀσωτίᾳ· οὕτω Δημοσθένης (40 51). καὶ οἱ ἄλλοι δικανικοὶ οὕτως χρῶνται τῷ ὀνόματι. Θουκυδίδης δὲ (4 3) τὴν πόλιν δαπανᾶν φησὶν ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναλώματι μεγάλα ἐμβάλλειν.

δάπεδον ἔδαφος· Ὀμηρος (Α 1) "οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορῶντο χρυσίῳ ἐν δαπέδῳ."

δάπιδας. τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι. καὶ δάπισι τοῖς τύπησιν· οὕτω γὰρ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (527) "οὐδ' ἐν δάπιον ἔσει καταδαρθεῖν."

δάπτω τὸ μετὰ σπαραγμῆ ἐσθίω, ὅπερ καὶ δαρδάπτω λέγεται. Βύβριος (95 92) "καὶ σπλάγγνα δάπτων."

Δαρδανεύς ὄνομα ἔθνους. καὶ Δαρδάνιοι.

δαρδάπτω τὸ μετὰ σπαραγμῆ ἐσθίω.

δαρεικός νόμισμα τι ἦν χρυσῶν, ὅπερ Δαρεῖος πρῶτος ἐπεκόησεν, τούτου τοῦ Δαρειῶν ἡριθμύθη ὁ σρατός, καὶ εὐρέθησαν μυριάδες, χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ, σὺν ἱππεῦσιν ὁ. νέες δὲ χ' συνελέγησαν ἐπὶ Σκύθας.

δαρεικοὺς. εἰσὶ μὲν χρυσοὶ σατῆρες οἱ δαρεικοί, ἡδύνατο δὲ ἕκαστος αὐτῶν ὅπερ καὶ ὁ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος χρυσῶς. οὐκ ἀπὸ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρός, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τινὸς παλαιότερου βασιλέως ἀνομάσθησαν. λέγουσι δὲ τινες δύνασθαι τὸν δαρεικὸν δραχμὰς ἄργυρὸν κ', ὡς τὰς ε' δαρεικοὺς δύνασθαι μῶν ἄργυρίου. sch. A Eccl. 598.

Δαρεῖος. ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν πρὸς Δαρεῖον τὸν Περσῶν βασιλέα συνάψας πόλεμον τούτου κατὰ κράτος νικᾷ, καὶ αἰτεῖται εἰς διαλλαγὴν ἐλθεῖν, καὶ δῆναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα Ρωξάνην πρὸς γάμους κοινῶν.

ὅτι αὐτὸς Δαρεῖος ὑπὸ τῆ ἰδίας σατραπείας ἀναιρεῖται, Βῆσσος ὄνομα· καὶ προσάγει τὴν κεφαλὴν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι.

Δαρετίου· (AP 6 214) "τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι, ἕξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πενήτηντα ταλάντων Δαρετίῳ χρυσοῦ, τὰς δεκάτας δεκάταν."

δᾶς λαμπάς. "πῦρ τε ἐν δασι καὶ φα-

κέλλους πύσση κεχρισμένους κομβίζοντες τὴν πλάτην ἀνάπτουσι." καὶ αὐτὸς "τὰ ἡμίσημα ἐπὶ κλίμαις βεβλημένα μάλα ὑβραῖς, καὶ φρυμαῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιτεθέντα, ὑπὸ δασιῶν ἐπακμαζούσαις τῷ πυρὶ, καὶ τὸν ὑμέναιον ἄδουσῶν γυναικῶν, ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμιθ." cf. ν. κερτόμιος, ὑπερήφανος, ὑπὸ δασιῶν.

δάσασθαι διαμερίσασθαι· Ἡρόδοτος (7 121) "ἔς τρεῖς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεζὸν στρατόν."

δασέως καὶ δασεῖα.

δάσιος (ἀπ λάσιος) ὁ δασός.

δάσκιος ὁ πολύσκιος.

δασμολογία φορολογία, καὶ δασμολόγοι φορολόγοι.

δασμολογῶ συναγω. "Πλάτων μὲν ἀτελεῖς φάρων τὰς παρ' αὐτὸν φοιτῶντας ἐποίει· σὺ δὲ δασμολογεῖς, καὶ παρ' ἐκόντων καὶ ἀκόντων λαμβάνεις" (Diog. L. 4 2).

δασμός μερισμός, φόρου ἀπαγωγή. Ἐνοφῶν (Anab. 4 5 24) "εὐφρον δὲ καὶ πάλοισι εἰς δασμὸν βασιλεὶ τρεφομένους εἶ." καὶ αὐτὸς "Ἀθηναῖοι δὲ δεισαντες τὸν Μίνωος εἶδον, ὑπέστησαν δασμὸν εἶσιν εἰς Κρήτην, ὄντινα ἂν ἐκεῖνος δικαιοσύειν." cf. τ. Μίνωος.

δάσσονται διασπάσσονται, κατὰ μέρη φθογῶνται καὶ μεριοῦνται.

δασπλήτα τὴν ἐπὶ κακῷ προσπελάσαν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 241) "σὴν γὰρ ἐγὼ δασπλήτα διάσασιν οἷά τε πικρὴν νύκτι καταπτήσω τὴν Ἀχεροντιάδα." δασπλήτης γὰρ ἡ ἐρινύς (Hom. ο 234).

δασύπους λαγώς. καὶ παροιμία "πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα" ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ. λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντος παρ' ἄλλῳ γενέσθαι τὰ ὄντα παρ' ἑαυτῷ.

δατεῖσθαι καὶ δατηταί. δατεῖσθαι μὲν τὸ μερῖζεσθαι, δατηταί δὲ οἱ μερισταί· τὸ δὲ εἰς δατητῶν αἵρεσιν εἰδὸς ἐστὶ δίαση· ὁπότε γὰρ κοινωνοῦν τινες ἀλλήλοις, καὶ εἰ μὲν βούλονται διανεμῆσθαι τὰ κοινὰ οἱ δὲ μὴ, ἐδικάζοντο οἱ βουλομένοι τοῖς μὴ βουλομένοις εἰς δατητῶν αἵρεσιν. οὕτω Ἀσσίας καὶ Ἀριστοτέλης. δατηταί κυρτῶς οἱ τὰ κοινὰ διανεμόντες τοῖς μὴ βουλομένοις. Harp.

Δάτις. (Herodot. 6 118) "ἄσας εἶδεν ἔφη"

ἦτις ἦν ἡ ὕψις, οὐ λέγεται. ὁ ἡ τάχις ἐπέλαμψεν, ζήτησιν ἰν, εὐρών δὲ ἐν Φοινίσσῃ ἄγαλμα ἰεχουσωμένον, ἐπυθάνετο ὀκόλημένον. πυθόμενος δὲ ἐξ οἴου ἔμπε τῇ ἑωυτοῦ νηὶ ἐς Δῆλον, ται εἰς τὸ ἱερόν τὸ ἄγαλμα, καὶ ἰῶσι Δηλίοισιν ἀπαγαγεῖν τὸ ἄλληλίζεν βουλόμενος εἶπεν ἠδοορμαί καὶ εὐφραίνομαι.

Ἐφρησ, ὅς ἐπετῆδενεν ἑλληνίσσι φράσαι χαίρομαι ἀντὶ τῆ εἰαι ἐσι δατισμός. sch. A Pac. 288. αὐτὰρ ἀφ' ἑρηνῆς, Περσῶν καειτὰ τὴν καθαιρέσιν Μαρδονίε τὴν Ἑλλάδα, καταπειράσοντες καὶ γῆν καὶ ὕδωρ αἰτήσοντες. οἱ ἰάντες ἔδωκαν. Ἀθηναῖοι δὲ βατες τὸς πριεβευτὰς ἐξεκέρουξαν. ἰνιοὶ δὲ ἀμφοτέρω δώσειν ἐπηγέμβραλόντες αὐτοὺς εἰς φρέατα ααντες ἀπεφῆραντο δεδωκέναι τὴν ῶν χάριν. cf. Herodot. 6 94.

δόλοισ, πανουργέμασιν. "ἰσκόφοις προσρήμισι διαμμορτύρα. ἀλλ' ἐπεὶ τῆτο οὐχ ἄπλως καὶ ὥρει γενήσεσθαι διὰ τὸν τῆ βαν, δατοῖς οὐχ ἔξω δεινότητος ἐχρήσαντο."

απαρὰ Ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέκαιροῦ, ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως ἢ οὐ ἀποσαλῆ. [μήποτε τοῦτό ἐσιν νηθῶς λέγεται, τί δατὸν ἔχεις; π.]

πόλιος ὄνομα, ἐν ἧ καὶ χρύσεια ἰ Δάτος ἀγαθῶν.

πόλις Θράκης σφόδρα εὐδαίμων, ἢ παροιμία "Δάτος ἀγαθῶν." τὴν πόλιν καὶ τὴν παρκακίμενην θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ὀνομά-

τὸ δασύ, καὶ δαυλίαι κορώνη ὑτέσιν ἢ δασεῖα.

ἰς Τελμισεὺς γραμμαιτικός, γελὶ Ὀμήρου καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήεῦσατο. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐκ ἐσράβλων. ἦν δὲ οὗτος λοιδορούμενος ἰέχρις αὐτῶν μὴ φειδόμενος τῶν ἰτταλον μὲν τὸν βασιλέα Περσῶν ἔχων αὐτῷ ἐπιβεβλόντα, εἰς

δὲ τὴν Πυθίαν ἐλθόντα ποτὲ σκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον, καὶ ἐπιγελῶντα ἐρέσθαι εἰ τὸν ἵππον εὐρήσει. χρησθῆναι δὲ αὐτῷ εὐρήσειν ταχίως. εἶτα ἐκείνον διαθρολῆσαι τοῦτο, ὅτι μὴδὲ ἦν αὐτῷ ἵππος, μὴδὲ ἀπώλετο. ἀναχωρήσαντα δὲ συλλαβόμενος Ἄτταλος ἐπέταξε κατακρημνισθῆναι· ἐν ᾧ δὲ τόπῳ τῆτο ἐγένετο, ἐκαλεῖτο Ἴππος ὁ τόπος, καὶ ἔγνω πρὸς τῷ θανάτῳ μὴ ἐψεῦσθαι τὸ λόγιον. οὕτως οὖν ἐνυβρίσας κακῶς ἀπώλετο.

δαφνίνην φερῶ βακτηρίαν. τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ἐπὶ τινῶν ἐπιβουλεύόμενοι, παρ' ὅσον ἀλεξιφάρμακον ἢ δάφνη.

δαφνοῖόν τὸ πάνυ φοινίσσον· (AP 7 208) "σῶμα τότε φθιμένου μενεδαῖε εἶσατο Δῦμις ἵππου, ἐπεὶ ἐέρνον τοῦδε δαφνινὸς Ἄρης τύψε."

δάψατο· (AP 7 241) "ἄ μεγάλα δ' Ἀἰγυπτος ἑανῶ δάψατο (απ ἑὰν ὠλόψατο) χαίτην."

δαψίδων (απ δαψιδῶν)· Πολύβιος (9 19) "οἷον γὰρ ἂν δέκα συμβαίη τὸ τοῦ τείχεος ὕψος, τοιούτων δώδεκα δεήσει τὰς κλίμακας δαψίδων ὑπάρχειν."

δαψίλεια ἢ πολυτέλεια, καὶ δαψιλῆς ὁ πολὺς.

δαψιλέστατος πολυτελέστατος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ρευμάτων καὶ ἐπὶ τῶν μεγαλοφυχοῦντων.

δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· "μισθοφορεῖ δέ." περὶ Ἀπύλλωνός φησιν Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισι (587).

Δεββῶρα ὄνομα κύριον, ἢ προφήτης καὶ ἀρρενόφρων.

δεδαῖγμένος ἀνηρημένος.

δέδασαι μεμέρισαι. καὶ δεδαίεται μεμέρισαι.

δέδειεν φεύγει, ἢ φλέγει.

δεδειχότας δείξαντας, δεδηχότας δὲ δακόντας.

δέδεμαι δοτικῆ.

δέδευκε πεφύρακε.

δέδηγμαί τὴν καρδίαν (A Ach. 1) ἠνίμαι, λελύπημαι. καὶ Ὀμηρος (E 493) "δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος" καὶ (F 185) "θυμοδακῆς μῦθος." καρδίαν δὲ εἶπε, παρ' ὅσον περὶ τὴν καρδίαν συνίσταται τὰ τῆ θυμοῦ καὶ τὰ τῆς ἠδονῆς. παρ' Ὀμήρῳ Ὀδυσσεὺς (v 17) "σῆθος πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μῦθῳ, τέτλαθι κραδίη" φάσκων.

δέδθη φλέγει.
 δεδμημενόμενοι ἀπηγορευμέται.
 δεδήσεται δεθήσεται.
 δεδηχότας δακόντας.
 δέδια φοβοῦμαι.
 δέδιθε φοβήθητι.
 δεδιζόμενοι φοβηθέντες.
 δεδίξασθαι ἐκφοβῆσαι, διῶξαι. "ἤχον ἐγείρει συμμιγῆ τε καὶ ἄγριον, καὶ σὺν τῷ ἀλαλάγματι ἐπιδεδήσεται τοῖς τυμπάνοις, ὡς καταπλήξαι καὶ δεδίξασθαι τὸ Ῥωμαϊκόν." Menander: cf. v. ἐπιδουπήσαι.
 δεδιότες. καὶ δεδιώς φοβούμενος. "οἱ δὲ ἀμφὶ τοῖς οἰκείοις δεδιότες ἐνταῦθα πρῶτον ἤξιον ἴναί."
 δεδίσσω ἐκφοβῶ. τὰ δὲ διὰ τοῦ σσ ῥήματα ἔξ φωνήεντα παραλυμβάνει, α, ἄλλος ἀλλάσσω. ε, πῦρ πυρός πυρέσσω. η, πτήσσω. ι, δεδίσσω καὶ δειδίσσω. υ, ἀφύσσω τὸ ἀπαντλῶ· τὸ γὰρ ὄσσω ἐκ τοῦ ὄπτω ἐξὶ μετηλλαγμένον. ω, ὄνειρώσσω, ἄγρώσσω.
 δεδιττόμενος ἐκφοβῶν.
 δεδμημέθαι (Hom. E 878) ὑποτετεύμεθαι.
 δεδμημένοι (Hom. Z 245) δεδαμασμένοι. καὶ δέδμηνται ἐν ἐπιγρούματι (AP 6 131) "οἱ δὲ χυλινοὶ σοιχηδὸν ἕξοι τ' ἀμφίβολοι κάμικες δέδμηνται, ποθέουσαι ὁμῶς ἵππους τε καὶ ἄνδρας, Παλλάδι."
 δέδοικα φοβοῦμαι. (S Ai. 278) "δέδοικα μὴ ἄ θεοῦ πληγὴ τις ἦκη· πῶς γὰρ; εἰ πεπαυμένος μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται." ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ ἔ θεῖόν τι εἶη τὸ κατὰ τὸν Αἰάντη, εἰ πεπαυμένος τοῦ κακοῦ μᾶλλον ἐν ἀνία διάγει.
 δεδοκήμενος (Hom. O 730) ἐκδεχόμενος, ἐνδρεῦων, δοκεύων καὶ ἐπιτηρῶν.
 δεδοκιμασμένα κεκρίμενα. "ἔγραψε δὲ Εὐσέβιος καὶ ἄλλα ὑπομνήματα δεδοκιμασμένα." cf. v. Εὐσέβιος.
 δεδοξοποιημένον δόξη κοσμούμενον. Πολύβιος "τὰ μὲν γὰρ --- ἀμαρτάνει." cf. v. ἄνθρωπος.
 δέδορκεν ὄρῃ, βλέπει.
 δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρια, ἐπὶ τῶν παρ' ἄξια ἐνπραγούντων.
 δεδουπῶς πεπτωκώς, τεθνηκώς.
 δεδρασμένος πεπραγμένος.
 δέδυκα ὑπεισῆλθον. δέδυκε δὲ εἰσῆλθε.
 δέει τὸ δεῖ, τὸ ὄριστικὸν δηλονότι. δέει δὲ φόβῳ. "ὁ δὲ Νικόμαχος ὡς πεφωραμένος

ἐν παντὶ ἦν δέει."
 δεεινός ὁ δεινός.
 δέημα (A Ach. 1057) "ὡς γελοῖον, α θεοί, τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μου σφόδρα."
 δεῆσαν χρείας γενομένης.
 δεήσεις ἀντὶ τῆ ἐνδειίας Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'. Hagr.
 δεθμός νόμος ἢ δεσμός.
 δεῖ πρέπει. δ' ἔχει τὰ σημακόμενα. ἀντὶ τῆ χρέη. καὶ ἀντὶ τῆ χρεῖα ἐξί. "δεῖ δὲ χρεμάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐσι γενέσθαι τῶν δεόντων" (Demosth. 1 20). καὶ ἀντὶ τοῦ δεσμεῖ καὶ δέει ἐν διαλύσει. ἀντὶ τῆ ἀπέχου καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει (Lys. 435) δεῖ ἀντὶ τῆ δῆσον. "ὀπίσω τῷ χεῖρε δεῖ."
 δεῖγμα κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἐκάστου τῶν πωλουμένων· ἐξὶ δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῷ Ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δειγματα ἐκομίζετο, καλούμενος οὕτως. Ἀπτικὸν δὲ ἔθος ἐξὶ τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. Hagr.
 δεῖγμα τόπος ἦν ἐν Πειραιεῖ, ἐνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένοι καὶ πολῖται καὶ ἔλογοποιον. τὸ δὲ τῶν δικῶν προσέθηκεν Ἀριστοφάνης (Eq. 975), "ἵνα δεῖξῃ καὶ διαβάλλῃ τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους· "οἷων ἀργελευτάτων ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν ἤκουσ' ἀντιλεγόντων."
 δεῖγμα καὶ ἡ ἐνδειξις· Ἀριστοφάνης (Ach. 986) "τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τὰ πτερά πρὸ τῶν θυρῶν." οἷον τῆς παρ' αὐτῶν ἐνδὸν τροφῆς σημεῖον καὶ ἀπόδειξιν πρὸ τῶν θυρῶν αὐτοῦ τὰ τῶν ὀρνίθων πτερά τιθέντων καὶ τυθέντων πρὸς εὐωχίαν προέβαλε.
 δειδέχαι ἄλληλους Ὀμηρος (A 4).
 δειδία ἢ σκοτία νύξ, δεῖδια δὲ φοβῶμαι καὶ δείδειν ἐφοβεῖτο. δεῖω δεδίω ὡς πεῖθω πεπίθω. δεδίω δέδια, πλεονασμῶ τῆ δείδιου. καὶ δείδειθε φοβήθητι, καὶ δειδιώς φοβούμενος.
 δειδίσκω δεικνύω.
 δειδίσσω ἐκφοβῶ.
 δείδω τὸ φοβοῦμαι.
 δεειλινόν τὸ δειλινόν. καὶ δεείλεον τὸ δειλινόν.
 δείκελον εἶδωλον, ἄγαλμα, ἢ ὁμοίωμα ἐν ἐπιγράμμασι (AP 5 260) "Ῥεῖης πυργόφρου δείκελον εἰσορόων."
 δείκηλα μιμήματα, εἰκασματα. τὸ δει

ἴφθογον. κυρίως τὸ ὁμοίωμα καὶ εἰκελὸν
ἢ Δί, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁμοίωμα.

δεικνύντα καὶ δεικνύμενον καὶ δει-
ῦσα.

δείλαιος ἄθλιος.

δειλάκρα· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (974)
ὡ δὲ κατακέννισμαι δειλάκρα." σκώπτει
πρῶσαν τὴν γραῦν. δειλάκρα δὲ ἄκρω
λία. καὶ δειλακρίων ὁ ἄκρος δειλός, ὁ
εινός, ὁ ταλαιπώρος· ἢ ὁ ἐπίπονος. ὁ αὐ-
· Ἀριστοφάνης (Pac. 193) "ὡ δειλακρίων,
γλίσχρων, ὄρῃς ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ
κρώτατος." δειλακρίων ὁ Ἐρμῆς ἐλέγετο
λῆγρος· κρεαδίων γὰρ ἐπιδεικνυμένων αὐ-
· κατήρχετο αὐτίκα.

δειλανδρία καὶ δειλανδρῶ.

δείλη ὄψις ἢ περὶ δύσιν ἡλίου. δείλη
ραία ἢ πρὸ ἄριστον ὥρα, ἢ μετὰ τὸ ἄρι-
σ. Ξενοφῶν (Anab. 1 8 8) "ἡνίκα δὲ δειλη
ἔπειτο, ἐφάνη κοριορτός." καὶ κλίνεται δειλης.

δείλης πρωίας καὶ δειλης ἐσπέρας.
τω λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

δειλία ὁ φόβος.

δειλία ἐστὶ κακία ἐν ἐνδείᾳ τῇ περὶ τάδε
καὶ τὰ πάθη, ἐναντία τῇ ἀνδρίᾳ καὶ τῇ
φροσύνῃ. καὶ κατὰ μὲν τὸ κακία εἶναι καὶ
συμμετρία, περὶ δὲ τὰ πάθη ἐναντία ἐστὶ
ἢ ἀνδρία, κατὰ δὲ τὸ ἐν ἐνδείᾳ περὶ τάδε
ἔστι, τῇ φροσύνῃ. ἔτε γὰρ τῇ φροσύνῃ
πρωίᾳ ἢ δειλία κατὰ τὸ κακία εἶναι (κοινω-
ῖα γὰρ αὐτῇ τούτου) οὔτε τῇ ἀνδρίᾳ κατὰ
δὲ ἐνδείᾳ εἶναι κατὰ τάδε· ἢ γὰρ ἐστὶν ἐναν-
ῖον τὸ περὶ τάδε ἐνδείᾳ τῷ περὶ τὰ αὐτὰ
ἔστι.

δειλινήσας δειλης τοῦτο ποιήσας. καὶ
δειλινόν δειλης.

δειλοκοπήσας ἔξαπατήσας Ἐρμιππος.
δειλότερος τῷ παρακύπτοντος, ἐπὶ
τῶν σφόδρα δειλῶν. ἀνὴρ γὰρ τις ἐγένετο
θαλός, ὃς παρακύψας ἐκ σπηλαίου καὶ ἰδὼν
τὸ Ἡρακλέα κατέβη εἰς σπήλαιον καὶ διὰ
διῶν ἀπέθανεν. καὶ ἕτερα παροιμία δει-
λότερος Πεισάνδρου. cf. v. Πεισάνδρου
δειλότερος.

Δείλοψ ὄνομα ἔθνος.

δείμα φόβος· Ἀρριανός "τοσόνδε αὐτῶς
δείμα ὡς προσαγόντων δεινῶν κατέσχευ ὡς
ἢ δύνασθαι ἀποσησῆσαι τῆς ἐκπλήξεως."

δειμαίνει φοβεῖται. Προκόπιος (Agr. 1)
"οἷδ' ἐτι πρὸς τοῦ ξυνοικοῦντος δειμαίνεσα

δέος, οὔτε αἰδῶ τινὰ ἔργον ἐλάμβανε πώ-
ποτε." "πάντες δειμαίνοντες τοῦ ἐδνούχου
Εὐτροπίου τὴν ἀκοὴν ἐξεσήκεσαν, καθάπερ
οἱ μνηστῆρες τὸν Ὀδυσσεᾶ γυμνωθέντα τῶν
ρακῶν ἰδόντες." καὶ δειμαίνοντα φοβού-
μενον. "οἱ δὲ μάλιστα μὲν καὶ ὡς ἀμφὶ τῷ
περιβόλῳ δειμαίνοντες, χώραν περιβεβλημένην
πολλήν."

δειμαλέος εὐλαβής. καὶ ὁ δειλίος καὶ
φόβου ἐμποητικός· (AR 7 69) "Κέρβερε δει-
μαλήν ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων, ἤδη φρι-
καλέον δεῖδιθι καὶ σὺ νέκυν."

δειμάμενοι οἰκοδομήσαντες, καὶ δει-
μασθαι οἰκοδομεῖν. καὶ δειμαι ὁμοίως.

δειματώδης ὁ φοβερός.

δειματῶν φοβῶν, καὶ δειματοῦται
φοβεῖται.

Δεῖμος καὶ Φόβος καὶ Κνδοιμὸς ἠπη-
ρέται τοῦ Ἄρεος, υἱοὶ τοῦ πολέμου· οἱ καὶ
αὐτοὶ συμπεπόνθασιν τῷ Ἄρει, τοῦ Ἡφαίστου
αὐτῶς μὴ φοβηθέντος. sch. Gregor. Naz. or. 4.

δείμωμεν δειμάμενοι οἰκοδομοῦμεν.

δεῖν δεσμεῖν. καὶ δεῖν Ἀριστοφάνης
(Ran. 618) ἀντὶ τῆ δεῖσθαι· "δεῖν δ' ἔοικε."
καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλειν. καὶ μικροῦ δεῖν
ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον.

δεῖν ἰσχυρὴν δέον εἶναι ὑπέλαβον, ἀναγ-
καῖον ἐνόμισα.

δεινά· (A Ran. 625) "οὐχὶ δεινὰ ταῦτα,
τύπτειν τουτονί" ἀντὶ τοῦ μεγάλα. καὶ Σο-
φοκλῆς (El. 731) "γονὸς δ' ὁ ἐξ Ἀθηναίων δει-
νὸς ἠγριόστροφος ἔξω παρασπᾶ κἀνακαχεύει,"
ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος. (OR 483) "δεινὰ μὲν οὖν
δεινὰ ταράσσει σοφὸς ὀλιγοθέτας, οὔτε δο-
κοῦντ' οὐτ' ἀποφάσκοντ'· ὁ τι λέξω δ' ἀπο-
ρῶ. πέτομαι δ' ἐλπίζω, οὐτ' ἐνθάδ' ὄρων
οὐτ' ὀπίσω." δοκοῦντα δὲ καὶ ἀποφάσκοντα,
οὔτε πρὸ οὔτε ἄπιστα.

Δείναρχος Κορίνθιος ῥήτωρ, τῶν μετὰ
Ἀημοσθένους ἐγκριθέντων εἰς. υἱὸς τίνος ἐστὶν
οὐχ ἰσύρηται. γράψας κατὰ μὲν τινος λόγους
τῆς πάντας ρῆ', κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον μό-
νους ἕ', τοὺς πάντας δικανικούς, ὧν οἱ μὲν
εἰσι δημόσιοι οἱ δὲ ἰδιωτικοί. ἐτελευτήσθη δὲ
οὗτος ἐπιμελητῆς Πελοποννήσου καταστὰς ὑπὸ
Ἀντιπάτρου, μετὰ τὸ τελευτήσῃ Ἀντιπατρον
Πολυσπέρχοντος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος.

δεινῆς ἀνάγκης ἢ δὲν ἰσχυρότερον·
ἀνάγκη γὰρ καὶ θεὸς βιάζεται, καὶ Πλάτων
φησὶν ἀνάγκην δὲ οὐδὲ θεοὺς βιάζεσθαι.

Δεινιάδαι ὄνομα πόλεως ἢ τόπου.

Δεινίας ὄνομα κύριον.

δεινοί φοβεροί, ἔμπειροι, σοφοί. (Procor. Arg. 2) "διὸ ἄμφω ἅπαντας ἀλλήλοιν ὠμοσάτην ὅσοι δὴ ἐν χριστιανοῖς δεινότεται ὄρκοι εἰσὶ τε καὶ ὀνομάζονται, μὴ ποτε ἀλλήλων καταπροήσασθαι ἄχρι τῶν ἐς τὸν ὕλεθρον φερόντων κινδύνων."

δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανῶς Αἰγύπτῳ, ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. καὶ Ὀμηρος (O 626) "δεινὸς ἀήτη" ὡς (B 742) "κλυτὸς Ἱπποδάμεια."

Δεινοκράτης Μεσσηνίος, ἕ μόνον κατὰ τὴν τριβὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν αὐλικὸς καὶ ξρατιωτικὸς ἄνθρωπος. τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ἐπέφαινε μὲν τέλειον, ἦν δὲ ψευδελίγραφος καὶ ῥωπικός. ἐν τε γὰρ τοῖς πολεμικοῖς κατὰ μὲν τὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν τόλμαν πολὺν διέφερε τῶν ἄλλων, καὶ λαμπρὸς ἦν ἐν τοῖς κατ' ἰδίαν κινδύνοις· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην διάθεσιν ἐν μὲν ταῖς ὁμιλίαις εὐχαρὶς καὶ πρόχειρος ἦν, παρὰ τε τὰς συνουσίας εὐτράπελος καὶ πολιτικός, ἕμα δὲ τούτοις φιλέρασος· περὶ κοινῶν δὲ ἢ πολιτικῶν πραγμάτων ἀτενίσαι καὶ προιδέσθαι τὸ μέλλον ἐμψρόνως, ἔτι δὲ παρασκευάσασθαι καὶ διαλεχθῆναι πρὸς πλῆθος ἐς τέλος ἀδύνατος. καὶ ποτε κεκινηκὼς ἀρχὴν μεγάλων κακιῶν τῇ πατρίδι τελείως ἐδὲν ὤτετο ποιεῖν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ἤγε τοῦ βίε, προορώμενος οὐδὲν τῶν μελλόντων, ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνίζόμενος ἀφ' ἡμέρας καὶ τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατιθεικώς. βραχεῖαν τέ τινα τῆς περισύσεως ἔμφρασιν ὁ Τίτος αὐτὸν ἠνάγκασε λαβεῖν· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν παρὰ πότον ἐν μικροῖς ἱματίοις ὀρχόμενον παραντὰ μὲν ἐσιώπησε, τῇ δ' αὖριον ἐντυγχάνοντος αὐτοῦ καὶ τι περὶ τῆς πατρίδος ἀξιούντος "ἐγὼ μὲν ὦ Δεινοκράτη πᾶν" ἔφη "ποιήσω τὸ δυνατόν, ἐπὶ δὲ σοῦ θαυμάζω πῶς δύνη παρὰ πότον ὀρχεῖσθαι, τηλικούτων πραγμάτων ἀρχὴν κεκινηκὼς ἐν τοῖς Ἕλλησι." δοκεῖ δὲ τότε βραχὺ τι συσαλῆναι, καὶ μυθεῖν ὡς ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἰρέσεως καὶ φύσεως ἀποδέδωκε. πλὴν τότε παρῆν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῷ Τίτῳ, πεπεισμένος ἕξ ἐφόδου τὰ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν χειρωθήσεσθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν. Polyb. 245.

Δεινόλοχος Συρακούσιος ἢ Ἀκραγαντίνος, κωμικός. ἦν ἐπὶ τῆς οὔ Ὀλυμπιάδος,

υἱὸς Ἐπιχάρμου, ὡς δὲ τινες, μαθητής. ἐδάδαξε δράματα ἰδ' Ἀωρίδι διαλέκτῳ.

Δεινομάχη ὄνομα κύριον. καὶ Δεινόμαχος ὄνομα κύριον.

δεινομένην παυτομένην· (Callim. fr. 51) "δεινομένην ὑπὸ βυσίν ἐμήν ἐφύλασσον ἄλωα."

δεινόν· (S OC 510) "δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὡς εἶν', ἐπεγείρειν." τούτῳ τὸ ἐπεγείρειν καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλα συμβάντα δυσχερές· ὅμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς πηρώσεως. καὶ Καλλιμάχος (fr. 273) "τί δάκρουον εὐδαν ἐγείρεις;" Ἀριστοφάνης (Ach. 351: cf. v. ὄμφακίαν) "δεινὸν γὰρ οὕτως ὄμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὡς βύλλειν καὶ βοῶν ἐθάλω τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον."

δεινοπαθεῖ δεινῶς ἔχει, χαλεπὰ πάσχει. δεινόπους ἀρά ἢ διὰ ποδῶν δέος ἐποιούσα. sch. S OR 418.

δεινὸς πανούργος, ἰκάνος, ἀκολάκευτος, σοφός, ἔμπειρος. (S OR 545) "λέγειν σὸ δεινός, μαυθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ· δυσμετῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὐρηκ' ἐμοί." ὁ νοῦς· σὶ μὲν δεινὸς ἐν τῷ λέγειν, ἐγὼ δὲ σὸ μετ' ἐνοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν. καὶ αὐθις "ἀνθρώπως ἐσθίειν βλέποντας καὶ δεινοὺς κατὰ γαστέρα· λέγω δὴ Κλεισφόρος καὶ Θήρωνας καὶ Στρεβθίας καὶ Χαιρεφῶντας." cf. v. Κλεισφορος.

δεινός, ὅτι Δειββαλος ὁ τῶν Δακῶν βασιλεὺς δεινὸς μὲν ἦν συνεῖναι τὰ πολέμια, δεινὸς δὲ καὶ πρᾶξι καὶ ἐπελθεῖν εὐσοχος, ἀναχωρῆσαι καιρῖος, ἐνέδρας τεχνίτης, μάχης ἐργάτης· καὶ καλῶς μὲν νίκη χρησασθαι, καλῶς δὲ ἦτταν διαθέσθαι ἠπίεστα ἀφ' οὗ δὴ καὶ ἀνταγωνιστῆς ἀξιόμαχος ἐπὶ πολλοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο. Dio Cass. 67 6.

δεινὸς λέγεται καὶ κατὰ τὴν τῶν λόγων δύναμιν.

δεινὸς προπερισπωμένως ὁ ψυκτήρ, ὃ παρ' ἡμῖν ψυκτρίον λέγεται.

δεινότηα. τὴν τε τῶν λόγων δύναμιν δηλοῖ τὴν τε πανουργίαν.

Δεινων ὄνομα κύριον.

δεινωποὶ δεματώδεις, φοβεροί.

δεινωσις δεινότης, σκότωσις.

δείξαντες (an ἄξαντες). "οἱ δὲ ἀφαιδίως ἐπεκθέουσι τῷ τάγματι, καὶ διὰ τῆς φάραγγος δείξαντες προσπίπτουσι τοῖς Ῥωμαίοις."

δείξεις· (Diog. L. 4 38) "ὁ δὲ Ἀρκεσί-
λες τὰς ἀργυρικὰς δείξεις ἀπήντα πρῶ-
τοισι τε ἐπήκει καὶ συνηράνιζε."

ἰπνητὸς ὁ καθ' ἡμᾶς ἀρίστος καιρός.
ἰπνίζω ἕτερον, δειπνῶ δὲ ἐγὼ αὐ-
καὶ δειπνεῖν. (Athen. p. 9) "καίτοι τὸν
ἴκμονα ἐποίησεν Ὀμηρος δειπνίζοντα
ἀρίστου." καὶ αὖθις "ὑπόδειξι ἡμᾶς
ἐπνισον."

ἰπνολόχον κλεπτοτρόφον.

ἰπνον τὸ πρῶτον ἄριστον, ὅπερ ἀκρα-
ς λέγεται. εἴτα περὶ ὥραν τρίτην ἄρι-
στα τὸ εἰς ἀριστέαν προέρχεται. καὶ
καὶ μεθ' ὃν δεῖ ποιεῖν. εἴτα τὸ ἐσπερι-
όρμος, παρὰ τὸ δόρυ παύειν. καὶ Ἀρι-
στης (Ran. 107) "δειπνεῖν με δίδασκε"
ὡν ἀθησάγων.

ἰπνοσοφισαί. βιβλίον ἐστὶν οὕτως ἐπι-
κείμενον (Ἀθήναιος δὲ ὁ γεγραμὸς ὄνομα),
καὶ ἐπισημῆς. cf. v. Κεῖτοσκέτος.

ἰπνοφόροι αἱ φέρουσαι τοῖς κατακα-
τοις ἐν τῷ τῆς Ἀθηναῶν ἱερῷ τὰ δεῖπνα.

ἰσρά καὶ δειράδες οἱ τραχώδεις τό-
πων ὄρων. (AP 6 115) "τὸν πάρος Ὀρ-
ὸ μινυκῶτα δειράσαι ταῦρον."

ἰσραδιώτης. δημῶς ἐστὶ τῆς Λεοπτιδος
ἰδες, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Λεοραδιώτης.

ἰσραχθές τὸ τὴν δειρὴν ἀλγῶνον· (AP
) "ἰσραχθές ἐύβροχον ἄμμα πετεινῶν."
ἰσρὴ ὁ τράχηλος.

ἰῖσα ἡ ὑγρασία.

ἰσαλέα κοπρώδη· δεῖσα γὰρ ἡ κόπρος.
ἰσσαντες φοβηθέντες, καὶ δεῖσας φο-
βίς. Ἡρόδοτος (7 163) "ὁ δὲ δεῖσας περὶ
Ἑλλήσι, μὴ σὸ δύνωνται τὸν βάρβαρον
βαλέσθαι." καὶ Ἀππιανός (t. 1 p. 91) "δεῖ-
ὸ Κεῖσαρ περὶ τῷ Κικέρωνι ὑπέσχεφεν
σθλίσω." καὶ αὖθις "ὁ δὲ δεῖσας περὶ
αὐτῷ καὶ τῇ πόλει." καὶ αὖθις "ὁ δὲ
καὶ μὴ περὶ τῶν ὄλων -- τὴν χάριν
καὶ ἴγνυ."

ἰσιδαιμονία εὐλάβεια περὶ τὸ θεῖον,
καὶ ἀμφιβολία περὶ τὴν πίσιν. καὶ δει-
νίμων οἰονεὶ δεδοικώς. ὁ ἀπόστολος (Act.
9) "ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, ὡς δεισιδαιμονε-
τες ἡμᾶς θεωρῶ" ἀντὶ τοῦ θεοσεβεῖς.
Κρίτων ἐν τοῖς Γετικαῖς φησὶν "οἱ δὲ
λαῖς τῶν Γετῶν ἀπίστη καὶ γοητεία δει-

σιδαιμονίαν καὶ ὁμόνοιαν ἐνεργασάμενοι αὐ-
τοῖς μεγάλων ἤδη ἐφίενται." καὶ Πολύβιος
ὁ Μεγαλοπολίτης (12 24) περὶ Τιμαίου φη-
σὶν "οὗτος γὰρ ἐν μὲν ταῖς τῶν πέλους κα-
τηγορίαις πολλὴν ἐπιφαίνει δεινότητα καὶ
τόλμαν, ἐν δὲ ταῖς ἰδίαις ἀποφάσειν ἐνυ-
πνίων καὶ τεράτων καὶ μύθων ἀπιθάνων
καὶ σπληνῶν δεισιδαιμονίας ἀγεννοῦς καὶ
τερατείας γυναικῶδους ἐστὶ πλήρης." (Da-
mascius) "ὅτι Ἀσκληπιόδοτος ὄσιος ἦν καὶ
εὐσεβής, καὶ τὰ μὲν πρῶτα δεισιδαίμων ἐγε-
γόνη καὶ εὐλαβής οὕτω σφοδρὰ ὥστε μῆτε
θῦειν ἀνέχεσθαι μῆτε τινὸς ἀπορρήτου μη-
δενδὸς ἀκούειν· οὐ γὰρ εἶναι ταῦτα τῆς γε-
νέσεως ἄξια, ἀλλὰ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῶν ἐν
Ὀλύμπῳ διαζῆν ἡγουμένων." ὅτι ἡ εὐσέβεια
μέση τυγχάνει ἀσεβείας καὶ δεισιδαιμονίας.
ὅτι δεισιδαιμονία ἡ ἄκαιρος παρησιία. (Ar-
rian. t. 1 p. 70) ὁ Πύρρος γὰρ συλῶν τὰ χρή-
ματα τῆς Περσεφόνης ἐπισκώψας ἔφη "ἡ
ἄκαιρος θεοσεβεία δεισιδαιμονία ἐστὶ, καὶ τὸ
συλλέξαι πλοῦτον ἄπονον εὐβουλία."

δεισιδαίμων θεοσεβής· ἡ ἀμφίβολος
περὶ τὴν πίσιν καὶ οἰονεὶ δεδοικώς. καὶ δει-
σιδαιμονίας ἀντὶ τοῦ θεοσεβείας, εὐλα-
βείας περὶ τὸ θεῖον ἢ δειλίας. "ὄρων δὲ τὰς
στρατιώτας δεισιδαιμονοῦντας ἐπὶ τοῖς ση-
μαῖσι, ἐφιλοτιμεῖτο διὰ τῆς ἰδίας ἐπινοίας
καὶ στρατηγίας μεταθεῖναι τὰς τοῦ πλήθους
εὐλαβείας."

δεῖ σοι πρέπει.

δεῖται προσδεσμεύεται. ἢ χρήζει.

δέκα καὶ δεκαδοῦχος. δέκα μὲν ἤρχον
μετὰ τοὺς λ' καταστάντες, ἐκαλεῖτο μέντοι
τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος,
ὡς δηλοῖ Ἀνσίας. Harp.

δεκαδουρχίαι. τὰς ἐπὶ Ἀσκαδαιμονίων
καταστειθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαδουρχίας
συνεχῶς ὀνομάζουσι οἱ ἱστορικοί. καὶ Φίλιπ-
πος μέντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδουρχὴν κα-
τέστησεν, ὡς Δημοσθένης ἐν ἔκτῳ Φιλιππι-
κῶν (6 22). Harp.

δεκάζεσθαι. ἐρηθῆ μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ α
δέκα φθείρεσθαι δώροισ· ὅτε γὰρ βέλονται
τινες ἀρχῆς τυχεῖν ἢ ἄλλο τι ἀνύσασθαι,
κατὰ δέκα ἀνθρώπους ἐδίδοσαν τινα, ὅπως
συμπράττωσιν αὐτοῖς. ἐξ ἐκείνης δὲ ἤδη τὸν
λαμβάνοντα ἔνεκα τοῦ συμπράττειν μὴ ἀπὸ
παντὸς τῆς βέλτερος δεκάζεσθαι φασιν. ὁμοίον
καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι τῷ δεκάζεσθαι ἐστίν· καὶ

γὰρ ἡ ἐριθεία εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως.

b δεκάζεσθαι δωροδοκεῖσθαι, καὶ δεκάξειν διαφθεῖρειν χρήμασιν ἢ δώροις. Ἀλιανός "πολλοὺς διέφθειρε Νομάδων δεκάσας εἰς προδοσίαν." καὶ δεκάζων. τὸ σημαϊνόμενον δῆλον, ἐποιήθη δὲ τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν. Λύκος μὲν ἐσιν ἥρωσ μορφήν ἔχων τοῦ θηρίου, πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεσῆλwται δικασηρίοις· πρὸς ὃν οἱ δωροδοκῶντες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνεσρέφοντο. ἐνθεν καὶ ἡ παροιμία "Λύκου δεκάς." ἔξ οὖν τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι. cf. Harp.

δεκαμναιαῖον δέκα μνᾶς. (Polyb. 132: cf. v. Σκόπας) "Σκόπας Αἰτωλῶν στρατηγός, ὃς ἀποτυχὼν τῆς στρατηγίας νόμους ἔγραφε καὶ ὀψώνιον ἐξέθηκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐκάσης ἡμέρας δεκαμναιαῖον, τοῖς δὲ ἐπὶ τινος ἡγεμονίας τεταγμένοις μναιαῖον. ἀλλ' ὅμως ἐκ ἠρκέσθη τέτοις, καὶ φθονηθεὶς τὸ πνεῦμα προσαπέθηκε τῷ χρυσίῳ." ἑκατὸν δὲ δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν.

δεκάπαλαι τὸ πρὸ πολλοῦ πᾶν λέγουσιν Ἀττικοί. A Eq. 1159.

δεκάπουν σκιά. Ἀριστοφάνης (Ecl. 648) "σοὶ δὲ μελήσει, ὅταν ἡ δεκάπουν τὸ σοικεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον." περὶ ἡλιοτροπίου φησί. τουτέστι τοῦ ἡλίου ἡ σκιά ἔσταν ἢ δέκα ποδῶν, ἧγον ὅτε γίνεται ὀψινόν.

δεκάπους σκιά. τὸ παλαιὸν καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον καὶ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν, καὶ ἔτιωσ οἱ μὲν ἔμενον τὰς κληθέντας, οἱ δὲ ἀπῆσαν ἐπὶ τὰς ἐσιάσεις, οὐδέπω τηρήσεως οὐσης ἐτέρας ἀφ' ἧς οἴοντε ἦν τεκμήρασθαι εἰς πόσας ὥρας προῆκει.

δεκάσκαλμος ναῦς. cf. v. ἐπίκωπος.

δεκασμός δωροδοκία.

δεκαταῖος δέκατος.

a δεκατεύειν δεκάτην δοῦναι. "ἐφ' οὗσ οἱ Ἕλληνες ὤμοσαν, εἰ νικήσειαν, στρατεύσειν καὶ δεκατεύσειν ἅπαντας τῷ Πυθίῳ." (A An. 494) "ἐς δεκάτην παιδαρίε κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄσει." τὴν δεκάτην γὰρ εἰσίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματι ἐτίθεντο τοῖς παισίν. Εὐριπίδης Αἰγιῆ "τί σε μάτηρ ἐν δεκάτῃ τόκου ὠνόμαζεν;" ὁ δὲ Ἀριστοτέλης (H. A. 7 12) ἐν ταῖς ζ' φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα, γράφων ἔτιωσ "πλεῖσα δὲ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν ζ', διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται."

δεκατεύειν ἀντὶ τοῦ δεκάτην εἰσπράτ-
τεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν. τὰ δ' ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἔδεκατεύοντο θεοῖς· διὸ κυρίως δεκατεύσαι τὸ καθιερωῖσαι, κατὰ μεταφορὰν δὲ καὶ τὸ δεκάτην ὅπως οὖν λαβεῖν καὶ ἀπαιτῆσαι. Harp.

δεκατευτάς τοὺς τελῶνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας καὶ συλλέγοντας· οὕτως Ἀντιφῶν. καὶ δεκατηλόγοι οἱ αὐτοί. εἴρηται δὲ καὶ θηλυκῶς τὴν δεκατηλόγον.

δεκατευτήριον τὸ ἐν τῇ Ἀβύδῳ πορθμεῖον. (Agath. 5 12) "ὡς εὐθὺς τὴν Ἀβυδὸν λυμανεῖται καὶ τὸ ἐν αὐτῇ δεκατευτήριον."

δεκατηλόγους τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. ταῦτόν ἔρα τοῖς δεκατευταῖς.

δεκάτην ἐσιᾶσαι. ἔθος ἦν παίδων γενωμένων τοῖς Ἀθηναίων ἀσείοις τῇ δεκάτῃ τῶν νυκτῶν ἀπὸ τῆς γενέσεως συγκαλεῖσθαι τὰς πρὸς πατρός καὶ μητρός οἰκίους καὶ τοὺς ἐγγυτάτω φίλους, καὶ παρόντων ἐκείνων τέ τε ὀνόματα τοῖς παισὶ τίθεσθαι καὶ καλλυρεῖσθαι τοῖς θεοῖς, ἔπειτα εὐωχεῖσθαι τοὺς συνεληλυθότας· καὶ τῶτο ἐσιν ἡ δεκάτη. καὶ δεκατῶ ῥῆμα, ὡς τὸ "ὁ λαμβάνων δεκάτας δεδεκάτωται" (ad Hebr. 7 9).

δεκάχοια δεκαπλάσια.

Δεκέβαλος ὁ τῶν Λακῶν βασιλεὺς. cf. v. δεινός b.

Δεκέλεια τόπος.

Δεκελεικός ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος, ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου. Harp.

δεκέτης ὁ δεκαετής. θηλυκῶς δὲ δεκέτις, διὰ τοῦ ι.

Δέκιος Ῥωμαίων βασιλεὺς, Φιλίππον διάδοχος, ὃς βασιλικῷ θεσπίσματι τοὺς τὰ χριστιανῶν δοξάζοντας ἐθανάτου καὶ τὰς ὁ θεοὺς προσκυνεῖν ἠνάγκαζε.

δεκτέον δεῖ δέχεσθαι.

δεκτῆρες ὑποδοχεῖς.

δελεάζοντες ἐπικρούποντες. (Ioseph. B. I. 2 18 3) "οἱ δὲ Σκυθοπολίται δύο ἡμέρας ἠρέμησαν, τὴν πῆσιν αὐτῶν δελεάζοντες· τῇ δὲ τρίτῃ νυκτὶ παρατηρήσαντες κοιμώμενον ἀνεῖλον."

δέλεωρ ἀπάτη, δόλος. "τοῦ δὲ προθύμως συγκαταθεμένε δελέατος προσετίθει τὸ ἀκόλουθον, παρακαλῶν πλεῦσαι πρὸς τὸν Δημήτριον."

δελεασμός καὶ δελεάσμασι.

δελέασρα πυγίδες.

τὸ τέταρτον σοιχεῖον. σημαίνει δὲ κείον αἰδοῖον· (A Lys. 151) "δέλτα κέναι."

πυλακίδιον, τιτλάριον, σχεδάριον. 37) Ζήνων ὁ Κιτιεὺς Κλειάνθην διάδοχον ἀρωμοῖον ταῖς σκληροτοῖς, αἱ μὲν μὲν γράφονται, διατὰ γραφέντα.

κας καὶ δελφάκιον τοὺς μεγάλους· οἱ δὲ καὶ τοὺς μικροὺς. "Ομηροῦ ἔστιν, ὡς ξένη, γάτε δμῶεσσι φέ· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆ·" δέλφακος ἄρρενος λίθω τὴν κεῖοντες ἄρῶνται. (A Ach. 752) "νέα ἀλλὰ δελφακουμένη ἔξει μεγάλην γειῶν κέρκον."

κίον ὁ μικρὸς χοῖρος. Ἀριστοφάνητος. 244) "οἰμοὶ κακοδαίμων, δελφῆσομαι." τοῦτο εἰρηκεν ἀφενθεῖς ὄν· μετὰ γὰρ τὸ τυθῆναι τὰ δελφίζονται, ἵνα ψιλωθῶσι.

να νήχεσθαι διδάσκεις, ἐπὶ ἄνοις τινὰ παιδοτριβούντων ἐν οἷς καὶ "δελφίνα πρὸς τὸ θραῖον δεῖς" δυνάτων διὰ τὸ εὐκίνητον καὶ ὀλι-

γίον ἐσι μὲν τι χωρίον ἐν Χίῳ, ἐν Ἀθήνησιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἔτιν, ἐνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστῆρ.

ς πρὸς ναυμαχίαν πολεμιστήριον ὄθεν καὶ δελφίνοφόρον ναῦν Θουνη τῆ ζ' (41) φησίν· "ἔπειτα αὐτὸς ἵππερ τῶν ἱσπλων αἱ ἀπὸ τῶν ὀλιφίνοφόροι ἤρμεναι ἐκώλον."

ς ὁ ἰχθυῖς. καὶ ὄργανον ναυτικὸν ἢ μολύβδινον. Ἀριστοφάνητος (Eq. 1) ἐκείνον προσκίεσθαι σοι, πρότε δελφίνας μετεωρίζον καὶ τὴν ἄκαθάλλε." δελφίν σιδηρῶν κατασκευαλύνδινον, εἰς δελφίνα ἐσχηματισμέδὲ ἐκ τῆς κεραίας τῆ ἱσθῆ ἠφίεσαν ἄν πολεμίων, καὶ κατεδύοντο. δελ; τε ἢ ναῦς. τὴν ἄκατον δὲ παραντὶ τοῦ ἔτοιμον ποιεῖ, ὡς εἴ τις κίντου ἀνέμω, ἐς αὐτὴν ἐμβησόμενος. οἱ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω ἡ δὲ τὸ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἦν. ἄν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων, διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι. καὶ Δελφίς

ἢ Δελφική ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος· (AP 7 154) "Δελφίς γὰρ φάμα τόδ' ἐθέσπισεν, ὄφρου γενοίμαν τῆς κείνῃ νύμφας σῆμα καὶ ἰσορίη."

Δελφὸς ἀνὴρ ἐσέφανον μὲν ἔχει, δέφει δ' ἀπόλωλεν" (sch. A Eq. 531), ἐπεὶ ἔτοι διὰ τὸ ἱερῶσθαι τῷ θεῷ ἐσέφανωμένοι, τῶν δὲ ἐπιτηδείων ἀποροῦντες οὐκ ἀπαλλάσσουσι.

Δελφὸς μήτρα. ἐνθεν ἀδελφὸς ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς μήτρας.

δέμας σῶμα· (Hom. Σ 1) "δέμας πυρός." λείπει τὸ ὄς, ἵν' ἢ ὡς πῦρ.

δέμνια ἐγκοίτια ἐρώματα. καὶ φυγοδέμνιος ἢ παρθένος.

δέμοιμι οἰκοδομοίη· "οἰκίον ἐπτε δέμοιμι."

δέμω οἰκοδομῶ.

δενδρίλλων (Hom. I 180) τοῖς ἄμμασι νεύων.

δένδρεϊ τῷ δένδρω.

δενδροκόμους τὰς κομύσας τοῖς δένδροις· Ἀριστοφάνητος Νεφέλαις (279) "δενδροκόμους κορυφάς."

δενδρότης ἢ τῶν δένδρων αὔξησις.

δενδρῶξιν εἰς δρυῖς καταδύεσθαι κυρίως, ἀπὸ τῶν παλαιῶν, ταῖς δρυσι σκέπη χρωμένων πρὶν τὰς οἰκήσεις εὐρεθῆναι. καὶ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι καὶ ἀποκρύπτειν ἑαυτόν.

δεννάζων βλασφημῶν· (S Ai. 243) "κακὰ δεννάζων ῥήματα."

Δεντᾶτος ὄνομα κύριον.

δεξάμενῃ. (Procor. Arg. 3) "εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Σοφίας ἦκων ἐς αὐτὴν που τὴν θεῖαν δεξάμενῃν ἐξαπιναιῶς ἐκάθισεν. ἀλλὰ κἀνθένδε ἀφέλκειν αὐτὸν ἴσχυσε." τουτέστιν ἢ τράπεζα ἢ τὰ θεῖα δεχομένη.

δεξάμενος ἀντὶ τοῦ λαβῶν Ἡρόδοτος (3 54).

δεξιὰ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ συνετά, ἀρισερὰ δὲ τὰ μωρά· Σοφοκλῆς (Ai. 183) "οὐποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀρισερά, καὶ Τελαμῶνος, ἔβης."

δεξιὰ κυρίως (Ps. 88 14) ἢ ἄνωθεν ῥοπή καὶ ἢ ἀγαθὴ ἐνέργεια παρὰ τῆ θεῖα γραφῆ.

δεξιὸς συνθήκας· (Joseph. B. I. 3 8 1) "ὁ δὲ πέμπει χιλίαρχον, δεξιὸς τῷ Ἰωσήφω δοῦναι κελεύσας." καὶ Ἀρριανὸς "ὁ δὲ παρὰ Μάννου ἀπεχώρησε, δεξιὸς τε παρυβάς ὡς βασιλεὶ ἔδωκε, καὶ ὄρκως πατήσας ἕς ὤμοσε." "ὁ δὲ φίλος γέγονε τούτῳ, καὶ δεξιὸν τε ἐνέ-

βαλεν αὐτῶ καὶ ἐξίαν ἔμελλεν." καὶ Ἰώσηπος "ὃ δὲ ἐξήτει ἐπὶ δεξιᾷ καταβῆναι," τουτέστιν ἐπὶ συνθήκῃ.

δεξιόωροι θεωροῦχοι.

Δεξιόωρος. οὗτος Ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ εἰσὶν Ὑφ' ἐαυτῶν πλατώμενοι, ὡς Ἀθηναῖος φησὶν ἐν ὧ Δειπνοσοφιστῶν (p. 124B).

δεξιμῆλων θεῶν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα.

δεξιολάβος παραφύλαξ. Act. 23 23.

δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀρισερόν εἰς ποδονίπτραν, Ἀρισοφάνης, ἐπὶ τῶν ἀρμοδῶς τοῖς πράγμασι κεχημένων.

a δεξιὸς εὖνους, ἀγαθός, ἐπιτήδειος. καὶ δεξιώτερος ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ. "καὶ τῶν ὄσων δεξιώτερος καὶ φιλοικτιρῶν θαρρεῖν ἐπεκέλευε." δεξιὸς δὲ τοὺς πεπαιδευμένους ἔλεγον. "ζητῶν δεξιὸς εἶναι" Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (427).

b δεξιὸς ὁ εὐπαιδευτος, καὶ δεξιὸι οἱ εὐπαιδευτοι. Ἀρισοφάνης (Ran. 542) "τὸ δὲ μετασφύρεισθ' αἰετὸς πρὸς τὸ μιλθωκώτερον δεξιῶ πρὸς ἀνδρὸς ἐξὶ καὶ φύσει Θηραμένους." οὗτος ὁ Θηραμένης τῶν τὰ πολιτικὰ πράττοντων ἦν· σπαύπτει δὲ αὐτὸν ὡς εὐμεταβόλον ὄντα καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμόζοντα. ὁ δὲ Θηραμένης οὗτος διδάσκαλος Ἰσοκράτους, Ἄγνωνος παῖς, Σταγίριδος τῶν δῆμων. τούτῳ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα παραινέματα, δύο δὲ τὰ μέγιστα καὶ σχετικώτατα, ἣ τε τῶν ἐν Ἀργινοῦσαις στρατηγῶν ἀπαγωγὴ, ἣν αὐτὸς συνεγένησθε μετὰ Καλλιξένου, καὶ ἣ τῶν κ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου κατάστασις. ταῦτα γάρ τῃς τοῦ βίου προωρισέως ἐπαξίως τῆς τελευταίας ἔτυχεν· ἐπὶ γὰρ αὐτῶν τῶν κ' ἀνηρέθη, Κριτίου κρίνατος αὐτόν. ἔτι οἱ δὲ φασὶ καὶ καταφρονῶντα ἐπὶ τὴν ἐξίαν ἀποσπασθῆναι. τοῦτον διὰ τὴν ποικίλιαν τοῦ ἥθους κόθορον ἀπεκάλουν, ἐπειδὴ ἐκατέρωθεν εἴσει τῇ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐαυτὸν παρετίθει, καθομιλῶν πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τὸ συμφέρον ἐαυτοῦ τοῦ πρὸς προτάσσαν, ἐπειδὴ καὶ ὁ κόθορος ἀνδραῖσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδείξεις ἀραύττει. δοκεῖ δὲ ἕτος καὶ τὰ τρία ψηφισασθαι ἐπιζήμια, ἣ δεσμεύεσθαι ἐν τῷ ξύλῳ ἣ πικρῶν κίνειον ἣ ἐκφυγεῖν. δοκεῖ δὲ οὗτος ἀπὸ Κλέω τῆς νῆσε εἶναι, ἢ εἶναι δὲ γνήσιος ἀλλὰ ποιητὸς υἱὸς τοῦ Ἄργωνος. ὁ δὲ Θεποδίδης (8 68) αὐτόν

ἐπαινεῖ.

δεξιὸς καὶ ὁ εὐχερής. "ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ Πέτρος τις ἦν Βαρσούμης ἕτω καλόμενος --- δεξιὸς γὰρ ἦν κλέψαι" (cf. v. Θεόδοτος). καὶ αὐτὸς "ὃ δὲ δεξιῶ χρησόμενος τύχῃ ἐκέρλευσε Ῥώμης." "ὅτι πρῶτον Πλοκίω ἔλλοχέως ἀμοιστῆ δεξιῶς γενομένης ἐπὶ Ῥωμαίων ἐδόθη ζέφανος ἀγρώσεως χλωρῶς," ἀντὶ τοῦ ἀρμοδῶς.

δεξιὸς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ καὶ τὰς ἐρευνημένους καὶ ἐπαίρου ἀξιούς, τοὺς δὲ διαδιδράσκοντες στρατιώτας φιλοδίκους καὶ σκοφάντας. sch. A Ran. 1145.

δεξιόωται προσάγεται, ξενοδοχεῖ, φιλοφρονεῖται.

Δέξιππος Δέξιππος ὁ Ἐρένιος χρηματίας, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Βαλεριανοῦ καὶ Γαλιῆνου καὶ Κλαυδίου δευτέρου καὶ Ἀδρηλιανοῦ τῶν βασιλέων Ῥωμαίων.

Δέξιππος Κῶος ἱατρός, Ἰπποκράτους μαθητής, ὃς μεταπεμφθεὶς ἐπὶ Ἐκατέρου τοῦ Κικῶν βασιλέως ἰασασθαι αὐτὸς τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας Μανσεῶν καὶ Πιξώθων, ἐπὶ ὑποσχέσει λάσατο τοῦ παύσαι τὸν πρὸς Κῶρας τότε αὐτῶ ἐνεσῶτα πόλεμον. ἔγραψεν ἱατρικὸν βιβλίον ἡ, καὶ περὶ προωρίσεων β'.

δεξιῶσις ὑποδοχή.

δέοιτο χρήζω.

δέομαι γενικῆ. αἰτιατικῆ δὲ (Demosth. 23 19) "τοῦτο τοῖωνν ἐροῦμεν, ἃ δὴ δέομαι τε καὶ ἀντιβολῶ."

δέον. ὅτι εἰ κείμενόν ἐστι τὸν σπουδαῖον πολιτεύεσθαι, χρητὴ διελόμενον τὸ δέον παρ' ἐαυτοῖς, ὅπερ σημαίνει καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ μὲν ἀναγκαῖον, ὅταν λέγωμεν πᾶν τὸ γενόμενον δέον εἶναι καὶ φθασθῆναι, τὸ δὲ συμφέρον, ὅταν λέγωμεν δέον εἶναι περιστάσει χρησθαι ἢ διαίτη τοιαύτη, τὸ δὲ καλόν, ὅταν λέγωμεν δέον εἶναι τὰ δίκαια ποιεῖν ἢ πεῖθεσθαι τοῖς νόμοις ἢ τοῖς γονεσὶ. τρία ἔν σημαῖα.

δέον· (A Nub. 857) "ὡσπερ Περικλῆς ἐκ τὸ δέον ἀνάλωσα." Περικλῆς Ἀθηναῖος στρατηγὸς λόγον ἀπαιτούμενος ὑπὲρ χρημάτων Κλεόνδρῳ τῷ ἄρμωστῃ Ἀσκεδαμοσίων ἐπὶ προδοσίᾳ, τοῦτο οὐκ ἐδήλα, ἀλλ' εἰς τὸ δέον ἔλεγεν ἀναλῶσαι αὐτά. οἱ δὲ ἄλλως φασὶ πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει τὸν πόλεμον τὰ πλεῖστα ἀνάλωσαι, καὶ λῆ-

σμός διδοὺς ν' ταλάντων ἀπλῶς εἶπεν εἰς τὸ δέον ἀηλωκέναι. μετὰ δὲ ταῦτα μαθόντες Λακεδαιμόνιοι Κλεανθρίδην μὲν ἐδήμιυσαν, Πλεισιράνακτα δὲ ἐ' ταλάντοις ἐζημίωσαν, ὑπολαβόντες δωροδοκῆσαντας αὐτοὺς φείσασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς, καὶ τὸν Περικλέα, ἵνα μὴ γυνῶς εἶπη ὅτι δέδωκα τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι ταῦτα, οὕτως αἰνέσασθαι.

δέον τὸ πρόπον, ὅτι συνέχει ἐν οἷς χρῆ. (Diog. L. 7 99). Προκόπιος (Pers. 27) "μίαν πηγὴν οὖσαν, οὐ δέον αὐτὴν ἐκπεπωκότων ἀποξήρανθῆναι."

δέοντο (Hom. Σ 553) ἐδεσμεύοντο.

δέος φόβος.

δέπας τὸ ποτήριον. καὶ δεπέεσσι σὺν τοῖς ποτηρίοις.

δεραγγέας πάγας (AP 6 107) τὰς τῆν λέων ἀγγούσας.

δέραια ἐπιτραχήλιος κόσμος.

δεραιοπέδη τὸ ἵξεντικὸν λίνον· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 14) "τῶνδε πετηνῶν ἄροη-κτον Πίγρης τάνδε δεραιοπέδην." λέγεται δὲ καὶ δαιμοπέδην.

δέρας τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὅπερ ὁ Ἰάσων διὰ τῆς Πορτικῆς θαλάσσης σὺν τοῖς Ἀργοναύταις εἰς τὴν Κολχίδα παραγεγόμενοι ἔλαβον, καὶ τὴν Μήδειαν τὴν Αἰήτου τοῦ βασιλέως θυγατέρα. τοῦτο δὲ ἦν οὐχ ὡς ποιητικῶς φέρεται, ἀλλὰ βιβλίον ἦν ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χημείας χρυσοῦν. εἰκότως οὖν οἱ ταῖς χρυσοῦν ἰνόμενοι αὐτὸ δέρας διὰ τῆν ἐνέργειαν τῆν ἐξ αὐτοῦ. Io. Antioch.

δέργμα τὸ βλέμμα, ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω.

δέρη τράχηλος. λέγεται καὶ δειρή.

δέρκειν βλέπειν, καὶ δερκομένων βλέπῶντων.

Δερκυλλίδας ὄνομα κύριον, βασιλεὺς Ἀπεδαιμονίων.

δερματικὸν Λυκοῦργος λέγει τὸ ἐκ τῶν δερματίων τῶν πιπρασκομένων περιγινόμενον ἄργύριον. Haep.

Δέρμη (ἢν Δέρβη) πόλις.

δερμιζήσ. Ἀνοσίας μὲν τὸν σκώληκά φησιν οὕτω λέγεσθαι, Ἀρίσαρχος δὲ τὸν ὄφιν. ἢ δ' ἂν μᾶλλον ὁ δέρματα ἐσθίων ἐτυμώ-τερον οὕτω καλούμενος. Haep.

δερμόπτερα ζῶα, οἷον νυκτερίς, ἣτις

μόνη τῶν πτητικῶν ζῶων καὶ γάλα ἔχει ἐν μασοῖς καὶ θηλάζει εὐθὺς τὸ γεννώμενον.

δερμύλλοντα.

δέρος. αἱ τοιαῦται εὐθεῖαι ἦτοι Ἰωνικαὶ εἰσιν ἢ Ἀωρικαὶ, δέρος, κῶος· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέρας καὶ κῶος πεποιήται.

δερρίδιον σκιάδειον δερμάτινον.

δέρρις δέρμα, βύρσα· ἢ τρίχινον παραπέτασμα.

δέρτρον (Hom. λ 577) ἐπίπλον. ὁ δὲ Ἀρίσαρχος τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χροῖτα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος, ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅπερ ἐστὶ κρούειν· τοῦτω δὲ διακρήσσουσιν ἅ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γῦπες, τῆ κρούσει τοῦ ῥάμφους. καὶ ἐστὶ τὸ ὄνομα ῥη-ματικόν· ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλήκτρον, ἔτω καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον.

δερῶ σε θύλακον κλοπῆς (A Eq. 369) ἀντὶ τοῦ ἐκδερῶ σε, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ σώματος θύλακον ποιῆσαι εἰς ὑποδοχὴν κλεμμάτων.

δέσιος παρὰ Μακεδόσιν ὁ μὴν ὁ ἰόνιος.

δεσμὰ τῆς ψυχῆς αἱ φλέβες καὶ αἱ ἄρτηραὶ καὶ τὰ νεῦρα. ὅταν δὲ καθ' ἑαυτὴν ἡρεμῆ, δεσμὰ γίνεσθαι αὐτῆς πρὸ τῆ λόγου καὶ τὰ ἔργα. Diog. L. 8 31.

δεσμοὶ Τυρρηνοί, οἷς ἐχρῶντο κατ' ἐκεῖνο καιροῦ εἰς τὰς τῶν δεσμιωτῶν κικου-χίας.

δεσμιωτήριον ἢ φυλακή.

δεσμώτης καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος, ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεύς, καὶ ὁ δεσμῶν. Κρα-τίνος ἐν Πυτίνῃ ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων "ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐκτὸς οὐ πολλῆ χρόνος πρὸς τοῖσι δεσμιώταισι καταπιττεμένην" (sch. S Ai. 105).

δεσπόζω γενικῆ.

δεσπόσυννος παῖς τοῦ δεσπότου.

δεσποτεία ἢ κυριεύσεις.

δεσπότου κεκαρμένον πενθοῦντος.

δέυειν φυρᾶν καὶ δέδευκε πεφυράκεν. ἔστι δὲ καὶ τὸ φυρᾶν Ἑλληνικόν.

δευθέντα βραχέντα, καὶ δευόμενος βρεχόμενος. Αἰλιανός "αἵματι τε δευόμενοι οἱ τοῖχοι τῶν θωματίων, καὶ ἐκ τῶν δαπέ-δων ἀνέβρουε λύθρον, καὶ πάντων τὰς δια-νοίας ἐξέπληττον."

Δευκαλίων ὄνομα κύριον.

δεῦρ' αεί ἀντὶ τοῦ ἔως τούτου· Πλά-των Νόμων ζ' (p. 811 C) "πρὸς τοῖς λόγοις οὗς ἐξ ἔω μέχρι δεῦρο αεί διεληλύθαμεν." τινὲς ἀντὶ τοῦ ὠδὲ τιθέασιν.

δεῦρ' ἤξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν πο-
δός" (S OC 890) ἀντὶ τοῦ ταχύτερον ἢ ὡς
ἔδει βαδίζειν.

δεῦρ' ἴθι. Ἀριστοφάνης (Nub. 58) "δεῦρ'
ἴθ' ἴνα κλύης," ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῶ τινὰ ἐπι-
σπωμένων. τὸν παιδᾶ φησι πλησίον ἐλθεῖν
τῆς κλίνης, ἐφ' ἧς ἀνέκειτο ὁ δεσπότης, τύ-
ψειν αὐτὸν ἀπειλῶν.

^a δεῦρο ἐνθάδε, ἐπὶ τοῦ παρόντος. καὶ
δεῦρο ἀεὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ παρόντος.
σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐλθέ. (A Eq. 8) "δεῦρό
νυν πρόσσελθε," ἀντὶ τοῦ πλησίασον, ἔγγυς
ἐλθέ. καὶ παρ' Ὀμήρω (Γ 130) "δεῦρ' ἴθι."
λέγεται δὲ καὶ δευρὶ παρὰ Ἀριστοφάνει (Ran.
1529) "ταχέως ἤκειν ὡς ἐμὲ δευρὶ, καὶ μὴ
μέλλειν. κἄν μὴ ταχέως ἤκωσιν, ἐγὼ μὲ τὸν
Ἀπόλλω κατὰ γῆς ἀποπέμψω."

^b δεῦρο. τῆτο τὸ ἐπίρρημά τινες ἐπὶ χρό-
νον τετάχθαι νομίζουσιν· οἱ δὲ ῥήτορες ἐπὶ
τόπου πάντες αὐτῇ χρῶνται, ὡς Αἰσχίνης
ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου (174) "καὶ παρασχεῖν
τῷ μὲν φεύγοντι θαρρεῖν, ὅταν αὐτὸς δεῦρο
παρέλθῃ," καὶ Ἀντιφῶν ἐν τῇ παρανόμων
κατηγορίᾳ "νυνμύχους ὡς περὶ δωρεῶν μὲν
εἰπεῖν κατὰγειν δεῦρο," καὶ Δείναρχος ἐν τῷ
κατὰ Λεωχάρους "περὶ τοῦ ταλαιπώρου Λι-
δύμου νῦν πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. καὶ μοι δεῦρο
αὐτοῦ τὸ παιδίον κάλεσον." καὶ Δημοσθέ-
νης (19 120) "ἀπόκρηναι γὰρ δεῦρο ἀναστάς
μοι." καὶ ἄλλοι ἕτεροι.

δεύσας βρέξας· "ὁ δὲ δεύσας τοῦ αἵ-
ματος τοὺς δακτύλους προσέγραψεν."

^a δευσοποιός βαφεύς. σημαίνει δὲ καὶ
τὸν ἔμμονον καὶ δυσἀπόπλυτον.

^b δευσοποιός. κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορ-
φύρας λέγεται τὸ ὄνομα τῆς ἔμμονον καὶ
ἀνέκπλυτον ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς,
ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων
τῶν ἐχόντων τὸ χρώμα ἔμμονον τε καὶ πο-
λυχρόνιον (Harp). καὶ δευσοποιός πονη-
ρία. μετῆκται ἢ λέξις ἀπὸ τῶν καταβεβαμ-
μένων ἐρίων, σημαίνει δὲ τὸ βέβαιον καὶ
ἀνέκπλυτον τοῦ χρώματος. οἱ συγγραφεῖς δὲ
ὅταν ἀμετακίνητόν τι δηλώσαι βούλωνται,
καταχρῶνται τῇ λέξει καὶ ἐπ' ἄλλων. δύνα-
ται οὖν ἢ δευσοποιός πονηρία ὑπερβάλλουσα
εἶναι, καὶ ἧς οὐχ ὅλον τε ἦν περιγενέσθαι.

δεύτατος (Hom. T 51) ὁ ἔσχατος, ἀπὸ
τοῦ δεύεσθαι καὶ ἐνδεῖν.

δεῦτε παρακελεύσεως ἐπίρρημα.

δευτεριάζειν. (A Eccl. 661) "ἐγὼ ἤδη
διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν" τὸ
ὑπερον διαπραττεσθαι.

δέυτερος πλοῦς, ὅτε ἀποτυχῶν τις ἐ-
ρίον κώπαις κλεῖ.

δέφειν τὸ τοῦ αἰδοῖον τινὰ ὑπτεσθαι.
καὶ δεφόμενος (A Eq. 24, Pac. 289) ἀντὶ
τοῦ ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον.

δέφεισθαι. Ἀριστοφάνης (Eccl. 703) "ὑμᾶς
δὲ θροῖα λαβόντας διφόρος συκῆς ἐν τοῖς προ-
θύροις δέφεισθαι," ἴνα κνησμόν αὐτοῖς τὸ
φύλλον ἐμποιῇ.

δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης. ἐπὶ τῶν
πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων τάττε-
ται, ἢ ἀπλῶς ἐπὶ τῶν μηδένα προσιεμένων.
δέω μικροῦ μικροῦ γε ἔχομαι.

δῆ ἀντὶ τοῦ νῦν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις
(700) "φρόντιζε δῆ καὶ διάθροι." Σωκράτης
λέγει πρὸς τὸν πρεσβύτερον. τὸ δῆ ἰσοδύνα-
μον τῷ νῦν.

Δηβελτός πόλις Θορακική.

δήεις εὐρήσεις· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6
126) "γραψάμενος δήεις."

δῆετε (Hom. I 418) εὐρήσετε.

δηθά ἐπὶ πολλὸν χρόνον.

δηθαίωνες οἱ μακρόβιοι.

δηθάκις πλεισάκις.

δηθεν ὡς δῆ φησι. τοῦτο δὲ προσποιή-
σιν ἀληθείας ἔχει, δύναμιν δὲ ψεύδους. λαμ-
βάνεται δὲ τὸ θεν ὡς παραπληρωματικόν.
"ὁ δὲ Σερτώριος παρήγει ὡς δῆθεν αὐτοῖς
παραδοῦναι τὴν πόλιν." "ὁ δὲ Κῦρος ὡς ἐπὶ
Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὗς στρατεύω
προεφασίζετο." καὶ αὐθις "προέτεινε τὰς
χεῖρας ἰκετεύων δῆθεν." καὶ αὐθις "ἄλλως
δὲ τῇ καθ' ἡμῶς πολιτείᾳ χαίρειν ἐθελόντα
δῆθεν."

δηθύνω ἐγχερονίζω, βραδύνω.

δηία καταπεπολεμημένη, κατακεκομμένη·
ἢ δηία πεπονθυῖα. κοινῶς πολεμία, ἀττικῶς
δύσηγε. Σοφοκλῆς (Ai. 784) "ὦ δηία Τέκμη-
σα, δύσμορον γένος."

Δηιάνειρα ὄνομα κύριον.

Δηιδάμεια ὄνομα κύριον.

Δηιονεύς ὄνομα κύριον.

Δηιονίτης (Hom. A 420) ὄνομα κύριον.

Δήιος ὄνομα κύριον.

δηιοτήτος μάχης.

δηιόων διακόπτων.

Δηίπυλος ὄνομα κύριον.

Δηίπυρος ὄνομα κύριον.
 Δηίφοβος ὄνομα κύριον.
 Δηιώ ὄνομα κύριον.
 δηλαδὴ φανερώς.
 δηλαῖς ἢ (Ezechiel. 5 15) ἔλεινή, ἀθλία.
 δηλάτωρ ὁ κατήγορος. καὶ δηλάτω-
 ρες. οἱ Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων τὸ
 τῆς δηλατωρίας πάθος τιμωρεῖται πρὸς τοῖς
 ἰλλοῖς ἔργοις.
 δηλατωραὶ αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ
 ἠμοσίου φόρου ἀποδείξεις παρὰ Ῥωμαίους,
 καὶ εισαγγελίαι.
 δηληγατίων κατὰ Ῥωμαίους ἡ ἔκταγή
 τοῦ σιτοπομπεῖς καὶ ἡ ἀννωνῶν μετακομιδῆ.
 δηλήψμα βλάβη.
 δηλήμων ὁ βλαπτικός.
 δηλήσεται (Hom. Ξ 102) βλάβει, δια-
 ρηρεῖ. καὶ δηλήσις ἡ βλάβη. "λησὺς ἐπελ-
 θόντας ἐπὶ δηλήσει τῶν βοῶν Θεσπιᾶδου."
 δηλητήριον φάρμακον.
 Δηλία. καὶ Δηλιάς.
 Δηλιάς ἡ ναῦς, καὶ ἡ Δημήτηρ. καὶ
 κύριον ὄνομα.
 δηλιασαὶ οἱ εἰς Ἀἴλον ἐξελθόντες θεω-
 ροί. οὕτω Ἀυκοῦργος. Harp.
 Δηλιος ὁ ὑπὸ τῆς Ἀἴλου. Δηλιος γὰρ
 ἡ νῆσος τοῦ Ἀπόλλωνος.
 Δηλίον κολυμβητοῦ. τοῦτο ἐρρήθη
 ἐκ βίβλου Ἡρακλείτου (Diog. L. 9 11) διὰ τὸ
 ἄσπυρον, Δηλίον τινὸς δεῖσθαι κολυμβητῶ,
 ὃς οὐκ ἀποπνιγίσκει ἐν αὐτῷ. ἐπιγράψαι
 δὲ αὐτὸ οἱ μὲν μούσους οἱ δὲ περὶ φύσεως,
 Ἀπόδοτος δὲ ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς σάμην
 βίον, ἄλλοι γνώμην ἠθῶν, κόσμον τρόπων
 ἰσὺς τῶν ξυμπάντων. ἡ οὕτως. Δηλίον κολυ-
 μβητοῦ, ἐπὶ τῶν ἄκρως νηχομένων. Σω-
 κράτει γὰρ δόντος τοῦ Ἐδριπίδου Ἡρακλεί-
 του τοῦ σκοτεινοῦ σύγγραμμα, ἐρέσθαι τί
 δεῖται; τὸν δὲ φάναι "ἂ μὲν συνῆκα, γενναῖα
 ἔμει δὲ καὶ ἂ μὴ συνῆκα. πλὴν Δηλίον δεῖ-
 ται κολυμβητοῦ εἰς τὸ μὴ ἀποπνιγῆναι ἐν
 αὐτῷ." καὶ παροιμία "Δηλιος κολυμβητής"
 καὶ τῶν πάντων ἐμπειρῶν νήχεσθαι.
 δηλονότι.
 δηλῶν δράσεων, καὶ δηλῶν δράσεις,
 ἰνίκια. 70 interpr.
 δημαγωγεῖ στρατηγεῖ, ἄρχει τοῦ δήμου
 (A Ran. 418) "ὃς ἐπέτης ὢν ἐκ ἔφρουσε φρά-
 τρας, ἔνθι δὲ δημαγωγεῖ." τουτέστιν ἐκ ἐνε-
 γρήθη εἰς τοὺς φράτορας. καὶ αὐθις "ἐκδη-

μαγωγθέντας εἰς παρερησίαν."
 δημαγωγικός στρατηγικός. Πολύβιος
 (15 21) "Μολπαγόρας ἀνὴρ λέγειν καὶ πρῶ-
 τειν ἱκανός, κατὰ δὲ τὴν αἵρεσιν δημαγωγι-
 κός καὶ πλεονέκτης· ὃς μοναρχικὴν ἐξουσίαν
 ἑαυτῷ περιποιησάμενος ἀνηρέθη παρὰ τι-
 νῶν." καὶ αὐθις "ἡ δημαγωγία γὰρ ἔπρὸς
 μουσικῶν ἔτ' ἐστὶν ἀνδρός, οὐδὲ χρῆσθαι τῶς
 τρόπους, ἀλλ' εἰς ἁμαθῆ καὶ βδελυρόν" Ἀρι-
 στοφάνης φησὶ (Eq. 191).
 δημαγωγός. "ἄνδρὸς δημαγωγῶ μετα-
 πείσαντος αὐτόν," τουτέστι τοῦ δήμου ἄρχον-
 τος. (Polyb. 3 80) "ὁ Φλαμίνιος ὀχλοκόπος
 καὶ δημαγωγὸς τέλειος, πρὸς ἀλλοθινῶν δὲ
 καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειριστὴν οὐκ
 εὐφρῆς."
 Δημάδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημα-
 γωγὸς πανῆργος καὶ εὐτυχῆς, πρότερον ναύ-
 της ὢν, ἔγραψεν ἀπολογισμὸν πρὸς Ὀλυμ-
 πιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας, ἰσορίαν περὶ
 Ἀθήνας καὶ τῆς γενέσεως τῶν Ἀθηναίων παιδῶν.
 οὗτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τῶς ῥητο-
 ρικὰς ἀγωνίας. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Ἀντιπάτρου.
 Δημάδης Λακιάδης Ἀθηναῖος ῥήτωρ. b
 τοῦτον εἰσεποίησεν ὁ πρότερος Δημάδης ὁ
 καὶ δημαγωγὸς ἀπὸ ἀθλητρίδος τεχθέντα.
 πατὴρ δὲ καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος τοῦ ῥήτορος
 γέγονε, καὶ ἀπώλετο ῥίφει εἰς τὴν Ἀμφιπό-
 λεως λίμνην ὑπὸ Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου
 πατρὸς διαδόχου... μετ' Ἀντιπατρὸν βυσι-
 λεύσας Θήβας ἀνέστησε.
 Ἀθηναῖος ναύτου, ναύτης καὶ αὐτός, ναυ-
 πηγὸς καὶ πορθμεύς. ἀποσὺς δὲ τῶν ἐπο-
 λιτεύσαστο, καὶ ἦν προδότης, καὶ ἐκ τούτου
 εὐπορος, καὶ κτήματα ἐν Βοιωτίᾳ παρὰ Φι-
 λίππου δωρεὰν ἔλαβεν. οὗτος Δημοσθένει
 λέγοντι ὑπὲρ Ὀλυνθίων ἀπέπεμψε, Εὐθυκράτη
 δὲ τὸν Ὀλύνθιον, ἀτιμωθέντα παρὰ Ἀθη-
 ναῖοις, ἐψηφίσαστο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρῶξ-
 τον Ἀθηναίους. λόγους δὲ διδοὺς ἀρχῆς θο-
 ρυβηθεὶς ἀπεδήμησεν, "οὔτε ἑαυτῶν" εἰπὼν
 "ἔξε κύριοι οὔτε ἐμῶν." ἐπέπεμψε δὲ Φιλίππῳ,
 καὶ τὸν υἱὸν ἐπέπεμψε πρὸς αὐτόν. ἰπποτρόφει
 δὲ καὶ ἠγωνίζετο Ὀλυμπιασί, καὶ ἐνίκια.
 ἔγραψε δὲ καὶ ψήφισμα τῷ Φιλίππῳ τοῦς
 Ἕλληνας ὑπακούειν. ἐν Χαιρωνείᾳ δὲ αἰχμάλω-
 τος γενόμενος ἀπέπεμψε, καὶ πρεσβευτῆς ὑπέφ-
 τῶν αἰχμαλώτων ἀπεσάλη, ὃς ἀνῆκε Φιλίπ-
 πος. δις δὲ παρανόμων εὐλώ. ἐπολιτεύσαστο
 δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξάνδρου.

Δημαίνετος ὄνομα κύριον.

Δημύρατος Προκλέους ἀπόγονος, ὑπὸ Κλεομένους τοῦ Εὐρυσθέως ἀπογόνου, ὃς Ἰππίαν καθέειλε συμβασιλεύων, ἐκβέβληται ὡς νόθος, διότι τεχθέντος αὐτοῦ καὶ ἀγγελθέντος Ἀρίστωνι τῷ πατρὶ, λογιούμενος ὁ πατήρ τὸν ἀπὸ γάμων χρόνον ἐλάττονα δέκα μηνῶν ὄντα, "οὐκ ἐμὸς ὁ παῖς" ἔφη. ἐκπεσὼν δὲ εἰς Πέρσας ἀνήλθε, καὶ τελευτήσαντος Δαρείου συμπράξας εἰς τὴν βασιλείαν τῷ Ξέρξῃ, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύειν αὐτὸν ἔπεισεν.

Δημύρητος ὄνομα κύριον, οἰονεὶ Δημύρατος.

δημαρχία, ὅτε δῆμος ἄρχει. καὶ ὄνομα ἀξιώματος.

δήμαρχοι. ὅτι ὁ δῆμος εἰς τὴν προτέραν ἐπανελθὼν εἰκοσμίαν δημάρχους ἐλλετο Σικίνιον καὶ Βροῦτον, οἱ τοῖς ὑπάτοις εἰς τὸ αὐτὸ τῆς δυνάμεως καθιζήμενοι, ἐνιαυτῷ τε ταύτην καρπούμενοι τὴν ἔξουσίαν, ἐδημαγώουσι τὸ πλῆθος τοῖς καθ' ἡδονὴν πολιτεύμασιν. cf. Dionys. Hal. 6 89.

ὄνομα δὲ πολιτείας οἱ δήμαρχοι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ πρῶτην ναύκρατοι καλούμενοι· οἷς ἔβη ἔνεχυράζειν. καὶ Φερεκράτης "ὑπέλωσε δήμαρχός τις ἐλθὼν εἰς χορόν." οἱ κατὰ δῆμον ἄρχοντες· οὗτοι δὲ διεκόσμουσι τὴν ἰορτὴν τῶν Παναθηναίων.

δήμαρχος. ἐκάστω δήμῳ τῶν ἐν Ἀθῆναις ὁ κατάρχων δήμαρχος ἐλέγετο. οὗτοι δὲ τὰς ἀπογραφὰς ἐποιούοντο τῶν προσόντων ἐκάστω δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα παρ' αὐτοῖς ἦν. ἀλλὰ καὶ συνῆγον τοὺς δῆμους ὁπότε δεήσειε, καὶ ψήφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν, καὶ ἐνεχύραζον δὲ οὗτοι. Harp.

δημελέτης ἐλεεινός.

δημεύσας δημοσιεύσας.

δημηγόρος ἐπὶ τοῦ δήμου λαλῶν.

Δημήτηρ ἐστὶν ἡ γῆ, οἰονεὶ γημήτηρ τις οὖσα. ἐπεὶ δὲ ἔδρα πάσης πόλεως ἡ γῆ ἐστίν, ὡς βασιλεύουσα τὰς πόλεις, πλάττεται πυργόφορος (Codin. orig. CP. p. 14). καὶ αὐτὴς "ἔχουσι δὲ γῆν εὐδαίμονα μάλισα καὶ καρποδὲ ἐνεργεῖν οὖσαν ἀγαθὴν, οἶνον ἡδὸν καὶ πολλὸν ἔχουσαν."

Δημήτρα ὄνομα θεᾶς.

Δημήτριος καρπὸς ὁ τῆς Δήμητρος.

Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνοῦ καὶ Πτολε-

μαῖος ὠμολόγησαν φιλίαν σφίσιον ἔνσπονδον εἶναι ἐπ' ἐλευθερώσει τῆς πάσης Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τῷ τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν· καὶ ἀμίλλα ἦν αὐτοῖν, πότερος μᾶλλον τὰ δόξαντα ἔργῳ ἐμπεδώσει. καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων ἐδὴ σχολαιώτητος ἀφικνεῖται, καὶ τὴν τε εἰς Μενυχίαν οὖσαν φρουρὰν ἐκβάλλει, καὶ Διονύσιον τὸν ἐπιτεταγμένον αὐτῇ ἀποπέμπει, καὶ Δημήτριον τὸν Φαληρέα μεθίστησιν, ὃς δὴ τὰ Ἀθήνησιν ἤγεν εἰς ὀλιγαρχίαν, καὶ αὐτονομεῖσθαι καθότι πάτριον Ἀθηναίοις τε καὶ Μεγαρεῦσιν ἔδωκε, φυλάττειν τε ὅσα ἦν σφίσιον ἐκ τῆς εἰς τὸ ἀρχαῖον πολιτείας νόμιμα. ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ἄτε διαφερόντως τρόπου πραύτητα καὶ φιλανθρωπίαν ἔργοις δηλώσας, ἐπῆρε τοὺς Ἕλληνας τῇ τοῦ ἐλευθεροῦσθαι ἐλπίδι ἐνδιδόναι σφᾶς ἐπὶ μᾶλλον, ἐπεὶ καὶ τὰ ἐφοικᾶ τῶν λόγων καὶ ἐν ἔπραττε θαρσεῖν ἐποίησε, πιστεύοντας ὡς ἐπὶ σαφεῖ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερώσει καὶ ἐκ ἀρχῆς ἐπιθυμία τὰ πραττόμενα γίγνοτο. αὐτονόμους τε δὴ τὰς πλείστας τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀφίησι, καὶ τὰς Ἰσθμιάδας σπονδὰς ἐπήγγελε, κελύων οἷα ἐπ' ἐλευθερώσει θαλοποροῦντας θειορεῖν εἰς τὰ Ἰσθμια. ἄρας δὲ ἐντεῦθεν ἀπέπλευσεν ἐπὶ Αἰγύπτῳ, Λεωνίδην ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ ἀρχῇ ἐπισήσας, καὶ Λιβύης πάσης ἐκρύπτει, Ὀφέλλα τοῦ Κυρηναίου δυνάστε πρὸς Ἀγνοκλέους κατὰ Σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλω. διέμεινε δὲ ἄρας οὐκ ἐπὶ πολὺ Πτολεμαίῳ καὶ Δημητρίῳ ἡ ὁμολογία τῆς συμβάσεως περὶ.

τοῦ πατρὸς δὲ ἡδὴ γεγηρακότος, αἱ τῆς βασιλείας ἐλπίδες εἰς τὴν τούτου διαδοχὴν ἦγον ἕμια τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν τῶν ὄχλων ἰσχυροίαν. ἦν δὲ τῷ κύλλει καὶ μεγέθει διάφορος· ἔτι δὲ καὶ κεκοσμημένος ὅπλοις βασιλικῶς εἶχε πολλὴν ὑπεροχὴν καὶ κατάπληξιν, δι' ἧς εἰς ἐλπίδας ἀδράς ἦγε τοὺς πολλούς. πρὸς δὲ τούτοις πραύτης τις ἦν περὶ αὐτῶν, ἀριμόζουσα νέω βασιλεῖ, δι' ἧς εἰς προθυμίαν ἐξεκαλεῖτο πάντας, ὡς καὶ τοὺς ἐκτὸς τάξεως συνδραμεῖν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν, συναγαγνῶντας τῇ νεότητι καὶ τῇ μελλόσῃ γίνεσθαι κρίσει διὰ τῆς παρατιξέως. Diodor. Sic. 19 81.

Δημήτριος ὁ ἐπίκλην Ἰξίων, γραμματικὸς Ἀδραμυττηνός, γεγονώς κατὰ τὰς Ἀργούσου τοῦ Καίσαρος χρόνους· ὃς διέτριψεν ἐν Περγάμῳ. ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο, ὡς μέγιστος, διότι λεπίδας χρυσᾶς κλέπτων τοῦ Ἰ-

λεξανδρεία τῆς Ἡρας ἀγάλματος ἐφωράθη, ἃ δὲ ἄλλοι, ὅτι ἀπεσύλησεν Εὐριπίδειον Φιτιμιον τὸ δράμα ἔχον τὸν Ἔξιονα· ἕτεροι ὅτι τῷ διδασκάλῳ Ἀριστόργῳ ἀντήρισεν, περὶ δὲ Ἐξίων ἐδωρεγέτησασιν αὐτὸν τοῖς οἷς ἀχαρισεῖν ἐπεχείρησεν, ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐπὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ἠμύτων, καὶ ἄλλα ἐπὶ ἀντωνυμιῶν, εἰς Ὅμηρον ἐξήγησιν, εἰς σίοδον ἁμοίως.

Δημήτριος Φανοςράτε Φαληρεὺς (Φάφρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς), ὃς τὸ πρῶτον αὐτὸς ἔκαλετο, φιλόσοφος περιπατητικός, γράφει φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά καὶ ἠθολογὰ καὶ πολιτικὰ καὶ περὶ ποιητῶν. ἠκροῦται δὲ Θεοφράστου, καὶ δημιουργοῦς Ἀθήναι γέγονε. συνέγραψε δὲ συγγὰ βιβλία. ἔτι δὲ ἐν σφόδρα ἐπηρεγῆς ὡς καὶ διαβολὴν λαλοῦν ὅτι γέγονεν ἐρώμενος νεὸς ὢν, καὶ προσήγορεσθῆναι ὑπὸ τινῶν αὐτὸν Ἀμπεριὸ καὶ Καρποβλέφαρον. εἰς μέγα δὲ ἀρθεὶς δόξης αἰ λικρατείας ὑπὸ τοῦ φθόνου κατεστρατηγῆθη, καὶ ἐξελαθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Αἴψιον ἦλθεν, καὶ παρὰ τῷ σωτήρι Πτολεμαίῳ διατρέψων δηχθὶς ὑπὸ ἀσπίδος ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομίῳ, πλησίον Διοσπόλεως τῆς ἐν τοῖς ἔλεσι. cf. Diog. L. 575.

Δημήτριος ὄνομα κύριον. διμίτριος ὁ ἔχων δύο μέτρας.

δήμιον δημοσίον.

δημιόπρατα ἃ ὁ δῆμος πιπράσκει, τὰ δημοσίᾳ πιπρασκόμενα, ἐκ δημιόσεως καὶ τῶν δημοσιουμένων διὰ Κλέωνι. Ἀριστοφάνης (Eq. 103) "ἐπίπασα λείξας δημοίπραθ' ὁ βίσιππος."

δήμιος ὁ κολάζων τοὺς παρανόμους.

δημιουργεῖ τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ. καὶ δημιουργία.

δημιουργοὶ οἱ κεραμεῖς, οἱ σκευοποιοί. δημιουργοὺς ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν λεγομένας ὑπομηγίδας, τρεῖς τὴν παρεσῶσαν τῇ νύμφῃ γυναῖκα· ὄθεν ἔξι καὶ Μενάνδρῳ Δημιουργίς. κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ ἠμύσια λογαζομένους, ποτὲ δὲ καὶ τὰς ἀρχαίτας· Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ (296). καὶ δημιουργικῶς (428) ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς· δημιουργοὶ γὰρ οἱ τέκτονες. sch. A Eq. 647.

δημιουργὸς χειροτέχνης, ὁ τὰ μὴ ὄντα ποιῶν, δημιόδη λογαζόμενος. (S Al. 1035) "ἄλλος δημιουργὸς ἄγριος." (Thuc. 1 56) "καὶ

μηκέτι δέχεσθαι τοὺς κατ' ἔτος ἐκπεμπομένους Κορινθίων ἐπιδημιουργοὺς κελύοντες."

"ἑαυτὸν τε παρέχων ὑπόδειγμα, ὥσπερ οἱ πλαισιώτεροι τῶν δημιουργῶν τὸν χαλκὸν ἄμορφον παραλαβόντες καὶ ἀειδέερον εἰς μορφὴν ἐντίθενουσι καὶ κατασηματίζουσι."

δημοβόρος (Hom. A 231) ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων.

δημογέροντες (Hom. Γ 149) οἱ τῷ δήμῳ ἐντιμιότατοι.

δημόθουνα καὶ δημοθουινία τοῦ δήμου εὐωχία ἢ θυσία.

Δημοκίδης Καλλιφώντος ἱερέως ἐν Κνίδῳ γενομένου Ἀσκληπιοῦ, Κροτωνιάτης ἱατροῦ, ὃς ἐν Ἀγίῃ ἱάτρειά τε καὶ ἔγνη, καὶ Πολυκράτην τὸν Σάμιον τῶρανον ἱάτρευσε ἐπὶ χρυσῆ ταλάντοις δύο, καὶ ὑπὸ Δαρείου τοῦ Πέρσου μετεπέμψθη, καὶ συνεγένετο αὐτῷ χρόνον ἱκανόν. ἔγραψεν ἱατρικὸν βιβλίον.

ὅτι Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐν ἄγρῃ Θηρῶν ἀποθρώσκων ὑπὸ ἵππου ἐσράφη τὸν πόδα, καὶ κως ἰσχυροτέρως· ὁ γὰρ οἱ ἀεράγαλος ἐξεχώρησεν ἐκ τῶν ἄρθρων. νομίζων δὲ καὶ πρότερον περὶ ἑωυτὸν ἔχειν τοὺς δοκίοντας Ἀλυπτίων εἶναι πρώτους τὴν ἱατρικὴν, τέτοιον ἐχρήτο. οἱ δὲ εὐεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα κακὸν μείζον ἐργάζοντο. ἐφ' ἑπτὰ μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνήσιν εἶχετο· τῇ δὲ δὴ ὀγδόῃ ἡμέρῃ ἔχοντι οἱ φλαύρωσ, παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν Σάρδισι τοῦ Κροτωνιήτεω Δημοκίδεος τὴν τέχνην ἀγγέλλει τῷ Δαρείῳ. ὁ δὲ ἄγειν μιν τὴν ταχίστην παρ' ἑωυτὸν ἐκλέυε. τὸν δὲ ὡς ἐξεδύρον ἐν τοῖσιν Ὀροῖτεω ἀνδραπόδοισιν ὄκου δὴ ἀπημελημένον, παρήγον εἰς μέσον πύθας τε ἔκοντα καὶ ῥάκειον ἐσθμμένον. σαθέντα δὲ ἐς μέσον ἠρώτα ὁ Δαρεῖος, τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο. ὁ δὲ οὐκ ἀπεδέκετο, ὀρθωδέν μὴ ἑωυτὸν ἐκφήνυς τὸ παρῦπαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπεσερημένος. κατεφάνη τε τῷ Δαρείῳ τεχνίζειν ἐπισύμενος, καὶ τοὺς ἀγαθόντας αὐτὸν ἐκλέυσε μίσγιός τε καὶ κέντρον παραφέρειν εἰς τὸ μέσον. ὁ δὲ ἐν ἑωυτῷ δὴ ὢν ἐκφαίνει, φὰς ἄτρεκέως μὲν οὐκ ἐπίσασθαι, ἁμιλήσας δὲ ἰητρῷ φλαύρωσ ἔχειν τὴν τέχνην. μετὰ δὲ ὡς ἐπέτρεψεν, Ἑλληνικοῖσι ἰήμασι χρωόμενος καὶ ἠπιάματα τὰ ἰσχυρὰ προσάγων ὕπνου τε μεταλαγχάνειν ἔπολε καὶ ἐν χρόνῳ

δλίγῳ ὑγίει μιν ὄντα ἀπέδειξεν, οὐδαμῶς ἔτι ἐλλίποντα ἀρτίπην ἴσασθαι. ἔτω φησὶν Ἡρόδοτος ὁ λογοποιός (3 129).

ὅτι καὶ Ἄτσοσα, ἡ Κύρου μὲν θυγάτηρ Δαρείου δὲ γυνή, ἐπὶ τοῦ μαζῆ ἔσχε φῦμα· μετὰ δὲ ἐκρυγὲν ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλασσον, ἢ δὲ κρύπτουσα καὶ αἰσχρνομένη ἔφραζεν οὐδενί· ἐπεὶ τε δὲ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκλήδην καὶ οἱ ἐπέδειξεν. ὃ δὲ φῶς ὑγίει ποιήσειν, ἔσορκοῖ μιν ἢ μὲν οἱ ἀντυπεργησείν ἐκείνην τῆτο ὃ ἂν αὐτῆς δεηθῆ· δεήσεισθαι δὲ ἀδενὸς τῶν ὄσω ἐς αἰσχρνήν φέρει. καὶ ἠτήσατο τὴν εἰς Ἑλλάδα ἄφισιν (id. 133).

Δημοκλείδας ξένους καὶ μοιχάς. τοιῦτος ὁ Δημοκλῆς.

δημόκοινον δημόσιον, τὸ τοῦ δημοσίου. καὶ δημόκοινος δημόσιος βασιανιστής, ἢ ὁ δήμιος. Hagn.

δημόκομος ὁ σωμαύλος.

δημοκοπεῖν καὶ ἔλληνοκοπεῖν. Πολύβιος (26 5) "ὁ δὲ Περσεὺς τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλιάν ἀνανεωσάμενος ἔλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο." λέγεται καὶ δημοκοπία καὶ δοξοκοπία (Arrian. Hann. 7 17) "ὑπάτης αἰρῶντος, ἐκ δόξης πολεμικῆς Λεύκιον, ἐκ δὲ δημοκοπίας Τερέντιον."

δημοκρατία. ὅτι Πολύβιος φησιν (11 11) ὡς δημοκρατία ἐπανελομένη τοὺς ἐπιβουλευόντας οὐκέτι μισθοφόροις τηρεῖ τὴν ἐαυτῆς ἐλευθερίαν.

Δημόκριτος Ἡγησιζώτης (οἱ δὲ Ἀθηνοκρίτου ἢ Δαμασίππου), γεγονώς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, κατὰ τὴν οἴ' Ὀλυμπιάδα (οἱ δὲ κατὰ τὴν π' φασίν), Ἀβδηρίτης ἐκ Θοράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς κατὰ τινὰς Ἀνάξαγρου καὶ Λευκίππου, ὡς δὲ τινες, καὶ Μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν· ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους, καὶ τὰ παρ' ἐκάστοις ἐπαιδεύθη σοφία. εἶτα ἐπανῆλθε, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς συνῆν Ἡροδότῳ καὶ Δαμιάστῳ. ἤρξε δὲ ἐν Ἀβδηρίοις διὰ τὴν ἐαυτῆς σοφίαν τιμηθεῖς. μαθητῆς δὲ αὐτοῦ διαφανῆς ἐγένετο Μητρόδωρος ὁ Χίος, οὗ πάλιν ἀκροῦται Ἀνάξαρχος καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός. ἐπεκλήθη δὲ σοφία ὁ Δημοκρίτος, καὶ γελασίνος δὲ διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενόσπουδον τῶν ἀνθρώπων. γνήσια δὲ αὐτοῦ βιβλία εἰσι δύο, ὃ τε μέγας διάκοσμος καὶ τὸ περὶ φύσεως κόσμου.

ἔγραψε δὲ καὶ ἐπισολάς.

ὅτι Δημοκρίτος ὁ Ἀβδηρίτης οὐκ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ἀλλὰ τοσαύτης πόλεως ὑπερφρόνησεν, οὐκ ἐκ τοῦ τόπου δόξαν λαβεῖν βυλόμενος, ἀλλὰ τῷ τόπῳ δόξαν περιθεῖναι προελοόμενος (Diog. L. 9 37).

ὅτι ἐλθόντα Ἱπποκράτην πρὸς Δημοκρίτον κελεῦσαι κομισθῆναι γάλα, καὶ θεασάμενον τὸ γάλα εἰπεῖν αἰγὸς εἶναι πρωτοτόκον καὶ μελαινῆς· καὶ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῷ θαυμάσαι τὸν Ἱπποκράτην. ἀλλὰ καὶ τὴν κόρη τὴν μετὰ Ἱπποκράτους πρὸς αὐτὸν ἐλθούσῃ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρῳ ἀσπάσασθαι ἔτω "χαῖρε κόρη," τῇ δὲ ἐχομένη "χαῖρε γύναι." καὶ ἦν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη. ἤδη δὲ ὑπεργήρων ὄντα πρὸς τῷ κατασφραγεῖν εἶναι τὴν οὖν ἀδελφὴν λυπεῖσθαι ὅτι ἐν τῇ τῶν θεσμοφορίων ἑορτῇ μέλλοι τεθνήξασθαι καὶ τῇ θεῷ τὸ καθῆκον αὐτῇ οὐ ποιήσειν· τὸ δὲ θυρεῖν εἰπεῖν, καὶ κελεῦσαι αὐτῷ προσφέρειν ἄρτους θερμούς ὅσημέραι. τούτους δὴ ταῖς ῥίσι προσφέρων διεκράτησεν ἐαυτὸν τὴν ἑορτήν. ἐπειδὴ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι (τρῆς δὲ ἦσαν), ἀλυπότατα τὸν βίον προήκατο id. 42.

Δημονιάδης ὄνομα κύριον.

δημοποίητος ὁ ὑπὸ τῆς δήμῃς εἰσποιηθεὶς καὶ γεγονώς πολίτης. "Περικλῆς γὰρ ὁ Ξανθίππου νόμον γράψας τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῦ ἀσοῖν πολίτην μὴ εἶναι, οὐ μετὰ μακρὸν τὸς γνησίους ἀποβυλῶν, ἄκων καὶ ξένων καὶ λῶσας τὸν ἐαυτοῦ νόμον καὶ ἀσχημονήσας ἐλευθῶς ἄμα καὶ μισητῶς ἔτυχεν ὡν ἠβούλετο. ὅμως γε μὴν ἀντιβολούντος καὶ δεκάσαντος τὰς ἐντεῦθεν ζῶντας, ὄντ' καὶ μόλις τὸν πῆθον οἱ παῖδα τὸν ἐξ Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας ἐποίησε δημοποίητον." δημοποίητος ἔν ὁ φῦσει μὲν ξένος, ὑπὸ δὲ τῆς δήμῃς πολίτης γεγονώς.

δήμος παρὰ Ἀριστοφάνει (Ach. 235) ἡ κώμη, ἢ ἡ νῆσος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων δήμον. "ἔκτω σ' ἔτει προσεῖπον ἐς τὸν δήμον ἐλθῶν."

δημός τὸ λίπος. "δημοῦ βοείου θρεῖν ἔξωπτημένον" (A Eq. 950) σκευασμῶς τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον ἐν τοῖς θείοις, τουτέστι τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς.

Δημοσθένης Ἀθηναῖος, υἱὸς Δημοσθένους καὶ Κλεοβέλης, ῥήτωρ, τῶν δήμων Παιανιεύς, ἐπιμελὴς μᾶλλον ἢ εὐφῆς, ὃς

: ἰσορεΐ, καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀκό-
 ς καὶ τοῦτο φησιν ὁ αὐτός. ὅθεν
 μὲν ὢν Βύταλος ἐκλήθη ὡς καὶ γυ-
 τήτῃ πολλὰκις χρησάμενος, Ἀργὰς
 τὸ εἰς ἄνδρας τέλειται, ὅπερ ἐστὶν
 κωσ. ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς Κυλ-
 θευσόμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὠρω-
 νια. διήκουσε δὲ Ἰσουλίου τοῦ Ἰσο-
 μαθητοῦ, καὶ τοῖς λόγοις ἐχρήτο
 τοῦ Ἀμφιπολίτου σοφιστεύοντος ἐν
 , καὶ Πολυκράτους, καὶ Ἀλκιδιάμαν-
 Γοργίου μαθητοῦ, καὶ αὐτῶ μόντοι
 υς. συναφιολόγησε δὲ Αἰσίωτι τῷ
 καὶ Θεοπόμῳ τῷ Χίῳ φιλοσόφῳ,
 ατο δὲ καὶ Εὐβελίδῃ τοῦ διαλεκτι-
 Πλάτωνος. ἐτελεύτησε δὲ φυγὼν εἰς
 κν ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱεροῦ διὰ
 ἰδὸνα Ἀντίπατρον, προσενεγκάμενος
 ν τὸ ἐν τῷ δακτυλίῳ, ἔτι βιω-

σοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀνὴρ ἦν γυναι-
 κείν, ὅσα ἐνθυμηθείη, δυνατώτατος
 ς, ὅθεν καὶ δεινότητος ἔδοξε τῶν
 ὄν, οἷα δὲ ἰκανώτατος τὸ ἀφανὲς
 καὶ τὸ γνωστὸν ἐξηγήσασθαι. καὶ
 ἐφ' τῶν κοινῶν λέγειν τι ἢ πράττειν
 ε, καὶ τοῦ μὲν ἐπιτηδείῳ οὐ μᾶλα
 εἰς δόξαν τῶν δημαγωγούντων,
 εἰ εἰς ἀνὴρ οὗτος τῶν καθ' αὐτὸν
 κν τοῖς Μακεδόνων τυράννοις σὺν
 κ ἀντεπὼν παρὰ τοῖσδε ἀδωρότατος
 και, ὅτε δὴ συνέβηεν τοὺς ἐν ταῖς
 ὄλεσιν, οἷα δὲ τῶν κερδῶν ἐριμε-
 λον ἢ τοῦ εἰς τὸ κοινὸν λυσιτελοῦ-
 κηθέντας χρημάτων δόσει τὸ κατὰ
 ς ἔδοκον, ἐν τῷ παραντίκῳ κέρους
 τέρου εἵνεκα πρὸ τοῦ εἰς τὰ κοινὰ
 κτος τίθεσθαι. ὅθεν αὐτῷ καὶ ἐφ'
 κν ἠτιάζη συγγρόντες οἱ Ἀθηναῖοι
 κν τὸ τε αὐτὸς καὶ εἰς πάντα συμβέλω
 κ. καὶ αὐτῷ ἢ τελευτῇ γενναῖα ἐπι-
 κμάλισα εἰς μετὰ μελέειαν ἤγαγεν αὐ-
 : ἀφανῆ τῶν γνωσθέντων. ἢ πολλῶ
 κρον ἢ ἐξαγγελθῆναι τεθνηκότα Ἀθ-
 κν, μετεγίνωσκον ἐφ' οἷς δέει τῶν
 κων μᾶλλον ἢ γνώμῃ τῇ δικαιοσύτῃ
 καὶ ἀτελείαν τε τῷ προσβυτάτῳ γέ-
 ἢ Δημοσθένεος ψηφίζονται, καὶ χαλ-
 και αὐτὸν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐλεγείον τῇ
 κῶ ἀνδριάντος ἐπέγραψαν "εἶπερ

ἴσῃν ῥώμην γνώμῃ, Δημοσθένες, εἶλες, οὐ-
 ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδῶν."

Δημοσθένης μαχαιοποιὸς Παιανιεύς, c
 οὐ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ, ὃς ὄρφανὸς κατα-
 λειφθεὶς ἐπιτρόπους ἔσχε τρεῖς, Ἀφοβὸν Δη-
 μοφῶντα Θεριππίδην, ὧν ἀμελούντων αὐτῷ
 καὶ τῆς οὐσίας αὐτὸς αὐτὸν ἐνεχείρισε δι-
 δασκάλῳ Ἰσαίῳ. φιλόπονος δὲ ἔτιως ἦν ὡσε-
 φασιν ἑαυτὸν οἶκοι καθείρξοντα ἑαυτοῦ ξυ-
 ρῆσαι τῆς κεφαλῆς μέρος, ἵνα μήτε πρόδοι
 μήτε δέχοιτό τινα. παιδευθεὶς δὲ εἶλε τῆς
 ἐπιτροπῆς τοὺς ἐπιτρόπους. σοφιστεύειν βου-
 ληθεὶς ἀπέστη, διαβληθεὶς ἐπὶ Μόσχῳ μει-
 ρακίῳ τῶν εὐγενῶν. λογογραφεῖν δὲ ἀρξάμε-
 νος διεβλήθη πάλιν ὡς ἐναντίως λόγους ἐκδῶς
 Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίωνι. καὶ τούτῳ ἐν
 ἀποσῶς ἤρξατο πολιτεύεσθαι. τραυλὸς δὲ ὢν
 καὶ τὸν ὄμιον ἀπρεπῶς ἐκίνει, καὶ τὴν ἀκοήν
 ἀσθενῆς καὶ τὸ πνεῦμα οὐ διαρκῆς· ἀπὲρ
 ἀσκήσει διωρθώσατο. τὴν τε ὑπόκρισιν οὐκ
 ὢν ἄκρος ἐπ' Ἀνδρονίκῳ καὶ ταύτην ἐξήσκη-
 σεν. ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐτριηράρχησε καὶ αἰγ-
 μιλωτάτος ἐλύσατο καὶ θυγατέρας συνεξέδω-
 κεν. ὅτε δὲ ἐχορήγει, τυπτηθεὶς ὑπὸ Μειδίῃ
 τρισχιλίας, ὡς φασιν, ἐπέισθη. καὶ Δημαί-
 νετον ἀνεψιὸν γραψάμενος τραυλίματος, ὡς
 φασιν, διελύσατο. αἰτησάμενος δὲ Χαβρίου
 τοῦ στρατηγοῦ γυναικίκα, Χαβρίῳ τελευτήσαν-
 κτος Κτηστήπου θυγατέρα ἔγημεν. ἐπολιτεύ-
 κται δὲ κατὰ Φιλίππῳ, οὐ Θεβαίοις ἐπιόν-
 κτος πείθει συμμαχῆσαι· καὶ κατὰ Χαιρώ-
 κειαν ἠττώνται, χιλίων ἀποθανόντων καὶ μ',
 καὶ δισχιλίων αἰχμαλώτων. ἀγαπητὴν δὲ σχῶν
 θυγατέρα τελευτήσασιν ἐπένθει, καὶ ἐβδο-
 κμαῖον τοῦ πάθους ὄντος, ἀγγελθέντος ἀνη-
 κρῆσθαι Φίλιππον ὑπὸ Πασσανίου, μετρη-
 κμίσασαι καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσατο
 δὲ καὶ κατὰ Ἀλεξάνδρον τοῦ Φιλίππου, οὐ
 Ἀρπυλὸς πολλὰ νοσοφισάμενος χρήματα ὡς
 Ἀθηναίους κατέφραγεν· ὧν καὶ Δημοσθένης
 εἰληφέναι μέρος ἔδοξε, καὶ ἔφραγεν εἰς Τροί-
 κζῆνα. Ἀλεξάνδρον δὲ ἐν Βαβυλῶνι τελευτή-
 κσαντος ὁ Δημοσθένης κατήλθε κληθεὶς. Ἀν-
 κτίπατρος δὲ ἀρξας τῶν Ἑλλήνων πέμψας
 ἐξαιτεῖ τοὺς δέκα ῥήτορας. ἐκδόντων Ἀθη-
 κναίων ὁ Δημοσθένης εἰς Καλυνδρίαν ἔφραγεν.
 Ἀρχίας δὲ ὁ ὑποκριτῆς ἀποσαλεῖς ἐπ' αὐτὸν
 ἐπ' Ἀντίπατρον βίβη ἀποσπᾶ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ
 Ποσειδῶνος, ὃ ἦν ἄσυλον. ὃ δὲ ὑπὸ τῇ σφρα-
 κίδι φάρμακον ἔχων μωζήσας ἀπέθανε.

α Δημοσθένης Θραῖξ. οὗτος ἔγραψε μετὰ φρασιν Πριάδος περὶ λόγου, ἐπιτομὴν τῶν Δαμαγῆτου τοῦ Ἡρακλειώτε, περὶ διθυραμβοποιῶν, μετὰ φρασιν εἰς τὴν Ἡσιόδου θεολογίαν.

δημοσιεύω δωρεὰν ἐργάζομαι. Ἀριστοφάνης (Ach. 1029) "ἀλλ' ὦ πόνηρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω." οἱ γὰρ δημοσίῳ χειροτονούμενοι ἱατροὶ καὶ δημόσιοι προῖκα ἐθεράπευον. οἷον ἢ κοινῇ ἐσπευσάμην ἀλλ' ἐμαυτῷ μόνῳ, καὶ ἄμισθι οὐ μεταδίδομι σοι.

δημόσιον τὸ τοῦ δήμου.

δημόσιος. δημοσίους λέγουσι τοὺς τῆς πόλεως δούλους. Harp.

δημοσίῳν πραγμάτων διοικητής, οἷον φροντιστὴς χορηγίας τριηραρχίας καὶ τῶν τοιούτων. ἰδίῳν δέ, οἷον εἰ ἀδικοῖτό τις καὶ δικαίῳτο πρὸς τινα, αὐτὸς ἐφρόντιζεν. ἀπεχθάνη δέ, διότι οἱ ἄλλοτρίοις πράγμασιν ἐπιχειροῦντες μισοῦνται. sch. A Plut. 908 et 911.

δημοσιῶν ἑυτελής. "οἱ μὲν ἄλλοι ἀποδοχῆς ἐτύγχανον, οὗτος δὲ δοκῶν εἶναι δημοσιῶν παρεθωρεῖτο."

δημοτελεῖ δημοσίαν. δημοτελεῖ καὶ δημοτικὰ ἱερὰ διέφερον ἀλλήλων καὶ τῶν ὀργεωρικῶν καὶ τῶν γενικῶν. Harp.

δημοτελεῶς παντὶ τῷ δήμῳ.

δημοτευόμενος μετὰ τῶν δημοτῶν φησὶ Δημοσθένης. δημοτευέσθαι ἐστὶ τὸ τοῦδὲ τινος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ. Harp.

δημότης πολίτης.

δημοτικά τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. (A Eccl. 432) "ὃ δὲ ἐλεξε δημοτικώτατος λόγους· ὁρᾶτε μὲν με σωτηρίας δεόμενον."

δημοῦσθαι δημοκοπεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ παίζειν.

Δημοφάνης ὄνομα κύριον.

Δημόφιλος, ἐπίσκοπος Κωνσταντίνου πόλεως, ἀνὴρ ὅσως ἐμπειρῶν ὁμοῦ συμπαντα φύρειν ἀκόσμῳ φορεῖ, καθάπερ ἄτακτος χαιμάρρους, πολὺν ἐν τοῖς λόγοις τὸν συρφετὸν ἄγων, ὡς εἴσεται τις ἐκ γούν τῆς ἐν τοῖς ἔτι σωζομένοις ὑπομνήμασιν αὐτοῦ γεγονυίας δημηγορίας, ἐνθα καὶ μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀσφαλείας αὐτὸν φροντίδα θέσθαι τινὰ ὡς ἔγγράφοις μνήμασι ἀναλαμβάνομένων τῶν λεγομένων. ἐν ταῦτοις γούν ἄλλα τε πολλὰ διελεγκται ἄναρθρα, διαρρήδην τε ἐν τοῖς περὶ πατρὸς καὶ υἱῶ λόγους. φησὶ γὰρ "υἱὸς

μὲν πατρὸς θελήσει γενένηται μόνου ἀχρότως ἀμεισιτέυτως, ἵνα διάκονος γένηται καὶ ὑπηρέτης τῶν βελημάτων τῆ πατρὸς. ἐπειδὴ γὰρ προεγινώσκει θεὸς ὅτι ἢ ἐμελλε πράττειν ἀδύνατα ἦν τῆς ἀκρατήτου τάξεως τῆ μιλωντος αὐτὰ ποιεῖν θεῶ ἐν τῷ γενέσθαι μετασχόντα· ἢ γὰρ ἔδει αὐτὰ πάντα θεοὺς γενέσθαι πρὸς ἄξιαν τοῦ ποιούντος, καὶ ἐκ τῶν ἐμελλον εἶναι θεοί, ἢ ἔδει αὐτὰ γενόμενα λείσθαι ὡσπερ κηρὸν πυρὶ θερμοῦ προσαγόμενον· γέγονε μὲν οὖν μεσίτης τῶν τε ἐσόμενων καὶ τοῦ γεγεννηκότος αὐτὸν θεοῦ ὁ υἱός, ἵνα συντάξας ἑαυτὸν καὶ συγκαταβαίνων τοῖς γινομένοις ἀποτελέσειε τὸ βέλημα τοῦ πατρὸς, καὶ μεσίτης γενένηται τῆ θεῶ καὶ ἡμῶν τῶν δι' αὐτοῦ γενομένων." ἔλαθανε δὲ διὰ τούτων τοῦ τε θεοῦ τῶν ὄλων ἀσθένειαν καὶ βασκανίαν καταψευδόμενος καὶ τὸν υἱὸν πάντων τῶν κτισμάτων ἀφαιρών καταδέεσερον. ὃ μὲν γὰρ ἀσθενὴς ὦ ἦν κατὰ Δημόφιλον, εἰ βεληθεῖς ἔπειτα ἀπὸ ρως εἶχε τοῖς πᾶσι τὸ εἶναι δωρησασθαι φθόρου δ' οὐκ ἀπήλλακτο ἄν, εἰ ἔξὸν αὐτῷ θεοὺς τὰ πάντα ποιεῖν, ὃ δὲ ἐφαινετο μηχανώμενος ὅπως μὴ ταύτης αὐτῷ τύχῃ τὰ γενήσόμενα τῆς ἀξίας. τῆ δὲ γ' αὐ παιδὸς ἢ ἦν τῶν κτισμάτων ἐδὲν ὃ μὴ ἄμεινον ὑπέφχειν ἰδέσθαι ἄν, εἴπερ γε μὴ δι' ἑαυτὸν ἐπὶ νος ἔτυχε γεγονώς, ἀλλὰ διὰ σκοπὸν καὶ χρεῖαν τῆς τούτων γενέσεως· ἄπαν γὰρ τοι τὸ ἐτῆρων γινόμενον χρεῖαν ἔλαττον ὑπέφκειν ἐκείνων ἀνάγκη δι' ἢ τῆ εἶναι τυγχάνει. καὶ ἄλλα δὲ ἐληρώδει πολλά. Philostorgius?

Δημοφῶν ὄνομα κύριον.

Δημοχάρης ἀδελφιδόης Δημοσθένος, περὶ ἢ Τίμαιός φησιν (ap. Polyb. 12 13) ἠπαρηκέναι μὲν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, ἢ εἶναι δὲ ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φροσᾶν, ἀπεβηθέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρου ὑπομνήματα καὶ τὰ Φιλαινίδος καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντογράφων. Πολύβιος δὲ λέγει πρὸς Τίμαιον "ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφύσεις ἔχ οἷον ἄν τις διέθετο πεκαυδευμένος ἀνὴρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέλους ἄχρι τοῦ σώματος εἰργασμένων οὐδεὶς, ὃ δ' ἵνα πιστὸς φανῇ κατὰ τὴν ἀισχρολογίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν, καὶ προσκατέψουσαι τὰνδρός, κωμικόν τινα μάρτυρα προεπισπασίμενος ἀνώνυμον. ἠξιώθη δὲ ὁ Δημοχάρης καὶ στρατηγίας παρ' Ἀθηναίους καὶ

· τιμῶν, ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνέξ-
 ἔνταις ἀτυχίας παλαιοῦντι." cf. v.
 πῦρ.

ὄνομα κύριον· "ἔξένισεν ἡ Βαβυλῶν"
 "δημῶν δὲ τῷ λίπει.

ἕξερως ἀσχημονέστερος, διὰ τὸ
 πτωχῶν γινόμενον, διὰ τὸν δῆμιον.

ναξ ὄνομα κύριον.

ρελῆς δῆμιον ἀφελῶν.

ἴσρημα.

ἵπτρα κατὰ Ῥωμαίους διωρεὰ βα-
 τιώταις.

ἴν τὸ ἐνιαύσιον, τὸ μακροχρόνιον.
 ἴν ἐπὶ πολὺν χρόνον. δῆνεον δὲ
 ἴα.

ἴον εἶδος ἀργυρίου, ὀλοκοτίνου
 ἴσχύον.

ἴν (Hom. ὁ 544) εὐρήσομεν.

πολεμῆν, πορθεῖν. δηλοῦν δὲ
 ἐτίτριωσκον.

ἴως δῆ.

θεν δηλονότι, ἢ ἔκ τινος τύπου.
 πεῖθεσθαι δῆπουθεν." "καὶ τὴν
 πορθεν ἐκείνην ἐπαινοῦν."

ασθον (Hom. M 421).

εὐόμενος ὀφικενόμενος. ἔξι δὲ ἡ
 αἰκῆ.

δῆρεως δῆρει. καὶ δῆριν μάχην
 ἴαν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 127)
 Ῥα εὐγεράν κάγῳ ποτε δῆριν Ἄρηι
 ἴσα χορῶν παρθενίων αἰειν," καὶ
 '9 397) "φεῦγε Λάκων ποτὲ δῆριν,
 ἴσα δὲ μύτηρ."

ἴεπὶ πολὺ.

ἴτες δεσμεύσαντες.

ἴστυς.

ἴσιων ὁ ἔκδικος χάρις, καὶ δη-
 ὁ ἔκδικος.

ἴλα πόλις παρὰ Ἰωσήπῳ.

ἴθους κλίνεται. ἡ Ἀθημητήρ.

ἴας πραιτεύσας, ἀνελών, κατεκτο-

ἴκταις.

ἴδων Δία, δία δὲ ἡ ἔνδοξος, καὶ
 ἴδοξος.

ἴλλειν τὸ ἑξαπατῶν καὶ παραλο-
 Θεκυδίδης ἄ (3 109?) καὶ Κράτης.

ἴλλειν τὸ πέλαιος τὸ διεκπεράν·
 ἴνδει διαβάλλειν τὸ ἐν μέσῳ πέ-
 ἴλῃρεῦν τὰς νῆσους," καὶ Ἀρρια-

νός (Anab. 1 11) "αὐτόν τε κυβερνῶντα τὴν
 στρατηγίδα ναῦν διαβάλλειν," καὶ (3 29) "δια-
 βάλλειν ἐπιχειροῦντι Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ὠξον
 ποταμόν" ἀντὶ τοῦ περῶν. καὶ διαβάλλω αι-
 τιατικῆ· (Dio Cass. 46 8) "διαβάλλει τὸν αἰε-
 προτετιμημένον."

διαβάλλεται. χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἑξαπα-
 τῶν. Ἀρχιππος "τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦ-
 μαι τήμερον," καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 1647)
 "διαβάλλεται σ' ὁ θεὸς, ὃ πόνηρέ σ'."

διαβάσσης ἐπελθούσης· "Ῥωμαϊκῆς δυ-
 νάμεως ἐπ' αὐτοὺς διαβάσσης."

διαβουσιλίζεται τῆς βασιλείας ἀντι-
 ποιῆται.

διαβάσκει (A Av. 486) περιέρχεται, πε-
 ριέπει.

Διαβητός (ἀπ' Ἀδιαβητός) ὄνομα κύ-
 ριον.

διαβησεύοντας ἐρωτικῶς ἔχοντα δια-
 βῆναι. Ἀγαθίας (2 4) "ὃ δὲ πύργους ἐποίη-
 σεν ἀπερύκειν τὰς Ῥωμαίους διαβησεύοντας."

διαβήτης. ἐργαλεῖον ὁ διαβήτης εὐχρη-
 ζον τέχναις πολλαῖς, τῷ λάμβδα σοικεῖω πα-
 ρεοικός. τούτου τὸ ἐν μέρος ἐντιθέμενος, τὸ
 δὲ ἕτερον περιάγοντες κύκλους ποιοῦσι. ση-
 μαίνει δὲ καὶ ὄργανον καιροῦ παρασάτικόν.
 sch. A Nub. 178.

διαβιασάμενος παρναγκασθεῖς· Πο-
 λύβιος "διαβιασάμενος δὲ τὴν ἀσθένειαν τῆ
 σννηθεία τῆ πρὸ τοῦ, παρῆν ἐξ Ἄργους εἰς
 Μεγαλόπολιν ἀσθημερόν."

διαβούλιον ὁ διαλογισμός· Δαβίδ (Ps.
 9 23) "συλλαμβάνονται ἐν διαβουλοῖς οἷς
 διαλογίζονται," καὶ διαβούλια τὰ ἐκ λο-
 γισμῶν ἀτύπων πταίσματα.

διαβούλομαι ἀναπέσω Θεουκυδίδης.

διὰ βραχείος ἐν συντόμῳ.

διάβροχος οἰνωμένος· "ὥς δὲ ἐμέθυσεν
 ὁ πορνοβοσκὸς καὶ διάβροχος ἦν πάνυ, τί
 μέλλομεν ἔφη."

διὰ γὰρ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ὀπίπτειν
 δεῖ" ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ ἔμφοκίν-
 δυνα ποιούντων.

διαγγέλλων δοτικῆ. καὶ διαγγελλο-
 μένους παρακελευομένους· Ξενοφῶν (Anab.
 3 4 36) "ἐγίνωσκον αὐτοὺς ἀπίεσαι βουλομέ-
 νους καὶ διαγγελλομένους." ἢ ἀντὶ τοῦ φα-
 νερομένων, δήλους γινομένων.

διαγεγονότος παρελθόντος· "μετὰ τὸν
 πρῶτον ἀνοικισμὸν τῆς πόλεως ἔτους διαγε-

γονότος." διαγινώσκειν δέ ἐστι τὸ δὲ ἀκριβείας ἐπισημονικῆς τὸ πρᾶγμα εἰσεσθαι μετὰ προλαβοῦσαν γνώσιν.

διαγέγραπται κατέξυσαι, ἀνήρηται ἀπὸ τῆς τοῦ γραμματέως δέλτου, ὅπου αἱ δίκαι ἀνεγράφοντο καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν δικαίων. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (772) "ἤδομαι ὅτι πεντετάλαντός μοι διαγέγραπται δίκη."

διάγειν· "οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους, οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου, οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσε." περὶ Ἀπολλωνίου φησὶ Φιλόστρατος ὁ Ἀθήμιος (113).

διαγελῶ αἰτιατικῆ.

διαγκωνισάμενος ἐπ' ἀγκῶνος καθέσας· "ὁ δὲ διαγκωνισάμενος ἐπὶ τοῦ σκίμματος, ἀποβλεψάμενος εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιῦ, εἶπεν ὡ δέσποτα, τί ἐκέλευσας;" cf. v. Δομνίνος.

διαγνώμη διάγνωσις καὶ διάκρισις, ὡσπερ καὶ καταβολή· ἡ λέξις εἰδικὴ Θουκυδίδου (187).

διαγνώμων διακρίνων, διαγινώσκων· "ὁ μὲν δὲ Ἡραΐσκος αὐτοφνῆς ἐγένετο διαγνώμων τῶν τε ζώντων καὶ τῶν μὴ ζώντων ἱερῶν ἀγαλμάτων." cf. v. Ἡραΐσκος.

Διαγόρας ὁ Μήλιος, ἐπὶ τῶν ἀθέτων καὶ ἀπίστων καὶ ἀσεβῶν. ἔτος γὰρ μετὰ τὴν ἄλλωσιν Μήλου ᾧκει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ μυθήρια οὕτως ἠγέτελλεν ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς. τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατ' αὐτῆ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν χαλκῇ σήλῃ ἔγραψαν τῷ μὲν ἀποκτείναντι τάλαντον λαμβάνειν, τῷ δὲ ἄγοντι δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβῆς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυθήρια πᾶσι διηγείτο, κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποιῶν, καὶ τοὺς βουλομένους μνεῖσθαι ἀποτρέπων. φησὶν ἐν Ἀριστοφάνη ἐν Ὀρνισί (1068) "τῆδε μέντοι θῆμέρα μάλισ' ἐπαναγορεύεται· ἦν ἀποκτείνῃ τις ἡμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν τάλαντον, ἦν τε τῶν τυράννων τίς τινα τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν." τεθνηκότων, τουτέστι τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων. ἐν ὑπερβολῇ δὲ εἴρηται τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν.

Διαγόρας Τηλεκλείδου ἢ Τηλεκλύτου Μήλιος, φιλόσοφος καὶ ἀσμάτων ποιητής, ὃν εὐφυνᾷ θεασάμενος Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ὠνήσατο αὐτὸν δοῦλον ὄντα μυρίων δραχμῶν, καὶ μυθητὴν ἐποίησατο. ὁ δὲ καὶ τῆ λυρικῆ ἐπέθετο, τοῖς χρόνοις ὡν κατὰ

Πίνδαρον καὶ Βαχυκλίδην, Μελανιπίδου δὲ πρεσβύτερος· ἤκμαζε τοίνυν οἱ δλυμπιάδι. ἐπεκλήθη δὲ ἄθεος διότι τῆτο ἐδόξαζεν ἀφ' οὗ τις ὁμότεχνος, αἰτιαθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ὡς δὴ παιᾶνα ἀφελόμενος ὃν αὐτὸς ἐπεποιήκει, ἔσωμόσατο μὴ κεκλοφῆναι τῆτον, μικρὸν δὲ ὕπερον ἐπιδειξάμενος αὐτὸν εὐημέρησεν. ἐντεῦθεν οὖν ὁ Διαγόρας λυπηθεὶς ἔγραψε τοὺς καλουμένους ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχωρησιν αὐτοῦ καὶ ἐκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. κατοικήσας δὲ Κόρινθον ὁ Διαγόρας αὐτόθι τὸν βίον κατέεργε.

διαγορεύων ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων· οὕτως Ἰσοῖος. τὸ δὲ ἐναντίον συναγορεύειν, ὡσπερ ἐναντίον καὶ τὸ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ διαφέρεισθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν.

διάγραμμα τὸ μίσθωμα· διέγραφοι γὰρ οἱ ἀγορανόμοι ὅσον ἔδει λαμβάνειν τῆ ἐταίραν ἐκάσῃν.

διάγραμμα τὸ ταττόμενον ἐν ταῖς συμβουρίαις, ὁπόσον ἔκασον εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάτετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς οὐσίας. διαγραφεὶς μέντοι ἐστὶν ὁ καθιζόμενος ἐν ταῖς συμβουρίαις ἐπὶ τῇ διακρίναι πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὄφειλε. Harp.

διαγράμματα. ὅταν εἰσφορᾶς δεῖσῃ εἰς τὸ κοινὸν πολέμου ὄντος, τὸ ἐκάσῳ ἐπιγραφόμενον ἀργύριον διάγραμμα καλεῖται.

διαγραφὴ ἢ διατύπωσις τῶν πιπρωσμένων μετᾶλλων, δηλοῦσα διὰ γραμμῶν ἀπὸ ποίας ἀρχῆς μέχρι πόσου πέρατος πιπρώσεται. Harp.

διαγραφὴ· καὶ τοῦτο ἐπὶ Ἰουστινιανῶν ἐγένετο, ζημίαις πολλαῖς καθυποβάλλεσθαι τὴν πόλιν.

διαγραφὴ δίκης. ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἦτοι κατὰ συγγνώμης τοῦ διώκοντος ἢ κατὰ διάγνωσιν τυγχάνουτος, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλήται διαγραφὴ δίκης λέγεται.

διαγράψαντος. τινὲς μὲν ἀντὶ τῆ καταβαλόντος καὶ καταθέντος, ἔτιοι δὲ ἀντὶ τῆ διὰ τρυπῆς ἀριθμήσαντος, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Harp.

διαγράψασθαι ἀντὶ τοῦ ἀνελεσθαι τὸ ἐγκλημα. καὶ διαγράφω σε αἰτιατικῆ.

διαγωνιάσαντες διενθυμηθέντες. (Polyb. 11 32) "οἱ δὲ διαγωνιάσαντες μὴ διὰ τῶ

·αι δόξωσι καταπεπληγθαι τοῖς γον ἅμα φωτί” ἀντί τοῦ εὐλαβη-

κτυλίου δεῖ σε ἐλκυσθῆναι, ἐπὶ ὅσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν
A Plut. 1037.

χομαι αἰτιατικῇ.

μα τὸ βασιλικὸν ἔνδρμα, τὸ σέμμα.
θράσκει διαφεύγει.

εασάμενος ὀνειδίσας, διελέγξας·
ασάμενος αὐτῷ περὶ τῆς ἀποσα-
τεινεν αὐτοῦ τοὺς παῖδας.”

κασία. διαδικασία ἐξίν ἦν ποιῶν-
τοῖς μέλλεσι χορηγεῖν, οὓς ἂν ὀρι-
ύλωνται πότε χρῆ λειτουργεῖν αὐ-

ρατίζω.

σεις τὰς ἐκ διαιρέσεως ἴσης ἐπι-
·δόσεις Λυσίας. Harp.

ἄναι διαφυγεῖν.

ασιπολίτας (A Ran. 1046) ἀντί
, ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν.
ομαί ἐπὶ τῶν ἐπὶ παρατάξει κι-
·καὶ ἢ γε ἵππος παρήλασε πρώτη
τε καὶ σὺν κόμῳ· εἶτα διηρέθη-
·ἰλλήλοις ἀντιπρόσωποι σάντες μα-
·χῆματι ἐπεδέξαντο. κῆτα ἐνόπλιοι
·τινες ἐγίνοντο καὶ ἐξελίξεις καὶ

·εται γνωρίζεται, φαίνεται. “ἐνθ’
·ίδεται ἀνδρῶν κατὰ τὸν ποιητὴν
·ἄλλον δέ, ὅπου ζητεῖται τὸ μέγε-
·ρετῆς” (Damasc. Phot. p. 337a).

ύγνυμι γενικῇ.

λοτνπούμενοι φθονεῖς διακεί-
· δὲ διαζηλοτνπούμενοι πρὸς τὸν
·ἐπιβύλοντο διασύρειν τὰς πράξεις
·olybius?).

·και τὸν σήμονα.

·μα τὸ περὶ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα.
·ννύω αἰτιατικῇ.

·ει διαπέμψει. διάησι δὲ διέρχε-
·Ησιόδω (O. 512).

·ἴη διαπράξει.

·ουσα διατρέχουσα.

·σεις οὐ μόνον αἰ ἐπισῆμαι καὶ αἰ
·λὰ καὶ αἰ ὀρεταί. ὑπάρχει δὲ τῇ
·φαῦλον καὶ σπουδαῖον· τῶν γὰρ
·μὲν εἰσι φαῦλαι αἰ δὲ σπουδαῖαι.
·ἐπισῆμης ὀνόματι Ἀριστοτέλης ἀντί

·τῆς τέχνης χρῆται κοινότερον. ὑπάρχοι δ’
·ἂν καὶ τῇ διαθέσει, γένος οὕση τέχνης, τὸ
·φαῦλόν τε καὶ σπουδαῖον.

·διαθέσεις λέγονται ἅ ἐξίν ἐκίνητα καὶ
·ταχὺ μεταβάλλονται, ὅλον θερμοῦτος καὶ ψῦ-
·ξίς καὶ νόσος καὶ ὑγεία. διάκειται μὲν γὰρ
·πως κατ’ αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος, ταχὺ δὲ με-
·ταβάλλει ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρὸν καὶ ἐκ τοῦ
·ὑγιαίνειν εἰς τὸ νοσεῖν, εἰ μὴ τις διὰ χρόνου
·πλήθος ἤδη πεφυσιωμένη ἀνιάτος ἐξίν ἢ
·δυσκίνητος· ἦν ἂν τις ἴσως ἐξίν ἤδη προσ-
·αγορευοῖ. καὶ διαφέρει ἐξίς διαθέσεως· ἢ μὲν
·γὰρ ἐξίς δυσκίνητος, ἢ δὲ διάθεσις ἐκίνη-
·τος. Aristot. Categ. 6.

·διαθέσθαι ἀντί τοῦ ἀποδόσθαι.

·διάθεσις. ὅτι ἐπειδὴ οὐκ ἄσχετός ἐξίν
·ὁ δεσμὸς τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα, ἀλλὰ
·συμπαθῆς· διαβαίνει γοῦν ἐκ τῶν τῆς ψυ-
·χῆς κινήματων ἴχνη πρὸς τὸ σῶμα, καὶ ἐκ
·τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχήν· ἄλλο γοῦν
·τὸ εἶδος τοῦ διανοουμένου καὶ ἄλλο τοῦ λυ-
·πουμένου, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐμφαίνεται
·ἴχνη ἐν τῷ σώματι τῆς κινήσεως τῆς ψυχῆς.
·ὄθεν καὶ οἱ φυσιογνώμονες ἐκ τῆς τοῦ σώ-
·ματος ἰδέας τεκμαίρονται τὰς τῆς ψυχῆς
·διαθέσεις. ὅτι δὲ καὶ ἐκ τῶν παθῶν τῶ σώ-
·ματος διαβαίνει τι καὶ πρὸς τὴν ψυχήν, πρὸ
·δηλον· ἀλλῶντι γὰρ συναλαγεῖ καὶ ἐθθυμῶντι
·συνήδεται. ὅτι δὲ καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ
·σῶμα τοῖως ἢ τοῖως διακειμένον, ἔδει ἀγνοεῖ.
·ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, τὸ ἐμποδίζεσθαι αὐτὴν
·ὑπ’ αὐτοῦ, εἰ μὴ διέβαινον ἀπὸ τῆς πρὸς
·αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχήν,
·οὔτως ὡς τοῦ ἐγκεφάλου κοιλίας μὲν παθῆ-
·σης τῆς ὀπισθεν τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν,
·ἄλλης δὲ αὐτὸ τὸ λογιστικόν, καὶ τοῖως μὲν
·διακειμένον ἀφάντασον εἶναι τὴν ψυχήν, τοῖως
·δὲ δυσφάντασον· καὶ αἱ δύοφοροι δὲ τῶν
·ψυχῶν ἐπιτηδειότητες καὶ τὸ εἰς τὰδε ἢ τὰδε
·τὰ πάθη ἐπιρρεπῶς ἔχειν ἐκ τῆς πρὸς τὸ
·σῶμα σχέσεως καὶ συμπαθείας παραγίνεται.
·ὄθεν καὶ νενομίκασι τινες ταῖς τῶ σώματος
·κράσεσιν ἐπεσθαι τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις.
·Philopon. in 1 de anima, E 4.

·διάθεσις Ἰσοκράτης. (11 14) ἀντί τοῦ
·πρῶσις, Ἀντιφῶν δὲ ἀντί τοῦ διοικήσις· καὶ
·διαθέσθαι ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. παραλαμ-
·βάνεται δὲ τὸ διαθέσθαι καὶ ἀντί τῶ συν-
·θέσθαι, ὡς Ὑπερίδης καὶ Δημοσθένης. Harp.
·διάθεσις καὶ διατίθεσθαι· ἐκάτερον

αὐτῶν κείται ἐπὶ τοῦ διαθέτης γράφειν. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογέτονα "μετὰ ταῦτην τοίνυν τὴν ἀπόκρισιν ἑτέραν διαθέτην ἐκόμισαν, ἣν ἔφρασαν Ἀρχέπολιν ἐν Ἀθήνῃ διαθέσθαι," καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Τιμωνίδην "πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσοιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικί πεισθεῖς." ἐχρήσαντο δὲ καὶ ἐπὶ τῷ πωλεῖν ἑκατέρω αὐτῶν. παρ' Ἰσοκράτει δὲ ἐπὶ τῷ πάσχειν κείται τὸ διατίθεσθαι ὅς φησιν ἐν Ἑλένης ἐγκωμίῳ (55) "γνοίη δ' ἂν τις κἀκείθεν ὅσον διαφέρει τῶν ὄντων, ἐξ ὧν αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκασον τῶν καλῶν." Ἀντιφῶν δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως.

διαθέτης διοικητής, ἐπιμελητής. "ἦν δὲ καὶ τάλλα σοφὸς οἶκον διαθέτης, καὶ πολὺ τι τῆς ἡμέρας μέρος εἰς ταῦτα ἀνήλκυε, τὰ μὲν αὐτοργῶν τὰ δὲ διατάτων" (Damasc. Phot. p. 336 b).

α διαθήκη. διττῶς ἐκφωνεῖται, ἢ μὲν ἐπὶ θνησκόντων, διατάξεως καὶ ἐνταλμάτων χαρακτῆρα φέρουσα. θάτερα δὲ διαθέτη καὶ ἢ θεοῦ πρὸς Ἀβραάμ καὶ τὴν λοιποὺς προπάτορας γενομένη ἐπαγγελία, ἐκ τῷ σπέρματος αὐτῶν ἀναστῆσιν τὸν κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει (Av. 442) διαθήκη ἢ συνθήκη. "ἦν μὴ διάθωνται διαθέτην ἐμοί." καὶ διατίθεμαι ἀντὶ τοῦ συντίθεμαι.

β διαθήκη καὶ ὁ νόμος. Λαβὶδ (Ps. 54 21) "ἐβεβήλωσαν τὴν διαθέτην αὐτοῦ." εἶρηκε γὰρ "ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν," οἱ δὲ οὐκ ἤκουσαν αὐτοῦ.

διαθήκην διαθώμεθα ἢν διέθετο πύθηνος τῇ γυναικί (A Av. 442), ἀντὶ τῷ συνθήκην. ἀσχερὸς γὰρ τις τὴν ὄψιν συνεχῶς τῇ γυναικί διαπληκτιζόμενος, διέθετο ἐπὶ φίλων μήτε τύπτειν μήτε τύπτεσθαι, μήτε δάκνειν ὡς αὐτὸν φιλεῖντα μήτε δάκνεσθαι. οἶον, σὺ μὲν οὐκ ἐλκύσεις τῶν ὀρχιδῶν, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν. εἰκε δὲ τὸν Παναίτιον κωμῶδειν, ὡς καὶ ἐν Νήσοις "καταλιπὼν Παναίτιον πύθηνον," ἐνθα καὶ μαγείρου πατρὸς εἶναι λέγει αὐτόν. πύθηνον μὲν διὰ τὸ πανοῦργον, μαχαιοποιὸν δὲ τὸν

μαχίραις ἐργαζόμενον ὡς μάγειρος. φησιν οὖν φησὶν αὐτὸν μαχαιοποιόν Παναίτιος μάγειρος μικροφύης ἦν. λει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς κατοτὴν γυναικί αὐτοῦ μοιγευομένην σεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὐσ. διαθλοῦντες πονοῦντες. καὶ αἰτιατικῇ.

διάθρουπτε.

διαθρούπτεται γυννοῦται, διαδίνεσθαι βρέχεσθαι. δαίνοι υγραίνω.

διαίρεσις ἢ διαχώρισις.

διαίρων ἀναπτύσσων, δοκιμὰ διακρίνω τὰ πράγματα, καὶ οἶον αὐτῶν ποιῶν. sch. A Nub. 740.

δίαιτα ἢ καθ' ἐκάστην ἡμέρῳ "δίαιτης οὖν ἐν ἡδονῇ καὶ τύφῳ τὸ καλὸν ἐθὺς γενόμενος" (cf. v. Ζησιλεύς). καὶ ἡ κρίσις. "τὴν τῶν ἐγκ. δίαιταν ἐπίτρεπον ἄλλοις."

δίαίταις ταῖς χωρὶς δικασηρῆς δίαιτῆσαι κρίναι, γινῶναι. καὶ τητῆς ὁ κριτής.

δίαιτηταῖς. ἕτεροι παρὰ τοὺς εἰσιν οἱ δίαιτηταί. οἱ μὲν γὰρ ἐν δίκῃ ἐδίκαζον καὶ τὰς ἀπὸ τῶν δίαιτητῶν ἐκρίνον, οἱ δὲ δίαιτηταὶ πρότερον λαχόντες ἢ ἐπιτρεψάντων αὐτοῖς τι μόνων δῆπτων. καὶ εἰ μὲν ἤρθεσε τῶν δίκῃ, τέλος εἶχεν ἡ δίκη. εἰ δὲ μή, ματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ μαρτυρῶν δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλο ἑκατέρω ἐμβυλιόντες εἰς καδίσκους μηνάμενοι παρεδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγ. δικῶν. Harp.

δίαιτητάς. τοὺς ὑπὲρ ἢ ἔτη γκαὶ καθαροὺς πάσης αἰτίας ὑπελι. ἀπὸ τοῦ ληξιαρχικοῦ γραμματεῖς κί. τες, τὰ τῶν πολιτῶν δίαιτῶν ἐποιε. μέντοι γε ἐπὶ τέτῳ ἐλθεῖν οὐ συγκ. ἔξεσι δὲ τοῖς μεμφομένοις δίαιταν σθαι τὸ δημόσιον δικαστήριον.

δίαιτητήριον ἐν ᾧ δίαιτῶντα δίαιτῶν δικάζων.

δι' ἀλφινίδιου ὀπός, τουτέστι θουσιασικῆς.

δίαιτωνεῖ δι' αἰῶνος παραμενε. διακαυνίσεσθαι διακληρώσαι. διακεκαυμένον πῦρ ἐν ἑαυτῷ

ς (Ach. 452) "δός μοι σπυρίδιον
νον λύχνω. τί δ' ὦ τάλας σε τῷδ'
ς χρέος; χρέος μὲν οὐδέν, βέλο-
ις λαβεῖν." οἱ γὰρ πρεσβύτεροι
ς βυδίζειν ἐν σπυρίδι ἐκρυπτον
ὡσε σάζειν τὸ πῦρ.

κναισμένη διεφθαρμένη, και
ισμένος (A Nub. 120) ἡμαυρωμέ-
μένη ὡχρὸς ὡς οἱ περὶ τὸν Σω-
ῖ ἀνυπόδετος και ῥυπῶν· οἱ γὰρ
ροι και ὑποδεδειμένοι και ἐν γυ-
εταζόμενοι και παλαιστραίς. και ἐν
83) "μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι
γγισμένοις," τῆτέσι λιπῶσι. τῆτο
ὁ νεανίσκος δεδοικέναι φησί, τὸ
ι τοῖς περὶ τὴν ἱππικὴν ἔχουσιν,
ὦν τὸ κοσμεῖν τὸ σῶμα και με-
ὦν ἱππέων ἐπιτηδεύματα τὰ τῶν
μετέλθω. και ἐν Νεφέλαις "οὐ
ἴην ἰδεῖν τοὺς ἱππέας, τὸ χρῶμα
ιένος."

οπται, εἶον ἀδόκιμόν ἐσι· διέ-
τὸ ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί.
ορησθαι διαπεπαρθενεῦσθαι,
τῆ μίξει.

ριμένως διακεχωρισμένως.

εῦω δοτικῆ.

ῆς ἄνευ τινὸς προφάσεως· Δα-
3) "ἀλοχυνθήτωσαν οἱ ἀνομιῆτες

ος ἡ κινή.

αραγμένος ξίφεισι πεπληγμένος·
ῶθη εἰς τὸν Νυρσὴν διακεχυρα-
σῶμα."

είρικε γενικῆ· "ὡσθ' ἅπαντα
ἠπεύθυνον εἶναι ὁμολογῶ ὦν δια-
ῆ πεπολίτευμαι παρ' ἡμῖν." δια-
δὲ αἰτιατικῆ· (Demosth. 18 111)
; ἑαυτὸν διεχειρίσει." "και διαχει-
ῶς τὴν οὐσίαν παρέδωκε τοῖς νιέ-

ρημένον ἀντὶ τοῦ κατὰ μέρος
νον Δημοσθένους (27 11). Harp.

γυμένοι ἐκλελυμένοι τὴν ψυχὴν
· "τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπήν-

Γάϊον διακεχυμένοι και τι και
ντες ἀλλήλοισ" (Polyb. 8 22).

εισθέντες ἐξαπορήσαντες, κωλυ-
ρηθέντες· "και πάσης . . . διαφθα-
ῆν. ἐθωδύμων.

διακλιμακίσας· διαπαλαίσας· κλῆμαξ
γὰρ και κλιμακισμὸς πύλαισμα ποιόν.

διακλῶν διαφρόπτων.

διακναιόμενος ξιόμενος ἢ λυπόμενος.
Ἀριστοφάνης (Eccl. 951) "ἄτοπος δ' ἔγκειται
μοί τις πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει."

διακναισθήσεται (A Pac. 250) δια-
φθαρήσεται. διακναίνει ἐσι κυρίως τὸ ξύειν
τυρὸν τῆ κνήσι.

διακομισθεῖς διελθῶν.

διακόνιον οἱ μὲν τὴν τοῦ πλακοῦντος
κρηπίδα, Μενεκλῆς δὲ ἐν τῷ Γλωσσόκωμῳ
ταῦτω εἶρηκε περὶ αὐτοῦ "Ἀθηναῖοι τῷ
Ἀπόλλωνι τὴν καλουμένην εἰρεσιώνην ὄταν
ποιῶσι, πλάττοντες λύραν τε και κοτύλην
και κλῆμα και ἄλλ' ἄττα κυκλοτερῆ πέμ-
ματα, ταῦτα καλῶσι διακόνιον." [λέγεται δ'
ἐπί τινος ἐγκρητῆς.] ὁμοίως δὲ και Ἀμερίας
διακόνιον τὰ κατὰ τὴν εἰρεσιώνην τῷ Ἀπόλ-
λωνι πλασσόμενα πέμματα. τινὲς δὲ λέγουσι
ζωμὸν ποιόν, τινὲς δὲ μύζαν.

διάκονος. μακρὸν τὸ α. "ὁ δὲ ἔν ἱερέως,
διάκονος τὴν τιμὴν." και Φιλοκλήτης (497)
"ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων, ὡς
εἰκὸς οἶμαι, τοῦμὸν ἐν σμικρῷ μέρος ποιού-
μενοι, τὸν οἶκαδ' ἤπειγον ζόλον." και δια-
κονῶ.

διακορεῖς πεπληρωμένους· "ἰδὼν αὐ-
τοὺς διακορεῖς μέθης ὄντας."

διακορεῦσαι διαπαρθενεῦσαι, οἰονεῖ
διατεμεῖν.

διακορῆς μεμεσῶμένος.

διακορῶ κόρην διαφθείρω.

διακόσμησις τοῦ παντὸς ἢ διάθεσις.

"μέση ἢ γῆ, κέντρον λόγον ἔχουσα. μεθ' ἦν
τὸ ὕδωρ σφαιραειδές, ἔχον τὸ αὐτὸ σχῆμα
τῆ γῆ, ὡσε τὴν γῆν ἐν ὕδατι εἶναι. μετὰ τὸ
ὕδωρ δὲ ἄερα ἐσφαιρωμένον. κύκλους δὲ εἶ-
ναι ἐν τῷ σφαιρῶν πέντε" (Diog. L. 7 155).

διακουράζεσθαι ἀτενὲς βλέπειν, διὰ
τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κόρας λέγεσθαι.

διακούω γενικῆ. "διακούετε ἀνὰ μῆσον
τῶν ἀδελφῶν ὄμων, και κρίνετε δικαίως" ὁ
Μωυσοῆς φησὶν ἐν τῷ Δευτερονομίῳ (1 16).

διακρυδαίνων σείων.

διακριδόν διακεκριμένως.

διακριθὲν διαχωρισθὲν, διωλισθὲν·
(Artemid. 5 5) "και μέντοι διακριθὲν πρότε-
ρον ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἡθμοῦ."

διακρίνεται ἀμφιβάλλει, ἀπειρεῖ, δια-

χωρίζεται. καὶ διακρίνομαι τὸ χωρίζω δοτικῇ.

διακρούεσθαι ἔξωθεῖν· ἢ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἄλλοτε ἄλλως διαναβάλλεσθαι. καὶ διακρούω αἰτιατικῇ.

διάκτωρ διάκονος, ἄγγελος, ἀπαγγέλλον.

διακνβισῶ αἰτιατικῇ.

διακνκῶσι διαταράττονσι.

διακωνδωνίζω διαφημιζῶ, καὶ διακωνδωνισθέντες διαφημισθέντες. ὡς ἐπὶ πλείονος δὲ ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων λαμβάνεται.

διακωνδωνίσαντες δοκιμάσαντες. (Philostat. V. S. 2 27 5) "διακωνδωνίσας δὲ ὁ παιδεντής τὰ μειράκια, λέγε, ἔφη, ὅ τι βέλει" πρὸς Ἰππόδρομον διαλεγόμενος τὸν σοφιστήν.

διακωνδωνίσω οἶον δοκιμάσω Ἀριστοφάνης (Ran. 78), διότι τινὰ τῶν ὀρνέων δοκιμάζεται τῷ τοῦ κώδιονος ἰσόφω. καὶ τοὺς ἵππους οὕτως ἐδοκιμάζον κώδωσιν, εἰ ψοφοδεῖς εἴεν. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρνύγων· οἱ γὰρ ὑπομένοντες τὸν ἵχον τοῦ κώδιονος ἐπιτηδείως ἔχουσι πρὸς μάχην. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν σαθρῶν, ἐπεὶ οὕτως δοκιμάζουσι διακρούοντες. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν φυλακῶν. βέλτιον δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀγγείων· τὰ δ' ἄλλα ἔσχεδιάσαι. τὸ δὲ τοὺς φύλακας ἐρηγορέναι κώδωσι διεσημίον, ὅπως ἀντιφθέρηγονται. καὶ Ἰάμβλικος (Babylon.) "ἐπειδὴ διακωνδωνίζων ἕκασον τῶν ποιμένων ἐχ οἴσε ἦν ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν οἵτινες ἦσαν οἱ παῖδες." cf. v. ὑπεξέπεμψεν.

διακωχή διάλειψις.

a διαλαβῶν διαδεξάμενος· "καὶ διαλαβόντες, ὅσα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου εἶχeto συγγωνεύσαντες, ἐξῆλθον νυκτός."

b διαλαβῶν προκατασχῶν· "ὃ δὲ διαλαβῶν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς" (Polyb. 4 67).

διαλαγχάνειν διαμερίζεσθαι, διακληροῦσθαι.

διὰ λαίλαπος.

διαλαμβάνει ὑπονοεῖται· "ἢ δὲ εὐμηχῶνως διαλαμβάνει, καὶ δεῖται τῶν Καβείρων τιμωρῆσαι αὐτῇ καὶ μετελθεῖν τὸν ἐπίορον" (Aelianus?).

διαλαμβάνων ὑπομνηματιζῶν, συγγραφῶν.

διαλέγεσθαι τὸ συνουσιάζειν.

διαλέγοιντο γυναιξίν ὁμιλοῖεν ἢ συνουσιάζοιεν. οὕτως Ἱεροκλῆς.

διαλέγορσαν (A Lys. 721) διοικοδομοῦ-

σαν· λέγειν γὰρ τὸ οἰκοδομεῖν. καὶ ὄρου διορύττου Θουκυδίδης.

διάλειμμα διάστημα, καὶ διαλείπτὰ διαχωρήματα· Ἀρριανός "φυλακαὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐτετάχαι διαλείμματος διαχωρισμοῦ.

διαλείπουσαι ἀλλήλων ἀπέχουσαι Ἀναβ. 5 11) "διαλείπουσαι ὅσο μετρον εἰς τὸ συνορῶν τε ἀλλήλους καὶ τακοῦεν εὐπετώς."

διαλείπουσῃ διακοπτομένη· "ὃ ἔν καὶ διαλείπουσῃ πολλαχῇ τῇ φωνῇ ἔσγγωνῶναι οἱ βασιλεῖα."

διαλεκτικὴ ἢ ἀποδεικτικὴ· "ὄλε, λεκτικῆς ἀψάμενος." διαλεκτικῆ ἔστιν ἐπιθήτων καὶ ψευδῶν καὶ οὐδετέρων, νει δ' αὐτῇ περὶ σημαινόντα καὶ σημα. ἢ οὕτως· μέθοδος δὲ ἐνδῶξω παντὸς τοῦ προκειμένου συλλογιστικῆ. ται δὲ διαλεκτικῆ ἀπὸ τοῦ διαλέγεσθαι δὲ διαλέγεσθαι ἐν ἐρωτήσῃ τε καὶ ἀσει. Diog. L. 7 42. Alex. Aphrod. in Ἰογ

ὅτι διάλογος λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ κρίσεως συγκείμενος, περὶ τινος τῶν φουμένων καὶ πολιτικῶν, μετὰ τῆς πσης ἡθροποιίας τῶν παραλαμβανομένων ὡπων καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν καταδιαλεκτικῆ δὲ ἐξί τεγγη λόγων, δι' ἣ σκευάζομεν τι ἢ κατασκευάζομεν ἐξσεως καὶ ἀποκρίσεως τῶν προσδιαλεγο τοῦ δὲ λόγου τοῦ Πλάτωνος δύο εἰσὶ κτήρες οἱ ἀνωτάτω. Diog. L. 3 48.

διάλεξις· Ἀριστοφάνης Νεφέλαι "διάλεξιν ἡμῖν παρέχουσιν," τούτεσι ἐμπειρίαν, "καὶ νοῦν," τούτεσι τὰ νοι φράζειν. διαφέρει δὲ διάλεξις διαλέκτι· διάλεκτος μὲν ἐστὶ φωνῆς χαρακτηρ ἐπιθάλεξις δὲ τῆς συνήθους φωνῆς ἐκτροπὸ σμνότερον καὶ ἀγροικότερον.

διαλεπτολογοῦμαι διαλέγομαι. καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη (Nuh. 225) "ἀερ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον," οὕτω καὶ βύτης (1500) "διαλεπτολογοῦμαι ταῖς τῆς οἰκίας."

διάληξις, διαλαγχάνειν μὲν ἐπιαιρεῖσθαι κλήρω, διάληξις δὲ τὸ π Harp.

διάληψις ἐνθύμησις, ἢ γνώσις· βιος (8 20) "διὰ γὰρ τὴν ὑπερβάλλει τοῦτο τὸ μέρος ἐπιθυμίαν ἢν ὑπερ

διάτριψις ὡς οὐδὲν προουργιαίτερον ποιούμενε
κατὰ τὸν βίον τῷ κνηγετεῖν." (id. 21 5) "οἱ
γὰρ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκ ἐκ τῶν κατὰ
λόγον ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ἀγαθοὶ
ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις" τὰς τοῦ νοῦς ὀρ-
μῆς. "ἄρτι γὰρ δι' αὐτὸ τοῦτο προκεχειρι-
σμένοι τὸν Πανσίερατον, διὰ τὸ πρᾶξις ἔχειν
τινὰ καὶ τόλμαν, παραχρῆμα μετέπιπτον ἐς
τῶν τῆς ταῖς γνώμας διὰ τὴν περιπέτειαν."
καὶ αὐτὸς "παραπλησίως καὶ τὰ πλήθη ὁμοίας
τάτοις ἔχει τὰς διαλήψεις ὑπὲρ τῶν κοινῶν,
τῆς ἡσέως αὐτοὺς διδασκούσης." καὶ Πο-
λίβιος (2 33) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι οὐκ ἐκ κατα-
γοῦσ ἀλλ' ἐκ διαλήψεως χρώμενοι ταῖς μα-
χίραις, πρακτικοῦ τοῦ κεντήματος περὶ αὐ-
τῶν ἐπάροχτος, τύπτοντες ἐς τὰ ζῆτρα καὶ
ἐς τὰ πρόσωπα διέφθειραν πάντας."

διαλλαγή εἰρήνη. (A Ach. 987) "ὦ Κό-
ρη τῇ καλῇ καὶ χάρισι ταῖς φίλαις ἔν-
τροφε διαλλαγή," ἐπειδὴ γάμοι καὶ ἔορται
ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται. ἢ ὅτι ἡδίστη
καὶ ἐπίχουρις ἐστὶ.

διαλλαγή ηναι τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ
παρακληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι. ἐναλλαγή-
ναι δὲ τὸ ἀπὸ φίλιας εἰς φίλιαν ἄλλε μετα-
πηδῆσαι τινος, ἐχθροῦ ὄντος τῷ πρότερον.
sch. Thucyd. 1 120.

διαλλακτῆς φιλιωτής. Ἀριστοφάνης (Av.
1667) "διαλλάττεσθε καὶ ξυμβάλινετε" ἀντὶ
τοῦ φιλιουσθε.

διαλλάττειν. (A Lys. 629) "καὶ δια-
λάττειν πρὸς ἡμῶς ἀνδράσιν Λυκωνικοῖς,
ὅσοι πικρὸν οὐδὲν, εἰ μὴ περ λύκω κεχηνότι."
ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια διαρπα-
ζόντων. ὄν γὰρ τρόπον λύκοις οὐκ ἐστὶ πίκρις,
καὶ δὲ τούτοις. τὸ δὲ κεχηνότι ἐπὶ τῶν μάτην
πρότων.

διαλογῆ διάλεξις, ὁμιλία. Δαβίδ (Ps.
103 34) "ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογῆ μου."

διαλοιδορεῖται. δοτικῇ συντάσσεται.
"ὁ γὰρ Ἀριστοφάνης (Nub. 359) οὐ φιλῶν
Πρόδικον ταυτῷ φησιν, ὅσον μισῶν Σωκρά-
την ἐν γὰρ τοῖς Ὀρμισι (693) διαλοιδορεῖ-
ται Πρόδικω."

διαλύω αἰτιατικῇ. (1 Regg. 19 11) "πνεῦ-
μα μὲν ἐστίν, ἀλλὰ διαλύον ὄρη."

διαμαδῶντες διαβρέχοντες.

διαμαρτία ἢ ἀποτυχία, καὶ διαμάρ-
τοι ἀποτύχοι. μέλλοντος σημασία "διαμάρτη
ἐπίτος," ἀθυπότακτον.

διαμάρτυραι βεβαίωσαι. καὶ διαμαρ-
τυρεῖν τὸ προλέγειν τῆς ἀπειθείας τὴν τι-
μωρίαν καὶ τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν.
Theodoret. in Ps. 80 9.

διαμαρτυρία καὶ διαμαρτυρεῖν.
τρόπος τις ἦν ἢ διαμαρτυρία παραγραφῆς.
πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ
δικαστήριον ἐξῆν τῷ βουλομένῳ διαμαρτυρη-
σαι ὡς εἰσαγωγίμος ἐστίν ἢ δίκην ἢ οὐκ εἰσ-
αγωγίμος. διαφέρει δὲ τῆς παραγραφῆς τῷ
τὴν μὲν διαμαρτυρίαν ἴνεσθαι οὐ μόνον
ἐπὶ τῶν φευγόντων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν διω-
κόντων. καὶ πρότερόν γε ὁ διώκων πρὸς ἀλ-
λετό τινα μαρτυροῦντα εἰσαγωγίμον εἶναι τὴν
δίκην, καὶ περὶ τούτου πρώτον ἐγένετο ἢ κρι-
σις πρὸς αὐτὸν τὸν διαμαρτυροῦντα, οὐ
πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς δικαζόμενον. εἰ δὲ μὴ
προβάλλοιτο μάρτυρα ὁ διώκων, τότε ἐξῆν
τῷ φεύγοντι προσαγαγεῖν τινα μαρτυροῦντα
μὴ εἰσαγωγίμον εἶναι τὴν δίκην· καὶ πάλιν
πρὸς τὸν διαμαρτυροῦντα ὁ ἄγων ἐγένετο.
ἐπεσκήπτοντο δὲ ψευδομαρτυριῶν καὶ ταῖς
διαμαρτυρίαις ὡσπερ ταῖς μαρτυρίαις. τάχα
δὲ ἐπὶ μὲν ταῖς τοῦ ἀποστασίου δίκαις ἐκε-
κώλυτο τὸ διαμαρτυρεῖν, ἐν δὲ ταῖς τῷ ἀπο-
στασίου οὐκέτι. Harp.

διαμαρτυρομένους προλέγοντας, ἀπο-
τρέποντας. "ἀπέσειλαν πρεσβευτὰς διαμαρ-
τυρομένους μῆτε τὴν πόλιν οἰκίσειν μῆτε παρὰ
τὰς συνθήκας ποιεῖν μηδέν." καὶ διαμαρ-
τύρωσθαι βεβαιώσαι. "ἐβουλήθησαν οὖν
καὶ διαμαρτύρωσθαι τοῦτο τρόπον τινά."

διαμαρτέρωμαί σοι ἀντὶ τοῦ βε-
βαιώσω σε. μέλλοντα σημαίνει. ἐπὶ δὲ ἐνε-
σῶτος διὰ τῷ ο μικροῦ, ὡς ἐν τῷ (Ps. 49 7)
"ἄκουσον λαὸς μου, καὶ λαλήσω σοι Ἰσραήλ,
καὶ διαμαρτέρωμαί σοι."

διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν χροῆ,
ἐπὶ τῶν παραβόλως τι ποιούντων. cf. v. διὰ
γὰρ μαχαιρῶν.

διὰ μάχης ἐλθεῖν. "οὐδενὸς τὸ παρὰ-
παν θαρρήσαντος διὰ μάχης αὐτοῖς ἐλθεῖν,
οὔτε μὴν ἀντιτάξισθαι ἐς τὸ πυντελές."

διαμείνης ἀθυπότακτον.

διαμέλλει ἀναβολῇ χρῆται. "ὁ δὲ πρὸς
ὄρη γὰρ ὑπεριδῶν καὶ μὴ πάνν πικρῶς διε-
μέλλησεν."

διαμεμετρημένη ἡμέρα. μέτρον τί
ἐστίν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διά-
σημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ ποσειδεῶνι μηνί.

πρὸς δὴ τῶτο ἤγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσιν. ἐπισκεπτέον δὲ τῷ παρ' Ἰσαίῳ, ὃς μεμετρημένης ἡμέρας ὅτε μὲν χωρὶς ὕδατός φησι γίνεσθαι τοὺς ἀγῶνας, ὅτε δὲ πρὸς ὕδωρ. Harp.

διὰ μέσου τείχους. τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, τοῦ βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικῆ, διὰ μέσθ τῶν παρ' ἐκότερα τὸ νότιον ἐλέγετο, ἕ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ (p. 455 E). Harp.

διάμετρος γεωμετρικόν τι εἶδος. Εὐνάπιος (p. 105 Nieb.) "ὡς κατὰ τινος διαμέτρους κεραίας κεχιῶσθαι τὴν γλωτταν ταῖς ἀντιτύποις συμβολαῖς τῶν ἀκίδων." Δείναρχος δὲ διάμετρον λέγει τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος.

διαμηῆσαι διακόψαι.

διαμησάμενος διορύξας. "διαμησάμενος γὰρ πῶσαν τὴν ὑπὸ τὰ κράσπεδα τοῦ Ὀλύμπου ἄμμον, ὕδωρ πολὺ καὶ πότιμον εὔρε." καὶ αὐθις (Polyb. 3 55) "διαμησάμενος τὴν χόνα τὴν ἐπ' αὐτῇ, ἔξωκοδόμει τὸν κρημνόν."

διαμνημονεύω. αἰτιατικῇ συντάσσεται. "οὗς καὶ διαμνημονεύσαι καθ' ἕκασον ὁ λόγος διὰ τὸ πληθὺς καὶ πρὸς ὄνομα διελεῖν παρητήσατο."

διαμοιρωμένην διαιρῆσα καὶ μερῖξασα. ἢ τὰς μοίρας μεμφομένη.

διαμπάζε διόλον, διὰ παντός.

διαμπερές διόλον διήκον. (Iamblichus Phot. p. 74 a) "ὃ δὲ διήγεν αὐτὰς ἐπὶ τι ὄρωγμα, ὃ διαμπερές μὲν ἦν ὄρωρυγμένον ἐπὶ σαθίους λ', εἶχε δὲ ἔξοδον ἐπὶ θάτερα τοῦ ὄρωγματος."

διαμπερέως.

διαμυδαίνεται ἀντι τοῦ διαπηδᾶ καὶ διαρρεῖ καὶ διηθεῖται.

διαμυλλάλινη αἰσχυρῶς πράττει. "ἕτος δὲ διεμύλλαινε ὡς δὴ δεξιός" Ἀριστοφάνης φησί (Vesp. 1355).

διαμώμενος φερῶν, καὶ διαμώμενοι διασκύπτοντες, ζητοῦντες. Θουκυδίδης (4 26) "διαμώμενοι τὸν κάκληκα ἐπὶ τῇ θαλάσῃ ἔπινον ὄλον εἰκὸς ὕδωρ." καὶ αὐθις "οἱ δὲ ἐσκήνον ἐπὶ τῆς χόνος, διαμώμενοι καὶ μεταξὺ ἐκκαθαίροντες."

διάνδιχα διχῶς.

διανεῖμαι μερίσαι.

διανείμης ἀδυνότακτον.

διανερεύκαμεν ἀντι τῷ ἐπερωτώ
διανεῦσαι διακολυμβῆσαι. "δια
ἐτελήσαντες ἐβαπτίζοντο ὑπὸ τῆς πανοῦ
διανηξάμενος διακολυμβήσας.
διανθίζω τὸ τὰ ἀνθη συλλέγει
διηνθισμένας.

διανίζεται διανίπτεται, καθαρῶς
διανοεῖσθαι. τοῦτο ἐνέργειά ἐ

διέξοδος τῆς ψυχῆς. ἐπίσασθαι μὲν γὰρ
δυνατὸν εἶναι, διανοεῖσθαι δὲ ἅμα πολλ
νυτον· πᾶς γὰρ ὁ διανοοῦμενος ἐν
νοεῖται. ὡς γὰρ ἀδύνατον ἅμα λέγειν
λόγους, οὕτως διανοεῖσθαι ἅμα πολλ
γος γὰρ τις ἢ διάνοια, αὐτῆς τῆς ψυ
αὐτῆς λεγέσης. Philopon. in Aristot. de

διανταία πληγῇ. "τοῦ γὰρ πε
βρυχίονα τραύματος διανταία πληγῇ
βαροῦντος, κατεξυλέξη τῶν ἀλγηδόνων
διανυσθῆναι τελειωθῆναι.

διανύω αἰτιατικῇ.

διαξαίνειν ἀναιρεῖν, διακόπτειν.
ἐάλω, καὶ ἔμελλεν ὁ δῆμος διαξαίνειν
ὃ δὲ οὐκ ἀφῆκεν, ἀλλ' εἴσεν αὐτὸν γ
γῆς ἀπιέναι" (cf. v. πρὸ γῆς). καὶ αὐθ
δὲ φόνους ἐργασάμενος ἐναγεῖς, καὶ ὁ
ξυς καὶ διαξήνας τοὺς νόμους, καὶ τ
δρῶν ἀπειπύμενος φῦσιν, καὶ γῆμας ἄ
τε καὶ ἀγύμους ἐκείνος γύμους" (cf. v
τους).

διαξῆναι διαλύσαι. Ἀριστοφάνης
578) "ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς διαξῆναι." τῷ
ἐρίων οἱ μυλλοὶ ἔχουσι τὰς ἀρχὰς κ
κορυφὰς πεπιλημένας. καὶ ἐπ' αὐτὰ
διαλύεται ὁ μυλλός. πρὸς ἐκύτερον ὁ
τὰς κορυφὰς τοῦ ἐρίου πεπιλημένους
πόκω καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν πονηρῶν
σμεμένων τοῖς πράγμασι, διαλύσαι χρ
διαπαλίζω δοτικῇ.

διαπαλιώω δοτικῇ.

διαπαρτριβαί ἐνδελέχειαι.

διαπαρθενεῦσαι μιγῆναι πα
ἐλέγετο δὲ οὕτως καὶ τὸ παρθενεῖν
καὶ διαφυλάξαι παρθέλον.

διαπατταλευθήση χαμαὶ (A B
ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατείνοντων. ση
δὲ τὸ διερευνᾶν καὶ ζητεῖν ἐπιμελεῖς.
πατταλευθήση ἀντι τῷ ἐκταθήση,
τὰς γὰρ βύρσας ἐκτείνοντες ἐπὶ τῆς γῆ

μη συνάγοντο και συζέλλονται εκ της του
 ήλια καύσεως, κατά τα άκρα παττάλοις κα-
 τικρούοντες εκτεινουνσι.

διαπεινώμεν άει προς το πυρ (A
 Ach. 717) παρα προσδοκίαν, ως ει έφη δια-
 νόμεν άει προς το πυρ· ο δε ειπε διαπει-
 νόμεν. οι γάρ πότοι χειμῶνος προς το πυρ
 γινονται. ειρηκε δε ούτω δια τον λιμόν. τρι-
 τείζιν ισχύτως πεινώμεν, ωςε και τα ήμίτια
 αποδόμενοι καθιζόμεθα προς το πυρ δια
 το ήγος. η διαπύρωσ και εκτόπως πεινώμεν·
 ο και βέλτιον.

δια πείρας συχνής αντι τε κατ' ακρί-
 βειαν· "τούτον έπίσαιμι δια πείρας συχνής
 μάλα την τε άγαθοειδή προαιρεσιν προβε-
 βλεμένον, και του πατρός ου πολύ τι λειπό-
 μων κατά την εύσειβή προθυμίαν." cf. v.
 Ααληπιόδοτος.

διαπειρωμένη απόπειραν ποιουμένη.
 "ο δε έξώρπισεν αυτήν, ει ταύτα ήτως έγνω-
 πτία λέγει η διαπειρωμένη αυτού. η δε ώμο-
 σεν η μήν τι ωντι και φρονειν ταύτα και
 λέγειν."

διαπεπαρθενεύσθαι τεμησθαι τη
 μξει.

διαπεπονημένης κατορθωθείσης.

διαπερῶναι τελειῶσαι.

διαπεράνυντες διακεντήσαντες.

διαπέσοιμι, οῶν διαμαρτήσοιμι της
 ελπίδος· Αριστοφάνης (Eq. 701) "ει μή σ' απο-
 λίσαιμι, ει τι των ήμων ψευσμάτων ενείη,
 διαπίσοιμι πανταχῆ."

διαπεσούσης αποτυχούσης· "έδοξεν έν
 αυτῶ επισφαλές έχειν τι το κοινωνήσαι αυ-
 τούς της πράξεως και διαπεσούσης και συν-
 νησθείσης της επιβληής." και διαπίπτων
 αποτυχάνων.

διαπεφώνηκεν αντι του ισχάτην και
 πιστάων φωνήν άφηκε, τουτέστιν απέθα-
 νη. οτε δε λέγει (Num. 31 49) οτι διαπεφώ-
 νηι δε τάτων εδδ εις, περι της όμοφωνίας
 των τισάρων ευαγγελισών φησιν ο Χρυσό-
 σμος.

διαπηδῶ αιτιατικῆ.

διαπηνικίσαι εξαπατήσαι· πηνίκτην γάρ
 οι άρχαιοι Αττικοί την εκ των τριχών περι-
 δειην κόμην. και το φενακίσαι τινές απο
 ποτιου ειρησθαι λέγουσιν.

διαπιθηκίσαι το διαπαίζαι, από των
 καθήκων φιλοπαιγμανέστων γάρ το ζῆρον.

διαπλέκειν διαποικίλλειν, διάγειν· Αρι-
 στοφάνης Όρνισιον (755) "ει μετ' όρνίθων τις
 ήμων βούλεται διαπλέκειν ζῶν ήδέως το λοι-
 πόν, ως ήμῶς ήτω."

διαπλέων αιτιατικῆ.

διαπληκτίζονται διαμύχονται.

διαπλώσας διαπλεύσας, διελθών· (ΔΡ
 723) "ω συν άοιδῆ πάντα διαπλώσας και
 σὸν ξρωτι βίον."

διαπολεμῶ δοτικῆ.

δια πολλου χρόνου· (A Vesp. 1467) "ο
 γάρ γέρον ως έπιε δια πολλου χρόνου ήμεσε
 τ' αυλου, περιχαρης τῶ πράγματι δοχούμε-
 νος της νυκτός εδδεν πανεται τύραχαι εκειν',
 οίς Θεσπις ήγωνίζετο."

διαπονεῖν ασκεισθαι.

διαπορεία η διαπόρευσις, διαπορεία
 δε η άμφιβολία.

διαπορηθέντες διαποροῦντες.

διαπορήσω ζητῶ, άμφιβάλλω.

διαπορθμεύεται διακομίζεται, δια-
 περῶ.

διαπορθμεύσων διαπερῶσων, διακο-
 μίσων.

διαπραξάμενον έλευθερίαν κατα-
 σκευασόμενον.

διαπρέπειν διαφαινεσθαι, διαφέρειν.

διαπρεπής εκδηλος, έπίσημος.

διαπρήσσει διανύει, τελειοῖ.

διαπρύσιον δια παντός διεξιόν, μέγα
 έξάκουσον, διαβόητον.

διαπτύω αιτιατικῆ.

διαπυνθάνεται έρωτῆ.

διαπυρώτατος ο θερμός.

διαρῦμενον· (Synes. p. 30 D) "ως ούκ
 εικός τε αυτον διαρῦμενον βλοσυροῖς όφθαλ-
 μοῖς αντιβλέψαι χρυσίω. τήναντιον μεν έν."

διάρυσ· διατείνας "το όμμα εις ου-
 ρανούς.

διάργεμοι πῆ μεν λευκοί πῆ δε μελα-
 νες· (Babrius 85 14) "άλλ' οι μεν ήμων με-
 λανες, οι δε τεφρώδεις, έτεροι ξανθοί και
 διάργεμοι σήθη."

διαρθρῶσας διατυπῶσας.

διαρκῶς καρτερῶς, δαυιλῶς· Αιλιανός
 "ο δε (ε γάρ έλελήθει τα ένδον) υπερέδετο,
 και την έλλίδα υπερ των παρόντων έλάμβα-
 νεν ές το κρείττον, και έτι μάλλον τη πο-
 λιορκία διαρκῶς ενεκυρτέρει."

διάγραμμα· Πολύβιος (108) "άμα δε προς

τὸν ἀπὸ Λιβύης πλῆν καὶ πελάγιον διάρρια
λίαν εὐφρυνῶς ἔκειτο τοῖς Καρχηδονίοις ἢ πό-
λις." καὶ αὐθις "ἦν μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ χάρα-
κος ἐπὶ θάλατταν ῥα' εὐδία, τὸ δὲ διάρρια
βραχὺ πλεῖον ἕξ', καὶ διὰ τοῦτο ἦν ἀδηλόγητος
καὶ συνέχεια τῆς ἐπιφάσεως." καὶ αὐθις
"εἶδον ὄψιν γεγεφυρωμένον τοῦ θαλαττίου
διάρματος ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ἕως Κυλλη-
δόνας."

διαρραῖσαι (Hom. B 473) διαφθεῖραι.

διαρρεῖν διαγεῖσθαι, χαννοῦσθαι. (cf.
v. Κορνοῦτος) "οὐ διαρρεῖ πολὺν καὶ κλεινὸν
ὄνομα" ἀντὶ τοῦ εὐφρημίου γεραῖρου.

διαρρέουσι τρυφῆλῃ.

διαρρήδην σαφῶς, φανερῶς· "διαρρή-
δην ἀπειπὼν μῆτε μάχην συνόπτειν μῆτε πε-
ραιτέρω ἵνα μῆτε ἄλλο πράττειν μῆδέν."

διαρρήξωμεν διακόψωμεν.

διάρροια πάθος περὶ τὰς ὄσιν γινόμενον.
τρία δὲ εἰσι πάθη, βρώγχη κρουῖρα διάρροια.
ἡ μὲν οὖν βρώγχη μέρος τινὸς τοῦ σώμα-
τος, ἡ δὲ κρουῖρα πυρετὸς σὺν κεφαλῆς πόνη·
σημειοῦται δὲ τοῦτο τῷ καταβεβλησθαι τὰ
ἄτα καὶ κατηρῆ ἵνα τὰ ὄμματα. ἡ μὲν ἔν
διάρροιά ἔξιν ἀθεράπευτος, τὴν δὲ κρουῖραν
οἱ νομῆες ἔγγυματίζουσι. τῆς δὲ βρώγχης πε-
ριτέμνουσι τὰ σεσηπότα τῶν συρκιδίων. cf.
Aristot. H. A. 8 21.

διαρρυῆναι φθαρηῖναι.

διάρροις ἔπαρσις εἰς ὕψος. Πολύβιος
(2 33) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνδραμόντες ἐς τὰς
χεῖρας τοὺς Κελτοὺς ἀπράκτους ἐποίησαν,
ἀφελόμενοι τὴν ἐκ διάρροιας αὐτῶν μάχην·
ὅπερ ἐστὶν ἴδιον Γαλατικῆς χρείας διὰ τὸ μη-
δαμῶς κέντημα τὸ ξίφος ἔχειν."

διαρτῶν κυρίως ἀντὶ τοῦ διαίρειν. καὶ
τὸ ἀρτῆσαι ἐπὶ τοῦ ἀνακρεμῶσαι.

διαρτῆσαι τὸ ἔξαπατῆσαι· οὕτως Μέ-
γανδρος. διαρτίσαι δέ, διὰ τῆς ι, ἀναπλά-
σαι, καταρτίσαι· διαρτίζω γὰρ πλάττω καὶ
τελειῶ, διαρτῶ δὲ τὸ κρεμῶ.

διαρτίαι ἢ διάπλασις.

διαρτίζεται ὀρμηῆ.

διαρτῶμενος· (Dionys. Hal. 1 39) "ὁ δὲ
Ἡρακλῆς τοῖς μὲν ἔγχεσι διαρτῶμενος" του-
τέστιν ἔξαπατῶμενος, "οὐδὲν δὲ ἤττον οἰόμε-
νος εἶναι διερευνήσασθαι τὸν χῶρον." καὶ
αὐθις "πολλαχόθεν ἀκροβολισμοῖς χρώμενοι,
ἵνα διαρτῶμενοι τῇ δοκῆσει τῶν κατὰ πρόσω-
πον ἐπιόντων μηδεμίαν αἴσθησιν λάβωσι

τῶν ὑπὲρ κεφαλῆς." καὶ διαρτῶ τ
καὶ διαρτωμένων καταρτιζομένων
διὰ ῥωπήια. (Hom. Ψ 122) τὰ π
ῥωπάκια.

διασαλακωνίσαι διαθρῦσαι
Vesp. 1208) "ὠδὶ προβάς τρυφεροῖ
σαλακῶνισον."

διασαφηνίζεῖν τὸ τῇ γλώττῃ

διασαφῆσαι ἐρημεῦσαι.

διασεῖσος (Aeschin. 1 59).

ὠνομῶσθαι οἱ διάσεισοι παρὰ τὸ κ
καὶ διουσίεσθαι πρότερον, εἶτα βῆ
ἵνα ἀκακούρητοι μᾶλλον ὦσι. Har

διασεῖων τοὺς ὑπευθύνους, εἰ
μὴ πέπων (A Eq. 259), ἀντὶ τοῦ ἀπι-
ρήδιως διασεισθῆναι δυνάμενος. μ
κῶς δὲ ἀπὸ τοῦ συκάξιν κέρηται
μασιν Ἀριστοφάνης. ὥσπερ οὖν ἐπὶ
πῶν ἐκ μὲν τῶν πεπόνων ἔσι δρέψαι
φαγεῖν, ἐκ δὲ τῶν αἰώρων ἔκετι, ἔτι
καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ Κλέων δι
καὶ διέκρινε τίς ἐπιτήδειος διασεισθ
τίς σκληρὸς καὶ δυσκαταμάχητος.
τοῦ εἰπεῖν πένης ἢ πλοῦσιος, ἐνέμευ
τιφορῆ ὡς ἐπὶ σύκων.

διασήθειν διαξύνειν, ἀπαλείφειν
πτεσθαι.

διάσημος ὁ λαμπρὸς. καὶ δι
τατος.

διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι μελιχία
προσαγορεύεται δὲ διάσια ἀπὸ τῆς δ
αὐτοῦς εὐχαῖς τὰς ἄσους. καὶ Ἀρι
(Nub. 861) "ὅτ' ἐπριάμην σοι διασί
ξίδα."

διασκανδικίσης (A Eq. 19) μι
λιάσης, μὴ εὐριπιδίσης, μὴ ἀμελήση
πει δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς λαχανο
νίον· σκάνδιξ γὰρ εἶδος λαχάνου λε
ἀλλαγῶ (Ach. 477) "σκάνδικά μοι
τρόθεν δεδεγμένος."

διασκεδαννύουσι διασκορπιζ
γεται δὲ καὶ διασκίδνησιν· Ἰώσι
1. 3 5 1) "οὔτε γὰρ ἀταξία διασκίδν
τοὺς τῆς συντάξεως τῆς ἐν ἔθει."

διασκευαζόμενος· Ἐπιπολις Ἀ
κωμικὸς ἔγραψε τόσα καὶ ἄλλα δια
μενος."

διασκευάσασθαι ἀντὶ τῆς σκε
σθαι Ἰσαῖος. Harp.

διασκευή· ἀπὸ τῆς κλίσης σο

ἀνερχόμενος εἰς διασκευὴν τῶν
" τούτοις συνθήκην.

νηητέον καταλυτέον· Ξενοφῶν
14) "ἐδόκει διασκηνητέον εἶναι εἰς
εἰς ζέγας."

(ἡ) ὕχων διαξῶν, διακαίων.

ώμενος ἐφρευνῶν.

αθῶν ἀφειδῶς διαπανῶν.

εἶρω αἰτιατικῆ.

εὔσας διεγείρας, παρορμήσας·
σφατιώτας διασπένσας, τοὺς δὲ
παρκαλέσας ἄψασθαι τῆς πρά-
γβιους?).

πιδέος πεδίοιο (Hom. A 753).

τὸ πολλὰς ἀσπίδας ἐν ἀπτιῶ ἐρ-
δὲ ἀσπιδοειδοῦς; διὰ τὸ τοῦ πε-
ερές· οἱ δὲ ἀπὸ μήκους.

ώμενος συντριβῶν καὶ κατακλῶν.
σις Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ διακόσμη-

χειν διέρχεσθαι.

χοντας διαπορευομένους, καὶ
υσαν διερχομένην.

λόμενος διαχωριζόμενος.

ται ἀντὶ τοῦ διατυράζει καὶ οἶον
ιοῆσαι. Harp.

την (Hom. A 6) ἐχωρίσθησαν.

λή διαχώρισις, ἐξοχή· (Polyb. 36 6)
αυμάζειν εἰ φιλοτιμότερον ἐξηγά-
κατὰ τὸν Σκιπίωνα, καὶ πᾶν τὸ
ἰδῆ μετὰ διασολῆς ἐξαγγέλλομεν."
ρω αἰτιατικῆ.

ἄξ διατομῆ ὄρεος, καὶ διασφά-
ται πέτραι.

ὦν διελθῶν, διαζήσας· Πολύβιος
γῶν τῶν πολεμίων ὡς τρία ζάδια
τέδενσε, μεταξὺ λαβῶν τὸν πο-

γματα· "ὃ δὲ διατάγματα προ-
ε τὸν δῆμον εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν,
ἀμνησίαν ὑπισχεῖτο," ἀντὶ τοῦ
ἐπαισιμῶν.

τικώτερον (ἀπ διατακτικώτερον)·
"τοῦτ' ἄμεινον ὑπολυμβύνοντες εἰ-
πτατικώτερον, τὸ μήτε τῷ κειρῶ
ἐκκλησιαστικαῖς καὶ παρασατικάς
περιγίνεσθαι τῶν ἐναντιῶν."

φρέυει διασκάπτει.

θρυλημένος τὰ ὄτα (Plat. RP
ῶν κατηδολεσχημένος, ἡ οἶον πλει-

ζάκις καὶ περὶ τῶν αὐτῶν πλείω ἀπηκῶς.

διατεθρυμμένος διακεκλασμένος.

διατεθώκηται τεθρόνησαι, διακεχώ-
ρισαι.

διατείνεται διαβεβαιούται.

διατεκμαίρεται σοχάζεται.

διατερσαίνω ξηραίνω.

διατίθεται πρύττει.

διατιμᾶται δοκιμάζεται.

διατιμητικός δοκιμασικός.

διατιτρῶν διατρυνῶν. "ἐς τὰ ἀποκρη-
μνότατα ἄνω διατιτρύντες." καὶ αὐθις "μα-
χαιριδίους διατιτρῶν τοὺς ἀσκούς." cf. v.
αἰθῶλη.

διατοιχεῖ ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ
δεξιῶ τοίχου τοῦ πλοίου ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ
ἀριστεροῦ γίνεται.

διατορηθῆναι· "δύο δὲ τῶν ὄργυμά-
των ὑπόβρυχι καὶ κατωτέρω τοῦ χάρακος
διατορηθῆναι τὴν γῆν, ὑπὸ τὸν περίβολον
αὐτὸν ἐξηνεχθῆτην." διατορηθῆναι οὖν ἀντὶ
τοῦ διακοπήναι, τρυπηθῆναι.

διάτορον ἐξάκουσον, ὀξύτερον, μεγαλό-
φωνον.

διατορώτατον τρυνώτατον.

διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν, ἐπὶ τῶν ἀναι-
σθήτως τι διαπραττομένων.

διατρέχοντες οἱ διάττοντες ἀζέρες, οἱ
ἀποσπινθηρίζοντες. sch. A Pac. 838.

διατριβή τόπος ἐν ᾧ τινὲς μανθάνου-
σιν, ἢ καιρὸς καθ' ὃν ἀνασχεφόμεθα περὶ
τι, ἢ διάλεξις φιλόσοφος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ
ἐπιτήδευμα καὶ τὸ ἀσχόλημα, δίαιταν, δια-
γωγὴν, πρόφασιν ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ
πράγματα διατρίβειν· Ἀριζοφάνης Πλούτων
(924) "εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τις τῷ βίῳ."
καὶ ἡ ἀργία· "ἐγένετο δὲ αὐτῷ ἐκούσιος ἡ
διατριβὴ καὶ τῆς ἐφόδου ἡ σχολαιότης τοῦ
τε ἀτάκτου ἕνεκε καὶ τοῦ ἐς τὸ ἀποβησόμε-
νον προμηθεοῦς."

διατροπή συμπάθεια, οἶκτος· (Diodor.
t. 2 p. 627) "τῶν δὲ Καρχηδονίων πολὺν κλαυ-
θμὸν μετὰ δακρύων προϊέντων διατροπῆ
μεγάλῃ τὸ συνέδριον ἐπέσχευ."

διαττῶν σήθειν.

διάττειν ὄρμαῖν, διατρέχειν. ἢ δύνειν.

διατυπῶν διατιθέμενος ἐπὶ τὸ βέλτιον·
(Theophyl. Sim. 3 12) "διατυπῶν τὸ ἀτύπω-
τον καὶ μεταπλάττων πρὸς εὐσχημοσύνην τὸ
ἄτακτον."

διανανθῆναι ξηρανθῆναι.

διαύγεια ἢ ἔλλαμψις.

διαυγία· ὁ θεολόγος (Greg. Naz. or. 17 p. 275 sive 34 p. 555) "μὴ λίθων διαυγίαις." τοῦτο διὰ τοῦ ἰ γράφεται καὶ παροξύνεται, προπαροξύνεται δὲ ἐν τῷ ἀττικίζειν. εἰ δὴ ὁ παρὼν λόγος ἀττικίζει, προπαροξύνειν ὀφείλομεν, διαύγειαν λέγοντες ὡς ἀμείλιαν.

διαύλειον προσανλεῖ τις. τοῦτο παρεπιγραφῆ, φασὶ δὲ διαύλειον λέγεσθαι, ὅταν ἡσυχίας πάντων γινομένης ἔνδον ὁ ἀύλητης ἤσῃ. Ἀριστοφάνης Βατρύχοις (1282).

διαυλίζων βαθύνων, ἢ μηκύνων.

δίαυλος ὁ διζύδιος τόπος, ἢ μέτρον πῆχεων σ'. διάυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος (sch. A Av. 293)· "τούτους δὴ τοὺς μακροὺς διαύλους ποιεῖσθαι" (Procop. Arg. 12): διάυλος ὁ διττὸν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ ζύδιον καὶ ὑποσρέψαι. δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ζ' τρέχοντες. διὸ καὶ δολιχοδρόμοι· οἱ γὰρ σαδιοδρόμοι διπλῶν ἐποίησαν τὸν δρόμον. ὀπλίτης δὲ δρόμος, ὅταν μεθ' ὀπλων ἀγωνίζονται. ὀκτῶ δὲ εἰσιν ἀγωνίσματα, ζύδιον διάυλος δόλιχος ὀπλίτης πυγμαῖ παγκράτιον πάλη καὶ ἄλλα. sch. A Av. 293.

διαυλωνίζεῖν τὸ διὰ σενοῦ φεῖν.

διαυχενίζεσθαι· (Eunap. p. 105 Nieb.)

"ὃ δὲ τὰ φρονήματα καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀνιρέθιζε, καὶ διαυχενίζεσθαι πρὸς τὸ ἀγέρωχον ταῖς μελέταις ἐξεκάλει καὶ φιλοκίνδυνον," ἀντὶ τοῦ ὑποῦ τὸν αὐχένα ἔχειν. cf. v. διηυχενίζετο.

διαφαίνει διαδεικνυσιν.

διαφανές. διαφανές φασιν εἶναι φύσιν τινὰ ἐν πλείοσιν ὑπάρχουσαν, διαπορθευτικὴν τῶν χρωμάτων· ἥτις φωτὸς μὲν μὴ παρόντος δυνάμει ἐξὶν αὐτὸ τοῦτο διαφανές, ἐπιρροαίᾳ δὲ γίνεται διαφανές φωτὸς παρόντος. ἐξὶ δὲ διαφανῆ ἔκ ἀπὸ μόνον καὶ ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν σερεῶν σωμάτων, οἷον φεγγίται λίθοι, κέρατα ἕτερος γύψος καὶ ἕτερου. ἐξὶν οὖν τοῦ διαφανοῦς ἢ φύσις, ἥτις ἐν πλείοσιν οὐσίαις ὑποκειμέναις ἔχει τὸ εἶναι, ἕτερα αὐτῶν οὐσα, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων ποιότητων ὁρῶμεν. μετέχει δὲ τῆς διαφανείας καὶ τὸ αἰδῖον τὸ ἄνω σῶμα, οἷον τὸ χῆμα τῶν σφαιρῶν. διαφανές γὰρ ἄπυρ· καὶ γὰρ ὕρῳμεν τὰ ἐν τῇ ἄπλανεῖ ἄερα διὰ τούτου. καὶ αἱ μὲν σφαιραὶ διαφανεῖς εἰσὶ, τὰ ἄερα δὲ οὐκέτι. ὅθεν καὶ ἐπιπροσθῆσιν

ἀλλήλοις. ἐντεῦθεν γοῦν ἢ τοῦ ἡΐ ψις, ἐπιπροσθουμένης ὑπὸ τῆς σελήγως φαίνεται γίνεσθαι. Philoroi anima.

διαφανῆ χιτώνια ἢ τὰ λαμυτὰ ἰσχνά, δι' ὧν διαφαίνεται τὰ σώγυναικῶν. καὶ Ἑστιάς ὁ προσήγ "καὶ τὰ διαφανῆ Λακωνικά."

διαφανῶς σαφῶς, ἢ συμφῶν διαφεῖναι διαλύσαι, καὶ διατοῦ ἀπολύτους, ὀρίσας· (Polyb. 8 2 διαφεῖς τοὺς ἡγεμόνας ἐκίνει τὴν ρεῖαν."

διαφέρει μοι ἀντὶ τοῦ ἐμὸν διαφέρεσθαι ἐρῶν, φιλονετον οὖν δμοδουλος κῶν ὑπὲρ τι πεσόντος ἐδέσματος οἰηθεῖσά οἱ διαπροσαίζοντος ἄλλως, ἢ δὲ ἡγατά διαφερόντως ἐξαιρέτως.

διαφερούση πληθυνῶση· "ὃ δὲ πένδενσεν ἐν χῶρα πάντα τὰ γεννήφερουση."

διαφερώμεθα φιλονεικήσωμε διαφέρων παρυσκευάζων· "τὰ πρότερον τὸν πόλεμον διαφέρωνος ἀξιολογωτάτην αὐτοῦ πεποιήτη ρασκευήν." καὶ διαφερόντων ἰλέκτων· (Polyb. 3 18) "πυρθανόμενιν ἄχυρωσθαι καὶ πληθος ἀνθρου φερόντων εἰς αὐτὴν ἡθροῖσθαι."

διαφεύγω αἰτιατικῆ.

διαφημίζω αἰ.

διαφθείρω αἰτιατικῆ. οἱ δὲ διαφθεῖραι καὶ βιάσασθαι ἐπὶ τὰ τῆσιν ἀδιαφύρως.

διαφθορονόμενος· "ὃ δὲ διμενος Ζήνωνι ἐν ἡσυχίᾳ ἔμενεν."

διάφορα ἀνυλώματα Θουκυδιδιάφορά ἔχθρα.

διαφορὰ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ, λαγῆ καὶ ἀνομοιότης.

διαφορηθῶ (A Av. 355) διασπεδιαφορηθῆναι (338) ἀντὶ τοῦ σθῆναι.

διαφόρημα τὸ παίγιον, καὶ ρήσει διάφορος γενήσεται.

διαφορησαι· Ἀρριανός "τοῦ... διαφορησαι αὐτόν." cf. v. ἀναδιάφοροι ἔχθροί, παρὰ τὸ διαφτὰς γνώμης. λέγεται δὲ καὶ διάφοροι

ἰ τιμιον· (Polyb. 4 18) "ἐξρέβλωσαν δὲ πολὺς τούτων, οἷς ἠπίεσαν ἔχειν κεκοιμημένον διάφορον ἢ κατασκευασίαν ἢ ἄλλο τι τῶν λειονος ἀξίων."

διαφορότης ἢ διαφορὰ παρ' Αἰλιανῶ (V. H. 2 21).

διαφορομένης τῆς κρόκης ὑπὸ τῶν ἰεπετρονίων (A Lys. 896), ἀντὶ τοῦ διασπυμένης.

διαφρήσετε διαφορήσετε, διαπέμπετε. sch. A Av. 193.

διὰ φροντίδος ἦν αὐτῷ ἀντὶ τῆ ἐβελίωτο, ἐσκέπτετο. Αἰλιανός "ὁ δὲ θεὸς λέγει κείνους μὴ πολυπραγμονεῖν· αὐτῷ γὰρ οὐκ ἀπὸ φροντίδος."

διαφρυκτοῦν διαψηφίξεν, διακληρῶν· τὴν γὰρ κῆμον ἐκάλουν φρυκτόν, ἀντὶ δὲ ψῆφον κῆμους ἐφόρουσιν οἱ τῶν Ἀθηναίων παλαιά.

διαχειρίσαι φρονεῦσαι

διαχειροτομία διάκρισις τις χειροτομίας ἐν πλήθει γινομένης. τοῦτο Δημοσθένης (22 9 et 24 25). Harp.

διαχεῖται χαιρεῖ, διαχέεται.

διὰ χρόνου ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον· (A Pac. 711) "ἀρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ, ὡ δέσποθ' Ἐρμῆ, τῆς ὀπώρας καταλάσας;" cf. v. βληχωνία.

διάχουσις χαρά, τέρψις.

διαχώρους τὰ διασήμινα τῶν λόγων· "ὅτω τε ἀνεπλήρωσε τῇ πυκνότητι τῆ φρασῆς τοὺς διαχώρους."

διαψαίρουσι (A Av. 1714) διαπνέουσι· ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτικοὶ λέγουσι.

διαψαλλάττεσθαι τὸ διασέλλεσθαι εἰς ἕρπυαν· τὸ γὰρ ἀψάλακτον ἀθικτον. ἔτως Ἄρατινος. cf. v. ἀψάλακτος.

διάψαλμα μέλους ἐναλλαγή.

διαψᾶν διορύττειν, διασκαλεύειν· "κείνοι πάντας διαψᾶν τὴν ἄμμιον καὶ ποιεῖν βελόνους εὐμεγέθεις."

διανεύδονται ἐκπίπτουσι, ἀποτυγχάνουσι· "διὸ τοῦ μὲν καλοῦ διαψεύδονται, τῷ δὲ παρ' αὐτοῖς συμφέροντος ὡς ἐπίπαιον οὐκ ἐπιτυγχάνουσι."

διαψηφίσις καὶ ἀποψηφίσις. οἱ πολεῖται συνίασιν ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὐτῶν δήμους, καὶ περὶ τῶν αἰτίων ἔχοντων ἢ παρεξηγημένων εἰς τὴν πολιτείαν ψῆφον φέρουσι κρόβδην, ὅσον Ἀχαρνεῖς περὶ Ἀχαρ-

νέων, καὶ περὶ Ἐλευσινίων οἱ Ἐλευσίνιοι, καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως· καὶ τοῦτο διαψηφίσις καλεῖται. οἱ μὲν οὖν πλειόνων ψῆφον τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν, ὅσοι δ' ἂν ἐλάττωνας ψῆφους λάβωσιν, οὐκέτι νομίζονται· καὶ τοῦτό ἐστιν ἢ ἀποψηφίσις.

διαψηφίσις ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων, αἱ γίνονται περὶ ἑκάστη τῶν δημοτερομένων, εἰ τῷ ὄντι πολίτης καὶ δημότης ἐστὶν ἢ ξένος οὐκ ἀπαγγέλλεται. Harp.

διβητήσιου διαβίαια.

διγῆρες οἱ λαμπροί, ἢ οἱ σπουδοί.

διγλωσσοσ ὁ δύο γλώσσας ἐπιστάμενος. (Diog. L. 1 101) "Ἀνάχουρις Σκύθης ἦν, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος, διὸ καὶ διγλωττος ἦν· ὅς ἔθηκε νόμους Σκύθαις."

διγνώμος ὁ ἐπαμφοτερίζων τῇ γνώμῃ. διδαξάμενος τελέσας τι ὑπὲρ ἑτέρου διδασκάλῳ.

διδάξομαι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (127) "ἀλλ' ἐδξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι" ἀντὶ τοῦ διδαχθῆσομαι. νῦν μὲν παθητικὸν ἀποδεκτόν, τουτέστι διδαχθήσομαι, ἐστὶ δὲ τῶν μέσων· παθητικὸν μὲν γὰρ ἔχει τὸν σχηματισμόν, ἐνέργειαν δὲ δηλοῖ. εἶποι γὰρ ἂν διδάξομαι τὸν υἱὸν φιλοσοφεῖν κυριώτερον ἢ διδάξω· διδάξω μὲν γὰρ ὁ διδάσκαλος ἐρεῖ, διδάξομαι δὲ ὁ πατὴρ καὶ πᾶς ὁ παραδιδῶν ἕτερον μανθάνειν. δυνατόν οὖν καὶ νῦν μὲν εἶναι τὸ αὐτό, ἢ ἢ νοούμενον, διδάξομαι, ἐπεὶ οὐ τὸν υἱόν, ἐμαυτόν. τοῦ μέτρον οὐκ ἐπιτρέποντος εἰπεῖν ἐμαυτόν, διδάξομαι, ἔφη, αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.

διδασκαλεῖον τὸ σχολεῖον, διδασκάλιον δὲ αὐτὸ τὸ μάθημα.

διδάσκαλον. ἰδίως διδασκάλως λέγουσι τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμωδιῶν ἢ τῶν τραγωδιῶν (Harp.). καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 387) "οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί."

διδάσκη αἰτιατικῇ.

διδαχὴ ἀντὶ τοῦ διδασκαλίου Ἡρόδοτος γ' (134).

δίδημι τὸ δεσμεύω.

Διδίαις ὄνομα κύριον.

δίδραχμον συντέλεισι, εἰσφορὰ, λειψογία. ἔχει δὲ τὸ δίδραχμον ἐγγύς ε'· κ' ὀβολοί, γράμματα ε'. cf. Levit. 27 25.

Διδυμαίος.

δίδνμοι συνήθως ἡμῖν, καὶ οἱ συμ-
φνεῖς ἰδίως Ὀμήρω. ἢ διισοί, ὡς καὶ "αὐ-
λοῖσιν διδύμοισι" (Hom. τ 227).

δίδνμον ξύλον ἢ παρὰ Ῥωμαίοις
φοῦρα. "ἐφρῶν δὲ Ἰλλοῦς τὸν φθορέα ἐκρέ-
μισεν ἐπὶ διδύμον ξύλου." "οὗς δὲ ζῶντας
ἐκ διδύμων ξύλων ἀπαρτιῶν."

a Δίδνμος Ἀλεξανδρεὺς γεωργικὰ ἐν βι-
βλοῖς ιε.

b Δίδνμος Ἀτήιος ἢ Ἄττιος (an Ἀρεῖος)
χρηματίας, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός, πιθα-
νῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις ἐν βιβλοῖς β',
καὶ ἄλλα πολλὰ.

c Δίδνμος Διδύμον ταριχοπώλου, γραμ-
ματικὸς Ἀριστάρχιος, Ἀλεξανδρεὺς, γεγονὼς
ἐπὶ Ἀντωνίου καὶ Κικέρωνος καὶ ἕως Ἀνγέ-
σον, χαλκέντερος κληθεὶς διὰ τὴν περὶ τὰ
βιβλία ἐπιμονήν· φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγρα-
φέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια καὶ πεντακόσια
βιβλία.

d Δίδνμος ὁ τοῦ Ἡρακλείδου, γραμματι-
κός, ὃς διέτριψε παρὰ Νέρωνι καὶ ἐχρημα-
τίστατο· μουσικὸς τε ἦν λίαν καὶ πρὸς μέλη
ἐπιτήδειος.

e Δίδνμος ὁ Κλαύδιος χρηματίας, γραμ-
ματικὸς, περὶ τῶν ἡμυρτημένων παρὰ τὴν
ἀναλογίαν Θουκυδίδη, περὶ τῆς παρὰ Ῥω-
μαίοις ἀναλογίας, ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλέω-
νος, καὶ ἄλλα τινὰ.

f Δίδνμος νέος Ἀλεξανδρεὺς γραμματι-
κός, ὃς ἐσοφίσεν ἐν Ῥώμῃ. ἐγραψε πι-
θανά, περὶ ὀρθογραφίας, καὶ ἄλλα πλεῖστα
καὶ ἄριστα.

g Δίδνμος καὶ ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς.

δίδωμί σοι παρέχω σοι.

διέβαλεν ἐξηπάτησεν. καὶ Θουκυδίδης
οὕτως κέχρηται καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμο-
φοριζούσοις (1220). "διέβαλέ μ' ἢ γραῦς"
ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησε.

διεγγύησιν ἀντὶ τοῦ κατὰσυσιν ἐγγυη-
τῶν Δημοσθένης (2473).

διεγείρωμεν παροτρύνωμεν.

διέγνωκα κέρρικα.

διεδουδύκισε διέγραψε τῇ χειρὶ, ερωγ-
γύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς δοῖδουκα.

διέδριον· "ὡς δὲ ἐκ ἰσχυρον τῇ εισόδιω
χρησασθαι, ἄραντες αὐτὸν διεδρίω κατὰ τῆς
οἴκουσ τῶν λεγομένων σχολῶν εἰσεκόμιζον."

διέδρος.

διέξευξε διεχώρισε. καὶ παρὰ τοῖς με-

σικοῖς διεξευγμένον λέγεται τὸ
δον. καὶ συνεξεῦχθαι λέγεσι
αὐτῷ εἶναι.

διέθειε διέτριχε.

διεθρόησαν· Θουκυδίδης (6·
πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων διεθρόησο
ματῶν πολλὰ ἴδοιεν" ἀντὶ τοῦ δι
διεθροῦβησαν.

διειδές λαμπρόν, διαυγές καὶ
ὑδωρ.

διεῖλεν ἐχώρισε.

διείμι διέροχομι.

διεῖπε διώκει, περιήρογετο.

διειργάσατο ἐφρόνησεν, ἀπέκι
δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάτερον διειργί
διείργω γενική· "οὔτε ἡ ἀρχὴ
εἶναι τοῦ ἀνάρχου διείργεται." αὐτ
(Greg. Naz. or. 44 p. 714) "οὐ μόνον
διείργων τῶν ὀρεκτῶν κόλπων τῷ
διείργω (Hom. A 550).

διείρουσι τὸ ἐπιβάλλουσι.

διειρωνόξενοι (A Pac. 622) ἔ
τες τοὺς ξένους καὶ ψευδόμενοι δι
καὶ ὑποκρίσεως· οἱ Λύκιονες, πα
ὁ τῆς ξηνηλασίας ἐκεῖτο νόμος. ὅτι
κερδεῖς καὶ μικρολόγοι οἱ Λύκιονες
χρησιμὸς· "ἂ φιλοχρηματία Σπάρ
ἄλλο δὲ οὐδέν." ἦσαν δὲ καὶ περὶ
ἀπάνθρωποι· καὶ οὐκ ἐξῆν ξένῳ τι
Σπάρτης ἐπιβαίνειν, ἀλλ' ὠρισμέ
ραις.

διεῖς ἐκτείνας, ἀπλώσας· (Dei
32 11) "διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ
αὐτούς."

διείσι διέροχεται.

διέκδυσιν διεξέλευσιν. "τῶν δ
τῶν εἰς ἀπορρήξας τὰ δεσμὰ καὶ διε
καταφεύγει ἐπὶ τὰ τῆς Δήμητρος π
ἀντὶ τοῦ ὑπέξελθῶν, ἐκφυγῶν.

διεκερμάτισε τὴν δραχμὴν
ἰχθύσιν (A Vesp. 820) ἀντὶ τοῦ ...

διεκόρησας τὴν παῖδα διεπ
σας.

διεκοροκρούγησε. κοροκορυγῆ
τὸ λαλεῖν τὴν γαστέρα. ἐμιμήσατο δὲ
τῶν ἐντέρων τὸν ἦχον. Ἀριστοφάνης
(386) "εἶτ' ἐταράχθη τὴν γαστέρα,
νος ἐξαιφνης αὐτὴν διεκοροκρούγησε
δὲ ερώφος, ἴλιγξ.

διεκοσμήθησαν διετάχθησαν

ταντες διεκτροπήσαντες, διεκ-

ησαι τοῦ πάτου παρεξελθεῖν·
ιμενίδην χρόνον ἔνυ διεκπατή-
μενον περὶ ρίζοτομίῳ" (Diog.

ι· τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν
τίων τάξιν καὶ πάλιν ὑποσρέ-
ις ἐμβάλλειν. ἀναστροφῆι δέ εἰ-
ὐπίσω ὑποχωρήσεις. sch. Thuc.

ν· "χόρτιο παραπλησίως ἀπὸ
ὑψαντες ἤνθησαν."

νισεν ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ
δὲ μεταφορὰ ἢ ἀπὸ τῶν περι-
ξ κώδωσι νυκτὸς τὰς φυλακὰς,
οκμιαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρ-
ν τοῦ κώδωνος. Harp.

ἄφῆκε.

τιαν ἄνδρες ἐρασαί (A Av.
κρηρίζοιμι ἀντὶ τοῦ συνουσι-
φάνης (Av. 1254) "τῆς διακάνου
εἰκας τῷ σκέλει διαμνησῶ."

ἄν τὰ πρὸς πραγματεῖαν ἐπ-
ξεν. sch. A Ach. 972.

ιντας ὑπερενέγκαντες. (A Eq.
ἄθ δὴ πράγματα δῆνεγκαν μεθ'
λάς τε καὶ μάχας." καὶ αὐθις
ἐγκαντὸς με ἐπὶ μῆνα ἡμέρας."

ἔν ἀγαγεῖν· Ἐὐνάπιος (p. 105
τούτους τοὺς χρόνους ὑπὸ τῆς
νναικὸς ἔργον τι μετατολήθη
θη γενναῖον οὕτω καὶ ἀνδρῶ-
ον εἶναι διενεγεῖν. εἰς τὴν διή-
λιεν ἐγκω δοτικῆ. καὶ διεν ἐγ-
τακτον.

ζα διαφέρω.

υτοῦ ἀντὶ τῷ δι' ὅλα τῷ ἐναν-
ἡμέρας ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς

ευμα (A Nuh. 166) τὸ ἐρώτημα.
ντας διοικούντας· (Polyb. 4 57)
ους καὶ ῥαδίως διεξέγοντας τὰ
λακῆν."

ἀπείρξεν· "ἔγω γὰρ διέξεν τὰς
ροντιεῖν τῷ μηδὲν ἀδίκημα ποιή-
νωσίαν εἰς αὐτούς" (Polybius?).

τε· "τὰ ὄπλα ἀνελόμενος διέξέ-
ν πολεμίων," τουτέστι διήλασε,
υγεν.

διεξήεσαν.

διέξιν διεξέλευσιν.

διεξιφίσω (A Eq. 778) διεμαχέσω περὶ
τῆς χώρας. ἐν Μαραθῶνι πολεμήσας πρὸς
τὰς Μήδους τοῖς ξίφεσι κατ' αὐτῶν ἐχρήσω.
Μαραθῶν δὲ τόπος τῆς Ἀττικῆς, εἰς ὃν ἐνωρ-
μίσαντο Δάτις καὶ Ἀρτύβαζος Μηδικοὶ σα-
τρῆται, πεμφθέντες ὑπὸ Δουρείου βασιλέως
καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα· ἐνθα συμ-
βαλόντες αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι Μιλτιάδου στρα-
τηγοῦντος, μόνων Πλαταιέων συμμαχησάν-
των αὐτῷ χιλίοις ἀνδράσι, καὶ ἔτω πληρω-
θέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς δυνά-
μειως, τοῖς Ἑλλήσι τῆς ἐλευθερίας αἰτίοι κα-
τέστησαν, μόνοι ἐξ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων τὸν
πρωτον τῶν Περσῶν διαφθείραντες.

διεξοδικούς. περὶ διαλεκτικῆς φησὶν ὁ
Ἀφροδισιῶς Ἀλέξανδρος (in Top. 1 p. 5) ἅτι
διαφέρει ἢ διαλεκτικῆ τῆς φητορικῆς τῆ τῆν
διαλεκτικῆν περὶ πᾶσαν ὕλην τῆ δυνάμει
χρησθῆναι, καὶ μὴ διεξοδικούς ποιεῖσθαι τοὺς
λόγους ἀλλ' ἐν ἐρωτήσει καὶ ἀποκρίσει (ἀπὸ
γὰρ τούτου καὶ ὄλον τὸ ὄνομα αὐτῆ), καὶ
καθολικωτέρας καὶ κοινοτέρας τὰς ἀποφά-
σεις ποιεῖσθαι· τὴν δὲ φητορικὴν μῆτε περὶ
πᾶσαν ὕλην ὁμοίως εἶναι τῆ διαλεκτικῆ (περὶ
γὰρ τὴν πολιτικὴν μᾶλλον ὁ φητωρ) καὶ διε-
ξοδικῶς γε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χρῆσθαι λόγῳ,
καὶ περὶ τῶν καθ' ἕκαστα μᾶλλον λέγειν, καὶ
πρὸς περιρῖσεις καὶ τύχας καὶ καιροὺς καὶ
τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς τόπους καὶ τὰ τοιαῦτα
τοὺς λόγους σχηματίζειν, ἄπερ ἐν τοῖς καθ'
ἕκαστά ἐστι· περὶ τοιούτων γὰρ αἱ τε συμβου-
λαὶ καὶ τὰ ἐγκώμια καὶ αἱ δίκαι. διεξοδικῶς
οὖν ἀντὶ τοῦ πλατυτέρους καὶ καθολικωτέ-
ρους, διεξωδηκὸς δὲ τὸ διωγκωμένον.

διεξοδικῶς λεπτομερῶς, καὶ διεξοδι-
κώτερον λεπτομερέστερον.

διέξοδοι ἐκπκοαί, ἐκκρίσεις· "λήθουσι
γὰρ τοὶ κἀνέμων διεξοδοὶ θήλειαν ὄρνιν, πλην
ὅταν τόκος παρῆ." ἐστὶ δὲ ταῦτα ἐκ τῷ Οἰ-
νομάου Σοφοκλέους.

διεξόδους ὑδάτων ἀντὶ τοῦ κρηνηδόν
ἐφέροντο τὰ δάκρυα· Δαβὶδ "διεξόδους ὑδά-
των κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου." διεξοδοὶ
οὖν ὑδάτων οἱ ὄχετοί. Theodoret. in Ps. 118
136

διέπει ἐνεργεῖ, διοικεῖ, καθίσταται.

διεπεραιώθη διειλκυσθη, διήλθε· (S
Ai. 730) "κολεῖν ἐρυσὶ διεπεραιώθη ξίφη"

ἀντὶ τοῦ ἐγυμνώθη. εἰ μὴ γὰρ εἰς πέρας ἔλκυσθῆ, οὐκ ἔξέρχεται.

διέπεισεν ἀπέτυχε· "καὶ ἡ μὲν κατὰ τὸν Βιδύαν ἔλπις τούτῳ τῷ τρόπῳ διέπεισεν." cf. v. Βιδύας.

διέπτυξε διεσαφήνισε.

διεπυθάνετο ἠρώτα.

διεργάζεται ἀναιρεῖ, κτείνει· Ἰώσηπος (B. I. 3 7 35) "πλήξας δὲ αὐτὸν κάτωθεν ἐπὶ τὸν βεβῶνα δόρατι παραχρήμα διεργάζεται." καὶ διεργασθεῖς ἀναλωθεῖς.

διερεῖδόμεθα ζηριζόμεθα.

διερέττοντα διακωπηλατοῦντα.

διερευνᾷ αἰτιατικῆ.

διερῆν· ὄνυχον, καὶ διερός ὁ ὄνυχος.

διερμηρεύω δοτικῆ.

διέρρει. δύο σημαίνει, τὸ διεφθείρετο, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιφήμιζο· "διέρρει δὲ φῆμη λέγουσα καὶ εὐπατριδὴν αὐτὸν εἶναι."

διερρικνοῦντο διεκαμπυλοῦντο.

διέρριψαν· (Dio Cass. fr. 36 8) "τὴν τε οὐσίαν καὶ τὰ ὄσα αὐτοῦ, ἐπειδὴ φθύσας ἑαυτὸν προαπεχρήσατο, διέρριψαν."

διερρῦν διέδραμε, δτήλθε· "τὸ γὰρ τοι κλέος τῶν τετολημμένων διερρῦν πολὺ." λέγεται καὶ διέρρει· Αἰλιανός "διέρρει τοῖν ὑπὲρ τῆς ἀνθρώπις κλέος σοβαρώτατον" ἀντὶ τοῦ λαμπρόν, ἐπληρόμενον.

διερρηκόσιν· (A Nub. 871) "ἡλίθιον ἐφθέρχεται καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρηκόσιν," τστέξι μωρῶς καὶ ἀνοήτως καὶ ἀπαιδευτός, καὶ τοῖς χεῖλεσι κεχαλισμένοις καὶ κεχηρόσιν, ἀντὶ τοῦ οὐ συνεστραμμένους.

διερωγῶς διεσχισμένος, καὶ διερωγῶτα.

διεσαρδάνισε διεγέλασεν, οὐκ ἐπὶ διαχῶσει ἀλλ' ὅσον σαρδάνιον γέλωτα.

δίεσιν διαχωρισμῶν. καὶ ἡ πρὸ μουσικῆς ᾠδῆς κίνησις. "δίεσις λέγεται τὸ ἐλάχιζον μέτρον τῶν ἐναρμονίων διασημμάτων, ὅπερ ἀπολωλὸς ἐκ τῆς ἡμετέρας αἰσθήσεως καὶ τὸ ἐναρμόνιον προσαπίωλεσεν, ἀγνιμάσε πρὸς αὐτὸ τῆς ἀκοῆς ἀπολελειμμένης" (Damas. Phot. p. 344b).

δίεσις τὸ χωρίσμα. ἢ ἄνεσις.

διεσκαριφησάμεθα ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν· σκάριφον γὰρ ἐστὶ τὸ κάρφος καὶ φρύγανον, ἐστὶ δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. οὕτως Ἰσοκράτης (7 12). σκαριφήσασθαί ἐστι τὸ ἐπιστευσμένως τιποιεῖν,

καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἢ Harp. et sch. A Ran. 1545.

διεσκεδασμένον (an διεσκεδατετυπωμένον. καὶ διεσκεδάσπισεν.

διεσκευασμένην μετὰ δόλοισι μὲν· Πολύβιος "ἐκπέμπουσι τῶν τινῶς ὡς ἐπὶ ληλείαν, δόντες ἐπισκευασμένην."

διεσκήριπτεν ἐπεσῆριξεν· (1 "ἦλθεν ποθ' ἐρπύσσα σὺν δρυὸς μιν διεσκήριπτε τὴν τετραμένην."

διεσκίλασαι ἀποκίκοιπται.

διεσμειλενμένον διεσχισμένον, ἐξισμένον, περικεκωραμένο διεσπαθηκότα διερριφότα.

διεσπενσύμην ἀντὶ τοῦ διὰ ἐπιουσύμην, ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμειν διεσπλεκωμένη· Ἀριστοφάνης (1083) "ὄκ ἂν διαλεχθεῖν διεσπυπὸ μυρῶν ἐτῶν γε καὶ τρισχίλισπλεκῶν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάς ὡς προηγεμένως τῆτο σημαῖνον, αἱ πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνοματοποιεῖν μάλιστα ἐν οἷς τὸ εὐθυρρημονεῖν ἐν

δίεσειλεν ἀντὶ τοῦ ὄκ ἂν ἀναχρήσατο τοῖς λόγοις. περὶ Μωσέει Δουβὶ "καὶ δίεσειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσι Theodoret. in Ps. 105 33.

διεσφαιρίσθη ὡσπερ σφαῖρὴ νέχθη.

διεσφικωμένον· (A Vesp. 111 δεμένον.

δίεσχε διήλθεν. Ἀρριανός (A "ὄ μὲν γὰρ δέσχον τὴν φάλαγγα διεχώρισαν· "τῶν δὲ ὑπερχυλισθεῖσαι ὀλίγα ἔβλαψαν."

δίεται διέρχεται.

δίετεινε διαρρηθῆν εἶπεν.

διετείνοντο ἰδίως Ἀντιφῶν (1 τῆ διὰ συντόνθ σπυδῆς ἀπηρηθῆσαν διετῆς διετοῦς· "ἀπὸ διετοῦς τέρω" ὁ εὐαγγελιστῆς (Matth. 2 16).

διετίτρη· (Appian. Lib. 122) βύων τὰ σκάφη μικρὰ ὄντα ταῖς Ἰνασίσι ὑποτρέχοντά διετίτρη τὰς καὶ τὰ πηδάλια ἐξέκοπτεν."

διεσθετῶ τὸ καλῶς διατίθεμαι διενκρινῆ σαφῆ, καὶ διενκρινῆ σαφήνεια.

ρινοθήμενοι διακρίνοντες, και ἦσας καλῶς διαχωρίσας· "τοὺς τοῦθους τοῦ πληθους διευκρινήσας" . Sim. 2 10).

ημῶ, διαφημιζῶ δέ.
ρον· Ἀππιανός "οἱ δὲ Κέλτοι ἐς τι μῆγμα ἐκ πολλοῦ διέφερον" εἶλον, ἐνεκόντων.

ρον παρὰ Θουκυδίδη (1 11) ἀντιον ἢ ὑπέμενον ἢ ἐπιμελῶς ἐξήνον· ἦγαυοι τὸν πόλεμον διέφερον."

ταρμένος τῷ πρόποντος παρατραποῦν· "ἦδη γὰρ Ἀντωνίας τῷ Κλειορωτι διεφθαρμένος ἦττων ἦν ἐν ἐπιθυμίας."

ρηθῆ· "χορημάτων δὲ ἄρισον πληρηθῆ" ἀντι τοῦ ἐξηγήθη, ἐξεκο-

ρησαν μετεκόμισαν· "τύς τε κασας ἐν τῷ χώρῳ κατασκευάς (πολιαν ὡς εἰς χρόνιον πολιορκίαν) διε-

θρας γενήσομαι ἀντι τῷ ἐχθρὸς ῥιζοφάνης (Ran. 1432) "οὐ γὰρ δι' ὀδετέρῳ γενήσομαι· τὸν μὲν γὰρ ἰοφόν, τῷ δ' ἦδομαι." τὸν Ἀσχύρ, ἦδομαι δὲ τῷ Εὐριπίδῃ.

υσαν ἀπωκισμένην οὖσαν· (Pro-2 11) "ἐς Σιλεύκειαν πόλιν ἐπιθα-ἀφίκετο, Ἀντιοχείας ρ' και λ' σα-ῖουσαν."

ευσμένοι ἡγνοηκότες· Πολύβιος τούτων ἦσαν διεψευσμένοι οἱ Αἰ-αῖ αἰθῆς (id. 3 16) "διεψεύσθησαν σγισμοῖς· κατετάχθη γὰρ αὐτοὺς ἐξελεῖν τὴν πόλιν."

ιένη, και διζήμενος ζητῶν.

παρεξέτεινεν· Ἰωάννης Ἀντιοχείας ἀ χωρία κατεληφώς ἐπὶ πολὺ διήγειον, ἀμβλύων τὴν τῷ Ἀννίβη ὀξύ-ναις διατριβαῖς."

εὐλημένον τὸ ἀκόντιον μεταχειρι-ἀντι τοῦ ἐν μασχάλῃ κρατῶν τὸ ἐροφῶν (Anab. 5 2 12) "ὁ δὲ πῦσι-ε διηγκυλημένους ἰέναι, ὡς, ὁπότεν ἰκοντιλλειν δεῖσον, και τοὺς τοξότας ἰθα ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ὡς, ὁπότεν τοξέβειν δεῖσον, και τοὺς γυμνήτας ἐν μεσῶς τὰς διφθέρας."

εἶν δυνάμειν, και διηθεῖται ἀφν-

λλίζεται, και διήθησις ἢ διύλοις.

διήκαν διέπεμψαν.

διήκει διέρχεται· "ὁ δὲ εἶπεν, ἀλλὰ πει-σεύω· πᾶν γὰρ σε κλέος ἐπ' ἀρετῇ διήκει."

διήκουσαν διελθοῦσαν, διερχομένην.

διήκουσεν ἠκροάσατο.

διήλλαξεν ἀντι τῷ μετήλλαξεν, ἐτελεύ-τησεν (Harp.). ἢ ἀντι τοῦ ἤμειψεν.

διήλυσις ὁ χωρισμός.

διήνεγκαν, γενικῇ, ὑπέμειναν, ἐκαρτέ-ρησαν· Προκόπιος (Pers. 1 18) "Ῥωμαίων δὲ ἰππεῖς ἦσαν ἄρχοντες ἰππέων, οἳ τὰ πρότερα τὴν ἐς Ἀύρας μάχην διήνεγκαν," τουτέστιν ὑπερήνεγκαν ἢ διεπράξαντο. και αὐθις "ἐπ' ἐννεά διήνεγκε τὴν πολιορκίαν ἔτη."

διηνέχθη (2 Maccab. 3 4) ἐμαχέσατο.

διηρέθιζεν ἀνεκίνει, ἀνετάραττεν, ἀνερο-ρίπιζεν· "ὁ δὲ τὸ θηριῶδες και ἄγριον ὑπε-κίνει και διηρέθιζεν, εἴ που κύριος γένηται τοῦ χωρίου."

διήρει διέτεμνε, διεμέριζεν· "ὁ δὲ πρε-σβύτης ὦν διήρει τὰς μοῖρας τῶν κρεῶν."

διήρες πλοτόν.

διήρηκε διεχώρισεν.

διήρης ναῦς ὑπὸ δύο ἐρετῶν ἐλαυνο-μένη.

διήρησαι δέδεσαι.

διηρθρωμένον δεδηλωμένον, ἠκριβω-μένον.

διήρκεσε διέμεινε, παρέμεινεν· "αἱ δὲ ἐντολαὶ ὡς τοῖς βουσιλεύσιν ἐνετελατο, και τὰ ἐπεσαλμένα τοῖς Κέλτοις εἰς τὸσόνδε διήρ-κεσεν εἰς ἐπινορθωσιν τῶν ἀδικημάτων, ὡς ἀπέδουσαν μὲν τὰ ἀρπασθέντα," και τὰ λοιπά.

διήρξαι ἀντι τοῦ διὰ τέλους ἤρξαι Ἀ-σίας. Harp.

διήρτησεν ἐξηπάτησεν, ἐπλάνησεν.

διήσειν διαφήσειν· (Dio Cass. 71 11)

"οὓς οὔτε δέξασθαι οὔτε διήσειν διὰ τῆς χείρας ὠμωμύκασαν."

διηύθυνεν ἐκόλασε.

διηυχενίζετο ὑψηχέει· "ἕτερα δὲ οὐα-πολύ τι μείω ἀνωρθοῦτο και διηυχενίζετο, ἀλλὰ τούτων βαρύτερα και κεραυνῷ προσ-εμφερεῖ." cf. v. διαυχενίζεσθαι.

διηυχενίζετο. τὸν ἀχένα ὄρθιον εἶχεν· b Ἐδνάπιος (p. 103 Nieb.) "ὁ δὲ ἐπὶ τὰ λειπό-μενα τῶν πραγμάτων διεξανιστάμενος ἀνωρ-θοῦτο και διηυχενίζετο πρὸς τὸν λεγόμενον Ἀέοντα, ὅπως αὐτὸν φονεύσειεν."

διήφυσεν (Hom. τ 450) διέκομεν.

διηγή ή τῶν ἤχων διαπορθμευτική δύναμις, ή διά τῶν μηνύγων καί τοῦ ἔνδοθεν πνεύματος ἐνεργεῖται. Philōron. in 2 de anima. cf. v. μῆνιγξ.

διθυραμβοδιδάσκαλοι περί τῶν μετέρων καί περί τῶν νεφελῶν λέγουσι πολλά, καί συνθέτους δέ λέξεις ἐποίουν, καί ἔλεγον ἐνδιαεριανερηνηχέτους· οἶος ἦν Ἴων ὁ Χίος ὁ ποιητής. ἐποίησε δέ ποίημα οὗ ἡ ἀρχή "ἀοῖον ἡεροφοῖταν ἀξέρα μείνομεν ἀελου λευκή πτέρυγι προδρομον." παύλων δέ Ἀριστοφάνης ἀοῖον αὐτῶν ἀξέρα φησὶ κληθῆναι. περιβόητος δέ γέγενετο, ἔγραψε δέ κωμωδίας καί ἐπιγράμματα καί καταλογάδην πρεσβευτικὸν λεγόμενον. καί Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου ἔσι λόγος εἰς αὐτόν. καί Καλλιμαχος ἐν χωλιώμβοις μὲνηται αὐτοῦ, ὅτι πολλὰ ἔγραψε. sch. A Pac. 820.

διθύραμβος ὕμνος εἰς Διόνυσον. (cf. v. κατεγλωτισμένον) "ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λόγων ἰδέαν ἐπήσκει οὐ τὴν διθυραμβώδη καί φλεγμαίνουσαν ποιητικῶς ὀνόμασι."

διθύραμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα, ἐπὶ τῶν ἀδιανοήτων. sch. A Av. 1392.

διθύροις διπτύχοις, διπλαῖς θύραις.

διεἰς διαπέμφας.

διέναι διέρχουμαι.

διέντα ἐκπέμψαντα.

δίεται διέρχεται.

δίημι διέρχομαι. καί δίησι.

διθύνητης ὁ διευθύνων.

δικνεῖσθω, γενικῆ, φθασάτω. καί δικνούμενος διερχόμενος.

Δίος ὄργη, καί Δίος βωμός.

διπετέος τοῦ ὑπὸ Διὸς πληρουμένου.

διπόλεια, ἑορτὴ τις Ἀθήνησι τὰ διπόλεια. (A Nub. 980) "καί δικπολιώδη καί τετλήων ἀνάμεσα."

διπόλεια τὰ λεγόμενα διάσια. ἑορτὴ οὕτως ἐλέγετο, διότι τῷ πολιεῖ Διὶ ἐθύετο. Harp.

διππασία καί ἀνιππασία τῶν ἵππων ἄμιλλα, ὡσπερ δὴ διωμοσία καί ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ.

δίπταται αἰτιατικῆ.

δισθμίσαντα τὸν ἰσθμὸν διαβιβάζαντα. (Polyb. 4 19) "παρεκάλει αὐτὸν βοθθεῖν, τοὺς λῆμβους δισθμίσαντα."

δισθμονίσαι τὸ διὰ τῷ ἰσθμῷ ἔλκειν

τὴν ναῦν, ὅπερ ἐποίαν ἐν τῷ Ἰσθμῷ οἱ Κορίνθιοι.

διεῖσας διαχωρίζων.

διέσεται, γενικῆ, διαχωρίζεται.

διεσχυρίζομαι ἀνθίσταμαι, ἀμφιβάλλω "περὶ τούτων οὐδὲν διεσχυρίζομαι."

διεσχύω σου, γενικῆ, τὸ κρατῶ σε καί ἄρχω σου.

Διιτρέφης ἀνεπτέρωκεν, ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπὶ τι πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης (Av. 1429) "δεινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ἀνεπτέρωκεν ὡσθ' ἱππηλατεῖν." οὗτος γὰρ πρότερον πυτινοπλόκος ἦν, ἔπειτα γέγενετο φύλαρχος καί ἵππαρχος.

Διιτρέφης πυτιναῖα ἔχων πτερά (A Av. 799). ἔτος πολυπράγμων γέγενετο· ὃς θύλλινα ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλούτησε καί ἱππαρχεκαὶ ἐφυλάρχησεν. Εὐφρόνιος δὲ τὰ περὶ τῷ τραχήλῳ τῆς πυτίνης κρεμάμενα ἱματάρια ἐκατέρωθεν πτερὰ καλεῖσθαι· καί ὅτι ἔτος πυτίνης ἐπλεκε. τινὲς δὲ ἐς πένητα εἰρησθῆναι διὰ τὸ ἀνυπόκριτον, ὡς εἰ ἔφη, μηδὲν ἄλλο ἔχων ἄλλ' ἢ πῖθρα πόδας καί χύτρας ὀμφαλούς. οὗτος δὲ ἦν νεόπλευτος καί ἄρπαξ καί πονηρός. Πλάτων ἐν Ἑορταῖς "καί ξέρον τὸν μαινόμενον, τὸν Κρητὰ, τὸν μάγισ Ἀττικόν." πυτίνη δὲ ἐσι πλέγμα. ὃς "ἤρθεθ φύλαρχος, ἵππαρχος, εἰτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει, κάσι νῦν ζουθὸς ἵππαλεκτρῶν," ἀντὶ τοῦ ἤδη μέγας ὄρνις γέγοτε καί οὐχ ὁ ταχῶν. ἢ βουλευτής. ὁ γὰρ ἄλεκτρῶν ἐν τοῖς ὄρνισιν ἐντιμότερος.

διῖχθαι διέρχεσθαι

δικάζεσθαι Βίαντος τῷ Πριηνέως κρείσσων, καί Πριηνίη δίκη, ἐπὶ τῶν ἰσχὸν ἔχόντων ἐν τῷ δικάζεσθαι. cf. Diog. L. 1 84 et v. Βίαντος.

δικάζω, δοτικῆ, τὸ ἐγκαλῶ. (Demosth. 19 335) "καί ερατηγῶν δικάζομεν."

Δικαιάρχεια πόλις, δικαιοαρχία δὲ ἡ δικαίως ἄρχουσα.

Δικαίαρχος Λακεδαιμόνιος γραμματικὸς, ἀκροατῆς Ἀρισάρχου.

Δικαίαρχος Φειδῆς, Σικελιώτης ἐκ τῆς λειῶς Μεσσηνίας, Ἀριστοτέλους ἀκουστής, φιλόσοφος καί ῥήτωρ καί γεωμέτρης, καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὄρων, Ἑλλάδος βίον ἐν βιβλίῳ γ'. αὐτὸς ἔγραψε τὴν κώμειαν Σπαρτιατῶν· καί νόμος ἐτέθη ἐ Λακεδαίμονι καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναγιγνώσκουσαι

τὸν λόγον εἰς τὸ τῶν ἐφόρων ἀρχεῖον, τοὺς
ἐν τῇ ἡβητικῇ ἔχοντας ἡλικίαν ἀκροῦσθαι.
καὶ τοῦτο ἐκράτησε μέχρι πολλοῦ.

δικαιϊκόν· (M. Anton. 9 22) "τρέχει ἐπὶ
ὁ σεαυτοῦ ἡγεμονικόν, ἵνα νοῦν δικαϊκόν
ἰδὲ ποιήσης."

Δικαιογένης ὄνομα κύριον, ὃς τραγω-
δίας καὶ διθυράμβους ἔγραψεν.

δικαιοδοσία· Πολύβιος "ὅταν ἡ τὸ δι-
καιον ἐλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων ἢ
κατὰ νόμους ἢ κατὰ τινὰς ἄλλας ὑποκειμέ-
νας δικαιοδοσίας" ἀντὶ τῆς εὐλόγου ἀφορμῆς.

δικαιοδότης ὁ δικαστής.

δικαιον πρῶγμα, ὅτι τῷ νόμῳ ἐστὶ σύμ-
φωνον καὶ κοινωρίας ποιητικόν.

Δικαιόπολις πόλις ἐν Θράκη, πλησίον
Ἀβδήρων.

δικαιοπραγεῖν· (Polyb. 8 28) "καὶ μη-
δὲ δικαιοπραγεῖν παρῆξ τῶν προσαττομένων."

δικαιος· "κατὰ τὸν Αἰσχύλον, ἐ δακεῖν
ἀδικος ἀλλ' εἶναι θέλων, βαθεῖαν τῷ ὄντι
καὶ αὐτὸς ἀδλακα διὰ φρενῶν καρπόμενος"
Damasc. Phot. p. 337b).

δικαιος. "δοκῶ δὲ ἐγὼ τοῦτον δειλῶν
τῷ ξυνοιδέειν· οὐ δίκαιος ὢν περὶ βασιλεία,
ὢν ἐκείνος τυχεῖν ἦν, ταῦτα ὡς καὶ πεισό-
μος ἦδη δειμαίνει."

δικαιος. ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων "ἄλλως
μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτῶμεθα σώσει, ἐαν-
τιὸς δὲ πάντες πάντως," καὶ ἄλλος (Gen.
19 17) "σώζων σώζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν."
καὶ ὁ προφήτης (Ezech. 18 24) ὡς ἐκ Θεοῦ
"ἐν τῷ ἀποσρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύ-
νης αὐτῆ ποιήσαι ἀδικίαν, πᾶσαι αἱ δικαιο-
σύνη αὐτῆ, ὡς ἐποίησεν, ἐ μὴ μνησθῶσιν·
ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται." καὶ (id.
33 12) "δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξέλθῃ
αὐτόν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα πλανηθῇ."

δικαιοσύνη ἐπισήμη ὡν αἰρετέον καὶ
ἐπιβεβητέον καὶ οὐδετέρον. Diog. L. 7 92.

δικαιοσύνη οὖν ἡ κοινὴ ἀρετὴ, καὶ ἡ
ἀπιδιωρομένη τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁμωνύ-
μος. διαφέρει δὲ ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη,
ὁμογενεῖς οὖσαι ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος, τὴν ἀρε-
τὴν οἷον ἄλλως μὲν ἡ ἀνδρία μεσότης, ἄλ-
λως δὲ ἡ δικαιοσύνη. ἡ μὲν γὰρ δύο κακιῶν,
φροσύνης καὶ δειλίας, ἡ δὲ πλεονεξίας καὶ
μικροξίας, ἔξ ὧν ἡ ἀδικία· ἐν γὰρ τούτοις
τῇ ἀδικίᾳ τὸ εἶναι. καὶ περὶ ἄλλα μὲν ἡ ἀν-
δρία· περὶ γὰρ τὰς τῶν κινδύνων ὑπομονάς·

περὶ ἄλλα δὲ ἡ δικαιοσύνη· περὶ γὰρ τὸ ἴσον,
τό τε ἐν διανομῇ καὶ τὸ ἐν τοῖς συναλλάγμασι.
καὶ οὕτω μὲν τὰ ὁμογενῆ.

δικαιοσύνη ἐξ ἡ πολιτικῆ ἀρετῆς, ἀλλ' οὐ
ἢ μελλῶν, τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη. δι-
καιοσύνην δὲ τὴν ἐκάστη τῶν λοιπῶν ἀρετῶν
οἰκιοπραγίαν ἀρχῆς πέρι καὶ τοῦ ἄρχεσθαι.
καὶ δικαιοσύνη ἀποχὴ κερδῶν.

δικαιοσύνη καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ καὶ ἡ α
δικαία αἴτησις, ὡς ὁ ψάλλων (16 1) "εἰσά-
κουσον κύριε δικαιοσύνης μου."

δικαιότερον σαχάνης, ἐπὶ τῶν τὰ δι-
καια ἀγαπώντων· σαχάνην γὰρ οἱ Λωριεῖς
τὴν τρυάνην καλοῦσιν, ἴσως παρὰ τὴν εὐ-
σιν. καὶ ἕτερα παροιμία "δικαιότερος τρυ-
τάνης."

δικαιούμενος κολαζόμενος, δίκης τυγ-
χάνων.

δικαιοῦν. δύο δηλοῖ, τό τε κολάζειν καὶ
τὸ δίκαιον νομίζειν· οὕτως Ἡρόδοτος. "δι-
καιῶν τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι τοὺς Σκύθας,
οἷς δὴ καὶ αὐτοὶ ἐς Ἀθηναίων τοὺς ἐνδόν-
τας τὴν ἄκρον ἐπῆρξαν παρασπονδήσαντες."
καὶ αὐθις Ἀππιανός (1. 1 p. 27) "ἔνυμβάσεις
ποιεῖν ἐφ' οἷς ἂν Γάβιοι δικαιοῦσιν" ἀντὶ τῆ
δίκαιον εἶναι νομίζωσι. καὶ Ἰωσήπος (A. I.
18 91) "οἱ δὲ ἐφ' ὕβρει τὴν δικαιοῦσιν λογι-
ζόμενοι, κατυσπύσαντες τῶν ὄπλων πολλὰ
ἔχροντο εἰς τι χωρίον."

δικαιοῦσαν, αἰτιατικῆ, καταδικάζουσαν
"ὑπὲρ δὴ τούτων τὴν Ἀρτεμιν μνησθαι καὶ
μετελθεῖν δικαιοῦσαν αὐτοὺς τῆς γῆς ἀγο-
νίᾳ" (cf. v. ἀγόνων).

δικαίωμα. ὅτι οὐδὲν δικαίωμα τῶν
ὄπλων ἰσχυρότερον· πᾶς γὰρ ὁ δυνάμει πρέ-
χων δικαιοτέρα αἰεὶ καὶ πράττειν καὶ λέγειν
δοκεῖ. Dio Cass. 61 1.

δικαιώματα εὐλόγους ἀφορμῆς· "ἐάν
τε γὰρ νικῶμεν ἡμεῖς, ἔξεις πρὸς ἐμὲ δικαίω-
ματα μεγάλα, διότι κεκοινώηκας ἡμῖν τῶν
μεγίστων κινδύνων."

δικαιώματα, νόμος, ἐντολαί, κρί-
ματα. νόμον καλεῖ τὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ
τοῦ Μωσέως δεδομένον, ἐντολὰς δὲ καὶ
προσώγματα πάλιν τὸν αὐτὸν ὡς βασιλικῶς
ἐνταλθέντα καὶ προσευχθέντα, δικαίωμα
ὡς δικαιοῦν τὸν κατορθέντα δυνάμενα, κρί-
ματα δὲ ὡς τὰς θείας ψήφους ἐποδεικνύντα
καὶ τὰς ἀξίας ἀντιδόσεις τῶν τε ἐννόμως
καὶ παρανόμως βιούντων, μαρτύρια δὲ ὡς

διαμαρτυρούμενον καὶ δεικνύντα οἰαίς υποβληθῆσονται τιμωρίας οἱ ταῦτα παραβαίνοντες. δικαίωματα δὲ καὶ αἱ κατακρίσεις. Theodoret. in Ps. 118 2. cf. v. νόμος.

δικαίως καὶ δίκως ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ Ἀριστοφάνης Πλούτω (231) "ἡ γὰρ οἰκία αὕτη ἔστιν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον μεσην ποιῆσαι καὶ δικαίως καδίκως," τουτέστι πάση τέχνῃ.

δικαιώσεις Ἀσίας τὰς δικαιολογίας, Θουκυλίδης δὲ τὰς κολάσεις λέγει. Harp.

δικαιώσεις κατάκρίσεις. "οὐ γὰρ τί που μετὰ μακρὸν ἐκολάσθη δικαίωσει." "δικαιωθέντων πάντων τῶν ἀδελφῶν Ἀρισταίου τοῦ γίγαντος δικαίωσιν τὴν προπωδεδάτην." cf. v. λύμη.

δικαιωτήρια οἶον δικαστήρια.

δικασπόλοι (Hom. A 238) δικασαί.

δίκας πραττόμενοι ἀντὶ τῆ τιμωρίας ἐπιζητοῦντες.

δίκελλα γεωργικὸν ἐργαλεῖον. "οὐ βροσί καὶ δικέλλη πορίζομενοις τὸν βίον, ἀλλ' ἔπιπῳ καὶ μαχαίρα." καὶ δικελλίτης.

δικέριαιον δύο κέρατα ἔχουσαν. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 111) "δέριμα δὲ καὶ δικέριαιον ἀπὸ ζόφθρυγγα μετώπων σπασσάμενος κέρα θῆκε παρ' ἀγρότιδι."

δίκη ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων συνισταμένη κατηγορία, καὶ ἥς τὸ τίμημα ὠρίζεται τοῖς νόμοις. "ὃ δὲ δίκην ἄδικον δικάσας καὶ διαφυγῶν μὴ ἀπολλέσθαι πρότερον, τούτων περιῆν καὶ δίκην γενέσθαι ἀνάδικον." αἱ τοιαῦται δίκαι οὕτω λέγονται, αἱ εἰς ἀκέραιον ἀποκαθιστάμεναι ἦτοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν ἢ τῶν μαρτύρων ἀλόγων ψευδομυρτυριῶν. cf. v. ἀναδικάσασθαι.

δίκη κρίσις. σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων λέγεται, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος (1) δῆλον ποιεῖ. Harp.

δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην, παροιμία ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις. καὶ "δίκην ὑφέξει, καὶ ὄνος δάκη κύναι," ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικροῖς συκοφαντούμενων.

δίκην τρόπον. "καὶ ὃ μὲν ἔξετριβη πίπτους δίκην, ῥιφείς εἰς θάλασσαν, καὶ δίδωσι δίκας αὐτῷ γένει."

δίκης δικαιοσύνης, ἢ τιμωρίας. "ἤξομεν κομιούμενοι παρ' ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ ψευ-

δόρκων δίκας." ὅτι τὴν δίκην φασὶν οἱ παλαιοὶ εὐθεῖαν τε εἶναι καὶ ἀκλινῆ καὶ ἀρεπτον· καὶ τοῦτο ἄδουσι μὲν πλείους, ἤδη δὲ καὶ ἀνάγκη· φύσιν γὰρ δίκην τὸ δίκαιον τοιαύτην εἴληχεν. Ἡσιόδος δὲ (O. 254) αὐτὴν λέγει καὶ παρθένον ἀδιάφθορον τῇ τε ἄλλῃ καὶ μέντοι καὶ ἐπ' εὐνῆς ἀφροδισίου, αἰνιτόμενος ὅτι μὴ χρῆ δολῆν τὸ δίκαιον μήτε ἄλλως πεισθέντα μήτε λέχει παρωτραπέτα. φησὶ δὲ (ib. 236) καὶ μετιέναι αὐτὴν τιμωρουμένην τούτους οἷσπερ οὖν ὕβρις μέμηλε κακῆ καὶ σχέτλια ἔργα. τοῖς γε μὴν ἐκείνην σέβουσι τὴν τε γῆν τὰ οἰκεῖα βρούειν φησὶν ἀγαθά, καὶ τὴν θάλατταν χορηγεῖν ὅσα τίκτει καὶ τρέφει μῶλ' ἀφθόνης. ἀκούω δὲ αὐτὴν καὶ παρ' αὐτῆ Ἀιδὸς καθῆσθαι θρόνον, καὶ κοινῶν τῶν ἀρίστων βουλευμάτων εἶναι. καὶ Ὀμηρος δὲ (II 385) μέγα αὐτῆς τὸ κρότος ὕμνει, καὶ λέγει τοῖς ἀτιμιάζουσιν αὐτὴν μηνιῶν τὸν θεόν, καὶ λάβρους κατακτείνετοσὺς αὐτῶν, καὶ χεμιάρρους ἐπ' αὐτοῖς ὠθεῖσθαι, καὶ ἀφανίζειν πόλεις αὐτῶν καὶ ἔργα καὶ ποίμνας, καὶ ταύτη κολάζεσθαι τῇ τιμωρίᾳ ὕβριος καὶ ἀτασθαλίας ἔργα ὑπομένοντας προπωδίζερα, καὶ ἔτερα ἄττα.

δίκης ἀνάκρισις. οὐ πάσας δίκας κτελεύουσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι, ἀλλ' ὅταν ὁ φεύγων ἀντιλέγη καὶ παραγράφηται, λέγων εἰσαγωγίμον μὴ εἶναι αὐτὴν, πρότερον ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρίσις, ἣτις δίκης ἀνάκρισις λέγεται.

δίκης δικαιοτέρος, καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων.

δίκης ὀφθαλμός· (Polyb. 24 8) "ὡς καὶ πάντας ἀνθρώπους ὁμολογήσαι διότι κατὰ τὴν παροιμίαν ἐστὶ δίκης ὀφθαλμός, ἥς μηδέποτε καταφρονεῖν ἀνθρώπουσ ὑπάρχοντας."

δικηλιζῶν καὶ μιμηλῶν. εἰδὸς ἐστὶ κωμωδίας, ὡς φησι Σοσίβιος ὁ Λάκων.

δικητροπεεῖ φυγαδεύει. "ἀλλ' ἔστιν ἐνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει" (S El. 1042) ἀντὶ τῆ καταδίκην.

δικιδίους (A Nub. 1107) ὑποκοριστικῶς ταῖς δίκαις.

δικλῆς δικλίδος καὶ δικλίδας. δίδυρον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 256) "δικλίδας ἀμφετίναξεν ἰμοῖς Γαλάτεια προσώποις."

δικορος. ὅτι Ἀναξάσιος ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς δικορος ἐλέγετο.

δικορραφεῖν (A Av. 1435, Nub. 1485)

ίας συρράπτειν, ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀνα-
ρέσθαι.

δίκορσον δικόρυφον.

δικραῖς δικέφυλον.

δικραῖρος· "δικραῖρον δικέρωτα, δασυ-
νάμφ δασυχαίταν" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 32).

δικρανα· "παρεσκευάσο δὲ καὶ δικρανα,
ἵξε ἀπωθεῖσθαι τὴν τῶν λεγομένων σκυλῶν
προσαγωγὴν."

δικροῖς διφυέσι ξύλοις, δικρανίοις· Ἀρι-
στοφάνης (Pac. 636) "δικροῖς ἐώθεν τὴν θεὸν
ικράγμασι," τὴν εἰρήνην λέγων. ἔδει δὲ εἰ-
κῶν ξύλοις, καὶ εἶπε κεκράγμασιν, ἔπειδὴ οἱ
ῥήτορες δημηγοροῦντες τῇ κραυγῇ ἐπειθον
μὴ ποιῆσαι εἰρήνην.

δίκορτα διήρη· (Dio Cass. 74 11) "πλοῖα
μῆρη, ἔσιν ἃ καὶ δίκορτα κατεσκευάσαντο.
τῶ δὲ καὶ ἐκ τῆς πρύμνης καὶ ἐκ τῆς πρύ-
ρης ἐκατέρωθεν πηδάλιός ἤσκητο, ὅπως
αἱ τοῖ τε μὴ μετασρεφόμενοι καὶ ἐπιπλέωσι
καὶ ἀναχωρῶσι, καὶ τοὺς ἐναντίους ἐν τῷ
πρόσπλω καὶ ἀπόπλω αὐτῶν σφάλλωσιν."

Δικταῖον σπήλαιον.

δικτατορεία ἀρχὴ ἀνυπεθύστος.

δικτάτωρ ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων,
ὡς παρὰ Ῥωμαίοις δισύνπυτος καλεῖται. ἀρχὴ
δ' ἦν πρόσκαιρος, οὐ διὰ βίβη, καὶ ἀνεύθυ-
τος. ἢ ὁ μονάρχης πάντων κρατῶν.

δικτάτωρ. ἔπειδὴ Μύλιος (αὐτὸς Μιμί-
λος), ἀπὸ Λατίνος μὲν γένος καὶ μέγα παρὰ
τοῖς ὁμοφύλοις δυνάμενος, ἀνασήσας παν-
θημὶ τὸ Λατίνων γένος χεῖρά τε μισθοφό-
ρον πολλὴν ἀγέρας τιμωρεῖν τοῖς κηδεσαῖς
ἀτίμως παρεωσμένοις ἤξιον τῆς δυναστείας,
ἢ βουλὴ καταδείξασα τὸ πλῆθος τοῦ πολε-
μίου νέμει καινὸν ἡγεμονίας εὐρίσκει γένος,
προχειρισαμένη τότε πρῶτον δικτάτωρα, ὡς
παρὰ Ἑλλάδα γλῶτταν κληθεῖν ἂν εἰσηγητῆς
τῶν λωσιτελῶν, ὑπερέχων μὲν τῆς τῶν ὑπά-
των ἀρχῆς, τοῖς δὲ βυσιλεύσει προσφερέσα-
τος ἀνυπεθύστων τε γὰρ τῶν ὄλων εἶχε τὸ
κρείτος καὶ ἰσοτύρηνον ἐν τῷ καθεστηκότι
κρῆμα τὴν ἐξουσίαν. τοιγμοῦν Γάιος Καῖ-
σαρ πρότερον, καὶ μετὰ τοῦτον Αὔγουστος
Ὀκτάμιος, ὧν ὕστερον κατὰ τοὺς οἰκείους χρό-
νος μνημονεύσομεν, ὑπὸ τῶδε τῷ ὀνόματι
τῆς μοναρχίης ἀντιλαμβάνεσθαι διέγνωσαν.

δικτυεύς ὁ ἄλιός. τῷ δικτυεῖ.

δικτυον. καὶ παροιμία "δικτύω ἄνεμον
δηρῆς," ἐπὶ τῶν μάρτην καὶ ἀνοήτως τι ποιῶν-

των. καὶ "δίκτυον φουστῆς" ὁμοίως.

Δίκτυς ἰσορικός· ἔγραψεν ἐφημερίδα (ἔστι
δὲ τὰ μεθ' Ὀμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις
9'), Ἰταλικῆ, Τρωικοῦ διακόσμου. οὗτος
ἔγραψε τὰ περὶ τῆς ἄρπυγῆς Ἑλένης καὶ
περὶ Μενελάου καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως.

ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου τῆς Κρήτης ὑπὸ σι-
αμῆ κατενεχθείσης, καὶ πολλῶν τάφωκ ἀνω-
χθέντων, εὐρέθη ἐν ἐνὶ τέτων τὸ σύνταγμα
τῆς ἰσορίας Δίκτυος, τὸν Τρωικὸν περιέχον
πόλεμον, ὅπερ λαβῶν Κλαυδίου ἐξέδωκε γρά-
φασθαι.

δικτυωτῆ (Polyb. 15 30) κυγκελωτῆ, καὶ
δικτυωτός ὁ πολύπλοκος.

δίκυμα τὰ διδυμοτόκα πρόβυτα.

δίλημμα τὸ δισσῶς λαμβανόμενον φρό-
νημα.

δίλημματον διχῶς νοούμενον.

Διλιμνῖται (Agath. 3 17).

δίλοχία δύο λόχοι. καὶ ὁ ἡγούμενος αὐ-
τῶν διλοχίτης.

διμήτωρ ὁ Διόνυσος.

διμοιρίτης. τῆτο ἐνίστε τριώβηλον ἀπο-
δεδώκασιν, ἔπειδὴ τοῦτο διμοιρῶν ἐστὶ δρυ-
χμῆς· ὁ οὖν τοῦτο λαμβάνων σρωτιώτης δι-
μοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δὲ τις καὶ σρωτιωτικὴ
ἀρχή, ὡς λοχαγός, διὰ τὸ παρ' ἄλλους σρω-
τιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ διμοι-
ρίαν καὶ ἡμιλοχίαν ταυτὸ φασιν, καὶ διμοι-
ρίτης καὶ ἡμιλοχίτης ὁ ἀρχων τῆς διμοιρίας
καὶ τῆς ἡμιλοχίας.

δίνοι αἱ τῶν ὑδάτων συσροφαί· Ἀρριου-
νός "δίνοι τὲ ἔσιν ὅπη ἀτόπως ἐπιστρέφου-
σαι, ὡς μὴ πρόσθεν ἐπιπίπτειν χρῆναι τὴν
ἐπομένην τῇ προπλεύσῃ νηὶ ἢ τὴν φθάνου-
σαν τῇ ἄγαν εἰρεσίᾳ ἐκ τῆς δίνης ἐξελαθεῖ-
σαν εἰς εὐθὺ τῆ πλοῦ καταστῆναι." καὶ δί-
νης τῆς συσροφῆς τῶν ὑδάτων.

δινεύοντες (Hom. Σ 543) σρέφοντες.

δινήεντος δίνης ἔχοντος, συσροφῆς ὕδα-
τος περιφερῆς τινὰς πεποιημένης.

δινήσας σρέψας.

δίνος ἢ περιδίνης ἢ αἰθερία, ἢ συσρο-
φῆ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (379) "ἀλλ' αἰθέ-
ριος δίνος." οἱ δὲ ὅτι κεραμεῖν ἔσιν ἄγγειον.
τουτέστι βαθὺ ποτήριον, ὃ καλεῖται δίνος,
Δινὸν φησιν Ἀριστοφάνης, καὶ τὰς νεφέλας
θεούς.

δινωτήν (Hom. N 407, τ 56) περιφερῆ.

δινωτοῖς (Hom. Γ 391) λιθοσρώτοις.

διό σύνδεσμος.

διόβλητοι ἐρανόθεν βαλλόμενοι· "σχηπτοί τε κατωλισθάνον και ἐγίνοντο διόβλητοι ἄπαντες."

διόβλητος δ' ἐπὶ κερυνῆ βληθεὶς· "ὁ δὲ τοῦ τολμήματος ἡγεμῶν διόβλητος γενόμενος εἶτα κατεκρήσθη."

a Διογενειανὸς Ἡρακλείας Πόντος, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως.

b Διογενειανὸς Ἡρακλείας ἑτέρας, οὐ τῆς Πόντου, γραμματικός, γεγονὼς και ἀπὸ τῆς Πόντου, βασιλέως. ἐπισατέον δὲ μήποτε ἐξιν ὁ ἐκ τῆς Ἀλβάρκης Ἡρακλείας τῆς ἐν Καρία λατρός· ἦν γὰρ ἕτος παντοῖος λόγοις. ἔ γὰρ εἶρον ἦν τῶς τὸ ἐξ Ἡρακλείας αὐτὸν εἶναι τῆς ἐν Πόντῳ, ἀλλ' οὕτω παρὰ τισι δεδῶξαι. ἐξιν αὐτῷ βιβλία ταῦτα, λέξις παντοδαπὴ κατὰ σοχείον ἐν βιβλίοις ἐ (ἐπιτομή δὲ ἐστὶ τῶν Παιμφίλου λέξεων βιβλίων ἐ και ς και τῶν Ζωπυρίωνος), ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον, περὶ ποταμῶν λιμνῶν κρηνῶν ὄρων ἀκρωρειῶν. περὶ ποταμῶν κατὰ σοχείον ἐπιτομον ἀναγραφῆν. συναγωγῆν και πίνακα τῶν ἐν πίσῃ τῇ γῆ πόλεων, και τὰ λοιπά.

διογενεὶς εὐγενέστα.

a Διογένης Ἀντισθένους ὁμιλητής, ὡς πρῶτος Κλέων (ἀπ' αὐῶν) ἐπεκλήθη, ἐν πίσῳ δὲ διέτριβεν. ἐρομένῳ δὲ αὐτῷ πῶς ἂν προτεύσειεν (ἐπολιτεύετο δὲ) ὁ θεὸς ἀνείλεν εἰ παραχαράξειεν· ὁ δὲ τὸ νόμισμα παρεχάραξεν, ἐφ' ᾧ φηγῶν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ἐντυχῶν δὲ Ἀντισθένει κατὰ δόξης διαλεγόμενῃ ἐφιλοσόφησε. πλέον δὲ ὑπὸ κατυποντιστῶν ληφθεὶς ἐπράθη, κηρυττόμενος δὲ και ἐρωτώμενος τί εἰδείη, ἄρχην ἀνθρώπων ἔφη, και θεασάμενος Κορίνθιον πλέσιον ἄσωτον "τοῦτῳ με" ἔφη "πώλησον· δεσπότην γὰρ δεῖται." ὁ δὲ ἠνεῖται και εἰς Κόρινθον ἄγει και τῶν παιδῶν ἀποδείκνυσι παιδαγωγόν, ἔλεγε δὲ δαίμονα ἀγαθὸν εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεληλυθῆναι.

b Διογένης Ἰκεῖου υἱὸς τραπεζίτου, Σινωπεύς, ὃς φηγῶν τὴν πατρίδα διὰ τὸ πωροκόψαι νόμισμα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, και Ἀντισθένει παραβαλὼν τῷ κυνικῷ ἡράσθη τοῦ ἐκείνου βίβη και τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν ἡσπάσατο, πολλῆς οὖσης αὐτῷ ὑπεριδῶν οὐσίας. γηραιὸς δὲ ὢν ὑπὸ πειρατοῦ Σκιριτάλας ἐλήφθη, και πρᾶθεις ἐν Κορίνθῳ Ξενιάδῃ

τινὶ παρὰ τῷ πριαμένῳ διέμεινεν, οὐχ ἐλόμενος λυθῆναι ὑπὸ Ἀθηναίων ἢ τῶν οἰκείων και φίλων. ἐπὶ δὲ τῆς τριῶν ὀλυμπιάδος κατέστρεψε τὸν βίον δηχθεὶς ὑπὸ κυνὸς τὸ σέλος και θεραπείας ὑπεριδῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅτε και ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι ἀπέθανεν.

Διογένης ὄνομα φιλοσόφου τοῦ και κυνός. "τί χρὴ περὶ τῆς ἀνδρίας Διογένης λέγειν, τῆς πραότητος Ξενοκράτους, τῆς Ἀριστοτέλους εὐμουσίας, τῆς Θεοφράστου βαρότητας, Ζήνωνος τῶν ἀσκητῶν και γενναίων τρόπων, Πλάτωνος σεμνότητος, Πολέμωνος ἐγκρατείας; τέτων γὰρ ἐκ ἐξιν ὅσις ἐ πάντα ἀγαθὸς ὢν διέφερεν ὅμως τῷ πλεσίον κατὰ πολὺ."

Διογένης ἢ Οἰνόμαος Ἀθηναῖος τραγικός γέγονεν ἐπὶ τῆς τῶν κ' καταλύσεως. δράματα αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, Ἐλένη, Ἡρακλῆς, Θούσης, Μήδεια, Οἰδίπυς, Χρυσίππος, Σμέλη.

Διογένης ἢ Διογενειανὸς Κυζικηνὸς γραμματικός ἔγραψε πύτριον Κυζίκου, περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων, περὶ ποιητικῆς, περὶ σοχείων.

Διογένης. ὅτι Διογένης εἶχεν ἐρωτικὰ παῖδα, και πικρὸς ὢν πατῆρ-οῦ συνελίωσκε νέες ῥαθυμίας, ἀλλὰ ἀνείργων αὐτὸν και ἀνεξέλλων τοῦ πόθου μᾶλλον οἱ τὸ πάθος παρῶσυνε. και ἦν τοῦ κακοῦ δεινῆ ἐπίτασις· ἐξετριπίζετο γὰρ ὁ ἔρωσις ἐμποδῶν ἰσαμένου τοῦ Διογένης, και ἐς τὴν παρούσαν νόσον μᾶλλον ἐξήπτετο ὁ νέος. ἦκεν οὖν εἰς Ἀλφούς, ὡς εἴρω φιλόνοιον ὄν τὸ κακόν, και δυσανασχετῶν τε ἄμα και περιαλγῶν ἐρωτῶν εἰ οἱ πεπαύσεται νοσῶν ποτὲ ὁ παῖς. ἦ δὲ ὡς εἶδεν οὐ πάντῃ φρονήρη γέροντα οὐδὲ ἐρωτικαῖς συγγνώμονα ἀνάγκαις, λέγει ταῦτα· "λήξει παῖς σὸς ἐρωτός, ὅταν κούφῃ νεότητι Κύπριδος ἡμερόεντι καταφλεχθῇ φρένας ἄσρφ. ὄργην οὖν πρήνον ἀμειδέα, μηδ' ἐπιτείνειν κωλέων· πρᾶσσεις γὰρ ἐναντία σοῖσι λογισμοῖς. ἦν δ' ἐφ' ἡσυχίῃν ἔλθῃς, λήθη τάχος ἔξει φίλων, και νήψας αἰσχροῦς καταπαύσεται ὀρμῆς." ἀκούσας τοῖνον ὁ Διογένης ταῦτα τὸν μὲν θυμὸν κατεσφόρσειεν, ἐπίδος δὲ ὑπεπλήσθη χρησῆς, ἔχων τῆς τοῦ παιδὸς σωφροσύνης ἐγγυητὰς ἀξιοχρεως· και ἐν ταῦτῳ βελτίων ἐγένετο ὁ πατήρ, ἡμερωθεὶς τε και πρᾶυνθεὶς τὸν τρόπον. τῷτὸ τοῦ

νικὸς Ἀΐμων ὁ τοῦ Σοφοκλέους, τῆς Ἀντιγόνης ἐρῶν καὶ πικρῶ πατρὶ τῷ Κρόντι· καὶ γάρ τοι ὁμοίως ἐλαυνόμενος, ξίφει πρὸς καὶ τὸν πατέρα τὴν νόσον διε-

ητος ὄνομα κύριον.

α ἡ διέλευσις.

αί. ὁδοί, ἀπὸ τοῦ διοδεύειν. Ἀρι-
Ecc1. 720) "αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ
ς προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δειπνε
ιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς, ἐνθάδε μετ-
δραία."

ιρος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δρα-
οῦ ἐξίη Ἀθλητρίς, ὡς Ἀθήναιος
ἂν Δειπνοσοφιστῶν λέγει (p. 431).
ιβ' φησιν ὅτι καὶ Ἐπίκληρος καὶ
αί.

ιρος μονάζιον, ἐν τοῖς χρόνοις Ἰβ-
Βύλεντος ἐπισκοπήσας Τυρσῶν
ας. οὗτος ἔγραψεν, ὡς φησι Θεό-
γνώστης ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ,
ἰσὶ δὲ τάδε, ἐρμηνεύει εἰς τὴν πα-
αν, γένεσιν ἔξοδον καὶ ἐφεξῆς, εἰς
καὶ εἰς τὰς δ' βασιλείας, εἰς τὰ
τῶν παραλειπομένων, εἰς τὰς πα-
ίς διαφορὰ θεωρίας καὶ ἀλληγο-
δὴν ἐκκλησιαστικῆν, εἰς τὸ ἕσμα τῶν
εἰς τοὺς προφήτας. χρονικὸν διορ-
τὸ σφάλμα Εὐσεβίου τοῦ Παμφί-
ων χρόνων. εἰς τὰ δ' εὐαγγέλια,
αἴσεις τῶν ἀποστόλων, εἰς τὴν ἐπι-
ννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ. περὶ τῆ εἰς
μάδι. κατὰ Μελιχσιδεκτικῶν, κατὰ
περὶ νεκρῶν ἀναστάσεως. περὶ ψυ-
διαφόρων περὶ αὐτῆς αἰρέσεων.
ιανὸν κεφάλαια, κατὰ ὑπερονομιῶν
γων καὶ εἰμαρμένης. περὶ σφαι-
ῖν ζ' ζωνῶν καὶ τῆς ἐναντίας τῶν
ρείας. περὶ τῆς Ἰππύρχου σφαι-
προνοίας. κατὰ Πλάτωνος περὶ
τῶν. περὶ φύσεως καὶ ἕλης, ἐν ᾧ
ὄν ἐσι. περὶ θεῶ καὶ ἕλης Ἑλλη-
ασμένης. ὅτι αἱ ὑπόλοιποι φύσεις
ν σοικείων ἀλλ' ἐκ μηδενὸς μετὰ
ον ἐδημιουργήθησαν, πρὸς Εὐφρό-
ορον, κατὰ πῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.
στέλους περὶ σώματος οὐρανοῦ.
ἰς ὁ ἥλιος. κατὰ τῶν λεγόντων
ἔρμῶν. περὶ τοῦ πῶς αἰετὸν ὁ

δημιουργός, οὐκ αἰετὸν δὲ τὰ δημιουργήματα.
πῶς τὸ θελεῖν καὶ τὸ μὴ θελεῖν ἐπὶ θεοῦ
αἰδίου ὄντος. κατὰ Πορφυρίου περὶ ζῴων
καὶ θυσίων.

Διόδωρος ὁ Βαλέριος ἐπικληθεὶς, φι-
λόσοφος, μαθητὴς Τηλεκλέους, Ἀλεξανδρέως,
σὺν Πωλλίωνος τοῦ φιλοσόφου τοῦ γραψαν-
τος τὴν Ἀττικὴν λέξιν, γεγονὼς ἐπὶ τῷ Καί-
σαρος Ἀδριανῶ.

Διόδωρος Σικελιώτης ἱστορικός ἔγρα-
ψε βιβλιοθήκην· ἐσι δὲ ἱστορία Ῥωμαϊκῆ τε
καὶ ποικιλῆ ἐν βιβλίοις μ'. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν
χρόνων Ἀγούστου Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

διοιγνύντες ἀνόηοντες.

διοιδούντων ἐκφυσῶντων.

διοιδούσα ἀντὶ τοῦ ὀγκομένη.

διοικεῖν ἀντὶ τοῦ διαιορῆσαι, ὡς μὴ
ἐν ταῦτῳ πάντα οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ
κατὰ μόνας. Harp.

διοικίζω τὸ διαχωρίζω, καὶ διοικίζει-
σθαι χωρῆσθαι. διοικῶ δὲ τὸ τελειῶ.

διοιμώζειν.

διοίσεισα διαπεράσεισα.

διοίσειν διαφέρειν. "πίσεις τε ἔδοσαν
ὡς καὶ προθύμως σφίσι τὸν πόλεμον διοί-
σοντες" ἀντὶ τοῦ συνδιεγεκόντες. "τὸν πί-
θον οὐτ' ἐπιεικὲς διοίσειν οὐτε ἀσφαλὲς και-
ρὸν ὄντα" ἀντὶ τοῦ ἀνοῖξαι. καὶ παροιμία
(A Nub. 503) "οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος
τὴν φύσιν," ἐπὶ τῶν ὀχρῶν καὶ ἰσχνῶν, ἐπεὶ
τοιούτος ὁ Χαιρεφῶν τὴν φύσιν καὶ τὴν
ἰδέαν αἰετῶν συνετετηκίως· ὅθεν καὶ νυ-
κτερίς ἐκαλεῖτο. καὶ Ἀριστοφάνης (Plut. 384)
"οὐδὲν διοίσοντ' ἀντικρυς τῶν Ἡρακλειδῶν
οὐδ' ὅτιοῦν τῶν Παιμφίλων." οὗτος τραγω-
διοποιὸς ἐγένετο, καὶ ἔγραψε τὰ συμβάντα
τοῖς Ἡρακλειδαῖς.

διοίσειται διαφορὰν σχῆ.

διοίσειται· Σοφοκλῆς (Ai. 512) "τροφῆς
σερηθείς σοῦ διοίσειται μόνος," ἀντὶ τῆ δια-
ξει, βιώσειται.

διοίσομαι ἀμφιβαλῶ· "οὐ μὴν κατὰ
τοῦτο διοίσομαι οὐδέν."

Διοκαισάρεια ἡ νῦν λεγομένη Ἀνά-
ζαρβα, πόλις ἐν Κιλικίᾳ. πρότερον δὲ Κύνδα
ἐλέγετο. cf. v. Ἀνάζαρβος.

Διοκλήης Ἀθηναῖος ἢ Φλιάσιος, ἀρχαῖος
κωμικός, σύγχρονος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυ-
λίῳ. δράματι αὐτοῦ Θάλαττα, Μελίτται,
"Ὀνειροί, Βύχαι, Θυέτης β'. τοῦτον δὲ φα-

σιν εδρεῖν καὶ τὴν ἐν τοῖς δευβάφοις ἄρμονίαν, ἐν ὀσρακίνοις ἀγγελίοις, ἄπερ ἔχρουεν ἐν ξυληφίῳ. τὸ δὲ Θύλαττα ἑταίρας ὄνομά ἐστιν, ὡς Ἀθηναῖός φησιν (p. 567).

Διοκλητιανός βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἐπὶ τούτου καὶ Μαξιμιανῷ γαμβροῦ αὐτῆ διωγμὸς κατὰ Χριστιανῶν ἐκινήθη φρικωδέστατος. προσέταξαν γὰρ κατὰ χώραν καὶ πόλιν τὰς Χριστοῦ ἐκκλησίας κατασφραῖσθαι καὶ τὰς θείας αὐτῶν γραφὰς κατακαίεσθαι, τοὺς δὲ Χριστιανὰς εὐρισκομένους ἀναγκάζεσθαι θύειν τοῖς δαίμοσιν. ἤττηθέντες δὲ τῷ πλήθει τῶν ἀναιρεμένων Χριστιανῶν ἐξέθεντο δόγμα ὡς τοὺς εὐρισκομένους Χριστιανούς ἐξορύττεσθαι τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, οὐ μόνον διὰ τὸ ὀδυνηρόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἄτιμόν τε καὶ πρόδηλον καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας ἀλλότριον. οὗς ἡ θεία δίκη ἐνδίκως μετελθῆσα δικαίως ἐξέκοψε, καὶ ὁ μὲν ἐσφάγη ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ὁ δὲ ἀπήγγατο.

οὗτος ὁ ἄνους καὶ μισόχριστος μνήμη καὶ ὀργῇ τῶν περὶ τὴν ἀρχὴν νεωτερισθέντων περὶ τὴν Αἴγυπτον οὐ μετρίως ἐδὲ ἡμέρας τῷ κρατεῖν ἀπεχρήσατο, ἀλλὰ προγραφαῖς τε καὶ φόνοις τῶν ἐπισήμων μαιῶν ἐπῆλθε τὴν Αἴγυπτον, ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας ἀργύρου καὶ χρυσῆ τοῖς παλαιαῖς αὐτῶν γεγραμμένα βιβλία διερενησάμενος ἔκαυσε πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἴγυπτοῖς ἐκ τῆς τοιαύτης περιγινοσθαι τέχνης, μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θυροῦντας περιουσίᾳ τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. ἦν δὲ τὸ ἦθος ποικίλος τις καὶ πανούργος, τῷ δὲ λίαν συνετῷ καὶ δξεί τῆς γνώμης ἐπεκάλυπτε πολλάκις τὰ τῆς οικείας φύσεως ἐλαττώματα, πᾶσαν σκληρὰν πρᾶξιν ἐτέροις ἀνατιθείς. ἐπιμελής δὲ ὁμως καὶ ταχὺς ἐν ταῖς τῶν πρακτέων ἐπιβολαῖς. καὶ πολλὰ τῶν τῆς βασιλικῆς θεραπείας ἐπὶ τὸ ἀσθαδέερον παρὰ τὰ καθεστηκότα Ῥωμαίοις πάτρια μετεσκεύασεν. Io. Antioch. p. 834.

ὅτι Διοκλητιανός καὶ Μαξιμιανός τὴν βουλιαν ἀφέντες τὸν ἰδιώτην μετῆλθον βίον, καὶ ὁ μὲν ἐς Σάλωνα πόλιν Ἰλλυρικῆν, ὁ δὲ ἐς τὴν Λευκανῶν ἀφίκετο. καὶ ὁ μὲν Μαξιμιανός πόδι τῆς ἀρχῆς ἐς μεταμειλιαν ἦλθε, Διοκλητιανός δὲ ἐν ἡσυχίᾳ κατεγήρα ἐν ἔτεσι τρισίν, ὑπερβύλλονσαν ἀρετὴν ἐνδειζόμενος, τῆς δὲ Ἑλληνικῆς θρησκείας ἀδ' ὅλως ἀποστύς.

διοκωχὴ ἀνακωχὴ χρόνου· "ἐν μάχαισι τῶν αὐτῶν νικήσας καὶ διοκωχὴν αἰτήσασιν ἔδωκε."

διολισθαίνω. καὶ διολισθεῖν ἔκφυγεῖν· "ὡς τοὺς χρήσας διολισθεῖν" (A Num 433), τουτέστι τοὺς δανεισὰς ἐκφυγεῖν.

διολκή.

διόλου, ἐπίρρημα, δὲ ὅλου τοῦ καιροῦ Διομεῖς δῆμος τῆς Αἰγυπτοῦ φυλῆς ἀπὸ Διόμου ἐρωμένου τοῦ Ἡρακλέους. Ἀρσοφάνης (Ran. 663) "ἐφρόντισα ὀπόθ' Ἡρακλεία τὰν Διομεῖος γίνεται." τὸ δὲ Ἡρακλείον ἱερὸν Ἡρακλέους. καὶ διομεταλαζόνας λέγει (Ach. 606), ἀπὸ Διομῶν τοῦ δήμου, ὃς ἀνόμασαι οὕτως ἀπὸ τινος Διόμου Διομήδεια ἡ νῆσος.

Διομήδειον ἔπος.

Διομήδειος ἀνάγκη, παροιμία, ἀπὸ τοῦ Τυδέως, ἢ ἀπὸ τοῦ Θρακός, ὃς ἠνάγκαζε τοὺς ξένους αἰσχροῖς οὖσαις ταῖς θυγατέρας αὐτοῦ μίσγεσθαι, ὡς καὶ ἵππους ἀλλήγορεῖ, εἶτα ἀνήρει. οἱ δὲ ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ παλλάδιον κλέψαντες κατὰ ἐπαγήσαν, ἐπόμενος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Διομήδην ἐβουλήθη ἀποκτείνειν, ἐν τῇ σελήῃ δὲ ἰδὼν τὴν σκιὰν τοῦ ξίφους ὁ Διομήδης δέσας τὸν Ὀδυσσεῦ ἐποίησε προάγειν, καὶ αὐτοῦ τῷ ξίφει τὸ μετάφρανον. τίττεται δὲ ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι πραττόντων. διὰ τοῦτο λέγει (A Eccl. 1021?) ὅτι ἵππους ἐν θρωποφάγους εἶχεν ὁ Διομήδης.

διόμνυται ὁμνύει.

διομολογῶ αἰτιατικῆ.

διον ἐνδοξον.

διονύσιον ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίους. καὶ παροιμία "ἐξ αὐτοῦ σχεδὸν τοσοῦτον ὅσο ἐκ διονυσίου" (A Thesm. 754). ἔθος ἦν Ἀθηναίοις λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπερέπιπτον ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν διονυσίων, καὶ αὐτὸν (Ach. 194) "ὡ διονύσια, αὐτὰ μὲν ὄξωσ' ἀβροσίου καὶ νέκταρος." εἴρηται ἐπὶ τῶν ἀπὸ δοχῆς ἀξίων.

Διονυσιάδης Φυλαρχίδου Μαλλοῦ τραγικός. ἦν δὲ οὗτος τῶν τῆς Πηλιάδος καὶ γέγραπται αὐτῷ μεταξὺ ἄλλων καὶ Χαρακτῆρες ἢ Φιλοκώμικοι, ἐν ᾧ τοὺς χαρακτῆρας ἀπαγγέλλει τῶν ποιητῶν.

Διονύσιος Ἀλεξανδρείας, ἕ εὐρον ἀπὸ μνημα εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν Σολομώντος λέων εὐφραδές.

Διονύσιος Ἀλεξανδρέως, ὁ Γλαύκῃ υἱός, γραμματικός, ὅστις ἀπὸ Νέρωνος συνῆν καὶ οἰς μέχρι Τραιανοῦ, καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν ρύσις, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ πρεσβειῶν ἐνετο καὶ ἀποκριμάτων. ἦν δὲ καὶ διδύκαλος Παρθενίου τοῦ γραμματικοῦ, μαθητὴς δὲ Χαιρημόνου τοῦ φιλοσόφου, ὃν καὶ ἰδὲξαστο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Διονύσιος Ἀλεξανδρέως, Θραξὲς δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Τήρου τοῦνομι κληθείς, Ἀριάρχῃ μαθητῆς, γραμματικός, ὃς ἐσοφίσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου, καὶ ἱγήσατο Τυρραννίωνι τῷ προτέρῳ. συνέταξε εἰς πλείυα γραμματικά τε καὶ συνπραγματικά καὶ ἐπομνήματα.

Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσεύς, ἰήτωρ καὶ παντοίως λόγιος· γέγονε δὲ ἐπὶ Καίσαρος τοῦ σεβαστοῦ, πρόγονος τοῦ ἐπὶ Ἀδριανοῦ γεγονότος ἀττικιστοῦ.

Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, σοφιστῆς, καὶ μουσικὸς ἀγαθὸς διὰ τὸ πλείον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς. ἔγραψε δὲ ῥυθμικῶν ἐπομνημάτων βιβλία κδ', μουσικῆς ἰσορίας βιβλία λς'. ἐν δὲ τούτοις ἀδελφῶν καὶ κισαρφιδῶν καὶ κισαίων παντοίων μέμνηται. μουσικῆς παιδείας ἢ διατριβῶν βιβλία κβ'. τίνα μουσικῶς ἀσκηται ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτείᾳ, βιβλία ε'.

Διονύσιος ὁ Ἀρεωπαγίτης, ἐπίσκοπος Ἀθηναίων, ἀγῆτος ἰλλογιμώτατος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας εἰς ἄκρον ἑλληλακίως, ἀκουσῆς Παύλου πρὸς τὴν τοῦ χριστιανισμοῦ θρησκείαν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ κατασταθεὶς εἰς αὐτὰς ἰατρικὰς Ἀθήνας ἐπίσκοπος, πρὸς δὲ τὴν πατριὴν τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων ἀσκησιν πάντων προετίθειτο· ἐκείνης γὰρ ὡς εἰπεῖν αἰρέσεως τῆς ἐπ' αὐτῶν πρεσβευομένης ἐν πολλῇ κινδυνεύει τῇ πείρᾳ. οὗτος ἤκουσε Παύλου δημοφώντος ἐν Ἀθήναις καὶ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν μετὰ παρορησίας τοῖς Ἑλλήσιν ἀπειρητομένους. καὶ πεισθεὶς τῷ Παύλου κήρυγματι ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῆς πόλεως ἐπιστάτην τὰττειται. κατὰ γούνην τὴν ἀρχὴν Τιβερίου Καίσαρος, ὅτε δὴ καὶ τὴν ἡλικίαν ἠμαρτῆν, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον, τοῖς ἐκείσε σοφοῖς ὁμιλῆσαι γλιχόμενος. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλοφάνης ἐκεῖνος ὁ σοφιστῆς, ὃς Πόλλων ὁ Λαοδικεὺς ἐν Σμύρῃ διήκασεν, ὁ δὲ ὀνόματι Ἀριεῖδης. κατὰ γούνην τὸν καιρὸν τοῦ σωτηρῆς πάθους τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ

ἄμφω ἦσαν ἐν Ἡλιουπόλει τῇ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ δὴ τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως οὐ κατὰ φύσιν γεγενημένης (οὐ γὰρ ἦν συνόδοι καιρός) εἰπεῖν λέγεται πρὸς τὸν μακάριον Διονύσιον τὸν σοφιστῆν Ἀπολλοφάνην ταῦτα "ὦ καλὲ Διονύσιε, ἀμοιβαὶ θεῶν πραγμαμάτων." μνημονεύει δὲ τούτων ἀπάντων ὁ αὐτὸς Διονύσιος ἐν τῇ πρὸς τὸν Πολύκαρπον τὸν μέγαν ἐπιστολῇ, τὸν Σμύρνης ἐπίσκοπον· ἦν γὰρ ὁ Ἀπολλοφάνης τῷ Διονυσίῳ τῷ χριστιανισμῷ ἕνεκα διαλοιδαρύμενος, καὶ φησι "σὺ δὲ φῆς λαιδορεῖσθαι μοι τὸν σοφιστῆν Ἀπολλοφάνην, καὶ πατρυλοία ἀποκαλεῖν, ὡς τοῖς Ἑλλήνων ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας οὐχ ὁσίως χρωμένῳ. καί τοι πρὸς αὐτὸν ἡμῶς ἦν ἀληθέστερον εἰπεῖν ὡς Ἑλληνας τοῖς θεοῖς οὐχ ὁσίως ἐπὶ τὰ θεῖα χρώνται, διὰ τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ τὸ θεῖον ἐκβάλλειν πειρώμενοι σέβας." καὶ μετὰ μικρόν "ἀλλὰ καὶ αὐτὸς Ἀπολλοφάνης οὐχ ὁσίως τοῖς θεοῖς ἐπὶ τὰ θεῖα χροῖται· τῇ γὰρ τῶν ὄντων γνώσει, κυλιῶς λεγομένη πρὸς αὐτοῦ φιλοσοφίᾳ καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ Παύλου σοφίᾳ θεοῦ κεκλημένη, πρὸς τὸν αἴτιον καὶ αὐτῶν τῶν ὄντων καὶ τῆς γνώσεως αὐτῶν ἐχρῆν ἀνάγεσθαι τοὺς ἀληθεῖς φιλοσόφους." καὶ μετὰ βραχέα "ἔδει συνιδεῖν Ἀπολλοφάνην σοφὸν ὄντα μὴ ἂν ἄλλως ποτὲ δυνηθῆναι τῆς οὐρανόθεν τι παρατραπήναι τάξεως καὶ κινήσεως, εἰ μὴ τὸν τῷ εἶναι αὐτὴν καὶ συνοχῆν καὶ αἴτιον ἔσχεν εἰς τοῦτο κινῆναι, τὸν ποιῶντα πάντα καὶ μετασκευάζοντα κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον." καὶ αὐθις μετὰ μικρόν "εἰπέ δὲ αὐτῷ, τί λέγεις περὶ τῆς ἐν τῷ σωτηρῷ ξυνοχῇ γενομένης ἐκλείψεως; ἀμφοτέρω γὰρ τότε κατὰ Ἡλιούπολιν ἦμα παρόντες καὶ συνεσῶτες παραδόξως τῷ ἡλίῳ τὴν σελήνην ἐμπύπτωσαν ἐωρῶμεν (ὃ γὰρ ἦν συνόδοι καιρός), αὐθις τε αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐνάτης ὥρας ἄχρι τῆς ἑσπέρας εἰς τὸ τῷ ἡλίῳ διάμετρον ὑπερφυσίως ἀντικαταστάσαν. ἀνάμνησον δὲ τι καὶ ἕτερον αὐτόν· οἶδε γὰρ ὅτι καὶ τὴν ἐμπύπτωσιν αὐτὴν ἐξ ἀνατολῶν ἐωρῶκαμεν ἀρξαμένην καὶ μέχρι τοῦ ἡλιακοῦ πέρατος ἐλθούσαν, εἴτα ἀναποδίσασαν, καὶ αὐθις οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν ἐμπύπτωσιν καὶ τὴν ἀνακάθαρσιν ἀλλ' ἐκ τοῦ κατὰ διάμετρον ἐναντίου γεγενημένην. τοσαῦτα τοῦ τότε καιροῦ τὰ ὑπερφυσίᾳ καὶ μόνῳ Χριστῷ τῷ πνευματικῷ δυνατά, τῷ ποιῶντι μέγала καὶ ἐξουσία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. ταῦτα, εἴ σοι θεμιτὸν καὶ

δυνατόν, Ἀπολλοφάνης, ἐξέλεγε καὶ πρὸς ἐμὲ τὸν τότε συμπρόσβουτον σοὶ καὶ συνευρακότα καὶ συνανακρίνοντα πάντα καὶ συναγάμενον. ἀμίλει καὶ μαντείας τότε, οὐκ οἶδ' ὅθεν, ὁ Ἀπολλοφάνης ἀπύρχεται, καὶ πρὸς ἐμὲ ὡς περὶ τὰ γινόμενα συμβάλλον ἔφη ταῦτα· ὦ καλὲ Διονύσιε, θείων ἀμοιβαῖν πραγμαμάτων." τοσαῦτα ὡς κατ' ἐπιστολὴν εἶρηκεν ὁ μέγας Διονύσιος πρὸς τὸν Θεοφύλον Πολύκαρπον. τῆς δὲ γε σοφίας αὐτοῦ καὶ τῆς ἐγγλωττίας ἐνδειξίς ἀκριβῆς ἢ τῶν παρ' αὐτῷ γραφειῶν βιβλίων ἀνυπέβλητος φράσις. τῇ τε γὰρ παρὰ τῶν ἔξωθεν καλουμένη παιδείᾳ τῇ τε θείᾳ καὶ ἡμετέρα πολλὴν εἶχε τὴν ἐπιστήμην ἐν ἑκατέρῳ. εἰ γάρ τις ἀπίδοι πρὸς τὰ κάλλη τῶν αὐτοῦ λόγων καὶ τὰ βῆθη τῶν νοημάτων, οὐκ ἀνθρωπίνης φύσεως ταῦτα νομίσει γεννήματα, ἀλλὰ τινος ἀκηράτου καὶ θείας δυνάμεως. καὶ τοίνυν αὐτῷ γέγραπται τάδε, πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον Ἐφέσου, καὶ αὐτὸν μαθητὴν Παύλου τυγχάνοντα, περὶ θείων ὀνομάτων βιβλία ιβ', περὶ ἠνωμένης καὶ διακεκριμένης θεολογίας, περὶ τῆ τῆς ἡλικίας δυνάμεις, καὶ περὶ τῆ μακαρίας Ἱεροθέου· περὶ εὐλαβείας καὶ συγγραφῆς θεολογικῆς· περὶ ἀγαθοῦ, φωτός, καλοῦ, ἔρωτος, ἐκστάσεως, ζήλου, καὶ ὅτι τὸ κακὸν οὔτε ὄν οὔτε ἔξ ὄντων οὔτε ἐν τοῖς οὐρανοῖς· περὶ τῆ ὄντος, ἐν ᾧ καὶ παραδείγματι· περὶ ζωῆς· περὶ σοφίας, νοῦ, λόγου, ἀληθείας, πίστεως· περὶ δυνάμεως, δικαιοσύνης, σωτηρίας, ἀπολυτρώσεως· περὶ μεγάλου καὶ μικροῦ, ταῦτ' ἑτέρου, ὁμοίᾳ ἀνομοίᾳ, ἐκστάσεως κινήσεως, ἰσότητος· περὶ παντοκράτορος, παλαιῶν ἡμερῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ αἰῶνος καὶ χρόνων· περὶ εἰρήνης, καὶ τί βέλεται αὐτὸ τὸ αὐτοεῖναι· περὶ ἀγίας ἀγίων, βασιλέως βασιλέων καὶ κυρίου κυρίων καὶ θεῶν θεῶν. ἑτέρου βιβλίου πρὸς τὸν αὐτὸν Τιμόθεον, περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, περιέχοντα κεφάλαια ιε'. ἑτέρου βιβλίου πρὸς τὸν αὐτὸν Τιμόθεον, περὶ τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας, περιέχοντα καὶ αὐτὴ κεφάλαια ιε'. ἄλλη πρὸς τὸν αὐτὸν Τιμόθεον βιβλίου, περὶ μουσικῆς θεολογίας, περιέχοντα κεφάλαια ε'. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπιστολαὶ πρὸς Γάϊον θεράποντον τὴν δ', πρὸς Λιόφιλον λειτουργὸν ἄ, πρὸς Σώπατρον ἱερέα ἄ, πρὸς Πολύκαρπον ἱεράρχην Σμύρνης ἄ, πρὸς Δημόφιλον θεράποντον τὴν ἄ, πρὸς Ἰωάννην τὸν θεολόγον τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν ἄ. ἰστέον δὲ ὡς τινες

τῶν ἔξω σοφῶν καὶ μάλισμα Πρόβλος θεωρήμασι πολλάκις τοῦ μακαρίου Διονυσίου κέχρηται, καὶ αὐταῖς δὲ ξηραῖς ταῖς λέξεσι· καὶ ἔξιν ὑπόνοιαν ἐκ τέττα λαβεῖν ὡς οἱ ἐν Ἀθήναις παλαιότεροι τῶν φιλοσόφων, σφετερισάμενοι τὰς αὐτοῦ πραγματείας, ὧν αὐτὸς μνημονεύει πρὸς Τιμόθεον γράφων, ἀπέκρουσαν, ἵνα πατέρες αὐτοῖ ὁρθῶσι τῶν θείων αὐτοῦ λόγων. ὁ τοίνυν Θεοφάντωρ Διονύσιος ἦδη πού μακρὸν ἐλάσας χρόνον καὶ πλήρης ἡμερῶν γεγονὼς τῷ τοῦ πνεύματος μαθητῶν τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ τελειοῦται ἐπὶ Τραϊανου Καίσαρος, ὅτε καὶ ὁ Θεοφύλος Ἰγνάτιος ἐν Ῥώμῃ τὸν τῆς ἀθανάσιος διήθλησεν ἀγῶνα.

ὅτι εἰς τὸν μέγαν Διονύσιον ἔγραψεν ἑκατόμυον Μιχαὴλ σύγκελλος Ἱεροσολύμων, ἐν ᾧ φησὶν "ὅσα δὲ δι' ἀγράφου παραδόσεως ἢ ἐγγράφως παρελήφμεν, ἤκομεν ὑμῖν τοῖς φιλακροόμοισι παραθησόμενοι. τοιοῦτος ὁν εἰς ἡμῶν κατήντηκε λόγος, ἀνέκαθε πρὸς πατρὸς παιδὶ παραδεδομένος, ὡς ὁ μέγας Διονύσιος οὗτος κατὰ τὸν τοῦ σωτηρίου πάθος καιρὸν, ἠνίκα μεσότης ἡμέρας ὁ ἥλιος ἐκρέπτετο, ἐπὶ τῷ πυροδόξῳ σφόδρα τεθηπὸς καὶ τὴν ἀνθρωπιαν ὑπερβεβηκῶς γνώσει, κατανοήσας τὸ γεγονός· ἀγνώστου ἔφη· πάσχει θεός, δι' ὃν τότε τὸ πᾶν ἐζώσεται τε καὶ σεσάλευται." καὶ παραχρῆμα τὸν χρόνον καθ' ὃν τοῦτὶ τὸ παγκόσμιον ἐτετέλεσο τερατοῦργημα τεκμηριωσάμενος ἐτήρει παρ' ἑαυτοῦ, τοῦντεῦθεν διευγγελοῦμενον παραδοκῶν. μέμνηται μέντοι καὶ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Πολύκαρπον ἐπιστολῇ τῆς ἡλικικῆς ἐκλείψεως ἐκείνης τῆς φρικωδεστάτης. Ἀπολλοφάνης γὰρ ἀνδρὸς φιλοσόφου, τὴν θρησκείαν Ἑλλήνος τυγχάνοντος, νεμεσιῶντός τε καὶ λοιδορημένου τῷ τρισολβίῳ τούτῳ ὡς ἐταίρω δῆθεν ὅτι φιλότιμῳ καὶ δημογενεῖ, τὰ πατρίῳ μὲν μεσοσπολίῳ σεβάσματι, τὴν δὲ τῶν Χριστιανῶν προτιμῶντι καὶ ἀσπαζομένῳ πείσῃ καὶ ταύτης ἀγωνιστικώτατα προασπίδοντι καὶ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Ἑλλήνων χωρῶν, τὴν λοιδορίαν καὶ τὴν νέμεσιν ἀνασκευάζειν περὶ ὁμοίως, μᾶλλον δὲ ὑποτιθέμενος τῷ Πολυκάρπῳ, πρὸς ὃν καὶ ὁ συρρατιώτης προσηύχεται τὰ σκώμματα, τάδε φησὶ "σὺ δὲ φῆς λοιδορεῖσθαι μοι τὸν σοφιστὴν Ἀπολλοφάνην, καὶ πατριοῖαν ἀποκαλεῖν" καὶ τὰ ἐξῆς.

Διονύσιος Βυζάντιος ἐποποιὸς περὶ τῆς γῆσι τοῦ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ἀνάπλου. περὶ

ἦσαν· ἔστι δὲ ποίημα μεσὸν ἐποικηθῆτων. λαμβάνω ὅτι Διονύσιος ὁ περιηγητὴς Βυτιος ἦν, διὰ τὸν ποταμὸν Ἐρήβαν.

Διονύσιος Κορίνθιος ἐποποιὸς ὑποθή· αἴτια ἐν βιβλίῳ α', μετεωρολογούμενα, ἡ καταλογύδην ὑπόμνημα εἰς Ἡσίοθον. ἡ συμμένης περιήγησιν δὲ ἐπῶν. ταῦτα δὲ ἴσως καὶ ἐν Διονυσίῳ τῷ τῷ Αἰθιακῷ γράσῃ· πότερος οὖν αὐτῶν οὐκ οἶδα.

Διονύσιος Βιλήσιος ἰσορικός· τὰ μετὰ κρείον ἐκ βιβλίου ε', περιήγησιν οἰκημένης, ἑσπικά Ἰῶδι δουλκτώ, Τρωικῶν βιβλία γ', θιακά, κύκλον ἰσορικὸν ἐν βιβλίοις ζ'.

Διονύσιος Ματυληναῖος ἐποποιός· ἔτος λήθη σκυτοβραχιῶν καὶ σκυτεύς· τὴν Διονυσίου καὶ Ἀθηνᾶς ἐστρεῖαν, Ἀργοναῦται ἐν βιβλίοις ε'· ταῦτα δὲ ἐστὶ περὶ α'. μυθικῶς πρὸς ἑαμένοντα.

Διονύσιος Μουσωνίου, Ῥήδιος ἢ Σάπης, ἰσορικός· ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἐκείσε ῥῶ τῷ ἡλίῳ. ἰσορίας τοπικᾶς ἐν βιβλίοις ε', συμμένης περιήγησιν, ἰσορίας παιδευτικῆς βιβλία λ.

Διονύσιος Σικελίας τύραννος ἔγραψε ῥαγιδίας καὶ κωμωδίας καὶ ἰσορικός.

ὅτι καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν, ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη κἀκωσις πάσαις ταῖς πόλεσι τῆς Διονυσίου τυραννίς ἐγένετο.

Διονύσιος υἱὸς τοῦ Σικελίας τυράννου, καὶ αὐτὸς τύραννος καὶ φιλόσοφος, ἐπιστολῶν, καὶ περὶ τῶν ποιημάτων Ἐπιχάρμον.

Διονυσίων σκωμμάτων· "ποτέ μὲν ἄλλων καὶ σκώπτων τοῖς ἐκ Διονυσίων σκώμματα" (cf. v. βάλλων). ἐορτὴ δὲ ἦν τὰ Διονύσια. "ὅς λοξὰ βλέπων καὶ δεδορκῶς ἄλλο μὲν ἴσασθε φρεσὶν ἄλλο δὲ ἔφρασκεν· ὃ ἀρεῶν καὶ κερίας καὶ δόλου τὸ εἶδος ἔγμεν· ὃν ἐνδίκως ἢ δίκῃ δικάσασα κατεδίκησεν· ὃς κατὰ τὸν ποιητὴν (Σ 104) ἐτίωσιον ἄχθος ἀρέρης ἐβύχανεν ὦν. ἀλλ' ἐς κόρυκας βέβληται, καὶ ἔσται ἄριστος ἄπυσος, γυγλύμιον πολυεσροφώτης ἐν τοῖς πρακτέοις ἀποδεικνύμενος. ἐρῶν, οἰχέσθω, μηδ' ἐν περιδείπνῳ ἐπαινετῆσόμενος (cf. v. ἐκ ἐπαινεθείης), ὁ τρισβδέστροφος καὶ κυκῶν καὶ φῦρδην καὶ μινδὴν καὶ ἄπαντα, τὸ κυκλώπιον τέρας, ὃ εἰδεδῆς καὶ ἐμβρόντητος καὶ πλουτίνδην ἤρηκτος βιωῆναι, θεῶ ὅπιν οὐκ ἀλέγων (Π 388), ὃ δὲ κατεπτηχῶς Ἀδράσειον ἄφυκτον, ὃ βωολοχέων ἀεὶ καὶ πέριπερα γλισχρεούμενος,

ὁ κυκῶν κύντερος καὶ δαιμόνων ἀργαλειώτερος."

Διονυσόδωρος ὄνομα κύριον.

Διόνυσος ὁ Σεμέλης υἱός, παρὰ τὸ διὰ νύειν ἔκασα τοῖς τὸν ἄγριον βίον ζωσῖ.

δι' ὀξείας δραμεῖν, ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων· ὀξείαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγην.

Διοπείδης ὄνομα κύριον, καὶ κλιπεται εἰς οὐς. cf. v. Κοργόνη.

Διοπετὲς ἔξ οὐρανοῦ κατερχόμενον.

ὅτι οἱ παρ' Ἑλλήσι τὰ ξόανα κατασκευάζοντες, φόβον ἐμποιῆσαι βουλόμενοι τοῖς δρωσιν, ἔφρασκον ὅτι τὰ ἄγαλμα ἔξ οὐρανοῦ παρὰ τῷ Διὶ ἐπέμφθη καὶ κατέπη, κρείττον ὑπάρχον πάσης ἀνθρωπίνης χειρὸς καὶ ἀνάλωτον· ὅθεν καὶ Διοπετὲς αὐτὸ καὶ ἑράριον βρέτας ἐκάλουν, παρὰ τὸ βροτῶ ἰοικῆναι ὅπερ οὐχ οὕτως ἦν, ἀλλὰ τοὺς ἄγαλματοποιὸς ἢ ἀποκτείνοντες ἢ φρυγαδεύοντες, ἵνα μηδένες εἰπεῖν ἔχοιεν ὅτι χειροποίητόν ἐστι τὸ ξόanon, φήμην πλάσαντες ἐν ταῖς ἀκουαῖς τῶν πεφρασκισμένων ἠφίσταν, ἥτις καὶ τὴν Ἐφεσίων ἐπλάνα πόλιν. ὅτι δὲ ἀληθὲς ἐστὶ τοῦτο, μαρτυρεῖ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γεγόμενον· Πτολεμαῖος γὰρ συναγωγῶν τεχνίτας ὥστε τὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἀνδριάντα ποιῆσαι, μετὰ τὸ ἔργον βόθρον μέγαν ὀρύξας καὶ τὸν δόλον κρύψας ἐκέλευσε τὸς τεχνίτας ἐν αὐτῷ δευρῆσαι, οἵτινες δειπνοῦντες ἐκείσε κατεχώσθησαν καὶ ἀπέθανον, ἄξιον μισθὸν τῆς κακουργίας κομισάμενοι. Isidor. Pelus. ep. 4 207.

Διοπομπεῖσθαι ἀποτροπιῶζεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι. καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι.

Διοπος ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων, ὁ τῆς νῶς ἐπιμελητής. καὶ Διοποι οἱ βασιλεῖς, παρὰ τὸ διέπειν ἢ διοπτέειν.

Διοπτέσων Διοψύμενος, κατασκοπήσων.

Διοπτῆρα (How. K 562) κατάσκοπον, οἰκονόμον. Διοπτῆρ καὶ μηχανικὸν τι ὄργανον, δι' οὗ ἐσοχάζοντο ὕψος ἐπάλλεων. ἢ Διόπτρα.

Διοπτῆρες οἱ ἐπιτηρηταί, οἱ προφύλακες· "καταχεομένον τῶν ἔξ ἐπιτεχνήσεως ὀμβρου τῶν Ἀβάρων, καὶ συννεφεῶς ὄντος τῆ ἀέρος καὶ ἐσέτι σκοτώδους, οὐχ οἷοιτε ἐγένοντο οἱ Διοπτῆρες διαγνώσαι ἐπιόντας τοὺς ὄσμενεις."

Διόπτῃς (A Ach. 434) "ὦ Ζεῦ Διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ." ταῦτά φησιν ἐπειδὴ

πολύτρητα ἦν τὰ ῥάκη, δι' ὧν ἦν πάντα ἐπισκοπῆσαι. ἀντὶ τοῦ παντεπόπτα.

διόπτρα μηχανικὸν τεχνουργημα, δι' ἧς οἱ γεωμέτραι ἀπηκρίβουν τὴν τῶν ἐπάλξεων ἐκ διασήματος ἀναμέτρησιν. Πισίδης "ταῦτα πρὸ πολλοῦ τῇ διόπτρᾳ σου βλέπεις."

διορθοῦμαι αἰτιατικῇ.

διορῖα προθεσμια. εἰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, καιρὸν δηλοῖ, διορῖα γραφόμενον.

διορῖζω δοτικῇ, διορῖω δὲ αἰτιατικῇ.

διορῖσκος.

διορῖξέον διαχωρίζον.

διορυγῆ ἢ ὄρυξις. διῶρυξ δὲ διῶρυγος. δι' ος ὄνομα μῆδος παρὰ Μακεδόσιν. ὁ ἐνδοξος, σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα τόπου.

Διὸς ἄνθος φυτὸν ἀκυνθῶδες.

Διὸς ἐγκέφαλος τὸ κάλλιπον βρωμα. ἔτω λέγουσιν οἱ Πέρσαι ἐπὶ τῶν ἡδυνπαθάντων. ἢ βασιλέως ἐγκέφαλος.

διοσημία θεομηνια. "παρῆσαν δὲ οἱ γέλιοι Σκύθαι πάσης δξύτεροι διοσημίας, ἤτοι ἀσραπῆς ἢ πρησήρος ἢ κερωνοῦ ἢ σκηπτῆ ἢ διῶττοντος ἀσέρος." ἢ διοσημία ἐστὶν ὁ παρὰ καιρὸν χειμῶν. Ἀριστοφάνης (Ach. 171) "διοσημία ἐστὶ, καὶ ῥανίς βέβληκέ με. τοὺς Θρακάς ἀπιέναι, παρῆναι δ' εἰς ἔτην· οἱ γὰρ πρυτάνεις λούουσι τὴν ἐκκλησίαν." ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων. παρεφυλάττοντο δὲ Ἀθηναῖοι τὰς διοσημίας, καὶ διέλυον τὰς ἐκκλησίας διοσημίας γενομένης, ἢ ἄλλο τι μέλλοντες ἀνείναι. καὶ Εὐνάτιος φησι (p. 100 Nieb.) περὶ Καρίνου τοῦ βυσιλέως "καὶ πάντα ἦν αὐτοῦ βαρύτερα διοσημίας, καὶ ἐλύττα ἐν μέσοις τοῖς ἡπυκίοις" (cf. v. Καρίνος).

Διοσκορέδης Ἀναξαρχεὺς Ιατρός, ὁ ἐπικληθεὶς φακῆς διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὕψεως φακούς. συνῆν δὲ Κλεοπάτρα ἐπὶ Ἀντωνίᾳ, καὶ γέγραπται αὐτῇ βιβλία κ' τὰ πάντα Ιατρικὰ περιβόητα.

Διὸς Κόρινθος, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων πυρομῖα. ἐρρέθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Μεγαρεῖς ὑπακούοντες Κορινθίοις ἐβαρῆντο τοῖς ἐπιτάγμασι, καὶ φανεροὶ δυσαναχετοῦντες ἦσαν ἐπὶ τοῦτο. Κορινθίων δὲ πρέσβεις ἦλθον εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ τοῦ δήμου μὴ προσέχοντος αὐτοῖς ἀγανακτοῦντες ἐβῶν "οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος." φασὶν οὖν τὸς Μεγαρεῖς ἐκβάλλοντας αὐτοὺς παλεῖν, καὶ λέγειν "παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον." cf. v. Διὸς Κόρινθος.

Διοσκόριος Μυραῖος γραμματικὸς, παρχος πόλεως καὶ πραιτωρίων, ὃ διδάξ τὰς θυγατέρας Λέοντος τοῦ βασιλέως Βυζαντίω. cf. v. Νικόλαος ὁ.

Διόσκουροι Κάστωρ καὶ Πολυδεῖα Αἰλιανός "καὶ μέντοι καὶ Διοσκούρων ἀγάλματι δύο, νεανῖαι μεγάλοι, γυμνοὶ τε παρειὰς ἐκάτεροι, ὅμοιοι τὸ εἶδος, καὶ γλῦδας ἔχοντες ἐπὶ τῶν ὤμων ἐφημιμέντην ἐκτέραν· καὶ ἕξθη ἔφερον τῶν χλαμύδων ἡριμένα, καὶ λόγχας εἶχον παρῆσάσας, ἐν αἷῳ ἡρῆδοντο, ὃ μὲν κατὰ δεξιὰν ὃ δὲ κατὰ λαίαν.

Διὸς κώδιον, ὃ τὸ ἱερεῖον Διὸς τέθειται. θύουσι τε τῷ τε μειλιχίῳ καὶ τῷ πσιῷ Διὶ, τὰ δὲ κώδια τούτων φηλάσσω δὴ προσαγορεύοντες. χρωῶνται δ' αὐτοῖς τε σκυροφρίων τὴν πομπὴν ἐξέλλοντες καὶ δαδοῦχος ἐν Ἐλευσίῳ καὶ ἄλλοι τινὲς πρὸς τοὺς καθαρμούς; δημοσφύροντες αὐτὰ τοιοῦτον τῶν ἐναγῶν.

Διοσμος ἢ διαπορθευτικὴ δύναμις τὰ ἀσφραντῶν παρὰ Θεοφράστῳ. δύο ἐστὶ δὲ οἷς τὸ αἰσθητήριον, ἄλλ' ἢ μαισοειδῆς τε ἐγκεφάλου ἀπόφραξις. Philopon. in 2 de anim. M 3 b.

Διὸς φήμη ἢ μαντιλία. ὁ γὰρ Ἀπόλλων ἀποφήτης τοῦ πατρὸς, καὶ παρ' ἐλευθερίας βάνει τὰς μαντείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρει (sch. S OR 151). καὶ Ὀμηρος (B 93) "Διὶ ἄγγελος ὅσα δέθῃ."

Διὸς ψήφος. ἔτως καλεῖται ἐν ᾧ Ἀθηναίη καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατῖνος Ἀρχιλοῖς "ἐνθα Διὸς μέγαν θῆκοι πεισοῖι καλοῦνται." ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἐκρίθησαν Διὸς ψήφος καλεῖται. τάττεται δὲ ἡ παρὰ μῖα ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθικτων.

διότι. ἔσθ' ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ λαβάνεται· οὕτω γὰρ ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Ἰσοκλής.

ὅτι κατὰ τρεῖς τρόπους τὸ σαφέστερον ἡμῶν θεωρεῖται. καθ' ἓνα μὲν τὸ ὅτι τοῦ διότι σαφέστερον γὰρ ἡμῖν καὶ πρῶτον εἰς γῶσθαι καὶ γὰρ ὅτι ἔχομεν ψυχὴν καὶ ὅτι ἀθάνατοι προχειρότερον εἰς νόησιν τοῖς πολλοῖς μάλλον ἢ τὸ προχωρῆσαι καὶ ἐπιβάλλειν τῷ λόγῳ τῶν ταῦτα κατασκευάζοντι. δεύτερον τὸ πᾶσι θόλος καὶ συγκεχυμένον τοῦ μερικῶ καὶ δηρημένου, οἷον τὸ εἶδέναι ἀπλῶς ὅτι σῶμα ἢ ὅτι τοιῶνδε σῶμα, τουτέστιν οὐράνιον ἢ γῆινον ἢ τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε κεκραμένον· τῆτιν

τὸ ὡς πρὸς ἡμᾶς μὲν πρῶτον, ὕστερον δὲ τῆ
φύσει· τῶν γὰρ ἀπλοστέρων, ἅπερ ἐστὶ τῆ
φύσει πρῶτα ἡμῖν, τὰ συνθετώτερα γνωρι-
μώτερα. Alex. Aphrodis. in Top.

Διότιμος ὄνομα κύριον.

Διοτρεφῆς ἐπὶ Δίδος τετραμμένος.

Διοφάνης. ὅτος Μεγαλοπολίτης ἦν, ὃς
μεγάλην ἔξιν εἶχεν ἐν τοῖς πολεμικοῖς διὰ τὸ
πολυχρονίου γεγονότος τοῦ πρὸς Νάβιν πο-
λέμου τοῖς Μεγαλοπολίταις ἀσυγγέτονος, πάντα
σπευδῶς τὸν χρόνον ὑπὸ τὸν Φιλοποίμενα
πιστευμένον τριβὴν ἐσχηκέναι τῶν κατὰ πό-
λεμον ἔργων ἄληθινῆν. χωρὶς τε τῶν κατὰ
τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν σωματικὴν
χείρην ἦν ὁ ἀγῆρ δυνατὸς καὶ καταπληκτι-
κός. τὸ δὲ κυριώτερον, πρὸς πόλεμον ἀπῆρ-
χεν ἀγῆρ ἀγαθός, καὶ τοῖς ὅπλοις ἐχρήτο
ἀσμερόντως. Polyb. 21 7.

Διόφαντος ὄνομα κύριον. Παρ.

δι' ὄχλου ἐπιβαρές· Ἀριστοφάνης (Eccle.
863) "καὶ δι' ὄχλου τῷ ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνὸν τι καὶ κωμωδικόν."

διοχλῶ δοτικῆ, διοχλοῦμαι δὲ αἰτια-
τικῆ.

δίπαλτος ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν, οἶον
κροδείσις, παντὶ σθένει· Σοφοκλῆς (Ai. 408)
"πῶς δὲ εἰρατὸς δίπαλτος ἂν με χειρὶ φο-
πῆ;" ἢ οὕτως· ὁ εἰρατὸς με φρονέοι, λα-
βὼν τὰ δίπαλτα δοράτια.

διπλαῖ τὸ θηλυκὸν πληθυντικόν.

διπλασιάσαι. διχῶς λέγεται· ἢ γὰρ
τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡ φάλαγγς, μένοντος τῆ πλί-
θους τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐτόν. γίνεται
ἢ ἐκάτερον διχῶς, ἢ κατὰ λόγους ἢ κατὰ
ἐγῆ, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν κατὰ μῆκος ἢ κατὰ
βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλα-
σιασμός ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προῦπαρ-
χόντων λόγων παρεμβάλλωμεν ἢ παρεμπλέ-
κωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἰσχυρισμούς, τὸ μῆκος
φιλίππωντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος, ὥστε
πίσωσιν γενέσθαι μόνον ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν
κατασπίσεως· κατὰ βάθος δέ, ὅταν μεταξὺ
τῶν προσπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν
ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσχυρίσματα,
ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνον. κατὰ
μῆκος δὲ τόπου γίνεται διπλασιασμός, ὅταν
τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν μα-
κρῆται μετατάττωμεν, ἢ οἱ παρεντεθέντες
ἐξέλθωσι κατὰ μῆκος. ἐνιοὶ δὲ τοὺς τοιούτους
ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλα ἐγγὺς ὄντων τῶν

πολεμίων, ἐφ' ἐκάτερα δὲ τῶν κεράτων τὰς
ψιλῶς καὶ τοὺς ἵππους ἐπεκτείνοντες τὴν
ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ χωρὶς ταραχῆς τῆς
φάλαγγος ἀποδιδούσι. cf. Aelian. Tact. 28.

διπλόη ἡ ἀπάτη· Πισίδης "ἐπέσχεν ὑμῶνα
τὴν βολὴν ἠπειγμένην ἢ τοῦ χιτῶνος ἐμπε-
σοῦσα διπλόη." τάττεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ
τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους.

διπλόη ἡ ἐξωθεν ἀρετῆ φαινόμενη, ἔσω-
θεν δὲ γέμονσα κακίας. καὶ οἱ φιλιαν μὲν
ὑπισχνόμενοι, προῖεμένοι δὲ αὐτὸν τοῖς πο-
λεμίοις.

διποδία εἶδος ὀρχήσεως· Ἀριστοφάνης
(Lys. 1245) "ἔγω διποδιάσω γε καίσειω
καλὸν ἐς τοὺς Ἀσωναίους τε καὶ ἡμᾶς ἅμα"
ἀντὶ τοῦ Ἀθηναίου.

διπτύχια δύο περιβόλαια ἔχοντα, ὡς
τὸ μὲν ὑπερῶσθαι τὸ δὲ ἔτερον ἐπιβεβλη-
σθαι.

δίπυρος ἄρτος ὁ παρὰ Ῥωμαίοις λε-
γόμενος παξάμῆς. (Procop. Agr. 6) "σισῦρας
ἐπὶ τῶν ὠμων φέροντες, ἐν αἷς δὲ ἄλλο ἔδεν
ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημέ-
νοι ἀφίκοντο."

Δίρακη ἡ πηγὴ.

δῖς ἐπὶ τὰ πληγαῖς πουλύπερς πιλθ-
μενος, ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων, παρ' ὅσον
ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις
πρὸς τὰ πέπων γενέσθαι. καὶ ἕτερα παροι-
μία "δῖς καὶ τρὶς τὸ καλόν." οὕτω χρῆ τὸ
καλὸν πολλάκις λέγειν. καὶ "δῖς παῖδες οἱ
γέροντες," ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας εὐθραδέ-
ριον εἶναι δοκούντων. καὶ "δῖς πρὸς τὸν αὐ-
τὸν υἱοχρὸν προσκρούειν λίθον," ἐπὶ τῶν ἐκ
δευτέρου τοῖς αὐτοῖς ἀτοπήμασι περιπιπτόντων.

δίσκεύων ἐκδεχόμενος, ἢ κυλίων.

δίσκος ὁ σόλος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP
5 19) "καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον."

δισάζω αἰτιατικῆ.

διτάλαντον· "κατασῆσαντες διτάλαν-
τον πετροβόλον, τὰ μὲν κατέβυλλον τῶν τει-
χιῶν τὰ δὲ δίσειον."

δίτυγρος.

διτυπνίζω ἐξανισῶ, καὶ διτύπνισεν ἐξό-
πνισεν.

διφαλαγγαρχία αἱ δύο φαλαγγαρχίαι
ἄνδρες ηραρβ'. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων
καλεῖται. ἀλλὰ καὶ κέρως, καὶ ὁ ἡγαύμενος
κεράρχης.

διφαλαγγία ἀντίσμομος, ἢ τοὺς μὲν

ηγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἔξ' ἐκατέρω τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους. ἀμφίσομος δὲ διφραλαγγία, ἣτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἔξ' ἐκατέρω τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους, οὗς μὲν ἐν δεξιᾷ ἔς δὲ ἐν εὐωνύμῳ, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐν μέσῳ τεταγμένους. cf. Aelian. Tact. 40.

διφασίᾳ ἢ διλογίᾳ.

διφθέρα ποιμενικὸν περιβόλαιον ἐκ δερμάτων.

διφρεία ἢ τοῦ ἄρματος περιφρεία.

διφρηλατῶν ἀρματηλατῶν. Σοφοκλῆς (Αἰ. 845) "σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν ἤλιε, πατριάν τῆν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἰδῆς, ἐπισχὸν χρυσόνωτον ἠνίαν ἀγγελίον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν." ὁ Αἴας φησὶ. καὶ διφρηλάτης.

διφρῖσκος τὸ σκεῦος ἐν ᾧ ἐφρῶτες οἱ ἠνίοχοι ἐλαύνουσιν. ὑποκομικῶς δὲ εἶπε διὰ τὸ κούφους εἶναι καὶ μικροὺς τοὺς ἀγωνιστοὺς. sch. A Nub. 31.

δίφρον σελλίον, ἄρμα, ἢ καθιστήριον. "καὶ τεθέντος αὐτῷ δίφρου τινὸς ἰζήσας κήρυκος διεπέμπετο, τοῖς ἐν τῷ τείχει σφᾶς ἐκδιδόναι παραινῶν." καὶ διφροφόρος ἢ τὸ σελλίον βυζύζουσα. Ἀριστοφάνης (Av. 1539) "δίφρον διφροφόρει." ταῖς γὰρ κληφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἠκολούθει τις ἔχουσα. καὶ διφροφορομένης Ἡρόδοτος (3 146) παρὰ Πέρσαις φορεῖσιν φερομένης.

δίφρος καὶ τὸ ἄρμα, παρὰ τὸ δύο φέρειν, τὸν παραβάτην καὶ τὸν ἠνίοχον. ἔξ οὗ καὶ διφρηλάτης.

διφροφόροι Στρατίτις ἐν Ἀταλάνταις.

διφρῶ δύο φύσεις ἔχοντα.

διφρῶν (Hom. II 747) ζητῶν, ἐφρυνῶν.

δίχα.

διχαζούσης κλινούσης. "ἤδη δὲ τοῦ καύματος ἀκμάζοντος, καὶ διχαζούσης τῆς ἡμέρας."

διχῆ διχῶς.

δίχηλα ζῶα βουὸς ἔλαφος δόρκων, οἷς συμβέβηκεν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν ἀσραγάλους ἔχειν.

διχόθεν ἀπὸ τῶν δύο μερῶν.

διχομηνηία τῆ μηνὸς τὸ ἡμισυ. καὶ διχομηνηιία πεντεκαίδεκαταῖα τοῦ μηνὸς ἢ τῆς σελήνης.

διχοτομία φάλαγγος ἢ εἰς δύο ἴσα

τομή. ταύτης δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα, ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρασ λέγεται καὶ ἑρᾶ, τὰ δὲ ἕτερον δεξιὸν κέρασ καὶ κεφαλὴ καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον καὶ δεξιᾶ ἀρχή. ἀραγος καὶ ὀμφαλὸς καὶ συνοχή, φράγμα, ὡς ἴνιοι, καὶ εἶμα, ὡς ἔκεροι, ἢ διχοτομία καλεῖται καὶ διχοτομῶ αἰτιατικῆ. cf. Aelian. Tact. 7.

διψᾶς εἶδος ὄψεως. ἔσι δὲ ἔχως ὀλιγοτέρα, ἀποκτεῖναι δὲ ὀξυτέρα. οἱ δὲ δηχθέντες ἔξ αὐτῆς ἐξάπτονται εἰς δόρυς ὡς φησὶ γνυσθαι. λευκὴ δὲ ἔσι, καὶ ἔχει ἐν τῇ σφῆρα γραμμὰς β'. πρησῆρα δὲ αὐτὴν τινες καλοῦσιν, καύσωνα δὲ ἄλλοι. γίνεται δὲ ἐν Αἰθίῃ καὶ Ἀραβίᾳ μᾶλλον. καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ μελάνουρον καὶ ἄμμοβάτιν καὶ κεντρίδα. cf. Aelian. N. A. 6 51.

διψῶ τὸ ἐπιθυμῶ. "θεῶ γὰρ βούλομαι ἀρέσκειν καὶ πρὸς ἐκείνον ἄρᾶν, καὶ τῆ κελεύου βουλήσει ἐπεσθαι, τῷ οἴακι τῷ ἐκείνου, διψῶ." καὶ δίψα ἢ ἐπιθυμία.

διψώης εὐκτικόν.

διώβολον καὶ τριώβολον, καὶ ἡμιωβόλιον ὁμοίως.

διωγκωμένον πεφρυσμένον.

διώδει ἐφλέγμασ.

διωδηκότα ἐξωγκωμένον. "ὄσοι γὰρ ἐκ τῆς αὐτῆς σποράς γεγόνασιν, κάτω τὸν πόδα τὸν δεξιὸν ἔχουσι διωδηκότα καὶ βῆσαι ἀσθενῆ τε καὶ νωθῆ." καὶ διωδηκῶς ὁμοίως.

διωθεῖτε ἀποσρέφετε. καὶ διωθέμενοι ἀνατρεπόμενοι, ἐκβαλλόμενοι.

δίωκε ἀρετὴν ζῆλον, ἐπιτηδεύει.

διώκειν εἰς ἀγορὰν ἄγειν. τῶτα λέγεται ὅταν προῦποσύγη τις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συντόμως ἐλαύνειν. καὶ διωκόμεθα ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμεθα.

διώκειν ἐπὶ τοῦ ἄγειν. εἰς κρίσιν καὶ κατηγορεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν καὶ ἐφύγεσθαι. διώκειν γὰρ φραμεν ἀρετὴν. καὶ ἐπὶ τοῦ διελθεῖν. "αἱ δὲ νῆες ἐς φρυγὴν καταστῆσαι πολλὰς μετεδίωξαν τόπως· αἱ μὲν γὰρ εἰς Ἴόνιον κόλπον ἐξέπλευσαν, αἱ δὲ ἄλλαι."

διψκίσατο διεχώρισεν, ἀπ' ἀλλήλων ἐποίησε. "διψκίσατο τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ θεοῦ ἢ ἀνοσιότης. ὅστις δὲ ἀρετῆς καὶ ὀσιότητος ἀπάγων ἐαυτὸν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων καὶ ἀπεθασμάτων ἐπὶ τὸν τὸν θεόν, καὶ ζῶν τευχῶναι παρόντων καὶ τελευτήσας μετὰ κίσατο πρὸς αὐτὸν."

ισμένος κεχωρισμένος.

ω σε ελαύνω σε. τὸ δὲ κατηγορῶ Demosth. 18 59) "ὁ γὰρ διώκων τῆτος" καὶ (id. 56) "ἂ μὲν διώκει τῶντων, ταῦτά ἐστιν."

ἔγιον μέγα. καὶ παροιμία "διωλύϊον" ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑφιδιωλύγιον γὰρ ἐστὶ τὸ μέγα καὶ ἐπὶκον. "οὕτως δνοπαλιζεις διωλύγιος Πλάτων (Theaet. p. 162 A?). καὶος "ταῦτα οὐ διωλύγιος φλυαρία εἶναι; καὶ δικαίως ἔκατὰ γραῶν γόμενον, ἀλλὰ πέρι τοῦ μεγίστου ν."

νυτο παρατατικός.

οσία ὄρκιοι οἱ ὑπὸ τῶν δικαζομέημενοι, τῆ μὲν ἠμύντος ὅτι πωθῶν τῆ δὲ ἄρα ὅτι ἐκ ἐποίησε. Timaeus.

Σιμόκατος (76) ἐπὶ τῆ ὄρκω ἐχρήδιωμοσία, λέγων "οἱ Μαυρούσιοι ν κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἐποίησαντο."

οσία καὶ ἀντωμοσία. ὅταν οἱ ὄντες ἠμύνωσιν ὡς ἀληθῶς κατητοῦτο διωμοσία. ὅταν δὲ οἱ κατηη ἠμύνωσι τὸν αὐτὸν ὄρκον, διατὰ ἐγκλήματι, τοῦτο ἀντωμοσία.

οτος. (Procop. Arg. 26) "διωμότηςαι τοῖς διαφερομένοις ἐκέλευε τοῦς τουτέστι τοῦς συνηγούρους.

Ἰππυρίης Συρακῆσιος, φιλόσοφος εὐς, τῆ Σικελίας τυράννου Διονυσίου ἐρε τῆς γαμετῆς Ἀριστομάχης ἀδελκαι ἐκράτησε τῆς Σικελίας τυραννικλῶν τὸν τοῦ προτέρου Διονυσίου νόσιον, οὐ πάλιν ἀδελφὸς Νισαῖος Δίωνα τοῦτον. ἔγραψεν ἐπιστολὰς ἄτων καὶ ἄλλους τινάς.

ὁ Κάσιος χρηματίας, ὁ ἐπίκλην (αἰ δὲ Κοκκηγιός), Νικαῖος, ἰσογονῶς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου αἰας, ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἰσορίαν ἐν π' (διαίρουσνται δὲ κατὰ δεκάδας), Γετικὰ, ἐνόδιον, τὰ κατὰ Τραιανόν, μαροῦ τοῦ φιλοσόφου.

ὁ Πασικράτους Προυσιεύς, σοφιφιλόσοφος, ὃν χρυσόσομον ἐκάλεσαν. ἴτο δὲ σεμνότητος, ὡς καὶ λεοντῆν φροῖναι. ἦν δὲ λεπτός τὸ σῶμα, καὶ τὸ πλεῖστον παρὰ Τραιανῶν τῷ Καί; καὶ συγκυθῆσθαι ἐν τῷ βυσιλικῷ

ὀχλήματι. ἔγραψεν, εἰ φθαρτὸς ὁ κόσμος, ἐγκώμιον Ἡρακλέους καὶ Πλάτωνος, ὑπὲρ Ὀμήρου πρὸς Πλάτωνα δ', περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν ἢ.

Διωναία ἢ Ἀφροδίτη, καὶ Διώνη ἢ αὐτή.

Διώνασσα ὄνομα κύριον.

διώνυμον διαβόητον, ὄνομαζόν, περιφημον. "διώνυμοι ἐν τοῖς Ἑλλησι." "διώνυμοι κόλακες καὶ κεκηρυγμένοι περιηχοῦσιν ἡμᾶς, Κλείσοφοί τε (cf. v. Κλείσοφος) καὶ Στρουθίαι καὶ Θήρωνες, καὶ οἱ περὶ τῆν Διονυσίω βομβοῦντες τράπεζαν, καὶ οἱ περὶ τῆν διῆται Ἀλεξάνδρου μεμηρότες."

διωξικέλευθα κέντρα.

Διώξιππος Ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ Ἀντιπορνοβοσκός, Φιλάργυρος, Ἰσοριογράφος, Διαδικαζόμενοι.

διώξομαί σε δειλίαις (A Eq. 368) ἀντὶ τῆ κατηγορήσω σε. "ἐς δικαστὰς αὐτὸν ἀγαγόντες ἐδίωξαν τυραννίδος."

Διώρης (Hom. B 622) ὄνομα κύριον.

διώρθω ὑπερσυντελικός. "διώρθω ἐκεῖνος τὰ πράγματα."

διωρία ἀνακωχή (Joseph. B. I. 5 9) "δόξαν δ' ἐπανεῖναι τῆν πολιορκίαν καὶ διωρίαν βουλῆς τοῖς συσσιασαῖς παρασχεῖν."

διώροφον τὸ οἶκημι τὸ δύο ἔχον σέγας.

διώρυνξ διώρυνγος.

διωρυνχὴ διάνοιξις τοίχων ἢ χωμμάτων, διορυνγὴ δὲ ἢ ὄρυνξις.

διωσόμεθα ἀπασόμεθα καὶ ἀποπεμψόμεθα.

διωσῆρσιν (Exod. 38 11) ἀναφορεῦσι τοῖς ἀναβασιάζουσι.

δημηθέντα (Hom. A 99) δαμασθέντα, ὑπέξαντα. καὶ δεδμηκότες δαμάσαντες.

δηῆσις (Hom. P 476) ἢ δάμασις.

δμῶις ἢ δούλη.

δμῶς ὁ δούλος. καὶ δμῶός.

δνοπαλιζεις (Hom. ξ 512) τουτέστι διὰ τῶν χειρῶν κινήσεις καὶ ἐντινάξεις. ἢ εὐθεῖα δνοπάλιξις.

δνοφερόν μέλαν, σκοτεινόν. (AP 7 241) "ὄλοφύρατα, χερσὶν ἀμήσας ἀνδροφόνοις δνοφερὰν κροτὸς ὑπερθε κόριν."

δοάξω ἀμφιδόξω.

Δόβηρα ὄνομα πόλεως.

δογματίζει θεολογεῖ, φυσιοῖται. δογματίζειν ἐστὶ τὸ δόξαν τιθέναι, ὡς τὸ νομοθε-

τεῖν νόμους τιθέναι. δόγματα δὲ ἐκατέρως καλεῖται, τό τε δοξαζόμενον καὶ ἡ δόξα αὐτή· τέτων δὲ τὸ μὲν δοξαζόμενον πρότασις ἔστιν, ἡ δὲ δόξα ὑπόληψις. ὁ τοίνυν Πλάτων περὶ μὲν ὧν κατελήφην ἀποφαίνεται, τὰ δὲ ψευδῆ διελέγει, περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχει. καὶ περὶ τῶν αὐτῶ δοκούντων ἀποφαίνεται διὰ τεσσάρων προσώπων, Σωκράτους, Τιμαίου, τῆ Ἀθηναίᾳ ξένης, τῆ Ἐλεάτι ξένης. εἰσι δ' οἱ ξένοι ἕκ ὡς τινες ὑπέλαβον, Πλάτων καὶ Παρμενίδης, ἀλλὰ πλάσματά ἔστιν ἀνώνυμα (Diog. L. 3 52).

περὶ δογμάτων. οἱ μὲν γεννητὸν οἱ δὲ ἀγέννητον, καὶ οἱ μὲν ἐμφυγον οἱ δὲ ἄφυγον. Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Πυθαγόρας εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενοι, καὶ τοῖς Αἰγυπτίων καὶ Ἑβραίων αὐτόθι σοφοῖς ἐμίλησαντες, τὴν περὶ τῶν ὄντων γνώσιν ἠκουτίσθησαν. ὕστερον δὲ καὶ Πλάτων, ὡς Πλάταρχος ἐν τοῖς Παραλλήλοις (Solon. 2) φησίν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ θεὸς Αἰγύπτιοι πρῶτοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ὠνόμασαν, κατέσταντες τὸν μὲν ἥλιον Ὀσίριν τὴν δὲ σελήνην Ἴσιν, ἅτε ὄρωντες αὐτοὺς δρόμῳ ἰόντας καὶ θέοντας, θεὸς ἐκ τῆ θέειν καὶ ἰέναι.

δοθιῆνι σκοροδῶ ἡμφιεσμένῳ ἕοικεν (AVesp. 1167).

δοθιῶν φῦμα φλυκταίνῃ ζοικός· "ἔχουσα δοθιῶνα ὑποφνόμενον ἄρτι."

δοιᾶ (Hesiod. O. 432) δύο· "δοιᾶ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος."

δοιδυκοποιός ὁ τὰ κοχλιάρια ποιῶν.

δοῖδυξ ὁ ἀλετριβανός· Ἀριστοφάνης (Eq. 987) "ὡς εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν τῇ πόλει μέγας, ἕκ ἂν ἤσῃν σκευὴ δύο χρησίμῳ, δοῖδυξ" καὶ ἀλετριβανός.

δοίημεν παρᾶσχοιμεν.

δοιοὶ ἀντὶ τῆ δύο, ὡς τὸ "δοιοὶ γὰρ τε πῖθοι κατακαίεται ἐν Διὸς ἕδει" (Hom. Ω 527).

δοκεύει (Hom. Θ 340) ἐπιτηρεῖ.

δόκησις ὑπόνοια. ἡ τὸ μὴ ὄν, νομιζόμενον δέ, ὃ ἔστι φαντασία καὶ σικὰ καὶ ὄναρ.

δόκησις ἀληθείας περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια παρὰ Θεοπόδη (2 35).

δοκησίσοφος ἀντὶ τῆ φρόνησις· Ἀριστοφάνης (Pac. 44) "νεανίας δοκησίσοφος."

δοκίδες ἀξέρων ὄνομα.

δοκιμάσας κρίνας. καὶ δοκιμασθεῖσαις σπονδαῖς κριθείσαις, βεβαιωθείσαις (Menand. exc. leg. p. 391) "μαθῶν ὡς ταῖς ἡδῆ

ὑπὸ Ζαχαρίας δοκιμασθείσαις σπονδαῖς γουσι Ῥωμαῖοι, ἐπαφίησι τὸν Τακὰ τῆς Ῥωμαίων ἐπικρατείας."

δοκιμασθεῖς Δημοσθένους μὲν εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς (30 6). λέγει δὲ τῶν ἀρχόντων τὸ δοκιμασθῆναι (57 γετο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτενομένων μασθῆναι, εἰ καὶ μῆδ' ἦντινα ἤσχοι ἐνότε δὲ καὶ αὐτῶν ἐξητάζετο ὁ βίβηρος δὲ γ' δοκιμασίας φησὶ κατὰ μὲν γίνεσθαι· καὶ γὰρ μία μὲν ἔστιν ἀρχοντες δοκιμῶνται, ἄλλη δὲ ἦν αὐτῶ λόγῳ καὶ ἵππῶν δοκιμασίας.

δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι τὸ δὲ ῥησιῶς τινα καταγγεῖλαι. γίνεται ἰεταίρησεως δοκιμασία οὐ πᾶσιν ἀλτενομένοις ῥήτορσι καὶ φηφίσματα ἡδοκιμασῆρες οἱ ἔτασαί.

δόκιμος· "ὁ δὲ ὧν καὶ πρότερο Ἰταλιώταις πᾶσι δόκιμος, μεῖζον ὡς ἐπὶ φιλανθρωπία κλέος ἀπήνεγκε." κίμων δοκιμώταται" τῶν πόλειων.

δοκός τὸ μέγα ζύλον.

δοκῶντα ἀντὶ τῆ ἀρέσκοντα· "ἡ γει παράδοξα καὶ δοκῶντα τοῖς φιλοπολλὰ τῶν καθ' Ἄδθ, ἔπω τινὰ ἀροντι τῶ Ἰσιδώρῳ τοσοῦτων ἀκου (Damascius?).

δολιχὰ μακρά, πολλά. δόλιχο ποδρόμιον, ἀπὸ τοῦ κάμπτειν, εἰδὶ ὀρθὸς δρόμος. cf. v. διάυλος.

δολιχεύουσι περιοδεύουσι. "Διονύσιος τῆνομα, ἔμπορος τὸ ἐπαδολιχεύσας πολλὰς πολλάκις πλῆς λεται πλῆτον εὐ μάλα ὑδρόν." cf. v.

δολιχόν μακρόν, ἢ πολὺ· "ἔχου εἰ κατὰ τὸν ἐξ ἵππεσ μαχόμενον δολιχῶσε μόνον τὴν ἐπιδορατίδα ὑπερέχειν ἰ

δόλιχος τὸ ὄσπριον καὶ τὸ ὄν δρόμῳ προπαροξυτόνως, δολιχός δ θετον, ὁ μακρός, δξυτόνως. ἔστι δὲ ὁ κ' εἰδία.

δολιχόσκιον τὸ μακροπρόρευτο Δολιχῶνος ὄνομα κύριον.

Δολυβέλλας ὄνομα κύριον.

δολόμητις δολιόβελος.

δόλος ἡ ἐπὶ λύμη τῶν ἀδελφῶν τε καὶ μηχανῇ παρὰ τῶ ἀποδόλω (1 1, 3 10).

Δόλωψ ὄνομα κύριον.

Δόλων. ἔτι καλεῖται ὁ παρὰ τοῖς Κυ-
βητοῖς τὴν Ἀρτεμιν Θεραπέυων γυναικείος
Δίατος, ὡς φησιν Αἰλιανός. καὶ Δόλων ὁ
παρὰ Ὀμήρω. καὶ φυλάττει ω.

Δολώνεια πόλις.

Δόλωνες τὰ μικρὰ ἰσθία. "γαλάσαντας
τὰ μεγάλα ἄρμενα, τοῖς μικροῖς, ἃ δὴ δόλω-
νας καλεῖσιν, ἔπεσθαι." καὶ αὐθις (Procop.
Vandal. 1 17) "προβαλόμενος τῷ παντός εὐ-
λου ναῦς ὄλιγας, ταύταις τῆς δόλωνας ἐπα-
ράμενος ἔπλει." "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πλησίον γε-
νόμενοι καθέϊλλον τὰς δόλωνας."

δόμα τὸ διδόμενον δῶρον.

δομέσικοι οἱ τῶν Ῥωμαίων ἱππεῖς, ἢ
παρὰ Ῥωμαῖος οἰκιακοὶ ζουτιῶται.

Δομετιανός βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἀδελ-
φός Τίτου νεώτερος, Νέρωνι καὶ Καλλιγόλῃ
καὶ Τιβερίῳ τοῖς ἀσχυριστὰ καὶ φανλότατα προ-
εῖσι τῆς ἡγεμονίας ἤπερ τῷ πατρὶ καὶ τῷ
ἀδελφῷ προσεσχεῖται τὸν τρόπον. μετρίοις γὰρ
ὅτι τῆς ἀρχῆς προουμίους χρησάμενος εὐθὺς
εἰς πλειονίαν τε καὶ ἄτοπα γνώμης ἐκπίπτει
μισοκτιήματα, πλεονεξίαν τε νοσίων ἄμετρον
καὶ ἀσέβειαν, θυμῷ τε ἀκρατῆς ὄν καὶ ἀπα-
ράτητος ἐν ταῖς κολάσεσι φιλαπεχθῆμων τε
καὶ φιλάργυρος, εἰ καὶ τις ἕτερος. ταχέως
γὰρ τὸ πρὸς ἀπάντων μῖσος ἐφειλκύνετο, ὡς
τὸ τε τῷ ἀδελφῷ καὶ τῷ πατρὸς ἀποσβέσσαι
ἐλπίς· σφαγαῖς τε γὰρ τῶν ἐπισήμων τῆς βε-
βίης ἐκείνης ἡμέρας ἐμίαινε τὴν πόλιν, τὴν τε
ἰσθίαν τοῖς κρεῖττοσι μεταδιώκων τιμὰς οὐχ
ὀκνῶντες ἐτέρων αὐτῷ γενέσθαι κατὰ τὸ
Κασιπώλιον ἀνδριάντων ζῴσιον ἢ ἐκ χρυσοῦ
καὶ ἀργύρου πεποιημένων. ἀπέχετο δὲ ἐδὲ
τῶν συγγενῶν φόβου, ἀλλ' ἐπὶ πάντας τῆς
ἐπισημίας τὴν ἀνοσίαν ἤγαγε δεξιάν, ἕτε-
ρας ὁμογενεῖς ἕτερον δίκην αἰδέμενος, ἀλλ' ὁμῶς
καὶ τὰ θεῖα περιφρονῶν καὶ τὰ ἀνθρώπινα.
h. Antioch. p. 817.

Δομετιανός βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἀδελ-
φός Τίτου, ὃ διὰδοχος γενόμενος ἐπὶ τὴν πα-
τριᾶν καὶ ἀδελφικὴν ἐζήλωσεν ἀριστοπολι-
τείαν, ἀλλὰ τὴν Τιβερίαν καὶ Νέρωνος ἀνο-
σοφίαν ἐκ διωκτέων. καὶ δὴ πᾶν εἶδος κα-
κίας ἐπελάθων, μαιφρονίας τε καὶ γυναικομα-
νίας ἔμα καὶ ἀνδρομανίας ἀνάπλευσεν ἡγεμόνος,
ἐπιπρὸς ὃ ἄθλιος τελευταῖον ἀπεθέωσε. κἀν-
τεῦθεν ἔν ἔχθρισον ἄπυσι καὶ ἀπόβλητον διὰ
τὸ φονικὸν τε καὶ θηριῶδες τῆς μιαιφονίας γνῶ-

μης ἑαυτὸν ὀτάλας ἀποφῆνας, εἰκότως μῦλα
τὰ ἐπιχεῖρα τῆς οἰκείας δυσμενείας κομισά-
μενος, ἀσχυριστῶ μὲρ τὸν μισαρὸν καὶ βέβη-
λον κατασφύρει βίον. Cedrenus p. 244.

ἔτος σὺν τῷ βασιλικῷ δαίμονι νεμεσήσας
τῷ ἀδελφῷ, τῆτον ἀναίρει φαρμάκῳ ἔρωτι
τῆς ἀρχῆς. καὶ πονηρῶς τὰ πράγματα Ῥω-
μαίων διαθείς ἐδὲν ἰσχυρῆτος ἐδὲ πλεονεξίας
ἐδὲ φονικῆς ἐνεργείας ἢ ἕτερον τινός . . . πα-
ραλέλοιπεν εἶδος ἢ σπύδασμα, μετὰ καὶ τῷ
ἀκρατῆς εἶναι καὶ ἀκόλαστος τὰ περὶ τὸ σῶμα.
ἔτος καὶ Νέρβαν μετέστησεν ὡς ἐπιβουλεύοντα
τῇ βασιλείᾳ, καὶ Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα ὡς
φίλον Νέρβου συλλαβῶν ἀπέκτεινε καὶ δέσμιον
εἰς δικαστήριον ἤγαγεν. καὶ ἐπεὶ ὁ φιλόσοφος
ἔκ ἐνεδίδου, ἐπεγγελῶν τὰ γινόμενα παρ' αὐ-
τοῦ καὶ ἐπιπλήττων τοῖς πραττομένοις, ἀ-
σχυρθεὶς ἀφῆκεν αὐτόν. τότε φασὶ καὶ τὸ
πολυθρόλητον ἔπος εἰπεῖν τὸν Ἀπολλώνιον "ἔ-
μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ ἔσσι μοι μύροσιμος εἰμὶ,"
καὶ ἄφαντον γενέσθαι παραχρηῖμα. cf. v.
μύροσιμος.

ἔτος καὶ τῆς φιλοσόφου καὶ μαθηματι-
κῆς ἐφηνάδενσεν ἀπὸ Ῥώμης. ἐπὶ τῆς καὶ
Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστῆς εἰς Πάτριον ἐξορίζε-
ται. καὶ τῆς ἀπὸ τῆς γένους Λαβιδ ἀναίρεισθαι
προσέταξε, καὶ Χριστιανοὶ πολλοὶ ἐπ' αὐτοῦ
μαρτυροῦσι. Νέρβας δὲ ἀπολύει τῆς ἐξουσίας
Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. Ἀδριανὸς δὲ πολλὰ
ἀνορθώσας καὶ Λαζοῖς ἤτοι Κόλγας βασι-
λεύει ἐπέστησεν, ἔκ ἐβύβλου δὲ τῆς Μεσοπο-
ταμίας παραχωρεῖ Πέρσαις δεηθεῖσιν αὐτῷ,
κτηθείσης ὑπὸ Τραϊανῷ, καὶ τὸν Εὐφράτην
ὄρον ποιεῖται τῆς ἀρχῆς Ῥωμαίων.

ἔτος διὰ τὸ φονικὸν καὶ θηριῶδες ἔχθρι-
σος ὡν πρὸς τῶν οἰκείων συζάντων ἐπ' αὐτῷ
κατακτείνεται· καὶ παρασκευασμένους εἰσ-
πέμψαι σὺν ξιφιδίῳ Στέφανον τὸν ἀπελεύ-
θερον, καὶ τῆτον προσπεσόντα Δομετιανῷ
καθεύδοντι τὸ μεθήμερινὸν πατάζει μὲν, ἔ-
μην καιρίαν, ἀναπηθήσαντος γῆν ἐκείνην.

Δομέτιος ὄνομα κύριον.

Δομιτία ὄνομα κύριον.

Δομνίνος φιλόσοφος, Σύρος τὸ γένος
ἀπὸ τε Λαοδικείας καὶ Λαυρίσσης πόλεως
Συρίας, μαθητῆς Συριακῆ καὶ τῆ Προκλου
συμφοιτητῆς, ὡς φησι Δαμῆσκιος, ἐν μὲν
τοῖς μαθήμασιν ἰκανὸς ἀνὴρ, ἐν δὲ τοῖς ἄλ-
λοις φιλοσοφίμῳσιν ἐπιπολαῖότερος. διὰ καὶ
πολλὰ τῶν Πλάτωνος οἰκείους δοξάσμιον

διέτρεψε. καὶ διαλυμνημένος ἀποχρώσας ὁμως εὐθύνας τῷ Πρόκλῳ δέδωκε, γράψαντι πρὸς αὐτὸν ὄλην πραγματείαν, καθαρτικὴν, ὡς φησιν ἡ ἐπιγραφή, τῶν δογμάτων τοῦ Πλάτωνος. ἦν δὲ ἐδὲ τὴν ζωὴν ἄκρος, οἶον ἀληθῶς φιλόσοφον εἰπεῖν. ὁ γὰρ Ἀθήνησιν Ἀσκληπιὸς τὴν αὐτὴν ἴασιν ἐχρησμάδει Πλευτάρχῳ τε τῷ Ἀθηναίῳ καὶ τῷ Σύρῳ Δομνίνῳ, τῷ μὲν αἵμ' ἀποπτύοντι πολλάνικαι καὶ τῷ φέροντι τῆς νόσου τὸ ὄνομα, ἐκείνῳ δὲ ἔκ οἶδα ὅτι νεοσηκῶτι. ἡ δὲ ἴασις ἦν ἐμπιπλασθαι χοιρείων κρεῶν. ὁ μὲν δὲ Πλευτάρχος ἔκ ἠνάσχετο τῆς τοιαύτης ὑγείας, καίτοι ἔκ ἕσης αὐτῷ παρανόμῃ κατὰ τὰ πάτρια· ἀλλὰ διανυσὰς ἀπὸ τῆ ὕπνου καὶ διαγκωνισάμενος ἐπὶ τοῦ σκίμποδος, ἀποβλέπων εἰς τὸ ἄγαλμα τῆ Ἀσκληπιῖ (καὶ γὰρ ἐτύγχανεν ἔγκυθῶν τῷ προδόμῳ τῆ ἱερῆ) "ὦ δέσποτα" ἔφη, "τί δὲ ἂν προστάξας Ἰουδαίῳ νοσῶντι ταύτην τὴν νόσον; ἔ γὰρ ἂν καὶ ἐκείνῳ ἐμπορεῖσθαι χοιρείων κρεῶν ἐκέλευσας." ταῦτα εἶπεν, ὁ δὲ Ἀσκληπιὸς αὐτίκα ἀπὸ τῆ ἀγάματος ἐμμελέσατο δὴ τινα φθόγγον, ἐτέρω ὑπεγράψατο θεραπείαν τῷ πάθει. Δομνίνος δὲ ἔκ κατὰ θέμιν πεσθεὶς τῷ οὐέρω, θέμιν τοῖς Σύροις πάτριον, ἐδὲ παραδείγματι τῷ Πλουτάρχῳ χρησάμενος, ἔφαγε τότε καὶ ἡσθιεν αἰεὶ τῶν κρεῶν. λέγεται πῶ, μίαν εἰ διέλειπεν ἡμέραν ἄγευτος, ἐπιτίθεσθαι τὸ πάθημα πάντως ἕως ἀνεπλήσθη. τῷ μὲν ἦν ἡδὴ γενηροκῶτι νεώτερος ὢν ἐντυχεῖν ὁ Ἀσκληπιόδοτος λέγεται, ἰδεῖν δὲ ἄνθρωπον ἔχοντά τι περιττὸν καὶ ἀξεμιφές, ἔκ ἄξιόντα λόγῳ πολλῶ τῶς ἐντυγχάνοντας ἰδιώτας ἢ ξένους, ἄλλως τε καὶ τῶς ἐπὶ τῷ διαφέρειν ἀγῶντας. ἀμέλει καὶ αὐτῷ προσεγενθῆναι τραχύτερον. ἐπεὶ δὲ περὶ ἀριθμητικῆ ὁποῦδὴ θεωρήματος ἔκ ἡξίε ὁμολογεῖν πρὸς αὐτὸν οἷα δὴ νέος ὢν, ἐδὲ ἐνδιδόναι τι μαλθακόν, ἀλλὰ διελέγχειν τὸν λόγον ἔτω θρασέως ὡσεὶ τὸν Δομνίνον μηκέτι προσέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμίλιαν. Damascius.

Δόμνος ὄνομα κύριον. cf. v. Γέσιος.

Δόμορ.

δόμος οἶκος.

δόνακις κάλαμοι ἀλιευτικοί, ἢ αὐλοί. ἢ εὐθεῖα δόναξ.

Δονῶτος ὄνομα κύριον.

δονεῖται κλονεῖται, σαλεύεται. Ἀριστοφάνης (Eccl. 949) "πάνυ γὰρ τις ἔρωσ με δο-

νεῖ τῶνδε βοσρῶν," ἀντι τῆ κινεῖ, ἐρεθίζει.

δόξα ὑπόνοια, ὑπόληψις. δόξα δὲ ἔστιν ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος· εἰ δὲ τῶν πολλῶν, ὅτι τῶν ἔκ εἰδότην.

δόξα. τὸ λογικὸν καὶ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς διαιρεῖται εἰς νῦν διάνοιαν δόξαν. ἡ μὲν ἂν δόξα καταγίνεται περὶ τὸ καθόλου ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. οἶδε γὰρ ὅτι τὸ λευκὸν διακριτικὸν ὄψεως, καὶ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος διέπει. ἔτι γε μὴν τῶν διανοητῶν οἶδε ἂν λόγῳ τὰ συμπεράσματα, οἶον ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. οἶδε, διὰ τί δὲ ἔκεί· διανοίας γὰρ ἔργον ἐστὶ τῷτο. ὡσεὶ δοξασά ἐστὶ τὸ τε ἐκ τοῖς αἰσθητοῖς καθόλου καὶ τῶν διανοητῶν τὰ συμπεράσματα. ὅθεν καὶ καλῶς ὀρίζεται τὴν δόξαν Πλάτων ἐν τῷ Σοφιστῇ (p. 264 A), διανοίας λέγων ἀποτελεῦτησιν· τῆς γὰρ διανοίας συλλογισαμένης ὅτι ἀθάνατος ἡ ψυχὴ, τὸ συμπέρασμα μόνον οἶδε ἢ δόξα. διανοίας δὲ ἐστὶ τὸ οἶον ὁδὸν τινα διανύειν μεταβαίνουσαν ἀπὸ προτύσεως εἰς συμπέρασμα· ἐξ ἧ καὶ τὴν κλῆσιν εἴκνυσε. Philopon. in 1 de anima, A 1.

δόξα. Σοφοκλῆς (OC 258) "τί δῆτα δόξης ἢ καλῆς μοι κληθόνος μάτην φεῖσης ἀφέλημα γίνεται, εἰ τὰς τ' Ἀθήνας φασὶ θρασυβεξιάτας εἶναι, μόνους δὲ τὸν κακῆμενον ξένον σώζειν οἷος τε καὶ μόνους ἀρκεῖν ἔχειν, καμοιγε πῶ ταυτ' ἔστιν;"

δόξα θεῶ παρὰ τῷ ἀποσῶλῳ (ad Rom. 1 23) τὸ δημιουργικὸν καὶ τὸ προνοητικόν. ταύτην τοιγαρῶν προσεκύρωσαν εἰδώλοισ ἐν ὁμοιωμάτι ἀνθρώπων καὶ πετεινῶν καὶ τῶν λοιπῶν.

δόξαν ἀρέσαν, βεβηλευμένον. "δόξαν ἐπὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τὸν μὲν ἕτερον αὐτόθι μένειν, τὸν δὲ ἕτερον εἰς τὰς προσχώρους κλίσεις ἀφικόμενον, ἐφ' οἷς ποιήσεται εἰρήνη, ὀρίσται." καὶ Σοφοκλῆς (OR 911) "δόξα μὴ παρεξάθη ναὸς ἰκέσθαι δαιμόνων, τὰ δ' ἐν χερσὶν σέφη λαβέσθαι." Σοφοκλῆς (Ai. 492) "σοὶ μὲν δοκεῖν ταυτ' ἔξ, ἐμοὶ δ' ἄγαν φερεῖν," οἶον σοὶ μὲν ταῦτα ἐν δόξῃ καταλαμβάνεται, ἐγὼ δὲ σιφῶς ἐπίσταμαι.

δοξάριον δόξα, ὑποκοριστικῶς.

δοξάσαι ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι. Ἀριστοφάνης (Pac. 118) "δοξάσαι ἐσι, κόραι, τὸ δ' ἐτήτυμον ἔκ ἔχω εἰπεῖν." ὅτι τὸν σπασθῶν ἔδει δοξάσαι, τρεῖσι ψευθεῖ μη συγκαταθεσθαι (Diog. L. 7 121). καὶ αὐθις (Polyb.

δοξάζων ἑαυτὸν ὑπὸ τῶν ἐναντιῶν
ρεῖσθαι."

ισίας δόξης, ὑπολήψεως· Δίων ἐν
ἄν γ' (19) "προσέσαι δὲ καὶ τῆς
ισίας."

15· "οἱ δὲ σὺν τῷ Φωβίῳ μέγα ἐκβοή-
κῆντι δόξης ἀλλὰ πολέμῳ ἔργα πα-

κοπία κεινοδοξία. Ἀππιανός (Hap-
δὲ δὲ Φλαμίνιος ἐς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ
ἄς ἤρημένος ἠπειγέτο Ἀννίβη συμ-

1. cf. v. δημοκοπία.

1. λογῶ σε ἔμνω σε.

1. ἰ τὸ δέρμα. cf. v. Ἐμπεδοκλῆς.

1. ἰτα λογγάρια.

1. ἰτιον μικρὸν δόρον.

1. τῷ δόρατι.

1. ἀλωτὸν αἰγυμάλωτον.

1. κλυτος περὶ τὸ δόρον ἔνδοξος.

1. κτητος πλῆτος ὁ ἀπὸ πολέμου.

1. ἄλλος τὸ γυναικίον αἰδοῖον, ἐφ'

1. τραγωδιοποῖ Δορίλλε.

1. ἰσκος χωρίον Θουρκίων.

1. ἰαλλίδες ὄργανόν ἐσι κολασιόν τι,

1. ἰς αἰ ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων.

1. ἰάς. καὶ παροιμία "μὴ πρὸς λέοντα

1. ἰψωμυ μύχης," ἐπὶ τῶν τὴν ἰαχὴν

1. κων ὄνομα τόπος. καὶ ὁ ἔλαφος.

1. ἰδόκος τὸ ξύλον τὸ ὑποδεχόμενον

1. ἰς τὸν ὄροφον.

1. ἰς δόρατος. (S Ai. 963) "ἴσως τοι,

1. ἰντα μὴ πῶθ' ἐν, θανόντ' ἄν οἰμῶξαιαν

1. ἰδορός." Τέκτησά φησι γυνὴ Αἴαν-

1. ἰλαγαμέμνονος.

1. ἰεῖα ἢ πρώτη ἡμέρα ἢ τῶν ἀπατε-

1. ἰδ' ἐξῆς ἀνάρρυσις, κρεῖωτις δὲ ἢ

1. ἰκὲ πλυτότερον ἐν τῷ ἀπατέρια.

1. ἰήσας (Hom. η 215) δειπνήσας.

1. ἰειςος δειπνῶ ὥρα.

1. ἰεος ὁ δειπνος. καὶ δορπωρὴ ὁ αὐ-

1. ἰπος ἔν τὸ ἰσπεριὸν δειπνον, παρὰ

1. ἰφου παύειν. καὶ ἐν τῷ δειπνος.

1. ἰν τὸ ἀκόντιον.

1. ἰν καὶ κηρύκειον παροιμία ἐπὶ τῶν

1. ἰρακαλόντων καὶ ἀπειλόντων. οἱ δε-

1. ἰντες εἰς Δελφὸς ὑπ' Ἀθηναίων Γε-

1. ἰλαβόντες χρησμόν "ἀνδρὶ Γεφυραίνῳ

1. ἰκος," ἀκολοῦθ' ἄντες βεσὶν ἕως ἄν ἔ-

1. ἰσπιάσωσιν, ὡς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔχρη-

1. σεν, ὅπως ἐκεῖ καταμείνωσι, πολεμμένω
1. Ἀθηναίων ὑπὸ Εὐμόλπε ἐπὶ τὴν Τάναγραν
1. καλεμμένην ὠδεύσαν, δόντες μὲν τῷ προηγη-
1. μένῳ κηρύκειον, καθοπλίσαντες δὲ κατόπιον
1. τὸς νέες.

1. Δορυλάειον τόπος. καὶ Δορύλαιον
1. τόπος.

1. Δορυμέδων ὄνομα κύριον.
1. δορυμήσορος τῷ ἐπιστημόνως πολεμῶ-
1. τος.

1. δορυξένος ὁ ἐκ τῶν πολεμίων φίλος,
1. ὡς Γλαῦκος καὶ Διομήδης. ὁ πρεσβέων
1. περὶ λύτρων, εἰ ζωρηθεῖεν τινες. δορυξένος
1. ἐκάλετο καὶ τὸς ὅπως ἐπιξενωθέντας. "ἀν-
1. δρὸς τοῖσδ', ὅτι πρῶτον μὲν ἢ δορυξένος
1. κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐσιν ἐξία" (S OC 632).
1. ἢ ἐπιτατικῶς νῦν, ἀντὶ τῆ ἢ καὶ πολεμίοις
1. φλη.

1. δορυξός· Ἀριστοφάνης (Pac. 451) "κεῖ
1. τις δορυξός ἢ κάπηλος ἀσπίδων, ἢ ἐμπολῆ
1. βέλτιον, ἐπιθυμῆ μάχων, ληφθεὶς ὑπὸ λη-
1. σῶν ἐσθλοὶ κριθὰς μόνως."

1. δορυσσόντων μόχθων (S Ai. 1188),
1. τετέσι τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων, ἐξ ἧ πο-
1. λεμικῶν.

1. δορυφορεῖ τιμὴν περιποιεῖ.
1. δορυφόροι φύλακες, ὑπηρετεῖ βασιλέως,
1. ὄπλοφόροι, ὑπασπισταί.

1. δός, δότε. "καὶ δός πᾶς ὁ βλος· λάβε
1. δ' ἔδ' ἐπὶ νηυσὶν ἀκέσαις."

1. Δοσίθεος ὄνομα κύριον.

1. δόσις ἰδίως λέγεται παρὰ τοῖς ἑήτορσι
1. συμβόλαιον γραφόμενον, ὅταν τις τὰ αὐτοῦ
1. διδῶν διὰ τῶν ἀρχόντων. Harp.

1. δοσοληψία.

1. δότε μοι λεκάνην (A Nub. 907), ἐπὶ
1. τῶν ὀργιζομένων καὶ προσποισμένων ὑπὸ χο-
1. λῆς ἐμείν.

1. δότεῖρα, δοτήρ, δότης. δότης δότε.

1. δαλαγωγῶ αἰτιατικῇ.

1. δαλεία κατὰ τρεῖς τρόπους, τὸν κατὰ
1. τὴν δημιουργίαν, καθά φησιν (Ps. 118 91)
1. "ὅτι τὰ σύμπαντα δῆλα· σά," τὸν παρὰ τῆς
1. πίσεως, ὡς εἴρηται (Rom. 6 18) "ἐλευθερω-
1. θέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδαλώθητε τῇ
1. δικαιοσύνῃ," τρίτον ἀπὸ τῆς πολιτείας κατὰ
1. τὸ εἰρημένον (Ios. 1 2) "Μωυσῆς ὁ θεράπων
1. μου." Chrysost. hom. 1 in ep. ad Rom. p. 5.

1. δαλεύω σοι.

1. δέλιον ἤμαρ (Hom. p 323).

Δελίχιον νῆσος.

δελιχοδείρων (Hom. B 460) μακροτρα-
χήλων.

δῆλοι πάντες μὲν φύσει θεοῦ, διαθέσει
δὲ οἱ τότε τὴν δεσποτείαν ἀσπασίως αἰρού-
μενοι.

ὅτι δοῦλοι οἱ φαῦλοι τῶν κακῶν, οἱ δὲ
σπυδαῖοι ἐλευθεροί. εἶναι δὲ καὶ ἄλλην δε-
λείαν τὴν ἐν ὑποτάξει, καὶ τρίτην ἐν κτήσει
τε καὶ ὑποτάξει· ἢ ἀντιτίθεται ἡ δεσποτεία,
φαύλη ἔσται καὶ αὐτή. ἢ μόνον δὲ ἐλευθέρους
εἶναι τὰς σπυδαίους, ἀλλὰ καὶ βασιλέας· ἡ
γὰρ βασιλεία ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος, ἣτις περὶ
μόνας ἂν τὰς σοφὰς συζαίη. Diog. L. 7 121.

δῆλος ὢν κόμην ἔχεις (A Av. 908), ἐπὶ
τῶν παραλόγως τι πραττόντων, παρ' ὅσον
ἐλευθέρων τὸ κομῆν. λέγεται καὶ δελότε-
ρος κατὰ σύγκρισιν.

δελουσύνη· (Herodot. 1 164) "οἱ δὲ Φω-
κέες περιημέκτεον τῇ δουλουσύνῃ" ἀντὶ τοῦ
ἔδυσφόρου.

δελῶ δοτικῆ.

δῆλων πόλις ἐν Λιβύῃ· Ἐφορος εἰ. καὶ
ἐτέρω ἱεροδόλων, ἐν ἧ εἰς ἐλευθέρους ἔστιν. ἔστι
δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ Δελόπολις, ὡς Σωσικράτης
ἐν τῇ ἁ τῶν Κρητικῶν ἔστι δὲ τις καὶ περὶ
Θράκην Πονηρόπολις, ἣν Φιλιππὸν φασὶ συ-
νοικίσει, τὰς ἐπὶ πονηροῖα διαβαλλομένους ἀν-
τόθι συναγαρόντα, συκοφάντας ψευδομαρτυ-
ρας καὶ τὰς συνηγόρους καὶ τὰς ἄλλας πονη-
ρὰς ὡς δισχίλλας, ὡς Θεόπομπος ἐν ἰγ' τῶν
Φιλιππικῶν φησί.

δάπησεν ἔπεισεν ὡς ψόφον ἀπετέλεσε.

δῆπον ψόφον. καὶ δῆπος θάνατος μετὰ
ψόφου.

Δῆπων ὄνομα κύριον.

δερᾶτειος ἵππος καὶ δερᾶτειος.

δέρειος ὁ ξύλινος ἵππος τῶν Ἑλλήνων·
Ἀριστοφάνης (Av. 1128) "μέγεθος ὅσον ὁ δέ-
ρειος, ὑπὸ τῷ πλάτῃς ἂν παρελασαίτην, τὸ
δὲ μήκος ἑκατοντόργιον."

δερὶ καὶ δορὶ τῷ δόρατι.

δερὶληπτος αἰχμάλωτος.

Δῆρις ὄνομα ποιητῆ.

δερυδόκης (Hom. α 128) τῆς τὰ δόρατι
δεχομένης.

δοχμὴ σπιθιμῆ, παλαισῆ. Ἀριστοφάνης
(Eq. 318) "πρὶν ἡμέραν φορησαι, μείζον ἢν
δουῖν δοχμαῖν." λέγει δὲ πρὸς τὸν βυρσοδέ-
ψην περὶ τῆ δέρματος.

δόχμιον πλάγιον.

δρᾶ ἀντὶ τῆ πρᾶττε, προσακτικῶς Ἀρι-
στοφάνης Ὅρνισι (1159) "σὺ δ' αὐτὸς ἤδη
τάλλα δρᾶ."

δρᾶ ποιεῖ, ἢ ποιεῖ.

δράγματα ἀπαρχαί· (AP 6 44) "Ἡρᾶ·
ναὺς πρῶτα δράγματα φουταλιῆς, τρισσῶν αἰ-
νοπέδων τρισσοὺς ἱερῶντο τοῦσδε κάδους."

δραγμὴ χαλαζῶσα. ἐπὶ Διοφάντῃ τι
θεωρητικὸν ἐγένετο δραγμῆ. ἐπεὶ δὲ ἐπίσχι
χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος, δραγμῆν αὐτῆν
χαλαζῶν ἐπέσκωπτον. Zenob. 3 27.

δράκαινα.

Δράκαινος· Σοφοκλῆς Τυμπαριστῆς
ἐπεὶ ἡ Ἀθηνῶν δοκεῖ παρ' αὐταῖς ἀδλίσει τῶν
δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατρῶσιν. ὅτι συ-
ναυλίζονται κατὰ τὸ εἶκος Κέκροπι ὄντι δι-
φνεῖ. ὅτι συναυλίζεται μία τῶν ἐν τῇ ἀκρο-
πόλει δράκοντι, προσημερεύουσα τῇ θεῷ.

Δρακοντίδης εἰς τῶν τριάκοντα.

Δράκων Ἀθηναῖος νομοθέτης. ἔτος ἐπὶ
Ἀγίνων ἐπὶ νομοθεσίαις ἐδημοσύμενος ἐπὶ
τῶν Ἀγινητῶν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπιρριψάντων
αὐτῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλείονας
καὶ χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ἀπεπνίγη, καὶ ἐν
αὐτῷ ἐτάφη τῷ θεάτρῳ. γέγονε δὲ τοῖς χρό-
νοις κατὰ τοὺς ζ' σοφῆς, ἢ μῦλλον καὶ πε-
σβύτερος· τῇ γοῦν λθ' Ὀλυμπιάδι τοὺς πῶ-
μος ἔθετο γηραιὸς ὢν τοῖς Ἀθηναῖοις. ἔγρα-
ψεν ὑποθήκας εἰς ἔπη τρισχιλία.

Δράκων Στρατοδικὸς γραμματικὸς τι-
χνικῆ, ὀρθογραφίαν, περὶ τῶν κατὰ εὐξο-
γίαν ὀνομάτων, περὶ ἀντωνυμιῶν, περὶ μέ-
τρων, περὶ σατύρων, περὶ τῶν Πινδάρου με-
λῶν, περὶ τῶν Σαπφούς μέτρων, περὶ τῶν
Ἀλκαίου μελῶν.

Δράκων υἱοδὸς Ἴπποκράτους τοῦ δια-
σήμου ἰατροῦ, ἀπὸ Θεσσαλῆ, πατὴρ δὲ Ἴπ-
ποκράτους, οὗ πύλιν γέγονε Δράκων, ἰατρὴ
καὶ αὐτός, ὃς Ῥωξάνῃν ἰατρεύουσε συνοικῶ-
σαν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. cf. κ. Ἴππο-
κράτης.

ὅτι δράκων τὸ θηρίον διπλῆν ἔχει τῆν
γλῶσσαν, ὁμοίως καὶ ὁ ἔφητωρ. (Artemid. 4 69)
φασὶν ὅτι δράκων, ἐν ἁλῶ, εἰς τὴν κεφα-
λὴν παιόμενος ἀποθνήσκει.

δρᾶμα ποίημα, πρῶγμα, ὡς καὶ δρᾶσαι
πρᾶξαι. λέγεται δὲ δρᾶμα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν
θεατρικῶν μιμητῶν γινόμενα ὡς ἐν ὑπομνή-
σει. "ὁ δὲ ἐβουλεύσατο ἀσμενότερον δρᾶσαι"

κλήσει τὸν ἡπατηκότα," τουτέστι πράξει. *Επίτιμος* (p. 77 Nieb.) "καὶ τότε ὡσπερ δρᾶμαί μὲν γὰρ καὶ τραγῆ τὸ κατὰ Μισθόνιον ἐπισόδιον οὐκ ἔλαττον ὁ δαίμων ἐπήγρευκε."

δραματουργήσας συνθεῖς.

δράμης ἀυθυπότακτον.

Δράος καὶ Σάος ποταμοὶ περιλαμβάνουσι τὴν δευτέραν Παιονίαν εἰς τὸν ποταμὸν Ἴστρον καταφέρονται.

δραπετεύσας φυγών.

δραπέτης ὁ ἀποδράς τῆς δουλείας, ὁ τὸ δρᾶν πετεύων, ὁ ἔξι φεύγων. δραπέτης, τὸ δρα μακρόν.

δραπέτης κληρὸς ὁ μετὰ παρουργίας γινόμενος. τοῦτο δὲ ἰσορῆται περὶ Κρισφόντου καὶ τῶν Ἀριστοδήμου παιδῶν, ὅτι πατέρως ὁ Κρισφόντης βῶλον ὑγρῶν εἰς τὴν ἰσθμὴν ἐπέβαλε κληρουμένων περὶ Μεσσηνίας. *Σοφιλῆς* (Ai. 1285) "οὐ δραπέτην τὸν κληρὸν ἐς μέσον καθείς, ἀλλ' ὅς ἐλόφου κνήης ἡμῶν πρῶτος ἄλμα κομφιεῖν." καὶ δραπέτις, ὁ πηλοῦς, παρὰ Κρατίων.

Δράπων ὄνομα κύριον.

δράσας ποιήσας.

δρασεῖεις δρᾶν διανοῆ. "ὦ Ζεῦ, τί δρασάσας ποθ' ἡμῶν τὸν λεῶν." *Ἀριστοφάνης* (Pc. 61). καὶ δρασεῖοντες ἐπιθυμοῦντες πρᾶξι τι.

δρασμός φυγή.

δράσον· Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (54) "ἀλλ' οὐδ' ὁ δρασσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτρων," ἵπταως.

δράσσομαι γενικῆ.

δρασηρίοις πρακτικωτάτοις.

δρασηρίον. "τὸ κόσμιον καὶ ἡσύχιον καὶ τοῦ δρασηρίου αὐτῷ ἐτέτακτο καὶ τοῦ ἀπράδου· ἐπιεικῆς γὰρ ὦν καὶ πρὸς γ' ἔτι ἀπρόμιον, ὅμως εἰς ἀγῶνα πραγμάτων ἐμμετρῶς ἔξ ἀνάγκης οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν καὶ ταῦτα καλωδομένων" (*Eunapius?*).

δρασηρίος ὁ περιέρως.

δραχμή. αἱ ῥ' δραχμαὶ ποιοῦσι μίαν μῶν. δραχμὴ δὲ (ἀν δὲ χρυσοῦ) ὀλκή νομισματος εἰς ἀργύρου δραχμῆς ἰ.

δραχμὴ ἔξ ὀβολῶν. καὶ Ἀριστοφάνης (Pc. 373) "εἰς χοιρίδιον δάνεισόν μοι τρεῖς δραχμᾶς," ἐπὶ τῶν μελλόντων ἀποθνήσκειν ἢ κτεῖσθαι, ἐπεὶ οἱ μὲν κτεῖσθαι ἔθνον. ἰσχυρὸν δὲ οἱ μνοῦμενοι ἐς τοὺς εὐσεβεῖς ἐπέσθαι.

δρεπανηφόρα τέθριππα. "ἦν δὲ τῶν Δαρείω ὑπ' Ἀλεξάνδρου πολειομένην τέθριππα δρεπανηφόρα κατεσκευασμένα τὸν τρόπον τῶτον. τῶν τροχῶν ἦσαν εἰς τὸν κύκλον περιεκαλκευμένα δρέπανα, συνέβαινε τε ἐπερχομένων τὰς τάξεις ἀναιρεῖσθαι καὶ τὰς ἐπιπίπτοντας οἰκτρῶς ἀπόλλυσθαι· ἐλαυνομένων γὰρ τῶν δρεπάνων οἱ μὲν τῶν ποδῶν, οἱ δὲ τῶν χειρῶν, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὀπλῶν κριτούμενοι ἐσύροντο ἐπὶ πολὺ καὶ ἀνηροῦντο."

δρεπανηφόρος, ξιφηφόρος. καὶ δρεπανηφόρα· *Ξενοφῶν* (Anab. 1 8 10) "τὰ δὲ δρεπανηφόρα κυλούμενα εἶχον δρέπανα ἐκ τῶν ἄξων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα καὶ ὑπὸ τοῖς δίφροις εἰς γῆν βλέποντα, ὡς διακόπτειν ὄτω ἐνετύγγανον."

δρέπεται θερῖζεται, τραγῶται, ἀπανθίζεται. (AP 7 218) "ἐφ' ἧς μνηστῆρες ἀγανοὶ πλείονες ἢ νόμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος, δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ὠνητὴν ἀφροδίτην."

δρέπομαι γενικῆ· "τῶν αὐτῶν σοὶ λόγων ἐδρεψάμην κύγω." αἰτιατικῆ δὲ "πονηρὸν πονηρῶς δόξης κυρτὸν δρεπόμενος," καὶ "τὰ κάλλισα δρεπόμενος τῆς φιλίας ἀνθη."

δρέπου τρύγα. *Ἡρόδοτος* (8 115) "τῶν δένδρων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ τὰ φύλλα καταδρέποντες ἦσθιον."

δρεφθῆναι ἀποδρεπανισθῆναι.

δρησμός.

Δρησος (Hom. Z 20) ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ποταμοῦ.

δρησαι οἱ οἰκέται.

δρησοσύνη (Hom. o 321).

δριμέα τὰ δριμύτατα, καὶ δριμεῖα ἢ δριμυτάτη.

δριός σύνδενδρος τόπος· (AP 7 203) "οὐκέτ' ἂν ἔλθην δριός εὐσκίον, ἀγρότα κέρδιξ, ἡχῆσεις ἀνείεις γῆρυν ἀπὸ ζώματος."

Δρογγίλον χωρίον Θρακικόν.

δρομαῖος ἐπὶ ἐνικοῦ, δρομαῖως δὲ ἐπιρρηματικῶς πληθυντικῶς, ὡς τὸ "δρομαῖως ἦλθον οἱ ἄνδρες," "δρομαῖος" δὲ "ἦλθεν ὁ ἀνὴρ." δρομεύς δὲ δρομείως.

Δρομιχαίτης ὄνομα κύριον, ὁ βασιλεὺς τῶν Ὀδρουσῶν.

δρόμοις τοῖς γυμνασίοις, κατὰ Κρήτας. (S Bl. 686) "δρόμῳ δ' ἰσῶσαι τῇ φύσει τὰ τέρματα, νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας." περὶ Ὀρέσου φησὶν, οἶον οὐκ ἐλλείπων κατὰ

τὰ τέρματα, ἀλλ' ἴσος φανείς τοῖς τέρμασιν. ἀντι τῷ ἴσος καὶ τεθναμασμένος ἐν τῷ ἀγωνίσματι ὡς ἐπὶ τῇ μορφῇ. τουτέστιν ὡς θανάμαστος ἐπὶ τῇ μορφῇ, ἔτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἐφάνη. ὡς ἐπὶ τῷ εἶδει, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ.

δρομοκήρυκες οἱ ἀγγελιαφόροι παρὰ Δίῳ (78 35).

δρομαχαρνεῦ δρύνει Ἀχαρνεῦ, ἀναίοθητε· ἐκωμωδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί, Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους, Θυμοιτάδαι καὶ Προσπάλτιοι ὡς δικαστικοί.

Δρυνίδαί παρὰ Γαλάταις δι φιλόσοφοι καὶ σεμνόθεοι. Diog. L. prooem.

δρύνιος ξύλινος, ὡς ἂν τις εἴποι λίθινος· πᾶν γὰρ ξύλον δρῦς καλεῖται κατὰ τὸ γενικόν. ἀπὸ τούτου καὶ τὰ ἀκρόδρυνα καὶ δρύφακτοι καὶ δρυμοὶ καὶ δόρατα, καὶ δέριος ἵππος καὶ δρυπέπεις ἔλαια.

Δρυμός ἐν τῇ παραπρεσβείας Δημοσθένος (326) πόλις ἐστὶ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

δρυμός ὁ σύνδενδρος τόπος· "ἐν τοῖς δρυμοῖς αὐτόματος ἐξάπτεται φλόξ, τῶν δένδρων ὑπὸ σφοδροῦ πνεύματος κινουμένων καὶ ἀλλήλοις ἐντριβομένων."

δρυοκοίτης. (AP 7 190) "ἀκρίδι τῇ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτη τέττιγι ξυγόν τύμβον ἔτευξε Μυρῷ, παρθένιον ζάξισα κόρη δάκρυ."

Δρύορες ἔθνος περὶ τὴν Πυθῶνα ἄδικον, ὃ Ἡρακλῆς μετώκισεν· ὅτε γὰρ τὸν Ἑρμιάνθιον κάπρον ἔφερεν, ἐξήτει αὐτοὺς τροφήν, οἱ δὲ οὐκ ἔδωκαν.

δρύοχοι πᾶντα οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νεώς. καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια· Ἀριστοφάνης (Thesm. 57) "Ἀγάθων ἄρχεται δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς, κάμπει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν, τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ πολλομελεῖ καὶ γνωμοτυπεῖ κἀνονομάζει καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγυλλεῖ καὶ χοανεύει καὶ λαικάζει." ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 16) "τὸν δ' ἔτι θεῖης εὐσοχον ἐν πόντι, τὸν δὲ κατὰ δρυόχους." δρυόχους Πλάτων ἐν Τιμαίῳ (p. 81 B) καλεῖ τὰ σηρίγματα τῆς πηνημένης νεώς. "ζῶν δ' ἐκ δρυόχων ναυπηγουμένου καθ' ἕνα καιρὸν λαθεῖν ἀδύνατον."

δρυπέπης ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δέν-

δρων, ἢ ἐπὶ τῶν δένδρων πεπανθεῖσιν ὡσαύτως καὶ ἡ ἰσχάς. καὶ δρύπει 6 191) "τὴν θ' ἀλίπασον δρύπεπα," ἔλαια.

δρυπολεῖν τὸ ξύλοις πολιορκεῖ δρύππα· (AP 6 299) "ἄ τ' ἐφίελα πῦκα καὶ τυροῦ δρύψια κυκλιάδων,"

ἔλαια καὶ τυροῦ ξύσματα περιφεροῖ Δρῦς. ἐστὶ μὲν πόλις ἐν Ἠπειρῷ καὶ ἕτερον ἐν Θράκη. δρῦς τὸ δένδρον βραχύ· (AP 7 8) "οὐκέτι θελ' Ὀρφεῦ, δρύς, οὐκέτι πέτρας ἄξει Ὀμηρος (Ψ 328) "ἡ δρυὸς ἡ πεύκη οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ."

δρυτόμος (Hom. A 86) ὀλοτόμος δροτόμος.

δρύφακτοι ξύλινοι θώρακες, φράγματα, ἢ τὰ περιτεκχίσματα, ἢ δεσ, περιφράγματα, τὰ νῦν ταβλωτιμια, τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοι (sch. A Vesp. 385, Eq. 672). "ὃ δὲ τετιφορτίδας νῆας ουσχῶν, δρυφάκτους ταις πηξάμενος ἐν κύκλῳ."

δρύφη ξέσματα. καὶ δρύφοι.

δρύψαι ἀποξέσαι.

δρώμενα πραττόμενα, ἐνεργούμιν δρωμένων πραττομένων.

δρώντων ἀντὶ τοῦ δρώτῳσαν σθῶν ἀντὶ τοῦ χρήσθῳσαν. Ἀττικὴ ἢ σύνταξις, ὡσπερ ποιούτων ἐκεί τοῦ ποιέτῳσαν, φροσύντων ἀντὶ τινείτῳσαν, καὶ νοούντων νοείτῳσαν. Nub. 440.

δρωπακίζειν παρ' ἡμῖν τὸ μίφης τινὸς χρεῖσθαι τὸ σῶμι πρὸς τῶν τῆς σαρκὸς τριχῶν καὶ μερικένωσιν τῶν ταύτη προσγινομένων ἀπὸ τοῦ μυζᾶν αὐτάς.

δρωπακίζω συνάγω, τρυγῶ· γὰρ τὰ δρεπτά, τὰ δρέπανα.

δρῶπ αξὺ κεκαλλωπισμένος ἀνipes. p. 75) "πολλοὺς δρῶν διὰ τὴν ἄγτὸν ξυρὸν καὶ τὸν δρῶπακα καταφύδ' Δρωπίδης ὄνομα κύριον.

δρύζει (ἀπ φλυαεῖ) φλυαρεῖ, ὁ δρυεῖν· Πολύβιος "ἀπελθεῖν εἰς δρυεῖν μὲν ἡμερῶν ἀπέχε." καὶ αὐθιπροελέσθαι θύτερον, ἢ τὸ ἡ τό."

δυερόν βλαβερόν, ἐπιβλαβές.

δύη ἢ κακοπάθεια, ἢ δυσυχία. ἢ

δοῦλος, δὴλός τις ὢν. Καλλιμαχος (fr. 302) "ὄν ἀπόθεσον ἀλάκοι," ἦν οὐδεὶς ποθεῖ. ἐν μύθοις "τοῦνεκα τὴν ἰδίην οὐτις ὄπωπε ἔτην."

δυηπαθής ὁ καρτερικός. (AP 7 200) "αὐτοῦ σοι παρ' ἄλωνι, δυηπαθῆς ἐργάτα μύρμηξ, ἦριον ἐκ βώλου δυνάδος ἐκτισύμαν."

δῦθι (Hom. Π 64) ἐνδυσαι.

δύναμι καταλεθεῖν, ἢ εἰς δύσιν ἀπελθεῖν.

δύναμις ὁ στρατός. "συναχθείσης δυνάμεις θαυμαστῆς ἡλικῆς τὸ μέγεθος," καὶ ἀδιδίς "πλείστης ὄσης," κατὰ Ἀττικὴν σύνταξιν, ἀπὶ τοῦ πολλῆς τὸ πληθός.

δύναμις λέγεται καὶ ἡ ἰσχύς καὶ ὁ στρατός. "τῷ ἀνὰ τοῦς ἐώους πολέμους τὰς Ῥωμαίων τετράφθαι δυνάμεις." δύναμις καὶ ἡ ἰσχύς. Δαμασκίος περὶ Ἰσιδώρου "ὃ δὲ ἐμελέην ἅπτα τῶν ποιητικῶν, οὐχ ὅσον δυνάμεις ἀλλ' ὅσον ὀρέξεως εἶχε."

δύναμις. εἴ τις τῶν φευκτῶν τινός τῆν ὄναμιν ἀποδοίη, οἶον ἂν τις τὸν κλέπτην ἢ σοφιστὴν ἢ διάβολον ὀριζόμενος λέγῃ τὸν μὲν διάβολον τὸν δυνάμενον διαβάλλειν καὶ ἐχθρὸς ποιεῖν τοὺς φίλους, τὸν δὲ κλέπτην τὸν δυνάμενον λάθρα τὰ ἀλλότρια ἀφαιρεῖσθαι, τὸν δὲ σοφιστὴν τὸν δυνάμενον ἀπὸ φρονημένης σοφίας χρηματίζεσθαι. οὐδεὶς γὰρ τούτων τοῖστίς ἐστι τῷ δύνασθαι, ἀλλὰ τῷ προαιρεῖσθαι τοιαῦτα. δύναμιν μὲν γὰρ καὶ οἱ ἀγαθοὶ ἔχουσι τοῦ τὰ φεῦλα δρᾶν, ἀλλ' οὐ δρῶσιν αὐτὰ τῷ μὴ προαιρεῖσθαι.

Alex. Aphrod. in Top. p. 175.

ἔστι δὲ δύναμις ὀργανικὸν ἀγαθὸν δι' ἄλλο ἕριτόν. id. p. 176.

δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ ἐντελεχείᾳ. ἀντὶ μὲν τοῦ σώματος ἐχρήσατο ὁ Ἀριστοτέλης τῆς δυνάμει, ἀντὶ δὲ τοῦ ἄσωμάτου τῆς ἐντελεχείᾳ, περὶ ψυχῆς τὸν λόγον διαίριων. καὶ γὰρ τῶν σωμάτων τὰ μὲν ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ δυνάμει ἐστὶ καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ ποιότητα καὶ ποσότητα καὶ τὴν ἐκ τύπῃ εἰς τόπον μεταβολήν. δυνάμει γὰρ ἔσμεν ἄνθρωποι ἐν τῷ σπέρματι καὶ ἐν τῷ καταμηνίῳ, καὶ δυνάμει παιδὲς ὄντες ἔχομεν τὸ τῆ ἀνδρὸς μέγεθος. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ποιῆ, δυνάμει ψυχροὶ ἔσμεν θερμοὶ ὄντες, καὶ δυνάμει κινούμεθα καθήμενοι. τὰ δὲ οὐράνια ἐν τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ μόνον ἔχουσι τὸ δυνάμει· ἀνατέλλων γὰρ ὁ ἥλιος δυνάμει μεσημεριᾶται, καὶ μεσουραγιῶν δυνάμει δύνει. καὶ

ἐπὶ τῆς ἄλλης αὐτοῦ κινήσεως καὶ τῶν ἄλλων ἀξέρων ἐν τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ τὸ δυνάμει ἐστὶ θεωρεῖν. Philopon. in 1 de anima, A 8a.

ὅτι αἱ δυνάμεις τῷ χρόνῳ μὲν τῶν ἐνεργειῶν πρότεροι, τῷ λόγῳ δὲ δευτέραι. πρότεροι μὲν γὰρ τῇ διδασκαλίᾳ καὶ σαφές εἰναι ἡμῖν εἰσὶν εἰς γινώσιν αἱ ἐνεργεῖαι τῶν δυνάμεων τῇ τελειότητι. τελειότης γὰρ τῆ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ· ταύτης γὰρ ἕνεκα ἢ δυνάμει, τὸ δὲ οὐ ἕνεκα πρότερον τοῦ ἕνεκά τῃ. καὶ παντὸς δὲ τὸ μὲν τέλος τῷ χρόνῳ ὑστερον, τῷ δὲ λόγῳ πρότερον· προτιθέμενοι γὰρ τῷ λόγῳ τὸ τέλος, οὕτω τὰ πρὸς αὐτὸ ζητοῦμεν καὶ παρασκευαζόμεθα.

δυνάμεις γεωμετρικαὶ πέντε. Πισίδης "τὰς πέντε δυνάμεις Ἀρχιμήδους εἰς μίαν ὀλκὴν συνάψας, εἰς τὸ κινήσαι μόλις τῶν δυσραχῆλων ἐξ ὀχῶν τὰ φορτία."

ὅτι Φίλων ἔφη δύο δυνάμεις εἰς πῦσιν ψυχῆν συνέχεσθαι, σωτηρίῳν τε καὶ φθοροποιῶν. οὐδ' ὄναρ οὗτος τῆς σωτηρίας ἐπήσθετο, ἀλλ' ὄλος ἄκρατος ἐκ τῆς φθοροποιῆς ὑπέστη.

δυνασεῖα ἢ ἰσχύς.

δυνασεύω τὸ ἄρχω γενικῆ.

δυνασῆν ἢ θεῖα γραφῆ τὸν διάβολον ἐκάλεσε· φησὶ γὰρ ὁ Δαβὶδ "ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάσε," τρέτῃ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ὡς ἐρημιον γεγενημένην τηρικυῖται θεῖ. Theodoret. in Ps. 71.

δυνατήν ἐνδεχομένην. Ξενοφῶν ἔφη (Anab. 4 1 24) "ἠγήσασθαι δυνατήν ὑποζυγίοις πορευέσθαι ὁδόν."

δύνωμαι. γίνεται ἐκ τοῦ δύνημι δύναμαι· τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δύνωμαι. πᾶν δὲ ὑποτακτικὸν ἔχον ἐνεργητικὸν περισπώμενον προπερισπᾶται, ἐσῶ-ἐὰν ἐσῶμαι. ἐὰν δὲ οὐκ ἔχη ἐνεργητικόν, προπαροξύνεται, δύνωμαι δύνωνται.

καὶ Ὀμηρος (Ξ 196) "εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστὶ." περιώρκει γὰρ τὸν ἐπιδεχόμενον τελέσαι δυνατόν εἶναι δεῖν, καὶ αὐτὸ τὸ πρῶγμα εὐθετον εἶναι πρὸς τὴν τελεῶσιν.

δύο ἐτῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσι καταμείνας τῆς ἀδίκου φυγῆς ὤνητο.

δυοῖν ἀντὶ τοῦ δύο. (S OR 640) "δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν," ἀντὶ τῆ ἐν τῶν δύο ποιήσας "ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβῶν."

δυοκαιδεκάτη καὶ δυοκαιδέκατος, δυοδεκάτη δὲ καὶ δυώδεκα.

δύο τοίχους ἀλείφεις. λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπιμφοτερίζοντων καὶ διὰ μέσων χωρῶντων ἐν μάχαις ἢ φιλαίαις. εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους εὐφραγίας ποιοῦντων.

Δυρράχιον πόλις τὸ πάλαι Ἐπίδαμνος καλουμένη.

δυσαιάκτου δυσθρηνήτου.

δυσάλητος (S OR 12) ἀσυμπαθής.

δυσάλθεις δυσίατον.

δυσάλωτον δύσληπτον.

δυσανάγωγος δυσχερής, ἀπειθής.

δυσανασχετοῦσι βαρέως οἴσουσι, παραιοῦνται. (Diodorus 4 36) "δυσανασχετῶν δὲ τῇ συμφορᾷ ἐκ Καλυδῶνος ἐξεχώρει μετὰ τῆς Διωνείδους."

δυσανασχετῶς ὀκνηρῶς, ἀπειθῶς. (Theophyl. Sim. 7 15) "ὃ δὲ δυσανασχετῶς εἶχε δέξασθαι τὰ βασιλικὰ δῶρα."

δυσάνιος, Ἀντιγῶν, ὃ ἐπὶ παντὶ ἀνώμενος, καὶ μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦ. Harp.

δυσάντητον δυσχερές, δυσανάντητον.

δυσαρεσέμενος μὴ ἀρεσκόμενος. (Diodor. t. 2 p. 622) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔφασαν τὴν σύγκλητον δυσαρεσιεῖσθαι τῇ τῶν ἐν Λυκαδαίμοις τειχῶν καθαιρέσει." καὶ αὐτίς (A Ecel. 180) "χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνθρωπος δυσαρέζους ρουθετεῖν, εἰ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε, τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖσθ' ἐκίνατε."

δυσαριστοτόκεια (Hom. Σ 54) δυσυχῶς ἄριστον τεκῆσα. ἢ διὰ τὴν ἄριστιν δύσηνον.

Δυσούλης. οὗτος αὐτόχθων μὲν ἦν, συνώκησε δὲ Βαυβοῖ, καὶ ἔσχε παῖδας Πρωτορόην τε καὶ Νῆσυν. Harp.

δυσαχθές βαρὺ, ἀβίακτον.

δυσαιῶν ἀνέμων τῶν σφοδρῶς πνεόντων. "πνευμάτων ἐπελαυνόντων δυσαιῶν αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν." cf. v. Χάρυβδις.

δυσβῆρες οἱ δύσβατοι τύποι.

δυσβουλίαι κακοβουλίαι.

δυσβράκανος-δυσκατανόητος· βράκανα γὰρ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα.

δυσγάργαλις δυσυπότακτος· γαργαλιεῖν γὰρ τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν καὶ πείθειν.

δυσγενής ὃ ἐκ κακοῦ γένεος. καὶ δυσγένεια ὁμοίως.

δυσδιάλλακτον (καὶ δυσαιακτον) δυσ-

θρήνητον.

δυσδιάφρευκτον δυσχερῶς λαοθι

δυσδιόρθωτος ὁ ἀδιόρθωτος.

δυσειδής ὁ ἄμορφος.

δυσείκασον ἀρεπῶς εἰκασθέν.

δυσείμων ὁ ἀχίτων.

δυσειρεσία τὸ κακῶς ἐρέττειν.

δυσέκβατον.

δυσεκλογίσεων δυσαρέσεων, δυσδύσεων. "ἀδῆλων δὲ ὄντων καὶ δυσεκλιτῶν κατὰ πόλεμον ἔργων."

δυσέκλυτα δυσχερῶς λυόμενα.

δυσέκτων δυσγενῶμων.

δυσέμβολος δυσεπιχείρητος. κασεμβολιώτατον. "φρόνισον Ἀρμενίας θητον ὑπάρχειν δοκοῦν διὰ τὸ δυσεπιτατον." "πρὸς ἄριππα χωρία καὶ δουλώτατα προελθόντες. οὐδενὸς κωλύοντι πολεμίων, ἀπεκόπησαν πολὺ τῶν ὀμάλῶν ὑπτίων."

δυσέντευκτος δυσομίλητος.

δυσέξιτος τόπος ἀδιόφειτος.

δυσέξοισον δύσεκκόμισον.

δυσεπήβολος.

δύσεργον δυσχερές, δύσκολον· ἄμφω τὰ πλεονὰ τοῦ ὀφρατος μεταλνομένε, ὃ δὴ δύσεργον ἦν τοῖς ἀρρωστέχοισι τὴν ἑτέραν."

δύσεριν φιλόνηκον, παρὰ τὸ δυσκακάν, καὶ τὴν ἔριν.

δυσερμίας κακῆς ἀποτυχίας· εὐίγαρ τὴν ἐπιτυχίαν καλοῦσι. cf. v. ἐδεφ

δύσερμος ὁ δύσελπις.

δύσερως ὁ σφόδρα κακῶς ἐρῶν ἐπὶ κακῶ ἔρῶν. "ἄποσφαγεῖσαν γὰρ ὑπὸ ἔρασοῦ. δυσέρωτος" (Iamblichus p. 245?).

δύσζηλοι (Hom. η 307). φθονερώς

δυσηλεγής κακῆχος, χαλεπός.

δυσήνεμον τὸ κακοῦς ἀνέμους δυστάραχον.

δυσηνίους δυσπειθεῖς, ἀνυποτάτους δυσαγῶγους, δυσκατόχους, ἐκ μετατῶν ἵππων· ἠνία γὰρ τὰ κῶρα.

δυσήνυσον δυσκατόρθωτον.

δυσῆρες δυσχερές.

δυσηχῆς ὁ κακῆχος. ἐν ἐπιγραφῇ (6 141) "ἑρσαμένη Πύθωνα δυσηχῆος λέμιοιο ἄσπις Ἀθηναίης ἐν ταμίει κρέμει δυσθανατῶντα βιαίως τὸν βίον

(Theophyl. Sim. 2 6) "ἐν δέ τινι ἀτραποῦ δυσθανατῶντα ζρατιῶ-
των περιβλέψατο, τέτρασι βολαῖς
κοσμούμενον."

ος ἀστῆς. (S El. 289) "ὦ δύ-
ημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκε;"
τήσας. (Polybius?) "ὁ δὲ Νάβις
εταῖς συνθήκαις ἐπροσέχε τοῖς
" ἀντὶ τοῦ μὴ εἶρξας ταῖς συν-
ῆ μιμίνας. καὶ δυσθετούμενοι
κακῶς διατιθέμενοι· "καὶ δυσθε-
οῖς συμβαίνουσιν ἀποδοσπετοῦσι."
υσιπετι.

ήρατος ὁ δυσεῦρετος.
ιμος κακόβουλος· Σοφοκλῆς (El.
μὲν οὖν οὐκ εἰμι τοῖς πεπραγμέ-
νους. εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρρκεῖν κα-
ην δικαίαν σχοῦσα, τρὺς πέλας

τον ἀθεράπευτον, καὶ δυσια-
δομῶς.

άλασσα τὰ εἰς τὴν θύλασσαν
να· (AP 6 38) "δίκτυα δυσιδά-

ητος.

θεκτον δυσνόητον, ἀκατάληπτον.
λάδου (Hom. II 357) κακοήχρον.
νητα ἀμειλιχτε, δυσμετάθετε· (AP
δη δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέρασον ἐταί-
σας; ἢ καὶ σὴν Κίπρις ἔμηνε

έα. "Ὀμηρος κατὰ συζολὴν ἐκφέ-
αστα· "δυσκλία Ἄργος ἰκέσθαι"
ἢ ἀκλία (δ 728) ἀντὶ τοῦ ἄδοξον.
καὶ ἐκτείνουσι.

εἰς ἄδοξον, ἄτιμον, ἀπρεπές. "μὴ
ὑφ' ἡλίφ δυσκληρῆς εἶην ὡσε τὸν
τα μὴ ἀντισῶσαι."

ηδόνιζον δυσφήμιζον, δυσκλυ-
δὲ δυσέχβατον.

ιλαινειν. λέγει Ἀριστοτέλης (Γορ.
καλαίνει γὰρ ὁ μὴ διὰ προσηκου-
ρίσεων φθειρών καὶ κωλύων γίνε-
σθισμῶν. δυσκολία δ' ἐστὶν ἀπόκρι-
γὰς διαλεκτικῶς ἀποκρίσεις, σπλλο-
ταρτικῆ."

λοκαύμπτους ὡδ ἄς τὰς κεκλα-
φροσφάνης (Nub. 967) "εἰ δὲ τις
ἐν τινι καμπῆν οἷας οἱ νῦν τὰς
πυ ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,

ἐπιτρέβητο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μεθ-
σας ἀφανίζων." cf. v. βωμολοχεύσαιτο.

δύσκωφος ὁ ἐκ μέρους ἀκούων.
δυσλόγιζον. ὁμοιον τῷ πρῶτος ἄσκοπον.
δύσλοφα χαλεπῶς φερόμενα.
δυσλυτώτατος ὁ δύσλυτος.
δυσμαῖς βίου τῷ τέλει τῆς ζωῆς.
δυσμένεια ἔχθρα, κακόνοια. καὶ δυσ-
μενῆς ὁ πολέμιος.

δύσμητις βαρύθυμος, ὀργίλος, μησι-
κακος.

δύσμητις ὁ κακόβουλος.
δυσμικῶν τῶν τῆς δύσεως· "προνοή-
σας δὲ καὶ τὰς τῶν δυσμικῶν ὁμαιχμίας,
ἔπεισε κοινοπραγῆσαι τινὰς τῶν δυναστῶν."

δυσμίσητος ὁ πάνυ ἀπεχθάνομενος·
(AP 7 141) "δένδρεια δυσμίσητα, καὶ ἦν ποτε
τείχος ἴδωσι Τρώιον, αὐαλέων φυλλοχοεῦσι
κόμην."

δύσμορος δυσυχῆς, κακοθύνατος· (AP
9 397) "ἦν δὲ θάνης παλάμησιν ἐμαῖς, μή-
τηρ μὲν ἀκούσω δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πα-
τρίδι σωζομένη."

δύσνονος ἔχθρός· "ὁ δὲ ἦν δύσνονος βυ-
σιλεῖ καὶ Ῥωμαίοις."

δυσξύμβολα δυσνόητα.
δυσσοδία ἢ κακὴ ὁδός.

δύσοδος τραχεῖα, δυσχερῆ διάβασιν
ἔχουσα.

δυσαικτον δυσθρηνήτου.
δύσοιμος δύσοδος, οἶον ἐπὶ κυκῶ ἄγασα.

δύσοιζος δυσφθρητος.
δυσόμοια ἀνόμοια Στράτις.

δύσοργος ὀξύχολος· Σοφοκλῆς (Ai. 1017)
"τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος ἐν γῆραι βαρὺς ἐρεῖ,
πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος." πρὸς οὐ-
δὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθές, ἢ αἷτιον ἐμοί. καὶ αὐ-
θις (Phil. 377) "ὁ δ' ἐνθάδ' ἦκων, καίπερ
οὐ δύσοργος ὢν, δηχθεις πρὸς ἡ' ἐξήκουσεν
ᾧδ' ἠμίψατο."

δυσόριζον.
δυσόρφναια (Eur. Phoen. 329) μέλανα.

δύσοσμος δυσώδης.
δυσπαίπαλος τραχεῖα.

δυσπάλαιζος δυσκαταγώνιζος· οὕτως
Εὐριπίδης (Ale. 892). καὶ δυσπαλές δυσχε-
ρές, δυσκαταγώνιζον.

Δύσπαρι (Hom. Γ 39) ἐπὶ κυκῶ ὠνομι-
σμένε, οἶον ζήσας ὡς Πάρις, δυσώνυμε.

δυσπάρειτον δυσπόρευτον· Ξενοφῶν

(Anab. 4.1.25) "ἔρωτάμενος δ' εἰ εἴη δυσπάρ-
ριτόν τι χωρίον," τὸ ἄβατον.

δυσπειθήs καὶ δυσπείθεια.

δυσπέμφελον δυστάραχον.

δυσπετής δυσχερής.

δυσπετοῦντα κακῶs πάσχοντα.

δυσπινῆ τὰ ἔρπονωμένα, τὰ ἔνπαρά-
πινος γὰρ ὁ ῥύπος. Ἀριστοφάνης (Ach. 401)
"ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλειs πεπλώματα;" καὶ
αἰθῆs (S OC 1597) "εἴτ' ἔλυσε δυσπινεῖs
σολός."

δυσπλήτιs (an διασπλήτιs).

δυσπόρισον δυσέρετον.

δυσποτιμότερον ἀθλιώτερον. καὶ δυ-
σποτμία Οἰδίποδος ἢ δυσυχία. καὶ Πο-
λύβιος "ἔs παραπλησίαν διάθεσιν ἦλθον τοῖs
ἐν ταῖs πολυχρονίοιs ἀρρωσῆs δυσποτιμῆs."

δυσπρόσιτα δυσχερῆ ἐγγισθῆναι.

δυσπροσπέλασος.

δυσριγότατος ὁ φρικωδέστατος.

δυστέκμαρτον δυσκατέργασον, δυσζή-
τητον, δυσέρετον, δυσκατάληπτον. (S OR
108) "ποῦ τόδ' εὔρεθῆσεται ἔγνος παλαιῆs
δυστέκμαρτον αἰτίας;" καὶ δυστεκμαρτό-
τερον δυσκαταληπτότερον.

^a δῦσηνος ταλαίπωρος, δυσυχής, ἄθλιος.
τάττεται δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ (El. 121) δυση-
νοτάτη ἐπὶ τοῦ ἔξωλεμέτη, ἔκ ἐπὶ τῷ οἴκτῳ,
ἐν οἷs φησὶν "ἰὼ παῖ δυσανοτάτας Ἠλέκτρα
μητρός." οὐ γὰρ ἔs νῦν ἐπὶ οἴκτου.

^b δῦσηνος ἐπὶ τοῦ ἀθλίῳ παρὰ Σοφοκλεῖ
(Ai. 849) "τῆ τε δυσηνῶ τροφῶ. ἢ που τά-
λαινα τήνδ' ὅταν κλῆ φάτιν, ἦσει μέγαν
κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει."

δυστόπασος κακοῦπονόητος, παρὰ τὸ
τοπάζω.

δυστοπώτατα δυσχερέστατα.

δυστραπελία καὶ δυστράπελος δύs-
τροπος, ἄμορφος, δυσμετάθετος.

δυστράπελος δυσκίνητος, ἀμετάτρε-
πτος, δυσμετάθετος, ὃs ἔκ εὔρεν ἐκφυγεῖν τὸ
πάθος. ἔτω λέγῃσιν καὶ δυστράπελον ὄρυγμα
τὸ οὐκ εὐδιάλυτον. ἢ ὁ ἀμετακίνητος ὄργῃ
ἢ διαθήσει ἢ φιλαργυρία. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ
ἀτράπελον. Σοφοκλῆs (Ai. 913) "κεῖται ὁ
δυστράπελος", τουτέστιν ὁ δύσκολος.

δύστρητος ὁ ἄχρηστος μεταφράστις.

δυστροπίη ἢ κακὸς τρόπος γνώμη.

δύστροπον σχολίον, δυσέρετον. "οἰκέ-
την δύστροπον δεσμοῖs περιβαλὼν, ἄγριος

ὦν καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὄργῃν."

δύστροφος ὁ μύρτιος μὴν παρὰ Μακεδόσιν.

δυσύποισος ὁ δυσυποχώρητος.

δυσσημία κακὴ ἀγγελία. "ὁ δὲ στρατη-
γὸs θειρῶν τὴν περὶ τὸ στρατόπεδον δυσση-
μίαν ἐταράττετο."

δύσφορα χαλεπά, δυσύποισα. (S OR
87) "λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τόχοι καὶ
ὄρθον ἔξιόντα, πάντ' ἄν ἐδουχεῖν." ὁ ἔs,
καὶ τὰ χαλεπὰ κατ' ὄρθον προϊόντα ἐδου-
χεῖν ἡμῶs λέγω. καὶ αἰθῆs (El. 140) "ἀλλ'
ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ
ξενόχουσα διόλλυσται, ἐν οἷs ἀνάλωσιs ἐs
οὐδεμίαν τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφή;" ἀπὶ
ταῦ ἐπιθυμεῖs. τί μοι, φησί, τούτων γλίχῃ
ἄπερ ἔsιν οὐκ εὐκόλως φέρειν, θρήνου καὶ
πένθους.

δυσφώρατος δυσκόλως ἐλεγχόμετος. ἢ
ὁ κακῶs ὑφορώμενος καὶ ὑπονοῶν.

δυσφώρατος μόλιs φωραθῆναι δυνά-
μενος.

δυσχέιμερος.

δυσχέρινε λυποῦ.

δυσχερασμάτων ἀτυχημάτων. (De-
mas. Phot. p. 340) "ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ἀπράγμονα
βίον ἐτράπετο μίσει τῶν ἐν πολιτείᾳ δυσχε-
ρασμαμάτων."

δυσχέρεια. "εἰ γὰρ ποῦ τι καὶ ἐπὶ
σκετο ὕδωρ, ἄποτον ὑπὸ δυσχερείας ἦ"
καὶ δυσχερής.

δυσχρησούμενος κακῶs διατιθέμενος.
(Polyb. 1.18) "ὁ δὲ Ἀννίβας δυσχρησούμενος
ἦδη τοῖs πράγμασι διετέμετο ἐs Καρχηδόνα
ταύτην τὴν περίεσιν διασαφῶν."

δυσώδης. καὶ δυσωδία ἢ προή.

δυσώνυμος κακόνυμος.

δυσωπεῖσθαι ὑφορεῖσθαι καὶ ὑπέκτισ-
ἔχειν, φοβεῖσθαι μεθ' ὑπανόλιος. "ὄρω δὲ
τὸν ἀδελφὸν πάντα δυσωπούμενον καὶ δὲ
ἔτι τῶν ὄψων οὐκ ὑφορούμενον." καὶ ἐπὶ τῷ
κακῶs πάσχειν ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὰs ὄφει.
"ὡs ἄν καταλάμποντος τοῦ ἡλίου δυσωπῶ-
τοὺs ἐχθρούs." ἔνιοι δὲ, εἰ καὶ μὴ τῶν Ἀ-
τικῶν, ἀπὸ τοῦ αἰδεῖσθαι. ἢ δὲ συνήθως
καὶ ἐπὶ τῷ ἰκετεύειν καὶ παρακαλεῖν λέγεται
δυσωπία.

δυσωποῦμαι Δημοσθένης ἐν Φιλίπ-
ποῖs (9.65) καὶ Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύ-
μασιν (2.1.4) ἀπὸ τοῦ φοβοῦμαι.

δυσωπῶ ἰκετεύω. δυσωπῶ καὶ ἐπὶ τῷ

καὶ ἐπὶ τοῦ ἐντρέπομαι· "τοὺς ἑλπίσας δυσωπήσειν ἐν τῷ κακῷ εἶναι" (Joseph. B. I. 5 81).

ρήσονται (Hom. K 183) δυσφύ-

ρον (Herodot. 5 17) ὄνομα ὄρους. ἐκάτη καὶ δυωδέκατος.

τὰ ἀποκοπήν, δῶμα, ὁ οἶκος.

ιάβοιοι (Hom. Ψ 703) δώδεκα ν.

αδῶρον δώδεκα παλαισῶν ὄντι· ἢ παλαισῆ. ἐν ἐπιγράμματι (AP ἑλληνῶ ἀνεφύσαντες ἔρρεξαν, καὶ δωρα κέρα ἄλω μακροτέροντι ποτὶ ν ἔπαξαν."

ιάκρουνον εἶμα· ὁ γὰρ Κρατῖν ἐπήνεσεν ἐν Πυτίνῃ λέγων "ἀναξ τῶν ἐπῶν τῷ θεύματος. καναχῶσι δεκάκρουνον τὸ εἶμα. Ἰλισσὸς ἐν ι. τί ἂν εἶποιαι σοι; εἰ μὴ γὰρ ἐπι- αὐτῷ τὸ εἶμα, ἅπαντα ταῦτα κα- ποιήμυσιν."

ιάκρουνος κρήνη Ἀθήνησιν ἦν. ης (2 15) Ἐννεάκρουνον.

καμήχανον, ἐπὶ τῶν παντοδα- τοικίλοις χρωμένων ἤθεσιν· Κυρή- ς ἐπίσημος γέγονεν ἑταῖρα, δωδε- ς ἐπικαλουμένη διὰ τὸ τοσαῦτα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ἔσι δὲ παρὰ ὑπύλης Εὐρυπίδου "ἀνὰ τὸ δωδε- ν ἄσρον" (sch. A Ran. 1363). καὶ χανος πόρνη, ἴβ' σχήμασι χρωμένη, ὄνομα.

κατημόριον ἢ δωδεκάτη μοῖρα. κέδεις θυσίαι δώδεκα ἱερῶν, ὡς ἐκ τριῶν.

ναῖον χαλκεῖον, ἐπὶ τῶν μα- των. Δήμων γὰρ φησὶν ὅτι τὸ τῷ τεῖον ἐν Δωδώνῃ λέβησιν ἐν κύκλῳ ται, τοὺτους δὲ ψαύειν ἀλλήλους, ἰθύντος τοῦ ἐνὸς ἠχεῖν ἐκ διαδοχῆς ὡς διὰ πολλοῦ χρόνου γίνεσθαι τῆς περιόδου. Ἀριστοτέλης δὲ ὡς πλάσμα· δύο φησὶ εἶδους εἶναι, καὶ ἐπὶ ἑτέρῳ λέβητι, ἐπὶ θατέρῳ δὲ παιδα μ μάστιγα, ἧς τὰς ἱμάντας χαλκῆς ἠμένους ὅπ' ἀνέμῳ τῷ λέβητι προσ- τὰν δὲ τυπτόμενον ἠχεῖν (sch. Hom. 449 46). κέχρηται δὲ τῇ πυρομιμί- ος Ἀθήνησιν.

πρὸς Δήμων. εἰ δὲ πολλοὶ ἦσαν, οὐκ ἂν ἐνικῶς ἐλέγετο ἡ παροιμία.

Δωδωναῖος ὁ Ζεὺς, παρ' ὅσον ἐν Δω- δώνῃ τῆς Θεσπρωτίας ἐτιμᾶτο.

Δωδώνη πόλις ἐν τῇ Θεσπρωτίδι Πε- λασγία, ἐν ἣ ἴσατο δρυς, ἐν ἣ μαντεῖον ἦν γυναικῶν προφητῶν. καὶ εἰσιόντων τῶν μαντευομένων ἐκινεῖτο δῆθεν ἡ δρυς ἠχῶσα· αἱ δὲ ἐρπύλλοντο ὅτι τάδε λέγει ὁ Ζεὺς. καὶ ἀνδρῶς ἴσατο ἐν ὕψει ῥάβδον κατέχων, καὶ παρ' αὐτὸν λέβητος ἴσατο, καὶ ἔπαιεν ὁ ἀν- δρῶς τὸν λέβητα, ἔξ οὗ ἠχός τις ἐναρμό- νιος ἀπετελεῖτο. αἱ δὲ τῶν δαιμόνων φωναὶ ἄναρθροὶ εἰσι. sch. Hom. II 233 p. 449 33.

Δωήκ (1 Sam. 22 9) ὄνομα κύριον, ὁ Σύρος.

δῶμα ὁ οἶκος. καὶ δωμάτιον οἰκημά- τιον.

δωρατικὴ διάδοσις ἢ διδομένη παρὰ τοῦ βουσιλέως τοῖς στρατεύμασι.

δῶρα θεοῦς πέλει· καὶ αἰδοίους βουσιλέας. οἱ μὲν Ἡσιόδειον οἴονται τὸν εἶχον, εἴρηται δὲ καὶ Πλάτωνι ἐν τρίτῃ Πολιτείᾳ (p. 390 E).

δῶρα καὶ δωρεαὶ διαφέρει. δωρεαὶ μὲν γὰρ αἱ σιτήσεις καὶ αἱ προεδρῆται καὶ αἱ ἀτέ- λειαι καὶ τὸ ἱερᾶσθαι, καὶ ὅσα ἄλλα λαμ- πρύνει ἄνδρας, δῶρα δὲ χρυσὸς ἄργυρος ἴπ- ποι ἀνθρώποδα, καὶ ὅσα ἐρμηνεύει πλοῦτον (Philostrat. V. S. 2 10 4). ἀπὸ τοῦ δῶρα οὖν δωρᾶ, καὶ πλεονασμῷ τῷ ε δωρεᾶ. ἢ ἔτιω· δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα, δω- ρεᾶ δὲ ἐπὶ τιμῆς. sch. A An. 510.

δωρεᾶ δόσις ἀναπόδοτος. ἔσι δὲ ἡ δό- σις γένος τῆς δωρεᾶς.

Δωρήκ ὄνομα κύριον.

δωρησάμενος χρήμασι μεγάλοις ἀντὶ τοῦ δωροδοκήσας.

δωρητόν τὸ ὡς δῶρον διδόμενον· ἢ τραγωδίᾳ (S OR 382) "ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθό- ρος φυλάσσειται, εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὐνεχ', ἦν ἐμοὶ πόλις δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχέ- ρισε, ταύτης Κρέων ὁ πιζός, οὗς ἀρχῆς φίλος, λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμεῖρεται."

δωρητός ὁ δῶρα λαμβάνων.

δωριάζειν παραγυμνοῦσθαι· Δωρικὸν γὰρ ἔσι τὸ παραφαίνειν τὸ σῶμα διὰ τὸ μηδὲ ζῶνυς ἔχειν, τὸ πολὺ δὲ χιτῶνας φορεῖν, ἐν δὲ Σπάρτῃ καὶ τὰς κόρας γυμνὰς φαίνεσθαι.

Δωριεύς καὶ Δωριεῖς.

Δωρικόν.

Δώριος ὄνομα κύριον. καὶ Δώριος οἰκονομία. (Diog. L. 4 19) "τὴν τε ἀκακίαν καὶ τὸν αὐχμὸν ὁ Πολέμων ἐνεδέδυντο Ξενοκράτους καὶ τὸ βάρος, οἰοῦντι Δώριος οἰκονομία." καὶ Δώριον μέλος.

Δώριος ἀθλησις μουσική, ὡσπερ καὶ Ἀύδιος καὶ Φρύγιος. (Damasc. Phot. p. 339) "τὴν δὲ τροφήν ἐκλήρωσατο μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρηπτον, ἕτε κακουργοῦσαν διὰ πενίαν οὔτε διὰ πλοῦτον βλακεύουσιν, ἀλλὰ μέσην καὶ μουσικήν, τὸν Δώριον τρόπον τῆς ψυχῆς ἀληθῶς ἡρμοσμένην." καὶ παροιμία ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον. (Synes. caln. p. 66 D) "οὐ φανοῦμαι ξρογγύλλων λογύρια, αὐτὰς δὲ τὰς φάσεις τῶν νοημάτων εἰς μέσον τιθέμενος, μόνον εἰ τῆς γλώττης τὸν τόνον ἀπὸ τῆς διαλέξεως εἰς ἐπιτροφήν μεταρμόσσομαι, ἀπὸ Δωρίου φασὶν ἐπὶ Φρύγιον."

Δωρίς Δωρίδος, ὡ Δωρί.

δωρισί, τουτίσει δωροδοκίσι. Ἀριστοφάνης (Eq. 985) "τὴν δωρισί μόνην ἄρμονίαν ἀρμόττεσθαι θαυμά τὴν λύραν, ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν."

δωροδοκηθέντα.

δωροδοκήσαντα. οὐ μόνον δῶρα δίδοναι καὶ ἀναπείθην, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. "δωροδοκήσαντ' ἐκ Μιτυλήνης πλεῖν ἢ μυῖς ἕξ" (A Eq. 831).

δωροδοκήσας δῶρα λαβών.

δωροδόκος δῶρα δεχόμενος.

δῶρον ἢ παλαισιή. καὶ Ὀμηρος (A 109) "ἔκκαϊδεκάδωρα πεφύκει."

δῶρον ὃ διδοῖ τις, ἐπαίνει.

δωροξενία. ὅταν τις γραφεὶς ξενίας καὶ δῶρα δοῦς ἐκφύγη τὴν συκοφαντίαν, δωροξενία λέγεται. Harp.

Δῶρος ὁ ἀπὸ τῆς Ἀραβίας, ὃν φησι Δαμάσκιος εἰς τὴν φιλόσοφον ἰσορίαν δεινότατον εἶναι ζητητὴν τῆς ἀληθείας. τῆτον Ἰσιδώρος ὁ φιλόσοφος ἤσθάνετο μὲν τὴν ἀρχὴν ἔτι ταῖς Ἀριστοτέλους ὑποθέσεσιν ἐνδεδμεμένον ἄτε ἐκ παίδων ἐν αὐταῖς τετραμμένον πορρωτέρω τῆς ἡλικίας, καὶ διὰ τὴν ἀήθειαν τῆς Πλάτωνος μεγαλοπρεποῦς ἐπισήμης οὐ δυνάμενον ἀναπτήναι πρὸς τὰ ὕψηλὰ καὶ λαμπρὰ τῶν νοημάτων· ἕτω δὲ ἔχοντα καταμαθῶν ἀνεκαλέσατό τε κατὰ βραχὺ καὶ ἀνεπέτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ μέγα πέλγος τῆς ἀληθείας, ὡσε ἀπο-

σνευσάμενον τὴν τὰ μικρὰ συλλογὴ ἀκρίβειαν περιπατητικὴν εἰς τὴν διμηθέως τινὸς ἄμυ φανοτάτω πυρὶ κίφθεισαν διαλεκτικὴν, αὐτοφάν γε κτῆτην οὔσαν νῆ καὶ φρονήσεως, ἀνατε καὶ ἐν αὐτῇ εἰσαικίσει τὰς τοῦ βλοσόφους ἐλπίδας.

δωροῦμαι δοτικῇ. αἰτιατικῇ δὲ μαὶ σε χρήμυσιν."

δῶρων γραφή. ὅταν τις αἰτία πολιτεσομένων δῶρα λαβεῖν, τὸ ἔγκλ κατ' αὐτοῦ διχῆ ἐλέγτο, δωροδοκία δῶρων γραφή. Harp.

δῶρων δόκησιν τὴν δωροδοκία κυδίτης (5 16).

δῶς ἢ δόσις, ἢ δωριά. (Hesiod. "δῶς ἀγαθῆ, ἄρπαιξ δὲ κακῆ, θανάτειρα." καὶ Ἀλιανὸς Ποικιλῆ ἰσορτῶν Ῥωμαίων γυναικῶν "αὐ δεξάμενι Πύρρη τὰ δῶρα ἔφασαν, ἢ δῶς ἀντιπεῖν καὶ ἄξια εἶναι τοῦ πέμψαντος. ἀνόσιον δὲ εἶναι αὐταῖς φορεῖν."

Δωσιάδης ὄνομα κύριον. καὶ δας.

δωσιδίκοις ἐκδότους τῆ δίκη. 4 4) "περὶ δὲ τῶν τεθνεώτων δωσιδύρῳχοι τὸς ἡδικηκότας."

Δωσιθέος ὄνομα κύριον.

Δῶσων ὄνομα κύριον.

δωτίνη ἢ δωρεά.

δωτός δωτύος τῆς τροφῆς.

Δωτώ ὄνομα κύριον.

δῶτωρ.

ἕα συγχώρει.

ἕα γη. (Hom. Γ 367) ἐθραύσθη, ἕα ἕα δὴ ἄγε δῆ.

ἕαδύτα ἀρέσκοντα. ἦδω ἦσω ἦδ λύσει ἕαδα, ἕαδῶς ἕαδότης ἕαδότη. τος (6 106) "τοῖσι δὲ ἕαδε μὲν βοθηθέντα δὲ σφι ἦν."

ἕακότες παρητημένοι, ἀποπεπαι ἕαλω ἦλω, ἐκρατήθη. καὶ ἕαλω κφθη. καὶ ἕαλωκῶς καὶ ἕαλωκότι ἕαλωσαν.

ἕαν ὀλοκλήρωσι οἱ περὶ Θεουκυδίδη λέγουσιν ὅτε προτέτακται ὃ ἦ· ὅταν οὕτως ἔχη τάξεως, συνηρημένως λέ δευτέρω (24) "ἢ ἕαν οἱ πολέμοι νῆτη ἐπιπλώσιν." (3 47) "ἢ ἕαν βιασθῆ, ἢ τοῖς ἀποσήσασι πολέμοις."

τὸ λεπτόν.
 λιτί (Hom. Σ 352). οὕτω κέκληκε
 και αὐθις "ἄ μεγάλα δ' Αἴγυ-
 δάψατο (ἰμπο-ἔαν ὠλόψατο) χαί-
 δάψατο.
 κρασία τοῦ ἀέρος. ὦρα τοῦ ἔτους
 πρὸς ἡμᾶς τῷ ἡλίῳ πορεῖαν. κλί-
 αρος, και κράσει ἤρος· και ἡ δο-
 και κράσει ἤρι. ἔαρ λέγεται και
 ἰα τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν· "ἤχι
 ἔξενοι λύθρω τε και εἴαρι πεπλή-
 εονασμιῷ τοῦ ι.
 ἡ και ἔαρινῆσι τοῦ ἔαρος.
 ὅς ὁ κατά τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος.
 χρῆζει, ἐπειδὴ παλαιὸν χιτῶνα
 ἄριστοφάνης (Αν. 1404) "δεῖσθαι δ'
 ὀλίγων χελιδόνων·" μία γὰρ χε-
 οὐ ποιεῖ.
 ἔω ἔημι ἔημαι ἡμαι, κάθημαι,
 και Ἰωνικῶς, και πλεονασμιῷ εἴσται,
 νται μεμνῆται.
 ὅς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους οἱ Ἀττικοὶ
 ἰ ἐπὶ γ' προσώπου. οἱ Ἀττικοὶ δὲ
 οσώπου κέχρηται.
 ἡ ἐπηκολούθησεν. ἔψω ἔψω ἔψα
 ἔψην, και διαλύσει εἰάφθην· τὸ τρί-
 ἡ.
 ε κατελαβέ με· Ἄριστοφάνης Νεφέ-
 "τί χρεὸς ἔβα με μετὰ τὸν Πα-
 ἔνετο κυριώτερον· οὐ δεῖ γὰρ λέ-
 οῦντο ἢ βαροῦμαι ἢ βαροῦμενος,
 ἢ τινὰ κλίσειν ποιῆσθαι τοῦ βαρεῖ-
 ος, ἀλλὰ βαρύνομαι και βαρυνό-
 ι. Thuc. 2 16). και αὐθις "ὄρων δὲ
 ἔνομένην τὴν σύγκλητον."
 ἰώπησαν βαρεῖς ἔσχον τὰς ὀφθαλ-
 ον ἔασον.
 ασεν ἀντὶ τῷ ἔδοκίμισεν. (A Thesm.
 τας δ' ἰδέας ἐξήτασε, πάντα δ' ἐβί-
 ἔ, πυκνῶς τε ποικίλεις λόγους ἀνεῦ-
 ἰόχθησαν (Ps. 13 1, 52 1) ἀπερ-
 κατος ἔβδομος.
 κιάτη ἔβδόμη.
 μευόμενα. τοῖς ἀποτεχθεῖσι παι-
 ἔβδομάδης και τὰς δεκάτας ἤγον,

και τὰ γε ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς οἱ μὲν
 τῇ ἔβδόμῃ οἱ δὲ τῇ δεκάτῃ. Παρρ.
 ἔβελος τὸ μέλαν ἔσθλον. και ἔβενος
 ὁμοίως.
 ἐβιάζοντο και ἐπὶ τῶν πεισχόντων Θε-
 κυδίδης (5 3).
 ἐβληχῶντο ἐπὶ τῶν προβάτων.
 ἐβόησεν ἐφώησεν.
 ἐβόμβησεν ἤχησεν (Ierem. 38 35).
 ἐβουλιμίσασαν ἴαν ἐπεινήσαν.
 ἐβῶν ἔκρυζον.
 ἐβρυγχίλασε (Ps. 68 4) κεκοπίαιεν.
 ἔβρωτοι ἀπὸ ἔβρω υἱοῦ Σάλα, ὃς ἐμέ-
 ρισε τοῖς ἔθνεσι τὴν γῆν, τοὺς προσοίκους
 ὀνομάσας ἔβρωτους. οὗτος οὐ συνεπόνησε
 τοῖς πυργοποιοῖς, και διέμεινεν ἡ διάλεκτος
 αὐτοῦ ἀμετάβλητος.
 ἔβρασεν ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν
 ἔρριψεν· (AP 6 222) "μυριόπορον σκολόπεν-
 δραν ὑπ' Ἐρώων κυκηθεῖς πόντος Ἰαπύγων
 ἔβρωσ' ἐπὶ σκοπέλους."
 ἐβρόμησεν ἤχησεν.
 ἐβρόντησεν ἤχησεν.
 ἔβρος ποταμὸς Θράκης, τὰ ρεύματα
 ἔχων ἐκ Ῥοδόπης τοῦ Θρακικοῦ ὄρους. sch.
 A Αν. 775.
 ἐβρυνάζοντο εὐφραίνοντο.
 ἐβύνουον ἐπλήρουον, ἔφραττον· Ἄριστο-
 φάνης (Pac. 644) "χρυσίω τούτων ἐβύνουον
 τὸ σόμα," τουτέστι τῶν ῥητόρων.
 ἔβωσεν ἔκραξεν.
 ἐγανώθη ἔχρησεν, εὐφράνθη, ἀπὸ τῷ
 γίνυμαι. Ὀμηρος (N 493) "γίνυται δὲ τε
 φρένα ποιμήν," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμ-
 πρυνόμενων χαλκωμάτων. sch. A Ach. 7.
 ἐγγασφρίμυθος ἐγγασφρίμαντις, ὃν νῦν
 τινὲς Πύθωνα, Σοφοκλῆς δὲ σεφρόμαντιν,
 Πλάτων ὁ φιλόσοφος Εὐρυκλέα, ἀπὸ Εὐρυ-
 κλέους τοιῦτε μάντεως· Ἄριστοφάνης Σφηξί
 (1014) "μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαν-
 τελίαν και διάνοιαν." Φιλόχορος δ' ἐν γ' περὶ
 μαντικῆς και γυνυϊκας ἐγγασφρίμυθος. αὐται
 τὰς τῶν τεθνηκότων ψυχὰς ἐξεκαλέσθη. μιᾷ
 δὲ αὐτῶν ἐχρήσατο Σαούλ, ἣτις ἐξεκαλέσατο
 τὴν ψυχὴν Σαμεὴλ τῷ προφήτῃ. 1 Reg. 28.
 ἐγγείωνται ἐγενήσωσιν· Ὀμηρος (T 26)
 "εὐλάς ἐγγείωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν."
 ἐγγειον χέρσον, ξηράν. Πισίδης "τυύ-
 την, κράτισε, τὴν ἀπεξενωμένην ὄδον περά-
 σης ὡσπερ ἐγγειον δρόμον."

b ἔγγειον. "ὁ δὲ κατεκληρούχει τὴν χώραν, διδοὺς ἐκάσῳ ταλάντειον κλῆρον, ἕτως ἐπολαμβάνων σῆναι τὰ κατὰ τὴν πόλιν, προσδεθέντων τῶν ἀνθρώπων ταῖς ἐγγείοις κτήσεσι." τινὲς ἐπὶ τοῦ ἐγγυτέρω, οὐχ ἕτως δὲ οἱ ῥήτορες ἔτασσον, ἀλλ' ὅταν τὸ ἐν γῆ θέλῃσι δηλώσαι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον (3) "οὐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τῶτον οὔτε ναυτικοῦ οὔτε ἐγγείου συμβολαίου," καὶ Λυσίας "τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὄρφανοῖς ἔγγειον τὴν οὐσίαν καθιστάναι, αὐτοὺς δὲ ναυτικούς ἡμᾶς ἀποφαίνει." ἔγγειον δὲ διὰ τοῦ i τὸ ἐγγύτερον.

ἔγγειον κτησίαν τὴν ἐπὶ γῆς.

ἔγγεληή γελῶσοι.

ἔγγεον τὸ ἀσφαλές.

ἔγγίλω σοι δοτικῆ.

ἔγγιον ἐγγύτερον, διὰ τοῦ i. ἔγγισα.

ἔγγλωττογάσωρ. ἔγγλωττογάσορες (A An. 1695) οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοτεύοντες, ὡς ἐγχειρογάσορες οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν.

ἔγγλωττοτυπεῖν τὴν γλώτταν ψοφεῖν τὰ κατορθώματα, καὶ σεμιολογεῖν τὰ ἐκείνων καὶ αἰεὶ ἐπὶ τῆς γλώττης ἔχειν. sch. A Eq. 779.

a ἔγγυή ἢ ἀσφαλῆς ἀντιποίησις καὶ σαθρή, ἀπὸ τοῦ γῆ γύη καὶ ἐγγύη· καὶ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων σοικείων παγιωτέρα.

b ἔγγυή ἢ περὶ τινος ἀναδοχή.

ἔγγυήσασθαι μνησεύσασθαι. καὶ ἐγγυητὴ γυνή ἢ μεμνησευμένη. Προκόπιος (Arc. 1) "ἢ δὲ ἐγγυητὴ ὕπερον Βελισαριῶ γυνὴ γέγονεν, ἥδη παίδων μήτηρ γενομένη πολλῶν. εὐθὺς οὖν ἤξιε μοιχεύτρια τὸ ἐξῆς εἶναι."

ἔγγυθετος ὁ προσεδρεύων τόπος.

ἔγγυθήκη σκευὸς τι πρὸς τὸ κρυτήρας ἢ λήβητας ἢ τι τοιοῦτον οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήθειον. Harp.

ἔγγυον ἀσφαλές, καὶ ἔγγυος ὁ ἐγγυητής, καὶ ἔγγυωμένη ἀσφαλιζομένη. Πισίδης (Heracl. 16) "νῦν πανσέληνος ἢ σελήνη λαμπέτω, τοῦ Χοσρόου λήγοντος, ἐγγυωμένη Πέρσας τὸ λοιπὸν μὴ θραυγεῖν τὴν κτίσιν."

ἔγγυω ἐκδίδωμι.

ἔγγυόμεθα ἀντιφωνοῦμεν.

ἔγγώνιος τράπεζα ἢ μὴ σρογγύλη καὶ μὴ ἄγαν περιφερής. "ἐν τῷ συνδείπνῳ τῷ τοῦ Μαικήνα τράπεζα ἐγγώνιος ἦν ὑπὸ τῆς κλισίῃ, τὸ μέγεθος μεγίστη καὶ κάλλος ἄμια-

χος, καὶ οἶα εἰκὸς ἐπήγουν ἄλλοι ἄλλως αὐτῆν. ὁ δὲ Ἰόρτιος οὐκ ἔχων ὅτι παρ' ἐαυτῷ τερατεύσασθαι, σιγῆς γενομένης, 'ἐκεῖνο δὲ ἔκ ἐννοεῖτε, ὡς φίλοι συμπόται, ὡς σρογγύλη ἐστὶ καὶ ἄγαν περιφερής.' ἐπὶ τολύων τῇ ἀκρίτῳ κολακείᾳ, ὡς τὸ εἰκός, γέλωσ καταρράγη." Πλούταρχος.

ἐγγεγήθει ἔχειρην.

ἐγγεῖραι. ἐγγεῖραι σὺ μὲν τὸς διὰ διφθόγου ἀντὶ τοῦ ἐγγεθῆτι, ἐγγεῖραι δὲ τὸν λίθον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ἐγγεῖραιαν γὰρ τινα σημαίνει.

ἐγγεῖρεται τῆς νυκτός (A Nub. 9). οὕτως οἱ Ἀττικοί.

ἐγγεῖρω αἰτιατικῆ.

ἐγγενοτο ἐγγεγόνει. ἐγγεγώνει δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀντὶ τοῦ ἐβόθησεν.

ἐγγενοτο καὶ Μάνδρωνι συκίνη ναῦς. λέγεται ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα καὶ παρ' ἀξίαν εὐτυχησάντων, ἔτα θρονητομένων ἐπὶ τοῖς παροῦσιν· ὁ γὰρ Μάνδρων παρ' Ἀθηναίοις ναύαρχος ἤρεθῃ ἀνάξιος ὢν τῆς ἀρχῆς. ἢ δὲ συκίνη ναῦς τὸ εὐτελές δηλοῖ.

ἐγγεγήθη ἐπὶ τῆς ποιήσεως δι' ἐνὸς ν, ἐπὶ δὲ τῆς κησέως διὰ δύο, καὶ Δαβὶδ (Ps. 41 3) "ἐγγεγήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος," τουτέστιν, οἷον τινα τροφήν ποιοῦμαι τὰ δάκρυα.

ἐγγεσα πολεμικὸν μηχανήμα, ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χυῦ ἐγγερόμενον. τοῦτο δὲ οἱ ἐργαζόμενοι προκαλύμματα τιθέντες ἐξ αἰγίων τριχῶν τῶν λεγομένων κελκίων. ἂ δὲ πάχος τε καὶ μήκος διαρκῶς ἔχοντα ἀναρτήσαστες ἐκ ξύλων μακρῶν ἐπίπροσθεν ἐτίθεντο· ἐνταῦθα γὰρ οὔτε προφάροι οἰσοὶ ἕτε ἄλλα βέλη ἐξικνεῖσθαι εἶχον, ἀλλ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν προκαλυμμάτων ἔμενον (Procop. Pers. 2 26). αὐτὸ δὲ διὰ τοῦ α ἀγεσά φησι τὸ τοιοῦτον μηχανήμα.

ἐγγεγαρτος (an ἐπίγαρτος) ὁ ἐπιγαρής.

ἐγγεγερμένος διανιστάμενος.

ἐγκαθεῖργονύντες ἀποκλείοντες.

ἐγκάθετος δόλιος, κατάσκοπος. καὶ ἐγκάθηται ἀντὶ τοῦ ἐγκεκρυμμένοι εἰσὶν· οἱ γὰρ κρυπτόμενοι ὑποκάθηται. (A Ach. 342) "μὴ τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηται ποῦ λέθοι." καὶ ἐγκάθηται ἐνεδρεύει. Δαβὶδ (Ps. 9 30) "ἐγκάθηται ἐνέδρα μετὰ πλοσίων."

ἐγκαθιέμενοι ἀφιέντες.

ουσιν ἐνεδρεύουσιν· "οἱ δὲ ἐγκα-
ως ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χω-
"

ι (Io. 10 22) ἐορτὴ καθ' ἣν ἐκαι-

δεῖσθε σωματικοῖς παθήμασι.
ιπισαμένον ἐναβρυνομένον· "εἰ-
ως τῷ πνεύματι ἐγκαλλωπισα-

δοτικῇ.

ον ἔνσεισον, προσένεγκε, ἔγχεον·
ἢ λέξις. Ἀριστοφάνης (Eq. 105)
ατον ἐγκάναξόν μοι πολύν." Ἐλ-
ησον, ἔκπιε.

ιν ἔγκυον· "ὁ δὲ Φίλιππος Ἀρ-
ιας, εἶτα ἐξ ἑαυτοῦ κατέλιπεν
ι ὄγε τὴν Ὀλυμπιάδα ἄγεται."
ον πλάγιον.

(Hom. A 438) ἐγκάτοις, ἐντέροις.
εὔξας συνθεῖς, συναρμούσας·
νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις"
i. 736).

λεγμένον τεταγμένον.

λημμένην ληφθεῖσαν.

ἐγησαν λίθοι (Thuc. 1 93)
ατωκοδομήθησαν. καὶ Ὀμηρος
ασιάς τε λέγων."

κησαν ἐφώρησαν, ἐπέδρα-
αυτο. "τὰ Αἰγυπτίων κακὰ τὰ
νδρον πόλει ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ
ον φησίν. cf. v. Βύρρων.

ἤμαι δοτικῇ.

ρεαῖς.

ι ἐπίκειται, λίαν ἐπιθυμητικῶς
ῆρης δὲ ὀπηνίκα ἀπέδρου ἀλώσε-
, τῶν δουρικῶν κατ' ἄλλῃς τοῖς
εθεῖς τελειότατα τῷ δελείσματι
ἴσχυερός" (Polyaen. 3 7).

ινρωμένην (A Nub. 48) ἀντι-
ς κεκοσμημένην, τὰ Κοισύρας
ῆσι δὲ Ἐρετριακὸν τὸ ὄνομα, ἔ-
ρουφῆν διαβύλλονται. αὕτη δὲ
υσιζούτιω ἐπιχειρήσαντι τυραν-
νὲ τὴν περὶ ἑρσίαν τῆς κομμωτι-
γὰρ οἷα εἰκὸς ἐκέχρητο καλλω-
πτέσι νίμιασι καὶ τοῖς τῆς κε-
ασι, καὶ τοῖς ἄλλοις οἷς κοσμεῖ-
ας ἔθος. ἐγκεκοισυρωμένη ὄν
α, ἀπὸ Κοισύρας γυναικὸς πλο-
ῶνος γυμνῆς.

ἐγκεκορδυλημένος (A Nub. 10) ἐντε-
τυλιγμένος, ἐγκεκαλυμμένος καὶ συνεσραμμέ-
νος, ὡσεὶ μηδ' ἀνθρώπου σχῆμα δηλῶν, ἀλλ'
ἐξοχὴν φαίνεσθαι τῶν σρωμάτων· κορδύλη
γὰρ ἰδίως λέγεται τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ ἐξέχον
οἶδημα, ὑπὸ πληγῆς εἰς ὕψος καὶ ὄγκον ἀρ-
θέν, ὃ καλοῦμεν κόνδυλον. Κρέων δὲ ἐν τῷ
ἀ τῶν ῥητορικῶν κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι
παρὰ Κυπρίοις τὸ κεφαλῆς περιεῖλημα, ὃ δὴ
παρ' Ἀθηναίους καλεῖται κρωβύλον, παρὰ δὲ
Πέρσους κιδύριον. ὅτι δὲ νῦν παρὰ Ἀριστο-
φάνει ἐγκεκορδυλημένος ἀντὶ τῷ ἐνευλημένος
καὶ ἐγκρύψας ἑαυτόν, δηλῶν ἐκ τῶν ἐπιφε-
ρομένων "ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυ-
μένοι." ψῶχος γὰρ ἦν, ὡς εἰκὸς, καὶ περιε-
καλύπτοντο. ὅθεν καὶ πέντε περιβόλαια πε-
ριβεβλήσθαι τὸν υἱὸν εἶπεν.

ἐγκεκύκλησαι ἀνέσραψαι· Ἀριστοφάνης
(Vesp. 697) "οὐκ οἶδ' ὅπη ἐγκεκύκλησαι."

ἐγκέλευσοι μετὰ προσάξεως· Ξενοφῶν
(Cyr. 5 5 39) "προσῆγον τῷ Κναζάρι δῶρα
οἱ μὲν καθ' ἑαυτούς, οἱ δὲ ὑπὸ Κύρου ἐγκέ-
λευσοι."

ἐγκενίδες μέρος τι τοῦ πλοίου· (Agath.
5 21) "ἔξυλα ἰθυτενῆ καθάπερ ζυγὰ καὶ ἐγκε-
νίδας ὑπερθε κατὰ τὸ ἐγκάρσιον ἐνθέντες,
οὐ διὰ παντὸς ἀλλὰ μόνον ἀμφὶ τὰ ἄκρα,
καὶ τὸ μεσαῖατον δεσμοῖς περισφλῆξαντες."

ἐγκεντρωθεῖς ἀσφαλισθεῖς.

ἐγκεχειρίκει πάντα Τιμολόγοντι.

ἐγκέχοδα ἀπεπάτησα διὰ φόβον τινά,
ἔχεσον· Ἀριστοφάνης Βατρύχοις (481). "κά-
λει θεόν" εἰς βοήθειαν.

ἐγκιλικίζεταί κακοθητεύεται, κακοποιεῖ
διεβέβληντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Κιλικεῖς. ἐν-
τεῦθεν λέγεται καὶ Κιλικίος ὄλεθρος. ἐγκιλι-
κίζειν γὰρ τὸ κακοθητέεσθαι.

ἐγκισσῆσωσι (Gen. 30 38) συλλάβωσιν,
ἐπιθυμήσωσιν.

ἐγκλητον (an εκκλ.). ἐγκλητον λέγοντες
δικαστήριον καὶ δίκην ἐγκλητον, ἐγκαλέσα-
σθαι δὲ οὐ λέγουσι.

ἐγκλῖναι αἰτιατικῇ.

ἐγκλισις. Ἀναξαγόρου φησίν (Diog. L.
1 9) ὡσεὶ κατὰ κορυφῆν τῆς γῆς τὸν ἀεὶ φαι-
νόμενον εἶναι πόλον, ὕψερον δὲ τὴν ἐγκλισιν
λαβεῖν, τουτέστι παρατροπῆν.

ἐγκολεήσατο καθῆκεν εἰς τὸν κολεὸν
τὸ ξίφος.

ἐγκολπίζονται· (Theophyl. Sim. 3 5)

“οἱ δὲ βάρβαροι τὸ πόλισμα ἐγκολπίζονται, προσχωρήσειν Ῥωμαίοις ὑποκρινάμενοι, ὁ τὸν ἀριθμὸν.”

ἐγκομβώσασθαι (ep. Petri 1 5). Ἀπολόδωρος Καρύσιος Ἀπολιπούση “τὴν ἐπωμίδα πτύξας διπλῆν ἄνωθεν ἐνεκομβωσάμενην.” Ἐπίχαρμος “εἶγε μὲν ὅτι κεκόμβωται καλῶς” Ἀμύκω.

ἐγκομμε τὸ πρόσκομμα.

ἐγκόνει ἀντὶ τῆ σπευδῆ· μέλλοντας γὰρ ἐσθίειν ἐπέχεις, (A Ach. 1087) “δειπνεῖν κατακλύεις πάλαι.” καὶ ἐγκονεῖν ἐνεργεῖν.

ἐγκονεῖτε ἐνεργεῖτε, ταχύνετε. ἢ ἐπει οἱ τρέχοντες κόνεως πληροῦνται, ἢ ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν· ἐν κόνει γὰρ ἐκείνων τὸ ἔργον, ἢ ὅτι πρὸ τοῦ τῆς κόνεως ἄψασθαι νικῶσιν. Ἀριστοφάνης Πλουτῶ (255) “ἴτ’, ἐγκονεῖτε, σπευθεθ’, ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν, ἀλλ’ ἐς ἐπ’ αὐτῆς τῆς ἀκμῆς.”

ἐγκονέουσα διεγείρουσα, ἐποτρύνουσα. (AP 6 268) “δεινὰν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν.”

ἐγκονητὶ (Pindar. Nem. 3 60).

ἐγκονίδες αἱ ὑπηρέτιδες.

ἐγκοπεύς ἐργαλεῖον λιθοξόον.

ἐγκοπή ἐνέδρον, ἐμπόδιον· “χωρὶς ἐγκοπῶν καὶ κλιμακῆρων οὐκ ἦν ἐπιβῆναι τῆς πέτρας.”

ἐγκορδυλῶ δοτικῆ.

ἐγκοτον (Herodot. 3 59) ἔχθραν ἐνδιάθετον· καὶ ἐγκότως ὀργίλως. (AP 7 40) “τίς φθόνος αἰὲν Θησείδας ἀγαθῶν ἐγκοτος αἰὲν ἔχει;”

ἐγκοτῶ σοι· “ἐνεκότει Ἡσαῦ Ἰακῶβ” τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Gen. 27 41.

ἐγκραγγάνειν ἐμβοῶν.

ἐγκραγῶν λόγοις κατεξαναζάς, διαλοιδορησάμενος. δοτικῆ συντάσσεται.

ἐγκράτεια διάθεσις ἀνυπέρβατος τῶν κατ’ ὀρθὸν λόγον. ἢ ἕξις ἀήττητος ἡδονῶν. Diog. L. 7 93.

ὅτι ἕξι δεικνύναι ὡς ποτὲ μὲν ὁ σπουδαῖος οὐ σώφρων, μεταλαβόντας τὸν σώφρονα εἰς τὸν ἐγκρατῆ. εἰ γὰρ τῆ μὲν ἐγκρατοῦς οὐ συμφωνεῖ τὰ μέρη τῆς ψυχῆς πρὸς ἄλληλα, τοῦ δὲ σπουδαίου συμφωνεῖ, ἐκ ἂν εἴη ὁ σπουδαῖος ἐγκρατῆς· ὡς ἐδὲ σώφρων, εἰ ταῦτόν ἢ σωφροσύνη τῆ ἐγκρατεία. πάλιν δ’ αὐ δύνανται τις δεικνύναι τὸν σπουδαῖον ἐγκρατῆ, μεταλαβὼν τὴν ἐγκράτειαν εἰς τὴν

σωφροσύνην, εἶγε ὁ μὲν σπουδαῖος ἐν ὁμολογίᾳ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων πρὸς ἄλληλας εἴη, ἢ δὲ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ὁμολογία πρὸς ἄλληλας σωφροσύνη. οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασκευάσαι βουλευθεῖς ὅτι μὴ δεῖ χάριν ἔχειν Φιλίππῳ ὑπὲρ ὧν ἔδωκεν, μετέλαβε τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ ἀπέδωκεν· καὶ ὁ Θουκυδίδης βουλευθεῖς παροξύνει τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, τὴν ἀπόσυσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπανάστασιν μετέλαβε. καὶ ἡ συνήθεια δὲ πλήρης τῆς τοιαύτης χρήσεως, μεταλαμβάνοντες αἰεὶ τὰ ὀνόματα πρὸς τὰ ἐμφαντικώτατα, τὸ τέμνειν εἰς τὸ κατατέμνειν, τὸ ἐσθίειν εἰς τὸ κατεσθίειν, τὸ μειδιᾶν εἰς τὸ γελᾶν. μεταλαμβάνουσι δὲ καὶ τὸν πανθῆρον εἰς τὸν φρόνιμον, τὸν δὲ τολμηρὸν εἰς τὸν ἀνδρείον, τὸν πρῶον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον, τὸν λευθέριον εἰς τὸν ἄσωτον, τὸν οἰκονομικὸν εἰς τὸν ἀνελεύθερον. οὕτω καὶ Καλλικλῆς ἐν τῷ Γοργίᾳ (p. 491 E) παρὰ τῷ Πλάτῳ τοὺς σώφρονας εἰς ἡλιθίους μεταλαμβάνει. Alex. Aphrod. in Top. p. 84.

δεῖξαι δὲ θέλοντες ὅτι ὁ σώφρων ἐκ ἕξιν ἐγκρατῆς, μεταληφόμεθα τὸν ἐγκρατῆ εἰς τὸν αὐτοῦ κρατῆντα (τῆτο γὰρ σημαίνει τὸ ὄνομα), καὶ δεῖξαντες ὅτι ἐνθα τὸ κρατῆν, ἐνταῦθα καὶ κρατούμενόν τι ἔσαι, τὸ δὲ κρατέμενον ἀντισπῶν καὶ μαχόμενον κρατεῖται, ἐνθα τὸ μὲν κρατοῦν τὸ δὲ κρατούμενον ἐκ τῆς ψυχῆς, ἐκ ἕξιν ἐνταῦθα ὁμολογία. ὁ δὲ σώφρων ὁμολογῆντα ἔχει τὰ τῆς ψυχῆς μέρη πρὸς ἄλληλα. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῆ ἀκρατοῦς καὶ ἀκολάσου. id. p. 94.

ἐγκράτεια σωφροσύνης διαφέρει· ἢ μὲν γὰρ σωφροσύνη ἡρεμίας ἔχει τὰς ἐπιθυμίας, ἢ δὲ ἐγκράτεια σφοδρῆς.

ἐγκράτεια ἢ τῶν κακῶν ἀποχή.

ἐγκρατέστερος. Θουκυδίδης (1 118) “τὴν τε ἀρχὴν ἐγκρατεσέραν” ἐποίησαν καὶ “κατεσῆσαντο, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ μέγα δυνάμει ἐχώρησαν.”

ἐγκρατῆς λέγεται οὐ κατὰ ἀπάθειαν, ἀλλὰ διὰ τὸ πάσχειν μὲν, μὴ ἄγεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν παθῶν (Alex. Aphrod. in Top. p. 176) καὶ ἐγκρατῆς ὁ ἐπικρατέστερος.

ἐγκρατῆς. “ὁ δὲ πολλάκις ἐνόσησε, καὶ ἀνέρωσεν αὐτὸν ὁ θεός· ἐπει δὲ ἐγκρατῆς ἐγένετο ἑαυτοῦ καὶ τῆς ὑγείας, τῆ σωτηρίας οὐδεμίαν ὥραν ἐτίθετο.” καὶ αὐτῆς “ἔλεγε

ὄν φθανουσιῶν λύσεων τύχη
 τει θεῶ ἐγκρατῆς γεγονέναι.”
 οὐτάττει “οὔτι πρ τοὺς μὲν
 ἀποκρίνει.”

ισμα ἐξ ἐλαίου ὕδαρές.
 ρὸς ἀγών. Artemid. 1 59.

ἄρτος (Genes. 18 6) ἐν σπο-
 τὰ δὲ γ' μέτρα τῆς σεμι-
 ῆ ἐγκρατῆς ἐγένετο, τὴν τρι-
 ον τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινίτ-

ἀπανταχοῦ, καθολικόν. Εὐ-
 ρίνου φησὶν “ἀλλ' ἦν ἐγκύ-
 ῆ πρόχειρον τὸ τὰ τοιαῦτα
 οὐτίσιν εἰς παιδῆς ὑβρίζειν.

ατος ἀντιποιοῦμενοι τὴν ἐγ-
 οντο παιδείαν. ἡ δὲ ἐγκύκλιος
 σης ἐχώρει παιδεύσεως καὶ
 ὄς κινήματος. sch. A Eq. 189.
 ἡ ἐτήσιος τῶν χρημάτων δό-
 Sim. 1 8) “τοῦ δὲ χαράν τῆ
 βάρων ἐξαιτῆτος τὸν ἐγκύ-
 ὄν ἀν' ἔτος ἕκασον πυρᾶ Ρω-
 τν.” καὶ αὐθις “ὁ δὲ στρατη-
 ὄς διανομῆς τῶν χρημάτων
 ο” Θεοφύλακτος Σμιοκάττης
 s (id. 18) “ἡ ἐγκύκλιος τῶν
 οἰς τῷ Ῥωμαϊκῷ ἐχεῖτο συν-
 ὑκλῖα λέγεται καὶ τὰ ποιη-

ιμίτιον Ἀριστοφάνης (Lys.
 ν κἂν εἰ με χοιρὴ τῆγκυκλον
 ν,” καὶ ἀλλαχῶ (Thesin. 267)
 τῆτι λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.”
 ὁ μὲν ἐγκυκλόν ἐσιν ἱμίτιον,
 (260) ἐνδύμα.

ἐγκύου οὔσης. καὶ ἐγκυος

ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν· οὕτω

τὰ ἐν τοῖς κύριοις ἐννεγά-
 ν δὲ χρῆται ἐν Τιμαίῳ (p. 78)
 ὄς τῆ λέξει.

ἰ τῶ ἐγγίς· οὕτω Καλλιμαχος.
 (Hes. O. 344) ἐνδύμων· κώμη
 ον συστήματα.

ἐπαίνας διαφέρει· ἐπαινος μὲν
 πικαιετικὸς μίαν προῖξιν ἐπαι-

νῶν, ἐγκώμιον δὲ λόγος ἐγκωμιασικὸς πολ-
 λὺς ἐν ἑαυτῷ πράξεις περιλαμβάνων. καὶ
 ἐπισολὴ ἢ μίαν προῖξιν ἐπαινεσά τινος ἐπαι-
 νετικὴ καλεῖται, ἢ δὲ πολλὰς ἐγκωμιασικῆ.

ἐγκώπαια τὰ περιδέρραια.

ἐγλιζάμην ἐπεθύμησα· ἄτως Πλάτων.

ἐγνώ ἀντὶ τοῦ ἔκριεν· “ἐγνώ οὖν αὐτὸς
 ὁ βουσιεὺς ἀδικεῖν, οἳ δὲ φεύγουσιν.” καὶ
 ἐγνώσαν ἀντὶ τοῦ ἔκριαν· “καὶ τὸν Μαγ-
 κῖνον ἐκδοθῆναι τοῖς Νομαντῖνοις ἐγνώσαν”
 (Dio Cass. fr. 79).

ἐγνώκετε.

ἐγνωμάτευεν. “ὁ δὲ τῶν βαρβάρων
 ἠγούμενος ἐγνωμάτευε ζῆν τῷ ἀδελφῷ, καὶ
 ἔλεξεν ὡς ἐγὼ μὲν ἐνέδραν ποιήσομαι, σὺ δὲ
 χρω ἀκροβολισμοῖς καὶ τοξέυμασιν,” ἀντὶ τῆ
 βουλὰς ἐδίδου καὶ γνώμας. καὶ αὐθις (Me-
 pand. p. 297 Nieb.) “ὁ δὲ ἐγνωμάτευε πάντη
 ἀξύμφορον εἶναι Πέρσαις φιλίαν θέσθαι ὡς
 πρὸς Τούρκους.”

ἐγνωσμένον βεβηλευμένον· “ὁ δὲ φρά-
 ζει ὡς ἐγνωσμένον αὐτῷ εἶη ἔτι νυκτὸς ἐμ-
 βαλεῖν εἰς τοὺς πολεμίους.”

ἐγνωσμένον κεκρμένον. Ἀρριανός “ἐγ-
 νωσμένον δὲ εἶναι σφίσι, ἐπειδὴν ἐλάσωσιν
 ἐπ' αὐτοὺς οἱ Μαυροῦσιοι, τοὺς μὲν κατὰ
 πρόσωπον αὐτῶν φεύγειν ὡς πεφοβημένους,
 τοὺς δὲ ἐφ' ἐκάτερα τεταγμένους ἐς τὰ πλά-
 γιαι ἐμβάλλειν τῶν διωκόντων.”

ἐγρήγορεν ἔνηφεν.

ἐγρήγοροι ἄγγελοι, οἳ τοῦ Σηθ υἱοί.
 Cedren. p. 8.

ἐγρήγορος ὁ νηφαλέος.

ἐγρηγορῶς ἄγρυπνος διατελῶν.

ἐγγανῶν ἀντὶ τοῦ καταγέλαστος· Ἀριστο-
 φάνης Νεφέλαις (1440) “σὺ δ' ἐγγανῶν τε-
 θνήξῃ,” καὶ αὐθις (Eq. 1310) “οὐ γὰρ ἡμῶν
 γε στρατηγῶν ἐγγυεῖται τῇ πόλει, ἀλλὰ πλεί-
 τω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας.”

ἐγγεα δόρατα.

ἐγγει ἐμβαλε.

ἐγγεία· (AP 6 81) “ἀντιβίων τε πολλὰ-
 κῖς ἐγγεῖν γευσαιμένην χολάδων.”

ἐγγεῖν ἐγκεράσαι· Ξενοφῶν (Anab. 4 3
 13) “ὁ δὲ τοῖς νευνίσκοις ἐγγεῖν ἐκέλευσεν,
 εὔχεσθαι τε τοῖς θεοῖς.” ἢ ἀντὶ τῆ σπειῖσαι.

ἐγγειρίδιον ξίφος, τμητικὸν ὄργανον.

ἐγγειρογάσσορες οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντας.

ἐγγειρῶ ἐγὼ δοτικῆ, ἐγγειρῶ δὲ
 ἔτερον.

ἑγγέλεις θηρώμενος (A Eq. 860) ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος ἴδιον ταραχὰς ποιούντων· ὅταν γὰρ τὸ ὕδωρ καταστῆ, οὐδὲν λαμβάνουσιν, ὅταν δὲ ἄνω καὶ κάτω τὸ ὕδωρ ταράξωσιν, αἰροῦσιν καὶ λαμβάνουσιν. οὕτω καὶ οὗτοι ταράττοντες τὴν πόλιν. cf. v. ταῦτὸν ἐποίησε.

ἑγγελευς ἀττικῶς. παρὰ Βοιωτοῖς δὲ ἑγγελίς. sch. A Ach. 889.

ἑγγεσίμωρος ὁ πολεμιστής.

a ἑγγχος δόρυ· Ὀμηρος (Θ 494) "ἑγγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχον." τὸ γὰρ διπλάσιον "δύωκαικοσιπήχον" (O 678).

b ἑγγχος ἀλληγορικῶς παρὰ Σοφοκλεῖ (OR 170) ἡ βοήθεια, παρὰ τὸ ἔχεισθαι. "ἄδὲ νῶ φροντίδος ἑγγχος," ὅλον οὐκ ἔστι τῷ νῶ φροντίδος ἑγγχος, τουτέστι βουλῆς καὶ προμηθείας ἔργον.

ἑγγχρίπτεται ἑγγίξει. "τοῖς δὲ κριοῖς, ὁπότ' ἐπιφέροιντο, ἐπέβαλλον βάρη, ὡς ἑγγριπτομένοις ὀλλύοιτο ἡ βία."

ἑγγχρίπτων προσπελάζων, προσέρβων.

ἑγγχρηφθεῖσα προσπελασθεῖσα. καὶ ἑγγχρίψαι παρ' Ἡροδότου (2 60) ἐμπεσεῖν, προσπελάσαι.

ἑγγχρόνων οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου συντεθεισῶν· Ἀππιανός "κατεφρόνων τῶν σπονδῶν ἔτι ἑγγρόνων οὐσῶν."

ἑγγχυτρίστριαι αἱ τὰς χοῦς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρεισαι· Μίνως ἢ περὶ νόμου (p. 315 D). ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βῆσαι καταχυτρίσαι, ὡς Ἀριστοφάνης. ἑγγχυτρίστιας δὲ λέγεσθαι καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαιρῶσιν αἷμα ἐπιχέσαις ἱερείου, καὶ τὰς θρηνητρίδας, ἔτι γε μὴν καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκτιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη. sch. A Vesp. 288.

ἑγγχώριον οἰκεῖον. (Polyb. 9 25) "ἑγγώριοι γὰρ οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων ζάσεις κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἑγγωρίων ἀνθρώπων ἦθη κάλλιμα γινώσκουσιν."

ἑγωγε. κατὰ ἑ τὸ τρόπος διαιρεῖται σύνθεσις ἀπὸ παραθέσεως, κατὰ τόνον, κατὰ γραφήν, κατὰ πνεῦμα, κατὰ εἰσβολὴν μορίᾳ, κατὰ διάλεκτον, κατὰ τόνον ὡσπερ τὸ πάροδος, κατὰ γραφήν ὡσπερ τρισχλίοι, κατὰ πνεῦμα ὡς ἔνεσι καὶ ἔξεσι, κατὰ εἰσβολὴν μορίου ὡς τὸ ὡσεὶ χροῦς, κατὰ διάλεκτον ὡσπερ ἑγωγε.

ἑγώγιον ἀρχαῖον. ὡγύγιον τὸ ἀρχαῖον.

ἑγῶδα ἐγὼ γινώσκω· περὶ Αἰσχύλου (A

Ran. 844) "ἑγῶδα τῆτον καὶ διέσκεμαι, ἀνθρώπον ἀγριοποιόν."

ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταῦτὸν ἔλαχον γόν, ἐπὶ τῶν ὁμοίᾳ καὶ παραπλήσιων. cf. v. τὴν ἐμὴν κάμνει νόσον.

ἑγῶμαι ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι.

ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ καλῆ εἰς κα. τήνεγκαι (A Ran. 1305), ἐκ τοῦ κιθὶ καλῆ ὄντος εἰς τὸ τραγικόν. ἐπὶ τῶν τι πραττόντων.

ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικίαν. ὁ Νικόστρατος οὗτος κωμωδίας κριτής, δοκῶν κάλλιπα ὑποκεκρίσθαι ἐγὼ σε ὀναίμην (Paulus ad Phi ἐγὼ σου ἀπολαύσω.

ἐδάισεν ἐμέρισεν.

ἐδαισεν (Herodot. 1 162) εὐώχησεν

ἐδαισατο κατέφαγεν.

ἐδάμη ἐδαμάσθη.

ἐδάσαντο διεμερίσαντο.

ἐδαφος γῆ.

ἐδέατρος. τὸ μὲν ἄνομα Ἑλλην δὲ χρεια Περσική. ἦν δὲ προγεύσης τον, καὶ προήσθη τοῦ βασιλέως εἰλειαν. ὕπερον δὲ ἐνομίσθη ἐδέατρον τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης διακονίας κασκευῆς. Aelius Dionysius ap. Eustath p. 1403 40.

ἐδεδίεσαν ἐφοβήθησαν. καὶ ἐδ

ἐδεδίξατο ἐφοβήθη.

ἐδεδίσκετο ἐξεφόβει.

ἐδέδμητο ὠποδόμητο.

ἐδεθλον ἐδρασμα.

ἐδει ἐπρεπεν.

ἐδεικανόωντο (Hom. O 86) ἐδεί

ἐδειμαν (Hom. H 436) ὠποδόμη

ἐδείματο (Hom. ζ 9) κατεσκευάσ

ἐδειμάτου ἀντὶ τοῦ ἐξεφόβησ

πτοῖον ἦγον καὶ δέος· "δράκοντες ἐ

θει μέγιστοι ἀνέελλον αὐτοὺς καὶ ἔδε

τὰ οὐραία μέρη ἐς σπείρας ἔλξαντε

νν. ἀναμοχλευόντων, ἀνέελλον, οἶον.

ἐδείναζον δεινῶς ἔφερον.

ἐδεινολόγουν ἐσχετλίαζον· "οἱ

νολόγουν ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως ῥαῖ

καὶ ἐδεινοπάθουν ἀντὶ τοῦ δεινὰ

θῆναι ἔλεγον· "διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδ

θουν, εἰ γυναικῶν τρόπον γυμνῶσεν

τοὺς ὄπλων." ἐδειξεν ὑπέδειξεν.

ν (Hom. A 459) ἐξέδειραν. ἔδη-
ντι τοῦ ἔντυσαν, διὰ τοῦ η.
α ἔφοβήθη.

ο ἔδετο τῷ θεοῦ. σημαίνει δὲ και
ἴτο.

ιζε πολλοὺς ἔδωροῦκει πολλούς.
ν ἱεροῖς, ἐκ τῆς ἔδος εὐθείας.

σα πόλις Συρίας, εἰς ἣν ἀφικομέ-
νῳ ὑπαντιάζει πρὸ τῆς πόλεως Ἀβ-
ῆρων τε δῶρ' ἄγων ν' και σ', και
αφρούκτους θώρακας ἵππεῦσι και
ις ν' και σ', και βέλῃ ἐξυκισμύρια.

ἰανὸς τρεῖς λαβῶν θώρακας, τάλλα
αὐτὸν ἔγειν ἐκλευσεν. Arrianus?

σηνός ἀπὸ πόλεως Ἐδέσσης.

ἰ κρέατα τὰ τρωγόμενα.

ἰ βρωτή.

το ἐνδεῆς γίνετο. ἐν ἑτέρῳ ἐκο-
ιφραίνετο, ἰβρέχετο.

ἰ ἱερά, τὰ ἔδαρη, ἐκ τοῦ ἔδος.
οκῶς (A Eq. 361) καταφαγῶν, και
και ἔδηδῶς (Hom. P 542).

ἰσαντο (Hom. A 156) ἔβλασαν.

ευσαν δημόσιον ἐποίησαν. "και
ὁ φθόνος, και τὴν ἑσῖαν ἐδήμευ-

ἰ δὲ ὑπέξαιρεται χρυσοῦν δέκα

οσιώσαν δημόσιον ἐποίησαν. "ὁ
νχος ἐπὶ Ζήνωνος ἐδημοσιώθη, χι-
ῖλους προπέμψας χρυσοῦν και ἀρ-
Malchus?).

ώθη ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη, δηλος
νέτο. οὕτω Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ἰς
ἰδος περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημιώθη."

ἰν ἔδακεν.

νν παρὰ Θουκυδίδη (2 12) ἀντὶ τῆ
, διέφθειρον. "ἔπασαν κατεδήον
ολικὴν χώραν." και ἔδήωσαν

ἰ3) ὁμοίως.

α ἐδέσμευσα.

ἰος (Hom. A 464) βρώσεως.

ἰξάμην ἐπαίδευσαι δι' ἑτέρου, ἀβ-
ληθεῖς τάτε. παθητικὸν ἀντὶ ἐνερο-
δύναται εἶναι μεούτητος ἀττικῶς

ἰξεπαίδευσαι. sch. A Nub. 1341.

ἰξεν ἔπεισεν, ἰρέθισεν. (X Apab. 3
ἰδαξεν αὐτοὺς ἀνάγκη κατασκευῆ-
ρῶτον εἶδον κώμιας."

ἰ ἔδωκεν.

ἰοῦ δίκαιον εἶναι ἔλεγεν. "και εἰ

μη τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ ἀποδίδωσί τις, ἀλλὰ
τοῦ γε ἀπαλλάσσεσθαι κύριος ἔδικαιε εἶναι
αὐτός." Ἀππιανός (Rum. 17) "Σύμφαξ δὲ τῶν
γινομένων πυνθανόμενος ἐπεχείρει διαιτῶν
διαλύσεις, και ἔδικαιον μήτε Ῥωμαῖος Λι-
βύης μήτε Καρχηδονίος Ἰταλίας ἐπιβαίνειν
ἐπὶ πολέμῳ. ἦν δὲ τις ἀπειθῆ, τοῖς πειθο-
μένοις ἔφη συμμαχήσειν." και ἀνδρις "ὁ δὲ
Μάρκιος ἀντιλέγειν μὲν πρὸς ἑδὲ ἐν αὐτῶν
ἔδικαιον." ἔδικαιον τοίνυν ἀντὶ τοῦ ἔκρινε,
δίκαιον εἶναι ἐνόμιζεν.

ἔδικαιώθησαν δίκαιοι ἐκρίθησαν. ση-
μαίνει δὲ και τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν
δικαίως. Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ἰέ (fr. 57 46)
"ἔκ τε γὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίως ἀξιώ-
σεως και ἐκ τῆς παλαιᾶς πρὸς τὸς Ῥωμαῖος
φιλίας οὐκ ἠνεγκαν ὀφκαιωθέντες, ἀλλ' ἐπε-
χείρησαν και οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου και
οἱ Συρακούσιοι τῷ Μαρκέλλῳ κατηγορήσαι,
και ἔδικαιώθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ." πολλα-
χοῦ δὲ οὗτος κέχρηται τῇ λέξει ταύτῃ ἐπὶ
τοῦ εἰρημένου σημαίνοντος, ὡς και ἐν τῷ
ἰς' "πάντες ἀποθανεῖν ἐξὲ ἀξιοῦ. οὐ μέντοι
και ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω, ἀλλ' ὀλί-
γους μὲν οὖς και συνεληφθα ἦδη δικαιοῶσω,
τοὺς δὲ ἄλλους ἀφήμι." και ἀλλαχῆ δὲ πολ-
λαχοῦ ὁμοίως.

ἔδικαίωσαν ἀντὶ τοῦ κατέκριναν. "οἱ
δὲ Ῥωμαῖοι καταγωγόντες αὐτὸν ἐδικαίωσαν
θανάτῳ."

ἔδίνεον (Hom. Σ 606) κύκλω περιήεσαν,
ἰρχοῦντο.

ἔδίψησαν ἐπεθύμησαν. "ὁ δὲ ἐλευθε-
ρῶσαι τὴν πατρίδα ἔδίψησεν."

ἔδίωσεν (an διέωσεν) ἐξέωσεν, ἔδίωξεν.

ἔδνα τὰ διδόμενα δῶρα ὑπὸ τῷ γαμῶν-
τος τῇ γαμουμένη.

ἔδναία (an ἐδραία) ἡ καθέδρα.

ἔδοκίμαζεν ἔκρινε. "σιωπηλὸς ἦν ἐπὶ
τούτοις ἂ ἀποκρύπτειν ἔδοκίμαζεν." και Ἀπ-
πιανός "ὁ δὲ ἐπὶ τὰς οἰκίας χωρῶν συνελάμ-
βανεν ὄσους ἔδοκίμαζεν," ἀντὶ τοῦ ἔκρινεν
ἐτάσεως εἶναι ἀξιούς.

ἔδοκίμασαν προέκριναν, ἐκῶρωσαν.
"πολλῶν δὲ ῥηθέντων εἰς ἐκότερα λόγων οἱ
πλείους γνώμην τὴν προτέραν ἔδοκίμασαν."

ἔδοξεν εἰς ὑπόληψιν ἦλθε.

ἔδος τὸ ἄγαλμα, και ὁ τόπος ἐν ᾧ
ἰδρυνται.

ἔδος ἔδαφος, ἔδρασμα, ἰερόν, ναός. "τόδ

τε τῆς τύχης ἔδος τὸ πάτριον προσκυνήσας τὴν ἐπάροδον αἰτῷ.”

ἔδος ὁ φαγῶς.

ἔδοσαν δίκην.

Ἔδουοι ὄνομα ἔθνους.

a Ἐδρα βάσις, καθέδρα. Ἐδρα καὶ ἡ προεδρία παρὰ Ἀριστοφάνει (Eq. 1409) “καὶ σ’ ἀντὶ τάτων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ, εἰς τὴν ἔδραν θ’ ἴν’ ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.” καὶ Ἀρριανός “ὅτι με καὶ ὄμμασι καὶ φωνῇ καὶ ἔδρα ἐτίμησας,” ἀντὶ τοῦ καθέδρα.

b Ἐδρα καὶ ὁ σφραγιστὴρ τῶν ἀνθρώπων. καὶ τῆτο φησιν ἡ προφητεία· “καὶ ἐπάταξε τὸς ἐχθροὺς αὐτῆ εἰς τὰ ὀπίσω,” τῆς ἔδρας τὸ πάθος σημαίνουσα. σεμνότερον δὲ τῆτο εἶρηκεν, εἰπὼν εἰς τὰ ὀπίσω. Theodoret. in Ps. 6 66.

ἔδραϊτος. καὶ ἔδραϊώμα.

Ἐδραν τὴν μονὴν εἶρηκεν ἐ (7) Θουκυδίδης. καλοῦσι δὲ καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος ὡς ἡμεῖς ἔδραν.

ἔδράνων θρόνων· Σοφοκλῆς (Ai. 194) “ἀλλ’ ἀνα ἔξ ἐδράνων, ὅπου μακραίωνι σφραγιστῆ σχολῆ.” καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 28) “νηῶν θ’ ἔδρανον ἀσαθέων ἄγκυραν” ἀντὶ τοῦ ἔδρασμα.

ἔδρασεν ἐποίησεν, (ἔδρασεν) ἐκάθισεν.

ἔδραϊώντο (Hom. K 198) ἐκαθέζοντο.

ἔδραϊται οἱ ἰκέται, ἀπὸ τοῦ κατασφραγίζω ἐπὶ τὴν ἐσίαν.

ἔδωδ’ ἡ βρωῶσις, τροφή.

ἔδωδ’ ἡ βρωσιμῶν. “ἐπεὶ περ ἔν τὴν προπαρσικηνὴν αὐτοῦ ἀγνοοῦντες ἐδὲν ἐδωδ’ ἡ ἐποίησαν ἐν ἀποθέτω, λυπρῶς οὐσης αὐτῶν τῆς γῆς, καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορῶς διακλεισθέντες.” cf. v. ἀπραγματέυον.

ἔδωλια τὰ σανιδιώματα κυρίως τῶν πλοίων, ἐφ’ ὧν οἱ ἐρέται καθέζονται· καθέδραι, ἢ ἐδράσματα. Σοφοκλῆς (El. 1393) “ἀρχαῖα οὐκ ἔχοντα πατρὸς εἰς ἐδωλία” ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖα οὐκ ἔχοντα. καὶ ἐδωλοῖσι παρὰ Ἡροδότῳ (1 24) ὑποσρώμασι νηὸς· Σοφοκλῆς (Ai. 1277) “ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλοῖς πυρὸς φλέγοντας.”

ἔδωλιάσαι συγκυθίσαι.

ἔδωλιάσαι καὶ ἰκριῶσαι. ἐκατέρωθεν αὐτῶν ἐχρήσαντο. τὸ μὲν ἐν ἐδωλιάσαι οἷον συνθεῖναι ἐκ τινῶν ξύλων ἀπλῶς πρὸς τόπον τινὰ συντεθέντων, τὸ δὲ ἰκριῶσαι δύναται ἂν καὶ ὡς κοινότερον λεχθὲν νοεῖσθαι· πολλοὶ

γὰρ τῶν ἰδιωτῶν ἰκρία καλοῦσι τὰς ἰμακρῶν ξύλων συντιθεμένους ζέγας ὕλαις ἐτέραις.

Ἐδὼμ ὄνομα κύριον.

ἔδων (Hom. ι 297) ἐσθίων.

ἔδωρεῖτο δώροις ἐτίμα· “ἔδωρε ἐσθῆτι καὶ τοῖς ἄλλοις κειμηλίοις.”

Ἰώσηπος extt.

ἔδωρήσατο ἐφιλοφρονήσατο. “ριττὰ τῶν ὀπλων τοῖς ἐπιτηδεῖοις πεδωκε, τισὶ δὲ τῶν ἡγεμόνων σκηναῖς σατο τῶν ἐπιτηδεῶν· καθόλου δὲ ἰ πρόσφορον ἐπειροῦ ποιεῖν ἐκάσις.”

ἔξ· ἐπίρρημα σχετλιασικόν.

ἔδνωτῆς ὁ προικιστής, ὁ πενθερὸς εἰκόσορος ναῦς. καὶ “ἔεικο νηὸς” (Hom. ι 322) τῆς εἰκοσακώπου.

ἔεισάμενος (Hom. B 22) ὁμοιωθὲν ἔἰλδωρ (Hom. A 41) ἐπισύμμημα λημμα.

ἔεσο (Hom. M 464) ἐνεδέδυτο.

ἔεσχατος ὁ ἔσχατος.

ἔετῶς εὐχερῶς.

ἔζει ἔβραζεν. ἔζη δὲ διὰ τοῦ η ἄζων ἦν.

Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ. Ἄγαθ, ἀπάντων εὐσεβέστερος. οὐ γὰρ τὰ εἰδῶλα κατέσκαψε καὶ τὰς εἰδῶλας συνέτριψε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς θεῖλε, καὶ τὰ ἄλλα κατέκοψε, καὶ τὸ ὄν ἐκρέμισε Μωυσῆς (ἔτι γὰρ αὐτῶν ἐθυμίων) μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγματίων, τοὺς τε Ἰουδαίους εἰδωλολατρῶν ἐτιμωρεῖτο, ἐκκόπτων τὰ μνημόσυνα· ψαυα τῆς ἀθεότητος· τοσοῦτον γὰρ βεῖας ἀφρησῆκεσαν ὡς ὀπισθεν τῶν θεῶν ζωγραφεῖν τὰ εἰδῶλα καὶ προσῆν, εἴ τινες τῶν παρ’ Ἐζεκίαν ἐρευνητῶν γυνυμένων τῶν θεῶν σκέπειτο τὰ βδελυγία. καὶ μόνος ἐβουσίλευσεν Ἰουδαία προαίρεσιν θεοῦ. φέρεται δὲ τι καὶ τῆν Σολομῶνι βίβλος ἰαμάτων πάθους ἰαγεκολαμμένη τῆ τοῦ ναοῦ φλιῶ.

ἔξεκόλαψεν Ἐζεκίας, οὐ προσέχοντος τῶν θεῶν διὰ τὸ τὰς θεραπείας τῶν ἐνθένδε τοὺς πάσχοντας αὐτοὺς κομῆν περιορῶντας αἰτεῖν τὸν θεόν. ἐπολέμει καὶ μέχρι Γάζης τοῖς ἀλλοφύλοις, ἄσποσῶς, πρότερον ὑπήκοος ὢν.

ἔζεσθαι καθέζεσθαι. καὶ ἔζετο.

ἐξήλωσεν ἐπεθύμησεν.
 ἐξημίωσεν ἀνείλεν. "ὁ δὲ Αὐρηλιανὸς βασιλεὺς τῶν πολιτῶν θανάτῳ πολλὰς ἐξημίωσεν" ἀντὶ τῆς κατέκρινε, κατεδίκασεν. cf. Αὐρηλιανός.
 ἐξυγος ατεῖτο ἐφ' ἐκάτερα ῥοπὰς ἐλάμβανε· Πολύβιος (1 20) "ἐξυγος ατεῖτο τοῖς Ῥωμαίοις ὁ πόλεμος."
 ἔζων ἀντὶ τοῦ ζῶν ἦν.
 ἔζωσμένοι ἐνδεδυμένοι.
 ἔηκα συνεχώρησα.
 ἐήλακεν (ἀπ ἐάλωκεν) ἐλήφθη.
 ἐῆος τοῦ ἀγαθοῦ. "ἀνδρὸς ἐῆος" Ομηρὸς φησιν.
 ἐθαγενής ὁ ἐγγώριος, ὁ ἐν τόπῳ ἰδίῳ φηρημένος.
 ἐθάδας συνήθεις, φίλους. ἐθάς ἡ εὐθειά.
 ἐθανατώθη (X Anab. 2 6 4) ὡς ἔνοχος θανάτου ἐκρίθη.
 ἐθει ἔτρεχεν. "ὁ δὲ ἐξελεθὼν ἐκ τῆς πόλεως ἐθει δρόμῳ."
 ἐθει ἔτρεχεν, ἔπλεεν. "ὁ δὲ ἄνεμος τὰ ἰσμία ἐπλήρου, ἡ δὲ ναῦς ἐθει καλῶς."
 ἐθειρ ἡ θορῆ. ἡ αἰτιατικὴ ἐθειρα.
 ἐθειραι αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμελούμεναι τρίχες. (AP 6 279) "πρώτας ὀππότης ἐπέξε καλὰς ἔθοξος ἐθειρας" ἀντὶ τοῦ ἐκτένισε. καὶ ἐν ἐπηγράμματι (AP 5 230) "χρυσῆς εἰρόσσυσιαν τριχὰ ἄωρις ἐθειρας."
 ἐθειρεῖ (Hom. Θ 347) ἐξ ἔθους ἐπιμελεῖται.
 ἐθελγέτο ἐπείθετο, ἐθελύνετο. Αἰλιάκας "οὐ μὴν ἐθελγέτο ὁ ὑπατος τοῖς ὑπηρέταις σὺν ὀργῇ βριμούμενος."
 ἐθελήμιος ἦσυχος.
 ἐθελήσαι ἀντὶ τοῦ ἐθελήσειεν.
 ἐθελήσει δυνηθείη. "Ομηρος (Θ 366) "οὐδ' ἐθελε προρέειν," καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 582) "ἐθελήσει μαθεῖν" ἀντὶ τῆς δυνηθείη.
 ἐθελοδοσλίλι.
 ἐθελοθρησκέτῃ ἰδίῳ θελήματι σέβει τὸ δοκοῦν.
 ἐθελοκακῆσαι ἐκουσίως ἐλεῖσθαι τὸ κακόν, καὶ ἐθελοκακοῦντα ἐκουσίως τὸ κακὸν αἰρούμενον. "ἐθελοκακοῦντα αὐτὸν περὶ τὴν πορείαν, καὶ καταληφθῆναι περιμένοντα."
 ἐθελοκακίλι.
 ἐθελοκάκως ἐκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεπόμενον. Ἀππιανός (1.1 p.37) "τῷ δὲ στρατηγῷ στρατὸς ἦν δυσπειθής ὑπὸ μνησικακίας,

ἐθελοκάκως τε ἠγωνίζοντο, καὶ ἔφρευγον ἐπιδησόμενοι τὰ σώματα ὡς τετρωμένοι, καὶ τὰς σκηνὰς διέλυον, καὶ ἀναχωρεῖν ἐπεχείρουν, ἀπειρίων ἐπικαλοῦντες τῷ στρατηγῷ." καὶ αὐθις "ἐθελοκακοῦντες αὐτῷ διὰ πλείους αἰτίας." cf. v. αἴσιος.
 ἐθελοκώφων μὴ βουλομένων ἀκούειν, θελήσει παρακουόντων.
 ἐθελονταί φερωνύμως ἐκλήθησαν οἱ δοῦλοι οἱ στρατευθέντες ἐκουσίως ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν τῶν ἐν Κάνναις τελευτησάντων.
 ἐθελοντηδόν Θουκυδίδης ἡ' (98).
 ἐθελοντήν ἐπίρρημα. "τὰς παραβόλας κινδύνους ἐθελοντήν ἀναδεγμένους." καὶ Πολύβιος "τοῖς βελομένοις πάντα κίνδυνον ἐθελοντήν ὑπομένειν," καὶ αὐθις (Polyb. 1 49) "ἐκ παντὸς ἐπέλεξε τῷ στρατεύματος ἐθελοντήν τοὺς ἀρίστους."
 ἐθελοντής βουλούμενος. ἡ χωρητός. Ξενοφῶν (Anab. 4 1 26) "διερωτῶν εἴ τις ἔστιν ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐθελὸι ἂν γενέσθαι, ὑποσὰς ἐθελοντῆς πορεύεσθαι." (27) "προσλαβὼν ἐθελοντὰς ἐκ παντὸς τῷ στρατεύματος." λέγεται καὶ ἐθελοντίους. "προσεδόκησεν ἐθελοντίους τοὺς Ἀραβίους ὁμολογήσειν."
 ἐθελοντὶ ἐπίρρημα.
 ἐθελοπρόξενος ὁ ἀφ' ἑαυτῆ γενόμενος καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως· οἱ γὰρ πρόξενοι κελευόμενοι ἐκ τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐγίνοντο. sch. Thuc. 3 70.
 ἐθελουργός ἔτοιμος.
 ἐθελυμνοί (ἀπ προθελυμνοί) πυκνοί.
 ἐθέμην ἐκρίνα, ἐνόμισα. "κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην," ὅλον κάμοι τῷτο δοκεῖ σύμφηρον, τὸ μὴ εἶναι δικασήρια. Ἀριστοφάνης (Eccle. 654).
 ἐθεσαν ἐποίησαν.
 ἐθηήσαντο ἐθαύμασαν.
 ἐθηκεν ἐποίησεν. καὶ κυρίως. "ὁ δὲ Ἰβηλιανὸς ἵππικὸν ἀγῶνα ἐθηκεν." cf. νν. γυμνικούς εἰ ἦγεν.
 ἐθελύνθη ἐκλήθη. (S Ai. 651) "βαφῆ σίδηρος ὡς ἐθελύνθη ἐθύμα." ἐν τῇ βαφῇ ἐκ ἀνίεται ὁ σίδηρος ἀλλὰ σκληρύνεται. οὕτως οὖν διασαλτέον· κἀγὼ γὰρ, φησὶν, ὅς ἠπειλον καὶ ἔξεν καὶ ἐβῶν ὡς ἐν βαφῇ σίδηρος, νῦν ἐθελύνθη ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικός. ἢ ὅτι δισοῦς βύπτειται ὁ σίδηρος· εἰ μὲν γὰρ μαλθακὸν βέλονται αὐτὸν εἶναι, ἐλαίῳ βύπτουσι, εἰ δὲ σκληρόν, ὕδατι.

ἔθνησύννη συνήθεια, ἔθισμός. ἔθιμος καὶ ἔθιμοσύννη.

ἔθνῖται οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους.

a ἔθνος τὸ πλήθος· (Philostrat. V. A. 422) "ἤγοντο μοιχοὶ πόρνοι τοιχωρῶχοι βαλαντιοτόμοι καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη."

b ἔθνος οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάνθρωπον γένος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως μέρος τι τῆς πόλεως. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (146) καὶ ἐν τῷ θ' τῶν Φιλιππικῶν (326). Harp.

ἔθροινήσαντο εὐωχῆθησαν.

ἔθος ἀντὶ τοῦ σημείου. ἡ νόμος ἄγραφος. νόμος δὲ ἔθος ἔγγραφον. Artemid. 4 3.

ὅτι τὸ ἔθος οὐκ ἔστιν εὐρέμα ἀνθρώπων ἀλλὰ βίου καὶ χρόνου. καὶ ὁ μὲν νόμος εἰκασαὶ τυραννίδι· φόβῳ γὰρ ἔκασα καὶ μετὰ προσάγματος διαπράττεται· τὸ δὲ ἔθος μᾶλλον τῇ φιλανθρωπίᾳ τῆς βασιλείας· βουλόμενοι γὰρ αὐτῷ πάντες διχα ἀνάγκης ἐπονται. καὶ ὁ νόμος τοσαύτης δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας μεσὸς ὥστε καὶ τοῖς ἀτυχοῦσι χρησιμώτερος καθέστηκε τῶν γένει προσηκόντων, καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἰσχυρότερος τῆς αὐτῶν ἐκείνων ῥώμης, καὶ πατράσιν υἱῶν εὐνούστερος καὶ παισὶ γονέων καὶ ἀδελφοῖς ἀδελφῶν· πολλοὶ γὰρ ὑπὸ τῶν φίλων ἀδικούμενοι πρὸς τῆτον καταφεύγουσι. καὶ ἄλλα πλείονά εἰσι περὶ νόμου.

ἔθριγκωσε (Hom. ἔ 10) περιετρόχωσε, περιεχαράκωσε.

ἔθρισεν ἐκ τοῦ θερῖζω.

ἔθρουλιχθη ἐταράχθη.

ἔθυσας, ἀντιθύση. τῆτο παρὰ Φιλόξενῳ ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα. ἀπεκδέχονται γὰρ τὸ (Hom. ι 231) "ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν" παρὰ τῷ ποιητῇ εἰρησθαι ἐπὶ τῶν ἀρῶν, οὐχὶ δὲ τὸ ἀπεθύσαμεν (ἀν ἐθυμίσαμεν) νοεῖσθαι.

ἔθω τὸ ἔξ ἔθους τι διαπράττομαι, ὡς τὸ (Hom. I 536) "ἔθων Οἰνῆος ἄλωήν."

ἔθώπευον ἐκολάκευον.

ἔθωμάζον ἀντὶ τοῦ ἐθαύμαζον.

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ. ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἐλλίσσετε κατὰ μίμησιν εἴρηται τῆς μελοποιίας παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις (1321).

εἶ εὐκτικόν. καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἶθε.

Πισίδης "εἶ γὰρ ἂν τὸ Περσίδος ἔσβεσο θράσ"

εἶα παρακελεύσεως ἐπίρρημα.

εἶα συνεχώρω.

εἶα χόρτος, ἦια δὲ βρώματα.

εἶα δότα ἀρέσκοντα.

εἶαμενῆ (Hom. A 483) ὁ κάθυργος τόπος.

εἶανόν τὸ λεπτόν.

εἶαρ τὸ ἔαρ.

εἶαρινὸν ἄνθος (Hom. B 89) τὸ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος.

εἶασεν ἀφῆκεν.

εἶατο ἐκάθητο. ἦμην ὁ παρατατικός, ἦντο, ἰωνικὸν ἔατο, ποιητικῶς εἶατο. ἄλλως. εἶω ἔημι ἔεμαι ἦμαι κάθημαι, ἦνται, ἔαται ἰωνικῶς, καὶ πλεονασμῷ εἶαται, ὡς μέμνηται μεμνέεται.

εἶβασθαι δακρύνειν, σάζειν. καὶ εἶβει σάζει (AP 6 253) "σπήλυγγες νυμφῶν ἐπίδακες, αἱ τόσον ὕδωρ εἶβουσαι σκολιῶ τῶδε κατὰ πρέονος."

εἶ γάρ εἶθε γάρ.

εἶ γ' ἐθέλεις εἶ γνώμην ἔχεις, εἶ φρόνιμος εἶ καὶ συνετός.

εἶ δ' ἄγε νῦν διὸ δῆ.

εἶδαλίμας (Hom. ω 279) συνετάς.

εἶδάλιμον τὸ εὐειδές.

εἶδαρ ἔδεσμα, καὶ εἶδατα τὰ βρώματα.

εἶδαυλος συνετός λογισμὸς.

εἶδέα ἡ μορφή· "καλὸς τὴν εἰδέαν, αἶτις καὶ ἄλλος."

εἶδέα. (Diog. L. 3 63) Πλάτων διαφόροις ὀνόμασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημασινομένου χρηταί. τὴν γοῦν εἰδέαν εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα καὶ ἀρχὴν καὶ αἴτιον, καὶ οὔτε κινούμενον οὔτε μένον, καὶ ταῦτά καὶ ἐν καὶ πολλά. καὶ πάλιν ἐν ὀνομα ἐν διαφόροις σημασινομένοις. οἶον τὸ φαῦλον, ὃ σημαίνει τὸ ἀπλοῦν καὶ εὐχερές, ὡς Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ "φαῦλον, ἄκομιπον, τὰ μέγισ' ἀγαθόν," ἀπλῶν καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς "φαῦλον πρῶγμα, ἔφη, Κίβης, ζητεῖς."

εἶ δεῖ ἐὰν χρῆ.

εἶδεῖν γινώσκοιεν, καὶ εἶδείην γινώσκοι, ἐπίσαιτο· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1422) "ἔφδοι τις ἦν ἔκαστος εἶδείη τέχνην."

εἶδείην εὐκτικῶς, ἀντὶ τοῦ γνοῖην. ἔσιν εἰδῶς εἰδότης· καὶ τὸ εὐκτικὸν ὤφειλεν εἶναι· εἶδοιμι ἄλλ' οὐκ εἶδείην, ἐπειδὴ τὰ ἔχοντα τὴν μετοχὴν εἰς σ δῆξυτονον διὰ τοῦ γτ κλινομένην, εἰς ἣν ἔχουσι τὸ εὐκτικόν, οἶον τυ-

ταῖς τυφθείην, αὐτὸ δὲ οὐ κλίνεται διὰ τῆς
; καὶ ἔκ ὤφειλεν εἶναι εἰδείην. ἀλλ' ὡσπερ
πατὴ τῆς μι εἰς ἡν καὶ τοῦ ο εἰς ε εἰδείην,
ἢ ἐπειδὴ εἰς ἡν καθαρὸν ἐστὶ τὸ εὐκτικόν,
ἢ ἡνίκα ὡσι μετὰ περισπωμένους ἐνεσῶτος,
ὡν ποιῶ ἔαν ποιῶ, ἢ ἔαν ἔχωσι τὴν μετο-
ῖν εἰς σ μετὰ ὀξείας διὰ τῆς κλινομένης,
αρεῖς δαρω. ἐν οἷς οὖν τοῦτο οὔτε μετὰ
περισπωμένου τόνου ἐστὶ τοῦ ἐνεσῶτος, οὔτε
ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον διὰ τοῦ ντ
κλινομένην (εἰδῶς γὰρ εἰδότης), οὐκ ὤφειλε
περισπᾶσθαι. ἀλλὰ περιεσπᾶσθη, ὡς εἴρηται,
ἐπειδὴ ἐγένετο τὸ εὐκτικὸν εἰς ἡν καθαρὸν.

εἰ δέ τω εἰ δέ τι.

εἰδεχθῆς ἄμορφον, ἀπρεπές, μυσταρόν,
αστασιμὸν, σιχχυτόν. καὶ θηλυκὸν εἰ-
λέχθει.

εἰδη. ὅτι ἀρχὰς τῶν εἰδῶν ἔλεγον οἱ Πυ-
θαγόρειοι τὴν μονάδα καὶ δυνάδα καὶ τριάδα
καὶ τετράδα, διότι οἱ ἀπὸ μονάδος συντιθέ-
μενοι μέχρι τῆς τετράδος ποιοῦσι τὸν δέκα,
ὅς αὐτοῖς καὶ τέλειος ἐνομιζέτο καὶ δεκάς
ἐπαινοῦντο. εἶναι οὖν ἔλεγον τὰς τετραδι-
κάς ταύτας ἀρχὰς καὶ κοινῶς ἐν πᾶσι καὶ
ἕκαστα ἐν τε τοῖς νοητοῖς καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς
καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. κοινῶς μὲν οὖν ἐπὶ
πάντων μονὰς μὲν τὰ νοητά· ἀμερῆς γὰρ
ἐπειδὴ οὐ μόνον ἡ οὐσία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέρ-
για ἐν ζώσει καὶ ἀκίνησι θεωρουμένη. δυνὰς
δὲ ἡ ἐπιστήμη ἢ τὰ ἐπιστημονικά. ὠρισμένως
γὰρ τὸ ἀπὸ του ἐπὶ τι ἔρχεται· ἡ γὰρ ἐπι-
στήμη μεταβάσις ἐστὶν ἐξ ὠρισμένων εἰς ὠρι-
σμένα. οὐκ ἔστι γὰρ ἐπιστήμη ἀόριστος· ἔνθεν
γὰρ καὶ ἐπιστήμη ἐκλήθη, παρὰ τὸ ἐπὶ ζώσει
ἡμᾶς ἄγειν. τριάς δὲ τὰ δοξαστά καὶ φυσικά.
φυσικά δὲ φημι τὰ καθόλου τὰ ἐν τοῖς φυ-
σικοῖς, ἀλλ' οὐ τὰ καθ' ἕκαστον. τῶν γὰρ κα-
θόλου φυσικῶν ἡ δόξα. τριάς οὖν ἡ δόξα
διὰ τὸ ὁρμῶν μὲν ἀπὸ του, μὴ ὠρισμένως
δὲ ἐπὶ τι φέρεσθαι, ἀλλ' ἢ ὡδε ἢ ὡδε. Phi-
loron. in 1 de anima.

εἰδημονικῶς ἐμπερως.

εἰδημονος ἐπιστήμονος.

εἰδησ γνῶσις.

εἰδησεις μάθησις, ἐπιγνώσις. (AP 7 18) "εἰ-
δησεις Ἀλκιμῶνα, λύρης ἐλατήρα Λακωνίης
ἔχον, ὃν μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει." καὶ
εἰδησις ἐπὶ τοῦ αὐτῆς σημαινομένης, ἐπιγνώσις,
μάθησις. Ὁμηρος (A 516) "ὄφρ' εὖ εἰδησις ὄσ-
σον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεὸς εἰμι."

εἰδησις ἢ γνῶσις. ὅτι ἡ εἰδησις τριττῆ.
ἢ γὰρ ἐπιστήμη λέγεται εἰδησις, ὡς φησὶν ὁ
Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι "τὸ γὰρ εἰδέναι
τοῦτο ἐστὶ, τὸ λαβόντα του ἐπιστήμην ἔχειν
καὶ μὴ ἀποβεβλήσθαι." ἢ ἡ ὄλοσχερετέρα
γνῶσις, ἢ ἀπλῶς ἢ κοινότερα καὶ τοῦτο ἐκά-
τερον περιέχουσα, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν
τοῖς Φυσικοῖς "ἐπειδὴ καὶ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ
ἐπίσασθαι περὶ πάσας τὰς ἐπιστήμας." διὰ
μὲν γὰρ τοῦ εἰδέναι τὴν ὄλοσχερῆ γνῶσιν
σημαίνει, διὰ δὲ τῆς ἐπίσασθαι τὴν ἀκριβῆ.
ἢ τὴν κοινῶς ἐπὶ πάσης γνώσεως λεγομένην,
ἢ ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ παρέλαβε. Phi-
loron. in 1 de anima.

Εἰδοθῆα ὄνομα κύριον.

εἰδοί τοῦ μηνός.

εἰδομεν ἐθεασάμεθα.

εἰδομένη (Hom. B 280) ὁμοιωθεῖσα.

εἰδοποιῶ αἰτιατικῆ.

εἶδος μορφή. "ὁ δὲ Πρόκλος ἐθαύμαζε
τοῦ Ἰσιδώρου τὸ εἶδος ὡς ἔνθεον καὶ πλη-
ρες εἶσω φιλοσόφου ζωῆς" (Damasc. Phot.
p. 350b 19. cf. v. αἰδοῖος). καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γέ-
νος, οἷον ὑπὸ τὸ ζῶον ὁ ἄνθρωπος παρὰ
φιλοσόφους.

εἰδυλῆς ἢ ἐπιστήμων.

εἶδω τὸ κτίζω, εἶσω ὁ μέλλων. εἶδω δὲ
τὸ γινώσκω αἰτιατικῆ.

εἰδωλεῖον ὁ ναὸς τῶν εἰδώλων, εἰδῶ-
λιον δὲ τὸ ὁμοίωμα τοῦ εἰδώλου. σημαίνει
δὲ καὶ τὸν ζυγὸν τῆς νεώς.

εἰδωλολύτης ὁ τῶν εἰδώλων θερα-
πευτής.

εἰδωλολατρία ἢ τῶν εἰδώλων σπουδή.

εἶδωλον σκιῶδες ὁμοίωμα, ἢ φαντασία α
σώματος, σκιά τις ἀεροειδής. καὶ Βακχυλίδης
"μελαμβυφές εἶδωλον ἄνδρὸς Ἰθακησίου."
καὶ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῆς Ἀντικλείας (λ 206)
"τρὶς δὲ μοι ἐκ χειρῶν σκιῆ εἶκελον." αὐτὸς
δὲ ἡ ὑπόστασις ἢ ἀληθής. δεῖ οὖν νοεῖν ὡς
φαντασίαν σωμάτων παρέχουσι τοῖς ὁρώσιν,
οὐ μὴν καὶ ὑπόστασιν ἀληθῆ.

"κελεύει ἡ Πυθία εἰδῶλον τι πεπλασμέ-
νον εἰς ὄψιν γυναικὸς μετέωρον ἔξαρκῶν· καὶ
ἀνερωρώσθη ἡ πόλις." καὶ αὐθις "ἦν δὲ ἄρα
εἶδῶλα ταῦτα ὥσπερ οὐ μετὰ μακρὸν ἐμείλλε
πίσσεσθαι ὁ δυσυχῆς νεκρὸς ἐκείνου," ἀντὶ
τοῦ ὁμοιώματι. καὶ ἡ γραφὴ λέγει "ἔποιή-
σεις σεαυτῷ εἶδῶλον, οὐδὲ πᾶν ὁμοίωμα"
ὡς διαφορᾶς ἕσης μεταξύ εἰδώλου καὶ ὁμοιώ-

ματος· εἶδωλα μὲν γὰρ τὰ τῶν οὐχ ὑφeszώτων μιμήματα, οἷον Τρίτωνες καὶ Σφίγγες καὶ Κένταυροι, ὁμοιώματα δὲ τὰ τῶν ὑφeszώτων εἰκάσματα, οἷον θηρίων ἢ ἀνθρώπων. τούτοις κελύει μήτε προσκυνεῖν μήτε λατρεύειν. διαφέρει δὲ προσκυνῆσαι τοῦ λατρεύσαι· συμβαίνει μὲν γὰρ διὰ φόβον προσκυνῆσαι, οὐ μὴν δὲ λατρεύσαι κατὰ ψυχῆν. ἐκάτερον δὲ ἀσεβές καὶ Θεοσυγές (Theodoret. in Exod. 38). Σοφοκλῆς (Αἰ. 125) "ὄρω γὰρ ἡμῶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἶδωλα," ἀντὶ τοῦ ἀπεικάσματα ἀνυπάρκτων ἀνπαρξτότερα. καὶ Δαμάσκιος φησιν "ὅταν ἀντὶ πραγμάτων γεγενημένων εἶδωλα ἄττα ἀναγραφώμεθα, σκιὰν ὀνειράτων κατὰ Πίνδαρον" (Pyth. 8 136). καὶ "οἱ τοῦ Ἐφραιμ υἱοὶ εἰδώλων θεραπεύται ἐτύγχανον ὄντες."

b εἶδωλον ὁμοίωμα εἶδους. Σοφοκλῆς "ὄρω γὰρ ἡμῶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἶδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν."

εἰδώς μαθών.

a εἶεν ἄγε δῆ. συγκατάθεσις μὲν τῶν ἐρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα.

b εἶεν. τῆτο καλεῖται ἀπόθεσις λόγῳ. ἀντὶ τοῦ ταῦτα μὲν δῆ οὕτως.

εἶη ὑπάρχοι.

εἶθαρο (Hom. E 337), χρονικόν, ἀντὶ τοῦ εὐθέρως ἢ εὐθύς. τὸ δὲ ἰθύς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπ' εὐθείας.

εἶθε εὐκτικὸν ἐπίρρημα. καὶ εἶ ὁμοίως.

Εἰκάδιος ὄνομα κύριον.

εἰκάζων οἰόμενος, ἢ ὁμοιωῶν. "εἶχε δὲ προκάλυμμα τοῦ προσώπου ὑφουσια μικρόν, ὡς εἰκάζεσθαι μᾶλλον τι ἢ ἀτρεκέως καθορᾶσθαι τὴν μορφήν αὐτῆς." καὶ αὐθις "δεινότητος εἶδοξε τῶν καθ' αὐτόν, οἷα δῆ ἰκανώτατος τὸ ἄφανές εἰκάσαι." cf. v. Δημοσθένης.

a εἰκάθειν εἶκειν, κατὰ παραγωγήν.

b εἰκάθειν ὑποχωρεῖν, ὑπέκειν. Σοφοκλῆς (El. 1014) "ἀλλὰ τῷ χρόνῳ σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατούσιν εἰκάθειν."

εἰκαία ὀλίγη, ὡς ἔτυχε. Καλλίμαχος (fr. 232) "εἰκαίην, τῆς οὐδὲν ἀπέβρουσε φαῦλον ἀλετρίος," τειτέξιν ἴς τὰ ἀποβράσματα, ἤγεν τὰ πίτυρα, οὐκ ἀπέκρινεν οὐδὲ ἀπεκάθηρεν ἢ μωλωθρός. ἀντὶ τοῦ ἄσησον τὸ ἄλευρον.

εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθη. τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν, ἂν μνησθῆ τις, καὶ εὐθὺς παραιομένων.

εἰκαιοβουλία ματαιοφροσύνη.

εἰκαιομυθεῖ φλυαρεῖ, καὶ εἰκοθία ἢ φλυαρία.

εἰκαῖον μάταιον, ἀνωφελές. (M. 2 13) "Θεραπεία δὲ τοῦ ἐν ἐκάσῳ ἡμονος, τοῦτον καθαρὸν πάθους διὰ καὶ εἰκαιότητος καὶ δυσσαρεσθήσεως τῆ τὰ ἐκ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γινόμενα αὐθις "μηδὲν γὰρ εἰκαῖον Πλάτων φησίν."

εἰκαιορημονῶ ματαίως λέγω.

εἰκαιορημοσύνη ματαιολογία.

εἰκαῖος μάταιος. καὶ εἰκαιότης

εἰκάκεισαν ὑπερσυντελικὸς ἐκ κάζω.

εἶκασεν ὁμοίωσεν.

εἰκασία ὁ εἰκασμός.

εἰκάσμεθα παρὰ Ἀριστοφάνει (A ἀντὶ τῷ ἐσκέμμεθα· "ταυτὶ γὰρ εἰκάκατὰ τὸν Αἰσχύλον."

εἰκασμένος ὁμοιος.

εἶκελος ὁμοιος. διαφορεῖται καὶ γραφήν.

εἰκῆ μάτην. παροιμία "μὴ εἰκῆ τῆ δον." λέπει παραπλεῖν ἢ διαφορεῖται. δὲ ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων.

εἰκῆ ῥαψωθεῖ ἀντὶ τῆ φλυαρεῖ. σκήπτεται μανίαν, καὶ εἰκῆ καὶ ὡς ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐλάλει, καὶ ἀκόλουθον προτέρῳ δεύτερον οὐδέν."

εἰκῆ τῷ Ἡρακλεῖ, ἐπὶ τῶν ἀπὸ τὰ πράγματα ἐπιτελούντων (αἰ. ἐπὶ τὰ κοφαντήτως πάντα τελούντων).

εἰκοβολεῖν εἰκάζειν. ἢ εἰκῆ καὶ βάλλειν. "αὖτως ἑαυτοῖς παρεσκευάζον μήτε σφάλεισθαι μήτ' εἰκοβολεῖν." Περρησιν.

εἶκομεν ὑποχωροῦμεν. καὶ εἶκομοίως.

εἰκονίζειν καὶ χαρακτηροῖεν ἔξιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ σχήματος κυρίως λαμβάνεται.

εἰκός πρόπον, ἢ ἀκόλουθον, εἰ λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τάχα. (Di 49 4) "τῶν τοῦ Καίσαρος κρατησάντων ἐπιδιώξαντινα, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ εἰκός συμβάλλεται, ὅτι μὴ καταλαβεῖν ἐδύναντο ἢ ἐφοβήθησαν ἐξοκεῖλαι βράχη." καὶ αὐθις "ταυτὰ τε ἐπὶ τοῖσθεν ἐξηγγέλθη αὐτῷ, καὶ ἄμφω τῷ

μβαίνειν." καὶ αὖθις "καὶ ἦν τῆ τε
ασὸς ἀρετῆ καὶ ταύτῃ, διότι καὶ
ραγδαίαι τῷ τῆς φύσεως θεσμῷ τὸ
ιοδιδούσιν οὐ πέρα τοῦ νενομισμένου
ἴα ἐπέξῃει." (S. El. 1026) "εἰκὸς γὰρ
ντα καὶ πρόσσειν κακῶς" παρὰ τὸ
κόν (Nem. 4 52) "ῥέζοντά τι καὶ πα-
τόν." καὶ Ἡρόδοτος (7 239) "ὡς μὲν
έω, καὶ τὸ εἰκὸς ἐμοὶ συμμάχεται,
εὔνοος Λακεδαιμονίοισι." "τῶν μη-
ων δ' αἱ πληγαὶ φερόμεναι πρὸς τὸ
εὔνοτο."

σιν ὁ ἀριθμὸς. καὶ εἰκοσάκωπον
, καὶ εἰκοσινήριτον, καὶ εἰκο-
ιον.

τα τὰ ἔσοχασμένα. (Polyb. 3 93)
ἰζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων τὸ συμβη-
." "δόξα γὰρ τις ὑπέπληθεν ἐκ τῶν εἰ-
αχισμῶν γενομένη, διεφθάρθαι τὴν
ἄπισαν."

τα· "τοῦτο δὲ πρότερον αὐτοὶ κατέ-
ἐκ τῶν εἰκότων."

τολογῆσαι ἔσοχασμένως εἰπεῖν.

των ὁμοίων· "ὃ δὲ ὅ τι τύχοι πρὸς
τῶν προσιόντων ἡλαζονεύετο, συμ-
ἀπὸ τῶν εἰκότων." τουτέστιν ἐψεύ-

ίτως δικαίως, πρεπόντως.

ον τὸ ὅμοιον.

ο, δοτικῆ, τὸ ὑποτάττομαι. καὶ ὁμοιωῖ.
ῶ τὴν εἰκόνα κατὰ ἀποκοπήν. καὶ εἰ-
αὶς εἰκόνας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις
τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγγέλων τὰς ἐμὰς
ῆροι."

ὄν τὸ ὁμοίωμα, παρὰ τὸ εἶκω τὸ
"ἴσῃον δὲ ὅτι φασὶν οἱ ἀκριβέστατοι
φικῶν ὡς τὸ οὐλον καὶ ὀλιγότριχον
ρόν ἐσι γράφειν ἐπὶ τῆς εἰκόνας τοῦ
"

ὄν εἰκόνας ὁμοίωμα. Δαβὶδ (72 20)
ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα ἀπέων
ῶσεις." ἢ γὰρ εἰκὼν πρόσκαιρον ἔχει
ις. "εἰκόνας δύο κειμένους τῆς πόλεως
ι καλῶ."

ων ὑποχωρῶν, καὶ εἴχοι ὑποχωροῖη.
κδόν κατὰ συσροφήν.

απινάζων (Hom. Ξ 241) εὐωχόμενος,
απιναστής (P 577) συμπότης.

απίνη ἐορτή, εὐωχία, ἀπὸ τοῦ δα-
δαπανᾶν· λάπτειν γὰρ τὸ ἔκκενσθαι.

εἶλαφ ἀσφάλεια.

εἰλάρχας ταξιάρχας.

εἶλας ἀγέλας.

εἰλατίνοις (Hom. Ξ 289) τοῖς ὄζοις.

εἰλεδανός ὁ δεσμός.

εἰλεΐθναι αἱ ἐπὶ τῶν τικτουσῶν θεαί.

εἶλεν ἔλαβεν, ἀνείλεν, ἐνέκησεν, ἐκράτησεν.

Εἰλενία πόλις.

εἰλεός ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. σημαίνει
δὲ καὶ τὴν νόσον.

Εἰλέσιον (Hom. B 499) τόπος.

εἶλετο ἠθέλησεν.

εἶλη ἐπὶ τοῦ τάγματος. καὶ τοῦ πλήθους
συσροφή· Ξενοφῶν. καὶ εἶλη ἡ ὀπή, ἐξ οὗ
καὶ εἰλεός ἡ κατάδυσσις.

εἶλη ἡλίον ἄλκα, ἀύγη.

εἶληδόν συνεσραμμένως.

εἶληθερούμενος θερμαινόμενος. τὸ
ῥῆμα εἶληθερῶ.

εἶληθρα. εἶληθρον τὸ ...

εἰλήλουθα καὶ εἰληλούθειν.

εἰλήσας συσρέμας.

εἶλησις ἔκκαυσις.

εἶληφεν ἡ παγίς τὸν μῦν, ἐπὶ τῶν
ἀξίως ἐαλωκότων.

εἶληχεν ἔλαχεν, εἶληφεν.

εἰλιγγιῶ. τὸ μὲν ῥῆμα διὰ διφθόγγου,
ἀντὶ τοῦ σκοτοδιωῖ. τοῦτο δὲ οἱ Συρακού-
σιοι σιέλον λέγουσι. τὸ δὲ ὄνομα ἰλιγγος
διὰ τοῦ ι. "ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ εἰλιγγιῶ" (A
Ach. 581).

εἶλιγγον σκότωση.

εἰλικοειδές τὸ κυκλοειδές καὶ ὁμαλόν.

εἰλικρινές τὸ καθαρόν καὶ ἀμιγές ἐτέρου.

εἰλικρινής. καὶ εἰλικρινεῖα ἡ καθα-
ρότης. καὶ οὐδέτερον εἰλικρινοειδές.

εἰλίπους βοῦς ὁ τοὺς πόδας ἐλίσσων
ἐν τῇ πορείᾳ.

εἶλκον ἔσθρον. καὶ εἰλκύσθη.

εἶλλειν εἶργειν, κωλύειν. παλαιὰ ἡ λέξις.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (759) "μὴ νῦν περὶ
σαντὸν εἶλλε τὴν γνώμην αἰ," ἀντὶ τῆ ἀπό-
κλειε, ἐφέλκε. ἐνθεν καὶ τὸ ἰλλάσειν (Hom.
N 572)· καὶ ἐν συνθέσει ἐνεἶλλειν παρὰ Θε-
κυδίδη (2 76)· "οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν τερ-
σοῖς καλύμου πηλὸν ἐνεἶλλοντες ἐσέρβαλλον
εἰς τὸ διηρημένον τοῦ τείχους."

εἶλομεν ἐπορθήσαμεν.

εἰλόμενον συγελαινόμενον, συγκλεί-
μενον.

εἰλομένων (Hom. Θ 215) συνεσαλμένων, συγκεκλεισμένων.

εἰλόμην προέκρινα, ἠθέλησα.

εἰλούμενος συσσεφόμενος.

εἰλυθμός ἢ κατάδυσις.

εἴλυμα (Hom. ζ 179) τὸ ἱμάτιον.

εἰλυμένος (Hom. E 186) ὁ κεκαλυμμένος. καὶ εἰλύω ὁ ἐνεσῶς, καλύπτω.

εἰλυφάζω τὴν φλόγα (Hom. Y 492) συσσεφώ.

εἰλυφῶσι εἰλοῦσι, συνάγουσι.

εἴλωτος εἴλωτος ὁ δοῦλος. καὶ τὸ ἐθνικὸν Εἴλωτες, παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι, ἀπὸ τῆς Ἔλους. Ἔλος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ (sch. Plat. p. 399). οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι διὰ τὸ αἰεὶ διαφόρους εἶναι ἀλλήλοις, τοὺς δούλους αὐτῶν ἐκάλουσαν Εἴλωτας κατὰ ἀτιμίαν καὶ ὕβριν. sch. Thuc. 1 101.

εἴλωτεία ἢ δουλεία.

εἴλωτεύειν δουλεύειν. Εἴλωτες γὰρ οἱ μὴ γόνυ δῆλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν Ἔλους τὴν πόλιν οἰκόντων. Harp.

εἴλωτις ἢ δούλη.

εἶμα ἱμάτιον, ἔνδυμα. καὶ διὰ τῆτο ἐν ἐπιγραμμάτι (AP 6 136). "Πραξιδικὴ μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Ἀύσηρις εἶμα τόδε· ξυνη δ' ἀμφοτέρων σοφίη." καὶ αὐθις (6 265) "δέξαι βύσσινον εἶμα." καὶ λευχεύειν.

εἰμαρμένη γένεσις.

ὅτι εἰρηκῶς Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντος (753) "εἰρξαι κατ' ἡμῶν τοῦμφανές τὸ νῦν τόδε Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσιν" ἀνατρέπει τὴν εἰμαρμένην.

οἱ φιλόσοφοι ἓνα φυσὶν εἶναι θεόν, καὶ νοῦν καὶ εἰμαρμένην καὶ ἄλλαις ὀνομασίαις ὀνομάζεσθαι.

ἔσι δὲ εἰμαρμένη αἰτία τῶν ὄλων εἰρομένη, ἢ λόγος κατ' ὃν ὁ κόσμος διεξάγεται. Diog. L. 7 149.

ἢ εἰρομὸς τις καὶ ἐπισύνδεσις ἀπαράβατος δι' αἰτίαν ἀναπόδρασον, ἢ δύναμις κινητικὴ τῆς ὕλης. οἱ δὲ Χριστιανοὶ θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα.

εἰμαρμένη. τὰ μετὰ τὴν σελήνην τέσσαρα αἰτίαις διακίευνται, κατὰ θεόν, κατ' εἰμαρμένην, κατὰ προαιρέσιν ἡμετέραν, κατὰ τύχην. οἷον τὸ μὲν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ναῦν ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ, τὸ μὲντοι ἐν εὐδῆα καὶ χειμῶνα

καὶ ζάλην ἐξαίφνης ἐπιγενέσθαι κατὰ τύχην ἐστὶ, τὸ μὲντοι βαπτίζομένην τὴν ναῦν παρ' ἐλπίδα σωθῆναι προνοίας θεοῦ. τῆς δὲ εἰμαρμένης πολλοὶ εἰσι τρόποι. vita Pythagorae ap. Phot. p. 439 b.

ὅτι εἰμαρμένην ἀναγκαστικὴν δύναμιν εἶπον εἶναι καὶ τῆς ὕλης κινητικὴν. τὴν δὲ τύχην ὁ Πλάτων αἰτίαν λέγει κατὰ συμβεβηκὸς γινομένην, ἢ σύμπτωμα φύσεως ἢ προαιρέσεως. καὶ Δημόκριτος εἶπε "τὰ μὲν ἐκ θεοῦ πάντες ἔχομεν, τὰ δὲ ἐκ τῆς εἰμαρμένης καὶ τῆς τύχης καὶ τῶν συμφορῶν ἐκείνων σωμάτων τῶν προδήλως φερόμενων ἄνω καὶ κάτω παλλομένων τε καὶ περιπελομένων καὶ διζαυμένων καὶ περιφερομένων ἐξ ἀνάγκης," ἀφ' ὧν οὐ μόνον πλοῦτον καὶ πενίαν καὶ νόσον καὶ ὑγίαν καὶ δουλείαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ πόλεμον καὶ εἰρήνην διανέμειν, ἀλλὰ καὶ ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀποκλήρουσιν ἔφη. καὶ ἄλλοι ἄλλα εἰπόντες ἀντιπερετάξαντο ἀλλήλοις.

εἰμένος ἐνδεδυμένος.

εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκῶσαι καὶ κακά, αὐτὸς ἦν ἐνδηλος, ἐκ ἄν ἐμῆσθην φίλου· νῦν δ' Ἀρίωντος γὰρ οὐδεὶς ὄσις οὐκ ἐπίσται, ὄσις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον" (A Eq. 1273). παρὰ τὸ λεγόμενον "εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλας." οἱ δὲ λέγουσιν Ἀρίωντος καθαριδόν, ὃς ἦδε τὸν ὄρθιον καλέμενον νόμον καὶ τὸν λευκόν, οἵτινες ἐθανμάζοντο κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον. ὁ δὲ Ἀριφράδης παρὰ φύσιν ἐνησέλγηται ταῖς γυναιξίν.

εἰ μὴ δύναμις βοῦν, ἔλαυνε ὄνον. παροιμία ἐπὶ τῶν ὁ κατὰ δύναμιν ἔχουσι πράττειν παραινούτων.

εἰ μὴ κατένιψε τὴν Θοράκην χιὸν πολλῇ· καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον, ἠνίκα Θεόγνις ἠγωνίζετο" (A Ach. 138). οὗτος τραγωδίας ἦν ποιητὴς ψυχρός. κωμικῶν οὖν αὐτὸν παρίστησιν ἡμῶν τὴν πολλὴν χιὸνα διὰ τῆς τούτου περὶ τὸ ποιήματι ψυχρότητος.

εἰ μὴ πατήρ ἦσθα (S Antig. 735) κατ' ἀποκοπήν. τὸ δὲ πλήρες, εἶπον ἄν σε ἐκ ἐφρονεῖν.

εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἄν ἐσθθμεν. ἅπαντες δὲ τότε τὴν παροιμίαν δὴ σώματος εἶχον οἱ κρημνιζόμενοι. Esc. Psa. p. 189.

ἔσομαι, εἰμί ὑπάρχω. τῆτο μέλει. τοῦ δὲ εἶμι τοῦ πορευόμεναι ἐὰν διὰ τῆς εἰ, καὶ τὰ δυνικά, ἴμεν (Ξ 200) "εἶμι γὰρ ὀνομένη πόλιτα γαίης." Αἴως φησὶν (654) ῥός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους ἄν λύμαθ' ἄγνισας ἐμὰ μῆνιν εὐσωμαι θεῆς."

ὁθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτὸν ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι τοὺς δρομείς. φρουσιν εἴητε ἀντὶ τοῦ ἀφίετε, ἠηλονότι. τοῦτο γνωριμώτερον ἢ ἐπειδὴν οἱ θεώμενοι εἴπωσιν ἰνότι οἱ τρέχοντες, καὶ σὺ συνατάω. γράφεται δὲ ἐν πολλοῖς ὅ ἴητε. μήποτε δὲ τὸ δεύτερον καὶ σὺ σαυτὸν, ἀμαρτανομένου ν. λέγοι δ' ἄν τις καὶ τοῦτο λόγος τῶν θεωμένων ἐπικελευόντων ἀφίεντι κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα

ἀρχεῖν. "εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, ἐ μὴ" (A Ach. 440), τουτέστι μὴ φύσιν ἀλλὰ τὴν μορφήν.

ς δαίμων θαλάσσιος. ες (Hom. I 466) ἐπὶ ἐννέα νύ-

μοις (Hom. B 783).

ἢ ἡ νύμφη.

ἴτσι (Hom. I 215) τοῖς μυγεριοῖς.

υς κόμιας τὰς ἐν τῇ ὁδοῦ.

υλλον ἐνθα κινουῦνται τὰ φύλα (B) "εἴτε κατ' εἰνοσίφυλλον ὄρος βαίνεις." ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις ἰχθῶν ὁ σεισίχθων.

ἔφερον.

ἢ ὑποχωρήσασαν.

καὶ εἴκασι λέγει Πλάτων ἀντὶ καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (342) ἐν ἐρίοισιν πεπταμένοισι." περὶ λέγει.

τετάγη.

π. Α 400) ἐαυτοῦ.

λέξατε. καὶ εἰπέ.

(A Ach. 404) "ὑπάκουσον, εἶπερ ῥῶπων τινί." λείπει τὸ ὑπήκασας. κ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων Ἀριστοφάνης (Eq. 1307), ὡσανεὶ ρ ἐξ ἀνθρώπων εἶμι κἀγὼ. σω-

ματοποιεῖ γὰρ τὰς ναῦς, καὶ τὰς μὲν παλαιὰς καλεῖ γραιάς, τὰς δὲ μὴ πλευσάσας παρθένους. τῷ ψυχρῷ ὄν τὸ ψυχρὸν παρέβαλε πᾶν χαριέντως.

εἴπης ἀδθυπότακτον.

εἴποισ τὰ τρία παρὰ τῇ ἀδλῆ. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις παρηγοία ἐξῆν, σίτε καὶ οἶνε πληρωθεῖσι τρία λέγειν ἂ βέλοιντο. μεθ' ἂ φμιωθέντες ἀπήγοντο τὴν πρὸς θάνατον. τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον ἀλλή ἐκαλεῖτο.

εἴπον ἀντὶ τοῦ εἰπέ, προσακτικόν.

εἴποντο ἠκολούθουν.

εἴρ λαῖλαψ, ἢ λαμπηδών.

εἰραφιώτης ὁ Διόνυσος, παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διός.

εἰργασμένος πλοῦτος. "πολλὰς ὄψει πλοῦτον εἰργασμένον αἰσχυνομένους."

εἴργεσθαι κωλύεσθαι. τὸ εἴργομαι γενικῆ. "ἐπέισθη γὰρ ὁ θεός, εἰ καὶ βασκαίνεται τοῦ τῆς γνώσεως ξύλου τέλος εἴργοντος." ἐπὶ δὲ τῶν ἐνεργητικῶν αἰτιατικῆ. "ὁ δὲ ζῆλος διωθήσατο τοὺς εἴργοντας αὐτὸν Βιθυνῶν."

εἴργε φυλάττε, χωρίζε. sch. S OC 836.

εἴρει λέγει.

εἴρερος (Hom. Θ 529) ἡ δουλεία.

εἰρεσίαις (S Ai. 249) κωπηλασίας.

Εἰρεσίον πόλις Βοιωτίας. cf. v. Εἰλέσιον.

εἰρεσιώνη θυλλὸς ἐλαίας, ἔσεμμένος ἐρίοις καὶ προσκρεμαμένους ἔχων παντοδαπούς τῶν ἐκ γῆς καρπῶν. τῆτον δὲ ἐκφέρει παις ἀμφιθαλής, καὶ τίθησι πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ τοῖς πνευνομένοις. λέγεται γὰρ Θεσεία, καθ' ὃν καιρὸν εἰς Κρήτην ἔπλει, προσσχόντα Ἀήλιον διὰ χειμῶνα εὐξασθαι τῷ Ἀπόλλωνι κατασέψεσθαι κλάδοις ἐλαίας, ὅταν σωθῆ τὸν Μινώταυρον ἀποκτείνε, καὶ θυσιάσειν. καὶ τὴν ἰκετηρίαν ταύτην κατασέψας ἐψῆσαι χύτρας ἀθάρας καὶ ἔτνος, καὶ βωμῶν ἰδρύσασθαι. διὸ καὶ πνεύμια δοκεῖ λέγεσθαι, ὅλον κωαμέψια. τὸ γὰρ πρότερον τοὺς κνῆμονες πνῆνες ἐκάλεν. ἦγον δὲ ἐσθ' ὅτε ἐπὶ τῇ ἀποτροπῇ λοιμῶν. ἦδον δὲ παῖδες οὕτως. "εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι, καὶ κύλικ' εὐζωρον, ὅπως μεθύσσει καθεύδης." μετὰ δὲ τὴν ἐορτὴν ἐξω τῶν ἀργῶν τιθέασι παρ' αὐτὰς τὰς θύρας. Κράτης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ

τῶν Ἀθηναίων θυσιῶν, ἀφορίας ποτὲ κατασχόσης τὴν πόλιν, θαλλόν φησι κατασέψαντας ἑρίοις ἰκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι. καὶ παροιμία (Pausan. ap. Eustath. p. 1283). "ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθήρ λάβῃ ὡσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην, καύσεται" (A Plut. 1054) ἀντὶ τῆς καύσει. εἰρεσιώνη δὲ θαλλὸς ἐλαίας ἢ δάφνης, ἐξ ἑρίων πεπλεγμένος, ἔχων ἄστρον ἐξηροτημένον καὶ κοτύλην, ὃ ἐστὶν ἡμίφλοον, καὶ σῦκα καὶ πάντα τάγαθά. ταύτην δὲ πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐτίθεισαν, καὶ κατ' ἔτος αὐτὴν ἤλλαττον. sch. A Plut. 1055.

ἄλλως. εἰρεσιώνη κλάδος ἢ ἐλαίας ἑρίοις πεπλεγμένος, ἐξηροτητο δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραῖα πάντα. ἴσασαν δὲ αὐτὴν πρὸ τῶν θυρῶν κατὰ παλαιὸν χρησμόν. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὡς λοιμοῦ πάσαν τὴν γῆν καυτίζοντος ὁ θεὸς εἶπε προηρόσια τῇ Ἀθῆναι ὑπὲρ πάντων θῦσαι θυσίαν Ἀθηναίους· ὃ ἔνεκεν χαριστήριον πανταχόθεν ἐκπέμπουσιν Ἀθήναζε τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς.

ἄλλως. πυρνεσίους καὶ θαργηλίους ἠλίω καὶ ὠραις θύουσιν Ἀθηναῖοι, φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατελεγμένα ἀκρόδρα, καὶ ταῦτα πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσι. κατὰ τι δὲ χρηστήριον πρὸς ἀποτροπὴν λοιμοῦ ταύτην ἐποιοῦν τὴν ἀνάρτησιν. εἰρεσιώνη δὲ λέγεται διὰ τὰ ἔρια.

εἶρετο ἠρώτα, ἔλεγεν.

εἰρηκῶς εἰπών.

εἰρημένον λελεγμένον. "εἰρημένον αὐτοῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε" ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰρημένου ἔρχομαι, "οὐ περὶ φάουλῃ πράγματος" (A Lys. 12) ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς.

εἶρην εἶρενος.

Εἰρηναῖος ὁ καὶ Πακάτος κληθεὶς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ, μαθητὴς Ἡλιοδώρου τῆς μετρικῆς, γραμματικῆς Ἀλεξανδρεὺς, περὶ τῆς Ἀθηναίων προπομπίας, περὶ τῆς Ἀλεξανδρῶν διαλέκτου, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, βιβλία ζ'. Ἀττικῶν ὀνομάτων βιβλία γ', Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσωδία κατὰ σοικεῖον βιβλία γ', κανόνας ἑλληνισμῶν βιβλίον α', περὶ ἀττικισμοῦ βιβλίον α', καὶ ἄλλα πολλά. cf. v. Πακάτος.

εἰρηναίως φιλικῶς. "ἦσαν γὰρ εἰρηναίως ἐσαλμένοι ἄνευ δορυφόρων ἄγοντες τὴν ἱερουργίαν."

εἰρηνεύω αἰτιατικῇ.

Εἰρήνη ὄνομα κύριον.

εἰρηνήσειν συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. "ἐλπίδα τε γὰρ μεγάλην εἶχον εἰρηνήσειν." "ὁ δὲ Καῖσαρ ἐξὸν αὐτῷ εἰρηνεῖν πόλεμον εἴλετο" (Dio Cass. 37 52).

Εἰρηνόδικος ὄνομα κύριον.

εἰρήσθω λεγέσθω.

εἶρια μαλλία. (AR 6 250) "εἶριά τε ῥοδόεντα δέχεν," τουτέστιν ἔρια.

εἰρηκτὴ φυλακὴ.

εἰρημολόγιον βιβλίον τι.

εἶρξας ἀποκλείσας. δασείως δὲ τὸ εἶρξας Ἀττικοί. τὸ μέντοι παρ' Ὀμήρῳ (O 282) "ἔρχθεντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ" ψιλῶς. τὸ δὲ ἔρξας τὸ πράξας δασείως ἀναγινώσκουσι (Hom. σ 197) "ἢ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασ' ἀπεβήσατο διαθείων." τὸ δὲ ἐπὶ τῆς εἰρηκτῆς ψιλῶς Ἀττικοί. sch. A Ach. 329.

εἰροκόμῳ (Hom. Γ 387) εἰρουργῶ, ἐπιμελεῖ.

εἰρόμενος (Hom. Η 127) ἀντὶ τῆς ἐρωτῶν.

εἰροπόκοις (Hom. Ε 137) ἑρίων πόκος ἔχουσι. πόκοι δὲ εἰρηνται παρὰ τὸ πέκω, ὃ ἔστι ξαίνειν.

εἰροπόνος ὁ περὶ τὰ ἔρια πονῶν.

εἶρπον (Hom. μ 395) μετὰ σχολῆς ἐβήδιζον.

εἶρυντο (Hom. Μ 454) ἐφύλασσον.

εἰρύντο εἰλκων.

εἰρύσασθαι (Hom. Α 216) φυλάξαι.

εἰρύσατο (Hom. Α 186) εἰλκυσεν, ἔλαβεν. "ὃς ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς Ἐπικούρου φλασρίαις καὶ ἐξ ἐκείνων κακὰ εἰρύσατο δύο, ἄθεός τε καὶ ἀκόλαστος εἶναι."

εἰρυσμένους εἰλκυσμένους. "ἢ δὲ θεράπεινα ἑώρα τὰ ξίφη εἰρυσμένους, ὡς ἀπὸ τούτους διαχρήσαιντο."

εἰρηθέντες πηγέντες.

εἶρω συνάπτω. ὅθεν εἰρμός.

εἶρων ὁ πάντα παίζων καὶ διαχλευῶν καὶ εἰρωνευόμενος διὰ λόγων, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω. ἀπατεῶν καὶ ὑποκριτῆς.

εἶρων ὁ δυνάμενος μὲν ποιῆσαι τι, λέγων δὲ μὴ δύνασθαι. ἀλαζῶν δὲ ὁ τοῦτο ἐναντίος, ὁ ὑπερήφανος. "οὐκ εἶδεν αὐτὸν παρεκβαίνοντα τὸ ἀληθές ἔργῳ ἢ λόγῳ ἦτι πρὸς τὸ εἰρωνικώτερον ἢ ἀλαζονέστερον." cf. v. ἦκισα.

εἰρωνεία χλευῆ ἢ ὑπόκρισις. διαιρεῖται εἰς δ', εἰς χλευῆν μυκτηρισμὸν σαρχασμὸν ἀσειμόν.

υόμενοι χλευάζοντες· (Menand.) "πάντα τὰ ἔθνη ῥημάτων τε αὐτῶν δολερῶν τῆς διανοίας εἰρωνεύονται καὶ εἰρωνεύεται καθυποκρίνεται·

εὐσεται καθυποκρίνεται. λέγει τῆ διαπίεραν λαμβάνοντος ὑπέθυποκρινόμενος τὸν μὴ γινώσκοντα ποτὲ τὸν λόγον ποιήσαι. ἰριθμός.

γελεύς ὁ τῶν δημοσίων καὶ μευτής·

γελία δηλατορία. εἰσαγγελία δὲ διαφέρει· εἰσαγγελία μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων γέφυ δὲ καὶ ἐπὶ μικρῶν. καὶ κυρώσεως τῶν τὰ παράνομα γραφόντων.

γελία κυρώσεως ἢ περὶ κοινῶν καὶ ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ ἰσίων, περὶ ὧν διαρρήθην μὲν οὐκ οἶ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίθαι. καὶ τῆτο ἔστιν οἶον τὸ ἐν ταῖς ἰσίων διατριβαῖς μελετώμενον, τὸ ῶν ἀδικημάτων.

γελία δημοσίῳ δίκῃ ὄνομα. τρία δὲ εἰσαγγελίων, ἢ μὲν ἐπὶ δημοτικῆς μεγίστοις καὶ ἀναβολῆν μὴ ἔνοις, καὶ ἐφ' οἷς μίτη ἀρχὴ κατε νόμοι κῆνται τοῖς ἄρχοις κατ' ἴσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βελῆν ἢ τὸν ἰσῶν κατὰ ἴσιν γίνεται· καὶ ἐφ' ἴσιν φεύγοντι, ἐὰν ἄλλῳ, μέγιστοι ζήνται, ὁ δὲ δίκων, ἐὰν μὴ ἔλη, ἰσῶνται, πλὴν ἐὰν τὸ ἐ μέρος τῶν ἴσιν μεταλάβῃ· τότε γὰρ χιλιάς ἐκτί· παλαιὸν καὶ οὗτοι μεζόνως ἐκοτέρα δὲ εἰσαγγελία λέγεται ἐπὶ ταῖς

αὐταὶ δὲ εἰσι πρὸς τὸν ἄρχοντα, ὠκοντι ἀξίμοι, κἂν μὴ μεταλάβῃς τῶν ψήφων. ἄλλη δὲ εἰσαγγελία τῶν διαιτητῶν· εἰ γὰρ τις ὑπὸ ἀδικηθείη, ἔστιν τοῦτον εἰσαγγέλω τὸς δικαστάς, καὶ ἀλοὺς ἡτιμῶτο. ἴστοι περὶ τοῦ Ἄγνιου κλήρου τὸ γμα εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὠνότρ.). "τοῦτὶ τὸ πρῶγμα κατὰ τὸ σαφῶς ψήφισμα, βνεῖν δεῖ με ἴστον" (A Eccl. 1124). ὕτος γὰρ ψήφωγράφει κατεχόμενον ἐκατέρωθεν θαι τὸν κατ' εἰσαγγελίαν κρινόμε-

νον. καὶ αὐθις "τίμημα τῆς εἰσαγγελίας ἐχέσης χρηματικὸν ἐ μυριάδας ἀργυρίου."

εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν τὸ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρειν τὰ ὑφαινόμενα. οὕτω Μένανδρος.

εἰσάγω αἰτιαιτικῆ.

εἰσαγωγεύς ὁ εἰσάγων πρὸς τινα ἄνθρωπον. (Procop. Arg. 12) "ἐννοῦχον μὲν ἔν τὸν εἰσαγωγέα καὶ τὸς τῆδε παρόντας πολλὰ τὸν ἄνθρωπον λιπαρεῖν ἐπίπροσθεν βυίνειν."

εἰσακούου γενικῆ.

εἰσάμενος ὁμοιωθεῖς.

εἰσαν (an εἶσαν) ὑπετάγησαν, ἢ (ἦσαν) συνῆκαν.

εἰς ἀνὴρ οὐδὲ εἰς ἀνὴρ, παρ' ὅσον ὑφ' ἐνὸς οὐδὲν κατορθοῦται.

εἰς ἀρχαίας φάτνας, ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεώς τινος ἐκπεσόντων, πάλιν δὲ εἰς αὐτὴν ἐπανελθόντων.

εἰς ἀσθενῶντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα, ἐπὶ τῶν ὁμοιῶν καὶ παραπλήσια πασχόντων.

εἶσατο ἀνέθηκε (AP 6 268) "τοῦτό τοι, ἄρτεμι δῖα, Κλεώνυμος εἶσατ' ἄγαλμα."

εἶσατο κατέθετο· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 b 189) "ὅς τῆδε καλὰ εἶσατ' ὑπαίτιτων ἔμμι, θεαί, ἔθνα." καὶ ἀντὶ τοῦ περιέθηκε, περιέβαλεν.

εἶσατο ἐφάνη καὶ ὁμοιώθη, "Ομηρος (B 791).

εἰσάττειν εἰσελθεῖν· Ἀριστοφάνης (Nub. 992) "μὴδ' εἰς ὄρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηρῶς μὴλω βληθῆς."

εἰσβυλεῖτε. εἰσβαλεῖν ἐστὶ τὸ τινὰς ἐν ἀγρῶ εἰσελθόντας ἐκκόψαι πάντα τὰ ἐν αὐτῶ. Ἀριστοφάνης (Ach. 762) "ἔκ εἰσβυλεῖτε." κυρώσεως δὲ εἰσβαλεῖν ἐστὶ τὸ πολεμίους τινὰς εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. sch. A Pac. 745.

εἰσβολάς. εἰσβολὰς λέγουσι χώρας τοὺς ἀτόπους δι' ὧν εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν πολεμίαν, εἰσβολὰς δὲ ἀλφειῶν τὰ σιτοφυλῆα, τὰς ἀποθήκας. sch. A Eq. 853.

εἰσβολάς. τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίονα χώρων ἐφόδους ἐκάλλον εἰσβολάς. sch. A Eq. 594, Ach. 1074.

εἰσβολή. ἐπὶ τοῦ νοὸς τρία θεωρεῖται, εἰσβολή παραδοχὴ συγκυτάθεσις· τοῦτο καὶ παρὰ τῷ Δαβὶδ εἴρηται ἐνώτισις σύνεσις προσοχῆ· (Ps. 5 1) "τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι" καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ἐνώτισις μὲν ἐστὶ σύνοψις τῶν ῥημάτων, σύνεσις δὲ ἐπίληψις τῶν

πραγμάτων, προσοχή δὲ τελειώσις τῆς ἐφέσεως.

εἰς δέον. "πατρόθεν αὐτὸν καλέσας ὁ ἦρωσ, εἰς δέον σε εὐρον, φησί· βάλομαι γὰρ καλέσαι σ' εἰς πανθοινίαν," ἀντὶ τοῦ εὐκαίρως σε εὐρον. καὶ παροιμία "εἰς δέον." ὅταν τις θέλῃ μὴ φανερώσ ἐπιεῖν ὅπου τι πολλάκις ἀνώλωσε, λέγει εἰς δέον. cf. εἰς τὸ δέον.

εἰσδέχομαι αἰτιατικῇ.

εἰσειμι εἰσερχομαι.

εἰσεκώμασεν εἰσῆλθεν.

εἰς ἐμφανῶν κατέσασιν. δίκης ἐξὶν ὄνομα ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητούμενα ἐν φανερωῖ ποιῆσαι. Harp.

εἶσεν ἔκτισεν.

εἰς ἐν ἡλθον ἀντὶ τῶ ὠμονόησαν. Harp.

εἰς ἐν ἴοντα ἡμοῦ πορευόμενον.

εἰσεπόδιζον ἀντὶ τοῦ εἰσέβαινον τοὺς πόδας τοῦ χωρίου. Harp.

εἰσεποιεῖτο ἀντὶ τοῦ ὑπέτιθει. "ὁ δὲ πόρος ἐφράττετο (an Πῶρος ἐφρουάττετο) καὶ μεγάλως ἐλπίδας εἰσεποιεῖτο τῶν ἐπιφερομένων."

εἰσεποιήθη εἰσεκρίθη. "ἐνιαύσιος ἦν ἡμέρα ἐν ἧ Τραϊανὸς ἐπὶ διαδοχῇ τῆς Ρωμαίων ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Νέρου εἰσεποιήθη."

εἰσέφρησα εἰσέδυσσα ἑαυτὸν, καὶ εἰσέφρησας εἰσῆγαγε, καὶ εἰσφρήσας εἰσελθὼν, καὶ ἐκφρησθέντα ἀντὶ τοῦ ἐκδιωχθέντα. "οἱ δὲ χαρῆς ὑπεπλήσθησαν τῷ μὴ ἐκφρησθῆναι ἐκφραυσθέντα καὶ ἀτιμασθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτόν."

εἰσέφρουν εἰσεδέχοντο. (Demosth. 20 53?) "οἱ δὲ τὰς πύλας ἀνοίξαντες εἰσέφρουν τὸ εἶσενμα."

εἰσεχέοντο εἰσῆρχοντο.

εἰς ἔω ἀντὶ τοῦ εἰς ἀρχομένην ἡμέραν.

εἶση ἡ ἴση. καὶ εἶσας νυκτὸς.

εἶση μαθήση, καὶ εἰσόμενον μαθησόμενον. "ἐντολὰς δοθῆς κατασκέψασθαι τί πράττουσιν οἱ πολέμοι καὶ τί διανοοῦνται εἰσόμενον."

εἰσῆγγειλεν ἐσυκοφάντησεν. "ὁ Δωὴκ τὸν Ἀχιμέλεχ εἰσῆγγειλε παρὰ τῷ Σαύλ, καὶ εἰς μαιφονίαν τῶν ἱερέων ἐξέμιχεν." ἔσι δὲ διώνυμος· λέγεται γὰρ καὶ Ἀβιμέλεχ.

εἰσηγήσαιντο. Ἡρόδοτός φησι (1 133) περὶ Περσῶν, τοῦτον βουλευέσθαι τὸν τρόπον· εἰ μὲν οὖν εἰσηγήσαιντό τι νήγοντες,

βουλευέσθαι περὶ τοῦτε ἐν μέθῃ, εἰ γήσαιντο ἐν μέθῃ, τοῦτο κυροῦν νήsch. A Eq. 91.

εἰσηγορία καὶ ἐπηγορία καὶ γορία ἀντὶ τοῦ μέμψις καὶ λοιδορία εἰσηγούμενος, δοτικῇ, διδάσκει εἰσῆεις εἰσῆρχου.

εἰσῆλτο εἰσεπήδησεν.

εἰσῆρετο εἰσεφέρετο. Ἀριστοφάνης τράχοις (521) "χῆ τράπεζ' εἰσῆρετο."

εἰσῆρρησεν εἰσεφθάρη. Ἀριστοφάνης (Eq. 4) "ἀφ' οὗ γὰρ εἰσῆρρησεν εἰς κίαν," ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθεν, εἰσεπήδησεν καὶ ἀναιδῶς αὐτοῦ τῇ πολιτείᾳ θύοντος. καὶ αὐθις (Menand. p. 133) προτερήσας εἰσῆρρησεν αὐτόθι." γὰρ δὲ καὶ εἰσέφρησε, δηλούσης τῆς λέξεως ἐπιτηθῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετρώσ εἰσελθεῖν· καὶ Σιμόκαττος (5 6) εἰσῆρρησε τοῖς τὴν γείτονα πόλιν οὕτως ἢ ἡ πόλις." καὶ εἰσεφθαρμέ. τῷ εἰσπηδήσαντος ἐπὶ λύμη καὶ καταεἰσεφθαρμένου δὲ αὐτοῖς οὐκ ὀλίγη τάγματος, ὧς τινὲς καὶ τοῦ πολιτικοῦ νόσου.

εἰς θεῶν ὅτα ἤλθεν, ἐπὶ τῶν θανόντων ἐφ' οἷς ἔπραξαν.

εἰσθορόντα εἰσπηδήσαντα. "ὅτι σιν αὐτὸν εἰσθορόντα τοῖς πολεμίωνωντα, καὶ πεφρονεμένον θεασάσθαι.

εἰσι πορεύεται.

εἶσιθι εἰσελθε. καὶ "εἶσιμεν μεῖσιθι (Hom. ζ 264) ῥύμη.

εἰσίν ὑπάρχουσιν.

εἰσιτήρια. ἡμέρα ἑορτῆς, ἐν ἧ ἀρχῇ πάντες προΐασιν, οὕτως ἐκαλεῖται τὴν δὲ τὴν ἡμέραν πρώτην τοῦ ἔτους ναῖοι νενομίκουσι. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπροσβείας (190) "ἡ βουλή τὰ εἰσῆρρησεν, συνεσιώθησαν δὲ καὶ τῶν ἱερῶν νύνησαν οἱ εἰρηνοὶ καὶ σχεδὸν εἰσῆρρησεν πᾶσαι."

εἰσιτήριος ὁ εἰσόδιος λόγος.

εἰσιτητός ὁ πορευτός.

εἰς καιρὸν ἐγκαίρως.

εἰς καλὸν εὐκαίρως.

εἰσκεκριμένον ἐπέισακτον, καὶ εἰσῆρρησεν εἰσελθῶν.

εἰσκεκύκληκεν εἰσηγγεκεν, εἰσηγγεκεν (Vesp. 1465) "νῆ τὸν Διὸς"

ἡμῖν πράγματι δαίμων τις εἰσεκ-
 ἴς τὴν οἰκίαν. ὁ γὰρ γέρον ὡς
 ὄλλου χρόνου ἤκουσέ τ' αὐτῷ, πε-
 ρ τῷ πράγματι."

ρύττεται (A Ach. 135) καλεῖται
 ἦροκος.

λπον πτύειν. τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ
 ρρημιονῷ εὐλαβούμενος.

προν θυμιῶς, ἐπὶ τῶν ἀνηνύ-
 ῆ ὄντων λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.
 ρακας εἰς τὸ σκότος, εἰς ὄλεθρον.
 ρακας.

ιθεῖς ἀντὶ τοῦ εἰσελθῶν, ἐναρί-
 μενος. "ὁ δὲ εἰς τὸ ἄντρον εἰσκη-
 ριον βίον συνεστήσατο καὶ θηριώδη."

ρος.

ἴνειν εἰσχωρίζειν.
 κλεῖ εἰσφέρει καὶ ἐπισυνάπτει. καὶ
 κλεῖ. καὶ εἰσκυκλεῖσθαι κυκλο-
 ρεσθαι.

υπόσαργες. εἴρηται ἐπὶ ὄβρει καὶ
 δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν ᾧ τοῦς
 ὦν παίδων ἔτατον. ἀνόμισαι δὲ
 ὁ κυνὸς ἀργού, τουτέστι λευκοῦ ἢ
 αἰ γὰρ Ἡρακλεῖ θνόντων κύνα λευ-
 ρὸν ἀειτὸν ἀρπύσαντι τοῦ θουομένου
 αὐτῷ καταθεῖναι, καὶ ἐπερωτήσαν-
 θεοὺς λαβεῖν χρησμόν, ἱερὸν Ἡρα-
 ῖσαι ἐν τῷ τόπῳ. ἔξ οὗ καὶ τὸς νό-
 συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος
 εἰς ἐπιμήθη. cf. v. ἐς Κυνόσαργες
 ρες.

(Hom. Γ 197) εἰκάζω.

ιτομίας. Φιλόξενος ὁ διθυραμβο-
 ἀνεχόμενος τῶν Διονυσίου τῆ τυ-
 ρμῶτων ὡς φαύλων, ποτὲ πέμψαν-
 εἰς λατομίας τοῦ Διονυσίου, τὸ
 αὐτὸς ἐκὼν ἐξανέστη· τοῦ δὲ ἐπε-
 ῆν αἰτίαν τοῦτο εἰπεῖν, ὡς κρεῖτ-
 ἐκεῖ διατρίβειν ἢ τῶν αὐτοῦ ποιη-
 ἔχουσαι, τοῦτο ἐπειπὼν "οἶκος φέ-
 ἄριστος." ἄπερ ἐστὶ τῆς χελώνης.
 ἰγέ με εἰ Φιλοξένου γραμμῆτιον.

ἦξιν εἰς τελειότητα.

ελίττας γ' ἐκώμασας, παροιμία
 ιαρὰ δόξαν κακομένων ἀθρόως.
 ἴωτα εἰς τοῦπιόν· "καὶ ὁ μὲν ᾧδε τὰ
 ἄν διειθεῖως πολεμήσων εἰς νέωτα,"
 ; "ἀνάλευξίς τε παρηγγέλλετο ὡς ἐς
 ρεσομένων αὐθις ἐν τοῖς ὄπλοις."

εἴσοδος εἰσοφορά.

εἴσομαι. (S Ai. 666) "τοιαῦτα τὸ λοιπὸν
 εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἴκειν, μαθησόμεσθα δ'
 Ἀτρείδας σέβειν."

εἰς ὄρθον ἀποδοῦναι. τὸ ἐπὶ τὴν ἔξ
 ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἔκαστον,
 ὡς εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κε-
 λεύονται, εἴτε αὐθις εἰς ὄρθον ἀποδοῦναι,
 δεήσει ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι.
 καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὄρθον καταστῆσαι.
 cf. Aelian. Fact. 32.

εἰσορόων (Hom. E 183) βλέπων, καὶ
 εἰσορόωντες (A 4).

εἰς ὁ τε δὴ ἔως ἄν.

εἰς οὐρανὸν τοξεύειν, ἐπὶ τῶν δια-
 κενῆς κατ' αὐθάδειαν τι ποιοῦντων.

εἰς πάγας ὁ λύκος, ἐπὶ τῶν πονηρῶν,
 ὅταν εἰς προῦπτον ἐμπέσωσι κίνδυνον.

εἰς παραβολήν (Ps. 43 16, 68 14) εἰς
 γέλωτα, εἰς δόγημα.

εἰσπεπαίκασι εἰσπεπηδήκασι.

εἰσπιπλάς· Ἐνοφῶν (Anab. 1 78) "ὁ
 δὲ Κύρος εἰσπιπλάς ἁπάντων τὴν γνώμην
 ἀπέπεμπεν."

εἰσποίητον θετόν, ἢ γνήσιον. καὶ εἰσ-
 ποιεῖτο ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει. καὶ εἰσποιῶ
 τὸ καλλωπίζω, δοτικῇ.

εἰσπομπή εἰσβολή· Ἐνύπιος (immo
 Theophyl. Sim. 26) "περιφέρετο δὲ ὁ ἀρι-
 στὸς καὶ δόρατος εἰσπομπὴν ἐπὶ τοῦ εὐνώ-
 μου βρυχίονος."

εἰσπραξις ἀπατήσις. καὶ εἰσπράττω
 αἰτιατικῇ.

εἰς πῦρ ξυλίνειν παροιμιῶν, ἐπὶ τῶν
 κατ' ἐαυτῶν τι πραττόντων μᾶτην ἢ λεγόν-
 των. ὁμοία τῇ κατὰ πετρῶν σπείρειν.

εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν. εἴ-
 ρηται ἡ παροιμία ἀπὸ τῆ περιτὰς Δαναΐδας
 μύθου, παρ' ὅσον ἀνιμῶσα ἀκείναι ἕδωρ εἰς πί-
 θον ἔβαλλον. πάσχει δὲ περὶ τῆτον τὸν πίθον
 αἰτῶν ἀμυήτων ψυχαί. cf. v. εἰς τὸν τετρημένον.

εἰς τέφραν γράφειν, ἐπὶ τῶν ἀδυνά-
 των· "ἐγὼ δὲ τοὺς ὄρκους αὐτοῦ, τὸ τῆς
 παροιμίας, οἶμαι δεῖν εἰς τέφραν γράφειν"
 (Iulianus p. 525).

εἰς ἡκειμεν ἀντὶ τοῦ ἐσηκότες ἦμεν.

εἰς ἡκεισαν.

εἰσία ἐκάλει· "ὁ δὲ εἰσία τὸν εἰρατὸν
 ἡμερῶν ἔξ εἰς πανθοινίαν." καὶ εἰς αἷτα
 ἐτρέφετο. καὶ εἰσίων. cf. v. εἰσιῶν.

εἰς τὸ δέον, καὶ ἔς τὸ δέον. Περικλῆς δῶρα δοῦς τοῖς πολεμίοις τοῖς περὶ Κλεανδρίδαν, ἵνα μὴ δηλώσῃ τὴν χώραν, ἐξ ἑλάντου ἀνήγειρε τὸ ἀνάλωμα τοῖς Ἀθηναίοις, οὕτω πως ἀπογράψας "εἰς τὸ δέον." Ἀριστοφάνης Νεφέλαις "ὡσπερ Περικλῆς εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα." καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπαγγελολομένῃ. μέμνηται δὲ καὶ ἐτέρωθι. cf. νν. δέον et ἔφοροι.

εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπων Ἀριστοφάνης (Ach. 32). οἱ γὰρ πολεμούμενοι καὶ πολιορκούμενοι ἐπὶ τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπουσιν, ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι.

εἰς τὸν τετραήμερον. λείπει, πύθον ἀντλεῖν. τάσσειται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν πονάντων· καὶ γὰρ μυθεύουσιν ἐν Ἄδου τὰς ἀσειβῆς εἰς πύθον τετραήμερον ἀντλεῖν.

εἰς τοῦ μπαλιν εἰς τὸν ναντίον.

εἰς Τροϊζῆνα δεῖ βαδίσειν. ἐπὶ τῶν κακογενεῶν καὶ σπανοπωγῶνων εἴρηται· Πύργων γὰρ ἐξὶ λιμῆν εἰς Τροϊζῆνα. cf. ν. Πύργων.

εἰς Τροφώνιου μεμάντευται. ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγέλαζων ἢ παροιμία τῆς Τροφώνιου οἱ γὰρ καταβυλινόντες εἰς Τροφώνιον λέγονται τὸν ἐξῆς χρόνον ἀγέλασοι εἶναι. τὸν δὲ Τροφώνιον φασὶν ἔχοντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους, καὶ διωκόμενον ὑπὸ Ἀδγέου, ἐξέξιμενον εἰς χάσμα ἔμπεσεῖν, οὗ δὴ καὶ τὸ μαντεῖόν ἐστιν.

εἰστρουπᾶν τὸ παρεισέρχεσθαι.

εἰς ὕδωρ σπείρειν, ἐπὶ τῶν μάτην πονούστων, ὡς τὸ καθ' ὕδατος γράφειν.

εἰσφθαρεῖς τὸ ἐπὶ κακῷ εἰσελθεῖν πρ. ἐκφθαρεῖς δὲ ἐξελθεῖν. οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν. cf. ν. ἐκφθαρεῖς.

εἴ σφιν εἰ ἑαυτοῖς.

εἰσφορὰ τέλεσμα.

εἰσφρήσασθαι εἰσδέξασθαι. Εὐνάπιος (immo Theophyl. Sim. 2 6) "ἕτερος δὲ Μηδικὸς οἰσὸς ἐπὶ θύατερον χεῖλος ἐνεφθεν εἰσφρήσας ἀντιθέτως πως ἀκτείνεται," ἀντὶ τοῦ εἰσδύς, εἰσελθῶν.

εἰσφρήσειν εἰσαῖξιν, εἰσδέξασθαι. πολὺ τοῦνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν.

εἰσφρήσωσιν ἀντὶ τοῦ εἰσδεχθῶσιν· "εἶσω τῶν ἱερῶν εἰσφρήσωσιν."

εἶσω· "τὸ τοῦ Ἰσιδώρου πρόσωπον καὶ εἶδος ὡς ἔνθεον ἦν καὶ πλήρης εἶσω φιλοσόφου ζῶης" (cf. ν. εἶδος).

εἶσω ἄλός (Hom. O 125). ἰσοδυναμεῖ τὸ

εἶσω τῇ εἰς, οἶον εἰς ἄλός. καὶ παρ' ῥήτορσιν (Demosth. 19 255) εἴρηται εἰς χεῖρα ἔχειν. ὅπερ ἐννοεῖ ἀμάρτημα ἔδιναι· ἀλλ' ἐπλανήθησαν, ἀγνοοῦντες ὅτι ἔνδον εἶπομεν, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐν τὸ ἔς τινα, οὕτω καὶ τὸ εἶσω ἐφ' παραλαμβάνεται.

εἰσωθεῖν καὶ εἰσωθεῖν.

εἰσωποῖ (Hom. O 653) ἀντιπρὸς

εἰσωχέτευσαν ἔνδον μετέφερον.

εἴτ' ἐφ' ὕδωρ κακός. ἐπὶ τῶν κρουμένων ἢ παροιμία εἴρηται· ἐν γὰρ δικαστηρίοις τὸ φανυλότατον ἔργον ἢ διαμετρεῖν τοῖς δικαζομένοις. ἐγένετο τοῖς ὁ ἀπόκληρος.

εἴ τι Πεισιάνδρου βδελύττη πφθς καὶ τὰς ὀφρῶς" (A Pac. 399). οὗ δειλία ἐσκόπτετο παρὰ τοῖς πολλοῖς πόλεμος δὲ ἦν καὶ πολεμικοῦς κερδῶς ἔνεκεν. ἦν δὲ καὶ δειλός, ἐχρητο δὲ τι καὶ ὄπλοις ἐπισήμοις ὑπὲρ τοῦ δευδρεῖος εἶναι μὴ ὦν. καὶ ἐν ἄλλοις ἐν αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται.

εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σίτον ἄγ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον. ὁμοίον ἐστὶ τῷ καὶ Ἀθήναζε, ἐπὶ τῶν μάτην σφρατινὰ προϋπάρχοντα.

εἴ τοι νομίσεις κτήμα τὴν αὐθάμναί τι τοῦ νοῦ χωρὶς, οὐκ ἄρθως ἢ εἴ τοι νομίσεις ἄνδρα συγγαῆ κακῷ οὐχ ὑπέβην τὴν δικήν, ἔκ ἐὺ φρονεῖ φροκλῆς (OR 549).

εἴ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου Σικυῶνος. Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ μένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς ἀνείλε τὸ τοῦτο· εὐφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. καὶ σμὸς ἐδόθη παρὰ Βάκιδος τοῦ χρῆσθαι "ἀλλ' ὅταν οἰκήσῃσι λύκοι πολίαι τι καὶ ἐν ταύτῳ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ κωνῶνος." ἤνιξάτο τοῦτο ὅτι καὶ ἡ πᾶταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἴδρυνται ἢ Νεφκυνία. sch. A Av. 968.

εἴτω πορευέσθω, συγχωρεῖσθω. καὶ καὶ τὸ ἐάν τι.

εἴ φίλου χρήσεις ὑπουργία τῶν γενναίων ψυχῆν ἐχόντων. ἄρα γὰρ Ἀντισθένης ξιφίδιον δέδωκε Ἀπείων τοιοῦτον λόγιον. cf. ν. Ἀντισθένης εἶχεν ἐγγαμήκει. cf. ν. ἔχει.

εἶχον καὶ εἶχέτην.

εἴψα ἠκολούθησα.
 εἴωθεν καὶ εἰώθειν καὶ εἰώθεισαν.
 Ἐκάβη ἢ ἔκαθεν βεβηκυῖα πρὸς τὸν ἄν-
 θρα· ὁ γὰρ πατὴρ Δύμας ὁ Φρῶξ εἰς Ἴλιον
 Πριάμῳ ἐξέδοτο. ὄθεν Πριάμῳ Φρυξὶ συμ-
 μαχεῖ· "ἤδη καὶ Φρυγῆν εἰσήλωθον ἀμπε-
 λίσσαν" Ὀμηρος (Γ 184).

ἔκαθεν πόρρωθεν.

ἔκαινον ἔκοπτον.

ἐκαλαμήσαντο (Iudic. 20 45) ἀπεθέ-
 μσαν.

Ἐκάλη ὄνομα κύριον, ἢ ἥρωϊς ἢ παρὰ
 Καλλιμάχῳ, ἢ πρὸς εὐντήν καλοῦσα· "ἔχε
 γὰρ εἶδος ἀκλήριον."

ἐκαλίεθρον. Ἰακόν ἔστιν. Harp.

Ἐκαμήδη (Hom. Α 623) ἢ Νέσφορος καλ-
 ικάς, παρὰ τὸ ἐκάς μῆδεσθαι, ὃ ἔστι βου-
 λώεσθαι.

ἐκαμιον (Hom. Α 244) ἐκοπίσαν.

ἐκαπήλευσεν ἐδόλωσεν.

ἐκάπυσεν (Hom. Χ 467) ἐξέπνευσεν, ἐκ
 τοῦ κύπω τὸ πνέω, ἀφ' οὗ κυπύω.

ἐκαραδάκησεν ἀπέβλεψεν. ἢ ἐμοὶ προσ-
 ἔθετο τὴν κεφαλὴν μετεωρίσας, παρὰ τὸ
 Ὀμηρεῖον (Σ 488) "καὶ τ' Ὀρίωνα δοκέει." *sch.* Α Ερ. 660.

ἐκαρπύωσαντο μετελήφασιν· "οἱ ἦσση-
 θῶτες φρηγὴ ἐκαρπύωσαντο τὸ εἶναι."

ἐκάς πόρρω· "ὅτι μέντοι οὐχ ἐκάς οὐδὲ
 ἀπὸ σφῶν τὸν κίνδυνον ἠγοῦντο, εἰ οἱ πολέ-
 μοι κρατήσειαν, συνηγείροντο ἐκούσιοι καὶ
 οὐχ ἐπίκλητοι."

ἐκασάτω πορρωτάτω· Προκόπιος (Vand.
 1 2) "ἐκασάτω τῆς τοῦ βυρβάρου ἐπιβελῆς
 ὄστις."

ἐκασαχῆ ἄντι τοῦ πανταχοῦ· "ταῦτα
 μὲν οὖν ἐκασαχῆ ἐπρώσσετο."

ἐκάσοτε ἄντι τοῦ αἰέ· οὐ γὰρ λέγεται
 πάντοτε. Βύβριος (22 8) "τῶν οὖν τριχῶν
 ἐκάσοθ' ἢ μὲν ἀκμαῖα ἐτίλλεν ὡς εὗρισκε
 λικανθιζόσας." καὶ αὐθις (Α Eccl. 181) "τὸς
 μὲν φιλέν βουλομένους δεδοίκατε, τὸς δ' ἕκ
 ἰθλοῦντας ἀντιβολεῖθ' ἐκάσοτε" ἄντι τῷ αἰέ.

Ἐκαταῖος Ἀβδηρίτης φιλόσοφος, ὃς
 ἐπιπέδη καὶ κριτικὸς γραμματικὸς, οἷα γραμ-
 ματικὴν ἔχων παρασκευήν. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν
 διαδόχων. βιβλία αὐτῷ ταῦτα, περὶ τῆς ποιή-
 σως Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου. cf. v. παρασκευή.

Ἐκαταῖος Ἠγησάνδρου Μιλήσιος γέ-
 γωσι κατὰ τοὺς Δαρείου χρόνους τοῦ μετὰ

Καμβύσην βασιλεύσαντος, ὅτε καὶ Διονύσιος
 ἦν ὁ Μιλήσιος, ἐπὶ τῆς ξέ' ὀλυμπιάδος, ἰσο-
 ριογράφος. Ἡρόδοτος δὲ ὁ Ἀλικαρνασεὺς
 ἀφ' ἑλθῆται τούτου νεώτερος ὢν. καὶ ἦν ἀκρ-
 εῖης Πρωταγόρου ὁ Ἐκαταῖος. πρῶτος δὲ
 ἰσορίαν περὶ τὸ ἐξήνεγκε, συγγραφὴν δὲ Φερε-
 κύδης· τὰ γὰρ Ἀκουσίλου νοθεύεται.

ἐκάτειον Ἐκάτης ἄγαλμα. καὶ παροιμία
 "Θεαγένους ἐκάτειον," οὗ ἐπυθάνετο παν-
 ταχοῦ ἀπιῶν. ὃς καπνὸς ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ
 Θεαγένεις ἄλλοι β', ὁ περὶ Ὀμήρου γράψας
 καὶ ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ διαβεβλημένος. Α Ly. 63.

ἐκατηβελέτης ὁ Ἀπόλλων. ὁ αὐτὸς καὶ
 ἐκατηβόλος.

Ἐκάτην. ἀπὸ ταύτης ἔστι μαθεῖν (Α Plut. a
 594) "εἴτε τὸ πλετεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον.
 φησὶ γὰρ αὕτη τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλου-
 τοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν, τὸς
 δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν
 καταθεῖναι." ἔθος γὰρ ἦν ἄρτους καὶ ἄλλα
 τινὰ κατὰ μῆνα τιθεῖναι τῇ Ἐκάτῃ τὸς πλε-
 σίους, λαμβάνειν δὲ ἐξ αὐτῶν τὸς πένητας.

Ἐκάτην οἱ μὲν τὴν Ἄρτεμιν, οἱ δὲ τὴν
 σελήνην, ἐν φύσμισιν ἐκτόποις φαινομένην
 τοῖς καταρωμένοις. τὰ δὲ φύσματα αὐτῆς
 δρυκοντοκέφαλοι ἄνθρωποι καὶ ὑπερμεγέθεις,
 ὡς τὴν θεῖαν ἐκπλήττειν τοὺς ὀρώντας.

Ἐκάτης νήσου. πρὸ τῆς Ἀήλου κείται
 τι νησίδιον, ὃ ὑπ' ἐνίων Ψαμίτη καλεῖται.
 καλεῖσθαι δὲ οὕτως φασὶν αὐτὴν διὰ τὸ τοῖς
 ψυμίτοις τιμᾶσθαι τὴν θεῖαν· ψάμιτον δὲ
 ἔστι ψυσιῶν τις ἰδέα. Harp.

ἐκατομβυῖων μῆν' Ἀθηναῖος. ἐκλήθη
 δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ πλείετος ἐκατόμβυς θύε-
 σθαι τῷ μηνὶ τούτῳ. Harp.

Ἐκάτομνος ὄνομα κύριον. Harp.

ἐκατόμπεδος νεῶς ὁ Ἀθήνησι παρθε-
 νῶν. καὶ ἐκατόμπεδον. Αουκῶργος. ὁ παρ-
 θενῶν ὑπὸ τινῶν ἐκατόμπεδος ἐκαλεῖτο διὰ
 κάλλος καὶ εὐρυθμίαν, ἢ διὰ μέγεθος. Harp.
 ἐκατοςύς ὁ ἀριθμῖός.

ἐκβακχευθεῖς ἐκμανεῖς· "ὁ δὲ Βάλλης
 ἐκβακχευθεῖς ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἀθρόων πα-
 ρήγγειλεν ἔξοδον."

ἐκβεβόλβις ἐξορώρυνται.

ἐκβῆς ἐξέλεθης.

ἐκβιασής. (Pisides c. Sev. 652) "ἄμφω
 γὰρ ὄντες ἐκβιασάμενοι τῆς δίκης νύττωσιν ἡμῶς
 πρὸς τὸ τῆς δίκης πέρας." περὶ Γρηγορίου
 καὶ Βασιλείου φησὶν.

ἐκβιβάσας ἔξαγαγών· (Α Ατ. 664) "τὴν δ' ἠδυμελῆ ζύμφωνον ἀηδόνα μέσης κατὰ-λειψ' ἡμῖν, δευρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης" ἀντὶ τοῦ χορεύσωμεν.

ἐκβρασθῆ ἔκβληθῆ, ἐκριφῆ. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκριπτομένων. λέγεται δὲ καὶ "ἔξεπτύσθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης."

ἐκγαμηθῆναι. ὅταν εἰς ἕτερον γένος ἐκδοθῆ παρθένος, οἶονεὶ τοῖς μὴ προσήκοντι, τοῦτο ἐκγαμῆσθαι λέγεται.

ἐκγεγάμεν· Ὀμηρος (Ε 248) "εὐχεται ἐκγεγάμεν" ἀντὶ τοῦ γεγενῆσθαι. ἀπὸ τοῦ γῶ γήσω γέγημι, ἀπαρεμφύτως γεγάναι, καὶ δωρικῶς γεγάμεν, ὡς τιθέναι τιθέμεν.

ἐκ γειτόνων· (Synes. p. 278 D) "ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παρικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει" ἀντὶ τοῦ γειτινῶσαν.

ἐκδεδαρμένον δέρις, ἐπὶ τῶν μάτην πορῶντων.

ἐκδέες ἀτελής, ἑλλιπές· "ἔδοξε δὲ αὐτοῖς πρότερον, ὡς μηδὲν ἐκδέες εἶη τῶν θείων λογίων, εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν, ὅπως τὸ ἄγαλμα, εἰ δύναιτο, κλέψειαν τῆς Ἀθηνῶν."

ἐκδεῖα ἢ κεραιωσιμένη λοιπός. ἐκδεῖα γάρ ἐστι τὸ μέρος καταβαλεῖν ὃν ὀφείλει τις, εἰ καὶ μὴ πάντα· ἔνδεῖα δὲ τὸ μηδὲν ὅλως καταβαλεῖν· ἢ ἐκδεῖα μὲν ἐστι τὸ ἔχοντα μὴ καταβαλεῖν, ἔνδεῖα δὲ τὸ μηδὲν ἔχειν, ὡς εἶναι τὸ μὲν ἐκούσιον τὸ δὲ ἀκούσιον. ἐκδεῖα μὲν ἐστὶν ἐκούσιος ἐρήσις χρημάτων, ἔνδεῖα δὲ ἀκούσιος.

ἐκδειματοῦντες ἐκφοβοῦντες.

ἐκδέξαι (Ps. 118 122) ἀντὶ τῆ ἀληθείων οὐ ψεύδομαι, πίσεισον ὑποσχομένῳ τῷ δόλιῳ σου, αὐτὸς ἐγγυητὴς γενοῦ τῆς ἐμῆς ὑποσχέσεως.

ἐκδέξασθαι οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀναμεῖναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀνυδέξασθαι καὶ ἀνυλαβεῖν.

ἐκδέξασθαι ἐστὶ τὸ παρ' ἑτέρου λαβόντα αὐτὸν ἐγχειρεῖν τὸ δεύτερον. ἐπισκεπτέον δὲ τὸ ἐν τῷ ἑ Φιλιππικῷ (5 18) ληφθέν "καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέχεσθαι τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων." Harp.

ἐκδέχεσθαι ἀπειρογενεῖ, κωλύειν· "γέγραυτε παρτεταμένα ἦν εἰς τὸ ἐκδέχεσθαι τὰ τῶν βαρβάρων τοξενήματα."

ἐκδέχῃ νοῖς, ὑπολαμβάνεις· Πολύβιος (10 18) "οὐκ ὀρθῶς, ὡς στρατηγέ, τοὺς ἡμετέρους ἐκδέχῃ λόγους." καὶ ἐκδέχομαι αἰ-

τιωτικῆ.

ἐκδιδαιτηθῆναι διασραφῆναι.

ἐκδιδαιτήσις ἢ τροφή. "ὁ δὲ τροφαῖς μαλακαῖς καὶ ἐκδιδαιτήσεσι διαλυθεὶς ἐπαυῆει, νωθεῖα τε καὶ μαλακία καὶ ἀβουλία τὰς τῆς ἀρχῆς ἡγίας ἀφίησι." καὶ αὐθις "ἀπαγορεύει πρὸς τὰς πόλεις πόθῳ τῆς ἐν Συρία ἐκδιδαιτήσεως." καὶ αὐθις "τὴν Νέρωνος ἐς τροφήν ἐκδιδαιτήσιν."

ἐκ διαμέτρου.

ἐκδιήτησε κακῶς διώκησεν.

ἐκδικάσασθαι Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἀνάδικον ἐκπρῶξι δια τὸ δικάσασθαι. Harp.

ἐκδικον τὸ ἔξω τοῦ δικαίου· Ἀλλιωδῆς "τετόλμητο μὲν αὐτῷ τὸ ἐκδικον ἐκεῖνο καὶ παράνομον ἔργον."

ἐκδίκους ἀδίκους καὶ ἔξω τοῦ δικαίου ὄντας. "ὁ δὲ ἦν ἐκδικός τε καὶ ἔκνομος" ἀπὸ τοῦ ἀδικος. Σοφοκλῆς (OC 920) "Θῆβαι δ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν· οὐ γὰρ φιλοσοῦν ἄνδρας ἐκδικῶς τρέφειν. σὺ δ' ἄξιον ἐκ δὴ αἰσχύνεις πόλιν τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ δ' ἐκ πληθύνων χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθειαι καὶ τοῦ νοῦ κενόν."

ἐκδίκως· "δεῖν χάρις τοῖς ἐκδικῶς τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπίγειν" (cf. v. ἀπὸ) καὶ αὐθις "καὶ μεγάλα ἀνάροσια ἀνηρημένως ἐκδίκως" (cf. v. ἀνάροσια).

ἐκ Διός.

ἐκδοσις τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, οἷον ἔξω δόσις. οὕτως Δημοσθένης κατὰ Ἀφῆσιν πρῶτῳ (11). Harp.

ἐκδοτος προδομένος.

ἐκδοχεῖον τὸ ταμείον.

ἐκδυεῖν τρία βλέπει, ἐπὶ τῶν ἐκ γῆρας ἢ ἄλλο τι πάθος οὐκ ὄξυδορκοῦντων οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς ὁράσεις.

ἐκεῖ ἐκεῖσε ἐκεῖθεν. ἐκείνοθι, ἐκεῖθεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐκεῖθεν. τὴν ἐν τῇ σελήνῃ δηλοῖ.

ἐκείνη, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ τὰς αὐτόθι "τὰς ἐκείνη νάπας διεξελθῶν," καὶ αὐθις "τοῖς τε Γέταις καὶ τοῖς ἐκείνῳ βαρβάρους."

ἐκείνη τὰ ἐκεῖσε· "εἰς Περσικῶν ἐκβάλλειν, καὶ τὰ ἐκείνη ἄγειν καὶ φέρειν, καὶ τῇ στρατιᾷ σῖτα παρέχειν."

ἐκεῖνος καὶ κείνος καὶ τὸ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος παραλαμβάνουσιν οἱ ποιηταί· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (195) "ἀλλ' εἰσὶ, ἵνα μὴ κείνος ἡμῖν ἐπιτύχη." καὶ Ὀμηρος

(Q 90) τὴν Θέτιν παρεισάγει λέγσσαν "τίπτε μ' ἑαυτός ἄνωγε μέγας θεός;" καὶ τὸ "αὐτὸς ἔφα" παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις.

ἐπεκράγισαν ἔκραζον.

ἐπενώθησαν ἠρημώθησαν.

ἐπεκράζον κυτέρεχον, ἐληίζοντο, ἐπύρδον.

ἐπερουτίας τὴν κεφαλὴν ἀνέτεινες δίπην τῶν κερατοφοροῦντων ζώων, ὅτι εὐειδῆ ἵπεται μετεωρίζοντα τὴν κορυφήν. δηλοῖ δὲ τὸ γαυριᾶν. ὡς ἔλαφος, φησὶν, ἠγάλλα τοῖς ἔρασιν. "ἀνωρτάλιζες κάπερουτίας" (A Eq. 341. cf. v. κάπερουτίας).

ἐπεύθανον (Hom. Γ 453) ἔκρυπτον.

ἐπεχειρία ἄνεσις, ἀργία, συνθήκη, ἔνθεος, ἀνοχή πολέμου, ἢ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ἀναβολὴ καὶ ἡσυχία, παρὰ τὸ ἔγω τὰς χεῖρας, ἐχειρία τις οὖσα. Ἰώσηπος (B. I. 351) "ὡσπερ τοῖς ὀπλοῖς συμπεριπίτες εὐθέποτε τῆς ἀσκήσεως λαμβάνουσαν χειρίαν."

ἐπξεις ἐκβρασμός. "φασὶ δὲ αὐτὸν ρθειροῖν ἐπξεῖσαι" (Diog. L. 41: cf. v. λείβει).

ἐπξωπυρῆσαι ἀνάψαι. κυρίως τὸ ἐκ πυρὸς φρῶνται μεγάλην φλόγα κινήσαι. ἢ πεπορᾶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. sch. A Pac. 309.

ἐπξαν ἔκασσαν.

ἐπξβολία.

Ἐπξβόλιος σοφιστὴς Κωνσταντινουπόλεως. οὗτος ἐπὶ Κωνσταντίῳ διαπύρως χριστιανίζειν ἐπακρινόμενος, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἄλογος "Ἕλληνας ἐφάνετο· ῥίψας γὰρ ἑαυτὸν πρὸ τῆς πύλης τοῦ ἐπκτηρίου οἴκου "πατήσατέ με" ἔββα, "τὸ ἄλας τὸ ἀναίσθητον." τοιοῦτος ἦν κούφρος καὶ εὐχερὴς Ἐπξβόλιος καὶ πρότερον καὶ ἄλλοι. Socrat. h. eccl. 3 13.

ἐπξβόλος ἢ Ἀπόλλων.

ἐπξδενσαν κατ' ἐπιγαμίαν συνήφθησαν· "ἐπξδενσαν τε αὐτοῖς δόντες γυναικας καὶ αὐτοὶ παρ' ἐκείνων λαβόντες."

ἐπξκίεν (Hom. ε 455) ἀνεφέρετο.

ἐπξκίλει σὺν ἡδονῇ ἔτερε· κηλῷ γὰρ τὸ ἐπ' ἀλλὸν ἡδομαι. "οὕτω μὲν ὁ κατάρατος στήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκίλει," καὶ αὐθις "ὁ δὲ διεγγεῖτο μυρία ὅσα, δι' ὧν ἐκίλει τὸς ἀπίστους."

ἐπξκλος ἡσυχος.

ἐπξκρωθην (Ps. 21 14) ἐσκοτώθην, ἢ δὴ τὸ δέος κήριος ἐγενόμην.

ἐπξκτι ἀντὶ πᾶ ἔνεκα. σημαίνει καὶ χωρὶς.

ἐκθαμβος.

ἐκθανεῖν ἀποθανεῖν.

ἐκθεατρίζουσιν ἐκπομπέουσιν, ἐκφραλλίζουσιν, ἐξελέγχουσιν. (Polyh. 11 8) "οἱ γὰρ πολλοὶ τὰ μὲν ἔργα τῶν εὐτυχοῦντων ἢ πειρῶνται μιμεῖσθαι, τὰ δὲ πάρεργα ζηλοῦντες ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρίσιαν."

ἐκθεῖ ἔξεισιν, ἐξέρχεται· Ἀριστοφάνης (Eq. 280) "ἐσθραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον κενῆ τῆ κοιλίᾳ, ἐκθεῖ πλέμ." τούτεστιν ἔξεισιν ἐκ τῆς πόλεως γενόμενος πλούσιος, . . . προσελθὼν τῆ πολιτεία. ἐμφαντικῆ δὲ λέξει κέχρηται, ἵνα δεῖξῃ αὐτὸν ἐπιπεπηδηκότα ἄναισχύντως τῆ πολιτεία.

ἐκθειάσαι θεοποιῆσαι.

ἐκθεσιμον παρόνομον.

ἐκθετα ἐκριπτούμενα.

ἐκθορεῖν ἐκδρομεῖν, ἐκφυγεῖν.

ἐκθορεν ἐξέπῃθησεν· Βάβριος (82 3) "φρίξας δὲ χαίτην ἐκθορε φωλάδος κοίτης."

ἐκθρώσκειν ἐκπηδᾶν.

ἐκθυμία ἢ προθυμία· "ἐπεὶ δ' ἔλαβε καιρὸν τῆς ἐκείνων ἐκθυμίας κατὰ τὴν μάχην πρὸς τὸς πολέμους, παρέσφαξεν αὐτούς." ἐκθύμως προθύμως· "ὁ δὲ ἠγωνίζετο πεζὸς ἐκθύμως."

ἐκθύσασθαι (Herodot. 6 91) τὸ ἐξιλεώσασθαι καὶ ἐκμειλίξασθαι.

ἐκίσησεν ἐν γαστρὶ ἔσχε, μεθ' ἡδονῆς συνέλαβεν, ἐγέννησεν.

ἐκκαίδεκάδωρα (Hom. A 109) ἐκκαίδεκαπαλαιῶν· δῶρον γὰρ καλεῖται ἡπαλαισῆ.

ἐκκατομαί σου ἐρῶ σου.

ἐκκακῷ ἀπειροκακῷ. "πλεισιμάκις τοῦτο ποιῶ." cf. Luc. 18 1, 2 Cor. 4 1.

ἐκκαλαμαῖται· (A Vesp. 605) "ἡ θυγάτηρ παππίζουσ' ἄμυ τῆ γλώττη τὸ τριώβολον ἐκκαλαμαῖται."

ἐκκαλείται προκαλεῖται. (Polyh. 1 40) "ὁ δὲ Κικιλίος θεωρῶν αὐτὸν κατατεταραρηκότα, βουλόμενος ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ συνεῖχε τὸς ἐρωτιώτας ἐντὸς τῶν πυλῶν" ἀντὶ τοῦ προκαλεῖσθαι. καὶ ἐκκαλέμενοι προκαλούμενοι, ἢ προθυμοποιούμενοι· "τῆς δὲ βουλῆς οὐδὲν προθυμομένης, εἴτε τὴν καθ' αὐτῶν ἐκκαλούμενοι διαβολῆν, ἵνα μὴ δοκοῖεν αὐτοὶ Μάρκιον ἐπάγειν ἐπὶ τὴν πόλιν, εἴτε τῷ δήμῳ φιλονεικῶντες, καὶ ἐθίζοντες αὐτὸν μὴ ῥαδίως ἀνδρὸς πατρικίου καταδικάζειν."

ἐκκαλέσασθαι παραθῆξαι, παρορησασαι· (Polyb. 3 69) "ἐκκαλέσασθαι σπουδάων τοὺς ἐπὶ πραγμάτων ταυτομένους πρὸς τὰς τῶν Ῥωμαίων ἐλπίδας."

ἐκκαπηλεύειν δολοῦν, πανουργεῖν.

ἐκκαρωσόμενοι προσόδους μεγάλας λαβόντες. sch. Thuc. 5 28.

ἐκ καταλόγου τῶν εἰς εἰρησότητα τελούντων· "τὴν γὰρ τοι πληθὺν καὶ τοὺς ἐκ καταλόγου ἐῷ νῦν" Αἰλιανός φησιν.

ἐκκαυλίζων ἀποκλῶν, ἀνασπῶν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ λάχυνα ἀνασπῶντων. sch. A Eq. 822.

ἐκκείμεθα. (Synes. ep. 95) "μόνη σοι τῶν ζώντων ἐκκείμεθα." (id. p. 52) "οὐ γὰρ ἐσιν ἢ ἀλήθειμ πρᾶγμα ἐκκείμενον, οὐδὲ καταβεβλημένον, οὐδὲ θάτερον ληπτέον," ἀντὶ τοῦ καταπερρονημένον.

ἐκκέκοφθ' ἢ μουσική, φασὶν ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσῃ χρωμένων οἱ ὕστερον τὰς μισσηγοὺς καὶ κίθαρισματίας καὶ ὄρχηστρίας ἐπεισήγαγον· ὅθεν τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.

ἐκκεκρικῶς ἐκκεχωρικῶς.

ἐκκεκυμασμένους ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκβροασθέντας· "ὃ δὲ κατέλυβε τὸς περὶ τὸν ἀδελφὸν νεκροὺς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐκκεκυμασμένους."

ἐκκέλευσος· "καὶ κατήγορος ἐκκέλευσος· ὅς δ' ἂν μὴ γράψῃται παρανόμων, ἐάλωκεν" (Synes. ep. 73 p. 221 B).

ἐκκεχιλωμένην ἐρηνυμένην. ἢ κεχερωμένην, ὅτι ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δὲ ἐστὶ χόρτος. ὅλον ἐξημελημένην.

ἐκκήρυκτον ἀπόβλητον. καὶ ἐξεκήρυξαν ἀντὶ τοῦ ἀπεσοκρούσιον.

ἐκκλείεται ἐμποδίζεται· "ἐκκλείεται ἢ πάροδος ἢ εἰς τὴν Χερρόνησον διὰ τῆς πόλεως ταύτης."

ἐκκλείουσι κωλύουσιν, εἰργουσιν· Πολύβιος "ἐπεὶ τὸν Φίλιππον ἐκκλείουσιν οἱ καιροί, βούλεσθαι τὸν βασιλέα τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πράξεως ἐκείνῃ περιποιησάσθαι, ὡς ἐν εὐεργεσίᾳ προφέρων τούτῳ τοὺς λόγους."

ἐκκλήσεις· "πρόδηλος γὰρ ἐγένετο φυγὴ καὶ τῶν ὑπεναντίων ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεις" (Polybius?).

ἐκκλησία κυρία. οὕτω λέγεται ἐν τῇ ἐκκύρουν τὰ ψηφίσματα. εἰσὶ δὲ νόμιμοι ἐκ-

κλησῖαι, αἱ λεγόμεναι κύριαι, τρεῖς τῷ μηνὸς Ἀθήνησιν, ἢ πρώτη καὶ ἢ δεκάτη καὶ ἢ τριακῆς. εἰσὶ δὲ καὶ πρόσκλητοι συναγόμεναι κατὰ τινα ἐπιέγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὠρισμένοι κύριαι καλοῦνται, αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον συναγόμεναι σύγκλητοι. sch. A Ach. 19.

ἐκκλησιάζων εἰς ἐκκλησίαν συγκαλῶν· "ἤνεκα ἐκκλησιάζων ἐδίδε τὸ παράγγελμα."

ἐκκλησίαν συναγωγὴν ὄχλου. Χριστοφάνης Πλούτῳ (171) "ἐκκλησία δ' οὐ γὰρ διὰ τοῦτον γίνεταί;" ἐκκλησιάζομεν γὰρ ἢ τῶν ἰδίων τι σῶσαι βεβόημενοι ἢ τῶν ἀλλοτρῶν τι σφετερίσασθαι. διαβάλλει δὲ τὸ ἐπὶ φιλοδικίᾳ τῶν Ἀθηναίων τριώβολον.

ἐκκλησίαν. "σῶμα ἐαυτοῦ τὴν ἐκκλησίαν καλεῖ ὁ Χριστός, καὶ διὰ ταύτης ἐρατεύει ὡς ἄνθρωπος, δέχεται δὲ τὰ προσφερόμενα ὡς θεός. προσφέρει δὲ ἢ ἐκκλησία τὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῷ αἵματος σύμβολα, πᾶν τὸ φύραμα διὰ τῆς ἀπαρχῆς ἀγνίζουσα."

ἐκκλητεύειν τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἢ ἐπ' ἀνάγκης τις μαρτυρεῖ. οὕτως Αἰσχίνης (2 68). Harp.

ἐκκλητευθῆναι. τῶν ἐγκαταλειπόντων μαρτυρίαν τὰ ὀνόματα ἐν τῷ δικαστηρίῳ κηρύσσεται· ὅπερ ἔλεγον ἐκκλητευθῆναι.

ἐκκλητικῶς ἐκκαλούμενος.

ἐκκλητον τὴν ἐπὶ συνόδιῳ παραίτησιν.

ἐκκλίνω αἰτιατικῇ.

ἐκκοκκίσας ἐρημώσας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ροιῶν τῶν τοὺς κόκκους ἐκβαλλουσῶν· ὡπερ γὰρ αἱ πόλεις σκέπαι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν, οὕτω καὶ αἱ ροιαὶ τῶν κόκκων. ἐκρήσατο δὲ τῇ μεταφορᾷ ὁ ἄγροικος. Χριστοφάνης (Pac. 63) "ὦ Ζεῦ, λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας."

ἐκκομιδὴν ἐκφοράν.

ἐκκοπος κατόκοπος· "ὃ δὲ διανόσας τετρακοσίους σταδίους καὶ γενόμενος ἐκκοπος ἐπέμεινεν."

ἐκκόπτω αἰτιατικῇ.

ἐκκορακίζεῖν ἀποδιώκειν.

ἐκκορηθείης παντελῶς ἀφανισθείης· Μέανδρος "ἐκκορηθείης σύ γε." cf. v. κόρημα.

ἐκκόψαι ἀντὶ τοῦ νικῆσαι· οὕτως Ἄλιξις. καὶ ἐπὶ τῷ πηρῶσιν τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐξέκόπη (A Nub. 24) ἐπὶ τοῦ ἐπηρῶσθαι.

αυτες αὐτοῦ τὰς ὀφθαλμούς, ρώσαντες, τυφλώσαντες.

ιγανομένων μετὰ κραυγῆς λε-

ιαννύμενοι ἀπρητημένοι· (Θου-75) "τῶν τε ξυσκήνων ἤδη ἀπιόν-ιαννύμενοι."

ειν δοκιμάζειν.

εται ἐκρίπτεται, ἐκρέει. λαμβά-ει τῆς ἀνθρωπίνης γονῆς, ἔτι γε ἰς τῶν κτηνῶν.

γον ἐπλεκτον, προκεκριμένον. "ἄ-λω διαλλάττονσιν οἱ περὶ τὸν στρα-ιτοι τῶν ἐν ταῖς ἴλαις ἰπέων." ὕομαι αἰτιατικῆ.

νόμενος παρεκτείνων, παρατρέ-:op. Goth. 31) "ὁ δὲ ἔξη ἐν μεται-ονομαχῆσων, ἀλλὰ τὸν καιρὸν τῶ-αντίοις ἐκρουόμενος."

εὔειν ὀριπτειν ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον·

β) "ὀδιόμενος κατὰ τὸν ποιητῆν ι, σὺδαμῶς ἐκρινεν ἐκκυβεύειν ἐδὲ σθαι τοῖς ὄλοις, ἦγε δὲ τὴν ἦσυ-ῶ χάραι." καὶ αὐθις "ἔδοξε τοῖς οἰς ἐκκυβεύειν καὶ παραβάλλε-δὲ καὶ παροιμία "ἐρρίφθω κύβος." λει ἐκκαλύπτει, καὶ ἐκκυκλού-ύκλημα ἔχων.

λήθητι. εἰ μὴ σχολὴν ἔχεις κα-κυκλήθητι, τειτέσι συσράφηθι. ἐκ-ιὲ λέγεται μηχανήμα ξύλινον τρο-ὄπερ περισρεφόμενον τὰ δοκῶντα ἐν οἰκίᾳ πράττεσθαι καὶ τοῖς θεα-ρων. λέγει οὖν ὅτι κῦν φανερός Δ Ach. 407.

ανθῆναι ἐκ τοῦ κύματος τῷ λι-ορμισθῆναι.

εἶν ἀπολαβεῖν· Πολύβιος "ὅταν ἢ ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων υουος ἢ κατ' ἄλλας τινὰς ὑποκει-μοδοσίας." cf. v. δικαιοδοσία.

ξαν (Hom. A 46) ἤχησαν.

ίμενος προκρίων, προτιμιῶν. "ὁ ρεύων τοῖς πράγμασιν ἔσπευδε δι-ναι τὸ ὄλα· διόπερ οὐ τὸν τῶν ἐκλεγόμενος καιρὸν ἀλλὰ τὸν ἴδιον ἔσπευδος σφαλῆσασθαι" (Polyb. 3 70). οντες ἀπαιτοῦντες.

ισία ἢ συγχώρησις· (Ioseph. A. I. ἰδικον ἠγεῖτο τὴν ἐκλειπίαν τῆς

πρὸς τοὺς συνομιμοκότους πίσεως, καὶ σφά-ζει ἑαυτὸν."

ἐκλειψις καὶ ἐξέλιπεν. ἐκάτερον αὐ-τῶν τέτακται ἐπὶ τῶν διαψηφίσεων τῶν γι-νομένων ἐν τοῖς δήμοις περὶ τῶν ἐγγεγραμ-μένων εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. ὅσοι μὲν ἐγκαλούμενοι ὅτι μὴ εἰσιν ἀσοὶ ἀπαν-τῶσι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, περὶ τέτων οἱ δη-μιόται ψῆφον φέρουσιν· ὅσις δὲ μὴ παρεγέ-νετο κριθησόμενος, ἐξέλιπεν οὗτος τὴν περὶ αὐτοῦ διαγνώσιν, καὶ τοῦτο ἐκλειψις καλεῖ-ται. cf. v. διαψηφίσις.

ὅτι ἡ τοῦ ἡλίου ἐκλειψις ἐπιπροσθεμένη ὑπὸ τῆς σελήνης ἐναργῶς φαίνεται γίνεσθαι. ζήτει ἐν τῷ διαφανές.

ἐκλεκτός ὄξυτόνωσ, ἐπίλεκτος δὲ προ-παροξυτόνωσ, διότι τὸ μὲν ἐκ τοῦ ῥήματος τὸ δὲ ἐκ τῆς ὀνόματος συντέθεται. ὁ δὲ Σο-λομῶν φησὶ (Προν. 12 24) "χείρ ἐκλεκτῶν κρα-τήσει εὐχερῶς." τὸ μὲν γὰρ κρατεῖν ἐστίν-ἴσως καὶ τῶν ἐπὶ πλεῖζον φαύλων, ἢ φόβῳ ἢ αἰσχύνη τὴν διὰ τοῦ σώματος ἐνέργειαν κωλύόντων μετὰ πολλῆς τῆς ἀνάγκης· τὸ δὲ ἔρωτι τῶν ἄνω μὴ ἠττηθῆναι τοῖς κάτω μό-νων ἐστὶ τῶν φιλοθῶν, καὶ οὗς ἡ γραφή ἐκλεκτοὺς ὠνόμασεν.

ἐκλελεύκτικεν ἀποβέβληκεν, ἀπέφυγεν. cf. v. ἀντάλλαγον.

ἐκληθονίζετο (4 Regg. 21 6) ἐμαντεύετο.

ἐκληπτέον δεῖ λαμβάνειν.

ἐκλήτευσεν ἐκάλεσεν.

ἐκλιπαρεῖ παρακαλεῖ.

ἐκλογεῖον ἢ ἐκλογάς.

ἐκλογεῖς. οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττον-τες τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ ἐκλογεῖς (Harp.). ὁπότε δέοι χρήματι τοὺς πολίτας εἰσ-φέρειν, τούτους κατὰ δύναμιν οἱ καλούμενοι ἐκλογεῖς διέγραφον. ἀλλὰ καὶ οἱ τοὺς φόρους ἀπὸ τῶν ὑπηκόων ἀθροίζοντες πόλεων ἔτιωσ ἐλέγοντο. cf. v. διάγραμμα.

ἐκλογισίαν (Job. 1 21) ἀρίθμησιν. καὶ "ἐκλογιζόμενος τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ" ἀντὶ τοῦ ἀριθμῶν. καὶ ἀντὶ τοῦ διανοούμενος· (Polyb. 3 33) "ἐμπείρως καὶ φρονίμως ἐκλο-γιζόμενος." "ὁ δὲ καὶ ἐκλογισμοῖς καθυπε-βάλλετο."

ἐκλόνησεν ἐτάρμαξεν. ἐκλώνισε δὲ κλώνως ἔκοψεν.

ἐκλυεν ὑπήκουσεν, ἐκέλευσεν.

ἐκ λόκου εἶματός, ἐπὶ τῶν ἀνεπιείκτως

παρὰ τινῶν τι λαμβανόντων, κατὰ τὸν μῦθον τοῦ λύκου καὶ τῆς γεράνου.

ἐκλύσαι.

ἐκλώζειτε κλωσρὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ σόματι ψόφον, ὃ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἔχρῳντο τῶν ἀπροαμμάτων ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον. Haarp.

ἐκλώπενον ἀντὶ τοῦ ἐκλεπτον Ξενοφῶν ἐν τῇ Αναβάσει (61).

ἐκλωπίζω ἐκδέρω.

ἐκμαγεῖον ἐκτύπωμα καὶ ἀποσφράγισμα. "ἔξυνηθηθέντι τε καὶ κατασφραλισθέντι ἐκμαγεῖοις κηρίοις καὶ ἐκτυπώμασι δακτυλίων ἐπεδόθη" (Menander p. 364 Nieb).

ἐκμαγήσαι ἐκτυπῶσαι.

ἐκμαίνω αἰτιατικῇ.

ἐκμαλθακῶσαι ἐκμαλύζω, χαννῶσαι. "ἄλλα τε πλείω ἐκμαλθακῶσαι οἷά τε ὄντα ἀλαζονείας ἀνύπλευ φρονήματα" (Menander p. 283 Nieb).

ἐκμαρτυρεῖν φασὶ τὸ λέγειν οὐχ ἄπερ αὐτὸς οἶδεν, ἀλλ' ἄπερ ἑτέρων ἤκουσε λεγόντων. ἐκμαρτυρία δὲ γεγραμμένη ἀναγινώσκεται, ὅταν τις ἢ τελευτήσῃ ἢ ἢ ὑπερβρίως.

ἐκμαρτυρία διαφέρει τῆς μαρτυρίας, ὅτι ἢ μὲν τῶν παρόντων ἐστίν, ἢ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων. Haarp.

ἐκμαρτυρίῳ διαμαρτυρίῳ. "οὐκ ὤκνησαν δὲ καὶ δευτέρῳ ἐκμαρτυρίῳ χρῆσασθαι."

ἐκ Μασσαλίας ἦκεις, ἐπὶ τῶν θηλυδριῶν καὶ τεθρυμμένων, παρ' ὅσον ἐκείνους φασὶ θηλύτερον σολλίζεσθαι μεμυρισμένους καὶ τὰς τρίχας ἀναδουμένους, καὶ διὰ ταύτην τὴν μαλακίαν ἀσχημονεῖν.

ἐκμειλίσσεσθαι κατυπραῶναι.

ἐκμελές ἡμελημένον. (Menander?) "ὁ δὲ δὴ Βῶνος, οὐκ ἐς τὸ ἐκμελές αὐτῷ οὐδ' ἐς τὸ ῥαθυμότερον ἐτράπη ὁ κοῦς, ἀλλὰ συντόνῳ τῷ τάχει πρὸς τὴν σωτηρίαν ἐχρήτο." "καὶ τάλλα πάθη κατὰ τὴν ἐκμειλῆ λύραν ἐθεραπεύετο" φησὶν Εὐνάπιος (p. 104 Nieb.). ἐκμελῆς οὖν ἢ κακόχωτος. ἦτι καὶ Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐκμελῆς ἦν καὶ πάσῃ ῥαθυμίᾳ ἐκκείμενος.

ἐκ μέσων νυκτιῶν λέγουσι, καὶ ἐκ μεσημβρίας.

ἐκ μεταβολῆς. (Polyb. 4 10) "οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ μεταβολῆς ὡς ἐπ' Ὀλυμπίας," τουτέστι μεταμειλείας τῆς προτέρας ὁρμῆς.

ἐκμήνου τῶν ἕξ μηνῶν. "τῆς δ' ἐπιφερομένης ἐκμήνου παρελλετο."

ἐκμήνω μηνῶν ἕξ. (Dio Cass. 55 31) "λαβῶν δούλους σὺν τροφῇ ἐκμήνω ἤλευθέρωσεν."

ἐκμηρομένους. (Polyb. 3 51) "δυσχερῶς ἐκμηρομένους καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας" ἀντὶ τοῦ ἀναλεγόμενος.

ἐκμηρυσάμενος ἐξελκύσας, ἐπεκτείνας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μηρυσμάτων. "ὁ δὲ ἐκμηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν κατεσρατοπέδενσε," καὶ αὐθις "ὁ δὲ ἐκμηρυσάμενος τῷ πλῶ τὸν ποταμὸν πάντα κατὰ Χαλδᾶνος ἦν" ἀντὶ τοῦ διυπλεύσας.

ἐκμηχανώμενος κατασκευάζων.

ἐκμσζήσας (Hom. A 218) ἐκπίσας, ἐκθλίψας.

ἐκνάπτετο (S Ai. 1031) ἐξέτετο, ἔδακνυτο.

ἐκνευέμεται ἐξῆλθεν.

ἐκνευρίσας ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτους κατασῆσας. "ὁ δὲ ἀπεκρίνατο κατακόψας πάντας ἵνα πολλὴν δύναμιν τῆς Ρώμης ἐκνευρίσῃ," καὶ αὐθις "εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἰναι, διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλος γενόμενος." cf. v. εὐνῆς et χλοῦναι.

ἐκνεφίας ἐκ νεφῶν ἄνεμος.

ἐκνίξεν ἔδακνεν, ἀπὸ τῆς πῶας. Ἡρόδοτος (6 62).

ἐκνισεν ἐκίνησε, καθήψυτο. Ἀππιανός (Hisp. 37) "Σύφακα δ' ἄρα τὸν δυνάστην ἔκνιξε τῆς παιδός. οἱ δὲ Κυρρηθόνιοι ἔδακνον αὐτήν."

ἐκνομίως ἀντὶ τοῦ μεγάλως, ὑπερβαλόντως. κυρίως δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ νενομισμένον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (982) "καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἤσχύνετο." λέγεται δὲ καὶ ἐκνόμως ἐκνόμοις (Diodor. Sic. 14 112) παρωτόμοις.

ἐκνοον παρανενομημένον, ἔξω τοῦ νοῦς, σιλόν.

ἐκνοσηλεύων ἐκθεραπεύων.

ἐκνυεν ἔξυεν ἠρέμια, παρὰ τὸ κνῶν. Ἀριστοφάνης (Thesm. 488) "ἔτος πόθῳ με ἔκνω ἐλθῶν τὴν θύραν."

ἐκόησεν ἐνόησεν, ἱκνῶς, παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 53).

ἐκολάβησας (A Eq. 263) προσέκρουσας. τὸ δὲ ὄλον, κατεπάλαισας αὐτόν, καὶ ἐκπε-

ἰ διαισεύσας ἀργυρίῳ. παρὰ τὸ
βαίνειν· κόλα δὲ ἡ γαστήρ. ἢ ἔθραν-
ας, κατέπιες, ἀπὸ τοῦ κολλάβου,
ὄς. βούλεται δὲ λέγειν ὅτι ὄν ἄν
ἄρθην ἀπόλλυσιν.

α (Hom. B 212) ἐθορύβει.

ἀσθη ἠπάτῃται, εἰς ὄγκον διε-

ολάκουν (A Ran. 991) κομπώδε-
ο λόγοις.

ἦν Ἀρριανός "τὴν μέσσην τῶν πο-
έκοντῃν ἐνδιδόντων τῶν ἐποικόν-
χεν."

ἰ ἐθειλοντί. καὶ παρομία (Hom. A
ἀέκοντί γε θυμῷ." "ἐκὼν ἀέκοντί
ἔσω γάρ μοι νῦν τῆς ἐκείνου γνώ-
ίφος διηροίλουσα γλῶττα."

ων εἶναι βελομένων. (Dexiprus?)
ραιώσαντο τὸν Ἴστρον, δόντων ἐκόν-
τῃν δίοδον Ἰουδοῦγγων ἔχθει τῷ
αἰούς." καὶ ἐκὼν γε εἶναι. (Pro-
ι) "ὃ δὲ ἐξηπάτητο πρὸς τῆς γυ-
ὄν γε εἶναι."

ζετο ὑπεκορρίζετο, εὐφημοτέροις
γοις.

ζετο ἐκολάκευεν, οἷα τοῖς μικροῖς
ἴθος χαριεντιζομένους προσπαλξείν
ς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (68) "τῶ-
ἰδὼν λαμβάνοντο ἐκορρίζετο."

ινία ἐγαυρία. (Polyb. 27 13) "τὸ
ἰων μετέωρον ὄν τῇ φύσει καὶ πά-
νους ἐμπλεων ἐκορωνία, καὶ παρε-
ρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας."

ία ἐδέετο κουράς.

ια ἂ οὐχ ὑπόκεινται νόμῳ ἀλλὰ
ε. καὶ βροχὴν ἐκούσιον. οὕτως
67 10) ὁ Ἀκύλας ὄμβρον ἐκούσιον,
μαχος ὑετὸν ἐκούσιον. τὸ Θηλυκὸν
ς.

νιάζομαι προσφέρω.

γλούμενοι θαυμάζοντες, ἐκπλητ-
"ἐν εἰρήνῃ ἔμενον ἐκπαυλόμενοι τὸν
"

γλούμενος ἐκπλητόμενος. "Ρω-
ἐν γὰρ ἐκπαυλούμενος ὁ Πύρρος
σιν." ἢ ἀντὶ τοῦ σεμνυνόμενος.

θεῖς ὑγιεῖς, ἐκτὸς πάθους. "ἵνα
ἐκδοῖτο καὶ προεκκελυμένοι, ἀλλ'
καὶ κεκαινοποιοημένοι."

θῆς. Ἀλλιανός (Polyb. 8 11) "ἐκπα-

θῆ δὲ γεγονότου καὶ πρὸς τὰς ἀκροτοποσίας,
ὡσε καὶ μεθ' ἡμέραν πλεονάκης μεθύοντι κα-
ταφανῆ γενέσθαι τοῖς φίλοις."

ἐκ παντός διόλου. "εἰ γοῦν τοῦτο κα-
ταμαθόντες οἱ πολέμιοι ἐκ παντὸς ἀπίασιν
(ἀπ ἐπήεσαν), εἰδὲν ἄν ἐκώλυσεν ἀπολωλέναι
τὴν στρατιὰν πῦσαν."

ἐκ παντὸς ξύλου. ἔλλείπει τὸ κύφων
γένοιτ' ἄν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὄραθῆναι
μὲν εὐκαταφρονήτων, ἀναγκαίων δέ. οἱ δὲ
ἐπὶ τῶν δόξαν παρασχόντων ὡς ἀγαθῶν,
εὐθεθέντων δὲ ἑτεροίων.

ἐκ παραλλήλου ἔξ ὁμοίου.

ἐκπελλευσθῆναι ἐκβληθῆναι.

ἐκπευματώσαι.

ἐκπεπολέμωται ἐχθρωδῶς διάκειται.

ἐκπερδικίσαι (A An. 769) τὸ διαδραῖναι,
ἐκ μεταφορῶς τῶν περδίκων, πανούργων
όντων.

ἐκ περιουσίας ἐκ περιττοῦ. ἐκ περιου-
σίας λέγει ὁ Ἀριστοτέλης (Top. 3 2). "μετα-
πεμψάμενοι ἐκ περιουσίας καὶ Παιμπρέπιον."
καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶν-
τος (3) "ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυ-
νεύω, οὗτος δὲ ἐκ περιουσίας κατηγορεῖ"
ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος.

ἐκ περιουσίας τοῦ ἀναγκαῖο διαφέρει. b
ἀναγκαῖα μὲν ὄν ἐστὶν ὧν χωρὶς ἀδύνατον
εἶναι, ἐκ περιουσίας δέ, ὧν ἡ παρουσία οὐκ
οὔσα ἀναγκαῖα, καὶ ὡς Ἀριστοτέλης λέγει,
ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων ἄλλα τινα
προσκατασκευάζηται τῶν καλῶν. οἶον τὸ μὲν
ζῆν ἀναγκαῖον, ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν.
τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ, οὐκ οὔση πρὸς τὸ
εἶναι ἀναγκαῖα, ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν ἀναγ-
καῖον ὄν. βέλτιον δὲ τὰ ἐκ περιουσίας τῶν
ἀναγκαίων φησί· βέλτιον γὰρ τὸ εὖ ζῆν τῶ
ζῆν, τὸ δὲ εὖ λέγειν τοῦ λέγειν. οὐκ αἰεὶ μὲν
αἰρετώτερα τὰ βελτίω, εἰ καὶ ἀπλῶς αἰρε-
τώτερα. τὰ γοῦν ἡμῖν ἀδύνατα, εἰ καὶ βελ-
τίω εἴη τῶν δυνατῶν, ἀλλ' οὐχ αἰρετώτερα·
βέλτιον μὲν γὰρ ἀθανασία μικροβιότητος,
ἀλλ' ἡμῖν οὐχ αἰρετώτερα. καὶ τῶν ἐκ πε-
ριουσίας δὴ τὰ μὲν πρὸς τῷ βελτίω εἶναι
καὶ αἰρετώτερά ἐστιν, ὡσπερ τοῦ λέγειν τὸ εὖ
λέγειν, τὰ δὲ βελτίω ἐστὶν, οὐ μὴν καὶ αἰρε-
τώτερα· τὸ γὰρ φιλοσοφεῖν τε καὶ θεωρεῖν
βέλτιον μὲν ἐστὶ τοῦ χρηματίζεσθαι, οὐ μὴν
καὶ αἰρετώτερον τοῖς ἐν ἐνδείᾳ οὔσι καὶ μὴ
δυναμένοις ἄλλως εἶναι. οὕτω δὴ καὶ τὸ

ὀγιάειν τοῦ φιλοσοφεῖν τῷ νοσοῦντι αἰρετώτερον. Alex. Aphrod. in Top. p. 134.

ἐκ περιτροπῆς ἔξ ἀποστροφῆς, ἐκ νίκης.

ἐκπέρσαι (Hom. A 19) ἐκπορθῆσαι.

ἐκπεσιῶν ῥηθεῖς, δοθεῖς· "χρησιμὸς δὲ ἐκπεσιῶν περὶ Εὐτοκίου Θρακός."

ἐκπεφνησμένον φιλοτίμως διατεθειμένον· (Polyb. 3 103) "ὄρων δὲ τὸν Μάρκον ἐκπεφνησμένον."

ἐκπηδῶ σου γενικῆ.

ἐκπηγιεῖται (A Ran. 586) ἔξελακύσει, ἀπὸ τῶν τῆν χρόκα μηρομένων εἰς πηρία. Ὀμηρος (Ψ 762) "πηρίον ἔξελακουσα."

ἐκπλαγεῖς ἐκπλήξεως πλέοι· Πολύβιος (1 76) "ἐκπλαγεῖς δὲ γενόμενοι οἱ Αἴβνες διὰ τὸ παραδόξον ἐγκλίναντες ἔφηνον," καὶ αὐθις (id. 3 107) "οὕτως ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ κατάφοβοι τὸ μέλλον." καὶ ἐκπλαγεῖς, θηλυκῶς, ἀντὶ τοῦ θανιμασαί· "ποιμένες ἀγραυλοῦντες ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον."

ἐκπλεα πλήρη· "ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκπλεα παρείχον" ἀντὶ τοῦ αὐτάρκη. καὶ αὐθις Ἀλλιανός "οἱ δὲ κατάραντες εἰς αὐτὸν καὶ φιλοφροσύνῃς ἐκπλέας ἀπολαύσαντες."

ἐκπλεύσαντες ἔξω γενόμενοι· "οἱ δὲ ἐκπλεύσαντες τῶν φρενῶν εἶτα ἐνεοὶ ἐγένοντο."

ἐκπλεύσειν ἔξω γενέσθαι· "μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεύσειν ποτὲ τῶν φρενῶν ἐς τοσοῦτον ὡς ἀνθρώπους προτιμῆσαι θεῶν." cf. v. κατέγραφον.

ἐκπλήγδην ἐκπληκτικῶς.

ἐκπλήγνυσθαι τὸ ἐκπλήττεσθαι.

ἐκπλήξις φόβος.

ἐκπλήσει πληρώσει.

ἐκπλινθεύσας Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ διαλύσας καὶ ἔξελὼν τὰς πλίνθους. Harp.

ἐκπλυτον ἐξίτηλον, ἀφανές.

ἐκποδὸς εἶπετο κατόπιν (Polyb. 3 68) ἀντὶ τοῦ σύννεγγος.

ἐκποδὸν τὸ πρὸς ὀλίγον χρόνον ὑποσεύλασθαι. Ἀριστοφάνης (Ach. 227) "ἔτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς ἐκποδῶν." καὶ αὐθις "Ἀργεῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι ἐκποδῶν ἔστησαν." καὶ παροιμία "ἀνδρὸς κακῶς πρῶσσοτος ἐκποδῶν φίλοι."

ἐκποδῶν γενέσθαι φυγεῖν, ἢ ἔξαλείφεισθαι, ἢ ἐκ τοῦ μέσου γενέσθαι.

ἐκποίητον γενέσθαι ἀποκηρυχθῆναι

τοῦ γένους. οἱ δὲ φασὶ διαφέρειν ἐκποίητον ἀποκηρύκτου, ὅτι ὁ μὲν ἀποκηρύκτος ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται, ὁ δὲ ἐκποίητος ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς εἰς ἕτερον οἶκον δίδεται πρὸς θέσιν.

ἐκποκιῶ τὰς τρίχας ἐκποιάσω· Ἀριστοφάνης (Thesm. 574) "ἐκποκιῶ σε τὰς πακάδας." ἐπὶ γυναικείων τριχῶν ὡς τὸ πολῆ. παρετυμολογεῖ δὲ τὸν πόκον. Ἀνκόφρων δὲ ἀπλῶς τὰς τρίχας. ἐμπλοκή δὲ τις φαίνεται, καὶ πλοκαμίδες σπανίως ποτὲ ἐπὶ ἀνδρῶν λέγεται.

ἐκπολεμῶσαι ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον καταστῆσαι. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ἡ ἐκπολεμῆσαι, ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι (Hell. 5 4 20). Harp.

ἐκ πολλοῦ ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων· "ἄγαλμα ἦν τιμώμενον ὑπ' αὐτῶ ἐκ πολλῶ."

ἐκ πολλῶν ἀχύρων, ὀλίγον καρπὸν συνήγαγον, ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν ποσῶντων ὀλίγα δὲ καρπουμένων.

ἐκπορίζομεν (A Vesp. 1108?) ἔξευρίσκομεν.

ἐκπορίσας (A Lys. 422) συλλέξας.

ἐκποροῦσθαι ἐκφιβλοῦσθαι.

ἐκπρεπεῖς ἐπίσημοι.

ἐκπρονοίας ἐκουσίως.

ἐκπροσαγωγῆς ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην, καὶ ἐκ φύσεως, εἰδὲ ἀπλοικῶς. Harp.

ἐκπνυσα ἐξέκουσα, καὶ ἐκπύσου ἀρηκόου, πυνταχόσε ἀκουσθείσης· "φαίνεται δὲ ἐκπύσου τῆς πρῶξεως γεγενημένης." καὶ αὐθις "ὃ δὲ παραγγελίας τῆ τῶ ζῆν ἀντιθέσει ἐκπυσον μὴ ποιῆσαι τὴν πρῶξιν, ἀφῆκε πρὸς τὸν ζεῖλαντα φοιτῆσαι."

ἐκπωμα φιάλη, ποτήριον· "δῶρά τε λαμβάνει ἄλλα τε καὶ ἐκπώματα ἀπὸ ἀργυρίε."

ἐκραινεν ἐτελείειν.

ἐκρεκεν ἀντὶ τοῦ ἤχει.

ἐκρήγματα τὰ ἐκ τῶν χειμάρρων γινόμενα ἐν τοῖς πεδίοις κοιλώματα. cf. Polyb. 12 20.

ἐκρήμισε κατήγαγεν.

ἐκρηξις ἢ ἐκραγή.

ἐκρινεν (Hom. A 309) ἐχώρισεν, ἐκάλεζατο.

ἐκρινόμεθα ἐπὶ πολλὸν χρόνον διεφείμεθα καὶ ἠμφισβητοῦμεν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (66) "τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθα."

ἐκριπρισθάντες ἔξαφθάντες· ῥακίω

ἴν ἀπὸ τῶν ῥιπίδων. cf. v. ῥίπι-
 ἴσον αὐτὸ ἔξενεγκον. ἦν δὲ ἐμ-
 φθαλιμῷ αὐτοῦ. sch. A Lys. 1027.
 νισθ εἶη ἐκρυῆ, διασκορπισθείη.
 τωρ ἐκσκέπτωρος.
 δος ὁ τὰς σπονδὰς μὴ φυλάτ-
 ἴνων τοὺς ὄρκους ἐκσπόνδους μὴ
 λῶς μὲν βίβωσεν, ἐπὶ πολὺ δὲ
 ;”
 ; Θανμασμός, ἢ ἀλλοίωσις.
 εἰ ἢ ἁμαρτία· Δυβίδ “ἐγὼ δὲ εἶπα
 εἰ μὴ, ἀπέρριμμαι.” ὦμην, φησί,
 περιπεσὼν πόρρω τῆς σῆς γεγε-
 μονίας. τὴν γὰρ τῆς δικαιοσύνης
 ἔξέστη μὲν ἐκείνης καὶ ἔξετράπη,
 εἰ δὲ καὶ περιέπεσε τοῖς ὠμοβόροις
 odoret. in Ps. 30 22.
 εἰ παραχωρήσαι· “τῆς ἐπὶ τοῖς
 κτωρίας ἐτέροις ἐκσῆσαι.” καὶ
 Cass. fr. 105) “Μιθριδάτην ἐκσῆ-
 ις Νικομήδει.”
 εἶα.
 ὄν μεταβάλε, ἀπὸ μεταφορῶς τῶν
 καὶ ἐκσρεφομένων ἱματίων· ἐκ-
 ἱμάτιον λέγεται τὸ ἀλλάξει τὸ
 μα μέρος ἐξω. ἄλλαξον, φησί,
 εἰς σου, μετάβαλε. Ἀριστοφάνης
 β) “ἐκσρεψον ὡς τάχιστα τὸν σου-
 ”
 ρειμμένου προὔπηργμένου, προ-
 ρου· “τότε δὲ καὶ εἰς τάξιν τινα
 σγκειμένα κατέστησαν, καὶ ἐν κό-
 ῶνα ἐποίησαν” (Polybius?).
 δονῶ.
 ν ἐκτεταμένως, ἠπλωμένως.
 ν ἐκτεινόμενος.
 εἰς ὁ ἔκτος.
 οἱ ἢ ἔκτατοι. τούτους τὸ μὲν πα-
 ρις εἶχεν, ὡς καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ,
 ἀξέως ἐξάρηθαι ἦσαν. εἰσὶ δὲ
 οκτῶς σαλπικτῆς σημειοφόρος
 ἴραγός. πῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγ-
 ῆται καὶ τῶν ἄλλων. ἔχουν δὲ δεῖ
 τάξιν ἢ καὶ τὸ σύνταγμα, τὸν
 ἢ φωνῆ σημαίνει τὸ προσαττόμε-
 ὄπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἢ φωνῆ
 ἰ διὰ θόρουβον, τὸν δὲ σαλπικτῆν
 σημεῖον βλέπειν διὰ κονιορτόν,
 φέτην ὡς εἰ τῶν εἰς τὴν χρεῖαν

παρακομίσει, τὸν γε μὴν ἔκτακτον οὐραγόν
 πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν λειπόμενον ἐπὶ τὴν
 τάξιν· ὅς τῶν τεσσάρων ἄνω τυπομένων
 κατὰ μέτωπον κάτω τάσσεται. cf. Aelian.
 Tact. 9.
 ἐκτεθνεῶτα (Plato Legg. 12 p. 959 A)
 οἶον τὸν ἐν ἐσχάτοις ὄντα.
 ἐκτείνω.
 ἐκτειχίσαι τειχοποιῆσαι· “ἐν ἐπικαίρῳ
 χωρίῳ ἐδόκει ἐκτειχίσαι τὴν πόλιν.”
 ἐκτένεια ἢ συνέγεια.
 ἐκτενές ἐπιμελές· “ἔργον δ’ ἦν αὐτῶ
 ἐκτενές.”
 ἐκτενέστατος ἐνεργητικώτατος, ἐπιμελέ-
 στατος· “ὁ δὲ ἔλεγεν ἔσεσθαι αὐτῶ σύμβουλος
 καὶ συναγωνιστῆς ἐκτενέστατος.”
 ἐκτενῶς ὀλοψύχως, προθύμως· Πολύ-
 βιος (8 21) “ὁ δὲ Ἀχιεὺς προσδεδόμενος ἐκ-
 τενῶς καὶ φιλανθρωπίως τὸν Βῶλιν ἀνέκρινε
 διὰ πλεόνων ὑπὲρ ἐκύσον τῶν κατὰ μέρος.”
 ἐκτέον κρατητέον.
 ἐκτετηκνῦα ἀπερρηκνῦα· “ἐκτετηκνῦα
 τὰς ὁράσεις ὑπὸ τῶν δακρῶν” (Dionys. H.
 8 45).
 ἐκτετικότες ἀποδεδωκότες.
 ἐκτετιναγμένων· “οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετι-
 ναγμένων” (Ps. 126 5) οἱ σφόδρα ταλαιπω-
 ρούμενοι. ζῆτει ἐν τῷ υἱοὶ θεοῦ.
 ἐκτετοξεῦσθαι ἐκκεκνωσθαι, ἀνηλώ-
 σθαι, ἀπὸ μεταφορῶς τῶν ἐν τῇ τοξείᾳ ἀνα-
 λισκόντων τὰ βέλη. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (34)
 “τὸν ἐμὸν ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.”
 ἐκ τετροημένης κύλικος πιεῖν, ἐπὶ
 τῶν διημαρτημένων ἐν πίσει.
 ἐκτεῦς μέτρον ἐστίν, ὃ ταυτὸν εἶναι λέ-
 γουσι τῇ χοίνικι. Ἀριστοφάνης (Ecl. 543)
 “ὄλαθ’ οὖν ἀπολωλεκνῦα πυρῶν ἐκτέα;” τε-
 τέσι τριώβολον.
 Ἐκτῆνες. οἱ Βοιωτοὶ ἕτως ὠνομάζοντο.
 ἐκτιθέναι τὰ βρέφη ἀντὶ τοῦ εἰς βο-
 ρὰν θηρίοις ἢ καὶ ἄλλως εἰς διαφθορὰν πα-
 ρατιθέναι ἐπ’ ἔρημιας.
 ἐκτικὸς σχετικὸς, καὶ ἐκτικῶς ἐπίρ-
 ρημα σχετικῶς.
 ἐκτίλαι ἀποσπᾶσαι.
 ἐκτελωμένοι συνήθεις, ἐπεὶ ὁ κτεῖλος ὁ
 ἠγούμενος τῆς ποιμνῆς κριὸς συνήθης τῷ
 ποιμένι.
 ἐκτιμᾶται ἀντὶ τῶ ἐπιτέταται, ἠῦξήται
 κατὰ τιμῆν.

ἐκ τιμημάτων. τέσσαρα Ἀθήνησι τιμημάτων ὑπὸ Σόλωνος γέγονε, πεντακοσιομεδίμων ἰππέων ζευγῶν θητῶν.

ἐκτιμος. καὶ ἐκτίμους ἕξω καὶ ἐκτός τῆς τιμῆς. (S El. 242) "ἐκτίμους ἴσχυσα πτέρυγας ὄξυτόνιον γόων."

ἐκτιναγμός καὶ ἀναβρασμός γῆς. ἀναβρασμός μὲν γῆς, ὅταν καυχλάξη μετὰ κινήματος, ἐκτιναγμός δέ, ὅταν ἀναρριπτήται.

ἐκτίτων ἀποδιδούς. "τῇ μητρὶ γῆ τὸ χρέος ἐκτίτων τὸν ναυγὸν θάπτει." καὶ ἐκτινύων ἀποδιδούς.

ἐκτίσαι ἀποδοῦναι.

ἐκτίσει κατέστησε, κατέταξεν.

ἐκτίσει ἀποδώσει. (Iustin. de leg. p. 162)

"ὁ δὲ καθ' ἡμῶν βασιλεὺς ἐκτίσει μοι δίκας ἐν δέοντι."

ἐκ τιτυνῶν (ἀπ τιτυνῶν) ἐκ μικρῶς ἡλικίας.

ἐκτολυπεύσας (Hesiod. Scut. 44) ἐργασάμενος, καὶ ἐκτολυπεῦσαι πληρῶσαι.

ἐκτομίας ὁ εὐνοῦχος.

ἐκτοπα ξένου.

ἐκτόπια τὰ κειρωρισμένα. "ἐκτόπια πολιμαῖα τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων." cf. v. κειρωρίσας.

ἐκτοπιζῶ πόρρω διάγω. (Diog. L. 4 39) "τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπιζῶν ἐν Ἀκαδημείᾳ διέτριβεν."

ἐκτόπιος ἀπὸ ξένου τόπου. (S OC 119) "ἐκτόπιος συθείς," τουτέστιν ὁμηρικός.

ἐκτοπίσαι μακρὰν καταστῆσαι. ἀεὶ διὰ τοῦ ι.

ἐκτοπισμός πόρρω διαγωγή. "οἱ δὲ φοβούμενοι τὸν εἰς Ἰταλίαν ἐκτοπισμὸν ἐν ταῖς ὁδοπορίαις διεδίδρασκον."

ἐκτοπον παρηλλαγμένον, βίαιον, μέγα. Ἀριστοφάνης (Av. 1473) "ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς ἐπτοπὸν τι, Καρδίως ἀπωτέρω, Κλεώνυμος, χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλλως δὲ δεινὸν καὶ μέγα. τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος ἀεὶ βλασάνει καὶ συκοφαντεῖ, τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ." δένδρον ἀπεικάζει τὸν Κλέωνα ἢ ὡς μέγαν ἢ ὡς ἀναίσθητον, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (N 437). Καρδία δὲ πόλις, καὶ Καρδιανοὶ οἱ πολῖται. διὰ τὸ ἀκάριον δὲ τοῦτό φησιν.

ἐκτοπος παρηλλαγμένη, ἀφόρητος. "τοῖς δὲ Κελτοῖς πυρέση ἐκτοπος ἡλικὴ πρὸς τὸ παρόδοξον ὄργη," ἀντὶ τοῦ μεγίστη ὄση.

ἐκτόπως μεγάλως, ἀπρεπῶς, παρηλλαγμένως, ἀφορητῶς. (Babrius 14 1) "ἄρκος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ἡῦχει." (Procop. Arg. 1) "εἰθ' ὕπερον ἐρασθεῖσα αὐτῷ ἐκτόπως."

ἐκτόπως ὑπερβαλλόντως. "πρὸς τὴν ἐπιπλοκὴν τῆς κόρης ἔχαιρεν ἐκτόπως."

ἐκτοπώτατον ἕξερραμμένον.

ἐκτορμεῖν τὸ ἐκ τοῦ καθήκοντος δρόμου ἐκβαίνειν. Pausan. ap. Eustath. in Il. E p. 598.

ἐκτὸς ἰόντας ἕξερχομένους.

ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν, ἐπὶ τῶν ἕξω κινδύνου καθιστώμενος.

ἐκ τοῦ γέυματος γινώσκω, ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ πολλὰ τινα καταλαμβάνόντων.

ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον.

ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν (Thuc. 3 22) ἐκ τῶ ἐναντίου.

ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐκ ταυτομάτου.

ἐκ τοῦ παρῆκοντος ἐκ τοῦ ἐνδιδότου, ἐκ τοῦ ἐπιτυχάνοντος.

ἐκτραορδυναρίου. Ῥωμαϊκῆ λέξις, δηλοῖ δὲ ἐπιλέκτους.

ἐκτραχηλίζω. καὶ ἐκτραχηλισθῶσι τοὺς τραχήλους συγκαλισθῶσιν. "ἰππασίας μετὰ θορύβου γενομένης πολλοὶ μὲν τῶν ἰππέων ἐκτραχηλισθῶσι, πλείους δὲ τῶν ἰππων ἕξυδυνατήσωσιν, οἱ μὲν ὑπερπνεύει γαστήρι οἱ δὲ ὑπέρπονοι" (cf. v. ὑπερπνεύει).

ἐκτρέπω αἰτιατικῆ.

ἐκτριβήσεται διατρίψει ἐν τοῖς κροῖς, ἢ ἀπολείται. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηναίων ἀργυρῶν ἢ χαλκῶν ἢ ἄλλων τοιοῦτων σκευῶν, ἄπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἔλαττοῦται. Σοφοκλῆς (OR 428) "σὸ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν κύκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε."

ἐκτρέβω αἰτιατικῆ.

ἐκτριχὸς κρέμαται, πυρομμία ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνεύόντων. ὁμοίον ἕξι καὶ τὸ ἐπὶ ξυροῦ.

ἐκτρυπῆσαι ἐξελεῖν μετὰ βίας.

ἐκτρυχωθεῖς ἐκπιασθεῖς, ἐκφθαρεῖς.

ἐκτυποῖ ἕξομοιοῖ.

ἐκτυπώτερον φανερώτερον.

ἐκ τῶν παρόντων ἐκ τῶν φρασάτων γενέσθαι. "νικώμενοι οὖν ἐκ τῶν παρόντων ἄκος αἰτοῦσι παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐρωτῶσι τὴν Πυθίαν."

ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὡς ἐκ τῶν πα-

ἵκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἐνεσηκόντων
οὐμένων.

φ ὁ ἦρωρ, ἐγέτωρ τισ ὦν. καὶ Ἐκ-
δ νιδό τοῦ Ἐκτορορ.

ἐνεκομιόνει, ἐν γαστρὶ εἶχεν. "ὄ δὲ
καὶ ἐξείπειν τὴν ὠδίνα ἦν ἐκύνει
α" (cf. v. ἰώδις).

εν ἐγέννησε.

ἐτάρασεν.

ς cf. v. ἀκυλορ.

ἰ ἡ πενθερά, καὶ ἐκυρόρ ὁ πεν-

ιων ἐτήγανον. (SOC 1159) "βωμῶ
ρονν."

νεσάταρ πάνυ λαμπράρ. Πολύβιορ
μάλιφα λυποῦν ἀεὶ τῶν ἐν χερσὶν
ρανεσάταρ ἔχει τὰρ χαράρ."

πτορία ἐκφανῶρ φανερῶσαι.

υλλίζων εὐτέλλζων.

ιεται λέγεται, ἢ ἐκομιζεται.

ἰγω αἰτιατικῇ.

αρεῖρ ἐξελθῶν. οὕτω λέγεται τὸ
ἐξελθεῖν (sch. A Pac. 71). εἰσφθα-
δ ἐπὶ κακῶ εἰσελθεῖν που.

βῶ αἰτιατικῇ.

ιτῶ ἐξέρχεται.

ράν (A Plut. 1008) ταφήν, ἐκ τοῦ
ατορ ἐκφέρεσθαι.

ρορ. "αἰσθάνομαι γινόμενορ ὑπὸ
ορ ἐκφορορ," τουτέρι παράφορορ.

ροσύμενορ ἐκκενοσύμενορ.

ησθέντων ἐκβληθέντων. (cf. v.
ς) "ἐκφορηθέντων δὲ τῶν Ἐπικου-
τήρ πόλειωρ τοὺρ ἱερεῖρ ἐκκυθῆραι

"οἱ δὲ περιχαρείωρ αὐτίκα ὑπε-
ων τῶ μὴ ἐκφορηθῆναι ἐκφυλι-

καὶ ἀτιμασθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ

ονῶ γενικῇ.

όνωρ ἀνοήτωρ.

ων ἐξεσηκῶρ, πυρραπαίων, ἔξω φρε-
δὲ ὑπὸ μέθηρ ἐκφρων γενόμενορ."

λλοφορεῖν. οἱ ἀρχὴν τινα ἄρξαν-
θνοσύμενορ ὑπὸ τῆρ βουλήρ ἀλῶσιν,
ιρ ἐλαίωρ τὰ ὀνόματι αὐτῶν ἐνέγρω-
ουλενται, καὶ καθίσταν εἰρ τὲρ ἐχί-
ια τε ἢ περὶ αὐτῶν πῖριρ προσενε-
τοῖρ φύλλοιρ.

λλοφορηῆσαι καὶ ἐκφυλλοφο-
ιοτέ τισ τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει

καὶ ἀνάξιορ εἶναι τῶ συνεδρίω τῶν φ', ἐσκό-
πει ἢ βουλή περὶ αὐτῶ εἰ χρὴ αὐτῶν μηκέτι
βουλεύειν ἀλλ' ἐλαθῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου.
ἀντὶ δὲ τῆρ ψήφου φύλλοιρ ἐπεσήμαινε τὴν
αὐτοῦ γνώμην ἔκαστορ, ὥσπερ δεσφάκω ἐπὶ τῶ
ὄρρικισμοῦ. καὶ ἐλέγετο τῆτο ἐκφυλλοφορη-
σαι καὶ ἐκφυλλοφορία. οὕτω Δημοσθένηρ ἐν
τῶ κατὰ Νεαίρωρ. Harp.

ἐκφυλον ἀλλόφυλον, ἄηθερ, ξένον.
"ὄθνεῖον καὶ πάντη ἐκφυλον." cf. v. ὄθνεῖορ.

ἐκφυλορ ξένορ, παρηλλαγμένορ. Αἰλια-
νόρ "ἐκάτερορ δι' ἀρπαγῆρ τὴν κόρην ποιῆ-
σασθαι ἐμαίοντο. πόλεμορ οὖν ἐκφυλορ ἐγέ-
νετο, καὶ ἐκακμάζει καὶ μύλα ἀδόκητορ, οὐκ
ἔχων οὔτε γενναίων οὔτε εὐπρεπῆ τὴν ὑπό-
θεσιν."

ἐκφῶναι γεννηθῆναι.

ἐκφύρ.

ἐκφυσιν βλάσησιν, ἢ γοήν.

ἐκ χειρόρ βοηθεῖν τοῖρ πράγμασι Πο-
λύβιορ (5 62) ἀντὶ τοῦ μετὰ πάσηρ ἐπιμε-
λείωρ, ἐπιτεταμένωρ, συντόνωρ.

ἐκχοτίζω τὸ σκάπτω.

ἐκωδωνίζοντο περιβόητορ ἐγένοντο. τέ-
τακται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπειράθησιν. οὕτω Λυ-
ολίωρ.

ἐκωθώνιζον ἔπιονορ.

ἐκώμασε μεθ' ἡδογῆρ ἤλθε. (AP 7 186)
"Ἰρῆγορ δ' εἰρ ὑμέναιορ ἐκώμασεν."

ἐλάα ὁ καρπόρ, ἐλαία δὲ τὸ δένδρορ.

ὄτι τὴν ἐν τῶ δένδρω πεπυρωθεῖσιν ἐλάων
γεργέριμον ἐλεγον, παρ' ἡμῖν δὲ ρουπάταν.
cf. v. γεργέριμον.

ἐλάαν ἐλαύνειν. καὶ ἐλάειν ὀμοίωρ.

ἐλαγοθήρει (A Lys. 790) ἐκυνηγέτερ, λα-
γοῦρ ἐθήρει.

ἐλαίῳ διεγείρει, καὶ ἐλαιώμένορ διε-
γειρόμένορ.

ἐλαίω τὸ δένδρορ, ἐλάω δὲ ὁ καρπόρ.
cf. v. ἐλάω.

ἐλαῖδαρ ἐλαίωρ δένδρορ.

ἐλαϊόδευτορ ὁ ἐλαίω διάβροχορ.

ἐλαιον ἄγριορ τὸν ἀργεῖλιορ. S Trach.
1199.

Ἐλαῖτῆ πόλιρ.

ἐλαίων ἐλαίωνορ τὸ περιεκτιρόν.

ἐλάκησε (Act. 1 18) μέσον ἐσχίσθη. ἐλά-
κησε καὶ ἐκτύπησεν, ἀνεκροτύλισεν.

ἐλάκκισε λάκκορ ὤρυξεν.

ἐλακωνομάνου (A Av. 1281) τῆρ τῶν

Λακωνῶν ἤρων πολιτείας. ἐμνήσθη δὲ αὐτῶν διὰ τὸ ὑπερέχειν τότε τοὺς Λάκωνας τῷ πολέμῳ.

ἔλαμψαν αὐτῶν τὰ ἔργα, ἀντὶ τοῦ φανεροῦς αὐτοῦς ἐποίησαν.

ἐλαολόγοι· (A Vesp. 732) "ὡσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι." ἐλάσαι καὶ εἰσελάσαι.

ἐλασιβροντ' ἀναρρηγνὸς ἔπη Ἀρισοφάνης (Eq. 626) ... τῆς ἀρχῆς Πινδάρου (fr. inc. 153) "ἐλασιβροντε παῖ' Ῥέας." ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενα. τετέλιε μεγαληγορῶν καὶ ὑπερόγκοις χρώμενος ῥήμασι καὶ γέμουσι ψόφου. ἤτοι διὰ τὴν φωνὴν σκάπτει τὸν Κλέωνι, ὅτι τραχέως ἐφθόγγετο, ἢ ὡς ταχέως.

ἐλασμοὺς μολίβδου· (Dio Cass. 46 36?) "εἰς ἐλασμοὺς μολίβδων γράφοντες."

ἐλασρηθεῖς βιασθεῖς, κινηθεῖς· (AP 6 219) "Ζανὸς ἐλασρηθεῖς γνιοπαγεῖ νιφάδι."

Ἐλάτεια πόλις μεγίστη τῶν ἐν Φωκεῦσιν. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ ρ προφέρουσιν Ἐλάτριον, δοκοῦντες ἕμενον γράφειν. Harp.

ἐλάτειραν ἀπελασικὴν.

ἐλατήρη πλακοντιῶδες πέμμα πλατὺ· ἔνθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία, παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος. ἢ ἄρτος πλατὺς, ἐν ᾧ τὸ ἔτρος ἐτίθεισαν, καὶ προσῆγον τοῖς βωμοῖς.

ἐλατήρη (Hom. A 145) ἠριόχῳ. (AP 7 18) "εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα, λῶρης ἐλατήρη Λυκαίωνης ἔξοχον, ὃν μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει." εἰσὶ δὲ καὶ λαγαριώδεις (ἀπ' ἀλάγνα? cf. v. ἀλάγνα), παρὰ τὸ λαγαρόν. καὶ πέλανοι παρ' Εὐριπίδῃ (Helen. 1354). sch. A Ach. 245. καὶ ἐλατήρης πέμματος εἶδος ἀζύμου. Εὐριπίδης δὲ πεπτά. sch. A Eq. 1179.

ἐλαύνωσιν· (Hom. A 68) "ὄγμον ἐλαύνωσι," τύπτωσι. τίθησιν ἐπὶ τῆς ἐκ χειρὸς πληγῆς τὸ ἐλάσαι Ὀμηρος.

ἐλάφειον τὸ τῆς ἐλάφου κέρως καὶ κρέως. καὶ ἐλάφειος ἀνήρ, ἐπὶ τοῦ δειλῆ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζῆμον· δειλὸν γὰρ ἡ ἐλαφος.

ἐλαφιβόλος ὁ κυνηγός, καταχρηστικῶς.

ἐλαφρία ἡ ὀλιγότης.

ἐλαφρίζω ἀνασηκῶ.

ἐλαφροτάτους. ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τὸ ὄνομα οἱ παλαιοί, ἀντὶ τῆς πρωτοτάτης, κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυτάτου καὶ φορτικωτάτου. Harp.

ἐλάχεια (Hom. i 116).

ἐλάχιστος. οὕτως ἐκάλεσε Χρῆστος τὸν ἐπίγειον πλοῦτον. φησὶ γάρ (Luc. 16 10) "ὁ πῖσος ἐν ἐλαχίστῳ," τουτέστιν ὁ καλῶς εἰδὼς βιοῦν καὶ τὸν πλοῦτον τὸν ἐπίγειον, ὃν καὶ μαμωνῶν ἐκάλεσεν, εἰς τῆς ἐνδεεῖς δαπανῶν, ὁ τοιοῦτος ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ πῖσος εὐρισκόμενος καὶ ἐν πολλῷ πῖσος ἔσται, τουτέστιν ἐν τοῖς θεοῖς χαρίσμασιν. ὁ δὲ ἐν τῷ πλούτῳ τούτῳ ἄδικος γενόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν μόνον συντηρῶν αὐτὸν δῆλον ὅτι καὶ ἐν τοῖς θεοῖς χαρίσμασιν ἄδικος εὐρεθήσεται. ἀλλότριον δὲ τῆν τῶν χρημάτων περιουσίαν ὠνόμασεν, ἐπειδὴ οὐ γεγενήμεθα μετὰ πλάτῃ, γυμνοὶ δὲ μᾶλλον, καὶ ὡς ἀληθῶς εἶδὲν εἰσηγήκαμεν καὶ οὐδὲν ἐξεργασίαν δυνάμεθα.

Ἐλγη πόλις.

ἐλδνομένους (ἀπ' ἀλδαινομένες)· "πρωτοῖς ἰούλοις ἐλδνομένους καὶ γενεῖσι ταχέσι."

Ἐλέα ὄνομα πόλεως, πατρίς Ζήνωνος. αὕτη πρότερον Ἐλέη ἐκαλεῖτο, Φωκαίων ἔσα ἀποικίῳ, πόλις εὐτελής καὶ μόνον ἀγαθὸς ἄνδρας τρέφειν δυνάμενη, ἦν ἡγάπησε μᾶλλον τῆς Ἀθηναίων μεγαλειότητος, οὐκ ἐπιδημήσας τὰ πολλὰ πρὸς αὐτούς, ἀλλ' αὐτόθι καταβιούς (Diog. L. 9 28). λέγεται δὲ καὶ ἐτέρα πόλις Ἐλαία, διὰ διφθόγγου, ἧς ὁ καλεῖται τῆς Ἐλαίτης· καὶ κόλπος οὕτω καλούμενος.

Ἐλευ τὰς πόλεις τὰς ἰδρυμένας ἐφ' ἑσπερὶ καὶ Ἐλεάτης ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως.

ἐλεγείναι τὸ παραφρονεῖν τινὲς τῶν παλαιῶν. καὶ τὸ ἐλεγείον μέτρον ἀπὸ τῆς κληθῆναι τινεὶ νομίζουσιν, ὅτι Θεοκλῆς Νέξιος· ἢ Ἐρετριεὺς πρῶτος αὐτὸ ἀνεφθόγγετο μανείας.

ἐλεγείον μέτρον τι. καὶ ἐλεγείαν δηλοκῶς.

ἔλεγος θρηῖνος, ἀπὸ τοῦ ἔ' ἐλέγειν. ἢ οἱ πρὸς αὐλὸν ἀδόμενοι θρηῖνοι· τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειληφθῆναι. ἢ ὅτι πρὸς αὐλὸν ἤδοντο οἱ θρηῖνοι, τουτέστιν οἱ ἔλεγοι. τὸν δὲ αὐλὸν ὕστερον ἐπικήδειον Μίδαρι φασὶ τὸν Γορδίου βασιλεύοντι περιβώμιον ποιῆσαι, βουλόμενον τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποθεῖναι τελευτήσασιν.

ἐλέγγεια.

ἐλέγγιστος (Hom. A 171) ἐπονείδιστος. ἐλέγχομεν ἀντὶ τῆς κακολογῆμεν· "καὶ δ' ὅλη βασιλῆας ἐλέγχομεν," καὶ (AP 6 250) "ἔργα δὲ χεῖρας ἐλέγγη."

ἔλεγχος ἀλαχόνη.
 ἰλεδανός ὁ δεσμός.
 ἰλεδώνη εἶδος πολυπόδος, ἣτις ἔχει μίαν
 πολυπόδα καὶ ἔξιν ἐπτάπους, ὡς φησιν Αλ-
 λανός. ἔξι δὲ τὸ λ περισσόν, καλεῖται δὲ ἐλε-
 ῶνη ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν ἔδειν, ὃ ἔξιν ἐσθίειν.
 καὶ Ἡσίοδος (Ο. 522) "ὄτ' ἀνόσιος ὄν πόδα
 ἰόδει."

ἰλειινός ὁ ἔλεος ἄξιος. "ἰλεινοὶ τοῦ
 ἰάθους, ἀξιόπαινοι τῆς ἀρετῆς γενόμενοι.
 κῆρα γὰρ πάθος Ῥωμαίοις τῆτο ἰγένετο ...
 ἰίδενται" (cf. v. ἀποφράδες).

ἰλειινῶς οἰκτρῶς, ἀθλίως.
 ἰληλάτουν ἠφάνιζον.
 ἰλημῶν ἀντὶ τοῦ ἦττων. (Α Ρακ. 424)
 "ὦμ' ὡς ἰλημῶν εἴμ' αἰετῶν χρυσίδων."
 καὶ συσέλλει.

ἰλειας πρὸς ἀθλῶνας, τουτέστι τὰς
 ἰλάθεις διώρυχας, ἢ ἰλάθεις τόπους ξενούς,
 ἀπὸ τοῦ ἔλος ἔλειος ἰλεία. sch. Α Αν. 244.

ἰλειβάτης.
 ἰλεῖν λαβεῖν.
 ἰλειοσβμος.

ἔλειος ὁ κάθυγρος καὶ σύνδενδρος τό-
 πος. καὶ ἔλειος ὄριος, καὶ ἔλειος ὠδή. σημαί-
 νει καὶ ὄνομα ὄρους.

ἰλειποψύχησεν.
 ἰλελελεῦ. ἐπίφθεγμα πολεμικὸν τὸ ἐλε-
 λελεῦ. καὶ γὰρ οἱ προΐοντες εἰς πόλεμον τὸ
 ἰλελελεῦ ἐφώνουν μετὰ τινος ἐμιμελοῦς κινή-
 σως, καθὼ καὶ Ἀχαιοὶς Ἐρετριεὺς ἐν τῷ Ομι-
 λικτῆτι ποιεῖ τὸν Ἀγυμῆμονα παραγγέλλον-
 τὰ τὰς Ἀχαιοῖς. "ὦρα βοηθεῖν ἐς· ἐγὼ δ'
 ἠήσομαι. προσβαλλέτω τις χεῖρα φιογάνη
 λαβῆς, σάλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τάχος σημαί-
 ντω. ὦρα ταχύνειν, ἰλελελεῦ." μήποτε καὶ
 τὸ Καλλιμάχεια (fr. 310) "θεῶ τ' ἀλάλαγμα
 νημῶν δοῦναι" τοιοῦτόν ἐστιν. Ἀριστοφάνης
 Ὀρσιν (364) "ἰλελελεῦ, χῶρει, κάθες τὸ
 ἦθος, οὐ μένειν ἔχρην."

ἰλελεξάμενος (Hom. B 316) ἐπιστραφεῖς.
 ἰλελεχθησαν (Hom. E 497) συνεστρά-
 φησαν.

Ἐλένη βασίλισσα, μήτηρ τοῦ μεγάλου
 Κωνσταντινοῦ, πάση ἀρετῇ κεκοσμημένη. εἶχε
 δὲ καὶ χραιομῆμον ταπεινοφροσύνην πρὸς
 πάντας μὲν, διαφερόντως δὲ πρὸς τὸ ἱερὸν
 τῶν μοναζόντων σχῆμα· τὰς γὰρ τοὶ διὰ βίην
 τὴν καρθελίαν ἀκούσας συναγείρουσα πολ-
 λῶς καὶ ἐπὶ σιβάδος κατακλίνουσα αὐτὴ δι-

ἑαυτῆς καθυπούργει, ὅσα παρατιθεῖσα καὶ
 κόλικας ὀρέγουσα καὶ ὕδωρ ταῖς χερσὶν ἀν-
 τῶν ἐπιχέουσα θεραπεύουσα ἔργον ἐπλήρου.
 οὕτω καὶ τὸν ἀειμνησον υἱὸν αὐτῆς ἐξεπαί-
 δεινεν ἄτυπον ἔχειν φρόνημα ἀρετῆς, καὶ πο-
 λιτείας ἀκριβῶς ἐπιμελεῖσθαι, καὶ δουλεύειν
 τῷ θεῷ μετὰ φόβον καὶ τρόμου. cf. Theo-
 doret. H. E. 1 18.

ἐπὶ γὰρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐβα-
 πτίσθησαν καὶ οἱ ἐνδόξεοι Ἴνδοι καὶ Ἰβη-
 ρες καὶ Ἀρμένιοι. cf. Socrat. 1 19.

ὅτι ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου
 ἴσανται δύο σῆλαι, Ἐλένης καὶ Κωνσταντίνου,
 καὶ σαυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν γράφων "εἰς ἄγιος,"
 καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως σῆλαι· ἀνετέ-
 θησαν δὲ ἐπὶ τῆ τὸν φόρον ἐπέχοντος. Co-
 din. orig. CP 32.

Ἐλενος, ὃς συνέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν
 οἰώνισμα, ὡς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν
 τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ἔντιδων εἰπώμεν παι-
 δοκοιῖ, ἢ τι τοιοῦτον. cf. v. οἰώνισμα.

ἰλεόθρεπτον (Hom. B 776) τὸ ἐν ἔλει
 τεθραμμένον.

ἰλεοκόπους Ἀυσίλιος τοὺς τὰ ἔλη κό-
 πτονας, τοῦ ε παρεμβεβλημένους, ὡς τὸ ἰλεό-
 θρεπτον σελιον παρὰ Ὀμήρω. μήποτε δὲ
 παρὰ τὸ ἰλεόν, ὅπερ ἐστὶ ξύλινον, γεγένηται
 τοῦνομα. Harp.

ἔλεος ἀρσενικῶς ἢ ἐλημοσύνη, ἰλεός
 δὲ ὄξύτωνος ἢ μαγειρικῆ τράπεζα· Ἀριστοφά-
 νης (Eq. 152) "ἴθι δὴ, κάθελ' αὐτῆ τῆλεόν,"
 τουτέστι τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον. Ὀμηρος (ξ
 432) "βάλλον δ' εἰν ἰλεοῖσιν." ἔξι δὲ ἰλεός
 καὶ εἶδος ὄρνεου.

ἰλεον βωμός.
 Ἐλεοῦντα. πόλις ἐστὶν ἐν Χερρονήσῳ
 τῆς Θράκης (Harp.). Ἐλεῶς δὲ ἐστὶν ἢ εὐθεῖα.
 ἰλεπόλεις μηχανήματα πόλεις πορθῆντα.
 ἰλεσθαι θάλειν.

ἰλετή (Hom. I 409) αἰρεθῆναι δυναμένη.
 ἰλεῦθεραι ἀγες ἀρότρων, παροιμία
 ἐπὶ τῶν βύρους τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.

ἰλευθέριος ὁ Ζεὺς διὰ τοῦτο ἐκλήθη,
 διὰ τὸ τοὺς ἐξελυθέντους τὴν σοὰν οἰκοδο-
 μῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ. οὕτω μὲν Ὑπερί-
 δης· ὁ δὲ Αἰδύμος ἔδ' ἐπὶ τῆτο φησιν, ἀλλὰ
 διὰ τὸ τῆς Μηδικῆς δουλείας καὶ ἐπικρα-
 τείας ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους. Harp.

ἐλευθεριότης ἢ μὴ κατὰ κίβδηλειαν
 χάρις. "διὰ τὴν πρὸς τὰς δωρεὰς ἐλευθεριό-

τητα" φησὶν Ἐσπασιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων. "ὃ δὲ εἰς τοσοῦτον ἑλευθεριότητος ἐληλάκει ὥς οὐδὲ ἀπὸ τῆς πολιτείας ἠνέσχετο σίτησιν αὐτῷ παρασκευάσαι, καὶ τῆς οἰκίας οὐκ ἔσσης μονήρης ἀλλὰ συγγῆς ἀμηγάτης."

ἑλευθεριώτερος Σπάρτης διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γενναῖον φρόνημα. διὸ ἔδὲ τεύχη περιεβάλλοντο, νόμοις παιδευόμενοι. ἀλλ' ἔδὲ ἠθέλησαν ἐκ μάχης ἠττημένοι ὑπαρῆναι, οὐδὲ ἐτυραννήθησαν.

ἑλεύθερος. μόνος ἑλεύθερος ὁ σπουδαῖος, οἱ δὲ φαῦλοι δοῦλοι· εἶναι γὰρ τὴν ἑλευθερίαν ἔξουσίαν αὐτοπραγίας (Diog. L. 7 121). ἑλεύθερος γὰρ ὁ ἑλεύθων ὅπου ἔρμ. "τὸ δὲ ἑλευθεροῦντα τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεται πολλῶ βέλτιον τοῦ δουλείαν ἐπάγειν τῇ πόλει" (Philostat. V. A. 3 20), οἷος ἦν Γάγγης βασιλεὺς Αἰθίοπων.

ἑλευθεροσομῶ παρρησιάζομαι. "καὶ ἀπλῶς φάναι, λόγοις ἑλευθεροῖς προσέχειν ἅ' ἐτῶν ἴων ἤρξατο."

ἑλευθερῶ σε αἰτιατικῇ. ἑλευθεροῦμαι δὲ γενικῇ.

Ἐλευσίνα. τοῖς νικῶσι τὰ Ἐλευσίνα ἐδίδοτο ἄθλον χρυσαί. ὠνομάσθη δὲ ἡ πόλις ἀπὸ Ἐλευσίου τοῦ Ἑρμοῦ. ἄλλοι δὲ ἄλλην αἰτίαν φασί, καὶ ἑορτὴν εἶναι μόνον τὰ Ἐλευσίνα. Harp.

Ἐλευστῖνος ὄνομα κύριον.

Ἐλεύσιος καὶ Μαραθώνιος, ὃ μὲν Κυζικηνὸς ὃ δὲ Κωνσταντινουπόλεως ἦσαν. οὗτοι τῆς μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμειος ἐκ ἐπὶ τοσούτον ἀνήκοντες ὥς μέγα τι καὶ λαμπρὸν ἀπ' αὐτῶ δυνήθηται εἰς ὄχλων προσαγωγῆν, τῷ γε μὴν κατεσκληρότε τοῦ βίβη καὶ τῇ εἰς μετριότητι πλάσει τῶν ἠθῶν ἔτω δυνηθέντες ὥς οὐκ ἐλάχις καὶ οὗτοι πλήθη περιεβάλλοντο, ἀσκητήρια πολυάνθρωπα συστῆμενοι ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ ἄλλων οὐκ ἦκισι πολλῶν εἰς αὐτοὺς ἀνήρτησαν ὄχλον τῶν τὸ ἀσχηρῶς ζῆν καὶ τὴν ἐν τῇ διαίτη σκληραγωγίαν αὐταρκέστατον εὐσεβείας ἐνδειγμα λογιζομένων. cf. Sozomen. 4 20 et 27.

ἐλεφαίρετο ἐπλανᾶτο, ἐβλάπτετο.

ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν, ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχις ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιοῦντων. Ἀσκιανοῦ μυίας ἐγκωμῶ (extr.) "μὴ καὶ δόξω, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν."

ἐλεφαντόκωπον ἀπὸ τῆς λαβῆς τὴν μάχιραν ἔρη.

ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις, ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀναισθήτων, παρ' ὅσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον.

ἐλεφῆροι βλάψαι, ἀπατήσαι.

ἐλεψεν (Hom. A 236) ἐλέπισεν.

Ἐλεών (Hom. B 500) ὄνομα πόλεως.

ἔλη ἢ θερμασία. καὶ ἔλη τυφλά τὰ ἀπρόοπτα.

ἐληγάτευσε κατὰ Ῥωμαίους, ἀπένειμν.

ἐλήθετο ἐπελάθετο.

ἐληίζοντο ἐλησεύοντο.

ἐλήκτευσε κατὰ Ῥωμαίους, ἀναγρούς διώρθωσεν.

ἐλήλακεν ἐλήλυθεν.

ἐλήλαται (Hom. Π 518) συνέχεται.

ἐληλεγμένον κατησχουμένον.

ἐληλέδατο (Hom. η 86) ἐκ τοῦ ἐλεύθω.

ἔλης ἀυθιπότακτον.

ἐλθεῖν τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρῆσασθαι, παρεισελθεῖν δὲ τὸ μετ' ἄλλου πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν. διὰ τοῦτο φησὶ ὁ ἀπόστολος (ad Rom. 5 20) "παρεισεῖλθεν ὁ νόμος."

Ἐλθεμος ὄνομα κύριον. Ioseph. B. l. 1 19 5.

ἔλθη ἀντὶ τῶ ἐλθέτω Νόμων θ' (p. 881 E)

"μήτε εἰς ἱερὸν ἐλθη μηδέν."

ἔλθωμεν ἀυθιπότακτον.

ἐλιάσθη (Hom. O 543) ἐξέκλινεν.

ἐλιγμός ἢ συσροφή.

Ἐλικας (Hom. Σ 401) τὰ περὶ τοὺς κρηπὸς ψέλια, ἢ ἐνώτια.

Ἐλίκη πόλις.

ἐλικτήρ εἶδος ἐνωτίου. καὶ ἐλικτήρης ὁμοίως.

Ἐλικῶν ὄρος.

Ἐλικῶνιος ἀσρονόμος ἀποτελεσματικῆς περὶ διοσημιῶν, καὶ ἄλλα πολλά.

Ἐλικῶνιος σοφιστὴς Βυζάντιος ἔγραψε χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀπὸ τῶ Ἀδάμ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις i. c. v. Ἀπίων et Ἀρριανὸς h.

ἐλικῶπις (Hom. A 98) εὐόφθαλμος, καὶ ἐλικῶψ εὐόφθαλμος,

ἐλικώτατον ὕδωρ (Callimach. fr. 290)

τὸ ἐλικοειδῆ ἔχον τὴν ρεῦσιν, ἢ διαγωγῆς

ἐλικῶψ.

ἐλενιῶ ὕμνῳ. cf. ἔλενον Athen. p. 618 D.

αρός.
 ἡσυχάζειν, βραδύνειν.
 ζρηγγεύειν.
 τας διατριβοντας, ἢ ἐγγρονίζον-
 ότμον ἑλινύσειν" ἀντι τοῦ τὴν
 ὕσειεν. Ἡρόδοτος (7 56) "διέβη
 ἐν ζ' ἡμέρησι καὶ ζ' εὐφρόνησιν,
 ἕνα χρόνον." καὶ Ἀρριανός (Ind.
 κατασκοπαὶ οὐδέν τι ἑλινύσαι
 αὶ αὐθις "ὃ δὲ ἀπῆγε τὴν ζρη-
 γι ἑλινύσας," τουτέστι χρονίσας.
 ἰμίατι (AP 5 237) "εὔτε δ' ἐπέλ-
 ἑλινύσαι μικρὰ χαρίζομενος." καὶ
 ὄντα καὶ βλακεύοντα κλάειν
 αὐθις "μή ποτε ἄρα ἐν τῷ ἑλι-
 λλειν διαρρητῆ ὁ καιρός."
 τος.
 (Hom. ψ 466) συσρέψας.
 εἷς τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν παρὰ
 Ηαgr.
 ες (Ps. 22 5) λιπαρόν ἐποίησας.
 γσε παρεκάλεσε λιπαρώς.
 αῖος.
 εἰ ὄνομα κύριον. καὶ Ἑλισ-
 ο παρεκάλει λιτανεύων. καὶ
 ἰκέτεον.
 κενος ἀνασρεφόμενος.
 ἰτων (Hom. M 74) συσρεφέντων.
 τος τὸ τοῦ κισσοῦ ἄνθος. "ἄν-
 ου ἐναλίγκιος."
 οίχος εἰς μοιχόν, παρομιμία.
 τεπλοι ἐφελκόμεναι τὰς πέπλους
 εἶν. ὅτι τὸ ο ἐν ταῖς συνθέσει
 ς τὸ ε μεταβαλλόμενον καὶ τὴν
 προσλαμβάνει· ἕλκω ἐλόπεπλος
 ἐλκεσίπεπλος, πρῶτος πρωτόλαος
 πρωτεσίλαος, πηγός πηγύμαλλος
 πηγεσίμαλλος. ἔνιοι δὲ αὐτὰ ἀπὸ
 ἰχημιτιζέσαι, τῶν διπλῶν μὲν ἀνα-
 τοῦ δὲ ε παρεμπίπτοντος, οἷον
 ἐλκεσίπεπλος, πῆξω πηξί-
 σίμαλλος.
 υός ἐλκυσμός, σπιραγμός.
 τὸ τραῦμα τὸ χρονίσιον, ἀπὸ τῆ
 τραῦσιν ἐλκεσθαι τὸ σῶμα. "καὶ
 ὅτου πᾶν ἐλκῶν ἐξέξειεν" (cf. v.
 οος Ἀλεξανδρὸς γραμμιατικός,
 τὰ Θεοδοσίον τὸν βασιλέα τὸν

νέον, λέξεις παντοίας χρήσιν κατὰ σοιγεῖον,
 ἔκφρασιν φιλοτιμίας, Διόνυσον ἢ μοῦσαν,
 ἔκφρασιν τῶν λουτρῶν Κωνσταντίνου, ἔπαι-
 νον Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.
 Ἑλλάνικος Μιλήσιος ἱστορικὸς περιόδο-
 γῆς καὶ ἱστορίας.
 Ἑλλάνικος Μιτυληναῖος ἱστορικός, υἱὸς ὁ
 Ἄνδρομένους, οἱ δὲ Ἀριστομένους, οἱ δὲ Σκά-
 μιονος, οὗ ὁμώνυμον ἔσχεν υἱόν. διέτριψε δὲ
 Ἑλλάνικος σὺν Ἡροδότῳ παρὰ Ἀμύντα τῷ
 Μακεδόνων βασιλεῖ κατὰ τοὺς χρόνους Εὐ-
 ριπίδου καὶ Σοφοκλέους, καὶ Ἐκαταλῶ τῷ
 Μιλήσιῳ ἐπέβαλε γεγονότι κατὰ τὰ Περσικὰ
 καὶ μικρῷ πρὸς. ἐξέτεινε δὲ καὶ μέχρι τῶν
 Περδίκκου χρόνων, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Περ-
 περιῆ τῇ καταντικῷ Ἀέσβη. συνηγράψατο
 δὲ πλείω πεζῶς τε καὶ ποιητικῶς.
 ἑλλανοδίκαι οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς α
 τοὺς ἀγῶνας. Εὐνάπιος (p. 103 Nieb.) οὕτω
 "καὶ τότε ὁ μέγιστος ἑλλανοδικῆς Γαινῦς τὸν
 Ῥωμαϊκὸν ὄλεθρον ἠθλοθέτει" (cf. v. ἠθλο-
 θέτει).
 ἑλλανοδίκαι. τὸ μὲν πρῶτον ἕνα κα-
 θέτων ἑλλανοδικῆν οἱ Ἡλείοι, εἶτα β', τελευ-
 ταῖον δὲ θ'. Ἀριστόδημος δὲ ὁ Ἡλείος τοὺς
 τελευταίους τιθέντας τὸν ἀγῶνα ἵ ἐναι ἑλ-
 λανοδικας, ἀφ' ἐκάστης φυλῆς α. Ηαgr.
 ἑλλεβοριῶν τὸ ἑλλεβόρον δεικνῶσι ὡς
 φαρμάκω· ὕτω Καλλίας, καὶ ἑλλεβορίζω.
 sch. A Vesp. 1480.
 ἑλλεβόρον εἶδος βοτάνης φαρμάκω, τὸ
 παρὰ τοῖς ἰατροῖς καρπὸν λεγόμενον.
 ἑλλεῖπον τὸ ἐνδεές. ἑλλιπές δὲ διὸ
 τοῦ ι.
 ἑλλεῖπω αἰτιατικῆ.
 ἑλλερα ἔργα φόνια, χαλεπά, κακά.
 Ἑλλην φρόνιμος.
 ἑλληγνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐ-
 τοι Ἱ Αἰρισοφάνης (Ach. 115), ὡς διαφέροντος
 καὶ τοῦ νέματος τοῦ Ἑλληνικοῦ.
 Ἑλλήγιος εἰσότης, καὶ Ἑλλήγιος γλῶσσα.
 ἑλληγοκοπεῖν.
 ἑλληγοταμίαι. οἱ τὰ ἐκ τῶν φόρων χρή-
 ματα φελάσσοντες, ἢ πρότερον κοινῆ οἱ Ἑλ-
 ληνες ἐν Ἀθήνῃ ἀπετίθεντο, οὕτως ἐκαλεῖντο.
 (Thuc. 1 96) "παραλαβόντες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι
 τὴν ἡγεμονίαν ἐκόντων τῶν ξυμμάχων διὰ
 τὸ Πανσανίου μῖσος, ἔταξαν ἄς τε εἶδει πα-
 ρέχειν τῶν πόλεων χρήματα πρὸς τὸν βάρ-
 βαρον καὶ ἄς ναῦς· πρόσχημα γὰρ ἦν ἀμύ-

νεσθαι ὧν ἔπαθον, δηρὸντας τὴν βασιλέως χώρον. καὶ ἑλληνοταμίαι κατέστη τοῖς Ἀθηναίοις πρώτη ἀρχή·”

b ἑλληνοταμίαι ἀρχή τις ἦν, οἱ διεχειρίζον τὰ χρήματα. Harp.

ὁ τάλαντα καὶ ἕξ ἑτάχθη ὁ φόρος ὑπὸ Ἀρισείδου τοῦ δικαίου.

Ἐλλησποντος.

ἑλλιμενίζω.

ἑλλιπές τὸ ἐνδέες. καὶ ἑλλιπῆς ὁμοίως.

ἑλλιπόντες.

ἑλλόβια τὰ ἐνώτια, διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς τῶν ὠτων εἶναι. “ὁ δὲ Τρῳαῖανός λέγει τῷ Ἀγγάρου παιδί· μέμφομαι σε ὅτι μὴ πρόσθεν ἦκες παρ’ ἐμὲ συσρατεύσων καὶ τῶν πόνων συμμετασχίσων· καὶ ἐπὶ ταῦδε ἀνῆδέως τῶν ἑλλοβίων τέτων τὸ ἕτερόν σε ἀποσπάσαιμι· ἐφαψάμενος ἄμμι τοῦ ὠτός τῆ ἐτέρου. τῷ δὲ ἦν ἄμφοι τὰ ὠτα τετραήμενα, καὶ ἕξ ἄμφοιν χρυσῷ ἐνώπια ἐξηρημένα” (Dio Cassius?).

ἑλλόγιμος τίμιος, σεβάσιμος. καὶ χωρίον ἑλλόγιμον τὸ τίμιον.

ἑλλογος· (Synes. p. 6) “ὅταν ἦ δῆμος ἑλλογος τὸ ἀρχόμενον.”

ἑλλοπες οἱ ἰχθύες.

Ἐλλουρος ἐθνικόν.

Ἐλμησός.

ἔλξει ἐλκύσει.

ἑλογίσαιτο ἐλάλησεν, ἐφθέγγετο· *Λαβίδ* (Ps. 51 2) “ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἑλογίσαιτο ἢ γλώσσά σου.”

ἑλογοποιοῦν πρὸς ἀλλήλους λόγους διετίθεντο· “οἱ δὲ ἐς ἀλλήλους ἑλογοποιοῦν, τερατευόμενοι τε καὶ κομπάζοντες ὡς εἰς πολλὰ ἢ τοῦ τόπου κατὰλήψις τούτους ὀνήσει” (cf. v. τερατευόμενοι).

ἑλοιδόρησε διέβαλεν, ἐσυκοφάντησεν· *Αἰλιανός* “ὁ δὲ Κλέανδρος ἑλοιδόρησε τὸν ὑπατον τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχῆς κωμικῶν, καὶ παραλύει αὐτὸν τῆς ἀρχῆς οὐδὲν ἀδικούντα.”

ἑλοιδοροῦμεθα ἐσασιάζομεν, ὡς ὑπὸ τῆς φιλονεικίας ἐς λοιδορίαν τραπήναι. *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις* (63) “περὶ τούνοματος δῆτ’ ἑλοιδοροῦμεθα.” *Ἀγαθίως* (1 12) “καὶ δὴ τῷ *Ναρσῆ* πάντες ἑλοιδοροῦντο, ἀλαζόνα τε ἀποκαλοῦντες καὶ ἀτάσθαλον, καὶ ἔργῳ μὲν αὐτὸν εἶναι λέγοντες βλαίον τε καὶ μιαιφόνον, τὴν δὲ τοῦ εὐσεβεῖν αἰεὶ καὶ τὸ

θεῖον θεραπεύειν δόξαν ἄλλως αὐτῷ ψεῦσθαι.”

ἔλοιτο θέλοι.

ἑλόμενοι βουλόμενοι· *Ξενοφῶν* 2 25) “ὁ μὲν ἤρχεν, οἱ δὲ ἐπέιθοντο, ἱμενοι, ἀλλ’ ὀρώντες ὅτι μόνος ἐφρόνῃ ἔδει τὸν ἄρχοντα.”

ἑλόμενος θέλων. ἔλωμαι αὐθικτον.

ἑλόντες λαβόντες.

ἔλος δένδρον (ἀπ δέντρον) δάσος· ἱτος ἰλὸς ἐπιχεινόμενον πηλοῦ καὶ βιῦλης, ἢ πυπύρου, ἢ καλύμιον ἐκφυομέ τοῦ πηλοῦ καὶ ὑπερανεσηκυσίας τῆ ὕδι ἔλυσεν ἀντὶ τῆ ἐβάπτισεν· “τὸν νομιανὸν ἔλυσεν Βελισάριος τὸ θεῖον λχεροὶ δὲ οἰκείαις ἀνελόμενος εἰσποίητον σατο παῖδα, ἥπερ εἰσποιεῖσθαι χρῆς νόμος” (Procop. Arg. 1).

ἑλοχεύθη ἢ ἐγεννήθη ἢ ἐγαμύθη ἑλόχισε παρὰ *Ἡροδότῳ* (1 103) ἢ εἰς λόχος κατέταξεν.

ἑλόχων ἐνήθρονον· “ὁ δὲ ἔχων καὶ τῶν ἀσεβημάτων ἑλόχων τὰ κατὰ τὰς ἱ Ἐλπίδη φόρος ὄνομα κύριον.

ἑλπίς προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ γμενος προσδοκῆ, ἀλλ’ ἔκ ἀγαθῶ· κακὴ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος, ἀγαθῶν δὲ ἢ ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑπερσώτων πραγμάτων οβείς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἢ ὡς γὰρ μένει τοῖς ἡδέσι χρωῦνται (L in Job. 6 8).

ἑλπίσας. οὐ μόνον ἐπ’ ἀγαθῶ, ἀπλῶς ἐπὶ τῇ τῆ μέλλοντος ἐκβύσει λ παρὰ Ἀττικοῖς. sch. Thuc. 1 1.

ἑλπωρή (Hom. η 76) ἐλπίς.

Ἐλσεμῶν.

ἑλύγωσεν ἔκαμψε· (AP 5 217) “κινύης ἐλύγωσεν ὄδε φρένα,” ταιτίσιν ὁ χι

Ἐλυμα.

Ἐλυμαῖος.

ἑλυμήνατο ἔβλαψεν· “οἱ δὲ σιγενόμενοι ἑλυμαίνοντο πολλοῖς ὀδίταιμ πύπτοντες εἰς τὰ καταλύματα.”

ἑλυσύμηνη ἀπέδωκα.

ἑλύσαιτο ἑλυτρώσατο.

ἑλυτρον κάλυμμα, σκέπασμα, ἐνεὶ ὁμοίως καὶ ἡ θῆκη τοῦ δόρατος. ση δὲ καὶ τὸ τοῦ ὄσφρον ὄσφαρον.

ἑλωβήσατο ὑβρισην.

ἐλώδης ὁ κάθυγρος τύπος.
ἐλωί ἐβραϊστὶ ὁ θεός.
ἔλωμαι (Hom. A 137) ἀφέλωμαι, λή-
σομαι.

ἐλῶν ἐλάσας Ἡρόδοτος (7 33), καὶ ἐλῶν-
εις δὲ ἐλαύνοντες.

ἔλωρ τὸ λῆμμα.

ἐλώρεια (Hom. A 4) ἐλκύσματα, σπιρά-
ματα.

ἐλώσα ἐλαύνουσα.

ἔλωσι κατυλάβωσιν.

ἐλώφησεν ἐπαύσατο, ἀπὸ τῶν ὑποζυ-
γίων. ὅθεν καὶ τὸ ἐλόφως φέρειν. sch. S
A. 61.

ἔμαι. λείπει τὸ αἰ ἄρθρον, ἴν' ἦ, αἰ ἐμαι
πόλις. cf. v. αἰ ἐμαι πόλις.

ἔμαιμιασε (Ioh. 38 8) προεθυμήθη.

ἔμαλύκισε μαλακὸν ἐποίησεν.

ἔμάλθαξαν. "ἐν δὲ τῷ πρηνεῖ καὶ ὀλι-
σθηρῷ τόπῳ ξύλα παρυσαρῶντες τῇ κατω-
βάσει, καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐγκαρσοῖς σερι-
φοποιῶντες, καὶ φορμὸς ἐπιβαλόντες ὕλης,
ἡμάδαξαν τὸ πᾶν πρηνές τε καὶ ὀλισθη-
ρόν," τουτέστι κατεπρύνουν, καθωμάλιον.
cf. v. παρυσαρῶντες.

ἔμασχάλισθη. ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις,
ὅσοι φορευόμενοι ἐξ ἐπιβουλῆς τινά, τὸ ἐρ-
ῶν ἀφοσιωμένοις ἀκρωτηριάξιν τὸν νεκρὸν,
καὶ τῶν μορίων ὀρμαθὸν ποιήσαντας κοτ-
μήναι κατὰ τοῦ τραχήλου, διὰ τῶν μισχυ-
λῶν διείροντας. ἀφ' ἧ δὴ καὶ μισχυλίσματα
προσηγόρευον αὐτά. Σοφοκλῆς ἐν Τρωίλῳ
"ἀλήρη μισχυλισμάτων." εἶρηκε τὸν μισχυ-
λισμὸν καὶ ἐν Ἠλέκτρῳ (445).

ἔμαυάσασε μάταια ἐλάλησεν.

ἔμάτησεν (Hom. II 474) ἡμέλησεν, ἐμα-
ταποίησεν.

ἔμαυτιῶν βαλανεύσω (A Pac. 1103) οἰο-
πὶ ἔμαυτιῶν διακονήσω. εἴρηται δέ, ὅταν ὁ
βαλάνης νωθρευῆται καὶ ἐαυτῷ τις λαμβάνῃ
τὴν ἀρτύταιναν καὶ διακονῇ. ἢ ἀπὸ τῶν τὰς
βαλάνους ἐγκραπύτων εἰς πῦρ.

ἔμβαδόν (Hom. O 505) δίχα τῆ εἰς ναῦν
ἔμβηται. καὶ αὐθις "ἢ τὸ ἐμβαδὸν ἔπονοῦν-
τες ἵνα κρηπτήρια ἔσχερον τοὺς οἴκους."

ἔμβαίη κατέλθῃ.

ἔμβαίνει. καὶ ἐμβαίνειν ἀρχὴν λαμβά-
ναι. "οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι πρόνοιαν ἐποιοῦντο
τῷ μηδέποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν
τοῖς πύλας, μηδ' ἀρχόντες γαίνεσθαι χειρῶν

ἀδίκων, ἀλλ' αἰεὶ δοκεῖν ἀμυνόμενοι ἐμβαίνειν
εἰς τοὺς πολέμιους." ἢ ἐμβαίνειν τὸ συμπλέ-
κεσθαι. cf. v. ἀμυνόμενοι.

ἐμβαίνοντες ἐπιβαίνοντες. "οἱ δὲ Ἀρύ-
βιοι ἀρετῇ πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρουσιν· οἱ
βέλειν ἀνδρομήκεσι χρώμενοι, ἀντὶ τῶν χει-
ρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὴν νευρὰν κυ-
κλοῦσι τὸ τόξον."

ἐμβλαεῖς εἰσελεύση. ἰδίως δὲ ἐμβλαεῖν
τὸ ταῖς ναυσὶ κρῶσαι ἢ ταῖς κώπαις· (A Eq.
599) "ῥυππαυῖ, τίς ἐμβλαεῖ;" ἔστι δὲ καὶ
τὸ ῥυππαυῖ μίμημα ψόφου ναυτικοῦ ὑπὸ
τῶν κωπῶν ἀποτελουμένου.

ἐμβάλλουσι κατακτώσιν, ἀπέρχονται.
"ἐμβάλλουσι δὲ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐς Ἀσπίαν,
ὁ δὲ Προκόπιος ἐς Φοργίαν τὴν ἄνω" (Eu-
napius?).

ἐμβάλοντα. "ὁ δὲ παῖς ὢν ἔτι τὸν δι-
δάσκαλον Αἰνον πληγὰς αὐτῷ ἐμβάλοντα ἐν
τῇ διδασκαλίᾳ δυσανασχετήσας, καὶ ἐκ ἐθέ-
λων ἄρχεσθαι, λίθῳ βάλων ἀπέκτεινεν."

Ἐμβαρὸς εἰμι νουνεχῆς, φρόνιμος. ἦν
πρότερον ὁ Πειραιεὺς νῆσος, ὅθεν καὶ τοῦ-
νομα εἴληφεν ἀπὸ τῆ διαπερᾶν· οὗ τὰ ἄκρα
Μούνοχος κατασχὼν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος
ιερὸν ἰδρύσατο. ἄρχεθ δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ
καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀναιρεθείσης λιμὸς
ἐπεγένετο, οὗ τὴν ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἐχρη-
σεν, ἂν τις τὴν θυγατέρα θύσῃ τῇ θεῷ.
Ἐμβαρὸς δὲ μόνος ὑποσχόμενος ἐπὶ τῷ τῆν·
ἱερῶσύνῃν αὐτοῦ τὸ γένος διὰ βίου ἔχειν,
διακομήσας αὐτῷ τὴν θυγατέρα αὐτὴν μὲν
ἀπέκρουεν ἐν τῷ ἀδύτῳ, αἶψα δὲ ἔσθῃτι
κοσμήσας ὡς τὴν θυγατέρα ἔθυσεν. ὅθεν
καὶ εἰς παροιμίαν περιέσῃ. τάττεται δὲ ἐπὶ
τῶν παραιοῦντων καὶ μεμνημένων.

ἐμβάς τὰ ὑποδήματα τὰ ἀνδρεία, παρὰ
τὸ ἐμβαίνειν· Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (758)
"ἔκτυπείτο δὲ ἐμβάς γερόντων εὐρύθμοις
προβήμασιν," ἀντὶ τοῦ πηδήμασιν.

ἐμβατεύων ἐπιβαίνων, καὶ ἐμβατεύ-
σαντες εἰσελθόντες. "οἱ δὲ Οὐνοὶ ἐς τὴν
προκειμένην νησίδα τῆς πόλεως ἐμβατεύσαν-
τες, τῶν βοσκημάτων τῶν περιττῶν διὰ τὸν
πόλεμον φρονεῖς ἔνεκα ἐς αὐτὴν διακομι-
σθέντων."

ἐμβεβλημένῳ ἐγκεκεντρισμένῳ. Ἀριστο-
τέλης δὲ καὶ ἐμβολάδης ἀπίους τὰς τοιαύ-
τας λέγει. Harp.

ἐμβεβροντημένος μάταιος γενόμενος.

ἔμβελές· (Polyb. 8 6) "ὁ δὲ Ἀρχιμήδης παρεσκευάσατο ὄργανα πρὸς ἅπαν ἐμβελές διάστημα, πόρρωθεν μὲν ἐπιπλέοντας τοῖς εὐτονωτέροις καὶ μεῖζουσιν, ὅτε δὲ ταυθ' ὑπερπετῆ γίνοντο, τοῖς ἐλάττοσιν."

ἔμβιον Ἀντιφῶν τὸ ζῶν καὶ μὴ ξηρανθὲν μηδὲ ἐνυποθανόν (Harp.). (Synes. ep. 145) "ἔμβιον τι ψυχῆς πάθος ἐνέσασξέ μοι κομισουσα."

ἔμβολα μοχλοί, ἀσφάλειαι· "ἔμβολά τε νηῶν γενόμενοι ἑδὲν ὦνησαν οἱ ἀνδριάντες." ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 236) "ἔμβολα χαλκογένεια, φιλόπλου τείχεα νηῶν, Ἀκτιακοῦ πολέμου κείμεθα μυρτῦρια." Ἀριστοφάνης (Vesp. 241) "ἔμβολον (ἴμμο σίμβλον) δὲ φουσι χρημάτων ἔχειν αὐτόν."

ἔμβολάς ὀρμάς, ἐπιδρομάς.

ἔμβολή τὸ ἄκρον τοῦ κριοῦ τοῦ μηχανικοῦ ὄργανου. (Thuc. 2 76?) "τῷ ἐπιφερομένῳ ἄχθει ἀποκαυλίξειν τὸ προέχον τῆς ἔμβολῆς."

ἔμβολήν κλεισούραν, εἴσοδον, πληθύν, ὀρμήν· "καὶ τὸ βίαιον τῆς ἔμβολῆς ἐδόκει παραλογώτερον."

ἔμβολιμος ἀτελής· (Eupolis Dem.) "Ἰπποκράτους παῖδες ἐμβόλιμοι τινες."

ἔμβολον παρατάξιως ὄνομα· ἔσι δὲ τὸ ἡμισυ τοῦ ῥόμβου, ὀνομάζεται δὲ καὶ σφηνοειδές. ῥομβώδης δὲ παρατάξις. καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον. "τὸν δὲ παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον στρατηγὸν κατασπάσας ἀπὸ τῶν ἐμβόλων ἐποιεῖτο τοὺς λόγους." ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίσημος διφυλαγγία τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ δὲ ἐπόμενα διασῆσῃ. Ἀγαθίας δὲ φησιν (2 8) "ἦν δὲ αὐτοῖς ἡ ἰδέα τῆς παρατάξεως οἷον εἰς ἔμβολον. δελτωτῷ γὰρ ἐώκει, καὶ τὸ μὲν ἐμπρόσθιον ὅσον ἐς ἔξῃ ἔλγηε, σεγανόν τε ἦν καὶ πεπυκνωμένον τῷ πάντοθεν ταῖς ἀσπίσι περιπεφραγῆται, φαίης τε ἂν αὐτοὺς σὺδὸς κεφαλὴν τῆ συνθέσει ἀποτυπώσασθαι. τὰ δὲ σκέλη ἐκατέρωθεν κατὰ εἰχους τε καὶ λόγους ἐς βάθος ξυγκείμενα, καὶ ἐπὶ πλείστον εἰς τὸ ἐγκύρσιον παρατεταμένα, δίεστο ἀλλήλων ἠρέμια καὶ διεκέκριτο, καὶ προϊόντα ἐς μέγιστον εὖρος ἀπετελεύτα, ὡς καὶ τὸ μεταξὺ χωρίον κενὸν καθεστάναι καὶ τὰ νῦτα γυμνὰ τῶν ἀνδρῶν σοιχηδὸν διαφαινέσθαι. ἀπεσραμμένοι γὰρ σφῆς αὐτοὺς ἐτύγχανον, ὅπως ἂν τοῖς μὲν

πολεμίοις ἀντιπρόσωποι εἴεν καὶ ἐκ τῆ ἀσφαλούς ἀγωνίζοντο τὰς ἀσπίδας προβεβλημένοι, τὰ δὲ ὀπίσθια διὰ τὸ ἀλλήλοις ἀντιεπτάχθαι διαφυλάττειντο."

ἔμβολος χάλκωμα πεπυρωμένον, περιτιθέμενον κατὰ προῦραν ταῖς ναυσίν. Herodot. 1 166.

ἐμβραχεῖ Ἀντιφῶν ἀντὶ τῆ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ. Harp.

ἐμβραχυν ἀπλῶς, ὄλως, συντόμως· "καὶ οὐδὲν ἦν εἰς τινα ἐμβραχυν ἀγαθόν, ὃ μὴ ἐκείνου κατέτεινε τὴν ψυχὴν" (cf. v. κατέτεινε), ἀντὶ τῆ ἐλάχιζον. (A Thesm. 397) "πῶ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἐμβραχυν εἶδον θεαταί;"

ἐμβραχυν τὸ μικρὸν καὶ εὐτελές· "μαρτυρεται ὁ θεὸς ὅτι μηδὲν αὐτὸν λυθεῖν δύναται ἐμβραχυν."

ἐμβραχυν συντόμως, καὶ οἷον ἐν βραχεῖ ἐμβρίθειαι.

ἐμβριθέες σερρόν, σεβαρόν. "τὴν περὶ βασιλέως Ἰουσίνου κρατήσασαν δόξαν, ὡς ἔσι μῦθα ἐμβριθῆς τε καὶ κατηκριβωμένους." "καὶ Πέτρος ὁ ῥήτωρ καὶ μάγιστρος ἐμβριθῆς τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν καταμαλάζει φρονήματα βαρβαρικά" (cf. v. Πέτρος).

ἐμβριθεσάτη σερροσάτη· (Polyb. 35 2) "εἶλε δὲ πόλιν Ὀρτόβριγα, δοκοῦσαν κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν ἐμβριθεσάτην εἶναι."

ἐμβριθέσατος· "καὶ γὰρ ἐν τοῖς λόγοις ἐμβριθέσατος καὶ φιλογράμματος ἰκνῶς γενόμενος ἦπται καὶ ποιητικῆς."

ἐμβριθῆ νοῦν σερεῖν καὶ ἔμφρονα λογισμὸν. Πισίδης "ἔσω τῶν ἀσπίδων ἦλθες ἐμβριθεῖ τύχει." Μένανδρος (p. 441 Nieb.) "ὁ δὲ Τανχοσδρῶ ὁ τοῦ Χοσρόου στρατηγὸς οὐχὶ ἐλλέφιντάς τε καὶ ἀγροίκων ὄμιλον καὶ ἔτερον φόβητρον, κόμπη μὲν ἀρμόδια ἐνεργῆ δὲ καὶ ἐμβριθῆ οὐδαμῶς, ἀλλὰ τοὺς μαχηματάτους τε καὶ εὐοπλοτάτους ἀγέρας, κλήθους τε ἀγεννοῦς ἀντάλλαγμα τοὺς τὰ πλέμια δεινὸς ἀποκρίνας." καὶ αὐθις "ἔσαντι τε ἐμβριθέσατα καὶ ἐπαμύνειν τῇ πόλει."

ἐμβριμαται μετὰ αὐσηρότητος ἐπιτιμῆ· (Menand. exc. leg. p. 381) "καὶ ἅμα γινόμενα μανιώδεις καὶ ἐμβριμώμενοι τὰ πονηρὰ ἀπλάυνειν ἐδόκουν." καὶ ἐμβριμησαι μετ' ὀργῆς λαλήσαι.

ίμμημα τὸ μετ' ὄργης λάλημα.
 ὄντητος καρδιόπληκτος, μαινόμε-
 των.
 νον (Hom. ι 245) νεογνὸν βρέφος·
 ἴν καὶ ἄπεπτον.
 α τόπος πλησίον Μυκηνῶν.
 βίασα ἐγέλουσα.
 λε παρ' Ὀμήρω ἀντὶ τοῦ ἐύκει·
 36) "ἄ ρ' οὐ τελέσθαι ἔμελλε," καὶ
 ς (Ai. 925) "ἔμελλες ἔμελλες, τάλας,"
 ἐύκεις, δῆλος ἦς.
 λησεν ὑπερέθετο· "ὃ δὲ οὐδὲν ὦν
 αθεῖν ἀπεκρύψατο ἢ λέγων ἐμέλλη-
 γι τοῦ ἐβράδυνεν. καὶ Ἰώσηπος (B.
 "οὐδεὶς δ' ἐνέδωκεν, εἰδ' ἐμέλλησεν
 ἐμέλλησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφρόντισεν.
 ος ἢ τῶν περιττωμάτων κένωσις.
 δὲ αὐτὸ τὸ κενωθέν.
 γωνῖται ὄνομα ἔθνος παρὰ Ἰω-
 . I 3 10 7).
 ρισαν τὰ τῶν Μήδων εἶλοντο· "ὅτι
 ἐν Μυραθῶνι μάχην Θετταλοὶ ἐμή-
 λισαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν Τμ-
 ῶντο.
 ιεκῶς ἐμέσας.
 ιεν ὠργίζετο, ἐμνησικάκει· "ἐπ' αὐ-
 ὄν στρατηγὸν ἀφῆκαν βέλη, διὸ καὶ
 ἦριεν."
 ῖων ὠργίζοντο.
 χάριν συντάσσειται ἀντὶ τῆ ἑμοῦ
 ῖα Πλάτωνι.
 ανᾶτο ἐτεχνάζετο· "οὐ μόνον τοῖς
 ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄνηκόοις ἀνέμβατα
 ηχανᾶτο φαίνεσθαι (μηχάνημα γὰρ
 ἦγμα), οὐ μόνον τῷ ἀνεφίκτω ἀλλὰ
 τῶν δυσχωριῶν."
 σα πόλις, καὶ Ἐμισαῖος ὁ πολίτης.
 ρώσατο ἐζώσατο. καὶ Ἀριστοφάνης
 φοριαζέσθαι (168) "ἄλκαῖος, οἵπερ
 ἐχύμισαν, ἐμιτροφόρον τε καὶ διε-
 κνωῶς," ἀντὶ τοῦ μίτραις, τουτέστι
 διαζωσάμενοι ἀβρώς περιεπάτου.
 απέως (Hom. E 836) σπονδαίως.
 ατάζων ματαιολογῶν.
 ἐλεια εἶδος ὄρχήσεως· ἔσι δὲ ἢ τῶν
 ὄν.
 ἐλεια χορική ὄρχησις. διχῶς, ἐμμέ-
 ἰ μμελία, ἢ εὐρυθμία· "οἶσθα γὰρ
 κειμέθα περὶ τὴν ἐμμελίαν τὴν σὴν."

καὶ ἢ μετὰ μέλους τραγική ὄρχησις, καὶ ἢ
 πρὸς τὰς ῥήσεις ὑπόρχησις.
 ἐμμελέσερον συνετόν, εὐρυθμιον.
 ἐμμελῶς συνετός, εὐρυθμιος. Ἀθλιανός "οἱ δὲ
 ὁμολογίας ἐμμελεῖς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς
 Ἀρκάδας τοὺς ἀγχιμαλώτους ἐκομίσαντο."
 ἐμμηνα κατὰ μῆνα· (S El. 281) "μυλο-
 σφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμην' ἱερά τοῖς σωτηρίοις."
 καὶ ἔμμηνοι δίκαι αἱ τε ἐμπορικαὶ καὶ
 ἐρανικαί.
 ἐμμισθοὶ οἱ ὀφειλοντες λαβεῖν μισθόν·
 "οἱ δὲ Οὐννοὶ οὐδὲν τι ἤσσαν ἐμμισθοὶ ἐγί-
 νοντο, ληϊζόμενοι τὰ Ῥωμαίων."
 ἐμμορεν (Hom. A 278) ἔλαγεν.
 ἐμνώοντο μνήμην ἐποίουν, ἢ ἐμνη-
 σεύοντο.
 ἐμόγησα ἐμόχθησα.
 ἐμοὶ δὲ ἐς' ἐργασμένον τοιοῦτον ἔργον,
 ὧσε ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπι-
 σομίζειν, ἕως ἂν ἢ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύ-
 λου τι λοιπόν" (A Eq. 840). Θρυλεῖ πάλιν ὁ
 Κλέων τὰ περὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίας. ἔθος
 δὲ ἦν τὰ ἀπὸ τῶν πολεμιῶν ὄπλα ἐν τοῖς ἱε-
 ροῖς ἀνατιθέναι. ἕως οὖν, φησί, ἀνάκειται
 τὰ ὄπλα τὰ ἀπὸ Πύλου καὶ Σφακτηρίας
 ἄπερ ἀνέθηκα, οὐδεὶς τολμήσει κατ' ἐμοῦ
 λέγειν.
 ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς
 κόρυις. λέγουσιν ὅτι βαρβάρων τινῶν στρα-
 τευομένων ἐπὶ Δελφοῦς ἐρωτώμενος ὁ θεὸς
 ἔφησεν "ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κό-
 ρυις." ὕστερον δὲ ἐφάνη μετὰ Ἀθηνᾶς καὶ
 Ἀρτέμιδος, ὧν καὶ ἱερά εἰσιν ἐν Δελφοῖς,
 ἀπαντῶν τοῖς πολεμίοις.
 ἐμπάζεται ἀναβάλλεται, ἐνθυμεῖται· ἢ
 ἐντρέπεται καὶ φροντίζει.
 ἐμπαιγμός.
 ἐμπαιος ὁ ἐμπειρος, οἶον (Hom. φ 400)
 "κακῶν δ' ἐμπαιος ἀλήτης."
 ἐμπαλασσομένοι ἐμπήπτοντες εἰς τὸ
 ὕδωρ· Θουκυδίδης (7 84) "οἱ δὲ ἐμπαλασσο-
 μενοὶ κατέρρεον ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ πο-
 ταμοῦ. παρυσάντες δὲ οἱ Συρακούσιοι ἔβαλ-
 λον τοὺς Ἀθηναίους."
 ἐμπαλιν ἐναντίον. ἢ εἰς τῆπίσω· "ὃ δὲ
 ἐμπαλιν διελθεῖν παρεσκεύασε τὸν Ἴστρον, ἐν
 ταῖς λεγομέναις ὀκκάσι μακραῖς διαβιβάσας
 τὰ βαρβαρικὰ πλήθη."
 ἐμπαράθετος.

ἐμπαροινούντες ἐνυβρίζοντες. καὶ Ἰώσηπος (Α. Ι. 6 12 7) "οὕτως ἐμπαροινῶσι τοῖς πράγμασιν."

ἐμπεδα βέβαια.

ἐμπεδοῖ βεβαιοῖ, ἀσφαλίζεται, διδάσκει.

Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα, ἐπὶ τῶν ἐπιμόνως ἐχθρωδούντων πρὸς τινος. Λυσίας "ἔμην δὲ ἔγωγε τοιαύτη φιλία συνηρηόσθαι ὡσεὶ μηδ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμποδῶν ἡμῖν γενέσθαι."

a Ἐμπεδοκλῆς Μέτωνος· οἱ δὲ Ἀργινόμυ, οἱ δὲ Ἐξαινέτε· καὶ ἀδελφὸν ἔσχε Καλικρατίδην. ἤκροάσατο δὲ πρῶτον Παρμενίδου, οὗ τινός, ὡς φησι Πορφύριος ἐν φιλοσόφῳ ἰσορίᾳ, ἐγένετο παιδικά. οἱ δὲ ἔφασαν μαθητὴν Τηλαύχου τοῦ Πυθαγόρου υἱοῦ τὸν Ἐμπεδοκλέα γενέσθαι. Ἀκραγαντίνος δέ, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ ἐποποιός. οὗτος ὁ Ἐμπεδοκλῆς σέμιμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν καὶ ἀμύγκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς, καὶ σέμιματα Δελφικὰ ἐν ταῖς χερσίν, ἐπῆει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχεῖν ὡς περὶ Θεοῦ βουλόμενος. ἐπεὶ δὲ γηροῖς ἐγένετο, νύκτωρ ἔρριπεν ἑαυτὸν εἰς κρατῆρα πυρός, ὡσεὶ μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. καὶ οὕτως ἀπώλετο, τοῦ σαρδαλῆς αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ τοῦ πυρός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ κωλυσανέμας διὰ τὸ ἀνέμου πολλοῦ ἐπιθεμένου τῇ Ἀκραγαντί ἐξελάσαι αὐτόν, δορὰς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει. γέγονε δὲ τούτου μαθητῆς Γοργίας ὁ ῥήτωρ ὁ Λεοντίνος. καὶ ἔγραψε δι' ἐπῶν περὶ φύσεως τῶν ὄντων βιβλία γ'· καὶ ἔστιν ἐπιὸν ὡς δισχίλιον. ἱατρικὰ καταλογάδην, καὶ ἄλλα πολλὰ.

τῦτον τὸν Ἀκραγαντίνον Ἐμπεδοκλέα βυδίσαι φασὶ τὴν ὁδὸν Πυθαγόρου, ἣν καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Τρανεὺς ἐξήλωσε. ζυνεῖναι γὰρ τοῖς Θεοῖς ··· ἐπαινοῦντος εἶη ἂν. cf. v. Πυθαγόρας c.

b Ἐμπεδοκλῆς Θυγατριδοῦς τῷ προτέρῳ, τραγικός. τραγωδία αὐτοῦ κδ'.

ἐμπεδον ἀσφαλές, ἀπὸ τῶν ἐν πεδίῳ θεμελίων κειμένων.

ἐμπεδορκεῖν ἐμπέδως τηρεῖν τὰ ὄρκα· (Herodot. 4 201?) "ἡ δὲ Φερεσίμα τὸν ὄροφον ὑποσπίασα τοῦ βόθρου, ὡς ἂν ἐμπεδορκοίη, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν."

Ἐμπεδοτίμος. οὗτος ἔγραψε περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως· περὶ οὗ λέγει ὁ παραβάτης ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Κρονίοις "ἡμεῖς

δὲ Ἐμπεδοτίμῳ καὶ Πυθαγόρῳ πεισίοις τε ἐκείθεν λαβὼν Ἡρακλείδης ὁ κὸς ἔφη, καὶ μικροῦ πρότερον καὶ ὁ ἡμῖν ἔδειξεν ἱεροφάντης Ἰάμβλιχος·

ἐμπεδωθῆναι ἀσφαλισθῆναι.

ἐμπειρεῖν πεπειραμένως ἔχειν· 8 17) "ῥήσας γεγονέναι πλείω χρόνῳ Σάρδεσι καὶ τῶν τόπων ἐμπειρεῖν."

ἐμπειρία.

ἐμπερονῆσαι διατροῆσαι.

ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασιν ἕξ πραγματίων· "ὅς ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασιν ὑπὸ χεῖρα, τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὁργὴν καὶ ἐκχέων, καὶ μόνῃν ἄρετῃν ἡγού, ἀδωροδόκητον, ἐκάκωσε τὰ πράγματα

ἐμπεδηῆσαι· (A Nub. 550) "ἔκ αὐθις ἐμπεδηῆσαι αὐτῷ κειμένῳ". ἐκορέσθην.

ἐμπερη πεπρωμένα· (Aelianus: νοῦτος) "αἱ δὲ γυναῖκες ἔτικτον ἐμπετέρα. οἱ δὲ τῶν τετολημένων σθην καταχέαντες ἤκον ἐς Δελφοῖς."

ἐμπερ ἰωνικῶς, ἐμπερ δὲ κοῦτικῶς. Σοφοκλῆς (Αἰ. 122) "δύστην καίπερ ὄντα δυσμενῆ."

ἐμπίπλασθαι κορένυσθαι.

ἐμπίπλη (A Av. 1310) ἀπτικόν· τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίμπλημι πίμπλησθαι. ὅμοιον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ "Κύκλ πῖε οἶνον" παρὰ τῷ ποιητῇ (ι 347). γὰρ οὐ τρέπονται ἐπὶ τῶν εἰς μίθ ἐν τοῖς προσεκτικῶς καὶ συζέλλει παραλήγουσαν, ὡς ἡ κοινή, ἔσημι πίμπλημι πίμπλησθαι. Ἀπτικοὶ δὲ τελιβολῆν τῆς μίποισι, πίμπληλέγοντες πλη. ἔτι καὶ ἀπὸ τῆς τῆμι τὸ τῆ, ἀπτικὸν ἐμπίπεται ἐμπυρρίζεται.

ἐμπίς ζωῶφιον παρὰ τοῖς ἔδασνον, ὅμοιον κώνωπι, μεῖζον δὲ τῆ καὶ κατὰ τὸ μέσον λευκῆ περιεξ Ἀριστοφάνης (Av. 245) "ἐμπίδας· ἀπτικὸν τῆ ἐσθίετε. Πισίδης "κύκλω τῆσαντες ἐμπίδων δίκην." λέγεται ἐμκορυσία ὡς ἐν Τριχορύνθῳ πολλῶν γινομένων· ἐστὶ γὰρ ἀλσώδης καὶ κὸς ὁ τόπος.

ἐμπλασσύμενοι ἐπεμβαιόντες γνύμενοι· Αἰλιανός "τοῖς φίλοις καὶ ἐμπλασσύμενοι ἀπέσφαττον αὐτοὺς λεμῖους." cf. v. ἐμπαλισσύμενοι.

ἐμπλασσόμενοι προσκρούοντες, προσλάζοντες· "οἱ δὲ Καρχηδόνοι ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι καὶ περιπίπτοντες τοῖς θηρίοις ἐθήνησκον."

ἐμπλατειάσασι τρυφερουσαμένη.

ἐμπλείμην ἀντὶ τοῦ κορεσθεῖν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέῦσι (235) "βύλλων ἐκείνων εἰς ἂν ἐμπλείμην λίθοις." ἐνκτικῆς γὰρ ἐγκλίσιος τετύχηκεν. ἔστι γὰρ τὸ ἐμπιπλῶ, ὃ κατὰ ναυδιπλασιασμὸν κέλκται· ἀπ' οὗ παράγωγον τὸ ἐμπίπλημι. ἀπὸ τούτου γίνεται τὸ Hom. Ω 23) "πιμπλάσι μυχὸς λιμένος εὐόρου." τούτου δὲ ἕτερου παραγωγὴ τὸ πλήθω, ἡ ἀπὸ τοῦ νῶ νήθω. ἀπὸ δὲ τῆς πλῶ πλείμην ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλείμην· οὗ τὸ δευτέρου βλεῖο, (Hom. N 288) "ἔπερ γὰρ κε βλεῖο κούμενος." πλείμην οὖν καὶ ἐμπλείμην.

ἐμπλεως πλήρης, μεσός.

ἐμπληκτοὶ μεμηρότες· "ὡς θεινός τε ἦν καὶ αὐθάδης καὶ οἶος τὸ μανιώδες καὶ ἐμπίπτον ἀνδρῶν ἡγεῖσθαι" (Agath. 14).

ἐμπληκτοὶ κοῦφοι, εὐμετάβλητοι. καὶ Ομηρος (ν 132) "ἐμπλήγηδον ἕτερον μὲν τίει ἱππότην." καὶ Σοφοκλῆς (Ai. 1358) "τοιοῖδε αἰνοὶ φώτες ἐμπληκτοὶ βροτιῶν," τούτέστιν ἢ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ φιλίᾳ καὶ ἀρετῇ.

ἐμπλήμενος πεπληρωμένος· Ἀριστοφάνης (Ecccl. 56) "ἔβητε τὴν νύχθ' ὅλην τροχίλων ἐμπλήμενος."

ἐμπλην ὅμιος.

ἐμπλην. ἔστι ἕημι πλῶ τὸ πλησιάζω· παράγωγον πλῆμι. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πλῶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ππλῶ ππλήμι, ὡς εἰς ἰσῶ ἰσημι. καὶ πλῶ πλήσω πλήτης, καὶ συνθέσει τειχεσπλήτης, ὡς βῶ βήσω βήτης καὶ διαβήτης καὶ ἐμπυριβήτης. πλῶ πλῆσω πλήτος καὶ πλάτος. πλῶ ἐκ τῆς πέλιω πλῶ, ὡς κέλω κλῶ. παρὰ δὲ τὸ πλῶ πλήν, καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσει ἔμπλην, ἐπίρρημι ἐμπλητικὸν τοῦ πλησίον. τὸ δὲ πλήν τὸ χωρὶς κατ' ἀντίφρασιν ἐξηρέθη.

ἐμποδοσύτης (Paralip. 1 27) ἐμποδίμων.

ἐμποδῶν Θουκυδίδης ἢ ἀντὶ τοῦ προκρούοντος· φησὶ γὰρ "τὰς ἐμποδῶν αἰτίας μόλις ἐπισκοπεῖν, πορρωτέρω δὲ μηδὲν ἐπορεύσθαι ταῖς διανοίαις." Ἀντιφώνος δὲ ἐν τῇ κατὰ Ἀντιφρόνους ἀντὶ τοῦ φανερόν, Πλάτων δὲ (Tim. p. 25D) ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ, Ἰσχυρὸς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἄνω καὶ ἐν χειρὶ· φησὶ γὰρ ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἔλευθε-

ρίαν ἀφαιρέσει "ἀλλὰ τὸ προκρούον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδῶν εἶναι." ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἰεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου· φησὶ γὰρ ἐν β' φιλοσοφουμένων περὶ τῶν φιλοσόφων "τίς γὰρ αὐτῶν οὐχὶ καὶ ἔγχευε καὶ παιδῆς ἀνείλατο καὶ οὐσίαις ἐπεμελήθη μηδενὸς ἐμποδῶν ὄντος;"

ἐμποδῶν· Ἡρόδοτος (1 80) "τῶν Ἀντιφῶν μὴ φειδομένους κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδῶν γινόμενον, Κροῖσον δὲ μὴ κτείνειν," ἀντὶ τοῦ τοὺς προκρούοντες.

ἐμποδῶν Ἀντιφῶν τὰς ἐμπεσόντας· λέγει γὰρ "τοὺς ἐμποδῶν ἐκολάσατε." Ἡρόδοτος.

ἐμποδῶν ἡμῖν γένηται, τὴν θεὸν μὴ ἐξελεύσασθαι, Ἀριστοφάνης (Pac. 314). περὶ τὸν τὸ μὴ· ἤρκει γὰρ εἰπεῖν τὸ ἐμποδῶν· χρῶνται δὲ τῷ τοιοῦτω, ἐν ᾧ δοκεῖ περιτείνεσθαι τὸ μὴ, ὡς καὶ τοιαῦτα, "ἀπαγορεύουσι μὴ εἰσεῖναι."

ἐμποιμνον εἶμα τὸ ἔνδιμνον.

ἐμποίνιμον θέσιμον, ἐπιζήμιον.

ἐμποίνιμος ἐμποίνιος, τούτέστιν ἔνοχος ποινῇ, οἷον ἐφ' οἷς ἤμαρτε δοὺς τιμωρίαν. καὶ ποινῇ λέγεται ἢ ἐπὶ φόνῳ πραχθέντι κόλασις. "ὅτι Σατορνῖνος ὁ ὑπάτος τυραννίδι ἐπέθετο. οἱ τοίνυν Ῥωμαῖοι ἀναγκαίαν αὐτῷ πείσιν ὑπισχνοῦνται μᾶλλον ἢ περὶ ἀληθεύσαν, καὶ καταγαγόντες ἐδικαίωσαν θανάτῳ, ὄρκους οὐκ ἐμποινίμους ἡγησόμενοι εἶναι οὐσπερ πρὸς τὸν κοινὸν ἀλάστορα ἐποιήσαντο."

ἐμπολιὰ πραγματεύεται.

ἐμπολιῶτος (A Ach. 816) πραγματευτικός.

ἐμπολέμιον τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήθειον καὶ εὐχρησῶν.

ἐμπολεμῶσαι τὸ πολεμῶσαι ποιῆσαι, οἷον ἐπὶ πόλεμον τινος παροξύναι. ἐκπολεμῆσαι δὲ τὸ ἐκπορθῆσαι.

ἐμπολή φορτίον, ἢ τὸ τῆς πραγματείας κέρδος, ἢ συναγωγὴ τῆς κέρδους. τὸ δὲ ἕημι ἐμπολήν· Ἀριστοφάνης (Pac. 369) "ἀλλ' οὐδὲν ἡμολήκα πω, οὐτ' ἄλφιτ' οὐτε πυρόν, ὡς ἀπολούμενος," ὡς εἰ ἔφη ἀποδημιῶν ἢ στρατευόμενος· οἱ γὰρ στρατευόμενοι πυρόν καὶ ἄλφιτα ἐαυτοῖς ὠνῆντο.

ἐμπόλημα καὶ ἐμπολήσαντες.

ἐμπολήσωμεν ἐμπορευσόμεθα, συνῆξωμεν πώλησαντες τὸν καρπὸν.

ἐμπολιν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὄντα· (S OC

1156) "ἄνδρα σοὶ μὲν ἔμπολιν ἐκ ὄντα, συγγενῆ δέ."

ἔμπομπεύων ἐπιφαίνων, θριαμβεύων.
ἔμπόριον.

a ἔμπορος ὁ πραγματευτικὸς ἄνθρωπος, κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν, παρὰ τὸ πόρος. πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται, καὶ εὐπορος ὁ ἔχων αἰεὶ τὸν ἐπιρρόντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορῆς τοῦ ὕδατικοῦ πόρου. sch. A Plut. 521.

b ἔμπορος ὁ ναύλον πλέων ἐπ' ἄλλοτριᾶς νεώς, ἢ ὁ πραγματευτής.

ἔμπορος εἶναι σκηπτόμενος, Ἀριστοφάνης (Plut. 905). ἐπὶ τῶν προφασισμένων ψευδῆ διὰ δειλίαν. εἰσάγεται γὰρ τις λέγων ὅτι, ὅτε πέμπομαι εἰς πόλεμον, σκῆπτομαι ἔμπορος εἶναι, ὡς τῶν ἐμπόρων μὴ ἐξιόντων ἐπὶ τὰς στρατείας διὰ τὸ εὐχρησεῖν τὰ πρὸς τροφήν φέροντας.

ἔμπορῶ τὸ συμβάλλω, καὶ ἔμποροποιῦσθαι τὸ συμβάλλεσθαι. cf. v. ἐνεπορήθησαν.

Ἐμπούσα φάντασμα δαιμονιώδες ὑπὸ τῆς Ἐκάτης ἐπιπεμπόμενον καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχῶσι· ὁ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσει· Ἀριστοφάνης Βατρῶχοις (294). Ἐμπούσα δὲ παρὰ τὸ ἐνὶ ποδίσειν ἦγον τὸν ἕτερον πόδα χαλκοῦν ἔχει, ἢ ὅτι ἀπὸ σκοτεινῶν τόπων ἐφαίνετο τοῖς μυθεμένοις. ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη καὶ Ὀνοκώλη. οἱ δὲ ὅτι ἐξηλλάττετο τὴν μορφήν. δοκεῖ δὲ καὶ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι, ὅταν τοῖς κατοικομένοις ἐναγίζωσιν. ἔνιοι δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Ἐκάτῃ. Ὀνοκώλη δὲ, ὅτι ὄνον πόδα ἔχει. ὁ λέγουσι βολίτινον, τουτέστι ὄνειον· βόλιτος γὰρ κυρίως τῶν ὄνων τὸ ἀποπάτημα. Ἀριστοφάνης Βατρῶχοις (294) "καὶ μὴν ὄρῶ νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα. ποῖόν τι; δεινόν· παντοδαπὸν γρῶν γίνεται, τοτὲ μὲν γε βῆς, νυνὶ δ' ὄρεύς, τοτὲ δ' αὖ γυνὴ ὠραιοτάτη τις. ποῦ ἐσί; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνὴ ἐσιν, ἀλλ' ἤδη κύνων." Ἐμπούσα τοῖνον ἐσί. πυρὶ γοῦν λάμπεται ἅπαν τὸ πρόσωπον, καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει, καὶ βολίτινον θύετρον."

ἔμπρησαντες καύσαντες.

ἔμπρησμός ὁ διὰ πυρὸς ἀφανισμός.

ἔμπρησαντες συσφίξαντες, προσαρμόσαντες· "οἱ δὲ ἐμπρησαντες τῆς ὀδόντας τῆ εἴξαι τῷ τυράνῳ γεγόνασι κρείττους" (cf.

v. κατατείνας).

ἔμπυρον τὸ ἔλαος.

ἔμπύρευμα ἔναυσμα, σπέρμα πυρός (Hom. ε 490).

ἔμπύρον θεριμῆς. καὶ ἔμπυρα τὰ καιόμενα ἱερεῖα. ἔσι δὲ σημεῖα ἐν τούτοις ἀποδεδειγμένα.

ἔμπυρώτατος ὁ κατάπυρος.

ἔμυκᾶτο ἐβρυχᾶτο, ἐμήνιεν Ἀριστοφάνης Βατρῶχοις (569) "ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμύ καμυκᾶτό γε."

ἐμύξατο (an ἀμύξατο) ἔξεσεν.

ἐμνωπίασεν ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέσχε· μνωπιάζω γὰρ τὸ καμινῶ.

ἐμφαίνει σημαίνει.

ἐμφαλκωμένοις περιπεπλεγμένοις· "ἔπειτα ἀλόις ἐμφαλκωμένοις ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἀνήρησαν διαπήγματος." περὶ κριῶ μηχανικοῦ.

ἐμφανές ἐπίθετον τῆς ἡμέρας, ὡς καὶ τὸ τῆς νυκτός (Hom. Θ 486) "νύκτα μέλαναν." Σοφοκλῆς (Ai. 753) "εἰρξαι κατ' ἡμαρ τοῦμφανές τὸ νῦν τόδε Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖοι."

ἐμφανίζω σοὶ φανερῶ σοι.

ἐμφαντικῶς ἐννοητικῶς· (Polyb. 1112) "ὁ δὲ παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου," ἀντὶ τοῦ προπόντως.

ἐμφασιν προσποίησιν, ἐννόησιν· ἢ τὸ μέγεθος. Πολύβιος (5 110) "ὁ δὲ Φίλιππος ἀνεχώρησε διαταραχθεὶς, ποιῶν δὲ ἐμφασιν ὡς ἐπὶ τινα τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πράξειν ἐπεσροφῶς."

ἐμφασις ἐνδειξις· Πολύβιος "ταύτην... ἀνώνημον" (cf. v. Δημοχάρης).

ἐμφέρει ὁμοιότης.

ἐμφερεῖς ἀντὶ τοῦ ὁμοίου· "ὁ δὲ ἐμφερεῖς παῖδας τοῖς ἐπιζητηθεῖσι κοσμήσας ὑπὸ πεπλασμένης τιμῆς καὶ σφηκῆς ἐσθῆτος."

ἐμφερέσατος· "τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξίν ἐμφερέσατος" παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Σφηξίν (1098).

ἐμφιλοχωρῶν τὴν χώραν ἀγαπῶν.

ἐμφορούμενος κορηνόμενος.

ἐμφραστοῖ δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους (77) ἀκριβῶς διέχεται περὶ αὐτοῦ. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον εἶπεν ἀπὸ τινος Φραεῦτου ἥρωος, ὡς Θεόφραστος ἐν 15' νόμων μαρτυρεῖ. Harp.

λος πόλεμος ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ

ἰς ἐμπλακεῖς, ἐμπειῶν· "ὁ δὲ Κελ-
τυμίαν εἶχεν ἐμφύς τῷ πολεμῷ καὶ
ἐν εὐματι δίκην θηρίου διασπάσαι

ντον ἐγκάρδιον· "διὰ τὸ προὔπαρ-
ῶ μῖστος ἐμφυτον."
οφον φίλημα τὸ μετὰ ψόφου γι-

ρύνεται μεγαλοφρονεῖ, κανυχῆται.
εἰ ἐμβιβάζει, ἐνάπτει, ἐφέλλεται ἢ
εται.

εἰς βεβήλους, ἀποτροπαίους. Δαμύ-
τους δὲ παντάπασιν ἀπεωθεῖτο ὡς
ἄντας καὶ ἀνιάτους· οὐδὲν τε αὐτὸν
εἰ προσδέχεσθαι σφῶν τὴν ὀμίλιαν,
ος ἑξαισῖος, ἐ περιφάνεια πολιτείας,
εἰσία ἄμαχος, οὐ κακοθήεια τυραν-
."

γές τὸ σεβᾶσιμον καὶ ἀγνόν· ἄγος
ἱερὸν σέβας. ἐνθεν καὶ τὸ "ἄγη μὲ
lom. Φ 221) καὶ "ὡς σε γύναι ἄγυμαι"

κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιᾶ-
ἄγη λέγεται, καὶ οἱ μιᾶροι ἐναγεῖς
αι. sch. S OR 656.

γῆς σεβᾶσιμος, ἢ καὶ βέβηλος· "ἐκ
ἐκείνου τῇ τελετῇ προσήει ἐναγῆς."

γῆ φίλων. τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων
νεῖ αἰτία γενόμενον, ἀλλὰ καθαρὸν
ἰόμεθα μὴ λόγων ἄτιμον βαλεῖν, ἀλλὰ
ἰασθαι αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν. εἰ δὲ
ἐν ἐνεχόμενον μύσει, οὕτω· δεόμεθα
ἰεποτε ἐναγῆ γενόμενον εἰς φίλους μὴ
νεῖ αἰτία ἄτιμον ποιήσης τῶν λόγων.
R 656.

γίλζειν παρὰ Ἡροδότῳ (1 167) τὰς
ἔρειν ἢ θύειν τοῖς κατοικομένοις· ἢ
πυρὸς δαπανᾶν.

γίλζων φονεῶν, κατακαίνων. "ἐνα-
οὖν τῷ Ξάνθῳ Μακεδόνας, καὶ κα-
ποιοῦσι σὺν ἵπποις ὀπλισμένοις."

γισμοὶ ὀλοκαυτώματα. "ἐναγισμῶν
των Ῥωμαίους. ὀλίγαις δὲ ὕστερον ἡμέ-
αιρέαν μοίραις ἐτίμησαν εἰς τὸ πῦρ
αις." καὶ αὐθις (Dio Cass. 65 13)
γὰρ ἡμῖν ζῶσιν ἔτι τὰ ἐναγισματα
ως καὶ Βεσπεσιανὸς διδοῦσιν, ἴν' ἡ-
αῖς πάλαι νεκροῖς καταθύσωσιν."

ιγχος πρὸ ὀλίγου, ἐν τῷ ἔγγισα πα-

ρελθόντι χρόνῳ· "ὄν ἦν --- ἐκδίκως" (cf. v.
ἀνάσεια).

ἐναγωγῆ ἢ ἐγκλησις· "καὶ πάντα ἄν-
θρωπον ἀδικηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀδεῶς τε καὶ
ἄζημιως ἐναγωγίς κεχρησθαι."

ἐναγωγῆ (ἴππο ἀναγωγῆ) οἰκέτου. τῷ
πραθέντος οἰκέτου, εἴ τι ἔχει νόσημα, εἰ μὴ
προεῖποι ὁ πωλῶν, ἐφίησιν ὁ νόμος τῷ ὠνη-
σαμένῳ διακρίνεσθαι πρὸς τὸν πεπρακότου,
πρότερον ἀπογραφώμενον πρὸς τὰς ἀρχὰς
τὴν αἰτίαν. cf. v. ἀνάγεσθαι.

ἐν Ἄδου. οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τῇ ἐν ἀντι
τῆς εἰς, ἐν διδασκάλου, ἐν κίθαρισοῦ.

ἐναέριον πνεῦμα ἀκάθαρτον.
ἔναι ἀρχαὶ αἱ παρωχημένοι· Δημοσθέ-
νης κατὰ Ἀριστογείτονος (α 20). Harp.

ἔναιεν ἄκει.
ἐν αἰθρίᾳ ἐν φανερῷ.
ἔναιμος πλήρης αἵματος.
ἔναιον ὄκουν.

ἐναίρειν τὸ τὰ ὄπλα σκυλεύειν. (AP 7 a
147) "μοῦνος ἐναίρομένοισιν ὑπέριμχον ἀ-
σπίδα τείνας νηυσὶ βυρὸν Τρώων ἀλὲν ἔμει-
νυς Ἄρη."

ἐναίρειν καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ θηρίων· b
"Ὀμηρος (Φ 485) "θήρας ἐναίρειν." θῆρες
γὰρ οὐκ ἔχουσιν ὄπλα ὡσεὶ σκυλευθῆναι. κυ-
ρίως δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων.

ἐναίσιμος δίκαιος, καθήκιον. (S OC
1482) "ἐναίσίῳ δὲ συντύχοιμι" ἢ ἢ τῷ πο-
νηρῶν συντυχῶν.

Ἐνάκ (Numer. 13 23, Deuteron. 2 11) ὄνο-
μα κύριον. καὶ ἡ νόσος.

ἐν ἀκαρεῖ ἐν βραχεῖ, ἐν ὀλίγῳ· "ἐν ἀκα-
ρεῖ χρόνῳ ἐκινδύνεον διαφθαρεῖναι." cf. v.
διακλεισθέντες.

ἐνακμάζων ἐνισχύων.
ἐνάλια θαλάσσια, καὶ ἐναλον θαλάσ-
σιον.

ἐναλίγκιος ὅμοιος.
ἐναλλάγδην συμπεπλεγμένως· Ἀγαθίας
(1 12) "παρήγαγε δὲ τὰς πρέσβεις εἰς μέσον
ἐναλλάγδην τῷ χεῖρε ὑπὸ τὴν ἔξῃν περιεσφι-
γμένους, κάτω δὲ τὸ κύρα ἐπινενευκάτας."

ἐναλλάξ ἐνηλλαγμένως.
ἐναλόντες ἐμπεισόντες.

ἐν ἄλλω κρύπτῃ, ἐπὶ τῶν μὴ δυναμέ-
νων λαθεῖν, πρὸ ὅσον περιοπτος ἢ ἄλως.

ἐν ἄλλῳ δρασκάζεις, ἐπὶ τῶν ἀδυ-
νίτων.

ἐν ἀμούσοις καὶ κορυδὸς φθέγ-
γεται.

ἐνανθρωπῶ σύνθετον, καὶ μόνον διὰ
τοῦ η̄.

ἐναντία. ὅτι τὰ ἐναντία κατ' Ἀριστοτέ-
λην (Τορ. 23) συμπλέκται μὲν ἀλλήλοις
ἐξαχῶς, ἐναντίωσιν δὲ ποιεῖται τειραχῶς συμ-
πλεκόμενα. ἐναντία δὲ λέγονται τὰ πολὺ ἀλ-
λήλων διεσῶτα ἢ τὰ ἀλλήλων ἀναιρετικά.
τούτου δὲ λεγομένου οὐχ οἶός τε ὁ ἀπὸ τέ-
τιων ὁρμώμενος δεῖξαι ἐν ἐνὶ ἐναντίον. δύ-
νανται γὰρ καὶ πολλὰ πολὺ ἀφεισῶτα ἀλλή-
λων λαμβάνειν, τῶτο μὲν ἐν τῷ αὐτῷ γένοι·
τὸ γὰρ ξανθὸν καὶ τὸ ὠχρὸν πολὺ λευκοῦ
διεσῶναι, ἀλλὰ καὶ ἀναιρετικά ἐσι τῶ λευκῷ,
κάκεινο τούτων. ἐσι δὲ πολὺ διεσῶτα καὶ ἐν
διαφόροις γένεσι λαβεῖν· ἐν γὰρ ἐνὶ τὰ δύο
διέσχηκεν.

ἐναντιοῦμαι σοι.

ἐναπερείσασθαι ἐμπῆξαι.

ἐναπήρειςαι ἐντείναναι. εἴρηται δὲ
ἀπὸ τοῦ διατεινομένου ἐπιπίπτειν.

ἐναποματτόμενοι ἐντυποῦντες.

ἐναπομόργνυνται ἐναποτίθενται.

ἐναπομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυ-
πρωκτίαν σοι, τουτέστι τὴν μαλακίαν ἐναπο-
ψήσεται, ἀπομύξει. καταπύγων δὲ ἐκωμη-
δεῖτο ὁ Πρέπις. Ἀριστοφάνης φησὶν (Ach.
843).

ἐνάπτωντες ἐκδεσμοῦντες· (Polyb. 3 46)
"ἡσφαλιζοντο δὲ τὰς σχεδίας τοῖς ἀπὸ τῆς
γῆς ἐπιγούσις, εἰς τὰ περὶ τὸ χεῖλος πεφυκότα
τῶν δένδρων ἐνάπτοντες πρὸς τὸ συμμένειν."

ἔναρα τὰ σκύλα· (AP 6 163) "οἶά περ ἐκ
ἐνοπῆς ἀλλὰ χορῶν ἔναρα, οἷς θάλαμον κο-
σμεῖτε γαιμήλιον." καὶ ἐναίρειν τὸ τὰ ὅπλα
σκυλεύειν.

ἔναρα. κυρίως ἔναρα ὅσα ἄραρε καὶ συ-
νήμοσαι τῷ σώματι, οἷον θώραξ κνέα. πε-
ριληπτικῶς δὲ εἴρηται καὶ τὰ τόξα ἔναρα.

ἐνάργεια ἢ τῶν λόγων λευκότης καὶ
φανότης. ἐνέργεια δὲ ἢ ἐν λόγοις (ταχυ-
τήσ'), ἢ ἢ ἀθρόα προσβολή.

ἐναργής (Hom. γ 420) φανερός.

ἐνάρθρωσ ἡκριβωμένως.

ἐναρίζειν καὶ ἐναριζέμεναι.

ἐναρμόνιον ἐμιελές.

ἐν ἄσει ἐν τῇ πόλει.

ἐνασχολοῦμαι δοτικῇ.

ἔναύειν πρὸς μεταδιδόναι. Πολύβιος

(9 40) "εἰ δὲ τις λειπόμενος μὴ θῆναι, φάγοι
δὲ τὸν κίνδυνον, τῶτον μῆτε πόλει δέχεσθαι
μῆτε πῦρ ἐναύειν. περὶ τούτων ἀρὰς ἐποιή-
σαντο πῦσι μὲν, μάλιστα δὲ τοῖς Ἑπειρώταις
εἰς τὸ μηδένα τῶν φευγόντων δέξασθαι τῇ
χώρᾳ." καὶ αὐθις Ἀλλιωδός "εἴ ποτε δημο-
σία νόσος . . . τὴν νόσον ἐσβεσεν τῷ πυρὶ"
(cf. v. Ἰαχῆν). καὶ αὐθις "Καλλίξενος ὁ
Ἀθηναῖος διὰ συκοφαντίαν ἄθλα ἀπηνέγκαστο
τῆς ἀναισχυρτίας καὶ ἀσεβείας, ἐν ἄσει μι-
σοσύμενος καὶ πενόμενος καὶ ἀποκλειόμενος
λιμῶ ἀποθανεῖν, ἐπεὶ μῆτε ὕδατος κοινωνῶν
αὐτῷ μῆτε πυρὸς ἐναύειν ἐβούλοντο, ὥσπερ
οὖν ἐκοινωνοῦν τοῖς βουλομένοις καὶ δεομέ-
νοις." cf. X Hell. 1 7 35.

ἐναύειν (ἀν ἐναύειν) τὸ ἰκετεύειν πρὸς
τοῖς ναοῖς. "εἰ δὲ ἐντεῦθεν Εὐδριπίδης ἐναυ-
σάμενος τὸν λόγον ἅπαντα, εἶτα μέντοι Φο-
νικὴ περιτίθησιν." cf. v. ἐναύσματα.

ἐναυλήματα (ἀν ἐνθυλήματα) ἄλφια
οἶνω καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. ἐνοιο δὲ καὶ αὐτὰ
τὰ ἄλφια ἐναυλήματα καλοῦσιν. cf. v. ἐν-
λήματα.

ἐναυλισθῆναι ἐνοικισθῆναι.

ἐναύλισμα οἶκημα.

ἐναυλον οὐ πρὸ πολλοῦ μνημονευόμενον
ἔτι ἐνηχούμενον. Πισίδης "αἰεὶ γὰρ, ὡς ἔοι-
κεν, αἱ περιστάσεις ἐκ τῶν ἐναύλων ἠρεθίσθη-
ναι πόνων τίκτουσιν ὄριμὰς κρεῖττονας βου-
λευμάτων."

ἐναύλους τοὺς χειμερινοὺς ποταμοὺς,
παρὰ τὸ αὐλεῖν.

ἐναύσματα ἀργύς, ἐμπυρεύματα, ἐναυ-
κύματα. "καὶ τινα ἐξ αὐτοῦ διδασκαλίας
ἐναυσάμενοι, κῆτα ἐμιμήσαντο ἐς τὸ εὖ καὶ
καλῶς" Ἀλλιωδός φησιν.

ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες. ἐν τοῖς
τοιούτοις πρὸς τὸ πρωτότυπον ἢ σύνταξιν
ἐπανάγεται· ἐσι γὰρ ἢ σκέπη. θῆς οὖν, εἶτα
βούλει, γένος ἀρσενικόν· θηλυκόν οὐδέτερον·
πάλιν ἐπὶ τὸ τοιοῦτο μέλλεις ἐλθεῖν. ὁμοίως
τούτῳ καὶ τὸ "ῥάβδον δυνάμειως κεκτημένον
τὸν σαυρόν." ὁφελεις οὖν εἰπεῖν ἐν αὐτῷ
πρὸς τὸν σαυρόν.

ἐναφῆκαν ἐνέβαλον· "ἐναφῆκαν τῇ θεῷ
σφῆνας, ὡς διασαιή."

ἐν βραχεῖ Ἀντιφῶν ἀντι τῶ ἀπλῶς καὶ
ἐν κεφαλαίῳ. Harp.

ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ Καρχίνος ἐμ-
μορε τιμῆς, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ π-

ιταῖαν. τινα τιμῆς ἀξιουμένων. cf. v. ἐν διχοσασίῃ.

ἐν γειτόνων τῶν πλησιαζόντων.

ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλου-
ῦντα πλεῖν.

ἐν γῆρει πλοῖνι (Ps. 91 14) ἐν πλήθει
ῦν.

ἐν γυάλοισιν ἐν τοῖς κοιλώμασι· (AP
13) "γαῖρε μελαμπέλοισ, Εὐριπίδη, ἐν γυά-
λοισι Πιερίας."

ἐνδατούμενος· "τὸ δυσπάρεινον λέ-
ρον ἐνδατούμενος" Σοφοκλῆς Τραχινίαις
93).

ἐν δὲ διχοσασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης
ολεμαρχεῖ, παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῶν
ῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιουμένων.
ἰσαύτῃ δέ' ἐστι καὶ ἡ λέγουσα "ἐν γὰρ ἀμη-
ρησίῃ καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς." "ἐν δὲ
ἡροσασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς,"
καὶ "ἐν ἀμούσοις καὶ κορυθὸς φθέγγεται."

ἐνδέξερος ἄλλιπέσρος· (Damasc. Phot.
p. 339b) "ἐνδέξερος δὲ ἦν αἰεὶ τῆς συμβι-
βόσης χρείας, διδὸν καὶ ὅσα ἔγραφον, εὐροί
τις ἂν τὸ μὲν ὑψηλόνοον καὶ τελεσιουργὸν
ἔχοντα, τοῖς δὲ ἔπεισιν οὐ πᾶν συντηρο-
σμένα."

ἐνδείκνυμι. ἐνδεικνύμι ἔλεγον τὸ κα-
τηγλιεῖν τινα κακορροῦντα περὶ τὰ κοινά
(sch. A Eq. 278). καὶ ἐνδείξασθαι ἐπὶ τοῦ
κατηγορησίου· Ἰώσηπος (B. I. 4 2 5) "πολλοὺς
γὰρ διὰ τὰ οἰκεῖα μίση καὶ διαφορὰς ἰδίας
ἐνδείξασθαι τοὺς ἀναιτίους."

ἐνδείκται· (Synes. ep. 118) "σπαράττε-
ται γὰρ ὑπὸ ἐνδεικτῶν κακῶς ἐπιφόντων τῇ
Κρήνῃ." συκοφαντῶν, κατηγορῶν.

ἐνδείκται. οὗτοι ἦσαν κατὰ τὴν Ἀσίαν·
"μὴ ἰσῆς ἔργον γενέσθαι συκοφαντῶν, ἐν-
δεικτῶν, κοινῶν ἀλασθῶν τῆς χώρας."

ἐνδεῖν χρῆζειν.

ἐνδειξάμενον ἀντὶ τοῦ ἀπολογησαμένου.
καὶ ἐνδειξις ἡ ἀπολογία.

ἐνδειξις δίκη κατὰ τῶν ὑφελόντων καὶ
δημηγορήτων· οὐ γὰρ ἔξῃν λέγειν εἰδ' ὅλως
ἐπίτιμον εἶναι ὀφειλοντα, ὡς εἰ καὶ ἤρχέ τις
ὀφείλων, ἐνδείκνυτο. ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
φωτῶν, ὅπου μὴ ἔξῃσι κατιόντων, ἡ ἐν-
δειξις.

ἐνδειξις. ἐάν τις ἄτιμος ὢν ἡ ὀφληκῶς
τῷ δημοσίῳ καὶ μὴ ἐκτετικῶς ἄρχῃν ἢ δι-
κῶν ἐπιχειροίη, τοῦτον ἐνδείκνυσιν ὁ βου-

λόγιμος τῶν πολιτῶν. ὁμοίως καὶ τὸν ἀντι-
ποιούμενον πράξεων ἢ τόπων ἀπηγορευμένων
τοῖς νόμοις, οἷον τὸν ἡταιρηκότα τῆς ἀγορᾶς
καὶ τοῦ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ, ἔτι τὸν κακῶς
λέγοντα τοὺς τετελευτηκότας ἀδίκως. ἔπειτα
τοῖς ἄλλοις τούτων τινὸς τιμῶσιν οἱ δικασταὶ
τί χρῆ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι.

ἐνδειξις εἶδος δίκης δημοσίας, ὑφ' ἣν οὐ
τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰρηγομένους τινῶν ἢ τό-
πων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοντο αὐτῶν, ὑπῆ-
γον. Δημοσθένης κατὰ Ἀριζογιέτονος. Harp.
ἔνδεκα. ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις ἐπιμελομένη
τῶν ἐν τῷ δεσμοτηρῶν κατακρίτων· ἐφ' ἣν
ἀνήγοντο οἱ κλέπται καὶ οἱ ἀνδραποδισαί.

ἐνδεκάζοντας ἀντὶ τῷ ἑορτάζοντας, ἐν
τῷ αὐτῷ τὴν δεκάτην ἄγοντας. Δημοσθένης
ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου (40). Harp.

ἐνδελεισμός ἐπιμονή· ἡ συνήθης θυ-
σία ἢ καθημερινή· (Chrysost. hom. 3 adv. lud.
p. 429) "ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Ἑβραίοις καὶ πρωὶ
καὶ ἐν ἑσπέρῃ καὶ κατ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ
θεῷ θύειν." (Procop. Arc. 6) "πράγμασιν ἐν-
δελειξάτοις ἀπὸ τῆς πενίας μαχόμενοι, ἀπαλ-
λαξέοντες ἐς Βυζάντιον ἦσαν."

ἐνδελειχῶς συνεχῶς.

ἐνδείξασθαι παραλαβεῖν, ἀκροάσασθαι.
"ἔκην πρόσθεν ἔτι ἀποκρίνασθαι περὶ σπον-
δῶν, εἰδὲ φιλίον λόγον ἐνδείξασθαι παρὰ τῶν
τὰ πολέμια ἔργα θρώντων."

ἐνδείξια (Hom. I 236) αἴσια, καλὰ.

ἐν δέοντι ἐν τῷ χρησίμῳ· Ἀριστοφάνης
(Pac. 271) "εὐ γὰρ ποιῶν ἀπόλωλε κἂν δέοντι
τῇ πόλει, ἢ πρὶν γὰρ τὸν μεττιωτὸν ἡμῶν ἐγ-
χέαι," τουτέστι πρὶν τυράξῃ ἡμῶς.

ἐνδέχεσθαι παραδέχεσθαι, πείθεσθαι.
"ὁ δὲ ἑλλίοσι κεναῖς αὐτοὺς ἔβροσεν, εἰ κ' ἔων
τοὺς Βελισσαρίου λόγους ἐνδέχεσθαι." "καὶ
λόγους ὑπὲρ αὐτοῦ θεοτιέτους ἀναπλάττειν,
καὶ γῆρας ἐνδέχεσθαι τερωτωδεξέρας."

ἐνδείξει ἐνεσι, διατρίβει· (AP 5 270) "ὁμ-
μασι μόνοις θέλωμαι, οἷς ἑλλίσι μείλιχος
ἐνδείξει." καὶ ἐνδῖος παρὰ Ὀμηρίῳ (δ 450)
ὁ μεσημβρινός. καὶ ἐνδῖα· "τρισὺ μὲν ἀν-
τολικῶν ἀναπέπταται ἐνδῖα κύκλων."

ἐνδῖαίτημα διατρίβη.

ἐνδιατρίψας τῇ πόλει ἡμερῶν τι-
νῶν.

ἐν δίκῃ ἀντὶ τοῦ δικαίως καὶ μάλῃ ἐι-
κότως.

ἐνδῖον δίκης ἄξιον, ἡ δίκαιον. "καὶ γὰρ

ὁ Μιθριδάτης τά τε ἄλλα ἐνδικος ἦν βασιλεύς."

ἐν διομείοις Ἡράκλειον ἢ ἐν διομείοις ἀγομένη τῷ Ἡρακλεῖ ἑορτή. cf. Hagr.

ἐνδιος μεσημβρινός· "ὄφρα μὲν οὖν ἐνδιος ἦν ἔτι, θέριμετο δὲ χθών, τόφρα δ' ἦν ὑάλιοι φαιότερος οὐρανός ἦνοψ," τουτέστιν ὁ λαμπρός.

ἐνδοιμαζόν ἀμφίβολον.

ἐνδόμυχος σκοτεινός, ἀπόκρυφος· Διμάσκιος "οὕτως δὲ ἐνδόμυχος ἐγεγόνει καὶ σιωπηλὸς ἐπὶ τῷ τῶν κρύπτειν ἐδοκίμαζεν, ὡσε μὴ δὲ ἐρωτώσῃ τῇ μητρὶ λέγειν ὅπῃ ἀπίοι."

ἐνδοξα. φησὶν Ἀριστοτέλης συλλογισμὸν διαλεκτικὸν εἶναι τὸν δι' ἐνδόξων γινόμενον. ἐνδοξοῦ δὲ ἐστὶ δι' ὧν ὁ διαλεκτικὸς γίνεται συλλογισμὸς, τοσούτοις τὰ δοκοῦντα πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωριμωτάτοις καὶ ἐνδόξοις. καὶ εἴη ἂν κυριώτατα μὲν καὶ πρῶτα τὰ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις δοκοῦντα. πᾶσι μὲν τὸ αἰρετὸν ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ αἰρετὸν εἶναι ὑγίαν πλοῦτον ζωὴν· οἱ γὰρ ἄλλως λέγοντες οὐχ ὡς διακείμενοι λέγουσιν, ἀλλὰ θέσει παρίστανται, μαρτυροῦσι δὲ αὐτοῖς ὡς τοῖς αἰρετοῖς διὰ τῆς αἰρέσεως αὐτῶν. τοιοῦτο καὶ τὸ τὸ ἀγαθὸν ὠφελεῖν, καὶ τὸ δεῖν τοὺς γονεῖς τιμᾶν. τοῖς δὲ πλείστοις τὸ τὴν φρόνησιν πλοῦτε αἰρετωτέραν εἶναι, ἢ τὸ ψυχὴν σώματος τιμιωτέραν, καὶ τὸ θεὸν εἶναι. οἱ δὲ σοφοὶ ὡς ὁ Πλάτων, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, καὶ Ἀριστοτέλης, ὡς ὁ ἑρμανὸς πέμπτον τι σῶμα, καὶ ἡ εὐδαιμονία ὑπ' ἀρετῆς γίνεται, καὶ τὴν ἀρετὴν δι' αὐτὴν αἰρετὴν εἶναι. ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἐνδοξοὶ κατὰ σοφίαν, ἐνδοξα καὶ τὰ εἰρημένα. διαφέρει δὲ ἐνδοξὸν τοῦ ἀληθοῦς οὐ τῷ ψευδὲς εἶναι (ἐστὶ γὰρ τινα ἐνδοξα καὶ ἀληθῆ) ἀλλὰ τῇ ἐπικρίσει... ὅτι ἐστὶν ἀληθές. τῷ δὲ ἐνδόξῳ ἀπὸ τῶν ἀκουόντων καὶ τῶν τούτων ὑπολήψεων, ἃς ἔχουσι περὶ τῶν πραγματίων. Alex. Aphrod. in Top. p. 12.

ἐνδοξα ἀπλῶς τὰ κατὰ τὴν πάντων δόξαν ἢ τῶν πλείων, ὡς τὸ τὴν ὑγίαν αἰρετὸν εἶναι· ὠρισμένως δὲ ἐνδοξα τὰ τῷ δὲ τινι τῶν ἐνδόξων ἐπόμενα, οἷον Πλάτωνι ἢ Ἀριστοτέλει ἢ Γαληνῷ. ἄδοξα δὲ ἀπλῶς μὲν τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἀντικείμενα· ταῦτα δ' ἂν εἴη τὰ παρὰ τὰς τῶν πάντων ἢ τῶν πλεί-

ων δόξας λεγόμενα. ὠρισμένως δὲ ἄδοξα τὰ μαχόμενα τοῦ δὲ τινος ἐνδόξου τῇ δόξῃ, ὡς φέρε εἰπεῖν τὸ μὴ εἶναι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον, ἐπεὶ μάχεται τῇ Πλάτωνος δόξῃ. οὔτε δὲ ἐνδοξὸν οὔτε ἄδοξόν ἐστι πρόβλημα περὶ οὗ οὔτοι οὐδετέρως δοξάζουσιν, οἷον τὸ περὶ τοὺς εἶναι τοὺς ἀξέρας ἢ ἀρτίους, ἢ τὰς τρίγας τῆς κεφαλῆς· ἢ περὶ οὗ ἐπ' ἴσης ἀμφοτέρως, οἷον περὶ τῆς ἄπειρον εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἢ τὸ εἶναι ἐπιστήμιας τὰς ἀρετὰς ἢ πάλιν μὴ εἶναι. id. p. 262.

ἐνδόσιμον· (cf. κελουσίης) "οἱ δὲ κελουσίαι τοῖς ἐρέταις τὸ ἐνδόσιμον ἐνέδοσαν." καὶ ἐνδοσίσις ἐπὶ τούτου. "οἱ δὲ ἐπὶ τῇ ἐνδοσίαι ἀθροῖοι τῷ ῥοθίῳ ἐπηλάλαξαν."

ἐνδόσιμον κινήσεως καὶ ἀρχῆς αἰτιῶν· "ὁ δὲ ψυλμὸς οἷος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ φύσῃ." cf. v. μουσουργοί.

ἐνδοῦναι προδοῦναι, παραδοῦναι, ἢ καὶ εἶξαι.

ἐνδοῦς ἀραιώσας.

ἐνδρανῆς πρακτικός.

ἐνδύεται τὴν λεοντήν, ἐπὶ τῶν μεγάλους ἐπιχειρούντων πράγμασι, ἐκ μεταφοῦ τοῦ Ἡρακλέους.

ἐνδυκέως ἐπιμελῶς.

Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθύδεις. ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν εἴρηται ἡ παροιμία διὰ τὸ τὸν ὕπνον ἐρασθῆναι Ἐνδυμίωνος, καὶ ἔτι καθύδεις καὶ σὺν αὐτῷ εἶναι φασί.

Ἐνδυο τὸ ταχέως, ὡς ἡμεῖς, Μένανδρος Ἐφεισίῳ "παρέσομαι γὰρ ἐνδυο."

ἐνδυομενία· (Polyb. 4 72) "τὴν μὲν ἐνδυομενίαν ἔπασαν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξήρασαν," τὰ ἐπιπλα.

ἐνδυτά· (AP 6 237) "ἐνδυτὰ καὶ ξανθὰς ἐκρέμασεν πλοκάμους," ταῦτέστι περιβλήματα.

ἐνδώσειν ὀρῖσαι, προσάξει· "καιρὸν δὲ τῆς διαβάσεως καὶ τόπον αὐτὸς ἐνδώσειν ἔφη."

ἐνέβαλεν ἔτυψεν· (Xen. Anab. 1 5 11) "ὁ δὲ κριναὺς τῆτον ἀδικεῖν πληγὰς ἐνέβαλε," καὶ αὐθις "τοῖς μὲν τραύματα ἐνέβαλε."

ἐνέβη ἀντὶ τοῦ εἰσηλθε. "τῶν δὲ συνηθῶν τις αὐτῷ ἐνέβη τῷ ποδὶ λακτίσας κείμενον τὸν ταῦρον. καὶ ἀκούω τὸν πόδα ἐκκινῶν εἰς οἶδημα ἀρθῆναι καὶ φλεγμῆναι σφρακίσει" (cf. v. οἶδημα et σφρακίσιμος)· καὶ αὐθις "ἐνέβη δὲ ναὺν ἀποχρῶσαν τοῖς ἑταίροις."

νιμήσατο (Matth. 9 30) μετ' ὀργῆς

νιμήσατο μετ' ἀυτηρότητος ἐπιτί-

καμένη πατρίς.

ιασθαι ἐνέγκαι.

εοῦσα πατρίς ἢ μήτηρ.

ιωμεν ἀθύροτακτον. καὶ ἐνέγκης.

ὕψεν· "ὄ δὲ ἐνεγύθη κατά τὸ καρ-

βέφατου περισχίσει αὐτίκα, ἕτω τε

ιβήρους εἰσδέξασθαι," ἀντὶ τῆ πα-

·

εὶ ἐνέλειπεν. "ὅσοις ἐνέδει, ἐδίδοσαν."

οὐ τι ἐνέδει, ἔξεπλήρου."

ἔχοντο παρελάμβανον, εἰσδέγοντο·

ὸν Κινέον ἐσδέγοντο, καὶ παρελθὼν

ὄλον ἐσεμνολογεῖ περὶ Πύργου" (Dio

ίδου καὶ μετεδίδου γενικῆ.

ρον ἔγκρημα δολερὸν.

ουσία ἐμιάνετο.

ἦ ἀντὶ τοῦ ἐνεξίν. Ἀριστοφάνης (Eq.

μη' σ' ἀπολέσαιμι, εἰ' τι τῶν αὐτῶν

υδῶν ἐνέη, διαπέσοιμι πανταχῆ·"

μαρτήσοιμι τῆς ἐλπίδος, εἰ' σε μὴ

μι, εἰ' τι τῶν ἐμῶν ὑποκρίναιο ψευ-

· ἐπεὶ αὐτὸς ἀντιψευδόμενος ἔδοξεν

οπώλης αὐτὸν παρενδοκίμειν. ἄλλως.

· ἐμῶν ψευδῶν σώζεται, τῆς τῶν

μοι· εἰ μὴ ἀπολώλεκα τὸ ψεύδεσθαι,

μι πανταχοῦ, εἰ μὴ σε ἔξ ἀνθρώπων

"·

· αὐτὸ τοῦ ἐνέκω ἐνέξω ἦνεκα,

ἠὲ τοῦ ἐνηϊκα, καὶ ἐνεΐκαι, ἐπλεό-

· τὸ ἰ, διότι πῶς ἀόριστος, μὴ ἔχων σ

· μακρῶ θέλει παραλήγεσθαι, οἶον

· ρεῖμα ἦνεικα.

· τασθαι ἐνεγκεῖν.

· κτησεν ἐκακολόγησεν, ὕβρισεν.

· κλοντες· Θουκυδίδης (2 76) "ἐν

· καλάμου πληθὸν ἐνεΐλοντες ἐσέβαλ-

· τὸ δηρημένον τοῦ τέλους."

· μαρτο ἐμέρισαν.

· οῖς.

· ραντες ἐμπερονήσαντες.

· ρμένος πέδαις ἀντὶ τῆ συμπεπλε-

· σα ἐμβαλοῦσα· (AP 7 172) "συρκὶ

· γνῶν πικρὸν ἐνεῖσα χόλον."

· σιν ἐμβάλλει.

· ἐνέκαψα, κατὰ βδελυχθεῖς ὁσφρό-

· μένος ἐξέπτυσα. A Vesp. 787.

· ἐνέκειντο ἐπιμόνως ἠσυχολῶντο· "εἰ δὴ

· τι ἠλλείπτο, ἀρπυσάμενοι ἐνέκειντο τῇ πο-

· λιορκίᾳ·"

· ἐνεκότει ἐμνησικάκει, ὠργίζετο· (Menan-

· der?) "ὁ οὖν Χαγάνος ἐνεκότει εὐδοκίμηθεί-

· σεις ταῖς Ῥωμαίων δυνάμεισι·"

· ἐνεκότου· Δαυίδ (Ps. 54 3) "καὶ ἐν

· ὀργῇ ἐνεκόθεν μοι," τῆς μετ' ὀργῆς ἠναν-

· τιώθησάν μοι.

· ἐνέκρινον τοῖς καλοῖς συνηρίθμηναν,

· ὡς ἀπέκρινον ἀπεδοκίμαζον. Αἰλιανὸς

· "Ῥωμαῖοι πολεμοῦντες οὐδένα τόπον οὔτε

· ἐνέκρινον οὔτε ἀπέκρινον, ἀλλ' ἔνθα ἔτυχον

· ἠγωνίζοντο·" cf. v. ἀπειθεῖν.

· ἐνελόχισαν ἐνήδρευσαν.

· ἐνεμημένον· (ἂν νενημμένων? cf. v.

· Βοιωταῖς) "τῶν δὲ ἄλλων τῶν περὶ βασιλεία

· τοῖς ἐρύμασιν ἐνεμημένων" Κρίτων ἐν Γε-

· τικοῖς.

· ἐνέμοντο ἐκαρποῦντο, ἴσκουν.

· ἐνέμιπεν ἐκακολόγησεν.

· ἐνεός ἄφωνος, κωφός, ἐξεσηκῶς, νωδός,

· νωχελῆς, μετέωρος. Ξενοφών (Anab. 4 5 33)

· "τοῖς δὲ παισὶν ἐδείκνυσαν ὥσπερ ἐνεοῖς ὃ

· τι δέοι ποιεῖν." σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

· ἐνεόχμωσε νεωστὶ κατεσκεύασεν, ἐκί-

· νησεν.

· ἐνεόχμωσεν ἠλλοίωσεν, ἐκαινοποίησεν.

· ἐνεπάρηγ ἐνέπεσον.

· ἐνέπασσεν (Hom. Γ 126) ἐνέβαλλεν, ἐνε-

· ποίκιλθεν.

· ἐνέπεσε συνέβη, ἐγένετο· Πολύβιος (35 5)

· "ἐνέπεσε δὲ τις ὀρμὴ τῷ Σκιπίωνι καὶ δια-

· πόρησις, εἰ δεῖ συμβαλεῖν καὶ μονομαχεῖσθαι

· πρὸς τὸν βάρβαρον." "τοσόσδε διὰ τῆς νυ-

· κτός ἐνέπεσε σεισμὸς ὡς ἐξέθρονον ἐκ τῆς

· κοίτης·"

· ἐν ἐπηκόω (X Anab. 7 6 8) εἰς ἐπήκοον

· πάντων.

· ἐνεπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι.

· ὁπότε δημευθεῖη τινὸς ἢ οὐσία, ἐξῆν προελ-

· θεῖν τῷ φάσκοντι γεγενῆσθαι δανεισῆ τοῦ

· ἀνδρός, καὶ λέγειν ὡς ὀφείλεται αὐτῷ ἐν τῇ

· οὐσίᾳ χρεῖος· καὶ τοῦτο λέγεται ἐνεπίσκημμα

· καὶ ἐνεπισκήψασθαι. Harp.

· ἐνεπισκήψασθαι καὶ ἐγγυήν κατα-

· βαλεῖν. καταδικασθέντων τινῶν δημεύεσθαι

· τὰς οὐσίας, εἰ λέγοιεν τινες ὡς εἴησαν δα-

νειςαὶ τῶν δημινομένων, ἀπογράφουσαι τῶν
τους ἐκλείουσι πότε καὶ πόσον ἐδύναιον ἀρ-
γύριον ὅπερ ἐλέγετο ἐνεπισκίψασθαι. εἰ μὲν-
τοι γε παρὶς τῶν ἐγγυητῶν τῶ μὴ ἂν διαψεύ-
σασθαι περὶ τῶ δανείσματος οἱ δανείσαντες,
τοῦτο ἐγγυῆς καταβολὴν ἔλεγον.

ἐνεπορήθησαν συνεβλήθησαν. cf. v.
ἐμποροῦ.

ἐνέργεια. ὅτι ἡ ἐνέργεια καθολικωτέρα
ἐστὶ τῆς κινήσεως, ἢ δὲ κινήσις τοῦ πάσχειν.
πᾶν μὲν γὰρ τὸ πάσχειν καὶ κινεῖται, πᾶν δὲ
τὸ κινούμενον καὶ ἐνεργεῖ. οὐκέτι μόντοι τὸ
ἐνεργούμενον κινεῖται. ἐνέργεια μὲν γὰρ ἐστὶν
ἢ ἀθροῦσα προσβολὴ ἀπὸ τῆς ἕξεως, κινήσις
δὲ ἐστὶν ἀτελής ἐνέργεια· ἢ γὰρ ἀπὸ τῶ πρώ-
του δυνάμει ἐπὶ τῆν ἕξιν ὁδὸς κινήσις ἐστὶ.
πᾶσα δὲ γένεσις καὶ πᾶσα ἐνέργεια ἄλλω τι-
νὸς γίνεται τέλους χάριν. τέλος γὰρ τῆς γε-
νέσεως καὶ τοῦ γινομένου τὸ εἶναι, καὶ τῆς
ἐνεργείας καὶ τοῦ ἐνεργεῖν τὸ ἐνηργηκέναι.
οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τοῦτο ἀληθές· ἢ γὰρ εὐ-
δαιμονία ἐν τῷ ἐνεργεῖν κατ' ἀρετήν, ἢ ἐν
τῷ ἐνηργηκέναι. δεῖ ἔν σοκοπεῖν πότερον ἐνέρ-
γειαι τὸ τέλος τῆς δυνάμεως ἢ ποιήματι καὶ
ἔργον. ἐφ' ὧν μὲν οὐδ' οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
πρὸς τὴν ἐνέργειαν ἀποδόντες· τέλος γὰρ ἐπὶ
τούτων τὸ ἔργον, καὶ βέλτιον τῆς ἐνεργείας.
ἐφ' ὧν δὲ ἐνέργεια φιλή, ἐνέργειαν μόνην θε-
τέον· πολλῶν γὰρ οὐδ' τὸ γεγενῆσθαι τέλος,
ἀλλὰ τὸ γίνεσθαι· καὶ γὰρ ἠδουσθαι μᾶλλον
αἰρούμεσθαι ἢ πεπαισθαι τῆς ἠδονῆς, καὶ
θεωρεῖν ἢ τεθεωρηκέναι. ad Top. 6.

ἐνεργὸν ἐπιτεταμένον, σύντονον. Πολύ-
βιος (8 16) "οἱ δὲ ἔξαναζάντες ἐνεργὸν ἐποιή-
σαντο τὴν πορείαν καὶ τὴν ἔφοδον."

ἐνερείδοντες ἐμπηγνύτες, καὶ ἐνερεΐ-
σας ἐμπήξας.

ἐνερευθής ἀντὶ τοῦ ἐρευθρός· (Polyb.
32 4) "τῷ χροίματι γινόμενος ἐνερευθής."

ἐνερευθεν ὑποκάτωθεν.

ἐνέροις νεκροῖς, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα κεῖ-
σθαι.

ἐνέρσει· (Procop. Goth. 3 20) "τὸ ξύλον
σιδήρῳ διέφθειραν, ὡπερ ἐνέρσει τείχος ἐκα-
τέρου ἐνασμοσθέντι τὰς πύλας ἐπιζευγνύσαι
εἰδώσιν."

ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδέμενοι, τε-
τέστιν ἐν εἰσέρσει ἢ συμπλοκῇ. κρωβύλος δὲ
ἐστὶν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἐκα-
τέρων εἰς ὅσον καταλήγον. Thuc. 1 6.

ἐνέριος κατώτερος.

ἐνεσκευασμένην ἀντὶ τῶ δ
νῆν καὶ πεπλασμένην Ἰσαῖος καὶ Δ
ἐνέσκησαν ἐνώρησαν, ἐνεί
ἐνεσκέμφθη (Hom. II 612)
ἐνεσκιρρώθη, ἐκ τοῦ σκίρ
μαίνει τὸν γύψον.

ἐνεσῆσαντο καὶ μετῆλθο
ἐκρίναν ποιῆσαι. (A Lys. 268) "ὅς
γμα τοῦτ' ἐνεσῆσαντο καὶ μετῆλ-
ἐνεσι καὶ μύρμηκι χολῆ.
μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν.

ἐνετῆσι περόναις· "χρυσείη
νῆν ἐνετῆσιν." cf. v. ἄλλικα.

ἐνετιμᾶτο διαφέρει τῶ ἀπει-
μὲν γὰρ τις ὡς τι ποσὸν ἀργύριον
λαμβάνη, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται·
εἶδеси τίσι λογισθαί τις μέρος τ
ρίου, τοῦτο λέγεται ὡς ἐνετιμῆσα
Ἐνετοὶ ἔθνος Παφλαγόνων.

ἐνετολμήσατο ἀπεθάρρῃσεν
τοὶ ἐνετολμήσατο τηλικούτον τόλ
v. παλαμναῖος.

ἐνετρούλλισε κατεῖπεν· Α
(Thesm. 348) "προωγωγὸς οὐδ' ἐ
τῷ δεσπότη.

ἐνευ ἐπιφώνημα.

ἐνεχείρισε ποιμαίνειν ἢ
θητάς.

ἐνέχεις ἐκίνας· Ἀριστοφάνης
"εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νῆ
τοῦ Θασίου οἶνε εὐδύσμε ὄντος·
φυλὸς ὁ ἐρώμενος Διονύσου ἐν ἔ
καὶ διὰ τοῦτο διαφέρει ὁ Θάσιος

ἐνέχρανε τὸ σῶμα ἐνέπλητ-
τος (6 75) "τὸ σῶμα ἐόντα ὑπομ
ὄκως γὰρ τῷ ἐντύχοι Σπυριτιτέω·
τὸ πρόσωπον τῷ σκίπτρω," περὶ
τοῦ Σπυριτιάτου λέγειον.

ἐνέχυρον τὸ διδόμενον ὑπὲρ
μόνον ἐνέχυρά φασι, ἀλλὰ καὶ
φαίνεται δὲ καὶ τῶν ἀπηγορευμι
μὴ θεῖναι τὰ ὄπλα ἐνέχυρα· λέγε
τῆς πενίας, ὅτι αὐτῇ τῇ ἐαυτῆς β
ζει καὶ τῆς νόμῳ παραβαίνειν τ
σαντας ὄπλα ἐνέχυρα μὴ τιθένα
Plut. 451.

ἐνεχώρουν· "οἱ δὲ ἱερεῖς κατι
νοι τῷ δέει ἐξίσαντο καὶ ἐνεχώρ
ἄπαντες" ἀντὶ τοῦ συνεχώρουν.

εἶσαν τὰς ναῦς εἴλκυσαν.

(Ach. 171) "παρεῖναι δ' εἰς ἔννην" ἴτην. (Hes. O. 408) "μηδ' ἀναβάλλετ' αὐριον εἰς τ' ἔννηρι." τινές δέ δα. Ἀττικοὶ δὲ καλοῦσιν ἔννην καὶ ἴν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀρι- (α 20) "τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις

τρίτη τῆς σελήνης. Ἀριστοφάνης "θάρασι, κατατεύξῃ, κἄν ἔνης ἐλ- ἰ τοῦ εἰς τρίτην. "οἶδα τέττες χει- ρας μὲν ταχύ, ἄττ' ἄν δὲ δόξῃ, λιν ἀφρονυμένους."

ἴττικοι τὸ ἔννη περιττὸν ἔθεσαν, ὡς "ληρεῖς ἔχων." οἱ δὲ λείπειν φασὶ ρωτῶν δὲ λέγει, ἐν ἡ-δύο. Ἀριστο- φανεῦσιν (610) "ἤδη πεπρόσβευκας ἴων ἔνης;"

ξυτόνωσ, ἡ νέα.

ν ὁ τοιοῦτος βρότος ἐγγένη- ὡς βρότον αἰμιτύοντα, τὸν φονι- ῶν λέγει.

καὶ νέα ἡ τριακὰς καλουμένη. ἔνον ν, καὶ νέον τὸ νέον.

καὶ νέα. οὕτω παρ' Ἀθηναίοις ἡ τριακὰς, ἡ νεομηρία, ἐπειδὴ συμ- αὔταις καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ . τότε δὲ μὴ ταχέως ἀποδιδόντας ἡ τὰ δάνεια ἀπῆτον ὡς ὑπερη- ομένους· διὸ λυπεῖσθαι φησὶν ὁρῶν ἔτην τε καὶ νέαν. ἡ δὲ πέμπτη ἴνοντος. τὰς γὰρ ἡμέρας τῆς ἰς γ' δεκάδας διήρην οἱ Ἀθηναῖοι, ἴεν πρώτην ὡς ἡμεῖς, ἀ β' γ' δ' ε' ἰ ἀπαριθμῶντες, τὴν δὲ δευτέραν πρώτη ἐπὶ δέκα, δευτέρα ἐπὶ ἰ', τρίτη ρε τῆς ἰθ'. τὴν γὰρ εἰκάδα οὕτω τὴν δὲ καὶ ὑσέραν δεκάδα, καὶ τὴν ν ἐνάτην φθίνοντος, ἕως δευτέρας ρ. τὴν δὲ τριακάδα ἔννην καὶ νέαν h. A Nub. 1132.

ητήρια ἐνεωχητήρια παρὰ Ἡρο- 133).

ρύνετο ἡλαζινεύετο.

ἐν ἐκίνει, παρέπειθεν. Προκόπιος 12) "ἐνήγε δὲ αὐτὸν εἰς τῆτο χρισια- ος καὶ ἔδακνεν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, λωτον Ἐδεσσαὶν ἰσχυρῶντο εἶναι." ἡς "ἐνήγε δὲ πάντας εἰς τε τὰς εὐ- ς σὲρ αὐτοῦ καὶ τὴν ὑφειλομένην

εὐνοίαν ἢ τε χρεῖα τῆς στρατείας ἀναγκαῖα οὔσα, ἦν ὑπὲρ πάντων κοινῇ ποιούμενος δῆ- λος ἦν, τὸ τε κάλλος τὸ τοῦ σώματος καὶ τὸ μέγεθος."

ἐνηγκυλωμένα· "πεφωρισμένοι ὅτι ἐπὶ κατασκοπῇ παρεγένοντο, τῷ καὶ τὰ τόξα ἐνηγκυλωμένα φέροντας ἀλώουσι," ἀντὶ τοῦ ἐντεταμένα, ἠῦτρεπισμένα.

ἐνήεια ἡ πρώτης.

ἐνηέος τοῦ πρώου, καὶ ἐνηῆς ὁ πρώος.

ἐνήθλει ἐνεκαρτέρει· "καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τέ- τοις τῆ πενία ἐνήθλει."

ἐνηῆκαν ἐνέβυλον.

ἐνήκισεν ἐπληξεν, ἐτιμωρήσαστο.

ἐνήλατα τῆς κλίνης μέρος τι.

ἐνήλατο· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1296) "ἐνή- λατ', ἐσκήρτα, πεπόρδει, κατεγέλα ὡσπερ κα- χρώων ὀνίδιον εὐωχημένον."

ἐνηλινδῆσθαι κεκυλίσθαι, καὶ ἐνηῆ- λινδοῦντο ἐκκλόντα.

ἐνηλυσ.

ἐνημιμένος περιβεβλημένος· (A Eccl. 80)

"τὴν τοῦ πανόπτεο διαφθέραν ἐνημιμένος" καὶ "ὁ Ἡρακλῆς ἐχρητο τῆ λεοντῆ περι τὸ σῶμα ἐνημιμένος."

ἐνην καὶ νέαν τὴν ὑφ' ἡμῶν τριακάδα καλουμένην Ἀθηναῖοι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ τὴν τελευτὴν ἔχειν τοῦ προτέρου μηνὸς καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑσέρου. Πολέμων δὲ φησὶν ὅτι ἐκάλεσαν αὐτὴν ποτε Δημητριάδα ἐπὶ τιμῇ Δημητρίου τοῦ Μακεδόνοιο. ἔνης δὲ καὶ εἰς ἔνην τὸ εἰς τρίτην λέγουσιν. καὶ ἀπλῶς τὸ ἔνον δασυνόμενον τὸ πρότερον καὶ παρεληλυ- θὸς δηλοῖ. Harp.

ἐνην δυνατόν, ἐνδεχόμενον· "ὁ δὲ μάξι- ξιν ὡς ἐνην ἀνετάσας διέγνω ὡς ἔχει τὸ πο- λέμιον," ἀντὶ τοῦ ὡς δυνατόν.

ἐνην ὑπῆρχεν.

ἐνηνθρώπησεν ἀντὶ τοῦ ἐν ἀνθρώπω γέγονεν. (Io. 2 25) "αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ."

Ἐνηός.

ἐνήρατο ἀπέκτεινεν.

ἐνήρεισε προσεπέλασεν.

ἐνήρης ναῦς. πληθυντικῶς δὲ διαφέρει ἐνήρεις, μίαν εἰρεσίαν ἐχοῦσας. (Dio Cass. fr. 105 3) "ὁ δὲ Σύλλας συνῆλθε τῷ Μιθριδάτῃ ἐν Ἀαρδάνῳ τῆς Τριμάδος, ἔχων ναῦς σ ἐνήρεις."

ἐν ἤρι ἐν τῷ ἔαρι.

ἐνῆρσεν ἐφήρμοσεν.

ἐνήσομεν (Hom. Ξ 131) ἐμβαλοῦμεν.

ἐνησχυμμένος. ἐνισχημένος δὲ κατεχόμενος.

ἐνηυλισμένον ἐμπεριειλημμένον.

α ἐνθα τότε.

β ἐνθα ὅπου.

ἐνθεν διὰ τοῦτο.

ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις, ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

ἐνθεσις ὁ ἄκολος, ὁ ψωμός. Ἀριστοφάνης (Eq. 403) "εἶθε φράλως, ὡσπερ εὔρες, ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν," ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν εὐδοκιμησάντων. τὸ δὲ εὔρες, τὸ καμάτω καὶ πόνῳ περιγενέσθαι τινὸς τῆς τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεώς ἐστιν ἔλεγχος, τὸ δὲ εὔρειν ἄπλως τῆς παρασχούσης τύχης καὶ ἔ τῆς τῆ εὐρόντος γνώμης ἔργον. ὡς οὐκ ἐκ προνοίας κατορθώσαντος ἢ διεπράξατο, ἀλλ' ἄπλως εὐρόντος τὸ εὔρημα.

ἐνθεσιμον νόμιμον.

ἐνθου ῥόφησον, παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τῷ ζώματι.

ἐνθους τιθεοφορημένος, ἐνθουσιῶν. συναλοϊφή δὲ τοῦ ἐνθεος. Ἀππιανός (Iber. 26) "ὁ δὲ Σκιπίων καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ βλέμμα διαθείς ὡσπερ ἐνθους ἔφη τὸ δαιμόνιον ἦκειν τὸ σύνηθες αὐτῷ καὶ καλεῖν ἐπὶ τοὺς πολέμους," τουτέστι θεόληπτος.

ἐνθουσιᾶ ὑπὸ ἐνθέου κατέχεται πνεύματος.

ἐνθουσιαζόμενοι ἐφοριῶντες, ἢ ἐλαμπόμενοι.

ἐνθουσιασμός ὅταν ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλάμπηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ.

ἐνθουσιώσας. Πισίδης "καὶ τὰς ἀθέσιμους ἠδονὰς τοῦ βουβάρου ἐνθουσιώσας τῇ πυρώσει τῆς μέθης ἐπέξανῆπτον," ἀντὶ τοῦ ἔξανειρουσῶσας, μαινομένας.

ἐνθ' οὔτε μένειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐφ'. ἐπὶ τῶν δυσχαρήσις περιπεσόντων τοῦτο λέγεται· φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκλήτης.

ἐνθρυπτον τὸ ἐκ πέμματος, ὃ ἐστὶ πλακοῦς. ἢ τὸ ἐνθρυβόμενον βρωῖμα. ἐνίοι ταῖς τελεταῖς αὐτὸ προσοικειοῦσι. καὶ Ἀπόλλων δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἐνθρυπτος. Harp.

ἐνθύμημα. οὕτω λέγονται οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοί. ἐν ἐκείνοις γὰρ διὰ μιᾶς προ-

τύσεως δοκεῖ γίνεσθαι ὁ συλλογισμός, τῇ τὴν ἑτέραν γνώριμον οὖσαν ὑπὸ τῶν διακρίσεων ἢ τῶν ἀκρασιῶν προστίθεσθαι, οἷον ἕτος ἄξιός ἐστι κολάσεως, προδότης γὰρ ἐστὶν προσίδησι γὰρ ὁ δικαστὴς ὡς ἐναργὲς τὸ πάντα τὸν προδότην κολάσεως ἄξιον εἶναι. ἐφ' ὃν οὖν μὴ γνώριμόν ἐστι τὸ παραλειπούμενον, οὐκέτι ἐπὶ τούτων οἷον τε τὸν δι' ἐνθυμήματος γίνεσθαι συλλογισμόν· ὁ γὰρ συλλογισμὸς σύνθεσιν τινα λόγων εἶκοι σημαίνειν. Alex. Aphrod. in Top. 1 7.

ἐνθυμήσιον ἄπειρον, ἔννομον.

ἐνθυμιζόμενοι λογιζόμενοι. ἔτω Δίω ἐν ἰζ' Ῥωμαϊκῶν.

ἐνθύμιον ἄπορον, σεμνόν, κατὰ τὸν. "καὶ δὴ τὰ πραχθέντα ἔθετο ἐνθύμιον, καὶ γενόμενος τῶν Μυρμιδόνων ἐγκρατὴς πεφύκει τὸν Ἀκασον τῆς ἀρχῆς" (Nicol. Dam. cf. v. Ἀκασος).

ἐνθύμιον. καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθύμιον (Ps. 75 10) βραχὺ τι μόριον.

ἐνθυμισόν ὑποπτον

ἐνὶ ἔστιν, ὑπάρχει. Ἀριστοφάνης (Lys. 643) ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν· "ἔθελω δ' ἐπὶ πάντων ἔστω μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεστιν, αἷς ἐνὶ φύσις, ἐν θράσος, ἐνὶ δὲ σοφόν, ἐνὶ φιλόπολις ἀρετῆς φρόνιμος."

ἐνια τινά.

ἐνιαία ἢ μοναδική.

ἐνιαυσιαῖος.

ἐνιαυτίζω ἐνιαυτόν που διατρέβω.

ἐνιαυτός. οἱ Ἑβραῖοι τὸν ἐνιαυτόν κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἀριθμοῦσιν, ὡς τὸν μῆνα ἡμερῶν εἶναι παρ' αὐτοῖς καθ', ὡς τὸ μὲν ἡλιακοῦ κύκλον ὑπάρχοντος τξξ', τοῦ δὲ σεληνιακοῦ τνδ', ὡς τὸν ἡλιακὸν παραλλήλῳ σιν ἐνιαυτόν ἡμέρας ἰά τῆ σεληνιακῆ ἐνιαυτοῦ. ὡς Ἕλληνες καὶ Ἰουδαῖοι μῆνας τρεῖς ἐμβολίμους ὀκτώ περὶεβάλλουσιν.

ἐνιαυτὸς Μέτωνος ἢ ἐννεακαισκατηρίας· Μέτων γὰρ ὁ μαθηματικὸς περίεδοξε ἐκτιθεῖς χρόνον ἐνέταξε ἰθ'.

ἐνιαχοῦ πολλαχοῦ, καὶ ἐνιαχῆ ὁμοῦς ἐνίγνος ὃ ἐν μέλος ἔχων, ὃ κυλλός.

ἐνίδρυται ἐγκάθηται.

ἐνίει ἐμβύλλει, καὶ ἐνιέτω ἐμβάλλει ἐνίεσαν ἐνέβαλον· "καὶ τοῖς πόρῳ πῦρ ἐνίεσαν."

ἐνίεται ἐμβύλλει.

ἐνιζάνει· "ὃ δὲ κατ' ἴγνος ἐπόμνος ἢ

ρῶν καὶ ἐς τὸν Ὀργῶνα ποταμὸν ἐνιζά-
ναι, τῷ προκαταλαβεῖν τὰ εὐφεδῶν τε καὶ
πέλατα τῶν πεδίων."

ἐνιζῆσαι καθίσαι.

Ἐνιῆνες.

ἐνίτησιν ἐμβάλλει.

ἐνίχησε τὸ ὑπερέβυλεν.

ἐνικλᾶν (Hom. Θ 408) ἐμποδίζειν.

ἐνιλλωπῶν ἢ ἐνιλλώπτω τὸ τὸς ὀφθαλ-
μὸς συσρέφω.

ἐνιοιο φανεροί. ἢ οἱ μὲν, ἢ τινές.

ἐνιοπή (Hom. Δ 402) ἢ διὰ τῶν λόγων
τιμῆς, ἐπίπληξις.

ἐνισκήφθη (Hom. Π 612?) κατηνέχθη.

ἐνίσπω ἐπιπλήξω.

ἐνίσασθαι ἐντροπέζεσθαι, πυραιοσκενάζε-
σθαι. "μὴ διαμῆλλειν ἀλλ' ἐνίσασθαι τῷ πο-
λέμῳ, ὡς μὴ προπαθόντας ἀμύνασθαι δέοι
ἐπιπαιγευσμένους." καὶ αὐθις "ὁ δὲ Τρωϊα-
δὲς ἰδυσχέρανε, καὶ πολλὰ πλεον ὤρημητο τῷ
κλέμῳ ἐνίσασθαι."

ἐνισχηθέντας κατασχεθέντας.

ἐνισχύω αἰτιατικῆ.

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον, ἐπὶ τῶν μι-
σθῶν κωλούντων τὰ οἰκεία δυσχερῆ, διὰ τὸ
τοῖς Κῆρας πρώτους ἀνθρώπων μισθῶ ζυ-
ποῖσθαι. εἰρηται οὖν ἢ παρομιμία ἐπὶ τῶν
ἐν αἰλοτρύοις κινδυνεύοντων.

ἐν Καρὸς εἶπετο τάξει (Julian. or. 2
p. 56 C) ἀντὶ τοῦ ἐμισθοφόρει, ἐπειδὴ πρῶ-
τοι Κῆρες ἐμισθοφόρησαν.

ἐν κηρίον, ἐπὶ πολλῶν ὁμοφωνούντων
ἢ ἰσοσυστῶν ἢ συνωμοσιῶν.

ἐν Κλάρω. ὅτι σύνηθες τοῖς παλαιοῖς
τὸ λέγειν ἐπὶ μὲν τῶν Θεῶν ὁ ἐν Μελίτῃ, ὁ
ἐν Κλάρῳ, ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων ὁ ἐκ Μελίτης,
ὁ ἐκ Κλάρου. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ πάσης πό-
λεως καὶ χώρας. cf. sch. A Ran. 504.

ἐν Αἰμίνας διονύσιον. τόπος ἐστὶν ἐν
Ἀθήναις Αἰμίνας, ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυ-
κος. Haarp.

ἐν λόγῳ ἐν τῇ ὑποθέσει. Ἀριστοφάνης
Ἦρσιον (30) "ἡμεῖς γὰρ ἄνδρες οἱ παρόντες
ἐν λόγῳ."

ἐν μετεώρῳ ἦν ἢ ναῦς" ἀντὶ τοῦ πελά-
γος, καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἰσημένη ἀλλ' ἀπέ-
ρυσσε τῆς γῆς.

ἐν μύρτις κλαδί τὸ ξίφος κρατήσω. ὁ τε
ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐν μύρτοις κρούσαν-
τες τὸ ξίφος Ἰππάρχον τὸν τύραννον ἀπέκτειναν.

ἐνναέται οἰκήτορες· ἐν ἐπιγράμματι (AP
6 168) "τὸν Θρασύδην ὑψικόμων ἐνναέτην δο-
νάκων." περὶ κάπρου φησί.

Ἐνναῖον τόπος.

Ἐννέα ὁδοὶ τόπος Θρακικὸς περὶ τὴν
Ἀμφίπολιν. Haarp.

Ἐννεάκρουνον κρήνη τις Ἀθήνῃσι,
Καλλιτροφὴ καλουμένη πρότερον. Haarp.

ἐννέωρος (Hom. τ 179) ἐνναετής.

ἐννηφι μετὰ τρίτην.

Ἐννιος Ῥωμαῖος ποιητής, ὃν Αἰλιανὸς
ἐπαινεῖν ἄξιόν φησι. Σκιπίωνα γὰρ ἄδων καὶ
ἐπὶ μέγα τὸν ἄνδρα ἐξῆραι βουλόμενός φησι
μόνον ἂν Ὀμηρον ἐπαξιόους ἐπαινοῦς εἰπεῖν
Σκιπίωνος. δῆλον δὲ ὡς ἐτεθήπει τῆ ποιητῆ
τὴν μεγαλόνοιαν καὶ τῶν μέτρων τὸ μεγα-
λεῖον καὶ ἀξιάγασον· καὶ ὡς ἐπαινεῖται δει-
νὸς Ὀμηρὸς ἐσι καὶ κλέος ἄνδρος πυργῶσαι
τε καὶ ἄραι, ἐξ ὧν ἐπήνεσε τὸν Ἀχιλλέα, κα-
λῶς ἠπίεσσε ὁ ποιητής ὁ Μεσσαπίος.

ἐννοσίγαιος ὁ κινῶν τὴν γῆν, σεισμὸς
ποιῶν.

ἐννοους ὁ συνετός· Σοφοκλῆς (OR 916)
"ἐννοους τὰ καινὰ τοῖς πύλαι τεκμαίρεται."
ἐννης ἀνὴρ διὰ τῶν φθασάντων τὰ παρόντα
γινώσκει· εἰ γὰρ ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος δοθεὶς
χρησμός ἠκύρωται, δῆλον ὅτι καὶ τὰ νῦν ἂ
ἐμαντεύσατο ὁ Τειρεσίας. καὶ αὐθις "ταῦτα
δράσας ὕστερον ἐννοους ἐγένετο καὶ ἐσωφρό-
νησεν."

ἐννοῶ αἰτιατικῆ.

ἐν νυκτὶ βουλή διὰ τὸ τὴν νύκτα κατὰ
σχολῆν διδόναι λογισμὸς τοῖς περὶ τῶν ἀναγ-
καίων βουλευομένοις.

ἐννώσας παρὰ Ἡροδότῳ (1 68) ἀντὶ τῆ
διανοηθείς.

ἐνόδιον τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἐνώδιον δὲ
τὸ ἐνώτιον, παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ὄντα.

ἐν ὀδίῳ ἦσαν ἐν ἔργῳ, ἐν ἔργοις, ἐν
βίῳ, ἐν πίσει.

ἐνοικέτις τῶν νήσων ἢ Ἀφροδίτη·
ἐξαιρέτως γὰρ ἐν αὐταῖς ἐτιμᾶτο.

ἐν ὄλμῳ ἐκοιμήθη. οἱ μὲν Ὀλμον φησὶ
μαντεῖον, οἱ δὲ τοὺς ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντας
μαντικὸς γίνεσθαι, ὅτι καὶ οἱ τρίποδες τοῦ
Ἀπόλλωνος ὄλμοι καλοῦνται.

ἐνόν δυνατόν, ἢ ἐνυπάρχον. "οἱ δὲ οἷα
δηπου φύσιαν λιτὴν ἐκ τῶν ἐνότων καὶ πα-
ρότων προσαχθεῖσαν αὐτοῖς ἐπαινοῦντες."
cf. v. ἐξεφούλιον.

ἐνοπή πόλεμος, μάχη· Ὀμηρος (Γ 5) "Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὡς." καὶ αὐτίς (ΑΡ 6 163) "οὐά περ οὐκ ἐνοπῆς ἀλλὰ χορῶν ἕναρα, οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον."

ἐνοπτρον τὸ κάτοπτρον.

ἐνόρσας (Hom. O 62) ἐμβυλών.

ἐνορχα (Hom. Ψ 147) ἄρσενα.

ἐνος ὁ ἐνιαυτός.

ἐνόσει ἠρρώσει· "ὃ δὲ ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσι ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει, καὶ τὰ τῆς ἐμπορίας ἐπικερδῆ ἦκισι αὐτῷ ἦν."

ἐνοσις ἡ κίνησις.

ἐνοσίχθων σείων τὴν γῆν.

ἐνοῦμαι δοτικῇ.

ἐνοφθαλμισμῶν θεαμάτων.

ἐνοχλῶ σοι, δοτικῇ. ἔσι δὲ καὶ αἰτιατικῇ· "ὃ δὲ ὑπερτάτους ἵπποις αὐτὸν ἠνώχλει καὶ ὑπέφρευε."

ἐνοχος ὑπάτιος· (Polyb. 12 23) "Τίμαιος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πεποιήται καταδρομῆν, αὐτὸς ὢν δυσὶν ἀμαρτήμασιν ἐνοχος, τῷ μὲν ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τέτοις οἷς αὐτὸς ἐνοχὸς ἔσι, τῷ δὲ ὅτι καθόλου διέφθαρται τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐντιθέμενος τοῖς ὑπομνήμασι."

ἐν παιδοτρίβου εἰς τὸν τόπον ὅπου γυμνάζονται καὶ διατρέβουσι οἱ παῖδες. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (969) "ἐν παιδοτρίβου δὲ βαδίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι," τοιούτοις ἐνδόξως κωμεισθῆναι, ὡς μηδὲν τοῖς περιεσῶσις ὑποδείξει ἄκοσμον.

ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαίδαλου μύθος. Παισιφάνη φασὶν ἐρωθεῖσαν ταύτη Δαίδαλον ἰκετεῦσαι ποιῆσαι ξυλίνην βοῦν, καὶ κατασκευάσαντα αὐτὴν ἐνθεῖναι· ἦν ἐπιβαίων ὡς βοῦν ὁ ταῦρος ἐγκύμονα ἐποίησεν. ἔξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Μινώταυρος. Μίνως δὲ διὰ τινὰς αἰτίας δογίζομενος τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ τὰ παρθένους καὶ ἴσους νέους ἐξ αὐτῶν ἰδουμολογεῖτο, οὐ παρεβάλλοντο τῷ θερίῳ. εἰς Δαίδαλον οὖν ἀρχηγὸν τούτων τῶν κακῶν καὶ αἰτίον γενόμενον καὶ μυσσηθέντα ἐξηνέχθη ἡ παροιμία.

a ἐν παραβύσῳ ἐν μυσσηρίῳ· (Procop. Arc. 1) "ἠράσθη αὐτοῦ τὰ μὲν πρῶτα ἐν παραβύσῳ, τελευτῶσα δὲ καὶ οἰκετῶν παρόντων."

b ἐν παραβύσῳ ἐν ἀποκρύφῳ· Προκόπιος "ὑβρίζον ἐς αὐτὸν οὐ· σιγῇ οὐδὲ ἐν παραβύσῳ, ἀλλ' ἐς ὄψιν."

ἐν παρενθήκης μέρει ἐν περ μέρει.

ἐν πέντε κριτῶν γόνασι, παρὰ τὸ παλαιὸν ἐκρίται ἔκρινον τοὺς κωμῶς φησὶν Ἐπίχαρμος. σύγκειται δὲ πρὸς Ὀμηρικὸν "θεῶν ἐν γόνασι κεῖται," οἱ κριταὶ ἐν τοῖς γόνασιν ἔχον ἄγραμματα ἐγγράφεται.

ἐν πύθῳ τὴν κεραμεῖαν μανθιπαροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μὲν μὴ ὑπερβυιόντων, ἀποκρινῶν δὲ τῶν μετουτέσι τῶν παριέντων τὰς πρώτας μὴ καὶ ἐφιερμένων τῶν τελευταίων.

ἐν προσχῆματι ἐν ὑποκρίσει.

ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποσαι, οἷον κινδυνεύσαι. καταφρονοῦντινῶν Ἀπόλλωνος καὶ ἐν τῷ τεμένει ἀποπατούντων, Πεισίστρατος ἔγραψε τὸν ἄλόντα ἐπὶ τούτῳ θνήσκειν. κατινῶν δὲ τοῦ γράμματος, καὶ πλειόνων τῶν ποιόντων, ἔψησε φύλακας. λῆτος δὲ τινος ἐκέλευσε δῆσαντας αὐτὸν τὴν ὁδὸν μισιγοῦν, κηρύσσοντας "ὃς κολασθεὶς ἀποθανεῖται, ὅτι ὀλιγωρῆσαι γράμματος." κτανθέντος δὲ οὕτως ἐγενόμενον τοῖς Ἀθηναίοις ὡς ἐτι κικακοπαθοῦντας ἢ τιμωρίας ἐνεχομέντινα αὐτῶν πλημμυλείαν ἐπιλέγειν "θίῳ κρεῖττον ἦν αὐτὸν ἀποπατῆσαι."

ἐν πυρὶ βέβηκας. τοῦτο ἐπιλέγει τοῖς ἐν ἐπισφαλῆσι καὶ ἐπικινδύνοισιν ἐμφιλοχωρεῖν ἐθελουσί, ὅτι χρεῖ πυρὶ ταχέως ἐκβαίνειν.

ἐνρύσσει ὀρητικῶς ἐφορμῆ· Ή (A. I. 5 8 10) "ὃ δὲ Σαμψῶν ἐνρύσσει πύλαις αὐταῖς καὶ φλιαῖς καὶ μοχλοῖς τε ἄλλη περὶ αὐταῖς ἦν ξύλωσις."

ἐνσειεὶ τὴν ἵππον αὐτοῖς, ἐπιτίθεισιν· "ἐπύρας ἐνσειεὶ τὴν ἵπποισι ἀθρόαν." cf. v. ῥόθιον b.

ἐνσεισθεὶς ἐντιναχθεὶς· "ὃ δὲ ἐνσεισθεὶς τοῖς κίοσιν ἐπικυταβάλλει κόν" (cf. v. ἐνρύσσει).

ἐνσημαινόμενος ἀντὶ τοῦ ἐνδονος καὶ ἐμφαινῶν. Ηαγρ.

ἐν Σινὰτ Ἑβραϊκόν.

ἐνοκειρωμένη ἐλλελακυνῖα, λελεδσεσαρκωμένη.

ἐνοκειρωθείς ἐμπαγείς· σκείρω, τὸ ἀνίατον πάθος.

ἐνσπήπτω δοτικῆ.

ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι, ἐπὶ τῶν ἀμάρ-
την μοχθούτων, ὧν τὸ ἔργον ἀφανές.

ἐνσπονδος ὁ ἀπὸ πολέμου γινόμενος
φίλος Ἀππιανός (t. 1 p. 29) "Ἀατῖνοι ἐνσπον-
δοὶ Ῥωμαίοις ὄντες ἐσράτευον ἐπ' αὐτούς." καὶ αὐθις "ὡς παλαιὸν δὴ τι νόμιμον καὶ
ἐνσπονδον ἐκλείποντι ἐπικαλῶν."

ἐνσασίς· "κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς αἰρεθεῖ-
σων ἐνσασίον τῆς ζωῆς," τοτέξιν... "καὶ πᾶ-
σαν ἐνσασίον θάμνε καὶ πᾶσαν πέτρας προσ-
βολὴν διαιρενησάμενοι." ἐνσασίον οὖν τὴν συ-
νηρεφῆ ἔκφρυσιν καὶ πυκνὴν τῶν θάμνων
λέγει.

ἐνσάτης ὁ κατὰ πάντα ἐνισάμενος, εἰδι-
κῶς δὲ ἐπὶ τῆς κρίσεως, ὅλον ἀντίδικος. κυ-
ρίας δὲ ἐνσάτης λέγεται ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντι-
φῶν τῷ, ὡς εἰ λέγοι τις τὸν Οἰδίποδα τῷ
Ἀπόῳ ἐνσάτην γεγεννημένον. καὶ Αἰλιανὸς ἐν
τῷ περὶ θείων ἐναργειῶν φησὶ "κατὰ τινα
χρησμὸν βουληθεὶς ἰλιώσασθαι τὸν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ γεγεννημένον ἐνσάτην δαίμονα." καὶ
αὐθις "πικρότατος αὐτοῖς ἐνσάτης ἦν." sch.
8 Ai. 104.

ἐνσατικός· (Damascius) "ὁ δὲ Ἰσίδωρος
ἐνσατικός ὡν ἀήτητος ἔμενεν" ἀντὶ τοῦ ἐν-
σασίον πρὸς τινα ποιούμενος.

ἐνσερτισάμενος περιπτυσάμενος.

ἐνσομισμάτων· "ἐπρασε δὲ ταῦτα ὁ
βασιλεὺς χρηζῶν ἐνσομισμάτων τῇ ἀρετῇ τῶν
Ἰουδαίων ἀδελφῶν εἰς φιλίαν κτήσασθαι"
(Joseph. A. I. 189 3).

ἐνσροβιλίσας ἀντὶ τοῦ συσρέψας.

ἐντακίς ἐμφυεῖς.

ἐντασις ἢ ἐπίτασις· "καθ' ὅσον ἢ τοῦ
βῆν ἐντασις ἐπεδέχτο, κυνικιότερα προελ-
θῆσα καὶ φύσει καὶ ἐπιτηδεύσει."

ἐνταξίς ἐστιν ἐπειδὴν τις προαιρητὴ τῶς
φιλίας εἰς τὰ διασημάτα τῆς φύλαγγος ἐν-
τίπαι, ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἐνιοὶ δὲ τοῦτο
καὶ παρ' ἐνταξίον ὀνομάζουσιν.

ἐνταφιάζω αἰτιατικῆ.

ἐντασὸν πάντα τὰ ὄπλα, ἀλλ' ὕσπις καὶ
πικραλαία· τὰ δὲ δόρατι κατ' ἐπικρά-
ταια.

ἐντεθελότων θαλλόντων.

ἐντεθρίωται ἐνεσκέυασαι, ἀπὸ τῶν
θρίων. ἢ τὸ ἐντετυλχθῆναι λέγεται ἐντεθρίω-
σθαι, ἀπὸ τοῦ σκευάσματος ὃ ἐν τοῖς φύλ-
λοις τῆς σπαῆς εἰλεῖται, ἃ λέγεται θρία. sch.

A Lys. 663.

ἐντεῖλαι προσάζει. καὶ ἐντείλῃς ἀν-
θυπότακτον, καὶ ἐντεῖλωμαι ὁμοίως.

ἐντείννας ἑαυτὸν· Διόδωρος "ἐς τὸν
ἐσρατιωτικὸν καὶ εὐτελῆ βίον ἐντείννας" ἀντὶ
τοῦ ἐπιδοῦς. καὶ ἐντεῖναι τανύσαι. καὶ ἐν-
τείναντες ἐπιθέντες· "πληγὰς τε ἐντείναν-
τες τῆς κεφαλῆς ἀπετέμοντο" ἀντὶ τοῦ υἱκι-
σάμενοι. καὶ αὐθις "πληγὰς τε τοῖς προσπί-
πτουσιν ἐντείνόμενοι."

ἐν τέλει ἐν ἀρχῇ.

ἐντελεῖς οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ ἄρχαντες.
"πανοπλίαν ἐντελεῖς κατασκευάσαντες," του-
τέξιν ἀρχοντικὰς. Ἀππιανός (Pan. 122) "ναυ-
μαχίας δὲ γενομένης καὶ βοῆς παμμιγῆς ὡς
ἐν τῷδε λοιπὸν Καρχηδονίοις τῆς σωτηρίας
οὕσης, Ῥωμαίοις δὲ τῆς νίκης ἐντελοῦς."

ἐντελέξερον τελειότερον.

ἐντελέχεια ἢ τελειότης καὶ τὸ εἶδος τῷ
ὑποκειμένου, τουτέξιν τὸ εἶδος τὸ ἐπιγινόμε-
νον ἐκ τῆς τοιαύτης συνθέσεως τῶν στοιχείων
τῆ ὕλη. ἦτοι τὸ ἀχώριστον εἶδος τοῦ σώμα-
τος· καὶ γὰρ ἐντελέχειά ἐστι τὸ εἶδος καὶ ἡ
τελειότης τῷ σώματι. λέγεται δὲ ἐντελέχεια
τὸ κειρωσιμένον τοῦ σώματος, ὡς ὁ πλω-
τήρ τοῦ πλοίου· ἦτις ἐντελέχεια ἐξωθέν τε
οὕσα τύττει καὶ διακοσμεῖ καὶ τελειοῖ τὸ
ὑποκείμενον. ὅταν οὖν ἐντελέχειαν λέγῃ τὴν
ἄλογον καὶ φυσικὴν ψυχὴν, τὸ ἀχώριστον εἶ-
δος τῆς ἐντελεχειᾶς λέγει, ὅταν δὲ τὴν λογι-
κὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν λέγῃ, τὸ κειρωσιμένον.

ὅτι ἐντελέχειά ἐστι τὸ εἶδος παρὰ τὸ ἐν
καὶ τὸ τέλειον καὶ τὸ συνέχον. καὶ γὰρ ἐνώ-
σεως ἐστὶ τῆ ὕλη τὸ εἶδος αἰτίον καὶ τελειώ-
σεως, ἐπεὶ καὶ τελειότης ἐστὶ τοῦ ὑποκειμένου
καὶ συνέχει αὐτό. ἀπὸ γὰρ τῆς οικείας ἐντε-
λεχειᾶς μάλιστα ἕκαστον, ὃ ἐστὶ, κατ' ἐκεῖνο λέ-
γεται, ἐπεὶ καὶ ὁ ἀνδριάς αὐτὸ τῆτο ἀνδριάς
λέγεται, καὶ οὐ χαλκός. ἐντελέχειαν λέγει ὁ
Πορφύριος τὴν ψυχὴν, ὃ κατὰ χριστιανῶν
γράφας Τύριος φιλόσοφος.

ἐντελής· (Artemid. 112) "ὅστις οἴεται
ἄνευ φύσεως ἐντελής ἔσεσθαι, ἀτελής καὶ
ἀπέραντος τόσι μᾶλλον ὅσων πλείονα ἔξω
ἔχει διατελέσει," ἀντὶ τῷ τέλειος. (Polyb. 8 3)
"ἐντελῆ ἐσρατόπεδα ἐκάθητο δύο Ῥωμαϊκά."

ἐντέλλομαι δοτικῆ.

ἐντελόμισθος· "ὃ δὲ ἔπλεε νηὶ οικείᾳ,
ναύτας ἔχων ἐντελομισθῆς οἰκοθεν Κοῆτας,"
τουτέξιν ἐντελῶς μεμισθωμένους.

ἐντεριώνη ὁ φλοιὸς τοῦ δένδρου.

Ἐντερον ἕτερον καὶ οὐχ ὅμοιον. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι.

ἐντερόνεια. τὰ ἐγκοιλια, τὰ ἀπὸ τῆς τρόπιδος ἀνερχόμενα ξύλα, ἐντερόνεια καλεῖται. οἱ δὲ τὸ τῶν νεῶν ἕδαφος, οἱ δὲ τὰ ἐγκοιλια· βέλτιον δὲ τὴν τῶν ἐγκοιλίων ὕλην λέγειν. Ἡρωδιανὸς συζέλλει καὶ προπαροξύνει. οὕτω δὲ τὴν ἐντεριώνην Ἀριστοφάνης φησὶν· ὅπερ ἐστὶ τὸ μεσαίτατον τῆς νεῶς· ὃ ἐστὶ συνεκτικώτατον, ἥτις ἐστὶ τρόπις. καλεῖται δὲ καὶ μήτρα. φησὶ δὲ ὁ κωμικὸς ὅτι εἰς τὰς τριῆρεις ἢ θεὸς ἐντερόνεια ἐπεμψε. sch. A Kq. 1182.

ἐντετευτλανωμένης. μετὰ τεύτλων ἐψηθείσης· μετὰ γὰρ τεύτλων ἡσθιον τὰς ἐγγέλους· λέγονται γὰρ τεύτλοις συνεψόμεναι ἡδίσει εἶναι. Ἀριστοφάνης (Ach. 894) "μηδὲ γὰρ θανάων ποτε σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης."

ἐντέτηκεν ἐγκοκίλληται, πέπηγε· "τοῦτοίς ἀντ' ἀληθοῦς ψευδῆς ἐντέτηκε δόξα."

ἐντέτικεν.

ἐντετριμμένη ἀντὶ τοῦ σημηθεῖσα. ἢ εἰδυῖα. "ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κληροφῶς" (A Eccl. 760) τὰ κυρίσκια ἔχουσα, "πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους σρέψασ' ἔμοῦς" ἀντὶ τῆς κλέψουσα.

ἐντεῦθεν ἐκ τούτου.

ἐντευξίς ἐντυχία. φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ὡς ἔστιν ἡ διαλεκτικὴ φιλοσοφία πρὸς γυμνασίαν καὶ πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐντεύξεις. περὶ γυμνασίας προεγράφη ἐν τῷ γ σοικείῳ, ἐνταῦθα δὲ περὶ ἐντεύξεως. ἐντεύξεις λέγει τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνοουσίας, οἷς δεῖ μὲν ἐντυγχάνειν κοινωνικῆς τε ὄντας καὶ φιλανθρωπίους, καὶ ἐντυγχάνειν ὠφελίμως. διὰ μὲν οὖν ἀληθῶν καὶ ἀποδεικτικῶν οὐχ οἷον τε κοινολογεῖσθαι πρὸς αὐτούς· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν τῶν τοιούτων συνιέναι δύνανται. ἀλλ' οὐδὲ μανθάνειν ὑπομένουσι. διὸ οὐδὲ ὠφελεῖσθαι δύνανται· ἂν διὰ τινος τῶν τοιούτων, ὧν γὰρ τὴν ἀρχὴν μηδὲ συνιέναι δύνανται. εἰ δὲ διὰ τῶν ἐνδόξων τε καὶ δοκούντων καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις τὰς πρὸς αὐτὰς συνοουσίας ποιούμεθα, παρακολουθοῦν τε ἂν τοῖς λεγομένοις, καὶ ἁδιῶς μεταβιβάζονται διὰ τῶν τοιούτων λόγων, εἴ τι μὴ εἰεν ὁρθῶς τιθέμενοι. τῷ γὰρ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἔγουμένῳ καὶ δουλεύοντι ταύτῃ ἂν μὲν τις

διὰ τοῦ λέγειν τὴν ἡδονὴν γένεσιν εἰς φύσιν αἰσθητὴν εἶναι, τὴν δὲ τοιαύτην φύσιν μὴ δύνασθαι ἀγαθὸν εἶναι τῷ τὴν γένεσιν ἀτελεῖ εἶναι, μηδὲν δὲ ἀγαθὸν ἀτελεῖς, ἂν δὴ διὰ τούτου τις δεικνύει θάλλῃ τῷ τοιούτῳ ὅτι μὴ ἔστιν ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, οὐδὲν ἂν πλεον ποιῶ, τῷ μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰδέναι τί ποτε ἔστι τὸ λεγόμενον. ἂν δὲ ἀπὸ τῶν κοινῶν τε καὶ ἐνδόξων ὁρμώμενος ἐξετάσῃ αὐτόν, εἰ μὴ δοκεῖ αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἀγαθὸς ποιεῖν ὥσπερ καὶ τὸ λευκὸν λευκοῦς καὶ τὸ θερμὸν θερμούς, καὶ τούτου τεθέντος προσανέσθηται ἢ ἡ ἡδονὴ δοκεῖ αὐτῷ ἀγαθὸς ποιεῖν, λήφεται μὲν ὅτι μὴ ποιῶ (ἐναργὲς γὰρ τοῦτο), συνάξει δὲ ὅτι μὴ ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ ἐκ τῶν ἐκείνου δοξῶν τε καὶ ἀποκρίσεων. διὸ καὶ μεταπέσειεν ἂν αὐτόν· εἴκει γὰρ πως πᾶς τῷ ὑπ' αὐτοῦ τεθέντι. Alex. Aphrod. in Top. 1 p. 17.

ἐντευξόμενος διαλεχθησόμενος.

ἐντέκων ἐμβάλλων, ἐπιείς· "καὶ αὐτῷ τῷ σώματι ἐντέκων χρυσὸν καὶ ταῖς ἀποκρίσιν ἄργυρον καὶ ἐς τὰς εἴνας ἐγγλέων τῆς ἕλης αὐτῆς ἀποκτεῖναι."

ἐντέξας ἀντὶ τοῦ ἐμβάλων, διδάξας, ἐμψυτεύσας· "καὶ ἐντέξας αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς ἰσχὺν λόγων ἄμαχον καὶ σειρήνα εὐλαστίας ἐφολοκοτάτην."

ἐν τοῖς ἱματίοις ἄνευ ὀπλων· "οἱ δὲ πολιτικοὶ ἔθειον ἐν τοῖς ἱματίοις."

ἐντομα, οἷον σφῆξ μύρμηξ μελιττα· ἢ οὔτε ἀναπνεῖ οὔτε πνεύμονα ἔχει.

ὅτι τοῖς νεκροῖς τὰ ἐντομα ἔθειον τῶν τετραπόδων ὡς ἄγονα, τὰ δὲ ἔνορχα τοῖς θεοῖς. cf. sch. Apollon. Rhod. 1 587.

ἐντομίας ὁ εὐνοῦχος, Θλαδίας δὲ ὁ τεθλασιμένος.

ἐντομίδαι οἱ τοῖς σώμασιν ἐντεμνομένοι. τοιαῦτα εἰώθασιν ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ἐντομίς ἢ ἐγγύραξις. ἢ γενικὴ ἐντομίδος· ἐντονος ἰσχυρά.

ἐντοπιζῶ.

ἐντός οἱ λογισμοὶ καὶ αἱ ἐνθυμήσεις καὶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς κινήματα· Δαβὶδ "καὶ πάντα τὰ ἐντός μου." Theodoret. in Ps. 102 2

ἐντός καὶ ἐκτός γενικῆ.

ἐντός ἐβδόμης. Ἀθήνησιν ἀπειρητοῦ ἐντός ἐβδόμης σρατιῶν ἐξάγειν.

ἐντραπεζίτιδος παρασίτου.

ἐντρέπει ἐπιστρέφει.

ἐντρεπομένους ἐγκλίνοντας· "οἱ δὲ Αἰῶνες θεωροῦντες τοὺς Ἰβήρας ἐντρεπομένους, καὶ δεδιότες μὴ λάθωσιν ἐγκαταλειφθέντες, ἠρμήσαν ἐπὶ τὸ παραπλήσιον."

ἐντριβήσ σνήθης· "ἄνθρωπος ἐντριβήσ τῆσ χώρας."

ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν, παροιμία πὶ τῶν ἀδῆλων καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων, πεδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε ποία ῥήσεται ὁδῶ.

ἐντροπαλιζόμενος (Hom. A 547) ἐπιρροφόμενος.

ἐντροπίας εὐμετάβολος, καὶ ἐντροπίας οἶνος ὁ δξίνης.

ἐντροφος ἢ ἐντεθραμμένη· (S Ai. 622) "ἢ ποῦ παλαιῶ μὲν ἐντροφος ἀμέρα λευκῶ δὲ γῆραι μᾶτηρ νιν." ἀντὶ τοῦ ὄντως πῆ ἢ τῆ παλαιῶ ἡμέρα, τετέσι τῷ παλαιῶ χρόνῳ, ἐντροφος μῆτηρ.

ἐντροφῶ γενική· "οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντροφῶντες." δοτική δὲ "ἴν' εὐπορήσωμεν καὶ ταῖς ἀλλοτρίαισ συμφοραῖσ ἐντροφῆσαι."

ἐντυγχάνειν καὶ συντυγχάνειν ταῦτων ἔσιν· "ἐντυγχάνειν ἠρωσιν."

ἐντυπᾶς ἐν χλαίνῃ (Hom. Ω 163) ἀντὶ τοῦ ἐπιεκαλυμμένως, ὡσεὶ διὰ τοῦ ἱματίου τοῦσ τοῦ σώματος τύπους εὐδήλους εἶναι.

ἐν τῷ μέρει ἀντὶ τοῦ κατὰ τι μέρος διαδεχόμενος ἕτερος τὸν ἕτερον· "πλείονα δῶρα θεὸσ καὶ ἀντιλαβῶν ἐν τῷ μέρει." καὶ αὐθις (Babr. 32 5) "ἰδῶν δ' ἑκείνος, ἐν μέρει γὰρ ἠλώκει, γαμεῖν ἔμελλεν."

ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλενοσάτω, παροιμία ἐπὶ τῶν εἰσ κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων.

ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μὴδὲν ἠδειςος βίος, Σοφοκλῆσ (Ai. 554). ἐν τῷ μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν κακῶν, ἐπεὶ ἔσαι γελοῖότητα ὡσ τιμῶντος τὴν ἀφροσύνην.

Ἐνυάλιος πολεμικός, Σοφοκλῆσ (Ai. 179) διατέλλει γὰρ τὸν Ἄρεα ἀπὸ τῆ Ἐνυαλίου ὡσ ἕτερον δαίμονα ὑπουργὸν τοῦ μείζονος θεοῦ. Ἀρριανός "οἱ δὲ τῷ Ἐνυαλίῳ ἀλαλάσαντες ἐναντίοι ἐφέροντο." καὶ αὐθις (Ibid. 24 7) "φάλαγγα ἐκ σφῶν ποιησάμενοι ἄρμῃ ἐπήσαν, ἀλαλάζοντες τῷ Ἐνυαλίῳ."

ἐνυδροβίων· (AP 6 231) "καὶ πολιὸν χητῶν ζεῦγος ἐνυδροβίων."

ἐνυξεν ἐπληξεν.

ἐνύπνιον, ἐφ' ὅσον τις ὑπνοῖ. ὄνειρος δὲ πανομένων τῶν ὑπνῶν, ἐγείρων καὶ ὀρίων τὴν ψυχῆν. ἢ παρὰ τὸ εἶρειν, ὃ ἔσι λέγειν. Artemid. 1 1. cf. v. ὄνειρον.

ἐνυστρον τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον, τὸ τῶν βρωμάτων δοχεῖον. cf. v. ἦνυστρον.

Ἐνυῶ πολεμική θεός.

ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι, ἐπὶ τῶν μοχθηρῶν τινὶ προσμυχομένων καὶ ἀποφρογεῖν μὴ δυναμένων. "τί δὲ ἂν τις ἔχοι ποιεῖν ἂκ ἐν φρέατι συνεχόμενος ὑπὸ τοῦ παροιμιαζόμενου κυνός, ἀλλ' ἐν βιάθει μὲν τινι ζητήσεως ὑπὸ θανμαστῆσ οὐδὲν ἤττον ἀπορίας, ἢ μὴν ἐφικτῆσ γε οὐθενὶ ἀνθρώπων, πλὴν εἴ τῳ θεὸσ αὐτὴν μὴνύσειεν."

ἐν χρῶ εἰσ χρώτα, πάνυ ἐγγὺσ ὡσ καὶ ἐφάπτεσθαι. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ (fr. 311) ἐγκυτὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύσ, ἐν χρωτί, πλησίον τοῦ χρωτός· "τί δ' ἐγκυτὶ τέκνον ἐκέρσω." καὶ Ἀγαθίας (5 21) "περισφύξαντες ξυνῆπτον αὐτὰσ ἀλλήλαισ καὶ συνεμίγνον λίαν ἐν χρῶ πεπεσμέκασ."

ἐν χρῶ κεκαρμένος πρὸσ αὐτῷ τῷ χρωτί, ὅλον σύνεγγυσ καὶ πλησίον τοῦ δέριματος τὰσ τρίχασ ἐξυρημένος. καὶ αὐθις "ἦν δὲ ἄρα αὐτῷ ἐν χρῶ φίλος." ὁ χρώσ - τοῦ χρωῦ ἀττικῶσ, ὡσ γέλωσ γέλω. οἱ δὲ ἀπὸ τῆ χρώσ χρωτί, ἀποκοπή τῆσ τι συλλαβῆσ.

ἐν χρῶ παραπλέων παρὰ Θουκυδίδῃ (2 84) ἀντὶ τῆ πλησίον. ἔσι δὲ ἀποκοπή· ἦν γὰρ ἐν χρωτί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆσ κουρῶσ τῆσ ἄχρι τοῦ χρωτός γινομένησ.

ἐνώδιον τὸ ἐνώτιον, παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ὤτα.

ἐνώμα ἐκίνει.

ἐνωμόρξατο ἀπεμῖξατο, ἀπεψῆσατο.

ἐνωμοτύρχης τάξείωσ τινος στρατιωτικής ἄρχων παρὰ Λακεδαιμονίοισ.

ἐνωμοτία τύξις τις στρατιωτικῆ ἀνδρῶνα ἔ καὶ κ' παρὰ Λακεδαιμονίοισ. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀμνύναι αὐτοὺσ μὴ λείπειν τὴν τάξιν. οἱ δὲ ἐνωμοτίαν τὸ ἦμισυ τοῦ λόχου· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ δεκαλίαν. οἱ δὲ τὸ τέταρτον τῆ λόχου ἐνωμοτίαν φασί. καὶ ἐνωμοτύρχης ὁ αὐτῆσ ἄρχων.

ἐνωμοτία ἢ ἀνταρσία.

ἐνώμοτος ἐνοχος τοῖσ ὀρκοισ, βέβαιος. καὶ ὁ ἀντάρτης.

ἐνωμότως, ἐπιρρηματικῶσ, ὁμοίωσ.

ἐνών ἐνπάρχων· "παρήγγειλε μὴ ἄρα

ποῦ τις ἀπὸ νῆς ἄλλης κρατείας ἐνὼν ἐπη-
ρεάζοι αὐτοῖς.”

ἐνωπή ἢ πρόσοψις.

ἐνώπια εὐθεία.

ἐνώπιον καὶ ἐνώπιος καὶ ἐνωπίως
ἔμπροσθεν.

ἐνωρμισθῆ προσωρμισθῆ.

ἔνωσις διεσώτων πραγμάτων κοινωνική
συνδρομή. ἔνωσις δὲ εἴρηται διὰ τὸ εἰς ἔν
συνωθεῖσθαι τὰ πράγματα. γίνεται δὲ κατὰ
δέκα τρόπους, κατ' οὐσίαν, ὡς ἐπὶ τῶν ὑπο-
στάσεων, τετέλι τῶν ἀτόμων· κατ' ὑπόστασιν,
ὡς ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος· κατὰ σχέσιν,
ὡς ἐπὶ τῶν γνωσίων, ὡς εἰς ἔν θελημα· κατὰ
παράθεσιν, ὡς ἐπὶ τῶν συνιδίων· κατ' ἁρμο-
νίαν, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων· κατὰ κρᾶσιν, ὡς
ἐπὶ τῶν ἄγγων, οἶνε καὶ ὕδατος· κατὰ φύρ-
σιν, ὡς ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ ὑγρῶν, ἀλεύρου
καὶ ὕδατος· κατὰ σύγχυσιν, ὡς ἐπὶ τῶν τη-
κτῶν, κηροῦ καὶ πύσσης· κατὰ σωρείαν, ὡς
ἐπὶ τῶν ξηρῶν, σίτου καὶ κριθῆς· κατὰ συ-
ναλοιφήν, ὡς ἐπὶ τῶν ἀποσκομιζόμενων καὶ αὐ-
θις ἀποκαθισταμένων, ὁλον λαμπάδος πυρὸς
προερχομένης καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένης.

ἐνώτια κόσμος περὶ τὰ ὠτα· “ὃ δὲ ἐνω-
τίοις ἐκ μαργάρων κεκοσμημένοις δωρεῖται
αὐτόν.”

ἐνωτίζω τὸ ἀκούω, καὶ ἐνώτισαι (Ps.
51) ἄκυσσον, εἰσω τῶν ὠτων γενέσθαι ποίη-
σον. ἐνώτισε δὲ τὰ νῶτα περιεσκεπάσεν.

α ἐξάγιος ἀκάθαρτος, ἢ πονηρός· “ὃ δὲ
τὸ ψεῦδος ἀπεσρέφετο καθάπερ ἄλλο τι τῶν
ἐξαγίων.” καὶ αὐθις (Synes. p. 85) “διὰ τὴν
ἐξάγιον ἡδονὴν καθύπαξ οἱ θεηλυδρίαι τρι-
χοπλάσαι πάντες εἰσίν.”

β ἐξάγιος ἀντὶ τοῦ λίαν ἐναγής. Αἰσχί-
νης δὲ (3 113) ἐπὶ τινος λιμένος εἶρηκε τοῦ-
νομα. Harp.

ἐξαγκωνιῶ (A Eccl. 259) τοὺς ἀγκῶνας
ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιήσω· ἐδέποτε γὰρ ἔτω
μέση ληφθήσομαι· ἢ παραδώσω ἵνα τῶν χει-
ρῶν ἔλκη με, καὶ μὴ μέσην ἀρούμενος γινῶ
ὅτι γονὴ εἰμι ἐκ τῶν τιτιθίων.

ἐξαγοράζω αἰτιατικῆ.

ἐξ ἀγορᾶς εἰ ἀντὶ τοῦ ἀγοραῖος· Ἀρι-
σοφάνης (Eq. 181) “ἐξ ἀγορᾶς εἰ καὶ θρασύς.”

ἐξαγορεύω δοτικῆ.

ἐξαγωγή· “ἄρά γε χρὴ κολάσαι τὸν δῶ-
λον καὶ ἐπ' ἐξαγωγῆ ἀποδόσθαι, ἢ ἔασαι τοῖς
περικειμένοις δεσμοῖς ἐναποθανεῖν;” ἀντὶ τῷ

τῶν δεσμῶν ἀφέσει. “ὃ δὲ τὴν δε
αὐτόν ... ἐπ' ἐξαγωγῆ πέπρακεν” (cf
σογείτων b).

ἐξαγώνιος ἔξω τοῦ ἀγῶνος. οἱ
λοὶ τοὺς ἐν ταῖς σκηναῖς ἀγωνιζομέ-
ται καλεῖσθαι δεῖν, ὅταν ἢ παραλεί-
τῶν ἐξ ἀνάγκης ῥήσεων ἢ ποιῶσι τι
προσῆκον· Αἰσχίνης δὲ (1 176) ἐπὶ τῷ
τοῦ ἀγῶνος λεγομένων λόγων, τοῦ
προσῆκόντων εἰρησθαι.

Ἐξάδιος (Hom. A 264) ὄνομα
ὃ ἐξέχων ἐν τῷ διώκειν.

ἐξαιθριασθῆν (Joseph. B. I. 3
83) λαμπρυνθῆν.

ἐξαιμοὶ οἱ λίφαιμοι, οἱ πλείσι
κενώσαντες.

ἐξαίρει ὕφοι.

ἐξαιρεῖται ἀφαιρεῖται, λαμβάν
ἐξαιρήσομεν ὁμοίως.

ἐξαιρέσεως δίκη. ὁπότε τις ἐ
τινα ὡς δούλον, ἄλλος δὲ τις αὐτόν
θερον ἐξαιροῖτο, ἔξῃ τὸν ἀντιποιούμ
ἀνθρώπου ὡς δούλου λαγγάνειν ἐξο
δίκην τῷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν αὐτόν
μένω. Harp.

ἐξαιρετέ αἴτι τῷ κατασραφῆν
Cass. fr. 59) “ἢ Καρχηδῶν πολλοῖς Ἰ
ἐξαιρετέα ἐδόκει εἶναι καὶ Κορνηλίω
καὶ ἔλεγεν ὅτι ἀδύνατόν ἐστι συνεσιῶ
τῆς ἀδειεῖς σφᾶς εἶναι.”

ἐξαιρετον τὸ ἐπίλεκτον. ἐξαιρι
ῶντων, τὸ ἐκβαλλόμενον.

ἐξαιροντες ἀνατρέποντες· “πρὸ
τί λέγουσιν οἱ τὴν πρόνοιαν ἐξαιρον
ἐξαιρούμενος ἀποκομιζόμενος.

ἐξαιροῦσιν ἐκβάλλουσιν, ἄφα
“φθίνοντα γὰρ Αἰαίου θέσφατ' ἐξ
ἦδη” (S OR 906).

ἐξαισία παντός ἐπέκεινα θα
ὑπερβαλλόντως· “πλοῦτος ἐξαισιος.”
βιος “ἐπιγίνεται χειμῶνος μέγεθος ἐξ
ἐξαιτίας ἀφαιρέτης.

ἐξαιτον τὸ ἐξαιρετον· (AP 6 332
τα προτέρης ἀπὸ ληίδος, ἦμος ἀτεμ
σεν ὑπερθύμους Γέτας.”

ἐξαίφνης καὶ ἐξαπίνης.

ἐξ ἀκαλαρρεῖται βαθυρροῦ
νοῖο (Hom. H 422, τ 434) ἐκ τοῦ
ῥέοντος διὰ τὸ βαθύ.

ἐξ ἀκραίου ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς

κς. Πολύβιος (17 13) "οὔτε τὸς ἐξ ἀκραίῳ συμπεριφερόμενος τῶν ἀνδρῶν ... πατρίσιν αὐτῶν τὰ παραδείγματα ἐξ αὐτῶν τῶν ἐνεσῶν καιρῶν" (cf. v. προδότας).

ἐξ ἀκραίου· "οὐ δυνάμενος δὲ πείθειν ἀκραίῳ διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ εὐπρωγίαν τοῦ βασιλέως." cf. v. ἀκέραιος.

ἐξακριβωθέντες ἐρευνηθέντες· Διόδωρος "ἄνδρες ἐξακριβωθέντες ὑπὸ βασιλέως ἕως μέγθος τε καὶ ὕψος σωμάτων καὶ τολμῆς δξύτητα καὶ ἀγερωχίαν."

ἐξ ἀλειπτρον τὴν τοῦ μύρου λήκυσον, τὸ ἀλάσασρον ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνῶντες· Ἀριστοφάνης (Ach. 1062) "ὑπεχ' ὡδε δεῦρο τοῦ ἀλειπτρον, ὦ γύναι."

ἐξαλλημιμένος ἠλειμμένος.

ἐξαλίσας ἐκκυλισθῆναι ποιήσας εἰς τὴν κίνω· ἀλινδήθρα δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ τιθέντες ἵππους οἱ ἵπποι τοῦτο ποιοῦσιν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατραχίοις (934) "πολλὰς ἀλινδήθρας τε καὶ ἐκκυλισματα." sch. A Nub. 32.

ἐξαλλάξαι ἀντὶ τῆς τέρφαι· Μένανδρος "ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν κακὸν τί σοι δώσεται."

ἐξαλλάττω αἰτιατικῆ.

ἐξαλλομένους ἀνασκιρτώντας· Ἰώσηπος (B. I. 6 4 2) "οὐκ ἀξιόους εἶναι σωτηρίας τοῦς φλεγόμενης δι' αὐτοὺς τῆς πατρίδος ἐπαλλομένους."

ἐξαλλος· καὶ ἐξάλλως, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλον τρόπον, παραδόξως· Πολύβιος (32 25) "τὸ γὰρ ἅμα τε θύειν καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ θεῖον προσκυνῶντα καὶ λιπαρῶντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, καὶ πάλιν ταῦτα διαφθεῖρειν, μαρίας ἐξίν."

ἐξάλλως καθ' ὑπεροχὴν· "τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ θεῖον, λιπαρῶντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, ὅπερ εἶωθε Πρωσίας ὁ βασιλεὺς ποιεῖν γονυπετῶν καὶ γυναικίζομενος, ἅμα δὲ ταῦτα λυμαινέσθαι καὶ διὰ τῆς τούτων καταφθορῆς τὴν ἐς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, λυττῶντος ἔργα καὶ φηγῆς ἐξεσηκίας τῶν λογισμῶν" (Polyb. 32 25. cf. v. Πρωσίας).

ἐξ ἀμάξης· ἡ λεγομένη ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίους λήνια, ἐν ἣ ἠγωνίζοντο οἱ ποιηταὶ συγγράφοντες τινα ἄσματα τοῦ γελασθῆναι χεῖρον· ὅπερ Ἀημοσθένης (18 122) ἐξ ἀμάξης εἶπεν· ἐφ' ἀμαξῶν γὰρ οἱ ἄδοντες καθήμενοι ἔλεγον τε καὶ ἤδον τὰ ποιήματα. λέγε-

ται καὶ ληναίτης χορὸς ὁ τῶν ληναίων. sch. A Eq. 544.

ἐξ ἀμβιτίωνος ἐκ περιδρομῆς τι πράτων, παρὰ Ῥωμαίους.

ἐξαμβλίσκειν ἐκτιτρώσκειν· Ἀλλιανός "καὶ τὴν τῶν τετραπόδων ἀγέλην ἐξαμβλίσκειν ἔφασαν."

ἐξαμήσω ἐξανύσω, ἐξοίσω· (A Lys. 367) "τοὺς πνεύμονας καὶ τᾶντερ' ἐξαμήσω."

ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκεις, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

ἐξ ἀναγκαίας τύχης· οἶον ἀναγκαστῶ μόρω, καὶ οὐκ ἐκ ταυτομάτου. ἐκ βίας, ἐκ ἰδίῳ θανάτῳ· Σοφοκλῆς (El. 48) "τέθνηκε Ὀρέξης ἐξ ἀναγκαίας τύχης."

ἐξανασᾶς μετοικήσας· "ὁ δὲ Θεοσιάδης ἐξανασᾶς ἐξ Ἀθηνῶν Θεοσίαν ἐν Βοιωτίᾳ ἔκτισεν."

ἐξαναχωρεῖ Θουκυδίδης (4 28).

ἐξανδρούμενος τὴν ἡλικίαν ἔχων εἰς ἄνδρα.

ἐξαγεμοῦσθαι ἐπαίρεσθαι.

ἐξανθίζω τὸ βάπτω, ὡς τὸ "ποικίλους ἐξηνθίκατε τὰς βυφάς." ἐξανθῶ δὲ τὸ ἀναβλασάνω, ὡς τὸ "ἐξηνθισεν ἡ ἔρμημος."

ἐξανθρωπίζω.

ἐξάντεις ἐξω ἄτης καὶ βλάβης· "καὶ οἱ μὲν ἔδρασαν ταῦτα, εἶτα μόντοι ἐξάντεις γίνονται τοῦ κακοῦ."

ἐξάντη ὕγιη καὶ ἐξω ἄτης· "ὦ Ζεῦ γενέσθαι τῆσδε μ' ἐξάντη νόσου." τὸ ν ἐγκτεται δι' εὐσομίαν. (Theophyl. Sim. 2 extr.) "ἀτὰρ ἐξάντης τοῦ πτώματος ὁ τρυνματίας γενόμενος καὶ τρίτον ἄθλον ἀσπάζεται." καὶ Ἀλλιανός "θουγύτηρ δὲ ἦπερ ἦν οἱ τῶν ἐκείνων μηχανῶν τε καὶ ἐπιβουλῶν ἀμαθής, ἐξάντης γίνεται τοῦ κακοῦ." ἐσι δὲ καὶ ἐπιφώνημα· "ἐξάντης λεύσω τοῦμόν κακὸν ἄλλον ἔχοντα." Πλάτων ἐν Φαίδρῳ (p. 244 E).

ἐξανύω (Hom. A 365) κατεργάζομαι.

ἐξαπάτη· ὁ λογοθέτης ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ Καλλικελάδου "ἐν ὀλίγῳ δὲ συνιδόντες ὡς οὐκ ἐξαπάτη καὶ ὄνειρος τὰ δρωμένα, ἀλλ' ἐργήγορσις καὶ ἀλήθεια."

ἐξάπινα ἐξαίφνης, ἢ κυκλόθεν· Δαβίδ (Ps. 63 4) "ἐξάπινα κατατοξεύσομαι."

ἐξαπίναιον ἐξαίφνης· "οὐ μέγα τι συνέβη τὸ τῆς ἐπιθέσεως ἐξαπίναιον οὔτε βλάβηαι Ῥωμαίους οὔτ' ὠφελῆσαι." καὶ ἐξαπίναίως ἐξαίφνης.

ἐξαπλῶν διπλασιάζων, πολυπλασιάζων. ἀντί τοῦ πότερα ἂν ἔλοιο, εἴ σοι δοίη τις ἀφίρειν, λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἐν ἡδονῇ διαύγειν, ἢ κοινωεῖν τοῦ παντός καὶ αὐτὸς τε λυπεῖσθαι καὶ τοὺς φίλους λυπεῖν; περὶ Ἀϊαντός φησιν· (265) "ἀνὴρ ἐκεῖνος ἦν ἰκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ, αὐτὸς μὲν ἦδεθ' ὁλοισιν εἶχετ' ἐν κακοῖς, ἡμῶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἡνία ζυγνῶν. νῦν δ', ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου, κεινός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ, ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσσαν ἢ πάρος. ἄρ' ἐστὶ ταῦτα δις τόσ' ἔξ ἀπλῶν κακά;"

ἔξ ἀπόπτου (S Phil. 467) ἔξ ὑψηλοῦ τόπου.

ἐξάπτεισθαι ἐξαρτᾶσθαι, ἀντικαμβάμεσθαι.

ἐξάρωντες ἐξω ποιήσαντες.

ἐξαράξαντες ἐκρήξαντες, κρούσαντες.

ἐξαράξειν· "καὶ ἔτι μᾶλλον ἐξήπτοντο εἰς ὄργην, καὶ ἠπέλλουν τὰς θύρας ἐξαράξειν," τουτέστι συντρίψαι, καταβαλεῖν.

ἐξαράσασθαι τὸ ἐκτελεῖσαι τὰς ἀράς, τουτέστι τὰς ἐν γὰς ἕς ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεισι τῶν ναῶν εἰώθασι ποιεῖσθαι. Harp.

ἐξαργυρῶσαι, οὐκ ἐξαργυρῶσαι. Θουκυδίδης ἡ (81) "οὐδ' ἦν δέη τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ σρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι."

ἐξαρθρός ἐκμηλής, ἐξωσεισμένος.

ἐξαρνος ὁ τῷ ἀρνεῖσθαι ἐπιμένων καὶ ἀρνήμενος καθόλου· "ὃ δὲ μωσιγῶθεις ἐξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι."

ἐξάρξαιτε (Ps. 146 7) ἄρξαιτε μελωδίαις, ὑμνήσατε, προκατέρξαιτε, καταλέξαιτε.

ἐξάρσεις ἐπάρσεις· "ὃ δὲ θρασύτερον προεκθέων, ἐξάρσεις τε τῶν ποδῶν καὶ περιδινήσεις ποιέμενος, βλεῖ τρωθεῖς ἀπέλιπε τὸν βλον."

ἐξαρτήσας ἀντί τοῦ ἐφενρίσκων, ἢ κρεμάσας. καὶ ἐξαρθῶμαι συμπέπαρμαι· Ἀριστοφάνης (Pac. 474) "κἀξαρθῶμαι κάπεμπέπτω καὶ σπουδάξω," καὶ αὐθις (Procop. Arc. 18) "ἐν μὲν εἰρήνῃ καὶ σπονδαῖς ἐξαρθῶμενος ἀεὶ νῦν δουλεῖ ἐπὶ τοὺς πέλας πολέμου αἰτίας."

ἐξαρτίζει τελειοῖ, πληροῖ, παρασκευάζει.

ἐξαρτύσας ἐκπληρώσας, ἢ ἐτοιμάσας.

ἐξάρτυσις· "πυθόμενος δὲ τὴν ἐξάρτυσιν τοῦ ζόλου τῶν Ἰώνων," τουτέστι τὴν παρασκευήν.

ἐξάρχοντες ἄδοντες· "οἱ δὲ Τρῶες μετὰ

θορόβου καὶ ἡδονῆς παιᾶνας ἐξά cf. v. ὀλκεῦσιν.

ἐξατμίσθη ἐξελεπτόνη.

ἐξατωρεία ἐλευθερία ἀπὸ σφρι ἐξανθᾶ ἐκφωνεῖ, ὁμολογεῖ.

ἐξαυτῆς παραυτίκα, εὐθῆως· (cf. v. συνώσαντες) "ἐξαυτῆς οἱ προβιβλιαφόρον ἐπεμπον πρὸς τὸν Περσαφοῦντα τὸ γεγονός." καὶ αὐθις (cf. v. ἀλογία) "ὃ δὲ ἐξαυτῆς προῆγ τῇ πορείᾳ χρώμενος."

ἐξαψάμενος κατασχών, περιπεξεβοήθη τὸ ἐλαλήθη, ἐξεβοτὸ ἐβοήθησεν.

ἐξεγγύησις τὸ ἐκτελεῖσαι τινῶν ἐγγυητῶν κατασάσεως. οὕτω κνησις (24 77). Harp.

ἐξεγραψάμην ἀντί τοῦ ἐμνη Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (983) "ὄν ἐτ' ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην."

ἐξεγρόμενος ἐγερωθείς.

ἐξεδιήτησε κυκῶς διώκησε.

ἐξέδισεν ἐξεξήτησεν, ἐκ τοῦ ζητῶ.

ἐξέδοτο ἐξέδωκε.

ἐξέδρα· "ὃ δὲ κατῆρχε χιωματάκατὰ τὴν βόρειον ἐξέδραν, ἢ μεταξὺ πυλῶν ἦν." καὶ αὐθις (Diog. L. 4 τῶν κουν πλησίον τοῦ μουσείου καδρας."

ἐξέδραμον αἰτιατικῇ.

ἐξεδρος. (A An. 276) "ἐξεδροῖ ἔχων," τουτέστι παρηλλαγμένην. καὶ (Phil. 212) "οὐκ ἐξεδρος ἀλλ' ἔντοπος" οἰωνοὶ ἐλέγοντο ἐξεδροῖ τε εἶναι μὴ χρησοί."

ἐξέζεσεν ἐπληρώθη· "καὶ τί αὐτοῖς σῶμα ἐλκῶν ἐξέζεσεν." cf. v.

ἐξεθεάτρισαν ἐσηλίτευσαν, ἐξασαν· "οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεάτρικαὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν κατέσρεψεν Iybius?).

ἐξέθει ἐξέτρεχεν.

ἐξεθύσαντο ἐμαντεύσαντο· "οἱ τεις ἐξεθύσαντο ὡς ἦκισα ὄσιον ὃ ἐξέθωρεν.

ἐξει, τουτέστιν ἐξελθε, παρὰ Ἄ (Nub. 629).

ἐξει παρεξεί. οὐκ ὑποτάσσει, ἐξειδίον.

ἔξειη συνεκεχώρητο, εἶθις· Ξενοφῶν παρ. 43 10) "ἦδεσαν γὰρ πάντες ὅτι ἔξειη τῷ καὶ ἀριζῶντι καὶ δειπνοῦντι προσελθόντων, καὶ εἰ καθεύθοι ἐπεγείραντα εἰπεῖν, εἴ τι ἔχοι πρὸς πόλεμον."

ἔξειης, παρὰ ποιηταῖς, ἐφεξῆς, ἐπὶ σίχον. ἔξεικασιμένον· "θεραπεύονται τὸν νεῶν, ἢ γεραίροντι πᾶν ὅτιοῦν ἄγαλμα. ἔξεικασιμένον αὐτῷ καὶ τετιμημένον" ἀντὶ τῷ ἐξωκωμένον.

ἔξεικασιμένος πεπλασμένος· Ἀριστοφάνης (Eq. 230) "μὴ δειδιδῷ· οὐ γὰρ ἔστιν ἔξεικασιμένος" ἀντὶ τοῦ πεπλασμένου πρὸς ὁμοιότητα. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοῖς ὁμοία τὰ ἱεροσπεύια ποιεῖν τοῖς κωμωδομένοις ὑπὸ πύτων, καὶ περιτιθέναι τοῖς ὑποκριταῖς.

ἔξεικονισμένον (Exod. 21 22 et 23) μεμφωμένον.

ἔξειλεγμένον ἐκλεκτόν.

ἔξειλετο ἔλαβεν.

ἔξειμένοι ἀφειμένοι.

ἔξειμι, οὐκ ἐξελεύσομαι, λέγουσιν Ἀτταίοι.

ἔξειναι δυνατὸν εἶναι.

ἔξεινισαν ἐξενδοχῆσαν.

ἔξειραντες ἐξελκύσαντες, ἐξελόντες· Ἀριστοφάνης (Eq. 377) "τὴν γλώσσαν ἐξείραντας αὐτοῦ ἐκκοινομήσα."

ἔξειργειν ἀπειργεῖν, κωλύειν.

ἔξειρετο ἠρώτα.

ἔξειρπυσεν ἐξεσύρθη, ἐξῆλθεν· "ἡ δὲ ἔρηνα ἔξειρπυσεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναγκασθῆσα." ad Act. Apost. 28 3.

ἔξειρψεν (Ps. 104 29) ἀνέδωκεν.

ἔξεισιν ἐξέρχεται.

ἔξεισῆκει ἐξηλλάττετο· "καὶ τρόμῳ εἶπας, καὶ ἡ χροῖα αὐτοῦ ἐξεισῆκει καταδεικνύσας τὸ πλήθος τῆς σρωτιᾶς καὶ τῶν ὀπλων τῆς λαμπρότητας."

ἔξεικάκησα ἀπηγόρευσα.

ἔξεικαρκεύθη ὠψοπορήθη, συνεκόπη.

ἔξειεκλήκει ἐκ τοῦ δειπνεῖν ἀνίστη· "νυκτὸς δὲ γενομένης τοὺς οἰκέτας ἐξειεκλήκει πρὸς Ναννάρον" (Nicol. Dam. exc. leg. p. 65).

ἔξειέκλητο προεκαλεῖτο· (Polyb. 4 57)

"ταῦθ' ὅτι ἐξειέκλητο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρῶτην αἰε οἰκέτους ὄντας τῶν τοιούτων ἐγγεγραμμένων."

ἔξεικνησεν ἐξεδίωξε· Σοφοκλῆς (El. 567)

"παῖδαν κατ' αἴλωσ ἐξεικνησεν ποδοῖν σικτὸν

κεράσην ἔλαφον."

ἔξεικνησίασε συνήθροισε.

ἔξέκνησεν ἐξέκοψεν· Ἡρόδοτος (7 239) "δέλτιον δίπτυχον λαβὼν τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησεν."

ἔξεικόκκισεν (A Ach. 1178) ἀντὶ τοῦ ἐξέκλασεν, ἐξέβαλεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κόκκων.

ἔξεικόπη τὸν ὀφθαλμὸν (ἐπηρώθη) Ὀράτιος ὁ Ῥωμαῖος, καὶ ἐπεκλήθη Κόκκης· τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὀκολοῦμι καλοῦσι Ῥωμαῖοι.

ἔξεικύκλησαν ἐξήνεγκαν· Ἀλλιανός "ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ θέατρον ἐξεικύκλησαν αὐτόν, ἐπηλυγασάμενος τὴν κεφαλὴν... ἦν τὸ ἄσωτον."

ἔξεικώμασεν ἐξεπόρνευσεν.

ἔξέλαθον λαθεῖν ἠδυνήθησαν.

ἔξειλέγχειν φανεροποιεῖν· "ὃ δὲ ἡξίου ἢ τάχος τὰ προαχθέντα βασύνοις ἐξειλέγχειν."

ἔξέλεξε συνήθροισε· "χρήματα δὲ παρὰ τῶν Λιβύων πολλὰ μὲν ἐς τὸ κοινὸν πολλὰ δὲ καὶ ἐς τὸ ἴδιον ἐξέλεξε."

ἔξελιγμῶν ἰδέαι διτταί, ἡ μὲν κατὰ λόγους ἡ δὲ κατὰ ζυγά. εἶδη δὲ ἀνὰ ἑκατέρου αὐτῶν τρία· καλεῖται γὰρ ὁ μὲν Μακεδὼν, ὁ δὲ Λύκων, ὁ δὲ Χώριος, ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. Μακεδὼν δὲ ἐξελιγμὸς ἐστὶν ὁ κατὰ λόγους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας τὴν ὀπισθεν. Λύκων δὲ ἐστὶν ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον, ὁμοίως δὲ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὴν ὀπισθεν. Χώριος δὲ ἐστὶν ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος, τῶν κατὰ μέρος ὀπλιτῶν ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπων ἑτέρους μεταλαμβάνόντων, τοῦ μὲν λοχαγοῦ τὸν τοῦ οὐραγοῦ τοῦ δὲ οὐραγοῦ τὸν τοῦ λοχαγοῦ, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὴν ὀπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγά ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὴν ἐπὶ τῶν ἀποτομῶν βουληθῆ τις τὴν κέρατα καθιστάνειν, τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων χάριν τοῦ καὶ τὰ μέσου ἰσχυροποιεῖσθαι, καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις καὶ τὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς. Aelianus Tact. 27.

ἔξελίξαντες· "ἔτα ἡμεῖς τὰς φάλαγγας ἐξελίξαντες, ἀγχιρροφοὶ γινόμενοι, ἀντιμέτωποι γίνεσθε τοῖς διώκουσιν." καὶ αὐθις "κῆρα ἐνόπλιοι διαδρομαὶ τινες ἔγνοντο καὶ ἐξελίξεις καὶ περίοδοι." cf. v. διαδρομαί.

ἐξέλιπε φουσητήρ, ἐξέλιπε μόλιβδος. φουσητήρ καὶ τὸ ὄργανον ᾧ ἐμφυσᾷ ὁ χρωόμενος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ τὸ ὄργανον μεταχειριζόμενος. συγκοίουσιν δὲ τῷ ἀργύρῳ μόλιβδον, ἵνα συγκοιόμενος ἀνιμάται καὶ ἀναλαμβάνῃ εἰς αὐτὸν τὸ νόθον.

ἐξελίσσουσι κινούσιν.

ἐξελοφίζετο· ἡ δὲ γῆ ἐκ τῶν Δικαιαρχείας γεωλόφων ἐξελοφίζετο.

ἐξεμείν ἐκκενοῦσθαι· Ἀριστοφάνης (Rau. 11) "μὴ δῆθ' ἱκετεύω," τουτέστι μὴ ὕλως εἴπηε, "πλὴν γ' ὅτε μέλλω ἐξεμείν." τότε, φησί, λέγε, ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμείν· ὅσα γὰρ ἂν μᾶλλον ἐξεμίσαιμι.

ἐξέμηναν αἰτιατικῇ.

ἐξεμηρύσατο διεξῆλθεν· (Polyb. 3 53) "ὁ δὲ Ἀντίβας ἐν ὅλῃ τῇ νυκτὶ μύλις ἐξεμηρύσατο τὰς χαράδρας."

ἐξέμοῦ παρ' ἐμοῦ.

ἐξέναντίας ἐπίρρημα.

a ἐξένευσαν παρητήσαντο, ἀπηρηήσαντο· "οἱ δὲ μὴ θέλοντες βοηθεῖν αὐτοῖς, ὡς πρὸς ἄλλους πόλεμον ἔχοντες, ἐξένευσαν τὴν βοήθειαν."

b ἐξένευσαν ἐξεκολύμβησαν· Θουκυδίδης (2 90) "τὰς δὲ ἄλλας νυκτὸς ἐπικαταλαβόντες ἐξέωσαν τε πρὸς τὴν γῆν καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν."

ἐξένιζεν ἀντὶ τοῦ ξένου ἦν· Αἰδύμος δὲ φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐκ Ἀττικοῖς ἀλλὰ ξένοις φήμασι διελέγετο. Harp.

ἐξένισεν ἐξεροδόγησι. καὶ ἀντὶ τῷ ἀπέκτεινεν· Ἠλέκτρα φησὶν (96) "ὁ δὲ Ἄρης ἐκ ἐξένισεν αὐτόν," τουτέστιν οὐκ ἀπέκτεινε· ξένια γὰρ Ἄρειος τραύματα καὶ φόνοι. καὶ Ἀρχιλόχος "ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενος." ταῦτα θρηγεῖ ἀδελφῇ τοῦ Ὀρέσου.

ἐξένοδος τὰ πάνθ' ὄρῃ, ἐπὶ τῶν παρορώντων.

ἐξέπεσον πόρρω ἀπέφυγον· "καὶ τελευτῶντες τῆς νήσου ἐξέπεσον" ἀντὶ τοῦ ἐξεβλήθησαν.

ἐξέπιμέτρον· "ἡ τῶν Ἑσσιῶν αἵρεσις, οἱ εἰσὶν Ἰουδαῖοι, τῶν Φαρισσαίων καὶ γραμματέων τὴν δικαιοσύνην ἐξέπιμέτρον διανέσκειν" (Cedrenus p. 98).

ἐξέπιπολῆς, οἶον οὐκ εἰς βῆθος ἀλλ' εἰς ὄψιν.

ἐξέπιτάγματος· "καὶ ὁ Καῖσαρ παρῆν ἐξέπιτάγματος, ἀλλ' ἐσιώπη καὶ εἶπετο."

ἐξεπίτηδες καὶ ἐπίτηδες. ἐπὶ λέγουσιν Ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ μάτην, ἐκπῆς, ἀργῶς. (A Plut. 917) "οὐκ ἐξέπίπολις ἄρχειν καθίστησι δικαστῆς;"

ἐξέπλευσεν ἐξώκειλε, παρετράπη ἐξέπλευσε τῶν φρενῶν, καὶ πολλὰ ἄγαλμα παρώρησεν" (Aelianus?).

ἐξέπλωσας· Ἡρόδοτος (3 155) 'ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν, σιωπῶν δ' ἔρως;" ἀντὶ τῷ ἐξέπλευσας, τουτέστι πητος καὶ ἐξώκειλας.

ἐξεπολεμώθη ἐκινήθη.

ἐξέπραξεν ἀντὶ τῷ ἀνείλεν· (S O "οὔτε πυρφόρος θεοῦ κεραννὸς ἐξέπραξεν ἀντὶ τοῦ κατέβηαι πρέμνα, τουτέστι μέχρι ῥιζῶν τὰ σείλη Δημοσθένης (43 69). Harp.

ἐξερούσατε τοὺς λίθους (A Δ ἐκκενώσατε, ἐκβάλετε, ἀπορρίψατε.

ταὶ δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἔρας, ὃ ἐστὶ τὸ ἐξερέων ἀντὶ τοῦ ἐφρευῶν.

ἐξερεύξεται (Ps. 119 171) ἐκφέγει νέγκη.

ἐξερήσομεν ἐρωτήσομεν.

ἐξεριθεύονται πρὸς κακίαν ἐκ Πολύβιος "οἱ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι θεύονται τοὺς νέους, καὶ παρυσκευόνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλο." ἐξέρκετον κατὰ Ῥωμαίους τὸ ἰπεδον.

ἐξερπύουσι βυθίσουσι.

ἐξερρύθησαν ἠφανίσθησαν. λαμπερὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ φευγόντων

ἐξερρωγυῖα διεφθαρμένη· Περ (Arc. 1) "γυνη τὸν τρόπον ἐξερρωγυῖα οἱ θυμοὶ τῶν ὑπασπιστῶν τῆς Εὐδοξίμου τοῦ Χρυσόμομου ἐξερρώγησαν."

ἐξέρχομαι δοτικῇ. τὸ δὲ τιμωρῶν τικῇ.

ἐξερω ἐξοίσω.

ἐξέρωτος. ὅτι ἐξέρωτος ἐνίοτε ἐπισυμβαίνει, ὅπερ Ἀντίοχος ὁ Σελεύει παθεν. εἶτα ὑπὸ λατρῶν ἐφωράθη τὸ

ἐξεσάλαξας μετεκίησας· ἐν ἐπιματι (AP 5 235) "τὴν δ' ἐνὶ θυμῷ ἔξας ὅλην θάμβει φαντασίην."

ἐξεσία ἡ προσβεία.

ἐξεσκληκός τὸ ὑποξηρανθέν.

ἐξεσόβησα ἐξεδόξα· ἐν ἐπηρῆ (AP 5 260) "ἔχυτον ἐκ ἐφρων ἐξέ"

νίου." και αὐθις (AP 6 167) "και πιτύκας πολ-
λάκας ἔξεσώβει."

ἔξεσσυτο ἔξώρησεν.

ἔξεσεμμένοι ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένοι·
κιάθαι γὰρ τῷ ζέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ
ποσειν. ζέμμα δέ ἐστι τὸ προσειλημένον ἔριον
τῷ θαλλῷ. Σοφοκλῆς (OR 3) "ἰκτηρίοις κλά-
δοισιν ἔξεσεμμένοι."

ἔξέσηκε μαινέται· "ὄ δὲ τῇ πολυχρονίῳ
τριβῇ τῶν πολεμικῶν οὐδόλωζ ἔξέστη τῶν
φρενῶν."

ἔξέσησαν ὑπεχώρησαν· "οἱ δὲ βάρβα-
ροι ἔξέσησαν αὐτοῖς ὡς κρείττους."

ἔξέσω ἔξουσίαν ἔγλω.

ἔξέσχε· "τούτου τὴν πλευρὰν λόγῃ διή-
λασι, και ὑπὸ φύμης τῆς αἰχμῆς ἔξέσχε ἐπὶ
δίπτερῃ," ἀντὶ τοῦ διήλασε, διήλαθε.

ἔξέσχε· "ἠκοντίσθη τὸν δεξιὸν ὤμον
διπτερός, και ἔξέσχε τὸ βέλος," ἀντὶ τοῦ
διήλαθε.

ἔξεταζόμενοι πρὸς τοῖς βασιλείοις
(Isocrat. 4 151) ἀριθμούμενοι ἐν τοῖς βασι-
λείοις.

ἔξεταζόμενος ἐρευνόμενος, δοκιμαζό-
μενος, ἢ συναριθμούμενος· "ἐν πράξεσι με-
τρῆσι ἔξεταζόμενος," και αὐθις "ἐρρύετο τὴν
πίλιν ἔξον ἔξεταζόμενος Φουρτιωνίων ἔπο-
στῆτος τῶν ἐπὶ τῆς Μυσίας, οὗς δοῦκας
παλοῦσι."

ἔξετάζω αἰτιατικῇ.

ἔξέτει ἔξαιτεῖ, βαρυτόνωζ ἀττικῶς· Ἀρι-
στοφάνης Νεφέλαις (861) "οἶδ' ἔξέτει σοι τραυ-
λάσῃ πιθόμενος." και (Lys. 280) "ἔξ ἐτῶν
ἀντας." Ἀττικῇ σύνταξις.

ἔξέτηξεν ἠφάνισεν.

ἔξευγενίζω αἰτιατικῇ.

ἔξ εὐθείας· "ἐπισολὴν δὲ ἔξ εὐθείας
πρὸς αὐτὸν ἐπιθεῖναι ἐνάρκησα," τουτέστιν
ἠφάνισαν, ἐκ τοῦ παρυστικά.

ἔξευμενίζεσθαι πείθεσθαι.

ἔξεφασίλισαν παρ' οὐδὲν ἔλογισαντο·
"ὄ δὲ ἐκ ἔξεφασίλισαν τὴν τῶν Κρητῶν ἀ-
ποχέδιον ἐκείνην μούσαν οἶα δὴ που λιτὴν
τοῦ θυσίαν." cf. v. ἐγόν.

ἔξ ἐφόδου ἐκ τοῦ παραχρημα, χωρὶς
κίτου· "ὡς ἔγνω μὴ ἔξ ἐφόδου οἰόντε ἔξε-
λῶν τὴν Θεοδοσίου πόλιν, ἀναχωρεῖ" (Me-
land. exc. leg. p. 397).

ἔξεφοῖτα ἐθροιάμβευεν· "ὄ δὲ παρὰ τὰς
ἀτέλεζας και βαβήλους ἔξεφοῖτα τὰ τῶν Σα-

μοθρακῶν ὄργια· ὅς φωραθεις ἀπέδρα πρὸς
τοὺς Κυζικηνούς." cf. v. ἀναδεῖ.

ἔξέφου ἐβλάσησεν.

ἔξεφύρθη (Ierem. 3 2) ἐμιάνθη.

ἔξεφύσησα (Malach. 1 13) διεσκόρπισα,
ἐβδελυξάμην.

ἔξεφύσησεν ἐκίνησεν, ἐτάραξεν. ἀπὸ
τοῦ σπινθῆρος δὲ τὸ φουσησαι ἔλαβεν. Ἀρι-
στοφάνης (Pac. 610) "ἐμβυλῶν σπινθῆρα μι-
κρὸν Μεγαρικῷ ψηφίσματος, ἔξεφύσησεν το-
σοῦτον πόλεμον ὡσεὶ τῷ καπνῷ πάντα "Ἐλ-
ληνας δακρῦσαι."

ἔξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου (Ps.
41 5), τουτέστι διεχύθη και διεκινήθη εἰς
ὄδυρμούς, ἄπαυσον ἔχω τὸν θρήνον.

ἔξέχειν τὸν ἥλιον τὸ ἐπιτεταλκέναι.
"ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε," κωλάριον τι παροιμιῶ-
δες ὑπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον, ὅταν ἐπιπέ-
φη ψύχους ὄντος. Ἀριστοφάνης Νήσοις "ἄ-
ξεις ἄρα, ὡσερ τὰ παιδῖ; ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε."
και ἐν Σοφξί (768) "και ταῦτα μὲν γῶν εὐ-
λόγως, ἦν ἔξέχη εἴλη κατ' ὄρθρον, ἠλιάσθη
πρὸς ἥλιον."

ἔξῃ, ἀθυπότακτον, ἀντὶ τοῦ δυνατὸν
ὑπάρχῃ.

ἔξηγήσασθαι τοῦ διηγῆσασθαι διαφέ-
ρει. διηγῆσασθαι μὲν γάρ ἐστιν εἰπεῖν ἀπλάως
ἢ τις αὐτὸς ἐπίσταται, ἦτοι πρὸς ἀγνοοῦντας
τοὺς ἀκρωμένους λέγων ἢ και πρὸς εἰδότας·
τὸ δὲ ἔξηγήσασθαι ἕμα λέγειν τε περὶ ὧν
ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκρόντες, και διδάσκειν αὐτὰς
περὶ ὧν πυνθάνονται.

ἔξηγηταὶ οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦ-
σιν ὑποδεικνύοντες, και διδάσκοντες περὶ τῆ
ἀδικήματος οὗ ἕκαστος γράφεται.

ἔξηγηταὶ τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι,
οἷς μέλει καθαίρειν τὰς ἄγει τινὶ ἐνοσηθέν-
τας. και οἱ ἔξηγοῦμενοι τὰ πάτρια. και Ἡρό-
δοτος (5 31) "σὺ εἰς οἶκον τὸν βασιλέως ἔξη-
γητῆς γίνεαι πρηγματῶν ἀγαθῶν, και ταῦτα
εὐ παραινέεις πάντα."

ἔξηγητῆς ἰδίως ὁ ἔξηγοῦμενος τὰ ἱερά.
ἔστι δὲ και ἄ πρὸς τοὺς κατοικομένους νομι-
ζόμενα ἔξηγοῦντο τοῖς δεομένοις. Harp.

ἔξηγορία ἐπαγγελία.

ἔξηγηρόμην ἔξηγειρόμην. Ἀριστοφάνης
(Ran. 51) "κἄτ' ἔγωγ' ἔξηγηρόμην" ἐπὶ τῶν
ψευδομένων. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου
"νανμαχῆσας κατέδυσσα ναῖς τῶν πολεμίων
ἐγ'" ἐπιφέρει ὁ Ἡρακλῆς "κἄτ' ἔγωγ' ἔξηγηρό-

μην," σκώπτων τὸν Διόνυσον. καὶ ἐγώ, φησί, ἀνέστην ἐξ ὄνειρων, δηλῶν ὅτι ταῦτα ὄναρ ἐπραξε. τῶν ἐπίτηδες ψευδομένων λεγόντων τοῦτο, καθὼς δηλοῦται ὅτι ἐνυπνίῳ ἐῴκει τὸ λεγόμενον.

ἐξήεσαν ἐξεπορεύοντο.

ἐξ ἡθέων (Herodot. 1 15) ἐκ τῶν συνήθων τόπων, ἐν οἷς συννασρέφονται.

ἐξήκει παρήγγηκεν· Ξενοφῶν (Anab. 6 3 26) "ὃ δὲ χρόνος ἐξήκει." καὶ αὐθις "ὃ δὲ συνεῖδεν ἐξήκειν τοῦ χρησιμοῦ τὴν φήμην."

Ἐξηκεσίδης, καὶ κλίνεται Ἐξηκεσίδης· Ἀριστοφάνης (Av. 11). ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων· τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβύλλουσι καὶ πλάνον, οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδούς. ἐξυπορήσαντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες εἶπον "οὐδ' ἂν Ἐξηκεσίδης εὔροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν." εἰρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων.

Ἐξήκεσος ὄνομα κύριον. Harp.

ἐξήκον Ἀίλιανός ἀντὶ τῷ ὑπερέχον· "καὶ ἑώρων φάσμα τὸ μέγεθος ἐξήκον πέρα καὶ ἀνωτέρω τοῦ ἰσοῦ."

ἐξήκοντος παρερχομένους· "ἐξήκοντος τῷ χρόνῳ οὐπὲρ ἐντός ἔδει ἐπανιέναι πρὸς τὸν σφῶν ἄρχοντα."

ἐξήλασμα ἡ δῶξις.

ἐξήλατο (X Anab. 7 3 33) ἐπήδησεν.

ἐξήλθεν ἐξέβη, ἐτετέσθη. "ὅτι Ζήνωνι, παρ' ἧν εἶχε δόξαν, ἐξήλθε τὸ μάντευμα· ἀντὶ γὰρ τῆς βουσιλίδος, ὡς ᾤετο, πόλεως εἰς λόφον συγκλεισθέντι τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχοντα συνέβη τὸ πέραν τοῦ βίου." cf. v. Ζήνων h.

ἐξήλιασμένων (2 Sam. 21 14) κεκαυμένων.

ἐξήλιθιότης ἐπίτασις τῆς μωρίας.

ἐξήλικας ἐξέβαλες, ἐξέωσας· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (33) "ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν."

ἐξήλυσις ἐξέλευσις.

a ἐξήμβλωκας (A Nub. 137) ἡμιτελῆ ἐξέωσας. ἐξαμβλώσαι δὲ ἰδίως ἐπὶ τῶν γυναικῶν λέγουσι τῶν ἀποτικτοσῶν θᾶττον, ἢ κατὰ τὸν τῶν ὠδίνων καὶ τῆς κνοφορίας νόμον. καὶ τὸ φάρμακον δὲ τὸ αἴτιον τῷ ἐξαμβλῶν τὰς γυναῖκας ἀμβλώθριον καλεῖται.

b ἐξήμβλωκας ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ ἐποίησας Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ αὐθις "καὶ οὐκ ἐξήμβλωτό οἱ ἡ ἐλπὶς" ἀντὶ τοῦ ἀτελῆς ἐγένετο. οὕτω φησὶν Αἰλιανός. "ἀλλ' αὕτη γε

ἡ ἐλπὶς ἐξήμβλωτο αὐτῆ." καὶ αὐθις "ἐξήμβλωτο δὲ ἡ ἐννοια τῆς τῷ ἀνοσίῳ ἀποσφαιγέντος αὐτῷ." cf ἐξήμβλωμένο· Ἀριστοφάνης "ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρῶγμα τοῦ ἐξημῆβλουτούτες τὸ παραπολωλὸς καὶ διεφ ἐξήμβλωσεν ἐξέτρωσεν. ἐξημημένος ἀφρημένος· (Ai. 1175) "εἰ δὲ τις ερατοῦ βία ἰσσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ, κακὸς κακῶ ἐκπέσοι χθονός, γένους ἄνωτος μμημένος."

ἐξήμμαι γενικῆ.

ἐξημημένοι ἐκδεδεμένοι, ἢ ἐξο

ἐξῆν ἐξεγένετο, δυνατὸν ἦν.

ἐξηνδραποδισμένον· (Ρο "πλείστας δὲ πόλεις ἐξηνδραποδισα πεπραξικοπηκότα" ἀντὶ τοῦ προδου ἐξῆνθησεν ἀνεβλάσθησεν, ἢ ἐξῆνθησε δὲ τὰ ἄνθη συνέλεξε. ἀνθίζω δὲ τὸ βῆπτω, ὡς τὸ "πα ηνθίκατε τὰς βαφάς."

ἐξηνθισμένοι ἄνθεσι κεκοοῖον ψιμυθίῳ φύκει καὶ τοῖς ὄμ (Lys. 43) "αἱ καθήμεθ' ἐξηνθισμένοι φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμένοι, καὶ ὀρθοσάδια καὶ περιβαρίδας· κῆγγ τὰ διαφανῆ χιτώνια."

ἐξήνιον ἐξω ζυγοῦ, ἀνυπότακινυον δὲ ἐκ τοῦ ἀνύω.

ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν (A Vesp. 1282) ὅταν ὑπὸ τοῦ σώσωζόμενον ἐξαπατηθῆ.

ἐξήπαφεν (Hom. 5 379) ἐξηπά ἐξῆπται ἐξῆρται, κρημῦται ἤπτο διεγῆγερο φλόξ.

ἐξῆρην ἀπῆρην.

ἐξῆρηνται ἐκβέβληνται.

ἐξήρκει ἐξίσχυν· "οὐ γὰρ ἐ ὑποζύγια πρὸς τῆς ὁδοῦ τὴν χα ὡσε αἰρόμενοι τὰς ἀμάξας ἐξέφερι δυσπόρων."

ἐξηρμένην ὑψουμένην.

ἐξῆρτυ ἐξῆπτεν, ἀπεκρέμα· "τὸ ματα τὰ βασιλικὰ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶ ἤρτα." καὶ ἐξηρτησθαι ὁμοίως. σθαι δὲ ἐτοιμάζεσθαι, ἐντροπέλλεσι ἐς παρασκευὴν ἐξηρτίσθαι πολέμοι ἐξηρτυμένος παρὰ Ἡροδότῃ κατεσκευασμένος, ἡτοιμασμένος.

ἀ ταῦτα.

ἠκότας τεταλαιπωρηκότας, πα-
'οὶ δὲ Κελτοὶ ἰδόντες τοὺς Ῥω-
σθαι παρεσκευασμένους, καὶ δό-
λενηκότας τὰ σώματα ὑπὸ λιμῆ
αἰρεῖσθαι τῶν θανάτων."

ἐπαίδευσεν, ἐγύμναζε· "καὶ πλὴν
ἦς σώμα ἔκ ἔχων ὁμως ἔκαμνε,
ἡμεῖς ἐξήσκει καὶ κατεκόσμη πρὸς
ἴσον."

εὐότες καμύοντες.

ῥης Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
166) καὶ κατὰ Ἀνδροτίωνος (66)
θης, ὠράθης. Harp.

ιένον ἠκριβωμένον· "οὐκ ἂν
τε δαυιλῆς ἔτε πρὸς τὸ δίκαιόν
ἐξητασμένον."

ο ἐξηκούετο.

ιν ἐκβάλλειν.

ἠ ἀπεπύτησεν· Ἀριστοφάνης (An.
λατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει
κ ἂν ἐξίδισεν εἰς θοοίμυτιον, ἀλλ'

λοντος σημουσιαν.

ἐξέρχεται.

γμένη ἐξηραμμένη· (Dio Cass.
ος τε ἐν ξηρᾷ χώρῳ ὑπὸ τῆ θεί-
γμένη δεινῶς ἐσπύριον ἐδατος."
ια (Ps. 123) ἢ δυσώπησις, ἢ

μαι αἰτιατικῆ δυνωπήσω.

ἠ ἐκφεύγειν.

κτον θλίβουσιν, ἢ ἐθλίψατε·
τῷ ξύλω τὸν ὤμον ἐξίπώκατον"
ς Ἀντισφύτη (291).

ἠ ἐξιν ἢ κατὰ φύσιν ἐκάσθ ἐνέρ-
κληρίῳ, ὅσον ἐπὶ μὲν ψυχῆς αἰ-
δὲ σώματος τὸ ἐντελές τῶν με-
ἠλογον καὶ ὑγείῳ. ἢ δὲ τούτων
διαμύρτησις καὶ καθόλου ἀναί-
ε σέφησις. διαφέρει δὲ ἔξις δια-
ιέν γὰρ ἔξις δυνωμετάθετος ἐξιν,
ις ἐνωμετάβλητος. διάθεσις δὲ ἢ
θηκὸς τοιαύδε ἐκάσθ ποιότης· λέ-
τι πολεμῶς ἢ φιλικῶς διάκειται
ις τόνδε, ἢ ὁ δεινὸς ἄνθρωπος
διάκειται πρὸς ἐαυτὸν νῦν ἢ

μετακίνητος τρόπος, ἢτοι διάθε-
αι δὲ ἢ ἔξις εἰς ἀρετὴν καὶ κα-

κίαν. ἔξωος δὲ εἶδη ἀρετὴ τε καὶ κακία.

ἔξισοὶ ἴσα πρῶσσει· Σοφοκλῆς (El. 1194)
"μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἔξισοι"
ἀντὶ τοῦ οὐκ ἴσα πρῶσσει τῷ τῆς μητρὸς
ὀνόματι.

ἔξισοῦμαι δοτικῆ.

ἔξιζόμενος ἀντὶ τοῦ παραχωρῶν· (Ku-
parius?) "ὁ οὖν Μάρκελλος κύριος ἦν τῶν
πραγμάτων, ὀνόματος μόνου καὶ σχήματος
τῷ Ἰουλιανῷ ἐξιζόμενος, τὴν δὲ ἀληθεστέραν
αὐτὸς ἀρχὴν μεταχειριζόμενος." τάττεται δὲ
καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκκλητιζόμενος.

ἔξισασθαι διαχωρίζεσθαι· "ὁ δὲ ὅσοι
τῆς ζύσεως ἐναγεῖς ἐκέλευσεν ἐξίσασθαι, ἔς
κατηκύντισεν." (A Ran. 347) "εὐφημεῖν χρῆ
κᾶξισασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν, ὅσις
ἄπειρος τοιῶνδε λύγων ἢ γνώμη μὴ καθα-
ρενοί," ἀντὶ τοῦ ἐκχωρεῖν. καὶ αὐθις "ἐξί-
σασθαι μύσαισι χοροῖς" Ἀριστοφάνης (Ran.
363).

ἔξισησιν ἐκπλήττει· "οὔτε δέος ἐξίσησιν
αὐτοῦς οὔτε δαπάναι οὔτε πόνος."

ἔξισορήσαντες ἀναζητήσαντες, διηγη-
σάμενοι· (Herodot. 7 195) "τούτους οἱ Ἕλλη-
νες ἐξισορήσαντες ἀ ἐβούλοντο πιθέσθαι ἀπὸ
τῆς Ξέρξου στρατιῆς, ἀποπέμπουσι δεδωμένους."

ἔξισωτής ὁ ἐπόπτης.

ἔξίτηλα ἀφανῆ, εὐτελεῆ, χαῦνα.

ἔξιτηλία.

ἔξιτήρια καὶ ἐξαγγέλια κατὰ Ῥωμαίως
τὰ ὑπὲρ τῆς ἐξόδου παρεχόμενα.

ἔξιτηρίους εὐχὰς ἐφοδίους τοῖς πρὸς
ἐξοδον ἰοῦσιν ἢ πρὸς θάνατον.

ἔξιχωρίζεσθαι ἐκπιέζεσθαι, τὸν ἰχῶρα
ἐκβάλλειν· "καὶ ὅσον εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι."
cf. v. ταριχεύειν.

ἔξκουβίτωρ.

ἔξκουσσεῖα.

ἐξοδία ἢ ἐξοδος· Πολύβιος (8 26) "τὸ
μὲν οὖν πρῶτον ὡς ἐπ' ἐξοδία ὀρηθήσαντες
ἐκ τῆς πόλεως, παρὰ τὴν ὁδὸν ἔμειναν."

ἐξοδία· "πάνδημον ἐξοδία ποιησάμε-
νοι καθῆκαν ἐνέδραν."

ἐξόδιοι νόμοι ἀυλήματα δι' ὧν ἐξήεσαν
οἱ χοροὶ καὶ οἱ ἀυληταί. οὕτως Κρατίνος·
"τοὺς ἐξοδίους ὑμῖν ἴν' ἀυλῶ τοὺς νόμους."

ἐξόδων ἀνατολῶν· Δαβίδ (Ps. 74 6) "ἔτε
ἐξ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυνωμῶν."

ἔξινομος ὁ μεθύων· (Theophyl. Sim. 51)
"ὁ δὲ ἔξινομος ὧν καὶ ἡμικραίπαλος, ὑπὸ τῷ

ὑπὸν διακοπτόμενος." Πολύβιος "ἔξοινοι γε-
γονότες καὶ κατὰ τὰς σκηρὰς ἐρριμμένοι πάν-
τες οὔτε παραγγέλματος ἀπλῶς ἤκουον, ἕτε
τῆ μέλλοντος ἐλάμβανον οὐδ' ἠντιναῖν πρό-
νοιαν."

ἔξοιςρηθεῖς μινεῖς, παρορηθεῖς, ἐρε-
διοθεῖς.

ἔξ οἶων ἔχω ὡς ἔξι μοι δυνατόν, ὡς
δυναμέως ἔχω. Ὁρέστης φησίν· (Bl. 1376)
"ἀναξ Ἀπολλων, ἴλεως αὐτοῖν κλύε, ἐμοῦ
τε πρὸς τούτοις, ἢ σε πολλὰ δὴ ἀφ' ὧν
ἔχοιμι λιπαρεῖ πρῶσσην χειρὶ. νῦν δ' ὡς Ἀ-
κεῖ Ἀπολλων, ἔξ οἶων ἔχω, αὐτῷ προπι-
τῶ λισσομαι, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς
τῶνδε τῶν βουλευμάτων."

ἔξοκέλλει.

ἔξολίσθη ἐκπέση· (A Eccl. 286) "μεμνη-
μένος ἀεὶ λέγειν" τοῦτο τὸ ῥῆμα, "ὡς μὴ
ποτ' ἐξολίσθη ἡμῶς. ὁ κίνδυνος γὰρ ἐγὶ μι-
κρός, ἢν ἰκῶμεν."

ἔξολῶν ἐκβάλλειν μέλων καὶ ἔξωθεῖν
τῆς πολιτείας· (A Eq. 143) "ἀλλαντοπώλης
ἔσθ' ὁ τοῦτον ἔξολῶν."

ἔξομηρευσάμενοι ὁμογνώμονας ποιή-
σαντες· "ἔξομηρευσάμενοι δὲ τῷ τοιῶτῳ τρό-
πῳ τοὺς πλείους τῶν δυνασῶν ἐνέβαινον εὐ-
θαρσῶς εἰς τὸν πόλεμον."

ἔξομηρευσάμενος καλῶς διοικήσας·
"τὴν δὲ πόλιν ἔξομηρευσάμενος ἡσφαλιστο
φρουρᾶ." ἔξομηρευσάμενος οὖν ἀντὶ τῆ συμ-
φωνήσας.

ἔξομιλῶ δοτικῆ.

ἔξόμνυσιν. καὶ ἔξόμνυσθαι ἀρνεῖ-
σθαι.

ἔξομολόγησις εὐχαριστία.

ἔξ ὁμολόγου ἐκ προφανοῦς· (Polyb. 11
32?) "διὰ τὰς ἐξ ὁμολόγου καὶ συζάδην μύ-
χας πολλοὶ ἐπιπτον ἐξ ἀμφοτέρων." καὶ αὐ-
θις (Polyb. 3 90) "εἰς ὀλοσχερῆ δὲ κρίσιν ἐξ
ὁμολόγου καταβαίνειν οὐχ οἷός τ' ἦν," κατὰ
πρόσωπον.

ἔξομολογοῦμαι δοτικῆ.

ἔξομόργνυται ἀπομάττονται, ἀφο-
σιοῦνται.

ἔξομόσαιτο παντελῶς ἀρνήσαιτο· "δη-
μοσίᾳ δὲ καὶ ἔξομόσαιτο τοῦ εἶναι τῆς Κό-
τυος" (Synes. p. 85 C).

ἔξομόσασθαι. οἱ μαρτυρῆσιν τισὶν ἐν
δικαστηρίῳ ὑπισχνόμενοι, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ
βούλοιντο καταμαρτυρεῖν, ὠμνον μηδὲν ἐπί-

σασθαι, καὶ τοῦτό ἐστιν ἔξομόσασθαι
ἔξόν δυνατόν· Ἰωσήπος (B. I. 58
δὲ Ἰουδαίους ἐλίσις δυσωπήσειν ἐ-
κοῦν ἐξόν μὴ θέλειν."

ἔξόν· (A Eccl. 1037) "τί δῆτα κ
τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν, ἐξὸν καθέ-
διον τοιουτοῖν ἐκ τῶν φρεῶτων τοῦ
ξυλλαμβάνειν;" ἐπὶ τῶν πορρικῶν ἰ-
γῶν γουῶν. καὶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος
(29) "ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μι-
ρησίας πρὸς ὑμᾶς."

ἔξονομήνης ἐξ ὀνόματος ἐξείπη
ἔξονυχίζειν ἐξετάζειν τοῖς ὄν-
temid. 1 17) "βλάβην νομίζομεν τὸ
ἐκίςου ἀκριβοῦν καὶ ἔξονυχίζειν." ἢ
βολογεῖσθαι.

ἔξ ὄξους δίκη· (A Vesp. 1387)
καταπροῖξη, μὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦ
ὡς ἡδέως φάγοις ἄν. ἐξ ὄξους δίκη
ἔξόπλους· "ἅμα δὲ λαμβάνειν
τοὺς πολεμίους κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς ἰ-
νας ἔφοδον."

ἔξοργεῖν εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν· (D
38 34) "ταῦτα δὲ ἐπραξεν ὁ Καῖσις
καταπλήξεν αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ἔξοργι-
τοῦτου πρόφασιν τοῦ πολέμου λήψε
ἔξορευγμία ἢ ὀργή. ὄξορευγμί-
γεται, ὅταν ἡ τροφή ἐποξίση.

ἔξορίζομαι γενικῆ, ἔξορίζω δ
τικῆ.

ἔξόρισον ἀντὶ τοῦ φνγάδα Δ
νης (21 105).

ἔξορησάμενος ἀντὶ τοῦ φν,
ἀποδρᾶς Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Ἀ-
νος (68). Harp.

ἔξοσρακίζω γενικῆ καὶ αἰτιατω
ἔξοσρακισμός ἐξορισμός.

ἔξ οὔ. οὐ σημαίνει τὴν ὕλην,
ἔξω δοκεῖ, ἀλλὰ συνηθέτερον τῆ γρ
τῆς ἀνωτάτω αἰτίας τὴν φωνὴν τῶ
ραλαμβάνειν, ὡς ἐπὶ τῆ (Corinth. 1 ἐ
θεός, ἐξ οὗ τὸ πάντα." κέρχεται μὲ
ὁ τῆς ἀληθείας λόγος τῆ λέξει καὶ
ὑλης πολλάκις, ὡς ὅταν λέγη (Exod. 1
"ποιήσεις τὴν κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἄσ
καὶ "ποιήσεις τὴν λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ
ροῦ" καὶ (Corinth. 1 15 47) "ὁ πρῶ-
θρωπος ἐκ γῆς χοϊκός" καὶ (Job. 33
πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς κἀγώ."

ἔξουθενῶ σε ἀντ' οὐδενός σε λο-

; κατὰ τῶν ἑλασάντων τὸς ἐλό-
 τῆ ὀφλόντος, καὶ κατὰ τῶν ὀφει-
 ἑλοῦσιν. ἐπειδὴν τις καταδικυ-
 πτὴν τὴν καταδικήν, εἰσεπράτ-
 ῦ δήμου καὶ ἄλλο τῷ δήμῳ το-
 νισμένως πᾶν. εἰ γὰρ τῷ ἰδιώτῃ
 πρᾶττετο, καρναίτησις ἂν ἐτέγ-
 ος ὁ ἄλους, καὶ ἄποῦν ἂν ἐξέ-
 ἔ ἀπαραιτήτων ἐσι τὸ δημοσίον.
 ἰ Δημοσθένης (21 81). "δίκην δὲ
 τῆς κατηγορίας εἶλον ἐρήμη-
 ντα. λαβῶν δὲ ὑπερήμερον . . .
 δύνημαι." τὸ δὲ κωλύειν ἐξέλιεν
 αλαιοί. ἐσιν οὖν ἐξέλιεν κατὰ τὸ
 κφεύγειν καὶ περιπλέκειν μὴ πα-
 τιμωρίαν, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ

ς. ὄνομα δίκης, ἣν ἐπάγουσιν οἱ
 ἔξεργασθαι τῶν ἰδίων κατὰ τῶν
 εἰρηται μὲν οὖν τοῦνομα ἀπὸ
 ὀπερ ἐσιν ἐξεργεῖν καὶ ἐξωθεῖν
 ειν· δικάζονται δὲ ἐξούλης κἀπὶ
 οἰς οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες ἐν τῇ
 προθεσίμῃ, ὑπερημέρων γινομέ-
 ταδικασθέντων. οἱ μὲντοι ἐξέλιες
 τῷ ἐλόντι ἐδίδουσαν ἢ ἀφῆρῆντο
 τῷ δημοσίῳ κατετίθεσαν τὰ τι-
 δικάζετο δὲ ἐξέλιες καὶ ὁ χρήσης
 χειρῶν κτῆμα τοῦ χρεωσοῦντος
 ενος ὑπό τινος. καὶ ὑπερημερίας
 ῥγοῖτο, δίδωσιν ὁ νόμος δικάζε-
 τὸν εἰργοντα ἐξούλης. καὶ περὶ
 δὲ καὶ πυντός οὗ φησί τις αὐτῷ
 Δείναρχος δὲ ἰδίως κέχηται τῷ
 ὀνόματι ἐπὶ τῆς ἱερείας τῆς μὴ
 τὰ ἴδια δρᾶν. Harp.

ς δίκη. οἱ δίκην νικήσαντες ὡσε
 χωρίον ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατεύ-
 νοι ἢ ἐμβατεύσαντες ἐξελαννόμι-
 εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελανόντας
 τας ἐμβατεύειν, καὶ αὕτη ἡ δίκη
 λείπει. εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξέ-
 λαιοὶ γὰρ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύ-
 νω ἔλεγον. Etym. M.
 Ιου ἐξ ἐπιτηδείας ἀνέμω· "κἂν ἐξ
 ρηται τὴν ἄκραν ἔχων εὐήμεριαν,
 τοῦτον χρῆ." ἐνὸ μὲν ἐκρέοντα.
 ε πᾶν.

τα τὰ ζρετιωτικὰ πλήθη. "τῶν

ἐξπεδίτων ταλαιπωροῦντων τῷ μήκει τῆ χρο-
 νου· τέταρτος γὰρ ἐνιαυτός ἐτέγγανεν ὦν."

ἐξπλοράτωρ. οὔτοι οἱ ἐξπλοράτοι τῶν
 βασιλείων πόλεις τε καὶ κώμας καὶ τὰς ἄλ-
 λους τόπους, καὶ τὰ πλείζα τῶν χωρίων καὶ
 τῶν ὁδῶν διασῆματα, καὶ τὰς θέσεις, καὶ
 ὦν ἕκαστος τόπος εὐπορεῖται ἢ οὐ, ἐπιτηδείων
 ὄντων τοῖς ὀδοιπόροις, καὶ εἰ πρὸς πλῆθος
 ἐπαρκεῖν οἶά τε εἰσίν. ἔργον γὰρ τούτοις τὸ
 περιεργάζεσθαι τίς ἢ τῶν πραγμάτων κατὰ-
 σαις καὶ ποῦ τὰ κατὰ Ῥωμαίων σκεπτό-
 μενα ὑπὸ Περσῶν, καὶ ἀναφέρειν ἐπὶ τὸν
 βασιλέα.

ἐξυβρίζοντα παρασπονδοῦντα, παρα-
 βαίνοντα τὰς συνθήκας, ἀδικοῦντα· "τὰ ἐκ-
 δικήματα τοῦ Δεκεμβρίου ἐς τοσοῦνδε προελη-
 λύθει ὡσε ἀνωγκαῖον εἶναι πολέμῳ καταπαθ-
 σαι ἐξυβρίζοντα."

ἐξυμνῶ αἰτιατικῇ.

ἐξ ὑπαρχῆς ἀπ' ἀρχῆς.

ἐξ ὑπερδεξίων ἐξ ὑψηλῶν. "ἕτεροι τὰς
 ὑπερδεξίους τῶν πεδίων σκοπιᾶς."

ἐξ ὑπογούου παρ' αὐτὰ, ὑπερισκέπτως,
 ἐκ τοῦ σύνεγγυς. (Damascius: cf. v. Θέων σο-
 φιστής) "γεγονώς ἀπὸ Μαρκέλλης τὸ γένος
 ἀνέκαθεν, τὸ δὲ ἐξ ὑπογούου πατρόςθεν ἀπὸ
 Ἐκδικίου ῥήτορος."

ἐξ ὑποθέσεως. ὁ Ἀριστοτέλης λέγει πα-
 ρακολουθεῖν ταῖς ἔξεσι δυνάμεις τινὰς ἐξ
 ὑποθέσεως, αἷς χρήσονται ἂν, εἰ ἐν τούτῳ
 γένοιτο πρὸς ὃ εἰσιν αἱ δυνάμεις χρήσιμοι.
 οἷον τῇ πραύτητι ἔξει οὔση πυρακολουθεῖ ἢ
 δύναμις ἐξ ὑποθέσεως, τὸ δύνασθαι κρατεῖν
 ὀργῆς ἀμέτρον τε καὶ μὴ προσηκούσης, εἰ
 ποτε ἐμπέσοι. ἐξ ὑποθέσεως οὖν ἡ δύναμις
 αὕτη τῇ πραύτητι ἐπεται· εἰ γὰρ ὀργισθεῖη,
 κρατήσεται. Alex. Aphrod. in Top. 4 p. 176.

ἐξυπτιάζω· (Athen. p. 34 B) "οἱ μεθ-
 σθέντες οἶνον ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσιν; οἱ δὲ
 κριθῖνον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφα-
 λήν." ἐξυπτιάζειν οὖν τὸ ἐπὶ νῶτα φέρεσθαι.
 ἐξυρρημένος τὴν κόμην ἀποβαλῶν.

ἐξυσειν ὑψηθεν.

ἐξυφήνας κατασκευάσας.

ἐξω βελῶν καθῆσθαι. παραινεῖ ἐξω
 κινδύνου εἶναι.

ἐξώγκωσεν ὑψωσε· "καὶ γῶμα ἐξώγκω-
 σαν αὐτῷ, καὶ ἐπιγρόμματα τιμῶσι τῷδε."

ἐξω Γλαῦκε· χεῖμῶνα γὰρ σημαίνει ὁ
 θαλάττιος.

ἔξωδῆκει ὠγκώθη.
 ἔξωδηκνῦτα.
 ἔξωδηκῶς ὁ ὠγκωμένος.
 ἔξωθούμαι γενικῆ.
 ἔξωκείλεν ἐξῆλθεν, ἔπεισεν. ἐπὶ νηὸς ἐξέβαλεν, ἐξέρριψεν. "ἡ δὲ Κλεοπάτρα βασίλειαν βασιλέων ἐαυτὴν ἀνείπεν· ἐς τοσοῦτον ἄρα φρονήματος ἐξώκειλεν." cf. Dio Cass. 49 41.

ἔξωκέλης τὸ ληστρικὸν πλοῖον, ἢ ἄσρωτος ἵππος.

ἔξωκοδόμηται τὸ τεῖχος, ὡς ὅταν ἐπύνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς καὶ Θεαγένης" ἀμφοτέροι κομπασαί "ἐνακτίω δὲ ἄρματε ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δέριος, ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαιτήν. Ἡράκλειος. τὸ δὲ μήκος ἑκατοντόργυιον." A A. 1124.

ἔξώλεια πανωλεθρία· "καὶ ἐξώλειαν ἐαυτῷ προσεπαρασάμενος, καὶ ὅτι οὖν αὐτῶν ἐκβῆ," τουτέστιν ἀπηγορευμένων κακῶν.

ἔξωλέξερον· Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (443) "πανία γὰρ ἔξιν, ἥς οὐδὲν θηρίον ἐξωλέξερον," ἀντὶ τοῦ ἀπολέσθαι ὀφείλον, ἢ ἐξολοθρευτικώτερον, ἢ χεῖρον. Αἰλιανός "σύννοδοί τινες εἰς αὐτῆς ἐγίνοντο καὶ συμφοιτήσεις ἀκολάσων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀσελγῶν καὶ μαιρακῶν ἐξώλη βίον προηρημένων."

ἔξώλης εὐθείας πτώσεως, καὶ προώλης, καὶ πανώλης, ἀπολλόμενος κιναιδος. καὶ ἐξώλεια ἢ παντελής ἀπώλεια· "τιῷ γε μὴν πατρὶ ἐπαρωμένου ἐξώλειαν ἐπίπλασον," καὶ αὐθις (Ioseph. A. I. 4 6 2) "ὅπως ἂν ἐπ' ἐξωλεία τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀρὰς ποιήσῃται ὁ μάντις."

ἔξώλισθεν ἐξερρίφη, ἐξέπεισε· "Διονύσιος ὁ δεύτερος ἐξώλισθε τῆς ἀρχῆς καὶ ἐς Κορινθίους ἦκε φηγύς."

ἔξωμίς, Ἀττικὸν λεξείδιον. σημαίνει δὲ χιτῶνα ἐλευθέριον, οὐκ ἐπισκεπάζοντα τοὺς βραχίονας, εὐτελεῆ.

ἔξωμισάσαις ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις· "χειροτονητέον ἐξωμισάσαις τὸν ἔτερον βραχίονα" Ἀριστοφάνης (Eccle. 267).

ἔξωμμάτῳ ἐπιτεταμένως ὄρῳ· ἢ γὰρ ἔξ πρόθεσις ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς (Hom. I 343) "ἐκ θυμοῦ φιλέων." ἢ μᾶλλον παιζῶν ἐπὶ σερήσειος λέγει. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (635) "ἔξωμμάτῳ καὶ λελάμπρυνται κόρας."

ἔξωμος.

ἔξωμόσατο ἀπηγόρευσε, καὶ ἐσασθαι τὸ μεθ' ὄρκου ἀπαρνήσασθαι ἕξιν τινα διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἑτέρου ἐξωμόσασθαι ἔξιν. οὕτω Δημοσθέν (122). see. A Eccle. 1018. Harp.

ἔξωμοσία ἐνορκος παραίτησις διὰ γον αἰτίαν. Timaeus p. 114.

ἔξωμοσία. ὅταν τις φάσκη ἢ ὑπὸ τοῦ ἠϊούπερ ἑτέρου ἐγκαλούμενος μὴ δι' ἀγεσθαι δίκην, εἴτα καὶ τὴν αἰτίαν οὐκ εἰσαγωγίμος ἢ δίκην, εἰ δοκεῖ κατὰ ἀξιοῦν, ἐδίδοτο αὐτῷ ἐξωμοσίᾳ χρησθαι οὕτω διεγράφετο ἢ δίκην.

ἔξώμοτος.

ἔξωνήσατο ἐξηγόρασεν, ἐπορῶ "χρυσίον δίδωσιν, οὐ μὴν ἐξωνήσατο δὲν παθεῖν."

ἔξωπτῆσθαι ὠπτημένον ὑπάρχει ἔξωρα· Σοφοκλῆς (El. 618) "ἔξωρα σὼ, κοὐκ ἐμοὶ προσεϊκότα."

ἔξωραϊσμένον κεκαλλωπισμένον. ἔξωργισεν ἐξεθύμωσεν.

ἔξωρῖς ὑπερσυντελικός.

ἔξωρος ὁ γεγηρακῶς ἢ ἄκαιρος· ἀπόλοιμοι ἦσαν καὶ ἔξωροι τὴν ἡλικίαν ὠθοῦνται." ἄωρος γὰρ καὶ ἔξωρος ἢ

ἔξωρρησάμην· (Synes. ep. 136 p. "πρὸς ὃν ἐξωρρησάμην τὰ τέως ἀνέκτι ἐξεφάυλισα, κατέπειαιξα. καὶ αὐθις "ὁ θυσθεῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ Πουλυτίωνος τιρασίτου τὰ μυσηρία ἐξωρρησάσατο," ἂν ἐξεμυκτήρισεν, ἐκπυσα ἐποίησεν.

ἔξώσης ἄνεμος ὁ τραχύς.

ἔξώσρα.

ἔξωσρακίσθη ἐξωρίσθη, ἐπειδ ὄσρακον ἔγρυπον.

ἔξώτερος ὁ ἐξώτατος.

ἔξωφρυμένον ἐξηρημένοι, ὑπερυόμενοι.

ἔοιγμεν ζοίκαμεν.

ζοίκα βοῦς ἐπὶ σφαγῆν μολεῖται ζοίκασι τοῖς ἐκ Πύλον ληφί τοῖς Λακωνικοῖς (A Nub. 185), παρὰ ἐπὶ τῶν ἀχρῶντων καὶ ἰσχνῶν. Πύλον χωρίον τῆς Λακωνικῆς, ἐνθα Κλέωνος γῆσας τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ Σφακιέλαβεν. εἰκὸς οὖν τούτους διὰ τὸν τεμαλωτισμοῦ φόβον, καὶ διὰ τὸ πολλὰς ἡμέρας πεπολιορκῆσθαι ἐν ἐρήμῳ νῆσῳ ἄφ' ἧς οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἦν λαβεῖν, ἢ

ἔλωσιν συγκληθεῖσθαι χρόνῳ δε-
ύλω, ὠχροῦς τε καὶ ἰσχνὸς καὶ
στέναι.

ἱρεπεν.

πρόσφορα.

πιζαν, παρακείμενος, καὶ ἔοργα
παρακείμενος.

ιον (Hom. A 533).

αιτιατικῆ.

ὀλλὰ ἔχουσα, ἐπὶ τῶν πολλὰ
φοβία. εἴηται δὲ ἀπὸ τῶν
τὰς ἐπιγεγομένων, οἳ πολλὰ ἐπὶ
ἱερεῖα καὶ ἱμάτια καὶ ἄρτους,
ὕψιστος.

γιοιν.

σθαι πυραυεῖσαι, ἐφελκύνου-
σθαι ἀρετῆν ἱκανὸς ἐπαγαγεῖσθαι
ἢ αὐτῆς (Procor. Goth. 2 18) "ἐς
αὐτὴν ὡς πλεῖστα ἐπαγαγεῖσθαι τῶν
ἐκέλευεν."

λαντας ἐπικαλεσαμένους. "τὰς
γενομένους χρησαμένους καὶ τὴν σὴν
πυγίλωντας, σωτηρίας τετυχη-

λα καὶ ἐπαγγεῖλαι, σημιναίει
καὶ ἰθίως δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκαλόντων
εἶν καὶ πολετεύεσθαι οὐκ ἐξόν
ταραγγελία, λέγωσι δὲ τὸ ἐπαγγέ-
λναι τὸ προσάγειν ἢ ἀπειθεῖν,
ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ
αὐτῷ (41). Harp.

λαί, καὶ ὡν μὴ εἰσι χολάσεις
κατὰ τοὺς κειμένους ἤδη νόμους.
λαί ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσει, ἐντέλ-
λεῖται. "ἐπαγγέλλει τε τὴν ἐπι-
ταγήν." καὶ αὐτῆς "ὁ δὲ βασιλεὺς
δέχεται αὐτῶν, καὶ κελεύει θαρ-
σεῖσθαι ἐπιταγεῖν," ἀντὶ τοῦ
"ὁ δὲ δεῖται ὑπὲρ Βονώνου τοῦ
ἑν ἢ ἑτα, ἐν σκότῳ καθειργμέ-
νους ἐπαγγέλλοντος ἀντὶ τοῦ
" (Procor. Arg. 6) "εἰδισμένον
αὐτοὺς οἰκίῳ τοῖς βιβλίοις ἐντιθέ-
ντα, ὅσα ἂν ἐπαγγέλλοντος αὐ-
τοῦ βασιλεὺς οὔτε ἐπηγ-
γομένους πραττομένοις ἐννεπίσασθαι
" ἐν τῷ σπηλατῷ καθειργμένος
τοὺς πολεμίας ὄρων τὸν θεῖον
λαί, ἐλέησάν με ὁ θεός, ἐλέησάν
met. in Ps. 56 2).

ἐπαγγέλλεται παρακαλεῖ, ἀξιοῖ. ἔτος
Ἡρόδοτος.

ἐπάγομαι αιτιατικῆ.

ἐπαγωγὰ ἀπατηλά, πιθανά, ἐφοβία.
"καὶ διεκτελέετο ἐπαγωγῶν λόγους αὐτοῦς
παύειν ὡν δρᾶν διανοοῦνται."

ἐπαγωγή πειρασμός, ἢ ἱσμὸς, ἀλχηματω-
σία, ἢ τοῦ ὀπωσθῆν ἐπαγόμενον κακόν. "βυ-
λόμενος γὰρ ὁ Ἄργεῖνός μὴδὲν ἐᾶσαι ἀνερ-
μήνευτον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιεβαλεν
ἀμαρτίας." εκ. τ. Ἄργεῖνός Λεωνίδην.

ἐπαγωγή, περὶ Πλάτωνος φησιν "ἀναγ-
νοῦσθαι ἡρησάμενη ὑπογράψαι καὶ τὴν φῶσιν
τῶν λόγων καὶ τὴν τάξιν τῶν διαλόγων καὶ
τὴν ἔφοδον τῆς ἐπαγωγῆς" (Diog. L. 3 47).

ἐπαγωγή, ἐπαγωγή ἐστὶ λόγος διὰ τινῶν
ἀληθῶν τὸ ὅμοιον αὐτῷ ἀληθῆς οἰκείως ἐπι-
φέρων. δύο δὲ τῆς ἐπαγωγῆς εἰσὶ τρόποι, ὁ
τε κατ' ἐναντίωσιν καὶ ὁ ἐκ τῆς ἀκολουθίας.
ὁ μὲν οὖν κατ' ἐναντίωσιν ἔστιν ἐξ οὗ τῷ
ἐρωτώμενῳ περὶ πάντων ἀποκρίσιν ἀκολουθή-
σει τὸ θνατόν· ὅσον "ὁ ἄρτος πατήρ τῷ σὺ
πατήρ ἢ τοῦ ἑτεροῦ ἐστὶν ἢ ὁ αὐτός. εἰ μὲν ἔν
ἑτεροῦ ἐστὶ τοῦ ἐμοῦ πατρός ὁ σὸς πατήρ,
πατὴρ ἑτεροῦ ὡν οὐκ ἂν εἴη πατήρ· εἰ δὲ
ὁ αὐτός ἐστὶ τῷ ἐμῷ πατρί, ὁ αὐτός ὡν τῷ
ἐμῷ πατρί ὁ ἐμὸς ἂν εἴη πατήρ." καὶ πάλιν
"εἰ μὴ ζῶν ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, λίθος ἂν
εἴη ἢ ἔσθλον. οὐκ ἐστὶ δὲ λίθος ἢ ἔσθλον, ἐμ-
ψυχος γὰρ ἐστὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ κινεῖται· ζῶν
ἄρα ἐστὶν. εἰ δὲ ζῶν ἐστὶ, ζῶν δὲ καὶ ὁ πᾶν
καὶ ὁ βούς, εἴη ἂν καὶ ὁ ἄνθρωπος ζῶν καὶ
κύων καὶ βοῦς." καὶ οὗτος μὲν ὁ τῆς ἐπα-
γωγῆς κατ' ἐναντίωσιν καὶ μάχην τρόπος ὁ
διελέγχων· ὁ δὲ τῆς ἀκολουθίας ἐστὶ διπλῆς,
ὁ μὲν τὸ ἐπὶ μέρος ζητούμενον διὰ τῶ ἐπὶ
μέρους ἀποδεικνύς, . . . καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρό-
τερος ῥητορικός, ὁ δὲ δεύτερος διαλεκτικός.
οἷον ἐν τῷ προτέρῳ ζητεῖται εἰ ὁδε ἀπέκτει-
ναν· ἀπόδειξις τὸ εὐρησθαι αὐτὸν κατ' ἐκεί-
νον τὸν καιρὸν ἡμιμαρμένον. ῥητορικός δὲ ἔστιν
ὁ τρόπος τῆς ἐπαγωγῆς οὗτος, ἐπειδὴ καὶ ἡ
ῥητορικὴ περὶ τὰ ἐπὶ μέρος, οὐ τὰ καθόλου
τὴν πραγματεῖαν ἔχει· ζητεῖ γὰρ οὐ περὶ αὐ-
τοῦ τοῦ δικαίου ἀλλὰ τῶν ἐπὶ μέρος δι-
καίων. ὁ δὲ ἑτεροῦ ἐστὶ διαλεκτικός, προαπο-
δεικνύς τοῦ καθόλου διὰ τῶν ἐπὶ μέρος.
οἷον ζητεῖται εἰ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, καὶ εἰ ἐκ
τῶν τεθνεώτων οἱ ζῶντες, ὅπερ ἀποδεικνύται
ἐν τῷ περὶ ψυχῆς ἀπὸ τινος καθολικοῦ, ὅτι

ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ καθόλου κατασκευάζεται ἐκ τινῶν ὄντων ἐπιμέρους, ὅτι τὸ καθεύδειν ἐκ τοῦ ἔργου ἔργου καὶ ἀνάπαυσι, καὶ τὸ μείζον ἐκ τοῦ μικροτέρου καὶ ἀνάπαυσι. Diog. L. 3 53.

δ ἐκ τῶν Τετρακτῶν. ἐπαγωγή πάλιν ἐστὶν ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσεται, ὡς τετραρχίας ἡγεμῆνης αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται, ἢ ξεναγίας ἡγεμῆνης αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθῶσι, καὶ καθόλου ὅταν σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἐπιηται, ὡς τοῖς τῷ προσηγμένῳ συντάγματι ἄρα τοῖς τῷ ἐξῆς συντάγματι ἡγεμῆνης συνάπτειν.

ε ἐκ τῶν Τοπικῶν. ὅτι ἡ ἐπαγωγή καὶ ὁ συλλογισμὸς ἄρα γὰρ εἰσι λόγων διαλεκτικῶν, καὶ οὗς τὸ γινώσκονται γίνονται. καὶ ἡ μὲν διὰ τοῦ καθόλου δεξιὴ συλλογιστικὴ, ἡ δὲ διὰ τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου ἐπακτικὴ. ὑποτάσσειν δὲ τῷ μὲν συλλογισμῷ τὸ ἐνθῆμα, τῇ δὲ ἐπαγωγῇ τὸ παράδειγμα· καὶ ἐς τὸ μὲν ἐνθῆμα ῥητορικὸς συλλογισμὸς, τὸ δὲ παράδειγμα ῥητορικὴ ἐπαγωγή. ἐπαγωγή δὲ ἐστὶν ἢ διὰ τῶν καὶ ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου πρόσδοσι· διὸ οὐχ ὅπως λέγουσιν οἱ λέγοντες τὴν ἐπαγωγήν· λόγον εἶναι ἀπὸ ὁμοίου ἐπὶ ὁμοίον· οὐ γὰρ ὁμοίον τὸ καθόλου τοῖς ὑπὸ αὐτῷ, τῆς δὲ τοῦ καθόλου μεξείως χάριν ἢ ἐπαγωγή μάλιστα. ὁ δὲ ἀπὸ ὁμοίων ἐπὶ ὁμοίον λόγος μάλιστα. ἂν τὸ παράδειγμα σημαίνει. ὁ γὰρ λόγος ὁ διὰ τῶν καὶ ἕκαστα τὸ καθόλου· δεικνὸς καὶ πεισόμενος, οὗτός ἐστιν ἐπαγωγή· ὁ γὰρ δεικνὸς διὰ τῶν καθόλου ὅτι ἐν πᾶσιν ἄριστος ὁ ἐπισόμενος, διὰ τοῦ λαβεῖν ὅτι κυβερνήτης ἄριστος ὁ ἐπισόμενος, ὁμοίως καὶ ἡνίοχος, ὁμοίως καὶ στρατηγός, ὁμοίως καὶ λατρός, ὁμοίως καὶ γεωμέτρης μουσικὸς τέκτων, δι' ἐπαγωγῆς τοῦ ἐν πᾶσιν ἄριστον εἶναι τὸν ἐπισόμενον τὴν δαίξιν ποιῆται. Alex. Aphrod. in Top. 1 p. 47.

ἐπαγωνιέεται φιλονεικίσει, προσκαρτερήσει.

ἐπάδοντος (Ps. 57 5) φαρμακῶ, γόητος, ἐπάειραν (Hom. H 426) ἐπήραν.

ἐπαθαίνετο πύσχειν ἴετο δεινά.

ἐπαθλον νικητήριον.

ἐπαιγίζων (Hom. B 148) σφοδρῶς πνέων.

ἐπατεῖν ἀπέειν. "ὄλλα διαλεκτικῆς ἀψόμενος, καὶ ὅσα ἐπατεῖν ὑπὲρ αὐτῆς ἔχων, ἄλλο οὐδὲν πλέον περιεργασάμενος. τὸ γὰρ 'εἰ τὸ α', τὸ β'· ἀλλὰ μὴν τὸ α' τὸ ἄρα β'·

ἴσους ἤδη περιφερόμενον αἰ πάνδοκο cf. v. ἀγρόνημα.

ἐπαινεῖσθε ἀντι τοῦ καυχῆσθε (Ps 104 3) "ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὄνομα ἁγίου αὐτοῦ."

ἐπαινέσας ἀποδεξάμενος ἔρχε "οὗς ἐπαινέσας τῆς προθυμίας ἀρχε τοῖς παροῦσι," καὶ ἀδθις "ἐπαινέσι τῆς φιλανδρίας."

ἐπαινέτης· Ἀρριανός "τοῦ τι σμῶ δρωμένου ἐπαινέτης καὶ τοῦ ἀ ἐν τῷ παραυτίκα ἐπαυμητῆς καὶ τὸρον κόλαστρο."

ἐπαῖτοι αἰσθάνοιτο, ἀντιλαμβάνειν κατατίθοιτο. "ἄρχειν δὲ αὐτῶν ἔτο γοὺς ἀμφοτέρων τῶν διαλέκτων ἐπι ἐπατομεν ἐν Βραυρωῶνι (Α· συνουσιάζομεν, ἡλασάνομεν· Βραυρωῶνος Ἀθήνησι.

ἐπαίρεισθαι τὸ φροοῦσθαι, σθαι δὲ τὸ ἐρωτήσαι.

ἐπαίρομενος Δημοσθένης ἐν ὑπὲρ Κτησιφῶντος (222) ἀντι τοῦ ἰ νόμιμος, ἀλλαγοῦ δὲ ... Harp.

ἐπαίρω ὑψυῖ.

ἐπαισεν ἔτυπεν, ἐφρουσέν· "ἔ τὸν ἵππον τῇ λόγῃ."

ἐπαισθύρομαι γενικῇ.

ἐπαισχές ἀσχύνης παραίτιον· μὲν ἐπαισχές ἐστὶ τὸ πρᾶγμα καὶ β κάκεινῳ πολὺ αἰσχίον καὶ βλαβερ "τῆς μὲν προσεδρίας ἐπιπόνη οὐσης ἀποχωρησείως ἐπαισχοῦς."

ἐπαίτης ὁ πτωχός. καὶ κλίετα

ἐπαίχθη ἐνεπαίχθη, ἐκ τοῦ παῖ χθη δὲ ἐκτενίσθη.

ἐπαιώτισο (ἀν ἐπεπαυόνισο) ἐ πακτῆρες κωνηγοί, ἀπὸ τοῦ τοὺς κύνες, ἢ ἐπάγεσθαι ὑπὸ τῶν προέλκοντι γὰρ οἱ κύνες τὸς κωνη τὰ ἐπαγόμενα. "Ομηρος (τ 433) "πρ αὐτῶν ἔγνι ἐφρουσάντες κύνες ἦσαν.

ἐπακτόν ἐπαγόμενον, ἕξον, ἢ "ἐπακτόν τῇ ψυχῇ φησὶ Πλωτῖνος τὴν, ἐκείνῳ δὲ ὅθεν μιμησαμένη ἔχ φρον. ἀλλ' εἰ μὲν οὐ μεταλαμβάνει τὸ αὐτὸ ἦν τῷ ἀπ' οὐ· νῦν δὲ ἐπαι ἐκεῖνο, ἕτερον δὲ τοῦτο."

ἐπακτός ὄμβρος (Pindar. Py σφοδρός.

α ἐπακτός ὄρκος ὁ μὴ αὐθαίρετος, ἀλλ' ἢ ὄν ἕτερος ἄνευ.

β ἐπακτός ὄρκος, ὃν ἂν τις αὐτὸς ἐκὼν ἐπιβήσῃ, τούτῳ αἰρήσῃται. ἄλλοι δὲ τὸναντίον, ὃ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος ἀλλ' οὐκ αὐθαίρετος. ἔσι δὲ ὄρκου τρία εἶδη, ἀπώμοτος κατώμοτος ἐπακτός. Harp.

Ἐπακτρία χώρα (ἐπακρία Etym. M.). κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους κωμητῶν ἀκέντατος τοὺς Ἀθηναίους ὁ Κέκροψ συναγωγῶν κατώμοτον εἰς πόλεις ἴβ', καὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐπινομίαν ἀπ' ἐαυτοῦ Κεκροπίαν προσήγαγεν, δύο δὲ τετραπόλεις ἐκάλεσεν, ἐκ ἑκαστῶν πόλεων ἐκατέραν μοῖραν καταστήσας, τρεῖς δὲ τὰς λοιπὰς ἐπακτρίδας ὠνόμασε, καὶ ἡ προσεχὴς χώρα ταύταις ταῖς τριῶν ὀμωνόμως αὐταῖς ἐπακτρία ἐκαλεῖτο.

ἐπακτρίεις εἶδος πλοίων· ἐμβάντες δὲ εἰς τὰς ἐπακτρίδας καὶ τὰς δρομάδας ὀκνάει τὸν ὄρμον περινοσῆσαν."

ἐπακτροκέλης πλοῖον ληστρικὸν μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κλητος, ὑπὲρ καὶ αὐτὰ πλοιοῦμα ἔστιν. Harp.

ἐπαλαμᾶτο ἐμχανᾶτο, ἐτεχνάζετο· παλάμη γὰρ αἱ τέχναι καὶ ἐπαλαμήσατο ἐμχανήσατο, ἐπενόησεν· Ἀριστοφάνης Νεφέλης (176) "τί οὖν πρὸς τάλφει" ἐπαλαμηῶνται;"

ἐπαλεΐφων γυμνάζων καὶ χροῶν. "κυσσώφω δὲ ἐπαλεΐπτο τὸ κράνη αὐτῶν."

ἐπαλεξήσων (Hom. A 428) βοηθήσων.

ἐπαληθεῖς (Hom. δ 81) πλανηθεῖς.

ἐπαλλάξαντες (Hom. N 359) ἐπιπλέεσσι.

ἐπαλλάξεις ἀντι τοῦ συναλλαξῆς ἢ μίξις Ἀντιφῶν. Harp.

ἐπάλληλον ὁμοιον.

ἐπάλλεις προμαχίονες οἱ τῶν τοιχείων τῶν πύργων. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 294)

"προβλῆς ὡς τις ἐπαλλῆς ἀνέμβιατος."

ἐπαλλῆτης.

ἐπαμνησάμενος ἀνακινήσας· Ἡρόδοτος (2 24).

Ἐπαμινώνδας. ὅτι Ἀθηναίων καὶ Μαντινῶν μαχεσαμένων Ἐπαμινώνδας τετραπόσει κατὰ τὸν πόλεμον, καὶ τετραπόσει αὐτὸν κωμίζουσι ἐκ τῆς παρατάξεως ἔτι ζῶντα. ὁ δὲ τῶς μὲν τὴν χεῖρα ἔχων ἐπὶ τῷ τραύματι ἐσταλακώρει καὶ ἐς τοὺς συμμάχους ἀφρώρα· λαβώντος δὲ ἄσπον τοῦ ἀγῶνος τὸ πῆρας, ἔτι

τὴν χεῖρα ἀπέσχε τοῦ τραύματος, καὶ αὐτὸν ἀφέντα τὴν ψυχὴν ἔθιψαν ἐνθα σφίσι γέγονεν ἡ συμβολή. τῷ τάρφω δὲ κίων ἐφέσχεκεν, καὶ ἀσπίς ἐπ' αὐτῷ δρούκοντα ἔχουσα ἐπειρωσμένον· ἤθελε δὲ ὁ δρούκων σημαίνειν τοῦ γένους τῶν Σπαρτιῶν ὄντι τὸν Ἐπαμινώνδα. τὸν δὲ Ἐπαμινώνδα στρατηγίας ἐνεκα τῶν παρ' Ἑλλήσιν εὐδοκίμησάντων μάλιστα ἐπαινεῖσαι τις ἂν, ἢ οὐδενὸς ποιήσαιτο ὕπερον. Pausanias 8 11.

ὅτι ἐγγύθει τῷ Ἐπαμινώνδῃ χρησμός, πέλαγος αὐτὸν φυλάττεσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐπιβῆναι πλοίου δέμα ἔχε· τῷ δὲ ἄρα Πέλαγος δρυμὸν καὶ οὐ θάλασσαν προὔλεγεν ὁ δαίμων. χωρία δὲ ὁμώνυμα.

ἐπαμῦναι ἐπιβοηθῆσαι. δοτικῇ δὲ συντάσσεται· "ἐπήμυνε τοῖς ἀδικουμένοις," καὶ ἐπάμυνον βοήθησον.

ἐπαμφοτερέσαι εἰς ἀμφοβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον, ὡς κατ' ἐκτέρον ἐλέγχεσθαι.

ἐπαναβαίνω. δοτικῇ συντάσσεται· "οἷ δὲ ἐπανέβαινον τῷ ὄρει." καὶ γενικῇ· "ἐπαναβαίνειν τῶν τοιούτων τῆς νεῶς περιώμενοι."

ἐπαναβάλεσθε περισολίζεσθε· (A Eccl. 275) "ἰμάτια τῶνδρεῖα περισολίζεσθε."

ἐπανάκρουσαι πάλιν, ἀπὸ τῶν ἐρετῶν, ὅταν σρέψαντες τὴν πρύμναν ἀνακρούσωνται, ἵνα ὀπίσω τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ. Ἀριστοφάνης Ὀρῆσι (653) "δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν;" ἀντὶ τοῦ ἐπανάκρουσαι ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡγίας ἀνακρουομένων ἢ τὰς ναῦς. ἢ ὑπέσχετον, ἐπίπῃ· ἐπανάκρουσαι δὲ κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναῦν μεθ' ὀρμῆς εἰς τὸν ὄρμον, ἵνα μὴ προσελθούσῃ θραυσθῇ. τὸ δὲ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπίσω, ἀπὸ τῶν εἰς τοῦμπρασθεν ἐρεσσόντων. ἢ ἀντὶ τοῦ ἵσους πρὸς τοῦτου πάλιν ἕσπον καὶ ἐπανάλυψε.

ἐπαναφορὰ τὸ ἀναφέρειν καὶ ἀνακοινοῦσθαι τῷ πλήθει. Harp.

ἐπαναχθέντες ἐπανακομισθέντες.

ἐπανέβην αἰτιολογῆσαι.

ἐπανεθήσεται ἀντὶ τοῦ ἐπαφειθήσεται· "κάμολι τι τῶν τελῶν ἐπανεθήσεται, καὶ μεγάλη κερδανῶν."

ἐπανεῖπον ἐπεκλήσαν· Θουκυδίδης 4 (ισμο 6 60) "τῶν δὲ διαφρονούντων θάνατον καταγρόντες ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι."

ἐπανέντας ἀγέντας.

ἐπανεσχετο ἐπανελάβετο. "ὃ δὲ τὸν πρὸς Γέτας πόλεμον ὡς μάλιστα ἐπέγοντο ἐπανεσχετο."

ἐπαντείνοντο. Ξενοφῶν (Cyr. 2 123) "ἐπαντείνοντο δὲ καὶ μελζονες ἑλλίδες τοῖς ἄξις, ἐπαινοί τε, καὶ εἴ τι ἐν τῷ ἐπιόντι χρόνῳ ἀγαθὸν εἶναι μελζον φαίνοιο." ἐπαντείνοντο οὖν ἐν προσδοκίᾳ ἦσαν· ἢ ἠϋξοντο, ἢ μεγαλύνοντο.

ἐπανεχεῖν (Artemid. 1 12) "οἰκία συνέσει χρῆσθαι καὶ μὴ ταῖς βίβλοις ἐπανεχεῖν."

ἐπανεχεῖν ὑψῶν.

ἐπάνηκε ἐπάνελθε.

ἐπανήρατο (Thuc. 8 84) ἐπήρατο, εἴλετο.

ἐπανηρημένος προσηρημένος, θέλων.

ἐπανιτέον ἐπανακτέον.

ἐπάντους ἐψηλοῦ. Θουκυδίδης (7 79) "οἱ δὲ Ἀθηναῖοι βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος (διαικνοῦντο γὰρ ῥᾶσιν οἱ ἄνωθεν) οὐ δυνάμενοι βιάσασθαι ἀνεχώρουν."

ἐπασιδός φαρμακός, γόης.

ἐπαποδύμεθα ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν. Ἀριστοφάνης (Lys. 616) "ἀλλ' ἐπαποδύμεθα τούτῳ τῷ πράγματι."

ἐπαπόθησις ἀπορία.

ἐπάρας πείσας. "θραυστούτους ἄνδρας ἑλλείων εὐεργεσιῶν ἐπάρας ἀνοσίων ἔργων ἀρχηγούς γενέσθαι." καὶ αὐθις "μειζόνως ἐπανεσας, τοῖς τε ἄλλοις ἐπάρας καὶ ὅτι... τιμῆς" (cf. v. ἀποχρῶν). καὶ αὐθις "καὶ καταρευσάμενος τοῦ βασιλέως θάνατον, καὶ ἐπάρας πολλοὺς τὰ λυσιτελῆ οἱ φρονεῖν καὶ τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι, ἢ θροῖσε δύναιμι ῥεθίως πολλήν."

ἐπάρατοι ἐπυγαγοί. καὶ ἐπάρατος ἐπικαράτος.

ἐπαρήγειν βηθεῖν.

ἐπαρτήσους ἐπικρεμάσας. "ὃ δὲ εἰς Πέριπλους ἤγαγεν αὐτούς, κακὴν δουλείαν ἐπαρτήσας αὐτοῖς." καὶ αὐθις Ἀιλιανός "μὴ ὑποδέξασθαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν οὐδὲ εὐμενεία, ἀλλ' ἐπαρτήσας τὰς δι' αἰῶνος τιμωρίας αὐτοῖς." cf. v. κατηύχοντο.

ἐπαρτωμένων ἐπικρεμαμένων. "τὸν ἄνδρα ἐπὶ τοσάνδε κυρτερίας ἐλθεῖν ὡσεὶ μεγίστων φόβων ἐπαρτωμένων καὶ βασάνων προσαγομένων αὐτῷ οὐδὲν τῶν ἀπορητῶν

εἰπεῖν."

ἐπαρυσρίδες ἀντηλίδες.

ἐπαρχος πραιτωρίων ὁ τῶν τῆς φορολογίας τὴν ἐπιστάσαν ἔχων Ῥωμαίος. Theophyl. Sim. 8 1.

ἐπαρώμενοι καταρώμενοι.

ἐπάσαυτο ἐγεύσαυτο.

ἐπαυδῆσαι ἐπειπεῖν.

ἐπαύλιος (Hom. α 104) ὁ τῆς ὁδός.

ἐπαύλιον λέγεται κατ' ὅσον ἐν τῷ νυμφίῳ οἰκία ἢ νόμφη τότε πρῶτον ἔσαι. καλεῖται δ' ἐπαύλιον καὶ τὰ μαιεχόμενην ἡμέραν τῶν γάμων παρὰ τὴν νόμφης πατρὸς δῶρον φερόμενα τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νόμφῃ ἐν πομπῇ στήματι· καὶ ἡγεῖται χλανίδα λευκήν ἔχων καὶ λακαιομένην, ἔπειτα μετὰ τοῦτον κανηεῖθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς, αἱ χρυσία λεκανίδας στήματα φορένας κοίτας ἀλαβίστρους σανδάλια θῆκη ῥάλειπτρα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖαν τῷ νυμφίῳ φέρουσιν (Pausan. ap. E ad O p. 1337). οἱ δὲ φασιν ἐπαύλιον τὴν μετὰ τοῖς γάμοις ἡμέραν καλεῖν ἐν ἣ ἡ πρώτην ἐπαύλλεται τῷ νυμφίῳ ἢ ἐπαύλλονται ἐπισκιάζονται.

ἐπαύλιον δὲ μονή. περὶ Ἐκάλης ἰσθμῆς (Callim. fr. 131) "ἴθι προηῖα γυναικὴν ὁδὸν ἦν ἀνταῖ θυμαλγέες οὐκ ἐπὶ πολλὰκι σέ" (ἀσθῆς) ὃ μαιὰ φιλοξείνη λιγῆς μνησόμεθα· ξυνοὶ γὰρ ἐπαύλιον ἄπασιν."

ἐπαυλις ἢ οἰκία ἐν ἣ τὴν αὐλὴν ἔχει· αὐλις δὲ ἢ κοίτη. καὶ ἐπαυλίος ὁ εἰς τὴν ἐπαυλιν ἴων. (AP 6 221) "οὐκ ἀνδρῶν οὔτε βοτῶν βλάνας οἶχετ' ἐκ σπυγῶν." περὶ λέοντος ὁ λόγος.

ἐπαυλις μάνδρα βοῶν, καὶ προαὐλή. "τότε μὲν οὐκ ἀμφοτέροι τὴν ἐπὶ τοῦ χώματος ἐποίησαντο, οὐκ ἐπὶ καὶ οἱ Καρχηδόνιοι," τοῦτέστι τὴν κοίτην ἐπαύρασθαι ἐπαυλοῦσαι. "τὰς αἰτήσιν προσεμένον, καὶ συγγωρόντων ῥεσθαι τῆς χλιθῆς." καὶ αὐθις "ἄπὸ Ἀκαδημείας καὶ φεῦγε φιλοσοφίαν· οἱ σοὶ θέμις ἐπαυρόσθαι αὐτῆς· ὁρᾷ γὰρ σὲ ἔχθιστον" (cf. v. Κλέαρχος).

ἐπαυρίζω τὸ φυσῶ. καὶ ἐπαυρῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐπ' αὐτόπῳ, ἐπ' ὁ

ἰστέ τῷ κλέμματι ἀλούς· (Procop. δὲ ἐπ' αὐτοφώρῃ τὴν πρᾶξιν λακρηχόμα ἐξηπάτητο πρὸς τῆς γυναικὸς εἶναι.)
 οὔσι μέγα φρονοῦσι. καὶ Ἀριστοφάνης (Aesch. 1063) "καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράψατο τὴν Γοργόνα." καὶ ἐπεγράψατο (Aesch. 683) ἀντὶ τῆς ἀπεγράψατο, ἐχειροτόνησε, κατέστησεν. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκων τῶν προστάτας προσγραφόντων ἑαυτοῖς.
 ἐπεγράψατο ἀντὶ τοῦ διαχυρίζοντο, ἐβεβαίοντο. "οἱ δὲ εἰς Θράκην εὐδοκμοῦντα αὐτὸν οἰκιστὴν ἀντὶ Ἀγνώου ἐπεγράψατο." cf. Thuc. 5 11.
 ἐπεγγανῶν καταγελάσας· "οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ἔβρισην καὶ ὑπερόπτην εἴσεν ἐπεγγανῆν τῷ τοῦ Μελήτε θανάτῳ" (cf. v. Μελήτος).
 ἐπεδαψιλεύσατο κατακόρως ἐχρήσατο "ἐπεδαψιλεύσατο ταῖς ὑποθέσεσι τῆς ἀποκηρύξεως."
 ἐπεδίκασε καὶ ἐπεδικύσαντο Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου (7). τὸ μὲν ἐπεδίκασεν οἶον προσέκρινε, τὸ δὲ ἐπεδικύσαντο. οἶον ἐπεισαν τὴν δικαστὰς ἑαυτοῖς προσνεύμαι τὴν κλήρον. Harp.
 ἐπεθείαζε μανικῶς διετίθετο, θεόληπτος ἐγένετο. Μέγανδρος (p. 441 Nieb.) "ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐν ἐνὶ τῶν ζ' λόφων ἀνελθὼν ἐπεθείαζε φήμασι βαρβάρους, καὶ γούρω τῷ φρονήματι μεγαληγορίᾳ ἐχρητο."
 ἐπεθείαζον ἐχόρευον.
 ἐπέθεντο ἐπανέστησαν.
 ἐπέθετο· "οὐδὲ χρημάτων ἀφαιρέσει ἐπέθετο" ἀντὶ τοῦ ἐλιγνύσατο, ἐτέρωθη.
 ἐπέθρωσκον ἐπεπήδων.
 ἐπεὶ ἐπειδὴ.
 ἐπεύθομαι δοτικῆ.
 ἐπέλω σπουδάξω.
 ἐπειγώλῃ ἢ σπουδῇ.
 ἐπειδὴ. ἔξι μὲν σύνδεσμος πυρασυμπτικός, λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπ' οὗ, ὡς καὶ Θεκυδίδης πολλὰκις ἐχρήσατο, καὶ Ὀμηρος (A 235) πρότερον, "ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ἄρεσσι λέλοιπε," περὶ τοῦ στήθου.
 ἐπειδὴ τὸν οἶνον ἠξίους πιεῖν, συνεκποτέ' ἐσί σοι καὶ τὴν τρύγα." A Plut. 1085.
 ἐπειδὴ τὸν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετιναξάμεθα. λέγεται ἐπὶ κινδύνου τινὸς ἐπηρημένῳ καὶ παρελθόντος ἢ ἐπὶ τοῦ ἀρξάμενον τινὸς πράγματος, ἔτα ὀλεσθῆσαντος.

κατέματον.

ἰστέ τῷ κλέμματι ἀλούς· (Procop. δὲ ἐπ' αὐτοφώρῃ τὴν πρᾶξιν λακρηχόμα ἐξηπάτητο πρὸς τῆς γυναικὸς εἶναι.)
 οὔσι μέγα φρονοῦσι. καὶ Ἀριστοφάνης (Aesch. 1063) "καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράψατο τὴν Γοργόνα." καὶ ἐπεγράψατο (Aesch. 683) ἀντὶ τῆς ἀπεγράψατο, ἐχειροτόνησε, κατέστησεν. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκων τῶν προστάτας προσγραφόντων ἑαυτοῖς.
 ἐπεγράψατο ἀντὶ τοῦ διαχυρίζοντο, ἐβεβαίοντο. "οἱ δὲ εἰς Θράκην εὐδοκμοῦντα αὐτὸν οἰκιστὴν ἀντὶ Ἀγνώου ἐπεγράψατο." cf. Thuc. 5 11.
 ἐπεγγανῶν καταγελάσας· "οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ἔβρισην καὶ ὑπερόπτην εἴσεν ἐπεγγανῆν τῷ τοῦ Μελήτε θανάτῳ" (cf. v. Μελήτος).
 ἐπεδαψιλεύσατο κατακόρως ἐχρήσατο "ἐπεδαψιλεύσατο ταῖς ὑποθέσεσι τῆς ἀποκηρύξεως."
 ἐπεδίκασε καὶ ἐπεδικύσαντο Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου (7). τὸ μὲν ἐπεδίκασεν οἶον προσέκρινε, τὸ δὲ ἐπεδικύσαντο. οἶον ἐπεισαν τὴν δικαστὰς ἑαυτοῖς προσνεύμαι τὴν κλήρον. Harp.
 ἐπεθείαζε μανικῶς διετίθετο, θεόληπτος ἐγένετο. Μέγανδρος (p. 441 Nieb.) "ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐν ἐνὶ τῶν ζ' λόφων ἀνελθὼν ἐπεθείαζε φήμασι βαρβάρους, καὶ γούρω τῷ φρονήματι μεγαληγορίᾳ ἐχρητο."
 ἐπεθείαζον ἐχόρευον.
 ἐπέθεντο ἐπανέστησαν.
 ἐπέθετο· "οὐδὲ χρημάτων ἀφαιρέσει ἐπέθετο" ἀντὶ τοῦ ἐλιγνύσατο, ἐτέρωθη.
 ἐπέθρωσκον ἐπεπήδων.
 ἐπεὶ ἐπειδὴ.
 ἐπεύθομαι δοτικῆ.
 ἐπέλω σπουδάξω.
 ἐπειγώλῃ ἢ σπουδῇ.
 ἐπειδὴ. ἔξι μὲν σύνδεσμος πυρασυμπτικός, λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπ' οὗ, ὡς καὶ Θεκυδίδης πολλὰκις ἐχρήσατο, καὶ Ὀμηρος (A 235) πρότερον, "ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ἄρεσσι λέλοιπε," περὶ τοῦ στήθου.
 ἐπειδὴ τὸν οἶνον ἠξίους πιεῖν, συνεκποτέ' ἐσί σοι καὶ τὴν τρύγα." A Plut. 1085.
 ἐπειδὴ τὸν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετιναξάμεθα. λέγεται ἐπὶ κινδύνου τινὸς ἐπηρημένῳ καὶ παρελθόντος ἢ ἐπὶ τοῦ ἀρξάμενον τινὸς πράγματος, ἔτα ὀλεσθῆσαντος.

ἐπειρή ἐπειδή.

ἐπεικάζω στοχάζομαι. Σοφοκλῆς (El. 663) "ἢ καὶ δάμαρτον τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ;"

ἐπεικτής ὁ κατεπείγων. Πισίδης (Hecataem. 1451) "ὅπως ὑφίξει τοῖς ἐπεικταῖς ἀγγέλοις τοὺς συλλογισμὰς τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων;" ἐπεικτής λέγεται καὶ ὁ τὴν κογχύλην ἀπαιτῶν.

ἐπεικτός.

ἐπειλέγη καὶ κατεiléγη καὶ συνειλέγη.

ἐπειλεγμένος. ἐπιελεγμένος δέ.

ἐπειλήμμι γενική.

ἐπειλημμένη ἀντιλαμβάνουσα.

ἐπειξίς.

ἐπεὶ οἱ. Προκόπιος (Pers. 1 18) "ἐπεὶ οἱ οὐκ ἦν βουλομένῳ ἐς χεῖρας ἵνα τοῖς πολέμοις."

Ἐπειός ὄνομα ἔθνικόν.

Ἐπειοῦ δειλότερος. οὕτως ἐλέγετο Κρατῖνος ὁ κωμικός, ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηίδος φυλῆς δειλότερός τε φηρῆναι· καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.

ἐπειρα αἰσχρὸς προσέβαλλεν. "Ἄστυδάμεια ἠρώσθη Πηλέως τοῦ Ἀλακοῦ· ὃ δὲ ἀναινεταί. ἢ δὲ φοβηθεῖσα μὴ κατεῖπη αὐτῆς, σοφώτερα ἢ ἄληθέςτερα λέγει, ὅτι αὐτὴν ἐπειρα ὁ Πηλεὺς εἰποῦσα." "ἐπειρα, χρηματι πέμπων τῆς διαφθορᾶς δέλεαρ."

ἐπειράσατο ἀπόπειραν ἐποίησατο.

ἐπειρεν ἰσοῦβλιζεν.

ἐπειρωνεύομενος χλευάζων, ἐπεγγελῶν. (Ioseph. B. 1. 5 13) "ὃ δὲ ἄντικρυς Ῥωμαίων προαχθεὶς ἀναιρεῖται. τῷτο δ' ἐπρατεν ὁ Σίμων ἐπειρωνεύομενος, εἴ τι βοηθήσουσιν αὐτῷ πρὸς οὓς ἐξελθεῖν εἴλετο."

ἐπεισάκτους ἄλλοτριούς.

ἐπεισέφρησεν εἰσήλθε.

ἐπεισήφρησεν εἰσεφθάρη.

ἐπεισί μοι ἐπέρχεται μοι.

ἐπεισυχρινόμενον.

ἐπεισυχκλεῖ εἰσφέρει, ἐπισυνάπτει. καὶ ἐπεισυχκλείσθω ἐπιφερέσθω, ἐπισυναπτέσθω.

ἐπεισυχκλήσις ἢ ἀνακύκλησις.

ἐπεισόδιον τὸ εἰς τὰ δράματα εἰσαγόμενον, κατὰ προσθήκην τινὰ καὶ αὔξησιν τῷ δράματι. Εὐνάπιος (p. 77 Nieb.) "καὶ τέτρω ὡσπερ δράματι μεγάλῳ καὶ τραχεῖ τὸ κατὰ Μεσώνιον ἐπεισόδιον οὐκ ἔλαττον ὁ δαίμων

ἐπήνεγκε." καὶ ἐν ἐπιγραμμάσιν (AP 5 19) "ἤρσει γόνφου χρώματα καὶ φόνους ἄνθρα ἐπεισόδιον." καὶ αὐθις (AP 6 232) "γλυγλυγαὶ καὶ ὄχραι καὶ ῥοιοὶ καὶ σαφυλαί, σαφυλαὶ οἰνοπόταις γαστρὸς ἐπεισόδια."

ἐπεισόδιον τὸ εἰσφερόμενον τῷ δράματι γέλωτος χάριν, ἔξω τῆς ὑποθέσεως ὅν καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἐξαγώνιον ἕκταν πρᾶγμα ἐπεισοῖσας ἐπεισβαλῶν.

ἐπεισπέπαικεν εἰσεπήδησεν, εἰσήλθε κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιᾶς πολέμιων. Ἀριστοφάνης Πλοῦτω (805) "ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἤδικησάν." καὶ αὐθις (Athen. p. 7 F) "Μυκονίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια."

ἐπεισφοραῖς καταδίκαις.

ἐπεισφρήσας ἐπεισελθῶν, καὶ ἐπεισφρήσω ἐπεισενέγκω.

ἐπεισχέω ἐπεισβάλλω.

ἐπειτα μετὰ ταῦτα. ὃ δὲ Ὀμηρος (I 109) καὶ ἀντι τοῦ δὴ κέρχεται τῷ ἔπειτα. "αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς." οὐκ ἔστι μετὰ ταῦτα. ἄμα γὰρ ἀφῆκεν ὁ μὲν τὸν αἰσὸν ὃ δὲ τὸ δόρυ.

ἐπεῖχεν ἐπήρειθεν, ἐπέκειτο.

ἐπειχθῶμεν σπύσσομεν.

ἐπεκάλει ἀνειδίξεν, ἐμίμμετο. "καὶ οὐ τῶ μὲν οὐδεὶς ἐπεκάλει τῶν κόποτι φῶν οὔτε ὄκνου πρόφασιν οὔτε μαλακισμῶν τινῶ ἀναβολὴν ἐν ταῖς χρεαῖς οὔτε ῥῆσιν ἕμιαν ὑργίας ἔχγονον ἢ δειλίας." "ὃ δὲ πᾶσι τοῖς ἐπεκάλει τῶν φίλων τὰ τοιαῦτα ἐπείματ' ἀντι τοῦ ἀνειδίξει. καὶ αὐθις "ἐπέκλουν αὐτὸν φθορέα τῶν νέων καὶ κιναιδέων ἀποκαλοῦντες."

ἐπέκεινα παρεκεῖ.

ἐπεκερτόμησεν ἐχλεύασεν, ἔσκωψεν. "ὃ δὲ ἐπεκερτόμησεν αὐτοὺς τῆς ἀβουλίας" (Agath. 5 22).

ἐπεκηρυκεύετο διὰ κήρυκος ἐλεῖν. "ἐπεὶ μηδὲ εἰς ἐπεκηρυκεύετο ὑπὲρ τῷ Ἀσκήριον, διελέγετο αὐτῷ Δεκέβαλος." καὶ αὐθις "οἱ δὲ ἀντισχεῖν τῷ δέψει μὴ δυναθῆσαι ἐπεκηρυκεύσαντο."

ἐπεκήρυξαν διασήμως καὶ διαπρωσίως ἐλάλησαν. "καὶ ἐπεκήρυξάν τε τάλαντον ὀφείσειν τῷ μηνύσαντι."

ἐπέκλυσεν ἐκαθάρισεν, ἢ ἀντι τῷ ἐπέκλυσεν. (Eupar. p. 111 Nieb.) "τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐπέκλυσε κακὰ ὥςτε χρυσὸς ἦν αὐ-

λευκή τις ἡμέρα κρατῆσαι τὸς βαρ-

ωσεν ἐπεκλήρωσεν, ἐμέρισεν.
 ἄμαξεν ὠρχαίτο, αἰσχωρῶς ἐλάλει.
 ἐκθῆλον ἐπεκίωμαζε τοῖς βωβάρους."
 ῥ "πολλοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπεκώ-
 ιραχαί."

λάχιζον ἐπ' ὀλίγον, πρὸς βραχύ-
 ος (Phot. p. 339a 37) "εἶχε δὲ ἐπ'
 τῆς πρὸς τὰ ποιητικὰ συμπαιδείας,
 ἀπτόμενα τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ μέχρι
 ις καὶ γλώττης ἐσάμενα."

ἔξαντο ἀνέγνωσαν. "εὐρόντες τὰ
 α ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ διατύχου, ταῦτα
 το" Ἡρόδοτος (7. 239). καὶ αὐθις
 αμματεὺς ἐπιλέγετο τὰ γράμματα."
 ἦκειον (Hom. 9 379) ἐπεβίων, ἐπε-

ήφθη ἐπήρξατο. Ἀφρηνός "ἦδη τε
 η νύξ τῆς τρίτης φυλακῆς, καὶ ὁ
 τοὺς λόγους καθίζατο."

πίζων εἰς ἐλπίδας ἄγων. "τὰ μὲν
 ἐλεπίζων ὑποσχέσει, τὰ δὲ ὑπο-
 αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη, τοὺς δὲ ἐν
 τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δη-

αρτύραντο μάρτυσιν ἐχρήσαστο.
 ἰσὰ δόντες καὶ λαβόντες ἐπεμαρτύ-
 νως θεοῦς." οὕτως Ξενοφῶν (Anab.

ιβαίνων ἐπιχλευάζων, ἐπικηρομῶν
 πεμβυαίνων τῇ τύχῃ αὐτῶν σφόδρα
 καὶ ἀνθρωπίνως ἤκιστα."

ἦνυτο (Hom. Z 160) ἐπεμάνη.
 ἰψεν ἐξέμυκτηρίσεν, ἦγον διὰ τῶν
 ἰοίησεν.

εγχεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ καὶ
 εὔειν ἐπὶ τῷ μνήματι (Demosth. 47
 τῷ βραχίως ἀποθανόντος ταῦτα πρῶτα
 αὶ Ἴστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀτιθί-
 σί "τινὲς ἐπὶ τοῦ τάφου δόρυ φασὶ
 ἰχρῆναι τὸν Ἐρεχθίδα, τὸ πάθος ση-
 α, διὰ τὸ νόμον εἶναι τοῖς προσήκονσι
 ὄν τρόπον μετέρχασθαι τὰς φονείας."

εγκῶν καταδικάσας. Προκόπιος
 15) "ἐπενεγκῶν τε αὐτῷ ὅτι δὴ ὡς
 ληθίζεται, ἀμφω τῷ χεῖρε ἀπέκοψεν."
 ῆνεον συγκατετίθεντο (Hom. Γ 461:
 ἰ δ' ἦσαν).

ἐπενήνοθεν ἐπήνθει, ἐπέκειτο. sch.
 Hom. B 219.

ἐπεντροφήσαυτος καταπολιούσαντος.
 (Menand. p. 407 Nieb.) "ἔτερά τε οὐκ ἀνεκτὰ
 περὶ τὴν τοῦ χορσίου πυράληψιν κατανθα-
 διασμένον καὶ ἐπεντροφήσαντος αὐτοῖς."

ἐπ' ἐξαγωγῇ. "ἐμασιγῆτο φάβδοις, εἶτα
 ἐπ' ἐξαγωγῇ ἐπιπράσκειτο, δειλίας καὶ ἀπο-
 δράσεως τρίημι φερόμενος δούλος εἶναι."

ἐπεπαίχειν, ὑπερσυντελικός, τὸ ἐνεπαί-
 χθην. ἐπεπέχειν δὲ ἐπεπέχεισαν ἐκ τῷ πέκω
 τὸ κτενίζω.

ἐπεπαιώνισο (Huc. 150) ἐξύμνητο.

ἐπεπάμεθα ἐκεκτιμέθα. (AP 7-67)

"πάνθ' ὅσα κίνεωις ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ'
 Ἀθην ἔρχομαι ἔχων. λείπω δ' ἔδεν ὑπ' ἡλίῳ."

ἐπεπόνθη ἀντὶ τῷ ἐπεπόνθειον, καὶ ἐω-
 ράκη ἀντὶ τοῦ ἐρωάκειον, καὶ ἦδη ἀντὶ τοῦ
 ἦδειν.

ἐπέπυσο (Hom. N 674) ἤκουσεν.

ἐπεπωλεῖτο (Hom. A 231) ἐπεπορεύετο.

ἐπεραιώθη ἐπέρασεν, ἐτελειώθη.

ἐπέραςος ἐράσιμος.

ἐπερατώθη ἐτελειώθη.

ἐπέρραξεν ἐπέπεσε, συνεπλάκη, μύχην
 συνῆψεν. (Diodor. 15 84). "ὁ δὲ πολλὰν δια-
 νύσας ὁδὸν ἀφρω τούτοις ἐπέρραξεν."

ἐπερρίφην ἔπεσον.

ἐπερρώη ἐπέβρυσεν, ἀνέβλυσεν.

ἐπερρώσαντο (Hom. A 528) ἐπεσιείθη-
 σαν, καὶ ἐπερρώσθησαν. ἐπερρόθη-
 σαν δέ.

ἐπέρω τὸ ἐρωτῶ, καὶ ἐπερόμενος ἐρω-
 τώμενος.

ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ (Gen. 22 3).

ἐπέσβη ἐπεισῆλθε.

ἐπεσβάλον (Hom. B 275) λοιδοροῦν, φλύ-
 αρον.

ἐπέσειεν ἐπανετείετο. "τοῖς δ' ἐπέσειε
 φόβον ὡς αὐτίκα τεθνήσκοντος."

ἐπεσημήναμεν ἐξεπλάγημεν, ἐθανυμί-
 σουμεν. καὶ Πολύβιος (9 9) "τίς οὐκ ἂν ἐπι-
 στήμηται καὶ θανυμίσειε τὸν προειρημένον
 ἐπὶ τούτοις ἡγεμόνα;"

ἐπέσθων ἐπεσθίων, ἐνωχούμενος. (AP 6
 301) "τὴν ἄλην Ἐῶδημιος, ἐφ' ἧς ἄλα λιτὸν
 ἐπέσθων χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγε, θῆκε
 θεοῖς Σαρδόθραξιν."

ἐπεσκήψατο ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε πνε-
 δομαρτυριῶν. σπανιάκις δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ἐγκα-

λέσαι φόνου, ὡς Ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐνεργητικὸν τὸ ἐπέσκηψεν ἀντὶ τῆ ἐνετείλατο. τὸ δὲ ἐπισκήπτω ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθειαςμιῶ λέγω καὶ οἶον ἐξορκίζω Ἀνδοκίδης καὶ Ἀυσίας ἔλαβε (Haepr.). καὶ ἐπεσκήψατο ἔβλαψεν.

ἐπέσκηψεν ἐπέπληξεν.

ἐπέσπερχε διήγειρε, παρέθιγεν· "ὅς δὴ μάλιστα ἐπέσπερχεν αὐτόν."

ἐπεσάτει ἤρχεν, ἡγεμόνευεν· Ξενοφῶν (Anab. 2 3 11) "ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν ὡς ἐπεσάτει, ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ δόρου ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν."

ἐπεσήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου (Ps. 37 3) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν αἰκλιζομένων ταῦτα λέγων· ὁρῶν τὴν χειρὰ σου ἐπικειμένην καὶ λίαν μισηνοῦσαν. Theodoretus.

ἐπεσί μοι βούλομαι, θέλω, δύναμαι· ἢ ἐπίκειται μοι.

ἐπεσφάλακεν. οἱ μὲν ἐσπώσθη, οἱ δὲ ἐσάπη, ἢ παρὰ καιρὸν ἀτροφῆσαν ἐμαράνθη.

ἐπέται οἱ θεράποντες, παρὰ τὸ ἐπεσθαι. ἔπεται δὲ ἀκολουθεῖ.

ἐπέτειον ὑπὸ τῆ νῦν ἔτους· ἐπέτος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνεσῶτα καιρὸν, οὐχὶ διὰ τοῦ φ ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὡς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης (23 92). καὶ ἐπέτειος ὁ κατ' ἔτος γινόμενος.

ἐπετελους ἑμαῖς ὄντας. ἀπὸ τῶν οἰωνῶν μετήνεγκε τῶν μὴ μονίμων ὄντων ἀλλὰ φερομένων τῇ πτήσει. τουτέστιν εὐμεταβλήτους, ὀλιγώρους, μὴ διαμένοντας ἐν τοῖς αὐτοῖς αἰεῖ, ἀπικόρους. sch. A Eq. 515.

ἐπέτηξεν· (Herodot. 7 239) "δέλιον δέπτυχον λαβὼν τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐπέτηξεν," ἀντὶ τοῦ ἐλάειν, λείον ἐποίησεν.

ἐπετίλησεν. ἐξεκένωσε τὴν κόπρον· Ἀριστοφάνης (Ach. 349) "ὃ δὲ τῆς μαρτίης μοι συγνήν ὡς ἐπετίλησεν ὥσπερ σηπία." θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπία ἐναφιάσιν ἐκ τῆ προσόντος αὐταῖς θολοῦ, ταράττειν βουλόμεναι τὸν παρ' αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὡσι τοῖς θηρώσιν.

ἐπετίμα ἐπηύξει τὴν τιμὴν. "οἱ δὲ κερδαίνειν οἰόμενοι ἐπετίμων ὡς λιμῶνται τὸν σίτον· ὃ δὲ οὐδὲν ἦττον ἠγόραζε" Μάλαχος φησί (p. 269 Nieb.).

ἐπετοξάζοντο (Hom. Γ 79) ἐτόξευον.

ἐπενκτή (Jerem. 20 14) ἐπιθυμητή, ἐσχῆς ἀξία.

ἐπευφήμησαν (Hom. Α 22 et 376) μετ' εὐφημίας συγκατέθεντο, ἐπήνεσαν.

ἐπευωνίζων κερδαίνων.

ἐπεφάνη. φησὶν ὁ ἀπόστολος (ad Tit. 2 11) "ἐπεφάνη ἡ χάρις τῷ θεῷ ἡ σαφής." διὰ τὸ οὐκ εἶπεν ἐφάνη ἀλλ' ἐπεφάνη; ἐπειδὴ ὃ ὦν ἐφάνη. εἰ γὰρ εἶπεν ἐφάνη, ἀρχὴν εσηγγεῖτο τοῦ αἰεῖ ὄντος. καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν ἐπεφάνη, ἵνα τὴν ἄναρχον ὑπαρξεν μητρόση ἐξ ὧν δεῖ σαφῶς εἰδέναι ὅτι ὁ αὐτὸς κύριος ἐφάνη καὶ ἐπεφάνη. ἐφάνη μὲν τῇ οἰκονομίᾳ τῆς ἐνανθρωπήσεως, ἀρχὴν γὰρ ἐδέξατο ἐπεφάνη δὲ τῇ ἐναργείᾳ τῆς θεότητος, ἀναρχος γὰρ ἡ ὑπαρξίς. τὸ δὲ πᾶσιν εἶπε θηλὸν ὅτι οὐ μερικῶς ἀλλὰ πᾶσιν ἀνθρώποις.

ἐπεφόρησεν ἐπεσώρευσεν· Ἀριστοφάνης (Pac. 224) "ὄσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων." καὶ αὐθις "βόθρον ὀρύξασα καὶ ἐκπολῆς σεγᾶσασα γῆν ἐπεφόρησεν, ἐξάδηλῶσα τὸ ποιηθέν."

ἐπέφραδεν ἐδήλωσε, διεσάφησε. καὶ ἐπέφραδον εἶπον.

ἐπεφράσατο ἐθεώρησεν.

ἐπέφην ἀντὶ τῆ ἐκράτησεν· "ἀλλὰ τὸ θῆ λεγόμενον ἀμφοῖν ταῖν χερσῶν ἐπέφην."

ἐπεφύκει προσεπλάκει.

ἐπεφύοντο ἐπήρχοντο· "καὶ ἐπέφυσαν οἱ συκοφάνται, καὶ τὸ ἐγκλημα ἦν, ἄκην ἐφασκον εἶναι φιλόν."

ἐπεφώρατο γὰρ ἐφανερῶτο, ἐέρισται, ἠλέγχετο.

ἐπέχε ἐπίκεισο, ἐπίμενε, φέλασσε. (Dig. L. 3 52) "Πλάτων περὶ μὲν ἴων κατελήφθη ἀποφαίνεται, τὰ δὲ ψευδῆ διελέγχει, περὶ δὲ τῶν ἀδῆλων ἐπέχει." (id. 4 32) "ὅτι Ἀρκισίλιος ὁ φιλόσοφος διὰ τὸ περὶ πάντων ἐπέχειν οὐδὲ βιβλίον τι συνέγραψε."

ἐπέχθη ἐκτενίσθη, ἐκῆρη· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1360) "ἐκέλευσα ἴσαι Σιμωνίδου τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη."

ἐπέχω αἰτιατικῇ, ἐπέχομαι δὲ γενετῇ· "καὶ ἡ χεὶρ ἐπέχεται τοῦ πονηροῦ τραφῆος"

ἐπεχώρησεν ἀντὶ τοῦ συνεχώρησεν· ὁ τως Ἀρριανός· καὶ ἐπεχώρηθη συνηχρήθη. καὶ τὰ ὅμοια.

ἐπήβολος ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής. "εἰ δὲ οἶε συντόν εὐδαίμονα ὡς ἐπήβολον καὶ πλύχρυσον, γνωστὸν ἦτω σοι ὅτι γηρᾶ καὶ τόχη"

ἐπηβολώτατος.

ἐπηγάγετο προσωκειώσατο, ἰδιοποιή-

ἰδὸς δὲ οἰκήτορας τῆς πόλεως μηδὲν ἄσως ἐπηγγέγετο."

γειλα (Synes. ep. 67 p. 209 A) "ἔλυκκλησίαν, καὶ εἰς τετάρτην ἦκειν" ἀντὶ τοῦ παρήγγειλα.

γελλεν· "ἐπήγγελλεν ἐπὶ τούτοις" καὶ αὐθις "οἱ μὲν ταύτην τὴν κήγγελλον, οἱ δὲ τὴν ἄλλην."

γελλεν ἀντὶ τοῦ προσέτασεν· "ὁ πανταγόσε ἔπλει, καὶ πολλοῖς ξεελλεν" ἀντιτῷ ἐνετέλλετο (cf. v. ἐπαγιδισμένον ὄν γραμίματα οἰκεία τοῖς πιδέναι, ὅσα ἂν ἐπαγγέλλοντος ἀδ·" καὶ αὐθις "ὅκ ἔχειν ὀνομάσαι (an, ὁπότε οἱ ἐπήγγειλαν στρατιάν, Ἄρα παρυσχεῖν ἄκοντας" ἀντιτῷ ὠρισαν. το ἐπεφέρετο.

σελίς (Hom. ε 253) ἡ μακρὰ σατς, εὐλημένα ξύλα τὰ κεκαμμένα εἰς αν σιμοειδῆ) σχήματα, εἰς χρῆσιν

ορία· "ἀλλ' εἰ μὲν τις ἐκ τούτων ἐδεδράκει ἢ ἐπεπόνθει, ἐπηγορίαν

μοι ἐπήρχετο. ἰαν παρήρχοντο.

αρός ὁ αὐτάρκης.

ρηκυτα ἰδοῦσα.

ας ἐφώρησας.

οῖς· "ἔλοιδοροῦντο τοῖς ἐπηκόοις, πλέον ἐκθύμως ἐμάχοντο," ἀντὶ τῷ κουόντων, φανερώς.

το ἐπηκολούθει.

ιγάζονται ἐπισκιάζονται, ἐπικρύ- και ἐπηλυγάζω ὀλίγον φαίνω,

και ἐπηλυγάζοντες καλύπτον- ἔχοντες· "οἱ δ' ὄν περι πλείεσ τι- δ τοῦ Φοίνικος, καλλύνοντες ἄρι

αὐτοῦ και ἐπηλυγάζοντες, ἄλλως το γενέσθαι." και αὐθις (Synes.

μὲν ἦν Φερεκύδης ἐπηλυγασάμενος , 'χρῶ δῆλον' ἔφη, και δακτύλω

ἐθείκνε· πωσχητιῶν δὲ μειράκιον ἔσημινόμεθα."

ιγασάμενος σκεπάσας, καλύψας· ἰ ἡ σκιά.

ιν ξένον, ἔπαινον· (Ioseph. B. I. 3 παρῖνων τὸν ἐπὶ λην λιών ἀπὸ τῶν

·"

ις ὁ ξένος.

ἐπήλυσιν· "μὴ πειρώγων τρομέοι τις ἐπήλυσιν" ἐν ἐπιγρώμμασιν (AP 5 268). ἄφι- ξιν, ἐπέλευσιν, ἔπεμψιν.

ἐπήλυσις ἐπιδρομή· "ἐπήλυσιν ὄφρ' α ἀλέοιτο φώριον" (cf. v. φώρια), τουτέστι λη- σρικὴν.

ἐπήλυσις ἐπέλευσις· (Menand. p. 306b Nieb.) "ἐν ἀπόπτῳ καρυδοκοῦντές τε και θεώμενοι, εἴ που ἐπήλυσις ἔσαι βαρβαρικῆ."

ἐπήλυτος πάροικος, ἔποικος.

ἐπ' ἡματι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. (Zosim. 4 57)

"ὁ δὲ Θεοδόσιος τὴν βασίλισσαν θανούσαν ἐπ' ἡματι σχεδόν τι ἐδάκρυσεν· ἀνάγκη γὰρ και ὁ προκείμενος πόλεμος συνεσκήμαζεν αὐτῷ τὸ περὶ τὴν γυναῖκα πάθος."

ἐπήμηκαν ἔβλαψαν, και ἐπημήνατο ἔβλαψαν.

ἐπημοῖβοι (Hom. M 456) ἐπηλυγμένοι, ὡσε τὸν μὲν ἔνθεν τὸν δὲ ἐνθεν ἐφέλιχθαι.

ἐπήμυρον ἐπεβοήθον.

ἐπημύω τὸ καμμύω.

ἐπήγει εὐμενῶς ἐδέχετο, συγκατετίθετο· "τὸ δὲ θεῖον οὐκ ἐπήγει τὰ ὑπὸ τοῦ βασι- λέως πραττόμενα."

ἐπηρέμιος πλοῦτος (an ἔπην·) ὁ ψευ- δόμενος.

ἐπήνεον συγκατετίθετο.

ἐπηνεκέναι ἐπιινέσαι, ἐκ τοῦ ἐπαινῶ. και ὁ παρακείμενος ἐπήνεκα, και ἐπηνεκέναι.

ἐπηνέκιζεν ἐξηπάτα· οὕτω Κρατίτος·

ἐπήνον συγκατετίθετο.

ἐπηνωρθωκέναι.

ἐπηπείλησα και κατώμοσα (A An. 630) ἀντὶ τοῦ ἐπαγγειλόμενος ὤμοσα.

ἐπήπνον ἐβόων.

ἐπήρας ἀνέκτισας.

ἐπηράσαντο ἀντὶ τοῦ ἄρισ ὑπέβυλον·

"ἐπηράσαντο αὐτῷ Εὐμαλπίδαι και Κήρυκες."

ἐπήρατε (A Nub. 1459) ἐπέισατε, ἤπα- τήσατε.

ἐπηράτο ἐπηύχετο.

ἐπήρατον ἐπέρασον, ποθεινόν.

ἐπηρέσαι βλάψαι.

ἐπήρεια βλάβη. Θεκυδίδης (1 26) "τάς τε φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς," και αὐθις "και παρήγγειλε φυλάσ- σιν μὴ ἄρι πού τις ἀπὸ τῆς ἄλλης στρατείας

ἐπὶ ἐπηρῶμοι αὐτοῖς" ἀντὶ τοῦ βλάπτει.

και αὐθις "ὡσε ἡ ἐς ταῦτα ἐπήρεια εἰκότως ἂν ἀδίκημα μέγα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ

·"

παντὸς αἰῶνος δόξειεν εἶναι." κυρίως δὲ ἐπί-
ρειν ἢ τοῦ πολέμου καταδρομῆ, ἐκ τῷ Ἄρης
Ἄρεως.

ἐπῆρεν ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισεν, ἠρέθισεν.
"ὁ τοῖνον ἔρωσ συμπνεύσας καὶ κατὰ τοῦ
τυράννου Φαλάριδος ἐπῆρεν αὐτούς" (cf. νν.
ἀνυβολή, ἀντέρως). καὶ αὐθις "τοῦτον ἰύ-
σατο καὶ κωμωδῶν διδάσκειν αὐθις ἐπῆρεν"
(cf. ν. Θεόποριος).

ἐπῆρες παρεσκευασμένον, ἔτοιμον. "τὸ
δὲ πλοῖον ἐπῆρες ἦν, εἰς ὃ τὴν ἀνθρωπον
ἐμβάλλουσι, καὶ ἀποπλεῖ."

ἐπῆρερο ἠρώτα.

ἐπηρεφέες (Hom. M 54, κ 131) ἐπηρε-
φεῖς, ἐπὶ τὰ κάτω ἐτραμμένοι, κατοικηροί.

ἐπῆρασε ἐβοήθησεν. "ταῦτα ἔσυνεχῶς
ἀγγελλόμενα τῷ Ἀντωνίῳ αὐτόν τε ἐπῆρασε
εἰς τὴν ἀποχώρησιν καὶ τοὺς στρατιώτας μα-
λυκωτέρους ἐποίησε." καὶ αὐθις "τὰ δὲ ἄλλα
τοῖς φιλοσόφοις ἐπῆρασαν" (cf. ν. ἄλλως).

ἐπῆραμένοι πρόχοι, εὐτροφεῖς. Θεου-
δίδης (82) "οἱ οὖν Ἕλληνες ἐπῆραμένοι ἦσαν
διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων κακοπραγίαν, ὡς ἐκ
ἀποστατέον τοῦ πολέμου εἶη."

ἐπῆραμένην ἐπιχειμένην.

ἐπῆρατησεν ἐπέθηκεν, ἐπέφερεν. "ὁ δὲ
τὰς ὁδοὺς διαλαβὼν οὐ μικρὸν φόβον ἐπῆ-
ρατησε τοῖς ἐν τῇ πόλει."

ἐπῆρωθήσαν ἰσχυρίσθησαν, ἐτυφλώ-
θησαν.

ἐπιρῶντες ἐπιχαρῆντες.

ἐπῆρατο ἔγνω.

ἐπῆραθη ἐλαλήθη.

ἐπῆραται ἐπαγορεύει.

ἐπῆρατα ἢ ἐπέλενας.

ἐπῆρατης (Hom. ν 332) ὁ λόγιος καὶ συ-
νεύς.

ἐπῆρατος πυκνός.

ἐπῆρατι τῇ συνέσει.

ἐπῆρασησεν.

ἐπῆρατο ἐκρέματο.

Ἐπιράτην Ὀμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ οἱ
Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα· διὰ δὲ τοῦ φ τὸν ἄν-
θρα, Ἐπιράτην. καὶ τὸ ῥιγοπῆρετον λεγό-
μενον.

ἐπίρατιν ἐπῆραται.

ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βυσιλίσκον ἐπι-
βήση (Ps. 90 13). ὁ μὲν γὰρ ἐνέησι θάνατον.
φόρον ἴον, ὃ δὲ καὶ τῇ θέμῃ λώβην ἐργάζεται.

ἐπιβάθρα ἐπίβασις· "πρώτη δὲ ἦδη

ἀπέρη, οἰονεὶ ἐπιβάθραν αὐτῷ κατασκευ-
ζουσα καὶ κατακόλπισιν." Πολύβιος (16 2)
"ὁ δὲ Φίλιππος ἐβούλετο παρελθεῖν τῶν
ματῶν τὰς ἐν τούτοις τοῖς τόποις ἀφορμῇ
καὶ τὰς ἐπιβάθρας."

ἐπιβάθρας ἐπιβάσεως· "ἢ δὲ ἐπὶ ἰ-
τέγος ἀναβῆσαι τεχνίως ὅτε τῆς ἐπιβάθρας
ἐμπειρῶς ἔχου." Πολύβιος (16 29) "ἀναβῆ
προσθῆται διαβυβαίνων αὐθις εἰς τὴν Ἀσία
ἐπιβάθραν ἔχει τὴν Ἀβδοῦν."

ἐπιβαίνω γενικῶς.

ἐπιβατεῦσαι, γενικῶς, ἐπαθῆναι, κατὰ
σχεῖν· (Procop. Goth. 4 24) "χωρίων ἐκστῆ-
ῶν περ Θεοδίδης οὐ δὲν ἐπιβατεῦσαι ὁ
σπονδῆς ἔσχεν."

ἐπιβατήρια τὰ ἐπὶ τῶν τεχνῶν μηχαν-
ήματα· "ὁ δὲ τὰς μηχανὰς ἐπῆρασε, πύργου
ξύλινους καὶ χελώνους καὶ ὅσα τεχνῶν ἐπιβα-
τήρια."

ἐπιβάτης ὁ ἐπὶ τῆς νῆος ἄπρακτος, ἐπὶ
τῆς δὲ ὁ κωπηλατῶν.

ἐπιβάτης οὕτως ἐκάλεον τοὺς ἐν ταῖς
τριήρεσι στρατευομένους καὶ μὴ κωπηλατῶ-
τας μὲν ἐπιτηδείους δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι
ἠαυτοῦ.

ἐπιβεβήκασιν ἐνέτυχον, ἀνέβησαν ἐπὶ
νοντο· "οὗτοι μὲν οὐκ ἐγένοντο ἐπὶ τῆς ἐπ-
χαιοπραγῆς πολιτείας, τοῖς δὲ γενομένοις ἐπι-
βεβήκασιν καὶ ἐνέτυχον" (Damascius: c. 1.
Ἐπιφάνιος).

ἐπίβλημα τὸ τῷ προτέρῳ ἐπιβαλλέ-
μενον.

ἐπιβλήεις ὁ μοχλός, ἢ σαῖρα. οἱ μὲν φε-
σιν ὅτι δοκός ἐστιν, οὐ δὲ ποιά τις δοκός ἐ-
ἠαυτοῦ.

ἐπιβλήτης ἢ δοκός.

ἐπιβόημα· Θεουδίδης (5 65) "ὁ δὲ
εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλο
τι ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν, ἐξαίφνης τὸ ἐπι-
τευμα ἀπῆγε," τῆσιν ἐπιφώνημα. καὶ ἐπι-
βούμενος ἀντὶ τοῦ ἐπικυλούμενος.

ἐπίβοιον. ὅταν τις τῇ Ἀθηνῶν ἔθνε βί-
ῆσιν καὶ τῇ Πανδώρα ὄιν μετὰ βοῆς, καὶ
ἐκυλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον. ἠαυτοῦ.

ἐπιβολή παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἢ ζῆμι-
καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 766). "ταύτης ἐπι-
λήν ψηφισί μίαν μόνην."

ὡς ὀρεζομένη ζῆμια τοῖς ἀλλοῖσιν ἐξῆρα-
τηκεῖν περὶ ὄργανους ἐπιτρόποις, ἢ καὶ ἐπι-
λοῖς τισὶ τῶν τὰ δημόσια μὴ καλῶς ἔσχε

τοῖς κατέχουσι τὰ ἀλλότρια καὶ ἀνὲς καθισῶσιν. ἦν οἱ ἄρχοντες ἴσσοισιν, ἐπιβολὴ καλεῖται. καὶ τὸ ἄλλειν. sch. A Vesp. 766.

ἢ καὶ ἡ ἐγγείρησις, ἡ προκάτωρ-
ντος (15 16) "ἔστι μὲν γὰρ ὅτε καὶ ἀντέπραξε ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν δρωῶν, ἔστι δ' ὅτε πάλιν κατὰ τὴν ἐσθλὸς ἔων ἄλλοσ κρείττονος ἄν-
ῆτο δὲ φησι περὶ "Υλλε τῷ Ἡρα-
ῖ Ἐχέμιου τοῦ Τεγάτου.

ἢ ἡ εἰσφορὰ.

ἢ ἡ ἐννοια καὶ ἐπιχειρήσις, ἐπὶ θεω-
μετρικῶν. (Procop. Arc. 23) "ἐπι-
νωσὶ τὸ τῆς ἐπιβολῆς ὄνομα ὄλε-
τρόσποτος, ἐξαπινάως τοῖς τὰ χω-
λένοις ἐπιγιγνόμενος, πρόρριζόν τε
ρίβων τὴν τοῦ βίου ἐπιβία. χω-
τέλος τῶν ἐρημίων τε καὶ ἀπόρων
ν, ὡν δὴ τοῖς τε κυρίοις καὶ τοῖς
δη τετύχηκεν ἀπολωλέναι τὴν γῆν
ἰπολιποῦσιν, ἢ τοὺς ἐγκειμένους
ταῦτα κακὸς κρύπτεισθαι, ἐκ ἀπη-
τοῖς οὕτω διεφθαρμένοις παντῶ-
τοῦτο ἐκάλουν ἐπιβολὴν καὶ ἐπι-

λοσ.

ἢ ἡ ἐκ τῷ βοδὸς θυσία. cf. v. ἐπι-

ἢ ἡ, καὶ ἐπίβουλος, καὶ ἐπι-
σοι, δοτικῆ.

ἢ ἡ "τὴν πείραν μάρτυρα καὶ
ἢ ἡ ἐμῶν λόγων ἐπιβουλίαι" (Arte-
8).

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι ἐπιβουλίαι μάρτυρας.
p. 628) "τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς τῶ-
ἢ τὰς χεῖρας ἐπανατίνοντες καὶ
ἐπιβουλίαι."

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι, καὶ ἐπιβουλίαι

ἢ ἡ ὁδόντας, παρ' ὅσον οἱ
ἢ ἡ πρὸς τοὺς ὁδόντας." cf. v.

5.

ἢ ἡ ἰντητος ὁ ἐμβρόντητος. Σοφο-
386) "ὡς ὁ σφυτηγὸς οὐπιβρόν-
ἢ."

ἢ ἡ ῥστος ἐκυθέζετο. τοῦτο παρὰ
ἢ ἡ ελεῖτο. ἐπειδὴ τις ἠδικεῖτο πρὸς
ἢ ἡ ἴνασθαι δὲ βουλήμενος ἐαυτὸν ἐκ
ἢ ἡ μόνον ᾤετο, βῆν ἰερεύσας τὰ μὲν

κρέυ κατακόψας ἤψει, αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας
χαμαὶ τὴν βύρσαν ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς, εἰς
τοῦπίσω παραγαγῶν τῷ χεῖρε. καὶ τοῦτο ἐστὶ
Σκῦθαις ἢ μεγάλη ἰκετηρία. τῶν δὲ κρεῶν
τοῦ βοδὸς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων,
καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα,
ἢ ἡ ὑπισχεῖται κατὰ δύναμιν ἕκαστος συμμαχή-
σειν. καὶ ἔστιν αὐτοῖς τοῦτο ὄρκων ὁ βεβαίω-
τατος. Lucian. Ἰσακ. 48.

ἢ ἡ ἐπιβύσαντες ἐπιβουλίαι, σκεπά-
σαντες. Προκόπιος (cf. v. ρωχιά) "ἐπιβύσαν-
τες τοὺς ῥωχμοὺς χρώματι τὸ ὕδωρ μετοχε-
τεύουσι." καὶ ἀκρόβυστος ὁ τὸ ἄκρον βε-
βουμένον ἔχων.

ἢ ἡ ἐπιβύσας ἐμπλήσας, γεμίσας, ὡς Ὀμη-
ρος (δ 134) "νήματος ἀσκητοῦ βεβουμένον."
Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (379) "τὸ εἶμι ἐπιβύ-
σας κέρμασιν τῶν ῥητόρων."

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι τὸ εἰς τὸν βωμόν.

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι ἐπιβουλίαι, ἐπικα-
λεσόμενος.

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι.

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι.

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι ἐπιβουλίαι.

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι ἀνδρωθείς, θρουσινθείς.
Ξενοφῶν (Cyr. 2 4 30) "ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἀκῶ-
σας καὶ ἐπιβουλίαι τῇ ἐντολῇ τοῦ Κύρου
ἐπορεύετο."

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι ὁ γῆινος.

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτῶ
ἢ ἡ Ἡρωίτη καὶ Μνημάτιον καὶ Βακχεία,
ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι τὰ ἐξ ὕψους τοῖς τραύ-
μασιν ἀναφύομενα. Πολύβιος "δεῖ τοὺς ὀρ-
θῶς βουλευομένους περὶ τοῦ πολέμου, κατὰ-
περ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἀρρωσίαις, μηδὲν ἤτ-
τον τῶν ἐπιβουλίαι ποιεῖσθαι λόγον ἢ
τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποκειμένων παθῶν."

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι χαίρει.

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι φλυσησῶ, φλυση-
μῶσιν. (A Lys. 37) "περὶ τῶν Ἀθηναίων δ' ἔκ
ἐπιβουλίαι."

ἢ ἡ ἐπιβουλίαι ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπου καὶ
ἐπιγραφίας τοὺς κωμωχάτους ἐπὶ τοῦ γρα-
φειν ἐκάζω, ὅσον εἰσφέρειν ἀφείλουσιν εἰς
τὸ δημόσιον. Harp.

ἢ ἡ Ἐπίγονος ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης
(Ecccl. 167) "ἐπιβουλίαι ἐκίσει γυναῖκας ὀνό-
μην λέγειν." οὗτος ἐκωμωδεῖτο ὡς μαλακὸς
καὶ ὡς μετὰ γυναικῶν αἰεὶ εὐρισκόμενος.

ἐπιγουνίδα (Hom. ο 225, σ 73) τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἔνιοι δὲ τὴν ἐπωμίδα.

ἐπίγραμμα. πάντα τὰ ἐπιγραφόμενά τισι, κἂν μὴ ἐν μέτροις εἰρημένα, ἐπιγράμματι λέγεται.

ἐπιγραφεῖς. ὅποτε δεήσειεν ἀργύριον εισφέρειν εἰς τὸ δημόσιον τοὺς ἄσοὺς ἢ τὰς μετοίκας, οἱ ταῦτα διαγράφοντες ἐπιγραφεῖς ἐκαλοῦντο.

ἐπιγραφομένῳ ἰδιοποιουμένῳ, οἰκειομένην. "εἰ καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εἰρημένα ἐπιγραφομένῳ."

ἐπιγράφων ἀντὶ τοῦ βεβαίων, διασυρρίζομενος. "ὁ δὲ Ψευδοφιλιππος ἐπέγραψεν ἑαυτοῦ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα."

ἐπιγράφας (Hom. Α 388) ἐπιζέσας.

ἐπιγύοις τοῖς ἀπὸ γῆς. "τὰ δὲ πλεῖστα καὶ τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύοις προσέλαβον εἰς τὸ ζεῦγμα," καὶ αὐθις "τὴν δ' ἀπὸ τῆς θύμματος πλευρὰν ἠσφαλίζοντο τοῖς ἀπὸ γῆς ἐπιγύοις."

ἐπίγυον. τὰ προμνήσια ἐπίγυα ἔλεγον.

ἐπιδαίσιος οἶκος ὁ ἐπίκοιτος καὶ οὐ μεριστός, ὁ ἐξ ἴσου κυταλειφθεὶς δύο τισίν.

Ἐπίδαμνος. ὅτι ἢ πόλις ἢ νῦν Συρράχιον τὸ πάλαι ἔλέγετο Ἐπίδαμνος.

Ἐπιδάυριος ὄνομα τοπικόν.

Ἐπίδουρος ὄνομα τοπικόν, ἐν ᾧ ὁ Ἀσκληπιδίος ἐτιμᾶτο.

ἐπιδαψιλεύόμενος πολυτελῶς διαπραξάμενος. καὶ Ἡρόδοτος (5 20) "τῶς τε μητέρας καὶ ἀδελφείας ἐπιδαψιλεύόμεθ' ὑμῖν, ὡς παντελῶς μάθητε τιμώμενοι πρὸς ἡμέτερον."

ἐπιδαψιλεύω γενικῶς.

ἐπίδευ ἔνδεα, ἔλλιπῆ.

ἐπὶ δ' ἐγδοῦπησεν (Hom. Α 45) ἐπεκτύπησε. πλὴν περισσὸν καὶ παρέλκον τὸ γ. καὶ ἐν τῷ ἐρίγδουπος ὁμοίως.

ἐπίδειξον ἀντὶ τοῦ εἰπέ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (747) "ἔχεις τινὰ γνώμην; ἐπίδειξον αὐτήν."

ἐπιδειπνῆς. "λέκθον, ἵν' ἐπιδειπνῆς, κόνισσι ἰσχυρῶς" (A Eccl. 1212) καὶ δεύτερον δειπνεῖν δυνηθείης.

ἐπιδέκατον τὸ δέκατον καὶ ἐπίπεμπτον τὸ πέμπτον λέγειν εἰδῶσι. Harp.

ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν δεδρακέναι φόνους, κατὰ νόμον δέ. Harp.

ἐπίδεσμος ὁ ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμός. Ἀριστοφάνης (Vesp. 1476). "ἄκουε, μὴ φεύγ'. ἐ Συβάρει γυνὴ ποτε κατέαξ' ἔχονον. οὐχίνο σὸν ἔχων τίς ἐπεμαρτύρατο. εἶδ' ἡ Συβαριτίς εἶπεν, εἰ, ναὶ τὴν κόραν, τὴν μαρτυρία ταύτην ἕσους ἐν τάχει ἐπίδεσμον ἐπρίω, νῆ ἂν εἴχης πλείονα."

ἐπὶ Ἀηλίῳ μάχη. χωρίον ἐς τῆς Βοιωτίας τὰ Ἀήλιον, ἐν ᾧ μαχόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ Βοιωτῶν ἐνικήθησαν. Harp.

ἐπιδήμιος ἐμφύλιος, κοινός, δημόσιος ἐπιδημῶ δοτικῆ.

ἐπὶ δ' ἦνεον (Hom. Γ 461) ἐπήνεον, σὴν κατετίθεντο.

ἐπιδιαιτίεσθαι τὸ συνθήκας τινὰ ποιῆσθαι, κατατιθεμένους ῥητόν τι ἀργύριον παρὰ τινι τῶν μεταξὺ γινόμενων, ὅσπερ ἐγρωῦται ὡς, εἰ ἢ πρῶξις γένοιτο, πατέρῳ πάντως τὸ ὠμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι Harp.

ἐπιδιαιτέες ἠβῆσαι ἀντὶ τοῦ ἐς ἑῶν γεγενῆσθαι τὸ γὰρ ἠβῆσαι μέχρι ἰδ' ἐστίν. ἀλλ' οἱ ἐφηβοὶ παρ' Ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετῆς γινόμενοι ἐλέγοντο, καὶ ἔμνων μὲν ἐν τοῖς ἐφηβοῖς ἔτη β', ἔπειτα εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγρόφοντο γραμματεῖον. Harp.

ἐπίδικα. οἷς ἂν τις ἐπεδικάζετο ὡς προήκουσιν αὐτῷ κατὰ γένους ἀγχιχείαν, εἰ μὴ εἴεν υἱεῖς ἢ υἰωνοὶ τῷ τετελευτηκότῳ μη μὴν διαθήκαι, ταῦτα ἐπίδικα καλεῖται.

ἐπίδικάζεται ἀντιποιεῖται.

ἐπίδικος καὶ ἐπικληρος καὶ ἐπίπροικος καὶ ἐπικληρῆτις. ἐπικληρος μὲν ἢ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὄρφανῇ καταλειφμένη, μὴ ὄντος αὐτῆς ἀδελφοῦ. ἢ δὲ αὐτῆς καὶ ἐπικληρῆτις. ἐπίπροικος δὲ ἢ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου, ὡς προῖκα ἔχειν, ἀδελφῶς ἔχουσα. ἐπίδικος δὲ ἢ ἀμφισβητουμένη ἐπικληρος, τίνι χρή αὐτὴν γαμηθῆναι. Ἰσθίος δὲ τὴν ἐπικληρον ἐν τῷ πρὸς Ἀναίβιον ἐπικληρῆτιν ἐκάλεισε. Harp.

ἐπιδίφρια (Hom. ο 51) τὰ τῷ ἄρματι δίφρα ἐπιτιθέμενα. καὶ ὁ ἐπὶ δίφρα ἰζάνων, ἢ καθήμενος παντοδαποῦ.

ἐπιδίφριος ἀργός καὶ γυναικώδης.

ἐπίδοξος ἐνδοξός ἢ προσδόκιμος, ὡς τὸ "ἐπίδοξος γὰρ ἦν αὐταρχῆσαι." καὶ Πρωκόπιος φησι (Arc. 12) "παροχομένη χιλίας ἀφ' ἑξῆς ἔταρα τὸν υἰωνὸν ὠνεῖσθαι ἐπίδοξον ἦν." καὶ αὐθις (id. Pers. 1 13) "ὁ δὲ ἀπήγα-

αι ἐπίδοξοι εἰσιν ἐς τὴν Ῥωσβάλλειν" ἀντί τοῦ προσδόκι-
 ρις "ἔασαι τὴν ὁδὸν ἢ ἔνδοξοι
 σθαι οἱ Πέρσαι."

εἰς ὁ σὶδηρος, τοῦ ἀκοντίε τὸ
 ἂν ἀντί τοῦ εἶδον.

ἐπὶ ἀρετῆς αὐξήσιν, προκοπήν,
 ὅ δὲ φιλοσοφῶν ἀνεμπόδιστος
 διετέλει, καὶ ἐπεδίδον κατὰ πῆ-
 μ ἄτεχνῶς" (cf. κατὰ πῆχυν).
 οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἢ δὲ προ-
 δενὶ τῶν Ἑλλήνων.

αὐξήσιν, προσθήκη· Πισίδης
 πιδόσεις τῶν ξιφῶν καὶ τῶν

ἦσαι ἐπικυτῆσαι, καὶ ἐρίγ-
 γεγάλοχος. Μένανδρος (p. 441
 Ἄβαροι κατὰ τὴν τοῦ πολέμου
 λοντο ἦγον ἐγείραι ξυμμίγη τε
 ἔτι τε οὖν ξὺν τῷ ἀλαλάγματι
 τοῖς τυμπάνοις, ὅπως ἂν ἐς το-
 ς ὁ κτύπος ἐξαρθεῖται ὡς κατα-
 αὶ δεδίξασθαι τὸ Ῥωμαϊκόν.
 ρολῆνω ὁ Βῶνος, προαφηγήσατο
 αἰς, ὡσεὺς αὐτοὺς τῷ ἀθρόω μῆ-
 α, ἀλλὰ προανατυποῦντας ὅπερ
 θαι ἐθίξασθαι τῇ δοκῆσει καὶ τῷ
 ρι πρὸς τὸ ἐσόμενον, καὶ ὅταν
 ἂν πάταγον τῶν τυμπάνων, ἀντι-
 αὐτοὺς ταῖς ὑπίσι καὶ ἐπιλα-
 σάλιον καὶ παιωνίειν καὶ τοῖς
 γείοις ξυλίοις οὖσιν ἐπικυτεῖν."
 ον (Hom. Z 434) ἐπιδορομήν πα-
 τρον.

πρέπον, καθήκον, προσήκον.
 ἄτη παρὰ Ἡροδότῳ (2 22) με-
 ἰων, καλῶς ἔχουσα.

ς.
 ς. τὸ ἐπίρρημα τοῦτο σημαίνει
 αἰνείει καὶ τὸ παραδόξως καὶ παρ'
 τὸ μετ' ἐπιεικείας καὶ χρηστότη-
 ε καὶ τὸ μετρίως ἡτοῖ συμμέτρως,
 ὤς. Προκόπιος "Αἰετοὶ δὲ ἐπιει-
 δεῖσθαι χρημάτων οὐ πολλῶν
 ζήσεσθαι γὰρ ἐπιεικῶς." καὶ
 α παρ' ἐλλίδα τοῦ βασιλέως εἰς
 τε καὶ ὑπέρογκον φέροντα ἢ κα-
 ῖ ἐπιεικῶς γεγράφθαι ἔδοξε." καὶ
 ἰροῦν κομιδῇ ἐπιεικῶς ἀνυτίθησι

τῷ ἐπὶ πάντων θεῶ τὰς ἡνίας τῆς ἀποδρά-
 σεως."

ἐπιέναι ἐπελθεῖν.

ἐπιζητῶ αἰτιατικῇ.

ἐπίηρα ἢ μετ' ἐπικουρίας χάρις. οἱ δὲ
 νεώτεροι ἀντί τοῦ ἔνεκά φασιν. sch. Hom.
 A 572.

ἐπιθάνατος προσδόκιμος τῷ ἀποθανεῖν.

ἐπιθανῆς ἐγγύων τῷ θανάτῳ· "ἀνήρ
 πρεσβύτερος νοσῶν καὶ ἐπιθανῆς ὢν."

ἐπιθαρρῶ δοτικῇ.

ἐπιθάτερα.

ἐπιθανυμάζειν ἀντί τοῦ δώροισ τιμῶν
 Ἀριστοφάνης. Σωκράτης φησὶ (1148) "Στρα-
 ψιάδην ἀσπάζομαι." ὁ δὲ "κῆρω γέ σ'. ἀλλὰ
 τουτοῖσι πρῶτον λάβε· δεῖ γὰρ ἐπιθανυμάζειν
 τι τὸν διδάσκαλον."

ἐπιθειάσας ἐπιθανυμάσας, τὸ θεῖον εἰσ-
 δεδεγμένος, θεοφορούμενος· Θουκυδίδης (2
 75) "Ἀρχιδωμῶς τινα ἐπιθειάσας, καθίστη ἐς
 τὸν πόλεμον τὸν στρατόν."

ἐπιθειασμοὶ πρὸς θεὸν ἰκισίαι· "ἐπι-
 θειασμοὶ τε ὑπὲρ τε αὐτοῦ τῷ βασιλείῳ καὶ
 τῆς στρατιᾶς ἐγίνοντο" (cf. v. θειασμός). καὶ
 αὐθις (Thuc. 7 75) "οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθει-
 ασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι," τρεῖσι
 θεῖων ἐπικλήσεων. καὶ αὐθις "τοῖς ἐπιθει-
 ασθεῖσι συνεπευφήμησαν."

ἐπιθειάσων ἑορτάσων· (Menand. p. 364
 Nieb.) "ὁ δὲ ἔμεινεν αὐτῷ ἐπιθειάσων τῇ γε-
 νεθλίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ Χριστοῦ· καὶ γὰρ προσπέ-
 λαξε τῆς ἡμέρας τὸ σέβας."

ἐπιθεῖναι (Hom. E 751) ἐπικλεῖσθαι.

... "πέμπει ἄγγελον, ἐπιθεῖς ἐπιστολήν."
 καὶ αὐθις "ἐπιθεῖς γράμματι δηλοῦντι τὴν
 τοῦ ἀνδρὸς ἀρετήν."

ἐπιθέντες ἀποσεύλαντες· "οἱ δὲ ἀπο-
 πέμπουσι τὸν ἰατρόν, ἐπιθέντες γράμματι
 πρὸς τὸν τελώνην." καὶ αὐθις "πέμπουσι
 τῶν ὠμωτοφυλάκων κοῖραν οὐκ ὀλίγην, κω-
 σὶν ἐπιθέντες."

ἐπιθεραπεύων ἀντί τοῦ διορθούμενος,
 προμηθεύμενος· Θουκυδίδης (8 47) "ὁ δὲ
 Ἀλκιβιάδης ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτοῦ κῆθο-
 δον εἰς τὴν πατρίδα, εἰδώς, εἰ μὴ διαφθερεῖ
 αὐτήν, ὅτι ἔσαι ποτὲ αὐτῷ."

ἐπιθετοί αἱ ἀπὸ ἀλλοτριῶν· "Ναρσῆς
 δὲ τὰς ἐπιθέτας δυνάμεις τὰς ἀπὸ τῆς Ἀρ-
 μενίας γνοὺς πλησιάζειν γράφει πρὸς Ἰουάν-
 νην."

ἐπιθέτους ἑορτάς Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγίτικῷ (729). τὰς μὴ πατρίους ἑορτάς, ἄλλως δὲ ἐπισηψισθείσας, ἐπιθέτους ἐκάλετον. ἐλέγχετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπιθέτὰ τινα, ὅσα μὴ πάτρια ὄντα ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βεβηλῆ ἐδίκαζε. Ἀσσίας δὲ ἐπιθέτους ἐπισολὰς λέγει τὰς δοθείσας τισὶν ὡς διακομίσεις, καὶ ἐπιθεῖναι ἐπισολὰς ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι, καὶ ἐπέθεικεν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. Harp.

ἐπιθήκισα· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1281) "ὐπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα."

ἐπιθήξας πυρορμύσας, ἐρεθίσας· "τὸν δὲ λουόμενον ἀπέτεινε, ἐπιθήξας οἱ τῶν φουφύρων τοὺς ἀφειδεζόμενους."

ἐπὶ θήρη ἐπὶ ἀπάτη.

ἐπιθήσειν ἀντὶ τοῦ ἐπενεγκεῖν· "ἐκ ἐς μικρὰν καὶ παντελεῖ ἐπιθήσειν αὐτῷ δίκην ἔξιν τοῖς θεοῖς."

ἐπιθηγγάνει ἐφύπτεται.

ἐπὶ Θρασύλλω. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίητον παραγραφῇ (25) τὸ ἐπὶ Θρασύλλω φησὶν. Ἀττικὸν ἔθος ἀντὶ τῷ ἐπὶ τῷ Θρασύλλω μνήματι. Harp.

ἐπιθρῶσκων (Hom. A 177) ἐφαλλόμενος.

ἐπιθυμηταὶ πρόθυμοι· "οὐ δὲ ἐμεγαλοφρονοῦντό τε καὶ ἐπιθυμηταὶ ἐξίσταντο, ὥς δὴ μεγάλα μὲν λυμανοῦμενοι τοὺς ἐναντίας καὶ πολλὰ καὶ κερδαλέα ἐνθένδε οἰσόμενοι."

ἐπιθυμία. ἐπιθυμία ἐστὶν ἄλογος ὕβρις, ὅφ' ἦν τῷ τιτεται ταῦτα, σπάνις μίσος φιλονηκία ὀργή ἔρωσ μῆνις θυμὸς. ἐστὶ δὲ ἢ μὲν σπάνις ἐπιθυμία τις ἐν ἀποτεύξει καὶ ὅσον κεραισμένη ἐκ τοῦ πράγματος, τεταμένη δὲ διὰ κενῆς ἐπ' αὐτὸ καὶ περισπαιμένη. μίσος δὲ ἐστὶν ἐπιθυμία τις τοῦ κακῶσαι τινα μετὰ προκοπῆς τινὸς καὶ προτάσεως. ὀργὴ δὲ ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ δοκοῦντος ἠδικηκεῖναι ἢ προσηκόντως. ἔρωσ δὲ ἐπιθυμία τις οὐ περισπαιμένη πρῶτος· ἐστὶ γὰρ ἐπιβολὴ φιλοποιίας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον. μῆνις δὲ ἐστὶν ὀργὴ τις πεπαιλωμένη, ἐπίκοτος καὶ ἐπιτηρητική. θυμὸς δὲ ὀργὴ ἀρχομένη. Diog. L. 7 113.

ἐπιθυμιῶν προαιρετικῶς ἔχων· "τὸς δὲ ἦγε, ζῶντας ἐπιθυμιῶν Λυκαδαμονίους ἀγαγεῖν." συντάσσεται μετὰ γενικῆς.

ἐπιθύων ἐπανορθούμενος.

ἐπίδμονα (AP 6 175) ἐμπειρον.

ἐπίσορος.

ἐπικάθηται ἐπικρέμειται· Πολύβιος (8,

34) "ὃ δὲ διατειχίζει τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἀκρας, ἵνα μηδεὶς ἐτι φόβος ἐπικάθηται τοῖς Ταρναντινοῖς ἀπὸ τῶν κατεχόντων τὴν ἀκράσων."

ἐπικαθίζηται· Ἀριστοφάνης Πλοῦτων (184) "χρᾶνοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἐκάσσοτε, ἐφ' οἷς ἂν αὐτὸς ἐπικαθίζηται μένος," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγίων· ἐπικαθίεσθαι γὰρ τὸ βαροῦν λέγομεν.

ἐπικαιρότατα ἐπικινδυνότατα.

ἐπικαιρότατος ἐπιτήδειος· "ἐν τοῖς ἐπικαιροῖς τῶν χωρίων τόποις" ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείους. cf. v. ἐγκαθίζουσι.

ἐπὶ καιροῦ εὐκαιρίας, ἀρμοδίας.

ἐπὶ καλᾷ ἀροῦν. ἔθος ἐστὶ τοῖς γεωργοῖς παρ' ἐνιαυτὸν ἀροῦν καταλείπειν τὴν γῆν ὅπως ἀκροαίους ἐκτρέφῃ τοὺς καρποὺς, ὥς μὴ κατ' ἔτος τοῖς σπέρμασι ποροῖτο. Ἀσσίας ἐν τῷ πρὸς τὸν Πόλεμον λόγῳ διαβάλλων τινὰ τῶν ἀπλῆων γεωργῶν, τὰ ἐν τῇ γῇ καταχρῶμενον καὶ κατ' ἔτος ἐξαναλίσκεται τὴν ἰσχνὴν αὐτῆς, φησὶν "οὐτοσοὶ δὲ πυρὸς ἐπὶ καλᾷ ἀροῦ," τουτέστιν αἰεὶ στείρων ἐδεμίαν ἀνεσιν τῇ γῇ δίδωσιν.

καὶ ἐπὶ τοῦ αἰτεῖσθαι· "ὃ δὲ τοῦτον αἰτεῖ γεν ἐπικαλεῖσθαι ζῦμμαχον," τουτέστι λέσθαι, χρῆζειν.

ἐπικαλέσας μεμψύμενος· Ἰωσήπος "ὃ δὲ τοῖς ἔργοις ἐφεσῶς, παρ' αὐτοῦ γὰρ ἐμαθήκεσαν, βραδυτῆτι ἐπικαλέσας τῆς ἀφ᾽ ἔσεως."

ἐπικαλουμένων ἀντὶ τοῦ κατηγορουμένων· "ἐνίας τῶν κατηγοριῶν εἶωθεν ἀπέροποιεῖν ὃ τῶν ἐπικαλουμένων βίος."

ἐπικαλῶν ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦν, ἐπικαλῶν· "ἀνεῖλε δὲ τοὺς ἄνδρας, ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐπικαλῶν πλην ὅτι σοφῶ τε καὶ ἀφ᾽ αὐτῷ ἄνδρῳ ἐγένεσθην." (Procop. Arc. 16) "τὸν ἄνθρωπον λουδορίας περὶ οὐδὲν ἐπικαλῶ ἐπαγγελίᾳ πλην ὅτι παιδερασοῖν."

ἐπικαμπῆς παρόταξις, ἐκὰν τὰ μίση τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρματα ἐκ τῶν ὀπίσσω μερῶν ὄρθια ὅφ' ἑαυτῶν ἔχη τεταγμένα. cf. v. κυρτή.

ἐπὶ κέρῳ ἐπὶ τὰ κύτω, ἐπὶ κεφαλῇ. (Hom. Π 392) "ἐξ ὀρέων ἐπὶ κέρῳ" ὅσον ἐπὶ τὰ κτωφερῇ.

ἐπικαρπίας κέρδη.

ἐπικάρσιον πλάγιον, οὐκ εὐθύ· Ἐπιδότος (7 36).

ἐπικατεύσεις ἐπικυβέβαλεν· Ἰώσηπος (B. L. 1 5) "πολιορκούτος Ἀντίοχον τὸ Ἰεροσόλυμα, ἰδὼν Ἐλεάζαρος ὁ υἱὸς Ματθαίου τὸν ὑψηλότατον τῶν ἐλεφάντων κεκοσμημένον, ὑπολαβὼν ἐκ' αὐτοῦ τὸν Ἀντίοχον εἶναι, πρὸς διακόψας τὸ εἶφος τῶν πολεμίων, καὶ τὸ θηρίον ὑπὸ τὴν γαστέρα πλῆξας, ἐπικατέσισεν αὐτῷ τὸν ἐλέφαντα, μηδὲν θρύσας κλισίων τοῦ μεγάλου ἐπιβαλέσθαι, καὶ συντριβείς ἀπέπετο."

ἐπικείμενα ἀντὶ τοῦ ἐπιφέροντα· "δισχυλίας λίτρας χρυσαίου ξέλλουσι καὶ κειμήλια κίλισα οἱ περὶ Γεζέριον τῷ Βασιλεῖ, πρόσθεν τὴν τῶν Ἀρριανῶν ἐπικείμενα."

ἐπικειμένον τοῦ φαινομένου· (Arrian. Kap. 64) "ὃ δὲ ἤτει τιμὴν τοὺς κεκτημένους πρὸς ἐπικειμένου καρποῦ, καὶ παρ' ὧν μὴ λυβὸν διέφθειρεν."

ἐπικεκηρυχέναι· ὁπότε βούλοιο πόλις ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναι τινα τῶν μὴ ὑφ' αὐτοῦ, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα τῷ ἀνελόντι ἢ καὶ ἕνωτα προσαγωγόντι, καθὰ καὶ Ξέρξης ἐπικήρυξαν οἱ Ἕλληνες τῷ καταγωγόντι ἢ ἕνωτα ἢ τεθνηκότα Ἀθήναζε ἑκατὸν δώσιον τάλαντα. Harp.

ἐπικελεύομαι δοτικῇ.

ἐπίκενος λόγος ὁ μάταιος.

ἐπικερτομοῦσι χλευάζουσιν· Ἀγαθίους "ὃ δὲ ἔκεν ἐπικερτομήσων· αὐτοὺς τῆς ἀβουλίας καὶ ἀμελείας." πρὸς υἱατικῆν. καὶ αὐτοὺς "οὐκ ἔκεισε δὲ Πιερύρας ἐλύπησεν αὐτῶν, ἐπικερτομήσας τοιάδε."

ἐπὶ κέρως πυραπλέοντας (Thuc. 2 90), τῆς μίαν κατακολληθούσαν τῇ ἐτέρῃ.

ἐπικεύσω (Hom. ε 143) ἐπικρύψω.

ἐπὶ κεφαλαίου συντόμως, ταχέως· Πολύβιος "μνησθεὶς δ' ἐπὶ κεφαλαίου τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐλαττωμάτων, καὶ θεῖς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ τῶν Μακεδόνων προτερήματα."

ἐπικεχῆνασιν.

ἐπικεχοδῶς (A An. 68) ἀποπατήσας, ἀποκλήσας.

ἐπικῆθειον ἐπιτάφιον, ἐπιθανάτιον. καὶ ἐπικῆθειος θρήνος ὁμοίως.

ἐπικῆρα ἐπιθανάτια· κῆρ γὰρ ὁ θάνατος.

ἐπικῆρος ὕλη ἢ πρόσκαιρος.

ἐπικηρυκεία φιλία ἢ ἐκ τῶν πολεμίων.

ἐπικηρυκεία τὸ περὶ φιλίας καὶ δια-

λαγῶν κήρυκας πέμπειν· Δημοσθένης ἐ Φιλίππων (5 18). Harp.

ἐπικηρυκεύεται διὰ κήρυκός τιος συνθήκας τινὺς ἢ πρεσβείας ποιεῖται, ἢ φιλίαν σπένδεται.

ἐπικηρυκείω δοτικῇ.

ἐπικίδναται (Hom. B 850) ἐπισκορπίζεται.

ἐπικινδυνότατος.

ἐπικλάσωσιν εἰς οἶκτον ἀγέγωσι· "μὴ καὶ πρὸς ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι τοὺς στρατιώτας ἐπικλάσωσιν."

ἐπικλαυτον γοερόν, θρηνητικόν· Ἀριστοφάνης Βατράχοις (694) "ἐπὶ βόρβαρον ἐξομένη πέταλον κελαρύζει ἐπικλαυτον ἀηδόνιον νόμον."

ἐπικλήμα ἔγκλημα· Ἀγαθίους (1 13) "ἡγούμενοι δὲ ἀδύνατον εἶναι, εὐπρεπέστατα ἔφοντο ἀποσεῖσασθαι τὸ ἐπικλήμα." καὶ Ἀνδρις "ὃ δὲ Πάχορος ὁ Παρθναῖον βυσιλεύς καὶ ἄλλα τινὰ ἐπικλήματα ἐπέφερε Τρῳϊανῶ τῷ βυσιλεῖ." "καὶ τῷ δοκεῖν ἐπικλήμα ἐποιεῖτο κατὰ Ῥωμαίων, ὅτι δόξαν ἐντός ἡμερῶν μηδέτερα παρὰ τὰ ξυγκείμενα ἐπιτελεῖν, οὐδὲ οὐ κατὰ τὸ θεσπισθὲν ἐπιτελεῖσιν."

ἐπικλήν ἐπωνυμίαν.

ἐπικλήρος· ὅταν παῖς ὀρφανῇ ἢ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀδελφῶν τε οὐσα ἔρημος, καὶ ταύτῃ τύχῃ ὑποκειμένη οὐσία, ταύτην κολουῶσιν ἐπικλήρον· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἥδη γεγενημένην, ὅταν ἢ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλη καταλειμμένη· κολουῶσι γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν κλήρον. καλεῖται δὲ ἐπικλήρος καὶ ἡ μηδέπω γεγενημένη ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὐσα, καθότι καθήκει αὐτῇ πᾶσα ἡ οὐσία. καλεῖνται δὲ ἐπικλήροι κῆν δύο ὅσοι κῆν πλείους. τινὲς δὲ τὴν ἐπικλήρον κολουῶσιν ἐπιπαιματίῳ καὶ πατροῦχον. sch. A Vesp. 581.

ἐπικλήρος νόμος ἢ Ἀθηναίοις γυνιάσις b μὲν οὐσίας θυγατρὸς, νόθε δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόμον τὰ πατρῷα. ἢ ἡ μὴ ἔχουσα ἀδελφούς ἐτέροις συγγληρονόμους, ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὐσα. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔξῃ τοῖς νόμοις κληρονομεῖν, τὰργύριον διὰ χειρὸς ἐδίδοσαν. νόμος δὲ ἦν Ἀττικὸς τοῖς νόμοις μίχρι ἐ μῶν καταλιμπάνειν (sch. A An. 1652 et 1655). Ἀγαθίους (1 12) "ἐφοίτων δὲ γυναῖκες ἀνὰ τοὺς προμυχεῶνας, τυχὸν μὲν μητέρες οὐσαι τῶν ἀπολωλότων, τυχὸν δὲ ὄρφαν ἄλλῳ τρόπῳ μέλον αὐταῖς" (cf. v. ἐφεξής).

ἐπίκλησιν ἐπωνυμίαν.

a ἐπίκλητος ἔξωθεν ἐρχόμενος· (Polyb. 8 13) "διὰ τῆς ἐπίκλητον καὶ ἀλόγου λαιδορίας ὑπέλαβε πιστότερος φανήσεσθαι."

b ἐπίκλητος ὁ ἐπὶ τινι καλούμενος ὑποθέσει· (Ioseph. B. I. 5 13) "ὄν ἐν ταῖς ἀμυχαναῖς Ἰσδαῖοι ἐπίκλητον ἑαυτοῖς τύραννον προσήγαγον."

ἐπικλινές ἐπιρροπές εἰς κακόν· "ἐπικλινές δὲ τάλαντον" Καλλιμάχος (fr. 312).

ἐπικλινῆς ὁδός. καὶ κλίνεται τῆς ἐπικλινούς καὶ ἐπικλινούσας.

ἐπικλίντης ὁ σεισμός. καὶ κλίνεται ἐπικλίντου.

ἐπικλιντρον εἶδος κοσμίον γυναικείον· (A Eccl. 902) "τό τ' ἐπικλιντρον ἀποβάλλεις."

ἐπικλοπος (Hom. X 281) ἀπατεῶν.

ἐπικλοπώτερος παραλογισικώτερος.

ἐπικλύσσα ἐπιδαυφιλεύσσα, καταβαλοῦσα· "ἢ οὖν Κλεοπάτρα καὶ τοὺς Ἡλείους ἐπειράτο πολλῶ χρόνῳ ἐπικλύσσα τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς πρῶσθαι."

ἐπικναίει καὶ ἐπέκναιεν.

ἐπὶ κνάφου ἔλκεις (cf. Herodot. 1 92) ἥτοι διαφθεῖρεις· οἱ γὰρ κναφεῖς ἀκινθῶν σιωρὸν συσρέψαντες τὰ ἱμάτια κνάπτουσιν, ὁ δὲ σιωρὸς ἐλέγεται κνάφος. cf. v. κνάφος.

ἐπικνήζεται δάκνεται.

ἐπικνώ ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλε· Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (1564) "ἀλλ' ἐπικνώ τὸ σίλφιον."

a ἐπὶ κόρρης ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου· κόρρη γὰρ καὶ κόρσην ὅλην τὴν κεφαλὴν σὺν τῷ αὐχένι λέγουσι. τινές δὲ καὶ ῥύπισμα λέγουσι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν, ἀπτόμενον καὶ τοῦ κροτάφου.

b ἐπὶ κόρρης. ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπέδοσαν, βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν, ὃ κατ' ἔθος λέγομεν ῥύπισμα· οὕτως γὰρ χρῶνται καὶ οἱ ῥήτορες. Harp.

ἐπικούρειος Ἐρμῶν ὁ παρὰ τῷ Αὐοκιανῷ (Convin. 9).

ὅτι ἐν Κρήτῃ Ἀνύκτιοι τῶν ἐπικουρείων τινὰς ἐκεῖ παραβάλλοντιος ἐξήλυσαν, καὶ νόμος ἐγράφη τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ τῆς τῆν θήλειαν σοφίαν καὶ ἀγεννή καὶ ἀσχερὰν ἐπινοήσαντας καὶ μέντοι τοῖς θεοῖς πολεμίους ἐκκεκρηχθῆαι τῆς Ἀνύκτε. ἐὰν δὲ τις ἀφίκηται θροισυνόμενος καὶ τὰ ἐκ τῆ νόμου παρ' ἑδὲν ποιήσεται, δεδέσθω ἐν κύφῳ πρὸς τῷ ἀρχίῳ ἡμερῶν εἰκοσιν, ἐπιρροπόμενος μελίτι γυ-

μνός καὶ γάλακτι, ἵνα ἡ μελίταις καὶ μνὸν δέπνον καὶ ἀναλώσῃ χρόνῳ τῷ προειμένῳ αὐτόν. τούτου γε μὴν διελθόντος ἐῖτι περιῆ, κατὰ κρημνὸν ὠθείσθαι, σολὴν γυναικίαν περιβληθεῖς. Aelianus?

ἐπικουρῆσαι βοηθῆσαι, καὶ ἐπικουρία ἢ βοήθεια.

Ἐπίκουρος Νεοκλέους Ἀθηναῖος, Γεγηττιος τῶν δήμων, μητρὸς Χαίρεσσαν ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Νεοκλῆς Χαίρεδδημος Ἀσόβουλος ἢ Ἀριστόδημος. φιλοσοφίας δὲ ἔζητο ἀπὸ ἐνιαυτῶν ἰβ', καὶ οὐκίαν αἴρα εἰσηγήσατο, πρῶτον μὲν ἐν Σάμῳ διατρέψων σὺν τοῖς γονεῦσιν, εἶτα σχολαρχήσας ἐν Ἄτυλῆν ἐνιαυτῶν ὡν ἦν, εἶτα ἐν Λαμψάκῃ καὶ οὕτως ἐν Ἀθήναις ἐν ἰδίῳ κήπι, ἀποσας δὲ Ναυσικράτους τοῦ δημοκρετίου καὶ Παμφίλου τοῦ Πλάτωνος μαθητοῦ. γένη δὲ ἐπὶ τῆς ρθ' ὀλυμπιάδος, μετὰ ζ' ἐνιαυτοῦ τῆς Πλάτωνος τελευτῆς, καὶ παρέταται ἐτῶν διαιδῶν καὶ Ἀντιγόνοιο τοῦ Γενεῖ καὶ διέμεινεν ἢ αὐτοῦ σχολῇ ἕως Καίσαρος τοῦ πρώτου, ἔτη σξ', ἐν οἷς διαδόχοι αὐτῆς ἐγένοντο ιδ'. συγγράμματα δὲ αὐτῶν πλεῖστα.

Ἐπίκουρος. οὗτος τὸ θεῖον παρ' οὐδὲν ἐτίθετο. ἀδελφοὶ δὲ ἦσαν τρεῖς, οἱ μωρὸς ἀρρωσθήμασι περιπλακέντες ἀπέθανον οὕτως· ὁ γε μὴν Ἐπίκουρος ἐτι νέος ὡν αὐτὸς ἐβραδύως ἀπὸ τῆς κλίνης οἷός τε ἦν κατέκειτο ἀμβλυώτων τε καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου ὠγλήν δειλὸς ὡν καὶ τῷ φαιδροτάτῳ τε καὶ ἐναργεστάτῳ τῶν θεῶν ἀπεχθανόμενος. καὶ μέντοι καὶ τὴν τῶ πυρὸς αὐγὴν ἀπεσρέψατο, αἰμὴν τε αὐτῷ διὰ τῶν πόρων ἀπεκρίθη τῶν κάτω. τοσαύτη δὲ ἄρα ἢ σύντηξις ἢ τῆ σώματος ἦν ὡς ἀδυνατεῖν καὶ τὴν τῶν ἰσχυρίων φέρειν ἐπιβολήν. καὶ Μητροδώρος ἢ καὶ Πολύαινος, ἄμφω τῷ ἐταίρῳ αὐτῷ, πρῶτα ἀνθρώπων ἀπέθανον καὶ μέντοι τῆς ἀθείας ἠνέγκαντο μισθὸν οὐδαμῶς οὐδαμῆ μεμπτόν. οὕτω δὲ ἄρα ἦν ἡδορῆς ἦσαν ὁ Ἐπίκουρος ὡς ἐπὶ τῶν ἐσχάτων ἐν ταῖς δεκάθαις αὐτοῦ ἔγραψε τῷ μὲν πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐναγγεῖν ἕκαστῷ τῷ ἔτῳ, καὶ Μητροδώρῳ δὲ καὶ Πολύαινῳ τῶν προειρημένους, ἑαυτῷ δὲ δίς, ὡς εἰπεῖν, πρὸς ἀσωτίας τὸ πλεον προτιμῶν καὶ ἐνταῦθα ὁ σοφός· καὶ τραπέζας λίθων πεποιθῆσθαι ὡς ἀνωθῆματά τε ἐν τῷ τάφῳ προσέταξε τῷ

νθης τε καὶ ἀποφύγος οὗτος. καὶ κηψεν οὐκ ὦν ἐν περιουσίᾳ· λεγέτω ἐπιθυμίαις ἦν, ὡσπερ σὺν καὶ αὐτῷ τεθνηξομένῳν. ἐξήλασαν κικουφίλους τῆς Ῥώμης δόγματι κοινῷ, καὶ Μεσσηνιοὶ δὲ ἐν Ἀρ- ἐκ τῆς αὐτῆς οἴονει φάτνης ἐδη- ἴλασαν, λυμεῶνας μὲν εἶναι τῶν γε, κηλῖδα δὲ φιλοσοφίᾳ προσ- διὰ τε μαλακίαν καὶ ἀειότητα· αἰῶν γε πρὸ τῶν τοῦ ἡλίου δε- τῶν ὄρων τῆς Μεσσηνιαίας γῆς εἰ- , ἐκφροσθέντων δὲ τοὺς ἱερείς ἰ ἱερά, τοὺς γε μὴν τιμέχως (κα- αὐτῆ τοὺς ἄρχοντας Μεσσηνιοὶ) λιν καθῆραι πῦσαν οἴα δῆπε λυ- ἦν καὶ καθαριμάτων ἀπήλλαγμα- προτένθης εἰ φάτνη.

ἦρος ὄνομα κώριον. "εἶχε δὲ ἄρα τὰς Ἐπικούρου δόξας, ἃς ἐκείνοι οὐ καλοῦσιν, Ἐπικούρου κακὰ γνω- ραῖς ἄρα καὶ τότε ἦν, ὅτι τότε σται τύχη τινί, οὐ μὴν βουλήσει θεοῦ. ταῦτα δὲ τὰς θουλεμένας ηττομένας ὑπ' ἀλλήλων, εἴτω ἕφι- ε τούτων γίνεσθαι ἄερα γῆν καὶ εἴτω διαλύεσθαι τὰς ἀνακράσεις υς, καὶ παντελῶς ἀφανίζεσθαι εἰς ἔρεσθαι δὲ εἰκῆ τὰ πάντα καὶ ὡς μὴν ἐκ τῆς τοῦ ποιητοῦ σοφίας. ὅς προνοίας φέρεται πάντα, οὔτε οὔτε ἰδοντῆν οὔτε ποιμένα ἔχον- ποιμπῆ τοῦ θεοῦ ἦκων οὐκ ἠνέ- ληρεῖν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν τῶν λό- λῆγυ λύτταν κατεσίγασεν. εἴτω Ἐπικούρου καὶ ταῖς ἐκείνου δόξαις κ." cf. vv. παραπλήκτω εἰ κλάειν. ρος βοηθός. καὶ ἐπικούριον δό-

ναι τῆ κεφαλῇ κατανεῦσαι. τεια.

ἄτης Ἀθηναίων δημαγωγός, ἔφο- νώμενος· οὐ καὶ Δημοσθένης ἐν εσβείας (277) μνημονεύει. ἕτερος μνημονεύει Ἀνκουθρος ἐν τῷ περὶ ὄν φουσι κεκτῆσθαι ταλάντων χ' λος δὲ ἐστὶν Ἐπικράτης Αἰσχίνου ς κηδεσίας, οὐ ἐπίνομον Κυρη- λημοσθέντης ἐν τῷ καὶ Αἰσχίνου

Ἐπικράτης κωμικός. τῶν δρυμάτων αὐτοῦ Ἐμπερος καὶ Ἀντικαίς.

Ἐπικράτης. (A Eccl. 71) "Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγη καλλίονα πύγων· ἔχεις." οὗτος γὰρ μέγαν πύγωνα εἶχεν, ἐπικαλεῖτο δὲ σα- κισφόρος, καὶ Πλάτων ὁ κωμικός φησὶν "ἄναξ ὑπῆνης Ἐπικράτης σακισφόρος." καὶ ἐκώμωθεῖτο εἰς δασύτητα. ἦν δὲ ῥήτωρ δη- μαγωγός.

ἐπικρεμαμένον ἐπικειμένον· (cf. v. οἰσά) "οἱ δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἐτι κινδύνον πάντα οἰσά· ἐλογίζοντο."

ἐπικρεμύσας ἐπενεγκών· "οἷς δ' ἄμα ἀνταθεις καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρε- μύσας."

ἐπίκρια τὰ τῆς νηὸς σανιδώματα.

ἐπικρίνει δοκιμάζει.

ἐπικριτῆς σύμβουλος, δοκιμαστής· (Po- lyh. 14 3) "χρώμενος ἐπικριτῆ τῶν λεγομένων τῷ Μασσακίᾳ διὰ τὴν τῶν τόπων ἐμπει- ρίαν."

Ἐπικτήτης.

Ἐπίκτητος Ἱεραπόλεως τῆς Θουρίας, φιλόσοφος, δούλος Ἐπαφροδίτου τῶν σωμα- τοφυλάκων. τῷ βασιλέως Νέρωνος. πηρωθεὶς δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ φέμματος ἐν Νικοπόλει τῆς νέως Ἡλείου ὤκησε, καὶ διατείνεις μέχρι Μάρκου Ἀντωνίου ἔγραψε πολλά.

ὅτι Θεοσέβιος ὁ φιλόσοφος ἔλεγε πολλά ἀπὸ τῶν Ἐπικτήτου σχολῶν, τὰ δὲ καὶ αὐ- τὸς ἐπιτεχνῶτο τῆς ἠθοποιου· διανοήματα μουσίας, ἱκανὰ πείθειν καὶ δυσωπεῖν τῶν ψυ- χῶν τὴς μὴ παντάπασιν ἀτέγκτους καὶ ἀτε- ράμονας (cf. v. ἀτεγκτος) ἀποσρέφεσθαι μὲν καὶ ἀποδιδράσκειν τὰ χεῖρω τῆς ζωῆς εἶδη κατὰ δύναμιν, ἀσπάζεσθαι δὲ τὰ ἀμείνω καὶ μεταδιώκειν καθ' ὅσον οἶόν τε παντὶ σθένει. τοιγμορῶν καὶ ἐν συγγράμμασι καταλλοιπε τοιοῦτοις εἰσι τὴς ἐαυτοῦ ρουθετήσεις οἷος Ἐπίκτητος πρότερον. καὶ μοι δοκεῖ ὁ ἀνὴρ γεγονέναι ἀντικρος, ὡς ἓνα πρὸς ἓνα ἀντι- βάλειν, ὁ τοῦ καθ' ἡμῶς χρόνου Ἐπίκτητος, ἄνευ μόντοι τῶν ρωικῶν δοξισμάτων. ὁ γὰρ Θεοσέβιος σὺνδενὸς τωσοῦτον ὅσον τὴν Πλά- τινος ἀλήθειαν ἠσπάζετο καὶ ἐθαύμαζε. καὶ δὴ τι καὶ συνεγράψατο μικρὸν βιβλίδιον περὶ τῶν ἐν Πολιτείᾳ τῇ μεγάλῃ κεκομψωμένων, τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ἠκουσαν θεοσοφίαν ἐξαι- ρων λόγῳ. ταύτην γὰρ διαφερόντως ἐτίμα καὶ ἔσεβεν. ἡεὶ γὰρ ἐν τοῖς ἡθικωτέροις φι-

λοσοφῆμασι διατρίβων ἐφαίνεται. καὶ γὰρ εὖ ἐπεφύκει πρὸς εὐζωίαν μᾶλλον ἢ ἐπισήμην, οὐδὲ ταύτην ἠσυχάζουσαν, οὐδὲ ἐν μόναις ταῖς φαντασίαις γυμναζομένην, ἀλλὰ ζῶσαν ἱκανῶς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων. εἰ μὴ γὰρ καὶ τὸν δημόσιον ἐπολιτεύσατο τρόπον, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, ὃν καὶ Σωκράτης ἐκαῖνος καὶ ὁ Ἐπίκτητος καὶ πᾶς εὖ φρονῶν μεταχειρίζεται, τὴν ἑαυτοῦ καὶ ἐν ἑαυτῷ πολιτείαν διακοσμῶν· τοῦτο μὲν πρῶτον, ἔπειτα καὶ πρὸς ἄλλους ἐν μέτρῳ καθ' ἕκαστον ἰδίᾳ συνισμένην πρὸς τὸ βέλτιστον. Damascius: cf. Photius p. 339 a.

ἐπικυδέερος ἐπικρυτέερος, νικητικῶς, ἐνδοξότερος· κῦδος γὰρ ἡ δόξα. (Menand. p. 384 Nieb.) "τοὺς Ῥωμαίους ὁ Τοῦρκος ἐν τιμῇ πλείονι ἐποίησατο, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐπικυδέεραν ἀνακλίνει σιβάδα."

Ἐπικύδης. ὅτι Ἐπικύδης καὶ Ἰπποκράτης ἀδελφῶ μὲν ἀλλήλων σρατηγῶ δὲ Συρακουσίων, οἱ Ῥωμαίοις ἐκ πολλοῦ δυσχερῶντες, ἐπεὶ τὰς Συρακούσας ἐκ ἰσχυρῶν ἐκπολεμῶσαι, κατέφυγον ἐς Λεοντίους διαφερομένους τοῖς Συρακουσίοις, καὶ κατηγόρου τῆς πατρίδος ὅτι τὰς σπονδὰς Ἰέρωνος ἐφ' ὅλην Δικελίαν πεποιημένον μόνον Συρακούσιοι σφισιν αὐτοῖς ἀνακαίνισιαν. οἱ δὲ ἠρεθίζοντο· καὶ Συρακούσιοι μὲν ἐπεκέρυσσαν, εἰ τις Ἰπποκράτους ἢ Ἐπικύδου κομισεῖ τὴν κεφαλὴν, ἰσάζασθαι αὐτῷ χρυσίον ἀντιδώσειν, Λεοντίοι δὲ αὐτῶν Ἰπποκράτην σρατηγὸν ἤρουντο. Appian. t. 1 p. 96.

ἐπικυκλῆσαι ἐπεισυγαγεῖν.

ἐπικύκλωμα τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάρτισιν περισσευόμενον· κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. ὅθεν καὶ κολούριον, ὑπὸ τοῦ κολοβόν. cf. v. κόλλιξ.

ἐπικυφότερος.

ἐπικυμάσαι ὀρεῖσθαι, ἢ λαλῆσαι αἰσχροῦ. "πολλὰ ταῖς ἐκκλησίαις ἐπικυμῶσαν ταρχαί."

ἐπίκωμος ὄβρισις, συγκαίρων· "ταῦτα δὲ ἀρχαία τυγχάνειν ἔδοξεν ὡς περιττὸς ἐπίκωμος" ὁ Προκόπιος (an Πρίσκος) φησι περὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.

ἐπικωπητῆρ ὁ τροπωτῆρ ἑμῶς.

ἐπίκωπος ξιφήρης· κώπη γὰρ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἢ ἀπὸ τοῦ διὰ νεὼς καὶ ναυτικὸς ὢν. καὶ Ὀμηρος (ε 16 et 141) "οὐ γὰρ μοι νῆες εἰσὶν ἐπήρητοι." (sch. A Ach. 230) "ἐπὶ

Ποπλίου συνθήκας ἐποίησαντο Ῥωμαῖοι καὶ Καρχηδόνοι, μὴ ἔχειν μήτε πᾶσθαι Καρχηδονίους πλοῖον ἐπίκωπον πλὴν δέκα τριῶν καὶ τῶν ἀλιεντικῶν καὶ περιχώρων, ὧν οὐδὲν ἦν δεκαστάλμου μείζων."

ἐπικῶς ἀπὸ τοῦ λογίως.

ἐπιλάθῃ καὶ ἐπελάθωμαι ἀσθνήτακτα.

ἐπιλαμβάνεσθαι μέμψεσθαι· "μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βάρβαρον ἢ σόλοικον ἢ ἀπηχῆς τι προεργασμένων." cf. v. ἀπηχῆς.

ἐπιλάμπτος καταφανής, παρ' Ἡροδότῳ (3 69).

ἐπιλανθάνεσθαι ἀποβαλεῖν ἐπισήμην.

ἐπιλαχόντα· τυχόντα.

ἐπιλαχών· Ἀισχίης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος (62) "οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπιλαχών, ἀλλ' ἐκ παρυσκευῆς κριόμενος." τοιοῦτον ἔστι τὸ λεγόμενον. ἐκλήρουτο οἱ βουλεύων ἢ ἄρχων ἐπιέμενοι· ἔπειτα ἐκάστω τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπέλυγχανεν, ἵνα ἐὰν ὁ προλαχὼν ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γνηταὶ βουλευτῆς ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχών. Παρ' ἐπιλέγει πρὸς τοῖς προειρημένους φησὶ ἐπιλείψει με" καταλείψει με" διαφύμενον ἢ ἡμέρα." ad Hebr. 11 32.

ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη. χωρίον ἐπὶ τῆς Πάρορθος, ὃ ἐτείχιαν οἱ Φοργάδες τῶν τυράννων, ὧν οἱ Ἀλκμαιωνίδαι προεσήκωσαν ἐκπολιορκηθέντων ὃ αὐτῶν ὑπὸ τῶν κατὰ Πεισίφρατον σχολίων εἰς αὐτὰς ἦδεται· "αἰὲν Λειψυδρίον προδωσέταρον, εἶους ἀνδρῶν ἀπώλεσας, μάχεσθαι ἀγαθούς τε καὶ ἀσπυρίδας, οἱ τότε ἔδειξαν οἶων πατέρων ἔσσην."

ἐπίλεκτος προπαροξυτόνως, ἐκλεκτός δὲ ὀξυτόνως, διότι τὸ μὲν ἐκ τῆ ῥήματος τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὀνόματος συντέθειται. cf. v. ἐκλεκτός. ἐπιλεξιόμενος ἀναμετρήσας, ἀναλογισόμενος. (Dionysius Hal. 1 39) "ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸν ἄριθμὸν τῶν βοῶν ἐπιλεξιόμενος" καὶ Ἡρόδοτος (5 30) "ὁ δὲ ἐπιλεξιόμενος ὅς ἦν δι' αὐτοῦ κατέλθωσιν οἱ Φοργάδες ἐς τὴν πόλιν, ἄρξει τῆς Νύξου" ἀπὸ τοῦ ἀναλογισόμενος. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναγνώστου· "ἢ δὲ εὗρισκει τὰ γεγραμμένα, καὶ ἐπιλεξιόμενος ἔλλογχι τὸ πᾶν ὡς ἐγένετο."

ἐπίληθον (Hom. d 221) τὸ λαθασθῆναι.

ἐπὶ ληνναίῳ. περιβολός τις μέγας, ὡς τοὺς ἀγῶνας ἤγον τοὺς σκηναίους.

ἐπίληπτος ἐπιλήψιμος καὶ μέμψως
ξως. καὶ ἐπίληπτος ὁ νοσῶν τὴν ἱερὰν νό-
ν καὶ λυόμενος ἐπὶ τῷ βασιλέως Θεοδοσίῳ.

ἐπιλησμότατον ἰδίως ἐπιλησιμονέστα-
ν. Ἀλεξίς δὲ λέγει ἐπιλήσιμη, Κρατῖνος
ιλήσιμοσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (788)
ὅτι ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, ἐπιλησιμότατον
ἰ σκαϊότατον γερόντιον;

ἐπιλήψει με καταλάβης με.
ἐπιλήγηδην (Hom. P 599) ὅσον ψαῦσαι
ἰ ἐφάψασθαι μόνον, ὃ παρ' ἡμῖν ἀνωθεν,
ω.

ἐπιλλίζουσα ἐπεγγελάωσα, ἐπιμύουσα
ὄς ὀφθαλμούς· ὅπερ ἰδιὸν ἐστὶ τῶν γλαυ-
ῶν διὰ τὸ μὴ βλέπειν δι' ἡμέρας.

ἐπιλλίζω τὸ διανεύω.
ἐπιλογισάμενος· "καὶ ἀφ' ὧν ἐνδομίζε
κωκετήσιν κατὰ τὴν μάχην ἐπιλογισάμε-
ς πέθει."

Ἐπίλυκος κωμικὸς ποιητής. τῶν δρα-
ῶν αὐτοῦ ἐστὶ Κοραλλικός, ὡς Ἀθήναιος
133 et 140).

ἐπιλυομένου συγχωροῦντος.
ἐπίλυσιν (ἀπ' ἐπήλυσιν) ἔφοδον· "ὃ δὲ
ἔμπερ Ἰωάννην, ὡς ἀν' προφυλαχῆ χρησάτο
πὺ προκαταμάθοι τὴν ἐπίλυσιν τῶν βαρβάρ-
ων" (Menander ex c. Peir. p. 103?).

ἐπιλύτης ἐπίλυτος (ἀπ' ἐπηλύτης καὶ
ἐπίλυτος).

ἐπιμᾶλλον, ἐπίρρημα, περισσοτέρως·
καὶ ἐπιμᾶλλον ἐξήπτοντο εἰς ὄργην."

ἐπιμᾶλλον ἀντὶ τῷ προθυμότερον· Ἀέ-
ακος "τῶν δὲ τινῶν τοῖς Ὑπερίδου λόγοις
ἐπιμᾶλλον ἀχθέντων." καὶ ἀντὶ τῷ περισσο-
τέρως· "ἐνδοξοῦναι σφᾶς ἐπιμᾶλλον," καὶ αὐ-
τὸς "ταῦτά τοι ἐπιμᾶλλον ἐξήψην αὐτῷ τὸ
κῶς."

ἐπίμαργος μεμηγώς.
ἐπιμασιδίος ὁ θηλάζων· "ὃ δὲ νεώτα-
τος καὶς ἐπιμασιδίος ἦν, οὗ ἡ μήτηρ ἀντεί-
πει."

ἐπιμαχεῖν. "φιλίαν σφίσιον ἔνοπονδον
ἐπι... ἐμπεδώσει" (cf. v. Δημήτριος α).

ἐπίμαχος δυναμένη πολεμεῖσθαι· "καθὸ
αὐτὸν ἐπίμαχος ἦν, πολλὰ χῶματα ἐγείρων."
ἐπι εὐδίας (X Anab. 5 4 14) "οἱ δὲ ἐπορεύοντο
ἐπι χωρίων, ὃ ἰδοκί ἐπιμαχιότατον εἶναι."

ἐπὶ μέγα, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως·
"ὃ ἐπὶ μέγα ἀρθέντος αὐτοῖς τοῦ ὀνόματος
τῆς Ἀσίας ἐπῆρχον." "ἐπὶ μέγα τροφῆς προ-

ελθόντες οἱ Συβαρῖται καὶ πλούτου ἐν ἤκον-
τες ἑαυτοῖς καὶ ἄλλοις ἰδοκίον ἀξιόηλοι
εἶναι."

ἐπιμελίον τὸ προκίον.

ἐπιμείνης ἀθύροτακτον.

ἐπιμελεία ἡ σπουδή, ἡ φροντίς.

ἐπιμελές φροντίδος ἄξιον. Ἡρόδοτος
(5 12) "ὡς δὲ παρεξήει ἡ γυνή, ἐπιμελές τῷ
Δουρίῳ ἐγένετο. ἐπιμελές δὲ ὡς οἱ ἐγένετο,
πέμπει τῶν δορυφόρων τινὰς γυνῶναι ὃ τι
χρησάτο τῷ ἵππῳ ἡ γυνή."

ἐπιμελῆς ἄρτος ὁ καθαρὸς.

ἐπιμεληταί. παρὰ Πέρσας ἦσαν ἐπι-
μεληταί, ὡς φησι Ξενοφῶν, οἱ τοὺς τετρα-
μένους ἐν πολέμῳ ἐφειράπενον.

ἐπιμεληταί ἐχειροτονοῦντο τῶν χορῶν, β
ὡς μὴ ἀτακτεῖν τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεά-
τροις. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐμπορίων ἄρχον-
τές εἰσι κληρωτοὶ ἰ' ἐκάστου ἔτους καθιστάμε-
νοι, οἷς προστετάκτο ἐπιμελεῖσθαι τοῦ κα-
ταπλέοντος αἴτου εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ Ἀττι-
κὸν καὶ τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ
ἄστυ κομίζειν.

ἐπιμελητὰς ἐμπορίου. δέκα ἐκλήρων
ἐπιμελητὰς οἱ Ἀθηναῖοι ἐμπορίου, οἷς προ-
τέτακτο τῶν τε ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ
τοῦ αἴτου τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ Ἀττικὸν
ἐμπόριον τὰ δύο μέρη ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ
κομίζειν. Harp.

ἐπιμελητῆς τῶν μυσηρίων. παρὰ
Ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλεὺς πρῶτον μὲν
μυσηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν,
οὓς ὁ δήμος ἐχειροτύνει. δ' δὲ ἦσαν, β' μὲν
ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων, εἰς δὲ ἐξ Εὐμολιπι-
δῶν καὶ εἰς ἐκ Κηρύκων. Harp.

ἐπιμελόμενος.

ἐπιμεμφόμενος· "πρὸς γε καὶ πλεῖστον
ἐπιμεμφόμενος ἦν τοῖς Πέρσας, ἄτε δὴ πρὸς
αὐτῶν ἄδικα πεπονθώς."

Ἐπιμενίδης Φαίξου ἢ Ἀσιάδου ἢ
Ἀγιστόρχου υἱός, καὶ μητροῦς Βλύσης, Κρής
ἀπὸ Κνωσοῦ, ἐποποιός· οὗ λόγος ὡς ἐξοί-
ῃ ἡ ψυχὴ ὅπόσον ἤθελε καιρὸν, καὶ πάλιν εἰσ-
ῆει ἐν τῷ σώματι· τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ
πόρρω χρόνιον τὸ δέρμα ἐφθῆσθαι γράμμασι
κατάσκιτον. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λ' ὀλυμπιάδος,
ὡς προτερεῦναι καὶ τῶν ζ' κληθέντων σοφῶν,
ἢ καὶ ἐπ' αὐτῶν γενέσθαι· ἐκάθρηε γὰρ τὰς
Ἀθήνας τοῦ Κυλωνείου ἄγους κατὰ τὴν μδ'
ὀλυμπιάδα, γραιὺς ὢν. ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐπι-

κῶς, καὶ καταλογάδην μυστήριό τινα καὶ καταρμῶδες καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη. πρὸς τοῦτον γράφει Σόλων ὁ νομοθέτης, μεμφόμενος τῆς πόλεως κἀθάρσιν. οὗτος ἔφησεν ὅν' ἔτη, τὰ δὲ ἕξ ἐκαθάρθησεν. καὶ παροιμίῳ "τὸ Ἐπιμενίδειον δέριμα," ἐπὶ τῶν ἀποθέτων.

ἐπιμετρούσης ἐπιχορηγούσης. (Polyb. 3 118) "ὡσπερ ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωγυρίζουμένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης."

ἐπιμετρῶ δοτικῆ.

Ἐπιμηλίδες νόμφοι.

ἐπιμήνια τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θνόμενα, ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γινόμενα θνόματα. Harp.

ἐπιμίζ (Hom. A 525) ἐπιμεμιγμένως.

ἐπιμύω τὸ καμιμύω.

ἐπινάσιος (Apollon. Rh. 1 795) μέτοικος, ξένος, φυγάς.

ἐπινείμης ἀδθυπότακτον.

ἐπίνειον παραθαλάσσιον χωρίον, ἢ προσορμητήριον, ὃ λεγόμενος κατάβολος. Πολύβιος "ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὰς μὲν ναῦς ἐνεώλησαν, τοὺς δὲ ἐν τῇ Ταυρακῶνι συναθροίσαντες ἐκ τῶν προγεγονότων ἐλαττωμάτων ἐπίνειον ἐποίησαν, ἐπὶ τῷ προκαθίσταστας ἐπὶ τῆς διαβάσεως διαφυλάξει τὴς συμμάχους."

ἐπίνειον παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ νήγεσθαι τὰς ὀκάδας καὶ ὀκέλλειν. ἢ πόλισμα παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῶν πόλεων εἰσὶν, ὡσπερ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων καὶ Νέσσια τῆς Μεγαρίδος. δύνασαι δὲ ἐπὶ πλωτὸς ἐμπορίου καὶ παραθαλάσσιον χρησασθαι τῷ ὀνόματι τοῦτω, ὃ νῦν οἱ πολλοὶ κατάβολον καλοῦσιν. sch. Thuc. 2 84 et 1 30.

ἐπινέμησις ὃ τοῦ χρόνου μερισμός.

ἐπινενασμέναι πεπληρωμέναι. Ἀριστοφάνης (Eccl. 833) "ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρσκευασμέναι."

ἐπινενησμένον ἐπικεκλωσμένον.

ἐπινεφρίδιον (Hom. O 204) τὸ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς ἴλιος.

ἐπινήσαντες. "φρόνανα πρὸ τοῦ τέλους καὶ παντοδαπὸν φορυτὸν συγκομισάμενοι καὶ ἐπινήσαντες κόπρον πῦρ ὑπέβαλλον. ὡς δὲ ἐπὶ τοσούτῃ ἤρθη ὁ κυπνὸς ὡσεὶ ἂν ἀπιόντες μὴ καταφανεῖς εἶεν, ἀπυνέζησαν τῆς πολιορκίας."

ἐπινησθεῖσαν ἀντὶ τῷ ἐπικλωσθεῖσαν. "ἦν ἵκα ἂν τὴν πεπρωμένην ὄδον καὶ ἐπινη-

σθεῖσαν διανύσω." καὶ αὐθις Ἀλιανός "καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινησθεῖσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὄδον ἵεναι, ὄχοντο ἀπιόσθαι" (cf. v. Φιλήμων).

ἐπινησθέντα. "τὸν ἐπινησθέντα ἐνὶ οὐλίον," τὸν ὀρισθέντα.

Ἐπίνικος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ὑποβαλλόμεναι, ὡς Ἀθήναιος.

Ἐπίνικος ὑπαρχος τῆς πόλεως ἐπὶ Βασιλίσκου, κόρον χρηματισμοῦ μὴ λαμβάνων μισθόν, καὶ τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις πάσης καπηλεύων, καὶ ἀτόπων τὰς ἐπαρχίας προταγμαμάτων ἐμπλήσας, ἃ μὴ φέρουσι ἔτι τῶν ἀρχόντων αἱ τάξεις μισθὸν αἰ ἔξω βουλαὶ φεγῶσαι κατέλιπον τὰς τῶν φόρων εἰσφοράς. ἐκ δὲ τῆς τούτου πλεονεξίας ἀρχόμενοι ἐκταί ἐν τοῖς κοινοῖς ἱεροῖς ἐκαθίζοντο, ἀλχοχοντες τὰ τούτου κλέμματα. ἦν δὲ πῶς ἀπεχθής, τιμὴν οὐδενὶ νέμων προσήκουσα. καὶ τοῦτον τῆς ἀρχῆς ἀπήλλαξαν ἀτίμως, ἀνθαιροῦνται δὲ ἄνδρα λαυρόντιον, ὃς ἔξ ἀρχῆς τῶν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς μεγάλης ῥητόρων, καὶ πρωτεύσας ἐν ταύτῃ. ὅτε ἂν συνείποι, οὔτε τρίβειν, ὡς ἂν μῦλλον πεδάνοι, οὔτε διέλκειν ἠνείχετο.

ἐπίνυσσεν (Hom. E 249).

ἐπινῶς τὸ λίαν.

ἐπίξηνος ὃ μαγειρικὸς κορμός, ἐφ' ὃ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. Ἀριστοφάνης (Ach. 311) "ὑπὲρ ἐπίξηνον θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔγω λέγειν." εἰ μὴ λέγω, φησί, δίκαια, τῆς ἀφαιρῆς ἀφαιρεθεῖην.

ἐπὶ ξυροῦ ἐπὶ κινδύνον, ἐν αὐτῇ τῇ τῷ πρύγματος ἐπιτάσει. "ὃ δὲ περιελθὼν ἐπὶ τῇ προρρησεί ἦν δῆλος, ἐπὶ ξυροῦ τε ἀκμῆς τὸ λεγόμενον, ὃ τούτου κίνδυνος ὦν, ὃ πινυαῦται καὶ ὅσοι περὶνοι οὐκ ἀνεξόδιμοι τῆς τούτου μελλήσεως δῆλοι ἦσαν" (cf. v. ἀκμῆς) καὶ αὐθις "καὶ αὐτοῦ τὸ κράτος ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν."

ἐπιορκήσαντα. Ἀσσίας ἐπιορκήσαντα τὸν ὁμόσαντα εἶπεν. Harp.

ἐπιορκον ἀπώμοσεν (Hom. K 332) ὃ τὸ ἔξωθεν ἐπιπεφωρημένον ἐπιορκον ὤμοσεν ἐκουσίως, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἔμελλε τελευτῆσαι τὰ ὁμωμοσμένα.

ἐπιούσιος ἄρτος ὃ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμεῶν ἀρμόζων.

ἐπὶ παλλαδίῳ δικαστήριον Ἀθήνησιν.

ἰφταί. ἀκουσίον φόνον ἐδίκαζον. ἄρ ἀπὸ Πίλῳ πλείοντες ἤνικα προσλήροις, ὑπὸ Ἀθηναίων ἀγνοούμενοι. ὕστερον δὲ Ἀκάμαντος γνωρίαι τοῦ παλλαδίου εὐρεθέντος, κατὰ αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν, ἤμος. Κλειτόδημος δὲ φησιν Ἀγασθὴν τῇ παλλαδίῳ προσερχθέντος Δημοφῶντα ἄρπάσαι τὸ παλλαδίον ὅς τῶν διωκόντων ἀνελεῖν, τοῦ δὲ νος δυσχεραίνοντος κρίσειν ὑποσχεῖν ἠγαιῶν καὶ ν' Ἀργείων, ὅς ἐφέηται διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἐφεροῖς περὶ τῆς κρίσεως. Pausanias 1. Od. p. 1419.

ρένησαν. Θουκυδίδης (277) "τιμήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν, σαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἀντὶ τοῦ ἐσώρουνσαν."

σα τὰ ἐπιπαρσόμενα τῷ σώματι θος γὰρ εἶχον ποιεῖν πλακῶντας ἢ καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ κυρτοκῆματα ἢ καὶ ἐκ τούτου ἠναγκάζοντο πίνειν πῦτό ἐστι τὸ "ἐπιπαστα λείξας δη-ὸ βιάσκωνος φέγγει μεθύων ἐν ταῖς τιαις" (A Eq. 103). συμβαίνει δὲ ὅτο πάσχειν τὸς μεθύοντας ἢ τὸς ἡμέρους.

μπτον Ἀσσίας μὲν ἀντὶ τῷ ἀπλῶ ὄν εἶπεν. Haгр. δὴ ὁτικῆ. "οἷς οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς μιν." αἰτιατικῆ δὲ "ἐπεπήδησεν ἦν ἐξουσίαν."

α ἢ μὴ ἔγγειος κτησίς ἀλλ' ἐπιπό-

α σκευὴ τὰ μὴ ἔγγεια ἀλλ' οἷον οἷ δὲ ἐπίπλου αὐτὰ φασιν.

α τὰ ἐξεπιπολῆς σκευή, οἷον ἢ ἐπιτῆσις, καὶ ὅση δυνατὴ πλοῦξέσθαι, ἔγγειος. Haгр.

α ἀνάμεσος, πεπληρωμένη. Ἡρό- (39) "καὶ τρύπεζαν ἐπιπλήην ἀγα-οίων παραθέντες."

ηξίς ἐπιτιμῆσις. λους. Θουκυδίδης (217) "ῥν' νηῶν ξαρτύοντες" οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν

λους ἐπιβάτας. Ἀρριανός "κυβερ-καὶ πρῶράτας μίνους ἐπίπλους ἐί-

ἐπιπλώσας (Hom. Γ. 47) ἐπιπλεύσας. καὶ ἐπιπλῶς παρ' Ὀμήρω (Z 291). παρὰ τὸ πλέω πλῶω πλώσας, συγκοπῆ πλῶς καὶ ἐπιπλῶς. ἐστὶ δὲ ἄκλιτον, διότι ἢ φωνῆ αὐτοῦ ἀόριστός ἐστι, τὸ δὲ σημεινόμενον παρατυπικός.

ἐπίπνοια ἐνθουσιασμός. Πολύβιος "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι θείας ἐπιπνοίας τινὸς ἐπεπλήρωοντα, τὴν τε προθυμίαν ἀγυνοταγωνίσω σθένει φραξάμενοι."

ἐπιποθία (ad Rom. 15 23) ἢ ἀγάπη.

* ἐπιπολάζει ἐπιπλέει.

ἐπιπόλαια τὰ πρὸς ὀλίγον φαινόμενα. α

ἐπιπόλαια τὰ φαινόμενα μὲν ἐνδοξα, β μὴ ὄντα δὲ ἐνδοξα ἀλλ' ἐπιπόλαια. ἔχοντα παντελῶς τὴν φαντασίαν. ἐπιπόλαιον δὲ ἐστὶ τὸ ἐκ βραχείας ἐπισυσίας ἐλεγχόμενον. τοιῶ-τον δὲ τὸ εἶδος τῶν ἐριστικῶν προτάσεων καὶ συλλογισμῶν, οἷον τὸ τὸν ὄφθαλμὸς ὀφθαλμὸς ἔχειν. δὲ ὅτ' ἀνέγεται ὅτι ὁ ἑτεροφθαλμὸς ὀφθαλμὸς ἔχει. καὶ τὸ "ἄ λαλεῖς διὰ τοῦ σώματός σου διέρχεται." ὁ λαβῶν τις συνάγει τὸ τὴν ἄμυξαν διὰ τοῦ σώματος διέρχεται τοῦ ἄμυξαν λιλοῦντος. καὶ "ἄ ἐκ ἀποβέβληκας ἔχεις." τοῦτο γὰρ τις λαβῶν συνάγει ὅτι κέρατα ἔχεις, ἐκ ἀποβέβληκας γὰρ κέρατι. ὁμοίως καὶ τὸ τὸν ὄψιν ἔχοντα ὄψιν, τὸν δὲ κοιμώμενον ὄψιν ἔχειν. καὶ γὰρ τοιαῦτα ἐπιπόλαια. ἔχει τὸ πιθανόν. Alex. Aphrod. in Top. 1 p. 13.

ἐπιπόλαιος. "ὁ δὲ Σιλβανὸς ἐπιεικῆς μὲν ἦν καὶ τὰλλα ἱερός, ἀπλούστερος δὲ τὰ ἡθῆ καὶ ἐπιπόλαιος" ἀντὶ τοῦ οὐ βουθὸς τὸν τρόπον. cf. v. Σιλβανός.

ἐπιπολαίως ἐξ ἐπιπολῆς. Ἰώσηπος (B. 1. 37 22). "τιτρώσκει αὐτὸν ἐπιπολαίως, προεκλύσαντος τὸ βληθὲν τοῦ διασήματος."

ἐπιπολάς τὰ ὄνια. "τοὺς δὲ Ῥωμαίους θαρρεῖν συνέβαινε κρατοῦντας τοῦ περὶ τὰς Ἐπιπολάς τόπον."

ἐπιπολασικῶς καὶ κατακόρως χρώμενοι τῇ κρουγῆ. Polyb. 4 12.

ἐπιπολῆς τὸ ἐπάνω ἐπὶ πλέον, ἄρριζον.

ἐπὶ πολλῶ ἀντὶ τοῦ πολυπλοσῶς. (Dio Cass. 55 6) "οἱ δὲ χρόνον μὲν τινα ἡσύχασαν, ἔπειτα ἐπὶ πολλῶ τὸ πάθημά σφων τοῖς Ῥωμαίοις ἀπέδωσαν."

ἐπιπόνως χαλεπῶς. "ὁ δὲ γυμνὸς ὢν, ὠρμ χειμῶνος ἐν ἄνθρω ἐναυλισούμενος ἐπιπόνως, πρῶβια εὐρῶν ἀνεῖλε καὶ ταῖς δο-ραῖς αὐτῶν ἡμφιέσθη" (cf. v. ἔφεδρος).

ἐπιπραξάμενοι ἐπὶ τοῖς προτέροις προσπειθέντες, ἀπαιτήσαντες· "οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Καρχηδονίους χρήματα ἐπιπραξάμενοι σπονδὰς ἀνεπέσσαντο."

ἐπιπρεπέαις σολαῖς εὐπρεπέσιν· (Polyb. 3 78) "ὁ δὲ Ἀντίβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγὸς κατεσκευάσατο περιδετὰς τριχὰς, ἀρμοζούσας ταῖς κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς τῶν ἡλικιῶν ἐπιπρεπέαις, καὶ ταύταις ἐχρήσθη συνεχῶς μετατιθέμενος."

ἐπιπροσθεῖ ἐπισκιάζει, ἐκ τῶν ἐμπροσθεν ὑπερανέχει.

ἐπίπροσθεν ἐμπροσθεν, τιμητικώτερον. Ξενοφῶν (Cyr. 1 4 24) "τὸν δὲ Κῦρον ἀφελκόσαντες ἤγον, ἐπίπροσθεν ποιούμενον τοὺς προσύγοντας, ὅτι· ἑώρα τὸ πρόσωπον τοῦ πάππου ἠγρώμενον." "ὅτι Πράκλος τῆς φιλοσοφίας πάσης ἐπίπροσθεν ἤγε τὴν θεολογίαν, τῆς δὲ πρὸς ἀρετὴν ζωῆς ἐρρωμένης τὴν ἀντίστροφον πρὸς ἐκείνην ἐστέβειαν προτιμῶν ἐφαίνεται."

ἐπιπροσθοῦντος.

ἐπὶ πρῶμην ἀνεκρούοντο καὶ ὤκελλον τὰς ναῦς (Herodot. 8 84) κατὰ πρόμην ὑπεχώρον ὁδοὺ ἐπισραφέντες, καὶ ἐξέλιπον τὰς ἐπιστάσας τῶν πολεμίων ναῦς. cf. v. ἐπαράκρουσαι.

ἐπὶ πρυτανεῖω δικαστήριον, ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναι βέλως ἢ φανερόν ἢ λίθος ἢ τι τοιοῦτον, ὁ δὲ δρῦσας μὴ ἦ. ἀρχαῖον γὰρ ἔθος τὸ καὶ τὰ ἄψυχα κρίνειν, εἰ χρη ἐξορίζεσθαι. Hdt.

ἐπίπρων καὶ ἐνεπίπρων.

ἐπὶ πύγην καθίσαι ταπεινώσει.

ἐπὶ πύγην τρέχειν εἰς τῆσιω τρέχειν.

ἐπὶ ῥητοῖς γέρασιν (Thuc. 1 13) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς, ἐπὶ ὁμολογημέναις.

ἐπιρραπίζων κώλων· "ὁ δὲ ἤσχυνε τῇ ἀπειλῇ μόνῃ τὸ ἀκλειεσον αὐτοῦ καὶ τὸ ὑφ' αὐτοῦ βοῦλεσθαι τὴν πρῆξιν, ἐπιρραπίζων ἄρα ἐκεῖνος" (Aelianus?).

ἐπιρρῆξει θύσει· ἐν ἐπιγράμμισι (AP 6 157) "καὶ σοὶ ἐπιρρῆξει Γόργος χιμάρου νομαίης αἷμα."

ἐπιρρεπῆς ἐπικλινόμενος.

ἐπίρρημα παρὰ Ἀριστοφάνει μέρος τι τῆς κωμῳδίας. "εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὕμῶν, ὃ θεαταί, βοῦλεται διαπλέκειν ζῶν ἠδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἔτω· ὅσα γὰρ ἐσμ' ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα, ταῦτα

πάντ' ἐσμ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνι καὶ τὰ ἐξῆς δῆλα (A Av. 768).

ἐπίρρησις ὁ ὑβρίσις καὶ ἡ καὶ ἐπίρρητον αἰσχρὸν, καταγνώ· "ὁ τῶν τριῶν ἐκείνων τῶν ἐπιρρῶν δὲ παρῆει ἐς οὐδὲν ἱερὸν· ἢ ὡς ἐπάρυτον καὶ ἐπίρρητον," καὶ δὲ ἐπίρρητος ἐπὶ παιδερασίᾳ." "β ἐπίρρητον καὶ βδελυρὸν οὐδεμίαι βασιλικῶν χρημάτων ἐξώσαν·"

ἐπίρροθος βοηθός.

ἐπιρρούξας ἄγριως αὐτοῖ δᾶς. A Vesp. 702.

ἐπίρρυτοι ἐχθροί.

ἐπιρρώσει ἐνισχύσει.

ἐπίρρωσις ἢ ἐνίσχυσις.

ἐπίσυλος ἀβέβαιος, εἶμι (Theophyl. Sim. 6 5) "ἐπισύλων τ σωτηρίας ἐλλείπων γενομένων αὐτορον τοῦ ἄξεος."

ἐπισάξαι ἐκαναβῆναι. Ξενοφ 3 4 35) "ἐὰν θόρυβος γένηται, δι τὸν ἵππον Πέρση ἀνδρὶ, καὶ θωε ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον. ταῦτα χαλεπὰ ποιεῖν νύκτωρ καὶ θορύβ ἐπὶ σαι τῷ τῇ σελήνῃ καο αἰ τὴν σελήνῃ καθέλκουσαι Θετ γονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν π σκεσθαι. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐ τοῖς κακὰ ἐπισπωμένων· cf. v. Θετ ἐπισεῖσαι ἐπενεγκεῖν· "παρε χαλεπώτερον αὐτοῖς ἐπισεῖσαι τὸν καὶ αὐθις (Menand. p. 304 Nieb.) τρόπον ἀπάτης τοῖς δεομένοις ἐπισε τοῦ ἐπαγωγῶν.

ἐπισημαίνεσθαι ἀντὶ τῶ ἐ καὶ ἐπιφωνεῖν Ἰσοκράτης (12 2), ἐπισφραγίσαι Ἰσαῖος. Hdt.

ἐπισημαινόμενος. διάφορα καὶ νῦν Πολύβιος φησι·· ἐπὶ σημεῖον (Numer. 21 8) ἐπισημήνασθαι βεβαιῶσαι. γαμένων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος τῶν" ἀντὶ τοῦ κυρωσάντων. καὶ (9 9) "τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐπισημήνι τοῦ ἐκπλαγείη, θανατάσειεν. καὶ ο μὲν χάρισι τοὺς δὲ κολάσειεν, ὡ ἄλλοις παράδειγμα εἶεν, ἐπισημαί Ἐπισθένης. οὗτος ἦν ἐπὶ Σ Θρακῶν βασιλεύς, ἐπίρρητος ἐπὶ π

ἐπισίξει πᾶσιν τινα ἔχον ἐπιβοήθει.
ἐπίσιον τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός.
ἐπισίτια τὰ εἰς τροφήν καὶ εἰς τὸ σι-
ῶσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίοτε καὶ σιτίον
ᾤλουν. **Harp.**

ἐπισιτίξω αἰτιατικῇ· καὶ ἐπισιτίσις.
ἐπίσιτος· ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος.
ἐπισκαλίσι τοῖς τῆς γῆς μέρεσι·
Agath. 5 22) "πῦα ὡς πλῆτσα ταῖς ἐπισκαλί-
σι· ἐντροπωσάμενοι ἤρεττον."

ἐπισκευάσασθαι ἐπιφορτίσασθαι.
ἐπισκήριον.

ἐπισκήρους· **Σοφοκλῆς** (**Αἰ.** 579) "μηδ'
πισκήρους γόους δάκρυε."

ἐπισκήπτει ἐπιτιμιᾷ. (**Procop.** **Arg.** 6)
"τὸν μὲν οὖν λοιμόν, καίπερ ἐπισκήψαντα
εἰς τὴν ξύμπασαν, διέφυγον ἄνθρωποι οὐχ
ἥσσους ἢ ὅσοις διαφθαρήναι τετύχηκον."

ἐπίσκηψις δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρ-
τυρησάντων.

ἐπισκήψω σημειώσομαι, ἐπιψήσω τὸν
πῶν. **Σοφοκλῆς** (**Αἰ.** 566) "ὅμῦν τε κοινήν
τῆσδ' ἐπισκήπτω γάρον."

ἐπίσκιον· **Σοφοκλῆς** (**OC** 1650) "ἄνακτα
δ' αὐτὸν ὁμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα
κραιτός, ὡς δεινοῦ τινὸς φόβου φανέντος,
οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν."

ἐπίσκοπα εὐσοχα· "τὴν ἄφρῶσιν τῶν βε-
λῶν κατ' ἴσον βιαίαν καὶ ἐπίσκοπα ἶναί."
καὶ αὐθις "οἱ Καρδοῦχοι σφενδοῦνται ἄρι-
στοι μίθους τε καὶ μολυβδίναις σφαῖραις, ἃς
ἔκαστος ἑαυτοῦ ἐπίσκοπα."

ἐπίσκοποι ἐπόπτει, κατάσκοποι.

ἐπίσκοπον σημαντικόν, ἔφορον, οὐχ
ἡμερηκῶς τῆς συμφορᾶς ἀλλ' ἐσοχασμένον·
(**Αἰ.** 975) "αὐθὴν γὰρ δοκῶ κλύειν βοῶντος
αἰγῆς τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος."

ἐπίσκοπος. οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς
ἐπακόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἐκά-
στου πεμπόμενοι ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐκα-
λοῦντο· οὗς οἱ Λάκωνες ἄρμους ἐλεγον.
Harp.

ἐπισκοπῶ αἰτιατικῇ· "καὶ τόπους οὐδὲ
οὐδ' ἐπισκοπεῖ κύριος."

ἐπισκοπῶν κυδορῶν· (**S El.** 1184) "τί
μὴ ποτ' ὦ ξέε' ὦσδ' ἐπισκοπῶν ζένεις;"

ἐπισκότησις.

ἐπισκοτῶ. καὶ ἐπισκοτεῖν τὸ ἐπικεῖ-
σθαι τι καὶ ἐπιτελεῖν τὸ φῶς.

ἐπισκύζονται ὀργίζονται.

ἐπισκύνιον τὸ ἐπικείμενον τοῖς ὀφρύσι
δέσμα· (**AP** 7 63) "γυμνώσαντα βλου παντὸς
ἐπισκύνιον."

ἐπισμῆ ἐπεχρεῖ, ἐπίσθει. σμῆξαι δὲ ἐσι
τὸ τὸν ῥύπον ἀποξύναι. οἱ δὲ μεταφορικῶς
ἀπὸ τοῦ σμῆχειν, ὄδον ἐπιτρέβειν· σφοδρὰν
γὰρ τινα τρέβην καὶ τὴν σμῆξιν εἶναι. τάχα
δὲ καὶ τὴν σμώδιγγα εἰρησθαι ἀπὸ τούτου.
οἱ δὲ ἐξ ἔθους γλωσσηματικῆν εἶναι τὴν λέ-
ξιν, καὶ μὴ εἶναι ἐπιτρέβειν ἀλλὰ τύπτειν,
καὶ σκώπτειν τὸ σμώχειν. ἐσι δὲ λοιδορία,
ἀπὸ τοῦ καθάπτεισθαι τῶν σμωμένων. **Αρι-
σοφάνης** (**Th.** 396) "τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ
ἐπισμῆ τῶν κακῶν;"

ἐπισπασάμενος ἐφελκύσους· "ὃ δὲ ἐπι-
σπασάμενος τῆς κόμης τοῦτον κτείνειν ἐμελ-
λει."

ἐπισπασῆρες τῶν θυρῶν τὰ προσηλω-
μένα σιδήρια, δι' ὧν ἀνακλίνεται καὶ ἐπιτί-
θεται ἡ πύλη.

ἐπισπασῆρων τῶν τῆς θύρας κρητη-
μάτων· "εὐρὴν προσκειμένους τὰς θύρας, καὶ
λαβόμενος τῶν ἐπισπασῆρων ἀπρὶξ εἴχετο,"
καριτερῶς τε καὶ ἐγκρητῶς. cf. v. προσκεί-
μενοι.

ἐπὶ σπείρω σχοινίον, ἐπὶ τῶν προσ-
φερόντων τοῖς ἔχουσιν ἔτι πλείονα, ἐπειδὴ
καὶ αἱ σπείραι, ἐξ ὧν καὶ τὰ σχοινία εἰσὶν.
cf. v. σπείραι.

ἐπισπέρχει κατεπέγει.

ἐπίσπη ἐψεται.

ἐπισπόμενος ἐπικολουθῶν. ἐπισπώ-
μενος δὲ προσλαμβάνων καὶ ἐπισύρων.

ἐπίσσωτρυ (**Hom.** **E** 725) οἱ κανθοί, τὰ
ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδήρια.

ἐπισυθμενόμενοι κρινόντες, ὑπονοῦν-
τες· (**Polyb.** 21 4) "οἱ δὲ **Φωκεῖς** τὰ μὲν ὑπὸ
τῶν ἀπολειφθέντων **Ῥωμαίων** ἐν ταῖς ναυ-
σιν ἐπισυθμενόμενοι, τὰ δὲ τὰς ἐπιταγὰς
δυσχερῶς φέροντες ἐσασίαζον."

ἐπισυθμενόμενοι εἰς τοὺς ἐκντῶν οἰ-
κους δαχόμενοι· "ἐπισυθμενομένους τε ὑπ'
αὐτῶν καὶ διαρπαζομένους."

ἐπίσαθμοι ἄρχοντες τινες.

ἐπίσαθμος· **Ἰσοκράτης** **Παναγυρικῇ**
(182) "Ἐκατόμωος ὁ **Καρίος** ἐπίσαθμος,"
ὃς οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ κατὰ σατραπείαν **Κα-
ρίας** κύριος. **Harp.**

ἐπίσασθαι. τοῦτο δύο σημαίνει, τὸ ἐπι-
σήμην ἀπὸ τὸς ἔχειν, ἢ τὸ ἐπισήμην αὐτῷ εἶναι.

καὶ ἐκάτερον διχῶς, ἢ καθ' ἕξιν ἢ κατὰ προ-
χείρισιν.

ἐπισασία προσωσία.

ἐπίσασις γνώσις. ἐπίσασις καὶ ἡ προσο-
χὴ καὶ ἡ μίμησις. Πολύβιος (11 2) "ὁ δὲ
Ἀσδρούβας πέφυκεν ἡμῖν ἄξιος ἐπισάσεως
εἶναι καὶ ζήλον." καὶ αὐθις "τὰ δὲ τῶν πό-
λεων πράγματα ἀλλοιοτέρας ἔτυχεν ἐπισά-
σεως καὶ μεταβολῆς."

ἐπισατεία.

ἐπισάτης ὁ τοῦ λόγου ὀπίσω τετραμέ-
κας. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοσάτης, ὁ δὲ μετὰ
τούτου πάλιν ἐπισάτης, ὡς εἶναι τὸν ἦλον
εἶχον ἐκ πρωτοσάτων καὶ ἐπισατῶν συγκεί-
μενον. ἔτι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοσάτην
λέγουσι καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπισάτην, τοὺς ἐν
μέσῃ δὲ ἔχ' ὡσαύτως, ἀλλ' ἐπισάτην μὲν τὸν
μετὰ τὸν πρωτοσάτην ἦτοι τὸν δεύτερον, τὸν
δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοσάτου ὑποσάτην.
Aelianus Tact. 5.

b ἐπισάτης. τῶν πρυτάνεων εἰς ὃ λαχῶν
ἐπισάτης ἔλεγτο. δις δὲ τὸν αὐτὸν ἐπισατή-
σαι οὐκ ἔξην. φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς
κλεις ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα, ἔτι μὴν
καὶ τὴν δημοσίαν σφραγίδα. ἐπειδὴν δὲ οἱ
πρυτάνεις συναγάγωσι τὴν βουλήν ἢ τὸν
δήμον, ὁ ἐπισάτης κληροὶ προέδρους θ', ἀπὸ
φυλῆς ἐκάστης ἓνα, πλὴν τῆς πρυτανευέσης.
καὶ πάλιν ἐκ τῶν θ' τούτων ἐπισάτην ἓνα
κληροὶ (Telephus ap. Eustath. p. 1827) καὶ
τὸ πρᾶγμα παραδίδωσιν, αὐτὸς δὲ εἰσάγει
τὴν δίκην, καὶ ἐπιμελεῖται κατὰ νόμον πάντα
γενέσθαι καὶ μηδὲν παραλειφθῆναι πρὸς τὸ
διδασθῆναι τοὺς δικαστάς.

c ἐπισάτης. δύο ἦσαν Ἀθήνησιν, ὧν ὁ
μὲν ἐκ πρυτάνεων ἐκληροῦτο, ὁ δὲ ἐκ τῶν
προέδρων. ἔλεγτο δὲ καὶ ὁ ἐν τοῖς κοινοῖς
ἐφεσηκῶς πράγματι ὠτινιοῦν (Harp.). καὶ
Σοφοκλῆς (A. 27) "ποιμνίων ἐπισάταις," τρι-
τέσι τοῖς κισί. Δίων δὲ ὁ Κορκησιώδης λέγει
(73 16) "οἱ δὲ ἐλέφαντες ἀχθόμενοι τοῖς πύρ-
ροις οὐδ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς ἐπισάτας ἔφερον."
καὶ αὐθις "Σωκράτης δὲ ἦν ἐπισάτης, καὶ
οὔτε ἐπεμήριζεν οὔτε κατεχειροτόνει."

d ἐπισάτης καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδήμονος. "ὡς
λοχνολόχης τῶν γραφῶν ἐπισάτης" Πισίδης
φρσιν.

e ἐπισάτης χαλκοῦς τρίπους χυτρώποδος
ἐκτελῶν χρεῖαν. οἱ δὲ, πῆλιος Ἡφαιστος,
πρὸς ταῖς ἐξίαις ἰδρυμένος ὡς ἔφορος τοῦ

πυρός. ἔτι δὲ ζύλον ἐπίσημες πεπασσαλω-
μένον, ὄθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σιγῆ.
Καλλίστρατος δὲ τὸ τῆ ἰσχάρι ἐπιτιθέμενον
ξύλον. οἱ δὲ πυρσάτην πλαττόμενον τινα ξύ-
λον ἐν ταῖς ἰσχάρις, ὡς παρὰ ταῖς καμ-
νωσις τὸν Ἡφαιστον ἀναπλάττουσιν. ἢ ζύλον
κύρακας ἔχον, ἐξ οὗ κρεμύσει τὰ μαγειρικὰ
ἐργαλεῖα. οἱ δὲ τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπι-
θέουσι τὸν λέβητα καὶ ὑποκαίουσιν. οἱ δὲ
ἀνδριάντα πῆλιον πρὸς ταῖς ἰσχάρις. Ἀρ-
σοφῶνης Ὀρμισι (436) "τὴν πανοπλίαν λα-
βόντε κρεμύσατον τυχεράθῃ εἰς τὸν ἱππὸν
εἰσω, πλησίον τοῦπισάτου."

ἐπισάτης. (S. El. 75). "καιρὸς γὰρ ὅσπερ
ἀνδράσι μέγιστος ἔργῳ παντός ἐστ' ἐπισάτης."
ἐφ' ἐκάστων γὰρ πράγματος τὸ καιρὸν καὶ
χρησιμώτατον ὁ καιρὸς ἐστίν, ὅπου καὶ τὰ
σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποβ-
χονται, ὡς ἱατρον τῷ κάμνοντι περὶ φύσεως
τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον, ὡς εἴ τις τὰς
μεθόνοσι περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο.

ἐπισάτης, θηλοκῶς, ἀρχὴ τις ἦτις ἀν-
σαιμένη συμβουλευεὶ περὶ παλέμου ἢ εἰρήνης
ἢ ἄλλον τινός. Ἀριστοφῶνης Θεσμοφοριάζ-
σαις (380) "Τιμόκλει ἐπισάτει, Ἀσύλλ' ἔγραψ-
μίτενε."

ἐπισηθίων περιπατῶν.

ἐπισηθίων τὸ τῆς νῆος.

ἐπισηθίων ἐντέλλεται, ὑποτίθεται (S. El.
106) "νῦν ἐπισηθίων σαφῶς τοὺς ἀντιθέτους
χειρὶ τιμωρεῖν τινάς."

ἐπισηθίων κρατῆρας ὑπερχελεῖς. ὅ-
τις γὰρ ἐποίουν τοὺς κρατῆρας οἱ παλαιοί,
πρὸς οὐραγῶν τιθέμενοι. ἐκάστω δὲ ποτήριον
παρέκειτο, καὶ μετὰ τὸ διανεῖμαι ἐπαρξάμε-
νοι ἐκίρων. πᾶσι δ' ἐπαρξάμενοι, οὐ τὰς
ποιηθῆσι ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. cf. Athen. p. 18.

ἐπίση ἀόριστος δεύτερος. καὶ ἀντὶ τοῦ
ἐπίσασσι. ἢ ἐπιτίθει.

ἐπίσηθι ἐπενέχθητι, ἐπιτίθει.

ἐπισήματα σῆλαι ἐπιτάφιοι. "Ἐπιτάφιοι
τε ἐκείνους αὐτόθι σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς,
καὶ ἐπισήματα ἐπέσησαν. νεανία ἦσαν, ὃ μὲν
ἤδη γενειῶν ὃ δὲ αὐτοῖν γυμνὸς τὴν παρῶν
ἔτι." cf. v. σοβαρός.

ἐπισήμη καὶ αἰσθησις τῶν ἀνομοιογε-
νῶν καὶ μὴ πολὺ διεστώτων, ἃ ἕτερα ἀλλή-
λων κατὰ γένος. τῆς μὲν γὰρ ἐπισήμης ἢ
ὑπόληψις γένος, ἢ δὲ αἰσθησις οὐκ ὑπόλη-
ψις. καὶ ἀνυλογίαν μέντοι ταῦτά ἐστιν ὡς

σις πρὸς αἰσθητά, οὕτως ἐπισήμη γὰρ. καὶ ἀμφότερα κριτικά. ἤδη διὰ τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν ταυτῶν τε καὶ αἰσθησιν εἶπον εἶναι. διὰ ἰλλήλων. ἢ μὲν γὰρ αἰσθησις περὶ μενα ἄλλως ἔχειν, ἐπισήμη, δὲ οὐχομένου. καὶ ἢ μὲν ἐπισήμη ἐκύβητισητῶν οὐσίαις γνωσική, ἢ δὲ αἰσθητῶν οὐσίαις τῆς οὐσίας τῆς. καὶ ἢ μὲν ἐπισήμη ἐπίκτητος, οὐκ ἔστι. καὶ ἢ μὲν κοινή τῶν ἄλλων ἐἴδους ἀνθρώπων ἢ ὅλων λογικῶν. γένεσι, ἢ δὲ διδασκαλίᾳ. καὶ ἐπὶ αἰσθησεως προαίγι ἢ ἔστις τὰς ἐνεργητικοὶ γὰρ ὄντες εἶδομεν. κατὰ δὲ ἴσως τὰς ἔξεις διὰ τῶν ἐνεργειῶν ἐνεργοῦντες γὰρ κατὰ τὰ γραμματικῶν γινόμεθα. καὶ αἰσθησεως οὐκ ἐπινοητικῶν συνωνοῦται καὶ τὸ ζῆλον, δὲ ἀναιρομένης οὐκ ἀναιρεῖται τὸ x. Aphrod. in Top. 1 p. 62.

μη. ὅτι φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ εἰρη κατὰ δύο τρόπους κρινοῦσθαι ἐπισήμης ἀκριβετέραν, καὶ ἕνα μὲν ἔρα τῆς ἐτέρας τὰς ἀρχὰς ἀποδεικνύουσα φυσιογνωσία λατρικῆς ἀκριβετέρα. καὶ ἢ γεωμετρία μηχανικῆς, διὰ αἰτίαν, καὶ ἀριθμητικῆς ἄρμονικῆς. ἕτερον δὲ λόγον ἀκριβετέρα ἐστὶν ἐπισήμης ὡς ἄστρον ἔχουσα τὸ ὑποῶς γεωμετρία ἀριθμητικῆς τε καὶ τῶν ὑποβυλλομένων τὰ ὕλικά ὑποδιό φησι καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικῶν ὅτι ἢ τῶν νοητῶν θεωρίᾳ ἐστὶ καὶ χαλεπή, ὁμῆση μὲν ὅτι περὶ ἐπιπραγματίων καὶ αἰεὶ ὡσαύτως φανότατα γὰρ τὰ θεῖα ὡς ἀμετάδραπαξ καὶ οὐσίαν, κατὰ δύναμιν, εἶαν. ὁμῆση μὲν οὖν διὰ τοῦτο, χαλεπὴ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν. ἢ γὰρ ἐν σώματι καὶ ἐμπυθεῖς ὄντες ἴσων φῶς ἀτενίσαι, ὅπερ πάσχοσι κτερίδες πρὸς τὸν ἥλιον. Philorou. ima.

μη δὲ ἐστὶν ἔστις ἐν φαντασιῶν προσομοίωσι. Diog. L. 7 165.

ας δὲ κατὰ φιλοσοφίαν λέγει ὁ ἴσος τὴν φυσικὴν, τὴν λογικὴν, τὴν ἢ μὲν μετὰ τὰ φυσικά. ἐπισήμη δὲ ἴσις τοῦ πρῶτου.

ἐπισήμονος τοῦ ἐμπίρου.
ἐπίσιον ερωτητικὸν κατὰ λυμα. Ἡρόδοτος (5 72) "ὃ δὲ ἀγγλατεῖ τὰ ἐπίσια Ἰαθηνάων."

ἐπίσιος παρὰ Ἡροδότῳ (1 35) ὁ ἐπίσιος. ἐπίσιος γράμματοφῶρος. (Theophyl. Sim. 5-8) "ὃ δὲ Ναρσῆς ἐπίσιος πρὸς Ἰωάννην πίμπει, καὶ παρεγγυῖ αὐτῇ ὡς οὐ δεῖ Πέρσους συμπλέκεσθαι, πρὶν αἰ δυνάμεις συναφθεῖν." "οἱ δὲ ερωτητοὶ τῶν Περσῶν τοὺς λόγους δι' ἐπίσιος εἰς βυσιλέα παρῆπεμψαν."

ἐπίσιος ἐντολή, ἐπίσιος. "ὃ δὲ τῶν ἐπίσιος ἐπίσιος λέγει καθεύδοντι." "ὃ τὰς ἐπίσιος τοῦ θεοῦ διαφυλάττων μέμνηται κυλιῶς καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπανόδου."

ἐπίσιος Ἰουλιανῶν τοῦ παρὰ τὸν (36) b πρὸς Περσῶν κατὰ λυμα. "πολλὴ τις ἦν πάντων καὶ μεγάλη βιβλιοθήκη Γεωργίᾳ, παντοδαπῶν μὲν φιλοσόφων πολλῶν δὲ ἐπινοητικῶν, οὐκ ἐλάττω δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ τῶν Γαλιλαίων πολλὰ καὶ παντοδαπὰ βιβλία. πᾶσαν ἔν ἀθρόως ταύτην τὴν βιβλιοθήκην ἀναζητήσους φρόντισαν εἰς Ἀρκεχίαν ἀποσεῖλαι, γινώσκων ὅτι μεγίστη δὴ αὐτὸς περιβληθήσῃ ζήμει, εἰ μὴ μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἀνεχθῆσθαι, καὶ τοῦ ὁμοῦ ὑπονοίας ἔχοντας ἀφῆρησθαι τῶν βιβλίων πᾶσι μὲν ἐλέγχους παντοδαποῖς δὲ ὕρκους, πλείονι δὲ τῶν οἰκετῶν βυσιλέᾳ, πείθειν εἰ μὴ δύναμι, κατανυγῆσθαι ἐς μέσον πάντων προκομίσαι."

ἐπίσιος ἐπινοῦσθαι, κατὰ λυμα.
ἐπίσιος σε.
ἐπίσιος ἐπινοῦσθαι.
ἐπίσιος ἢ ἀγγλῶν.
ἐπίσιος ἐπινοῦσθαι φροντῖσαι ποιεῖ. καὶ ἐπίσιος ἢ ἀντέκτισις.

ἐπίσιος ἀντὶ τοῦ ἐπινοῦσθαι πρὸς Ἡροδότῳ (1 30) καὶ ἀπαιτητικῶς.
ἐπίσιος (Damasc. Phot. p. 336 b) "ὃ δὲ ἀγγλῶν ὡν καὶ ἐπίσιος ὁμοῦ τι ἐπινοῦσθαι ἐπεδείκνυτο."

ἐπίσιος ἀντὶ μετ' ἐπίσιος, ἐπὶ ἐκῆτερον τὰ μέρη ερωτῶμενος.

ἐπίσιος, ἐπειδὴν τὸ πᾶν σύνταγμα πικρῶντες κατὰ παρὰ τὴν καὶ ἐπίσιος καθάπερ ἄνθρωπος ἐνὸς σώματι ἐπὶ ὄρω ἢ ἐπὶ ἀσπίδα ἐγκλίνομεν, καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῆς λογαγῶ πάντος τῆς τῶν περιεχθέντος,

καὶ μεταλαβόντες τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαιμερόντων ἐκάστω τῶν τε παραστατῶν καὶ ἐπιστατῶν. Aelian. Tact. 25.

ἐπισροφῆς ἀμύνης· (Polyb. 4 4) "ὁ δὲ δευρὸν ἤγειτο τὸ γινόμενον, καὶ καινῆς αὐτῆς ἐπισροφῆς ἔφη τεύξεσθαι, καὶ τοῦτο πείσεσθαι δικαίως." λέγεται δὲ ἐπισροφή καὶ ἡ φροντίς· "ἡ σύγκλητος πλείονος ἐπισροφῆς εἶναι τὸ πρῶγμα νομίσαντες." καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 1403?) ... (S OC 537) "μυρίαὶ ἐπισροφαὶ κακῶν" ἀντὶ τοῦ συνελεύσεις, πληθους καὶ συνασφοίσεις.

a ἐπίσω γίνωσκε· (S OR 658) "εὖ νῦν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητήσῃ, ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον."
b ἐπίσω γίνωσκε· (S Trach. 182) "τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον καὶ ζῶντ' ἐπίσω καὶ κριτοῦντα." καὶ αὐθις Σοφοκλῆς (Phil. 1325) "καὶ ταῦτ' ἐπίσω καὶ γράφε φρονῶν ἔσω· σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλλος ἐκ θείας τύχης." (id. El. 616) "εὖ νῦν ἐπίσω τῶνδ' ἐμ' αἰσχύνῃ ἔχειν." καὶ Ἀριστοφάνης (An. 1432) "σύγγνωθί μοι· σκάπτει γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι" ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

ἐπισυνῆεσαρ συνηθοῖζοντο· "οἱ ἐξόπισθεν ἀπολειμμένοι ἐπισυνῆεσαν."

ἐπισυρίνααι ἐπισυνάγεισθαι ἐγγυτέρω καὶ συνέρχεσθαι.

ἐπισύριται ἐφέλκεται.

ἐπισύσητε (Ierom. 20 10) ἐπισυρίχθητε, ἐπὶ συνελεύσει.

ἐπισφαλές βλαβαρόν, ἐπικίνδυνον.

ἐπισφυρίοις (Hom. Γ 331) τοῖς ἐπὶ τῶν κνημίδων περιδεδεμένοις.

ἐπισχερώ ἐφεξῆς.

ἐπὶ σχολῆς ἀπραγμόνως φιλοσοφεῖν (Julian. ep. 55) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ εὐκαιρίας ἢ ἀργίας.

ἐπισχῶν κρατήσας, βραδύνας· Σοφοκλῆς (Ai. 845) "σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὸν οὐρανὸν διφρηλατῶν ἤλιε, πατρῶαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἴδῃς, ἐπισχῶν χρυσόνωτον ἦσαν ἄγχιλον ἄτας τὰς ἐμὰς μάρον τ' ἐμὸν γέροντι πατρὶ."

ἐπιτάδε τὴν ἔνθεν· "πῦσαν τὴν ἐπιτάδε τῶν ποτιμῶν τοῖς βαρβάροις ἄβυτον κατασῆσας."

ἐπιτακτικῶς προστακτικῶς· (Diodor. Sic. t. 2 p. 619) "τοῦς δὲ πρὸς αὐτὸν πρεσβεύοντας ἐπιτακτικῶς αὐτῷ διαξέλλειν περὶ

τούτων."

ἐπιτακτοὶ ζσανιώται οἱ πρὸ τὴν μάχην ἐφορῶν καὶ τῷ ποροβοηθεῖν. Θουκυδίδης (6 67) "καὶ οφάρους ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτακσαντο."

ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου, ἐπὶ χείρονι τρεπομένιον, ἀπὸ Μανδροῦ τὸ ἐν Σάμῳ γεωφάνιον εὐρόντος, τον μὲν κριὸν χρυσοῦν ἀναθέτει ἀργυροῦν, ἔπειτα χαλκοῦν ἑλάττωσκέτι, ὡς Ἐφορος. cf. v. ἐπὶ τοῦ Μ ἐπιτάροθος ὁ βσηθός.

ἐπιτάσσω δοτικῆ.

ἐπιτάφιον· "αὕτη ἡ πληγὴ ἀρετῆς αὐτῷ ἐπιτάφιον ἦν ἐγκώμι ἐπιτεθῆναι.

ἐπιτελάς ἀνατελάς· "νεκρὴ τὸς ὁ ἥλιος ἐπιτελάς ἴδῃ."

ἐπιτεῖλον (Hom. Ω 112) πρὸς ἐπιτείχιζαι ἐποικοδομεῖ.

ἐπιτείχισάντων ἐπελθόντων ἐπιτείχισμα τὸ τευχίζομενον κῶν χωρίον, ὅθεν ἦν τὸς ἐπιτεκακῶς ποιεῖν. καὶ τὸ πρῶγμα δὲ ἰσμός. Δημοσθένης ἐν τῷ ὅπτερ ἰτος (71). Harp.

ἐπιτελεοῦν καὶ ἐπιτελέωμ λέωμαι λέγεται τὸ ἐπὶ πᾶσι θύορ τοῦ τελείας γίνεσθαι τὰς πρότερι Harp.

ἐπιτελῆ εἰς πέρους ἀγόμενα· "σχετο πάντα ἐπιτελῆ ποιήσιν."

ἐπιτέλλεται ἐντέλλεται, παρὶ ἐπιτεμόμενος περικόψας· με ἀποθνήσκων, ἐπιτεμόμενος τῆ περιόδοι."

ἐπίτεξ ἦν ἡ γυνή (Herodot. 1 τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ κύσει.

ἐπιτετράφαται (Hom. Β 25) ἰ μένοι εἶσιν.

ἐπιτέτριψαι. ποτὲ μὲν ἐπὶ ἐπτάττειται, ποτὲ δὲ ἐπὶ κατάρα· «A "καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε."

ἐπιτετυφωμένον ἐπικεκαυμὲ ἐπίτευγμα ἐπιτυχία· (Diodor. "οἱ δὲ θαυμάσαντες τὰ πλήθη ἰκούντων τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ τ ἐπιτετόματι διέλαβον μεγίστην εἶναι."

ἐπιταύξομαι σου.

ἐπιτήδεια τὰ πρὸς τροφήν ἀρμόδια· ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔκπλεα παύει· Ξενοφῶν "τὰ ἐπιτήδεια ἀφθονα παύειν." Ἀρριανός "οὐδὲν ἄλλο εἰ μὴ τὰ ἐπιτήδεια τῆς δικαίας τιμῆς λαμβάνοντας."

ἐπιτηδείεστος· "καὶ γὰρ ὁ Μιθριδάτης τὰ τε ἄλλα ἔθνικος βασιλεὺς ἦν καὶ Ρωμαίοις ἐπιτηδείεστος."

ἐπιτηδεῖος φίλος, εὖνους, ἀρμόδιος· Ξενοφῶν (Anab. 2 3 11) "ὁ δὲ βακτριάνων, εἴ τις αὐτῶ δοκοίη βλακεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτηδεῖον ἔπαιον ἄν."

ἐπιτήδειος παρὰ τὸ δέος, ὃ σημαίνει ἰὸν φόβον, ἄδεις, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἰδῶος, ὃ ἐξεργημένος τῷ φοβεῖσθαι· ἐκτάσει τῷ α εἰς η καὶ πλεονασμῶ τῷ τ, μετὰ τῆς ἐπιπροθέσεως, ἐπιτήδειος.

ἐπιτηδείως ἐπιρηματικῶς.

ἐπίτηδες ἐκ σπυδῆς (A Eccl. 116) "οὐκ ἔστιν ἐπίτηδες ξυνηλέγημεν" καὶ αὐθις (Eccl. 1140) "ὡσπερ ἐπίτηδες."

ἐπιτήδευμα ἄσκησις, μύθησις. "Ἰκαρὸς ὄνομα, ληστὴς τὸ ἐπιτήδευμα, ὃς ἀνέβλεπεν ἀσχολῶν τὸν αὐλητὴν καὶ Σησίχορον τὸν πικροφθόν." "καὶ τὸ μὲν ἐπιτήδευμα ἦν ἐθήκη, Διοπέδης τὸ ὄνομα," καὶ αὐθις "ὃ δὲ ἦν τὸ ἐπιτήδευμα ἔμπορος."

ἐπιτήδευμα τοῦ βίου ἢ διαγωγή.

ἐπιτήδευσις πρῶξις καὶ σπουδὴ καὶ ἰσχυρία· "ὃ δὲ ἦν ἐπέλεξ· τὴν ἐπιτήδευσιν, οὐδὲν ὅτι μὴ ποιμὴν τὰ κατ' ἀρχάς" (Euthyphr. 4 163).

ἐπιτήθη ἢ τῆς τήθης μήτηρ, ὡσεὶ εἶναι ἢ μὲν τήθηρ μητρός ἢ πατρός μητέρα, τῆρ δὲ ἐπιτήθηρ τῆς τοῦ πατρός μητρός καὶ τῆς μητρός μητέρα. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ βιβλίῳ Δωρόθειον.

ἐπιτίθης περαινέει· "ἐπεὶ καὶ σὺ τῶν αἰσθητῶν τοῖς τι θανάτου ἄξιον ἐξεργασμένους αὐτὸς ἐπιτίθης τὴν δίκην."

ἐπιτίθησιν ἀποπέμπει· Λαμάρκιος "καὶ ἢ γραφόμενος ἐπισόλην πρὸς τοὺς ἐν Καρδίᾳ δύο φιλοσόφους ἐπιτίθησιν."

ἐπιτιμήσεις παρὰ Ἀριστοτέλει πέντε εἶδη λέγει γὰρ ὅτι μὴ αἱ αὐταὶ ἐπιτιμήσεις ἐπιτιμῶν λόγῳ καὶ ἐρωτωμένῳ. πρώτη δὲ ἐστὶν ὅταν ἐκ τῶν ἠρωτημένων μηδὲν συμπεραίνεται, μήτε τὸ προκείμενον μήτ' ἄλλο τι· οὕτως ἂν ἀσυλλόγισον ἢ, καὶ ἔτι ψευδεῖς

ῥῶσιν αἱ κείμεναι προτάσεις ἢ ἄδοξοι, ἐφ' αἷς ἐπιφέρει τὸ συμπέρασμα. τοιοῦτος γὰρ ὁ λέγων "τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὄν οὐδὲν, ἐν ἄρα τὸ ὄν" οὐ γὰρ τοῦτο συνάγεται. οὕτως μὲν οὐ δοκεῖ τὸ προκείμενον συνάγειν, ἀλλ' ἄλλο τι συνάγει συλλογιστικῶς· τὸ γὰρ παρὰ τὸ μὴ ὄν οὐδὲν. ἕτερος δὲ λόγος "εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ γενόμενον οὐκ ἔχει· ἀλλὰ μὴν τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει." οὔτε τὸ προκείμενον οὔτ' ἄλλο τι συλλογίζεται, πρὸς τῷ καὶ τὰ λαμβανόμενα ψευδῆ τε καὶ ἄδοξα λαμβάνειν. δευτέρην εἰσθησὶν ἐπιτίμησιν, εἰ αἱ μὲν προτάσεις συλλογιστικῶς εἰεν κείμεναι καὶ ὁ λόγος εἴη συλλογιστικῶς, μὴ μέντοι τὸ προκείμενον ἄλλ' ἄλλο τι. τρίτη ἐπιτίμησις, εἰ προστιθέμενά τινα συνάγει τὸ προκείμενον συλλογιστικῶς, τὸ μέντοι προστιθέμενον χειρόν τε εἴη τῶν κειμένων καὶ ἠρωτημένων καὶ ἦττον ἔνδοξον τοῦ συμπεράσματος. τετάρτη ἐπιτίμησις, ἂν ἀφαιρουμένου ἀπὸ τοῦ λόγου ἐκ τῶν λειπομένων συνάγεται συλλογιστικῶς, ὃ ἔχουσιν οἱ παρέρκουτες λόγοι. πέμπτην ἐπιτίμησιν φησὶν εἶναι, εἰ ἐξ ἄδοξότερων καὶ ἦττον πιστῶν τοῦ συμπεράσματος ὁ λόγος εἴη, ἢ ἐξ ἀληθῶν μὲν, χαλεπωτέρων δὲ δεχθῆναι τῷ προβλήματος· Alex. Aphrod. in Top. 8 p. 276.

ἐπιτίμησις ἀποτροπή.

ἐπιτιμητής. τιμηταὶ μὲν οἱ πρῶτον τι ἐκαλοῦντο τιμώμενοι, ἐπιτιμηταὶ δὲ οἱ χρόνον ὕστερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι. Harp.

ἐπιτιμία εὐπορία, ἢ ἢ μὴ ἀτιμία· Κέφαλος ῥήτωρ "ὅσαίς αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἢ τῆς πικρίας ἢ τῆ βίβης παντὸς διασώσατε;"

ἐπιτίμια τὰ ἐπὶ τιμῇ τινὸς γινόμενα· Σοφοκλῆς (El. 915) "ἀλλ' ἐς Ὀρέστου ταῦτα τάπιτμια."

ἐπιτίμια οἱ μισθοί· Σοφοκλῆς (El. 1380) b "γενεῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων, καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τάπιτμια," τουτέστι τοὺς μισθοὺς.

ἐπίτιμοι πλούσιοι, ἢ τὸν μὴ ἀτιμον· Λουκιανός (Toxar. 26) "ἢ βουλή δὲ ἐπιτιμωθεῖσα πρὸς αὐτὸν ἀφήσει τῷ Πλευκράτει τὴν καταδίκην, καὶ ἤδη ἐπιτιμῶς ἐσι." "τὸς τε δούλους ἐλευθέρους καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους καὶ τοὺς μετοίκους πολίτας καὶ τὸς ὀφείλοντας ἀφεῖσθαι ἐψηφίσαντο."

ἐπίτιμος ὁ τετιμημένος καὶ οὐκ ἀτιμος.

ἐπιτιμῶσα· "τοῖς μὲν ἐρασθεῖσιν ὡς ἑταῖρα συνῆν, ἀδρὸς αἰτοῦσα τοὺς μισθούς, ἐπιτιμῶσα δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς ὀμιλίας αἰτησὼν διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι δρᾶν ἐμφανῶς ἢ ἐθέλει," βαρύνουσα τὴν τιμὴν.

ἐπιτίθειον ὑπομάζιον, ὑπὸ τὴν τροφόν.

ἐπιτολῆς ἀνατολῆς, φάνσεως ἄσρου.

ἐπιτολμῆσαι, δοτικῆ, ἐπιβουλεύσασθαι· "καὶ ἀναπεῖθει ἐπιτολμῆσαι τῷ Λυκίῳ καὶ τῷ Σωσ., ἐπαίρει δὲ ἕτε φορητῆρος τοιοῦτος, ὅξυ τε ἀναπεῖθει, καὶ νεκτὸς γενομένης ἀκρύτου."

ἐπιτομος.

ἐπιτομώτατον τὸ συντομώτερον.

a ἐπιτόνος ὁ δεσμεύων ἱμάς πρὸς τὸν ἰσὸν τὸ κέρως.

b ἐπίτονος. Ἀριστοφάνης (Lys. 922) ἐπὶ ἐπιτόνου. γελοῖον δὲ ἐπὶ δέρματος. καὶ Ὀμηρος (μ 423) "ἐπίτονος βέβλητο."

ἐπιτοπίζω κατοικίζω.

ἐπὶ τοῦ Μανδραβόλου, ἐπὶ τῷ κατὰ τὸ χεῖρον προκόπτοντος· ὁ γὰρ Μανδράβολος θησαυρὸν εὐρῶν τῷ πρώτῳ χρόνῳ πρόβατον χρυσῶν ἀνέθηκε τῇ Ἡρᾷ, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀργυρῶν, καὶ τῷ τρίτῳ χαλκῶν. cf. v. ἐπὶ τὰ Μανδρ.

ἐπιτραπέζια διηγήματα. Basilus M. t. 1 p. 69 D.

ἐπιτραπέζωματι τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρωμάτι. Athen. p. 170.

ἐπιτραχῆλιος κόσμος.

ἐπιτρέπει χαρίζεται, παροιδώσιν· "ὁ δὲ τῆς ἐμῆς σατραπείας φραγίδα ἐλαύνει, καὶ τούτῳ ἐπιτρέπει."

ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις Δημοσθένης (271) ἀντὶ τοῦ δικαστῆς αὐτοῦς αἰρεῖσθαι. Λυσίας δὲ "ἐπέτραπεν ἀνδράσιν" εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπου κατέστησεν. Harp.

ἐπιτρέχειν τοῦ διώκειν διαφέρει· ἐπιτρέχει μὲν γὰρ τις τῷ μὴ φεύγοντι, διώκει δὲ τὸν φεύγοντα. ἔστι δὲ τὸ διώκειν ὅλον ἐλαύνειν· ἔνθεν καὶ ἀποδιώκειν λέγεται.

ἐπιτριβέλη ἐντριβῆς γένοιο, ἐμπειρος ὑπάρξῃ, ἢ παρορηθεῖη. σημαίνει δὲ καὶ ἀπολεσθεῖη.

ἐπιτριβόμενοι ἐπερχόμενοι.

ἐπιτριπτος ὁ ἐπιτριβῆναι ἄξιος.

ἐπιτρίταις. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Καλλιφώντος "ἔξυκασταῖς δραγμαῖς ἐπιτρίταις," ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἢ ὀβολοῖς, κατὰ τὸ τρίτην εἶ-

ναι μερίδα τοὺς ἢ ὀβολοὺς τοῦ τετραδράχμου. Harp.

ἐπιτρίψαι, αἰτιατικῆ, ἀπολέσαι.

ἐπιτροπέω γενικῆ. αἰτιατικῆ δὲ "καὶ ἐπιτρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου τὸν Ἡρακλέα κληθέντα."

ἐπιτροπή παρατροπή· "ὁ δὲ Λεύκιος προχειρίζομενος διυπέμπεσθαι πρὸς τὰς Ἀπατιγνοὺς καὶ λαλεῖν ὑπὲρ ἐπιτροπῆς ἀπαράσκευος ἦν εἰς τὸ μέλλον" α.

ἐπιτροχάδην ἠπειγμένως, ὡπερ τρέχων. ἢ κεφαλαιωδῶς, ταχέως. "κόραξ ἐπιτρόχως φθγγόμενος χειμῶνα σημαίνει" (Aelian. N A 77).

ἐπὶ τροχοῦ δέ σ' ἐκεῖ ἐρεβλούμενον ἰπεῖν ἢ πεπανούργηκας" Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (876). παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν· τροχὸς γὰρ τις ἦν ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ δεσμοῦμοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. cf. v. τροχισθεῖσα.

ἐπίττον ἡσίλγον, κατεφίλον. πᾶν δὲ ἔστι κυρίως τὸ τὰς πλατείας ναὺς πᾶνη χρεῖν· ἔνθεν οὖν μετενήκεται ἢ λῆξις, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκίνου, συνήλθον· Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (1094) "ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπίττον χρόνον." ἔπιτον δὲ, δὲ ἑὸς τ, ἐπέρχεσθε, ἐπιπορεύεσθε· "λέγεται, ἱκανὸς Ἀριστοφάνης Βατράχοις (1117).

ἐπιτυφῆ ἐπικαῆ, ἐκχυρωδῆ. ἔτιος Ἀριστοφάνης (Lys. 221) "ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου," ἐπικαυθῆ ἔπ' ἔμοι.

ἐπιτυχοῦσιν· εὐτέλεσι· "περὶ ὁπίων μὴ ῥιθμίως σκοπεῖν, ὡς οὐ τοῖς ἐπιτοχῆ δέον ἐγχειρίσει τὴν ἀρχὴν τοσοῦτων παρασηκότων κινδύνων τὴν πόλιν."

ἐπιτωθάζων ἐπιλοιδορούμενος, ἢ ἐπιβαίνων, ἢ καυχώμενος, ἢ χλευάζων.

ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ τῶν φθασάντων γενέσθαι· (Polyb. 142) "πρόβες ἢ ἐπιπέτε διουσιφούντας Πόπλιον μὲν εὐδοκίαν τὴν εἰρήνην, τοὺς δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ διαφρεσθαι, καὶ φάναι διαμένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων," ἐνεσώτων.

ἐπιφάνεται ὑπόθεν, ὑποφαιίνεται· δὲ χαμόθεν.

ἐπιφάνεια. ἐπιφάνειά ἐστι σώματος πέρας, ἢ τὸ μήκος καὶ πλάτος μόνον ἔχει. βάθος δὲ ἔ. αὐτῆ δὲ κατ' ἐπίνοιαν καὶ τὰς ὑπόσασιν λέγεται (Diog. L. 7 135). ἐπιφάνεια δὲ καὶ ἡ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνσωρικός οικονομία.

ιον καὶ τὰ ἐπιφάνεια.
 ριος Κωρυαυτείας τῆς Κύπρου
 ἢς πρότερον Σαλαμίνης, ἔγραψε
 τῶν αἰρέσεων λόγους, ἃ πανά-
 , καὶ ἕτερα πολλά, ἅτινα παρὰ
 παιδευμένων διὰ τὰ πράγματα
 ἢ ἰδιωτῶν διὰ τὰ ῥήματα ἀναγι-
 λευτῆ ἰσχυροτέρως. Sophronius.
 ριος Οὐλλπιανοῦ Πετραῖος σοφι-
 τας ἐν τε αὐτῇ καὶ ἐν Ἀθήναις,
 ἢ κοινῶς καὶ διαφωρᾶς τῶν
 στυμνάσματα, μελέτας, δημάρ-
 υρχικόν, λόγους ἐπιδεικτικούς, καὶ
 τα θεωρήματα.
 ριος ἐπίσκοπος Σηλυβρίας ἢ
 ἔγραψε λόγον ἀντιρρητικὸν κατ'
 ἢ, λίαν ὀφελίμων.
 ριος καὶ Εὐπρέπιος ἐγενέσθη
 : τὸ γένος ἀμφοτέρω, καὶ τῶν
 ἀνδρεῦσι τελευτῶν νομιζομένων
 ρι, τῶν μὲν Περσικῶν καλουμέ-
 νιος ἐξάρχων, τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν
 ἰφάνιος, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ
 ἰῶνος ὑμνουμένου Θεοῦ, ὃν ἔχων
 ἐξὶν ὁμῶς σὸ γράφω κατὰ γε τὴν
 αὐτὴν ὁρμήν. ὁ δὲ Ἐπιφάνιος
 ἢ τῶνδε τῶν ἱερῶν. οὗτοι μέντοι
 ὅκ ἐγένοντο μὲν ἐπὶ τῆς ἀρχαιο-
 λειτίας, τοῖς δὲ γενομένοις ἐπιβε-
 ἐνέτυχον, καὶ παρ' ἐκείνων ὠφε-
 ρεῖται τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἐγένοντο
 θῶν ἡγεμόνες, τῶν τε ἄλλων καὶ
 γημιῶτων πολύφωνοι κήρυκες. Λα-
 ρεις δὴ λωσις, ἔνδειξις. "οἱ δὲ ἔχον
 ἰσμοῦ καὶ σεφάνων καὶ τῆς τῶν
 ἰφάσειως."
 ρεις. (Polyb. 32 11) "διὰ τὸ πολ-
 ἢ γενέσθαι τῆς εὐδαιμονίας περὶ
 ἢ ἰδίαν βίον καὶ περὶ τὰ κοινά,
 ἢ εδονίας μετακομισθεισῶν εἰς τὴν
 ἡγῶν." καὶ αὐθις (14 2) "κατὰ
 ἢ φασιν ἐποίει τινά, τῇ δὲ ἀληθείᾳ
 ἢ εἰσακευῶς εἶχεν."
 ρεις ἐν κατηγορεῖν, διασύρειν. "ἄλλο
 ἢ πῶς εἶχον, ὅτι δὲ εὖνους εἶη
 τῆ (Herodot. 2 73) παραγίνεται.
 ἢ αὐτὰ καταδικαίς. "οἱ δὲ πεισθέν-
 ἢ ἰφάσειως εἰς τὴν ἐπιφο-

ρῶν τῶν πολεμίων ἀπέθανον γενναίως," ἀντι
 τοῦ τῆν ἐπέλευσιν.
 ἐπιφορηματα παρὰ Ἡροδότῳ (1 133)
 τραγήματα.
 ἐπιφορος ὁμητικός. "οὐδὲ πρὸς ἀδι-
 κίαν ἢ πλεονεξίαν ἐπιφορος ἦν, προσκρησι-
 κὸς δὲ καὶ ἀμιλλητικὸς πρὸς τὰς ἀρχοντας"
 (Damasc. Phot. p. 351 b 20?):
 ἐπιφρασθεῖς ἐνδομηθεῖς, διαλογισά-
 μενος. Ἀρριανός (Ind. 27) "ὁ δὲ Νέαρχος
 ἐπιφρασθεῖς ὅτι σπείρεσθαι τὴν χώραν εἰ-
 κὸς, λέγει πρὸς Ἀρχίαν ὅτι καταληπτέα σφί-
 σιν εἶη τὸ χωρίον."
 ἐπιφροσθή σπένσει, φροσθήσει.
 ἐπιφρων συνετός.
 ἐπιφυλλίδα ὄραλογία, ἦτοι μικρὸν
 βοτρυδίον. τὰ ἐπὶ τοῖς φύλλοις. Ἀριστοφάνης
 Βατρύχοις (92) "ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ
 σεμύλματα". ἀντι τοῦ λάλοι καὶ πιδανολό-
 γοι, ἐπὶ τῶν δοκούντων εἶναι σοφῶν ἢ ποι-
 ητῶν. ἐπιφυλλίδες δὲ εἰσι τὰ ἐπιτελεμένα τοῖς
 μεγάλοις βότρων βοτρυδία. Καλλίστρατος δὲ
 τὰ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ μικρά, κέκληται δὲ εἶσω
 διὰ τὸ τοῖς φύλλοις κατέπτεσθαι. ἢ τὰ πρὸς
 αὐτοῖς τοῖς φύλλοις.
 ἐπιφρόμενος περιπλεκόμενος. (Diodor.
 2 p. 631) "τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφρόμενος
 ἔδετο βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι." καὶ αὐ-
 θις "ρυκτὸς γενομένης ἐπεφρόντο τοῖς δυ-
 σίν" ἀντι τοῦ κατήχοντο, ἐπιχείρουν.
 ἐπιφρονῶ δοτικῇ.
 ἐπιχειρεκακία ἡδονὴ ἐπ' ἄλλοτρίοις
 κακοῖς. οὕτως οἱ φιλόσοφοι. Diog. L. 7 114.
 ἐπιχάνη. "ἔχισθαι δὲ αὐτοῦ ἐκέλευσεν,
 ἢ μὴ διαδρῶς ἔξω τοῦ σερατοπέδου εἶτα
 μέντοι ἔσαν ἀπέλθη καὶ ἐπιχάνη" ἀντι τοῦ
 ἐπεγγελάση.
 Ἐπιχάρης Σικυώνιος προδύτης. Δημο-
 σθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (295). Harp.
 ἐπιχάρι.
 ἐπιχάρις ἐπιτετητής, ὁμηλικός. "ὁ δὲ
 σεμνὸς ὢν καὶ σπουδαστικός ὁμῶς ἐπιχάρις
 ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις" (cf. v. σεμνόν).
 Ἐπιχάρις ὄνομα κύριον, θηλυκῶς.
 Ἐπίχαρμος Τετάρτῳ ἢ Χιμάρου καὶ
 Σημίδος, Συρακούσιος ἢ ἐκ πόλεως Κράσου
 τῶν Σικανῶν, ὃς εἶρε τὴν κωμῶδιαν ἐν Συ-
 ρακούσαις ἄμα Φόρμῳ. ἐδίδαξε δὲ δράματα
 νβ', ὡς δὲ Ἀύκων φησί, λέ'. τινὲς δὲ αὐτὸν
 Κῶον ἀνέγραψαν, τῶν μετὰ Κλάδιου εἰς Σι-

κελίαν μετοικησάντων (Herodot. 7.164), ἄλλοι Σάμιον, ἄλλοι Μεγάρων τῶν ἐν Σικελίᾳ. ἦν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν ἔτη 5' διδάσκων ἐν Συρακούσαις· ἐν δὲ Ἀθήναις Εὐτέης καὶ Εὐξενίδης καὶ Μύλλος ἐπεδείκνυντο. καὶ ἐπιχάρμειος λόγος τοῦ Ἐπιχάρμου.

ἐπιχειλές. οὕτω λέγεται μέτρον τὸ μὴ πλήρες ἀλλ' ἀπολειπόμενον. Ἀριστοφάνης (Bq. 821) "τὴν πόλιν ἡμῶν μετὴν ἐποίησεν, εὐρῶν ἐπιχειλῆ."

ἐπιχειρα μισθοῦς, τὰ διὰ τῶν χειρῶν κέρδη· "ἀνθ' ὧν τὰ ἐπιχειρα ἠγάγαντο ἀλλήλοις πρεπωδέστατα." sch. A Vesp. 579.

ἐπιχειρεῖν τὸ ἐρωτῶν καὶ συλλογιζεσθαι· τὸ γὰρ ἐπιχείρημα διαλεκτικὸς ἐστὶ συλλογισμὸς. ἐπιχειρῶ σοι δὲ αἰέ.

ἐπιχειρημάτων ἐννοιῶν.

ἐπιχειρήσειν ἐπιβαλλέσθαι· "ἔγραψεν ἐπιχειρήσειν μέλλειν τοῖς Σγγράοις, καὶ ἐπὶ τῷδε πέμπων πιζοὺς ἀποχωρῶντας."

ἐπιχειρητέα ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρητέον, ὡς τὸ κολμητέα· φιλεῖ γὰρ Θεουκιδίδης (1.118) τὰ τρωαῦτα.

ἐπιχειροτομία ἡ τῶν χειροτονητῶν ἀπόδειξις. Harp. ubi κατάδειξις.

ἐπὶ χειρῶν ἀφοῦσά σε ἀντὶ τῆ χειραγωγῆσαι, ποδηγήσασιν, ὑπερβαίνειν ἀσθενοῦντα, πακτοδιπλὴν ἐπικουρίαν προσοῖσσαν. Theodoret. in Ps. 90 12.

ἐπιχθονίων ἐπιγείων.

ἐπιχρηῆσθαι τὸ πολλάκις κερῆσθαι παρὰ Θεουκιδίδη (1.41).

ἐπιχωρήσις συμπαιδείας, παραχωρήσις· "ἴθλω σοι τὰ δυνατὰ ἐπιχωρήσις, τῆ μὴ τὸ πέρις ἐς ἀμφιλογον προύγειν τὰ Ρωμαίων πράγματα, εὐμβολος γενέσθαι."

ἐπιχώρησις παραχώρησις· Ἀρριανὸς (Anab. 6 25) "ἴασιν δὲ τῶν παρόχτων ἐπολεῖ τὴν τῆς ἀγροίας προσποίησιν μᾶλλον ἢ τὴν ὡς γνωσχομένων ἐπιχώρησιν."

ἐπιψάσειν ἐπιδιγγάνειν.

ἐπιψηφίζόμενος ἐπικρίνων, καὶ ἐπιψηφίζων ἐπικριτῶν.

ἐπιωγή (Hom. ε. 404) ἡ σκέπη.

ἐπιώρκει ὑπεραντελικός.

ἐπιώψατο κατέλεξεν, ἐξελέξατο. ἐστὶ δ' Ἀστυκόων. "ὁ βασιλεὺς ἐπιώψατο ἀρρηφάρως" οἷον κατέλεξεν, ἐξελέξατο· Πλάτων ἐν Νόμοις (p. 947 C).

ἐπλασελόγει ἐψεύδετο.

ἐπλάττετο ὑπεκρίνετο.

ἐπλημμέλησαν ἠτάκτησαν, ἐρρσαν· πλημμελές γὰρ τὸ ῥάφθμον κυδευτον. "ἴνα ὑπὲρ ὧν ἐπλημμέλησαν φθάνοντες, ἐν τῷ δευτέρῳ προφανεῖ· ἰσωθῶσι κολασθέντες" (cf. τ. ἀνυσῶ ἐπλην ἐπλησιάζον.. ἐστὶ δὲ ῥῆμα πλησιάζω· παράγωγον πλημι, ὁ δ' ἀάρισος ἐπλην.

ἐπληνθεύθησαν, τὸ κατακλεῖ περιώκοδομημένον, ὡσεῖ ἔξοδον μὴ εἰ οὕτω πυντελεῖ ἀπορία ποτοῦ καὶ τροφῆς, πλινθευθῆναι λέγεται. cf. τ. ράσιος.

ἐπλωίσαστο.

ἐπρει δεινὰν ὠργίσαστο.

ἐπόγδοον τὸ δεδανεισμένον ὡσεῖ φαλαῖον τὸ ὄγδοον μέρος λαβεῖν τὸν σῆν, οἷον τριώβολον τῆ τετραδράχμῃ.

ἐποδήγει ὠδήγει.

ἐπόθησεν ἠβουλήθη, ἠθέλησεν· Σικελίων διὰ τῶν σὺν ἑαυτῷ πιζῶν ἐτὴν ἵππειαν ἀποφῆναι."

ἐποίκιον· "τινὲς δὲ ἔμενον ἐν τοῖς κλοῖς ἐκ τῶν ποιμένων κατὰ τὴν χώρα· ἐποικος μέτοικος. ἐποικοὶ παρὰ δίδη (2 27) οἱ ἐν πόλει, ἀποικοὶ δὲ ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι.

ἐποιμὶ ἄν ἀκολουθοῖην.

ἐποίησις μέθυσις, ἐπιτρύπεσις.

ἐποισαι ἐπενέγκαι.

ἐποισθήσεται ἐπενεχθήσεται.

ἐποιτο ἀκολουθοῖην.

ἐποιχόμεθι ἐπερχόμεθι.

ἐποκέλλουσιν ἐπικαθίζουσιν, ἐγγεπολιάρχει τῆς πόλεως ἤρχει.

ἐπολιόρκει.

ἐπολιός (αα ἀγῶλιός) εἶδος ὄρνυ κτερινῶν.

ἐπόλισεν ἔκτισεν.

ἐπολολύσω.

ἐπολυώρησας (Ps. 11 8) ἐφύ ἐφρόντισας.

ἐπομβρία καὶ ἐπόμβρησις.

ἐπομβρῶν.

ἐπομσάμενος εὐξάμενος.

ἐπόνου ἐκακοπάθου.

ἐποπαῖ, ἐπίρημα, ἀπὸ τοῦ ἐπιῶν δὲ προπαροξύνεται, ὅπλον ὅτι ἐπιτρεται ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἐποπας (sch

ιοῖ, ποί, ποποι, ποποι, ποποι. ἰὼ ὦ, ἰὼ ἰὼ." ταῦτα δὲ ὄξυτόνως ται τῇ φωνῇ, ὡς ἐδρέα ἤχον προκατὰ μίμησιν (ib. 228). "τιὸ τιὸ ἔ τιὸ τιὸ τιὸ." καὶ ταῦτα ὄξυτο. 237). "τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρεῖς δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο. τοροσιζ. κικκαβαῖ κικκαβαῖ. τοιλλήξ τοροσιζ (254). τί τί τί τί ὀτιοτιζ. τιὸ τιὸ τιὸ τιοτιζ (747). ιοῖ' σε; ποῦ ποῦ' σε; ποῦ; πῶ τοῦ;" διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τῆν ζήτησιν ἐμφαίνει (1122). "αὐτῆ ἢ ποῖ πέτη; μέν' ἤσυχος, ἔχ' ἀτρέχης τοῦ δρόμου. τίς εἰ; ποδαπή;" εὐράξ πατύξ ἐπιφθόγηματα τά ἐ τὸ εὐρέως μιγήσομαι καὶ πατύξω, χαμαιτύποι μὲ πόροισι. ταῦτα δὲ ἔματα ἀνέλαβε διὰ τὸ κακλυματόν ὡς παριμελευστικὸν ἐπὶ τοῦ πύθιου ὑποθέσεως, ὡς οἱ ἐρεσσόντες γάρ εἰς τὸ ὡπ τῶν ἐρεσσόντων, ἢ τὴν κωπηλασίαν (1395). "βακβάτανα τῆ φρονήματος" (Ach. 64). λιχίξ ἀντὶ τῆ ἄδειαν ῥανίδα. ερβῆαι ἢ ὄξεια βοή, λιχίξ δὲ ἡ ἐλατοῦ ὄρνέου. ἢ μὲν λέξις ἐκ τότεν λέγει δὲ ὅτι οὐδὲ ἐλάχισόν σοι μὲνίδωμι (ib. 1034). "ἀτταταῖ ἀττατῶν παρτρογυδεῖ (ib. 1134). "ἰατῶν κακῶν, ἰατταταῖ." σχετλιασικὸν παρεπιγραφή δὲ λέγεται τὰ τοι. 1). "ῥυππαπαῖ" ἐπιφώνησι ναυ. 1104). "ἰππαυῖ" ἐπὶ ἰππωνης (Eq. 549). "τίς ἐμβαλεῖ; βαϊάξ" σχετλιασικὸν, ἀντὶ τῆ φρεῦ φρεῦ. "οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κίπ κ (Pac. 280). "ὦ εἶα, ὦ εἶα" μίγβρων ἐξεκόντων τι. δεῖ ἔν νοεῖν ἢ ἀνὰ μέρος λέγεται, τὸ μὲν τοῦ ἀεῶντος καὶ ἔλκοντος, τὸ δὲ τῶν ὑπακούοντων "ὦ εἶα, εἶα μάλα. ὦ μάλα. ὦ εἶα, ὦ εἶα" (Pac. 458). ἐπὶ τῆ φουῶντος τὸ πῦρ (Lys. 295). εἶα. πῶ πῶ' εἰ μου τὸ δίκτυον; πῶ A Vesp. 208). ἀππαπαῖ παπαιάξ σχετλιασμός (ib. 235). ἀν ἀν λακῆς κωνῶν (ib. 898). βομβύξ ἐπὶ θανμασμῶ λαμβανόμενον. βομι-ἀναπλασιάζει τὴν λέξιν (Thesm.

46 et 51). ἀτταταταταταῖ ἐπὶ τῶν ἀλγούτων (ib. 230). μῦ μῦ ἐπὶ τῶν διὰ μυκτήρων ἡχούτων (ib. 238). ἰαππαπαιάξ (ib. 951). "ἀῖρεσθ' ἄνω, ἰαῖ εὐαῖ, δειπνήσομεν, εὐοῖ εὐαῖ, εὐαῖ ὡς ἐπὶ νύκτ. εὐαῖ εὐαῖ, εὐαῖ εὐαῖ." τέλος τῶν Ἐκκλησιαζουσῶν Ἀριστοφάνους. ἐποποιεῖα ἢ δὲ ἡρωικοῦ μέτρον ἰσορία καὶ γὰρ σερομένη μῦθον ποιήσας ἐποποιεῖα ἔστιν. ἐποπος. ἢ εὐθεῖα ὁ ἔπος. ἐπόπται. οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες λέγονται ἐν ἀρχῇ μὲν μῦσαι, μετὰ δὲ ἑνιαυτὸν ἐπόπται καὶ ἔφοροι. sch. A Ran. 757. ἐποπτεῖα ἢ ἐπίσκεψις. ἐποπτεύειν. διαφέρει μύσης καὶ ἐποπτης. διὸ μὲν γὰρ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες μῦσαι καλοῦνται, οἱ δὲ τῶ ἐξῆς ἑνιαυτῶ ἔφοροι καὶ ἐπόπται. ἐγὼ οὖν, φησὶν, ὅτιν λάθρα καταράσσομαι τῶ δισπότῃ, λίαν οὕτως ἤδομαι ὡς δεκεῖν μυστήρια ἐποπτεύειν καὶ ἰορτύειν. τὸ δὲ ἀλλ' ἐποπτεύω ἀντὶ τῆ οὐκ ἀλλά, ἐν αὐτῷ τρέπω λέγομεν. "οὐχ οἷον ἤδομαι ἀλλ' ἠπερήθομαι." sch. A Ran. 757. ἐπαργῶσαι μνηῶσαι. ἐπ' ὄρει Θουσίων ἐπάνω τοῦ ὄρους τῶν Θουσίων. ἐπορεν ἔδωκεν. ἐπορθρεῦσαι ἀγροπνήσαι, ἢ πρὸς ἡμέρας ἐπεγορθῆναι. ἐπος λόγος, εἶχος ἔμμετρος. ἐπος πρὸς ἐπος ἡρεῖ δόμεθα (A Nub. 1378), τουτέστιν ἀντεβάλλομεν, ἐφιλορικῶμεν. ἐποτρύνει (Hom. Z 439) παροξύνει, διεγείρει. ἐπ' οὐδὸν (Hom. Z 375) ἐπὶ πρόθυρον, ἔπον κατεπέργων (A Eccl. 299) ἀντὶ τοῦ στυτὸν κατελῶνων. ἐποφθαλμίσας φθονήσας, ἢ ἐπιθυμητικῶς ἐπιβαλῶν. "ὃ δὲ ἰδὼν τὸ χρυσίον ἐποφθαλμῆ τῷ ἀνθρώπῳ," καὶ αὐθις "ὃ δὲ εἰς ὑπόνοιαν ἦλθεν ὡς ἐποφθαλμῶν βασιλεία," τουτέστιν ἐπιθυμητικῶς ἔχων. καὶ Ἰώσηπος (A. I. 1 19 10) "διὰ τὸ ἐποφθαλμῶν τῷ πλῆθει τῆς κτήσεως," καὶ αὐθις (cf. v. τιμωροῦντος) "ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεὺς ἐποφθαλμίσας τῷ χρυσίῳ." ἐποχεῖται ἐπιμάθηται. ἐποχετεῦσαι ἐπιροεῦσαι καὶ ποτίσαι. ἐποχή. πρῶτος Πύρρων ἀκαταληψίας καὶ ἐποχῆς εἶδος ἐσήγαγεν. Diog. L. 9 61.

b ἐποχή ἐστιν ἡ μοῖρα ἐν ἣ καταλιμνιζάνται ὁ τε ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕκαστος τῶν πλανητῶν. εἰσι δὲ οὗτοι κατὰ τάξιν, Φαίνοιν Φαέτων Πυρροῖς ἥλιος Φωσφόρος Στρίβων σελήνη. ἕκαστον δὲ τῶν ζῶδιων διαιρεῖται εἰς 12 μέρη, ἃ καλοῦνται μοῖραι· ἡ δὲ μοῖρα διατρεῖται εἰς 5 μέρη, ἃ καλοῦνται ἐξήκοντα πρῶτα λεπτά, καὶ τὸ ἐν πρῶτον λεπτὸν διαιρεῖται εἰς 5 πάλιν, ἃ καλοῦνται δεύτερα λεπτά. πλὴν δὲ τῶν δευτέρων λεπτῶν ἐν τῷ προχείρῳ κανόνι παραλαβεῖν οὐκ ἀναγκαῖον.

ἐποφειτισμός.

ἐποψία.

ἐπράξατο ἀπήτησιν. "τοὺς δὲ Βοζαντικούς καὶ τινες ἄλλους ἐπράξαντο" ἀντὶ τῷ χρηματι ἀπήτησαν· καὶ αὐθις "ὡς δὲ δίκας αὐτῶν τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ παιδὸς οὐκ ἔτυχεν, αὐτὸς ἐαυτὸν ἐπράξατο."

ἐπραξιόπει· "ὁ δὲ ἐπραξιόπει τὴν πόλιν, ἐκ πολλοῦ κατυσκευαζόμενος ἐν αὐτῇ προδότας."

ἐπρασσον ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύοντο· (Procor. Pers. 111) "ἀλλήλοις ἐγγυγιόμενοι ἐπρασσον ὅπως τὰ τε διάφορα λύσουσι καὶ τὰ ἀμφὶ τῆν εἰρήνην εὖ θήσουσιν."

ἐπραττόμενη ἀπήτουν.

ἐπραττον ἐβεβούλευον, προεδίδουσαν· (Polyh. 4 17) "ἐπειπῶντο τῶς Ἀιτωλῶς, καὶ τέτοις ἐπραττον τὴν πόλιν." καὶ αὐθις "ἀνήθη τις ἐπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτῷ ἐνόσθη."

ἐπρέσβεον ἐτίμα· "ὁ δὲ Σακρούτης τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἐπρέσβευεν."

ἐπροξας (Hom. Σ 357) ἐπραξας, ἐπροξασας δὲ ἕκαστας.

ἐπρήσθη ἐκαύθη πυρὶ· "ἐάλω μέγα κικονοργῶν, καὶ ζῶν ἐπρήσθη." cf. v. μέγα.

ἐπρίατο ἠγάραξεν.

ἐπρύτανενσε πυρόσχε, διακίσατο· "δωρὰ τε πῆμπε ἐπὶ φιλίᾳ τε καὶ ἀμμιμαχίᾳ, ἦν Στρογγυαῖος ἐπρύτανενσεν."

ἐπρωσεν ἐμοίρασεν.

ἐπτά ὁ ἀριθμός.

ἐπταβείον (Hom. H 220) ἐπτύβηρον, ἐπτάπτυχον.

ἐπταικίως σφαλεῖς· "ὁ δὲ ὑπερβαίνων τὸν οὐδὸν τῆς ἀλλῆς ἐπταισι βιαιώτερον καὶ πρὸς γῆν κατηνέχθη."

ἐπτύπεκτος ἡ βαθεῖαν ἔχουσα κόβη, ἡ ἐπτάκις θανάμενη καρῆναι· πέξαι γὰρ τὸ

κείρει ἢ κτενίσαι.

ἐπταπλασιονα ἀντὶ τῷ πολυπλα ὁ γὰρ ἐπτά ἐπὶ πλήθους τάττεται.

ἐπταρον ἡσθόμη· πταρμός γὰρ λῆς αἰσθησις, ἐπεὶ οἱ θυγόντες τοῦ μὴ λεπτῷ κάρπει πτάρονται.

ἐπτεροῦτο ἐκουφίζετο.

ἐπτέτης ζ' ἐτίων· (A Ran. 420) "ἐτῶν Ἀρχέδημος οὐκ ἔφρασε φρούτορας, τέτι φρούσας ὀδύνας."

ἐπτηξαν ἐφοβήθη, συνεζύλη, ἐκώθη.

ἐπτηχότες δειλιώντες, φοβούμενοι

ἐπτοημένος θαυμάζων.

ἐπτόθοντο ἤκουσαν, ἠρώτησαν.

ἐπύλλεια ἐυλλέγω (A Ach. 397) τὴν ὑπακοριστικῶς.

ἐπύρσευσε πυρκαϊῶν ἐποίησε.

ἐπώζειν τὸ ἐπὶ τοῖς ψοῖς καθέτα ἄρτια. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (267) λως ἄρ' οὐποψ, ὡς ἔοικε, τὴν λόγμην· ἐπώζει." τὰ δὲ ὄρνεα ἐν τῷ ἐκπώζειν εἰσίν.

ἐπώζουσιν ἐπὶ τοῖς ψοῖς ἄρ' βοῶσιν.

ἐπωβελία. πολλῶν εἰς χρέματα· φαντούντων τοὺς ἐπικεικῆς καὶ ἀπράθων πολιτῶν, καὶ μάλιχα τῶτο πρῶτον βαλλομένων τῶν περὶ τὸ ἐμπόρων σηλόντων ἐπὶ νυστικοῖς τόκοις, Ἀθηναῖ μίαν ἔταξαν κατὰ τῶν ἐγκαλούντων ἐκτίνειν, εἰ μὴ κατ' ὄν ἐνεκάλουσιν τοῖς ἔλοιεν. ταύτην τὴν ζημίαν ἐπωβελίαν μασαν.

ἐπωβελία τὸ ἔκτον μέρος τοῦ τιμτος, ὃ ἐπράττοντο οἱ γραψάμενοί τιμμη ἐλόντες αὐτοῖς τοῖς γραφεῖσιν. ἐκα δὲ οὕτως, ὅτι κατ' ἐκῆσιν δραχμῆν ἐπῆν. ἐπωβελία οὖν ἡ ζημία. ἐπωβελία· κος ὑπὸ Πλάτωνος Νόμων ια (p. 931 D)

ἐπωδός ἡ ἐπάδουσα τοῖς ποσοῖσι καὶ ἐπωδὴ ἡ γοητεία· Πολύβιος (33 D) σης ἐπωδῆς καὶ περιμμιματος πείρω· βανον." Σοφοκλῆς (Ai. 581) "οὐ πρὸς ἰσοφοῦ θρηρεῖν ἐπιπῶδες πρὸς τομῶντι ματι."

ἐπ' ὠκεανδοῖο ροάων Ὀμηρος ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπ' ὠκεανδοῦ ροῦς, καὶ ἄλλοι (A 100) "ἀλλ' ἄγ' ὀξενουσαν Μενελάου, ἐπὶ τὸν Μενέλαον."

ἑπώκειλα ἀπέκλινα.

ἑπώλησε διέπρασε.

ἑπωμαδόν τοῖς ὤμοις· “ὃ δὲ φέρων
ωμαδόν.” λέγεται καὶ ἑπωμάδιος.

ἑπωμίς εἶδος περιβολαίου. “ἑπωμίδες δὲ
ἰ ἀναξυρίδες καὶ τῶν ὑποδημάτων τὰ
εἴσα ἐς τῶν Οὐννων τό τε ὄνομα καὶ τὸν
ὄπον ἀποκρίνεται σφίσι” Προκόπιός φη-
ν (Αἰγ. 7).

ἑπώμοτον· Σοφοκλῆς (Trach. 1190) “ὄμο-
μ’ ἔγωγε, Ζῆν’ ἔχων ἐπώμοτον,” τουτέστι
τῷ ὄρκου ἐγγυητήν.

ἑπώνια τέλος ἐσι τὸ ἐπὶ τῇ ὠγῇ διδό-
νον. εἴη δ’ ἂν ἴσως ἢ πέμπτη. Haep.

ἑπώνυμοι. διττοί. εἰσιν οἱ ἑπώνυμοι, οἱ
ὡς ἰ τὸν ἀριθμόν, ἀφ’ ὧν αἱ φυλαί, ἕτεροι
κ’ β’ ἐπὶ τοῖς μ’, ἀφ’ ὧν αἱ ἡλικίαι προσα-
ρροῦνται τῶν πολιτῶν καθ’ ἕκαστον ἔτος,
ὡς αἰ ἔτους μέχρι ζ’. Haep. cf. v. στρατεία.

ἑπώνυμοι. οἱ κατ’ ἀρετὴν διαπρέποντες
ἔσσι καὶ ξένοι χαλκαῖς εἰκόσιν ἐπιμῶντο· ἀφ’
ἧν ἑνίων καὶ ταῖς φυλαῖς ἐτέθη ὀνόματα.
ῥασὶ δ’ ἐκεῖθεν πρώτον δόξαν τὰς φυλάς ἐξη-
ῆσασθαι· ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα
ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων
αὐτῶν ποιῆσαι, καὶ ἕκαστον ῥ’ ὄνόματι ἰδίᾳ
ῥησάμενον κληροῦσαι. παρὰ δ’ ἂν τὰς εἰκό-
τας τῶν ἐπωνύμων τούτων εἰσηγοῦντο τοὺς
πῆρας πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίως, ἢ ἐντυγχά-
πτως αὐτοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν.

ἑπώνυμον τὸ μεθ’ ἐτέρου κυρίου καθ’
ὃς λεγόμενον. “ἑπωνυμίαν θύμενοι Μάρκῳ
Κορβῖνον ἐπὶ τοῦ συναγωνιζόμενα κατὰ τὴν
ρομαζίαν ζῶον· κόρβους γὰρ τοὺς κόρα-
κας φασὶ Ῥωμαῖοι.” καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης
(Plut. 1165) “ὡς ἀγαθόν ἐς ἐπωνυμίας πολ-
λὰς ἔχειν,” ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐματαίως ἄρα
αὐτῶν οἱ δικάζοντες πολλὰ ὀνόματα ἔχειν.

Ἐπωπέυς Ἐπωπέως.

ἑπωπτευκότων. οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλευ-
σίῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ μηνεῖ ἐποπτεύειν λέγονται.

ἑπωρῦόμενος φωνῶν.

ἑπωρῶθησαν (ad Rom. 11 7) ἐσκληρύν-
θησαν.

ἑπωτίδες· Θουκυδίδης (7 36) “καὶ τὰς
ἐπατίδας ἐπέθεισαν ταῖς πρώραις παχείας,
ὡς ἐπὶ ἐξ πήγεις ἐντός τε καὶ ἐξώθεν.” ἐπω-
τίδες εἰσὶ τὰ ἐκατέρωθεν πρώρους ἐξέχοντα
ῥάλα.

ἑπωτίσιν· “ἐκ φορτίδων πολεμιστηρίας

τὰς νῆας κατεσκεύασε, ταῖς ἐπωτίσι καὶ ταῖς
σερφοῖς ἀποπήνας ἐθρῶσους.”

ἐπ’ αὐτόν ἐπ’ αὐτόν.

ἑπωφελές.

ἐπώχεται (Hom. A 50) ἐπεπορεύετο.

ἐρᾶ ἐπιθυμίη. ἔρα δὲ ἢ γῆ, παρὰ τὸ
ἐρίσαι, ὃ ἐστὶ περιῖσης φιλονεικῆσαι. καὶ ἔρρει
ἐφθείρετο. cf. Etym. M. v. ἔρα, Gud. p. 204 50.

ἐραῖα ὁ κλάδος. σημαίνει καὶ τῆς ἐλαίας
τὸ σκυβαλώδες.

ἔρανα δῶρα τὰ ἐκ συλλογῆς.

ἐρανεμπόλοις τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμι-
πολῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν.

ἐρανικαί. ὅτι ἔμιμνοι δίκαι αἱ τε ἐμι-
πορικαὶ καὶ ἐρανικαί.

ἐράνιον ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον.

ἐρανισόμενος ἐκ πολλῶν συναγαγών.
καὶ ἐρανίστας Δημοσθένης (p. 644 11) ἀντὶ
τοῦ ἐρανον αἰτήσας. ἐρανιστῆς μέντοι κυ-
ρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων καὶ τὴν φο-
ρὰν ἢν ἐκάστος μὴνός ἔδει καταβάλλειν εἰσ-
φέρειν. Haep.

ἐρανος ἢ ἐκ κοινοῦ ἐξίσις· ἢ ἐντολή,
εἰσφορά· ἢ συλλογή· ἢ σπουδαιότερον. cf.
Etym. M.

Ἐρασινάδης (A Ran. 1226) ὄνομα κύ-
ριον. στρατηγός δὲ ἦν.

Ἐρασίστρατος Ἰουλιήτης ἀπὸ Ἰουλίδος
πόλεως Κέου τῆς νήσου. χρηματίζει ἐν Κή-
ριος, τὸς Κρητοξένης τῆς Μηθίδου τοῦ ἰατροῦ
ἀδελφῆς, καὶ Κλεομβρότου. οὗτος Ἀντίοχον
τὸν βασιλέα νοσῆντα ὑπὸ τοῦ τῆς μητροῦς
Στρατονίκης πόθεν ἴασατο, εὐρῶν τὸ πάθος
ἐκ τοῦ σχεῖν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐ-
τοῦ καὶ τὸν παλμὸν συνεκίσει· ὁσάκις γὰρ
ἐβλεπεν ὁ Ἀντίοχος τὴν μητροῦν αὐτῆ
χρὴν διερχομένην, ἐπάλλετο τὴν καρδίαν μά-
λισα τῷ ταύτης ἔρωτι. τέθραπται δὲ πρὸς τῷ
ἔρωτι τῇ Μυκάλη, καταντικρὺ Σάμου. ἔγρα-
ψεν ἰατρικὰ βιβλία θ’.

ἐρατεινός ὁ ἐπέραςος.

Ἐρατοσθένης Ἀγλουῦ (οἱ δὲ Ἀμβρο-
σίου) Κυρηναῖος, μαθητῆς φιλοσόφου Ἀρί-
στου Χίου, γραμματικοῦ δὲ Ἀνσανίου τοῦ
Κυρηναίου καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ.
μετεπέμφθη δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου
Πτολεμαίου, καὶ διέτριψε μέχρι τοῦ πέμπτου.
διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν παντὶ εἶδει παιδείας
τοῖς ἄλλοις ἐγγίσας βῆτα ἐπεκλήθη· οἱ δὲ
καὶ δεύτερον ἢ νέον Πλάτωνα, ἄλλοι πέντα.

ἄλλον ἐκάλεσαν. ἔτιθη δὲ ραξ' Ὀλυμπιάδι, καὶ ἐτελεύτησεν π' ἐτῶν γεγονώς, ἀποσχόμενος τροφῆς διὰ τὸ ἀμβλυώτειν, μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον, αὐτὸν Ἀριστοφάνης μαθητῆς. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ Μνασίεος καὶ Μένανδρος καὶ Ἀριστοφάνης. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα καὶ ποιήματα καὶ ἰσορίας, ἀερονομίαν ἢ καυσερισμούς, περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἰρέσεων, περὶ ἀλυπίας, διαλόγους πολλούς, καὶ γραμματικὰ συγνά.

ἐργαλεῖον ἔργον τι.

ἐργάνη ἢ Ἀθηναῖα, παρ' ὅσον ἐφορός ἐστὶ τῆς τῶν γυναικῶν ἐργασίας, ταύτη παρὰ Ἀθηναίους καὶ Σαμίους εἴρηται. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐργασίαν.

ἐργαστήρας ἐργάτας· "ὁ δ' ἐνελόχη τινὰς ἐργαστήρας ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐκρινόντας, καὶ πως λαθῶν εἰς αὐτὸν ἐρπύσας."

ἐργαστήριον ἐν ᾧ τινὰ ἐργάζονται· Πολύβιος (10 20) "οὐκ ἔστι, κατὰ τὸν Ξενοφῶντα, ὅς θεουσάμενος τὴν πόλιν ἐκείνην οὐκ ἂν εἶπε πολέμου ἐργαστήριον."

ἐργαστικός· Πολύβιος (10 16) "ἰδίως δὲ τῶν πολιτικῶν καὶ τῆς τῶν ἐργασικῶν κατασκευῆς."

ἐργάτιδες αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες τὰ τῶν ἀνδρῶν ἔργα, ἢ εὐθεῖα ἐργάτις.

Ἐργίσκη τῆς Θράκης ἐστίν, ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀβας νύμφης. Harp.

Ἐργοκλῆς σρατηγὸς Ἀθηναίων. Harp.

ἐργολάβος. οὐχ ὡσπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ δοκοῦμεν ἐργολάβον καλεῖν τὸν ὑπὲρ τινῶν ἔργων μισθὸν λαμβάνοντα καὶ ἔχοντα τοὺς συνεργαζομένους, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες ἐξεδέξαντο τὸν ἐργολάβον, ἀλλ' ἐπὶ φλυαυρῶν πραγμάτων χρῶνται τῷ ὀνόματι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον ἐπιστολῇ (p. 643 20) "πολὺ γὰρ μᾶλλον εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τὰ παρόντα πράγματα δεῖται ἢ ταραχῆς καὶ δυσμενείας, ὧν ὑπερβολῇ χρώμενοί τινες ἐργολαβοῦσι καθ' ἑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψευσθεῖεν."

ἔργον ἐπὶ τοῦ δυσχεροῦς· Πολύβιος (8 5) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πολιορκοῦντες τοὺς Συρακουσίους ἔργον εἶχοντο, οὐ λογισάμενοι τὴν Ἀρχιμήδους δύναμιν." καὶ ἔργον εἶπεῖν χαλεπὸν εἰπεῖν. καὶ Σοφοκλῆς (Αἰ. 852) "ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνηῖσθαι μίτην, ἀλλ' ἀρετέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί," ἀντὶ τῆ

ὀφελος.

Ἐργόφιλος σρατηγὸς Ἀθηναῖος ἐργῶδες μετὰ πόνου γινόμενον, ὁ ἔρδειν πρᾶττειν.

ἔρδοι πρᾶττοι, ἐργάζοιτο· (A Ve "ἔρδοι τις ἦν ἔκαστος εἰδείη τέχνην." ἐρεβεννός ὁ σκοτεινός, καὶ ἔρ σκότος.

Ἐρεβησαίων πόλις (ἀπ' Ἐρεβη, ἐρεβίνθινος Διόνυσος ἐπὶ τὸν νὸς ἀξίων.

ἐρεβίνθος τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖ σοφάνης Νεφέλαις (1399) "τὸ δέριμα ραιτέρων λάβοιμεν ἄν." ὁ δὲ πρεσβυσίν "ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου," τουτέστιν σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὄσπριον.

ἐρεβοδιφῶντες τὰ ὑπὸ σκότει φῶντες· (Theophyl. Sim. 2 7) "οἱ δὲ ἀπεπόνουν ἐρεβοδιφῶντες τὰ ὑπο, καὶ ἐρεβοδιφῶσι τὰ ὑπὸ ἔρεβος τουτέστι τὰ ὑπὸ γῆν ζητοῦσι καὶ κατανοοῦσιν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (192) διφῶσιν ὑπὸ τὸν Τύρταρον."

ἐρεῖνω ἐρωτῶ.

ἐρεθίζειν τὸ τῇ ῥιπίδι τὸ πῦρ ἢ καὶ τὸ παρορμῶν ἐπὶ τι καὶ παραθ ἐρεθίσμα ἢ ὕβρις. Ἀππιανός ("ὁ δὲ αὐτὸν εἰς μονομαχίαν προσκώπτων ἐς αὐτόν, ὁ δὲ τῶς μὲν α τεῖχε, μετὰ δὲ οὐ φέρων ἔτι τὸ ε ἀντήλασε τὸν ἵππον."

ἐρεῖδειν. οὕτω φασιν οἱ Ἄπτι. ὀτιοῦν συντόμως γινόμενον· Ἀριστοφάνης (31) "ἔριδε, μὴ πικύσαιο μηδέπειτ' ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων κισομένων ταῖς κώπαις.

ἐρεῖδειν συνοουσιάζειν. ἐρεῖδι ἀκουμβίζω.

ἐρεῖκη εἶδος φυτοῦ σχισοῦ, καὶ τὸ σχίζω.

ἐρεικτόν τὸ σχισόν. ἐρεικτά τ μίνα ὄσπρια, ἢ τὰ σχιζόμενα ὄσπρι δὲ κύμοι. Ἀριστοφάνης (Ban. 506) "τερικτῶν χύτρας."

ἐρεῖξις ἢ σχίσις.

ἐρεῖομεν (Hom. A 62) ἐρωτήσα ἐρεῖπιον τὸ ἡμίπτωτον οἶκη ἐρεῖπιος γῆ ἢ χέροςος. cf. v. ἐριπίε ἐρεῖπω τὸ καταβάλλω καὶ διαί ἐρεῖτε λέγετε.

νιος ὁ Ὡλων ὁ Βύβλιος, ὁ Ἑρέν-
 ατίσας, ὡς αὐτὸς φησιν.
 κλωσμά τοῦ μαλλίου.
 ἰον πόλις Βοιωτίας. cf. v. Εἰρέσιον.
 εἰν συντόνως ἐσθίειν, ἀπὸ τῶν
 ιν. cf. v. ἐρείδειν.
 γουσι ἐτόνως κινούσιν, ἀπὸ τῶν
 ιν. ἢ ἐλαύνουσι, κινούσι. (S Ai. 251)
 ἔσσοσι ἀπειλός."
 ἰων κωπηλατῶν. (AP 7 202) "ἐκέτι
 πάρος πυκναῖς πετρύγεσσι ἐρέσ-
 ις ἐξ εὐνής ὄρθριος ἐγρόμενος."
 ρελεῖται φλυαρεῖται.
 ἑλλία ἢ φλυαρία.
 ἑλοῦντα σκώπτοντα καὶ χλευά-
 σιον ἐρίζοντα.
 ἰς ὁ κωπηλάτης.
 ἰῶσαι κωπηλατῆσαι.
 ρεῦς ὄνομα κύριον καὶ ἑθνικόν.
 ἑρῖα πόλις.
 θείδης ὁ τοῦ Ἑρεχθέως παῖς.
 εἰς καλύψεις. "νεῶν τε ἐρέψεις
 ν."
 ἰμον εἶδος πόους. σημαίνει δὲ καὶ
 ὄν φυτόν.
 ἑρῖα τὰ θρέμματα. καὶ ἐρῆμα ποιη-
 μα. E 140).
 αῖτος ὁ ἔρημος λόφος. καὶ ἐρη-
 πήλυγγα ἐρημικὸν σπήλαιον.
 ἡ δίκη, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διω-
 πὴ τὴν δίκην καταδικασθῆ. ὁμοιον
 ἡμῖν ἄλωναι. "ἐρήμην, ὡς ἂν εἴποι
 ἄνδρα ἐλόντες ἐξέμηναν τε αὐτὸν
 ἐκτικώτατον ἀπετέλεσαν."
 ἑρῖα. καὶ ἐρημίη ὁμοίως.
 ἑρῖα ὁ ἐν ἐρήμῳ διάγων.
 ὄν ἐμβλέπειν ἀκίνητον καὶ νω-
 ῶν ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα
 ρε βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυίδω.
 ὄς κυρίως ἢ μονωθεῖσα τῶν ἐνοι-
 γῆ, παρὰ τὴν ἔρην (sch. A Plut. 447).
 ἰονόμοις (AP 6 184) τοῖς τὴν ἐρη-
 μείους θηροῖν.
 ὄσκα πους τοὺς ἐραδύμως φυλάτ-
 ῶν ἀπέκτειναν τοὺς ἐρημοσκόπους."
 ὄσκα ἐρημοποιός. ἐν ἐπιγράμματι
) "ταῦρον τὸν πρὶν ἐρημωτῶν θῆρα
 ἑρῖα."
 ἑρῖα (Hom. ψ 284 et 329) ποιη-

ἐρηρησμένος ὁ ἑδρασμένος, ἐρηρί-
 σμένος δὲ ὁ πεφίλωνικημένος.
 ἐρηρίπτο ἐπεπτάκει.
 ἐρηροτηκῶς ἤδη ἐρωτήσας.
 ἐρητύθεν (Hom. B 99) κατέσχεον.
 ἐρητύω τὸ κωλύω.
 ἑρῖα τὰ μαλλία.
 ἐριβρεμέτας ὁ μεγάλους κτύπος ἀπο-
 τελῶν. τὸν Αἰσχύλον λέγει Ἀριστοφάνης ἐν
 Βυτράχοις (825), πρὸς τὸ βορρωῖδες τῶν ἑρη-
 μῶν καὶ κομπῶδες. οἷα ἐσι κἀκεῖνα ἐν ἀρχῇ
 τοῦ Προμηθέως "χθονὸς μὲν ἐς τηλουρὸν
 ἤκομεν πέδον, Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς
 ἐρημίαν. "Ἡφαισε, σοὶ δὲ χρῆ μέλειν ἐπιση-
 λὺς ὡς σοὶ πατήρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
 ὑψηλοκρήμνοισι τὸν λεωργὸν ὀχμύσαι ἄδα-
 μαντίνων δεσμών ἐν ἀρρηκτοῖς πέδαις." καὶ
 αὐθις (64) "ἀδαμαντίνε κῶν σφηνὸς αὐθάδη
 γνάθον ζέρονων διαμπαῖς πασσάλειν" ἐρω-
 μένως."
 ἐριβρύχων πολυήχων. ἐν ἐπιγράμματι
 (AP 6 169) "ἐριβρύχων παυσαμένη κελύδων."
 περὶ σάλπιγγος φησὶν.
 ἐριβῶλαξ ἢ εὐγειος γῆ.
 ἐρίγδουπος (Hom. H 411) ὁ μεγαλό-
 κτυπος.
 ἐρίζει δοτικῇ, φιλονεικεῖ. καὶ ἀντερίζει
 ὁμοίως.
 ἐρήρηες εὐάρμοσοι.
 ἐρίθακος ὄρνειον μονῆρες καὶ μονό-
 τροπον.
 ἐριθεία (ad Rom. 2 8) ἢ διὰ λόγων φι-
 λονεικία. λέγεται δὲ καὶ ἢ μισθαρία.
 ἐριθενόμενος. "καὶ ὅσα νοῶ ἐριθεν-
 ὀμενος."
 ἐριθηλέος πάνυ θάλλοντος. (AP 7 213)
 "πρὶν μὲν ἐπὶ χλοεροῖς ἐριθηλέος ἔρνεσι
 πεύκης."
 ἐριθηλής ὁ μεγάλως θάλλον.
 ἐριθος ἑρῖα ἐργαζομένη.
 ἐρικώδης ὁ διερρηγμένος τόπος.
 ἐρινεός ἢ ἀγρία σκυῖ. cf. v. ἀπερίνασος.
 ἐρινύς καταχθόνιος δαίμων κακοποιός.
 (AP 7 188) "ἀμφὶ δ' ἐρινύς φοίνιος ἐκ σομά-
 των μύρσιμον ἤκεν ὄπα." "ἄρ' οὐκ ἐρινύς
 τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος;" περὶ Αἰαντός φησι
 (S Ai. 1034).
 ἐρινύων ἀπορρώξ (A Lys. 813) ἐπὶ τῶν
 ἀπροσώπων καὶ δυσειδῶν.
 ἑρισπωλικῶς πεποιήκας, ὡς οἱ τὰ

ἔρως πωλοῦντες βρέχουσιν αὐτά, ἵνα βαρύνωσιν ἐν τῷ σαθμῷ. Ἀριστοφάνης (Ran. 1406) "ὄγκρον ποιήσας τοῦπος ὡσπερ τᾶρια. σὺ δ' εἰσέθης τούπος ἐπερωμένον."

ἔριοπώλιον.

ἔριούνιος μεγαλωφελής. ἐπίθετον Ἐρμού.

ἔριπίοις. (S Ai. 308) "ἐν δ' ἔριπίοις νεκρῶν ἐριφθεῖς" ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν καταπεσῶν ἔριμιμένος· πάντα γὰρ τὰ ἐπὶ τὴν ἔριν πίπτοντι ἐριπίω κυλοῦνται. καὶ αἱ ῥῆσαι ἐντεῦθεν. οἳ δὲ ἐριφθεῖς γράφουσιν ἀντὶ τοῦ ἐπεισιόμενος. καὶ ἐρειπίωσις ἢ πτώσις.

ἔριπναι οἱ σφραγγάδεις καὶ παρατεταμένοι τόποι, δι' ὧν αἱ μεγάλοι πνοαὶ ἐκδύρουσιν. ἔριπνη οὖν ὑψηλή, μεγάλη.

ἔριπουῖα (Hom. E 857) πεσῶσα· ἐριπῶ γὰρ περισπωμένως.

ἔρις ἢ διὰ λόγων ἐπίπονος φιλονεικία παρὰ τῷ ὑπόσολῳ (Rom. 13 3, Philipp. 1 15), ἐκ τοῦ εἶρω τὸ λέγω.

ἔρις ἔριν τίκτεσσα προσμῦνται λόγον", ἐπὶ τῶν ἐκ φιλίας (ἀντὶ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ) ἀδολεσχούντων.

Ἐρισεῖς ὄνομα ἔθνους. καὶ Ἐρισεύς. ἔρισμαύρατος ἢ βαρεῖα.

ἐρίτιμος ὁ μεγάλως ἔντιμος. καὶ ἐριτιμότητος.

Ἐριφος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτῶ ἐσὶν Αἴολος Πελοποννήσιος Μελίβοια, ὡς φησὶν Ἀθήναιος ἐν τῷ ἰδ' τῶν Λειπνοσοφιστῶν.

Ἐριχθόνιος.

ἐριώλη πνοή σφοδρά, ἢ ἀνέμω συσροφή, ἢ πυρός. καὶ ἢ τῆς ἀναθυμιάσεως συσροφή, πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἢ μεγάλη δὲ πνοή οὕτως (sch. A Eq. 508). ἐριώπις δὲ ἐριώπιδος.

ἐρίω ἐψωντες ἀντὶ τοῦ σέμμα περιθέντες· Πλάτων Πολιτείας I (3 p. 398 A).

ἔρκεϊος Ζεὺς ὃ βωμοὶ ἐντὸς ἔρκους ἐν τῇ αὐτῇ ἴδρυνται· τὸν γὰρ περίβολον ἔρκος ἔλεγον. μετὴν δὲ τῆς πολιτείας οἷς εἶη Ζεὺς ἔρκεϊος. ἔρκιον δὲ τὸ περίφραγμα τῆς αὐλῆς, ἢ ἢ τοῦ δώματος σέγη· ἔρκιον γὰρ τὸ δῶμα. Σοφοκλῆς (Ai. 108) "πρὶν ἂν δεθεῖς πρὸς κλον' ἔρκιον σέγης μύστιν πρῶτον πῶτα φοινηθῆις θάνη." καὶ ἔρκιος ὁ συνοχεύς, ὁ φύλαξ.

ἐρκίτης ὁ φύλαξ.

ἔρκος περίφραγμα, περιτείχισμα. Αἰλιανός "βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν, μηδὲ προπηδᾶν, μηδὲ τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν· ἄθλημα γὰρ εἶναι τὰ ἀνθρώπινα, ἕως ἂν ἐκάστω ἢ ψυχῇ εἴσω τοῦ τῶν ὀδόντων ἔρκους ἦ."

Ἐρκούλιος. οὗτος καὶ δῖγα παντὸς προκαλύμματος ἄγριός τε ἦν καὶ τυραννικός, τὸ τῆς οἰκείας γνώμης τραχὺ τῷ καταπληκτικῷ τοῦ προσώπου παραδηλῶν. τῇ γοῦν ἑαυτοῦ φύσει παντάπασιν ἐνδιδοῦς καὶ τῷ Διοκλήτιωνῷ πρὸς ἅπαν ἄτοπον τε καὶ σκληρὸν βούλευμα ἐκούσιος ὑπουργός καθίστατο. Ia. Antioch. exc. Peir. p. 837.

Ἐρκύνιοι δρυμοί, ὅθεν ὁ Ἴερος κασπίορος ἐκ πηγῶν αἴρεται. ζῆται ἐν τῷ χοῦμα.

ἔρμα λίθος μέγιστος· "παρεκόμιζε κατὰ φορτηγούς, ὡς ἔρματος γεμίσσας ἐπιπέδι βουθίστας κατὰ τὸν τοῦ λιμένος ἐκπλοῦν ἀποκλείειν τοὺς πολεμίους καθόλου τῆς Θυλίας."

ἔρμα· Ἀρριανός (Anab. 2 19) "ἔρμα πᾶσι εἰς τὴν πρῶταν ἐνθέντες τῶ ἐξᾶραι ἐς ὄψος τὴν πρῶταν, πιεζομένης κατὰ πρῶταν τῆς νηός." ἔρμα καὶ ἢ ἀσφάλεια· "ἀσύλας εἶναι τοὺς χώρους διὰ τὸ ἔρμα τοῦ ὄχυρώματος." cf. v. αὐτοματιζουσιν.

ἔρμα· "τοῦ δὲ λίθου ἔρματι περιπεσῶτος καὶ συντριβέντος," κωλύματι, ἐρείσματι καὶ Ἀριστοφάνης (An. 1429) "ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὸς δίκας" ἀντὶ τῶ λίθου, ἐπεὶ αἱ γέρανοι πετόμεναι ἐν τῷ σέμματι λίθου φέρουσι σφρίγγματος ἕνεκα, πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις. καὶ ἔρματα· "ὃ δὲ Ἡρακλῆς ἔρματα μεγάλα ἔβαλεν εἰς τὸ σέμμα τοῦ ὠκεανοῦ, ὡς ἂν ἐμπόδια εἴη τοῖς ἐκφοιτῶσι θηρίοις," τουτέστι λίθους μεγάλους.

Ἐρμαγόρας Ἀμφιπολίτης φιλόσοφος μαθητῆς Περσῶν. διάλογοι αὐτῶ μισοκράτης ἢ περὶ ἀτυχημάτων, ἔκχρον (ἐστὶ δὲ ὡσεὶ πῖα), περὶ σοφιστείας πρὸς τοὺς ἀκαδημαίους.

Ἐρμαγόρας Τήμιον τῆς Αἰολίδος, ἐπικληθεὶς Καρίων, ῥήτωρ, τέχνας ἔργων καὶ ἐν βιβλίοις ε', περὶ ἔξεργασίας, περὶ πρέποντας, περὶ φράσεως, περὶ σχημάτων. ἐπαίδευσεν δὲ οὗτος μετὰ Καικίλλε ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Ἀγούστου, καὶ τελευτᾷ πέντη τῆς ἡλικίας.

Ἐρμάδιον (A Pac. 923?) τὸ τοῦ Ἐρμῆ

ἐρμαῖ. Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ ἱερῷ Ἀθηναίων γράφει ταυτί "ἀπὸ γὰρ τῆς κελῆς καὶ τῆς τοῦ βασιλέως ζωῆς εἰσὶν οἱ μαῖ καλούμενοι." ἐκαλοῦντο δὲ τινες καὶ πάρχεοι ἐρμαῖ, ἀπὸ Ἰππύρχου τοῦ Πεισοράτου. Harp.

ἐρμαῖον τὸ ὑπροσδόκητον κέρδος, ἀπὸ ὧν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ὡς ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν. ἢ ἀπὸ τῶν σιωπῶν τῶν λίθων, αἱ τῷ Ἐρμῇ ἀνέκειντο. "Ἐπεὶ τοὺς ἄλλους ἀγαπήσας τὸ ἐρμαῖον, ἔδδ' ἠθεῖς ἄρα μηδὲν ἀδικεῖν εἰ ἐκῶν παρ' ἐκόντος ὅτιον ἐωνήσατο" (Damasc. Phot. p. 341a).

ἐρμαῖον ἔσθημα, ἐπειδὴ λίθων σωροὺς ἵκοντο τῷ Ἐρμῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς ταῖς ἀδήλων. Δαμάσκιος (cf. v. ἀνεπεροῦτο et Νεμεσίω) "καὶ ἐδόκει ἐρμαῖω ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ κερσυχῶν." "ἐρμαῖόν ἐστι τῶν κακοήθων ἅπας ἱσπασῆς, καὶ ἡ πρόσδος τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς ἐτέρας μερίδος παραγίνεται."

ἐρμαῖος ὁ τετράγωνος λίθος.

ἐρμαῖν ὑψίλος πέτρα Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρίων καὶ Ἀριστοφάνης. Harp.

ἐρματίζω.

ἐρμαφροδίτος. ἢ τὸν ἀμφοτέρω ἔχοντα τὰ μέρη ἀφρόνως καὶ θηλειῶν φασίν, ἢ τὸν ἀφροῦ καὶ ποιοῦντα καὶ πάσχοντα.

Ἐρμείας ὁ θεὸς τῶν Ἑλλήνων.

Ἐρμείας φιλόσοφος, Ἀμμωνίου καὶ Θεοδώρου τῶν διδασκάλων Δαμασκίω πατρὸς. ἦν δὲ ὁ Ἐρμείας φίλος ἐς τὰ μάλιστα Ἀθήνησιν ἀδελφῷ Θεοδότῃ, μητρὸς Ἰσιδώρου φιλοσόφου· ὁ δὲ Αἴγυπτος ἦν φιλομαθής.

Ἐρμείας. οὗτος ὁ φιλόσοφος ἐπιεικῆς φησὶ καὶ ἀπλοῦς τὸ ἦθος. φιλοσοφῆσας δὲ ἐπὶ τῷ μεγάλῳ Συριακῷ φιλοπονίᾳ μὲν οὐδὲν τῶν ἐταίρων ἐλείπετο, οὐδὲ αὐτοῦ γε σκεπαιρωμένου τοῦ πάνυ Πρόκλου γεγονότος ἱεροῦ, οὐδὲ ἔρωτι μαθημάτων, οἷα παρέχετο φιλοσοφίᾳ τῷ ὄντι ἀξίερασα· ἀγρίους δὲ καὶ ὄξους σφόδρα ἦν, ὡσεὶ ὀμιωμοκέναι λέγει καὶ πρὸς τὸν Αἴγυπτον τελευτιῶντα ἀδάκνον εἶναι καὶ ἀνόλεθρον τὴν ψυχὴν. ἐπολεῖ δὲ τοῦτο τὸ θάρρος ἢ εὐζωία, ἀναινομένη ἢ τοῦ σώματος φύσιν καὶ εἰς ἐνυτήν ἐπιφέρονσα, καὶ συναισθανομένη τῷ χωρισμῷ καὶ ἀντικρὸς ἤδη τῆς ἀθανασίας. ἦν γὰρ τὰ μὲν περὶ λόγου ἐνδείξερος ἢ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν, τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν εὐήσχημένος, ὡσεὶ ἦδ' ἂν τὸν μῦθον αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι,

μηδ' αὖ μισῆσαι τὸν φθόνον· τοσαύτη πραότης ἐνῆν τῷ ἀνδρὶ καὶ τοιαύτη δικαιοσύνη. τοιγαροῦν εἴ τι προίαιτο τῶν πωλουμένων (συχρὸν δ' ἐπὶ βιβλίοις τοῦτο συνέβαινε), ὁ μὲν πωλῶν ιδιώτης ὦν, ἂν οὕτω τύχη, τίμημα ὑπήτει τῆς ἀξίας ἔλαττον, ὁ δὲ Ἐρμείας ἐπηνώρθε τε τὴν πλάνην καὶ πλείονος εἶναι φήσας ἕξιον τὸ βιβλίον τοσοῦτον ἂν ἐπέδωκεν, οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους ἀγαπήσας τὸ ἐρμαῖον, οὐδὲ οἴηθεῖς ἄρα μηδὲν ἀδικεῖν εἰ ἐκῶν παρὰ ἐκόντος ὅτιον ἐωνήσατο· καὶ γὰρ ἐνέδραν τινὰ ἐνεῖναι τῇ πράγματι καὶ ἀπάτην, οὐ λέγουσαν τὸ ψεύδος ἀλλὰ σιωπῶσαν τὴν ἀλήθειαν, ὡσεὶ καὶ ἀδικίαν ἔσαν λαθύνειν τὰς πολλὰς, οὐ βίαιον ἀλλὰ κλοπιμαίαν, οὐδὲ ἐπικίνδυνόν τινα λησού δίκην κλέπτουσαν, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ νόμου ἀφαιμένην τὸ δὲ δίκαιον ἀνατρέψασαν. τοιοῦτος ἦν ὁ Ἐρμείας. Damasc. Phot. p. 341.

Ἐρμῆν. τοῦτον υἱὸν Διὸς λέγουσι καὶ Μαίτις, οἷον τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως· ἐκ νοῦ γὰρ καὶ φρονήσεως ὁ λόγος γεννᾶται. διὰ τοῦτο καὶ περὶ τῶν αὐτῶν ποιοῦσιν ὡς ταχύν· ἐδὲν γὰρ λόγος ταχύτερον, καὶ Ὀμηρος ἔπειτα πτερόεντα. πάντων δὲ νεώτατον αὐτὸν ἐργάζονται διὰ τὸ μὴ γηράσκειν τὸν λόγον. ἀλλὰ καὶ τετράγωνον αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὴν σερρότητα τοῦ ἀληθοῦς λόγου· λέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ τοῦ κέρδους αἴτιον καὶ τῶν ἐμποριῶν ἔφορον· ὅθεν τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἰσιῶσι βυσάζον μύρσιπον. ἀλλὰ καὶ οἱ Φοίνικες τοὺς θεοὺς αὐτῶν πλάττουσιν ἐπιφέροντας βαλλάντια, ὡς τοῦ χρυσοῦ συμβόλου ὄντος δυναστείας. οἱ δὲ Ἕλληνες σιδηροφοροῦντας αὐτὰς πλάττουσιν ὡς τοῖς ὕλοις ὑποταττομένων τῶν ἀνθρώπων. Codin. orig. CP p. 15.

Ἐρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι. Φιλόχορος λέγει ὡς οἱ θ' ἄρχοντες ταῖς θυλαῖς ἀνέθεσαν Ἐρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα. Harp.

Ἐρμῆς ὁ τρισμέγιστος. οὗτος ἦν Αἴγυπτιος σοφός, ἠκμαζε δὲ πρὸ τοῦ Φαρακῶ. ἐκέκλητο δὲ τρισμέγιστος διότι περὶ τριάδος ἐφθέρχεται, εἰπὼν ἐν τριάδι μίαν εἶναι θεότητα, οὕτως· "ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν αἰεὶ νοῦς νοὸς φωτεινός, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ἡ τέτρε ἐνότης καὶ πνεῦμα πάντα περιέχον. ἐκτὸς τούτου οὐ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐκ οὐσία τις ἄλλη. πάντων γὰρ κύριος καὶ πατήρ καὶ θεός, καὶ πάντα ὑπ'

αὐτὸν καὶ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ὁ γὰρ λόγος αὐτῷ παντέλειος ὢν καὶ γόνιμος καὶ δημιουργικός, ἐν γονίμῳ φύσει πεσῶν καὶ γονίμῳ ὕδατι, ἔγκυον τὸ ὕδωρ ἐποίησε." καὶ ταῦτα εἰρηκῶς ἠΰξαστο λέγων "ὄρχιζω σε, οὐρανέ, θεῶ μεγάλου σοφὸν ἔργον· ὄρχιζω σε φωνὴν πατρός, ἣν ἐφθέγγαστο πρώτην, ἥνικα τὸν πάντα κόσμον ἐσηρξάσαστο· ὄρχιζω σε κατὰ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ λόγου, καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ μονογενοῦς λόγου, καὶ τοῦ πατρὸς τῆ περιέλειος πάντα, ἤλωσ ἤλωσ ἔσο." cf. Cyrill. Alex. c. Iulian. 1 p. 35.

Ἑρμίας ὁ εὐνοῦχος, Ἀταρνεύς· χώρα δὲ ἐστὶ Μυσίας τῆς ἐν Ἀσίᾳ τῆς πρὸς τῷ Ἑλλησπόντῳ, ἧς καὶ ἤρχε βασιλέως τῶ Περωῶν ὑπήκοος, εὐνοῦχος καὶ δοῦλος γενόμενος Εὐβοῦλου Βιδυνοῦ δυνάσου καὶ φιλοσόφου, ἀσκηθεὶς παιδείαν παρὰ Ἀριστοτέλει. ἔγραψε περὶ ψυχῆς ὅτι ἀθάνατος.

οὗτός ἐστιν ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρωτος. οικείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην, καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ. τοῦτον δὲ τὸν Ἑρμίαν μόνον γράφουσι διὰ τῆ ἱ (Harp.). ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἰππώνακτος εἰρηκῶς λαμβικῶς εὐρηται εἰς οὗτος "εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ἤρχεν Ἑρμίας." ὅτι οὗτος καίτοι Θλαδίας ὢν ἔσπειρε τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὴν Πυθιάδα θυγατέρα αὐτοῦ.

ἐρμῖνες οἱ τῆς κλήνης πόδες. καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐρμῖσιν (Hom. Ὁ 278).

Ἑρμιονεῖς ὄνομα ἔθνος.

Ἑρμιόνη ὄνομα κύριον.

α Ἑρμιππος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμῶδίας, ἑτερόφθαλμος, ἀδελφὸς δὲ Μυρτίλλου τοῦ κωμικοῦ, δράματι διδάξας μ'.

β Ἑρμιππος Βηρύτιος ἀπὸ κώμης μεσογαίου, μιμητὴς Φίλωνος τοῦ Βυβλίου, ὑφ' οὗ ὑκειώθη Ἑρενίῳ Σεβήρῳ, ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλέως, ἑκδελος ὢν γένος, λόγιος σφόδρα. καὶ ἔγραψε πολλά.

Ἑρμογένης Ταρσεύς, ὁ ἐπίκλην ξυσήρ, σοφιστής· οὗ διήκουσε καὶ Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος. γέγονε δὲ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως, εὐφύεστος, καὶ τῆς ἡλικίας αὐτῷ ἐνδεξέρας ὑπαρχέσης μᾶλλον ἢ φρόνησις ὑπερεῖχεν. ἀλλ' ἔκ εἰς μακρὸν ταύτης ἀπήλυσεν· γενόμενος γὰρ περὶ τὰ κδ' ἔτη ἔξέστη τῶν φρενῶν καὶ ἦν ἀλλοῖος αὐτῷ, μηδεμιᾶς ἀφορμῆς γενομένης ἢ ἀρρωσίας τῆ σώματος, ὡς καὶ τινες ἀποσκώπτειν εἰς τουτονὶ τὸν τρισ-

άθλιον τόδε τὸ λόγιον "Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς." πλὴν περὶ τὸν ἐπὶ ἢ κ' χρόνον γενόμενος γράφει ταῦτα τὰ βιβλία τὰ γέμονπα θαυμάτων, τέχνης ἑπταρικῆν, ἣν μετὰ χεῖρας ἔχουσιν ἅπαντες, περὶ εὐσεύων βιβλίον ἐν, περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλίον β', περὶ κοίτης Συρίας β'. Φιλόστρατος δὲ ὁ Ἀθήνιος ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν ἀναγραφαῖς (2) ταῦτά φησι περὶ αὐτοῦ· "Ἑρμογένης δὲ ὄν Ταρσοὶ ἤνεγκαν, ἰε' ἔτη γεροντῶς ἐφ' ὅτι μέγα πρόβη τῆς τῶν σοφιστῶν δόξης ὡς καὶ Μάρκῳ βασιλεῖ παρασχέειν ζῶντα ἀκροάσας, ἐβάδισε γὰρ ἐπὶ τὴν αὐτῷ ἀκροάσειν ὁ Μάρκος, καὶ ἦσθη μὲν διαλεγόμενον ἐπιπλάττειν δὲ σχεδιάζοντα, καὶ δωρεὰς λαμπρὰς ἔδωκε. ἐς δὲ ἄνδρας ἦκων ἀφηρέθη τὴν ἔξω ἐπὶ οὐδεμιᾶς φανερᾶς νόσου. ὅθεν ἀρρώστου ἰσχυρῶς παρέδωκε τοῖς βασκάνοις· ἔφρασαν γὰρ τοὺς λόγους ἀτεχνῶς κατ' Ὀμηρον πτερίστας εἶναι· ἀποβεβλημένοι γὰρ αὐτοὺς τὴν Ἑρμογένην καθάπερ πτερά. καὶ Ἀντίοχος ὁ σοφιστῆς ἀποσκώπτων ποτὲ ἐς αὐτὸν οὕτως ἔφη Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων, ἐν δὲ γέροντι παῖς· ἢ δὲ ἰδέα ἦν ἐπιτέθεικε ταῦτα τις. ἐπὶ γὰρ τοῦ Μάρκου διαλεγόμενος ἰδοῦ σοι' ἔφη, βασιλεῦ, ῥήτωρ παιδαγωγὸς δέμενος, ῥήτωρ ἡλικίαν περιμένον· καὶ πλείω ἔτερα διελέχθη καὶ ὡς βοιωτῶν. ἐτελεύτησε μὲν ἐν βαθεῖ γῆραι, εἰς δὲ τῶν πολλῶν νομιζόμενος· κατεφρονήθη γὰρ ἀλιπούσης αὐτὸν τῆς τέχνης. λέγεται δὲ τῶν ὑπὸ τινῶν, ὅτι τελευτήσαντος αὐτοῦ ἀνετηρήθη καὶ εὐρέθη ἡ καρδία αὐτοῦ τετραγωνίῳ καὶ τῷ μεγέθει πολὺ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως· ὑπερβάλλονσι. καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ αὐτοῦ ἀδόμητα."

ἑρμολογία. οὗτοι ἡρωτηρίασαν τὴν ἐρμῆν, ὅτε ἐμελλον πλεῖν ἐν Σικελίᾳ.

Ἑρμόλαος γραμματικὸς Κωνσταντινουπόλεως, γράψας τὴν ἐπιτομὴν τῶν Ἑθναίων Στεφάνου γραμματικοῦ, προσφωρηθείων Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ.

Ἑρμος δῆμῶς ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς, Ἀρμαντίδος. Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ Ἑρμος ὡς ἔρκος. Harp.

ἑρμῶν. ἑρμαὶ ἦσαν ἐν τῇ Ἀθηναίων πόλει λίθινοι ἐν προθύροις καὶ ἱεροῖς. ἐπιπέφρασι τὸν Ἑρμῆν λόγῳ καὶ ἀληθείας ἔφερον εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ τετραγώνους καὶ κυβοειδεῖς κατεσκευάζον, αἰ-

ναι τὸ τοιοῦτον σχῆμα, ἐφ' ᾧ μέρη
 νταχόθεν βάσιμον καὶ ὄρθιον εἶναι.
 ἰ. ὁ λόγος καὶ ἡ ἀλήθεια ὁμοία ἐσι-
 θεν αὐτῇ ἑαυτῇ, τὸ δὲ ψεῦδος πο-
 αὶ πολυσχιδές καὶ ἑαυτῷ μάλιστα
 von. sch. Thuc. 6 27.

ώνιος χάρις ἢ κατ' ἀνάγκην διδο-
 κ ἐκ διαθέσεως ψυχῆς, ἀλλ' ἐπιπλά-
 κατὰ προσποίησιν φιλίας, οὐ κατ'
 ἰ. ὁ γὰρ Ἐρωμῶν ὁ Πελασγῶν βυσι-
 κρεῖς ἐπὶ Θρακίῃν ἰόντος καὶ πάντα
 νου, παρεχώρησεν Ἀθηναίοις τῆς
 , τῷ μὲν δοκεῖν χαριζόμενος, τῇ δὲ
 Δαρείῳ φοβηθεῖς.

ς τὸ φυτόν.

ιάδαι. οἱ Ἐροιάδαι δῆμος ἐστὶ τῆς
 ντιδος φυλῆς. Πατρ.

ενος ἐρωτῶν, διὰ τοῦ ὀ μικροῦ.
 ος δέ, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὃ ὑπὸ
 ἀγαπώμενος. καὶ ἐρομένη ἢ ἐρω-
 ρωμένη δὲ ἢ ἐπιθυμοῦσα.

τὸν ἔρωτα.

υλοὶ ὄνομα ἔθρους.

ισμός. ἐρησιζήτης, ἐρησιζήτικὸς ὁ

ἄλλος εἶδος ἄνθους, συμψύχῳ ὁμοίον,
 ἰ ἐν τοῖς ὕδασι θάλλει. φυτὰρις τι
 κρὰ τὸ ἔρπειν ταῖς ῥίζαις. ἐστὶ δὲ καὶ
 von. sch. A Pac. 167.

ισμός.

ινεν.

φθείρου. (AP 7 433) "ἔρρει, κακὸν
 ἡμα, κακὰ μέρη, ἔρρει ποθ' Ἄδαν.
 ἰ οὐ Σπάρτας ἕξιον ὄν ἔτεκον." "ὦ
 εἰς καὶ Διαγόρου καὶ Ἴππωνες καὶ
 αὶ καὶ πᾶς ὁ λοιπὸς ὄχλος τῶν κα-
 των τε καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, ἔρρετε."
 ε ἔρρει, ἔρρει δὲ ἡρώτα.

ε ἀφθόνως ἐχορηγεῖτο. "ἔρρει γάρ
 ὄθενός" (cf. v. ἀμοιβή).

ε κατέπιπτε. καὶ (A Lys. 336) "ἔρ-
 ῖχη φέροντας" ἀντὶ τοῦ ἠκαστοῦ ἐπέρ-
 ῖλλα φέροντας.

μβοντο ἀπεπλανῶντο. "οἱ δὲ ἐρ-
 ο κατὰ τὴν χώραν ἕνεκα τῆς ἰδίας
 ῖ."

ῖτω οἰμωζέτω, φευγέτω. "ὁ πόλεμος
 ῖ τοῖς χαιρέτω. ὁ ἔστιν, οὐδεμίαν
 ε τοῦ πολέμου ποιούμεθα. Ἀριστοφά-
 ν. 129 an Eq. 678).

ἔρρεψεν. Ἰώσηπος (B. I. 1 19 2) "ἔρρεψε
 μέντοι καὶ Ἡρώδη τὸ βούλευμα."

ἐρρήσετε ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς βαδί-
 σετε, ἐπὶ κατάρας. (A Pac. 499) "οὐκ ἐς κό-
 ρακας ἐρρήσετε;" καὶ ἐρήσομαι ἐρωτήσω.
 ἐρρικνωμένον συνεσραμμένον, κἀμπύ-
 λον γενόμενον, ἐρρυτιδωμένον.

ἐρριπτυσμένον γεγυμνασμένον, ἡρρη-
 μένον, ὡς μεριμνῶντί με ῥιπτάζεσθαι καὶ
 ερφέσθαι τοῖσφι γὰρ οἱ μεριμνῶντες. βέλ-
 τιον δὲ ἀπὸ τῶν κύβων τὴν μεταφορὰν νοεῖν,
 ἀνερριμμένον ὅπως ἂν εὔ ἔλθῃ. καὶ γὰρ ἐπὶ
 τοῦ κύβου ἀναβάλλομεν, ἄχρις ἂν ἐδρεθῇ
 τὸ προκειμενον βληθῆναι. Ἀριστοφάνης (Lys.
 27) "ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρῶγμ' ἀνεζητημένον
 πολλοῖσι τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον."

ἐρρόντων φθειρέσθωσαν.

ἐρρύθμισεν ἐκανόνισεν.

ἐρρυμβόνα τὰ τιμιώτατα εἰς ἄσωτίαν
 ἀφειδέσμενην," ἀπὸ τοῦ ῥυμβονῶ ἡμάτος.
 Αἰλιανός.

ἐρρώγασιν ἐσχίσθησαν.

ἐρρωμένως ἰσχυρῶς, εὐσθενῶς.

ἔρρων μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος ἢ
 πορευόμενος. cf. v. ἄπερρε.

ἐρρώσαντο ἐπερρώσθησαν.

ἐρρωσθαι φράσας (Demosth. 18 152)
 οἰμῶζειν εἰπὼν, κατεγνωκώς.

ἐρρωτῆς ὁ δροσώδης.

ἐρσεφορία. ζῆτει ἐν τῷ ἀρρηφορία.

ἔρρη ἢ δρόσος. (AP 6 120) "ῥηλείης ἐρ-
 ρης ἰκμάδα γενόμενος." οἱ γὰρ τέττιγες δρό-
 σον σιτίζονται.

ἔρρηεν πρόσφατον, ἐννεγρόν τε καὶ ἀμό-
 λυντον. cf. Hom. Ω 757.

ἔρρηεντα (Hom. Ξ 348) δροσώδη, ἀπα-
 λόν, νευρόν. ἢ εὐθεῖα ἐρρήεις.

ἔρρηλία ὄνομα κύριον.

ἔρρησις τὸ πλεξείδιον.

ἐρρυγάνειν ἐρεύγεσθαι, ἐγκωμιάζειν.
 "καὶ εἰ περίβλεπτον καὶ δόκιμον ἡρρυγαν-
 γένος, δοῦλος ἐπιπρώσκειτο."

ἐρυγή πνεύματος ἀναπομπῇ ἐκ σομιάσε.
 ἔνθεν καὶ τὸ ἐξηρέξαστο. (Ps. 44 1) λέγεται.

ἐρυγή. ἐρυγή ἐστὶ πνεῦμα κρύφιον, κατὰ
 τὴν ζῆσιν τῆς τροφῆς ἀπορρηγνυμένων τῶν
 πομφολύγων ἐπὶ τὸ ἄνω διαπνεόμενον.

ἐρύγμηλος (Hom. Σ 580) ὁ μεγαλόφωνος.

ἐρωθαίνει πυρρὸν ποιεῖ. ὄθεν καὶ ἐρύ-
 θημα ἢ ῥίφα ἢ λεγομένη ἐρωθρόδανον.

ἐρωθαίνεται μελαιίνεται.

Ἐρύθεια πόλις.

ἐρύθημα τὸ χρωμα· "ἄνθος προσώπων ἐπιφνούμενον, ὅλον οὐδὲ εἰς λειμών ῥοτερὸς τε καὶ ἄβρὸς καὶ εὐθαλῆς τεκεῖν ὑπὸ δρόσῳ ξυρινῆ οἶδεν, ἐρύθημά τε ὠραῖον καὶ μειδιάμα ἤδιον" (Aelian. V. H. 13 13). (A Eq. 398) "ὃ δὲ προσαναίδεεται, κοῦ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεξηκότος." τὸ γὰρ μὴ ἐρωθιαῖν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις. ἐπεὶ οὐ μεταβάλλει τὸ χρωμα, ἐκ ἐρωθιαῖ. cf. v. Ἰταμῖος.

ἐρωθρὰ θάλασσα ἐκλήθη ὁ Περσικὸς κόλπος, οὐκ ἀπὸ τῆς χροῖας τοῦ ῥοθίε, καθάπερ τινὲς οἴονται, ἀλλ' ἐκ τινος ἀνδρὸς Ἐρωθρα τὴν προσηγορίαν, ἐνδυνασεύσαντος τοῖσδε τοῖς τόποις.

Ἐρωθραία ὄνομα τόπου.

Ἐρωθραῖοι οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρωθραὶ καλουμένης.

Ἐρωθριος ἐπικχος γεγωνὸς ἐπὶ Ζήνωνος, ὃς ἐπεὶ μήτε τὰ κοινὰ διαρκῆναι ἐώρου, μήτε βάρους προσθεῖναι πλεῖον τοῦ τεταγμένου τῶν συντελέσιν ἠμίχετο, μήτε τῶν ποιῶν πονηρόν, ὡς ὦν φιλόανθρωπος, τῶν ὑφειλομένων ἠδύνατο χάριν, αἰτησάμενος παρὰ Ζήνωνος ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐπαύσατο. λύπην δὲ τῇ πόλει παρέσχε, ἠνίκα ταύτην ἀπέθετο· μόνος γὰρ τῶν τελέων τότε εἰς τὴν πολιτείαν οὗτος ἐπὶ τῷ πάντων ἀγαθῷ ἐπεφύκει, θάπτους μὲν τὰς χάριτας παρέχων τοῖς αἰτουμένοις, οὐκ ἔχων δὲ τινα παντάπασιν τῶν πρόσθε προσκερουκότων ἀμύνεσθαι. τὸ δὲ κοινὸν τότε εἰς πῦσαν ἀπορίαν καθῆλθεν ὡς μηδὲν ἔχον ὑπόλοιπον· ἂν τε γὰρ ἐν τῷ κοινῷ ταμείῳ Λέων κατέλιπεν ἀποθνήσκων, ὑπὸ Ζήνωνος ταχὺ ἐκεκένωτο πάντα, πολλὰ μὲν χαρίζομένου τοῖς φίλοις ὡς ἔτυχε, οὐκ ὄντος δὲ ἀκριβοῦς ὡσεὶ γινώσκειν αὐτά, εἴ πη καὶ ἄλλως κλέπτοιτο. Malchus p. 275 Nieb.

ἐρωθρόν τὸ μέλαν.

ἐρύκειν καὶ ἀπερύκειν τὸ κωλύειν καὶ ἀπέργειν· Παλούβιος "τὸ κυριώτατον ἦν τὸ τὸν πόλεμον ἐρύκειν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας." cf. v. κυρία.

ἐρῦμα φύλαγμα· καὶ τεῖχος, ἀσφάλισμα· "τὰς μὲν ἀμάξας ὡσπερ ἐρῦμα περιεβάλλοντο, τὴν δὲ διάθασιν τῆς σφατοπεδείας ἐποιῶντο ἢ ἐνεχώρει."

Ἐρύμανθος ὄνομα ορους. καὶ Ἐρω-

μάνθιος κῆπος.

ἐρῦμνά τὰ ἠσφαλισμένα χωρία ἐρῦμνάσθαι κατησφαλισθαι· "οἷδ πολέμων πλήθει ἔτι εὐάλωτοι τῷ σθαι κατὰ ῥώτου τῆ ἀκέσση· τὰ δ' αὐτοὶ διενουῶντο ἐπαμύνειν."

ἐρῦμνήν ἠσφαλισμένην.

Ἐρύπειος τόπος.

ἐρύσαι ἐκρύσαι· "τὸν δὲ ἐρεῖ ἄτρακτον ἐκ τοῦ μυκτηῆρος."

ἐρύσαντας ἀντι τῆ ἐκδειρυντας σαντας τὸ δέρμα σὺν τῷ χάσματι τειν."

ἐρυσίβη θηριδίον τι ἐν τῷ σίτῳ μένον, ὃ λυμαίνεται τὸν καρπὸν. τινὲς ἐπιγινόμενῃ τοῖς σπέρμασιν. ἢ ἡ κοδῆς φθορὰ τοῦ σίτου.

ἐρυσίβη ἡ πάχη.

ἐρχθέντα (Hom. O 282) ἐν ὕδα πνιγέντα.

Ἐρχιάδαι (απ' Ἐρχιάθεν). Ἐρχία τῆς Ἀττικῆς.

ἐρωδιός εἶδος ὀρνέου, ὃ πελαργῶνος, ἢ ὁμοῖος αὐτῷ, ἐλωδιός τις ὦν τὸ ἐν ἔλεσι διατρίβειν, τουτέστι κατόποις.

ἐρώεις ὁ ὑποχωρῶν. ἐρώης δὲ εἰ ἐρωή ἢ ὑποχώρησις.

ἐρωήσας ἀντι τοῦ μειώσας, κα "ἐρωήσας ὅλοδον κέρως" Καλλίμαχος (καὶ "ἐρωήσει περὶ δουρί" Ομηρος) ἐρωμαί σε ἐρωτήσω σε, καὶ ἐρω ἐρωτήσομεν.

ἐρωμανῆς ὃ ἐν τῷ ἐρωτι μαινόμενος, ἐπιθυμῶν.

ἔρωσ. ὅτι οὐδεὶς ἔρωσ ἀσειός. τῆ βλημύ ἐσι καθόλου ἀποφαντικόν. ἀνέκει δὲ ὅτι μὴ πᾶς ἔρωσ φαῦλος. εἰ μὲν γὰρ τὸν ἔρωτα εἰς τε σύντονοι ἀφροδισίων, ὡς Ἐπίκαρος λέγει, ὄν τε ἀσειὸν εἶναι, καὶ εἰς ἐπιβολὴν φιλοδία κάλλος ἐμφαινόμενον, ὡς οἱ ἀσοῦς, ἢ ἀπάμνησιν τοῦ ποτὲ ὄραθέντες, ὡς Πλάτων· ἀσειὸν γὰρ ἔτοι οἱ Alex. Aphrod. in Top. 2 p. 75.

κειμένε δὲ τῆ τὸν σφόν ἐρωσθῆ ἀνασκευάσαι τοῦτο θέλοντες ὀρισθῆ ἐρωσθῆναι, καὶ ληθόμεθα τὸ ἐρωτι λαβεῖν· καὶ ἐπεὶ μηδέπω γινώριμον κείμενον, ἐπὶ τὸ τὸν ἔρωτα ὀρίζεσθαι

νοούμεθα. ἂν δὴ δοξάζομενοι τοῦτον λάβω-
 εν ἄλογον ἐπιθυμίαν ἡδονῆς τῆς ἀπὸ τοῦ
 ἡμετικῆς κύλλουσι ἢ σύντονον ὄρεξιν ἀφρο-
 σίων, ἀνεσκευακότες ἂν εἴημεν τὸ πρό-
 ἴημα· δηλὸν γὰρ ὅτι ἀλλότρια ταῦτα τοῦ
 σοῦ. ὁμοίως κἂν ὀρισώμεθα αὐτὸν σφο-
 ρὰν ἐπιθυμίαν, ἐπεὶ τὸ σφοδρὸν ἀσυφές,
 ἄλλιν αὐτὸ τοῦτο εἰς λόγον μεταληφόμεθα.
 l p. 77.

ὅτι τὸν ἔρωτά φασιν ἐπιβολὴν εἶναι φι-
 ποσίας διὰ κύλλουσι ἐμφαινόμενον, καὶ μὴ
 ἔπειτα συνουσίας ἀλλὰ φιλίας· τὸν γοῦν Θρω-
 πωιδῆν, καίπερ ἔξουσίαν ἔχοντα τῆς ἐρωμέ-
 ης, διὰ τὸ μισεῖσθαι ἀπέχεσθαι αὐτῆς. εἰ-
 ναι οὖν τὸν ἔρωτα φιλίας, καὶ μὴ εἶναι θεό-
 κριτον. εἶναι δὲ τὴν ὥραν ἄνθος ἀρετῆς.
 Diag. L. 7 130.

ἑπικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ ἔρος τοῦ ἔρη κλέ-
 πται· οὕτω γὰρ καὶ αὐτοὶ τοῦτο τὸ ὄνομα
 γράφουσι καὶ ἐκφωνοῦσιν, ὡσπερ καὶ τὸ ἀμεί-
 πω καὶ χείρων ἀμεινος καὶ χείρος φασιν. ὁ
 δὲ Πλάτων περὶ ἔρωτος λέγει διεξοδικώτερον.
 τίθειται δὲ ἐν τῷ περὶ πυροφίμιας, ἐν τῷ ε
 σοχίῳ.

ἔρωσ τὸ πρῶτον σοικῶν καὶ μέγιστον τῆς
 τῶν ὄντων πολυθεύμονος ἰσορίας, καὶ φιλο-
 πηρία καὶ ἀγγίνοια. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ τῶν
 ἀπίων τῶν καλῶν καὶ προσέτι ἀγαθῶν δευ-
 νόματος ἰχνητής. ζῆτε τὰ λοιπὰ κατὰ σοι-
 κῶν, τουτέστιν ἀγγίνοια καὶ φιλοπονίαν, ἃ
 δὴ καλεῖται Δαμιάσκιος (Phot. p. 337a) σοικεῖα
 πρῶτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεύ-
 μωνος ἰσορίας. cf. vv. ἀγγίνοια, σοικεῖα, φι-
 λοπονία.

ἑρώτησις ἐνδ' ὄξος πρότασις διαλεκτι-
 κή· οὐ πᾶσα οὖν πρότασις ἐρώτησις, ἀλλ' ἢ
 ἀποκλιτική· ἢ πᾶσα ἐρώτησις πρότασις δια-
 λεκτική. ἔστι γὰρ εἶδη πλείω τῆς ἐρωτήσεως.
 αἱ γὰρ ἐρωτῶντες ἢ περὶ συμβεβηκός ἐρω-
 τῶν, ὡς οἱ ἐρωτῶντες τίς τῆ πυρᾶς ἢ κατὰ
 φῶν κίνησις ἢ τί Σωκράτει συμβέβηκεν, ἢ
 ἡμετερον τὸ μὲν συμβεβηκός ὀρίζουσι τε καὶ
 λαμβάνουσιν ἐν τῇ ἐρωτῇ, τὸ δὲ ὧ συμ-
 βέβηκεν ἀξιούσι μαθεῖν, ὡς ὁ ἐρωτῶν τίνα
 τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν τῶν ζώων συμβέβηκε,
 καὶ τί τῶν ἀγαθῶν δι' αὐτὸ αἰρετόν ἐστι, καὶ
 τίς ὁ καθήμενος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο εἶδος ἐρω-
 τήσεως ἐκ περισσοῦς, ὅταν προενεγκόμενοι
 ἢ ποτὲ ἐστὶ τὸ διὰ τῆς ἐρωτήσεως, εἶπη ὁ
 ἐρωτῶν τί ἐστὶν ἄνθρωπος; τὴν γὰρ οὐσίαν

τοῦ πράγματος ἀξιοῖ μαθεῖν, οὐχ ὁ συμβέ-
 βηκεν αὐτῷ. τρίτον εἶδος ἐρωτήσεως ἐστὶν
 ὅταν περὶ προτάσεώς τις τὴν ἐρώτησιν
 εἶτε ἀποκρίσιν αὐτῶν τὸ ἕτερον μέρος τῆς
 ἀντιφάσεως εἶπη, ὅλον ἄρα γὰρ ὁ κόσμος σφαι-
 ροειδής; ὑπὸ τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ἐρωτήσεως
 ἐστὶν ἢ διαλεκτικὴ πρότασις. Alex. Aphrod. in
 Top. 1 p. 38.

ἑρωτικὸν ἐπιθυμητικόν, καὶ ἐρωτι-
 κῶς ἐπιθυμητικῶς.

ἑρωτῶ σε παρακαλῶ σε, ἱκετεύω σε,
 δέχομαι. καὶ αὐθις "ἄλθειν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ
 τὸ δεῖπνον ἡρώτα" ἀντὶ τοῦ παρεκάλει.

ἑσάλευε καὶ ἀπεσάλευε. τοῦτο καὶ
 ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπ' ἀνθρώπων, ἐπὶ μὲν
 πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς "ὄλγα μὲν
 γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ
 γῆ ὤρμαι, τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μεῖζον μετέωρα
 διὰ τὰ τεναύγη ἀπεσάλειν." ἐπὶ δὲ ἀνθρώ-
 πων, ὡς τὸ "ἔφ' ἐνὶ δὲ τῶν παιδῶν ἀπεσά-
 λειν" σημαίνει δὲ ἢ λέξις τὸ τὰς ἐλπίδας
 ἐπὶ τούτοις εἶχεν. καὶ Αἰλιανός "ἐπεὶ τοῖσιν
 ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων ἐσάλειν ἦδη, κομίζουσι
 αὐτὸν οἱ προσήκοντες εἰς Ἀσκληπιοῦ."

ἔς ἂν εἰς μίαν ἡμέραν. ἔς ὥρας εἰς
 καιρούς.

ἔσβη ἐσβέσθη, ἐπαύσατο.

Ἔσθης. οὗτος ἐπὶ Πέριος ἦν τοῦ Περ-
 σῶν βυσιλέως, νομομαθῆς ἄριστος γενόμενος·
 ὅς τῶν μὴ εὐρεθέντων βιβλίων τὰς γραφὰς
 ἀναμνημονεύσας παρέδωκε τοῖς τοῦ ἔθνος.

ἔσεισέ μου τὴν καρδίαν (A Ach. 13) ἀντὶ
 τοῦ ἐλύπησεν. ὁ δὲ ἔσεισέ μου τὴν καρδίαν,
 ὅτι τὰ τοῦ Αἰσχύλου προσδοκῶν ποιήματι,
 εἰσῆχθη τὰ τοῦ Θεόγυιδος.

ἔσεσῆρεσαν ἀντὶ τοῦ ἐκεχήμεσαν. ἢ με-
 ταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀργιζομένων κυνῶν. "ἔς
 ἀλλήλους τε ἔσεσῆρεσαν ἡμιμανές τι καὶ
 ἄγριον οἱ Σκύθαι." καὶ αὐθις ἔσεσῆρει
 ἐδυσχέριενεν, ἀργίετο· "λίαν γὰρ ἐς αὐτὴν
 ἢ Θεοδῶρος ἡγριαίνετο καὶ ἔσεσῆρει" (Pro-
 cop. Arg. 1).

ἔσεται ἔσαι.

ἔσέφθη ἀντὶ τοῦ ἐσεβάσθη, ἐτίμησεν,
 ἐθαύμασεν, ἐξεπλήγη.

ἔσήλατο εἰσῆλθεν, εἰσέφρησεν· "ὁ δὲ
 ἀκρότωρ ἐνυτοῦ ὦν ἐσήλατο ἐς τὸν νεῶν."

ἔσημυιενε προσέτασεν· "ὄρων τὸ πρῶ-
 θυμιον τῶν Ῥωμαίων ἐσημυιενε τοῖς ἐνυτιῷ
 ἐπομένοις ἐπικουρεῖν."

Ἔσηνός ὁ πολίτης.

ἔσθειν τρώγειν.

ἔσθενε σθένους καὶ δυνάμειος μετεῖχαν, ἠδύνατο. Αἰλιανός "ὁ δὲ ἀλέκτωρ ὕμνει τὸν σωτήρα ἦπερ οὖν ἔσθενε φωνῆ, καὶ ἐδεῖτο ἀρτίπων θείων αὐτόν" (cf. v. ἀσκιωιάζειν).

ἔσθήματα ἱμάτια.

Ἔσθήρ. αὕτη συνοῦσα τῷ Ἀρταξέρξει τῷ βασιλεῖ τὴν βασιλείον τιμὴν ἐκέκτητο, γένους Ἰουδαϊκοῦ τυγχάνουσα καὶ ζῆλον τῆς δόξης ποιουμένη, τοὺς τε πρὸς γένους αὐτῆ διαφέροντας προσκαλεσαμένη, μάλιστα δὲ Μαρδοχαῖον μητροδέλφον ὄντα, ἐν ταῖς βασιλείαις κατεῖχεν. ὡς δὲ τῷ βασιλικῷ προστάγματι Ἀρταξέρξεως διεκήρυξε τὰς Ἑβραίας μεθίσασθαι μὲν τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, προσκυθεῖν δὲ τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα, ἕως ἡμερῶν μ' ἀσκησάντων τῆς τιμωρίας τοῖς ἀπειθοῦσι διαταξάμενος, οἱ Ἰουδαῖοι διαδόντες ἀλλήλοις ὠρισάν τινα τῆς προσευχῆς ἡμέραν, νησιῖα καὶ προσευχῆ τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, ὡς ἔκαστος εἶπεν, ἐν τῇ ἰδίᾳ σκητῇ τὰς κεσίας ἐποίουν. Μαρδοχαῖος δὲ εἰς τὴν βασιλείον ἀπῆλθ' ἐν σκότῳ κρυπτόμενος ἤκασε περὶ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῶν Ἀρταξέρξεω, καὶ δημοῖ τῷ Ἀρταξέρξει. καὶ οὕτως ἢ κατὰ Ἰουδαίων ἐλύθη ἐπιβουλῆ.

ἔσθης ἄλογοργῆς διὰ τοῦ η, ἀλεργίς δὲ ἰδίως διὰ τοῦ ι.

ἔσθίω τρώγω καὶ φάγε δὲ αἰτιατικῇ συντάσσονται. ἔσθίω ἄρτον· τρώγω ψωμίον· φάγε βοῦν.

ἔσθλά ἀγαθά.

ἔσθλός ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν. cf. v. ἐπιβολῆ.

ἔσθόμενος ἔσθίων· ἔσθω γὰρ τὸ ῥῆμα. καὶ ἔσθοντες ἔσθιόντες.

ἔσθος ἱμάτιον.

ἔσθ' ὅτε ἔσιν ὅτε.

ἔσία ἢ πρεσβεία. cf. v. ἐξεία.

ἔσινοντο ἐβλύπτοντο.

ἔσκαζεν (αὐ ἐδίσαζεν) ἐνεδοίαζεν, ἀμφεβαλλεν. "ὁ δὲ ἔσκαζεν ὅπως ἔχει γνώμης τὰ τῶν Ῥωμαίων συντάγματα, καὶ εἰ ἀρρενικὰς ἔχουσι τὰς ψυχὰς εἰς παράταξιν."

ἔσκαλλεν ἐσκάλευεν, ἐσάλεινεν, ἠρῆνυ, ἀνεζήτει. (Ps. 76 7) "καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου."

ἔσκεινώρησεν ἐπεβοῦλευσεν. ἐξ οὗ καὶ σκενωρία ἢ ἐπιβουλῆ.

ἐς κεφαλὴν σοι (A Plut. 526) ἐπιφώνημα κατάρας· προειρηκότος γὰρ τινος χαλεπὸ ἔσεσθαι, ἀμοιβαίως ἀνταποκρίνεται τις "ἐς κεφαλὴν σοι."

ἔσκηνησαν ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν. κέλιται τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων (sch. A Ach. 69). καὶ ἔσκηνηται ἀντὶ τοῦ ἔσκηνηνται, κατοικοῦσαν.

ἔσκιμάλισεν τῷ μέσῳ δακτύλῳ συναμίσας τὸν μέγαν καὶ πλῆξας ἐφυβρίσκει. ἢ ἀντὶ τοῦ κατεδακτύλισε· σκιμαλίσαι γὰρ ἐκ κυρκῆος πρὸ τὸν μέσον τῶν δακτύλων εἰς τὸ πρῶτον τοῦ ὁρνεῖο ἐμβαλεῖν. οὐ μόνον ἢ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐνυβρίσῃ τινὰ τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνοντες. καὶ τὸ λοιποὺς συναγόντες δειξώσιν. αὐτῷ. Ἀρσφάνης (Pac. 548) "καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἐσκιμάλισεν."

ἔσκληχότα προσλιπαρῆντα, προσεσκήχότα. μετῆχται δὲ ἀπὸ τῶν προσεξηρησμένων.

ἔσκοπίαζε περιέβλεπεν.

ἐς κόρακας. Βοιωτοῖς Ἰαρινῆ ποτὶ ἐκοῦσιν ἐρρήθη ὑπὸ τῆ θεῆ ἐκπεσεῖσθαι τῆς χώρας λευκῶν κοράκων φανέντων. καὶ ἐμεθυσθέντες ποτὲ συλλαβόμενοι κόρακας ἤψωσαν κατὰ πτερυγίον, καὶ ἀπέστειλαν πρὸς σθαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ ἐτοράχθησαν τῆς μαντείας λαβούσης τέλας. καὶ φοβηθέντες οἱ νεανίσκοι τὸν θόρυβον ἔφυγον, μὴ ᾤκησάν τινα τόπον, ὃν ἐκάλεσαν Κόρακας εἰς ἃν μετὰ ταῦτα οἱ τὴν Βοιωτίαν οἰκόντες τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐπεμπον (Zenobius 87). οἱ δὲ ὡς τοῦ ζῴου ἀναιδοῦς καὶ δυσωνισκοῦ τῶν ἀνθρώπων ὄντος. Ἀριστοτέλης δὲ φησι, λοιμοῦ κατεσχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων τοὺς ἀνθρώπους θηρόντας αὐτοὺς καὶ περιμαθαίροντας ἐπ' ἑαυτάς, καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ "φεῦγ' ἐς κόρακας." ὁ δὲ Αἴσωπος (fab. 101) μυθικῶς πλοίων μέγαν, νομίσαντι τοῖς κόρακιν ἰσχυρῶν εἶναι, πρὸς αὐτοὺς πορευθῆναι, ἠτήθησαν δὲ πάλιν εἰς τοὺς κολοιοὺς ὑποσχεσθῆναι· τὰς δὲ ἀγανακτήσαντας παῖναι αὐτὸν λέγοντας "φεῦγ' ἐς κόρακας." Ἀριστοτέλης δὲ ἀποδίδωσι διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις καὶ κρημνίσαι νεοσσοπειεῖσθαι λέγειν ἡμῶς "φεῦγ' ἐς κόρακας." ἐς κόρακας οὖν εἰς τὸ σκότος, εἰς ἐσθρον.

ἐς κόρακας, καὶ σαυτὸν γὰρ πρὸς

9), *τετέξιν ἀπόφερε τὸ πρῦγμα καὶ*

ρόδισας κλαῦσαι ἐποίησας, ἀπὸ
 ἰκόροδα τριβόντων. ἢ ἀήδισας, ἐπί-
 ἢ ἑδρήμυξας. sch. A Eq. 942.

ροδισιμένοις. Ἀρισαπάνης (Ach.
 ἢ μὴ πρόσει τούτοισιν ἔσκοροδισμέ-
 τι τοῦ σφοδροῖς οὔσι καὶ πιχροῖς
 ἰς, μετεληφόσι τῶν σκοροδῶν, ἀπὸ
 ἄς τῶν ἄλεκτρονῶν.

ροδισιμένους σκόροδα φαγῶν, ἀπὸ
 κροδῶν· ὅταν γὰρ ἐς μάχην συμ-
 ν αὐτούς, σκόροδα διδόσασιν αὐτοῖς,
 ὅτεροι ὦσιν ἐν τῇ μάχῃ. sch. A Eq. 492.
 ἰσπονδαίαι κατὰ Ἑωμαίους ἐρατικῶ-
 ἰδαίαι.

Κυνόσαργες. οἰοκεῖ Κυνόσαργες,
 ὦ θυσιᾶς πλησίον γενομένης ἐισελ-
 τῶνα καὶ ἀρπάσαντα κρέας τοῦ θυ-
 ἡγαγεῖν ἐκείσε. ἐν ᾧ καὶ ναὸς ἐκτίσθη.
 ὁδοὶ ἐνταῦθα ἐκρίνοντο, εἰ τᾶδε ὄν-
 ονεν νόος. ἐκάλουν δὲ Ἀθηναῖοι καὶ
 ελευθέρους νόθους. εἰς τὸ Κυνόσαρ-
 ἐξερρον κείται. cf. v. εἰς Κυνόσαργες.
 Ἰασσαλία πλεύσειας, ἐπὶ τῶν
 ως καὶ μαλακῶς ζώντων· οἱ γὰρ
 ἰάται θηλύτερον ἔζων, ζολαῖς ποι-
 αὶ ποδήρεσι καὶ μύροις χρώμενοι.
 ὅς πλήθος, ὄχλος, κυρίως τῶν με-
 παρὰ τὸ ἅμα πετομένας ἴεσθαι.
 ἐνδέδυσο. σημαίνει καὶ τὸ ὑπαρχε.
 ἢ ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου, ἕως οὐ-
 κει τὴν πόλιν ἐς ὃ ἐξέλειν αὐτήν.
 κτρον τὸ κύτοτρον.

τι ἀντὶ τοῦ λίαν· "ἕνεσθήσατο φά-
 ἐς ὅτι μάλις καρτεράς."

τι μάλις ἀντὶ τοῦ λίαν· (Agath.
 αλάμους ἐς ὅτι μάλις ἐρροῦς καὶ
 ς."

ψιγόνους τοὺς μετὰ ταῦτα.
 ἄθρα κατανήλισκε καὶ κατήσθιε. διὰ
 ἵπν "οὐκ ἄργός ἦν." σπαθῶν δὲ τὸ
 ἢ ἀναλίσκειν καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν
 οἰκείως δὲ νῦν τῇ λέξει ἐχρήσατο·
 ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων ἱματίων λέγο-
 ἰθῶν τὸ ἄγαν κρούειν τὴν κρόκην,
 σκαθίζειν καὶ πολλὴν μὲν ἀναλίσκειν
 ἰσχυροτέραν δὲ ἀπεργάζεσθαι τὴν
 ὄναται ἢν τὸ σπαθῶν ἐπ' ἀμφοτέρων
 ι. ὅτι δὲ νῦν ἐπὶ τῷ πολλὰ δαπανᾶν

παρὲληπται, δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου·
 "ἔγω δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὸς τοδί πρό-
 φασιν ἔφασκον· ὦ γύναι, λίαν σπαθῆς." sch.
 A Nub. 53.

ἔσπαθατο Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀλ-
 σχίνου (43) ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο, παρὰ τὴν
 σπάθη. ἢ τὸ ἐρρίπτετο, ἢ διεκόπτετο. ἢ
 ἀντὶ τοῦ συντείθετο, ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν
 σπάθης, ἢ τις συντίθησι τὰ ὑφαινομένα. Hesp.

ἔσπαθημένος πεπικνωμένος, ἀπὸ τῶν
 κατακρουουσῶν σπαθῶν τὴν κρόκην.

ἔσπαιρεν ἐκινεῖτο.

ἔσπάρασεν ἠρέθιζεν· Ἰώσηπος (B. I.
 2 21 1) "μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῇ μέλλοντι
 πολέμῳ ἔσπάρασεν."

ἔσπαρμένη παράταξις, ὅταν εἰς ὄγκου
 πλείονος διαλύηται τῶν ταγμάτων.

ἔσπυσας ἐπιες, εἴκυσας· (AP 7 104)
 "Ἀρχισίλαε, τί μοι τόσον ἄκρητον ἀφειδῶς
 ἔσπυσας, ὡς φρενῶν ἐκτὸς ὄλισθες ἔων;"

ἔσπεικῶς τεθνηκῶς.

ἔσπεισατο διηλλάγη, καὶ ἔσπεισεν
 ἔθυσεν.

ἔσπεισθαι σπονδὺς πεποιθῆσθαι· "ἂν
 τινὰ δ' ἄρα αἰτίαν ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς σῆξῃ
 πρὸς τὸ μὴ αὐτὸς ἔσπεισθαι δοκεῖν."

ἔσπερινός ὁ τῆς ἐσπέρας.

ἔσπεριος ὁ θυτικός.

ἔσπεριτες λίμνη ἢ πρὸς τὴν δύσιν ἔσσα.

ἔσπερον κέλευθον ἔσπεριον, ἐπὶ δυ-
 σμῆς ὁδόν.

ἔσπερος· Παρμενίδης πρῶτος πεφώρακε
 (Diog. L. 9 23) τὸν αὐτὸν ἔσπερον εἶναι καὶ
 φωσφόρον· οἱ δὲ Πυθαγόραν.

ἔσπερος ὃς κάλλις (Hom. X 318).
 νῦν τὸν ἔσπερον λέγει κάλλις, ἐν ἄλλῃ δὲ
 (v 93) τὸν ἔσπφορον φαίνεται.

ἔσπετε (Hom. B 484) εἰπεῖν ποιήσατε.

ἔσπόδει κάπετριβεν (A Nub. 1379)
 κονιοροτοῦ ἐπλήρου, συνέτριβεν.

ἔσπόμενος ἐπακολουθῶν.

ἔσπόδαζον ἐσημολογᾶντο, ἐπεμελῆντο·
 Πολύβιος (11 8) "ἔσποδαζον γὰρ τὰς ἀπο-
 λουθίας καὶ τὰς ἐσθητάς διαφερόντως, καὶ
 τις ἦν περὶ τοὺς πλείους καλλοπισμὸς ὑπε-
 ρέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν, ὅπλων δὲ
 ἡμέλων."

Ἔσσα ὄνομα πόλεως.

Ἔσσαῖοι Ἰουδαῖοι ἄσκηταί, Φαρισαίων
 καὶ γραμματέων τὴν ἄσκησιν ἐξ ἐπιμέρου

διανεσηκότες, ἀπόγονοι Ἰωαδὰβ υἱοῦ Ῥιχάρ τοῦ δικαίου, φιλάλληλοι καὶ τῶν ἄλλων εὐλαβεῖς πλεῖον, οἱ τὴν μὲν ἡδονὴν ὡς κακίαν ἀποσρέφονται, τὴν δὲ σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν καὶ τὸ μὴ τοῖς πάθεσιν ἐπιπίπτειν ἀρετὴν ὑπολαμβάνουσι. καὶ γύμος μὲν παρ' αὐτοῖς ὑπεροῦται, ἀλλοτρίους δὲ παῖδας νέες ἐκὶ προσλαμβανόμενοι καὶ διδάσκοντες ὡς συγγενεῖς ἡγοῦνται καὶ τοῖς ἡθῆσιν ἑαυτῶν ἐντυποῦσι. καὶ πᾶν υλοχρὸν ἀποβάλλονται, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν ἐξυσοῦσιν. οἱ ἐπιμελοῦνται τῆς ἡθικῆς λέξεως, θεωρίᾳ δὲ τὰ πολλὰ παραμένουσιν. ἔνθεν καὶ Ἑσσαιῶι καλοῦνται, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος, τῆς τε θεωρητικῆς. Ioseph. B. I. 2 8 2. Cedren. p. 198.

Ἔσσατο περιβάλετο. (AP 6 266) "Ἔσσατο Διμιρέτου θυγάτηρ."

ἔσσειεις τὰ κήπια αὐτῶν (4 Regg. 8 12).

ἔσσην βασιλεύς, κυρίως τῶν μελισσῶν. ἔσσηνος ἡ γενική.

ἔσαθενμέναις ἐξ ἐπιπολῆς ὀπηθεύαις· σαθεύειν γὰρ τὸ μὴ λίαν ὀπιθεῖναι. ἡ χλιωνθεύσαις πυρί. (A Ecch 127) "ὡσπερ εἰ τις σπηλαίς πάγωνα περιθήσειεν ἔσαθενμέναις."

ἔσαθησεν ἐμέτρησεν.

ἔσαι. τετραχῶς γράται τούτῳ Ὀμηρος, ἔσεται ἔσεται ἔσεται ἔσαι.

ἔσαλκεν ἐμείωσεν.

ἔσαλμένοι ἰσχυνομένοι. (Synon. ep. 104) "κενώμι χωρτικῶς ἔσαλμένοι." καὶ αὐθις "πάντας δὲ ὡς ἄβρότατά τε καὶ ἅμια ἐξ ἐκπληξίν κατὰ πλεόν, τῷ γε δὴ πλεόν θανμάζοντι, ἔσαλμένους." cf. v. ἄβρός.

ἔς τάχος γράφει. οὕτω λέγεται ἀτικῶς, καὶ ἐς κάλλος γράφει, καὶ ἐς τάχος παίει. ἀλλ' οὐ καλλιγραφεῖ. cf. v. γράφειν ἐς τάχος.

a ἔσε ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ. "οἱ δὲ τῆς Ἀσίας ἦρχον ἔσε ὑπὸ τῶν Μικεδόνων τὴν ἀρχὴν ἀφηρεθήσαν."

b ἔσε μέχρις οὗ. Ἀππιωνός (cf. v. λιθάζω) "ἔλιθον αὐτὴν ἔσε τιτρωσκομένη κατεχώσθη." καὶ ἔσε ἡμεῖς.

ἔσειλα ἀπέσειλα.

ἔσερήθη ἐζημιώθη.

ἔσεφάνουν. οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς εὐαγγελιζομένους καὶ τοὺς συναγορεύοντας αὐτοῖς σε-

φάνοις ἐτίμων. sch. A Eq. 644.

ἔς τέφραν γράφεις, ἐπὶ τῷ πονούντων καὶ ἀδυνάτων.

ἔσηκει ἀντὶ τοῦ ἴσεται.

ἔσηλιτευμένον ἀναγεγραμμένον ἔσι ὑπάρχει.

ἔσιου διαίτα, οἰκησις, βωμός, χρυσάρα.

ἔσιάδες αἱ ἱέραις ἕς Ἐλένη τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου μετὰ τὰ ἅγια καὶ τίμια ξύλα, καὶ καθὼν ἀνὴρ ἐν τῇ τάφῳ τοῦ κυρίου, τὰς παρὰ τοῖς εὐκτηρίοις ἀναγράψασα σηκοῖς, τε αὐταῖς ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπιχορ παρεκελεύσατο. ταῦτα διαπραξαμένην βιώσασα χρόνους τὸν βίον μετ' οὗ δὲ νόσος αὐτῆς ἐν τοῖς κατὰ τὴν βασιλείῳ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐκῆδενι παρὰ. (p. 43) "οὐδὲν ἄν φαίην ἀπὸ κρύπτειν αὐτῆς, ὡσπερ τὰς ἐσιάδας ἔσιου θύομεν, ἐφ' ἧν οὐκ ἀπο ἀπὸ τῆς θυσίας. cf. v. ἔσιαν.

ἔσιαιεύς ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα κύριον.

ἔσιων, αἰτιατικῆς, τρέφειν. καὶ σθαι τρέφεισθαι, εὐωχεῖσθαι. οὐ παρὰ τινι ἔλεγον. δοτικῆ δὲ συντάξις ἔσιω Ἀριστοφάνης (Th. 949) "τοῖς ἐσιῶν."

ἔσιατορεῖον τὸ τραπέζιον.

ἔσιατορία ἔσιασις.

ἔσιατόρια. "ἦν δὲ ἔσιατόρια κατωλύσεις."

ἔσιάτωρ ὁ εἰς εὐωχίαν· καὶ εὐωχίαν, δαιτυμόνες δὲ οἱ ἀριστητοῖς ἔσιαιεύς ὄνομα ἔθρους.

ἔς τί ἔτι (Hom. E 465) μέχρι τῆς ἐσιμύσαστο τοὺς ὀφθαλμοῦ τῆς (4 Regg. 9 30) ἐκαλλωπίσαστο.

ἔσιξαν τῷ μετώπῳ ὑπέγραψαν ἔσιώμενος τρώγων.

ἔσιῶν ἀριστοποιῶν. "ὃ δὲ ἐσιῶν ὄρα ἡμερῶν ἔς ἐς πανθοῖνιαν."

ἔσομώθη ἀντὶ τοῦ ἠνοήθη ὠρτυτον, καὶ ταχέως τὸ χῶμα ἔσε ἐσόρεσεν ἔσρωσεν.

ἔσορέσθη ἐσρώθη, ὠμυλισθη μοι παραχρῆμα ἐκόπισαν καὶ τὸ ἐσρώθη, πνεῦμα δὲ κεκριμένον κατὰ ἐπέρρει καὶ τὰ ἰσίου ἐπλήρου." cf. v.

ἔσρατηγήσε μετ' Ἐρυσινάδου, ἐπὶ ἰν δνσυχῶν, ἐκ τῶν περὶ Ἀργίνουσαν ερα-
γησάντων δνσυχῶς. ἀπέθανε δὲ δημοσίᾳ
τός τε καὶ οἱ ὑπομειναντες, Θράσυλλος
ερακλῆς καὶ οἱ λοιποί. ἐγένετο δὲ τι καὶ
ριπτότερον τῷ Ἐρυσινάδῃ, τὸ καὶ κλοπῆς
πτηροθῆκαι τῶν περὶ Ἑλλήσποντον χρη-
ίτων. sch. A Ran. 1227.

ἔσρέβλου ἐκάθε, ἠνάγκιζε· "τοῦτον ἂν
κρητίς νόσος περιλαβῆσα ἐσρέβλε δεινῶς."

ἔστυγεν ἐσῆγνασεν, ἀπὸ τῆς τοῦ προσώ-
πυ σγρητότης· Ὀμηρος (P 694) "κατὰ δ'
πυγε μῦθον ἀκούσας."

ἔστυκῶς· "οὐδὲν μέγα φρονεῖ ἐστυκῶς
σῆρ."

ἔσω ὑπαρχέτω.

ἔσω μισλάμην ἀντὶ τοῦ ἐφλυάρησα, πε-
ρσοῖν τι τοῦ δέοντος ἐλάλησα, ἢ πανούρ-
πυ ἐφθιγῆσάμην· Ἀριστοφάνης (Ach. 579)
"σγρηνώμην ἔχε εἰ πτωχῶς ὦν ἐπτόν τι κα-
πυρπυλάμην."

ἔς ὅδωρ γράφειν, ἐπὶ τῶν μύτην πο-
πύτων.

ἔσφαλκένυι· "ὥσε καὶ τὸν ἴδιον οἶκον
ἔσφαλκένυι τὸ καθ' αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς τῆτο
πὸ μέρος ὀρημὴν καὶ προσασίαν" (Polyb. exc.
Pia. p. 21).

ἔσφηκώγτο (Hom. P 52). καὶ ἔσφηκῶ-
σθαι διδύσθαι, καὶ ἔσφηκώγτο ἐδέδετο.

ἔσφηλε κατέβαλεν· "ἄλλον δὲ ἔχ ὡσπερ
ἔρῶσον τε καὶ τοὺς ἔδν ἐκείνω ἔσφηλεν"
ἔπι τοῦ σφαλῆναι ἐποίησεν.

ἔσχάρα, ἔσχάραν φησὶ κυλεῖσθαι Ἀν-
πύρηος καὶ Ἀμμώνιος τὴν μὴ ἔχουσιν ὕψος
ἔπ ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην. ἢ κοίτην, παρ' ὃ καὶ
πύς ἰατρὸς τὰ ἐν σώματι κοίτην ἔλεγε ἔσχά-
ρας καλεῖν. Harp.

ἔσχάρα μαγειρικὸν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπι-
πύματι (AP 6 101) "ἠθμόν τε πούλυτρη-
πυ, ἠδὲ τετράπυον πυρὸς γέφυραν, ἔσχάρην
πυρὸν."

ἔσχάραι (sch. A Eq. 1283) τὰ χεῖλη τοῦ
πυρκαίου αἰδοῖον.

ἔσχάρι πυρὸς ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιά.
ἔσχαρίου πυρὸς τοῦ ἐπὶ τῆς ἔσχάρας·
(AP 7 210) "ἤρπεν ἔσχαρίου λάβρον ἐπ'
ἔσχα πυρὸς."

ἔσχαρῆτην ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου.

ἔσχατα ἔσχάτων κακὰ διαπέπρα-
πυται. ὁμοία ἐστὶ τῇ δεινότερα Δεινίου καὶ

κύντερα Κύντινος. ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν
ἄκρων κακῶν. cf. v. Ναύσων.

ἔσχατα κακὰ τὰ μεγάλα· "παθεῖν τὰ
ἔσχατα κακὰ ἐκ τῶν ὁμοφύλων, ἢ ἀνδράσιν
ἀπίστοις σφῶς ἐπιτρέψαι." καὶ αὐθις "ὃ δὲ
οὐ παύεται πολιορκίᾳ τὴν πόλιν ἐς τὸ ἔσχα-
τον ὑπάγων κινδύνου." καὶ αὐθις "λαπιρῶν-
τος οἰκτρῶς καὶ ἔδν ἰκισία μὴ τὰ ἔσχατα
αὐτὸν περιδεῖν παθόντα" ἀντὶ τοῦ τέλεια,
μεγάλα.

ἔσχάτη ἀδικία ἄκρα τε καὶ τελεία.

ἔσχάτη ἀμαθία· "τὸ δὲ ἐστὶ τῆς ἐσχά-
της ἀμαθίας· ὅπερ οὐ πολλὰ λέγειν ἔχων πῶν
ἀσφίμη."

ἔσχατιά· τὰ πρὸς τοῖς τέρασσι τῶν γιο-
ρίων ἔσχατιάς ἐλεγον, οἷς γεινιῶ εἶτε ὄρος
εἶτε θάλασσα (Harp.). καὶ ἢ ἐπὶ τελεῖα λέγεται
ἔσχατιά. καὶ αὐθις "ὃ Διοκλητιανὸς λόγον
ποιούμενος τῶν πρυγμάτων ἠθήθη δεῖν καὶ
δυνάμεσιν ἀκούσαις ἐκάστην ἔσχατιὰν ὀχυ-
ρῶσαι καὶ προύριον ποιῆσαι" (Eusebrius?).

ὅτι τὰ ἀθροίσματος σημαντικὰ καὶ περι-
ουσίας πάντα ὀξύνεται, ἀχυρμά φυταλιά
πυρκαῖᾳ ἀνθρακιά ἔσχατιά. οὕτω καὶ τρα-
σιᾳ· ἐστὶ δὲ τόπος ὅπου ἐστὶ πλῆθος σῦκων
ξηραιομένων ἢ τυρῶν ἢ ὄτεσθῆποτε. καὶ τὸ
αἰμυσία οὕτως ἔχει ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος
τὸ ὄνομα. τὸ ἔξουσία δασία οὐκ ἀντίκειται
ἐπὶ πράγματος.

ἔσχατιᾶν ἔσχατον τόπον γῆς. ἢ τὰ νο-
μάς ἔχοντι χωρία, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
ἢ (79) τῆς πολιτείας.

ἔσχατος Μυσῶν. Ἐλλῆσι λοιμῶ κρα-
τουμένοις ὃ θεὸς ἔχρησεν ἐπὶ τὸν ἔσχατον
Μυσῶν πλεῖν. οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠπόρην,
αὐθις δὲ τὴν Ἀλολίδα παρὰ τοῖς ἔσχάτοις
τῆς Μυσίας εὔρον. ἐνιοὶ τὴν παροιμίαν τοῦ
χρησμοῦ λέγουσι Τηλέφω μαντευσόμενῳ γεγο-
νέναι περὶ γονέων, ἐπὶ τίνας τόπους ἐλθῶν
εὔροι τοὺς γονεῖς. τὸν δὲ θεὸν προστάξει
πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν· ἀφικόμενον
δ' εἰς Τεσθρανίαν (νέμεσθαι γὰρ ταῦτα τὰ
χωρία Μυσθός) ἐπιτύχειν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.
τάττεται δὲ ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶ
ἐπιτασσομένων.

ἔσχατος δὲ παρὰ τὴν σχέσιν καὶ κώλυ-
σιν ὃ τελευταῖος. καὶ ὕσματος, ὅτι ὄπ' αὐ-
τόν ἐστιν ἢ ζύσις, καὶ οὐκέτι προβῆναι δύ-
ναται, ἀλλ' ὕσερος εἰσῆκει τοῦ πρῶτου μὴ
ἔδντος. καὶ τὸ πύματος ἀπὸ τοῦ πεπυῦ-

σθαι. καὶ τέρμιον τὸ ἐσχατον ἀπὸ τῆ τέρματος, ὃ ἐστὶ τέλους.

ἐσχατόωσαν (Hom. B 508) κειμένην ἐσχάτην.

ἐσχατός ἄκρως· Μένανδρος "φοβῶμαι σ' ἐσχατός."

ἔσχε κατέπαυσε· Θεοκρίδης (1110) "αἱ δὲ τρήρεις πλέσσαι εἰς Αἴγυπτον ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας." καὶ Αἰλιανός "ἔ γὰρ ἔσχον ἀνήνασθαι τὸ πρόσαγμα" ἀντὶ τῆ ἡδονῆς.

ἐσχεδιάζον ἡτοιμάζον, ἢ ἐκ τοῦ παραταχόντας ἔλεγον. Ἰωσήπος (B. I. 2 extr.) "τοῖς δὲ τὸν πόλεμον ἐξάψασιν ἐσχεδιάζοντο πρὸς ἡδονήν." καὶ Πολύβιος "ἀπλῶς δὲ πάντα κατὰ τὸ συνεχές ἐκ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι."

ἔσχετο (Hom. P 696) ἐπεσχέθη.

ἐσχηματισμένος ὁ προσποιητὸν τρόπον ἔχων καὶ δοκῶν εἶναι κόσμιος, ὡς παρὰ Λυσίῳ ἐν τῷ πρὸς Τιμόνα "σὶ δ' ἀλαζονεύονται μὲν Τιμόνι παραπλησίως, καὶ ἐσχηματισμένον περιέχρονται ὡσπερ οὗτος."

ἐσχολεύρχησε ἀσχολῆς ἤρξεν, ἐδίδαξεν.

ἔσω τοπικόν.

ἔσω ἄνθρωπος κατὰ τὸν ἀπόστολον ἢ ψυχῆ (2 Cor. 416), ἔξω ἄνθρωπος τὸ σώμα. ἔσθ' ὅτε γὰρ ἀπὸ μέρους τὸ σῶμα ἡμῶν δηλοῦται ζῆλον, ὡς ἐν τῷ (Joel 2 28) "ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα." καὶ κατὰ Μωσαῖα προσδιαλεγόμενον τοῖς ἐξ Ἰσραὴλ (Deuteron. 10 22) "ἐν ὁ καὶ ἐ ψυχῆς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον."

ἔσωθεν τοπικόν.

ἐσώθη. ἀπὸ τοῦ σώω σώσω σώσωμαι σέσωμαι ἐσώθη. τὸ δὲ σώσωμαι ἀπὸ τοῦ σώζω. τὸ δὲ σώζω ἔχει τὸ σ, καὶ πᾶσα κλίσις ἔχουσα τὸ ζ οἷον σώζομαι ἐσωζόμεν καὶ τὰ ὅμοια.

ἐσωκράτου (A. Av. 1282) ἀντὶ τῆ ἐκόμων, ἐρρόπου, ἐπέων.

ἐσωμάσκει συνεχρόν, ἠδὲ τρέπεν, ἠδινεν, ἡτοιμάζεν· "ὃ δὲ πολλοὺς δεκάσιον τῶν Ἰσούρων τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐσωμάσκει."

ἐσωματοποιεῖ ἐπλαττε· Πολύβιος, "ὡσανεὶ καὶ τὸ αὐτόματρν καὶ τύχη τις ἐσωματοποιεῖ τὰς τοῦ Σικελίωνος πράξεις, ὡς ἐπιφανερέρας καὶ μελλοντας αἰε φαίνεσθαι τῆς προσδοκίας."

ἔται οἱ πωλίται, πηοὶ δὲ οἱ κατ' ἐπιμ-

μταν συγγενεῖς.

ἔταινίωσε περιέλιψε, συνέσθ' δὲ κατεταινίωσε τὸ τραῦμα τῆ ζώ.

ἔταιρα φίλη, πόρνη· "ὅτι Σκίρας καὶ Θύτας καὶ μάντιες ἐξήλανι τοπέδου, οἷς διὰ τὰς δυσπραξίας ἔται περιθεῖς γεγονότες ἐχρώντο" Hisp. 85).

ἔταιραι Κορινθιαὶ Λαῖς Αἰαῖνα Σινώπη Περσική Σικιώνη. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (149) "ἔταιρας φασὶ τὰς Κορινθίας, ὅτι τὰς τις πένης πειρῶν τύχη. οὐδὲ τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος, τὸν πρὸς τὰς εὐθῆς εἰς τοῦτον τρέπειν."

ἔταιρε. ὁ Πλάτων καὶ οἱ ἄλλοι φοι τοὺς γνησίους ἐρασὰς τῶν λόφους ἐκάλεσαν οὗς ἐμμεῖτο Ἰουλιανὸ πάντας καλῶν ἐν ταῖς συνουσίαις, ἢ θαυδιζόμενος τῆ βασιλείᾳ.

ἔταιρεία ἢ συνήθης ὁμόνοια. Βάβριος "θέντο μετ' ἀλλήλοισιν μὲν δοιῶ, σὺ καθ' ὁμά ζῶντες· ὁ νεῖδν ἐρήμην ἐτρέφεθ', ὅς δὲ δὲ ἀφνειῶν τρέφετ' ἀνδρῶν." ἔταιρει τάγμα, καὶ ἔταιρειάρχης ὁ τῆς ἀρχῶν.

ἔταιρεία ἢ φιλία. ἰδίως ἐπὶ ρήσεως τοῦνομα τέταχεν Ἀνδοκίδης ἔταιρειος (Herodot. 1 44) ὁ Ζ Κρησί. σημαίνει δὲ καὶ τὸν φίλιον. ἔταιριζομένη ἐρεθιζομένη, μένη· ἔταιριζώ γὰρ τὸ φίλον προσλαμβάνει· ἔταιρισόμενος συνεργήσας. ἔρησας πορνεύσας, καὶ ἔταιρήει παρναίας.

ἔταιρίζουσι οἱ καλούμενοι τῷ ἔταιρος ὁ ἴδιος.

ἔταιρῶ ἐπὶ τῆς πόρνης.

ἔταιρῶν ἀνδρῶν. νόμος Ἀθῆναι ἔταιρας ἀνδρῶν φορεῖν.

ἔτευ ἔτη παρ' Ὀμήρῳ.

ἐτέθησαν ὑπέκνησαν, ἐπέισθη δὲ τῆ τοῦ βασιλέως μᾶλλον καὶ τοῦ πούργου ἐτέθησαν βουλή·

ἔτειον ἐνιαύσιον. ἐπέτειον δὲ μόνιμον ἀλλὰ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμαῖ ἔτειος καρπὸς καὶ καιρός.

ἔτειρεν (Hom. E 796) κατεπόνη

ἔτειχηροῦντο τοῖς τείχεσι π

επλείοντο· "ἐντὸς δὲ τῆς τάφρου ἵματος ἐτεχνηροῦντο."

εινον (Ps. 128 3) κατεσκευάζον.
ἐτέτακτο.

Θησαν (Ps. 105 28) ἐμιάνθησαν,
ἧς μιαρᾶς συνοουσίας.

οὐτάδαι γένος Ἀθηναίους πάνυ
ἀπὸ Βοήθου· ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς κα-
θήτησιν.

λῆς ὄνομα κύριον. καὶ Ἐτεο-

ἀληθῶς (A Eq. 32) "ἐτεὸν ἤγῃ
" ἀληθῶς πεπίστευκας εἶναι θεός;
ικός ὄνομα κύριον.

επέα ἑτεροκλινη· ἑτεροκλιῆς ἕστη
τηθέντες νικήσωσι.

εναθός, ἐπὶ ἔππου, ἀπειθής, ἢ
ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων.

ος ὁ ἄλλοῖος.

οὐμένη ἄλλοιουμένη.

ὦ τὸ μεταβάλλω.

ως ἄλλοῖως.

ἰσχυαλὸς χιτών, ἣν ἔξωμίδα

ἰόλιος δίκη εἰς ἣν ἀντίδικοι εἰκ

"Ομηρος (I 313) "ὅς ᾿ ἕτερον
ἐνὶ φρεσίν, ἄλλα δὲ εἶπη." ἐν-
εἰ σὺν γκεχρόσθαι τὸ δεῖκόν· ἔδει
δὲ εἶπη, ἕτερον πρὸς ἕτερον ἀν-
άνου· τὸ γὰρ ἄλλο ἐπὶ πλειόνων
θανεύονται δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν ὁμοει-
φρον.

ἐπιμεριζόμενον. τετραγῆ δὲ ἐπι-
εἰς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος τῶν ὀφθαλ-
καθ' ἕνα, ὡς ἐκάτερος· εἰς ἐκ πολ-
λλος· πολλοὶ καθ' ἕνα, ὡς ἐκαστος.
μομος φάλαγγ καλεῖται ἥτις πο-
μὲν ἠγνούμενον ἤμισον ἔχουσα ἐν
καρναγωγῇ, τουτέστι τοὺς ἠγεμόνας
ου, τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεος τοὺς
ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. Artian. Tact.

φθαλμος ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθε-
ημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκρά-

χροῖος ὁ ἄλλοῖος κατὰ τὴν χροῖάν.
θιν καὶ ἐτέρωθι καὶ ἐτέρωσε,
μέρος, ἀλλοχόσε.
ἡχει ἑτερόχυτο.

ἐτεχνίτευε μετὰ τέχνης καὶ δόλου ἠρέυνα·
Ἰώσηπος (A. 1. 5 8 11) "ἐτεχνίτευε μαθεῖν τῷ
τρόπῳ τοσοῦτον προέχει κατ' ἀρετήν."

Ἐτεωνεύς ὄνομα κύριον.

ἐτήρει ἐταμίενε· "τὰς δὲ νεωτέρας ἐτή-
ρει τῷ Θριάμβῳ."

ἔτης ὁ πολίτης, ἀπὸ τοῦ ἔθους, ὡς ξέ-
νος ὁ ἔξω τῆς ἐνότητος ἄν, ἢ παρὰ τὸ ἔξω
εἶναι.

ἐτησίαι οἱ ἄνεμοι οἱ κατ' ἔτος πνέοντες.
πνέουσι δὲ ἐν ἀκμῇ τῷ θέρει, διότι ὁ ἥλιος
μετεωρότερος καὶ ἀπὸ τῶν μεσημβριῶν τό-
πων ἀρκτικώτερος γινόμενος λύει τὰ ὑγρά
τὰ ἐν ταῖς ἀρκτοῖς· λυόμενα δὲ ταῦτα ἔξαι-
ροῦνται καὶ πνευματοῦνται, καὶ ἐν τούτων γί-
νονται οἱ ἐτησίαι, καὶ ὑπὸ τῶν ἀρκτικῶν τό-
πων φέρονται ἐπὶ τοὺς μεσημβρινοὺς. ἂ προσ-
πίπτει τοῖς ὑψηλοτέροις ὕδασι τῆς Αἰθιο-
πίας, καὶ πολλὰ καὶ ἀθρόα γερνόμενα ἀπερ-
γάζονται ὑετούς, καὶ ἐκ τῶν ὑετῶν τούτων
πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος τοῦ θέρους, ἀπὸ τῶν
μεσημβριῶν καὶ ξηρῶν τόπων ὕδατος. sch.
Demosth.

ἐτήσιος ὁ κατ' ἔτος.

ἐτήτημος ὁ ἀληθής.

ἔτι ἐπίρημα. παρὲλκει αἰεὶ παρὰ τοῖς
Ἀττικοῖς. παρὰ Ἀριστοφάνει (Ecol. 204) "ἦν
οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθε ἔτι."

ἐτίθετο· "οὐδὲ τῇ ὀφεί τῶν ἐμερῶν ἐτί-
θετο" ἀντὶ τοῦ προαέκετο, προσεῖχεν. cf. v.
ἐτίθησαν.

ἐτιθηθήσατο ἐγαλούχησεν.

ἔτι μὴν χρονικὸν ἐπίρημα.

ἐτιμησάμενη· "ὡς ἔγωγ' ἐτιμησάμενη ἂν
τοῦ παντὸς Ἀντώνιον ἀποκτείναντα Κικέ-
ρωνι περιβῆναι."

ἐτιμησαν ἐξημίωσαν, κατεδίκασαν· "οἱ
δὲ τὸν Σωκράτην θανάτου ἐτίμησαν." τί-
μημα γὰρ ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη.

ἐτιμήσασθε ἀντὶ τοῦ ἠγορεύσατε· Θε-
κυδίδης (1 33) "ἦν ὑμῖς πολλῶν χρημάτων
ἐτιμήσασθε."

ἐτιμήσατο ἐξηρηδμήσατο· "ὁ δὲ συλ-
ληφθεὶς ἐκ τῶν βαρβάρων, καὶ τοῦ βασι-
λέως περὶ ὑφέσεως ... ἀντιπροσβευσάμενος
ἐτιμήσατο τῆς ζωῆν αὐτοῦ ὁ βάρβαρος λι-
τρῶν ὕ."

ἐτιμᾶμενη ἐτιμωρησάμενη.

ἔτισαν ἔδωκαν· Αἰλιανός "ἀνθ' ὧν οἱ
Θωακῆς ἔτισαν δίκας βυφντάτας."

ἔτισεν ἔδωκεν. "ὁ δὲ ἔτισε δίκας ὧν ἔπραξεν· οὐ γὰρ τί που ταχεῖ καὶ ὠκνύμενον τέλει τὸν βίον κατέβρεψεν, ἀλλ' ἐκολάζετο χρόνω."

ἔτλη ὑπέμεινεν.

α ἔτνος ἀθήρα μετὰ γάλακτος. καὶ ἐτνή-
ρυσις ἢ ζωμάφυστος, ἐν ἧ τὸ ἔτνος ἀρού-
ται, ὡσπερ οἰνήρυσις· καὶ πῦν τὸ ταρασ-
σον. ἔτνος δὲ ἔλεγον τὴν ἀθήραν καὶ τὸ πί-
αινον ἀφέντημα. (sch. A Ach. 244). "καὶ κηῖσιν
καὶ τὰν ἐτινοδόρον τορύναν" (AP 6 305).

β ἔτνος τὸ ὄσπριον.

ἐτοιμάζω αἰτιατικῇ.

ἔτοιμος ὁ ἐχέτης.

ἐτολίμως ἐμπαρασκεύως. ἐτύμως δὲ
ἀληθῶς, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, καὶ ψιλῆται. καὶ
ἔτυμος ὁ ἀληθής.

ἐτόπασεν ὑπενόησεν, ἐνόμισεν.

ἔτορεν (Hom. A 236) ἔτρησεν, ἐτρόπησεν.

ἔτος πυρόγως. ἔτος δὲ ὁ χρόνος, καὶ
δοτικὴ τῷ ἔτει, καὶ πληθυντικὸν τὰ ἔτη.

ἐτραχηλίασε κατισχυρεύσατο ἢ ἐγυ-
ρίασεν, ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἀποβαλλόντων
τοῦ τραχήλου τὸν ζυγόν. Ἰώβ (15.25) "ἐναντι
δὲ κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν."

ἔτρησεν ἐτρόπησεν.

ἐτρέβητο ὑπερετίθετο, ἀνεβάλλετο. "μέ-
χοιπολλῆ διαφερομένων ἐτρέβητο ἢ προσβολή."

ἔτρυχεν ἐδάμασεν. "ἢ δὲ γῆ ἀγοκίαις
κατελημμένη ἔτρυχεν αὐτοῦς ἀλγυνότατα."

ἐτρώχασεν ἐξέτριψεν.

ἐτύγγαυεν.

ἐτύθη ἐσφαγιάσθη.

ἔτυρυκλῆς ὄνομα κύριον.

ἔτυμοκογία.

ἔτυρώθη ἐσκληρώθη. Δαβὶδ (Ps. 118
70) "ἔτυρώθη ὡς γάλα ἢ καρδία αὐτῶν."

ἔτυχον γενικῇ.

ἐτώθαζον ἐσκωπτον, ἐχλευάζον, ἐλοιό-
ρουν. (Procop. Pers. 2.8) "οἱ δὲ ἐς τὸν Χο-
σρόην ὕβριζον ἀπὸ τῶν ἐπέλιξεων, καὶ ξὸν
γέλωτι ἀκόσμη ἐτώθαζον." ἢ ἐτώθασαν
ἐκαυχήσαντο.

ἐτώσιον τὸ μύταιον,

εὐ καλῶς. "ἐρᾷ αὐτῆς ἀνὴρ Ῥωμαῖος,
Ἀππίος ὄνομα, τῶν εὐ γεγονότων."

Εὐα ἢ πρώτη γονὴ καὶ πρώτη τοῦ κό-
σμου παραβάσις, εἰ καὶ ὁ Ἀδάμ ὁ ἀνὴρ αὐ-
τῆς ζωὴν αὐτὴν κέκληκεν ὡς ἐσομένην μη-
τέρα τῶν ζώων.

εὐά τραγού φωνῆς μίμημα·
γος ἐκ τοῦ φρέατος ἀνεπήδησε, τ
νήσας εὐά."

Εὐαγγελίων ὄνομα κύριον.

εὐαγγέλιον τὰ κάλλιπα ἅπα

Εὐαγγελος κωμικός. τῶν

αὐτοῦ ἐστὶν Ἀνακαλυπτόμενος, ὡς
ἐν τοῖς Δειπνοσοφιστικῆς (p. 644).

εὐαγῆς ἀγρόν, εὐαγῆς, ὄσιον,

"γένος δὲ ἦν εὐαγῆς, οὐκ ἐπὶ θε-
φώση λαμπρυνόμενον, οὐδὲ ἐπὶ
πεφουσίᾳ κολακικῇ."

εὐαγῆς εὐκόλως κελασόμενον.

εὐαγῆς καλῶς παρεγγημένος.

κῶς κύκλος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι
"Πιερικὴν σάλπικρα, τὸν εὐαγι-
ῦμων χαλκευτὰν κατέχει Πίνδακ
ρις."

εὐάγητον καθαρὰν, λαμπρὰ
φάνης Νεφέλαις (276) "δροσερῶν
άγητον."

εὐάγκαλον ἐλαφρόν, εὐμαξ
Αἰετίας τὸν πατέρα ἐπιθέμετος
ἐξῆγε, φόροτον ὡς ἱεῖ φιλοπάτοι
τον εὐάγκαλον." οὕτω φησὶν Ἀλλ

Εὐαγόρας Αἰνίδιος ἱσορικὸς ἐ
Τιμαγέτους καὶ ἐτέρων λογίων, τ
ρικῆν ἐν βιβλίοις ἐ, τῶν πυρὰ
ζηταυμένων κατὰ λέξιν, ἱσορίων
σαν τὰς Αἰγυπτίων βασιλείας.

Εὐάγριος. οὗτος ἔγραψε δι
ὑπόμνημα εἰς τὰς παροιμίας Σολ
εὐάγωγον εὐχερές, καλῶς ἂ
ἢ εὐάγωγον εὐθήρατον, εὐλαπτον
εὐαδεν (Hom. Ξ 340) ἤρεσεν.

Εὐάθλους δέξα (A Ach. 710)
ρήτωρ ἦν ποτηρός. Ἀριστοφάνη
"ἔσι τις ποτηρός ἡμῶν τοξότης
ὡσπερ Εὐάθλος παρ' ἡμῶν τοῖς νι
καὶ εὐθύπρωκτος καὶ λάλος καὶ ἀγ
καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἷον ὅτι
εὐαίτητος.

Εὐαίτων ὄνομα κύριον. Demo
εὐάλωτον εὐκόλως χειρούμεν
εὐανακλήτως συμπαθῶς. (I
7) "καὶ πρὸς τοὺς χαλεπήναντας
μελήσαντας εὐανακλήτως ἔχων κ
δύακτος, ἐπειδὴν αὐτοὶ ἐπανελευθ
εὐανδρία. Αἰένωρχος. εὐαν
ἤγετο. Harp.

ἤς γλώσσα" ἢ ἄκρωσ ἠτικι-
 λία "καὶ πολλῶν γέμισα χωρίτων,
 ὧν ἀπηχημάτων ἀπόζουσα." ἐσι
 μα κύριον.

ἦτος εὐαπάντητος.

υγα εὐάξουα.

σος.

Θμητοι ὀλίγοι· "ἐν εὐαριθμήτοις
 ἢ Καίσαρι συνόντες" ἀντὶ τοῦ ἐν

οσότερος τοῦ συμφέροντος σο-
 (Polyb. 21 5) "ὃ δὲ ἐδόκει πρὸς
 οὓς καιροὺς εὐαριστότερος εἶναι
 του διὰ τὸ βαθύτερος τῆ φύσει
 ἰώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος

ορ ἐπίθετον Διονύσου, παρὰ τὸ
 τσιασικόν· ἐν ἐπιγραμμίαι (ΑΡ 6
 ορόμω τάδε Πυρὶ καὶ εὐασηρι Αν-
 τως καὶ νύμφαις Ἀρκὰς ἐθήκε Βί-

ἰς εὐμάλακτον, εὐψηλάφτον.

ερα εὐσκοπα, εὐθεώρητα· "κολω-
 ξάμενος ἀφ' οὗ τὰ τε ἔμπροσθεν
 ποῖον εὐάφορα ἦν, λόγον ἐπ' αὐτῶ

βηκότα (S El. 982) εὐσαθη.

εἰς ἔθνικόν.

ια ἢ νῆσος.

γον καλὰ βοσκήματα ἔχουσιν.

ολία ἐπισήμη τοῦ σκοπεῖσθαι ποῖα
 πράττοντες πρῶξιμεν συμφερόντως.

93.

ολος δημιουργὸς ἦν ἐπιφανέστατος.

ολος Κήτιος Ἀθηναῖος, υἱὸς Εὐ-
 , κωμικός, ἐδίδαξε δράματα ρθ',
 γὰ τὴν ρά ὀλυμπιάδα, μεθύσιος τῆς
 μωδίας καὶ τῆς παλαιᾶς.

ίλων ὄνομα κύριον.

καλῶς, ὁσίως. λέγεται δὲ καὶ ἐπ'
 πολλύκις.

ος τόπος καλὴν ἔχων γῆν. καὶ οὐ-
 ἔγειον τὸ πρὸς τὴν δύσιν κείμενον.
 γάτορος σοφιστοῦ τινός. cf. v. Φι-

νεια ἢ καλὴ γενεά. Εὐγενία δὲ
 ἴριον, διὰ τοῦ ι.

ἔξερος Κόδρου τοῦ υἱοῦ Με-
 σοῦ Μεσσηνίου, πατὴρ δὲ Μέδον-
 Νηλῶς. οὗτος ὁ Κόδρος Ἀωριέων

ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίους ἐπεὶ τοὺς ἐκ
 Πελοποννήσου φυγάδας προσεδέξαντο, ἐν οἷς
 καὶ Μέλανθον, χρησμοῦ δὲ αὐτοῖς δοθέντος
 αἰρήσειν τὴν πόλιν ἐὰν ἀπόσχονται τῶ τῶν
 πολεμίων βασιλέως, νοήσας τὸν χρησμόν,
 ἀναλαβὼν ὕλοτόμω ἐσθῆτα καὶ ἐντυχὼν τοῖς
 ἠύλαξι τῶν Ἀωριέων ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνεῖλε.
 διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ συλλαβόντες αὐ-
 τὸν ἀνεῖλον, ὡς Εὐδήμιος (ἀπ' Ἀθήμων). οἱ δὲ
 περὶ Κόδρου φασὶν ὅτι βασιλεύοντος αὐτοῦ
 Ἀθηναίων, τοῖς Λακεδαιμονίοις γενομένης
 ἀφορίας κατὰ τὴν χώραν πᾶσαν ἐδοξε ερα-
 τεύειν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ὅπως ἐξανασησάμετες
 τῆς Ἀττικῆς τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτοὶ κατα-
 νεύονται τὴν χώραν. καὶ πυνθάνονται τῆς
 Πυθίας εἰ λήψονται τὰς Ἀθήνας. ἀνελόντος
 δὲ αὐτοῖς τοῦ θεοῦ διότι τὴν πόλιν οὐχ αἰ-
 ρήσουσιν ἐὰν τὸν βασιλέα τὸν Ἀθηναίων
 Κόδρον ἀποκτείνωσι, καὶ ἐσράτευσαν ἐπὶ τὰς
 Ἀθήνας. Κλεόμαντιν δὲ τὸν Δελφὸν πυνθέ-
 σθαι τὸν χρησμόν καὶ ἀποσεῖλαι Ἀθηναίους.
 τοῦτο μαθὼν Κόδρος πρὸ τῆς πόλεως ἐξελ-
 θὼν φρούρα συνέλεγε. δύο δὲ τινῶν ἐλθόν-
 των πρὸς αὐτὸν πυνθάνεσθαι τίς εἶη. ὁ δὲ
 Κόδρος τῷ δρεπάνω πλήξας ἀπέκτεινε αὐ-
 τόν. ὁ δὲ ἕτερος ἀνεῖλε τὸν Κόδρον. οἱ δὲ
 ῥήτορες τῷ Κόδρῳ ἐπὶ τοῦ ἐντίμου ἐχρή-
 σαντο, ὡς φησὶν Εὐδήμιος ἐν τῷ περὶ λέξεων
 ῥητορικῶν.

εὐγενής ἐπὶ γένεος ἢ ἐπὶ πατρίδος· (Dio-
 dor. t. 2 p. 629) "ἐπὶ δὲ τῆς τελευτῆς ἐπεὶ ἔδει
 τὴν τῶν ὀπλων παράδοσιν ποιήσασθαι, ὀδυρ-
 μός τις εὐγενής ἦν, καὶ παρὰ σῆσιν ψυχῆς
 πρὸς ἐλευθερίαν ἐπέπεσε τοῖς πλήθει." Σο-
 φοκλῆς (Αἰ. 479) "ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ κα-
 λῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρῆ. πάντ' ἀκή-
 κους λόγον."

Εὐγένιος Τροφίμου, Ἀύγουσπόλεως
 τῆς ἐν Φρυγίᾳ, γραμματικὸς. οὗτος ἐδίδαξεν
 ἐν Κωνσταντίνῃ πόλει καὶ τὰ μάλιστα διαφα-
 νῆς ἦν, πρεσβύτερος ἤδη ὢν ἐπ' Ἀναστασίου
 βασιλέως. ἔγραψε κωλομετρίαν τῶν μελικῶν
 Αἰσχύλου Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου ἀπὸ
 δραμάτων ιε. περὶ τοῦ τί τὸ παιωνικὸν πα-
 λιμβάκχειον. περὶ τῶν τεμενικῶν, ὅπως προ-
 φέρεται, ὅσον Διονύσιον Ἀσκληπιεῖον. παμ-
 μιγῆ λέξιν κατὰ ζοιχείον· ἔχει δὲ καὶ τὰ πα-
 ράδοξα ἢ περὶ τόνον ἢ πνεῦμα ἢ γραφῆν ἢ
 μῦθον ἢ παρομιλίαν ἐπόμενα αὐτῆ. περὶ τῶν
 εἰς ἰα ληγόντων ὀνομάτων, ὅσον ἔνδεια ἢ ἐν-

δία, καὶ πότε διαφορεῖται. καὶ ἄλλα τινὰ τριμέτρα λαμβικά.

εὐγηρότατος καλὸς γέρον, ἀξιοτίμος.

εὐγνωμοσύνη εὐνοια, γνησιότης.

εὐγνωτος φανερός.

εὐγρόμμιατον ὄνομα τὸ εὐφημιον, ἐκ εὐγρόμμιατον δὲ τὸ δύσφημιον, ὡς τὸ Νεφέροσφρις Αἰγύπτου βασιλεύς.

εὐδαίμων· “καὶ γηρῶντι γήρας εὐδαίμὸν τε καὶ μακαριστόν.” καὶ εὐδαιμονέστατος εὐτυχής, πλουσιώτατος, μακαριστότατος. εὐδαιμονία δὲ ἐστὶν εὐροια βίου, καὶ εὐδαίμων ὁ κατ’ ἀρετὴν ἐνεργῶν.

εὐδαιμονέξερρος τῶν Καρκίνων εροβίλων, ἀπὸ τοῦ κακοδαιμονέστατος, ἐν εἰρωνείᾳ. εροβίλους δὲ φησὶν Ἀριστοφάνης (Ρακ. 864) τοὺς υἱοὺς Καρκίνου τοῦ ποιητῆ, οὗς ἀνωτέρω ὄρνυγας καὶ γυλιτοραχίλους εἶρηκε, διὰ τὸ τραχὺ τοῦ σώματος. ἢ πρὸς τὸ τοῦ Καρκίνου ὄνομα παλίων· ὄσρακότερμοι γὰρ οἱ καρκίνοι, καθάπερ καὶ οἱ εροβίλοι. ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσῃ εροβεῖσθαι, ἐπεὶ καὶ οἱ εροβίλοι κίων ἐχουσι δίκην. ἢ ὅτι εροβίλους ἐστὶν ἡ συσροφή. εροβίλους ἐν εἰπε καθὸ καὶ ἄλλου γυλιούχενος. καὶ Σοφοκλῆς (OC 144) “οὐδὲ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσει πρώτης” ἀπὸ τοῦ οὐκ ἀγαθῆς ἀλλὰ κυκῆς, οὐδὲ πάνυ τῆς πρώτης κατ’ εὐδαιμονίαν μοίρας, τοῦναντίον δὲ κατὰ δυσδαιμονίαν ἐσχάτης.

εὐδαιμονία εὐτυχία, εὐπραγία.

εὐδαιμονία καὶ εὐδαίμων. εἰσὶ τινὰ τῶν ἐναντίων ἄμεσα, οἷον τῆ ἀνθρώπῃ νόσος καὶ ὑγίεια, καὶ λευκὸν καὶ μέλαν. εὐδαίμων δὲ καὶ κακοδαίμων τῶν ἐμμέσων. εἰ γὰρ τις εὐδαίμων, οὗτος οὐ κακοδαίμων· οὐ μὴν εἰ οὐκ εὐδαίμων, κακοδαίμων ἐξ ἀνάγκης. ἢ γὰρ ἀμέσως ἀντίκειται εὐδαιμονία τε καὶ κακοδαιμονία, ἐπεὶ ἐνδέχεται τινὰ σπονδαῖον ὄντα μὴ εἶναι εὐδαίμονα. καὶ εἰ μὲν οὐ σπονδαῖος, οὐκ ἐξ ἀνάγκης κακός· οὐ γὰρ ἄμεσα ἀρετὴ καὶ κακία. καὶ ὁ μὲν σώφρων ἢ μαίνεται, οὐ μὴν ὁ μὴ σώφρων μαίνεται. ὡς οὐκέτι πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀνασκευὴν τὰ οὕτως ἐναντία χρήσιμα. μεταφέροντες δὲ τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λέγομεν ὅτι ὁ σπονδαῖος εὐδαίμων ἐστὶ· τὸν γὰρ εὐδαίμονα μεταλαμβάνομεν εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λόγον. ὁ γὰρ εὐ τὸν δαίμονα ἔχων σημαίνεσθαι δοκεῖ τῆ τοῦ εὐδαίμονος ὀνόματι.

εἰ δὴ δαίμων ἐκάσῃ ἢ ψυχῇ, καὶ κράτει δοκεῖ, εἴη ἂν εὐδαίμων ὁ ἐπὶ χὴν ἔχων· εὐ δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει ὁ σπονδαῖος δὲ ἄρα ὁ εὐδαίμων. Alex in Top. 1 p. 94.

εὐδαίμων· “πολλὰ μὲν οὖν εὐρίσκειται καὶ ἄλλα, ὅσα ἐπὶ προσεὐδαίμονος ὠφελεῖ τοῖς ἔχουσιν.”

εὐδαίμων ὁ πλάσιος, ὁ ἐνάρετος ἀνάγκη τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐν Ἄδου ἄμεινον, τοῖς δὲ κακοῖς κάκιον. οἴμ καὶ ἐνθάδε ἐτι διατρέβησι τοῖς μὲν ἀκολουθήσειν εὐδαίμονα χάριν, τοῖς κακοῖς κακοδαίμονα τίσειν.”

εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ Τενεάτης. Τενεῖα κώμη πλησίον Κκατάφυτος. ὡς τῶν Κορινθίων, ἢ γάλη πόλει, φθονομένων καὶ πράγματων, τῶν δὲ Τενεατῶν ἀπραγμονέσ τὸ ἐπιτελὲς ζώντων, ἐλέχθη ἢ παροιμία. Εὐδαίμων Πηλουσιώτης γραμμιστὴς σύγχρονος Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, καὶ διαφόρως φαίνεται γράφων. ἔτο ποιήματα διάφορα, τέχνην γραμμιστικὴν ὀρθογραφίαν.

Εὐδαῖος ὄνομα κύριον.

Εὐδαμίδας ὄνομα κύριον.

εὐδείελον εὐπεριόρισον.

Εὐδημος ῥήτωρ ἔγραψε διάφορα κατὰ σοχεῖον περὶ λέξεων αἷς κέχειτορὲς τε καὶ τῶν συγγραφῶν οἱ λογιστὴν πάνυ ὠφέλιμον.

εὐδία ἢ ἄνευ ἀνέμων ἡμέρα.

εὐ διάγειν. οὕτως ἐπέγραψεν Ἐπίδωρος· χαιρείν δὲ ὁ Κλέων, καὶ τειν ὁ Πλάτων. Diog. L. 3 61: cf. v. i τειν.

εὐδαιῖος χειμάρρους, καὶ τρεῖς νεὼς δι’ οὗ ἢ ἀντλία ἐκρεῖ.

εὐδιάλογος εὐόμιλος.

εὐδεινός ὁ κυριός καὶ ὁ ἄνεμι ἐξιδινός ὁμοίως.

εὐδικία δικαιοσύνη· “τὸ δὲ κλέο ἐπὶ ταῖς νίκαις τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ εἰρήνῃν εὐδικία ἦν πεπορισμένος, εἰ θεατότερον αὐτὸν πᾶσιν ἐποίησεν.”

Εὐδικος. εἷς ἐστὶν ἔτος τῶν κατὰ τὸν ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας. Demosth. 18 48.

εὐδίνητα εὐσροφα, εὐκίνητα· “τ

εὐδίητα καὶ ὠκνήτα τέρετρα" ἐν ἐπιμάμασι (AP 6 205).

εὐδολοδον εὐπόρευτον, βύσιμον· "ἰσῶσον δὲ τὰ τεινόμενα ξύλα ἐπὶ τῆς μεταξὺ ἴρας, ὡς εὐδίοδα ἦ."

εὐδμητον καλῶς ὤκοδομημένον.

εὐδοκεῖν συγκατατίθεσθαι· "ὃ δὲ ἔφη ἰδοκεῖν τοῖς λεγομένοις, εἰ λάβοι πίσεις," καὶ τοῦ ἀρέσκεισθαι.

εὐδόκησας τῆς σῆς ἡξίωσας οἰκειότητος· "ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς." Theodoret. I Pa. 43 3.

εὐδοκία τὸ ἀγαθὸν θέλημα τοῦ Θεοῦ· Pa. 5 12) "ὡς ὅπλω εὐδοκίας ἐσεφάνωσας ἵπας," καὶ ὁ ἀπόστολος (Ephes. 1 5) "κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ Θελήματος αὐτοῦ."

εὐδοκιμώτερος ὁ γενναῖος.

εὐδοκουμένην καλῶς προσδοκωμένην, ἡσυχουσαν· Πολύβιος "τοῦ δὲ λέγειν ἀληθεῖς ταῦτα πλὴν ἔφη ποιήσιν εὐδοκωμένην."

εὐδον ἐκάθευδον.

Εὐδόξιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ἐξ Ἀρμενίας τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Καισάριος ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τὸν τοῦ μαρτυρίου ζέφυρον ἀνεδήσατο, καίτοι πρόβατον ἡδονῶν ἦτιμον φανεῖς. ἀλλ' ἐβουλήθη τῆς πρώτας κηλίδας διὰ τοῦ μαρτυρικῆ αἰτίας ἀπορρῦψασθαι. ἦλους γὰρ μεγάλους ἐκείνου τῶν ποδιῶν ἐξ τὸν ἀριθμῶν αὐτοῦ ἀπεκρήσαντες περὶ καρέδουσαν. καὶ ἐπειδὴ αὐτὸν πρὸς τὴν γλόγα χανῶν ἀπέθυσεν, ἀπλεκτον ἔτι καὶ σῶον οἱ προσήκοντες τὸν αὐτὸν ἀνελόμενοι ἐν τινὶ ἀγρῷ Σουβίλ λεκτον κατέβησαν.

Εὐδοξος Αἰσχίνου Κνίδιος φιλόσοφος, ἀπὸ τῆς ἡλικιωτής· ὃ τρεῖς ἐγένοντο θυγατέρες, Ἀκτίς Δελφίς Φιλτίς. καὶ ἔσχε πρὸς ἑκατέρωθεν ὑπερφειῶς, ἐγραψέ τε πλεῖστα τῶν ἑσθῶν τούτου, καὶ ὀκταετηρίδα, ἔτι δὲ διὰ τῶν ἀστρονομίαν.

εὐδρῶσιν καλῶς ποιοῦσιν.

εὐεδρον ἀσφαλῆ, βεβαίαν· "ὃ δὲ ἐπὶ τῶν πύλων ἐκάθισε καθέδραν εὐεδρον καὶ τρυφάν." cf. v. εὐάγαλον.

εὐειδής ὁ κατὰ θεωρίαν καλός.

εὐεῖδοτες καλῶς γινώσκοντες.

εὐεικτον εὐπειθή, καλῶς εἰκοντα.

εὐειλος τόπος ὁ θερμός.

εὐέκτης ὁ ἐν ὑγείᾳ διαζῶν· "ἐπεμελεῖτο τῶν ὀσσημοκίας καὶ ἦν εὐέκτης."

εὐεκτικῶς σχετικῶς.

εὐεξία εὐρωσία σώματος. εὐεξία δὲ ἐστὶν ἐπιτεταμένη ὕγεια. ἀκρότης ὕγειας εὐεξία.

ὅτι τὸ τῷ μείζονι ἀγαθῷ ἐναντίον μείζον ἐστὶ κακόν, ἐπ' ὀλίγων ἢ τις εὐροι τοῦτο μὴ ἔχον οὕτως· ὡς δοκεῖ ἐπὶ τῆς εὐεξίας ἔχειν καὶ τῆς ὕγειας. τὸ γὰρ τῷ μείζονι ἀγαθῷ ἐναντίον (τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ καχεξία) ἔλαττον εἶναι δοκεῖ κακόν τῆς νόσου, ἥτις ἐναντία ἐστὶ τῇ ὑγείᾳ, τῷ ἐλάττονι ἀγαθῷ, τῷ τοῦς μὲν νοσοῦντας πάντας καχεκτεῖν, οὐ πάντας δὲ τοὺς καχεκτοῦντας ἦδη καὶ νοσεῖν. τὸ δὲ αἴτιον τοῦτε ἐστὶν ὅτι ἡ μὲν εὐεξία περιεληφεν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ὕγειαν· ἐστὶ γὰρ ὕγεια ἡ εὐεξία. διὸ περιέχουσα ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ὕγειαν, μείζον αὐτῆς ἀγαθόν· πρόσσει γὰρ αὐτῇ τὸ εἶναι αὐτὴν τῶν δι' ἑαυτὰ αἰρετῶν. ἡ δὲ καχεξία οὐκέτι ἐν αὐτῇ περιέχει τὴν νόσον, ἀλλ' ἐστὶ μόνω ἐκείνω ἐν ᾧ ἵππηρχεν ἡ εὐεξία τῆς ὕγειας. ἡ δὲ νόσος ἐν αὐτῇ περιέχει τὴν καχεξίαν· ἐπὶ γὰρ καχεξίᾳ γίνεται νόσος, ὡς καὶ ἡ εὐεξία ἐπὶ τῇ ὑγείᾳ. Alex. Aphrod. in Top. 1 p. 13.

εὐέπεια (S OR 932) ἡ καλὴ φράσις.

εὐεπίβολος ὁ καλῶς ἐπιβάλλων. καὶ εὐεπιβόλως σοφῶς καὶ ὀρθῶς.

εὐερκεῖ καλῶς ἡσφαλισμένω (AP 7 193) "ὄφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμω ἔνδοθι θεῆη."

εὐερμία ἐπιτυχία, εὐτυχία, ὡς δυσερμία ἢ ἀτυχία. ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὐρήματι κοινὸν Ἐρμῆν ἔλεγον. Αἰλιανὸς "Μιθριδάτης δὲ τὴν ἀποδημίαν Λουκούλλῃ ἐντυπὶ κατέγραψεν εὐερμίαν εἶναι." καὶ αὐθις "ἀσπαζόμενος εὐερμίαν καιρῶ, καὶ ἀνάγκης καλούσης μὴ εἰκὼν κάκη."

εὐερνής εὐθυλῆς βλαστός.

εὐερον (A Av. 121) εὐέρον πόλιν, ἡ μαλακὴν, ὡσπερ σίσυραν εὐέριον. Πλάτων Ἐπερόβω "καὶ τοσοῦτον τῆς εὐερίας ἀπολέανκεν ὡς ἀθλιωτάτη ἐστὶ." Κρουτῖνος Πυλαίω "γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν." λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων.

εὐεσοῖ εὐθνηρία, κατασύσει.

εὐεσώ· ὅτι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρῆτης τέλος τὴν εὐθυμίαν εἶναι λέγει, οὐ τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ ἡδονῇ, ὡς ἔνιοι παρακούσαντες ἐξεδέξαντο, ἀλλὰ καθ' ἣν γαληνῶς καὶ εὐσεφῶς ἡ ψυχὴ διάγει, ὑπὸ μηδενὸς τυραννομένη φόβου ἢ δεισιδαιμονίας ἢ ἄλλῃ τιδός

πάθους. καλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ εὐεσιὰ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασιν. Diog. L. 9 45.

εὐετηρία εὐθηνία, εὐνομία, εἰρήνη, τὸ καλῶς διακείσθαι.

Εὐετήριος. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλείας· ὃς διὰ μὲν παιδείαν καὶ φύσεως ὑπερβολὴν οὐδὲν τι τῶν ἀρχαίων ἀποδείων, διὰ δὲ μαλακίαν ψυχῆς καὶ ἀπλότητα πολλοὺς τῶν οὐκ αἰτίων ἐς κρίσιν κατέδησεν.

εὐ ἔχειν ζῶμα τὸ εὐφημεῖν. οὕτως Εὐπόλις.

Εὐζώιος ὄνομα κύριον.

εὐζωίτον καλῆς ζωῆς.

εὐζωνοὶ ἔνοπλοι, ἢ μὴ ἔχοντες φορτία. Ἀππιανός (L 1 p. 509) "πομπὴν ὑπέσχετο στρατὸν εὐζωνον ἄξιον ὁδὸν ἀτριβῆ τρισὶν ἡμέραις."

εὐζωνος ἢ εὐτοκος. ἢ καλή.

εὐζωρον εὐκέραιον. ζωρὸν ἄκρατον, καὶ εὐζωρὸν καλὸν ἄκρατον.

εὐηγορία ἢ καλλιπέπεια.

εὐήθειαν αὐτῶν κατεγνωκῶς, καὶ εὐηθείας αὐτῶν κατεγνωκῶς, τὸ αὐτό.

εὐηθείας μωρίας, ἀνοίας· "ἔτι τε ἀπολαύων τοῦ καιροῦ καὶ τῆς εὐηθείας τῶν ἐπιχωρίων· οὐ γὰρ ἦν πρῶγμα φενακίζειν τὰς ἐπιχωρίους."

εὐήθες ἐπὶ τοῦ βελτίονος καὶ Θουκυδίδης ἐν γ' (83) καὶ ὁ φιλόσοφος (Plato RP 4 p. 425).

εὐήθης βλάξ, ἀνύητος· ἢ ἄχρηστος τὸ ἦθος. Πολύβιος "εὐήθως ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς."

εὐήθιζω τὸ μωραίνειν.

εὐήκης (Hom. X 319) ὁ καλῶς ἠκονημένος. καὶ εὐήκεος.

εὐήλατον τὸ καλῶς ἐληλισμένον· "τὸ δὲ πεδίον ἦν ὑπτιον καὶ εὐήλατον καὶ ἐπιτήθειον ἵππων ἐμμάχεσθαι," ἀπὸ τοῦ εὐχερῶς ἱλαυνόμενον.

εὐήλιος ὁ καθαρός.

εὐημερήσαντος Ὑπερίδης. "τῶν τε σωτῶν αὐτῶν βασιλεῖ ἐγκαλεῖν οἷς εὐημερήσεν ἐν ταῖς ἡλίεθ δυνάμει, καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐπιφέρειν."

εὐημερία, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, Ἀλεξίς Ὀλυνθία "εὐημερία δέσποινα καὶ μουσαι φιλαι."

εὐημεροῦσαν ἐκάσῃ ἡμέρᾳ εὐ διαγοῦσαν· (S Bl. 652) "φιλοισί τε ξυνῆσαν οἷς ξυ-

νειμι νῦν, εὐημεροῦσαν. ὁδὸς πᾶσι ὡσπερ ἔξαιτούμεθα."

εὐηνήμους εὐδαιμονούς, καλοῦς, ζούς.

Εὐηνήνη (Hom. I 557) ἡ τοῦ Εὐγάτηρ.

εὐήνιον εὐπειδές, καλῶς ἠνιοχεῖν ἡνία γὰρ τὰ λῶρα.

εὐηνώτατα. εὐήνιος ὁ πρῶτος τριος καὶ μὴ παραχώδης. ἢ μεταφωτῶν ἵππων. Hærp.

εὐήνορα (Hom. δ 622) τὸν ἄνδρ οὔντα, ἐπὶ τοῦ οἴνου. ἐπὶ δὲ τῆ χαλκ τὸν εὐ τὸν ἄνδρα τιθέντα.

Εὐήνος. δύο ἀναγράφουσιν ἔλεγε ἠτάς, καὶ ἀμφοτέρους Παρίους. Ἡ εὐήρες εὐάγωγον, ἀπὸ τῆς εἰρεο εὐηρέσθησα (Gen. 24 40, Pa. 25 3) εὐήροτον τὸ καλὴν ἔχον γῆν, τ ζόν τῆς γῆς.

εὐήροτον καλῶς ἠροτριαμένον.

εὐήτριον ἱμάτιον εὐυφές.

εὐθαρωῶς ἔπνει· Ἀξίππος "ὁ τα τὸν ἀνθιστάμενον τιθεὶς ἐν διευτέρᾳ πείρας εὐθαρωῶς ἔπνει." cf. v. ἀπὸ εὐθεῖαν ἀτρέπτως· "εὐθεῖαν ἔδοξεν ὡς ἐπὶ Σελεύκειαν" (cf. v. πρόσι αὐθίς "ὁ δὲ κτείνει μὲν αὐτὸν ἐκ θείας ἔδεισαν."

εὐθεῖαν· "τῆς δὲ τριβῆς τὰ αἰ δυνατὸς γενέσθαι εὐθεῖαν παρὰ βασι σαι τῶ δεῖσαι τὰς φυλακὰς τὰς Ἀξ καὶ περιελθεῖν ἐν κύκλω, καὶ οὕτω κροῦ ἀφικέσθαι." cf. vi. ἀμφίλογον εὐ θένεια ἢ εὐθηνία.

εὐθέος φανεροῦ, εὐθῆς. καὶ Δα 32 1) "τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις,"

τοῖς τὸν θεὸν ἐπεγνωκόσι καὶ πλάνη λαγμένοις. εὐθέως δὲ τὸ ἐπιρρηματ εὐ θέσθαι καλῶς διοικῆσαι.

εὐθετηῆσαι κοσμηῆσαι, συνθεῖναι. Ἀριστοφάνης.

εὐθημοσύνη τάξις. (Damasc. p. 349 b?) "ἱερὸν καὶ πολιτικὸν διήγη τῶν Ἀλεξανδρέων εὐθημοσύνης ἐλέγει νοφῶν (Cyr. 8 5 7) "καλὸν μὲν οὐδὲν ὁ Κύρος καὶ ἐν οἰκίᾳ εἶναι ἐπιτήθειον εὐθημοσύνην· ὅταν γὰρ τίς τοσ δέξει λὸν εἶναι ὅπου δεῖ ἐλθόντα λαβεῖν."

εὐθηνίᾳ εὐθηνία τις οὐσα.

εὐθηνούμενοι ἐπὶ τὸ βέλτιον προκείμενοι· "καὶ κατ' ὀλίγον εὐθηνούμενοι ὑπαιώτεροι γίνονται τῶν δεξαμένων αὐτός."

εὐθηνῶ πλουτῶ.

Εὐθίας ὄνομα κύριον. τῶν ἐπὶ συγκωπία διαβεβλημένων ἦν. Πατρ.

εὐθικτον εὐαφές, εὐψηλάφητον. καὶ εὐθίτως τὸ ἐπιρρηματικόν.

εὐθιξία· "ἔχων τὸν νοῦν εὐθιξία πρὸς ἢν θεωρεῖται εὐθυβολῶντα," τῶτέστιν ἄκριτος, εὐφύια.

εὐθύ κατευθῦ καὶ κατ' ἐναντίον, ἐπ' εὐθείας.

εὐθυβόλω ἔξ εὐθείας βύλλοντι.

εὐθύγλωττος· (Damasc. Phot. p. 336 b) "ἢ ἐπὶ καὶ εὐθύγλωττος πέρι τοῦ δέοντος" ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς.

Εὐθύδημος διδάσκαλος Ἀπολλωνία τῆς Τυανίως, ἐκ Τυραίων τῆς Κιλικίας. ὁ γὰρ Ἀπολλωνίος προῖων εἰς ἠλικίαν, ἐν ἧ συγκρημίματι μνήμης τε ἰσχυρὸν ἐδήλου καὶ μελέτης κράτος, καὶ ἡ γλῶττα ἀττικῶς εἶχεν· ἀλλ' ἀπῆχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους. ἰσχυροὶ τε πάντες ἐς αὐτὸν ἐφέροντο· καὶ πρὸς περιβλεπτοὶς ἦν τὴν ὥραν. γεγονότα δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῷ πατρὶ εὐθύδημον ἄγει εἰς Τυρανίαν τῆς Κιλικίας, ὅς τοῦτον ἐπαίδευεν. ὁ δὲ τοῦ μὲν διδασκάλου εἶχετο, τὸ δὲ τῆς πόλεως ἦθος ἀτοπὸν τε ἠγεῖτο καὶ οὐ χρηστὸν ἐπιλοσοφῆσαι· τρυφῆς τε γὰρ οὐδαμῶ μάλιστα ἀπτονται, σκωπτοῖται τε καὶ ὑβρίζαι πάντες, καὶ δεδῶκασι τῇ ὀδῶν μᾶλλον ἢ σοφίᾳ ἀναρῶνται. ποταμός τε αὐτοὺς διαρρεῖ Κύβητος, ὃ παρακάθηται καθάπερ τῶν ὀρνίθων οἱ ἄγρότατοι μεθύοντες τῷ ὕδατι. μεθύοντες οὖν τὸν διδασκαλὸν δεηθεὶς τῶ πατρὸς εἰς Αἰγὺς τὰς πλησίον, ἐν αἷς ἡσυχία ἀπρόσφορος τῷ φιλοσοφῆσθαι καὶ σπουδαίαν μακαριώτεροι καὶ ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ ἐπίβητον τοῖς ἀνθρώποις. ἐνταῦθα ξυνεπιλοσοφῶν μὲν αὐτῷ πλατωνεῖοι τε καὶ χρυσίππειοι καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ περιπύτου· οὐδὲ τῶν ἑκατόρου λόγων ἀπεισπούδαζε. διδάσκαλος ἔην αὐτῷ τῶν Πυθαγόρου λόγων Εὐξενος. *hilostrat. V. A. 17.*

εὐθυδικία. ὅταν εἰσάγῃται τις κριτικὸς ἄνθρωπος περὶ ὧν μηδέπω γνώσις ἐγένετο δικασθεῖς, τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται· περὶ ὧν ἴσχυρὸς κριθῆναι τίς φησι, περὶ τούτων παρα-

γράφεσθαι ἐρεῖται. "οὐκ ἀκούσαντες τῆς εὐθυδικίας, καὶ εἰκότως· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δικάζειν ἐκάθητο, ἀλλ' ἐπὶ προσήματι καὶ προσώπῳ δικασῶν."

εὐθυπελείαις ὀρθολογίαις.

Εὐθυκλής. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰσώτοι ἢ Ἐπιτολή, ὡς φησὶν Ἀθήναιος ἐν τοῖς Λειπνοσοφισαῖς.

εὐθυλήπτων εὐχερῶς κρατημένων, εὐκόλων· "τοῦτο γὰρ δρᾶν εὐθάσιν αἱ σφοδραὶ ἐπιθυμῖαι οὐκ εὐθυλήπτων ὄντων τῶν ἐπιθυμουμένων."

Εὐθυμένης ὄνομα κύριον, ἄρχων Ἀθηναῖος, ἐφ' οὗ κατελύθη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ μὴ κομμεῖν γραφῆν ἐπὶ Μορυχίδου. *sch. A Ach. 67.*

Εὐθυμὸς Λοκρὸς τῶν Ἐπιεφυριῶν, ὅς ἠγωνίστατο πύξ πρὸς Θεαγένην τὸν Θάσιον· καὶ ὑπερεβάλετο μὲν ὁ Θεαγένης ἐπηφάσας τὸν Εὐθυμὸν, οὐ μέντοι ἐν παγκρατίῳ λυβεῖν ἠδυνήθη τὸν κότινον, προκατειργασμένος ὑπὸ Εὐθύμου. ἐνίκησε δὲ Εὐθυμὸς τὰς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας τρεῖς καὶ ἐσιφανώθη, τῷ Θεασίου μὴ καταστάντος οἱ ἐς πυγμῆν, ἀλλ' ἐτέρων. οὗτος ὁ Εὐθυμὸς ἠγωνίστατο καὶ πρὸς τὸν ἐν Τεμέσῃ ἥρωι Ἀλύβακτα. ἡ δὲ Τεμέση μετὰ τῆς Ἰταλίας ἐστίν, εἰς ἣν Ὀδυσσεὺς πλανώμενος περὶ Σικελίαν ἦλθεν. ἐνθα εἰς τῶν ναυτῶν μεθύσας καὶ παρθένον βιασάμενος κατελεύσθη ὑπὸ τῶν ἰγγυριῶν. καὶ Ὀδυσσεὺς μὲν ἐν οὐδενὶ τὴν ἀπώλειαν θέμενος ἐπλεῖ, τούτου δὲ τοῦ τελευτήσαντος ὁ δαίμων οὐκ ἀνέει τοὺς ἐν Τεμέσῃ ἀνθρώπους ἐπεξερχόμενος καὶ φρονεῦν, ὡς καὶ ὠρμησαν φυγεῖν καταλιπόντες τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἡ Πυθία σφᾶς ἐπέσχε, τὸν ἥρωι ἰλίσκεισθαι τέμενος ἰσχυρομένους καὶ κατ' ἐνιαυτὸν τὴν καλλίστην οὖσαν παρθένον ἐς γυναῖκα ἐπιιδόντους. ταῦτα πολλοῖς ἔτεσι τελοῦμενα πυθόμενος ὁ Εὐθυμὸς ἐσηλθὲν εἰς τὸ τέμενος, καὶ τὴν παρθένον ἰδὼν καὶ οἰκτεῖρας, πρὸς δὲ καὶ ἐς ἔρωτα ἐλθὼν ἐνεσκεύασατο ὡς πολεμήσων τῷ δαίμονι, καὶ αὐτὸν μὲν νύκτωρ ἐπελθόντα ἐνίκησε καὶ ἐξήλασεν ὡς μηκέτι αὐτόθι φανῆναι, τὴν δὲ παρθένον γαμετὴν ἠγάγετο. *Pausan. 6 6.*

εὐθυνα κυρίως ἦν εἰσάγειν οἱ λογισαὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξει τῆς πόλεως ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς. καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισαὶ κληροῦσι, κατηγορεῖ δὲ

ὁ βουλόμενος· καὶ τοῖς δικασαῖς ἔφεται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλοῦσιν.

εὐθυναί ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίους. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες ἢ ἄρχαντες ἢ διοικήσαντες τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας. Harp.

εὐθῦναι ἔξετάσαι, ὀρθῶσαι.

εὐθύνας δίκας, τιμωρίας. ὅτι τῆς ἐλεφαντίνης Ἀθηνῆς, ἣν Φειδίας ἐποίησεν, ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς ὁ Περικλῆς καὶ νοσφισάμενος ἕταλанта, ἵνα μὴ δῶ τὰς εὐθύνας, τὸν πόλεμον ἐκίνησεν. cf. v. Φειδίας.

εὐθύνοντας ὀρμῶντας.

εὐθύνος εὐθύντης.

εὐθύνουσιν ἐρωτῶσι, δίκας εἰσπράττουσιν.

εὐθύνω αἰτιατικῆ.

εὐθυρρήμων ἐτυμολόγος. καὶ ῥῆμι εὐθυρρημονῶ· "ὅτε λέγει Ἀριστοφάνης τὸ δεῖνα, τὸ ῥηθησόμενον ἀηδὲς ἐκφεύγει εὐθέως λέγειν, ἵνα μὴ εὐθυρρημονήσῃ" (sch. A Pac. 267).

εὐθύς ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ, παραντίκα. Ἀριστοφάνης (Nub. 1048) "ἐπίσχε· εὐθύς γὰρ σ' ἔχω μέσον λαβῶν ἄφυκτον." τὸ ἐξῆς, λαβῶν σε ἄφυκτον ἔχω, εὐθύς μέσον λαβῶν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιῶν τῶν λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον καὶ ἠττωμένων. καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (987) "σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματιοῖσι διδάσκεις ἐντετυλῆθαι."

εὐθύς καὶ εὐθέως. ἀμφότερα Ἑλληνικά. τὸ δ' εὐθεί διαφέρει τούτων· οὐ γὰρ τὸ παραρρημα σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἕως καὶ εἰς, οἷον . . . παρὰ Θεοκυδίδῃ (25) τὸ παραρρημα καὶ τὸ ἐξ εὐθείας καὶ ἀσκόπως.

εὐθὺ σκοπεῖ ἀκριβὲς κατ' εὐθείαν. "καὶ οἱ μὲν ἐκ τοῦ λιμένος ἀπήραν, εὐθὺ δὲ τοῦ Παχύνου ἐφέροντο."

εὐθυτενής ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθές τεταμένος.

εὐθὺ τοῦ Διός (A Pac. 67) ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν Δία.

εὐθυωρία.

εὐθυωρὸν ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθείαν· ἕτως Ἀντιφῶν καὶ Ξενοφῶν (Anab. 2 2 16). Harp.

εὐθυωρὸν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· "τὸ δὲ βέλος ἀνεφωγμένον προφθάσαν τὸ σῶμα, ἐκείσε ἐμπεσὼν κατέπαυσε τὴν πτήσιν. καὶ δὴ ὁ Κῶχ

εὐθυωρὸν ἀπεβίω" (cf. v. ἄτρακτο).

εὐίε Διονύσιον ὕμνος ἐνθουσιαστικῶς εὐιλατεύειν εὐμενῆ εἶναι, καὶ εἰς τὸς ὁ εὐμενῆς.

εὐ ἴσθι καλῶς γινῶθι.

εὐκαιρεῖν πλουτεῖν· (Polyb. 7) "ὁ λει τῶν πολιτῶν τοὺς δοκοῦντας εὐ τοῖς βλοῖς."

εὐκαιρία· (Polyb. 18 32) "ὅτι Ἀὶ ὁ βασιλεὺς πάντῃ ὠρέγεται τῆς Ἐφέσῃ τὴν εὐκαιρίαν, τῷ δοκεῖν μὲν κατὰ τὴν νίαν καὶ τῶν ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεως κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἀκροῖ ἔχειν θέσιν, κατὰ δὲ τῆς Εὐρώπης ἀκροῖ ὑπάρχειν αἰεὶ τοῖς Ἀσίαις βασιλεῶς καιροτάτον."

εὐκαιρίαν· "ὁ δὲ θαυμάσας τὴν πόλεως θέσιν καὶ τὴν τῆς ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν πρὸς τε τοὺς ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ τοὺς ἐκτὸς ἀπολαμβανόμενους τόπους αὐθις "οἱ δὲ ἐθαύμαζον τὴν ἀρετὴν ἰσθμίου καὶ τὰς κατὰ τὸν Νεῖλον εὐκαιρίας" (Diodorus exc. leg. 32).

εὐκαρδίως προαιρετικῶς· "ἡ δὲ εὐκαρδία προθύμως τε καὶ εὐκαρδίως εὐκατάρησος εὐκατάκαυτος.

εὐκατεργάσον εὐχειρώτον, εὐθεῖ "τῆς οἰκοδομίας οὐσης εὐκατεργάσου. εὐκείατον τὸ εὐσχυρον.

εὐκέρως βοῦς ὁ κυλὰ κέρατα εὐκαιρος δὲ ὁ καλὸς καιρός. καὶ εὐκέρως ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἀρμοῦ εἰς καιρὸν δέοντα· "εὐκαίρως δὲ καὶ Κράτητος, ὁ βιβλιοπώλης δέξας αὐτὸ τούτῳ παρακολούθησον." Diog. L. 7 3 εὐκηλήτειρα (Hesiod. O. 462) ἡ εὐκλεια.

εὐκηλος ὁ ἡσυχος.

εὐκλείς ἐνδοξον.

εὐκλεια ἡ δόξα. "ἠγεισθαι μὲν εὐκλείαν οὐδὲν εἶναι τὴν εὐκλείαν, ἀντιποιεῖσθαι αὐτῆς ἱκανῶς ὠφελείας ἕνεκα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὡς τῶν γε φιλοσόφων δοξάζειν ἀσχημονεῖν οἴχεσθαι ἐκ τῆ βίης πᾶσαι καὶ ζῆλῳσι τοῦ ἀμείνονος ἤθους." ἡ εὐκλεια Ἰώσηπος (B. I. 1 1 5) "Θέμενος εἰ ἐν δευτέρῳ τὸ ζῆν."

Εὐκλείδης Μεγαρεύς, Μεγάρων ἐν τῷ Ἰσθμῷ, φιλόσοφος, ὃς καὶ τὴν τοῦ κληθεῖσαν Μεγαρικὴν αἵρεσιν εἰσε-

δὴ καὶ διαλεκτικὴν καὶ ἑριστικὴν προση-
μεσαν. γέγονε δὲ μαθητῆς Σωκράτους·
θ' ἂν Ἰχθύας, εἶτα Στίλπιον ἔσχον τὴν σχο-
ν. συντέγραψε διαλόγους, Ἀλκιβιάδην Ἀλ-
ίην Κρίτινα Φοίνικας Λαμπρίων Ἐρω-
ίων, καὶ ἄλλα τινά.

εὐκλείσον ἀντὶ τοῦ δόξης καὶ εὐκλείας
ἴωσον· (AP 6 269) "πρόφρων ἀμετέραν εὐ-
κείσον γενεάν."

εὐκλήρια εὐτυχία.

εὐκολίνη ἢ εὐκολος. πόλις.

εὐκολος ἀπλοῖκος τὸν τρόπον καὶ ἔλευ-
ριος (sch. A Ran. 361). καὶ ὁ ἐναντιόμενος
ᾧ δυσκόλω· "ὁ δὲ ἀπλοῦς ἦν καὶ μάλα εὐ-
λιος, συμπεριθόμενος καὶ παρελκόμενος ἄγω-
ν τὸ ἀνδράποδον, καθάπερ Ὀδύσειόν τινα
πλοημισόκλειον παρεληλυθότα δεινότητα καὶ
πυργίαν." cf. v. Ὀδύσεια.

εὐκράς ἀντὶ τοῦ εὐκρατος.

εὐκρίνεια ἢ καθαρότης.

εὐκρινές εὐχερές.

εὐκρινῆς συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀφρωσίας
ἡμάς λέγεται, διὰ τὸ εὐ κεκρίσθαι· οὗτοι
ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τίθειαι κατὰ ἀντί-
ρρσιν.

Ἐκκριτος ὄνομα κύριον.

εὐκταῖον εὐχῆς ἄξιον, πολῦτιμον, ὑγιές.
"ἐμὸι δεικτήσατε πρότερον ἀμφοτέροι·
ἴθι γὰρ τυγγάνω ἱερὰ εὐκταῖα. καὶ τοὺς
πῶδας ἄγων ἴθι, καὶ τῶν φίλων οὐς χρή-
μα." καὶ εὐκταῖος.

εὐκτήμονος πλουσίον.

εὐκτόν ἐπιθυμητικόν· Ἀγαθίας (1 22)
"εἰ δὲ Φράγγοι ἀφειδῶς ἐνέκειντο ὡς τὸν
ἱερὴν ζωγρήσοντες καὶ πόνοι ξὺν βραχεῖ
ἴρας εὐκτόν ἐπιθήσοντες ἅπαντι τῷ πο-
λίῳ."

εὐλάβεια πικρὰ Σοφοκλεῖ (OC 116) ἔν-
ου καὶ σκέψις· "ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν
εὐλάβεια τῶν ποιουμένων." οὐ γὰρ τὸν φό-
βον φησὶ νῦν.

εὐλάβεια ἢ καθαρότης, καὶ ὁ φόβος.
εὐλαβία δὲ ὄνομα κύριον.

εὐλαβηθεῖς "τῶν Ῥωμαίων τὸ πρό-
νομον εὐλαβηθεῖς ὁ Γεζέριχος τοῖς ἑαυτῷ
παρέοις ἐσήμεινε διὰ τύχους ἐπικουρεῖν."
πλ Πισίδης (Heracl. 1 169) "οὐκ ἠελαβήθης
ἐς ἐνοχλοῦσας νόσους."

εὐλαβῆς ὁ εὐ τῶν πραγμάτων ἐπιλαμ-
πέμενος, ὁ μὴ προχειρῶς τι ποιῶν. ἢ καὶ

ὁ εἰς λαβὴν ἐπιτήδειος, ὅλον εὐλαβῆς μάχαιρα.
ἢ ὁ εὐ προλαμβάνων τὸ μέλλον. δύσληπτος
δὲ ὁ δυσχερῆς, ἀπὸ τῶν χειρῶν.

εὐλαβοῦ φυλάσσο· "εὐλαβοῦ δὲ μὴ
'κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς ὡσπερ
Εὐκράτης ἔφρευγεν εὐθὺ τῶν κρηβίων." ἐπὶ
τῶν φευγόντων Ἀριστοφάνης (Eq. 253).

εὐλαβῶς· (Polyh. 16 38) "ὁ δὲ Φιλίπ-
πος ὄρων τοὺς Ἀχαιοὺς εὐλαβῶς διακειμένους
πρὸς τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἐσπέδαζε
κατὰ πάντα τρόπον ἐμβιβάζουσι αὐτοὺς εἰς
ἀπέχθειαν."

εὐλαί σκέληκες, καὶ εὐλέων τῶν σκω-
λήκων. (Herodot. 4 extr.?) "ἢ δὲ Φερετμία
ἢ Κυρήνης βασίλισσα ἀνθ' ὧν ἔδρασε δίκας
ἔτισε· ζῶσα γὰρ ἐξέλεσεν εὐλέων," ὅ ἐστι
σκωλήκων... ὡς φησι Βάβριος ἐν μυθικοῖς.
cf. v. ἀπάνατο.

εὐλαχία τὸ ἄροτρον παρὰ Θεκυδίῃ (5
16) ἐν χρησμῷ τινί. Ἀώριος δὲ ἢ λέξις.

εὐληπτος ὁ ταχέως καταλαμβανόμενος.
εὐλογεῖτω. καὶ εὐλογεῖτωσαν ἐπαι-
νεῖτωσαν.

εὐλόγηκεν ἐβλασφήμησεν, ἐπὶ τῷ Ἰώβ.
(Gen. 15 4) "εὐλογῶν εὐλογῆσει."

εὐλόγησα, καὶ οὐκ ἠελόγησα. ὡς ἀτ-
τικώτερον γὰρ τὸ εὐλόγησα· εὐλογημένος γὰρ
λέγεις, καὶ οὐκ ἠελογημένος.

εὐλογῆσαι ἐπαινεῖσαι, ὑμνεῖσαι, ἐγκω-
μιῶσαι. (Ps. 48 19) "ἢ ψυχή αὐτοῦ ἐν τῇ
ζῳῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται."

εὐλογῆσαι ἡμῶς ὁ θεός. "εἰδέναι
προσῆκει ὡς εὐλογοῦντες μὲν οἱ ἄνθρωποι
τὸν θεὸν λόγους αὐτῷ προσφέρουσι μόνους,
ἔργω δὲ αὐτὸν εὐεργετῆσαι οὐ δύνανται· ὁ
δὲ θεὸς εὐλογῶν βεβαιοῖ τὰς λόγους τῷ ἔργῳ,
καὶ παντοδαπὴν παρέχει φορὰν ἄγαθῶν τοῖς
εὐλογομένοις." Theodoret. in Ps. 66 8.

εὐλογιστής.

εὐλογιστίας εὐλογία, εὐβουλία.

εὐλογον ἀξίωμα τὸ πλείονας ἀφορμὰς
ἔχον εἰς τὸ ἀληθῆς εἶναι, ὅλον "βιώσομαι
αὐρίον." Diog. L. 7 76.

λόγον ποτὲ γενομένης πρὸς Κλεάνθην τὸν
φιλόσοφον καὶ Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα περὶ
τοῦ δοξάζειν τὸν σοφόν, καὶ τινος εἰπόντος
ὡς οὐ δοξάσει, βουλούμενος ὁ βασιλεὺς ἐλέγ-
ξαι αὐτὸν κηρίνας ῥόας ἐκέλευσε παρατεθῆ-
ναι. τοῦ δὲ σοφοῦ ἀπατηθέντος ἀνεβύθησεν
ὁ βασιλεὺς ψευδεῖ συγκατατεθεισθαι αὐτὸν

φαντασίᾳ. πρὸς ὃν ὁ σοφὸς εὐσέχως ἀπεκρίνατο, εἰπὼν οὕτω συγκατατεθεῖσθαι οὐχ ὅτι ῥόαι εἰσὶν, ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐστι ῥόας αὐτὰς εἶναι, διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν τοῦ εὐλόγου. Diog. L. 7 177.

εὐλόφως γενναίως. "ὁ δὲ πρὸς τοὺς ἐπυραζάντας εὐλόφως ἀγωνισάμενος ἐπέδειξεν ἀληθῆ ὄντα τὸν λόγον ὃν ἔφη Σωκράτην εἰπεῖν ὁ Ξενοφῶν (Oec. 1 15) πρὸς Ἰσχόμαχον, ὡς ἔστιν ἄρα τὸν ἀγαθὸν ὠφελείσθαι καὶ ὑπὸ τῶν βλάπτειν αὐτὸν πειρωμένων." καὶ αὐθις (Damasc. Phot. p. 342 a) "εὐλόφω ἀρχέτι τὴν ἄσκησιν ὑπομένων ἐφαίνετο, οὔτε τὸ σῶμα κεκακωμένος οὔτε τὴν ψυχὴν τεταλαιπωρημένος."

εὐμάθεια τὸ καλῶς μανθάνειν.

Εὐμαιος ὄνομα κόριον.

εὐμαρέη ἀπόπατος παρὰ Ἡροδότῳ (2 35).

α εὐμάρεια ἢ εὐκολία. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὐκοσμία παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ (4 3).

β εὐμάρεια ἡσυχία. Ἡρόδοτος (4 113) "τοῦτο φυγῆς τῷ Ἀντίβῳ πλείονα εὐμάρειαν παρέσχε· διώκειν γὰρ οἱ τετριωμένοι ἦσαν ἥμισοι."

εὐμάρεια εὐχέρεια.

εὐμαρῆς εὐκολος, εὐχερῆς. "τὸν πλεῖστον κτήσαισθαι μὲν εὐμαρῆς, φυλάξασθαι δὲ οὐ ῥάδιον." εὐμαρῆς δὲ θηλυκόν· καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 413) "οὐ βαθύπελμος εὐμαρῆς."

α Εὐμενῆς βασιλεὺς [Μακεδόνων], ὃς τῇ μὲν σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος ἦν, τῇ δὲ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι προσαντιέχεν, ἀνὴρ ἐν μὲν τοῖς πλείστοις οὐδενὸς δευτέρου τῶν καθ' αὐτὸν βασιλέων γενόμενος, περὶ δὲ τὰ σπουδαιότατα καὶ κάλλιστα μείζων καὶ λαμπρότερος, ὃς γε πρῶτον μὲν παραλαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν συνεσαλμένην τελέως εἰς ὀλίγα καὶ λιτὰ πολισιμᾶτι, ταῖς μεγάλαις τῶν καθ' αὐτὸν δυνασειῶν ἐράμιλλον ἐποίησε τὴν ἰδίαν ἀρχήν, οὐ τύχῃ τὸ πλεῖον συνεργῶ χρώμενος, οὐδ' ἐκ περιπετείας, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγχινοίας καὶ φιλοπονίας, ἔτι δὲ πράξεως τῆς αὐτοῦ. δευτέρον φιλοδοξότατος ἐγενήθη, καὶ πλείους μὲν τῶν καθ' αὐτὸν βασιλέων πόλεις Ἑλληνίδας ἐνηργέτησε, πλείους δὲ κατ' ἰδίαν ἀνθρώπως ἔσωματοποίησεν. τρίτον ἀδελφῆς ἔχων τρεῖς καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ πρᾶξιν ... πάν-

τας τούτους συνέσχε πειθαρχοῦντας αὐτῷ καὶ δορυφοροῦντας καὶ σώζοντας τὸ τῆς βσιλείας ἀξίωμα. τοῦτο δὲ σπανίως εὐροῖται ἂν γεγονός (Polyb. 32 23).

ὁ δὲ Εὐμενῆς οὗτος (Cardianus) ὑπὸ Ἀτιγόνοῦ ἀναιρεῖται, ἀνὴρ σοφώτερος ἢ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν Μακεδόνων δόξας εἶναι καὶ ἀνεπιληπτος ἐν στρατηγίαις, ὡς καὶ ἐπεὶ χρόνῳ παρασχεῖν ὄνομα.

Εὐμενίδες αἱ ἱρινοὺς, αἱ εἰσι καταχθινιοὶ δαίμονες. μεταβαλεῖν δὲ φασιν αὐτάς· ὄνομα ἐπὶ Ὀρέσῃ· τότε γὰρ πρῶτον Εὐμενῆς κληθῆναι, εὐμενεῖς αὐτῷ γενομένας κέρθεντι νικᾶν παρ' Ἀθηναίους καὶ ὀλοκασσάντι αὐταῖς ὄιν μέλαιναν. Φιλῆμων δὲ κωμικὸς ἑτέρας φησὶ τὰς σεμνὰς θεὰς τὰ Εὐμενίδων. Σοφοκλῆς (OC 42) "αἱ γὰρ ἔφοβοι θεαὶ σφ' ἔχουσι, γῆς τε καὶ σκότου κόροι." καὶ παροιμία (ib. 43) "ἄλλα δ' αἰλαχοῦ καλά," παρ' ὅσον τὰς Εὐμενίδας αἰλοῖ ἄλλως καλοῦσιν. ἄλλα οὖν ὀνόματα καὶ ἄλλοις καλὰ νομίζονται, παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα τὸ ὀνομάζειν αὐτάς Εὐμενίδας. κατ' ἐφομισμὸν τὰς ἱρινοὺς.

Εὐμενίδες. Αἰσχύλος Εὐμενίσιν εἶπε τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέσον, φησὶν ὡς Ἀθηναῖοι ἐπράυνε τὰς ἱρινοὺς ὥστε μὴ καὶ πῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέσην, καὶ Εὐμενίδας αὐτάς ὀνόμασεν. εἰσὶ δὲ τρεῖς, Ἀθηναῖοι γαίρα Τισιφῶνη. Ηαγρ.

εὐμεταβολώτερος κοθόρον. κόθρονος εἶδος ὑποδήματος ἐκατέρωθεν ποσὶν ἀμύζον, ὅθεν καὶ Θηραμένη τὸν ἐπὶ τῶν τριάκοντα κόθορον ἐκάλεον οἱ Ἀθηναῖοι. ἐκ τῶν ἂν συνεχῶς μεταβαλλομένων ἢ παροιμία εὐμοιρία εὐκλήρια· "εἰς θέαν καὶ πῆσιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς εὐμοιρία" Δαμάσκιος (Phot. p. 337 a). καὶ εὐμοιρότερον εὐτυχεστέρον· (Appian. Hann. 24) "ὁ δὲ τοὺς ἀχρεῖους σφῶν ὑπὸ τοῦ λιμοῦ πιεζόμενοι ἐξέβαλον εἰς τὸ μεσοτείχιον, καὶ ἐκπύοντο εὐμοιρότερον ὑπὸ τῶν πολεμίων."

εὐμοιρῶ σου.

εὐμολπία πολλάκις τῆς ἡμέρας τερπόμενος. ἢ εὐφροσύνη ἢ εὐημερία.

Εὐμολπίδαι γένος ἀπὸ τοῦ Θεράπιδος καὶ τὴν μύησιν εὐρεν, ἢ ἀπὸ τοῦ Μωσαίου υἱοῦ, ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ δευτέρου πέμπτου (Maximus Tyr. 12 p. 137) "ἐφηρώσαντο δὲ αὐτῷ Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες." καὶ αὐτῶν

"ἔτα μέντοι παρ' οὐδὲν θέμενος τὰ σεμνὰ
Εὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων καὶ τῶν ἄλλων
γενῶν ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν, ἐπι-
ρριπτον δὲ καὶ θῆλον σοφίαν προελλόμενος."

Εὐμολπος Ἐλευσίνιος ἦτοι Ἀθηναῖος,
τιὸς Μουσαιίου τοῦ ποιητοῦ, ὡς δέ τινες,
μαθητῆς Ὀρφείως, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμή-
ρου. γέγονε δὲ καὶ πυθιονίκης· πρὸς λύραν
γὰρ ἐπεδείκνυντο οἱ ποιηταί. οὗτος ἔγραψε
τελετὰς Ἀθήμητρος καὶ τὴν εἰς Κελεὸν ἀφι-
ξῆν καὶ τὴν τῶν μυσηρίων παρόδοσιν τὴν
ταῖς θρησκείαισι αὐτοῦ γενομένην, ἔπη τὰ
πάντα τρισχιλία. χειροσκοπικὰ πεζῶς, βι-
βλίων ἑν.

εὐνάς κοίτας, ἢ ἀγκύρας. καὶ εὐνίων
τῶν στρατιῶν. "οἱ μὲν ἐκ τῶν εὐνίων ἀνε-
πέθαν, οἱ δὲ ὠπλήζοντο ἀμελῶς."

Εὐνεῖσαι. γένος ἑξὶ παρ' Ἀθηναίους οὖ-
τως ὀνομαζόμενον. ἦσαν δὲ καθαροὶ πρὸς
τὰς ἱεροουργίας παρέχοντες τὴν χρεῖαν.

εὐνηθίντας (Hom. Ὑ 292) κατακοιτα-
σθέντας.

Εὐνηος ὄνομα κύριον.

εὐνις ἢ γαιμητή.

εὐνις ἐξερημένη τῶν ἐπιτηδείων.

εὐνοίαις φιλίαις (Ioseph. A. I. 4 6 2) "τὸν
πρὸ στρατῶν, ὃν καταρασόμενον ἐλθεῖν αὐτὸν
πρακαλοῦσι, δι' εὐνοίας εἶναι τῷ θεῷ."

εὐνοϊκῶς φιλικῶς, πεισῶς.

εὐνομία εἰρήνη.

Εὐνόμιος. οὗτος εἰς Κύζικον προβά-
λται ἐπίσκοπος ἐπὶ Βάλεντος τοῦ βασιλέως.
ἱερογραφεὺς δὲ γέγονεν οὗτος Ἀετίου τοῦ
ἐπιληθέντος ἀθέου, συνὼν δὲ αὐτῷ τὸν ἐκεί-
νου σοφιστικὸν τρόπον ἐζήλωσε, λεξειδίους τε
στολάζων καὶ ποιῶν ἐαυτῷ σοφίσματα οὐκ
ἠεθάνετο. ἐκ τούτων τυφώθεις εἰς βλασφη-
μίαν ἐξέπεσε, τὸ Ἀρείου δόγμα ζηλῶν, κατὰ
τὰ δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι πολε-
μῶν, ὀλιγομαθῶς μὲν ἔχων πρὸς τὰ ἱερὰ
γράμματα καὶ μηδὲ συνίεναι αὐτὰ δυνάμε-
νος, πολύχρος δὲ τὴν λέξιν καὶ τὰ αὐτὰ πε-
ρὶ τῶν ἁγίων ἀεί, καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι
τοῦ προτεθέντος σκοποῦ, ὡς δεικνύουσιν οἱ
ὅτι τέμτοι οὗς ἐματαιοπύνησεν εἰς τὴν πρὸς
Ῥωμαίους ἐπιστολὴν· πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς
αὐτοὺς ἀναλώσας τῆς ἐπιστολῆς τὸν σκοπὸν
ἔλειψεν οὐ δεδύνηται. ἐφάμιλλοι δὲ αὐτοῦ καὶ
οἱ ἄλλοι λόγοι τυγχάνουσιν, ἐν πολυλεξία
ἔχοντες νοσημάτων εὐτέλειαν. Socrates 4 7.

εὐνομουμένη εἰρηνεύουσα, εὐθηνυμένη,
καλῶς διαχειμένη.

εὐνοῦς. Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς Τόποις
(simmo Alex. Aphrod. in Top. 2 p. 94 et 3 p. 137)
"δεῖξαι θέλοντες τὸν φίλον μὴ εἶναι εὐνοῦν
ἀεί, εἰ εὐνας μὲν ὁ ὄρθῶς νοῶν καὶ τὰ ἀλη-
θῆ καὶ τὰ ἀγαθὰ νοῶν, οὐ πάντως δὲ ὄρ-
θῶς ὁ φίλος νοεῖ. ὁ δὲ τόπος οὗτος τὸ μὲν
πιθανὸν καὶ ἔνδοξον καὶ διαλεκτικὸν ἔχει, ὃ
μὴν ὑγιὲς τὸ λεγόμενον ἐπὶ πάντων· ἔτε γὰρ
εὐθάλαστος λέγεται ὁ ἔχων ἀγαθὴν θάλασ-
σαν, οὔτε εὐχειρ ὁ καλῶς ἔχων χεῖρας ἀλλ'
ὁ πυκτικός, οὔτε μεγαλόψυχος ὁ ἔχων ψυχὴν
μεγάλην. διὸ οὐδὲ εὐδαίμων ὁ σπουδαῖος ὡς
ἦδη καὶ τὸν δαίμονα εὐ ἔχων τὸν ἐν αὐτῷ."

"καὶ τὸ τοῦ φίλου ἔργον αἰρετώτερον ἢ
τὸ τοῦ εὐνοῦ, καὶ φίλια εὐνοίας. ἔτι δὲ τοῦ
μὲν φίλου ἔργον ἢ μετὰ βουλήσεως πράξεις
τῶν ἀγαθῶν εἰς τὸν φίλον, τοῦ δὲ εὐνοῦ ἢ
βουλήσεως μόνον. καὶ ἐπεὶ φίλια εὐνοίας αἰρε-
τώτερον, καὶ τὸ τῆς φιλίας ἔργον τοῦ τῆς
εὐνοίας αἰρετώτερον, καὶ τὸ εὐ ποιεῖν τοὺς
φίλους τοῦ κακῶς ποιεῖν τοὺς πολεμίους. καὶ
ἔτι τὸ μὲν εὐ ποιεῖν τοὺς φίλους ἔργον τοῦ
ἐλευθερίου, τὸ δὲ κακῶς τοὺς ἐχθρούς τοῦ
ἀνδρείου."

εὐνοῦς ὁ σφάκτης. τοῦτο κυρίως δό-
νεται λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ Ὀρέσου.

εὐνούστατα φιλικῶς.

εὐνοῦχος. "ἄνηρ τις ἦν, εἰ δόχημεν αὐ-
τὸν ἄνδρα εἶναι, διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων
τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλος γενόμε-
νος ὁ χλούνθη τε καὶ γύννις, ὅσπερ ἐπιλα-
θόμενος ὠθησεν ἐαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον φέ-
ρων, ἔνθου δῆπερ τῷ ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελ-
θεῖν θεμιτὸν ἦν" (cf. νν. γύννις, ἐκνευρίσας,
μέγαρον).

Εὐξείνος ὄνομα πελάγους, ὁ Πόντος.
λέγει Ἡρόδοτος (4 85) "πελαγίων γὰρ ἀπάν-
των ἐξὶ θανασιωτάτος."

Εὐξενος οὐ πᾶν σπεδαῖος, εἰδὲ ἐνεργῶ
τῇ φιλοσοφίᾳ χρώμενος. γαστρός τε γὰρ ἦ-
των ἦν καὶ ἀφροδισίων, καὶ κατὰ τὸν Ἐπί-
κουρον ἐσημίτιζο, τὰς δὲ Πυθαγόρου δό-
ξεις ἐγίνωσκεν ὡσπερ οἱ ὄρνιθες ἢ μανθάνουσι
παρὰ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ χεῖρε
καὶ τὸ εὐ πράττει καὶ τὸ Ζεὺς ἴλειος καὶ τὰ
τοιαῦτα οἱ ὄρνιθες εὐχονται, οὔτε εἰδότες ὅ
τι λέγουσιν οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀν-
θρώπους, ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλώτταν.

ὁ δέ, ὡς περ οἱ νέοι τῶν ἀετῶν ἐν ἀπαλω μὲν τῷ περῷ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις αὐτούς, μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν, ἐπειδὴν δὲ αἶρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας, ἄλλως τε κἄν λίχνους αἰσθωνται καὶ κνίσας ἕνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένοις, οὕτω καὶ ὁ Ἀπολλώνιος προσεῖχε τῷ Εὐξένω παῖς ἔτι καὶ ἤγετο ὑπ' αὐτοῦ βαιῶν ἐπὶ τῷ λόγον, προελθὼν δὲ ἐς ἔτος ἰς' ὠρμησεν ἐπὶ τὸν Πυθαγόρου βίον, περωθεὶς ἐπ' αὐτὸν ὑπό τινος κρείττονος. οὐ μὴν τὸν Εὐξενὸν ἐπαύσατο ἀγαπῶν, ἀλλ' εἰς προάξειον, ἐν ᾧ κῆποι τε ἀπαλοὶ ἦσαν καὶ πηγαί, τῆτον ἀγαγῶν ἔφη "σὺ μὲν ζῆθι τὸν σουτοῦ τρόπον, ἐγὼ δὲ τὸν Πυθαγόρου ζήσομαι." Philostrat. V. A. 1 5.

Εὐξίθεος (Demosth. 18 295) προδότης Ἡλείων.

εὐξοον καλῶς ἔξεσμένον.

εὐοδία ἢ καλὴ ὁδός. σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα. εὐωδία δὲ ἢ εὐοσμία, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Εὐοδιανός ὄνομα κύριον.

Εὐοδίας ὄνομα κύριον.

Εὐοδος Ῥόδιος ἐποποιός, γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος, ὁ θανατιζόμενος εἰς Ῥωμαϊκὴν ποιήσιν. τούτου τὰ βιβλία οὐ φαίνεται.

εὐοδῶ αἰτιατικῇ.

εὐοῖ σχετλιαστικῇ.

εὐοῖ σαβοῖ Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος (260). Βυκχικόν τι ἐπιφθεγμὰ ἔστιν.

εὐοῖ σαβοῖ. μουσικὰ μὲν ἔστιν ἐπιφθεγμὰτα, φασὶ δὲ τῇ Φρυγῶν φωνῇ τὸς μύσας δηλοῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαβάζιος Διόνυσος.

εὐοιώνισον εὐφημιον, καλὰ προσημειουσαν· "νίκης ἄγαλμα χρυσοῦν ποιήσας ἀπέσειλε τῷ δήμῳ, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελὲς ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐοιώνισον εἶναι προσδέξασθαι τὴν νίκην" (cf. v. λυσιτελής).

εὐομιλότατος.

εὐόργητος πρῶος.

εὐοργήτως ἀντὶ τοῦ εὐτρόπως· ὄργη γὰρ ὁ τρόπος παρὰ Θουκυδίδη. sch. Thuc. 1 122.

εὐορκία τὸ καλῶς ὀμνύνει.

εὐόρκου εὐσεβοῦς· Ἡσίοδος (Ο. 283) "ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων," καὶ Ἀριστοφάνης (Plut. 61) "ἀλλ' εἴ τι χεῖρας ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις."

εὐόφθαλμον τὸ εὐοπτον. καὶ εὐο-

φθάλμως Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ εὐφρεπῶς. Harp.

εὐοχεῖται ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος, ἀντὶ τοῦ καλῶς ἠνοχεῖται. εὐωχεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ εὐφραίνεται ἐν τραπέζῃ.

εὐοψίαν ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν.

εὐπάθεια διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυχῆς καὶ τρυφῆ. ἢ εὐπάθεια διαιρεῖται εἰς χαρὰν εὐλάβειαν βούλησιν. καὶ τὴν μὲν χαρὰν ἐναντίαν εἶναι τῇ ἥδονῃ φασίν, οὕσαν εὐλογον ἔκαρσιν, τὴν δὲ εὐλάβειαν τῷ φόβῳ, οὕσαν εὐλογον ἔκκλισιν· φοβηθήσεσθαι μὲν γὰρ τὸν σοφὸν οὐδαμῶς, εὐλαβηθήσεσθαι δὲ τῇ δὲ ἐπιθυμίᾳ ἐναντίαν εἶναι τὴν βούλησιν, οὕσαν εὐλογον ὄρεξιν. καθάπερ οὖν ὑπὸ τὰ πρῶτα πάθη πίπτει τινά, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τὰς πρῶτας εὐπαθείας. καὶ τὴν μὲν τὴν βούλησιν εὐνοίαν εὐμένειαν ἀποσμον ἀγύπησιν, ὑπὸ δὲ τὴν εὐλάβειαν αἰδῶ ἀγνεῖαν, ὑπὸ δὲ τὴν χαρὰν τέφρην εὐφροσύνην εὐθυμίαν. Diog. L. 7 116.

εὐπαθεῖσθαι ἀντὶ τῷ τρυφᾶν καὶ διαχεῖσθαι· "τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν τοῖς καπηλείας διεκελεύετο εὐπαθεῖσθαι." καὶ εὐπαθεῦντες ὑγαίνοντες, τρυφῶντες.

εὐπαλάμων ὕμνων ἀντὶ τοῦ εὐδωκειρισμένων ἢ συντεταγμένων· (A Eq. 524) "τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων."

εὐπαράγωγος εὐπειθής· Ἀριστοφάνης (Eq. 1120) "ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ, θεοκλήμωνός τε χεῖρας κᾶξπατιώμενος, πρὸς τὸν αὐτὸν λέγοντ' αἰεὶ κέληρας· ὁ νοῦς δὲ σου παρὰ ἀποδημεί." καὶ αὐτίς "ὁ δὲ εὐκολώτερος ἦ καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπαράγωγος" (cf. v. Ἄλων d).

εὐπαρυσχόν ἀντὶ τοῦ παρασχόντος, δηλονότι τοῦ δαίμονος· ὁ ἔστι δωρησαμένος τὴν νίκην. sch. Thuc. 1 120.

εὐπάρεδρον καλῶς παραμένον καὶ ἐνηκεῶς.

εὐπαρῆσο.

εὐπαροῖσον εὐπαράγωγον.

εὐπάρυφα εὐκατέργαστα, ἢ κλοῖσιν· "ἰδὼν Διογένης ὁ κῶν εὐπάρυφόν τινα ἐν Κορίνθῳ ἔφη τούτῳ με πῶλεϊ." "ἐπιστάτης τὰ ἱμάτια ἤξιον ἄπαντες εὐπάρυφοι ἐπαινοκομπωδεσέραν ἢ κατὰ τὴν ἐκάσον ἀξίαν ἐπιδιδυσκόμενοι τὴν ἐσθῆτα· κτῶσθαι γὰρ οὐ τοῖς τὰ τοιαῦτα ἔξ οὐ προσηκόντων παρὰ τοῦ δὲ χιτῶνος τὸ ἀμφὶ τῷ χεῖρε μέρος οὐδ'."

εἰς τὸν καρπὸν ξυνήμει σφίσιον ἐν
 α, τὰ δὲ ἐνθὲνδε ἄχρι ἐς ὤμον
 ἄφατόν τι εὖρος διεκλύτο. ὁσά-
 νις ἢ χεῖρ σείοιτο ἀνυβοῶσιν ἐν
 υς τε καὶ ἵπποδρομίαις ἢ ἐγκε-
 ῖπερ εἰώθει, ἐς ὕψος αὐτοῖς τῦτο
 τεχνῶς ἤρετο, αἰσθήσιν παρεχό-
 λησῆτοῖς ὅτι δὴ αὐτοῖς οὕτω κω-
 ῶμα καὶ ἀδρόν ἄν εἴη ὡσε δειν-
 ρὸς τῶν τοιοῦτων ἱματίων καλύ-
 ιὸν οὐκ ἐνερόουν ὅτι δὴ αὐτοῖς τιῶ
 ῆραιωμένῳ τε καὶ κενῶ πολλῶ
 τὸ τῶ σώματος ἐξίτηλον διελεγγ-
 ρορ. Αἰγ. 7).
 ρεῖα ἢ κἀλὸν πατέρα ἔχουσα. καὶ
 ρς ὄνομα κύριον.
 ἰδῆαι εὐγενεῖς.
 εἰα.
 ριος καὶ Ἀρχιάδας δύο υἱοὶ Ἑγίθ.
 Σπείθιος εὐφύεζρος ἐγένετο, τὰ
 τεσουρμένος ἐς ἰδιωτισμόν, ἤδη δὲ
 ὠτερον ἢ κατὰ ἰδιώτην ἔχων, ὡς
 ἦν εἰπεῖν, πολλῶ τῶ πατρὸς ἀπο-
 ὀ δὲ Ἀρχιάδας τὸ μὲν ὅλον τοῦ
 ὀλίγῳ διαφέρων εἰς ἀρετὴν καὶ
 ν, τὰ δὲ ἐς φιλοσοφίαν ἄγοντα
 ἄτε πρὸς ταῦτα ἀνάγωγος ὢν διὰ
 ολάκευτον πατρῶων οὐσίαν, ἱερὰν
 οβεβλημένος εἴπερ τις ἕτερος, καὶ
 ἰ ἀσκήσας ἱερῶν ἔργων τε καὶ λό-
 τι μείον τοῦ πατρός· ἔχω γὰρ
 τῶ Ἑγίμ μαρτυρεῖν. ὁ δὲ Ἀρχιά-
 ὦ καθαροῦ συνειδότος ἐπεμελεῖτο
 ρς, οὐδὲν ἤττον τῶν φιλοσοφούν-
 ν αἰσθάνεσθαι πάντων, ἡσθάνο-
 ἰ αὐτὸς ἐκάστοτε τῶν ἀμφ' αὐτῷ
 ἴματος ἄνευ νοῦ ἐμπιπλαμένων.
 παντοίων κατὰ μέσοι ὄντες οὐδὲ
 ἰτοῖς τοῖς δρωμένοις οἰοί τε ἤσαν
 ἰοις ἐγκαρτερεῖν, ἐπεὶ τὰ γε ἔξω
 κακῶν ἐφαίνεται μηδὲν διαφέρεσθαι
 ἰελαίων ἀνθρώπων. ὁ δ' ἐν Διο-
 θαρτο καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς συνου-
 ἰδὲν ἔχων ἔξαρχια φύσειως ἐτι τα-
 ἰεργόνει πρὸς τὰ ἐπιταυτόμενα.
 ἰολάκων διεφθάρη τὴν διάνοιαν
 ἰονῶς ἀγῆρ πρὸς φιλοσοφίαν, ἢ
 ἰπρῶ κακῶ βλάπτεται οὐδὲ φθει-
 ἰεφ δὲ μόνῳ, ὡς ἔφη Σικράτης.
 ἰλοσοφίαν ἐλυμήνυτο τοῦτο αὐτὸ

τὸ οἰκοθεν ὄνειδος· ὃν γὰρ ἔδει μάλιθα δια-
 σώζειν καὶ θεραπεύειν πρὸς τὸ βέλτιστον, τῶ-
 τον πρὸς ἠδονὰς ἀνατρέφοντες καὶ μετεωρί-
 ζοντες ἐς ἀσχημὰ μειζρον ἢ κατ' ἐαυτὸν ἔλα-
 θον ἑαυτὸς ἐς πᾶσαν ἀτιμίαν καταβαλόντες.
 Damasc. Phot. p. 349a.

εὐπερίκοπτος· (Polyb. 11 10) "ὁ δὲ
 πρὸς τὰς ἐντεῦξεις εὐπερίκοπτος ἦν καὶ ἀνε-
 πίφθονος."

εὐπερίκοπτον εὐκαταφρόνητον· "ἡσθά-
 νετο γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν εὐπε-
 ρίκοπτον ἐσομένην, εἰ δὴ τῆς πρώτης πείρας
 οἱ ἐπανασάντες κρατήσεται."

εὐπερίστατον μωρὸν, ταχέως περιτρε-
 πόμενον. καὶ ὁ ἀπόσολος (Hebr. 12 1) "καὶ
 τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν."

εὐπέτεια. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ πολλὴν
 εὐπέτειαν τῆς ὑπαίθρου ἐκράτησαν." "εἶτε
 κατ' εὐπέτειαν ἀπανισαμένους μετὰ τέκνων καὶ
 γυναικῶν, εἶτε ἄλλο τι γινώσκοντας." "ὁ ἔν
 Γανυμήδης κατ' εὐπέτειαν ἑαυτὸν ξίφει δι-
 ειργάσατο" (cf. v. Μίνως), τουτέστιν εὐχερῶς.
 "φύσει γὰρ πάντες ἐς τὸ εὐπετεῖς τρέπονται."

εὐπετής εὐχερής. καὶ εὐπετῶς ῥαδίως,
 εὐχερῶς, εὐκόλως καὶ εὐσαλῶς.

εὐπεφνκῶς ἀρμόδιος. (Polyb. 10 14)
 "παρεκελεύετο ἐμβαίνειν τὸς στρατιώτας· καὶ
 γὰρ ἦν εὐπεφνκῶς, εἰ καὶ πρὸς ἄλλο τι
 πρὸς τὸ θάρσος ἐμβαλεῖν καὶ συμπαθεῖς
 ποιῆσαι τοὺς παρακαλουμένους."

εὐπήληκος καλὴν περικεφαλαιαν ἐχού-
 σης· (AP 6 120) "ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος Ἀθη-
 ναίης ἐπὶ δουρὶ τὸν τέττιγ' ὕψει μ', ὠνερ,
 ἐφεξόμενον."

εὐπῖδαξ χῶρος ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων.

εὐπλοῆσαι τὸ καλῶς πλεῦσαι.

εὐπλοίην εὐπλοίαν.

εὐπλοκάμιδες καλλιπλόκαμοι.

Εὐπολείδης ὄνομα κύριον.

Εὐπολις Σωσιπόλιδος Ἀθηναῖος κωμι-
 κός, ὃς ἰζ' ἐτῶν γεγονὼς ἤρξατο ἐπιδεικνυ-
 σθαι, καὶ ἐδίδαξε δράματα ἰζ', ἐνίκησε δὲ ζ'.
 καὶ ἀπέθανε νυναγήσας κατὰ τὸν Ἑλλήσπον-
 τον ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίης πολέμῳ· καὶ
 ἐκ τούτου ἐκωλύθη στρατεύεσθαι ποιητὴν. τὰ
 δὲ δράματα αὐτῷ Ἀήγας, Ἀσράτευτοι ἢ Ἀρ-
 δρόγυνοι, καὶ ἄλλα.

εὐπόριζον εὐχερῶς ποριζόμενον· (Me-
 pand. p. 380 Nieh.) "λέγεται γὰρ ὡς παρὰ
 Τούρκους οὐκ εὐπόριζον χρῆμα ὁ σίδηρος."

εὐπορῶ γενικῇ.
 εὐποτμία εὐτυχία. "ζηλῶ τοῦτον τῆς εὐποτίας," καὶ αὐθις "εὐποτίας δὲ ἀπολαύουσι πάσης ἐξ οὐρίων φερόμενοι." καὶ πάλιν "ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ διηγῶν πολλῇ" (cf. v. Ξάνθος α).
 εὐπότιως εὐτυχῶς. "ἢ τοῦ στρατηγού φρόνησις ἔχουσά τι καὶ τύχης εὐπότιμου δι' αὐτήν."
 εὐπραγότερος εὐτυχέστερος.
 εὐπραξία εὐμερμία, εὐτυχία. "ὁ δὲ Ὀξίλιος ὠλισθεν ὑπ' εὐπραξίας καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἀμαρτήματα, πρὸς ἅ κακεῖνον τῶν ἀγαθῶν ἢ λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνήθεντα προσῆναι καλῶς αὐτῶν, ἤγγυεν" (Ioseph. A. I. 9 10 4).
 εὐπράττειν. οὕτως ἢ ἐπιγραφὴ τῶν ἐπιστολῶν Πλάτωνος· ἔγραψε δὲ ἐπιστολὰς ἑγ', εἰσι δὲ τοῦ ἡθικῶν εἶδους. εὐ διαίγειν, οὕτως Ἐπίκουρος ἐπέγραφε. χιίρειν δὲ ἐπέγραφε Κλέων.
 εὐπρησον (Hom. Σ 471) εὐφύσητον.
 εὐπροσιτώτατος ὁ ἡμέρος.
 εὐπροσοδῶτατος τόπος εὐδρομος.
 a εὐπρόσωπος εὐπροσήγορος· Σοφοκλῆς (Ai. 1009) "ἢ πε Τελαμῶν δέξαιτ' ἄν εὐπρόσωπος."
 b εὐπρόσωπος εὐμορφος· "ὁ δὲ ἐπισυράμενος εὐπρόσωπον λίθον σήλην ἔσησεν."
 εὐπτέρων Ἀριστοφάνης (Nub. 798) "κῆς ἐκ γενναϊκῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας," ἀντὶ τοῦ εὐγενῶν, ἢ κούφων, ἢ ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δονέων τῶν μετεώρων καὶ ὑπερηφάνων. ἢ τιμῶν καὶ εὐγενῶν.
 εὐπορθον εὐκλαδον.
 εὐράξ (Hom. A 251) ἐκ πλαγίου.
 εὐρεῖα· Ὀμηρος (A 182) "τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθίων." οὐ καθολικὸν ἐπίθετον ἢ εὐρεῖα, ἀλλ' ἐν ἴσῳ τῷ εὐρεῖα γενομένη, οἷον εὐρῷ μοι χάσμα γένοιτο.
 εὐρείτης ἐπίθετον, ὁ καλῶς ῥέων ποταμός.
 εὐρες Ἀριστοφάνης (Eq. 403) "εἶθε φάυλωσ, ὡπερ εὐρες, ἐκβάλαις τὴν ἐνθεσιν," ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν εὐδοκιμησάντων. τὸ δὲ εὐρες δηλοῖ τὸ καμῖτιν καὶ πόνην περιγενέσθαι τινός, καὶ ἔσι τῆς τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἔλεγχος, τὸ δὲ εὐ-

ρεῖν ἀπλῶς τῆς παρασχούσης τύχης τῆς τοῦ εὐρόντος γνώμης καὶ προαιρέσειεπεία εὐρεσιλογία.
 εὐρεσιεπῆς καινολόγος.
 εὐρεσιλόγος φλόυραρος, ἐτοιμολόγος λύβιος "ἔχων δὲ καὶ πλείω λέγειν ἀγιδόξω τισὶν ὑμῶν ἐκ ἀναγκαίως εὐρεσιεὐρετής· (Damasc. Phot. p. 338a) καὶ εὐρετής ἐτοιμότερος ὧν τε αὐτὸς πρὸς ἑτέρους καὶ ὧν ἕτεροι πρὸς αὐτὸν πολυμυθεῖα καὶ ἀλλοτρίων δοξασμῶν καὶ καταχωννὸς μὲν τὴν ἀλήθειαν κ κρύπτων, ἐπισομιζῶν δὲ τοὺς ἄπορο εὐρέτις δὲ θηλυκὸν διὰ τῆς ἢ ἔσει εὐρημα ἐπίτευγμα, βέλευμα. "ὁ ὡς τῷ πολλὰ πεπαιδευμένῳ καὶ κολινυ γλιχομένῳ καὶ τοῦτο εὐρημῶ ἔσι τέσι βούλευμα, ἐπιτήδευμα. καὶ εὐρὸμοίως ἐπιτεύγματα, βουλευματα. Ξ (Anab. 2 3 18) "ἐπεὶ εἶδον ὑμᾶς εἰς κάμήχανα ἐμπεπτωκότας, εὐρημα ἐμην εἶ πως δυνάμην παρὰ βασιλείᾳ σασθαι δοῦναί μοι ἀποσῶσαι ὑμᾶς Ἑλλάδα." (Philostrat. V. A. 1 18) "εὐκαὶ καὶ τοὺς Μάγας ἐποιεῖτο, οἱ Βαβυλό Σοῦσα οἰκοῦσιν."
 εὐρης ἀδθυπότακτον.
 εὐρήσεται ἀντὶ τοῦ εὐρεθήσεται εὐρήσθαι.
 εὐρησιλογίας.
 εὐρίζω· Δαβὶδ (Ps. 47 2) "εὐρίζε λιάμιτι πάσης τῆς γῆς," ἀντὶ τοῦ ἐκαυλῶς ἐρριζομένην.
 εὐριζῶν πλατύνων, ἢ καλὰς ῥῆροποιούς ἔχων, καλῶς θεμελιῶν καὶ ἰύσε ἀσάλευτον αὐτὴν καὶ ἀτρεμῆ δια Theodoret. in Ps. 47.
 εὐρινος εὐόσρητος· Σοφοκλῆς "κυνὸς εὐρινος βύσις," τουτέστιν ἢ βεὐρινότατος καλόρρινος, ἢ ὁσφρώμενος.
 Εὐριπίδειον ἔπος τοῦ Εὐριπίδου Εὐριπίδειος λόγος ὁμοίως. ὅτι ἔριπίδης "ἄλλων ἱατρὸς αὐτὸς ἔλακτιν β καὶ αὐθις (Iphig. T. 57) "σῦλοι γὰρ εἰσι παῖδες ἄρσενες."
 Εὐριπίδη Εὐριπίδειον Ἀριστο (Ach. 403). ἐρωτικὴν μιμεῖται φωνήν· ἐρωτῶντες εἰώθασιν τοὺς ἐρωμένους ἐρεῖ δι' ὑποκορισμῶν καλεῖν.

ίδης Ἀθηναῖος τραγικός, πρεσβύ-
την δόξαν γενομένου. ἐδίδαξε δρᾶ-
μα δὲ νίκας β'.

ίδης Μνησαρχου ἢ Μνησαρχίδου
ως, οἱ φεύγοντες εἰς Βοιωτὴν με-
ταίτη ἐν τῇ Ἀττικῇ, οὐκ ἀληθῆς δὲ
πρωτὶς ἦν ἡ μήτηρ αὐτῶ· καὶ γὰρ
ἐν εὐγενῶν ἐτύγγανεν, ὡς ἀποδεί-
χτορος. ἐν δὲ τῇ διαβύσει Ξέρξου
οὐκ ἐπὶ τῆς μητρὸς, καὶ ἐτέθη κατ'
Ἑλληνας ἐτρέψαντο τοὺς Πέρσας.
τὰ πρῶτα Ἰωργάφος, ἔτι μαθη-
τὸν μὲν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς, Σω-
κρῆς ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φιλοσόφοις.
ἰὲ καὶ Ἀναξυγόρου τοῦ Κλαζομε-
τραγωγίδου δὲ ἐτράπη τὸν Ἀναξα-
ν ὑποσώματα κινδύνας δι' ἕπερ εἰσα-
τα. σκυθρωπὸς δὲ ἦν τὸ ἦθος καὶ
εἰ φεθῶν τὰς συνουσίας· ὅθεν καὶ
ἰδοξιάσθη. ἔγημε δὲ ὁμοίως πρώτην
την θυγατέρα Μνησιλόχου, ἕξ ἧς
ἰλοχον καὶ Μνησαρχίδην καὶ Εὐ-
ἰπωσάμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευ-
ἰ ταύτης ὁμοίως ἀκολούσων περνα-
ἰας δὲ ἀπ' Ἀθηνῶν ἦλθε πρὸς Ἀρ-
ἰβουσίλα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ
ἰβουσίλας Ἀρριδαίης τοῦ Μακεδόνα
ἰα τοῦ Θετυλοῦ, ποιητῶν ὄντων
ἰάντων αὐτῶ, πεισάντων τε τὸν
ἰκέτην τῶνομα Ἀνσίμαχον, ἰ μινῶν
ἰτα, τὸς βασιλέως ἕς αὐτὸς ἔτρεφε
ἰφείναι αὐτῶ. οἱ δὲ ἰσόρησαν οὐχ
ἰ ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ δια-
ἰ, πορευόμενον ἰωρὶ πρὸς Κριτε-
ἰώμενον Ἀρχελάου· καὶ γὰρ σχεῖν
ἰπερὶ τοὺς τοιοῦτους ἔρωτας· οἱ δὲ
ἰγαμετὴν Νικοδίκου τοῦ Ἀρεθουσί-
ἰναι αὐτὸν οἶ, καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ
ἰετακομίσει τὸν βασιλέα. δρᾶματα
ἰκατὰ μὲν τινος οἶ, κατὰ δὲ ἄλλως
ἰπται δὲ οἶ. νίκας δὲ ἀνεῖλετο ἰ,
ἰ περιῶν, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν
ἰπιδειξαμένου τὸ δρᾶμα τοῦ ἀδελ-
ἰοῦ Εὐριπίδου. ἐπεδείξατο δὲ ὅλης
ἰβ'. καὶ τελευτᾷ ἐπὶ τῆς εἴ' ὄλυμ-

ἰίδης τραγικός, τῷ προτέρῳ ἀδελ-
ἰῶς Διονύσιος ἐν τοῖς χρονικοῖς.
ἰ Ὀμηρικὴν ἔκδοσιν, εἰ μὴ ἄρα ἐτέ-

ρον ἐστὶ δρᾶματα αὐτῶ ταῦτα, Ὀρέσης Μή-
ἰδεια Πολυξένη.

Εὐριπίος πέλαιος ξενόν, ἡ τύπος ὕδα-
ἰώδης μεταξὺ δύο γαιῶν, τουτέστι Βοιωτίας
ἰκαὶ Ἀττικῆς. ἐπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ἐκεῖσε
ἰῦδωρ τρέπεται.

ἰεὺρομεν παρτατατικός. καὶ εὐροσαν.

ἰεὺροναῖτοις καλῶς ῥέουσι.

ἰεὺρωώτερος ὁ πλατύτερος.

ἰεὺρναγνία πλατυάμφοδος.

ἰεὺρνατεύεσθαι· τὸν
ἰγὰρ Εὐρύβατον, τὸν ἕνα τῶν Κερκώπων, γε-
ἰνέσθαι τοιχωρῶν φασίν. οἱ δὲ προδότην
ἰπερὶ τοὺς χρόνους Κροίσου.

Εὐρυβάτης ὄνομα κύριον.

Εὐρύβατον. ἰνδρα φασὶ τοῦτον Ἐφέ-
ἰσιον εἶναι, καὶ λαβόντα χρήματα παρὰ Κροί-
ἰσου ὡσεὶ στρατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον
ἰτὸν εἰς τοὺς Πέρσας, προδότην γενόμενον
ἰεγχειρίσαι τῷ Κύρῳ τὰ χρήματα τοῦ Κροί-
ἰσου, καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηρῆς Εὐρυβάτης
ἰκαλεῖσθαι. Ηαῖρ.

Εὐρύβατος πονηρὸς, ἀπὸ τῆ πεμφθέν-
ἰτος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρη-
ἰμάτων, ὡς φησὶν Ἐφορος, ἔτι μεταβαλομέ-
ἰνου πρὸς Κύρῳ· ἦν δὲ Ἐφέσιος. οἱ δὲ τὸν
ἰΚέρκωπον τὸν ἔτερον· Διότιμος Ἡρακλέους
ἰἄθλοισι "Κέρκωπιες, τοὶ πολλὰ κατὰ τριόδους
ἰπατέοντες Βοιωτῶν σίνοντο. γένος δ' ἔσαν
ἰΟιχυλιῆτες, Ὡλὸς τ' Εὐρύβατός τε, δύο βα-
ἰρυδαίμονες ἄνδρες." Νικάνδρος Ἀθηνῶν
ἰΕὐρύβατον πανουργότατον, οὗ μνημονεύει
ἰἈριστοτέλης ἐν ἡ περὶ δικαιοσύνης. Δοῦρις
ἰδὲ ἐν δ' τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα ὑπὸ τῷ Ὀδυσ-
ἰσῆως ἔταιρε. καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ ὑπο-
ἰθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλ-
ἰλοντα καὶ πλατοῦντα καὶ πανουργοῦντα, "εἰ
ἰδὴ τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία." λέγεται
ἰτὸν Εὐρύβατον κλέπτην ὄντα, εἰρηθέντα καὶ
ἰπαραφλυατούμενον, ἐπειδὴ συμπίνοντες ἔλυ-
ἰσαν αὐτὸν οἱ φυλάσσοι καὶ ἐκέλευσαν ἐπι-
ἰδεῖσθαι τὴν ἐπὶ τοὺς οἶκους ἀναρρήξαι, περὶ
ἰοὺ βουλόμενον, ἐπεὶ μόλις ἀνέπεισαν, περι-
ἰθόμενον τοὺς σπόγγους καὶ τὰς ἐγκεντρίδας
ἰἀναδραμεῖν εἰς τοὺς τοίχους. ἀναβλέποντες
ἰδὲ ἐκεῖνοι καὶ θαυμάζοντες τὰς τέχνας, λα-
ἰβεῖν αὐτὸν τὸν ὄροφον, καὶ ὑπερβάλλοντα,
ἰπρὶν ἐκεῖνοι κύκλῳ περιέλθωσι, διὰ τοῦ τέ-
ἰγους καταπηδῶσι.

Εὐρυδίκη ὄνομα κύριον.

εὐρυθμον εὐ τεταγμένον.

Εὐρυκλῆς πᾶς ὁ ἐγγασφρίμυθος, ἀπὸ Εὐρυκλέους τοιοῦτου τινὸς μάντειος. sch. A Vesp. 1014.

εὐρυκρείων (Hom. A 102) μεγάλως βασιλεύων.

Εὐρυμέδων ποταμὸς Παμφυλίας.

εὐρόνεται πλατύνεται.

a εὐρυόδεια ἡ πλατεῖα ὁδός. καὶ κλίνεται εὐρυοδείας.

b εὐρυόδεια ἡ πλατυάμφοδος.

εὐρύοπα μεγαλόφθαλμον, ἡ μεγαλόφωρον. ἡ εὐθεῖα εὐρύωψ.

εὐρυπυλῆς πλατείας πύλης.

εὐρύς ὁ πλατύς.

a Εὐρυσάκης ὁ μεγάλην ἔχων ἀσπίδα. Σοφοκλῆς (Ai. 574) "ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβῶν ἐπώνυμον Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφον ζρέφων πόρπακος ἐπιταβόειον ἄρρηκτον σάκος."

b Εὐρυσάκης ὄνομα κύριον. καὶ εὐρυσάκειον τέμενός ἐστιν Εὐρυσάκους τῆ Αἴαντος ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον. Hagr. εὐρυσσθ ἐν ἡς μεγαλοδύναμος.

Εὐρυσσθ εὐς ὄνομα κύριον, καὶ Εὐρυσσθείδης.

εὐρυχωρία πλάτος. εὐρύχορος δὲ ἡ καλλίχορος.

εὐρώεις ὁ σκοτεινός, ἡ ὁ πλατύς. καὶ κλίνεται εὐρώεντος.

εὐρώεντα (Hom. Y 65) σκοτεινά, ζοφώδη.

εὐρωμαι ἀντὶ τοῦ εὐρήσω, καὶ εὐρωμεν ἀντὶ τοῦ εὐρήσομεν.

Εὐρώπη ὄνομα κύριον. καὶ ὁ τόπος. καὶ Εὐρώπιον κλίμα τὸ τῆς Εὐρώπης.

a εὐρώς ὑγρότης σεσηπυῖα. Καλλιμαχος (fr. 313) "πέδιλα τὰ μὴ πύσε νήχυτος εὐρώς."

b εὐρώς ἡ νοτία, παρὰ τὸ αὔρα αὐρώς, καὶ τροπῇ εὐρώς. καὶ εὐρωτιῶ. Θεόκριτος (4 28) "ἂ σύριγξ εὐρωῖτι παλύνεται."

Εὐρώταν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 60) "τὸν δ' ὑπεροιδαινοντα κατέσχεπε πεπτυμένη χεῖρ, οὐχ ὄλον Εὐρώταν, ἀλλ' ὅσον ἡδύνατο." περὶ αἰδοίου ἀνδρὸς ὁ λόγος. καὶ αὐθις Λύκαινα πρὸς τὸν ἴδιον υἱόν (AP 7 531) "λεῖπε τὸν Εὐρώταν, ἴθι Τάρταρον. ἦνίκα δειλὴν οἶσθα φυγῆν, τελέθεις ἔτ' ἐμὸς ἔτε Λύκων."

Εὐρώτας ποταμὸς Λακωνικῆς.

εὐρωῖτι σηπεδόνι.

εὐρωτιῶν (A Nuh. 44) σακεῖς, ἡφανισμένοι. ἡ εὐρωτιῶν σκυληκόβρωτος.

εὐρωτιῶν. τοῦ εὐρωτιῶν ἐξήγησις τὸ ἐκπῆ κείμενος· τοῖς γὰρ ἐκπῆ καὶ ἀμιελῶς κείμενοις ἰδρῶς προσίξει καὶ νοτίς. τοιοῦτος δὲ ὁ τῶν ἀγροίκων βίος, ὡσπερ αὐτὸ ἐκμιελῆς καὶ καθάρως ὁ τῶν ἀσικῶν. διόπερ καὶ εἰς πενίαν συνεχῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν τύπτεται (ἀσ κώπτεται) καὶ ὀνειδίζεται, ὡς φησι Μένανδρος "εἰς τὴν καθαρὰ λιμὸς εἰσοικίζεται."

εὐς ὁ ἀγαθός. (Hom. A 393) "παῖδός ἐῆος" ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ "θεοὶ δωτῆρες εἰῶν" (9 325) ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν.

εὐσέβεια ἐπισήμη θεῶν θεραπείας. σκεδαῖοι τοιγμουῶν θύειν θεῶν ἀρμόδιοι, ἀγνοὶ τυγχάνοντες· ἐκνεύειν γὰρ τὰ περὶ θεῶν ἁμαρτήματα, καὶ τὸν θεὸν ἀγασθαι αὐτὸς· ὅσως τε γὰρ εἶναι καὶ δικαίους. καὶ μόνους τούτους ἱερέας εἶναι· ἐπισκίφθαι γὰρ περὶ θεοῶν ἰδρῶσεων καὶ καθαρῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὸ θεῖον οἰκείων. Diog. L. 7 119.

ὅτι ἡ εὐσέβεια κοῦφόν --- ἀχθεινόν (d. v. εὐφημία). "ἡ γὰρ εὐσέβεια συνδνήσκει βροτοῖς· κἄν ζῶσι, κἄν θύνωσιν, οὐκ ἀπόλλεται. εὐσεβεῖν δεῖ τὰ πρὸς θεόν, ὡς τὰ πάντα δευτέρ' ἡγεῖται πατήρ Ζεὺς" (S Phl. 1436). καὶ αὐθις ἕτερος λέγει "ὁδὸς ἀνδρῶν εἰς εὐδαιμονίαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεπέχθη μία διὰ τῆς ἀρετῆς. τιμιώτατον δὲ β' αὐτῇ καὶ ὡσπερ κεφάλαιον ἀρετῆς ἀπέσπε εὐσέβεια· μόνη γὰρ αὕτη τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἱκανῶς ἐπιμελεῖται, καὶ πρὸς τὸ θεῖον γίνεται ἡγεμῶν ἀνθρώποις ἀγαθῇ."

Εὐσέβιος Ἀράβιος σοφιστής, ἀντισοφιστεύς καὶ αὐτὸς Οὐλιανῶν.

Εὐσέβιος ὁ Παμφίλιον, προσκείμενος τῇ Ἀρειανικῇ αἵρεσει, ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, σπουδαῖος ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς, καὶ τῆς θείας βιβλιοθήκης ἀρχιεπίσκοπος Παμφίλιον τῷ μάρτυρι ἐπιμελέστατος ἀρχιεπίσκοπος. ἐξέδωκε πολλὰ τεύχη, ὧν εἰσὶ τὰδε, ἐκ αὐγελικῆς ἀποδείξεως λόγοι ε', εὐαγγελικῆς προσηκουστικῆς λόγοι ε', θεοφανείας λόγοι ε', ἐκκλησιαστικῆς ἰσορίας λόγοι ε', χρονικῶν νόμων παντοδαπῆς ἰσορίας, καὶ τούτων ἐπιτομή. καὶ περὶ τῆς τῶν εὐαγγελίων διαφαστικῆς. εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν λόγοι ε'. καὶ Πορφύριον τῷ τότε συγγράφοτος ἐν Σικελίᾳ ὡς τινες οἰόνται, λόγοι λ'. τοπικῶν λόγος ε' ἀπολογίαις ὑπὲρ Ὠριγένης λόγοι ε', περὶ τῆ

λόγοι γ', περί μαρτύρων ἕτερα
, καὶ εἰς τοὺς ρη' ψυλλίμους δε-
-ὑπομνήματα, καὶ ἕτερου πολλά.
α ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασι-
-ψαντίου, καὶ διὰ τὴν φίλιαν
-φιλον τὸν μάρτυρα τῆς ἐπι-
-ῆξιῳθῃ. Sophronius.

ς ὁ Παμφίλου. οὗτος ὁ Εὐσέ-
-καὶ πρὸς Μαρίνον, ἐν ᾧ λέγει
: ... ἐπέκεινα, οἷός ἐστιν ὁ μο-
-δὲ ὑποβεβηκότα καὶ ἀνθρωπι-
-καὶ γάμοις ὑποτίθεται συγκοι-
-βίος).

: ὁ περιφανής.

α ἡ ἰσχύς.

τμος ἐκίνητος, ταχύς.

ῦμεν καλῶς παρεσκευάσμεθα,
-ἴτα ὧν δεῖ πρὸς θάνατον. "ἔτω
-μεν" Σοφοκλῆς (Αἰ. 823).

εὐσθένεια. "ζῶντά τ' εὐσοίας
⊂ 390).

ἢ καλῶς συνεπειραμένον. (ΑΡ
-εὐπειρῆ δὲ δράκοντα, χρύσειον
-ιον ἐπισφυρίων."

α ἡ καρτερία.

: "αὐτὸς δὲ λαβῶν ἄνεμον εὐ-
-μιμίζετο παρὰ τὴν χώραν, ἀκιν-
-."

ος Ἐπιφανέως χρονικήν ἐπιτο-
-ἰ Αἰνείου μέχρι Ἀναξυσίου βα-
-ίμοις θ', καὶ ἄλλα τινά.

θιος Σεβασιανὸς Μακεδονιακῆς
-ρξεν, ἡμῖ Βασιλείῳ Ἀγκυρανῶ,
: αὐτῆς πόλεως. cf. v. Βασίλειος α.
ς Ἀππιανός. (Hisp. 25) "ὁ δὲ
-τεν εὐσαθῶς, ἥπερ ἐβούλετο,"
-φαλῶς, βεβυίως.

: καλῶς ἐξολισμένους, ἢ κοῦφος.
-ον εὐσαλεῖς, ὑποζύγι καὶ σκη-
-όντες." "ἦν δὲ τὸ ἐπόμενον σφα-
-ελλίνῳ ἐπιφανέστερον τῷ εὐσαλεῖ
ς."

νον εὐτείχιζον.

ος Ἀφροδισιεύς σοφιστῆς ... ἐπι-
-ἐν Ἀδρόττοις τῷ εὐκτηρίῳ, ὁ
-υδιά. ἔγραψε μελέτας. cf. v. Λα-

: τετριμμένη.

ν εὐχόσιμον. "ὁ δὲ προῆγε, ποι-
-ν τὴν ἀκολουθίαν."

εὐσομεῖν τὸ εὐφημεῖν. καὶ οἱ Ἴωνες "εὐ-
-σομα κείσθω" φασίν.

εὐσομιον εὐπρόσωπον, ἀπὸ μέρους.

Εὐσόχιος Καππαδόκης σοφιστῆς ἔγραψε
-τὰ κατὰ Κώνσταντα τὸν βασιλέα καὶ ἀρχαιο-
-λογίαν Καππαδοκίας καὶ λοιπῶν ἐθνῶν.

εὐσρα τὸ μαδισήριον, ἢ ἡ φλογίστρα.
Ἀριστοφάνης (Eq. 1233) "ἐν ταῖσιν εὐσραις
-κονδύλοις ἡρμοστόμη" ἀντὶ τοῦ ἐπαιδευό-
-μη, ἀπὸ τῆς μουσικῆς.

εὐσσύμβολος ἀντὶ τοῦ ἡμῶως καὶ εὐ
-συμβάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν.
Ἄντιφῶν ἐν τῷ Πολιτικῷ. Παρρ.

εὐσυνείδητος καλῶ ζῶν συνειδότι.

εὐσυνθετεῖν ἐννοικῶς ἔχειν. (Procop.
Vand. 2 2) "Μισσαγέται ἐβουλεύσαντο εὐ-
-συνθετεῖν πρὸς τε Γέλιμερον καὶ Βελισάριον."

εὐσύννοπτον εὐεπίγνωσον, εὐθεώρητον.

Εὐσχημος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐ-
-τοῦ ἐστὶν Ἐμπολή, ὡς Ἀθήναιος λέγει (p. 571).

εὐσχήμεων οὐχ ὁ πολλὰ κεκτημένος καὶ
-πλούσιος, ἀλλ' ὁ κόσμιος καὶ πειθόμενος τοῖς
-νόμοις. καὶ συζέλλει.

Εὐταίῳ ὄνομα κύριον.

εὐτε. ἔστι καὶ χρονικὸν ἀντὶ τοῦ ἡνῖκα,
-καὶ ὁμοιωματικὸν ἀναλογοῦν τῷ "ἥνυτε βοῦς
-ἀγέληφι ταῦρος" (Hom. B 480). βοῦς μὲν γε-
-νικῶς, ταῦρος δὲ εἰδικῶς.

εὐτεῖχεῖ πάγῳ καλῶς τετειχημένῳ.

εὐτέλεια. εὐτελία δὲ ἡ εὐδαιμονία,
-παρὰ τὸ εὐτελεῖν. Ἀριστοφάνης (Ran. 406)
"σοὶ γὰρ διδόμεν ἐπ' εὐτελείῳ τὸν σανδα-
-λίσκον."

εὐτελής, ἐπ' ἀρετῆς, ὁ φειδωλὸς καὶ
-ὀλιγοδάπανος. οὕτω Μέγανδρος "ἐγὼ δ' ἀνό-
-ητος, εὐτελής ὑπερβολῆ." καὶ "ὁ ἄσωτός ἐστι,
-πολυτελής, θρασὺς σφόδρα."

εὐτοκίῳ πολύγονος.

Εὐτόκιος, ἀπὸ Θράκης ἐλθὼν, οὕτε
-γνώμην ἐπεικῆς τις ἦν οὕτε γένους εὐήμων,
-ἀλλὰ σφατιώτης μὲν ὁ τυχῶν, πολλὰ δὲ χρή-
-ματα κοινὰ τοῦ ἰδίου τάγματος ὑποκλέψας
-ᾧχετο φεύγων εἰς τὴν Παλαισίην. ἐπεχείρησε
-μὲν οὖν Ἐλευθεροπολίταις ἑαυτὸν ἐγκυλιέ-
-ξαι, τῆς βουλῆς μετασχὼν ἐπὶ χρήμασι με-
-γύλοις. καὶ γὰρ ἐγλίχετο τὴν τύχην μεταβα-
-λεῖν εἰς τὸ εὐγενέστερον. καίτοι ἔδει πρότερον
-μετατίθεσθαι τὴν προαίρεσιν εἰς τὸ κρεῖτ-
-τον. ἀλλ' ὁμως οἱ Ἐλευθεροπολίται, τὸ πλη-
-θος ὑπιδόμενοι τῶν χρημάτων, οὐ προσεδέ-

ξαντο τὸν Εὐτόκιον. ὃ δὲ μετεχώρησεν ἐς τὴν Ἀσκάλωνα, καὶ ὁ τότε πρωτεύων Κρατερός εὐμενῶς αὐτὸν ὑπεδέξατο μετὰ τῶν χρημάτων, πολιτικῆς τε μετέδωκεν ἐλευθερίας. οἱ δὲ Θραῖκες ὑξέρω χρόνῳ κατὰ πύσιν ἦγοντες ἐπὶ τὸν Εὐτόκιον, ἀπήτουν τὸν Κρατερὸν αὐτὸν τε τὸν Εὐτόκιον καὶ τὰ χρήματα. ὃ δὲ οὐ μεθίει τὸν ἄνδρα. τῶν δὲ στρατιωτῶν ἐπὶ δίκην τὸ πρῶγμα φερόντων, ὁ Κρατερός ὑπερωγωνίζεται τοῦ Εὐτοκίου καὶ περιγίνεται τῶν Θρακῶν· ἐφ' ᾧ καὶ χρησμός ἐξέπεσε ἔχων ὡδε. Eunap. p. 115 Nieb.

εὐτραπελία μωρολογία, κηφότης, ἀπειθευσία· "ὃ δὲ Πτολεμαῖος --- αὐτόν" (cf. v. ἀνακροῦνται).

εὐτράπελον· "οὔτε τίς ἔχων πρόφασιν οὔτε λόγον εὐτράπελον," εὐσροφον, "αὐτὸς ἄρχων μόνος." (A Vesp. 466) "οὕτω δ' ἦν εὐτράπελος τὴν φύσιν ὡσεὶ παρ' Ἀθηναίους ἦν ἄκρος καὶ Λύκων Λυκεδαίμωνιός τε καὶ Θηβαίους Θηβαίους."

εὐτρεπῆ τὰ ἔτοιμα καὶ τέλος ἔχοντα.

εὐτρεπισμός ἢ ἐτοιμισία.

Εὐτρόπιος ὁ τοῦ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως πρόκοιτος, ὃς οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπέλιμπαν, τίς τε ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων, καὶ τὴς τε δυναμένης συκοφαντῶν, ἐξορίας τε τοὺς μεγιστάνους ὑποβάλλων, καὶ πῦσιν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπειχέτο συμμαχίας, ὡς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων ἐς τὴν τῆ βασιλείᾳ μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ ποτε καὶ τῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πεφηνότας συλλαμβάνειν βουλόμενος νόμον προὔθηκεν ἐπιτρέποντα τέτους ἐκ τῶν θυσιασηρίων ἀφέλεισθαι. καὶ ὁ μὲν νόμος ἐγγράφτο, δίκη δὲ εὐθὺς τῆς ὀμότητος ἠκολούθει· μετ' οὐ πολὺ γὰρ προσκρήσας τῷ βυσιλεῖ Εὐτρόπιος ἐν τοῖς πρόσφυξιν ἐγένετο καὶ ὑπὸ τὸ θυσιασηρίον ἔκειτο, Ἰωάννης ἐπισκοποῦντος τῆ Χρυσσοδόμῃ, ἐκεῖθεν τε ἀφαιρεθεὶς νυκτὸς τῆς κεφαλῆς ἀποτίμνεται. οὕτω μὲν ὁ Εὐτρόπιος δίκας τῆς ἀμαρτάδος ὑπόσας καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπάτων ἠλείφθη, μόνου τῆ συναπατεύσαντος Θεοδώρου γεγραμμένου. Io. Antioch. exc. Peir. p. 849.

Εὐτρόπιος ὁ εὐνοῦχος, ἐπίτροπος Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. καὶ φησιν Εὐνάπιος (p. 102 Nieb.) "ὃ μὲν γὰρ Ρουφῖνος ἀνὴρ τε ὢν ἢ δοκῶν καὶ ἐν ἀξιώμασι γεγονώς καὶ

ποικίλοις ὁμιλήσας τύχαις, οὐ παρὰ λόγον οὐδὲ τοῦ πρόποντος ἐκτὸς ἐδόκει κατεξασθαι τῆς νεωτερικοῦσης ἅπαντα τύχης· ὁ δὲ θαλαμηπόλος εὐνοῦχος παραλαβὼν τὸ ἐκείνη κριτὸς ἐς τοσόνδε κατέσεισεν ἅπαντα καὶ κατεβρόντησεν ὡσεὶ οὐ μόνον Ρουφῖνος ἦν αὐτὸς ἀλλ' ὁ τοῦ μύθου Σαλμωνεὺς μικρόν τι χοῦμα πρὸς αὐτὸν ἦν, ὅς γε ὢν εὐνοῦχος ἀνὴρ εἶναι κατεβιάζετο. καὶ οἱ μὲν μῦθοι φασὶ τὴν Γοργόνα φανεῖσαν ἅμα τε φαίνεσθαι καὶ τοὺς ἰδόντας μεταβάλλειν εἰς λίθον· ὁ δὲ καθ' ἡμῶς βλος λήρον τινα περιττὸν καὶ φλήναρον τὸν μῦθον ἀπέδειξε." καὶ πολὺν καταχέει διασυρμὸν ὁ ἰσορικός τοτοῦ τοῦ εὐνοῦχου, τοῦ βίου αὐτοῦ ἐκάστω.

ὅτι ἐπὶ τούτου τοῦ Εὐτροπίου τὸ τῶν εὐνοῦχων --- εὐνοῦχοι βυληθέντες γενέσθαι, σὺν τοῖς ὄρχεσι καὶ τῆς ψυχῆς ἀφηρέθησαν (cf. v. σπάδιων ext.).

Εὐτρόπιος Ἰταλὸς σοφιστῆς τὴν Ῥωμαϊκὴν ἰσορίαν ἐπιτομικῶς τῇ Ἰταλῶν φωνῇ ἔγραψε, καὶ ἄλλα.

εὐτρόχαλον· "εἶναι δὲ τὴν ἀσπίδα μικρὰν καὶ εὐτρόχαλον," περιφερῆ.

εὐτροχον· "οἱ τε ὀφθαλμοὶ τὸ τῆς διανοίας εὐτροχον ἀποσαφούντες" (cf. v. ἀποσφούντες).

εὐτυχτα παρὰ Ἡροδότῳ (1 119) ἀπὸ τοῦ ῥάδιου, ἔτοιμα εἰργασμένα, καλῶς κατασκευασμένα.

εὐτυχεῖ ἐπιτυγχάνεται· (S El. 945) "ἐννοου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ."

Εὐτυχής. οὗτος ἡγούμενος γέγονεν ἐν Κωνσταντινῶν πόλει μοναχηρίῳ, τῆς κατὰ Μένεντα καὶ Ἀπολινάριον ἀντιθέου μόρας τῆς τοῦ ὑπασπιστῆς, ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτῶν τῶν Χριστῶν καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον κηρύττειν μὴ ἀνεχόμενος ὁμοούσιον ἡμῖν καὶ ὁμοφῆ τὴν σύμφωνον τοῦ κυρίου ὁμολογεῖν· καὶ ἀπεφθάνειτο σώζεσθαι λέγειν ἐν τῷ Χριστῷ ὅτι φησὶς μετὰ τῆς τούτων ἐνώσεως τε καὶ σφηνίους. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τερατώδη τῶν καὶ ἀλλόκοτα παρέπλαττεν, ἐξ οὐρανοῦ λέγων κατενεχθῆναι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου, καὶ ὡς διὰ σωλῆρος τῆς παρθένου παραδραμεῖν τὸν θεὸν λόγον, οὐρανόθεν τοῦτο ἐνδεδραμεῖν, ἵνα δόξη γεγεννησθαι ἐκ γυναικὸς κεντρὸν μὴ γεγεννημένος. Μανιχαῖος οὗτος λόγος καὶ πεφαντασμένος πολλῶν μῶλλον ἡλικίου. μίαν φύσιν καὶ οὗτος διεσραμμένη

ζὸν ἐπὶ ῥέσβευεν. Theodorus presb.
πι.

ῥης πατρωνυμικόν.
γενικῆ.

τοῦ.

ει καλὰ λάλει, ἢ ἐπαίνει. Ἀριστο-
πι. 39) "εὐφημος πᾶς ἔσω λεῶς
εἰσας· ἐνθήμεί γὰρ θάσος μου-
μελάθρων." εὐφήμει οὖν ὄνομα,
ὄγει.

α. "εὐφημίας χάριν προτιμᾶ τὴν
να τὸ θεῖον ἤπερ τῶν Ἀθηναίων
ιπωντας καὶ πρὸς καὶ ἀγάματα
δους καὶ τὸν λοιπὸν φλήναφον τῶν
ον τε καὶ θανάσειν γλιχομένων.
ύσκει ὁ λόγος ὡς ἢ ὄντως εὐσί-
ν ἔσι καὶ σποφροσσην ἀνάπλευσιν
ἀχθεινόν· εὐφημία γὰρ εὐκολί-
ν" ἤκουσας πην, ὡ καὶ Ἀρίστω-
ριπίδης εὐφημία γὰρ παρὰ σπον-
σον."

α. ὅτι Εὐφημίας τῆς γυναικὸς
ὑ Θρακὸς εἴλη ἴσατο ἐν τῇ ἀγίᾳ
π' αὐτῆς κτισθείση. Codim. orig.

α ἔσω (A Theam. 302). εὐφημία
κωμικοί, ἐπειδὴν εὐχὴν ἢ ψήφι-
σιν.

σμός.

ε ζόμα φροντίδος (S OC131)
μία γὰρ ἢ φωνή. "Ὀμηρος (K 8)
μα," καὶ Σοφοκλῆς (Ai. 17) "χαλ-
ιδανός." ὁ δὲ νοῦς, τὴν φωνὴν
ων φροντίδος ἰέντες, ὃ ἔσι μετὰ
ταλλῆς εὐφήμεως τὴν φωνὴν ἀφίεν-
ον οὖν τὴν σιωπηλήν· τὸ γὰρ εὐ-
τοῦ σιωπᾶν τίθεται.
ης ὄνομα κύριον.
α ἢ εὐθηνία.

ίων υἱὸς Αἰσχίλου τοῦ τραγικῆ,
τραγικὸς καὶ αὐτός, ὃς καὶ τοῖς
αῦ πατρός, οἷς μήπω ἦν ἐπιδει-
ετρακίς ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ

ίων Πολυμνήστου, Χαλκιδῆς ἀπὸ
ιαθητῆς ἐν τοῖς φιλοσόφοις Λα-
λφυνάιδος καὶ ἐν τοῖς ποιητικοῖς
υ τοῦ Θηραίου ποιητοῦ, οὗ καὶ
ἔγκει γενέσθαι. ἐγεννήθη δὲ ἐν
νμπαίδι, ὅτε καὶ Πύρρος ἠτιθήθη

ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ ἐγένετο τὴν ἰδίαν μελλί-
χρους πολύσαρκος κακοσκελής. τῆς Ἀλεξάν-
δρου τοῦ βασιλεύσαντος Βυβόλιας, υἱοῦ δὲ
Κρατεροῦ, γυναικὸς Νικαίας σερχιάσης αὐ-
τὸν εὐπορος σφόδρα γεγονὼς ἦλθε πρὸς Ἀν-
τίοχον τὸν μέγαν ἐν Συρίᾳ βασιλεύοντα, καὶ
προέση ὑπ' αὐτῆ τῆς ἐκεῖσε δημοσίας βιβλιο-
θήκης· καὶ τελευτήσας ἐκεῖ τέθαιπται ἐν Ἀπα-
μείᾳ, ὡς δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ. βιβλία δὲ αὐ-
ταῦ ἐπικὰ ταῦτα, Ἡσίοδος, Μοσοπία ἢ
ἄτακτα· ἔχει γὰρ συμμιγεῖς ἰσορίας, Μοσο-
πία δὲ ὅτι ἢ Ἀττικῆ τὸ πρὶν Μοσοπία ἐκα-
λεῖτο ἀπὸ τῆς Ὠκευῆ θυγατρὸς Μοσοπίας,
καὶ ὁ λόγος τοῦ ποιήματος ἀποτείνεται εἰς
τὴν Ἀττικὴν· χιλιάδες· ἔχει δὲ πρόθεσιν εἰς
τοῦς ἀποσερχάωντας αὐτὸν χρήματα ἢ πα-
ρέθεται, ὡς δίκην δοῖεν κἂν εἰς μακρὰν· ἔτι
συνάγει διὰ χιλίων ἐτῶν χρήσμονος ἀποτελε-
σθέντας. εἰσι δὲ βιβλία ἑ.

εὐφωρος κούφος, ἔλαφρός· "ὃ δὲ θυ-
ρεὸς τῶν Ἰβήρων εὐφορος."

εὐφραδῆς σαφής.

Εὐφρατὸς ὄνομα κύριον. Ὀρείτης ἦν
τὸ γένος, μετέσχε δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος δια-
τριβῆς. Harp.

Εὐφραίων ὄνομα κύριον.

Εὐφρήτης ὁ Εὐφράτης ποταμός.

εὐφρόνη ἐπίθετον τῆς νυκτός· (Herodot.
7 188) "ταύτην μὲν τὴν εὐφρόνην οὕτως
ἔμειναν."

εὐφρόνη ἢ νύξ· "τίς τὸν μεγίστων νου-
ἔνδον τῆς εἰρήνης ἐπεισεν ὄρνιν ὠρολογεῖν τὴν
εὐφρόνην;" (Psid. creat. mundi 1087).

εὐφρονῶ τὰ σὺ (S Ai. 491) ἀντὶ τοῦ
εὖνους σοι εἶμι.

εὐφρος (ἀπ' εὐφροσύνης) εὐθυμος.

Εὐφρων κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτῆ
ἔστιν Αἰσχρὰ Μοῦσαι Συνέφηβοι Θεωροί, ὡς
Ἀθήναιος γράφει ἐν τοῖς Λειπνοσοφισταῖς.

εὐφρᾶ καλὴν φύσιν ἔχοντα. (Diog. L. 4
30) "ὡς εὐφρῆς καὶ εὐεπιχειρητος ἀπειλη-
θὼς τῆς διατριβῆς εἰς νευρίσκος." Πολύβιος
(13 5) "ὃ δὲ ἦν ὑψηρετικὸν σκεῦος εὐφρῆς,
καὶ πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων
οἰκονομίαν." cf. v. σκεῦος.

εὐφρῆτα. εὐφρῆς ἐστὶ τὸ οἰκειοῦσθαι μὲν
πρὸς τὸ ἀληθές, ἀποσερχέσθαι δὲ τὸ ψευ-
δος. ὃ δὲ τοῦτο ἔχων ἔχει καὶ τὸ κρίνειν τὰ
ληθῆς δύνασθαι καλῶς. οἱ δὲ ῥαδίως μὲν
τισὶ πικρακολουθοῦντες καὶ μανθάνοντες,

ὁμοίως δὲ ἔχοντες πρὸς πάντα τὰ μαθήματα, οὐκ ἂν κυρίως εὐφρυνεῖς λέγοιντο τῷ μὴ ἔχειν τὸ κριτικὸν ἐν αὐτοῖς, ὃ ἐστὶν ἡ πρώτη καὶ κυρίως εὐφρυνία. καὶ τῶν προσφερομένων, εἴτε μαθήματα ταῦτα εἴη εἴτε καὶ ἄλλα τινά, τὰ μὲν ἄξια εὐπορεῖσθαι καὶ φιλεῖν αἰρούμενοι, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ἀποσρεφόμενοι καὶ μισῶντες εὐ τε τῶτο ποιῶσι καὶ εἰσὶν ἀγαθοὶ κριταί. Alex. Aphrod. in Top. 8 p. 278.

εὐφρωνον κήρυκα δυνάμενον μέγα βοῆσαι.

εὐφώρατον φανερὸν.

εὐχαί αι ὑποσχέσεις. (Ps. 115 1) "τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω." εὐχή γὰρ ἐπαγγελία θεῷ τῶν κατ' εὐσέβειαν ἀφιερουμένων, προσευχή δὲ δέσεις μετὰ ἱκετηρίας τῷ θεῷ προσαγομένη.

εὐχαίτης ἴππος καλόθρεξ.

εὐχαριστῶ δοτικῆ.

εὐχέμενος (εὐείμενος ἀπ λευχέμενος)

τοῦ καλὰ ἰμάτιον ἔχοντος.

εὐχειρία ἡ διὰ χειρῶν εὐκνησία. "οἱ δὲ Μακεδῶνες ταῖς εὐχειρίαις πολὺν περιήσαν."

Εὐχεμος ὄνομα κύριον, ὃ Αἰγιάτης. cf. v. ἐπιβολή c.

εὐχέρεια εὐκολία.

εὐχεται κυνηῖται.

Εὐχίδης καὶ Ἄσσαπος καὶ Χρυσόμαζος καὶ Ἐχίων, ὀνόματα κύρια. ὠκτάτοι οὗτοι τοῖς ποσὶν ὑπῆρχον. cf. vv. Ἰνδακος εἰ Ἐχίων.

εὐχολόγιον τὸ βιβλίδιον.

εὐχομαι δὲ σοι τάδε, ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι, παρὰ Ἀριστοφάνει (Bq. 935).

εὐχος καύχημα.

εὐχρησία ἡ καλὴ χρῆσις.

εὐχροεῖς (A Lys. 80) εὐσωματεῖς.

εὐχυλότερος ὁ ταχέως πεττόμενος.

εὐχυλὴ εὐχή, ἡ καύχημα.

εὐψυχία ἀνδρία. (Polybius?) "καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς Ἐπαμινώνδε καὶ Πελοπίδε καὶ Βρασίδου καὶ Κλεομβρότου τελευτήσας, καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ τελευτῶν εὐψυχίαν, ἀδυνατοῦσιν οἱ συγγραφεῖς ἀξιολογεῖν λόγους τῆς προκαθηγουμένης τῶν ἀνδρῶν ἐννοίας." καὶ ἀδιδίε (Aphrod. in Top. 40) "μὴ εἶναι φοβερὸν ὅτι πλήθει προέχουσιν οἱ πολέμοιοι τὴν γὰρ εὐψυχίαν αἰεὶ τοῦ πλείονος ἐπικρατεῖν."

εὐψυχος, Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει, οὐχ ὁ ἀνδρείος μόνος, εἰ μεταληφθ-

μεθὰ τὸ εὐψυχος εἰς τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν. ἐστὶ δὲ οὗτος ὁ εὐ τὴν ψυχὴν ἔχων. ἀλλὰ μὴν εἰ εὐψυχός ἐστιν ὁ εὐ τὴν ψυχὴν ἔχων, ἀγαθὴν δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει καὶ ὁ δίκαιος καὶ ὁ σώφρων καὶ ὁ φρόνιμος, εἴ ἂν ὁ ἀνδρείος μόνος εὐψυχος εἴη, οὐτ' ἂν ἡ εὐψυχία ἀνδρία εἴη. ὅτι δὲ εὐψυχος ὁ εὐ τὴν ψυχὴν ἔχων, δεῖξομεν τῆ τῶν ὁμοίων παραδείξαι. καὶ γὰρ εὐέλπις ὁ εὐ ἐλλείπει, τουτέστιν ὁ ἀγαθὰ ἐλλείπει, καὶ εὐδαίμων ὁ εὐ τὸν δαίμονα ἔχων (Alex. Aphrod. in Top. 2 p. 94). Ἀρριανός: "τῶν μάλιστα εὐψυχίαν καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς ἐπιδεικνυμένων," ἀντὶ τῷ εὐτολμῶν.

εὐψυχος, εὐψυχότερος.

εὐψύχους ἀντὶ τοῦ τολμηροῦς. "καλῶς ἔχουσιν ἀνδρας εὐψύχους τε καὶ γενναίους."

εὐωδία ἡ εὐσμία.

εὐωδοῦτο κατεωδῶτο, καὶ εὐωδόθη κατεωδοῖσθη.

Εὐωεῖκη ὄνομα κύριον.

εὐωνοκ εὐταλές. καὶ Εὐωνος ὄνομα κύριον.

εὐώνυμον τὸ ἀριεργόν.

εὐωπος ὁ εὐόφθαλμος.

εὐωρία, ψιλῶς, τὸ μὴ πᾶν φροεῖν ἀλλὰ ῥαθυμότερόν πως ἔχειν.

εὐωρῶ τὸ παίζω.

εὐωχία ἡ τράπεζα.

ἐφ' ἢ ἐφ' ἃ τίνα.

ἐφάλια παραθαλάσσια.

ἐφάμιλλον ὅμοιον, ἴσον.

ἐφαμμα τὸ περὶ βλάμμα. Πολύβιος (2 B)

"οἱ μὲν γὰρ τὰς ἀναξυρίδας καὶ τοὺς κινεῖς τῶν σάγων ἔχοντας παρ' αὐτοῦς ἔλαβαν· οἱ δὲ διὰ φιλοδοξίαν ταύτη ἀπορρήγνυτες γυμνοὶ μετὰ τῶν ὀπλῶν ἔστησαν, ἐπιβρόντες οὕτως ἔσσεσθαι πρακτικώτεροι διὰ τινὰς τῶν τόπων βατώδεις ὄντας ἐκλάσσειν τοῖς ἐφάμμασιν."

ἐφαπτίδας. "οἱ δὲ ψιλοὶ Ῥωμαίων ἔσσεσθαι αὐτῶν εἶχον ἐφαπτίδα καὶ κνημίδα καὶ λογχάσθην (ἀπ λογχῆν καὶ σκάθην cf. v. ζιβύνη) καὶ ἀκόντιον διόλου σιδήρου ποιημένον."

ἐφαύλιζον εὐτέλιζον. "οἱ δὲ ἐφαύλιζον αὐτὸν οὐδαμῆ σπουδαῖον ὄντα· μικρὸς ἦν τὸ σῶμα."

ἐφάψασθαι ἄρξασθαι, ψηλαφῆσαι

ἐφεδρεῖα ἡ ἐπίκληρος παραμονή.

ἵα τὸ πρῶγμα. (Polyb. 137) "πα-
; θάνατος πρόσμον τῷ λιπόντι
ιν," τουτέστι τῶν παρατήρησιν.
ἴει ἐπικάθηται. "ἑφεδρεύειν δέ
ους καὶ συγγενεῖς τῶν ἀπολωλό-
του εἰσὶ τινες ἐξ ὑτέρου τιμωροὶ
όντων.

; ταβλισηὶς τρίτος καὶ ἐνεδρεύων.
Βατράχοις (803) "ῥυπὶ δ' ἔμελλε
ἑφεδρος καθιδεῖσθαι, κἄν μὲν
κατῆ, ἔξειν κατὰ χώραν, εἰ δέ μή,
νης διαγωνιεῖσθαι." ἑφεδρός ἐστιν
ιν ὃ μὴ κλωνόμενος εἰς τὸ ἀγω-
; νικῶσιν. ἑφεδρον δέ λέγει ὁ
ἴν Αἴαντα (810), ὅτι ἔσχατος καὶ
ἀλεφθῆ μοι ὁ Αἴας εἰς κακόν.
ἴς πρώτοις κακοῖς ὡς περ δεύτε-
κακόν τὸ τοῦ Αἴαντος ἔνευρη-
ἄρ δηλοῖ τὸ ἑφεδρος· λέγει γὰρ
σθεράπνευτος Αἴας ξύνεστιν ἑφε-

; ἐλλπζων, παραμένων. ἑφεδραί-
; καιροῖς, καὶ ἐτοιμῶς διάκεινται
ἢ ἀντοφθαλμεῖν τούτοις." "με-
δ' ὁ νόος ἐξ ἐχθρῶν ὑπερκειμέ-
δρων, εἰς τὸ ἄντρον εἰσκριθῆναι
ἢ συναεθῆσθε καὶ θηρωδῆ." cf.

ἰε ἐπικάθηται.
παρασχεθῆν, ὀρισθῆν, συγχωρη-
βασίλειος Ἀντίγονος, ἐφεθῆν οἱ
ἰσέταξε κλήρω διακριθῆναι."
αν· "σχοινίον τε ἐφελίξαν μιλ-
του ἔφυραν καὶ περιελίξαν. cf.

ον συγκεχωρημένον· (Agath.
ἰ, ἐφεμιένον αὐτῷ παραγίνεσθαι,
ἦν εἶπεν."

συγχωρῆσαι, κελεῦσαι. "ἦ δέ
; πρὶν ἢ τοὺς προσηκόντας ἐφεῖ-

ω τούτοις ἐξονυχίζειν (Lu-
182), ἀντὶ τοῦ συγκεχωρηθῆναι
ἴθαι.

ἀνεχωρηαῖτο· "καὶ οὐδενὶ ἐφείτο
ἴν ἐξωπέρω προϊέναι."

ἀνετέλλετο· Ἀριστοφάνης (Vesp.
ἢ Κλέων ἡμῖν ἐφείτ' ἐν ὄρφῃ ἦκειν."
οἱ φιλόσοφοί τινες, παρὰ τὸ ἐπέ-
ων πραγμάτων καὶ δογματικῶν

αὐτὰ ἀκατάληπτα. Diog. L. prooem. 16.

ἑφεκτος τόκος ὃ ἐπὶ τὸ ἔκτον τοῦ κε-
φαιαίου. Harp.

ἑφελευσθῆς βοηθός.

ἑφενάχιζον ἡπάτων.

ἑφ' Ἐνδεκα κώπαις. κέλευσμα ἔστι ναυ-
τικὸν οὕτω λεγόμενον. (A Eq. 543) "αἶρεσθ'
αὐτῶν παλὸν τὸ ῥόδιον." ἀπὸ τῶν ἐρεσάν-
των μετήνεγκεν ἐφ' Ἐνδεκα κώπαις.

ἑφάντας ἰνδόντες, ὑποχαλάσαντες· "οἱ
δὲ ἄνδρες ἐπειδὴ τὸ σύμμετρον ἐπ' ἀλλήλων
διέσπασαν, ἐφάντας τοῖς ἵπποις τὰς ἡνίας."

ἑφάντας σημαίνει καὶ τὸ ἀπὸ δικαστηρίου
εἰς δικαστήριον ἐλθόντας.

ἑφάξει σαδῆ, ἐφελῶσθαι.

ἑφεξῆς ἐπίρρημα, ἐπ' ἴσης, κατὰ τάξιν.

ἑφες (Hom. E 174) ἀπίπτεμον.

ἑφείσεις ὄρμας. "ἀπὸ δὲ τῆς τῶν στρα-
τιωτῶν γνώμης, λαβὼν ἑφεςιν παρὰ τῆ στρα-
τηγοῦ, ξένην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπο-
ρίσατο πρὸς τὴν ὑποκειμένην κατάστασιν."

ἑφέσια γράμματα ἐκδοῖαι τινες δυσ-
παρακολούθητοι, ἕς' καὶ ἑροῖσον ἐπὶ τῆς
πυρῆς εἶπεν. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μίλητος καὶ
ἑφείσιον παλαιόντων, τὸν Μίλησιον μὲν δύ-
νάσθαι παλαιῶν διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ
ἄφραγέλω ἔχειν τὰ ἑφέσια γράμματα· φα-
νερῶ δὲ γενομένῃ καὶ λυθέντων αὐτῶν τριῶ-
κοντα (ἑατρίς) τὸ ἐξῆς πασεῖν τὸν ἑφείσιον.

ἑφείσεις ἐπιθωμία, ὀρεμή. ἑκκλητός, ἀφεί-
σεις ἄλλου δικαστηρίου καὶ μεταγωγῆ.

ἡ ἑφείσεις λέγεται καὶ ἐκκλητός παρὰ τὸ
ἐκκαλεῖσθαι καὶ παραιτεῖσθαι καὶ φεύγειν τὸ
πρῶτον καὶ ἕλαττον δικαστήριον.

ἑφείσεις ἢ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἑτε-
ρον μεταγωγῆ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐκκλητός κα-
λεῖται. τὸ οὖν ἑφείσεις ἀπὸ τῆ ἐφεῖναι φήμα-
τος. cf. Harp.

ἑφεσπερεία ἢ τῆς ἐσπέρας. cf. v. ἐφη-
μερία.

ἑφεσπόμενα ἐπικλοσδοῦντα.

ἑφ' ἐξίας ἀντὶ τοῦ κατ' οἶκον, καὶ ἐφέ-
σιον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν οἰκίαν γενομένου, το-
τέστιν ἑποικον. Σοφοκλῆς (El. 419) "εἴτα τόνδ'
ἑφέσιον πῆξι λαβόντα σπῆπτρον."

ἑφεστυσάμενος ἐώχηθεις.

ἑφέσιοι αὐτόχθονες, σύνοικοι, ἑποικοί.

ἑφεσρίς ἱμάτιον Ῥωμαϊκόν. λέγεται δὲ
καὶ μανδύης καὶ βίβρον· ἅτινα ἐν ὀνείρω
βλεπόμενα θλίψεις σημαίνουσιν. Artemid. 23.

- b ἑφεσρίς. "Ἐξ ὧν οἱ τοξόται ταῖς ἑφεσρίσιν καλοῦσθαι βάλλοσιν τοὺς ἐπὶ τῶν τευχῶν." ὕψισμα ἐξ αἰγέλων τριχῶν. "ἄρτων-τες κύκλω ἑφεσρίδας καὶ νάκη, ὡς ἂν τὰ τοιαῦτα προβλήματα μὴ εὐφλεκτα εἶη."
- c ἑφεσρίς χλανίς. Ἀγαθίας (1 12) "γύναια δὲ πολλὰ διαπληκτιζόμενα καὶ τὰς ἑφεσρίδας περιφεργνύντα ἀνὰ τὰς προμαχεῶνας ἐφοῦτα." καὶ αὐθίς "οὐκ ἐπιφερόμεθα χρημάτων περιουσίαν, πλὴν γε δὴ σφατιωτικὴν ἑφεσρίδα, ἣν γε δὴ καὶ περιβεβλήμεθα."
- a ἐφέται ἄνδρες οἵτινες π' ὄντες ἐδικάζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν ἦτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν, ἢ ὅτι ἑφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γινέσθαι, τουτέστιν ἑκκλητός.
- b ἐφέται ἄνδρες ὑπὲρ' ἔτη γεγενησῆς καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες, οἳ καὶ τὰς φονικὰς δίκας ἔκρινον. ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια ἑφετῶν.
- c ἐφέται. οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις ἐπὶ Παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρωτανείῳ καὶ ἐπὶ Δεελφινίῳ καὶ ἐν Φραιτοῖ ἐφέται καλῶνται (Hagr.). καὶ ἐφέτης ὁ δικαστής.
ἐφετικός ἐπιθυμητικός.
ἐφετόν (Synes. p. 54) "εἶδον ἐγὼ δικαστήν ἐφετόν μετροῦντα τοῖς ἀγορευοῦσι τὸν χρόνον."
ἐφευρετὰς κακῶν (Rom. 1 30) τὸς ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς κακοῖς ἕτερα κἀνοτομοῦντας κακά.
ἐφηβεία νεότης, ἢ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.
- a ἐφηβος παῖς νέος ἐν ἀκτῇ τῇ ἀκμῇ. ὅθεν ἐφηβεύω. "Τιμασίων μειράκιον Αἰγύπτιον ἐφήβου δὲ ἄρτι ὑκαπῆει, καὶ τὴν ὄραν ἄρτι ἔφρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ ἡ μητριὰ ἐρώσα ἐπέκετο, καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίησεν" (cf. v. Τιμασίων).
- b ἐφηβος. Καλλίκιος λόγος "ποῖ τρέχεις; ἢ ἐπὶ τὸν ἐφηβον;" ἐπὶ Ἀπολλωνίῳ ἐλέγετο, καὶ παροιμιώδη τιμὴν ἔσχε (Philostrot. V. A. 1 8). "μόνοις δὲ ἐλευθέροις ἐφήσιν ὁ νόμος ἐφηβεύειν. ἐχρῆν δὲ τὸν ἐφηβον ἐν τῇ χλανίδι τὴν δεξιῶν ἔχειν ἐνεληγμένην διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι εἰς ἔργα καὶ λόγους εἰς ἑναιαυτόν, καὶ μὴ προϊέναι τὴν χεῖρα. ἐνδημιον δὲ ἐχρῆν εἶναι τὸν ἐφηβεύοντα. ἢ δὲ ἐφηβεῖα κωνῶν ἦν ὄρθου βίου καὶ ὑγιούς" (Artemid. 1 54).
ἐφήγησις ἐστὶ δίκη εἰσαγομένη ἐπὶ τοῖς ὑποδεξαμένους τὸν εἰρηζόμενον ὑπὸ τῶν νό-

μων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας, ὄσον ἄνδρῶνον. ἢ ὅταν τῶν δημοσίων χεῖν δοκῆ τις κρῖνα.

ἐφήδεσθαι εὐφραίνεσθαι.

ἐφήδη εὐφραίνεσθαι.

ἐφήδοιτο ἔτροποτο, καὶ ἐφήδαι χαιρον. Αἰλιανός "καὶ αὐτῶ τῶν τινὲς ἐφήδοντο ὡς τὰ αὐτοῦ δια ἐκείνῳ γὰρ μὴ εἶναι παῖδας ἄτε βίον καὶ λάνγον τὸν εἰς ἐταίρας προσηρημένῳ." καὶ αὐθίς "ὁ δὲ ἔλων ἐφησθῆναι αὐτοῖς."

ἐφήξα (Hom. E 208) ἐπεμψα.

ἐφήλαντο ἐπεπήδησαν.

ἐφηλός ἐφηλίδας ἔχων εἰς τῇ ἐφηλος (ἀπ φῆλος) ὁ ἀπατηλὸς φηλῶ τὸ ἀπατῶ.

ἐφηλος ὁ ἥλιος. καὶ ἐφηλος δὲ ἐφ' ἡμῶς ἕμβροθηθήσειν οἱ 247) ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν.

ἐφημερία ἡ πατρία. λέγεται τῆς ἡμέρας λειτουργία.

ἐφημέριοι βροτοὶ καθήμερον οὐ προαράμενοι τὸ μέλλον. sch. A

ἐφημερίς τῶν ἐφ' ἐκάστης ἡμικαπόντων ἀπογραφῇ.

ἐφήμερος πρόσκαιρος. "ἐφήλητήριον" τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀναίρει ἐφηγεν εἰδείξω.

ἐφήπτο (Hom. Z 241) ἐπεκρέμκειτο.

ἐφησθέντες ἐπιχαρῆντες, καὶ σθεῖεν ἐπιχαρεῖεν.

ἐφήσθη ἐχάρη. "οἳ δὲ τοῖς μίλων σώμασιν ἐφήσθησαν." καὶ αὐσθῆναι θέλων ἐκείνοις ἔσπευδεν," γελᾶσαι.

ἐφθαλέε ἐφθῶ, καὶ ἐφθῶν ἢ τὸ δι' ὕδατος ἔψιν.

ἐφθοὶ πυροὶ διεγερτικοὶ εἰς νουσίαν. καὶ πυρός τῇ Ἀφροδίτῃ sch. A Av. 566.

ἐφειάλτης ὁ λεγόμενος παρὰ βουτυζικάριος.

ἐφιαῖσι συγχωροῦσιν, ἐκτρέψουσιν ὅπῃ τις ἐθέλει ἀπίναί." ἐφίει ἐπέτρεπεν "ὁ δὲ Κάισαρ πρὸ τῆς πόλεως ἐφίει."

ἐφιεῖ ἐπιπέμπει, καὶ ἐφιεῖς ἐπιπέμπων.

νοι ἐπιθυμαῖντες.
 ι. (Philostat. V. S. 1 25 3) "ὑπο-
 γρηδίας ἐφίνας φήσαντος, ἐξελα-
 παρὰ Πολέμωνος κατ' ἀρχὰς τοῦ
 ὁ δὲ Ἀντωνίνος ἤρετο πηνίκα εἴη
 πρῆς ἡλάθη. τοῦ δ' εἰπόντος ὡς
 τυγγάνοι οὐσα, μύλα ἀσειῶς ὁ
 ρ' ἐμὲ δέ' εἶπεν ἄμφι μέσας νύ-
 ασε τῆς οἰκίας, καὶ οὐκ ἐφῆκα.
 τα δῆλωσεν βασιλέως κράου καὶ
 ἐρφορος."
 ρόν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ
 υατος (17). ἐρόν ἐσιτῶν ἰβ' θιῶν
 ψ. Harp.
 κὶ ἐπιθυμεί.
 υ ἀνείτω.
 νει ἐπικαθῆται.
 αι ἐπικαθῆται.
 πιθυμῆς. (S El. 144) "τί μοι τῶν
 ἐφίη;" γλῆχη. τί μοι, φησί, τοῦ-
 ἄπερ ἔστι οὐκ εὐκόλως φέρειν,
 ἢ πένθους;
 εν ἐπιτρέπει, ἐπιτέμνει.
 ιθαι καταλαβέσθαι.
 ούμενος καταλαμβανόμενος.
 ντο ἐφῆσαντο.
 ὄν δυνατὸν καταληφθῆναι. "ὁ δὲ
 παρὰ τῶν θεῶν πολλὰ καὶ ἀγαθὰ,
 κ καὶ τῆς ἀρχῆς τὸ κράτος ἔς ὅσον
 θρώπων ἐφικτόν."
 το ἡγάπησε. (AP 7 196) "διπλοῦς
 ντας ἐφάτο τὴν καλαμίτιν."
 ειον. "ἐκλύσαι δὲ τὸν ἵππον τοῦ
 ἰ τοῦ ἐφιππείου." "οἱ δὲ Σκύθαι
 δοθῆναι σφισι τὸ ἐφιππειον, τὸς
 υς Ῥωμαίων ἀντιδωρούμενοι. ἐμοὶ
 ἴγον δοκεῖ ὅτι τοσοῦτους τὸ ἐφίπ-
 ἴσαντο· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν αἰχμα-
 ἴ ἡλλάξαντο" Προκόπιος φησιν.
 ιον ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρε-
 κος Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης
 ων ὀνόματα. ἴλη ἱππέων ἄνδρες
 ρχία δύο ἴλα ἱππέων, ἀνδρῶν ρχή-
 ρχία δύο ἐπιλαρχίαι ἱππέων, ἄν-
 ἵππαρχία δύο ταρυνταρχίαι ἱπ-
 ρῶν φιβ' ἐφιππαρχία δύο ἱππαρ-
 ον, ἀνδρῶν ακδ' τέλος δύο ἐφιπ-
 πίων, ἀνδρῶν βμη' ἐπίταγμα β'

τέλη ἱππέων, ἀνδρῶν δες'.
 ἐφρισάμενος ἀναμίτων, σχολαίως βαδί-
 ζων. (X Anab. 2 4 26) "ὁ δὲ ἐπορεύετο ἄλλοτε
 ἐφρισάμενος. ὅσον δ' ἂν χρόνον τὸ ἡγούμενον
 τῷ στρατεύματος ἐπισῆ, τοσῶτον ἀνάγκη χρό-
 νον δι' ὅλου τοῦ στρατεύματος γίνεσθαι τὴν
 ἐπίσασιν."
 ἐφίση ἔταπτεν, ὤριζεν. "ἄρχοντάς τε
 ἐφίση ταῦτοις ἅπασι τὸς ἀδωροτάτες, ὅπως
 μη-διὰ φιλοπλουτίαν βλακεύοιεν."
 ἐφλα με ἔτυπτε με. A Nub. 1379.
 ἐφλέγετο ἐν ἐπιθυμίᾳ ἦν. Ἀλλιωδός "ὁ
 δὲ Ἰύσων ὁ Θετταλὸς ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν
 ἐν Δελφοῖς ἐφλέγετο."
 ἐφοδεύεται (A An. 1156) διαδεύεται.
 ἐφοδευσάτωσαν (Deuteron. 1 22) κα-
 τασκοπησάτωσαν.
 ἐφόδια τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήθεια ἀνα-
 λώματα. "ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος."
 ἐφόδιον. (Artemid. 4 67) "εὐχεταὶ τῷ
 θεῷ τοὺς κακοὺς μὴ δυνασεύειν καὶ ἔχειν
 τὸν πλοῦτον εἰς ἐφόδιον ἀδικίας."
 ἐφοδος ὁρμή.
 ἐφοινίττετο ἠρουθραίνετο. (Menand.
 p. 105 Nieb.) "αὐτίκα ὄγε τῷ πλητικῷ τοῦ
 λόγου συγγέας τὸ πρόσωπον ἐφοινίττετο."
 ἐφόλκεια καράβια μικρά, παρὰ τὸ ἐλε-
 σθαι. ἐπὶ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων
 πλοίων. "τῶν δὲ σειλάντων ἐν ἐφολκίῳ τι-
 νὰς, καὶ μαθόντων Ῥωμαϊκὴν εἶναι τὴν πεῦ-
 σιν." καὶ τὰ ἐπιπλά τὰ ἀγώγιμα. (AP 7 67)
 "ὄλη μοι καὶ πήρη ἐφόλκεια."
 ... καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν (268) "οὐ
 μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος
 ἡμῶν ἠγεῖτ' ἂν ἄδων Φρυγίχου," ἀπὸ τοῦ
 ἄερος. καὶ αὐθις "ἐθάρρει γὰρ τὸν χῶρον
 ἐφολκὸν εἶναι τῆ ὕψει καὶ πολλὰς Ῥωμαίων
 ἐπάξεισθαι," ἀπὸ τοῦ ἐφελκυστικόν.
 ἐφορεία ἢ ἐπορεία, ἢ ἐπίσκεψις.
 ἐφορεία ἢ ἐπὶ τῶν ἔργων γιγνομένη προ-
 ἀγόρευσις, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀρι-
 στοκράτους (39). Harp.
 ἐφορεύειν ἐποπτεύειν.
 ἐφορμεῖν ἀπὸ τοῦ ἐφειδρεύειν. ἔτω Δη-
 μοσθένης (3 7) ἐν Φιλιππηκοῖς. ἐνεδρεύειν δὲ
 ἐν πλοίοις.
 ἐφόρμος. Θουκυδίδης (3 6). "οἱ Ἀθη-
 ναῖοι τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λι-
 μέσιν ἐποιοῦντο," τὰς ἐφορμίσαις.
 ἔφοροι. "Περικλῆς τοὺς ἐφόρους τῶν"

Σπαρτιατῶν συμπίσας ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως συμφέροντι χρήμασι τοῦτο μὲν τοῖς λόγοις οὐκ ἐνέγραψεν ὡς ἂν ἀπόρητον ὑπάρχον καὶ πολλὴν αἰσχύνην τοῖς δωροδοκῆσαι φέρον, ἐς μέντοι τὸ δέον ἐγγέγραψεν αὐτὰ ἀηλῶσθαι" (cf. v. δέον, et eis τὸ δέον). καὶ αὐθις "οἱ δὲ Ἡρακλειῶται ἐμπίπτουσιν εἰς γάσιν βαρῶν. εἶτα ἐπικαλεῖσθαι εἰς φιλίαν καὶ συμβάσεις βουλόμενοι προαιροῦνται ἔφορον τῆς αὐθις ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον" (cf. v. Κλέαρχος). καὶ αὐθις (Philostrat. V. A. 427: cf. v. πίττα) "ὃ δὲ πρὸς τοὺς ἐφόρους ἔγραψεν, ὡς ἐκείνους κήρυγμα ποιήσασθαι δημοσίᾳ τὴν τε πίτταν τῶν βαλαυκίων ἐξαιροῦντας καὶ τὰς παρατιλίους ἐξελαύνοντας ἐς τὸ ἀρχαῖον ἀποκαθίσασθαι."

b ἔφοροι παρὰ Λακεδαιμονίαις τὸν ἄριστον ἐ, οὗς ἐφόρος ἐκάλεσεν διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἐν διαδοχῇ δὲ ἦσαν.

ἔφορος ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός. καλοῦνται δὲ καὶ οἱ τῶν πόλεων τὰ ὄνια ἐπισκοπούμενοι.

a Ἐφορος Κυμαῖος, υἱὸς Αἰμοφίλου, οἱ δὲ Ἀντιόχου, Ἰσοκράτης ἀκουσῆς τοῦ ἔφαρος, ἰσορικός· ἔσχε δὲ υἱὸν Αἰμοφίλου τὸν ἰσορικόν. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς εγ' ὀλυμπιάδος, ὡς καὶ πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας εἶναι τοῦ Μακεδόνα. ἔγραψεν ἀπὸ τῆς Ἰλίου πορθήσεως καὶ τῶν Τρωικῶν μέχρι τῶν αὐτοῦ χρόνων βιβλία λ', περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν βιβλία κδ', παραδόξων τῶν ἑκαστοῦ βιβλία ιε', εὐρημάτων ὧν ἕκαστος εἶρε βιβλία β', καὶ λοιπά.

b Ἐφορος Κυμαῖος καὶ Θεόπομπος Λαμψισφάτου Χίος, ἄμφω Ἰσοκράτους μαθηταί, ἀπ' ἐναντίων τὸ τε ἦθος καὶ τὰς λόγους ὁρμώμενοι· ὁ μὲν γὰρ Ἐφορος ἦν τὸ ἦθος ἀπλῆς, τὴν δὲ ἐρμηνείαν τῆς ἰσραίας ὑπτίως καὶ γωθρὸς καὶ μηδεμίαν ἔχων ἐπίτασιν, ὁ δὲ Θεόπομπος τὸ ἦθος πικρὸς καὶ κακοήθης, τῇ δὲ φράσει πολλὸς καὶ συνεχῆς καὶ φορᾶς μεσὸς, φιλαλήθης ἐν οἷς ἔγραψεν. ὁ γοῦν Ἰσοκράτης τὸν μὲν ἔφη χαλινῶ δέισθαι, τὸν δὲ Ἐφορον κέντρον. φηγὰς δὲ γενόμενος ὁ Θεόπομπος ἰκέτης ἐγένετο τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος, ἐπέξελλέ τε πολλὰ κατὰ Χίων Ἀλεξάνδρῳ. καὶ μέντοι καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ἐγκωμιάσας πολλὰ, λέγεται καὶ ψόγον αὐτῷ γεγραφέναι, ὃς οὐ φέρεται.

Ἐφορος Κυμαῖος ἰσορικός, ὃ ἔγραψε τὰς Γαλιναῖς ἰσραίας ἐν βί Κορινθιακά, περὶ τῶν Ἀλευαδῶν, ἔφορον ἐκόμενον. Θεουκιδί "ἔφορον δὲ ὕλην εἰς αὐτὸ καὶ λ γῆν, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλει λόμενον."

ἐφ' ὅτῳ ἐφ' ᾧ τι.

ἐφ' οὐδ.

Ἐφραῖμ ὄνομα κύριον.

ἔφριξα τὰς τριχὰς ὠφθαθην θην. Ὀμηρος (N 339) "ἔφριξε δὲ ῤ Σοφοκλῆς (Αἰ. 693) "ἔφριξε ἔρωτι, δ' ἀνεπτύμην," ἀντὶ τῷ ὠφθαθην ἀνεπτύμην.

ἐφρούξαν (Ps. 21) ἐταράχθη ἐφρ ἐγένετο.

ἐφυγον κακόν, εἶδρον ἄμει τεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ κακῶ εἰς κρεῖττων. ἔθος γὰρ Ἀθήνησιν ἐν γύμναι ἄμφιθάλῃ παιδα ἀκάνθας μετὰ θε πῶν, φέροντα καὶ λίκρον πλῆρας ὁ λέγειν τὸ προκείμενον αἰτισσόμενα τὸ κρεῖττον μεταβολήν· τὸ γὰρ ἐκ καὶ ἀκανθῶν ζέμμα κακὸν ἔλεγον. λεσμένον.

ἐφύδρος. (Hom. ξ 458) ὕδωρ (Thuc. 4 26, ubi ὕφ.) "κολυμβηταῖς. (Dio Cass. 51 9) "ἐφύδρους δὲ ἀλ τεινας διὰ τοῦ σώματος τοῦ λυμέν ἐφ' ὕδαρ ἐν ταῖς πρὸς ὕδαρ δ. χανεν ὁ ἐπιμελησόμενος τούτου.

ἐφυλάξατο ἐξέκλειεν, εἴασεν λυκά καὶ γεώδη ἢ ψαμμώδη ἐφρὶ τὰς ἰσομένας ὑφίλησις" (cf. v. ὕφ ἐφύμνιον τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνω ἢ ἐφυντο ἐνέφυσαν, σφόδρα ἐα ὡσε δοκεῖν συμπεφυκέναι.

ἐφύπερθεν ὑπεράνω.

ἐφυρον ἔβρεχον, ἢ ἐπλυνον.

ἐφ' ᾧ ἐπὶ τούτῳ. Πολύβιος "ἰκος (9 27) δούς πίσεις. ὑπὲρ ἀσφα σεν αὐτὸς ἐκχωρεῖν εἰς Ἰταλίαν, ἰ βάνοντας μέτρομα παρὰ τῶν ῤη θεῖν τε Βρεττανίην, κυρίους ὄντας τῆς πολεμίας ὠφελήθῳσι." καὶ α lyb. 4 29) "καὶ συνέθετο μετέξεν συμμαχίας ἐφ' ᾧ λαμβάνειν κ' τῷ ἐναυτόν."

ἐφώδευσαν ἐπέφραχον.

ἑρωδήγει δέ.
 ι.· και Χριστὸς πρὸς τὸν Ἰού-
 50) "ἔταίρι, ἰθ' ὧ πάρε;"
 ιε παραγέγονας;
 χερῶν.
 ἀσφαλῆ· (S OC 284) "ἀλλ'
 τὸν ἰκέτην ἐχέγγυον, ῥύου με
 ἀσφαλῆς ἐγγυητής, ὁ δὲ αὐ-
 ος. παρὰ δὲ Θεκυδίδῃ (3 46)
 γαι δυνάμενον.
 ἰ τοῦ ἄγε δῆ, ἢ ὄρα δῆ,
 οιοῦτο.
 ὄνομα κύριον.
 εν.
 γυναικα, ἔχεται δὲ ἡ γυνή
 ι.
 ν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος
 ντι τοῦ τέθνηκεν.
 ὁ ὄφειδον.
 ἐκρατήθη.
 A Nub. 731) ἐπὶ τῶν ἀγρευόν-
 ἢ ἐχθῶν. λέγεται δὲ τὸ ἔχεις
 φάς τι. συνεβάλενε γὰρ αὐτῷ
 περ ἀναπτῆναι τὴν διάνοιαν,
 κωτίδα, τῇ τῶν ἀγρευόντων
 ι. τοῖς γὰρ ἀλιεύσιν ἢ τοῖς
 ἰώτω φασίν, ἔχεις τι; ὁ δὲ γέ-
 τὸν Δί', οὐδὲν ἔγωγε. οὐδὲν
 λῆν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ,"
 ἰον. και μιμῆσθαι τὸν δερ-
 ἰν.
 ἔχυτο.
 δας και Ἐχεκρατίδης ὁ
 παῖς.
 ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον.
 σιωπῆ, μυστήρια.
 μυστήριον κρυπτόν, ἢ φρόνι-
 ἔμυθος ἐς τὰ μύλινα και κρυ-
 ἰς γε συναύξησιν ἀρετῆς και
 ὄλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν"
 ατος ὁ φρονημιάτατος.
 κρατοῦσα τὴν καὶν ἄγκυρα·
 ι (AP 6 27) "ἄγκυράν τ' ἐπὶ
 δεσμὸν ἀέλλης."
 νος ἐχθυδία, ὁ ἐστὶν ἄβρωτον,
 κωβιῶ και πτέρυγας δ'. χρῶν-
 ἰδῶ πρὸς φίλτρα και δίκας.
 ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι τῶν

θεουσῶν νηῶν· ὁ και ναυκράτης καλεῖται. ὁ
 ἅγιος Βασιλεῖος περὶ τούτου φησὶν· (Hexaem.
 7 expt.).
 ἐχέπωλος ὁ ἔχων ἵππους.
 ἐχέτλη τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα.
 ἔχετον ἀντὶ τοῦ ἐχέωσαν, δυνικῶς. "λέ-
 γεται τοῦτο Τίμαιος και Ἀναξιμένης, ἔχετον
 δὲ και Κλείταρχον αὐτοῖς νοοῦντα ἐς μίαν
 και τὴν αὐτήν." και ἐχέτην δυνικῶς ἀντὶ
 τοῦ ἔχον.
 ἔχετος τύραννος ἀπηγῆς και σκληρός.
 Ὀμηρος (σ 83) "πέμπω σ' εἰς ἔχετον βασι-
 λῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, ὅς κ' ἀπὸ
 ῥῖνου τάμησι και οὔατα νηλεὲ χαλκῷ." και
 ἕτερος "ἐκπέμπεται δὲ ὁ Φῆσος τὸν ποιη-
 κὸν και μυθώδη ἔχετον --- πανήγυριν" (cf.
 ν. Φῆσος).
 ἐχέτω κρατέτω Ἀριστοφάνης (Theam. 43)
 "ἐχέτω δὲ πρὸς τὴν ἡμέρας αἰθήρ, κῆμα δὲ
 πόντου μὴ κελαδεῖτω γλαυκόν."
 ἐχέφρων (Hom. I 341) συνετός.
 ἐχθρῶθησαν ἀνδρῶν ἐσερήθησαν, ἐχθ-
 ρευσαν.
 ἐχθήρωσεν ἐσερήσεν· "ὁ δὲ τῶν ἀγαθῶν
 τὴν βασιλείαν ἐχθήρωσεν ἀπάντων."
 ἐχθαίρει μισεῖ.
 ἐχθαρτέας. Σοφοκλῆς (Ai. 679) "ὁ τ'
 ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος ὡς και
 φιλήσων αὐθις· ἐς τε τὸν φίλον τοιαῦθ' ὑπερ-
 γῶν ἀφελεῖν βεβήσομαι ὡς αἰὲν ὁ μενῆντα."
 δεῖ, φησί, προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς ὡς αὐθις
 φίλοις ἐσομένοις, και τοῖς φίλοις ὡς ἐχθροῖς.
 συμμετρῶς ἔν φησὶ χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν.
 ἐχθημα μίσημα.
 ἐχθιον ἐχθρότερον· Σοφοκλῆς (El. 1047)
 "βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἐστὶν ἐχθιον κακῆς."
 ἐχθιστος ἐχθρότατος.
 ἐχθοδοπὸν ἐχθροποιόν.
 ἐχθόμενος (Hom. δ 502) ἐχθρός, ἢ μι-
 σούμενος.
 ἐχθος ἐχθρα, μῖσος.
 ἐχθραίνει ἐχθρὸν ποιεῖ. και ἐχθρεῦ-
 σαι ἐχθροὺς γενέσθαι· "ἐχθρεῦσαι φασιν
 αἰετὸν και κύνθαρρον ἐκ τοῦ ἐκάτερον αὐτῶν
 θατέρου καὶ ὑὰ διωσπᾶν." sch. A Pac. 128.
 ἐχθρὸς και ἐκδικητής παρὰ τῷ Λα-
 βιδ (Ps. 8 2) ὁ διάβολος.
 ἐχθρωδῶς ἀπεχθῶς και κακῶς.
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ δνησί-
 μα" ὁ Αἴας φησὶν (654).

ἔχιδνα ὄφεις.

Ἐχινάς Ἐχινάδος ὄνομα νήσου.

ἔχιδνοι οὐ μὲν χαλκοῖ οὐ δὲ ἐκ κεράμου, εἰς οὓς καθιδύσιν οἱ διατητῆται τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν ἢ τῶες ἐμαρτύρησαν, καὶ κατασημηνάμενοι μετὰ ταῦτα, εἰ ἐκκληθεῖη ἡ δίαίτα, τοῖς δικασαῖς ἐπεδίδουν. sch. A Vesp. 1427.

a ἔχιδνος. (Pisid. creat. mundi 1133) "ποῖος δὲ Νηρέος τῶν ἐχιδνῶν τοῖς σάλουσι προβλεπτικὰς δίδωσιν ἐν βυθῶ κόρας, ὅπως φύγωσι πρὸς ζάλης τὰ τῆς ζάλης;" καὶ παροιμία "πρὶν κε δύο ἐχιδνοὶ ἐς φίλιαν ἐλθοῖεν," ὁ μὲν ἐκ πελάγους ὁ δὲ ἐκ χέρσου, ἐπὶ τῶν ἀνομοίων.

b ἔχιδνος δὲ καὶ τὸ ζῶον καὶ ἡ γαστήρ τῆ βόσος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 45) "ὄξείσι λαχρήντα δέμας κέντροισιν ἐχιδνῶν," καὶ αὐθις (AP 6 169) "κώμιαυλος τὸν ἐχιδνὸν ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα ῥῆγας ἀπέκτεινεν τῶδ' ἐπὶ Φειλοπέδῳ."

c ἔχιδνος ἄγγος τι εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο. μνημονεύει δὲ Δημοσθένης (49 65) τοῦ ἄγγος τούτου, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 1428). ἦν δὲ καὶ πόλις, ἧς μνημονεύει Δημοσθένης (9 34) ἐν ἐ Φιλίππειων. ἔστι δὲ τι καὶ ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάσσιον ὄφειον.

ἔχιδνος τὸν τόκον ἀναβάλλη. λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον γίνεται καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχιδνοὶ δοκοῦσι κεντόμενοι ἀνέχειν τὸν τόκον, εἰδ' ὕπερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ.

ἔχιδνους τὰς χοιρογρυλλίαις. cf. v. γυλλίος.

ἔχιδνος εἶδος ὄφειος, ἀπὸ τῆς κατέχειν, διότι μόνος τῶν ὄφειων οὐκ ὤφτοκεῖ ἀλλὰ ζφωτοκεῖ ἢ δοτικῆ τῶ ἔχει. καὶ ἐχιδνῶν. λέγεται καὶ αἰμάρρους γένος ἔχιδνος ἐν τοῖς πετρώδεσι χηραμοῖς ἔχον τὰς διατριβὰς.

Ἐχιδνῶν ὄνομα κύριον. καὶ συσέλλει. ἦν δὲ ἀκύντατος ποσίν.

ἔχιδνα τὸ σήριγμα.

ἔχιδνῶσθησαν ὠργισθησαν.

ἔχιδμαι γενικῆ.

ἔχιδμενα· "ὁ δὲ Πέρσης πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἔδρασαν ἀσβετίας τε καὶ ὕβρειος ἐχιδμενα καὶ βάρβαρον ἀμαθίαν τε καὶ ἀπαιδευσίαν ὁμολογῶντα." καὶ ἀντὶ τῆς ἀκολουθῆντα, ἀντεχόμενα.

ἐχόμενος ἐγγός, ἢ κατέχων.

ἔχοντας σιτ' ἡμερῶν τριῶ φάνης (Pac. 812) ἀντὶ τοῦ πολεμεῖται· οἱ γὰρ πολεμῶντες πρὸς γ' ἡμίζοντο παρὰ τῶν στρατηγῶν ἔχειν τὸν πόλεμον· ἐχορηγοῦντο δὲ αὐτὸν δημοσίων.

ἔχοντας οἰκοῦντες.

ἔχοντων ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν· μὲν οὖν ὡς ἔχουσιν ἕκαστοι, καὶ ὡς στω φίλον κρινέτω."

ἔχουν ἐχώννον· "καὶ τούτοις ἔχουν, οἱ δὲ τοῖς βάλλουσιν ἀντεκαὶ αὐθις (Thuc. 2 75 4) "καὶ χῶμα ἐκατέρωθεν ἔχουν ὡς πρὸς τὸ τεῖχος μος δὲ τοῦ χῶματος αἱ πλάνθοι αἱ ἐκ τῶν οἰκιῶν."

ἔχουσα μετὰ βλάβης ἐπῆλθον.

ἔχρηματίσθη (Act. 10 22) χηζυτο. καὶ ἐχρησθη ὁμοίως.

ἐχρησθῆν ἐπρεπεν, ἤρμοζεν.

ἐχρησθῆν ἐμαντεύσατο, ἢ ἔδωκε ἔχρημπτ' αἰεὶ (S. El. 721) αἰεὶ ἐκαὶ ἐχρημψαν.

ἐχρησθῆν ἤλεπεν.

ἐχρηματίσθη χροῦμα ἐδέξασθε ἐχύμισαν ἀντὶ τοῦ ἐγγυμιον.

Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζῆσαις (16) κρέων κ' Ἀλκίος, οἵπερ ἀρμονίαν ἐχέχρωμα ἀσφάλεια· "ὁ δὲ ὄξεις ἐπιφερόμενος ἐνάλλεται τῷ ἐκαὶ μετεωροπορεῖ" (cf. v. Σάπειρος).

ἐχυρῶς ἰσχυρῶς, ἢ ἀσφαλῶς.

ἐχύρωσεν ἰσχυροποίησεν.

ἐχῶλανα.

ἐψεαι (Hom. Ω 733) ἀκολουθή ἐψεται ἀκολουθήσει. ἢ ἀκολουθῆσθαι, ὅπερ... cf. sch. Plat. p ἐψησας καὶ ἐψημένους.

ἐψητήριον ἢ λοιπός.

ἐψητόν. καὶ ἐψητός· ὁ ἐψημέ ἐψηχον κατέμασσον, ἔτριβον, ἔμην τοὺς ἵππους ἐψηχον." cf. v. ψή· ἐψία ἢ ὁμιλία.

ἐψία τὰ ἀπὸ λόγων παιγνία, καὶ ψιος ὁ φιλοπαίγμων. ψιλοῦμενον λογός ἐστιν ὁ φιλέμιος.

ἐψιασθῶν (Hom. ψ 530) παῖκα καὶ ἐψιαῖται παίζει.

ἐψιατέον παικτέον, δεῖ παίζειν

ἐψιάτιμον γυμνασικὸν παθῆνιον.
 ἐψιλωμένοι γεγυμνωμένοι.
 ἐψιμον τὸ παθῆνιον.
 ἐψισαν ἐψώμισαν.
 ἐψόμενος ἀκολουθήσων, ἔψων.
 ἔψοντα κνάμους.
 ἔψυρεν ἀπεδίωξεν.
 ἐψυχαγωγῆσεν ἐπήλπισε, παρερυθή-
 το. ἢ ψυχὰς διὰ μαγγανείας τῶν τελευτη-
 τῶν ἀνήγαγεν.
 ἐψύχθη ἀπεπαύθη, ἠρέμησεν. (ΔΡ 6 220)
 γρὰ δ' αὐτῷ ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα
 νροφῆς."
 ἐψώμισεν ἔθρεψεν. A Lys. 19.
 ἐψῶν. τοῦτο καὶ βαρύνεται καὶ περι-
 ᾶται. ὁ ἐνεσὼς ἐψῶ. ἐψήσω. "ὥσπερ οἱ
 χρυσῖται γῆν ἐψῶντες."
 ἐψῆ συγχωρατή.
 ἔωθεν προῶθεν.
 ἔωθινός.
 ἔωθῶς χωρὶς τῆ Ἰ Αρχιππος. καὶ Ἀρω-
 κς ἔωθας, καὶ Θεουκιδίδης. ἔωθεσαν.
 ἐψκει ὅμοια ἦν.
 ἔωλα τὰ χθεσινά. καὶ ἔωλον ὁμοίως τὸ
 κρῶν, μάταιον, ἀνωφελές, ἀνίσχυρον, τὸ
 στήν-ἔω λειπόμενον. καὶ (Babr. 86 2) "ἔκειτο
 ἔω φρον. ἔωλων καὶ κρειῶν πλήρης" χθι-
 κς, ἐπὶ ὄψων.
 ἔωλοκρασία ἡ ματαία πόσις. Δημο-
 κῆς (18 50) "αἴτιος δ' ἔτος ἔωλοκρασίαν
 νέ με τῆς πονηρίας αὐτῷ κατασκευάσας."
 ἔωλοκρασία τὸ χθιδὸν βρωῖμα κυρίως.
 ἔωλος ἦν τοῖς νέοις δειπνῶσι καὶ νυκτερεύουσι
 παχεῖν τῶν κοιμωμένων τῶν ἐώλων δεδινων
 πῶς ζωμός, πρὸς τοιαύτην παιδιὰν κεκρα-
 ἔως. ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποῆσθαι
 ὁ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἐώλων,
 ἔστιν ἀρχαῖα, ὅτι πρῶγματι ἀρχαῖα συγκε-
 ἄσας κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης.
 ἐωλόνεκρος ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκώς.
 ἐώλπειν ὑπερσυντελικός.
 ἐωνημένοι ἀγοράσαντες, ἢ ἡγορασμέ-
 νι. Ἀριστοφάνης Πλούτω (6) "τοῦ σώματος
 ἢρ οὐκ ἔα τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων,
 ἢλλὰ τὸν ἐωνημένον" ἀντὶ τοῦ τὸν ὠνησά-
 κων, ἀπὸ τοῦ ὠνοῦμαι. λέγεται γὰρ καὶ ἡ
 ἡρῆς τοῦ ῥήματος κλίσις. τῷ δὲ ὀνόματος
 τὸ κληθῆναι ἐκ ἔστιν ὠνησάμενοι· διὸ με-
 τεβαλόντες οἱ Ἀττικὸι προῖόμενοι λέγουσιν
 ἐψῆ φωνῆ.

ἐφονοχόει (Hom. Δ 3) ἐκίρη.
 ἔφῃσας ἀνώφας.
 ἐφῶς ὁ ἀνατολικός, καὶ ἐφῶει ὀρθρινοὶ
 ἢ ἀνατολικοί.
 ἐφῶρα ὑψωσις, ἢ μεταρσις.
 ἐφῶρειν ὑπερσυντελικός.
 ἐφῶρηθῆτω κραιμασθήτω.
 ἐφῶρημα. ὁ Βελλεροφόντης διὰ τοῦ Πη-
 γάσου τοῦ πτερωτοῦ ἐπεθύμησεν εἰς τὸν οὐ-
 ρανὸν ἀνελεθεῖν. καὶ φησὶν Εὐριπίδης "ἄγ' ὦ
 φίλον μοι Πηγάσου ταχὺ πτερόν." μετέωρος
 δὲ αἰρεται ἐπὶ μηχανῆς. τοῦτο δὲ καλεῖται
 ἐφῶρημα. ἐν αὐτῇ δὲ κατήγον τοὺς θεοὺς καὶ
 τοὺς ἐν ἀέρι πολοῦντας. sch. A Pac. 75.
 ἐφῶρησις κρέμασις. καὶ ἐφῶρημα ὁμοίως.
 ἐφῶρῶ τὸ μετεώρῳ.
 ἐφῶροκίαις ὑψηλοφρονταίς.
 ἐφῶραζον ἐτέλουν.
 ἐφῶρων καὶ ἐφῶρῶμεν.
 ἔως ἢ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα. α
 ἔως ἐν τοσαύτῳ ἐν ὄσῳ. πρότερον τῆτο
 τὸ ἔως παρὰ τῇ γραφῇ καὶ ἐπὶ τοῦ διηγε-
 κούς πολλάκις εὐρίσκομεν κείμενον, ὡς· τὸ
 "ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
 τῶν ποδῶν σου." καὶ ἔξε διηκεῖς. καὶ "οὐκ
 ἀνέστρεψεν ἡ περισερὰ πρὸς τὸν Νῶε ἔως τῷ
 ἔθρανθῆναι τὴν γῆν." καὶ εἰς τὸ παντελές
 οὐκ ἀνέστρεψε. καὶ "ἔως ἂν καταγηράσῃτε,
 ἐγὼ εἰμι" φησὶν ὁ θεός, καὶ ἔξε διηκεῖς.
 καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ σκοράδην ἐν τῇ θείῃ
 εὐρίσκειται γραφῇ. οὕτω καὶ τὸ ἐν τοῖς θείοις
 χρησιμοῖς εἰρημένον νοήσεις "ἔως οὐ ἔτεκε
 τὸν υἱὸν αὐτῆς," σὺχ ὡς μετὰ ταῦτα, ὡς
 βλασφημοῦσιν οἱ ἀχάρισοι Ἰουδαῖοι, συνα-
 φειας τῷ μνηστῆρα πρὸς τὴν παρθένον γεγε-
 νημένης. Isidor. Relus. 1 18.
 ἔως οὐ ἀνταναιρεθῆ ἢ σελήνη, ἀντὶ
 τοῦ πάντα τοῦ παρόντος βίου τὸν χρόνον.
 τὸ δὲ "ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐπο-
 πόδιον τῶν ποδῶν σου" οὐ χρονικὸν ἔστι τὸ
 ἔως, ἀλλ' ἰδίωμα τῆς γραφῆς. οὕτω γὰρ καὶ
 διὰ τοῦ προφήτου φησὶν ὁ θεός (Is. 46 4)
 "ἐγὼ εἰμι, καὶ ἔως ἂν καταγηράσῃτε, ἐγὼ
 εἰμι." δῆλον δὲ ὅτι ἐ συμπεριορίζεται τὸ εἶναι
 τοῦ θεοῦ τῷ γῆρει τῶν ἀνθρώπων. Theo-
 doret. in Ps. 71 7 et 109 2.
 ἔως τῶν περάτων (Ps. 71 8) ἔως τοῦ
 τέλους.
 ἐώσαντο βιαίως εἰσῆλθον. "οἱ τοῖνον τε-
 λευταῖοι τῶν φίλων ἐώσαντο καὶ εἰσεπήδησαν."

ἔωσαν ἀπώσατο, ἐνάβαλεν· "ἥ δὲ ἐγκύ-
φαντα αὐτὸν εἰς πίθον ἵνα ἀρύσῃται οἶνον,
ἔωσαν ἐς κεφαλὴν καὶ ἀπέπνιξεν." καὶ περὶ
τοῦ Διῶπυ "οἱ Δελφοὶ ἔωσαν αὐτὸν κατὰ
κρηνοῦ μάλα."

ἔωσφόρος ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωινός, κα-
λούμενος φωσφόρος, Ὀμηρος (Ψ 226) τῆτον
λέγει φέρειν τὴν ἡμέραν, ἀλλ' οὐχὶ τὸν ἥλιον.
ἔωντός ἐαυτός.

ζαβυρτίον ἐν ᾧ αἱ ζάβαι, αἱ εἰσὶν ὄπλα
πολεμικά, ἀπόκεινται· ζάβα γὰρ τὸ λωρίκιον.

Ζαβουλῶν χώρα, λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ
βουλόμενος.

ζαβρόν πολυφάγον.

Ζαργεύς ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς·
δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιχθῆναι τῇ Περσεφόνῃ,
ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος.

ζαῖς μέγα, πολὺ, λαμπρόν, ἢ ἰσχυρόν.

ζαῖν ἄνεμον (Hom. μ 313) τὸν σφοδρῶς
πνέοντα.

ζαθέη ἄγαν θεία, καὶ ζαθέων.

ζαθερεῖ ἄγαν θεριῶ· ἐν ἐπιγράμματι
(AP 6 120) "οἶδμ' καθίζων ἀείδειν ζαθερεῖ
καύματι θαλπόμενος."

ζάκορος κωκός· Μένανδρος Δις ἐξα-
παύτων "οὐ Μεγάβυζος ἦν, ὅσις γένοιτο ζά-
κορος." καὶ ὁ ὑπηρέτης Λευκαδία "ἐπίθες
τὸ πῦρ ἢ Ζάκορος οὕτως καλῶς." ἢ ὁ ἰε-
ρεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρώων· κορεῖν γὰρ τὸ σαί-
ρειν παρὰ Ἀττικοῖς.

ζάκοτον (Hom. Γ 228) ἄγαν ὀργίλον·
κότος γὰρ ἡ ὀργή.

Ζαχαῖος ὄνομα κύριον.

Ζάλευκος Λοκρὸς ἐκ Θουρίου, Πυθα-
γόρειος φιλόσοφος καὶ νομοθέτης, ὃς τελευτᾷ
ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνιζόμενος· ἦν δὲ οὗ-
τος πρότερον δούλος τε καὶ ποιμὴν, καὶ ἐκπαι-
δευθεὶς νόμους ἔθετο τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις·
ἐν οἷς καὶ τὸ προϊούσας ἐπ' ἀγορᾶς τὰς γυ-
ναῖκας τὴν μὲν ἑλευθέρην λευγεύμενα μετὰ
οἰκείων, παιδίσκην μίαν ἔχουσαν, τὰς δὲ ἄλ-
λας ἐν ἀνδρῶσις.

ζάλην μεγάλην ἄλα, ἀπὸ τοῦ σφόδρα
ἀλλεσθαι· καὶ ζάπλουτος ὁ σφόδρα πλού-
σιος. Πλάτων πολιτεία (6 p. 496 D) "ὄλον ἐν
χειμῶνι ὑπὸ κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύ-
ματος φερομένου ὑπὸ τειχίον ἕποσας," καὶ
ἐν Τιμαῖῳ (p. 43 C) "εἴτε ζάλη πνεύματος ὑπὸ
ἀέρος· φερομένη καταληφθεῖη"· συσροφὴν
γὰρ καὶ συμφὰν βούλεται δηλοῦν. τινὲς ἀνε-

μος λάβρος, πνεῦμα θορυβώδες.
(cf. v. παλίμβολος). δύναται καὶ ζε-
ναι μεγάλη συσροφὴ ἀνέμω. τινὲς ἰ-
χάλαζαν.

Ζαμβρῆς Ζαμβρῆ ὄνομα κύριον
ζαμβύκη μουσικὸν ὄργανον.

ζαμενῆς· Σοφοκλῆς (Δι 137)

ἠὲς λόγος ἐκ Λυαίων κακόθρονος
ἡγουν· ὀρχίλος καὶ λοιδορὸς καὶ βί

Ζάμολξις Πυθαγόρα· δουλεῖ

Ἡρόδοτος δ', Σκύθης, ὃς ἐπανελθὼν
σκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι τῆ
Μνυστίας δὲ παρὰ Γέταις τὸν Κρά-

σθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξιν. Ἐλί-
ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις φησ-

ληνικός τε γεγονώς τελετὰς κατέδε-
τοῖς ἐν Θράκη, καὶ ἔλεγεν ὅτι οὐτ'

ἀποθάνοι οὐθ' οἱ μετὰ τούτων, ἀ-
πάντα ἀγαθὰ. ἤμα δὲ ταῦτα λέγε-

μαι οἴκημα κατάγειον, ἔπειτα ἀ-
αίφνιδιον ἐκ Θρησκῶν ἐν τούτῳ δε-

δὲ Γέται ἐπόθουν αὐτόν. τετάρτῃ
πάλιν φαίνεται, καὶ οἱ Θρησκῶς αὐ-

ἐπίστευσαν. λέγουσι δὲ τινες ὡς ὁ

ἰδοῦλενας Πυθαγόρα Μηγαρέω Σ-

ἰλευθερωθείς ταῦτα ἰσοφίετο. ἀ-

πρότερος δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθα-

κέσθαι. ἀθανατίζεσθαι δὲ καὶ Τερέω

βυζοί, καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς

φασιν οἴχεσθαι, ἦξεν δὲ αὐτοῖς· ἰ-

αἶι νομίζουσιν ἀληθεύειν. θύοσιν

εὐνοχοῦνται ὡς αὐτοῖς ἦσαντος το

νάτος.

Ζάμολξις θηλυκῶς, ὄνομα θι-

ζαπληθῆς ἄμετρον, ἄπειρον·

"Στησίχορον ζαπληθῆς ἀμέτροτον

σης ἐκτέρισε Κατάνας αἰθαλόων

ζατρεφῆς ὁ εὐτραφῆς, καὶ τι-

τικὸν ζατρεφῆων (Hom. Η 223).

ζαφελῆς ὁ πάνυ ἀφελῆς, καὶ ἰ-
πάνυ ἀφελῶς.

Ζαχαρίας ὄνομα κύριον.
ζαχρηῆς ὁ ἄγαν χραιώδης, ζ-
δὲ ζαχρηέντος.

Ζεβεδαιοῦ ὄνομα κύριον.

Ζεβεῖ ὄνομα κύριον.

ζεῖ βράζει. καὶ Ὀμηρος (Ω 36)

λέβης ζεῖ," ἀπὸ τοῦ ζεῖ φήματος.

ζεῖα εἶδος κριθῆς.

ζεῖδωρον τὴν τὰ πρὸς τὸ ζῆ-

δὲ ἢ γῆ. καλεῖται δὲ καὶ βιοθώρα
βιος.

ἴτης ὄνομα κύριον.

ἤτοι σφεῶ, ὡς τινες, ἢ ἔνδυμά τι
οὔτω μετὰ τὰς χιτῶνας ὡς περ ἔφα-

ι χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι ἢ ἀνύ-
μέτρα. Ἡρόδοτος (7 69 et 75).

ἴτρα, ζῆ φιλία, ἐπὶ τῶν δειπνῶ
εἰς φιλίαν. καὶ ζῆ ἀντὶ τῆ ὑπάρ-

ια ὄνομα πόλεως, καὶ Ζελεΐτης

ων Σκύθης ἔτω καλέμενος, Μαν-

γένος. διὰ δὲ κακοφύϊαν σώματος
λατὰ ἐκ τῆς τραυλότητος τῆς φω-

ῆς ὄψεως παρέμειν (βραχὺς γὰρ τις
ἴς, διάστροφος τοῖς ποσὶ, τὴν ὄψιν

τῆραι παραφαίνων διὰ σιμότητος
ν) Ἀσπαρι τῷ Ἀρδαβουρίε διεδώ-

ῶν ἐν Λιβύῃ διέτριβε χρόνον. ἦλθ
αρβύρων ἐς τὴν Θρακικῶν ἐμβαλόν-

παρὰ τοὺς βασιλείους ἤχθη Σκύ-
Ἀιττήλας μὲν οὐδὲ τὴν αὐτῆ ἡγε-

, ὃ δὲ Βλήδας ἦσθη λλαν αὐτῶ
πρὸς οὐ μόνον γέλωτος ἄξια, εἰ μὴ

ποδίζοντι καὶ περιπτῶς κινούντι τὸ
πυρὴν δὲ αὐτῶ εὐωχουμένῳ καὶ ἐκ-

τι, πεποιτημένην πρὸς τὸ γελοιότερον
ἴνων ἐν ταῖς ἐξόδοις πανοπλίαν. διὰ

τούδασον αὐτὸν ὁ Βλήδας ποιούμε-
σιμαλώτων ἀποδράντα Ῥωμαίων,

ἄλλων καταλιγώρησεν, αὐτὸν δὲ
της φροστίδος ἀναζητεῖσθαι προσ-

κί ἄλόντα καὶ παρ' αὐτὸν ἀχθέντα
ς ἰδῶν ἐγέλασεν, καὶ καθυφείς τῆς

πυθάνετο τὴν αἰτίαν τῆς φυγῆς, καὶ
ιν νομίσει τὰ Ῥωμαίων τῶν παρὰ

μείνονα. ὃ δὲ ἀπεκρίνατο ἀμάρτημα
φυγῆν εἶναι, ἔχειν δὲ τοῦ ἀμαρτή-

γον τὸ μὴ γαμετῆν αὐτῶ δεδοσθαι.
ἴωτι μᾶλλον ὁ Βλήδας ὑπαχθεῖς

πρὸς γυναῖκα τῶν εὐ μὲν γεγονότων
ασπίδι διακονησμένων, ἀτόπου δὲ

ἔξεως ἔνεκα οὐκέτι παρ' ἐκείνην φοι-
αὶ οὕτω διετέλει ἅπαντα τὸν χρόνον

ἰ συνῶν. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευ-
ῆλας Ἀετίῳ τῷ στρατηγῷ τῶν ἰσπε-

μακίων δώρον τὸν Ζέρκωνα δίδωσιν,
παρὰ τὸν Ἀσπαρα ἀπέπεμψεν.

Priscus p. 225 Nieb.

ζέσας θυμῶ ἔξαρθεῖς τῆ ψυχῆ.

ζεύγησιον τὸ τοῦ ζευγίτου τέλος.

ζεύγλη τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐν-
τίθῃσι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα.

ζεύγμα, Εὐνάπιος (p. 103 Nieb.), ἢ τοῦ
ποταμοῦ διάβασις, ἢ γέφυρα. "ζεύγνται δὲ

Ῥωμαίοις ἀπονάστατι τῶν ποταμῶν τὰ ρεύ-
ματα, ὅτε καὶ τοῦτο διὰ μελέτης αἰε τοῖς

στρατιώταις ὡς περ ἄλλο τι τῶν πολεμικῶν
ἀσκειόμενον ἐπὶ τα Ἰσρῶ καὶ Ῥήνω καὶ Εὐ-

φράτῃ. ἐστὶ δὲ ὁ τρόπος (οὐ γὰρ δὴ πάντας
εἰδέναι) τοιούτου. πλατεῖαι μὲν εἰσιν αἱ νῆες

δι' ὧν ὁ ποταμὸς ζεύγνται, ἀνορμίζονται δὲ
ὀλίγων ἄνω τοῦ ρεύματος ὑπὲρ τὸν μέλλουσα

ζεύγνυσθαι τόπον. ἐπὶ δὲ τὸ σημεῖον δοθῆ,
ὀφίῃσι πρώτην μίαν ναῦν κατὰ ῥοὴν φέρε-

σθαι πλησίον τῆς οἰκείας ὄχθης. ἐπὶ δὲ
κατὰ τὸν ζευγνύμενον ἤκη τόπον, ἐμβάλλου-

αὶν εἰς τὸ ρεῦμα φορμὸν λίθων ἐμπλησμέ-
νον, καλωδίῳ δῆσαντες, ὡς περ ἄγκυραν· ἀφ'

οὗ δεδεῖσα ἡ ναῦς πρὸς τῆ ὄχθῃ ἔσεται σα-
νίσι καὶ ζεύγμασιν, ὑπερ ἄφθονα αὐτοῖς ἢ

ναῦς φέρει, καὶ παρασρήμα μέχρι τῆς ἀπο-
βάσεως καταστρώννται. εἴτα ἄλλην ἀφιῶσιν

ὀλίγον ἀπ' ἐκείνης, καὶ ἄλλην ἀπ' ἐκείνης,
ἔς' ἐπὶ τὴν ἀντικείμεν ὄχθην ἐλάσσωσι τὸ

ζεύγμα. ἢ δὲ πρὸς τῆ πολεμικῆ ναῦς καὶ πύρ-
ρους ἐπ' αὐτῇ καὶ πυλίδω καὶ τοξότας καὶ

καταπέλτας φέρει. βαλλομένων δὲ τῶν βε-
λῶν πολλῶν ἐπὶ τοὺς ζευγνύοντας, ὁ Κάσσιος

ἀφίεναι βέλῃ καὶ καταπέλτας κελώει. πε-
σόντων δὲ τῶν βαρβάρων τῶν πρώτων ἐφε-

σηκώτων ἔτεροι ἤκον". (Dio Cass. 71 3).

ζεύγος ἡμιονικὸν ἢ βοεικὸν ζεύξαντες,
τὴν λεγομένην κλινίδα, ἢ ἐς ἰν ὁμοία διέδρω,

τὴν τῆς νύμφης μέθοδον ποιούσινται. παρα-
λαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας ἐστίας

ἐπὶ τὴν ἄμικταν ἄγουσιν ἐς τὰ τοῦ γαμοῦν-
τος ἐσπέρας ἰκανῆς. κάθηται δὲ τρεῖς ἐπὶ

τῆς ἀμάξης, μέση μὲν ἡ νύμφη, ἑκατέρωθεν
δὲ ὁ τε νυμφίος καὶ ὁ πάροχος· οὗτος δὲ

ἐστὶ φίλος ἢ συγγενῆς ὅτι μάλιστα τιμώμενος
καὶ ἀγαπώμενος. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄμαξα ὄχημα

ἐλέγτο, ὃ ἐκ τρίτου παροχούμενος πάροχος
ἐκλήθη. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας, κῶν

πέσοι μετίωσι τινες κόρη, ὁ τρίτος συμπα-
ρῶν πάροχος λέγεται. cf. τ. πάροχος.

ζευξίδια ἢ Ἡρα.

Ζευξίδεος ὄνομα κύριον.

Ζευξίλειος ᾧ ὑπέζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί.

Ζευξίς Ζευξίδος ὄνομα κύριον, ἄριστος κατὰ τὸν Ἰσοκράτη χρόνον ζωγράφος. Harp.

Ζεύς. τούτου τὸ ἄγαλμα ἰσοροῦσι καθήμενον, γυμνὰ ἔχον τὰ ἄνω, τὰ δὲ κάτω ἐσκεπασμένα, κρατοῦν τῇ μὲν εὐωνύμῳ σκήπτρον, τῇ δεξιᾷ δὲ ἄετὸν προτείνον. καὶ τὸ μὲν καθήσθαι τὸ ἐδραῖον τῆς δυνάμεως ἀντίκειται, τὸ δὲ τὰ ἄνω γυμνὰ ἔχειν ὅτι φανερός τοῖς νοεοῖς καὶ τοῖς οὐρανόις τῆ κοσμοῦ μέρεσι. τὰ δὲ λοιπὰ σκέπεται, διότι τοῖς χαμαιζήλοισ ἐ θεοῖς ἀγνωστος. τὸ δὲ τῇ λαῖᾳ σκήπτρον κατέχει σημαίνει τὸ ἐξουσιαστικόν, τὸ δὲ τῇ ἑτέρᾳ προτείνειν ἄετὸν δηλοῖ ὡς τῶν ἀεροφόρων πνευμάτων κρατεῖ ὡς ὁ ἄετός τῶν μεταρσίων ὁρνέων. Codin. orig. CP p. 14.

καὶ παροιμία "ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας," ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀμειβομένων ἐπὲρ ὧν πράττουσι καλῶν ἢ κακῶν, ὅτι ἕκ ἀπρονόητά φασὶ τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι καὶ ποτὲ ἐπεξίναι.

Ζεὺς κτήσιος, ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρύνοντο ὡς πλουτοδότην.

Ζεφυρία πνοή τοῦ Ζεφύρου. καὶ Ζεφύριον πνεῦμα· Ζεφυρος γὰρ λέϊος ἄνεμος.

ζῆ ἀντὶ τοῦ ζῆθι Εὐρωπαϊκῆς. (Iphig. T. 699). καὶ ἀντὶ τοῦ ζέει.

Ζῆθ ὄνομα κύριον Ἑβραϊκόν.

Ζῆθρες ὄνομα ἔθνος.

Ζῆθης καὶ Ζῆθος ὀνόματα.

ζῆ, καῖτε π̄ορ, ἐπὶ τῶν μόλις γινομένων.

ζηλήμων ὁ ζηλούμενος.

Ζηλίτης ὄνομα κύριον.

- a ζῆλος· Σοφοκλῆς (Αἰ. 501) "ἴδετε τὴν ὁμουντένιν Αἰάντος, ὃς μέγιστον ἴσχυος στρατῶ, οἷας λατρείας ἀνθ' οἷον ζήλου τρέφει."
- b ζῆλος ἀγαθοῦ τινὸς ἐπιθυμία φθόρου τινὸς χωρὶς ἐγγινομένη τῇ ψυχῇ. οἷον ἔχει τις ἀνδρείων· ζῆλῳ τούτου τῆς ἀρετῆς, τουτέστιν ἐπιθυμῶ κτήσασθαι τὸ καλόν, μὴ φθονήσας τῷ κεκτημένῳ, ἀλλὰ κἀγὼ βεβδόμενος ἀνδρείους εἶναι. Ἀππιανός (t. 1 p. 54) "Αεντάτω κατὰ ζῆλον ἀρετῆς εἶπετο νέων λογιδων πληθος ὀκτακοσίων, ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα ἔτοιμοι· καὶ βαρὺς ἦν τῇ βουλῇ παρὰ τὰς ἐκκλησίας." καὶ Πολύβιος λέγει (11 8) "τοῖς γὰρ πλείοσις ὑπεγεγονει τις ζῆλος ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας καὶ τῆς ἀκαμείας· ἰσπού-

δαζον γὰρ τὰς ἀκολουθίας καὶ τὰς ἐσθῆτας διαφερόντως, καὶ τις ἦν περὶ τὰς πλείους καὶ λωπισμὸς ὑπερέχων τὴν ἐκ τῆ βίης χρησίμην, ὄπλων δὲ ἄδὲ τὸν ἐλάχιμον ἰποῖοντο λόγον."

Ζηλοτυπία ζῆλος ἐξ ὑπονόας, τοῦ ἀδρός κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια. Ἰάμβλικος "ἦ δὲ μεστὴ μὲν ἦν καὶ τῆς ἐμπροσθεν ζηλοτυπίας, προσειλήφου δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πράξεως εὐτολμίας. ὡς οὖν ἐλάβετο τῆς ὁδοῦ, ὃ μὲν πρώτος ἀγῶν· ἔφη 'διηγώνισαι, ἐχώμεθα δὲ καὶ τοῦ δευτέρου· καὶ γὰρ ἐν καιρῷ γεγυμνάσμεθα."

Ζηλοτυποῦν Αἰσχίνης (3 211) ἀντὶ τοῦ μισοῦν· Ζηλοῦν γὰρ τὸ μακαροῦν, Ζηλοτεῖν δὲ τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι. Harp. ζήλου μιμοῦ.

Ζηλοῦν· Σοφοκλῆς (Αἰ. 552) "καίτοι σὺ καὶ νῦν τοῦτο γε Ζηλοῦν ἔχω, ἐθούονε' ἐδὲ τῶνδ' ἐπαισθάνη κακῶν. ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιος βίως. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κατὰ ἀνώδυρον κακόν, ἔως τὸ χαίρειν καὶ τὸ ἰκπεῖσθαι μάθης."

Ζηλῷ μακαροῦ· Ἀριστοφάνης Θεσμοφριαζούσαις (175) "οὐ ζῆλῷ σε τῆς παιδείας." (Ach. 1008) "Ζηλῷ σε τῆς εὐβελίας, μάλλον δὲ τῆς εὐωχίας, ἀνθρώπε, τῆς περὶ σου σῆς." καὶ πάλιν (Eq. 833) "Ζηλῷ σε τῆς ἐγγλωττίας," ἀντὶ τοῦ τῆς γραφῆς, τῆς κτηγορίας. καὶ αὐθις (Vesp. 1490) "Ζηλῷ τῆς εὐωχίας τὸν πρεσβύτερον, οἰμετέση Ζηλῷ τρόπων καὶ βιοτή, ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν."

Ζηλώματα ζηλοτυπίας· (AP 7 219) "πῶ μους καὶ τὰ νέων Ζηλώματα καὶ τὰ ποδῶν των κνίσματα καὶ μύσσην λύχνον ἀπεικαμῆ"

Ζηλῶσαι μιμήσασθαι· Ἡρόδοτος (Hist. Iulianus: cf. v. Ἡρόδοτος) "ὦν εἰ τις κατὰ ἡμῖν Ζηλῶσαι τὴν δίκαιαν ἐπιχειρήσει... ἐλλέβορον."

Ζηλωταὶ παρὰ Ἰουδαίοις οἱ τοῦ νόμου φύλακες· "Ανανος ἀποκλείσας τοὺς Ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερόν καὶ φρουρᾶν αὐτοῖς ἐκίστην παρεκάθητο." cf. v. Ἀνανος.

Ζηλωτὸς μακαριστός, ἐκαινετός.

Ζηλωτότατον μακάριον· Ἀριστοφάνης (Nub. 463) "Ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπου διάξεις."

Ζημίη ἢ ζέρησις.

Ζῆν Ζηρός Ζηνί.

Ζηνόβιος σοφιστής, παιδείας ἐν Ἐφέῳ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, ἔγραψεν ἐπιγράμ-

ὡν παροικιῶν Διδύμου καὶ Τυρραίου ἐν ἱβλοῖσι γ', μετὰ φρασίην ἑλληνιστῶν ἰσοριῶν ἰαλουσίῳ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἰσορικοῦ καὶ τῶν κλουμένων αὐτοῦ βελῶν, γενεθλιακὸν εἰς Ἰσριανὸν Καίσαρα, καὶ ἄλλα.

Ζηνόδοτος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, ἐν ἄξει κληθεὶς, ἔγραψε πρὸς τὰ ὑπ' Ἀριάρχου ἀθετούμενα τοῦ ποιητοῦ, πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν, περὶ τῆς Ὀμηρικῆς συνηΐας, λύσεις Ὀμηρικῶν ἀπορημάτων, εἰς τὴν Ἰσίδου Θεογονίαν, καὶ ἄλλα συχνά.

Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, ἐπικοιδὸς καὶ γραμματικὸς, μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίῳ γεγονὼς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος ἐν Ὀμήρῳ διορθωτὴς ἐγένετο, καὶ τῶν ἐν Πλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προΐστη, καὶ τοὺς πᾶσιν Πτολεμαίοις ἐπαίδευσεν.

Ζηνόθεμις ὄνομα χύριον.

Ζήνων Ἀλεξανδρεὺς, ἀπὸ Ἰουδαίας μὲν γενεῆς, ἀπειπάμενος δὲ δημοσίᾳ πρὸς τὸ ὕλον τῶν Ἰουδαίων, ὡς παρὰ σοφίᾳ νεότατος, τὸν λευκὸν ὄνον ἐν τῇ ἀργουσίᾳ ἡμέραν πρὸς τῆς καλουμένης αὐτῶν συναγωγῆς ἐλυλάμενος. οὗτος ὁ Ζήνων ἐπικεικὴς μὲν ἦν ὄσει καὶ ἱερός, ἀλλὰ νωθέτερος ἐν λόγῳ πρὸς μαθητάσιν, ἐφιέμενος μὲν αἰεὶ τι μανθάνων καὶ ἔρωτων ὅτι ἂν ἀγνοοῖ, πάντα δὲ πρὸν ἀγνοῶν· καὶ γὰρ νοῆσαι βραδυτάτος ἦν, καὶ τῶν νοηθέντων ὅτι ποτε προδότης πρὸς λήθης ἐτοιμώτατος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ἄγων, τοῦ Πρόκλου ἑταῖρος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τῷ μὲν γένει Περγαμηνός, τῇ δὲ φύσει καὶ αὐτὸς ἐνθέτερος τὰ γε πρὸς ἐπιτήμη, ἐπικεικὴς δὲ καὶ τὰ ἥθη κατηρημένως. ὁπότερος δὲ αὐτοῖν ἀφορμὴν τῇ διαζύκῃ παρέσχετο τῷ Σαλοσίῳ πρὸς τὸν Πρόκλον, οὐκ ἔχω φράζειν.

ὅτι Ζήνων βασιλεὺς Ῥωμαίων τὴν μὲν ἀπότητα, ἣ ἐκέχρητο Λέων, ἐν τῇ φύσει ἔκλειπεν· ὅδὲ τὸ θυμώμενον ἀπαραίτητον αὐτῷ ἀποστρέφει ἐπάρατος, ὡς τῷ Λέοντος διεμένει. καὶ τὴν γε προαιρείει ἐν πολλοῖς εἶχε φιλότιμον· καὶ ἂν ἔπραττε, δόξης ἔνεκεν καὶ τοῦ διαμαρτυροῦναι ἔπραττεν ἐπιδεικτικῶς μᾶλλον ἢ ἀληθῶς. οὐ μὴν οὔτε ἔμπειρος τῶν πραγμάτων ἦν, οὔτε εἶχεν ἐπισήμην δι' ἧς ἔστιν ἀσφαλῶς τὰς βασιλείας ἰθύνεσθαι. πρὸς δὲ πρὸς καὶ λήμματα ἔχ' οὕτω μὲν ἐμμανῶς ὡς ὁ Λέων δικάζειτο, οὐδὲ ἔπλαττε μὴ ὅσα τοῖς κλημένοις ἐγκλήματα, οὐ μὴν οὐδὲ παντε-

λῶς κρείττων ὑπῆρχε τοῦ πράγματος. καὶ χρηστὸς ἂν βασιλείας ἔτυχον Ῥωμαῖοι, εἰ μὴ Σεβαστιανὸς ὁ τότε παραδυναστεύων ἦγεν αὐτὸν ὅπῃ ἐβούλετο, καπηλεύων ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἅπαντα, καὶ μηδὲν ἄπρατον ἔων ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῇ διαπραττεσθαι. ἀλλὰ τὰς μὲν ἀρχὰς ἀπέδιδετο πάσας, ἰδίᾳ μὲν ἑαυτῷ ἰδίᾳ δὲ λαμβάνων τῷ βασιλεῖ τὰ τιμήματα· καὶ εἰ προσῆλθεν ἕτερος βραχὺ τι προσεδείκται, ἐκεῖνος ἦν αἰρετώτερος. τῶν δὲ ἐν τοῖς ἀρχαῖς γινόμενων ἀπάντων οὐδὲν ἦν ὃ μὴ λαβῶν ἀπεπίπρασκεν. εἰ δὲ τι ἀρχὴν τῶν περὶ αὐτὸν ὄντων ἐχαρίσατο Ζήνων, ὥσπερ πολιτοκἀπηλος αὐτὸς ταύτην ὀλίγον παρ' ἐπειροῦ λαμβάνων ἄλλοις ἐδίδου τοῦ πλείονος. Ζήνωνι δὲ τὰ κλέμματα παρέχων.

ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς πυθόμενος τῶν οικειῶν τῆν ἦεταν ἐς φρούριον καταφεύγει ἐπὶ λόφῳ κείμενον, ὃ Κωνσταντινούπολιν οἱ πρόσχωροι ἐκάλεον. ὁπῶρ γινὸς τοῖς συναούσι, σενύξας, "θεῶ παλῆριον" εἶπεν "ἄρα ὁ ἄνθρωπος, εἶχε καὶ ἐμὲ οὕτω παλῆρι φιλεῖ τὸ δαιμόνιον. ἐμοὶ γὰρ δὴ οἱ μάντιες τῶν Ἰουδαίων μῆνα ἐξ ἀνάγκης ἐν Κωνσταντινούπολιν διατεινόμενοι προύλεγον. κἀγὼ μὲν ἐνόμιζον ἐς Κωνσταντινούπολιν ἀναβήσεσθαι· νῦν δὲ πάντων ἔρημος καὶ φρυγὰς εἰς λόφον ἦλθον, εὐρηκῶς ὁ δειλαιὸς προσηγορίαν ὁμώνυμον." σφ. v. ἐξῆλθεν.

Ζήνων βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃς Ζήνωνος τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν διάδοχον καταλιμπάνειν θέλων κομιδῇ νέον προηγέει τε δι' ἀξιών καὶ σωμασκεισθαι ἐκέλευεν εἰς ἐπίδοσιν τῆς ἡλικίας. οἱ δὲ βασιλικὸι ἐν ἔξουσίᾳ γενόμενοι τοῦ ἄδην τὰ δημοσῖα καταναλισκεν συβαριτικῶς τὸν νέον κραυγαῶν ἐνήργουν, καὶ μαγροπεύοντες αὐτῷ τοὺς συνήθους πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας. λυσοῦν ἐπαίδευσαν ἐκτόπως. διαίτης οὖν ἐν ἡδοναῖς καὶ τύφῳ τιθεμένης τὸ καλὸν ἐθῶς γενόμενος, καὶ τὴν ὑποτυφωμένην ἀλαζονεῖαν ἐπὶ τῇ βασιλευσίᾳ παραδοκίᾳ διὰ τῶν προσώπων ἀπεμφαίρων, ἀκροβατεῖν τε ἤρξατο καὶ μετέωρον τὸν αὐχένα αἶρειν καὶ (συλλήβδην φάναι) προσέχειν πᾶσιν ὡς οἰκέταις ἀνθρώποις. ἀλλ' ὁ πάντων ἔφορος τὴν φυσικὴν καὶ διδακτὴν αὐτῆς κακότητα τετραμένως, διαρρεύσαντα τῇ γαστρὶ καὶ ἀναισθητῶς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐς τὴν εὐνήν ἀποπατοῦντα πρόωρον τῶν ἀνθρώπων ἐδικαίωσεν ἐκβῆναι.

ο Ζήνων Διοσκορίδου Ταρσιεύς, ὡς δέ τι-
νες Σιδώνιος, φιλόσοφος, μαθητῆς Χρυσίπ-
που τοῦ Ταρσιεύς, φιλοσόφου στωικοῦ, καὶ
διάδοχος.

ι Ζήνων Κιτιεύς. εἰ δέ ῥήτωρ τις ἦν ἢ
φιλόσοφος, ἄδηλον. ἔγραψε περὶ ἐνάσεων, περὶ
σχημάτων, ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Λυ-
σίαν, εἰς Δημοσθένην. περὶ ἐπιχειρημάτων.

β Ζήνων Μνασίης ἢ Δημίου, Κιτιεύς (πό-
λις δὲ ἐστὶ Κόπρου τὸ Κίτιον); φιλόσοφος,
ὃς ἤρξε τῆς στωικῆς αἰρέσεως. ἐπεκλήθη δὲ
καὶ αὐτὸς στωικός διὰ τὸ ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ ἐν
Ἀθήναις διδάξαι αὐτόν, ἥτις πρῶτον μὲν Πει-
σιανάκτειος, ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα ποικίλη
ἐκλήθη. μαθητῆς δὲ ἦν Κράτης τοῦ κυρι-
κοῦ, εἶτα Πολύμνος τοῦ Ἀθηναίου. ἐτελεύ-
τησε δὲ ἐτῶν 9, ἀφελὼν ἐκάστου τῆς τροφῆς,
ἕως ἀτονίᾳ διεφθάρη. ἐχρήσθη δὲ αὐτῷ πυν-
θανομένῳ περὶ βίᾳ συγχρωτίζεσθαι τοῖς νε-
κροῖς, ὅπερ ἦν τοῖς ἀρχαίοις διὰ τῶν βιβλίων
(εἰ. ν. συγχρωτίζεσθαι). Φοῖνιξ δ' ἐπεκλήθη,
ὅτι Φοίνικες ἔποικοι τοῦ πολυχρύου ἐγένοντο.
ἤμαρ ἐπὶ Ἀντιγόνοιο τοῦ Γονατῆ, ἐπὶ τῆς
ῥοκῆ ὀλυμπιάδος. καὶ παροιμία "Ζήνωνος
ἐγκρατέστερος." οὗτος γὰρ ἄκραν εἶχε δίκαι-
ταν καὶ λιτήν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρή-
σαι. "φιλοσοφίαν καιρῶν γὰρ ἔτος ἐφιλοσό-
φει" (Phileto ap. Diog. L. 727). τῷ γὰρ ὄντι
πάντας ὑπερεβάλετο τῷ τε εἶδει καὶ σεμνό-
τητι καὶ νῆ Ἀία μακαριότητι. κατέστρεψε δὲ
τὸν βίον ἄσσοτος καὶ ὄγιης διατελέσας.

η Ζήνων Μουσαίου Σιδώνιος, φιλόσοφος
στωικός, μαθητῆς Διοδώρου τοῦ κληθέντος
Κρόνου, διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς Ζήνωνος
τοῦ Κιτιεύς. ἔγραψεν ὑπολογίαν ὑπὲρ Στω-
κράτους καὶ Σιδωνιανή.

ι Ζήνων Τελευταγόρου Ἐλεύτες, φιλόσο-
φος τῶν ἐγγιζόντων Πυθαγόρα καὶ Δημο-
κρίτου κατὰ τοὺς χρόνους (ἦν γὰρ ἐπὶ τῆς οἰ-
δωμπαίδος), μαθητῆς Ξενοφάνους ἢ Παρ-
μενίδου, ἔγραψεν ἔριδας, ἐξήγησιν τῶν Ἐμ-
πεδοκλέους, πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύ-
σεως. τοῦτόν φασιν εὐρετὴν εἶναι τῆς διω-
λεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλέου τῆς ῥητορικῆς. κα-
θελεῖν δὲ θελήσας Νέασρον (οἱ δὲ Διομέδοντα)
τὸν Ἐλέως τύραννον ἐύλω, καὶ ἐρωτώμενος
ἐπ' αὐτοῦ τὴν γλώτταν αὐτοῦ ἐνδοκῶν καὶ
ἀποτεμῶν προσέειπε τῷ τυράννῳ, καὶ ἐν
ὄλω βληθεὶς συνετρίβη πισσόμενος. δια-
φέρει δὲ Ἐλεύτες καὶ Ἐλαίτης.

Ζηρυνθία ἢ Ἀφροδίτη. καὶ
θιον, καὶ Ζήρυνθον ἄντρον, ἐι-
κύνας ἔθνον. εἰ. ν. Σαμοθράκη.

ζητεῖν ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέ-
τικοί. "μηδὲ σὺ ζῆτε τι πυθέσθαι.

Ζήτητος ὁ τοῦ Βορέου παῖς.

ζητήσεται ἀντὶ τοῦ ζητηθήσει.

ζητηταὶ ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνη
καιρὸς καθισταμένη, πρὸς ἣν ἐμψυ-
χόμενοι χρησιμὰ τῇ πόλει καὶ μ-
δωκότες.

ζητητηρίων ὄργανα τὰ βασι-
"οἱ δὲ προσάγουσι πῦρ καὶ τὰ τῶν
ρίων ὄργανα. ὃ δὲ τὰ πραχθέντα ἐ-
ζητηρεῖον τὸ τῶν δούλων κα-
Εὐπολις. εἰ. ν. ζώντιον.

ζητῶν "Ζητῶν γὰρ ὄψον θοιμί-
λεσα," ἐπὶ τῶν ἀτυχεσάτων.

ζιβύνη ὀλοσίδηρον ἀκόστιον,
σπάθη.

ζιβύτης ὄνομα κύριον.

ζιζάνιον ἢ ἐν τῷ σίτῳ αἶμα.

ζιήλας ὄνομα κύριον.

ζινίχιον τὸ λωρίαν τῷ ὑποδήμῳ
ν. σφαιρωτήρ.

ζίρης. καὶ κλίνεται ζίρη, Σκυθικῶν
Lucian. Tox. 40.

Ζολιμήλος ὄνομα κύριον.

Ζοροβάβελ ὄνομα κύριον.

ζοφερά ἢ σκοτεινὴ, καὶ ζοφερά
ζοφοδορπίας ὁ σκοτεινὸς δειπ-
ζοφομηρία ἢ ἐκλειψίς τῆς σαλι-
ζόφου τῆν δύσιν. οὕτως γὰρ κα-
δύσις ζόφος.

ζοφώδης ὁ σκοτεινός, καὶ ζοφ-
ζυγύδην συνεζευγμένως.

ζύγαινα εἶδος ἰχθύος.

ζυγύσροις. Ξενοφῶν (Cyr. 73)
δὲ ἄλλα χρήματα παραδεχομένους ἰ-
σροις σήσαντας ἐφ' ἀμύξης κομίζειν,
καιρὸς εἴη διαλαμβάνουσαν ἕκαστος τὸ
ζύγασρον γὰρ ἢ ζυλὴν σοφός.

ζυγεῖν ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ μ-
κος εἰχῶ κείσθαι, ἥτοι παραλλήλως
εἰχεῖν ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας κείσθαι τι
βάθος εἰχῶ. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως
εἰχος.

ζυγία ἢ Ἡρα.

ζυγιανός ὁ ζυγός.

ζυγίζω.

Ἴπποι οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ τοῦ γῶ, τριτέσις ὁ μέσος ἀριστερός καὶ ἰός. καὶ ἀπλῶς ὁ μὴ πυράσειρος ἢ.

σμος (Hom. Ω 270) ὁ ἰμάς τοῦ

ἀρὰ Ἡροδότῳ (1 24) αἱ καθέδραι. χεῖρ σασιάζει ὡς οἱ βόες ἐξευγμέαι ἢ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀρχῆς. ἐκείνοι γὰρ πολλαίαι, ὅταν ποττες, ἐπειρίδουσι τὸ βῆρος πρὸς ἐχρηται Ἰπερίδης.

χεῖν, ἀπὸ τῶν πωλούντων σααφερομένων πρὸς τὰς ὠνθιένους. τῶν ὑποζυγίων, ἢ βοῶν ἢ ἵππων σῶτων, μὴ συμφώκως ἐργαζομένης (O. 434) "βόε δ' ἐναιετήρω πρῶται τῶν γὰρ σθένος ἐκ ἀλαε ἂν τῶν ἐρίσανται." Ἡρωδιανός ἐν τοῖς πλοίοις ζυγῶν δόνασθαι ἔξιν, ὅταν περὶ τὰς καθέδρας διαεῖ ἐρέται.

ἐν τοῖς τακτικοῖς τὸ ἐκ παρετήκας πληθος, ἐρετικὴ καθέδρα. τὰ ἐπιτεθίμενα. καὶ τὸν ζυγὸν ἐν τῶν μουσικῶν ὄργάνων ὁ πῆχυς. τητας διακρῖνον σκεῦος. καὶ αἱ ἐν οὐρανῷ σκορπίου. καὶ ἡ ζυγορρτάνη δὲ τὸ ζάσιμον. καὶ ὁ πεημάς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ ἰών. Ἀριστοφάνης (Lys. 418) "τὸ πιζει τὸ ζυγόν."

ἢ νόμος παρὰ τῇ θείῃ γραφῇ. καὶ Matth. 11 29) "ἄρατε τὸν ζυγὸν ἰσός ἐσι, καὶ τὸ φορτίον με ἐλαε ζυγὸν τὴν τοῦ νόμου βιρύτητά κβίδ. Theodoret. in Ps. 2 3.

ἰτης. καὶ ζυγοσιαιτῶ. cf. v. ἐζυ-

ορούμενα ἐν ζυγῷ σαθμιζόμενα. "γυμνοὺς ὄπλων τοὺς ἀνδρας ζυγῷ ἀποδυομένους ἐπονειδίτως ὑπελναγκάσαντες."

φισον ἴσωσον, ζυγοσιάτησον. ἐαρισόμενον, ἔπειτα πάλιν ἀνασκόοδον ἀνοίγειν ἀποπειράθητι. τὸ γοῦν ἐσι τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν δὲ ζυγῶθισον συνάρμοσον, σύμιοσφάνης Νεφέλαις (743).

ῆρον ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας

μοχλός.

ζυγῶσαι τὸ ζεῦξαι ζυγῶ. "ἦρωσ ζυγῶσας εὐθυγενεσιαιθ θράσει ταύρους."

ζῦθος οἶνος ἀπὸ κριθῆς γινόμενος.

ζῦμη τὸ φύραμα, καὶ ζυμίτης ἄρτος. ὅτι λόγος ἔχει ὡς ἀπὸ ε' ὠρας τῆς ἰδ' τοῦ μηνὸς ἡμέρας, σὺλπιγγος φωνέσης, πῶς ἄρτος ζυμιωτός, εἴ τις τοῖς Ἑβραίοις ὑπελείπετο, πρὶν καιόμενος ἠφανίζετο.

ζῶ. Σοφοκλῆς (OR 410) "οὐ γὰρ τι σῶσι ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία."

ζῶα. ὅτι τὰ ζῶα ἄνω ἔχειν τὴν κεφαλὴν λέγεται οὐ πάντως ὡς πρὸς τὸ περίξ λαμβανόμενα, ἀλλ' ὡς ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. καὶ τῶν ἀλλῶν τοῖνον ζῶων τῶν πλείστων, σχεδὸν δὲ πάντων ἐπὶ γῆν κεκυφῶτων, ὡς μὴδὲ τῶν διπισθίων ὑψηλοτέρων ἐπὶ τὸ περίξ ἔχειν τὴν κεφαλὴν, ὁμοῦς λέγεται τὰ ἄνω τῶν ζῶων μέρη εἶναι κεφαλὴ τε καὶ τὰ κατὰ τὴν κεφαλὴν. καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν τοῖνον ὡς μὲν πρὸς τὸ περίξ ἄνω λέγοντ' ἂν οἱ κλάδοι καὶ τὰ φύλλα, ὡς δὲ πρὸς τὸ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, καὶ μᾶλλον ἐσι συμφνές, ἄνω μὲν αἱ ῥίζαι, κάτω δὲ οἱ κλάδοι. διὸ καὶ ἀναλογῶσι κεφαλῇ. καὶ μὴν καὶ σῶματι. δι' αὐτῶν γὰρ ὡς διὰ σῶματος ἡ τροφή χορηγεῖται καὶ διοχετεύεται τῷ σώματι. cf. Philoropi. in 2 4 de anima.

ζωάγρια καὶ ζῳγρια, δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται. ζωάγρια γὰρ τὰ ζωῆς χαρισήρια. Προκόπιος (Pers. 2 12) "τῷ Χοσροῦ ζῳγρια δόντες τὴν πῶλιν καὶ σφῆς αὐτοῦ διεσῶσαντο."

ζωαρκῆ τὰ πρὸς ζῳὴν ἀρκοῦντα. καὶ ζωαρκές ὁμοῦς.

ζωάς τὸ πληθυντικόν, καὶ τῶν ζῳῶν. Ζωβία ὄνομα κύριον.

ζωγράφος.

ζωγρεῖ ζῳντας λαμβάνει. καὶ ζῳγρεῖ ζῳντα φύλασσε.

ζωγρεῖον εἶδος σπυριδίου.

ζωγρία τὸ ζῶα ἀγρεύειν.

ζωγρία λαβεῖν ἀντὶ τοῦ ζῳντα λαβεῖν καὶ κρατῆσαι. καὶ Πολύβιος (1 79) "οἱ δὲ γενόμενοι ζωγρία κύριοι τοῦ στρατηγῶ τοῦτον ἀνεσῶρωσαν."

ζωγρη. Ἡρόδοτος (6 28) "τὸν δὲ Ἰσριαῖον ζωγρηῆ ἔλαβεν. ἐζωγρηθη δὲ ὡς φεῶγων καταλαμβάνετο ὑπὸ ἀνδρὸς Πέρσειω, καὶ ὡς καταιρέόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐμέλλε σῶγεν."

τηθήσεισθαι, Περσίδα γλῶσσαν μετεῖς καταμηνύει ἑαυτὸν ὡς εἴη Ἰσθαίος Μιλήσιος." καὶ αὐτὸς "ὅπερ δὴ τούτων τάτω ζωάγρια ἀποδιδούς, ἤπερ οὖν δυνατὸν ἦν."

ζώδιον τὸ μικρὸν ζῆον.

ζώεσκον ἀντὶ τοῦ ἐπλούτου· "ἐγὼν ἔτι ζώεσκον."

ζῶη εὐκτικῶς.

ζῶη παρατήρησις καὶ μονὴ τῶν ὄντων.

Artemid., 3 61.

ὅτι ἡ ζῶη καὶ τὸ ζῆν πολλαχῶς λέγεται, τούτεσι, πλειόνων οὐσῶν ψυχικῶν δυνάμειων καθ' ἃς τὸ ζῆν ἐγγίνεται, πλείους καὶ αἱ δι' αὐτῶν ζῶαι καὶ τὸ ζῆν, οἷον κατὰ νῆν, κατ' αἰσθησιν, κατὰ τὰ λοιπὰ. διὸ καὶ ἐν τι τῶν ὑπάρχει τινί, ζῆν λέγεται τὸ μετέχον αὐτοῦ. ὅθεν καὶ τὰ φυτὰ θρεπτικῆν ἔχοντα δύναμιν ζῆν, μηδεμίαν τῶν ἄλλων ἔχοντα, μήτε τὴν αἰσθητικῆν μήτε τὴν κατὰ τόπον κινητικῆν μήτε τῶν ἄλλων μηδεμίαν. Philopon. in 2 de anima.

ὅτι ζῆν μὲν λέγεται τὰ φυτὰ, οὐ ζῶα δὲ εἶναι, διότι, ὡσπερ θρομίας λέγομεν οὐ τοὺς ὀπωσῶν δρόμου μετέχοντας ἀλλὰ τὰς σφοδρῶς καὶ τρανέστερον μετεπιφύτους τοῦ τρέχειν, οὕτω καὶ ζῶα λέγονται οὐ τὰ ὀπωσῶν μετέχοντα τοῦ ζῆν καὶ τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐν οἷς τὸ ζῆν καὶ ἡ ζῶη τρανέστερον καὶ περιφανέστερον ἐστίν. id.

ζῶη πίθου, ἐπὶ τῶν μετρίως καὶ ταπεινῶς ζώντων, ἀπὸ Διογένοτος τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἦν ἡ ἠδίστη καταγωγὴ.

ζῶη τὴν κτήσιν, τὴν οὐσίαν. διαφέρει δὲ ζῶη ψυχῆς· ζῆν γὰρ καὶ τὰ φυτὰ.

ζωηρός ὁ ζῶν καὶ παρέχων ζῶην.

Ζωίλος Ἀμφιπολίτης (πόλις δ' ἐστὶ Μακεδονίας Ἀμφιπολις, ἣτις πρότερον ἐκαλεῖτο Ἐννέα ὁδοί), ὃς ἐπεκλήθη ὀμηρομάξιξ, ὅτι ἐπίσκηπτεν Ὀμηρον· διὸ αὐτὸν διώξαντες οἱ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ κατὰ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν ἔρριψαν. ῥήτωρ δὲ ἦν καὶ φιλόσοφος, ἔγραψε μνῆτοι καὶ γραμματικά, κατὰ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως λόγους θ', ἰσορίαν ἀπὸ Θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς, βιβλία γ', περὶ Ἀμφιπόλεως, καὶ κατὰ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος.

ζῶμα ἢ ζῶνη· Σοφοκλῆς (El. 451) "δὸς αὐτῷ τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα καὶ ζῶμα τῶμόν σὺ χλιδαῖς ἠσκημένον," τὴν ζῶνην λέγων, ἢ τὸ ἔνδυμα.

Ζωμάλη ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Θαλία. cf. v. Θαλίαν.

ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς ἐνύμεθα," ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων. κέχρηται Πλάτων ἐν Ἰνπία (mai. p. 301 C).

ζωμήρυσσις μαγειρικὸν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 101) "ζωμήρυσσιν τε τὴν λίπους ἀφρηλάγρον."

ζωμὸς μέλας ἢ λεγομένη αἱματία.

ζῶναι ἐπὶ γῆς πέντε, βόρειος, ὅπερ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον, ἀόκητος διὰ ψύχος· εὐρετος· ἢ καλουμένη διακεκαυμένη· ἀστεύρατος· νότιος, ἀόκητος διὰ ψύχος. Diog. L. 7 156.

Ζωναῖος ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολάς, καὶ περὶ τοῦ σφαιροῦσιν. φέρονται δὲ αὐτῷ καὶ ἕτεροι ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί, ἀλλ' ἀπαίτουσαι τοῦ χαρακτήρος.

ζῶνη πορφυροῦν ἱμάτιον, Ἡρόδοτος (7 69).

ζῶνη τροπικῶς ἢ δύναμις, ἐπειδὴ ὁ ζῶν ἀμείνος εὐσταλέστερός ἐστι πρὸς τὴν πρῶτην. Theodoret. in Ps. 18 40, 65 9.

ζῶνη τὸ ἀξίωμα· ἀναζητούμενος τῆς βασιλίδος ὠθεῖσθαι οὐ μόνον ἰδιώτας ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ ζῶνην" (cf. v. ἀθρόντης). καὶ Αἰλιανός "καὶ πῶς τὴν ζῶνην τοῦ χρυσίου ἦν ἐπήγετο ὁ ξένος, ὁ πανδοκεὺς ἰθαδάσια καὶ παραχρημα ἐποφθαλμιᾷ." cf. v. καταγωγῆς, κερματίζει, τιμωροῦντος.

ζῶνηνυθαι καθοπλιζέσθαι.

ζῶντειον κολαστήριον οἰκετῶν.

ζωοδότειρα ζῶην παρέχουσα.

ζωοδότης ὁ ζῶν πᾶσι διδοὺς ἀγαθὰ θεός.

ζῶδς γενήση κρομμύς λόπον λαβῆν, πρὸς τὰς ἀπὸ μικρῆς αἰτίας μεγάλας εὐεξαι καρπουμένους.

ζῶπυρα τοῦ ζῆν ποιητικά.

ζῶπυρα φουσητήρες, ὅθεν οἱ χαλκῆς τὸ πῦρ φουσιῶσι.

ζῶπυρα λείψανα.

ζωπυρεῖ ἀναζῆν ποιεῖ, ἢ ἐκκαλεῖ.

ζωπυρῆσαι ἀνυθάλψαι, ἐκ μεταφορῶν ἀπὸ τοῦ πυρός, ἐπεὶ τὰς ἐξ ἀρρωστίας ἀνυθωμένους λέγουσιν Ἀττικοί.

ζωπυρῆσαι κυρίως ἐστὶ τὸ ἐκ μικροῦ σπινθηροῦ φουσιῶντι μεγάλην φλόγα ἀνάψαι καὶ ἐπὶ πολέμου δὲ λέγεται.

ορήσεις ἀντὶ τῆ ἀνεγερῆς· (A Lys. μη τῷ θῷ ζωπυρήσεις, λύσω τὸν νόον, καὶ ποιήσω τήμερον τὰς δημοσρεῖν σ' ἐγὼ πεκτέμενον."

ῖρια φουσητήρια.

ῖρον πεπυρακτωμένον, ἐνθερμον.

ῖρον τάλαντα. Ζώπυρος ὁ Πέρλει χαριζόμενος, μασιγώσας ἐαυτὸν ῖρος καὶ τῶν ὠτων ἀφελόμενος, εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πιεσθεὶς διὰ τὸ σῶμα πρόδωκε τὴν πόλιν. ἐκ τῆς οὖν εἶπε τάλαντα καὶ ζυγά, οἰοκαὶ πράξεις.

οάξης Περσόμενος σοφός, ὃς καὶ ῖρε τῆ παρ' αὐτοῖς πολιτευομένου τῶν Μάγων. ἐγένετο δὲ πρὸ τῶν ἔτεσι φ'. φέρεται δὲ αὐτῷ περὶ φύλλια δ', περὶ λίθων τιμῶν ἐν, ἀξεία, ἀποτελεσματικὰ βιβλία ἐ.

οάξης ἀστρονόμος ἐπὶ Νίνε βασιτυρίων, ὅς τις ἠῆξαστο ὑπὸ πυρὸς οὐετῆσαι, παρεγγυήσας τοῖς Ἀσσυθεφραν αὐτῷ φυλάττειν· ἔτω γὰρ βασιλεία ἐκ ἐκλείψει διὰ παντός.

ορι νῦν πεφύλακται παρ' αὐτοῖς.

ομῆσδης Χαλδαῖος σοφὸς ἐγραψε κὰ καὶ φυσικά.

ο ζωτικόν.

οτάι ἀκρατοπόται.

οτερον ἀκρατότερον· ἐν ἐπιγράμ- 6 115) "καὶ ζῶρον κέρασας ἰσοχει- " Ὀμηρος εἰπὼν (I 203) "ζωρότερον" διαφορὰς κράσεων λέγει, ὡς μί- νος σερεμνίους ποιοῦντος τοὺς πί-

(Hom. E 887) ἀντὶ τῆ ζῶν.

οις ἐναργετέρας, οὐκ ἀπολλυμένας· ος (OR 44) "ὡς τοῖσιν ἐμπεύροισι καὶ οροῦς ζώσας ὄρω μάλισα τῶν βου- ο." τουτέστι ἐν τοῖς συνετοῖς τὰς ο καὶ τὰς ἀποβάσεις τῶν βελευμά- ζώσας καὶ ἐκ ἀπολλυμένας. ἀντὶ ἀλλεται, ἀλλὰ τῆ ἀποβησομένη σο- καλιῶς.

οιμῆς ὄνομα κύριον.

οιμος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος χη- πρὸς Θεοσεβίαν τὴν ἀδελφὴν· ἐσι σοιγεῖον ἐν βιβλίοις κή, ἐπιγράφεται τιτῶν χειρόκριητα. καὶ ὁ Πλάτωνος

Ζώσιμος Γαλαῖος ἢ Ἀσκαλωνίτης, σο- οφιστής, κατὰ τοὺς χρόνους Ἀναστασία τῆ βα- οιλίως, ἐγραψε λέξιν ῥητορικὴν κατὰ σοι- οχεῖον, καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν Δημοσθένην καὶ εἰς Ἀνσίαν.

ζῶσιμα φαικόν (Hom. ξ 482) τὸν χι- οῦνα, ἀπὸ τοῦ ζῶνυσθαι. ἄλλοι δὲ τὸν θῶ- ορακι, ὃ δὲ κυρίως τὸ ζῶσιμα· "οἱ Ῥωραίων ψιλὸι ἐφαπτίδα εἶχεν· ἕκαστος αὐτῶν καὶ ζῶ- οσιματα πρὸ τῶν μηρῶν."

ζῶσιον ὄνομα τόπου.

ζῶσιον ἢ ἐπάκου τοῦ θῶρακος χρῶνται. ζῶσιον ἐνδύματα τινα ἀνδρῶν, οἷον χι- οῦνας βαθεῖς, ὅς ζῶννυται τῇ ζῶνῃ.

ζῶσιον.

ζῶσιον εἶσθαι ζῶσιον εἶσθαι.

ζῶσιον ζῶσιον (AP 9 397) "ζῶσιον μὲν σὺ μα- οτρι διαμπερὲς ἀσχος ἀνάπτεις, καὶ κρατε- ορῆς Σπάρτης πάτρια θεομὰ λῆεις."

ἢ ἢ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νηφέλις (106) "ἢ ἢ σῶσιμα· μηδὲν εἶπης νῆπιον." σιγκατα- οτικῶς. μη εἶπης δὲ εἴηθες.

περὶ τοῦ ἢ συνδέσιμου. ἢ γὰρ διαζῶσι- οκὺς ἐστιν ἢ διασποητικὸς ἢ ὑποδιαζῶσι- οκτικὸς καὶ διαζῶσι- οκτικὸς μὲν ὁ τὰ ἐναντία ἐν τῇ σπυ- οτάξει δυσιῶν, οἷον ἡμέρα ἢ νύξ, (Hom. E 108) "ἢ νῆος ἢ ἐ παλαιῶς." ἀποδιαζῶσι- οκτικῶς δὲ ἐστιν ὁ διάφορος πρῶτα τειθεῖς καὶ μηδὲν ἔτε- ορον ἐν τῇ αἰτήσει διαιρῶν, οἷον "ὄς μοι χρυσὸν ἢ ἀργυρον ἢ λίθους τιμίους." διαι- οσποητικὸς δὲ, ὅταν τῶν δύο προτεθέντων τὸ ἐν αἰρήται, οἷον "ἐν γῆ πένεσθαι κρεῖσσον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν," καὶ "θῆλω τύχης σε- ολαγμὸν ἢ φρενῶν πῖθον."

ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς, καθῶς.

ἢ νομιζέται (S OC 1603) ὡς νετόμισαι ἐπὶ τοῖς νεκροῖς.

ἢ ἔπον, τοπικόν· "ἢ ἄμα μὲν σερεδὸν ἄμα δὲ χθουμαλὸν ἢν" (cf. v. χθουμαλά). καὶ αἰ- οθις (AP 7 98) "ἢ σὺ φιληδῶν οὔτως ἀρέσκη καὶ μένειν ἐγνωσ."

ἢ χωρὶς τοῦ ν. ἀντὶ τῆ ἢν. "ἀλλ' οἴμπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε πῶς ἢ" ἀντὶ τοῦ ἔα Ἀρι- οσοφάνης Ὀρῖσι (1363), καὶ ἐν Ἀνσιςράτῃ (644) "ἢ δεκέτις." ἀντὶ τοῦ ἔα, κατὰ συναί- ορεσιν ἢ, ἀντὶ τοῦ ἢμην, καὶ χωρὶς τοῦ ν· Ἀριστοφάνης Πλουτίω (77) "ἢ κρύπτειν ἢ πυ- ορεσκουσιμένους." τίθεται καὶ ἐπὶ γ' προσώπου. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἢμην ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς διαιρέσεως (A 762) "ὡς ἔον, εἴ ποτ' ἔην γε."

ἦα δυσολκλήβωσ τὸ ἐπορευόμεν. σὸν τῷ ἰ γράφεται· οἱ γούν Ἴωνες ἦα λέγουσι, καὶ ἦσαν τὸ ἦσαν· καὶ παρὰ Θουκυδίδη (1 1) οὕτως ἀνεγνωστοί, "ὅτι ἀκμάζοντες τε ἦσαν ἐς αὐτόν." οἱ Ἴωνες ἦσαν καὶ ἦσαν. Ἀριστοφάνης Ὀλκείων "ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἵπερ ἦ' ἐπὶ ξύλα."

ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται (1 Corinth. 13 4) ἀντὶ τοῦ οὐ προπετεῖ. καὶ ἔστι ἐν τῷ περπερεία.

ἡ ἀκότες θρηνησάστας.

ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥήσις. τέταται ἡ παροικία ἐπὶ τῶν ἀποτόμως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων, παρ' ὅσων οἱ Σκύθαι τῷ Πέρσῃ, μηνύσαντι περὶ τοῦ εἶξαι, ἀπεκρίναντο κλαίειν αὐτὸν εἰδόντες.

ἡ ἄρξιον τὸ τοῦ ἔυρος ἔλεγον.

ἡ βῆ ἀκμάζει, σφραγῆ.

ἡ βαιαία (Hom. Ξ 141). καὶ ἡ βαιόν (B 380) μικρόν, ὀλίγον.

ἡ βίασκει ἀκμάζει.

ἡ βη νεότης, ἀκμή. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα θεᾶς.

α ἡ βηθὸν ἡβώντας, ἡ τὰς ερατίας, ἡ ἀθρόον ἔλα καθ' ἡλικίας· "οἱ δὲ ἡβηθὸν ἄπυκτας κατέσφραξαν, ὀργὴν ποιοῦμενοι τῷ μὴ τοῖς σφῶν ὑπαγοῖσθαι λόγοις."

β ἡ βηθὸν σὸν πάση ἡλικία. παρὰ δὲ Ἡρόδοτῳ (1 172) ἀντὶ τοῦ μετ' ἰσχύος, μετ' ἀκλασίας.

ἡ βήσαντες ἀκμάσαντες· Εὐνάπιος "οἱ δὲ παῖδες ἡβήσαντες καὶ γενόμενοι θυμῷ καὶ χερσὶν κύριοι." καὶ ἐπὶ διέτες ἡβήσῃ λέγεται ὅταν οἱ ἐπικλήρων νιεῖς δοκῶσι γεγενῆσθαι ἀρμόδιοι τὰ πατρῶα πυραυλιμβάνειν. Ἰσακὸς φησιν "ἐνηγόμεθα μὲν ἐκείνη τὸν ἐγγυτάτω γένος δεῖν συνοικεῖν, τὰ δὲ χρήματι τέως μὲν τῆς ἐπικλήρου εἶναι, ἐπειδὴν δὲ παῖδες ἐπὶ διέτες ἡβῶσιν, ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν."

ἡ βητήρ. καὶ ἡ βη ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τροχῶν. ἐν ἐπεγράμμῃ (AP 5 277) "ἔκαλον ἡβητήρες· ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην τὴν τρίχην τὴν ταχὺ φουμένην."

α ἡ βητήριον τὸ παιδευτήριον.

β ἡ βητήριον ἡ κατάλυσις.

ἡ βουλόμην ὡς ἀττικώτερον, ἐβουλόμην δὲ οἱ πολλοί.

ἡ βούλονται καθὸ βούλονται.

ἡ βυλλιώσῃ ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν·

Ἀριστοφάνης Βατρύχοις (517) "ὄρε ἡβυλλιώσῃ κύριον παρατετιμῆναι. τὰς τρίχας· αἱ γὰρ μελλόντωφοι ἔτ τρίχας.

ἡ βῶμαι. καὶ ἡ βῶμι (Hom. Η ἡ βῶοιμι (H 157) ἀξάνοιμι.

ἡ βῶσσα ἀξάνουσα.

ἡ γαθῆ ἡ ἄγαν θεία.

ἡ γυλλεν ἐθεράπειον· Ἄλιον ἐν Ῥωμαϊκῶν "διὰ τε ὅν ταῦτα καὶ ὄτ ἀκριβῶς ἡγαλλεν." κληροῖται δὲ ταύτη ἄλλοι τε καὶ Εὐνόμιος ὁ εὐ καὶ αὐτὸς οὗτος πολλάνκι.

ἡ γαλλή ἡ θεραπευτική.

ἡ γαμήλιος.

ἡ γὰρ; ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως;

ἡ γάσαντο ἐθυόμασαν, καὶ ἡ ἐθαύμασα· "ὁ δὲ Καίτωρ ὡς ἔματ τὰς κατ' αὐτὸν τύχας, ἡγάσθη τὸ καὶ ἔσχε σύμμαχον."

ἡ γγέλη ἀπηγγέλη.

ἡ γγύα ἐβεβαίωσα.

ἡ γειρα (Hom. Ε 208) παρῶσιν

ἡ γειροσθην (Hom. Β 731) ἀντὶ τ.

ἡ γε καὶ ἔφερεν ἀντὶ τοῦ ἡχη κατέτρεχον· (Αἰτιῶσις: cf. v. ἀλώσιμι

ἐκείθεν ὀρμώμενος ἡγε καὶ ἔφερε ἐκείνῳ οὐκ ὀλίγην, καὶ αὐτὸς οὐ αὐτῷ ἀλώσιμος." cf. v. ἄγειν καὶ φε

ἡ γέλοχος τραγωδίας ὀποκρητή

δ', ὡς περ ἡ γέλοχος, ἡμῖν λέγειν,

των γὰρ αὐθις αὐ γαλήν ὄρω." (A E ἐπὶ τῶν διαφρονόντων τὰ λωπηρά. ὁ

λοχος οὗτος καὶ ἐν τῷ Ὀρέσῃ τοῦ

(279) προσάντος αὐτῷ τῷ πνεύματι

τῷ εἰχῶ "ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις α ὄρω," (γαλήν γὰρ τὸ πλήρες) α

ὄφθησθαι συνελόντα τὴν συναλοισφὴν δὲ καὶ ὡς ἀτερπὴ τὴν φωνὴν Πλάτων

ἡ γεμονεύω διοικῶ. καὶ ἡ γεμό

οχικῶ ἄρχοντι, καὶ καθ' ἡγεμόν.

ἡ γεμονία δικασηρίον. τοῖς δ

ἐ πάσας πᾶσιν ἐφεῖτο δίκας εἰσάγα

τῷ μὲν ἄρχοντι τὰς τῶν ὀρφανῶν κα

παρανοίας καὶ τὰς τῶν ἐπικλήρων

σίας, τοῖς δὲ λογισαῖς τὰς κατὰ τῶν

των εὐθύνων, τῷ μόντοι γε βασιλε

φονικῶ καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας καὶ ἂ

ρωσύνης ἡμφισβίττει, πρότερον δὲ

περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἡμφισβ

οηγόρευε δὲ καὶ τῶν νομίμων εἶργεσθαι ὅς ἐν αὐτίμ. τῷ πολεμάρχῳ δὲ ὅσαι ἀποσίου γραφὴν ἔφερον· ἔτι μὴν καὶ ὅσα ὄρων ἐν τοῖς ἀσείοις, ὁ πολέμαρχος τοῖς μηκοῖς δῆττα. τοῖς θεσμοθέταις συκοφαντίας δῶριον καὶ ὕβρειων καὶ μοιχείας καὶ βεσεως, τοῖς ἑνδεκα ὅσοι λησῶς καὶ λωποπας καὶ ἀνδραποδισῶς εἰσάγουσι, τῷ στρατῷ περὶ τριηραρχίας καὶ ἀντιδόσεως. αὐτῶν οὐκ ἰδιωτῶντες ἡγεμονίαν δικαστηρίου ἔχουσιν. ἀλλὰ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ τῶν μνησίων ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προῖσται, ἔχει μόνος καὶ ἐξέφανον.

ἡγεμονία δικαστηρίου· *Αἰσχίνης* κατὰ τρισφώντος (14). ἄλλοι πρὸς ἄλλους τῶν ἰσθίων ἐλαγχάζοντο δίκαι, τὰς δὲ ἀπενεμάσας αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὸν αὐτῆς ἐκάστη νόμῳ εἰσῆγον εἰς δικαστήριον ἡγεμένη καὶ προῖσα, οἶον πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα αἱ τῶν φανῶν καὶ αἱ τῶν ἐπικληθῶν, πρὸς δὲ τὸν αὐτῆς αἱ τῆς ἀσεβείας, πρὸς δὲ τὸν πολέμαρχον ἀποσασίου τε καὶ ἀπροσασίς; πρὸς τοὺς θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τε καὶ ἰσοξενίας καὶ συκοφαντίας καὶ ψευδεγγραφίης καὶ ὕβρειος καὶ μοιχείας καὶ ἐπιβελύχως καὶ ἄλλων. *Ἡετρ.* cf. v. παράσασίς.

ἡγεμονικόν ὁ νοῦς. ἢ τὸ κυρωτώτερον ἴς ψυχῆς, ἐν ᾧ αἱ φαντασίαι καὶ αἱ ὄρμαινονται, καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀναπέμπεται· ἴερ εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ. *Diog. L.* 7 159.

ἡγεμῶν ἡγεμόνες, καὶ ὡ ἡγεμῶν. ἡγεμῶνες ἐδέοντο τῆς ἀτραποῦ σφίαις ξυναπολλῆσαι, ὡς ἂν αὐτοὶ ἡγήσονται τέτοις ἐπὶ τὸ ἴσμιον.

ἡγεμῶν ὁ τῆς ὁδῆς ἡγούμενος· *Ξενοφῶν.* *ἱετρ.* 4 23) "καὶ τὸν ἡγεμόνα δῆσαντες παρῶσασιν αὐτοῖς."

ἡγεμῶν συμμορίας, *Δημοσθένης* ἐν ᾧ ἐπὶ Κτησιφώντος (312), ὁ προέχων πλεῖστος καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύων κυριεμένος. *Ἡετρ.*

ἡγεν ἐτέλει· "ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν Πέρσαις ἴερ γυμνικὸς ἀγῶνας ἡγεν." cf. v. γυμνικὸς. ἡγερέσθαι (*Hom. K* 127) συναθροῖσθαι.

Ἠγήριος ὄνομα κύριον.

ἡγίτης ὁ ἡγεμῶν· (*AP* 6 167) "ὡ δισκοῦν ἡγίτα θηροσύναιν."

ἡγηλάξω ἄγω, φέρω.

ἡγημα βεβλή, γνώμη, παρὰ τῷ προφήτῃ

(*Ezech. 17* 3) εἶρηται.

ἡγημαι λελόγημαι, ἔσχω.

Ἠγήμων ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς φακῆ. αὐτῶν δραμιῶν αὐτοῦ ἐπὶ Ὀλίωνα, ὡς *Ἀθήναιος* ἐν *Δειπνοσοφισταῖς* (p. 5 et 699).

Ἠγήμων· *Δημοσθένης* ἐν τῷ ἐπὶ Κτησιφώντος (285). εἰς ἣν τῶν μακεδονίζόντων καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων. *Ἡετρ.*

Ἠγήσανδρος ὄνομα κύριον.

Ἠγήσιππος. οὗτος ἔστιν ὁ κρωβύλος ἐπικαλούμενος, οὗ δοκεῖ τισὶν εἶναι ὁ ἐπὶ Ὀλιπικὸς *Δημοσθένους* ἐπιγραφόμενος (*Ἡετρ.*). τῶν δραμιῶν αὐτοῦ ἐπὶ *Φιλέταιρος*, ὡς *Ἀθήναιος* (p. 279).

ἡγήσοιτο προηγήσοιτο.

ἡγήτορες ἡγεμόνες, καὶ ἡγητορία ἡγεμονία.

Ἠγίς. οὗτος ἀμείνων τῷ πατρὸς ἦν τὰ πρὸς ἀρετῆν ἦκοντα καὶ τὰ πρὸς λόγους, ἔτι μὴν μειράκιον γεγονὼς ἐλπίδας ἔσχεν ἐφ' ἐαυτῷ καὶ πῦσι παρέσχεν ὡς ἔπολύ τι ἀπολειπόμενος τοῦ μεγάλου *Ἡουτύρχου*. τοιγαροῦν ὁ *Ἡρόκλος* ἤξλωσεν αὐτὸν ἔτι νέον ὄντα τῆς τῶν *Χαλδαικῶν* λογίων ἀκροάσεως· φιλομαθὴν γὰρ τις αὐτῷ καὶ ἐπιείκειν παραστῆν κατὰ γούσιν. ἀλλὰ τοῦτο δὴ τὸ εἰωθὲς, ὁ πλοῦτος μέγα κακὸν ταῖς ψυχαῖς ἔδεικεν εἶναι, νομῶν ἀφθονον τοῖς κόλυξι παρεχόμενος οὐ χρυσοῦ μόνον (ὁπῶν γὰρ τοῦτο δεινόν) ἀλλὰ νέοι ψυχῆς ὑπαλῆς καὶ ἠμῶν ἐπὶ τῶν τοιοῦτων θηρίων καταβοσκομένης ὡσπερ ἀτεχνῶς ἄρτι ἀνθήσης βοτάνης. οὗτοι διέφθειραν τὴν Ἠγίου ζωὴν πρὸς γε τὸ μὴ γνησίως φιλοσοφεῖν. ἄλλως δὲ φιλομαθῆς, ὅσα τὴν φύσιν ἐξηγήσασθαι, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἄλλην συνήθειαν ἔστιν ὅπη καὶ διεκπίπτει τῶν ἔργων λογισμῶν. ἱερός δέ, ἔπειρ τις ἄλλος, εἶναι βολύοιμος τὰ τε τῶν κηδεῶν ἱερά λαθῶν ἐτελεώσαστο κατὰ τὴν Ἀττικὴν, οὐ πείσας ἐκείνους, καὶ πολλὰ ἄλλα τῶν κειμένων τέως ἐκ πλείστου χρόνου πάλιν ἐκίνησε, παραβολώτερον ἢ εὐσεβέστερον τῇ προθυμίᾳ χρησάμενος. ὅθεν ἐν τῇ πολιτείᾳ περιβόητος ἐγένετο, καὶ χαλεποὺς ἐφ' ἐαυτῷ τοὺς ἐχθροὺς ἐπεσπῆσαστο, τὰς τε μεγάλων χρημάτων ὁρεγομένους ὡν κύριος ἦν, καὶ ἀπὸ τῶν καθεσῶτων νομίμων ἐπιβουλεύοντας. ἐνὶ γὰρ τῷ Ἠγίᾳ καὶ τῆς Θεωγῆνους μεγαλόφρονος φύσεως ἐν ταῖς εὐεργεσίαις, ἀκριβέστερον δὲ ἐκείνου τοσοῦτον ὅσον ἐς φίλους καὶ δεομένους.

ρους ἀναλίσκειν. *Damasc. Phot. p. 349: cf. v. Eὐπειθιος et Ὀλυμπος.*

ἡ γλαϊσμένη χείρουσα, λαμπρονομένη.
ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τέτων τέμνεται”
(*A Plut. 1111*), τουτέστιν ἡ γλῶττα τῶν θυομένων τῷ Ἐρμῇ δίδεται. Καλλίστρατος δὲ φησι τῶν θυομένων τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν ἀπονέμεσθαι.

ἡ γλῶττ' ἑμώμοχ', ἡ δὲ φρῆν ἀνώμοτος” (*Kar. Hippol. 612*).

a ἡ γμένους πεπαιδευμένους, καὶ ἀγωγὴ ἢ παιδείασις.

b ἡ γμένους τεθρησκυμένους καὶ πάντα πεπαιδευμένους. (*Marin. V. Procli 9: cf. v. Ὀλυμπιάδωρος*) “ὃ δὲ ἡγάσθη τὸ μειράκιον, ὥςτε καὶ θυγάτριον ἔχων ἡγμένον καὶ ἀπὸ φιλοσόφου αὐτῷ κατεγγυῆσαι.”

ἡ γμένους ἀγομένους.

ἡ γνικότες (*1 Petri 1 21*) καθάρματα.

ἡ γάμην ἐρεφόμην, ἐτύγγαρον. (*S OR 775*) “ἡγάμην δ' ἀνήρ ἄσῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη τοιάδ' ἐπέσῃ.”

ἡ γαρόωντα. (*Hom. A 1*) ἐδημηγόρου.

ἡ γοῦμαί σου ἄρχω σου, γενική.

ἡ γουμηνία διὰ τῆ ι. cf. *Herodian. epim. p. 221.*

ἡ γοῦμενος προηγούμενος.

ἡ γανν εἶσιν, ἐπίρρημι διασφαθηκόν.

ἡ γρωσαι ἀντὶ τοῦ σκληρόνη· Σοφοκλῆς (*Phil. 1324*) “σὺ δ' ἡγρώσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχη. ἐάν τε κούθετῃ τις εὐνοία λέγων, σκηγεῖς πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγοῦμενος.”

ἡ γροικισμῆν κακῶς ἐφθρεξάμην.

ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτῆ δέ.

ἡ δειε (*Hom. B 409*) ἡδει, ἡπίστατο. καὶ ἡ δεισαν ὁμοίως.

ἡ δεῖα γλυχεῖα.

ἡ δεισθα ἡδεις.

ἡ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.” τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντε σφόδρους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει· ὁθεν τὴν παροῦσαν εἰρησθαι λέγουσι. ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδόντων μὲν τὸ πρῶγμα, σρωγενομένων δὲ φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι. cf. *Athen. p. 337.*

a ἡ δη ἀπάρτι.

b ἡ δη πρὸ τούτου, λοιπόν, τὸ ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν ἀτόμου. μέρος δὲ χρόνου ἢ τῷ μέλλοντος ἢ τοῦ παρεληλυθότος· ἡ δη τε γὰρ βαδισθῆναι φημὲν κατὰ τὸ συνάπτον τῷ νῦν,

ἡ δη τε βαδισθῆναι, οὐ πολὺ ἀφρονῶν τὸν χρόνον.

ἡ δη ἀντὶ τοῦ λοιπόν, ταχέως. νης Πλούτῳ (96) “φεύγοις ἂν ἤ νηρούς,” καὶ Ἰάμβλιχος “ἡ δη γὰ ὅτι τὰ αὐτὰ σοι δυσευχῶ,” ἀντὶ τ. παρόντος. καὶ αὐθις “εἰ δὲ ἡ δη τούτων Ἀντωνίῳ, καὶ αὐτὸς ξυνομι ἀπὸ θυμῶ εἶναι φιλίαν ξυνάψαι” ἢ περὶ Πυθαγόρου “ἡ δη γὰρ εἶδον καὶ τοὺς σοφοὺς λέγω μάρτην θι εἶθ' ὅταν δόμους ἐλθῶσιν αὐθις, ται πλέον” (*S El. 62*), ὡς Πυθαγόρας ἑαυτὸν ἐν ὑπογείῳ λογολευσσε τὴν μητέρα ὡς ἄρα τεθνηκε μετὰ ταῦτα ἐπιφανεῖς περὶ πάλαι των καθ' ἄδου τινὰ ἑτεροτέτετο, πρὸς τοὺς ζῶντας περὶ τῶν οἰκει ἄδου συντετυχηκέναι ἔλεγε· ἔξ ἂ ἑαυτῷ δόξαν περιέθηκεν ὡς πρὸ Τρωικῶν Αἰθαλίδης ὣν ὁ Ἑρμῶ φορβος, εἶτα Ἑρμώτιμος Σάμιος θιος Ἀήλιος, εἶτα ἐπὶ πᾶσι Πυθα ἡ δη τέρηι σύ.

ἡ δημόνον.

ἡ διον τὸ γλυκύ. ἡ δίων δὲ ἰ ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἢ συγκριτικόν.

ἡ δισα ἡδέως.

ἡ δολέσχησα διελάλου· ἐμὲ διαλεγόμενος. *Theodoret. in Ps. 76* ἡ δομαί σοι, δοτική, εὐφρα καὶ ἡ δομεν εὐφραίνομεν.

ἡ δόμενος ἀρεσκοόμενος.

ἡ δονη ἢ ἀκάθαρτος καὶ ἡ γ τύσασις, ἢ Ἐπίκουρος ἐδογματίζε, τὸς πρῶματος τὴν ἡδονὴν εἶναι τουτέστι τὸ πρῶτισον ἀγαθόν, ὃ ἐ

ἡ δονη δὲ ἐσι λεία κίνησις, πὸ χεῖα κίνησις. καὶ τὴν μὲν εὐδοα ζῶσις, τὸν δὲ ἀποκρουσικόν. ἡ δο τὴν τοῦ σώματος, ἢ καὶ τέλος ε κατασηματικὴν ἡδονὴν τὴν ἐπ' ἀν γηδόνων καὶ οἷον ἀοχλησίαν, τέλος διαφέρει δὲ τέλος εὐδαιμονίας· τέλος εἶναι τὴν κατὰ μέρος ἡδονὴν, εἰ δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σὺ συναριθμοῦνται καὶ αἱ παραρηκτικὴ μέλλουσι. εἶναι τε τὴν μερικὴν ἢ αὐτὴν αἰρετικὴν, τὴν δὲ εὐδαιμονίαν

ρους ἀναλίσκειν. *Damasc. Phot. p. 349: cf. v. Eὐπειθίους et Ὀλυμπος.*

ἡ γλαῖσμένη χαίρουσα, λαμπυρομένη.
ἡ γλώττα τῷ κήρυκι τέτων τέμνεται”
(A Plut. 1111), τουτέστιν ἡ γλώττα τῶν θνο-
μένων τῷ Ἐρημῇ δίδεται. Καλλίστρατος δέ
φρσι τῶν θνομένων τὰς γλώσσας τοῖς κή-
ρυξιν ἀπονέμεισθαι.

ἡ γλώττ’ ἐμώμοχ’, ἡ δὲ φρήν ἀνώμο-
τος” (*Eur. Hippol. 612*).

a ἡ γμένος πεπαιδευμένος, καὶ ἀγωγή ἡ
καίδωσις.

b ἡ γμένος τεθηρευμένος καὶ πάντα πει-
θαρχῶν. (*Marin. V. Procli 9: cf. v. Ὀλυμπιό-
δαρος*) “ὃ δὲ ἡγάσθη τὸ μειράκιον, ὡς καὶ
θουγάτριον ἔχων ἡγμένον καὶ ἀπὸ φιλοσόφως
αὐτῷ κατεγγυῆσαι.”

ἡ γμένους ἀγομένους.

ἡ γνικότις (1 Petri 1 21) καθάρατες.

ἡ γάμην ἐτρεφόμην, ἐτύγγανον. (*S OR
775*) “ἡγίμην δ’ ἀνήρ ἄεσῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ,
πρὶν μοι τύχη τοιαύτ’ ἐπέση.”

ἡ γαρόωντα. (*Hom. A 1*) ἰδημηγόρου.

ἡ γουμαί σου ἄρχω σου, γενικῆ.

ἡ γουμενία διὰ τῆ ι. *cf. Herodian. epim.
p. 221.*

ἡ γούμενος προηγούμενος.

ἡ γουν εἶπου, ἐπίροημι διασυφετικόν.

ἡ γρ(ίωσαι ἀντι τοῦ σκληρόνη· *Σοφοκλῆς
(Phil. 1324)* “σὺ δ’ ἡγρώσαι, κοῦτε σύμβε-
λον δέχη, εἰάν τε κοῦδετῆ τις εὐνοία λέγων,
σργεῖς πολέμιον δυσμενῆ θ’ ἡγούμενος.”

ἡ γροικισμένη κακῶς ἐφθραγύμην.

ἡ δὲ ἀντι τοῦ αὐτῆ δέ.

ἡ δεε (*Hom. B 409*) ἡ δει, ἡ αἶσατο. καὶ
ἡ δεσαν ὁμοίως.

ἡ δεῖα γλυκεῖα.

ἡ δεῖσα ἡ δεις.

ἡ δεῖ χελώνης κρέα φγαεῖν ἢ μὴ φα-
γεῖν.” τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα ερό-
φους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν τὴν πα-
ροιμίαν εἰρησθαι *Λήμων*. ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν
ἀποδύτων μὲν τὸ πρῶγμα, σρωγγεομένων
δέ. φασὶ δὲ αὐτὴν *Τερψίωνος* εἶναι. *cf.
Athen. p. 337.*

a ἡ δὴ ἀπάρτι.

b ἡ δὴ πρὸ τούτου, λοιπόν, τὸ ἐγγὺς τοῦ
παρόντος νῦν ἀτόμου. μέρος δὲ χρόνος ἢ τῷ
μέλλοντος ἢ τοῦ παρεληλυθότος· ἡ δὴ τε γὰρ
βαδιεῖσθαι φμμεν κατὰ τὸ συνάπτον τῷ νῦν,

ἡ δὴ τε βαδακίεναί, οὐ πολὺ ἀφισάντες τοῦ
νῦν τὸν χρόνον.

ἡ δὴ ἀντι τοῦ λοιπόν, ταχέως. *Αριστοφά-
νης Πλούτῳ (96)* “φεύγοις ἂν ἡδὴ τὰς πα-
νηρούς,” καὶ *Ἰάμβλικος* “ἡδὴ γὰρ ἐλεῶ σι,
ὅτι τὰ αὐτὰ σοι δυσυχώ,” ἀπὸ τῷ ἐγγὺς τῷ
παρόντος. καὶ αὐθις “εἰ δὲ ἡδὴ μεταμῦθα
τούτων *Ἀντωνίω*, καὶ αὐτὸς ἐξομολογῶ οὐκ
ἀπὸ θουῆ εἶναι φιλίαν ἐξομολογῶ *Ῥωμαίους*.”
περὶ *Πυθαγόρου* “ἡδὴ γὰρ εἶδον πολλὰς
καὶ τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνήσκοντας
εἰθ’ ὅταν δόμους ἐλθῶσιν αὐθις, ἐκτετάρ-
ται πλέον” (*S El. 62*), ὡς *Πυθαγόρας* κ-
θεῖρξας ἑαυτὸν ἐν ὑπογείῳ λογοποιεῖν ἐ-
λεσε τὴν μητέρα ὡς ἄρα τεθηρευθῆσθαι
μετὰ ταῦτα ἐπιφανεῖς περὶ καληγενεσίως καὶ
τῶν καθ’ ἄδου τινὰ ἑτεροτεύετο, διαγέμενος
πρὸς τοὺς ζῶντας περὶ τῶν οἰκειῶν οὗς ἐ-
ἄδου συντετυχημένα ἐλεγει· ἐξ αὐν τοιαῦτα
ἑαυτῷ δόξαν περιέδθηκεν ὡς πρὸ μὲν τῶν
Τρωικῶν Αἰθαλίδης ὧν ὁ *Ἔρμω*, εἶτα *Ἡ-
φορβος*, εἶτα *Ἐρμώτιμος Σάμιος*, εἶτα *Ἡ-
θιος Ἀήλιος*, εἶτα ἐπὶ πᾶσι *Πυθαγόρας*. καὶ
ἡ δὴ τέρηη σύ.

ἡ δὴμόνου.

ἡ διον τὸ γλυκύ. ἡ δίων δὲ ὁ ἡδύτης
ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἡδίωνος, π
συγκριτικόν.

ἡ δισα ἡδέως.

ἡ δολέσχησα διελάου ἐμαντῷ κ-
διαλεγόμενος. *Theodoret. in Ps. 76 3.*

ἡ δομαί σοι, δοτικῆ, εὐφραίνομαι σα
καὶ ἡ δομεν εὐφραίνομεν.

ἡ δόμενος ἀρεσκομένος.

ἡ δονή ἢ ἀκάθαρτος καὶ ἢ φροσῆ κ-
τάσασις, ἢν *Ἐπίκουρος* ἰδογματίζει, τέλος πα-
τὸς πρῶγματος τὴν ἡδονὴν εἶναι τῷδε
τουτέστι τὸ πρῶτισον ἀγαθόν, ὃ ἐστὶ δέος.

ἡ δονή δὲ ἐστὶ λεία κίνησις, πόθος ἀετ-
χεῖα κίνησις. καὶ τὴν μὲν εὐδοκίαν π-
ζῶις, τὸν δὲ ἀποκρουσικόν. ἡδονὴν μ-
τὴν τοῦ σώματος, ἢν καὶ τέλος εἶναι, ὃ τὴν
κατασηματικὴν ἡδονὴν τὴν ἐπ’ ἀναγκασ-
γηδῶν καὶ οἷον ἀοχλησίαν, τέλος εἶναι φ-
διαφέρει δὲ τέλος εὐδαιμονίας· τέλος μὲν γὰρ
εἶναι τὴν κατὰ μέρος ἡδονὴν, εὐδαιμονία
δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα,
συναριθμοῦνται καὶ αἱ παροχησθῆσθαι καὶ
μέλλουσαι. εἶναι τε τὴν μερικὴν ἡδονὴν
αὐτὴν αἰρετὴν, τὴν δὲ εὐδαιμονίαν ἐπὶ

ἀλλὰ διὰ τὰς κατὰ μέρος ἡδονάς.
286.

νὴ δὲ ἐξιν ἄλογος ἔπαρσις ἐφ' αἰρετῶ
ι ὑπάρχειν, ὅφ' ἦν τίττεται κήλησις
κακία τέρρις διύχυσις. κήλησις μὲν
ἡδονὴ δι' ὧτων κατακηλοῦσα, ἐπι-
κία δὲ ἡδονὴ ἐπ' ἄλλοτρίοις κυκοῖς,
δὲ οἷον τρέψις, προτροπή τις ψυχῆς
ἀνεμμένον, διάχυσις δὲ ἀνάχυσις ἀρε-
ῆς. L. 7 114.

ἡδονῆς, ἀλεία κήησις, β' ἡ γένεσις
ιν αἰσθητήν, γ' ἡ ἄλογος διάχυσις,
ῥογία τῆς κατὰ φύσιν ἔξεως ἀνεμπό-
ἡ τὸ παρακολουθοῦν τέλος ταῖς τε-
ις ἐνεργείαις. ἐκ τούτων τῶν ὄρων
τις ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν
θὸν ἡ ἡδονὴ καὶ ὅτι μή. Alex. Aphrod.
p. 88.

δὲ παρὰ ἑκατέρου μέρους τῆς ἀντι-
συλλογισμὸς ἔνδοξος. ὅτι μὲν ἀγα-
ἡδονή, δείκνυσιν ὁ συλλογισμὸς ἔτος·
τα ἐφίεται ἀγαθόν, τῆς ἡδονῆς δὲ
ῥφεται, ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. τὸ δὲ
αὐτὴν ἀγαθόν ὁ τοιοῦτος· τὸ ἀγα-
ιθοῦς ποιεῖ, ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸς ἔ ποιεῖ,
ι ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. ἡ ἡδονὴ τοίνυν
ις λεία· ἐνεργεῖα δὲ ἀτελής πᾶσα
μηδὲν δὲ ἀγαθόν ἀτελής· ἡ ἡδονὴ
ι ἀγαθόν.

κ τῶν Πλωτίνου (11) "ἡδοναὶ λῦπαι,
φόβοι, ἐπιθυμίαι ὑποστροφαι καὶ τὸ
τίνος ἂν εἶεν; ἡ γὰρ ψυχῆς, ἡ χρω-
νῆς σώματι, ἡ τρίτου τινὸς ἐξ ἀμ-
χῶς δὲ καὶ τοῦτο· ἡ γὰρ τὸ μῆγμα
τι ἐκ τοῦ μῆγματος."

νῆς ἀκρότης τὸ πρὸς λύπην ἄμι-

ὅς. οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην ἀντι-
δὲ ὅς. διὸ καὶ δασύνουσι τὴν ἐσχά-
τετάχθαι γὰρ ἄρθρον τὸ ὅς, καὶ ἡ
ἵ ἔφη· (Plat. RP p. 327) "ἀλλὰ περι-
ν, ἡ δ' ὅς ὁ Γλαύκων." καὶ "ἦν δ'
πὲ τοῦ ἔφην δὲ ἐγώ. παρ' ὃ δὴ καὶ
ος ἐν Ἀθηνῶς γοναῖς ἡσίν ἀντι τοῦ
"ὁ Ζεὺς δίδωμι Παλλάς, ἡσί, τοῦ-
Ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν ἡ δ' ὅς ἀντι-
δὲ ὅς, τὸ δὲ ἦν δὲ ἐγώ ἔφην δὲ
δὲ ἡ τῶν ἀρχαίων ἔφη εἶναι λέξει-
Ἄμμηρον δ' οὐ κατὰ πάντα χρῆσθαι
οὐδὲ σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἀνά-

λογον, μόνως δ' ὅταν λόγος τελευτήν σημαίη·
(A 528) "ἡ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῶσι" καὶ
(χ 8) "ἡ, καὶ ἐπ' Ἀντινόω." τοὺς δὲ μεθ'
Ἄμμηρον ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν.

ἡ δ' ὅς ἀντι τοῦ ἔφη δὲ ὅς. τῶν χρω-
ται καὶ ἐπὶ πλήθους, καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ
ἀρσενικοῦ.

ἡδὸς ὄφελος. ψιλοῦται. Ἄμμηρος (Σ 80)
"ἀλλὰ τί μοι τῶν ἡδὸς, ἐπεὶ φίλος ὤλετο;"

ἡδρυαίωται.
ἡδρυσεν (Ps. 95 10) ἐσῆριξεν. καὶ ἡδρυ-
σμένος βέβαιος, πάγιος.

ἡδρυμένος ἠδύημένος.
ἡδύγαιον τὸ καλὴν ἔχον γῆν.
ἡδυεπής (Hom. A 248) ἡδύλογος.

Ἡδύλειον ὄρος, ὅπερ ἐξιν ἐν Βοιωτίᾳ.
Harp.

ἡδύνομαι δοτικῆ.
ἡδύοσμος εἶδος βοτάνης.
ἡδυπαθῆς φιλήδονος, πάθει χαίρων.
καὶ ἡδυπάθεια ἡ πορνεία.
ἡδύς εὐθήτης. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὰς
ὑπομώρους.

ἡδύσματα βρώματα, ἡ εὐσομία.
Ἡδωνὰ ἱμάτια Θρακικά.
Ἡδωνίς Ἡδωνίδος. χώρα οὕτω λέγεται.
καὶ Ἡδωνοὶ ὄνομα ἔθνους.

ἡε ἐπορεύετο.
ἡε, βαρυτόνως διαζευκτικὸς σύνδεσμος·
(Hom. Θ 507) "ἡε διατμήξαι κοῖλον δόρυ."
περισπωμένως δὲ ἀπορηματικὸς περισπᾶται·
"ἡ μυχεσόμενον ἡε καὶ οὐκί."

ἡει ἐπορεύετο.
ἡειρεν ἔδησεν.
ἡέλιος ὁ ἥλιος. καὶ Ἡελιώτης.
ἡεμεν (ἵμμη ἡσμεν) ἡδειμεν.
ἡεν ὑπῆρχεν.

ἡ ἐν ὁδῶ καθελῶν ἀντι τῷ ἐνεχθέντα
ἔλων, τουτέστιν ἐν τινι ἐνέδρῳ καταβαλῶν.
Ἀμμοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (53).

Harp.
ἡέρα (Hom. Θ 50) ἀροισίαν.
ἡερέθονται (Hom. Γ 108) ἀπαιωρῶνται.
ἡέριαι (Hom. Γ 7). καὶ ἡερίη (A 497)
ἔωθινή. καὶ ἡερινός ὄρθρινός.

Ἡερίβοια (Hom. E 389) ὄνομα κύριον.
ἡερόεις ὁ σκοτεινὸς ἄδης.
ἡερόεν. καὶ ἡεροειδές (Hom. E 770)
σκοτεινόν.

ἡέρος ὄγμοι αἱ ὁδοὶ οἱ τόποι. λέγεται

δὲ θηλυκῶς ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 183) "καὶ διὰ μέσης ἡέρος εἰσάρων τοῖσδε δίδου κάματον."

ἡεροφοΐτις (Hom. T 87) ἡ ἀοράτως ἐρ-
χομένη κατὰ τὰ ἔργα.

ἦσαν ἐπορεύοντο.

Ἡετίων ὄνομα κύριον.

Ἡετιώνεια. οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἑτέρα τῆς Πειραιώς ἄκρα, ἀπὸ τοῦ κατακτημένου τὴν γῆν Ἡετίωνος (Harp.). καὶ Ἡετιώνειος δῖλαιτα ἡ τοῦ Ἡετιώνος.

ἡθάδων συνήθων "χειμέριον νύκτι" ἐτήρησαν, ἐν ἧ οὐδ' ἄν τις αὐτῶν τῶν βαρβάρων τῶν ἡθάδων ἄνευ τινὸς ἕξαισιου ἀνάγκης ἕξω τῶν σπηνωμάτων ἐγένετο." cf. v. σπηνημάτων.

ἡθαλωμένος ὁ κεκαυμένος.

Ἡθαμά ὄνομα τόπου. ἑβραϊσὶ δὲ λέγεται αἶμα.

ἡθεα παρὰ Ἡροδότῃ (1 156) οἱ τόποι ἐν οἷς ἀνασρέφονται.

ἡθεῖα. τοῦτο οὕτε ψιλῶς ἐπὶ ἀδελφοῦ φέρεται οὕτε πρεσβύτου, ἀλλ' ἐπὶ σεπτικῆ προσηγορίᾳ, καθ' ἣν κέος πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ προσφωνεῖ. τὸ δὲ πλήρες ἡθεῖα. καὶ θηλοκῶν ἡθεῖα (Hom. ψ 94).

ἡθέμις ὡς ἰάμεος, ὡς προσῆκον.

ἡθλοθῆτει τοὺς ἀγῶνας διετίθει. "ἕως ὁ μέγιστος ἑλληνοδικῆς Γαϊνᾶς τὸν Ῥωμικὸν ὄλεσθρον ἡθλοθῆτει," τούτῃσι τὸν ἀγῶνα διετίθει. cf. v. ἑλληνοδικαί.

ἡθμός ὁ διωκτῆρ· (Artemid. 5 5) "καὶ μέντοι καὶ διακριθὲν πρότερον ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἡθμοῦ."

ἡθολόγος θιατριτής.

ἡθοποιία μίμησις ἡθους ἀποκειμένου προσώπου.

ἦια ὑπῆρχον.

ἡίθεος ἀφθαρτος πρὸς γυναῖκας· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 297) "ἡιθέοις οὐκ ἔσι τόσος πόνος ὀπίστος ἡμῖν ταῖς ἀταλοψύχοις." καὶ ὁ ἴσος τοῖς θεοῖς.

ἡικτο (Hom. δ 796) ὁμοίωτο.

ἡιόεις ὁ αἰγιαλώδης.

ἡιόεντι (Hom. E 36) καλὸν αἰγιαλὸν ἔχοντι.

ἡιον τὸ εἰς ὄδον βρωμα.

ἡιόντι αἰγιαλὸς, ὄχθην.

Ἡιονεύς (Hom. H 11) ὄνομα κύριον.

ἡίσκομεν (Hom. O 332) ἀπεικάζομεν.

ἡίσωσας ἡφάνισας· (S Al. 515) μοι πατρίδ' ἡίσωσας δορί."

ἡίχθη (Hom. Γ 368) ὠρμησεν.

ἡίων ὁ αἰγιαλός.

ἡίων ἀγύρων· Ὀμηρος (ε 368) ἄνεμος ζαῆς ἡίων θημῶνα τινάξει." βριος (146) "ἄπω δὲ καιρός ἐσιν ἡ."

ἡκα ἡσύχως.

ἡκαιρεῖσθε (ad Philipp. 4 10) εσθε, καιρὸν οὐκ εἴχετε.

ἡκαλλον ἐθώπευον, ἀπὸ τοῦ θέματος.

ἡκάμηλος ψυριῶσα πολλὴ ἀνατίθεται φορτία" (Synes. ep. 113 γηροσάντων ἀνδρείων, ἡ ἐπιπῶν δυτῶν μέν, πάλιν δὲ θουμμένων.

ἡκαχες ἐλύπησας. ἐν ἐπιγράμῳ πόσον ἡιδέων νόον ἡκαχες. ἀλλ' ἴδναίεις ἀγλαίην ἐν χθονὶ κατ' ἐμῆν" (Απερὶ Λαῖδος τῆς ἐταίρας.

ἡκαχον· (AP 7 1) "ἡρώων τῶ Ἰω ἐνὶ παιδες Ὀμηρον ἡκαχον, ἐκ γρήφρον ὑφηνάμενοι," ἀντι τοῦ ἐλύπ. v. γρήφος.

ἡκει ἀντι τοῦ ἐώκει, ὁμοίωτο 1287) "ὄρτυξ καλεῖται· καὶ γὰρ ἡκει ἀπὸ τοῦ εἶπω τὸ ὁμοίω."

ἡκεις· (A Thesm. 716) "ἀλλ' οὐδ' ὄθεν ἡκεις, φαύλως τ' ἀποδράς οὐ λδράσας διέδυσ ἔργον, λήψη δὲ κακὸν φησὶν, εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, ὄθεν ἡκεν ἐφήκεν.

ἡκέσατο (Hom. E 402) ἴασατο πειυσεν.

ἡκέσης (Hom. Z 94) ὁ ἀδάμακ.

Ἡκεσίδης ὄνομα κύριον.

Ἡκεσος.

ἡκή ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου.

ἡκηδίωσεν Ps. 142 4.

ἡκισμένους ἡφανισμένους.

ἡκισα οὐδαμῶς, οὐχ ἦττον. κενίος φησὶν "εἴ τινα ἄλλον τρόπον, ὠφθη μετελθὼν ὁ ἐπὶ τῇ φιλίᾳ ἡ" ἡκισα δ' ἄν τις αὐτὸν ἐθεάσατο πνοντα τὸ ἀληθές ἔργον ἢ λόγῳ ποτιείρων). "ὁ δὲ Δομετιανὸς ὑπάτου ἀφῆνας ὡς ἡκισα ἐπιφάνῃ πιεσῆει 1τιὰν πρὸς Κελτούς." καὶ αἰθῆς "τὰ πορίας ἐπικερδῆ ἡκισα αὐτῷ ἡκ." Εὐῆφη (Diog. L. 9 19) "τοῖς τυράννοισι"

ιν ὡς ἤκιςα ἢ ὡς ἤδιςα." καὶ αὐτίς "ἤκι-
 γα μελῆσαι αὐτοῖς τῆς ἀληθείας" ἀντὶ τῆ
 ἰδαμῶς. Ἰάμβλιχος "ἀνὴρ ἐπιστάμενος ἤκιςα
 εὐδεσθαι, φίλος δέ, εἴπερ τις ἄλλος, ἀλη-
 θίας." καὶ αὐτίς "ἤτις δεινὸν ἠγῆσαμένη
 εἰ φορητὸν ἤκιςα εἰντήν διέφθειρε." καὶ
 ὀδισ "τὸ δαιμόνιον πάντα ἐφορᾷ, καὶ ἤκι-
 γα βούλεται ταῖς τιμωρίαις ἀπαραιτήτους
 εἰ ἀμειλίχτους εἶναι." οὐχ ἤκιςα δὲ ἀντὶ
 πῶ πάνυ, μάλιςα.

ἤκιςος ἐλαχίσος, παρὰ τὸ ἤκι, ὃ ἔστιν
 συγγ. καταξέρφει δὲ εἰς τὸ ἐλάχισος. καὶ
 ἄλλως προεκκτῖον, οὐχ ὡς παρὰ τοῖς Ἀττι-
 κῶς δασύνεται. sch. Ven. ψ 531.

ἤκιμαζεν ἔρωτο· (Dio Cass. 68 6) "ὃ δὲ
 Ἰραϊανὸς τῇ ψυχῇ ἤκιμαζεν, ὡς μῆτε ὑπὸ
 ὀφειτοῦ θρασύνεσθαι μῆτε ὑπὸ γῆρωσ ἀμ-
 βένεσθαι."

ἤκιμεν παρεγερόμεθα.
 ἤκινα τὴν προθυμίαν.
 ἤκυσσης ἐχούσης, παρὰ Ἡροδότῳ (1 30).
 ἤκουσιὰσθησαν ἐκουσίως ἠδῆλθσαν
 ποιῆσαι τι.

ἤκροβολίζοντο.
 ἤκρωτηριασμέκως. Δημοσθένης ἐν τῷ
 ἐπὶ Κτησιφώντος (296) "ἠκρωτηριασμένοι
 ἰδὲ αὐτῶν ἕκαστοι πατρίδας" ἀντὶ τοῦ λελυ-
 κωμένοι· οἱ γὰρ λυμαινόμενοι τισιν εἰώθασιν
 περικόπειν αὐτῶν τὰ ἄκρα. τὸ μέντοι ἠκρω-
 τηριασμένοι ἀντὶ τῆ ἠκρωτηριακότες. Harp.

ἤκτο ἤγετο, ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω.
 ἠκύρου ἀβέβαια ἐποιοῦν.
 ἠκύων ἐν τῇ φάτῃ, ἐπὶ τῶν μῆτε
 αἰτῶν χρωμένων μῆτε ἄλλους ἐώτων, παρ'
 ἄλλων αὕτη κρεττὴν οὐκ ἐσθίει καὶ τὸν ἵππον
 κλύει.

ἠκω ἠλθον.
 ἠκω τῆ κατέρχομαι διαφέρει. ἐλθεῖν μὲν
 γὰρ εἰς τὴν πόλιν ἐστὶν ὅταν μετῆ τινὶ τῆς
 πατρίδος· ὅταν δὲ φρυγῶς ἔλθῃ, κατέρχεται.
 Ἀριστοφάνης Βατραχίος (1193) "εἰς γῆν μὲν
 ἐλθεῖν ἔσθ' ὅψω μετῆ πάτρας· χωρὶς γὰρ
 ἄλλης συμφορᾶς ἐλλήλυθε· φεύγων δ' ἀνὴρ
 ἤκει τε καὶ κατέρχεται."

ἠκω τὸ ἔρχομαι διὰ τοῦ η, ἔχομαι δὲ
 παρ' ἑσπερίων διὰ τοῦ ι.

ἠλαζονεύετο ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο· Ἀρι-
 στοφάνης Βατραχίος (279) "ἠλαζονεύεθ', ἵνα
 φησὶν ἐγὼ, εἰδῶς με μάχιμον ὄντα, φη-
 λισμῶμενος."

ἠλακᾶτη ἐργαλεῖον γυναικός· (AR 6 174)
 "ἐργάτιν εὐκλώσου νήματος ἠλακᾶκαν." καὶ
 ἠλάκατα (Hom. ζ 53, ρ 97) λεπτὰ νήματι.
 ἠλακον ἀπεσόβουον.

ἠλασεν ἔσκαπεν (Hom. I 349), ἐπληξεν.
 ἠλάσκοκτο ἐπλανῶντο.

ἠλάσρεον (Hom. O 24 ?) ἔδωκαπύθουον.
 ἠλατο ἐπήθησεν, ἠλάτα δὲ ἐπλανᾶτο·

"καὶ ὃ μὲν τῶν κόμων ἠτκῶμενος ἠλάτο."
 ἠλαυνεν· (S El. 734) "ἠλαυνε δ' ἔσκατος

Ἄρεσης τῷ τέλει πῆσιν φέρων," οἷον πιστεύων
 ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελεύσεται.

ἠλεγχον· ἐφανεροποιῶν ἢ ἀνέκρινον,
 ὡς Ξενοφῶν (Aparh. β 5 14) "οἱ δὲ τὸς ἀχμα-
 λώτους συναγαγόντες ἠλεγχον τὴν κύκλω πᾶ-
 σαν χώραν, τίς ἐκάσῃ αἴη."

Ἡλεῖ ἱερεὺς Ἰσραὴλ. υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφραὶ
 καὶ Φινεὲς, ὅς ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ καὶ τῇ ἀτα-
 ξίᾳ τῇ ἐπὶ τῶν θυσίῶν μετῆλθεν ἡ θεία
 δίκη. οἱ μὲν γὰρ ἐν πολέμῳ θεινῶς ἀνηρέ-
 θησαν, ὃ δὲ τῆς θείας ἀκούσας φωνῆς λε-
 γούσης (1 Regg. 2 30) "εἶπα, ὃ οἰκός σε διω-
 λεύσεται ἐνάπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν
 οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ τοὺς δοξάζοντάς με δο-
 ξάσω, καὶ οἱ ἐξουθενούντές με ἀτιμασθήσον-
 ται, καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆ
 θυσιαστηρίου μου," καὶ πάλιν (ib. 3 13) "ἰδὲ
 ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν οἶκον Ἡλεῖ ἕως αἰῶνος ἐν
 ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ."

Ἡλεῖα χώρα.
 Ἡλεῖος ὁ πολίτης, καὶ τὸ ἔθνηκον.

Ἡλέκτρα ὄνομα κύριον. καὶ πύλαι Θη-
 βῶν.

ἠλεκτρα. ἰδίως τὰ τυεὶς κλίνας ἐπιβαλ-
 λόμενα ἐλεφάντινα οὕτως ἐκάλλον ἠλεκτρα·
 Ἀριστοφάνης (Eq. 520) "ἐκπιπτασῶν τῶν ἠλέ-
 κρων καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ' ἐνότος." ἀπο-
 λούθως μετὰ τὴν κλίνην ἐμνημόνευσε καὶ τῆ
 τόνου. τόνος δὲ τῆς κλίνης τὰ σχοινία, τρο-
 πικῶς δὲ δηλοῖ τὴν τῆς φωνῆς τύσιν. αἱ γὰρ
 ἀρχαῖαι κλίνας τοὺς πύδας εἶχον ὠφθαλμι-
 σμένους ἀνθραξί καὶ ἠλέκτροις ὡσπερ νῦν
 ἀργύρῳ ἢ καττιέρωφ. ἀρμονίας δὲ τὰ συμ-
 πησόμενα τῶν κρεμνύτων μέρη. ἐπέμεινε
 δὲ τῇ τροπῇ.

ἠλεκτρον ἀλλότυπον χρυσίον, μεμιγμέ-
 νον ὀλέω καὶ λιθείᾳ, οἷας ἐστὶ κατωσκευῆς ἡ
 τῆς ἁγίας Σοφίας τράπεζα.

Ἡλεκτρῶν ὄνομα κύριον. καὶ Ἡλε-
 κτρῶν ἡ ὄνομα κύριον.

ἡλέκτωρ ὁ ἥλιος. ἥλιος δέ ἐστιν ἄστρον ἡμεροφανές. λέγεται δὲ ἡλέκτωρ ὅτι ἄληκτός ἐστι καὶ ἀκάμας. ἀλλ' ἡ ἐτυμότης ὅλη σφαιρική (an sphaerá). ἔνοιι δὲ ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἡλέκτρον, ἢ ὅτι ἐγείρει ἡμῶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου. ἀπὸ τοῦ ἀλέκτορος· πολυέχεντον γὰρ τὸ ζῶον, ὅτι ἐκ τῶν λέκτρον ἡμῶς ἐγείρει. (Hom. β 2) "ἤμιος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ὠρνύτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν."

ἡλέματος ὁ μάταιος.

ἡλεός (Hom. ξ 464) ὁ μάταιος καὶ μωρός.

ἡλεύατο (Hom. N 184) ἐξέκλινεν.

ἡλήλυτο (Hom. E 400) ἐνεπάγη.

ἡληλίμυνη ἐχρήσθη.

ἡλί ἡλί, λιμᾶ σαβαχθανί (Matth. 27 46) θεέ μου, θεέ μου.

ἡλιαία τὸ μέγα δικασήριον ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ οἱ δικασταὶ ἡλιασταὶ ἐκαλοῦντο.

ἡλιαία καὶ ἡλιάζεσθαι. βουλή συνέσωσα ἔξ ἀνδρῶν χιλίων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ τόπος οὕτως ἐν ᾧ συναθροίζοντο. ἡλιάζεσθαι δὲ καὶ ἡλιασῖς ἐστι τὸ ἐν ἡλιαία δικάζειν.

ἡλιαία καὶ ἡλιασις. ἡλιαία μὲν ἐστὶ τὸ μέγιστον δικασήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ τὰ δημοσία τῶν πραιματῶν ἐκρίνετο, χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων. συνασία δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων, οἱ δὲ ἀπ' ἐκ τριῶν. Harp.

Ἡλίας ὁ προφήτης ἐπὶ Ἀχαῖβ βασιλέως ἦν, ὁ δὲ υἱὸς Ἀχαῖβ Ὀχοζίας ἀσεβέστατος ἦν. ὃς ἐχρήσατο νυκτὶ εἰδώλῳ τῷ ἐν Ἀκκάρων. ἐντυχῶν δ' αὐτοῖς Ἡλίας ὁ προφήτης ὠνειδίσει τὴν εἰδωλολατρίαν. καὶ μεταπειφθεὶς διὰ τοῦ πεντηκοντάρχου διέφθειρεν αὐτὸν οὐρανίῳ πυρὶ, ἅμα ἅ τοῖς σὺν αὐτῷ· καὶ δεύτερον ὁμοίως. ὁ δὲ τρίτος γονυπετῶν ἐσώθη, καὶ παρέλαβε τὸν προφήτην.

ἡλιασις ἡ τοῦ ἡλίου φέρμη.

ἡλιασταὶ οἱ ἐν ἡλιαία δικασταί. ἡλιαία δὲ τὸ μέγιστον δικασήριον Ἀθήνησιν. οἵτινες ἀπὸ τῶν δημαγωγῶν ἔτρεφοντο, τριώβολον λαμβάνοντες μισθὸν δικασικὸν μετὰ τὸ κρίναι. ὡς δημαγωγὸς οὖν ἐπικαλεῖ οὓς ἔτρεφε. συγγενεῖς δὲ αὐτοῦς εἶπε τῷ τριωβόλῳ, οἷον προσωκκειωμένοι καὶ προσπεφυκότες τῷ τριωβόλῳ. λέγει γὰρ (A Eq. 255) "ὡ γέροντες ἡλιασταί, φράτορες τριωβόλου."

ἡλιασῆς δικασῆς, ἀπὸ μεγάλου δικαστη-

ρίου τῆς ἡλιαίας. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι τόπῳ καὶ ἐπὶ τοῦ ἡλίου βύλλεσθαι. Ἀριστοφάνης (Av. 109) "μάλα θάτερον." κέπονθε δὲ τοῦτο, ἀντὶ τῷ ἐκ ἀλλὰ θαιτέρου τρόπου, τουτίστι μισόδικος· ἡμεῖς γὰρ ἀπηλιασῆς. ἀντὶ τοῦ μισόδικος· οἱ γὰρ ἄγροικοὶ οὐ φιλοδικασαί. καὶ φιληλιασῆς ὁ φιλόδικος. (Vesp. 88) "φιληλιασῆς ἐστὶν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ."

ὅτι πάντες Ἀθηναῖοι δημοσία ὤμουν τὸ παλαιὸν τὸν ὄρκον τὸν ἡλιασικόν.

ἡλίβατα.

ἡλιθιάζω ἀναίσθητῳ, μωραίνω, προσποιούμαι ἡλιθίος εἶναι· ἀναίσθητοι γὰρ οἱ λίθοι, ἀπ' οὗ καὶ τὸ ἡλιθίος. ἀντὶ τοῦ ἀσηταίνω. καὶ παροιμία "ἡλιθιώτερος τῷ Περξίλλῳ Ἀδώνιδος" ἐπὶ τῶν ἀναίσθητων. sch A Eq. 1121.

ἡλιθιάζω ἐκουσίως μωρὸν ὑποκρίνομαι· (A Eq. 1126) "νοῦς ἐκ ἐπὶ ταῖς κόμαις ἡμῶν, ὅτε μὴ ἔφρονεῖν νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐκὼν ταῦτ' ἡλιθιάζω."

ἡλιθίος ἄφρων, σκληρός, ἢ ἀναίσθητος· (Procop. Arc. 8) "ἡλιθίός τε γὰρ ὑπερφυσῆς ἦν καὶ κωθής, ὅνῳ ἐμφεροῆς μάλισα, καὶ οἷος τῷ τὸν χαλινὸν ἔλκοντι πείθεσθαι, συγγνώσι σειομένων τῶν ὄτων." (X Anab. 2 6 22) "τὸ δὲ ἀπλοῦν καὶ ἀληθές ἐνομίζετο αὐτῷ ἡλιθίων εἶναι."

ἡλιθίκεισαν.

ἡλικες. οὕτως ἐλέγοντο τὸ Ἀντίοχος τοῦ ἐπιφανοῦς Μακεδόνων εἴσφος, ὑψηλαί πάπαι, ὀλίγον ἐπὲρ ἀντίπαιδας, τὸν Μακεδονικὸν τρόπον ὠπλισμένοι τε καὶ πεπαιδευμένοι, ὅθεν καὶ τὴν ἐπὶ κλησὶν εἶχον. Ioseph. B. I. 5 11 3

ἡλικία τῆς πύλειος ἀντὶ τῷ οἱ ἐν ἡλικία, οἱ νέοι. οὕτω Ἀσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς (1 28?). Harp.

ἡλικιώται συμπαράτορες.

ἡλικιώτης τῆς αὐτῆς μετεσχηκῆς ἡλικίας. λέγεται δὲ καὶ θηλυκὸν διὰ τῷ ι. "Ἰσθδῶρῳ τῷ φιλοσόφῳ ἡλικιώτης, ἔτη γήρητι νῶς" (Damascius).

ἡλικόν μέγα, πηλικόν· (Polyb. 3 94) "ὅτι Φάβιος ἐνετέλλετο μὴ τοιαύτην ποιῆσαι σπονδὴν ὑπὲρ τοῦ βλάψαι τοὺς πολεμικοῦς ἡλικὴν ὑπὲρ τῷ μηδὲν αὐτὸς παθεῖν δεῖν."

ἡλινδημένον ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φορμισίαν. ὅπως Ἰσοκράτης καλινδεῖσθαι λέγει.

ἡσθαι κεκυλίσθαι.

ἡλικά τέρπει. (Dainasc. Phot. "μόνος ἀνθρώπων ὡν ἀκοῆ ἴσμεν ἰάν παροιμίαν ἔργω διήλεγξεν· οὐδὲν γε ἡλιξ ἔτερπεν ἡλικά ὄντα, ὁ νέον, ἀλλὰ τινι λόγῳ ἐτέρῳ κατασα ἢ φύσις τοῖς ὁμοίοις αὐτὸν συντά τὸ ὅμοιον οὐ τῶν ἐπιῶν τῆ σὼλὰ τῶν τρόπων τῆς ψυχῆς.")
 ἰανῆς (A. V. 1092) ὁ τέτιξ· ἐπιγὰρ τῷ ἡλίφ.

κρύπτεσθαι, ἄσρα δείκνυκῆτα οἱ μὲν ῥήτορες καλοῦσαι γοργά, κιοὶ δὲ ὁμοιοκατάληκτα, φιλόσοφοι α.

15. μετὰ τὴν τελευταίαν Ἡφαίστου τοῦ Αἰγύπτου Ἡλιος ὁ υἱὸς αὐτῆ τὴν ἐδέξατο, ζῆσας ἡμέρας δυοῖς, ὡς ἔτη β', μῆρας γ', ἡμέρας ε'. οἱ μὲν ἡμέρας ἐνιαυτοῦς ἐψήφισαν, οἱ δὲ ἴδους τῆς σελήνης, ἔτεροι δὲ τὰς δ' οἱ γὰρ μετὰ ταῦτα δυνασεύσαντες ελεῖς τὰς χώρας παῖσαντες ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν τοὺς χρόνους διέκρι ἐνιαυτοῦς κυρῶς ἐκάλεσαν. ὁ τοῖς τὴν τοῦ πατρὸς φιλώτων νομοεθρηκῶς μοιγενομένην γυναῖκα ταύ-ἀμβυσεν. ὅπερ μετέβαλε ποιητικῶς ὅτι ὁ Ἡλιος τὴν Ἀφροδίτην ἔδειξε ἠν τῷ Ἄρει, Ἀφροδίτην μὲν τὴν ἐπι-καλίσας, Ἄρεα δὲ τὸν μετ' αὐτῆς θῆτα σρατιώτην. cf. chron. Alex. et 26.

15. ἡλίους τὰ τέκνα ἐποκοριζόμενοι γονεῖς. ἡλιον καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Artemid. 2 36.

15 ἀπὸ τοῦ ἀολλίξεσθαι ἡμῶς ἐν ταῖς καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ δικαστήριον ἦν ἰπὸ τῆς συναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων. ἰδὸ τοῦ ἀλεάλνειν, ὃ ἐστὶ θερμαίνειν εἶν. τινεὶ δὲ ἀπὸ τῆς γινομένης δια-; ἐκ τοῦ εἶματος πρὸς τοὺς δακτύ-λέγεται αὔειν καὶ ἄζειν κατὰ μίμη-φωτῆς τῆς θύλψεως τοῦ εἶματος. ἰλῆς "ἀλισθεῖς μέγαν οὐρανὸν ἀμ-η."

15 ἀπὸ τῆς ἁλός γενικῆς.

15 δασύνεται, Ἡλίας δὲ ψιλᾶται καὶ Ἡλιοῦ.

15 ερηρῆς κυνῆ (S OC 313) σκιασική

πλατύπιλος κυνῆ, καλύπτουσα καὶ ἀφαιρου-μένη τὴν ἡλίωσιν· Θεσσαλὶς δέ, διότι περισ-σοὶ ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι.

ἡλιοτρόπιον ὠρολογεῖον.

Ἡλιοῦ τοῦ προσήτου, γενική.

Ἡλιούπολις, καὶ Ἡλιουπολίτης.

Ἡλις Ἡλιδος ὄνομα πόλεως.

ἡλισγήθη ἑταράχθη.

ἡλισγημένος μεμιασμένος, μεμολυσμέ-νος, ἡρτυμένος.

ἡλίσεν ἄλατι ἤλειψεν, ἡλίσε δὲ συνή-θροισε.

ἡλίσκοτο ἐπορθοντο, ἡ ἡλέγχοντο.

ἡλίτεν (Hom. I 375) ἡμαρτεν· καὶ ἡλί-τησας.

ἡλίτενης πέτρα ὑψηλή.

ἡλιτοεργός ὁ τῆ ἔργε ἀποτυχῶν· (AP 7 210) "ὡς θάνεν ἡλιτοεργός."

ἡλιτόμηρον (Hom. T 118) τὸ παρὰ μήνα γεννηθέν.

ἡλκωσαι τέτρωσαι· καὶ ἡλκωμένος.

ἡλλοιωμένος μεταβληθεῖς, ταπεινω-θεῖς· (Polyb. 3 103) "οὐδὲν ἡλλοιωμένος ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων δυσυχημάτων, ἔτι δὲ βε-βαιότερον μένων ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλή-ψεως."

ἡλλώκισεν ἀλλαχοῦ ὤκισεν.

ἡλογήθησαν ἡμελήθησαν, κατεφρονή-θησαν. καὶ αὐθις "πάντων ἡλόγουν," του-τέστι κατεφρόνου.

ἡλόγησαν· "οἱ δὲ ἡλόγησαν εἰς τὴν εἴσοδον καὶ κατεπατήθησαν."

ἡλόησεν· "ἡ μητρὶ ἡλόησεν," ἀντὶ τοῦ ἔτυψεν. ἔτις Ἀριστοφάνης ἐν Βατραχίοις (149)

ἡλοκίσαστο ἡροτρίασεν.

ἡλος τὸ ἡλῦριον.

ἡλύγη τὸ σκότος, καὶ ἡλυγεσμένον τὸ ἐσκιασμένον. βαρύνεται δὲ παρὰ γὰρ τὴν λύγην. πλεονάζει τὸ η. Ἀριστοφάνης Ἀχαρ-νεῦσιν (684) "οὐδὲν ὀρώντες εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην," ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἡ λυγαία.

ἡ Λύκος δεκάς παροιμία. Λύκος Ἀθή-νησιν πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἦρω, μορφήν ἔχων θηρίου. δεκάς δὲ τὸ δεκάξεσθαι, πρὸς ὃ ἡ παροιμία. καὶ οἱ πρῶτοι δικασαὶ πρὸς τῷ λυκοειδεῖ ἦρω ἐκληρώθησαν. cf. ν. δεκάξε-σθαι et Λύκου δεκάς.

Ἠλύσιον ἱερὸν περὶ τὸν ἄδην· οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον, οἱ δὲ περὶ Λέσβον. οἱ δὲ τὸ

κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ πεδίον· τὰ δὲ τοιαυτὰ ἔξιν ἄβατα. καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσιον. Πολέμων δὲ Ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκηφθὲν χωρίον καλεῖν.

Ἡλύσιον πεδίον ἐν ᾧ οἱ παρ' Ἑλλήσι δίκαιοι ἀλλίζονται, μετὰ θάνατον ἐκεῖσε ἐλευσόμενοι· οἱ δὲ κολάσεων ἄξιοι ἐν τῷ Κωκυτῷ καὶ τῷ Πυριφλεγέθοντι ἀπελεύσονται. ποταμοὶ δὲ οὗτοι ὁ μὲν Κωκυτὸς ψυχρὸτατος, ὁ δὲ Πυριφλεγέθων θερμώτατος.

Ἡλύσις (Herodot. 2 123) ἐλευσις, ἀφίξις, ἐφοδος, πορεία.

Ἡλύσκάζειν ἐκκλίειν.

α Ἡλω (Hom. χ 230) ἐλήφθη, ἐφανερώθη, ἐπορθήθη.

β Ἡλω γενική· "ταύτης ὁ μέγας Ἡλω Κυπριανός."

Ἡλω τὸν Ἡλον ἐκκρούεις. παροιμία ἀντὶ τῆ ἀμαρτήματι τὸ ἀμάτημα σπεύδεις ἐξελάσαι· τὸ δὲ οὐχ οἶόν τε.

Ἡλωκεν ἐκρατήθη.

Ἡλωκότης κρατηθέντος. καὶ Ἡλωκότης. Ἡλώμην (Hom. δ 91) ἐπλωώμην.

Ἡλων Ἡλαυνον.

Ἡλώνη (Hom. Β 739) πόλις, καὶ Ἡλώννατος ὁ πολίτης.

Ἡλωσαν ἐνικήθησαν, ἐλήφθησαν.

Ἡμα (Hom. Ψ 891) ἀκόντισμα.

Ἡμαθία ἢ τὸ παλαιὸν Παιονία προσγορευομένη (Exc. Peir. p. 118). καὶ Ἡμαθίων Ἡμαθίωνος ὄνομα κύριον.

Ἡμαθύντος (Hom. Β 77) ἀμμώδους.

Ἡμαι κάθημαι.

Ἡμέκτεον ἀντὶ τῆ ἐδυσφόρον, καὶ ἡμεκτέων παρὰ Ἡροδότῳ (1 44?) ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν.

Ἡμάλαψεν (Lycophron 34) ἔβλαψεν.

Ἡμαρ ἡμέρα. τὸ Ἡμαρ φιλοῦται· τὰ γὰρ ἀπὸ δασέων μετασχηματιζόμενα φιλοῦται, οἷον ἠδονή ἡδός, ἄμα ἄμυδις· οὕτως ἡμέρα ἡμαρ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησὶν ὅτι τὰ εἰς ος οὐδέτερα, εἰ ἀπὸ φύσει μακροῦς ἄρχονται, φιλοῦνται, οἷον αἰσχος εὖχος εὖρος ἡθος· οὕτω καὶ ἦμος καὶ Ἡμαρ. Σοφοκλῆς (Αἰ. 475) "τί γὰρ παρ' Ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει, προσθεῖσα κάναθεισα τῆ γε κατθανεῖν;" σόλιμα. τί γὰρ ἡμέρα μία ἔχει, προσθεῖσα τὸ ζῆν καὶ ἀναβαλλομένη τοῦ θανεῖν, τέρπειν τὸν ἀνθρώπων;

Ἡματα ἡμέρας. εἴματα δὲ τὰ ἡμέτια

διὰ διφθόγγου, καὶ διασύνεται.

Ἡμβλω παρὰ λόγους εἰς πέρας ἦχθη· "οἱ δὲ σπασάμενοι τὰ ἐγχειρόδια τῶν ἀπίστων ἔξιν, καὶ ἔξῃμβλω μὲν ἢ ἐννοια πῆς θεουλίαις τῷ ἀνοσίῳ, ἐπαύσαντο δὲ τοῦ θέας οἱ Δελφοί" (Aelianus? cf. v. ἐξήμβλωσαν).

Ἡμβροτεν (Hom. η 292) ἀπέτυχεν.

Ἡμεδαπός ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος. Ἀριστοφάνης (Pac. 220) "ὁ γοῦν χαρακτηριστῆς ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων." καὶ αὐθις (cf. v. Κλισσοφος) "καὶ τι καὶ παλαιὰ μὲν παρωσιτα μνημονεύσαντες ἡμεδαπῶν." καὶ ἡμεδαπῶν ἰδίων, ἐγχωρίων, αὐτοχθάνων· δύναιδον γὰρ τὸ ἔδαφος. ὅθεν καὶ τὸ ποδαπός ἀντὶ τῆ ποῖος λαμβάνεται, ἢ ποῖος χώρος, ἢ τῆς πατρίδος.

Ἡμεῖβετο ἀνταπεκρίνετο.

Ἡμεῖδηκε. καὶ Ἡμεῖδηκῶς μὴ γὰρ σὺς· ἀμειδῶ γὰρ τὸ οὐ γελῶ.

Ἡμεῖφθη ἠλλάγη.

Ἡμεῖψα ἠλλαξά.

Ἡμεν ἐπορευόμεθα, ἀπὸ τοῦ εἶναι δὲ καὶ τὸ ἐπροσγεγραμμένον. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (659) "ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἔμην τοῦ θεοῦ."

Ἡμένη πελειῖς, ἐπὶ τῶν ἀπλουσίων, κατὰ ἀντιπαρεξέτασιν τῆς παλειτρίας· εἰ γὰρ ἐξεπτάμενοι ἀπαυσιῶν ἐτέρας. παλεισίου γὰρ τὸ ἀπαυσιῶν σημαίνει. sch. A Av. 1081.

Ἡμὲν κλέος ἢ δὲ καὶ ἡσθα, ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῆ περι αὐτῶν φήμη.

Ἡμὲν μοι πρόσφρων ἔπεσον καὶ χερσὶν ἀφῆξαι" (Hom. Α 77). ἐν μέρος λόγῳ ἐξέ τὸ ἀντελέξερον ἢ μὴν. ἐξὶ δὲ ὀρκοῦ ἐπίφθηνμα.

Ἡμενος ὁ καθήμενος, ἡμμενος δὲ ὁ ἐξημμένος καὶ ἀνηρημένος.

Ἡμέρα δυνάμεως ἢ δευτέρα τῆ Χριστῶ ἐπιφάνει· Δαβὶδ "μετὰ σὲ ἢ ἀρχὴ ἐν ἡμέρῃ τῆς δυνάμεώς σου." Theodoret. in Ps. 109 2.

Ἡμέρα ἐπαγωγῆς (Proverb. 27 10) παρὰ τὸ ἐπάγεσθαι ἡμῖν τὰ ἄξια τῶν βεβιωμένων.

Ἡμέραι πλήρεις τὸ γῆρας. Theodoret. in Ps. 72 10.

Ἡμέραν πονηρὰν ἢ γραφὴ τὴν τῆς τιμωρίας καλεῖ, ὡσπερ καὶ ἀγγέλους πονηρὰς τοὺς τῆς τιμωρίας ἐπουρηγούς. ὁργὴν δὲ κατὰ θυμὸν καὶ θλάψιν ἐπὶ θεοῦ τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ· οὐ γὰρ φύσιν οὐδὲ προαιρέσιν φησιν. Theodoret. in Ps. 77 49.

Ἡμέρα πονηρὰ ἢ τῆς καίσιως ἡμέρας,

κόλασις· *Δαβίδ* "τῷ πρῶτῳ αὐτῷ ἢ πόνηρῶν." ὁ γὰρ πικρὸν πικρὰ τὸν παρόντα δεχόμενος πρᾶσι· τήριον ἔξει. *Theodoset.* in Ps. 93 13. ἥσιον τὸ καθ' ἡμέραν διδόμενον. ἰνὰ ζῶν τὰ παραφαινόμενα μεθ' οὐκτερινα δὲ γλαῦξ ἑλεός βύας νυ- ἐπολιός σκώψ. *Θαλάσσια* δὲ ἀλκυῶν θυναι λύρος χαυροδριός καταρραάτης

ἰνῶν σιτίων (A Pac. 162) ἀντι τῷ και ἐπιγείων.
 ἰς ἄμπελος, ἀπὸ τοῦ ἡμερῶν ἡμῶς. ἰη. τινὲς δὲ ἀναθενόραδα και ἐλαίω. ερος ὄλη, λεπτόφυλλος δρῦς, ἢ οἰ- ἡμερι πανθέλεκτηρα μεθυστρόφει, μῆ- υς οὐλής, ἢ σκολιῶν πλέγμα φύεις *AP 7 24*·
 σδρόμος ὁ ἥλιος. λέγονται δὲ και ἀσολικαῖς διατάξιαι ταχύτατα δια- ν ἡμεροδρόμοι. νέοι δ' εἰσὶν, ἐφή- ρ πρᾶσιβότεροι, πρωτογενέων ἐγγύς, ὕταις ὑπηρετούμενοι χρῆταις, τῶζων και ἀκοκτίων και πυροβόλων λί- ρερόμενοι πλέον οὐδέν· ταῦτα γὰρ ρὸς τὴν ὁδοπορικῶν γίνεται χρήσιμα. *B.*

οκαλλῆς εἶδος ἄνθους.
 ὀκοιτος ὁ κλέπτης.
 ὀλεγδον.
 ος ὁ πρῶτος.
 οσκόποι οἱ ἐν ἡμέρα φρουρῶντες. *. 1174.*
 ὦ αἰτιατικῆ.
 ωρεῖν ἡμεροφυλακεῖν.
 ἔφρεος κτητικόν.
 ἰέρον τεθερισμένον.
 μπειρία ἢ μὴ ἐμπειρία, τῷτέσιν ἢ Ἄριστοφάνης (*Ecccl. 114*) "δεινὸν ἐσιν ρία."
 ν ὄντως δῆ. και ἀλλ' οδν, και ἀλλ' μνυμι τοὺς βασιλεῖς θεούς, ἢ μῆν ; σῶσω."
 ὕπηρχον, ἢ ἐκαθήμην.
 φημί, λέγω.
 ἰαῆς ἡμίκανστος· ἐν ἐπιγράμματι
 β) "ἡμιδαῖς πέμψιμι· χῆς γὰρ ἐνεῖσι

ἰαπῆς ἡμιτελής.
 διπλοῖδιον γυναικεῖον ἰμάτιον, ἀνυ-

βόλαιον γυναικῶν, ὁ σπέλῆξ. *seh. A Ecccl. 318.*
 ἡμικτέον μέτρον, τουτέστι δ' χοινίκων.
 ὁ γὰρ μέδιμος μὴ χοινίκων ἐστὶ· τούτων ἔν τὸ ἔκτον εἰσὶν ἢ χοινίκες, τὸ δὲ ἡμικτέον, τουτέστι τὸ δωδέκατον τῶν μὴ χοινίκων, δ'. ἡμικτέον δὲ διὰ τοῦ ε λέκτέον και οὐχὶ ἡμικταῖον. *seh. A Nub. 643.*

ἡμικτέον και ἡμιμέδιμον. τῷ μεδίμῳ ἔχοντος χοινίκας μῆ, τὸ ἡμιμέδιμον δῆλον ὅτι τὰς κδ' εἶχεν. ἡμικτέον δὲ τὸ χωρῶν δ' χοινίκας· τὸ γὰρ ἔκτον χοινίκας ὕκτω. *Harp.*
 ἡμικτέον ἡμικτέσον· "Ἄντωνιῶν δὲ ὠκο- δόμενι νῶν μέγαν, ὅσπερ οὖν ἡμικτέον ἀπε- λειφθῆ, τῷ Σεβασῶ δὲ ἐτελέσθη."
 ἡμικάδιον τὸ ἡμικτέον.
 ἡμικαυτος ἡμικαυτος.
 ἡμικλεῖς· "ἐξαίφνης ἀνοῖξαντες τὰς ἡμι- κλεῖς πόδας ἐξελαύνουσι τῆς πόλεως αὐτῶν *Ἡαρθναίων και Μῆδων, ὅ τι περ ὄφελος ἦν τῆς ἰπικῆς δυνάμειος, ἰπικεῖς ὡς χ'.*"
 ἡμικραιρη τὸ ἡμισι τῆς κεφαλῆς· (*A Thesm. 234*) "τὴν ἡμικραιρη τὴν ἐτέραν ψι- λὴν ἔχων."

ἡμικραιρη τὸ ἡμισι τῆς κεφαλῆς.
 ἡμικύκλιον τὸ ἡμισι τοῦ κύκλου.
 ἡμιμάλλονες (ἀπ αἱ μιμαλλόνες) μιναῖ- δες, νύμφαι, ἢ βύκχαι. *cf. ν. μιμαλλόνας.*
 ἡμιμέδιμον μέτρον χοινίκων κδ'.
 ἡμῖν, ἀντωνυμία, ἀντι τῷ τοῖς ἡμικτέροις.
 ἡμίνα μέτρον.
 ἡμιολία τὸ ἡμισι τοῦ κεφαλαῖα· "δίδο- σθαι δὲ ὀψώνιον τοῖς στρατεύειν αἰρουμένοις παρ' αὐτῶ ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου." και ἡμιολίας ἡμισίως.

ἡμιολίας πειρατικοῖς πλοίοις· "ταχὺ δὲ τοὺς κλήτας και τὰς ἡμιολίας ὑπερρωθμί- σασ ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβεῖν τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον." και αὐθις "λησαί τινες εἰς πολυχειρίαν και πειρατικαῖς ἡμιολίας τῆ Ἀσικωνικῆ προσενεχθέντες, εἰς τὰ χωρία ἐσω- σάμενοι λείαν ἀπήγαγον."

ἡμιολιασμός Ἀντιφῶν ἀντι τοῦ τὰ ἡμιόλια δοῦναι. *Harp.*
 ἡμιολιός ἐσιν ἀριθμός ὁ ἔχων ἄλλον ὄλον και τὸ ἡμισι αὐτοῦ.
 ἡμιόνειον ζεῦχος. και ἡμιονεῖη ἢ κόπρος τοῦ ἡμιόνου.
 ἡμιπαίδευτος ὁ ἀπαίδευτος.
 ἡμιπέλεκυ αἱ μονόσομοι ἀξίται.
 ἡμιπέλεκυς ἡμιπέλεκως.

ἡμίσεια. ἡμισυ παντός. Ἡσίοδος (O. 40: cf. v. νήπιος et ὄσω πλέον) "νήπιοι, οὐδὲ ἴσουσιν ὄσω πλέον ἡμισυ παντός." (Aeliauis: cf. v. μελεδωνός et πολυωρήσεις) "ἔστι δὲ οὐτως. ἀδελφῶ δύο ἤσῃν. ὁ τοίνυν ἕτερος ἀποθνήσκων καὶ παῖδα ὄρφανὸν ἀπολείπων τὸν ἀδελφὸν ἐγγράφει καὶ τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον καὶ τῶν χρημάτων, ὧν ἐκείνῳ κατέλιπε, μελεδωνόν. ὁ δὲ ἀνόσιος ὧν, τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίζασθαι γλιχόμενος, εἶτα μέντοι καὶ τὰ οἰκεία προσαπώλεσε. δεομένην δὲ πολυωρίας τινὸς καὶ ῥοπῆς τυχεῖν τῆς εἰς τὸ κρεῖττον ἀπεκρίνατο 'νήπιος ἕκ ἐνόησεν ὄσω πλέον ἡμισυ παντός.' παιδεύσεως ταῦτα ἔχεται, καὶ ψυχὴν καθάριε, καὶ βίον κοσμεῖ, καὶ σωφροσύνην ἐντίθησι, καὶ δικαιοσύνην νομοθετεῖ."

a ἡμισυς ὁ βραχύς. (Polyb. 37 2) "ἡμισυς ἀνὴρ Περσίας ὁ βυσιλεύς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννῆς καὶ γυναικώδης."

b ἡμισυς ἡμίσεος, καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ ἡμίσεος.

ἡμιτύβιον δίκροσσον Ἀριστοφάνης Πλάτω (729) "ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λυβίων."

ἡμιτύμβιον ὁ μικρὸς τάφος.

ἡμιφάριον, τουτέστιν ἡμισυ ἱματίου.

ἡμίφωνον.

ἡμιωβόλιον τὸ ἡμισυ τοῦ ὀβολοῦ. cf.

v. πάσης.

ἡμμένοι συνημμένοι, ἀντὶ τοῦ ἀνηρημένοι. "οἱ δὲ καταρράκτας, οὓς εἶχον ὀλίγον ἔξωτέρῳ διὰ μηχανημάτων ἀνημμένους, αἰφνίδιον καθῆκαν καὶ ἐπεβάλοντο, καὶ τούτους κατασχόντες πρὸ τῆ τέχης ἀνεσκολόπισαν" (Polybius? cf. Liv. 27 28).

ἡμοιρηκῶς μὴ μετέχων.

ἡμονες (Hom. Ψ 886) οἱ ἀκοντισαί.

ἡ Μορσίμη τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο (A Ran. 151), ἐπὶ τῶν ἀποβλήτων καὶ διαβεβλημένων. ὁ γὰρ Μόρσμιος τραγωδὸς ἦν, ποιητὴς ὑπόψυχρος, Φιλοκλέους, ὀφθαλμῶν λατρός, μικρός· υἶδν δὲ ἔσχεν Ἀσπυδάμαντα.

ἡμπέσχετο περιεβάλετο, καὶ ἡμπίσχετο, δοτικῆ. ἡμπείχετο δέ.

ἡμπόληκας ἐπώλησας, ἐκέρδανας. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ φιάλου τροπικῶς, ἀντὶ τοῦ περιπολήσας. "ἄρ' ἡμπόληκας, ὡσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;" (S Ai. 978).

ἡμύω κλίνω. "ἡμύσσετο" δὲ "τὴν κυρ-

δίαν" ἀντὶ τοῦ ἐταράσσετο.

ἡμωδιῶ ἀντὶ τοῦ αἰμωδιῶ.

Ἡμωδὸν ὄρος.

ἡμων (Hom. Σ 531) ἐθέριζον.

ἦν ἀντὶ τῆ εἰν· Ἀριστοφάνης (N "τοῦτ' αὐτὸ καὶ βούλομαι, ἦν ἡ σι προδιῶ τὰς ἐλπίδας," ἂν μὴ κλασθ· δὲ ἔλεγεν ἐμπιπρῶν τὴν σχολὴν τοῦ τους.

ἦν ἀντὶ τοῦ ἡμην· Ἀριστοφάνης (26) "ἐγὼ Θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὧν κῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν," καὶ "κἀγὼ γὰρ εἰς ἦν τῶν βοῶν ἴπει καὶ ἦν ὑπῆρχον, δοτικῆ.

ἡναιδηκότες.

ἡναινετο ἀπηρεῖτο, ἀπεσρέφε ὑπὲρ ὧν ἐδίψα ἀκοῦσαι, ἡναινετο."

ἦν ἄρα καὶ πρὸς ἕτερα θερμῶ λόγων ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναί (A Eq. 381), ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολῶν μένων.

ἡνάρισεν ἐφόνευσεν, ἐσκόλευσι 226) "οὐ τινα γὰρ τοιοῦνδε γένων ὁ τος Ἄρης ἡνάρισε συγεργῆς ἐν σροφῶ χης."

ἦνδανεν (Hom. Α 24) ἦρεσεν.

ἦν δ' ἐγὼ ἔφην δὲ ἐγὼ, πυρὰ καὶ Ἀριστοφάνει.

ἦνδρίσατο ἀνδρικῶς ἐπάλαισι ἦνδρώθησαν ἀνδράσιν ὠμίλη τως Δίων (fr. 87 3) πολλάκις ἐχρησ ἦνδρωμένος ηὔξημένος.

ἦνεγκον ἀπὸ τοῦ ἐνεγκῶν, ἦν ἀπὸ τοῦ ἐνέγκας.

ἦνεικε ἐκόμισα.

ἦνείχοντο ἐβούλοντο, ἦθειλον σκίος "οὔτε ἐπεγγελαῖν ἦνείχοντο ἡμένοις."

ἦνεμόεσσαν (Hom. B 606) ἔφη ἦνεμῶσθαι τὸ περὶ ἔρωτι ἐπτοῆσ λιανός "καὶ ἐδόκει περὶ τὴν ἄνθρωπ τῶς ἠνεμῶσθαι."

ἦν ἐμπνέω (A Thesm. 933) ἐω ἦνέσαμεν ἠσπασάμεθα, ἦται ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 302) "ἐκ πατι τὴν ἠνέσαμεν βιοτήν."

ἦνεσχέθην ὑπέμεινα. καὶ ἐν γενικῆ.

ἦνίσσαμεν ἠνέσαμεν.

ἦνθισμένον· (S El. 43) "οὐ γὰρ

ἰ γνῶσ', οὐδ' ὑποπτεύουσιν ᾧδ'·
·"· τινές τὸ ἠνθιαμένον ἐπὶ τῆς
κουσαν, οἶον ταῖς πολιαῖς ἠνθι-
το δὲ ἀπίθανον· ἐγνωσθη γὰρ ἄν,
οὔτον ἠλλαξε τὴν κεφαλὴν. δοκεῖ
ἠνθισμένον ἀντὶ τοῦ ἠσκημένον·
σε ἐπιγνώσι τοιαῦτα-πλαττόμενον.
νθισμένον ἐπὶ ἡλικίας διεξαίμεθα,
πὶ τῶν τριχῶν ἀλλ' ἐπὶ παντὸς τῆ

τι τοῦ ἰδοῦ, δωρικῶς· (AP 6 236)
αβλεῦει κροιστόφα θῶρα μελισσῶν
θρητῆ κυκλόσας βριθόμενα."
λῶροι χαλῶσιν. "ὀπότερος ὦν σφῶν
λων ἄν ποιῆ, τῆτι παραδῶσω τῆς
ἰς ἠνίας" (A Eq. 1105), τῶτις τὴν
τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἀρμάτων· ταῖς
ἠνιοχοῦνται οἱ ἵπποι, οἱ δὲ δῆμοι
ολιτευομένων.

ένος μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος,
τεν φανερόν ἔχων τὸν νοῦν, παρ'
ησημοὶ λοξῶς ἐξεφέροντο. "καὶ ποι-
καὶ σαφῶς ἠνιγμένος" (A Eq. 196),
μὲν λέγων ἄλλα δε νοῦν.

ἐπότε.
σθαι ἀντεῖσθαι.
μην (S Ai. 1158) αἰνιγματωδῶς

ος καὶ ἠνιοχεία.
ρος Ἀθηναῖος, κομικὸς τῆς μέσης
ἔσι τῶν δραμιῶν αὐτοῦ τάδε,
Ἐπίκληρος, Γοργόνες, Πολυπρά-
κῆκιον, Πολύενκτος, Φιλέταιρος,
αῶμιμος.
πεν (Hom. B 245) ἐκακολόγησεν.
(Hom. Z 94) ὁ ἐνιαύσιος, ὁ ἀκέν-

τεργάση ἐὰν διαιπράξῃ ἄπερ αὐ-
εἰλω. sch. A Eq. 929.
ἶδην (Hom. E 444) ὄνομα κύριον.
ἠ' ἀνδρία· "ἄγγελ' ἠρῆθεν Κρη-
ιατὶδα" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 23).
ὁ λαμπρός· "οὐρανὸς ἵνον" (cf.
καὶ "ἠροπα περὸν ἔδουσι," του-
ρὸν σῆτον. καὶ ἡ δοτικὴ ἠνοπι
108).

·ο (Hom. II 788) συνήντησεν.
ἰόλει ἰκέτευεν, ἔδεικτο, ἐλιπύρει.
ατε ἐφ'θεύρατε. καὶ Ὀμηρος (A 365)
ὁ ἔξανύω γε καὶ ἕξερων ἀντιβολή-

σας." καὶ Σοφοκλῆς (OR 166) "ἠρύσαι' ἐκτο-
πίαν φλόγα πῆματος." ἐκτοπίαν δὲ ἀντὶ τῆ
ξίνην καὶ ἀκόλασον. ἀντὶ τοῦ ἐκτοπίαν γενέ-
σθαι, ὃ ἔστιν ἐκτός καὶ ἀπὸ τῶν τόπων τῆς
πόλεως.

ἠνυσρον τὸ παχὺ μέρος τῆς κοιλίας ἐν
ἐντέρῳ· εἰς τρία γὰρ τέμεταί ἠγασῆρ, ἠνυ-
σρον ἔχινον κεκρύφαλον. (A Eq. 355) "ἐγὼ δ'
ἠνυσρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑέϊαν καταβροχ-
θίσας."

ἠνώχλησα ἐβιασάμην.
ἠῆε παρεγένετο.
ἠῆλου διὰ φροντίδος εἶχε· Προκόπιος
(Arc. 18) "οὐ γὰρ ἠῆλον τοῖς καιροῖς ἐνορ-
μόζειν τὰς πράξεις, ἀλλ' ἀπὸ καιροῦ παντὸς
εἰσγάξεται."

ἠῆλιωτο ἐπεκίετο· "ἐπεὶ δὲ καὶ συμμα-
χικῶν χρημάτων ἠῆλιωτο, ταῦτα μὲν ἀφῆσ-
θη, αὐτὸς δὲ ἀνεπέμφθη παρὰ τὸ ἔθνος τῶν
Ἰαζόντων."

ἠομεν ἐπορεύθημεν· Ὀμηρος (x 25f)
"ἠομεν ὡς ἐκλειυσας." ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ πο-
ρεύομαι, δωρικῶς, τροπῆ τῆς διεφθόγγου ε
εἰς η.

ἠοῦς (Hom. Θ 470) ὄρθρον, ἡμέρας· ἠ
ἀνατολῆς.

ἠπαλύνθησαν (Ps. 54 22).
ἠπαρ. καὶ ἠπατσοσκοπία ἡ τῶν ἐγκά-
των ἀνατολή, δι' ἧν προεμήνον τὰ συμβη-
σόμενα· ἀνατέμνοντες γὰρ σημειῖα τινα ἐθεώ-
ρουν ἐν τοῖς ἐγκύτοις.

ἠπεδαρός ἀσθενής· ἐν μύθῳ "ἐγγύθι
δ' ἔση ἠπεδαροῖο λέοντος."

ἠπειρον. τῷ Ἰσοκράτει σύνθητές ἐσι τὴν
ὑπὸ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὔτω καλεῖν.
Hagr.

ἠπειρος· χέσος γῆ, οἷον ἄπειρός τις
οὔσα. ἠπειρος δὲ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς
ἠ γῆ καταχερσικῶς, κυρίως δὲ ἠ εἰς ἄπειρον
ἐκβάλλουσα, ὡς Εὐριπίδης "ἠπειρον εἰς ἄπει-
ρον ἐκβάλλων πόδα."

Ἀππιανὸς "Ἀλλόβρηγες, Γαλατῶν ἔθνος.
δύψμαχοι δ' αὐτῶν ἦσαν αἱ πόλεις, ἀπὸ τῆς
ἀμπώτεως ἐφ' ἡμέραν ἠπειροῦμεναί τε καὶ
νισούμεναι. οἱ δὲ πλοκίς ἐπολέμουν. τοῦ δὲ
Καίσαρος Γάϊου περὶ τὰς πόλεις σωροῦς
πηξυμένε ὑψηλοῦς καὶ τοῖς σωροῖς ἐπιθέν-
τος γεφυρώματα, ὁ μὲν κλύδων ἐχώρει διὰ
τῶν σωρωμάτων ἐπὸ τοῖς γεφυρώμασι, Ῥω-
μαίοις δὲ ἀδελῆς καὶ ἐπίμονον ἦν τὸ ἔργον."

Ἡπειρώτης. καὶ Ἡπειρώτικῆ θάλασσα.

a ἥπερ ἀντὶ τοῦ ὡσπερ· "ἀλλ' ἥπερ αὐτὰς τὴν δίκην διωρίσω, θεῖς δεῦρο τοῦπίζηρον ἐγχείρει λέγειν" Ἀρισσοφάνης (Ach. 363).

b ἥπερ καθότι· "ἐδόκει δὲ τῷ βασιλεῖ ἀρκεῖσθαι τοῖς παροῦσι καὶ μὴ σφόδρα ἐπαίρεσθαι, ἥπερ ἐστὶν ἕριον πολέμῳ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνουσιν ὁμιλεῖν, ὡς οὐδενὸς ἐν αὐτοῖς βεβαίαι καὶ πισοῦ πάντως ὑπάρχοντος."

ἡ Περγαία Ἀρτεμις. τάσσεται ἐπὶ τῶν ἀγροτῶν καὶ κλωνητῶν, παρ' ὅσον ἡ θεὸς αὕτη νομιζέται ἀγροτεύειν αἰεὶ καὶ πικρῶσθαι.

ἡπεροπεύειν ἐξαπατῶν, παραλογεσθαι, καὶ τὰ τούτοις ἐπακολουθοῦνται. Ἀρισσοφάνης (Lys. 839) "ὄν ἔργον ἐστὶ τοῦτον ἀπατῶν καὶ ἐρεφρὴν κάξῃπεροπεύειν, καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλην ὧν συνοιδεν ἡ κύλιξ." περὶ Κερνησίου φησὶν, ὅτι καταφερέης ἦν εἰς συνουσίαν. πλην ὧν συνωμοσάμεθα μὴ ποιῆν ἐπὶ τῆς κύλικος, τουτέστι συννοοῦσθαι. ἐστὶ δὲ ὄροκος ὁ ἐπὶ τῆς κύλικος (ib. 223) "οὐδέποθ' ἐκῆσα τὰνδρι τὰμῳ πείσομαι. εἰ δέ μ' ἄκυσαν βιάσεταιί βία, κακῶς παρεῖξω καὶ προσηγήσομαι."

ἡπεροπεντής (Hom. Γ 39) ὁ ἀπατεῶν. καὶ ἡπεροπῆς (λ 363).

ἡπηνημένων (αἱ ἐπηνημένων) ἐπιώρον τυχόντων· "ὃ δὲ ἐκέλευε παρὰ τῶν ἡπηνημένων πολλῶ πλείονα μισθὰν κομίζεσθαι."

ἡπῆτριον ἡ ῥάπτριον, καὶ ἡπῆτριον τὸ σουβλίον μεθ' οὗ ῥάπτουσι τὰ βυρσάρια. οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἀπέριον.

ἡπίαιλος ὁ ῥιγοπύρετος. καὶ ἡπιαλὼν μετοχή· Ἀρισσοφάνης (Ach. 1163) "ἡπιαλῶν γὰρ οἶκαδ' ἐξ ἰπασίας βυδίζων." ἡπιαλῶν ῥιγοπυρέτω περιπεσῶν· ἡπίαιλος γὰρ κυρίως ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός. ἐξ ἰπασίας δὲ ἀντὶ τοῦ ἰπικίης· καὶ γὰρ ἕως ἑσπέρας διέτριβον οἱ ἴπποι ἐν τῇ δοκημασίᾳ.

ἡπιόδωρος (Hom. Ζ 251) ἡπια καὶ προσηπῆ δωρομένη, χρησθή.

ἡπιόνη γωνί Ἀσκληπιοῦ. καὶ θυγάτηρ αὐτῆς Ὑγεία Ἀίγλη Ἰασώ Ἀκασῷ Πανύκειν.

ἡπιος πῶος, ἡ λιπαρός. καὶ ἡπιώτατος.

ἡπίτριπτος ἡ ἐπίτριπτος, ἡ ἀξίω τοῦ ἐπιφριβήκει· ἡ ἡ μεγάλα φθεγγόμενῃ. Ἀρι-

σοφάνης Ἠλέτω (619) περὶ τῆς περιῆς "αὐτὴ μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος ἀίχεται."

ἡ ποδῶν εἶχεν ἕκαστος ἔθειον, ἀντὶ τοῦ ὡς εἶχον δυνάμειος.

ἡ πολλοῦ γε δεῖ ἀντὶ τοῦ. οὐδὲ ὅλιος. sch. A Ach. 542.

ἡ πα ἴσως, σχεδόν· "ἡ πα δεόμενοι δυσωπεῖκ."

ἡ κού γε πολλῶ πλέον· ἡ πύει φωνεῖ. καὶ ἡ πνοῶν. ἡ πύτης ὁ φωνητικὸς, ὁ κήρυξ.

Ἡπυτίδης (Hom. P 324).

Ἡπυτον ὄρος Θράκης.

Ἡρ ὄνομα κύριον Ἑβραίων.

ἡρα ἐπεθύμει, ἐγλίχτο, ἐρωτικῶς εἶχεν· "ὃ δὲ Ἀβραάμ ἡρα Ῥωμαϊκῆς παρασκευῆς, αἰεὶ πως αὐτῷ γελῶν τὴν πόλιν οἰόμενος" (cf. Cedren. p. 771). "αἰσχροῦς τις ἡρα καὶ πακοτρόπον δούλης" Βάβριος (10). καὶ αἰδοῦς "ἡρα νεκρὸν ἰδεῖν βάρβαρον καὶ ἐπ' ἄλλοι πεφροτισμένον."

ἡρα ἐπεθύμει. (Diog. L. 6-96) "Ἰππαρχίῳ ἡρα τῶν λόγων Κράτητος, ἀδεῶς ἄλλοι ἐξερεφρομένη πράγματιος. ἥτις εἰς συμπίπτον ἐλθοῦσα σὺν Κράτητι Θεόδωρον τὸν ἄδιν ἤλεγξεν, σόφισμα προτείνασα τοιοῦτα. ἡ ποιῶν Θεόδωρος ἐκ ἂν ἀδικεῖν λέγοιτο, ἐπ' Ἰππαρχίῳ ποιῶσα τοῦτο ἀδικεῖν λέγοιτο· Θεόδωρος τύπτων ἑαυτὸν οὐκ ἀδικεῖ· σὺ δ' Ἰππαρχίῳ Θεόδωρον τύπτουσα ἀδικεῖ. ὃ ἢ πρὸς τὸ λεχθὲν οὐκ ἀπήντησεν, ἀντιστρέψασα δ' αὐτῆς τὸ ἱμάτιον."

Ἡρα ὁ ἄηρ. καὶ ἐπεὶ ὁ ἄηρ καθαίρει τὸ εἶδωλον αὐτῆς βασιλεύει ψαλίδα χαλκῆ, ἀπὸ μεταφορῆς τῆς χειροῦσης ψαλίδος τὰς τρίχας καὶ καθαρὸν ἀποδεικνύουσης τὸ σῶμα. Codin. orig. CP p. 14.

Ἡραία πόλις.

ἡραῖον ὁ τῆς Ἡρας ναός.

Ἡραῖον τεῖχος χωρίον ἐστὶν ἐν Θράκη ὑπὸ Σαμίων δὲ ἀκλόθη. καὶ Ἡραῖον.

Ἡραῖσκος. ὅτι τὴν μὲν φέσιν θροῦσερος ἦν Ἡραῖσκος, ὁ δὲ τὴν Αἰγυπτίων σφίριαν θαημονέστερος, ὁ Ἀσκληπιάδης, αἰετὸσάτων χρόνον. ἔτος μὲν τῇ Αἰγυπτίων προδιατρέβιον, ἐκεῖνος δὲ ἀποδημῶν. ὁ δ' ἐταρὸς ὁμῶς τῆς τοῦ ἐταίρου κατὰ πολλὸν Διέπει φύσεως ἢ ἐπιστήμης. ὁ μὲν δὲ Ἡραῖσκος ἐτοφθῆς ἐγένετο διαγνώμων τῶν τε ζῶντων καὶ τῶν μὴ ζῶντων ἰετῶν ἀγαμέμνων.

δὲς γὰρ ἐμβλέπων ἐτιρώσκειτο τὴν καρδίαν ἐπὶ τοῦ θρασυμοῦ, καὶ ἀνεπήδη τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὡσπερ ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατὰ γητος. εἰ δὲ μὴ κινεῖτο τοιοῦτόν τι, ἄψυχον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἀγαλμα καὶ ἄμοιρον θείας ἐπιτοιας. οὕτω διέγνω τὸ ἄρρητον ἀγαλμα τῷ Πῶνος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεχόμενον, ὃν Ἀλεξανδροεὶς ἐτίμησαν, Ὅσιον ὄντα καὶ Ἀθωνιν μοῦ κατὰ μεσικήν ὡς ἀληθῶς φάναι θεοφρασίαν. ἐντὴν δὲ τοῦ Ἡρακλῆος τῆ φύσει καὶ τι τοὺς μολυσμοὺς τῆς φύσεως ἀναίνουσαν· εἰ γοῦν αἰσθόιτο φθεγγομένης ὕπνου ἢ καὶ ὄθεν γυναικὸς ἀκασθάρτου τινός, ἢ λυπαρὰ κερὰ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῦτο σημεῖον ἐπιεικῶς τῆς ἀφθροίας. ἔτι μὲν ζῶντι πρὶν αἰεὶ τι θεοειδές· ἀπόθανόντι δὲ ἐπειδὴ τὰ νομιζόμενα τοῖς ἱερῶσιν ὁ Ἀσκληπιάδης ἐκδοιδόναυ παρεσκευάζετο, τὰ τε ἄλλα καὶ πρὸς Ὅσιον ἐπὶ τῷ σώματι περιβολάς, αὐτῶν φωτὶ κατελάμπετο πυντιγῆ τῶν σινδόνων ἀπόρρητα διαγράμματα, καὶ περὶ αὐτὰ κειρόμενος φασμάτων εἶδη θεοφρετῆ, ἐπιφανόντων τὴν ψυχὴν ἐναργῶς, ποίοις ἄρα θεοῖς γέγονε συνέσιος. ἦν δὲ αὐτοῦ καὶ ἡ ἐρωτὴ γένεσις τῶ ὄντι μεσική· λέγεται γὰρ κατελθεῖν ἀπὸ τῆς μητρὸς τοῖς χεῖλεσιν ἔχων τὸν κατασημάζοντα δάκτυλον, ὅλον Ἀιγύπτου κροτολογοῦσαι γένεσθαι τὸν Ὄρον καὶ πρὸ τῷ Ὄρον τὸν Ἥλιον. τοιγαροῦν ἐπει οἱ οὐνεπερὶ τῶν τοῖς χεῖλεσιν ὁ δάκτυλος, εἰδείθη τοῖς καὶ διέμεινεν αἰεὶ τὸ χεῖλος ἔποτετεμημένον ἰδεῖν, ἄπυσι φανεροῦν τὸ σημεῖον τῆς ἐπορρητοῦ γενέσεως. ὄθεν αὐτῷ καὶ ὁ βίος ἐς τὸ ἄνθρωπον προήλθεν, ἐν ἀδύτοις ἐκύσσετο καὶ ἐπιεικῶς ἐνδαιατῶσαι τὴν ψυχὴν, ἔτι κατ' Ἀιγύπτου μόνον κινεῖν τὰς πατρίδας τελετὰς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰ πού τι κατελάμπετο τῶν τοιοῦτων. καὶ ἐγγεγονεὶ ὁ Ἡρακλῆος Βάχχος, ὡς ὄνειρος αὐτὸν κατεμήνησεν. εἰ δὲ Ἀσκληπιάδης ἐπὶ πλείον ἐν τοῖς Ἀιγυπτίσι βιβλίοις ἀνατραφεὶς ἀκριβέστερός ἦν ἀπὸ θεολογίαν τὴν ἀπύριον, ἀρχὴς τε αὐτῆς καὶ μέσα διεσκευασμένων καὶ τὴν ἀπειρίαν ἀπύριον τῶν ἐσχάτων περὶ τῶν πολυπραγμοσύνης, ὡς ἔξεσιν εἰδέναι σαφῶς ἀπὸ τῶν ἑρμῶν ὡς συγγέγραψεν εἰς τοὺς Ἀιγυπτίων θεῶν, καὶ ἀπὸ τῆς πραγματείας ἦν ὡρμησε ἑρμῶν περιέχουσιν τῶν θεολογιῶν ἀπύριον ἢ σφιγμένην. καὶ συγγεγραφὴν δὲ ἔγραψεν Ἀιγυπτίων ὡρμησίων, πρῶτα περιέχουσαν

οὐκ ἐλαττόνων ἐτῶν ἢ τριῶν μυριάδων, ἀλλὰ πλείονων ὀλίγω. ὁ δὲ Ἡρακλῆος οὐ μόνον ἀγαθὸς ἦν καὶ ἦπιος, ἀλλ' εἶχε τι καὶ ... πρὸς τὴν πονηρίαν θυμούμενος καὶ πρὸς τὰς ἐπιβουλὰς τῶν ἀνθρώπων ἀνδριζόμενος, οὐδαμοῦ δὲ παρεκβαίνων τὸ μέτρον τῆς δικαιοσύνης. ὁ τε γὰρ Ἀμμόδιος καὶ Ἐρῶθριος ὁ Ἀιγύπτιος διεμάχοντο πρὸς ἀλλήλους ἐν Βυζαντίῳ, καὶ διετέλει προωθῶν αἰεὶ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους. *Damasc. Phot. p. 343.*

Ἡρακλῆος ἀνὴρ Ἀιγύπτιος. οὗτος ἦν μὲν συνέιναι δεινότατος, ἀγωνιστῆς δὲ οὐκ ἰσχυρὸς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀνιχνεύσαι καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς τὸ ὄντως ἐκκληρωτο τὴν εὐμοιρίαν.

Ἡρακλῆος ἀρμυρὸν ὄντι. Ἡρακλῆος πόλις περὶ Σικελίαν, ἡ λεγομένη Μίνωα.

Ἡρακλῆος. πολλῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν Ἀιγύπτου Ἡρακλῆων, Ἀημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀισχίνου (125) ἦτοι τῶν ἐν Μαυροθῶνι ἢ τῶν ἐν Κωνοσάργει μνημονοῦναι ταῦτα γὰρ διὰ τμῆς μύλις ἦγον Ἀθηναῖοι. *Harp.*

Ἡρακλῆος λίθος ἡ Μαγνήτις, ἐλκυσικὴ τοῦ σιδήρου. Πισίδης "πάντας δ' ὑφέλκων οἷα Μαγνήτις λίθος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Ἡρακλῆων τὴν λίθον· φύσιν γὰρ αὐτὸς ἐλκυσικὴν ἔχει."

Ἡρακλῆος λουτροῦ τὰ θεομῶ· κατὰ δωρεὰν γὰρ ὁ Ἡρακλῆος ἀνέδωκεν αὐτὰ τῷ Ἡρακλῆϊ. ἔξ ὧν τὰ θεομῶ.

Ἡρακλῆος εἰς ἡλίαν.

Ἡρακλῆος λίθον. τινὲς τὴν Μαγνήτιν ἀπέδωσαν διὰ τὸ τὴν Ἡρακλῆος τῆς Μαγνησίας εἶναι. οἱ δὲ ὅτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον Ἡρακλῆος, ἡ δὲ Μαγνήτις ἀργύρω ὁμοία ἐστίν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀινεί "τὴν βροτῶν γυνήμας σκοπῶν ... ὡστε Μαγνήτις λίθος τὴν δύξαν ἔλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν." εἰ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς Μαγνητίδος λίθου τὸν σίδηρον ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκασιν ἔλκεσθαι, πλανωμένων ὡς ἐπὶ ἀργύρω.

Ἡρακλῆος Εὐφρονος φιλόσοφος, ἡ Ἡρακλῆος τῆς Πόντος, τὸ δὲ γένος ἄνωθεν ἀπὸ Λάμιδος, ἐνὸς τῶν ἡγήσασθαι τῆς εἰς Ἡρακλῆος ἐκ Θηβῶν ἀποικίας, Πλάτωνος γινώσκοντος· ἐκδημήσαντος δὲ Πλάτωνος εἰς

Σικελίαν προεξάναι τῆς σχολῆς κατελείφθη ὑπ' αὐτοῦ. οὗτος καὶ δρᾶκοντι ἔθρεψε καὶ ἡμέρωσε, καὶ εἶχε συνδιαιωμένον αὐτῷ καὶ συγκαθεύδοντα· ὅς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς κλίτης εὐρέθη τοῦ Ἡρακλείδου κατακλιθέντος μὲν ὑγῶς, οὐχ εὐφρέντος δέ. καὶ ἄλλοι μὲν αὐτὸν ἀπεθανάτισθαι ἐνόμισαν, ἄλλοι δὲ ἐν φρέσι αὐτὸν ἐμβεβληκέναι, ὡς ἂν δόξη τοῖς ἀνθρώποις ἀπεθανάτισθαι. ἔγραψε πολλά.

β Ἡρακλείδης Ὁξυρυγχίτης φιλόσοφος, ὁ τοῦ Σαραπίωνος, ὅς ἐπεκλήθη λέμβος, γεγονὼς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ ἔκτου· ὅς τὰς πρὸς Ἀντίλοχον ἔθετο συνθήκας. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ ἄλλα.

γ Ἡρακλείδης Ποντικός, ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς Πόντου, γραμματικός, ὅς ἐκ Διδύμου τῷ πάνυ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρίαν ἐφοίτησεν. οὗτος ἐπειδὴ ἦκουσεν Ἄπερος τῷ Ἀρισάρχου μυθικοῦ εὐδοκίμουτος κατὰ τὴν Ῥώμην πολλά τε τὸν Αἰδύμιον διασύροντος, ἔγραψε μέτρον Σαφικῶ ἦτοι Φαλακίῳ βιβλία γ' δυσσεμήνεντα καὶ πολλὰ τὴν ἀπορίαν ἔχοντα προβαλλομένων ζητημάτων, ἅτινα Ἀσχας ἐκύλευσε, εἰς Ῥώμην δὲ καμίσας καὶ τοῦ Ἄπερος κατωφανεῖς κατέμεινε σχολαστῶν ἐν αὐτῇ ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Νέρωνος. ἔγραψε δὲ καὶ ποιήματα ἐπικά πολλά.

Ἡρακλείη βίη τοῦ Ἡρακλέους.

α Ἡράκλειος βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ὑπὸ Ἀθανασίου πατριάρχου Ἰακωβιτῶν καὶ Σεργίου τοῦ Σύρου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν αἴρεσιν τῶν μονοθελιτῶν ἐξεκυλίσθη.

ὅτι Ἡρακλείῳ τῷ βασιλεῖ ὄντι ἐν Περσίδι ἐτελεύτησαν β' υἱοὶ καὶ β' θυγατέρες. αὐτὸς δὲ λαβὼν τὰ ζωοποιὰ ξύλα ἐσφραγισμένα, καθ' ἑπὶ ἐλήφθησαν διαμείναντα, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀφίκετο καὶ Μοδῆσῳ τῷ ἀρχιερεῖ καὶ τῷ αὐτῷ κλήρῳ ταῦτα ὑπέδειξεν. οἱ δὲ τὴν τε σφραγίδα σῶσαν ἐπεγίνωσκον καὶ ἀνέπαυον, τὴν τε κλειδα τὴν παρ' αὐτῷ ἤγαγε, καὶ προσεκύνησαν καὶ ἕψωσαν, καὶ ἐς τὸ Βυζάντιον ἐξέπεμψεν ὁ βασιλεὺς· ἃ δὲ Σέργιος ἀρχιερεὺς εἰς Βλαχέρνας ὑπέδειξετο. καὶ μετ' οὐ πολὺ Ἡράκλειος εἰς Βυζάντιον ἐχώρει, δεχθεὶς μετὰ πολλῆς εὐφροσύνης.

ὅτι ὁ αὐτὸς Ἡράκλειος ἐκ Περσῶν εἰς τὸ Βυζάντιον ὃ ἤγειν ἐλέφαντας, οὓς δὴ καὶ εἰς τοὺς ἱππικούς ἀγῶνας ἐθροιάμμευσεν ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως τέρψει, πύσιν δωρεαῖς ψιλοτι-

μησόμενος. ἐπεὶ δὲ ἦν ἐλὼν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ... ἐκ τῶ βασιλέως ταμίειον αὐτῇ τε καὶ τῷ κατ' αὐτὴν κλήρῳ ἐτήσια χρήματα παρέχεσθαι. καὶ Κωνσταντίνον υἱὸν αὐτῷ παρυσκευάζει ὑπατεῦσαι, Ἡρακλείῳ τε τὸν ἀπὸ Μαρτίνης Καίσαρα προχειρίζεται. πυθόμενος δὲ ἀποθανεῖν ἐν τῷ εἰς τὰ Ἡρία πυλατίοις διέτριβε. καὶ ἀναγαγὼν ὁ ὑπαρχος καὶ συζεύξας πλοῖα εἰς τὸν πορθμὸν τοῦ καλεσμένου Στενοῦ, διέβη κατὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ καλουμένου κόλπου Φειδαλίας, καὶ διὰ τῆς γεφύρας τοῦ Βαρυβύσου ποταμοῦ εἰς τὴν πόλιν εἰσῆι. ὁδῶν δὲ τὸν βῆν κατωσρέφει.

ὅτι ἐπὶ Ἡρακλείου ... πατριάρχου. σ. 1. βρύχιος.

Ἡράκλειος στρατηγὸς γεγονὼς ἐπὶ Ζήνωνος οἷος μὲν τοιμήσασαι καὶ προθύμως ἐπαρτεῖν ἐς πολέμους ἐτοίμως, ἃ μέντοι τὸ προμηθῆς εἶχεν ἐν τοῖς κινδύνοις, οὐδὲ βουλήν πρότερον ποιησάμενος ἔωρα πρὸς ὁδοῦ πρότερον, ἀλλ' ἔξω τοῦ λογισμοῦ πρὸς τὴν ἔργα ἐχώρει, καὶ τὸ ἐμπλήκτως ὄξυ ἐν φρεσὶ μοῖρα ἐτίθετο. ὅπερ δὴ καὶ μάλιστα τὸν ὕπερον ἔσφηλεν. Malchus p. 278 Nieb.

Ἡράκλειος ψώρα ἢ δυσθερίπεντος, ἢ Ἡρακλείων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν ἢ γὰρ Ἀθηναῖ τῷ Ἡρακλεῖ πολλὰ ἀνήμη λειτρά πρὸς ἀνάπυσιν τῶν πόρων.

Ἡράκλειος σχετικιστικὴ φωνή· ὅτος πρὸς ὁ Ἡρακλῆς εἰς ἐπικουρίαν ἐκυλεῖτο ὡς ἀκρίτικος τοῖς σχέτιμα πύσχοσιν. sch. 1 Ach. 283.

Ἡράκλειος ἐπίφθεγμα θανμασικόν· τὴ γὰρ Ἡρακλῆς κλητικὴ πτώσις, ὡσπερ τὸ ἰ Δύμιατορ τοῦ Ἀήμητορ διαφέρει. ἐπιπαλῶνται δὲ τὸς Ἡρακλείδας ὁμοίως· Μέναντορ (fr. inc. 314) "ἀλλ' ὡ Ἡρακλείδαι καὶ θεοί".

Ἡρακλείτειος λόγος, καὶ Ἡρακλείτειον θηλυκῶς, καὶ Ἡρακλείτεια συγγράμματα.

Ἡράκλειτος ὄνομα κύριον.

Ἡράκλειτος Βλόσωνος ἢ Βάκτωρ, οἱ δὲ Ὁρακίνου, Ἐφέσιος, φιλόσοφος φασικός, ὅς ἐπεκλήθη σκοτεινός. ἔτος ἐμαθήσεν οὐδενὶ τῶν φιλοσόφων, φέσει δὲ καὶ ἐν μελείῳ ἰσκήθη. οὗτος ὑδρωπιάσας οὐκ ἐδίδου τοῖς ἰατροῖς ἤπερ ἐβούλοντο θεραπεῖν αὐτόν, ἀλλ' αὐτὸς βολβίτω χρίσας αὐτὸν εἴσε ξημανθῆναι. τὸτο ἐπὶ τῷ ἐπὶ

ν αὐτὸν κύνες προσελθοῦσαι διέ-
 δὲ ἄμμω χωσθέντι φασὶν ἀπο-
 εὐς δὲ αὐτὸν ἔφασαν διακοῦσαι
 : καὶ Ἰππιάσου τοῦ Πυθαγορείου.
 ἧς ξθ' ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Δαρείου
 ου, καὶ ἔγραψε πολλὰ ποιητικῶς.

Ἀηλίου κολυμβητοῦ.

ἰκλειτος ἔφη ὀλιγορεῖν πάντη τῆ
 ἰ νομίζειν αὐτὸ κοπρίων ἐκβλη-
 : τοῦ ῥάξου δὲ αὐτῷ τὰς θεου-
 ληροῦν, ἕως ἄν ὁ θεὸς ὀργάνῳ
 χρῆσθαι ἐπιτάτῃ. Iulian. or. 7

ειώτης ἀπὸ Ἡρακλείας.

εοπολίτης.

εὐς γενική.

εὐς ἄγαλμα βασάζον ἐν τῇ
 ρὶ μῆλα τρία διὰ τὸ τὸ τριμερὲς
 κεκοσμηθῆναι αὐτόν. ὁ Ἡρακλῆς
 καὶ Διὸς υἱός, φιλόσοφος ἄριστος.
 εῖων Αἰγύπτιος, ἀπὸ κόμης Τι-
 ρις ὑπὸ τῆ Ἡρακλέως πόλει, γραμ-
 κίδευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ὑπὸ
 Ὀμηρον κατὰ ῥαψωδίαν, καὶ εἰς
 ὅς· περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ προσ-
 ημάτων.

εωτικῶς.

ἧς ὄνομα κύριον. ἡ ἐτυμολογί-
 ε ἀπό τινος χρησιμοῦ. "Ἡρακλῆν
 ος ἐπώνυμον ἐξονομάζει· ἦρα γὰρ
 : φέρων κλέος ἀφθιτον ἔξεις."

ἧς Ἀλκμήνης υἱός. τοῦτον φιλό-
 οῦσι, καὶ γράψουσι δορὰν λέοντος
 αὐ ῥόπαλον φέροντα καὶ τρία μῆλα

ἄπερ τρία μῆλα νικήσαντα τὸν
 ν τῆς πονηρῆς ἐπιθυμίας λογι-
 οῦ ῥοπάλον τῆς φιλοσοφίας ἀφε-
 ἰθολόγησαν, ἔχοντα περιβόλαιον
 ἰς δορὰν λέοντος. καὶ οὕτω φο-
 ῥοπάλῳ τὸν δρόκοντα τῆς ἐπιθυ-
 ετο τὰ τρία μῆλα, ὃ ἔξι τὰς τρεῖς
 μῆ ὀργίζεσθαι, τὸ μῆ φιλαργυ-
 ἰ μῆ φιληδονεῖν· διὰ γὰρ τοῦ ῥο-
 καρτερικῆς ψυχῆς καὶ τῆς δορᾶς
 τύτου καὶ σώφρονος λογισμῶ ἐν-
 ὄν τῆς φανύλης ἐπιθυμίας, φιλο-
 ροῖ θανάτου. Io. Antioch. exc. Peir.

λῆς "ἀέριον κλέος ἔσχεν," οἷον
 περιβόητον. ἀνεγίνη δὲ ἐπὶ Μί-

νωος Ἡρακλῆς Τύριος, ὃς εὔρε τὴν βαφὴν
 τῆς καλουμένης κογχύλης ἀπὸ κυνὸς αἵμα-
 χθέντος τὰς σιαγόνους, καὶ προσήγαγε Φοί-
 νικι τῷ βασιλεῖ, ὃς πρῶτος ἐφόρεσε πορφύραν.

Ἡρακλῆς ξενίζεταί, παροιμία ἐπὶ τῶν
 βραδυνόντων. οἱ γὰρ ὑποδεχόμενοι τὸν Ἡρα-
 κλέα βραδύνουσι· πολυφάγος γὰρ ὁ ἦρας
 (sch. A Lys. 927).

ἦρανος· Παῦλος Σιλεντιάριος "Ἰλαθι
 τολμήντι μεγαθενὲς ἦρανε γαίης" πρὸς βα-
 σιλέα Ἰουστινιανὸν ἐν τῇ ἐκφράσει τῆς ἀγίας
 Σοφίας (144).

ἦραρεν (Hom. A 110) ἦρασαν.

ἦρασάμην (Hom. E 317) ἦρασθην.

"Ἡρας δὲ δεσμοὺς ὑπὸ νείεος Πλά-
 των Πολιτείας β' (378B). οὕτω γραπτέον·
 παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύε-
 ται ἐν τῷ ὑπ' αὐτῷ κατασκευασθέντι θρόνῳ,
 ὃ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διός,
 καὶ φασὶ δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν
 Ἡρακλεῖ. Κλήμης. ἡ ἰσορία καὶ παρ' Ἐπι-
 χάρμῳ ἐν Κωμιασαῖς ἢ Ἡφαίστῳ.

ἦρασον ἔκρουον, ἐπληττον, ἐβλασφή-
 μουν. (S Ai. 724) "μαθόντες ἀμφέσθην, εἰς
 ὀνειδέσιν ἦρασον ἐνθεν κύνθεν," ἀντὶ τοῦ
 πάντες ὀμοφρόνως. καὶ αὐθις (AP 6 317)

"αὐτὰρ ὃ πεπταμένη μέγα τύμπανον ἔσχετο
 χειρὶ ἦραξεν· κανυχῆ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν."
 ἦρατο (Hom. A 35) ἠῦξατο.

ἦρολαβηκῶς.

ἦροδάλωμένος λεπρὸς καὶ μεμιασμένος.
 καὶ ἦροδάλωσεν ἠσβόλωσεν.

ἦροδιον (ῥήδιον?) περιφανὲς ἄριμα σχε-
 πασόν.

ἦρει ἐλάμβανεν.

ἦρειδεν ἦφιεν, ἔπεμπεν· (A Eq. 623)

"ἔπη ἦρειδε κατὰ τῶν ἰππέων."

ἦρεικον ἔσχιζον· (Hes. Scut. 287) "ἦρει-
 κον χθόνα δῖαν."

ἦρεικῶς σθενώσους καὶ ὑπακουμβίσους.
 καὶ ἦρεισεν ἠκούμβισεν.

ἦρεῖτο ἐπεθύμει, ἐλάμβανε· "πολλάκις
 γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυ-
 κτὸς σίτον ἦρεῖτο, καὶ ὑπὲρ τὰς τῶν δειπνῶν
 παρασκευὰς τὰ πολυτελῆ τῶν δημοσίων ἀπε-
 τρέτετο" (Io. Antioch. exc. Peir. p. 814. cf. v.
 Βιτέλλιος).

ἦρεῖτο ἐξελέγετο, προέκρινεν· "ἦρεῖτο δὲ
 ὀπόσον κάχληκος τοῦ ἐμφορομένου τοῖς ἐδά-
 φεσιν" (cf. v. κάχληκες).

c ἤραϊτο ἐπορθεῖτο.

ἤρέμια ἀτρέμας. καὶ ἤρεμιαίως καὶ ἤρεμεί ἡσύχως.

ἤρεμία ἀτρέμια τις οὖσα, κατὰ ἐρήσιν τοῦ τρέμειν, ὅσον ἢ ἀκινήσια.

ἤρεμισάμην, αἰτιατικῇ, εἰλόμην, ἐξελεξάμην. Ps. 119 173.

ἤρατο ἡρώτα, ἔλεγεν, ἡρώτησε. κείτοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπαίρεσθαι τῷ φρονήματι.

Ἥρη ἢ Ἥρα. καὶ κλίνεται Ἥρης.

ἤρηκασι πεπορθήκασι, καὶ ἤρηκότες πεπορθηκότες.

ἤρημένην χειροροτημένην, καὶ ἤρημένον ἐπικριθέν, ἐκλελεγμένον. "ἐπειδὴ ἐτύγχανον ἐκ πλείους τὰ Περσῶν ἤρημένοι, προπηλακίζεσθαι τε ὑπὸ Κόλχων αὐτῶν καὶ Ῥωμαίων, καὶ ἐν τοῖς ἀτιμοτάτοις τετάχθαι."

ἤρηρεισο (Hom. Γ 358, Δ 136) ἤρμος· "τὸ δὲ δὴ εἴρος εὐ μάλα ἤρηρεισο τῷ συνασπισμῷ, καὶ ἀκριβῶς ὑπῆρχε σερόν τε καὶ ἀπερίσπασον."

Ἥρης τῆς Ἥρας.

ἤρησαντο (Hom. Γ 318) ἠῤῥξαντο.

ἤρθη ἠῤῥήθη, ὑψώθη.

ἤρι ὄρθρον, ἔωθεν· ἢ ἔαρι.

a ἤρια τὰ ἐν τῇ γῆ μνήματα· (AP 7 180)

"ἤρικυ δυσδάκρυτα κατὰ χθονὸς ἤρια τεύχον, ὡς ἂν ἀποφθιμένοι κείθι δέμιας κτερίσω." καὶ αὐθις (AP 7 209) "ἤριον ἐκ βῶλον διψάδος ἐκτισίμην, ὕφρα σε καὶ φθίμενον Δηοῦς σαυητρόφος ἀλάξθ' ἔλγη, ἀροτραίη κείμενον ἐν θαλάμῃ."

b ἤρια οἱ τάφοι. φασὶ δὲ τινες κοινότερον μὲν πάντας τῆς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι, κατ' ἐξαιρέτον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὑψει ὑψοδομημένους. ὀνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν. Harp.

ἤριγένειαν τὴν τὸν ὄρθρον γεννώσιν. (AP 7 204) "οὐδ' ὑπὸ μωρμαρυγῇ θαλερώπιδος ἤριγενείης ἄκρα παρμιθύσσεις θαλαπμένων πετρύγων."

Ἥριγόνοιος τάφος.

Ἥριδανός ποταμός.

ἤρίθμησεν ἀπεδείλασε, μεθ' ἡσυχίας ἤγαγε· (AEq. 567) "τοὺς ἐναντίους ἰδὼν οὐκ ἤριθμησεν, ἀλλ' εὐθὺς ἦν ἀμυνίας," ἔτοιμος πρὸς ἄμυναν.

Ἥρικαπαῖος ὄνομα κύριον.

ἤρικνωμένον ἐρρυτιδωμένον, παλαιόν.

ἤρικώς ἐξισώσας καὶ φιλονεικήσας.

Ἥρινα Τέτα (an Τηλία) ἢ Λεσβία, ὡς

δὲ ἄλλοι, Τηλία (Τῆλος δὲ ἐξίγυς Κνίδου)· τινὲς δὲ καὶ Ῥοδία ξυσαν. ἦν δὲ ἐποποιός. ἔγραψεν ποίημα δὲ ἐξιν αἰολικῇ καὶ δωρικῶν τ'. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπιγράμματα παρθένος ἐννεακαιδεκτίας. αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι Ὀμήρω. ἢ Σαυφοῦς καὶ ὁμόχροτος.

ἤρινδον ἄνθος ἐαρινόν.

ἤρινδος καιρός ὁ τοῦ ἔαρου

Ἥριον ὄνομα τόπων, ἤριον ἤριπεν εἰς τὴν ἔραν κατέλ 210) "ἤριπεν ἰσχυροῦν λάβρον πυρός."

ἤριπόλη ἢ ἡμέρα· ἐν ἐπιγ 5 228) "οὐδὲ φαινής φέγγος χρύσειον ἤριπόλης."

ἤριπώθη ἔπεισεν.

ἤρισεν ἐφιλονεικήσεν.

ἤρκεσεν ἐβρήθησεν· "ὃ δὲ αὐτοῦ διέρρηξεν, ὡς ἤρκεσέν οἱ γρόν ὄλεθρον."

ἤρματισμένον ἡσφαλισμέ ἤρμόσαντο εὐφρυνῶς διετέθη ἤρμόσαντο πρὸς τὴν βούλησιν, καὶ δέκα τάλαντα δώσειν." Πολύβιος τιωτικὴ πάντῃ ἤρμόζοντο πρὸς τὴν ἐπάνοδον," ἀντὶ τῆς ἐγίνωτον, παρ ἤρμόσθησαν φιλικῶς διετέγους οὐκ προσοίσαντος καὶ ἡδονον, ἤρμόσθησαν ἄμφω."

ἤρμοττόμην ἐπαιδευόμην· (Eq. 1233) "ἐν ταῖσιν εὐσεραῖς καμοιττόμην." ἀπὸ τῆς μωσικῆς τὸ Ἥρόδικος ὄνομα κύριον.

Ἥρόδοτος Ἀῤῥες καὶ Ἀρυνασσεὺς τῶν ἐπιφανῶν, καὶ ἀδελθεὸς Θεόδωρον. μετέστη δ' ἐν Σάμῳ μιν τὸν ἀπὸ Ἀρτεμισίας τρίτον νόμον Ἀλικαρνασσοῦ Πισίνδου υἱὸς Ἀρτεμισίας, τοῦ δὲ Πισίνδου υἱὸς. ἐν οὖν τῇ Σάμῳ καὶ τῇ ἰδιάλεικτον, καὶ ἔγραψεν ἰσορίαν θ', ἀρξάμενος ἀπὸ Κύρου τοῦ Κανδαύλου τοῦ Ἀνδῶν βασιλέως εἰς Ἀλικαρνασσὸν καὶ τὸν τύραννον ἐπειδὴ ὕψερον εἶδεν ἑαυτὸν φθιτῶν πολιτῶν, εἰς τὸ Θεόριον αἰετὸν ὑπὸ Ἀθηναίων ἐθελοντῆς ἦλθε, τῆσας ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τέταπται

ἰλλαις αὐτὸν τελευτῆσαι φασιν. ἐπιγράφων·
καὶ δὲ οἱ λόγοι αὐτοῦ μουσαι.

περὶ Ἡροδότη λέγει ὁ παραβύτης ἐν ἐπι-
λῆϊ "τίς οὖν ἀγνοεῖ τὸν Αἰθιοπίων ὑπὲρ τῆ
κ' ἡμῶν τροφιμωτάτη σιτίου λόγον; ἀψά-
νοι γὰρ τῆς μάξης θανμάζειν ἔφασαν ὅπως
ἴπρια σιτούμενοι ζῶμεν, εἴ τῳ πισὸς ὁ Θέ-
ος εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ. ἰχθυοφύγων δὲ
ὡ σαρκοφύγων ἀνθρώπων γένῃ, μηδ' ὄναρ
ὄντα τὴν παρ' ἡμῶν δάιταν, οἱ τὴν οἰκω-
μένην περιηγούμενοι τὴν ἰσοροῦσιν· ὧν εἴ-
ς παρ' ἡμῶν ζηλώσαι τὴν δάιταν ἐπιχειρή-
ει, οὐδὲν ἄμεινον διακείσεται τῶν τὸ κί-
ων προσεγεγαμμένων ἢ τὴν ἀκόνιτον ἢ τὴν
λίθορον."

Ἡρομένης ὄνομα κύριον.

ἦροσα ἡροτρίασα.

Ἡρόσρατος ὄνομα κύριον.

ἦροῦντο ἐλάμβανον· "οἱ δὲ ὡς εἶχον
αὐαὶ δεῖπνον ἦροῦντο."

Ἡροφίλα ἢ καὶ Σίβυλλα Ἐρυθραία,
θεοδώρου θνγάτηρ, ἔγραψε βιβλία γ' μυ-
κὰ ἐπικῶς, καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην ἐν τοῖς
ῤῥοῖς τῶν ὑπάτων, ἄλλοι δὲ Ταρκενίου,
ἰακῶσα χρηματίσεσθαι δι' αὐτῶν. ὡς δὲ κυ-
εφρονήθη, τὰς β' κατέκρινε βίβλους, ὡς καὶ
ἔχεν ἐπιφερομένη. περιεσώθη δὲ ἡ λοιπή
αὐα, ἥτις καὶ παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἐξωνήθη
πολλοῦ τιμήματος.

ἦρησεν ἐφθάρη, ἦλθεν. ὕθεν καὶ τὸ
ἰσιήρησεν.

ἦρηται, γενικῇ, κρέματα· "ὃ δὲ τὰ
μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῆς τῶν ἀνθρώπων ἰατρι-
κῆς, καὶ ἐκείνων ἦρηται."

ἦρητο ὑψοῦτο, ἠγείρετο· "τὸ δὲ χῶμι ἐπὶ
ισοσῶτον ἦρητο ὡς ἐπὶ ἰσοπέδον ἐπὶ τὰς
ἄφρῆς τοῦ ὄρους τὰ βλήματα ἐξικνεῖτο."

ἦρτύνετο (Hom. B 55) παρεσκεύαζεν.

ἦρύγγανεν ἐμεγαλύνει, ἐνηβρύνετο·
"ἂ καὶ περιβλεπτον καὶ δόκιμον ἦρύγγανε
ἦρος, ἐπιπράσκετο." ἦρύγγανεν οὖν κυρίως
ἦρηται.

ἦρυγγίτης εἶδος βοτάνης.

ἦρυγεν (Hom. Y 404) ἐβόα.

Ἡρύγιον ὄνομα τόπου.

ἔρεθροδανωμένον ἐρυθροῦ βάμματι
βαμμένον.

Ἡρῦλλος ὁ Ἡρακλῆς.

ἦρυν ἦρταν, καὶ ἦρῦσατο ἦρτησεν.

ἦρως τὰς ὑπολειμμένας τῶν σπου-

δαίων ψυχάς.

Ἡρώδειον τόπος. Ioseph. B. I. 1 13 8 et
21 10.

Ἡρώδης ὁ πρῶτος, βασιλεὺς Ἰουδαίων,^a
ἔσχεν υἱὸς ἡμιονύμους αὐτῶ καὶ διωνύμους γ',
Ἡρώδην Ἀντίπαιον τὸν καὶ τὸν πρόδρομον ἀπο-
τεμόντα, ἐφ' οὗ καὶ ὁ κύριος ἔσαυρώθη, καὶ
Ἡρώδην Φίλιππον, ὃ πρῶτον Ἡρωδίας συ-
ναφθεῖσα θυγατέρα Σαλώμην ἔσχε τὴν καὶ
ὄρχησαμένην· καὶ Ἡρώδην Ἀγρίππαιον τὸν καὶ
Ἰάκωβον ἀνελόντα τοῦ Ζεβεδάου (Cedren.
p. 183 A). πρὸς ὃν τοῦ δήμου ἐπιφωνούτος
τότε "θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπων," δίκην
ἔδωκεν αὐτίκα. σολὴν γὰρ ἐξ ἀργύρου πεποι-
τημένην περιθέμενος καὶ εἰς τὸ θέατρον ἐλ-
θὼν καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος καθίσας ἐδη-
μηγόρει· τῆς δὲ ἡλιακῆς ἀκτῖνος προσπεσέ-
σης τῷ ἐνδύματι, ἢ λαμπηδῶν τῇ ἀγῆ τῆς
ἐσθῆτος ἀνακραθεῖσα τὰς ὄψεις τῶν περιε-
σῶτων κατήσραψε, καὶ ἀλωρηθέντων ἐπὶ τῷ
καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν εὐφημησάντων ἐπαίρεται
πλέον ὁ δεῖλαιος, ὃν εὐθὺς ἄγγελος κυρίου
ἐπάταξεν ἀθρόως, καὶ ἀνεπήδησε τῆς καθέ-
δρας ἐκ τοῦ σπυράττεσθαι δεινῶς τὴν γα-
ξέρα αὐτοῦ. τὸν δὲ Ἰάκωβον ἰδὼν ἀπαγόμε-
νον τὴν ἐπὶ θάνατον ὁ κατήγορος αὐτῆ
μεταμεληθεὶς προσέειπε τοῖς ποσὶ τοῦ ἀπο-
σώλου, λέγων "συγχώρησόν μοι, ἀνθρώπε τῆ
θεοῦ, ὅτι μεταμεμῆλμι ἐφ' οἷς ἐλάλησα
κατὰ σοῦ." ὁ δὲ μακάριος παρατίκα τῆτον
καταφιλήσας εἶπεν αὐτῷ "εἰρήνη σοι, τέκνον,
εἰρήνη σοι καὶ συγχώρησις τῆ πταισματος." ὁ δὲ μετὰ φωνῆς μεγάλης εὐθέως Χριστιανὸν
ἑαυτὸν ἐπὶ πάντων ἀνηγόρευσε, ὡς καὶ τὸ
τοῦ μαρτυρίου βραβεῖον ἀπετέλασθαι. ὁ δὲ
ἄθλιος Ἡρώδης ἐπὶ ἡμέρας φθειρόμενος καὶ
σκόληκας ἐκβράζων ἐλεινῶς τὸν βίον κατέ-
λυσε, ὡς καὶ ὁ δυσσεβέστατος αὐτῆ πατήρ·
κακείνος γὰρ τὰ πύχαιρα τῆς κατὰ Χριστὸν καὶ
τῶν ἡμιλικῶν αὐτοῦ τύλης ἐτι περιῶν τῷ
βίῳ κομισάμενος ἀσχίσω μέρῳ τὸν βίον
κατέσραψε.

Ἡρώδης Ἰούλιος χρηματίας, υἱὸς Ἀτ-
τικῷ τοῦ Πλουτάρχου (ἀπ' Ἰππάρχου), γένος
Αἰακίδης, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Μαραθιώ-
νιος, σοφιστῆς, πλούσιος ἐκ Θησαυροῦ γενό-
μενος σφόδρα, ὡς καὶ σάδιον κατεσκευάσατο
Ἀθηναίους καὶ θέατρον ὑπὲρ ὀφίον. ἦρξε τῆς
Ἀσίας ὁ αὐτοῦ πατήρ, καὶ τοῖς διουπάτοις
συγκατελέχθη. ἦν δὲ ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ

Ἀδριανῶν καὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τῶν αὐτοκρατόρων, διδασχθεὶς ὑπὸ Φαβρινῶν καὶ Πολέμωνι, καὶ ἔγραψεν ἐφημερίδας, σύγγραμμα πολυμαθές, καὶ ἐπισολάς, καὶ λόγους αὐτοσχεδίου, ὧν μέμνηται Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. διεδέξατο δὲ αὐτῆ τὴν σχολὴν Ἀδριανὸς ὁ σοφιστής. σύγχρονος δὲ ἦν Ἡρώδης Ἀρισειδῆ τῷ σοφιστῇ. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλα πλείστα, ἐν οἷς τὸ μεγαλοφυῆς καὶ ὑψίνου τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς κατανοεῖται καὶ διαδεικνύονται. τελευτᾷ δὲ ἄμφι τὰ ε' καὶ ο' ἔτη, ξυντακῆς γενόμενος.

Ἡρωδιανός Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, υἱὸς Ἀπολλωνίου τοῦ γραμματικοῦ τοῦ ἐπικληθέντος δυσκόλου, γέγονε κατὰ τὸν Καίσαρα Ἀντωνίνον τὸν καὶ Μάρκον, ὡς νεώτερον εἶναι καὶ Διονυσίου τοῦ τὴν μουσικὴν ἰσορίαν γράψαντος καὶ Φιλωνος τῆ Βιβλίου. ἔγραψε πολλά.

Ἡρωδιανός ὄνομα κύριον.

Ἡρωδίωτος.

ἠρωελεγεῖον μέτρον τι.

ἠρώησεν ἔπασσεν.

Ἡρωίτη ὄνομα κύριον.

Ἡρων Κόττος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τὰς ἐν Ἀθήναις δίκας γεγραφώς, εἶτα ἐξήγησιν Δεινύρου, ὑπομνήματα εἰς Ἡρόδοτον Ξενοφῶντι Θουκυδίδῃ, κεκριμένων ὀνομάτων βιβλία γ', ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλείδου ἰσοριῶν, περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων καὶ τῶν λόγων οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι.

ὅτι Ἡρων ἐπέτρεψεν ἑαυτὸν ὁ Πρόκλος, ἀνδρὶ θεοσεβεῖ καὶ τελείαν παρυσκευὴν ἐσχόκει τῶν κατὰ τὴν παιδευσιν ὁδῶν, Ἀλεξανδρεῖ. Marin. V. Procli 9.

ἠρωῖνα· Ἀριστοφάνης Νεφέλεις (314) "ἠρωῖναι τινές εἰσι;" τρισυλλάβως τὸ ἠρωῖναι προήνεγκαν, ὡς ἠίδεοι ἦθεοι. Ἀλιανός "γενναῖον ἔργον καὶ τολμηρὸν ἠρωίνης ἀντικρὺς τοῦτο δράσασα."

Ἡρωῖναξ ὄνομα κύριον.

ἠρωῖον μνημεῖον.

ἠρωὺς ἡμίθεος, δυνατός, γενναῖος, δυσυλλάβως δὲ κέχρηται Ὀμηρος ἠρω, ἄπαξ ἐν Ἰλιάδι (H 453) καὶ ἄπαξ ἐν Ὀδυσσειᾷ (θ 483).

ἠρωῦτα παρεκάλει, ἔθυσεν, ἤχετο, ἰκέτευεν.

ἦς ὑπῆρχες.

Ἡσαῦτος ὄνομα κύριον.

Ἡσαῦτον ὄρος.

ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μ (A Plut. 1003), παροιμία ἀπὸ χρησίων τῶν ποτὲ εὖ εἶτα ἑτέρως γεγονότων ἦσαν ἀντὶ τοῦ ὑμνησαν, ἐδόξα ἦσαν ἠδεισαν, ἐγίνωσκον (Eur. F "οὐδ' ἀφριγμένον τὸ πάμπαν ἦσαν." ἦσας χάριν ἐποίησας, ἐδόξασας ἦσατο (Hom. ι 553) εὐφράνθη. Ἡσαῦ ὄνομα κύριον.

ἦσειν (Hom. θ 203) πέμψειν.

ἦσθα ἦς, ὑπῆρχες (AP 6 199 γὰρ εὐχολῆσι κατήκοος, ἔνθα ἰ ἴλαος."

ἦσθαι καθῆσθαι.

ἦσθει χαρήσεται (A Lys. 201) μὲν ἂν τις εὐθὺς ἦσθει λαβῶν." τὶ φησιν, ἐπεὶ μεγάλη ἦν καὶ πλέα. καὶ χαρεῖς.

ἦσθην ἐχάρην.

ἦσθηται ἔγνωσαν Ἀριστοφάν. 671) "οἱ δὲ σύμμαχοι ὡς ἦσθηται φασα ἐκ κηθαρίου λυγαριζόμενε ἦσθετο ὁμοίως.

ἦσθησθαι περιβεβλησθαι. "Θε τε ἦσθησθαι σολὴν αὐτόν."

ἦσθητο ἀντὶ τοῦ περιβεβλησθαι ἦσθητο κροκωτὸν χιτῶνα ὑπὲρ τῆ ἐς αὐτὸν ἐπιστρέφειν."

ἦσθιον ἔτρωγον.

ἦσι φησίν.

Ἡσιόδος Κυμαῖος, υἱὸς δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου καὶ μητρὸς δης ἐν Ἀσκρῇ τῆς Βοιωτίας. γενεὴ δὲ εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀπέλλιδος τινὸς ὄνομα, ὃν φασὶ τινες τοῦ Ὀμήρου εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιαδοῦν εἶναι τοῦ Ὀμηροῦ, ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τῶν κατὰγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ θεογονία, ἔργα καὶ ἡμέραι, ἀσπίς, ἠρωινῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις ε', ἐκ εἰς Βύτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτῷ, Ἰδαίων Λακτύλων, καὶ ἄλλα πολλὰ τῆσε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφω εἶ μὲν, οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν ἀδελφῆς αὐτῶν ἀνείλον τὸν Ἡσιόδοτον. ἦν δὲ Ὀμήρου κατὰ τινὰς προσηγορίας κατὰ δὲ ἄλλους σύγχρονος. Πορφύριος ἄλλοι πλείστοι νεώτερον ε' ἐνιαυτοῖς σιν, ὡς λβ' μόνους ἐνιαυτοὺς συμμνησθαι τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος.

ἡ ὄνομα κύριον.

ἔφρις.

ἔκαμιν.

ἐνον κατεσκευασμένον· ἀσκήματα
τασκευάσματα. (S El. 217) "ἀλλ'
, πλὴν λόγῳ γ' ἡσκημένον."

σας ἐχάρης.

ἴσο· (AP 6 52) "οὕτω τοι, μελίνα
ἰ κίονα μακρὸν ἦσο, πανομφαίω
ἰσ' ἱερά." καὶ αὐθις (AP 6 128)
ἡγάθειον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπί

ιεν· Ἡρόδοτος (8 5) "ὁ Κορίνθιος
ῶν λοιπῶν ἡσπαιρε μούνος, φά-
λεύσεσθαι ἀπὸ Ἀρτεμισίου."

ἴτες συνελθόντες.

ἦναι ἡττηθῆναι.

ἴτες ἡττήσαντες.

ο ἡττηντο.

θαι, παρακείμενος, ἀντὶ τῆ ἡττη-

ἐτοίμως κατέχειν, ἀντὶ τοῦ
:· καὶ αὐθις (Procop. Arc. 7) "ἦσ-
τα τοὺς παραπεπτωκότους ἦνίη ἡ
υσιανὸν ἐς τὴν πόλιν."

ται ἡττωνται.

αθίζεται. ἦσαι δὲ ὠνόμασαι.

αθίζοντο, δυνικῶς· Ἀριστοφάνης
· "τῷ δ' οὐκ ἄρ' ἦσεν." τινὲς δὲ
σην, ἀντὶ τοῦ ἦδεσαν, οὐδὲν ἄλλο
ἀκνειν.

ντὶ τῆ ὑπῆρχον, δυνικῶς· "ἀδελφῷ
καὶ αὐθις "ἐπηρμένω τε ἦσεν
λίσιον," ἡπατημένω. cf. v. ἡμίσεια.
δέ.

έτηκας (Ps. 72 15) ἢ συνέθε και
ς, παρέβης.

ἴμινος συκαμίνω ῥύπτεται,
ἑαυτοῖς τὰ ὑφέλιμα λαμβάνοντες

ακουσιῶν δεκάτη, ἐπὶ τῶν σφό-
λων.

ζω δοτικῆ.

ος Μιλήσιος, υἱὸς Ἡουχίου δι-
αὶ Φιλοσοφίας, γεγωνὸς ἐπὶ Ἀνα-
σιλῆως, ἔγραψεν ὀνοματολόγον ἡ
ν ἐν παιδείᾳ ὀνομασιῶν, οὗ ἐπιτομή
τὸ βιβλίον, καὶ χρονικὴν ἰσορίαν,
ἴλεν εἰς ἕξ διασημια (οὕτω γὰρ
ον βιβλίον), ἐν οἷς ἐμφέρονται αἱ

κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν Ῥωμαίων βασι-
λέων καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατὰ ἔθνος κρα-
τησάντων τυράννων καὶ τὰ κατὰ τὸ Βυζάν-
τιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας Ἀνυσυ-
σίου τοῦ ἐπονομαζομένου δικόρου. εἰς δὲ τὸν
πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ λαμψάντων ἐκκλησιου-
σικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει, ὡς
ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέχειν μὴ εἶναι αὐτὸν
χριστιανόν, ἀλλὰ τῆς Ἑλληνικῆς ματαιότητος
ἀνάπλεων. καὶ ἡ συχῆ ἡσύχως.

ἡσχαλλον ἐλυποῦντο.

ἡσχάτισεν ὑξέρησεν.

ἦτα τὸ σοικεῖον, τὸ γράμμα. ἦττα ἡ
ἡττησις.

ἡταίρηκεν ἡτάκτησεν. "ἡταιρηκέμαι δὲ
τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ εἶναι δ'
ἄξιον τὸ ἱερόν πῦρ φρυᾶν" (cf. v. Ἀημοχύρης).

ἡταιρηκῶς ἐπὶ τῆς πορνείας, ἡταιρι-
κῶς δὲ ἐπὶ τοῦ ἐταίρου.

ἡ τὰν ἡ ἐπὶ τὰν ἡ ταύτην ἡ ἐπὶ ταύτη-
γυνη Λάκκινα τῷ παιδί δοῦσαι τὴν ἀσπίδα
τοῦτο εἶπεν.

ἡττημένην ἀντὶ τῆ κεχρημένην· καὶ γὰρ
αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κίχρασθαι. Harp.

ἡττησεν ἐξήτησεν.

ἡτίμησεν (Hom. A 11) ἡτίμασεν, ὕβρισεν.

ἡτορ ψυχῆ· Ὀμηρος (A 115) "ἄπαλόν
τέ σφ' ἡτορ ἀπύρου." ὅπερ ἐκίνησε τὸς ζω-
κούς λέγειν ὅτι συναύξεται τῇ σώματι ἡ ψυχῆ
καὶ συμμειοῦται πάλιν.

ἡτρέμιζεν ἐκαρτέρει, ἡσύχαζεν.

ἡτρια οἱ σήμερες· (AP 6 288) "τόν τε
πρόσεργον ἄτρακτον, καὶ τὰν ἄτρια κρινα-
μέναν κερκίδα, τὰν ἰσιῶν μολπάτιδα."

ἡτριαῦα καὶ ἡτριαῖον.

ἡτριον ἔνδυμα ὕμενωδες· "μετεωρίζον
τὸ ποικίλον ἡτριον πάσας ἐλίσσει τροπὰς"
(cf. vv. Ἰνδοί εἰ χιλιοσύς). λέγει περὶ τῆ δρυ-
κοντοειδοῦς σημείου τοῦ ἐν πολέμῳ. Ἰτριον
δὲ τὸν ἄτρον.

ἡ τρεῖς ἕξ ἡ τρεῖς κύβοι. τὸ μὲν τρεῖς
ἕξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύ-
βοι τὴν ἦτταν.

ἡτρον τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. καὶ
τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας, ὃ καλεῖσιν ἔλυτρον·
Ἀριστοφάνης (Th. 516) "τὸ γὰρ ἡτρον τῆς
χύτρας ἐλάττισεν." ἐν χύτραις γὰρ τὰ παι-
διά ἐξετίθεσαν.

ἡττηθεὶς" ἀντὶ τῆ ἡττον ἔχων "ἀπέλ-
θοι."

Ἀδριανῶν καὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τῶν αυτοκρατόρων, διδασκτεὶς ὑπὸ Φαβωρίων καὶ Πολέμωνι, καὶ ἔγραψεν ἐφημερίδας, σύγγραμμα πολυμαθές, καὶ ἐπισολάς, καὶ λόγους αὐτοσχεδίου, ὧν μίμνηται Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. διεδέξατο δὲ αὐτῆ τὴν σχολὴν Ἀδριανὸς ὁ σοφιστής. σύγχρονος δὲ ἦν Ἡρώδης Ἀριστείδῃ τῷ σοφιστῇ. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλα πλείεσσα, ἐν οἷς τὸ μεγαλοφρονεῖν καὶ ὑψίνουον τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς κατανοεῖται καὶ διαδείκνυται. τελευτᾷ δὲ ἄμφι τὰ ε' καὶ ο' ἔτη, ξυνητακῆς γενόμενος.

Ἡρωδιανός Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, υἱὸς Ἀπολλωνίου τοῦ γραμματικοῦ τοῦ ἐπικληθέντος δυσκόλου, γέγονε κατὰ τὸν Καισαρᾶ Ἀντωνίνου τὸν καὶ Μάρκον, ὡς νεώτερον εἶναι καὶ Διονυσίου τοῦ τὴν μουσικὴν ἰσορίαν γράψαντος καὶ Φίλωνος τῷ Βιβλίῳ. ἔγραψε πολλά.

Ἡρωδιάς ὄνομα κύριον.

Ἡρωδίωρος.

ἠρωελεγεῖον μέτρον τι.

ἠρώησεν ἔπαυσεν.

Ἡρωίνη ὄνομα κύριον.

Ἡρῶν Κόττος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τὰς ἐν Ἀθῆναις δίκας γεγραφώς, εἶτα ἐξήγησιν Δεινάρου, ὑπομνήματα εἰς Ἡρόδοτον Ξενοφῶντα Θουκυδίδην, κεκριμένων ὀνομάτων βιβλία γ', ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλείδου ἰσοριῶν, περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων καὶ τῶν λόγων οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι.

ὅτι Ἡρῶνι ἐπέτρεψεν ἑαυτὸν ὁ Πρόκλος, ἀνδρὶ Θεοσεβεῖ καὶ τελείαν παρυσκευὴν ἐσχολοῦν τῶν κατὰ τὴν παιδευσιν ὁδῶν, Ἀλεξανδρεῖ. Marin. V. Procli 9.

ἠρῶναι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (314) "ἠρῶναι τινές εἰσι;" τρισυλλάβως τὸ ἠρῶναι προήνεγκαν, ὡς ἠΐθεοι ἦθεοι. Ἀλιανός "γενναῖον ἔργον καὶ τολμηρὸν ἠρωίνης ἀντικρυς τοῦτο δρᾶσαι."

Ἡρῶναξ ὄνομα κύριον.

ἠρῶν μνημεῖον.

ἠρῶς ἡμίθεος, δυνατός, γενναῖος. δυσυλλάβως δὲ κέχρηται Ὀμηρος ἠρῶ, ἄπαξ ἐν Ἰλιάδι (H 453) καὶ ἄπαξ ἐν Ὀδυσσειᾷ (θ 483).

ἠρῶτι πυρεκάλει, ἔθνην, πύχετο, ἰκέτευεν.

ἦς ὑπῆρχες.

Ἡσαῦτας ὄνομα κύριον.

Ἡσαῦτον ὄρος.

ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι (A Plut. 1003), παροιμία ἀπὸ χρημοῦ, εἰ τῶν ποτὲ εὖ εἶτα ἐτέρως γεγονότων.

ἦσαν ἀντὶ τοῦ ὑμνησαν, ἐδόξασαν.

ἦσαν ἠδειςαν, ἐγίνωσκον (Eur. Rhes. 854)

"οὐδ' ἀφριγμένον τὸ πάμπαν ἦσαν."

ἦσους χύριν ἐποίησας, ἐδόξασας.

ἦσατο (Hom. ι 553) εὐφράνθη.

Ἡσαῦ ὄνομα κύριον.

ἦσειν (Hom. θ 203) πέμψειν.

ἦσθα ἦς, ὑπῆρχες (AP 6 199) "ἦσθα γὰρ εὐχολῆσι κατήκοος, ἐνθα κελεύθεις ἴλαος."

ἦσθαι καθῆσθαι.

ἦσθει χαρήσεται (A Lys. 201) "ταῦτη μὲν ἂν τις εὐθὺς ἦσθει λαβῶν." τὴν κλύκῃ φησιν, ἐπεὶ μεγάλη ἦν καὶ πλέα. καὶ ἦσθεις χαρεῖς.

ἦσθην ἐχώρην.

ἦσθηνται ἔγνωσαν Ἀριστοφάνης (Vesp. 671) "οἱ δὲ σύμμαχοι ὡς ἦσθηνται τὸν σφρακα ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον." καὶ ἦσθετο ὁμοίως.

ἦσθῆσθαι περιβεβλησθαι. "Θριαμβίδα τε ἦσθῆσθαι εὐλοῖν αὐτόν."

ἦσθητο ἀντὶ τοῦ περιβεβλησθαι. "καὶ ἦσθητο κροκωτὸν χιτῶνα ὑπὲρ τῆ πλείονος ἐς αὐτὸν ἐπιστρέφειν."

ἦσθιον ἔτρωγον.

ἦσί φησιν.

Ἡσίοδος Κυμαῖος, νέος δὲ κομωδῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου καὶ μητρὸς Πυκμήδης ἐν Ἀσκρῇ τῆς Βοιωτίας. γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀπέλλιδος τοῦ Μιλωνίου, ὃν φασὶ τινες τοῦ Ὀμήρου προπάτορος εἶναι πάμπαν, ὡς ἀνεψιαιοῦν εἶναι Ἡσόδου τὸν Ὀμηρον, ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τῆ Ἄιλουτος κατάγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα, Θεογονία, ἔργα καὶ ἡμέραι, ἄσπις, γυναικῶν ἠρωινῶν κατάλογος ἐν βιβλίῳ ε', ἐπικηθῆναι εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτῷ, περὶ τῶ Ἰδαίου Λακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφω καὶ Κτιμένω, οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορᾷ ἀδελφῆς αὐτῶν ἀνείλον τὸν Ἡσόδον ἄντες. ἦν δὲ Ὀμήρου κατὰ τινὰς πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλους σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλείεσοι νεώτερον ε' ἐνιαυτοῖς ὄρωσιν, ὡς λβ' ἄλλοι μόνους ἐνιαυτοῦ συμπορευθῆναι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.

Ἡσιόνη ὄνομα κύριον.
 ἦσις τέφρις.
 ἦσκει ἔκαμιν.
 ἦσκημένον κατεσκευασμένον· ἀσκήματα
 ἢ τὰ κατασκευάσματα. (S. El. 217) "ἀλλ'
 ἐκ Ὀρέξου, πλὴν λόγῳ γ' ἦσκημένον."
 ἦσμένισα εἰς ἐλάφους.
 ἦσο κείσο· (AP 6 52) "οὕτω τοι, μελίω
 ναυά, ποτὶ κίονα μακρὸν ἦσο, πανομφαίῳ
 ἦνι μένουσ' ἱερά." καὶ αὐθις (AP 6 128)
 ἦσο κατ' ἡγάθειον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπί
 αινά."
 ἦσπαιρεν· Ἡρόδοτος (8 5) "ὁ Κορίνθιος
 βασιλεὺς τῶν λοιπῶν ἦσπαιρε μούνος, φά
 νος ἀποπλεύσασθαι ἀπὸ Ἀρτεμισίου."
 ἦσπικότες συνελάθοντες.
 ἦσσηθῆναι ἡττηθῆναι.
 ἦσσηκότες ἡττήσαντες.
 ἦσσηντο ἡττηντο.
 ἦσσησθαι, παρακείμενος, ἀντὶ τῆ ἡττη
 θαι.
 ἦσσον ἐτοίμως κατέχειν, ἀντὶ τοῦ
 ὁμοίως. καὶ αὐθις (Procop. Arg. 7) "ἦσ
 ον δὲ ταῦτα τοὺς παραπεπτωκότας ἦναι ἢ
 ἀ πρὸς Ἰουστινιανὸν ἐς τὴν πόλιν."
 ἦσσωνται ἡττωνται.
 ἦσαι καθέξεται. ἦσαι δὲ ὠνόμασαι.
 ἦσην ἐκαθέζοντο, δυνικῶς· Ἀριστοφάνης
 κρησι (19)· "τῶ δ' οὐκ ἄρ' ἦσην." τινὲς δὲ
 ἀ τοῦ ἰσην, ἀντὶ τοῦ ἦδεσαν, οὐδὲν ἄλλο
 δεσαν ἢ δάκνειν.
 ἦσην ἀντὶ τῆ ὑπῆρχον, δυνικῶς· "ἀδελφῶ
 ὅ ἦσην." καὶ αὐθις "ἐπηρμένω τε ἦσην
 ἰφωταῖς ἐλλίσιν," ἡπατημένω. cf. v. ἡμίσεια.
 ἦσόν ἡδύ.
 ἦσυνθέτηκας (Ps. 72 15) ἢ συνέθε και
 ιολόγησας, παρέβης.
 ἦ συκάμινος συκαμίνω ῥύπτεται,
 ὡς τοὺς ἑαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας
 ἑαυτῶν.
 ἦ Συρακουσιῶν δεκάτη, ἐπὶ τῶν σφό
 ρα πλουσιῶν.
 ἦσυχάζω δοτικῆ.
 Ἡσύχιος Μιλήσιος, υἱὸς Ἡσυχίου δι
 γήρου καὶ Φιλοσοφίας, γεγονὼς ἐπὶ Ἀνα
 κίστου βασιλείας, ἔγραψεν ὀνοματολόγον ἢ
 ἑσάκι τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομασῶν, οὗ ἐπιτομή
 εἰ τοῦτο τὸ βιβλίον, καὶ χρονικὴν ἰσορίαν,
 ἣν διείλεν εἰς ἕξ διασηματα (οὕτω γὰρ
 αἰεὶ ἕκασον βιβλίον), ἐν οἷς ἐμφέρονται αἱ

κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν Ῥωμαίων βυσι
 λέων καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατὰ ἔθνος κρυ
 τησάντων τυράννων καὶ τὰ κατὰ τὸ Βυζάν
 τιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας Ἀναστα
 σίου τοῦ ἐπονομαζομένου δικόρου. εἰς δὲ τὸν
 πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ λαμβάνωντων ἐκκλησια
 στικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει, ὡς
 ἐκ τούτου ὑπόνοιον παρέχειν μὴ εἶναι αὐτὸν
 χριστιανόν, ἀλλὰ τῆς Ἑλληνικῆς ματαιότητος
 ἀνάπλεων. καὶ ἦσυχῆ ἡσύχως.
 ἦσχαλλον ἐλυποῦντο.
 ἦσχάτισεν ὑξέρησεν.
 ἦτα τὸ σοικεῖον, τὸ γράμμα. ἦττα ἢ
 ἦττησις.
 ἦταίρηκεν ἠτάκτησεν. "ἦταιρηκέμαι δὲ
 τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ εἶναι δ'
 ἄξιον τὸ ἱερόν πυρ φρυσᾶν" (cf. v. Δημοχάρης).
 ἦταιρηκῶς ἐπὶ τῆς πορείας, ἦταιρι
 κῶς δὲ ἐπὶ τοῦ ἐταίρου.
 ἦ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτη.
 γυνὴ Λύκωινω τῷ παιδί δοῦσα τὴν ἀσπίδα
 τοῦτο εἶπεν.
 ἦτημένην ἀντὶ τῆ κεχρημένην· καὶ γὰρ
 αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κίχρωσθαι. Harp.
 ἦτησεν ἐζήτησεν.
 ἦτίμησεν (Hom. A 11) ἠτίμασεν, ὕβρισεν.
 ἦτορ ψυχῆ· Ὀμηρος (A 115) "ἀπαλόν
 τέ σφ' ἦτορ ἀπύρου." ὅπερ ἐκίνησε τὸς ζω
 κὸς λέγειν ὅτι συναύξεται τῇ σώματι ἢ ψυχῇ
 καὶ συμμειοῦται πάλιν.
 ἦτρέμιζεν ἐκαρτέρει, ἡσύχαζεν.
 ἦτρια οἱ σήμερες· (AP 6 288) "τόν τε
 πρόσεργον ἄτρακτον, καὶ τὰν ἄτρια κρινα
 μέναν κερκίδα, τὰν ἰσιῶν μολπάτιδα."
 ἦτριαῦα καὶ ἦτριαῦον.
 ἦτριον ἐνδυμα ὑμενωδες· "μετεωρίζον
 τὸ ποικίλον ἦτριον πάσας ἐλλισσει τροπᾶς"
 (cf. vv. Ἰνδοί et χιλιοσός). λέγει περὶ τῆ δρα
 κοντοειδοῦς σημείου τοῦ ἐν πολέμῳ. ἦτριον
 δὲ τὸν ἄτρον.
 ἦ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι. τὸ μὲν τρεῖς
 ἕξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύ
 βοι τὴν ἦτταν.
 ἦτρον τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. καὶ
 τὸ κύλυμμα τῆς μήτρας, ὃ καλεῖσιν ἔλτρον·
 Ἀριστοφάνης (Th. 516) "τὸ γὰρ ἦτρον τῆς
 χύτρας ἐλάττισεν." ἐν χύτραις γὰρ τὰ παι
 δία ἐξετίθισαν.
 ἦττηθεὶς ἀντὶ τῆ ἦττον ἔχων "ἀπέλλ
 θοι."

ἡττήθης τῆς ἀληθείας. καὶ ἡττήθης τινος ἀλεκτρούβου (Α Αν. 70), ἐπὶ δούλων ἢ θεραπεόντων ἐπομένων τοῖς δεσπότηταις. φυσικὸν ἐστὶ τοῦτο, ἐπεὶ ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρούβων οἱ ἡττήθέντες ἔπονται τοῖς νεικηκόσι. καὶ Θεόκριτος (22 72) "ὄρνιθων φοινικολόφων τοιοῦδε κυδοιμοί."

ἡττημαί σου, γενικῆ.

ἡττημένος ὁ νεικημένος.

ἡττον· (Α Plut. 1119) "τῶν ἄλλων ἀπάντων ἡττόν μοι μέλει," ἀντὶ τῆ οὐδαμῶς.

ἡττώμενος, γενικῆ, νικώμενος.

ἡττων ἐλάττων, ὑποχείριος· "οὕτω δὲ ἦν Ἐπίκουρος ἡδονῆς ἡττων --- προτιμῶν" (cf. v. Ἐπίκουρος).

ἡτω ὑπαρχέτω· "ἡτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας." τρίτον πρόσωπόν ἐστι προσακτικόν, ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ ὑπάρχω· ἡ μετοχὴ εἰς ἔντος, τὸ προσακτικὸν ἔθι ἔτω, ἐπεκτάσει ἡτω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἔσω. ἡ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω ἦεν ἦες ἦε, καὶ τὸ προστακτικὸν ἔε ἔέτω, καὶ κράσει τῶν δύο ε εἰς ἡ ἡτω.

ἡυγένειος (Hom. O 275) ὁ καλὸν γένειον ἔχων.

ἡύγισεν.

ἡὔδα ἔλεγεν, εἶπεν,

ἡὔδαξαντο ἐφήμησαν.

ἡὔδησα ἐφώνησα.

ἡὔδοκησα ἐθέλησα.

ἡὔλησα ὠργάνισα.

ἡὔλησαντο ἐταράχθησαν, ἐξράγησαν, πεφύσηνται. ἡὔλισαντο δὲ κατέλυσαν, ἡπλήκεισαν.

ἡὔλογησα ἡὔξιμην. καὶ εὔλογησα ὡς ἀτιχώτερον.

ἡὔμοιρῆσα ἐπέτυχον.

ἡὔπορησα ἐν εὐπορίᾳ εἶμι.

ἡὔρησθαι καὶ εὔρησθαι.

ἡὔς ὁ ἀγαθός.

ἡὔσεν (Hom. E 784) ἐφώνησεν.

ἡὔτομόλησεν ἀφ' ἑαυτοῦ παρεγένετο.

ἡὔτρεπίσα ἡτοίμασα.

ἡὔχενιζεν τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν, ἐλαμοτόμει. ὅπερ Ὀμηρος ἀνερύειν φησί. sch. S Ai. 298.

"Ἡφαισε πρόμολ' ὦδε (Hom. Σ 392) οὕτως ὡς ἔχεις παρελθὼν, μηδὲν ὑπερθέμενος.

Ἡφαισειος δεσμός, ἐπὶ τῶν ἀφύκτων·

"ὁ δὲ συγκατελιγμένος πάθεισιν ὥπερ Ἡφαισειοῖς δεσμοῖς ἀρόρητοις ἀλύτοις, ἐμένε ἐν αὐτοῖς ἐμπεδον· τὰ δὲ ἦν ἐρωτομανία καὶ μέθη καὶ πλεονεξία" (cf. v. Ἀρβαζάκιος).

Ἡφαισία. δύο πόλεις ἦσαν τῆς Ἀθήνας, Μύρινά τε καὶ Ἡφαισία. Harp.

Ἡφαισίων Ἀλέξανδρὸς γραμματικὸς ἔγραψεν ἐγχειρίδιον μέτρων, καὶ μετρικὰ διάφορα, περὶ τῶν ἐν ποιήμασι τραγικῶν, κωμικῶν ἀπορημάτων λύσεις, τραγικῶν λύσεων, καὶ ἄλλα πλεῖσα, καὶ τῶν μέτρων τὰς ποδισμῶς.

Ἡφαισίων Μακεδῶν, ἑταῖρος τῷ Ἀλέξανδρου. "λόγος δὲ ἔχει Ἀλέξανδρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τῶν γυναικῶν Λαρείου τοῦ Πέρσου, καὶ παρελθεῖν εἰσὼ εἰς Ἡφαισίαν μόνω τῶν ἑταίρων· καὶ τὴν μητέρα τὴν Λαρείου ἀγνοήσασαν ὅσιν ὁ βασιλεὺς εἶη αὐτοῖν (ἐξάλθαι γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ) τὴν δὲ Ἡφαισίῳ προσελθεῖν καὶ προσκνήσαι, ὅτι μείζων αὐτῇ ἐφάνη ἐκεῖνος. ὡς δὲ ὁ Ἡφαισίων τε ὀπίσω ὑπεχώρησε καὶ τὴν ἀμφ' αὐτὴν τὸν Ἀλέξανδρον δεῖξας ἐκείνον ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταδεδείσαν τῇ διαμαρτίᾳ ἀποχωρεῖν, Ἀλέξανδρον δὲ οὐ φάναι αὐτὴν ἁμαρτεῖν, καὶ γὰρ ἐκεῖνον εἶναι Ἀλέξανδρον. καὶ ταῦτα ἐγὼ οὐκ ὡς ἀληθῆ οὔτε ὡς πάντῃ ἄπιστα ἀνέγραψα· ἀλλὰ εἴτε οὕτως ἐπαρχθη, ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον τῆς τε ἐς τὰς γυναῖκας κατοικίσεως καὶ τῆς ἐς τὸν ἑταῖρον πίσεως καὶ τιμῆς, εἴτε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος ὡς καὶ ταῦτα ἂν πράξας καὶ εἰπὼν, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον." οὕτως φησὶν Ἀρριανός (Anab. 2 12).

ὅτι Ἡφαισος ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ.

ὅτι Ἐρμοῦ βασιλεύσαντος εἰς Αἴγυπτον καὶ θανόντος Ἡφαισος παραλαμβάνει τὴν βασιλείαν ἡμέρας ἀρχή, ὡς γίνεσθαι εἶη δ', μῆνας ζ', ἡμέρας ἧ'· οὐκ ἤδεισαν γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι ἐνιαυτοὺς μετροῦσαι, ἀλλὰ τὴν περιόδον τῆς ἡμέρας ἐνιαυτὸν ἔλεγον. ἦν δὲ μουσικὸς καὶ πολεμικὸς, διὸ καὶ θεὸν αὐτὸν ἐκάλουν· ὅσιν πολεμῶν ἐπλήγη τὸν πόδα καὶ γέγονε χωλός. ἔθηκε δὲ καὶ νόμον τοῖς Αἰγυπτίοις σωφροσύνης· οὐκ ἤδεισαν γὰρ μνηστροῦν αἱ τούτων γυναῖκες. ὑπὸ δὲ μνηστροῦς εὐχῆς τὴν ὄξυλάβην ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐξέλατο, δι' ἧς κατεσκεύασεν ἀπὸ σιδήρου αἰετὸς πολεμικὰ καὶ γεωργικὰ ἔργαλεῖα· πρὸ γὰρ αὐτοῦ μετὰ ροπαλῶν καὶ λίθων ἐπολέμουν.

νου θύρα. τὸν Φῶνόν φησι Δή-
 λοςάτην εἶναι, ἄλλοι δὲ τυφλόν,
 μένης δὲ αὐτῷ τῆς τοῦ ταμίεω θύ-
 ωκευάσαι τοιούτην ἢ οὐκ ἄν τις
 ἴψοφον ποιήσας. ἐπίους δὲ λέγειν
 νομένης αὐτῷ τῆς γυναικὸς τὴν αὐ-
 ραν εἰργάσατο ὡς μὴ ἄνευ ψόφου
 κ. τῆς δὲ κατὰ τοῦ ζέγονος δεχομέ-
 ιοιχόν, χλευάζοντας τοὺς γείτονας
 μηδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάττειν
 τὴν θύραν εἶναι λέγειν.
 δῆκεις αὐ. καὶ ἡ φειδηκότες κα-
 τες, μὴ φεισάμενοι.
 θῆ εἰάθη, συνεχωρήθη.
 ιακόσιν.
 σαν ἐπεμψαν.
 σμός ἀφρός.
 νησεν κακῶς ἐφρόνησεν.
 σα. καὶ ὁ φύς ὁ γεννήσους.
 εν (Hom. N 508) ἤντηλσεν.
 ρισεν ἐχώρισεν.
 ρίσθαι διακεχωρισθαι.
 ριάξ τῆν ἄμπελον (A Vesp. 1282)
 ὑπὸ χεῖρα. cf. v. χύραξ.
 ἐγγεμαῖηκει.
 ἐπὶ τὸν οἶκον ἀντὶ τῶ ἐκόμισεν.
 ης ὁ ἄρρην τέτιξ· (AP 7 201) "ἀλλά
 ντα κατήναρεν, ἡχέτα τέτιξ, παι-
 ἰθέου χειρὶ με πεπταμένα."
 ρς ὁ ἦχον ἀποτελιῶν.
 ἦχον, ἡ φῆμη.
 ας βοήσας.
 κόν θορυβητικόν.
 ιερεν ἐμίσει.
 ντο ἡγανάκτου· "ἦχθοντο τὸ ζρη-
 κτηγόρουν τε αὐτόν."
 Hom. A 607) ὄπου.
 σε (Hom. μ 406) συνεσκότασεν.
 κρουγή.
 ιάθησαν (Ps. 13 4, 52 4) ἀχρεῖοι
 καὶ ἄχρησοι.
 ἢ τραγωδεῖν ἢ μελαγχολᾶν,
 αἴτε λυπεῖσθαι μῆτε χαίρειν.
 ὅτι γίνεται ἡ ἡχώ κατὰ ἀνάκλασιν
 τῶν ἀντιτύπων καὶ λείων σωματίων,
 δὲ κοίλων, τοῦ πληγέντος ὑπὸ τῆς
 ἔρος. ὁ γὰρ διαλεγόμενος ὠθεῖ μὲν
 ἴαντα τὸν πέριξ ἀέρα, μάλιστα δὲ τὸν
 εν· διὸ μᾶλλον ἀκούομεν πρὸς ἡμᾶς
 τοῦ διαλεγόμενου ἢ ἀπεσραμμένου.

οὔτος δὲ ὁ ἔμπροσθεν ἀῆρ ὠθούμενος ὅταν
 ἐνεχθῆ ἐπὶ τι ἀντίτυπον ἔχον κοιλότητα, οἷά
 ἐσι τὰ ἄντρα, συνεχῆς ὦν καὶ ἀδισκεδάσος
 μείνας διὰ τὸ περιέχεσθαι ὑπὸ τοῦ κοιλώ-
 μιματος, προσπεσὼν αὐτῷ ἀντιτύπῳ ὄντι σώ-
 μιати ὠθεῖται εἰς τὸ ἔμπαλιν ὡσπερ ἡ ῥι-
 πτομένη κατὰ τοῦ τοίχου σφαῖρα, καὶ οὕτω
 χωρεῖ ἐπὶ τὸν πληξάντα, ἐνεργούντος δηλο-
 νότι τῶ ἀέρος δι' ἀμφοτέρω κατὰ τὴν διηχη-
 αὐτοῦ δύναμιν. οὐ μόνον γὰρ διὰ τὴ μὴ
 συγχωρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ κοίλου τόπου διασκε-
 δασθῆναι, οἷος ἡνέχθη, ὑπὸ τῆς ἀντιτυπί-
 ας τοῦ σκληροῦ σώματος εἰς τὸν ἀντίον ἄνω-
 θεῖται, ἀλλ' ὅτι καὶ τῷ κοίλῳ τούτῳ, ὃ προσ-
 πίπτει, οὐ κενῶ ὄντι προσπίπτει ἀλλ' ἀέρος
 πλήρει, ὅσπερ ἀῆρ συνεχῆς ἐσι καὶ ἠνωμένος
 διὰ τὸ περιέχον. τοῦτον οὖν ὁ ὑπὸ τοῦ φω-
 νήσαντος πληγείς ἀῆρ καὶ ψοφῶν διελιὼν τῆ
 φορῆ, καὶ κωλυθεὶς ὑπ' αὐτοῦ συνεχῶς ὄν-
 τος καὶ ἠνωμένου διασκεδασθῆναι, προσ-
 πίπτει τῷ σκληρῷ σώματι, καὶ μὴ δυνάμε-
 νος πρόσω χωρῆσαι ἀντανακλᾶται εἰς τοῦ-
 πίσω μετὰ τῆς οἰκείας ἐνεργείας, λέγων δὲ
 τοῦ ψόφου. καὶ οὕτω συμβαίνει παλινδρο-
 μεῖν τὸν ψόφον. Ἀλέξανδρος δὲ ἐτέρως φη-
 σίν. Philopon. in 2 de anima.
 ἡχώ· "καὶ τὰ λεγόμενα ἡχώ εἶχεν, ὡσπερ
 ἀπὸ σκήπτρου θειμισεόμενα" (cf. νν. θειμισε-
 σαντος et κατεγλωττισμένου).
 ἡχώ λόγων ἀντιῶδος ἐπικοκκάστρια
 (A Th. 1065) ἀντὶ τῶ εἰωθυῖα γελᾶν, γελᾶστρια.
 ἡψατο (Hom. A 512) ἐκράτησεν.
 ἡ ψελλῆ οὐ πιττεύω, περομίᾳ ἐπὶ
 τῶν τὰ οἰκεία ἐλαττώματα πειρωμένων ἀπο-
 κρύπτειν.
 ἡψεν ἀνήψεν.
 ἡώη (an ἡώη) ὄνομα πόλεως.
 ἡώθεν ἔωθεν, ὄρθρου.
 ἡώκοιτος (Hes. O. 572) ὁ πρῶτος ἦνος.
 ἡών Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκρά-
 τος (23 199) πόλις ἐστὶ, Μενδαίων ἀποικία.
 Harp.
 ἡωρεῖμ ὄνομα κύριον.
 ἡωρημένω κρημαμένω, καὶ ἡώρησεν
 ἐκρέμισεν, ἀνήψεν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 172)
 "ταῦτά σοι, ὦ Διώνυσε, πρὸ πασιδάδος ἡώ-
 ρησε τὰ κάλλεος κόσμου καὶ μακίης."
 ἡώρου ἐβύσαζον, ἀνεῖχον· (Menand.
 p. 383 Nieb.) "τὴν δὲ κλίνην ταῶνες τέσσαρες
 χρυσοὶ ἡώρου." ἀλωρῶ τὸ ῥῆμα.

ἡώς ὁ πρὸ ἡμέρας ὄρθρος. ἐπὶ μὲν τῆς Θεᾶς (Hom. A 1, ε 1) "Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων," ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας (Φ 155) "ἦδε δέ μοι νῦν ἡώς ἐνδεκάτη," ἐπὶ δὲ τῆς πρωίας ἕως ἔκτης ὥρας (Φ 111) "ἔσεται ἢ ἡώς ἢ δειλη ἢ μέσον ἡμαρ." λέγεται δὲ ἡμέρα κοινῶς ἡώς, ἰωνικῶς ἕως, δωρικῶς ἰώς, αἰολικῶς ἐκ τέτου αὐώς.

Θαβῶρ ὄνομα ὄρου. λέγεται δὲ καὶ Θαβῶριον.

Θαιμανίτης ὁ ἀπὸ Θαμάν, ὁ ἔσι. . .

Θαιρούς τοὺς εὐροφείδης τῆς Θύρας.

Θῦκοι θρόνοι, καθέδραι.

Θῦκος τόπος ἔνθα πολλοὶ συνήρχοντο σκεπτόμενοι.

Θαλά· (3 Regg. 18 35) "καὶ τὴν Θαλά ἐπλήρωσεν ὕδατος."

Θαλάμακες. καὶ Θαλάμακι τῷ κωπηλατοῦντι ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρης. αἱ δὲ Θαλάμακες ὄλγον ἐλάμβανον μισθὸν διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις πρὸς ἄλλας τάξεις τῶν ἐρετῶν, ὅτι μᾶλλον εἰσιν ἐγγὺς τοῦ ὕδατος· ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν, ἡ μὲν κάτω Θαλαμίται, ἡ δὲ μέση ζυγῖται, ἡ δὲ ἄνω Θρανῖται. ἡ Θρανίτης ὁ πρὸς τὴν πρύμναν. Θαλαμία δὲ ἡ ὁπή δι' ἧς ἐξέρχεται ἡ κώπη. sch. A Ran. 1106.

Θαλάμη. καὶ Θάλαμος οἶκος ἢ κοιτῶν. (AP 6 220) "ἰσὴν σοι Θαλάμην ζώαγμα καὶ λαλάγμα τῆτο τὸ θηρὶ φρυγῆς αἴτιον ἀντίθεμι," καὶ αὐθις (6 239) "ἐκ δὲ μελιχρῶ νέκταρος ἐμπλήσους κηροπιγεῖς Θαλάμας."

Θαλαμηπόλος ἡ περὶ τὸν Θάλαμον ἀναερεφομένη καὶ φυλάττουσα, ἡ νεωκόρος· (AP 6 173) "Ἀχρυλὶς ἡ Φρυγίη Θαλαμηπόλος, ἡ περὶ πένκας πολλὰκι τοὺς ἱεροὺς χευαμένη πλοκάμους."

Θαλαμίδιοι κῦπαι αἱ ἡρέμα ἐλαύνουσαι. Ἡρόδοτος (5 33) "τοῦτον δῆσαι Θαλαμῆς διελόντας τῆς νηὸς κατὰ τοῦτο, ἔσω μὲν κεφαλὴν ποιεῦντας, ἔσω δὲ τὸ σῶμα."

Θαλάττη ἐκ χαρῶδρας ὕδωρ, ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμημένων. ὁμοίως τῷ βῶλος ἕρουρα.

Θαλάττιον κῦμα.

Θαλαττοκοπεῖς ματαιολογεῖς, ταράττη, θορυβῆ, ἀπὸ τῆς Θαλάττης, ἡ ὅταν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθῆ, ἀλλήλοις συγκρούει τὰ κύματα. sch. A Eq. 827.

Θαλέεσσι τρυφαῖς θάλλειν ποιούσαις·

"τὴν μὲν ἐγὼ Θαλέεσσι ἀνέτρεπον." (AP 6 292) "ἦν γὰρ ἐρώτων καὶ χαρίτων ἢ παῖς ἀμβροσίον τι θάλος," τουτέστι βλάστημα.

Θαλέθοντες (Hom. ψ 32) θάλλοντες.

Θάλεια εὐωχία, ἀπὸ τοῦ θάλλειν· "τὴν μὲν δὴ νύκτα ἐκείνην ἐν θαλείαις καὶ εὐπαθείαις διετέλεσαν." καὶ θάλεια δαίς (Hom. H 475) ἡ θάλλουσα. σημαίνει καὶ ὄνομα μούσης.

Θαλέλαιος ὄνομα κύριον.

Θαλεροὶ δίνυγροι, νέοι, ἀκμαῖοι, ἢ ταχεῖς· "οἱ δὲ ἐπιλεξάμενοι τοὺς θαλεροὺς τῶν Ἰσούρων ὠρμησαν ἐπὶ πυράλογον πρᾶξιν." καὶ (AP 7 204) "θαλερώπιδος ἡριγενείης" τῆς εὐπροσώπου ἡμέρας.

Θαλῆς Ἐξαμίονος καὶ Κλεοβελίνης, Μιλήσιος, ὡς δὲ Ἡρόδοτος (1 170), Φοῖνιξ, γεγονὼς πρὸ Κροίσου ἐπὶ τῆς λε' Ὀλυμπιάδος, κατὰ δὲ Φλέγοντα γνωρίζομενος ἤδη ἐπὶ τῆς ζ', ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι, περὶ ἰσημερίας, καὶ ἄλλα πολλὰ. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς θειώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα, πηλῆθεις δὲ ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεὶς ὑπὸ τῷ καύματος. πρῶτος δὲ Θαλῆς τὸ τᾶ σοφῆ ἔσχε ὄνομα, καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον, ἐκλείψει τε καὶ ἰσημερία καταίτησεν. ἀποφθέγματι δὲ αὐτοῦ πλεῖστα, καὶ τὸ θρηλούμενον γινῶθι σαυτόν· τὸ γὰρ "ἔγγα, πάρα δ' ἄτα" Χίλωνος ἔσι μᾶλλον, ἰδιοποιησάμενον αὐτὸ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν. Cedren. p. 157.

Θαλῆς ὁ φυσικὸς φιλόσοφος, ἐπὶ Ἀσείριον προειπὼν τὴν τοῦ ἡλίου ἔκλειψιν· καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν (Av. 1010) "ἄνθρωπος Θαλῆς" ἀντὶ τοῦ ἄκρος τὴν ἀερονομίαν. κινεῖται δὲ Θαλοῦ, Θαλῆς δὲ Θαλῆτος. παρατηρητέον δὲ ὡς ὅτι ἂν εὐθείας τῆς Θαλῆς, ὡς Ἐρμῆς Ἐρμῆν, Θαλῆν ἐκλίεν Ἀριστοφάνης. καὶ Ἐρμῆς ὡς Θαλέας. διχῶς δὲ τὸ ὄνομα ἐκφωρητέον, βαρυτόνως μὲν Θαλῆς ὡς Χρέμης, οὗ ἡ γενικὴ Θαλῆτος, Θαλῆς δὲ Θαλοῦ. sch. A Nub. 180.

Θαλήτας Κνώσσιος ῥαψωδὸς ποιημάτων τινα μυθικά.

Θαλήτας Κρής Ἐλύριος λυρικός, γεννητὸς πρὸ Ὀμήρου, μέλη.

Θαλίαις ἑορταῖς.

Θαλλός κλάδος ἑλαίας, ἢ πᾶν τὸ θᾶλον· "ἔχοντας θαλλοὺς ὡσεὶ ἰ τὸν ἀφῆσαν ἔπεμψαν ἄνδρας."

θάλλω δοτικῆ.

νότερον λαμπρότερον, θερμοτέταρος (ΟΙ. 1 5) "μηκέθ' ἄλις σκόπει πνότερον ἐν ἡμέρᾳ φαιεννὸν ἄστρον ἰαίθέρως."

όμενοι ἐξαπατιώμενοι. Ἰώσηπος (στρ.) "τοὺς δὲ ὑποθαλπομένους ἐλνώμης, εἰ παρακρατηθεῖεν, ἐπιλεῖν ἰδίων τολμημάτων."

τήρια θάλληει ποιοῦντα, περισκέ. Ρ 6 206) "σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν α ταῦτα."

ω αἰτιατικῇ.

ωρή (Hom. Ζ 412) παραμυθία. κρόν διάπυρον· ἐν ἐπιγρύμμυτι) "καὶ τὸ θαλκρὸν κείνο κατημῆντρον ἐρωμυμνίης."

σιον τὸ ὑπὲρ εὐθυλίας διδόμενον. θῆ ἔξαπατηθῆ τῆ τῶν λόγων πεῆ δέλειασθῆ· Ἄρισσοφάνης (Eq. 210) τήσει, αἶ κε μὴ θαλφθῆ λόγοις." ἰόμενοι ἐξαπατιώμενοι.

ἰ συνεχῶς, πυκνῶς, διηνεκῶς. ες (Hom. Κ 264) πυκνοί. καὶ θα. 52) καὶ θαμειός.

σεις (Hom. Σ 386) πυκνάζεις, συνά καὶ θαμινῶς συνεχῶς, πυ

νός ὁ πυκνός, καὶ θαμινώτατος ιτος.

οις συμφέτοις τόποις.

ος ἡ ῥῆμα, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῆ θέρηρος δὲ (Ρ 677) τὰ πολυπληθῆ γησιων· "θάμινω ὑπ' ἀμφικόμω καταῤῥσενικῶς Ἰώσηπος (Α. 1. 3 2 5) ἰ τὰ περὶ τὸν θάμιμον καὶ τὰ ἄλλα ιτα συντυχεῖν προτιρηκάμεν."

οις ἢ Θαμύρας, Θραῖξ ἔξ Ἠθω. ἐν Βηρίοις πόλειος, τῆς Φιλάμωορσινότης, ἐποποῖος ὄγδοος πρὸ Ὀμηῶ δὲ ἄλλους πέμπτος· οἱ δὲ ἀπὸ οὔτος ὁ Θάμυρις ἐπειδὴ εἰς τὰς βρισεν, ἐπηρώθη. φέρεται δὲ αὐτῶ εἰς ἔπη γ. καὶ πρῶτος ἡράσθη παιαίου τούνομα, υἱοῦ Καλλιόπης καὶ ς. οἱ δὲ Κρητῶ φρασί τινα Τάλωνα θνος ἔρασθηται. οἱ δὲ Λαίον φαῤῥηται πρῶτον Χρυσίππου τοῦ Πέω, οἱ δὲ Ἰταλιώτας πρῶτους κατῥρατείας εὔροσθαι τοῦτο. κατὰ δὲ

ἀλήθειαν αὐτὸς ὁ Ζεὺς πρῶτος ἡράσθη Γαρυμῆδους.

Θάμυρις μαίνεται, ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παρῶλογα δοκούντων πρῶτειν. cf. ν. Ἄμυρις μαίνεται.

θανατῶν καὶ θανατιῶν· "ἔτιος ἄγα αὐτοῖς συμβεβήκει τὸν μὲν φονᾶν τὸν δὲ θανατιῶν."

θάνατος κακῶν ἀπόδρασις καὶ ὥσπερ ἔκ τινος χειμῶνος ἀναγκαῖος ὄρμος· τὸ γὰρ ὕγαινεῖν ἐν τῷ τεθνάναι ἔστι μᾶλλον ἢ ἐν τῷ ζῆν.

θανάτων θανάτου ἐπιθυμῶν. (Ioseph. Β. 1. 3 7 18) "Θεσπασιανὸς ἐκέλευε μὴ συμπλέεσθαι θανατῶσιν ἀνθρώποις· ἔδεν γὰρ ἀλκιμώτερον ἀπογνώσεως." Ἀισχύλος (arud Α Ran. 1439) "μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δῶρων ἐρεῖ." λέγεται δὲ θανατῶν καὶ ὁ ἀποκτείνων.

θάπτω αἰτιατικῇ.

θαργήλια ἑορτὴ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος. καὶ μὴν θαργηλιῶν. καὶ θάρρηλος ὁ τῶν σπερμάτων μεσὸς χύτρος ἱερῶ ἐψημάτος. ἤθουν δ' ἐν αὐτῇ ἀπαρχὰς τῆ θεῶ πεφηνότων καρπῶν ... ὀνομαζόμενον ἀπὸ τῆ θέρειν τῆν γῆν, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἡλίῳ. ἴσαντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροί. καὶ ἄγων θαργήλια.

θαργήλια. ἑορτὴ τὰ θαργήλια, ἄγεται δὲ θαργηλιῶνι μηνί, ὅς ἐστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος.

θαργηλία Ἀγησουργοῦ θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θεσσαλῶν ἄ ἔτη, Μιλησιὰ τὸ γένος, ἀναιρεθεῖσα δὲ ὑπὸ τινος Ἀργείου δέντος ὑπ' αὐτῆς.

θαρραλέον θάρσος. θρασὺς θαρραλεῖ διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν θρασὺς διαβολὴν ἔχει κακὸς ὢν, ὁ δὲ θαρραλέος ὡς ἀγαθὸς παίνεται. Ὑπερίδης γησιὸν ἐν τῷ Κεθνιακῷ "οἱ μὲν θρασεῖς ἀνευ λογιμοῦ πάντα πρῶτουσιν, οἱ δὲ θαρραλεοὶ μετὰ λογιμοῦ τῶς προσπεσόντας κινδύνους ἀνέκκλητοι ὑπομένουσι."

θαρραλέος ὁ εὐτολμος, καὶ θαρραλειώτερος εὐτολμότερος. θαρραλέως δὲ ἐπιρρηματικὸν διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀντὶ τοῦ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως.

Θαρρελείδης. Σύμμαχος Ἀσωπόδωρον, Αἰθῆμος ... ἀχλας ὁ ἀδελφὸς αὐτῶ ἐπὶ σμικρότητι διεβέβλητο σώματος. sch. Α An. 17.

Θαρρῶ σοι.

^a Θαρσεῖς τὴν Κυρηθόνα τὴν τῆς Αἰβύης προκυθημένην Ἡσαΐας καὶ Ἰεζεκιήλ ὀνομάζουσι. Σαβὰ δὲ Αἰθιοπικὸν ἔθνος. ἀλλὰ Αἰβυεῖς μὲν οἱ καὶ Ἄφροι προσαγορευόμενοι τὰ ἐσπέρια τῆς οἰκουμένης κατέχουσι τμήματι, Αἰθίοπες δὲ τὰ ἔωα καὶ νότια, Ἄραβες δὲ τὴν μέσην ἡπειρον, οἱ δὲ νησιῶται τῆς Θαλάσσης τὰ μέσα. τούτους ἐφη προπεσεῖσθαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. "ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες" Αὐβιδ. Theodoret. in Ps. 71 9.

^b Θαρσεῖς χώρα τῆς Ἰνδικῆς, ὅθεν ἤρχετο τῷ Σολομῶντι τὸ χρυσίον.

Θάρσυνος (Hom. N 823) τεθαρρηκώς.

Θασίαν κυκῶσι λιπαράμπυχα Ἀριστοφάνης (Ach. 671), ὅσον φιῶλην Θασίαν οἶνον πεπληρωμένην. ἄμπυξ δὲ λέγεται τὸ περιέχον· νῦν οὖν τὸ πῶμα τοῦ ἄγγελου λέγει. λιπαρὸν μὲν διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ οἶνου, ἄμπυκα δὲ παρὰ τὸ πυκάζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον καταχρηστικῶς. λείπει τὸ λάγνον. ἐπεὶ καταχρίονται πίσση τὸ ζῶμα. οὐ πιθανῶς· οὐδέπω γὰρ τότε Θάσιος οἶνος εὐδοκίμει παρ' Ἀθηναίους. οἱ δὲ ὅτι Θάσιοι τινες ῥαφανίδες λέγονται· λέγει δὲ τὴν ἠρτυμένην καὶ βρουσομένην. οἱ δὲ Θάσιον βάμμα φασὶ λέγεσθαι. οἱ δὲ τὴν λεγομένην θερμοπότιδα ἢ Θασίαν ζωμάλην, εἰς ἣν ἀπέβλυτον τὰ ἠνθρακωμένα τῶν ἰχθύων.

Θάσιος οἶνος. καὶ παροιμία (A Plut. 1022) "εἰ Θάσιον ἐνέχεις," ἐπειδὴ ἐν Θάσῳ ἴσκει Στάφυλος ὁ ἐρώμενος Διονύσου, διαφέρει ὁ Θάσιος οἶνος. ἐνέχεις δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκίνας.

Θάσος ἀγαθῶν, ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδείξαι τινα ἐπαγγελιομένων.

Θάσσαν γὰρ ἂν τις τὴν πᾶσαν ψάμμον ἐξυριθμήσειεν ἢ ὅσους οὗτος ἀνήρηκε. τὴν δὲ χώραν διαριθμούμενος ἔρημον οὖσαν τῶν ἐνοικόντων, μυριάδας μυριάδων μυρίας φημι ἀπολωλέναι. Procop. Arc. 18.

Θάτερα ἐτέρως· "ὡς πάντα δεινά, κάπικινδύνως βροτοῖς κέττει παθεῖν μὲν εὖ παθεῖν δὲ θάτερα" (S Phil. 502).

Θάτερον ἕτερον μέρος.

Θᾶττον ἀναπνοῆς τάχιον. ἢ ἀντὶ τοῦ μάλλον· (A Eccl. 235) "εἴτα σιτία τίς τῆς τεκοῦσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν;" "ὑπᾶτου δὲ παρόντος θᾶττον ἢ κατὰ δόξαν ἐτελέσθη

τὸ ἔργον." καὶ αὐθις "ὃ δὲ θᾶττον ἢ φρονιμώτερον ἐγχειρεῖν ἔγνω τοῖς λόγοις." καὶ αὐθις (cf. v. περιέπτυσαν) "θᾶττον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπτυσαν καὶ συγκλείσαντες κατήκοντισαν." καὶ αὐθις (Synes. p. 43) "ὡν θᾶττον ἂν ἴδοις τὴν καρδίαν ἢ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀδυνατούσης τῆς γλώττης ἐξερηγηεῖσθαι τὴν γνώμην."

θᾶττον ἢ Βούτης, ἐπὶ τῶν ῥαδίως γινομένων· τούτε γὰρ μόνον ἐφαίνετο τὸ κρᾶνος καὶ ὁ ὄφθαλμός, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ ὕρου ἐκρύπτετο.

θᾶττον ὁ τόχος Ἑρακλείτω Περι νέω τρέχει. οὗτος ἐθαυμάσθη ἐπὶ τάχῃ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δακτύλων διὰ τὸν τόκον.

Θαύλων Θαύλωνος, ὃς τῷ ἰδίῳ κέλευ ἀπέκτεινε τὸν βῆν τὸν φαγόντα τὸ πόπανον, ὅπερ ἦν παρεσκευασμένον εἰς τὴν θυσίαν ἐν τοῖς διπολλοῖς (sch. A Nub. 981). καὶ ζῆτι ἐν τῷ βουφόνῳ.

θαυμάζω. ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγινώσκω σημαίνει, πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὸ ἐπαινώ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐθεῶντο· (Hom. Σ 496) "ἰσάμενοι θαυμάζον." "θαυμάζω δὲ ἔγωγε πῶς τοσοῦτων εἰρημένων, ἐκείνων μὲν ὄντων πολλῶν καὶ καλῶν ἐπελάθον. τὸ γὰρ οὐκ ἐνόησας οὐποτ' ἂν εἴποιμι περὶ σοῦ, πλὴν εἰ μὴ πρότερον ἐματὸν πολλάκις ἀγνοῆσαιμι."

θαυμάλωψ (ἀπ' θαυμάλωψ) ὁ ἠμίφικτος ἢ ὁ διακεκυνμένος ἄνθραξ.

θαυμάσας ἔχω ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασε ἀττικῶς· "οὐτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἴθε πλέον θαυμάσας ἔχω" (S OC 1139).

θαυμάσια ἐν γῆ Χάμι (Ps. 105 27). θαυμάσια ἐπὶ Θεοῦ τὰ ἐπ' εὐεργεσίας τῶν γινόμενα. δύναμις δὲ φοβερῶν ἢ ἐπὶ τιμῆς ἑτέρων δειχθεῖσα μεγαλουργία. Theodoret. in Ps. 144 5.

θαυμασαί· "ἐκπλαγεῖς ἠκολούθουν, αἱ μὲν σοφίας, οἱ δὲ εἰδους, οἱ δὲ διαίτης, αἱ δὲ σχήματος, οἱ δὲ πάντων ὁμοῦ θαυμασαὶ ὄντες" (Philostr. V. A. 41).

θαυμασοῦς· "μεγάλως ἔχων ἑλπίς θαυμασοῦς τινὰς ἐξίσσεσθαι μισθὸς τῆς προδουσίας."

θαψακηνός ἀπὸ τόπου.

θαψίνη "γυναικὶ κλητεύειν λοιπὸς θαψίνη" (A Vesp. 1404).

Θεαγένης Ἀθηναῖος ἄρχων, φιλότιμος ἄνθρωπος καὶ μεγαλοφυΐας, Ἑλλήνων τε ὅτι μάλιχα χρήμασι λαμπρυνόμενος, οἷς εἰς δέον ἐχρήστο τὰ πολλά, πόλειόν τε ἐνίων τὰ πταίσματα ἐπικυροφούμενος καὶ τοῖς θεομένοις τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρῶν, οὐ μὲν χειρὶ δωρούμενος ἀλλ' ἀμφοῖν κατὰ τὴν παροιμίαν ἦν γὰρ φιλόδωρός τε καὶ μεγαλόδωρος εἰς ἵπερβολήν, ἀναλοῦτο δὲ αὐτῷ πολλὰ τῶν χρημάτων εἰς τε διδασκάλους καὶ ἰατροὺς καὶ τὴν ἄλλην τῆς πατρίδος εὐθημοσύνην. ταῦτα μὲν ἀξιώματα τῶν Θεαγένους· ὧν δὲ θεμοιδίης καὶ οὐδαμῶς καταφρονεῖσθαι ἀνεχόμενος, ἀλλὰ καὶ θεραπεύεσθαι σπουδαίων ἐπὶ πάντων καὶ οὐχ ἤκιστα τῶν φιλοσοφῶντων, ὑπεροφῶν δὲ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους καὶ μάλιχα τοὺς ἐν δυνάμει δοκοῦντας εἶναι καὶ προθυμονόμενος ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ λαμπρυνεσθαι, καὶ τὰ νέα ἀξιώματα προτιμῶν τῶν ἀρχαίων ἡθῶν τῆς εὐσεβείας, ἔλαθε μὲν ἑαυτὸν ἐμπεισῶν εἰς τὸν τῶν πολλῶν βίον, ἀποσπασθεὶς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἔτι ἄνω προγόνων, ἔλαθε δὲ τοὺς πᾶσι οὐκέτι φίλους ἀληθινούς ἀλλὰ κόλακας ἀπατηλοὺς κεκτημένους. οὐκ οὐκ ἔτι διέσωζε τὴν πάλαι αἰδῶ πρὸς φιλοσοφίαν, ἀλλὰ τῷ μὲν λόγῳ τοὺς φιλοσόφους ἐπιποιήτο περὶ ἑαυτῶν, τῷ δὲ ἔργῳ τοὺς θεραπεύοντας. αὕτη πρώτη ἀρχὴ ἐγεγόνει τῆς πρὸς Μαρῖνον ὑποψίας. ὁ γὰρ Μαρῖνος ἐμμένων τῇ παραδοθείσῃ σεμνότητι τῶν φιλοσόφων ἐθεράπευε μὲν τὰ εἰκότα τὸν Θεαγένη, καὶ οὐκ ἦν τις ἄρα πρὸς αὐτὸν ἀλαζών οὐδὲ σκαιὸς οὐδὲ σοβαρὸς τὴν ἔντευξιν οὐδὲ δυσόμιλος, οὐδὲ ἄλλως ἔπερ τὸν ἰδιώτην εἶναι βουλόμενος, ἀλλὰ προσδεχόμενός τε καὶ προπέμπων ἐγένετο δῆλος καὶ τὰς ἀφειλομένας αὐτῷ τιμὰς ἀπονέμων, οἷας ὠφείλετο πρωτεύων ἄνθρωπος ἐν τῇ πόλει, τάχα δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ συμπάσῃ. καὶ γὰρ ἦν τῶν Ῥωμαϊκῶν πατέρων εἰς, καὶ πρῶτος τῆς περὶ τὰ βασιλῆα συγκλήτης βουλῆς τῇ τε ἐξ ἀρχῆς εὐγενείᾳ καὶ τῇ μεγαλειότητι τῶν τρόπων καὶ τῇ περὶ τοὺς λόγους διαφανεῖ σπουδῇ τε καὶ ἐκμειλείᾳ, ὥστε καὶ ὁ Μαρῖνος ἐσπούδαζεν αὐτῷ συναύξειν τὸ μέγεθος τῆς κατὰ πάντα κριφανείας. *Damasc. Phot. p. 346 a.*

Θεαγένης. ζῆται ἐν τῷ Ἀρχιάδου.

Θεαγένης ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία "Θεαγένους ἐκάτειον." οὗτος δειλὸς ἦν, εἶχε

δὲ Ἐκάτης ἄγαλμα, οὐ ἐπονθάνετο πανταχῶς ἀπιών. ὅς καὶ καπνὸς ἐκαλεῖτο.

Θεαγένους χρήματα τὰ τ' Ἀισχίνου (Α Ατ. 823), ἐπὶ τῶν πενήτων, ἀλαζονευομένων δέ· οὗτος γὰρ πένης ὧν ἔλεγεν ἑαυτὸν πλούσιον εἶναι. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δύο Θεαγένεις, εἷς μὲν ὁ περὶ Ὀμήρου γράψας, ἕτερος δὲ ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος. οὗτος δὲ πένης ὧν μεγαλέμπορος ἐβούλετο εἶναι, ἀλαζών, ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ καπνός, ὅτι πολλὰ ὑπισχνόμενος οὐδὲν ἐτέλει. καὶ ὁ Ἀισχίνης δὲ πένης, θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ καὶ λέγων ἑαυτὸν πλῆσιον. ἦν δ' Ἀισχίνης Σέλλου, ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιοῦτους Σέλλους καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλῆζειν. cf. v. σελλῆζειν εἰ ὑήνεια.

Θεαιδέστατος Θεοῦ ἰδέων ἔχων. εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦς οὕτως "ἄνθρωπος ὅς φησὶ μὲν πάντων θερίων θεαιδέστατος γενέσθαι."

Θεαίνα θεά.

Θεαίτητος Ἀθηναῖος ἀερολόγος, φιλόσοφος, μυθητῆς Σωκράτης, ἐδίδαξεν ἐν Ἡρακλείᾳ. πρῶτος δὲ τὰ πέντε καλούμενα σεραῖ ἐγράψε. γέγονε δὲ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Θεαίτητος Ἡρακλείας Πόντου, φιλόσοφος, ἀκροατῆς Πλάτωνος.

Θεάμονας Θεατάς, Θεωρητικούς.

Θεανῶ Κρησσοῦ φιλόσοφος, θυγάτηρ αὐτῶν Πυθαγόρου, γαμετῆ δὲ τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου, ἐξ οὗ ἔσχε Τηλαύγην καὶ Μνήσυρχον καὶ Μυτίαν καὶ Ἀριγνώτην. τινὲς δὲ Βρωτίνου γυναῖκα γράφουσι καὶ τὸ γένος Κροτωνιῶτιν. ὑπομνήματι φιλόσοφα, καὶ ἀποφθέγματα, καὶ ποιήματι τι δι' ἐπῶν.

Θεανῶ Λοκρὶς λυρική ᾠσματι Λοκρικῶν καὶ μέλη.

Θεανῶ Μεταποντινὴ ἢ Θουρία, Πυθαγορεῖα, θυγάτηρ Λεώφρονος, γαμετῆ δὲ Καρύσου ἢ Κρότωνος ἢ Βρωτίνου τοῦ Πυθαγόρου, περὶ ἀρετῆς Ἰπποδάμιον Θουρίαν, παραινέσεις γυναικείας, καὶ ἀποφθέγματα Πυθαγορεῖων.

Θεαρίων ὄνομα κύριον.

Θεατρεῖον θέατρον.

Θεατρίζω αἰτιατικῇ. καὶ ἐκθεατρίζουσι τὸ ἐξελέγγουσι. Πολύβιος (cf. v. ἐκθεατρίζουσι) "οἱ δὲ πολλοὶ --- ἀκρισταί." καὶ αὐθις "οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεάτρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατέσρεψαν."

Θεατροκρασία (Plato Legg. 3 p. 701 A) ὄχλοκρασία.

Θεγλαφυλασάρι. ζήτην ἐν τῷ Ἀχαΐ.

Θέειν καὶ Θεῖν τρέχειν.

Θέειον (Hom. Θ 135) Θεῖον.

Θεεῖω θαναμάζω.

Θεηγόροι Θεολόγοι.

Θεήλατος ὑπὸ Θεοῦ πεμφθεῖς· Μένανδρος (p. 442 Nieh.) "ὁ δὲ Ναρσῆς, ὃς εἰώθει τῶν πολεμίων αἰεὶ κρατεῖν, κατὰ τινα Θεήλατον ὁργὴν ἔφυγε προτροπιάδην."

Θεηπολεῖν Θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν, ἀργύριον εἰσπρασσόμενον.

Θεῖ εὐκόλως ῥεῖ Ἀριστοφάνης (Ecl. 109) "ἄν μὲν γὰρ οὐτε θέομεν οὐτ' ἐλαύνομεν," κατὰ τὴν παροιμίαν "ἀλλ' ὅταν ἀργύριον ᾖ, πάντα Θεῖ καλάνεται." οὐτ' ἀνέμοις οὐτε κώπαις πλέομεν.

Θεῖα εὐθέα καὶ ὀρθὰ καὶ θαναμάσα.

Θειαζόντων μαινομένων, ὅτε δὲ θαναμάζόντων.

Θειάζουσα ἐνθουσιῶσα, μαινομένη· "Μαίστος ὁ Σεμόνων βασιλεὺς καὶ Γάννα (παρθένος ἦν μετὰ τὴν Βελήδα ἐν τῇ Κελτικῇ Θειάζουσα) ἦλθον πρὸς τὸν Δομετιανόν, καὶ τιμῆς παρ' αὐτοῦ τυχόντες ἀνεκομίσθησαν" (Dio Cass. 67 5).

Θείας ἀμνάμων ὁ βορέας ὁ ἄνεμος, ἀμνάμων δὲ ὁ ἀπόγονος· ὡς γὰρ Ἡσιόδος λέγει, τῆς Θείας ἀπόγονοι οἱ ἄνεμοι.

Θειάσαντες (Thuc. 8 1) Θεόληπτοι γεγονότες.

Θειασμοί· Ἰώσηπος (B. I. 2 22) "Θειασμοί τε τοῖς εἰρήνην ἀγαπῶσι δύσσημοι."

Θειασμός· Ἀρριανός "κρότος τε ἀθρόος καὶ ἐπιθειασμοὶ ὠρμηθήσαν ὑπὲρ τε τῆ βασιλείας καὶ τῆς σρατιᾶς, ἐπιτεχῆ ἄμφοιν γενέσθαι τὴν ὀρμήν."

Θεῖεν (Hom. A 363) ποιήσιαν.

Θειλόπεδον (Hom. η 123) ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ σαρφυλαὶ ἐξηραίνοντο· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 43) "ἔχινον ἄγαλόγον, γλυκερῶν σίντορα Θειλοπέδων."

Θεῖναι (Hom. A 26) ποιῆσαι.

Θεῖνω τύπτω.

Θειοδάμη ἢ Θεοὺς δαμάζουσα.

Θειοειδεσάτη Θεοειδής.

Θεῖομεν (Hom. A 143) ἐμβαλοῦμεν.

Θεῖον θαναμάζον.

Θεῖους τε εἶναι τοὺς σπουδαίους· ἔχειν

γὰρ ἐν αὐτοῖς οἰοῦναι Θεόν· τὸν δὲ φαῖλον ἄθεον. διττὸν δὲ εἶναι τὸν ἄθεον, τὸν τε ἐναντίον τῷ Θεῷ λεγόμενον καὶ τὸν ἔξουθενητικὸν τῷ Θεῷ· ὅπερ ἔκ εἶναι περὶ πάντα φαῖλον. Θεοσεβεῖς τε τοὺς σπουδαίους· ἐμπείρους γὰρ εἶναι τῶν περὶ Θεοῦ νομίμων. Diog. L. 7 119.

Θέκλα Θέκλας.

Θεκαῖος.

Θέλγει ἀπατᾶ ἢ κακοῖ, ἀμυροῖ, σκοτοῖ. ἢ θάλλει. Θέλγειν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ εἰς ὃ θέλει τις ἄγειν τινά· ὅθεν καὶ Θελατήρια (Hom. α 337) τὰ ἄσματα, ἀπὸ τῆ τῶν ὠδῶν τοὺς ἀκούοντας θέλγειν καὶ ἄγειν εἰς τέρψιν τὸν αἰοδόν. καὶ Τελχίνες Θελαγίνες τινες εἰσὶ τὰ γὰρ θάλλοντα, φασί, καταρραίνοντες τοῖς ὕδασι τῆς Στυγὸς αὐὰ ἐποιοῦν, ἕως φατῶν βασκαίνοντες.

Θέλειν ἀντὶ τοῦ δύνασθαι. cf. vi. ἐθλήσει εἰ οὐ Θελήσει.

Θελητῆ εὐκαρπος καὶ γονιμωτάτη.

Θελακτήριον Θελητρον, τὸ εἰς ἠδορῆν ἄγον.

Θελακτώ κολακευτική.

Θελεξίνουα θυγάτηρ Ὠλύγου. cf. v. Πραξιδική.

Θελεξινόοις τοῖς τὸν νοῦν ἐξαπατῶσιν ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 88) "ὡς ἂν Θελεξινόοισιν αἰεὶ φιλτροῖσι δαμάζεις ἀνέρας."

Θέμεθλα τὰ ἐσώτερα μέρη, τὰ ἐν βάθμῳ.

Θεμελίλι (Hom. M 28) Θεμελίλι.

Θέμενος τὰ ὄπλα, ἀντὶ τοῦ περιθήμενος καὶ ὀπλισάμενος, Δημοσθένης καὶ Ὀμηρος καὶ Αἰσχίνης. Harp.

Θέμιν δικαιοσύνην. Βούχετα ... κατακλυσμόν. cf. v. Βούχετα.

Θέμις τὸ δίκαιον. καὶ Αἰλιανός "εἰ θέμις καὶ τῷ Ἱμεραίῳ πρὸς Ὀμηρον τὸ ὄμμα ἀνατείνειν."

Θέμιζα (Hom. E 761) νόμον, ἢ δίκην.

Θεμισεία.

Θεμισεῦειν ἀντὶ τοῦ χρησιμῶδῶν Ἀσσίας. γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπὸλωνος. Harp.

Θεμισεῦσαντος ἄρξαντος, δικάσαντος περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως (Philostrot. 1 13) "καὶ τὰ λεγόμενα ἠγῶ εἶχεν ὡσπερ ἀπὸ σκήπτρου Θεμισεῦόμενα."

Θεμίστιος φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῷ

ίνων Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβύτου, ἐφ' οὗ ἵ ὑπαρχος προεβλήθη Κωνσταντινουπόλεως, ραφε τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως ράφρασιν ἐν βιβλίοις η', παράφρασιν τῶν λυτικῶν ἐν βιβλίοις β', τῶν ἀποδεικτικῶν βιβλίοις β', τοῦ περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ' δὲ τούτῳ καὶ ἴδια παρεσήγαγε περὶ τῆς πῆ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς), τῶν κατηγοριῶν βιβλίῳ α', καὶ διαλέξεις.

Θέμισις.

Θεμισογένης Συρακόσιος ἱστορικὸς Κύνου Ἀνάβασιν, ἧτις ἐν τοῖς Ξενοφώντος φέται, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ παιδός.

Θεμισοκλέους παῖδες Νεοκλῆς καὶ μπόλις ἀγωνισάμενοι τὸν ἐπιτάριον ἀγῶν ἐν Ἀθήναις καὶ νικήσαντες ἐξεφανώθησαν νοοῦμενοι, καὶ Νεοκλῆς μὲν δόλιχον ἐτίσε, Δημόπολις δὲ ζάδιον. γνωρισθέντες δὲ τὰ τὸν ἀγῶνα καταλευσθήναι ἐκινδύνευσαν ὁ τῶν Θεμισοκλέους ἔχθρῶν, ὑπομνησάντων τοὺς Ἀθηναίους τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῶν φρυγῶν.

Θεμισοκλῆς Ἀθηναῖος δημαγωγός, Νεοκλέους υἱός, ἄσωτος τὴν πρώτην ἡλικίαν γεμενος, μετὰ δὲ ταῦτα στρατηγὸς αἰρεθείς, ἡ πτόσας τὸν Πειραιῶν, καὶ ναυμαχίᾳ νικήσας τοὺς Πέρσας κατὰ Σαλαμίνα, καὶ φθορεῖς γένει πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καὶ σφόδρα τιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἠγαυόχετο μετὰ ταῦτα τοῖς Ἕλλησι πομῆν, καὶ μὴ βεληθείς προδοῦναι τὴν νῆδα καὶ τὸ ἑαυτοῦ κλέος ταύρειον αἷμα τῶν ἀπώλετο. ἔγραψεν ἐπιστολὰς φρονήματικας γεμούσας.

Θεμισοκλῆς στρατηγὸς Ἀθηναίων, ὁ καταναμαχῆσας ἐν τῇ περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίᾳ τὰς βαρβάρους, εἰδ' ὕστερον φρυγαδευθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίας αἰτίᾳ ψευθεῖς, καταφρυγῶν πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξεο υἱὸ Πέρσου παῖδα, καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα ἐφ' αὐτοῦ, ὡς τρεῖς πόλεις εἰς ὄψον καὶ ἔργον καὶ ποτὸν λαβεῖν, Μαγνησίαν Μυῆντα ἰάμφακον. ἐπηγγέλματο οὖν καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα, δύνανται εἰ λάβοι. παρανόμιμος δὲ ἄμα τῷ στρατεύματι εἰς Μαγνησίαν, καταγνοὺς ἑαυτοῦ εἰ δι' αὐτὸν σωθέντες Ἕλληνες δι' αὐτῆ δουλεύεσθαι βαρβάρους, παρῆσι χρησάμενος ὡς θυσίαν ἐπιτελέσαι ἔλεται καὶ ἱερουργῆσαι τῇ Λευκοφρυγῇ

Ἀρτέμιδι, τῷ ταύρω ὑποθεῖς τὴν φιάλην καὶ ὑποδεξάμενος τὸ αἷμα, χυρδὸν πιῶν ἐτελεύτησεν. sch. A Eq. 84.

Θέμισος δικαιοσύνης.

Θεμισῶν τυράννου ὄνομα. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (99). (Herodot. 4 154) "ὁ δὲ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ ἣν γὰρ δὴ Θεμισῶν ἀνὴρ Θηραῖος." ζῆται ἐν τῷ Βάττος.

Θεμιτή· "πολλὰ γὰρ τῶν κειμηλίων ἐν ταῖς διωρῶσιν ἠδρίσκειτο, καὶ πᾶσαν Θεμιτὴν ὁδὸν ἐποίησε τὸ κέρδος· τοὺς νεκροὺς γὰρ ἐνεπάτου" (Ioseph. B. I. 6 9 4).

Θεμιτόν· Ἀλιανός "θεοὺς γὰρ οὐδαμῇ Θεμιτόν ὁρᾶν ἔτι νεκρούς, καὶ ἐὰν ὡς πάντων φίλοι, οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπροαῖς."

Θεμιτῶς νομίμως.

Θέταρ τὸ κοῖλον τῆς χειρός· Ὀμηρος (E 339) "πρυμνὸν ὑπὲρ θέταρος."

Θεογέτων Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ (18 295). Δεῖνυχρος δὲ καὶ ἄλλοι Θεογένην ὀνομάζουσιν. Harp.

Θεογενεσίαν.

Θεογένης Θάσιος. οὗτος ἔτι παῖς ὢν ἄγαλμα χαλκοῦν ἐν τῇ ἀγορᾷ κείμενον ἀναθέμενος ἐπὶ τοὺς ὄμους ἤνεγκεν ἐς τὸν οἶκον, ὀργιζομένων δὲ τῶν πολιτῶν πάλιν ἀράμενος ἐκόμισεν ἐς τὴν ἀγοράν, καὶ ἀπὸ τῆς μέγα κλέος ἔσχεν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Θεόγγητος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέποτος, Κένταυρος, ὡς Ἀθηναῖος ἐν Λειπνοσοφισαῖς (p. 104, 616, 671).

Θεογονίς Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγαρέων, γεγονὼς ἐν τῇ νθ' Ὀλυμπιάδι, ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, γνώμιος δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη βῶ, καὶ πρὸς Κύρνον τὸν αὐτῆ ἐρώμενον γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων, καὶ ἐτέρας ὑποθήκας παραινειτικὰς, τὰ πάντα ἐπικῶς.

ὅτι μὲν παραινέσεις ἔγραψε Θεογονίς, ἀλλ' ἐν μέσῳ τούτων παρεσπαρμέναι μίαιραι καὶ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ ἄλλα ὅσα ὁ ἐνάρετος ἀποσρέφεται βίος.

Θεογονίς τραγωδίας ποιητὴς πάντων ψυβρός, ἐκ τῶν λ', ὅς καὶ χιῶν ἐλέγετο. ἐστὶ δὲ καὶ ποιητὴς Θεογονίς· ἕτος δ' ἦν Μεγαρεὺς. sch. A Ach. 11.

Θεατροκρασία (Plato Legg. 3 p. 701 A) ὀχλοκρασία.

Θεγλυφαλασάφ. ζήτηι ἐν τῷ Ἀχαζ.

Θέλειν καὶ Θεῖν τρέχειν.

Θέλιον (Hom. Θ 135) Θεῖον.

Θεῖω θαναμάζω.

Θεηγόροι Θεολόγοι.

Θεήλατος ὑπὸ Θεοῦ πεμφθεῖς· Μένανδρος (p. 442 Nieb.) "ὁ δὲ Ναρσῆς, ὃς εἰώθει τῶν πολεμίων αἰ κρατεῖν, κατὰ τινα Θεήλατον ὄργην ἔφνε προτροπάδην."

Θεηπολεῖν Θεῶν εἰκόνας ἔχοντι περιπολεῖν, ἀργύριον εἰσπρασιόμενον.

Θεῖ εὐκόλως ῥεῖ· Ἀριστοφάνης (Ecl. 109) "γῦν μὲν γὰρ οὔτε θείομεν οὔτ' ἐλαύνομεν," κατὰ τὴν παροιμίαν "ἀλλ' ὅταν ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κάλυνεται." οὔτ' ἀνέμοις οὔτε κώπυις πλέομεν.

Θεῖα εὐθέα καὶ ὀρθὰ καὶ θαναμασά.

Θειαζόντων μαινομένων, ὅτε δὲ θαναμαζόντων.

Θειάζουσα ἐνθουσιῶσα, μαινομένη· "Μαῖσνος ὁ Σεμύωνων βασιλεὺς καὶ Γάννα (παρθένος ἦν μετὰ τὴν Βελήδα ἐν τῇ Κελτικῇ Θειάζουσα) ἤλθον πρὸς τὸν Δομετιανόν, καὶ τιμῆς παρ' αὐτοῦ τυχόντες ἀνεκομισθησαν" (Dio Cass. 67 5).

Θεῖας ἀμνάμων ὁ βορέας ὁ ἄνεμος, ἀμνάμων δὲ ὁ ἀπόγονος· ὡς γὰρ Ἡσίοδος λέγει, τῆς Θεῖας ἀπόγονοι οἱ ἄνεμοι.

Θειάσαντες (Thuc. 8 1) Θεόληπτοι γενονότες.

Θεῖασμοί· Ἰώσηπος (B. I. 2 22) "Θεῖασμοί τε τοῖς εἰρήνην ἀγαπῶσι δύσφημοι."

Θεῖασμός· Ἀρριανός "κρότος τε ἀθρόος καὶ ἐπιθεῖασμοὶ ὠρμηθήσαν ἐπὲρ τε τῆ βασιλείως καὶ τῆς σρατιᾶς, ἐπιτεχῆ ἄμφοῖν γενέσθαι τὴν ὀρμήν."

Θεῖεν (Hom. A 363) ποιήσιαν.

Θεῖλόπεδον (Hom. η 123) ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ σαφυλαὶ ἐξηραίνοντο· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 43) "ἔχινον ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα Θεῖλοπέδων."

Θεῖναι (Hom. A 26) ποιῆσαι.

Θεῖνω τύπτω.

Θεῖοδάμη ἢ Θεοὺς δαμάζουσα.

Θεῖοειδεσάτη Θεοειδής.

Θεῖομεν (Hom. A 143) ἐμβαλοῦμεν.

Θεῖον θαναμασόν.

Θεῖους τε εἶναι τοὺς σπουδαίους· ἔχειν

γὰρ ἐν ἑαυτοῖς οἰοῦναι Θεόν· τὸν δὲ φαῦλον ἄθεον. διττὸν δὲ εἶναι τὸν ἄθεον, τὸν τε ἐναντίον τῷ Θεῷ λεγόμενον καὶ τὸν ἔσοθεννητικὸν τῷ Θεῷ· ὅπερ ἔκ εἶναι περὶ πάντα φαῦλον. Θεοσεβεῖς τε τοὺς σπουδαίους· ἐμπείρους γὰρ εἶναι τῶν περὶ Θεοῦ νομιμῶν. Diog. L. 7 119.

Θέκλα Θέκλας.

Θεκῶος.

Θέλγει ἀπατᾶ ἢ κακοῖ, ἀμιαροῖ, σκοτοῖ. ἢ θάλλει. Θέλγειν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ εἰς ὃ θέλει τις ἄγειν τινά· ὅθεν καὶ Θελκτήρια (Hom. α 337) τὰ ἄσματα, ἀπὸ τῆ τῶν ὠδῶν τοὺς ἀκούοντας θέλγειν καὶ ἄγειν εἰς τέρψω τὸν αἰοιδόν. καὶ Τελχίνες Θελγίνες τινες εἰσὶ· τὰ γὰρ θάλλοντα, φυσί, καταρραίνοντες τοῖς ὕδασι τῆς Στυγὸς ἀδα ἐποιοῦν, ἕως φητῶν βασκαίνοντες.

Θέλειν ἀντὶ τοῦ δύνασθαι. cf. v. ἐτελήσει et οὐ Θελήση.

Θελητῆ εὐκαρπος καὶ γοιμωτάτη.

Θελκτῆριον Θελκητρον, τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον.

Θελκτώ κολακευτική.

Θελεξίνουια θυγάτηρ Ὠγγύβ. cf. v. Πραξιδικη.

Θελεξινόοις τοῖς τὸν νοῦν ἐξαπατῶσιν ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 88) "ὡς ἂν Θελεξινόοισιν αἰεὶ φίτροισι δαμάζης ἀνέρας."

Θέμεθλα τὰ ἐσώτερα μέρη, τὰ ἐν βάθῳ.

Θεμελίλι (Hom. M 28) Θεμελία.

Θέμενος τὰ ὄπλα, ἀντὶ τοῦ περιθέρηνος καὶ ὀπλισάμενος, Δημοσθένης καὶ Ὀμηρος καὶ Αἰσχίνης. Harp.

Θέμιν δικαιοσύνην. Βούχετα ... κατακλυσμών. cf. v. Βούχετα.

Θέμις τὸ δίκαιον. καὶ Αἰλιανός "εἰ θέμις καὶ τῷ Ἰμεραῖῳ πρὸς Ὀμηρον τὸ ὄμμα ἀνατείνειν."

Θέμισα (Hom. E 761) νόμον, ἢ δίκην.

Θεμίσεια.

Θεμισεύειν ἀντὶ τοῦ χρησμοφδεῖν Ἀσίας. γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπὸλωνος. Harp.

Θεμισεύσαντος ἄρξαντος, δικάσαντος περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως (Philost. 1 13) "καὶ τὰ λεγόμενα ἡχῶ εἶχεν ὡσπερ ἀπὸ σκήπτρου Θεμισεύόμενα."

Θεμίσιος φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν

ρόνων Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβύτου, ἐφ' οὗ καὶ ὑπαρχος προεβλήθη Κωνσταντινεπόλεως, ἔγραψε τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως ἀπόφρασιν ἐν βιβλίοις η', παρὰφρασεῖν τῶν καλτικῶν ἐν βιβλίοις β', τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν βιβλίοις β', τοῦ περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ' ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἴδιον παρεισήγαγε περὶ τῆ κοπῆ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς), τῶν κατηγοριῶν ἐν βιβλίῳ α', καὶ διαλέξεις.

Θέμισις.

Θεμισογένης Συρακόσιος ἰστορικὸς Κύνου Ἀνάβασις, ἣτις ἐν τοῖς Ξενοφῶντος φέρεται, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος.

Θεμισοκλέους παῖδες Νεοκλῆς καὶ Ἀμύπολις ἀγωνισόμενοι τὸν ἐπιτάριον ἀγῶνα ἐν Ἀθήναις καὶ νικήσαντες ἐξεφανώθησαν ἡρώδουμοιοι, καὶ Νεοκλῆς μὲν δόλιχον ἐνίκα, Ἀμύπολις δὲ σάδιον. γνωρισθέντες δὲ μετὰ τὸν ἀγῶνα καταλευσθῆναι ἐκινδύνευσαν ὑπὸ τῶν Θεμισοκλέους ἐχθρῶν, ὑπομνησάντων τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῶν φυγάδων.

Θεμισοκλῆς Ἀθηναῖος δημαγωγός, Νεοκλέους υἱός, ἄσωτος ἐν πρώτῃ ἡλικίᾳ γεννημένος, μετὰ δὲ ταῦτα στρατηγὸς αἰρεθείς, καὶ κτίσας τὸν Πειραιᾶ, καὶ ναυμαχίᾳ νικήσας τοὺς Πέρσας κατὰ Σαλαμίνα, καὶ φθορηθεὶς φεύγει πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καὶ σφόδρα τιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἠναγκάζετο μετὰ ταῦτα τοῖς Ἕλλησι ποιεῖν, καὶ μὴ βεληθεὶς προδοῦναι τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἑαυτοῦ κλέος ταύρειον αἷμα τῶν ἀπώλετο. ἔγραψεν ἐπιστολὰς φρονημίδος γεμούσας.

Θεμισοκλῆς στρατηγὸς Ἀθηναίων, ὁ καταναμαχήσας ἐν τῇ περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίᾳ τὸς βαρβάρους, εἰθ' ὕστερον φυγαδευθεὶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίας αἰτίᾳ ψευδεῖ, καταφυγὴν πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου υἱὸν Πέρσου παῖδα, καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα ἀφ' αὐτοῦ, ὡς τρεῖς πόλεις εἰς ὄψον καὶ φρον καὶ ποτὸν λαβεῖν, Μαγνησίαν Μυᾶντα Ἰάμφακον. ἐπηγγελάτο οὖν καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα, δύναιμι εἰ λάβοι. παρανόμως δὲ ἅμα τῷ στρατεύματι εἰς Μαγνησίαν, καταγνοὺς ἑαυτοῦ εἰ δι' αὐτὸν σωθέντες Ἕλληνας δι' αὐτὸ δουλεύσομαι βαρβάροις, ὁμοίᾳ χρησάμενος ὡς θυσίαν ἐπιτελέσαι ὑλέται καὶ ἱεροφρονησὶ τῇ Λευκοφρονησὶ

Ἀρτέμιδι, τῷ ταύρῳ ὑποθεῖς τὴν φιάλην καὶ ὑποδεξάμενος τὸ αἷμα, χανδὸν πῶν ἐτελεύτησεν. sch. A Eq. 84.

Θέμισος δικαιοσύνης.

Θεμισίων τυράννου ὄνομα· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (99). (Herodot. 4 154) "ὁ δὲ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ· ἦν γὰρ δὴ Θεμισίων ἀνὴρ Θηραῖος." ζῆται ἐν τῷ Βάττος.

Θεμιστή· "πολλὰ γὰρ τῶν κειμηλίων ἐν ταῖς διώροξιν ἠύρισκετο, καὶ πᾶσαν Θεμιστὴν ὁδὸν ἐποίει τὸ κέρδος· τοὺς νεκρὸς γὰρ ἐνεπάτου" (Joseph. B. I. 6 9 4).

Θεμιστόν· Αἰλιανός "Θεὸς γὰρ οὐδαμῆ Θεμιστόν ὄραν ἔτι νεκρούς, καὶ ἐὰν ὡσι πάνν φίλοι, οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανατοῖσιν ἐκπνοαῖς."

Θεμιστῶς νομίμως.

Θέναρ τὸ κοῖλον τῆς χειρός· Ὀμηρος (E 339) "πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος."

Θεογέλτων Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ (18 295). Δείναρχος δὲ καὶ ἄλλοι Θεογένην ὀνομάζουσιν. Harp.

Θεογενεσίαν.

Θεογένης Θάσιος. οὗτος ἔτι παῖς ὢν ἄγαλμα χαλκοῦν ἐν τῇ ἀγορᾷ κείμενον ἀναθέμενος ἐπὶ τοὺς ὤμους ἤνεγκεν ἐς τὸν οἶκον, ὀργιζομένων δὲ τῶν πολιτῶν πάλιν ἀράμενος ἐκόμισεν ἐς τὴν ἀγοράν, καὶ ἀπὸ τῆς μέγα κλέος ἔσχεν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Θεόγνητος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέποτος, Κένταυρος, ὡς Ἀθηναῖος ἐν Λεπνοσοφισαῖς (p. 104, 616, 671).

Θέογνις Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγαρέων, γεγονὼς ἐν τῇ 19^θ Ὀλυμπιάδι, ἔγραψεν ἔλεγείων εἰς τοὺς σωθέντας τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, γνώμης δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη βῶ, καὶ πρὸς Κύρνον τὸν αὐτὸν ἐρώμενον γνωμιολογίαν δι' ἐλεγείων, καὶ ἐτέρας ὑποθήκας πικραινετικᾶς, τὰ πάντα ἐπικωῶς.

ὅτι μὲν πικραινέσεις ἔγραψε Θέογνις, ἀλλ' ἐν μίσῳ τούτων πικραιοσάμενοι μιαιφάτοι καὶ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ ἄλλα ὅσα ὁ ἐνάρετος ἀποσρέφεται βίος.

Θέογνις τραγωδίας ποιητὴς πάνν ψυχοῦς, ἐκ τῶν λ', ὅς καὶ χιῶν ἔλεγετο. ἐστὶ δὲ καὶ ποιητὴς Θέογνις· ἕτος δ' ἦν Μεγαρεὺς. sch. A Ach. 11.

Θεοδέκτης Ἀριστάνδρον, Βασηλίτης ἐκ Λυκίας, ῥήτωρ, τραπεὶς δὲ ἐπὶ τραγωδίαις, μαθητὴς Πλάτωνος καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀριστοτέλους. οὗτος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Ναυκράτης καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀπολλωνιάτης καὶ Θεόπομπος ἐπὶ τῆς ργ' (αη ρζ) Ὀλυμπιάδος εἶπον ἐπιτάφιον ἐπὶ Μανσώλῳ, Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς αὐτῆ προτρεψαμένης, καὶ ἐνίκησε μάλιστα εὐδοκίμους ἐν ἧ εἶπε τραγωδίαι· ἄλλοι δὲ φασὶ Θεόπομπον ἔχειν τὰ πρωτεῖα. δράματα δὲ ἐδίδαξε ν'. τελευτῆ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐτῶν α' καὶ μ', ἔτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιόντος. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνην ῥητορικὴν ἐν μέτρῳ καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην.

β Θεοδέκτης Βασηλίτης ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ πρωτέρου, ἔγραψεν ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡπειρώτου, ἰσορικὰ ὑπομνήματα, νόμιμα βαρβαρικά, τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπομνήματα.

Θεόδμητος (Hom. Θ 519) ὑπὸ Θεοῦ κατεσκευασμένος.

α Θεοδόσιος βασιλεὺς Ῥωμαίων, μετὰ τὴν Μιξίμον τοῦ τυράννου ἀναίρεσιν καὶ τὴν ἡτταν καὶ σφαγὴν τῶν ἐν τοῖς ἔλεσι κρυπτομένων Σκυθῶν καὶ σφαγὴν Ῥωμαίων ἐς τὴν Κωνσταντῖνα πόλιν ἐλθὼν, πολέμοις μὲν ἀπειπεῖν ἐγνώκει καὶ μάχαις, ἐπιτρέψας τὰ περὶ ταῦτα Προμώτιω, αὐτὸς δὲ τῆς προτέρου ἀνεμιμνήσκετο διαίτης, πολυτελεῖ δειπνῶν καὶ πολυπραγμασιῶν, ταῖς ἡδοναῖς καὶ τοῖς θεάτροις καὶ ἵπποδρομίαις ἐναβρυνόμενος. θανυμῶν δὲ τούτου τὴν ἐφ' ἐκάτερα τοῦ βίου ῥοπήν· φύσει γὰρ ὢν ἐμμελής ῥηθυμῖα τε πίσση ἐκκεῖμενος, λυπηροῦ μὲν αὐτὸν οὐδενὸς εἰς δέος ἀπάγοντος καὶ ἐνοχλῶντος ἐνεδίδου τῇ φύσει, καθιζήμενος δὲ ἐς ἀνάγκην σαλευεῖν κατὰ τι τὰ καθεστῶτα προσδοκωμένην ἀπετίθετο μὲν τὴν ῥηθυμίαν καὶ τῇ τραυφῇ χαίρειν εἰπὼν ἐς τὸ ἀνδρωδέξερρον καὶ ἐπίπονον καὶ τληπαδῆς ἀνεχώρει. τοιοῦτος ἔξ αὐτῆς ἀποδεδειγμένος τῆς πείρας, ἐπειδὴ πάσης ἦν ἀπηλλαγμένος φροντίδος, ταῖς αὐτῷ φύσει προσοῦσαις ἐμμελείαις ἐδόλενε. τῶν δὲ τὰς ἀρχὰς μετιόντων κατ' ἐξαιρέτον ἐν τιμῇ ἦγετο Ῥουφίνος Κέλτος τὸ γένος, μύγιρος τῶν ἐν τῇ βουλῇ τάξεων καταστάς. Zosimus 4 50.

β ὁ αὐτὸς μετὰ τὸ ἀναγορεῦσαι τὸν υἱὸν αὐτῆ Ὀνώριον ἐν τῇ Ῥωμαίων βασιλείᾳ συνεκάλεσε τὴν γερουσίαν τοῖς πατρίοις ἐμιμέ-

νοῦσαν ἔθεισε καὶ ἄχ ἐλομένην συνερχθῆναι τοῖς ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν ἀποκλῖναι καταφρονῆσιν, λόγους τε προσῆγε παρακλιῶν ἀπιῶναι μὲν ἦν πρότερον εἶλοντο πλάνην, ἐλθεῖν δὲ τὴν τῶν χριστιανῶν πίσιν, ἧς ἐπαγγέλλαι κατὸς ἁμωρτήματος καὶ πάσης ἀσεβείας ἀπαλλαγῆ. μηδενὸς δὲ τῇ παρακλήσει πεισθέντος, μηδὲ ἐλομένου τῶν ἀφ' οὐπερ ἡ πόλις ἠύσθη παραδεδομένων αὐτοῖς πατρῶν ἀναγορεῖσαι καὶ προτιμῆσαι τούτων τὰ χριστιανῶν (ἐκεῖνα μὲν γὰρ φυλύξαντας διακασίους καὶ χιλίοις σχεδὸν ἔτεσιν ἀπόρθητον τὴν πόλιν οἰκεῖν, ἕτερα δὲ ἀντὶ τούτων ἀλλαξαμένους τὸ ἐκβησόμενον ἀγροεῖν), ὁ δὲ βαρύτερον ἔλεγε τὸ δημόσιον τῇ περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς θυσίας δαπάνῃ, βούλεσθαι τε ταῦτα περλεῖν, οὔτε τὸ πρᾶττόμενον ἐπαινοῦντα, καὶ ἄλλως τῆς στρατιωτικῆς χρείας πλεόνων διμηνῆς χρημάτων. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς γερουσίας μὴ κατὰ θεομὸν εἰπόντων πρᾶττεσθαι τὰ τελοῦμενα, μήτε δημοσίου δαπανήματος ὄντος, διὰ τοῦτο τοῦ θρηπολικοῦ Θεοδοῦ λέξαντος ἡ Ῥωμαίων ἐπικράτεια κατὰ μέρος ἡλαττώθη. id. 59.

Θεοδόσιος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ μικρός. οὗτος διαδεξάμενος παρὰ πατρὸς τὴν ἀρχὴν, ἀπόλεμος ὢν καὶ δειλία συζῶν, καὶ τὴν εἰρήνην χρημίσειν οὐχ ὅπλοισι κτησόμενος, πολλὰ προεξένησε κακὰ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ. ὑπὸ γὰρ τοῖς εὐνοῦχοις τραφὴς πρὸς πᾶν σφίσιον ἐπίταγμα εὐπειθήτης ἦν, ὡς καὶ τοὺς λογάδας τῆς ἐκείνων δεῖσθαι ἐπικουρίας, καὶ πολλὰ νεοχμεῖσθαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ στρατιωτικοῖς τάγμασι, μὴ περιόντων εἰς τὰς ἀρχὰς ἀνδρῶν τῶν δικῶν ταύτους δυναμένων ἀλλὰ τῶν χορηγούτων χρυσίον, διὰ δὲ τὴν τῶν εὐνοῦχων πλεονεξίαν καὶ τῶν Σεβασιανοῦ δορυφόρων περικτικὸν συστὰν τὸν τε Ἑλλησποντον καὶ τὴν Προποντίδα διαταράξαι. ἐς τοῦτο τὰ πρᾶγματα ἀτοπίως φέρεσθαι οἱ εὐνοῦχοι παρεσκεύασαν. καὶ ἀποβουκολοῦντες τὸν Θεοδόσιον ὡσπερ τοὺς παῖδας ἀθύρμασι, οἰδὲν ὅ τι καὶ ἄξιον μνήμης διαπράξασθαι σπαχῶρησαν, ἀλλ' εἰς ν' ἐτῶν ἡλικίαν ἐληλυθὸς διετέλεσε βυναύσους τέ τινας μετιῶν τέρας καὶ θήρας προσκαρτερῶν, ὡσε τοὺς εὐνοῦχοι καὶ τὸν Χρυσάφιον ἔχειν τὸ τῆς βασιλείας κράτος· ὄνπερ ἡ Πουλχερία μετήλθε τῷ ἀδελφοῦ τελευτήσαντος. Priscus p. 226 Nieb.

δε Θεοδόσιος ὁ μικρὸς καταλύσας Ἀντιόχον τὸν πραιπύσιτον ἐν τοῖς πρεσβυτέροις ιατέταξεν (cf. v. ὑπατοὶ ext.). ὁ αὐτὸς Κῦρος τὸν τούτῃ διαδεξιόμενον τὴν δυναστείαν, καὶ τὰς δύο μεγίστας τῶν ἐπαρχῶν ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν διανύοντα χρόνον, ὅς τὴν οσαύτην εὐπραγίαν θαναμίσις ἀπεφθέγγετο ὁδε "ἐκ ἀρέσκεις μοι τύχη πολλὰ γελῶσα." ἀδαιρεῖται γοῦν καὶ αὐτὸς ὡς "Ἕλληνας καὶ ασιλείαν ἠλπίζων, καὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ κμενθείσης γεγονός ἐπίσκοπος ἐν Κοιναίῳ ἢς Φοργίας. μετὰ δὲ τοῦτον ἐδυναίετο μύθος Χρυσάφιος ὁ ἐπίκλην Ζαύμιος. cf. v. ἴσρος h.

ἔτι ἐν τῷ μιλίῳ Θεοδοσίου ἴσατο εἰληφ' ἵππου χαλκῆ, ἣν ἀνεγείρας πολλὰ σιτηέσια τῇ πόλει ἐχαρίσατο. ζητητέον δὲ ὁποῖος Θεοδοσίου. cf. v. μιλίων h.

ὅτι ὁ ἄγιος Θεοδόσιος, ὁ κοινοβιάρχης, καὶ Ἀναστασίου βασιλέως ἦν τοῦ δικόρου τοῦ ἀρετικῶ.

Θεοδόσιος φιλόσοφος ἔγραψε σφαιρικὰ ἐν βιβλίοις γ', ὑπόμνημα εἰς τὰ Θεοδῶ κερύλαια, περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν β', ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀρχιμήδους ἐφόδιον, διαγγραμὰς οἰκίων ἐν βιβλίοις γ', σκεπτικὰ κεφάλαια, ἀερολογικὰ, περὶ οἰκίσεων.

Θεοδόσιος ἔγραψε δι' ἐπῶν εἰς τὸ ἔαθ, καὶ ἕτερα διὰφορα. ἦν δὲ Τριπολίτης.

Θεόδοτος. οὗτος ἐπὶ Ἰσσηνίου ὑπαρχος ἦν τῶν στρατευμάτων, ὃν παραλύσας τῆς ἀρχῆς Πέτρον ἐπέστησε Βυρσυνάμην καλέμενον, ὃς πάλαι μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ χαλκοῦ τρυπκῆς καθήμενος κέρδη αἰσχροτάτα ἐκ ταύτης δὴ ἐπορίζετο τῆς ἐργασίας, τὴν περὶ τὰς ὄβολους κλοπὴν εὖ μύλα τεχνάζων καὶ τοὺς αὐτῷ ξυμβάλλοντας αἰεὶ τῷ τῶν δακτύλων τάχει ἐκρούων (δεξιὸς γὰρ ἦν κλέψαι μὲν τὰ τῶν αὐτῷ περιπεπωκότων ἀνδρῶν, ἀλλὰ δὲ ὁμοῖαι καὶ τῶν χειρῶν τὸ ἀμάρτημα τῷ τῆς γλώττης περικαλύψαι θράσει), ἐν δὲ τοῖς τῶν ὑπάρχων στρατηγῶσι καταλαχθεὶς ἐς τοσοῦτον ἀτοκίας ἐλήλακεν ὥστε τῷ βασιλεῖ ἀρέσκειν ἐς τὰ μάλισα καὶ ἐς τῶν ἀδίκων αὐτῷ βουλευμάτων ῥῆσα ὑπουργεῖν τὰ ἀμήχανα, τοὺς τε στρατευομένους ἀποσερῶν τὰς συντάξεις ἀπάσας, καὶ ὠνίους τὰς ἀρχὰς ἐτι μύλλων ἢ πρότερον προθήσας. Procop. Arc. 22.

Θεόδουλος. ἐμαρτύρησεν οὗτος ἐπὶ Ἰβηλιανοῦ τοῦ παραβύτου. καὶ ζῆται ἐν τῷ

Ἀμάρχιος.

Θεοδρομῶν κατὰ θεὸν πορευόμενος.

Θεοδῶριτος ὄνομα κύριον. Θεοδῶρητος δὲ διὰ τοῦ η, ἢ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ.

Θεοδῶριχος ὄνομα κύριον.

Θεόδωρος ὁ ἐπίκλην ἄθεος, ὃς ἠκραύσατο Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως, διήκασε δὲ καὶ Βρύσσωνος καὶ Πύρρωνος τῆ ἐφεκτικῆ. ἀδιευφορίαν δοξάζων καὶ πυραυιδῆς, αἴραριν ἰδίαν εὔρεν, ἣτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. ἕτος ἔγραψε πολλὰ συντείνοντα εἰς τὴν οἰκίαν αἴραριν, καὶ ἄλλα τινά. οὗτος εἶπε πρὸς Ἰππυρχίαν τὴν γυναῖκα Κράτητος "αὕτη ἐστὶν ἢ τὰς πρὸς ἰσοὺς ἐκλιποῦσα κερκίδας (Eur. Bacch. 1234) καὶ τρίβωνα φοροῦσα."

Θεόδωρος ἀπὸ ἀνεγνωσῶν τῆς μεγάλῃς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ἔγραψεν ἰσορίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀπὸ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου ἕως τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ.

Θεόδωρος Βυζάντιος σοφιστής, ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη, ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου, κατὰ Ἀνδοκίδου, καὶ ἄλλα τινά.

Θεόδωρος Γαδυρεὺς σοφιστής, ἀπὸ δὲ ἄλων, διδάσκαλος γεγονὼς Τιβερίῳ Καίσαρος, ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη περὶ σοφιστικῆς ἀγωνισάμενος Ποτύμιον καὶ Ἀντιπάτρω, ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ. ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντώνιος συγκλητικὸς ἐγένετο. βιβλία δὲ ἔγραψε περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων γ', περὶ ἰσορίας α', περὶ θέσεως α', περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β', περὶ πολιτείας β', περὶ κοίλης Συρίας α', περὶ ῥήτορος δυνάμεως α', καὶ ἄλλα.

Θεόδωρος ποιητής, ὃς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν.

Θεόδωρος. οὗτος ἀνεφάνη μετὰ Ἀπολλινάριον τῆς Λαοδικείας τῆς Συρίας, τὴν ἡγεμονίαν λαχὼν Μοψουεσίας τῆς Κιλικίας, ἐκ διαιμέτρον τῷ Ἀπολιναρίῳ φερόμενος, ὕβρεις οὐ τὰς τυχοῦσας τολμηρῶ ψυχῇ καὶ ἀφόβῳ καρδίᾳ καταχέων τοῦ δεσπότη Χρυσοῦ, ἀνθρώπον ἕνα τῶν κατ' ἡμᾶς καὶ κοινὸν ἀποκαλῶν, καὶ ἐκ προκοπῆς λαβόντα τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ θεὸν ὀνομάζεσθαι, καὶ ἐκ τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίσματος ἀξιοθῆναι τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεῆς, ἐν πρώτοις εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτισθέντα. τὸν δὲ θεὸν λόγον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσιν αὐτοῦ ἀρετὴν κατ' εὐδοκίαν

ἐν αὐτῷ κατοικήσαντα μεταδοῦναι τῆς θεϊκῆς ἀξίας αὐτῷ καὶ προσκνήσεως εἰς ὕπερον μετὰ τὴν τελείωσιν. ταῦτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα δυσσημήσεις δύο φύσεις ἰδιοπεριορίσας ἐδογματίσεν ἐπὶ Χριστοῦ, σχέσει τινὶ καὶ μόνον ἀλλήλαις ὑπκειωμένας. δευτέρα καὶ αὕτη βλασφημία, τὸ μίαν φύσιν ἐν Χριστῷ καὶ δύο φύσεις μὴ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ὁμολογεῖσθαι. Theodorus presb. de incarn.

Θεοειδεσάτη.

Θεοειδέης Θεοῦ τὸ εἶδος ὁμοιός.

Θεοειδῶς Θείως.

Θεοεικελός (Hom. A 131) Θεοῦ τὸ εἶδος ὁμοιός.

Θεόθεν ἀπὸ Θεοῦ.

Θεοὶ οἱ κατ' εἰκόνα Θεῖαν γεγεννημένοι καὶ ἀκήρυτον τὴν εἰκόνα φυλάξαντες. ὁ τούτων Θεὸς συνάγει τὴν οἰκωμένην εἰς τὸ κριτήριον. καὶ Δαβὶδ "Θεὸς Θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν" καὶ τὰ ἐξῆς. Theodoret. in Ps. 49.

Θεοίνιον. τὰ κατὰ δῆμον διούσια Θεοῖνι ἐλέγοντο, ἐν οἷς οἱ γεννῆται ἀπέθνον· τὸν γὰρ Διόνυσον Θεοῖνον ἔλεγον. Harp.

Θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, ἢ κείνοισι, Θεῶν βουλομένων· οὐ γὰρ οἱ Ἕλληνας τὴν τοιαύτην αὐτῷ αἰτίαν παρέσχον. Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντος (970).

Θεόκλεια ὄνομα κύριον.

Θεοκλυτήσαντες Θεῖ ἀκύσαντες, Θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. (Polyb. 24 8) "ἐξ ὧν κατάρχει καὶ Θεοκλυτήσεις ἐγίνοντο κατ' αὐτοῦ." καὶ αὐθις (Menand. p. 363 Nieb.) "μήτε μὴν καταναγκάζεσθαι τοὺς ἐν Περσίδι χριστιανούς εἰς μυζικήν μετιέναι θρησκείαν, μήτε μὴν Θεοκλυτεῖν ἀκουσίως τοὺς παρὰ Μήδοις νεομισμένους Θεούς." καὶ αὐθις "καὶ Κυζικηνῶν θυγατέρας τὴν ὥραν διαπρεπεῖς τῇ Λαρείου θυγατρὶ Ἀρσάμῃ ξένια ἀποσεῖλαι ἐγλίχετο. αὐὲ δὲ καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ἀρτεμιν Θεοκλυτῆσαι καὶ τῆ ἀγάλματος ἐκκερμάμεναι." καὶ Αἰλιανός "οὐδαμῆ φορητὸν εἶναι τὸν βίον ἑαυτῇ μετὰ τὴν εὐνήν τὴν ἄθεσμον πεπισηκυῖα, Θεοκλυτοῦσα καὶ μυρίας ἀράς Ἐφεσίοις ἐπαρωμένη, εἰ μὴ πράξαιτο τιμωρίαν τοῦ ἄγους παρὰ τῶν τυράννων, ἑαυτὴν διέσφειρε."

Θεόκλυτος Θεύτιμος.

Θεοκλυτοῦντες Θεοὺς ἐπικαλεσάμενοι· "καὶ ἐν ἑαυτοῖς Θεοκλυτοῦντες ἅμα καὶ τῶν

ὀργίων ἐμμένοντο," τούτεσι τῶν μυσηρίων.

Θεοκρίνης Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιερ Κτησιφώντος (319). ἦν δὲ συκοφάντης. Harp.

Θεόκριτος Χίτος ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ, ἔγραψε χρείας, ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἰσορικῷ. φέρεται αὐτοῦ ἰσορία Αἰβύτης καὶ ἐπιστολαὶ Φυνιάσιν. ἔσι καὶ ἕτερος Θεόκριτος, Πραξαγόρου καὶ Φιλίνης (οἱ δὲ Σιμίχης), Συρικούσιος· οἱ δὲ φασὶ Κῆρον, μετῴκησε δὲ ἐν Συρακούσαις. οὗτος ἔγραψε τὰ καλέμενα βουκολικά ἔπη δωρδὶ διαλέκτῳ. τινὲς δὲ ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα, Προϊτίδας, ἐλπίδας, ὕμνους, ἡρώνας, ἐπικήδεια μέλη, ἐλεγείας, λάμβες, ἐπιγράμματα. ἰσέον δὲ ὅτι τρεῖς γέγονασι βουκολικῶν ἐπῶν ποιηταί, Θεόκριτος οὗτος, Μόσχος Σικελιώτης καὶ Βίων ὁ Συρναῖος, ἐκ τινος χωριδίου καλουμένου Φλώσσης.

Θεόληπτος ὑπὸ Θεῖ συσχεθεῖς, ἔνθεος· "ὁ δὲ Φιλιππικὸς Θέραψ ἦν καὶ κολυμπικός, καὶ μέντοι καὶ τῷ περὶ Ἀντώνιον θιάσῳ κατετελετο." cf. v. Βάρβριος.

Θεολογῶ δοτικῆ.

Θεομήτι Θεόφρονι, Θεοβούλῳ.

Θεομισθῆς ὑπὸ Θεοῦ μισοῦμενος, Θεομίσσης δὲ ὁ μισῶν τὸν Θεόν. sch. A Av. 1547.

Θεόπομπος Θεοδέκτου ἢ Θεοδώρου, Ἀθηναῖος κωμικός, ἐδίδουε δράματα κδ', ἐξ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας κατὰ Ἀριστοφάνη. δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσὶ καὶ ἄλλα πολλὰ.

ὅτι Ἀσκληπιὸς καὶ τῶν ἐν παιδείῳ ἦν προμηθῆς. φθόγγ γοῦν Θεόπομπον ῥινώμενον τι καὶ λειβόμενον ἰάσατο καὶ κωμωδίαν αὐθις διδάσκειν ἐπῆρεν, ὀλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμῆ ἐργασάμενος. καὶ δείκνυται καὶ πῶν ὑπὸ λίθῳ Θεοπόμπον, πατρόςθεν ὁμολογῆτος αὐτὸν τῆ ἐπιγράμματος (Τισαμενῆ γὰρ ἦν τῆς), εἰδωλον Παρίας λίθου. καὶ ἔσι τὸ ἰνδαλμα τῆ πάθος μάλα ἐναργές, κλίση καὶ αὐτῇ λίθῳ. ἐπ' αὐτῆς κεῖται νοσοῦν τὸ ἐκείνον φάσμα χειροουργία φιλοτέχνη· παρῆρη δὲ ὁ Θεὸς καὶ ὀρέγει οἱ τὴν παιώνιον χεῖρα, καὶ παῖς νεαρός ὑπομειδῶν καὶ οὗτος. τί δὲ ἄρα νοεῖ ὁ παῖς; ἐγὼ συνίημι τοῦ φιλοποιῆσαι ποιητὴν ὑποδηλοῦν· γελᾷ γὰρ καὶ τῆς κωμωδίας τὸ ἴδιον διὰ συμβόλων ἀνίηται. εἰ δὲ ἄλλος νοεῖ ἕτέρως, κρατεῖτω τῆς ἰσῳτοῦ γνώμης, ἐμὲ δὲ μὴ ἐνοχλεῖτω. cf. v. Παρίας λίθου et φθόγγ.

Θεόπομπος Χίος ῥήτωρ, υἱὸς Λαμιασράτου, γεγονώς τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν παρχίαν Ἀθηναίων, ἐπὶ τῆς 57' ὀλυμπιάδος, ὅτε καὶ Ἐφορος, Ἰσοκράτους ἀκουσῆς καὶ Ἐφόρων. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν Ἡροδότου ἰστοριῶν ἐν βιβλίοις β', Φιλιππικὰ ἐν βιβλίοις οβ', Ἑλληνικὰς ἰστορίας· ἐπονται δὲ αἰς Θουκυδίδου καὶ Ξενοφώντος, καὶ εἰσὶν ἱβηλοῦ πολέμου καὶ λοιπὰ. ἔγραψε καὶ ἑτέρα κείμενα.

Θεοπροπία μαντεία, καὶ Θεοπροπίον δὲ ἐκ Θεοῦ μάντευμα ἢ προφήτευμα. καὶ Θεοπροπίησιν.

Θεοπροπίος μάντις, ἢ Θεοῦ προφήτης.

Θεοπτία ἢ Θεοῦ ὄπτασία. ὄπτεια δὲ ἢ ἑποπτεία.

Θεορρημοσύνην τὴν Θεοῦ διδασκαλίαν, τὴν κατήχησιν.

Θεόρρυτον ἐκ Θεοῦ προϊὼν ἢ προχειώρον.

Θεός. ὅτι Φίλων τῷ Θεῷ καὶ κύριος τὴν βασιλείαν ἐρηγεῖν πειρώμενος τῆς βασιλευσίνης τριῦδος ἔνοιαν ἔσχεν. φάσκων ὅτι εἰς ἐξίν ὁ Θεός, οὐ πρὸς τὸν ἀριστερὸν κατέδραμε τῆς μονάδος, ἀλλὰ πρὸς τὸ δεξιὸν τῆς ἁγίας τριῦδος τὸ τῶν μὲν πάντη αἰρετῶν ἐνικώτερον, τῶν δὲ ὄντως μοναρχῶν ἀφρονώτερον. καὶ οὕτω κατὰ κράτος ἐν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ὡς εἰπεῖν δύο μὲν εἶναι τὰς τῷ ὄντος δυνάμεις, ὡς ἢ μὲν ποιητικὴ καὶ ἐνεργητικὴ, φησί, καλεῖται Θεός, ἢ βασιλικὴ καὶ τιμωρητικὴ κύριος.

Θεὸν δὲ εἶναι δοξάζουσιν Ἕλληνες ζῶντων ἄνθρωπων λογικὸν τέλειον νοερόν, ἐν εὐδαιμονίᾳ, κακοῦ παντὸς ἀνεπίδεκτον, προνοητικὸν κόσμον τε καὶ τῶν ἐν κόσμῳ, μὴ εἶναι ἄνθρωπομορφον. εἶναι δὲ τὸν μὲν δημιουργὸν τῶν ὄλων καὶ ὡς περ πατέρα πάντων, κοινῶς δὲ καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ διῆναι διὰ πάντων, ὃ πολλὰς προσηγορίας προσονομάζειται κατὰ τὰς δυνάμεις. Diog. 7147.

Θεός. Δαβὶδ φησὶ (Ps. 41 2) "πρὸς τὸν τῶν τῶν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα." ἔνθεν καὶ τὸ φησὶον ἡμῖν ἐξῆμνηται.

Θεός Σοφοκλῆς (El. 696) "ὅταν τις Θεῶν ἴσται, δύναμιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν." ἔστιν οὕτως τὸ Πινδαρικόν (Pylh. 2 91) Θεός καὶ πτερόεντ' ἀετὸν ἔκχε, καὶ θαλασ-

σαῖον παρμειβεται δελφίνα." καὶ παροιμία "Θεός ἢ ἀναίδεια." λέγεται κατὰ τῶν δὲ ἀναίσχυντιαν τινὰ ὠφελούντων. ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἢ ἀναίδεια, καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἴστρος ἐν ἰδ'.

Θεός ἀπὸ μηχανῆς. ζῆται ἐν τῷ ἀπὸ μηχανῆς.

Θεοσέπτου. βροντῆς Θεοσέπτου, ἀπὸ Θεῶν καταπεμφθείσης, Θεοῦ τινὸς καὶ τετιμημένης. "βροντῆς μηχανημένης Θεοσέπτου" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (291). Σοφοκλῆς δὲ λέγει (Ai. 186) "ἦχοι γὰρ ἂν Θεοῦ νόσος," τρεῖσιν ἢ ἐκ Θεῶν κατασκήψασα εἰς τινα. περὶ τῆς μανίας Αἴαντος.

Θεοσέπτωρ Θεοσεβής. Eur. Hipp. 1364.

Θεοσημία ἢ τοῦ Θεοῦ μαντεία.

Θεοσυγεῖς Θεομίσητοι. οἱ ἀπὸ Θεῶν μισούμενοι, καὶ οἱ Θεῶν μισῶντες. παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ (Rom. 1 30) Θεοσυγεῖς οὐχὶ οἱ ἀπὸ Θεοῦ μισούμενοι ἀλλ' οἱ μισοῦντες τὸν Θεόν.

Θεοσυλῆς ὁ τὰ ἱερὰ συλῶν. "ὃ δὲ Θεοσυλῆς γενόμενος, καὶ τὰ ἔδη τῶν Θεῶν αὐτὰ ἐξ ἡθῶν ἀνασῆσας, καὶ φόνους ἐργασάμενος ἐνεργεῖς." cf. v. ἀλώμενος.

Θεοῦ παρόντος ἄπαν ἄπορον πόριμον.

Θεοὺς τὰς τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντας. "ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς, καὶ Θεοὺς οὐ κακολογήσεις." ἐπειδὴ ὁ Θεός ἀληθῶς κριτῆς ἐστίν, ἐνεχειρίσθησαν δὲ καὶ οἱ ἄνθρωποι κρίνειν, προσηγορεύθησαν Θεοὶ οἱ ἐνδίκως δικάζοντες. Theodoret. in Ps. 81.

Θεοφάνεια ἢ τοῦ Θεῶν φανέρωσις, Θεολυκόν. οὐδετέρως δὲ πληθυντικὸν τὰ Θεοφάνεια ἢ εὐθεῖα τὸ Θεοφάνιον.

Θεοφάνης ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

Θεόφιλος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰαυρός, Ἐπίδουρος, Παγκράτεια, Βοιωτία, Προϊτίδες, Νεοπτόλεμος.

Θεόφιλος βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Μιχαήλ τοῦ Ἀμωραίου, πατὴρ Μιχαήλ, ὃς ἐς τοσαύτην ἀφιλοθείαν καὶ ἀπόνοιαν ἐξώκειλεν, καὶ τὴν τοῦ Κορνηλίου χαλεπὴν καὶ μωσαρωτάτην αἴρεσιν διαδεξάμενος καὶ ἀνακρινίσας, ὡς ἐν μηδενὶ ἤτιον ὀφθῆναι τῆς ἐκείνου δυσσεβείας καὶ παροινίας τυραννίδος τε καὶ ἐμβροντησίας ὃ πεφρακισμένος καὶ ματαιόφρων. ἐπεὶ ἔν τῇ αὐτῇ συσχεθεῖς τῶν ἀσεβῶν ἐκείνων καὶ παλαμναίων ἀπάτη καὶ

καρπληξία, τῶν ἐκ Μανιχαϊκῆς μανίας καὶ Ἀρειανικῆς λύσσης ὀρμωμένων πάλαι, διωγμὸν καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἰσαυτῶς ἐπαντελεῖτο, συμμύσην καὶ σύμμαχον καὶ συνίσουσα τῆς αἰρέσεως ἔχων ὁ δεύτερος Νεκταναβῶ τὸν πατριάρχην Ἰωάννην, μᾶλλον δὲ μαντιάρχην ἢ δαιμονιάρχην, τὸν νέον ὄντως Ἀπολλώνιον ἢ Βαλαάμ, ἐν τοῖς καθ' ἡμῶς χρόνοις ἀναφανέντα λεκανόμαντιν καὶ πάσης θειουργῆς πράξεως καὶ θεραπευτικῶν δευρῶν ὑποφήτην, ὃς δ' καὶ τὰ γράμματα παιδευθεὶς ὁ εὐρίπιστος καὶ δελταίος ὑπηρέτης δόκιμος ἐχθρῶν πραγμάτων καὶ τῷ διαβόλῳ ἐπιτήδειον ὄργανον γέγονεν. ὅς ἂν ἐνδίκως ὁ Θεῖος λόγος ἐκαρῶσαιτο, σχετλιαστικῶς φάσκων (ερ. Iudae 11) "θαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τῷ Κύριῳ ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τῷ Βαλαάμ μισθῶ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τῷ Κορῆ ἀπώλοντο" καὶ τὰ ἐξῆς.

Θεόφιλος. ἔτος ἀπὸ Ἰνδῶν ἐπανελθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ διήγειν, ἐκκλησίαν μὲν ἀφωρισμένως ἑδεμίων ἔχων αὐτὸς, κοινὸς δὲ τις ὢν καὶ πάσαις αὐτῷ μετ' ἀδελφῶν ἐπιφοιτῶν ὡς ἰδίαις ἔξόν, βασιλέως τε αὐτὸν ἐς τὰ μάλα διὰ τιμῆς τε πάσης καὶ αἰδῆς ἄγοντος, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὁπόσοις ἐπισημῆ, μετὰ πάσης προθυμίας αὐτὸν ὑποδεχομένων καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς αὐτῷ μέγεθος καταπλητομένων. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ κρείσσων ἢ ὡς ἄν τις δηλώσειε λόγῳ, ὡς ἂν τις τῶν ἀποστόλων εἰκῶν. λέγεται γὰρ τοῖς ποτε καὶ νεκρὸν ἀναστήσει ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἰουδαίας τινός. Θαλάσσιος δὲ τῆτό φησι, τῶν ἐπ' ἕκ ὄλλων τάνδρι συγγενομένων χρόνον καὶ ἦκιστα δὴ εἰς τὰ τοιαῦτα ψεύδεσθαι ὑποπτος ὢν, ἄλλως τε καὶ ἔχων ἕκ ὄλλης τῶν κατὰ τῶν αὐτὸν αὐτῷ γενομένων χρόνον τὴν ἐπιμαρτυροῦντας. Philostorgius?

Θεοφορία ἐνθουσιασμός. (AP 6 220) "ἄγρια δ' αὐτῶ ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα θεοφορίας."

Θεόφραστος Μελάντι γναφίως, οἱ δὲ Λέοντος, ἀπὸ Ἐριεσσῶ, ἀκρωτῆς Ἀριστοτέλους καὶ διδάσχος τῆς σχολῆς τῆς ἐν τῷ περιπάτῳ ἐπ' αὐτῷ καταλειφθείσης εἰς Χαλκίδα ἐκδημήσαντος. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Τύρταμος, διὰ δὲ τὸ θεῖως φράζειν ἐπ' Ἀριστοτέλους ἐκλήθη Εὐφρατος, εἶτα Θεόφραστος, ὡσπερ Πλάτων διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος τοῦτο ἐπωνομάσθη, πρότερον καλέμενος

Ἀριστοκλῆς. μαθητὰς δὲ ἔσχε πλεῖον ἢ σχολίους, ἐρώμενον δὲ τὸν Ἀριστοτέλους υἱὸν τῷ φιλοσόφῳ Νικόμαχον. ἐτιμήθη δὲ παρὰ Κασάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρῳ, καὶ τελευτᾷ κατὰ πονος ὑπὸ τοῦ αἰεὶ γράφειν γενόμενος, εἶτα ἐνδοῦς ἐπὶ βραχέως ἡμέρας διὰ μαθητῶν γάμων. βιβλία δὲ αὐτοῦ πάμπλειστα, ὧν καὶ ταῦτα, ἀναλυτικῶν προτέρων γ', ἀναλυτικῶν ὀσέων ζ', ἀναλύσεως συλλογισμῶν, ἀναλυτικῶν ἐπιτομῆν, ἀνηγγεμένων τόπων, περὶ λίθων, περὶ φυτῶν, περὶ μετᾶλλων, περὶ ὀσμῶν, καὶ ἄλλα.

"Θεόφρατος ἔως ἐπὶ μὲν, ἄπυρος ἦν δέμας, εἶτ' ἀνεθεὶς κῆρυκε πηρομελῆς" (AP 7 110).

Θεοφύλακτος σοφιστής, ὃς ἐπώνυμος Σιμοκάτης.

Θεράπειρα δούλη. (Menand. exc. p. 129) "καὶ Θεραπειρῆν ἐτίμησεν αὐτὸν δοριαλάτῳ" καὶ Θεραπεινὸς θηλοκόν. "φρόβῳ σοὶ ὡς Θεραπεινός."

Θεραπευταί. Οἰλιων (t. 2 p. 474) περὶ τῶν ἐξ Ἑβραίων ἀσκητῶν ἔγραψε ... περὶ θεωρητικῶν βίον, οὗς θεραπευτὰς καὶ τὰς ὁμοιοσχημοὺς καὶ ὁμοτρόπους γυναῖκας θεραπευτῶν ὠνόμασε. καὶ Θεραπεινὰ φησί, κέκληνται ἢ παρὰ τὸ τὰς ψυχὰς τῶν προσιόντων αὐτοῖς ὑπὸ κακίας παθῶν ἰατρῶν δίκην ἀπυλλάττοντας θεραπεύειν, ἢ τῆς πρὸς τὸ θεῖον καθαρῶς καὶ εὐκρινῶς θεραπείας καὶ θρησκείας ἕνεκα. οὗτοι πρῶτον μὲν ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν ἐξέλιξαν τῶν προσηκόντων καὶ τῶν ὑπαρχόντων, ἔπειτα δὲ πάσαις ἀποταξάμενοι ταῖς τοῦ βίᾳ φρονήσεως καὶ ἔξω τειχῶν προελθόντες ἐν μαθηταῖς ἢ κήποις ἢ ὄρεσι τὰς διατριβὰς κωοῦνται, τὰς ἐκ τῶν ἀνομοίων ἐπιμιξίας ἀσπιτελεῖς τε καὶ βλαβεράς εἰδότες. τὸν προφητικὸν ζηλοῦσι καὶ ἀσκοῦσι βίον. καὶ ἐν ἐκάσῃ συμμορίᾳ οἴκημα ἔσιν ἱερὸν, ὃ καλεῖται σεμνεῖον καὶ μοναστήριον, ἐν ᾧ μονάμενοι τὸ τοῦ σεμνεῖου βίον μετῴρῳα τελοῦνται, μηδὲν μηδὲν κομίζοντες, μὴ ποτόν, μὴ αἶμα, μὴ τι τῶν ἄλλων ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρεῖας ἀναγκαῖα, ἀλλὰ νόμος καὶ λόγια θεοπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ ὕμνων καὶ τᾶλλα οἷς ἐπισήμη καὶ εὐτέλεια συναρῶνται τε καὶ τελειοῦνται. καὶ συνελόντι φάσαι, κτλὸν ἢ ποτόν οὐδεὶς αὐτῶν προσηνέχοιται καὶ ἡλίκῃ δύσεως, ἐπειδὴ τὸ μὲν φιλοσοφεῖν ἔστω

αι κρίνουσι, σκότους δὲ τὰς τοῦ
ἀνάγκας· αἱ δὲ ἐξηγήσεις τῶν ἱερῶν
οὔνται αὐτοῖς δι' ὑπονοιῶν ἐν ἀλλη-
ῆσαι γὰρ νομοθεσίᾳ δοκεῖ τοῖς ἀν-
τοῖς ζῶσι λαίκενοι, καὶ σῶμα μὲν
ητὰς διαλέξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐνα-
ταῖς λέξουσιν ἀόρατον νῦν. ἰωσαύ-
ι τῆς αὐτῆς καταστάσεως καὶ αἰ
Iusebius h. eccl. 2 17.

εὐτηρες οἱ τῶν ἱερῶν προἰστάμε-
νται Ἰσίδος παρ' Αἰγυπτίοις.

εὐώ αἰτιατικῆ.

και τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ,
εὐέει καὶ Ἰσοκράτης (10 63) καὶ Ἀλ-
p.

οντες δῆλοι, ὑπηρεταί. Θερμόπον-
ητικῆς.

ι δούλος, ὑπηρετής· "Θέρων δὲ ἦν
ν καὶ κολακικός." ζῆται ἐν τῷ

ι τοῦ θέρους ὁ καιρός· Πολύβιος
δὲ Καρχηδόνιοι εἰς τὴν ἐπιφερο-
ιαν ἀνήχθησαν τριακοσίαις ναυσί·"
ος ὄρα.

λοτον πεδῖον τὸ ἐν θέρει ἔγον

θαι (Hom. τ 64) Θερμαίνεσθαι.
αι καίεται.

αρον ἢ ἄμαξα.

ιν ἀπὸ τοῦ καταβάλλειν. Ἀριστο-
h. 946) "μέλλω γέ τοι θερίζειν"
αταβάλλειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
, ὅτι τὰ δρώμενα τιθέασιν. ἢ ὅτι
ρίζον διὰ τὸν πόλεμον.

ις.

ιον καὶ θερίζιον θερινὸν ἰμά-
ι 254) "τὰκ κόκκων βαφθέντα καὶ
έρισμα, καὶ τοὺς ἀνδρολιπεῖς ἀλ-
λοκάμους."

καὶ κομιῶ καὶ ποριῶ καὶ ὀριῶ
τὰ εἰς ζῶ βαρύνον καὶ ὑπὲρ δύο
βραχυνόμονον τὸ ἔχοντα, ἐν τῷ
νευ τοῦ σ ἐκφέρεσιν Ἀττικοί, τὰ
αὶ καὶ ἀπαρέμματα. τὰ δ' ὑπο-
ῖδαμῶς· σολοικισμὸς γὰρ τὸ ἐὰν
ἐὰν κομιῶ. ἐφ' ὧν δὲ τὸ ἰ ἐκτεί-
σὸν τῷ σ ὁ μέλλον λέγεται χρο-
κτεινομένης τῆς παρεσχάτης συλ-
ν δανείζω δανείσω, οὐδέτι δὲ τὸ
ρβαρον οὕτως ὡσεὶ καὶ τὸς Ἀθη-

ναίους φουσίαν ἀθρόους εἰς ἐκκλησίαν συνα-
θροισθέντας ἐπὶ τῶν διαδόχων, ἐπειδὴ εἰς
ἀπορίαν καθέστηκεσιν χρημάτων, ἐπειδὴ τις
αὐτοῖς τῶν πλουσίων ὑπισχεῖτο ἀργύριον,
οὕτω πως λέγων ὅτι ἐγὼ ὑμῖν δανείω, θου-
βεῖν καὶ ἐκ ἀνέχεσθαι λέγοντας διὰ τὸν βαρ-
βυρισμὸν, καὶ οὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέ-
λειν, ἕως αἰσθόμενος ὁ μέτοιμος ἢ καὶ ὑπο-
βαλόντος αὐτῷ τινὸς ἔφη "δανείσω ὑμῖν τῆτο
τὸ ἀργύριον." τότε δ' ἐπαινέσαι καὶ λαβεῖν.
διὰ τοῦτο βαδίσω καὶ βαδιῶ ἀμφότερα δό-
κιμα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐνεσηκὸς ἐκατέρως
λέγεται, καὶ ἐκτεινομένου καὶ συσταλλομέ-
νου τοῦ ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ ι. οὐδέτι δὲ
ἀγορῶ οὐδὲ καλῶ· οὐδὲ γὰρ ὅλως τῷ ι πα-
ραλήγει.

Θερμά τὰ χλιαρὰ ὕδατα.

Θέρμαν. Θερμάκιον ἐστὶ πόλισμα. Harp.

Θερμέλη (ἀπ' θερμωλή) ἢ Θέρμη.

Θερμόν παράδοξον· Ἀριστοφάνης Πλέτω
(415) "ὃ θερμόν ἔργον κἀνόσιον καὶ παρά-
νομον τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρῶ κακοδαί-
μονε." καὶ Σοφοκλῆς (Αἰ. 477) "ἐκ ἂν πρῆλι-
μην οὐδενὸς λόγου βροτῶν ὅσις κενᾶσιν ἑλ-
πίσιν Θερμαίνεται."

Θερμοπότιδα.

Θερμοπόλαι τόπος οὕτω καλούμενος
ὑπὸ τῶν πλειόνων Ἑλλήνων· ὑπὸ γὰρ τῶν
ἐπιχωρίων καὶ περιοίκων Πύλαι.

Θερμοπόλαι. ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύ-
την Πύλας καλοῦσι, Φιλίας δὲ Θερμοπόλας
λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἢ Ἀθηναῖοι Θερμὰ
λουτρὰ Ἐρακλεῖ ἐποίησαν. Harp.

Θερμός θρασύς, καὶ Θερμουργός ὁ
προπετής. "οἱ δὲ Πέρσαι κατωρρώδησαν, πν-
θόμενοι νέον αἰτὸν εἶναι καὶ Θερμουργόν."
(A Ran. 866) "παῦσ' Αἰσχύλε, καὶ μὴ πρὸς
ὄργην σπλάγγνα θερμίνης κότω."

Θερμόταται μέθυσοι· (A Th. 741) "ὃ
θερμόταται γυναικες, μέγα καπήλοισι καλόν,
ἡμῖν δὲ κακόν."

ὅτι ἢ θυγάτηρ Φωραῶ ἢ τὸν Μωυσοῦν
εἰσποίησασα Θερμοῦθις ὠνομάζετο.

Θερμῶδων ὄνομα ποταμοῦ.

Θερόμενος Θερμαινόμενος.

Θέρους ἐστὶν ὁ ὑπὲρ γῆς ἀήρ καταθαλάπ-
μενος τῇ τῆ ἡλίᾳ πρὸς ἄρκτον πορεία. Diog.
L. 7 152.

Θέρους οὗ τὸν καιρὸν οἱ ῥήτορες ἐκάλεσαν,
οἷον χειμῶνα καὶ ἔαρ καὶ θέρους, ἀλλὰ τοὺς

συγκομιζόμενος καρπὸς τῶν σπερμάτων ἔτω προσηγόρευσαν.

Θέσης.

Θερισίτης ὄνομα κύριον. καὶ Θερισί-
τειον βλέμμα.

Θέσανδρος. ἔτος εἰς παιδερασίαν δι-
νώως διεβύλλετο, ὡς Κηθωνίδης καὶ Αὐτο-
κλείδης. Harp.

Θέσεις αἱ καταβολαὶ τῶν πρυτανείων,
ὅπερ μισθὸς ἦν τῆς εἰσγωγῆς τῆς δίκης.
Ἀριστοφάνης (Nub. 1193) "ἴν' αἱ θέσεις γί-
νονται τῇ νομηρίᾳ." Εὐνάπιος "τῶν δὲ Ῥω-
μαίων ἐπ' αὐτὸ τῆτο βιωζόμενων, ἄπορον αὐ-
τοῖς ἀποδεῖξαι καὶ πλῆθος καὶ θέσιν καὶ βέλη
καὶ μηχανὰς καὶ μεγάθη ποταμῶν, πρὸς τὸ
μὴ πάντως ἡττυσθαι σφῶν καὶ ὁμολογεῖν
εἶναι χεῖροσιν." "ἔλεγε Κράντωρ ὁ φιλόσο-
φος τὰς Θεοφράστου θέσεις ὁσρέω γεγράφθαι"
(Diog. L. 4 27).

Θέσθαι ἀντὶ μὲν τῆ ὑποθήκῃ λαβεῖν
Ἰπέριδης, ἀντὶ δὲ τῆ προσέσθαι καὶ κυρῶ-
σαι νόμον Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν.
ἐν μόντῳ τῷ κατὰ Στεφάνου (2 23) φησὶν
"ἑαυτῷ νόμους ἰδίους θέμενον" ἀντὶ τῆ θέντα.
Harp.

Θέσις κατὰ Ἀριστοτέλην ὑπόληψις παρὰ-
δοξος τῶν γνωρίμων τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν,
τετέλι προβλήμα. ἢ πᾶν δὲ πρόβλημα θέσις
ἐστίν, ἀλλ' ἢ παρὰ τὰς κοινὰς δόξας ὑπόλη-
ψις τινος τῶν ἐνδόξων κατὰ φιλοσοφίαν. διὸ
δεῖ καὶ τὸν προσάτην τῆς δόξης, τὸν συνι-
σάντα τὴν θέσιν, προσκεῖσθαι τῷ τοιοῦτῳ
προβλήματι. οἷον πότερον πάντα συνεχῶς εἶναι
καὶ αἰετὸ γίνεται, ἢ δέποτε δὲ ἢ δὲν ἐστίν, καὶ
Ἡράκλειτον, ἢ ἔ· καὶ πότερον ἐν ἐστίν καὶ ἀκί-
νητον τὸ ὄν, ὡς Παρμενίδῃ δοκεῖ, ἢ ἔ· καὶ
πότερον κίνησις ἐστίν ἢ ἔ· ὡς δοκεῖ Ζήνωνι·
καὶ πότερον ἢ ἕγεια ἀγαθὸν ἢ οὐ, ὡς Χρῦ-
σππος λέγει· καὶ πότερον ἐστίν ἀντιλέγειν ἢ
οὐ, ὡς Ἀντισθένηι δοκεῖ. Alex. Aphrod. in
Top. p. 43.

ὅτι ἀντιδιαριεῖται τὸ θέσει τῷ φύσει,
ὡσπερ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ὀνομάτων θέσιος·
καὶ γὰρ ἐκεῖ θέσει λέγομεν τὰ ὀνόματα, ση-
μαίνοντες ὅτι μὴ φύσει. ἤδη δὲ τινες καὶ τὰ
ῥητορικὰ προβλήματα θέσεις καλοῦσιν· ἐφ'
ἧ τὸ τῆς ὑποθέσεως ὄνομα συνηθέστερον,
τῷ δοκεῖν τὰ τοιαῦτα ἐπὶ ὑποκειμένοις τισὶ
καὶ ὠρισμένοις συνίστασθαι. τὰς δὲ θέσεις
καὶ ὑποθέσεις λέγει Ἀριστοτέλης. id. p. 45.

Θέσιμιον νόμιμον.

Θεσμοθέται ἀρχὴ τίς ἐστίν Ἀθήνησιν,
ἐξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν, καίτοι ἐκ τῶν κα-
λουμένων θ' ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως
ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ
τοὺς νόμους οὕτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν
ἔκαστον, εἶρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτη-
σιφῶντος (38). Harp.

Θεσμοθέτης νομοθέτης ἢ νομοφύλαξ·
(A Vesp. 772) "οὐδεὶς ἀποκλείσει Θεσμοθέτης
τῆ κίχκλιδι."

Θεσμός. ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἰς ἔκα-
στος τῶν νόμων θεσμός, καὶ τὸ ὄλον δὲ τῆς
πολιτείας σύνταγμα Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ
Ἀριστοκράτους (62) εἶπεν. Harp.

Θεσμοτόκον τὰς μελίσσας φησὶ διὰ τὸ
εὐτακτον· (AP 6 239) "Θεῖς θεσμοτόκον χο-
ρὸν ἄπλετον."

Θεσμοφόρια ὄνομα ἑορτῆς. "ὡσπερ ἐν
θεσμοφορίοισι νησεύομεν ἄνευ θνητῶν" Ἀρ-
ξοφάνης (Av. 1506).

Θεσμοφόρος ὁ τοὺς νόμους ἐπιφορμί-
νος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 150) "ὡμοπέ-
γησ' ἤξειν εἰς νύκτα μοι ἡπιβόητος, καὶ σε-
μὴν ὡμοσε θεσμοφόρον."

Θεσμοφόρος. "ὅτι Βάττος ὁ Κυρήνην
κτίσις τῆς θεσμοφόρου τὰ μυσῆρια ἐγλήπε
μαθεῖν, καὶ προσῆγε βίαν λήχοις ὀφθαλμοῦ
χαριζόμενος" (Aelianus?).

Θέσπεια ὄνομα πόλεως.

Θεσπέσιος θεῖος, Θανμασός, πρῶος.

Θεσπιαί.

Θεσπιάσι· (AP 6 260) "Φρόνη τὸν πε-
ρόντα ἔρωτα μισθὸν ὑπὲρ τέκνων ἄνθαι
Θεσπιάσι."

Θεσπιδυᾶς πῦρ (Hom. M 177) τὸ Μη-
δικόν.

Θεσπιεύς ποταμὸς (ἀπὸ ὁ πολίτης). καὶ
Θεσπιέων, καὶ Θεσπιεῖς.

Θεσπίζει νομοθετεῖ.

Θέσις Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς, ἰκα-
ρικὸς ἐκκαιδέκατος ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου
τραγωδιοποιῶν Ἐπιγένοιο τοῦ Σικωνίεω
θέμενος, ὡς δὲ τινες, δεύτερος μετὰ Ἐρη-
νην· ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γινέ-
σθαι φασί. καὶ πρῶτον μὲν χρίσας τὸ πρῶ-
τον ψιμυθίῳ ἐτραγώδησεν, εἶτα ἀνδράχῃ
ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι, καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσοπιέων
χρῆσιν ἐν μόνῃ ὁθόνῃ κατασκευάσας. Ἰδι-

αξε δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ ἕ' Ὀλυμπιάδος. ἰσημονεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτῶ Ἀθλα Περίου ἢ Φόρβας, Ἰερεῖς, Ἥθροιοι, Πενθεύς.

Θέσπις ὄνομα κιθαριστοῦ· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1484) "ὄρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν ταῦται τὰρχατ' ἐκεῖν", οἷς Θέσπις ἠγωνίστο."

Θεσπίσματα θεῖα δόγματα.

Θεσπιωδεῖ χρησιμολογεῖ· Ἀριστοφάνης Πλούτω (9) "ὅς Θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσήλατος." ἠτυμολόγηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ διοπεδωδεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐκεῖ τὰς ματείας ἄγειν. ἐτραγικεύσατο δὲ τῆ φράσει. ἢ δὲ Πυθία ἐπὶ τρίποδος καθήμενη ἐχρησιμώθη, ἐκαλεῖτο δὲ τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐκάθητο ὄλιμος.

Θεσπρωτεύς. Θεσπρωτὶα χώρα. Θεσπρωτίος λέβης.

Θεσσαλὸν σόφισμα, ἐπὶ τῶν μὴ εὐδαιμονούντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν ἀλλὰ κακοφούντων.

Θεσσαλὸς Κῆρος ἱατρός, υἱὸς Ἰπποκράτους τοῦ διασήμου, οὗ πάλιν υἱοὶ Γοργίας καὶ Ἰπποκράτης, ἱατρικῶν βιβλία γ'.

Θεσσαλῶν νόμισμα. παροιμιῶδες τῆτο, τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης.

τῆς δὲ Μακεδονίας βασιλεύοντος Φιλίππου ἔτη κ' καὶ τὴν Θεσσαλίαν ὑποτάξαντος, ἐν ἣ πόλιν κτίσας ἐκάλεσε Θεσσαλονίκην. οἱ δὲ ἐπ' ὄνοματι Θεσσαλονίκης θυματρὸς ἐκτίσθαι τὴν πόλιν.

Θεσιάδες Θεσίον ἐκ πολλῶν γυναικῶν ἦσαν ν' θυγατέρες, αἷς Ἡρακλῆς ἐμίγη.

Θέσφατος τελετή ἢ Θεσπιθεῖσα.

Θέτης. μήποτε θέτην λέγουσι τὸν ὑποθήκη τεθεικότα, ἔχ ὡς ὁ Αἰδύμος τὸν εἰσποιησόμενον· θετοὺς γὰρ ἔλεγον τοὺς ποιητοὺς. Harp.

Θέτις Θέτιδος ὄνομα κύριον. καὶ Θετίδειον.

Θετόν εἰσποιητόν, οὐ γνήσιον. "Θαλῆν τὸν φιλόσοφον, μὴ γήμαντα, τῆς ἀδελφῆς τὸν τῖόν θέσθαι."

Θετταλὴ γυνή, ἐπὶ τῶν φαρμακίδων διαβάλλονται γὰρ οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες, καὶ μέχρι νῦν φαρμακίδες αἱ Θετταλαὶ καλεῖνται. φασὶ δὲ ὅτι ἡ Μήδεια φεύγουσα κίστην ἔξέβαλε φαρμάκων ἐκεῖ, καὶ ἀνέφθασαν. βαρβάρως δὲ οἱ Ἀττικοὶ ἀναγινώσκουσιν. Ἀριστοφάνης (Nub. 747) "γυναῖκα προιάμενος Θετταλὴν καθέλομαι νύκτωρ τὴν σελήνην"

εἶτα καθείρησάμι ὡσπερ κάτοπτρον." ὁ γὰρ τῆς σελήνης κύκλος ερογγυλοειδῆς ὡς ἔσοπτρον, καὶ φασὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα δεινοὺς τούτω κατὰγειν τὴν σελήνην. ἔσι δὲ καὶ Πυθαγόρου παλγνιον διὰ κατόπτρον τοιῶτον. πληροσελήνου τῆς σελήνης οὕσης εἴ τις ἔσοπτρον ἐπιγράψειεν αἷματι ὅσα βύλεται, καὶ προειπὼν ἐτέρῳ εἴημι κατόπιν αὐτῶ δείκνυσι πρὸς τὴν σελήνην τὰ γράμματα, κακείνους ἀτενίσας πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον ἀναγνοῖη πάντα τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γεγραμμένα ὡς ἐν τῇ σελήνῃ γεγραμμένα.

Θετταλικαὶ καὶ πτέρυγες. τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτερυγίον ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας, ἀπερ εἰσὶν αἱ ἐκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ ἰοικέναι πτέρυξι.

Θετταλός. εἰς τῶν Κίμωνος παίδων ἐκαλεῖτο οὕτως. Harp.

Θετταλῶν σόφισμα καὶ ἐπὶ μάχης καὶ ἐπὶ στήματος καὶ ἐπὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων μυθίων τάσσοισιν, ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Ἀρατῆ γὰρ κατιόντι ὁ θεὸς ἔφη φυλάξασθαι μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἔξ ἐναντίας εὐγῆ μείζονι καὶ λαμπροτέρῳ κατ' αὐτῶ χρησάμενοι. ὁ δὲ ἐκατόμβην ἀνδρῶν εὗξατο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ ἂ ἐβούλετο τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι αἰε ἀνεβύλλετο.

ὅτι διαβάλλονται οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισαὶ καὶ ἄπιστοι. sch. A Plut. 521.

Θευδέριχος, ῥήξ Γότθων καὶ Ἰταλιῶν, τῶν κατηκόων αὐτοῦ προύση περιβαλλόμενος ὅσα τῷ φύσει βασιλεῖ ἤρμοσαι. δικαιοσύνης τε γὰρ ὑπερφυῶς ἐπεμελήσατο, καὶ τοὺς νόμους ἐν τῷ βεβαίῳ διεσώσατο, ἔκτε βαρβάρων τῶν περιουκούντων τὴν χώραν ἀσφαλῶς διεφύλαξε· ξυνέσειός τε γὰρ καὶ ἀνδρείας εἰς ἄκρον ἐλήλυθεν ὡς μάλις, καὶ ἀδίκημα σχεδόν τι οὐδὲν οὔτε αὐτὸς εἰς τὰς ἀρχομένους ἐργάζετο οὔτε τι ἄλλο τὰ τοιαῦτα ἐγκεχειρηκότι ἐπέτρεπε. καὶ ἦν λόγῳ μὲν τύραννος ἔργῳ δὲ βασιλεὺς ἀληθής, τῶν ἐν ταύτῃ τῇ τιμῇ ἔξ ἀρχῆς ἠδδοκιμηκότων οὐδενὸς ἦσσαν. ἔρως τε αὐτοῦ ἐν τε Γότθοις καὶ Ἰταλιώταις πολλὸς ἤκμασεν. Procop. Goth. 1 1.

ὅτι Θευδέριχος ὁ Ἄφρος διώκοντά τινα εἶχεν ὁρθόδοξον, ὃν πύον ἠγάπα καὶ ἔθαλπεν. οὗτος δὲ ὁ διάκορος, νομίζων Θευδερὶχῷ χαρίζεσθαι, τῆς δημοσίας πίσεως ἀπο-

ζῶς τὰ Ἀρείου ἐφρόνησε. γνοὺς δὲ τοῦτο Θευδέριχος τὸν οὕτως ἀγαπιώμενον εἰθέως ἀπεκεφάλιεν, εἰπὼν, εἰ τῷ Θεῷ πίσιν οὐκ ἐφύλαξας, πῶς ἀνθρώπῳ φυλάξεις συνείδησιν ὑγιαίνουσαν; Theodoros Lector h. eccl. p. 561.

Θευδέροτος ὁ βυσιλεύς τῶν Φράγκων.

Θευδίδβαλδος ὄνομα κύριον. (Procop. Goth. 4 24) "Λέοντιος μὲν τσαῦτα εἶπε, Θευδίδβαλδος δὲ ἀμείβεται ὧδε," ἀντὶ τοῦ ἀναποκρίνεται.

Θευδίδβερος υἱὸς Θευδερίχου. καὶ ζῆται ἐν τῷ τολμητίας.

Θευδόσιος ὁ Θεοδόσιος. καὶ Θευδοσία χώρα κειμένη ἐν τῷ Σκυθῶν, ἣν πολιούκων Σάτυρος ἐτελεύτησεν. Harp.

Θεὸς Ἄρης, τρεῖς θεοὶ Ἄρης, ἐν Πέτρα τῆς Ἀραβίας. σέβεται δὲ θεὸς Ἄρης παρ' αὐτοῖς· τόνδε γὰρ μάλις τιμῶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα λίθος ἐστὶ μέλας τετράγωνος ἀνύπτωτος, ὕψος ποδῶν δ', εὐρος β'. ἀνάκειται δὲ ἐπὶ βάσειως χρυσηλάτου. τοῦτω θύουσι, καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερῶν προχέουσι· καὶ τῆτο ἐξιν αὐτοῖς ἡ σπονδή. ὁ δὲ οἶκος ὕψος ἐστὶ πολύχρυσος, καὶ ἀναθήματα πολλά.

Θευσούμενος δραμιούμενος· "οἱ δὲ ἀφίκοντο, ὁ μὲν ἀγωνιόμενος πυγμῆν, ὁ δὲ θευσούμενος ζάδιον."

Θέω, δοτικῆ, τὸ τρέχω.

α. Θέων Ἀλεξάνδρεϋς, φιλόσοφος ζωικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀγούσβ μετὰ Ἀρείου, ἔγραψε τῆς Ἀπολλοδώρου φυσιολογικῆς εἰσαγωγῆς ὑπόμνημα, περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν βιβλία γ'.

β. Θέων Ἀλεξάνδρεϋς σοφιστής, ὃς ἔγραψεν ἑξήμισιεν Ἀίλιος, ἔγραψε τέχνην, περὶ προγυμνασμάτων, ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Ἰσοκράτην, εἰς Δημοσθένην, ῥητορικὰς ὑποθέσεις, καὶ ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου, καὶ ἄλλα πλείονα.

γ. Θέων Γυμνασίου τοῦ σοφιστοῦ παῖς, Σιδώνιος σοφιστής, παιδεύσας κατὰ τὴν παιδείαν, γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ ὑπαρχος.

δ. Θέων ὁ ἐκ τοῦ μουσείου, Αἰγύπτιος φιλόσοφος, σύγχρονος δὲ Πάππῳ τῷ φιλοσόφῳ, καὶ αὐτῷ Ἀλεξανδρεῖ. ἐτύχχανον δὲ ἀμφοτέρω ἐπὶ Θεοδοσίῳ βασιλέως τῆ πρεσβυτέρου. ἔγραψε μαθηματικά, ἀριθμητικά, περὶ σημείων καὶ σκοπῆς ὀρνέων καὶ τῆς κοράκων φωνῆς, περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς, περὶ

τῆς τοῦ Νελλου ἀναβάσεως, εἰς τὸν Πτολεμίου πρόχειρον κανόνα, καὶ εἰς τὸν μικρὸν ἀσρόλαβον ὑπόμνημα.

Θέων ὁ Ἐαλέριος χρηματίας, σοφιστής, ὑπόμνημα εἰς Ἀνδοκίδην.

Θέων Συρναῖος φιλόσοφος. καὶ Θέων Ἀντιοχείας τῆς ἐν Ἀάφνῃ, φιλόσοφος ζωικός, ἔγραψεν ἀπολογίαν Σωκράτους.

Θέων σοφιστής λόγων ῥητορικῶν, γεγονὼς ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Μαρκέλλης τὸ γε ἀνεκαθῆναι, τὸ δὲ ἐξ ὑπογύου πατρόθεν ἀπὸ Ἐκδίκτου, διδασκάλου καὶ τούτου τέχνης ῥητορικῆς. ἦν δὲ οὗτος ὁ Θέων οὐ μᾶλα ἀγχίνος ἐδὲ ὄξυς, φιλομαθῆς δὲ καὶ φιλόπονος εἰς ὑπερβολήν. ταῦτά τοι καὶ ἐγεγόνει πολυμαθέστατος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, πολλὴν μὲν ἀρχαίων ἰσορίαν πολλὴν δὲ νέαν περιβαλλόμενος. Damascius Phot. p. 339b.

Θεῶν ἀγορά, ἐπὶ τῶν τολμώντων τιμῶν ἐν τοῖς ὑπερέχουσι.

Θεῶν εἰοί οἱ τοῦ Θεῶνος.

Θεωρεῖα τὰ μαζροπεῖα.

Θεώρημα διαλεκτικόν, τουτέστι ἕτημα καὶ πρόβλημα τὸ συντεῖνον ἢ πρὸς αἴρεσιν καὶ φυγῆν ἢ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γῶσιν, ἢ αὐτὸ ἢ ὡς συνεργὸν πρὸς τι ἕτερον τῶν τοιούτων. ἕθος γὰρ Ἀριστοτέλει τὸ ζητῶν θεωρεῖν λέγειν. εἴη δ' ἂν τὸ Θεώρημα λόγος γνώσεως ἡμῖν τινὸς τῶν τῆς διαλεκτικῆς αἰτίας, ἀπὸ τοῦ θεωρίας καὶ γνώσεως αἰτῶν ἡμῖν εἶναι ὠνομασμένον. Θεώρημα ἡθικὸν ἢ φυσικὸν ἢ λογικόν, οὐ μὴν πᾶν Θεώρημα ἡθικὸν ἢ φυσικὸν ἢ λογικὸν πρόβλημα ἢ διαλεκτικόν, ἀλλ' ὅσα τῶν θεωρημάτων ἔχων τῶν προκειμένων τινὰ ἀφορισμόν. οὗτοι δὲ εἰσι περὶ ὧν ἢ μηδετέρως δοξάζουσιν ἢ ἐναντίως οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς ἢ οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς ἢ ἐκότεροι αὐτοὶ ἐαυτοῖς. ὅσα μὲν οὖν τῶν ζητημένων εἰς αἴρεσιν ἢ φυγῆν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, ἡθικὰ τὰ τοιαῦτα προβλήματα. ἢ γὰρ περὶ τὸ ἀγαθόν τε καὶ κατὰ αἵρετόν τε καὶ φευκτόν ζητήσας, οὐσα ἡθικὰ, εἰς αἴρεσιν καὶ φυγῆν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, οὐκ εἰς ψιλὴν γῶσιν. ὁ γὰρ ζητῶν πότερον ἢ ἡδονὴν ἀγαθόν ἐστιν ἢ οὐ, ἢ ὅπως περὶ τινος τῶν ἐπικτητῶν ἀγαθῶν, ὑπὲρ τῆ αἰρέσθαι ἢ φεύγειν τὴν ζητήσιν ποιεῖται. πάλιν ὁ ζητῶν πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἐστὶν ἢ οὐ, ἢ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος ἢ οὐ, ἢ τι ἄλλο τῶν φύσει γινόμενων τε καὶ ὄντων, τὰς

ιοιείται τὴν τῆ ἀληθείας γνῶσιν, ὃ τῆς θεωρητικῆς ἐστὶν ἴδιον· ἢ γὰρ γνῶσις τῆς ἐν τοῖς ἄριστοις πολιτείας τῆς θεωρίας τέλος. ὅσα δὲ μήτε ὡς πρακτικὰ ζητεῖται μήτε τέλος ἔχει τὴν γνῶσιν τῆς ἐν αὐτοῖς ἀληθείας, ἀλλ' ὡς συνεργὰ ἢ πρὸς τὴν τῶν αἰρετῶν τε καὶ μὴ γνῶσιν ἢ πρὸς τὴν τῶν ἀληθῶν τε καὶ ψευδῶν αἰρεσιν ζητεῖται, ταῦτα προβλήματα λογικά. ἢ γὰρ λογικὴ πραγματεία ὀργάνη χωρὶς ἔχει ἐν φιλοσοφίᾳ, ὅσα δὲ κατὰ ταύτην ζητεῖται, τοῦ πρὸς ἐκείνην χρησίμη ζητεῖται χάριν· ὃ γὰρ ζητῶν περὶ ἀντιστροφῆς, φέρεται πρὸς τὴν ἀπαιτείαν, ἢ περὶ συλλογιστικῆς ἢ συλλογιστῆς συζυγίας, ὡς συνεργὰ ταῦτα καὶ ὡς συντελοῦνται πρὸς τὴν τῶν προειρημένων ἀρετῶν τε καὶ γνῶσιν ζητεῖ. Alex. Aphrod. in Top. p. 41.

καὶ τὴ θεωρημένη ζητητικὴ τῆς ἀληθείας γνῶσεως. "ὃ μὲν οὖν Ἀρχεσίλαος ὁ φιλόσοφος νωθρὸς ἦν τὴν φύσιν καὶ χασμώδης, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος, εἰπὼν τὴν γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ σῶμα ἐμπετῆναι." cf. Diog. L., 4 32.

Ἡ θεωρία αἰρετικότερα πράξεως τῶ εἶναι περὶ τῶ τιμωτέρου τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς· ἢ μὴ γὰρ πράξις περὶ τὰ πρακτικὰ τε καὶ ἐφ' ἡμῶν, ἢ δὲ θεωρία περὶ τὰ θεῖα. καὶ ἐπειδὴ τῶ τιμωτέρου τῆς ψυχῆς γίνεται· τιμωτέρου γὰρ ὁ νοῦς τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων, οὐ ἐνέργεια καὶ θεωρία. Alex. Aphrod. in Top. p. 124.

Ἡ θεωρία τέλος ἐστὶν ἰερωσύνης μὴ ψευδομῆτος τὸ ἄξιον. Θεωρία δὲ καὶ πράξις οὐκ ἀξιῶσαι συγγίνεσθαι· ὁρμὴ μὲν γὰρ ἀρχὴ πράξεων, οὐδέμια δὲ ἀπαθής. Synes. ep. 57 p. 199.

Θεωρία καὶ πράξις. ὅτι τοῦ νοῦ τὸ μὲν ἐστὶ θεωρητικὸν τὸ δὲ πρακτικόν. τὸ μὲν οὖν πρακτικὸν ἐκ τῆς σχέσεως αὐτῆς λογίζεται τῆς πρὸς τὸ σῶμα· διὸ μετὰ τὸ ἀπολυθῆναι τοῦ σώματος οὐκέτι ἐστὶ πρακτικὸς, μόνον δὲ θεωρητικὸς. διαφέρει δὲ ὁ πρακτικὸς νοῦς τοῦ θεωρητικῆ τῶ τέλει, μὴδὲν τῶ ἐποκειμένῳ διαφέρων, ὡς οὐδὲ τὸ σπέρμα καὶ ὁ καρπός. τῶ μὲν γὰρ θεωρητικῶ τέλος ἐστὶν ἢ τῆς ἀληθείας κατάληψις, τῶ δὲ πρακτικῶ ἢ τοῦ ἀγαθοῦ. ὃ μὲν οὖν νοῦς, φησὶ γένος ἕτερον εἶναι δοκεῖ ψυχῆς, καὶ μόνος χωριστὴν ἔχει τὴν οὐσίαν, ἢ δὲ λοιπὴ πᾶσα ψυχὴ ἀχώριστος.

Θεωρία. οὕτω καλοῦνται πᾶσαι αἱ περιγυρίαι. καὶ Θεωρία ὄνομα πόρτης (A Pac. 522).

Θεωρικά. ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις Θεωρίαις ἀγῶνων τελουμένων φιλοτίμων συνέβαινε τινος τῶν πολιτῶν εἰς ὑβρεις καὶ τραύματα διαφέρεισθαι. ἔδοξεν ἔν τῶ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν, ἐκμισθοῦν δὲ ταῖς θέαις τοὺς τόπους. πλεονεκτημένων δὲ τῶν πενήτων διὰ τὸ ῥαδίως τοῖς πλουσίοις πλείονος τιμῆς τοῦτο γίνεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῇ καὶ μόνον εἶναι τὸ τίμημα, θεωρικὸν αὐτῇ θέντες ὄνομα· καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐψηφιστά Θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἄρχειν. ὑπὸ δὲ τούτου καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεωρικὰ εἴρηται.

Θεωρικά. χρήματά τινα ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα, ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τῆ πόλεως χρείας ἐφαλάττετο καὶ ἐκαλεῖτο στρατιωτικά, ὑστερον δὲ κατετίθετο εἰς τὰς δημοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν. ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμῇ τῆς θέας, ὅθεν καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη. Φιλῆκος δὲ φησιν ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικά, διότι τῶν διονυσίων ὑπογύων ὄντων διένειμεν Εὐβανλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἐορτάζωσι καὶ μηδεὶς ἀπολείπηται δι' ἐνδειαν ἀναλωμάτων. ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὠρίζετο τὸ διδόμενον εἰς τὰς θέας καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἐορτάς. οὐκ ἔξην δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικὸν λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῶ κατὰ Κτησιφῶντος (25) δηλοῖ. Harp.

Θεωρικὸν καὶ θεωρικὴ. Ἀθήνησιν ἦν χρήματα κοινὰ ἢ θεωρικὰ ἐκαλεῖτο, διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις εἰς διανομήν. προήχθη δὲ οὕτως· τὸ παλαιὸν ὄχλος γενομένος ἐν τοῖς θεάτροις καὶ τῶν ξένων τὰς θέας προκαταλαμβάνοντων, διεδίδοτο τοῖς πολίταις τὰ θεωρικὸν, ὅπερ ἦσαν β' ὀβολοί, ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται διδώσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θέας. ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων ἄρχων ἐλέγετο τῶν θεωρικῶν. ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικά, ἃ δίδετο ἐν ταῖς ἐορταῖς ἢ πόλεις.

Θεωρίς πλοῖον Ἀθήνησιν, ἢ κατ' ἔτος εἰς Ἀῆλον ἐπέμπετο, ἦν εὐξαιμένον. Θεωρίς, ὅτε εἰς Κρήτην ἀπῆι, κατ' ἕκαστον ἔτος Ἀθηναῖοι ἐπέμπεον. καὶ οὐκ ἔξην ἀναχθείσης,

πρὶν ἢ ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τινα κατὰ δίκην. διὰ τοῦτο καὶ Σωκράτης ἐδέδετο ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ἐπὶ πολλὸν χρόνον, ἕως οὗ ἐπανῆκεν ἢ Θεωρίς.

Θεωρίς Δημιοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοτέλους (79), εἰ γνήσιος. μάντις ἦν ἢ Θεωρίς, καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανε. Harp.

Θεωροδόκος ὁ τῶν Θεωρικῶν χρημάτων ἐπιμελούμενος.

Θεωροὶ οἱ εἰς θυσίαν πεμπόμενοι καὶ εἰς τὰς ἑορτάς. καὶ Θεωρίς νῆσς, δι' ἧς πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς θυσίας τὰς ἀποδήμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἢ καὶ ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας καὶ ἄλλας πανηγύρεις οἱ Θεωροὶ ἐπέλονται, καὶ εἰς χρησθήρια. Σοφοκλῆς (OR 114) "Θεωρός ὡς ἔφασκεν ἐκδημῶν." Θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταὶ ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι, καὶ ὅλος τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ φροντίζοντας ἕτως ὠνόμαζον· ὡρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα. Harp.

Θέωρος ὄνομα κύριον, ἦν δὲ ἐπίτοκος καὶ κόλαξ. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὁ Θέωρος καὶ ὡς μοιχὸς καὶ ἰχθυοφάγος καὶ πονηρός. περὶ Κόρινθον οὖν διέτριβε διὰ τὰς ἐκεῖ πόρνους. sch. A Eq. 605.

Θηβαίαι πόλις, καὶ Θηβαῖος. Θηβυίη πόλις.

Θηβαῖς χώρα.

Θηγάνη ἢ ἀκόνη· "σιδηροβρωτὶ Θηγάνη νεκρονῆς" Σοφοκλῆς (Αἰ. 820).

Θήγοντες, αἰτιατικῆ, ἀκονῶντες.

Θηεῖσθαι θαναμύζεσθαι, Θηῆσθαι δὲ Θεῖσθαι.

Θηεῦντο (Hom. H 444) ἐθαύμαζον.

Θηήσαντο (Hom. O 682, Θ 17) ἐθαύμασαν.

Θῆκαι αἱ σοροί· "διὰ δὲ ξύλων ἀπορίαν τὰς Θήκας τῶν πέριξ τεθαμμένων ἀνορούσσαντες ἐκείνοις ἐς τὰναγκαῖα ἐχρῶντο."

Θηκτόν ἠκονημένον· (AP 7 433) "Θηκτόν δ' ἐν προβόλῳ θεμένα ξίφος εἶπεν, ὀδόντα δὲξον ἐπιβρύκουσα."

Θηλάζειν. ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβάνομεθα τῷ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν Θελαζόντων, Λυσίας δὲ (1 9) παθητικῶς κέχρηται ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα.

Θηλαμόνος τῆς οἰκίας.

Θηλάσαι.

Θηλή μασὸς ὁ γαλουχῶν.

Θηλυδρίας τεθηλυμμένος· (Synes. p. 85)

"διὰ τὴν ἐξάγισον ἠδονὴν οἱ Θηλυδρίαί τριχοπλάσαι εἰσι."

Θηλυμίτρης ὁ πόρνος.

Θήλυνοι ἦσανχοι.

Θῆλυς παρ' Ὀμήρῳ ἐσχημάτιζαι ὡς πῆχυς· (T 97) "Ἡρη Θῆλυς ἔσσα" καὶ (E 269) "Θήλευς ἴππους" οἰονεῖ Θηλείας. οὐδέτερος δὲ Θῆλυ.

Θηλυτεράων (Hom. λ 386, ψ 166) τῶν Θηλειῶν.

Θημακεύς. δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδος Θήμακος. Harp.

Θημῶνες (Hom. ε 368) οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. καὶ Θημωνία ὁ σωρός.

Θηραμένης Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κεῖου, ὃς ἐπεκαλεῖτο κόθορνος, μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. cf. i. δεξιός.

Θηραμένης σοφὸς ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐκ τὰ πάντα" (A Ran. 968), ὃς οὐδέποτε ἐκακώβλησεν ὡς ἐν ἀσφαγίοις, ἀλλ' ἐπειτήχατο. Θηραμένης δὲ οὐ Χίος ἀλλὰ Κεῖος φησι, παρ' ὅσον ποικίλος τις ἦν καὶ ἀγγίζουσα, καθωμίλει τε τοῖς καιοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον μέρος αἰεὶ διδοὺς ἐαυτόν. Κῶος δὲ ἐλέγητο οὗτος ἀνηρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ'. κλίνεται δὲ εἰς ου.

Θηραμένης Κεῖος σοφιστῆς μελετῶν βιβλία γ', περὶ ὁμοιώσεως λόγου, περὶ εἰκότων ἤτοι παραβολῶν, περὶ σχημάτων.

Θηρατεύεσθαι (an εραγγεῦεσθαι) ἀπὸ βύλλεσθαι.

Θηρατῆς λέξιων. καὶ Θηρατῆς λόγων ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητῆς. "Θηρευτῆς ἐσιζῶν χερσαίων καὶ ἐναλίων."

Θηρείων· Αἰλιανὸς "τὰ γεννώμενα βρέφη κρύσει Θηρείων τε καὶ ἀνθρωπίων σωματίων τεράσια ἐδόκει."

Θηρεύω αἰτιατικῆ.

Θηρήτορας (Hom. I 544) κυνηγός.

Θηρία οἱ ἐλέφαντες. Θηρία καὶ τὰ δέκετα, ἔχουσιν φυλάγγια ὄφεις· "ἐγίνοντο δὲ αἱ περὶ τὸν Περσίων περὶ τὴν τῶν Θηρίων συναγωγὴν."

Θηρικλειον ποτήριον ὑάλινον.

Θηρικλέους τέκνον (Theopomp. ap. Athen. p. 470) κύλιξ, ἦν λέγεται πρῶτος μετὰ μεῦσαι Θηρικλῆς.

Θηριῶ αἰτιατικῆ. καὶ Θηριωδία ἀπὸ νεία, ὀργιλότης.

Θηρώμενοι ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες· "καὶ
 ἔτι ἐκ τούτου παρὰ τῶν ἄλλων θηρώμενοι."

θηρῶντες ἐπιτηροῦντες.

θῆς θητός ὁ μισθωτός.

θησαυρίζω αἰτιατικῆ.

θησαυροὶ ἀνέμων οὐκ ἀποθήκαι τι-
 ς, ἀλλ' ἡ ῥάδια κινήσεις, ἀπηνέμει τῆ ἀέρος
 τος. Theodoret. in Ps. 134 7.

θησαυρούς· Ἀππιανός "ὅπλα τε πολλὰ
 ἢ οἴτον ἠτοιμάζετε, καὶ θησαυροὺς ἐποίει."
 ἢ θησαυροφυλάκιον.

θησείδμα. ζῆτι ἐν τῷ ἔγκοτον.

θησείοισιν. ἑορτή τις τελουμένη παρ'
 Ἰθρηαίοις. μετὰ γὰρ τὸ χαρίσασθαι τὴν δη-
 οκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Θεσέυ, Ἀύ-
 ρις τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆ-
 ναι τὸν ἥρωα. ὃ δὲ παραγενόμενος ἐς Σκῦ-
 ον διῆγε παρὰ Ἀνκομήδει δυνάσει τῆς νῆ-
 ος, ὃς ζηλοτυπήσας ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλιω.
 Ἰθρηαῖοι δὲ λιμώξαντες καὶ κελουθέντες
 κδικῆσαι τῷ Θεσεί τὸν μὲν Ἀνκομήδην ἀνεί-
 ον, τὰ δὲ ὅσα μεταχειλάμενοι καὶ τὸ θη-
 πῖον οἰκοδομήσαντες ἰσοθέους αὐτῷ τιμὰς
 ἤμουσι. καὶ ἐγένοντο διανομαὶ καὶ εὐωχίαι
 τοῖς θησείοις. ἑορτὴ δὲ αὐτῷ ἐτελεῖτο, ἐπειδὴ
 ἐπίως συνήγαγε τὴν Ἀττικὴν πρότερον κατὰ
 πάρας οἰκουμένην. sch. A Plut. 627.

θησεῖον· (A Eq. 1308) "καθῆσθαι μοι
 δεκῶ ἐπὶ τὸ θησεῖον ἢ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν,"
 τοτῆς τῶν ἐρινύων· εἰς γὰρ ταῦτα τὰ ἱερὰ
 οἱ οἰκέται καθήμενοι ἄστυλιον εἶχον. ἔτι δὲ
 τὸ θησεῖον τέμενος ἀνεμῖνον τῷ Θεσεῖ.

θησειότριψ ὁ ἐν τοῖς θησείοις δια-
 τρήσας.

θησεύς ὁ Αἰγέως υἱός, ὁ βασιλεὺς Κρη-
 τῶν. καὶ ζῆτι ἐν τῷ Αἰγαῖον πέλαγος.

οὗτος δὲ ὁ Θεσεὺς ὁ υἱὸς Αἰγέως, Ἀθη-
 ναῖος, πολλὰ ἔργα ἐπεδείξατο. καὶ γὰρ τὸν
 ἀπὸ Τροίξηνος γῶρον ἅπαντα ἄχρις Ἀθη-
 νῶν ἠμέρωσε ληξῶν ἔμπλεων ὄντα, ἀνελὼν
 Κερκύρα καὶ Περὶφρον καὶ Σίννιν τὸν πιτυο-
 κάμπτην καὶ Περίφρον τὸν κορυνήτην, οὗ
 τὴν κορένην αὐτὸς ὕπερον ἐφόρει, καὶ Προ-
 κρῆσιν τὸν ξενοφόνον, καὶ Ἀμαζονίδων στρα-
 τὸν ἰλθόντα ἐπ' Ἀθήνας ἐχειρώσατο, καὶ τὴν
 βασιλῖδα γήμας ἔσχεν Ἰππόλυτον· εἶτα ἐγήμε
 Παίδραν. ἐπολεμήθη δὲ αὐτῷ καὶ πρὸς Κεν-
 αῖρους πόλεμος ὑπὲρ Λυσιπῶν καὶ Πειρι-
 ῖου τοῦ βασιλέως, καὶ ἄλλα ἄλλα.

ζῆτι περὶ Θεσεῶς ἐν τῷ ἀρχῇ Σκυρία.

Θησεύς ἰσορικός βλοὺς ἐνδὸξων ἐν βι-
 βλίοις ε', Κορινθιακῶν ἐν βιβλίοις γ', ἐν ᾧ
 δηλοῖ τὴν κατὰσασιν τοῦ Ἰσθμιακῆ ἀγῶνος.

θησθαι (Hom. δ 89) ἀμύλγειν.

θησομαι ὀρίσω, ποιήσω, ἀναδείξω.

θησσαν μισθωτικῆν, ἢ εὐτελεῆ, ἢ δου-
 λικὴν τροφήν (Eur. Alc. 2).

θητεία παραμονή, ἢ δουλεία.

θητες οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύοντες.

θητες καὶ θητικόν. εἰς δ' διαιρουμέ-
 νης παρ' Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας, οἱ ἀπο-
 ρώτατοι θῆτες ἐλέγοντο καὶ θητικὸν τελεῖν.
 οὗτοι δὲ οὐδεμιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, ὅδε ἐστρα-
 τεύοντο. καὶ θησσαν δὲ ὠνόμαζον οἱ Ἀττι-
 κοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν ἐπάναγκες ἦν
 τοὺς ἔγγιστο γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον
 ἢ πέντε μναῖς δίδοναι. Harp.

θητεύειν μισθῷ ἐργάζεσθαι.

θητικόν πλήθος τὸ ἐπὶ μισθῷ δουλεύον·
 "καὶ θητικὸν ἐπήγοντο αὐτοὶ ἐς τὸν πόλεμον
 οἱ Πέρσαι πλείστον ὅσον καὶ παιδία καὶ γυ-
 ναῖκας, οὓς κατὰ τινα δὴ πάτριον νόμον ἐς
 τοὺς κινδύνους θευτὰς οἰκείας ἀλκῆς ἤγον."

θηττα ἐπίκληρος οὐκ ἔχουσα φερνήν,
 πενιχρὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τῷ πατρὸς, ὑπὸ
 δὲ τῶν ἀγγιστέων προικιζομένη κατὰ νόμον
 πεντακοσίων δραχμῶν.

θητώνιον τὸ τοῖς μισθωτοῖς διδόμενον.

θίασος χορός, καὶ θιασώτης. Ἀριστο-
 φάνης (Th. 40) "ἐπιδημεῖ γὰρ θίασος μισῶν
 ἔνδον μελάθρων τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν."
 "θίασόν τε μίμων καὶ κορδακιστῶν περὶ αὐ-
 τὸν μάλα πλήθος εἶχε."

θίασος ἱερὸς χορός, καὶ θιασώτης ὁ δὲ
 χορευτής, ἀπὸ τοῦ θείν, ὃ ἔστι θεῖν. ὁ δὲ
 χορὸς ὑπὸ τῆς συνελεύσεως· θεῖν γὰρ τὸ
 τρέχειν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιᾶν, ὅθεν θιασῶ-
 ται κυρίως οἱ περὶ τὸν Διόνυσον. (A Ran.
 326) "ἐλθὲ χορεύσων ὄσιους ἐς θιασώτας."
 οὕτω λέγουσιν, ἢ συνθιασώτας. ἐν ἐπιγράμ-
 ματι (AP 6 165) "ἔρεπτόν Βασσαυρικοῦ ῥόμ-
 βον θιάσοιο μύοπα."

θίασος τὸ ἀθροϊζόμενον πλήθος ἐπὶ τέ-
 λει καὶ τιμῇ θεοῦ· οὕτω Δημοσθένης (19
 199) καὶ Ξενοφῶν (Mem. 2 1 31). Ἴων δὲ ἐπὶ
 παντὸς ἀθροίσματος τάττει τὸννομα. θια-
 σῶται δὲ ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν
 θιάσων· οὕτως Ἰσαῖος. Harp.

θιάσω μαινόλη χορῶν μανικῶ.

θιασώτης τῆς Κότυος. Κότυς δαί-

μων παρὰ Κορινθίοις τιμώμενος, ἔφορος τῶν ἀσχερῶν. "ὄθεν οἱ Κλεισθέναι καὶ Τίμαρχοι καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι, καὶ εἰ μὴ πρὸς ἀργύριον δέ, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι, καὶ εἰ μὴ πρὸς μηδὲν ὄτιοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐξάγειον ἡδονήν, καθάπαξ οἱ θηλυδρῶν τριχοπλάσαι πάντες εἰσίν. ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἄντικρυς οὔτοι. καίτοι νικῶν νομιζουσιν ὡς ταύτη μάλιστα τὸ θῆλον τῆ γένεος ἐκμιμησόμενοι" (Synes. p. 85: cf. v. ἐξομῶσαιτο).

Θίβις (Exod. 23) κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτόν, ὡς κοφινῶδες.

Θιγγάνει ὑπεται.

Θιγεῖν, γενικῆ, ψαῦσαι, ἐγγίσει. (AP 7 232) "πολλὰ σιδηρεῖς χερσὶ θιγόντα μύχης." (S OR 1413) "ἴ, ἀξιώσασ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν. πείθεσθε, μὴ δεισθε· τὰμὰ γὰρ κυκὰ οὐδεὶς οἶδός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν."

Θίμβρων Λακεδαιμόνιος. ἕτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἄρμοσις μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. Harp.

Θίνα αἰγιαλόν, σωρόν Ἀριστοφάνης (Vesp. 694) "τὸν θίνα μόν ταράττεις, καὶ τὸν νῦν μόν προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ οἶδ' ὅ τι χρημὰ με ποιεῖς." ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 62) "καὶ τὴν παρὰ θίνα κίσθηριν, ἀρχμηρὸν πόντου τρηματόεντα λίθον."

Θίς (Hom. μ 45) ὁ αἰγιαλός, καὶ ὁ σωρός τῶν χρημάτων.

Θίσβη ὄνομα κύριον. καὶ ἡ σορός.

Θλαδίας ἐνοῦχος. "ὑποβάλλει τοίνυν ὁ θλαδίας τοὺς ἑτάτους μουσικούς, τὴν γυναικωνίτιν λέγω φάλαγγα, οἵπερ εἰσὶν αἱ τῶν φαύλων πράξεις ἐμπύρευμα, κατηγορησάτω τοῦ Ἀετίου κατὰ βασιλείως ἐμμελετῶν, ὡς ἂν ἐπιβατεύσῃ τῆς ἐξουσίας... ἀγωνίζονται πείσαι τὸν βασιλέα· ἦν γὰρ βαρὺς ὁ σαθμὸς τοῦ ὑποσχεθέντος χρυσίου ὁ ὑποσμήχων αὐτῶν τὰ ἐντοσθεν. δευρὶ γὰρ εἰς τὸ συρρέψαι βλάβας, προκειμένης χρυσίου ὑποσχέσεως· ἕπλησον γὰρ τὸ γένος καὶ πρὸς πλεονεξίαν αἱ κέχηγε, καὶ οὐκ ἔστι τι τῶν φαύλων ἄνευ τῆς αὐτῶν δυσροπίας ἐν τοῖς βασιλείοις τελούμενον. πείθεται ταῖς συκοφανταῖς ὁ βασιλεύς, καὶ λόγου ταχύτερον πρὸς τὸν φόνον Ἀετίου κινηθεὶς τούτον ἀναίρει. καὶ ὡς ἔρμαιον αὐτῷ τὸ πραχθὲν λογισάμενος φησὶ πρὸς τινὰ τῶν σοχάζεσθαι τὰ ἀπόρητα δυναμένων· οὐ καλῶς μοι πέπρακται

ἢ τοῦ Ἀετίου, ὃ οὗτος, ἀναίρεσις; ἢ δὲ φησὶν· εἰ καλῶς ἢ μὴ, οὐκ οἶδα· γίνωσκω δὲ ὅτι τῇ λαῖᾳ χειρὶ τὴν δεξιάν σου ἀπέκοψας." Priscus?

Θλίβει ἐκπιέζει. ζῆτει ἐν τῷ βλεμματι.

Θλίψις. τέτιν τῷ ὀνόματι πολλὰ δηλοῦται, φυλακαὶ ἀλύσεις ἐξορίαι, καὶ ὅσα ταῦτα. "θυμὸν καὶ ὄργην καὶ θλίψιν ἐπὶ διατὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ· οὐ γὰρ φῶν, οὐδὲ προαίρεσιν." Theodoret. in Ps. 77 49.

Θμοῦις ὄνομα θηλυκόν.

Θνησιμαῖον τὸ νενεκρωμένον, καὶ θνησείδιον τὸ νεκρόν. καὶ θνησις ἡ φθορὰ θνησκω. θνητός.

Θούζετε, κατὰ διάλυσιν, ἀντὶ τῆ θάσετε. ἢ θουῶς προκαθήσθε. Σοφοκλῆς (OR 2) "τίνας πόθ' ἔδρας τάσδε μοι θουάζετε;"

Θόους Θόαντος ὄνομα κύριον.

Θουῶς ταχείας ἁρμῶς. σημαίνει θε καὶ ὄξυις· καὶ Ὀμηρος (ο 299) "ἔνθεν δ' ἀνήσοισιν ἐπιπροέηκε θουῆσι."

Θοηρός τεταραγμένος.

Θοία ζεύγος ἡμιόνων.

Θοίματιον τὸ ἱμάτιον. "Θοίματις λαβόμενος χαῖρ' εἶπε, τὸ ὄνομα προσθεῖς" (α ν. Βύρβιος). Ἀριστοφάνης (Lys. 1095) "εἰ σὺ φρονεῖτε, θοίματιον λήψεσθ', ὅπως τῶν ἱεροκοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὄψεται," τουτέστι εἰ μὴ περιβαλεῖσθε ἀλλὰ φανερά ἔξετε ἀδοῖα, ἀκρωτηριάσει τις ὑμᾶς τῶν ἔρμοκαυδῶν.

Θοινάω θοινῶ, καὶ θοινᾶται ἐνωχῆται.

Θοίνη τροφή, ἐνώχια, κατάβρωμα. (AP 6 218) "ὡς ἐπὶ θοίναν χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φάρυγος." Λυμύσιας "τοὺς πλουσίους οὐκ ἐν θοίνη παροῦμενος, οὐδέ τι τούτων δῶρα προσιέμενος."

Θοινήτωρ ὁ κατεσθίων. (AP 7 241) "ἄλλο γὰρ διὰ λοιμόν, ὅλης θοινήτορα χέσε, πρὶν πατέρων νεαρῶ σκηπτρον εἰλῆν λάμα." περὶ Πτολεμίου ὁ λόγος.

Θοίνωνος φρούραρχος Συρακούσιος.

Θολερῶς προβαίνεις, ἐπὶ τῶν ἀφῆτως καὶ τεταραγμένως προϊόντων, καὶ μὴ καθεσαμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχοντων.

Θόλος οἶκος περιφερής, ἐν ᾧ οἱ πρῆνεις εἰσιῶντο. πρυτανεῖον δέ τι ἰδίως ὠμάμας, ἐπεὶ πυρῶν ἦν ταμειεῖον.

Θόλος ὁ τόπος ἐνθα ἐδείκνον οἱ πρῆνται, διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν ερηγῶ

ν (Hagr.). *Θολός δὲ τὸ τῆς σηπίου μέλαν. Θοός ταχύς.*

Θοραὶ δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. Hagr. Θορεῖν πηδᾶν, καὶ Θορόντες ὀρμῶν, πηδῶντες.

Θορή Θορῆς ἡ γονή, τὸ σπέρμα (Heger. 3101).

Θορικὸς δῆμος τῆς Ἀκμιαντίδος. Θόρυνυθαί.

Θορός τὸ σπέρμα τοῦ σώματος. "ὁ δὲ σος λέγει τῇ Δημιτέρῳ τὸ αἷμα ἀπὸ τῶν ὤν, οἷς ἐβλήθη, ἀποξύσαι, καὶ τῷ Θορῷ, περ αὐτὸς ἀφῆκε, συμμύξασαν ἀλείψαι τὸν μακρία ἢ χρίσαι τὰ ἰμάτια."

Θορυνβούντων ταρπιτομένων. "Θορυνβούτων δὲ τῶν Γετῶν καὶ αὐτίκα τιμωρεῖται θεομένων, ἐπικρατῆσαι Δουρὰν ὄνομα, ὀθήμενον τῷ βασιλεῖ τῆτον φυλαχθῆναι." ἰ αὐθις "μετενήνεκτο δὲ ἅπας ἐπὶ τὴν ρμειάν ὁ Θόρυβος, ἄλλων ἄλλα αὐτοῖς κληρωσαμένων."

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος, παῖδα ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δὲ ἀπὸ μὲν πατρὸς ἀκτιδῶ τῆ ζρατηγῶ τὸ γένος ἔλκων, ἀπὸ μητρὸς Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, ὀητῆς Ἀντιφῶντος. ἦκμαίε κατὰ τὴν πῆρ κητιάδα, ἔγραψε δὲ τὸν πύλεμον τῶν Περσικῶν καὶ Ἀθηναίων. οὗτος ἤκουσεν ἰκαῖς τυγγάνων Ἡροδότου ἐπὶ τῆς Ὀλυμπεως τὰς ἰσορίας διερχομένης ἄς συνεγράμματο, ἰ κινήθεις ὑπὸ τινος ἐνθεσιασμοῦ πλήρης ἀρών ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρόδοτος κατανοήεις τὴν αὐτοῦ φύσιν πρὸς τὸν πατέρα Θεοδίδου Ὀλορον ἔφη "μακαρίζω σε τῆς εὐτείας, Ὀλορε· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει π ψυχῆν πρὸς τὰ μαθήματα." καὶ οὐκ κπόθη γε τῆς ἀποφάσεως.

οὗτος ὁ Θεουκίδης ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς ἡραις, κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα πραγμαμάτων καὶ ζρατηγικαῖς συμβουλαῖς καὶ πανηρικαῖς ὑποθέσεσιν.

ὁ συγγραφεὺς οὗτος μεταβαίνει ἀπὸ τῶν ἰλικῶν εἰς οὐδέτερα, ὀδον (159) "τρέπον εἰς Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ πρότερον." ἰ Θεουκιδίδειος γραφή.

Θοῦλις. οὗτος ἐβουσίλευσε πύσης Αἰγύπτου καὶ ἔως τοῦ ὠκεανῶ, καὶ μίαν τῶν ἐν γῆ νήσων ἀπὸ τῆ ἰδίου ὀνόματος ἐκάλεσε ὀλην. ἐπαρθεῖς δὲ τοῖς κατορθώμασι κληρονεῖ εἰς τὸ μαντεῖον τῆ Σαρὰπίδος, καὶ

θουσίαισας ἐρωτᾷ ταῦτα "φράσον ἡμῖν, περιθθενές ἀψευδές μύκαρ, ὁ τὸν ἀθέρριον μετεγκλίτων δρόμον, τίς πρὸ τῆς ἐμῆς βασιλείας ἰδονήθη τοσαῦτα; ἢ τίς ἔσαι μετ' ἐμέ;" καὶ ἰδῶθη αὐτῷ χρησμὸς ἔχων ἔτως· "πρῶτον θεός, μετέπειτα λόγος, καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς, σύμφυτα δὲ πάντα καὶ εἰς ἐν ἰόντα, ἔκρῆτος αἰώνιον. ὠκέσι προσ βιάδιζε, θνητέ, ἀδελφον διανύων βίον." καὶ ἔξελθὼν ἐκ τοῦ μαντεῖος ὑπὸ τῶν ἰδίων ἰσφάγη ἐν τῇ Ἀφρων χῶρα. cf. chron. Alex., Malelas, Cedrenus.

Θούμαντις ὄνομα κύριον. cf. v. ἀνέσιος.

Θούρας. οὗτος ἐβασίλευσε μετὰ Νίνον Ἀσσυρίων, ὄντινα μετεκάλεσαν εἰς ὄνομα τῆ πλανήτης ἀζέρους Ἄρεα· ὅς ἦν δεινὸς σφόδρα, καὶ πολεμήσας Κυνκῶσῳ τυράννῳ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰάφεθ καταγομένῳ ἀνείλεν αὐτόν. τούτῳ προσεκύνησαν Ἀσσύριοι ὡς θεῷ, καὶ ὠνόμασαν αὐτὸν Βάουλ, ὁ ἔσι κατὰ τὴν αὐτῶν γλῶσσαν Ἄρης, πολέμων ἔφορος· ἔ μνημονεύει καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ. cf. Cedrenus et Malelas.

Θουριομάντις. ἀπὸ τοῦ γενικοῦ ἐχώρησεν ἐπὶ τὸ κατ' εἶδος· εἰπὼν γὰρ ὅτι πάντας αἰ νεφέλαι τρέφουσι τοὺς σοφιστάς, ἐπήγαγε τίνας. Θουριομάντις δὲ οὐ τοὺς ἀπὸ Θεοῦ μάντις, ἀλλὰ τοὺς εἰς Θεοῦριον πεμφθέντας· ἀλούσης γὰρ Συβύρεως Θεοῦριοι ἐκλήθησαν ἀπὸ κρήνης Θεουρίας. ἐξέπεμψαν δὲ εἰς τὴν κτίσιν αὐτῶν Ἀθηναῖοι δέκα ἄνδρας, ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις, ἐξηγητῆς ἐσόμενος τῆς κτίσεως τῆς πόλεως. sch. A Nub. 331.

Θούριον ὄνομα ἔθνους. καὶ Θούριος Αἴας ἀντὶ τοῦ πηδητικῆς, ταχύς, πολεμικώτατος.

Θοῦρον καὶ Θούριον πηδητικόν, ταχύν, πολεμικώτατον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 126) "ἄλλος ἀπὸ Κρήτης Θοῦρος ἀνὴρ ἔθετο." (7 244) "Θούριος Ἄρης ἔσπισεν Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων."

Θόωκοι (Hom. μ 318) Θρόνοι.

Θόων Θόωνος ὄνομα κύριον.

Θρακίαις ὄρκια οὐκ ἐπίσανται. ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ· λέγει γὰρ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῆ ὁ πρεσβευτῆς ἀκοντισθεῖς διὰ τοῦ ζήθους ἀπώλετο, καὶ ἐντεῦθεν Ἰωσι καὶ Αἰολεῦσιν αἰνίγμα ἐγένετο "Θρακίαις ὄρκια οὐκ ἐπίσανται."

Θρακία παρεύρεσις. φασὶ τοὺς Θρακίαις

κας ἤτηθέντας ὑπὸ Βοιωτῶν παρὰ Κορώνειων καὶ σπεισαμένους σπονδὰς πενθημέρους ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Βοιωτοῖς, καὶ τὸς μὲν ἀποκτείνει τὸς δὲ ζωοῖσιν. ἀγανακτῶντων δὲ τῶν Βοιωτῶν εἰπεῖν τὸς Θρακίους ὅτι τὰς ἡμέρας, οὐ τὰς νύκτας ἐσπίσαντο.

Θρανεύσεται ἔκταθήσεται· Θράνον γὰρ τὸ ὑποπόδιον ὅπου τὰ δέρματα ἐκτείνεται. "ἢ βύρσα σου Θρανεύσεται" Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (369).

Θρανίδιον εἶδος δίφρου.

Θρανίον. Θράνος καὶ Θρανία ταπεινά τινα διφρηδία καὶ ὑποπόδια λέγονται (καὶ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ (Σ 390) Θρήνης), ἐφ' ὧν ἰσήμενοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν ἐαντὸς λακτίζοντες αὐτά· Ἀριστοφάνης Βατρύχοις (121) "μία μὲν ἔστιν ἀπὸ κάλων καὶ Θρανίω." καὶ Θράνιος δίφρος.

Θρανίτης ὁ πρὸς τὴν πρῶμναν, ζυγίτης ὁ μέσος, Θαλάμιος ὁ πρὸς τῇ πρῶρῳ.

Θρανίτης λειῶς (A Ach. 161) ἀντὶ τῆ ὀ ναυτικός. ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε· τῶν γὰρ ἕρεττόντων οἱ μὲν ἄνω Θρανίται λέγονται, οἱ δὲ μέσοι ζυγίται, οἱ δὲ κάτω Θαλάμιοι.

Θράνος ὑποπόδιον· ἔνθεν καὶ Θρανίτης. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (545) "ἀντὶ δὲ Θράνω σήμενον κεφαλὴν κατευγόςτος," τουτέστι κερμαίον.

Θρασεύς ὄνομα κέριον.

Θρασεύς τολμηρῶς.

Θράσιον (ἀπὸ Θριάσιον) τόπος.

Θρασκίαις ὁ ἄνεμος.

Θρασύμαχος Χαλκηδόνιος σοφιστὴς τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος, ὃς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε, καὶ τὸν νῦν τῆς ῥητορικῆς τρόπον εἰσηγήσατο, μαθητὴς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος. ἔγραψε συμβουλευτικούς, τέχνην ῥητορικὴν, παύγια, ἀφορμὰς ῥητορικός. Μιχαὴλ μοναχοῦ τοῦ Νοσοῦτῆ· "ἦνεγκε καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς πόλις φύσιν δεξιᾶν εἰς μάθησιν· ἀλλ' ὡς ἔοικεν, οὐχ ὁ τόπος αἴτιος, ἀλλ' ὁ χρόνος καθ' ὃν ἤκμασαν οἱ μεγαλοφρέεσται ἄνδρες. τὰ νῦν δὲ θυννοσκοποῦσιν οἱ τῆδε, καὶ λίνοις καὶ ὀρμηαῖς προσανέχουσι, τὸν δὲ βίον ὄντες χειρογύμοις... πολλὰ τῆς γνώθου χωρία ἐφημέριά τε φρονέουσιν, δλίγα ἢ οὐδὲν τῶν λόγων φροντίζοντες. ὧν ἀρχιερατεῦν ἔλαχε τῶν εἰς Τροίξῃνα βαδισάντων

ὁ ἔξοχώτατος· ἴσωσαν οἱ τῆς παροιμίας ἡ δῆμοιες." cf. v. εἰς Τροίξῃνα.

Θρασύχειρ τολμηρός· (AP 7 234) "Ἄλιος ὁ Θρασύχειρ Ἄργουσι πρόμιος τηξίμελι νύσῳ κεκολουμένος."

Θράττα Θρακικὴ δούλη, ἐκ Θράκης. Ἀριστοφάνης (Ach. 272) "Στρυμονοδῶρος Θράτταν," τουτέστι Θρακικὴν δούλην. λέγεται καὶ κοινῶς δούλη.

Θράττειν ταράσσειν, ἐνοχλεῖν, νύσσειν, κινεῖν. δυσωπεῖσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι· (cf. v. Πρόκλος) "ὥσε μὴ θράττεισθαι τὴν ἀκοήν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων."

Θραυλοτέρας· "πῦρ ἐνέντες ταῖς πέτραις ὄξος ἐπεξέχεον, θραυλοτέρας ἐκ τῆτος ποιήσοντες."

Θραυσάντρυγες· "ὦ σκληρὸν δαίμον, ὅ τῦχαι θραυσάντρυγες ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς, ὡς μ' ἀπέλευσε!" Ἀριστοφάνης Νεφέλας (1266).

Θραυσθῆς ἐκπέσης.

Θραῦσις φθορά, ἥττα ἐν πολέμῳ, θάνατος, ἀρρωσία, συντριβή, πληγή· Δαφνί (Ps. 105 30) "καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις."

Θραύω αἰτιατικῇ.

Θρέμματα. καὶ πολυθρέμματος ἡ πολλὰ πρόβατα ἔχων. Ἀλιανός "ἔ γὰρ δεῖν ἀφίγμυι ἐς τράπεζαν κεκυφέναι, καὶ θρέμματος ἀλόγου δίκην πιαίνεσθαι, καὶ ἀρῶν τε καὶ τιμῶν κρέμασθαι, καὶ θανμάζειν πᾶλὰς καὶ τραπέζας καὶ σατράπυς. οὐδὲ μὴ κάλλος ἀνθρώπινον δέλεαρ ἔστιν, οὐδὲ χρεματίζομαι" (cf. v. χρεματίζεσθαι).

Θρέπτρα (Hom. A 478) τροφεῖα.

Θρεττανελοῦ ἤχος κιθάρας. Φιλόξενος γὰρ τὸν διθραμβοποιὸν ἢ τραγωδιοδότη σκαλὸν φασὶ γράψαι τὸν ἔρωτα τῷ Κάλυππος τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ, εἶτα κιθάρας ἤχῳ μιμούμενον ἐν τῷ ἐπιγράμματι τοῦτο εἶπε τὸ ῥῆμα, θρεττανελό. ἐκεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν Κύνκλωπα κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα τῇ Γαλατείᾳ. ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορδὸς "ὡς ἔδομαι," ἔφη καὶ ὁ οἰκέτης "κάγω βοτλήσομαι χορεύειν," καὶ ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλος ἐκεῖ. ἢ γὰρ κιθάρα κρονομένη τοιοῦτο μέλος ποιεῖ θρεττανελό θρεττανελό. sch. A Plut. 290.

Θρέττε· (A Eq. 17) "οὐκ ἐνὶ μοι τὸ θρέττε," ἀντὶ τῆ τὸ θαρραλέον καὶ ἀνδρείον καὶ θρασύ. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν δὲ σὺ διανοή.

Θρέψας πῆξας, ἐπὶ γάλακτος· Ὅμηρος

146) "ἤμισον μὲν θρέψας λευκοῦ γάλακτος." ἰ τροφή ἢ πηγνύουσαι τὸ σῶμα.

Θρήικες οἱ Θρηῖκες. καὶ Θρηκίης ο. N 13).

Θρηγεῖν ἐπιδάσ ἐπιφωνεῖν καὶ ἐπί-
ν· Σοφοκλῆς (Αἰ. 581) "οὐ πρὸς λατρῶ σο-
ῦ θρηγεῖν ἐπιδάσ πρὸς τομῶντι πῆματι." ἢ
υτέξιν οὐκ ἔξιν λατρῶ σοφῆ ἐπιδάσ χρη-
ται, τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου.
ἢ ἐν Ποιμείᾳ "λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἔλκος οἰδά
ο γανόν."

Θρήινους τὰς παρ' ἡμῖν λεγομένους θρη-
υδοῦς. διαλύσας "Ὀμηρος (Ω 720) τὴν σύν-
εισιν θρήνων ἰοιδόους καλεῖ. βαρβαρικὸν δὲ
ἢ θρηγεῖν· ἐπὶ Πατρόκλῳ γοῦν οὐ γίνεται.

Θρήινος ὑπαπόδιον.

Θρηνώ σε κλαίω σε.

Θρηξονος ὄνομα κύριον.

Θρηναία ἢ λατρεία.

αιτιατικῇ, θεοσεβεῖ, ὑπη-

λέγεται γὰρ ὡς Ὀρφεὺς

ἰστορολόγησε τὰ Ἑλλήνων μυ-
τιμῶν θεὸν θρησκεύειν ἐκάλε-
ῖν θρηκίους ὕσης τῆς εὐρέσεως. ἢ ἀπὸ
ἢ θρηκεύειν, ὃ ἔξιν ὄραν.

Θρησκος ἐτερόδοξος.

Θρησσα ἢ Θρηκική γυνή.

Θρεῖα τὰ φύλλα τῆς συκῆς. "Θρεῖον τα-
κχος οἶσε δεῦρο παῖ σαπρῶ" Ἀριστοφάνης
Ach. 1100), ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμύχη βυλ-
ῶμενα βασύζονται. σαπρῶ δὲ ἀντὶ τῆ πυ-
λαιού καὶ μὴ νέον. Θρεῖον ἔξι σκεύασμά τι
παρ' Ἀθηναίους, ὃ περιλαμβάνει ἕνιον στέαρ
καὶ ἰρίφειον καὶ σμιίδαλιν καὶ γάλα καὶ τὸ
λεικιδῶδες τοῦ ἰσοῦ πρὸς τὸ πηγνύσθαι· καὶ
ἢ ὡς εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον ἢ δι-
σον ἀπετέλει βρωμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκυ-
λίτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία Θρεῖον, ἐγκέ-
φαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ σκευαζόμενος,
καὶ ἰλιτόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὀπτώ-
μενος. sch.

καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 134) "ἀλλ' ἀπολέ-
σαι μ' ἄν ἐγκεφάλου Θρεῖω δύο." πρὸς τὸ
ἢ ἰσχυρῶς τοῦ ἐγκεφάλου· ἔξι γὰρ ὡσπερ
θρεῖα συγκείμενον, τουτέστι φύλλα συκῆς.

"οὐ γὰρ Θρεῖα καὶ κἀνδύλον καὶ ἄμητας
ἢ ἐπιπλάττει τε τοῖς βασιλευσιν ἐξαίρετα πα-
ῖσιθθαι" Ὀμηρος" (Athen. p. 9).

Θρεῖαί αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. "πολλοὶ Θρεῖο-
ῶλοι, παῦροι δὲ τε μάντιες ἄνδρες."

Θριαμβεύσας (Coloss. 2 15), αἰτιατικῇ,
δημοσιεύσας.

Θριαμβευτοῦ κατὰ Ῥωμαίους τῆ τυ-
ραννοκτόνου Ἰνδοῦ.

Θριαμβίδα στολὴν ἢ σθηθῆσαι ἀν-
τόν.

Θρίαμβος ἐπίδειξις νίκης, πομπή, καὶ
τὸ σεμνύνεσθαι· καὶ ἐπιθρίαμβος. ὠνο-
μύσθη δὲ ἀπὸ τῶν ἐπῶν τῶν πρώτων εἰς
Διόνυσον γεγραμμένων ἐξ Ἰνδίας ἐπὶ ὕρμα-
τος τήρων ἐπιανερχόμενον· λέγουσι γὰρ θρία-
σιν τὴν τῶν ποιητῶν μυθίαν. ἢ ἀπὸ τῆ θρεῖα
τὰ φύλλα, τῆς συκῆς ἀνακειμένης τῷ Διο-
νύσῳ. καὶ ὅτι πρῶτον, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ
προσωπεῖα, συκῆς φύλλοις ἐκάλυπτον πάντες
τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα καὶ δι' ἰάμβων ἔσκω-
πτον. ἀλλὰ καὶ οἱ εἰρατιῶται, μιμῶμενοι τὰς
ἐπὶ σκηρῆς, τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα φύλλοις συ-
κῆς ἐν τῷ σκώπτειν καλύπτοντες σκώμματα
εἰς τοὺς θριαμβέοντας ἔλεγον.

ἄλλως. ἐν τισὶ πόλεσιν, ὅτε ἤνθησαν αἱ
συκαὶ, παῖδες περιαιρούντες σὺν αὐτοῖς τοῖς
θρεῖοις ἔπαιζον, προφερόμενοι ἰάμβους τετρά-
μετρον. λέγεται δὲ καὶ Διόνυσος θρίαμβος,
διότι ἐπὶ θηρῶν, τουτέστι ἐπὶ λεόντων, βέ-
βηκεν, οἷον θηρίαμβος. ἢ ὅτι καὶ συκῆς ἔξιν
εὐρετής. ἢ ἀπὸ τοῦ θροεῖν· πηδητικὸς γὰρ.
λέγεται γὰρ καὶ θυσήριος ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ
ἔξιν ὄρμῶν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ αἰωρούμενον θύ-
σανος.

Θριάσιον πεδίον.

Θρηγκός τὸ περίφραγμα τοῦ οἴκου, σε-
φάνη, μικρὸν τειχίον, περιβόλος, ἢ τῶν οἰ-
κιῶν τὰ ἀνωτάτω. μεταφορικῶς ἀφ' ἡμῶν,
διότι τὰ ἀνωτάτω σώματα ἡμῶν θρεῖσι πε-
ριπέφρακται. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 163) "τίς
τάδε μοι θρηγῶν θρηγκοῖσιν ἀνῆψε σκύλα;"
ὅτι τῶν θρεῖδάκων τὰ φύλλα φυλλεῖα λέ-
γεται. sch. A Ach. 468.

Θρεῖδακίνη τὸ παρ' ἡμῖν μαιούλιον. λέ-
γεται καὶ θρεῖδαξ.

Θρηνακία ἢ Σικελία.

Θρεῖναξ τὸ πτύον, ὄργανον γεωργικὸν
ὀδοντικόν· (AP 6 95) "καὶ πάλυροφόρον χεῖρα
θέρεος θρεῖνακα."

Θρεῖναξ ἢ Σικελία.

Θρεῖξ. καὶ κλίεται τρηγός.

Θρεῖοβόλος ὁ ἀπὸ ψῆφου μάντις.

Θρεῖον. ὅτι δημὸς τὸ λίπος. "δημῶ βοεῖα
Θρεῖον ἔξωπτημένον" (A Eq. 960), σκεύασμά

κας ἡττηθέντας ὑπὸ Βοιωτῶν παρὰ Κορώ-
νειων καὶ σπεισιμένους σπονδὰς πενθημέρους
ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Βοιωτοῖς, καὶ τὰς μὲν
ἀποκτείνειν τὰς δὲ ζωγῆσαι. ἀγανακτάντων
δὲ τῶν Βοιωτῶν εἰπεῖν τὰς Θρακίας ὅτι τὰς
ἡμέρας, οὐ τὰς νύκτας ἐσπείσαντο.

Θρανεύσεται ἔκταθήσεται· Θράνον γὰρ
τὸ ὑποπόδιον ὅπου τὰ δέσματα ἐκτείνεται.
"ἢ βύρσα σου Θρανεύσεται" Ἀριστοφάνης
Ἰππεῦσι (369).

Θρανίδιον εἶδος δίσκου.

Θρανίον. Θράνος καὶ Θρανία ταπεινά
τινα διφριδία καὶ ὑποπόδια λέγονται (καὶ ἡ
παρὰ τῷ ποιητῇ (Σ 390) Θρήνυς), ἐφ' ὧν
ἰσάμενοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν ἑαυτὰς λα-
κτιζόντες αὐτά· Ἀριστοφάνης Βατράχοις (121)
"μία μὲν ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ Θρανίθ." καὶ
Θράνιος δίσκος.

Θρανίτης ὁ πρὸς τὴν πρῶμιν, ζυγίτης
ὁ μέσος, Θαλάμιος ὁ πρὸς τῇ πρῶν.

Θρανίτης λειῶς (A Ach. 161) ἀντὶ τῆ ὁ
ναυτικός. ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε· τῶν
γὰρ ἑρεττόνων οἱ μὲν ἄνω Θρανίται λέγον-
ται, οἱ δὲ μέσοι ζυγίται, οἱ δὲ κάτω Θα-
λάμιοι.

Θράνος ὑποπόδιον· ἔνθεν καὶ Θρανίτης.
Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (545) "ἀντὶ δὲ Θράνθ
ζύμνου κεφαλὴν κατεαγόςτος," τοῦτέστι κε-
ραμίον.

Θρασεύς ὄνομα κύριον.

Θρασεύς τολμηρῶς.

Θράσιον (ἀπ Ὀριάσιον) τόπος.

Θρασκίαις ὁ ἄνεμος.

Θρασύμαχος Χαλκηδόνιος σοφιστὴς τῆς
ἐν Βιθυνία Χαλκηδόνος, ὃς πρῶτος περι-
δον καὶ κῶλον κατέδειξε, καὶ τὸν νῦν τῆς
ἠτορικῆς τρέπον εἰσηγήσατο, μαθητὴς Πλά-
τωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ
ἠτορος. ἔγραψε συμβουλευτικούς, τέχνην ἠ-
τορικήν, παιγνία, ἀφορμὰς ἠτορικός. Μι-
γαὴλ μοναχοῦ τοῦ Νοσοῦτθ· "ἦνεγκε καὶ ἡ
καθ' ἡμᾶς πόλις φύσιν δεξιάν εἰς μάθησιν·
ἀλλ' ὡς ἔοικεν, οὐχ ὁ τόπος αἴτιος, ἀλλ' ὁ
χρόνος καθ' ὃν ἤκμασαν οἱ μεγαλοφρέστατοι
ἄνδρες. τὰ νῦν δὲ θυννοσκοποῦσιν οἱ τῆδε,
καὶ λίνους καὶ ὀρμιαιὺς προσανέχουσι, τὸν δὲ
βλον ὄντες χειρογάμορες... πολλὰ τῆς γνά-
θου χωρὶα ἐφημέριά τε φρονέουσιν, ἄλλα ἢ
οὐδὲν τῶν λόγων φροντίζοντες. ὦν ἀργερα-
τεύειν ἔλαχε τῶν εἰς Τροίξῃνα βασιδάντων

ὁ ἔξοχότατος· ἔσωσαν οἱ τῆς παροιμίας ἡ
δήμονες." cf. v. εἰς Τροίξῃνα.

Θρασύχειρ τολμηρὸς· (AP 7 234) "Ἄ-
λιος ὁ Θρασύχειρ Ἄργουος πρόμος τηξίμελι
νούσῃ κεκολουμένος."

Θράττα Θρακικὴ δούλη, ἐκ Θράκης.
Ἀριστοφάνης (Ach. 272) "Στρομνοδώρε Θράτ-
ταν," τοῦτέστι Θρακικὴν δούλην. λέγεται καὶ
κοινῶς δούλη.

Θράττειν ταράσσειν, ἐνοχλεῖν, νύσσειν,
κινεῖν. δυσοπιεῖσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι· (cf. v.
Πρόκλος) "ὥσε μὴ Θράττεσθαι τὴν ἀκοήν
ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων Θρήνων."

Θραυλοτέρως· "πῦρ ἐνέντες ταῖς πέ-
τραις ὄξος ἐπέξέχεον, Θραυλοτέρως ἐκ ταῖς
ποιήσοντες."

Θραυσάντυγες· "ὦ σκληρὸ δαίμον, ὃ
τύχαι Θραυσάντυγες ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς,
ὡς μ' ἀπόλεσας" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις
(1266).

Θραυσθῆς ἐκπέσης.

Θραῦσις φθορά, ἥττα ἐν πολέμῳ, θά-
νατος, ἀρρωσία, συντριβή, πληγή· Δαβὶθ
(Ps. 105 30) "καὶ ἐκόπασεν ἡ Θραῦσις."

Θραύω αἰτιατικῇ.

Θρέμματα. καὶ πολυθρέμματος ὁ
πολλὰ πρόβητα ἔχων. Ἀλιανός "ὃ γὰρ δεῖν
ἀφῆμαι ἐς τράπεζαν κεκυφέναι, καὶ θρέμ-
ματος ἀλόγου δικῆν πιαίνεσθαι, καὶ ἀργῶν
τε καὶ τιμῶν κρέμασθαι, καὶ θανμάζειν ἐπὶ
λάς καὶ τρυπέζας καὶ σατρέπας. οὐδὲ μὴ
κύλλος ἀνθρώπινον δέλειρ ἔστιν, οὐδὲ χρε-
ματίζομαι" (cf. v. χρηματίζεσθαι).

Θρέπτρα (Hom. A 478) τροφεῖα.

Θρεττανελοῦ ἦχος κιθάρας. Φιλόξενος
γὰρ τὸν διθραμβοποιὸν ἢ τραγωδιοδιδά-
σκαλὸν φησι γράψαι τὸν ἔρωτα τῆ Κόκλω-
πος τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ, εἶτα κιθάρας ἔχων
μιμούμενον ἐν τῷ ἐπιγράμματι τοῦτο εἶπεν
τὸ ῥῆμα, Θρεττανελό. ἐκεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν
Κύκλωπα κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα τὴν
Γαλατείαν. ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορδὸς "ὡς ἔδο-
μαι," ἔφη καὶ ὁ οἰκέτης "κύγῳ βοιλήσασθαι
χορεύειν," καὶ ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλος ἐκεῖ.
ἢ γὰρ κιθάρα κρονομένη τοιοῦτο μέλος ποιῶ
Θρεττανελό Θρεττανελό. sch. A Plat. 290.

Θρέττε· (A Eq. 17) "οὐκ ἐνι μοι τὸ
θρέττε," ἀντὶ τῆ τοῦ θαρραλῶν καὶ ἀνδρῶν
καὶ Θρασύ. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὃ σὺ διανοῖ.

Θρέψας πῆξας, ἐπὶ γάλακτος· Ὀμηρ.

246) "ἤμισον μὲν θρέψας λευκοῦ γάλακτος." ἢ τροφή ἢ πηγνύουσα τὸ σῶμα.

Θρήικες οἱ Θράκες. καὶ Θρηκίης (om. N 13).

Θρηγεῖν ἐπιδάσ ἐπιφωνεῖν καὶ ἐπών· Σοφοκλῆς (Αἰ. 581) "οὐ πρὸς λατρῶ σοῦ θρηγεῖν ἐπιδάσ πρὸς τομῶντι πήματι." ὑτέξιν οὐκ ἔξιν λατρῶ σοφῆ ἐπιδάσ χρῆται, τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου. ἢ ἐν Ποιμίει "λόγω γὰρ οὐδὲν ἔλκος οἰδά ο χυρόν."

Θρήγους τὰς παρ' ἡμῖν λεγομένους θρηγυδούς. διυλύσας Ὀμηρος (Ω 720) τὴν σύνοιον θρήνων ἰοιδούς κυλεῖ. βαρβαρικὸν δὲ ἢ θρηγεῖν· ἐπὶ Πατρόκλῳ γοῦν οὐ γίνεται.

Θρηγυς ὑποπόδιον.

Θρηγῶ σε κλαίω σε.

Θρηξονος ὄνομα κύριον.

Θρησκειῖα ἢ λατρεία.

Θρησκεύει, αἰτιατικῆ, Θεοσεβεῖ, ὑπηγεῖ τοῖς θεοῖς· λέγεται γὰρ ὡς Ὀρφεὺς θρήξ πρῶτος ἐτεχνολόγησε τὰ Ἑλλήνων μυθία, καὶ τὸ τιμᾶν θεὸν θρησκεύειν ἐκάλεσαν ὡς Θρακίας ἕσης τῆς εὐρέσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ θεὸν δερκεύειν, ὃ ἔξιν ὄραν.

Θρησχος ἐτερόδοξος.

Θρησσα ἢ Θρακικὴ γυνή.

Θρία τὰ φύλλα τῆς συκῆς. "Θρίον ταρχους οἶσε δεῦρο παῖ συμροῦ" Ἀριστοφάνης (Ach. 1100), ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμάχια βαλλόμενα βασάζονται. συμροῦ δὲ ἀντὶ τῆς παλαιότητος καὶ μὴ νέου. Θρίων ἔξι σκευασμῶν τι παρ' Ἀθηναίους, ὃ περιλαμβάνει ἕνιον στέαρ καὶ ἰριφειον καὶ σμιδάλιν καὶ γάλα καὶ τὸ λιπιδῶδες τοῦ ἰσοῦ πρὸς τὸ πηγνύσθαι· καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον ἠδύσον ἀπετέλει βρώμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκαλιπτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρίον, ἐγκέφαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ σκευαζόμενος, καὶ ἐλιπτόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὀπτώμενος. sch.

καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 134) "ἀλλ' ἀπολέσμι' ἄν ἐγκεφάλου θρίω δύο." πρὸς τὸ πῆμα φησι τοῦ ἐγκεφάλου· ἔξι γὰρ ὡσπερ θρία συγκείμενον, τουτέστι φύλλα συκῆς.

"οὐ γὰρ θρία καὶ κἀνδύλον καὶ ἄμητας ἐλιπτικὰ τε τοῖς βασιλευσιν ἐξαίρετα παταθθῆσιν Ὀμηρος" (Athen. p. 9).

Θριαὶ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. "πολλοὶ θριοῦλοι, παῦροι δὲ τε μάντιες ἄνδρες."

Θριαμβεύσας (Coloss. 2 15), αἰτιατικῆ, δημοσιεύσας.

Θριαμβευτοῦ κατὰ Ῥωμαίους τῆ τυραννοκτόνου Ἰνδοῦ.

Θριαμβίδα στολὴν ἡσθῆσθαι αὐτόν.

Θρίαμβος ἐπίδειξις νίκης, πομπή, καὶ τὸ σεμνύνεσθαι· καὶ ἐπιθρίαμβος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῶν ἐπῶν τῶν πρῶτων εἰς Διόνυσον γεγραμμένων ἐξ Ἰνδίας ἐπὶ ἄρματος τήρειων ἐπιανερχόμενον· λέγουσι γὰρ θρίασιν τὴν τῶν ποιητῶν μανίαν. ἢ ἀπὸ τῆ θρία τὰ φύλλα, τῆς συκῆς ἀνακειμένης τῷ Διόνυσῳ. καὶ ὅτι πρῶτον, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα, συκῆς φύλλοις ἐκάλυπτον πάντες τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα καὶ δι' ἰάμβων ἔσκωπτον. ἀλλὰ καὶ οἱ εἰρατιῶται, μιμῆμενοι τὰς ἐπὶ σκηρῆς, τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα φύλλοις συκῆς ἐν τῷ σκώπτειν καλύπτοντες σκώμματα εἰς τοὺς θριαμβεύοντας ἔλεγον.

ἄλλως. ἐν τισὶ πόλεσιν, ὅτε ἤνθησαν αἱ συκαὶ, παῖδες περιαιρούντες σὺν αὐτοῖς τοῖς θείοις ἐπαίζον, προφερόμενοι ἰάμβους τετραμέτρα. λέγεται δὲ καὶ Διόνυσος θρίαμβος, διότι ἐπὶ θηρίων, τουτέστι ἐπὶ λέοντων, βέβηκεν, οἶον θηρίαμβος. ἢ ὅτι καὶ συκῆς ἔξιν εὐρετής. ἢ ἀπὸ τοῦ θορεῖν· πηδητικὸς γάρ. λέγεται γὰρ καὶ θυσήριος ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἔξιν ὄραμῶν· ἄφ' οὗ καὶ τὸ αἰωρούμενον θύσανος.

Θριάσιον πεδίον.

Θριγκός τὸ περίφραγμα τοῦ οἴκου, σφάνη, μικρὸν τειχίον, περίβολος, ἢ τῶν οἰκιῶν τὰ ἀνωτάτω. μεταφορικῶς ἀφ' ἡμῶν, διότι τὰ ἀνωτάτω σώματι ἡμῶν θριξὶ περιπέφραχται. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 163) "τίς τάδε μοι θνητῶν θριγκοῖσιν ἀνῆψε σκῦλα;" ὅτι τῶν θριδάκων τὰ φύλλα φυλλεῖα λέγεται. sch. A Ach. 468.

Θριδάκινη τὸ παρ' ἡμῖν μαιούλιον. λέγεται καὶ θριδαῖξ.

Θρινακία ἢ Σικελία.

Θρίναξ τὸ πτόνον, ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν· (AP 6 95) "καὶ παλιερόφορον χεῖρα θέρεις θρίνακα."

Θρίναξ ἢ Σικελία.

Θρίξ. καὶ κλίνεται τριχός.

Θριοβόλος ὁ ἀπὸ ψῆφου μάντις.

Θρίον. ὅτι δημὸς τὸ λίπος. "δημῶ βοεῖα θρίων ἐξωπηγμένον" (A Eq. 960), σκευασμῶ

τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον ἐν τοῖς θείοις, τουτέστι ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς.

α Θριπήδεσον ἀντὶ τοῦ βεβρωμένον καὶ διεφθαρμένον. ἡ ξύλα ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα, οἷς ἐσφραγίζον· θριπες δὲ εἶδος σκολήκων. θριψ γὰρ ζῶν ἐστὶ κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα. μέμνηται Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου.

β Θριπήδεσον Ὑπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἶπεν, ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην, ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσμένων ξύλων. Harp.

Θρίσσα ὁ ἰχθύς. Athen. p. 312 B, 328 D.

Θρόμβος· "εἰς τοσαύτην ἀγωνίαν συνεχώρησεν ἡ θεία φύσις τὴν ἀνθρωπίαν λαβεῖν ὡς ἰδρῶσαι αἵματος θρόμβους." καὶ θρόμβοι ἄλῶν παχεῖς ἄλες.

Θρόνιον πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος. Harp.

Θρόνος. φησὶν ἡ γραφή (Ierem. 36 30)

"κεκάθικεν ἐπὶ θρόνου Δαβὶδ τὸ σπέρμα Ἰεχονίου," θρόνον δηλονότι τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα λέγων. καὶ θρόνος ἀνομίας (Ps. 93 20) οἱ ἄδικοι κριταί.

Θρόος ἡ φήμη· "Θρῆς δὲ ἐφοίτησε Πέρσαις ὡς διώλοντο τῷ πνιγηρῷ ἀύχμῳ" (Menant. p. 297 Nieb.).

Θροῦς ἡχος, φωνή, ὕσμιος λαλιά, θόρυβος. "ὁ δὲ ὄχλος εἰς θροῦν καθίστατο καὶ ἐθρήνον." Ὀμηρος δὲ φησὶν (A 437) "οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος." καὶ αὖθις "θροῦν τινα ἤκουσαν τῶν πολεμίων, ὁποῖος ἂν γένοιτο ἄρτι κινουμένης στρατίας." "θρῆς οὖν κἀνταῦθα δ' ἐξάπτεται."

α Θρυαλλίς ἰσχάρα, λύγνος, ἄκτις, ὁ σπινθήρ ὁ ἀπὸ τοῦ πυρός, καὶ βοτάνη πρὸς λύγνον ἀρμόζουσα. μέμνηται Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (59)· "τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων," τουτέστι τῶν ἐλλυγνίων. ἡ ὅτι ἀπὸ θροῦς τὸ παλαιὸν τὰ ἐλλύγνια.

β Θρυαλλίς. "ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδα" (A Ach. 916), διὰ τὰ ἐλλύγνια, ἀπορρήτου ὄντος καὶ δεινοῦ εἰσφέρειν θρυαλλίδα εἰς τὰς Ἀθήνας. ἡ δὲ αἰτία· "τίνι τρόπῳ; αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον. ἐνθαῖς ἂν ἐς τίφην ἀνῆρ Βοιωτίας, ἄψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον δι' ὑδρορροῦς, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν." τίφην ἢ καλουμένην σιληφῆ· ἐστὶ δὲ ζῶον κανθαρωδες. ὑδρορροῦ δὲ δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ἕμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται.

Θρυτῆ ψιάθω· "καὶ διὰ τῶτο γυμνω-

θέντα αὐτὸν καὶ θρυτῆ περιβληθέντα ψιάθω." cf. v. Θεβρονάριος.

Θρυλίζω καὶ θρυλιῶ καὶ ἐθρυλίχθη. θρυλλεῖ λαλεῖ, κυκᾶ.

Θρυλλίζω ψιθυρίζω.

Θρυλός ψιθυρισμός, ὁμιλία μὴ φανερώς γινομένη. "ἡ γὰρ τῶν βαρβάρων ἐγγειρησις θρυλον οὐκ ἐνεποίησεν ἡμῖν" Σιμοκάτης φησὶ. καὶ "πολὸς ἐγένετο τῶν ἀλίσκομνων ὁ θρυλος." καὶ θρυλούμενον.

Θρύπτεται, δοτικῆ, μαλακίζεται, ἢ βλακεύεται, χωννᾶται, ἢ ἀνακλάται. καὶ ἄθροπτος γυνή ἢ μή μετέχουσα τῶν τοιούτων "ἡ δὲ ἦν ἀνδρόβιος καὶ ἄθροπτος ἐς συμβίωσιν." καὶ αὖθις (AP 7 218) "τὴν καὶ ἄμα χρυσῷ καὶ ἄλουργίδι καὶ σὺν ἔρωτι θρυπιμένην, ἀπαλῆς Κύπριδος ἀβροτέτην, λαῖδ' ἔχω."

Θρύψις ἢ βλακεία. "ἴνα καλλωπίσται καὶ θρύψει χρήσεται βαρβάρων." "ἤσπιν δὲ καλῶ καὶ μεγάλῳ, ὠραῖος δὲ ὁ νέος, οὐ τεθρομμένος μὴν, ἀλλὰ γεννικὸν ὄρων" (cf. πρόκωπον). καὶ Ἀριστοφάνης (Eccl. 964) "ἢ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα μέσης, Χαρίτων θρύμμα, τρεφῆς πρόσωπον, ἄνοιζον."

Θρύψομαι σφόδρα τρυφήσω, σεμνωμαι. ἡ ἀντὶ τοῦ συντριβήσομαι. Ἀριστοφάνης (Eq. 1166) "σήμερον ὑπὸ τῶν ἐρασῶν ἠθ' θρύψομαι."

Θρώσκει πηδῶ. καὶ θρωσμός ὑψηλὸς τόπος βουνοειδής, ἀφ' οὗ ἐστὶ καταβαίνοντα θεωρεῖν, ὃ ἐστὶ θεᾶσθαι, ἢ θεωρεῖν καὶ πηδῆσαι.

Θυάδες ὀρηγνικαί.

Θύαμις (Thuc. 1 46) ὄνομα κύριον.

Θυάτειρα ὄνομα τόπου, καὶ Θυατιορηνός ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Θυγατριδῆ ἐγγύνη, ἢ τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. καὶ θυγατριδοῦς ὁ τῆς θυγατρὸς παῖς.

Θυέσσι (Hom. Z 270) θυμιάμασιν.

Θυεῖα ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τὰ ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν. Ἀριστοφάνης (Pac. 228) "καὶ θυεῖαν ἐσπέρας ὑπερῆσθαι τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο," καὶ "τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλευέται."

Θυεῖν. τὸ θυεῖν θεοῖς Χαλδαῖοι. Ἰσκι Περσικὸν πρῶτον ἐξεύρον, ἢ Κόπριοι.

Θυεῖλλα συσροφή ἀνέμου. "καὶ πνεῦμα

ἐς τὸ πεδίον πολὺ θύελλάν τε καὶ ἤγειρεν, ὥς τε καθεστηκὸς νυκτὸς πῦδέν." καὶ αὐθις Σοφοκλῆς (OC ε πορτία θύελλα κινήθεισα τῷ ι."

Ι κυρίως οἱ θύλακοι εἰς οὓς τὰ ἐμβάλλεται. λέγονται δὲ θυηλαί ι.

λος ὁ θύων, ὁ ἱερέυς. καὶ θυη-

λοῦσι περιπολοῦσι, διὰ θυσιῶν νοι θεοὺς ἐξιλάσκεισθαι.

ἢ ἰγδισ· (AP 6 306) "σὺν δὲ θυταίαι τὰν κρειοδόκον σκαφίδα."

ον ἢ τριβυλία.

"ἐπὶ Ζήνωνος βασιλείῳς εὐρέθη τὸ λείψανον Βαρνάβου τῷ ἀποσύννεκδῆμιον Παύλῳ. ἔκειτο δὲ ἐπὶ Βαρνάβου τὸ κατὰ Ματθαίου εὐ-ἔχον πτυχία θύνα." cf. Cedren.

η.

οι καὶ σφήνες καὶ ὑπεράλμυτα εἶδη. Artemid. 1 55.

ος ἢ ἀροθῆκη· Ἀριστοφάνης (63) "ὡς ἄλφαιτ' οὐκ ἔνεσις ἐν τῷ

ιατα πέμματα, ἀπαρχάς, ἄλφαιτα οἶνον καὶ ἔλαιον, εἰς θυσίαν ἀνα-

ιτάδαι δῆμιος Ἴπποθοωντίδος, αἶτε τοῦ ἥρωος. sch. A Vesp. 1133. λγέα λυπηρά.

λωπες ἢ καέντα ξύλα, ἢ σπινθη- διακεκαυμένοι ἀνθρακες. sch. A

λωπες οἱ ἀπολειμμένοι τῆς θύ- ιακες, οἱ ἡμίκαντοι. sch. AAch. 320. ρέα (Hom. I 336) τὴν τῆ ψυχῆ ἀρέ- καὶ θυμάρεια ἢ ἀρέσκεια.

ρμενον τὸ τῆ ψυχῆ ἀρέσκον.

τα θυμιάματα, ἀπαρχαί, θυσίαι· ης (An. 902) "τὰ θύματ' οὐδὲν ἐσι ια καὶ κέρατα," ἐπὶ τῶν ἱερέων ῥόντων σάρκας. τίττεται δὲ καὶ ἐπι ται τὸ θύειν· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆ βοῦς ἐπὶ δὲ τοῦ ψαισοῦ θύσειεν. sch. ι.

τιον τὸ μικρὸν θύμα καὶ εὐτελές. ρεπιδέλπνον γαστροῦ τῆς θύμι-

βρας θυταμένης δευτερεῖν· ἔξι δὲ βοτάνης ελ- δος. ἀφ' οὗ δηλοῖ ὅτι λάχυνα μόνον τραγού- σης εὐτελέῃ (sch. A Nub. 420). θυμβροφάγον δὲ ἦτοι ἀγροικικὸν καὶ ἔλευθέριον, παρ' ὅσον οἱ ἐν ἀγρῷ διατρέβοντες ἀφελέξεροι καὶ ἐπι- εικέξεροι· τὸ δὲ θύμβρον ἐν ἀγρῷ γίνεται. ἔξι δὲ τοῦτο ἄγριον φυτὸν καὶ δριμύ. θυμ- βροφάγον σὺν ἀντὶ τοῦ πικρὸν καὶ δριμὺν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. οἱ δὲ ἀντὶ τῷ δριμύν καὶ ἰλαρὸν. τινὲς δὲ φασὶ τῷ θύμῳ εἶναι παρα- πλήσιον. sch. A Ach. 253.

Θύμβρις ὄνομα ποταμῶ, καὶ πεδῖον τι. θυμέλη ἢ ἀύλητικῆ· (AP 6 46) "ὁ δ' ἄθ' ἀνα λήξας καὶ πολέμου καὶ θυμέλας ἔθετο."

θυμέλη ὁ βωμός, ἀπὸ τοῦ θύειν· (AP B 7 21) "πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηρῆσι τεθελῶς βλαισὸς Ἀχαρνείτης κισσοῦς ἔρριψε κῆμαν." Προκόπιος (Arg. 1) "μητρὸς δὲ τῶν τινὸς ἐν θυμέλῃ πεπορνευμένων."

θυμελικοὶ οἱ ἐν ὑποκρίσει τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενοι.

θυμηδία τέριψις, τρυφή, εὐφρασία. καὶ θυμηδοῦμενοι· "οἱ δὲ ὑπὸ σφρίγγων καὶ ἀλλῶν θυμηδοῦμενοι μετὰ παιδῶν καὶ γυναι- κῶν πρὸς θυμηδαίαις ἤσυν."

θυμήνας χλωθεῖς.

θυμηῆρες (Hom. x 362) καταθύμιον.

θυμηρέξερον ἡδύτερον.

θύμητις.

θυμικόν ὄργιον.

θυμιτίδων ἁλῶν, οἶον μετὰ θύμυ τε- τριμμένων· Ἀριστοφάνης (Ach. 738) "περίδου μοι περὶ θυμιτίδων ἁλῶν."

θυμιώμενος ἀρωματιζόμενος.

θυμοβαρῆς τὴν ψυχὴν ἀλγυνομένη· (AP 7 146) "σῆμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ῥοι- τησίην ἀκταῖς θυμοβαρῆς ἀρετὰ μύρομαι ἐξομένα."

θυμοβόρος ἢ τὴν ψυχὴν διαφθείρουσα.

θυμοίτης ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς. καὶ θυμοιτάδαι. οὕτως ἐκωμωδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀραχαρνέῳ.

θυμολέων (Hom. E 639) θυμώδης τὴν ψυχὴν.

θυμομαχοῦντες ἀλγυνοῦμενοι τὴν ψυ- χὴν· Πολύβιος (9 40) "οἱ δὲ τὰ μὲν ἀπαλ- γοῦντες ταῖς ἐλλήσι, τὰ δὲ θυμομαχῶντες ἐπὶ τινα παρῦσασιν κατήνησαν."

θυμόν δξίλην πεπωκότες· (A Vesp.

1076) "ἔν δορι ξὺν ἀσπίδι ἐμαχόμεσθ' ἀδοῦσι, θυμὸν ὀξύνην πεπωκότις."

Θύμος εὐτελής βοτάνη. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (253) "ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ τῶν θυμὸν φαγόντες," ἀντὶ τοῦ τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες· θυμός γὰρ εὐτελής βοτάνη. οὐδετέρως τὸ θυμόν, βραχυπαρਾਲήκτως. παρῳδῆται δὲ ἐκ τῶν Ἑσιόδου (O. 41) "οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλω." ἀντὶ τοῦ δίκαιοι, τὰ εὐτελεῖ θείλοντες ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖν. ἅμα δὲ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς διαβάλλει.

Θυμός. ἐπιθυμία καὶ θυμός εἰσιν ὁρεκτικαὶ δυνάμεις τῆς ψυχῆς. διαφέρει δὲ θυμός καὶ ἐπιθυμία. ζητήσῃσι δ' ἂν τις τὸ πῶς. τί γὰρ; οὐχὶ καὶ ὁ θυμούμενος ἐπιθυμεῖ τῷ ἀντιληπῆσαι τὸν προλοπήσαντα; τί δέ; ἄξι καὶ ὁ λόγος ἐπιθυμεῖ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν θεωρημάτων; καὶ λέγομεν πρὸς τοῦτο ὅτι ἔστιν ἐπιθυμία καὶ κοινότερον λεγομένη καὶ εἰδικώτερον, ὡσπερ ἡ διῶχσις λέγεται καὶ κοινῶς ἐπὶ τῆς ἔξωσ, λέγεται καὶ εἰδικῶς ἡ ἀντιδιαξελλομένη πρὸς τὴν ἔξωσ. Ἔτω καὶ ἡ ἐπιθυμία λέγεται καὶ κοινῶς ἐπὶ πασῶν τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς, λέγεται καὶ εἰδικώτερον ἢ ἀντιδιαξελλομένη πρὸς τὸν θυμόν. Philoponus in 1 de anima, A 2.

ὁ δὲ ὀριζόμενος τὸν θυμὸν ὀρεξίν ἀντιληψέως ἢ φυσικῶς ἀλλὰ διαλεκτικῶς ὠρίσαστο. οὐ γὰρ τὴν οὐσίαν τοῦ θυμοῦ ἐδήλωσεν, ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ θυμοῦ ἔχει τὸ εἶναι ἀποτεμῶν ὠρίσαστο, ἔξ οὗ οὐδὲ τὰ παρακολουθῶντα τῷ θυμῷ γνωρίζοιμεν ἂν, ὡσπερ ἐκ τοῦ λέγοντος τὴν ὀργὴν ζέσιν εἶναι τοῦ περικαρδίου αἵματος δι' ὀρεξίν ἀντιληψέως. οὗτος γὰρ καὶ τὰ παρακολουθῶντα γνώριμα ποιεῖ, ὅτι παλμὸς τις τῆς καρδίας παρακολουθεῖ τοῖς ὀριζομένοις, καὶ ὅτι θερμότης γίνεται περὶ ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅτι ἐρυσθραίνονται οἱ ὀριζόμενοι. τοῦτο δὲ διὰ τὴν τοῦ αἵματος κίνησιν. id. B 2.

ὅτι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ὅσα τῷ συνμιφοτέρω, οὐδὲ ἐπινοεῖ δύναται χωρισθῆναι, ἐπειδὴ ὁ θυμός ἐστιν ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ ἐξωμμένῳ σώματι, οἷον τοῦ μὲν λόγου ἐπιτρέποντος τῷ πνεύματι τὴν ὀρεξίν, τοῦ δὲ πνεύματος τῇ ὀρέξει κινῆντος τὸ περικαρδίου αἷμα τοῦ ζῴου, ὡσπερ ἔχει ἐπὶ βασιλέως καὶ στρατηγῶν καὶ στρατοῦ· ὁ μὲν γὰρ βασιλεὺς ἐπιτρέπει τῷ στρατηγῷ ἀμύ-

νασθαι τοῦσδε τινάς, ὁ δὲ στρατηγὸς κινεῖ τοὺς στρατιώτας, οἱ δὲ ἀμύνονται. ὁ μὲν ἔν ἐν τῷ λόγῳ οὐκ ἔστιν ἀχωρίζος τῷ ζῴῳ· οὗτος γὰρ χωρίζος παντὸς σώματος· ὁ δὲ ἐν τῷ πνεύματι εἰ μὴ παντὸς χωρίζος, ἀλλ' ἐν τοῦ γειώδους χωρίζος σώματος. ὁ δὲ γ', τατέστιν ἡ ζέσις τοῦ περικαρδίου αἵματος, ἀχωρίζος ἐστὶ τοῦτου τοῦ ἐξωμμένου σώματος. id. B 6.

Θυμός ἐπταβόειος ὁ μέγας, ἀπὸ μεταφορῆς τῆς ἀσπίδος τοῦ Αἴαντος (sch. A Ran. 1049). Κρέων Οἰδίποδι (OC 954) "θυμοῦ γὰρ ἐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν θανείν. θανόντων δ' οὐδὲν ἄλλος ἕπεται." οἷον ἐκ ἔστι τοῦ θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα. ἢ καταγροῦσκει τὸ ὄμιον τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίβι ὁ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶν ὄντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χρῆσασθαι. τοῦτο καὶ παροιμιαικῶς λέγεται, ὅτι ὁ θυμός ἔσχατον γηράσκει. λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρῶτον ἄσχυρους· ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσι. καὶ Ἀλκυῖος ὡς λεγομένης κατὰ τὸ κοινὸν αὐτῶ μινύσκειται.

Θυμός ὀργῆς. ὁ μὲν γὰρ θυμός ὀξὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος, ἡ δὲ ὀργὴ βραδυτέρα μὲν μονιμωτέρα δὲ. θυμὸν τοίνυν ὀργῆς τὴν ἐπίμονον ἐκύλεσε τιμωρίων. Theodoret. in Pa. 68 25.

Θυμοσοφικώτατος· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1330) "εἴτ' Ἀριφράδην πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, ὄντιν' ἀπὸ ὠμοσε μαιθῶντα παρὰ μηδενός, ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως αὐτόματ' ἐκμαθεῖν γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ' ἠεῖονθ' ἐκάσποτε."

Θυμόσοφος εὐμαθῆς φύσει, εὐφρῆς, ἐκ τῆς ἰδίας θυμῶ σοφός καὶ οὐκ ἐκ μαθήσεως. τοὺς οὖν ἐκ φύσεως ὀξυμαθεῖς οὕτως ἐκλόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (875) "ἄμειν δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει."

Θυμοφθόρα (Hom. Z 169, β 329) τὴν ψυχὴν φθείροντα.

Θυμνάζοντες (A Vesp. 1082) ἀντὶ τοῦ κατακεντοῦντες· τοὺς γὰρ μεγάλους θυμῶς τριόδουσι ἐλάμβανον.

Θυμνεῖα· (A Eq. 354) "θυμνεῖα θεμῆ καταφυγῶν, κατ' ἐπιπύων ἄκρατον οἶον χυμῆ καυαλβῶσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς."

Θυμνίζω καὶ ἀποθυμνίζω τὸ ἀπαρῆ πομῆ καὶ παραλογίζομαι.

Θυνοσκοπός. κυδῶπερ τὸν θυνοσκοπῶν

ιον εἰσιόντες εἰς τὸ δίκτυον οὐ λανθάνουσιν ἢ Θύνηροι, οὕτως οὐ λανθάνουσι τὸν Κλέωνα ἢς πόλεως ἐπιβαίνοντες οἱ τοὺς φόρους φέροντες. προαρπάζει οὖν τούτους, δέον τὴν ὄλιν λαμβάνειν τούτους. ὀνειδίξει ἔν αὐτῷ τι τὰ δημόσια νοσφίζεται χρήματα. ἅμα δὲ αἱ εἰς ὄνοφαγίαν αὐτὸν διαβύλλει Ἀριστοκάνης (Eq. 313).

Θυνηροσκοπιῶν Ἀριστοφάνης (Eq. 313), πει οἱ Θυνηροσκοποὶ ἐφ' ὕψους ἰσάμενοι τὴν κατασκοπὴν τῶν εἰσιόντων Θύνηρον εἰς τὰ δίκτυα ποιῶνται. καὶ αὐθις (Synes. ep. 57 p. 197) "ἄνθρωπος οὐκ ἔχων εἰπεῖν ὄνομα ἰάπου, ἀλλ' οὐδὲ πατρός, φασί, πλήν ὅσον ἰκάσαι, ἀπὸ θυνηροσκοπέου ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπήνην ἀλάμενος."

Θυνοὶ ὄνομα ἔθρους.

Θύνων ὀρμῶν.

Θυόεις ὁ τεθνυμιαμένος.

Θυόεν εὐώδες· (AP 7218) "καὶ λιπαρὰ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμμι."

Θύον. "ἐφορολόγουν οἱ Ῥόδιοι τὰς βασιλείς. Μασσανάσης μὲν γὰρ ἀπέσειλεν αὐταῖς ἔλεφαντος λ' τάλαντα θύς δὲ ν', πρὸς πτωσευὴν τῶν ἀγαλιμάτων ὧν ἦσαν ἐψηφισμένοι κατασκευάζειν" (Polybius?).

Θυοσκόος (Hom. φ 145) ἱερεύς.

Θυοσκόπος ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντιόμενος.

Θύραζε ἔξω τῆς θύρας· "θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' ἀνδρηγῆρια." οἱ μὲν διὰ πλῆθος αἰαιτῶν Καρικῶν εἰρησθαί φασιν, ὡς ἐν τοῖς ἀνδρηγῆροις εὐωχημένων αὐτῶν καὶ ἐκ ἐργασμένων. τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτούς "θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' ἀνδρηγῆρια." τινὲς δὲ ἔτω τὴν παρομιάν φασί "θύραζε κῆρες, οὐκ ἔνι ἀνδρηγῆρια," ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς ἀνδρηγῆροις τῶν ψυχῶν περιερχομένων.

Θύραθεν ἔξωθεν, ἑγγύς· "ἦν δὲ ἡ μαρία οὐ θύραθεν, ἀλλ' ἐνδοθεν ἐλύσσα καὶ φαίνεται ἀνήρ φύσει πονηρὸς καὶ ἔξουσίαν ἔχων" (cf. v. Φῆτος).

Θυραῖος ξένος καὶ ἔξω τῆς θύρας. Θυρεὸς δὲ τὸ ὄπλον.

Θύραι οὐρανοῦ ἢ ἄνωθεν χορηγία, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ταμιείων. Δαβίδ (Ps. 77 23) "καὶ θύρας οὐρανοῦ ἠνέωξε."

Θύρασιν· Ἀριστοφάνης (Pac. 933) "ὁ γὰρ ἑωμὸς θύρασι καὶ δῆ," ἀντὶ τοῦ ἔξ ἑτοίμω

ἔξὶ παρεσκευασμένος.

Θυραυλεῖν πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώραν, ἢ παρὰ ταῖς θύραις αὐλλῆσθαι, ὅπερ ἐστὶ καθῆσθαι καὶ προσεδρεύειν. "ὡς ἂν θηρώσης κόρης καὶ θυραυλούσης τρεφομένη μὲν ἄμβροις, τινασσομένη δὲ ἀνέμοις κόμη πολλὴ ἦν καὶ βαθεῖα" (cf. v. βαθεῖα).

Θυργωνίδα ὁ δῆμος Πτολεμαῖδος φυλῆς. Hagr.

Θυρεὸς ὄπλον, τὸ παρ' ἡμῖν σκατάριον. καὶ Θυρεοφόροι οἱ Θυρεοὺς ἔχοντες· οἱ δὲ ἄπλῶς δορατοφόροι. ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 6 129) "ὄκτώ τοι θυρεός, ὄκτώ κρήνη, ὄκτώ ὑφαντοὺς θώρηκας."

Θυρεπανόκτης Κράτης ὁ Θηβαῖος. ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ ἐπεισιεῖναι ἐς παντὸς οὐπερ ἐβούλετο οἶκον. cf. v. Κράτης c.

Θύρετρα θυρώματα, ἢ ἀραιόθυρα.

Θυρηβόλος ὁ τέκτων.

Θύρηφιν ἔξωθεν, ἔξω.

Θυρίς θυρίδος. καὶ Θυριώτης ὁ ἔξω τῆς θύρας. καὶ Θύριον ἢ θύρα.

Θυροκοπεῖται (Synes. p. 138). καὶ Θυροκόπος ὁ τὴν θύραν κόπτων.

ὅτι Ἀριστομένης ὁ Ἀθηναῖος Θυροποιὸς ἐπεκλήθη. cf. v. Ἀριστομένης.

Θύρσος βακχικὴ ῥάβδος. ἢ λαμπάς, ἢν ἐβάσζον εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 158) "Πανὶ Βίτων χίμαρον, νύμφαις ῥόδα, θύρσα Ἀναίω, τρισσὸν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις." καὶ αὐθις (6 165) "καὶ θύρσον χλοερὸν κωνοφόρον κίμικα."

Θυρωρός ὁ φύλαξ τῆς θύρας. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς.

Θύσαι τὸ σφάζει. καὶ τὸ θυμιασαι παρ' Ὀμήρῳ (I 219).

Θυσάνοις κορύμβοις, κροσσοῖς· (AP 6 202) "εὐθύσανον ζώνην τοι ὄμοῦ καὶ τόνδε κύπυσσιν Ἀτθις παρθενίων θῆκεν ὑπερθε θυρῶν."

Θύσθλα (Hom. Z 134) αἱ κράδαι αἱ βακχικαί, ἧτοι συκῆς φύλλα. ἔνιοι δὲ τὰ ἐπιφερόμενα τοῖς βωμοῖς. οἱ δὲ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου, ἢ κισσοῦς, ἢ κλάδους, ῥάβδους, νάρθηκας, θύματα, σεφανώματα, χοάς.

Θυσία τῶν θυσιῶν αἰμὲν δωροφορικαί, αἰ δὲ ἀπολυτρωτικαί, αἰ δὲ διαλλακτικαί, αἰ δὲ ἀποπληστικαί (an ἀποτελεστικαί).

Θύσκη ἢ σκάφη.

Θύσον. ὅτι ἔξ θυσαίαι ἔξ ἐμψόχων ἐθύοντο, προβάτου ἕως βοῦς ἀγῶς δροπιθος χηρός· ἐθύετο ἔβδομος ὁ ἔξ ἀλεύρου. καὶ ζήτει ἐν τῷ βοῦς ἔβδομος.

Θυσαυάεσσα (Hom. E 738) κροσσὸς ἔχουσα.

Θυζήριον τὸ δρομητήριον.

Θύσιον πόλις τῆς Αἰτωλίας. τινὲς Θύτιον ἄνευ τοῦ σ.

Θυτηρίοις θυμιατηρίοις.

Θύψις, καὶ Θύψαι ἐπικαῦσαι. καὶ θυμύλωπις οἱ ἀπολειμμένοι τῆς Θύψως ἀνθρακες, οἱ ἡμίκαντοι.

Θύω δοτικῆ. αἰτιατικῆ δὲ "θύσατε θυσιαν δικαιοσύνης" (Ps. 45).

Θυῶδες τεθυμιαμένον· (AP 6 265) "Ἦρη τιμήεσσα, Λακίνιον ἢ τὸ θυῶδες πολλάκις οὐρανόθεν νισομένη καθαροῦς." καὶ θυώδης ὁ τεθυμιαμένος.

Θυωμάτων. Θύμματα μύρων, ἀρώματα θυμιαμάτων.

Θυώνη ἢ Σεμέλη, παρὰ τὸ θύειν, ὃ ἔστιν ὀρμίαν.

Θυωρός κυρίως ἢ ἱερὰ τράπεζα· "ἔλεγε Φερεκῦδης ὅτι οἱ θεοὶ τὴν τράπεζαν θυωρὸν καλοῦσι."

Θῶες θῶων. θηρία ἔξ ἑαίρης καὶ λύκα γεννώμενα.

Θωή ἢ ζημία, καὶ ἀθῶος ὁ ἀζήμιος. θωή δὲ ὁ κατατίθεται ὁ ζημιούμενος.

Θῶθ ὁ Ἑρμῆς.

Θῶπνειον ὄνομα τόπου.

Θῶκος θρόνος, καθέδρα.

Θωμᾶς ὄνομα κύριον.

Θῶμιγξ τὸ σχοινίον.

Θωμίζω δεσμῶ σχοινοῖς.

Θωμούς σωροὺς ξύλων. Θωμοὶ δὲ λέγονται καὶ οἱ τῶν πυρῶν σωροί. τυφὸς δὲ ἢ ἔξ ἀναθυμιάσεως τῆς γῆς συσροφή, πρὶν ἐκπυρωθῆναι. Ἀριστοφάνης (Lys. 973) "εἶθ' αὐτὴν ὡσπερ τοὺς θωμᾶς μεγάλῳ τύφῳ καὶ πρηστῆρι ξυσρέφας καὶ ξυγογγυλλίας οἴχοιο φέρων." καὶ αὐθις ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 299) "ἄκτά τε Κρηταῖς ἐντριβέος τε ῥόειπα θωμοῦ."

Θῶν ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Θῶνος (Hom. δ 228).

Θῶπα κόλακα· "Ἰόρτιόν τε καὶ τοῦτον θῶπα ἰσχυρὸν ὑμνοῦσι." cf. v. Ἰόρτιος.

Θωπεῖα κολακεία. ἢ περισσὴ πρὸς τι-

νας κολακεία, καὶ τὸ μὴ ἐλευθέρως ἰρεσθαι τοῖς ὑπερέχουσιν. Ἀντιφῶν περὶ ὁμοιοῦς "πολλοὶ δ' ἔχοντες φιγινώσκουσιν, ἀλλ' ἐταίρους ποιοῦνται πλοῦτον καὶ τύχης κόλακας."

Θῶπιες οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυροσιόντες ἐπὶ κολακείᾳ λόγοι· "Θῶ καὶ ἀπατηλοὺς προτείνοντες λόγους." θεῖα θῶψ θωπός. "καὶ ἔτως μὲν ἐθ. τὰ δίκαια καὶ φιλοσοφία πρόποντα, τὸν θῶπα τρόπον καὶ βῆανυσον" (I Phot. p. 351 a).

Θωπεύει, αἰτιατικῆ, ἀπατᾶ. ἐν ἐματι (AP 5 263) "ὅτι χαλέπτων κ θωπεύεις δεσποτικὴν ὀδύνην." καὶ Ἀινης (Ach. 639) "εἰ δὲ τις ὑμᾶς ὑποθαλιπαρὸς καλέσειεν Ἀθήνας, εὔρετο· διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν περιλιπαρὸς ἀφύας. ἀντὶ τοῦ εὐτελεῆ τιμγεται δὲ καὶ ἐνικῶς ἀφύη· Ἀριστοφ. Ταγηνισαῖς "ἄλις ἀφύης μοι· παρκαγὰρ ἐσθλῶν" (cf. v. ἀφύα ἐς πῦρ).

Θωπικαὶ κολακευτικαί· (A Lys "ἐξὲ θωπικαὶ φύσει." καὶ θωπικῶκευτικῶς.

Θωρακεῖοις προμαχῶσι, δροφλωρικίοις· "μέχρι μὲν τινος ὑποπετοῖς θωρακείοις ἠρέμεν" (Ioseph. B. I.

Θωρακεῖον τὸ τεῖχος.

Θωράκιον τὸ τοῦ ἐλέφαντος. "ἰνίβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγός, φέρει ἐλεφάντων τὰ θωράκια καὶ τοῖς τῶν οἰκιδίοις ἐπὶ πλείστον ὕψος τῶς κλάδι κόπτων, ἀσφαλῆ καὶ ἠμδίαν τὴν ὀδοκατεσκεύαζε" (Polybius?).

Θώραξ πύργος, χιτών, σῆθος, πτὸ θεῖον ὠρεῖν, τουτέστι φυλάττειν ἰνοητικόν, ὃ ἔστιν ἐν ἡμῖν θεῖον. sch. 1190.

Θώραξ δὲ ἰππέως Πάρθου τοιοῦτο τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ πρόσω σῆθρον τε· ρῆς καὶ χεῖρας ἄκρας καὶ κνήμας κατὸ δὲ ὀπισθεν νῶτί τε καὶ τὸν ἀσχιτὴν κεφαλὴν ἅπασαν. περῆναι δὲ ἐκταῖς πλευραῖς πεποιημένα, αἷς ἐκάτεμαρῶν συμπορηθὲν ὄλον σιθηροῦν κειρεσθαι τὸν ἰππέα. κωλύει δὲ οὐδὲν ἰρος οὔτε τὰς ἐκτάσεις τῶν μελῶν οἱ συσολάς· οὕτως ἀκριβοῦς πρὸς τὴν ἰλῶν φύσιν πεποιήται. ἐπᾶλλουσι δὲ ἰ

κον ὁμοίως σιδήρῳ πάντα μέχρι τῶν ὀνύων, διότι οὐδὲν αὐτοῖς ὄφελος ἂν εἴη τῶν ἰών ὀπλων, εἰ ὁ ἵππος αὐτοῖς προαπόλοιτο. *naparius?*

Θωρηκός (Hom. A 136) τοῦ Θώρακος. Θωρήξασθαι ἐστὶ τὸ καθοπλισθῆναι, αἰ τὸ πίνειν. καὶ τὸ μεθυσθῆναι, ἐπειδὴ ὠραξ καὶ τὸ σῆθος. διὰ τὸ θερμαίνειν ἔνθ ὁ σῆθος θωρήσσειν λέγουσι τὸ μεθύειν, καὶ χροθώρηκας τοὺς ἀκρομεθύσας ἐκάλεον. ἐχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων. ἔξαιρε, κῆσι, κάμοι τὸν χοῦν, ὃν καλεῖθώρηκα, ὡσεὶ κωρακισθῆναι, ὅλον τὸν θώρακα πληρῶσαι sch. A Ach. 1132, Vesp. 1190). Θωρήξομαι ἔνι τι τοῦ μεθυσθῆσομαι, καὶ θωρήξις ἡ κῆσις ἢ ἡ ἀπὸ οἴνου γινομένη βλάβη.

Θωρήσσετο (Hom. E 737) καθωπλιζέτο. Θωρηχθεῖς ὀπλισθεῖς.

Θωρουκίων. οὗτος ταξιάρχης ἦν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς τῶν Ἀθηναίων· ὃς πίστευαν ἔμπεσι τοῖς ἀντιπάλοις εἰς τὸ ἀνάψαι τὴν ἰατῆ πόλιν, ὅθεν γνωσθεῖς ἐκωμωδεῖτο ἐπὶ κροδοσίᾳ. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ τὸν Θωρουκίωνα μιμούμενος, ὃς ἦν Αἰγινήτης ταξίαρχος κροδοτῆς, ἀσκόματα καὶ λῖνα καὶ πίτταν κῆπων εἰς Ἐπίδωρον, ἢ χρημάτων ταῖς τῶν ἀντιπάλων νασι παρέχων. sch. A Ran. 365.

Θῶς Θῶός. Θῶύθ καὶ Θῶθ ὁ Ἑρμῆς. Θωυμάζω καὶ ἐθῶύμιζον. Θῶύσσοιτες ἑλακτιῆντες· Ὀμηρος "βαρῆβρομα θῶύσσοιτες." καὶ Θωυκτιήρ κύων ὁ ἐλακτικός. καὶ Θῶύξεν ἀνεβόησε· Σοφοκλῆς (Ai. 307) "καὶ πληρὸς ἄτης ὡς διοπιτεύει σῆος, παίσας κύρα θῶύξεν." καὶ θῶύξεν ἠπάλασεν, ἐβόησεν. sch. S OC 1624.

Ἰα μία. ἢ φωνή. ἢ βίη. Ἰαβώχ ὄνομα κύριον. Ἰαβὶν, ὡς τὸ "Ἰαβὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Λαῶν" (Ps. 83 10).

Ἰάθμων Ἰάθμιος. ἦν δὲ Σάμιος· οὗ τῶς καὶ ἡ Ῥοδῶπις δούλη ἦν, ἣν ἑταίρων γαμήτην, Θραῖσαν τὸ γένος, Χάραξος ὁ ἠελιφός Σαυποῦς ἔλαβε γυναῖκα καὶ ἐξ αὐτῆς γυνῆ. καὶ ἔστι ἐν τῷ Αἰσωπος Σάμιος. Ἰάειρος (Luc. 8 41) ὄνομα κύριον. Ἰαζάρτης ὁ Τάναϊς ποταμῖος. Ἰάζυγες ὄνομα ἔθνος. Ἰάθωνος ὄνομα κύριον.

ἰαίρεσθαι εὐφραίνεισθαι. καὶ ἰαινόμενοι.

Ἰαίρα (Hom. Σ 42) ὄνομα κύριον. ἰακχάζουσιν λέγουσι, φυλάττεσιν. Ἡρόδοτος (8 65).

Ἰακχος ὁ Διόνυσος, ἢ ὕμνος εἰς τὸν Διόνυσον.

Ἰακχος ὕμνος εἰς Διόνυσον· (A Ran. 322) "ἄδουσι τὸν ἰακχον ὡσπερ Διαιγόρας." τοῦ τὸν φασιν ἄδειον κεκλήσθαι. γέγονε δὲ καὶ ἕτερος, κωμωδούμενος ἐπὶ μεγέθει· Ἐρμιππος ἐν Μοῖραις "μελζων γὰρ ἢ νῦν δὴ ἐστὶ, καὶ δοκεῖ δέ μοι, ἐὰν τοσοῦτον ἐπιδιδῶ τῆς ἡμέρας, μελζων ἔσεσθαι Διαιγόρου τοῦ τετραθρέως."

Ἰακχος Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαζῷ. καὶ ἦρας τις, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ ὠδή, καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν εἰς αὐτὸν ἡ πανηγύρις. ἔνιοι δὲ καὶ θόρυβος· "ὁ τε μουσικός ἰακχος ἠκούσθη κατὰ τὴν ναυμαχίαν Περσῶν καὶ Ἑλλήνων." ἰακχος οὖν παρὰ τὸ ἰακχω. "καὶ μέντοι καὶ ὁ ἰακχος ἠκούσθη ἐκ τῆς Θρακίας πεδίε ὕμνόμενός τε καὶ ἀδόμενος."

Ἰακώβ ὄνομα κύριον. Ἰάκωβος Ἡσυχίου υἱὸς ἱατροῦ, ὁ ἐπικληθεὶς ψύχριος, ἐκ τοῦ ἐξάρχου Λαμασκήνου. εἰς Ῥόδον δὲ γενομένου τοῦ πατρὸς, εἶτα εἰς Ἀρέπανον τὸ ἐν Ἀργεῖ ἐλθόντος, κακῆ γήμαντος τὴν ἐξ αὐτοῦ τεκοῦσιν τὸν Ἰάκωβον, καταλιπόντος δὲ τὴν τε γαμετήν καὶ τὸν παῖδα, καὶ ἐκδημήσαντος ἐπὶ ἔτη ἰθ' εἰς τε Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἰταλίαν, καὶ οὐδὲ περιεῖναι δοκοῦντος· ὅθεν γαμεῖται μὲν ἡ Ἰακώβου μήτηρ δευτέρῳ ἀνδρὶ, καὶ παιδῶν αὐτῇ γενομένων ἀρρένων δύο καὶ θηλείας τελευτᾷ τὸν βίον ὁ γαμήσις αὐτήν, ἐπᾶνεισι δὲ Ἡσύχιος εἰς Κωνσταντινούπολιν· ὅπερ γνής Ἰάκωβος ἦλθε πρὸς αὐτόν, καὶ τότε παιδείας ἤρξατο, καὶ ἰατρῆυσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Λέοντος βασιλείῳ.

Ἰάκωβος ἱατρός. ἀπὸ Λαμασκέ εἰλκεβ τὸ γένος, καὶ ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἀναβὰς τῆς ἐπιστήμης τέλειος ἦν, οὐ διαγινώσκων μόνον τὰς νόσους ἀλλὰ καὶ ἰώμενος ὁμῆ μὲν κατὰ τὸν λόγον ὁμοῦ δὲ κατὰ τὴν πεῖραν ἐπιμελῶς τε καὶ ἰκανῶς, ὡσεὶ τὰ πρωτεύει τῆς ἱατρικῆς εὐκλείας ἀπενέγκασθαι τῶν καθ' ἑαυτὸν ἱατρῶν, παραβάλλεσθαι δὲ ἤδη πρὸς τὰς ἀρχαίους, ὑπερβάλλειν δὲ αὐτῶν τοὺς γὰρ πλείους, οἷα δὲ ἔχοντα δύναμιν ἰσόθεον ἀγα-

πᾶσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τῶν δεομένων, οὕτω δὲ θαρρεῖν ἐφ' ἑαυτῶ καὶ ἐπὶ τῇ κρίσει τῶν οἰκείων μεθόδιον ὡσε, εἰ ἀπελθῶν πρὸς τὸν ἄρρωστον καὶ τοῖς σημείοις τὸ νόσημα διαγνοὺς ἀπεφῆνατο βιώσιμον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, εὐέλπιδας γίνεσθαι πάντας ὡς ὑγείας ἐσομένης, εἰ δὲ μή, ὡς τελευτῆς, καὶ μηδένα πώποτε τῶν ἐλπίδων διαψευσθῆναι. ἔλεγε δὲ ὁ αὐτὸς χρῆναι τὸν ἄριστον ἱατρὸν ἥτοι ἀπογῶναι τῆς νόσου, ἢ ἀψύμενον εὐθὺς εἰς ῥῶον μεταβαλεῖν τὸν νοσοῦντα καὶ ἔχοντα μετριώτερον ἀπολείπειν, ἄλλως δὲ μὴ ἀποστῆναι πρότερον. πάντας δὲ ὡς εἰπεῖν ἀπήλλαττε τῶν ἐνοχλοῦντων παθῶν παραυτίκα ἢ μικρὸν ὕφερον. διὕπερ οἱ μὲν ἄλλοι σωτήρη τὸν Ἰάκωβον ἀπεκάλουν, οἷά ποτε καὶ τὸν Ἀσκληπιῖον, οἱ δὲ ἱατροὶ διέβαλλον αἰεὶ καὶ ἐλοιδόρουσαν ὡς οἷον τινα οὐκ ἱατρὸν ἀλλὰ θεοφιλή τινὰ καὶ ἱερόν. καὶ οὐκ ἐψεύδοντο· ἦν γὰρ ἐπιεικὴς ὁ ἀνὴρ καὶ θεῶ τῶ ὄντι κεχαρισμένος. εἰ δὲ δεῖ τὸ τοῦ φιλοσόφου εἰπεῖν, ἀσκληπιαδικὴν ᾤετο τὴν τῷ Ἰακώβου ψυχῇ καὶ κατὰ φύσιν παιώνειον, προσεῖναι δὲ καὶ τὴν ἐρωτικὴν τῆ ἐπιτηδεύματος ἐπιμελειαν, ἢ μάλις φιλεῖ τὰς τεχνίτας ἐκάστους οἰκειῶν καὶ προσάγειν τοῖς ἐφόροις τῆς τέχνης. οὕτω καὶ Φειδίαν ἐνθουσιῶντα δημιουργεῖν· οὕτω καὶ Ζεῦξιν εἰκάζειν τὰ ἀγύλατα. Damasc. Phot. p. 344 a.

c Ἰάκωβος. οὗτος πινὼν φάρμακον ἐπὶ Βάλεντος ἐτελεύτησεν. ἦν δὲ ὁ συμβουλευσας αὐτῷ πεινὸν τὸ φάρμακον Λιβάνιος ὁ σοφιστής, διὰ τὸ ἐπιζητῆσαι τίς ὁ διαδεξιόμενος τὴν βουσιλείαν Βάλεντος.

Ἰάλεμος ὁ ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσιν ἀνίαν φέρων. καὶ παροιμία "Ἰαλέμις ψυχρότερος." Ἰάλεμον τὸν θρηῖνόν φυσί. λέγουσι δὲ αὐτὸν νιδὸν Καλλιόπης κακοδαίμονα καὶ ὑσερούμενον καὶ ὄρφανόν.

Ἰαλεμώδη τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια.

Ἰαληψός (ἢ Γυληψός) χώρα.

Ἰαλλος ὁ σκωπτόλης, καὶ Ἰαλλοὶ τὰ σκώμματα.

Ἰάλλω ἐκτείνω.

Ἰαμα.

Ἰαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα, Ἰῶμαι δέ.

Ἰαμβεῖος λόγος, καὶ τὸ ἑδύτερον Ἰαμβεῖον· Ἰάμβιον δέ, καὶ Ἰάμβιος ὄνομα κύριον.

Ἰάμβη ὄνομα κύριον.

Ἰαμβίζω τὸ ὑβρίζω· ὡς γὰρ ὁ Ἰαμβος ἐκ βραχείας καὶ μακρῆς, οὕτω καὶ ἡ ὑβρις ἐξ ὀλίγου ἀρχομένη πρόεισιον ἐπὶ μείζον. καὶ Ὀμηρος (A 442) "ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρώτα."

Ἰάμβλιχος. οὗτος, ὡς φασιν, ἀπὸ δούλων ἦν, ἔγραψε δὲ τὰ καλούμενα Βαβυλωνιακά· ἔσι δὲ Ῥοδῶνον καὶ Σινωνίδος ἱεροῦ ἐν βιβλίοις λθ'. οὗτος λέγει περὶ Ζωβαρᾶ τοῦ εὐνούχου τοῦ ἐρασοῦ τῆς Μεσοποταμίας τῆς εὐειδεσάτης.

Ἰάμβλιχος ἕτερος, Χαλκίδος τῆς Συρίας, φιλόσοφος, μαθητὴς Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου τοῦ Πλωτίνου, γιγονῶς κατὰ τὰς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ἔγραψε βιβλίον φιλοσοφῆς διάφορα.

Ἰαμβρῆς ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ἰαμβροῦ.

Ἰαμβῦ καὶ ὄργανα μουσικὰ τρίωνα, ἐν οἷς τοὺς Ἰάμβους ἤδον. οἱ δὲ σαμβῦκα.

Ἰαμενῆς ὄνομα κύριον. καὶ Ἰαμενῆς (Hoin. M 139).

Ἰάμνιαι πόλις.

Ἰάμνιαι ὄνομα κύριον.

Ἰάνθη ἡσθη, ἐχάρη, διεχύθη.

Ἰαννῆς Ἰαννοῦ ὄνομα ἑβραϊκόν.

Ἰανοκρήδεμνος ὁ ζέμμα ἐξ ἰῶν φορῶν.

Ἰανόκροκον τὸ λεπτόν.

Ἰανος· "τὰς πύλας τοῦ Ἰάνου διαπάσας ὁ βουσιλεύς, ἄπερ ἐπὶ τῶν μεγίστων πλέμων διηνοίγοντο, ᾤχετο πρὸς τὴν ἔω."

Ἰανοῦ ἄριος ἀγύλα τετράμορφον ἐπὶ τὰς τέσσαρας τροπὰς. οἱ δὲ πλάττουν αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλειδα κατέχοντα ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἀνοίξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ θυραῖον, ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ τ' τῇ δὲ ἀριστερᾷ ἔξ' κατέχοντα, ὡσπερ τὸν ἐνιαυτὸν ὅθεν καὶ ὁ Λογγίνος αἰωνόριον αὐτὸν ἱερηνεῦσαι βιάζεται, ὡσανεὶ αἰῶνος πατέρα. d. Io. Lyd. de mens. 4 1.

Ἰαολκός.

Ἰαπετός ὄνομα κύριον. λῆρος, μωρὸς ἀρχαῖος. εἰς τῶν Γιγάντων. (A Nab. 996) "μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα μνησικαχῆσαι τῇ ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοτιτροφήθης," οἷον ἐτρέφης. τουτέστι λῆρον, μωρὸν.

Ἰάπτων βλάπτων, ὑβρίζων. Σοφοκλῆς (Ai. 501) "λόγοις ἰάπτων· ἴδετε τὴν ἀμεινίαν Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε ερατοῦ."

Ἰαπυγία ὄνομα τόπου.

Ἰάπυξ ἄνεμος ἐλαφρός.

ἰβύκινον μουσικὸν ὄργανον, ἀπὸ Ἰβύκου. "ὅτι κατὰ τὴν συμπλοκὴν Κελτῶν πρὸς Ῥωμαίους ἀναριθμητὸν ἦν τὸ τῶν ἰβικανητῶν καὶ σαλπικτῶν πλήθος, οἷς ἅμα τοῦ παντὸς στρατοπέδου παιανίζοντος κραυγὴ ἦν συμμιγῆς, ὡς καὶ τοὺς παρακειμένους τόπας ἤγειν καὶ δοκεῖν προϊέσθαι φωνὴν ἐκπληκτικὴν" (Polyb. 2 29).

Ἰβυκος Φυτίου (οἱ δὲ Πολυζήλου τοῦ Μεσσηνίου ἰσοριογράφου, οἱ δὲ Κέρδαντος), γένει Ῥηγίνος, ἐνθένδε εἰς Σάμιον ἦλθεν, ὅτε αὐτῆς ἤρχεν ὁ Πολυκράτης ὁ τοῦ τυράννου πατὴρ· χρόνος δὲ ἦν ἔτος ἐπὶ Κροίσου ὀλυμπιάς νδ'. γέγονε δὲ ἐρωτομανέστατος περὶ μεϊράκια, καὶ πρῶτος εὗρε τὴν καλαμένην συμβύκην· εἶδος δὲ ἐστὶ κιδάρας τριγώνου. ἐστὶ δὲ αὐτοῦ τὰ βιβλία ζ' τῇ διωρίδι διαλέκτῳ. συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ λησῶν ἐπ' ἐρημίας ἔφη κῶν τὰς γεράνους, ὡς ἔτυχεν ὑπερήπτυσθαι, ἐκδίκους γενέσθαι. καὶ αὐτὸς μὲν ἀνῆρέθη, μετὰ δὲ ταῦτα τῶν λησῶν εἰς ἐν τῇ πύλῃ θρασυάμενος γεράνους ἔφη "ἴδε, αἱ Ἰβύκου ἐκδικοί." ἀκέσαντος δὲ τινος καὶ ἐπεξελθόντος τῷ εἰρημένῳ, τό τε γεγονός ὠμολογήθη καὶ δίκαις ἰδωκαν οἱ λησαί, ὡς ἐκ τότε καὶ παρομιῶν γενέσθαι "αἱ Ἰβύκου γέραναι."

Ἰβυξ εἶδος ὀρνέου.

Ἰγγωρ ἐθνικόν.

Ἰγδη ἢ τριβυαία.

Ἰγδισμα λόγισμα.

Ἰγνάτιος διάκονος καὶ σκευοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γεγονός μητροπολίτης Νικαίας, γραμματικὸς, ἔγραψε βίους Τυρασίῳ καὶ Νικηφόρου τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατριάρχων, ἐπιτυμβίας ἐλέγους, ἐπιστολάς, ἰάμβους εἰς Θωμᾶν τὸν ἀντίρτην, ἄπερ ὀνομάζουσι τὰ κατὰ Θωμᾶν, καὶ ἄλλα πολλά.

Ἰγνύη ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος ὀπίσω τοῦ γόνατος. καὶ τὸ πληθυντικὸν Ἰγνύεις.

Ἰδαῖον ἄντρον ἐν Κρήτῃ.

Ἰδαῖος Δάκτυλος. Ἰδαῖος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰδης.

Ἰδαῖος Ῥόδιος, υἱὸς Λισσοῦ, ἐποποιός, παρεμβυλῶν ζήχον ζήχῳ ἐδίπλασε τὴν ποιήσιν Ὀμήρου. ἔγραψε καὶ ἄλλα Ῥόδια εἰς ἔπη γ.

Ἰδαῖους ψυχρούς· "ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ τοὺς δακτύλους δῆπουθεν Ἰδαῖος ἔχω" (Croybl. ap. Athen. p. 5:

cf. v. ὄσφοραγία).

Ἰδάλιμον εὐειδές. καὶ Ἰδάλιμος ὁ ἰδρώς, καὶ Ἰδάλιμον τὸ καυσικόν.

Ἰδας ὄνομα κύριον. καὶ ὁ μέγας.

Ἰδ' ἀφύη πῦρ, παροιμία ἐπὶ τάχους· ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον.

Ἰδε βλέπον. Ἰδέ σύνδεσμος.

Ἰδέα· "τότε δὲ πολλὰ ἰδέαι κακῶν συνέχον τὴν πόλιν," τουτέστιν ὑποθέσεις.

Ἰδέας τὰς θεωρίας, διὰ τῆς ι. καὶ ἰδέαι (Diog. L. 3 64) "τὴν ἰδέαν ὁ Πλάτων καὶ ἄλλος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα καὶ ἀρχὴν καὶ αἴτιον." Ἰδέα δὲ λόγος ὁ χαρακτήρ.

Ἰδει τῷ ἰδρῶτι. ἢ εὐθεία τὸ ἴδος· καὶ Ἰδει τῷ θέρει παρ' Ἡσιόδῳ (Scut. 397).

Ἰδεῖν σκέψαι.

Ἰδέρωσ ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν.

Ἰδη πᾶν σύμφυτον ὄρος.

Ἰδία χωρίς.

Ἰδιαιτάτον καταμόνας. καὶ ἰδιαιτός ὁ μοναχός.

Ἰδιαιτέρον ἰδικώτερον.

Ἰδίαν ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆν Δημοσθένῃ τῷ κατὰ Κόνωνος (1). καὶ ἴδιον τὸ ἰδιωκόν. Harp.

Ἰδέειν ἰδροῦν, κοπιᾶν. καὶ ἴδειος πέματος, ἰδρώτος. ἰδίω τὸ ἰδρῶ· "ἴδιον, ὡς ἐνόησα" Ὀμηρος (v 204).

Ἰδίης ἰδρώσης· Ἀριστοφάνης (Pac. 62) "μὴ μοι σοβαρῶς χώρει, πρὶν ἂν ἰδίης" τοτέστιν ἰδρώσης "καὶ διαλίσης ἄρθρων ἰσπετερύγων ῥύμη," ἐπὶ τοῦ κωνάρον.

Ἰδικῶς καταμόνας.

ἴδιον ἰδιωτικόν· (Polyb. 3 55) "τὸ γὰρ συμβαῖνον ἴδιον ἦν καὶ παρηλλαγμένον," τοτέστι σπανίως συμβᾶν γενέσθαι.

ἴδιον. τοῦτο διττόν ἐστιν, εἴτε ὡς μέρος ἴδιον, ὡς λέγομεν ἴδιον τοῦ ποδός τὸ βαδίζειν· οὐ γὰρ ὡς μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου λέγομεν ἴδιον εἶναι τὸ βαδίζειν, δεῖται γὰρ, ἀλλ' ὡς τοῦ μορίου τούτου παρὰ τὰ ἄλλα μέρος ἴδιον ὄν· ἢ τὸ μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου πρὸς ὑπαρξίν, ὡς εἰ τις εἴποι ὅτι ἡ γλυκύτερὴ ἢ ἐν τῷ ὕδρελιῳ ἰδία ἐστὶ τοῦ ἔλαιου, ἢ ἡ γλυκύτερὴ ἢ ἐν τῷ οἰνομέλῃτι ἰδία ἐστὶ τῆς μέλιτος. λέγει ἔν ὁ τοιούτος τὸ ἴδιον ἐξ ἀπλῶς ὡς μέρος, ἀλλ' ὡς μὴ δεόμενον τῷ ὅλῳ πρὸς ὑπαρξίν. οὐ γὰρ δεῖται τοῦ οἰνομέλῃτος τοσούτῃ ἢ γλυκύτερῃ, ἀλλ' ἐστὶ τοῦ ὅλου χωρῆ· ἐστὶ γὰρ ἐν μόνῳ τῷ μέλιτι (Philopon. in 2

anima). "καὶ ἴδιον ἔχουσιν οἱ Κελτίβηρες κατὰ τὸν πόλεμον· θεωρῶντες γὰρ τὰς πυρῶν ὑπὸν πεισθῶν πεισθόμενοι, παρακαταβάντες πολεῖν τοὺς ἵππους ἐσῶτας ἐν τάξει· κροῖς γὰρ τοῖς ἀγωγέσσι τῶν ἵππων πιστάσκουσιν μικροὺς ἀπηρητηκότας, ἐπιμελῶς ἤξαντες, πειθαρχεῖν διδάσκουσι τοὺς ἵππους ἵππους ἐν τάξει, μέχρις ἀνακάμψαντες ἀναπάσσει τοὺς πετῆλους" (Polybius).

ἰδιοξενία. "δεδικῶς μὴ διὰ τὴν ἰδιοξενίαν, ἣν ἔχει πρὸς Ἀρχιδάμον." cf. Thuc. 2 13.

ἰδιοξενος ὁ ἴδια καθ' ἑαυτὸν ξένος ὢν. ἰδιοξενος δὲ ὁ ὅλης πόλεως ξένος, πυρὶ ᾧ καὶ οἱ πρόσβεις κατὰγονται· καὶ προσάγει ἄς πρεσβείας οὗτος πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ ἄλλα διοικεῖ καὶ διαπράττει ἐν τῇ πατρὶδι τῇ ἑαυτοῦ τὰ τῇ πόλει ἐκείνῃ διαφέροισι ἢς προξενεῖ. ἰδιοξενος δὲ ὁ ἐκ πολεμίου ξένος γενοῦσιν. ἰδιοξενος δὲ ὁ ἐκ προγόνων μὲν ἄσῶν, αὐτὸς δὲ ξένος καὶ ἰσοξενίας δόκιμος, οἷον Ἀγαμέμνων ἐν Ἀνδρία (Pausan. ap. Eustath. γ p. 405). Ἀππιαῖος (1.1 p.27) "ὁ δὲ στρατηγὸς αἰσθόμενος κατ' ἰδιοξενίαν ἐξήγγειλεν Ὀσίλιον."

ἰδιοπραγεῖ τὰ ἴδια πράσσει, ἡσυχάζει.

ἰδιότης ἢ συγγένεια· καὶ κλίνεται ἰδιότητος. "οἱ δὲ ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς τὰ καὶ ἄλλα καὶ τὰς περὶ τὸν Φάρον ἰδιότητας" (Diodor. 1.2 p.630).

ἰδίω κοπιῶ, ἰδρῶ.

ἰδίωμα· "τὸ δὲ τῆς χώρας ἰδίωμα συνέχευε αὐτῶ· σύνδεσμος γὰρ ἦν."

ἰδίως καταμόνας, χαρῖς.

ἰδιώσασθαι ἰδιοποιήσασθαι.

ἰδιῶται ἀντὶ τοῦ πολίται· οὕτως Θουκυδίδης (1 124F). Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βατράρχῳ (462) ἰδιῶτας τοὺς ἰδίους λέγει· "περὶ τοὺς ξένους καὶ τοὺς ἰδιῶτας." κατὰ πυρηνίαν ἴδιος ἰδιῶτης. ἰδιῶτης δὲ λέγεται ὁ ἰδιῶς γένος ἴδιος καὶ ὁ ἀμειβτής. καὶ ἐν Πλάτῳ (909) ἴδιον τὸ ἰδιωτικόν φησιν.

ἰδιῶτης ὁ ἀγράφματος. Δαμάσκιος περὶ ἰδιῶτης φησὶ "πάντων τῶν καθ' αὐτὸν ἰδιῶν ὁμοίως καὶ φιλοσόφων ἐξέμνηθος ἐς τὰ ἄλλα καὶ κρηνηνῶς ἦν· ἀλλ' εἰς γε συναύρησιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας μείωσιν ἰδιῶς ἐξέκχετο τὴν ψυχὴν." καὶ ἰδιωτεῖα.

ἴδμεν (Hom. A 124) οἴδμεν.

ἴδμονα ἐμπειρον. καὶ ἐπιἴδμονα. (AP 175) "τὸν κύνα τὸν πάσης κρατερῆς ἐπι-

ἴδμονα θήσης."

ἴδνωθεῖς (Hom. M 205) καμφοθεῖς.

ἴδομενεὺς ἰσορικός ἐγραψεν ἰσορίαν τῶν κατὰ Σαμοθράκη.

ἴδοσάν σε ὕδατα (Ps. 77 16). δευτέρως ἄορίζου.

ἴδού ἀντὶ τῆ λάβε, κράτει. sch. A Eq. 120.

ἴδού, θέασαι (A Eq. 1003).

ἴδριος ἐμπείρος· "πολέμων τε γὰρ ἡμῶς ἴδριος ὄντας ἀμωσγέπως εὐρήσοιτ' ἄν." καὶ ἐν ἐπιγράμματι ἰδρίτης. (AP 6 182) "ἰδρίτα καὶ γαίης, ἰδρίτα καὶ πελάγους." Σοφοκλῆς (El. 608) "εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν λόγων ἴδρις, σχεδὸν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν," τουτέστι ζηλῶ σε.

ἴδριεὺς. δυνάσης ἦν οὗτος ἐν Καρία, υἱὸς Ἐκατόμνου, ἀδελφὸς δὲ Μανσώλης καὶ Ἀρτεμισίας. Harp.

ἴδρις ἐμπειρος, ἀπὸ τοῦ ἴδω ἴσω. καὶ ἴδριος ὁ ἐν γνώσει ἡμῶν ὢν. πρὸς τὸν μέλλοντα αὐτοῦ ἴσωρ. καὶ εἰδήμων ἀπὸ τοῦ εἰδῶ εἰδήσω. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδῶ εἶσω εἶσος καὶ ἴσος· κυρίως γὰρ ἴσος ἐστὶν ὁ ὁμοίος τινι.

ἰδρίω ἰδρῶ.

ἰδρυνόμενος τεθμελιωμένος.

ἰδρῦσαντο ἐκάθισαν.

ἰδρῦσας· "ὃ δὲ ἐπὶ κολώνης τινὸς ἰδρῦσας τοὺς περὶ αὐτὸν ἵππους ἐσκόπει τὴν θέσιν τοῦ στρατοπέδου," ἀντὶ τοῦ σήσας.

ἴδρυσις ἰδραία ἀσφάλεια.

ἴδρυνται.

ἰδρῦω αἰτιατικῆ. καὶ ἰδρυνθέντι.

ἰδρῶντας (Hom. O 543) ἰδρουντας.

ἰδρῶτι. "λελείπεται ἡμῖν ἰδρῶτι πολλῶν λούεσθαι." "ἰδρῶτι περιρροόμενοι ὡρμ θέρων, ὑπὸ τροφῆς ὄντες βυρεῖς καὶ δυσκίνητοι."

Ἰεβοῦς ὄνομα πόλεως. καὶ ἐξ αὐτῆ Ἰεβουσαῖος.

ἴει πέμπει, ἀφήσιν. "ὃ δὲ ἴει ἑαυτὸν εἰς ὕδωρ ψυχρὸν, φάσκων γῆρας ἀνθρώπων εἶναι τὰ βαλανεῖα" (Philostrat. V. A. 1).

λεῖη κατὰ λαιμόν (Hom. T 209).

εἰς ἀφείας, τοξένων· Σοφοκλῆς (Ai. 154). ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίς· κατὰ μὲν τῶν μεγάλων ψυχῶν εἰς τις οὐκ ἂν ἀμάρτοι, κατ' εὐτελεῖς δὲ εἰς τις οὐκ ἂν πείθοι τὸν ἀκούοντα, "πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει." τροπικῶς ἀπὸ τῶν τοξενόντων κατὰ μεγάλα σώματα.

οἱ οὐχ ἁμαρτάνουσι. πῖσά οὖν τοῖς ἀκούουσι
τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον.

b ἱεῖς ἀφιεῖς. "πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεῖς"
Ἀριστοφάνης φησὶν (Eq. 525).

a Ἱεζάβελ γυνὴ τῷ Ἀχαάβ βασιλέως, γύναιον δραστήριον καὶ τολμηρὸν, εἰς τοσαύτην ἀσέβειαν καὶ μανίαν πρόπεσεν ὥστε καὶ ναὸν τῷ Τυρίων καὶ Σιδωνίων θεῶν κατασκευάσαι. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀχαάβ ἀνοία καὶ πονηρία πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερβέβηκεν. ἐπὶ τούτων ἦν Ἥλλας ὁ προφήτης. Ioseph. A. I. 8 13.

b Ἱεζάβελ ἡ τοῦ Ἀχαάβ βασιλέως γυνή, ὕψ' ἧς διωκόμενος Ἥλλας ἐν ἄρματι πυρὸς μετετέθη. ἦν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς ὀπτει ἀπὸ τοῦ τέλους καὶ κσι παραδίδωσι βρωῖσιν.

Ἱεζεκιήλ ὄνομα κύριον.

Ἱεμενείας ὄνομα κύριον.

ἱέμενοι ἐπιθυμοῦντες, προθυμούμενοι.

ἱέμην ἐπορευόμενος. (A Eq. 621) "εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιον ἐνθρόν' ἱέμην."

ἱέναι πορεύεσθαι, ἢ πορευθῆναι.

Ἱένται ὀριῶσιν. "οἱ δὲ γενεόμενοι τῆς νίκης τέλειον ἔντο κρατήσιν."

ἱέντες ἀφιέντες. Ἀππιανὸς περὶ τῶν Κελτῶν φησὶν (t. 1 p. 82) "ὅς γυμνὰς ἐπεδείκνυε Ῥωμαίοις. οὗτοί εἰσιν οἱ τὴν βοήνην τὴν βαρεῖαν ἱέντες ὑμῖν ἐν ταῖς μάχαις καὶ τὰ ὄπλα παταγῶντες καὶ ξίφη μακρὰ καὶ κόμιας αἰωροῦντες, ὡν τὸ ἄτολμον ὀρώντες καὶ τὸ σῶμα μαλακὸν καὶ ἄτονον προσέειπε τῷ ἔργῳ."

Ἱέντο (Hom. N 501) προεθυμοῦντο, προηροῦντο.

ἱερά νόσος. αὕτη τῇ σελήνῃ ἀνάκειται ὑπὸ γὰρ ταύτην γίνεσθαι φασί. Artemid. 2 12.

ἱεραξ εἶδος ὀρνιθος.

Ἱεραξ εἰς ἦν τῶν ὑπ' Ἀμφιπολιτῶν πεμφθέντων πρέσβειων Ἀθήναζε, βελομένῳ αὐτῶν Ἀθηναίους παραδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν. Harp.

ἱερά ὁδός ἦν οἱ μῦσαι πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστρος ἐπ' Ἐλευσίνα. Harp.

ἱεραῖσθαι ἱερουργεῖν. ἢ ἱεραῖσθαι τὸ ἱερός νενομίσθαι.

ἱερατικὴ καὶ φιλοσοφία οὐκ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἄρχονται ἀρχῶν, ἀλλ' ἢ μὲν φιλοσοφία ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν πάντων αἰτίας εἰς τὴν ὑποστάμην τῶν ὄντων καθήκουσα, διὰ μέσων τῶν ὄλων γενῶν, θεῶν τε καὶ τῶν μετὰ θεοῦ κρείττωνων καὶ ἐν τρίτῳ φασὶ

βήματι φαινομένων. ἐν γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τῶν καθόλου προειρημένων τοῖς ἐκατέρωθεν φιλοσόφοις, ὥστε καὶ ὀραδίαν εἶναι τὴν ἐφαρμογὴν τῷ βελομένῳ προσουριόττειν τοῖς Ἀγυπτίοις τὰ τῶν Ἑλλήνων. τὴν δὲ ἱερατικὴν, ἢ ἐστὶ θεῶν θεραπεία, ἐντεῦθεν ποθεν ἀπὸ τῶν περικοσμίων αἰτιῶν ἄρχεσθαι, καὶ περὶ ταῦτα πραγματεύεσθαι, ψυχῶν περὶ ἀθανασίας, ὅτι κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ Ἀγυπτίοις φιλοσοφεῖται, ἐτι τῶν ἐν Ἄδου μυρίων λήξεων παντοίων πρὸς ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀφωρισμένων τῶν τε περὶ τὸν βίον μυρίων μεταβολῶν, ὡς ἄλλοτε ἐν ἄλλοις σώμασιν ἢ γένεσι ζῶων καὶ φυτῶν διατριβουσῶν. Ἀγύπτιοι δὲ ταῦτά ἐστιν οἱ πρῶτοι φιλοσοφοῦντες. ἀπὸ γὰρ τῶν Ἀγυπτίων ἕκαστα τῶν οἱ Πυθαγόρειοι ἐξήνεγκαν εἰς τοὺς Ἕλληνας.

ἱέρατο ὑπερσυντελεικὸς διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἱεράτω δέ, κατὰ νόμον ὀργαζέτω καὶ θνέτω ὀργεῶνες γὰρ οἱ θῦται.

ἱερά τρίτηρος λέγοιτ' ἂν ἢ Πάραλος. Harp.

ἱερεῖα θῦτρια.

ἱερείας ἐνύπνιον. ἄλλοι δὲ φασὶ διὰ μᾶλλον Ἱμερίας ἐνύπνιον λέγεσθαι. Ἱμερία δὲ γραῦς τις, ὡς φασὶν, ὀρᾶν ἐαυτὴν ἰδέσθαι ἀναγομένην εἰς οὐρανοῦς, καὶ ὀρᾶν ἑλθῶσα εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα θεάσασθαι ἄνθρωπον πυρρὸν, δεδεμένον ἀλύσει σιδηρᾷ ὑπὸ τῶν βασιλέως θρόνον, πυθομένην δὲ τις εἶπ' "ὄ ἀλάστωρ" ἀκούσαι "τῆς Σικελίας." τὸ μὲν ἐνύπνιον ἐν τούτῳ, ὕστερον δὲ χρόνος ἰδοὺς τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον τό τε ὄρα καὶ τοῖς διηγήσατο καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθειμένον ἀπήγγειλεν. ἦν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε Διονύσιος.

ἱερεῖον θῦμα, πᾶν τὸ θυόμενον θεῶ.

ἱερείτης ὁ ἱερέυς.

Ἱερεμίας ὄνομα κύριον. ζήτει περὶ τῶν ἀγίων ὀσῶν τοῦ προσήτου ἐν τῷ Ἀργόλαι.

ἱερευσεῖν (Hom. B 402) ἔθυσεν.

ἱερή θανμασή.

Ἱερισχά ὄνομα πόλεως. καὶ Ἱερισχούνητι τείχη, διὰ τοῦ ι. Σεμιράμεια δέ.

Ἱεροβῆαλ. οὕτως ἑκαλεῖτο ὁ Γεδεὼν βασιλεὺς τὸ καταβυλεῖν τὸ ἱερόν τοῦ Βαῖαλ.

Ἱεροβοάμ ἀδελφὸς Γεδεὼν πλείστος ἐστὶν γυναικίς, ἐξ ὧν υἱοὺς ο' πεποίητο, καὶ ἐστὶν ἐκ παλλακῆς. Iudic. 8.

ὅτι Ἰωάθιμ εἰς Γαριζὶν ἀνελθὼν, ὅπως

γιον ὄρος ἐρημνύεται, μῦθόν τινα διηγη-
άμενος προεδήλωσε τῷ τε Ἀβιμίελεχ καὶ τῶν
πικρῶν αὐτοῦ μέλλουσιν ἔχθραν ἀποβήσε-
θαι. Iudic. 9.

ὅτι Ἱεροβοάμ ὑπονοήσας, εἰ ἀνέροχοιτο ὁ
αὐτὸς εἰς Ἱερουσαλήμ προσκυνήσων, ἐπιστρέ-
φειν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀποστασίας ἐπὶ τὸ Ἀ-
βὴν γένος, δαμῦλεις δύο χρυσῆς τὴν μὲν ἐν
Βεθὴλ τὴν δὲ ἐν φυλῇ Δάν ἀναθεῖς, ἐκέλευε
οὕτως ἡγεῖσθαι θεοῦς οἱ ἐξήγαγον τὸς πυ-
λάρας ἐκ γῆς Αἰγύπτου, κἀνταῦθα προσκυ-
εῖν ἰδικαίον παρατιομένους Ἱερουσαλήμ,
προφύσει πορείας τῆς πολλῆς. ἱερεῖς τε ὡς
ἴσταν ἐπέστησε· τοὺς γὰρ Λευίτας ἐξέωσεν
ἐς Ἱερουσαλήμ. ἑορτὰς δὲ τὰς αὐτὰς ἔταξε
ταῖς ἐν τῷ ναῷ. καὶ ὁ λαὸς εὐδιάφορος ὢν
ἐξηκολούθησεν οὐκ ἄκων. 3 Regg. 12.

Ἱεροβοάμ. οὗτος κατασκευάσας βασι-
λειον ἐν Σικκίμῳ πόλει ἐν ταύτῃ τὴν δόξαιαν
ἔχε, κατεσκεύασε δὲ καὶ ἐν Φανουήλ πόλει
ισραηλῆ. μετ' οὗ πολὺν δὲ τῆς σκηνοπηγίας
ἱερτῆς ἐτίσασθαι μελλούσης, λογιζάμενος ὡς
ἐὰν ἐπιτρέψῃ τῷ πληθεῖ προσκυνῆσαι τὸν
θεὸν εἰς Ἱεροσόλυμα πορευθέντι καὶ ἐκεῖ τὴν
ἱερτὴν διαγαγεῖν, μετανοήσαν ἴσως καὶ δε-
λασθῆν ἐπὶ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς θρησκείας
τῆς ἐν αὐτῷ τοῦ θεοῦ καταλείψει μὲν αὐτόν,
προσχωρήσει δὲ τῷ πρώτῳ βασιλεῖ, καὶ κιν-
ησώσεται τούτου γενομένου τὴν ψυχὴν ἀπο-
βαλεῖν, ἐπιτεχνᾷται τι τοιοῦτον. δύο ποιήσας
καμῦλεις χρυσῆς καὶ οἰκοδομήσας ναῖσκους
ισουότους, ἕνα μὲν ἐν Βεθὴλ πόλει τὸν δὲ
ἕτερον ἐν Δάνῃ, ἣ ἐστὶ πρὸς ταῖς πηγυῖς τῆ
καρῶ Ἰορδάνου, τίθησι τὰς δαμῦλεις ἐν
ἑστέρω τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ναῖσκων, καὶ
κατακτεῖ αὐτοὺς θῦσαι ταύταις. Ioseph. A.
l. 8 8 4.

Ἱεροβοάμ βασιλεὺς ἕτερος τῶν Ἰσραη-
λιτῶν ἔτη μ', ὅς τὰ μὲν εἰς θεὸν ὑβριστῆς ἦν
καὶ παράνομος δεινῶς ἐγένετο, εἰδωλὰ τε σε-
βόμενος καὶ πολλοῖς ἀτόποις καὶ ξένοις ἐγχει-
ρῶν ἔργοις· ὅς τῷ λαῷ τῶν Ἰσραηλιτῶν μυ-
ρίων κακῶν αἴτιος ὑπῆρχεν.

ἱερογραμμιατεῖς. οὗτοι παρ' Αἰγυπτί-
κων ἦσαν δεινοὶ περὶ τῶν μελλόντων τὴν ἀλή-
θειαν εἰπεῖν. καὶ τέτων τις ἀγγέλλει τῷ βα-
σιλεῖ τεχνήσεσθαι τινα κατ' ἐκεῖνον τὸν και-
ρὸν τοῖς Ἰσραηλιταῖς, ὅς ταπεινώσει μὲν τὴν
Ἰγυπτίων ἡγεμονίαν, ἀδύσει δὲ τὸς Ἰσραη-
τάς τραφεῖς, ἀρετῇ τε πάντας ὑπερβαλεῖ

καὶ δόξαν ἀείμνησον κτήσεται, περὶ Μωυ-
σέως λέγων. καὶ αὐθις· Σενύης Αἰγυπτίων
βασιλεὺς δίκαιος πάνυ. ἔπεται δὲ τῷ τρόπῳ
τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἄλλα μὲν ἐκ θεοῦ ἀγαθὰ,
καὶ μέντοι καὶ ἱερογραμμιατεῖα ἄδουσιν οἱ
Αἰγύπτιοι λόγοι κατ' αὐτὸν γενέσθαι θεο-
φιλῆ τε καὶ ἐς πολλὰ λυσιτελῆ, ὄνομα αὐτῷ
Ἰαχίμ, ὃν φασὶ περιάπτων καὶ ἐπασιδῶν ἔμ-
πειρον γενέσθαι. cf. v. Ἰαχῆν.

ἱεροκλήρῳξ.

Ἱεροκλῆς φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς. οὗ-
τος μετὰ τοῦ ἀτρέπτον καὶ μεγαλοπρεποῦς
εὔρους τε τὴν διάνοιαν εἰς ὑπερβολὴν καὶ
διαφέρων εὐγλωττία καὶ εὐπορία τῶν καλλι-
σιων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων κατέπληττε παν-
ταχοῦ τοὺς ἀκρωμένους. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ
μαθητῆς Θεοσέβιος, ἀνήρ, εἶπερ τις ἕτερος
ὢν ἡμεῖς ἴσμεν, εἰδωλῶς ἀποβλέπειν ἐς τὰς
τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς. ἔλεγε δὲ ὁ αὐτὸς Θεο-
σέβιος ἐξηγόμενον φάναι ποτὲ τὸν Ἱεροκλέα,
κύβριος εὐκίεμαι τὸς Σακράτες λόγους· ἀπὸ τῶ-
τας γὰρ εἶναι πανταχοῦ, ὅπῃ ἂν πέσωσι. τῷ
δὲ Ἱεροκλέους τὸ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλόθυμον
ἦθος ἀπέδειξεν ἡ συμβῆσα τύχη περὶ αὐτόν.
εἰς γὰρ τὸ Βυζάντιον ἀελθὼν προσέκροσε
τοῖς κραιθῶσι, καὶ εἰς δικαστήριον ἀχθεῖς ἐτύ-
πτετο τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς· ῥεόμενος
δὲ τῷ αἵματι, βάψας κοίλην τὴν χεῖρα, προσ-
φαίνει τὸν κραιτῆρ ἅμα λέγων· "Κύκλωψ, τῆ,
πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμιου κρέα." φυ-
γὴν δὲ κατακρινθεῖς καὶ ἐπανελθὼν χρόνῳ
ἕξερτον εἰς Ἀλεξάνδρειαν συναφιλοσόφει τὰ
εἰδωλῶτα τοῖς πλησιάζουσιν. ἔξεσι δὲ μαθεῖν
τὴν Ἱεροκλέος μεγαλογνώμονα φρόνησιν ἀπὸ
τῶν συγγραμμάτων ὢν γέγραπεν εἰς τὰ χρυσᾶ
ἔπη τῶν Πυθαγορείων, καὶ ἑτέρων βιβλίων
περὶ προνοίας συγνῶν, ἐν οἷς φαίνεται ὁ ἀνήρ
τὴν μὲν ζωὴν ὑψηλόφρων, τὴν δὲ γνῶσιν ἐκ
ἀκριβῆς. Damasc. Phot. p. 338b.

ἱερολογία ἡ θεία λειτουργία.

ἱερομηνία ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα.

ἱερομηνία. αἱ ἑορτώδεις ἡμέραι ἱερο-
μηνία καλοῦνται· Δημοσθένους κατὰ Τιμο-
κράτους (29). Harp.

ἱερομνήμονες οἱ εἰς Πυλαίαν ἐπεμ-
πόμενοι γραμμιατεῖς.

ἱερομνήμονες. οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν ἁ
Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως
τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν οὕτω καλεῖν-
ται. Harp.

ἱερομύσης ἱερὰ μυσήρια εισηγούμενος, ἄγιος.

ἱερόν ἄγιον, τῷ θεῷ ἀνατεθειμένον· ἱερόν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἀνατιθέμενον τοῖς θεοῖς (sch. A Plut. 938). καὶ παροιμία "ἱερόν ἢ συμβουλή," ἐπὶ τῶν δεινῶν συμβουλευέειν.

ἱερόν ἰχθῦν "Ὀμηρος (Π 407) τὸν ἄνετον καὶ αὐτεξέσιον λέγει, οὐ τὸν κάλλιχθον ἢ τὸν πομπίλον, ὡς τινες.

ἱερόν τι νεωκορήσας (Plato RP 9 p. 574D) εὐφημότερον ἀντὶ τῆ ἱεροσυλήσας.

Ἱερόντιον ὄνομα πόλεως.

ἱεροποιός.

ἱερός λέγεται καὶ ὁ εὐσεβής.

Ἱεροσόλυμα ὄνομα πόλεως.

ἱερός πόλεμος. δύο ἐγένοντο ἱεροὶ πόλεμοι, Ἀθηναίους πρὸς Βοιωτοὺς βελομένους ἀφελέσθαι Ὠκίων τὸ μαντεῖον, νικήσαντες δὲ Ὠκίους πάλιν ἀπέδωκαν· ὁ δὲ ἕτερος Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Ὠκίων διὰ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερόν. sch. A Av. 557.

ἱερουργῶ αἰτιατικῇ.

Ἱερουσαλήμ ὄνομα πόλεως.

a. ἱεροφάντης μυσαγωγός, ἱερεύς. "καὶ ὡς οὐ μέλει τῶν ἀνθρωπείων τῷ θεῷ δεῖξαι φλεγόμενος, ᾤθησεν ἑαυτὸν φέρων ἐς τὸ μέγαρον, ἐνθα δήπου τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ ἔκ ἐξῆν. ἐπεὶ δὲ ἐτολήθη οἱ τὸ τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται, καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ" (cf. v. εὐνῆχος, μέγαρον, τηκεδόνι, φρίκη).

b. ἱεροφάντης. οὕτως ὀνομάσθαι φασὶ τὸν πρῶτον ἱεροφάντην τὸν ἀποφῆναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀπίοντα τὰ ἱερά. Harp.

ἱεροφάντων (an ἡεροφ. Hom. Σ 505) μεταφορῶν.

ἱερῶ θεῖω, ἤτοι μεγάλω.

Ἱέρων. οὗτος τύραννος ἦν, ὃς πρῶτον μὲν δι' ἑαυτοῦ κατεκτήσατο τὴν τῶν Συρακουσίων βασιλείαν καὶ τὴν τῶν συμμάχων ἀρχήν, οὐ πῶτον, οὐ δόξαν, ἔχ ἕτερον οὐδὲν ἐκ τῆς τύχης ἔτομος παραλαβῶν, καὶ μὴν οὐκ ἀποκτείνους, οὐ φονγαδεύσας, οὐ λυπήσας οὐδένα τῶν πολιτῶν. καὶ διεφύλαξε τὸν αὐτὸν τρόπον· ἔτη γὰρ ν' καὶ δ' βασιλεύσας διετήρησε μὲν τῇ πατρίδι τὴν εἰρήνην, διεφύλαξε δ' αὐτῷ τὴν ἀρχὴν ἀνεπιβέλευτον, διέφυγε δὲ τὸν ταῖς ὑπεροχαῖς παρεπόμενον φθόρον· ὃς γε πολλάκις ἐπιβαλλό-

μενος ἀποθέσθαι τὴν δυναστείαν ἐκολόθη κατὰ κοινὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. εὐεργετικώτατος δὲ καὶ φιλοδοξώτατος ὢν, ἐν περιουσίᾳ δὲ καὶ τρυφῇ καὶ δαιτυλείᾳ πολλῇ διαγόμενος ἐβίωσε πλείω τῶν ζ' ἔτων, διεφύλαξε δὲ τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος ἀβλαβῆ. τῆτο δὲ μοι δοκεῖ σημεῖον οὐ μικρὸν ἀλλὰ παμμέγεθες εἶναι βίου εὐφρονος. Polyb. 78.

Ἱερόνυμος. τύραννος γέγονεν οὗτος. τινὲς δὲ τῶν λογογράφων τῶν ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς αὐτοῦ γεγραμμένων πολλὰν τινα ποιήσονται λόγον καὶ τῶν δεινῶν τῶν περὶ τὴν καταστροφήν αὐτοῦ συμβάντων, ὥς μὴτι Φάλαριν μὴτ' Ἀπολλόδωρον μὴτ' ἄλλον μὴδένα γεγονέναι τύραννον ἐκείνου πικρότερον. καὶ ταῖς παραλαβῶν τὴν ἀρχήν, εἴτα μῆτις οὐ πλείω τριῶν καὶ δέκα ζήσας μετέλλαξε τὸν βίον. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τῶτον ἴσμεν τινα καὶ δευτέρον ἐξεβλώσθαι καὶ τινος τῶν φίλων καὶ τῶν ἄλλων Συρακουσίων ἀκίανθαι δυνατόν, ὑπερβολὴν δὲ γεγονέναι παρενομίας καὶ παρηλλαγμένην ἀσέβειαν οὐκ ἐκόσ. καὶ τῷ μὲν τρόπῳ διαφερόντως εἰκῆν αὐτὸν γεγονέναι καὶ παρόνομον φατέον, οἱ μὴν εἰς γε σύγκρισιν ἀκτέον ἐδενὶ τῶν περὶ εἰρημένων τυράννων. ἀλλὰ μοι δοκοῦσι οἱ τὰς ἐπὶ μέρος γράφοντες πρῶξις, ἐκείνῳ ὑποθέσεις εὐπεριλήπτους ὑποσέσωται καὶ σεναίς, πτωχεύοντες πραγματῶν ἀναγκάζεσθαι τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν καὶ περὶ τῶν μὴ μνήμης ἀξίων πολλοὺς τινὰς διατίθεσθαι λόγους. ἔνιοι δὲ καὶ δι' ἀκρισίαν εἰς τὸ παρεπλήσιον τούτοις ἐμπύπτουσιν. ὅση γὰρ ἔστις εὐλογώτερον καὶ περὶ ταῦτα τὸν ἀνακτεροῦντα τὰς βίβλους καὶ τὸν ἐπιμετρῶντα λόγον τῆς διηγήσεως εἰς Ἱέρωνα καὶ Γάλαριν διάγοιτο, παρὶς Ἱερόνυμον; καὶ γὰρ τοῖς φιληκόοις ἡδίων οὗτος καὶ τοῖς φιλαμῆται τῷ παντὶ χρησιμώτερος. Polyb. 77.

Ἱερόνυμος Κυρδιανός, ὃς τὰ ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πραχθέντα συνέγραψε. Καρδία δὲ ὄνομα πόλεως.

ἱερῶς μεγάλως.

ἱερῶσθαι. φησὶ Θεουδίδης (51) "ἠσαντες κατὰ δὴ τινα παλαιὰν αἰτίαν ἐπὶ θαροῦς ὄντας ἱερῶσθαι." σημαίνει γὰρ ἱεροῦς νενομισθαι καὶ ὄλον καθιερωθῆναι.

ἱέσθην (Hom. Σ 501) προεθνημέντο, ἱερέοντο.

Ἰεσσαί ὄνομα κύριον.
ἴεται προθυμεῖται, πορεύεται. καὶ ἴετο.
Ἰεφθαίε κριτὴς Ἰουδαίας ὁ ἠνθόμενος
ἢ Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φιλιστίνου, ὃς ἤρξατο
ἢ θεῶν τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτοῦ ὑπαντῶμενον
παθεῖν. ἐπεὶ οὖν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα
ἢ τοῖς νικητηρίοις ὀρχουμένην ἐθεάσατο,
κώτην εὐθέως ἀνείλε. διὸ δὴ αἱ τῶν Ἰου-
δαίων παρθένοι τετραήμερον αὐτῆς κατ' ἔτος
κετέλεσαν μνήμην.

Ἰεχονίας ὄνομα κύριον.
Ἰζάνω καθέξομαι.
Ἰζει καθίλει, ἢ κάθηται.
Ἰή. τοῦτο ψιλοῦται, ὅταν μὴ ἦ ἐν ὕμνῳ·
καὶ γὰρ δασὺ ἐστίν. ὡς ἐφηνεῖται δὲ κέχρηται
Ἰερικίδης (A Rab. 1307) τῷ "Ἰηκοπον ἢ πε-
δάεις ἐπ' ἀρωγάν."

Ἰῆ Ἰῆ Ἰῆ (A Pac. 194) πρόσφθεγμά ἐστι
παφροσύντος. σημαίνει δὲ μῆκος τῶτο λε-
γόμενον. φησὶ γὰρ "ὅτι οὐδὲ μέλλεις ἐγγυθῆς
ἵσται τῶν θεῶν."

Ἰῆ μιῶ μιῶ φωνῆ.
Ἰῆ ἐπὶ μέλλοντος, ἀντὶ τοῦ ἔλθῃ.
Ἰήιος ὁ τοξότης, ὁ Ἀπόλλων. καὶ Ἰῆιε
δοῖβε (Hom. O 365?).

Ἰήλων τῶν μετ' εὐχῆς γινομένων, ἢ τῶν
αἰμικῶν. Ἰήιος γὰρ ὁ Ἀπόλλων, εἰς ὃν ἡ
ἡγία τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται. ἢ ὅτι ἐπι-
ρηγία κοινὸν ἐστὶ καὶ Ἀρτέμιδος· αἱ δὲ γυ-
ναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις τὰς τοιαύτας ἀφίπυσι
κωμάς. οἱ δὲ ἀκούουσι τῶν θρηνητικῶν. Σο-
φοκλῆς (OR 174) "οὐδὲ Ἰήλων καμμάτων ἀνέ-
ρροισι γυναῖκες," τῆς τῶν οὐ περιγίνονται τῶν
αἰώνων.

Ἰήλα ἐδέσμευσα, καὶ Ἰῆλα (Hom. φ 241)
καμῶμαι.

Ἰηλεμίσαι θρηνησαι, καὶ Ἰηλεμίθαι
καθηνησθαι.

Ἰηοῦ βασιλεὺς Σαμουρείας, ὃς ἀνείλεν Ἰε-
ζαβὴλ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀγαθὸν κατὰ τὸ ῥῆμα
Ἰηοῦ τοῦ προφήτου. ὃς συναθροίσας πᾶν
τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἔφη μετὰ πανουργίας
"Ἀγαθὸν μὲν ἐδέλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγον, Ἰηθ
ἢ πολλὰ δουλεύσει αὐτῷ. καὶ νῦν πάντας
κλέσατε πρὸς με τοὺς προφήτας καὶ ἱερεῖς
τοῦ Βάαλ, ὅτι μεγάλη μοι θυσία τῷ Βάαλ.
ὡς γὰρ ὃς ἂν ἀπολείψῃ, οὐ ζήσεται." συ-
ναθροισθέντων οὖν ἀπάντων καὶ τοῦ εἰδω-
τοῦ κληρονομήσαντος εἶπε πρὸς εἶμα ἔφη "ἐρευ-
νάσατε εἰ ἔστι τῶν δούλων κυρίου τις." καὶ

μὴ εὐρεθέντος ἀπέκτεινε πάντας, καὶ τὸν
Βάαλ ἐνέπρησε. πλὴν ἂν ἐφύλαξεν εἰς τέλος
πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου.

Ἰησιν ἀφήσιν· "σχίζων τις ξύλα, ὡς
εἶδε τὸν Κλέαρχον προσιόντα, Ἰησι τῇ ἀξίῳ"
Ξενοφῶν (Anab. 1 5 12).

Ἰησιν (Hom. I 701) ἀπέλθῃ.

Ἰησονίδης Ἰάσωνος παῖς.

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς καὶ θεὸς ἡμῶν. ὅτι
ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως
Ἰουδαίου γέγονεν ἄνθρωπος τις, ἀρχηγὸς
τῶν Ἰουδαίων, Θεοδόσιος ὄνομα αὐτῷ, ὃς
πλείστοις τῶν χριστιανῶν γνωστὸς ὑπῆρχε καὶ
αὐτῷ τῷ μνημονουθέντι πικρῶ βασιλεῖ. κατὰ
δὲ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἦν τις ἄνθρωπος
χριστιανός, Φίλιππος ὄνομα αὐτῷ, τὴν μέθο-
δον ἀργυροπράτης. οὗτος γνωστὸς ἔχων τὰ
πρὸς τὸν Θεοδόσιον, καὶ πολλὴν πρὸς αὐτὸν
σώζων τὴν γνησιότητα, προετρέπετο αὐτὸν
καὶ ἐνουθέτει γενέσθαι χριστιανόν. ἐν μιᾷ ἔν
τῶν ἡμερῶν ὁ προλεχθεὶς Φίλιππος πρὸς τὸν
λεχθέντα Θεοδόσιον τοιαῦτά τινα ἔλεγε. "τί
δὴ ποτε σοφὸς ἀνὴρ ὑπάρχειν καὶ ἀκριβῶς
ἐπιστάμενος τὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν
προκεκηρυγμένα περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ
οὐ πιστεύεις αὐτῷ καὶ γίνῃ χριστιανός; πέπει-
σμαι γὰρ περὶ σοῦ ὅτι οὐκ ἀγνοῶν τὰ τῶν
θεοπνεύτων γραφῶν προλεχθέντα περὶ τῆς
τοῦ κοινῶ ἡμῶν δεσπότου Χριστοῦ παρωσίας
παραίτη τοῦ γενέσθαι χριστιανός. σπειρόσον ἔν
σῶσαι τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, πιστεύων εἰς τὸν
σωτήρη καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,
ἵνα μὴ ἐπιμένων τῇ ἀπιστίᾳ κρίσεως αἰωνίης
ὑπεύθυνον σεαυτὸν καταστήσῃς." ταῦτα ἀκῆ-
σας ὁ Ἰουδαῖος παρὰ τῷ χριστιανῷ λεγόμενα
πρὸς αὐτὸν ἀπέδεδετο αὐτόν, εὐχαριστίας τε
αὐτῷ τὰς διὰ λόγων προσήγαγε, καὶ τοιαῦτα
πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο. "ἀποδέχομαι τὴν
κατὰ θεὸν σε ἀγάπην, ὅτι τὰ ὑπὲρ τῆς σω-
τηρίας τῆς ἐμῆς ψυχῆς σπουδάζων ἀγωνίστη,
χριστιανόν με γενέσθαι προτρέπόμενος. διὸ
ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ τοῦ τὰ κρυπτά τῶν καρ-
διῶν ἐπισταμένον καὶ θεωροῦντος, ἀδόλως καὶ
ἀνυποκρίτως καὶ μετὰ πάσης ἀληθείας τοὺς
πρὸς σὲ λόγους ποιήσομαι. ὅτι μὲν οὖν πα-
ραγγέγονεν ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφη-
τῶν προκεκηρυγμένος, ὁ ὑφ' ἡμῶν τῶν χρι-
στιανῶν προσκυνούμενος, πεπληροφόρημαι καὶ
ὁμολογῶ τεθαρορηκῶς ὡς πρὸς γνησίον μου
φίλον καὶ τὰ πρὸς εὐεργεσίαν μοι αἰεὶ σπῆ-

δάζοντα· ἀλλ' ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ κρατούμενος οὐ γίνομαι χριστιανός, καὶ ἐν τούτοις καταγινώσκω ἑμαυτοῦ. νῦν γὰρ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἀρχηγός εἰμι τῶν Ἰουδαίων, καὶ τιμῆς πολλῆς καὶ δώρων πολλῶν καὶ πάντων τῶν πρὸς τὴν ζωὴν ταύτην ἐπιτηδείων ἐν ἀπολαύσει τυγχάνω. ὑπολαμβάνω δὲ ὅτι οὐδὲ ἦν πατριάρχης τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας γένωμαι ἢ ἀρχὰς μείλυνας καὶ ὑπεροχὰς λάβω παρ' ὑμῶν, τοσαύτης θραυπέας ἀξιοθήσομαι. ἴνα οὖν μὴ τῶν δοκούντων τερπνῶν εἶναι ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἐκπέσω, καταφρονῶ τῆς μελλούσης ζωῆς, κακίως τοῦτο ποιῶν. ἴνα δὲ τοὺς λόγους με ἀληθεῖς τῇ σῆ ἀγάπῃ παραστήσω, θαρρῶ σοι μυσηρίον, ὃ ἐστὶ παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑβραίοις ἀποκεκρυμμένον, ἔξ οὗ ἀκριβῶς ἐπιστάμεθα ὅτι ὁ ὑψ' ὑμῶν τῶν χριστιανῶν προσκυνώμενος Χριστὸς αὐτός ἐστιν ὁ ὑπὸ τῆ νόμου καὶ τῶν προφητῶν προκεκρυμμένος, οὐ μόνον ἔξ αὐτῶν τῶν προγεγραμμένων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν ἐναπογράψαι καὶ ἀποκεκρυμμένον μυσηρίου. ἔστι δὲ ὁ λόγος τῆ μυσηρίου τοιοῦτος. κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἠρίκι ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼς ἐκτίζετο, συνήθεια ἦν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἰσχυρίσθαι τῶν παρ' ἡμῖν γραμμάτων, κβ' τυγχανόντων, ἱερεῖς ἐν τῇ καιῇ κωδίσσασθαι· ὅθεν καὶ τὰ θεόπνευστα βιβλία κβ' ἀπαριθμούμεθα. κωδιδίξ οὖν ἀπέκειτο ἐν τῷ καιῇ, ἐν ᾗ ἀπεγράφετο ἐκάστου ἱερέως τῶν κβ' ἢ προσηγορία, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς. ἐνδὸς οὖν τελευτήσαντος τῶν ἱερέων οἱ λοιποὶ συνήρχοντο ἐν τῷ καιῇ, καὶ ἐκ κοινοῦ ψηφίσματος καθίσταν ἀντὶ τῆ τελευτήσαντος ἕτερον ἱερέα, πληροῦντες τὸν ἀριθμὸν τῶν κβ' ἱερέων· καὶ ἀπεγράφετο ἐν τῷ κωδιδίξ ὅτι τῆδε τῇ ἡμέρᾳ ἐτελεύτησεν ὁ δεῖνα ἱερεύς, ὁ υἱὸς τοῦδε καὶ τῆσδε, καὶ ἀντ' αὐτοῦ προεχειρίσθη ὁ δεῖνα. τούτου οὖν τοῦ ἔθους κρατῶντος ἐν τῷ ἔθνεϊ τῶν Ἰουδαίων, συνέβη κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους καθ' οὓς ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ διέτριβε, τελευτήσαι ἴνα ἐκ τῶν κβ' ἱερέων, πρὶν ἀρξῆται ἐμφανίζειν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ διδάσκειν πειθεῖν τὰς ἀνθρώπους εἰς αὐτόν. συνῆλθον οὖν οἱ λοιποὶ ἱερεῖς ἐπὶ τῷ ποιῆσαι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως ἕτερον ἱερέα· καὶ ἐκάστος προβαλλομένου τὸν νομιζόμενον αὐτῷ ἄξιον τῆ γενέσθαι, οἱ λοιποὶ τῆτον ὡς ἑλλειπῶς ἔχοντι πρὸς ἀρετὴν, ἔξ ἧς ὀφείλει καταστῆναι ἱερεύς, ἀπεδο-

κίμαζον· εἰ γὰρ σοφὸς ἦν ἦθει τε καὶ χρησός, ἐν ἀγνοίᾳ δὲ τῆ νόμου καὶ τῶ φητῶν ἐτύγχανεν, ἀπρόσφορος ἱερατεῖο νετο. ἔτι οὖν πολλῶν ἱερέων ψηφισί καὶ πάντων ἀποδοκιμασθέντων, εἰς ρεύς ἐγεθῆεις ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ λέλοιποῖς ἰδοῦ, πολλοὶ ὑψ' ὑμῶν ὄνοματες ἀνεπιτήδειοι εὐρέθησαν πρὸς ἱερω δέξασθε οὖν καμὲ λέγοντι περὶ ἐνδὸς που ὀφειλοντος προχειρισθῆναι ἀντὶ λευτήσαντος ἱερέως. ὑπολαμβάνω γ οὐδεὶς ἔξ ὑμῶν ἀπαρεσθῆσεται τῷ πιγενομένῳ ψηφίσματι· ἐπιτρυνάτων λοιπῶν ἱερέων εἶπεν ὅτι βούλομαι ἐμισθαι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως τὸν υἱὸν Ἰωσήφ τοῦ τέκνονος, ὅστις κατῆ ἡλικίᾳ ἐστὶ, λόγῳ δὲ καὶ βίῳ καὶ χρηστοῖς κεκόσμηται, καὶ ὑπολαμβάνω ποτὲ τῶν ἀνθρώπων ὀφθῆναι ἐν λόγῳ βίῳ ἢ ἐν ἡθεσι τοιῶτον οἷός ἐστιν οὐτὸν οἰμαι καὶ ὑμῖν πᾶσι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν σαλήμ τοῦτο γνωσθῶν καὶ ἀναντίρρητον χεῖν· ἀκέσαντες δὲ τὸν λόγον τοῦτον ποι ἱερεῖς ἀπεδέξυντο τὸν ἄνδρα κβαιώσαντο τὸ ψήφισμα, ἐπιτήδειον εἶναι πάντῳ ἀνθρώπῳ εἰς ἱερωσύνην τὸν εἰρηκότες. ἔλεγον δὲ τινες περὶ αὐτῆ μ ἐκ φυλῆς Λευί, ἀλλ' ἐκ φυλῆς Ἰούδα νειν, τοῦ Ἰωσήφ τε υἱὸν αὐτὸν ὑπονοντες εἶναι (οὕτω γὰρ παρὰ Ἰουδαίοι ματίζετο), τὸν δὲ Ἰωσήφ ἐκ φυλῆς οὐκ ἐκ φυλῆς Λευί ἐμυρτύρουν πάντ τοῦτου ἕνεκα, ὡς τῷ δοκεῖν μὴ ὄντα ἐκ φυλῆς Λευιτικῆς, ἐκώλων γενέσθαι ὁ δὲ τῆτον ὀνομάσας ἱερεύς ἀποκριθε αὐτὰς εἶπε μικτόν εἶναι τὸ γένος αὐτ λαι γὰρ ἐν γενεαῖς ἀρχαίαις ἐπιμιξία γοιε τῶν δύο φυλῶν, κακέθεν κατὰ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ. τούτου οὖν ἀκοι οἱ λοιποὶ ἱερεῖς συνήνεσαν τῷ ψηφ καὶ κοινῇ βουλῇ πᾶσι τοῖς συνελθοι ρεῦσιν ἔδοξεν ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος τὸν Ἰησοῦν καταστῆσαι. τῆς δὲ σι ἐχούσης μὴ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ γι ἱερέως ἀπογραφῆναι ἐν τῷ κωδιδίξ, ἀ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εινες αὐτῶν ὀφείλειν αὐτοὺς πρῶτον τ τοὺς γονεῖς καὶ παρ' αὐτῶν μαθεῖν τ ματα αὐτῶν, λαβεῖν δὲ καὶ κατὰ τ τῶν εἰ υἱὸς αὐτῶν ἐστὶν ὁ πρὸς ἱε

ροχειριζόμενος· και ἤρесе τοῦτο πᾶσιν. ὁ ὤν προνομιάσας τὸν Ἰησοῦν γενέσθαι ἱερέα λεγε τετελευτηκέναι Ἰωσήφ τὸν πατέρα Ἰησοῦ, μόνην δὲ τὴν τούτου ζῆν μητέρα. συῆκαν οὖν ἅπαντες ἀγαγεῖν τὴν μητέρα αὐτοῦ εἰς τὸ συνέδριον, και μαθεῖν παρ' αὐτῆς ἢ μήτηρ τυγχάνει τοῦ Ἰησοῦ, και εἰ αὐτὴ γεκεν αὐτόν, και τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἀκῶσαι, ἕξ οὗ ἔτεκε τὸν Ἰησοῦν. και δὴ οὗτου πᾶσιν ἀρέσαντος ἐκάλεσαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, και εἶπον πρὸς αὐτὴν ἕπει-ἤπερ ὁ δεῖνα, ὁ ἱερεὺς ἐτελεύτησεν, ὁ υἱὸς οὗδε και τῆσδε, και βουλόμεθα ἀντ' ἐκείνου ἰσησαι τὸν υἱὸν σου Ἰησοῦν, ἕθος δὲ ἐσιν ἰσουργρεσθαι τὸ ὄνομα τῆ πατρὸς και τῆς μητρὸς, εἰπέ ἡμῖν εἰ ὁ Ἰησοῦς υἱὸς σου ἐσσι, και εἰ σὺ ἔτεκες αὐτόν. ἡ δὲ Μαρία ἀκούσασα ταῦτα ἀπεκρίνατο λέγουσα πρὸς τοὺς ἱερεῖς ὅτι μὲν υἱὸς μου ἐσιν ὁ Ἰησοῦς ὁμοιωγῶ· ἐγὼ γὰρ ἐγέννησα αὐτόν, και μωρτυρῶσά μοι οἱ εὔρεθέντες και αἱ εὔρεθείσαι γυναικες τικτούσης με αὐτόν· ὅτι δὲ ἕκ ἔχει ἐπι τῆς γῆς πατέρα, πληροφοριαν λάβετε παρ' ἐμοῦ, ὡς βούλεσθε. παρθένου γὰρ τυγχυνέσθης μου και ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ διατριβούσης μου, ἄγγελος θεοῦ ἐρηγηορώσης μου, οὐ καθεδοούσης, εἰσελθὼν ἐν ᾧ ἡμην οἰκήματι ἐθηγελῶσάτο μοι ἐκ πνεύματος ἁγίου τεκεῖν υἱόν, ἕ τὸ ὄνομα ἐνετείλατο καλεσαι Ἰησοῦν. παρθένος τοῖνον ὑπάρχουσα, ταύτην ἰδῶσα τὴν ὀπτασίαν συνέλαβον, και ἐγέννησα τὸν Ἰησοῦν μείνασα παρθένος μέχρι τῆς σήμερον, και μετὰ τὸ τεκεῖν με· ταῦτα ἀκῶσαντες οἱ ἱερεῖς ἐκέλευσαν ἐλθεῖν μαλῆς πρισύς, και ἐπέτρεψαν αὐταῖς πολυπραγμονῆσαι εἰ ἔστι ἀληθῶς παρθένος ἐσιν ἡ Μαρία. αἱ δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων λαβούσαι πληροφοριαν θαυβηθῶσαντο παρθένον αὐτὴν ὑπάρχειν. παρεγένοντο δὲ και αἱ παρευρεθείσαι και θεασάμεναι αὐτὴν τίκτουσαν, μαρτυροῦσαι ὅτι ὡς αὐτῆς ἐσιν ὁ Ἰησοῦς. ἕκθαμβοι δὲ γεόμενοι οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τοῖς λεγομένοις παρὰ τῆς Μαρίας και τῶν μαρτυρησάντων περι τοῦ τόπου αὐτῆς, ἀποκριθέντες εἶπον τῇ Μαρίᾳ ἕεἰπέ ἡμῖν παρησιῶ, ἵνα ἐκ τοῦ στόματός σου ἀκούσωμεν, τίνος ἐσσι και τίνος υἱός, ἵνα οὕτως ἀπογραψόμεθα αὐτόν· οὐδ γὰρ εἴπης ἡμῖν γονέας, τούτους ἡμεῖς και ἕκ ἕφους ἀπογραψόμεθα. ἡ δὲ ἀποκριθείσα εἶπεν ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἐγὼ αὐτόν ἐγέννησα,

πατέρα αὐτοῦ ἐπὶ γῆς μὴ ἐπισαμένη, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου ἤκουσα υἱὸν θεοῦ εἶναι αὐτόν. υἱὸς οὖν ἐμῆ τῆς καλεμένης Μαρίας ἐσσι και υἱὸς τῆ θεῶ, και μὴ γημιμένη παρθένος ὑπάρχω. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἱερεῖς ἤγαγον τὸν κώδικα, και ἀπέγραψαν οὕτως ἕτῆδε τῇ ἡμέρᾳ ἐτελεύτησεν ὁ ἱερεὺς ὁ δεῖνα, ὁ υἱὸς τῆσδε και τῆσδε· και γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ κοινή ψήφω πάντων ἡμῶν ἱερεὺς Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τῆ ζωῆτος και Μαρίας τῆς παρθένου. και οὗτος ὁ κῶδιξ ἐσῶθη ἀπὸ τοῦ ναοῦ σπουδῆ τῶν τὰ πρώτα φερόντων παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀλώσεως τῆ ναῦ και τῶν Ἰεροσολύμων, και ἀπόκειται ἐν Τιβεριάδι· και τὸ μυστήριον τοῦτο ὀλίγοις πάντων και πρισὸς τοῦ ἕθους ἡμῶν ἕγνωσαι. διὸ και ἐμοι ὡς ἕρχονται και διδασκάλω τοῦ ἕθους τῶν Ἰουδαίων ἀπεκαλύφθη. οὐ μόνον γὰρ ἐκ τοῦ νόμου και τῶν προφητῶν πεπληροφορημέθα ὅτι ὁ ἕφ ἕμῶν τῶν χριστιανῶν προσκυνούμενος Χριστὸς αὐτός ἐσιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζωῆτος, ὁ ἐπι σωτηρίᾳ τοῦ κόσμου ἐλθὼν ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ και ἐκ τῆς ἀπογραφῆς, ἡτις και εἰσῶσαι μεχρη τῆς σήμερον και ἀπόκειται ἐν Τιβεριάδι." ταῦτα ἀκούσας ὁ χριστιανὸς παρὰ τοῦ Ἰουδαίου πρὸς αὐτόν λελεγμένα, τῷ θεῶ ζήλω κινήθεις ἔλεγε τῷ Ἰουδαίῳ ὅτι εὔθῶς και παρηχημέθα ἀναφέρω τῷ πρισῷ και εὔσεβεῖ βασιλεῖ τὰ ὑπὸ σου λεγόμενα, ἵνα πέμψη ἐν Τιβεριάδι και φανερώση τὸν κώδικα ὤν λέγεις εἰς ἕλεχον τῆς ἀπιστίας τῶν Ἰουδαίων. ὁ δὲ Ἰουδαῖος πρὸς τὸν χριστιανὸν ἔλεγε "τί θέλεις κρέμα τῇ σευτῆ ψυχῇ προσαγαγεῖν, και ἀναγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, και μὴ τυχεῖν τῆ σπουδαζομένου; εἰ γὰρ τι τοιοῦτον γένηται, πόλεμος μέγας μέλλει συνίστασθαι και φῶνοι πυρκολουθήσονται· και τότε, ἐὰν ἰδῶσιν ἕαυτοὺς καταπονουμένους, ἐμπερήσουσι τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀπόκειται ὁ κῶδιξ, και μάτην κοπιῶμεν, τοῦ σπουδαζομένου ἡμῖν μὴ κατορθοῦμεν, μόνον ἐκχῶσεως αἰμάτων πρόξενοι γενόμενοι. ταῦτα γὰρ ὡς γνησίω φιλῶ φανερὰ πεποίηκα τῇ σῆ ἀγάπῃ, ἵνα πρισῶ σε ὅτι οὐκ ἕξ ἀγνοίας παραιτοῦμαι τὸν χριστιανισμόν ἀλλ' ἐκ κενῆς δόξης." ταῦτα ἀκῶσας παρὰ τοῦ Ἰουδαίου ὁ χριστιανός, και ἀληθῆ εἶναι πρισῶσας τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῦ, τῷ μὲν πρισῷ βασιλεῖ Ἰουστιανῷ τὸν τοιοῦτον λόγον οὐκ ἐγνώρισεν, ἵνα μὴ τῷ θεῶ ζήλω

b ἰκτῖνος εἶδος ὄρνεθ. "οὐ γὰρ οἶμαι ῥάδιον ἐν γῆραι μετατιθεμένῳ διαφυγεῖν τὸν λεγόμενον ὑπὲρ τοῦ ἰκτίνου μῦθον, ὃς ὄρνις ὢν ἐπιθέμενος τῷ χρεμετίζειν ἀμφοῖν ἀμαρτεῖν, ἀγροικίας τε ἅμα καὶ δεξιότητος" (Lullian. p. 366).

ἰκτις ἰκτιδος εἶδος ζῴου, ὡς οἱ κάσσορες. ἢ ἔνυδρον ἔστιν, ἰχθυοφάγον (sch. A Ach. 880). καὶ ἰκτιδέα τὸ τοῦ αἰλούρου δέρμα.

ἰκω καταλαμβάνω.

ἰλαδόν ἐν ἀφροίσει, κατὰ ἴλας. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ.

ἴλαθι ἴλιως ἔσο.

ἴλαος (Hom. A 583) ὁ ἴλιως καὶ εὐμενής.

ἰλαπινάζω εὐωχοῦμαι.

ἰλαπίνας θυσιάς, ἑορτάς, εὐωχίας.

a Ἰλάριος Ἀντιοχεὺς τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως, ἐν τῷ βαλεντηρίῳ τὰ πρωτεῖα φέρων, ἐπεικῆς δὲ τὴν γῆσιν ὢν καὶ φιλομαθῆς καὶ προσέτι θῆξ ἐν τοῖς λόγοις καὶ βιβλίων παντοδαπῶν εὐπορώτατος, ὅμως ὀψιμαθῆς ἐγεγόνει λόγων φιλοσόφων· πολιτεύεσθαι γὰρ ἀναγκασθόμενος τὰ κοινὰ πολιτεύματα τῆς πατρίδος οὐδέμιν εἶχε σχολὴν πρὸς φιλοσοφίαν. ἐνῆν δὲ αὐτῷ δυσάγωγον ἦθος ἐν τῇ νεότητι πρὸς σωφροσύνην, ὡς καὶ τοῦτο πολλὴν ἀσχολίαν παρείχετο οἱ πρὸς καλλίωβιον. ἀλλὰ γὰρ ἡ τύχη σοφώτερον τότε κατέστη καὶ ὁ καιρὸς ἅμα, παρηκῆσθης ἤδη τῆς ἀκρατοῦς ἡλικίας· ἀτύχημα γὰρ τι συνέβη κατὰ τὸν οἶκον, ὅπερ εὐτύχημα ἀπέβη κατὰ τὸ ἀληθές· ἡ γὰρ γυνὴ αὐτοῦ τῶν οἰκείων τινὶ συμφθειρομένη κατέληπτο. ὁ οὖν οἰκοφθόρος τὸ ἐπιτήδευμα ῥήτωρ ἐγεγόνει, Μίσχος δὲ ὄνομα, τυγχάνων δὲ τῷ Ἰλαρίου τινὸς εὐνοίας καὶ οἰκειότητος ἄδικος ἐφάνη περὶ τὸν εὐεργέτην· ἐάλω γὰρ συνὸν τῇ γυναικί. καὶ ὃς οὐδὲν ταρχαθεῖς ἐπὶ τῇ συμφορᾷ πρᾶγμα ἐποίησεν ἀνδρίας τε καὶ φρονήσεως ἔχόμενον· τὸν γὰρ ἄνδρα παραλαβὼν ἔξεστη μὲν αὐτῷ τῆς γυναικός, ἔξεστη δὲ τοῦ σφετέρου κλήρου ἐφ' ᾧτε κατὰ τὴν νόμον λείπον βουλευεῖν, αὐτὸς δὲ (καὶ γὰρ ἄπαιδα βίον τῇ γυναικὶ συμβεβίωκεν) ἀπολιπὼν τὴν πατρίδα μετεσκευάσατο τὸν βίον πρὸς τοὺς φιλοσόφους, εἰς Καρίαν τε καὶ Λυδίαν μεταναστάς. Ἀθήναζε δὲ ἀφικόμενος ἠβούλετο τῷ Πρῶκλῳ ἀκροάσασθαι λόγων φιλοσόφων. ὡς δὲ οὐκ ἤνεγκεν αὐτῷ τὴν τρυφήν ὁ Πρῶκλος, ἀκηκῶς αὐτὸν ἐληλυθέναι μετὰ τῶν

παλακίδων καὶ τῆς συνήθους ἔτι ἐσεως, ἀναχωρήσας Ἀθήνηθεν ὁ Ἰλάριος μετεδίωκε τρόπον ὠφελείας τὸν τρότερον ἢ κατὰ τὸν Πρῶκλειον. Phot. p. 351 a.

Ἰλάριος ὁ ἐκ Φρυγίας, ἐπὶ Ἰοβισιλῆος Ῥωμαίων, κατὰ παιδείαν μὲν οὐ γνώριμος, κοινωνεῖν δὲ αὐτῷ θεὸ τῆς κοινωνίας τοῦ μέλλοντος, ὡς ἡ ἄριος. Eunap. p. 109 Nieb.

Ἰλαρίων Ἰλαρίωνος.

ἰλαροῖς· "ἀφορῶντες τὴν πόλιν τοῖς προσώποις εὐθυμοὶ τὴν τελευτὴν δέχεσθαι ἔλεγον." Ioseph. B. I. 6 7 2.

ἰλαρός εὐχαρῖς, ἀσειός, ἠδύς. Αἰ "σὺν βοῇ ἰλαρᾷ καὶ θορῶντι χρησὴ πεμπον αὐτὸν καὶ θαρρεῖν ἐκέλευον." πεπε δὲ αὐτῷ μάλιστα τὸ τῆς ψυχῆς ἰλαρώτερος εὐπροσιτώτερος.

ἴλας ἀγέλας, ἡ τάξεις. καὶ ἰλάρχ ξιάρχης· ἴλη γὰρ συσροφή, τάξις ὄρχικου.

ἰλάσθητι, δοτικῆ, ἴλεώς μοι γέ ἰλάσκεσθαι (Hom. A 386) ἔξιλε ἰλάσκονται (ἀπ' ἡλάσκονται Hom. περὶ τὸν αὐτὸν εἰλοῦνται τόπον, ἢ ἐπλανῶνται.

ἰλασμὸς εὐμένεια, πραότης, σεις, εἴτε διαλλαγή.

ἰλασήριον θυσιασήριον.

ἰλεδανοὶ οἱ δεσμοί. cf. v. ἰλεδαν ἰλεός ἡ κατάδυσσις τῷ ὄφειος, ὁ σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα νόσου περὶ τῆς γινομένης.

ἰλεοῦμαι αἰτιατικῆ.

Ἰλεύς ὄνομα κύριον.

ἴλεω πρῶον. καὶ ἴλεως, τὸ ἀτιμωμένος.

ἰλεωτήριον ἰλασήριον.

ἴλη σύστημα, συσροφή, τάξις ἄχλικου, κυρίως δὲ φρατρία. (S Ai. 1406) ἑκκλησίας ἀνδρῶν ἴλη." καὶ Εὐνάπιος Nieb.) "τότε δὲ ἴλη τῶν καταφράκτων ὑπὲρ τοὺς ὕς ἐς τοὺς ὀπισθοφύλακας ῥάγη."

ἰλήκοις ἴλεως καὶ εὐμενῆς γενῆ. γράμματι (AP 6 74) "ἰλήκοις, Διόνυσος ἀμέλησα χορείης."

Ἰλιάς τὸ πλῆθος. Ἰλιάς κακῶν μία ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

Τλιβηνοί ὄνομα ἔθνους.

Ἰλιγγιῶ. ὅταν περὶ τὴν καρδίαν εσφός ἐπιταί, ἐπακολουθεῖ σκότος· καὶ τοῦτο καοῦσι τὸ πάθος Ἰλιγγον. ἰσέον ὅτι εἰλιγγιῶ ἰὰ διφθόγγον, Ἰλιγγος δὲ διὰ τοῦ ι. sch. A lch. 581.

Ἰλεια Ἀθηνῶ ἢ παρ' Ἰλιύσι τιμωμένη. Ἰλιεύς ὁ ἀπὸ τῆς Ἰλίου πόλεως. καὶ Ἰλιέων.

Ἰλιον ἢ τῆς Φρυγίας πόλις.

ὅτε τὰ κατὰ τοὺς Ἀργοναύτας ἐπράχθη, ηἰκαῦτα παρ' Ἑλλήσιν ἐχρημάτιζεν ἡ Ἐρυθραία Σίβυλλα, κατὰ δὲ τὴν Φρυγῶν χώραν Τρώς ὁ πατὴρ Ἰλιου καὶ Γανυμήδης ἐβουλεύοντο, κτίσας τὴν μὲν Τροίαν εἰς ἴδιον ὄνομα, τὴν δὲ Ἰλιον εἰς ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ ἀληρώσας τὰς πόλεις πάντας τῆς τοπάρχους ἐν τοῖς ἔγκαινοις προετρέψατο, δίχα Τυρτάλου τῆ βουσιλέως τῆς Θράκης. καὶ μετὰ τινα χρόνον ἀπέσειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Γανυμήδην ἰὸν ἀγαπώμενον ὑπ' αὐτοῦ σφόδρα, θυσίαν ἀπάγειν καὶ δῶρα τῷ Εὐρωπαϊῷ Διὶ ὑπὲρ ἰσχυρίας, δεδωκὼς αὐτῷ ἄνδρας ν'. νομίσας οὖν ὁ Τυρτάλος ὅτι κατὰσκοπος ἐπέμψθη τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἐκράτησεν αὐτὸν πρὶν ἢ καταλαβεῖν τὸ ἱερόν, καὶ μαθὼν τὴν αἰτίαν ἐπεράπευσεν. ὃ δὲ μικρὸν διατρέψας καὶ νόσῳ πιεσθεὶς ἐτελεύτα. λυπηθεὶς δὲ ὁ Τυρτάλος αὐτὸν μὲν ἔθηκεν ἐν σορῶ, τοὺς δὲ οὖν αὐτῷ ἀπέσειλεν ἀπαγγελοῦντας τῷ πατρὶ τὸν ἐκείνου θάνατον. οἱ δὲ ποιηταὶ ἀπαγγέλλουσι τὸν Γανυμήδην ὑπὸ τοῦ Διὸς ἄρρασαν, τὸ ὅξυ τοῦ θανάτου μυθολογήσαντες. cf. Cedren. p. 120.

Ἰλισσός ὄνομα ποταμοῦ.

Ἰλλάδες οἱ δεσμοί.

Ἰλλάς τὸ σχοινίον, καὶ Ἰλλάσι τοῖς δεσμοῖς.

Ἰλλειν συνέχειν.

Ἰλλίζω διανεύω.

Ἰλλόμενος δεσμευόμενος.

Ἰλλόν ερεβλόν, ερεβόν, ἢ τυφλόν· Ἀριστοφάνης (Th. 852) "Ἰλλὸς γεγέννημαι, ὃ δ' ἔδρα." καὶ τὸ πληθυντικὸν Ἰλλοί.

Ἰλλος ὄνομα κύριον, ὃς ἦν μύγιστρος ἄφρονος.

Ἰλλυριοὶ βέρβυροι Θρακικοί· οἱ δὲ Περσὸς αὐτούς φασιν. καὶ φησιν Ἀριστοφάνης (v. 1520) "Ἰλλυριοὶ κεκριγότες," ἀντὶ τοῦ ὡς φωνὴν ἀποτελοῦντες. κεκριγότες οὖν

διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν· κριγὴ γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὁδοῖσι γινόμενος.

Ἰλλώπτειν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 200) "τῷ γλυκερὸν καὶ θῆλυ καταλλώπτοντι Πριήπῳ."

Ἰλυοῖσι ταῖς καταδύσεσιν· "ἐρπετὰ δ' Ἰλυοῖσιν ἐνέκρυφεν."

Ἰλὺς βόρβορος. καὶ Ἰλῦσι τὸ πληθυντικόν.

Ἰλυσπῶντες συνειλούμενοι· "εἰς τέλμα βουῖν ἐμπεσόντα, καὶ Ἰλυσπόμενον ἕως τεθνήσκου."

Ἰμαῖον ἕσμου τὸ ἐπὶ τῇ ἀντλήσει λεγόμενον, παρὰ τὸ ἰμαῖν. οἱ δὲ τὸ μυλωθρικόν. "ἄειδει καὶ πού τις ἀνὴρ ὑδάτηγος ἰμαῖον" Καλλιμάχος Ἐκάλῃ. sch. A Ran. 1332.

Ἰμαῖος ἢ ἐπιμύλιος ὡδή. δηλοῖ δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

ἰμαῖν καὶ ἰμῆν ἀντλεῖν, ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν.

ἰμάντες λῶροι, δεσμοί· "ἰμάντι τε πολὺ λῶ ξυνδεθῆναι ἐντειλάμενος ἐκάστω ἀνδρῶ."

ἰμάντωσις δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι.

ἰμάς ὁ λῶρος.

Ἰμισεν (Hom. E 589) ἰμάσιζεν.

ἰμάσθλην μύστιγμα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 28) "κώπην θ' ἰμα νηὸς ἰμάσθλην."

ἰμάσω πλήξω, πατάξω.

ἰματίδιον τὸ μικρὸν ἰμάτιον.

ἰματισμένος ἐνδεδυμένος· "ἰματισμένον καὶ σιωφρονοῦντα" (Luc. 8 35), διὰ τῆ ι.

ἰματισμός ἢ ἐσθῆς.

Ἰμβρυσος ὄνομα κύριον.

ἰμείρω γενικῆ, καὶ ἰμείρομαι, γενικῆ, ἐπιθυμῶ· "τὸ ἰμείρειν τοῦ βίον καὶ φιλοζωεῖν τῆς μεγίστης ἀγεννείας ἐστὶ σημεῖον καὶ κακίας."

Ἰμέρα ὄνομα πόλεως.

Ἰμεραία γραῦς τις. καὶ πόλις· "ἐκ δὲ τούτων νόσοι καὶ τροφῶν ἀπορίαί τὴν Ἰμεραίαν κατέσχον" (Aelianus?).

Ἰμερῖος ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως Ἰμέρας.

Ἰμέρους ποταμός.

Ἰμέριος Ἀμεινίου ῥήτορος, Προησιάδος τῆς Βιδυνίας, σοφιστῆς τῶν ἐπὶ Ἰουλιανῶ τῆ βουσιλέως, ἀντιπαιδευσῆς Προηριεσίῳ ἐν Ἀθήναις, πηρὸς τὰς ὄψεις ἐν γήραι, ἔγραψε μελέτας.

ἱμερόδεντα ἐράσμιον, λάμποντα· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 88) "αὐτῇ σοι Κυθήρειον τὸν ἱμερόδεντ' ἀπὸ μασῶν κερδὸν ἔδωκεν ἔχειν." καὶ ἱμερόεις ὁ ἐπιθυμητικός.

Ἴμερος ἡ ἐπιθυμία· "ἴμερος αὐτὸν εἰσῆλθε διάπυρος ἰδεῖν Μάρκελλον νεκρόν."

ἱμερτής ὁ ἐπιθυμητής.

ἱμερτός καλός, ἐπέραςος, ποθεινός.

ἱμητόν τὸ ἀντλητόν· ἱμονία γὰρ τὸ τῷ ἀντλήματος σχοινίον. (Menander?) "οἱ δὲ Ἄβαροι ἐχώρουν ἴνα ὁ Ἀνάκρις ἔρρει ποταμός, τὸ δὲ φρέαρ, ἅτε ὄρεινόν ὄν, κοίλον ἦν καὶ βαθύ, ὡς δεῖν ἱμονιάς μακρῆς." ὁ δὲ αὐτὸ τὸ ἀντλητήριον, πῦρὰ τὸν ἱμάντα.

ἱμονίαν ἀποπατεῖν ἀντὶ τοῦ μακρὰ χεῖν, ἀπὸ τοῦ σχοινίου δι' αὐτὰ τὰ ὕδατα ἄρύνονται, ὃ καλεῖται ἱμονιά. sch. A Eccl. 351.

ἱμονιοσρόφου μέλη. ἱμονιὸν καλεῖται τὸ ἀντλητήριον τῶν φρεάτων, ἱμαῖον δὲ τὸ ἕσμα. ἱμονιοσρόφου δὲ τοῦ εὐτελοῦς. Ἀριστοφάνης (Ran. 1332) "πόθεν συνέλεξας ἱμονιοσρόφου μέλη;" ἦδον δὲ ἕσμα οἱ ἀντληταὶ ἱμαῖον.

ἱμῶσα γεμίζουσα, ἀντλοῦσα.

Ἴνα πόλις.

ἴνα ὄπου· Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμονομίας "ὄκνεῖν, ἴνα οὐδὲν ἔργον ὄκνεῖν." καὶ Ἀρριανὸς (Anab. 4 28 extr.) ἀντὶ τοῦ ὄπου· "ἴνα ἐπιμαχώτατον τῷ τείχεος ἐφαίνετο, ἐσρατοπεδεύσατο." ἴνα δὲ (Hom. E 245) τὴν δύναμιν αἰτιασική, καὶ ψιλοῦται καὶ περισπᾶται, ἀπὸ τῆς ἴς εὐθείας.

ἴνα. τούτῳ χροῦνται ἀντὶ τοῦ ἄν· "Ὀμηρος (H 353) "ἴνα μὴ ῥέξομεν ὠδε."

ἴνα μὴ σε βιάσω βιάμμα Σαρδιανικόν (A Ach. 112), τωτέξιν ἴνα μὴ σε . . . ἐντρέψω· ἐν Σαρδοῖ γὰρ τῆς Ἰταλίας βιάμματα κυρρὰ γίνονται. cf. v. βιάμμα Κυζικηνόν.

ἴνα μὴ φύγη σκόροδα μηδὲ κνάμιους (A Lys. 690), τωτέξιν ἴνα μὴ δικάση μηδὲ πολεμήσῃ· εἰς γὰρ τὸν πόλεμον ἔφερον σκόροδα, οἱ δὲ δίκασαι ἔτρωγον κνάμιους, ἴνα μὴ κοιμηθῶσι.

Ἰνάρωσ.

ἰνάσσω ἰσχὺν παρέχω.

Ἰνάχειον ἄςυ τὸ τοῦ Ἰνάχου.

ἰγγρουσίμω παρὰ Ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σίτον, ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ.

Ἰνδακος ὄνομα κύριον. ἤμαζε δὲ ἐπὶ

Λέοντος τῷ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλέως, λαμπρὸς τὴν τόλμην καὶ τοῖς ποσὶ χεῖρασθαι δυνατώτατος, τῶν χειρῶν τὴν ἀριστερὰν ἀμύνων, ταχυτήτι ποδῶν διαφέρων· Εὐχίδης γὰρ καὶ Ἀσπάπου καὶ Χρυσομάζου καὶ Ἐχίονος, καὶ εἴ τις ἕτερος ἐπὶ ποδῶν ὠκύτητι διεβήθηθῃ, ὀξύτατος ἦν. οὗτος γὰρ ἐξεφαίνετο ὀδένων καὶ ἠφωρίζετο αὐθις οἷά τις ἄσραπῆ, κατὰ κρημνῶν οὐ τρέχοντι μᾶλλον ἀλλὰ πετομένῳ λοικῶς. ἦν γὰρ κλέυθρον ἀνὴρ δι' ἵππων ἀμοιβῆς αὐθιμερὸν οἶκ ἔσθαιε δρᾶσαι, τοῖς ἰδίοις αὐτὸν ποσὶν ἐσχυρίζετο ἀαλήθως διατρέχειν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐράματος Χέρειος διὰ μιᾶς ἐφοῖτα ἐς τὴν Ἀντιόχου, καὶ πάλιν τῇ ἐξῆς ἐς τὸ ἐρηθὲν εὐρίσκει φρούριον· ἐκ δὲ τούτου αὐθις, μὴ ἀναπαύλης δεόμενος, διὰ μιᾶς ἡμέρας εἰς Νεάπωλιν ἐγένετο Ἰσανθίας. cf. Cramer. Anecd. P. 2 p. 77.

Ἰνδάλλεται (Hom. Ψ 460) καταφαίνεται, ὁμοιοῦται.

Ἰνδάλλματι φαντάσματα, ὀνείρατα, ἀπειρη κερθῶντα ὑπονοεῖ τις, ὁμοιώματα, ἀποκρίσματα· Ἀλλανός "ὄψις οὖν Ἰνδάλλματις ἱεροῦ ὄναρ ἐπισᾶσαι λέγει ποιήσασθαι μεταβολὴν βίου."

Ἰνδικτιῶν καὶ Ἰνδικτος λέγεται.

Ἰνδοὶ ἔθνος βάρβαρον. κατὰ δὲ τὸν Πλάτωνα ἦσαν αὐτοῖς σημαῖαι τῶν ἵππων κατ' ἐκάστην χλιοςύν, δράκων ἐπὶ κάμακος ἀπεταμένους, οὗ ἀργυρῶ μὲν ἡ κεφαλὴ πεπυγῆται, σεσηρότερον τῶν ὀδόντων καὶ τῷ χροῦσι τοῦ ἀπειλῆν ἔχοντος, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα σηρικόνφον ἦν, ἐς τε μῆκος καὶ βύθος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς χροῦς ὡς ἐς ἀληθινὸν δράκοντα τοῦτον φέρων ἵππεύς, μεταωρίζεις ἐς τὸν ἀέρα τὴν κάμακα, ῥύμη διώκει τὸν ἵππον, καὶ ἐπιπίπτει μὲν ὡς περ εἰκὸς ἐλαυνόμενον βλάττον πνεῦμα, εἰλούμενον δὲ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ κοίλου ὕφους καὶ διεξοδὸν εὐρεῖν διὰ τὸ στανὸν ὃ δυνάμενον κινεῖται τε εἰς τὸν ἀέρα καὶ μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἤτριον πᾶσι ἐλίσσει τροπιάς, ὡς περ ὄλακον δράκοντος ἀφ' Ἰνδοῦ.

"Ἰνδοὶ οὔτε σώμασιν οὔτε χροῦσι νειμάγησαν κατὰ Ῥωμαίων τῷ βασιλεῖ· ὁ γὰρ ὅσιον αὐτοῖς πολεμεῖν πρὸς ἄνδρας ἐκκομμένους."

Ἰν εἰδῆς ἴνα μάθης. εἰδῶ περισπωμένη· Ἰν εἰδῆτε ὅπως μάθητε· (A Vesp. 451) "ἄλλ"

οὕτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσεις δίκην οὐκέτ' ἐς ακράν, ἢ εἰδῆθ' ὁδὸς ἐς ἀνδρῶν τρόπος ξυθύνων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κύρ-
αμα."

Ἰνες νεῦρα. καὶ ἡ δοτικὴ ἰσίν.

Ἰνίον (Hom. E 73) ἀπὸ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως ἐπὶ τὰ πλατεῖα νεῦρα, ἃ δὴ τὴν σχὴν ἡμῶν ἔχειν δοκεῖ.

Ἰνις ὁ νόσος νιός.

Ἰνις τοὺς ἐτέρους (an νεωτέρας). καὶ Ἰνις γῶρα.

Ἰννοι οἱ κολοβοὶ τῶν ἰππων, νάννοι δὲ οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων (sch. A Pac. 790). καὶ ναννοφρεῖς.

Ἰνοῦς ἄχη. αὕτη δύο παῖδας ἔσχε, Ἀέαρον καὶ Μελικέρτην, οἱ κατετοξεύθησαν ἐπὶ Ἀθύμαντος. ὕψιρον δὲ ἐκλήθη Ἀουκοθέα.

Ἰνώ ὄνομα θεῆς. "Ἰνοὶ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου" (A Vesp. 1454).

Ἰνιοπὸς ὄνομα ποταμῆ. (AP 6 273) "ἄδου δ' Ἰνωπῶ καθαρόν χροῖα, βῆθι δ' ἐς οἶκος."

Ἰνωψ ὄνομα κύριον.

Ἰζαλος πηδητικός. ἐν ἐπιγρύμμυτι (AP 6 32) "Ἰζαλον εὐσκάροθμω, λόχημιον ὀλοβάτι Πανὶ φιλοσκοπέλω λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρκαλῆς κνακὸν ὑπηγήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράην." καὶ αὐθις (6 113) "πρόσθε μὲν ἀγραύλου διάτριχος Ἰζάλου αἰγὸς δοιὸν ἐπὶ χλωροῖς ἐσεφύμην πετάλοις."

Ἰζε καὶ Ἰζον. (Hom. δ 1) "οἱ δ' Ἰζον κοίλην Ἀικεδαίμουνα."

Ἰζεωτῆς Ἰζεωτικός.

Ἰζιόεν. Nicand. Alex. 279.

Ἰζιονίδης Ἰζιόνος.

Ἰζιῶδες.

Ἰζίων. οὗτος ἠρώσθη τῆς Ἥρας. ἡ δὲ ἀποσπγγέλλει τῷ Διὶ, ὅς βουληθεῖς τοῦτο γῶναι ἔξομοιοῖ κεφέλην τῇ Ἥρᾳ, καὶ ἔση. ὁ δὲ Ἰζίων μίγνυται αὐτῇ, καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς κολάζει αὐτὸν τροχῶ διατεινῶν αἰετοφρονέτω καὶ ἀνακυκλουμένῳ.

Ἰζιρος ποταμός.

Ἰζός, ἢ χρωῖται εἰς ἄγρευσιν πτηνῶν.

Ἰζὼν τὴν ὀσφύν. (AP 6 255) "ἐπ' ἠϊόνι φυχόμενον χηλᾶς τε καὶ ἰζύας," τριτάτη τὴν ἰζύον. καὶ αὐθις (AP 7 213) "ἔκρεκες εὐτάρτασο δι' ἰζύας ἀχέτα μολπᾶν τέττιξ, οἰονόμοις κερανότερον χέλυσος."

Ἰόβακχος ὄνομα κύριον.

Ἰόβας Λιβύης καὶ Μινυρουσίως βασιλεὺς, ὃν λαβόντες καὶ μασιγώσαντες ἐπόμπευσαν οἱ Ῥωμαῖοι, οὐ μὴν ἀνείλον διὰ τὴν παιδευσιν. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐγούσου Καίσαρος, καὶ τὴν Κλειοπάτρας θυγατέρα Σελήνην, ἣν ἐκ τοῦ Καίσαρος Γαῖου γενομένην ἐπεποίητο, γυναῖκα εἰλήφει. συνήκαζε δὲ αὐτῷ Αἰδύμος ὁ χαλκέντερος ὁ καὶ πολλὰ γράψας κατ' αὐτοῦ. ἔγραψε πολλὰ πάνυ.

Ἰοβάτης ὄνομα κύριον, ὁ πατὴρ Σθε-
νεβοῖας, ὃς ἐπετρόπη γράμμασι Προίτου ἀνε-
λεῖν τὸν Βελλεροφόντην.

Ἰόβειοι καὶ Ἐρκούλειοι ὀνόματα τά-
ξεων. τάγματα γὰρ τινὰ δαίμονος ἐπώνυμα. Ἰόβις γὰρ παρὰ Ἰταλοῖς ὁ Ζεὺς, Ἐρκούλιος δὲ ὁ Ἡρακλῆς.

Ἰοβιανός βυσιλεὺς Ῥωμαίων ὀρθόδο-
ξος, ὃς ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα πολλὴν ἐποι-
εῖτο τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τὸς ἐν ἔξορίαις ἐπι-
σκόπους πάντας ἀνεκαλέσατο, τῷ τε ἁγίῳ Ἀθανασίῳ ἐπέσειλε τῆς ἀμωμῆτου πίσεως ἐγγράφως αὐτῷ σημᾶναι τὴν ἀκριβείαν. ὁ δὲ ἀπέσειλεν ἐπιστολὴν πλήρη ὀρθοδοξίας.

οὗτος μετὰ Ἰουλιανὸν ἠρξεν. ὃς ἤλκα Ἰουλιανὸς ἀίρεισιν τοῖς σερατενομένοις ἐτίθει θῆναι ἢ ἀποσερατεύεσθαι, μᾶλλον τὴν ζῶντην ἀποθέσθαι ἐβούλετο. ἐλθὼν δὲ ἐς Νίσιβιν, πόλιν πολυάνθρωπον, δύο μόνον ἡμερῶν ἐν-
διατρίψας αὐτῇ, ὅσα περ εἶχε χρήματα κα-
τανώλωσε, τοῖς ἐνοικοῦσι μηδενὸς μεταδοὺς ἢ λόγον φιλανθρώπου ἢ πράξεως ἀγαθῆς, ἀνθρώπος οὐδὲ ἀρετῆν οἰκίαν ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ πατρὸς δόξαν ἐς τοσοῦτον ἀρχῆς προελθὼν. ἦν μὲν γὰρ οὐδὲ παντάσῃσι ἀσθε-
νῆς τὸ σῶμα, οὔτε πολεμικοῖς ἔργοις ἀγύ-
μνοςος. ἀμελέτητος δὲ ὢν καὶ ἄγεστος παι-
δεύσεως, καὶ ἦν εἶχε θῆσιν διὰ ῥηθυμίαν ἡμιούρου καὶ ἠφάνιζεν. οὗτος μετὰ Ἰουλια-
νόν, ὡς εἴρηται, τῆς Ῥωμαίων βασιλείας ἐγκρατῆς γενόμενος, πάντων καταφρονήσας ἐσπούδαζε τοῦ συμβάντος αὐτῷ ἀξιώματος ἀπολαῦσαι, καὶ φεύγων ἐκ Περσίδος ἔσπευδε γενέσθαι τῶν Ῥωμαϊκῶν ἡθῶν ἐντός εἰς ἐπί-
δειξιν τῆς τύχης, καὶ τὴν Νίσιβιν πόλιν τοῖς Πέρσιν, πάλαι Ῥωμαίοις οὖσαν κατήκοον, ἐκδίδωσιν. ἀπέσκαπτον οὖν αὐτὸν ὠδαῖς καὶ παρηιδίαις καὶ τοῖς καλεμένοις φαιώσοις διὰ τὴν τῆς Νισίβειως προδοσίαν. ὁ δὲ Ἰοβιανός ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτῆ κινήσας τὸν ὑπὸ Ἀδρια-
νοῦ τοῦ βασιλέως κτισθέντα ναὸν χαρίζου-

τον ἐς ἀποθῆωσιν τῷ πατρὸς Τραιῖανῶ, παρὰ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ κατασθέντα βιβλιοθήκην ἐνούχῳ τινὶ Θεοφίλῳ, κατέφλεξε σὺν πᾶσιν οἷς εἶχε βιβλίους, αὐτῶν τῶν παλλακίδων ὑπαπτουσῶν μετὰ γέλωτος τὴν πυρᾶν. οἱ δὲ Ἀντιοχεῖς ἠγανάκτησαν κατὰ τοῦ βασιλέως, καὶ τὰ μὲν ἀπέρριπτον τῶν βιβλίων ἐς τὸ ἔδαφος, ὡς ἀναιρεσθαι τὸν βεβλόμενον καὶ ἀναγινώσκειν, τὰ δὲ τοῖς τοίχοις προσεκόλλησαν. ἦν δὲ τοιαῦτα· (Hom. Γ 428) "ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὠφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι," καὶ (39) "Δύσπαρι εἶδος ἄρισε" καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ (B 261) "εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω, χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοῶς ἐπὶ Πέρσους ἀφήσω." γραῦς δὲ τις μέγαν καὶ καλὸν αὐτὸν θεουσιμένην, μαθούσά τε ἀνόητον εἶναι, ἐφθέρξαστο "ὄσον μῆκος καὶ βᾶθος ἡ μυορία." καὶ ἄλλος δὲ ἰδιώτης ἀποτολιμήσας μεγάλην τῇ φωνῇ βοῆσαι ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ γέλωτα παρέσχε πᾶσιν, εἰπὼν κενὰ καὶ ψυχρὰ τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἐπράχθη ἂν ἄτοπα, εἰ μὴ Σαλούξιδος τις ἐπᾶυσε τὴν ἑσάνην. ὁ δὲ Ἰοβιανὸς χειμῶνος ὄντος ὠδοπόροι ἐπὶ Κιλικίαν καὶ Γαλατίαν, καὶ ἐν Αὐδασιάνοις ἀπέθανε μύκητα πεφαρμαγμένον φαγών. κατὰ δὲ τὴν ἡγεμονίαν κοινὸς καὶ ἐλευθέριος ἔδοξεν εἶναι. cf. Io. Antioch. exc. Peir. p. 845.

ὅτι ἐπὶ Ἰοβιανοῦ ἦν Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Παλαιστίνης, ὃς λίβελλον ἐγραψε περὶ ὀρθοδόξου πίστεως, ἀποδεχόμενος τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον.

ιοβόλος ὁ ὄψις.

Ἰόδδας (αἰ Ἰόλλας) ὄνομα κύριον.

ιοδόκη βελοθήκη.

ιοειδὲς τὸ μέλαν. καὶ ἰοειδής.

Ἰόεντα σίδηρον (Hom. Ψ 856) τὸν μέλανα, ὡς (A 298, λ 107) "ἰοειδέα πόντον" τὸν μέλανα. βέλτιον δὲ εἰς ἰοὺς εὐθετοῦνται.

Ἰοθόρ ὁ πενθερὸς Μωνσῆως.

Ἰοκάση ὄνομα κύριον. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Οἰδίπῳ.

a Ἰόλαος ὄνομα κύριον.

b Ἰόλαος ἦρωσ τις τιμώμενος παρὰ Θηβαίους. Ἰόλειος δὲ ἄττικῶς.

Ἰόλεια.

Ἰόλη ὄνομα κύριον.

ἰόμωρος.

ἶον τὸ ἄνθος.

Ἰονθος ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ ἀνθεῖν.

Ἰόνιον πέλαγος ὁ νῦν Ἀδρίας. καὶ Ἰόνιος κόλπος.

Ἰόντες πορευόμενοι.

Ἰόπη ὄνομα κύριον. Ἰόπη δὲ ὄνομα τόπου.

Ἰορδάνεια ῥεῖθρα.

Ἰορδάνης ὁ ποταμὸς ἐκλήθη διὰ τὸ συμμείγνυσθαι δύο ἅμα ποταμούς, Ἰορ καὶ Δάνην.

Ἰόρτιος ὄνομα κύριον. "ὁ τοῖνον Ἰόρτιος οὐκ ἔχων ὅ --- γέλωσ καταρράγη· ἰγώνιος γὰρ ἦν καὶ οὐ ερογγύλη ἡ τοῦ Μωκῆνα τράπεζα." Πλούταρχος. cf. νν. ἐγγώνιος et θῶπα.

Ἰοσέφανοι· Πίνδαρος (fr. 46) "αἱ λαπαρὰ καὶ Ἰοσέφανοι Ἀθῆναι."

ἰότητι βελήσει, γνώμη· (AP 6 276) "Ἀρτεμι, σῆ δ' ἰότητι γάμος θ' ἅμα καὶ γένος εἴη τῇ Ἀνκομηδεῖον παιδί φιλαστραγῆλ."

ἰοῦ, σχετλιασικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ οἴμοι. καὶ ἰοῦ ἰοῦ, σχετλιασικὸν ὁμοίως ἐπίρρημα.

ἰοῦ ἰοῦ. τὸ ἰοῦ ἐπὶ χαρῆς περισπᾶται. sch. A Pac. 316.

Ἰουβενάλιος ποιητὴς Ῥωμαῖος. οὗτος ἦν ἐπὶ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων. ὁ δὲ Δομετιανὸς ἐφίλει τὸν ὀρχηστὴν τοῦ πρᾶσινα μέρους, τὸν λεγόμενον Πάριν, περὶ οὗ καὶ ἐλοιδορεῖτο ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ ποιητοῦ. ὅσις βασιλεὺς ἐξώρρισε τὸν Ἰουβενάλιον ἐν Πενταπόλει ἐπὶ τὴν Αἰβήν, τὸν δὲ ὀρχηστὴν πλουτίσις ἐπεμψεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὃς κτίσας οἶκον καὶ λατρὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐκεῖ τελευτᾷ. cf. Malalas.

Ἰουδαῖος. cf. Δαμόκριτος.

Ἰουδῆθ. ὅτι ἐπὶ Ξέρξου βασιλέως Περσῶν οἱ τῶν Αἰθιοπίων βασιλεῖς ἐπανίσταντο Πέρσους, καὶ τῷ βασιλέως κατ' ἐκείνων ερωτεύσαντος οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἀπόσασιν εἶδον, καὶ καταφρονήσαντες αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ἀνήλθον. οὗτος δὲ περιγεγόμενος τῶν Αἰθιοπίων ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους ερωτεύει, Ὀλοφέρνη τὸν κατ' αὐτῶν πόλεμον ἐπιτρέψας, πολιορκοῦντος τοῖνον Ὀλοφέρου τὴν Ἱερουσαλήμ, γυνή τις ὄνομα Ἰουδῆθ προσποιουσαμένη τὴν φιλοῦσαν αὐτόν, ὡς ἐκείνη νυκτὸς ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀνασκοπίσασα ταύτην ἐπὶ τοῦ τεύχους ἔ-

παρτεκνύσασθε τοὺς Πέρσας· οὕτω τε τῆς ἰορκίας λυθείσης ἀπηλλάγησαν οἱ Ἰου-
νι τοῦ φόβου. ὁ δὲ τῶν Ἰουδαίων ἱερεὺς
μίας, παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐπει-
αυτὸν εἰρήνην σπείσασθαι πρὸς αὐτοῦς,
συγχωρησάμενοι αὐτοῖς ἀνακτήσασθαι τὴν
ναυαλίην, Ἐσδρου προηγεμένους αὐτῶν. Ἰε-
ρὸν δὲ Ἀφρικανὸς λέγει ὅτι Ναβουχοδονό-
σο, ὁ καὶ Καμβύσης, ἀναιρεῖται ἐπ' αὐτῆς.
Ἰουδήθ Ἑβραῖα, ἢ τὸν Ὀλοφέρνην τὸν
ἱεράτηγον Καμβύσου τοῦ υἱοῦ Κύρου
λοῦσα, τὰ τοῦ Ὀλοφέρνηος πάντα λαβῆσα
θῆκε τῇ θεῷ· καὶ ὑποσφραμίσα ἐν τῷ οἴκῳ
ἴς, ἀφ' ἧς καὶ ἄσκησιν ἔχουσα ἐτελεύτησε
ἐτη βιωσασα.

Ἰουθ οὐγγοὶ ὄνομα ἔθνος· "οἱ δὲ . . .
αἰοῦς." cf. v. ἐκόντων εἶναι.

Ἰουλία Ἀυγοῦσα τοῦ Σεβήρου γαμετῆ
βασιλέως, ἦν ὁ Πλουτιανὸς πολλὰ καὶ
ἀκακά ἐργάσατο· πάντων γὰρ αὐτῇ ἤχθετο
σφόδρα αὐτὴν πρὸς τὸν Σεβήρον διέ-
λεν, ἔξετάσεις τε κατ' αὐτῆς καὶ βυσύ-
ς κατ' εὐγενῶν γυναικῶν ποιούμενος. καὶ
ἐν αὐτῇ τε φιλοσοφεῖν διὰ ταῦτα ἤρξατο
σοφιστικῆς συνημέρειν. Dio Cass. 75 15 6.

Ἰουλιανός Ἀλικαρνασσεὺς ἀναρροῶσαι
πλήθην τὴν Σεβήρου κακοδοξίαν, ἀφθα-
ραίνου φάσκων τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ
τὸ ἔξ αὐτῆς γε δῆπον τῆς ἐν τῇ νηδύϊ
θεότητος ἐνούσιος καὶ τῆ σῶματος, καὶ
ἵ γε τῆς ἐκ τῶν κατοικομένων τῆ Χριστῶ
ἐμάσεως. λοιπὸν ἐκ τῆ τοιοῦδε εἰσάγεσθαι
ἐνεργεῖαι τιρὶ τοὺς Ἰουδαίους ἀκίσασθαι
καὶ θανατωσάμενοι τὸν Χριστόν. ἄτε οὖν σκά-
ά τε καὶ οὐκ ἐρωμένη ἢ δόξῃ πρὸς τῶν
λαί θεσπεσίων πατέρων ἐξωθισθεῖσα ἐτύγ-
χε. τότε δὴ Ἰουλιανός, εἴτε ὑπὸ τοῦ γήρους
καιριώτατα ἔ φρονῶν, εἴτ' οὖν ὑπερβολῇ
πρὸς Χριστόν ἐπιμελείας τῆς ἀληθοῦς τε
ἀπταίσιον δόξης ἐπέκεινα ἐκπεσίων, εἴτε
ἑτέρου τινὸς ἀναδιδύξαντος (ὑποψιθου-
ται γὰρ καὶ τοῦτο, ὡς πόλεως τινος ἱε-
ς ταύτην δῆπον τὴν κακίαν δόξαν Ἰου-
πῶ εἰσηγήσατο), ἔμελλεν οὖν τὴν ὁρθογνώ-
μῃ τοῦ Χριστοῦ δόξαν διακινῆσαι, καὶ δὴ
φθῖνον τὸν ἀπὸ Κάρρων τῆς ἐν Συρίᾳ πό-
ς ἐξείλεν ἀνὰ τὴν εἰς βεβαιώσασθαι τὸ δόγμα,
αὐ μετὰ βραχὺν χρόνον ἤχετο ἐξ ἀν-
ίπων.

ὅτι ὁ Ἰουλιανὸς οὗτος τῆς Σεβήρου κα-

κοδοξίας προσάτης ἐγένετο εὐθυμότητος, Σε-
βήρου μὲν μίαν φύσιν λέγοντος τὸν Χριστόν
καὶ τὴν ἐν τῷ Χριστῷ διαφορὰν δεχομένου,
Ἰουλιανοῦ δὲ μίαν μὲν κατὰ Σεβήρον φά-
σκοντος φύσιν, ἀναιρεῖντος δὲ τὴν διαφορὰν.

Ἰουλιανός Ἀδμινου, ἀπὸ Κιουσυρείας
Καππαδοκίας, σοφιστῆς, σύγχρονος Καλλι-
κου τοῦ σοφιστοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντίνου
τοῦ βασιλέως.

Ἰουλιανός ὁ πυραυάτης καὶ ἀποστάτης, c
Ῥωμαίων βασιλεύς, Κωνσταντίνου βασιλέως
τοῦ μεγάλου ἀνεψιὸς ἀπὸ Δαλιμάτου ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ καὶ μητρὸς Γάλλου τοῦ νομο-
ῆ, ἔγραψε τοὺς καλουμένους Καισαρῆς (περιέχει
δὲ τοὺς ἀπὸ Ἀδγοῦσου Ῥωμαίων βασιλεῖς),
ἑτέραν βίβλον περὶ τῶν τριῶν σχημάτων,
καὶ τὰ καλέμενα Κρόνια, καὶ τὸν Μισοπώ-
γωνα ἢ Ἀντιοχικόν· περὶ τῶ πόθεν τὰ κακά,
καὶ πρὸς τοὺς ἀπαιδεύτους κύνες· πρὸς τὸν
κύνη Ἡράκλειον, πῶς κινεῖσθαι· ἐπιστολάς
παντοδαπὰς, καὶ ἄλλα.

ὅτι ἐπὶ τὸν Ἰουλιανὸν πολλὰ δίκαια ἐχώ-
ρονεν χανδὸν ἐμφορομένων τῶν ἀνθρώπων
τῆς δικαιοσύνης τοῦ κρίνοντος· ἀναβολαί τε
οὐκ ἦσαν ἐπ' αὐταῖς, ὅσοι νόμιμον ἐκ τῶν
συνήθων γραμμῶν τὸ ἄδικον ἴσχυον εἰς
βοήθειαν τῶν ἀδικούντων καὶ προειληφῶτων,
ἀλλ' ἢ παραχρησάμενος ἔδει τὸ ἴσον ἐλέγχεσθαι
κατὰ φύσιν, ἢ τὸ μέλλον καὶ διωθόμενον
εἰς τὸν χρόνον ὑποπτον ἦν. βαρῆς μὲν οὖν
καὶ λυπηρὸς ἐτύχασε, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ τὸ
τῶν πονηρῶν ἔθνος καὶ ἀδικούντων διηγεί-
ρετο· οὐ γὰρ ἀδικεῖν ἐξῆν, οὐδὲ λανθάνειν
ἀδικῆσαι. βαρύτερον δὲ αὐτὸν ἀπεδείκνυε τοῖς
μοχθηροῖς καὶ τὸ εὐπρόσοδον· οἷα γὰρ προῖ-
όντος μὲν πολλάκις διὰ τὰς ἱερομηνίας καὶ
θυσίας, ἡμέρας δὲ φέσει πρὸς πᾶσαν ἐντε-
ξιν τυγχάνοντος, ἀκίωλον ἦν τὸς δεομένους
λόγον τυχεῖν. ὁ μὲν οὖν ἐλάττω τῆς ὑπὸ
τῶν πονηρῶν ταύτης βλυσσημίας τε καὶ ὁρ-
γῆς ἡσθάνετο καὶ ἐφρόντιζε. Eunap. p. 107
Nieb.

περὶ τῆς τελευτῆς Ἰουλιανοῦ τοῦ παρα-
βάτου τοῦ ἀθέου. (id. p. 72) "ἀλλ' ὁπότις
σκήπτροισι τοῖς Περσῶν αἷμα ἄξει Σελευ-
κείης κλονέων ξιφείσσι δαμιάσσης, δὴ τότε
σε πρὸς Ὀλυμπον ἄγει πυρὶ λυμπεῖς ὄχημα,
ἀμφὶ θυελλεῖσσι κυκώμενον ἐν εὐροφάλιξι,
ρίψαντα βροτέων ρεθέων πολὺ τλητον ἀνίην.
ἤξεις δ' αἰθερίου φάεος πατρῶιον αὐλήν,

ἐνθεν ἀποπλαγχθεὶς μεροπήμιον ἐς δέμας ἤλ-
θης." ἔσι δὲ καὶ ὁ χρησμὸς ὁ δοθεὶς αὐτῷ
ὅτε περὶ Κτησιφῶντα διῆγε. (AP 14 148) "γη-
γενέων ποτὲ φῦλον ἐνήρατο μητίετα Ζεὺς,
ἔχθισον μακάρεσσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἰουλιανὸς θεοειδὴς μαρ-
νάμενος Περσῶν πόλιος καὶ τεύχεα μακρὰ
ἀγχεμῶων διέπερσε πυρὶ κρατερῶν τε σιδήρων,
νωλεμῶος δ' ἐδάμασσε καὶ ἔθνεα πολλὰ καὶ
ἄλλα, ὅς ῥα καὶ ἐσπερίων ἀνδρῶν Ἀλυμιανι-
κῶν οὐδας ὑσμίναις πυκιναισὶν ἐλών ἀλά-
παξεν ἀρούρας."

d Ἰουλιανὸς ὁ ὑπάτος ὠνησάμενος τὴν
βασιλείαν ἐπεὶ παρήλθεν εἰς τὴν ἀρχήν, εὐ-
θέως τρυφαῖς καὶ κραυπαῖς ἐσχόλυζε, τῇ
μὲν τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσ-
φερόμενος, ἐς δὲ τὸ ἀβροδύλιτον ἐπιδιδούς
ἑαυτόν. εὐρίσκετο δὲ καὶ τοὺς ζρατιώτας
ψευσάμενος· οὕτε γὰρ οἰκοθεῖν ἦν αὐτῷ το-
σαῦτα χρημάτων, καὶ οἱ δημόσιοι θησαυροὶ
ἐκεκένωντο ὑπὸ Κομόδου. ἐκ ταύτης τῆς αἰ-
τίας οἱ τε ζρατιῶται ἠγανάκτουν, καὶ ὁ δη-
μος ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν καταφρονήσει αὐτὸν
ἐποίει. Io. Antioch. exc. Peir. p.822.

e Ἰουλιανὸς Χαλδαῖος φιλόσοφος, πατήρ
τοῦ κληθέντος Θεουργοῦ Ἰουλιανοῦ, ἔγραψε
περὶ δαιμόνων βιβλία δ'. ἀνθρώπων δὲ ἐσι
φυλακτῆριον πρὸς ἕκαστον μύριον, ὅπου τὰ
τελειουργικὰ Χαλδαϊκά.

f Ἰουλιανὸς ὁ τῷ προλεχθέντος υἱός, γε-
γονὸς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως.
ἔγραψε καὶ αὐτὸς θεουργικά, τελεστικά, λό-
για δὲ ἐπῶν, καὶ ἄλλα ὅσα τῆς τοιούτης ἐπι-
σήμες κρύφια τυγχάνουσι.

Ἰούλιος μῆν. καὶ ὄνομα κύριον.

Ἰουλόπεζα ἢ ναῦς.

a Ἰουλος ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλαις σκώληξ· πο-
λύπουν δὲ τι ζῷον. καὶ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ
τῶν γενεῶν, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς καρύσιν ἄνθος.
καὶ ὡδῆς τι γένος Ἰουλος, καὶ ὁ προσφιλέτης
τῇ Ἀρτέμιδι. ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρίαις
γενόμενον πολύποδα καὶ συσσεφόμενον ἴσλον
καλοῦσιν.

b Ἰουλος, ἀπὸ τοῦ ὄλον εἶναι πυκνὸν καὶ
συνεσφράφθαι καὶ ἰέναι, λέγεται ἢ πρώτη ἐξάν-
θησις τοῦ γενείου. ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 6
198) "ὄριον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν
Ἰούλος κειράμενος, γενύων ἄρσενος ἀγγελίας,
Φοίβῳ θῆκε Λύκων πρῶτον γέρας."

Ἰούνιος ὄνομα, εἰς τὴν ἰππάδα τελῶν,

διὰ τὸ καὶ φαγεῖν ζῶν, συνήθης ἦν τρισὶ
πλουσίοις, κοιλιοδαίμων τε καὶ ταγηνονισο-
θήρας· βούλομαι γὰρ τὰ τῆς κωμωδίας εἰς
τοὺς τοιοῦτους εἰπεῖν, οὐδεμιᾶ μὲν τὸν ἀπει-
ροκαλίμ· ὅς ἐνειμε τὴν γαστέρα ταῖς τρισὶ
τραπέζαις, καὶ τοσαύταις ἐπιτηδῶν τραπέ-
ζαις λύκον τινὸς δίκην ἢ ἱκτίνα ἢ ἀρπυίας,
ἵνα τι καὶ παίσω. Aelianus? cf. v. φαγεῖν ζῶν.

ἰοῦσαν (Hom. Γ 154) πορευομένην.

Ἰουστινιανός. οὗτος κτίσας τὴν ἀγίαν
Σοφίαν ἐκάθηρε τὴν ἀλλήν καὶ ἐμαρμάρω-
σεν αὐτήν, τὸ πρὶν οὖσαν Ἀύγουστον, ὃ ἐφ-
μηνεύεται ὀνομασίον, καὶ ἔζησε τὴν ἑαυτοῦ
εἰκόνα ἐπὶ κίονος ἔφιππον· καὶ τῇ μὲν ἀρι-
σερᾷ χειρὶ φέρει σφαιρᾶν, ἐμπεπηγὸτος σφα-
ροῦ ἐν αὐτῇ, ὑποσημαίνοντος ὡς διὰ τῆς εἰς
τὸν ζανρόν πίσεως τῆς γῆς ἐγκρατῆς γήρατος
(σφαιρᾶ μὲν γὰρ ἢ γῆ διὰ τὸ σφαιροειδὲς
τοῦ αὐτῆς σχήματος, πίσις δὲ ὁ ζανρός διὰ
τὸν αὐτῷ ἐν σαρκὶ προσηλωθέντα θεόν), τῇ
δὲ δεξιῶν χεῖρα ἀνατεταμένην ἔχει κατὰ ἀνα-
τολίαν, εἰσὶν τῶν Περσῶν σημαίνων καὶ μὴ
μεταβαίνειν ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς γῆς, διὰ τῆς
ἀνατάσεως καὶ ἀπάσεως τῶν χειρῶν οἰσὶ
βοῶν "ζητε καὶ μὴ πρόσω χωρεῖτε· σὸ γὰρ
συνόισι ἑμῖν." Codin. orig. CP p.16.

Ἰουστινιανὸς ὁ ῥινότμητος, βασιλεὺς
Ῥωμαίων, υἱὸς Κωνσταντίνου· ὅς πρὸς τοὺς
ἄλλοις κακοῖς καὶ ἐς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς
κυθίστη ἄνδρας ἀπηγεῖς καὶ ὠμοτάτους, ὡς
ἦν Στέφανος ὁ εὐνοῦχος, Πέρσης, ταμίης
τῶν βασιλικῶν χρημάτων. καὶ πολλὰ τοὺς
ὑπὸ χεῖρα αἰκισόμενος ἄχοι καὶ εἰς τὴν μη-
τέρα Ἰουστινιανοῦ τὴν τόλμην ἐξήνεγκε, μὴ
σιγᾶς αὐτῇ, ἐν σχήματι ὡς οἱ γραμματεῖς
τοὺς παῖδας, ἐπιθέμενος. καὶ Θεόδοτον τῶν
ἐγκλείσων γεγονότα κατὰ τὰ Θρακίᾳ τοῦ γε-
νοῦ, τῶν δημοσίων λογιστήν, ὃν τὸ δημόδες
γενικὸν λογοθέτην ... ἐποίησεν· ὅς ὑπερβολῆ
ὠμότητος τὰ χρήματα ἔπραττε, μετεώρους
σχοινοῖς ἀναρτῶν καὶ περικαπνίζων ἀχόρους
τοὺς περιφανεστάτους ἀπέκτεινε. καὶ Λέον-
τιον, ζρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν καὶ πατρ-
κιον, Ἰσαυρον, τρισὶν ἔτεσιν ὑπόφορον
ἐποίησεν Ἰουστινιανός, ὕσερον δὲ ζρατηγὸν
Ἑλλάδος ἀπέδειξεν· ὃν Παῦλος τῆς Καλλι-
στράτου μονῆς μοναχός, ἀσερόνομος, καὶ Γρη-
γόριος Καππαδοκίας, ἡγέμενος τῆς τῷ Θεο-
φρου μονῆς, προειμαντεύσαντο. καὶ ἐγκρατῆ
τῆς βασιλείας ἐγένετο. Nicephorus p.42.

Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὀρθοδόξοτατος· ἦν δὲ ἀμάθης γραμματίων ἀπάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος. Ρροcor. Arc. 6.

οὗτος κτίζει καὶ τὸν ἐν τῷ Παλατίῳ χροσῶν τρεῖς κλινον, καὶ τὸν ἅγιον Παῦλον τὸ ὀρφανοτροφεῖον· καὶ αὖτις τὴν περὶ βασιλικῶς Ἰουστίνου κρατήσασαν δόξαν, ὡς ἔστι μᾶλα ἐμβριθῆς τε καὶ κατηκριβωμένος.

Ἰουστίνος φιλόσοφος καὶ τῷ σχήματι τῶν φιλοσόφων χρώμενος, ἀπὸ τῆς Νεαπολιτῶν ἐπαρχίας τῆς Παλαιστίνης, ἐκ πατρὸς Πρίσκου τοῦ Βακχείου. οὗτος ὑπὲρ τῆς θρησκείας τῶν χριστιανῶν πᾶν ἐκοπίασεν, ὥστε καὶ Ἀντωνίῳ τῷ ἐπίτλῃ Πίῳ καὶ τοῖς τότε τοῦ σίεισι καὶ τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων βίβλον παρὰ τῶν ἔθνῶν συνταγεῖσαν ἐπιδοῦναι, τὸν ἐπιδομὸν τοῦ σαυροῦ μὴ αἰσχρονόμενος. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον, ἣν καὶ ἐπέδωκε τοῖς Ἀντωνίνου διαδόχοις, τουτέστι Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ καὶ Λουκίῳ Ἀύρηλῳ Κομόδῳ, ἐς καὶ ἄλλη αὐτοῦ βίβλος κατὰ τῶν ἔθνῶν, ἐν ἣ περὶ τῆς φύσεως τῶν δαιμόνων διαλέγεται. καὶ τετάρτη βίβλος ὁμοίως κατὰ τῶν ἔθνῶν, ἣν ἐπέγραψε ἔλεγχος. καὶ ἄλλη περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μοναρχίας, καὶ ἄλλην ἣν ὠνόμασε ψύλτην, καὶ ἑτέραν περὶ ψυχῆς· διὰ λόγον τε κατὰ τῶν Ἰουδαίων, ὃν ἐσχεδίωσε παρὰ Τρύφωνος ἀρχηγοῦ τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἰουδαίων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ Μαρκίωνος ἰσημια τεύχη ἐξέδωκε· καὶ ἄλλην βίβλον παρὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων, ἥς μνησθῆται ἐν τῇ ἀπολογητικῇ, ὃν ἐπέδωκεν Ἀντωνίῳ τῷ Πίῳ. οὗτος ἐν τῇ Ῥώμῃ ἔχων τὰς διατριβὰς, εὐθύνας Κρίσκην τὸν κυνικὸν τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν βλασφημοῦντα, καὶ καλῶν αἰτῶν λαίμαργον ἄσωτόν τε καὶ ἀκόλασον καὶ τὸν θάνατον φοβούμενον, τέλος τῆς τούτου ἐνεργείας καὶ ἐπιβουλῆς ὡς χριστιανὸς ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπαθεν. Sorphronius.

Ἰουστίνος Τιβεριεὺς ἐπαρχίας Γαλιλαίας, ἐκείνησιν μὲν καὶ αὐτὸς Ἰουδαϊκῆν ἰσορίαν σπουτάξαι, καὶ τινα ὑπομνήματα περὶ γραφῶν· ἀλλὰ τοῦτον Ἰωσήπος ἐλέγχει ψευδέων. καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ συνέγραψεν ὅτι καὶ Ἰωσήπος. Sorphronius.

Ἰοφῶν Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ τραγικοῦ γηγῆσιος ἀπὸ Νικασράης· γέγονε δὲ αὐτῷ καὶ νόθος υἱὸς Ἀρίωνος ἀπὸ Θεοφίδος Σικωνίας. δράματα δὲ Ἰοφῶν

ἔδιδουξε ἴ, ὧν ἐστὶν Ἀχιλλεύς, Τηλέφος, Ἀκταίων, Ἰλίου πέρσις, Δεξαμενός, Βάκχαι, Πενθεύς, καὶ ἄλλα τινὰ μετὰ τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους.

Ἰοχέαιρα (Hom. E 63) ἡ τοῖς ἰοῖς χαιρέσει, ὑποδεχομένη· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 9) "σοὶ μὲν καμπύλα τόξα καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρου δῶρα πυρὰ Προμάχου, Φοῖβε, τῆδε κρέματαί."

Ἰπες (Hom. φ 395) θηρίδια λυμαντικὰ ἕδύλων καὶ τῶν καρπῶν.

Ἰπί σκώληκι. ἴψ ἡ εὐθεία, ἰπὸς ἰπί.

Ἰπνιῦ τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ ἵππου τοῦ λεγομένου φούρνου, ἢ τὰ πρὸς τὴν κίμινον ἐπιτήθεια κύσιμα. λέγει τὴν κίμινον τῶν ζῴων Καλλιμάχος "σὸν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἵπνιῦ λύματ' ἄειρεν" (sch. A Vesp. 832). ἢ ἵπνός τὸ μαγειρεῖον, ἢ καπνοδόκη, ἢ ὁ φανός· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (816) "ὁ δ' ἵπνός γέγον' ἐξαπίνης ἐλεφάντιος." καὶ ἵπνοί οἱ λαμπτήρες, οἱ φανοί, οἱ λύχνοι.

Ἰπνοπλάθαι.

Ἰπνός ὁ φούρνος, ἢ κίμινος· ἢ ὁ φανός (sch. A Av. 436). καταχρηστικῶς δὲ ἢ ἐσχάρα· (AP 6 294) "ἵπνεῦτα πιαλέε φθόσιος," τετέστι πλυκαῦντος. ἢ μέρος τι τῆς οἰκίας τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῶν μαγειρεῖον. λέγεται δὲ κυρίως ἵπνός ἢ κίμινος.

Ἰπνούμενος πιεζόμενος, ἀναγκαζόμενος· Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (920) "ἵπνούμενος ταῖς συμφοραῖς."

Ἰππαγωγούς τὰς ἵππους καὶ ἄνδρας ἀγούσας νυῖς.

Ἰππάζεται. οὐχ ἀπλῶς τὸ περὶ ἵππικὴν ἔχειν, ἀλλ' ἐφ' ἐνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι· ὃ νῦν κέλῃτα καλοῦσιν. sch. A Nub. 15.

Ἰππαλεκτρονόμος εἶδος ζῴου.

Ἰππαρχία ἀδελφῆ Μητροκλέους τοῦ κυνικοῦ, Μαρωνεῖτις, φιλόσοφος κυνική, γεννῆ Κράτητος τοῦ κυνικοῦ, ὃς ἦν Θηβαῖος, Βρύσσωνος μαθητῆς τοῦ Ἀγαιῦ, ἢ ὡς τινες Διογένους. ἔγραψε φιλόσοφος ὑποθέσεις, καὶ τινα ἐπιχειρήματα καὶ προτάσεις πρὸς Θεόδωρον τὸν ἐπικληθέντα ἄθειον. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς οἰα' ὀλυμπιάδος.

Ἰππαρχίων ἄφρωνος. δύο ἐγένοντο κισθαριδοί, Ἰππαρχίων καὶ Ρεφίνος, καὶ ἀγῶνος ἐνθάτος ὁ Ἰππαρχίων ἄφρωνος ἔση.

Ἰππαρχος ὁ τῶν ἵππῶν ἄρχων· "πρωτος αἰφειθεῖς δικτύωρ Λύρκιος προσαιρεῖται

Ἴππαρχον Σπόριον, πρῶτον κατὰ τοῦτον καὶ τῆς ἱππαρχικῆς ἐπινοηθείσης ἡγεμονίας, δευτερευούσης κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ δικτύτωρος."

^a Ἴππαρχος τύραννος Ἐρετριᾶς. ἕτερος δὲ Ἴππαρχος ὁ Πεισιζράτου. ἄλλος δὲ Ἴππαρχος ὁ Χάρμις, ὃς συγγενὴς ἦν Πεισιζράτου τοῦ τυράννου, καὶ πρῶτος ὑπέστη τὸν ἐξοσρακισμὸν διὰ τὴν ὑποψίαν τοῦ Πεισιζράτου, ὅτι δημιουργὸς ὢν καὶ σφατηγὸς ἐτυράνησεν. ἄλλος δὲ ἔστιν Ἴππαρχος ὑποκριτής, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης (59 26). λέγεται δὲ Ἴππαρχος παρ' Ἀθηναίους καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δὲ ἦσαν οὗτοι. Harp.

^b Ἴππαρχος Νικαεὸς φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν ὑπάτων, ἔγραψε περὶ τῶν Ἀράτου φαινομένων, περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν συντάξεως καὶ τοῦ κατασερισμοῦ, περὶ τῆς κατὰ Πλάτου μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως, καὶ εἰς τοὺς ἀσερισμούς.

^c Ἴππαρχος κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, δράματα αὐτοῦ περὶ γάμων.

^d Ἴππαρχος Σταγειρίτης φιλόσοφος, Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ συγγενής. τί τὸ ἄφρον καὶ θῆλο παρὰ θεοῖς καὶ τίς ὁ γάμος, καὶ ἄλλα τινά.

ἱππάρχου πίναξ, ἐπεὶ παρὰ Συρακυσίοις οἱ ἱππαρχοὶ ἐν πίναξι τὰ ὀνόματα γράφοντες τῶν ἀτακτούντων παρεσημειοῦντο.

ἱππᾶς, ὁ Σόλων τοὺς νόμους Ἀθηναίους γράψας εἰς δ' τέλη τὸ πᾶν πλῆθος αὐτῶν διέταξε τῶν κατὰ τὰς οὐσίας τιμημάτων, καὶ τῷ α' ὄνομα ἦν πεντακοσιομεδίμων, τῷ β' ἱππέων, τῷ γ' ζευγίτων, τῷ δ' θητῶν.

ἱππαφέσεων τῆς ἀφρητίας· Πολύβιος "παρὰ πλῆσιόν τι πάθος ἔφρασκε τοῖς ἐπὶ τῶν ἱππαφέσεων· οἷον εἰκὸς ἐφιστάμενοι ἐκ τῶν αἰρομένων πυρσῶν."

ἱππέας εἰς πεδίον προκαλῆ", (Plato Theaet. p. 183), δηλονότι ἐνθα ἂν εὐήμερῃ τις· τὰ γὰρ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ.

ἱππεία ἢ ἱππευσις. καὶ ἱππεία φύτνη καὶ οὐρά.

ἱππειον κράτος ἢ τοῦ ἱππεύου. καὶ ἱππειον θράσος, καὶ ἱππειος ζυγός, καὶ ἱππειος λόφος (Hom. O 537).

ἱππεῖς. εἰς δ' ἄλλα διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμους, εἰς ἱππέας, εἰς ζυγίτας, εἰς θητάς. καὶ τοὺς μὲν πεντακοσιομεδίμους διὰ τὸ γεωργεῖν τοσαῦτα

μέτρα οὕτως ὠνόμαζον, καὶ ἦσαν οὗτοι εὐποροὶ· οἱ δὲ ἱππεῖς ἦν τοὺς μὲν τῶν πεντακοσιομεδίμων, μέχρι δὲ τῶν τριακοσίων ἐγεώργουν μέτρων. ἱππεῖς δὲ αὐτοὺς ὠνόμαζον διὰ τὸ δύνασθαι, εἴ ποτε χρειὰ γένοιτο, ἵππον ἔκωσον αὐτῶν τρέφειν. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον γ' τὸν ἀριθμὸν· οὗτοι δὲ μετὰ ταῦτα, τῆς πόλεως πληθυνούσης, ἐγένοντο πρὸς τοῖς χιλίοις. ὅθεν καὶ τὰς θυσίας, ἃς αὐτοὶ πέμποιεν ἐν ταῖς πομπαῖς, ἐκάλεν ἱππύδας. ἐξῆν δὲ αὐτοῖς ἐπιτιμῶν καὶ κομῶν. ἦσαν δὲ οἱ θῆτες . . . παρ' αὐτοῖς, οἷς οὐκ ἐφέετο ἄρχειν, ἀλλ' ἢ δικάειν ἢ ἐκκλησιάζειν μόνον, ἢ ἐκ τε τοῦ δικασικοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τρέφοντο. sch. A Eq. 624.

ἱππεῖς λευκοθώρακες. καὶ παροιμία· "ἱππεῖς μὲν ἐν Θετταλίᾳ καὶ Θυράκι, τοῖς δὲ καὶ τὰ κορυφώτερα τῶν ὀπλων ἐν Ἰνδία καὶ Κρήτῃ καὶ Καρία."

ἱππεῖων ὀπλέων (Hom. A 536) τῶν ὀπλων τῶν ἵππων.

ἱππερος, ὡς ἴκτερος, ὁ περὶ τὰς ἵππους τὸν ἔρωτα ἔχων· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (74) "ἀλλ' ἱππερόν μου κατέχει τῶν χρημάτων." ἐπαιξε παρὰ τὸν ἴκτερος, ὃς περιχεῖται ταῖς ὄψει τῶν νοσούντων. οὕτως ἐπιβεβλήσθη τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ τὸν ἱππερον.

ἱππευε ἵππων φρόντιζε (A Nub. 1410).

ἱππενυμιο πορεία· Ἀριστοφάνης (Th 1072) "ὡς μακρὸν ἱππενυμιο διώκεις ἀστρον δέμ νῶτα διφρεῦνός' αἰθέρος."

ἱππεύς.

ἱππήλατον εὐρύχωρον, πλατύ, λιῶν, ἐπιλωμένον.

ἱππημολγός ὁ τοὺς ἵππους ἀμείων.

ἱππία Ἀθηνῶν. ταύτην Ποσειδῶνος ἐναίφαισι θυγατέρα καὶ Πολύφης (an Κορυφῆς) τῆς Ὀκείνου, ἄρμα δὲ πρῶτην κατασκευάσασαν διὰ τὸτο ἱππῶν κληθῆναι. Harp.

Ἴππίας Ἀθηναίων τύραννος. οὗτος Ἀρεῖον πυροξύνους ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους σφετεῦσαι καὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ Ἀρταφέρνης καὶ Λάτιδος σατραπῶν καὶ λ' μυριάδων σφετοῦ, καὶ αὐτὸς σὺν αὐτοῖς κατέχευε γῆρας ἤδη ὢν. καὶ ἐλθόντες ἐσαγγήνευσαν μὲν Ἐφῆτριον, καὶ τοὺς ληφθέντας τῷ βασιλεῖ ἐσάσαν· ὁ δὲ αὐτοὺς περὶ τὰ Σούσα κατοικῆσαι ἐπέταξε καὶ Πλάτωνος ἐστὶν ἐπιγράμμα (AR 259) "Εὐβοέων γένος ἐσμὲν Ἐρετρικόν, ἡμεῖς δὲ Σούσων κείμεθα, φεῦ γυίης ὄσσοι ἢ"

ἡμετέρας." ἐντεῦθεν ἐπὶ Μαραθῶνα ἦλθον. Ἀθηναῖοι δὲ ὑπὸ Μιλτιάδῃ στρατηγούμενοι τῷ Κίμωνος τοῖς βυρβύροις ἐπολέμησαν. ἐκάλουν δὲ ἐπὶ συμμαχία καὶ Λακεδαιμονίους διὰ Φιλίππιδου τοῦ ἡμεροδρόμου, ὃς τοὺς χιλιούς καὶ πεντακοσίους ξυδίους ἤνυσε διὰ κινῶν νεκτός. καὶ ὅτι ὁ νόμος οὐκ εἶα στρατεύειν αὐτοὺς πρὸ πανσελήνου, καὶ παρητήσατο. τῷ Φιλίππιδῃ δὲ ἐπανιόντι κατὰ τὸ Παρθένιον ὄρος τῆς Ἀρκαδίας ὁ Πάν ἐντυχὼν ἐμίμψατο μὲν Ἀθηναίους ὡς μόνος θεῶν ἀμειλόμενος, καὶ συμμαχήσειν ὑπέσχετο. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι συμβουλεύσαντος ἐνός (ἦσαν γὰρ δέκα) περιμῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους, Μιλτιάδης δὲ παραινοῦντος ἐξιέναι καὶ Καλλιμάχου, ἐξῆλθον αὐτοὶ μὲν ὄντες θ, Πλαταιεύς ἔχοντες α'. καὶ ἐν αὐτῇ, φασί, τῇ ἡμέρᾳ ἐνίκησαν. ἐν τούτοις Καλλιμάχος ἐπὶ δοράτων εἰσῆκει νεκρός, Πολύζηλος δὲ πληρωθεὶς ὡς φάσμα θεασάμενος τῷ πύγῳ κρέπτον τὴν ἀσπίδα σύμμαχον (τὸν Πᾶνα δ' ἐκάλουν εἶναι), ἐμάχετο ὡς ὄρων, καὶ ἔκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολέμιους.

Ἰππίας. οὗτος τῆς εἰς Ἀθηναίους ὁργῆς καὶ τῆς ὑσερον ὠμότητος προΐσχετο αἰτίαν τὸν Ἰππιάρχου, φασί, θάνατον, καὶ πικρὸς ἐκ τούτων δεσπότης κύριος τοῦ χρόνου γενόμενος ὁμοῦς οὐκ ἀπώνητο· ἤλασαν γοῦν οἱ Λεοκρίδαί αὐτόν. ὃ δὲ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος ἐπήγετο τοὺς Πέρσας συμμαχούς, ὄρων ἔχειν ἔρωτα Δαρείου τῆς Ἀττικῆς διὰ τὴν τοπὸν ἐκείνην σπουδῆν, ἵνα τὰ σῶκα τὰ Ἰττικὰ μὴ ἐν ἐλευθέρῳ γῆ ἔτι ἀλλὰ δούλῳ ὄντων τῇ ἐκείνῳ. τὸν μὲν οὖν ὅδε Ἰππίας ἐπὶ τὴν ἐκείνου πατρίδα σὺν τοῖς Πέρσας καὶ ἐκτίπτων τοὺς βυρβύρους μέγα ἔπτωρε, καὶ ἄτε γέρον ἤδη εἶχε τοὺς ὀδόντας κραινομένους. ἐκ τοίνυν τῆς βίης εἰς ὁδοὺς ἔκρησθη, καὶ κατώλισθεν εἰς τὴν ψάμμον, καὶ ἐρεθῆναι ἀδύνατος ἦν. ἐπειδὴ δὲ ἤττησαν οἱ βύρβυροι, φεύγων ἀνθὶς εἰς Ἀἴνον ἀφικνεῖται, καὶ κάμνει νόσῳ, καὶ τὴν ψῆν τεφλοῦται αἵματος ἐπιρρεῦσαντός οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀλγεινῶς ἀπέθανε, ἕως ταύτας δούς τῇ πατρίδι, ἐπεὶ τοὺς βυρβύρους ἤγεν ἐπὶ καταδουλώσει αὐτῆς, γρησαί τε τοὺς πατέρας θεούς. Aelianus?

Ἰππίας Διοπίδης Ἠλείος σοφιστῆς καὶ λόσοφος, μαθητῆς Ἠγησιδάμου, ὃς τέλος

ὠρίζετο τὴν ἀντάρκειαν. ἔγραψε πολλά.

ἰππική. ὅτι εἰσὶ καὶ τῆς ὄχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραὶ· ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἰππική, ἡ δὲ δι' ἀρμάτων, ἡ δὲ δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἰππικῆ τὸ μὲν ἀπλῶς οὕτω καλεῖται ἰππεῖς καὶ ἰππικόν, τὸ δὲ ἄμιπποι. καὶ ἄμιπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀσπίστοι συνδεδεμένοι ὀχούμενοι· οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεῖα καλῆ. τοῦ δὲ κυρίου ἰππικῆ τὸ μὲν ἐστὶν κατὰφρακτον, ὃ καὶ τῆς ἵππου καὶ τοὺς ἰππέας περιγραμμένους παρέχεται, τὸ δὲ ἀκατάφρακτον, οἱ μὲν δορατοφόροι ἢ κοντοφόροι ἢ ξυσφοροί (καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν). οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον τοῖς πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. τούτων δὲ οἱ μὲν δορατίοις χροῦνται, οἱ καλοῦνται Τυραντῖνοι, οἱ δὲ τόξοις, οἱ καλοῦνται ἰπποτοξόται, οἱ δὲ ἀκροβολισαί, οἷον οἱ πόρρωθεν βάλλοντες. οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσι, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται, καὶ καλεῖται ἰππακοντισταὶ καὶ ἰδίως Τυραντῖνοι· οἱ δὲ τὰ μὲν πρῶτα εὐαφροῖς ἀκοντίοις ἀκοντίζουσι πόρρωθεν, ἔπειτα δὲ καὶ πλησιάζοντες συμπλέκονται τοῖς πολεμίοις, ἢ σπάθαις ἢ πελέκεισιν ἀπομαχόμενοι· οὗς φασὶν ἐλυφρούς.

Ἰππιόθων ὄνομα κύριον.

Ἰππιος Ποσειδῶν.

ἰππόβοτος μεγάλην γῆν ἔχων, δυνάμενος ἵππους τρέφειν.

Ἰππόβοτος φιλόσοφος, ὃς ἔφησεν θ' αἰρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων. καὶ ἐστὶν ἐν τῷ αἴρεσις.

Ἰπποδάμεια ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ, οὕτω καλουμένη ὑπὸ Ἰπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος τῷ οἰκοδομησαμένῳ τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιῶ. Harp.

ἰππόδαμοι ἐφ' ἵπποις ἀνασκηόμενοι.

ἰπποδασείης (Hom. Γ' 369) ἐξ ἰππέων τριχῶν λόφον ἐχούσης· ὃ δὴ δασύ ἐστίν.

Ἰπποθόων τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος.

Ἰππόθωνος ὄνομα κύριον.

ἵπποι ποτάμιοι ζῆα ἀδικύτατα. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀντιπελαργεῖν. cf. Damasc. Phot. p. 342.

ἰπποκόμος ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελόμενος.

Ἰπποκόωντος.

Ἰπποκράτης Κῆρος ἱατρός, Ἡρακλείδης υἱός (προτετέχθω γὰρ καὶ τοῦ πάππου τοῦ

Ἡρακλείδου πατρός, εἰ καὶ ὁμώνυμος ἦν, διὰ τὸ ἀξέραι καὶ φῶς τῆς βιωφελεστάτης ἱατρικῆς γενέσθαι), ἀπόγονος δὲ Χρύσου τοῦ νομοῦ καὶ Ἐλάφου τοῦ ἐκείνου παιδός, ἱατρῶν καὶ αὐτῶν. οὗτος μαθητὴς γέγονε τὸ μὲν πρῶτον τῷ πατρὸς, μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρόδίκου τοῦ Σηλυβριανοῦ καὶ Γοργίῳ τῷ Λεοντίνῳ ῥήτορος καὶ φιλοσόφου, ὡς δὲ τινες, Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου (ἐπιβαλεῖν γὰρ αὐτὸν νέον πρεσβύτη), ὡς δὲ τινες, καὶ Προδίκου. διέτριψε δὲ ἐν Μακεδονίᾳ, φίλος ὢν σφόδρα τῷ βασιλεῖ Περδίκκῳ. παιδὺς δὲ σχῶν δύο, Θεσσαλὸν καὶ Δράκοντα, κατέσχεψε τὸν βίον ἐνιαυτῶν γεγονῶς δ' καὶ ῥ', καὶ τέθνηται ἐν Λαρίσση τῆς Θετταλίας. ἐν δὲ ταῖς εἰκόσιν ἰσορεῖται τὸ ἱμάτιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβεβλημένος καὶ σκεπόμενος, ἢ ὅτι τοῦτο ἔθος ἦν αὐτῷ, ἢ διὰ τὸ φιλαπόδημον, ἢ τὸ ἴδιον ἐν ταῖς χειρουργίαις. οὗτος ἔγραψε πολλὰ, καὶ πᾶσιν ἐγένετο διάδηλος, ὥσε καὶ τὸν τῶν Περσῶν βασιλεῖα, τὸν καλούμενον Ἀρταξέρξην, γράψαι πρὸς Ὑσάνην τῆς τοῦ ἀνδρός σοφίας δειόμενον. "βασιλεὺς βασιλέων μέγας Ἀρταξέρξης Ὑσάνει Ἑλλησπόντου ὑπύρχω χαίρειν. Ἱπποκράτους ἱετροῦ Κῶου, ἀπὸ Ἀσκληπιοῦ γεγονότος, εἰς ἐμὲ κλέος ἀφίκεται τέχνης. οὗτος οὖν αὐτῷ χροσὸν ὅποσον ἂν βέληται, καὶ τᾶλλα χύδην ὡν σπανίζει, καὶ πέμπει πρὸς ἡμέας. ἔσαι γὰρ ἰσότημιος Περσέων τοῖσι ἀρίστοισι. καὶ εἴ τις ἄλλος ἐστὶν ἀγὴρ κατ' Ἐυρώπην ἀγαθός, φίλον οἴκῳ βασιλέως τίθεισο μὴ φειδόμενος ὄλβου. ἄνδρας γὰρ εὐρεῖν δυναμένους τι κατὰ συμβεβλητὴν οὐ ῥάδιον. ἔρρωσο." αἱ μὲν οὖν γραφεῖσαι παρ' Ἱπποκράτους βίβλοι πᾶσι τοῖς μετεροχόμενοις τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην ἐκδηλοῖ, καὶ οὕτως αὐτὰς κατασπάζονται ὡς θεοῦ φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρωπίνης προελθούσας ἐκ σώματος· πλὴν τῶν ἐν πρώτοις καὶ ἡμεῖς ἀπομνημονεύσωμεν. πρώτη μὲν οὖν βίβλος ἢ τὸν ὄρκον περιέχουσα, δευτέρα δὲ ἢ τὰς προγνώσεις ἐμφαίνουσα, τρίτη ἢ τῶν ἀφορισμῶν, ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσα σύνεισι. τετάρτην τύξιν ἐχέτω ἢ πολυθρόλυτος καὶ πολυθαύμαστος ἐξηκοντάβιβλος, ἢ πᾶσαν ἱατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ σοφίαν ἐμπεριέχουσα.

b Ἱπποκράτης Γνωσιδίκου υἱός, Κῶος, πατὴρ Ἡρακλείδα τοῦ πατρὸς Ἱπποκράτους, ἱατρός καὶ αὐτός, τοῦ γένους τῶν Ἀσκλη-

πιδῶν, ἱατρικὴν.

Ἱπποκράτης Θεσσαλοῦ Κῶος ἱατρός, ἐγγονος δὲ Ἱπποκράτους τοῦ δευτέρου τοῦ υἱοῦ Ἡρακλείδα, ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἱατρικά.

Ἱπποκράτης τέταρτος, ὁ Δράκοντος, ἱατρός, Κῶος καὶ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ γένους, ὃς ἰάτρεισε μὲν Ῥωξάνην, ἐπὶ δὲ Κασάνδρῳ τελευτῇ τοῦ υἱοῦ Ἀντιπάτρου, ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἱατρικά.

Ἱπποκράται δύο, πέμπτος καὶ ἕκτος, ἱατροί, Θυμβροῖου παῖδες, Κῶοι καὶ αὐτοί, τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ, ἔγραψαν ἀμφοτέρω εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην.

Ἱπποκράτης ἕβδομος, Κῶος καὶ αὐτός, ἱατρός, Πραξιάνακτος παῖς, καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν γένους τοῦ αὐτοῦ, ἔγραψε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἱππόλυτον μιμήσομαι, ἐπὶ τῶν σφροσύνην ἐπαγγελλομένων.

Ἱππόλυτος. οὗτος ἔγραψεν εἰς τὰς ἐρᾶσεις τοῦ Ἀνιῆλ ὑπόμνημα, καὶ εἰς τὰς παροιμίας Σολομῶντος.

Ἱππομανές. οὕτω λέγεται τὸ ἐπιπεφρασὲς ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ πωλιαρίου, ὅπερ εὐθείας ἢ μήτηρ κατέδετα· ἔσι δὲ τῷτο τῷ μεγάλῳ ἔλαττον ἰσχύδος, μέλαν πλατὸν περιφραξέ· ἔσι δὲ εἰς πολλὰ δοκιμον.

Ἱππομανῆ μεγάληως μαινόμενον, ἢ τὸν ἐπὶ ἵπποις μαινόμενον καὶ ἵππικόν· ἢ πρὸς τὸν λειμῶνα ἐκληπτέον. τὸ δὲ ἵππος ἐπὶ τῷ μεγάλῳ τάσσεται, ὡς ἵπποσελινον, καὶ ἵππογονῶμων ὁ μεγαλογονῶμων. εἰ δὲ ἐπὶ τῷ λειμῶνος, τὸν ἄγαν ἀνθροῦντα καὶ ἐξυβρίζοντα τῇ γλῶσσι διὰ τὸ πλῆθος. ἢ ὁ εὐανθός, ἐφ' ᾧ οἱ ἵπποι μαινόνται. Σοφοκλῆς (Λι. 143) "σὲ τὸν ἵππομανῆ λειμῶν ἐπιβάντα."

Ἱππόμαχος Ἡλείος κατεμαχέσατο τρεῖς ἀνταγωνιστάς, οὐδὲ πληγὴν δεξάμενος. καὶ Πολίτης τις ἐκ Κερύμει τῆς ἐν Θράκη Κερύμει, τὴν ἀρετὴν ἀναφαίνων τῶν ποδῶν, ἀπὸ μηκίστου καὶ διαρκεστάτου δι' ὀλίγου δὴ περὶ μεθρημόσατο ἐπὶ τὸ βραχυτάτον ὄμιον καὶ ὄκιον. Pausan. 6 12 et 13.

Ἱππομένης Ἀθηναίων ἄρχων, ὃς ἔβησε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἦν αὐτῷ θυγάτηρ, ἦντινα τῶν ἀσίων τινὸς αἰσχρότατος λάθρῃ ὑπ' ὄργῆς καθεῖρξεν εἰς οἴκῳ δῆσας οὖν ἵππῳ, καὶ τροφὴν οὐδετέρῳ ἐπέπευ. πιεσθεὶς οὖν λιμῶν ὁ ἵππος ἐφῆ μήσας τῇ παιδί, ἀναλώσας τε αὐτήν, καὶ

κτὸς ὕσερον ἀπέθανε. μετὰ ταῦτα ἐπισκυρῆσις αὐτοῖς τῆς οἰκῆσιως, ἀπ' ἐκείνου ὁ ὄρος ἐκαλεῖτο Ἴππε καὶ κόρης. Nicol. Dam. p. 446: cf. v. παρ' Ἴππον.

Ἴππον εἰς πεδῖον ἄξιεις, ἀντὶ τῷ ὄπῃ ἰοῖ εἰς λυσitelές.

ἰππόπορνε ἀντὶ τοῦ μεγυλόπορνε, σπαίως. Ἀριστοφάνης (Ran. 430) "καὶ Καλλιάν ἐφασί τὸν Ἴπποβίνου κόσθε λεοντῆν ναυιχεῖν ἐνημμένον." παρεγραμμιάτισε διὰ τὴν ἰσέλγειαν παρὰ τὸ Ἴππονίκε εἰς πορομαντῆ· ἰὸ δὲ ἵππος πολλαχοῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλῃ λαμβάνουσιν· ἰππόπορνε. κωμωδεῖται δὲ ὁ Καλλιὰς πανταχοῦ ὡς σπυθῶν τὴν πατρικὴν οὐσίαν καὶ μύλιον ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς. ὀνομαστικοῖ δὲ πάντα πρὸς μαλακίαν αὐτοῦ.

ἵππος. Ἀλέξππος "ὁ δὲ ἵππος αὐτῷ ἰσχυρὸ ἄρα καὶ ἄνευ ἡνίας ἐλαυνόμενός τε κῆρυκα φέρσθαι, καὶ βάδην προΐοντος κροῦσθαι ἴσασθαι, καὶ ἐκκλίνοντος, ὅπως κροῖσται καὶ κυκλώσεται, εὐκαμπέστατα κερύειν."

ἵππος Νισαῖος. μετὰ τῆς Σασιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ Κατασιγῶνα, ἢ Ἐλλάδι γλώσση Νίσιος καλεῖται· ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. οἱ δὲ ἀπὸ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὸς πάρος. ὁ δὲ Ἡρόδοτος (3 106, 740) τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νίσιον. ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησὶ λευκὸν ἵππον Νισαῖον. ἐν τῷ Δικτυῖ (ἀν δικτύῳ) Ὁρφεὺς λέγει... ὅτι ἡ Νίσα τόπος ἐστὶν ἐν Ἐρυθρᾷ κείμενος.

ἰπποσύνη ἢ περὶ τοὺς ἵππους ἐμπειρία.

ἰπποσφάττης (ἀν ὑποσφάττης) Ἀλεξάνδρου Ἀλέκτας ἦν. cf. v. Ἀλέκτας.

ἰππότης ἰππέυς, ἔφιππος· "εἶδε νεκρὸν ἕμενον ἰππότην ἄριστον καὶ κατὰ χεῖρα πληγεῖ δανάμενον, κείμενον αὐτῷ ἵππῳ."

ἵππουριν τὴν ἐξ ἰππέων τριχῶν κατεσκευασμένον λόφον ἔχουσαν.

ἰπποφορβός ἰπποτρόφος· φορβὴ γὰρ τροφή. καὶ ἰπποφόρβιον ἐνθα οἱ ἵπποι κροῦνται.

Ἴππυς Ἑργίος ἱστορικός, γεγονώς ἐπὶ τῶν Περσικῶν, καὶ πρῶτος ἔγραψε τὰς Σικελικὰς πράξεις, ὡς ὕσερον Μύθης ἐπετέμετο· ἴσων Ἰταλίας, Σικελικῶν βιβλία ε', χρονικὰ βιβλία ε', Ἀργολικῶν (ἀναρχαιολογικῶν) γ'.

ἵππῳ γηράσχοιτι τὰ μείονα κύκλ' ἄβαλλε, ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥα-

ζώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης.

Ἴππων Ἴππωνος (cf. v. ἔρρε). σημαίνει δὲ καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ ἵπποι ἴσανται. ἰπῶν δὲ περισπωμένως.

Ἴππῶναξ Πύθειο καὶ μητρὸς Πρωτίδος, Ἐφέσιος ἱαμβογράφος. ᾤκησε δὲ Κλαζομενὰς ὑπὸ τῶν τυράννων Ἀθηναγόρα καὶ Κωμῶ ἐξελευθεῖς. γράφει δὲ πρὸς Βούπυλον καὶ Ἀθηναῖον ἀγαματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο. οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρωδίαν καὶ χωλιαμβον καὶ ἄλλα.

ἴπταται πέεται.

ἴπτω βλάπτω, αἰτιατικῆ.

ἴπτω βλάπτω· (Hom. A 454) "μέγα δ' ἴψαστο λαὸν Ἀχαιῶν." ἴπῳ δὲ περισπωμένως ἀντὶ τοῦ θλίβω· καὶ Ἀριστοφάνης (Eq. 920) "ἰπόμενος ταῖς συμφοραῖς."

ἰρά ἐκκλησία. καὶ πληθυντικὸν ἰραί· "ἰράων προπύροιθεν" Ὀμηρος (Σ 531).

ἰρεῖον θυσία.

ἰρεῖς (ἀν Ἰρασεῖς) ἔθνικόν.

ἰρέων ἔθνικόν.

Ἰρή πόλις.

Ἰρις νέφους ὑγρότης κατ' ἐμπύκνωσιν ἡλίου πεποικιλμένου, οἷον τὸ τόξον. ἢ ἀγαλὸ ἀφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεκλασμέναι. ἢ ἔμφρασις ἡλίου τμήματος ἢ σελήνης ἐν νέφει δεδρυσισμένῳ, κοίλῳ καὶ συνεχεῖ πρὸς φαντασίαν, ὡς ἐν κατόπτρῳ φανταζομένην, κατὰ κύκλῳ περιφέρειαν. Diog. L. 7 152.

τῆς ἰριδος τὸ χλωρὸν ἄερος σημαντικόν, τὸ πυρρὸν πνευμάτιον, τὸ δὲ μελανίζον ὑδάτιον.

Ἰρις, ἄρσεικόν, ὄνομα ποταμοῦ. Θηλυκὸν δὲ σημαίνει τὴν ἄγγελον τῶν θεῶν.

Ἰρος ὁ πτωχός, διὰ μακροῦ τῆ ι. ἰρός δὲ ὁ ἱερός, κατὰ κρῦσιν· (SOC 16) "χῶρος ὄδ' ἰρός ὡς ἀπεικάσαι, βρῶν δάφνης ἐλαίας ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ' εἶσω κατ' αὐτὸν εὐσομοῦσ' ἀηδόνες."

Ἰρτιος ὄνομα κύριον.

ἰρῶν μηνίσας παρὰ Ὀμήρῳ (E 178).

ἰς δύναμις, νεῦρα.

Ἰσου (ἀν Ἰσσα) πόλις. Ἰσου δὲ τὰ ὅμοια.

Ἰσαάκ ὄνομα κύριον.

ἴσα βαίων Πυθουκλεῖ, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου (314), ἀντὶ τοῦ συνῶν αἰεὶ καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστάμενος. καὶ Μένανδρος "παρ' αὐτὸν ἴσα βαίων εἰταῖρα πολυτελής." Harp.

ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδειν," ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμαμάτων καὶ δυσελπίστων, Ἀριστοφάνης Ὀρνισί (1163).

Ἰσάγγελος ἴσος ἀγγέλιον.

a ἴσαι ψῆφοι, ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγων ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀλισκομένων· ἀπολύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἀπὸ τῶν δικαζομένων, ἂν ἴσαι γένωνται ψῆφοι, ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος.

b ἴσαι ψῆφοι. *Αισχίνης κατὰ Κτησιφώντος* (252) "ἕτερος δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρῶτην μὲν ποτε εἰσηγγέληται καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῇ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία ψῆφος μετέπεσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ ἀπέθανεν." *Ηαῖρ.*

c ἴσαι ψῆφοι· (A *Ran.* 696) "ὡς ἀπόλοιο, κἂν ἴσαι ψῆφοι γένωνται." ὑπερβολικῶς εἴρηται· ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος.

Ἰσαῖος εἰς μὲν ἐξὶ τῶν ἰότητων, μαθητῆς δὲ Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθηναῖος τὸ γένος· Ἀθηναῖος δὲ Χαλκιδεὺς φησὶν αὐτὸν εἶναι. οὗτος ἐπαινεῖται καὶ ὡς ῥήτωρ καὶ ὡς Δημοσθένην ἀμισθὶ προαγωγῶν.

ὅτι Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσπειρομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐτὸν τις "τίς ἄριστος τῶν ἰσθίων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρωσιν;" "πέπυμαι" ἔφη ὁ Ἰσαῖος "ταῦτα σπουδάζων· ξυνηκα γὰρ τὸς Ταντάλλου κήπους τρυγῶν," ἐνδεικνύμενος δὴπου τῇ ἐρομένῃ ταῦτα ὅτι σκιά καὶ οὐρείραται αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι.

Ἰσαιῶν Ἰσαιῶνος ὄνομα κύριον.

Ἰσακίη ἀνδρεία.

Ἰσακος ἑλληναὶ εἴρηται ὁ Ἰσαάκ.

ἴσαιμεν. καὶ ἴσαισι γινώσκουσι.

ἴσαι ἐπορεύθησαν, παρ' Ὀμήρῳ καὶ μύθων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐγνῶσαν.

Ἰσανδρος ὄνομα κύριον.

ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχον (Hom. *A* 72). ἡ τε τῶν Ἑλλήνων, φησί, καὶ ἡ τῶν βαρβάρων μάχη ἰσοκέφαλος ἦν.

ἴσαισι γινώσκουσιν· (S *Ai.* 964) "οἱ γὰρ κυκοὶ γινώμισι, τὰγαθὸν χερσὶν ἔχοντες, ἐκ ἴσαισι πρὶν τις ἐκβῆλη."

ἴσαιτο καθ' ἴδρυσεν.

Ἰσδιγέρδης ὄνομα κύριον. *Agath.* 4 27.

ἰσηγορεῖ ἐπ' ἴσης λέγει, ἰσολογεῖ. *Πολύβιος* (7 10) "οὔσης δημοκρατίας παρὰ τοῖς

Μεσσηνίοις, καὶ τῶν μὲν ἀξιολόγων ἀνδρῶν πεφωγαυμένων, τῶν δὲ κατακεκληρονημένων τὰς τούτων οὐσίας ἐπικρατούντων τῆς πολιτείας, δυσχερῶς ἐπέφερον τὴν τοῖτων ἰσηγορίαν οἱ μένοντες τῶν ἀρχαίων πολιτῶν."

ἰσηλικῶν τῆς αὐτῆς ἡλικίας· "γυναικῶν ἰσηλικῶν χορὸν ἐαυτῇ περιχέουσα (ἡ γυναικῶν ἰσηλικῶν χορὸς Θεοφιλῆς) καὶ καθύσται τὰς παλαιὰς ἐκείνας κόμιας ἐθεοκλύτην." cf. v. καθεῖσαι.

ἴσημι γινώσκω.

ἴσθι γίνωσκε.

ἴσθμια περιζόμια, περιδέρμια, περιπερχήλια. λέγονται δὲ καὶ ἐορταὶ Ἑλλήνων. καὶ πυρομῖα ἰσθμιάζειν ἐπὶ τῶν κυκῶς βίωντων· ἐπίνοσος γὰρ ὁ τῶν Ἰσθμίων καιρὸς. ἴσθμιον ἀμφιφορῆος ὁ τρύχλος τῆ περιρῖμει διὰ τὸ ξενὸς εἶναι.

Ἰσθμικὴ πίτυς ἄθλον ἐπινίκιον.

ἰσθμός γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν· πορθμός γὰρ θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν. Ἀριστοφάνης (*Th.* 653) "ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἄθροπ'· ἄνω τε καὶ κάτω τὸ πέος διέλκεις, πυκνότερον Κορινθίων," ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τῆ Ἰσθμοῦ εἰλκον οἱ Κορίνθιοι, ὡσεὶ μὴ περιέρχασθαι. τῆτο δὲ διισθμονίσαι ἐκάλεον.

Ἰσίδωρος πρεσβύτερος ὁ Πηλεσιώτης, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, φιλόσοφος τε καὶ ῥήτωρ, ἐπιστολὰς ἐρωτηνεύσας τὴν θεῖαν γραφὴν γ γέγραφε, καὶ ἄλλα τινά.

Ἰσίδωρος φιλόσοφος, ὃς ἐφιλοσόφηται μὲν ὑπὸ τοῖς ἀδελφοῖς, εἶπερ τις ἄλλος, ἐν τοῖς μαθήμασιν ἐπιμελής τε... ἐν ἱεροῖς, καὶ τὰ πρὸς ταῦτα κατασκευάζειν ἅπαντε ὡς ἔπος εἰπεῖν ἰκανώτατος εἰς ὑπερβολήν. ἐμοὶ τε δοκεῖν τὴν ζωὴν μὲν ἦν φιλόσοφος, τὰ δὲ πρὸς ἐπιστήμην ἔ διεξήτασμένους, ἀφ' ἑμυσης ἂν μᾶλλον ἢ ἀφ' ἑμυσης τὰ διαλεκτικῶν· ἀλλ' ὅτι θανυμῶν τι συμβέβηκεν· ἀδελφῆς γὰρ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἡλικιωτῆς, ἐπὶ αὐτῆς γεγονώς, ἐπιδειξάμενος εὐθὺς ἐκ νέων φέσας τινα ῥώμην δαιμονίαν, ἀπὸ τοῦ τέγους πεσῶν ἐτελεύτα παραχρῆμα τὸν βίον, καὶ πένθος ἐπ' αὐτῇ μεγάλῃ συννεσῶτος ἐπιφοιτῶν ἐνύπνιος τῇ Ἰσιδίῳ τοῦτον παρεμυθία *Damascius*: cf. v. Συριανός.

Ἴσις Ἰσιδος, ὄνομα δαιμόνος. καὶ ἡ κλητικὴ ὡ Ἰσι· "σὸν δὲ ὡ Ἰσι τάλατρα μετὰ περὶ χεύματα Νεῖλου."

Ἴσις. αὕτη λέγεται Ἰώ, ἦν ἤρπασεν ὁ

Ἄργος, καὶ τὴν Ἥραν φοβούμενος ἐν αὐτῇ ποτὲ μὲν εἰς λευκὴν βοῦν εἰς μέλαιναν ποτὲ δὲ ἰάζεσαν· μεθ' ὤμιονος ἤλθεν εἰς Αἴγυπτον. τιμῶ-
 Αἰγύπτιοι τὴν Ἰσιν· διὸ ἐπὶ κεφαλῆς
 μαιτος αὐτῆς κέρατα βοῦς γλύφουσι,
 ἡ τὴν εἰς βῆν τῆς κόρης μεταβολήν.
 αριώτης σκηπὶ θανάτου.

203). καὶ ἴσκειν ψεύδευα πολλὰ λέγων

α Ἰδρυμ (Lycophr. 731).

αἴλ' ὁ μεθ' ἡδονῆς γέλωσ ἐβροῖστί
 βραύμ). καὶ Ἰσμαηλίτης ὁ ἀπὸ

αρικὸς οἶνος· Ἀρχίλοχος (Athen.
 1. v. ὑπνομαχῶ) "ἐν δορὶ δ' οἶνος Ἰσμα-
 εἰνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος." Ἰσμαρος
 ἡ νῦν Μαρώνεια λεγομένη.

ἐν οἴδαμεν.

ηνίας εἰς παρὰ Θηβαίοις ἦν πολέ-
 ἐπιφανής. Harp.

δαίτης ξενικός τις δαίμων, ἢ τὰ
 γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέ-
 ρ.

κλεῆς ἰσόδοξος.

κράτης Θεοδώρου ἀλοποιῆ, Ἀθη-
 ῆτιω, γενόμενος ἐπὶ τῆς πρ' Ὀλυμπιά-
 ῆς κατὰ τὰ Πελοποννησιακά. καὶ διὰ
 φρονῆς τὴν ἄνοιαν καὶ τὸ ἀπαρη-
 δίκαιος οὐκ εἶπεν, ἐδίδαξε δὲ πλείους,
 οὐς γέγραφε λβ'. βιώσας δὲ ἔτη ε'
 ἢς ρ' ἐτελεύτησεν. ἀδελφοὶ δὲ αὐτῶ
 ἡ Τίσιππος καὶ Θεόμνησος καὶ Θεό-
 διδάσκαλος δὲ Ἰοργίας· οἱ δὲ Τι-
 σίον, οἱ δὲ Ἐργῖνον, οἱ δὲ Προδίκον
 οἱ δὲ Θηραμένην. οἱ δὲ λόγοι αὐτῆ

κράτης εἶπεν (135) "ὁ γὰρ φαύλως
 εἰς περὶ τῶν ἰδίων οὐδέποτε καλῶς
 ται περὶ τῶν ἄλλοτριῶν."

κράτης Ἀμύκλου τοῦ φιλοσόφου,
 νίας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ ἢ Ἡρακλείας,
 λίσρατος, ῥήτωρ, μαθητῆς καὶ διὰ
 ἢ μεγάλα Ἰσοκράτους, διακίνας δὲ
 ἢ τως τῆ φιλοσόφου. ἔτος δὲ ὁ Ἰσο-
 καὶ Θεοδέκτη τῷ ῥήτορι καὶ τραγω-
 καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ ἄμα τῷ Ἐρν-
 Νανκράτει διηγωνίσαιτο περὶ λόγων
 ἐπιτάφιον Μανσώλου τοῦ βασιλέως
 ασσῆ. καὶ λόγοι αὐτῆ ε', Ἀμφικτυο-

νικός, προτρεπτικός, περὶ τῆ τάφον μὴ ποιῆ-
 σαι Φιλίππῳ, περὶ τοῦ μετοικισθῆναι, περὶ
 τῆς ἐαυτοῦ πολιτείας.

ἰσόκωλον τὸ ἴσα μέρη ἔχον. λέγει δὲ
 Ἀριστοτέλης ὅτι, ἐὰν συνθέτου τινὸς λόγος
 ἀποδοθῆ τοσαῦτα μέρη ἔχων ὅσα καὶ τὸ
 σύνθετον ἔχει εὖ ὁ ὀρισμὸς ἀποδίδεται, ἐκ
 ἔσαι ἔτος ὁ λόγος ὀρισμὸς ἰκέινε· ἐν γὰρ
 τοῖς ἔτως ἀποδιδόμενοις λόγοις ἀναγκαῖον
 ὀνομάτων εἰς ὄνομα τὴν μετέληψιν γερονέ-
 ναι. Alex. Aphrod. in Top. p. 232.

ἰσολογία ἰσοτιμία· "διαψευσθεὶς δὲ τῆς
 κρίσεως ἐν οὐδενὶ τῶν ἀμφισβητημένων ἰσο-
 λογίαν ἔξεν ἐδέποτε πρὸς τὸ συνέδριον."

Ἰσοξ ὄνομα ἔθνος (an ἰχθύος).

ἰσοπαλῆ ἴσα ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ ὁ
 κλῆρος.

ἰσόπεδον εἰς ὁμαλὸν τόπον.

ἰσόρροπον ἰσοβαρές, ἰσοσάσιον.

Ἰσὺς ὄνομα ποταμῶ.

ἰσοσθενής ἰσοδύναμος.

ἰσοσάσιον ἰσόσαθμον.

ἰσοτελεῖς. οἱ ἀπὸ τῆ μετοικεῖν κατὰ
 τινα τιμὴν παρὰ τῆ δήμῳ γενομένην κατὰ
 ψήφισμα μεταβαίνοντες εἰς τὸ τῶν δημο-
 ποιήτων δίκαιον ἰσοτελεῖς ὀνομάζοντο. ἐγί-
 νετο δὲ τῆτο τοῖς μετοίκους ὑπὸ τῆς πόλεως,
 ὅτε ἔδοξαν εὖ πεποιθῆναι τὸ κοινόν.

ἰσοτελεῖς ἴσῳ τελῶντες, ἴσα τοῖς ἀσείοις, ὃ
 ὄ ἔσι τοῖς πολίταις, τέλη διδόντες.

ἰσοτελής καὶ ἰσοτέλεια. πολλακίς τιμῆ
 τις ἐδίδοτο τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοί-
 κων, καθ' ἣν τῆ μετοικίᾳ ἄφεσις αὐτῶν ἐγί-
 γνετο. ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἴων ἔπραττον οἱ
 μετοικοὶ ἄφεσιν εἶχον οἱ ἰσοτελεῖς, Θεόφρα-
 στος λέγει. καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐψηφίζοντο
 τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι, ὡσπερ Ὀλυθθίοις
 καὶ Θηβαίοις. ὁ δὲ ἰσοτελής ὀρισμένον τι
 τέλος ἐδίδα. Harp.

ἰσότης φιλότης (Plato Legg. 6 p. 757 A).
 αὐτῆ γνωμικὴ δηλῆσα ὡς ἰσότης τὴν φιλίαν
 συνέχει.

ἰσεργός ἴσα ἐργαζόμενος.

ἰσοῦψεῖς οἰκίαι καὶ παράλληλοι τῷ
 τελεῖ ἐν Σιφνῷ, ἔσαι καταλύματα τοῖς ἐρ-
 γαζομένοις τὰ χρύσεια μέταλλα. ἰσοῦψῆς
 οὖν ἰσοῦψοῦς κλίνεται.

ἰσοφαρίζειν (Hom. Z 101) ἐξισῶσθαι.

ἰσοφνῶ ἴσα.

ἰσοφωλία.

ἰσοχειλεῖς μέχρι χειλὸς πεπληρωμένοι· (X Anab. 4.5 26?) "ἦσαν δὲ κρατῆρες οἶνε ἰσοχειλεῖς."

Ἰσπανία χώρα, ἢ καὶ Ἰβηρία καὶ Ἑσπερία καλεῖται.

Ἰσραηλίτης Ἑβραῖος.

Ἰσσα ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαγόντων καὶ ὄλιος δυσπραγόντων. ἔστι καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου καὶ ἐτέρωδι.

Ἰσσαῖος ὁ πολίτης.

Ἰσσικὸς κόλπος.

Ἰσσινίας ὄνομα κύριον.

Ἰσσοῦς ὄνομα πόλεως. Ἰσος δὲ ὁ ὅμοιος, καὶ προπερισπᾶται· ἔξ ἔ καὶ ἰσότερος.

Ἰσμαι γεινικῆ.

Ἰσε γινώσκειτε.

Ἰσέον δεῖ γινώσκειν.

Ἰση ἴσωνε, εἴσον, προσακτικῶς.

Ἰσημι αιτιατικῆ.

Ἰσία ἢ καθέδρα. καὶ παροιμία "θύειν Ἰσία." εἴρηται ἢ παροιμία κατὰ τῶν μηδενὶ ῥαδίως μετὰιδόντων· δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅποτε ἔθνον Ἰσία, μηδενὶ μετὰιδόντα τῆς θυσίας.

Ἰσιαία πόλις. καὶ Ἰσιαῖος ὄνομα κύριον.

Ἰσιαίτην ὄνομα τόπος.

Ἰσιατορία δειπνητορίον. cf. v. ἐστιατορία.

Ἰσίοις τοῖς τῷ πλοῖε λαίφρεσιν· Ἀριστοφάνης (Ran. 998) "μὴ πρὸς ὄργην ἀντιλέξεις, ἀλλὰ συσελλας, ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἰσίοις."

Ἰσιον ἄρμενον. (Philostat. V. S. 1 25) "πλήρεσιν ἰσίοις ἐς τὴν αὐτὴ σοφίαν καθῆκεν" ἀντὶ τῷ παντὶ σθένει, πάσῃ δυνάμει, ὄλη ψυχῆ. καὶ αὐθις (Synes. p. 37) "ὡσπερ ἐπηνόσσης ὄψε τῆς φύσεως αὐτῆ τὸ οἰκῆον ἔργον, ἔ κατὰ μικρὸν ἀλλ' ὄλοις ἰσίοις ἀπηνέχθη τῆς σοφιστικῆς προμειρέσεως, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐφιλοσόφησεν."

Ἰσιον σαπρὸν ἄρμενον παλαιόν, τριβακον, ἢ μὴ ἀρμόζον, Ἀριστοφάνης (Eq. 914).

Ἰσιορράφος πανῆργος, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν τὰ ἄρμενα ῥαπτόντων. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι δὲ λυποποιοὶ εἰσιν. Ἀριστοφάνης (Th. 942) "ὄλγε ταύτην ἰσιορράφος."

Ἰσιοφόρος ἄρμενοφόρος.

Ἰσοδόκη ἢ ὑποδεχομένη τὸν ἰσόν (Hom. A 434).

Ἰσοπέδη ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπιδος,

ᾧ προσδέεται ὁ ἰσός.

ἰσορημέναι πρὸς θεῶν ἰσόμεναι· (Pisides Heracl. 3 46) "οὕτω γὰρ ἦσαν ἰσορημέναι μόνον ὡς ζωγραφοῦσιν οἱ γραφεῖς τὰς εἰκόνας."

ἰσορῆσαι θεύσασθαι.

ἴσορι (Hom. Σ 501) μάστρυ, ἢ κρητῆ.

ἰσορία ἢ θία· "οὐ γὰρ τί περ παραλίσιον ἢ μυσηρίων ἰσορίαν ἢ τὴν Περσεφόνην ἐθελῆσαι ἀρπάσαι αὐτήν."

ἴσορος ἐπισήμιονος.

ἰσός τὸ κατάρτιον.

ἴσρος Μενάνδρου ἢ ἴσρον, Κρηναῖος ἢ Μακεδῶν, συγγραφεύς, Καλλιμάχου δῶλας καὶ γνώριμος. Ἐρμιππος δὲ αὐτὸν φησι Πέφιον ἐν τῷ β' τῶν διακρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. ἔγραψε δὲ πολλὰ καὶ καταλογόην καὶ ποιητικῶς.

ἴσω γινωσκέτω. καὶ ἴσω ἀντὶ τῷ ἴσσοι (A Eccl. 765) "ἴσω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴδ' ἢ κομμώτρια."

ἰσῶκος καὶ ἰσῶνος, ἐν ᾧ αἱ ἰσοί.

ἴσωρ (an ἴσωρ: cf. Hom. Ω 272) ὁ ἐν ἄκρῳ τῷ ῥυμῷ ἐμπεπηγμένος πάτιλας.

ἴσωρ ὑπερίσωρ πανσύρτω παμμήνω καλῶν δεινῶν συγγῶν τ' ἀχέων· Σοφοκλῆς (El. 850). "κἀγὼ τοῦδ' ἴσωρ" ἀντὶ τοῦ κἀγὼ τοῦ ἐπισήμιον εἰμί, ὅτι ταλαίπωρός εἰμι. οἷοι ὅτι δειλαία εἰμί αὐτῷ τούτῳ τῷ πανσύρτω τῶν πολλῶν ἀχέων, τουτέστι πάντα σῶσαι τὰ κακά. ἢ πανσύρτω τῷ μετὰ πάσης ἐμῆς τῶν κακῶν ὠρημένῳ. παμμήνω δὲ τῷ πλυχρονίῳ καὶ διηνεκῆ. δειλαία αὖν εἰμί, οἷοι πάντα τὰ ἄχρη εἰς ἡμῶς συνεσώρη καὶ δευκῆ παρέμεινεν.

ἴσχανα (an ἴσχανα) ἔξυσα, ἐλάττω. Ἀριστοφάνης (Ran. 951) "ἴσχανα τὴν τέχνην ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίωσι λυκοῖς," ἀντὶ τοῦ διατριβαῖς ὡς ἐπὶ ἀσθενῶντος· "χυλὸν διδοὺς ζωμυλμάτων ἀπὸ βιβλίων ἀπ' ἡθῶν," οὐκ ἀπὸ πεισιάνης ἀλλ' ἀπὸ ἡθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων.

ἴσχανδρος τραγικὸς ὑποκριτής.

ἰσχάνει (Hom. Ξ 387) κωλύει.

ἰσχανόωσα κωλύσσα, καὶ ἰσχανέωσι (Hom. E 89) κωλύσει, κατέχασιν. ἰσχανίω δὲ τὸ ἐπιθυμῶ, γενικῆ.

ἰσχάς ἰσχάς τις οὖσα, ἐπειδὴ κῆρ ἢ δοθῆναι τὴν κρεωφαγίαν τοῖς Ἀθηναίοις (ἢ ἀθληταῖς), ἐχρῶντο τῇ ἰσχάδι. ἢ ἐκαστὴ

προβαίνει· πρῶτον γὰρ ὄλονθος, ἰ, εἶτα σῦκα, εἶτα ἰσχάς, ἴσχειν ἢ αὐξήσιν. πάντα δὲ τὰ τραγή-
 λους ἐκάλουν· Ἀριστοφάνης Πλάτω
 μαθ' ὡς ἀρπασόμενος τῶν ἰσχά-
 6 303) "οὐ καὶ πλοῦτα τυρὸν ἀπο-
 και αὐτὴν ἰσχάδα." καὶ Ἀριστοφά-
 62) "κέχηεν ὡσπερ ἐμποδιζῶν
 ὡσπερ, φησὶν, οἱ τὰς ἰσχάδας
 ἀνεμποδίζουσιν καὶ λάβρως αὐτὰς
 τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δῆμος,
 τῇ Πυκνὴ καθεστῆ, κατακρίνει

ι.
 αἰτεχε, καὶ "ἴσχε τέκος." καὶ
 ἔχειν.

τὸ ἔχειν· "οὐκ ἔξην κηλλίζειν, εἰδ'
 πῶδ' ἐναλλάξ" Ἀριστοφάνης φησὶ
 "τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτε ἴσχει
 (A. Ach. 127) ἀντὶ τοῦ κωλύει καὶ
 ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχο-

ος. Lycophr. 43.

(Hom. B 247) πέπασσο.

θαι (Hom. σ 347) παύσασθαι.

κατεχέτω· (A. Vesp. 1256) "ἴω-
 ηδὲν ἡμῶς ἰσχεῖτω."

εἶν (Procop. Arc. 9) τὸ ἐν τῷ βα-
 τολῷ ἐκατέφρωσε ἐκιντὸν μεταφέρειν.
 τὸ κοῖλον τῷ γλατῶ, ἐν ᾧ ἡ κο-
 ιται, παρὰ τὸ ἴσχειν τοὺς κυθη-

ιυθίαις λεπτολογίας.

ισθῶντες ἀκριβολογῶντες· ἰσχὸς
 ἰς.

ἂν θέρμην εἶχεν ὁ βασιλεύς· διὸ
 ἡμερῶν ἐν τῇ πόλει διέτριψεν."
 (ζέτω ἀντὶ τῷ διεβιβαιῶτο· (Pro-
 27) "ὁ δὲ πρηγῆς κείμενος ἰσχυ-
 ἐν τοῖς Βεριοαίοις ὑπολείφθαι
 ἢ χρημάτων." καὶ αὖθις (Arc. 12)
 ἄφω οὐκ αὐτὸς θεασάμενος, ἀλλὰ
 σθαι ἰσχυριζομένων ἀκούσας."
 ἰσὸς ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. οὕτως

ιγνώμων· "ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀμαρ-
 ἰσχυρογνώμων," ἔξαρκος, σκλη-
 L. 224) "ὁ δὲ Σωκράτης ἰσχυρο-
 καὶ δημοκρατικός."

ἰν μέγα, βαθύ· "ἀλλ' οὐκ οἴμαι
 ἔτι, ἰσχυρὸν τραῦμα λαβοῦσαν

ὕπ' ἐμοῦ." καὶ αὖθις "πνευμάτων δὲ ἐπιγε-
 νομένων ἰσχυρῶν ἐνιοὶ σὸν τοῖς ὑποζυγίοις εἰς
 τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν κυτηνέχθησαν."

ἰσχυρός ἰσχός καὶ δυνάμειος εὐ ἔχων·
 Ἰώσηπος (A. L. 5 8 11) "ὁ δὲ Σαμιψών, ἔτι γὰρ
 φροεῖν ἰσχυρὸς ἦν, ἀντηπάτα τὴν γυναῖκα."
 καὶ Ἀίλιανός φησιν "οὕτως ἄρα οἱ ἰσχυροὶ
 τιμωροὶ πολλὰ εἰς τοὺς εὐρόντας αὐτὰς
 περιτρέπονται, καὶ ὅσα προσέταξαν παθεῖν
 ἔτερον, αὐτοὶ πεπόνθουσι." "τὰ χωρία ἰσχυ-
 ρῶς ὄρθια ἦν καὶ λίθων περιβολαῖς ἀχύ-
 ρωτο." καὶ αὖθις "ἰσχυρῶς εἶχετο τοῦ ἀν-
 δρός," ἐρωτικῶς.

ἰσχυρότερος.

ἰσχύς ἐστὶ συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν,
 νεύρων τε καὶ ὀσῶν καὶ πνεύματος.

ἰσχύων αἰτιατικῇ· (S. El. 696) "ὅταν τις
 θεῶν βλάβη, δύναται ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυ-
 γεῖν" (cf. v. θεός).

ἴσχω, αἰτιατικῇ, κρατῶ.

ἴσχω ζυγῶ ἀντὶ τῆ ἐξ ἴσης. (Julian. or. 8
 p. 244) "ὁ δὲ ἀγαπήσας αὐτὸν καὶ φιληθεῖς
 τὸ λεγόμενον ἴσχω ζυγῶ παρ' ἐκείνου ἠδέως
 μὲν αὐτῷ συνῆν, ἔπραττε δὲ οὐδὲν ἂν μὴ
 πρότερον ἐκεῖνος πύθοιτο καὶ φήσειεν εἶναι
 πρακτέον."

ἰσωνία (A. Pac. 1226) ἰσοτιμία, ἢ ἡ ἴση
 ἀγορά.

ἴσωτο.

Ἰταβύριον ἕρος οὕτω καλούμενον.

ἰταλιώδης ὁ ἀλαζών, ἀπὸ τῶν Ἡυθα-
 γορικῶν. ἢ διὰ τὴν Σύβυριν ὁ λάγνος.

ἰταμός ἀναιδής, σκληρός, ὠμός, παρὰ
 τὸ ἴεσθαι, ὃ ἐστὶν ὀρμῆ· τοιοῦτοι γὰρ καὶ
 οἱ ἀναιδεῖς. "ἢ δὲ νῦν μὲν ἐγὼ ἰταμόν τε
 καὶ ἀκόλασον γέλωτα, νῦν δὲ ἐφθέγγετο ῥή-
 ματα ἀθάδη" (cf. v. ἀκόλασος). καὶ αὖθις
 "τὸ γὰρ μὴ ἐρυθριῶν ἐπὶ τοῖς εἰρημῆνοις
 πάσης ἰταμότητος καὶ ἀνωσχυντίας." ὁ αὐ-
 τὸς μένων ἐπὶ τὸ χρώμα οὐκ ἰρυθριῶ (cf. v.
 ἐρύθημα). καὶ ἰταμώτατα.

ἴτε δεῦτε, ἢ ἀπέλθετε· Σοφοκλῆς (Ai.
 843) "ἴτ' ὦ ταχεῖαι ποινιμοὶ τ' ἐρινύες."

Ἰτέα δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος, ἀφ' ἧς ὁ
 δημότης Ἰτεαῖος. Harp.

ἰτέον πορευτέον.

ἴτην ἐπορεύθησαν.

ἴτης ἰταμός, σκληρός, τολμηρός, καὶ διὰ
 αὐτῶν χωρῶν τῶν πραγμάτων, παρὰ Ἀρι-
 στοφάνει ἐν Νεφέλαις (444).

b Ἰτης ὁ ὀρητικὸς.

Ἰτητέον. παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (131) "Ἰτητέον· τί ταῦτ' ἔχων φραγγεύομαι;"

Ἰτρία κυπρωδὴ πλάσματα. "τὰ δ' ἄλλ' ἐστὶ παρεσκευασμένα, τράπεζαι προσκεφάλαια στρώματα στέφος μύρον τραγήμιθ', αἱ πόρνοι πάρα, ἄμυλοι πλακοῦντες Ἰτρία ὀρχησφίδες. ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε" (A Ach. 1057).

Ἰτρογάλα.

Ἰτρον (ἀπ' ἤτρον) τὸ ὑποκάτω τῆ ὀμφαλοῦ μέρος. ἔξ οὗ καὶ Ἰτρία. καὶ μήτρα ἢ περὶ αὐτὴν ζώνη.

Ἰτυκαῖος χώρα τῶν Ἰτυκαίων.

Ἰτυλος ὄφρατος.

Ἰτυμονῆα (Hom. A 672) τὸν Ἰτυμονέα.

Ἰτυξ ὄρνεον.

a Ἰτυς περιφέρεια ὄπλου· Ξινοφῶν (Anab. 4 7 12) "ὁ δὲ Κυλλίμαχος ὡς ὄρῃ αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς Ἰτυς. ἐν δὲ τούτῳ παραθεῖ' Ἀρισώνυμος." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 28) "γυρῶν τ' ἀγκίστρων κυμπυλόεσαν Ἰτυν."

b Ἰτυς. (AP 6 294) "ἄσπις γηραλέα μὲν Ἰτυν πολέμῳ ὕποι, γηραλέα δὲ ὀμφαλόν· ἀλλ' ἄρετῃ λάμπομαι, ἄς ἐκίχον." καὶ αὐθις (7 232) "ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἐτάρω σχὸν κυκλόεσαν Ἰτυν."

Ἰτύς ἰτέα.

Ἰτω ἰσθμῷ, ἐρχέσθω· "ἀλλ' ἴτω, χαιρέτω, γῆν πρὸ γῆς, ὅποι βούλοιο" (Julian. or. 7 p. 211 A).

Ἰτώνη. καὶ Ἰτωνία ἢ Ἀρτεμις (ἀπ' Ἀθηνῶν).

Ἰτωνίς Ἰτωνίδος χώρα.

Ἰυγγες λεπτοὶ πόροι, καὶ αἱ τέρψεις.

Ἰυγμός βοή, φωνή.

Ἰυγξ Ἥχοῦς ἢ Πειθοῦς θυγάτηρ, ἱερωνίκης καὶ Ἀφροδίτης· καταφαρμακτεσσα δὲ τὸν Δίῳ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις (ἀπ' ἐπ' Ἰοῖ) ἀπωρηθῶσθαι ὑπὸ Ἡρας. καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων κιναιδίον. ἔστι δὲ καὶ ὄργάνιον τι Ἰυγξ καλέμενον, ὅπερ εἰσθῶσιν αἱ φαρμακίδες σρέφειν ὡς κατακηλούμενοι τὸς ἀγαπωμένους. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεόν τι, ᾧ πρόσκειται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν· ὅθεν δεσμεύσιν τοῖς τροχίσκοις.

a Ἰυγξ τὸ ὄρνεον τὸ λεγόμενον σεισοπυγίς.

b Ἰυγξ τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 205) "Ἰυγξ ἢ Νικουῦς, ἢ καὶ διαπόντιον ἔλαυν

ἄνδρα καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισαμένη." (A Lys. 1111) "δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι δεινὴν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγαθὴν πολῦπειρον, ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῆ ληφθέντες Ἰυγγι κοινῇ πάντ' ἐπέτρεψαν," ἀπὸ τοῦ τῷ σῷ πόθῳ, τῇ σῇ θάλλει. οἱ δὲ ὅτι ὄρνεόν ἐστιν ἐπιτήδειον πρὸς τὰς τῶν φίλων κακίας, ἦν φασιν Ἥχοῦς εἶναι θυγάτηρ, ἐνιοὶ δὲ Πειθοῦς. καὶ Ἰυγξιν· "ἢ δὲ Κλειπάτρου ᾤετο ταῖς αὐταῖς Ἰυγξιν, αἰσπερ ὄν Καίσαρος καὶ Ἀντωνίου, καὶ μέντοι καὶ τῷ Σεβαστῷ κρατήσεν τρίτη." καὶ αὐθις (Diog. L. 6 76) "τοιούτη τις προσῆν Ἰυγξ Διογένης τοῖς λόγοις τοῦ κυνός."

Ἰύζει βοῆ, κραῖζει.

Ἰφθίμη (Hom. E 415) ἰσχυρά, καὶ ἰφθιμός ἰσχυρός, καὶ ἰφθιμότητος.

Ἰφι ἰσχυρῶς. ἢ εἰς φι συλλαβὴ κατὰ πᾶσαν πτῶσιν φυλάττεται, εὐθεία (Hes. O. 214) "ὁδὸς δ' ἐτέρηφι," γενικῇ (Hom. A 351) "ἀπὸ χαλκόφι," δοτικῇ "παρραφροσύνηφι," αἰτιατικῇ (Hom. N 308) "ἐπὶ δεξιόφι," κλητικῇ (Alcman ap. sch. Ven. N 586) "Οὐρανίασι ἰφίγαινε." τὸ δὲ νόσφι καὶ Ἰφι μόνον μετέπειον εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν.

Ἰφιάλον τοῦ ἐφιάλτου.

Ἰφια μῆλα (Hom. E 556) ἰσχυρῶς βαθύζοντα· ἴφιον γὰρ τὸ λεπυρόν.

Ἰφιγένεια ὄνομα κύριον.

Ἰφικλῆς ὄνομα κύριον.

Ἰφικλος ὄνομα κύριον, ἰφικλώδης τισὶν ἰσορεῖται γὰρ ταχύτατος εἶναι.

Ἰφικράτης σκυτέως πατρός, Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ στρατηγός, ὃς πρῶτος ἐν τοῖς λεφύροις τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησε μεμνημένον τῷ στρατηγοῦ, πρότερον μόνης τῆς πόλεως ἐπιγραφομένης.

Ἰφικρατίδες εἶδος ὑποδήματος, ἀπὸ Ἰφικράτης. Διμύσκιος ἐν φιλοσόφῳ ἰσοπέ (Phot. p. 342a) "εἰ ποτε δὲ τὰς Ἀττικὰς ἰφικρατίδας ἢ τὰ σνήθη σάνδαλα ὑποδιδήματος περιενόσει."

Ἰφικρατίδης ὄνομα κύριον.

Ἰφίνοος (Hom. H 14) ὄνομα κύριον.

Ἰφίς Ἰφιδος ὄνομα κύριον. ἢ ὁ ταχὺς.

Ἰφίσιος (ἀπ' Ἡφαίστιος) ὄνομα κύριον.

Ἰφίτος ὄνομα κύριον.

Ἰφύη (ἀπ' ἴφου) εἶδος ἀγρίου λαχάνου Ἀριστοφάνης (Th. 916) "ἐγὼ δὲ Μερδίου ὅσον ἐκ τῶν Ἰφύων."

ἰφύς ὄφρυς.
 ἰχθυάα (Hom. μ 95) ἰχθῦς ἀγρευέει. καὶ
 αρομία "ἰχθῦν νήγεσθαι διδάσκεις," ἐπὶ
 ὦν διδασκόντων ἂ ἐπίσανται.
 ἰχθυοβολεύς καὶ ἰχθυοκλός ὁ ἄλιεύς.
 ἰχθυόκεντρον ἡ τρίαινα.
 ἰχθῦς. περισπᾶται.
 ἰχλα ἡ κίχλα.
 Ἰγναίη ἡ Μακεδονία.
 ἰχναῖται ἰχνοσκοπεῖ.
 ἰχνεύει ἰχρυνᾷ, ζητεῖ.
 ἰχνεύμονος εἶδος ζῶον καὶ ἰχθύος.
 ἰχνη. ὅτι τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τῶ
 Χριστοῦ ἀντάλλαγμα καὶ ἰχνη ἐκάλεσαν οἱ ὀ
 ἰμηνεταί. Theodoret. in Ps. 88.
 ἰχνηλατῆσαι κατ' ἰχθους ἀναζητῆσαι.
 ἰχνια σημεῖα ποδός.
 ἰχνος ὁδόν, πορείαν, βῆμα.
 ἰχώρ ἰχώρος τὸ πεπηγὸς αἷμα.
 ἰψ ὁ σκόληξ· καὶ κλίνεται ἰπός. καὶ τὸ
 ἰψεντικὸν ἰψί.
 ἰψω ἔβλαψας· (Hom. A 454) "μέγα δ'
 ἦο λαὸν Ἀχαιῶν."
 Ἰώ ὄνομα. Ἰναγὸς Ἀργείων βασιλεὺς κτί
 ἰ πόλιν εἰς ὄνομα τῆς σελήνης Ἰούς· ἔτι
 ἰ τὴν σελήνην ἐκάλεον Ἀργεῖοι. ἔσχε δὲ
 ἰ θυγατέρα Ἰώ, ἦντινα Πίκοις ὁ καὶ Ζεὺς
 ἰασε καὶ ἔσχε θυγατέρα ἐξ αὐτῆς Λιβύην.
 δὲ Ἰὼ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ διαφθορᾷ ἔφθ
 ἰ εἰς τὸ Σίλπιον ὄρος, κάκει τελευτᾷ. ὁ δὲ
 ἰτῆρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦτο μαθόντες κτί
 ἰ σιν αὐτῇ ἱερόν, καὶ ἐκάλεσαν τὸν τόπον
 ἰπολιν, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ μέχρι τελευτῆς,
 ἰτελοῦντες τὴν μνήμην, καὶ κροῦντες εἰς
 ἰς ἀλλήλων θύρας κατ' ἔτος ἔλεγον Ἰὼ Ἰὼ.
 Malala p. 31.
 Ἰὼ σχετλιασικόν. (Eur. Phoen. 189) "ἰὼ
 ἰμεισι, βαρῦβρομοὶ τε βρονταί." καὶ αὐθις
 Ach. 1203) "ἰὼ ἰὼ, τραυμάτων ἐπωδύ
 ἰν."
 Ἰὼ Ἀριστοφάνης (Vesp. 1332) "ἰὼ χελῶ
 ἰ μακίραιοι τοῦ δέρματος καὶ τρισμακά
 ἰ αιτοῦπὶ ταῖς πλευραῖς, ὡς εὐκατηρέψασθε
 ἰ εἰ ρουβυσικῶς." (Pac. 243) "ἰὼ Προσιαι
 ἰ νις ἄθλαι καὶ πεντάκις καὶ πολλῶν δεκά
 ἰ ς, ἀπολείσθε τήμερον." ἔξι δὲ πόλις Λα
 ἰ πωνική.
 Ἰὼ σκότος, ἐμὸν φῶς, ἔρεβος ὡ φαιεν
 ἰ ταιον ἐμοί, ἔλεσθ' ἔλεσθ' ἐμ' οἰκῆτορα, ἔλε
 ἰ θ' ἐμ'· οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὐθ' ἀμείρων

ἔτ' ἄξιος βλέπειν τίν' εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων"
 (S Ai. 394). τετέστιν, οὔτε θεῶν οὐτ' ἀνθρώ
 ἰ πων γένος ὄραν ἄξιός εἰμι εἰς ὠφέλειαν·
 ἄξιον τοίνυν ἐξίναι τοῦ βίου. ἢ οὕτως· εἰς
 ἰ ὠφέλειαν οὐκ εἰσὶ μοι οὔτε ἄνθρωποι οὔτε
 ἰ θεοί· τί οὐκ ζῶ; ὡς ἂν εἴ τις θάνατον σω
 ἰ τηρίαν νομίσειεν.
 Ἰωάβ ὄνομα κύριον.
 Ἰωάθαμ ὄνομα κύριον. ζῆται ἐν τῷ Ἀβι
 ἰ μέλεχ.
 Ἰωακείμ ὄνομα κύριον.
 Ἰωάννης ὄνομα κύριον.
 ὅτι ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τῆς
 ἰ ἐν Πάτριω ἔξορίας ἐπανελθὼν συντάττει τὸ
 ἰ εὐαγγέλιον ὦν ἐτῶν ρ', διαρκέσας ἕως ἄλλων
 ἰ ἐτῶν ρκ'. ἐκεῖσε διάγων καὶ συγγράφεται τὴν
 ἰ θεολογίαν. δέχεται δὲ ὁ Χρυσόστομος καὶ τὰς
 ἰ ἐπιστολάς αὐτοῦ τὰς τρεῖς καὶ τὴν ἀποκά
 ἰ λυψιν.
 Ἰωάννης ὁ Λαμιασκητός, ὁ ἐπικληθεὶς
 ἰ Μανσοῦρ, ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἔλλογμώτατος,
 ἰ οὐδενὸς δεύτερος τῶν κατ' αὐτὸν ἐν παιδείᾳ
 ἰ λαμψάντων. συγγράμματα αὐτῶ πάνυ πολλὰ
 ἰ καὶ μάλιξ φιλόσοφον, εἰς τε τὴν θείαν γρα
 ἰ φῆν παρὰλληλοι κατ' ἐκλογὴν, καὶ οἱ ἄσμα
 ἰ τικοὶ κανόνες, ἰαμβικοὶ τε καὶ καταλογάδην,
 ἰ συνηκμαῖε δ' αὐτῷ καὶ Κοσμῆς ὁ ἐξ Ἱερο
 ἰ σολύμων, ἀνὴρ εὐφροσύνης καὶ πνεύμ
 ἰ σικῆν ὅλως τὴν ἐναρμόνιον. οἱ γοῦν ἄσμα
 ἰ τικοὶ κανόνες Ἰωάννη τε καὶ Κοσμῆ σύγκρι
 ἰ σιν οὐκ ἐδέξαντο, οὐδὲ δέξιαντο ἂν μέχρις
 ἰ ὁ καθ' ἡμᾶς βίος περιωιδῆσεται.
 Ἰωάννης ὁ ἐκ Καππαδοκίας ἐπαρχος
 ἰ Ἰουστινιανοῦ λόγων μὲν τῶν ἐλευθερίων καὶ
 ἰ παιδείας ἀνίκοις ἦν (οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς
 ἰ γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν ὅτι μὴ γράμ
 ἰ ματα, καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς, γράψαι), φύ
 ἰ σεως δὲ ἰσχύι πάντων γέγονε δυνατώτατος
 ἰ ὦν ἡμεῖς ἴσμεν· γινώμι τε γὰρ τὰ δέοντα
 ἰ ἰκανώτατος ἦν καὶ λύσειν τοῖς ἀπόροις εὐρεῖν.
 ἰ πονηρότατος δὲ πάντων ἀνθρώπων γεγονώς
 ἰ τῇ τε τῆς φύσεως δυνάμει ἐς τοῦτο ἐχρησ
 ἰ τῶ, καὶ οὔτε θεοῦ λόγος οὔτε ἀνθρώπων αὐτὸν
 ἰ αἰδώς τις εἰσήκει, ἀλλὰ βίους τε αὐτῷ ἀν
 ἰ θρώπων πολλῶν ἀπολύσαι κέρδους ἕνεκα
 ἰ καὶ πόλεις ὅλας καθελεῖν ἐπιμελὴς ἦν. χρό
 ἰ νου γοῦν ὀλέγου χρήματα μέγιστα περιβαλό
 ἰ μενος ἐς κραυάλην τινὰ ἐκλελάκτικεν ὄρον
 ἰ οὐκ ἔχουσαν, ἄχρι μὲν ἐς τὸν τοῦ ἀρίστου
 ἰ καιρὸν ληϊζόμενος τὰς τῶν ὑπῆκόων οὐσίας,

μέθῃ δὲ τὸ λοιπὸν καὶ σώματος ἔργοις ἀσελ-
γείσιν ἠσχολημένος. κατέχειν δὲ αὐτὸν οὐ-
δαμῆ ἴσχυεν, ἀλλὰ τὰ τε βρώματα μέχρι ἐς
τὸν ἔμετον ἦσθιε, καὶ τὰ χρήματα κλέπτειν
μὲν ἦν ἐσαεὶ ἔτοιμος, προῖσθαι δὲ καὶ δι-
πυρῶν ἔτοιμότερος. Procop. Pers. 1 24.

οὗτος δὲ ὁ Ἰωάννης πᾶσιν ἀνθρώποις
βαρὺς ἦν ὁμοίως καὶ χαλεπός, πληγὰς τε τοῖς
προσπίπτουσιν ἐντεινόμενος καὶ τὰ χρήματα
ἀπαξάπαντα λόγιῳ οὐδενὶ ληϊζόμενος τὴν δι-
κην ὀρθῶς καὶ δικαίως τῆς ἐς τὴν δίκαιαν
παρανομίας ἐξέτισεν. id. 1 25.

α Ἰωάννης Φιλαδέλφους Ἀυδός. οὗτος
ἔγραψε περὶ μηνῶν βιβλίον α', καὶ περὶ διο-
σημιῶν ἕτερον, καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων
μυθηματικῶν. προσομιλεῖ δὲ ταῦτα Γαβριη-
λῆ τινὶ ὑπάρχῳ.

ο Ἰωάννης ὁ ἐπονομαζόμενος Στοβεὺς
ἀνθολόγιον περιέχον τὰς πρὸς πᾶσι πολλῶν
δόξας ἐν βιβλίοις δ', ἐνάρετα πάντῃ καὶ γέ-
μιστον πάσης παιδείσεως. γράφει δὲ ταῦτα
πρὸς Σεπίμιον υἱὸν αὐτοῦ.

ι Ἰωάννης ὁ τυραννήσας εἰς Ῥώμην ἐπὶ
Θεοδοσίου πρῶτος ἦν καὶ ξυνέσεως ἐν ἡκῶν
καὶ ἀρετῆς μεταποιεῖσθαι ἐξέπισάμενος· ὅς
τὴν τυραννίδα μετρίως ἐξηγήσατο, οὐδὲ τοῖς
διυβύλλουσι τὴν ἀκοὴν ὑπέσχετο, οὐδὲ φρόνον
ἄδικον εἰργάσασθαι ἐκίον γε εἶναι, οὐδὲ χρη-
μάτων ἀφαιρέσει ἐπέθετο. Procop. Vand. 1 3.

β Ἰωάννης γραμματικὸς Ἀλεξανδρεύς, ὁ
ἐπικληθεὶς φιλόπρονος. τούτου συγγράμ-
ματα πάμπολλα, γραμματικὰ φιλόσοφα ἀρι-
θμητικὰ ἠθροικία, τῆς τε θείας γραφῆς, καὶ
κατὰ τῶν ἰη' Προκλείων ἐπιχειρημάτων, καὶ
κατὰ Σεβήρου, πλὴν ὅτι πρὸς τῶν τῆς ἐκ-
κλησίας διδασκάλων ὡς τριδέτης ἐκρίλλε-
ται καὶ τοῦ καταλόγου τῶν ὀρθοδόξων ἀπο-
διώκεται.

η Ἰωάννης Ἀντιοχείς, ὁ ἐπικληθεὶς χρυ-
σόσομος, πρεσβύτερος μὲν ἐν πρώτοις Ἀν-
τιοχείς, Εὐσεβίου δὲ τοῦ Ἐμισσηνοῦ φιλο-
σόφου καὶ Διδώρου ἀκόμθου. οὗτος πολλὰ
συγγράμματα λέγεται, ἀπ' ὧν οἱ περὶ ἱεροσύ-
νης ὑπερβάλλουσι λόγοι τῷ τε ὕψει καὶ τῇ
φράσει καὶ τῇ λειότητι καὶ τῷ κάλλει τῶν
ὀνομάτων. τούτοις ἐφύμιλλοι καὶ οἱ εἰς τοὺς
ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ λόγοι, καὶ ἡ τοῦ κατὰ
Ἰωάννην εὐαγγελίου σημασία, καὶ τὰ εἰς τὸν
Ματθαίου καὶ Μάρκον καὶ Λουκᾶν ὑπομνή-
ματα. τὰ δὲ λοιπὰ αὐτοῦ συγγράμματα κρείτ-

τονα ἀριθμοῦ τυγχάνει· ἕπασαν γὰρ Ἰου-
δαϊκὴν γραφὴν καὶ Χριστιανικὴν ὑπεμνημά-
τισεν ὡς ἄλλος οὐδεὶς. τὰς τῶν μαρτύρων
δὲ πανηγύρεις ἐπηύξησεν ἐν τῷ σχεδιάσει
ἀνεμποδίως καὶ τὴν γλώσσαν αὐτῷ καταρ-
ρεῖν ὑπὲρ τοὺς Νειλίους καταρράκτας. οὐ-
δεὶς οὖν τῶν ἀπ' αἰῶνος τοιαύτην λόγον
ἠτύρησεν εὐροῖαν, ἦν μόνος αὐτὸς ἐπιλό-
τησε, καὶ μόνος ἀκισθῆλως τὸ χρυσοῦν τι
καὶ θεῖον παρὰ πάντας ἐκκληροποίησεν ὄνομα.
τῶν δὲ συγγραμμάτων αὐτοῦ καταλέγει τὸν
ἀριθμὸν οὐκ ἀνθρώπου, θεοῦ δὲ μᾶλλον τὸ
τὰ πάντα γινώσκοντος.

οὗτος ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ χρυσοσομος
ἀσκητὴς ἦν ἄκρως, καὶ πολυύγουνος καὶ
φιλήσυχος λίαν καὶ διὰ ζῆλον σωφροσύνης
εὐπυρρησίας καὶ ἀκρόβολος· θημῷ γὰρ
μᾶλλον ἢ αἰδοῖ ἐχαρίζετο, καὶ ἐλευθεροσφί-
πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀμέτρως ἐπέχετο
καὶ ἐν μὲν τῷ διδάσκειν πολλὰς ἦν πρὸς ἀφ-
λειαν, ἐν δὲ ταῖς συντυχίαις ἀλαζονικός τε
καὶ ὑπερύπτῃς ἐνομιλετο τοῖς αὐτὸν ἀγα-
οῦσι. διὸ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν προβληθεὶς
μεῖζονι ὀργῆι κατὰ τῶν ὑπηκόων ἐπέχετο,
πρὸς διόρθωσιν ἐκύσου καὶ σωτηρίαν καὶ
τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους μεταλλάττειν.
οὐ τοῖνον εἰ μὴ τις εἴη κόλαξ, τοῦτον ἀλα-
ζόνα εἶναι νομίζον· οὐδ' αὖ πάλιν, εἰ μὴ
λαξ εἴη καὶ ἀγεννής, τοῦτον μετρίοφρον
λετέον, ἀλλὰ τὸν ἐν τῇ προσηκούσῃ τῷ
τῇ ἐλευθέρῳ πρεπούσῃ ἑαυτὸν φελάττειν
μεγαλόψυχον μὲν εἶναι προσήκει, ἐξ ὑπερή-
φανον· ἀνδρεῖον, ἐ θρασύν· ἐπιεικῆ, ἐ ὑ-
λοπρεπῆ· μετρίοφρον, ἐ ταπεινοφροσύνῃ
ὑποκρινόμενον· ἐλευθέρῳ, ἐκ ἀνδραποδείας
ὡς καὶ αὐτὸς λέγει· "διὰ τῆτο ποικίλον ἔγω-
δεῖ τὸν ποιμένα καὶ διδάσκαλον. ποικίλον εἰ
λέγω ἐξ ὑπελον, ἐδὲ κόλακα καὶ ὑβριστή,
ἀλλὰ πολλῆς ἐλευθερίας καὶ πυρρησίας ἀφ-
μεσον, εἰδότε καὶ συγκατεῖναι χρησίμως, ὅτι
ἀπαιτῆ τῆτο ἡ τῶν πρῶτων ἐπόδοις,
καὶ χρῆσθον εἶναι ὁμῶ καὶ αὐστηρόν. ἐ γὰρ ἐπὶ
τρόπῳ χρῆσθαι τοῖς ἀρχομένοις ἅπανσι δέον,
ἐπεὶ μηδὲ λυτρίων παισὶν ἐνὶ μόνῳ φαρμάκῳ
πᾶσι τοῖς κάμνεσι προσφίρεσθαι καλόν, μὴ
κυβερνήτῃ μίαν ὁδὸν εἰδέναι τῆς πρὸς τὸ
πνεύματι μάχης. ἐννόησον ἔν ὁμοίῳ τῷ
εἶναι χρῆ τὸν μέλλοντα πρὸς χειμῶνα τῷ
τον ἀνθ' ἑξείν καὶ τοιαύτην ζύλην καὶ τοσού-
τά κῦματα, πρὸς τὸ γενέσθαι τοῖς πᾶσι τὰ πάντα

πάντας κερδήσῃ. καὶ γὰρ σερμὸν εἶναι τὸν τοιοῦτον καὶ ἄτυφον καὶ φοβερὸν προσηγή καὶ ἀρχοντικὸν καὶ κοινωνικὸν ἀδέκασον καὶ θεραπευτικὸν καὶ ταπεινὸν ἀδούλωτον καὶ φαιδρὸν καὶ ἡμερον, ἵνα ὅς ταῦτα εὐκόλως δύνηται μάχεσθαι. οὐδ' ἔτι τὸν ἐνάρετον καὶ ἐγέφρονα φεύγειν κολακεύειν καὶ κολακεύεσθαι, μήτε ἄλλοικὸν εἶναι μήτε κόλακα, ἀλλ' ἀμφοτέρων ἢ κακῶν τούτων κολάζειν τὴν ἀμετρίαν, ἢ ἐλεύθερον εἶναι, μήτε εἰς ἀυθάδειαν ἀποίνουτα μήτε εἰς δαλοπρέπειαν καταπίπτοντα. πρὸς μὲν γὰρ χρηστὸς ταπεινὸν ὑπύρχειν ἢ πρὸς δὲ θρασείας ὑψηλὸν, ἐπέπερ οἱ μὲν κτῆν εἶναι τὴν ἐπικείραν ἠγροῦνται, οἱ δὲ θράϊαν τὴν θρασύτητα. ἐκείνοις μὲν τὴν κτηροφροσύνην προσφέρειν, τούτοις δὲ τὴν θράϊαν, σβεννύουσιν αὐτῶν τὴν ἀπὸ τῆς καυτήτος δόξαν, ἵνα τοὺς μὲν ὑπερήλθης, ἢ δὲ ταπεινώσης τὸ φρόνημα. κυριὸς γὰρ παντὶ πράγματι, φησὶ Σολομῶν, τῆς ἐπισημότητος ἐξουσίας, ἐλέγχε παρακλήσεως, ἰδοῦς πικροσύνας, χρηστότητος ἀποτομίας, ἢ ἀπαυξάντως παντὸς πράγματος, ὡς ποτὲ ἢ τὸ τῆς ταπεινότητος δεικνύειν καὶ μιμνῆσαι ἐν ταπεινώσει τὰ παιδία κατὰ τὴν κυριότητα φωνῆν, ποτὲ δὲ τῆ ἐξουσία κερδήσει, ἢ ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομήν καὶ εἰς καθάρσειν, ὅταν ἢ χρεῖα ἐπιζητῆ ἢ παρορησίαν, καὶ ἐν καιρῷ μὲν παρακλήσεως τὸ χρηστὸν ἐνδείκνυσθαι, ἐν καιρῷ δὲ οὐραμίας τὸν ζῆλον ἐμφανῆσαι, καὶ ἐφ' ἐκάστῃ τῶν ἄλλων ὁμοίως τὸν ἔγκριτον καὶ δέον λογισμὸν ἀποφέρεσθαι. λογισμοὶ γὰρ καίων κρίματα. καὶ Ἰσίδωρος (Pelus. 5 168) ὃν ἄρχοντα δίκαιον εἶναι δεῖ καὶ φοβερὸν, οἱ μὲν εὖ βιοῦντες θαρροῖεν, οἱ δ' ἄμαρτυροὶτες ὀκνοῖεν. Θάτερον γὰρ θάτερον χωρὶς ἀναρχία μᾶλλον ἐστὶν ἢ ἀρχή. εἰ μὲν γὰρ ἴσως ἦσαν εὐπειθεῖς καὶ φιλόστοιχοι, ἀγαθήτης ἔδει μόνης, καὶ δὲ φιλαμαρτήμονες, ἴβου. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἀγαθοὶ εἰσι καὶ καὶ ἀμφοτέρω καταχειριστέον τῷ ἄρχοντι καὶ πρῶτα μὲν. Cedronus.

Ἰωαννίκιος ὄνομα κύριον.

Ἰώβ βασιλεὺς Ἱεροσολύμων μετὰ θάπτον Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως προέδωκε τὴν ἐπισημότητα τὴν πρὸς τὸν θεόν. συνδιεφθάρησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τοῦ πληθους πρωτότοις, ὥστε πλημμελεῖν εἰς τὰ δίκαια

καὶ νεομισμένα παρ' αὐτοῖς ἄριστα εἶναι. δυσχεράνας δὲ ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τοῦ βασιλείως καὶ τῶν ἄλλων πέμπε τοὺς προφήτας διαμυρτωρησομένους τε τὰ κρατούμενα καὶ παύσοντις τῆς ποτηρίας αὐτοῦς. οἱ δὲ ἰσχυρὸν ἔρωτα καὶ δευτὴν ἐπιθυμίαν ἄρα ταύτης εἶχον. ἀλλὰ καὶ Ζαχαρίαν σὶδν τοῦ ἀρχιερέως Ἰωδαὲ κατέλευσαν λίθοις ἐν τῇ ἱερῷ, διότι προεφήτευσεν αὐτοῦς τιωρίαν μεγάλην ὑρέξειν μὴ παιδομένουσ. Joseph. A. I. 9 8.

Ἰώβ ὁ μέγας ὄντως ἐκείνος καὶ γενναῖος τῆς ἀληθείας ἀγωνιστής, ὁ πρῶτος ἀνοξίας τὸ γυμνικὸν ἐκεῖνο καὶ πυγκόσμιον γάδιον, ὁ τὸν ἀντίπαλον πάσαις ταῖς πύλαις καταβαλὼν, ὁ μέχρι καὶ τῶν ὀσείων τὰς πληγὰς καὶ τοὺς μύλωπας εἰσδεξάμενος καὶ μείνας ἀήτητος, ὁ σκολήκων πλήρης καὶ σεφανίτης, ὃν οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε κατασφῶσαι καὶ κινῆσαι τὰ ὑπὸ θεῶν, ἀλλ' ἔτι βεβηκεν ὡς περ τις ἀνδρίας ἀπερίτρεπτος ἢ καὶ ἄκμιον ἀνήλατος, δι' ὅλον τοῦ βίου καταπαλαίων καὶ κατωρύσων τὸν ἀντικείμενον. οὗτος πρῶτος κατεπάτησε τὸν διάβολον, οὗτος ἔρωτα κατὰ τοῦ πονηροῦ νίκης τρόπον, οὗ Νέμεα καὶ Ὀλύμπια Ἰσθμιά τε καὶ Πύθια καὶ ὅσα Ἑλληνικοὶ διακομπαίεσι λόγοι ἀγωνιζόμενος, ἀλλὰ πρὸ παιδίων καὶ κτήσεως καὶ βοσκημάτων καὶ θεραπείας καὶ πάσης τῆς τοῦ βίου διαγωγῆς καὶ πτωμάτων οικίας, τύφους τὰς αὐτὰς καὶ πολυάνδρια τῶν ἑαυτοῦ παιδίων γεγενημένος ὁ καρτερόψυχος θεουσάμενος, ἔς ἐν μιᾷ ἡμέρῃ καὶ ὥρῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐβωχόμενος καὶ συνεσθιόντις κατέβρωσε σωρηδὸν ὁ παμμίαρος, ἐπισείσας αὐτοῖς τὸ δωματίον, οὗ δύο καὶ τρεῖς ἢ τέτταρας, ἀλλὰ δέκα τὰς πάντας καὶ πάσας καταβαλὼν. καὶ οὐδὲ μέχρι τούτων ἢ λέσσει καὶ βυσκανία ἠρόκσθη τῷ ἀντιπάλῳ, εἰως αὐτὸν τὸν ἀθλήτην γυμνὸν ἐπὶ τῆς κοπρίας ἐκκαλεσάμενος, καὶ κατὰ σικτον ὅλον τοῖς ἔλκεσι καὶ πλήρη σκολήκων ἀπεργυσάμενος, θέαμι φρικτὸν τε καὶ ξέρον ὅλη τῇ ἑφ' ἡλίῳ κατέβησεν, ἔτεσαν ἐπὶ τὰ τοῖς ὀδοῖσι δαρδύλιον καὶ τῇ γλώσσῃ λεγώμενος ὅλον τὸ σῶμα τοῦ μάκαρος, μέχρις ὅτε τὴν ἤτταν ἐφ' ἑαυτὸν ὁ παμμίαρος ἐπεσπάσατο καὶ τὴν ἀισχρῆνην τέλειον ἐκληρώσατο. ἔχεις τὸ λοιπὸν καὶ τοῦτῃ τῷ φιλοσόφῳ τὰ ἐπαθλα· ἔχεις καὶ τοῦτον τὴν βίβλον πολὺ τῆς Ὀμήρου καὶ Πλάτωνος ἀγδύ-

νος λιγυρώτερον ἄδυσαν, οὐ μύθων καὶ πιδῶν ἀλλοτριῶν ὑψηγῆσεις διαγορευούσαν, ἢ τὸν θρασυτάτον Ἀχιλλέῳ ἢ τὸν Ὀδυσσεῖα τὸν πολυμήχανον, ὧν αἱ σφαγαὶ τυγχάνουσι τρόπαια καὶ γυναικῶν φθοραὶ κατορθώματα, ἀλλὰ τὸν Σατανᾶν ὑπὸ γυμνοῦ τινὸς καὶ ἀόπλε καὶ μόνος καταρυσσόμενον, καὶ φίλων συμπαθῶν δημογορίας καὶ δάκρυα, καὶ φυσιολογίαν ὅλης τῆς κτίσεως, καὶ ζῴων καὶ ὀρνέων φύσεις, καὶ λαμπρὰ τινα διηγήματα, καὶ αὐτῷ δὲ τῷ δρᾶκοντος τὴν εἰκόνα τοῦ σκολιοῦ καὶ πολλὰς ἔχοντος τὰς ἐλξεις καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς πῦρ ἀποσιβόντας, καὶ τὴν εἰς ἄδυσ καὶ τῶν καταχθονίων τῷ μονογενῆς νιῆ τῷ θεῷ συγκατάβασι, καὶ τὴν ἐξ ἄδου καὶ τῶν νεκρῶν ἀναβίωσιν· καὶ πάλιν τὸν δίκαιον σεφανίτην ἀναγορευούσαν καὶ παῖδας καὶ κτῆσιν ὄλην πολυπλασίω λαμβάνοντα, καὶ χρόνον ζωῆς διπλασιαζόμενον, καὶ θυγατέρων ὀνόματα ἐξαλλάσσοντα· οὐ Ἀθήδας ἢ Εὐρώπης καὶ Ἀντιόπης, ὡς ὁ τῶν θεῶν ὑπατος Ζεὺς διεκόρησεν, ἀλλ' Ἡμέρας τε καὶ Κασίας καὶ Ἀμαλθείας προσωνυμίας λαμβάνουσι, καὶ τὸ κριθῆναι πασῶν γυναικῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐκπεπέξευσι, καὶ τὸ δὴ μέγιστον τῷ νικηφόρῳ καὶ σεφανίτῃ Ἰωβ τὴν εὐγένειαν ὡσπερ τι γνώρισμα καὶ κληρὸν λαχούσας ἐξείρετον. μόνος γὰρ οὗτος εὐγενῆς τῶν ἀπ' ἡλῆς ἀνατολῶν, ὁ κλεινὸς καὶ τριπόθητος, ὁ τοῦτο κερδάνυς τῶν ἑαυτοῦ ἄθλων τὸ τελευταῖον καὶ ἔσχατον, τὸ μετὰ Χριστοῦ συναυσεῖν καὶ τὸν τῆδε κόσμον θεάσασθαι πάλιν μετὰ τῷ σώματι, ὃ κατὰ τὸν Ἡρακλῆες μῦθον καὶ τὴν Ἀδμήτην Ἀλκῆσιν, ἣν ὁ καλλίνικός τε καὶ τριόσπερος ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς τελευτήσασαν ἤγειρε, καὶ ἔσχατον πυρὸς τε καὶ γυναικὸς γέγονε παραύλωμα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἄρρητον τοῦ σωτήρος ἡμῶν δύναμιν, τῷ τὸν ἄδην σκυλεύσαντος καὶ τὸς νεκρὰς ἐκ τῶν καταχθονίων ἀρπάσαντος, ὃς καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ γεννήτορος μετὰ τοῦ προσλήμματος, καὶ βασιλεύει πάσης ἡοράτου τε καὶ ὄρατῆς κτίσεως.

Ἰωβιλαῖος μὴν παρὰ Ἰουδαίοις τιμώμενος. ἴστων δὲ ὅτι τὸ ἀργὸν ἔτος κατὰ ἑπταετησίαν ἤρχετο παρὰ Ἰουδαίοις, ὁμοίως ταῖς ἑβδομάσιν ἡμέραις.

Ἰωγή (Hom. ξ 533) σκέπη.

Ἰωθαέ. οὗτος ἱερεὺς ἦν, ὃς διὰ τὴν πολ-

λὴν αὐτῷ ἐστέβειαν ἐβίωσεν ἔτη ρλ' (Galip. 10).

Ἰώεσδρος ὄνομα κύριον.

Ἰωή πνοή.

Ἰωήλ ὄνομα κύριον.

Ἰωθάμ ὄνομα κύριον.

Ἰώθη ἐχολώθη.

Ἰώθων ὄνομα κύριον.

Ἰωκάς (Hom. E 521) ὄνομα, διῶ:

Ἰωκά τε διακρυόεσαν (Hom.

Ὀμηρος Ἰωκυ λέγει τὴν Ἰωκῆν, ὡς Ἰ (O. 536) κρόκυ τὴν κρόκην, καὶ αὐτῆρος (E 299) τὴν ἀλκῆ ἀλκί, "ἀλκί πεπ λέγει δὲ Ἰωκῆν ἀπὸ μέρους τὴν μάχην διώξεως αἰτία γίνεται· ὅθεν καὶ βί πῶλεμον ἀπὸ τοῦ ἀλαλαγμοῦ.

Ἰώ, κλάετ' ὦ βολοσάται, αὐτοὶ τάρχαια καὶ τόκοι τόκων. οὐδὲν γὰρ φλαῦρον ἐργύσαισθ' ἔτι. οἶος ἐμοὶ τ τοῖσδ' ἐνὶ δώμουσι παῖς, ἀμφῆκει γλώσσων, πρόβολος ἐμός, σωτήρ δόμοις, βλάβη, λυσανίος πατρῶων μεγάλων (A Nuh. 1158).

Ἰώλκυ ἀύλακυ.

Ἰώμαι αἰτιατικῆ. Ἰώμενος θερι-

Ἰων Χίος τραγικός καὶ λυρικός λόσοφος, υἱὸς Ὀρθομένους, ἐπικλησίου θου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγωδίας διδάσκει τῆς πρ' Ὀλυμπιάδος. δρᾶματα δὲ αἰ οἱ δὲ λ', ἄλλοι δὲ μ' φασίν. οὗτος περὶ μετεώρων καὶ συνθέτης λόγους· ζων Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός Ἀσίδων φων. Ἀθήναιος et διθυραμβοδιδάσκαλοι Ἰων τραγωδίας ποιητής, Χίος τὸ ἰὼν βελῶν. ἰὼν δὲ ὀξυτότως αἰ πορευθεῖς.

Ἰωνάθης ὄνομα κύριον.

Ἰωνῆς ὄνομα κύριον.

Ἰωνες Ἀσιῶται καὶ Ἀττικοὶ Ἀσίδιὰ τοῦ ω μεγάλῃ· (AP 7 27) "εἰς κάρεσσιν, Ἀνάκρεον, εὐχος Ἰώνων." τούτοις Δαρειὸς ἐπὶ Σκύθας ἰὼν ξιν ἐπὶ τοῦ Ἰσραὲ ἐχρήσατο· ἐκτομίαι τῶν τοὺς εὐγενεστάτους ἐποίει, καὶ πατὰς θυγατέρας.

Ἰωνιά ὁ λειμὸν τῶν ἰων, ὡσπερ νιά ὁ τῶν ῥόδων καὶ κρινωνιά ὁ τῶν:

Ἰωνία χώρα. καὶ Ἰωνίας πόλεις· ἐνοικίζει Νηλεὺς ὁ Κόδρου. εἰσὶ δὲ Ἰ Ἀνδρόκλου, Μίλητος Μυσοῦς Πιρήνη

Ἀλέβδος Ἐρυθραὶ Φώκαια Κλαίος Σάμος.

ἰς Ἑλληνικός, Ἀθηναῖος, ἀρχαῖος. ὡς ἀντὶ τοῦ ἀβρωῶς. "ἐμειροφῶ- ἰ διεκλιῶντ' ἰωνικῶς" Ἀριστοφάνης οριαζούσαις (169).

χώρα.

ἢ δίκαιος.

Ὀρχοῖου υἱὸς βασιλεὺς Ἰσραήλ, ἰας καὶ πονηρίας ἀνάπλεως καὶ δὲ τὰ ἄλλα θρασυήριος.

ιος ὄνομα κύριον.

Θυρωρός, φύλαξ. καὶ παρομιμία ἰωραῦ." καὶ ὁ νόμος ὁ παρ' ἐκτὸς ἰωραῦ ἐκέλευεν εἶναι τοὺς ἰς. ἐπὶ τοῖνυν τῶν ἀπειλούντων νομένων τῇ παρομιμίᾳ ἐκέχρητο.

οὗτ' βασιλεὺς Ἰουδαίων. οὗτος τῷ θεῷ· διὰ δὲ τὴν πρὸς Ἀγαθὸν ἔφη πρὸς αὐτὸν Ἰησοῦ ὁ προφή-

Ἄναη "βασιλεῦ Ἰουσαφάτ, εἰ σὺ βοηθεῖς ἢ μισομένην ὑπὸ κυ-

ρις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σέ θρηγὴ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὐρέθησαν ἐν

ἰτι ἐξῆρας τὰ ἄλλα ἀπὸ τῆς γῆς ἰ κατεθύθυνας τὴν καρδίαν σου

τὸν κύριον, καὶ εὐρέθη ἡ καρδία πρὸς κύριον, διὰ τῆτο ἐφείσαστό

ος, πλὴν ὅτι διεκόπη τὰ ἔργα σε ἴβησαν τὰ πλοῦτά σε." κἀντεῦθεν

τα ὡς ἐλαττοῖ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀμυρωρίας τὰ προγεγενημένα κατορ-

ἰ γὰρ θεὸς ταῦτα ἐκείνοις ἀντι- τως ἐκφέρει τὴν ψῆφον.

ἐκ ὄνομα κύριον.

ος Ἰουδαῖος φιλαλήθης λέγων ποδρόμος καὶ περὶ τῷ κυρίῳ ἡμῶν

αὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ματ- ερίως ἐξ Ἱεροσολύμων, ὁ γράψας

κτὴν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις κ'. ἰς παρὰ Ἐσπασιανοῦ μετὰ Τίτου

κτύτου ἐπὶ τῇ τῶν Ἱεροσολύμων ἐλείφθη, καὶ σὺν αὐτῷ εἰς Ῥώ-

ζ λόγους τῆς Ἱεροσολύμων ἀλώ- βασιλεῦσι προσήνεγκεν, οἵτινες τῇ

ἰβλιοθήκῃ παρεδόθησαν, καὶ διὰ τῆς συγγραφῆς ἀνδριάντος ἠξιώθη.

καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας ἀπὸ τῆς τῷ κόσμῳ ἀρχῆς ἕως ἰδ' ετιανοῦ Καίσαρος· καὶ β' βίβλος

ἑτέρας ἀρχαιότητος κατὰ Ἀπίωνος γραμμα- τικοῦ Ἀλεξανδρείως, δς ἐπὶ Καλλιγόλῃ πρεσ- βευτῆς ἀπετάλη παρὰ τοῦ μέρους τῶν Ἑλ-

λήνων κατηγορήσιον Φίλωνος διὰ λόγῳ τῶς κατ'ἀγνοσίαν περιέχοντος τοῦ Ἰουδαίων ἔθνος.

ἔσι καὶ ἄλλος αὐτοῦ λόγος, περὶ αὐτοκράτο- ρος λογισμοῦ, ἐνάρετος πάνυ, ἐν ᾧ καὶ τοῦ

πάθους τῶν Μακκαβαίων ἐμνήσθη. οὗτος ἐν τῇ ἰθ' τῆς ἀρχαιολογίας βίβλῳ φανερώς

ὁμολογεῖ διὰ τὸν ὄγκον τῶν σημείων τὸν Χρι- στὸν ἐσφάχθαι παρὰ Ἰουδαίων, καὶ Ἰωάννην

τὸν βαπτιστὴν ἀληθῶς γεγενῆσθαι προφήτην, καὶ διὰ τὴν σφαγὴν Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου

τὰ Ἱεροσόλυμα πεπορθῆσθαι. γράφει δὲ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως· "γί- νεται δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Ἰησὺς, σφ-

φὸς ἀνήρ, εἴ γε ἄνδρα αὐτὸν λέγειν χρη· ἦν γὰρ παραδόξων ἔργων ποιητής, διδύσκαλος

ἀνθρώπων τῶν ἡδονῇ τάληθῆ δεχομένων, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν Ἰουδαίων πολλοὺς δὲ καὶ

τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπηγάγετο. ὁ Χριστὸς οὗτος ἦν. καὶ αὐτὸν ἐνδείξει τῶν πρώτων ἀνδρῶν

παρ' ἡμῖν σωτηρῶ ἐπιτετιμηκότος Πιλάτου, οὐκ ἐπιύσαντο οἱ τὸ πρῶτον αὐτὸν ἀγαπή- σαντες· ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς τρίτην ἔχων ταῦτα

καὶ ἄλλω μυστῶ θυμασὰ περὶ αὐτοῦ εἰρη- κότων. εἰς τε νῦν τὸ τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τῆδε

ὀνομασμένον οὐκ ἀπέλιπε φῶλον." τοσαῦτα Ἰώσηπος περὶ Χριστοῦ ἐν τῷ ἰθ' λόγῳ φησί.

Sophonius.

Ἰώσηπος Ἰουδαῖος ἰσοριογράφος. τῶτονθ φρουρεῖσθαι κελύει Ἐσπασιανὸς ὡς ἀνα- κέμψων αὐτίκα Νέρωνι. τοῦτο ἀκούσας Ἰώ-

σηπος μόνῳ τι διαλεχθῆναι θέλειν ἔλεγεν αὐτῷ, μετασησαμένῳ δὲ ἐκείνῳ πάντας πλὴν

τοῦ παιδὸς Τίτου καὶ δυεῖν φίλων "σὺ μὲν" ἔφη, "Ἐσπασιανέ, νομίζεις υἱχμάλωτον εἰ-

ληφέναι Ἰώσηπον· ἐγὼ δὲ ἄγγελος ἦκω σοι μεγάλων. μὴ γὰρ ὑπὸ θεοῦ προπεμπόμενος

οὐκ ἔδειν τὸν Ἰουδαίων νόμον. Νέρωνί με πέμπεις; τί γάρ; οἱ μετὰ Νέρωνι μέχρι σῶ

διάδοχοι μενοῦσι; σὺ δὲ Καῖσαρ καὶ ὁ σὸς παῖς οὗτος. δέσμει δὲ με ἀσφαλίσματα, καὶ

τήρει σεαυτῷ. δεσπότης σὺ καὶ γῆς καὶ θα- λάττης καὶ παντὸς ἀνθρώπων γένους. ἐγὼ δὲ φερρῶς μελζονος δέομι, εἰ κατασχεδιάσω

καὶ θεοῦ." ὁ δὲ Ἐσπασιανὸς παρὰχρημ μὲν ἀπιστεῖν ἐδόκει, καὶ τὸν Ἰώσηπον ἐδόκει

παραργεῖν· ἀτρεκῆ δὲ τὸν Ἰώσηπον εὐρηκῶς

ἐδωρεῖτο ἰσθῆτι καὶ τοῖς ἄλλοις κειμηλίοις. Ioseri: B. I. 388.

Ἰωσήφ ὁ πύργαλος. ἔτος ἐτῶν ιζ' φθνηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ πρυθεὶς, γενόμενος ἐτῶν λ' ἄρχων τῆς Αἰγύπτου καθίσταται, ἐν ᾗ γεννήσας β' υἱούς, Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ, ἀπέθνηεν ἐτῶν ρί. τὰ δὲ ὅσα Ἰωσήφ Μωσῆς ἐξήγγυε μεθ' ἑαυτοῦ ὄρκω γὰρ ὄρκωσεν Ἰωσήφ τὸς υἱούς Ἰσραὴλ, λέγων (Gen. 50 25) "ἐπισκοπῆ ἐπισκέπεται ὑμᾶς κύριος, καὶ συνανοίσειτέ μοι τὰ ὅσα ἐνταῦθεν μεθ' ὑμῶν."

Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰερουσαλίμ. ἐπὶ τῆς Χελκίας ὁ ἱερεὺς εὗρεν ἐν τῇ ναῷ βίβλον νόμου, καὶ κοινωρησάμενος τῷ γραμματεῖ ἐπέδειξε τῇ βασιλεῖ. ὁ δὲ εὐλαβῆς ὢν καὶ δίκαιος, ὡς ἀνεγνώσθη αὐτῷ, περιέφραξε τὴν ἰσθῆτα, τὸν τε ναὸν ἐκάθηρε τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῶν βδέλυγμάτων, καὶ τὰ εἰδωλεῖα ἐκποθήσας ταῦτα καὶ τὰ ἐν Σαμουεὶλ ἀνέλεξεν εἰς Ἰερουσαλίμ, ὅτε καὶ πάσχα ἤχθη πολλῷ ἐπιλεῖψαν χρόνῳ.

Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰσραὴλ, δικαιοτάτος ἔπει τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεῖς γενόμενος, ὃς τὸν νόμον κυρτε ἀναγνωσκόμενον ἀκριβῶς ἀκούσας καὶ λίαν ἀθυμίας, εἰδὼς τοῦτον ἐν τοσοῦτοις ἔτεσι καταπιτούμενον, τὰ ἱμάτια διαρρήξας καὶ ἔμφορος γενόμενος ἀπέσειλε πρὸς Ὀλδὰν τὴν προφητίν, πυνθανόμενος τί βούλεται κύριος περὶ αὐτοῦ καὶ πυντὸς τοῦ λαοῦ. ἡ δὲ φησι "τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἠπαλύνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνετρέπης ἀπὸ προσώπου μου, ὡς ἤκασας ὅτι ἐλάλησιν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ τὸς ἐνοικοῦντας αὐτὸν τοῦ εἶναι εἰς ἄφρασημόν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἐκλυσσας ἐνώπιόν μου, ἰδοὶ, προσέστημί σοι πρὸς τοὺς πατέρας σε ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐκῆσει πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐπέξω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον." ὁ δὲ ἔγλω θεῖω κινούμενος οὐ μόνον τὰ πανταχοῦ εἰδωλα καὶ σεβάσματα κατέσρεψεν ἐκ βύθρων, ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰδωλολάτρους μυσζίων ἐξωλόθρευσε, τὸς δὲ ἦδη τεθνηκότας ἐν τοῖς τάφοις κατέκασε. καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ εἶπε "τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ βλέπω;" καὶ φασιν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως "ὁ ἄνθρωπος τὰ θεῖα ἐστὶν ὁ προφητεύσας τοὺς λόγους τούτους ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθήλ." καὶ εἶπεν "ἄφρατε

αὐτὸν· μηθεὶς κινήσῃ τὰ ὅσα αὐτοῦ." καὶ μέντοι καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τὸς ψευδοπροφήτας καὶ πᾶν βδέλυγμα καὶ προσόχθισμα ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐξῆρε. καὶ ἐπέσειλε πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἰσχύϊ καὶ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, καὶ τὸ πάσχα ἐποίησεν οἶνον οὐ γέγονεν ἀπὸ τῶν χρόνων Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ Σαμουὴλ· ἐν ᾧ βύους ἔθυσσε χιλιάδας ιβ', πρόβατα χιλιάδας λη'. καὶ κατωρθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίας ἐνώπιον κυρίου ἐν καρδίᾳ πλήρει ἐνσεβίας. πλὴν οὐκ ἀπεγράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, οὐ ἐθυμώθη ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς πυρορρισμοὺς οἷς πυρώσασεν αὐτὸν Μανασσῆς. Cedrenus.

ἰῶτα τὸ σοχείον, τὸ γρύμμα.

Ἰωτάπυτα τόπος τις. καὶ Ἰωταλατηνός.

Ἰωτόμης. "ἔδειτο ... ἔνδημος" (cf. ἀπυλλάξας).

Ἰώνμος.

ἰωχμός θόρυβος.

Ἰωψ ἰχθὺς ποῖός.

Καβιάδης (Agath. 4 27) ονομὶ κύριος.

κάβαισος ἄπλησος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν. καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον.

κάβαξ πανούργος.

καββαλὶς ὁ καταβάλλων. οἶον ἀπὸ πτης ἄλις ἰσθίων. κλίνεται δὲ καββαλίως ἔγκεται δὲ ἡ κῆπη καὶ τὸ ἄλις· περὶ τῶμα γὰρ ἐστὶ τῶν ἀπὸ κῆπης ἰσθίωντων ἀλόγων.

καββαλίων καταβαλίων· Ἀμειρίας Πηχοῖς "καὶ σὺ μὲν ἦλθες, καββαλίων τροφόν" (cf. v. ἀναπυχῆσαι).

Καβειρών πόλις. καὶ Κάβειροι ὄνομα ἔθνοος. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονος.

Καβησός πόλις, καὶ Καβησόθιν (Hom. N 363) ἀπὸ Καβησοῦ πόλεως.

κάβος εἶδος μέτρον. καὶ παροιμία "πῶρον κάβος."

Καβύλη χώρα τῆς Θρακίας, ἰσθίον πρὸς τῷ Τάξῳ ποταμῷ, κατὰ μέσον τῆς Θρακίας. Harp.

κάγκακον (Hom. O 364) ἔσθρον.

καγχάζει ἄθροος γελῆ. Ἐδνάπιος (p. 105 Nieh.) "οἱ δὲ Ὀνόοι πλατὺ καγχάζοντες ἄγοντο." καὶ Σοφοκλῆς (Ai. 199) "πάντων καγχάζόντων γλώσσαις," τῆς βλασφημῶν. "ὁ δὲ κατὰ θυμὸν μὲν ἐκίχωνε, ἡ"

πρὸς τὸν ἄρα καὶ συνεχῶς ἐβρου-
 ῖ καγχασμός ὁ ἐκχυτος γέλωσ.
 ρυς τὰς κρητὰς. καὶ καγχρὸν δ' ἴαυς
 κάγχρως οὖν τὰς ἀλληλεσμένους κρι-

ς ἀγιασμός· "καὶ συσσεισει κύριος
 οὐν Κάδης."

ικος, ἀγγεῖόν τι, εἰς ὃ ἐψηφοφόρον
 ἰ, οὕτως ἐκαλεῖτο. Φρὸνιχος Μού-
 ῦ, δέχε τὴν ψῆφον· ὁ κυδίσκος δέ
 ἀπολύων ἔτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὀδί."
 εἰα ἢ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις,
 μεία γυρῆ καὶ Κυδμεία νίκη
 ὄγγε, Κυδμεία δὲ χώρου διὰ τῆ ἰ.
 τοῦτο διὰ διφθόγγου γράφουσι.
 εἰα νίκη λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῶ
 οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι Θηβαῖοι νι-
 ῦσερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἠτή-
 ῖ δὲ ὅτι Οἰδίπυς τὸ αἰνίγμα λύσας
 τὴν μητέρα ἔγημε. τίθεται καὶ ἐπὶ
 ἰτελῶν. ὡς δὲ αὐτὸς ὁ τὰ περὶ Θη-
 ῦζας, ὅτι Κάδμος ἀνελὼν τὸν τὴν
 ρῆγην τηροῦντα δράκοντα ἐθήτεν-
 ὀκτῶ ἔτη.

μεία νίκη. ἀποδιδόμει τὴν ἐπὶ τῆς
 ῦς νίκης, ἐπεὶ Ἐπειοκλῆς καὶ Πυλυ-
 νομαχησάντες ἀμφότεροι ἀπώλοντο.
 φουσι αὐτὴν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν νι-
 κῶν τοὺς παλεμῖες, πλείονος δὲ τῶν
 ἰποβαλλόντων.

μείος ὁ Θηβαῖος.

μείωνος.

μῶς [ὁ Μιλήσιος] εὐρετῆς τῶν γραμ-
 ῖν ἐπιγράμματα Ζίγνυρος (AP 7 117)
 ἴτρα Φοίνισσα, τίς ὁ φθόγγος; ὄν
 ἴδμος κείνος, ἀφ' αὐ γρυπιὰν Ἐλ-
 σελίδα."

ὄν Κάδμον φασὶ πρῶτον ἐς τὴν Ἐλ-
 σείσαι τὰ γράμματα, ἄπερ πρῶτον
 ἐφεῦρον.

μῶς Πανδίωνος Μιλήσιος ἰσορικός,
 ὅς κατὰ τινος συγγραμμῆν ἔγραψε
 ἴδην, μικρῶ ριωτέρος Ὀρφέως. συ-
 ἰ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰω-
 θιβλίος δ'.

μῶς Ἀρχελαίου Μιλήσιος, ἰσορικός
 . τινὲς δὲ καὶ Ἀνκίον Κάδμον ἀνέ-
 ῖσως οὖν ἐσὶν ἕτερος. ἔγραψε δὲ
 ῦσιν ἑρωτικῶν δ', καὶ Ἀττικῶς ἰσο-

κάδος μέτρον οἰνηρόν. "τρισεῶν οἰνοπέ-
 δων τρισσὰς ἱερώσατο τέσδε ἐμπλήσας οἴνω
 πρωτοχότοιο κάδους" ἐν ἐπιγράμματα (AP
 6 44).

Καδοῦίας βασιλεὺς Σκυθῶν.

Κάειρα (Hom. A 142) πόλις, καὶ ὄνομα
 κύριον.

καθαγιαζέται ἀφιερῶται.

καθαγίσω καύσω, καθιερώσω.

καθαίρησεται καθιλείτε. καὶ Θουκυδί-
 δης (3 13) καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους.

καθαίρησονται καταλήφονται.

καθαίρω αἰτιατικῆ.

καθαλάμενος καταπηδήσας· "ὃ δὲ κα-
 θαλάμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ τὸ ξίφος ἐλ-
 κύσας παῖσι αὐτόν."

κάθαμιμα λύεις, ἐπὶ τῶν δύσλυτόν τι
 λύειν ἐπιχειρούντων, ἀπὸ τῆς ἀμάξης Μίδω.
 λόγιον γὰρ τοῖς Φρῶξιν ἐκπεπτώκει, τῆς κο-
 μισιάσης τὸν Μίδαν ἀμάξης εἴ τις ἐπιλύσει
 τὸν δεισμόν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξειν. Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ ἔλυσε. sch. Eur. Hipp. 671.

καθαπάξ παντελῶς, σπληνῆρδην. λέγε-
 ται καὶ καθαπάαν· "καθάπαν γε μὴν αὐ-
 τοὺς ἐκπολεμῆν οὐκ ἔδοξεν."

καθαπτὸς ἐνδοξίμενος· Ἀριστοφάνης
 Βυτρώχοις (1243) "νεβρῶν δουραῖς καθαπτός·"
 ὡς τυρακτός. τὸ δὲ ἑτέρως λεγόμενον δηλοῖ
 τὸ οὖν καθάπτεισθαι.

καθαῦραι.

καθαυρίζω αἰτιατικῆ.

κάθαυρμα· "οὐ φθίρη καθαυρμα, εἶπε,
 καὶ ἐκποδῶν ἡμῶν ἄπει;" Ἀριστοφάνης (Ran.
 746?). ὑπερὸ δὲ καθαυρμῶ πόλις ἀνήρουν
 ἐξουλισμένον τινα, ὃν ἐκύλιον κάθαυρμα.

καθαύρσιον. ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαι-
 ρεῖν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέματα καὶ ὅλους
 τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοι-
 ριδίως, ἄπερ ἰσχυρῶν καθάυρσιον. τοῦτο δὲ
 ἐποίησαν οἱ λεγόμενοι περισιεσχοί, ὀνομασθέν-
 τες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περισιεῖσθαι ἢ ἀπὸ τῆς
 ἐξίως. Harp.

καθαρσιώτερα λιμπερότερα· "καθαρο-
 σιώτερα ταῦθ' ὑπάρχει καὶ πολυτελέστερα"
 (Polyh. 11 45).

καθαυρῶς ἀκριβῶς, σαφῶς. (Procop.
 Pers. 2 3) "εἴ τι ἐν Πέρσις καθαυρόν ἦν
 ἐνυκαλέσας, ἐς πάντας ἐξήνεγκε περὶ τέτων·"

καθ' αὐτό, δι' αὐτό—ἕτερον ἔνεκεν, δι'
 ἄλλο. καὶ ἢ μὲν πρώτη ἀντίθεσις λαμβάνε-

ται· αὐτῶν ἐκ τῶν ποιητικῶν αἰτίων, ἣ δὲ δευτέρα ἐκ τῶν τελικῶν, οἷον καθ' αὐτὸ μὲν ἔχομεν τὸ ὄραν, τὸν δὲ πλεον ἢ καθ' αὐτὸ ἀλλὰ δι' ἄλλο. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης ἀντιθέσεως· τὴν γὰρ ἀρετὴν δι' αὐτὸ ἐπιτηδεύομεν καὶ οὐκ ἄλλῃ τινὸς ἕνεκα (κἂν γὰρ μὴ ᾗ ἄμοιβή, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐπιτηδευτέα ἐστί), τὴν μὲντοι ἰσχνὴν οὐ δι' αὐτὴν ἔχομεν ἀλλ' ἑτέρου ἕνεκα. εἴ τι μὲν οὖν δι' αὐτό, τοῦτο πάντως καὶ καθ' ἑαυτό· οὐκ εἴ τι δὲ καθ' αὐτό, τοῦτο πάντως καὶ δι' αὐτό. οἷον δι' αὐτὸ τῆ ψυχῆ ἡ ἀρετὴ, καὶ ἐστὶ καθ' αὐτό. τὸ γὰρ ποιητικὸν αἶτιον τῆς ἀρετῆς ἐν αὐτῇ ἐστὶ τῆ ψυχῆ· οὐ δεῖται γὰρ ἑτέρου ἕξωθεν εἰς κατορθώσων τῆς ἀρετῆς. ὁμοίως καὶ τῷ σώματι δι' αὐτό ἐστὶν ἡ ὑγεία ἀγαθόν, διὸ καὶ καθ' αὐτό. οὐ μὴν καὶ εἰ καθ' αὐτό, πάντως καὶ δι' αὐτό· καθ' αὐτὸ μὲν γὰρ τῆ ψυχῆ τὸ ὄραν, οὐ μὴν δι' αὐτὸ ἀλλὰ δι' ἀρετὴν ἢ διὰ τὸ σωζέσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τι μὲν δι' ἄλλο, τοῦτο πάντως καὶ ἕτερου ἕνεκα, οὐκ ἔμποδον δέ. ὁ γὰρ πλοῦτος διὰ τὴν ἐμπορίαν μὲν ἢ διὰ τι τοιοῦτον, καὶ ἑτέρου δὲ ἕνεκὲν ἐστὶ (τῆς ἀρετῆς γὰρ πολλάκις χάριν), τὸ μὲντοι ὄραν ἢ τὸ ὑγίαινειν ἕτερου μὲν ἕνεκα, οὐκέτι δὲ δι' ἄλλο ἀλλὰ καθ' αὐτό. ἀντίκειται μὲν οὖν τῷ μὲν καθ' αὐτό τὸ δι' ἄλλο, τῷ δὲ δι' αὐτό τὸ ἕτερου ἕνεκα, ἐνδέχεται μὲντοι τὸ καθ' αὐτό δι' ἄλλο εἶναι κατὰ συμβεβηκός. τὸ γὰρ ὑγίαινειν καθ' ἑαυτό μὲν ὑπάρχει τῷ σώματι, γένοιτο δ' ἂν δι' ἄλλο καὶ κατὰ συμβεβηκός, οἷον διὰ τὸν λατρὸν τὸν ὑφελόμενον τοῦ σώματος τὸ λυμαίνον· ὃ μὲν γὰρ τὰ βλύπτοντα κωλύει, ἣ δὲ φύσις τοῦ ὄχλουτος ὑπαλλαγίσει τὴν κατὰ φύσιν ὑγείαν ἐργάζεται. καὶ ἡ ἀρετὴ, αἰρετὸν οὖσα δι' αὐτό, γένοιτ' ἂν κατὰ συμβεβηκός τῆς εὐκλείας ἕνεκα, καὶ εἴποι ἂν τις διὰ τὴν εὐκλείαν τὴν ἀρετὴν εἶναι, ἀλλ' οὐ καθ' αὐτό, κατὰ συμβεβηκός δέ. ὁμοίως καὶ τὴν ὑγείαν, δι' αὐτὴν οὖσαν τῷ σώματι αἰρετὸν, εἴποι ἂν τις ἕτερου ἕνεκα κατὰ συμβεβηκός εἶναι, τοῦ πρώττειν τὰδε ἢ τὰδε. Alex. Aphrod. in Top.?

καθ' αὐτοῦ Βελλεροφόντης, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπιφερόντων.

καθεδεῖσθαι. καὶ καθεδοῦνται καθεσθήσονται.

καθεδρα ἢ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδη (2 18).

καθεικέναι. καὶ καθεικίς πέμψας.

καθεῖλον κατέβαλον.

καθειμένην κεχλασμένην.

καθεῖναι ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι· Ἀντισθένης "φασὶ πρώτον πώγωνι καθεῖναι καὶ βιάκτρῳ καὶ πήρῳ χρῆσασθαι" (Diog. L. 6 13).

καθεῖντο ἐκρέμαντο.

καθ' εἰρήμον.

καθεῖς ἐμβυλιών, χαλάσας· "καθεῖς π τὴν χεῖρα ἐς τὴν πήρῳ ἀνυρεῖται τὴν ἐπιζολήν." cf. v. ζέτυα.

καθεῖσαι τὰς κόμας ἐθεοκλόντων ἀντι τοῦ καταβαλοῦσαι, ἐξαπλώσασαι· "καθεῖσαι τὰς κόμας τὰς παλαιὰς ἐκείνας ἐπὶ λον ἡλίον τε καὶ δίκην" (cf. v. ἰσηλίτων).

καθεῖτο· Ἰώσηπος (B. 1. 5 2 3) "ἴδα καθεῖτό τις ὀπλιτικὴ μοῖρα φρουροῦσα τὴν ἐμβολήν."

καθ' ἐκάστην. καθέκασα δὲ ἐπίρημα καθελών Δημοσθένης (23 53) ἀπὸ τῶ ἀνελών ἦτοι ἀποκτείνεις. καὶ Στησίχορος ἢ καὶ Σοφοκλῆς οὕτως ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι καθελῶ σε αἰτιατικῇ.

καθέντες καταγαγόντες.

καθέξει κρατήσει.

κάθες χάλασον.

καθεσαμένος ἐπιπετραμμένος· "καθεσαμένος ἐπὶ τῆς γύζης," τεταγμένος. καὶ ἄθεις "καὶ φυλάσσειν μὲν τῶν καθεσαμένων οὐδὲν ἤξιον," τῆς τῶν ἤδη τελεσθέντων καθεσάναι.

καθεσηκός· "τὸ πᾶν θύελλα ἐγγόνει ὡσεὶ τὸ καθεσηκός νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν." cf. vv. θύελλα et εὐρόβιλος.

καθεσῶς.

καθεσῶτα ἡρεμῶντα· (Polyb. 2 13) "ἡξαντο τὰ καθεσῶτα κινεῖν."

καθεσῶτι ἡσύχῳ, ἀταράχῳ· "ἐρημῶν δὲ ἡσυχῆ ἄμφω ταῖς ἐλπίσι, καὶ οἷον οὐκέτι ἐν τῷ καθεσῶτι βιοτεύειν τρόπον."

καθεσῶτων νόμων τῶν ὠρισμένων· (Agath. 1 5) "ἡδονται γὰρ τῆ τῶν καθεσῶτων κινήσει," φυλαττομένων.

κάθετος ὁ καθεμιμένος εἰς τὸ πλάγιον ἀμνός. οὕτω Ἀσσίας καὶ Μελίτων. Harp.

κάθη καθέζη.

καθηγγισμαὶ κεκάθαρμαι.

καθηγοῦμαι δοτικῇ· "καθηγοῦμαι ταῖς ταῖς εἰς τὸν λιμένα."

καθηδυπαθῶ γενικῇ· "καθηδυπαθῶ"

αιτιατικῇ δὲ "τὸν τῆς ἔξουσίας
αθηδουπαθοῦντα ἱκανῶς."

ἵκαν προεβάλοντο· "οἱ δὲ ἐπ' ἔξι-
μιαίων καθήκων τὸν λόγον."

ἵκαν ἐχάλασαν.

ἵκόν φησι πρῶτον ἰσομικῆναι Ζή-
· Κιτιέμ, καὶ λόγον περὶ αὐτοῦ πε-
(Diog. L. 7 25). Πολύβιος "τολμῶσι
· δέοντος καὶ ποιῶσι παρὰ τὸ κα-

ἵκον. ὅτι καθήκον φησιν εἶναι, ὃ
εὐλογον τε ἴσχει ἀπολογισμὸν· οἷον
· θον ἐν ζωῇ, ὅπερ καὶ ἐπὶ τὰ φυτὰ
· διατείνει· ὁρᾶσθαι γὰρ κατὰ τῆτων
· τα... κατὰ τινος εἴκειν τῆς προσ-
· ρις εἰλημμένης. ἐνέργημα δ' αὐτὸ εἰ-
· κατὰ φύσιν κατασκευαῖς οἰκεῖον.

καθ' ὁρμὴν ἐνεργουμένων τὰ μὲν
· τα εἶναι, τὰ δὲ παρὰ τὸ καθήκον.
· τα μὲν οὖν εἶναι ὅσα λόγῳ πρέπει
· ρις ἔχει γονεῖς τιμᾶν, ἀδελφούς, πα-
· νυμπεριφέρεσθαι φίλους· παρὰ τὸ κα-
· ἐ ὅσα μὴ αἰρεῖ λόγος, ὡς ἔχει τὰ
· γονέων ἀμελεῖν, ἀδελφῶν ἀφροντι-
· λους μὴ συνδιατίθεσθαι, πατρίδος
· ρι, καὶ τὰ παραπλήσια· οὔτε δὲ κα-

οὔτε παρὰ τὸ καθήκον ὅσα οὔτε
· ρος πράττειν οὔτε ἀπαγορεύει, οἷον
· ἀνελέσθαι, γραφεῖον κρατεῖν, εὐλε-
· τὰ ὅμοια τέτοις. καὶ τὰ μὲν εἶναι
· τα ἄνευ περιστάσεως, ὡς τάδε, ὑγι-
· μελεῖσθαι καὶ αἰσθητηρίων καὶ τὰ
· ατὰ περισσασιν δὲ τὸ πηροῦν ἑαυτὸν
· κτῆσιν διαρριπτεῖν, ἀνάλογον δὲ καὶ
· α τὸ καθήκον. ἔτι τῶν καθήκοντων
· ἰεὶ καθήκει, τὰ δὲ οὐκ αἰεὶ. καὶ αἰεὶ
· ἵκει... τὸ ἐρωτᾶν καὶ πυρθάνεσθαι
· τατεῖν καὶ τὰ ὅμοια. ὃ δὲ αὐτὸς λό-
· ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ καθήκον. ἔξι δὲ
· ἡς μέσοις τι καθήκον, ὡς τὸ πεί-
· ρεῖς παιδῶν τοῖς παιδαγωγοῖς. Diog.

ἵκοντα. Δημοσθένης ἐν ἐνδεκάτω
· ῶν (10 37) φησὶν "ὅσιν οὐκ ἤξιε τὰ
· τα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν," ἀντὶ τοῦ τὰ

ἵκόντως δεόντως, προεπόντως.

ἵκούσαις διεκτρεχέσαις· Ξενοφῶν
· 3 11) "ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ'
· ν τόπον."

καθήκω γενικῇ.

κάθημαι.

καθημαξενόμενος τετριμμένος, ἔγγε-
· γυμνασμένος. Αἰλιανός "γύναιον ἐκ Συρίας,
· καθημαξενόμενον ὑπὸ παντὸς τῆ προσιόντος·
· ἑταίρου γὰρ ἦν ἐμφανῆς καὶ τῶν ἐν τοῖς μί-
· μοις δι' ἀκολουσίαν περιπαθεῖρα, τοῖς τε
· φαινομένοις ἐς τὴν κοινὴν ὕψιν σχήμασιν
· ἐκκαλουμένη τούτους ὁρῶντας ἐς τὰ πύθη τοῦ
· σώματος, καὶ κατατείνουσα τὸν δῆμον καὶ
· ὄσον μετὰ τοῦ δῆμον πρὸς συνώδη τινα καὶ
· μανικὴν ἀσέλγειαν."

καθήμενον πεδίον τὸ ὀμαλόν· (Theo-
· phyl. Sim. 5 10) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐς καθήμε-
· ρον πεδίον ἐςροτοπεδεύοντο."

καθ' ἡμέραν.

καθήρει τοῦ ἀξιώματος κατέσπα· (Dio
· Cass. 68 6) "ὃ δὲ Τραιανὸς ἔτε ἐφθόνη ἔτε
· καθήρει τινα, ἀλλὰ πάνν πάντας τοὺς ἀγα-
· θοὺς ἐτίμα. διὰ τοῦτο οὔτε ἐφοβεῖτό τινα
· οὔτε ἐμίσει."

καθήρητο τὰς γνώμιας ἀντὶ τοῦ εἰς
· δειλίαν ἐνέπιπτον· "οἱ δὲ πλείονες καθήρητο
· τὰς γνώμιας ἐπὶ τοσοῦτον ὥσε τῆς πίσεως
· τῆς πρὸς βουσιλεύς ὑπὸ τοῦ περιδεοῦς ἀφί-
· σαντο."

καθήσθαι. καὶ καθῆσο ἐκαθήζετο.

καθηγμένος καθελών, φθάσας· "ὃ δὲ
· βουσιλεύς καθηγμένος καὶ ταύτης τῆς ἐπιβο-
· λῆς ἐγίνετο πρὸς ἀναζωγῆν" (Polybius?).

καθηγνίσαι (ἀπ καθυγνίσαι) νεκροῖς
· θῦσαι.

κάθιδρος κεκηκώς.

καθιδρυνθέντες.

καθιδρυσαν ὑσφυλῶς κατώκισαν· "καὶ
· θύσαντες καθιδρυσαν τὰς πόλεις. Τραιανὰ
· μὲν δὴ ἐπώνυμος ἐκατέρα ἦν."

καθιδρύσασθαι βεβιωῦσαι "ἐκπέμπε
· γοῦν τοὺς περὶ συμβάσεως λόγους, δυνατὸς
· καθιδρύσασθαι κεχειροτονηκῶς πρεσβευτᾶς"
· (Theophyl. Sim. 3 15).

καθίει ἐνέβυλεν, ἐπιχειρεῖ λέγειν· "ὃ δὲ a
· καθίει πείραν εἰς τὸν ἄνδρα, οἰόμενος αὐτὸν
· ἔξειν κοινωρὸν ὧν ὄρηται."

καθίει ἀντὶ τοῦ κατὰφρε, ἢ ἐπίθετος τῶ b
· τρουβλίω. ἀντὶ τοῦ χάλα αὐτὰ (A An. 387).

καθιείς ἀντὶ τοῦ καταβαλῶν, ἐναρξά- a
· μενος· "ὃ δὲ πείραν καθιείς καὶ ἐπιβλεῦσιν
· ἐλέγξει πανταχόθεν, τὰ τοῦ λέβητος καὶ τῆς
· χελώνης καὶ τῆ ἀροῦ ἐν Λυδοῖς ἐπαλαμᾶτο."

b καθειεῖς ἐπιπέμπων· "ὁ δὲ ψευδεὶς ἀγγελίας διὰ τῶν προσκόπων αἰεὶ καθειεῖς εἰθίζεν αὐτοὺς ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι." cf. v. προσκόπων.

καθειεροῖ θεῶ ἀνατίθησι.

καθειεσυν κατήλθον.

καθειζάνει ἐγκύθηται.

καθειζεσθε καταπήξατε.

καθειζω αἰτιατικῆ.

καθεικετο καθήψατο.

καθεικνεῖται, γενικῆ, ἄπτεται· "ὁ δὲ μίαν τῶν σχιζῶν ἀνελόμενος καθικνεῖται τῷ δελφῷ, καὶ ὁ μὲν νεκρὸς ἔκειτο."

καθικόμενοι καθαψόμενοι· Πολύβιος "πάντες μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς καὶ φίλος προσαγορεύουσι καὶ συμμάχους τοὺς κοινωνήσαντας τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, καθικόμενοι δὲ τῶν πράξεων παρὰ πόδας οὐ συμμαχικῶς ἀλλὰ δεσποτικῶς χρωῖνται τοῖς πεισύουσι."

καθικωμαι ἀφ' ἑνὸς τακτον.

καθιλαρεύομαι γενικῆ.

καθίμησε κατήντησε.

καθιμῶσι χαλῶσι, καὶ καθιμησαι χαλάσαι σχωρίων ἢ τι τοιοῦτον.

καθικπάζεσθαι συνελάνειν, ἐρῶζειν, συντρέχειν· "ὁ δὲ Βίων ὁ σοφιστὴς ποικίλος ἦν, πλείστας ἀφορμὰς δεδωκὼς τοῖς βουλομένοις καθικπάζεσθαι φιλοσοφίας" (Diog. L. 4 47).

καθίξω (Hom. I 202) ἐτοίμαζε.

καθιζόμενος πρὸς τὸ βέλτιον μετὰγων· "ὁ δὲ Καῖουρ εἰς τὴν Ἀσίαν ἦλθε, τὰ τῶν ὑπηκόων καὶ τῶν Πάρθων ἅμα καθιζόμενος." καὶ αὐτὸς "πολεμοῦντί τε αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν καθιζαμένῳ συγγενόμενος" φησὶ Κρίτων ἐν Γετικαῖς.

καθίξωτο ἐπεμελεῖτο, ἐφρόντιζεν· "ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ ξυμνεχθέντα εὐθὺς καθίξωτο ἐς τὸν πόλεμον."

καθόδοις ἀγωγαῖς, περιόδους.

καθ' οἶμον καθ' ὁδόν.

καθολικῶς καθόλου.

καθόρμια περιθέματα.

καθοσιούμενος ἀντὶ τῆ πληροφορῶν (Herodian. 7 4) "ὁ δὲ ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τῆς ἀρχῆς πικρῶσει, τῇ τε Μαξιμίνῳ καθοσιούμενος, ἀθρόους στρατὸν ἤκεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα."

καθοσιωθεῖσαι ἀνατεθεῖσαι· (Dionys. Hal. 8 48) "ὑπὲρ δὲ τῆ μηδὲν παθεῖν αὐτὰς

κακὸν τοὺς θεοὺς ἐγγυητὰς ἔσεσθαι, οἷς καθοσιωθεῖσαι τὰς ἐκείστας ποιήσονται πρὸς τὸν ὑπαιτον."

καθοσίωσις δικαίωσις, κατάκρισις, παρὰ τὸ κατὰ τοῦ ὁσίου γίνεσθαι, ἦτοι τοῦ βασιλέως.

ὅτι ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῷ βασιλέως Ῥωμαίων Σύμμαχος ἀπὸ ὑπᾶτων εἰς τὸν τύραννον Μάξιμον βασιλικὸν λόγον διεξῆλθε, καὶ δεδιὼς τὸ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλημα τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν σηκοῖς προσκαταφεύγει· ὃν ὁ Θεοδόσιος πάσης φιλανθρωπίας ἤξιώσει" (cf. Socrat. 5 14). καὶ αὐτὸς περὶ Χριστοῦ (cf. Νέρων h) "τοῖς γὰρ νόμοις αὐτὸν παρεδάκαμεν, καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐχ ἡμάρτομεν."

καθόσον ἐπίρρημα.

καθυβρίζω αἰτιατικῆ.

καθ' ὕδατος γράφειν, ἐπὶ τῶν μάτη πονούτων.

καθυλακτῶ σου.

καθ' ὕπαρ.

καθυπερηκόνησαν (A. Av. 829) ὑπεβάλοντο, ἐνίκησαν.

καθ' ὑπερθεῖν ὑπεράνωθεν.

καθ' ὑπέριτρον μείζον.

καθ' ὕπνου· λύσις ὄνειρος. "ὄναρ καθ' ὕπνου νητρεκέις λαλεῖν τόδε. θανῶν καθ' ὕπνου φροντίδων ἔση δόγμα. γελῶν καθ' ὕπνου δυσφόρος ἔξεις τρόπους. κλαίων καθ' ὕπνου παυχαρῆς πάντως ἔση." Astrampyschus.

καθυπουλεύω αἰτιατικῆ.

καθυφεῖντο ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς εἰδίδωσιν εἰς ὄλεθρον· (Polyh. 3 60) "πολλοὶ δὲ καθυφεῖντο ἑαυτὰς ὀλοσχερῶς διὰ τὴν ἔνδον καὶ συνέχειαν τῶν πότων."

καθυφῆκεν ἐνδέδωκεν, ὑποκατέβη.

καθυφίεντο ἀντηλλάττοντο, καταπρόδίδωσαν· (Ioseph. A. I. 6 3 3) "οἱ δὲ τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου υἱοὶ δώρων καὶ λαμπρῶν αἰσχυρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον."

καθωραῖζεται σεμνύνεται.

καθωσιωμένος ἀνακείμενος, ἐγγυημένος.

καθωσιωμένος ἔννομος, κόσμιος, ἠθικός· "Ὀυράνιος ὁ καθωσιωμένος μαγιστὸς εὐσεβῆ γράμματι ἀποδέδωκε τῷ ἱερωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Καλανθίῳ." καὶ καθωσιώσθαι.

καὶ σύνδεσμος συμπλεκτικός.

καιάδας παρὰ Λύκωσι βασιλικῆ φησὶ

αὶ Σικελιώταις, παρὰ δὲ Πέρσαις οἰκημα-
τες ἐν τέφρασι. παρὰ δὲ Αἰθίοψιν οἱ κακῆ-
ροι χρυσαῖς ἀλόσειον ἐδέδοντο. εἰς δὲ τὸν
καὶ δὴ ἦδη.

καὶ ἐν θείῳ ἀγορᾷ. ἐπὶ τῶν καθ' ἑπε-
ρβλήν κακηγορούντων εἴρηται ἡ παροιμία·
θῶν γὰρ ἀγορὰ τόπος ἐστὶν ἐν Ἐλευσίῃ.

καί πτερος ὁ ἄνεμος.

Καικίλιος Σικελιώτης Καλυκτίνος (Κα-
λάτη δὲ πόλις Σικελίας), ῥήτωρ σοφιστεύσας
ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῷ Σεβαστῷ Καίσαρος καὶ ἕως
Ἀδριανοῦ, καὶ ἀπὸ δούλων, ὡς τινες ἰσορή-
κισι, καὶ πρότερον μὲν καλόμενος Ἀρχάγα-
θος, τὴν δὲ δόξαν Ἰουδαῖος. βιβλία δὲ αὐ-
τοῦ πολλά, κατὰ Φουγῶν β'. ἐστὶ δὲ κατὰ
ποιεῖον ἀπόδειξις τοῦ εἰρησθαι πᾶσαν λέξιν
ἁλλορημιούσης· ἐστὶ δὲ ἐκλογή λέξεων κατὰ
σχεῖον· σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Κικέ-
κωρος· τίμη διαφέρει ὁ Ἄττικὸς ζῆλος τοῦ
Ἰσσανοῦ· περὶ τοῦ χαρακτήρος τῶν ἰ ρη-
σῶν· σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου·
περὶ Δημοσθένους, ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λό-
γοι καὶ ποῖοι ψόθοι· περὶ τῶν καθ' ἰσορίαν
ἢ καθ' ἰσορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι, καὶ
ἄλλα πλείους.

Καίικος ὄνομα ποταμοῦ.

καὶ μὴν ἀλλὰ μὴν.

Κάιν ὁ τοῦ Ἀβελ ἀδελφός, ὃς πλεονέ-
κτης ἦν· ὁ δὲ Ἀβελ δικαιοσύνης ἐπεμελεῖτο.
καὶ ὁ Κάιν κτείνους τὸν Ἀβελ ἔκρυψε τὸν
ἐκρὸν αὐτοῦ, λαθεῖν ἐντεῦθεν οἰόμενος. καὶ
εἰς τὴν καταδίκην χειρόνως ἐβίω, καὶ ἄρ-
κτις καὶ πλεονέκτης γενόμενος μέτρα καὶ σά-
θμα καὶ ὄρεσι γῆς ἐπενόησε, καὶ πόλιν κτί-
σας εἰς ἐν συνελθεῖν τοὺς οἰκέτας ἠνάγκασε.
καὶ οἱ ἐκ γένους αὐτοῦ εἰς πολέμους ἑαυτῶς
ἐπεσχόλουν.

ὅτι εἴρηται τισιν ὡς ὁ Κάιν ἐκ τῆς τοῦ
διαβόλου σπορᾶς ἐγένετο, καὶ μισήσας τὸν
θεὸν ἀδελφὸν τὸν Ἀβελ τοῦτον ἀνείλεν. εἴ-
ρηται δὲ περὶ τούτου καὶ χρηστὸς τοῦ κυρίου
ἐν τοῖς εὐαγγελίοις πρὸς τοὺς Ἰουδαίους (Io.
8 44)· "ὁμοίως τέκνα ἐξέ τὸ διαβόλου. ὁ πα-
τήρ ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος ἐστίν,
καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ."

τί δηλοῖ τὸ "πᾶς ὁ ἀποκτείνους Κάιν
ἐπὶ ἐκδικήματα παραλύσει;" (Gen. 4 15) τοι-
σῶτην ἔχει τὴν λύσιν. ἕκαστος τῷ ἑαυτοῦ

ἁμαρτήματι ἀποθανεῖται, ὁ δὲ φόνον κυ-
τάρως καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦ ἁμαρτήματος
δημηγητῆς γενόμενος ἐπταπλασῶς τιμωρηθή-
σεται, τουτέστι πολλαπλασίως· σύνηδες γὰρ
τῇ γριφῇ τῷ ἀριθμῷ τέτρω ἀπροσδιορίσως
κεχρησθαι, καὶ ἐστὶν ἀδιορίστου πλήθους ση-
μαντικὸς, ὡς τὸ "ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν
ἐπταπλασίονα," καὶ (1 Sam. 25) "ὅτι ζεῖρα
ἔτεκεν ἐπτά" καὶ (Matth. 18 22) "οὐ λέγω σοι
ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά."
τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι τῶν ἐν βίῳ πονηρῶν
ἐπάγει τὴν ἀνάπαυσιν, τὸ δὲ ζῆν ἐν φόβῳ
καὶ λύπῃ μυρίους ἐπάγει τοὺς ἐν συναισθή-
σει θανάτους. τρέμων οὖν καὶ ζῆνων ὁ Κάιν,
ὡσπερ δαίμονι κάτοχος, ἐν ἐπιληψίᾳ πάντω
τὸν βίον αὐτῷ διῆγε, τέτω πρὸς τὸ μὴ ἀναι-
ρεθῆναι ὑπὸ τινος λαβῶν τὸ σημεῖον. ἐκδι-
κούμενα δὲ εἴτε τὰ παρὰ τῷ Κάιν ἡμυρτη-
μένα λέγοις, εὐρήσεις ἐπτά, εἴτε τὰ παρὰ τῷ
θεοῦ ἐπ' αὐτῷ ῥηθέντα, οὐδ' οὕτως ἀπο-
τεύξη τῆς ἐννοίας. ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρὰ τῷ
Καῖν τετολημένοις πρῶτον ἁμαρτήμα φθό-
νος ἐπὶ τῇ προτιμῆσει Ἀβελ, δεύτερον δό-
λος, μεθ' οὗ διελέχθη τῷ ἀδελφῷ εἰπὼν "διελ-
θίωμεν εἰς τὸ πεδίον;" τρίτον φόνος, προσ-
θήκη τοῦ κυκοῦ· τέταρτον ὅτι καὶ ἀδελφὸς
φόνος· πέμπτον ὅτι καὶ πρῶτος φονεὺς πο-
νηρὸν ὑπόδειγμα τῷ βίῳ καταλιπὼν· ἕκτον
ὅτι γονεῦσι πένθος ἐνεποίησεν· ἑβδομον ὅτι
θεὸν ἐψεύσατο εἰπὼν "ὅτι ἐκ οἴδου τὸν ἀδελ-
φόν." αἱ δὲ εἰς κόλυσις αὐτῷ παρὰ τῆς θείας
δίκης τιμωρίαι εἰσὶν αὗται. πρώτη κόλασις
"ἐπικατάρυτος ἡ γῆ ἀπὸ σῆ," δεύτερα "ἐργᾶ
τὴν γῆν," τρίτη "καὶ οὐ προσθήσει δδναί
σοι τὴν ἰσχὸν αὐτῆς," τετάρτη μετὰ τῆς
πέμπτης συνεξουγμένη μίξις "ζῆνων καὶ τρέ-
μων ἔση ἐπὶ τῆς γῆς;" ἕκτη, ἦν αὐτὸς ἀπε-
κάλυψεν ὁ Κάιν εἰπὼν "εἰ ἐκβαλεῖς με νῦν
ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σε κρυ-
βήσομαι;" ἡ βερυτάτη κόλυσις ὁ ἀπὸ τοῦ
θεοῦ χωρισμὸς τοῖς σωφρονοῦσιν· ἑβδόμη
τὸ μὴ κρύπτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ ση-
μειῖν προδήλῳ πᾶσι προκεκρησθῆναι διὰ τοῦ
σευγμοῦ καὶ τοῦ τρόμου· πᾶς οὖν, φησί,
ὁ νῦν τὸν κατὰ σοῦ φόνον ἀποτολήσας,
κακῶν σε τῶν κατὰ τὸν παρόντα βίον ἀπαλ-
λάξας, τὴν κατὰ σοῦ παραλύσει τιμωρίαν.
διό φησι "καὶ ἔθετο κύριος σημεῖον τῷ Κάιν
τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα
αὐτόν." cat. in Gen. 4 15.

Καιναί πόλις.

Καινεύς ὄνομα κύριον.

καινίζεται. και καινίζω σε, αιτιατικῆ.

Καιρινήτης ἀπὸ τόπου.

καιρόν τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον. κειρόν δὲ τὸ μάταιον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

καινοπρεπές. "μηχάνημά τι καινοπρεπὲς ἔτεκτόναι λαθραίως. γλύψας δοκῶν μεγάλων τὸ μήκος, καὶ ταύτας καθενώσας, ἐνεῖς τε μίαν ἄλυσιν ταῖς γλυφαῖς διήκουσαν ἐς πύσας, μολίβδῳ τὸ τούτων κένωμα ἔπλησε, καὶ ταχυεργῶς λίαν ἀποκλείει τὰς ὄχθας διὰ τοῦ ποταμοῦ ἐκατέρωθεν σκευάσας δουρεῖς (ἀσ πύργους), ἐν οἷς βοήθειαν ἀποχωρῶσαν βαλὼν ἐξέρει τὴν πόλιν τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀγωγίμων."

a καινός ὁ νέος.

b καινός Ἰσοκράτης (48) ἀντὶ τοῦ ὅς τοῖς νεωτέροις ἀρμόττει πράγμασιν. οὕτως δὲ καὶ Ἐφορος. Παρρ.

καινός γνώμην ἀντὶ τοῦ νέαν γνώμην εἰσηγούμενος. "καινὸς γνώμην, καινῶν ἔργων ἔχρησθητής" (Α Ατ. 259).

καινοτομεῖ, αιτιατικῆ, καινοτομεῖ. ὅτι τὸ καινοτομεῖν ἐπὶ τοῦ ἄρχων. Ἀριστοφάνης (EccI. 580) "τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστὶ," καινοτομία.

καινοῦν παρὰ Ἡροδότῳ (2 100) τὸ λόγῳ τῷ καινῷ χρῆσασθαι.

καινοουργισμός ἢ ἀνακαινισίς καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀνιμόρφωσις.

καινόφιλον λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον αἰεῖ.

καίνυτο (Hom. γ 282) ἐνίκα.

καινῶς ἀντὶ τοῦ παραδόξως.

καϊόμενος ἀπὸ τοῦ καιῶ τὸ φλέγω.

καίρια τὰ συμφέροντα. "τίνι γὰρ ποτ',

ὦ φίλα γενέθλα, πρόσφορον ἀκούσομαι ἔπος; τίνι φρονούντι καιρία;" ἀντὶ τοῦ παρὰ τίνος ἀκούσομαι τὰ συμφέροντα; οὕτω Σοφοκλῆς (El. 226). καὶ πάλιν (Ai. 120) "ἢ δρῶν ἀμείνων εὐρέθη τὰ καιρία;" καὶ αὖθις (Ai. 34) "καιρόν δ' ἐφήκεις" ἀντὶ τοῦ ἐπικαιρῶς ἦκει. "ἐπελθεῖν εὖσοχος, ἀναχωρῆσαι καιρίας, ἐνεδρεῦσαι τεχνίτης, μάχης ἐργάτης." cf. v. δεινός.

καιριώτατα ἐπικινδυνότατα, θανάσιμα.

a καιρός. Σοφοκλῆς (El. 75) "καιρός γὰρ ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργα παντός ἐς ἐπι-

στάτης," ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ἑκάστου πράγματος τὸ καιρίον καὶ χρησιμώτατον ὁ καιρός ἐστίν, ὅπερ καὶ τὰ σπυδαῖα παρὰ καιρόν γινόμενα οὐκ ἀποδέχονται, ὡς ἱατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ φύσεις τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον, ὡς εἰ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο· τὸ γὰρ καλὸν μὴ καλῶς γινόμενον οὐ καλόν. καὶ αὖθις "ὁ δὲ Ἰβηριανός, εἴτε ἐπὶ γῆρας τὰ καιρία οὐ φρονῶν εἴτε ἄλλως, ἐμίλλε τὴν ὀρθογνώμονα περὶ Χριστοῦ δόξαν διακῆσει, εἰ μὴ ἤχητο ἐξ ἀνθρώπων."

καιρός. καιροῦς ἢ γραφή καλεῖ τὰς συμφοράς. (Theodoret. in Ps. 80 16) "καὶ ἔστι ὁ καιρός αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα." (Gen. 6 13) "καιρός παντός ἀνθρώπου ἦκει ἐναντίον μου" ἀντὶ τοῦ...

καιρός λέγεται ὁ ἐκ τοῦ πλείονος τῶν ἀδικημάτων συναγόμενος ἀριθμὸς παρὰ θεῷ, καὶ προκαλούμενος ἕως καιροῦ.

καιροσέων δ' ὑφάντων ἀπολείβεται ὑγρόν" (Hom. η 107) εὐ κεκαιρωμένων. καιρωμα δὲ ἐστὶ τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ σήμονι παρὰ τὸν μίτον ὑπὲρ τοῦ μὴ συνησθαι τοὺς σήμονας.

καιροφυλακῆσαι καιρόν ἐπιτηρῆσαι. "ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν ἀνατεργνῶναι καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν μηδὲ καιροφυλακεῖν."

καιροφυλάκιον.

καιρωσερίδες αἱ ὑφάντριαι· καιρωσεῖς γὰρ ἢ πλοκή τοῦ μίτου.

καιρωτὴ μιτωτῆ.

Καῖσαρ. οὕτως ὀνομαζόνται οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος τοῦ μὴ γεννηθέντος. τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης ἐν τῷ 9' μηνί, ταύτην ἀνατεριόντες ἐξέβαλον αὐτόν, καὶ οὕτως ἐκάλεσαν· κατὰ γὰρ τὴν Ῥωμαίων γλῶσσαν καῖσαρ ἢ ἀνατομὴ λέγεται.

ὅτι ἐπὶ Ῥωμαίων τῶν πύλαι ὁ δῆμος ἤρχεν, αὖθις οἱ ὀλίγοι, καὶ τὰ τελευταῖα ἰς μονορχίαν κατέστη Ῥωμαίοις τὰ πράγματα ἐξέτι Καίσαρος τοῦ πρώτου μοναρχήσαντος καὶ βασιλεύσαντος. καὶ ἀευσίασα διέτλη τὰ κοινὰ ἄγχι ἐς Μάρκον Ἀντωνῖνον Ῥωμαίων ἄρχοντα· ἐπεὶ δὲ ὁ τούτου παῖς ὁ Κόμης τὴν φύσιν ἐ πάντῃ φρενήρης καὶ φιλοπόνητος ἦπτιον γενόμενος καὶ οὐ μάλᾳ τι ἀγαθὸς τὸ πολέμι καὶ φιλόψυχος, δολοφονηθεὶς πατρῴων κατελύθη, ἐπαναστάσεις τε συνεχίσθησαν ἐγένοντο...

ῶ Τιβέριος ἔγραψεν ἐπιγράμ-
μα ἢ μνησθῆναι ἀπὸ Καίσα-
ρος Ὀκταβίου ἢ ἀφείλετο Ἀρχέ-
γειον Μάζακα ἐπονομαζομένην,

ἰαφρῆσαν κληθεῖσαν τῇ ἰδίᾳ προσ-
γορίας? cf. v. Τιβέριος Ὀκταβίου.
ῶσιος ὁ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
ἠνε διάφορα, καὶ κατὰ Ἑλλήνων.
ῶσιος.

ῶσιος ὄνομα κύριον.

ῶσιος ὄνομα κύριον.

ῶσιος ἔμεν καὶ ταχέως πορευόμεθα.
τοῦ λύκου. φασὶ λυκὸν ἰδόντα
ἢ καὶ κύνα τῶν ποιμενικῶν προ-
σποντα, εἰπεῖν "ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποι-
ραυγῆ ἐγγίγνεται ἄν;"

ῶσιος οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλιῶ (Α
ἠτέστιν οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον.
ῶσιος καὶ ἔργοις.

ῶσιος αἰτιατικῆ.

ῶσιος Διοκλῆς Βάκχη "πλυνεῖ
τῶν κακῶν ὑμᾶς."

ῶσιος δειλία. Σοφοκλῆς (Αἰ. 1014)
προδόντα καὶ κακανδρία σέ, φιλ-
ῶσιος Τεῦκρός φησι περὶ τῆς τοῦ
λευτῆς.

ῶσιος ῥέχεται ἢ πονηρία.

ῶσιος ἔτρησι κακοεργοῖς.

ῶσιος ὑτίαις Ἀριστοφάνης (Eq. 1349)
ῶσιος κάκεροντίας" ἀντὶ τοῦ μετεω-
ῶσιος ἐφρόνεις. ἀπὸ δὲ τῶν κερυτοφο-
ῶσιος λέξεις.

ῶσιος οὕτως Πλάτων. Ἀλιανός
ῶσιος ἔλιπε, θανατοῖ ἄρα ὁ νομοθέτης
ῶσιος τὴν ζῴσιν ἢ ἐτάχθη προδόντα."
ῶσιος κικλή ἰσορῆα "ἔδεις οἰκέτης μνη-
ῶσιος ἀκη εἴξας προδοῦναι τὸν δεσπό-
ῶσιος κῆδης "ἀνάγκης καλούσης μὴ εἶ-
cf. v. εὐεργμία.

ῶσιος ῥῶ αἰτιατικῆ. καὶ κατηγορῶ

ῶσιος μὲν ὄψις. κόμμα παροιμίας·
ῶσιος ἦψις, ἐν δὲ δειλαίαι φρένες" Μέ-
ῶσιος τωνώω.

ῶσιος ἀνάλογον ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακίαι·
ῶσιος εἰσι πρῶται, αἱ δὲ ὑπὸ ταύτας,
ῶσιος ὄνη δειλία ἀδικία ἀκολασία ἀκρα-
ῶσιος οσια κακοβουλία. εἰσὶ δὲ ἀγνοίας
ῶσιος τὰ δὲ μετέχοντα τῶν κακιῶν αἰ-

ῶσιος τε πράξεις αἱ κατὰ κακίαν καὶ οἱ φαῦλοι.
ῶσιος ἐπιγενήματα δὲ δυσθυμία δυσφροσύνη καὶ
ῶσιος τὰ ὅμοια. Diog. L. 7 93.

ῶσιος κακία δὲ ἔστιν ἢ τοῦ κακῶσαι τὸν πέλασθ
ῶσιος σπουδῆ παρὰ τῷ ἀποσώλῳ (Rom. 1 29).

ῶσιος κακία. διώνυμος ἔστιν ἢ λέξις. ἢ ὄντως
ῶσιος κακία, ὅσον πορνεία μοιχεία πλεονεξία ἐπιση-
ῶσιος κία καταλαλιά. λιμός δὲ καὶ λοιμός, θάνα-
ῶσιος τοι καὶ νόσοι καὶ τάλλα οὐκ ἔστι κακά, διότι
ῶσιος πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἰτία γίνεται. καὶ
ῶσιος περὶ ταύτης φησὶν ὁ προφήτης (Ἀμοι 3 6)
ῶσιος "ἔκ ἔστι κακία ἐν πόλει, ἢν κύριος ἔκ ἐποίησε."
ῶσιος Io. Chrysost. t. 5 p. 708 B.

ῶσιος κακιζόμενοι ταπεινούμενοι.

ῶσιος κακίζω αἰτιατικῆ.

ῶσιος κάκιθος (an κακηθός) ὁ κακιζόμενος.

ῶσιος κακίονος τοῦ χειρόνος.

ῶσιος κακκείοντες (Hom. A 606) κατακοιμη-
ῶσιος θησόμενοι.

ῶσιος κάκκη. ἔχει δὲ καὶ τὸ κακέμφοτον. ἢ
ῶσιος ἀκαθαρσία, καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον ἀπο-
ῶσιος πάτημα Ἀριστοφάνης (Pac. 161) "ἀπὸ μὲν
ῶσιος κάκκης τὴν ῶσιος ἄπλκων."

ῶσιος κακοδαίμων ὁ θεῶ ἐπιχθῆς, καὶ ὁ τὴν
ῶσιος ψυχὴν ἔχων ἐμπυθῆ. Ἀλιανός "ἄνηρ Εὐ-
ῶσιος φρόνιος, κακοδαίμων ἄνηρ, καὶ ἔχουσαν ἐπὶ
ῶσιος ταῖς Ἐπικούρου φλυαρίαις καὶ ἔξ ἐκείνων
ῶσιος κακὰ εἰρήσαστο δύο, ἄθεός τε καὶ ἀκόλαστος
ῶσιος εἶναι."

ῶσιος κακοέπεια βλασφημία.

ῶσιος κακοζηλία. Καλλίνικος ἔγραψεν ὁ Σό-
ῶσιος φρος περὶ κακοζηλίας ἠθορικῆς.

ῶσιος κακοήθεια ἢ κακοτροπία παρὰ τῷ ἀπο-
ῶσιος σώλῳ (Rom. 1 29).

ῶσιος κακοηθέματα ἐπὶ κλειδίων λέγεται.
ῶσιος Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσις (427) "οἱ
ῶσιος γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία φοροῦσι κρυπτά, κα-
ῶσιος κοηθέματα, Λακωνικὰ ἄττα, τρεῖς ἔχοντα
ῶσιος γομφίους. πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι
ῶσιος τὴν θύραν ποιησαμένους δακτύλιον τριωβό-
ῶσιος λου· νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ἐδίδαξε θρηπή-
ῶσιος δεσα."

ῶσιος κακοήθης κακότροπος· "ἢ καὶ ἄλλως
ῶσιος κακοήθως αὐτὸς διαβληθεῖη."

ῶσιος κακύθρους διάβολος· (S Ai. 137) "ἢ ῶσιος
ῶσιος μενῆς λόγος ἐκ Λαυαῶν κακόθρους ἐπιβῆ."

ῶσιος κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν
ῶσιος ὀμίχλην, ἐπὶ τῶν κατὰ ἀξίαν τιμωρου-
ῶσιος μένων.

ῶσιος κακοῖς ἐπισωρεύων κακά· "ῶσιος ὄχος ὁ

Πέρσης Αίγυπτον ἠνδροποδίσαιτο, καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ἄπιν, καὶ κατέκοψε τὸν Μνεῦιν, κακοῖς ἐπισωρευὼν κακά.”

κακόνοι ἐχθροὶ καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα· Ἀριστοφάνης (Pac. 500) “ὡς κακόνοι τινὲς εἰσιν ἐν ἡμῖν.” καὶ αὐθις “κακόνου φωραθέντα σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις τοῦτον ἐλαθῆναι.”

κακοπάθεια ἢ ταλαιπωρία.

κακοπινέσατον. τὸ πίνος ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδέας ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἥθους λαμβάνεται. ἐνταῦθα οὖν τὸν κακοῦθη σημαίνει. ἀντὶ τοῦ κολάκευμι, τριῖμιμα. κακοπινέσατον ὀυπαρόν· πινῶδες γὰρ, ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ καὶ οὐ καθαρὸν, ἄλλοτε ἄλλα νοῶν. sch. S Ai. 381.

κακορροφίαι κακοσυνθεσίαι.

κακορρήμων. καὶ οὐδετέρως τὸ κακορρήμον.

κακορροθεῖ κακῶς ἀγορεύει· Ἀριστοφάνης (Ach. 576) “ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ.”

κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο οὗτος, εἰ μὴ καὶ προουπόλωλε τῆς ἀρεῆς, ὡς ἀξιόσ γε ἦν ἔργον γεγενῆσθαι τοῦ πρώην χεμιῶνος. Synes. ep. 129 p. 165 C.

κακόσχιλος ὁ πονηρός.

κακοτεχνίτων. δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἐλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδουσαν. Harp.

κακοῦ κύρακος κακὸν ὦν. ταύτην τῶν παροιμιῶν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζῴου φασὶν εἰρησθαι, ὅτι οὔτε αὐτὸ βριστόν ἐστιν οὔτε τὸ ὦν ἔχει, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος, πρώτον διδάξαντος τέχνην ῥητορικὴν. ὑπὸ γὰρ τούτου, ὡς φασὶ, μαθητῆς Τισίας ὄνομα μισθὸν ἀπαιτούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἶπεν “εἰ μὲν με νικήσειας, εἰδὲν μεμύθηκα· εἰ δὲ ἠττηθήσῃ, σὺ κομίση τοὺς μισθοὺς.” θανατώσαντες ἐν οἱ δικασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίου ἐπεφώσαν “κακοῦ κύρακος κακὸν ὦν.”

κακοῦ ὄργοι οἱ λησταί, οἱ ἐνεδρευταί· “ὁ δὲ λαθῶν ἐαυτὸν παρήλθε σὺν τῷ ξίφει, ὅπερ ἐπήγετο διὰ τοὺς κακούργους τῆς κατὰ τὴν ὁδόν.”

κακορρωῶ αἰτιατικῇ.

κακόχαρτον κακοῖς χαίροντα.

κακῶν. ὅτι ἀναίτιος τῶν κακῶν ὁ θεός. κακὰ δὲ κυρίως ὀνομάζομεν οὐχ ἂ τῶν πολλῶν ὀνομάζον φίλον τισίν, ἀλλὰ κακίαν καὶ

ἀκολασίαν καὶ τὰς ἄλλας παρνομίας ἐφ’ ἡμῶν αὐτεξουσίως τολμωμένας. ἡμεῖς γὰρ τούτων αἰτιοί, οὐχ ἂ τὰναντία νομοθετήσας θεός.

κακῶν πανήγυρις, ἐπὶ μεγίστων· Πισίδης “καὶ πάντες ὡσπερ ἐν κακῶν πανηγύρει, ἄλλος κατ’ ἄλλην συμφορὰν ἐδυεχύει.”

κακῶς εἰδότες ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ εἰρήνης (32). Harp.

κακώσεως. δίκης ἐστὶν ὄνομα ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγραμμένων καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν. οὗτω Δημοσθένης (24 103) καὶ Λυσίας (13 91) καὶ Ὑπερίδης. Harp.

κάκτανε (Hom. Z 164) κατιφόνεσον.

κακύνειν τὸν πηλόν, τατέζει τὸν ἄσπυβρεως ὑβρίζειν.

κακχεῦσαι καταβαλεῖν.

κάλυ τὰ ξύλα.

καλὰ δὲ παταγεῖς ἀντὶ τοῦ λίγης (πάντ’ ἄγεις Plat. Euthyd. p. 293).

Κάλαις ὄνομα κύριον. καὶ καλαῖνον χρῶμα.

καλαμῦται τρυγᾷ τὰ ἀνωτέρω τῶν ἐλαιῶν ἢ κατεσθίει.

καλάμη ὁ σάγχος τοῦ σίτου.

καλάμη ἀπὸ τοῦ κάλα τοῦ ξύλου· ἀπὸ δὲ ἀπὸ τῆς καύσεως.

καλαμητομίης· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 36) “ἀλλὰ καὶ αὐθις ἐκ καλαμητομίης ἀμβάι φέροι δρέπανον.”

καλαμίνθη εἶδος βοτάνης, ἣτις πικρῆς ἐλατίνει καιομένη· Ἀριστοφάνης (Ecl. 644) “σὺ δὲ γ’ ὄζοις καλαμίνθης.” ὄζοις ἐλατικῇ.

καλαμίτης ἢ ἐπὶ τῆς καλάμης τὸ σῆμα ἢ κύριον ὄνομα· καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιπέδου (129) “ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πρὸς τῷ Καλαμίτῃ ἦρωι.” καὶ Θηλυκὸν ἢ καλαμίτις· (AP 7 198) “δισσοὺς ἐς λυκάβατες ἐφίλατο τὴν καλαμίτιν,” ἀντὶ τῷ ἐφίλησεν.

καλαμώμενος σαχυρολογῶν· καλαμῆτις ὁ σάγχος τοῦ σίτου. καὶ καλαμῶνται πικροῦσι.

καλαμῶνος.

καλαμῶνται αἰτιατικῇ.

Κάλανος Ἰνδὸς ἐκ τῶν Βραχμάνων· οὕτω δὲ πάντα σοφὸν οἱ Ἰνδοὶ προσεφασίουσιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Μικῆτις

δὴ ἐτελεύτησε παρόντος αὐτοῦ ἐν Ἰνδία, ἄφιον ἀγῶνα συντελέσας καὶ ἄκρατοπό- ἀμιλληθῆναι παρεσχέασε διὰ τὴν παρ- οῖς φιλοινίαν. οὗτος ἀπόκρισιν ἔδωκεν ἑξάνδρω πρὸς πᾶσαν ἐρώτησιν εὖσοχον. κἄλα παλαίθρετα (Callim. fr. 454) ξηρὰ α, ἐκ πολλοῦ ἀποτεθέντου χρόνου· κἄλον τὸ ξύλον, ἐξ οὗ καὶ καλόπους ὁ ξύλινος ς.

καλάσιρις χιτῶν πλατύσημος· οὕτως ἴπτιοι (sch. AA. 1294). καὶ ὄνομα κύριον. Καλαυρία νῆσος πλησίον Τροίξῆνος. λεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη. Harp. καλαῦροψ βουκολικὴ ῥάβδος, βαρυτέρα α τῇ κεφαλῇ, ἀπὸ τοῦ κάτω ῥέπειν. Φι- ρατος (V. A. 211) "εὐθύνειν τὸ θηρίον αὔροπι, ἦν ὁρᾷς αὐτὸν ἐμβάλλοντα τῷ ἰψ ὡς ἄγκυραν."

καλίμεναι (Hom. K 125) καλεῖν.

Καλήσιος (Hom. Z 18) ὄνομα κύριον.

Καλητοριδης (Hom. N 541).

καλιά νοσησί, ἡ οἶκος ξύλινος, κυρίως· α γὰρ τὰ ξύλα, ἐξ ὧν σύγκειται. ἐν ἐπι- μματι (AP 6 253) "Πανός τ' ἠχῆσσα πι- ἐπτοιο καλή." μακρὸν τὸ ι.

καλινδούμενοι κυλιόμενοι.

κάλλαια οἱ πάγωνες τῶν ἀλεκτρονῶν· ἵπως τὰ κάλλαι ἀποφαγῶν ἤξεις πάλιν" Bq. 500).

Κάλλαισχος ὄνομα κύριον.

Καλλάτις πόλις.

κάλλη τὰ πορφυρᾶ ἰμάτια. καὶ κέρμιος ἰάνος. Αἰσχύλος (Ag. 932) "ἐν ποικίλοις ἴλεσι."

καλλιάνειρα (Hom. Σ 44).

Καλλίας Ἀθηναῖος κωμικός, υἱὸς Ἀν- ἰάχου· ὃς ἐπεκλήθη Σχαινίων διὰ τὸ σχοι- ἰλόκου εἶναι πατρός. οὗ δράματα Αἰγύ- ἰος, Ἀταλάντη, Κόκλωπες, Πεδῆται, Βά- ἰχοι, Σχολάζοντες.

Καλλίας ὁ λακκόπλοτος ἐπικληθεὶς ἀτηγῶν πρὸς Ἀρτυξέρεξην τοὺς ἐπὶ Κίμω- ς τῶν σπονδῶν ἐβεβαίωσεν ὄρους· καθ' εἰσβαλλόντες Λακεδαιμόνιοι, Πλεισοάνα- ς τῷ Πανσανίῳ βασιλεύοντος, ἐδηλώσαντο τ' Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδῖον, ἔτι ς πενηκονταετίας ἔσσης, ἣτις ἤρχετο μετὰ τ' ἐν Πλαταιαῖς μάχῃ, ἔληγε δὲ εἰς ἄλω- τ' Σίμιον καὶ ἄρχῃ τῶν Κερκυραϊκῶν.

ὅτι Καλλίας ὁ Συρακούσιος δικαίως ἂν

καὶ προσηκόντως κατηγορίας ἀξιοθεῖη· ἀνα- ληφθεὶς γὰρ ὑπὸ Ἀγαθοκλέους, καὶ δώρων μεγάλων ἀποδόμενος τὴν προφήτιν τῆς ἀλη- θείας ἰσορίαν, οὐ διαλέλοιπεν ἀδίκως ἐγκω- μιᾶζων τὸν μισθοδότην. ἐκ ὀλίγων γὰρ αὐτῷ πεπραγμένων πρὸς ἀσεβείας θεῶν καὶ παρα- νομίας ἀνθρώπων, φησὶν ὁ συγγραφεὺς αὐ- τὸν εὐσεβεῖα καὶ φιλανθρωπία πολὺ τοὺς ἄλλους ὑπερβεβηκέναι. καθόλου δέ, καθάπερ Ἀγαθοκλῆς ἀφαιρούμενος τὰ τῶν πολιτῶν ἐδωρεῖτο τῷ συγγραφεῖ μηδὲν προσήκοντα παρὰ τὸ δίκαιον, οὕτως ὁ Φανμασὸς ἰσοριο- γράφος ἐχαρῆζετο διὰ τῆς γραφῆς ἄπικτα τὰ ἀγαθὰ τῷ δυνάστῃ. ῥᾶδιον δ' ἦν, οἴμαι, πρὸς ἄμειψιν χάριτος τῷ γραφεῖ τῶν ἐγκω- μίων μὴ λειφθῆναι τῆς ἐκ τοῦ βασιλικῆ γέ- νους δωροδοκίας. Diodor. t. 2 p. 561.

Καλλίας πτερορρηεῖ (AA. 286). κω- μιθεῖται Καλλίας ὡς ἀπολέσας πάντα τὰ χρήματα. "ἄτε γὰρ ὦν γενναῖος ἐπὶ τῶν συκοφαντιῶν τίλλεται, αἶ τε θήλειαι προσ- ἐκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά." πίνης γὰρ ἐγένετο τὰ πατρῶα καταναλώσας εἰς πόρνης. καὶ καλλίσο πιθήκου· τὰ δυσχερῆ γὰρ τῶν ὀνομάτων εὐφημότερον εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ προφέρεισθαι. καὶ τὸν πίθηκον οὖν καλλίαν προσηγόρευσαν. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυ- θέου "ἀλλ' οἴμαι, ὥσπερ οἱ τοὺς καλλίας ἐν τοῖς οἴκοις τρέφοντες," τουτέστι πιθήκους. οὕτω δὲ καὶ τὰς ἐρινύδας εὐμενίδας λέγουσι.

Καλλιγόλας. οὕτως ἐκαλεῖτο Γάιος ὁ βουσιλεύς Ῥωμαίων, ἐπειδὴ ἐκ μικρῆς ἡλικίας τὰ πολλὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐτρέφετο καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς ἐχρήτε ὑποδήμασιν. ἐκ τῶν καλλέγων οὖν Καλλιγόλαν αὐτὸν ὀνόμασαν. ἢ Καλλιγόλας ὁ Γάιος διὰ τὸ ἐν στρατοπέδῳ γεννηθῆναι, ὡς φησὶν Ἀλιανὸς ἐν τῷ περὶ θεῶν ἑναργειῶν.

καλλιγύναικα (Hom. B 683) τὴν καλὰς ἔχουσαν γυναῖκα.

καλλιερῆσθαι ἐπὶ τοῦ θύειν ἔντομα Ἡρόδοτος (7 134 et 167). καὶ καλλιέρημα θυσία εὐπρόσδεκτος.

καλλιερῶ ῥῆμα· τὸ δεύτερον καλλιερῆς. τὸ δὲ ὄνομα καλλιέρημα. ἔσι δὲ ἔκαστον θῦμα θεῷ φίλον. καὶ χριστιανοὶ μὲν τότε καλλιερῶσιν ὅταν ἑαυτοὺς τῷ θεῷ προ- αγάγωσι· πνεῦμα γεγενημένοι συντετριμμένοι καὶ καρδίᾳ τεταπεινωμένῃ· Ἕλληνες δὲ τότε καλλιερῆν νομίζουσιν ὅταν δαίμονι τινὶ θύ-

σαντες αίσίων επιτύχῳσι σημείων ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερείου, καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα, ὅταν τῷ δαίμονι τὸ θῦμα ἢ φίλον διὰ τῶν ἐπιφαινομένων ἀπατηλῶν σημείων.

καλλικέλαδος εὐφῶνος, εὐόμιλος.

Καλλικολώνη τόπος τῆς Ἰθῆς· (Hom. Y 53) "θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ."

Καλλικρατίδης ὄνομα κύριον. ἔσχε δὲ ἀδελφὸν Ἐμπεδοκλέα.

καλλικύριοι οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων ἐν Συρακούσαις γενόμενοι, πολλοὶ τινες τὸ πλήθος. δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων, ὡς Τίμαιος ἐν ζ'. ὕφην τὸς ὑπερβολῇ πολλὰς καλλικυρίους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ταῦτ' συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακουσίῳ πολιτεία, ὅμοιοι τοῖς Λακεδαιμονίων εἴλωσι καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς πενέσι καὶ παρὰ Κρησὶ κλαρόταις. καὶ παροιμία "καλλικυρίων πλείους." τοῦτο ἔλεγτο, εἴ ποτε πλήθος ἤθελον ἐμφῆναι· οἱ γὰρ καλλικύριοι δοῦλοι ἦσαν πλείους τῶν κυρίων αὐτῶν, ὥς καὶ αὐτοὺς ἐξέβυλον.

Καλλικῶν ὄνομα κύριον, Μιλήσιος τὸ γένος· διεβεβόητο δὲ ἐπὶ πονηρία.

α Καλλίμαχος Ἀθηναῖος. οὗτος εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον εὐρέθη ἐπὶ δοράτων ἰζάμενος νεκρός. cf. v. Ἰππίας α.

β Καλλίμαχος υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμας (ἢ Μεγατίμης), Κυρηναῖος γραμματικός, μαθητῆς Ἐρμοκράτους τῆ Ἰαστέως γραμματικοῦ, γυμνήτην ἐσχηκώς τὴν Εὐφράτη τῆ Συρακουσίου θυγατέρα. ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν ὁ νέος Καλλίμαχος ὁ γράψας περὶ νήσων δὲ ἐπιῶν. οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέσματος ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογύδην πλεῖστα· καὶ ἔσιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπερτὰ ω'. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου· πρὶν δὲ συζαθῆναι τῷ βασιλεῖ, γράμματι ἐδίδουσκεν ἐν Ἐλευσίῳ κομινδρῶ τῆς Ἀλεξάνδρειας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου, ὀλυμπιάδος ρκζ', ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἔσι καὶ ταῦτα, Ἰοῦς ἄφιξις, Σεμέλη, Ἄργους οἰκισμοί, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, ἐπίδες, σατυρικά δράματα, τραγηδία, κομινδρῶν, μέλη, Ἰβίς (ἔσι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν,

εἰς τινὰ Ἴβιν γενόμενον ἐχθρὸν Καλλιμάχου· ἦν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά), μουσεῖον, πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμπάντων καὶ ὧν συνέγραψαν ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ', πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων, πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις, κρίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετονομασίαι, περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰαλίᾳ θανμμασίων καὶ παραδόξων, περὶ μετονομασίας ἐχθρῶν, περὶ ἀνέμων, περὶ ὄρνιθων, περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη ποταμῶν, θανμάτων τῶν εἰς ἄπυσαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγὴ.

Καλλίμαχος Κυρηναῖος ἐποποιός, ἀδελφιδόου τοῦ προτέρου, υἱὸς Στασήνορος καὶ Μεγατίμης τῆς ἀδελφῆς Καλλιμάχου.

Καλλιμένης.

κάλλιμος ὁ καλός.

Καλλίνικος Γαῖου, ὁ καὶ Σουητώρης ἐπικληθείς, σοφιστῆς Σύρος, ὡς δὲ τινες Ἀράβιος, τὸ δὲ ἀληθές Πετραῖος, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, ἔγραψε πρὸς Λούπον περὶ καπζηλίαις ῥητορικῆς, προσφωνητικὸν Γαλιηῆ, πρὸς Κλεοπάτρων, περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἰσοριῶν βιβλία ι', πρὸς τὰς φιλοσόφους αἰρέσεις, περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀναστάσεως, καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους. cf. v. Γενέθλιος εἰ Ἰουλιανὸς Δόμιον.

καλλίνικος ὁ Ἡρακλῆς.

Καλλιόπη ὄνομα θεᾶς.

Καλλιόπιος ὄνομα κύριον.

καλλιπάρης ἢ καλὰς πικρίας ἔχου.

Κάλλιππος Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητῆς, ὅς ἐν Συρακούσαις ἀνηρέθη τυρυννεῖν ἐπιχειρήσας. πονηρὸς οὗτος ἰσώρηται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ, καὶ Δίωνος τοῦ Συρακουσίου προδότης.

Καλλιρόην κρίνην.

καλλίροον καλὸς ῥέοντα.

Καλλισθένης Δημοσίμου (οἱ δὲ Καλλισθένους) Ὀλύνθιος, μαθητῆς Ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιμοῦ, ὃν ἔδωκεν ἐπεσθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ὁ δ' ἐν γαλεῶνρα σιδήρῳ βαλὼν ἀνείλεν ἄμιν Νεάρχῳ (ἢ Νεάρχῳ) τῷ τραγικῷ, διότι συνεβέβλενε μὴ ἐπιζητεῖν ἀπὸ Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δὲ τὸν ὡς ἐπιβουλεύοντα Ἀλεξάνδρῳ ἀνηρέσθη

ασιν ἅμα Νεώφρονι. εὐφνης πρὸς
ἢ αὐτοσχεδιάζειν καὶ εὐμη πολλῇ φέρεσθαι.
αὶ φέρεται λόγος ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ
Φειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβρώσεως τὸν
ἴον κατασφύρει. καὶ μυρτυρεῖ ὁ Ἰμβρος οὐ-
τως "καὶ φθειριώσαν ὡς ὁ πρὶν Καλλισθέ-
νης," περὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς
ἡμέλειτο πάνυ.

καλλισεια· (AP 6 292) "τοιγὰρ τῷ κρί-
πτι τὰ καλλισεια Πριάπῳ νεβρίδα καὶ χρυ-
στὴν τήνδ' ἔθετο προχόην."

καλλίσφυρος (Hom. ε 333) ἡ καλὸς πό-
τε ἔχουσα.

Καλλιφάνης ὁ Παραβρύκοντος, ἐπὶ
ἢ προσποιουμένων πολυμάθειαν. ἕτος γὰρ
γῆς ποιημάτων πολλῶν καὶ λόγων συγγε-
γραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσάρων στίχων
καγγέλλων πολυμαθείας δόξαν προσεποιεῖτο.
hen. p. 4 C.

κάλλος συμμετρία τῶν ἀνομοιομερῶν ἐν
ἰσῶν μερῶν, προσώπῃ τραχὴλῃ χειρῶν, τῶν
λων μερῶν, ἢ ὕψερά ἐστι τῶν πρώτων δυ-
μιων. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ δεικνύοιτο ἢ ἢ
πρὸς αἰρετωτέρω τοῦ κάλλους. πρώτῃ γὰρ
ἢ ὁμοιομερῆ ἐν ἡμῖν, ἐν οἷς ἢ ἰσχύς, τῶν
μοιομερῶν, ἐν οἷς τὸ κάλλος. ἔκαστον γὰρ
ἢ ἀνομοιομερῶν ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν σύγκει-
ται, οἷον τὸ πρόσωπον ἐξ ὁσῶν καὶ νεύρων
ἢ σαρκῶν. διὸ καὶ συναυριεῖται μὲν ἀναι-
σθητων, οὐ συναυριεῖ δὲ ἀναιρούμενον.
ex. Arhrod. in Top. p. 124.

κάλλυντρα κόσμητρα· "ἀντὶ δὲ τοῦ
φωτός κάλλυντρον φέρων, καὶ κόσκινον ἀντὶ
ἢ ἀσπίδος καὶ κόφινον ἀντὶ κράνους, ἐπὶ
ἢ καθήμενος."

καλλύνων· "χθὲς μὲν καὶ πρώην δε-
καπότες τοῦ καπηλείου καὶ τοῦ τὰ βύθρα
ἢ ἄλλοι καὶ τοῦδαφος κορεῖν" (cf. v. Ρου-
ἢ ἴως).

καλλωπίζομαι δοτικῇ.

καλλώπισμα.

καλοί· Ἀριστοφάνης (Ach. 144) "ἐν τοῖσι
ἢ ἄλλοι ἔγραψον Ἀθηναῖοι καλοί." ἴδιον ἔρα-
ἢ ἢ ἢ τὸ τὰ τῶν ἔρωμένων ὀνόματα γρά-
ἢ ἢ ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις
ἢ ἄλλοι, οὕτως "ὁ δειμα καλός."

καλοκαγαθία ἀγαθότης.

καλόν τὸ τελῶς σύμμετρον. Diog. L.
100.

καλὸν πρᾶγμα καλεῖ, ὅτι πρὸς τὴν ἐπι-

τοῦ χρεῖαν συμμετρῶς ἔχει (Diog. L. 7 99).
εἶδη δὲ τοῦ καλοῦ δ', δίκαιον ἀνδρεῖον κό-
σμιον ἐπισημονικόν· ἐν γὰρ τοῖσδε τὰς κα-
λὰς πράξεις συντελεῖσθαι. ἀνάλογον δὲ καὶ
τοῦ αἰσχροῦ εἶδη δ', ἄδικον δειλὸν ἄκοσμον
ἄφρον. λέγεται καλὸν τὸ ἐπαινετοῦς παρεγί-
μενον τοὺς ἔχοντας ἀγαθὸν ἐπαῖνον ἄξιον·
ἔτέρως τὸ εὐ πεφικέναι πρὸς τὸ ἴδιον ἔργον,
καὶ τὸ ἐπικοσμοῦν, ὅταν λέγωμεν μόνον τὸν
σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι. λέγουσι δὲ
μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι, εἶναι δὲ τῷτο
ἀρετὴν καὶ τὸ μετέχον ἀρετῆς. ὅπερ ἔστιν
ἴσον τῷ πᾶν ἀγαθὸν καλὸν εἶναι, καὶ τῷ
ἴσοδυναμεῖν τὸ καλὸν τῷ ἀγαθῷ. δοκεῖ δὲ
πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσα εἶναι, καὶ πᾶν ἀγαθὸν
ἐπ' ἄκρον αἰρετόν, καὶ μήτε ἄνεσιν μήτε ἐπι-
τασιν ἐπιδέχεσθαι (Diog. L. 7 100). καλὸν δὲ
ἔστι καὶ τὸ δι' ὄψεως ἢ δι' ἀκοῆς ἢ δῦ.

κᾶλον τὸ ξύλον. τὸν κᾶλον δὲ ἀττικῶς.

καλοπόδιον σκυτικὸν ἐργαλείον.

καλόπους ἀπὸ μέρους καλή.

καλὸς κάγαθός λέγεται κατὰ συναλοι-
φὴν, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός. καὶ καλὸς ἢ
ἐρώμενος· (cf. Μέλητος c) "καὶ ἢ τῷ μὲν
ἔρασῃ Μέλητος ὕνομα, τῷ καλῷ δὲ Τιμα-
γύρας." τὸ μὲν καλὸς ἐπὶ τῆς ἐν σώματι
ἄρας, τὸ δὲ ἀγαθὸς ἐπὶ τῆς ἐν ψυχῇ.

καλούμεθ' αὐτάς (A Eccl. 892) ἀντὶ τῆ
εἰς δικαστήριον ἄζομεν.

καλούμενός τε καὶ ἄκλητος ὁ θεὸς πη-
ρέσαι," χρησμὸς δοθεὶς Λακεδαιμονίοις. cf.
v. ἄκλητος.

καλπάζειν τὸ ἀβρῶς βαδίζειν.

καλπίς ὕδρια.

Καλυδών Καλυδῶνος πόλις. καὶ Κα-
λυδῶνιος πορθμὸς.

κάλυκος (Hom. Σ 401) σύριγγας, ῥόδα
κεκαλυμμένα.

κάλυμος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σίτος, ἀντὶ τῆ
Καλύμνιος· ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν
μετήγαγε τὸ σπέρμα. ὁ Ἀπολλόδωρος φησι
λέγεσθαι Καλύδνας ὡς καλύβας.

κάλυξ ἄνθος ῥόδου μεμυκός.

καλύπτω αἰτιατικῇ.

Καλυψώ ὕνομα κύριον, ἢ μὴ ἀπλή, κα-
λύπτωσα δὲ τὸ διανομέμενον· δολόεσαν γὰρ
λέγει αὐτὴν Ὅμηρος (η 245).

καλώδιον σχοινίον.

Καλώνδας ὄνομα κύριον. cf. νν. Ἄρα-
τος Σολ. et Ἀρχιλόγος.

κάλως σχοινίον· και παροιμία "πάντα κάλων κωτεῖν." τροπικῶς ἀπὸ τοῦ ἰσθ' λέγει. ἄπλοῦν σε δεῖ τὰ ἄρμενα, τῆτις πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. και κάλωσ κάλω ἀττικῶς· Ἀριστοφάνης Βατραχίους (121) "μία μὲν ἔστιν ἀπὸ κάλω και θρανίς," ἀπὸ εὐθείας τῆς κάλωσ.

^a καλῶσ ἀντὶ τῆ εὐσεβῶσ και φιλανθρωπικῶσ παρὰ Θουκυδίδη (1 5)· "οἷς κόσμος κάλωσ τοῦτο δρᾶν," τῆτις τὸ λησεύειν. ἕτε γὰρ βουὴν ἀροτήρα ἐλεηλάτου η' ἐκλεπτον νυκτός, οὔτε μετὰ φόνων ἐποιοῦν τὴν λησεῖαν.

^b καλῶσ. τοῦτο ἐπὶ παραιτήσει και ἀρνήσει χρώνται· εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου πρὸς Εὐριπίδην (Ran. 914) "ἐπίθεις και σὺ δὴ λιβανωτόν," ἐπήγαγε "καλῶσ· ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσαν εὐχομαι θεοῖς," διὸ λέγει ὁ Διονύσος, "ἴδιοι τινὲς σοι, κόμμα καινόν;" "εἰ και τὰ λοιπὰ προσέσχε καλῶσ τε και εὐ."

καλῶ σε αἰτιατικῆ.

κάμαξ χάραξ, ὄρθον ξύλον. λέγεται θηλυκῶς· "οἱ δὲ Πάρθοι ερέφουσιν ὀπίσω τῆσ ἵππους, περὶ τοῖς αὐτῶν ἀγέσι τὰς κάμακας ἐλλξαντες." και αὐθις (AP 6 125) "μυρία, και δολιχὰς δεξαμένη κάμακας." "οἱ δὲ βάρβαροι δρεπανηφόρω κάμακι τὸ σχοινίον, ᾧ εἶχετο ἡ ναῦς, διακόπτουσι." ζῆτει και ἐν τῷ χιλιούσ.

Καμάρινα και Γέλα πόλεις Σικελίας. και Καμαριναῖος ὁ πολίτης.

Καμαρίνοι ὄνομα ἔθνος.

Καμασσηνός ἔθνικόν.

καματηρούς κεκοπιακότας· (Aegian. Anab. 5 16 2) "μή πως καματηρός και πνευσῶντας ἀκησι παραδῶ τοῖς βαρβάροις."

Κάμεια ὄνομα πόλεως.

Καμεραία Ἰσχάς· Βάβριος (108 24) "μικρὸν δ' ἐπισχών, εἴτ' ἔσωθεν ἐκκύμασ ψαύειν ἐμελλεν ἰσχάδος Καμεραίας." ὅτι Ἀναξανδρίδης ὁ Ῥόδιος ἐκ Καμείρου ἦν.

καμηλαύκιον. Ῥωμαίων ἡ λέξις, ἔθ-θρηῖ δ' ἄν και ἑλληνιστὶ παρὰ τὸ τὸ καῦμα ἐλαύνειν.

κάμηλος τὸ ζῷον· Ἀριστοφάνης (An. 280) "πῶσ ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν ἐσέπτατο;" ἐπεὶ διὰ καμήλων ἤλθον οἱ Μῆδοι εἰς τὴν Ἑλλάδα. και καμηλίτης βοῦς οὔτω καλέμενος. κάμιλος δὲ τὸ παχὺ σχοινίον. sch. A Vesp. 1030.

Κάμιλλος ὄνομα κύριον, ὁ ἑρατηγός. ζῆτει ἐν τῷ Ἀχιλλεῖος εἰ κάμινος.

Κάμιρος ὄνομα κύριον. και ὁ λέως.

καμμονίη (Hom. X 257) ἡ ἐκροῦσ νίκη.

κάμμορος ὁ ταλαίπωρος.

κάμνειν ἐπὶ τοῦ ποιεῖν και ἐρ, και ἐπὶ τοῦ νοσεῖν. λέγεται και ἐπὶ θανόντων· (Hom. λ 476) "εἶδωλα και προσλαβὸν δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν σι ἀπειπεῖν και ἀπαγορευῆσαι και ἄοἶον "ἀπέκαμον νοσθεῖων, κάμνω και καμόντων τῶν νεκρῶν· (AP και σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι ὀλκάς."

Καμπανία χώρα.

κάμπη.

καμπιδήκτωρ.

κάμπιος δρόμος. δρόμοι τι κάμπιοι, οὐκ εὐθεῖς και ἄπλοῖ ἄλλο ἔχοντες. sch. A Pac. 904.

κάμπτω· "ᾧδὸς ἔκαμπτεν, ὀπῶρων ἐλύγιζέ τε και ἔσρεφε" (Philost 4 39).

κάμπτω σε αἰτιατικῆ, ἀντὶ τὸ κίζω τὴν ψυχὴν σου.

καμπύλα τόξα· Οἰηρος (Φ 50 μιξε τὸν κατὰ τῆ τόξου λόγον τῷ βελῶν· καμπύλα μὲν γὰρ τὰ τόξα, ἐπικαμπῆ, πεπεῖωτα δὲ ἄλλουδισ ἄλλη ὡς χοῖνιζ τὸ μέτρον και τὸ μετρήμ κοτύλη ὁμοίως.

καμπυλιάζειν κάμπτειν και ε κανασραῖα κοῖλά τινα ἀγγεῖα. και αχηθὸν μετὰ κτύπον.

Κανδάκη ἡ τῶν Αἰθιοπίων βε και ζῆτει ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου ἰσορίᾳ. και νδήλα παρὰ τὸ καινὸν δῆλα και νδλος βρωῖμα διὰ μέλιτος λακτος σκευαζόμενον, ὡς και ἀβρυκων (ἀν Περσικόν) βρωῖμα. και ζῆ ἀκρόδρυα.

κάνδης χιτῶν Περσικός· "ἀπο δὲ τὸν κἀνδον, και τὰς ἀναξυρίδα σαντες, και τὸν πῖλον ἀφελόντες."

κάνεον τὸ καινίσκιον. και ὁμοίως.

κάνης ὁ ψίαθος. και κλένεται

καπηφόροι. Φιλόχορος φησιν ὡς Ἐριπίου βυσιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἰξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανῶ τῇ, ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, τε παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς. Κάνθαρος Ἀθηναῖος κωμικός. μνημονοῦται τούτου δράματα Μήδεια, Τηρεύς, Ἰμιαίαι, Μόριμηκες, Ἀηδόνες.

Κάνθαρος παρὰ τὸν Κάνθωνα, τουτέστι ὄνον, καὶ παρὰ τὸν ὄρον, τουτέστι τὸ ρημα. φασὶ γὰρ ὅτι ὁ Κάνθαρος οὕτω τίθει· ἐπὶ τὸν εὐρη ὄνον κόπρον ερογγύλην, καὶ κυλίων τοῖς ποσὶ καὶ ἐν τῷ κυλίειν σπερμιμύει, καὶ ἐκ τούτου ὁ Κάνθαρος τὸν γίνεται. ὄθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔχει ἀ τὸν Κάνθωνα καὶ τὸν ὄρον, τουτέστι τὸ ρημα, Κάνθωρος τις ὢν. ἢ παρὰ τὸν Θό, ὃ δηλοῖ τὸ σπέρμα. ἢ ὁ Θορὼν περὶ τὸν Κάνθωνα, ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν κόπρον τῷ ὄν. καὶ τοῦ Κάνθωνος ὀροῦν. Κάνθων δὲ κυσὶ ὁ ὄνος. Κάνθαρος δὲ τὸ ζῦον, καὶ ὄνομα ἔνος ἐν Ἀθήναις, καὶ εἶδος ποτηρίου. sch. 'ae. 81.

ὅτι Κάνθαρος θῆλυς οὐ γίνεται, ἀλλὰ πρὸς ἄρσενες γεννῶνται. ib. 7.

Κανθάρον μελάντερος, παροιμία· βανδρος Θεσσαρῶν. καὶ Κανθάρον σοφίτερος, ἐπὶ τῶν ποτηρίων καὶ κακοήθων.

Κανθήλη πόλις.

Κανθήλιος βραδὺς νοῆσαι, ἢ ἀφνής, ἴσως μέγας. Ξενοφῶν λέγει (Cyr. 7 5 11) ἐν Βαβυλῶνι οἱ φοινίκες οὐ μείον ἢ πλειοναῖοι τὸ μέγεθος γίνονται· οἱ δὲ πιεζόμενοι ὑπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦνται ὡσπερ ὄνοι Κανθήλιοι. καὶ Πολύβιος ἔν γὰρ τοῖς ἐπιδημένοις φορτίοις τὰ Κανθήλια λαβόντας τῶν ὀπισθεν, προθέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκείνους τοὺς πιεζῶν· οὐ γνομένης συνέβη παρὰ ἰσχυρῶς χάρακας ἀσφαλίστατον γενήσεσθαι τὸ κώβλημα."

Κάνθων ὄνος.

Καννάβη.

Κάνναις καὶ καλάμοις χρωῶνται οἱ Νοῦδες εἰς τὴν σκηνοποιίαν.

Κανόνιον. οὕτω καλεῖται ἡ οἰαδήποτε μηχανεῖα, Καν πλείονων τυγχάνη πτυχίων σχῆμα ἢ παγινῶν. εἶχον δὲ τὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔθος ὀνομαζόμενον, ἀπὸ ἀρξερῶν ἐπιβαῖ ἀναγινωσκόμενον. σελίδιον δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

Κανονίς ἐργαλεῖον καλλεργουφικόν· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 62) "καὶ κανονίδ' ὑπάτην."

Κανὸν κανίσκιον. παρὰ τὴν τῶν Διονυσίων ἑορτὴν Ἀθήνησιν αἱ εὐγενίδες ἐκατηφόρον. ἦν δὲ ἐκ χρυσῆ πεποιημένα τὰ κανῶ, ἐφ' ὧν τὰς ἀπαρχὰς πάντων ἐτίθεσαν (sch. A Ach. 241). Κανὸν δὲ ἀπὸ τοῦ καίνειν· ἐν τῷ κανῷ γὰρ ἐκρύπτετο ἡ μύχαιρα καὶ ταῖς ὀλαῖς καὶ τοῖς σέμμασι (sch. A Pac. 948).

Κανὸν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας πλανώμεθα ζητοῦντες τόπον ἀπράγμονα" (A An. 43). τὰ πρὸς θυσίαν κομιζοῦσιν, ἵνα οἰκήσαντες ἐπὶ τῇ ἰδρύσει θύσωσι· χύτραις γὰρ ἴδρουν. οἱ δὲ φασιν ὅτι ἀμυντήρια τῶν ὀρνέων ἐβάσταζον, ἀντὶ ὅπλου μὲν Κανὸν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας χύτραν, ἵνα μὴ ἐφριπύμενα τὰ ὄρνεα τύπη αὐτούς, τὰς δὲ μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν.

Καν τὶ σφαλήτ' ἐξ ἀξίου γοῦν" Ἀριστοφάνης (Ran. 744). ζῆτει ἐν τῷ ἀπὸ καλοῦ ξύλου.

Κάνωβος ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως.

ὅτι ὁ ἑκατὸν σταδίους ἀπέχων Κανώβων καὶ ὁ ἕνα ἐπ' ἴσης οὐκ εἰσὶν ἐν Κανώβω· οὕτω καὶ πλέον καὶ ἔλαττον ἀμάρτημα ἐπ' ἴσης οὐκ εἰσὶν ἐν τῷ κατορθοῦν. ζῆτει σαφέστερον ἐν τῷ ἀμπλάκημα.

Κάνωπος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ. "ποτέ, ὡς λόγος, Χαλδαῖοι τὸν ἴδιον θεόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ πῦρ, ἀποσεμνύνοντες πανταχοῦ περιέφερον, ὡσεὶ τοῖς θεοῖς πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν συμβεβληκέναι, καὶ τὸν νικῶντα ἐκείνον παρὰ πάντων νομιζέσθαι θεόν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐπαρχιῶν οἱ θεοὶ ἀπὸ χαλκοῦ ἢ ἀργύρου ἢ ξύλου ἢ λίθου ἢ ἄλλης τοιαύτης ὕλης ἐτύχχανον ἰδρυμένοι, ἢ δὲ τοιαύτη ὕλη εὐχερῶς ὑπὸ τοῦ πυρὸς διεφθείρετο, ὡσεὶ πανταχοῦ τὸ πῦρ ἀναγκαίως νικᾷ. τοῦτο ἀκούσας ὁ ἱερεὺς τοῦ Κανώπου παροῦργόν τι τοιοῦτον ἐνεθυμήθη. ὑδραῖαι ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Αἰγύπτου εἰώθασιν γίνεσθαι ὀσράκιναι, τρήσεις ἔχουσαι λεπτὰς συνεχεῖς, ὡσεὶ διὰ τῶν τρήσεων ἐκείνων τὸ τεθολωμένον ὕδωρ διυλιζόμενον ἀποδίδουσαι καθαρώτατον. ἐκ τέτων τῶν ὑδριῶν μίαν λαβὼν ὁ τοῦ Κανώπου ἱερεὺς καὶ τὰς τρήσεις ἐκείνας ἀποφράξας κηρῶν, καὶ διαφόροις ζωγραφήσας χρώμασι, πληρώσας ὕδατος ἔξησεν ὡς θεόν· καὶ ἀποτεριῶν παλαιοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν, ὅπερ

ἐλέγετο Μενελάου τινὸς κυβερνήτου γεγενῆσθαι, ἐπιμελῶς ἐπιθεὶς ἤρμοσεν αὐτὴν τῷ ἀγάλματι. παρεγένοντο μετὰ ταῦτα οἱ Χαλδαῖοι, ἀνήφθη τὸ πῦρ, καὶ ὁ κηρὸς δὲ οὐ αἰ τρήσεις ἐτύγγανον πεφραγμέναι διελύετο, τῆς δὲ ὑδρίας ἰδρώσης καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν τρήσεων ἐκβαλλούσης ἐσβέννυτο τὸ πῦρ. ἔτω τε τῇ πανουργία τοῦ ἱερέως ὁ Κάνωπος τῶν Χαλδαίων νικητῆς ἀνεδείχθη, καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν ὡς θεὸς ἐτιμᾶτο" (Rufinus h. eccl. 11 26).

κάξ αὐτοῦ.

καπανῆται.

Καπετωλεῖον τὸ ἱερόν, Καπιτώλιον δέ.

κάπηθεν καὶ καπίσριον.

καπηλείας ἐμπορίας. καὶ καπηλεῖον.

καπηλεύω αἰτιατικῇ.

καπηλικῶς ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς, ἐπεὶ οἱ κάπηλοι ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον, συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν. sch. A Plut. 1064.

καπηλὶς παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος, ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἶονεὶ ἔμπελος οὔσα, ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. sch. A Plut. 435.

α κάπηλος μεταβολεύς, πραγματευτῆς· (A Pac. 451) "κάπηλος ἀσπίδων." ὁ μετάβολος πάντος πράγματος.

β κάπηλος. (τὸν πηλόν) ἐν ἀνθ' ἐνός τινος οἶονται εἶναι οἶνον, ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ... εὐπέφορος ἐς τὸν πηλόν· ὁ μέντοι οἶνος οὐκ ἔστι πηλός. πόθεν δὲ ἐν τῷ καπήλῳ ὁ οἶνος ἐγγίνεται; καὶ γὰρ ἕτερον ἐστὶν οἶνοπώλης καὶ ἕτερον κάπηλος· καθόλα γὰρ τῆς πωλοῦντός τι καπήλους ἔλεγον. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν ταῖς Ἀκιστοῖσι. ὁ δὲ Ἀισχύλος τὰ δόλια πάντα κάπηλα καλεῖ· "κάπηλα προφέρων τεχνήματα." cf. Etym. M.

καπήρεια εἶδος πλακοῦντος, τὰ παρ' ἡμῶν καπύρια.

κάπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον" (A Lyb. 660), ἀντὶ τοῦ προσθήκην σχήσειν.

καπίσριον ἢ τοῦ ἵππου φορβειά· κάπουτ γὰρ ῥωμαϊκῶς ἢ κεφαλή, καὶ ἐξ αὐτῆς καπίσριον.

Καπιτώλιον. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ κτίσαι τὸ Παλάτιον ἔκτισε καὶ τὸ Καπιτώλιον, ὃ ἔστι κεφαλὴ τῆς πόλεως· ἐν ᾧ καὶ τὸ παλλάδιον ἀπέθετο λαβὼν ἀπὸ τῆς πόλεως Σιββης. Σατούρνιον δὲ πρότερον ἐκαλεῖτο, ὕσε-

ρον δὲ Καπιτώλιον ἐκ τῆς φανεῖσης μένων τῶν θεμελίων ἐν τῇ γῆ κεγματος νεοσφραγοῦς.

Καπίτων Λύκιος ἱστορικός. οἱ ψεν Ἰσαυρικά, βιβλία ἢ, μετὰ φέπιτομῆς Εὐτροπίου ῥωμαῖσι ἐπιτεμβιον τὸν Ῥωμαῖον, καὶ περὶ Λ Παμφυλίας.

κάπνη ἢ καπνοδόκη· Ἀριστοφά 143) "τί ποτ' ἄρ' ἢ κάπνη ψοφεῖ; καπνίας οἶνος ὃς γίνεται ἐν τῆς Ἰταλίας. καὶ καπνία ἄμπειλαινα. sch. A Vesp. 151.

καπνίας ποιητῆς ὁ μηδὲν γράφων.

καπνοῦ σκιά ἐπὶ τῶν λία "κοῦκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνεῖδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένει λέν με" (S Phil. 946). λέγεται ὁ καπνοῦ καὶ παροιμία "καπνὸν ἐμην" ἐπὶ τῶν οὐδαμινῶν καὶ οὐδεὶ κάππου διπλοῦν ἀντὶ τοῦ κακάππου κάκισα, Καππαδοκία Κρήτικία.

Καππάδοξ. μόνον τῶν εἰς ὠξ μικροῦ. λέγεται δὲ καὶ Καππαδόθεῖα. καὶ Καππυδοκίον τέρας.

κάππαρις εἶδος βοτάνης, ἣς λατροῖς δοκεῖ εἶναι ὀνήσιμος. ὁ δὲ Κιτιεύς ὤμνε κάππαριν, καθάπερ τῆς τὸν κύνα (Diog. L. 7 42). καπαρὰ τὸ ἐκ τοῦ κάμπου αἰρεσθαι.

καπρία αἰ ἐντὸς τῶν πτερετῆς φύσεως τῶν καμήλων ἐπανεσῆκες, ὡς τέμνουσιν ὁπόταν εἰς πόλεισιν· οὐκέτι γὰρ συνουσιάζουσι.

κάπρος τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός· κάπρος Ἐρμυμάνθιος. cf. v. καπρῶντας ὀρητικῶς ἔχον συνουσίαν.

Καπύη ὄνομα πόλεως μεγίστη· Καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς Καπύβυ βύρει συνεπεσπίαστο καὶ τὰς λεις."

Κάρ· Ἀριστοφάνης (Av. 769) "εὐλὸς ἐστὶ καὶ Κάρ ὡσπερ Ἐξηκασίδης, πάππης παρ' ἡμῶν, καὶ φανῆνται φικα ραδοκεῖ προσδοκᾷ, κατασκοπὴ τὸ τῇ κύρα δοκεῖν ἦγεν ἐμβλέπει τηρεῖν καὶ ἐλλῆζειν, ἢ τὸ τῇ κεφαλῇ

ν ἐκδεχόμενον. μήποτε δὲ τὸ κέαρ ἔγκει-
ι. τὸ γὰρ καρθηβαρεῖν ἦτοι καταβυρεῖσθαι
ν κεφαλὴν ἢ παραβάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέ-
ς. τινὲς δὲ ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κάτω κέρα
ιφέρειν τὸ καρδοκεῖν, παρατίθενται Δί-
λον λέγοντα "τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαρδο-
σαμεν."

καραδοκήσοντα· Ἡρόδοτος (7 163)
δὲ πέμπει εἰς Δελφούς Κάδμιον καρδο-
σόντα τὴν μάχην ἢ πεσεῖται."

Κάρυμβις τόπος τις.

Κύρανος εἰς τῶν Ἡρακλειδῶν σρωτο-
γῆσας ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἤλθεν εἰς Μακεδο-
ν ἄδοξον οὖσαν τότε, καὶ ἐβουσίλευσε, καὶ
ιδοχῆ κέρχεται μέχρι Φιλίππου. Ἀμύντας
ὁ Φιλίππου πατὴρ Εὐρυδίκην Ἰλλυρίδα
μας ἔσχε παῖδας Ἀλέξανδρον Περδίκκην
αιππον, οὗς ἔτιοι καὶ ὑποβεβλήσθαι τὴν
ἠρυδίκην φασί, πολεμήσας δὲ Θηβαίοις ὁμη-
σ ἔδοκε νέον ὄντα τὸν Φιλίππου· οὗ γε-
σθαι Θηβαῖον τινα Παμμένην ὄνομα ἔρα-
ν, ὡς φασίν. Ἀμύντου δὲ τελευταῖουτος
κασανίας, φυγαδευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πρότερον,
ιελθὼν ἐβιάσατο τὰς παῖδας καὶ κατέσχε
ν ἀρχὴν· Εὐρυδίκη δὲ Ἀθηναίων σρωτηγῶ
πρὶςβοντι περὶ τὴν Μακεδονίαν χρησαμένη
ημμάχου τὸν Πανστανίαν ἐκβάλλει. ἔως μὲν
ν ἤρχον οἱ πρὸςβύτεροι, οὐδὲν ἐνεωτερί-
το· Φιλίππος δὲ, ἄρχας β' καὶ κ' ἔτη γεγο-
ές, πολλοὺς κατεσρέφετο βυρβάρους τε καὶ
λληνας, ἔλαβε δὲ καὶ Ἀθηναίων Ἀμφίπο-
ν, καὶ Θετταλίαν ὑφ' ἐαυτῷ ἐποίησατο καὶ
ις Χαλκιδικὰς πόλεις β' καὶ λ', ὧν ἐπρώ-
πων Ὀλυνθιοὶ, οἷς Ποτιδαιαν ἀφελόμενος
Ιθηναίων ἰδωρήσατο, ἀπαυτῶν αὐτῆς. ὁμῶς
ἰ βοθητοὺς ἐπεμψαν Ἀθηναῖοι ναῦς μί' καὶ
ιάρτητα σρωτηγῶν· οὗ χειμῶνι ἀποληφθέν-
ες, προδόντων δὲ τὴν Ὀλυνθον Εὐθυκρά-
ες καὶ Λασθένης, τὴν μὲν ἀνάστατον ἐποίησε,
ας δὲ ἄλλας πόλεις εἶλεν· Ἀθηναῖοι δὲ τὰς
ερωσθέντας πολίτας ἐποίησαντο. Μεθω-
ποις δὲ τοῖς ἐπὶ Θράκης πολεμῶν τὸν ὀφθαλ-
ον ἐπηρώθη, Ἀστέρος τινὸς ὄνομα βαλόντος
ἐτὸν βέλει, ἐπιγράψαντός τε τῷ βέλει "Ἀσὴρ
ηλίππῳ θανάσιμον πέμπει βέλος." πρὸς
ν ἐπιγράψας ἐπεμψε βέλος ὁ Φιλίππος
Ἀστέρα Φιλίππος ἦν λύβη, κρημῖσεται."
ν ὑποσχόμενος εἰρήνην ἐξήτησε καὶ λαβῶν
φάμισεν. εἶλε δὲ καὶ Κερσοβλέπτην Θρα-
ῶν βασιλέα καὶ φίλον Ἀθηναίων, καὶ Ἀλό-

νησον ἔλαβε καὶ ἄλλας πόλεις, μεθ' ἧς ὁ
πόλεμος ὁ Ὠωκικὸς συνέζη.

καρανοῦσθω τελειούσθω.

καρτομεῖται ἀποκεφαλίζεται.

καρβάσιναι εἶδος ὑποδήματος· (X Anab.
4 5 14) "ἐπειδὴ ἐπέλειπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδή-
ματα, καρβάσινα εἶχον ἐκ τῶν νεοδάρτων
βοῶν."

κάρβων κάρβωνος.

κάρδαμα. ἐπισχετικὰ οὖρων τὰ κάρ-
δαμα καὶ πτύσματος, καὶ διὰ τοῦτο φασί
τοὺς Πέρσας χρῆσθαι· φυλάττονται γὰρ
πολλὰ πτύειν καὶ οὖρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι.
sch. A Thesm. 616.

καρδαμῖς εἶδος λαγάνου.

Καρδία πόλις Θράκης, καὶ Καρδια-
νοὶ οἱ πολῖται. καὶ ὄνομα πελάγους.

καρδία. ὅτι τὰ ἔνδρα καρδίαν οὐκ
ἔχει, οὐδὲ πνεύμονα. ὅσα δὲ πνεύμονα ἔχει,
τῇ τραχεία ἀρτηρία καταπύχεται τὸ ἐντὸς
θερμόν, δι' αὐτῆς εἰσιόντος τοῦ ἀέρος. οἱ δὲ
ἰχθύες διὰ τῶν βραγχίων καταπύχουσι τὸ
ἐντὸς θερμόν, συζέλλοντες αὐτὰ καὶ εἰσδε-
χόμενοι τὸ ὕδωρ, ὥσε εἰ δέονται πνεύμονος.
καὶ ἄλλως οὐδὲ πάνυ δέονται τὰ ἔνδρα τῆ
εἰσεῖναι ἔξωθεν τὸ ὕγρον ἵνα ἐμψύξῃ· τὸ
γὰρ ὕδωρ αὐτοῖς περικείμενον αὐτῇ τῇ ἀφῆ
τὴν ἐμψύξιν ἐργάζεται. ἡ καρδία δὲ πρῶτως
τῆς ἐμψύξεως δεῖται· πηγὴ γὰρ ἐστὶ τοῦ ἐμ-
φύτου θερμοῦ τοῖς ζώοις ἡ καρδία· διὰ δὲ
αὐτὴν καὶ ὁ πνεύμων. διὰ μὲν οὖν τῆς εἰσ-
πνοῆς ἐμψύχεται ἡ καρδία, διὰ δὲ τῆς ἐκ-
πνοῆς τὰ λιγνώδη περιπτώματα ἀποκρίνε-
ται. ἐπὶ πολὺ δὲ ἀπνευσί οὐ δυνάμεθα δια-
λέγεσθαι διὰ τὸ δαπανᾶσθαι τὸ πνεῦμα τὸ
ἐν τῷ θώρακι. δεόμεθα οὖν πρότερον εἰσ-
πνεῦσαι ἄλλο εἰς χορηγίαν τῆς φωνῆς. ἅμια
δὲ εἰσπνεῖν τε καὶ διαλέγεσθαι ἀδύνατον,
ἐπεὶ μηδὲ εἰσπνεῖν τε καὶ ἐκπνεῖν· ἐναντία
γὰρ. διὰ τῆτο καὶ οἱ τραγωδοὶ ἐκτείνουσι μέ-
λοντες τὰ μέλη, πολὺ πρότερον εἰσπνέουσι
πνεῦμα, καὶ ἔτιω ἀρχονταί φωνεῖν, ἵνα ἔξαρ-
κῆση αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐκπνοήν.

ὅτι οἱ παλαιοὶ τὸν σόμαχον καρδίαν ἐκά-
λουν, ἔνθεν καὶ καρδιωγμός. sch. Thuc. 2 49:
cf. v. σόμαχος.

ὅτι καρδίη τῆς ἀρετῆς ἐστὶν ἡ ἐλεημοσύνη.

καρδιαλογία λῦπαι καρδίας.

καρδιουκλία τὸ τὰς καρδίας ἔλκειν τῶν
θυμάτων.

καρδιοφύλαξ παρὰ Ῥωμαίοις χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως, ὃ προστίθεντο πρὸ τῶν ξένων. οἱ δὲ ἀντὶ τούτου ἀλυσειδιωτοὺς θύρακας περιετίθεντο περὶ τοὺς χιτῶνας. Polyb. 6 23.

καρδιωσάμενος. τῶν θνομένων τοῖς θεοῖς ἱερείων ἀφηροῦντο τὰς καρδίας, κῶν ὅλα τὰ ἱερεῖα ἐμιλλον ὀλοκαυτοῦν, καὶ τῇ καλουμένῃ πιμέλῃ καλύφραντες οὕτως ἐπετίθεσαν τῷ πυρὶ. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ καρδιωσάμενος.

καρδιώττειν τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικελιώται· ὃ ἡμεῖς βουλιμιῶν. Ἀπολλόδωρος ἐν ἔκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν εὐμαχὸν ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιῶν λέγει Ξενοφῶν (Anab. 4 5 7). καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐεμάχα λέγουσι. cf. τ. βηλιμιῶν.

κάρδοπος ἢ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. μαγὶς ἐν ἧ τὸς ἄρτους ἔματτον, ἢ σκαφίδιον ἐν ᾧ ἀναμίττειν καὶ ἀναφυρᾶν ἔθος τὰ ἄλφαιτα. Θηλυκῶς ἡ κάρδοπος· Ἀριστοφάνης "τὴν κάρδοπον ἄρσενικῶς καλεῖς," ὡς περ Κλεώνυμον ἄρσενικῶς καλοῦσιν τινες· γυναικώδης γὰρ ἦν. sch. A Nub. 669.

Καρδοῦχοι (X Anab. 4 2) σφενδοῦνται ἄριστοι.

Κἄρες ὄνομα ἔθνος.

Κἄρεψ.

καρήματος (Hom. ψ 44) τῆς κεφαλῆς.

καρηβαρία ἢ μέθη.

καρηβαρῶν τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου.

κάρηνα (Hom. B 117) ἀκρόπολις.

κάρης κάρητος.

Καρθάγεννα.

Καρθαία τόπος τις.

Καρία τόπος τις.

Καριαθιαρεῖμι (Ioseph. A. I. 6 1 4) τόπος. ἑβραϊκῇ δὲ ἡ λέξις.

Καρικῆ μούση τῇ Θρηναίει· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κἄρες Θρηνηδοὶ τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ Θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκωσαν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ, ἐπειδὴ οἱ Κἄρες βαρβαρόφωνοι (Hom. B 767). καὶ παροιμία "Καρικὸς αἶνος."

Καρικὸν θῦμα ἐπὶ τῶν ἄσαρκα ἢ ἄβρωτα μέλη θύοντων· οἱ γὰρ Κἄρες κύνια θύουσι.

Καρὶνη γυνή.

Καρῖνος Κάρου τοῦ βασιλέως υἱός, γινόμενος ἐν ἔξουσία καὶ βουλήσεως κύριος ἀνέδραμε τηλικούτον κακὸν ἐς τυραννίδα ὡς ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τραγωδουμένην τυραννίδα· οὕτω καὶ τὸ νόμιμα τοῖς ἔργοις μακρὰ παρῆλθε. παίδων μὲν γὰρ εὐγεγονότων ὕβρι διὰ τὸ σύνηθες οὐδὲ ἔβρεις ἐνομίσθησαν ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον το αὐτὰ ἁμαρτάνειν. ὃ δὲ ἐγκλήματά τε ἐπὶ πλαττε καὶ ἐδίκαζε τοῖς ἀδικουμένοις, κα τῶν δικαζομένων οὐδεὶς ἐσώζετο, ὅπου ἢ πολλῆς οὔσης καὶ ἀδηγήτου τῆς φθορᾶ παρανηλίσκοιτο τινες τῶν εὐδαιμόνων, ὥσπε ἐν κοινοῖς δειπνοῖς ἀλεκτορίδες, ἐς τὴν Κερὶνς τρυφήν. μεμνησθαι δὲ τῶν κατακαπιμένων ἔφρασκε τῶν μὲν ὡς οὐκ ἐπήνεσαν αὐ τοῦ τὸ κῆλλος, τῶν δὲ ὅτι λέγοντα, ὅτι ἢ μειράκιον, ἐκ ἐθαύμασαν ὡς ἐβέβητο· ἀπὸ λυγροῦ δὲ τινος καὶ γελᾶσαντες ἐναντίον αὐ τοῦ ποτέ. καὶ πάντα ἦν αὐτῷ βαρύτερα ὅση σημαίας, καὶ ἐλύττα ἐν μέσοις τοῖς ὄπλοις Eunap. p. 99 Nieb.

οὗτος ὁ Καρκίνος βασιλεύσας πρῶγμα μὲ ἐς κοινὸν ὄφελος γέρον οὐδὲν εἰργάσατο τρυφῇ δὲ καὶ ἐκδεδητημένῳ βίῳ τὰ κατ' ἑαυτὸν παραδοὺς παρανύλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φρόνης ἐδὲν ἡδονικῶτων ἀνθρώπων κατὰ τι προσκεκρουκέναι νομισθέντων αὐτῷ βαρυνομένων δὲ πάντων ἐπὶ τῇ πικρῇ τυραννίδι συναναμιχθείση νεότητι, καὶ πάντι ἐκμελῶς καὶ δίχῳ λογισμῷ πρακτούση... h Antioch. exc. Peir. p. 834.

καρκάδονα. τῆτο λέγεται Χάρωνος τέ υνιον, συναγόμενον ἐκ τοῦ ὀβολῷ τοῦ σπητα δευομένε τοῖς τελευτῶσιν· οὐχ ὡς ἐνιοι πλωόμενοι βοτάνης ὄνομά φουσιν εἶναι.

καρκαίρω ἡχώ. ζῆται ἐν τῷ ψαμμασι σιογῶραγα.

Λυσίας "ἐλυμαίνοντο γὰρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι" φησὶν "αἱ κύριες." κα ὅταν ὁ σίτος ριζῶθῃ κατὰ τῆς γῆς, κινῶσθαι φασί· Φερεκράτης "ὅποταν σπυλάζης, νῆρον, ἵνα τὰ λῆμα συγκαρκυνῶθῃ· λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαίνει ἢ τοῖς σώμασιν, ὃ νῦν καρκίνωμα λέγεται· ὁ ρίσκεται δὲ πολλάκις καὶ κύριον ὄνομα. Ηαρ

Καρκίνος Ἀκρυγαντίνος τραγικός. καὶ Καρκίνος Θεοδέκτης ἢ Ξενοκλῆς Ἀθηναῖος τραγικός. δρᾶματα ἐδίδαξεν ρξ', ἐπέσει ἢ α'. ἤκμαζε κατὰ τὴν ε' ὀλυμπιάδα, πρὸ τῆς

a κάρτα λίαν, ἢ μεγάλης· "λήϊεται γὰρ ἢ Κολχίς κάρτα κομιδῇ, καὶ ἄσχετον ἦν τὸ κικόν· ἐγήρευε γὰρ τοῦ ερατηγήσοντος."

b κάρτα ἐκ τῶν Σοφοκλέους. Αἴϊς φησὶ (554) πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον "τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν, ἕως τὸ χαιρεῖν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μίθης."

κάρτα ἐπαφρόδιτος.

κάρταλλος· "ἀρχὰς ἄλωνός μου καὶ ληνοῦ προσφέρω Χρισῶ, κάρταλλον δὲ βοτρύων τῷ παρακλήτῳ." κόφινος ὄξυς τὰ κάτω.

καρτερία ἢ ἐπισήμη ἢ ἕξις ὧν ἐμμενέ-
τόν καὶ μὴ, καὶ οὐδετέρων. Diog. L. 7 93.

a. καρτερός ὁ δυνάμενός τινος κρατεῖν· "ὁ δὲ ἐδύνατο καρτερός εἶναι τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐνέδωκε ταύτην τῷ βασιλεῖ." καὶ αὐθις "τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν, ἧς τινὸς οἱ Νισιβηνοὶ καρτεροὶ εἰσιν, ἐνδύσονται." καὶ αὐθις "καὶ αὐτὸς ἐγώ, ἐν ᾧ ἔτι Ἀρμενίας καρτερός ἦν." "καὶ μάχης καρτεροῦς γενομένης διαφθείρεται πᾶσα ἢ ερατιῶ τῷ Ἀντιόχῳ."

b. καρτερός ὁ ἐγκρατής· "ὅπερ οὐκ ἦν νόμιμον δρᾶσθαι ἐν γῇ ἧς τινὸς Ῥωμαῖοι ἐκ παλαιοῦ καρτεροὶ εἰσιν," ἀντὶ τοῦ κύριοι, ἐγκρατεῖς.

καρτερῶ δοτικῇ.

καρτερώ νυχας (Hom. E 329?) ἰσχυρὸς ὄνυχας ἔχοντας.

καρτερώτατος.

καρύα τὸ δένδρον, κάρυα δὲ ὁ καρπός.

Καρύανδα πόλις Καρίας.

καρυκεία ἢ ἡδύτης τῶν ζωμῶν.

καρυκεύων ἀρτύων, ἡδύνων.

καρύκη ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον, βρώμα Ἀψίδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἐδεσμάτων, ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνταράττειν τι καὶ ἀναδεύειν καρυκεύειν φασί. καὶ καρυκοποιεῖν τὸ κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥημάτων τὸν λόγον· καρυκεύματα γὰρ τὰ ἡδύσματα καὶ ἀρτύματα. καὶ καρύκη ἢ κοιλία, ἦν νῦν μονθυλετήν καλοῦσι (sch. A Eq. 342). καὶ παροιμία "μήτε μοι Ἀυθῶν καρύκας μήτε μασιγῶν ψόφους." sch. Aesch. Pers. 41.

καρφαλέον ξηρόν. καὶ καρχαλέον κατάξηρον (Hom. O 541).

κάρφη ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος. (X Anab. 1 5 10) "διφθέρας ἕς εἶχον σκεπύσμα-
τα, ἐπίμπλασαν χόρτου κούφου· ἔτι συνῆ-

γον καὶ συνέσπιον τὰς διφθέρας, ὡς μὴ ἄπ-
σθαι τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ." λέγεται δὲ θη-
λυκῶς Ἀρριανός (Anab. 5 9 5) "καὶ αἱ δι-
φθέραι τῆς κάρφης ἐπιπιλάμεναι καὶ ἡ ὄχη
πᾶσι πλήρης φαινόμενη οὐκ εἶα ἠρεμεῖν τὸν
Πῶρον." λέγεται καὶ οὐδετέρως τὸ κάρφος
τῷ κάρφει.

καρχαλέος ὁ ξηρός.

καρχαρόδοντα, ὅσα ερογγύλους καὶ
ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι, λέω
κύνων πύρδουλις, ἔτι δὲ καὶ ἰχθύων γένη ὅσα
σαρκοφάγα εἰσὶ. sch. A Eq. 1014.

καρχαρόδους τραχεῖς ὀδόντας ἔχον.
καὶ κάρχαρον τὸ τραχύ· "καὶ κάρχαρον τι
μειδήσας, σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ, φησὶ, τῶν ἰα-
τρειῶν κεφαλὴν λυκαῖς φάρυγγος ἐξελεῖν σῶν"
ἐν Μυθικοῖς (Babr. 94 6).

κ' Ἀρχέδημος ὁ γλάμων. Ἀριστοφάνης
λέγει περὶ αὐτοῦ (Ran. 595).

Καρχηδῶν πόλις Λιβύης, μεγίστη τῶν
κατὰ τὴν οἰκουμένην πόλεων καὶ δυναμω-
τάτη ἐτύγχανεν οὖσα, ἧτις καὶ Βύραα ἐκα-
λεῖτο ἀπὸ ἰσορίας. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀφρικῶς.

Καρχηδῶν ἢ Ἀφρικῆ, ἐξ ἧς ὠρμάτο ὁ
μέγας Κυπριανός. ταύτην Σκηπίων κατέλα-
βεν εἰς ἔδαφος. ἢ μετὰ τὸν πρῶτον συνοικισμὸν
ἐπτακόσιμ' ἔτη κρατήσασα τῶν περιείκων.

καρωθεῖς βυρηθεῖς τῇ κεφαλῇ· (Joseph.
A. I. 6 9 5) "ὁ δὲ Λαβίδ βάλλει ἐπὶ τὸν Γε-
λιὰθ εἰς τὸ μέτωπον, καὶ διεῖλεν ἕως τοῦ
ἐγκεφάλου, ὡς εὐθὺς καρωθέντα πεσὶν ἐπὶ
τὴν ὄψιν." καὶ κεκαρωμένος· "ὁ δὲ τὴν
καρδίαν ταῖς τιμαῖς ἦδη κεκαρωμένος παρέ-
δωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὀδόν."

κασαλβάδες ἐταῖραι, τουτέστιν αἱ ἐπὶ
τέγους καὶ οἰκήματος ἐξῶσαι γυναῖκες, [ἐπὶ
μισθῷ παρέχουσαι τοῖς βουλομένοις ἑαυτάς,
sch. A Eq. 354.

κασαλβάς πόρνη. κασαλβάδες εἴρηται
ἀφ' οὗ ποιοῦσι· καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι τὰς
ἐρασάς, σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλοις
λάβωσι. παρὰ τὸ καλεῖν ἔν καὶ τὸ σοβεῖν. ἢ

κασαλβάσω λοιδορήσω· Ἀριστοφάνης
(Eq. 354) "κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρα-
τηγούς."

Κασάνδρα.

κασαυρίοις ἢ κασαλβίοις, τουτέστι τὰς
πορνεῖοις Ἀριστοφάνης (Eq. 1290) "ἐν κα-
σαυρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυσον δρόσον."

κασίγνητος ἀδελφὸς γνήσιος. κροτήτ

ότερον οί συγγενείς. ὁ δὲ Ὀμηρος
ιοὺς εἶπε κασιγνήτους· (Hom. Ζ
ωρ δὲ κασιγνήτος.”

ν ὄρος πρὸς τῷ Εὐφράτῃ (απ
αι Κάσιος Ζεύς. ἐνθα Τραιία
ε κρατῆρας ἀργυροῦς καὶ κέρας
ιέμετες χειρυσωμένον, ἀκροθίνια
Γετῶν νίκης. καὶ ἐπιγράμματα ἐν
ήμασιν Ἀδριανῷ πεποιημένα (ΑΡ
ηγὶ τόδ’ Αἰνεάδης Κασίῳ Τραιία
α, κοίρανος ἀνθρώπων κοιράνω
ἀνθετο.” cf. v. ἄμματα.
ἀδελφός.

ς· “Ρωμαίων γοῦν ὁ νικήσας τὴν
ίγην ἀνεδεῖτο σεφάνῳ ἀγρώσεως,
σος ἄμαχος” φησὶν Αἰλιανός.

ια ὄρη καὶ Κάσπιαι πύλαι.
εἶ θάλασσα ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τοῦ
καὶ τὸ μὲν ξενώτατον αὐτῆς Κά
κι καλοῦνται, τὸ δὲ λοιπὸν Ὑρκα
ισα. περιοικεῖται δὲ βαρβάρους

ίω λίθῳ· “οἱ Κάσπιοι εἶχον ἀγχέ
τα, τεθηγμένα λίθῳ Κασπίῳ, ὃν
τέ φασὶ τρῶσαι καὶ τινα ἰδὼν ἐμ
τρανύματι ὀλέθριον.”

ἄ ὄνομα πόλεως. σημαίνει δὲ καὶ
μα θυγατρὸς τοῦ Ἰώβ. ἔστι δὲ καὶ
ιατικῆ· καὶ Λαβίδ (Ps. 44) “σμύρ
ιτῆ καὶ κασσία.”

ἐπεια ἡ καλλονή. καὶ ὄνομα κύ
τερος.

ιώπη ὄνομα κύριον.

ορίς πόρνη, ἐταῖρα.

έλι πηγὴ ἦν ἐν τῇ καθεμένῃ Λά
ιλέγετο πυρεθρεύειν τὸν Ἀπόλλωνα
ολογεῖν, αὔρας καὶ πνοῆς ἐκ τοῦ
αδιδομένης, ἐξ ὧν οἱ περὶ τὴν πη
ἄπερ οἱ δαίμονες ἤθελον.

ναία πόλις.

νειον.

ειον μέλος. κασόριον δὲ τὸ τοῦ
πῶ ζῦρον.

ιδῶν κυνῶν· (ΑΡ 6 167) “σοὶ γὰρ
ύλακὰ εὐαδε.”

ιον εἶδος βιαφῆς ἀπὸ τῆς κογχύλης.
ύσαντες· “κασρεύσαντες δὲ ἔαυ
τὸν ἀρχιεπίσκοπον, διὰ παρακλή
:εν ἐνόμιζον.”

κάσρον κατὰ Ῥωμαίους παρεμβολή ἀσφα
λής.

Κασωλός ὄνομα κύριον.

Κάσωρ Ῥόδιος, ἢ ὡς τινες Γαλάτης,
ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλαγήθησαν Μυσσαλιώτης,
ρήτωρ, ὃς ἐκλήθη Φιλορώμαιος. γήμας δὲ
ούτος Δηιοτάριος τοῦ συγκλητικῶ Ἰουγατέρα
ἀνηρέθη ὑπ’ αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι
αὐτὸν Κούσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ ἀναγρα
φὴν Βαβυλωνῶν καὶ τῶν θαλασσοκρατησάν
των ἐν βιβλίοις β’, χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ περὶ
ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε’, περὶ πειθῆς β’,
περὶ τῆ Νεῖλο, τέχνην ῥητορικὴν, καὶ ἕτερα.

ζῆται περὶ ἀγαλιμάτων Κάσορος καὶ Πο
λυδεύκου ἐν τῷ Διόσκουροι.

κατὰ κυρίως ἐξ, ἐπὶ, ἐν, ἀπό. ἢ ἀντὶ τῆ
εἶτα· “κἄτ’ ἐπειδὴν ὑπεκβάντες ποιήσονται
τὴν ὁρμήν, σοὶ δῆτα μελήσει.” “κἄτα ἐσκή
ψατο μεθύειν” ἀντὶ τοῦ ὑπεκρίθη.

κατὰ βὰ ἀντὶ τοῦ κατὰ βῆθι· Ἀριστοφάν
νης Βατράχοις (35) “κατὰ βὰ πανούργε.” μό
νος γὰρ λέγεσθαι ἄξιόν τις τὸ κατὰ βῆθι.
καὶ καταβυίνειν τὸ εἰς ἀγῶνα χωρεῖν·
“ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος” (cf.
v. ἀναλκίς).

κατὰ βὰ λε, οἶον ῥῆψον, ἄφες, κατὰ θου.

καταβάλλω αἰτιατικῇ.

καταβελεῖς πολλῶν βελῶν βολὰς δεξά
μενοι.

καταβλακεύω αἰτιατικῇ.

καταβολή μέμψις, κατηγορία· (Menand.
p. 369 Nieb.) “ὁ δὲ οὐκ ἤκιστα ἐπιμέμφεται
αὐτῷ, καὶ καταβολὴν πεποιήται τάνδρος οὐκ
ἐλαχίστην.”

καταβολή περιοδικὴ λῆψις πυρετοῦ.

καταβολή. Δημοσθένης θ’ Φιλιππικῶν
(9 29) “ὡσπερ περίοδος ἢ καταβολὴ πυρε
τοῦ.” ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεται τις
καταβολὴ διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προῖέναι
χρόνῳ, καθάπερ οἱ ζωνισαὶ τὰς καταβολὰς
ποιοῦνται τῶν χρημάτων. Harp.

καταβολή καινέργησις· “ἐκ καταβολῆς σ
ν’ ναῦς ναυπηγήσασθαι, ν’ δὲ ὑπαρχουσῶν
κατελθεῖν ἐκ τῶν νεωρίων” Πολύβιος. “οἱ
δὲ πειραταὶ θεασάμενοι τὸν ἐπίπλον τῶν
Ῥωμαϊκῶν πλοίων, ἐκ καταβολῆς ἐποιοῦντο
τὴν ἀνυχώρησιν.” “τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ
καταβολῆς συνειρησύντων τοῖς βαρβάρους,
εὐθέως ἐγκλίναςτες ἔφευγον.” λέγεται δὲ καὶ
θυσία, περίοδος, τελετή.

καταβόσφυχος ταῖς θριξὶ κεκαλυμμένος.

καταβοῶ τὸ κατακρουγάζω, γενικῆ.

καταβραβενέτω (ad Coloss. 2 18) καταλογιζέσθω, κατακρινέτω, καταγωνιζέσθω. τὸ ἄλλου ἀγωνιζόμενον ἄλλον ξεφανοῦσθαι λέγει ὁ ἀπόστολος καταβραβενεύσθαι.

καταβροντῶ γενικῆ καὶ αἰτιατικῆ.

καταβροχθίσας ἐκροφήσας, καταπιών. ἐπὶ δὲ τῶν ἀθρόως ῥοφουμένων καὶ ἀπλήσως λέγεται τὸ καταβροχθίσας. (A Eq. 356) "ἐγὼ δ' ἤνευρον βοδὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν καταβροχθίσας λαρυγγιῶ τὸς ῥήτορας."

καταγγέλλω γενικῆ. "μὴ ποτέ σε καταγγέλλῃ ἐπὶ τοῦ νομοθέτε." δοτικῆ δὲ "εὐφροσύνης καὶ χαρῆς ἡμέρα καταγγέλλει τοῖς ἰδοῖς ἐκ τῶν νησειῶν."

καταγγέλτους. "οἱ δὲ ἔλεγον ἀπαλλαγῆναι αὐτοὺς πρὶν καταγγέλτους τισὶν ὅτι πύρεισι γενέσθαι."

κατάγειν. "ἄνδρας ἐπιφανεῖς σεσηφορεῖν καὶ ξεφάνους κατάγειν, τέκνων αὐτοῖς ἀπολωλότων." κατάγειν καὶ τὰ τοὺς πεφηνγύτας εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀποκαθιζῶν (X Anab. 1 17) "ὃ δὲ ἐπειράτο κατάγειν τὰς ἐκπεπρωκότας."

κατάγειν τὰ πλοῖα Δημοσθένους ἐν τῇ Φιλίππειᾷ (8 9) ἀντὶ τοῦ ληϊζεσθαι καὶ κακοῦν, καὶ μὴ εἶναι τοὺς πλείοντας ὅποι βούλονται πλεῖν, ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς ληστῆουσι κατάγειν. Harp.

κατάγειον οἶκημα. καὶ κατάγειοι ἐπὶ γῆν. (X Anab. 4 5 25) "αἱ δ' οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι."

κατάγελως. (A Ach. 1125) "ταῦτ' ἐκ κατάγελως ἔβην ἀνθρώποις πλατύς;" καὶ ἡ δοτικῆ τῆ καταγέλωτι. καὶ καταγελῶ σου, γενικῆ.

καταγέμων δαυιλῶς ἔχων. "ὃ δὲ λείως καταγέμων ἐπανήλθεν εἰς τὴν πόλιν."

καταγευσθεῖς τῆ γένουσι νικηθεῖς.

καταγηράσας Τιθωνῆ βαδύτερον καὶ Κινύρα πλουσιώτερον καὶ Σαρδαναπάλλου τρυφηλότερον, ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῆ, δις παῖδες οἱ γέροντες (Julian. ep. 59 extr.). ἐπὶ τῶν πολυχρονίων λεγόμενον. ὁ γὰρ Τιθωνὸς ὑπεργήρως γενόμενος κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος εἰς τέττιγα μετέβαλε, Κινύρας δὲ ἀπόγονος Φαρνάκης, βασιλεὺς Κυπρίων πλούτῳ διαφέρων. Σαρδα-

νάπαλλος δὲ Ἀσουρίων βασιλεὺς ἐκ ἀκολοσίᾳ καὶ τρυφῆ διαβιὸς κατέλωσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν.

καταγεγρατῖσαι συνοουσίαισι, ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν γεωργικῶν γυγάρτων βαλεῖν καὶ διμηρῖσαι. τὸ δὲ ῥῆμα πρόσκαιρον, ἵνα ἀπὸ τῶν γυγάρτων τὸ μόριον ἢ πεπλασμένον. οὐ γὰρ διὰ παντὸς συνοουσίαισι ὄλοισι τὸ καταγεγρατῖσαι. ἢ καταθλῆσαι. γίγαστε δὲ τὰ τῆς σεφυλῆς ὀσπριώδη. Ἀριστοφάνης (Ach. 274) "εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον μίσση λαβόντ' ἄραντα καταβυλόντε καταγεγρατῖσαι."

καταγινέων καταλύων, Ἡρόδοτος (6 73).

καταγινώσκω γενικῆ. "καταγινώσκου ῥαθυμίαν πολλὴν καὶ νωθρότητα."

καταγλωττίζειν τὸ βλυσσῆσαι, ὡς ἐν Ἀχιρνέσσι (379) "ψευδῆ καταγλωττίζε με" καταγλωττίσματα περιέργα φιλήματι, καταπίσματα, παντοῖαι μυραλοφίαι, ἢ περιλαλήματα. ἢ εἶδος φιλήματος περιμῆτερον τὸ καταγλωττίσμι, ἢ κολάκευμα. cf. sch. A Nub. 52.

καταγμα ἐρίε κατάσπασμα, ἢ μῆρμα καταγνῶναι καὶ γνῶναι ταύτη διωπρῆσαι φροσίν, ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι ἴσως ἐπὶ διαβολῇ καὶ πορηρίᾳ λέγεται Ἀθηναῖοι, γνῶναι δὲ, χωρὶς τῆς κατὰ προθέσεως, τὸ μαθεῖν. καταγνῶνός οὖν οἰονεὶ καταμαθῶν καὶ αἰσθόμενος. sch. A Eq. 46.

καταγαητεύων, αἰτιατικῆ, ἀκατῶν.

κατάγονται ξενοδοχῶνται. "καὶ ἐν αὐτῇ κατάγονται, καὶ ξενίων τυχόντες ἐπανήλδον."

καταγορεύω σου, γενικῆ.

κατάγραπτος ποικίλος.

καταγράφων προμηθεύμενος, προεγνῶν. Ἀλλιανός (cf. v. κούφη) "ὃ τοῖσιν Ἀρκύσιος καταγράφων ἑαυτῷ λύτρου πλείους ἐπέτῆς κόρης, ἢ χρυσίου πάμπλου, ἦν ἀπόστο αὐτῆν." cf. vn. κατέγραφοι, λύκος χαρῶν, ταμίηεντι, τοσοῦτω θεῖν.

καταγωγή παρὰ Ἡρόδοτον (1 181) κερδοκεῖον.

καταγωγή ἀναπαύλης, δεξιόσως. ἢ δὲ εἰς τινος πανδοκίως ἐλθῶν ἤξιον τῆς καταγωγῆς. ὃ δὲ ἐδέξατο καὶ πῦρ ἔβασσε. cf. v. ζώνη.

καταγωνίζεσθαι, αἰτιατικῆ, ρητῶν.

καταδακρύω σου, γενικῆ.

καταδακτυλικός ἀντὶ τοῦ σπονδίου

τοῦ δακτυλίου τοῦ προκτοῦ. sch.

δάκτυλον εἶδος ἀριθμητικῶν ἢ ἢ ῥυθμοῦ καὶ κρούματος τὸ λον, ᾧ ἐχρῶντο οἱ ἀλῆντες πρὸ sch. A Nub. 651.

ῥοθάνειν κατακομιζέσθαι. κυ-
αδαρθεῖν ἐστὶ τὸ ἐν δέρμασι κυ-
μι. Ἀριστοφάνης Πλουτῶ (527)
ἔξεις ἔτ' ἐν κλῆνῃ καταδαρθεῖν." δὲ οἱ Ἀττικοὶ καταδάρθειν. καὶ
καὶ καταδαρθόντι οἱ τῶν τις ἐ-
λέγειν μίαν εἶναι σωτηρίας ὁδὸν
κὶ ἐν τῶν ἐφρῶτων κακῶν φάρ-

δέσθαι ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦ-
εδέσθαι φαρμάκῳ Δείναρχος ἐν
ῥθίου εἰσαγγελίᾳ. Harp.
ίσαας φοβηθεῖς. καὶ καταδεί-
α.

ύσει φρυάσει, μαλάξει. Αἰλια-
ὄν τὰ --- ταινίαις" (cf. v. ἀνα-

ἐ φρόνιν ἤγαγεν ἐμίσησε, κα-
"Ὀμηρος (δ 258) "κατὰ δὲ φρό-
ολλήν."

μαγωγῶ αἰτιατικῇ.
μοβορῆσαι (Hom. Σ 301) κα-

ήμους δικασαί. οὔτοι πρότε-
κν λ', καὶ κατὰ δῆμους περιόν-
ς ὕστερον δὲ γεγόνασαι μ'. Harp.
ιοῦν κατακόπτειν, καταπραι-

αιτήσω καταδικάσω, κατακρι-
d. p. 293 Nieb.) "εἰ δὲ γ' ἐς τοῦ-
θήσεται ἀδίκως ἐπεγαλῶν, αὐτὸς
κινήσω τοῦ Σαρικηνοῦ."

έλεσθε (Ps. 47 14) μερίσατε.

ισῦσι καταχωρίζουσι.
κάζω σε αἰτιατικῇ. γενικῇ δὲ
ς κατεδίκαζον ἡμῶν."

κασάμενος ἀντὶ τοῦ νικήσας
ασθῆναι τινα ποιήσας, Ἰσαῖος ἐν
ιοκλέους ὕβρεως. Harp.

ώκω αἰτιατικῇ.
λεσχω γενικῇ.

σπος καταρρύκτης ἢ ψόφος.
ίεται, δοτικῇ, καταβυθίζεται,
"ξυγκαλύπτειν μέντοι τὸ ἔργον

τοῦτο ἐν σπουδῇ εἶχε, καταδυσμένη τοῖς οἰ-
κείοις ἐπιτηδεύμασι."

καταδυνασεύω γενικῇ. "οὐκ ἄξιον τῶν
πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν καταδυνασεύειν." αἰ-
τιατικῇ δὲ "καταδυνασεύειν τὸν πένητα" ὁ
ἅγιος Βασιλείος φησιν.

καταδύνοντα κρύπτοντα.
καταδύς κατακρυβεῖς, κατακυλοφθεῖς.
"ὁ δὲ καταδύς ἐς πᾶσαν Ὀδύσειον καὶ πο-
λύπλοκον μηχανὴν διεπέμπειτο πρὸς Γαίω-
νᾶν." Euparius?

καταδύσαντες τὰς ναῦς παρὰ Θου-
κυδίδη (1 54) καὶ ἐπὶ τοῦ τρώσαντες, οὐχὶ
δὲ ἐπὶ τοῦ βαπτίσαντες.

καταδύσεις φωλεούς, ὑπονόμους, σπή-
λαια.

καταείνυον (Hom. Ψ 135) ἐκάλυπτον.
καταείσατο (Hom. Α 358) κατηρέθη.
κατὰ ζυγόν (Palyh. 1 45) "ὡς ἂν ἐκ
τοσούτου πλήθους κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυ-
γὸν οἰοεὶ μονομαχικῆς τινὸς συνεσώσης φι-
λοτιμίας." ζυγὸς γὰρ τὸ ἐκ παρρησιῶτων
ἀλλήλοισι πλήθος.

καταθαρρῶ σου, γενικῇ.
καταθέεικ κατατρέχειν. "οἱ δὲ Γῆπαι-
δες, ἐπεὶ οὐκ ὄ τῆς μάχης ἐνεσῆκει και-
ρός, πείθουσιν αὐτοὺς καταθεῖν μεταξὺ τῆν
Ῥωμαίων χώρων, πάρεργον τῆς σφετέρως
ἀκαιρίας πεποιημένοι τῆν ἐς Ῥωμαίους ἐπι-
βουλήν" (Menander?).

καταθεῖ κατατρέχει.
κατὰ θεῖον. τοὺς ἐξαίφνης φαινομένους
οὔτως ἔλεγον κατὰ θεῖον ὠφθαί. καὶ ἐπὶ
τῶν ἐξαίφνης γινομένων, τουτέστιν εὐκαίρως
ἐπιφαινομένων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. ἐπεὶ οὖν
καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης αἰφνίδιον βουλομένοις
μὲν μὴ προσδοκήσασι δὲ ἐπιφάνη, εἶπεν "ὁδὶ
προσέρχεται ὡσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν."
sch. A Eq. 147.

καταθέλξας ἐξαπατήσας. "καταθέλξας
γὰρ αὐτοὺς δεινότητι τρόπων, ὡς δυνάμενος
τὸν ἄνδρα πρὸς σφᾶς μετατιθέναι."

καταθεμένους ἀποβαλόντας. "μὴ πρό-
τερον τῆς εἰς αὐτὸν εἰσόδου τυχεῖν ἢ κατα-
θεμένους τὰ ὄπλα."

καταθέσει καταπαύσει, καταλήξει. "ἢ
λήφονται αὐτὸν ἐπὶ καταθέσει τῷ πολέμῳ."

καταθέω σε, αἰτιατικῇ. "οὔτος δὲ κα-
τέθεε τὸν οἰκεῖον χῶρον."

καταθέω σου, γενικῇ. b

καταθρεῖτο βλέπει.
καταθλήσαντες καταγωνισάμενοι.
καταθλῶ αἰτιατικῆ.
κατάθου.
καταθρασύνω γενικῆ.
καταθρηνῶ αἰτιατικῆ.
καταθρήσομεν κατασκοπήσομεν.
καταθρώσκοντα καταπηδῶντα· Ἡρόδοτος (6 134) "καταθρώσκοντα δὲ τὴν αἰμασιὴν τὸν μηρὸν σπασθῆναι."
καταθύμιον κατὰ ψυχὴν, εὐάρεστον.
καταθύμιος θάνατος παρ' Ὀμήρω (Κ 383) οὐχ ὁ ἐπιθυμητικὸς ἀλλ' ἐνθύμιος.
καταιβάτης Ζεὸς (Α Ρακ. 42) παρ' Ἀθηναίους, παρὰ τὸ καταπιβάζειν τοὺς κεραινοὺς, ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα τῶν γυναικῶν.
κατ' αἰγας ἀγρίας, παροιμία λεγομένη ἐπὶ κατάρως· κατ' αἰγας ἀγρίας τρέπειν τὰ κακά.
καταιγίζω αἰτιατικῆ, τὸ βρέχω.
καταιγίς ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. λέγεται δὲ καὶ ἡ ζύλη ἢ τὰ σφοδρὰ πνεύματα καταιγίδες.
καταιγίσας κατασχίσας· οἱ γὰρ ἀνατιθέμενοι τοῖς θεοῖς κατασχίζουσιν, ἵνα μὴ τις ἄρη.
καταιδεῖ καταισχύνει.
καταιδαλώσω καταπρήσω, κατακαύσω· "καταιδαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς" (Α Αν. 1240).
καταινέσακτος συγκαταθεμένου· "τοῦ δὲ καταινέσαντος τὸ νῦν εἶναι κατὰσιν ὑπόσπονδοι." καὶ Πολύβιος (cf. v. ἀλογισία) "ἄλλοι δὲ τινὲς ἦσαν οἱ καταινέσαντες, οἱ δὲ πλείονες ἀντέπιπτον." λέγεται δὲ καταινοῦντες ἀντὶ τοῦ συγκατατιθέμενοι. καὶ Σοφοκλῆς (OC 1633) "καὶ καταινέσον μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκόν."
καταῖξ καταιγίς· "ἦδ' ἀπὸ Μηρισσοῦ θοῆ βορέαο κατὰῖξ," ἦτοι ἀπὸ τῆς Θοράκης.
καταιονῶσι βρέχουσιν, ἀντλοῦσιν, ἀλείφουσιν. (Athen. p. 24) "ἔσι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος καμιάτων λύσεως ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς καταιονήσεων," ὃ ἔσι καταντλήσεων. "αἱ γὰρ ἐμβάσεις, περικεχυμένου πάντοθεν τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος, φράττουσι τὴν τῶν ἰδρωτῶν ἔκκρισιν, καθάπερ ἂν εἴ τις ἡθμὸς εἰς ὕδωρ βληθεῖς."
καταιρεόμενος· (Herodot. 6 29) "ὡς δὲ

φείγων κατελυμβάνετο ὑπὸ ἀνδρός· καὶ ὡς κυταϊρέομενος ὑπ' αὐτοῦ ἔμε κεντηθήσεσθαι."

καταίροντες καταπλέοντες.
κατ' αἴσαν (Hom. Γ 59) κατὰ τῆκον.

καταισχύνω αἰτιατικῆ. καὶ σχῦναι.

καταιτιῶμαι αἰτιατικῆ.
καταῖτυξ (Hom. Κ 258) εἶδος πλαιίας μὴ ἐχρύσης λόφον, καταφερέη· κατὰ κῦθετον τὰ ἀπὸ ὕψους θος διασῆματα. "λάκκος ἦν χειρὶ πρὸς ὕδατος συναγωγὴν, ἔχων τὴν θειτον οὐκ ἐλάττω πλέθρον, τὴν θειτρον πλεῖον ἢ δυεῖν πλέθρων."

κατακαίνειν ἀναίρειν, φονεύειν τοξότης ἠφεί βέλος, εὖσοχος ὢν το κατακαίνειν ὅσα ἠφεί βέλη" Εὐνάπ. (p. 100 Nieb.).

κατακαίνων ἀναίρων, πλήττων μὲν κατακαίνων ἐν χειρὶ, τοὺς δὲ π τοὺς δὲ φοβήσας." καὶ Ξενοφῶν (Ana "τοὺς μὲν κατακαίνοντες, τοὺς δὲ κ ξυντες."

κατακαλῶν ἐπιμελῶς ἐκζητῶν· βιος (26 5) "ὃ δὲ Περσεὺς ἀνανεῶν ... ἔφυγε" (cf. v. Περσεύς).

κατακαῦσα (Callim. fr. 184) κατὴ ἡ ἄξία τοῦ κατακαυθῆναι. ἢ ὅτι κισπέριμα τοῦ ἀνδρός, ὅθεν καὶ κασὴν κατακαυχῶμαι γενικῆ.

κατακαχυῶσαι ῥῆξαι, ψοφῆσαι, ἀπὸ τῶν φρυγομένων κριθῶν.

κατακεκλίσθαι καὶ κατακεῖσθαι τραπέζης, ἀνακεῖσθαι δὲ ἐπὶ ἀνδρ cf. v. ἀνακεῖσθαι.

κατακέλευσον ἀντὶ τοῦ σιωπῆξον· οἱ γὰρ κελεῦσαι πολλάκις σιωπ ραγγέλλειν εἰώθασι, σιώπα λέγοντες καὶ τὰ ὅμοια. Ἀριστοφάνης Ὀρῖσιον "ὡ τρισμύκαρ, ὦ κλεινότατ', ὦ σορ ὦ γλαφυρώτατε." ἐπεὶ οὐκ ἤκουε, φη κατακέλευσον," ὡσπερ τοῖς ἐρέσσουσι ὡ λέγει παύσασθαι παρακέλευσαι μοι κατακεροτομεῖν καταχλευάζειν, τικῆ.

κατακεχημένης παραλόγως κα δῶς ἀπολαουούσης· "τῆ τε κουφῆθι ἀνδρός κατακεχημένης."

κατακηλοῦσαν, αἰτιατικῇ, θέλονσαν, ἱραῦνονσαν.

κατακλείς κατακλείδος ἢ τῷ τραχήλου. κατακληρουχῶ αἰτιατικῇ.

κατακλινῆς ἐπὶ κλίνης ἀνακείμενος· "ὃ ἐ ἔτυχε τότε κατακλινῆς ὢν καὶ μαλακίζοιενος."

κατάκλιτα κλίνας, θρόνους εἰς ἀνάκλιπιν ἐπιτηδέλους.

κατάκλυζε κατακλύζεσθαι ποίησον, ὃ ἔσι γέμισον ὕδατος· Ἀριστοφάνης (Pac. 828) "καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ."

κατακλώθεις τε βυρεῖται (Hom. η 197) καὶ κατακλώθουσι καὶ καταμοιροῦσαι ἐκάστω τὸ εἰμωμένον. καὶ κατακλώθη ἡ εἰμωμένη.

κατακλουθῶ δοτικῇ.

κατακορτίζω σε ἐπὶ πολέμου μετὰ αἰτιατικῆς.

κατακορῆς ἄχρι κόρου ἐσθίων· (Procor. Arg. 13) "σιτίοις καὶ ποτῶ κατακορῆς οὐδαμῇ γέγονεν, ἀλλὰ σχεδὸν ἄκρω δακτύλῳ γενωσάμενος ἀπηλλάττετο."

κατακορῆς ξυνοῦσα ἐπιπλεονύσσα. "ἐν τῷ διαύπλω τούτῳ κατακορῆς γενωμένη τῷ πάθει" (Procor. Arg. 1).

κατακόρου ἀπλήξω· "ἄτε τοῦ τῶν γυναικῶν γένους καὶ λάλον καὶ κατακόρου ὄντος" (Polybius).

κατὰ κόρρης παίει αὐτόν.

κατακούω γενικῇ.

κατάκρας ἐπίρρημα· Θεκυδίδης (4 112) "ὃ δὲ Βρασιδίας ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐπράπετο, βεβλόμενος κατάκρας καὶ βεβαίως ἔειπεν αὐτῆν." καὶ αὐθις "ἐλπίσαντες τὴν πόλιν ἔγχεσθαι κατάκρας παραδιθόασιν σφᾶς αὐτοῦς," ἀντὶ τοῦ ἐξ ὀλοκλήρου.

κατάκρας ἐπίρρημα, διόλου, παντελῶς· "ὃ δὲ ἔλεγε μηδὲν ἔτι λείπεσθαι φυλακτῆριον, τὸ μὴ οὐ κατάκρας ἀλῶναι τὴν πόλιν." εἰ μήποτε εἴη κατ' ἄκρας πόλεως, ἀντὶ τῷ κατ' ἐκροπόλεως.

κατὰ κράτος.

κατακρατῶ σου, γενικῇ.

κατακραυγάζω σου, γενικῇ.

κατάκρηθεν (Hom. Π 548) κατὰ κεαλῆς.

κατακρίνω αἰτιατικῇ.

κατακροτεῖ ἄγαν ἐπαινεῖ.

κατακροῶμαι γενικῇ.

κατακωκῦσαι θρηνησαι.

κατὰ κῶλον κατὰ λέξεις.

κατακωμῶδῶ αἰτιατικῇ.

κατακωχῆ ἢ κατάσχεσις· "καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς χώρας." καὶ αὐθις (Damasc. Phot. p. 337 a) "τὴν δὲ εἶναι θείαν κατακωχὴν ἡρέμα διανοίγουσαν καὶ ἀποκαθαίρουσαν τὰ τῆς ψυχῆς ὄμματα."

κατακωχῆ. ἐνιοὶ ἀντὶ τοῦ κατοχῆ· (cf. b v. Πρόκλος) "τὴν βίβλον Πρόκλου τὴν μητροακὴν εἴ τις μετὰ... περὶ θεοῦ." "εἰς ἀνήρ, ὄνπερ ἀνήκεν ἢ ἐξ Ἀρεως κατακωχῆ, ἐμονομάχει."

κατακώχιμοι· (Synes. p. 62 B) "μένεσι χρόνον ὑπόσχηγον τοῖς ἀλήμισι κατακώχιμοι," τουτέστιν ἄλωτοί.

καταλαβεῖν. εἴρηται καὶ ἐπὶ τύχης ποδῶν τὸ καταλαβεῖν, ὅταν λέγωμεν "ὃ δὲ τὸν φεύγοντα διώξας κατέλαβεν." οἱ δὲ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν· Ἀντιφῶν "μὴ ἀνατίον καταλαβόντες τὸν αἴτιον."

καταλαλιά ἢ εἰς τινος ὑπὸ τινῶν βλασφημία παρὰ τῷ ἀποσβῶ (2 Cor. 12 20).

καταλαλῶ γενικῇ ἐπὶ ἐμψύχων· (Ps. 49) "καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλις," καὶ (Ps. 77 19) "κατελάλησαν τῷ θεῷ, καὶ εἶπον." ἐπὶ δὲ ἀψύχων αἰτιατικῇ "μὴ καταλάλει τὸν γειτνιῶντα, ἀλλὰ μῦλλον τίμα."

καταλαμβάνω αἰτιατικῇ.

καταλάμπω αἰτιατικῇ.

καταλεγέσθω καταταττέσθω.

καταλέγω γενικῇ.

καταλείβει κατασῶζει.

καταλεύσιμον τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι εἶπε Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀνκούρου. cf. v. λευσήρ.

καταλήζεται διαρπάζει.

καταληπτικός προκαταλαμβανόμενος τοὺς ἀκούοντας, ὡς ἐθόρουβον μὴ κινήσαι. sch. A Eq. 1377).

καταληρῶ γενικῇ.

κατάληψις γνώσις· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (317) "καὶ περιέλιξεν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν." μωσικῶς δὲ ταῦτα εἶπε· λέγουσι γὰρ κατάληψιν, ἐπειδὴν καταλάβωσι τῷ πλήκτρῳ ἢ τοῖς δακτύλοις τὰς χορδὰς πλήξαντες, ὡς καὶ ἀποτείνεσθαι τὸν φθόγγον.

κατάληψις τὸ εὐρίσκειν τέχνην. b

καταλιμπάνω σε ἀφίημί σε.
καταλίπωμεν αὐθυπότακτον.
καταλλάττω αἰτιατικῆ.
κατάλληλον ἀρμόδιον.
καταλλήλως ἀκολουθῶς, ἀρμοζόντως.
καταλογάδην τὰ πᾶσι λόγῳ γραφό-
μενα.

καταλογεύς. Ἀθηναίων συνεψηφισμέ-
νων ἑπτακισχιλίοις τῶν ἀσῶν ἐγχειρίσασθαι
τὰ πράγματα τῆς πόλεως, ἧσὺν τινες οἱ τὸς
εἰς τοῦτο ἐπιτηδεύς καταλέγοντες· καὶ τῷτο
εἰκὸς κληθῆναι καταλογίσασθαι. καὶ κατα-
λογεύς ὁ εἰς τῷτο τεταγμένος. cf. Thuc. 8 98.

καταλογεῖται καταριθμήσει.

καταλογίζομαι αἰτιατικῆ.

κατάλογος ἡ ἀπογραφή τῶν ὀφειλόν-
των. εἰρατεύσασθαι, καὶ ἡ ἐξαριθμησις. ὁ πί-
ναξ ἐφ' οὗ ἐνέγραφοι τῶν ἐκστρατευομένων
τὰ ὄνόματα. Ἀριστοφάνης (Eq. 1366) "ἐπειθ'
ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ, αὐδεις κατὰ
σπουδὰς μετεγγραφῆσεται," ἀντὶ τοῦ κατὰ
ἄλλον σπεύδῃν. "ὁ δὲ Τροϊανὸς δύο εἰρατεύ-
ματι, καὶ τοῦ μεγάλου καταλόγου καὶ ξε-
νικά." "τὴν γὰρ τοι πληθύνει καὶ τὸς ἐκ κα-
ταλόγου ἐὼ τῶν." οὕτω φησὶν Ἀίλιανός.

καταλογῶ σου, γενικῆ.

καταλοῦ ἡ καταναλίσκες. Ἀριστοφάνης
(Nub. 836) "οὐ δὲ ὡσπερ τεθνεώτος κατα-
λοῦ μου τὸν βίον." ἔθος γὰρ ἦν μετὰ τὸ
ἐκπομισθῆναι τὸ σῶμα καθαυτῷ χύριν ἀπο-
λούεσθαι τοὺς αἰμαίους τοῦ τεθνεώτος. ἢ εἰς
τροφήν καταναλίσκες· βίον δὲ τὴν περιου-
σίαν λέγει νῦν. ἢ εἰς τὰ λουτρά καταναλί-
σκες, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων. τὴν δὲ
κατὰ πρόθεσιν ἐπιτατικῶς λαμβάνουσι, ὡς
ἐπὶ τοῦ καταφαγεῖν.

καταλοφάδια (Hom. κ 169) κατὰ τοῦ
τροχῆλον.

καταλοχίσαι εἰς λόχους καταμερίσαι
τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

καταλύειν τὸν δῆμον ἀντὶ τοῦ βλά-
πτειν.

καταλύσαι παρὰ Θεοκρίδῃ (1 136) ἐπὶ
τῶν ὀχομένων ἐπὶ ἄρματος, κατάγειν δὲ
ἐπὶ νηός.

καταλύσας κατασρέψας, ἀφανίσας, ἢ
εὐωχῆθεις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγ-
ξαμένου κατενέξεως· οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυ-
ρίως κατενεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλύσαι.

κατάλυσις ἡ οἰκία· Πολύβιος (8 26)

"τῷ δὲ ἐπὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν κατάλοι
γράφαντι τοῦτο θάνατον ὠρίσειν ἰ
τὴν ζῆμιαν."

καταλυτῶ γενικῆ.

καταλύω αἰτιατικῆ.

καταμαίνομαι σου.

καταμαλύττω αἰτιατικῆ.

καταμανθάνω αἰτιατικῆ.

καταμαρτυρῶ σου, γενικῆ.

καταμάχομαι αἰτιατικῆ.

καταμειδιῶν, γενικῆ, καταφρον
verh. B. I. 3 7 33) "ὁ δὲ μηδὲν εἰπ
ἐρευνῶσιν ἀνεσανρώθη, τοῦ θανάτο
μειδιῶν."

καταμέφομαι δοτικῆ· "καὶ ἰ
θεοῦ ὄροις καταμεμφόμενοι." αἰτια
"πολλὰ τὸν βουσιλέυ Εὐμενῆ κατα
μενοι."

καταμηλῶσαι λέγεται τὸ μῆ-
θίσθαι ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ εἰς τὸν λαμ
ποιῶσι καὶ αἱ ἐμοῦντες, τὸν δάκτυ
θιέντες εἰς τὸν λαμόν. sch. A Eq. 114
κῆμόν καταμηλῶν.

καταμηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἱα-
μήλην καθεῖναι πον. ἦν δὲ καὶ παροι
ἐπὶ τῶν τὰ ἄδῃλα τεκμαιρομένων.
δὲ καταμηλοῦν καὶ τὸ βάπτειν ἔριο
πιέζεται κινούμενα.

κατὰ μῆρ' ἐκάη (Hom. A 464) κ
τὰ μηριαῖα ὅσῳ.

καταμησάμενος ἐπιβαλὼν, ἐ-
χέας· Ἰώσηπος (B. I. 2 21 3) "ὁ δὲ περι
τὴν ἐσθῆτα καὶ καταμησάμενος τῆς κ
κόνιν."

καταμνημονεύω αἰτιατικῆ.

καταμόνας ἐπίρρημα. καὶ κα
ναχῶ αἰτιατικῆ.

καταμυθεύω αἰτιατικῆ.

καταμύουσι κλείονται.

καταμωκώμενός μου χλευάζει

καταμῶλωπίζω.

καταναγκάζω αἰτιατικῆ.

κατανάγκη.

Καταναῖος ὁ ἀπὸ Κατάνης.

καταναισχυντῶ γενικῆ.

καταναλίσκω αἰτιατικῆ.

κατανάλωσε καὶ κατηνάλω
αὐτό.

καταναρχῶ γενικῆ.

κατανασάς· (Polyb. 1 46) "ὁ δὲ

ρεσίας ἀπέπλευσε, κατανασάς μιῦ τοῦ τῶν ἐναντιῶν ζόλον," ἀντιλῶν, ὑπερικήσας.

ιυμαχῶ αἰτιατικῆ.

αὐτὴν κατὰ τάξιν. εἰρηται δὲ ἀπὸ ἴσας "κατὰ ναῦν τὰ ἔρμενα."

ῥίξεσθαι, γενικῆ, καταπα-

ανιεύεται κατισχύει, ἢ καν-

μισεύσας νόμισμα ἐργουάμε-

B. I. 1184) "ὁ δὲ κατὰ σπάνιν τῶν ὅσον εἶχε κόσμον κατανομι-

ωνίω καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐπεμψε." οὐν, τετέσι θυμῆρες. "οἰόμενος, νοίτο, κατὰ νοῦν αὐτῷ ἔσεσθαι."

α (Hom. Ψ 116) καταφερῆ.

ἤσωσι παραγένονται. (Diodor. τότε ποιήσεται πρὸς αὐτοὺς τὰς ἰρήνης συνθήκας, ὅταν οἱ βασι-

καταντήσωσι πρὸς αὐτόν."

λοῦμαι τοῖσδε. κατανατλῶ σε

γείεις λυπηθεῖς, μεταγούς. καὶ ἀντὶ τοῦ σιωπῶ. Δουβίδ (Ps. 29

ἄν ψάλλῃ σοι ἢ δόξα μου, καὶ πηγῶ," ἀντὶ τοῦ σιωπήσω.

γῆς ἀσθνοτάκτον.

γῶ. ὁ μὲν γὰρ Χρυσόσομος ἀντὶ μεταβληθῶ, οὐ μὴ μετασῶ. καὶ

(Rom. 11 8) "ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ α κατανύξως." ἐκ ἐνέργειαν δη-

τὶ τοῦ συνεχώρησε. τὴν γὰρ ἐπὶ τῆς ψυχῆς φησί, τὴν ἀνιάτως ἰ ἀμεταθέτως. ὡσπερ γὰρ ὁ ἐν

ιτανενυγμένος ἐκ ἄν ἐνκόλως με-

καὶ ὁ ἐν ποτηρίῳ καταναυγίς ἐκ μεταβάλοιτο. ὁ δὲ Ἰσίδωρος (4

οὔ οὐ μὴ καταπλαγῶ, οὐ μὴ με-

ιτίσασθαι ἀντὶ τοῦ κατὰ νότω masc. Phot. p. 346 a) "μηδὲ τὴν τῆ

υ κατανωτίσασθαι κρίσιν, μηδὲ φρονεῖν τῆς κοινωφελούς προαι-

ντὶ τοῦ καταφρονεῖν, ὀπίσω ῥί-

ίειν εἰς φοινικίδα. Ἀρισο-... ἄνθραξ" (cf. v. φοινικίδα).

εινόμενοι μασίζόμενοι. "πλη-

κινόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων οἱ

ἄνθρωποι, καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρούμενοι, τὴν ἐτοιμοτάτην τῶν βαρβάρων ἤρουντο τελευτὴν πρὸ τῆς ἐκθίσιμον τε καὶ ἀσελγεσῆτης παρατεινούσης τε καὶ τὸν ὀδυνηρὸν ἐχούσης χρόνον."

καταξαίνων. κατατρίβων. "καὶ ἐν τούτοις τὸν ἅπαντα αὐτοῦ καταξαίνων βλον."

κατάξηροι ὄνειροι μὴ ἔχοντες λαβὰς. Artemid. 1 11.

καταξιοπισεύεσθαι. (Polyb. 12 17) "ἴνα δὲ μὴ δόξωμεν τῶν τηλακῆτων ἀνδρῶν καταξιοπισεύεσθαι, μνησθησόμεθα μιᾶς πα-

ρατάξως."

καταξιοῦντες τιμῆς ἀξιοῦντες. "οἱ δὲ οὐ καταξιοῦντες τὸν Τίμαρχον, διὰ τὸ συνειδέναι τίς ἦν, οὐ προσεδέξαντο."

κατὰ ξυμφορῶν κατὰ συντυχίαν.

καταπαίξω σου, γενικῆ.

καταπαλαίω σε, καὶ καταπαρουργεύω αἰτιατικῆ.

κατάπασος κατάμεσος, πλήρης, καταπεποικιλμένος. (Δ Eq. 505) "πράξιως κατὰ

νοῦν τὸν ἐμόν. πάλιν ὡς ἡμᾶς ἤξεις. σφεδνοῖς κατάπασος."

καταπάσω καταποικιλῶ, πληρώσω. Ἀριστοφάνης (Eq. 99) "ἦν γὰρ μεθυθεῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω."

κατὰ πατέρα καὶ μητέρα. "ὁ δὲ Ὀνόουλφος ἔφω ἐξ ἰδνῶν κατὰ πατέρα μὲν Θεορίγγων, τῶν δὲ Σκίρων κατὰ τὴν μητέρα."

cf. v. Ἀρμάτιος.

καταπατῶ αἰτιατικῆ.

κατάπαυσις ἢ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Δουβίδ (Ps. 94 12) "εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου."

κατάπαυσις ἢ τοῦ σαββάτου, ἐν ἣ ὁ θεὸς κατέπαυσε ὑπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ καθ' ἣν Ἰουδαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. καὶ ἡ τῶν οὐρανῶν βουσιλεία. Chrysostom. 6 in Hebr. 3 11.

καταπαύω αἰτιατικῆ.

καταπειθές πειθήριον. "ἄλλως τε ἀτάσθαλον εἶναι καὶ οὐδαμῆ καταπειθές τοῖς

ἐξηγουμένοις."

καταπειράζω γενικῆ καὶ αἰτιατικῆ.

καταπέλτης εἶδος κολασηρίου. καὶ καταπελτάσουσιν ἀντὶ τοῦ ἀκοντίσασθαι, καταπολεμήσουσιν. πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς,

ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀφιῦσιν. ἢ καταδραμοῦνται. πέλτη γὰρ ἀσπίς μικρὰ, μὴ

ἔχουσα ἱμάτια (sch. A Aoh. 159). καὶ καταπέλτα φέται οἱ ταῦτα πέμποντες (cf. v. ἀφάπτει). ὁ δὲ λογοθέτης λέγει ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Θύρσου μαρτυρίῳ "δεσμοῖς χειρῶν, καταπέλταις ποδῶν."

καταπέπτωκεν ἐπτῶθη.

καταπέριπερος.

καταπεσῶν (A Av. 89) ἀντὶ τοῦ φοβούμενος.

καταπέττει καταράττει, καταβάλλει.

καταπεφρόντικα εἰς τοὺς φροντιστὰς ἀνάλωσα, εἰς τὴν παιδευσιν καταδεδαπάνηκα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (856) "θοιμάτιον ἀπώλεσας; ἀλλ' ἐκ ἀπολώλεκ' ἀλλὰ καταπεφρόντικα." πρὸς τὸν υἱὸν λέγει ὁ πρεσβύτης.

καταπῆγας τὰ πηγνύμενα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασι. "ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα οὐχ οἷά τε ἦν καταπῆγας δέχεσθαι, ὅφ' ὧν ἔδει συνέχεσθαι τὰ ἐπὶ τοῦ ῥεύματος καθιέμενα."

καταπηδῶ αἰτιατικῆ.

καταπημήνειε καταβλάψειε.

κατὰ πῆχυν ἐπεδίδου, ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ κρέττω προκοπόντων. "ὁ δὲ φιλόσοφος ἀνεμπόδιος εἰς ἐπιδόσιν διετέλει, καὶ ἐπεδίδου κατὰ πῆχυν ὡς φάναι ἀτεχνῶς, ἄχρι τοῦ πακικοῦ (ἂν πανοικίου) δυσυχήματος."

καταπίονα (Hom. A 40) λιπαρά.

καταπλήγες κατεπτηχότες. "τούτων δὲ γενομένων οἱ ἐναντίοι καταπλήγες ἦσαν."

καταπλήξ ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Θεόπομπος "ἀλλ' ἢ μὲν Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει, ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὕσα καταπλήξ τὴν τέχνην." Harp.

καταπληξεύω γενικῆ καὶ αἰτιατικῆ.

καταπλήττω αἰτιατικῆ.

κατὰ πόδα παρυστά, κατὰ τύξιν.

κατὰ ποδὸς βύσιν παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν τι πραττόντων καὶ κατὰ τέχνην καὶ μὴ ἀθρόως.

καταπολαύω γενικῆ.

καταπολεμῶ σε.

καταπολιτεύομαι σε, καταπολιτεύω σοι δὲ δοτικῆ.

καταποντωθῆναι κινδυνεῦσαι.

καταπορευθέντων ἐπανόθεν τυχόντων τῶν φυγάδων. Πολύβιος "ἦν οὐχ οἷόν τε ἀναλαβεῖν μὴ οὐχὶ καταπορευθέντων τῶν πεφυγαδευμένων."

καταπορνεύω γενικῆ.

κατὰ ποσὸν πλεονακίς.

καταπότης λάργυξ.

καταπραγματεύω καὶ καταματεύομαι γενικῆ.

καταπρησθῆ κατακαυθῆ. "κτος Κύρου ἵνα καταπρησθῆ ζῶν."

καταπροήσεται καταπροδώσει σάτην ὅσοι δεινότατοι χριστιανοὶ διμάζονται, μὴ ποτε ἀλλήλων καταπροἄχρι τῶν ἐς ὀλεθρον φερόντων κτ cf. v. δεινοί.

καταπροθυμοῦμαι αἰτιατικῆ.

καταπροΐεμαι αἰτιατικῆ.

καταπροΐζεται καταφρονήσει προδώσει. οἷον προΐκα ἐκφύγοι. "οὔτε προΐξη, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτο δρῶ σοφάνης (Vesp. 1357). "οὔτοι, μὰ σὺ καταπροΐξη λέγουσα ταυτ' (I ἀντὶ τοῦ καταγελάσῃ μου χωρὶς προΐκα γὰρ ἔλεγον τὴν ζημίαν. Ἡ (3 156) "οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε λωβη καταπροΐζεται."

καταπροΐζεται ἢ πρό ἀντὶ τῆ προίκνεῖσθαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴξε ἔξι δωρεάν τινα λαβεῖν. Ἀρχιλόχος ἑκείνος οὐ καταπροΐζεται." Ἡρωδι ἐν ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ ἴσσω φη Ἀρχιλόχος "προτείνω χεῖρα καὶ προῖσ καταπροΐξη, τουτέστιν οὐ μὴ κωνήσεις. πεποιήται δὲ παρὰ τὴν προῖσ οὐ δωρεάν μοι ἔγχανῆ.

κατὰ πρόσκλησιν (1 Tim. 5 21 ἑτεροβάρειαν ἢ ἑτερομέρειαν.

κατάπτυσον εὐτελές, μισθτόν. τυραντιδίον λεπτόν τε ὄν καὶ ἄσθεν μόνον ἐτάθη, κἄτα ἀπορρήγνυται. ἢ ριαλαγεῖ, καὶ φησιν ὧ κατάπτυσόν ἐπίρρητον ῥάκος, οὐδὲ εἰς ταύτην χρεῖαν ἐπιτήδειον ἐγένου." καὶ ῥέψω ξίφει ἐαυτὴν διεχρήσατο." cf. v. ταραν et Plutarch. Lucull. 18.

καταπτύω σου, γενικῆ.

καταπύγουσ κιναιδούς.

καταπυγῶν κατασελγαίνων.

καταπύγων ὁ λάργυξ. ἢ δὲ μετ' ἀπὸ τῶν ἀλφηςῶν οὕτως λεγομένων ἢ ὅτι ἔπονται κατ' οὐρανόν. ἢ γενικῆ δὲ κγονος, καὶ καταπύγονα ἢ αἰτιατικῆ ἄλλαι πτώσεις εὐρηγται. εὐρηγται καὶ λυκὸν καταπύγων. καὶ ἢ πρῶξις κω γοσύνη, τουτέστιν ἢ μαλακία.

τυγωνέζερον μαλακίωτερον, πορ· (A Lys. 777) "οὐκέτι δόξει τι ἄλλο κέζερον εἶναι."

τυνθάνομαι γενικῆ.

πύσιν· "ναῦται δέ τινες κατὰ πύοιοι ἤκοντες οὐκ ἐδύναντο κεκρυμνεῦσαι· ἀπεκέκρυπτο γάρ." κατὰ κατὰ φήμηγ.

ῥάβδον ἔφρασε κατερραψιδήγα εἶχον διήλθεν.

ῥάκτης εἶδος ὄρνου Θαλασσίον. ῥατος κατάρους ἄξιος· "οὕτω μὲν γάρυτος συνήθως τὸν ἄνθρωπον

ργῶ αἰτιατικῆ.

ρδιων χέων ὑποσχέσεις, καὶ καταιαῖς τοῖς ἐπαίνοις ὡς φυτά, Ἀριστο· h. 656). οὐκ ἀπαυτῶν, οὐδέ τισι μιοῦς, ἵνα αὐτὸν ἐπαινώσωσιν. "ἔτε, ἀλλὰ τὰ βέλτιλα διδάσκων."

ρητορεύω.

ριπόω. cf. v. κατερείπω.

ῥοῦν κατὰ τρόπον, κατ' ἐθθεῖαν· τε γὰρ ἡ σελήνη ἐτύγγυεν οὐσαί, κλειπὸν ἦν διὰ πύσης τῆς νυκτὸς ιατὰ ῥοῦν."

ῥραθυμῶ γενικῆ καὶ αἰτιατικῆ.

ῥράκται πέτραι ἐν τῷ Ἰσρω ποιοῦς τρόπον τινὰ ὑπὸ τῷ ῥεύματι τοῦ πλάτους ὑποπεφυκότες, οἷς ποταμὸς ἐμπίπτων μετὰ μεγίστου ἀνακόπτεται, καὶ καυχλάζων περὶ αἰς, ἔπειτα ὑπερφερόμενος ἐλιγμῆς λιρροίας καὶ χαρὺβδεις κυκλωμένε ατος ἀποτελεῖ. καὶ τὸ σύμπαν ὁ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία οὐ πολὺ οὔ κατὰ Σικελίαν πορθμοῦ.

ῥραψιδήσει φλυαρήσει.

ῥρησις κατἄγνωσις.

ρτίζω, αἰτιατικῆ, τελευτῶ.

ρτύσιον παρασκευάσιον, εὐτρέπιροκλῆς (OC 71) "ὡς πρὸς τι λέξων ὕσον μολεῖν;" καὶ Ὀμηρος (λ 439) "ῥήξρα δόλον ἤρτυε."

ρχάς.

ρχω σου, γενικῆ.

ρῶμαι αἰτιατικῆ· (Numer. 24 9) "ῥώμενοί σε κεκατήρυνται." δοτικῆ ἄρ τοῖς πρώτως ἐπαινέσασιν ἡμᾶς μαι."

κατασειεί, αἰτιατικῆ, καταράττει, καταβάλλει.

κατασίνεσθαι καταβλάπτειν.

κατασκαφεῖ δοτικῆ.

κατασκεδάζειν γενικῆ. ἔθος ἦν Θράκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πίωσι τῶ οἶνς οἱ συμπόται ὅσον δύνωνται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτιῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασκεδάζειν. ἔτω Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ' τῆς Κύρου ἀναβάσεως. μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις (p. 637E). καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει (Anab. 7 3 32) "ἀνασᾶς ὁ Σεύθης συνέτιε, καὶ συγκυτεσκεδάωσε τῶν μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας."

κατασκευάζειν παρὰ Ἀριστοτέλει τὸ καθόλου δεικνύναι ἀλλὰ μὴ ἀναιρεῖν τὸ τιθέμενον· μάλιστα γὰρ κατασκευάζειν ἐπὶ τοῦ καταφατικῶς τιθεμένου λέγεται. "ἀδικώτατον δὲ καὶ κακοπραγμονέστατον περὶ τὰς τῶν φίλων κατασκευάς."

κατασκηνῶ αἰτιατικῆ.

κατασκήψαντος ἐμπεσόντος.

κατασκιδναμένη κατασκορπιζομένη.

κατασκιρτῶ γενικῆ.

κατὰ σκοπὸν κατὰ τὸ προκείμενον, δέον.

κατασχυθροπῶ γενικῆ.

κατασθεβρεύομαι γενικῆ.

κατασοβεῖται καταδιώκεται, καὶ κατασοβήσονται καταδιωχθήσονται.

κατασοφισθεῖσα χλευασθεῖσα.

κατασοφισόμεθα (Exod. 1 10), αἰτιατικῆ, τεχνασόμεθα, μηχανῆ τινὶ κακώσομεν. κατασοφισεύω δὲ γενικῆ.

κατασπάζομαι αἰτιατικῆ.

κατασπᾶν. ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν τούτο λέγεται, παρὰ τὸ ἐπισπᾶν καὶ ἐφέλκειν τὸ θᾶλα. sch. A Eq. 715.

κατασπαταλῶ (Amos 6 4) αἰτιατικῆ.

κατασπείρους ἀρχὴν κακῶν παρασχών· τὸ γὰρ σπείρους ἐπὶ πληθῆς κακῶν τακτέον. "ὅσους ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις" Σοφοκλῆς (Ai. 1005).

κατασπείρω τὸ φυτεύω, γενικῆ.

κατασπέρχων (A Ach. 1187) σπυδάζων.

κατασπεύσαντα κακῶς βουλευθέντα, ἐχθρὰ βουλευόμενα· "αἴτιον δὲ τούτων Εὐφρήμιον οἷα εἰς πολιτείαν καὶ εἰς βασιλείαν κατασπεύσαντα καὶ τοῖς τυραννοῦσι συμφραζόμενα."

κατὰ σπουδὴν μετὰ συντεταμένης προθυμίας· "εἰποῦσα ταῦτα ἔδοκει κατὰ σπουδὴν εὐθὺ Λιβάνου τοῦ ὄρου ἀναδραμεῖν" (cf. v. βρούει).

κατασπώμενος καθελκόμενος.

κατασάζω γενικῇ.

κατασάς προβληθεῖς, προχειρισθεῖς. "ὁ δὲ Ἐσδρίαντος ὑπὲρ πάντων κατασάς ἐλεξεν ὧδε" (cf. v. Ἐσδρίαβος).

κατασασιάζεσθαι, αἰτιατικῇ, παραβλάπτεισθαι· "κατασασιάζεσθαι γὰρ ἑαυτὸν ἀπεφαίνεται παρὰ πᾶν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγκλήτου" (Diodor. t. 2 p. 631).

κατάσασις. εἰσὶν ἢ κατάσασις ἀργύριον εἶναι, ὅπερ οἱ κατασαθέντες ἵππεις ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ κατασάσει. οὕτω Ἀσσίας (16 6). ἀλλὰ καὶ Εὐπολὶς φησιν "οὐκ ἔσωφρόνησας, ἢ πρεσβῦτα, τὴν κατάσασιν τήνδε λαμβάνων ἄφρων, πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἵππικὴν." ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἵππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο. ἀπήτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι. Harp.

κατασάτης· Σοφοκλῆς (El. 72) "ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ κατασάτην δόμων" ἀντὶ τῆ εὐτρεπισῆν.

κατασεύλας ἀντὶ τοῦ κατασιγύσας· "ὁ δὲ τῇ χειρὶ κατασεύλας τὸν θόρυβον αὐτῶν ἔφη."

κατασέλλω, αἰτιατικῇ, καταπρυῦνω.

κατασενάζω γενικῇ.

κατάσασπον πέδον ἀντὶ τοῦ μεθ' ἱκτιρηῶν ἀφηγοῦ· "τὸ πρῶτον ἴκον καὶ κατέσασπον πέδον" (S OC 467). ζέμματα ἔλεγον καὶ τὰ ἔρια· "ὅς ζέμματα ξήνισ' ἐπέκλωσεν θεά" (Eur. Or. 12).

κατασῆσονται ἀποδείξουσιν· "ὅπως φύλαρχον τοῖς Ὀμηρίταις κατασῆσονται τοῦτον."

κατασοιχειῶ γενικῇ.

κατασολή ἢ σολή.

κατὰ σόμα (Hom. O 389) κατὰ τὴν ἀρχήν, μεταφορικῶς.

κατασοχάζεται, γενικῇ, κατὰ σκοποῦ βλέπει, κατὰ σκοποῦ βάλλει.

κατασράπτω γενικῇ.

κατασρατεύω γενικῇ.

κατασρατηγῶ αἰτιατικῇ.

κατασρατοπεδεύω γενικῇ.

κατασρέφω αἰτιατικῇ. καὶ κατασρέ-

ψαντες τελευτήσαντες.

κατασρηγιῶ (1 Tim. 5 11) ;

κατασροφή τέλος.

κατὰ σφέας (Hom. B 366) x

κατασχεδιάσω, γενικῇ, x σω, ψεύσομαι· "ἐγὼ δὲ φρουρὸν δέομαι, εἰ κατασχεδιάσω τοῦ θπος (cf. v. Ἰώσηπος).

κατάσχη αἰτιατικῇ, αὐθουπότ οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς παρελύτους ἀθρόον τοῦ σώματος" (Nih κατὰ σχολὴν ἀντὶ τοῦ μὸλ φησί· "κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδι μόνῃ" (A Eccl. 48).

κατάτασις ἢ ἐπειξις, ἢ σφα δὲ τούτους συλλαβῶν αἰκίζεται καὶ κατατάσει" (cf. v. λύμη).

καταταχῆσαι προφθάσαι·

ταταχῆσαι δυναμένην."

καταταχῆσων τῷ τάχει i Πολύβιος (1 47) "τὸ μὲν οὖν προσεν ὡς καταταχῆσων, καταπροτεῖ τῶν ἐπιβυτικῶν" ἀντὶ τοῦ νικῶντο ὑποχείριος."

κατατάχος.

καταταχοῦμενοι κατεπειγῶ, ταταχοῦμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ καιροῦ i σαν ὑπομένειν τὸν ἐπίπλουτον."

κατατεθήπεσαν κατεθαύμη πλάγησαν.

κατατείνυς ἐρῶ ἀντὶ τοῦ μα διεξελύσομαι· Πολιτείας δευτέρῃ "διὸ κατατείνυς ἐρῶ." "ὁ δὲ ερ καὶ κατατεινόμενος τάληθῆ λέγει" βλούμενος). καὶ αὐθις "καὶ κατατείνυς ἐρέβλαις ὑπὲρ τοῦ κατεπεινεγνωκότας, οἱ δὲ ἐμπρόσαντες το

τοῦ εἶξαι τῷ τυράννῳ γέγονασιν :

κατατεινόνουσαν μακρότητα

σαν· "χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώρι μένοις ἔρημιόν τε καὶ χρόνον πακατατεινόνουσαν ἰέναι" (Procop. Per

κατατέλευ παρὰ Ἡροδότῳ τὰ ἀναλώματα, καὶ τὰ συνέδρια χαῖς, καὶ τὸ συντελεῖν εἰς τάγμα.

κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδε νόμος περὶ ὠνίων κεῖσθαι, ὅς κελ δεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος γο περὶ νόμων φησὶ δυοῖν τούτων ἐπιδεῖν τοὺς ἀγορῶν, τῆς τε ἐν

καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς
αὖς ἀλλὰ καὶ τὸς ὠνεμένους. Harp.
ίθημι δοτικῆ.

ιλῆ· (A Ran. 359) "ἢ κατατιλῆ
ῶν, κυκλόισι χοροῖσιν ὑπάδων."
γὰρ τῶν τῆς Ἐκάτης μυσηρίων.
ῆς Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιὸν
ῆ· οὗτος γὰρ ἄδων κατετίλησε τῆς
ῆ· ὅτι εἰσήνεγκε δρῆμα, καὶ κατετί-
ῆ· ἢ ἐπειδὴ ἠρτυφίασε (ἀν ἐγεφυ-
ῆ· μα γράψας εἰς Ἐκάτην.

ὁ καρτερόν ἀντὶ τοῦ ἰαχυρῶς·
ς (Ach. 622) "καὶ νυσοὶ καὶ πε-
τὸ καρτερόν."

ὁ καρτερόν ἀντὶ τοῦ καρτερῶς·
υμιξίας ἐμάχετο κατὰ τὸ καρτε-
ετόν τε ἔσχε τῷ πολέμῳ."

ολμῷ γενικῆ.

ομή· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δη-
"καὶ καθήμενος ὑποκάτιο ὑπὸ τῆ
' καὶ Φιλόχορος "καὶ ἐπέγραψεν
τατομήν τῆς πέτρας." Harp.

οξεύω αιτιατικῆ.

ὁ πρὸς Ῥωμαίους ἔχθος Λιβύων
ῆν συνισαμένων."

ραυματίζω σε.

ρεχόντων ληξομένων, πορθού-
δὲ Οὐννων τὰς Ῥωμαϊκὰς πόλεις
των, πολλὰς παραξήσασθαι πό-
ῆ· ἰ πᾶσαν τὴν πόλιν νυροποῦντας
ῆν."

ρέχω ἐπὶ μὲν ἐμψύχων γενικῆ,
υ κερῶν," ἐπὶ δὲ ἀψύχων αιτιατι-
ῆ· ρέχει Αἴγυπτον, ληξεται Συρίαν."

ρίψειν καταδαπανήσεις, χρονεῖν·
λόκει αὐτῷ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ πό-
ῆ· λῆ καταλείποντι περὶ τῶν ἐκείνη
ῆ· μαγατεύεσθαι, δεδοικότε μὴ κα-
ῆ· ἅπαντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον ἔ-
ῆ· α περὶ τὰς ἐλάττους ἀσχολέμενος

ροποῦμαι αιτιατικῆ.

ρυφή καταφυγή. "ἀλλ' ἐρῶ· οὐ
ατατρυφήν," ἀντὶ τοῦ ἀποφυγῆν
εῖν.

ρυφῶ γενικῆ.

ρύχειν ἐλαττοῦν, πιξεῖν· "οὐκ
ῆ· ὦν κατατρέχειν ἐναντοὺς μερίμναις
ῆ· ρους οὐκ ἐχούσαις."

ρωθάζω αιτιατικῆ.

καταυγάζω.

καταυθαδίζω γενικῆ.

καταυλούμενοι χλευαζόμενοι· "ἀφρη-
ῆ· θησαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν τειχῶν γε-
ῆ· λόμενοι τε καὶ καταυλούμενοι."

κάταυχιον· (Theophyl. Sim. 5 4) "ἦν
δὲ τὸ φροῦριον τῷ καταύχμῳ τῆς ὑδρεύσεως
ῆ· ἄλωτὸν τοῖς πολεμίοις."

καταφαγεῖν, καταπιεῖν. φαγεῖν δια-
ῆ· φέρει τοῦ καταφαγεῖν· φαγεῖν μὲν τὸ τάξει,
ῆ· καταφαγεῖν δὲ τὸ ἀθρόως, καταπιεῖν δὲ τὸ
ῆ· μηδὲ μασώμενον ἐσθίειν. sch. A Pac. 5.

καταφάναι κατεπιεῖν.

κατάφασις πρόρρησις διὰ συγκατα-
ῆ· θέσεως.

καταφάσκει προλέγει, ἐπινεύει.

καταφιλονεικῶ αιτιατικῆ.

καταφιλοσοφῶν, γενικῆ, διὰ τῆς σι-
ῆ· γῆς νικῶν.

καταφλυαρῶ γενικῆ.

καταφορικῶς σφοδρῶς.

καταφρόνησιν ὁ Θουκυδίδης. (1 122)
ῆ· τὴν ὑπερφρόνησιν φησιν· ἐπίτασιν γὰρ ἢ
ῆ· κατά πρόθεσις σημαίνει. οἶον, οὐ δόνασθε
ῆ· εἰπεῖν ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, οἶον
ῆ· ἀξυνεσίαν μαλακίαν ἀμέλειαν, οὐ πολεμιῶμεν,
ῆ· ἀλλὰ διὰ τὴν καταφρόνησιν, ὃ ἔστι διὰ τὸ
ῆ· ἄγαν φρονεῖν καὶ οἶον ὑπερφρονεῖν. κατα-
ῆ· φρόνησιν γὰρ τὴν ἀφροσύνην λέγει.

καταφρονῶ γενικῆ.

καταφρυάττομαι γενικῆ.

καταφωρῶν ἐλέγγειν.

κατάφωρος φανερός.

καταφωτίζω αιτιατικῆ.

καταχαίρων· Ἡρόδοτος (7 239) "πά-
ῆ· ρεσι δ' εἰκάξειν εἴτε εὐνοίῃ ταῦτα ἐποίησας
ῆ· εἴτε καταχαίρων," περὶ Δημηρήτον.

καταχαλῶ σου γενικῆ.

κατὰ χεῖρας ἐσκόλωσ.

κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ
ῆ· χειρῶν, οὐδ' ἐπὶ χεῖρας, οὐδὲ ἄλλως πως.
ῆ· καὶ τὸ ῥῆξον πάντων καὶ εὐχερέστατον κατὰ
ῆ· χειρὸς ὕδωρ κυλοῦσιν. οὕτω Τηλεκλειδῆς ἐν
ῆ· Ἀμφικτύοσιν "εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων
ῆ· ἦν ὡσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός." (A Av. 463)
ῆ· "φέρε καὶ εἴφανον. κατὰ χειρὸς ὕδωρ φε-
ῆ· ρέτω τις." ὃ δὲ λέγει "δειπνήσειν μέλλομεν,
ῆ· ἢ τί;" τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις
ῆ· περιέκειντο εἴφανοι, καταψύχοντες τὸ κραι-
ῆ· νίον ὑπὸ τῆς τοῦ οἴνου μέθης καὶ θέρμης.

καταχειροτονίαν. ἔθος ἦν Ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ γίνεσθαι· εἰ δέ τις καταχειροτονηθεῖ, οὗτος εἰσῆγετο εἰς δικαστήριον. οὕτω Δημοσοθένης καὶ Ὑπερίδης καὶ Θεόφραστος. Harp.

καταχειροτονῶ γενικῆ.

καταχεῖται μου ἀήρ.

κατάχει τοῦλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ Ἀριστοφάνης (Ach. 1127) ἀντὶ τῆς εἰς τὸν ἄμφυλόν τῆς ἀσπίδος, ἵνα λαμπρότερος γένηται. εἰσὶ γὰρ τινες οἱ ἐν ἔλαιῳ ὀρώντες μαρτύρονται. σμῆχει οὖν τὴν ἀσπίδα, καταχέων τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῆς χαλκῆς πτυχός· εἶτα φαιδρονθείσης αὐτῆς ἐνοπτριζόμενος εἰς αὐτὴν λέγει ὀρῶ ἐν αὐτῇ γέροντα ὑπὸ δειλίας φεύγοντα, καὶ οἶον μὴ δυνάμενον ὀρᾶν τὴν ἀσπίδα διὰ τὴν ἔκλαμψιν· καὶ Ὀμηρος (N 340) "ὄσσε δ' ἄμερδεν ἀυγὴ χαλκείης κόρυθος ἀπολαμπομένης." εἶπερ ἂν τὸν Βάκχον ἕτως ἰδεῖν διακείμενον, τοῦ μᾶσιξι μᾶλλον ἢ ἀνθεσιν ἑυρινοῖς καταχέεσθαι.

καταχέω σου, γενικῆ.

καταχήνη κατάγελως· Ἀριστοφάνης (Eccle. 658) ἰδημοτικὴ γ' ἢ γνώμη, καὶ καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἔσαι καὶ τῶν σφραγίδας ἔχόντων."

καταχλευάζω σε. γενικῆ δέ "καταχλευάζοντες δὲ τῶν παρακλητικῶν λόγων οἱ ζουσιώδεις."

καταχορδῶ.

καταχορεύω γενικῆ.

καταχρεμψαμένη (A Pac. 815) καταπτύσσασι.

καταχρῶμαι δοτικῆ.

καταχρῶνῃσα.

κατάχυσμα (A Av. 535) ζωμός, παρὰ τὸ χέεσθαι, οἶον κατάχυσμα.

καταχύσματα. ἔθος ἦν Ἀθήνησιν, ὅτε νεώνητος οἰκέτης εἰσάγοιτο εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ τὴν δέσποιναν ἰσχύδων καὶ καρῶν πλήθος καταχεῖν αὐτοῦ· ἢ καταχύσματα ἐκάλουν. φασὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρῶτον πρεσβευόντων καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τῆτο γίνεσθαι, ὅτε πρῶτον τοῦτο ἐποιοῦν.

καταχύσματα. ἔθος ἦν παρ' Ἀθηναίοις τῶν νεωγήτων δούλων τῶν πρῶτον εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἀπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαι τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο, καὶ τοῦ νυμφίου παρὰ τὴν ἐξίαν τραγήματα κατα-

χεῖν εἰς σημεῖον εὐετηρίας, ὡς καὶ πὸς φησιν ἐν Ἡδυγάμει "φέρει σὺ χύσματα ταχέως κατὰ χειρὸς τοῦ νυμφίου τῆς κόρης. εὐ πάνυ λέγεις." σύγκει καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων κολλύβι γαλίων καὶ ἰσχύδων καὶ καρῶν, ἢ παζῶν οἱ σύνδουλοι. Ἀριστοφάνης (768) "ἰοῦσ' εἴσω κομισώ καταχύσμα νεωγήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ."

καταχωνεύω αἰτιατικῆ.

καταψαίρουσι κινῶνται.

καταψεύδομαι γενικῆ.

καταψευδομαρτυρησάμενο πυρασχῶν τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυρᾶ Δημοσοθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου Harp.

καταψήσας τῆ χειρὶ ὁμαλίσαιβιος (1018) "τοὺς δὲ παιδας καθ' ἑαγόμενος καὶ καταψήσας θαρρεῖν καὶ Φιλόστρατος (V. A. 211) "καὶ ψῆσαι τοῦ ἵππου τὰ ὄτα καὶ τὴν καταψηφίζεται, γενικῆ, καὶ καταψήχω τρίβω καὶ ὁμαλίσαιβιος καταψύχω αἰτιατικῆ.

καταψῶν καταπραῖνον· Ἀριστοφάνης (Pac. 74) "καυτὸς καταψῶν αὐτὸν ὡς λίον," ὡς περ πῶλον καταψῶντες· σὶν ὁμαλίσαιβιος.

κατεάγη (A Vesp. 1419). καὶ γότα κεκλασμένα.

κατεαγότην· "αὐτὴ τοίνυν ἢ μία ἐνίοις τῶν τὰ ὄτα κατεαγότην διεφθαρμένων τὰς διανοίας ἐπὶ κ ἐτράπη καὶ γέλωτα πολύν" (cf. v. ὡς αγότην).

κατεβασκάλησε κατεκοίμισε.

κατεβλακευμένως βραδέως· φερῶς· βλάξ γὰρ ἐστὶν ὁ μαλθακενὴ ὑποκρίσει τὸ σῶμα, καὶ βλακεία ἢ ἰσοφίας ὁμιλία. sch. A Plat. 325.

κατεβόα κατηγορεῖ, ἐμέμφετο· δὲ τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν κρατόρων κατεβόα."

κατεβρόχθισε κατέπει (A Av. 1)

κατεγγυᾶν παραδιδόναι. "καὶ τοῦ μητέρου γυναῖκα αὐτῷ κατεγγυᾶσθαι οὖν ὃ βούλεται, συγγενείας τε λείας, καὶ ὀφείδως τεύξεσθαι τοῦ νυμφίου ἀμείνονος."

κατεγήρασαν ἐχρονοτριβήσαν·

επεμφθεῖσαι κατεγήρασαν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἢ διαδόχων μὴ ἀφικνουμένων.”

κατεγκαλῶ γενικῆ.

κατεγκρατεύομαι αἰτιατικῆ.

κατεγλώττιζε κατεφλυάρει, κατηγόρει, λοιδορεῖ (A Ach. 379).

κατεγλωττισμένον· Ἀριστοφάνης (Th. 38) “Θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον,” ντὶ τῶ πολλὰ ἰς γλώττις μεμιγμένον. γλώττι ἐστὶ καὶ ἡ λέξις. κυρίως δὲ κατεγλωττισμένον ἐστὶ τὸ ἐγγλωττον φιλημα. καὶ Φιλόρατος (V. A. 117) “ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λόγων ἴαν ἐπήκασεν οὐ τὴν διθυραμβώδη καὶ λεγμαίνουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασιν, οὐδ’ αὐτὴν κατεγλωττισμένην καὶ ὑπεραττικίζουσαν· ἀγῆς γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν μετρίαν Ἀτθίδα ἤγειτο. οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου, οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους, οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσεν οὔτε εἰσαποῦντος ἐς τοὺς ἀκρωμένους· ἀλλ’ ὡς περὶ ἐκ τριπόδος, ὅτε διαλέγοιτο, οἶδα ἔλεγε, αἱ δοκεῖ μοι, καὶ ποῖ φέρεσθε; καὶ χρῆ εἶναι. καὶ δόξαι βραχεῖαι καὶ ἀδαμάττιναι, κῆρύα τε ὀνόματα καὶ προσπεφυκότα τοῖς ἰσχυρίσιν. καὶ τὰ λεγόμενα ἡκῶ εἶχεν ὡς περὶ ἐκὸν σκῆπτρον θεμιζουμένα.”

κατεγοήτευσε.

κατέγραφον· “πυθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ ἄστυρες κατέγραψον ἑαυτοῖς εὐδαιμονίαν ἢ αἰῶνος· μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεύσειν τῶν φρεσῶν ἐς τσοῦτον ὡς ἀνθρώπους προτιμῆσαι ποτε θεῶν.” cf. vv. καταγράφω et Ἀμυρις.

κατ’ ἔγωγ’ ἐξηγρόμην (A Ran. 51) ἀντὶ τοῦ ἔπειτα μετὰ ταῦτα ἐγὼ ἐξηγέρθη. ἐπὶ τῶν ψευδομένων. cf. v. ἐξηγρόμην.

κατέδραψε κατεκοιμήθη.

κατεδωφίζω αἰτιατικῆ.

κατέδει ἐδέσμι· Ἰώσηπος (A. I. 58 11) καὶ κατέδει τοῦτον τοῖς κλήμισι κατὰ τὸ ἰσχυρότατον.”

κατεδηδεσμένος καταβεβρωμένος.

κατεδηδοκῶς (A Pac. 386) καταβεβρωτός.

κατεδημαγώγησε κατεσρατήγησε καὶ ἔβη τοῦ δήμου· Ἀρριανός “τῷ τε σρατηγήσασθαι τῷδε μάλιστα φιλανθρώπων φανέντι κατεδημαγώγησεν οὐκ ἀπιστεῖν αὐτῷ καὶ πολεοῦντι τοὺς περιοίκους.”

κατεδιήτησε κατεδικάσει.

κατεδόξαζον ἀπέκαζον, ἐνόμιζον· “τὸς ἐπερισωθέντας κατεδόξαζον εἶναι περὶ δισ-

χιλίους.”

κατέδραψε κατεκοιμήθη.

κατέδραμον αἰτιατικῆ.

κατέδυν· “ὁ δὲ ἐν Καρχηδόνι τὸν βίον κατέσχευε καὶ ἐνταῦθα κατέδυν.”

κατέδων (Hom. Z 202) κατεσθίων.

κατέθει κατέτρεχε.

κατέθειον ἐξεπόρθην, ἐληίζοντο· “οἱ δὲ Κελτοὶ κατέθειον τὴν γῆν τῶν Ἀλβανῶν.” cf. v. Κελτοί.

κατέθορε κατεπήδησε.

κατεὶλημμένος κατεχόμενος, κυκλωθέντα· “ὡς ἑώρα ἑαυτὸν τοῖς κινδύνοις κατεὶλημμένος, γράφει ἰθάδης.”

κατεὶλωτισμένος καταδεδουλωμένος, ἐκ τοῦ εἴλω εἴλωτος, ὃ σημαίνει τὸν δούλον.

κατεῖπε, γενικῆ, κατηγόρησεν· “οὐ δικαίως ὀργίλῃ τῇ γυναικί· οὐ γὰρ σοῦ κατεῖπεν ἀλλὰ τοῦ δεσμοφύλακος.” καὶ αὐθις “μαθόντα ὅτι κατεῖποι αὐτοῦ Ὀφάλλιος, καὶ Βασίλειος πεισθείη τοῖς λόγοις.”

κατεῖπη, γενικῆ, κατηγορήσῃ· “ἐδεδίει γὰρ ἡ γυνὴ μὴ κατεῖπη αὐτῆς.”

κατεῖργάσατο κατηγωνίσαστο.

κατεῖρωνεύεται, γενικῆ, μεγαλοφρονεῖ, ὑποκρίνεται· “τὰ οἰκεῖα ἐξαιρῶν καὶ κατεῖρωνόμενος τῆς τῶν ἀπειρῶν ἀγνοίας.” καὶ αὐθις “ἐδόκει γὰρ κατεῖρωνόμενος ὁ Χοσρόης ἀντέχεσθαι Μαυρικίον” (Theophyl. Sim. exc. leg. p. 54).

κατεκάλει· “ὁ δὲ πανταχόθεν κατεκάλει τοὺς περισωζομένους τῶν Ἀθηναίων,” ἀντὶ τοῦ ἐφώνει.

κατέκαεν ἀνείλεν, ἐφόνευσε· Ξενοφῶν (Anab. 1 9 6) “ὁ δὲ Κῦρος ἄρκτον ποτὲ ἐπιφερομένην οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσῶν κατεσπύσθη ἀπὸ τοῦ ἵππου, καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς ἔτι εἶχε, τέλος δὲ κατέκαεν.”

κατ’ ἐκεῖνο δὴ καιροῦ ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς ἐτεθνήκει.”

κατεκλήθησαν κατεπράνναν.

κατεκλίνομεν ἀντὶ τοῦ ἀνεκλίνομεν. οὕτως Ἀττικοί· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (660) “ἐπεὶ δὲ βωμῶν πόπανα καθωσιώθη, κατεκλίνομεν τὸν Πλούτον, ὡς περὶ εἰκὸς ἦν.” ἢ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀνά.

κατέλαβεν προέλαβεν, ἐπέσχε τῆς δρομῆς· (Herodot. 5 21) “καὶ σφεας Ἀλέξανδρος

κατέλαβε σοφίην, χρήματα δὸς πολλά καὶ τὴν αὐτοῦ ἀδελφεήν.”

κατελάσας συνουσιάσας, ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων.

κατέλεκτο (Hom. I 662) κατεκοιμήθη.

κατέλευσαν ἐλίθυσαν.

κατέληξε κατέπαυσε.

κατέλυσεν ἔμενεν· “εἰς τὸ δωματίον, οὗ δὴ κατέλυε, γεγονότα.”

κατεμελίτωσεν ἠδύτης ἐπλήρωσεν· Ἀριστοφάνης Ὀρυσίον (225) “ὅλον κατεμελίτωσε τὴν λόχημν ὄλην.”

κατ' ἐμοῦ ὠμνυον. (Ps. 101 8) “ὁ ποτε ζηλωτὸς καὶ περιβλεπτός νῦν ὄρκος γέγονα τοῖς πύλαι θαναμάζουσι· κατὰ γὰρ τῶν ἐμῶν ὀμνύουσι συμφορῶν.”

κατεμπορεύομαι γενικῆ.

κατεμωκῶντο ἐχλεύαζον· “οἱ δὲ τὴν ματαίαν αὐτῶν κατεμωκῶντο πολιορκίαν.”

κατέναντι.

κατενεμήσατο (Ps. 79 14) κατέφαγε.

κατενήνεκται.

κατ' ἐνόπλιον εἶδος ῥυθμοῦ, πρὸς ὃν ὠρχοῦντο σείοντες τὰ ὄπλα. ἢ ἐνόπλιος ὁ ἀμφίμακρος, ὃς καὶ κρητικὸς καλεῖται ἀπὸ τοῦ αἰεὶ τὰ εἰς τοὺς Κούρητας γινόμενα μέλη τούτω τῷ ῥυθμῷ γίνεσθαι. sch. A Nub. 651.

κατεντευκτὴν κατεντυγῆσαν, καὶ κατεντευκτῆς κατήγορος. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰώβ (7 20) “ἵνα τί με ἔθου κατεντευκτὴν σου;” οὐκ αὐτὸς κατὰ Θεοῦ ἐτύγχανε· μὴ γένοιτο· τίμη γὰρ εἶχεν ἐντυγῆσαι; ἀλλὰ λέγει “ἵνα τί δὲ ἐμὲ τὸ ὄνομά σε βλασφημεῖται;” ἔδει δὲ γὰρ τὴν παρὰ Θεοῦ ἐγκατάλειψιν.

κατεντευχθέντα κατεντυχηθέντα.

κατεντυγῆσω δοτικῆ.

κατενώπα (Hom. O 320) εἰς πρόσωπον.

κατεξανασάντες τοῦ μέλλοντος προμηθεῶς βελευσάμενοι· “διὸ κατεξανασάντες τοῦ μέλλοντος παρητήσαντο τὰς προτάσεις ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥόδον, συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας.”

κατεξανιστάμενος· “τούτους δὲ δωροφορῶν καὶ κατεξανιστάμενος τοῖς χορηγίοις ἐτοίμως παρεσκεύασε συναγωνιστάς.” καὶ κατεξανίσταμαι γενικῆ.

κατεπαγγέλλω δοτικῆ.

κατεπάδουσα πρὸς αὐτὸν αἰμύλως διόμιλουσα· “ἢ δὲ κατεπάδουσα συνεχῶς τοῦ βασιλέως τὴν τοῦ Καίσαρος ἐς αὐτὸν εὐ-

νοίαν, ταχὺ μάλα διαθελγῶσα τὸν βασιλέα τοῖς λόγοις πατρὸς ἐς τὸν Ἰούλιον διάδουσαν ἐνέφυσε τῇ βασιλεῖ.” καὶ μετὰ δοτικῆς.

κατεπαύρομαι γενικῆ.

κατεπάλαισε (A Ach. 710) κατηγωνίσαστο, κατεπολέμησε.

κατεπάλμενος ἐφορηήσας. δύο προθέσεις παρεῖληφεν Ὀμηρος (A 94), κατὰ καὶ ἐπί.

κατεπαμύνω αἰτιατικῆ.

κατεπανίσταμαι γενικῆ.

κατεπερπερεύετο ἐχαριεντίζετο· κέρπερος γὰρ ὁ μετὰ βλακειᾶς ἐπηρμένος, ὁ λάλος καὶ προπετής καὶ μηδὲν μετὰ λογισμῶν ποιῶν.

κατεπίμπρατο.

κατεπίττωσαν πύσση ἔχρισαν· “καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν κατεπίττωσαν καὶ ἀπέκτισαν καταπρησθέντα.”

κατεπιχειρῶ γενικῆ.

κατεπλάγη αἰτιατικῆ.

κατεπόθη διὰ τοῦ ο μικροῦ.

κατεπτήχασιν συνεσάλησαν.

κατεργάζεται ἀναιρεῖ, φρονεῖ· “ὁ δὲ τῇ αἰχμῇ διαπεύρων τὸ μετάφρονον κατεργάζεται.” cf. v. ἀναπήλας.

κατεργάσασθαι ἀντὶ τοῦ καταποησαι Θουκυδίδης (6 11 et 33).

κατερεῖν διαλοιορῆσασθαι· “ἢ μὴ συγκρῦπειν τὸ πρῶτον καὶ μὴ κατερεῖν, ἢ μὴ ἀρέσκη.”

κατερεῖπω αἰτιατικῆ. καταριπῶ δὲ.

κατερεύομαι γενικῆ.

κατέρειψεν ἐσέγυσεν, ἢ ἐξεφάνωσε.

κατεριθευομένου· “τὸ δ' ἐναντίον κατεριθευομένου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς χάρας ἀπεχομένου καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἐξακριβοῦντος ἐπιμελῶς, ἔλαθον ἐκλυθέντες ταῖς διανοίαις καὶ κατολιγώρησαντες τῆς ἐαυτῶν ἀσφαλείας.”

κατεριπιώσει δοτικῆ. ἢ εὐθεία κατεριπιώσις.

κατέρραξας κατὰ τοῦ ἐδάφους ἔβαλε μεταφορικὸς ὁ λόγος. Δαβίδ (Ps. 101 11) “ἐπάρας κατέρραξάς με.”

κατερρικνωμένον συνεσραμμένον, κατὰ πύλον γενόμενον, ἐρρυτιδωμένον.

κατερρινημένοις εὐτέλεισιν, ἢ κατερρινημένοις· ὅτι γὰρ ἐργαλείον τεκτονικόν, ἢ ῥινοῦσιν. ἢ εὐτέλεισιν, ὅτι ἐξεντελλόμεν ἢ

η. Ἀριστοφάνης (Ran. 931) περὶ Εὐριπίδου
ἔστιν τι λέξει καὶ κατερρημένον."

κατερρήκεν ἐσάπη, ἠφάνισαι.
κατέσβη ἐσβέσθη, ἐπαύσατο.
κατέσειε. λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πό-
λεσι προπινόντων· ἡ δὲ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν
πῶν καρπῶν κατυσιόντων (cf. Athen. p. 431).
ὡς κατεσεῖσθη ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν· Αἰ-
ωνός "καὶ παρυχοῖα ἢ οἰκία κατεσεῖσθη
ρηγῆς."

κατεσημυῖεν ἔλεγεν· "ὃ δὲ τοῖς προσ-
λέουσι βαρβάρους κατεσημυῖεν ἐς λόγους
πῶν ἐθέλει ἵναί." "καὶ πού τις αὐτῶ
κατεσημῆνατο δωμάτιον τὰ τιμιώτατα ἔχον."
κατεσικέλιζε (A Vesp. 906) κατήσθιε
κελικὸν τυρόν.

κατεσκεῖρωμένη πεπαλαιωμένη.
κατεσκελετευμένα λελεπτυσμένα, ἐξη-
λητηκότα. κατυσκελετούμενα δὲ ὁ ἐνε-
ώς.

κατεσκελετευμένος ἐξίτηλος, τεταλαι-
ωρημένος.

κατέσκηψε κατέσχε.
κατεσκληκός κατέξηραμμένος· "τῷ γε
ἦν κατεσκληκός τοῦ βίου καὶ τῆ εἰς με-
μῆτητα πλάσει τῶν ἡθῶν ... συσσημέ-
κ" (cf. v. Ἐλεύσιος).

κατεσπᾶσθαι κατηνέχθαι· "ὃ δὲ εἰς
πῶτο ἔφη ἔπὸ τῶν συμφορῶν κατεσπᾶσθαι
μὴ ἂν αὐτοῦ ἔνεκα Ῥωμαίους καταλύσα-
ναι τόνδε τὸν πόλεμον."

κατέσπερχε προετρέπετο, παρεκλύετο,
νεβούλευε, συνύθει· "λογισμὸς δὲ αὐτὸν
κίνος κατέσπερχεν, ἀνθρώπους ἀκολάστους
ὄντας Τυρρηκῶν, πολεμίων ἔφοδον μη-
μῆ μηδαμῶς ὑφορωμένους, ὑβρίζειν καὶ
φρονεῖν."

κατεσπίλασεν ἀπροσδοκῆτως ἐπεφάνη·
ἢ δὲ ἀδοκῆτως τοῖς βαρβάρους ἐωθινὸς κυ-
σπίλασε, καὶ εὐδοκίμει τῷ δόρατι." cf. v.
ιλάδες.

κατεσπόδησε κατέκοπεν· "ἔτερον τὸν
δρα τῷ πελέκει κατεσπόδησε" (A Th. 567).
ἢ κατεσπόδωσεν ὁμοίως.

κατεσιγμένον πεποικιλμένον.
κατεσόρεσε κατέσρωσε.
κατεσρατοπέδευσε κατέδραμε πολε-
μῶς.

κατεσυνημένος μεμισημένος.
κατεσχημένος κάτοχος· "σρατιώτης δὲ

ἄρα τις ἰοικῶς κατεσχημένῳ εἰσπηδήσε, καὶ
ἀνιχνεύσας ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν."

κατέσχον προσωρισθήσαν· Πολύβιος
(1 25) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀνήχθησαν τριακο-
σίαις ναυσί, καὶ κατέσχον εἰς Μισησίην,
ὅθεν ἀναχθέντες ἐπλεον." λέγεται δὲ καὶ
προσέσχον· "προσέσχον τῷ Αἰλυβαίῳ" ὁ
αὐτὸς Πολύβιος. καὶ αὐθις "ὃ δὲ Πόπλιος
κατέσχε τῆς Αἰτωλίας εἰς Ναύπακτον."

κατετάχησε (Polyb. 3 16) κατέσπευσε.
κατέτεινε πλεῖστον ἠνία· "καὶ οὐδὲν ἦν
εἰς τινα ἔμβραχυν ἀγαθόν, ὃ μὴ ἐκείνῳ κατέ-
τεινε τὴν ψυχὴν."

κατέτεινε σφοδρῶς ἔτυπτε, διήγειρε
πρὸς πόνον· "καὶ τοὺς μὲν ἐπήγει, σφόδρα,
τοὺς δὲ κατέτεινε ταῖς κολύσεσι."

κατέτρεχεν ἐπόρθει, ἐλήζετο, ἐδήου·
"ὃ δὲ κατέτρεχε τὴν τῶν Ἰλλυριῶν καὶ Θρα-
κῶν χώραν."

κάτευγμα κατάρου.

κατευδοκῆσας· "ὃ δὲ κατευδοκῆσας
τῷ νεανίσκῳ κατὰ τὴν ἀπάντησιν, τοῦτον
ἀπέλυσε πυραρχῆμα ἐς τὸ Πέργαμον."

κατευθικτήσας (2 Macc. 14 43) ἐπι-
τυχῶν.

κατεύθυνεν ἐπέτευχε· Αὐβίδ (Ps. 100 7)
"λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν
ὀφθαλμῶν μου." καὶ κατευθύνθη.

κατευμαρίζων κατευχερίζων.
κατευμεγεθεῖν, γενικῆ, καταδυνα-
σεύειν.

κατεννάζεται κατακοιμίζεται.

κατεύχεσθαι τὸ καταρῶσθαι· οὕτω
Πλάτων (Legg. 11 p. 394 E). καὶ Σοφοκλῆς
(OR 246) "κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα
τάδε," ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι. καὶ Αἰλιανός
"αἱ δὲ κατεννάζονται τὸν χώρον πάντα ἐκεί-
νον Ἀσικωνικῷ αἵματι ἐπικλυσθήναι, ἐαυτὰς
ἀπέσφαξαν" (cf. Plutarch. Pelopid. 20). κατεύ-
χομαι δὲ τὸ ὑπεριχύομαι γενικῆ.

κατ' εὐχὴν αὐτῷ γενέσθαι· "ὃ δὲ
σρατηγὸς νομίζων αὐτῷ κατ' εὐχὴν γενέσθαι
τὴν τῶν Ἀχαιῶν ὁρμῆν, προσῆγεν ὡς ἐπὶ
τὸν πόλεμον" (Polyb. 11 11).

κατευωχοῦμαι αἰτιατικῆ.
κατεφόνιξας κατέβησας.

κατεφύγανον κατέφρυγον· "οἱ δὲ εἰς
τὰς Θρακίας πόλεις κατεφύγγανον."

κατέφοντο κατέτρεχον.
κατέχει κατέχειν, ἐπέρρει· "ὃ δὲ πολ-

λήν κατέχει τούτου κουφολογίαν," ἀντί τοῦ ἐλοιδορεῖ. καὶ αὖθις "θήσαντες ὀπίσω τὰς χεῖρας, κατέχον πολλοῦ τῷ γάλακτος." πρὸς γενικήν ἢ σύνταξιν.

κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ ἀντί τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία διαφέρει. καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγίνετο ἔτιωσ· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ "ὄτω Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα," εἶτα οἱ θείλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο καταχειροτονία. ἀποχειροτονία δὲ οὕτως· "ὄτω μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα," καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. λοιπὸν πάσους ἡρίθμου τὰς χεῖρας, καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ ποῖαι πλείους εἰσὶ, πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν ἢ μὴ· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὐρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. "ἔτι ταῖνον παρατείνοντος τοῦ λόγου τῷ πρέσβειωσ 'Ρωμαῖοι κατεχειροτόνουν." "ὁ δὲ οὔτε ἐπεψήφισεν οὔτε κατεχειροτόνει, καίπερ ἐπισύατης ὢν."

κατεχλαίνωσε χλαίναις ἐσόλισεν· "ὁ δὲ Μηνῦς ἡμφιάσε τε καὶ κατεχλαίνωσε τὸ στρατιωτικόν· ἡ γὰρ χρονία τριβὴ καὶ τὸ τραχὺ τῶν χώρων κατεδαπάνησεν αὐτοῖς τὰ ἰμάτια."

κατεχλεύαζεν ὑβρίζε διὰ λόγων, κατεγέλα· "ἄλλα τε πολλὰ κατεχλεύαζε καὶ κατεκερτόμει τοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, μάλιστα ὑπυσιν ὀνειδίξων μαλακίαν καὶ δειλίαν."

κατεχόρδησεν ἀνεῖλεν, ἐξηγάριζεν· "εἰτα τῶν φρενῶν ἐξέπλευσε, καὶ μανεῖς ἑαυτὸν μαχαίρα κατεχόρδησε." cf. v. ἐξέπλευσεν et Herodot. 6 75.

κατεχόρρευεν ἐπέχαιρεν· "ὁ δὲ κατεχόρρευε τῶν Ῥωμαϊκῶν συμφορῶν, καὶ τοσοῦτον ἐφνυερίζε τῶν διώξεων ὅσον πεισθῆναι καὶ καταμαθεῖν ὅτι μηδεὶς ἐν τῇ πόλει λέλειπται."

κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως (Α Δν. 1316). λείπει ἀνθρώπους. ἀντί τοῦ ἐρωῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως.

κατέχρωζεν· "ὁ δὲ ἐν μέσῳ τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐ μόνον τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε καὶ τοῖς τυχοῦσι λίαν κατεδήμευεν, ἀλλὰ καὶ πικρῶς ἐπέπληττεν."

κατεχρῶντο ἀνήρην, ἐφόνονον· "ἄλλοι ἑαυτοὺς κατεχρῶντο," αὐθένται ἐγίνοντο. Dio Cass.

κατέχω σε, αἰτιατικῇ.

κατέψα τῇ χειρὶ ὠμάλιζε.

κατεψηφίσαντο κατέκρινε, κατέσεν· "ὁ γὰρ θεὸς τοῦ Ἀδάμ τοὺς ἰδὸν καὶ τοὺς πόρους κατεψηφίσαντο· ἐν ἡ τοῦ προσώπου σου φάγη."

κατηγορευότα κατεκόντα.

κατηγόρημα. κατηγόρημά ἐστι τὸ τινος ἀγορευόμενον, ἢ πρᾶγμα συντακτὸ τινος ἢ τινῶν. ἐν γὰρ τῷ περὶ πραγμ. καὶ σημειωμένων τόπῳ τέτακται ὁ πεκτιῶν καὶ αὐτοτελῶν καὶ ἀξιωματῶν καλοισμῶν λόγος, καὶ ὁ περὶ ἐλλειπῶν κρημάτων καὶ ὀρθῶν καὶ ὑπτίων. λεκφασι τὸ κατὰ φαντασίαν λογικὴν ὑφνον. τῶν δὲ λεκτῶν τὰ μὲν εἰσιν ἐλλειπιγράφει (ἐπιζητούμεν γὰρ τίς), τὰ δὲ τελεῖ καὶ ἀπρητισμένην ἔχοντα τὴν διόολον γράφει ὁ Σωκράτης. ἐν μὲν οὖν ἐλλίπεσι λεκτοῖς τέτακται τὰ κατηγορη ἐν δὲ τοῖς αὐτοτελεῖσι τὰ ἀξιώματα συλλογισμοὶ καὶ τὰ ἐρωτήματα καὶ ἰσηματα. Diog. L. 7 63.

ἡ κατηγορία παρὰ φιλοσόφους πλέον λέγεται καὶ γίνεται ἢ ἐπ' ἴση· ἔλαττον δὲ οὐδέποτε. καὶ ἐπὶ πλέον μὲ τὰ καθολικώτερα κατηγοροῦνται τῶν κωτέρων. καθολικώτερα οὖν εἰσὶ τὰ ἐμερικώτερα δὲ τὰ ὑποκάτω. κατηγορῆσιν οἷον προσηγορία τις ἀπλῶς λεγ. εἰσὶ δὲ αἱ πᾶσαι δέκα, ἦγον γενικώτατι ὑφ' ἧς ἀναφέρεται πᾶσα φωνή, οὐσίσόν, ποιόν, πρὸς τι, πού, πότε, ποιείσχειν, κείσθαι, ἔχειν. τούτων ἢ μὲν ἐσὶν ὑποκειμένη, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐννέα εἰ κειμένη.

κατηγορίας ἔχω ἀντί τοῦ κατημαι Δημοσθένης περὶ τοῦ σεφάνου. "γορεῖ δὲ αὐτῶν Καλλίξενος δημαγωγὸν συκοφάντης."

κατηγορῶ σε, γενικῇ. κατηγορῶ δεικνύω αἰτιατικῇ· "λαγῶς κατηγορεῖ αὐτοῦ φωλεόν."

κατήδεσαν κατήσχυναν.

κατηθολέσχησά σου ἀντί τοῦ σου ἐμακρολόγησα, ἐφλυδύρησα.

κατηθλημένων ἐγγεγυμνασμένων· γοντες ἐκ τῶν ἐπιλέκτων καὶ κατηθλημῆ ἐν τοῖς πολέμοις στρατιωτῶν τέσσαρα τῆς ἐντελεῖς" (Dionys. Hal. 13).

ε ἀκροατά· "ὦ μεγίστη θεῶν καὶ τήκοε θεραπεόντων." καὶ αὐθις ταῦτα ἐγένοντο κατήκοοι."

ντισε· "τῆς Λυσίου ψυχῆς κα-

ρα μεσόδημν· Ἀριστοφάνης (Ran. ἢν κατήλιφ' εὐθύς ἀνεπηδήσα-

ημένη συτεριμμένη. σιν ἐπέλευσιν, κάθοδον· (AP 6 ἴην νιφετοῖο κατήλυσιν ἐρημαίην πιλάδα."

σις ἢ πόρνη.

κυῖα κρατηθεῖσα.

ρισμένας. ἐπὶ τῆς λείας ἐχρή-
ιλῆς (Ai. 26). καὶ ἔσιν ἄκρον·
λεύειν ἐναρτίζειν, ὅτι τὰ ἔναρα
ἂ τὸ ἀρτῆραι καὶ ἐντὸς αὐτῶν
καὶ τὸ παρ' Ὀμήρω (Φ 485) τοι-
βέλτερόν ἐστι κατ' οὖρου θῆρος
ὡς γὰρ οἶον τέ ἐστι σκυλεύειν τὸς
μὴ εἶη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων
; Καλλίμαχος (fr. 142) ἐπὶ τῆς
ρῶς "τὸ δὲ σκύλος ἀνδρὶ καλύ-
ερον νιφετοῦ καὶ βελῶν ἔρμου."
ἄτο λούετο.

χθῆ ἔπεισε, περιμετρήθη· "ἐπιρ-
οντῆ βιαιοτιότη, καὶ τὸ πανδο-
ίχθῆ" (cf. v. καταγωγή).

ηκέναι ἀνερέγγητον εἶναι· "τὸν
ιν περὶ τὰ Τύνα κατηρηγῆκται
ἴεσθαι τοὺς καιροὺς."

κατέπλευσε.

ε κατελάμβανε.

φεία κατεξεγασμένα· (S El. 379)
γὰρ ἐνταῦθά σε πέμπειν ἔνθα
ν φρέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν
ἔγγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐπὶ τὸς ὑμνή-

ψυσθε· Ἀριστοφάνης (Vesp.
ὕ κατηρέψασθε καὶ νευσικῶς,"
νεχῶς ἐσκεπύσθητε.

ίσω (Matth. 21 16) ἐτελείωσας.
υκότα. ὅτι γνώμονα ἔλεγον τὸν
δόδοντα τῷ ὄνι, δι' οὗ τὰς ἡλι-
ον, τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυ-
· cf. v. ἀβολήτωρ.

ιτο τῶν λόγων, ἐκ τοῦ ἄδω.

ραλίσθαι.

υμμένος (Ps. 73 21).

κατηύχοντο κατηρῶντο· "κατηύχοντό
τε τοὺς ταῦτα δρωῦντας ἀχώρως τε καὶ ἀτά-
φους κυσὶ καὶ ὄρνισιν ἐκριφῆναι, καὶ τὰς
ψυχὰς αὐτῶν μὴ ὑποδέξασθαι σὺν εὐμενείᾳ."
cf. v. ἐπαρτήσας.

κατήφεια σκυθρωπότης. καὶ κατηφῆς.
κατηφόνες (Hom. Ω 253) συγγοὶ ἢ ἀναί-
σχυντοι.

κατήχθη ἐς τὴν πατρίδα ἐπαρῆκε· "κα-
τήχθη τε γὰρ ὁ Ἀντίπατρος καὶ ἔτυχε γάμω
περιφουοῦς καὶ πλούτου, καὶ παιδας ἔσχε,
καὶ ἐς γῆρας ἀφίκετο εὐποτμόν τε καὶ ἀξιο-
ζήλον."

κατηχθημένος βεβαρημένος.

κατηχῶν, αἰτιατικῆ, προτροπόμενος,
παραινῶν· Πισίδης "κρατῶν ἐνὶ μάχαις καὶ
κατηχῶν ἐν μάχαις." κατηχῶ δὲ ἀντὶ τοῦ
ἡχῶ γενικῆ· "κατηχεῖ τῶν πόρων" καὶ "κα-
τήχησε τῆς οἰκίας."

κατ' ἰδίαν.

κάτιμεν κατερχόμεθα.

κατ' ἴσον αὐτῷ μεμηνώς.

κατισχνοῖ καταλεπτόναι.

κατισχνώθη ἐξηράνθη, ἐλεπτόνθη.

κατισχυμένος κεκρατημένος.

κατισχύω γενικῆ.

κατ' ἴχνος.

κατοδύρομαι αἰτιατικῆ.

κατοικιδίους τοὺς ἐπ' οἴκου ὄντας·
"κατοικιδίους δὲ καὶ σχολαίους καὶ ἦτρον
ὠμιληκότας πολέμοις" (Dionys. Hal.).

κατοικτεῖρω αἰτιατικῆ.

κατοικτίζετο οἶκτε τυχεῖν ἡξίε, ἐλέως
κρηῆσαι· (Herodot. 3 156) "ὃ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ
τῶν Βαβυλωνίων κατασῶς κατοικτίζετο." καὶ
αὐθις "ὃ δὲ τῆ φωνῆ κατοικτιζόμενος ἐλεῆ-
σαι σφας παρεκάλει."

κατοιμώξας κατιμεμψάμενος· Πολύ-
βιος "καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸν κατοιμώξας, ὅτι
παρὰ μικρὸν ἔλθοι τοῦ λαβεῖν τὸν Ἄτταλον
ὑποχείριον." ἢ κατιμωσάμενος, οἴμοι λέγων.

κατοιόμενος (Habacuc 2 5) ὀνομάζων
ἐαυτὸν μέγαν καὶ φουσῶν ὑπερηφάνως.

κάτοισθα γινώσκεις, ἐπίσασαι· Σοφο-
κλῆς (Ai. 589) "οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς ὡς
οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;" τοῦτέστιν,
οὐκ ἐν τούτῳ εἰμί ὡς ὀφείλειν τοὺς θεοὺς
ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τῷ ζῆν.
ἢ οὐκέτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω ἐγὼ ἐπαρκεῖν,
ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπὶ τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν.

κατοικομένου νεκροῦ, τεθνεώτος.

κατολιγωρῶ γενικῆ.

κατολισθανόντων κινουμένων, ἐμπιπτόντων· "τῶν δὲ Ῥωμαίων κατολισθανόντων ἐς δάκρυα καὶ περιαλούντων ἐπὶ τῷ πάθει." καὶ αὐθις "Κλεοπάτρα εἰς ἣν κατολισθάνει τῶν Πτολεμαίων ἡ διαδοχή."

κατομνύς ἐμπεδῶν, βεβαιῶν· "προσετίθει δὲ καὶ ὄρκον, τῆς ἐμῆς κατομνύς κερφαλῆς, ἣν πολλὰ ἐφίλει."

κατομόσαι· "ἀπὸ μόνου γε τοῦ τὸν θεὸν ἀπομόσαι ἢ κατομόσαι." cf. v. οἶσθα.

κατ' ὄναρ οὐ χρῆ λέγειν· βύρβυρον γὰρ παντελῶς· ἀλλὰ ὄναρ, καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους, καὶ ἐνύπνιον.

κατόπιν μετὰ ταῦτα, ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν εἶναι. "ἀλλὰ κατόπιν ἦκε τοῦ καιροῦ· ἢ γὰρ οἶός τε ἐγένετο τοῦτο διανύσαι ἐς τέλος." "γίνεται κατόπιν τὸ Ῥωμαϊκὸν τῆς προτέρας εὐκλείας" (Theophyl. Sim. 3 15) διαγωνίζεσθαι. καὶ "τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς κατόπιν τίθεσθαι πάντα."

κατόπτῃς ἐπιτηρητής· "ἀλλὰ τις ἴτω κατόπτῃς ἀπαγγελίαν ἡμῖν σαφῆ τῶν ἐνεσηκώτων ποιησόμενος" (Ioseph. A. I. 18 9 2).

κατοργᾶν ὑπερακμαῖζειν.

κατ' ὄρεσφιν (Hom. A 493) ἐν τοῖς ὄρεσι.

κατορθῶ αἰτιατικῆ.

κατορυνκτός τόπος.

κατορύττω αἰτιατικῆ.

κατ' ὄρφναίαν τὴν σκοτεινῆν.

κατορχοῦμαι γενικῆ.

κατορῶρυνκται κατακέχρωσαι.

κατοσφραῖνομαι γενικῆ.

κατουδαίους. ζῆται ἐν τῷ ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.

κατ' οὐράν κατόπισθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω.

κατορῶσαν οὐρίῳ ἀνέμῳ χρῆσάμενον· (Polyb. 1 61) "τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τοὺς ἰσοὺς καὶ καταρῶσαν ἀπεχώρει."

κατοφρῶ γενικῆ.

κάτοχος κεκρατημένος· (Procop. Arg. 1) "κάτοχος ἦδη τῷ πόθῳ τούτῳ γεγενημένη, καὶ διαφραῶς ἐρωτόληπτος οὖσα, οὐδὲν ἔτι κῶλυμα ἔβλεπε."

κάττης κάττου ὁ κατοικίδιος αἰλουρος. cf. v. σπατάλη.

Καττίδιος καὶ Καττιδιανός ὀνόματα κῶρια.

καττύει ἐντροπίζει, συρράπτει, κα (Theophyl. Sim. 5 9) "τὸν δὲ Βαρᾶμ λιῶσι καττύειν τὸν πόλεμον ἔλεγον." γὰρ τὸ δόλους ῥάπτω.

καττύεται ἀντὶ τοῦ συντίθεται ῥάπτεται· Ἀριστοφάνης (Eq. 314) "οἱ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύει μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων.

κάττυμα ἀπάτη, δόλος· Ἀριστο (Ach. 301) "ὃν ἐγὼ κατυτεμῶ τοῖς ἐπ εἰς καττύματα." καττύματα δὲ ἐσι δε τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρὰ, ἀπερ τοῖς λίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὕλεται.

κάτω ἐπίρρημα τοπικόν.

κατώγειον. ἐπὶ Θηλυκοῦ καὶ ἀρε διὰ τοῦ ε ψιλῶ καὶ ω μεγάλου, ὁ ἀ καὶ ἡ ἀνώγειος, καὶ τὸ ἀνώγειον, καὶ γειων. κατώγειον δέ. cf. v. ἀνώγειον.

κάτωθε χωρὶς τοῦ ν παρὰ Δω καὶ Πίνδαρος (Pylh. 4 180) ὁμοίως "γὰρ νέομαι παρὰ Χαρικλοῦς καὶ Φιλ κατωθούμενος ἀνατρεπόμενος.

κατωκῦρα. οἱ Ἀττικοὶ ὄφ' ἐν ἀ σκεσιν· Ἀριστοφάνης (Ach. 944) "εἶπερ δῶν κατωκῦρα κρέμαίτο," ἀντὶ τοῦ φιλῆς. τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πεσεῖν κατωκί γεται παρ' Ἀττικοῖς, οὐ διηρημένως ἀ ἐν. Πίνδαρος (fr. inc. 119) "οἱ μὲν κατ δεσμοῖσι δέδεται." Ἀγαθίους (2 3) "ὁ τοῦ κρινούς ὑποπερόμενοι καὶ ἐς τὴ λατταν κατωκῦρα ἐμπίπτοντες ἀπόλλ καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Pac. 152) "κατ ῥίψας με βουκολήσεται," περὶ καν λέγων.

κατωκοδόμησεν Ἰσαῖος ἀντὶ τὴ τέκλεισεν εἰς οἶκῆμα καὶ ἀπέκτεινε. Ha v. Ἀναγυρόσιος.

κατώλισθον κατέπεσον.

κατωμαδύν κατὰ τῶν ὤμων· Ἰά (A. I. 5 8 10) "ὁ δὲ Σαμψῶν ἀράμενο πύλους καὶ τὰς φιλῆς κάτωμαδὸν εἰς τ φέρων κατατίθησι."

Κάτων ροιτηγὸς Ῥωμαίων, ὃς νέ ἦν ἔτι πάμπαν, ἀσχηρὸς δὲ καὶ φιλό συνέσει τε γνώμης καὶ δεινότητι λόγῳ πρεπής, ὡς αὐτὸν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐκ οἱ Ῥωμαῖοι Δημοσθένην, πυρθανόμενα ἄριστον ἐν τοῖς Ἑλλήσι ῥήτορα γενέσθαι μισθῆν (Appian. Hist. 39). λέγεται Κῶ

ν πρεσβύτην, ἐρομένον τινὸς ἦν ἔχει γνῶ-
ν· *περὶ τῶν ἐν Κυρηναίων προγυμμάτων καὶ*
ρι τοῦ Σκηπίωνος, εἰπεῖν "οἶος πέπνυται,
ὁ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσι" (cf. v. ἀίσσουσι).

κατωνάκη ἰμάτιόν ἐστιν ἐκ τῶν κάτω
ρῶν νέκος, τουτέστι διφθέραν, περιεργου-
νον (sch. A Eccl. 719). δοκοῦσι δὲ ἀμφιέ-
σθαι τοῦτο τῶν τυράνων ἐπαναγκασάν-
ν τοὺς Ἀθηναίους, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ
τίωσιν εἰς ἄσυν οἱ πολῖται· μέχρι γὰρ τῶν
ῥάτων ἦν διήκον. Ἀριστοφάνης (Lys. 1153)
ἐκ ἴσθ' ὅθ' ἡμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθις αὐ-
τιανάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ πολλὰς
ἄνδρας Θεταλῶν ἀπώλεσαν, πολλοὺς δ'
ἴκρον Ἰππία καὶ ξυμμάχους." καὶ γὰρ
ὁ τῶν Θεταλῶν οἱ πλείους ἐβοήθησαν Ἰππία.
κατωνάκης δουλκὸς καὶ ἀνελεύθερος
ὢν· "κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιμμένης"
Eccl. 752) τὰς δούλας φησί.

Κατώρης ὄνομα κύριον.
κατωρχήσαντο κατεχάρησαν, ἔπαιξαν.
κατωφαγᾶς (A Av. 289) ὁ καταφαγᾶς.
μωδεῖται γοῦν ὡς πολυφάγος ὁ Κλειών-
ς. ὅτι κάτω νέων ἔτρωγε. κατωφαγᾶς δὲ
τέον ἐστὶν οὕτω καλούμενον, ὀρυσσῶν τὰ
ἄφρατα. καὶ ὅτε μὲν βαρύνεται, ἐστὶν ἐπί-
πον, ὅτε δὲ περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ
ἰὸ τοῦ καταφαγεῖν.

κατωφρωῶσθαι γενική.
Καυδὴ νῆσος πλησίον Κρήτης, ἐνθα
ῆζοι ὄνωγοι γίνονται. al. Γαυδος.

καύθωνος τοῦ μαλθακοῦ.
καυκίον παρ' ἡμῶν, κύλιξ δὲ παρὰ τοῖς
ῥοῖς.

Καύκωνες ὄνομα ἔθνης. "ἐγγὺς δὲ τῆς
ἰβουλεύοντις εἶναι Καύκωνάς τε καὶ Ἀέ-
της Ὀμηρικούς, Πελασγὸς δὲ οὐδαμῶς ἐδέ-
λους· εἰρήσθω γὰρ ἐν καιρῷ ἐμοὶ τότε."
καυλὸς τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος.

καυλῶ καυλήσω. ἐκκεκαυληκότε·
τῶν λαγάνων πάντα ἐκκεκαυληκότε."

Καυλωνία χώρα.
καυνάκης ὁ ἄγων· ἢ εἶδος ἱματίου, ὅπερ
ἢ Περίσθια καλοῦσιν. οἱ δὲ σίσυραν Θυ-
αίδα, ὅπερ εἶκει Μορῦχος σάγματι. σάγμα
ἢ ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. sch. A Vesp. 1117.

Καύνιος ἔρως, ἐπὶ τῶν μὴ κατορθου-
σάντων ἐπιθυμιῶν· Καῦνος γὰρ καὶ Βυβλὶς
ἐλφοὶ ἐδυεσύχθησαν.

καυσία εἶδος πῆλον βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς

κεφαλῆς· (AP 6 335) "καυσίη ἢ τὸ πάροιθε
Μακηδόσιν εὐκόλον ὄπλον, καὶ σκέπας ἐν
νικητῶ καὶ κόρου ἐν πολέμῳ."

καυσειρός, καυτηρός δέ.

Κάυσερος ποτιμὸς.

καύσωνος θέρμης.

καυτήν· ἐν ἐπιγυράμματα (AP 6 57) "ἄν-
θετο δέρμα λέοντος Τεῦκρος Ἄραυ, καυτήν
ἀγρότιν αἰγανέαν."

καυχή· οἱ λοιποὶ ῥήτορες ἐπὶ τῆς αὐτῆς
ἐννοίας ἀρχεῖν λέγουσι, Ἀνκουργος δ' ἐν τῷ
περὶ Μαντιῶν ἐχρήσατο τῇ λέξει "δεῖ δὲ
τᾶλλα ἐν δημοκρατίᾳ σοὶ εἰπεῖν, ἐνδὸς δ' ἐκ
ἔξι σοὶ· κακῶς γὰρ αὐτοῦ προέστης· ἐφ' οἷς
καυχῆ, οἱ ἄλλοι ἀσχύνονται."

καυχώμενος μεγαληγορῶν.

κάφος τὸ πνεῦμα, κατὰ διάλεκτον. καὶ
"Ὀμηρος (E 698) "κακῶς κεκαφηότα θυμόν."

Καφύη ὄνομα πόλεως.

καφώρης· "τὸ τῆς καφώρης μίσησον
δολερὸν καὶ κερδαῖον." λέγουσι δὲ τὴν ἀλώ-
πεκα. cf. Aelian. N. A. 7 47.

καῦχεζεν Ἀριστοφάνης (Ach. 82) ἀντὶ τοῦ
καὶ ἀπεπάτει.

καχέκται· "ταῖς δὲ ἀληθείαις ὑπῆρχον
ἐν αὐτοῖς καχέκται μεταβολῆς οἰκείοι."

καχεξία. καὶ καχεκτῶντες κακῶς τὴν
ἔξιν διατεθειμένοι, ἀσθενεῦντες· Πολύβιος
(29 6) "ὁ δὲ Περσεὺς προσαγόμενος τὸν χρῶ-
νον καὶ τὸν πόνον ἐξελέυτο τῇ ψυχῇ καθά-
περ οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν. ὅτε γὰρ
τὸ δεινὸν ἐγγίξοι καὶ δέοι κρίνεσθαι περὶ τῶν
ὄλων, οὐχ ὑπέμεινε τῇ ψυχῇ."

καχλάζει ταράττεται, φλεγμύειναι, βράτ-
τει.

κάχληκες λίθαι ἐν τοῖς ὕδασι· "ἢ-
ρεῖτο δὲ ὀπόσον κάχληκος τοῦ ἐμπερομένου
τοῖς ἐδάφει." καὶ κάχληξ εἶδος ζωοφίου
τινός.

κάχρως τὰς κριθάς· Ἀριστοφάνης (Nub.
1362) "πίνονθ', ὡσπερὶ κάχρως γυναικ' ἀλέ-
σαν," τουτέστι καθάπερ τινὰ γυναῖκα ἀλοῦ-
σιν κριθάς.

καχρῶν· "ἐσκήρα, πεπόρδει, ὡσπερ
καχρῶν ἐνίδιον εὐωχημένον" (A Vesp. 1355).

καχυποτοπεῖσθαι. τὸ τέλειον κακὰ
ὑπονοεῖν. παρ' Ἀριστοφάνει (Ran. 988).

καχυπότοπος καχύποτος· τοπίσαι
γὰρ τὸ ὑπονοῆσαι.

κάψα κίση, ἢ θήκη.

Κάωνος.
κέαρ τὴν καρδίαν φησὶν Ἀριστοφάνης (Achl. 5)· "ἐφ' ὧγε τὸ κέαρ εὐφράνθην."
κέαται κεύνται.

Κέβης Ὀθηβαῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. διάλογοι δὲ αὐτοῦ φέρονται γ', Ἐβδόμη Φρόνιχος Πίναξ (ἔστι δὲ τῶν ἐν Ἄδον διήγησις), καὶ ἄλλα τινά.

Κέβρηνα (Demosth. 23 154) πόλις Τρωάδος, Κυμνίων ἄποικος. Harp.

κέγκλος εἶδος ὄρνεου θαλασσίον.
κεγχραμίδες. τῶν σύκων καὶ τῶν ἐλαίων οἱ πυρῆνες λέγονται κεγχραμίδες.

κεγχρέα.

Κεγχρεαὶ ὄνομα τόπου.

κεγχρεῶν. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γραφῇ (27) "κἄπειτ' ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τὰς ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα" ἀπὲρ τοῦ εἰς τὸ καθυριστήριον, ὅπως τῆν ἐκ τῶν μετάλλων διέφυγον κέγχρον.

κεγχρίνης (ἂν κεγχρίς) εἶδος ὄρνεου, ὃ λέγεται μηδ' ὄλως διφῶν. ἢ εἶδος ὄφεως.

κεγχρίτισι. "καὶ γάρθω ψαφαρῆ, κεγχρίτισιν ἰσχάσιν ἀμφί" (AP 6 231).

κεδάζω σκορπιζῶ.

Κεδάκιος ὄνομα κύριον.

κεδνός συνετός, σώφρων, ἢ φρόνιμος. Αἴϊος (661) "κἀγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἔδεξάμην παρ' Ἐκτορος δώρημα δυσμενεστάτου, οὐπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα."

κέδροι δένδρα ὑψίκομα καὶ ἄκαρπα, αἷς ἀπεικάζει Λυβιδ (Ps. 28 5) τὴν εἰδωλολοτρίαν.

Κεδρωσίη ὄνομα πόλεως.

Κέθη ὄνομα κύριον.

Κέθηγος ὄνομα κύριον.

κεῖθεν. καὶ κεῖθι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. καὶ κεῖσε εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

κεῖμαι.

κειμένους κολαζομένους· Ἀριστοφάνης Βατραχίος (146) "ἐν δὲ τούτῳ κειμένους."

κειμήλια κτήματα, ἢ ἀποκείμενα χρήματα.

κεῖο εὐκτικῶς. κείω δὲ τὸ κοιμῶμαι.

Κεῖος ἀνὴρ ἀπὸ τῆς Κέω πολίτης. **Κίος** δὲ παραθυλάσσιος τόπος, καὶ **Κιῶτης** ὁ πολίτης.

κείρει ἐσθίει, κατεσθίει.

κείρια εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, πυρεοκὸς ἱμάτιον, ἢ δεσμοῦσι τὰς κλίνας· Ἀριστο-

φάνης Ὀρμισιν (817) "οὐδ' ἂν χαμεύνη κίον γε κείριον γ' ἔχων." κείριον δὲ τὸ σχοινίον. κείρια ἢ σπαργάνωσις.

Κειριάδαι (δῆμος τῆς) Ἰπποδοωντίδος Harp.

Κειτούκειτος Οὐλπιανός, εἰς τῶν δημοσοφιστῶν. ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συνεχῶς προβάλλειν εἰ κείται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου, καὶ εἰ ὁ μέθυστος ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ εἰ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίου βρώματος, συαγρός τε εἰ κείται ἐπὶ τοῦ συνός. καὶ ἵμιον εἶχεν ἴδιον μηδενὸς ἀποτραῦγειν πρὶν ἢ πείν κείται ἢ οὐ κείται.

κεκαδησόμεθα (Hom. Θ 353) φροσισομεν.

κεκαθίσθαι ἐκ τοῦ καθίζω.

κεκαινοπεποιημένοι. "ἵνα μὴ ὡς ἐκδιψοὶ καὶ προεκκελυμένοι, ἀλλ' ἐκπαθῆ καὶ κεκαινοπεποιημένοι," τουτέστιν ἐγχείς.

κεκασμένον (Hom. δ 725) κεκοσμημένον. **κεκαυτηριασμένος** μὴ ἔχων ὑγίαν συνείδησιν.

κεκαυφήτα (Hom. E 698) ἐκκενύσασα. **κεκιβδήλευται** διαβέβληται, κατήρησαι, ἀποδεδοκίμασαι, νεόθενται.

κεκινέεται κελίηται.

κεκλάγξω καὶ **κεκλάγξομαι** ἀπὲρ τῶ ὑλακτῆσω, ἐπὶ τῶν κυνῶν.

κέκλεικα ἡσφάλισα.

κεκλήατο (Hom. K 195) ἐκ τοῦ κελῶ καλέσω.

κεκληγότες κρούζοντες.

κέκληκα ἐκάλεσα.

κεκλίεται (Hom. Π 68) ἐκ τοῦ κλίω καὶ κέκλικα ὁμοίως.

κεκλιμένος (Hom. O 740) περιεχόμενος.

κεκλόμενος (Hom. Π 525) παρακλινομένος.

κεκλοφέναι κλέψαι, ὑφελέσθαι.

κεκλωσμένα ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης ἀμεταποίητα.

κεκμηκώς κάμνων. καὶ χωρὶς τοῦ κ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 66) "ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομήδεσιν ἄνθετο μούσαις, γῆραι κμηκῶς ὄμματι καὶ παλάμιας."

κεκοισυρῶσθαι πεποικίλθαι.

κεκολουμένος ἀδυνατὸς ἔχων, ἀμνηστῶν (AP 7 234) "τῆξιμελεῖ νόσῳ κεκολλημένος ἔδραμε θυμῷ ἐς προτέρεην ἔργων ἄρσεν μαρτυρήν." ἢ κεκολωμένος ἐκτετηγημένος.

κεκομψευμένος σεμνός, ἢ ἀσεῖος, ἢ
παλλώπιος.

κεκομψευμένοις ἀσβέστῳ κεκριμένοις·
οἶνος δὲ ἦν, ὃν ἐν λάκκοις κομιατοῖς εἶχον”
ἔροσῶν φησί (Anab. 4.2.22).

κεκομψευμένος σπευδάζων πάνυ, καὶ σχε-
δὸν κόμειος πεπληρωμένος· (A Eccl. 289) “ὅς
ν μὴ πρῶτα πάνυ τοῦ κνέφους ἦκη κεκο-
μψευμένος” ἀντὶ τοῦ ἐτι τοῦ κνέφους ὄντος. καὶ
ἔστι (AP 6 124) “ἀλλὰ σιδηρεῖς κεκομψευμένη
ε πολέμοιο.” “πρὸς γὰρ τὴν τοιαύτην δι-
ετασαν ἔλεγον οἱ ἄγιοι τρεῖς παῖδες κεκομψευ-
θαι, τὴν τῶν ὀσπρίων,” ἀντὶ τοῦ ἐνεθλιε-
θαι. σημαίνει δὲ τὸ κεκομψευθαι καὶ τὸ κν-
εσθαι.

κεκομψευμένων σπευδόντων, ἐτι τὴν κό-
μειον τοῖς ποσὶ περιφερόντων· “δύο νεανίσκων
κεκομψευμένων καὶ ἀγγελίαν ἀπαγγειλάντων.”

κεκομψευτο ὄργιστο. καὶ κεκομψευότες.

κεκομψευθὸν τὴν βοὴν Ἀττικοί. “χοῖρον
ἔτικα ἐκ τοῦ πύργου ἐπικρεμίσαντες, τὸν
ἰσθμὸν τὸν ἐκ τοῦ ἐλέφαντος διέφυγον· κε-
κομψευθὸν γὰρ τινα σκαῖον ὁ χοῖρος ἤρημένος
ἴφαι, ἵπερ ὁ ἐλέφας ἀχθόμενος ἀνεχυτιζέε.”

κεκομψευθὸν πάλιν (Ps. 77 65) εὐφραμι-
νός.

κεκομψευθὸν μεγαλόφωνος. Ἀριστοφάνης
(Eq. 137) “Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.” ποτα-
μὸς δὲ Ἀττικὸς ὁ Κυκλοβόρος, χεμύρρος.
τὴν κακοφωνίαν οὖν εἶκασε τοῦ ποταμοῦ τῷ
ἔχῳ. καὶ ἀλλαγῷ “ἄρπαξ, κεκομψευθὸν, Κυ-
κλοβόρου φωνὴν ἔχων.”

κεκομψευθὸν σπονδή, ἢ ἔθνον μόνον
τῷ Ἐρμῇ, διότι, ὡς φασί, καὶ ζώων καὶ
επιτελετικῶν ἄρχει καὶ παρ’ ἀμφοτέρων
εὐς τιμᾶς δέχεται. sch. A Plut. 1133.

κεκομψευθὸν τρία καὶ δύο τρία μέρη
ὑδατος ἐπιδεχόμενον, οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη
κρῆσις. Ἀριστοφάνης (Eq. 1192) “ἔχε καὶ πιεῖν
κεκομψευθὸν τρία καὶ δύο· ἢ Τριτογενῆς γὰρ
αὐτὸν ἐνετρετώρισε.” βούλεται δηλοῦν ὅτι ἡ
Ἀθηναῖα τοιοῦτον ἐποίησεν ὡς δύνασθαι τρία
πέρα φέρειν ὑδατος. cf. v. πόμα.

κεκομψευθὸν οὐκ ἐπὶ φωνῆς, ἀλλ’ ἐπὶ
ἰσοφίας καὶ συντόνου καὶ σπουδαίας εὐ-
φῆς. Δαβίδ (Ps. 27 1) “πρὸς σὲ κύριε κεκομψευ-
θῆμαι.”

κεκομψευθὸν κρᾶζον.

κεκομψευθὸν ἢ κεκομψευθὸν.

κεκομψευότες Ἰλλυριοὶ Ἀριστοφάνης (An.

1520) ἀντὶ τοῦ ποῖαν φωνὴν ἀποτελοῦντες.
κεκομψευότες οὖν διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς
αὐτῶν· κρᾶζον γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων
τρισιμὸς τοῖς ὁδοῦσι γιγνώμενος.

κεκομψευθὸν ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένου.

Κεκομψευθὸς ὁ τοῦ Κέκροπος υἱός.

Κεκομψευθὸς μία τῶν ἐν Ἀθῆνῃσι δέκα
φυλῶν.

Κεκομψευθὸς Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Κέκροπος. καὶ
Κεκομψευθὸν οἱ Ἀθηναῖοι.

Κέκροπος Αἰγύπτιος ὃν τὸ γένος ἔκτισε
τὰς Ἀθῆνας· ὄφει καὶ Κεκομψευθὸν. τινὲς δὲ
φασὶ τοῦτον καὶ διφυῆ γεννηθῆναι, τὰ μὲν
ἄνω ἀνδρὸς τὰ δὲ κάτω γυναικός, οἱ δὲ Θη-
ρίου. ἔτεροι δὲ ὅτι νόμους ἐξεῦρε τοῖς ἀν-
θρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα
ἤγαγεν. ἄλλοι δὲ ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε
μισογυμνῶν ταῖς γυναῖξί, καὶ ἐκ τούτου μὴ
γυνωσκομένῳ ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τῆ πατρὸς
ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδός, αὐτὸς νό-
μους θέμενος ὡς φανερῶς συγγίνεσθαι αὐ-
ταῖς καὶ μιᾷ σοικεῖν, καὶ σχεδὸν εὐρῶν τὰς
δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς,
εἰκότως διφυῆς ἐκλήθη (sch. A Plut. 773). καὶ
ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 21) “τὸν τραγικῆς μέ-
σης ἀσέβη Κεκομψευθόν.”

κεκομψευθὸν κεκομψευθὸν (ἀν κεκομψευθὸν-
τον), σαβακάθιον, σεδάριον. ἐν ἐπιγράμματι
(AP 5 260) “κεκομψευθὸν σφίγγουσι τὴν τρίχα
τήκομαι οἶσρον.” καὶ αὐθις (AP 6 206) “τόν
τε φιλοπλέκτοιο κόμας σφινκτῆρα Φιλανίς
βυπτὸν ἄλδος πολιτῆς ἀνθεσι κεκομψευθόν.”
καὶ αὐθις (AP 6 207) “πορφυρεὸν χαιτῆς εὐ-
τορα κεκομψευθόν.” καὶ κοιλία τις τῶν μη-
ροκλιζόντων ζώων.

κεκομψευθὸν τῆς δεσποίνης· Ἀριστοφά-
νης (Eccl. 1118) “τὸν ἀνδρ’ ὅπερ ἐστὶ τῆς ἐμῆς
κεκομψευθῆς.”

κεκομψευθὸν καὶ κύψας. Ἀριστοφάνης
περὶ κωνθάρου φησὶν (Pac. 33) “οἶον δὲ κύ-
ψας ὁ κατάρτος ἐσθίει.” διὰ τῆ σχήματος
τὴν ἀδδθφαγίαν αὐτοῦ δηλοῦν· καὶ γὰρ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμύτων οἱ μάλιστα
τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκομψευότες καὶ προσκειμένοι
δοκῶσιν ἀπλήσως καὶ περισπευδάσως ἐσθίειν.

κεκομψευθὸν ἐξετασμένος, ἀπὸ τῶν
τοῦς φύλακας διὰ τῆ κώδωνος ἐξεταζόντων.
καὶ διακεκομψευθὸν τὸ ἐξετάσαι. Ἀριστοφά-
νης Ἀντιστρέτη (486) “ὡς αἰσχρὸν ἀκεκομψευ-
θόν εἶναι.”

κακωφῆσθαι καφὸν γεγονέναι.
κελαδεινή (Hom. Y 70) κνηγός, θόρυ-
βον κατὰ τὰς ἄγκυρας ποιῆσαι. καὶ κελαδει-
νός ὁ ἠχητικός.

κελαδεῖτω (A Thesm. 44).

κελαδήματα ἠχήματα (A Nub. 282).

κελάδησαν (Hom. O 542) ἐβόησαν.

κελαδοῦσιν ἠχοῦσι. (AP 6 159) "σάλ-
πιγξ ἄγκυμαι Τριτωνίδι κούρα δῶρον, ἐρι-
βρύχων παυσαμένη κελάδων," τουτέστι θο-
ρύβων.

Κελαιναί (an Μελαιναί) τύπος, μεθύ-
ριον Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. cf. v. Απα-
τούρια.

κελαινεφές μελανοεφές.

κελαινόβη μέλας· ἐν ἐπιγράμματα (AP 6
63) "καὶ γραφικοῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο βε-
έθρου."

κελαινόβη μέλας.

κελαινοφαγής ἀντί τοῦ μέλαινα· Ἀριστο-
φάνης Βυτράχοις (1338) "ὦ ρυκτός κελαι-
νοφαγής ὄρφνη."

κελαινώπαν οἶον οὐκ ἐν φανερωῖ ἀλλ'
ἐν σκότῳ ἤδη βλεπόμενον, καὶ μέλανα, καὶ
οἶον κεκρυμμένον καὶ δόλιον. (S Ai. 954) "καὶ
κελαινόβη θυμὸν ἐφρυβρίζει ὁ πολύτλας ἀνήρ"
ἦτοι ὁ Αἴας.

κελαρύζει (Hom. O 261) μετὰ ἤχεος ῥεῖ.
"ἢ μὲν κύμηλος ἐγένετο τῷ χιλοῦ, ὃ δὲ ἐπινε
ποτόν τοῦ ποτοῦ ἀκούσιον, καὶ ἄτε κάτωθεν
τοῦ πνεύματος ὠθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ
ὑδατος ἐπιφερομένη, ἢ φάρυγξ ἐκελάρυξεν"
(cf. v. βορβορυγμός).

κέλει (Hom. A 74) κελεύεις.

κελέβη κόγχη, ἢ λεκάνη, ἢ τοιοῦτον
σκεῦος ἐν ᾧ δυνατὸν νίψασθαι πόδας. "ἐκ
δ' ἔχεν κελέβη, μετὰ δ' αὐτὸν κερὰς ἠφύσαι"
ἄλλο." cf. v. κερὰς.

Κελεζηνή χώρα τῶν Ἀρμενίων, πλησίον
Μελιτηνῆς, ἢ παρ' ἡμῶν Κελτζηνή ὀνομάζεται.
κελέοντες. κυρίως μὲν κελόντες καλεῖν-
ται οἱ ἰσόποδες, Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν
Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὄρθα ξύλα οὕτως
ἀνόμασε. Harp.

Κελεός (A Ach. 48) ὄνομα κύριον.

Κελεσιτικός ὄνομα κύριον.

κελευθήτησι, τουτέστιν ὁδοιπόροις·
"προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν αἰοιδός"
ἐν ἐπιγράμματα (AP 6 120).

κελευσῆς τριήραρχος, πρωτεύς. καὶ ὁ

μὲν τριήραρχος ἄρχει τῆς νηὸς καὶ
ρώματος, ἔστι δὲ κατ' ἐκλογήν τῶν 1
ἀνδρῶν· ἄρχει δὲ ὁ πρωτεύς τῶν
τῶν, οἱ δὲ κελουσαι τούτων αὐτῶν
ἐπιβατῶν. μεγίστην δὲ παρέχονται
κελουσαι· καὶ γὰρ ἵνα τοὺς ἄρτους
πέττωσι καὶ συντελώσι τὸ μέτρον·
πνεῖν οἱ κωπηλάται, τούτοις ἐστὶν
οἶνον κρέως ἐλαίου, πάντων τῶν 1
ἵνα ταῦτα τηρῶντες καθ' ἡμέραν τ
λον ἔχουσι τοῦ διδομένου πρὸς τὴ
Ἀρριανός "οἱ κελουσαι καθ' ἐκάστην
ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἐνέδοσαν."

κελευσιόων (Hom. N 125) παι-
μενος.

κελεύω δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.
μεζόνων μόνον κεῖται παρὰ Θεοκρί-
του καὶ ἐπ' ἐλαττόνων. sch. Thuc. 1 42.

κελήρες· "ὃ μὲν ἔφθη ὑπερβί-
μακραῖς ναυσίν, οἱ δὲ κελήρες τοῦ
σκοτιάζοντος ἐπέζητον τὸ φῶς."

κέλης ὁ μόνος ἵππος, ὁ γυμνός
ὁ σελλάριος. συνωρίς δὲ δύο ἵπποι
γυμνοί.

κέλης εἶδος πλοιαρίου μικρῶ· Ἀ
νης (Lys. 59) "ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
κελήτων διαβεβήκασι ὄρθρηται." καὶ
κέλης ὁ γυμνός. λέγει οὖν ὅτι ἐν πλ
ἐρχόμεναι, καὶ οὐκ ἀπλοῦν· ἐν ἐπιγ
(AP 5 204) "οὐκέτι Τιμάρειον τὸ πρῶ-
ροῖο κέλης πῆγμα φέρει πλωτόν Κ
εἰρεσίην." ἔστι δὲ εἶδος πλοίου.

κελητίζειν κέλητα ἐλαύνειν·
(O 679) "ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ ἵπποισι κ
εὐ εἰδώς."

ὅτι τὸ κελητίζειν πρὸ τοῦ Ὀμήρου
κελήτιον μικρὸν πλοιάριον, ἀπ
φορῶς τοῦ κέλης ἵππου, ἢ εἰς ἀ
κύθηται. sch. Thuc. 1 53.

Κελσῖνος Εὐδώρου Κιζαβαλεῦ
σοφος ἔγραψε συναγωγὴν δογματῶν
αἰρέσεως φιλοσόφου, καὶ ἕτερου.

Κελτίβηρες ἴδιον ἔχουσι κατὰ
λεμον· πιεζομένων γὰρ τῶν πιεζῶν π
ταβάντες καὶ ἐν τοῖς ἀγωγεῦσι τῶν
πασσαλίσκουσ ἔχοντες προσσητημένον
τους πῆξαντες πειθαρχεῖν ποιοῦσι το
πους. cf. v. ἴδιον.

Κελτοί ὄνομα ἔθνους, οἱ λεγόμενοι
Μαννοί, οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥήνον ποταμὸν

τήν γῆν τῶν Ἀλβανῶν. οὐς καὶ λαοῦσιν.

τοὶ κατὰ Ῥωμαίων ἐσράτευσαν, τῶν Κελτῶν ἡγεμονικός, τό τε πῆς καὶ τὸν θυμὸν ἀλκιμώτατος, οὗ οἰκείου πλῆθους ἐς μονομαλιεῖτο τῶν ἐναντίων τὸν ἄριστον. τὶς ἡγεμὼν φάλαγγος ὕπεξεν τὸ καὶ θεία δέ τι μοῖρα κατὰ γνώτος ἔτυχε τοῦ βουλευματος. ἐπεὶ ἐ τοῦ οἰκείου τύγματος ὀπλισάις προσιζάνει τῷ δεξιῷ τοῦ ἀννι, ἀντιπρόσωπος δὲ τῷ Κελτῶ γῶνα φερόμενος καὶ τοῖς τε ὄνν τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς πτέρυτων τοὺς ὀφθαλμῆς ἀφύλακτον τὸν πολέμιον παρέδωκεν, ὁμοῦ τῷ ἀνδρὶ καὶ τὴν ἀπὸ τῆ συμπεπονυμίαν χαρισίμενος. Κορβιτὸν τεῦθεν ἐπεκλήθη, τῆς τε σης ἀρετῆς ἐνεκε παρὰ τὰ καθεῖαι τοῖς νόμιμα τῆς ὑπατικῆς ἀρράκιον ὦν τυγχάνει. Dio Cass. ἀμύσειν.

τῆ περικεφαλαία· ἡ εὐθεία τὸ λύφη δὲ θηλεκόν.

ς τὸ λέπυρον τοῦ ὦσῦ. ὅτι τὰς ἰθιόντες τὰ κελύφη ἔκαιον.

Κέλωρος ὄνομα κύριον. κειμάδος ἔλιφος, ὁ κοιμώμενος ἐν νιμάς τις ὦν. (AP 6 231) "εἰ δ' γους ἐρρύσασο Δάμιν, ἄνασσα, θύσει χρυσόκερων κειμάδα."

ις ὄνομα κύριον. ρον κενὸν ἀνδρῶν.

αῖτος ὄνομα κύριον. ὶων θνησιμαίων· κενέβριον γὰρ α, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν σοιχείων.

18. ατεῖν εἰς κενὰ βαίνειν, κενὰ ἐπι-

καὶ κενὸν μάταιον. (S Ai. 971) "Ὀδυσσεὺς ἐν κενῶς ὑβριζέτω."

El. 403) "οὐ δῆτα· μήπω νῦ το- ενῆ" ἀντὶ τοῦ συνέσεως κούφη. ὁμοίως.

ὁ περὶ τὸν λαγύνα τόπος· κενὸς ἴων.

ἔσρημένης, κεκενωμένης (S Ai. 5 ὡς κενῆς σκύμνον λειώνης δυσ-

μενῶν ἀναρπάζη." οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν ὅποτε ἔρημοι τῶν μητέρων γίνον- ται οἱ σκύμοι.

Κενθίπη.

κενοδοξία ματαία τις περὶ ἐαυτῆ οἴησις.

κενοὶ κενὰ λογίζονται, παροιμία.

"Ἀρχίας γὰρ Κύπρον βουλόμενος προδῆναι --- προσπαῶλεσε" (cf. v. Ἀρχίας). καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Eq. 281) "ἔσδραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον κενῆ κοιλία, ἐκθεῖ πλέα" τουτέστιν ἐκ τῆς πόλεως.

κενὸν ἀνθρώπων ἔρημον· Σοφοκλῆς πρὸς Οἰδίπουν (OR 54) "ἀλλ' εἶπερ ἄφξεις τῆσδε γῆς ὡσπερ κρατεῖς, ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενὸν κρατεῖν, ὡς οὐδ' ἐν ἐσιν οὔτε πύργος οὔτε ναὺς ἔρημος, ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω."

κενοσπουδία ματαία σπουδή, καὶ κε- νόσπουδος ὁ ἐπὶ ματαίοις σπουδαῖος.

κενοτάφιά τινά εἰσιν ἐλισσόμενα ὡς τύ- πος νεκροῦ, μὴ ἔχοντα ἔνδον νεκρὸν (1 Regg. 19 13 et 16).

κενοῦμαι γενικῆ.

κενοφωνία ματαιοφωνίας, ἀσεβείας, ἡγουν αἰρετικίας. καὶ κενοφωνῶ.

κένσαι (Hom. Ψ 337) ἐπιπλήξαι.

κενταυρικῶς ἀγροίκως, ἀκόσμως, ὑβρι- σικῶς, ὅτι καὶ οἱ Κένταυροι ὑβρισταί. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς· εἰρωνεύεται γὰρ ὁ Ἡρα- κλῆς· ὁ γὰρ Διόνυσος μαλακὸς καὶ τρυφη- λός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (38) "τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς ἐνήλατο." καὶ αὐθις "οἴους οὔτε τοὺς Κενταύρους τοὺς τὸ Πήλιον ἔχοντας, οὔτε τοὺς Λαισυργόνους τοὺς τὸ Λεοντῖνον πεδίον οἰκήσαντας" (Polyb.).

κέντει τὸν πῦλον περὶ τὴν νύσσαν.

κεντήματα.

κεντηνάριον.

Κεντιλίων (ισμῶ Γεντ-) σχολῆς εἶδος ἀξιωματος.

κέντορος τοῦ τοὺς ἵππους κεντοῦντος.

κέντρα τὰ τῶν ἵππων πληκτρα· (AP 27 1) "κέντρα διωξικέλευθα."

κέντρα καὶ τὰ τῶν ἵππων πληκτρα· b "διελάσας τὸν ἵππον, καὶ τὰ κέντρα προσ- βαλῶν, παρεῖναι διὰ ταχέων."

κεντρηνεκέες (Hom. E 752, Θ 396). καὶ κεντρηνεκής ὁ κέντρῳ πλησόμενος.

κέντριον τὸ βουκέντριον.

κεντρίσας τὸν ἵππον.

κεντροτύπος ὁ μοχθηρός, ἢ ὁ ἡνίοχος παρὰ τὸ κεντεῖν τὰς ἵππους. sch. A Nub. 449.

κέντρων, τούτῃσι χαλεπὸς καὶ φοικτός, καθὼ καὶ τοὺς ἡνιόχους κεντροτύπους καλεῖται, τοὺς τοῖς κέντροις τοὺς ἵππους τύποντας. ἢ κέντρων ὁ ἐκ πολλῶν συνερραμμένος, ἐπεὶ τοιαῦτα τοῖς ὑποζυγίοις συρράπτοντες καλοῦσι κέντρωνας. ὡσαύτως καὶ λόγους ἐκ διαφόρων συνειλεγμένους καὶ ἓνα σκοπὸν ἀπυρρίκτοντας, οἷα εἰσι τὰ ἡμερόκεντρα. οἳ δὲ τὸν λοιδορὸν ἀκούουσι, ὅσον κεντροτύπον. ἢ κέντρων ὁ κλέπτης, διὰ τὸ βασανιζομένοις τοῖς κλέπταις καὶ κέντρα προσφέρεσθαι.

κεντυρίων ἑκατόνταρχος.

κεντῶ αἰτιατικῇ.

κεντῶν κεντῶνος ῥωμαῖσι. καὶ κεντῶνιον.

κενῶν φάους τυφλῶν.

κενώτερος ἑλαφρότερος, κουνφότερος. "τὸ κενώσιμον τῆς ἰατρείας καὶ τὸ θεραπευτικόν."

ὦ κέπφε ἀντὶ τοῦ ὦ εὐτελέσατε καὶ λάλε· φασι γὰρ τὸν κέπφον τοιοῦτον εἶναι. τῷττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλογίζων ἀνδρῶν. ὁ γὰρ κέπφος ἀφρὸν ἐσθίει θαλάσσιον, οἳ δὲ παῖδες τῶν ἀλιέων ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν, εἶτα ἐγγυτάτω, εἶτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρὸν καὶ εὐχερῶς ἀγρεύουσι. sch. A Plut. 913.

κέπφος εἶδος ὄρνεου δρυτάτα. ὅτι κοῦφόν ἐστι καὶ ἐπιπλέον τοῖς κύμασιν.

κεπφωθεῖς (Proverb. 722) ἐπαρθεῖς, ἐρεθισθεῖς, ὀξέως ἐλαυνόμενος.

κέρα ἀγλαέ (Hom. A 385). οὐ τὴν τρίχα ψιλῶς, ἀλλ' ἐμπλοκῆς τι γένος εἰς κέρατος τρόπον ἐμπλεκόμενος. ἐπλεκον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τέττιγας. καὶ παρ' Ὀμήρῳ (P 52) "πλοχημοὶ θ' οἳ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο." καλλωπιζόμενος τῇ τοξικῇ ἢ τῇ τριχῶσει· κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν τρίχωσιν ἐκάλεν.

κεραβάτης ὁ ἐπὶ τῶν κεράτων βαίνων.

κεραία τὸ πλάγιον τοῦ ἰσοῦ. Πολύβιος (14 10) "καθελόμενος τοὺς ἰσοὺς καὶ τὰς κεραιὰς ἔξενξε τούτοις βιαιῶς πρὸς ἀλλήλους."

κεραῖζει πορθεῖ, ἀναιρεῖ, διαρπάζει.

κέραρει (Hom. I 203) κίρνα.

Κεραμεικοί. δύο ἦσαν Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω, ἔνθα καὶ

τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ προεισήκεισαν αἱ πόρνοι. sch. A Eq. 769.

Κεραμεικός τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα οἳ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς καὶ Καλλίστρατος ἐν τοῖς περὶ Ἀθηνῶν συγγράμμασι φασιν οὕτως "ἔστι δὲ καὶ δῆμος Κεραμεικός, εἰσι δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἴηται ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχουσι ἐπιγραφάς, ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν." sch. A An. 395.

Κεραμεικός τόπος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλός, ὅπου ἐπετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἕως λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. ὑπάρχειν δὲ ἐκείσε πύργον ὑψηλόν, ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀνβάπτει θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, καὶ ὅταν ἀφῶσιν, ἀφεῖναι αὐτὸν κάτω. sch. A Ran. 131.

κεράμειον ἀγγεῖον. τὸ δὲ κύριον κεράμιον, διὰ τοῦ ι, εἰ μὴ πρόσκειται τὸ ἐργεῖον. καὶ κεραμεία ἡ τέχνη.

κεραμεύειν (A Eccl. 253) κοινῶς ἀπὸ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ καὶ κεραμείως πητρὸς ὁ Κέφαλος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κοινά.

κεραμείως πλοῦτος ὁ σαθρὸς καὶ μὴ βέβαιος.

κεραμικὴ μῦσις ὀσρακισμός.

Κεραμῖς. δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος ἢ Κεραμῖς, εἰληφε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τῆ θύειν Κεραμῖτιν ἦρωι.

κεραμωτῶν τακτικῇ διάταξις· ὅπως ἐποίουν Ῥωμαῖοι ἐν παιδιᾷς μέρει.

κερανώουσι κινῶσιν, Ὑπερίδης.

κεραόν (Hom. Γ 24) τέλειον.

κεραοξόος ὁ τὰ κέρατα ἐργαζόμενος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 113) "νῦν δὲ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἤρμισσε τέκτων."

κέραρε (Hom. I 203).

κέρας τὸ τοῦ πολέμου μέρος καὶ τῶν τόξων.

κέρας κέρως κέραι. ἐπὶ τῆς παραταξικῆς Θουκυδίδης ἡ (42) "τοῦ εὐωνύμου κέρως." ἐν τῇ αὐτῇ (25) "καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ ἐστέρῳ αὐτῶν κέραι." καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως.

κέρας ἡ ἰσχύς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ὡς μεταφορῶς τῶν ζώων τῶν καθωπλισμένων τοῖς κέρασι καὶ τούτοις ἀμυνομένων. Theodoret. in Ps. 111 9.

κέρας ἰσχυρόν τι δηλοῖ καὶ μόνον

. 131 17) "ἐκεῖ ἔξανυτεῖω κέρως"

τοῦ δικαίου (Ps. 74 11). οὕτως εὐσεβές φρόνημα. τουτέστι περίαι.

ἐπίρρημα, ἀντι τοῦ κεραιτικῶς· ὃ κέρως ἤφυσεν ἄλλο." ὃ δὲ νῆς· ράσματος ἄλλο ἦν τλησεν ἀπὸ τῆ ἤ ἦν. cf. v. κελῆβη.

κέρωςαι δέ. ἰόλα τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς πυ· τοῖς ὑσπρίοις συμφυόμενα, τῆι υέλανα, σρογγύλα δὲ καὶ ἰσομε· οῖς· ἃ συνενθόμενα τοῖς ὑσπρίοις εἶρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν τὸ ἄροτρον τοῖς κέρωσι τῶν βοῶν καὶ ἀντιτύπτειν. ὅταν οὖν λέγη . p. 853) κεραισβόλους, τοὺς ἀπαι· ἰ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους ηησί.

οὐς (X Anab. 5 3 2) πόλις Ἑλλη· θαλάττη, Σινωπέων ἄποικος. ρόρους κεραιτοφόρους. ναι ὄρη.

οἱ ἀσραπαί. (S El. 823) "πῶ ποτὲ ἰός, ἢ ποῦ φαέθων ἡλιος, εἰ ταῦτ' κρύπτουσιν ἔκρηλοι;" οἶον ἐκ ἄγθ· τὴν τούτων παρανομίαν.

ός ἔξαψις σφοδρὰ μετὰ πολλῆς υσα ἐπὶ γῆς, νεφῶν παρατριβομέ· τμένων. οἱ δὲ σερροφῆν πυρώδες υς κατωετρομένην (Diog. L. 7 154). δὲ ὃ κεραινός, ἀλλὰ περιφλέγει. 395.

ός ἢ ἀσραπή. παροιμία. Ἀριστο· 398) "εἶπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρ· ἰχι Σίμων' ἐνέπηρσεν, οὐδὲ Κλειώ· ἐ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἰσ· τῶν δὲ κεραινῶν οἱ μὲν καταιβά· ψολόεντες, οἱ τῆ ψιέσει ὀλλύντες, τες καλοῦνται. sch. A Eq. 663.

ρος. ἔος ποικίλος, πανοῦργος· κερδα· ἀλόπιξ, καὶ κερδύ. καὶ κερδα· διὰ τοῦ ω μεγάλου.

εόφρων δολιόβελος, σκολιά βε· αι.

ἢ αἰτιατικῆ, ἀφθυπότακτον. κερ·

κέρδιον κρεῖττον, ὠφελιμώτερον.

Κερδισός ὄνομα πόλεως.

κέρδισος (Hom. Z 153) πανουργότατος.

κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον. (S OR 889) "εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως, καὶ τῶν ἀσέπτων ἐρξεται, καὶ τῶν ἀθίκτων ἐξε· ται· μυταίων δὲ τίς ἐτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνήρ· θυμῷ βέλη ἐρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;" τωτέστι τίς ἂν ἀπελάσειεν αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοι· αὔτα πρῶττοντος;

κερδοσύνη πανουργία.

κερδῶ ὑποκοριστικῶς ἢ ἀλώπηξ, ὡς Εἰ· δοθέα Εἰδῶ, Ὑψιπέλη Ὑψώ. sch. A Eq. 1065.

κερδῶος θεός ὁ Ἑρμῆς ὡς κέρδους πε· ριποιητικός, καὶ ἄγγελον δὲ αὐτὸν καλοῦσι καὶ κλῶπα· διὸ καὶ μάρσιππον αὐτὸν ποι· οῦσι βασύζειν. καὶ ἔφορον αὐτὸν τοῦ λόγου καὶ τῆς κλοπῆς, καὶ ἐμπολαῖον ἦγεν κέρδους ἔφορον.

Κερεάλιος ὄνομα κύριον.

Κερήνηος ὄνομα κύριον.

Κερκάσωρος (Herodot. 2 15) ὄνομα πόλεως.

Κερκιδᾶς εἰς ἦν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονοῦντων. Harp.

κερκίδες.

κερκίς ἰσοουργικὸν ἐργαλεῖον, καὶ εἶδος κυρίως φυτοῦ εὐανξοῦς. (AP 6 174) "κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδύνα."

Κερκύλυρα ὄνομα τόπου.

κέρκος ἢ τῶν ἐρπειτῶν οὐρὰ καὶ παν· τὸς ζῶς, παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ ἔρπειν. Ἀρι· σοφάνης (Eq. 905) "ἰδοῦ δέχθ κέρκον λαγῶ," τὴν οὐρὰν τοῦ λαγωῦ. ἔσι δὲ ἀπαλὸν καὶ τρυφερὸν τὸ ἔριον τοῦ λαγωῦ, ὡσε ἀντι· σπόγγον χρῆσιουσθαι, ὡσε τὰς λήμυς περι· ψῆν, τουτέστι κατωμύσσειν, ἀποσπογγίζειν.

κέρκος ἢ οὐρά· "διεβίβαζε δὲ τοὺς ἰπ· υ· πείς, ἐκίσου τῶν ἰππέων ἐκ τῆς κέρκου πε· ζῶν προσρητημένου."

κέρκουρος νηὸς εἶδος (Herodot. 7 97). κέρκουροι καὶ μυοπέφρωνες καὶ λέμβοι εἶδη πλοίων. καὶ παροιμία "κέρκουρος ἐν λαχά· νοις." ἔσι δὲ λάχανόν τι ἄγριον καὶ εὐτελής, ἀφ' οὗ ἢ παροιμία. cf. v. κόρχορος.

ὅτι ἢ τὰ νῦν λεγομένη Κέρκυρα Φαι· κία τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο, γῶρα τῶν Φαι· άκων.

Κερκυόνη.

Κερκυών ὄνομα ληροῦ, ὅσιν διεῖγε περι

τὴν Ἐλευσίνα καὶ τοὺς παρεχομένους ἠνάγκασε παλαίειν αὐτοῖς.

α Κέρκωπες. δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς πᾶσαν ἀδικίαν ἐπιδεικνύμενοι, καὶ ἐλέγοντο Κέρκωπες, ἐκ τῆς τῶν ἔργων δυνάτης οὐτως ἐπονομαζόμενοι· ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν Πάσσαλος ἐλέγετο, ὁ δὲ Ἄκιμων. ἡ δὲ μήτηρ Μειμωνίς ταῦτα ὁρῶσα ἔλεγε μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ, τοῦτις τῷ Ἡρακλεῖ. φησὶ δὲ αὐτοὺς ὁ Ξεναγόρας εἰς κωμικοὺς μεταμορφωθῆναι διὰ τὴν κακότητιν, καὶ τὰς Πιθηκούσους ἀπ' αὐτῶν ὀνομασθῆναι τῆσους. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Κάνδελος καὶ Ἄτλας. οὗτοι οἱ Κέρκωπες Θείας καὶ Ἰδκαίου· οὗς φασὶν ἀπολιθωθῆναι διὰ τὸ ἐγχειρεῖν ἀπατήσαι τὸν Δία. ἡ δὲ παροιμία κερκωπίζειν ἦν ὁ Χρυσίππος ἀπὸ τῶν σαινόντων τῇ κέρκω ζῶων φησὶ μετενήχθαι. cf. v. Εὐρύβατος εὐ μελαμπύγῳ τύχοις.

β Κέρκωπες παροῦργοι, δόλιον, ἀπατεῶνες, κόλακες, οἷ, καθύπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικούς κύνεας ἀπατᾷ, τοὺς ἀπλουτέρας φευκίλοισι τῇ κέρκω τῶν λόγων. φησὶ δὲ τοὺς Κέρκωπας γενέσθαι "ψεύδας, ἡπεροπῆς, ἀμήχανά τ' ἔργ' ἰάσαστας, ἔσπατητήρας· πολλὴν δ' ἐπὶ γαίαν ἰόντες ἀνθρώπους ἀπάτασκον, ἀλώμενοι ἡματα πάντα."

κερκωπίζειν. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προσαινόντων τῇ κέρκω ζῶων μετενήχεται. ἄμεινον δὲ λέγειν αὐτὴν ἀπὸ Κερκώπιον, ὅς περὶ τὴν Ἀσθίαν ἰσοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ ἀηδεῖς γενέσθαι.

κερκωπίζοντες χλευάζοντες, μωκίζοντες ὡς οἱ πιθηκοί.

κέρκωψ κέρκωπος ἀπατεῶν, ἡ γένος πιθήκου. Κέρκωψ δὲ Κέρκωπος.

κέρματα τὰ λεπτότατα. (Procop. Arg. 25) "ἀπὲρ γὰρ Ἰβερικίου τοῦ βασιλέως, τῶν ἀργυραμοιβῶν πρότερον ἰ καὶ σ' ὀβολούς, ὅς φύλλεις καλοῦσιν, ὑπὲρ ἐνὸς σατήρος χρυσῷ προῖσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εὐδοτήτων, αὐτὸς ἐπιτεχνούμενος κέρδη οἰκεία π' καὶ ρ' ἄλλους ὑπὲρ τοῦ σατήρος δίδασθαι τοὺς ὀβολοὺς διετύχαστο, χρυσῷ ἔκτην ἀποτεμύμενος μοῖραν."

κερματίζει εἰς λεπτὰ διαιρεῖ, καὶ κερματισμένων εἰς λεπτὰ διακεκομμένων· "καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λεπτῶν κερματίων" (cf. v. κεφάλαιον). καὶ κατακερματίζουσι· "ἔξήγαγον ἐκ τῆς ζωῆς τοὺς

χρυσοὺς δαρκελοὺς, κατακερματίσει καὶ διαλύσεισθαι τῷ πανδοκεῖ." cf.

κεροβάτης ὁ Πάν, ἐπειδὴ γηδοκεῖ τράγου· διὸ καὶ ἀγριβάτης κινεβάτων καλεῖται. ἡ ὅτι κέρματα ἔχει βάσιον ἔχει κερατίνην· ἰσορεῖται γὰρ τράγου ἔχων, ὡσεὶ ἀπὸ τῶν ποδῶν βάτης. ἡ ὁ εἰς τὰ κέρματα τῶν ὁρῶν ἡ ὁ ἐπὶ κέρματα βαίνων. καλαμὸς δὲ παίζων, διότι οἱ ἀρχαῖοι καλοκερατὶς ἐχρῶντο· ἦδισαν μὲν γὰρ ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν χρῆσιν, ὡς καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι τὰς ἐκ τῶν νύρων, ὅτι τὸ παλαιαὶ ἦσαν. sch. A Ran. 232.

κερόεσσα ἡ συμπλεκτική, καὶ ὁ συμπλεκτικός. cf. v. κέρα ἄγλαϊ. κεροίυξ.

κεροουλκός ὁ Ἀπόλλων. παρ' (Or. 268) "ὁδὸς τόξω κερουλκά."

κερρίς ὄνομα ἰχθύος.

κέρσει κόψει.

Κεροσβλήπτῃς παῖς ἦν Κόντι νεώτατος ὢν βουσιλεὺς κατεσάθη Θροῦ τοῦ πατρός. Harp.

κερτόμιος ἐρεθιστικός. (AP 71) λύμι δὲ κρέξασα πολύθροον, οἷά κέρτομον ἀντιποδοῖς χεῖλεσιν ἀρμονίαν λευκὸν ἐκκομισθῆναι μετὰ χορείας· τε καὶ κερτόμιον, καὶ τὸν ὑμέτανιον γυναικῶν" (cf. v. δάς).

κερτομῶ τὸ χλευάζω. πρὸς α τὴν σύνταξιν· "πολλοὶ δὲ τοῦτον ἐὼς γαστρίμαργον."

κερτομῶν χλευάζων, ἐρεθίζωπτων.

κερωφόρος.

Κέσκος οὐκ ἦν. πόλις ἐν Κιλικίᾳ αὐτὴν ποταμὸς Νουὺς ὄνομα, ἰκωμικοὶ παίζοντες τοὺς νουὺν οὐκ Κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν.

κεσὸν ἱμάντα (Hom. H 214) ἱμάντα, ἃ πάντα ἐμυθέετο ἐνσπὰ πρὸς ἀπύτην θελκτήρια.

κεσός ὁ διακεκιντημένος καὶ δεικνόμενος ἱμῆς· ἡ ἐνδύμα Ἀφροδίτης χρησικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γφαντασιώδη ἐνδύματα. καὶ ἐν ἐπη (AP 5 121) "καὶ κεσοῦ φωνεῖσα μαῖαντι τοῦ θελκτικώτερα. καὶ αὐθις (Al

εα δὲ θροσόνετα καὶ ἡ μελίφουτος ἐκείνη ; ἀρμονίη κέσος ἔφν Παφίης."

εσρῶν τεμάχη Ἀριστοφάνης Νεφέλαις . οὐχ οἱ αὐτοὶ τοῖς κερῶσιν ἰχθύσιν εσρέαι· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς μυρμυκίας κέσους η καλεῖν, οἱ δὲ οὐ ταύτας ἀλλά τι διά- ν ἄλλο γένος ἰχθύων. νῦν μέντοι κε- καλοῦμεν τοὺς κεφάλους. τὸ λεγόμενον γος μεγάλων κερῶν, τετῆσι τιμίων καὶ ρῶν ἰχθύων. τὸ δὲ τέμχος καὶ ἐπὶ οὔντος· ἐπὶ τυρῶν οὐκέτι. καὶ πυροίμια μὲς νησείει" ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων ἴτιον δὲ φερομένων διὰ τοῦτο αὐτὸ ιηδὲν πλέον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ἀπο- μίτων, ἐπεὶ καὶ ὁ ἰχθύς καθαρὸς ἐστι. τεμάχη.

εσρέαι. εἶδος ἰχθύων αἱ κερῆαι. τὸ ρσεικὸν κερῶς κερῶως. ἔσι δὲ καὶ εἰ- ἰφύων. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀφύα.

εσρέις. νῆσεις ἐκάλουν καὶ κεγηρότας εινῶντας· λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. ; γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγέ- μόνος ἀπέχεται; νέμεται δὲ ἰλύν, ὡς στέλης ἐν τοῖς περὶ ζῴων (8 4), καὶ δῆ- ἰτι ταλαιπωρεῖ τε καταδυσόμενος εἰς τὴν καὶ ἦτόν τι φέρεται.

εσρέύς ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος.

εσρέινος εἶδος ἰχθύος. σκεπτέον δὲ εἰ ἔρει κερῶως.

έσρος. ξέρον ἦν τοῦτο τὸ εὔρημα κατὰ Περσικὸν πόλεμον. τὸ δὲ βέλος τὸ τοι- ν διπάλεισον ἦν, ἴσον ἔχον τὸν ἀυλίσκον ροβολῆ. τοῦτω ξύλον ἐνήρμοσο, τῷ μὲν ι σπιθαμιαῖον, τῷ δὲ πύχει δακτυλιαῖαν τὴν διάμετρον. εἰς δὲ τούτου τὸ μέσον νωτο πτερόγμια τρία ξύλινα, βραχέα παν- ς. τοῦτο δνεῖν κύλων ἀνίσων ἔπαρχόν- τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλί- τῶν κύλων ἐλλύτως. λοιπὸν ἐν μὲν τῇ πγωγῇ τεταμένων τούτων ἔμινεν· ὅτε δὲ κλυθείη θύτερον τῶν κύλων, κατὰ τὴν ιω ἐκπῆτον ἐκ τῆς ἀγκύλης καθαιρεῖ ἰβδὶς ἐκ τῆς σφενδόνης φέρεται, καὶ προσ- ιον μετὰ βιαίως πληγῆς κακῶς διετίθει ; συγκυρήσαντας (Polyh. 27 9). τεύθειν κρύπτειν.

ευσθῆμων φωλεῶν, ἀποκρύφων τόπων. ευσθῆνες οἱ καταχθύνιοι δαιμόνες.

ευσθῶντων κρηπίων τόπων, ἐνδοτείτων. Κεσθωνύμου κλέος ἡ αἰσχος, ἐπὶ τῶν

αἰσχίον κλέος ἔχόντων. ἡ οὖν ἂν τις ἐπικρύ- ψει τὸ ὄνομα. ἡ δυσωνύμου.

κεφάλαια τὰ χορήματα (Artemid. 1 18).

κεφάλαιον. ὁ ἀπόσολος Παῦλος φησι (Hebr. 8 1) "κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομέ- νοις." κεφάλαιον αἰεὶ τὸ μέγιστον λέγεται. καὶ αὐθις "μέγα κεφάλαιον ἰθροισθη μικρῶν κερματίων." cf. v. τίτλος.

κεφάλαιον. ἐνιοὶ τῶν ῥαθύμως ἐντετυ- ν χηκόντων τοῖς ὑπὸ τῶν ἰ ῥητόρων γραφεῖσι λόγοις τὸ κεφάλαιον οἴονται παρεληφθῆαι ἐπὶ πράγματος καὶ λόγου μόνον, ὡς παρὰ Αἰ- σχίην ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (240) "δὲ ἔνδειαν μὲν χορημάτων οἱ ξένοι Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν, διὰ δὲ θ' ἰάλαντα ἀρ- γυρίου πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθόντων ἡ πρῶξις οὐ γένηται. οὐ δὲ πλουτεῖς; καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς; καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτω." παρελήπτει δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίε τὸ κεφάλαιον, ὡς ὁ Αἰσχίης ἐν τῷ κατὰ Κτη- σιφῶντος (104) "καὶ τόκον ἦνεγκαν Δημο- σθένει τοῦ δωροδοκῆματος δράχμην τῆ μη- νὸς τῆς μνῆς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν."

κεφάλαιον. παραλαμβάνεται ἐπὶ γράμ- μματος καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. οὕτως Αἰ- σχίης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημο- σθένους ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον (α 7):

κεφαλαίω ἀδρῶν Ἀριστοφάνης (Ran. 862)

"ἵνα μὴ κεφαλαίω τὸν κρόταφόν σε ῥήματι θενῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον," ἀντὶ τοῦ ἀδρῶ. cf. v. ῥαφανίς.

κεφαλαίωσον (Sira. 35 8) συντόμισον, συνάγαγε.

κεφαλὴ παρὰ τὸ κεκρυπῶσθαι ἦγεν κε- κάμφθαι. καὶ οἱ ἱατροὶ τὸ σκάφιον αὐτὸ κα- λοῦσι. καὶ Ἱπποκράτης δὲ κύβητον, Μακε- δόνες δὲ κέβλην, τὸ β ἀντὶ τοῦ φ λαμβά- νοντες, ὡς ἐπὶ Φερεικῆς Βερενίκης.

Κεφαλήθεν. δῆμος Ἀκαμαντίδος ἡ Κε- φαλή. Harp.

Κεφαλήν Κεφαλήνος κλίνεται. καὶ Κε- φαλληνία χώρα.

κεφαλὴ βιβλίου, ὅπερ τινὲς εἰλημά φασιν· (Ps. 39 7) "ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέ- γραπται περὶ ἐμοῦ."

κεφαλισμός. κεφαλισμοὺς λέγει Ἀριστο- τέλης τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέχρι δε- κάδος πολλαπλασιασμοὺς. διὰ γὰρ τῆς περὶ τούτων γυμνασίας καὶ οἱ τῶν ὑσέρων καὶ

μειζόνων καὶ ὁμοίων αὐτοῖς πολλαπλασιασμοὶ κατὰ μετέβασιν γνωρίζονται. ἀπὸ γὰρ τοῦ "δὶς δύο τέσσαρα" γνωρίζεται ὁ δὶς κ' μί, καὶ ὁ εἰκοσάκις κ' ὕ', καὶ ὁ διακοσιοντάκις κ' τετρακισχίλια, καὶ ἕξῃς ὁμοίως. Alex. Aphrod. in Top. p. 279.

Κεφαλίων ἢ Κεφάλων Γεργίθιος ῥήτωρ καὶ ἰσορικός, γεγονώς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν δυνασῶν, καὶ ἐβίω ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδραπὺς ἰσορίας ἐν βιβλίοις θ', ἅτινα ἐπιγράφει μούσας, ἰάδι διαλέκτω, μελέτας τε ῥητορικὰς, καὶ ἄλλα τινά.

Κέφαλος Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημιουργός, ὃς πρῶτος προοίμιον καὶ ἐπιλόγονας προσέθετο. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ἀναρχίας. Κέφαλος οὗτος ἔσχε θυγατέρα τὴν Οἴην. cf. v. Οἴηθεν.

Κεφρὴν (Synes. ep. 58 p. 201) ὄνομα κύριον.

κεχανδότα (Hom. Ψ 268) χωροῦντα.

κεχαρηότα (Hom. Η 312) χαίροντα.

κεχαρισμένη (Hom. Ε 243) πεφιλημένη. "ὄ δὲ καὶ μᾶλλον μέγα ἐφρόνει, κεχαρισμένου τοῦ δώρου τῷ θεῷ γεγενημένου."

κεχαρισμένως εἰς χάριν αὐτῷ πάντα ποιεῖν.

κεχαροῖατο (Hom. Α 256) χαριεῖν.

κεχειρωμένοι ἠτιμημένοι.

κῆχνη ἐν ἴσῳ τῷ προσδέχομαι, ἢ δέομαι. sch. A Ach. 30.

Κεχηναίων πόλις ἢ τῶν Ἀθηναίων, ὡς ληρούντων αὐτῶν. ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι ἔλαβε τὸ ὄνομα ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων φρονούντων. sch. A Eq. 1260.

κεχήνατε ἐξυπατάσθε, ἐννεοῖστε. sch. A Ach. 133.

κῆχνην ὡσπερ ἐμποδίζων ἰσχυράς Ἀριστοφάνης (Eq. 752). ἐμποδίζων ἀντὶ τοῦ μισώμενος. ἢ ἀπὸ τῆ τὸν σῶκα λαμβάνοντι χάσκειν.

κεχήνη. ἢ συναίρεσις τοῦ κεχήνη Ἀττικῆ· τὸ γὰρ ε καὶ υ εἰς η συναίρουσι. καὶ ἔστι συναλοιφὴ ἀπὸ τοῦ κεχήνευ. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τι κεχήνασι. δύναται δὲ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων τῶν ἐτινοσιτῶν, τὴν τροφήν προσδεχομένων καὶ κεχηνότων. οἷον οὖν τροφή μοι ἦν τὸ ἀκοῦσαί τι τῶν Αἰσχύλου. sch. A Ach. 10.

κεχηνότες χάνως ὀρῶντες.

κεχηνότες μωροί. μὴ περιπέτεσθαι· τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοραλαμβάνεται. Ἀριστοφάνης (Av. περιπέτεσθε πανταχῆ κεχηνότες."

κεχολώσεται (Hom. Α 139) σεται.

κῆχρημαι δοτικῆ.

κεχρησιμωδημένων μεμαντευκεχωσμένος.

Κηδῶρ δεύτερος τοῦ Ἰσμαῆλ υ τούτου ἀπόγονοι μέχρι τήμερον ο τῆς Βαβυλωνῶνος ἐσκήνωνται. The Ps. 119 5.

κῆδευ κακά.

κηδεῖα ταφή, ἐκφορά.

κῆδεῖν (Hom. Ω 369) κακοῦν, λ

κηδέουσι (Hom. Γ 294) οἰκείου φιλεῖς.

κηδεμονία πρόνοια. καὶ κ φροντιστής, ἐπιμελητής, προνοητής.

κηδεός (Hom. Ψ 160) ὁ κερκός.

κηδεσής ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν ἰπενθερός. οὐ μόνον δὲ ὁ διδοὺς ἀλλ λαμβάνων. (A Th. 80) "οὐ κῆρην σε ὄντα κηδεσὴν ἐμόν."

κῆδεται, γενικῆ, φροντίζει, βοῖ μελεῖται.

κηδεύειν φροντίζειν, ἢ θύπτειν νόσ "καὶ ἄλλως αὐτοῦ παλλακίδι ἰὼς ἤδη θεραπεύειν, τὸν ἄθλιον ἐὶ ἠρίθμιον. καὶ οἱ γε κηδόμενοι τοῦ ὠδύροντό τε αὐτὸν καὶ θεοῦ ἐκάλ μίχους, καὶ πρὸ πάντων Σύραριν.

κηδήσαντες θεραπεύσαντες, σαντες.

κῆδομαι σου φροντίζω, κῆδὶ λυπῶ.

κῆδος ἢ συναλλαγὴ τοῦ γάμο πένθους· καὶ ἡ λύπη, ὅτι καίεσθαι (Procop. Arc. 4) "ἔς κῆδος γὰρ ἄλλινηλθέτην εὐθύς." καὶ αὐθις "Τισὶ δὲ κηδεύσας Ἀρταξέρῳ, καὶ τὴν σαλαβῶν τὴν ἐπὶ θαλάσσην."

κηδωλός ὁ φροντίζων καὶ κηδόμε

Κηδωνίδης Κηδωνίδα. οὗτος λημένος ἦν ἐπὶ παιδερασίᾳ ἀνπερβλ Αὐτοκλείδης καὶ Θέρακωνδρος. cf. Aes κῆεν ἔκαιεν.

κηκός (Nicand. Al. 185) ὁ λαΐθη κηκασμός (Lycophron. 692).

Κηκείδης διθυράμβων ποιητής πάνυ
ρχαῖος. μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Πα-
ίπταις, καὶ Ἀριστοφάνης (Nub. 984) "ἀρχαῖα
καὶ διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεσα καὶ
κηκείδου."

κηκίς ὄξύτης. ἢ κηκίς βάμμα τι καὶ
ἴμμα, ἢ καρπὸς τῆς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς
κφήν. καὶ οὐδετέρως κηκίδιον.

κηλῆα (Hom. A 53) βέλη, ὅτε δὲ σημεῖα.

κηλέω (Hom. Θ 217) κωσικῶ πυρί.

κηλέσης ὁ ἀπατεῶν.

κηληθμός ἀπάτη, ἀπὸ τοῦ χαλῶ χαλη-
μός, καὶ τροπῆ κηληθμός. καὶ κήλημα
ιῶως.

κήλησις πειθῶ μετὰ τέρωσις, ἢ διὰ
ἴγων ἠδονῆ κατακηλοῦσα, καὶ ἠσυχία σὺν
λοσῆ, ἀπὸ τοῦ χαλιῶ.

κηλητήρια ἄσματι θελκτικὰ μέλη-
ροῦσαντας εἰς τοὺς ἰβ' θεῶς χρῆναι ταῦτα
θεσθαι οἰοῦντι τῶν παρόντων κακῶν κηλη-
τήριον."

κηλήτης.

κηλῖδον.

κηλιδωτόν ἐρρυπωμένον.

κηλῖς κηλῖδος ῥύπος, μῶμος, χρῶμα,
ορφί, ἔλκος, οὐλή. "ὡσπερ οὖν τὰ ἐκ τῶν
πανικῶν σπερματίων γύντα τῷ βίῳ τῶν
θρωπίων κηλῖδα προσετρίψατο" (cf. v. τι-
πωδες).

κηλῶν τὸ ξέλιον βέλος.

κηλούμενος τερόμενος, θελγόμενος,
ἴον ἀυλοῖς καὶ ἠδυφωνίαις· κηλοῦμαι γὰρ
ὁ ὑπ' ἀυλὸν ἠδομαι.

κηλῶ βλάπτω, ἀπατῶ.

κηλῶν ὁ θεριμὸς εἰς σνονοσίαν.

κηλώνειον τὸ γεράνιον.

κηλώνιον ὁ ἵππος.

κημὸν καταμηλῶν. Ἀριστοφάνης (Eq.
1147) "ἔπειτ' ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν ἄτ'
ἰκελόφισί μου." καταμηλοῦν λέγουσι τὸ
ἴην μήλην καθίσταται ὑπὸ τοῦ λατρῶ εἰς τὸν
λαμόν, ὡς ποισσῶν οἱ ἐμοῦντες. τὸ δὲ ὅλον
ἄλλεται ὅτι καταμηλοῦν ἐμοῦντες αὐτῶν καὶ
καδικῶν ἀναγκάζω ἐμεῖν τὰς κλοπὰς.

κημός εἶδος χαλινοῦ, ἢ φιμός. (AP 6 246)
κέτρου διωξικέλευθα φηλοροῦθωνά τε κη-
μῶν."

κημὸς πλέγμα κωνοειδές, δι' οὗ καθιᾶ-
οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον.
ρισοφάνης (Vesp. 786) "κάπισαίην ἐπὶ τοῖς

κημοῖς." καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον,
καὶ γυναικεῖον προκόσμημα, καὶ αἱ ἀυλι-
καὶ φροβειά, καὶ κρίκον τι γένος, καὶ πόα-
τις, καὶ ὄσπριον τι παρὰ Θραξίν. ἐν ἐπι-
γράμματι (AP 6 233) "καὶ ἀμφίτροπον ὑπει-
κτῶν κημῶν." καὶ μηχανικόν τι πυρφόρον
μηχάνημα. sch. A Eq. 1147.

Κηναῖος ὁ Ζεύς.

κῆνσος τὸ νόμισμα, ἐτήσιον τέλος, παρὰ
τὸ καίνω τὸ κόπτω.

κῆνσος. οὕτω τῆ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ Ῥω-
μαῖοι τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πλήθους
προσαγορεύουσι.

κῆνσωρ τιμητῆς παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομα-
ζόμενος, ἐξεταστής ... βίον (cf. v. τιμητῆς).

κηπαῖα ἢ ἐν τῷ κῆπῳ παγίς (πυλίς?).

κηπέω, κηπέα. κηπίον δὲ ἑδτεέρως.

Κῆποι πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω κα-
λουμένη. Harp.

κῆπος εἶδος κουρῶς· δύο γὰρ εἰσι κου-
ραῖ, σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν σκά-
φιον τὸ ἐν χρῶ, ὁ δὲ κῆπος τὸ προμετώπῳ
κεκοσμησθαι. Ἀριστοφάνης (Av. 807) "οἷσθ'
ἢ μάλισ' εἰκας ἐπτερωμένους· εἰς εὐτέλειαν
χρηὶ συγγεγραμμένῳ. σὸ δὲ κοψίχῳ γε σκά-
φιον ἀποτετιμένῳ."

κῆρ ἢ ψυχὴ, καὶ ἢ θανατηφόρος μοῖρα.
καὶ κῆρες θανατηφόροι μοῖραι, ἥτοι αἱ κυ-
ῆναι ἐπιφέρουσαι. καὶ ἐν Ἄδον ποταμῷ Περ-
ριφλεγέθοντι καὶ Ἀχέροντι καὶ Κωκυτῶ. ὁ
μὲν ὑπὸ τοῦ φλέγειν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχῃ
εἰς αὐτὸν ῥεῖν, ὁ δὲ ἀπὸ τῶν θρήνων καὶ
κωκυτῶν· κωκυτὸς δὲ ἐστὶ φωνῆς μίμησις
θρηνούτων. λέγουσι δὲ καὶ Ἀλίβαντά τινα
εἶναι ποταμόν, ἀπὸ τοῦ ἄπαντα κατάξηραί-
νειν καὶ μηδὲ λιβάδα ὑπάρχειν ἤγειν ἰκμάδα.
καὶ τὸ ὄξος δὲ ἀλίβαντά φασιν, ὅτι νεκρω-
μένος οἶνός ἐστι. κῆρ δὲ ἢ ψυχὴ, διότι διά-
πυρός ἐστι· τὸ γὰρ ἔμφυτον θεριμὸν τοῦτο
ψυχῆ. (AP 7 154) "εἰμὶ δὲ κῆρ τυμβουῶχος·
ὁ δὲ κτείνας με Κόροιβος."

κῆρας θανάτου καὶ φθορῶς αἰτίους.
"ἄξιόν αὐτοῦ πάσης ἐλαυνεσθαι γῆς καὶ
θαλάττης ὡς ὄντας κῆρας πόλειών τε καὶ
πολιτείας, νῦν δὲ σεφανῶν αὐτοῦς καὶ παρῶ-
δειγμα τιθέμενος γενναίου βίου καὶ σώφρο-
νος." cf. v. βάλλων Σωκράτης.

κηρεσιφόρητος (Hom. Θ 527) ὁ τὸν
θάνατον φέρων.

Κήρινθος πόλις. καὶ ὄνομα κύριον.

κῆρινον ἐκμαγεῖον (Plat. Theaet. p.191 C) ἢ φαντασία τοῦ νοός. καὶ κῆρι-
νος. καὶ ἐκκηριώθη ἄντι τοῦ ἐσκοτώθη,
ἢ διὰ τὸ δέος κῆρινος ἐγενόμην.

κηρόθει ἐκ ψυχῆς.

κηροῦ εὐπλαστότερος, ἐπὶ τῶν ῥαδίως
τι ποιοῦντων. "τῷ δὲ Ἀσκληπιόδωτῳ σπαθὴ
ἦν εἰς τὸ χρωματικὸν καὶ διατονικὸν εἶδος
τῆς μουσικῆς, ὡσεὶ τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν καὶ
τὰ περὶ αὐτὴν ὄργανα τῆς φύσεως εὐπλα-
στότερα κηροῦ διετίθετο, καὶ μετερρῶθμιζεν
εἰς ὃ τι βεβούλετο καὶ ἡ χρεία παρῆν, ὥστε
καὶ ζῶων ἀπάντων μιμειῖσθαι καὶ τῶν ἄλ-
λων κτύπων τὰς ἀπηχῆσεις" (cf. v. Ἀσκλη-
πιόδοτος).

κηροφορεῖν κηρία φέρειν.

κηρύκαινα (A Eccl. 718) θῆλεια. καὶ
κηρυκαῖνας ἐκάλουν Ἀλεξανδρεῖς γυναικας
αἵτινες εἰς τὰς αὐλὰς παριῶσαι καὶ τὰς σν-
νοικίας ἐφ' ὧτε συναγείρειν τὰ μιάσματα
καὶ ἀποφέρειν εἰς θάλασσαν, ἅπερ ἐκάλουν
φυλάκια.

κηρυκεῖα ὁ διδόμενος μισθὸς κῆρυξιν
ἐπὶ ταῖς γινομένησι πράξεσιν· οὕτως Ἰσαῖος
(Harp.), σημαίνει δὲ καὶ τὴν κηρύκειον. λέ-
γεται καὶ οὐδετέρως κηρύκειον ὁ ἐπὶ τῇ
κηρύξει μισθός, ὁ παρ' ἡμῶν μῆντρον λέγε-
ται. καὶ Κηρύκειον ὄρος Ἐφέσου.

a κηρύκειον. "σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς
βαρβάρους συναντῶν ξεφάνους ἔχοντας καὶ
θαλλούς, ὡσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι,
διασαφούντας ὅτι πάρεσι διὰ ταῦτα βελο-
μένοι μῆτε ποιῆσαι μῆτε παθεῖν τι δυσχερὲς
μηδέν" (Polyb. 3 52).

b κηρύκειον σκῆπτρον. ἢ ἐφ' ὃ ἀναβῆς
κηρύσει.

c κηρύκειον ξύλον ἔχον ἐκατέρωθεν δύο
ὄφεις περιπελεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους
ἀλλήλοις κειμένους· ὅπερ εἰώθασιν φέρειν οἱ
κῆρυκες μετ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς
ἀδικεῖν παρ' οὓς ἀπέρχονται. σύμβολον δὲ
ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τὸ
δὲ παρ' ἐκάτερον εἶδος τῶν ὄφειων τὰ ἀντι-
τασσόμενα ξερατόπεδα· ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος
δὲ ἀμφοτέρων χωρεῖ. sch. Thuc. 1 53.

κηρύκειος γραφή.

Κῆρυκες γένος ἐν Ἀθήναις, ὠνομασμέ-
νον ἀπὸ Κῆρυκος τοῦ Ἐρμού. Harp.

κηρυκεύω δοτικῆ.

κηρυκίνη ῥάβδος ἢ τοῦ Ἐρμού.

κηρύλος ὁ ἄρρη ἀλκυνών, ὃς
συνουσίαις ἀποθνήσκει. Εὐφρόνιος γ
Δωριεῖς λέγειν "βάλε δὴ, βάλε, κηρύλο
τοὺς δὲ Ἀττικοὺς κηρύλον. τοὺς δὲ
γηράσκοντας αἱ θῆλεια βασάζουσι τι
ροῖς. καὶ μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσ-
σαι. ὁ δὲ Σποργίλος ἦν κουρέυς. μνη-
αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς· "τὸ Σπ-
κουρεῖον, ἔχθισον τέγος." sch. A Av. 3
κηρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβυς ἐν εἰ-
κηρυξ ὁ ἀλεκτρονών. τρίτον δὲ ἃ
κηρύττω αἰτιατικῆ.

κηρωτή.

Κῆσος ὄνομα ποταμοῦ.

κῆτος θαλάσσιον θηρίον πολυειδί-
γὰρ λέων, ζῦγαινα, πύρραλις, φύσαλα-
σις, ἢ λεγομένη μάλθη, ὃ καὶ δυσαν-
ζόν ἐσι, καὶ κριός, ἰδεῖν ἐχθρὸν
(Aelian. H. A. 9 49).

Κηττοὶ δῆμος τῆς Λεοντιδος.

κῆυξ εἶδος ἰέρακος. σημαίνει
ὄνομα κύριον.

Κηφῆς ὄνομα κύριον.

Κηφεύς ὄνομα κύριον.

Κηφηῖς γῆ ἢ τοῦ Κηφῆος.

κηφήν ἢ ἀγρία μέλισσα. ἀργός,
κτος, μετέωρος.

ὅτι Βελισάριος ξὺν γέλῳτι εἶπεν (Goth. 2 7) "οὐ δίκαιον τοὺς κηφήν
ὑφ' ἐτέρων πόνῳ μεγάλῳ ἀπόλλυσθαι,
δὲ τοῦ μέλιτος οὐδεμιᾶ ταλαιπωρίῃ
σθαι." τοῦτο δὲ εἶπε φυλάσσω τῇ
ὅπως ἀξίως διανεμοίτο. καὶ κηφί-
κοθούροις (Hes. O. 304) τοῖς καθεῖ-
καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν
οὔροι γὰρ οἱ φύλακες· κόθουροι οὖν
θύρας φυλάσσοντες. λέγεται δὲ ἐκ τῆ
ἄνθρωπος ὁ μηδὲν δρᾶν δυνάμενος.

Κηφισίς Κηφισίδος (Hom. E
λμνη.

Κηφισόδημος Ἀθηναῖος, λάλος
δεινὸς περὶ τὰς δίκας, ἀντιπολιτευόμε-
ρικλεῖ. sch. A Ach. 707.

Κηφισόδοτος. οὗτος Ἀλωπεκὸ
πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη, καὶ κριθεὶ
καὶ ἀπέτισε ε' τάλαντα. Harp.

Κηφισόδωρος Ἀθηναῖος, τραγῳ-
ἀρχαῖας τραγωδίας. ἔστιν αὐτοῦ τῶν
τῶν Ἀντιλαῖς Ἀμαζόνες Τροφῶνιος.

Κηφισόδωρος ἄλλος μὲν ὃς κ

ἴσαι ὡς ἀνώδης, ἕτερος δὲ ὁ ἵπκαρχος ὅς ἐν Μαντινεῖα μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφώντος ἀπέθανε. Haep.

Κηφισός ποταμός.

Κηφισοφῶν ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης (Rau. 1472) "εὐ γ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωγύτη θύσις. ταυτὶ δὲ ποτ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν; ἐγὼ μόνος, τὰς δ' ὀξείδας Κηφισοφῶν."

Κηφισοφῶν. δοῦλος ἦν οὗτος. sch. A. Rau. 975.

κηφόν ἀργύριον (ἀπ κῆφι Αἰγυπτιακόν). κῆφος.

κηώδης ὁ τεθυμιμμένος. καὶ κηώεντι ἐώδει, τεθυμιμμένω. (ΑΓ' 7 218) "αἰεὶ κηώεντι μύρω τὸ διάβροχον ὄρεον, καὶ λιπαρὰί θωόν ἐσθμια πνέουσι κόμαι." καὶ κηώεις.

Κιανοὶ οἱ τῆς Κίου, οὗς Προουσίας παραιοπονήσῃσι ἠθάλασε διὰ τινος αἰτίας (Pohlb. 15 21).

κίβαλος ὁ ληστής.

κίβδηλία ὁ ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπος. τυτίζει μοχθηρία καὶ ζηλοτυπία. ἡμῖν δὲ ὅτι τὰ νομίσματα κίβδηλεύεται, παρὰ τὸ ὑπὸ Κίως δεδομένον (ἀπ Χίων δεδηλησθαι). Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (158) "πολλὴν ἀφείλεις τοῦ βίου κίβδηλιαν."

κίβδηλιῶνες ὄγκροι.

κίβδηλον. αὐτως ἐκάλον τὸ νόμον ἢ ἀόριστον νόμισμα καὶ παρικοπέν. Νόμων αἰ (p. 917 C) "ὁ μὲν δοῦλος φερέσθω τὸ κίβδηλεθόν." καὶ Πισίδης "πραγματίων πάντως ἴσο κίβδηλός ἐστιν ἐργάτης εἰς, ὡς λόγος."

κίβδηλον μὲν ἐστίν, ὅταν ἔχη ἐπιφάνειαν ὡς ἀσπίον, ἢ δὲ μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ, παρὰ τὸ κεύθειν τὸ δῆλον, ἢ παρὰ τὸ Χίος καὶ τὸ βδελυκτόν, ἀπὸ ἰσορίας. "ὁ Κροῖστος κίβδηλος ταῖς ἐφ' ἐκτουσὺ ἀκοαῖς μένων, καὶ ἦν βουσιλείαν τὴν πατρῴαν θάλαπιν τε καὶ ἐπισκέπων καὶ περιεέλλαν." "κίβδηλον δὲ ῥα κακὸν δοῦλοι ὡς εἰσίν, ἐν τῇ Κλεοπάρα ἀνεφάνη."

κίβισις ἢ κίβωτός.

κίβος κίβωτιον.

κίβωτός λάρναξ, κίση.

κίβωτός καὶ κίση διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν ἐση εἰς ὑπόδοξήν ἐστιν ἐδεσμύτων, ἢ δὲ κίβωτός ἱματίων καὶ χρημάτων. sch. A. Eq. 1208.

κίγκυλος εἶδος ὄρνέθ λεπτῷ καὶ ἁσάρου. καὶ παροιμία "πιωχότερος λεβηρίδος

καὶ κικάλου."

κικκιδάριοι, ἀπὸ τῆς κικκίδος, οἷς δὴ τὰ ἀρχαῖα πεφρόντιστο, τῆς τε ἄλλης εὐκοσμίας πέρι, καὶ ὅπως μὴ χυδην ἄπασι τοῖς βουλαμένοις εἰσιτητέα εἶη (Agath. 1 19).

κικκιδας ἰδίως τὰς διπλᾶς θύρας, ὡς τινος δικκίδας φασίν. ἢ κικκίς ἢ ὀπὴ δι' ἧς ἢ κλείς πέμπεται. sch. A. Eq. 638.

κικκίδες αἱ τῶν δικασηρίων θύραι, ὁ κύγκελος, ἢ τοῦ ἱεροῦ οἴκου.

κικκίζει σαλεύει, μοχλεύει, ἦγον ποιεῖ, κινεῖ.

κίγκλος ὁ πιωχός, ἀπὸ ὄρνέθ τινὸς θαλασσίῳ ὄντι καλουμένῳ. ἐστὶ δὲ ζῦρον ἁσθενές, ὡς μηδὲ ἰδίαν καλιὰν ποιεῖν, ἐν ταῖς ἑτέρω δὲ τίκτω. κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά. cf. Aelian. H. A. 12 9.

κίγκλος ὄρκεον τὴν ὄσφυν πολλὰ κινῶν, ὃ τινὸς σεισοπληγίδα καλεῖται. ἐστὶ δὲ σφόδρα λεπτόν. καὶ "πιωχότερος κίγκλου" παροιμία, ἢ κίγκηται Μένωνδρος Θαιδί.

κικκύνειν τὸ ἐπιξίεναι οἱ περὶ Σύλων.

Κικκυλίη νῆσος.

κίδυρις περίθεμα κεφαλῆς, ἢ ἐκ τῆς τριγῆς ὕψομα· ἦτοι εἶδος κυμηλαυκίον, ὃ καὶ τιάρη καλεῖται. τινὲς δὲ κίδυριν λέγουσι περικράνιον πλῖον, ἢ σέφιμον, ἢ φρακιδίον, ἢ πλῖον βασιλικὸν Περσῶν, ἢ τὸ σρόφιον ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

κίδναται σκορπίζεται.

κιδαιρών ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ.

κιδάρε ἢ λύρα.

κιδυροιδότατος. "πθίδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτες, πρώτα μὲν ἄπασι φίλον ἄνδρου τε σοφώτατον, τὸν κιδυροιδότατον, ὃ χάρης ἐφέσπετο" Ἀριστοφάνης φησί (Vesp. 1316).

κιδυρος λχθῦς ποιός. λέγεται καὶ τὸ σῆθος.

Κικέφων ὁ ῥήτωρ, περὶ οὗ γέγραπται ἐν τῷ φ σοικεῖν περὶ Φολβίας τῆς Ἀντωνίε γυναικός.

κίκι εἶδος ἐλαίου. "ἐλαίῳ κικίνῳ ἀναμίξαντες."

Κικίλιος Ἀργεῖος ἐποποιὸς ἁλιευτικῆ γεγραμῶς, καὶ Νεμηνίος Ἡρακλεώτης, Πλαγκράτης Ἀρκύς, Ποσειδώνιος Κορίνθιος, Ὀππιανὸς Κίλιξ. καταλογύδην δὲ ἔγραψαν ὅτι, Σέλευκος Ταρσεύς, Λεωνίδης Βυζάντιος, Ἀγαθοκλῆς Ἀτρώκιος. cf. Athen. p. 13.

κίκιννος· (AP 5 197) "γαί μὰ τὸν εὐ-
πλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίκιννον." καὶ
Ἀριστοφάνης (Vesp. 1062) "ὡς ἐγὼ τοῦμὸν
νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολλῶν κίκιν-
νους νεανιῶν καὶ σῆμα κεδρονπωκτίαν."

Κίκισ ὄνομα κύριον, ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίης.
κικλήσκουσι (Hom. B 813) καλοῦσι.
κικόνεον ὄρνεον.

Κικονία χώρα, καὶ Κικόνιος ὄνος.
κίκυς ἄρσενικὸν ὁ εὐσθενής, κίκυς δὲ
θηλυκὸν ἢ ἰσχύς.

ὅτι οἱ Κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ διεβέβλητο.
ᾔθεν καὶ τὸ ἐγκιλικεύεται ἀντὶ τοῦ κα-
κοηθεύεται· ἐγκιλικίζειν γὰρ τὸ κακοηθεύε-
σθαι.

κιλίκια τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα ὑφά-
σματα.

Κιλίκιος ὄλεθρος· οἱ γὰρ Κίλικες λη-
σείαις χρώμενοι ἐπ' ὠμότητι διεβέβλητο.

Κιλίκιος τράγος ὁ δασύς· τοιοῦτοι
γὰρ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι. ᾔθεν καὶ τὰ
ἐκ τριχῶν συντιθέμενα κιλίκια λέγονται.

κιλικισμόν ὁ Θεόπομος ὁ ἰσορικός τὸν
ἐκ παροινίας φόνον λέγει.

Κιλίκων ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέρο-
πος, ἀπὸ τροφῆς Κιλίσσης· ὃς τὴν πατρίδα
Μίλητον προδεδωκε τοῖς Πηληγεῦσι, καὶ τὸν
βασιλέως ἐρατηγόν. παρ' ὅσον Κίλικες διε-
βέβλητο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ ὠμότητι, διὰ τῆτο
ἐκλήθη Κιλίκων. Φερεκράτης "αἰεὶ ποθ'
ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί." ὡσε καὶ παροι-
μίαν ἐπ' αὐτῷ εἰρησθαι "ἀγαθὰ Κιλίκων."
λείπει τὸ ἔχει. cf. v. ἀγαθά.

Κίλιξ ὄνομα κύριον.

Κίλιος ὄνομα κύριον.

Κιλίσσης τῆς τροφῆς Ἀχαιοῦ τοῦ Μέ-
ροπος. cf. v. Κιλίκων.

Κίλλης ὄνομα κύριον.

κιλλίβαντες τρισκελῆ ἐξί τινα ξύλα,
ἐφ' ὧν τιθείαι τὰς ἀσπίδας διαναπαυόμενοι,
ἐπειδὴν κάμωσι πολεμοῦντες. Ἀριστοφάνης
(Ach. 1121) "τοὺς κιλλίβαντες οἶσε, παῖ, τῆς
ἀσπίδος."

Κιλλικίων· "οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ
καὶ Κιλλικίων" (A Pac. 362). οὗτος προῦδωκε
τὴν Σάμον, οἱ δὲ Μίλητον. ὡς εἰ εἶπεν "οὐ-
δὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ." ἐπὶ πονη-
ρίᾳ γὰρ ἐτεθρῦλτο ὁ Κιλλικίων, ὃς προῦ-
δωκε Μίλητον Πηληγεῦσι. πυνθανομένων δὲ
πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε

πάντα ἀγαθά. καὶ ἔστι παροιμία "πάντα
ἀγαθά, ὡς ἔφη Κιλλικίων." ὕστερον μὲν-
τοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰσηλθεὶν ὠη-
σόμενος κρεῖτα, κάκεινος ὑποδείξαι ἐκέλευσε
πόθεν κόψαι θέλει, προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα
ἀπέκοψε, καὶ εἶπε "ταύτη τῇ χειρὶ οὐ προ-
δώσεις πόλιν ἑτέραν." cf. v. πονηροῖς.

κιμβέρινον εἶδος ἱματίου, ἀπὸ τόπου
Ἀριστοφάνης (Lys. 52) "κιμβέρινον ἐνδύσο-
μαι."

κίμβικα σφηκία, ἢ μελίτσια, ἢ μικρο-
λογία, ἢ διασροφή.

Κίμβρος ὁ ληΐσης. καὶ Κίμβρων. "ὁ δὲ
τοῖς σώμασι τῶν Κίμβρων ἀψασεῖν ἐκέ-
λευεν, ἕως ἡμέρα γένηται, πολύχρυσον εἶναι
δοκῶν" (cf. v. ἀψασίως).

Κιμμέριοι οἱ Βοσπορηνοί. ζῆται ἐν τῇ
Γύγης.

Κιμωλία λευκὴ γῆ. cf. v. Κλειγένης.

Κίμωλος ὄνομα νήσου.

Κίμων Μιλιτιάδου ἐπὶ τοὺς σὺν Θημι-
σοκλεῖ κατελθόντας βαρβάρους ἐσρατήγησε
καὶ πλεύσας εἰς Κύπρον καὶ Παμφυλίαν ἐκο-
λέμησε, καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυῶν
καὶ πῆξιν νικῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. ὅτε
ἔταξε καὶ τοὺς ὄρους τοῖς βαρβάροις· ἐπί-
τε γὰρ Κυνάτων καὶ Χελιδονέων καὶ Φασή-
λιδος (πόλις δὲ αὕτη τῆς Παμφυλίας) καὶ
Μηδικῆν μὴ πλεῖν νόμῳ πολέμιον, μηδὲ ἄ-
που δρόμιον ἡμέρας ἐντὸς ἐπὶ Θύλατταν πο-
ταβαίνειν βασιλεία, αὐτονόμους τε εἶναι τῆς
Ἑλλάδος τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ. ἐν Κιτίῳ δὲ τῆς
Κύπρου τελευτᾷ.

Κίμων Ἀθηναῖος. οὗτος τῇ ἀδελφῇ Ἐλ-
πινίκη συγκοιμηθεὶς διεβλήθη πρὸς τοὺς πο-
λίτας, καὶ διὰ τοῦτο ἐξωσρακίσθη πρὸς τῶν
Ἀθηναίων. cf. v. Ἀψυρτος.

Κιμώνεια λείψανα καὶ Κιμώνειον
ιερόν τοῦ Κίμωνος.

κίναβροντων. ζῆται ἐν τῷ ἀπ' ἀφο-
ρυσίων λόγους.

κίναβρος τὸ εἶδωλον πρὸς ὃ οἱ κλάσσοι
καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται κλά-
τοντες καὶ γράφοντες. Ἀριστοφάνης καὶ ἄλ-
λοι πολλοί.

κινάβρα κυρίως ἢ τῶν κυνῶν βρώσις,
κιννοβόρα τις οὔσα. καὶ ἡ δυσωδία τῶν κιν-
σχαλῶν ἢ τῶν αἰγῶν. sch. A Plut. 294.

κίναβρωντων αἰγῶν τῶν δυσωδίων
ποιούντων ἐκ τῶν μισχαλῶν.

κίναδος ἡ ἀλώπηξ· "ἡ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;" Αἴις φησὶ περὶ ἠνυσσέως (103).

κίναδος εἰδός τι θηρίου, ὡς καὶ Δημοθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ σεφάνου (162) "τῆτο ἐ φύσει κίναδος ἐστὶ τῶνθρώπιον." πᾶν μὲν ἤριον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἠνυλώπεκα· "πανοῦργος ὡς ἀλώπηξ." ἰδίως ἔφασκε Σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα κινάδιον αλεῖν. sch. A Nub. 447.

κίναϊδα, καὶ κιναιδία ἡ ἀναισχυντία. ὅτι ὁ τῆς Κλεοπάτρας κίναϊδος Χελιδῶν καλεῖτο."

κίναϊδος ἀσελγής, μαλακός· καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 181) "ὡς μεγάλου κιναιδίου."

Κίναϊος ὄνομα τόπου.

κινδαψός ὄρνις τις.

κινδυνεύει ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει. ἢ κινδυνεύειν τὸ πολέμῳ μετέχειν· "ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ὁ κινδυνεύειν ἔχουσιν, ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις οὐκ τῆς ἐπιχειρήσεως." "οὐκ ἀξιοῦντες ἐν ἰσότητι εὐγενεῖς ψυχῇ κινδυνεύειν τὸ κοινόν."

κινδυνον ἀναρρῖψαι λέγουσι, μεταβροντες ἀπὸ τῶν κύβων.

Κινέας εἰς τὴν τῶν προἰεμένων Φιλίππων ἰα Θετταλῶν πράγματα. Haep.

κινεῖς τὸν ἀνάγυρον ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἐστὶ δὲ τὸ φυτὸν ὁ ἀνάγυρος δυσῶδες τριβόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀλεξίκακον. ἄλλοι δὲ ὀνάγυρον τὸ τοιοῦτον φυτὸν ὀνομάζουσι. cf. v. ἀνάγυρος.

Κινησίαιος ὄνομα κύριον. οὗτος ἐπ' ἀσειβίαι καὶ παρανομίαι διετεθρῦλητο. ἦν δὲ διθυραμβοποιός. cf. Haep.

κίνησις. ὅτι τῆς κατὰ τόπον κινήσεως ἐν μὲν ἀνθρώποις ὁ νοῦς αἴτιος (αὐτὸς γὰρ κινεῖ τὸ ζῶον), ἐν δὲ ἀλόγοις ἡ αἴσθησις. ἄριστον δὲ ἐστὶ παρὰ ταῦτα τὸ κατὰ τόπον κινήσιον· τὸ γὰρ ὀρεκτικὸν τῆς κατὰ τόπον κινήσεως αἴτιον, τοῦτο δὲ διύφορον ἐστὶ· καὶ γὰρ ἐν ταῖς λογικαῖς δυνάμεισιν ἐστὶν ἡ ὀρεξις καὶ ἐν ταῖς ἀλόγοις. ὅτι κινεῖσθαι ἐστὶ καὶ τὸ μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου. ὅτι τὰ ἀκίνητα κινούμενα ἀφθάρτα.

καὶ ἄλλως περὶ κινήσεως. οὐκ ἐστὶ, φησὶ, ἢ βίωλον τὸ κινεῖσθαι κατὰ φύσιν ἐπὶ τὰ ἄνω, οὐδὲ τῷ πυρὶ τὸ φέρεσθαι πρὸς τὰ ἄνω· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεως ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν, ἀλλ' ἐξωθεν ἐπ' ἄλλου κινούμενου. ἕκαστον γὰρ τῶν ζοικίων

ἐν τῇ ὁλότητι τῇ ἑαυτῷ ἐξηκεν· αἱ γὰρ ὁλόγητες ἐξάναι βούλονται ἢ κύκλῳ κινεῖσθαι, διότι καὶ ἡ κύκλῳ κίνησις εἰς αἰετὸς ἐστὶ. καὶ κατὰ φύσιν μὲν ἡ βῆλος κινουμένη τῇ οἰκείῳ ὁλότητι ἀκίνητος, καὶ τότε τὸ πῦρ τῇ οἰκείῳ σφαιρῳ. ἐπειδὴν δὲ ἐν τῷ πυρὶ φύσιν ἡ βῆλος ἢ τὸ ὕδωρ ἢ ὁδε ὁ ἀήρ γίνονται, πρὸς τὴν ἑκάστην ὁλότητα αὐτοῦ ἐπιέγεται, τὴν προσήκουσαν εἰς αἰετὸν ἀπολαβεῖν ζητοῦντα· ὑπὸ γὰρ τίνος ἐξωθεν βίας ἐκκάντα τοῦ κατὰ φύσιν πύλιν κινεῖται τὴν ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ὁδόν. ἐν ὁδοῦ δὲ κινεῖται, αἶτε ἐν ἀλλοτριῷ ἐπάρχοντα τόπῳ καὶ τῆς ἰδίας ὁλότητος παρὰ φύσιν ἐξερημένα. οὐκοῦν οὐ φύσει ἢ ἐπὶ τὸν κατὰ φύσιν τόπον κίνησις· ἐκινεῖντο γὰρ ἂν ταύτας τὰς κινήσεις καὶ αἱ ὁλόγητες. οὕτω μὲν οὖν αἱ τοιαῦται τῶν μερῶν κινήσεις οὐ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ὁδοὶ ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν. δύναται δὲ ἄλλως κατὰ φύσιν λέγεσθαι, ὡς περὶ λέγομεν καὶ τὴν ὕψιστον κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν δὲ τὴν ὁλον νόσιν, ὅτι ἢ μὲν ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ἄγει, ἢ δὲ ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν. τὸ γὰρ πρῶτως κινεῖν, εἰ μὲν σῶμα εἴη, καὶ αὐτὸ κινεῖται· κινεῖ γὰρ καὶ ἡ βακτηρία τὴν θύραν, καὶ τὴν βακτηρίαν ἡ χεῖρ, οὐδ' αὐτὴ μένουσα ἀκίνητος ἀλλὰ κινουμένη. ἂν δὲ τὸ πρῶτως κινεῖν ἀσώματον ἦ, οὐδεμίαν ἀνάγκη καὶ αὐτὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ ἔτερον κινεῖν, ἐπεὶ καὶ τὸ θεῖον κινεῖν τὸ πᾶν ἀκίνητόν ἐστιν, ἐξωσαν ἔχον καὶ οὐσίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν. ἄλλως τε δὲ οὐδὲν τῶν ὀρεκτικῶν κινεῖν κινεῖται, ὡς περὶ οὐδὲ τὸ κάλλος πολλὰ κινεῖ τὸν ἐρασιῆν κινεῖν οὐ κινεῖται, οὐδὲ ἡ εἰκὼν κινεῖται τὸν εἰς αὐτὴν ἀφορῶντα, καὶ ἔτερον τοιαῦτα (Philopon. in 1 de anima B 7).

ὅτι Πλάτων αὐτοκίνητον λέγων τὴν ψυχὴν, οὐ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν λέγει. ὅτι ἡ ψυχὴ μεταβάλλει πολλάκις ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργεῖν, ὡς ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι τότε εἰς τὸ εἰδέναι. εἰ δὲ μεταβάλλει, καὶ κινεῖται. ἐστὶ δὲ ἡ τοιαύτη κίνησις καὶ μεταβολὴ γένεσις τις, ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς οὐσίαις γένεσις.

διαφέρει δὲ κίνησις ἐνεργείας· ἢ μὲν γὰρ κίνησις ἀτελής ἐστὶν ἐνεργεία, ἢ δὲ ἐνεργεία ἀθρόα ἐστὶ, διὸ καὶ τὰ θεῖα ἄνευ δυνάμειως ἐνεργεῖαι εἰσι. ζητεῖται δὲ πότερον δύο εἰσὶν αἱ κινήσεις ἐν τῷ κινεῖν καὶ κινουμένῳ ἢ μία. καὶ τίνος ἂν εἴη ἡ κίνησις, τοῦ κινεῖντος ἢ τοῦ κινουμένου; καὶ φασὶν ὅτι τῆ κινεῖντος ἢ τοῦ κινουμένου; καὶ φασὶν ὅτι τῆ κινεῖντος ἢ τοῦ κινουμένου;

νομιμένου. ἐκεῖνος γὰρ ἔστιν ὁ ἐκ τοῦ ἀτελεῶς εἰς τὸ τέλειον προβαίνων, οὐχ ὁ κινῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ μαθητοῦ ἔχει καὶ διδασκάλου· μία γὰρ ἡ κίνησις ἐπ' ἀμφοῖν, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, τελευτῶσα δὲ εἰς τὸν μαθητήν. ὡσεὶ καὶ ἡ ψυχὴ κινεῖται· μεταβάλλει γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον, καὶ ἐκ ἔχει τὴν ἐνέργειαν ἀθρόαν, οὐδὲ ἔστιν ἄνευ ὑπεροχῆς. ἄλλως τε ἐν οἷς τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, ἐν τούτοις καὶ χρόνος, ἐν οἷς δὲ χρόνος, ἐν τούτοις καὶ κίνησις· καὶ γὰρ ἐπαλλάττουσι ταῦτα. διὸ καὶ ἐν οἷς κίνησις, ἐν ταύτοις καὶ χρόνος. ἔστι δὲ ἐν ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον· κίνησις ἄρα. ὅτι δὲ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, προφανές. μέτεσι γὰρ ἀπὸ προτύσεως ἐπὶ συμπέραςμα, καὶ οὐ πάντα ἅμα γινώσκει, ἀλλ' ἄλλο πρὸ ἄλλου· οὐδὲ πάντων ἅμα ὧν αἰδὲ τὴν προχειρισιν ποιεῖται, ἀλλὰ τοῦ μὲν πρότερον τοῦ δὲ ὕστερον· καὶ καθόλου μέτεσιν ἀπὸ ἀρετῆς εἰς κακίαν καὶ ἀπὸ ἀγνωσίας εἰς γνῶσιν. καλῶς οὖν ὁ Πλάτων ἀπένεμεν αὐτῇ τὸ αὐτοκίνητον. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἀκίνητον ταύτην εἶπων οὐ ταύτην εἶπε τὴν κίνησιν μὴ προσεῖναι αὐτῇ, ἀλλὰ μηδεμίαν τῶν φυσικῶν καὶ συγγενωσμένων ἡμῖν κινήσεων· καὶ γὰρ οὔτε αὐξεται οὔτε μειοῦται οὔτε κατὰ ποιότητα ἢ ποσότητα μεταβάλλει, ἀλλὰ κατ' ἄλλας τινὰς κινήσεις, τὰς νοητικὰς καὶ μάλιστα ζωτικὰς. κινεῖται δὲ ἡ ψυχὴ κατὰ ἀλλοίωσιν, ὡς ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἰς ἕξιν μεταβάλλουσα, ἕξ ἀνεπιστημοσύνης εἰς ἐπιστήμην. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης μὴ κινεῖσθαι ταύτην ἔφησεν ὡς πρὸς τὰς σωματικὰς κινήσεις ἀποβλέπων. εἰ γὰρ κινεῖται ἡ ψυχὴ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὑπάρχοι ἂν καὶ τόπος αὐτῇ· πᾶσαι γὰρ αἱ κινήσεις ἐν τόπῳ. δῆλον ὅτι αἱ σωματικαὶ· πᾶν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σῶμά ἐστι. id. C 6.

κίνησον τὸν ὀνόγουρον. ὁ ὀνόγουρος εἶδος λυγῶδους φυτοῦ, ὃθεν δηλοῖ ὅτι τὰς μύστιγας κίνησον. cf. v. κινεῖς.

κινήσω τὸν ἀφ' ἱερῶς. τοῦτο ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων τέτακται, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν, οἳ τὴν βοήθειαν εἰς τὴν ἱερὰν ἄγκυραν ἔχουσιν. ἢ ἀπὸ τῶν πεττευόντων· παρ' αὐτοῖς γὰρ κεῖται ψῆφος ἱερᾶ. cf. vv. ἀφ' ἱερῶς et τὸν ἀφ' ἱερῶς.

κίσιφος ὁ ποικίλος.

κιννάβαρι κινναβάρως.

κιννάμωμον. Ἡρόδοτος (3 111) λέγει

ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη· παρὰ Φοινίκων μυθόντες καλοῦμαι κινύμενος κινούμενος.

κινύρα ὄργανον μουσικόν, ἢ καὶ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα.

Κινύρας ὄνομα κύριον.

κινυρὴ οἰκτρά, θρηνητική.

κινυρόμεθα (A Eq. 11) θρηνη κινυρομένη ὀδυρομένη, θρηνη 7 210) "καὶ σε κινυρομένην ὑπὸ ἤλθε δαΐζων, ἤριπεν ἐσχυρίου λῆσθμι πυρός."

Κινύφειος ὄνομα ποταμοῦ.

κινῶ αἰτιατική.

κινώπετα τὰ ἐν τῷ πέδῳ κινεῖται. sch. Nicandri Th. 27.

Κινωπή.

Κίσι. Κίσιος νῆσος μὲν μία τι δων, παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ· πόλις νῆσον Ἀσσίας ἐκύλευσεν. ἀλλὰ καὶ λάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους κινώουσι. Harp. cf. v. Κεῖσι.

κινός μικρὸ κίον.

κινούκτανον τὸ ἄκρον τοῦ

Κίσιος ἐμπορίου τι.

Κιρκαιῖον πεδίον τῆς Κίσιος Κιρκαιῖος τόπος.

Κίρκη ἢ κινῶσα τὰ φάρμακα τὴν κερκίδα· κερκίς δὲ παρὰ τὸ· δὲ παιπυλώσας γυναικῶν Κίρκας κίρκον ἱερικῶν, ἢ οὐράν, ἢ καὶ "κίρκον τ' εὐόλιαν φιλοκαμπέα" εἰματι (AP 6 294).

κινῶ δοτική.

Κιρκαιῖον πεδίον. Κίρκου γουσα Δελφῶν ἢ Σιδιῶν. ἔοικε σκίσης (3 107) Κιρκαιῖον πεδίον παρακειμένον ταύτῃ τῇ πόλει. ραιῖος ὁ πολίτης. Harp.

Κίρκις ὄνομα ποταμοῦ, καὶ κύριον, καὶ ἰχθύς ποιός.

κίρκον πυρρόν· "καὶ ὁ κίρκος τε ῥῆον, ξηραντικός ὢν." cf. Att.

Κίρκος ὄνομα κύριον.

Κίσις ὄνομα κύριον, ὁ πατήρ τῆς τοῦ πρώτου βασιλέως Ἐβραίων.

κίσις κίσις ὁ σκύληξ.

κίσηριον (AP 6 62) "αὐχμηρόν τι ματόεντι λίθον," καὶ αὐθίς (6 63) λέγειν τε λίθον, δονάκων εὐθιγία κ

Κισθήνη ὄρος τῆς Θράκης.

Κισσηίς (Hom. Z 299) ἢ τοῦ Κισσέως
θηγάτηρ.

κισσηρεφής.

κισσηροειδής.

Κισσία χώρα.

κισσιρις εἶδος ὄρνέου.

κισσύβιον ἐκ κισσίνου ξύλου ποτήριον
κρίως. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 154) "κισσοῦ
δὲ Βρομίω κλώνω πολυπλανέος."

κισσῶ τὸ μεθ' ἡδονῆς συλλαμβάνω.
Δαβὶδ (Ps. 50 5) "Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συ-
νήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ
μήτηρ μου."

κίση ἢ θήκη· "καὶ κίσην πολύωπα με-
λαδόκον" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 65). καὶ
ἐλαθνητικὸν κίσει.

κίση καὶ κίσις ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώ-
ματα κεῖται, ἢ ἱμάτιά τινα. τὸ τ ἀντὶ τοῦ
θ· κίσθη γάρ. "οἱ δὲ τετραγώνους κίστας
ἐκκίτηντο πρὸς ἀνδρῶν ὑποδοχὴν."

κίσις τῇ κίσει. κισίς δὲ ὄξυτόνωσ, κισί-
δος, παρὰ Ἀριστοφάνει (Ach. 1105).

Κιτιεύς ἀπὸ τόπου· Κίτιον γὰρ πόλις
Κίπρου, ἐνθεν καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς. sch.
Thuc. 1 112.

κίτρον ὁ καρπός.

κίττα ἢ κίσσα. cf. v. γλώττα d.

κίττος ὁ κισσός.

κίττοφόρος. ἐνίοτε μετὰ τοῦ σ γρά-
φουσι, κισσοφόρος. εἰσὶ καὶ τὰς κίστας ἱε-
ρεῖς εἶναι Διονύσου καὶ τῶν θεῶν. Harp.

κίττιωντες ἐπιθυμοῦντες. ἢ μεταφορᾷ
ἐκ ἀπὸ τῶν κρουσῶν γυναικῶν, καὶ ἐπειδὴ
ἰδθησάγον τὸ ὄρνειον ἢ κίττα καὶ περιέρχον
ἐς ἐπιθυμίαν (sch. A Pac. 496). "οὕτω κίττω
ἰσὰ τῶν σαυίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν"
A Vesp. 368).

κίχειω (Hom. A 26) καταλύβω.

κίχλη εἶδος ὄρνέου.

κίχλιζειν τὸ λιπαροῦς ὄρνυγας ἐσθίειν,
ἢ τὸ γελᾶν ἀτάκτως (sch. A Nub. 979). ἐν
ἐπιγράμματι (AP 5 245) "κίχλιζεις, χρεμέτι-
σμα γάμου προκλέουθον ἱεῖσα."

κίχλισμός ὁ λεπτός καὶ ἀκόλαστος γέλωσ.
κίχρη δανεῖλαι.

κλαγγή (Hom. Γ 2) ποιά τις φωνὴ ὀρ-
νήου. καὶ ἐνοπή· ἤχων ὀνόματι.

κλαγγηδόν (Hom. B 463) μετὰ κρουγῆς.
κλάδεσι κλάδοις, ἀπ' εὐθείας τῆς κλά-

δος ὡς τέκος· Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (242)
"ἐπὶ κισσῷ κλάδεσι νομὸν ἔχει." καὶ κλαδί
δοτική.

κλάειν συγγάζειν, ὀδύρεισθαι· "ὃ δὲ θύ-
σας Ἐπικούρου καὶ δόξαις ταῖς ἐκείνου κλάειν
ἔλεγε" (cf. v. Ἐπίκουρος).

κλάειν ἐῷσι καταφρονοῦσι, παρ' ἧδὲν
λογίζονται.

Κλαζομενός τ' ἐσέβαλεν (Herodot.
1 16).

κλαίειν θρηγεῖν.

κλαρωῶται μέτοικοι, ὡς μαριανδωνοὶ ἐν
Ἡρακλείᾳ, καὶ εἰλωτες ἐν Λακεδαιμόνι, καὶ
ἐν Θετταλίᾳ πενέσαι, καὶ καλλικύριοι ἐν Σφ-
ρακούσαις.

κλασιβώλακα τὸν τὰς βώλους λεαί-
νοντα· (AP 6 41) "χαλκὸν ἀροτριετήν κλασι-
βώλακα νεοτομήα."

κλασάσεις ὑποτάξεις, κλονήσεις, δια-
σεύσεις· οἱ δὲ κρουγύσεις. βέλτιον δὲ κλά-
σεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιτεμνομένων
κλημύτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ἀριστοφάνης
(Eq. 166) "βουλήν πατήσεις καὶ εἰρητηγὸς
κλασάσεις."

Κλαυδιανὸς Ἀλεξανδρεὺς ἐποποιὸς νεώ-
τερος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρχαδῆε καὶ
Ὀνωρίου τῶν βασιλέων.

Κλαύδιος ἐξ ἰδιώτου αὐτοκράτωρ ἐγέ-
νετο, τὴν μὲν ψυχὴν οὐ φεῦλος, ἀλλὰ καὶ
ἐν παιδείᾳ ἤσκητο ὡσεὶ καὶ συγγράφαι τινα,
τὸ δὲ δὴ σῶμα νοσώδης ὡσεὶ καὶ τῇ κεφαλῇ
καὶ ταῖς χερσὶ τρέμειν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ
τῷ φωνήματι ἐσφάλλετο, καὶ οὐ πάντα ὅσα
εἰς τὸ συνέδριον εἰσέφερεν αὐτὸς ἀνεγίνω-
σκεν, ἀλλὰ τῷ ταμίᾳ ὡς γε πλήθει ἀναλέγε-
σθαι ἐδίδου· ὅσα δ' αὐτὸς ἀνεγίνωσκε, κα-
θήμενος ὡς τὸ πολὺ ἐπελέγετο. καὶ μέντοι
καὶ δίφρῳ κατασέβω πρῶτος Ῥωμαίων ἐχρή-
σατο. οὐ μέντοι καὶ διὰ ταῦτα οὕτως, ὅσον
ὑπὸ τῶν ἐξελευθέρων καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν
αἷς συνῆν, ἐκακύνετο. περιφανέστατα γὰρ ἐγυ-
ναικοκρατήθη ἕτε ἐκ παιδῶν ἐν νοσηλείᾳ
καὶ ἐν φόβῳ τραφεῖς· καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ
πλέον τῆς ἀληθείας εὐθήθειαν προσποιεῖτο,
ὅπερ που καὶ αὐτὸς ἠμολόγησε. καὶ πολὺν
μὲν χρόνον τῇ τηθῇ καὶ τῇ μητρὶ συνδιαί-
τηθεῖς καὶ ἐν συνοουσίαις γυναικῶν πλείοσι
γενόμενος οὐδὲν ἐλευθεροπρεπὲς ἐπέκρητο.
ἐπετίθετο δὲ αὐτῷ ἐν τε τοῖς συμποσίοις
καὶ ἐν ταῖς συμμίξεσι· πάνυ γὰρ ἀπλήστως

ἐν ἀμφοτέροις δέκεται, καὶ ἦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ εὐάλωτος. πρὸς δὲ καὶ δειλίαν εἶχεν, ὑφ' ἧς πολλὰκις ἐκπληττόμενος οὐδὲν τῶν προσηκόντων ἐξελογίζετο· ἐκείνόν τε γὰρ ἐκφοβοῦντες ἐξεκαρποῦντο καὶ τοῖς ἄλλοις δέος ἐνέβαλλον. οὗτος οὖν τοιοῦτος ὢν οὐκ ὀλίγα δεόντως ἐπραττεν, ὅσῳκις ἔξω τῶν εἰρημένων παθῶν ἐγίνετο. Dio Cass. 60 2.

ὅτι Κλαύδιος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων νόμον προῦθηκε, μὴ δύνασθαι βαλεντήν ὑπὲρ ἐπτά σήμερον τῆς πόλεως ὁδεύειν χωρὶς τῆς τοῦ βασιλέως κελύσεως. ἐπειδὴ δὲ καὶ τινες τοὺς δέλως ἀρρωσοῦντας οὐδεμιᾶς ἤξιον Θεραπειίας, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν οἰκιῶν ἐδίωκον, ἐνομοθέτησε πάντας τοὺς ἐκ τοῦ τοιοῦτου περιγενομένους ἐλευθέρους εἶναι. ἀπηγόρευσε δὲ καὶ τὸ καθήμενόν τινα ἐπὶ ἄρματος διὰ τῆς πόλεως ἐλαύνειν.

ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ ζυσισάντων τῶν Ἰουδαίων κατὰ χριστιανῶν ἄρχοντα ἐπέστησεν αὐτοῖς Κλαύδιος Φήλικα, κελύσεως αὐτῷ τιμωρεῖσθαι τούτους. τῶν δὲ εἰς τὰ ἱερὰ ἀθροισμένων, φωνῆς ἤκουσαν ἐκ τῶν ἀδύτων λεγούσης "μεθισμέμεθα τῶν ἐντεῦθεν." καὶ τοῦτο γέγονε τρίτον· ἔξ οὗ πικρωλεθρίμ διεφθάρσαν.

κλαυσιᾶ κυρίως τὸ ἡγεῖν αὐτοματι τὸ θύριον· Ἀριστοφάνης Πλούτιω (1099) "ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον φθειγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ."

Κλειάνειτος.

Κλειάνθης [ὁ Κάσσιος χρηματίας] Φωνίου, Ἀσσιος, μαθητῆς Κράτητος, εἶτα Ζήνωνος, οὗ καὶ διάδοχος γέγονε, διδάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου τοῦ Σφλέως καὶ Ἀντιγόνης τοῦ βασιλέως. οὗτος πρότερον ἦν πύκτης, ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας ἠρώσθη φιλοσοφίας, καὶ τοσοῦτον γέγονε φιλόπνοος ὥς καὶ δευτέρος Ἡρακλῆς κληθῆναι. μὴ ἔχων γὰρ ὄθεν τραφεῖν, τὰς μὲν νύκτας ἦντλει ὕδωρ μισθοῦ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς μυθῆμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν. ὄθεν ἐπινομήσθη καὶ φρεάντλης. ἔγραψε δὲ πᾶν πολλά.

Κλειανθίς ὄνομα θηλυκόν.

Κλειυρίς φυλή.

Κλέαρχος Σολεὺς ἔγραψε διάφορα. καὶ Κλέαρχος ὁ Ποντικὸς νέος ὢν εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο ἀκοῦσαι Πλάτωνος. καὶ λέγων φιλοσοφίας διηρῆν, ὀλίγα οἱ συγγενομένοις (ἦν γὰρ θεοῖς ἐχθρός) ὕναρ ὄρᾳ ὅδε ὁ Κλέαρχος γυναικῶν τινα λέγεσθαι πρὸς αὐτόν. "ἄπιθι

τῆς Ἀκαδημείας, καὶ φεῦγε φιλοσοφίαν· οὐ γὰρ σοὶ θέμις ἐπαυρῆσθαι αὐτῆς· ὄρᾳ γὰρ πρὸς σὲ ἔχθισον." ὢν ἀκούσας ἐπάνεισιν εἰς τὴν στρατείαν. φθόνῳ δὲ ἐπικλυσθεὶς ἐπέλι τῆς οἰκοθεν, καὶ φρυγὰς ἀλώμενος ἔρχεται πρὸς Μιθριδάτην, καὶ στρατοπεδεύομενος παρ' αὐτῷ ἐπηρεῖτο. οὐ μὴν μετὰ μακρὸν ἐκπίπτουσιν οἱ Ἡρακλειῶται εἰς ζύσιν βαρεῖαν· εἶτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ συμβάσεις βουλόμενοι προαιροῦνται ἐφοροῦν τῆς αὐτῆς ὁμοιολίας τὸν Κλέαρχον. ἐπειδὴ δὲ κλητὸς παρεγένετο, καταλύσας ἐν τινι τῶν σαθριῶν τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ ὄναρ ὄρᾳ παλαιῶν Ἡρακλειωτῶν τύραννον, Εὐώπιον ὄνομα, λέγοντα αὐτῷ ὅτι δεῖ τυραννῆσαι σε τῆς πατρίδος. προσέταυτε δὲ καὶ οὗτος φιλοσοφίαν φυλάττεσθαι αὐτόν. ἐπεμνήσθη καὶ τούτῳ τοίνυν ἐκ τῆς προσηθείας τῆς Ἀθήνης. ἐγκρατῆς δ' οὖν τῶν κοινῶν γενόμενος ἀπαιτός τε ἦν, καὶ εἰς ὑπεροψίαν ἐξαφθῆς ἄμαχον τοῦ μὲν εἶτι ἀνθρώπος εἶναι κατεφρόνει, προσκυνεῖσθαι δὲ καὶ ταῖς τῶν Ὀλεμπίων γεραίρεσθαι τιμαῖς ἡξίου, καὶ σολῆς ἤσθητο θεοῖς συνήθεις καὶ τοῖς ἀγάλμασι τοῖς ἐκείνων ἐπιπροεπούσας, τὸν τε υἱὸν τῶν αὐτοῦ Κερωννὸν ἐκάλεσεν. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἡ δίχη, εἶτα δὲ ἡ χεὶρ ἡ Χιόνιδος, ὅσπερ οὖν ἦν ἐταῖρος Πλάτωνος καὶ χρόνον διήκουσεν αὐτοῦ, καὶ τὸ μισοτύραννον ἐκ τῆς ἐκείνου ἐξίας σπασόμενος ἠλάθρωσε τὴν πατρίδα. κοινωνῶν δὲ οἱ τῆς πολλῆς πρύξεως γενέσθαι λέγονται Λεωνίδης π καὶ Ἀντίθεος, φιλοσόφῳ καὶ τῷδε ἀσθμ. ὅπως δὲ ἔδωκε δίχην ἀνθ' ὧν ἐτόλμησεν, εἴρηται.

Κλειγένης ὁ μικρός, ὁ πονηρότατος βελανεύς, ὅπως οἱ κραιτοῦσι κυκησιτέφρου φερονίτρον τε κονίας καὶ Κιμωλίας γῆς" (A Ran. 719). κυκησιτέφρου χερσὸς τέφρου μεμιγμένην τῷ νίτρῳ. Κιμωλία δὲ λευκὴ γῆ λέγει οὖν ὅτι πονηρότατος ἐστὶ πάσης γῆς ὅσης οἱ βυλανεῖς κραιτοῦσι, Κιμωλίας καὶ τέφρας καὶ λοιπῆς τοιαύτης. ὡς βυλανεῖς καὶ αὐτὸν εἰσάγει, μικρὸν τὸ σῶμα.

Κλειδημίδης ὄνομα κίριον. καὶ Κλειδημος ὁμοίως.

κλειδίον.

κλειτε πηκτὰ δωματίων (A Ach. 470) ἀντὶ τοῦ κλειτε τὰς θύρας. "Ὀμηρος (147) "θύρας πυκινῶς ἀραρυίας."

ροίς κλειδώμισι.

ιήδης ὄνομα κύριον.

ίας ὄνομα κύριον. ὅτι Κλεινίου κλειβιάδης.

ὅς ἐνδοξός, ἀπὸ τοῦ κλέους.

κλειδός. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς

ἰθύνην ὄρω Ἀριστοφάνης (Thestm. 15 ἀεὶ ἐξυρᾶτο. λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἰένων. ἦν δὲ Σιβυρτίου, καὶ τοῦτο καὶ τὸ νόος φαίνεται ἀεὶ. τοῦτο αὖ Στράτων. "ὦ θερμοβελον προσημύμενε, τοιόνδε δὴ πύθηκε τὸν πύ-
εἰνον ὄχος ἡμῖν ἤλθες ἐσκευασμέ-
δε τίς ποτ' ἐσίν; οὐ δῆπου Στρά-
Ach. 119.

ἰθύνης. Ἀριστοφάνης (Av. 833) "καὶ
τε γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις, ὅπου
ἰ γεροντία πανοπλιῶν ἐσπᾶ ἔχουσα,
ἡς δὲ κερκίδι;" ὡς γυναικώδης γὰρ
ο Κλεισθένης.

σθένος ἀκρατέστερος. οὗτος ἐπὶ
διεβέβλητο καὶ ἐγυναικίζετο. καὶ
"ληρεῖς ἔχων" γράφων αὐτὸν ἐν
· "γελόιος ἴσται Κλεισθένης κ-
sch. A Nuh. 354.

ιον τόπος ἐν ᾧ ἴσανται οἱ βόες.
ον κατὰ κλεισον.

οὔραι. οὕτω κυλοῦνται τὰ ὄχυ-
τῶν διαβύσεων τῇ πατριῇ τῶν Ἑ-
ουγῆ. Theophyl. Sim. 7 14.

σοφος. "ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες Κλεισό-
ξδοσοὶ καὶ Θῆρωνες καὶ Στρεθίας
εφῶντας, ἀνθρώπους ἐσθίειν εἰδό-
ῆρον καὶ δεινοὺς γαστέρι δέ, φέρε-
τι καὶ παίσωμεν, παριστίτου μνη-
τες ἡμεδαποῦ." cf. vv. δεινός α, διώ-
ιεδάποῖς.

ταγόρα ποιήτρια Λυκωνική. μέ-
ε Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

ταρχος.

ἡ ἐνδοξός. σημαίνει καὶ ὄνομα γυ-
μαζόνος.

τόμαχος Θηβαῖος ἐν Ἰσθμῷ τοὺς
καὶ πύκτας καὶ παγκρατίας ἐπὶ
ἡς αὐτῆς ἐνίκησε, καὶ ἐν Πυθοῖ τὰς
ασάς. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ δευτέρος ὢν
σιον ἐπὶ παγκρατίῳ τε ἀνηγορεύθη
ἦ, ἐπάλαμψε δὲ καὶ Ἡλείῳ Κάρῳ,
κρᾶτισεν ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς.

νικήσαντος δὲ τοῦ Κάρου ἔλεγεν ὁ Κλειτό-
μαχος ὡς δίκαιον ἦν, εἰ εἰσεκαλέσαντο εἰς
τὸ παγκράτιον πρὶν ἢ λαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ
πυγμῇ τραύματα. ἐσκληθέντος οὖν τοῦ παγ-
κρατίου κρᾶτηθεὶς ὑπὸ Κάρου, ὅμως ἐχρή-
σατο πρὸς τῆς πύκτας ἐρρωμένῳ καὶ ἀκμῆτι
τῷ σώματι. Pausan. 6 15.

κλειτοριάζειν τὸ ἀκολάσως ἄπτεσθαι
τοῦ γυναικείου αἰδοίου. cf. v. μύρτον.

Κλειτός ὁ Ξενοφάντου. οὗτος ἐπὶ κόμῃ
ἐσκώπτετο. οὐ δὲ Ἰερώνυμόν φασὶ τὸν διδυ-
ριμυμποῖον, ὃς Ξενοφάντου μὲν ἦν υἱός,
περὶ παιδὸς δὲ ἄγαν ἐπτότητο. λάσιον δὲ εἶχε
τὸ σῶμα, ὡς περ οἱ Κένταυροι τὸ τῶν ἴπ-
πων μέρος. κλειτός δὲ ὁ ἐνδοξός. sch. A
Nuh. 347.

κλείω, αἰτιατικῇ, τὸ δοξάζω, καὶ τὸ ἀπο-
κλείω καὶ ἀσφαλλῶ.

Κλειώ ὄνομα κύριον θηλυκόν.

κλέμματα. "καθ' ἡμέραν κλέμματα ποι-
ούμενος" ἀντὶ τοῦ φωράματα προτιθέμενος
τοῖς ἑαυτοῦ θρήμμοισι.

Κλεόβιος ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδῶλων.

Κλεοβουλίνη Λινδία, θυγάτηρ Κλεο-
βούλου τοῦ σοφοῦ, ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους
καὶ τὸ ἀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἰνίγμα
(AP 14 101), οὗ ἡ ἀρχὴ "εἰς ὃ πατὴρ, παῖδες
δὲ δώδεκα, τῶν δὲ ἐκάστῳ παιδὶς τριά-
κοντα."

Κλεόβουλος Εὐαγόρου Λινδίου, εἰς τῶν
ζ' ὀνομαζομένων σοφῶν, φώμη καὶ κύλλει
διαφέρων τῶν κατ' αὐτὸν, μετέσχε τε τῆς ἐν
Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἐγένετο δὲ αὐτῷ θυ-
γάτηρ Κλεοβουλίνη ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων
ποιητρια. οὗτος ἔγραψεν ἄσματα καὶ γρίφους
εἰς ἔπη τρισχλῖα. τῶν δὲ ἀδομένων αὐτοῦ
εὐδοκίμησε τάδε. "ἀμουσία τὸ πλεόν μέρος
ἐν βροτοῖσιν." ἔλεγέ τε τὸν φίλον δεῖν εὐερ-
γετεῖν, ὅπως μᾶλλον ἢ φίλος, τὸν δὲ ἐχθρὸν
φίλον ποιεῖν. "εὐτυχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος,
ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ. τὰς μεταβολὰς τῆς
τύχης γενναίως ἐπίσασο φέρειν." ἐτελευτήσῃ
δὲ γηραιός, ἔτη βιοῦς ὄ. ἀπεφῆναιτο "πάν-
των μέτρον ἄριστον." καὶ Σόλωνι ἐπέσειλεν
οὕτω. "πολλοὶ μὲν τιν εἰσὶν ἑταῖροι καὶ οἶκος
πάντη, φασὶ δ' ἐγὼ ποτανεσάταν ἔσεσθαι
Σόλωνι τὰν Λινδὸν δημοκρατευμέναν, καὶ
ἂ νῆσος πελαγία."

Κλεοδαῖος ὄνομα κύριον.

Κλεόκριτος. οὗτος ἐκωμωδεῖτο ὡς γυ-

ραικίας και κιναιδος και ξένος και δυσγενής και Κυβέλης υίός, ἐπει ἐν τοῖς μυσηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ παρήσαν. ἦν δὲ και τὴν ὕψιν ὀρθισθῶδης. εἶρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναιδῶν ἡ παροιμία. sch. A Av. 877, Ran. 1485.

Κλεόμβροτος ὄνομα κύριον.

Κλεομένης. οὗτός ἐστιν ὁ Πτολεμαίω τῷ φιλοπάτορι ἐπιβουλήν τεκτηνόμενος· ὅς κακῶς μετήλλαξε τὸν βίον, ἀνὴρ γενόμενος και πρὸς τὰς ὀμιλίαις ἐπιδέξιος και πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυῆς και συλλήβδην ἡγεμονικός και βασιλικὸς τῇ φύσει. Polyb. 5 39.

Κλεομήδης Ἀστυπάλαιος Κίκιον τὸν Ἐπιδαύριον ἀπέκτεινεν ἐν τῇ πυγμαίῃ, και ἀφηρημένος τὴν νίκην ἔκφρων ἐγένετο ὑπὸ τῆς λύπης, και ἀνέσχευεν εἰς Ἀστυπάλαιαν. διδασκαλείῳ δὲ ἐπιστάς, ἐν ᾧ παῖδες ἦσαν ζ', ἀνατρέπει τὸν κίονα ὅς τὸν ὄρφρον εἶχεν. ἐμπειρόντος δὲ τοῦ ὄρφρου και πάντας ἀποκτείναντος, καταλιθούμενος ὑπὸ τῶν ἁσῶν κατέφυγεν εἰς ἱερόν, και ἐμβύς εἰς κιβωτὸν και τὸ ἐπίθεμα ἐφελκυσόμενος κάματον τοῖς Ἀστυπάλαιεῦσι παρείχε. τέλος τὰ ξύλα τῆς κιβωτοῦ καταρρήξαντες οὐδένα εὐρον. Pausan. 6 9.

Κλεόνικος ὄνομα κύριον.

Κλεόξενος και Δημόκλειτος ἔγραψαν περὶ πυρῶν· ὧν τὴν πραγματείαν ἐπεξεργάσατο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, ὡς λέγει ἐν τοῖς ἰσορρομμένοις (10 45).

Κλεόπας ὄνομα κύριον.

Κλεοπάτρα.

κλέος δόξα.

Κλεοφῶν Ἀθηναῖος τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀκταίων, Ἀμφιάροσ, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξιμενός, Ἡριγόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Περσὶς, Τῆλεφος.

κλέπτειν, αἰτιατικῆ, τὸ τὰ ἀλλότρια λῦθρα ἀφαιρεῖσθαι, τὸ παραλογίζεσθαι.

κλέπτῃς ὁ τὰ ἀλλότρια ἀφαιρούμενος, παρὰ τὸ κλέπτω τὸ ἐπιθυμῶ. και κλέπτω τὸ παραλογίζομαι. Ὀμηρος (A 132) "μὴ κλέπτε νόμῳ." κλέπτῃς δὲ ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. λέγεται δὲ κλέπτῃς και ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ κλέψας. και αὐθις "κλέπτων ἄρα και ἀφανίζων τὴν ὑπόνοιαν." ὅτι τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἡ κλοπή, εἰ μὴ φωραθεῖς ὁ κλέπτων ὑπῆρχεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (566) "εἴγε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κόσμιόν ἐστι" τὸ κλέπτειν.

κλέπτῃς μὲν οὐχὶ μάλλον, εὐ ἴσως" (A Eq. 1256). παρωδῆται παισίδος Εὐριπίδου (179) "σὲ δ' ἄλλη κεκτῆσεται, σίφρων μὲν οὐχὶ μάλλ γῆς δ' ἴσως."

κλεπτόμενοι ἀπατιόμενοι. "ἐπὶ τῷ δῶρῳ, γνὸς κλέπτῃν ὄντα και ἔξερον τῆς ἐγκειρισμένης πίσεως."

κλέπτον οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης (895) "ὡς δὲ και κλέπτον βλέπει· οἶρὸς ἔξαπατήσειν μ' οἶεται."

κλεψιποτῶ τὸ φειδομένως πίνειν κακῶ τὸν συμπότην. "αὐτῇ γε μὴ ποτοῦσαι και σωφρονοῦσαι."

Κλεψύδρα ἡ πηγὴ, διὰ τὸ ἡ πλημυρεῖν ποτὲ δὲ ἐνδεῖν.

κλεψύδρα ὄργανον ἀστρολογικαὶ ὥροι μετροῦνται. και ὄνομα ἐστὶ δικαστήριον ἡ κλεψύδρα, και ἀγγελικροτάτην ὄπην περὶ τὸν πυθμένα, τῷ δικαστηρίῳ μεσὸν ὕδατος ἐτίθετο ἔλεγον οἱ ῥήτορες. sch. A Ach. 693.

κλεψυδροῦν τὸ δικασθῆναι.

Κλέων ὁ Κλειανέτε ἐπὶ Πύλον ἡ κτηρίαν χρονιζέσης τῆς πολιορκίας ἡ μανιώδης ἀνὴρ, βυροσδέψων παῖς, πολιτεύσατο Νικίῳ τῷ Νικηράτου. ἔργασόμενος ἔργα, ὕπερον εἰς Θράσσαις ἐρατηγὸς πολλὰς προσεκτέσσεις. ἐν Ἀμφιπόλει δὲ γενόμενος Λαυνοῖς ἐπολέμει, Βροσίδου ἐρατηγούτων· οὐ και μυχόμενος ὑπὸ Μυρκετασοῦ βληθείς ἀπέθανε.

Κλεωναὶ ὄνομα τόπου, ἐνθα δὲ ὁ λέων ὦν ἀνείλεν ὁ Ἡρακλῆς.

Κλεωναίου χάρωνος τοῦ λέοντος.

Κλειώνη ὄνομα τόπου περὶ τὴν

Κλεωνίδης ὄνομα κύριον.

Κλεώνυμος. οὗτος ῥίψασπις Ἀριστοφάνης (Pac. 443) "εἴ τις ἐπιθεξιορχεῖν, ἐν ταῖς μάχαις πύσχοι γε οἰῶπερ Κλεώνυμος." και παροιμία "ἡ μου δειλότερος." Ἀριστοφάνης (Νι) "Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν ἰδοῦσαι ἐγένοντο." δειλὸς γὰρ ἦν. ὑπόγυον τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς υἰσχύνῃ τῷ κύτος· μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πτατὴν συμφορὰν ἔχει.

κλήδη.

φῆμη, μαρτεία. καὶ κληθόντι-
αῖ τῶν λόγων παρατηρήσεις.
καλῶ.

η (Hom. ε 64 et 239) ὄνομα δέν-
κληθρον τὸ φυτόν.

τίς ἡ ἄμπελος.

ης ἱστορικός ἔγραψε Ῥωμαίων βα-
αὐτοκράτορας, καὶ πρὸς Ἱερώνυ-
τῶν Ἰσοκρατικῶν σχημάτων, καὶ

ε αἱ δύο διαθῆκαι. τὸ δὲ "ἐὰν
ἀναμέσον τῶν κληρῶν" τὸ διηγε-
ς προσεδρεύειν. Theodoret. in Ps.

νομοῦσα ἡ ἐκκλησία κοινῶς, εἰ-
ἡ κατ' εὐσέβειαν ζῶσα ψυχὴ.

νομῶ τὸ κατεξουσιάζω, τὸ κτε-
σώτων ἐκληρονόμουν οἱ Ῥωμαῖοι
ἄσων σωματίων ὁ πόλεμος" (Theo-
26).

νομῶ. ὅτε σημαίνει τὸ μετέχω
άνω, γενικῆ, ὡς τὸ (Demosth. 19
ίτης γε τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ"
312) "ὅς γε κεκληρονόμηκας τῶν
τοῦ κηδεσῶν." αἰτιατικῆ δέ, ὡς τὸ
νος κληρονομήσετε τὸ ὄρος τὸ ἁγίον
ἰ "οὐκ ἐφθῆ κληρονομήσαι τὸν οὐ-
ντὶ τοῦ ἐδρεῖν καὶ οἰκῆσαι.

ος τόπος, κτήμα.

ος οὐσία, ἡ λαχμός. λέγεται κλη-
τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρε-
κλήρος καὶ ἡ κληρονομία.

ος μέτρον γῆς· ὅθεν καὶ οἱ κλη-
ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ
ς γῆς κατέχοντες. (AR 6 267) "φωσ-
σώτειρ", ἐπὶ Παλλάδος ἔσαθι κλη-
εμι." ὅτι Ἰακώβ τοὺς ἰβ' ἐσχηκῶς

τὸ τῆ Βενιαμὴν ἀρξάμενος ἀριθμεῖν
τὸν Λεὺ δέκατον, τῷ Θεῷ τοῦ-
ἡμυγεν, ἀποδεκατώσας καὶ τὰ τέκνα
α ὅσα ἦν αὐτῷ, κατὰ τὴν ὑπόσχε-
ῖ ἀποδιδράσκειν αὐτόν (Gen. 28 22)
ἴσα ἂν μοι δῶς, δεκάτην ἀποδεκα-
ει." διὰ τοῦτο ἐνδύσας τὸν Λεὺ ζο-
τείας, θυσίας προσήνεγκε τῷ Θεῷ
ἰ. κἀντεῦθεν οἱ μὲν τῆ κατὰ νόμον
καὶ λειτουργίᾳ προσεδρεύοντες Λεὺ-
ηται, οἱ δὲ κατὰ τὴν τῆς Θείας χύ-
νορχίαν κληρικοὶ προσηγορεύθησαν,
εγράφθαι (Deuteron. 10 9, 182) "ἔκ

ἔσει τοῖς Λεὺταῖς κλήρος ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ·
ὁ γὰρ κύριος μερὶς αὐτῶν καὶ κλήρος." κλη-
ρους δὲ ὁ Δαβὶδ τὰς τῶν πραγμάτων μετα-
βολὰς καλεῖ, πλοῦτον καὶ πέναν, δουλείαν
καὶ δεσποτείαν, εἰρήνην καὶ πόλεμον (Ps. 30
16). "ἐν ταῖς χεραῖ σου οἱ κληροί μου."

κλήρος Ἐρμου. σνηθεία ἀρχαία ἔβαλ-
λον οἱ κληροῦντες εἰς ὕδριαν ἐλαίας φύλλον,
ὃ προσηγόρευον Ἐρμῆν, καὶ πρῶτον ἐξήρην
τοῦτο, τιμὴν τῷ Θεῷ ταύτην ὑπομένοντες·
ἐλάγγανε δὲ ὁ μετὰ τὸν Θεόν. Εὐριπίδης ἐν
Αἰδῶ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

κληρουχῆσαντες.

κληρουχοί. κληροῦχοι ἐκαλοῦντο οὖς
Ἀθηναῖοι ἐπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἕς ἐλάμ-
βανον, κλήρους ἐκάσους διανεμοῦντες. οὕτως
Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ (107). Δημο-
σθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν (16)
κληρουχικὰ ἂν λέγοι τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων
εἰς ἑτέραν χώραν ἦντινα δήποτε κατὰ κλη-
ρουχίαν· οὐ γὰρ οἶόν τε τὸν μὴ ἐπιδημῶντα
Ἀθήνησι τριηραρχεῖν. Harp.

κληροῦχον μέτοχον, κεκληρωμένην, κλη-
ρον ἐσχηκῶν· Σοφοκλῆς (Αἰ. 507) "αἰδεσαι
δὲ μητέρα πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον." καὶ
Ἀππιανός (t. 1 p. 30) "Βολοῦσκοι δὲ τοῖς
πταίσμασι τῶν γειτόνων οὐ καταπλαγέντες
ἐσράτεον ἐπὶ Ῥωμαίους, καὶ ἐπολιόρκουν
τοὺς αὐτῶν κληροῦχους."

κληροῦχους γεωργούς.

κληρωτήρια αἱ κληρωτικαὶ ἀρχαί, αἱ
κληρωτίδες. Ἀριστοφάνης (Ecc. 708) "τὰ δὲ
κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; εἰς τὴν ἀγορὰν κα-
ταθήσω," κληρωτίδα· "κῆτα εἴσασα παρ'
Ἀρμόδιω κληρώσω πάντας."

κληῖσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλεῖσαι.
καὶ κληῖδα. οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θου-
κυδίδης.

κληῖσατε ἐμνήσατε.

κληῖσις ἡ πρόσκλησις, πυρωγγεῖα εἰς
κρίσιν. οὕτω Δημοσθένης (23 63).

κλητεῦει εἰς δικαστήριον καλεῖ ἄμα μάρ-
τυσι τῆς παραγγελίας, οὖς κλήτορας ὠνόμα-
ζον. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1218) "ὅτε
τῶν ἐμαντοῦ γ' ἕνεκα χρημάτων ἔλκω σε
κλητεύσοντα," τουτέστι μαρτυρήσοντα ὅτι
καλῶ αὐτόν εἰς δικαστήριον.

κλητήρ ἡ κεκυλεσμένη.

κλητήρ λέγεται ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστή-
ριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν

μάρτυρα. *Λαρισφάνης* Ὅροιαι (1422) "κλητήρ εἰμι νησιωτικός," τουτέστιν ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικασήριον ἄγων. καὶ αὐθις "κλητήρ τ' εἰς ἄγρον ἀποδεδρακῶτι" (A Vesp. 1350).

κλητήρα· (A Vesp. 1446) "προσκαλοῦμαι σ', ὅσας εἶ, πρὸς τοὺς ἀγορανομίαις, βλάβης τῶν φορτίων, κλητήρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί."

κλητήρες μάρτυρες.

κλητήρες καὶ κλητεύειν. κλητήρες οἱ ἄνδρες δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προσκυλοῦνται οἱ δικαζόμενοι τισιν· ἔδει γὰρ παρεῖναι τινος ὡσπερ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως. κλητεύσαι δὲ ἐστὶ τὸ κλητήρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος. λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικασηρίῳ· καὶ ἐστὶν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πίθωνος ἀποσυσίβ. Harp.

κλητόριον ἢ βασιλικὴ τράπεζα.

κληῆτος δόξου.

κλητὸς ὁ κεκλημένος καὶ μὴ αὐθαίρετος ἦκων· "χρωμένους Λακεδαιμονίοις περὶ πολέμου καὶ κλητὸς ὁ θεὸς ἔφη καὶ ἄκλητος ἦξειν, καὶ πολεμοῦσι κατὰ κράτος νίκην ἔσεσθαι." cf. v. ἄκλητος.

κληῆτωρ.

κλίβανος ἢ κάμινος· "ἐστία καὶ κλίβανος ἔοικε γυναικὶ διὰ τὸ δέχεσθαι τὰ πρὸς τὸν βίον εὐχρηστῶ. πυρὸς δὲ εἰσι δεκτικά." Artemid. 2 10.

κλίμα τόπος.

κλιμάζει. *Λείναρχος* "ὅταν οὖν κλιμάζῃ καὶ παύσῃ τοὺς νόμους" ἀντὶ τοῦ παρακλίβη καὶ τρέπῃ. μήποτε δεῖ γράφειν βλιμάζῃ ἀντὶ τοῦ θλίβει καὶ βιάζεται. Harp.

κλίμακες ξύλα ὀρθά· *Διόδωρος* "ἐξῆς δ' ἔκομιζοντο κλίμακες (κάμακες) ὡς παντευχίας πολυτελεῖς ἔχουσαι." καὶ *Ξενοφῶν* (Anab. 4 5 25) "οἱ δὲ ἄνθρωποι κατέβαινον κατὰ κλίμακας εἰς τὰς κατωτέρους οἰκίας."

κλιμακίζειν. μέμνηται *Λείναρχος* ἐν τῇ ὑπὲρ *Διοχίης* συνηγορίᾳ, λέγων "οὗτος κλιμακίζει τοὺς νόμους." ἐστὶν δὲ οἶον πυράγει καὶ διασρέφει, ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος, ἥτις οὕτω ὄργανον βασιανισικὸν διασρέφει τὰ σώματα τῶν βυσιανισμένων. καὶ *Λαρισφάνης* (Ran. 633) "βα-

σάνιζε πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι δήσας ... γητείω νέω" (cf. v. βυσιανίζειν).

κλιμακόεσσαν (Hom. B 729) κλίμακα ἔχουσαν ὑψηλήν.

κλιμαξ ἢ σκάλα.

κλιμαξ καὶ κλιμακισμός πάλωμα ποῖον.

κλίβη τὸ κρυββάτιον.

κλίβη (Hom. Ψ 232) ἐκλίβη.

κλινίς. βῆθριον τι ἢ κλινίς ἐκτεταμένον "φέρ' ἔγκυκλον. τὰπὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος" (A Th. 267). καὶ κλινίδιον ὑποκοριστικῶς.

κλινοκομοῦντα *Διονύσιον*. ζῆτι ἐν τῷ *Δαιτρός*.

κλισία ἢ σκηνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης· "δέξομαι ἐν μυχάτω, κλιση δὲ μοὶ ἐστὶν ἐτοίμη." cf. v. ἐταιρεία.

κλισία ἢ καθέδρα. κλισία τὰ καθέκλιμα κλισιάδες θύραι δίπτυχοι, ἢ σκηνὴ καὶ *Κλισίον* ὄνομα τόπου.

κλίσις ἢ κατ' ἄνδρα κίνησις.

κλίσις ἐπὶ δόρῳ ἐστὶν ἢ ἐπὶ τὰ δεικὰ κλίσις. ἐφ' ἠγίαν κλίσις ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις. ἐπ' ἀσπίδι κλίσις ἐστὶ καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

κλισμός ἢ καθέδρα.

Κλιτόριον πόλις *Ἀρκαδίας*.

κλίτος μέρος πλάγιον. "πεσῖται ἐκ τῶ κλίτους σου" ὁ ψαλμωδὸς φησι (90 7).

κλιτύς τὸ ἀπόκλιμα, καὶ ἢ ἐξοχὴ τῶ ὄρω. καὶ κλιτύες.

Κλίτωρ *Κλίτωρος* ὄνομα κύριον.

κλοιὸς περιτραχήλιος δεσμός. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 175) "ὡς δ' ἰδ' ὁμοίῳ ἐκόνα, παντοίῳ σχήματι φαινομένην, κλων ἔχων πέλας ἤλθε, λέγων *Λεύκωνι* κλιεῖν τῷ κυνὶ καὶ βαίνειν· πεῖθε γὰρ ὡς ὕλων."

Κλονίος ὄνομα κύριον.

κλόνος θύρρυθος, τύραχος· "ταρχὴν δὲ καὶ κλόνον ἐνεποιεῖ τοῖς πράγμασιν οὐκ ἀπὸ μικρῶν ἀφορμῶν ἀνιζόμενα τὰ Γερμανικὰ κινήματα."

κλοπαὶ παραλογισμοί, καὶ κλαπέντες ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθέντες· "οἱ δὲ τὸ ἀκριβὲς μὴ εἰδότες, ἀλλὰ τῇ πρώτῃ κλαπέντες ὅσα ἔτι πλείονας τῶν ὄντων οἰηθέντες τοῖς οἰκίοις διαγγέλλουσι."

κλοπιμαῖτος.

κλοποφορῶ τὸ ἐν κλοπιᾷ φέρω (Gen 31 26).

ιον κῆμα, καὶ κλύδωνα, ἄμι-
θίδης β' (84) "καὶ τὰς κόπας
τες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν." καὶ
ια. καὶ κλυδωνῷ ῥῆμα, καὶ
ι.

κούει· "καὶ πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέ-
ει μῦλλον, τοῖς σοῖς ἄχεσιν κα-
Σοφοκλῆς (Αἰ. 151). καὶ αὐθις
υτάλεινα τήνδ' ὅταν κλύη φά-
ραν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει."

πάκουσον.

ος. οὕτω λέγεται ὁ Ἄδης, ἣ ὅτι
σκαλεῖται εἰς ἑαυτὸν, ἣ ὁ ὑπὸ
νόμος. ἐν ἐπιγράμματι (AP 79)
ιλίκοιο βαρὺ Κλυμένοιο νόημα
λητον θυμὸν ἔθελε λύρα" περὶ
ἰ αὐθις (AP 7189) "ἤδη γὰρ λει-
Κλυμένω πεπόταται καὶ δροσερά
λου Περσεφόνης."

τὸ ἱατρικὸν ἐργαλεῖον· "κλισηρῶ
ὑπεξήγαγε τῆς ἑαυτῆ γαστρὸς τὰ
Artemid. 579).

μνήστω ὄνομα κύριον.
ης ὄνομα κύριον.

ς.

έχνης ὁ Ἡφαιστος ὡς ἐνδοξον
ελευτικὴν, ὡσπερ λέγεται ὁ αὐ-
αλόεις θεός, ὁ χαλκός.

ανθάνω.

νες αἱ βάρχει τοῦ Διονύσου
δόσιν, αἱ κληθεῖσαι ὕστερον μι-
τὸ τῆς μιμησίως-

αι· "κλύεται καὶ συρίττεται,
καὶ λίθοις βύλλεται" (Synes.

κατασπᾶ, ἐπιμερίζει.

ἰ ἣ μίμ τῶν μοιρῶν· τρεῖς γὰρ
ἂ Λύχτιος Ἄτροπος. (AP 7148)
ἐν θνητοῖς ἠδύνατο καὶ μεμιαυῖ
λαθῶ τῶν ἔτερον φονέα." κλώ-
ήθω.

λωνός, τοῦ δένδρου ὁ βλασός. καὶ
κλώνας ἔκοψε.

ς ὄνομα κύριον. Io. 19 25.

ῖω κλέπτω. καὶ κλωπέια ἐξ αὐ-
ωπιτεύω. κλοτοπεύω δέ.

ῖ ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νῆς ἐν κλω-
Eq. 79). ἣ γενικὴ ἀντι δοτικῆς.

ἔ τανος ὁ Ἀριστοφάνης ὡς λησῆς
· λησαὶ γὰρ οἱ Αἰτωλοί.

κλωσήρ ὁ ἄτρακτος, καὶ τὸ νῆμα.

κλώψ κλέπτης· Ξενοφῶν (Anab. 4 6 17)
"εἰσὶ γυμνήτες τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν κλω-
πῶν." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6157) "τόξω
μὲν κλώπας βύλλε, σάου δὲ φίλους."

κναϊόμενον καταπονόμενον.

κναῖω κόπτω.

κνακό· ἐν ἐπιγράμματι (AP 632) "κνα-
κὸν ὑπηγήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον."

κναῦ κόπται, ξέιν· (Herodot. 7 239) "λα-
βῶν δελτίον δίπτυχον ἐκέλευσε τὸν κηρὸν
κναῦ" ἀντι τοῦ ξέιν.

κνάπτω· "πρὸς Ξενοκράτην τὸν φιλό-
σοφον ἐλθὼν τις φιλοσοφῆσαι, μήτε γεωμε-
τρικὴν μήτε ἀστρονομίαν μεμαθηκώς, τῆτον
εἰπεῖν, παρ' ἐμοὶ πόκος οὐ κνάπτεται." cf.
Diog. L. 4 10.

κναφεύς παρὰ τὸ κνω τὸ ξύω· Ὀμη-
ρος (A 639) "ἐπὶ δ' αἶγιον κνή τυρὸν κνήσι
χαλκίῃ." κναφεὺς δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρου
γνάψιν, ἣτις ἐστὶ παρὰ τὸ γανόν τὸ λαμπρόν.
καὶ ἐστὶ τὸ μὲν διὰ τοῦ γ κοινόν, τὸ δὲ διὰ
τοῦ κ Ἄττικόν (sch. A Plut. 166). καὶ Ἀριστο-
φάνης (Eccl. 436) "ἦν παρέχων τοῖς δεομέ-
νοις οἱ κναφεῖς χλαίνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἦλιος
τραπή, πλευρῆτις ἂν ὑμῶν οὐδένα βλάψοι
ποτέ."

κνάφος ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα
ἔχον, δὲ αὐ τοὺς βυσανιζομένους κτείνουσι.
ὅμοιον δὲ ἐστὶ κναφικῶ κτενί.

κνάφος παρὰ Ἡροδότῳ (1 92) ἄκανθα
ἔλκουσαι ἰμάτιοι. ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ κναφεῖς
ἀκανθῶν σωρὸν συσρέμαντες τὰ ἰμάτιοι ἐκνα-
πτον, ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος.

κνεφαῖος σκοτεινός, ἄρατος, ὀρφρία,
ἑωθινή· Ἀριστοφάνης (Ran. 1364) "κνεφαῖος
εἰς ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμην," καὶ "κνε-
φαῖος ἦλθεν" ἀντι τοῦ ὑπὸ σκότον. "ὃ δὲ
διανυστὴς κνεφαῖος καὶ παραφυλάξας τοῖ
ζεύγους τῶν βοῶν ἐπελάβετο" (cf. v. τιμω-
ροῦντος).

κνέφαλον τύλη.

κνέφας σκότος, νύξ. κλίνεται δὲ κνέφα-
τος. "ὃ δὲ διαφεῖς τοὺς ἡγεμόνας ἐκίνει τὴν
πρωτοπορίαν κνέφατος ἄρτι γενομένης" (Po-
lyb. 8 21).

κνέφει σκότει, ἀπὸ τῆς κνέφος εὐθείας.
οὕτως Αἰλιανός.

κνή ἔκοπτε. καὶ Ὀμηρος (A 639) "κνή
τυρὸν."

κνηκίας ὁ λύκος· Βάβριος ἐν τοῖς μυθικοῖς (12211) "ὁ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης τὸν κνηκίαν χάσκοντα λακτίσας φρέγει," τουτέστι τὸν λύκον.

κνηκίς ἡ νεφελοῦθης ζώνη, τὸ μικρὸν νέφος· "οὐδέ ποθι κνηκίς ὑπεφαίνετο, πέπτατο δ' αἰθήρ."

κνήμη τὸ κοῖλον τοῦ σκέλους.

κνημίς τὸ ὑπόδημα.

κνημοὶ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν· (AP 6 255) "ὄππότε μιν κνημούς τε κατὰ λασίους τε χαράδρους."

κνησεύοντα (Plat. Gorg. p. 494 C) ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κῆσθαι.

κνησφείην, κνήσμα καὶ κνησμονή καὶ κνησιμός, ἐκ τοῦ κνήθω.

κνήσις μάχαιρα· Ὀμηρος (A 640) "κνήστι χαλκίῃ," καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 305) "καὶ τὰν ἐχθάλκιστον ἐύγραπτόν τε κρεάγραν καὶ κνήσιν."

κνησιῶντες τὰς ἀκούς ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες ἀκούειν.

κνήφην λογιώδη συνέβη γενέσθαι ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξί. cf. v. Ἀφροδίτη. κνίδη βοτάνη. καὶ κνίδειος καρπὸς τῆς κνίδης.

κνίζων λυπῶν, ἡ τέμνων, παρὰ τὸ κνῶ τὸ κόπτω. κνῶ κνήθω καὶ κνίζω, τὸ ἐξ ἐπιπολῆς καὶ ἰσχυρῶς ξύω. (A Ran. 1209) "οὐ κατ' ἔπος γέ σε κνίσω τὸ ἔημ' ἔκασον, ἀλλὰ ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ." (AP 6 238) "ἀλλ' ἀρότρῳ βραχύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσων."

κνίζων (Apos 7 14) Ἀπόλλωνος ἐρευνητῶν, Θεοδοσίων. χαράσσων, Σόμμαχος ἔχων ἢ συλλέγων.

κνίσα ἡ ἀναθυμίασις τῶν θνομένων τοῖς εἰδώλοις. καὶ κνισάριον τὸ μικρὸν λίπος. καὶ κνίσησιν ἀναθυμιάσεσιν.

κνίσης λίπος, ἀναθυμιάσεως· "τῆς δὲ κνίσης διαδοσίμου γενομένης καὶ προσπεσέσης ἤτησε τοῦ κρέως."

κνίσματα σπαράγματα· (AP 7 219) "καὶ τὰ ποθεύτων κνίσματα καὶ μύσην λύχρον ἀπειπαμένη."

κνίψ ζωόφιον. ἡ γενικὴ τῆ κνίπιδος μετέστη εἰς ἐδθεῖαν, καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγον δαπινῶντα.

κνυζηθμός ἡ τῶν κνῶν ὑλακὴ ὀδυρτικὴ, ἡ ἀσαφὴς τῶν κνῶν βοή. cf. sch. Hom. π 163.

κνυζημάτων παρὰ Ἡροδότου τέσι τῶν γοειρῶν ἀποφθεγμάτων.

κνυζόμενον εἶνοντα, μεταφορῶν σκυλάκων. "ὁ δὲ κύνας ἐκ τῆ ἀπεξήρτα, ὡσεὶ τοὺς φύλακας καὶ αὐτῶν μὴ καθεύδειν." καὶ αὐθις τε οἱ κύνες ἀγχοῦ τῆς ὕλης γενόμε κνυζῶ ἀπὸ τοῦ κόνυζα κοινῶ ἔνθεν καὶ κνυζηθμός, ὡς μιν κῶ κνυζώσω (Hom. v 401) ἀπρεπὶ κνῦμα ὁ ἡρμαῖος κνησμός· ("ὑποδομένη ἤκουσά τοι τὸ κνῦμα δακτύλων."

κνώδαλον ζῶον μικρὸν, θηρὶ μὲν τὸ θαλάσσιον, ποτὲ δὲ καὶ τὸ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 101) "ἔξίφη κνωδάλων λαμμητόμα."

κνώδαλον τὸ ἐν τῇ ἀλλ' κινῶ κινώπετον δὲ τὸ χειραῖον, τὸ ἐ κινούμενον ἐρπετόν.

κνώδοντος τῆς ἀκμῆς τοῦ ξοξείας εἰς τὸ καίνειν. ἀπὸ δὲ τοῦ ξίφος δηλοῖ. "πῶς σ' ὑποσπάσω καὶ αἰόλου κνώδοντος, ὃ τάλας, ὑφ' ἧρ' ἐξέπνευσας;" (S Ai. 1024).

κνώμενος γαργαλιζόμενος.

Κνώσσιος ὄνομα κύριον, καὶ Κνωσσὸς γὰρ πόλις ἐν τῇ Κρήτῃ κνώσσουσαν κοιμημένην· ἐν ματι (AP 5 294) "τὴν φύλακα κνώσκοντον." cf. v. Λούκουλλος.

κοάλεμοι παρὰ Ἀριστοφάνει κοοῦντες καὶ νοοῦντες (sch. A Eq. 1) κοάλεμος ματαιόφρων· κοαισθάνεσθαι, καὶ ὁ ἡλίθιος καὶ ἀνλεμος. ἐγκτεται τῇ λέξει τὸ ἡλέμα τὸ μάταιον, καὶ τὸ κοεῖν, ὃ ἐξε νο ἀνόητος καὶ μάτην νοῶν κοάλεμ (A Eq. 198).

κοβαλεία. οὕτως ἐλέγετο ἡ περὶ μετὰ ἀπάτης παιδιὰ, καὶ κόβαλο χρωόμενος. εἰσὶ δὲ συνώνυμον τῷ β Φιλόχορος β' Ἀτθίδος "οὐ γὰρ, ἀγροισί, βωμολόγον τινα καὶ κόβαλο νομισέον τὸν Διόνυσον." Ἀριστοτέλης β' (immo 8 14) ζῶον ἰσορίας τὸν ἀκόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα ἀντιἀλίσκεσθαι. Harp.

κοβαλεῖειν τὸ μεταστρέφειν (φέρειν) τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὁ

ος ἀνελεύθερος, πανούργος. ὁ λη-
τῆς κοπίδος, ἢ ὁ κακότιχος· κό-
βει τὰ κακά. καὶ κοβαλεία ἡ
ἡροῦ ἀνθρώπου κολακεία. cf. v.

κογχύλη, ὅθεν ἡ πορφύρα.
ν τὸ ἐλάχισον λέγουσι, καὶ κόγχησ
οὐδενὸς ἄξιον. καὶ κόγχην διε-
τῶν ῥηδῶς τι ποιοῦντων, οἶον
εἰ τόδε τῷ κόγχην διελεῖν."

λη. ὅτι ὡσπερ τῶν πτηνῶν καὶ
οἱ γῦπες καὶ οἱ κύνες πόρρωθεν
ἀντιλαμβάνονται διὰ τὴν δλο-
ἄερος δύναμιν, οὕτω καὶ τῶν ἐνό-
τῶν τὸ εἶναι καὶ ἐν ὕδατι τὴν δύνα-
μιν, πόρρωθεν τῶν ὁσμῶν οἱ ἰχθύες
ἰσθύνονται. καὶ αἱ κογχύλαι γῦν, ὅσιν
αἱ, φαίνονται δελφίτι ἐφεπόμεναι.
οἱ κροκόδειλοι, τῶν κρεῶν ὑπὲρ
κειαν τῷ ὕδατος κρεμμυμένων, ἐφέ-
τοις. Philop. in 2 de anima, M III b.
λε χοῖνιξ, πυρομίαι ἐπὶ τῶν μέ-
νους κερρημένων. cf. v. κωδαλῆχος.
ἡ ἰον κυμινευτικόν.

ἰντης (Matth. 5 26) τὸ πᾶν, ἢ λε-

ἄτος Ῥωμαῖος ἱστορικὸς ἔγραψεν
κτιψ ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις
ἰφὴν δὲ χιλιετηρίδα, καὶ περιέχει
ὡς Ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τῷ Μα-
Καίσαρος.

ἰδης ὁ Σόλων ἐκέλετο πατρωνν-

ἰτης ἄρτος. cf. Athen. p. 114.

οἱ ἔθνικόν.

ομήνη ὄνομα τόπον.

ἰνος ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον.
ἰνης (Av. 991) "τίς ὁ κόθορος τῆς
ν τί ὑποδησάμενος πάρε;

ἐκαλεῖτο Θηραμένης Ἀθηναῖος ῥή-
ητής Προδίκου τῷ Κείν. εἴρηται δὲ
εφομένους συνεχῶς· ἔτος γὰρ καὶ
ἔσπευθε καὶ τῷ πλήθει. ὅτι ὁ κό-
θροσ καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑπο-
κίπτει. sch. A Ran. 546.

ρος ὁ κρύπτων.

ἰκίδης ὄνομα κύριον. sch. A
B.

οἱ. A Ach. 766.

ἰωρ· "τὴν τοῦ κοιμισῶρος διέπων

ἀρχὴν, ἣν οἶμαι ἀπὸ τῆ ἀναζητεῖν ὡςτε λελέ-
χθαι παρὰ Ῥωμαίοις" (Menand. p. 390 Nieb.).

κοίας ὁ ερογγύλος λίθος.

κοικύλλεις περιβλέπη, ἢ κακοτεχνεῖς.
(A Theom. 859) "τί μὲν σὺ κυρκανῶς, ἢ τί κοι-
κύλλεις ἔχων;" περιττὸν τὸ ἔχων ἄπτικῶς.

κοῖλα τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ
οἶον ἐπὶ τῆ προσώπῃ. μήλα.

κοιλιάδα κλαυθμῶνος τὸν τόπον λέγει
ἐν ᾧ φανεῖς ἄγγελος τὴν τῆ λαῶ ἠλεγξε πυ-
ρανομίαν καὶ εἰς κλαυθμὸν τὸ πλήθος ἐκί-
νησε. κυρίως δὲ καὶ ἀληθῶς ὁ παρῶν βλος.
Theodoret. in Ps. 83 7.

κοιλιάδα σκηνῶν τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν
χώραν, ὡς ἔρημον γεγενημένην καὶ ποιμνικ-
κὰς τηρικᾶτα σκηναὺς δεξαμένην. Theodoret.
in Ps. 59 8.

κοιλίας τὸ πλήθος, ἢ τὸ βιάθος.

κοιλίμβολον καλεῖται, ἐπειδὴν ἡ δισο-
μος διφαλαγγία τὰ μὲν ἐπόμενα κέρατα συ-
νάψη, τὰ δὲ ἠγούμενα διασῆση.

κοιλία.

κοῖλον βαθύ· "οὕτω δὲ ἦν ἄρα μέτριος
καὶ λιπὸς ὡς μηδὲ κοῖλον ἔργυρον εἰς πλη-
θος κεκτῆσθαι." cf. v. Παῦπερ.

κοιλόσυστρος ὁ χωλός (an κολοσυστρος ὁ
ὄχλος).

κοῖλον κρατήρος τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ
κοῖλα ἔτις ἐκάλων ἐκ μεταφορᾶς· ὅθεν καὶ
τὰ ἐν τῇ Αἴτη κοιλώματα κρατήρες καλῶν-
ται. Σοφοκλῆς (OC 1593) "κοῖλα πέλας κρα-
τήρος."

κοιλῶπις βαθεῖα· (AP 6 219) "ἴδρις
ἀνὴρ κοιλῶπιν ὀρειάδα δύσατο πέτρων."

κοιμίσαι τὸν λύχνον Νικοφῶν Παν-
δώρη. καὶ κοιμίσαι ἐπὶ θανάτῃ· Σοφοκλῆς
(Ai. 832) "πομπαιὸν Ἐρμῆν χθόνιον εὐ με
κοιμίσαι," καὶ Ὀμηρος (A 241) "κοιμήσατο
χάλκεον ὕπνον."

κοιμῶ τὸ ὑπνῶ, κοιμίζω δὲ τὸ κατα-
παύω.

κοινὰ τὰ τῶν φίλων. Τίμαιος φησιν α
ἐν τῷ θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγά-
λην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας
ἀνέπειθε τὸς ταύτην κατοικῆντας ἀδιανέμητα
κεκτῆσθαι. κέρρηται τῇ πυρομίαι Μένανδρος
Ἀδελφοῖς. (Lukian. or. 7 p. 245) "ἔ δῆπε τὰ
χρήματα λέγει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆ νῆ
καὶ τῆς φρονήσεως κοινωνίαν."

κοινὰ τὰ τῶν φίλων. φασὶν ὅτι τὸς b

προσιόντας Πυθαγόρα μαθητὰς ἐπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς ἐσίας ποιῆσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία.

κοιναί ἔννοιαι. ὅτι εἴ ποτε ἡ διάνοια συλλογίζεται περὶ τῶν νοητῶν, ἀλλ' ἐ καθ' αὐτὴν ἀλλὰ τῷ νῷ συμπλακεῖσα, ὡπερ καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν συλλογίζεται συμπλακεῖσα τῇ φαντασίᾳ. τότε τοῖνον τῷ νῷ εἰ μὴ μετέχομεν οἱ πολλοί, ἀλλ' ἔχρη τινὰ καὶ ἰνδάλματα διαβέβηκεν εἰς ἡμῶς. ταῦτα δὲ εἰσιν αἱ κοιναί ἔννοιαι, αἱ διὰ πάντων χωρῆσαι ἰνδάλματα τῷ νῷ εἰσιν ἐναργῶς. διὸ καὶ ἀρχὴν ἐπισήμης τὸν νῶν καλεῖσιν, ὅτι τινὲ τὰ νοητὰ γινώσκουσιν. ὅτι ἡ λογικὴ ψυχὴ συνεισμιμένως ἔχει τὰς λόγους τῶν πραγμάτων ἐν ἑαυτῇ, διὰ δὲ τὸ καταδεσθῆναι ἐν τῇ ὕλη ὅλον ἐγκατεχώσθησαν ὡς ὁ ἐν τῇ τέφρᾳ κρυπτόμενος σπινθήρ. ὡπερ ἔν ὅταν τις μικρὸν τὴν τέφρᾳ δροῦξῃ, ὁ σπινθήρ ἐκθὺς ἀναλάμπει καὶ ἐξ ὁ διορύξας τὸν σπινθήρα ἐποίησε, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ δόξα ἐρεθίζομένη ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως προβάλλει τὰς λόγους τῶν ὄντων. οὕτω καὶ τοὺς διδασκάλους φασὶ μὴ τὴν γνώσιν ἡμῶν ἐντιθέναι ἀλλὰ τὴν ἐνοῦσαν ἡμῶν καὶ ὅλον κρυπτόμενην ἐκφαίνειν. καὶ ταῦτα εἰσιν αἱ κοιναί ἔννοιαι, τὰ τῷ νῷ ἀποσκιάζονται. πᾶν γὰρ ὅπερ ἴσμεν κρείττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ταῦτα κατὰ κοινὴν ἔννοιαν ἴσμεν· ἢ δὲ δελεῶς δεῖται εἰς τὸ γνωσθῆναι, τῶν τῶν συμπεράσματα χωρὶς ἀποδείξεως ἔργον ἐστὶ τῆς δόξης εἰδέναι. Philopon. in 1 de anima, A 1b et 2a.

κοινεῖον (Artemid. 1 80) πορνεῖον.

κοινοδημεί τὸ δημόσιον.

κοινοδήμιον τὸ τῷ δήμῳ κοινόν.

κοινοῖ (Matth. 15 11) μιαινοί.

κοινολεχῆς (S. El. 97) ὁ μοιχός.

κοινολογία ἡ κοινὴ διάλεκτος. κοινῇ δὲ ἀντὶ τῷ ἀνθρωπίνῃ, μεγάλῃ καὶ θαυμαστοῇ (A Thesim. 186) "ἐγὼ δὲ κοινῇ συμφορᾷ πεπληγμένος."

κοινολογῶ δοτικῇ.

a κοινόν τὸ ἀκύθαρον, ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλὸν τῶν λοιπῶν.

b κοινὸν δὲ τετραχῶς λέγεται, ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διααιρετόν, ὡς ἡ κληροθεμένη γῆ, ἢ τὸ ἀδιαίρετως ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον, ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον, ὡς ἐν θεάτρῳ τόπος ἢ ἐν βαλανεῖῳ, ἢ τὸ ἀδιαίρετως εἰς κοινῇ

καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον, ὡς ἡ φωνὴ τῷ κήρυκος. κοινὰ δὲ καὶ ἀμέριστά εἰσιν ὁ πατὴρ ὁ υἱὸς καὶ τὸ ὕγιον πνεῦμα, αἱ τε γραφαὶ καὶ αἱ ὑπερκόσμιαι δυνάμεις, ἡλιὸς τε καὶ σελήνη καὶ πᾶς ὁ τῶν ἀσέρον χορὸς καὶ αὐτὸς ὁ ἀῆρ κοινὰ καὶ ἀμέριστα ὅλα διόλε. γῆ δὲ καὶ ὕδωρ, χρυσός τε καὶ ἄργυρος καὶ πᾶσα ἡ μεταλλικὴ φύσις καὶ θροτομικὴ ὕλη κοινὰ μὲν εἰσιν, ἀλλ' ὅμως μεριστὰ γέγονε τῇ τῆς πλεονεξίας ὀρέξει. παρθενία δὲ καὶ ἀγαμία καὶ ἱεροσύνη καὶ τὰ λοιπὰ τῷ θεῷ τοιςτότροπον χαρίσματα ὅτι κοινὰ ἔν' αὐτῷ μεριστὰ· ἐ γὰρ εἰσι τῷ μέρει τῶν κοινῶν ἢ τῶν μεριστῶν. Io. Damasc. t. 1 p. 66.

κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν. τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοτο αἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὰς φράτορας καὶ γενήτας, τὸ δὲ ληξιαρχικόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοτο οἱ ἐκ τῶν δήμων ἐγγραφόμενοι. Hagr.

κοινὸς Ἑρμῆς. φασὶν ὅτι κλεπίστους γενόμενος ὁ Ἑρμῆς κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φώρια, καὶ τοῖς κατὰ μόνας κλέπτουσιν ἐναγκασ εἶναι πρὸς τὰς κοινὰς διανέμεισθαι. οἱ δὲ ὅτι τὸν λόγον ἔχων κοινωτικὸν ὁ Ἑρμῆς ἐποίησε πάντα δι' αὐτῶν.

Κόιντος ὄνομα κύριον.

κοινῶνας κοινῶνός· Ξενοφῶν (Cyr. 1 5 35) "ἀκροθίνι τοῖς θεοῖς καὶ τιμῆς ἰ Κῆρος ἐκέλευσεν ἐξελεῖν, ὡπερ κοινῶνας ἐμίξετο τῶν καταπεπραγμένων." καὶ αὐτὸς "τὴν κεφαλὴν αὐτῷ ἄξειν, καὶ ὅσοι κοινῶνας αὐτῷ τῆς φυγῆς ἐγένοντο."

κοινωτικόν. Δημοσθένης ἐν τῷ πρῶτῳ τῶν συμμοριῶν (16) κοινωτικὸς λέγει τῆς μὲν τῶν ἀνέμητον ἐσίουν νέμοντας ἀδελφῶν, ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λειτουργεῖν, οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἓνα τριεταρτῶν ἐκ ἐξήρασαν· τύχα δ' ἔν καὶ περὶ τῶν ἐσίουν κοινῶνιαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ τινος ἄλλου, ὧν ἕκαστος ἐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς ἐσίας. Hagr.

κοινωφελῆς ὁ πάντας ὠφελῶν.

κοιούλης ὁ ἱερέυς.

Κοῖος ὁ πατὴρ Ἀθηῶν, παρὰ τὸ κοῖ, ὃ ἐστὶ νοεῖν καὶ συνίεναι· ἦρ' ὡν ὁ συνετός· κοίρανος βασιλεὺς, ἄρχων.

Κοισύρα γυνὴ Ἀθηναίων εὐγενῆς καὶ πλοσία, μήτηρ Μεγακλῆος (sch. A Ach. 66) "ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος." Ἀλκυωνίδης

αμετή, ἥτις ἐπὶ βλακείᾳ διαβεβήτο. καὶ τοιοῦθ' αἰ κοσμεῖται, ἢ τὰ τῆς Κοιούρας φρονεῖ.

κοίτη. καὶ κοιταῖος ὁ κατὰ τὴν ὥραν τῆς κοίτης ἐρχόμενος. "ὁ δὲ παρήγγειλεν ἐρῆσθαι κοιταίους."

κοῖτις ἢ μικρὰ κίση, ἀττικῶς· τὴν γὰρ κίσην κοῖτιν λέγουσιν. ἔσι δὲ ἐν αἷς κοιταζόμεναι αἱ γυναῖκες ἀπετίθεντο τὰ χρυσία.

κοῖτος κοίμημα.

κοιτῶν κοιτῶνος.

Κοκκιανὸς ὁ Δίων ὄνομα κύριον. cf. v. Δίων.

Κόκκος ῥήτωρ Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἰσοκράτους, λόγους ῥητορικούς.

κόκκω ἀττικῶς ἀντὶ τῆ ταχύ.

κοκκύαι αἱ πρόγονοι. "ἀφ' ἡμέων κοκκύησι καθημένη ἀρχαίησι."

κοκκύζω φωνῶ.

κοκκύμηλα εἶδος ὀπωρῶν, τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα βερίκοκκα.

κόκκωξ εἶδος ὀρνέθ, ὁ παρ' ἡμῖν κῆκκος.

κοκκύσω σύνθημα δώσω. sch. A. Ran. 1427.

Κόκκης. cf. v. ἔξεκόπη.

κόλα ἢ γαστήρ. ταῖς κόλαις.

κόλαβος ὁ μικρὸς ψωμός.

κολαβρισθεῖη χλευασθεῖη, ἐκτιναχθεῖη, ἀτιμασθεῖη· κόλαβρος γὰρ ὁ μικρὸς ρῆφος. ἀντὶ τῆ ἐθενὸς λόγῳ ἄξιος νομισθεῖη.

κολάζω αἰγιατικῆ.

Κολαινὶς ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος, ἀπὸ Κολαῖν τῆ κτίσαντος τὸ ἱερόν, ἢ διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. ἔσι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέθ κολαινὶς. sch. A. An. 873.

κολακεία ἢ ἀπάτη.

κολακεύω αἰτιατικῆ.

κόλαξ ἀπατεῶν.

κολεόπτερον εἶδος ζουφίθ πιτηθ, παρὰ τὸ ὡς ἐν κελῶ τὰ πτερά συνέχειν τῷ ἐλύτρω.

κολεός ἢ ξιφοθήκη.

κολετρῶσι κατὰ τῆ κόλον τύπτουσιν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (552) "τὸν δεῖλαιον κολετρῶσ' αἰεί." ἢ καταπατεῖσιν, ἀπὸ τῶν τὰς ἔλαιας καταπατέωντων. οἱ δὲ τὸ ἐνάλλεσθαι εἶναι κοιλία.

κολλάβης τὰς ἄρτας τὰς ἐοικότας τὴν πλάσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κισύρας. οἱ δὲ εἶδος πλακῆντος τετραγώνῃ ἢ ἄρτε μικρῆ, παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι· κόλλα-

βοι γὰρ τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια. sch. A. Ran. 510.

κόλλιξ ὁ ἄρτος· ὅθεν καὶ κολλήριον ἐπὶ τῆ κολλάβῃ. καὶ πληθυντικῶς κόλικες, ἄρσενικῶς, παρὰ Ἀριστοφάνει (Ran. 584), ἄρτοι.

κολλήρια τὰ κολοβάς ἔχοντα τὰς ἄρας. τῶτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄρτων καὶ ἐπὶ ἰατρικῶν φαρμάκων λέγεται.

κόλλοψ ἢ χορδή. καὶ κόλλοπας.

κολλυβιστῆς τραπεζίτης.

κόλλυβον εἶδος νομίσματος.

κολλύρα εἶδος ἄρτε. ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος, ὃν τοῖς παιδίοις δίδουσιν. ἢ εἶδος πλακῆντος. καὶ κολλυρίζω τὸ τὰς λαλάγγας τηγανίζω. καὶ ἐπιχωρίως κολλήρια τὰ λαλάγγια.

Κολλυτεύς παρὰ Ἀσκιανῶ εἰς τὸ Τίμων ἢ Μισάνθρωπος (30). Κολλυτὸς δὲ δῆμος τῆς Ἀθηίδος.

κολλῶμαι ὁστικῆ.

κολλώμενος.

κολοβόν τὸ ἐλλείπον. καὶ κολοβός ὁ σιμός.

κολοβόρριον (Levit. 21 18) ὁ μικρόρριον. καὶ κολοβώματα.

κολοιόπτερα ζῶα ὁ κύνθαρος καὶ ἡ μηλολόνη καὶ εἴ τι ἄλλο. cf. v. κολεόπτερον.

κολοιός ποτὶ κολοιδὸν ἰζάνει· φιλάλληλον γὰρ τὸ ζῶον καὶ συναγελασικόν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλῶντων.

κολοιός ὀνόματα ὀρνέθων μικρῶν.

κολοκτρῶν γένος τι Περσικὸν ἀτελέβοις ὁμοιὸν ἔσι. sch. A. Ran. 963.

κολόκυμα τὸ κωφὸν κῆμα καὶ μὴ ἐπιχαλάζον· "ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν" Ἀριστοφάνης (Eq. 689).

κολοκύντη μαρική. καὶ παροιμία "κολοκύντης ὄγιερος."

κόλον κενόν, μάταιον, κολοβόν· Ὀμηρος (Π 117) "πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον ὄρνυ." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 255) "τοῦτο τὸ δίπηχυν κόλον κέρως σὺμβρακιάτης βουμολγὸς ταύρου κλάσσειν ἀτιμαγέλα."

Κολοσσαεῖς οἱ Ῥόδιοι, οἵτινες ἀνέστησαν ἐν τῇ νήσῳ χαλκῶν ἀνδριάντα τῆ ἡλίου, ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν κολοσσόν, ἐπὶ Σελεύκῃ τῆ Νικάνορος υἱῆ, διαδόχῃ Ἀλεξάνδρου τῆ Μικεδόνος. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 171) "αὐτῷ σοι πρὸς Ὀλυμπον ἐμακύναντο κολοσσὸν τόνδε Ῥόδιε γαέται δωριδος, ἀέλιε,

προσιόντας Πυθαγόρα μαθητὰς ἐπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς ἐσίας ποιῆσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία.

κοιναί ἔννοιαι. ὅτι εἴ ποτε ἡ διάνοια συλλογίζεται περὶ τῶν νοητῶν, ἀλλ' ἐκαστὸς αὐτὴν ἀλλὰ τῷ νῦν συμπληκείσα, ὡπερ καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν συλλογίζεται συμπληκείσα τῇ φαντασίᾳ. τότε τοίνυν τῷ νῦν εἰ μὴ μετέχομεν οἱ πολλοί, ἀλλ' ἕστη τιμὴ καὶ ἰνδάλματα διαβέβηκεν εἰς ἡμῶς. ταῦτα δὲ εἰσιν αἱ κοιναί ἔννοιαι, αἱ διὰ πάντων χωρῆσαι ἰνδάλματα τῷ νῦν εἰσὶν ἐναργῶς. διὸ καὶ ἀρχὴν ἐπισήμης τὸν νῦν καλεῖσιν, ὡς τινὲς τὰ νοητὰ γινώσκουσιν. ὅτι ἡ λογικὴ ψυχὴ συνεισισαμένης ἔχει τὰς λόγους τῶν πραγμάτων ἐν ἑαυτῇ, διὰ δὲ τὸ καταδεσνέσθαι ἐν τῇ ὕλῃ οἷον ἐγκατεχώσθησαν ὡς ὁ ἐν τῇ τέφρῃ κρυπτόμενος σπινθήρ. ὡπερ ἔν ὅταν τις μικρὸν τὴν τέφρην δροῦξῃ, ὁ σπινθήρ ἐκείνος ἀναλάμπει καὶ ἔξ ὃ διορούξας τὸν σπινθήρα ἐποίησε, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ δόξα ἐρεθίζομένη ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως προβάλλει τὰς λόγους τῶν ὄντων. οὕτω καὶ τοὺς διδασκάλους φασὶ μὴ τὴν γνῶσιν ἡμῶν ἐντιθέναι ἀλλὰ τὴν ἐνοῦσαν ἡμῶν καὶ οἷον κρυπτόμενην ἐκφαίνειν. καὶ ταῦτα εἰσιν αἱ κοιναί ἔννοιαι, τὰ τῷ νῦν ἀποσκιῶσιν. πᾶν γὰρ ὅπερ ἴσμεν κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ταῦτα κατὰ κοινὴν ἔννοιαν ἴσμεν· ἢ δὲ δεξιῶς δεῖται εἰς τὸ γνωσθῆναι, τῶν τῶν συμπεράσματα χωρὶς ἀποδείξεως ἔργον ἐστὶ τῆς δόξης εἰδέναι. Philopon. in 1 de anima, A 1h et 2a.

κοινεῖον (Artemid. 1 80) πορνεῖον.

κοινοδημίε τὸ δημόσιον.

κοινοδήμιον τὸ τῷ δήμῳ κοινόν.

κοινοῖ (Matth. 15 11) μιᾶναι.

κοινολεχῆς (S El. 97) ὁ μοιχός.

κοινολογία ἡ κοινὴ διάλεκτος. κοινῇ δὲ ἀντὶ τῆ ἀνθρωπίνῃ, μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ (A Thesm. 186) "ἐγὼ δὲ κοινῇ συμφορᾷ πεπληγμένος."

κοινολογῶ δοτικῇ.

a κοινόν τὸ ἀκάθαρτον, ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλὸν τῶν λοιπῶν.

b κοινὸν δὲ τετραχῶς λέγεται, ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διαφερόν, ὡς ἡ κληροθεμένη γῆ, ἢ τὸ ἀδιαίρετως ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον, ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον, ὡς ἐν θεάτρῳ τόπος ἢ ἐν βαλανείῳ, ἢ τὸ ἀδιαίρετως εἰς κοινὴν

καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμε. φωνῇ τῷ κήρυκος. κοινὰ δὲ καὶ αἰσιν ὁ πατὴρ ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἄγιον αἱ τε γραφαὶ καὶ αἱ ὑπερκόσμια· ἡλιὸς τε καὶ σελήνη καὶ πᾶς ὁ τῷ χορὸς καὶ αὐτὸς ὁ ἀῆρ κοινὰ καὶ ὅλα διύλα. γῆ δὲ καὶ ὕδωρ, χρυσὸς ἄργυρος καὶ πᾶσα ἡ μεταλλικὴ ἢ θρυστομικὴ ὕλη κοινὰ μὲν εἰσιν, ἢ μεριστὰ γέγονε τῇ τῆς πλεονεξίας ὀριθενία δὲ καὶ ἀγαμία καὶ ἱερωσύν. λοιπὰ τῆ θεῶ τοιωτότροπα χαρίσιν κοινὰ ἔτ' ἀδ' μεριστὰ· ἐ γὰρ εἰσι τῶν κοινῶν ἢ τῶν μεριστῶν. Io. t. 1 p. 66.

κοινὸν γραμματεῖον καὶ λυκόν. τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεργῶ εἰσαγόμενοι εἰς τὰς φράσας καὶ τὸ δὲ ληξιαρχικόν, εἰς ὃ ἐνεργῶν τὰς δημῶς ἐγγραφόμενοι. Hagr.

κοινὸς Ἑρμῆς. φασὶν ὅτι κλινομένης ὁ Ἑρμῆς κατέδειξε κοινὰ φώρια, καὶ τοῖς κατὰ μόνας κλέπτ. ναγκῆς εἶναι πρὸς τὰς κοινὰς διασολὰς δὲ ὅτι τὸν λόγον ἔχων κοινωρικὸς μῆς ἐποίησε πάντα δι' αὐτῶ.

Κόιντος ὄνομα κύριον.

κοινωνίας κοινωνός· Ξενοφῶν 5 35) "ἀκροθίνι τοῖς θεοῖς καὶ Κῦρος ἐκλευσεν ἐξελείν, ὡπερ κοινωμιζέτο τῶν καταπεπραγμένων." καὶ "τὴν κεφαλὴν αὐτῶ ἄξειν, καὶ ὅσοι αὐτῷ τῆς φυγῆς ἐγένοντο."

κοινωνικόν. Δημοσθένης ἐν τῶν συμμοριῶν (16) κοινωνικὰς λέγει μὲν τὰς ἀνέμητον ἐσίου νέμοντας· ὡν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λειτουργεῖν κληρονόμοι τῶν ἐκείνου κατ' ἕνα τρεῖς ἐκ ἐξήκων· τύχα δ' ἔν καὶ περὶ τῶν ἐσίου κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορικὸς ἄλλοι, ὡν ἕκαστος ἐκ εἶχε τὸ ὅλον τῆς κοινῆς ἐσίας. Hagr.

κοινωνοφελῆς ὁ πάντας ὠφελῶν κοινούλης ὁ ἱερέυς.

Κοῖος ὁ πατὴρ Ἀθητῆς, παρὰ τὸ ἔξι νοεῖν καὶ συνείναι· ἦρ' ἔν ὁ σὺν κοίρωνος βασιλεύς, ἄρχων.

Κοισύρα γυνὴ Ἀθηναίων ἰσχυρὰ πλοσία, μήτηρ Μεγακλῆος (sch. A Ae) "ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος." Ἄλλοι

ἦτις ἐπὶ βλακείᾳ διαβεβήητο. καὶ ἴται κοσμεῖται, ἢ τὰ τῆς Κοισύρας

ἠ. καὶ κοιταῖος ὁ κατὰ τὴν ὥραν ἡς ἐρχόμενος. "ὁ δὲ παρήγγειλεν ἐροῖταιίους."

ἰς ἢ μικρὰ κρίση, ἀττικῶς· τὴν γὰρ ἴται λέγουσιν. ἔσι δὲ ἐν αἷς κοιταζό-
γυναίκες ἀπειθῆντο τὰ χρυσία.

ος κοιμημα-

ὦν κοιτῶνος.

ειανὸς ὁ Δίων ὄνομα κύριον. cf. v.

ρος ῥήτωρ Ἀθηναῖος, μυθητῆς Ἰσο-
λόγος ῥητορικός.

v ἀττικῶς ἀντὶ τῆ ταχύ.

ύαι αἱ πρόγονοι. "ἀφ' ὑμέων κο-
θμημένη ἀρχαίησι."

ύζω φωνῶ.

ύμηλι εἶδος ὀπωρῶν, τὰ. παρ'
ύμενα βερίκοκκα.

vῆ εἶδος ὀρνέω, ὁ παρ' ἡμῖν κῆκκος.

ύσω σύνθημα δώσω. sch. A Ran.

λης. cf. v. ἔξεκόπη.

ἢ γαστήρ. ταῖς κόλαις.

βος ὁ μικρὸς ψωμός.

βρισθεῖη χλευσθεῖη, ἐκτινα-
τιμασθεῖη· κόλαβρος γὰρ ὁ μικρὸς
ἰντὶ τῆ ἑδενὸς λόγος ἄξιος νομισθεῖη.

ζω αἰτιατικῆ.

αἰνίς ἐπὶ ἄνωμον Ἀρτέμιδος, ἀπὸ Κο-
κτίσαντος τὸ ἱερόν, ἢ διὰ τὸ τὸν

ονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. ἔσι δὲ και-
νέω κολαίνεις. sch. A Av. 873.

κεία ἢ ἀπάτη.

κεύω αἰτιατικῆ.

ἔξ ἀπατειῶν.

ὀπτερον εἶδος ζωνφίης πτηνῆ, παρὰ
κελεῖ τὰ πτερὰ συνέχειν τῷ ἐλύτρω.

ός ἢ ξιφοθήκη.

τρῶσι κατὰ τῆ κόλον τύπτουσιν·
ῶνης Νεφέλαις (552) "τὸν δειλαιον
ἴ ἀεί." ἢ καταπατῆσιν, ἀπὸ τῶν τὰς

αυπαυτέντων. οἱ δὲ τὸ ἐνάλλεσθαι

α.

άβρος τὸς ἄρτους τὸς τοικότας τὴν
οἷς κολλάβους τῆς κιθάρας. οἱ δὲ

ακῶντος τετραγώνη ἢ ἄρτε μικρῆ,
ἐκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι· κόλλα-

βοι γὰρ τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια. sch. A
Ran. 510.

κόλλιξ ὁ ἄρτος· ὄθεν καὶ κολλέριον ἐπὶ
τῆ κολλάβη. καὶ πληθυντικῶς κόλλικες, ἄρ-
σενικῶς, παρὰ Ἀριστοφάνει (Ran. 584), ἄρτοι.

κολλέβρια τὰ κολοβάς ἔχοντα τὰς ἑράς.
τῆτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄρτων καὶ ἐπὶ λατρικῶν φαρ-
μάκων λέγεται.

κόλλοψ ἢ χορδή. καὶ κόλλοπας.

κολλυβιστῆς τραπέζιτης.

κόλλυβον εἶδος νομίσματος.

κολλύρα εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος,
ὄν τοῖς παιδίοις διδόνουσιν. ἢ εἶδος πλακῶν-
τος. καὶ κολλυρίζω τὸ τὰς λαλάγγας τη-
γανίζω. καὶ ἐπιχωρίως κολλέβρια τὰ λαλάγγια.

Κολλυτεύς παρὰ Ἀσκιανῶ εἰς τὸ Τί-
μων ἢ Μισάνθρωπος (50). Κολλυτὸς δὲ δη-
μος τῆς Αἰγίδος.

κολλῶμαι δοτικῆ.
κολλώμενος.

κολοβόν τὸ ἐλλεῖπον. καὶ κολοβός ὁ
σιμός.

κρολοβόρριν (Levit. 21 18) ὁ μικρόρριν.
καὶ κολοβώματα.

κολοιόπτερα ζῶα ὁ κύνθαρος καὶ ἡ
μηλολόνη καὶ εἴ τι ἄλλο. cf. v. κολεόπτερον.

κολοιός ποτὶ κολοιδὸν ἰζάνει· φι-
λάλληλον γὰρ τὸ ζῶον καὶ συναγελασικόν.

τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομι-
λόντων.

κολοιός ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν.

κολοκτρυνών γένος τι Περσικὸν ἀττε-
λέβοις ὁμοίων ἔσι. sch. A Ran. 963.

κολόκυμα τὸ κωφὸν κύμα καὶ μὴ ἐπι-
καχλάζον· "ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων
καὶ κυκῶν" Ἀριστοφάνης (Eq. 689).

κολοκύντη μυρική. καὶ παροιμία "κο-
λοκύντης ὑγιέστερος."

κόλον κενόν, μάταιον, κολοβόν· "Ομηρος
(II 117) "πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον ὄρον."
καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 255) "τοῦτο τὸ δί-
πηγυ κόλον κέρας σύμβρακιώτης βονομολγὸς
ταύρου κλάσσειν ἀτιμαγέλα."

Κολοσσαεῖς οἱ Ῥόδιοι, οἵτινες ἀνέση-
σαν ἐν τῇ νήσῳ χαλκῶν ἀνδριάντα τῷ ἠλίε,
ὄν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν κολοσσόν, ἐπὶ
Σελεύκῃ τῷ Νικάνορος νῆσ, διαδόχῃ Ἀλε-
ξάνδρῃ τῷ Μικεδόνος. ἐν ἐπιγράμματι (AP
6 171) "αὐτῷ σοι πρὸς Ὀλυμπον ἐμακύναντο
κολοσσόν τόνδε Ῥόδῃ ναταῖαι δωρίδος, ἀλίε,

χάλκειον, ἤλικα κῦμα κατευνάσαντες Ἐνυῆς ἔξευαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις."

κολοσσός ἄγαλμα· "ὥσπερ ὁ Ῥοδίων κολοσσός διὰ μέγεθος καταπληκτικός ὢν ἔκ ἔξιν ἐράσιμος, ἔτως ἔδὲ Σεβαστιανός διὰ τὸ ἀφιλοχρημάτων θυμασός ἦν." cf. v. Σεβαστιανός.

κολοσύρτης καὶ κολοσυρτός θόρυβος, μεγάλως αἰρομένης τῆς κόνεως καὶ εἰς ἠέρα ἰκνουμένης· τὸ γὰρ κοῖλον κυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. βέλτιον ὁ ὑπὸ τῶν κολωνυρθόμενος κονιορτός.

κολέει χρεωκοπεῖ, ἐλαττοῖ. "ὄρων τοὺς παῖδας ἐκδιαιτωμένους, τὴν δὲ σρατιώτα πολλὰ κακὰ δρωῦντας, ἀπῆρε, τὴν μὲν ἵνα ἐπιρρώσῃ, τὴν δὲ κολήσῃται."

κολέεται ἐμποδίζεται. "καὶ παρεκάλει τὴν πατρίδα σώζειν, ὄπλα λαβόντας, καὶ ὑβριζὴν δῆμιον κολέειν" ἀντὶ τῆ ἐμποδίζειν.

Κόλκθος Ἀνκοπολίτης Θηβαῖος ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων βασιλέως Ἀναξασίου, ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις 5', καὶ ἐγκώμια δι' ἐπῶν, καὶ Περσικά.

κόλκθρα τὰ μὴ ἔχοντα ἢ τὰ κολοβὴν ἔχοντα κέρκον· ὑπερ ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται. καθόλου γὰρ εἰ μὴ ἦν τελειον καὶ ὑγιές, ἔκ ἐθύετο τοῖς θεοῖς. Ἀριστοφάνης (Ach. 750) "ἀλλ' ἔδὲ θύσιμος ἔξιν αὐτῆ· κέρκον ἔκ ἔχει."

κόλκθραία πέτρα κοίλη, κεκαμμένη, ἢ σρογγύλη, παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 66).

κολοφών τὸ πέρασ, τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.

κολοφωνία εἶδος τι παρόμοιον πίσση. Κολοφώνιος ὄνομα κύριον.

κολπίζω.

κόλπος ἐπὶ θεῶ ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός, χεῖρ δὲ ἢ ἐνέργεια· "ἵνα τί ἀποσρέφεις τὴν χεῖρά σου ἐκ μέσου τῆ κόλπης σου;" Theodoret. in Ps. 72 11.

κόλυβα σίτος ἐψητός.

κόλυθρον εἶδος φρεσῶ.

κολυμβήθρα ὁ κόλυμβος.

Κολχικὴ ἢ Λαζικὴ.

Κολωναίτας. ἔτως ὠνόμαζον τὴν μισθωτῆς, ἐπειδὴ περὶ τὸν Κολωνὸν εἰσῆκισαν, ὃς ἐξὶ πλησίον τῆς ἀγορᾶς, ἐνθα τὸ ἠφαισειον καὶ τὸ εὐρυσάκειον ἐξιν. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ Κολωνός ἔτος ἀγοραῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος Κολωνός

πρὸς τὸ τῆ Ποσειδῶνος ἱεροῦ δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἰππέων. Harp.

κολωνάων καὶ νησαίων. παρ' ἐγγήσατο Καλλιμάχος (sch. Hom. ξ 1' in Del. 66 et 275)· ἔ γὰρ παράγεται ἡ κολώνης, ἀλλ' ἀπὸ τῆ κολωνῆ.

Κολώνεια ὄνομα τόπων.

κολώνη πόλις μεγάλη· "ὃ δὲ ἐπισης τινὸς ἰδρώσεως τὴν περὶ αὐτὸν ἐπὶ χάρκος τὴν θέσιν ἐσκάπει."

κολωνός γῆς ἀνάστημα, τόπος· Προκόπιος (Vand. 2 12) "ἐπειδὴν δὲ τῆ ὄρου κολωνὸν ἴκωνται, ἐνταῦθα ζῶντας τὸ λοιπὸν διανυκτερεύειν." Ἀ "κυθεώρων κολωνὸς λίθων πολλαχῶ νενημένους, τὴν μὲν μελῆς τὴν δὲ ἐπὶ εἰς εἰκαζον ἐκ τῆ πεδίου συνενηγῆσαι· ἔ φύσει ἄλιθον ἔδὲ εὐγειον τὸ πεδίου οἶον εἰκασθῆναι ἐκκεκαθαμένον."

καλιός θόρυβος.

κομῆ (A Plut. 170) γαυριᾶ, μέγα σεφανῆται, γλοσφορεῖ, τριχῶν ὑπερβῆται, ἢ περιεσία χρημάτων μεγά (A Eq. 577) "μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῆν ἀντὶ τῆ τρυφῶσι, πλετῶσι· τὸ γὰρ ἔλεγον ἐπὶ τῆ τρυφῶν καὶ γαυριῶσ μέγα φρονεῖν, ἄλλως τε καὶ τὸ τῶ κομῶν.

Κόμωνα πόλις, ἐνθα ὁ Χρῶσι ἐτάφη πρῶτον.

κομάρης θηλυκῶς· ἄρσενικῶς τίνος. εἶδη δὲ δένδρων ταῦτα. sch. A. κομβέντον.

κόμβος· "ὁ κόμβος τῶν δύο χειρῶν ὅταν τις δῆσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλο κομβώματα τὰ καλλωπίσματα. κομείτην (Hom. Θ 113) ἐπιμελεῖα κομενταρίσιος.

κόμη. ἐν Ἰώβ (38 32) ὁ κύριος "κίρον τὸν ἄστρα ἐπὶ κόμης αὐτῆ ἄξεις· κόμην τὴν ὑπερβολὴν τῆς λάμπειας τὴν εὐπρέπειαν.

κόμη ἢ θριξίς τῆς κεφαλῆς.

κόμης ὁ λαὸς ἄρχων. καὶ κλισίμης.

κομήσης· Ἀριστοφάνης Πλοῦτα "μηδὲν ταύτη γε κομήσης," ἀντὶ τῆ φωνῆς, παρὰ τὸ τῆς κομῶντας καν, εἰ καὶ ἀληθεύεις, φησί, μὴ μέγα φησὶ ἔδὲν γὰρ ἦττον τὰ αὐτὰ πείσῃ. ἐκῆ

αὶ φιλόσοφοι ἢ διὰ καρτερίαν ἢ διὰ συμ-
προλογίαν· "ὦν ὑπὸ τῆς φειδωλλίας ἀπακεί-
ραι ἔδεις πώποτε" φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν
Νεφέλαις (833).

κομῆται ἀσέρες, ὅλον παγωνίας καὶ λαμ-
παδίας, παρὰ ἕφεσῶτα, παχέος ἀέρος εἰς τὸν
αἰθερώδη τόπον ἀνεγεθέντος. σέλας πυρὸς
ἀδρόν ἕξαισις, περιφερομένη ταχέως καὶ φαν-
τασίαν μήκους ἐμφαίνοντος (Diog. L. 7 152).
ὅτι τῶν παρὰ φύσιν τέσσαρές εἰσι ποιότη-
τες ἀσέρων, κομήτης, οἷ τὸ κάτω λεπτότα-
τον, τὸ δὲ ἄνω ἠπλωταὶ ὡς ἐπὶ κόμης, δοκίας,
οὗ τὸ ὅλον λεπτόν ὡς ἐπὶ δόρατος, πωγω-
πίας, ἔ τὸ κάτω μὲν ἠπλωταὶ τὸ δὲ ἄνω σε-
πάτερον, βόθυνος, ἠνίκου δοκεῖ βύθος ἔχειν ὁ
φανόμενος ἀσῆρ. καὶ παροιμία "ἔδεις κομή-
της ὅσις ἔ" — τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ
πρὸς τὴν ἡγῶ τῆ τριμέτρου συνάρμοσον· σὺ
γὰρ ἔγωγε φθέγγομαι τὸ δεινὸν ἐκείνου πρᾶγμα
καὶ ὄνομα (Synes. p. 85: cf. v. ψηφίζω).

κομίαιον ἐξωτίσιν λαμβάνων τῆ ἀφε-
ῆται.

κομιδῆ λίαν, πανταλῶς, ὀλοσχερῶς, εἰ-
καινώς, παντάπασι, τελείως.

κομιδῆ ἢ ἀνάσωσις, Ἡρόδοτος (4 134).
ἔγεται δὲ καὶ ἡ ἡριξίς, ἡ δίοδος· Πολύβιος
"τῆς εἰς τοῦμπροσθεν κομιδῆς καὶ τῆς ὅλης
πιθολῆς ἀπέστη."

κομιδῆν ἐπιμέλειαν. καὶ τὸ ἀπολαβεῖν
τῶν προσηκόντων κομιδῆν ἐκάλεσαν οἱ
ἡῆτορες.

κόμιζε (Hom. Z 490) ἐπιμελεῖ.

κομίζεται ἀντὶ τῆ ἔχει· (S OR 580) "ἄν
ἢ θέλῃσαι, πάντ' ἐμὲ κομίζεται."

κομισικὰ πλοῖα. ἔτως ἐκαλεῖτο ἐν οἷς
ἐκόμιζον οἱ τύραννοι τὰ ληφθέντα λύφυρα,
ὡς Ὑπερίδης δηλοῖ. Harp.

κόμιμα. Ἀριστοφάνης (Plut. 863) "ἔοικε
δ' εἶναι τῆ πονηρῆ κόμματος," ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν νομισμάτων, ἔξ ὀλίγου χρόνου κε-
κομμένων. ἀντὶ τῆ εἰπεῖν φαῦλε συστήματος.
πηγηρὸν κόμιμα ὁ παρακεκομμένος ἄργυρος.
cf. v. πονηροῖς.

Κομμαγηνή ὄνομα τόπων. καὶ Κομμα-
γηνός ὁ ἀπὸ τῆ αὐτῆς τόπων.

κόμματα καὶ κυρήβια. τὰ μὲν κυρή-
βιά ἐσι τὰ πίτυρα, τὰ δὲ κόμματα ἔοικε μέρη
τῶν ἢ τῆς καλάμης ἢ τῶν περὶ τὸν οἶτον
αὐτὸν ἐν τῷ σάχνυι γινομένων, ἢ τῶν ἀνθε-
ρίων. Harp.

κόμιμα καὶ ὁ λιθωνωτὸς καὶ τὸ ἐξηραμ-
μένον ὑπὸ δὲς δάκρυον.

κομίδιον.

κομμονιτόριον ἐπισολὴ προσωακτικῆ,
ἀποσελλομένη εἰς χώρας.

κομμός περιεργὸς κόσμησις· (Nicol. Dam.
exc. Peir. p. 457) "ἤγειτο γυναικῶν μυρία πλη-
θὺς μετὰ κομμῆ καὶ ὀλολογῆς," τῶτέσι γόβη
καὶ ὀδυρμῆ.

κομμῆσθαι καλλωπιεσθαι περιεργῶς
καὶ γυναικωδῶς. ἔτως Εὐπολις.

κομμωτῆς καλλωπισίης.

κομμωτίζω ἐπιμελεῖμαι.

κομμωτικά, ἀπὸ τῆ κόμπε· οἱ δὲ ἀπὸ
τῆ κόπτω. κομμὸς ὁ κεκομμένων τριγῶν κό-
σμος, κομμωτικὸς δὲ ὁ ἐκ περιεργίας κόσμος.
καὶ κομματικόν ἔδτετέρω.

κομμῶτρια ἐμπλέκτρια, ἡ κοσμεῖσα τὰς
γυναικας. sch. A Eccl. 732.

κόμοδα δύοσις ἐπὶ σεισμῆ (an σιτισμῆ)
παρεχομένη.

Κόμοδος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃς ἐπὶ
τινος τύχης ἐλαυνόμενος ἐς τοσῶτον μανίας
καὶ παρωίας προχώρησεν ὡς τὴν ἰδίαν
προσηγορίαν παραιτήσασθαι, Ἡρακλέα δὲ
καὶ Διὸς νιδὸν ὀνομάζεσθαι. τὰς τε μῆνας
ἀφ' ἐαυτῆ φέρειν τὰς προσηγορίας προσέτα-
ξεν ἔτως, Ἀμαζόνιος Κόμοδος Ἀγῆστος Ἡρά-
κλειος Ῥωμαῖος Ὑπεραίρων Ἀνίκητος Εὐσε-
βῆς Εὐτυχῆς Ἀσκιος Αἰλιος Ἀυρήλιος. ἀπο-
δυσάμενός τε τὸ Ῥωμαίων σχῆμα λεοντῆν
ὑπεσφώνοντο καὶ ῥόπαλον ἐπεφέρετο, ἔτω τε
θηρίοις καὶ ἀνθρώποις δημοσίᾳ ἐμονομάχει,
εὐσῶχος κατὰ τὸ ἀληθῆς ἀκοντίζων καὶ παρὰ
πάντων θυμαζόμενος. ἐπειδὴν δὲ εἰς πολλὴν
μαιοφονίαν ἐτρέπη, πάντας ἀφειδῶς τοὺς
ἀθλίους καὶ λελωβημένους ἀνδρας ἐς τὸ θέα-
τρον συναγαγὼν, δρακοντοειδῆ τέ τινα περι-
θῆεις ἐκ γονάτων φύσματα, ὡς γίγαντας τῶ
ῥοπάλῳ κατειργάσατο. καθεύδων δὲ ἐν τοῖς
μονομαχείαις, ἐκεῖθεν ἐς τὰς πανηγύρεις πρὸς
τῆς συγκλήτε βελῆς ὑπαντώμενος ἐκ πάντων
μὲν κακῶς διεβάλλετο, ὡσεὶ καὶ τὴν Μαρ-
κίαν, ἣν εἶχε παλλακῶν τιμωτάτην, κατα-
γνῶναι αὐτῆ καὶ ἀπαγορεῦσαι τὰ πραττό-
μενα. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἰκέτευσαν αὐτὸν
μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν. Io. An-
tioch. exc. Peir. p. 822.

κόμπαρος, ὃς συνέλευκται εἰς ὑπηρε-
σίαν τινὲ, ὁμοίως τὴν αὐτῆν ἐκτελῶν χρεῖαν.

κομπολακύθου ματαιοκόμπος και κομπίδες. παραπεποιημένον δέ ἐσι και παραπεπλασμένον τὸ ὄνομα· ἀπὸ τῆ λακύν γὰρ ἐν παραγωγῷ γέγονε τὸ ληκύθιον. ληκυθίζειν γὰρ τὸ μείζον βοᾶν και ψοφεῖν· ἤγον γὰρ ἀποτελεῖ και ἡ λήκυθος, ἐπει και αὐτὴ πεφύσηται, πάντα δὲ τὰ πεφουσημένα κόμπων ποιεῖ. ἀπὸ γὼν τῆ κόμπου και τῆς ληκύθου συντέθειται. sch. A Ach. 589.

κόμπος ἀλαζονεία, ἔπαρσις· "πέφυρτο δὲ τῇ δεήσει κόμπος βαρβαρικὸς και ἔμφουσις εὐτυχίας."

κομποφακελορρήμονα ἀντὶ τῆ βαρυρρήμονα· φύκελοι γὰρ τὰ βυρεία φορτία διὰ ξύλων. sch. A Ran. 863.

κόμπω ἐπάρσει, κεροδοξία· "ἐσι τεκμηριῶσαι ὡς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον τῷ τοιῷδε κόμπω ἐγρήσαντο" (Meland. p. 380 Nieb.).

κομψεία ἐλαφρία, ἀσειότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία. sch. A Av. 195.

κομψενόμενος ἀλαζονεύομενος· "πεφύσανται δὲ ὅμως τῇ κείρῃ κομψενόμενοι τῆν ἐπωνυμίαν." περὶ ἰσοριγράφων ὁ λόγος.

κομψευριπικῶς (A Eq. 18) πανούργως κατὰ Εὐριπίδην.

κομψὸν περίτρανον, περιλαλον, πανῆργον, ἀπατητικόν, πιθανόν, τεχνικόν, ἔστι δ' ὅτε και ἀγαθὸν και σπυδαῖον. (Theophyl. Sim. 3 8) "ὃ δὲ τὸ τῶν ἀτυχημάτων ἔ φέρων κομψὸν αἰσχίαις ὕβρεσι τὸν Βαρᾶμ ἐξωθένησε, γυναικεία ἐσθῆτι." Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (645) "πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ," τρεῖς πιθανὸν και εὐχαριν ἐν συνόδῳ και τῇ πρὸς τὰς ἐταίρους κοινωνίᾳ. Ἀριστοφάνης (Ran. 977) "ἑμὸς δὲ Κλειτοφῶν τε και Θεραμένης ὁ κομψός" ἀντὶ τῆ ἀσειότης. Κλειτοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμωδεῖτο· νῦν δὲ ὡς παλιμβολον και πανῆργον βέλτεται αὐτὸν ἀποδείξει. και αὐθις "τὸ πρᾶγμα κομψὸν και σφόδρ' ἐκ τῆ σθ' τρόπος" (A Th. 99). "και εἴ τις αὐτὸς ἀποθανεῖν δις λέγοι, ἢ ἂν φανείη κομψός ἀλλὰ τῶν συνετωτέρων" Ἀλλιανὸς περὶ ἀσειῶν βασιλέων λήθη παραδοθέντων φησί. και Ἀριστοφάνης (Vesp. 1308) "ἐπὶ τῷ κομῆς και κομψὸς εἶναι προσποιῆ;" "διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου κομψῶς μεμερινημένον."

κομῶσιν ἀνθῆσα. "πλέτω κομῶντες."

κόναυρος ψόφος, ἤχος. (AR 7 531)

"ἀφροῖαν κοναβηδὸν ἐπιπρίσσα γένειον." περὶ Λυκαίωνης γυναικὸς ὁ λόγος.

κόναυρον ποτήριον.

κονδυλίσκος κονδύλοις κλήξας· "ὃ δὲ Ἡρακλῆς παῖδα νίπτου προσφέρουσα ἐ καταθύμια κονδυλίσκος ἀπέκτεινε." cf. sch. Drolon. Rh. 1 1212.

κόνδυλον. τὸ ἐκολάφισαν αὐτόν, ὡς ἔαυρον, ἐντεῦθεν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. ὃ δὲ κόλαφος ἐσι παρ' Ἐπιγάρμῳ. Ἀριστοφάνης (Pac. 122) "ἦν ὁ παῖς οἶνον αἰτῆ, κονδύλας αὐτῷ δίδου" ὑπὲρ τῆ ἐθίζειν τὰς παῖδας μεθὲν ἢ περιττὸν αἰτεῖν.

κονία ὁ κονιορτός, νίτρον, ῥόπος. "ἔλασαν ἡμᾶς ἄνευ κονίας" Ἀριστοφάνης (Lys. 469). και ἕτετέρως κύνιον. και κονίησι και κονιορτῶται. και κονιωμένους πνεως πεπληρωμένους.

κονιυαί οἱ τὰς τοίχους παρακρίστικ. κόνιον βοτάνη δηλητήριος, διὰ τοῦ μικροῦ διὰ τὸ μέτρον τῆ σίχα· (AR 2 46) "πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνιον μὲν ἀπλῶς σὺ ἐδέξω· αὐτοὶ δ' ἐξέπιον τῆτο τῆσ σῶματι."

κονιόπος πολυσχιδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὄλον τὸν πόδα, ἀλλὰ καταπασσόμενον ὑπὸ τῆς κόνεως. ἡ δὲ κόνις ἀπὸ τῆ χύσεως, ἡ ἀπὸ τῆ καίνου τὸ κόπτω, ἡ δεκεκομμένη γῆ. γράφεται δὲ και κονίποδα (A Eccl. 843). τρεῖς σενὸν σιανδύλων, ὃ δὲ τῆν σενύτητα ὁ πὲρ κονιορτῆτο.

κονιορτός. "ἄσκαθς πλείστας ἐσὶ μὲν στυ πληρώσας κονιορτῆ φέρειν ἔδωκεν ἐστυ ἀνδρὶ, και κατὰ τῆν συμπλοκῆν τὸς ἄσκαθς τῆς αἰθάλης νύττειν μαχαιριδίας." cf. vv. αἰθάλη εἰ στεγανώτερον.

κονιορτωσύμενον κόνιν ἐπιβαλόμενον "κονιορτωσύμενον και τὸν ἐκ πορείας κατὰ σπυδῆν ἐρχόμενον ἐπιφαίνοντα."

κόνις κόνεως, τῆ κόνει.

κόνισαι (A Eccl. 1168) γυμνάσθητι, και κεκονίσθαι τὸ γυμνάζεσθαι.

κονίσταλος κονιορτός. ἡ Κονίσταλος ἐστυ πριουπώδης, ἐκ τῆ μὴ ὀκνεῖν και ἐπὶ κόνεως μίγνυσθαι (sch. A Lys. 981). και κονισάλεος.

κονίσσαι (Hom. Ξ 145) κόνιν ἐγερῶ.

κονίσρα· "ἔδ' αὐτὸν κονίσρα εἰς τὸ ῥῆμα τὰς πόνους" (cf. v. αἰετός). κονίσρα καλῶς ἢ κυλίσρα.

κονίω χροῖω.

Κορνᾶς μέθυσος ἀυλητής. καὶ πυροειμία (A Eq. 531) "Κορνᾶς ζέφανον μὲν ἔχων ἴψιμι δ' ἀπολωλώς." ὃς εἰς τὰ συμπόσια αὐτῶν αἰεὶ ἐξεμμένως. ἢ ὅτι ολυμπιονίκης γεόμενος πένης ἦν, μηδὲν ἕτερον ἢ κότινον γινώσκων. ἢ ὅτι ἀυλητής ἦν ἄριστος πενιχρός, πολυάκις ζεφαναθείς· ἐφ' οὗ Κρατίνος εἶπεν ἔσθιε καὶ σῆ· γαστρὶ δίδε χάριν, ὄφρου σε μὸς ἐχθαίρη, Κορνᾶς δὲ φιλοζέφανός σε ἀλήση." λέγει δὲ αὐτὸν τοσοῦτα νικήσαντα ἠδέπω τετιμῆσθαι.

κόρνυς· "ἔδωρεῖτο δὲ πᾶσι τὰ πρόποντα, οἷς μὲν παισὶ κόρνυς καὶ ψέλια, τοῖς δὲ νεώτοχοις ῥαμφὰς καὶ μαχαίρας" Πολύβιος ῥοι (10 18).

Κόρνυς ψῆφρον (A Vesp. 673), ἐπὶ τῶν ἐνδὸς ἀξίων. ὁ δὲ Κόρνυς λυρωδὸς ἦν, ὡς ῥέσ φασιν, τῶν ἀφώνων, ὡς δὲ τινες, κίφρωδός.

κόρνυς ἀρτοξύη, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνποδιδόντων.

Κοροσκογκύλορος ὁ ἑλληναςὶ ὀνομαυενος Σαρδανάπαλλος, ὃς τὰ γυναικεῖα ἰσχυρῶν καὶ περὶ τρυφᾶς ἀσχολούμενος κατεθῆ ὑπὸ Ἀρβάκx τῷ ἰδίῳ ζωατηγῶ, ἀνυκαταίς ἐλθεῖν εἰς ἐκείσιν θάνατον καὶ σὺν ἑς βασιλείῳς ἐαυτὸν κατακαῦσαι. ὁ δὲ ῥβάκx ἕτος καὶ τὴν βασιλείαν εἰς Μῆδος τέθηκεν.

κορσιζώριον θεῖον συνέδριον. cf. ν. νσιζόριον.

κορσιζὸ πλεῖν, παροιμία, ἦγεν προσηύτως ζῆν.

κορσιζὸ τὸ ἀγωνιῶ.

κόρσιζα τὸ ὀπίσω τῷ γονατίῳ μέρος.

κόρσιζα ῥωμαικῆ σπεῖρα· "ἄθροος ἄγων τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ τέτταρας κόρσιζα" (ολγ. 11 33).

κόρσιζα δόρσιζον τρύφος τι.

κόρσιζα ὁ λάλοσ, ὁ ῥήτωρ.

κόρσιζα ἢ μάχαιρα. (A P 6 228) "ἔφρονίην γαρε πρὸς κοπίδα, αἰδέσθεις ἔργον." περὶ τοῦ ὁ λόγος. "ὃ δὲ πατεταὶ κοπίδι τὴν κωλὴν ὡς ἔβιωσόμενος" εἶναι.

κορσιζαίτις ἵππος ἐκάλεν οἷς ἐγκεχάρσται τὸ κ σοικεῖον, ὡς σαμφόρος τὸς ἐγκεχάρσται τὸ σ. τὸ γὰρ σ καὶ τὸ κ χωρισόμενον σὰν ἔλεγον... αἱ δὲ χαράξις αὐταὶ ἵπποι καὶ νῦν σώζονται ἐπὶ τοῖς ἵπποις. συνηγμένη γὰρ τῷ καὶ τῷ σ τὸ σχῆμα τῷ ἔ

ἀριθμοῦ κατανοεῖσθαι· οὗ προηγείται τὸ κόρσιζα· παρὰ γὰρ τοῖς γραμματικαῖς οὕτω διδάσκειται, καὶ καλεῖται κόρσιζα τὸ ς. τινὲς δὲ κορσιζαίτιν ἐξηγήσαντο τὸν κόρσιζαίτιν ὀπλαῖς τὸ ἔδαφος, ἔ δέοντως ὑποτιθέμενοι· ἔδὲ γὰρ Βακχεύλας καλεῖται διὰ τὸ μορφήν τοιαύτην ἔχειν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔτω κεχωρῆσθαι, οἷος οἶμαι καὶ ὁ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνοσ ἵππος ἦν, ὃς τελευτήσαντι τὴν Βουκέφαλον Ἀλεξάνδρειαν ἔκτισεν, ἐντάφιον αὐτῷ τῆς ἀρετῆς χωρίζομενος πόλιν. sch. A Nuh. 23.

κορσιζα ὁ πηλός. καὶ Ἀριστοφάνης (Eq. 295) "κορσιζορήσω σ', εἴ τι γρῦξις," ἀντὶ τῷ, εἰ λαλήσεις, κόρσιζον σε καταφορήσω, τετέξι κόρσιζον πληρώσω.

κόρσιζοντες· (X Anab. 2 1 6?) "τὰ ὑποζύγια κόρσιζοντες, ἔτω τῇ ἀπορίῃ ἀντιέχον," ἀντὶ τῷ χωρίζομενοι τέτοις πρὸς ἔδωδην.

κόρσιζα Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (132) "ἀλλ' ἔχι κόρσιζα τὴν θύραν." ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν κρηόντων τὸ κόρσιζα λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν ψοφεῖν. ἰκανῶς δὲ τῷ διεξέειπε Μένανδρος, ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν λέγων "κόρσιζα τὴν θύραν," ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν "ἀλλ' ἐψόφρηκε τὴν θύραν τις ἔξιζων." (A Lys. 360) "εἰ νῆ Ἀία τὰς γνάθους αὐτῶν δις ἢ τρις ἔκοψεν ὡσπερ Βεπάλα, φωνῆν ἂν ἔκ εἶχον." καὶ αὐτῆς (Hippoxax) "λάβετε με θοίματιον· κόρσιζα Βεπάλω τὸν ὀφθαλμόν."

Κορσιζήσιον.

κορσιζαίτις μέλας.

κορσιζαίτις εἶδος ἰχθύος. A Eq. 1048.

κόρσιζα εἶδος ὄρνέθ. καὶ ὁ ῥήτωρ ὁ τῆς ῥητορικῆς ἀρετῆς, περὶ ἑ καὶ τὸ "κακῶ κόρσιζα κακὸν ὄρν" εἰρημένον. ἔσι δὲ καὶ εἶδος μηχανήματος.

κόρσιζα ἔδρεῦει, ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινῶν τυγχανόντων.

κορσιζαίτις τὸ ἄγαν προσμένειν καὶ λιπυρεῖν, ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας κορσιζαίων περιπετομένων καὶ μὴ ἀποχωρῶντων.

κορσιζαίτις παρὰ Ἰουδαίους ὁ ἱερός θησαυρός. "Πιλᾶτος τὸν ἱερόν θησαυρόν εἰς καταγωγὰς ὑδάτων καταναλίσκων ταρυχῆν ἐκίνησε· κατῆγε δὲ ἀπὸ τετρακοσίων ζυδιῶν, καὶ πυρσιζήσους ζωατιώτις πολλὰς ἀπέκτεινε" (Joseph. B. I. 29 4).

Κορβίνος ὁ Βαλέριος, ἀπὸ τῷ κόρσιζα (κόρσιζα γὰρ καλεῖται ῥωμαῖοι τὸς κόρσιζα),

καὶ ἴσως ἀπὸ τῆ κρώζειν), ἐπεὶ ὁ κόραξ ἐν τῇ πρὸς Κελτὸν μονομαχίᾳ συνέπραξε. καὶ ζῆτει τὴν ἰσορίαν ἐν τῷ ἀμύσειν. cf. v. ἐπώνυμον et Κελτοί.

κορδακίζει αἰσχροῦ ὀργεῖται· κόρδαξ γὰρ εἶδος ὀργήσεως κωμικῆς. καὶ ὁ κορδακισμός.

Κορδνατοὶ ὄνομα ἔθνης.

κορδύλη πᾶν τὸ ἐξέχον καὶ συνεσραμμένον. καὶ ὁ παρὰ τὸν ὦμον δεσμός. καὶ παροιμία "κορδύλης οὐκ ἄξιος."

Κορείας πόλις.

κορείας παρθενίας· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 217) "χρῆσιος ἀψαύσιοιο διέτμαγεν ἄμμα κορείας."

κορεῖν κοσμεῖν βίβλος, ἢ σαίρειν.

a κόρη ἢ Περσεφόνη, Ἀθῶ δὲ ἢ Δημήτηρ.
b ὅτι ἐπὶ τῶν κριτῶν τῶν Ἰεθαίων ἐβασίλευσε Μολοσσῶν Ἀθῆς, ὃς ἔσχε θυγατέρα ἣν ἐκάλεσε Κόρη· τὰς γὰρ εὐπρεπεῖς γυναῖκας οἱ Μολοσσοὶ κόρας ἐκάλεον. ταύτην ἐφθίησεν ὁ Πειρίθης, καὶ ἐβεβλήθη νυκτὸς ἀρπάσαι. γνῆς δὲ τῆτο ὁ πατήρ αὐτῆς Ἀθῆς ἔλυσεν ὃν εἶχε πρὸ τῆς θύρας κύνα, ὃν ἐκύλει διὰ τὸ μέγεθος Τρικέρεβρον. καὶ ἐλθόντα κατὰ σύνταξιν τὸν Πειρίθην διεγρήσατο· ἐξελεύσεως δὲ τῆς κόρης πρὸς βοήθειαν, καὶ αὐτὴν διεγρήσατο. περὶ ἧς φασὶν ὅτι ὁ Πλάτων αὐτὴν ἤροισε.

c λέγεται δὲ κόρη καὶ κόρος ὁ νεώτατος, ἀπὸ τῆ κορῶ τὸ ἐπιμελέσθαι· πολλῆς γὰρ ἐπιμελείας δέονται οἱ νεώτεροι. καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁμοίως. νεωκόρος δὲ ἔχ' ὁ σαρκῶν τὸν νεῶν, ἀλλ' ὁ ἐπιμελέμενος αὐτῶ.

d κόρη ἢ παρθένος, παρὰ τὸ κορῶ τὸ καθάρω. καὶ κόρη ἢ τῆ ὀφθαλμοῦ, δι' ἧς τὸ ὕγρον προβέβληται, ὡς δὲ αὐτῆ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὀρατῶν. κόρη δ' ἂν λέγοιτο καὶ τὸ τρημα τὸ ἐν τῷ ῥαγοειδεῖ χιτῶνι, παρὰ τὸ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα, χόρη τις ἔσα καὶ κόρη. κόρη οὖν τὸ τρημα τῆ ῥαγοειδῆς καὶ τὸ διὰ τῆ νεύρου προῖδον ὀπτικὸν πνεῦμα. τὸ δὲ ἐπὶ ταύτῃ δέρμα κερατοειδῆς χιτῶν. ὅταν ἦν παχυρῶς ἔτος ἀπὸ ἑλῶν τινῶν ἐκ τραυμάτων ἐνσκιρωθεισῶν ἐν αὐτῷ, συμβαίνει τὸ μὴ ὀρεῖν. ἔτω καὶ ἡ μῆνιγξ παθῆσα τὸ μὴ ἀκείν.

κόρημα τὸ σάρον, τὸ κόσμητρον. (A Pac. 59) "μὴ ἐκκόρει τὴν Ἑλλάδα" ἀντὶ τῆ ἔρημον οἰκητῶρων ποιῶν διὰ τῶν πολέμων.

ἦν δὲ καὶ ἀρά τις αὐτῇ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς περ καὶ Μένανδρός φησιν "ἐκκορηθείης σύ γε" ἀντὶ τῆ ἄρδην ἀπολεσθείης.

Κόρης Κόρητος ὄνομα κύριον.

κόρης κόρεως ἀρσενικῶς, διὰ τοῦ ἡ Ἀριστοφάνους. κόρης δὲ κόριδος θηλυκῶς. κορήσατε ἐπιμελήθητε.

Κορησός ὄνομα τόπος. καὶ Κορησίη πόλις.

κορθύεται (Hom. I 7) κορσφῆται, ἀξίεται, ὑψᾶται, ἐπαίρεται. καὶ κόρθους τὸ εἰς ὕψος ἀνάσσημα· "ὃ δὲ ποιήσας ἐξ ἄμμα κόρθον καὶ ἐξάρως τῆς γῆς οὐκ ἐπὶ καλῆ, κύλιν τῷ ποδὶ κατασρώσους ἀθῆς τὸ δάκρυον ὁμαλῆς ἐποίησε."

Κοριαννοῖ Φερεκράτης κέχρηται.

κορικῶς γυναικικῶς, ὡς κόρη.

Κορινθικόν· (AP 6 40) "ἄδέποι' ἀφ' οὐρανὸν Κορινθικόν, ἔποτε πικρῶς τῆς ἀφ' οὐρανοῦ γευσσάμενῳ πενίης."

Κόριννα Ἀγελωδοῦρος καὶ Προκουράτης, Θεβαίη ἢ Ταναγραία, μαθητρία Μέντιδος ἐπωνόμιστο δὲ Μνῖα· λυρική. ἐνίκησε δὲ παντάκτως, ὡς λόγος, Πίνδαρον. ἔγραψε βιβλία εἰ, καὶ ἐπιγράμματα καὶ νόμους λυρικούς.

Κόριννα Θεσπία λυρική· οἱ δὲ Κορινθίαν εἰρήκισι. νόμους λυρικούς.

Κόριννα νεώτερα, Θεβαία, λυρική, ἢ καὶ Μνῖα κληθεῖσα.

Κόριννος Ἰλιεύς ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου, ὡς τισιν ἔδοξε, καὶ πρῶτος γράψας τὴν Ἰλιάδα, ἔτι τῶν Τρωικῶν συνισσάμενων. ἢ δὲ Παλαμῆδης μαθητῆς, καὶ ἔγραψε τὰς ὑπὸ Παλαμῆδης εὐρεθείαις δωρικαῖς γραμμασί. ἔγραψε δὲ καὶ τὸν Λυρῶνα πρὸς Παφλαγόνους πόλεμον, ὡς ἐκ τέττε λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὀμηρον, καὶ ἐντάξει τοῖς αὐτῆ βιβλίοις.

Κοριολανοὶ ἔθρικόν.

κόριον κοράσιον μικρόν.

κορκορυγῆς βοῦς, ταραχῆς, θορόβου· (A Pac. 981) "λύσον δὲ μύχας καὶ κορκορυγῆς, ἵνα Ἀνσμίχην σε καλυῖμεν." (A Ly 490) "οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες τὴν κορκορυγὴν ἐκούων" ἀντὶ τῆ ταραχῆς ἐκίον.

κορκορυγοὶ ταραχαί.

Κορνηλία ὄνομα κύριον. καὶ Κορνηλίος ἐπίσκοπος, ὃς διεκρίθη Ναυάτιος. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ναυάτος.

Κορνοῦτος. "ὄνα συγγραφεῖς Γερμανοῖ"

ος *Αίβιος*, οὐ διαρρεῖ πολὺ καὶ
μα, καὶ Κορνοῦτος. πλείσιον μὲν
καὶ ἄπαιδα τοῦτον, σπουδαῖον δὲ
ι. τοσαύτη δὲ ἦν ἡ διαφορότης ἐς
ἄνδρας τῶν ἀκρωμένων, ὡς τοῦ
τε παμπλείεως ἀκείν, Θεραπεῖα
ακεία τῆ ἀνδρὸς συρρέοντα, καὶ
παιδίαν ἐλπίδι κληρονομίας, τοῦ
βίε ὄλγως, ἀλλὰ ὧν τι ὄφελος ἦν
λει ψυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττία παι-
ι ταῦτα μὲν ἐπράττετο· ὁ χρόνος
τός τε καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἡ τέτα
ὀπαδός καὶ ἔφορος ἀλήθειαι, μήτε
δέομενοι μηδὲ μὴν ὄνειροπολῶντες
διαδοχὴν, μήτ' ἄλλω τι αἰσχρῶ
ω τε καὶ καπήλω καὶ ἦκισα ἔλευ-
κόμενοι, τὸν μὲν ἀνέφηραν καὶ ἐξε-
ῶσπερ κεκρυμμένον θησαυρὸν καὶ
πολλὰ καὶ ἐσθλά, τὸ τῆ Ὀμήρου,
Αίβιον, τῆ δὲ πλεσίε καὶ μέντοι
κομένε τοῖς χρήμασι λήθην κατέ-
ορνύτε, καὶ ἴσασιν ἢ τις ἢ ἕδεις
elianus?

ὁ Κορνοῦτος *Λεπίτης* φιλόσοφος
ἐ πόλις *Αιβύτης*), γεγονὼς ἐν *Ριόμη*
ος, καὶ πρὸς αὐτῆ ἀναιρεθεὶς σὺν
ωνίω. ἔγραψε πολλὰ φιλοσοφά τε
κά.

βος ὄνομα κύριον. καὶ μωρός τις
ἰ κύματα· *Καλλιμαχος* (fr. 307)
ιν ὡσεὶ *Κόροιβον*.”
ὄσμιον τὰ τῶν παρθένων κοσμή-

λάθοι οἱ τὸς κόρες πλάττοντες
ἦψω, τετέσι τὰ ζῆμα πάντα. οἱ κα-
ντες εἰδῶλα βραγέω ἐκ πηλῆ πάν-
, οἷς ἐξυπατάσθαι τὰ παιδύρια
τος κοροπλάθος κυλεῖται.

λάθους λέγουσι τοὺς ἐκ πηλοῦ
ροῦ ἢ τοιούτης τινὸς ὕλης πλάτ-
τας ἢ κούρους. Harp.

: ὄνομα κύριον.

ν (Hom. A 502) κρόταφον.

ιαί πόλις Βοιωτίας. Harp.

αντείων μαινομένων, ἐνθουσιών-
τηγράμματι (AP 6 165) “καὶ κορνο-
αγγήματα χάλκεια ῥόπτρων.”

θαντες. ἐνιοι τοὺς Κούρητας καὶ
ίβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπελήφασιν.
Διὸς τροφεῖς οὗτοι καὶ φύλακες.

τινὲς δὲ αὐτοὺς δέκα φασίν, ἄλλοι ἐννέα.
ἦσαν δὲ τῆς *Ρίαις* ὀπαδοί. sch. A Lys. 556.

κορνοβαντιῶ μίαιεται, ἢ ὀρχεῖται, ἢ
δαιμονῶ. καὶ συγκορνοβαντιύσαντες συμ-
μανέντες. “ὁ δὲ σρατὸς συγκορνοβαντιύσαν-
τες καὶ ἐπαλαλάξαντες ὕπαντες καὶ τοῖς
ὄπλοις ἐπιδομπήσαντες ἐσῆλαντο ἐς τὸν πο-
ταμόν.” καὶ κορνοβαντιῶν ἐνθουσιῶν, μαι-
νόμενος.

κορνοδαλός εἶδος ὀρνέου.

κόρνοδοι ὄρνυξιν ὅμοιοι ὀρνυθες.

κόρνοζα. καὶ κορνοζῶν μεμωραμένος, ἢ
μυξάζων. καὶ κορνοζῶντα.

κόρνοθα περικεφαλαίαν.

κορνοθαίολος.

κόρνομβοι κλῶνες ἄκροι· ἐν ἐπιγράμ-
μιτι (AP 5 258) “μῦλλον ἐγὼ σέο μῆλα κα-
ρηβαρόντα κορνομβοὺς ἢ μασθν νεαρῆς ὀρ-
θιον ἡλικίης.” “κόμην τρέφων χρυσῶ σρόφω
κεκορνομβωμένην.” cf. v. *Μάγνης* b.

κορνονή ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος, οἱ δὲ ξύ-
λον ἐπικαμπές.

Κορνονήτης ὄνομα κύριον (Hom. H 9).
κορνονηφόροι (Herodot. 1 59) οἱ ξύλων
κορνονας ἔχοντες εἶποντο τῷ βασιλεῖ ὀπισθεν.

κόρνος ἢ περικεφαλαία.

κορνοσήν (Hom. A 457) ὀπλίτην.

κορνοφαῖτος ὁ πρῶτος τῶν χορευτῶν.

κορνούφαλος (ση κορνοδαλός) εἶδος ὀρ-
νυθος.

κορνοφῆται (Hom. A 426) ὑψῆται, ἐπαί-
ρεται.

κόρνοχορος ἄγριον λάχανον εὐτελής· διὸ
καὶ ἡ παροιμία “καὶ κόρνοχορος ἐν λαχάνοισιν.”
ἐνιοι ἰχθῶν ποιὸν τὸν κόρνοχορον ἀποδιδόσασιν
ὡς τὸν ἵππερον, καὶ ὡς εὐτελής ἔδεσμα. λέ-
γεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀναξίων ἢ παροιμία καὶ
ταπεινῶν, μεταποιοιμένων δὲ τιμῆς ἢ καθ’
ἑαυτοὺς μείζονος. cf. v. *κέρκουρος*.

Κόρνομνα πόλις.

Κορνώμεια τόπος.

κορνώμεις ὡς φιβάμεις· ἔσι δὲ εἶδος
συσκῆς. ταύτην δὲ καὶ κορνώκειον λέγουσιν· ὁ
γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρνοκι ἔοικε κατὰ τὸ
χρῶμα.

κορῶνη. διάφορα σημαίνει, καὶ τὸ ἄκρον
τοῦ αἰδοῖον· (Artemid. 5) “ἔδοξέ τις τὸ αἰ-
δοῖον αὐτῆ ἄκρι τῆς κορῶνης τετραγῶσθαι.”

κορῶνην τὸ ἄκρον τοῦ τόξου. ἢ πλή-
ρωσιν.

κορώνη τὸν σκορπίον, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρήτων.

κορωνίς ἀκρώρει. ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπιθεμα. σεφάνος τὸ κεφάλαιον.

κορωνιῶν γανριῶν, καὶ ἐκορωνία ἔγανρία.

κοσκινηδὸν δίκην κοσκίνου. καὶ παροιμία "κοσκίνου ὕδωρ περιφέρεις" ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

κοσχυλιμίτια τῶν βερσῶν τὰ μικρότατα περικόμματα. (A Eq. 47) "ἔθώπειεν, ἐξηπάτα κοσχυλιματίοις τισί, τοιαντί λέγων· ἔνθον, ῥύφησον, ἔχε τριώβολον. βούλει παραθῶ σοι δόρπον;"

Κοσμῦς ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων, σύγχρονος Ἰωάννου τοῦ Δαμιασκηνοῦ. ζῆτει ἐν τῷ Ἰωάννης.

κοσμεῖ διατάττει.

κόσμιε ἐπιμελοῦ. (Synes. ep. 100 p. 239) "κόσμιε ἂν ἔλαχες Σπύρταν. κἀγὼ μοι δοκῶ τὴν εἰμαρμένην ἀγαπήσειν τε καὶ κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτῷ, ἡγάμενος ἀγώνισμα τῶτο προκεῖσθαι τῷ βίῳ καὶ βάσανον, εἰ μηδὲ ἀτυχοῦσιν ἀπολιμπάνω φιλοσοφίαν."

κοσμεῖται κοσμεῖται.

κοσμησάμενος διαταξάμενος.

κοσμητορες διατάτται, ἡγεμόνες.

a κοσμιότης εὐταξία.

b κοσμιότης καὶ σωφροσύνη οὐ μόνον εἰσὶν ἀπαλλαγὰι καὶ ἀφαιρέσεις τῶν ἀντικειμένων πονηριῶν, ἀκοσμίας καὶ ἀκολουσίας, ἀλλὰ ζωαὶ ἐνεργεῖς καὶ αὐτοθελεῖς. καὶ ἡ μὲν ἐπιτρέφει τὰ χεῖρω ἐν ἡμῖν. πρὸς τὰ κρείττω, ἡ δὲ οὐα πάθη ἐσι τῆς ψυχῆς, τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα, ἐκγόνους τε αὐτῶν ἀρετῆς ἐν ταῖς τῶν πλησιαζόντων ψυχαῖς ἀποτίκτουσα.

κόσμος τάξις. καὶ Ἡρόδοτος (9 65) "οἱ δὲ Πέρσαι ἡσσηθέντες ἐφρευγον οὐδενὶ κόσμῳ," τουτέστι τάξει.

σημαίνει δὲ ὁ κόσμος τέσσαρα, εὐπρέπειαν, τόδε τὸ πᾶν, τὴν τάξιν, τὸ πλήθος παρὰ τῇ γραφῇ. Αἰλιανός "ἡ δὲ Κλεοπάτρα καὶ ἄλλα εἰργάσατο ἀσβεβείας ἐχόμενα, ἃ μοι σιγῶντι κόσμον φέροι," τριτέστι εὐπρέπειαν.

κόσμος τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημα τε καὶ σύγκριμα, ὃς πληρωμὴ ἐσι τῶν εἰδῶν. ἐπεὶ δὲ ἔδει μηδὲν τῶν εἰδῶν φθεῖρεσθαι, ἵνα μὴ ἀτελεῖς ἢ τὸ πᾶν, ἀδύνατον δὲ ἦν τὰ αὐτὰ μένειν τῷ ἀριθμῷ,

γεννητὰ τε ὄντι καὶ φθαρέα, μετέχει καὶ ταῦτα τῆς ἀιδιότητος ὡς ἠδύνατο· διότι καὶ πάντα ἐφίεται τῆς τοῦ πρώτου ἀιδιότητος ὡς οικείας ἀρχῆς, καὶ μετέχει ταύτης ἕκασον κατὰ τὰ ἑαυτοῦ μέτρον. καὶ τοῦτο ἐσι τὸ σκοπιμώτατον ἔργον τῆς φύσεως, τὸ τῶν φυσικῶν ἕκασον γεννησῆαι ἄλλο ὁλόν ἐσιν αὐτὰ. καὶ ἐπειδὴ δεόμεθα γεννήσεως, ἡ δὲ γεννητικὴ δύναμις ἐν ὠρισμένῳ γίνεται μεγάλῃ, διὰ τοῦτο δεόμεθα τῆς αὐξήσεως. ἐπειδὴ δὲ ἡ αὐξήσις διὰ τροφῆς γίνεται, τῆς θρεπτικῆς πάλιν δεόμεθα δυνάμειος. διὰ τοῦτο τοίνυν μετέχομεν τῶν φυσικῶν δυνάμεων καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλογα. ὥσε ὅταν μὲν ἐνεργῶμεν κατὰ τὰς δυνάμεις ταύτας, ὡς φετι ἐνεργοῦμεν, ἔταν δὲ κατὰ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν, ὡς ἄλογα ζῆα· ὡς ἄνθρωποι δὲ ἐνεργοῦμεν τότε ὅτε τῷ λόγῳ κεχρημέθα. ὡ καὶ ἀσείως λίαν ὁ Πλωτῖνος εἶπεν ὡς ὅτι ἐμμανῶς κατὰ τὰς θρεπτικὰς δυνάμεις ἐνεγοῦσιν, οὗτοι κινδυνεύουσιν ἀποδεδυρωθῆναι. Philopon. in 1 de anima, A 2.

ὅτι οἱ ζωικοὶ τὸν κόσμον τριχῶς εἶνα λέγουσιν, αὐτὸν τε τὸν θεὸν καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀπάσης οὐσίας ἰδιοποιόν, ὃς δὲ ἄφθασις ἐσι καὶ ἀγέννητος, δημιουργὸς ὢν τῆς διακοσμῆσεως, κατὰ χρόνον ποιῶς περιόδου ἀπλίσκων εἰς ἑαυτὸν τὴν ἄπυσαν οὐσίαν καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ γεννῶν. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν διακόσμησιν τῶν ἀσέρων κόσμον εἶναι λέγουσιν, καὶ τρίτον τὸ συνεξηκὸς ἐξ ἀμφοῖν. καὶ ἐξ κόσμος ὁ ἰδιοποιὸς τῆς τῶν ὄλων οὐσίας ἢ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φύσεων. ἢ σύστημα ἐκ ζωικῶν καὶ ἐνθρώπων καὶ τῶν ἐνεκά του. τὸν δὲ κόσμον οἰκεῖσθαι κατὰ νοῦν καὶ πρόνοιαν, εἰς ἑαυτοῦ μέρος διήκοντος τοῦ νοῦ καθάπερ ἐν ἡμῶν τῆς ψυχῆς, δι' ὧν μὲν μᾶλλον δι' ὧν δὲ ἦττον· δι' ὧν μὲν γὰρ ὡς ἕξις κεχώρηται, ὡς διὰ τῶν ὀσῶν καὶ τῶν νεύρων, δι' ὧν δὲ ὡς νοῦς, ὡς διὰ τῆ ἡγεμονικῆς. οὕτω δὲ τὸ ὄλον κόσμον, ὡς ζῶον ὄντι, ἡγεμονικῶν ἐστὶν τὸν αἰθέρα, καὶ χωρεῖν διὰ τῶν ἐν αἰθέρι καὶ διὰ τῶν ζῴων ἀπάντων καὶ φυτῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ ἑνα εἶναι τὸν κόσμον, καὶ τοῦτον κενωμένον, σχῆμα ἔχοντα σφαιροειδές· καὶ γὰρ τὴν κίνησιν ἀρμεδιώτατον τοῦτο. ἐστὶν δ' αὐτοῦ τὸ κενὸν εἶναι περιχωρημένον, ἄπειρον, ὡσπερ ἀσώματος. ἀσώματος δὲ τὸ ὁλόν τε κατέχεσθαι ὑπὸ σωματίων, οὐ κατὰ

ἴμενον. ἐν δὲ τῷ κόσμῳ μηδὲν εἶναι κενόν, ἄ' ἤρῳσθαι αὐτόν· τούτο γὰρ ἀναγκάζει τῶν οὐρανίων πρὸς τὰ ἐπίγεια συντοιν καὶ σύμπνοιαν. Diog. L. 7 137.

Κόσσας δίκαιος ἀνὴρ. καὶ παροιμίαι οὗς Κόσσα λόγους." Κόσσας γὰρ ἐγένετο καιος ἀνὴρ, Πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ ἄλληνας οὗτοι πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς λαμινίους, καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους ὡς γέγονας, ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μετασειν τῆς χώρας· νικήσαντες δὲ οὐ μετέκαν, καὶ ταῦτα συμβουλευόντος τοῦ Κόσσων ταῖς ὁμολογίας ἐμίενειν. ἀνθ' ὧν λοιπεριπεσόντες τοὺς Κόσσαι λόγους ἐπήνεον. κόσσοις τὸ ῥήπισμα.

Κοσόβυρος ὄνομα κύριον. Ioseph. A. I. 7 9.

κόσσυμβος, καὶ κοσύμβη ἀνάδειμος κτιῶν χροσσωτός. cf. v. κόμβος.

κοτέει φθονεῖ, ζηλοῖ.

κοτεσσάμενος (Hom. E 177) ὀργισθεῖς.

Κοτιάειον ὄνομα πόλεως. cf. v. Κοτυάειον.

κότινος ἀγριέλιος· ἢ ὄνομα βοτάνης. ἐπιγρύμμιτι (AP 6 106) "καὶ τὰν ἐκ κονο καλαύροπα, τὰν ποτε τήνος πολλάκι βητῶν ἐκ χειρὸς ἠκροβόλει."

κοτινοτράγα (A Av. 241) κότινον ἐσθίον· τουτέστιν ἀγριέλιον.

κοτίνου σεφάνω. οὐ κοτίνω οἱ νικῶν ἐξείγοντο, ἀλλὰ καλλισεφάνω· ὃ δὲ ἐκφρασιῶν ἐφη κοτίνω. καὶ Ἀριστοτέλης (p. 834 12) τὰ λέξιν οὕτω φησὶ περὶ αὐτῆς "ἐν τῷ κθειῶ ἔστιν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλισεφάνω· ταύτης δὲ ἐμπυλιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπῆς ἐλαίαις πέρνκεν· ἔξω γὰρ ἀλλ' ἐκ ἐντὸς ἐτὰ λευκά· ἀφίησι τε τοὺς πτόρθους, ὡσπερ κῆρος, εἰς τοὺς σεφάνους συμμετρους. ὃ ταύτης λαβίων καρπὸν Ἡρακλῆς ἐφύσσειν Ὀλυμπίαισιν· ἀφ' ἧς οἱ σεφανοὶ τοῖς ἰληταῖς ἐδίδοντο. ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν ἰσθμὸν ποταμῶν, περιμυκοδόμηται δέ, καὶ μία μεγάλη τῷ θιγόντι αὐτῆς. ἀπὸ ταύτης ἐφερον λαβόντες Ἡλείοι τῶν ἀθλητῶν ὅν ἐν Ὀλυμπίαι τοὺς σεφάνους" (sch. A Plut. 8). καὶ αὐθις "ἀκούσας δὲ ὁ Ξέρξης ὅτι ἐφ' ἑκοτίνου τοσοῦτον ὑφίστανται πόνον οἱ ἰληται, πῶς ἄν, εἶπεν, ὑπὲρ ἑλευθερίας ἔτοιχοιτο;" cf. Herodot. 8 26.

κότος ὀργή, ἢ φθόνος. ῥ' ὁ ἀδηφάγος.

"οὐκ ἔδεδετο αὐτοὺς τὸ μαντεῖον, τῷ θεῷ μνησιῶντος αὐτοῖς. καὶ λιπαρόντων μαθεῖν καὶ δεομένων τὴν αἰτίαν τοῦ κότε, ὅπερ ποτε χρῆσαι."

κοτταβίζει οἶνον ποτηρίῳ ἀναοριπεῖ· ὃ ἐποιοῦν οἱ οἰωνίζομενοι.

κοτταβίζειν παίζειν. εἰς χαλκῶς δὲ φιάλας, αἱ καλοῦνται λαταγεῖα, ἀνεορίπτεον ἐμβάλλοντες τι πόμα· καὶ εἰ ἐγένετο μελιῶν ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐρασῶν ἐρῶσθαι. κότταβος δὲ λέγεται τὸ λείμμα τοῦ ποτηρίου, ὃ ἐνέβυλλον εἰς τὰς λαταγας. ἦν δὲ παιγνιον παρ' Ἀθηναίους τοιοῦτον, ῥάβδος μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῆ, καὶ ἐτέρη ἐπάνω αὐτῆς κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίῳ· εἶχε δὲ πλάσιγγας δύο ἐξηρηγμένας, καὶ κραιτῆρας δύο ὕδατος ὑποκάτω τῶν πλασιγγῶν, καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριάς ἦν χαλκῶς κεκροσσωμένος. τῆτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πᾶς τῶν παιζόντων ἀνίστατο ἔχων φιάλην γέμισαν ἀκρότου, καὶ μήκοθεν ἱσάμενος ἐπεμπεν ὄλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν σεγύνην εἰς τὴν πλάσιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βυρυνθῇ καὶ κατέλθῃ καὶ κατελθοῦσα κροσύη εἰς τὴν κεφαλὴν τῆ ἀνδριάς τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκροσσωμένου καὶ ποιήσῃ ἦχον. καὶ εἰ μὲν μὴ ἐκρυθῇ ἐκ τοῦ οἶνου, ἐνίκα καὶ ἦδει ὅτι φιλεῖται αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μὴ, ἦττάτο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδριάς ὃ ὑπὸ τὸ ὕδωρ Μάνης. sch. A Pac. 342.

κότταβος. λάταξ χαλκῆ φιάλη, ἦν μεταξὺ τοῦ δειπνοῦ ἐτίθεσαν οἶνον πεπληρωμένην· εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβυλόντες οἶνον, εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐορίπτεον ἐπὶ τῷ ψόφῳ ἀποτελέσαι, ὡς ἐκαλεῖτο κότταβος· ἐπηρεῖτο δὲ ὁ μελιῶνα ψόφον ποιῶν. καὶ μεθύσοκότταβοι οἱ τοῦτο ἐργαζόμενοι. sch. A Ach. 524.

Κόττας ὄνομα κύριον. cf. v. τραγόλας.

Κοτυάειον μητρόπολις.

κοτύλαι τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα.

Κοτύλαιον ὄρος τὸ ἐν Εὐβοίᾳ, ἀπὸ Κοτύλου καλούμενον τοῦ κατωσχόντος αὐτοῦ. Harp.

κοτύλη, ὃ νῦν καλοῦσιν ἡμίξερρον, παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὴν ὕλην. εἶδος ποτηρίου ὁμιωνύμου τῷ ἀγγεῖῳ τῶν ἡγριῶν, ὡς χοῖνιξ. καὶ εἶδος μέτρον. καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὕξτου, ἐνθα ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ σεφέρεται (sch. A Plut. 436). καὶ ἐφ' ἧς τὰ φορτία βασιάζουσιν,

ἦν πρῶτος ἐφεῦρε Πρωταγόρας· φορμοφόρος γὰρ ἦν. Diog. L. 9 53.

κοτυληθόν ἐν ταῖς κοτύλαις. καὶ κοτυληθονόφιν (Hom. ε 433).

κοτυληθόνες αἱ τοῦ πολύπεδος πλεκτάται.

κοτυλήρυτον (Hom. Ψ 34) πολύ, ὥστε κοτύλη ἀρύεσθαι, ὃ ἔξι κοίλῳ τινί.

α Κότυς δαίμων. cf. v. Θιασώτης.

β Κότυς ἀνὴρ ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιόλογος καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρεῖας διαφέρων, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν πάντα μᾶλλον ἢ Θραῦξ· καὶ γὰρ νήπιος ὑπῆρχε, καὶ πρᾶότητα καὶ βῆθος ὑπέφαιναν ἐλεύθερον. Polyb.

γ Κότυς. οὗτος ἄρξας Θράκης ἔτη κ' τὰ μὲν πρῶτα ἐν τρυφαῖς καὶ ἡδυσπυθείαις ἦν, αὔξεισιν δὲ λαμβανούσης αὐτοῦ τῆς εὐπρυγίας εἰς ὠμότητα καὶ ὄργην ἐξηνέχθη, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα, ἔξ ἧς αὐτῷ ἦν τέκνα, διακόψαι μέσην, ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος. Harp.

Κοτύωρα (X Anab. 5 5) πόλις Ἑλληνίς, Σινωπέων ἄποικος. καὶ οἱ πολῖται Κοτυωρίται. ἢ νῦν παρὰ πολλοῖς Κτύωρα λεγομένη.

Κούβρικος ὁ ἐν τῇ συνηθείᾳ κοκούβρικος λεγόμενος. ζῆται ἐν τῷ Μάνης.

κούθουρον τὸν κούντηρον. εἴρηται δὲ καὶ οἱ κηφῆνες κούθουροι, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν ἑαυτῶν οὐράν, ἢ ὅτι ἄκντροι.

κουλλούριον εἶδος μελιττούτης.

κουρεῖα. καὶ κουρεῖον ὁ τύπος ἐν ᾧ κουρεύονται. καὶ κουριῶντα τὰς τρίχας.

κουρεῶτης ὁ κουρεύς, καὶ κερεῖς πληθυντικῶς. κουρεῶτις δὲ ἐορτὴ τῶν ἀπαιτουρίων ἢ τρίτη· ἐν ἧ οἱ κούροι ἀποκείρονται εἰς τοὺς φράτορας ἐγγράφονται. καὶ ζῆται τὴν πρῶτην καὶ τὴν δευτέραν ἐν τῷ ἀπατούριᾳ.

Κουρηῆτες ὄνομα ἔθρους.

κούρητας (Hom. Γ 193) νέους.

Κουρηῆτων ζόμα· ἐδόκουν γὰρ οὗτοι μάντις εἶναι, οἷον θεσπιωδὸν ζόμα.

κουρίας ὁ ἔσωθεν κεκομμένος τὰς τρίχας. καὶ κουριάω κουριῶ τὸ κουρεύω.

κουρίδιον τὸν ἐκ πυρφενίας μεμνησμένον. "ἀνεμνησθετο ὡς τὸν κουρίδιον αὐτῆς ἄνδρα ἀνέλοι." "σὺν τῷ κουριδίῳ γαμέτη εἰς Ἐφεσον ἦλθε."

κουρίζουσα νεάζουσα, καὶ κουρίζων νέος ὑπάρχων· "ὃ δὲ τὰ ὄπλα ἀναλαβὼν ἡ κουρίζων φορέσκε (Hom. χ 185), τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο περικαλύπτει σῶμα." καὶ κουρίζω τὰ τῶν νέων φρονῶ.

κουρίζ (Hom. χ 188) ἐκσπᾶν τριχῶν.

κουριόσσον· ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσόμου "ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ κουριόσσου τῆς πόλεως ἐν μέσῃ τῇ πόλει."

Κερίων ὄνομα κύριον, ὃς ἦν προτίκτωρ κοῦρος νέος.

κουρόσσανον τὸ ὑπὲρ τῆς κορυῆς θύμενον· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 156) "καλῶ σὺν τέτιγι Χαρισθενέος τρίχα τήνδε κερύσσων."

κουροτρόφος παιδοτρόφος· "κεροτρόφος γῆ." ταύτη δὲ θύσαι φυσιοπρῶτων Ἐρεθθόνιον ἐν ἀκροπόλει καὶ βωμῶν ιδρύσασθαι χάριν ἀποδιδόντα τῇ γῆ τῶν τροφείων· πτασῆσαι δὲ νόμιμον τοὺς θύοντάς τινα θῆ ταύτη προθύειν. sch. A Theom. 307.

κουρσῶρες οἱ διατρέχοντες· κούρε γὰρ τὸ τρέχει.

κοῦσος φύλαξ·

κουσῶδια τὸ τῷ δεσμιωτηρίῳ ἐπακίμωνον σράτευμα, σύστημα σρατιωτικόν, σίφος.

κούφη γῆ τούτων καλύπτοι, ἀπὸ τῆ μετέωρος. λέγεται δὲ γῆ γῆς κουφοτέρα, ἐκ οὐσα ἀπλῶς κούφη, καὶ πῦρ πυρὸς βαρύτερον οὐκ ἔστιν ἀπλῶς βαρῦ. κοῦφον γὰρ ἴσθι τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἄνω τόπον, λέγεται δὲ κούφη γῆ τῷ εὐβασακτοτέρα εἶναι καὶ ῥῆον ἀναβιβάζεσθαι, καὶ τὸ πῆ βαρὺ τὸ ῥῆον κάτω ἐπόμενον. καὶ λέγεται ταῦτα καθ' ὁμοιότητα, ἀλλ' οὐ κυρίως. "κῆφοις πνεύμασιν βύσσκον, νέαν ψυχὴν ἀτάλων," τουτέστι κούφη καὶ ἀπαλῆ ζωῆ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν, ὅτι οὐδὲν σφοδρὸν δύνανται φέρειν, οὔτε καύσινα οὔτι ἄνεμον. ὁ Αἴας φησὶ πρὸς τὸν παῖδα ἀπὸ (558). καὶ ἐκκουφίσας ἀντὶ τοῦ ἀφαιμένου, ἐκπλεύσας· "Διονύσιος τοῦνομα, ἴστωρος τὸ ἐπιτήδευμα, δολιχέουσας πολλὰς καὶ λάκκας πλοῦς τοῦ κέρδους ὑποθήγοντος, καὶ πορρωτέρω τῆς Μαιώτιδος ἐκκεφίσας ἀπὸ τῆς κόρης Κόλχιν, ἣν ἐληίσαντο Μάγιστοι, ἔθνος τῶν ἐκεῖ βαρβάρων" (cf. v. δολιχέουσας).

κουφότερος κονιορτοῦ καὶ ἀσπίδος.

κόφινος ἀγγεῖον πλεκτόν.

κοχλιάριον τὸ παρ' ἡμῶν.

κοιλίας ἑδδς εἰς ἐκείτηρον περιηγιμένη· (rb. 1213) "κοιλίας αὐτομάτως βαδίζων ηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτῆ, σίαλον ἀπο-
υν."

οχλίδιον εἶδος ζωφίου.

όψιχος εἶδος ἰχθύος.

όψιχος ἐπὶ ὀρνέων, κόσσυφος ἐπὶ
ων.

όψιχος εἶδος ὀρνέου· "σὺ δὲ κοψίχῳ
εἰς σκάφιον ἀποτετιμμένῳ" (Α Αν. 807)
ριον δὲ εἶδος κορυῆς. ὅτι οἱ κόψιχοι
κοῦντες κεντοῦσι τὰ φύ· οἱ οὖν ὀρνι-
ῆραι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ
λῶναι τὰ ῥάμφη τῆ μαλακότητι τῶν πτε-
ῆ ἵνα μὴ κορυῶσιν. ἢ ὅτι μετὰ τὸ
ξαί πτερὰ ἐμβάλλουσιν ὥσε ἐξ αὐτῶν
πὸς κρεμαμένους ὄραθῆναι πᾶσι. sch. Α
1081.

ερυδαίνων σείων, δονῶν, σαλεύων.

εράδη σικῆ· ἔσι δὲ καὶ μηχανή. (Α Ραc.

"ἦσθιον δὲ τὰς κρύδας" οἱ Λακεδαι-
οι, τουτέστι κατέκοπτον. (Α Αν. 39) "οἱ
γὰρ ἔν τέτιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο ἐπὶ τῶν
δῶν ἄδουσι, Ἀθηναῖοι δ' αἰεὶ ἐπὶ τῶν
ἰν ἄδουσι πάντα τὸν βίον." ἀπὸ ἐνὸς
ἴσου τὰ ἄλλα πάντα ἐμφαίνει.

εράζω δοτικῆ.

Κραῦθις ὄνομα ποτιμοῦ.

εραίνουσι (Hom. θ 391, τ 567) τελεῖσσι,
ροῦσι, βασιλεύουσι, κυριεύουσι.

εραϊπαλαίκωμος μετωννυμικῶς ὁ κατὰ
ην ἰνόμενος ὕμνος. sch. Α Ραc. 218.

εραϊπαλῶν ἐπὶ τῷ ἀλαζονεύεσθαι· "τὸν
Σίωσριν ἐπὶ τοσοῦτον εραϊπαλῶν ὥστε
ἀμιζαν συμπήξασθαι χρυσοκόλλητον, λί-
ς τε τιμίους ταύτη περιβαλεῖν, καὶ ἐφι-
ων ζηνγνύειν τοὺς ἠττημένους βασιλεῖς"
eophyl. Sim. 611).

εραϊπάλη ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσειως παλ-
; καὶ εραϊπαλῶντα ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης
υποῦντα, μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τὸ κύρα
λιαν τοὺς μεθύοντας, ἢ ἀπὸ τοῦ σφύλ-
θαι τῶν καιρίων.

εραϊπαλώδης· "τῆς ψυχῆς τὰ ἐλαττώ-
ια κατηπίσαντο, εἴτε εραϊπαλώδης τις εἴη
μέθυσος, εἴτε φιλήδονος καὶ ἐν τοῖς αἰ-
κς ἔχων τὸν ἐγκέφαλον."

εραϊπνός ταχύς.

εράμβη, κοράμβη τις οὖσα, ἢ ἀμβλύ-
σα τὸ διορατικόν. βέλτιον δὲ ἢ τῷ κάρφ

ἀντιβαίνουσα, ὅθεν καὶ πρῶτη ἐν συμποσίῳ
δίδοται καὶ παρ' ἄμπελον οὐ φυτεύεται. καὶ
οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων
ἐφθὰς κρύμβας ἦσθιον διὰ τὸ μὴ μεθύσκε-
σθαι οἴνω (sch. Α Εq. 536).

εραμβοτάτου ἡδυτάτου, ξηροτάτου.
ἐπαῖξε δὲ Ἀριστοφάνης (Eq. 536) ἀπὸ τῆς
τοῦ λαχάνου ἐπινοίας· αὐτοσχέδιος γὰρ ἦν
περὶ τὰ δράματα Κράτης. ἢ τὸ καπυρόν. ἢ
τὸ χρηςότατον.

Κραναῶν τῶν Ἀθηναίων διὰ τὸ τραχὺ
καὶ λεπτόγειον, ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως.
καὶ κραναῶν πετρῶν τῶν τραχέων. Ἀρι-
στοφάνης (Αν. 123) "ἔπειτα μείζω τῶν Κρα-
ναῶν ζητεῖς πόλιν;"

κρανέα εἶδος φυτοῦ.

κράνεια ἐκ κρανείας δόρου· ἐν ἐπιγράμ-
ματι (ΑΡ 6 123) "ἔσαθι τῆδε, κράνεια βρο-
τοκτόνε, μὴδ' ἔτι λυγρὸν χάλκειον ἀμφ' ὄνυχα
σάζε φόνον δαῖων."

κράνειον φυτόν, καὶ τὸ γυμνάσιον, καὶ
κράνειος καρπός. κρανίον δὲ τόπος, καὶ ἡ
κεφαλή.

κράνος περικεφαλαία.

κράντορες ἡγεμόνες· (ΑΡ 6 108) "βου-
χλου κράντορες Ἀρχαδῆς."

κρασί κεφαλαῖς.

κραῦσις μίξις οἴνου καὶ θερμοῦ. καὶ ἡ
ἐνέργεια δὲ τοῦ κινῶντος· Αἰλιανός "καὶ
πιεῖν ἐδίδο κρύσει δικαίᾳ μὴ κινῶν, ὡρεγε
δὲ μὴ αἰτοῦντι καὶ φιλοφρονούμενος ἀκαί-
ρως, καὶ περιττὰ δειπνα παρατίθησι."

κράσπεδα ὄρους οἱ πρόποδες, τὰ δμα-
λά καὶ ἐπίπεδα.

κράσπεδον τὸ ἱμάτιον τῷ ἱερέως, πικρὸ
τὸ εἰς τὸ πέδον ἐγγίξειν.

κράσις ἡ πόα.

κραταιός ἰσχυρός.

κραταίπεδον (Hom. ψ 46).

Κράτεια ὄνομα πόλεως.

Κρατερός ὄνομα κύριον, ὁ Μακεδών,
ὃς ἦν μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ οὐ πρόσω
ὄγκου βασιλικοῦ, τῆς τε σκευῆς τῆ λαμπρό-
τητι διαφέρων, καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ κατὰ
τὸν Ἀλέξανδρον ἔσαλτο πλὴν τοῦ διαδήμα-
τος, καὶ τοῖς συγγινομένοις οἶος σὺν ἐπιει-
κείᾳ καὶ τοῦ σεμινοῦ προσόντος φιλοφρονέ-
σατος δόξαι, καὶ πιθανώτατος τῷ ἐπαγωγῶ
τῶν λόγων, ὡς συμβάλλουσι τῆ τε μικρό-
τητι τοῦ Ἀντιπύτρου σώματος καὶ τῆ φαν-

λότῃ, ἐπὶ τούτοις τῇ ἀπροσμίκτω καὶ ἀημέρῳ ἐς τὰς ὑπερήκοες... θεραπεύειν τὸν Κρατερόν κατὰ βασιλεία, καὶ ἐν ἐπαίνοις ἄγοντας κατὰ τὸ εἶκος οἷα δὴ στρατηγῶν τὸν εὐτολμύτατον καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων συνετώτατον, δευτέρον τῇ προτιμῆσει μετὰ Ἀλέξανδρον ἀναμφιλόγως ἄγειν. κίνησις τε οὖν δὴ ἦν ἐπὶ τούτῳ τῆς στρατιᾶς συμπύσης, Κρατερόν μὲν οἷα βασιλεία ἐς τὸ ἐπιφανές θεραπευούσης, καὶ ἐκάστων ἀπαξιούτων ἐν ἰσημοίρῳ ἄμφω τετάχθαι, Ἀντιπύτριον δὲ κατ' οὐδὲν ἐθελόντων κείθεσθαι. Εὐμενῆς δὲ κατὰ τὸν πόλεμον εὐρῶν τὸ Κρατεροῦ σῶμα κείμενον ἔτι ἔμπρουν, κατατηθῆσάι τε ἀπὸ τῆ ἵππου λέγεται καὶ κατολοφύρασθαι αὐτόν, ἐπιμυρτυρόμενον ἀνδρείαν τε τῆν Κρατεροῦ καὶ σύνεσιν καὶ τὸ ἄγαν ἴλεων τοῦ τρόπου καὶ ἐς φιλίαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀνεπίπλασον, ὅσον τε πλούτου ἀνέραςον καὶ ὀρθῇ δικαιοσύνη σύντροσον. κράτις δὲ ἄρα οὗτος ὅτε τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις τῷ ἐπαίνω ἔμφωνουσης ἔχει. ἐγγίμως δὲ καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκῆδυσεν. ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα Κρατεροῦ ἀγαθὴν δόξαν, πεπίζενται δὲ σωφρονέστατος γενέσθαι καὶ πρῶτατος καὶ φιλίας κοινωνῆσαι βεβαιώτατος, οἷα δὴ τὸ φιλέταιρον φύσει κτησάμενος καὶ ἐπιτηδεύσας.

κρατεῖν νικῶν· "τὸν δὲ λαγῶν κρατεῖν τῷ δρόμῳ τῶν διωκόντων."

κρατῆρ. τρεῖς κρατῆρας ἴσυσαν ἐν τῷ δέπνῳ, α' Ἐρμῆ, β' Χαρισίῳ, γ' Αἰὶ σωτῆρι. καὶ παροιμίᾳ "κρατῆρ κακῶν" ἀντὶ τῆ δοχεῖον κακῶν (A Ach. 935).

α Κράτης Ἀθηναῖος κωμικός, οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλοκος ποιητῆς ἐπῶν. δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσὶν ζ', Γεῖτονες Ἡρώες Θηρία Λύμια Πεδῆται Σάμιοι. ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά.

β Κράτης Ἀθηναῖος, κωμικός καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα γ', Θεσσαρὸς Ὀρνίδες Φιλάργυρος.

γ Κράτης Ἀσκώνδου Θηβαῖος, φιλόσοφος κωμικός, μυθητῆς Διογένους καὶ Βρύσσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ, ὃς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτῃ, εἰπὼν, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δήμῳ δοῦναι, εἰ δὲ μή, τοῖς παισίν. γήμις δὲ Ἴππαρχίαν τὴν Μυρωνεῖτιν κωνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε, παῖδα δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πασικλέα.

ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ῥογ' Ὀλυμπιάδος. ἐπεκλήθη δὲ Θυρεπανοίκτης διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισεῖναι εἰς παντὸς οὐπερ ἠβούλετο οἶκον. οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθεῖς ἐπὶ τὸ βιωμοῦ εἶπεν "ἐλευθεροῖ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης." ἔγραψε φιλόσοφα. ὅτι Κράτης εἶπεν (AP 9497) "ἔρωτα παύει λιμός, εἰ δὲ μή, χρόνος, εἰ δὲ μή, βρόχος." οὗτος κατεπῶν τωσσε τὴν οὐσίαν, ὡς λέγει Φιλόστρατος ἰ Ἀθήνιος ἐν τῷ βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τελενῶς (113).

Κράτης Τιμοκράτης Μαλλώτης, φιλόσοφος ζωικός, ὃς ἐπεκλήθη ὁμηρικὸς καὶ κριτικὸς διὰ τὴν καὶ περὶ τὰς γραμματικὰς καὶ ποιητικὰς λόγους αὐτοῦ ἐπίσασον, σύγχρονος Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικῆ, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ φιλομήτορος. συνέταξε δὲ δράματα εἰς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας ἐν βιβλίῳ θ', καὶ ἄλλα.

Κρατήτειος ὁ τοῦ Κράτητος.

Κρατῖνος Καλλιμήδους Ἀθηναῖος κωμικός, λιμπρὸς τὸν χαρακτήρα, φιλοπόσης δὲ καὶ παιδικῶν ἠτιμημένος. ἦν δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. ἔγραψε δὲ δράματα π', ἐνίκησε δὲ θ'.

κράτις ἀντὶ τῆ αἰρετώτερον ἢ βέλτερον κρατύναι.

κρατυντήρια ἔγραψε Δημόκριτος ἰ Ἀβδηρῆτης βιβλίον, ὕπερ ἐσὶν ἐπικριτικῶν πάντων τῶν γραφέντων αὐτῷ βιβλίων.

Κραυαλλίδαι ἢ Κραυγαλλίδαι ἢ ἰ Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώρα.

κραυγή ἐπὶ τῶν εὐχομένων ἢ μετὰ προθυμίας καὶ σθεδαίας διανοίας ἐκτελεῖται. Theodoret. in Ps. 53.

κραυγή Σοδόμων (Gen. 18 20) ἢ μεσσυρωτύτη καὶ λυσσωδῆς αὐτῆ παρὰ φύσιν ἁμαρτία, ὑπὸ Σοδομιτῶν διαπραττομένη, ὡσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη καὶ βοῶσα ἰὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας εἰς τὰ ὦτα κορὶς οὐ βαιώθ. καὶ ὁ μακροθυμίας ὑπερον διὰ τὸ ἀμετανόητον αὐτῶν καὶ ἀνεπίστροσον τῆς ἀδιακρίτου καὶ ἀκολάσου γνώμης ἐπέσει μάλᾳ δικαίως τὴν τιμωρίαν ἔφασε "κρατῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυσται πρὸς με."

κραῦρα νόσος περὶ τὰς ὄς γινόμενης δ' ἰ. διάρροια.

κραῦρον ξηρόν, κενυρόν, εὐθρασκόν. κρεάγρ α· (A Eccl. 1037) "τί δῆτα κρεάγρ α"

γραφς τοῖς κάδοις ἰσχυροῦσθε' ἄν, ἔξδν καθέντα ἰσχυροῦσθε τοιοῦτον ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδοις ἔκλυμαίνεσθε;" ἐπὶ τῶν πορνεῶν καὶ ἰσχυρῶν γραῶν.

κρεάγρα μαγειρικὸν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπιγράμμιτι (AP 6 101) "ὄμοῦ κρεάγρα τῆ σιροδακτύλω."

κρέας. οὕτω καλοῦσι τὸ σῶμα οἱ Ἄιτι. "εἰ μὴ περὶ τῶν κρεῶν νενανμάχηκε" (Ran. 193).

κρέας. καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ ὄρνιθος εἴρηται Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (338) "κρέα τ' ὄρνιθια."

κρεῖον τὸ κρεωδόχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ εἶδος κρέον καὶ κρεῖον.

κρεῖσων δόξης ἀτίμω εὐτέλεια εὐκλείης, ἰσχυροῦσθε ἀρχῆς μεγαλοφυῆς μειώτης, καὶ ἕψους ἐπισφαλοῦς ταπεινότης ἰσχυροῦσθε.

κρεῖττονος τοῦ θεοῦ. "προνοία δὲ δὴ ἐν τῷ κρεῖττονος, ἰσχυροῦσθε τοῦ συνολύτου τὰ τοιάδε ἐπετέλει ὁ Καῖσαρ."

κρεῖων βασιλεὺς ἢ ἄρχων, κρεῖτων μειώτης.

κρέκω τὴν τρίχω. "πορφυρέην ἡμισημεῖον" ἀντὶ τοῦ ἔκωπε.

κρέκειν. καὶ κρεκόντων κρουόντων ἢ κιδύραν, ἐγγιζόντων.

κρέκονσα ἀλοῦσα· Ἀριστοφάνης Ὀρνιθων (687) "ἀλλ' ὃ καλλιβόων κρέκονσ' ἀλὸν θέρμωσιν ἡρινοῖς." κρεῖως δὲ κρέκειν τὸ ἢ κιδύραν κρούειν· καὶ ἐν ἐπιγράμμιτι (P 5 139) "Ζηροφίλα, λιγὸν κρέκεις τι μέγας."

κρέκω τὸ ἡγῶ. (AP 6 54) "ἀλλ' ὅκα δὴ λάτρωι Λοκρῆς ἔκρεξε χέλωσ," καὶ Ἀριστοφάνης (An. 771) "τοιάδε κύκνοι συμμιγῆ βοῶν μοῦ κρέκοντες ἴαχον."

κρεμάθρα μετέωρόν τι κατασκευάσμα, ὃ ἐτίθεισαν τὰ περιττεύοντα ὄψα. κρεμάθρα δὲ εἴρηται διὰ τὸ αἰεὶ κρεμασμένην μετέωρον εἶναι. εἰσάγει δὲ Ἀριστοφάνης τὸν Σωφράτην ἐπὶ κρεμάθρας καθήμενον γελοῖοις χύμασιν, ὡς μετεωρολόσχη.

κρεμῶω (Hom. H 83) κρεμῶσω. (A Ach. 8) "κρεμῶσαι τὴν ἀσπίδα" ἀντὶ τοῦ εἰρηθεῖσαι· ἐν γὰρ εἰρήνῃ κρεμῶνται αἱ ἀσπίδες.

κρέξ ὕρνεον δυσσοιῶνισον τοῖς γαμοῦσιν, ὃ πάντῃ τὸ ὄνυχος καὶ προιονῶδες ἔχον. κρεσκλίνεται. gl. Herodot. 2 76 etsch. A An. 1138.

κρεωδαισία ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. καὶ κρεωδαίτης, καὶ κρεωδότης, καὶ κρεωδόχον ἀγγεῖον, καὶ κρεωθοινία, κρεωφωγία καὶ κρεωπώλης.

κρεῶδης ἱεροσργία ἢ διὰ κρεῶν θυσία. Κρέων δὲ σοὶ πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοὶ ἀντὶ τοῦ σεαυτοῦ.

Κρεῶφυλος Ἀστυκλέας Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἰσόρησαν Ὀμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θνητοῦ. οὐ δὲ φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν Ὀμήρου λέγουσι, καὶ ὑποδείξαντες Ὀμήρου λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰκαλλίας ἄλωσιν.

κρήγον (Hom. A 106) ἀληθές, ἀγαθόν, καλοῦσθε· γῆρος γὰρ ἢ φωνή.

κρήδεμνον (Hom. X 470) κεφαλοδέσμιο, ἢ μισθόριο.

Κρηθεύς ὄνομα κύριο. καὶ Κρηθηῖς νύμφη.

κρήμη ῥηματικὸν ἐκ τῆ κρήμημι, ὡς ἴσθη.

κρημνίσαι ἐκ τοῦ κρημνίζω.

κρημνοὶ ἔξέγοντες τόποι. καὶ κρημνοποιῦν ἴσθη Ἀριστοφάνης (Nub. 1371) τὸν Αἰσχύλον ὡς μεγάλας λέξεις ποιοῦντα.

κρημνοκοπεῖν κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι, μεγάλας λέξεις ποιεῖν.

κρημνός φάραγξ· Ἀριστοφάνης (Eq. 625) "κρημνοὺς ἐρεῖδων," τινὲς ἐγκλήματα ἐπιπέμων καὶ ἀκοντίζων, καὶ ταῦτα ἐπέρογκα. ἀπὸ τοῦ ἐλασίμβροτου εἰληφε. Ὀμηρος καὶ τὴν ὕψην κρημνὸν λέγει (O 244), ἐπειδὴ πάντῃ τὰ ὑψηλὰ κρημνοί.

κρημνώδη κατὰ νήσοι. εἰ μὲν διὰ τῆς, ἀντὶ τοῦ μεγάλα, εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, παχέα δίκην κρημνῶν· κρημνὸν δὲ εἶδος ἀλεύρου, ἐξ οὗ ἢ πειπάλη γίνεται, τινὲς τὸ ἀλεύρον. καὶ τὸ λευκαίνειν παλύνειν· Ὀμηρος (K 7) "ὄτε πέφτε χιῶν ἐπάλευεν ἀρόφους."

κρήναι. (AP 6 332) "ἀλλὰ καὶ τήνδε αὐτῶ ἐγγυάλισον κρήναι ἐκλειῶς δῆριν Ἀχαιμενίην."

κρηναῖον ὕδωρ.

κρήνη ἢ πηγή. κύμα κρήνη κρήνη· κορυφή γὰρ τοῦ ῥεύματος. ἢ κόρη τοῦ ῥύματος· καὶ γὰρ θνητοῦσθε αὐτὰς ἴσθη.

Κρηνίς.

κρηπιδούμενος ἀντὶ τοῦ ὑποδόμενος τὰς κρηπίδας· ἤρετο πρώτων Αἰσχίδη τὸν ποιητὴν, μεταξὺ κρηπιδούμενος.

κρηπίς θεμέλιος, ἢ εἶδος ὑποδήματος. ὑποβάθρα ἢ τοὺς πόδας κρατοῦσα.

κρησέρα τὸ περιβόλαιον τῶν κοφίνων. ἔξι δὲ διερωγός. Ἀριστοφάνης (Ecl. 983) "ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα." τῆτο δὲ λέγει ὡς πρὸς γραῦν.

Κρήσιος Κρητικός· "τοὺς Κῆρας θαλαττοκρατῆσαι λέγεται μετὰ Μίνω τὸν Κρήσιον."

Κρήσχος ὄνομα κύριον.

Κρησσα ἢ Κρητικὴ γυνή.

Κρησωρεύς.

κρησφύγετα τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας σεχνά, καὶ ὄχυράματα, καὶ καταφυγή. οἱ δὲ φασιν ὅτι Κρηταίεις οἱ νησιῶται ἄμια Μίνω τῷ βασιλεῖ θαλαττοκρατοῦντας ἔφυγον εἰς σπήλαιά τινα, ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα.

Κρητη τὸν ἀπὸ τῆς Κρήτης.

Κρηταιεύς. καὶ Κρηταιεῖς πληθυντικῶς.

Κρήτη νῆσος.

κρητίζειν τὸ ψεύδεσθαι· Ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπέζιον τὸν ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον αὐτῷ ἐξείλετο. καὶ ἕτερα παροιμία "κρητίζειν πρὸς Κρήτας," ἐπειδὴ ψεύσει καὶ ἀπατεῶνές εἰσι.

a Κρητικὸν εἶδος χιτῶνος· Ἀριστοφάνης (Thesm. 736) "σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν ἀπόδυθι ταχέως."

b Κρητικὸν τὸ ἀπὸ τῆς Κρήτης.

Κρητικός ῥυθμὸς ἐσιν οὕτω κυλούμενος· Ἀριστοφάνης (Ecl. 1157) "ὑπανακινεῖν κρητικῶς τῷ πόδε·"

Κρητῖνος.

κρῖ ἢ κριθῆ. καὶ Ὅμηρος (E 196) "κρῖ λευκόν·"

κρίβανον οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι κριθῶν βαῦνον, τουτέστι κάμινον. καὶ ἄριστος κριβανίτης ὁ ἐν κριβάνῳ ὠπτημένος. κρίβανος δὲ παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος, ὃ ἔστι κάμινος. καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 86) "εἰτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν βῆς κριβανίτας." Ἀρριανός (Ind. 28) "οἱ δὲ ξένια ἔφερον θύνηες ἐν κριβάνοισιν ὀπτούς·"

κρίβανος ὁ φούρνος.

κρίγη ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὁδοῦσι γινόμενος. καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 1520) "ὥσπερ Ἴλλυριοὶ κεκριγότες·"

κριθῆ τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον· τὸ δὲ

γυναικεῖον μύρτον (sch. A Pac. 965). καὶ κριθίδιον ὑποκοριστικῶς.

κριθοτράγων κριθοφάγων. A Av. 234.

Κριθωτὴ πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, κοιτικισθεῖσαι ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων. Harp.

κρίκε (Hom. II 470) συνησχήθη.

κρίκος τὸ κρικέλλιον.

κρίματα αἱ οἰκονομίαι· Δαβὶδ "γνώσκειται κύριος κρίματα ποιῶν," τουτέστι ἀκαίως οἰκονομῶν. καὶ τὰ ὑπὸ Θεοῦ γινόμενα θαύματα. Theodoret. in Ps. 9 17.

Κριμισός ὄνομα ποταμοῦ.

κρίμων, διὰ τῆς κ, ἢ κριθῆ. παρ' Ὁμήρω δὲ κατὰ ἀποκοπὴν λέγεται κρῖ· (E 196) "ἔσῃσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι," καὶ ποιῶν κριμνος ἢ πολὺκριθος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 302) "αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχων ἀλὰ καὶ δύο κρίματα." καὶ Βύβριος (108 31) "ἠρὸ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου, ὅφ' ἦν τὸ κρίματα μὴ φοβούμενος τρώγω." κρίμων δὲ τὸ παχὺ τοῦ ἀλευρου.

κρινάμενος (Hom. I 521) ἐπιλεξάμενος. κρῖνε δίκαιε.

κρίνεσι σεφανοῖς (A Nub. 911), τουτέστι, αἱ λοιδορίαὶ αἱ παρὰ σοῦ σεφανοὶ μὴ εἰσιν ἐκ κρίνων. κέκλιται δὲ ἀπὸ τῆς κριός ὡς τὸ τεῖχος. οἱ δὲ φασιν μεταπλασμὸν εἶναι.

Κρῖνις ἱερεὺς Ἀπόλλωνος.

κρίνον τὸ ἄνθος, ἀπὸ τῆς διακρίσεως διὸ καὶ τὰ τῆς διακρίσεως λέγεται κρίων εὐμάραντον καὶ ταχὺ διαπίπτον. διὸ καὶ ἡ κολόκυνθα κρίνον λέγεται, καὶ τοὺς πωγῆς δὲ κρίνα λέγουσιν. αὐτὴ δὲ ἡ κολόκυνθα Μηδικὸν ἐσιν ὄνομα.

κρῖνόν μοι, κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκαίῳ μου ἐπορεύθην" (Ps. 25 1).

κρινωνιά ὁ τῶν κρίνων λειμών.

κριοκοπεῖν τὸ τοῖς κριοῖς τοῖς μηχανοῖς πολιορκεῖν· "οἱ δὲ τοὺς πύργους κριοκοπεῖν ἐπεχείρησαν" (Polyb. 1 42).

Κριός δῆμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ Κριῶθεν ἐπίρρημα, ἢ Κριῶθεν.

κριός τὸ μηχανήμα τὸ πολιορκητικόν καλεῖται δὲ οὕτως ὅτι προσπίπτει τὴν κριὴν καὶ πάλιν ἐπανερχεται, καὶ τοῦτο σιωπῶν ὡσπερ μαχόμενον ποιεῖ. ἔξι δὲ κεραία μηχανῆς κριοειδῆς, καὶ αὐτῆς τὸ προέχον τῆς κριῆς σεσιδήρωται ἐπὶ πολὺ, ὥστε μῆτε ἐπιπλεῖσθαι μῖτε ἐμπέρασθαι.

ὅτι προτομή λέγεται τὸ πρόσθεν μέρος. ἴσι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε, δοκὸς ἡμεγεθέης ἴσιῳ νηὸς παραπλησία· ἐξόμωται δὲ σιδήρῳ παχεῖ κατ' ἄκρον ἐς κριῶ προτομήν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένους. κατασκευάζεται δὲ κάλοις μέσος ὡσπερ ἀπὸ ἰάστρυγγος ἐτέρας δοκῆς, σφυροῖς ἐκατέρωθεν ἰσχυροῖς ὑπερηρημένοις, ἀνωθούμενος ὑπὸ ἰλήθους ἀνδρῶν εἰς τὸ κατόπιον, καὶ τῶν κριῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοῦμπροσθεν ἐπιθροῦντων τύπτει τὰ τεῖχη τῶ προανέχοντι ἰσχυρῶ. καὶ σόδεις οὕτω πύργος καρτερός ἢ περιβόλος πλατύς, ὃς κἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσει· τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης καθαιρεῖται τὰ τεῖχη. Ioseph. B. 1. 3 7 19.

κριός ὁ τὸ κάρυ ἰέμενος· "ὡς ὁ κορύπτων ἦλαν' ὀπίσω." καὶ ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἱκασάσει κριός καλεῖται τὸ κεράμιον τὸ κριῶτον, ἢ τὰ λοιπὰ ἐπιτηρεῖται (αλ. ἐνήμισαι).

κριός ἀσελγέκερος. τὸν μεγάλοκερῶν φησι Πλάτων ὁ κωμικός· τὸ γὰρ ἀσελγές ἔστιν ἐπὶ τῶν ἀκολάσων ἐλάμβανον οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων.

κριός τροφεῖα ἀπέτισε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν· καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέτας φησὶ κριτέτιν τοὺς θρεψαμένους, ὃ ἴσι πλήττειν.

κριοῦ διακονία, παρὰ τὴν παροιμίαν "κριός τὰ τροφεῖα" κριτέτι γὰρ τὸς τρέφοντας.

Κρίσμις Κῶος. οὗτος ἦν πολυθρέματος. τούτῳ φησὶν ἔγγελλν τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀρπάειν, καὶ τὸν Κρίσμιον ἀπλεῖν αὐτήν, φαινομένην δὲ αὐτῷ ὄναρ κελύσαι καταθάψαι αὐτήν, τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα παγγενεὶ ἀπολέσθαι.

κρίσεως δοκιμίας, ἀχολονθίας· Αἰλιανός "κρίσεως δ' ὡς ἐν ἀκολάσει εὐθείας τὸ δῆμιρτε περὶ τὴν αἴρειν τῆς μιμάδος· τὸν κἄλλη γὰρ λαμπρῶ τού σώματος ποιῶν ἡσκητο τὴν εὐαπύτην οὐ παιδεῖαν." καὶ ἰσίδης "τοσοῦτον προέλαβε τῆ φρυγῆ τῆς κρίσεως τῆς περὶ τὴν μάχην."

κρίσις ἐξέτασις, ψῆφος, βῆσανος.

Κρίσσα ὄνομα πόλεως καὶ ἰχθύος.

Κρισσαία θάλασσα καὶ Κρισσαῖος ὄλπος.

κριτικόν τὸ κρίσιμον.

κριτός ἐπίλεκτος, καὶ ὁ κρινόμενος. κριτής δὲ ὁ κρινῶν.

Κρίτων Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής, ὃς καὶ γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην καὶ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ. ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογία.

Κρίτων Νάξιος ἱστορικός ἔγραψε ὄκταε-
τηρίδα, ἣν Εὐδόξου φησὶ.

Κρίτων Περιοῦτης (πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Περία) ἱστορικός ἔγραψε Παλληνιακά, Συρακουσῶν κτίσιν, Περσικά, Σικελικά, Συρακουσῶν περιήγησιν, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων.

Κριωεύς. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριῶν. Harp.

κροαίων (Hom. Z 507) τοῖς ποσὶ κρέων. ἢ ἐπιθυμῶν.

Κρόβυζοι ὄνομα ἔθρους.

Κροβύζον ζεύγος, ἐπὶ τῶν ἐπὶ κυκλά καὶ πονηρίᾳ σπενδομένων. τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κροβύζε τινὸς πορνοβοσκῶ, δύο ἔχοντος ἑταίρους ἐπὶ ὀλέθρῳ πολλῶν. Κροβύζον ὄν ζεύγος ἐπὶ διασυρμῶ δύο ὁμοουσύντων, οὓς πρότερον τοῦ ἀναπνεῖν φησὶν ἢ τῆ κακουργεῖν πύσασθαι.

Κροῖσος Λυδὸς μὲν ἦν τὸ γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττειω, τύραννος δὲ ἰθύνων τῶν ἐν τῷ Ἄλῳ ποταμοῦ. οὗτος πρώτος βαρβάρων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν κατεσρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρον ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ φίλους προσεποιήσατο. πρὸ δὲ τῆς Κροῖσου ἀρχῆς πάντες ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι· τὸ γὰρ Κιμμερίων ἐράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν ἀφικόμενον, Κροῖσου ἐὼν πρεσβύτερον, οὐ κατασροφῆ ἐγένετο τῶν πολιῶν, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἀρπαγῆ. Herodot. 1 6.

Κροῖσος Λυδῶν βασιλεὺς, υἱὸς Ἀλυάττειου, ὃς τὸ πρότερον ἄρχεν ἔλαχεν Ἀδραμυντείου καὶ Θήβης πεδίω. ἐρατεύσαντος δὲ τῷ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Καρίῳ, περιήγγειλε τοῖς ἑαυτοῦ τὸν σρατὸν ἄγειν ἐς Σάρδεϊς, ἐν οἷς καὶ Κροῖσω, ὅσις ἦν τῶν αὐτοῦ πρεσβύτατος παίδων. ὃ δὲ, ὡς φησὶν, ὑπὸ ἀκολασίας οὐχ οἶός τε ἦν, καὶ πως διεβέβητο πρὸς τὸν πατέρα. βουλόμενος δὲ ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας, καὶ ἀπορῶν ὀπόθεν μισθώσαιτο ἐπικούρους (μισθωτοῖς γὰρ ἔχρῶντο), ἦλθεν ἐπὶ Ἀλυάττειν τὸν ἔμπορον (ἂν Σαδύαττειν τὸν ἑπαρχόν) πλουσιώτατον Λυδῶν ὄντα, δανείσθαι βουλόμενος. ὃ δὲ

αὐτὸν πρῶτον μὲν ἀναμένειν ἐκέλευσε πρὸ τῶν θυρῶν ἄχρι λούσῃται, μετὰ δὲ ἐντιγγάροντι ἀποκρίνεται ὅτι πολλοὶ παῖδες εἰεν Ἀλυσίτη, οἷς πᾶσιν εἰ δεήσει τὸ ἀργύριον δίδοναι, οὐκ ἐξαρκέσει· οὐκὸν δοῦναι δεομένη. Κροῖσον δὲ ἀποτυχόντα τὰνθρόπων ἐς Ἐφεσον ἀφικέσθαι κατὰ ζήτησιν ἀργυρίου. καὶ τότε μὲν εὖξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι, εἰ βασιλεύσειε, τὸν οἶκον ἅπαντα καθιερῶσαι τῷ ἐμπόρου. ἦν δὲ τις Κροῖσῳ φίλος Ἴων, ὄνομα ... τῆς Θεοχαρίδου ἐν μύλα ἐπόρου. ἕτος ἐδεήθη τοῦ πατρὸς δοῦναι οἱ χρυσίον, καὶ τυχὼν δίδωσι Κροῖσῳ. ὃ δὲ ὕπερον βασιλεὺς γενόμενος ἄμαξαν ἔδωκεν αὐτῷ μεσῆν χρυσίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἐμπόρου τῇ Ἀρτέμιδι καθιέρωσε. Nicol. Dam. exc. Peir. p. 453.

c Κροῖσος Ἀνδῶν βασιλεὺς νομίζων ἑαυτὸν πλουσιώτατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, μεταπεμφθὲς Σόλωνι τὸν Ἀθηναῖον, ἄνδρα σοφόν, ἐπέδειξεν αὐτῷ τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰλλα τοῦ πλοῦτου, καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν "τίνα εὐδαιμόνα πάντων ἀνθρώπων νενομίκας;" ὃ δὲ ἔφη "Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον, ζήσαντα εὐτυχῶς καὶ ἀποθανόντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχόμενον." περὶ τὸν αὐτὸν δὲ αὐτὸς "τίνα ἦν μετὰ Τέλλον," ὃ δὲ ἔφη "Κλέοβιν καὶ Βίτων, τὸ γένος Ἀργεῖους, οἵτινες τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεωνὸς ἢ Κυδίππης ἱερωμένης, καὶ μελλούσης πομπεῦν τῇ πατρὶν ἑορτῇ ἐπὶ ἀπήνης μέγρι τεμένους τῆς Ἡρας, χρονοζόντων τῶν ὑποζυγίων ὑποθέντες τοὺς ἰδίους ἀγένας οἱ παῖδες τὴν ἀπήνην εἰλκυσαν, καὶ ἤγαγον τὴν μητέρα ἐπὶ τὸ τέμενος. εὐξαμένης δὲ ἐκείνης τῇ Ἡρᾷ γενέσθαι αὐτῆς τοῖς παισὶν ὃ τι κάλλισον ἀνθρώποις, τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ εὐρέθησαν ἀμφότεροι τετελευτηκότες."

d Κροῖσος. ὅτι Κροῖσος βασιλεὺς Ἀνδῶν κατιδυναστεύσας τῆς Ἀσίας ἐν ὑπερβάλλοντι πλούτῳ, ὑπερηφάνει πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀσσυρίων, καὶ γράφει Κύρῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων οὕτως· "ἐπιτρέπομέν σοι παραχωρήσει τῆς βασιλείας ἡμετέρας τε ἄσης ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς ἡμῶν διαφερούσης ὄροις. οὐ γὰρ ὑπόσῃ ἐπινυσιμένῳ ἡμῶν κατὰ σοῦ, οὐδὲ πρὸς τὴν τοσαύτην ἡμῶν εὐτυχίαν ἀνθέσῃ." ὃ δὲ Κύρος ἀντέγραψεν οὕτως· "εἰ μὲν ὁ πᾶς κόσμος οὐκ ἀρκεῖ σοι τοσαύτην ἔχοντι φαντασίαν, καλῶς ἡμῖν ταῦτα λέγεις· εἰ δὲ τοσαύτης γῆς δεσποζῶν

καὶ τῆς ἡμετέρας ἐρᾶς, οὐκ ἂν σοι πρὸς τὸν καθ' ἡμῶν ἀγῶνα ἢ τῆς τύχης εὐροία διαμείναι." καὶ ταῦτα γράψας Κύρος ἐβόλευε πρὸς τὴν Ἰνδικὴν χώραν μετοικεῖν καὶ φεγεῖν τὴν ὁμότητα τοῦ Κροῖσου· ἀλλ' ἢ τῆς του γυνῆ Βαρδάνη ἐωρακίῳ τὸν Κύρον ταῦτα βελενόμενον, εἶπεν αὐτῷ ζητῆσαι τὸν Δανὴλ τὸν αὐτῇ καὶ Δαρείῳ προσητεύσασα πολλὰκις, καὶ παρ' αὐτοῦ μωθεῖν τί δειπᾶσαι πρὸς τὸν Κροῖσον πόλεμον. ὅπερ ἀκούσας ὁ Κύρος μετεπέμψατο τὸν ἄνδρα, καὶ μεμαθηκὸς παρ' αὐτῆ ὡς νικήσει τὸν Κροῖσον, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκεύαζεν. ὁμοίους δὲ καὶ Κροῖσος εἰς τὸ μαντεῖον ἐπεμφθῆ, καὶ ἐχρησιμοδοτήθη οὕτως· "οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμον τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης, καὶ κωφοῦ συνήμι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούσας ὁδμῆ μ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιοῖσι χιλιῶν ἐπομένῃς ἐν χαλκῷ ἡμῖ ἀρνεῖοισι κρείσσον, ἢ χαλκὸς μὲν ὑπέρεκτεται, χαλκὸς δ' ὑπέκειται." γνούς δὲ ὡς ἐνεπαίχθη, πάλιν εἶπεν καὶ ἀνείλεν ἢ Πυθίᾳ "Κροῖσος ἄλλο διαβάς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει." καὶ κατέλυσε τὴν ἑαυτοῦ. ὃ δὲ Κύρος τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἰουδαίων ἀπέλυσε, καὶ πῆμι τὴν Ἱερουσαλήμ. cf. Cedrenus p. 136, Malalas p. 194.

κρόκη ῥοδάνη. καὶ κροκύφαντος, οὗ διὰ κρόκης ὑφαίνεται (sch. A Vespr. 1137). ὃ δὲ ἀπὸ τῆς κροκύφου ἀπὸ φασιν, ὅτι κροκίον τὸν φάλλον, ὃ ἐστὶν ἐξοχὴ τῆς κροκίᾳ· κροκύδειλος εἶδος ζῴου.

Κροκύλεια (Hom. B 638) ὄνομα πόλεως. κροκωτός ἰμάτιον Διονυσιακόν· Ἀριστοφάνης (Ran. 45) "ἀλλ' ἐχ' οἶός τ' εἰμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, ὄρων λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην." ἐφόρει γὰρ καὶ κροκωτῶν καὶ λεοντῆν ὡς Ἡρακλῆς· τοῦτο γὰρ ἦν σφῆρημα τῷ Ἡρακλεῖ. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. ἐφόρει δὲ τὴν λεοντῆν ἵνα φοβερός ᾖ.

κροκωτός εἶδος χιτῶνος· "ὃ δὲ ἡσθητο κροκωτὸν χιτῶνα ὑπὲρ τοῦ πλείονος εἰς αὐτὸν ἐπιστρέφειν."

κρόμμου ἐσθίειν ἴσον τῷ κλαίειν Ἀλυσίτη γὰρ πέμψαντι πρὸς Βίαντα τὸν σοφόν, ἵνα θῆτον παρ' αὐτὸν ἦκοι, "ἦν" φησὶν "Ἀλυσίτη κελύω κρόμμου ἐσθίειν" (Diog. L. 1 83). καὶ Ἀριστοφάνης (Lys. 799) "κρόμμον τ' ἄρ' οὐκ ἔδη" ἀντὶ τοῦ κλαίειν

καὶ χωρὶς χρομμύων, ἤγουν δακρύσεις. καὶ ἴτερα παροιμία (A Rap. 667) "χρομμύων ἰσοφρονισθαι" ἐπὶ τῶν κλαιόντων.

χρομμυνοξυρεγμίας ἀντὶ τῆ ἀπερίας· ἰσομεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἢ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ τῶν χρομμύων οὖν καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἰρυγῆς συντέθεικε τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ εἰώτασι κομιῖζειν εἰς τὸν πόλεμον· διὸ καὶ ὁ ὕλιος ἐκ τούτων δυσώδης. ἢ καὶ ὅτι ἐπὶ τοῖς ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος ἐκ διαφορῶν ἡντων τε καὶ ζωμῶν ὀξείδος σύμμικτόν τινα ἰσμήν ὀδωδε. sch. A Pac. 528.

Κρομμυνοῖα.

κρόνια ἑορτὴ ἀγομένη Κρόνῳ καὶ μηρὶ τῶν θεῶν.

κρονικαὶ λῆμαι παροιμία, ὡσπερ τὸ χύτραις λημῶν καὶ κολοκύνταις," ἐπὶ τῶν φβλυποούτων.

κρονικαῖς γνώμαις λημῶν τὴν φρέα (A Plat. 581) ἤγουν ἀσχαλαῖς μωρίαῖς ἰσκοσμένη τὸ φρονεῖν, τουτέστιν ἀμβλυωπῶν. ἡμὴ δὲ ἐστὶ τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπιωθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σηαίει οὖν τὸ τετυφλωμένε τὰς φρένας ὡσπερ ἢ τὰς λήμας ἔχοντες.

κρονικώτερον ἀρχαιότερον, μωρότερον. καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 1471) "καὶ τὰς τραπιδούς φησιν ἀποδείξειν Κρόνον τὸν νοῦν, ἰσορησόμενος ὀλίγον ὕσερον."

Κρόνιον ὄμμα τοῦ Κρόνου.

κρόνιπος ὁ μέγας λῆρος, κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ ἴππε· "σὺ δ' εἰ κρόνιπος" (A Nuh. 1066). ἢ ὕβρισης, τρυφητής, ὄρος.

κρονίων ὄζων· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (97) "καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ κρονίων ζῶν." τουτέστιν ἀρχαῖσμοῦ γέμων καὶ μωρίας, ἢ τοι ὅτι ἑορτὴ τις παλαιὰ ἤγετο τῆς κρόνῳ, ἢ ὅτι τὰ παλαιὰ πάντα καὶ εὐθήθη ρόνια ἐκάλουν, καὶ Κρόνους τοὺς λήρους.

Κρόνον πυγὴ τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας.

κρόσσας κλιμακίδας. ἐν μὲν τοῖς ὑπομήμασιν ἀποδίδωσι τὰς τῶν ἐπάλλξεων σεάνας, οἰονεὶ κεφαλίδας, ἐν δὲ τοῖς περιεσθῆσι κλιμακίαις.

κροσσός ὁ μάλλος.

κροσσωτοῖς χροσσοῖς (Ps. 44 13) τοῖς κροσσῶσι χαρίσμοσιν τῶν τὴν ἐκκλησίαν κροσσῶντων ἱερῶν ἀνδρῶν· διήθηται γὰρ

οἱ κροσσοί, καὶ πάλιν ἤγονται.

κρόταλον ἰδίως ὁ σχιζόμενος κάλαμος καὶ κατασκευαζόμενος ἐπιτήδες ὡσεὶ ἤχειν, εἴ τις αὐτὸν δονοίη ταῖς χερσὶ, καθάπερ κρότον ἀποτελῶν. τριανὸς οὖν ἔση, φησί, καὶ τὴν φωνὴν διηρθρωμένος καθάπερ τὰ κρόταλα, ἀντὶ τοῦ εὐγλωττος, εὐσομοσ. sch. A Nuh. 259.

κρόταλος ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ εὐγλωττος καὶ εὐσομοσ ὡσὶ τὰ κρόταλα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 19) "καὶ νῦν καλοῦμαι θηλυμανῆς, καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον." ἔστι δὲ κάλαμος ἰσχιζόμενος.

κρόταφος τὸ μέρος τοῦ σώματος, καὶ τοῦ βιβλίου τὸ ὀπισθεν μέρος· "κατὰ τὸν κρόταφον τῆς βίβλου ἐμβυλόντες ἐκμυρτόριον διὰ τινος ἰσχηματισμένου τὴν τέχνην τῶν τὰ τοιαῦτα γραφόντων."

κροτήσατε (Ps. 46 1) ἐπαινεῖσατε ταῖς χερσὶ· νενικηκότων γὰρ ὁ κρότος.

κροτοθορύβον· "Παῖαν ἄναξ, φίλον Ἀεοντάριον, οἷον κροτοθορύβου ἡμᾶς ἐπέπλησας ἀναγνόντας σε τὸ ἐπισόλιον" (Diog. L. 10 5).

Κροτωνιάτης τοῦ Κρότωνος.

κρότωνος ὑγιέσερος. τῆτο δεῖ ἐπὶ τῆ ζήσῃ δέχεσθαι. τὸ γὰρ εἶναι πάντοθεν ὅμοιον καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπήν, ἀλλ' εἶναι λίαν ὁμαλὸν διὰ τοῦτο, ἀπ' αὐτῆ λέγουσιν "ὕγιέσερος κρότωνος." κρότων δὲ ἐστὶ ζῆρον τὸ ἐν τοῖς βουσὶ καὶ κυσὶ γινόμενον. cf. v. ὑγιέσερος κρότωνος.

κροτώνων κυνείων φθειρῶν.

κρουνηθόν.

κρουνοχυτρολήρμιον εἰ ἀντὶ τοῦ φλύουρος εἰ. κρουνοσ γὰρ τὸ χύδην καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόοις ῥέον, λῆρον δὲ τὸ μάταιον. συνέθηκεν οὖν ἀπὸ τοῦ κρουνοῦ καὶ τοῦ ληρεῖν καὶ τῆς χύτραις ἀναίσθητον οὐσης, ἵνα τὸ ὄλον δηλώσῃ τὸν ἀναίσθητον καὶ περιεσολόγον. sch. A Eq. 89.

κρουσιδημῶν κυτακρούων τῆ βοῆ, ἢ τὸν δῆμον ἀπατιῶν καὶ παρακρουόμενος τῆ βοῆ. ἔστι δὲ πυρὰ τὸ κρουσιμετρεῖν, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων. sch. A Eq. 855.

κροῦσις ἢ τοι δοκιμασία, ἐπεὶ τὰ σαθρὰ τῶν σκευῶν κροτέμενα δοκιμάζεται, ἢ ἀπάτη. sch. A Nuh. 317.

κρύβδην λυθραίως.

κρυμός ψῆξις· (AP 6 252) "εἰς δὲ σ', ἄνασσα, τοίην χῶ νιφόμενος κρυμὸς ὀπωροφορεῖ."

κρυόεσσα (Hom. E 740) φρικώδης.

κρύπτεια.

κρύσαλλος.

κρυφαίως ἀντὶ τοῦ κρύφα.

κρύφιοι οἱ πονηροὶ λογισμοί· "ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με" (Ps. 18 13).

κρυψίνους δόλιος, πανούργος· "ἦν δὲ ἐχέμυθος καὶ κρυψίνους." cf. v. ἐχέμυθος.

κρύψις μέθοδος δὲ ἧς οἷον τε λανθάνειν συλλογισζόμενον δι' προκειμένου. χρηστέον δὲ προτάσει τὸν κρυπτικῶς ἐρωτῶντα, ὡς ἐρωτημένων πιασῶν τῶν προτάσεων, δι' ὧν δείκνυται τὸ προκειμένου, καὶ τοῦ ἐσχάτου ἐπὶ τοῖς ἐρωτημένοις ἐπόμενον συμπέρισμα τοῦ ἐρωτηθέντος, ἄδηλον ὃν πῶς τοῦτο συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων, καὶ ζητεῖν τὸν ἀποκρινόμενον διὰ τί τοῦτο ἐπιφέρει τοῖς κειμένοις. Alex. Aphrod. in Top. 81.

a κρωβύλος ὁ μαλλὸς τῶν παιδιῶν, καὶ ὁ πλόκαμος ὃν διέβαλλον οἱ τὸν χρυσὸν τέτιγα φοροῦντες. ἀνάδημα, κόσμος ἐκ τριχῶν πεπλεγμένος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 155) "ἄλικες αἶ τε κόμιαι καὶ ὁ κρωβύλος, ὡς ἀπὸ Φοίβου πέξατο μολπασῶ κῶμος ὁ τετραετής." Ξενοφάν (Anab. 5 4 13) "εἶχον δὲ κράνη σκῦτινα, οἷάπερ τὰ Παφλαγονικά, κρωβύλον ἔχοντα κατὰ μέσον, ἐγγυτάτω τιαιοειδῆ."

b κρωβύλος κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶ κατὰ Θουκυδίδην.

c κρωβύλος πλέγμα τριχῶν εἰς ὅξυ λήγον. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν, κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν, σκορπίος δὲ ἐπὶ παιδῶν. καὶ Θουκυδίδης (1 6) "κρωβύλους ἀναδούμενοι."

κρωγμός ἢ βοή.

κρώζει ὡς κόραξ ἢ κορώνη κρώζει· "ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν," εἰς τοῦπίσω ἤπελθε, Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (2). πάλιν γὰρ τὸ εἰς τῆ-πίσω· (Hom. O 266) "παλίντονα τόξω τιταίνων." καὶ αὖθις "οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις," ἐπὶ τῶν μᾶτρην θρυλούστων ὡς αἱ κορώναι· Ἀριστοφάνης Πλούτω (369) "σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος, ζητεῖς μεταλαβεῖν." καὶ αὖθις (Lys. 506) "τοῦτο μὲν ὠγρυῦσαντῆ κρώζεις," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν δυσοιωνίζων.

κρώζουσιν βοῶσι.

Κρώμνα (Hom. B 855) ὄνομα πόλεως.

Κρωῖσος ὄνομα κύριον.

κρωσσός ἢ ὑδρία, ἀγγεῖον ὑδροφορικόν. καὶ κρωσσίον ἢ ζάμνος.

κτέαρ κτήμα.

κτεάτισσα (Hom. Π 57) ἐκτησάμην.

κτείνω τὸ φονεύω.

κτεῖς τὸ ἐφήβαιον, καὶ τὸ τῶν τριχῶν κάλλυντρον· Καλλίμαχος (fr. 308) "ἔδ' οἷαν ἐπὶ κτενὸς ἔσκειν ἔθειραι," καὶ αὖθις (AP 6 247) "καὶ κτένα κοσμοκόμην."

κτένα τὸ πύξινον κάλλυντρον τῶν τριχῶν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 211) "ἦδὲ τῶν τριχῶν σαγηνευτήρα, πύξινον κτένα." καὶ οὐδέτερος κτένιον.

κτεριοῦσι (Hom. A 455) θάψουσι.

κτηδόνες τριόδοντες ληθύνες, καὶ θηρία, καὶ ἐπ' εὐθείας τῶν ζώων ἐκφύσεις.

κτηματίτην τὸν κτήματι πολλά ἔχοντα οὕτως Λυκούργος. καὶ κτήμα ἐπὶ αἰτίου· "ὃ δὲ διελέγετο αὐτῷ, καὶ ἤξιον κτήμα αὐτῶν σφῶν γεγονότα πᾶν ὃ τε ἂν δύνηται πρὸς κατάθεσιν τοῦ πολέμου ἐργάσασθαι." κτήνος τὸ ζῶον.

κτησείδιον τὸ μικρὸν κτήμα.

Κτησίαις Κτησιάρχης ἢ Κτησιόχε, Κηδῖος ἰατρός, ὃς ἰάτρωσεν ἐν Πέρσας Ἀριξέρεξην τὸν μνήμονα κληθέντα, καὶ συνέγραψε Περσικὰ ἐν βιβλίοις κ' καὶ γ'.

κτήσιος ὁ Ζεὺς. cf. v. Ζεὺς κτήσιος.

Κτησιφῶν εἰς τῶν ἰ' πρόσβιων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου προσβι-σάντων. ἕτερος δ' ἂν εἴη ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆ σεφάνης γεγραφὸς Δημοσθένει, καὶ οὐ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ. Harp.

κτιδέη (Hom. K 335) ἢ περιεμφαλαία.

κτίλος (Hom. Γ 196) ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

κτιννώ φονεύω.

κτίσις τὸ κτίσμα, ἐκ τοῦ κτίω.

κτυπεῖ κομπάζει, μεγαλορρημονεῖ. "ὃ δὲ τῆ διηγῆσει κτυπεῖν νομίσεις τὸν ἄνθρωπον σὶν ἄγνοεῖς, ὦ πάτερ, τῆς ἐρομικῆς οἷον τὸ ἀνήμερον, τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐπιτηδείων τὸ ἄπορον."

κτώμαι αἰτιατικῆ.

κτώμενος συνάγων.

κύαθος ἀντλητήριον, μέτρον ὑγρῶν ὁγ-γιῶν β', ἢ κοχλιάριον. Ἀριστοφάνης (Lys. 44) "κύαθον αἰτήσεις τάχα," ἵνα προσθῆς πρὸ γνάθοις· οὕτως ὑπωπιασθήσῃ καὶ τυφλή

ἡμῶν. γεμίζουσι γὰρ κύαθον θεριμῶ, καὶ οσκολῶσι τοῖς οἰδήμασι, καὶ θεραπεύουσι. κύαθος οὖν παρὰ τὸ γῶν, γῶαθος καὶ κύα-
ς. cf. v. ὑπωπιασμένοι.

κυαμεῦσαι κύαμῶ ψηφοφορῆσαι, ὅ-
ῶντο οἱ βουλευταί.

κύαμος εἶδος ὄσπριον.

κυαμοτρῶξ ὁ δικαστής, τρεφόμενος ὑπὸ ἰμῶν· πρὸ γὰρ τῆς εὐρέσεως τῶν ψήφων ἰμοῖς ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ῥόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς ἔν τῶν τριζομένων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειρονοούντων τὴν διδόντας πλέον (sch. A Eq. . καὶ αὐθις "χοινεῖ δὲ τούτους οὐ κυαμο-
ῶξ Ἀττικός."

κύαμους τρώγων δικάζων. ἢ ἵνα μὴ ἀηθῆς· γέμων γὰρ εἶ. sch. A Lys. 537.

κυαναυγῆ περιπετάσματα ὑποβαλλό-
αι, ὥσπερ ἔθος ἦν τοῖς ἐν πένθει οὔσι.

κυανέμβολοι αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσι
ὑπὸ βεβαμμένους, ὡς μιλοπάροχοι αἱ με-
τωμένοι. ἢ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν·
ἰὼν γὰρ τὸ ταύτης ὕδωρ. sch. A Eq. 551.

κυάνεοι μέλιτες.

κυανοχαίτης (Hom. Y 144) μελανόθριξ,
ἰφροτόθριξ, ὁ Ποσειδῶν.

κυανώτατος μελανώτατος.

Κυάρας ὄνομα κύριον.

κύβδα· "ἔξιλιῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύ-
β" (A Eq. 364) ἀντὶ τοῦ κύφοντι.

κύβεθρον θήκη ἢ μελισσῶν.

κυβεία πανουργία.

κύβειρος ὁ ἀναιδής.

Κυβελείοις τοῖς τῆς Ῥέας· Κυβέλη γὰρ
Ῥέα· (AP 6 173) "Γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλο-
γματι." Κύβελι γὰρ ὄρη Φρυγίας, ἐνθα
μῦτο.

Κυβέλη ἢ Ῥέα, παρὰ τὰ Κύβελι ὄρη·
ἡ γὰρ ἢ θεός, διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων
ἡμι. τὸ δὲ μήτηρ Κλεοκρίτου παρ' ὑπό-
ων εἶπε, βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὡς
πυθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμω-
το δὲ ὡς κίναϊδος καὶ ξένος καὶ δυσγενής,
ἢ ἐν τοῖς μυσηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πά-
σων. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. εἰρη-
σὸν ἐπὶ τῶν κιναιδῶν ἢ κυρομῖα. sch.
iv. 877.

Κυβέλης υἱὸς ὁ Κλεόκριτος, ὅς ἐκω-
θεῖτο ὡς γυναικίως καὶ κίναϊδος.

κυβερνίτης ὁ τοῦ πλοίου ἡγεμῶν.

κυβερνῶ αἰτιατικῇ.

κυβεύειν κύβον ῥίπτειν, εἰς κίνδυνον
προπηδᾶν· "μὴ παραβάλλεσθαι μηδὲ κυβεύ-
ειν τῷ βίῳ." cf. v. κύβος.

Κυβήβη ἢ θεῶν μήτηρ. κυβισᾶν κυ-
ρίως τὸ ἐπὶ κεφαλῇ ῥίπτειν· Ὀμηρος (E 686)
"κύμβαχος ἐν κονίῃσιν." ἐπεὶ οἱ μανιώδεις
περὶ τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένῃς τοιοῦτοι
γίνονται, ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ
τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσιν· αἰτία
γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μνεῖσθαι γίνεται. ἔσι
δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς θεῶν.

κυβηλλίσαι πελεκίσαι· κύβηλις γὰρ ὁ
πέλεκυς. καὶ ἀγεροσικύβηλις ὁ θύτης.

Κρατῖνος Δραπέτιον ἐπὶ Λάμπωνος εἶπε
τὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλλιστήν.

κύβητος· cf. v. κεφαλῆ.

κυβίοις κλάδοις τοῖς δακτυλοῖς.

κυβίσησις ἢ συσροφή. καὶ κυβιστή-
σειν.

κυβισητήρ ὄρχησής, καὶ κυβισητεία
ἢ ὄρχησις.

κύβον· "τοῦ ερατηγοῦ ἀδύνατα ἔχοντος
κύβον ἀναρρῆσαι πολέμιον τοσοῦτον." cf. v.
ἀδύνατα.

κύβος πᾶν τετράγωνον. κύβος ὁ κυκλό-
θεν βύσιν ἔχων. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυ-
φότητος· τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλῇ κυλισθῆναι κυ-
βισῆσαι ἔλεγον. καὶ ἐν ἐπιγρῶμιατι (AP 5 25)
"οἶδ' ὅτι ῥιπτῶ πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν
ὑπερθεν ἐμῆς." καὶ ἐγκυβισᾶν τοῖς πρῶ-
γμασι τὸ ῥησοκινδύνως τι πρῦττειν καὶ ἐπι-
λέγειν ἐρρίφθω κύβος. Πολύβιος "οἱ μὲν
ἀλογισίαν καὶ μανίαν ἔφασαν εἶναι τὸ παρα-
βάλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ," τουτέστι
παρὰλόγως τι πρῦττειν καὶ ῥησοκινδύνως.
cf. v. ἐκκυβεύειν.

κυδάζεται λοιδορεῖται, ἔβριζεται ὑπὸ
πάντων. Ἐπίχαρμος ἐν Ἀμύκῃ "Ἄμικε, μὴ
κύδαζέ μοι τὸν πρεσβύτην ἀδελφόν," καὶ
Ἀισχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ "οὔτοι γυναιξὶ κυδᾶ-
ζεσθαι." ἀρσενικὸν δὲ ὁ κύδος ἐπὶ τῆς ὕβρειος.
καὶ Σοφοκλῆς (Ai. 722) "κυδάζεται τοῖς πᾶ-
σιν Ἀργείοις ὁμοῦ."

Κυδαθηναίεός. δῆμος ἐξὶ φυλῆς τῆς
Πανδιονίδος τὸ Κυδαθηναίων, ἀφ' οὗ ὁ δη-
μότης Κυδαθηναίεός. Harp.

κυδάλιμον ἐνδοξον, τίμιον, εὐπρεπές.

Κυδαντίδης. δῆμος τῆς Αἰγίδος Κυ-
δαντίδαι.

Κύδας. cf. v. Βάκις.
 κυδιάνειρα ἔνδοξος.
 κύδιμος ἔνδοξος.
 κυδιῶν (Hom. B 579) γαυριῶν.
 κύδιζος ἔνδοξος.

Κύδνιον ῥεῦμα. Κύδνος ὄνομα ποταμοῦ· "ποταμός τε αὐτοὺς διαρρεῖ Κύδνος, ᾧ παρακάθηνται οἱ Τυρσεῖς καθάπερ τῶν ὀρνίθων οἱ ὑρότατοι, μεθύνοντες τῷ ὕδατι" (Philostrat. V. A. 1 5: cf. v. Εὐθύδημος).

κυδοιοπαῦν συνταράσσειν. τινές δὲ ἐξ ἑκατέρου τὸ πρῶττειν, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ κυκῶν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. Ἀριστοφάνης (Nub. 616) "οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιοπαῦν."

κυδοίμεον (Hom. A 324) ἐθορούβην. καὶ κυδοιμήσων (O 136) ὁμοίως.

κυδοιμὸς θόρυβος, τάραχος.

a κῦδος γαῦρος, δύναμις, δόξα, φήμη.

b κῦδος λαιδορία, ἀρσενικῶς. καὶ παροιμία "κῦδου δίκην ὀφείλειν" ἐπὶ τῶν συκοφαντησάντων.

κυδρούμενον· "ἐν ἐκείνῳ δ' οὖν τοῦ καιροῦ πομπεύοντα ἄβρον καὶ κυδρούμενον καὶ θρυπτόμενον." cf. v. Βάρβιος.

Κυδωνιάτης καὶ Κυδωνίτης ἀπὸ τόπου.

κυδώνιον εἶδος ὀπώρας.

Κύδωνος.

κύει γεννᾷ ἢ ἐν γαστρὶ ἔχει.

Κυζικηνοὶ σατιήρες. διεβεβόηοντο ἔτοι ὡς εὖ κεχυραγμένοι. πρόσωπον δὲ ἦν γυναικίον ὁ τύπος, ἐπὶ δὲ θατέρον προτομῆ λέοντος.

Κυθέρεια, οὐχ ὅτι προσέκρσε Κυθήροις, ὡς Ἡσιόδος φησιν (Th. 198), ἀλλ' ἢ ἐν αὐτῇ κενθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφίησι· διὰ γὰρ τοῦ κετυῦ ἔχει τὴν δύναμιν. τὴν Λαῖδα τὴν ἐταίραν φασὶ (AP 7 218) "τὴν θυγτὴν Κυθέρειαν, ἐφ' ἣ μνηστῆρες ἀγανοὶ πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος."

Κύθηρα ὄνομα πόλεως.

Κυθήρηθεν ἀπὸ τῶν Κυθήρων.

Κυθήριος.

Κύθηρον δῆμος τῆς Πανδιονίδος.

Κυθνείδης ὄνομα κύριον.

Κύθνιοι. Κέθνος μίμ τῶν Κυκλάδων.

κυθνώδης συμφορὰ. οὕτω λέγεται ἡ μεγάλη συμφορὰ· οὕτοι γὰρ οἱ Κύθνιοι κα-

κῶς διετέθησαν ὑπὸ Ἀμφικτύωνος.

Κύνδα ἢ νῦν λεγομένη Ἀνάζαρβα, πόλις ἐν Κιλικίᾳ. ἐλέγτο δὲ καὶ Διοκαισάρια. ζῆται τὴν ἰσορίαν ἐν τῷ Ἀνάζαρβος.

κυῖσκω γεννᾷ.

κυκᾶ ταράττει, καὶ κυκῆσω ἀντὶ τοῦ ταράξω, θορυβήσω. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 222) "μυριόπουν σκολόπενδραν ἐπ' Ὀρίσι κυκηθεῖς πόντος Ἰαπύγων ἔβρωσ' ἐπὶ σκοπέλους."

κυκαίνω.

κυκειῶ (Hom. A 624) ἐκ τῆς κυκάω κυκᾶ. κυκεῶν πόμα ἐκ διαφόρων μυγμάτων κιννάμενον.

κυκῆθρα τυραχίη, συμφορὰ, σκυθροπότης.

κυκησιτέφρου ταραιτούσης τὴν τέφραν· Ἀριστοφάνης (Ran. 719) "Κλεγίης ὁ μικρὸς ὁ πονηρότατος βυλανεύς, ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου πρηνδοσίφρου τε κωίας καὶ Κιμωλίας γῆς," τῆς κυκώσης τέφρα μμιγμένην τῷ νίτρῳ. Κιμωλία δὲ λευκὴ γῆ· λέγει δὲ ὅτι πονηρότατός ἐστι πάσης γῆς ὅσος οἱ βυλανεῖς κρατοῦσι, Κιμωλίας, τέφρας καὶ τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης.

κύκλα (Hom. E 722) τροχούς.

κυκλάμινος.

Κυκλεύς Κυκλέως ὄνομα κύριον. cf. v. Ἄριων.

κυκλήσομεν (Hom. H 332) ἀναζέζωμεν.

κύκλια. τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. Ἀριστοφάνης (Av. 919) "κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά," τουτέστι μίμ, ὕμνους, παιάνας, προσόδια, παρθένη.

κυκλιοδιδάσκαλος. πρῶτος Λύκος ὁ Ἐρμιονεύς τοὺς κυκλίους χοροὺς ἐξῆσε. cf. A Av. 1403.

κυκλίων τε χορῶν ἰσματοκάμπας Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (332). οἱ παλαιοὶ δεφθορὰν τῆς μουσικῆς ἤγουοντο εἶναι τοὺς δεφθοράμβους. καὶ καθάπτεται αὐτῶν λέγων (966) "εἰ δὲ τις αὐτῶν βωμολογέσῃ ἢ κάμψειν τινα κυκλήν, οἷος οἱ νῦν, ταῖτας τὰς δυσκολοκάμπτους, ἐπετρέβητο τυπόμενος πολλὰς ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων." καὶ Καλλιμάχος δὲ (fr. 279) πρὸς αὐτοὺς ἐπεινόμενος οὕτω πῶς αὐτῶν καθάπτεται "νόθαι δ' ἤνθησαν αἰοδαί." ἢ τὰς περὶ Ληνησίαν καὶ Κλειμένην καὶ Φιλόξενον ἀπατεται, ὄντας διθυραμβοποιούς. σοφῆς δὲ

τι βούλεται και τους διθυραμβοποιούς. γὰρ κυκλίων χορῶν ἦσαν οὗτοι διδάκτοιοι. διὰ δὲ τὸ ἁρμονίᾳ μὴ ὑποπίπτειν τῶν τὰ συγγράμματα καμπὰς ἔχουσι πλείον· ὡς οἱ μουσικοὶ εὐροφὰς καὶ ἀντιερόφους ἐπιποδοὺς καλοῦσι. διὸ καὶ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνεισῆκει τὰ χορικά.

Κυκλοβόρος ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, χειρροτος. ἐπὶ τῶν κακοφάνων ὁ λόγος διὰ τὸ ἔχον τοῦ ποταμοῦ. Ἀριστοφάνης (Eq. 137) ῥοπαῖς κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων." κυκλόθεν.

κύκλοι ἐν τῷ οὐρανῷ ἓ, ἀρκτικός ὁ αἰθινός, χειμερινὸς τροπικός, θερινός, ἰσημερινός, ἀνταρκτικός ἀφανής. λέγονται δὲ ῥάλληλοι, καθότι οὐ συννεύουσιν εἰς ἀλλήλους, γράφονται μέντοι περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. ὁ δὲ ζωδιακὸς λοξὸς ἐστὶν ὡς αἴτιος τοῖς ῥαλλήλοις. Diog. L. 7 155.

κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωπύοντο τινες. ἀνομόσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλου περιεστάναι τοὺς πωλουμένους.

κυκλοφορεῖται κατὰ κύκλον φέρεται κωίται.

κυκλῶ αἰτιατικῆ.

Κύκλωπες ἄγριοι ἄνθρωποι. καὶ Κυκλώπειον βλέμμα. σημαίνει δὲ καὶ ὄρος. κύκλωσις παρατάξις εἶδος. "δείξυντες ἡμέρη μῦθ' καὶ ὅπως κυκλώσασθαι, δι' ἡβολὴν ἀνδρείας παρὰ τὴν χρείαν τοῦ πλέμου τὴν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἀσκησιν ἐνεκῶμενοι." cf. v. περιέπτυσαν.

κύκνειον τὸ τοῦ κύκνου μέλος.

κύκνος ὄρνειον φιλοπόδον. (AP 7 19) "κύκνον τὸν μιστῶν ἄξιον μελῶμενον." (A Vesp. 100) "κύκνον πολιώτερον δὴ αἶδ' ἐπυρῶν τριγες. ἀλλὰ κάκτων λειψάνων δεῖ τῶνδε ὡμην νεανικὴν ἔχειν· ὡς ἐγὼ τοῦμὸν νοστῶ γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολλῶν κικίντες νεανιῶν καὶ σχῆμα κούρηνρωκτίαν."

κυκώμενος ταυριτόμενος.

κυλικεῖτον ἢ θήκη τῶν ποτηρίων.

κυλίνδει κυλῖει, ἐπιφέρει.

κύλινδρος.

κύλινθ ἢ ἀκυρπος κράμβη.

κύλιξ σιάλι, ποτήριον. λέγεται δὲ καὶ ὑλικίον χεῖλος ἀποκεκρουσμένον" (A Ach. B), κεκλασμένον. καὶ ἐπὶ κύλικι ἐξηγητής. "οἶμα δὴ ἐν σιβάσι καὶ κύλικι ἐς τὸ ῥότερον ἀνακεκλιμένοις ἐπιπεσῶν ἔκτεινε."

καὶ αὐθις (AP 6 190) "καὶ σιγῶνα σπονδῖται, αἰεὶ θυέσσιν ὀπηδόν, τὴν κύλικος βαυῖν πυθμένι κενθρομένην." καὶ αὐθις (A Plut. 1135) "οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσω κεκραμένης." τῷ Ἐρμῇ μόνῳ ἔθνον κεκραμένην σπονδὴν διὰ τὸ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχειν καὶ παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεσθαι. ἐστὶ δὲ καὶ ὄρκος ὁ ἐπὶ τῆς κύλικος οὗτος" (A Lys. 225) "οὐδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρι τοῦμῦ πείσομαι· ἐὰν δὲ μ' ἄκουσαν βιάζηται βία, κακῶς πυρέξω κούχι προσκινήσομαι, οὐ πρὸς τὸν ἄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά, οὐ εἴσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήσιδος. ταῦτ' ἐμπεδῶσα μὲν πίομι' ἐντενθενί· εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ."

κύλιξ ῥοπαλωτὴ τὸ παρὰ πολλοῖς διακλύσηρον. "Κόμοδος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπὶ τῇ ἀγωνίᾳ κυμῶν, κύλικι ῥοπαλωτῆ παρὰ γυναικὸς γλυκὸν οἶνον ἐψηγγιέταν λαβῶν ἀμυσι ἔπιεν" (cf. v. ἀμυσι πιεῖν).

κυλίγγιον ἔκπωμα, ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἱατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς βύλλουσι τὰ πάσματα. sch. A Eq. 902.

Κύλλαρος ἵππος Κύσσορος, παρὰ τὸ κέλλειν· ὁ ταχὺς. Στησίχορος φησι τὸν μὲν Ἐρμῆν δεδωκέναι τοῖς Διοσκουροῖς Φλόγειον καὶ Ἀρπαγον, ὡκέα τέκνα Ποδάργου, Ἴφραν δὲ Ξάνθου καὶ Κύλλαρον.

Κυλλήνη ὄνομα πόλεως. καὶ Κυλλήνιος ὁ Ἐρμῆς.

κυλλοπόδιον (Hom. O 331) ἐπὶ κλητικῆς.

κυλλός ὁ πεπρωμένος. κυλλοὺς δὲ Ἀττικοὶ καλεῖσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν· ὁμοίως καὶ χλωὺς τοὺς χεῖρα πεπρωμένους. Εὐπολις "ὅτι χλωὺς εἰ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα" (sch. A Eq. 1083). λέγεται καὶ Κύλλον πῆρα τόπος οὕτω καλούμενος ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐστὶ δὲ καὶ κρήνη, ἀπ' ἧς τὰς εὐρέφας φασὶ πίειν γυναῖκας, ἵνα συλλαμβάνωσι.

κυλλός ὁ πεπρωμένος, οὐ μόνον πόδα ἀλλὰ καὶ χεῖρα· ὁμοίως χλωὺς καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρὸς. οἱ δὲ κύλλον ἀναγινώσκουσιν ὡς κύκνον. τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον, ὡς ὁ ποιητὴς "ὄρσοο κυλλοπόδιον," τὸ δὲ χλωὺν ἐπὶ τῆς χειρὸς, ὡς Εὐπολις "ὅτι χλωὺς ἐστὶ τὴν ἐτέραν χεῖρ' ἢ λέγεις." ἢ ἐπειδὴ πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστὶ τὸ ποδὶ λευκῷ, ποδὶ κούφιῳ, πόδα τιθεῖς, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν. Ἀριστοφάνης Ὀρμισιν (1379). Λί-

λιανός (cf. v. ἀσκωλιάζειν) "ὁ δὲ ἀλεκτροῶν ἐσὼς ἐπὶ θατέρου ποδὸς προύτεινε τὸν λελωβημένον καὶ κυλλόν, ὡσπερ ὄν μωρτυρόμενος καὶ ἐμφαίνων οἷα ἐπεπόνθει."

Κυλλοῦ πήραν. ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμητῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ κρήνη ἕξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσι καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς Κυλλίον αὐτὴν φησιν, οἱ δὲ Κυλλεῖ πήραν, τίττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τῆν φούσιν βιάζομένων ἕξ ἐπιτεχνήσεως.

κυλοιδιῶν τὰ κύλα οἰδῶν· ἔσι δὲ τὰ ὑπὸ τὰς ὀφθαλμῆς. Θεόκριτος (138) "δηθὰ κυλοιδιῶντες."

Κυλώνειον ἄγος ἀπὸ Κύλωνος, ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς ἀποσπύσαντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν Περικλῆα τὸν Ἀθηναῖον ἀπέκτειναν. cf. v. Περικλῆς α.

κῦμα. Ἀριστοφάνης (Ran. 716) "καὶ ταυτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκύλαις," ἀντι τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις.

κυμαίνει ταράσσει. καὶ ἐπὶ τοῦ ζεῖν· "αἴψα δὲ κυμαίνεσαν ἀπαίνυτο χυτρίδα κοίλην." Αἰλιανός "ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πόθου κυμαίνεται αὐτῷ καὶ φλέγεται, καὶ ἀκράτῳ ἐαυτοῦ ἦν" (cf. vv. ἀκράτῳ εἰ ἐσήλατο).

Κυμαῖος ἀπὸ τῆς Κύμης. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Κύμη δὲ ὄνομα πόλεως.

κυμάτια αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς. cf. v. πεζίτια.

κυματίας ὁ κυματώδης. Herodot. 2 111.

κύματος ἄκρον ἄωτον ὁ ἀφρός.

κυματωγῆ· Ἀγαθίας (3 21) "νῆες φορετίδες μεγάλαι πρὸς τῇ κυματωγῇ τῆς θαλάττης καὶ ταῖς ἐκβολαῖς τῆ Ὀάσιδος ἐφορμαῦσαι μετεώρους ἔχον τὰς ἀκίτους καὶ ἀμφ' αὐτὰ ἤδη πον τὰ κερχῆσια τῶν ἰσῶν ἀνιμηθείσας." "οἱ δὲ ἐπορεύοντο τὴν αὐτὴν τῷ ποταμῷ διὰ τῆς κυματωγῆς, βρέχοντες τοὺς πόδας, ὅπου μηδὲ ἕγνος ἔμελλε συμβαίνειν."

κὺμβάλα θυμηλικὰ παίγνια· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 94) "καὶ κὺμβάλ' ὄξυδουπα κοιλογέλευα."

κὺμβαχος (Hom. E 586) ἐπὶ κεφαλῆν πεσῶν καὶ ἄνω τοὺς πόδας.

κυμβία τὰ μαζία τῶν χρυσιῶν.

κυμβίον εἶδος τι ἐκπώματος ἐπίμηκες καὶ ερεθὸν καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοῖν ὃ καλεῖται κυμβίον (αἰ κὺμβη).

κυμίνδιος ὁ ἀετός. καὶ κύμινδος.

κύμινον εἶδος βοτάνης.

κυμιοπρισοκαρδαμόγλυφον· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1348) "τὸ γὰρ εἶδιον τρεῖς με, κᾶσι δύσκολον, κᾶλλως κυμιοπρισοκαρδαμόγλυφον."

Κυμοδόκη (Hes. Th. 252) καὶ Κυμοθόη ὀνόματα θεῶν ἐναλίω.

κυμοτόμος. "περὶ τὰς γεφύρας οἰκοδόμημα τριγώνον, τὸ ὄξυ ἔχον ἐμπροσθὶν ἐν τριγώνῳ σχήματι, ὃ δὲ οἱ μηχανοποιοὶ κμοτόμιον καλεῖσιν, ἐμβόλιον νηὸς μακρῶς ἀπικασμένον· ὅπερ ὁ τῶν Ἀβάρων γαγάνος ἐκτείνετο, γεφυρώσας τὸν ποταμὸν καὶ ἐς τὴν περὶ Ἀαρδανίαν ὄχθην διαβιβῶσας τὸν ερεθόν."

κύνα δέρειν δεδαρμένην, τὸ τῷ Φερεκρύτους (A Lys. 158). σχῆμα δὲ ἐφ' ἀκόλασον εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῷ ἄλλο πασχόντων αὐθις ἐφ' οἷς πεπόνθωσεν ἡ παροιμία.

Κυναίγειρος Ἀθηναῖος Ἐυφορίωνος. Αἰσχύλου δὲ ἀδελφός, τῆς ερατηγίδος ἐκλάβετο νηὸς τῶν Περσῶν ἤδη φευγούσης καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκοπεῖς ἐπέβαλε τὴν ἀφ' ερεθόν, ἧς καὶ αὐτῆς ἀποκοπέσεως ἐτελείετο πεσών.

κυνάμυια (Hom. O 394) ἀναιδεσία. περισημάτικε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς μυίας· ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής, ἡ δὲ μυῖα θρασεῖα.

κύνας βοτῆρας (S Ai. 297). ὑφ' ἐν ἀγνωσίᾳ, τοὺς ποιμενικοὺς κύνας· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκηνὴν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἔξω τινὰς ἀναιρεῖ.

κυνεὺς τὰς περικεφαλαίας, ἦτοι τὰς ἀπὸ κυνέων δερμάτων γινόμενας, ἧ ἀπὸ Κυνεῖτινος κατασκευάσαντος πρώτων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας (94) ὅτις "οἱ τὰς κυνῆς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες."

κυνέη περικεφαλαία, τῶν ἀγροίκων φάρμακον. φασὶ δὲ ὅτι τὸ πρότερον ἀπὸ κυνέων δερμάτων ἐγίνοντο. sch. A Nub. 269.

κύνειος δορῶ.

κύνειρον. cf. Theognost. p. 21 23.

κύνεος ὁ ἀναιδής.

κυνῆ· Ἀριστοφάνης (Av. 1203) "πλοῖον ἢ κυνή," ἐπὶ τῶν ἀμφιβάλλων πραγμάτων πλοῖον μὲν, καθὸ ἐπτεριώται αἱ τριήρεις καὶ τὰ πτερὰ διατέταται ὡσπερ κῶπαι, κινή δὲ

ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον ὡς ὁ ἡμῆς ἄγγελος ὢν. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι δὲ τὴν τὸν πέτασον φασί.

Κυνήγιον. ὅτι ἐν τῷ Κυνηγίῳ καλοῦνται ἔρριπτοῦντο οἱ βιοθάνατοι. ἦσαν δὲ ἐς ἐκείσε σῆλαι. "καὶ ἀπελθὼν Θεόδωρος ἰναγνώσεως μετὰ Ἱμερίου χαρτουλαρίῃ ἐκείσε σῆλην μικρὰν τῷ μήκει καὶ πλάτῃ καὶ παχείᾳ πάντῃ. ἐμοῦ δὲ θανατοῦσιν, ὁ Ἱμερίος θανατοῦσιν ἔφη ὅσιν ὁ σῆλαι τὸ Κυνήγιον ἐσίν. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος [αξιμῆτος ὁ κτίσας καὶ Ἀριστείδης ὁ καταγρησας,] παρεθὺ πεσεῖν τὴν σῆλην ἐκ τῆ ὕψους, καὶ δοῦναι τῷ Ἱμερίῳ καὶ θανατοῦσιν. ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος καὶ πρὸς τὴν ἀλησίαν φυγόντος καὶ καταγγέλλοντος τὸ ἀχθῆν, ἀπιστούντων πάντων ὄχοις τοῦτο ἐβαίωσα. οἱ οὖν οἰκτεῖοι τοῦ τελευτήσαντος ἴτινες τοῦ βασιλέως σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ τόπῳ, καὶ πρὸ τοῦ τὸ πτώμα εἶναι τοῦ ἀνδρός τὸ πτώμα τῆς σῆλης ἐθαύμαζον. Ἰωάννης δὲ τις φιλόσοφος ἔφη ὅτι φρονεῖ ὑπὸ τούτῳ τοῦ ζώδιον ἔνδοξον ἄνδρα θνητὸν ἐξ οὗ Φιλίππικὸς ὁ βασιλεὺς πληροφορηθεὶς τοῦτο τὸ ζώδιον ἐν τῷ αὐτῷ παρὰ καταχωσθῆναι ἐκέλευσε" (Codin. orig. P 36).

κυνηδὸν ὡς κύων. "ἢ δὲ ἀγανακτήσασα ἢ κυνηδὸν ὑποπλησθεῖσα τοῦ θυμοῦ, τοῖς ἰούσιν ἐμφῶσαι εἰς τὸ σκέλος, εἶτα μηδὲν δικούντου χυλὸν εἰργάσατο."

Κυνθιάδες. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 121) Κυνθιάδες θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς ζῆμμα κείται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξῳ παρ' Ἀρτέμιδι." καὶ Κυνθίαν· "Κυνθίαν ἔχων ὑψιφρατα πέτραν" Ἀριστοφάνης (Nub. 592).

Κυνίδαι γένος τι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω παλούμενον. Harp.

κυνίδιον (A Ach. 541) τὸ μικρὸν κυνάριον.

κυνίσκας τὰς κύνας, ὡσπερ φιαλίσκας. κη. A Ran. 1403.

κυνισμός σύντομος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. καὶ "κυνεῖν δεῖ τοὺς σπουδαίους." cf. Diog. ~ 7 121.

κυνισμός ἀρετῆς φιλοσόφων. ὁ δὲ ὀρθὸς αὐτοῦ σύντομος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. τέλος τῶν κυνισμῶν τὸ κατ' ἀρετὴν ζῆν, ὡς Διογένης καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς. ἤρεσκε δ' αὐτῶς λιτῶς βιοῦν, ἀντάρκεισι χρωμένους σιτί-

οις, πλάτῃ δὲ καὶ δόξης καὶ εὐγενείας καταφρονεῖν. ἐνοιε δὲ βοτάναις καὶ ὕδατι ψυχρῶ ἔχρῳντο, σκέπαις τε ταῖς τυχούσαις καὶ πίθοις, καὶ ἔφασκον θεοῦ μὲν ἴδιον εἶναι τὸ μηδενὸς δεῖσθαι, τῶν δὲ θεῶν ὁμοίων τὸ ἄλλῶν χρῆζειν. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ τὴν ἀρετὴν διδακτὴν εἶναι καὶ ἀναπόβλητον. Diog. L. 6 105.

Κύννα καὶ **Σαλαβακχῶ** ὀνόματα θυμαλομένων παρ' Ἀθηναίοις ἑταιριῶν. Ἀριστοφάνης (Pac. 753) "καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι, οὐ δεινότεται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτίνες ἐλαμπον, ἐκατόν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων οὐμωζομένων ἐλιχμῶντο περὶ τὴν κεφαλὴν." περὶ Κλέωνός φησι.

Κύννειος Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτω λεγόμενος, ὃν ἰδούσατο Κύννης Ἀπόλλωνος καὶ Παρρηθίας σύμφης, ὡς Σωκράτης ἐν ἰβ' ... θεμένης τῆς Αἴητοῦς τὰ βρέφη ὑπὸ κυνῶν ἀρπασθῆναι· τοῦ κυνῆθιμοῦ γὰρ ἀισθημένους κύνας καὶ ποιμένας ἀνασῶσαι τῇ μητρὶ. ὀνομασθῆναι οὖν ἐν Ὑμητῷ ὑπὸ τῶν κυνῶν. Κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιαῶν οὕτω γράφει "τὸ δὲ Κύννειον ἔστιν Ἀπόλλωνος Κυννείου, τὸ ἐκ τοῦ θυννείου γινόμενον· τῆτο δὲ ἐστὶ τὸ θυννεῖον ἀλήσιον (an Ἀλήσιον), καὶ γίνεται πρόσσοδος μεγάλη. ταύτην ἡ πόλις εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Κυννείῳ ἀλήσιον Ἀμητῆριος ὁ βασιλεύς."

κυνοκέφαλος (A Eq. 414). ὁ Κλέων ἐαυτὸν οὕτω καλεῖ, ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ ἀναίσχυτον, ὁποῖος ἦν ὁ παρ' Ἡσιόδῳ Γηρονεύς· "Χρυσάωρ ἔτεκε τρικάρηνον Γηρονεῖα." τουτέστιν ἰταμὸς καὶ ἀναιδής καὶ ἀρπακτικός.

κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον ἀντὶ τῆ τυπητήσω σε καθάπερ κύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει· ἐστὶ γὰρ κύων ἰχθῦς ποιός. ἅμα δὲ οἶον κυνείῳ δέρματι σε παίσω· ἐστὶ γὰρ τραχύτατον. οὐδετέρως δὲ τὸ νῶτον.

κυνόμυια ἢ ἀναιδής. cf. v. κυνάμυια.

κυνορμισαί πρότῳνες οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἶμα ἐκπιπίζοντες.

κυνορμισέων (Hom. p 300) ῥῆμα.

Κυνόσαργες. ἐν τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Κυνόσαργες. Harp.

Κυνόσαργες. τόπος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους, κατ' αἰτίαν τοιαύτην.

Αίολος ὁ Ἀθηναῖος ἔθνευ ἐν τῇ ἐσίᾳ· εἴτα κών λευκὸς παρῶν ἤρπυσε τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινα τόπον· ὃ δὲ περιδεὴς ἦν. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ὅτι εἰς ἐκείνον τὸν τόπον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο, Ἡρακλῆος βωμὸν ὀφείλει ἰδρῦσασθαι. ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐγυμνάζοντο, οἱ μῆτε πρὸς πατρός μῆτε πρὸς μητρός πολιταί. cf. vv. εἰς Κυνόσαργες εἰ εἰς Κυνόσαργες.

Κυνόσημον χωρίον τῆς Χερσονήσου, ἔνθα λόγος τῆν Ἐκάβην μετὰ τὴν Ἰλίω ἄλωσιν ἀγομένην ἀγμάλωτον κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὴν ἀφείσαν τελευτήσαι τὸν βίον.

Κυνὸς σῆμα. Ὀδυσσεὺς κατὰ τὸν ἀπόπλουν παραπλεύσας εἰς Μυρῶνειαν καὶ μὴ συγχωροῦμενος τῶν νεῶν ἀποβῆναι διακρίνεται τέτοις πολέμοι, καὶ λαμβάνει τὸν πλῆτον αὐτῶν ἅπαντα. ἐκεῖ δὲ τὴν Ἐκάβην καταρωμένην τῷ στρατῷ καὶ θυροῦβος κινῶσαν λίθων βολαῖς ἀνείλε, καὶ παρὰ τὴν θύλασσαν καλύπτει, ὀνομάσας τὸν τόπον Κυνὸς σῆμα.

Κυνοσουρία.

κυνοῦχος ὁ τὸν κύνια κρατῶν δεσμὸς· (AP 6 298) "κῶλπιαν ἀσλέγγισον, ἀγάλακωτόν τε κυνοῦχον."

κυνοφθαλμίζεται ἀναιδῶς ἐμβλέπει. Theophyl. Sim. 4 6.

Κύντιος Κικινυᾶτος δικτάτωρ. οὗτος πολλαῖς μὲν καὶ πρότερον ἐνήθλησε στρατιαῖς, ἀρχαῖς τε καὶ τιμαῖς Ῥωμαϊκαῖς πολλάκις κεκοσμημένος, οὕτω δὲ ἦν μέτριος καὶ σώφρων ὡς ἐπὶ καλύβη λυπρᾷ καὶ ὀλίγω γῆς μέτριω ζῆν, τὸν αὐτοσυγόν τε ἀγαπᾶν βίον. ὃς δικτάτωρ προσβαλλόμενος ἔτυχε πρὸς ἀρότρῳ πονούμενος. ὅτε δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν οἱ τὰ παράσημα τῆς ἀρχῆς κομιζόντες, ἀπονηνόμενος τε ... τὰ σύμβολα πρὸ ἐξιάσειος τῆ οἰκεία δυνάμει τοῖς πολεμίοις ἐπιγίνεται, φόνον τε πλὴν τῶν ἐναντίων ἐργασάμενος ἐπάνεισιν ἐνδεκάτη μετὰ τὴν ἔξοδον ἡμέρα, τοὺς μὲν οἰκείους τοῦ περιζάντος κινδύνου λυσάμενος, τῶν δὲ πολεμίων διαρπάσας τὸν χάρακα· καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ἐναντίων δέσμιον ἐπὶ τὴν ποιμπὴν κατὰγει τὴν ἐπινίκιον. Io. Antioch. exc. Peir. p. 784. cf. v. λυπρᾷ.

κυνώπιδος (Hom. Γ 180) ἀναιδοῦς.

κύπασσις κόσμος γυναικείος· "ἐπίθετο μένος κύπασσιν φρονικῶν ποδῆρη." (AP 6 202) "εὐθύσανον ζῶνῃν τοι ὀμοῦ καὶ τῶν κύπασσιν Ἀτθίς παρθενίων θῆκεν ἐπὶ ἔριθι θυρῶν."

κύπασσις. οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος ἐπὶ δός φρασι τὸν κύπασσιν, οἱ μὲν γυναικείος οἱ δὲ ἀνδρείου. Harp.

κύπειρον εἶδος βοτάνης.

κύπελλον ποτήριον, κισσύβιον· ἐν ἐργάματι (AP 6 170) "καὶ ταῦτα βοτηρὰ Πανὶ κύπελλο ἀγκείται, δάψης φάσμακ ἀεξίκακα."

κυπριάζουσαι ἀνθοῦσαι.

Κύπρις ἐπίθετον Ἀφροδίτης, κύνος τις οὔσα. ἡ αὐτὴ λέγεται καὶ Κυθήρια παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας.

Κυπρόθραμις ὄνομα κύριον. ὃν κατέγραψε Τυγράνης φθόρουχον Σάμῃ, βασιλείας ἐπαρχος. Harp.

κυπτάζειν διατρίβειν, στραγγεῖν, ἀβύλλειν. "ὃ δὲ ἐς ἄμαξαν χόρτου πλῆρη ἐκρύφθη, καὶ οὕτως ἐς τὸ ἄστυ ἐσεκομίσθη, ἄτε μηδενὸς ἐλπίσαντος ἐνταυθα τινα πταῖζειν." "τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;" περὶ τὸν τὸ ἔχων, ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (504). καὶ τὸ περὶ τι περὶσθαι.

Κύρβας Κύρβαντος ἐθνικόν.

κυρβασίαν (A. Av. 487) κεφαλὴν ἀκτορος.

κύρβασις. ἔνιοι μὲν τιάραν, ἣ οἱ μὲν βασιλεῖς τῶν Περσῶν ὀρθῆ ἔχρωντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπιεκκλιμένη. καὶ περιεκεφαλαῖς εἶδος καὶ πλιν. cf. Herodot. 7 64.

κύρβεις τρίγωνοι πίνακες, ἐν οἷς οἱ κριτῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ πολιτικοί. ἄξιονες δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους καὶ τετράγωνοι. τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους, εἶναι δὲ λέθους ὀρθοὺς ἐσώτας, ὡς ἀπὸ μὲν τῆς ἐσώσεως ἐήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ἄστυ ἀνατάσειος διὰ τὸ κεκοσμηθῆναι κύρβας ὡσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ "ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἐσησαν ἐν τῇ σοφῇ βασιλίδι." Harp.

κύρβεις αἱ τὰς τῶν θεῶν ἐσώτας ἔχουσαι

αι, κρύβεις τινες ουσαι, ἐν αἷς τὰ τῶν θεῶν κορυπτόμενα ἴδει εἶναι. Ασκληπιάδης, ὅτι ἡ Κύρβειος τῆ τὰς θυσίας ὀρίσαντος, ὡς ἰσι Φανίας ὁ Ἐρῆσιος, ἀπὸ τοῦ ταῦτα κυρῶθῆναι τοῖς γράμμασιν. Ἐρατοσθένης δὲ γινώσκων αὐτὰς φησὶ εἶναι. Ἀριστοφάνης ὁμοίως εἶναι φησὶ τοῖς ἄξοσι, πλὴν ὅτι μὲν ἄξονες νόμους αἱ δὲ κύρβεις θυσίας ἄμφοτέρων δὲ τὸ κατασκευάσμα τοιόντων, πλινθίων τε μέγα, ἀνδρόμηκες, ἡρμοῖα ἔχον τετραγώνω ξύλα, τὰς πλευρὰς ατείας ἔχοντα καὶ γραμμύτων πλήρεις, ἐκάρωθεν δὲ κνώδακος ὡσεὶ κινεῖσθαι καὶ μειζρέφεισθαι ὑπὸ τῶν ἀναγινωσκόντων. καὶ κροίμια "κύρβεις κακῶν." συνίδεις εἰσι παρ' Ἑθναίοις τριγώνω, ἐν αἷς τὰς νόμους ἔγραψαν καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας. ἢ τοῖσιν τῶν σφῶδρα ποτηρῶν ἢ κροίμια.

κύρβεις οὖν παρὰ τὰ κεκορυφῶσθαι εἰς ἄνω ἀνατεταμένως. ἢ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων· αἰνῶν γὰρ εἶρημά φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

κύρβεις περιέρως, ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν· τετα γὰρ μνήμης ἀνέγραφοι εἰς τὰς κύρβεις. ἦν δὲ συνίς ἐνθα οἱ νόμοι γεγραμμένοι ἦσαν. ἢ οὕτως· ἡδέως ἂν ὄτιοῦν ὑποθέταμι, ἵνα δόξω τοῖς πολλοῖς λόγων ἔμπειρος εἶναι καὶ νόμους εἰδέναι. sch. A Nuh. 447.

κυρεῖ τυγγάνει.

κυρεῖα ἢ ἔξουσία.

Κύρειον ἐρύτευμα Ἰσοκράτης ἐν τῷ ἀνηγηρικῷ (144) φησὶν. ἔστι δὲ τὸ μετὰ Κύρβω βαβηρικός ἐπὶ Ἀρταξέρξη τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Hagr.

Κύρειος θρόνος ὁ τοῦ Κύρου.

κυρῆβασει. κυρῆβασία λέγεται ἢ διὰ κρυπτικῶν μάχη, ἢ περὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις ἀπεται. ἢ αἱ πλήξεις τῶν τράγων. Ἀριστοφάνης (Eq. 272) "εἰ δ' ἐκκλίνει γε δευρὶ, πρὸς πάλος κυρῆβασει," ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ σκέλος παρῆται. ἢ διαπεσεῖται, ἢ ἀποσαλῆ ἢ φύγη.

Κυρῆβασίος.

κυρήβια πίτερα καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα, τὰ ἄχυρα, ἢ τῶν πυρῶν. ἢ ἔσθαι αἱ κάγχους φρύγονται· κάγχους δὲ εἶσθαι αἱ ἀληθεσμένοι κριθαί. sch. A Eq. 253.

Κυρήβιος ἀπὸ τόπου.

Κυρῆβίων Κυρῆβίωνος. ἐπώνυμόν ἐστιν Ἐπικράτους τοῦ Αἰσχίνου κηδεσῶ. Hagr.

κύρημα ἐπίτευγμα, συγκύρημα, ἔρμαιον.

Κυρηναῖος ἀπὸ Κυρήνης.

Κυρηνίτης ἀπὸ τόπου.

κυρία ἢ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία ἢ ὀρισμένη καὶ ἐμπρόθετος ἡμέρα· "ἀθρόον τε ἐν αὐτῇ τῇ κυρία ἐπιπεσόντες τοῖς ἡγεμόσι πάντας ἀπέκτειναν." καὶ κυριώτατον τὸ τελεώτατον· Πολύβιος "κυριώτατον ἦν τὸν πόλεμον ἐρύνειν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας."

κυρίας ἐκκλησίας οἱ πρυτάνεις συνήγον τὴν βουλήν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν βελήν ὀσημέραι, πλὴν ἕαν τις ἀφῆσιμος ἦ, τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἐκάστης. ἐν δὲ τῇ κυρία ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν οἱ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἀρχειν, καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χώρας, καὶ τὰς εἰσυγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιούοντο. Hagr.

κυριεῦω γενική.

Κύριλλος διάκονος ἐν Ἡλιουπόλει τῇ πρὸς τῷ Λιβάνῳ, ὃς ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου πολλὰ εἶδωλα συνέτριψεν. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ τούτου τὴν γαστέρα διατεμόντες τῆ ἥπατος ἀπεγέυσαντο. Theodoret. h. eccl. 3 7.

Κυρίνος. οὕτως Ἰουλιὸς τὸς Πρόκλος ἐπλάσατο κεκλήσθαι ἀκχοῖναι Ρωμύλον.

κύριος κυρίως ὁ κεκριμένος καὶ βέβαιος. Κυρισίκης ἐπώνυμον τοῦ ἁγίου Ἐδερσίου.

κυρίσει κέρατι τύπτει.

Κυρίτων ὄνομα κύριον.

κυρίως τὸ ἀναγκαίως. καὶ κυρίως καὶ τὸ ἀπλῶς ταῦτόν σημαίνει· ὁ γὰρ λέγων ἀπλῶς τὸν γηρῶντα πολιούσθαι ἢ πάντα ἄνθρωπον πενταδάκτυλον εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως εἶπε (Alex. Aphrod. in Top. p. 95: cf. v. ἀναγκαῖον). καὶ κυριώτατον τὸ ἀναγκαϊότατον.

κυρκανῶν τυράττειν, κινεῖν· (A Thesm. 434) "ἔμοι τούτῳ δοκεῖ ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανῶν ἀμωσγέπως."

κύρημα ἐπίτευγμα, παρὰ τὸ κύρειν, ἢ ἐντευγμα καὶ σπύραγμα κινῶν. sch. A Av. 430.

Κύρνος ὄνομα κύριον.

κυροῖ· "κάνηρετ' ἐν τῷ πράγματιος κυροῖ ποτέ" (S Ai. 314). τὸ κυρῶ περιπωμένως ἢ συνήθεια καὶ Ἀττικοί. ἐν δὲ τοῖς εὐκτικτοῖς βαρύνουσι αὐτὸ Ἀττικοί μετὰ ἐκτάσεως τοῦ υ, κύροι λέγοντες ἀντὶ τοῦ κυροῖ, καίται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὀριστικοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ.

α κῦρος ἐπιτυχία· Σοφοκλῆς (El. 919) "πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν," ἐπιτευκτική καὶ κυρία.

β κῦρος ἔξουσία.

α Κῦρος ὁ βασιλεὺς πατρὸς μὲν δὴ λέγεται γενέσθαι Καμβύσειω Περσῶν βασιλέως (ὁ δὲ Καμβύσης οὗτος τοῦ Περσείδων γένους, οἱ δὲ Περσεῖδαι ἀπὸ Περσέως κληίζονται), μητρὸς δὲ Μανδάνης· ἦν δὲ ἡ Μανδάνη Ἀσσύργου θυγάτηρ τοῦ Μήδων γενόμενου βασιλέως. φῶναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται καὶ ἔδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων εἶδος μὲν κάλλις, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότητος καὶ φιλομαθέςτατος, ὡς πάντα μὲν πόσον ἀνατλήναι πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομῆναι τοῦ ἔλαινεσθαι ἕνεκα (X C.γ. 1 2). Κῦρος δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ τῆς βασιλείας παιδιὰν διαπραττόμενος σὺν μειρακίοις τὸ κῦρος εἰληφέναι.

οὗτος ὁ Κῦρος φιλοσοφίας, εἰ καὶ τις ἄλλος, ἔμπειρος ἦν, ἦντινα παρὰ τοῖς μάγοις ἐπαιδύθη· δικαιοσύνην τε καὶ ἀλήθειαν ἐδιδάχθη κατὰ δὴ τινὰς πατρίους νόμους καθεστώτας Περσῶν τοῖς ἄριστοις. Nicol. Dam. p. 454.

ὅτι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου ἔλεγον οἱ Πέρσαι ὡς Δαρείως μὲν ἦν κίπηλος, Καμβύσης δὲ δεσπότης, Κῦρος δὲ πατήρ, ὃ μὲν ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ πράγματα, ὃ δὲ ὅτι χαλεπὸς τε ἦν καὶ ὀλίγωρος, ὃ δὲ ὅτι ἠπιὸς τε καὶ ἀγαθὸς σφι πάντα ἐμηχανήσατο. Herodot. 3 89.

β Κῦρος Πανοπολίτης ἐποποιὸς γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἔπαρχος προιτωρίων καὶ ἔπαρχος πόλεως προιβλήθη, καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπᾶτων καὶ πατρικίος. Εὐδοκίῳ γὰρ ἡ Θεοδοσίῳ γυμνή, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον φιλοπῆς οὖσα. ἀλλὰ αὐτῆς ἀποσάσης τῶν βασιλείων καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλεύθει ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν Κοτυαίῳ τῆς Φρυγίας, καὶ κυρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ βασιλέως. cf. v. Θεωδόσιος d.

κυρσάνιε νεανία, ἔφηβε. ἡ εὐτελέσαι· κυρσὸς γὰρ εὐτελὲς λάχανον. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους. sch. A Lys. 982.

Κυρσίλος ὄνομα κύριον, ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν, διότι ὑπακούειν Πέρσαις προ-

τρέπετο. Harp.

κυρτὴ καὶ κοίλη παράταξις καὶ πῖος εἰς τοῦπίσω τε καὶ πρόσω, ἡ ἰ κοῖλον ἔχουσα ἢ κυρτὸν ἢ ἐπικαμπ τοῦτο, ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοῦπίσω πρόσω. ὡς τὰ εἶδη αὐτῆς γίνεται τῆς τῶν τριῶν ἢ εἰς τοῦπίσω σχήμας ἢ εἰς τὸ πρόσω.

κύρτωμα ἢ λεγομένη καμάρωμα γὰρ τοῖς πάλαι ἀνθρώποις ὑπὲρ ξαμανῆς σκῆς ἕνεκα ἐπεποιήτο" Goth. 2 27).

Κυρωνίδαι γένος ἐστὶν ὠνομασμὸς Κύρνος, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι ἡ Κρόκωνος, παρὰ καὶ ἐπιτιμωτέρος ἐ Κροκωνίδας τῶν Κυρωνιδῶν. τριχί τοὺς ὀνομάζουσι, Κυρωνίδας Φιλ Περιθοίδας. Harp.

κύσον με φίλησόν με· Ἀριστοφάνης (81) "κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δεξιάν." ἐπὶ πίσει καὶ συνθήκαις διὰ δεξιᾶς ἀλλήλοις εἰώθησαν. ὑπὲρ οὖν σθῆναι τὸν νεανίαν ὃ προεσβύτης ταῦτα παρ' αὐτοῦ πίσειν λαβεῖν.

κύσειν οὐρήθρην, ἐφήβιον, ὑπὸ τὴν κοιλίαν, τὴν φῦσιν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ πύσχειν πεφυκέναι.

Κυταία πόλις. καὶ Κυταιίδαιον. Rh. 2 399).

Κύταιον τόπος τις.

Κύτη ὄνομα πόλεως.

κύτος ὄγκος, χώρημα, βάθος· κύτος τῶν πλοίων κοντοῖς κατεσῶρε εὐμαρῆ γάσιν τῶν ἵππων."

κίτταρος τὸ πῶμα τῆς βαλάντι ἐγκύθηται ἢ βάλανος, ἢ τῆς βαλάντις. ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ροιᾶς. τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελίς κίτταρος. ἢ τὸ ὑψηλότερον τοῦ οὐραίου γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν τοῦ ἰσοῦ τὴν λεπίδα. τὸ κοιλότερον χαίτατον. cf. sch. A Vesp. 1106.

κίτταρος αἱ τῶν κηρίων καὶ καταρῆσεις. Θεόφραστος δὲ (H. P. 3 ρίως λέγει κίτταρον τὴν προῶνθη πύτος, ἥτις ἐστὶν ὡς γάχος μικρὸς ἐλίων πυρῶν, ξηραίνόμενος δὲ θυλακίῳ ἀποπίπτει. οἷον οὖν ἄγγειῶδες φησὶρον οὐρανοῦ (sch. A Pac. 198). ὃ ἐπὶ σοφάνης ἐν Θεομοφοριαζούσαις (51

ιον τῷ σῶ προσόμοιον, ζρεβλὸν ὡσπερ
τταρον."

Κυτωρίς τόπος παραθαλάσσιος.
κυτώσαντες τὸ κύτος περικαλύψαντες·
οείω δέσματι περικυτώσαντες." cf. v. τύμι-
να.

κυφαλέα· (AP 6 297) "ἐπεὶ τὰ ἄν ἡ
λυκαμπῆς Ἰξὸς καὶς Αἶδαν ὄχετο κυφαλέα."
κυφαλέος ὁ κεκυρωμένος.

κῦφι. τοῦτο Μάνιθως ὁ Αἰγύπτιος κα-
ικεῖαζεν· οὐκ οἶδα δὲ τίς ἡ κατασκευασία
τοῦ. cf. v. Μανέθως.

κυφόν κεκυμμένον· "ἐκ παντὸς ξύλου κυ-
ων ἄν γένοιτο," ἐπὶ τῶν τὸ εἶδος εὐκατα-
ιονήτων, χρησίμων δέ. cf. v. ἐκ παντὸς ξύλου.

κυφός κεκυρωμένος. καὶ πάγκυφος
αἶα ἡ κατακεκυμμένη. καὶ ἐν ἐπιγράμ-
μι (AP 5 185) "καὶ κυφὸς καρῖδας· ἀρι-
κήσει δὲ σοὶ αὐτός."

κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τὰς
ποντας τῶν καταδίκων, ἵνα μὴ εὐρωσιν
καῦσαι· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (476) "ὦ
ἴμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;" κύφων
ἔσι δεσμός ξύλων, ὃν οὐ μὲν κλοιδὸν οὐ
καλιὸν ὀνομάζουσι. ἐνθεν καὶ ὁ πονηρὸς
κυφῶν κύφων. τίσσεται καὶ ἐπὶ πάντων
ἡ δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ κυφωγι-
μὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀρχιλόχος δὲ ἀντὶ τῆ
κὸς καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ
καγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. "ἐὰν δέ
ς --- ὠθεῖσθαι σ. γ. περιβαλόντας" (cf. v.
κακούρειος).

κυψέλη οἰνηρὸν σκεῦος· "ἅμα τῷ σι-
ήρῳ καὶ ταῖς οἰνηραῖς κυψέλαις συγκομιζό-
μενος."

κυψέλη κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ
καὶ ἡ ὀπή τοῦ ὠτός. "αἱ δὲ μέλιται ἐμπε-
ρωλεύκεισαν ὡσπερ ἐν κυψέλῃ τῷ φωλεῶ,
ὃ μέλι δὲ ἐλείβετο κατὰ τῶν κεφαλῶν."

κυψέλη ἐξμέδιμνος ἐξ μεδίμνης χω-
ρῶσα. κυψέλη δὲ σκεῦος δεκτικὸν κριθῶν ἢ
καῖων. οὕτω δὲ εἴρηται διὰ τὸ κεκρύφθαι
αὐτῷ τὴν ἔλην· ἐσι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει
δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἣτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς
καὶ ῥύπος. Ἀριστοφάνης (Pac. 631) "ἐπεὶ κῦ-
πὸ λίθον βαλόντες ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώ-
κεσαν."

Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπία
Ἰατίων ἐν Φαίδρω (p. 236 B). παρὰ τὸ Κυ-
ελιδῶν ἀνάθημα σφρηγῆλατος ἐν Ὀλυμπία

ἐξάθη κολοσσός, ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν·
Κυψέλου δὲ φασὶ τὸ ἀνάθημα, ὡς Ἀγακλο-
τὸς ἐν τῇ π' Ὀλυμπιάδι (ἀπ τῷ περὶ Ὀλυμ-
πίας) φησὶν οὕτως· "ναὸς τῆς Ἥρας παλαιός,
ἀνάθημα Σκιλλωντῶν· ἔτι δὲ εἰσὶν Ἡλείων.
ἔνεσι δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα
Κυψέλου τοῦ Κορινθίου· φασὶ γὰρ τὸν Κῦ-
ψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθίων τυραννεύσει,
τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκατον ἔτος ἀμειρώ-
σειν, τὰς δεικῆτας τῶν τιμημάτων εἰσπραξά-
μενον κυτισκευάσαι τὸν σφρηγῆλατον κολο-
σόν." Αἶδνμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσόν
φησι Περίανδρον ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ
τοῦ θράσους ἐπισηεῖν τοὺς Κορινθίους· καὶ
γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ καιριῶν β' λέγει
οὕτως· "ἔτεροι δ' εἰς ἀνδρωδέξερα καταδα-
πανῶντες, οἷον ζρατιὰς ἐξάγοντες καὶ πολέ-
μιος ἐπαναιρούμενοι, καθάπερ καὶ Διονύσιος
ὁ τύραννος· ἐκεῖνος γὰρ οὐ μόνον ᾤετο δεῖν
τὰ τῶν ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ
αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐφόδιον τοῖς
ἐπιβουλεύουσιν. εἰκόλασι δὲ καὶ αἱ πυραμίδες
ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ τῶν Κυψελιδῶν κολοσσός
καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν αὐτὴν καὶ παρ-
κλησίαν ἔχειν διάνοιαν." φέρεται δὲ τι καὶ
ἐπιγράμμα τοῦ κολοσσοῦ (AP append. 135)
"αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφρηγῆλατός εἰμι κολο-
σός· ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν γενεά." ὅπερ
Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικός οὕτω προφέρειται· "Νά-
ξιός εἰμι ἐγώ, παγχρύσεός εἰμι κολοσσός·
ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν γενεά."

κυψελόβρυσον τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμ-
μένον.

κύων ἐπὶ δεσμά, ἐπὶ τῶν ἑαυτὸς εἰς κο-
λάσεις ἐπιδιδόντων. ὁμοία τῇ "βῆς ἐπὶ δεσμά."

κύων ἐπὶ φάτην παροιμία ἐπὶ τῶν
μήτε χρωμένων μήτε ἄλλους ἐόντων.

κύων Μολοττικός· (Diog. L. 4 20)
"ὅπου τὰ ποιήματα αὐτῷ κύων τις ἐδόκει
συμποεῖν Μολοττικός."

κύων παρ' ἐντέροις παροιμία ἐπὶ τῶν
μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων.
ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ ἀνωφελῶν.
δύσβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ καὶ δυσκατάποτα.

κῶας ἡ τοῦ προβάτου δορά.

κωβάλω. ἡ λέξις παρὰ Ἀριστοφάνει.

κωβτός ὁ ἰχθύς.

κωβίτις εἶδος ἀφύας.

κωδαλοῦχος μέτρον γῆς. cf. v. Κοδάλα
χοῖνιξ.

κώδεια εἶδος φυτοῦ, ἢ τῆς μήκωνος κω-
φυλῆ. Ὑπερίδης καὶ Ἀριζοφάνης. cf. Harp.
κωδίκελλος δέριμα προβάτου.

κώδιξ κώδικος.

κώδιον προβάτειον δέριμα Ἀριζοφάνης
(Eq. 402) "εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρα-
τίνου κώδιον, καὶ διδασκοίμην προσάδειν
Μορσίμου τραυφιδίαν." γενοίμην, φησὶν, ἐς
τὴν οἰκίαν Κρατίνου κώδιον, ὡς με κατε-
ροῦν ἐκεῖνον, εἰ μὴ σε μισῶ. ὡς ἐνουρητὴν
οὖν καὶ μέθυσον διαβύλλει τὸν Κρατίνον.
ὄθεν καὶ παροξύνθεις ἐκεῖνος, καίτοι τοῦ
ἀγωνίζεσθαι ἀποσᾶς καὶ συγγράφειν, πάλιν
ἀγωνίζεται, καὶ γράφει δρᾶμα τὴν Πυτίνην
ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν μέθην. οἰκονομία δὲ
κέρχρηται τοιαύτη. τὴν κωμιωδίαν ἐπλάσαστο
ὁ Κρατίνος εἶναι αὐτοῦ γυναῖκα, καὶ ἀφί-
σασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέ-
λειν, καὶ κακώσεως αὐτῷ δίκην λαχεῖν· φί-
λους δὲ παρατυχόντας τοῦ Κρατίνου δεῖσθαι
μηδὲν προπετὲς ποιῆσαι, καὶ τῆς ἔχθρας ἀνε-
ρωτιᾶν τὴν αἰτίαν· τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ
ὅτι μὴ κωμῶδεῖ μηκέτι, μηδὲ συγγράφει,
σχολάζει δὲ τῇ μέθῃ. ἦν δὲ ὁ Κρατίνος τῆς
ἀρχαίας κωμιωδίας, πρεσβύτερος Ἀριζοφάνους,
τῶν δρακίμων ἄγαν.

^a κώδων πυρὰ τὸ ἐν τῷ κωεῖν ἔδειν.

^b κώδων καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σύλ-
πιγγος· Σοφοκλῆς (Ai. 17) "χυλοσόμιον κώ-
δωνος ὡς Τυρσηνικῆς." πολλὰ δὲ εἰσιν εἶδη
σαλπύγγων, Αἰβυσσικαὶ Αἰγύπτιαὶ Τυρση-
καὶ. πρῶτος δὲ Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς
Ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἑλλήνας τὴν Τυρ-
σηνικὴν σάλπιγγα. διὰ τοῦτο φησι Τυρση-
νικῆς.

κωδωνίσαι. ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνε-
κται· εἰώθασι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τὴς γεν-
ναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσουνται τὸν ἐν
τῷ πολέμῳ θόρυβον, τοὺς κώδωνας ψοφῶν-
τες. καὶ κωδωνίζω φημιζῶ. cf. νν. ἀκωδώ-
ρισον εἰ διακωδωνίσω.

κωδωνοφυλαροπῶλους κώδωσιν εἰς
τὰ φάλαρα χρωμένους· (A Ran. 994) "οὐδ'
ἐξέπληττον αὐτοὺς Κύνους ποιῶν καὶ Μέ-
μιονας κωδωνοφυλαροπῶλους."

κωδωνοφορεῖται ἀντὶ τοῦ δοκιμάζε-
ται ἢ τῶν φελύκων φρουρά.

κωδωνοφορῶν. οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυ-
λακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τὰς φύ-
λακας κώδωνας εἶχον, καὶ τούτους ἐψόφον

πειράζοντες τὸν καθεύδοντα, καὶ ἴν-
λάσσοντες ἀντιφθέγγονται. Ἀριζοφ-
843) "κωδωνοφορῶν περίτρεχε."

κώεα (Hom. I 661) τὰ δέριμα
κώεσι (γ 38).

κώθρος εἶδος ἔχθρος. Athen. p. 3
κώθων εἶδος ποτηρίου Λακων-
νώτον· δοκεῖ δὲ καὶ σρατιωτικὸν εἶ-
ἄνομα τοῦ Λεωσθένους πατρός. Ἰ.
(Lib. 125) "ἔφερε δὲ δᾶδα συγκεκομι-
θεῖον ἐν κώθωσι."

κώθωνες εἶδη ποτηρίων, ἃ ἐλ-
οὶ σρατιῶται, ὀσράκινα· ὄν ἐρισκὰ
πλυτῆριον. ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλ-
οὶ ναῦται, κώθωνας εἶχον. τὴν εὐτι-
δείκνυσι τῶν τε ναυτικῶν τῶν τε σ-
κῶν σιτίων.

Κωθωνίδης ὄνομα κύριον.

κωθωνίσαι μεθύσαι· "ἔρων δι-
θωνίζόμενος ἀφ' ἡμέρας" (Polyb. 24
ὅτι Ὀμηρος τῷ μὲν αἰμορραγαῶ-
μνιον παραδίδωσι, τῷ δὲ κωθωνιζοῖ
ἠδύποτον (β 340).

Κώκαλος ὄνομα κύριον.

Κωκυτός ὄνομα ποταμοῦ. ἢ θ.
ὄδυρμός, κοπετός· Ἀγαθίας (I 13)
δὲ γεγονότων κωκυτὸς ἐπέιχε μυρία
γαί τε ἠκούοντο θαμναὶ καὶ φθέρ-
νῶδες καὶ διωλόγιον."

κῶλα τὰ τῆς σφενδόνης ἐκάτερον
(Al' 7 172) "ῥινοῦ χειρμαστῆρος ἐύσρο-
τιταίνων Ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον
νέφος."

κῶλα τὰ ὄσα· "ἢ δὲ κάμηλος ὁ
κῶλα, καὶ ἐαυτὴν ἐκάθισεν εἰς τὰ
καὶ αὐθις (AP 7 196) "ἄκρα δ' ἐφ-
πετάλοις προιονώδεσι κῶλοις αἰθίοπι
χρωτὶ μέλισμα λύρας."

κῶλα τοῦ ζεύγματος· "συμβι-
τοὺς Σέλευκεῖς κρατεῖν θατέρον τῶν
τοῦ ζεύγματος."

κωλακρέται οἱ ταμίαι τοῦ δικ-
μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεῶς ἀναλωμάτα
σοφάνης (Vesp. 693) "σὺ δὲ γασκᾶ
κωλακρέτην, τὸ δὲ πραιτόμενον σε λι-
ἔτι νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα
σίαις τὰς ἱερέας λαμβάνειν, ἃ εἰσιν ο-
ματα καὶ κωλαῖ.

κωλή τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν
τοῦ λεγομένου κωλήρος. ἐστὶ δὲ ἱερὸς

βραχιών τῶν ἀλόγων ζώων. Ἀριστοφάνης Πλουτέω (1129) "οἴμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ καί-
ισθιον." τὰς ἀγκύλας φησίν, αἱ ὁσώδεις
σί. διαβάλλει οὖν ὡς ὅσέα τοῖς θεοῖς θύ-
τας.

κωλήνον τὸ κωλίκιον.

κώληπα (Hom. Ψ 726) τὸ ὀπίσω τῆ γο-
ιτίου μέρος, ἢ κῶξυ. καὶ κώληξ ἡ ἰγνύτη,
ὁσοῦν.

Κωλιάδος κεραιμηές. Κωλιάς τόπος
Ἰστικῆς, ἐνθα σκευὴ πλάττονται. λέγει
ὅτι ὅσοι ἐπὶ τροχῶδες φέρονται (τροχὸν
τὸν σκευοπλαστικὸν λέγει), τουτέστιν ὅσοι
πρὸς σκευοπλασίαν ἐπιτήθειαι, πασῶν ἡ Κω-
ιάδος κρείσων, ὡσεὶ καὶ βύπτεσθαι ὑπὸ
ἰς μίλτου. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἐκκείμενος, ὁμοῖος
Θρωπῶν κώλω. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Κω-
οί.

Κωλιάς ἐπιθαλασσία ἄκρη τῆς Ἀττικῆς,
μεταφορῶς τοῦ κόλου ὠνομασμένη. καὶ
ἐν αὐτῷ Ἄφροδίτης ἱερὸν Κωλιάδος.

Κωλιάς. γυός ἐστὶ τῆς Ἀφροδίτης οὕτω
ἐκκείμενος, ἀπὸ τῆ συμβεβηκότος τὴν προσ-
ορίαν λαβῶν. νεανίας γὰρ τις Ἀττικὸς ἄλῃς
ἐπὶ Τερρηνῶν καὶ δεσμώτης δουλεύων, πα-
πυτὴ ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ
ἱεροῦ καὶ ἀπολυσάσης ἦλθεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν οὕτως ἐλευθερωθεὶς, καὶ εὐχαριστήριον
τῆς Ἀφροδίτης τῆς σωτηρίας ἐπὶ τῆς ἀκτῆς,
πρὸς ἡσπέρητι, γυὸν ἰδρύσατο, Κωλιάδα δὲ
προσηγόρευσε τὸν τόπον ἀπὸ τῶν κώλων, ἃ
τοῖς δεσμοῖς κατεπονεῖτο. οἱ δὲ, ὅτι Ἰω-
κς θύοντος ἱερῶν κωλῆν ἱεραξὶ ἤρπασε καὶ
ἐκείνῳ τῇ τύπῃ ἐκάθισεν, ὅθεν ὁ τόπος
κωλιάς ἐκλήθη (sch. A Nub. 52). μέμνηται
αὐτὸς Καλλιμαχος ἐν Ἐκάλῃ.

κωλιπαλίγιον.

κώλον παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι ὅλον τὸ
ἔσθον. ἐνθεν καὶ σκυλήξ κατὰ ἀντίφρασιν.

κώλον μόριον λόγον ἐκ δύο ἢ καὶ πλει-
ων μερῶν συνιστάμενον. τὰς συλλαβὰς γὰρ
ἔφρασε καὶ τὰ κῶλα τῶν νοημάτων. κώλον
τὸ ἀπρητισμένην ἔννοιαν ἔχων εἰς γος.

κωλυβδαίνω.

κωλύδαινα.

κωλύμη κώλυμα, κώλυσις, ἐμπόδιον. ἔστι
ἢ ἡ λέξις Θουκυδίδου (192).

κωλύω αἰτιατικῆ.

κωλώτης ἀσκαλαβώτης. Βάβριος (132)
ἔφη ἀράχνης ἰσὸν εὖρε κωλώτης, καὶ λε-

πτόν ἐνέδν φᾶρος ἐκτεμῶν τοῖχου." καὶ κω-
λώτης ὁ Διόνυσος.

κῶμα κώμημα.

κωμάζει κῶμον ἢ δρῶμα ἄδει, ὑβρίζει.

κωμάρχης ὁ τῶν πόλεων ἀρχῶν παρὰ
Ἑνεοφῶντι (Anab. 4 5 10).

κωμάσαι (cf. v. ἀνδρωνίτις) "ὁ δὲ Μάρ-
κος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐβούλετο ἀπολυ-
θεῖς τοῦ πολέμου πρὸς Ἀσσιανούς μεταβα-
λεῖν τὸν πόλεμον καὶ (τὸ λεγόμενον) ἐκνεύ-
σας τὴν ἀνδρωνίτιν εἰς τὴν γυναικωνίτιν
κωμάσαι." καὶ αὐθις (cf. v. Τιμασίω) "ὁ
Ἀπολλώνιος ἔφη φησίωμεν ὡδε ἐσαφανῶ-
σθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνη καὶ πρὸ Ἰππο-
λύτη τοῦ Θησέως. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφρο-
δίτην ὑβρίσειν, ὁ δὲ οὐ. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ
ἀφροδισίων ἤτητο, ἔδὲ ἔρωσ εἰς αὐτὸν οὐ-
δεὶς ἐκώμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικότερας τε
καὶ ἀτέκτου μοίρας."

κωμάσομαι ἀσελγῶς διατεθήσομαι ἐν
ἐπιγρῶματι (AP 5 64) "ἦν γὰρ με κτείνης,
τότε πυύσομαι ἦν δὲ μ' ἀφῆς ζῆν καὶ δια-
θῆς τούτων χείρονα, κωμάσομαι."

κωμισθῆς ὁ τρωφῶν μετ' ᾧδῆς ἀσελγῆς.
κώμαυλος "τὸν ἐχίνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα
φέρονται ῥᾶγας ἀπέκτεινεν τῶδ' ἐπὶ θεילו-
πέδῳ" (AP 6 169).

κώμη εἰς ἣν ἐκοιμῶντο ἀπὸ τῶν ἔργων
ἀνιόντες ἢ κώμη, οἶον ἀνάχωμά τι, κατὰ
σύγκρισιν τοῦ ἐδάφους. καὶ κωμήται οἱ
τῆς κώμης οἰκίτορες. καὶ ἐκώμασεν ἀντι-
τοῦ παρεγένετο (AP 7 186) "Ἐρῆνος δ' εἰς
ὕμναιον ἐκώμασεν, ἡ δὲ τάλαινα ἔπω πάντα
γυνῆ καὶ νέκυσ ἐβλέπετο." καὶ παροιμία "ὅς
ἐκώμασεν" ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων.

κωμηδόν πᾶσα πόλις.

κώμην οἱ πλείστοι τὸν ξενωπὸν καὶ τὴν
οἶον γεινίασιν. οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δῆ-
μους κώμους φασὶ προσηγορεύεσθαι, καὶ κω-
μήτις τοὺς δημότους ἐν τῇ πόλει καὶ οἶον
ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίρῃ τῆς πόλεως οἰ-
κοῦντας. οὕτως Ἀριστοφάνης. εἰρηκε δὲ καὶ
Θουκυδίδης κώμας τοὺς δήμους ἐν πρώτῃ
(10) "κατὰ κώμας δὲ τῶ παλαιῷ τρόπῳ
οἰκθθεῖσα."

κωμήται. κωμήτις οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐκ
τοῦ αὐτοῦ ἀμφοδου καὶ τόπου ἔλεγον. Ἀρι-
στοφάνης Νεφέλαις (962) "τοὺς κωμήτας γυ-
μνοὺς ἀθρόους, καὶ κωμνῶδη κατανέφροι."

κωμήται καὶ οἱ γέτονες. κώμη γὰρ ἡ δ

γειτονία. Καλλιμαχος Ἐκάλῃ "τῷτο γὰρ αὐτῇ κωμηῆται κάλειον περιαιγέες." Βάβριος (128) "ὄνω τις ἐπιθείς ξόανον εἶχε κωμηῆτης."

κωμηῆτις, θηλυκῶς, ἢ γελῶν· κῶμιαι γὰρ τὰ ἄμφοδα, ἔνθεν καὶ ἐπικωμῶσαι. Ἀριστοφάνης "πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμηῆτις ἦδ' ἐξέρχεται," ὡς Ἀντισφράτη φησὶ (5).

κωμικὸς ποιητής, καὶ κωμικὸν θεοφύρομα.

κῶμοι ὧδαι ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

κῶμος ἢ μέθη καὶ ὁ ὀρχησμός. λέγεται δὲ καὶ ὁ ξενὸς τόπος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κωιμημ. "Ἀλέξανδρος δὲ πλήρης ὢν ἐκ συμποσίου ἐπὶ κῶμον ἦλθεν εἰς Ἀντιπάτρον, οἱ πάντες οἱ φίλοι, παρακληθεῖς."

κῶμος μεθυστικὸς αὐλὸς, ἰγχορῶντος τῷ οἴνῳ ἐριθίζων τὴν ἡδοναίαν, καὶ θέατρον ἄσχημον ποιῶν τὸ συμπόσιον, κυμβάλους τισὶ καὶ ὄργανοις καταθέλων τὰς δαιτυμόνας. καὶ αὐτὸς "ὅς εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κῶμους." "ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθύων ἄνθρωπος, οὐκ ἀγροίκως τῆς φωνῆς ἔχων" Φιλόστρατος (V. Α. 4 13).

κωμύδιον ἢ τὸ μικρὸν χωρίον.

κώμυθα (Theocrit. 4 18) δέσμη γόρτυ. (Agath. 5 21) "οἱ δὲ ξυνηδύσαντες τοὺς καλὰ μους καλωδίοις τε καὶ τολύβαις κώμυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο." ἢ εὐθεία ὁ κώμυθος.

κωμωδαῖν σκώπτειν.

κωμωδία ἔβρις, διασυρμὸς, ἐμπαιγμάτα. καὶ κωμωδός.

κωμωδοποιός ὁ σκώμματά τινα εἰσαγαγὼν κατὰ τινος.

κωμωδοποιχῶν περὶ τὸν εὐ πρώττον ἀεί" Ἀριστοφάνης (Vesp. 1358).

κωμῶν τῶν χωρίων. ἢ εὐθεία κώμη.

κωμωδίαζομένης θανάσιμον φάρμακον πινοῦσαι· κῶνειον γὰρ θανάσιμον δηλητήριον.

κωνίσαι πίδον.

κωνοειδὲς σχῆμα τοιοῦτον οἷον εροβιλοειδές. καὶ ἐν ἐπηγράμματι (AP 5 13) "κῆν ξέρονις ἔτι κῆνα τὰ λυγδῖνα κωνία μαζῶν ἔστηκεν."

κῶνοι εροβίλοι. καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς γῆς.

κῶνον καὶ οἶνον· Ἀριστοφάνης Βατρύχοις (512) "κῶνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον."

κωνοφόροι θυροφόροι. κῶνος δὲ λέγεται ὁ θεοφροειδὴς τοῦ εροβίλου κυρτός, ὃν

ἔφερον αἱ γυναῖκες βασίζουσαι ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς, ἐπειδὴ ὅμοιον τῷ σῆματι τὸν κῶνον τῆ τοῦ ἀνδρῶπου καρδία, ἐπιστάτην δὲ φασιν Ἕλληνας τῆς τῶν ἀνδρῶπων καρδίας τὸν Διονύσον. οἰκείῳ οὖν τῆ μυστηρίῳ τοῦτο ἐποίησεν. (AP 6 165) "καὶ θύρου χλοερὸν κωνοφόρον κάμακα."

κωνοσισιόριον. παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω λέγεται τὸ συνέριον καὶ τὸ σύστημα ἐνθα πρὸ τῶν ἐπειγόντων βουλευόνται.

Κῶνσος ὄνομα κύριον.

Κωνσταντῖνος βυσιλεύς Ῥωμαίων, τῶς Ἀέοντος τοῦ εἰκονομάχου τοῦ Ἰσαύρου, ἢ Ἀέοντος ἀνεφύη ποικιλότροπος πάρδαλις, ἢ σπέρματος ὄφειος ἀσπίς δεινὴ καὶ ὄφεις πτόμιμος, ἐκ Ἀντὶχριστοῦ. οὗτος τὴν πτόριαν βασιλείαν τε καὶ ἀσίβειαν διαδοξάμενος, καὶ ἀσελγείαις καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεσιν καὶ ἄλλοις τοιοῦτοις ἐπιτηδεύμασι χαίρων καὶ σχολάζων, ἐξείλετο ὄργανον καὶ λίαν ἐπιτήθειον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ διδασκαλὴν γένητο τοῦ διυβόλου. καὶ γὰρ εἰς τοσαύτην ἀπόνοιαν καὶ παρῆληξίαν ἐξώκειλεν ὡς καὶ θεομὸν ἐπὶ λαοῦ κυθολικὸν ἐκθέσθαι, μὴ λέγεσθαι τινα τῶν θεραπεύοντων κυρίῳ τὸ παράπαν ἄγιον, ἀλλὰ καὶ τὰ λείψανα τῶν εὐρισκόμενα διαπτύεσθαι, καὶ μηδὲ πρεσβίτων αὐτῶν ἔξατεῖν· οὐδὲν γὰρ ἰσχύουσι. ἡμὰ προσθεῖς ὁ παμβέβηλος λέγει "μηδὲ τῆς Μαρίας ἐπικαλεῖσθαι τις πρεσβείαν· οὐ γὰρ ἐναται βοηθεῖν τινί· μηδ' αὐτὸ πάλιν θεοτάς αὐτῇ ὀνομαζέσθαι." καὶ διὰ λαβῶν ἐν χειρὶ βυλάντιον πλήρες χρυσίου καὶ ὑποδείξας αὐτῷ πῦσιν ἤρετο τίνος ἄξιόν ἐστι· τῶν δὲ πολλῶν εἰπόντων, κενώσας τὸ χρυσίον πάλιν ἤρετο τίνος ἐστὶν ἄξιον· καὶ λέγουσιν οὐδενός "ὡ τως" ἔφη "καὶ ἡ Μαρία"· οὐδὲ γὰρ θῆτον ὀνομαζέσθαι ὁ ἄθεος ἤξιον. "ὡς μὲν γὰρ εἶχε τὸν Χριστὸν ἐν εὐαγγῆ, τετμημένη ὑπῆρχεν· ἀπ' οὗ δὲ τοῦτον ἀπέτεκεν, οὐδὲ τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχε." φεῖ τῆς τολμηρῶς δυσφημίας τοῦ σαρακηνοῦ καὶ ἰουδαίου φρονος. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην εἶμα καὶ ἀνθρωποθυσίας ἀνέφερε πέραν τῆς πτόριως, ἐνθα ὁ τῆς ἁγίας Μαρίας ναός· ἡμὰ εἰδαφίσας καὶ φονευτήριον ποιήσας Μάρω ὠνόμασε τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ νύκτωρ ἐπίλει θυσίας καὶ παιδῶν κατέσφαττε. καὶ μετὰ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγιασθῆναι τοῦ Θεοῦ παιδῶριον, ὑπερ ἐν παραβύσῳ θύσας

τοῦ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐκδήλον ἐποίησεν. Cereus p. 459.

Κωνσταντίνος ὁ μέγας. οὗτος ἐξ ἀφαι-
ων τίκεται τῷ βασιλεῖ Κωνσταντῷ, γνωρι-
θεις δὲ τῷ πατρὶ κατὰ τινὰς γνωρίμους
ῥοπους· ὃς κατὰ τινὰ τύχην ἔγνω τοὺς τό-
πος καταλιπεῖν ἐν οἷς διέτριβεν, ἐξορμήσαι
πρὸς τὸν πατέρα Κωνσταντῖον ἐν τοῖς ὄπερ
ἰς Ἄλπεις ἔθνεσιν ὄντα καὶ Βρετανία σ-
χέζον ἐνδημιοῦντα. Θεασάμενος δὲ αὐτὸν
πατὴρ χειροτονεῖ βασιλεῦ, τοὺς ἐκ τῆς Θεο-
ύρας νείεις καταλιπεῖν, ἰδὼν αὐτὸν ἐβ-
χοντα ἰμάτος. β' δὲ καὶ ζ' καὶ τ' ἀπὸ τῆς Αὐ-
νάστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων
ιαυτῶν Κωνσταντῖνος τὴν νέαν Ῥώμην ἀνί-
ρη.

Κωνσταντίνος ὁ μέγας βασιλεύς, περὶ
ἰ γράφει Ἐννάπιος φληνάφης. καὶ παρῆκα
ἰτὰ αἰδοῖ τοῦ ἀνδρός.

Κωνσταντινούπολις. ὅτι ἡ Κωνσταντι-
ούπολις τοσοῦτον τῶν ἄλλων ἀπασῶν μέ-
ων ὅσον τῆς Ῥώμης ἐλαττοῦσθαι δοκεῖ, ἥς
ἰ δευτέρων τετάχθαι μακροῦ βέλτιον ἔμοιγε
ἀνταῖα ἢ τὸ τῶν ἄλλων ἀπασῶν πρώτην
μαῖεσθαι. Iulian. or. 1 p. 14.

ὅτι τῆ ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μο-
ναρχίας διεληλυθεισων ἐνιαυτοὶ τῇ πρεσβυ-
τη Ῥώμῃ, καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἤδη
πρὸς πέρας ἀφειμένων Κωνσταντῖνος ὁ Κων-
στινίου παῖς ἐπιλαβόμενος τῶν σκήπτρων
ἰν νέαν ἀνίστησι Ῥώμην. ἀπὸ δὲ τῆς κτί-
ως τῆς νέας Ῥώμης μέχρι τῶν κατεχόντων
ἰ σκήπτρου Ῥωμαίων Βασιλείου καὶ Κων-
στινίου τῶν πορφυρογεννήτων ἔτη

Κωνσταντῖνος καὶ Κώνσας καὶ Κων-
στινῖνος υἱοὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

Κωνώπη ὄνομα πόλεως.

κῶνωψ, θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν
Πλούτῳ (538), εἶδος μνίας.

Κῶνος πρὸς Χῖον. ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἐδύ-
τω ἐν, ὁ δὲ Κῶνος ἔξ.

κῶπα καὶ κῶπευ ὁ περιτρουχίλιος κό-
μος.

Κωπαῖς ἡ ἔγγελος. Κωπαῖς λίμνη ἐν
Κωπείῃ, ἐν ἣ μεγάλαι ἐγγέλεις γίνονται. ἔστι
καὶ πόλις ὁμώνυμος. sch. A Ach. 880,
ic. 1005.

Κῶπας (Hom. B 502) πόλις.

κῶπη ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτειν δυ-
ρεῖνη. καὶ κωπήεν καὶ κωπήεις καὶ κω-

πήεντος ἀπὸ τῆς κῶπης.

κωπηλασία καὶ κωπηλατῶ.

κωπήρες πλοῖον, ὡς ἡμεῖς, καὶ Θου-
κυδίδης ἐν δ' (118). καὶ ἡ δοτικὴ τῷ κω-
πήρει.

Κωπώνιος ὄνομα κύριον.

Κωρκαῖος. Θεὸν τινα παρεισάγουσιν
οἱ κωμικοὶ ἐπακροώμενον, ἀπὸ παροιμίας τι-
νός. Κώρνος γὰρ τῆς Παμφυλίας (ἀν Κιλι-
κίας) ἀκρωτήριον, παρ' ᾧ πόλις Ἀττάλεια·
ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἴνα μηδὲν αὐ-
τοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφοροῦντων
ἐπὶ τὴν ἄκραν λησῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς
τοὺς ἐν ἄλλοις λιμένσι ὁρμούντας κατακρο-
ῶντο, καὶ τοῖς λησταῖς ἀπήγγελλον καὶ τινες
εἰσὶ καὶ ποῖ πλέουσι. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία
"τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρκαῖος ἠκροῦσατο." οἱ δὲ
κωμικοὶ Κωρκαῖον τὸν Θεὸν εἰσάγουσιν· Μέ-
νανδρος Ἐγχειριδίῳ. Διῶξιππος Θησαυρῷ
"μὴ κατακῆσειεν δὲ με ὁ Κωρκαῖος. ἀλλὰ
μὴν κατακῆκα τὰ πάντ' ἀκολουθῶν ἐνδοθέν
σου." ὁ δὲ Ἐφορος ἐν γ' "ὅπ' ἄκρα" φησὶν
"ἴκων οἱ καλούμενοι Κωρκαῖοι ἀνατεινέση
εἰς πέλαιος, σύμμικτοὶ τινες κατασκευασά-
μενοι πολισματίων, γέιτονες Μυοννησῶ. τοῖς
οἷν ὁρμοῦσιν ἐμπόροις προσήεσαν ὡς ὠνού-
μενοι ἢ σύμπλοοι· εἶτα μαθόντες τί τε κο-
μίζουσι καὶ ποῖ πλέουσι, τοῖς Μυοννησίοις
ἀπήγγελλον, κακῆνοι ἐπειθετο αὐτοῖς, ἐλάμ-
βανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων." cf. v. τοῦ δ' ἄρα ὁ Κ.

κῶρκαιον. κῶρνος θυλάκιον, τὸ παρ'
ἡμῶν βουλγίδιον. ἢ πλέγμα δεκτικὸν ἄφρων.

κῶρνος ὁ θυλάκος. ὅτι Ἀττήλας Με-
διόλανον πολυάνθρωπον ἐλὼν πόλιν, ὡς εἰ-
δεν ... πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. cf. v. Με-
διόλανον.

Κῶς ἡ νῆσος, ὅθεν ἦν Ἰπποκράτης ὁ
ιατρός· ἥτις καὶ Μεροπὶς λέγεται.

κωτίλη ἡ λόγους ἀπατεῶσα. καὶ κωτί-
λος πανουργος, ἡ κόλαξ, ἡ ἀπατεῶν. (AP 7
221) "ἔσβλεσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χῶ
μετ' αἰσθῆς ψαλμός." καὶ Λαβιδ' κωτίλοις
κέρχεται λόγοις, φενακίσαι πειριόμενος φησὶ
γάρ "τῷ ζώματι αὐτῶν τῷλόγουν καὶ τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν καταρῶντο." Theodoret. in
Ps. 61 5.

κωτίλλω πανουργεῖσθαι, λαλῶ· Βά-
βριος (95 87) "τοιαῦτα κωτίλλωσα τὴν ἀχαι-
ίην ἐπεισεν ἐλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ἄδην."

κωφά καὶ παλαι' ἔπη (S OR 290) ψυχρά καὶ σδέν σαφές ἔχοντα, τὰ ψιθυρίζομενα.

Κωφὴν Κωφῆνος ὄνομα ποταμοῦ.

κωφῆς· Λαβιδ "ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς," οὐ τῆς κατὰ φύσιν κωφευούσης, ἀλλὰ βυβύσης τὰ ὕδατα καὶ ἀπωθουμένης τὴν ἐπιρροήν. Theodoret. in Ps. 57 5.

κωφὸν ἤχον, ἀσθενές, ἀμβλύ· (Hom. A 390) "κωφὸν γὰρ βέλκος ἀνδρὸς ἀνάκιδος." κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἀκοὴν ἐπὶ τὴν ἄφην.

κωφότερος κέχλης παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται ἀφωρότερος κέχλης.

κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένορος. περὶ Τορώνη τῆς Θράκης καλεῖται τις κωφὸς λιμὴν. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία παρ' ὅσων ὁ ἐν Τορώνη τῆς Θράκης λιμὴν ξενὰς ἔχει καὶ μικρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς Θρακτικῆς ἤχον.

κωχεύει συνοουσιάζει.

α λῶας λίθος· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 67) "πολυτρήτων τ' ἀπὸ πέτρης λῶαν, ὅς ἀμβλεῖαν θῆγε γένεν καλάμου."

β λῶας λίθος. καὶ λάου λίθου, ἀπὸ τῆς λάος εὐθείας, γενομένης ἀπὸ γενικῆς τῆς λῶος, "λῶος ὑπὸ ῥιπῆς" (Hom. M 462). "λέχρως γ' ἐπ' ἄκρον λάου βραχὺς ἀκλάσας" (S OC 196).

λαβαῖς ἐπιφαῖς, ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μέμψεισι. λαβῆς δὲ ἀμφισβόμες τὰ ὕδατα τῆ κρατῆρος, ἢτοι τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐξομωμένας, ἢ διὰ τὸ ἐκατέρωθεν τοῦ σώματος ταύτας εἶναι, ἢ τὰς πρόσωπύ τινα θηρίων ἐκατέρωθεν ἐχούσας. "ὦν κρατ' ἔρεψον καὶ λαβῆς ἀμφισβόμευς" (S OC 473), τουτέστιν ἔρεψον καὶ τῶν κρατῆρων τὴν κεφαλὴν. "ὅτι Βαγῶας ὁ Αἰγύπτιος ἐσφυξεν Ὄχρον τὸν Πέροσιν, καὶ τὰ μὲν κρέατα ἔφυγε, τὰ δὲ ὀξεία μαχαιρῶν εἰργάσατο λαβῆς." καὶ αὐθις "λαβυὶ φιλοσοφίας ἀριθμητικῆ καὶ γεωμετρικῆ."

λαβεῖν τιμωρίαν ἐκδικηθῆναι.

λάβη ἀδυνάτοτακτον.

Λαβίνιος ὄνομα κύριον.

λαβραγόρην (Hom. Ψ 479) σφοδρῶς δημηγοροῦντα.

λάβραξ εἶδος ἰχθύος. καὶ παροιμία "λάβραξ Μιλησίους." τὴν δὲ προσηγορίαν πεποίηται, διότι κέχλην αὐτοῦ τὸ σῶμα, καὶ

ἀδρόως καὶ λάβρως τὸ δάλευρον καὶ ὄθεν καὶ εὐχερῶς ἄλλοσκεται. ἐν Μιλησίῳ τῆς Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρα πλεῖστοι. Μιλητός δὲ πόλις Ἀσίας, ἐν ᾗ γίνονται λάβρακες διὰ τὴν ἐκδ. λίμνην εἰς τὴν Θάλασσαν· χαιρόντες ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην τρέχουσιν ἐκ τῆς Θαλάσσης, καὶ οὐθὺν οὐσι παρὰ Μιλησίοις. sch. A Eq.

λαβρότατος.

λαβρώνιον εἶδος ἐκπώματος. βρώνιος.

λαβύρινθος κοχλιοειδὴς τόπος. δὲ ἐπὶ τῶν φλυάρων, παρὰ τὸ μὴ θύραν, ἢ παρὰ τὸ πολλοῖς λόγων κεκορησθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν δίων νιμφῶν ἀνάθημα· (AP 6 224) "λαβύρινθε, τύ μοι λέγε, τίς σ' ἀνέθηκαμιον πολιῆς ἐξ ἕλδς ἐρύραμενος;"

λάγανα πλακουντάρια, ὡς καὶ παρὰ τὸ λαγαρόν. καὶ (A Vesp. 674) ριζόμενον καὶ τρώγοντα τὸ μηδέν." βιδ (2 Sam. 6) θύσας ἐπὶ τῇ τῆς μετουθέσει γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι καὶ διέδωκε κολλουρίδου ἄρτε καὶ ἔσχαρι λαγαρισὸν (an λάγανον τηγαρισὸν) ρίδα θύματος.

λαγαρισόμενον· Ἀριστοφάνης 673) "ὡς ἦσθηται τὸν σύρφακα ἐν ρίῳ λαγαρισόμενον καὶ τραγαλλῶντι δέν."

λαγαρόν ἐπόκενον. "ἐμηχανῶντι λαγαρότητι ἢ ἀπαλότητι πρὸς τὰς ἀντήρκει." καὶ ἐν ἐπιγράμμασι (ΔI "καὶ λαγαρόν δειρῆ δέρμα περικρέ καὶ αὐθις (AP 6 231) "σοὶ γὰρ ὑπέρκων λαγαρόν ποπάνευμα πρόκειται."

Λαγγόβουρδος ἔθνηκόν.

λάγειον αἶμα τὸ τοῦ λαγωῦ.

λαγιδεύς ὁ τοῦ λαγωῦ.

Λαγίσκα ἐταῖρα τις, ἧς Λυσία μονεύει. Harp.

λαγνεῖα πορνεία.

λάγνης, ἀρσενικῶς, ἀντὶ τοῦ λάγνος πόρνος, αἰσχρός, κατὰ πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

Λαγόβιος ὄνομα κύριον.

Λαγόνοσ.

Λαγορία ὄνομα πόλεως.

Λάγος ὄνομα κύριον, ὃς Ἀρσωνή

λεμαίου τοῦ σωτήρος μητέρα. τοῦ-
δὲ Πτολεμαῖον ἔδεν οἱ προσήκοντα
ἄρα ὁ Λάγος ἐκ ἀσπίδος χαλκῆς.
δὲ λόγος ἐκ Μακεδονίας, ὃς λέγει
ἰφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας ὑπερ-
καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα ἀποσέγειν
εἰ τὴν ἄκρατον ἀκτίνα καὶ ὅτε ὕοι
ἐν ἑτέον, τοὺς γε μὴν ἀγελαίους φο-
ιδας, διασπᾶν δὲ ὄρτυγας, καὶ τὸ
εἶψ παρέχειν τροφήν ὡς γάλα.

νος ὁ πανδεκτικός.
νος· (AP 6 248) "Κύπριδι κείσο,
μεθυσφαλές, αὐτίκα δῶρον κείσο,
ἠνεκταρέης κύλικος βαρχείας, ὑγρό-
συνέσις δαιτὸς ἔσσης, ξεινωύην, ψή-
βολικῆς θύγατερ, θνητοῖς ἀντοδί-
ήκοε, μύσει φιλούντων ἡδέισι, δει-
λον ἐτοιμώτατον."

ιβολεῖον ἐν ἧ τὲς λαγωὺς ἀγρεύ-

ἴδιον.
ίοις τοῖς τοῦ λαγωῦ κρέουσιν· Ἀρι-
(Vesp. 729) "ἔζων δύο μυριάδες τῶν
ἐν ἐν λαγῶσι καὶ σεφάνοισιν παν-
ιν."

ἰ πεινῶντι καὶ πλακοῦντες εἰς
ιαρομίαι πρὸς τοὺς τὰ ἐν ἀνάγκη
λογιζομένους.

ὃς καθεύδων, ἐπὶ τῶν προσποιο-
ιθεύδων. λέγεται καὶ λαγῶς λαγωῦ.
ἰμιατι (AP 7 207) "τὸν ταχύπεν ἔτι
ἠναρπασθέντα τεκέρσης ἄρτι μ' ἀπὸ
οὐατόντα λαγῶν."

ὃς περὶ τῶν κρεῶν παρομίαι·
ἄρ τὸ ζῶον ὁ λαγῶς. ὅθεν καὶ ὁ
λαγῶς ἐλέγη· καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγί-
δειλία ἐκωμῶδουν. παρομίαι δὲ τις
λαγῶς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει,
διακινδυνεύοντων ταῖς ψυχαῖς καὶ
ἔτο καρτερωῶς ἀγωνιζομένων ταυτο-
αὶ παρομίαι "ὁ Κυρπάθιος τὸν λα-
τῶν ἑαυτοῦς βλαπτόντων· οἱ γὰρ
οἱ νῆσον οἰκοῦντες καὶ λαγωὺς ἐκ
ἐπηγγόντο· οἱ πολλοὶ γενόμενοι ἐλν-
τοὺς κυρπούς.

ἰκίας· ἐν ἐπιγράμματι (AP append.
πίδα φρῶνον ὄφιν καὶ Λυδικίας πε-

ῶν ποτιμὸς Ἀρχαδίας.
ε βλέπειν, καὶ ἀλαός ὁ τυφλός.

Λίμεις φόνος ὁ τοῦ Λαίου.
λάθε βιώσας· "τοῦ τε ἐν παρομίαι λέ-
γεσθαι εἰσοθότος ἔργῳ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκεί-
νου, τοῦ λάθε βιώσας, ὡσεὶ οὐδένα τῶν τότε
ζώντων ἀνθρώπων οὔτε τῶν πρεσβυτέρων
ἐλπίσαιμι ἂν εἰδέναι ὅσον λέγω." cf. v. Σαρα-
πίων h.

λαθικηδέα μαζόν (Hom. X 83) λήθην
κίθους τῷ παιδί ἐμποιοῦντα.

λαθικηδῆς ἢ λήθην κακῶν ποκῶν.

λαθραῖως καὶ λαθρηδύ καὶ λαθρη-
δόν ἀντι τοῦ κρόφι.

λάθωμαι γένηκῃ.

λαϊύ ἀρισερά, ἢ κολοβιά.

λαίγγες (Hom. ε 433) οἱ μικροὶ λίθοι.

λαιδρός ὁ θρασύς.

λαίεται καταλύεται.

λαίθαργος λαθροδέκτης· "σαίνεις δά-
κνουσα, καὶ κῶν λαίθαργος εἰ." παρομίαι
ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν· ἐπι-
βουλευόντων δὲ λάθρα. sch. A Eq. 1028.

λαιδυράζω γλευάζω.

λαικάζω ἀπατῶ.

λαικασῆς ὁ πόρνος. Ἀρισοφάνης (Ach.
79) "λαϊκάσας τε καὶ καταπύγνας," τῆστι
τοὺς πόρνας. ὁ αὐτός (Thesm. 58) "κάμπτε
δὲ νέας ἀψίδας ἐπιῶν, τὰ δὲ τορνεύει καὶ
γογγυλλεῖ καὶ λαϊκάσει." καὶ λαϊκάσεια ἢ
πόρνη.

λαίλας ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος.

λαῖλαψ μετ' ἀνέμων ὄμβρος καὶ σκότος·
(Theophyl. 2 7) "ὁ δὲ οὐδ' τις λαῖλαψ ἐπιθα-
λάττιος ἢ ῥαγδαῖος σηκπτός ἐξαπινωῖως ἐπι-
φοίτησε." καὶ αὐθις (AP 6 245) "λαίλαπι
βορροῖη κλασθὲν ἐπέϊθε κέρας," τῇ ἐκ τοῦ
βορροῦ.

Λαίλιος ὄνομα κύριον.

λαῖμα τὸ αἷμα· παρυπεποιήται δὲ παρὰ
τὸ λαίμιον. οἱ δὲ λαῖμα, τουτέστιν ὄρημα.
ἔτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν
ἀναιδῶν καὶ ἐκτόλμων οὕτω λέγουσιν. Ἀρι-
σοφάνης Ὀρμισι (1562) "κἄτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ
κάτωθεν πρὸς τὸ λαῖμα τοῦ καμήλου Χαι-
ρειῶν ἢ νεκτερίς."

λαῖμα τὸ ἱερόν, θῦμα.

λαίμαργία ἢ σύντονος ἐπιθυμία.

λαίμασσω ἀμέτρως ἐσθίω.

λαίμοπέδη δι' ἧς δεσμεῖται ὁ κύων.
ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 35) "καὶ τὰν εὐρίων
λαίμοπέδαν σκυλάκων."

ἄλλων παιδία ἀνυρπύζουσαν διαφθείρειν (sch. A Vesp. 1030). ἔσι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὀρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγούμενων, τῆς ἑλευθερίας ἀντιποησάμενοι τὸν Ἀντίπτρον ἐνίκησαν. Μένανδρος Ἀνδρογόνῳ "πλήσας γὰρ ἔφθειρ' ἐκ παρατύξέως ποθεν τὰς ἐν Λαμία πάσας."

b Λάμια θηρίον, ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν, λαιμία καὶ λάμια. Ἀριστοφάνης (Vesp. 1030) "φώκης δ' ὁσμήν, λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους." ὄρχαικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. εἰδιωλοποιεῖ δὲ τινὰς ὄρχεις λαμίας· θῆλον γὰρ.

Λάμιος πόλις Λαιερυγόνων.

λαμπαδέεσθαι· Ἀριστόγονος οὖν Διονύσου μύστης λαμπαδέεσθαι μέλλων, εἴτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη·

λαμπάδιον, ὃ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν. οὕτω Λείναρχος καὶ Πλάτων (Rp. 1 p. 328 A).

λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν. οἱ μὲν τὸ λεπτόν χειρίδιον, οἱ δὲ ἐπιδέσμων εἶδος, οἱ δὲ τὸν νάρθηκα τῶν ἰατρῶν τὸν ναρθηκίζοντα τὸ σφυρόν, οἱ δὲ τὰ ἔμμοτα. Ἀριστοφάνης (Ach. 1176) "λαμπάδια περὶ τὸ σφυρόν· ἀγὴρ τέτρωνται χάρακι διαπηδῶν τάφρον." ὅτι Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς τετρωμένους ἐν πολέμῳ ἐθεράπευεν, ἐπιλειπόντων δὲ σφας τῶν ἐπιδέσμων, οὐδὲ τῆς ἐνωτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσαστο, ἀλλ' εἰς τὰ λαμπάδια αὐτὴν κατέτεμε πᾶσαν (Dio Cass. 68 8).

λαμπάδος. τρεῖς ἄγασιν Ἀθηναῖοι ἐορτὰς λαμπάδος, παναθηναίους ἡφαισειοὺς καὶ προμηθεῖους. Ἴσρος δὲ φησι λαμπάδα νομίσει ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίους Ἐφραῖζω θύοντας, ὑπόμνημα τοῦ κατυνοήσαντι τὴν χρεῖαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τὴς ἄλλης. Harp.

λαμπετόντι (Hom. A 104) λάμποντι. λαμπετόνος.

λαμπήνη ἄμαξα βασιλική, ἥρδιον περιφανές, ὃ ἐστὶν ἄρμα σκεπασόν. cf. v. ἥρδιον.

Λαμπιτώ (A Lys. 997) "ἀλλ' ἀρχὴ μὲν οἴω Λαμπιτώ" ἀντὶ τοῦ, ὡς οἴομαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἢ Λαμπιτώ.

λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθυράν. λαμπρειαμονῶ, ὡσπερ καὶ τὸ λευχαιμονῶ.

Λαμπρίας Πλετάρχης τοῦ Χαιρωνέως υἱὸς ἔγραψε πύνακα ὧν ὁ πατὴρ αὐτῆ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἰστορίας.

λαμπροεῖμων λαμπροφορῶν.

λαμπροφόροι Ἀριστοφάνης (L. "οἱ γὰρ ἄνδρες ὡσπερ λαμπροφόροι ἀποκεκύφασιν." οἱ γὰρ λυγροφόροι κύφασιν διὰ τὸν ἄνεμον. cf. v. ἀποκεκύφασιν ἀντὶ τοῦ μεγάλα λαμπρόψυχος ἀντὶ τοῦ μεγάλα λαμπρόνομι δοτικῆ.

λαμπρυνόμενων ἀντὶ τῆ καν; καὶ νικιώντων ἐν τοῖς ἔρμυσι.

λαμπρῶς τὸ φανερώς, οὐ τὸ καὶ παρὰ Θουκυδίδη (2 7) "καὶ λαμπρῶς τῶν σπονδῶν" καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ αὐθις (Proc 2 5) "καὶ τὴν ἀπέρατον καλουμένην λαμπρῶς ἔλκε."

λαμπτήρες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν τες λύχνοι· ἠνίχ' ἔσπεροι λαμπτήρη ἦθον" (S Ai. 285).

Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος δὲ εἰσι Λαμπτραί, αἱ μὲν παρὰ κά καθύπερθεν. Harp.

Λάμπων ὕμνος τὸν χῆν' ἔξαπατῆ τινά (A Av. 524). πρῶτον κρατικοὶ ἐπειθήδενσαν οὕτως ὀμνῶντα μανθῆς δὲ πρῶτος οὐκ εἶα ὄρχης κατὰ θεῶν, ἀλλ' ὀμνῶνται χῆνι καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ Λάμπων ἦν, χρησμολόγος καὶ μάντις· ἔξ καὶ Σύβαριν ἀποικίαν Ἀθηναίων περιῶ ὤμνε δὲ κατὰ τοῦ χῆνός ὡς μαντινέου. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν μετὰ ὄρπατωντιων τινά.

λαμυρόν εὐλαλον, εὐτράπειλον, κτικόν, τερπνόν. ἐν ἐπιγραμμῆτι ("βροτολογὸς ἔρωσ τὰ πυρίπνου τλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γει αὐθις (AP 7 221) "ἐσβέσθη δὲ τὸ καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσει λαμυρώτερον.

λάξ ἐντείνων λακκίσματι τύποι δὲ ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοποιὸς ψόφος.

λαξευτήριον ἐργαλεῖον οἰκολαοξόος γὰρ ὁ οἰκοδόμος.

λάξιν μῆξιν, μερισμόν, κληρον. τος (4 21).

λάξ ποδὶ κινήσας (Hom. K πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

λαοσσύος (Hom. N 128) ἢ τοῖ σῶζουσα.

λάπαθον ὄρνυμα εἰς θηρίων

ἰ λάχανον κενωτικὸν γαστρός, ὄθεν καὶ τὸ πᾶσαι κενῶσαι· Ὀμηρος (Α 503) "νέων ἀπαξε φάλαγγας" ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκέλευε λαπήνη ἢ ἄμαξα.

Λαπίθης ὄνομα κύριον. καὶ Λαπίαι τὸ πληθυντικόν.

λαπισθής ψεύσης, προπετής.

λαπίστρια μετεωριζομένη, φεμβομένη, λουσα εὐωγεῖσθαι.

λάπτειν τὸ ἐκκενοῦν. καὶ λάπτοντες γλώσση πίνοντες.

λαρινεύειν τὸ σιτεύειν.

λαρινοὶ βόες οἱ ἐν Ἡπειρῷ, ἀπὸ Λαυρον βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους ἡς, ὡς Λύκος ὁ Ῥηγίνος, ὅτε τὰς Γηρότε βοῦς ἤλαυνε. Πρῶξενος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναι τινὰς τῷ Δωδωναίῳ Διὶ. πολλοῦ δὲ ἀπὸ τούτου εὐτραφεῖς λαρινός· λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισσι (465) "ζητῶ τι λαρινῶν ἔπος, ὃ ἐν ταύτων θραύσει ψυχῆν," ἀντὶ τοῦ μέγα, ἰδὲ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. ἀπὸ Λαρίνης τινος βουκόλου ταύτην τὴν προσηγορίαν ἐσχηκῆναι. εἰσὶ δὲ τινες οἱ παρὰ τὸ λαρὸν ἀξιῶν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ῥιπλάβην δασύνουσι, ἢ τὴν λαρινούς, τοὺς ἐγαλορίνους· ἐν δὲ τῇ Χαιονίᾳ φασὶ τοιούτους εἶναι βοῦς, οὗς καὶ Κεσρινούς καλεῖσιν. οἱ μεγάλοι καὶ εὐτραφεῖς, ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου. Ἡρωδιανὸς ὀξυτόνως ὡς ἀληθινός.

λαρινός ὁ ἡδύς.

Λάρισα ὄνομα πόλεως.

λάρκος πλέγμα τι κορινῶδες ἢ ψιαθῶδες, ἐν ᾧ φέρονται ἄνθρωποι (sch. Α Αch. 132). "ὁ λάρκος δημότης ὄδ' ἐς' ἐμός" (Α Αch. 314). "ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μυρῆλης καὶ συγγῆν ὁ λάρκος ἐπετίλησεν ὡς περ σήπια" (349), ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων παιδιᾶς ἐπισημῆκεν ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὡς περ σήπια τὸν θολόν (cf. v. ἐπετίλησεν). λάρκος οὖν ὁ φορμὸς, ὁ κόφινος.

λάρταξ σοφός ἢ κιβωτός· Ἱππῆος καὶ Κεραλλίου ἐς τὴν Ῥωμαίων ἐσέβαλον, πρῶτον μὲν ἐς λάρτακας μετὰ τῶν νεκρῶν, δι' ἡγέλων τινῶν, καὶ ἐς ἀρρίχους ὀπώρας ἐχέσας ἢ καλιάμους ὀρνιθευτῶν τὰ γράμματα ἠβαλόντες" (Dio Cass. 65 18).

λαρόν χλιυρόν, προσηγές, ἡδύ· (ΑΡ 7 24) καὶ μιν αἰετῆγγοι νοτερῆ δρόσος, ἧς ὁ γε-

ραιὸς λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ σομάτων."

λάρος ἐν ἔλεσι παραμία ἐπὶ τῶν ταχῶ ἀποδιδόντων.

λάρος κεχηνώς (Α Eq. 962) ἐπὶ τῶν ἀρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν, ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνειν ἐστὶν ἀρπακτικὸν καὶ ἀδηφάγον.

λαρότερος ἡδύτερος.

λαρυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέργεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιμφοτέρον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος (291). (Hagr.). καὶ λαρυγγίζουσι βοῶσιν· "οἱ δὲ κόρακες περιπτύμμενοι ἄνω καὶ κάτω, θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσελγείας, οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσι."

λαρυγγῶ. καταβοήσομαι, φησί, τῶν ἄλλων ῥητόρων. ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ καὶ κατασιγῶσιν τοὺς ῥήτορας· τμηθείσης γὰρ τῆς φάρυγγος ἔχ' οἷον τε φωνὴν προῖσεσθαι. sch. Α Eq. 357.

λάσανα οἱ χυτρόποδες, καὶ τὰ μυγερῆα, ὅπου τῇ βουλή σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίαις κρέα. sch. Α Pac. 893.

λάσθη (Herodot. 6 67). Ἀλιανός "λέγουσι δὲ ὅτι οὐδὲ προσθέτους οὐδὲ ἐπακτοὺς κόμας ἐκ τῆς ὑβρεως καὶ λάσθης ἐς τὴν χρεῖαν παρελάμβανεν, ἀλλ' ὡς εἶχε συμφυεῖς ἄσκων καὶ ἐκτείνων." καὶ αὐθις "οἱ δὲ Μεσσήνιοι σὺν λάσθῃ καὶ γέλωτι, ὡς περ ἄθυρμα τῶν Σπαρτιατῶν, τὰ πρῶτα τῆ Διὸς ἀναθήματα δέσπειραν."

λάσια δασέα.

λάσιοι πολύτριχοι, ἢ συνετοί.

λασίσις. περὶ Φιλοκλήτους ὁ λόγος (180). "οὗτος πρωτογόνων ἴσως οἰκῶν οὐδενὸς ἕστερος, πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται μόνος ἀπ' ἄλλων, σικτῶν ἢ λασιῶν μετὰ θηρίων."

λασιόκωφος (Plato Phaedr. p. 253 E) ὁ λίην κωφός, οἷον λάσια τὰ ἴστα ἔχων ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν.

Λάσος Χυρβίνου Ἐρμιονέως, πόλεως τῆς Ἀχαιῆς, γεγονὼς κατὰ τὴν νη' ὀλυμπιάδα, ὅτε Λαρεῖος ὁ Ὑδάσπου. τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ' σοφοῖς ἀντὶ Περιάνδρου. πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε, καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, καὶ τοὺς ἐριστικὸς εἰσηγήσατο λόγους. sch. Α Vesp. 1401.

λασαυροκάκκαβον βρωμῆ τί ἐστι πιρὸν

Χρυσίππιω εισημένον, ἐν τῷ περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς, ὡς ἂν τῆς κατυσκευῆς αὐτοῦ οὔσης περιεργότερας. Athen. p. 9C.

λάσσυρος πόρνος, δασὺς τὸν ταῦρον, λασιόταυρός τις ἴων, ὁ δασὺς τὸν ταῦρον. "εἴ τις ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἢ βαρβάρους λάσσυρος τὸν τρόπον, οὗτοι πάντες ἐταῖροι τοῦ βουσιλέως ἦσαν" (Theoromp. ap. Polyb.).

λαταγεῖα. καὶ Θηλυκὸν λάταγας.

λάταξ ἢ μεγάλῃ ζαγῶν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 296) "τοὺς δὲ μεθυσᾶς καλλέψω λατάγων πλέγμασι τεροπόμενος."

Λατῖνοι οἱ νῦν Ῥωμαῖοι. Τήλειος γὰρ υἱὸς Ἡρακλέους, ὁ ἐπικληθεὶς Λατῖνος, μετιωνόμισε τοὺς πάλαι Κητίους λεγομένους Λατῖνους. Ἴταλοι δὲ οὗτοι πάλιν προσηγορεύθησαν ἐκ τίνος Ἴταλῆ δεινυσεύσαντος τῆς χώρας. Αἰνείου δὲ καταλαβόντος τὴν δύσιν ἐκλήθησαν Αἰνείαδαι· μετ' ὃν Ῥωμαῖοι πάντες μετιωνομάσθησαν, ἀπὸ Ῥωμύλου λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν.

λατρεία δουλεία ἐπὶ μισθῷ· Σοφοκλῆς (Αἰ. 503) "ὄλας λατρείας ἀνθ' ὅσας ζήλη τρέφει."

α λάλτρις θεράπαινα, δούλη, προσουίτις· (AP 6 217) "δείσας ἡμεγύναϊκα θεῆς λάλτρις, ὅς τάδ' ὄρεια (ἀπ' τὰδε Ῥεῖα) ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους."

β λάλτρις τὸ ἀπλοῦν διὰ τοῦ ι· "λάτρην ἄγειν παλινόροσον αἰεκέα τῷ κεραμῆι." εἰδωλολάτρης δὲ διὰ τοῦ η, ἐν συνθέσει.

λάτρον ὁ μισθός· λατρεῖα γὰρ δουλεία ἐπὶ μισθῷ.

λατύπη λιθουργική. ἢ τὸ λεπτόν τοῦ λίθου.

λαυκανίη ὁ λαιμός.

λαύρα δημόσιος ξενωτός, ἄμφοδος, ῥύμη, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. ἢ λαύρα ἢ ξενὴ ῥύμη, ἔνθα πῦσα ἀκαθαρσίαι. ἢ ὁ ῥυπαρὸς τόπος. sch. A Pac. 98.

Λαυρείον τόπος Ἀττικῆς, ποιῶν μέταλλα.

Λαυρέντια ὄνομα πόλεως.

λαφυγμός ἢ ἀδηφάγία, καὶ ἡ πρὸς τὰ ἐδέσματα πολυτέλει. τετέξιν ἐκδεδιγημένη, πολυτελεὴς τρυφή, τὸ ἀπλήσως ἐσθίειν. Εὐπολις ἐν Κόλαξι "λαφύσσειται λαφυγμὸν ἀνδρείον πάνν," καὶ Ὀμηρος (Α 176) "καὶ ἔγκυτι πάντα λαφύσει." sch. A Nub. 52.

λαφύξας διασπαράξας, ἀφειδῶς θοινη-

σάμενος. Αἰλιανός "οὗτοι οἱ αἰετοὶ λαφύσαι τῶν ἐλεφάντων τὰ σπλάγγνα, δεξίας τὰς σημαίας." "οἱ δὲ Πέρσαι φρέσσι περιτυγνίτις λαφύττουσιν ἀπλησώτερον, καὶ ἐς μέγα κατὰ ἀποκλίνουσι, τῆς κοιλίας αὐτοῖς τῇ ἀφροῦ τοῦ ὕδατος ἐμβολῆ διενεγκεῖν οὐκ ἐγούσης τῆ ἐπιφορτισθέντος ὕδατος τὴν ἀντίληψιν" (Theophyl. Sim. 2 5).

λάφυρον τὰ ἐκ τῶν πολεμίων εἰς ζῶντων λαμβανόμενα. τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν σκῆλα λέγεται.

λαφύσιος ὁ λαιμαργός.

λαχανεῖα.

λαχανηρόν.

λαχανίζεσθαι ἀντὶ τοῦ λάχανα σιλλεῖν, ὡς ξυλλεῖσθαι καὶ φρουγαλλεῖσθαι.

λαχάνοις τοῖς λαχανοπωλείοις.

λαχάνωνος.

Λαχάρης Λαχάρου Ἀθηναῖος σαρξίς, μαθητὴς Ἡρακλέωνος Ἀθηναῖο, διήσκυλος δὲ πλείζων, ἐνδόξων δὲ Εὐσεφίος καὶ Νικολάου καὶ Ἀσερίου, ἀκμάσας ἐπὶ τῷ Μερκιανῷ καὶ Ἀέοντος τῶν βασιλέων, ἔγραψε περὶ κώλου καὶ κόμματος καὶ περιόδου, ἐπιλέξεις, ἰσορίαν τὴν κατὰ Κορνῆτον, ἑλληνικῶς ἱστορικῶς κατὰ σοικεῖον. cf. v. Σουπληρωτός extt.

λάχεια γῆ βραχεῖα. Hom. ε 116.

λαχεῖν δίκην δικάσασθαι.

λάχνη τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρός.

λαχνήεντα (Hom. Σ 415) δασέα, πυρρωμένα. καὶ λαχνήεις ὁ δασύς.

λάχος μοῖρα· "ἐν οἷς ἦν καὶ σπὸς ἀγρῶ μέγα λάχος," καὶ αὐθις ἐν μύθοις "τῶν μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι," καὶ αὐθις "σφαίρας δὲ λάχος κινήσιν ἐμίχθη." λέγεται δὲ καὶ πρόλαχος ἢ πρώτη μερίς.

λαχῶν κληρωσάμενος. Ἀριστοφάνης (β 258) "πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις," τετέξιν πρὶν κληρωθῆναι, πρὶν χειροτενηθῆναι πρὸ διανομῆς ἀρπάζεις. ἢ μεταφορᾶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δέλτοις ἀρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

λάψαι τῇ γλώττῃ πιεῖν.

λάψοντες (Hom. Π 161) ἐπιθυμητοὶ ἔχοντες τοῦ πιεῖν· οἱ γὰρ αἵματος ἐμπληροῦνται καὶ διὰ δίσψιν ὀρμῶντες ἐν τῇ γλώττῃ ἔχουσι τὸ παρᾶσμα.

λέαινα ζῶον, θηρίον. cf. v. τριτάτος.

ειραν τὴν λεινούσαν· (AP 6 295) τε σπειροῦχα, λεάντειράν τε κί-

χος.

δειν ὄνομα πόλεως.

αἶος ὄνομα κύριος, ὁ ἀπόσολος 3).

δος πόλις.

αἶον ἱερόν.

ίς τὸ γῆρας ὃ ἀποδύεται ὁ ὕψις. αἰὶν "τυφλότερος λεβηρίδος καὶ κιν- ρι δὲ εἶδος ὄρνου ἀσύρκου καὶ λε- ρ. κίχκαλος). ἄλλως δὲ γυννότερος· ὅτι Λεβηρίς πένης ἐγένετο, ἐξ οὗ ροιμίᾳ μετήχθη.

σκεῦος μαγειρικόν· λέγεται δὲ καὶ ρὰ δὲ τῆ θείᾳ γραφῇ ὁ λέβης ἐπι- εἶται, καὶ Ἰεζεκίηλ (11 3) λέβητα ἰν Ἱερουσαλήμ, κρέα δὲ τοὺς ἐνοι- πῶρ δὲ τὸν Βαβυλωνίον, ζωμὸν δὲ αἶαν τροφήν, οὗ ἐπιλειοπίτος κα- ἂ κρέα. Theodoret. in Ps. 59 10.

εἶα κατὰ Ῥωμαίους ἀμνησία, βα- ρις.

· σὺ δεινός. cf. v. δεινός.

· μοι χαράν, λέγεις μοι βοᾶν" ης Πλούτῳ (637), ἀντὶ τοῦ ἀναγ- α χαρᾶς ἄξιον, ὡσεὶ βοᾶν τῆ χαρᾶ ἰν παρὰ Ῥωμαίοις ἐξυκισχίλιοι ερα-

τὸ λαλῶ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ με- τὸ κοιμῶμαι καὶ τὸ συλλέγω καὶ ω. ἀπὸ οὖν τοῦ λέξω μέλλοντος ὡς, ἐνθεν λέξω (Hom. I 617) ὡς εο.

· σία αἰχμαλωσία.

ιτῆσαι ἐκπορθῆσαι, καὶ λεηλα- εἰ, ἀρπάξει.

παρὰ Θεουκιδίδη (2 97) τὰ λιτά, διαζολὴν τῶν ὑφαντῶν καὶ πεποι-

ἰμαλῆ ὁδός. καὶ ἡ λαφυρωγωγία. ἔξ καὶ ὄνομα κύριον.

έω (Hom. O 261) λείον ποιήσω.

πραιδὰς ἀπὸ πολεμίων. καὶ λείας α, τὰ βοσκήματα, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐφθαρμένους γὰρ ἀρτίως εὐρίσκο- ἀπάσους." ἐνθεν καὶ λησῆς κατὰ , καὶ Ὅμηρος (A 676) "λήϊδα δ'

ἐκ πεδίου συνελάσσομεν ἡλίδα πολλήν." καὶ αὐθις "πολλὰ μὲν λάφυρα πολλὴν δὲ λείαν περιεβύλλοντο." καὶ ληίξω τὸ πρηνεῦω· καὶ ἀλλαγῶ Ὅμηρος (I 406) "ληισοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα." καὶ αὐθις "Συ- θῶν ἐπιδραμόντων τὴν Ῥωμαίων χώραν καὶ πολλὴν λείαν παρασυσράντων, ὁ βασιλεὺς Ἐυαλεντιανὸς ὀργισθεὶς καὶ βοήσας μειζόνως ἐρράγη τὰ τῆς φωνῆς αἴτια καὶ ἐτελεύτησε."

λείβει βάλλει, σάζει. "ὁ δὲ φθειροῖν ἐκξέ- σις ἐσθιόμενός τε καὶ κατὰ μικρὰ λειβόμε- νος ἀποθνήσκει."

λείβεται τοῖς δακρυίοις διάβροχος γίνε- ται· Ἀριστοφάνης (Eq. 327) "ὁ δ' Ἰπποδάμει λείβεται θεώμενος." οὗτος ὁ Ἰπποδάμος ἐν Πειραιεῖ κατώκει, καὶ τὴν οἰκίαν δημοσίαν ἀνήκε. πικρῶς οὖν λέγει πρὸς Κλέωνα ὅτι σὺ μὲν σφετερίζῃ καὶ κερδαίνεις, ὁ δὲ εὐνό- σματος τῆ πόλει καταλείβεται τοῖς δακρυίοις, ὁρῶν σε καρπόμενον τὰ τῆς πόλεως ἀναξίως.

Λείβηθρον ὄνομα πόλεως. λείβηθρον δὲ ὁχετὸς ὑδραγωγικός.

λείηναν (Hom. θ 260) ὠμάλισαν.

λείκνον κόσμος βακχικός· "ἡδὲ φορη- θέν πολλάκι μιτροδέτου λείκνον ὑπερθε κό- μης" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 165).

λείκνον τὸ πτύον. cf. v. λίκνον. b

λείμαξ λείμακος ὁ σύμφυτος τόπος, ὁ κῆπος. καὶ λείμακῆστροι οἱ σύμφυτοι καὶ σύνδενδροι τόποι.

λείμμα τὸ κατάλειμμα.

λείμων λειμῶνος ἀνθηρὸς τόπος.

λειμωνήρης βοτάνη ἢ ἐν τῷ λειμῶνι.

λειμωνία βοτάνη, καὶ λειμωνῆτις.

λείξαι. ἔτις ἐκαλῶντο ερατιῶται. τῆτο δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἐργασικῶν καὶ παραερα- τευομένων ἀνθρώπων, ὁ πάσης τάξεως ἐκτός ὑπάρχον οὔτε χιλιάρχη λόγον οὔτε ερατηγῶ ἐποιεῖτο διὰ τὸ μὴ γινώσκεσθαι τῷ κερδαί- νειν ἐκ παντὸς τρόπου, δικαίως καὶ ἀδίκως. διόπερ ἀπερίσπασον ὄν πᾶν γένος ἐπινοεῖ κυ- κίας, καὶ πῦσαν εἰσφέρειται μηχανὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. ἱκανὸν δ' ὑπάρχον ἔτε πρὸς τὰς πολεμικὰς ἐπιβολὰς οὔτε πρὸς τὰς καθ' αὐτῶν διὰ τὸ μὴθ' ὄπλα μῆτε πῖσιν ἔχειν, ἀναγκάζεται κοινοῦσθαι τοῖς ερατιώταις καὶ συναποδεικνύειν τούτοις τὰς ἐπινοίας, χάριν τοῦ προσλαμβάνειν τὴν ἐκ τῆτων ἐπικροίαν καὶ χρῆσθαι συνεργοῖς τούτοις κερδῶν καὶ φόνων. καὶ ἐγένοντο πάντες λίγνοι, καὶ πᾶν

ἐπληρώθη τὸ σράτευμα ραδιουργίας καὶ πονηρίας. ὅθεν καὶ λειξούρα.

λειόβατος ὁ ὁμαλὸς τόπος.

λειομίτου· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 247) "Παλλάδος ἰσοπόνου λειομίτου κύμακος."

λεῖον πρῶον· Ἀριστοφάνης (Ran. 998) "μὴ πρὸς ὕργην ἀντιλέξης, ἀλλὰ σαρξίλας, ἄκροισι χρωμένους τοῖς ἰσίοις, εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις, καὶ φυλάξεις ἥνικ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστηκὸς λάβης."

λειόφυτον ὁμαλόδερμον.

λειπανδρεῖν· (Diog. L. 2 26) "βουλγ-θέντας Ἀθηναίους διὰ τὸ λειπανδρεῖν αὐξῆσαι τὸ πλήθος, ψηφίσεσθαι γαμῆν μὲν ἄσπιν μίαν, παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ ἐξ ἑτέρας. ὅθεν τοῦτο ποιῆσαι καὶ Σωκράτην."

λείπεσθαι ἤττησθαι· Πολύβιος "πάντων τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων μεγίστην ῥοπὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγωνιζομένων."

λειποθυμία.

λειπόκρεως ὁ ἰσχνότατος.

λείπομαι γενικῇ καὶ δοτικῇ.

λειπομαρτυρίου δίκη. τοῖς ἐπισυμένους τι τῶν πεπραγμένων καὶ μαρτυρήσειν ὑπεσχημένους ἐν δικαστηρίῳ, εἶτα δὲ ὑπερον ἀποφυγῶσιν ἐλάγχων δίκην· κἂν μὲν ἤλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἄξίαν, εἰ δὲ μὴ ἔλοι ὁ διώκων, πρόσμιον ἐτίθετο δραχμῇ.

λειπόμεθα ἤττημεθα· (Polyb. 3 85) "ἄμμι τῷ τὸν στρατηγὸν εἰπεῖν τοῖς ὄχλοις ὅτι λειπόμεθα μάχῃ μεγάλῃ, τηλικαύτην συνέβη γενέσθαι διατροπὴν." καὶ σύνταξις· "ἐάλωσαν δὲ ἀχμαῦλοι δισχιλιοὶ λείποντες διακοσίων."

λειποναῦται· "ἔδογματοποιήσαντο δὲ τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα λειπονάυτας γεγονότας ἀναζητῆσαι, καὶ τὰς χεῖρας ἀποκόψαι πάντων."

λειπόνειος λειπόνειω κλίνεται.

λειποτάκτης ὁ φηγύς, καὶ λειποτακτῷ τὴν τάξιν καταλιμπάνω.

λειποταξίου· Ἀγαθίας (2 7) "ὃ δὲ αἰσχροὶν τι ἤγειτο καὶ ἀγεννές, εἰ πολέμου ξυνιστηκός αὐτός τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτὸν λειποταξίῳ ἄλοϊον." ὅτι Ἡράκλειος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς λειποταξίῳ ποινὰς τοὺς πλανήτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο (cf. v. πλανήτης).

λειποσιτῷ.

λειποσράτιον τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύσθαι, καὶ λειποσράτιος ὁ τὴν στρατῶν καταλιμπάνων.

λειποψυχῷ.

λειπώδινος· γίνεται ἐκ τοῦ ὕδιν.

λείρια τὰ ἄνθη, ἢ κρίνα· (AP 7 219) "ἢ μούνη χαρίτων λείρια δρεψαμένη."

λειριόεντα (Hom. N 830) ἀπαλά· λείριον γὰρ τὸ ἄνθος, παρὰ τὴν λειότητα. προσρηγῆ, τερπνῆ, ἡδέα.

λειριόεσσα (Hom. I 152) ἐπιθυμητικῆ· λείριον κοινῶς τὸ ἄνθος καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

λειρόφθαλμος ὁ προσρηγῆς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς. cf. v. λιρός.

λειτουργία κυρίως ἡ δημοσία ὑπηρεσία, παρὰ τὸ λήτον καὶ τὸ ἔργον· Πισίης (Hexaem. 1481) "ὅπως ὑφῆξει τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων ἄπισαν ἀπλῶς ψυχικὴν λειουργίαν." καὶ λειουργῷ δοτικῇ.

λειτουργίας ὑπηρεσίας.

λειτουργικὴ κυρίως μὲν ἡ ἱερατικῆ, καταχρηστικῶς δὲ ἡ δουλικῆ.

λειχὴν λειχῆνος εἶδος ψώρας.

λείψανον τὸ κατάλειμμα.

λειψυδρία ἡ λείψις τοῦ ὕδατος.

λειώδης ὁ ὁμαλός. καὶ ὄνομα κέρων (Hom. φ 144, 168).

λειώσας διακόψας.

λεκάνια λεκανίδια.

λεκάνια καὶ λεκανίδες τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων καὶ ἐκπέταλα· (A Ach. 1109) "καί μοι λεκάνιον τῶν λαγῶν δὸς χρεῶν." καὶ Ἀριστοφάνης (Nub. 907) "ἴδοῦ, χωρεῖ τὸ πεκόν, δότε μοι λεκάνην," ὡς κωντιῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψυχρολογίας ἐμίσω· χολῆ γὰρ μὴ ἐπιπλέει διὰ τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

λεκισοπώλης· ἀρσενικὸν διὰ τὴν θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι, γυνὴ πωλοῦσα ἡδύ.

λεκισθος εἶδος ὄσπριον, ὃ καλεῖται πρῶτος, διὰ τὸ εἰκέναι τὴν χροῖαν λεκισθῆ ἡδύ ἀπὸ μέρους οὖν τὴν ὀσπριόπων δηλοῖ. καὶ ἐν τῇ Ἀντισφύτῃ (561) "νῆ Δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππῃ εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λεκισθὸν παρὰ γροῦς." sch. A Plat. 427.

λεκτός ἐπιλεκτός· "οἶδε τ' ἠθέλιον λεκτὸν Σοφοκλῆς (OR 19).

λέκτροις κοίταις, καὶ λέκτρον ἡ κοίτη.

λέλακας ἀντὶ τοῦ κέρμας· λακεῖν γὰρ ἰφωναῖν. ἔσι δὲ καὶ παρὰ τῆς ποιητῆς (Υ 7) "λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς" καὶ (N 616) ἄκε δ' ὄζεα" καὶ (μ 85) "δεινὸν λελακυῖα." h. A Ach. 409.

λελάχωνσι θάψωσι.

Λέλεγες ἔθνος (Hom. K 429).

λελειουργημένα κεκαλλωπισμένα.

λελήσθαι ἐπιλελῆσθαι.

λελιημένος προθυμύμενος. Hom. A 465.

λέλογχεν ἔτυχεν, ἀπῆλυσεν. καὶ λελογχός λαχών.

λέμβον μικρὸν πλοῖον· "ἑτέρουσ δὲ ἐν ἰμῶνι σφοδρῶ λέμβοις ἐξέπεμψαν," καὶ ἰθις (Polyb. 4 29) "πλεῖν δὲ λέμβοις λ', καὶ ἰλεμῖν τοῖς Αἰτωλοῖς κατὰ θύλατταν." ἡ νικῆ τῶ λέμβει.

λέμμα λέπισμα.

Λέμωνος.

λέντιον (Io. 13 4 et 5) τὸ παρ' ἡμῖν.

λεξείδιον.

Λεόννατος στρατηγὸς Μακεδονίας, κατὰ ἑνὸς προσήκων τῇ Φιλίππῃ μητρὶ, συντρακίς δὲ Ἀλεξάνδρου, κατὰ τὸ τῆς τροφῆς πιθῆδον καὶ τοῦ γένους καὶ κατὰ μέγεθος ἴστω καὶ ἄλλοις τοῦ σώματος τιμῆς μετεῖρη. ὅθην αὐτῷ καὶ ζῶντος Ἀλεξάνδρου τόμα φρόνημα ὑπέρογκον ἦν, καὶ τις ἀβρότης Περσικῆ κατὰ τε τὴν τῶν ὀπλων λαμπρότητα καὶ τὴν ἄλλην δίνιταν εἰς τὴν τῶν πολεμίων πικρὰ φανῶς ἐπετηδέυετο. τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου καὶ ζῆλον ἐποιεῖτο, εἰκάζων αὐτῷ πρὸς τὰ βασιλικά τῷ τε ἀφῆτι καὶ ἀνεῖναι τῆς κόμης καὶ τῆ ἄλλῃ κατασκευῆ, ἣ δὲ πρόσω τῷ Περσικῷ τρόπῳ ἤσκητο αὐτῷ. ἔπειτα τε Νισαῖοι, οἳ δὲ Φάσιδος ἄπο, χρυσοπάλαιοι σύμπαντες, προετιτάχματο τῆς τύχης, ἐκπρέποντες τοῖς καλλωπίσμοισιν. ἐπήλθοντο δὲ αὐτῷ καὶ σκηναὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ ὄπλα κάλλει ὑπερφέροντα. εἶπετο καὶ τὸ ἄν ἐταίρων ἄγχιμα.

Λεόντα ξυραῖς, πυρομμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων.

λεοντῆ ἡ δορὰ τοῦ λέοντος.

λεοντιδεύς. καὶ λεόντειον βρύγμα.

Λεόντιος Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἐαυτὸν ἔεμε, καὶ ἦν καὶ τὰλλα βέβηλος. καὶ Ἀέδος ὁ Εὐνομίου διδάσκαλος, ὃς τὴν Ἀρείου Πάφου ἐπιστολὴν ταῖς ἐπινοίαις ἐπηύθησε.

Λεόντιος. καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἰρετικὸς. ἔγραψε καὶ κατ' αὐτοῦ Φώτιος ὁ πατριάρχης· οὗτος γὰρ περὶ τῶ ὁμοουσίου διελέχθη πρὸς Φλαβιανὸν τολμηρὰ καὶ βλάβοσφμη ληρωδῆματα.

Λεόντιος μοναχός. οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἦν, προφητικῆ δὲ χάριτι τὰς ἐπικρύψεις τῶν γραφῶν ἐμφανεῖς ποιῶν πολλοὺς εἰς τῶν σπουδαίων παρ' αὐτὸν φοιτῶντας. ἀλυόντων δὲ τινῶν ἐπὶ τοῖς κατὰ τῆς ἐκκλησίας παρὰ τοῦ βασιλέως τερατευομένοις, "οὐ δεῖ ξενίζεσθαι" ἔλεγεν "ἐπὶ τοῖς δρωμένοις παρὰ ἀνθρώπου ἐξ ἀνθρώπων τε τὸ ἄρχειν ἤρημένον, ὁπότε καὶ Σουδὸν ὁ ψήφῳ θεοῦ βασιλεύσας Ἀβιμέλεχ καὶ τοὺς υἱεῖς ὄντας ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου διεχρήσατο μαχαίρῃ." διαπορούντων δὲ τῶν ἄλλων, καὶ οἰομένων μεταβεβλήσθαι τὴν φύσιν αὐτοῦ ἐξ ἡμέρας εἰς ἄγριαν διὰ τὸ τὰ πρῶτα τῆς βασιλείας πρᾶξι αἰ τῆς τιμῆς καὶ ὑποσχέσθαι ἕτερα τῶν εἰς χρῆσά τεινόντων, "οὐ μεταβέβηται" ἔφη "τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐνδεδείκται ἐν εὐδαιμονίᾳ τὴν κακίαν, πολλὸν χρόνον διὰ τὸν φόβον τῶ Ἰλλου ἠσυχασθεῖσαν." ἀναγινωσκομένης δὲ βίβλου Κλήμεντος τῶ ζρωματιέως, καὶ φθῶσαντος χωρίον ἐν ᾧ τὸς ἀνδρας ἀποσκώπτει τοὺς ἐταιρικῶς τὰς ὄψεις ὑπογράφοντας καὶ βάπτοντας τὰς τρίχας, εἰπόντος τοῦ Λεοντίου "ἄρῃ γε ἔσι τις τοῦ βασιλέως ἄτερ ὁ τὰς τρίχας βάπτων καὶ φυκούμενος τὰς ὄψεις;" ὑποτυχῶν ἄλλος ἔφη μοναχός "ἡμεῖς περὶ ἀνθρώπου διηπορήσαμεν, εἴ γε ὅπως ἀνέχεται κοσμήσει τὴν φύσιν ἐναλλάττειν· οὐ μὴν γε τοῦτο διελάβομεν ποιεῖν τὸν βασιλέα." ἀλλ' εὐτρόχως μὲν λίαν οἱ μοναχοὶ ἀπέσκωψαν τοὺς τὴν τῶν ἀνδρῶν φύσιν εἰς τὴν τῶν θηλειῶν πειρωμένους μετεγγράφειν. ὅτι γὰρ τὸς τοιούτους καὶ τῶν παλαιῶν πλείστοι ἀπεσκόψαν ὡς οὐ βεβαίους, πολλοὺς μὲν ἔσιν εὐρεῖν ἐν ἰσορίαις, ἐκδηλότερον δὲ Φίλιππον τὸν τοκέα Ἀλεξάνδρου. ἐπεὶ γὰρ Ἀντίπατρον τινὰ τῶν φίλων τάξας εἰς τοὺς δικαστὰς τὸν πύγωνα καταβαπτόμενον εἶδε καὶ τὴν κόμην, ἐξανέστη ἐπὶ τὸν ἄπιστον ἐν θριξὶ μὴ νομίζειν ἐν πράγμασι ἀξιοπίστον ὑπάρχειν.

Λεόντιος Τριπόλεως τῆς Ἀνδρίας ἐπίσκοπος, Μυσὸς τὸ γένος τῶν πρὸς τῷ Ἰερῶ κατωκημένων, οὗς ἄγγεμάχους Ὀμηρος καλεῖ. τὸν τοιοῦτον Λεόντιον προσηταιρίζεται

ὁ κακόφρων Φιλοσόργιος ἐν τῇ βίβλῳ αὐτῆ ὡς ὁμόφρονα τῆς Ἀρειανικῆς αὐτοῦ κακοφροσύνης. ὃς παιδὶ ἓνα ἐσχηκώς ἐπειδὴ μὴ χρησῆς ἐλπίδας αὐτὸν ὑποφαίκοντι πρὸς ἀρετὴν εἶδεν, εὐξάμενος, ὡς φασίν, ἔτι μειράκιον ὄντα ἐποίησεν ἀποθανεῖν, κάλλισον ἡγησάμενος τὸ πρὸ ἀισχυρῶ τινὸς καταλύσασθαι τὸν βίον, τῶν σφαλερῶν κατὰ τὸν βίον ὀλίθων ἐξίω γυνόμενος. κανόνα δὲ αὐτὸν ἐκάλεσαν τῆς ἐκκλήσιας. ἦν δὲ ἐλεύθερος τὴν γνώμην ἐπ' ἴσης εἰς πάντας καὶ παρορησιαστικός. καὶ ποτε συνόδου γενομένης, Εὐσεβίου τῆς Κωνσταντίου γυναικὸς εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρονήματος καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσκυνουμένης, μόνος οὗτος παρὰ φανῶν αὐτὴν τιθέμενος οἴκοι ἔμενεν. ἦ δὲ διὰ τῆτο ὑποθεριμανθείσα τοῖς θυμοῖς καὶ τὴν γνώμην φλεγμήρασα πέμπει πρὸς αὐτόν, αἰτιωμένη καὶ ὀπιοχέσει κολακεύουσα, ὡς ἐκκλησίαν σοι μεγίστην ἐγερω καὶ χρήματι ἐπιδαψιλεύουσαι, εἰ ἀφίκοιο πρὸς με. ὃ δὲ ἀντεδήλωσε "τούτων μὲν εἴ τι βουλευθείης τελέσασθαι, ὃ βασιλεῖα, οὐκ ἔμοι μᾶλλον ἢ τῆ στυτῆς ψυχῆ ἴσθι χαριουμένη· εἰ δὲ θελήσεις ἀφικέσθαι πρὸς σὲ ὡς τῆς ἐπισκόποις πρεσβύτης αἰδοῦς φυλαχθησομένης, ἵν' εἰσελθοίμι μὲν ἐγὼ, σὺ δ' αὐτίκα τοῦ θρόνου τῆ ὑψηλοῦ καταβάσω μετ' αἰδοῦς ὑπαντήσιας ἔμοι καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπόσχοις ταῖς ἐμοῖς χερσὶν εὐλογιῶν ἀξιουμένη, κάπειτα καθεσθίην μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἂν ἐσῆκοις αἰδουμένη, ὁπόταν δὲ κελεύσαιμι, καθεδομένη ἡρίκα δοίην τὸ σύνθημα, — εἰ οὕτως αἰρήσῃ, ἀφικοίμη παρὰ σέ. εἰ δ' ἕτερον τρόπον, οὐχ οὕτω πολλὰ δώσεις, οὐδ' οὕτω μεγάλη δύνηση, ὡς ἡμᾶς τῆς προσηκούσης τιμῆς τοῖς ἐπισκόποις καθυφαιμένους εἰς τὸν θεῖον ἐξυβρίσαι τῆς ἱερωσύνης θεσμῶν." ταῦτα ὡς ἀπηγγέλη, ἀναπίμπραται τὴν ψυχὴν, οὐκ ἀνασχετὸν ποιουμένη πρὸς Λεοντίου τοιοῦτους δέξασθαι λόγους. καὶ πολλὰ διοιδήσασα καὶ παθηγαμένη, καὶ πολλὰ ἐκ γυναικείας ἀκροχόλου καὶ κούφης ἀπειλήσουσα διανοίας καὶ τάνδρῳ διηγησαμένη, πρὸς τιμωρίαν ἐξώρμα. ὃ δὲ μᾶλλον ἐπήνεσε τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης, καὶ τὴν γυναικὶ παρήνεγκε τῆς ὀργῆς καὶ ἀποπέμπει εἰς τὴν γυναικωνίτην. καὶ ποτε μεταξὺ προκαθημένου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἄρχην καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἐθέλοντος, οἱ μὲν

πολλοὶ πᾶν ὃ τι φήσειεν ἐκρόταν καὶ ἰθαίμαζον, ἄριστι εἰρησθαι διοριζόμενοι, ὃ δὲ ἐσιώπων. ὡς δὲ ἤρετο αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τί σιωπῆ μόνος τῶν πάντων, "Θαυμάζω" ἔφη "ὅπως ἕτερα διέπειν ταχθεῖς ἑτέροις ἐπιμαρεῖς, ερωτιωτικῶν μὲν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων προσηκῶς, ἐπισκόποις δὲ περὶ τῶν εἰς μόνους ἐπισκόπους ἡκόντων διαταττόμενος." τὸν δὲ βασιλεῖα καταιδεσθέντα πάσασθαι τῆς ἐν τοῖς τοῖστος ἦδη διακελεύουσι τοιοῦτος ἦν ὁ Λεόντιος ἐλευθέριος. Philostorgius?

λέπαθνα οἱ μαχαλισηρες τῶν ἵππων, ἢ σηθιαῖοι λῶροι. sch. A Eq. 765.

λέπας ἀκρωτήριον. λέπας δὲ κογγυλῆ εἶδος, ὃ ταῖς πέτραις προσπήγνυται, δυσσπύσως ἔχον ἐπειδὴν τις αὐτοῦ βουληθῆ λαβεῖν. εὐεπίγορος δ' ἐστὶ τῶν λέπας ὁ Ἀριστοφάνης. παρ' ὑπόνοιαν· ὡσπερ λέπας πέτρα, οὕτως ἢ γραῦς τῶν μειρακίῳ. λέπας δὲ εἶδος ἰχθύος (sch. A Plut. 1097). καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 23) "ὃς τότε ναλεῖς εὐσεβῆς αἰθνήεις ἰχθυβόλοισι λέπας," τετέστιν ἀκρωτήριον.

λεπυση εἶδος ποτηρίου μείζον ἢ κλέψῃ ἢ ὁ πίθος. Ἀριστοφάνης (Pac. 916) "ἄριστος ἐπειδὴν ἐκπίης οἴνου νέου λεπυσην."

λεπιδωτοὶ ἰχθύες πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος, ἔξω τῶν σελαχίων.

λέπρα εἶδος νόσου. Μάλαχος "λέπρα δὲ ἐπήνθει τῶν προσώπων αὐτοῦ."

Λέπρεον τῆς Τριφυλίας πόλις, ἀπὸ τῆ παρικεμένου τραχέος ὄρους· οἱ δ' ἀπὸ τῶν τοῦς κτίζοντας αὐτὴν νόσῳ χρῆσασθαι λέπρα. οὐδετέρως τὸ Λέπρεον· Ἀριστοφάνης δὲ (Av. 149) ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε, τὸν Ἡλίου Λέπρεον, ἀντὶ τοῦ τὸν τῆς Ἡλίου. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὴν χώραν αὐτῶν λέπρα· διαφαίνεται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς. πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῶν χρωμάτων καὶ λευκούς, ὁμοίας τοῖς τῆς ὄψεως λεπυση.

Λέπρεος· Ἀριστοφάνης "βδελύτταται τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου." οὗτος ἐστὶ λέπρα, ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν, ἢ δὲ καὶ κακοπράγμων καὶ ὀσοφάγος καὶ λῆλος. Λεπρίνης ὄνομα κύριον.

λεπτά ξαίνοις, ἐπὶ τῶν πενιχρῶν δαγόντων τὸν βίον.

λεπτά πλοῖα τὰ μικρὰ Θουκυδίδης ἢ ἡ' (immo 7 40).

λεπτή τις ἑλπίς ἐς ἐφ' ἧς ὀχόμεθα (A Bq. 1249). ἐπὶ τῶν ἀμηγάνων εἴρηται ἡ παροιμία.

λεπτὴν πλέκει, λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν ἐνήτων. ὁλον ἀκριβῆ, σενήν, ἀσθενῆ· ἐνθεν κί λεπτολόγος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (39) "καὶ σχάσας τὴν φροντίδα λεπτὴν κατὰ κρῶν περιφρόνει τὰ πρῶγματα," τουτέστιν κενά.

λεπτόγεα κακὸς ἀγρός. λεπτή γῆ μὴ παρὰ. καὶ λεπτόγεως.

λεπτολογία. "οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου, ἰδὲ διῆγε τοὺς λόγους" περὶ Ἀπολλωνίου ῥάφει Φιλόστρατος ὁ Ἀθήνιος (I 13). Ἐρρακος Δημόταις. "λεπτολογεῖν ἤδη ζητῶ αἰ περὶ καπνοῦ ξερολεσχεῖν" (A Nub. 319), πρὶ τοῦ περὶ τοῦ μηδενὸς καὶ κενῶν πραγμάτων. διασπρῆθ δὲ χάριν τῶν φιλοσόφων ἐς λαγνὰ ζητούντων ζητήματα. "σὺ τε λεπτοτάτων λήρων" (358), τουτέστι συνετιωτῶν καὶ δυσπαρακολουθήτων λόγων.

λεπτόμιτον φάρος τὸ λεπτόν ἱμάτιον.

λεπτυσμός. λεπτυσμός ἐστιν ὅταν τὸ βύθος τῆς φάλαγγος συναϊρηται καὶ ἀντὶ ἐς ὑδάτων ἐλάττους γίνονται.

λεπυρόν ὄξυτόνος. σημαίνει δὲ ἢ τὸ τῷ ᾧ ἢ τὸ τῆς ροιᾶς ἐπιχάλυμμα.

Λέρνη θεατῶν ἀντὶ τοῦ κακῶν θεάων Κρατῖνος. οἱ μὲν διὰ τὴν ὕδραν, οἱ δὲ καὶ τὸ τοῦς Ἀργεῖους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἐποφείρειν· ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν ἀπέθετο, καὶ ὡς Πῦρ ἐφ' ὕβρει ἐκλείυσε τὰ δυσσοιώνισα ἐκεῖ ἐπάτην. οἱ δὲ Λέρνη κακῶν.

λερόν τὸ λείον.

Λέσβιος ὁ ἀπὸ τῆς Λέσβου νήσου.

λεσβίσαι μολῶναι τὸ ζύμην· Λέσβιοι δὲ διεβάλλοντο ἐπὶ αἰσχροῦτητι. Ἀριστοφάνης (Frag. 1337) "μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ἡρώτας."

Λεσβίων ἄξια, παροιμία ἐπὶ τῶν κεραιῶν.

Λεσβῶναξ Μυτιληναῖος φιλόσοφος, γενεῶς ἐπὶ Ἀγούσου, πατὴρ Ποτάμιωνος τῷ φιλοσόφου, ἔγραψε πλεῖστα φιλοσόφου.

λέσχαι. λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς πρῶτος, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκυθίζοντο ἄλλοι· Ὅμηρος (σ 327) "οὐκ ἐθέλεις εὐδεῖν λέσχῃον ἐς δόμον ἐλθῶν ἢ ἐπὶ ἐς λέσχην;" Λεάνθης δὲ φησιν ἀπονεμεῖσθαι τῷ Ἀπόλ-

λωνι τὰς λέσχας, ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι, καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλωνα παρ' ἐνοῖς λεσχῆν ὄριον ἐπικαλεῖσθαι (Harp.). λέσχαι καὶ ποιήματα Ἑρακλείδου τοῦ Ποτικῆ, μέτρῳ Φαλακίῳ ἦτοι Σαυφικῷ γραφέντα.

λέσχη πολλὴ ὀμιλία, φλυαρία. τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροίζεσθαι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο. οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν αἰ φιλοσοφουμένων. Ἡρόδοτος (9 71) "καίτοι γενομένης λέσχης ὅς γένοιτο αὐτῶν ἄριστος." (Callimach. ap. Diog. L. 9 17) "ἐμνήσθη ὁσούκις ἀμφοτέροι ἦλλον ἐν λέσχῃ καταδύσασθαι. ἀλλὰ σὺ μὲν που, ζεῖν Ἀλικαρνησεῦ, τετράπυλαι σποδιή· αἱ δὲ τεαὶ ζῶουσιν ἀθρόνας."

λέσχη δὲ παρὰ Ἡσιόδῳ (O. 491) ἡ κάμινος.

λεσχηνεία ὕβρις, καὶ λεσχηνίτης ὁ ὕβριστής.

Λεσχίδης ἐπὶ ποιητής, ὃς συνεστράτευσεν Εὐμεινῆ τῷ βασιλεῖ· ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν δὲ τούτῳ καὶ Πυθίας ὁ συγγραφεὺς καὶ Μένανδρος ἰατρός.

λευγαλέας ὀλεθρίους, χαλεπὰς· (AP 6 270) "ὡς σε μετ' ἐγγυλαῖς ἐκαλέσατο, λευγαλέας τοὶ κῆρας ἄπ' ὠδίνων τῆλε βυλεῖν λοχίων." καὶ λευγαλέος ὁ χαλεπός.

Λευί ὄνομα κύριον, οὗ ἡ φυλὴ ἱερατείας τάξιν ἐπλήρου. καὶ Λευίτης ὁ ἱερεύς.

λευιαθάν (Ioh. 40 20) δράκιον. "νῆς δὲ μέγας Ἀσσύριος, αἱ ἐναντία δυνάμεις. τῇ καρδίῃ τῆς γῆς ἐμφωλεύοντα· ὃν ἔλκει τῷ τῆς θεότητος ἀγκίστρῳ, τῷ κεκρυμμένῳ σώματι, οἷά τι σκώληκι." cf. v. ψελλῶ.

λευκαὶ φρένες· μαινόμεναι, ἢ λαμπραὶ καὶ ἀγαθαί, ἢ ἡμεροί.

λευκανίη ὁ λαϊμός.

Λευκυρίων ὄνομα κύριον.

Λευκὸς νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἠπείρου κειμένη. Harp.

λεύκη. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος "τοὺς ἐξεφραναμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ." ἐξέφροντο δὲ οἱ τὰ βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ Ἀχέρνῳ, ὅθεν καὶ ἀχερωίδα καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὀμήρῳ (N 389). Harp.

λεύκη παρὰ Ἡροδότῳ (1 138) πάθος τιβὸν περὶ ὅλον τὸ σῶμα.

Λευκὴ ἀκτὴ. πλειόνων οὐσῶν Λευκῶν, Ἀσσίας τῆς ἐν Προποντίδι μνημονεύει. Harp.

λευκὴ ἡμέρα ἢ ἀγαθὴ, καὶ ἐπ' εὐφροσύνη. Εὐπολις Κόλαξιν "ἔξίζαται δὲ νυκτὸς αἰαντῆς κύκλος τῆ λευκοπώλει φέγγος ἡμέρα φλέγειν."

λευκὴ ἡμέρα ἢ ἀγαθὴ, ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς λεγούσης "τῶν εἰς φαρέτραν." Φύλαρχος γὰρ φησι τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεῦθεν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην διαγαγόντες, καθέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκὴν, εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους, καὶ εἰ εὐρεθείησαν πλείους αἱ λευκαί, εὐδαμονίζειν τὸν ἀπογνόμενον. ὅθεν ἢ παροιμία.

λευκὴν μᾶζαν φερῶ σοι, παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.

λευκὴ σάθμη, ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. Σοφοκλῆς Κηδάλωνι "τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαιρόμαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῶ λίθῳ λευκὴ σάθμη." ἐν λευκῷ γὰρ λευκὴ σάθμη οὐδὲν δύναται δεικνύναι. σάθμη δὲ ἐστὶ σπάρτος τεκτονική.

λευκός τις ἀκροπέδησ' ὁμοῖος Νικία (A Eccl. 449). οὗτος γυναικώδης ἦν ὁ Νικίας.

λευκὴ ψῆφος, παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων.

Λευκὴ πέτρα.

Λεύκιος Δημῶν τῷ Κορινθίῳ υἱός. οὗτος εἰς Ῥώμην ὕρμησε πιεσῶν αὐτῷ τε καὶ τοῖς χρήμασι, πεπεισμένος οὐδενὸς ἔλαττον ἔξειν ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ τινὰς ἀφορμὰς, ἔχων γυναικῶ χρησίμην τὰ τ' ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν πραγματικὴν εὐφραδίαν συνεργόν. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Ῥώμην καὶ τυχὸν τῆς πολιτείας εὐθὺς ἠρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρέσκειαν, ταχὺ δὲ καὶ διὰ τὴν χορηγίαν καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἐπιδειξιότητα καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐκ παίδων ἀγωγὴν ἀρμόσους τῷ προεσῶτι μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχε καὶ πίεσεως παρ' αὐτῷ. χρόνου δὲ προϊόντος εἰς τοῦτο ἦλθε παραδοχῆς ὡς συνδιοικεῖν καὶ συγχειρῆσαι τῷ Μαρκίῳ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. ἐν δὲ τούτοις ἐπ' ἀγαθῶ πᾶσι γινόμενος, καὶ συνεργῶν καὶ συγκατασκευάζων τοῖς δεομένοις αἰεὶ τι τῶν χρησί-

μων, ἅμα δὲ καὶ τῇ τοῦ βίου χορολοφύχως εἰς τὸ δέον ἐκάστοτε καὶ χρωόμενος, ἐν πολλοῖς μὲν ἀπειθῶ ἐν πᾶσι δ' εὐνοίαν ἐνεργάσατο ἐπὶ καλοκαγαθία, καὶ τῆς βυσιλ Polyb. 6 2.

Λεύκιος Αἰμίλιος ὁ Περσικὸς κύριος γινόμενος τῆς Μακεδόνων ἐν ἧ τῆς ἄλλης χωρὶς κατασκευῆς γίαις ἐν αὐτοῖς εὐρέθη τοῖς θησαυρίων καὶ χρυσίου πλείω τῶν ἐξ ταλάντων, οὐχ οἷον ἐπεθύμησε τί ἄλλ' οὐδ' αὐτόπτης ἐβουλήθη γενέτερον δὲ τὸν χειρισμὸν ἐποιήσαι εἰρημένων, καίτοι κατὰ τὸν ἴδιον περιτεῦθαι τῇ χορηγία, τὸ δ' ἐλείπων μᾶλλον. μεταλλάξαντος γ τὸν βίον οὐ πολὺ κατόπιεν τοῦ πεληθέντες οἱ κατὰ φύσιν υἱοὶ Πόπιων καὶ Κόντος Μάξιμος ἀποδυναμικὴν τὴν φερνὴν, κ' ἑτάλντα καὶ σούτον ἐδυσχερῆθησαν ὡς οὐδ' ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ τὴν ἐνδοουχίαν καὶ τὰ σώματα καὶ σὺν τούτοις τῶν κτήσεων. Polyb. 18 18.

"κάλλισον οὖν σημειῶν κατέλειπε τοῦ προαιρέσεως ἀποθανόν. ὁ γὰρ μὲν τῶν καθ' αὐτὸν ἐξ Ἰβηρίας τὴν Ῥώμην μετενηνοχῶς, μεγίστων ῥῶν κύριος γινόμενος ἐν Μακεδόνων ἀπέλειπε τὸν ἴδιον βίον ὡσεὶ μὴ τὴν φερνὴν τῇ γυναικὶ διαλύσει τῶν ἐπίπλων, εἰ μὴ τῶν ἐγγείων τ' ἀπέδοτο κτήσεων." id.

Λευκοθέη (Hom. ε 334) ὄνομα λευκόν. ὅτι καὶ τὸ λευκὸν ὡσπερ τὸ ἀγαθόν. τὸ μὲν ἐπὶ τοῖς λεγόμενον τὸ λευκὸν χρῶμα σημεῖον ἐστὶν ὑπὸ τὴν ποιότητα, τὸ δὲ ἐπὶ τὸ ποιεῖν· λευκὴ γὰρ λέγεται φωκός, εὐήκοος δὲ ἐστὶν ἢ τὴν ἀκοήν σφταχῶς ἀλλοιοῦσα. ὁμοίως καὶ τὸ ὄξυ ἂν ὁμώνυμον. Alex. Aphrod. in Τοῖ Λευκόνιον ὄνομα τόπον.

Λευκοροϊεύς. δῆμος τῆς Ἀσσυρίων Λευκοροϊεῖς. Harp.

λευκοπέγους δειλούς, ὡς μετὰ τοὺς ἀνδρείους.

λευκοὺς λίθους ἔχοντες ἀρχαῖοι. cf. τ. λίθων χοαί.

λευκόχρως λευκὸν τὸ σῶμα ἔχων· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 177) "Δάφνης ὁ λευκόχρως, ὁ καλῆ σύριγγι μελίσδων."

Λεῦκτρα χωρίον Βοιωτίον περὶ Θεσπιῶς. Harp.

λευκώλενος λευκοβραχίων.

λεύκωμα τοῖχος γύψῳ ἀλλημιμένος, φρὸς γραφῆν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιτήσιος.

Λεύκων Ἀγνώς (ἀπ' Ἀγνωνος), γεγονὼς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων ἑπὶ ἐξὶ ταῦτα, ὄνος ἀσκοφόρος, Φράτορες.

λεύσσετε (Hom. A 120) ὁράτε, βλέπετε.

λευσῆρ· "ὁ δὲ παλαμναῖος καὶ λευσῆρ κείνος ἤτησεν ἐπιωνυμίαν λαβεῖν εὐτυχῆς," κατυλευσθῆναι ἄξιος, τουτέστι λιθοβοληθῆναι. καὶ Αἰλιανός "ἵνα τὸν τῶν κακῶν ἔπιον καὶ λευσῆρα ἀφανίσωσι."

λευχείμων. συζέλλει. λευκοφόρος.

λευχηπατίας δειλός· συμβαίνει γὰρ τι περὶ τὸ ἔπαρ ἐπὶ τινῶν, ὁ δειλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ. ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν εἴρηται.

Λέχαιον ἐπίνειον Κορινθίων. Harp.

λέχεποίη (Hom. B 697) λέχη ποιοῦντα, ἔπει ψιάθους.

λέχος συνουσία, κόπη, μίξις. λέχει Βουαί.

λέχριος πλάγιος· (AP 5 294) "καὶ διαφύξ λέχριος ἐν θαλάμῳ."

λεχώ ἢ ἀρτίτοκος· καὶ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 271) "οὐνεκά οἱ προηία λεχοῖ δισσῶς κερύραχος χείρας, ἄτερ τόξου πότνια νισσομένη."

λεχώϊα τὰ ἐπὶ τῇ λοχεία συμβαίνοντα· (AP 7 166) "ἀλλὰ κόραι τῇ παιδί λεχώϊα ἔρα φέρουσι, θεριὰ κατὰ ψυχρῶ δάκρυα ἔπει τάφου."

Λεωγύρας ὄνομα κύριον· ὅς ἦν πατήρ Βδοκίδου τοῦ ῥήτορος.

Λεωδάμιας ὄνομα κύριον.

Λεωκόριον τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Φρίας. ἄλλωξέ ποτε ἢ Ἀττικῆ, καὶ λύσις τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγῆ. Λεῶς οὖν τις ἐξ αὐτοῦ θυγατέρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπῆλξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν· καὶ ἐκ τούτου λέγηται ὁ τόπος Λεωκόριον. sch. Thuc. 1 20.

Λεωκόριον ἤρωον ἐν μέσῳ τῷ Κεραιῶν· Λεῶς γὰρ ὁ Ὀρφείως υἱὸν μὲν ἔσχε Ἐλάνθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φασιθίαν ἑσπην Εὐβούλην, ἧς ὑπὲρ τῆς χώρας σφου-

γιασθείσας ἔτι παρθένους ἐτίμησαν Ἀθηναῖοι τῷ ἠρώϊ.

Λεωκράτης. καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

Λεώκριτος· (A Ran. 1485) "εἴ τις περῶσας Λεώκριτον Κινησίῳ, αἴροισιν αὐραὶ πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα." ὡς λεπτὸς ὢν σφόδρα ὁ Κινησίος κωμωδεῖται, καὶ ὡς ξένος καὶ ὡς κόλαξ. ἐμνήσθη δὲ τῶν δύο ὡς ὁμοφρονούντων. ἢ ὅτι ὁ Κινησίος λεπτὸς ἦν, ὁ δὲ Λεώκριτος μοχθηρός. φησὶν οὖν ὅτι, εἴ τις ἀντὶ πτέρων Λεωκρίτῳ Κινησίαν περιβάλοι ὡσεὶ φέρεσθαι μεταφορῆς, συμβήσεται αὐτοὺς δλέσθαι ἀεροφορήτους γενομένους.

Λέων Ἀλαβανδὸς ῥήτωρ ἔγραψε Καρικῶν βιβλία δ', Ἀσικακὰ ἐν βιβλίῳ β', τέχνην, περὶ εἰσεων, τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκίων καὶ Βοιωτῶν.

Λέων βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Μακέλλης, ὃς ἔδοξε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων ἀπάντων εὐτυχέστατος εἶναι, καὶ φοβερός ἦν τοῖς τε ὑπ' ἐκείνου τὴν βασιλείαν τελοῦσι καὶ τῶν βαρβάρων αὐτῶν ὅσοις εἰς φήμην ἀφίκετο. καὶ ταύτην μὲν τοῖς πολλοῖς κατυλέλοιπε τὴν δόξαν· "ἐγὼ δέ" φησὶ Μάλχος (p. 269 Nieb.) "εὐτυχίαν οὐκ οἶμαι, εἴ τις τῶν ἀρχομένων τὰ ὄντα διασυλῶν, καὶ μισθοῦμενος αἰεὶ σκοπάντας εἰς τοῦτο, καὶ κατηγορῶν αὐτὸς ὅτε μὴ ἄλλον ἀνηύρισκε, καὶ τὸν χρυσὸν ἐξ ἀπίσσης τῆς γῆς συλλεξάμενος ἑαυτῷ μόνῳ κατὰθοιτο, ἐρήμονος μὲν τὰς πόλεις ἤσπερ ἔμπροσθεν εἶχον εὐπορίας ποιήσας, ὡς μηκέτι τοὺς φόρους, οὐς ἐτέλεον, δύνασθαι μετ' εὐχερείας ἀπενεγκεῖν." καὶ ἀπλῶς πίσσης κακίας ἀπισχυρίζεται ὁ Μάλχος γενέσθαι αὐτὸν κατωγώγιον· ὅς γε καὶ Ὑπερέχιον τὸν γραμματικὸν ἐφηνγάδενσέ ποτε, καὶ τῷ Εὐλογίῳ τῷ φιλοσόφῳ σιτηρέσιον εἰπὼν δοθῆναι, τινὸς τῶν εὐνοῦχων λέγοντος ὅτι ταῦτα εἰς εἰρατιώτατος προσήκοι δαπανᾶσθαι, εἶπεν "εἴθε γένοιτο ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ χρόνου ὡσεὶ τὰ τῶν εἰρατιωτῶν εἰς διδασκάλας παρέχεσθαι." ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀκάκιος ἐγένετο πατριάρχης.

Λέων Λέοντος Βυζάντιος, φιλόσοφος περιπατητικὸς καὶ σοφιστής, μαθητῆς Πλάτωνος ἢ ὡς τινες Ἀριστοτέλους, ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον βιβλίους ζ', Τευθραντικῶν, περὶ Βησαιῶν, τὸν ἱερὸν πόλεμον, περὶ εἰσεων, τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. οὗτος ἦν σφόδρα παχύς, καὶ κρεσβεύσας

πρὸς Ἀθηναίους γέλωτα ἐκίνησε καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πῶλον ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ γέλωτος "τί" ἔφη "ὡς Ἀθηναῖοι γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ καὶ τοσοῦτος; ἔσι μοι καὶ γυνὴ πολλῶν παχυτέρα, καὶ ὁμοιοῦνται μὲν ἡμῶς χωρεῖ ἢ κλίη, διαφορομένης δὲ οὐδὲ ἡ οἰκία." καὶ εἰς ἐν ἧλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἄρμωσθεὶς ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ. ἔτος ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φίλιππον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου διεβλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς ἰχθύος οὕτως "εἰ τοσαῦτα χρήματα παρείχον Λέοντι ὅποσα με ἤτειτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον τὸ Βυζάντιον." ταῦτα ἀκούσαντος τῷ δήμου καὶ ἐπισυμάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος, φοβηθεὶς μή πως λιθόλευσος παρ' αὐτῶν γένηται, ἐαυτὸν ἤγγε, μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων κερδάνας ὁ δειλιος. cf. Philostrat. V. S. 1.

α Λέων. οὗτος σρατηγὸς ἐπέμφθη παρὰ Εὐτροπίου τοῦ ἐνοῦχου κατὰ τῶν βαρβάρων, εὐκόλος ὢν καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπαράγωγος· ἦν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνδρεῖον ἐπὶ τούτῳ συνηγαχασμένον, πλείους ἔχειν πυλλακίδας τῶν σρατιωτῶν, καὶ πλείονα πίνειν ἢ ὅσα πάντες ἄνθρωποι πίνουσι. Eunap. p. 114 Nieh.

λέων λέων σοι γέγονεν, ἐκμαγμῶν σὺν, τά τ' ἄλλ' ἀπαιξάνοντα καὶ τὸ πόσιον τῷ σῶν προσόμοιον, σρεβλὸν ὡσπερ κύτταρον" (A Th. 521). ἐπὶ τῶν μοιχευομένων καὶ τικτουσῶν γυναικῶν. κύτταρος δὲ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθεται ἡ βάλανος.

Λεωνῆς σοφιστής, Ἰσχυρός τὸ γένος, εὐδοκιμῶν ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτιγῶν, ὃς Πρόκλιον οὐ μόνον τῶν ἐαυτοῦ λόγων ἐκοινώησεν, ἀλλὰ καὶ σύνδικον ἔχειν ἤξιον καὶ συνδικαιῶσθαι γυναικὶ καὶ τέκνοις παρεσκεύασεν, οἷα παῖδα γνήσιον καὶ τέτον γενόμενον. γνώριμον δὲ αὐτὸν ἐποίησε καὶ τοῖς τὰς ἡνίας ἔχουσι τῆς Αἰγύπτου. Marinus 8.

Λεωνίδεω δῶρα (AP 6 191).

Λεωνίδης Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, Ἀναξανδρίδου, ἀφ' Ἡρακλείου κ' βασιλεὺς. οὗτος ἡγεμὼν τῶν εἰς Θερμοπύλους ἀπαντησάντων Ἑλλήνων ἦν· ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ λέγεται τὸν Ἡρακλῆα ἀποθήμενον τὸ σῶμα ἀποθεωθῆναι. Λεωνίδης δὲ ἀπαγγελθέντος

ὅτι τοξεύοντων τῶν Περσῶν ὁ ἥλιος ἀερῆς γίνεται, "Θαρρῶμεν" ἔφη, "ὅτι ὑπὸ σῆς μαχεσόμεθα." ἄριστοποιουμένοις δὲ τοῖς σρατιώταις "ἀρισῦτε" ἔφη "ὡς ἐν Ἄδῃ δειπῶντες." ἐπελθόντος δὲ τοῦ βασιλέως οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὸ πλῆθος ἐλαβηθέντες ἔσπονγον, Θεβαῖοι δὲ ἠτόμολῃσαν· οὓς λαβὼν ἐξίξε βασιλεὺς. ἐπιγέγραπται ἐπὶ Λεωνίδου ἐπίγραμμα (AP 7 249) "ὦ ξεῖν' ἀγγέλιον Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμισι πειθόμενοι." οὗτος ὁ Λεωνίδης παρὰ Θερμοπύλους ἄμα τριακοσίοις ἀντίστη Ἐφέξην καὶ ἀρισεύων ἐτελεύτησε, κνκλωθεὶς ἐκ προδοσίας, Ἐφιάλτου τινὸς δεξάντος Πέρσους τὴν διὰ τῶν ὄρων ὁδόν. "ὁ δὲ Μακεδὼν ἐκαῖνος, εἴτε Λεωνίδης τὸ φρόνημα ἢ Καλλιμαχος ἢ Κυναίγειρος, ἀρκέσει δὲ τὸ Ῥωμαίων ἀποκαλεῖν, ὡς τῶν λόγων τῶν ἱερῶν ὑπήσθητο, ἤρετο εἰ τὸ Ῥωμαίων ἐν νενικητός" (Theophyl. Sim. 26).

λεωπετρίῳ λείος λίθος· "δυνατὸν ἔσθαι ἀπὸ τινος λεωπετρίας ἀπόβασιν ποιησάμενος ἐκ θαλάττης εἰς τὴν χερσόνησον κατὰ νώτου γενέσθαι τῶν πολεμίων."

λεωργός· Αἰσχύλος (Prom. 5) "πέτραις ὑψηλοκρήμοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι," παρὰ Προμηθέως. τουτέστιν ὁ πάντολμος, ὁ ἐπὶ τοῦ λειῶ ἀποθνήσκων.

λεῶς ὁ λαός, ὁ ὄχλος, ἀττικῶς.

Λεωσθένης σρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. οὗτος ἐν τῷ πρὸς τοὺς Μακεδόνας πόλεμῳ προθυμίᾳ χρησόμενος τοῦ καιροῦ προθυμῶς καὶ τῇ παραπεισούσῃ εὐπραγίᾳ κατὰ τῶν πολεμίων ἐπέξιων τὴν τε ἐμβολὴν ἀπέκλειποιεῖται, καὶ λίθῳ πληγείς πρὸς τὴν κροτῆλιν ἀφυλάκτως ἐπὶ τῆς παρατάξεως πίπτει. Λεῶσρατος ὄνομα κύριον.

Λεωτροφίδης. οὗτος γλωρὸς ἐν τῷ λεπτὸς ὡς εἰκέναι ὄρνιθι, ὡς Κινησίας τῶν σφόδρα λεπτιῶν· καὶ κοῦφος ἦν διδουραμῶν ποιοῖς ὁ Λεωτροφίδης. "Ἐρμιππος ἀνέστη σοι θύβειν ἤδη βοῖδια, Λεωτροφίδε λεπτετέρα καὶ Θουμάντιδος." sch. A Av. 1406.

Λεωτυχίδης ὁ τοῦ Λεωτύχου.

λεωφόρος ὁδὸς δημοσία.

Λεωχάρης Λεωχάρους.

ληγατάριος (ληγάτος?) εἶδος ἄρρωστῶν παρὰ Ῥωμαίοις. καὶ ληγατὸν τὸ ἐν ἑσθῆκαις λιμπανόμενον παρὰ Ῥωμαίους. λῆγε πύον.

ληθάριον θείρισρον. ἄλλως, εὐτελὲς ἰμά-
ν θερῖνόν· Ἀριστοφάνης (Av. 716) "καὶ λη-
ρίων τι πρίασθαι."

Λήθας νῆε Κύσωρ καὶ Πολυδεύκης.

Λήθη ὄνομα κύριον.

λήθειον τὸ τριβώνιον.

λήθαργος ἐπιλήσιμων.

λήθαργος κύων ὁ προσπαίνων μὲν λά-
μα δὲ δάκνων. καὶ τῶν ἴπων οἱ μὲν ἄμε-
ς καὶ ἀβλεμῆες καὶ νωθροὶ λήθαργοι κα-
ίονται. ἔστι δὲ καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ.

ληθεδαρός.

Ληθεδόνος ὄνομα πηγῆς.

ληθεδίων λήθη. λήθη δὲ ἔστιν ἀποβολὴ
σῆμης· ἐν ἐπιγρῦμματι (AP 717). "ἔργα
φώτων ἐς ταχινήν ἔρρει τοιάδε ληθε-
ρα."

λήθη· "ὃ δὲ τοὺς θεῖους ἐξηγητὰς ἀπε-
ῤετο μάλα ἀκριβῶς, εἰς τὸ τῆς λήθης
ρας, ὡς ἔφη ὁ Πλάτων, ὑπομνήματα κα-
λείπων ἑαυτῷ καὶ ἀποθησαυρίζομενος"
p. 345). λήθην κυνῶν. λήθην
ποιούντων φαρμάκων. "τῶν τετολημημένων
ρῆσι λήθην καταχέοντες"· (cf. v. ἐμπηρα)
πὶ τοῦ τολημηταίῳ γενόμενοι.

Λήθος ὄνομα κύριον.

λήθότης ἢ ἐπιλησμοσύνη.

λήθω λανθάνω. καὶ λήσομεν ὁμοίως.

λήμα σιτοφόρα πεδία, χωράφια.

λημβότερα καὶ ληιβοτείρης (Hom.
W). ληιβοτήρ δὲ ὁ ἄγριος σῦς.

ληίδα (Hom. I 138) τὴν λαφυραγωγίαν.

ληίζεται αἰχμαλωτίζει, διαρπάζει, πορ-
εῖ ἔρημοῖ. ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ ση-
νωμένῳ λέγεται.

λήιον (ap λήδιον) εὐτελὲς κολόβιον.

ληισθεῖς λησευθεῖς. καὶ λησιχὸν τά-
μα καὶ πλῆθος, λησιχὸν δὲ κτήμα.

ληίσσατο (Hom. Σ 28) ἐμερίσατο, ἢ ἐλα-
ραγώγησε.

ληισός ὁ κτητός.

ληίτις ληίτιδος (Hom. K 460). Λήιτος
(B 494) Λήιτον.

ληκεῖν τὸ φωνεῖν.

ληκινθάδιος.

ληκυθίλειν τὸ μεῖζον βοῶν καὶ ψοφεῖν.
- A Ach. 589.

ληκύθιον ἄγγειον· "εἶχε δὲ καὶ ἐν τῇ
τῇ ληκύθιον περηρημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρ-
μακον ἦν τὸ θανάσιμον." καὶ Ἀριστοφάνης

(Ran. 1209) "οὐ κατ' ἔπος γέ σου πῶσω τὸ
ῥῆμα ἔκασον, ἀλλὰ ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς
προλόγους διαφθερῶ." μικροπρεπῶς γὰρ ἔλε-
γον κινδύριον ληκύθιον θυλάκιον.

ληκυθιστής ὁ μικρόφωνος· οὕτω Σοφο-
κλῆς. καὶ ληκυθισμός· "περιενεγκεῖν εὐ-
στρόφως καὶ κεκλασμένως τὸν ληκυθισμὸν
τῶν ἀισχυρῶν καὶ γελοίων ἁσμάτων," τῆστι
τὴν εὐφωμίαν.

λήκυθον τὴν τοῦ μύρου Ἀττικοὶ καλεῖ-
σιν ἀλάβασρον· ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβα-
σρον εἶπεν Ἡρόδοτος (3 20). τὰ ἐλαιοδόχα
ἄγγεῖα· Ἀριστοφάνης Πλούτω (811) "αἱ δὲ
λήκυθοι μύρος γέμεισι," καὶ αὐθις (Av. 1588)
"ἐλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ ληκύθῳ," ἀντὶ τῷ
οὐκ ἔλειομεν, σὸ παιθόμεθα. "Ζήνων ὁ Κι-
τιεὺς ποιήσας κολλῶν ἐπίθεμα τῇ ληκύθῳ
περιέφερε νόμισμα, λύσιον ἔτοιμον τῶν ἀναγ-
καίων ἢ ἔχοι Κράτης" (Diog. L. 7 12).

λήκυθος θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει
(Ecl. 988) "ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς
ληκύθους, ὃ τῶν γραφῶν ἄριστος." τοιαῦτα
γὰρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραψον. καὶ αὐ-
θις (Ecl. 1024) "παράθου τὰς ληκύθους."

ληκώμεθα κινώμεθα· Ἀριστοφάνης (Th.
493) "μάλισθ' ὕταν ὑπὸ του ληκώμεθα τὴν
νύχθ' ὄλην."

λήμα ἄξια καὶ ἀνδρεία, φρόνημα· "τοι-
οῦτον γὰρ ὁ παῖς ὄδε λῆμα φαίνει." καὶ
Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (457) "λῆμα μὲν πά-
ρρεσι τῷδ' ἔ' οὐκ ἄτολμον," τούτεστι τολημη-
ρῶν. καὶ αὐθις (Eq. 754) "λῆμα θούριον,"
τούτεστι φρόνημα πολεμικόν. καὶ αὐθις (Th.
465) "ἕτερον αὐτὸ λῆμα τοῦτο κομνότερον
ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνε." καὶ αὐθις
(Ran. 615) "παρέξω ἐμαντὸν ἀνδρείον τὸ λῆ-
μα καὶ βλέποντ' ὀρίγανον," ἀντὶ τοῦ βλέ-
ποντα δριμύ. Ἡρόδοτος (7 99) "ἢ δὲ Ἀρτε-
μισίᾳ ὑπὸ λήματος καὶ ἀνδρηγῆς ἐσρατεύετο,
οὐδεμιῆς ἐούσης ἀναγκαιῆς." περὶ δὲ Εὐρι-
πίδου καὶ Αἰσχύλου (A Ran. 927) "λῆμα δ'
οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν." τὸ δὲ διὰ τῶν δύο μ
γραφόμενον, λῆμμα, αἱ προτάσεις παρὰ
Ἀριστοτέλει, τῆστις ἢ ἐρώτησις. ἢ γὰρ ἐρώ-
τησις αἰτία τῆς ἀποκρίσεως, ἣτις ἐστὶν ἐξ ἧς
ὁ συλλογισμός· ἦν καὶ λῆμμα λέγουσι. καὶ
μονολήματος πρότασις, οἶον· "ἀναπνεῖς· ζῆς
ἄρα." πρόδηλον γὰρ τὸ παραλελειμμένον, τὸ
"πᾶν τὸ ἀναπνέον ζῆ." τοιαῦτά ἐστι καὶ τὰ
ἐνθυμήματα. "οὗτοι κολάσεως ἄξιοι· ἱερό-

συλοι γάρ." παρείται γὰρ τὸ τῆς ἱεροσύλης ἀξιους εἶναι κολάσεως.

λημαλέος.

λημάτια τὰ βουλευματα.

ληματιᾶς (A Ran. 469). λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα· ληματιᾶς ὄνν μέγα φρονεῖς. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ἰ ληματίας ὁ μεγαλόφρων καὶ ἰσχυρός.

ληματίας φρονηματίας, γεννάδας.

λῆμη λευκὸν ὄφρον ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον καὶ ἀμβλυώτερον παρασκευάζον, παρὰ τὸ λεῦθ τὸ βλέπω, καὶ τὸ μῆ· Ἀριστοφάνης (Plut. 581) "ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας," ἤγον ἀρχαίαις μωρίαις ἔσκοτισμένοι τὰς φρένας. ἐστὶ δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπῶντων. λῆμη δ' ἐστὶ τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει ὄνν τὸ τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὡσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶντων ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις. καὶ λημῶ τὸ ἀμβλυώττω. καὶ λημῶντες τὰς ὀφθαλμούς.

λημματα προφητεῖαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οικείας καρδίας ἀποφθέγματα.

Λημνία δίκη ἢ κακίση.

Λημνία χειρὶ ὠμῆ καὶ παρὰ νόμῳ, ἀπὸ τῆς ἰσορίας· φασὶ γὰρ τὰς ἐν Λήμνῳ γυναικας τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀνελεῖν, αἰτιωμένους ὅτι αὐταῖς οὐκ ἐμίγνυντο.

Λῆμνιον βλέπων πυρῶδες. καὶ παροιμία "Λῆμνιον κακόν." ἐκ γὰρ Ἀθηναίων ἀρπύσαντες γυναικας οἱ Λῆμνιοὶ καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν κατέσφαζον αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων. ἐπεὶ δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἀνείλον ἅμα ταῖς τῶν Θουρκίων γυναιξίν ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ, ἦν Μυρσίλος μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ Ὑψιπύλῃ ζῆλον κατασχέειν, Κεύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγορῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας, ἐνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λημνία λέγεται. cf. sch. Apollon. Rh. 1 609.

Λῆμνιον πῦρ (A Lys. 299). ἐστὶν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ πυρὸς χαλεπή τις.

Λῆμνιος ἀνήρ ἀπὸ τῆς Λήμνης νήσου.

Λημνόςθεν.

ληναία ὄνομα ἑορτῆς ἐν Ἀθήναις.

ληναῖζω.

ληναῖτης χορός ὁ τῶν ληναίων.

ληναίων ληναίωνος ὄνομα μηνός.

ληνίς ληνίδος ἢ βάκχη.

ληνοβάται οἱ ἱερεῖς.

ληνός καὶ προλήνιον αἱ ἐκκλησίαι παρὰ τῷ Δαβίδ (Ps. 81).

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. Ἀδελφῶν τῶν ἀσῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄφχει ἀναγράφεται τὸ ὄνομα, προσιδεμένῳ τῶν δῆμων αὐτοῖς· καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, εἰς ὅτι ἐγράφοντο οἱ τελευθέντες τῶν παιδῶν, ὡς ἐξῆν τὰ πατρῶα οἰκονομεῖν. παρὰ καὶ τοῦ νομο γέγονε, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχων λήξεις δὲ εἰσιν οἱ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσίαι. Harp.

ληξίν δίκης καὶ λαχεῖν δίκην τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασὶ τὸ δ' ἀντικαλέσαι ἀντιλαχεῖν, τὸ δὲ δεινέμασθαι χρήματα διαλαχεῖν.

ληξίς τὸ ἔγκλημα. καθ' οἷον λόγον φασὶ μὲν καὶ λαχεῖν δίκην. Harp.

ληξίς παῦσις· ἢ μερίς, κληρονομία. Ἀδελφῶν "καὶ θάπτει τὸν νεκρὸν, τοῖς χθονίαις θεοῖς ἀποδιδούς τῆς ἐκείνων λήξεως ἡδῆ." καὶ αὐτῶς "λήξει οὐ μὰ Δία εὐκλήρι χθονοῦ τὰ Αἰγυπτίων κακὰ τῶν ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀλεξάνδρον ἐγκυτέσκηψε καὶ τῇ Ρώμῃ."

Ληνοῦτας.

ληρεῖς φλυαρεῖς· Ἀριστοφάνης (Nub. 1275) "τί δῆτα ληρεῖς ὡσπερ ἀπ' ὄνου κωπεσιών;" λέγεται καὶ ἀπὸ νοῦ. καὶ αὐτῶς (Plut. 517) "λήρον ληρεῖς" ἀντὶ τῷ κατὰ λέγον. Ἀττικῆ δὲ ἡ φράσις καὶ τὸ σῆμα, ὡς τὸ μανίαν μαινῆ. ἐστὶ δὲ Ἀττικὸν τὸ σῆμα, τὸ εἰπόντα τὸ πρῶγμα ἐπαγαγεῖν τὸ ἀπὸ τῷ πρῶματος ῥῆμα, ὡς τὸ ὕβριν ὕβρις καὶ φρυγὴν φεύγεις.

ληρεῖς ἔχων (A Ran. 515). παρὰ τὸν ἔχων.

... ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 292) "καὶ ληρῶν οἱ χρύστοι κάλαμοι."

λῆρος φλύαρος, ματαιόφρων· "καὶ γὰρ μοι ταῦτα καὶ ἐκ μειρακίων ἐδόκε ληροῖ τε καὶ φλήναφοι."

λῆρος. ὅτι ὁ νοῦς ἐν τῷ γῆραι λήρη καταληφθεὶς ἐκ αὐτοῦ εἰς ἑαυτὸν τὸ πάθος ἀνεδέξατο, ἵνα καὶ φθαρτὸς καὶ θνητὸς ἦ μισθῆ· τοῦ δὲ ὄργανε ἀλλοιωθέντος καὶ τῷ ἀπὸ τοῦ νοῦ ἐνέργειαν διὰ ἀνεκτελέσθαι μὴ δυναμένον δέξασθαι, τὸ πάθος τῷ φάνου πάθος ἐδοξεν εἶναι καὶ τοῦ κωπῶντος

αὐτὸ νοῦ. καὶ γὰρ τοῦ ὄμματος λημιῶντος ἢ καὶ τῷ γῆραι πρὸς ἀνεπιτηδειότητα μεταβαλόντος ἢ μὲν αἰσθησις οὐδὲν ἤττον μένει ἰαυθῆς, τὸ δὲ αἰσθητήριον ἐμπαθές ἢ ὄλως ἤρησον γίνεται καὶ ἀργόν. τὸ δὲ αἷτιον τῆς ἢ συνδιαφθείρεσθαι τῷ αἰσθητηρίῳ καὶ ἢν αἰσθητικὴν δύναμιν τὸ μηδὲ ἐν τούτῳ ὦ σώματι ἔχειν τὸ εἶναι τὴν αἰσθητικὴν ἴναμιν, ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι. οὕτω δὲ καὶ ἐ τῶν γερόντων ὄμματα ὑπὸ τοῦ χρόνου ἰασθενήσαντα, καὶ τῶν χιτώνων παυτέρων ἰσχυρότερων καὶ ὄλον ἐρρυτιδιωμένων καὶ οὐχ ἴτω διαφανῶν, ἐτι τε καὶ τῶν ἐντύς ὑγρῶν ἰσχυρότερων ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ πεπηγότων καὶ οὐ δυναμένων τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἄθη διαπορθμεύειν ἐπὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα, συμβαίνει τοὺς γέροντας ἤττον ὁρᾶν. καὶ εἰ τῶν λήρων οὐχ ὁ νοῦς ληρεῖ, ἀλλ' ἢ τῆς γῆρας πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ καὶ ἀνεπιτηδειότης πάσχει τε καὶ τοὺς λήρους ἐμπαθῆ, οὐκ ἐν τῷ γῆραι μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἰότητι, νοσημάτων τινῶν φρενιτικῶν ἢ ληρωτικῶν τὸ σῶμα κατεληφότων. cf. Philo-
soph. in 1 de anima, E 5a.

ἢ ὅτι ἡ ἐπιτεταμένη βλάβη τοῦ νοῦ παρορσύνη λέγεται, ἢ δὲ μέση λῆρος, ἢ δὲ ἰσχυμένη παράληρος. λιρὸς δὲ ὁ ἀνωιδῆς, ἰαυτὰ τὸ λίαν ὁρᾶν, διὰ τοῦ ι.

λήσεις ἀγνοήσεις. (A Pac. 62) "λήσεις καὶ τὰς πόλεις ἐκκοκίσεις," τέλειον ἀπολύτως.

λήσομαι ἐπιλάθωμαι.

λησαί. Πισίδης "ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς ἡδύμε μάχης γίνεσθε λησαί" ἀντὶ τοῦ μιν ὄντες τὸν λησῆν. καὶ λησῆς μὲν ὁ ἐν εἰρω, πειρατῆς δὲ ὁ ἐν θαλάσσῃ. καὶ λη. καὶ ὄν σύστημα, λησρικὸν δὲ χρῆμα ἢ κτήμα ἰσχυρότων τὸ λησικὸν τὴν Ἑλλάδα ἐπέδρα. v." "ὁ δὲ πάντων τῶν μέσων ἀνδρῶν ἄσθε-
ιατος ὢν λησικὸν ἐν τῇ Ἀπουλίᾳ χ' ἀνδρῶν ἰσχυσε." cf. v. λησιθεῖς.

λησυχρος ἀρχηγὸς λησῶν.

λησεῖα.

λησις ἢ λήθη. Σοφοκλῆς (OC 583) "τὰ ἰσχυθῆ αἰτῆ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ ἢ λη-
ἰσχυεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιῆ." ἢ τοῦ ζῆν ἰσχυσαι, ἢ οὐ φροντίζεις. Οἰδίπους "ἐν-
ἰσχυθῆ γὰρ μοι κῆνα συγκομίζεται," τῆς τῆς
ἰσχυ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυ-
χει. προσδοκῶν γὰρ σὺ ὠφελήθησθαι

παρ' ἐμοῦ ὅταν ἀποθάνω, ζῶντά με γηρο-
βοσκῆσεις.

Λητώ ἢ μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος.

ληφθῆναι κρατηθῆναι.

λαινοῦσης προῦνούσης.

λίαν πάνυ.

λιαρὸν θερμόν.

λιασθεῖς (Hom. A 349) ἐκκλίνας.

λιασῆς.

λιβάδα ζωγόνα, κρήνην, ἔνυδρον τόπον·
ἐν ἐπιγράμμιαι (AP 6 170) "καὶ λιβάδες καὶ
ταῦτα βοτηρικὰ κύπελλα." λιβάς λιβάδος ὁ
σαλιγμὸς τῶν θαλάσσης.

Λιβυθεῖα (ἱμνο Λεβυθεῖα) πόλις τῆς
Βοιωτίας.

Λιβάνιος σοφιστῆς Ἀντιοχεύς, τῶν ἐπὶ
Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως χρόνων, καὶ μέχρι
Θεοδοσίου τοῦ πρεσβύτου, Φωστανίου πα-
τρός, μαθητῆς Διοφάντου, ἔγραψεν ἄπειρα,
ἐν οἷς ἐγκώμιον εἰς Κωνσταντῖον τὸν βασιλέα,
ἕτερον εἰς Ἰηλιανόν, μελέτας ῥητορικός, καὶ
ἐπισολάς. οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν Βα-
σιλεῖον τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τῆς Θεο-
λόγου. "ὁ δὲ Ἰηλιανὸς ὁ παραβάτης, καίπερ
τοσοῦτοις ἐμβεβηκώς, τῆς τε περὶ λόγους
ἠπτετο φιλοτιμίας καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας
σοφιστῆν, ὃν Λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως
ἐθαύμασεν, τὰ μὲν ἴσως ἐπαινῶν, τὰ δὲ
ὄπως λυποῖ τὸν μέγαν σοφιστῆν Προαιρέ-
σιον, προτιμῶν ἕτερον. Ἀκίκιος γοῦν τις
αὐτῷ τῶν περὶ ῥητορικὴν δεινῶν καὶ ὁ ἐκ
Φρυγίας Τυσκιανὸς ἀεὶ πρὸς ταῦτα ἐπεκά-
λων, καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις." cf. v.
Ἀκίκιος.

Λίβανος ὄνομα ὄρους.

λιβανωτὶς πόα.

λιβανωτός ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου, λί-
βανος δὲ αὐτὸ τὸ φυτόν. sch. A Plut. 703.

λίβερα εἶδος πλοίου, καράβια. "πηξά-
μενος δρομάδας τριακοντῆρεις λιβερινίδων
τύπων."

Λίβερος ὄνομα τόπου, ἀπὸ τινος ἰσο-
ρίας. ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ ὑπατεύοντος Κοίντε
τοῦ Σεβίλλου χάσμα κατὰ μέσην ἀγορὰν
διασῆσης τῆς γῆς γέγονε. γνόντες δὲ οἱ Ῥω-
μαῖοι ἐκ τῶν Σιβύλλης λογίων ὅτι συνελύ-
σεται ἡ γῆ, ἢν τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρώποις
ἐμβληθῆ τῷ χάσματι, ἐπέφερον οἱ μὲν χρυ-
σὸν οἱ δὲ ἄργυρον οἱ δὲ καρπούς, οἱ δὲ ὅτι
μύλις τιμιώτατον καὶ συμβαίνει τῶν ὑπὸ

τῶν λεγομένων ἱερῶν ὑπελάμβανον. μένοντος δ' οὐδέν τι μείον τοῦ χάσματος, Κούρτιος ἀνὴρ ὀφθῆναι τε κάλλιστος καὶ τὴν ψυχὴν ἄριστος ἔφη συνιέναι βέλτιον τῶν ἄλλων τοῦ Σιβυλλείου· τιμωτάτον γὰρ εἶναι χρῆμα πόλει ἀνδρὸς ἀρετῆν, καὶ ταύτην ἐπιζητεῖν τὰ ἐκ τῶν λόγων δηλούμενα. καὶ τοῦτο εἰπὼν τὰ τε ὄπλα περιέθετο καὶ τὸν πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη. πάντων δὲ θουμαζόντων τὸ δροῦμενον, ἀτρέπτως ἐλαυνεὶ κατὰ τῆ χάσματος. συνέλθοσσι δὲ τῆς γῆς, ἡρωικὰς τιμὰς τῷ ἀνδρὶ κατὰ μέσην ἀγορὰν Ῥωμαῖοι ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπιτελεῖν διέγνωσαν, τὸν τε τόπον Λιβερνον ἐπεκάλεσαν, βωμῶν οἰκοδομήσαντες· ἔξ οὗ δὴ καὶ Βεργίλιος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.

Λιβερτινοὶ ἔθνος.

Λιβύη χώρα.

Λιβυκὸν θηρίον οἶον ἐξηλλαγμένον· φασι γὰρ τὴν Λιβύην θηρία μὲν πολλὰ ἔχουσαν, ἄνθρωπον δὲ οὐσαν, συνερχομένων δὲ παντοδαπῶν εἰς ἓνα τόπον, εἴτα ἀλλήλοις ἐπιβαίνοντων, ἐξηλλαγμένον καὶ σύμμικτον ἀποτελεῖν ζῷον.

Λιβυκὸν ὄρνεον ἀντὶ τοῦ μέγα, ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων καὶ ἐκτραπέλων ὄντων.

Λιβυρδικαὶ νῆες ἦσαν οὐ κατὰ τὸν τριηρικὸν ἐσχηματισμέναι τύπον, ἀλλὰ ληστρικώτεραι, χαλκίμβολοι τε καὶ ἰσχυραὶ καὶ κατώφρακτοι καὶ τὸ τάχος ἄριστοι.

Λίβυσσιν ὄρνις ἢ ερουθοκάμηλος· ἐν μυθικοῖς "ἀλλὰ Λίβυσσιν ερουθὸς ἀλισκομένη πλάζε καὶ ἀμφοτέρους."

λιγαίνων ὑμῶν, κηρύσσων.

Λίγγις ὄνομα κύριον. ἦν δὲ βίαιος. cf. v. βλαιοί.

λίγδην (Hom. χ 278) οὐ κατὰ βιάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

λιγέως ὀξέως. καὶ λιγείως ὁμοίως.

λιγνύς ἢ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ· Ἀριστοφάνης (Av. 1233) "λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς καταιθυλώσει σου Λικυμνίαις βολαῖς." οὗτος ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας. καὶ δρῶμύ ἐστιν Εὐριπίδου Λικύμνιος.

λιγύμοχθος. ἀηδὼν οὕτω λέγεται διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρηνον τὸν ἡδυτάτως ἔξ αὐτῆς εἰς τὸν παιδα γινόμενον. sch. A Av. 1381.

λιγυρώτατον λιγύκροτον.

λιγύς καὶ λιγυρός ἡδύς, ὀξύς.

Λιγυρικὸν πέλαγος.

λιγύτερος ὀξύτερος.

λιγυφθόγγοις ἀντὶ τοῦ ἡδου (AP 7192) "οὐκέτι δὴ πτεροῦγεσσι λιγυοῖσιν ἀείσεις, ἀκροί, κατ' εὐκάρπης ἐξομίνα."

λιγύφωνος ἡδύφωνος.

λιθάζω, αἰτιατικῆ, καὶ τὸ ὄπωπτος εἶδος βάλλω. Ἀππιανὸς "κελε δὲ Τατίου τὸν χρυσὸν ἐς τὴν παιδα ἔξε τιτρωσκομένην κατεχώσθη." cf. v.

λιθείας πολυτελείας, τὰς λιθείμνας.

λίθειος πύλη, λίθιος δὲ θῶπι λιθοδικτῶ, ἐκ τοῦ δίκου τὸ βά λιθοκοπία ἢ ἐκ λίθων βολή.

λιθόλευσος (S Ai. 254) λιθοβόλ λιθολόγοι οἰκοδόμοι.

λιθομυλία· "ὅτι Ἀππιος Ῥωμαίτης λιθομυλία τὴν Ῥωμαίων κατέ cf. v. Ἀππία ὁδός.

λίθον ἔψεις (A Vesp. 280), ἐπὶ τινά τινος τι κατεργάζεσθαι πειρωμένον ἀδυνάτω ἐπιχειρεῖς.

λίθος. θηλυκὸν ἢ λέθος· "οἱ Ῥοιοὶ χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον καὶ λίθους ἐντίμους ἀποφίρεσθαι ἤξιον."

λίθος· Ἀημοσθένης ἐν τῷ κατὰ I (26) "τῶν τε παρόντων κατ' ἓνα ἡμῶν πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἔξορκεοῖκασιν οὖν Ἀθηναῖοι πρὸς τινεὶ λίθους ποιῆσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης κοχορος ὑποδηλοῦσι. Harp.

λιθοσυλκῆσαι τὸ εἶσαι ἐπὶ τῆς τὸ ἀνάθημα.

λιθοουργικὴ καὶ λιθοτριβικὴ ἢ ἢ μὲν λιθοουργικὴ, ἦν ἐν τοῖς μετὰ γίνονται οἱ τέμνοντες τοὺς λίθους· θοτριβικὴ ἐστὶν ἦν μετῆσιν οἱ καταξοῖ καὶ κοσμοῦντες τοὺς λίθους, ὡς ἀπὸ τὴν εὐπρέπειαν ἔκασον τῶν ἔργων. ἐν τῷ πρὸς Νανσίαν περὶ τοῦ τύπου διὰ τὸ τρεῖς τέχναις ἐργάζεσθαι, τῆς θοουργικῆς καὶ λιθοτριβικῆς καὶ περὶ τοῖς τὸ τετραφυκέναι."

λιθοουργός λιθογλύπτης.

λίθω τῷ βήματι· Ἀριστοφάνης (Av. 1381) "τονθορῶντες δὲ γῆραι τῷ λίθω κεν."

λίθων ποτίμων. μήποτε τῶν πῶρων λίθων, οἱ πίοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται ἢ τῶν τὴν σάρκα τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων.

λίθων χρυαί ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ Ἑρμίδης φησὶ "λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐτοῖσιν μέγα."

Λικίνιος.

λικμαία (AP 6 98) "Ἀγοῖ λικμαίῃ καὶ ναυλακοφοῖσιν ὥραις Ἡρώναξ περιχρῆς ἔδληγροσῆς μοῖραν ἀλοεῖται ζύχνος πάνπερμά τε."

λικμηθόνται. λικμῶ διὰ τῆς κ ἐπὶ τῆς ἰσῶ, λικμηθόνται δὲ διὰ τοῦ χ ἀντὶ τῆς αἰσῶσι. λικμῶν δὲ τὸ σῖτον καθαίρειν.

λικμητήρ (Hom. N 590) ὁ τὸ πτύον κατέχων.

λικμώντων (Hom. E 500). λικμῶ τὸ ποικινεῖν, διασκορπίζω, πτυύζω.

λίκνον κόσκιον ἦτοι πτύον. οἱ δὲ διὰ διφθόγγου γράφουσιν. "ἢ δὲ ἀνασρέψασα τὸ λίκνον ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενον ἔθει." καὶ λικνοειδῆς ὁ ὄνυπαρός.

λικνοφόρος. τὸ λίκνον πρὸς πῦσαν τελευτῆν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν, ὃ δὲ τῆτο φέρον λικνοφόρος λέγεται. Harp.

λικνοφίς (Hom. E 463) εἰς πλάγιον.

λίλαια πόλις, καὶ λίλαιον τόπος.

λιλαίωμα προθυμοῦμαι.

λιμαχονῶ πνίγω. καὶ λιμάσσω.

λιμβρός ἢ νύξ ἢ σκοτεινή.

λιμένειον (Herodot. 1 18) ὄνομα τόπου.

λιμενήχορος ὁ τὸν λιμένα ἔχων.

λιμήν· Σοφοκλῆς (Ai. 683) "τοῖς πολιτοῖσι γὰρ βροτιῶν ἄπιστός ἐσθ' ἔταιρείας λιμήν," ἢ ἢ τῆς ἔταιρείας φιλία.

λιμηρά· "ἀπὸ Μεθώνης ἐν Ἐπιδαύρῳ ἔ. λιμηρᾶ προσχώρῳ" ἀντὶ τοῦ περιχρῶ.

λιμηράν λιμώττεσαν, ἔνθεν τοι καὶ λιμηρῶν τὴν Ἐπιδαυρίαν συκοφαντῶντες ἐκάλεσαν.

λιμηρῆς· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 47) "ἄνθεμα λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης. εἶπε δέ, ἔπειθε θεᾶ, καὶ τήνδ' ἔχε."

λιμιταναῖοι. οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις πανταχόσε τῶν τῆς πολιτείας ἰσχυριῶν πάμπλου κατεσῆσαντο στρατοῦν πλῆθος ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὀρίων τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν ἐφάν αἰτία μοῖραν, ταύτη τὰς ἐφόδους Περσῶν καὶ Σαρακηνῶν ἀνασῆλλοντες· οὐσπερ λι-

μιταναίους ἐκάλουν. τούτοις Ἰβησιανὸς ἔτω δὴ παρέργως καὶ φαύλως ἐχρήσθη ὡσεὶ τεισάρων ἢ πέντε αὐτοῖς ἐνιαυτῶν συντάξων τοὺς χορηγούς ὑπερημέρους εἶναι. ἐπειδὴν δὲ Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις εἰρήνη γένοιτο, ἠναγκάζοντο οὗτοι χρόνον ῥητοῦ τὰς ὀφειλομένας συντάξεις μὴ λαμβάνοντες τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι. Procop. Arg. 24.

λίμνη ἢ θάλασσα παρ' Ὀμήρῳ (ε 337), καὶ ὁ ὠκεανός, καὶ οἱ ποταμοί, ὡσεὶ γενικὸν ὄνομά ἐστι.

λιμνήτης ἐχθῦς ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Λίμνος ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θάλασσαν.

Λιμνώρεια.

λιμοδωριεῖς Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς Ῥόδον καὶ Κνίδον.

λιμός· "γαστέρι μούνον ἔχοιμι κακῆς ἀλκῆρια λιμοῦ" (Callimachus?).

λιμός Μηλιαῖος, ἐπὶ τῶν χαλεπῶν. ἐν γὰρ τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρησαν αὐτοὺς ὡσεὶ λιμῶ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μήλον παρεσῆσαστο, οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ ἀλλὰ καὶ λιμῶ, διὰ τὸ ἀποσῆναι αὐτῶν πρώην ὑποτελῆ οὖσαν. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγίστου. Μήλος δὲ πόλις Θεσσαλίας, οἱ δὲ Μήλιοι πολιορκούμενοι λιμῶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπεσῆσαν, καὶ προδεδώκασιν ἑαυτοὺς (sch. A Av. 186). καὶ λιμῶ Μήλιω, παροίμια, ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μήλιος πολιορκῶντες λιμῶ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ ε'.

λιμόψωρος· "ἀπὸ δὲ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀηλειψίας καὶ τῆς ταλαιπωρίας ἐπεγεγόνει σχεδὸν ἄπισσι τοῖς ἵπποις, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὃ λεγόμενος λιμόψωρος καὶ τοιαύτη καχεξία" (Polyb. 3 87).

λιμπάνω καταλιμπάνω.

λιμώττω λιμώσσω.

Λίνδιος ὄνομα κύριον.

λίνειος μίτος.

λίνον λίνω συνάπτεις, ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοιο ἐπιμιγνόντων, ἢ πυρακρονομένων καὶ ἀπατώντων. Στράτις Ποταμίοις. cf. v. οὐ λίνον.

λινοπλήγος φρενοπλήγος. ἢ εὐθεῖα ὁ λινοπλήξ.

λινοπτωμένη λίνον ὑλιέως ψυχόμενον ἐποπτεύουσα. sch. A Pac. 1178.

a Λίνος Χαλκιδεύς, Απόλλωνος καὶ Τερψιχόρης, οἱ δὲ Ἀμφιμάρον καὶ Οὐρανίας, οἱ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Οὐρανίας. λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ Φοινίκης γράμματι εἰς Ἑλληνας ἀγαγεῖν, γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμῶν, καὶ τῆς λυρικῆς μέσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμῶν. cf. v. ἐμβολόντα.

b Λίνος ἕτερος, Θηβαῖος, νεώτερος.

a λίνος εἶδος ὕμνου· Ὀμηρος (Σ 570) "λίνον δ' ἐπὶ καλὸν αἰεῖν." οὐ διὰ τὸ τὰς χορδὰς ἀπὸ λίνου εἶναι, ἀλλ' εἶδος ὕμνου ἦδον ὡς παιῶνα. ἢ λόγος χορδή.

b λίνος τὸ δίκτυον. Λίνος δὲ παρὰ Θηβαίοις φιλόσοφος.

λιούττωρ (ἀδιούττωρ) ὁ παρὰ Ῥωμαίοις βοηθός.

λίπα λιπαρὸν κατὰ ἀποκοπὴν· Θουκυδίδης (4 68) "λίπα γὰρ ἀλείψασθαι, ὅπως μὴ ἀδικῶνται," καὶ Αἰλιανός "ὅποταν δὲ προσίωσι κινδυνεύοντες, λίπα ἀλείφονται."

λιπαρὰ ἢ ἀφύη· Ἀριστοφάνης (Ach. 634) "εἰ δὲ τις ἡμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας, εὔρο τὸ πᾶν ἄν ἀφύων τιμὴν περιώψας." καὶ αὐθις (An. 827) "λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως," τουτέστι πλοσία.

Λιπάρα μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων. περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα (Harp.). καὶ Λιπαράοι.

λιπαρεῖ παρακαλεῖ. τὸ λι μακρόν· "γλίσχρος, προσιτιῶν, λιπαρῶν τ' Ἐυριπίδην" (A. Ach. 451).

λιπαρεῖν τὸ καθικετεύειν, παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. "λιπαρεῖτε μένοντες" (Herodot. 9 45), προσεδρεύετε μένοντες, ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες.

λιπαρεῖ χειρὶ ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς καὶ συνεχῶς. καὶ λιπαρεῖ πλοσία, ἀφθόνω. Σοφοκλῆς (El. 1377) "Ἀπολλον, ἢ σε πολλὰ δὴ, ἀφ' ὧν ἔχομι, λιπαρεῖ προύστην χειρὶ. νῦν δ', ὡς Λύκει' Ἀπολλον, ἐξ οἶων ἔχω, αἰτῶ προπιτῶ λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων, καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια."

λιπαρὲς τὸ προσεχές, ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι. Ἀριστοφάνης (Lys. 674) "εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κύν σμικρὰν λαβὴν, οὐδὲν ἑλλείψουσιν αὐταὶ λιπαρῶς χειροργίας," τουτέστι τόλμης. ἤγουν οὐκ ἀφέζονται προσεχῶς ἔργου αἱ γυναῖκες.

λιπαρῆς· "πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρῆς ἦν καὶ ἐκθύμος, ὡς θαμὰ αὐτῷ προσίεναι." καὶ αὐθις "τὰ δὲ γράμματα ὑπόμνησις ἦν λιπαρῆς τῶν σπονδῶν."

λιπαρία ἢ προσεδρεύει· "ὁ δὲ ἐτιώδαξ τοῦ θεοῦ τοὺς θεραπευτῆρας, λέγων ἐκ τῆς τοσαύτης λιπαρίας πλέον ἔχειν οὐδέν" (cf. v. χλευασία).

λιπαροκρήδεμνος (Hom. Σ 382) ἢ πολύτιμον κρήδεμνον ἔχουσα· (AP 6 61) "ἢ λιπαροκρήδεμνος, ἢ εἴπωμεν καθ' Ὀμηρον, χερσὶ σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνθησε χάρις."

λιπαρός ἀνθηρός, παρὰ τὸ λίπος· ζῆβει γὰρ τὸ ἔλαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀληλιμμένος· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (616) "λιπαρὸς γὰρ ἐκ βυλανεῖον."

λιπαρῶς ἐπιμόνως· "πάλιν αὐτῶν λιπαρῶς ἐγκειμένων φιλανθρώπως ὑπήκουσι."

λιπερνήτις ἢ πτωχὴ, παρὰ τὸ λείπειν εἰς ἐρνέων, ὃ ἔστι φνυτῶν.

λιπερνούντας πενιχροὺς.

λίποισι καταλείψαιμι.

λίπος. δοτικὴ λίπει.

λίπτω τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ λελιφθαι ὁμοίως. ἐξ οὗ καὶ τὸ λελητημένος.

λιπῶσι λιπαρῶσι.

λιρός ὁ ἀναιδής. καὶ λιρόφθαλμος, λιρότερον.

λῖς ὁ λέων· μῦθος "ἐς βίον κοινῶς ὄνῳ γένετ' ὠμοβόρος λῖς."

λίσπη τῷ τόνῳ ὡς κίση· Ἀπολλωνίας δὲ ὀξύνει ὡς ψιλῆ. ἢ τετριμμένη καὶ λεία. αἱ δὲ θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα. καὶ οἱ τὰ λογία λεπτοί. λίσπους καλοῦσι καὶ τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους σρίφους ἀσφυγίλους. καὶ λίσπόπυγοι οἱ λείοι τὴν πυγὴν. sch. A Rap. 848.

λίσποι οἱ μέσοι διαπερισσμένοι ἀσφίλοι καὶ ἐκτετρημένοι. καὶ λίσπη γλώσσα ὡς ἐπιτετριμμένη. λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπαι (ἀπ λίσπόπυγοι) διὰ τὸ ναυτικὸς ὄντας ἕνεκα τῆς ἐπὶ τῷ κοιλιατεῖν συνεχῶς ἐφέδρας ἀπογλαύτους ἐπιένιοι διὰ τὸ Θησέα μετὰ Πειρίδου καταβάντα εἰς Ἄδου, καὶ πρὸς τινὰ πέτραν ἐπὶ Περσεφόνης ἐπικυθεσθέντι σὺν τῷ Περσέει Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον καταβάντα παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησάμενον ἐπὶ τῆς πέτρας ἀποσιπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος.

ἰσπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἰθναίους οὕτως ἐπονομάζεσθαι. cf. sch. A q. 1365.

λίσσαδας πέτρας λείας καὶ ὁμαλῆς· τοῖς δὲ Σκύθαις πρὸς τὰς Ῥωμαϊκὰς ναῦς, σπιρ ἀνόρμους καὶ λίσσαδας πέτρας, ἐξε-
ῤῥετο τὰ σκάφη. πάντα δὲ κατεδύετο τὰ
ῤῥαφη.

λίσσεσθαι λιτανεύειν.

λίσση ἢ ὁμαλή.

λίσσομαι ἵκετεύω.

λίτρωίνω τὸ σκάπτω.

λίτρωισι τοῖς ξύστροις.

λίτρωοι τὰ ἰσχύια.

λίτρωος (ἀπ γλίτρωος) φειδωλός.

λίτα καταπετάσματα· (AP 6 332) "ἄν-
θο δοιὰ λίτα πολυδαίδαλα, καὶ βοδὸς ἔρε
κητὸν χρυσοῦ παμφανύωντι κέρας."

λιτάζομαι παρακαλῶ, δέομαι.

λιτανείω ἢ παράκλησις.

λιτανεύει εὐχεται.

λιταργιοῦμεν συντόμως δραμοῦμεθα,
ρὰ τὸ λίαν ἀργόν, τουτέστι ταχύ. Ἀριστο-
νης (Pac. 566) "εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν
αὐτὸ εἰς τὰ χωρία."

λίταργος ὁ ἀργός.

λιτεύεσθαι παρακαλεῖσθαι.

λιτή ἢ παράκλησις.

Λιτή τῆς Μακεδονίας, ἧς Ὑπερίδης ἐν
κατὰ Δημάδου μνημονεύει. Harp. qui
πτή.

Λιτόεις ὄνομα κύριον.

λιτοίμην (Hom. ξ 406) παρακαλέσασμαι.

λιτοῖς ὀλίγοις, ψιλοῖς, εὐτέλεσι. Παλός
(837) "μαθῶν δ' ἐξ αὐτομόλου, διασα-
ταντος ὅτι ἔορτην ἄγοσι πάνδημον καὶ
σιτίοις λιτοῖς χρῶνται διὰ τὴν σπάνιν,
δὲ οἴνῳ θαυσιλεῖ, ἐπολιόρκει."

λιτός εὐτέλης· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6
η) "λιτός ἐγὼ τὰ τύχης, ὡ δεσπότι. φημι
πολλῶν ὄλβον ὑπερκύπτειν τὸν σὸν ἀπὸ
ἰδής." καὶ αὐθις (AP 7 18) "λιτός ὁ τύμ-
; ὀφθῆναι, μεγάλου δ' ὀσέω φωτὸς ἔχει."
λε μικρόν. καὶ αὐθις "οἱ δὲ ἔκ ἐξεραι-
ῶν τὸ ἔργον οἷα δήπου λιτόν" (cf. v. ἐξε-
ῤῥισιν).

λιτότερος.

λιτότης ἢ ἀπλότης.

λίτρω ὁ συθμός.

λιτρώσεως εἶδος ὠδῆς· Μένανδρος Χαλ-

κηδονίῳ "ἄδοντα λιτρώσῃν ἀπ' ἀρίστου τέως."
οἱ δὲ ἀλλήσεως γένος. Μίδου δὲ ἦν ὁ Λι-
τρώσεως νόθος υἱός, κατοικῶν δὲ ἐν Κελαί-
ναϊς τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος ἠνάγκαζε
μετ' αὐτοῦ θειρίζειν, εἶτα ἀποκόπτων τὰς κε-
φαλὰς τὸ ἄλλο σῶμα συνελκει ἐν τοῖς δρώ-
γμασιν. ἀπέθανε δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους. εἰς τι-
μὴν δὲ τοῦ Μίδου θειριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ
συνετέθη. cf. sch. Theocrit. 10 41.

λιφαιμεῖ αἰμορροεῖ, λείπει τῷ αἵματι.
Ἀππιανός (t. 1 p. 83) "ὁ δὲ Κελτὸς ἀγανα-
κτῶν καὶ λιφαιμῶν ἐδίωκε τὸν Βαλέριον,
συνκαταπεσεῖν ἐπιγόμενος· ὑπὸ δὲ τῆς πό-
δας ἀναχωροῦντος αἰεὶ τοῦ Βαλερίου κατέ-
πεσε πρηγῆς ὁ Κελτὸς. καὶ δεύτερον τοῦτο
μονομάχιον ἐπὶ Κελτοῖς ἐμεγαλαύχων οἱ Ῥω-
μαῖοι."

λιφερνῶν.

λιχανός ὁ μετὰ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλος,
διὰ τὴν ε. λέγω λιχανός, οἰκτιρῶ οἰκτιριστός,
σείω σῖτος.

λιχνεῖα πύκνωσις.

λιχνεύουσα λίχνως ἰητοῦσα.

λίχνος προαπτόμενος τῶν ὄψων, κατε-
πιθυμῶν, λιμβός, λαίμαργος. Ἀλιανός "ἀνὴρ
λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς πιαίνων κακῆ ἐσιά-
σει, τὰ τῆς Φερεφάττης ὄργια ἐδίησε θεά-
σασθαι ἀτέλεσος ὢν" (cf. v. Θεσμοφόρος).

λοβός τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου καὶ τῆς ἥπα-
τος, καὶ τὰ ἄκρα πάντα, κυρίως δὲ τῶν ὠτων
τὸ κάτω. καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐρεβίνθου ἢ κυάμης.
καὶ ἐν θυμακῇ σημειῖται ἐν τῷ ἥπατι. ἐν-
θεν λώβη ἢ διὰ τῶν ὠτων τιμωρία, διὰ
τοῦ ω μεγάλου, καὶ λωβός ὁ βεβλαμμένος.

λογάδες οἱ ὀφθαλμοί· ἐν ἐπιγράμμασι
(AP 5 270) "Ἰνδῶν δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν
αἰθροπος αἰγλης; ἀλλὰ τεῶν λογάδων πουλύ
γ' ἀφανροτέραν."

λογάδην ἐπιλέκτως· Θουκυδίδης δ' (4)
"σιδήρια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην
φέροντες τοὺς λίθους ξυνετίθεσαν, ὡς ἐκυ-
σόν τι ξυμβαίνειν." καὶ λογάδες λίθοι·
"ἐκ λογάδων λίθων ἐκτισμένους," τουτέστι
τῶν εὐτελῶν καὶ μικρῶν.

λογάνιον.

λογάγια οἱ λόγοι· Ἀριστοφάνης. "οὐ
φανοῦμαι δὲ ξρογγύλλων λογάγια" (Synes.
p. 66), προοίμιόν τινα καὶ προνόμιον. cf. v.
Δώριος ἀλλησις.

Λογγίνος ὁ Κύσσιος, φιλόσοφος, δι-α

δάσκαλος Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθῆς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν δὲ ἐπὶ Ἀδρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος, καὶ ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς σύμπνευς Ζηνοβία τῇ Ὀδηάθου γυναικί. ἔγραψε περὶ τοῦ κατὰ Φειδίου, ἀπορήματα Ὀμηρικά, εἰ φιλόσοφος Ὀμηρος, προβλήματα Ὀμήρου καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β', τίνα παρὰ τὰς ἰσορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἰσορικά ἐξηγοῦνται, περὶ τῶν παρ' Ὀμήρου πολλὰ σημειουσιῶν λέξεων δ', Ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β' (εἰσὶ δὲ κατὰ σοικεῖον), λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος, καὶ ἄλλα πολλά.

b Λογγίνος. οὗτος ὁ Λογγίνος καὶ Κόνων ἡδελφοὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, οἱ παραδυναστεύοντες ἀθέμιως οἶον ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ κτήμυσιν ἀλλοτριῶν ὄρους ἐτίθεισαν, καὶ τοῖς γε τὰ ἔσχατα πλημμελοῦσιν ἔνεμον τὰς βοηθείας ἐπὶ μισθῷ. Λογγίνος δὲ καὶ πάσης ἀκρασίας ἦν πλήρης, αἰεὶ μὲν μεθύουσι συνδιαγῶν ἀνθρώποις, αἰεὶ δὲ πορνοβοσκὸς ἐνδον ἔχων ἀφρόνους, οἱ γυναικας μὲν αὐτῷ τὰς τῶν πρώτων ἀρχόντων ἐπηγγέλλοντο ἄξειν· οἱ δὲ πόρνας ἄγοντες ἀπὸ κόσμου θανμασοῦ καὶ δειφρων ἐπισήμων ἐξηπάτων ὡς δῆθεν αὐτὰς ἐκείνας κομίσαντες. οὗτος δὲ ὁ Λογγίνος καὶ σύσημι ἀσκητριῶν ἔλυσε τρόπον τοῦδε. ἐπὶ δειπνῷ ἐνδουατῶμενος ταῖς κληζομέναις Πηγαῖς, ἡγγέλθη τούτῳ παρὰ τῶν προαγωγέων ὡς ἐκπρεπεῖς λίαν εἰσὶν αἱ γυναῖκες. καὶ ἐπεμψεν αὐταῖς ὄσπρια καὶ ξηρὸς ἄρτους, εἶτα χιτῶνας ἄλλα τέ τινα, ὡς προνοῶν αὐτῶν δῆθεν ἐξ ἐπιστροφῆς τῶν φόβων· δεινοὶ γὰρ οἱ γυναικοῖρακες εὐπρεπεῖς αἰτίας ἐφευρίσκειν εἰς ἄγραν τῶν θηλειῶν. καὶ ἀνιῶν ἐν τῷ σεμνελῷ πολλὰς τούτων πειθανάγκη κατήγαγεν. οὕτω γὰρ ἦν λύγνος ὡς καὶ ἔλευθέραις καὶ ἀρχόντων γυναιξὶ καὶ παρθένοις ἀωρίᾳ ἐπιπίπτειν καὶ πάντα δρᾶν ἀνέδην. ἐν προῶδῳ δὲ σφαίρας ἀγυρᾶς καὶ περικύρπια ἐρρίπτει. καὶ ἄλλων δὲ πολλῶν κακῶν αἰτίας ἐγγράνει ὁ Λογγίνος οὗτος. Malchus?

λογγῶνος τοῦ λιθοκλιμένους.

λογεῖον τὸ μαντεῖον ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεὺς, ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολαμένοι οἱ ἰβ' λίθοι. καὶ λογεῖον τὸ δικαστήριον.

λόγια τὰ παρὰ θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην, χρησιμοὶ δὲ οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται, θεοφορουμένων τῶν λεγόντων. sch.

Thuc. 28.

λογία (1 Cor. 16 1) ἐκλογαί, καρίαι. καὶ λόγιον ἢ υπόσχεσις ἢ θεῆ ἢ θεόπνευστος γραφή, ἢ καὶ λόγος· (Ps. 129 5) "ὁπέμεινεν ἢ ψυχὴ μου λόγον σου." λόγιος δὲ ὁ φρόνιμος.

λογίζω σκέπτομαι. καὶ λογίσομαι ψηφίσομαι, ἀναριθμήσω. καὶ λογιῶ ἀναριθμήσω, ψηφίσω. καὶ λογιῶ ἰζω, ὡς τὸ "ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαίον (Rom. 4 3).

λόγισαι σκέψαι.

λογισμὸς ἢ λογιστικὴ τέχνη, ὡς τῆς Βουσίριδι (23). "ὅτι συμμάχοι λήλοισ ὁ τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα· λογισμὸς ἀτονώτερος γίνεται τοῦ σ πάσχοντος."

λογισμὸς ἢ ἔκτισις· "ἔδειν κῶσι ἴσατο, λογισμὸς δῆθεν τῶν βεβηπραττόμενος." ἢ ἢ ἐξέτασις λέγεται σμὸς· "ὁ δὲ πλοῦς λογισμῶ τῷ πρόσμηνοῖν ξυμβήσεσθαι εἰκασθείς" ὡ ἀπαριθμήσει. λογισμὸς καὶ ἢ ἀπαρί· "ὁ δὲ λογισμὸν τοῦ πλήθους ἐποιήσει

λογισαί οἱ μεθοδικοὶ καὶ περιήφλογισαί καὶ λογιστήρια. ἀρχή ἢ Ἀθηναίοις οἱ λογισαί. εἰσὶ δὲ τὸν ἀρι οἱ τὰς εὐθύναις τῶν διοικημένων ἐκται ἐν ἡμέραις λ', ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀται οἱ ἄρχοντες. λογιστήρια δὲ ἐσι· λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος καὶ δης δηλοῦσι. Harp.

λογισεῦσαι ἀπαριθμήσασθαι, τρησαι· "οὐ δυνάμενος ἢ οὐ βουλόμην γισεῦσαι τὰ πεπραγμένα καὶ μισῆσαι κῶς πρᾶχθέντα."

λογιστῆς κριτής, δοκιμαστής, ἐξετι λογογράφος ὁ δίκαιος ἢ τοὺς διλόγους γράφων.

λόγοισιν Ἐρμόδωρος ἐμπιται. ὁ Ἐρμόδωρος ἀκρατῆς γενόμενος τῶν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους κομιζῶν εἰς Σικελίαν ἐπέταλε.

λόγον ἔχειν ἀντὶ τοῦ φροντισμοπος Φιλιππικῶν α'. καὶ Εὐρυκίδης S El. 468) "τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει δυοῖν ἐρῶειν," τουτέστιν οὐκ ἔχει πρὸ τὸ φιλονεικεῖν.

λογοποιός ὁ ὑπ' ἡμῶν ἰσορικός ἰνος. Ἰσοκράτης (11 37) καὶ Ἡρόδοτος (

λογοποιῶν πλῦτων λόγους ψευδεῖς. ἢ λόγος. λόγος ἐστὶ φωνῆ σημαντικὴ ἀπὸ ἡλικίας ἐκπεμπομένη. λόγος δὲ σημαίνει ἕ. διαφέρει δὲ λέξις καὶ λόγος· λέξις μὲν γὰρ ἵσχυρος γίνεται, ὡς τὸ βλίττω, λόγος δὲ οὐ· ἀμῶς. Διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν τοῦ προφέρειν· προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φωναί, ἔγεται δὲ τὰ πράγματα, ἃ δὴ καὶ λεκτὰ γίνονται (Diog. L. 7 56). ἀρεταὶ δὲ τῷ λόγῳ ἡ ἐλληρισμὸς σαφήνεια συντομία πρόπον καυσικὴ (id. 59).

λόγος καὶ ἡ ὑπόθεσις· Ἀριστοφάνης Ρακ. 148) "Ἐδριπίδῃ λόγον παράσχευς καὶ παραγῶδιά γένη."

λογότροπος παρὰ φιλοσόφοις τὸ ἐξ ἑμφοτέρων σύνθετον, ὡς "εἰ ζῆ Πλάτων, καὶ πνεῖ Πλάτων· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἕτερον δὲ δεύτερον." παραιοτήθη δὲ ὁ λογότροπος πρὸ τοῦ ἐν ταῖς μικροτέροις συντάξεσι τῶν ἄλλων μηκέτι τὴν σύλληψιν μακρὰν οὖσαν καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπεφυκῆναι, τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἕτερον δὲ δεύτερον (Diog. L. 7 77).

λόγου τυχεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου Δημοθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (13). Harp.

λογχάσθη εἶδος ὄπλου (cf. v. ἐφραπίτες). καὶ λοχχαῖος μετὰ τῆς λόγης.

λόγχη. ἔκαστον σῆμα ἐνικῶς λέγουσιν, ὡς εἰ τις ἐπὶ πολλῶν ἵππων εἴποι τὴν ἵππον· ἵππη δὲν σιδήρεον ἀκόντιον. sch. S OC 1311.

λογχωτόν· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 172) καὶ τὸ δίθυρον τοῦτο τὸ λοχωτόν καὶ τὸ ἱερὸν.

λοεσσάμενος (Hom. O 560) λασάμενος. λοιβεῖον τὸ θυμία, ἐκ τοῦ λείβω.

λοιβή σπονδή, θυσία.

λοιγία (Hom. A 518) ὀλέθρια, καὶ λοιγός ὁ ὀλέθριος.

λοιγόν φθοράν, ὀλεθρον. καὶ λοιγός ὀλεθρος.

Λοιδίαις ποταμὸς Μακεδονίας. Λοχίης μένηται (2 124). Harp.

λοιδορεῖσθαι τοὺς πονηροὺς οὐδὲν ἐξ ἐφθονον, ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅσιν εὐφραίνεται" (A Eq. 1279). τινεῖς, τὸ τῶν πονηρῶν λοιδορεῖσθαι τιμὴ γίνεται τῶν ἀγαθῶν.

λοιδορησμός ἢ λοιδορία.

λοιδορία. καὶ λοιδορῶ δοτικῆ. τὰ δὲ ἄσθητικὰ αἰτιατικῆ.

λοιμύεται φθοροποιεῖ, βλάπτει. καὶ

λοιμύς ἢ φθοροποιὸς νόσος. δυσκρασία ἀέρος καὶ τροπὴ λοιμικὴ κατάσασις λέγεται.

λοιμοὶ οἱ μὴ μόνον σφᾶς αὐτῶν λυμαινόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῆς λύμης μεταδιδόντες. Theodoret. in Ps. 1 1.

λοιμός ὁ φθορεύς.

λοιμώδης ὁ ὀλέθρου παραιτίος.

λοιπάς. καὶ λοιπαδάριον.

λοιπόν ἐπίρρημα.

λοῖσθιον τὸ ἔσχατον, καὶ λοῖσθιος ἡμέρα ἐσχάτη.

λοῖσθος ὁ ἔσχατος, καὶ λοῖσθω ἐσχάτω· (AP 7 19) "εἰθ' ὄγε λοῖσθος ἄχθος ἀποφρίψας οἴχεται εἰς αἴδιον." περὶ Ἀλκιμᾶνος ὁ λόγος.

λοισθῶνῃ (καὶ λοισθῶν) ἢ φρουσία.

Λοκρός ὁ Αἴας, οὐχὶ ὁ Σαλαμίνιος.

Λοκρῶ ξυνθήματι, παροιμία. τίττεται ἐπὶ τῶν παραιορομένων.

Λόλλαι, τῶν Λολλῶν, ὄνομα τόπου.

Λολλιανός Ἐφέσιος σοφιστής, μαθητῆς Ἰσαίου τοῦ Ἀσσυρίου, γεγονώς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ἔγραψε πολλά.

λοξία σχολιά, κυμπύλα, οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 531) "δερχομένη λοξαῖς οἷα Λάκκινα κόραις." "σιγᾶν δὲ χρῆ, μὴ λοξοῖς ἡμᾶς ὄμμασιν ἰδῶν ὁ φθόνος τραχεῖ βάλῃ λίθῳ, κατὰ Πίνδαρον" (Ol. 8 73).

λοξὴ φύλαγξ ἢ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὀπότερον ἂν προήρηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιούμενη, τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποσολῆς ἔχουσα· δεξιὰ μὲν ἢ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη, λαυὰ δὲ ἢ τὸ λαυόν (Aelian. Fact. 30).

Λοξίας ὁ Ἀπόλλων ὁ λοξὴν ἴαν ἀποπέμπων· λοξῶς γὰρ ἐμυνητεύετο· "Κροῖστος Ἄλυν διαβάς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει." ἢ ὁ λοξὴν πορεύειν ποιόμενος· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ τῷ ἡλίῳ (sch. A Plut. 8).

λοπάς παρὰ Συρακουσίοις τὸ τήγανον, παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ ἢ σορὸς καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ Ἑλλάδι γινόμενος λίθος. Ἀριστοφάνης (Vesp. 528) "ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμι ἂν οὐ με νῦν ἀποσερεῖς. οὐδὲ χαίρω βυτίσιν οὐδ' ἐγγέλυσιν, ἀλλ' ἡδίων ἂν δικίδιον σμικρὸν φάγοιμι ἂν ἐν λυπάδι πεπνευμένον."

b λοπάς ἡ χύτρα.

λοπάσι κλέπτεις.

λόπος ἡ περιχειμένη ἔξωθεν τοῦ χρομίου λεπὶς, καὶ πᾶν λέπος, φλοῖός, δέριμα λεπτόν ξηρόν.

λορδόν τὸ ὑπόκυρτον. καὶ λορδότητον τὸ ἀποσεισιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ· ὃ καὶ κυρὸν καλεῖται.

λορδός ἀπεξυλωμένος, συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

λορδομένη. φησὶ Προκόπιος (Αἰγ. 9?) περὶ Θεοδώρου τῆς Ἰερουσαλῆμ γαμετῆς "ἀποδυσαμένη ξὺν τοῖς μίμοις ἐν μέσῳ εἰσήκει, λορδομένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκοντῶσα," οἷον κεκαμμένη.

λορδομένων κινουμένων, ἐπειδὴ οἱ συνουσιάζοντες κινοῦνται· Ἀριστοφάνης (Ecc. 10) "λορδομένων τε σωματίων ἐπισύτην."

a Λουκιανός Σαμοσατεύς, ὁ ἐπικληθεὶς βλάσφημος ἢ δύσφημος, ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν θεῶν εἰρημένα παρατίθεται. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Τριαινοῦ καὶ ἐπέκεινα. ἦν δὲ οὗτος τὸ πρὶν δικηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, δυσπραγῆσας δ' ἐν τούτῳ ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτρέπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα. τελευτήσῃσι δὲ αὐτὸν λόγος ὑπὸ κνῶν, ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλύττησεν· εἰς γὰρ τὸν Περσεύου βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χριστὸν ὁ παμμύριος. διὸ καὶ τῆς λύττης ποινὰς ἀρκούσας ἐν τῷ παρόντι δέδωκεν, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι κληρονόμος τοῦ υἱωνίου πυρός μετὰ τοῦ Σατανᾶ γενήσεται.

b Λουκιανὸς ἕτερος, κόμης τῆς ἐφώας, ἐπὶ Ἀρχαδίου τοῦ βασιλέως. αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ ἐβούλετο τὸν προβεβλημένον αὐτῆς ἐφεσάναι πᾶσι τοῖς τὰς τῆς ἐφώας ἐπαρχίας ἰθύνουσι, καὶ ἐπὶ τοῖς οὐ κατὰ τὸ δέον πραττομένοις ἰθύνειν. οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρχικὴν ἀρετὴν εἰς τοὺς ἀρχομένους ἐπιδεικνύμενος, ἐπὶ δεικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχοντας κοσμεῖν δυνάμενος διαβόητος ἦν, οὔτε προσώπων διαφορὰν οὔτε ἕτερόν τι κατὰ νοῦν ἔχων, πλὴν ὧν ὁ νόμος ὑπηγόρευεν. ὡς ἀμέλει καὶ τὸν τῆ βασιλέως θεῖον Εὐχέριον αἰτᾶντᾶ τι παρὰ τὸ προσῆκον ἀποσεισάμενος ἐς τοσοῦτον ἐκίνησεν ὡς πρὸς τὸν βασιλέα διαβουλεῖν. ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς αἴτιον εἶπεν εἶναι Ῥουφῖνον, ἀνδρὶ τοιοῦτῳ

τοσαύτην ἀρχὴν δεδωκότα, λαβὼν πρόφασιν ὃ Ῥουφῖνος τὸν Λουκιανὸν σφαίρις μολιβδίναις ἤκισατο κατὰ τοῦ τέροντος. Logotheta. 5 2.

Λουκιανὸς ὁ μάρτυς. οὗτος ἐκ Σαμοσάτων τῆς Συρίας ἦν, ἀνὴρ τῶν εὐγενομένων. παρὰ δὲ τὴν πρώτην ἡλικίαν Μακαρίῳ τινὶ τοῦνομα συγγενόμενος, τὸν Ἐδεσσαν οἰκοῦντι καὶ τὰς ἱεράς βίβλους ἐξηγουμένη, πᾶν ὃ τι κάλλισον ἐφεῦρε περὶ τούτου, ἐκείνος ἐν οὐ πολλῷ συνέλαβε χρόνῳ. καὶ πρὸς τε τὸν μοναχὸν ἀπέκλινε βίον, καὶ εἰς ἀπαν ἀρετῆς ἀνθρωπείας ἀφίκετο μέτρον. πρόβη δὲ καὶ εἰς ἱεροσύνην, πρεσβύτερος ἐν Ἀντιοχείᾳ γινόμενος, καὶ διδασκαλεῖον μέγα ἐκασυνεσῆσατο, ἐκασυχόμενος σπουδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόμενος ἄλλων ἀφικνουμένων. οὗτος τὰς ἱεράς βίβλους θεασάμενος παλὸν τὸ νότον εἰσδεξαμένος, τοῦ τε χρόνου λυπημένον πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς καὶ τῆς συγχῆς ἀπ' ἐτέρων εἰς ἕτερον μεταθέσειος, καὶ μὲν τῶν καὶ τινῶν ἀνθρώπων πονηροτάτων, ἀπὸ τοῦ ἑλληνισμοῦ προεισήκεσαν, παρατρέφον τὸν ἐν αὐταῖς θελησάντων νέων καὶ πολλὰ τὸ κίβδηλον ἐνσκευασμένων, αὐτὸς ἀπάσας ἐπιλαβὼν ἐκ τῆς Ἑβραϊδος αὐτὰς ἐπανενέωσεν γλιώττης, ἦν καὶ αὐτὴν ἠκριβωκῶς ἐς τὰ μέλισσα ἦν, πόνον τῆ ἐπιανορθώσει πλείστον ἐνεργάμενος. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν θεῶν δογματῶν παρὰ τῆς ἐπινομιῆς τῶν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον γενομένων ἐπ' ἄκρον εὔροιο φυλαττομένην· ἐξέθετο γὰρ καὶ ἐπισολὰς ἀμέλει γενναιωτάτης, ἐξ ὧν φωρᾶσαι τις ἂν εὐ μάλα θαδίως ἢ ὁ ἀνὴρ περὶ τῶν θεῶν ἐσωζε γνώμη. ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν Νικομητίᾳ τῆς Βιθυνίας. Logotheta.

Λούκιος Σέργιος Κατιλίνος, ἀπὸ γενέσεως μὲν ὧν ἐπιφανεστάτου, ἄλλως δὲ πνευμονοῦ τὴν φύσιν, τολμητῆς τε καὶ μεγαλοπράγμων καὶ τὸ ἦθος ποικίλος, ἐπ' ἀλλήλων τῆς πατρίδος συνώμοσε, τοὺς θρασυτάτους καὶ τολμηροτάτους τῶν εὐπατριδῶν εἰς τὴν ἐκείνου πῆξιν ἐνθουσίαν. λέγεται γὰρ ὁ ἄνθρωπος καταθύσας γένουσι τοῦ αἵματος τῆς συνωμοτίας, περιώγων ἐς πάντας τὴν πόλιν πλήρη οἶνε τε καὶ ἀνθρωπείᾳ αἵματος, ἀπὸ καταγοητεύων τοὺς ἀνδρας τῷ τοιοῦτῳ ἔργῳ, εἴτε καὶ πρὸς πᾶν τόλμημα καὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνοσιουργίαν, ἅτε οἰκείῳ καὶ πελαγῷ

χειρῶν αἵματι, καὶ μετάγειν τὴν πολιτείαν
 ἰς τυραννίδα φόνῳ τε πολλῶ τῶν ἀρίστων
 αἰ καταπρήσει τῆς πόλεως μηχανώμενος.
 πῆρε δὲ ἄρα τὸν Κατιλίνον εἰς ταύτας τὰς
 ἰδέας ἐννοίας βάρη τε ὀφλημάτων νικῶντα
 ὁ τίμημα τῆς οὐσίας, καὶ συνειδὸς ἐκθέ-
 ρων καὶ μυσαρῶν πράξεων· τὸν τε γὰρ
 παῖδα τῆς Ὀρεξίλλης διέφθειρε. δι' ἣ δὴ
 καὶ ὑπατεύειν μετιῶν ἀπηλύθη, Κικέρωνος ἐς
 ἣν τοῦδε χώρου αἰρεθέντος. ἔξ οὗ δὴ καὶ
 πάσαι τὰ ἀποπώτατα τῶν δραμάτων ἐπι-
 πόν ἐβύλετο, τῶν κακῶν οὐδαμῶ ἰζάμενος,
 πῶδε ἀναπαύων τὴν γνῶμην. ὁ δὲ Κικέρων
 ἡκίην τε δεινὸς ὢν καὶ τάληθές ἀνευρεῖν ἰκα-
 νὴς γινῶναι τε τὸ μέλλον δεύτουτος, πολέμιον
 πῶτον ἀποφήνας ἐξήλασε τῆς πόλεως. Io.
 latioch. p. 797.

Λουκούλλειον τὸ τοῦ Λουκούλλον.

Λούκουλλος. ὅτι Λούκουλλος ὁ ὑπα-
 ρς Μιθριδάτῃ τῷ τοῦ Πόντος βασιλεῖ ἐπο-
 ῆμι· καὶ προσσχὼν τῇ Τρωάδι, καὶ σκη-
 ῶν πυρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος, ἔδοξε
 ἰν' Ἀφροδίτην νύκτωρ ἐπιστᾶσαν οἱ τότε εἰ-
 ῆν "τί κνώσσεις, μεγάλυμε λέον; νεβροὶ δέ
 νι ἐγγές." καὶ ὃς ἐξανασᾶς καὶ πυθόμενος
 εἶπ' ἐγγὺς ναυλοχῶν ὁ βασιλικὸς εὐλος,
 ἐπέλευσεν αὐτῷ, καὶ κρατήσας τῇ νυκτι-
 μῆ διαφθείρει πάντας καὶ τὸν σρατηγὸν Ἰσί-
 στρον. ὁ δὲ Μιθριδάτης φεύγει πρὸς Τιγρά-
 ρην τὸν τῶν Ἀρμενίων βασιλεῖα. ὁ δὲ Λού-
 κουλλος καὶ πρὸς Τιγράρην ἐξενεγκῶν πόλε-
 ον πόλεις τε εἶλε πλείους ὅσας καὶ τὰ Τι-
 ρανόκερτα ἐπολιόρκει. ὁ δὲ Τιγράρης ἀπι-
 ῶν ἐς τὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ λογισάμενος
 ἀριθμητόν εἶναι, τοῦτο δὴ τὸ θρυλέμενον
 πεφθόγξατο, ὡς εἰ μὲν προσβευταί, πολλοὶ
 ἄρεισι, εἰ δὲ σρατιῶται, ὀλίγοι. ἀλλ' ὅμως
 εἰς πείραν ἐλθῶν τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμειον
 ῤω τὸν ὄχλον οὐδὲν ὠφελεῖν δυνάμενον.
 Ἐπίλοχος γοῦν ὁ φιλόσοφος ταύτης ἐπιμη-
 θεῖς τῆς μάχης οὐκ ἔφη τοιούτην ἄλλην
 κερκάνει τὸν ἥλιον· Στράβων τε οὕτως
 κερκί φησι τὸν πολὸν ἐκείνον ἐργάσασθαι
 οὐδ' Ῥωμαίους φόνον ὡς μετὰ τὴν πείραν
 αταγελᾶν ἑαυτῶν ἐπ' ἀνδράποδα τοιαῦτα
 πλοῖς χρησαμένων. καὶ Ἀλβιος τήνδε τὴν
 ἐκκλήνην ἐκπληττόμενος, οὐδέποτε φησι τοσῶδε
 ὀλεμίων ἀποδέοντες Ῥωμαίους παρατάξαι·
 ἔθαι· ἑκοσὸν γὰρ δὴ μέρος οἱ νικῶντες ἦσαν
 ὢν ἡττωμένων. cf. Plutarch. Lucull.

Λουκρήτιος ὄνομα κύριον.

Λούπερκος Βηρύτιος γραμματικός, γε-
 γονῶς μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέ-
 ρου Καίσαρος χρόνων, ἔγραψε περὶ τοῦ ἄν-
 γ', περὶ τοῦ τιῶς, περὶ τῆς καρίδος, περὶ
 τοῦ πυρὰ Πλάτωνι ἀλεκτρύνορος, κτίσειν τοῦ
 ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοῆτου, Ἀττικὰς λέξεις,
 τέχνην γραμματικὴν, περὶ γενῶν ἀρρενικῶν
 καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων βιβλίον γ', ἐν
 οἷς πολλὰ κατενδοκιμεῖ Ἡρωδιανῶ.

Λουσιεύς. Ἀσσιὰ δῆμος τῆς Οἰνηίδος,
 ἀφ' οὗ οἱ δημῶται Λουσιεῖς. Harp.

λουτρά· "οἱ δὲ εἰς πόλιν παρελθόντες
 λουτρά ἔχουσιν τὰ μὲν χειροκμητα καὶ τε-
 τεχνασμένα, τὰ δὲ ἐκ τῶν κύλπων τῆς γῆς
 ἀναβρύνοντα καὶ ὑπερχεόμενα μεθ' ἡδονῆς
 πρὸς ἀνθρώπων ὠφέλειάν τε καὶ τρυφήν,
 τοῖς φαινομένοις παραδοὺς ἑαυτὸν κατὰ ῥῆν
 φέρεσθαι δούλος ἐγένετο τῆς ἡδονῆς."

λουττρον τὸ ἀπόλουμα τὸ ἑνπαρόν, ἢ
 τὸ ἀπόλουτρον (A Eq. 1398) "κάκ τῶν βα-
 λανεῖων πίεται τὸ λῆτρον." Προκόπιος (Pers.
 113) "τὸ βαλανεῖον ἐν παρυσκεῖν ἐκλένε
 γενέσθαι· λουσθαι γὰρ οἱ ἐνταῦθα τῇ ὑπε-
 ραίμ βουλομένῳ εἶναι."

λυτροφόρος καὶ λυτροφορεῖν. ἔθος
 ἦν τοῖς γαμοῦσιν Ἀθήνησι λουτρά μεταπέμ-
 πεισθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν γάμου ἡμέραν.
 ἔπιμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυτάτω γένους
 παῖδα ἄρρενα, καὶ οὗτοι ἐλυτροφόρον. ἔθος
 δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγύμοις ἀποθανοῦσι λυτρο-
 φόρον ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἐπίστασθαι· τοῦτο δὲ
 ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. τὰ δὲ λουτρά ἐκόμι-
 ζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεακροῦνης κλημένης
 κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρόης. Harp.

λοφάδια (Hom. x 169) κατὰ τῆ ἀχένης.

λοφεῖον ἢ τοῦ κατόπτρου θήκη ἢ ἢ
 θήκη τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας. περιφε-
 ρῆς δὲ αὐτῆ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (748)
 "καθέλομι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὴ αὐ-
 τὴν καθείρξαιμι εἰς λοφεῖον σρογγύλον." ἐὰν
 μὲν ἢ ἑποκοριστικόν, δηλοῖ τὸν ἐλάττονα τῶν
 τριῶν λόφων, ἐὰν δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου,
 προπερισπᾶται καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τῆς λό-
 φου. sch. A Av. 1108.

λοφεῖον, λόφιον δέ.

λοφίαις ὁ τράχηλος.

λοφιή.

λοφνίσαι ταῖς λαμπύσαι.

λοφοπωλεῖν ἐπινεύειν· οἱ γὰρ τὰς λό-

φους πωλοῦντες, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι, συνεχῶς ἔνεον, ἵνα παραδειξωσιν ὕγεις τὰς τρίχας καὶ ἀβρώτας τοῖς ὠνηταῖς.

• **λόφος γῆς ἀνάστημα**, ἢ περικεφαλαία. (Bahr. 883) "καὶ παῖδας εἶχε λῆϊς κόμη θρέψας, λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμιαίς." *περὶ κορυδαλοῦ φησί.*

• **λόφος τράχηλος**, καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον.

Λόφωνος.

λοχαγοῖς στρατηγοῖς, ταξιάρχαις.

λοχαῖοι δῖφοι, οἷς πρὸς τὸ τεκεῖν ὀψέ χρωῦνται αἱ γυναῖκες. Artemid. 5.

λοχεία ἐπὶ γυναικός. λοχία δέ, διὰ τοῦ ι, ἐπὶ τῆς ἐνέδρας.

λοχεύει ἐνεδρεύει.

λοχεύονται γεννώσι.

λόχησις ἢ ἐνέδρα, ἐκ τοῦ λοχῖο τὸ ἐνεδρεύω.

λοχίτης ὁ ἐνεδρεύων.

λοχμαία μουσα ἢ τῶν ὀρνίθων· ἐγκερυμμένοι γὰρ ἐν ταῖς λόχμαῖς εἰσάσαι φωνεῖν. sch. A Av. 738.

λόχμας συμφύτως τόπους. Ἀριστοφάνης (Ecl. 61) "ἔχω τὰς μισχάλας λόχμας διασπύρας, ὡσπερ ἦν ἐνκαίμενον." ἔθρεψαν αἱ γυναῖκες τρίχας, ἵν', ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. καὶ "ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὄλον, δι' ἡμέρας" ἐχλιαίνετο πρὸς τὸν ἥλιον, ὡσε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ.

• **λόχημα** διασπύς τόπος. πλυγίη σύμφυτος καὶ λοχημῶδης (sch. A Av. 202). "τῶν δὲ γυναικῶν καὶ τῶν μειρακίων ὁ ὄχλος λόχημα τινὰ εἰσδύντες ἐκυροφυλάκουν."

• **λόχημα**. παροιμία "λόχημα πολλὴν φορεῖς" (A Lys. 801) ἀντὶ τοῦ τιλθήση. οὗτος δὲ ὁ Φορμίων τριχῶδης ἦν καὶ πυγὰς μελαίνας εἶχε.

λόχημος· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 32) "λόχημιον ὄλοβ' αἶμα," τουτέστι θασύν.

• **λόχος ἐνέδρα, τάξις.** Ἀριστοφάνης (Lys. 453) "γνώσεσθ' ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ λόχοι τέτταρες μαχίμων ἀνδρῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων." διότι καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον δ' λόχοι, οἷς ἐπέχρητο ὁ βασιλεὺς. sch. A Ach. 1073.

• **λόχος σύστημα** ἐξ ἀνδρῶν ἢ, οἱ δὲ ἐξ ἀνδρῶν ἱβ', οἱ δὲ ἰσ'· ὁ καὶ τέλειον καὶ σύμμετρον. καὶ λοχαγός πρωτοστάτης ἡγεμῶν ὁ αὐτός ἐστιν, ὁ πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

λοχῶ λοχήσω. ἀπλοῦν. καὶ ἐλό, λοχῶντες ἐνεδρεύοντες.

Λυγίος ὄνομα κύριον, ὁ ὑπὸ Νέστορος ἀναιρεθεῖς.

Λύβας ὄνομα κύριον. Pausan. (AP 6 266) "ἐφάνη αὐτὰ ἰσοῦ παρὰ κρόκαισιν ὡς λύγα Λυγαῖος ἀπὸ τόπου.

Λυγαῖος σκοτεινῶς, καὶ λύγη τὴ λύγην λύζοντες, ἢ ἀντὶ τοῦ ὁ OC 1620) "τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ λύγην ἔκλαιον ἄπαντες."

λύγδινα· "κῆν ζέρονις ἔτι κείνα δινα κωνία μασῶν ἐσηκεν, μίτρης γριτρομάδος" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 5 1 αὐθις (5 194) "οἴά τε λύγδου γλαπτι θενίων βριθομένην χαρίτων." ἐσι λίδθ ἢ λύγδος. καὶ αὐθις (Bahr. 30 ψας ἐπώλει λύγδιον τις Ἐρμείαν."

λυγιζόμενος σρεφόμενος, καμπὴ ἀπὸ τῶν λύγων. λύγος δὲ ἐσι φυτὸν δες· "δίδη μύσχοισι λύγοισιν" (Omn. 105). καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ (im. p. 405 C) "πύσας σροφὰς σρέφεσθαι, δὲ διεξόδοις διελθῶν ἀποσραφήναι λυγος, ὡσε μὴ παρέχειν δίκην." τινὲς τὸ μετὰ τιμωρίας βυσανίζην λυγίαι μύσιγες, αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτοντα κυλοῦνται.

λύγισμα αἰσχροῦ φωνῆ, βδελυρῶν ὁ λέγουσιν Ἀλεξάνδρεῖς.

λυγίσμασι συγκλάσμασι.

Λυγκέος Σάμιος γραμματικός, ἕσου γνώριμος, ἀδελφὸς Δουρίδος τριτογράφου τοῦ καὶ τυραννήσαντος σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκέος Μετοῦ κωμικοῦ, καὶ ἀντεπεδείξατο κωμὴ καὶ ἐνίκησε.

λυγκεύς εἶδος θηρίου. ἢ ὄξυδερε· Λυγκέως ὄξυωπέερον βλ οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἰδα, ὡς δὲ Ἀγνῆς ἐν Λυγαῖσιν, υἱὸς Αἰγύπτου, το δὲ ὄξυωπέετος ἦν ὡς δι' ἐλάτης ἰδεσορε δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφόν, ὃ Πίνδαρος (New. 10 115). καὶ Ἀπολλῶ Ἀργοναύταις (1 154) "εἰ ἐτέον γε κίλα ἀνέρα κείνον ῥηιδίως καὶ νέρθην ὑπὸ ἀνγύζεσθαι." sch. A Plut. 210.

λυγμός ὄλολυγμός (an λύγξ ὁ λὶ λύγξ τὸ ζῦον.

λόγος τὸ ἰμαντῶδες φυτόν· Ὀμηρος (I 105) "δίδη μόσχοισι λόγοισι." καὶ Ἀρ-
αῖος "ὡς δὲ ἄπορος αὐτοῖς ἢ διὰ βουσις
αἰνετο, ξυναγαγὼν ὁ Βρούτιος τοὺς ἐπι-
φίλους κελεύει ἡγεῖσθαι τὴν ὁδόν, ὅπως
ἴθυσαν αὐτοὶ παρ' ἀλλήλους φοιτᾶν ὄρη
μῶνος. οἱ δὲ κύκλους ἐκ λύγων τοῖς ποσὶ
ἰσισταμένους αὐτοὶ τε ἀβλαβῶς ἐπήρχοντο
καὶ τῆς χιόνης πιεζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων,
οἱ τοῖς Ῥωμαίοις παρῆσαν οὐ χαλεπὴν τὴν
ἔφοδον. ἦν δὲ ἡ χιὼν ὡς ἰσ' πύδας πολλαχῆ
ὁ βάθος."

λυγρόν χαλεπόν, ὀλέθριον, κακόν, ἰσχυ-
ρόν, πενθικόν, ἐλεινόν.

Λύγωνος.

Λυδία χώρα.

λυδιάζων (A Eq. 526).

λυδίζω τὰ τῶν Λυδῶν φρονῶ.

Λύδιον μέλος, ὡσπερ καὶ Λώριον καὶ
ρόγιον.

Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικῆ διεσκευά-
τησαν. τὸ δὲ λυ μακρόν. ἐν ἐπιγράμμασι
P 7 18) "κεῖται δ' ἡπείροισ διδύμοις ἔρις
ἢ ὄγε Λυδοὺς εἴτε Λύκων· πολλοὶ μητέρες
ἰσπόλοισ."

Λυδοὺς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει, ἐπὶ
ἰσ ἀκολάσων, ὡς ταῦταις ταῖς ὄραις ἀκο-
σαιόντων· οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμωδοῦνται
ἰσ χερσὶν αὐτῶν πληρῶντες τὰ ἀφροδίσια.
δὲ παροιμία αὕτη ὁμοία τῇ "αἰπόλος ἐν
ἰσμάτι," ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὄραις οἱ
πόλοισ ἀκολασαίνουσι.

λύει (S El. 1005) λυσιτελεῖ. "λύει δὲ χυ-
ρόν παρθενίας" (Pindar. Isthm. 8 95) ἀντὶ
ῆ διακορεῖ.

λύζει. ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει, ἐὰν
χωρὶς τοῦ ζ, ἀλύει, τουτέστιν ἀδημονεῖ. ἢ
ἰσ ἀντὶ τοῦ ποιᾶν φωνὴν τραχεῖαν ἀφίη-
ν, ἢ λυγμῶ συνέχεται· "εἶτε λύζει καὶ δα-
κίει καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους" (A Ach.
10), καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 218) "καὶ
κρόν λύζων ἐσονάχησεν ἔρωσ." καὶ λυγθὴν
ἰσρημα, ἀντὶ τοῦ λύζων.

λύθρος φόνος. ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μο-
υσμός, συνιστάμενος δι' ἰδρωτός καὶ κόνεωσ
πὶ αἵματος μετὰ ἰσῶρος. ἐν ἐπιγράμμασι
AP 6 163) "ὄπλα δὲ λυθρῶ λειβόμενα βρο-
φῶ σηκὸς Ἀρης ἔχοι."

λυκάβας ἐνιαυτός, ἀπὸ τῆ ταχέως βαί-
ων, ἢ λυγαίως βαίνειν, ὁ ἔστι σκοτεινῶσ καὶ

ἀδήλωσ. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οἱ
τοὺς ποταμοὺς περῶσι ἀλλήλων τῆσ ἔρᾶσ
ἔχόμενοι χειμῶνος ὄρη. λυκάβας οὖν ἀπὸ τῆ
συμβεβηκότος περὶ τὰ ζῆα· ἐπόμενα γὰρ
ἀλλήλοισ τάξει δίδεισι τὸν ποταμόν. Arte-
mid. 2 12.

Λυκαβηττός καὶ Πιρασός ὄρη μέγι-
σα, τὸ μὲν τῆσ Ἀττικῆσ, τὸ δὲ τῆσ Φωκίδοσ.
"ἦν σὸ λέγῃσ ἡμῖν Λυκαβηττοὺσ καὶ Πιρ-
ασῶν μεγέθη, τῆσ ἔστι τὸ χρησὰ διδάσκειν,"
ἐπὶ τῶν εἰσ τι μεγαλυαυχόντων, Ἀριστοφά-
νησ (Ran. 1087).

λύκαινα εἶδος θηρίου.

Λύκαιον ὄνομα τόπου. καὶ Λυκαῖος.

Λυκαονία χώρα.

Λυκάων ὁ Πελασγῶ υἱός, βασιλεὺσ Ἀρ-
κάδων, ἐφύλαττε τὰ τῆ πατρὸσ εἰσρημάτα
ἐν δικαιοσύνη, ἀποσῆσαι δὲ βουλόμενοσ καὶ
αὐτὸσ τῆσ ἀδικίας τοὺσ ἄρχομένονα ἔφη τὸν
Δία ἐκάστοτε φοιτᾶν παρ' αὐτὸν ἀνδρὶ ξένῳ
ἰσμοιούμενον, εἰσ ἔποψιν τῶν δικαίων τε καὶ
ἀδίκων. καὶ ποσ', ὡσ αὐτὸσ ἔφη, μέλλων
ὑποδέχεσθαι τὸν θεὸν θυσίαν ἐπιτελεῖν· τῶν
δὲ υἱῶν αὐτοῦ, ἢ, ὡσ φασιν, ὄντων ἐκ πολ-
λῶν γυναικῶν, βελομένοι γυνᾶι τινας οἱ τῆ
θυσία παρόντες εἰ τῶ ὄντι θεὸν μέλλουσι
ξενοδοχεῖν, θύσαντές τινα παιδα ἐγκυτέμιξαν
τοῖσ τοῦ ἱεροῦ κρέασιν, ὡσ οὐ λήσοντες εἰ-
περ ὄντως θεὸσ ἔπεισιν. ὑπὸ δὲ τοῦ δαιμο-
νίε χειμῶνων μεγάλων καὶ κεραυνῶν ῥαγέν-
των φασὶ τοὺσ αὐτόχειροσ ὑπαντας τῆ παι-
δοσ ἀπολέσθαι. Nicol. Dam. exc. Peir. p. 446.

λυκεῖον τὸ τοῦ λύκου δέριμα.

Λύκειον γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπε πρὸ
τοῦ πολέμου ἐδόκει γυμνάζεσθαι· πρὸ γὰρ
τῶν ἐξούδων ἐξοπλίσεισ τινέσ ἐγίνοντο ἐν τῶ
Λυκεῖῳ διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῆ πόλει, καὶ
ἀποδείξεισ τῶν μάλλον πολεμικῶν ἀνδρῶν.
sch. A Pac. 353.

Λύκειον. ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοισ γυμνα-
σίων τὸ Λύκειον, ὁ Θεόπομποσ μὲν Πεισί-
στρατον ποιῆσαι φησι, Φιλόχοροσ δὲ ἐπισα-
τοῦντος Περικλέουσ γενέσθαι. Harp.

Λυκεῖον ποτόν ἦτο ἀπὸ κρήνησ τῆσ
ὑπὸ Ἀπόλλωνοσ ἐρεθείσεισ, ὑπὸ λύκων πι-
νομένησ. ἀπὸ οἶνεσ καὶ μέλιτοσ. προπερισπω-
μένωσ.

λυκηθμός ἢ τῶν λύκων βοή· "ἐξάκου-
σοσ γὰρ αὐτοῖσ ἐγένετο ὁ λυκηθμός, καὶ τῶ
ταράχῳ ἀνεπήδησαν." "καὶ οὖν οἱ Ἀβαιοι

ἰσβάλλουσιν ἀθρόως, χρησάμενοι τῷ συνήθει λυκηθμῷ. φησι δὲ αὐτοῖς ἡ τοιαύτη ὠρυγή."

Λυκίαν. τὴν Τρωικὴν Ὅμηρος Λυκίαν λέγει. (E 173) "οὐδὲ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων."

Λύκιον τέρας, καὶ Λύκιοι ἔθνος.

Λυκιουργεῖς. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον (31) κέχρηται τῇ λέξει, Αἰδύμιος δὲ φησι τὰς ὑπὸ Λυκίον κατεσκευασμένας φιάλας, τοῦ Μύρωνος υἱῶ, οὕτως εἰρησθαι. εἶκοι δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὖροι γινόμενον, μᾶλλον δ' ἀπὸ πόλειων καὶ ἔθνων, ὡς κλητὴ μιλησιουργῆς καὶ τὰ ὅμοια. μήποτε οὖν γραπτέον καὶ παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῇ η' (ἱμμο 776), ἀντὶ τῆ προβόλου δύο λυκοργεῖας, λυκιοεργεῖας, ἵνα, ὡς περ παρὰ τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζηται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα. Athen. p. 486.

Λύκισ. λέγεται καὶ Λύκος, κωμωδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ποιητής. Ἀριστοφάνης (Ran. 12) "τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευὴ φέρειν, εἴπερ ποιῆσον μηδὲν ὦν περ Φρόνιχος εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκισ κ' Ἀμειψίας." οὗτοι οὖν οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπόψυχροι. ὁ δὲ Φρόνιχος ἐν ταῖς κωμωδίαις παρ' ἕκαστα ἐφορτικέτο. κωμωδεῖται δὲ καὶ ὡς ξένος ἐπὶ φανλότῃ ποιημάτων, καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων, καὶ ὡς κακόμετρα. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Φρόνιχοι. "σκευεφοροῦσ' ἑκάστοι' ἐν κωμωδίᾳ."

Λυκόζεις ἔθνηκον.

Λυκομήδειος. (AP 6 276) "τῇ Λυκομηδείῳ παιδί φιλασραγύλλῃ."

λύκον εἶδες, ἐπὶ τῶν αἰφνίδιον ἀχανῶν γινόμενων. "οὐδ' οὐκ ἂν δύναιο πρὸς αὐτὸν ἀντιβλέπειν, ἀλλὰ τὸ λεγόμενον ἔφθλῆξῃ, λύκον εἶδες," εἴπερ ἄλλοθί που, κἀνταῦθα δόξει κυρίως εἰρησθαι."

λυκόποδες. οὕτως ἐκάλεον τοὺς τῶν τεράνων δορυφόρους. τοὺς γὰρ ἀκμύζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔλαβον. λυκόποδες δὲ ἐκαλεῖντο ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκυλυμμένους ὡς μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος, ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιπράτῃ τοὺς Ἀλκμαιωνίδας φησὶν. οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἰπλίαν τὸν τύραννον καὶ

τοὺς Πεισιπρατίδας ἐτίχισαν Αἰφνίδιον τὸ ὑπὲρ Πάμφηθος, εἰς ὃ συνήλθον τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄετος, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. sch. A Lys. 665.

λυκορραΐσης ὁ τοὺς λύκους διαφθίρων. (AP 6 106) "δέρματα λυκορραΐσης ἐφύμασεν Τελέβων."

Λύκος ὁ καὶ Βουθήρας, Ῥηγίος ἰσοκός, πατὴρ Ἀσκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγονώς καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως. οὗτος ἔφησεν ἰσορίαν Αἰθῆς καὶ περὶ Σικελίας.

λύκος ἀετὸν φεύγει, ἐπὶ τῶν ἀφάτων.

λύκος ἔχμανεν, ἐπὶ τῶν ἐπιζώντων μὲν τι ἔξειν, διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὴν ἀρπάσαι τι βλήται, κεχρητότα πυραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό. ὅπως οὖν μὴ λάβῃ ὁ προαιρεῖται, κατὰ κενὸν τὸν χανεῖν φασίν. ἐπὶ τῶν συνελπίστων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσι. Ἀριστοφάνης Θεοδοφοροαζούσις β.

λύκος περὶ φρέαρ χορεύει, ἐπὶ τῶν πονούντων περὶ τι μάτην, ὅτι ἀπαρτος περιεῖσιν, ὅταν διψήσῃ μὴ δυνάμενος πιεῖν, ἢ ἐπὶ τὸν διώκοντος αὐτοῦ τι τὸ διωκόμενον ἰπέση εἰς φρέαρ.

λύκος χανῶν, ἐπὶ τῶν ἀπρακτῶν. Ἀλιανός "ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ Θεοῦ ἐπικουρήσει τε αὐτῷ καὶ λύκος κεχρητότας ἀποφῆναι τὰ ἐκείνου ἑαυτοῖς καταγράφοντας, ἵνα μὴ αὐτὸς ὀφλη γέλωτι ἄλλοις, ἀλλ' ἐκείνοι αὐτῷ."

λυκόμομος καὶ κρασίχολος ἐπίσταν ἀφῆς, ὃ ἔστιν ἐγγραυλίως (cf. v. ἀφῆς). καὶ αὐθις (Plato Rp. 8 p. 565) "οὐ λύκος ἐξ ἄθρων κατὰ τὸν Ἀραδικὸν μῦθον, ἀλλὰ τύραννος ἐκ βασιλείας ἀπέβη πικρός."

Λύκου δεκάς παρομιῶδες, ἐπεὶ Λύκος ὁ ἦριος ἴδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἵνα προσήδρευον οἱ συκοφάνται. ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

λύκου πτερά ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λέγεται, ὅταν μέχρι τῶν λόγων ὁ φόβος ᾖ.

Λυκοῦργος Ἀσκόφρονος Ἀθηναῖος, τοῦ γένους Ἐτεοβουτύδης, τῶν μετὰ Δημοσθένος ἐγκριθέντων ῥητόρων. ἀνέγκλητος δὲ βίβη τελευτῆ νόσῳ, τὴν καταλιπὼν, ὅπως ἐπὶ συκοφαντηθέντων Δημοσθένους ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τῆς φυγῆς εἰπὼν ἐξείλεν αὐτοῦς. λέγει δὲ αὐτοῦ εἰσὶ γνήσιοι οἱ σωζόμενοι κατὰ Ἀριστοφάνη, κατὰ Ἀντολύκον, κατὰ Αἰσχύνην

ς, κατὰ *Ανκόφρονος β'*, κατὰ *Πυσικλέως*, κατὰ *Μενάιχιμου*, κατὰ *Δημιόδου*, ἀπολογία ἐς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν, πρὸς γυρίαν, πρὸς τὰς μαρτίαις, περὶ τῆς διοικείας, περὶ τῆς ἱερείας, περὶ τῆς ἱεροσύνης· ἐπιστολαί, καὶ ἄλλα τινά.

Ανκούργος Σπαρτιάτης, *Προκλέους* ἴγονος, νομοθέτης, ὡς φασίν, ἢ ἐκ Κρήτης ἢ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους λαβὼν· καὶ θεὸν ἢ *Πυθίαν* προσηγόρευσεν. ἔτος γυμνάσια παρθένων ἐνομοθέτησε, καὶ τὸ θεῖον συνεχεῖς ὁμιλίαις πρὸς τὰς γυναικείας ἴσθαι, καὶ τὸ ἐπ' ἀσπίδος τρέφεσθαι καὶ *Σφώματα* ποτιμῶν λῶσθαι τοὺς τεχνήντας, τὴν γυμνοπαίδιαν, ἢ τὰς ἐφήβους ἠνάγκασεν διὰ παντὸς μὴ ἔχοντας χλανίδα γυμναστικῆς προσκεῖσθαι, καὶ ἀγωνίζεσθαι δημοσίων ἀρετῆς ἀγῶνας, ὑπαιθρούς τε κομιῶν, τροφήν τε ἔχειν τὴν ἐκ θήρας, τὴν τε ἰασηγῶσιν, ἀρετῆς γυμνασίαν ἀντὶ φρονήσεως ἡρωικῆς· ἐφήβους γὰρ πρότερον ἐθύετο *Αρτέμιδι* τῇ *Ὀρθωσίᾳ*. καὶ μέντοι καὶ ἀλιτία, ἢ ἐξὶ συμπόσια μεμιγμένους ἔχοντα ἡδοναῖς τοὺς πόνοισ· οὐ γὰρ *Σρωμνή* ὑπέκειτο εὐωγαυμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἴσθαι κοιτανθεῖς ἢ λίθος ἢ ξύλον. ἐνομοθέτησε δὲ καὶ τὸ ὑπ' αὐλοῖς πυραυάσσεισθαι, ἵτου τὴν ἄτιμον ζωὴν εἶναι χείρονα τιμῆς καὶ ἀποφαινόμενος, εἶναι δ' αὐτῶν, εἰ μετὰ ταῦτα ἀριεπέσειεν. τῆτο *Ἀριμῶ* συνέβη, ὅς ὁ τρέσας ἐπικληθεῖς ἐκ ταξίου τοῦ ἐν *Πύλαις* τῇ ἐν *Πλαταιαῖς* εἰμὴ τὴν ἀτιμίαν ἔλυσε. διὰ τοὺς τέτοιους αἱ μητέρες ἐπὶ τοὺς πολέμους προτιοῦσαι τοὺς παῖδας περὶ τὰς ἀσπίδας ἢ ἢ ἐπὶ τὰν ἔλεγον, ἀντὶ τοῦ ἢ ταύτην σαι ὑποσρέφω καὶ μὴ γενοῦ ῥήμασις, ἢ ταύτη κομισθήτη νεκρός. οὗτος τοῖς *Εἰλωσι* τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοῖς δὲ εὐνοσὶ τὴν πολεμικὴν ἄσκησιν προσέταξε· ὅς δὲ ἀπήλασε, τὴν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας διαφύραν ὑφορώμενος. βραχυλογίαν τε ἐτίμησε παρὰ τὴν, τὴν μὲν σοφίας εἶναι σημεῖον δὲ ἀρετῆς διδύσκαλον οἰηθεῖς. καὶ ὁμοῦ τῆτοις ὁ Θεός· φυλάττεσθαι γὰρ ἀνεῖλε λῶναις φιλορημητιῶν. ἀριστοκρατίαν δὲ ἐπεστήμενος, καὶ βασιλείας δύο τῶν ἀφ' ἀκλήους ἔταξεν εἶναι καὶ ἐφόρους τὰς γέρας, οἷς τὸν δῆμον ὑπέταξεν, ἐξ ἐκείνης πείας τὸ ἄριστον ἐκλεξόμενος. ὠρῶσσε

δὲ τὰς *Λακεδαιμονίους* μὴ λῶσαι νόμον, καὶ ἀπεδήμησε· χρήσαντος δὲ αὐτῶ τοῦ Θεοῦ *Λακεδαιμονίους* εὐτυχῆσαι ἐφ' ὅσον ἂν μὴ παρβαίνωσι τοὺς *Ανκούργου* νόμους, ἐλθῶν εἰς *Κρήτην* ἀπεκυρτέρησεν, ὅπως μὴ αὐτὸς ἀναγκασθεῖη λῶσαι.

ὅτι *Ανκούργῳ* τῷ νομοθέτῃ τοιαῦτα ἢ τελευτῇ τοῦ βίου ἐγένετο. βουλόμενος, ὡς φασί, θεὸν ἐρέσθαι περὶ τινῶν ὑπολοπιῶν νόμων, ὠρῶσσε *Λακεδαιμονίους* ἄχρῃς ἐπίνοιαι μηδένα λῶσαι τῶν κειμένων. ὁμοσάντων δὲ, ἐπεὶ χρησηριαζόμενος ἤκουσε παρὰ τοῦ Θεοῦ ὡς εὐδαίμων ἢ πόλις ἔσοιτο εἰ τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐμμένον, ἔγνω μηκέτι ἐπαυλαθεῖν, τὸ βέβαιον τῆς φυλακῆς ἐκ τοῦ ὄρκου ποιησάμενος, καταβῶς δὲ εἰς *Κοῖσαν* αὐτὸν διεργάζετο. *Λακεδαιμόνιοι* δὲ ἀισθόμενοι διὰ τε τὴν προτέραν ἀρετὴν καὶ τὴν τότε κριθεῖσαν περὶ τὸν θάνατον ναὸν τε αὐτῷ ἐτεμίσσαν, καὶ βωμῶν ἰδρυσάμενοι θύουσιν ὡς ἤρωι ἀνὰ πᾶν ἔτος. περιφανῶς γὰρ δὴ *Σπαρτιῶταις* αἴτιος ἐγένετο τῆς εἰς ἕπαν ἀρετῆς τε καὶ ἡγεμονίας, οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων πάλαι διακειμένοις, οὐ μόνον ὅτι αὐτοῖς νόμους ἔθετο ἀρίστους, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄκοντας πρετρῆψατο χρῆσθαι αὐτοῖς τροφῶν τοιῶνδε. δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἔτρεφε, χωρὶς δὲ ἀλλήλων, ἀνομοίους, ἔθεσε, τὸν μὲν κατ' οἶκον, ὄψω τε διδῶς καὶ τὴν ἄλλην λιχνείαν, τὸν δὲ ἐν κυνηγεσίαις, θηρῶν ἀναγκάζων καὶ σιβεύειν ἐν ὕρεσιν. ὡς δ' ἐκάτερος αὐτῶν ὁμοίος ἐγένετο τῇ τροφῇ, *Σπαρτιῶταις* ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς περικλοῦς πολέμους πέρη καὶ ἀμηνουσοῦ παρὰ γαγῶν ἀμφοτέρους εἰς μέσον, καὶ σὺν αὐτοῖς δόρκους τε καὶ ζώμους καὶ ὄψω ἐσκευασμένα, ἐλεξεν "ἀλλ' ὅτι μὲν, ὦ *Σπαρτιῶται*, τοῦ εὐτε καὶ κακῶς πρῶττεν οὐκ ἄλλο ἐστὶν αἴτιον, πλὴν τὸ ἔθεσι χρῆσθαι φιλῶναις ἢ σίωφροσι, πύρεσιν ὑμῖν ὄραν. οἶδε γέ τοι" τὰς σκύλακας δειξας "τῆς αὐτῆς μητρὸς ὄντες, ἐναντίας δὲ ἀλλήλοις τεθραμμένοι, παρ' αὐτὸ τοῦτο ἀνόμοιοι ἐκβεβήκασι· ὁ μὲν γὰρ θηρῶν μαθῶν, ὁ δὲ λιχνεύειν, οὐδὲν ἂν ἀντὶ τῆδε, εἰ παρείκοι, ποιήσειεν." καὶ ἄμω προσέταξε τῷ κυνουλακῶ μεθεῖναι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὰ ἡτοιμασμένα. τῶν δὲ ὁ μὲν κατοικίδιος ἐπὶ τοῦπον ὠρμισε, ὁ δὲ θηράτωρ ἐπὶ τὸν δόρκον, καὶ καταβυλῶν ἐσπάρτεν. καὶ *Ανκούργος* πάλιν "ταῦτα" ἔφη "νομίσαιτε, ὦ

Σπυριτιάται, εἰς ἑμῶς τείνειν καὶ τῆς ἄλλης πάντας ἀνθρώπους. ὅποιοι γὰρ ἂν ζῆσαι καὶ νόμοις κησῶθε, τοιοῦτος ἀποβαίνειν ἀνάγκη πρὸς τε πόρους καὶ τρυφήν· πάντα γὰρ ἀνθρώποις μαθητὰ οἱ θεοὶ ἔδωσαν, ἐπεὶ δὲ τῷ μὲν ποιεῖν ἐθέλειν τὸ ἐλευθέριος εἶναι καὶ τὸ εὖ πράττειν καὶ κρατεῖν πάντων, τῷ δὲ ἡδοναθεῖν τὸ τε δουλεύειν καὶ κακοπραγιοῦν καὶ μηδενὸς ἄξιός εἶναι." ὃ μὲν τοιαῦτα λέγων προντρέπετο τοὺς Σπαρτιάτας μεταβαλεῖν τὸν τε καθιεσῶτα τρόπον τῆ βίου καὶ βελτίοσι νόμοις ἐθισθῆναι· οἱ δὲ πεισθέντες οὐ τῶν περιοίκων μόνον ἀλλὰ καὶ πάντων Ἑλλήνων διαφανῶς ἄριστοι ἐγίνοντο, ἡγεμόνες τε συνεχῶς, ἐξ ὅτου παρεδέξαντο τοὺς νόμους, ἐπ' ἔτη φ', καὶ οὐ πολλῷ χρόνου ἐχώρησαν ἐπὶ μέγα δυνάμειος. Nicol. Dam. exc. Peir. p. 446.

Λυκοῦργος Σπαρτιάτης νομοθέτης, ὃς γέγονε τῶν Τρωϊκῶν μετὰ ἔτη ν'. ἦν δὲ θεῖος πρὸς πατρός Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος Σπάρτης, Ἐδόνιμος ἀδελφός, καὶ ἐκράτησε τῶν Σπαρτιατῶν ἔτη μβ', ἅτε καὶ τῆς νόμους ἔθετο, ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδῶν· καὶ αὐτὸς δ' ἐβασίλευσεν ἔτη ιγ'. μεθ' ὃν Νικάνδρος ἔτη λγ' ἔγραψε νόμους.

Λυκόφρων Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους, θέσει δὲ Ἀύκω τοῦ Ῥηγίνου, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγωδιῶν· ἔστι γοῶν εἰς τῶν ἑπτὰ οἵτινες Πηϊῶν ἀνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ αἱ τραγωδίαι αὐτῶ Ἄϊολος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Ἄϊολίδης, Ἐλεφάνωρ, Ἡρακλῆς, Ἰκέται, Ἰππόλυτος, Κασανδρεῖς, Ἀἴιος, Μυραθῶνιοι, Ναύπλιος, Οὐδύπτος α' β', Ὀρφανός, Πενθεύς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος. διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε καὶ τὴν καλεσμένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

λυκόφως τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λύκτιος.

Λύκωνος.

Λυκωρεύς. καὶ Λυκώρειο ὄνομα πόλεως.

λυμαντήρ ὁ βλαπτικός. καὶ λυμαντικός.

λύματα ἐνέχυρα, οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα.

λύματα καθάρματα, αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἐκκρίσεις. "καὶ πικρὸν αὐτὸν τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων νόμον πρέσβεις ἤτι-

μασαν, τὴν τήβεννον λύμασι ἐνθερο μολύναντες" (cf. v. τήβεννος).

λύματι γήραι τρέφῃ (S OC 80) τοῦ ἀπαίδεντος εἰ μέχρι γήρωσ.

λυμακόμενον τοῖς μειρακίαις (Nub. 928) ἀντὶ τοῦ ἐνυβρίζοντα. οὐ αὐτοῖς σύνηδες, οὐχὶ τὰ μειράκια λυμεναν. καὶ λυμαίνων φθέρων, βλάμ

λυμεῶν ὁ φθορεὺς· Σοφοκλῆς (A "καὶ τὰμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνόραχαι τιν σουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεῶν ἐμός." φησί.

λύμη βλάβη, φθορὰ, ὕβρις. "ὃ εἰ τὰς συλλαβῶν αἰκίζεται λύμη πάση κ ταυτίσει καὶ σρεβλώσει ποικίλῃ καὶ δικι τῆ προπωδεδεῦτη, ἐν περιοπτῶ λόφῳ σιας αὐτοῦς."

λυόμενος ἀντὶ τῆ λυτράμενος καὶ λύων. αὐτῶ Πλάτων.

λύπη συστολή ἄλογος ψυχῆς· διὸ κηθῆσθεσθαι τὸν σπονδαῖον. εἶδη δὲ κηθῆσθαι ζῆλος ζηλοτυπία ἄχος ἐνόχ ἀνία ἀδύνη σύγχυσις (Diog. L. 7 111). γὰρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶ γοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος; θαπῶ οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν" (S EL 59 λυ μακρόν.

λυπηρότεροι ζυγαγμοῦ. διὰ τι τῷ συνεχῶς κατασῶζεσθαι δυσχέρειω γεται.

λυπινάριον εἶδος ὄσπριου, ἃ θέρ καλυῦσιν.

λυπρὰ εὐτελής, πενιχρά. "οὕτω δ Κύντιος Κικινῆτος ὁ γεγωνὸς δικέτω τριος --- ὃς ἀπονιψάμενος ἐπὶ νηυσὶ, συμβουλῶν τοῖς πολεμίοις νικᾷ κατὰ κρη καὶ τὸν σρατηγὸν τῶν πολεμίων ἄγω κλιωτον" (cf. v. Κύντιος). "λυπρὰ τε εσενος καὶ σκληρῶς ἐγκυθεῶδων, καὶ πᾶσ χρημένος πολὺ ἐνδεέστερον ἢ πρὸς τὴν εἰσάαν" (Ia. Antioch. exc. Peir. p. 780).

λυπρὴ πενιχρά· (AP 6 98) "πέπατο οὐ μέγα τοῦτο κληρίον ἐν λυπρῇ τῆδε; λοφίη."

λυπρὸν ἐπαχθές, λυπηρὸν. καὶ λυπ γαιον· Ἀππιανός (Hist. 59) "τὸ γὰρ λυ γαιον καὶ πενιχρὸν ὑμᾶς εἰς ληστῶν ὁ δώσω δ' ἐγὼ πενομένοις φίλοις γῆν ἀγαθὴ λύρα. βραχὺ τὸ λυ· "εἰδήσεις Ἄλμ λύρης ἐλατήρα Λυκαίνης" (AP 7 18).

Λύσανδρος ναύαρχος Λακεδαιμονίων.

Ἦρ. λυσανίας πατρῶν μεγάλων κακῶν" (Nub. 1165) ὁ λών τῆ πατρὸς τὰς ἀνάσ. ἠματοπεποιήται ἡ λέξις. Σοφοκλῆς "Ζεὺς ἴσον ἄγοι τὸν νικομήχαν καὶ παυσανίαν καὶ ρεΐδαν."

λύση ἀντὶ τοῦ λυσάτω· Νόμων ἐνάτω (π.) "παρλαβῶν ὁ κεκτημένος παρὰ τοῦ ἠγέτος δεδεμένος αὐτὸν μὴ λύση, πρὶν ὁ δούλος πείσῃ τὸν πληγέντα."

λυσθεῖς (ἐλευθερεῖς) κατενεχθεῖς.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος ῥήτωρ, θητις Τισίου καὶ Νικίου, εἰς τῶν μετὰ μισοθέουσι δέκα ῥητόρων. ἐτέχθη δ' ἐν ἡγίαις, μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε, οὐκὸς δὲ ἐτῶν ἰε' εἰς Θουρίους ἦχθη σὺν ἱεροῖς δύο, κοινωρήσαν τῆς ἀποικίας. ἐτα μισῶν ἐκεῖθεν ἐπ' ἀττικισμῶ ἐπαρῆλθεν εἰς ἡγίαις, ἄγων ἔτος μζ'. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγεται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ', καὶ ἔτε πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. τῷ δὲ παρῶ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν ἢ Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητικὰς καὶ δημογορίας ἐγκωμιά τε καὶ ἐπιρίους, καὶ ἐπισολὰς ζ', μίαν μὲν πραγματήν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς, ὧν αἱ ε' πρὸς ῥάκιον.

λυσόζωνος γυνή ἡ ἀνδρὶ πλησιάζουσα· γὰρ παρθένου μέλλουσαι πρὸς μῖξιν ἔρχεται ἀνετίθεισαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζῶ· τῆ Ἀρτέμιδι.

Λυσικράτης. οὗτος φαρμάκῳ τινὶ ἐμέπε τὰς ἐντὲ τρίχας· Ἀριστοφάνης (Ecl. 1) "οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἔψουσ' ἔτυ· ἢ Λυσικράτης μελαίνεται." καὶ αὐθις (7) "ἡ Λυσικράτους ἕως ἴσθι τοῖσι καλοῖσι κνήσει," ἐπειδὴ σιμὸς ἦν καὶ αἰσχυρὸς καὶ ἐπιπῆς καὶ ἄσημος. καὶ παρομιμία "Λυσικράτης δωροδοκῶν" (A N. 513). ἐρατηγὸς θηγαίων.

Λυσιμάχεια ὄνομα πόλεως.

Λυσίμαχος. σὺ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ ῥι τῶν ἀτελειῶν (115) μνημονεύει, Ἀριστεύων ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου, οὐ δὲ Ἀκχούργος, ἁλοποιὸς ἦν εὐτελής. Harp.

λύσιοι τελεταί αἱ Διονύσου· Βοιωτοὶ ἰφ' ἀλόγους ὑπὸ Θουρκῶν καὶ φηγόντες ἐς ἔσφωριον, κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσειλαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσι ἐπιθέμε-

νοι τοῖς Θουρκῶν ἔλθουσι ἀλλήλους καὶ Διονύσου λυσίου ἱερὸν ἰδρῶσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπελον.

Λύσιππος. τῶν δραματίων αὐτοῦ ἔστι Βύχαι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν καὶ ἐν τῷ ἦ. καὶ ἕτερον αὐτοῦ δράματα, Θυρσοκόμος. . .

Λυσίερατος καὶ Θούμμαντις πένητες· Ἀριστοφάνης (Eq. 1272) "μηδὲν ἐς Λυσίερατον, μηδὲ Θούμμαντιν τὸν ἀνέσιον αὐ λυπεῖν ἐκούση καρδίαι."

λυαιτελέες ἀγαθόν, ὠφέλιμον ἢ συμφέρον, ὅτι λύει τὰ τελούμενα εἰς αὐτό, ὡσε τὴν ἀντικατάλλαξιν τῆν ἐκ τῆς πραγματείας ὑπεραίρειν τῆ ὠφελείᾳ (Diog. L. 799). καὶ Ἀπόδωρος ὁ Σικελιώτης φησὶν (t. 2 p. 629) "ὁ δὲ Τρόφων νίκην χροσῆν κατασκευάσας ἔξαπέσειλεν εἰς τὴν Ῥώμην· ὁπελάμβανε γὰρ τοὺς Ῥωμαίους ἅμμι μὲν διὰ τὸ λυσαιτελέες ἅμμι δὲ διὰ τὸ εὐοιώνισον εἶναι προσδέξασθαι τὴν νίκην."

λυσόμενος (Hom. A 13) λυτρωσόμενος.

λῦσον νόμους ἱερῶν ὕμνων (A N. 210) ἀντὶ τοῦ ἕσον.

λύσσα ἡ μανία.

λυσσάνιε (A Lys. 1173) μαινόμενε. κῶνα δὲ λυσσητήν· (Synes. ep. 127) "ἀσπίδα φροῦνον ὄφιν καὶ Λαδικίας περιφρυγε καὶ κῶνα λυσσητήν καὶ πάλι Λαδικίας."

λυσσομανεῖς ἔπο μανίας λελυσσηκότας· (AP 6 219) "ῥομβητοὺς δονῶν λυσσομανεῖς πλοκάμους."

λῦτο ἐλύθη, ἐπαύθη· Ὀμηρος (Ω 1) "λῦτο δ' ἀγῶν."

λύτρου μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐπὶ τῇ λυτρώσασθαι βουβύρων δουλείας.

λυτρωτής. ὁ Λαβίδ φησι "κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου." κύριος ὡς ποιητῆς καὶ δημιουργός, βοηθὸς δὲ ὡς τὴν ἐκ τοῦ νόμου βοήθειαν δεδωκώς· νόμον γὰρ, φησὶν, εἰς βοήθειαν ἔδωκε. λυτρωτῆς δὲ ὡς διὰ τῆς παλιγγενεσίας τοῦ βαπτισματος τῆς προτέρας ἐλευθερώσας φθορᾶς, καὶ τῆς τῶν δαιμόνων θαλείας λυτρώμενος, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν δωρούμενος. Theodoret. in Ps. 19 extr.

λυττώντες μαινόμενοι.

λύχνιον. σὺδτετέρως λέγεται τὸ λύχνιον·

"κελεύει τῶν λυχνίων τῶν ἀνακειμένων αὐτῶν (ἀργυρᾶ δὲ ἦν ταῦτα) τὸ ἕτερον φέρειν ἀρήμενον ἑμφανῶς."

λυχνιτάριον.

λυχνίτης λίθος.

λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἄπτεις, ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδείῳ τι ποιούντων.

λυχνούχος φανός, λαμπτήρ.

λύχνων ἄφας.

λωβᾶται βλάπτει, λυμάνεται, ὑβρίζει.

λώβη εἶδος νόσου, καὶ λωβός ὁ ταύτης μετέχων.

λωβητήρα ὑβρίζη. καὶ λωβήτωρ ὁ βλαπτικός· (AP 6 168) "βοτρῶν ἀκάμυντα φυτῶν λωβήτορα κάπρον."

Λωγάνιος ὄνομα κύριον.

a λώιον κρείσσον, καὶ λωίτερος κρείττων· (AP 7 713) "λωίτερος κύκνου μικρὸς θρόος ἢ ἐ κολοῶν κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κινδύμενος νεφέλαις."

b λώιον βέλτιον.

λώμα τὸ κράσπεδον.

λώπος τοῦ κρείττονος λόγου.

λώος ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν, ὁ αὐγούσης.

λώπιον ἱμάτιον, περιβλημα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 294) "φρυκτὸς αἰθαλόεντας ἐμῆς φρίπασμασι λώπης ἔσβεσσα, καὶ διαδὸς λέγχιος ἐν θαλάμῳ."

λωπίζω τὸ ἐκδύνω.

λώπιον τὸ εὐτελὲς ἱμάτιον, λαῖφος· (AP 6 245) "δέσποτα, χειμερῆς ἀνθεμα ναυτιλῆς ἀρτήσιν ἀγίοις τότε λώπιον ἐν προπυλαιῖς εὔξατο."

λωποδύτης ἱματίων κλέπτης. ἢ λωποδύτης ὁ νεκροῦς ἐκδύνων. καὶ λωποδυτεῖν τὸ ἱμάτια κλέπτειν. "οἱ δὲ τῶν Περσῶν τεθνεῶτες λωποδυτέμενοι καὶ ταφῆς ἀμοιρῶντες τοῖς θηρίοις ἐςλασις ἦν αὐτοσχέδιος" (Theophyl. Sim. 3 7).

λώπος ἱμάτιον.

λώρος.

λώρος βέλτιος. καὶ ὄνομα κύριον.

Λώτ. οὗτος ἀνεπιθὸς ἦν Ἀβραάμ. ἀπήεσαν οὖν οἱ ἄγγελοι εἰς Σόδομα, ἀφανίσαι τὰς πόλεις διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. ὁ δὲ Ἀβραάμ ἰκέτευσε δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς μὴ συναπολέσαι, τάχα διὰ τὸν Λώτ. οἱ δὲ ἄγγελοι ἐν Σοδομοῖς γενόμενοι ξενίας ἔτυχον παρὰ τοῦ Λώτ. οἱ δὲ Σοδομίται ἀποσπᾶν

αὐτοὺς ἐπειρῶντο πρὸς διαφθοράν. διὰ φιλοξενίαν ἀντιπροσχοῦτος τὰς ῥας, ὡς οὐκ ἐπέιδοντο, οἱ μὲν ὑπὸ γέλων ἠφανίζοντο τὰς ὄψεις, ὁ δὲ ὁ θυγατρᾶσι καὶ τῇ συμβίῳ ἐξεπέμπει μεταστροφθεῖσα μετεβλήθη εἰς σῆλη ὁ δὲ Λώτ εἰς Σηγὰρ διασωθεὶς τῇ λει παραιτίος ἐγένετο σωτηρίας, τῶν ἀφανισθέντων, ὡς λόγος, τῶν δὲ λε διαφθαρεῶν καὶ τῆς λήμνης ἄμα ἀνατραπέσης, κἂν τῷ ὄρει μεθυσθ θυγατρᾶσι συνῆλθε, τεκνοὶ τε τὸν καὶ τὸν Ἀμμών. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ Σαττιν ἐξεπόρνευσαν ταῖς θυγατρᾶ Μωαβιτῶν, εἰδωλολατρήσαντες καὶ νήσαντες τῇ Βεελφεγώρ, καὶ τῶν μετέλυβον. Μωυσῆς δὲ παρώξυνε τῶν τοὺς οὐχ ἁμαρτόντας, καὶ ἀνήγε δισμύριοι καὶ τετρακισχίλιοι. Φινικίερὸς καταλαβὼν Ἰσραηλίτην ὄνομα βρῆ συμπεπλεγμένον Μαδιαντίδι ἢ Χασβίθ, ἀμφοτέρους διέπειρε καὶ ἰ μὸν ἔπυσε τοῦ θεοῦ.

λωτεῦντα (Hom. M 283) ἀνδρῶν λωτῆ ἑσφαιος ἐκ λωτῶν.

λωτός βοτάνη εὐώδης, ἦν ἔριον λωτον καλοῦσι. καὶ λωτοὶ ἐπιθαλάγιες αὐλοὶ. "ἄρτι γὰρ ἐσπέραιοι νόμῳ δικλίσιον ἄχευν λωτοί, καὶ θαλάμων ἰγεῦντο θύρῳ" ἐν ἐπιγράμματι (AP καὶ αὐθῆς (AP 6 94) "διδύμους τε κεροβόους, ἐφ' οἷς ποτὲ ἐπωλόλυξεν εροβιλίσους." καὶ αὐθῆς (AP 7 186) "ἂ ἐν θαλάμοις Νικιππίδος ἠδὺς ἐπίχμι καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις."

λωτοφάγος.

λωφῆσαι (Procop. Arc. 15) "ἦν ζινιανὸς ἐς μὲν ἀνθρώπων φθορὰν ταιος, ἐς δὲ τὸ λωφῆσαι ἀμήχανος." δὲ εἶρηται λωφῆσαι ἐπὶ βοῶν τὸ τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι· λώφαι τραχῆλος.

λωφῆσαντος ἀναπαυσάμενον, συντος.

λώφησις παῦσις, πτώσις.

λωφῆσομεν ἀντὶ τοῦ παύσομεν.

μά. τοῦτο Ὀμηρος ὡς συλλαβῆς ἔχον τίθησι. ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ ναί χρῆται, ὡς (A 234) "ναὶ μὰ τὸ πτρον," ὅτε ὀμνῶσιν. ὅτε δὲ ἀπόμν

ώγνωσι τὸ τῆς ἀποφάσεως, οἶον (A 86) μὴ γὰρ Ἀπόλλωνι" καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα 39) "οὐ μὴ Ζῆν' Ἀγέλαε." ἡμεῖς δὲ τὸ ὡς μέρος λόγου ἀπομυθίζοντες παραλαμβάνομεν, μὴ τὸν Δία λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐπιφράσις ἐπιφραστικόν.

μαγιάς σάνις τετραγώνος ὑπόκυφος, δεξιὰ ἐφ' ἑαυτὴν τὰς τῆς κινήσεως νευρὰς ἀποτελοῦσα φθόγγον. ἢ τῆς κινήσεως ἄλλη καὶ τῆς λύσεως, ἢ τὰς νευρὰς βυζύσας. ἔστι δὲ καὶ ἐπιφραστικὸν μόριον.

μαγγάνα. ὅτι τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξυκατεσκευασμένον μαγγάνων Ἰταλοὶ ὀνομάζουσιν.

μαγγανεία ἢ γοητεία. "ὁ δὲ νόσῳ περὶ ἐκ μαγγανείας χαλεπῆ, καὶ πολλὰς τούτω ἀλόγους ἐκόλασε." Προκόπιος ἰ τὸν ἄνδρα μαγγανείαις κατελιήφει πολλὰς."

μαγγανευτής ὁ μινυὸς παντοδαπὰ πρὸς κλισίαν.

μάγανον παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ κλισία μαγγανεία. "ὁ δὲ ζρατηγὸς τοὺς κλισίαις τῶν μαγγανευμάτων διηρώτα, ἡξίου ἔχνη περὶθεσθαι προρησέως παρὰ μάγαν."

Μαγδαληνὴ ἀπὸ τόπου.

μαγεία ἐπίκλησις ἐστὶ δαιμόνων ἀγαθῶν πρὸς ἀγαθῶν τινῶν σύστασις, ὡς τὰ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανίου θεοπίσματα. κλισία δὲ ἐπίκλησις ἐστὶ δαιμόνων κακοποιῶν πρὸς τύφους γινόμενη. φαρμακεία δὲ πρὸς τὸν νόσῳ σκευασίαις φαρμακείαις πρὸς νόσῳ ἢ ἄλλως δοθῆναι τισὶ διὰ νόσῳ. τοσοκτομία δὲ ἢ τῶν ἐγκάτων ἀνατομή, δι' ἀπομυθίζον τὰ συμβησόμενα· ἀνατομῶν γὰρ σημεῖα τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἥπασιν. ἢ γοητεία.

μάγειρος ὁ τὰς μάγας μερῶν. καὶ κλισίαι.

μαγῆμα τὸν ἀπομάσσοντα. (AP 6 306) ἢ τε μαγῆμα σπόγγον ἐπὶ ξιβαρῶν κεκλιμένον κοπίδι."

μὴ γῆν, μὴ παγίδας, μὴ νεφέλας, δίκτυα. οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὄμινον, κρήνας, μὴ ποταμούς. Ἀριστοφάνης Ὀρ. (194).

μαγική. ταύτην ἐφεῦρον Μῆδοι καὶ ἴταλοι.

μαγίς μάχαιρι.

μαγίς ἄρτου (Iudic. 7 13) οἶον μέρος ἄρτου, ἢ ψωμός, ἢ ἐγκρυφίας.

μαγίσερ διδάσκαλε. καὶ μαγιστερία ἀρχή. "προβάλλεται δὲ καὶ Θεόδωρον τῆ μαγιστερία ἀρχῆ παρὰ Ῥωμαίοις τιμώμενον τε καὶ γεραίρομενον" (Theoph. Sim.).

μαγιστριανός ὁ κασσησίος. "Ὀυράνιος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ."

Μάγκινον ὄνομα.

μαγκίπατος ὁ χειράφετος παρὰ Ῥωμαίοις.

Μάγνης Ἰκαρίας πόλεως Ἀττικῆς ἢ Ἀθηναίων, κωμικός. ἐπιβάλλει δ' Ἐπιγράμω νέος πρὸς βύθη. ἰδίδια κωμωδίας θ', νίκας δὲ εἶλε β'. οὗτος ἀρχαίως κωμωδίας ποιητής, "ὅς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκας ἔσχεσε τρώπαια, πύσας δ' ἑμὶν φωνὰς εἰς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίων καὶ λυδίων καὶ ψηνίλων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις οὐκ ἔξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γῆρας, οὐ γὰρ ἐφ' ἡβης, ἐξεβλήθη πρὸς βύθη ὡν, ὅτι τῷ σκώπτειν ἀπέλειφθη" (A Eq. 518): ψάλλων δὲ τοὺς Βαρβιτισίους· δρᾶμα δὲ ἐστὶ τοῦ Μάγνητος, ἢ δὲ βάρβιτος εἶδος ὄργανου μουσικῆ. πτερυγίων δὲ ὅτι καὶ Ὀρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. ἔγραψε δὲ καὶ Ἀνδοῦς καὶ Ψῆνας καὶ Βατραχείου. ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατραχείον· ἀπὸ τούτου καὶ βατραχίαι ἰμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα.

Μάγνης ἀνὴρ Σμυρναῖος, καλὸς τῆν ἰδέαν, εἰ καὶ τις ἄλλος, ποιήσει τε καὶ μουσικῆ δόκιμος· ἤσκητο δὲ καὶ τὸ σῶμα διαπρεπεῖ κόσμῳ, ἀλουργῆ ἀμπεχόμενος καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ εὐρόφῳ κεκορυμβωμένην, περιήει τε τὰς πόλεις ἐπιδεικνύμενος τὴν ποίησιν. τούτου δὲ καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ ἦσαν, Γύγης δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐφλέγετο καὶ αὐτὸν εἶχε παιδικά. γυναικίως γε μὴν πύσας ἐξέμηνεν ἐνθα ἐγένετο ὁ Μάγνης, μάγισσα δὲ τὰς Μαγνήτων, καὶ συνῆν αὐταῖς. οἱ δὲ τούτου συγγενεῖς ἀχθόμενοι ἐπὶ τῆ ἀισχύρῃ, πρόφασιν ποιησάμενοι ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ἦσαν ὁ Μάγνης Ἀνδῶν ἀριστεία ἐν ἵππομαχίᾳ πρὸς Ἀμαζόνιας, αὐτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη, ἐπαΐξαντες περικατέρορξάν τε τὴν ἐσθῆτα καὶ τὰς κόμας ἐξέκειραν καὶ πᾶσαν λάβην προσέθεσαν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάγισσα Γύγης, καὶ πολλὰς μὲν ἐς τὴν Μαγνήτων γῆν ἐπέβαλε,

τέλος δὲ καὶ χειροῦται τὴν πόλιν. ἐπανελθὼν δὲ ἐς Σάρδεϊς πανηγύρεις ἐποιήσατο μεγαλοπρεπεῖς. Nicol. Dam. exc. Peir. p. 451.

Μαγνησία τόπος.

Μαγνήτις. λίθος τὶς ἐξιν οὕτω καλούμενος, ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν ἔλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. "ἦν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ σαυραπέω πλάνης καὶ κακουργίας τοιοῦτόν τι μηχανήμα· ζόονον κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἐνδοθεν καθελύσαντες, τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φυτνώμισιν ἄνωθεν τῆς εἰσῆς ἐπέθεν ἀπὸ διαμέτρου. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς φυσικῆς βίας ἐλκόμενον τοῦ λίθου (μετέωρον γὰρ ἐκρέματο) διὰ πολλὴν μηχανὴν καὶ τέχνην ἐκρατεῖτο μέσον ἐδάφους καὶ ὀρύφου, θυμαυζόμενον καὶ μὴ παντελῶς κατασπώμενον." cf. Cedrenus p. 325.

Μαγνήτιον κακία. "καὶ οὐτε τί φῶ περι αὐτῶν ἀξίως ἔγω, κἄν τὰ Μαγνήτιον κακία, κἄν τὸ Τεμερίον, κἄν πῦσαν ἀπλῶς αὐτοῖς ἐπιφθέλωμαι τὴν τραγωδίαν μετὰ τοῦ σατύρου καὶ τῆς κωμωδίας καὶ τοῦ μίμου. ἔτω πῦσα μὲν αἰσχροῦτος πῦσα δὲ ἀπόνοια πρὸς ὑπερβολὴν ἐπ' ἐκείνοισι τῷ ἀνδρὶ περιλοτέχνηται" (Julian. or. 7 p. 210).

Μάγοι παρὰ Πέρσους οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλόδοτοι, ὧν ἤρχε Ζωροάστρης, καὶ μετὰ τῶν κατὰ διαδοχὴν Ὁσύρηναι καὶ Ἀσράμηνχοι. Diog. L. prooem.

μάγος. μάγος ἐκάλεον τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας ἑαυτοῖς. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακοὺς μάγους ἔλεγον. Σοφοκλῆς (OR 387) "ὑφείς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον."

Μάγωνος.

μαγώτερον θελκτικώτερον· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 121) "ἀλλὰ σελίνων οὐλοτέρη καὶ μινου χρωτᾶ τερευνοτέρη, καὶ κροῦ φωνεῦσα μαγώτερον."

μάδδαν (A Ach. 732) μᾶζαν, τροφήν. ἔτι οἱ Μεγαρεῖς διὰ δύο δ.

μᾶ Δία. οὐκ ἐπὶ τοῦ μᾶ τὸν Δία ἔλεγον, ὡς οἰοῦνται τινες· ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μᾶ Δία, ὡς περὶ καὶ τῷ κῆ Δία ἐπὶ τῷ ναί, ὅθεν καὶ ναὶ Δία λέγουσι καὶ ναὶ μᾶ Δία· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (187) "ναὶ μᾶ Δία τούτων γε πολλῶ πλείονα." ἐπὶ κατωμοτικῆ τὸ μᾶ Δία, ὅταν αὐτῆ προτάτῃται τὸ ναί. cf. v. κῆ τὴν ἱερὰν κεφαλὴν.

Μαδιάμ ὄνομα κύριον. καὶ Μαδιωνίτις χώρα, καὶ Μαδιηναῖοι.

μαδῶντα (A Plut. 266) φαλακρόν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.

μᾶζα ἄρτος, φύραμα, ἢ ὁ σφιγνὸς ἄρτος. "ὅσις ἀλφίτοσιτεῖ, ἔδατι μεμιγμένην τῶν μᾶζαν ἐσθίει, ὅσις δὲ ἄρτοσιτεῖ, ἔδατι δευμένον ἄρτον" (X Cyr. 6 2 18).

μᾶζα κυρίως ἡ τροφή ἢ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου, πρὸς τὸ μᾶττεσθαι. προπερισπᾶται. ἐπὶ δὲ τοῦ καθάρου Ἀριστοφάνης καταχρηστικῶς κέχρηται· οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλίτων φρυμαθεῖσαν δηλοῦν θέλει (οὐ γὰρ αὕτη καθάρων τροφή) ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα, τῆς τῆν κόπρον. πίτυρα δὲ τινα ἔματτον οἰοῦνται· κόπρον γὰρ φρυᾶν ἄπισον. "ἀφ' αἰρε μᾶζαν ὡς τάχιστα καθάρων" (sch. A Pac. 1). καὶ πυρομῖα ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίους πόνους ἐγκανχωμένων· "μᾶζαν μεμιγχῶς τῆν ἐμοῦ μεμιγμένην." (A Eq. 54) "καὶ πρῶτῃ ἐμοῦ μᾶζαν μεμιγχῶς Λακωνικὴν, πανουργοτάτως παραδραμῶν, ὑφωρησάσας αὐτὴν παρεθήκε τὴν ἐπ' ἐμοῦ μεμιγμένην" καὶ ἐτοιμῶ γεννομένην. τοῦτο δὲ ἀπὸ ἰσορίας ἐληφεν, ἧς μέμνηται Θουκυδίδης.

μάζης ὄνιον ἄρτον πρᾶσις.

μαζίσκος διαμεμιγμένος ἀντὶ τοῦ πεφρυμένου.

μαζονομεῖον ἀγγεῖον τι.

μαζουρώθ τὰ συστήματα τῶν ἀσπίων, ἃ ἐν τῇ σπηθαίᾳ ζυθία καλοῦνται. ἔβρωσι δὲ τινὲς φησι λέγεσθαι τὴν λέξιν, σημαίνω δὲ καὶ τὸν ἀσπίων κύνα. Chrysost. in Mt. 38 32.

μαζῶντες τρυφῶντες.

μάθημα ἐπιτήδευμα, ἀσχόλημα, διαίτα, διαγωγή, πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν (sch. A Plut. 924). μετὰ μᾶθῆν δὲ ἐστὶ τὸ παύσασθαι. cf. v. μετὰ μᾶθῆν.

μαθητεία ἢ μάθησις.

μαθητιῶ μαθεῖν ἐπιθυμῶ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (183) "μαθητιῶ γὰρ. ἀλλ' ἄνοση τὴν θύραν."

μαθῶν ἰδῶν. "ὁ δὲ Κελεῖος μαθῶν ἰδῆλασε, καὶ κατέσκαπτεν ὡς ἀνὴρ παιδὶ μύλων διαγωνιεσθαι." καὶ αὐθις "ὡς ἔμαθε κάκεινον ἀνιστάμενον" ἀντὶ τοῦ εἶδε. καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 382) "μάθοι γὰρ ἂν τις τῶν ἐχθρῶν σοφόν."

κατά ἢ μίμμη, ἢ τροφός· (AP 6 334) "καὶ οὐ τετράγλων μηλοσσοί μαιάδος Ερμῆ," ἀντὶ τοῦ τροφού, μητρός.

Μαίανδρος ποταμὸς Λυδίας· ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 6 110) "ἔκτανε Μαιάνδρου ἢ τριελικτον ὕδωρ." καὶ Μαιάνδριον ὄωρ καὶ πεδῖον.

μαίειν ἢ μαίενσις.

μαιεύεται· Πισίδης "μαιεύεται δὲ πᾶν ἰ τῆς Ῥώμης γένος, τοὺς σὸδες ἐπιπύτους παῖον ὡς γάλα."

μαίεντομένην ἀντὶ τῆ νεοτροφοῦσαν· ἔφην γυναῖκα ὄρνιθας μαίεντομένην."

μαίεντομένης ζητοῦντες, ἐρευνητοῦντες.

μαίεντομένης ἰατρικῆς.

μαίεντομένης.

Μαικήνας ὄνομα κύριον· "ἐν τῷ συνῶν τοῦ Μαικήνου τρύπεζα ἰγγώνιος ἦν" εἰ τῶ οὐ ζρογγύλη οὐδὲ περιφερῆς. Πλέροχος (cf. v. Τόρτιος).

μαίεντομένης ὁ πέμπτος μῆν παρ' Ἰθναίοις, ὁ ἰανουάριος. ὠνομάσθη δὲ ὑπὸ ὅς μαιμάκτης, μαιμάκτης δὲ ἐστὶν ὁ ἐνθαύτης καὶ ταρκατικός. ἀρχὴν δὲ λαμβάνον· τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ ἀήρ ράττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει. Ηατρ.

Μαιμαλίδης.

μαίεντομένης σφύζει, προθυμείται, καταπνύεται, καταναλίσκεται, κυμαίνεται, πηδᾷ, γλάζει, κλονεῖται.

Μαιμύχης.

μαίεντομένης καὶ μαίεντομένης (Hom. E 661) ἰσσιώσα καὶ ὀξέως ὀρμώσα· ἢ τοῦ αἵματος· γευστικῶς ἔχουσι, τοῦ μ πλεονάζοντος. ἰ Σοφοκλῆς ἐπὶ τῷ διψῶσαν (Ai. 50) "καὶ ἔπέσχε χεῖρα μαίεντομένης φόνου;" καὶ Θεις (AP 6 268) "δεινὸν μαίεντομένης ἔχοντοσα κυσί."

μαίεντομένης μαινομένης, ζητέσας βακχεύ· παραφόρους. καὶ Ἀριστοφάνης (Thesm. 7) "μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαινομένης."

Μαιναλία ἔλαφος. καὶ μαιναλίων ἰσητικῶν· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 112) "ἄγεται κεφαλαὶ μαιναλίων ἐλάφων."

Μαίναλος ὄνομα κύριον.

μαίεντομένης βάρχη.

μαίεντομένης ὀφθαλμίου.

μαίεντομένης μαινίδος εἶδος ἰχθύος.

μαίεντομένης μαινίδος.

μαίεντομένης ἐνθουσιωδῶς κινουμένης.

Μαιονίδης ὄνομα κύριον. (AP 7 213) "εἰ δ' ἐάλω, θυγγασόν, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμων Μαιονίδας γρήφων ἰχθυόλων ἔθανε." (AP 7 2) "τῶν ἰσα μούσαις φθρυξομένων κεφαλῶν, ὡς ἔξενε, Μαιονίδεω."

Μαίονος ὄνομα κύριον.

Μαιοτάλιμος ὄνομα τόπος (an Μαιωτίν λιμνὴν A Nub. 273).

Μαιόταλιμος ποταμὸς.

μαίεντομένης. παρήγουρις ἦγετο ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ τὸν μῆνα. τὴν παράλιον καταλιμβάνοντες πῶλιν τὴν λεγομένην Ὀσίαν οἱ τὰ πρῶτα τῆς Ῥώμης τελούντες ἠδυνπαθεῖν ἤρηνοντο, ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασι ἀλλήλους ἐμβάλλοντες· ὅθεν καὶ μαίεντομένης ὁ τῆς τοιαύτης ἐθρῆς καιρὸς ὠνομάζετο. ἐτέλουν δὲ μέχρις Ἀναστασίου βασιλέως οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρήγουριν τῶν βουτῶν, καὶ ταύτην Ἀναξάδιος ἔπαυσε. καὶ τὴν τῶν κυνῶν δὲ ἐτέλουν παρήγουριν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὸν αἰώνου μῆνα, ἀναιροῦντες αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀλώσεως τῆς ὑπὸ Γάλλων, διότι ἀνύλακτοι ἔμειναν τῶν χηνῶν ἐκβοησάντων.

Μαῖτρα ὄνομα κύριον.

μαίεντομένης τοῦ διδασκάλου.

μαίεντομένης γίνονται λογευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται.

Μαῖτρος Ἀράβιος σοφιστῆς ἔγραψε περὶ ζῴων βιβλία γ', συνεγράμισε δὲ Ἀψίνη καὶ Νικαγόρα, ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

μαίεντομένης οἱ πρεσβῦται.

Μαιωτικὴ χώρα.

Μαιωτικὴ λιμνὴ Σκυθίας.

μαίεντομένης μαίεντομένων.

μάκαϊραν μακαρίαν.

μάκαρι σὸν τύχη ἀντὶ τοῦ μακαρίου· Ἀριστοφάνης (An. 1706) "περιπέτεσθε τὸν μάκαρι μάκαρι σὸν τύχη." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Vesp. 1266) "ὡ μακάρι Ἀντόμενης, ὡς σε μακαρίζομεν. παῖδας ἐφύτενας ὅτι χειροτεχνικωτάτους."

μακαρία ὁ ὄλεθρος. θυγάτηρ τῆ Ἄδης. καὶ παροιμία "βάλλ' ἐς μακαρίαν," ἀντὶ τῆ εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν. ἢ βάλλ' ἐς μακαρίαν κατ' εὐφημισμὸν, ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῆται λέγονται. καὶ Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἦν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανῶσαν πολετῶς ἔθαναν. sch. A Eq. 1148.

Μακαρίαινος ὄνομα κύριον.

μακάριος ὁ ἐν ἀγαθοῖς πάντοτε ὢν. λέγεται δὲ καὶ ὁ θεὸς μακάριος καὶ πιστὸς καὶ μόνος δυνάστης. μετέδωκε δὲ ὁ μεγαλόδωρος τοῦ ὀνόματος τοῖς εὐσεβῶς ζῶσιν, ὡσπερ καὶ τοῦ θεοῦ. "ἔγω εἶπα, θεοὶ ἐστέ." καὶ ἄλλα πλείους ὀνόματι τοιαῦτά εἰσι. Theodoret. in Ps. 1.

Μακάριος. δύο ἐγένοντο Μακάριοι ὁμιώνυμοι καὶ περιβόητοι δι' ἄσκησιν, διὰ βίον, διὰ τρόπον, διὰ τὰ μαθήματα. ὁ μὲν Αἰγύπτιος θανατοουργὸς ἦν καὶ μετὰ τοῦ εὐλαβοῦς πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀσσηρός· ὁ δὲ Ἀλεξανδρεὺς κατὰ πάντα ὢν παραπλήσιος τῷ Αἰγυπτίῳ, πρὸς τὰς ἐντυγχάνοντας ἦν ἰσαρῆς καὶ τῷ χαριεντίζεσθαι τοὺς νέους ἤγε πρὸς ἄσκησιν. τούτων Εὐάγγελος γενόμενος μαθητὴς τὴν δι' ἔργων φιλοσοφίαν ἐκτίσαστο, πρότερον λόγῳ μόνῳ φιλόσοφος ὢν· ὃς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου εἰς τὴν τοῦ διακόνου προχειρισθῆταί τιν, ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον κατελθὼν καὶ τοῖς προλεχθεῖσιν ἐντυχῶν ἀνδράσι τὸν ἐκείνων βίον ἐζήλωσε. τέτιο καὶ βιβλία ἄγασπουδαῖα συγγέγραπται, ὧν τὸ μὲν Μοναχὸς ἢ περὶ πρακτικῆς ἐπιτέγραπται, τὸ δὲ Γνωσικὸς ἢ περὶ τῶν καταξιώθεντων γνώσεως (κεφάλαια δὲ αὐτοῦ ν'), τὸ δὲ Ἀντιορητικόν, πρὸς τοὺς πειράζοντας δαίμονας, ἐν ᾧ διηρημένον μέρει κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡ' λογισμῶν· καὶ γ' προγνωσικὰ προβλήματα, καὶ σιχηρὰ β', ἐν πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίοις ἢ συνοδίαις μοναχῆς, καὶ ἐν πρὸς τὴν παρθένον. καὶ φησι κατὰ λέξιν οὕτως "ἀναγκαῖον τὰς ἀδούς τῶν προοδενσάντων μοναχῶν ὁρθῶς διερωτῆν καὶ πρὸς αὐτὰς κατορθοῦσθαι. πολλὰ γὰρ ἐσιν ὑπ' αὐτῶν ῥηθέντα καὶ πραχθέντα καλῶς· ἐν οἷς καὶ τοῦτό τις ἔφησεν, ὅτι τὴν ξηροτέραν καὶ ἀνώμαλον διαίταν, ἀγάπην συζευχθεῖσαν, θάπτον διάγειν τὸν μοναχὸν εἰς ἀπάθειαν." Socrat. 4 23.

μακρίτης τοὺς τεθνεῶτας, εὐφήμως, ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονται τινος δεινοῦ. Λωριέων τινὲς αὐτοὺς ζαμερίτας καλοῦσιν, οἷον τῆς μελίζονος μερίδος ἤδη κεκοινωνηκότας· τὸ γὰρ ζα ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. Ἀριστοφάνης Πλουτίῳ (555) "ὡς μακρίτην, ὦ Δύμιτερ, τὸν βίον αὐτῆ κατέλεξας, εἰ φεισόμενος καὶ

μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφήν χρησάτο δὲ ἀντὶ τοῦ μακάριον, εἰ παίζει, οἷον νεκροῦ βίον.

μακάρων νῆσοι ἢ ἀκρόπολις Βοιωτικῆς Θηβῶν τὸ παλαιόν, ὡς Ἀμακεδονῆς ἴσως μακεδανῆς, ἢ τασιν λίαν κεδνῆς.

Μακεδόνειος πόλις τῶν Μακεδονία δὲ χώρα.

Μακεδόνιος. οὗτος πλείω ἢ κατὰ Χριστιανῶν ἐνεδειξάτο, καὶ ἰφῶνα τῶν κακῶν οἷς ἔδρασεν ἐπιτίθόμενος γὰρ κατὰ τὸ Παφλαγονί πλείους εἶναι τῆς Ναυατικῆς θρησκείας κατὰ τὸ Μαντινίον, συνιδούχῳ οἷον τε τοσοῦτο πλήθος δι' ἐκείνων ἀνθρώπων ἐλαύνεσθαι, τετρασρατιώτας γνώμη τοῦ βασιλέως ἐπιφλαγονίαν πεμφθῆναι πεποίηκεν, ὅπ τῶν ὀπλιτῶν τὴν Ἀρειανικὴν δόξαν ζῶνται. οἱ δὲ ἐκεῖσε ζήλω τῆς ἀπονομῆς κατὰ τῶν σρατιωτῶν ἐχρήσαντο συμβολῆς γενομένης τῶν μὲν Παρσυχνοὶ πίπτουσι, τῶν δὲ σρατιωτῶν γων πάντες. διὰ τοῦτο προσέκρουσσιλεῖ, ἄλλως τε καὶ ἅτι μετέθηκε τὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου· οἱ γὰρ κώλυον τοῦτο, ἀνόσιον εἶναι λέγοντες συμβολόντες μάχη πολλοὶ ὅσοι πύσερον δὲ καὶ κατηρέθη ὁ Μακεδόνατ. 2 38.

Μακεδῶν Μακεδόνας. τὸ θηλικέτις.

μάκελλα δίκηλλα Ἀριστοφάνης ("ὦ μῦρε μῦρε, μὴ θεῶν κίνει φρονάς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρι μακέλλη πᾶν ἀνασρέψη δίκη." ἐπίσφημιον εἶρηται.

μακκοῦ ἀνοηταίει, ἐνεὸν ἐσιν. δὲ ὅτι ἡ Μακκῶ ἐνεὸν ἦν. Ἀριστοφάνης 397) "καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον καθήμενον." καὶ μεμακκοακότα ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνοντα.

Μακκῶ καὶ Αἰμιῶ γυναῖκες, νοντο ἐνεαί, τουτέστι βαρέως νοοῦσα Eq. 62.

μακρὰ γραμμὴ ἢ καταδικάζου ἀπολύων βραχειῶν ἐσημειοῦτο.

μακράϊωνας μακροβίος. Σοφοί 518) "οὔτοι βίε μοι τοῦ μακράϊωνας

νοτι τήνδε βύξιν," ἀντί τοῦ οὐ βέλομαι ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.

μακραίωνι σχολῆ πολυχρονίῳ, βραδέϊνι. Σοφοκλῆς (Αἰ. 194).

μακρὰν οὐσίαν. οὕτω λέγουσι τὴν πολ-
Ἀττικοί.

μακρὰ χαίρειν οἰμώζειν, ξενάζειν.

μακρέτειος ὁ πολυχρόνιος.

Μακροκέφαλοι. ἔθνος ἔστιν ἔτιω καλόν. Παλαιάφατος δὲ φησιν, ἐν ζ' τῶν Τρωι-
, ἐν τῇ Λιβύῃ ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν
ς Μακροκεφάλους. Ηαηρ.

μακρὸν ποιῶ ἀντί τοῦ μηκύνω. οὕτω
ιπιδῆς.

μακροπόνηρος.

μακρούς· (A Ach. 302) "σοῦ δ' ἐγὼ λό-
; λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς." οὐ
ε ὅτι τοὺς μακροὺς οὐ προσήσομαι, ἀκόσ-
αι δὲ τὰς διὰ συντομίας λεγομένους, ἀλλ'
πάντες λόγοι μακροὶ πεφύκασι κρινόμε-
πρὸς πρᾶξιν, εἰ πέπρακται.

μακροχρονῶ.

μακρῶ ἀντί τοῦ πολὺ· Εὐνάπιος (cf. v.
ρίνος) "Καρίνος ὁ βασιλεὺς γενόμενος . . .
φῶ παρῆλθε." καὶ αὐθις (A Venp. 1343)
ἔτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῶ."
μακρῶ ἀντί τοῦ κατὰ πολὺ· Ἡρόδοτος
1) "ἄριστος ἐγένετο μακρῶ Ἀριστόδημος
ἂ γνώμιας τὰς ἐμίας." καὶ αὐθις "μακρῶ
ηκε."

Μάκρωνος ἔθνηκόν.

μάκτρα θυνία ἐπιμήκης, ἐν ἣ μάττουσι
ἄλευρα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (545) "ἀντί
υάκτρας, πιθάκης πλευρὰν ἐρρωγύϊον."
μάλα εἰκότως πάνν δικαίως.

Μαλακηνός ὄνομα κύριον.

μαλακία ῥαθυμία, νόσος· (Polyb. 3 79)
ἰ μάλισα διὰ τὰς μαλακίας τῶν Κελτῶν
φυγοπονίας ὤρισε τὸν ἀδελφὸν ἔραγεῖν."

μαλάκεια ὅσα τῶν ἐνύδρων ὀξέα ἐκ ἔχει,
σπηῖα πολύπους. ταῦτα δὲ καὶ ἀνιμί-
κα ἄσπλαγχνι (Aelian. N. A. 11 37). τι-
δὲ μαλάκεια διὰ διφθόγγου γράφουσι.

μαλακίζεσθαι. ἐν ταῖς νόσοις φασὶν
τικοὶ τὰς μὲν γυναικας μαλακίζεσθαι, τὰς
ἄνδρας ἀσθενεῖν.

μαλακίων (A Eccl. 1050) ὁ μαλακός.

μαλακόν ἀπαλόν, ἢ καὶ ἀσελγές. "ὁ δὲ
πάνν δεξιῶς ὑπέξηλθεν ἀθυμία, καὶ πλη-
πλειόνων γενομένων διὰ τὸ μαλακῶς τὸν

τράχηλον παρασεῖν."

μαλακός. ὅτι πάντων φρονιμώτερον
ζῶον ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὴν γεῦσιν, ἀφῆν οὐ-
σαν, ἀκριβεστέραν ἔχει, διότι μαλακώτερος καὶ
τὴν ἀφῆν αἰσθητικώτερος. Θῦπτον γὰρ δια-
φορεῖται τὰ περιττώματα, καὶ οὐκ ἐπιθολῶ-
ται αὐτῷ τὸ φαντασικόν καὶ λογισικόν. ἐπι-
σῆσαι δὲ χρῆ μήποτε ὡς ὑλικὸν αἷτιον αι-
τιᾶται τὴν σάρκα· οὐ γὰρ ποιητικὴ ἔστι φρο-
νήσεως ὡς συναίτιον. διὰ γὰρ τὸν σύνδεσμον
διατίθεται τὰ ψυχικὰ κινήματα ταῖς τῷ σώ-
ματος κράσεσιν, οὐ γεννώμενα ὑπὸ τῆς κρά-
σεως, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς τοιαύτης κράσεως
τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἐνεργοῦνται. εἰ δὲ τινα
εἴη ἄλλα τοῦ ἀνθρώπου μαλακωτέραν ἔχοντα
σάρκα, οἶον οἱ ακώληκες, τοῖς ἄλλοις δῆλον
ὅτι ἐλλείπουσιν· οὐ γὰρ ἔχουσι τέλειον τὸ
φαντασικόν· ἀλλὰ νῦν περὶ τῶν τελείων ζῶων
ὁ λόγος. τάχα δὲ οὐδὲ σάρξ ἢ τῶν σκλη-
κων, ὡς οὐδὲ τῶν μειῶν. ὅτι δὲ τῷ μαλα-
κωτέρῳ ἔχειν τὴν σάρκα ὁ ἄνθρωπος φρο-
νιμώτερος, σημειῖον ἔστι τὸ τοὺς μαλακωτέ-
ρους τῶν ἀνθρώπων φρονιμωτέρους καὶ εὐ-
φρεστέρους εἶναι, τῶν ἄλλων πάντων διαθέ-
σεων καὶ φρεσικῶν ἰδιωμάτων ὁμοίως ἐχόντων.
διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδέρους καλοῦμεν.
Philopon. in Ar. de anima, M 111.

μαλακόςραχοι ἰχθύες, ὅπου ἐκδύεται,
οἶον ἄσακοι καρίδες πάγυροι καρκίνοι. ταῦτα
δὲ μόνον ἐκδύονται. cf. Aelian. N. A. 11 37.

μαλάσσου (S Ai. 594) ἀντί τοῦ μετα-
βάλλον.

Μαλαχίας ὄνομα κύριον.

Μαλέας ἀπρωτήριον καὶ ὄρος.

Μάλειον ὄρος· "Μαλειῶν ὄρος αἰπύ"
"Ὀμηρος (γ 287).

Μάλεος ὄνομα κύριον, Φαισὸς πόλις
Κρήτης. "Ὀμηρος (γ 296) "ἔς Φαισόν· μικρὸς
(al. Μαλέου) δὲ λίθος μέγα κῆμι ἀπολέγει."
Μάλεος γὰρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον
ἀκίρωσε τῷ Ποσειδῶνι πρὸς τὸ μὴ τὰ κύ-
ματι προσπελάζειν τῇ Φαισῶ.

μαλερόν λιμπρόν, σποδόν, ἰσχυρόν,
ὄξύ, ἀσθενές, ξηρόν, θριμύ. τὸ δὲ μαλερόν
πῦρ τὸ ὄξύ ἢ μαραντικόν, σφοδρόν. καὶ
μαλερός φρένας τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς.
(AP 6 207) "ῥιπίδα τὸν μαλερόν θύλπος ἀμυ-
νομένην."

μαλθακόν ἔκλυτον, μαλακόν. (AP 7 95) "ὁ
δ' αὐτὸν ἐξάγαγεν βίτου μαλθακίῃ σοφίης."

μαλθακώτερον πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου καὶ εὖ ἔχον· Ἀριστοφάνης Βατραχίαις (542) "τὸ δὲ μεταστρέφουσ' αἰεὶ πρὸς τὸ μαλθακώτερον δεξιῶν πρὸς ἀνδρὸς ἔσι καὶ φύσει Θηραμένους."

μαλθαξάει ἀγαθῶναι, καταπραῦναι. "τῶς μὲν δώροισι μαλθασσομένους καὶ ἐς τὰς κλήσεις συνίεναι" (Diog. L. 4 8). καὶ αὐθις "τὸ γὰρ δυνάμενον ἐκείνον τὸν ἄνδρα μαλθαξάει ἐν μόνον ἦν, ἢ τῶν τρόπων ἐπιείκεια καὶ ὁ τοῦ δικαίου κατὰ φύσιν ἔρως." cf. v. νάρκη.

μάλθη ὁ μεμιαλαγμένος κηρός. Harp.

μάλθων· "ὁ γύναιος τε καὶ μάλθων τύραννος" ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος.

μυλιασμός νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινόμενη, ὅς ἔσι κατάρρους διὰ μυκτῆρων. καὶ εἴσφορος περὶ τοὺς αὐτοὺς. οὐκ ἐκφεύγει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος.

μάλιζα ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θεοκλίδης λαμβάνει. sch. Thuc. 1 17 et 3 93.

μαλκίσιμεν Δημοσθένης ἐν 9' Φιλιππικῶν φησί (9 35).

μάλκιον ἀσθενές, ψυχρότατον· "ὁ δὲ Μιθριδάτης πιδὼν φάρμακον ἀσθενές τε καὶ μάλκιον βραδέως τὴν ἰσχὺν ἀπεδείκνυτο."

μαλκίσιατον ψυχρότατον· "τόδε μοι μαλκίσιατον ἦμαρ."

Μάλλιος ὄνομα κύριον. ὅτι Μάλλιος ὁ ἕνατος τὸν ἑαυτοῦ παῖδα μονομαχίσαντα Ποντίῳ τῷ Λατίνῳ καὶ καταβαλόντι τὸν ἀντιπάλον ὡς μὲν ἀριεῖα ἐξεφάνωσεν, ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ τεταγμένα ἐπελέκισεν· ὃ δὴ σὺν ὠμότητι προαχθὲν εὐπειθεστάτους τοῖς ἄρχουσι Ῥωμαίοις κατέστρεψεν.

μᾶλλον μᾶλλον ἀντὶ τοῦ αἰεὶ καὶ μᾶλλον· Ἀλέξιος Ἀτθίδι "πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἠσυχῆ, ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον." Ἀναξίλιος Ὁραϊς, Ἀλέξιος Πεζονίκη. cf. v. οὐδὲν μᾶλλον.

μᾶλλον ὁ Φρύξ. ἢ παροιμία ἐνθένδε. οἱ ζ' σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου τίς τῶν ὄντων εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίναντο τὰ ἄγρια ζῆα (ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει), οἱ δὲ πελαργός (δίχα γὰρ νόμος τῆ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι), Σόλων δὲ ἀδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστῶς δὲ Αἴσωπος ὁ Φρύξ ὁ λογοποιός "τοσῶτον" εἶπεν "ὑπερέχεις τῶν ἄλλων ὅσον θάλασσα ποταμῶν." ἀκέσας δὲ Κροῖσος εἶπε "μᾶλλον ὁ Φρύξ."

Μάλλωνος ὄνομα ἔθνικόν.

Μάλχος Βυζάντιος σοφιστὴ ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ ἕως Ἀναστασίου, ἐν ἧ τὰ κατὰ Ζήνωνα καὶ Βασιλίσκου καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Ἀθῆναιῶν καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται, μᾶλα σημανῶς καὶ τραγωδίας δίκην ἀποδρητῶν αἰτιά.

Μάμιος. ὅτι ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι γέφυρα ἦν μεγάλη, ἰβ' καμάρας ἔχουσα· ὅδατα γὰρ κατήρχοντο πολλά. ἐνθα καὶ δρέκων ἔστατο χαλκῆς διὰ τὸ δοκεῖν δρέκοντα οἰκῶν ἐκείσε· ἐνθα καὶ πολλοὶ παρθένου ἐτόθησαν. Βασιλίσκος γὰρ τις ἐρυσθεὶς τοῦ τόπου, ὅς ἦν Νουμμεριανοῦ Καίσαρος, ἐκείσε κατόκησεν καὶ ναὸν ἤγειρεν· ὑπὲρ Ζήνωνος κατέκτισεν. Codin. orig. CP.

Μαμερτίνος ὄνομα κύριον.

Μαμμύκνυθος ὄνομα κύριον. cf. v. ἀβελτεριώτατος.

μαμμίαν Ἀττικοὶ τὴν μητέρα, ἀπὸ τῶν τὰ παῖδια μαιμῶν τὸ τραγεῖν λέγειν.

μαμωνᾶς χρυσός, γήινος πλοῦτος, ἐπὶ ὁ ἐκ τοῦ Σατανᾶ, ἀλλ' ὁ περιττός καὶ ἐπιτὴν χρεῖαν.

Μαγατὶμ εἰρηγηγός ὁ νικήσας τοὺς Σαθῆρας, οὗ ἢ σῆλη ἔστατο ἐν τῷ καλομένῳ ὠρεῖῳ, ὃ ἔσι μύδιος. ἦν γὰρ ὠρεῖον ἐνθα νῦν ἔστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κρεταροῦ· ἐνθα ἔστατο καὶ μύδιος χαλκοῦς, πηλοσίον τῶν χειρῶν. ἦν δὲ δίκαιον μέτρον, ὅς ἂν τῷ χωρήματι αὐτοῦ πωλῶσι πάντες ἰσιστοποῦνται καὶ ἀγοράζωσιν οἱ σιτώται, καὶ τῷ ἴσῳ μέτρῳ διδῶνται σιτηρέσιον. τοῦτο ἢ ἐνομοθέτησεν Ὑαλεντινιανός, πιπράσασθαι τὸν σίτον μωδίους ἰβ' τῷ νομίσματι, μὴ μόνος ἀντιλέγοντος. ὅθεν τις ναύτης τῶτο μὴ ποιήσας τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφῆρέθη. ὅθεν ἐτυπώθησαν αἱ χαλκαὶ χεῖρες τοῖς λαμβάνουσι καὶ τοῖς διδοῦσιν, ἀμφοτέρους ἐκ τῶν τεταγμένων μὴ ἀτακτεῖν. ἦν δὲ καὶ Ὑαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως σῆλη, ἔξαιμον ἔστατο ἐν τῇ δεξιᾷ χεῖρὶ, ἀρπαγῆναι εἰς πάκτον, καὶ τὸ καὶ αὐτὴν ὑπάρχειν ἀργυρῶν· μικρά, ἐπὶ Κερῆσι Προτίκτορος τῷ β' ἔτει Ἰουστινιανῶ. cf. Codin. orig. CP p. 35.

Μανάνιος ὄνομα κύριον.

Μάναιχμος Ἀλωπεκοννήσιος, κατὰ Μαντινίους Προικοννήσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, ἔγραψε φιλόσοφον, καὶ εἰς τὰς Πλάτωνος λιτείαις βιβλίον γ'.

Μάναιχμος Σικωνίος, υἱὸς Ἀλκιβίου
κιβιάδου, ἰσορικός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν
ἰχθῶν. ἔγραψεν ἰσορίαν τῶν κατὰ τὸν
εἰδῶνα Ἀλέξανδρον.

Ἰανασσῆς βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, υἱὸς
Ἰου, βυσιλεύσας ἔτη νέ Ἰουδαίας, ὃς
το μισροτάτος καὶ ἀσεβέστατος καὶ πυ-
νώτατος ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ
λομανίη καὶ αἰματεκχυσίᾳ, καὶ τὸν μέ-
Ἡσαΐαν πρίσας καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ αἰ-
ν ἁθῶων πληρώσας οὐχ ἤττον εἰδωλο-
ησε τῶν Ἀμορραίων. καὶ μέντοι καὶ τὸν
κρυβὸς καταμολύνους, καὶ τετραπρόσω-
εἰδῶλον τοῦ Διὸς ἐν αὐτῷ ζήσας, οὐ
πεν οἰωνοζόμενος καὶ φαρμακεύων καὶ
ροουρῶν καὶ μοιχώμενος καὶ πᾶν εἶδος
ας μεθ' ὑπερβολῆς διαπραττόμενος. διὸ
κατὰ θεῖον ὄργην συλληφθεὶς ὑπὸ Μα-
χ βασιλέως Ἀσσυρίων δέσιμος εἰς Νι-
τὴν πόλιν αἰχμάλωτος ἀπήχθη, καὶ ἐς
αλκοῦν ἄγαλμα καθείχθη. συνιείς δὲ
οἷς πλημμυλῆμυσιν ἀξίαν ελληφέναι τὴν
ρίαν, ἐδεήθη τοῦ κυρίου συγγνώμῃ οἱ
αἷς ἁμαρτίαις· μή γὰρ εἶναι μέγα θεῶ
μιον, εἰ δίκαιον σώσειεν, ἀγαθοῦ δέ, εἰ
νοϊαν ἁμαρτωλοῦ προσοῖτο. καὶ τὸ μὲν
μα θεῖα δυνάμει διεργάγη, ὃ δὲ θεὸς
ννε τὸν βασιλέα, καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ
ν ἐξέπεμψεν. ὃ δὲ ἐπανελθῶν καὶ θεῖας
ὄτητος πείρων λαβῶν πᾶσαν μὲν εἰδω-
κατέστρεψε σκηρῆν, τὸ δὲ ἱερὸν τῷ θεῷ
τε, καὶ τὸν νόμον ἐφύλαξε, καὶ τὴν πό-
τεισίους καὶ ἐπικτίσους διεῖπε δικαίως καὶ
ἰῶς. δεδεμένῳ δὲ ὄντι ἐν φυλακῇ ἐν πέ-
χυκαῖς ἐν Βαβυλῶνι ἐδίδουσαν αὐτῷ
ιτύρων ἄρτον βραχὺν καὶ ὕδωρ ὀλίγον
ᾄξει μετροτηῷ, πρὸς τὸ ζῆν αὐτὸν καὶ
ν. καὶ τότε προσηύξατο πρὸς κύριον
ιε παντοκράτορ·" καὶ ἐπακούσας ὁ θεὸς
φωρῆς αὐτοῦ ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δε-
ν, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
εύσας κυρῶν ἐξ ὅλης καρδίας ἐλογίσθη
ιος. Constitut. Apostol. 2 22.

ανδαλωτόν εἶδος φιλήματος ποικίλον
ἡδύ. "θηλυδρομῶδες καὶ κατεγλωττισμέ-
καὶ μανδαλωτόν" Ἀριστοφάνης φησὶ
137).

ιανδάτωρος εἶδος ἁξιώματος. cf. v.
ηρ.

ανδραγόρας ὑπνωτικὸς κυρπός, ἢ λή-

θης ποιητικὸς. "καὶ φανέται πολὺν τὸν μαν-
δραγόραν ἐκπεπωκίως."

μανδραγορίζω.

μανδύας εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται
λωρίκιον.

Μάνεθως Διοσπόλεως τῆς Αἰγύπτου ἢ
Σεβεννύτης. φυσιολογικά, ἀποτελεσματικά δι'
ἐπῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα.

Μάνεθως Μένδης τῆς Αἰγύπτου, ἀρ-
χιερεύς, ἔγραψε περὶ κατασκευῆς κυφίων.

μανεῖην εὐκτικόν.

μανέρωσ καὶ περιμανῶσ ὀνόματα
ῶδης. Εὐβουλος Καμπυλίω.

Μάνης ὄνομα κύριον οἰκέτου. Ἀριστοφά-
νης Ὀρνισί (523) "νῦν δ' ἀνδράποδ", ἡλι-
θίους, Μάνης."

Μάνης. οὗτος ὁ τρισκατάρτος ἐπὶ Αὐ-
ρηλιανοῦ βυσιλέως ἐφάνη, Χριστὸν ἑαυτὸν
καὶ πνεῦμα ἅγιον φανταζόμενος, μαθητὰς
ιβ ὡς ἂν ὁ Χριστὸς ἐπαγόμενος, καὶ ἐκ πύ-
σης αἰρέσεως εἶ τι κακὸν ἐφανισόμενος, ἐκ
Περσίδος εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν κατὰ θεοῦ
συγχώρησιν εἰσέφρασεν.

οὗτος ὁ καὶ Μάνης καὶ Σκυθιανὸς λεγ-
μενος Βραχυμᾶν ἦν τὸ γένος, διδάσκαλον δὲ
ἔσχε Βουδδᾶν τὸν πρώην καλούμενον Τερέ-
βινθον, ὃς παιδευθεὶς τὰ Ἑλλήνων τὴν Ἐμ-
πεδοκλέους ἠγάπησεν αἵρεσιν, β' ἀρχὰς λέ-
γοντος ἀντικειμένους ἀλλήλαις. εἰσελθὼν δὲ
ἐν Περσίδι ἐκ παρθένου ἑαυτὸν ἔφρασκε γε-
γεννησθαι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνατραφεῖναι,
καὶ συγγραψόμενος βιβλίω δ' τὸ μὲν ἐπανό-
μασε τῶν μνησθῶν, τὸ δὲ τὸ εὐαγγέλιον,
τὸ δὲ τὸν θησαυρὸν, τὸ δὲ τῶν κεφαλαίων.
καὶ ὁ μὲν Βουδδᾶς οὗτος, ὁ καὶ Τερέβιν-
θος, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συντριβεὶς
ἀπώλετο· γυνὴ δὲ τις, παρ' ἣ κατέλυσε, τὰ
χρήματα αὐτοῦ καὶ τὰς βεβήλους βίβλους
κληρονομήσασα ἰνεῖται παιδάριον ἐτιῶν ζ',
τοῦνομα Κούβρικον, ὃν καὶ διδάξασα γραμ-
ματα καὶ ἐλευθέρωσασα κληρονόμον ἑαυτῆς
πάντων καθίστησιν. ὃ δὲ λαβὼν τὰ βιβλία
τοῦ Βουδδᾶ καὶ τὰ χρήματα διήραστο τὴν
Περσίδα, Μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων, καὶ τῆς
πλάνης τοῦ Βουδδᾶ συνίστω γενόμενος τὰ
βιβλία πονήματα ἴδια ἔλεγεν. ὃν ὁ βασιλεὺς
Περσῶν ἐξέδειρε ζῶντα ὡς αἴτιον τοῦ θά-
νάτου τοῦ νιδοῦ αὐτοῦ γενόμενον· νοσοῦντος
γὰρ καὶ θεραπείας πολλῆς παρὰ τῶν ἰατρῶν
τυγγάνοντος, ὁ Κούβρικος ὑπέσχετο χωρὶς

μαλθακώτερον πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου καὶ εὖ ἔχον· Ἀριστοφάνης Βατρύχοις (542) "τὸ δὲ μεταστρέφουσ' αἰεὶ πρὸς τὸ μαλθακώτερον δεξιῶν πρὸς ἀνδρὸς ἐσι καὶ φύσει Θηραμένους."

μαλθαξάξαι ἀγαθῶναι, καταπραῦναι. "τὸς μὲν δώροισι μαλθασσομένους καὶ ἐς τὰς κλήσεις συνίεναι" (Diog. L. 4 8). καὶ αὐθις "τὸ γὰρ δυνάμενον ἐκείνον τὸν ἄνδρα μαλθαξάξαι ἐν μόνον ἦν, ἢ τῶν τρόπων ἐπιείκεια καὶ ὁ τοῦ δικαίου κατὰ φύσιν ἔρωσ." cf. v. νύρκη.

μάλθη ὁ μεμυλαγμένος κηρός. Harp. μάλθων· "ὁ γύνανδρός τε καὶ μάλθων τύραννος" ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος.

μουλιασμός νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινόμενη, ὅς ἐστι κατάρρους διὰ μυκτῆρων. καὶ εὐρύφος περὶ τοὺς αὐτούς. οὐκ ἐκφεύγει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος.

μάλισα ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θεκυδίδης λαμβάνει. sch. Thuc. 1 17 et 3 93.

μαλκίσιμον Δημοσθένους ἐν 9' Φιλιππικῶν φησί (9 35).

μάλκιον ἀσθενές, ψυχρότατον· "ὁ δὲ Μιθριδάτης πιδὼν φάρμακον ἀσθενές τε καὶ μάλκιον βραδείως τὴν ἰσχὺν ἀπειδείκνυτο."

μαλκίσιμον ψυχρότατον· "τόδε μοι μαλκίσιμον ἤμαρ."

Μάλλιος ὄνομα κύριον. ὅτι Μάλλιος ὁ ὑπάτος τὸν ἑαυτοῦ παῖδα μονομαχίσαντα Ποντίῳ τῷ Λατίνῳ καὶ καταβαλόντι τὸν ἀντίπυλον ὡς μὲν ἀριεῖα ἐξεφάνωσεν, ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ τεταγμένα ἐπελέκισεν· ὃ δὴ σὺν ὁμότητι προχθὲν εὐπειθεσίτους τοῖς ἄρχουσι Ῥωμαίοις κατέστησεν.

μᾶλλον μᾶλλον ἀντὶ τοῦ αἰεὶ καὶ μᾶλλον· Ἀλέξιος Ἀτθίδι "πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ, ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον." Ἀναξίλας Ὁραϊς, Ἀλέξιος Πεζονίκη. cf. v. οὐδὲν μᾶλλον.

μᾶλλον ὁ Φρύξ. ἡ παροιμία ἐνθὲνδε. οἱ ζ' σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροῖσος τίς τῶν ὄνων εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίναντο τὰ ἄγρια ζῆα (ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει), οἱ δὲ πελαργός (δίχα γὰρ νόμιε τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι), Σόλων δὲ ἠδέναι πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστὸς δὲ Αἴσωπος ὁ Φρύξ ὁ λογοποιός "τοσῶτον" εἶπεν "ὑπερέχεις τῶν ἄλλων ὅσον θάλασσα ποταμῶν." ἀκέσας δὲ Κροῖσος εἶπε "μᾶλλον ὁ Φρύξ."

Μάλλωνος ὄνομα ἔθνικόν.

Μάλχος Βυζάντιος σοφιστὴς ἰσορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου ἕως Ἀναστασίου, ἐν ᾗ τὰ κατὰ Ζῆν Βασιλίσκον καὶ τὸν ἐμπρησμον τῆς ἱβηλοθήκης καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοσαύτων καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται, μινῶς καὶ τραγωδίας δίκην ἀποθρηνη

Μάμιος. ὅτι ἐν τῷ ἀγίῳ Μάρτυρα ἦν μεγάλη, ἰβ' καμάρας ἔχουσα γὰρ κατήρχοντο πολλά. ἐνθα καὶ ἴσατο χαλκῶς διὰ τὸ δοκεῖν θράκοι ἐκείσε· ἐνθα καὶ πολλοὶ παρθένοι ἐτ Βυσιλίσκος γὰρ τις ἐρουσθεῖς τοῦ τι ἦν Νουμειανοῦ Καίσαρος, ἐκείσε καὶ καὶ ναὸν ἤγειρεν· ὑπὲρ Ζήνων κα Codin. orig. CP.

Μαμερτίνος ὄνομα κύριον.

Μυμμάκχθος ὄνομα κύριον. ἀβελτερώτατος.

μαμμία· Ἀττικοὶ τὴν μητέρα, ἢ τὰ παιδία μαμμιῶν τὸ φραγεῖν λέγειν.

μαμωνᾶς χρυσός, γήινος πλοῦτος ὁ ἐκ τοῦ Σατανᾶ, ἀλλ' ὁ περιττός καὶ τὴν χρεῖαν.

Μαυαίτη εἰρηνηγός ὁ νικήσας τοσούτους, οὗ ἢ εἴλη ἴσατο ἐν τῷ καλῷ ὠρεῖν, ὃ ἐστὶ μύδιος. ἦν γὰρ ὠρεῖν νῦν ἴσανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοσούτου· ἐνθα ἴσατο καὶ μύδιος χαλκοῦ σίον τῶν χειρῶν. ἦν δὲ δίκαιον μέτερον ἢ τῷ χωρήματι αὐτοῦ πωλῶσι καὶ σιτοπορᾶται καὶ ἀγοράζωσιν οἱ σιτῶν τῷ ἴσῳ μέτρον διδῶνται σιτηρέσιον. τὸ ἐνομοθέτησεν Βαλεντινιανός, πιπρᾶσ τὸν σίτον μοδίους ἰβ' τῷ νομίσματι, νόμος ἀντιλέγοντος. ὅθεν τις ναύτης τὴν ποιήσας τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφῆρέθη. ἐτυπύθησαν αἱ χαλκαὶ χεῖρες τοῖς νομοῖσι καὶ τοῖς διδοῦσιν, ἀμφοτέρους τεταγμένων μὴ ἀτακτεῖν. ἦν δὲ καὶ τριαννοῦ τοῦ βασιλέως εἴλη, ἔξαιρον ἐν τῇ δεξιᾷ χεῖρι, ἀρπαγήναι εἰς κάκιστον καὶ αὐτὴν ὑπάρχειν ἀργυρῶν· μικρὰ Κροῖσος Πρωτίκτορος τῷ β' ἔτει Ἰουλιανῶν cf. Codin. orig. CP p. 35.

Μαυαίνος ὄνομα κύριον.

Μάναιχμος Ἀλωπεκοννήσιος, καὶ τινος Προικοννήσιος, φιλόσοφος Πλάτων ἔγραψε φιλόσοφον, καὶ εἰς τὰς Πλάτωνος λειτείας βιβλία γ'.

Μάναιζμος Σικυώνιος, υἱὸς Ἀλκιβίου Ἀλκιβιάδου, ἱστορικός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν λόγων. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν κατὰ τὸν κεδόνα Ἀλέξανδρον.

Μανασσῆς βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, υἱὸς κίου, βασιλεύσας ἔτη νέ Ἰουδαίας, ὃς εἶτο μιαινότατος καὶ ἀσεβέστατος καὶ πυρομύτατος ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ Ἰουδαίᾳ καὶ αἰματεκχεσίᾳ, καὶ τὸν μέγιστον Ἰουδαίων πρίστας καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ αἰμάτων ἀφώων πληρώσας οὐκ ἤττον εἰδωλορῆσε τῶν Ἀμορραίων. καὶ μέντοι καὶ τὸν κείνου καταμολύνσας, καὶ τετραπρόσω-εἰδωλον τοῦ Διὸς ἐν αὐτῷ εἴσας, οὐ εἶπεν οἰωνοζόμενος καὶ φαρμακεύων καὶ γροθῶν καὶ μοιχόμενος καὶ πᾶν εἶδος ἰατρίας μεθ' ὑπερβολῆς διαπραϊτόμενος. διὸ κατὰ θεῖαν ὀργὴν συλληφθεὶς ὑπὸ Μα-αχ βασιλέως Ἀσσυρίων δέσμιος εἰς Νι-νῆ τὴν πόλιν ἀχμαλώτος ἀπήχθη, καὶ ἐς χαλκοῦν ἀγάλμα καθείροχθη. συνιείς δὲ τοῖς πλημμελήμασιν ἀξίαν εἰληφέναι τὴν κείνου, ἐδεήθη τοῦ κυρίου συγγνώμην οἱ ταῖς ἀμαρτίαις· μὴ γὰρ εἶναι μέγα θεῶ-ἀμῖον, εἰ δίκαιον σώσειεν, ἀγαθοῦ δέ, εἰ ἀνοίαν ἀμαρτωλοῦ προσοίτο. καὶ τὸ μὲν ἄλλα θεῖα δυνάμει διεσπάγη, ὃ δὲ θεὸς θύνη τὸν βασιλέα, καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ ὄν ἐξέπεμψεν. ὃ δὲ ἐπανελθὼν καὶ θεῖας εἰδωλῶν πεῖραν λαβὼν πᾶσαν μὲν εἰδω-λῶν κατέσφραξε σπηγῆν, τὸ δὲ ἱερὸν τῷ θεῶ-ιστι, καὶ τὸν νόμον ἐφύλαξε, καὶ τὴν πό-τειχίσας καὶ ἐπικτίσας διεῖπε δικαίως καὶ εἰσῶς. δεδεμένῳ δὲ ὄντι ἐν φυλακῇ ἐν πέ-ς χαλκαῖς ἐν Βαβυλωνίᾳ ἐδίδοσαν αὐτῷ πιτύρων ἄστον βραχὺν καὶ ὕδωρ ὀλίγον· ὅξει μετροῦν, πρὸς τὸ ζῆν αὐτὸν καὶ ὄν. καὶ τότε προσήύξατο πρὸς κύριον ἵνα πιαντοκράτορ·" καὶ ἐπικούσας ὁ θεὸς ἰφωγῆς αὐτοῦ ἔλυσεν αὐτὸν ὑπὸ τῶν δε-ῶν, καὶ ὑπέσφραξεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἰρεύσας κυρίῳ ἐξ ὅλης καρδίας ἐλογίσθη-μος. Constitut. Apostol. 2 22.

μανδαλωτὸν εἶδος φιλήματος ποικίλον ἡδύ. "Θηλυδρωῖδες καὶ κατεγλωττισμέ-καὶ μανδαλωτὸν" Ἀριστοφάνης φησί (137).

μανδάτωρος εἶδος ἀξιώματος. cf. v. 37η.

μανδραγόρας ὑπνωτικὸς κυρπός, ἢ λή-

θης ποιητικὸς. "καὶ φανεῖται πολλὸν τὸν μαν-δραγόραν ἐκπεπωκός."

μανδραγορίζω.

μανδύας εἶδος ἑματίου, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον.

Μάνεθως Διοσπόλεως τῆς Αἰγύπτου ἢ Σειβεννύτης. φυσιολογικά, ἀποτελεσματικὰ δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ἀερονομούμενα.

Μάνεθως Μένδης τῆς Αἰγύπτου, ἀρ-χειρεὺς, ἔγραψε περὶ κατασκευῆς κυρίων.

μανεῖην εὐχτικόν.

μανέριος καὶ περιμανῶς ὀνόματα ἰδῆς. Εὐβουλος Καμπυλίων.

Μάνης ὄνομα κύριον οἰκέτον. Ἀριστοφά-νης Ὀρνισί (523) "νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλι-θίους, Μάνας."

Μάνης. οὗτος ὁ τρισκατάρατος ἐπὶ Αὐ-ρηλιανῷ βασιλέως ἐφάνη, Χριστὸν ἑαυτὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον φανταζόμενος, μαθητὰς ἴβ' ὡς ἂν ὁ Χριστὸς ἐπαγόμενος, καὶ ἐκ πά-σης αἰρέσεως εἴ τι κακὸν ἐρανοσόμενος, ἐκ Περσίδος εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν κατὰ θεοῦ συγγώρησιν εἰσέφρασεν.

οὗτος ὁ καὶ Μάνης καὶ Σκυθιανὸς λεγόμενος Βραχυμῶν ἦν τὸ γένος, διδάσκαλον δὲ ἔσχε Βουδδῶν τὸν πρῶτον καλούμενον Τερέβινθον, ὃς παιδευθεὶς τὰ Ἑλλήνων τὴν Ἐμπεδοκλέους ἠγάπησεν αἵρεσιν, β' ἀρχὰς λέγοντος ἀντικειμένης ἀλλήλαις. εἰσελθὼν δὲ ἐν Περσίδι ἐκ παρθένου ἑαυτὸν ἔφρασε γε-γεννησθαι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνατραφεῖναι, καὶ συγγραφόμενος βιβλίῳ δ' τὸ μὲν ἐπωνό-μυσε τῶν μυσηρίων, τὸ δὲ τὸ εὐαγγέλιον, τὸ δὲ τὸν Θησαυρόν, τὸ δὲ τῶν κεφαλαίων. καὶ ὁ μὲν Βουδδῶς οὗτος, ὃ καὶ Τερέβιν-θος, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συντριβείς ἀπώλετο· γυνὴ δὲ τις, παρ' ἣ κατέλυσε, τὰ χρήματα αὐτοῦ καὶ τὰς βεβήλους βίβλους κληρονομήσασα ἰνέεται παιδάριον ἑτῶν ζ', τοῦνομα Κούβρικον, ὃν καὶ διδάξασα γράμ-ματα καὶ ἐλευθέρωσασα κληρονομήσασα ἑαυτῆς πάντων καθίστησιν. ὃ δὲ λαβὼν τὰ βιβλία τοῦ Βουδδᾶ καὶ τὰ χρήματα διήρατο τὴν Περσίδα, Μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων, καὶ τῆς πλάνης τοῦ Βουδδᾶ συνίεσθαι γενόμενος τὰ βιβλία πονήματα ἴδια ἔλεγε. ὃν ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐξέδειρε ζῶντα ὡς αἴτιον τοῦ θανα-τάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γενόμενον· νοσοῦντας γὰρ καὶ θεραπείας πολλῆς παρὰ τῶν ἰατρῶν τυγχάνοντος, ὁ Κούβρικος ὑπέσχετο χωρὶς

λατρῶν ἀνασῆσαι αὐτόν, καὶ ἀποσῆσαι τοὺς λατροὺς θανάτωσεν αὐτόν. ὁ οὖν Μάνης οὗτος ἀποβαλλόμενος τὴν παλαιὰν διαθήκην, καὶ τὴν κρίσιν πᾶσαν καὶ τὴν τῷ ἀνθρώπῳ κατασκευὴν οὐκ ἀγαθοῦ τινὸς εἶναι θεοῦ βλασφημιῶν, ὑπὸ φθορᾶν καὶ ἀλλοίωσιν ὑπόσαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν προσίεται θεοῦ· καὶ κατὰ φαντασίαν καὶ δόκησιν τὸν Χριστὸν πεφηγῆναι ἑτερευτέτο, καὶ καταδύσεις τινὰς ἐναγεῖς καὶ νυκτερινὰς καὶ πυρυνόμους μίξεις καὶ ἄρητοποιίας καὶ εἰμυρμένης καὶ μετεσωματώσεως καὶ ἄλλυ τινὰ Ἑλληνικὰ διδάσκων. περὶ οὗ καὶ Θεόδωρος ὁ τῆς Ραϊθου προσβύτερός φησι "Μάνης, ὃς φαντασίᾳ τινὶ ψιλῇ καὶ σχήματι διακένῳ σώματος ἀνθρωπείου πεφανερῶσθαι τὸν κύριον ἐφαντεύσθη καὶ ἀνείρωξεν, ὡς πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν καὶ πράττειν ἄπερ ἔδρα καὶ ἔπασχε καθ' ἡμᾶς, μηδὲν δὲ τέτων ἀληθεῖα καὶ πράγματι ὑπάρξει, ἀλλὰ δοκῆσει μόνον καὶ ἀπάτη ἀποβουκολεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς καὶ συνανερύφθαι νενομίσει." διὰ τοῦτο καὶ φύσεις β' παραιοῦται ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ λέγειν, ἀλλὰ μίαν τῆς θεότητος. Παῦλος δὲ τις σύγχρονος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης ψιλὸν ἀνθρωπον τὸν κύριον ἔφη. Cedren. p. 259.

ο Μάνης ὄνομα Πέρσου, ὃς ἀποδρὰς ἐκ τῆς τῶν Περσῶν βυσιλείας ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὰ χριστιανῶν ἐτάραττε δόγματα. κλίνεται Μάνεντος.

μανθάνειν γένεσις ἐπισήμη. καὶ μανθάνω ἀντὶ τοῦ ἀκούω· "μανθάνω γὰρ καὶ τῆτο, ὅτι Μένανδρος ὁ κωμικὸς παρ' ὄλιγον ἦλθε κριθῆναι δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι φίλος ἦν αὐτῷ" (Diog. L. 5 79).

μανίαι δ' οὐ πᾶσιν ὁμοῖαι. τῶν μανιῶν αἱ μὲν εἰσιν ἄστοποι, ὡς αἱ τῶν παραιοπόντων, αἱ δὲ αἰρεταὶ καὶ ἐνχῆς ἄξιαι, οἷαι τῶν ποιητῶν καὶ τῶν χρησιμολόγων.

μανιάκης ὁ περιανχένιος κόσμος· "μανιάκης καὶ περιχέριος ἦσαν κατακεκοσμημένοι" (Polyb. 2 29).

μανίη μανία.

Μανιχαῖος αἰρεσιώρχης.

μανιῶν, πληθυντικῶς, ἀντὶ τοῦ μανίας· (A Nub. 830) "σὺ δ' εἰς τοσῶτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας." λέγουσι δὲ καὶ ἐνικῶς· τὸ δὲ πλείον πληθυντικῶς. "τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε" Ἀριστοφάνης (Pac. 64).

καὶ "Ὀμηρος εἰς τὴν αὐτὴν πλάστῃ τῇ μανίᾳ τὴν μέθην τίθεισιν (cf. v. πλαστῆ β).

μάννα θυσία, σπονδή, καὶ ἡ ἄνωθεν πίπτουσα τροφή. σημαίνει δὲ "τί τοῦτο;" ὃ τῇ ἐσπέρᾳ τοῦ σαββάτου μόνον ἐκρύπτετο. καὶ Χριστὸς ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς τῇ παρυσκενῇ τῇ τάφῳ καλύπτεται.

μάννα ἡ ἄνωθεν χορηγομένη τροφή· τετέξι "τί τοῦτο." ὃ καὶ ἄριστος ἀγγέλων λέγεται (Ps. 77 25) ὡς ὑπ' ἀγγέλων χορηγούμενος.

μανὸν ἀριῶν, χαῖνον· ἡ ἀνωφερὲς ὡς φλόξ. καὶ μαινόμενος ὁ μὴ ἰσχυρὸς τὰς φρεσίν. καὶ ἡ μάννα ἀπὸ τοῦ τετριφθαι ἀπίμασι. "μανοὺς δὲ γενομένους τοὺς καλάμους καὶ διώγους. ἐκ τῆς ἄγαν διαβροχῆς καταφραίνειν οἴνω, καὶ δίδόναι τροφήν τοῖς ἐπισηγίοις."

μανότερος.

μαντεῖον ὁ χρησμός. Μαντίας δὲ ὄνομα κύριον.

μαντεύομαι αἰτιατικῇ.

Μαντινεῖα. καὶ Μαντινεῖς ἐθνικῶν.

Μαντινεῖον ὄνομα τόπου.

Μαντινέων διοικισμός. εἰς πέτεπίας τὴν Μαντινέων διώκισον πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντινέων διοικισμός. Harp.

Μαντίνη ὄνομα κύριον.

μαντιπόλος.

μάντις μάντεως, μάντει δοτικῇ. μάντις γενικῶς, θυοσκόοι ἱερῆς εἰδικῶς.

μαντοσυνῶν μαντειῶν.

Μαξέντιος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃς ἐκκῶς τῆς Ῥωμαίας ἐπέτριβε, τυραννικῶ μῆλον ἢ βασιλικῶ τρόπῳ χρωόμενος καὶ αὐτῶν, μοιχεύων ἀνέδην τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναίκας, καὶ πολλοὺς ἀναιρῶν, καὶ ποιῶν τέτοις ἀκόλουθα. τοῦτο γνοὺς ὁ μέγας Κωνσταντίνος ῥύσασθαι Ῥωμαίους τῆς ὑπ' αὐτὸν δουλείας ἐσπούδαζεν, ἐθῦς τε φροντίδα ἐπέτινα τρόπον καθέλοι αὐτόν. ἐν τοιαύτῃ ὡν φροντίδι ὡν περὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ σῦλον πυρὸς σαυροειδῆ γράφοντα "ἐν τούτῳ νίκα," καὶ γέγονε χριστιανός. Αἰκίνιος δὲ ὁ συμβουσιλεύων αὐτῷ τὰς ἑλληνικὰς ψήφων δόξας ἐμίσει χριστιανῶν καὶ διωγμὸν μὲν προφανῆ φόβῳ Κωνσταντίνου κινεῖν ὑπεβέλλετο, ληθηθῶτως δὲ πολλὰ ἐσκευωρεῖτο. προῖων δὲ καὶ φανερωῖς ἐπαφῶν· καὶ γίνεται διωγμὸς τοπικός. τὸν δὲ

σαντῶν οὐκ ἐλάνθανε· νόμιμ γὰρ ὁ Λι-
ς τοῦ ἐπισκόπου ἐκέλευε μὴ φοιτᾶν
ἀλλήλους, ὡς ἂν μὴ ἔχη πρόφασιν αὐ-
αι τὰ χριστιανῶν. διακοπείσης δὲ τῆς
ῆς φιλίας εἰς ἀπέχθειαν ἦλθον, καὶ τέ-
ιναιρεῖται ὑπὸ Κωνσταντῖνα ὁ Αἰκίνιος.
it. 12—4.

Ταξιμιανός βασιλεύων τῆς ἐξίας πολλὰ
ἀ καὶ ἄτοπα καθ' ὑπερβολὴν ἀπεδεί-
· καὶ πρὸς τέτοις διωγμὸν ἀπηνῆ καὶ
· Φρωπον κατὰ πᾶσαν ἀνατολὴν εἰς τὸς
ανούς, καθ' ὃν πλείους τῶν εὐδοκίμων
τύρτησαν. ἄξια δὲ τῆς δυσσεβείας αὐτῷ
ροοίμια τῆς μελλούσης αὐτὸν διαδέχε-
· κολάσεως εἰκότως πέπονθε. νόσφ γὰρ
ιτάτη περιπεσόντος ἀγληδόνες ἰσχυροὶ
πᾶσαν σάρκα αὐτοῦ διελυμαίνοντο, καὶ
ιὲν ἔγκατα διεφθείροντο ὑπὸ τῆς ἐνδομυ-
της σφοδρότατης πυρώσεως, ἥ δὲ σῶρξ
α κηροῦ δίκην ἐξετέχκετο· λαβροτέρως δὲ
ριζομένῳ καὶ τηγανιζομένῳ καὶ αὐτὰ συ-
πῆγσαν τὰ ὄσα, ὡς ἐξαφανισθῆναι καὶ
χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς. ἐλε-
ς δὲ κατασπόμενος τοσαύτην δυσωδίαν
εμπερ ὡς ἄδεν τῶν ἐν τύφοις διαλυθέν-
διαφείρειν. ὃ δὲ βραχὺ ἐμπνέων καὶ σε-
ις ἀπέθανε. cf. Euseb. 8 14.

Μαξιμίνοσ βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος
αλυβῶν τὴν ἀρχὴν πολλὴν τὴν μεταβο-
· ἐποίησατο, τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ
ου τῆ ἐξουσίᾳ χρώμενος, ἔκ τε ἡμέρου
ιλίας εἰς τυραννίδος ὠμότητα μεταγα-
· πάντα ἐπειρῶτο. φύσει δὲ ἦν τὸ ἥθος,
ιερ καὶ τὸ γένος, βῆρβυρος, τό τε φονι-
· πάτριον ἔχων. εὐθέως οὖν τοὺς τε φί-
· πάντας, οἱ συνῆσαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, σύ-
· ροὶ τε ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπιλεγθέντες,
σκευάσατο, βουλάμενος μόνος εἶναι ἐν τῷ
τῷ καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνει-
· εως ἐγγενη. πλείους δὲ αὐτῶν καὶ ἀπέ-
· νειν, ἐπιβουλὰς ὑποπτέυων. Io. Antioch.
· Peir. p. 830.

Μάξιμος Ἡπειρώτης ἢ Βυζάντιος φι-
· οφος, διδάσκαλος Ἰβλίου Καίσαρος τῆ
· παβάτε, ἔγραψε περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων,
· καταρχῶν, περὶ ἀριθμῶν, ὑπόμνημα εἰς
· ἰσοτέλην, καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν
· λιαρόν.

Μάξιμος Τύριος φιλόσοφος, διέτριψε
· ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομόδου. περὶ Ὀμήρου, καὶ

τίς ἢ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία· εἰ κα-
· λῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο, καὶ ἄλλα
· τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

μαπέειν (Hes. Scut. 231 et 304) καταλα-
· βεῖν.

Μαραθίωνος.

Μαραθῶν τόπος Ἀθήνησιν, ἀπὸ Μα-
· ράθου υἱοῦ Ἀπόλλωνος. τοῦτον Κουλλιμυχος
(fr. 350) ἐνότιον λέγει, τατέξιν ἔνυδρον. καὶ
· Μαραθῶνιον ἔργον.

μαραίνω αιτιατικῇ.

μαραναθά (1 Cor. 16 22) ἐβραϊστὲ ἀντί
· τοῦ εἶδον τὸν κύριον.

μαραναθά κατὰ τὴν Ἑβραϊκὴ φωνὴν
· λέγει ἀντί τοῦ ὁ κύριος ἡμῶν ἦλθε. τὸν δὲ
· τῆς οἰκονομίας βεβαιῶν λόγον τοῦτό φησιν,
· ὡσυνεῖ ἔλεγε, ὁ πάντων ἡμῶν δεσπότης κα-
· ταβῆναι τοσοῦτον κατηξίωσε, καὶ ἡμεῖς ἐν
· τοῖς αὐτοῖς ἐσε ἄμυρτάνοντες, καὶ οὐ φρεῖ-
· τετε τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερβολὴν, τῶν ἀγαθῶν
· τὸ κεφάλαιον. ἐνόησον γὰρ τοῦτο μόνον,
· φησί, καὶ ἀρκέσει σοι εἰς πάσης ἀρετῆς προ-
· κοπήν, καὶ πᾶσαν δυνήση κατασβέσαι τὴν
· ἄμυρτίαν. Chrysost. hom. 40 in Corinth. 1,
· t. 10 p. 410.

Μαραντώπη ὄνομα κύριον.

Μάρας ἀπὸ Βεροίας τῆς ἐν Συρίᾳ πό-
· λεως, ἀνὴρ τῶν πλουσιωτάτων, ἀλλ' ὁμως ὁ
· κόρος οὐδέμιαν αὐτῷ ὕβριν ἐπέτεκεν· οὐδέ
· γὰρ κόρος οὐδεὶς ἐφαίνετο τῶν χρημάτων,
· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄργανα ἐποιεῖτο δικαιοσύ-
· νης τε καὶ φιλανθρωπίας, ἐπιχορηγῶν τε τοῖς
· δεομένοις καὶ φιλοτιμούμενος ἐν τοῖς πολι-
· τεύμασιν. οὕτω παρείχετο ἐκ τῶν πῦσιν
· ἐπεικῆ καὶ δίκαιον ὡς οὔτε τῶν πολιτῶν
· οὐδεὶς αὐτῷ ἐγκέκληκε πώποτε οὔτε τῶν ξέ-
· νων, οὔτε τῶν κατ' ἄξυ γειτόνων οὔτε τῶν
· ἐν ἀγροῖς ὁμοφρόνων. οὐ μὴν ταῦτα δικαιο-
· σύνης ἔργα ἀπελογίζετο, εἰ μηδένα ἀδικοῦ
· τῶν πολιτευομένων, ἀλλ' ἐκεῖνα μᾶλλον, εἰ
· μὴ κάμνοι εὐεργετῶν. τοιγαρῶν οὐ τῶν ἐαν-
· τοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο πραγμάτων ἀλλὰ καὶ
· τῶν ἀλλοτριῶν, μάλιστα τῶν παρακεκτημένων
· ἐν τε τῷ ἄξει καὶ κατ' ἀγροῦς. μέγιστον δὲ
· τούτου τεκμήριον· εἰ τις ἠβούλετο τι πωλεῖν
· ἢ τις ὠνεῖσθαι τῶν πλησιαζόντων αὐτῷ, ὃ
· μὲν προσαιπῆται ὃ δὲ προσετίθει τῷ τιμή-
· ματι τῆς ἄλλης ἀξίας ὑπὲρ αὐτῷ γέ τοι δή-
· πουθεν, ὑπὲρ τῆ κτήσασθαι ὁμορον καὶ γεί-
· τονα Μάραν τὸν πάντων ἀνθρώπων δικαιο-

τατον. ὣσε καὶ ἐξενίκησεν εἰς πυραμίδαν ὁ
Μάρως ἐπὶ δικαίᾳ χρήσει τῶν πέλας.

μαργαίνει μινύεται.

μαργαρίτης.

μάργης καὶ μάργος μινύμενος. καὶ
ὑπερμυργότερος ὁ ὑπερμινύμενος. καὶ
γαστρίμυργος ὁ περὶ τὴν γαστέρα μεμηνώς.

α Μαργίτης. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτη-
σιφώντος (160) "ἐπωνυμίαν Ἀλεξάνδρῳ Μαρ-
γίτην ἔθετο." ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕ-
τως. Harp.

β Μαργίτης ἀνὴρ ἐπὶ μωρία κωμωδέμε-
νος, ὃν φασὶν ἀριθμησοῦν μὲν μὴ πλείω τῶν
ἐδνηθῆναι, νύμφην δὲ ἀγόμενον μὴ ἀψα-
σθαι αὐτῆς, ἀλλὰ φοβεῖσθαι λέγοντα μὴ τῆ
μητρὶ αὐτὸν διαβάλλῃ· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη
γεγεννημένον, καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς εἴ-
γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη. cf. v. γέ-
λοιος.

μαργῶσαν χεῖρα (Eur. Hec. 1128) μαρ-
νομένην χεῖρα.

α Μάρδοι ἔθνος τὸ πᾶν λησαι· καὶ οὐτ'
ἂν εἰς ποιῶν τις αὐτοὺς πισοὺς κτήσαιοτο,
οὐτ' ἂν κακώσις ἐς τοσόνδε τυπεινώσειεν ὡς,
εἰ τοῦ φόβου ἀπαλλαγθεῖεν, μὴ ἂν παρνα-
τίκα ἐπιθῆσθαι οἷς πάλοι ὑπέδουσιν.

β Μάρδοι ἔθνος πολυάνθρωπον, τραχεῖαν
γῆν ἐποικουῦντες, καὶ μόλις ἀφ' ὧν γεωργῶσι
τρεφόμενοι, ἀνίπποι καὶ πένητες, ὡς καὶ τὴν
πρώτην ἀπιστεῖσθαι τέχην.

Μαρδόσιος ὄνομα κύριον.

Μαρδόνος.

Μαρδοχαῖος ὄνομα κύριον.

Μαριανός Μάρως δικηγόρος, τῶν ὑπάρ-
χων Ῥώμης· Ῥωμῆϊος γὰρ τὸ ἀρχαῖον, με-
τοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς Ἐλευθερόπολιν,
μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης· ἀπὸ ὑπά-
των καὶ ὑπάρχων καὶ πατρικίος γεγονώς, τὸ
ἐπιφανέστερον, κατὰ τὸν βουσιλέα Ἀναξασίον.
ἔγραψε βιβλία τοσαῦτα, μετὰφρασιν Θεοκρί-
του ἐν ἰάμβοις γρν', μετὰφρασιν Ἀπολλω-
νίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις ἐχή, με-
τάφρασιν Καλλιμάχου Ἐκάλῃς ὕμνων καὶ
τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἐπιγραμμμάτων ἐν ἰάμ-
βοις ζωί, μετὰφρασιν Ἀράτου ἐν ἰάμβοις
μαρμί, μετὰφρασιν Νικάνδρου τῶν Θηρια-
κῶν ἐν ἰάμβοις μετό, καὶ ἄλλας πολλὰς με-
ταφράσεις.

Μαριλάδης (A Ach. 609) ὄνομα, τατέσι
γέρων Ἀχαρικός.

μαρίλη ἀμανρὸν πῦρ· ὁ χρῶς καὶ τὸ
λεπτότατον τῶν ἀνθρώκων. "χαλκῆς οἰάτις
γέμων καπνοῦ καὶ μυρίλης." καὶ Κρατῖνος
ἐν Ἰσοκρίτῳ "ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρμα-
κάν ἔχων." ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθρώκων σποδίου
Ἀριστοφάνης (Ach. 331) "ὑπὸ τοῦ δέους δι-
τῆς μαρίλης μοι συγνήν ὁ λάρκος ἐπετίλησεν
ὥσπερ σηπία."

Μαρίνα.

Μαρίνος Νευπολίτης φιλόσοφος καὶ ἐξ-
τιμῶ, μαθητῆς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ
διάδοχος, ἔγραψε βίον Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ
διδασκάλου καὶ καταλογόδη καὶ ἐπικῶς, καὶ
ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

Μαρίνος. οὗτος τὴν Πρόκλου διατριβῆν
παραδεξιόμενος, καὶ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου
τῶν Ἀριστοτέλους λόγων καθηγησάμενος, ἐ-
θόνην τὸ δεύτερον Ἀθήνας τοῦ κοινῆ διδα-
σκάλου τετελευτηκότος ἐπέδειξεν αὐτῷ συ-
γεγραμμένον ὑπόμνημα πρὸς ἑαυτοῦ εἶχε
παμπολλῶν εἰς τὸν Πλάτωνος Φίλητον, ἐ-
τυχεῖν τε καὶ ἐπικρίναι κελύσας, εἰ ἐξουσίαν
εἶη τὸ βιβλίον. ὁ δὲ ἀναγνῶς ἐπιμελῶς οὐκ
ἀπεκρύψατο τῶν αὐτῷ δοκούντων, οὐ μὲντοι
ἄμουσον ἀφῆκε φωνῆν οὐδεμίαν, τοσοῦτον
δὲ ἔφη μόνον, ἱκανὰ εἶναι τὰ τῷ διδασκάλῳ
ὑπομνήματα εἰς τὸν διάλογον. σπουδῆς δ'
ἐκεῖνος παρνατίκα διέφθερε πρὸς τὸ βιβλίον.
ἤδη δὲ καὶ πρότερον δι' ἐπιστολῆς ἐκοινώσατο
πρὸς αὐτὸν τὴν ἐαυτοῦ δόξαν περὶ τῶν εἰς Παρ-
μενίδην ὑποθέσεων τε καὶ ἐξηγήσεων, τὰ π
ἐπιχειρήματα συντάξας ἐπεμψεν, οἷς ἐπέ-
σθη μὴ εἶναι τὸν διάλογον περὶ θεῶν ὁ Μα-
ρίνος, ἀλλὰ περὶ εἰδῶν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐπαρτή-
ματι κατεβύλετο, τῶτον ἐξηγημένα τὸν τῶ
πον τὰς Παρμενίδου διαλεκτικὰς ὑποθέσεις.
ὁ δὲ καὶ πρὸς ταύτην ἀντιγράφει τὴν ἐπιστο-
λήν, μερῆσι δὲ οἷς ἀποδείξει καταβαλέμε-
νος ἀληθεστάτην εἶναι τὴν φειοτέραν ἐξήγησιν
τοῦ διαλόγου· ὡσεὶ εἰ μὴ ἐφθῆ τὸ βιβλίον
ἐκδεδομένον, τάχῃ ἂν καὶ τοῦτο διέφθαι.
ἴσως δὲ αὐτὸν διεκούλιξε καὶ ἡ ὕψις τῆ ἐπι-
στολῆς, ὅτι θεάσασθαι ποτε ἔλεγεν ὁ Πρόκλος
ὡς ἐπομνημάτων εἰς Παρμενίδην αὐτῷ Μα-
ρίνου ἐσομένων. Damasc. Phot. p. 338a.

Μάρεις τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος ἐπι-
σκοπος. καταλαβὼν δὲ Ἰουλιανὸν τὸν πρε-
βύτην θύοντα τῇ τύχῃ ἐν τῇ βασιλικῇ Ἐπι-
σκοπικῇ οὐκ ἐπαύθη, τὴν αὐτῶν χειρουργοῦσας
(ἦν γὰρ δὴ πρὸς τῷ γέραι ὑπέχουσιν ὀφθαλμοί).

ἰν ὀμοίνας) πολλά τὸν βασιλέα προσελ-
 ἰν περιύβρισε, τὸν ἀσεβῆ καλῶν, τὸν ἀπο-
 την, τὸν ἄθεον. ὃ δὲ λόγοις τὰς ὕβρεις
 ἔπειτο, τυφλὸν καλίσας, καὶ "οὐκ ἔν" φη-
 "οὐδὲ ὁ Γαλιλαῖός σου θεὸς θεραπεύση
 " Γαλιλαῖον γὰρ εἰσθεὶ καλεῖν τὸν Χρι-
 ν. ὃ δὲ δὴ Μάρης παρρησιαίτερον πρὸς
 βασιλέα εἶπεν "εὐχουρισῶ" φησὶ "τῷ θεῷ
 τυφλώσαντί με, ἵνα μὴ ἴδω τὸ πρόσω-
 ν σου οὕτως ἐκπεπωκότος πρὸς τὴν ἀσε-
 βειαν." οὐδὲν πρὸς ταῦτα ὁ Ἰουλιανὸς ἀπε-
 βωτο, δεινῶς δὲ καὶ τῶτο μετήρατο. ἐπι-
 κῶς γὰρ τοὺς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ μαρτυρή-
 ντας ὑπὸ τῶν χριστιανῶν τιμωμένους, προ-
 κως τε σπεύδειν ἐπὶ τῷ μαρτυρῆσαι πολλὰς
 σάμενος, ὥσπερ αὐτῷ τούτῳ τοὺς χριστιαν-
 οὺς ἀμυνόμενος, ἐπὶ ἑτέρον ἐτρέπετο, καὶ
 μὲν ὑπερβάλλουσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ
 ὀπίσθι ὑπέθετο, οὐ μὴν πάντῃ τῷ διό-
 ν ἀπέσχετο. διωγμὸν δὲ λέγων τὸ ὀπισθεῖν
 κῆτιν τοὺς ἡσυχάζοντας. ἐτάραττε δὲ
 ἡ πόμῃ ἐκέλευε χριστιανούς παιδεύσεως μὴ
 ἔχειν, ἵνα μὴ, φησὶν, ἀκονώμενοι τὴν
 ὕψταν ἐτοίμως πρὸς τοὺς διαλεκτικὰς τῶν
 λήγων ἀπαντήσῃ. πολλὰ δὲ ἐπὶ πολλοῖς
 γασσιόμενος ἔπεισέ τινας πρὸς τὸ θεῖν
 οκλῖναι, ἐν οἷς καὶ Ἐκθόλιον τὸν Κων-
 τινουπόλεως σοφιστῆν. Socrat. 3 12.

Μαρίωνος ὄνομα κύριον.

Μαρκελλῖνος ἀνὴρ ἐπιεικῆς καὶ γεν-
 ὸς ἐδυνάστευε μὲν Δαλματίας, ἐν Ἡπειρῷ
 ἰακημένων Ἰλλυριῶν, ἐπεπαίδευτο δὲ τὴν
 ἰμαῖδῃ παιδείᾳ, καὶ μαντικῆς ἐμπειρότα-
 ; ἐγγόνει καὶ τὰλλα φιλολογώτατος· ὃς
 ὁθέρων ἐκέκτητο τὴν ἀρχὴν, οὐτε Ῥωμαίων
 σιλείῃ δουλεύων οὐτε ἄλλῳ δυναστεύοντι
 κ ἐθῶν οὐδενί, ἀλλ' ἦν αὐτόνομος, μετὰ
 κιοσύνης ἐξηγούμενος τῶν ὑπηκόων. πῦ-
 ν δὲ αὐτῷ καὶ φρόνησις ἰκανὴ πολιτεύμα-
 ; καὶ ἀνδρεία θαυμαστή, μεμελετηκνία τὰ
 ἐς πόλεμον· ᾧ συνῆν Σαλούσιος ὁ φιλό-
 ρος. Damasc. Phot. p. 342b.

Μάρκελλος μάγιστρος Ἀρκαδίου τῆ βυ-
 λίας, κόσμος ἀρετῆς ἀπάσης, ἢ τὸ γε ἀρ-
 κώτερον εἰπεῖν ἀρετῆ τις ἔμψυχος.

Μάρκελλος Περγαμηνὸς ῥήτωρ ἔγραψε
 βίον Ἀδριανὸν ἢ περὶ βυσιλείας.

Μάρκελλος Σιδήτης ἰατρός, ἐπὶ Μάρ-
 ν Ἀπτωνίῃ. οὗτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωι-
 ν βιβλία ἰατρικὰ μβ, ἐν οἷς καὶ περὶ λυ-

κανθρώπου.

Μάρκελλος ζωατηγὸς ἐπὶ Κομόδα, ὃς α
 διωροδοκίας τοσοῦτον ἀπέχειν ὅσον τῆς γε
 φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἡμερότητας μετεῖχεν.
 ὅπως γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἐγγρηγο-
 ρεῖναι δοκῆ, καὶ κατὰ τῶτο μὴδὲ τῶν ἄλλων
 κεις τῶν συνόντων οἱ καθεύθη, ἰβ' γραμμα-
 τεῖα, οἷά γε ἐκ φιλύρας ποιεῖται, καθ' ἐκά-
 σην ἐσπέραν ὡς εἰπεῖν συνέγραφε, καὶ προσ-
 ἔταυτέ τιμ ἄλλο ἄλλῃ ὥρα κομίξεν τισίν,
 ἴν ὡς καὶ αἰεὶ ἐγρηγορῶς θαυμάζεται. ἦν
 μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὑπνομαχεῖν πεφυκώς, ἐπὶ
 πλεῖον δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς τροφῆς ἡσχήκει.
 τὰ τε γὰρ ἄλλα ἦκισα ἄδην ἐσιτεῖτο, καὶ
 ὅπως μὴδὲ τῶν ἄρτων διαπιμπλάται, ἐκ τῆς
 Ῥώμης αὐτοὺς μετεπέμπετο, οὐκ ὡς οὐ δυ-
 νάμενος τῶν ἐπιχωρίων ἐσθῆν, ἀλλ' ἴν ὑπὸ
 τῆς παλαιότητος αὐτῶν μὴ δύνηται μὴδὲ
 σμικροῦ πλέον τοῦ πάνυ ἀναγκαίου φαγεῖν·
 τὰ γὰρ οὐλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥαδίως
 ὑπὸ τῆς τῶν ἄρτων ξηρότητος ἡμιάσσετο.
 ἐπετήδευε δ' οὖν ἐπὶ μείζον αὐτὸ πλάττε-
 σθαι, ἴν ὡς μάξιμα διαγρυνεῖν δοκῆ. Dio
 Cass. 72 8.

Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἡκμα-
 ἔξεν, ἐν ᾗ δὲ ἦν εὐκτερίῳ πρεσβύτερος χει-
 ροτονηθεὶς, διετέλει. μεγίστης δὲ ἐξουσίας τυ-
 χῶν παρὰ Ἰλλου οὗτος ὁ πλάνος, καὶ τοῖς
 Ἐπικουρείοις δόγμασιν ὁσημέραι αὐτὸν κα-
 κύνων, αὐτοφνῆ ἔλεγε τὸν κόσμον, καὶ διοι-
 κεῖσθαι οὐκ ἐκ θεοῦ ἀλλ' ἐξ ἐνεργείας τῆς
 τῶν ἀσέρων· καθὼ γὰρ ἔκασον αὐτῶν τῇ
 τούτων φθάσει συμπεριφερόμενον διψήσει,
 τῶν κατ' αὐτὴν τικτομένων τὴν ῥοπήν τὴν
 ἐπικράτειαν κληροῦνται.

Μαρκιανός. οὗτος συνῆν Μασωνίῳ ἐκ
 Παιμφυλίας, ἀνὴρ ἐς ἀρετὴν ἄπασαν ὥσπερ
 τις κανὼν ἀπηκριβωμένος. φιλόκαλος γὰρ
 ὦν καὶ φιλόμαθος ὁ Μουσσώνιος τοὺς παν-
 ταχόθην εἶλκε παρ' ἐαυτὸν ὥσπερ ἡ μαγνή-
 τις τὸν σίδηρον. ἐκ ἦν δὲ βυσανίξιν ὁποῖός
 τις ὁ δεινα, ἀλλὰ Μουσσωνίου φίλον ἀκού-
 σαντα ὅτι καλὸς ἦν εἰδέναι. Eunap. p. 76 Nieh.

Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ Ἐύλεντος βασι-
 λέως ἦν καὶ Ἀγγελίου ἐπισκόπου Κωνσταντι-
 νουπόλεως ἐλλόγιμος· ὃς πάλαι μὲν κατὰ τὰ
 βυσιλεία ἐζωατεύετο, τότε δὲ πρεσβύτερος
 τῆς Ναυατιανῶν ἦν ἐκκλησίας, γραμματικὰς
 λόγους Ἀρμενασίων τὴν τοῦ βυσιλείως θῦγα-
 τέρα διδύσκων. Socrat. 4 9.

Μάρκιον (αὐτὸν Μάρκαιον) ὄνομα ὕρου.

Μάρκιος ζερατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος ἐφυγαδύθη ὑπὸ τοῦ δήμου, ἦν τε οἰμωγὴ καὶ δάκρυα τῶν προπεμπόντων αὐτὸν καὶ οἰκτειρόντων. ὁ δὲ Μάρκιος οὕτε ἀνυκλυνοσάμενος ὤφθη τὰς ἐαυτοῦ τύχας οὕτε ἀποϊμώξας, οὕτε ἄλλο εἰπὼν ἢ δρούσας ἀνάξιον τῆς ἐαυτοῦ μεγαλοφροσύνης οὐδ' ὅτιεν. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐδήλωσε τὴν καρτερίαν καὶ τὴν γενναϊότητα τῆς γνώμης, ἐπειδὴ οἴκαδε ἀφικόμενος γυνυϊκῶς τε εἶδε καὶ μητέρα καταρρηγνυμένην τοὺς πέπλους καὶ τὰ ζέφυρα τυπούσας, καὶ οἷα εἰκὸς ἐστὶν ἐπὶ τοιαύταις συμφοραῖς λέγειν τὰς ἀποζευγνυμένης ὑπὸ τῶν ἀναγκαιοτάτων σφίσι θανάτοις ἢ φυγαῖς ἀναβοῶσας. οὐδὲ πρὸς τὰ δάκρυα τῶν παιδῶν ἔπαθεν, ὧν ὁ εἷς δέκα γεγονώς ἔτη, ὁ δὲ ὑπαγκάλιος· ἀλλ' ἔξῃει κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὰς πύλας, οὐδενὶ δηλώσας ὅπου τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσοιτο (Dionys. Hal. 7 67). ἦν δὲ ἀνήρ ἄριστος τὰ πολέμια καὶ πρὸς πάσας τὰς ἥδονάς ἐγκρατής, τὰ τε δίκαια οὐκ ἀπὸ νόμου μᾶλλον ἀνάγκης ἄπασιν ἀποδιδούς, ἀλλ' ἐκὼν τε καὶ πεφυκώς πρὸς αὐτὰ εὖ, καὶ οὐ μόνον αὐτὸς ἀγνέυειν ἀπὸ πάσης κακίας προθυμούμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους προσαναγκάζειν δικαιοῶν, μεγαλόφρων τε καὶ δωρηματικὸς καὶ ἐς ἐπαυρόθωσιν προχειρότατος. ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνατίῳ ἦν ἄρα πάσας τὰς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου γενέσθαι φύσει, οὐδὲ φύεται τις ἀπὸ θνητῶν καὶ ἐπικέρων σπερμάτων περὶ πάντα ἀγαθός. ἐκείνῳ γε οὖν ταύτας τὰς ἀρετὰς ὁ δαίμων χαρισάμενος, ἐτέρους οὐκ εὐτυχεῖς κῆρας τε καὶ ἄτας προσῆψε. τὸ γὰρ πρᾶν καὶ φαιδρὸν ἐκ ἐπῆν αὐτοῦ τοῖς τρόποις, οὐδὲ τὸ θεραπευτικὸν τῶν πέλους ἐν τε ἀσπασμοῖς καὶ προσουρουεῦσεσιν, οὐδὲ δὴ τὸ εὐδιᾶλλυκτον καὶ μετριοπαθές, ὅποτε δι' ὀργῆς τι γένοιτο, οὐδὲ ἢ πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἐπικοσμηῖσαι χάρις, ἀλλ' αἰεὶ πικρὸς καὶ χαλεπὸς ἦν. ταῦτά τε δὴ αὐτὸν ἐν πολλοῖς ἔβλυψε, καὶ πάντων μάλιστα ἢ περὶ τὰ δίκαια καὶ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων ἄκριτός τε καὶ ἀπαράπειρος καὶ οὐθὲν τῷ ἐπιεικεῖ διδῶσα ἀποτομία. ἔοικεν ἀληθές εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον φιλοσόφων, ὅτι μεσοίτητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἡθῶν ἀρεταί, μάλιστα δὲ ἡ δικαιοσύνη. οὐ γὰρ μόνον λειπούσα τοῦ δικαίου πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλουσα αὐτοῖς τε

οὐ λυσιτελής ἐστὶν ἀλλ' αἰτία μεγάλης φθορῶν. Μάρκιον γὰρ τὸ ἄκρον δίκαιον ψε, καὶ ἐξηλάθη τῆς πατρίδος· πρὸς γὰρ τὰ μὴ δίκαια ἀντιλέγων μῖσος ἢ εἰ μὲν οὖν ἅμα τοῖς σώμασι διαλυομένη τὸ τῆς ψυχῆς, ὅ τε δήποτε ἐστὶν ἐκεῖν διαλύεται, καὶ οὐδαμῆ οὐθὲν ἔτι ἐστὶ οὐδ' ὅπως μακαρίους ὑπολάβω τοὺς μὲν ἀπολαύσαντας τῆς ἀρετῆς ἀγαθὴν αὐτὴν δὲ ταύτην ἀπολομένους· εἰ ἄφθαρτοι μέχρι τῆς πωτῆς αἱ ψυχαί νησιῶν ἡμῶν οὐσαι, ἢ χρόνον μετὰ τὴν λυγὴν τῶν σωμάτων ἐνδιαμένουσι, μὲν αἱ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐλάχισον τῶν κακῶν, ἀποχρῶσα τιμῇ φαίνοιτο τὴν ἀρετὴν ἀσχοῦσιν, καὶ εἰ ἠρωτικῶς παρὰ τῆς τύχης, ἢ παρὰ τῶν ζώντων γὰρ καὶ μνήμη μέχρι πλείους παραμυθῶν χρόνον. ὁ καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ συνέβη γὰρ μόνον Βολοῦσχοι τοῦτον ἐπέδωκ' ὧν ἤρχεν, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαῖοι πένθος σπαντοῦ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, καὶ αἱ γυναικὲς ἀποθήμεναι χρυσὸν καὶ τὸν ἄλλον κτήνη καὶ μέλουσιν ἀμφίους χρησάμεναι καὶ πρᾶσαι ἐνιαύσιον χρόνον. καὶ ἐτῶν ἐς πεντακοσίων διαγεγονότων οὐ γέγονεν ἄλλος ἢ τοῦ ἀνδρὸς μνήμη. id. 8 60.

Μαρκίωνος.

Μάρκος ὁ καὶ Ἀντωνίνος, βασιλεὺς μαίων, ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος ἀκροατὴς μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν γενόμενος ὕψερρον δὲ διήκουσε Σέξτου ἐκ Βοιωτίας λουσόφου, ἐπ' αὐτῆς Ῥώμης Φαμίλων καὶ φοιτῶν ἐπὶ Θύρας. ὄν καὶ Λούκιον ῥήτωρ, γνώριμος Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου τοροσ, ἤρετο προϊόντι ποῖ βυδῆλοι καὶ ὅτι. καὶ ὁ Μάρκος "καλόν" ἔφη "καρτέον ἴσως τὸ μανθάνειν. εἰμι δὲ πρὸς Σέξτον φιλόσοφον, μαθησόμενος ἢ οὐπω εἶ καὶ ὁ Λούκιος ἐξάρως τὴν χεῖρα ἐς τὸν ῥαυόν "ὦ ἦλιε" ἔφη, "ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς γηράσκων ἤδη δέλτον ἐξαψάμενος ἐς τὸ σκάλον φοιτᾷ. ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος β' καὶ λ' ἐτῶν ἀπέθανεν" (Philos. V. S. 2 1 9). οὗτος ἔγραψε τῷ ἰδίῳ βίῳ ἢ γῆν ἐν βιβλίῳ ιβ'.

Μάρκος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃν ἐκαλεῖται σιωπῆ μᾶλλον ἢ ἐπαινεῖν ῥάδιον, δεινὸς λόγου ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἐφάρμενον. ἐκ πρώτης γὰρ ἤδη τῆς ἡλικίας

ἦ τε καὶ ἡσύχιον βίον ἐποσησάμενος, ἔτε
 ἰ δότος ἔτε καθ' ἡδονὴν τραπεῖς τὸ πρόσ-
 ὦφθη πώποτε. ἐπῆνε δὲ τῶν φιλοσό-
 τῶν ἀπὸ τῆς σοφίας, καὶ ἦν ἄρα ἐκείνων
 ἰτής, οὐ μόνον κατὰ τὴν τῶν διαιτημα-
 ἐπιτήδευσιν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν μα-
 ἄτων σύλληψιν. οὕτω γοῦν ἐκ νέας κο-
 ἰ τῆς ἡλικίας ἐξέλειπεν ὡς πολλάκις τὸν
 ματὸν ἐπὶ τοῦτον ἐθέλησαι τὸν τῆς βα-
 ἰας ἀγαγεῖν κληρὸν· ἐπεὶ δὲ ἐφθασε τὸν
 βῆ πρότερον κατὰ νόμον παιδα ποιησά-
 ς, ἐκείνῳ μὲν τὴν ἐαυτοῦ διαδοχὴν ἐφύ-
 τούτον δὲ συνοικεῖν ἔγνω διὰ τῆς ἐπι-
 ἰας τῷ εὐσεβεῖ, ὡς ἂν κατὰ τὴν τοῦ γέ-
 διαδοχὴν εἰς τὴν ἡγεμονίαν παρελθοί-
 τε γοῦν ἰδιώτην βίον ἐν ἰσσηγορίᾳ τοῖς
 ἰοῖς Ῥωμαίοις ἐβίω, οὐδὲν τῇ ἐσποίησει
 γένους ἀλλοιωθεῖς· καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν
 τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ μοναρχίαν ἐξηγου-
 ς καὶ τὴν ἄκραν δυναστείαν κυρπύμενος
 ς οὐδεμίαν ἀλαζονείαν ἐπέηθη πώποτε,
 ἦν ἐλεύθερος μὲν καὶ δαψιλῆς ἐν τοῖς
 ῖρητήμασιν, ἀγαθὸς δὲ καὶ μέτριος ἐν ταῖς
 ἰθνῶν διοικήσεσι. Io. Antioch. exc. Peir.
 321.

Μάρκος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ εὐσεβῆς
 κληθεῖς (impero philosophus). οὗτος εἶχε μὲν
 ἰ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἀπύσασ, καὶ ἄριστα
 πάντων τῶν ἐν κράτει τιμὴ γενομένων
 ἰε, πλὴν καθ' ὅσον οὐ πολλὰ τῷ σώματι
 ἰρλεσθαι ἐδύνατο· καὶ τοῦτο ἐξ ἀσθενε-
 του κυρτερικώτατον ἀπέδειξε. πλείζον δὲ
 εὐργεσίᾳ διήγεν, ὅθεν πού καὶ νεῶν αὐ-
 ἰδρύσατο, ὀνόματί τινι ἰδιωτῷ καὶ μή-
 ἰ ἀποσφέντι προσκαλέσας αὐτήν. αὐτὸς
 γὰρ πάντων τῶν ἀμαρτημάτων ἀπέχετο,
 οὔτε ἐκῶν οὔτε ἄκων ἐπλημμέλει, τὰ δὲ
 τῶν ἀλλοτριῶν ἀμαρτημάτων, καὶ μάστιγα
 τῆς γυναικός, ἔφερε καὶ οὔτε ἐπολυπρα-
 ρεε οὔτε ἐκούλαζεν· ἀλλ' εἰ μὲν τις χρῆσόν
 ἰραττεν, ἐπῆνε καὶ ἐχρητο ἐς ἐκεῖνο αὐτῷ,
 δὲ ἔτέρων οὐ προσεποιεῖτο, λέγων ὅτι
 ἰσω μὲν τινι ἀνθρώπου ὁποῖους βούλε-
 ἰχειν ἀδύνατόν ἐστι, τοῖς δὲ δὴ ἔστι προσ-
 ἰ ἐς ὃ τι ἂν τις αὐτῶν τῷ κοινῷ χρῆσι-
 ἰ, χρῆσθαι. ἔτη γὰρ ν' καὶ μῆνας ἰ
 ἰρας τε κ' ἰήσας, καὶ ἰ' ἔτη ἡμέρας ἰ
 ἰρησας, ὁμοίως διὰ πάντων ἐγένετο καὶ
 ἰδενὶ ἡλλοιώθη. ἀγαθὸς δὲ ἦν, καὶ οὐ-
 ἰπροσποιητὸν [εἶχε· πάμπολλα γὰρ καὶ

ὑπὸ παιδείας ὠφελήθη, ἐν ὀητορικῆς καὶ φι-
 λοσοφίας λόγοις ἀσκηθεῖς (ἀφ' οὗ δὴ πιμι-
 πληθεῖς φιλοσοφεῖν ἐπλάττοντο, ἵνα ὑπ' αὐ-
 τοῦ πλουτίζωνται), πλείζον δὲ ὁμοῦς ὑπὸ τῆς
 φύσεως ἐξήρθη. λέγει καὶ ἄλλους μυρίους
 ἐπαίνους εἰς αὐτὸν ὁ Δίων (71 34).

Μάρκος Ἀπίκιος Ῥωμαῖος ὡς ἦν ἀσω-
 τλῆς πέρας οὐδεὶς ἀντιφῆσει, δοκεῖ δὲ πως
 μεγαλονοίας ἔργον ἐκεῖνο ὑποδείξασθαι. ἐν
 αὐτοῦ ἐσιῶν ὄσημέρι· καὶ γὰρ ἐξῆ, φασί,
 τῆ· γασρὶ καὶ τοῖς ἐκείνης ἀκρυτετέροις· καὶ
 ποτε μεταξὺ θοιναζόντων Φάβιος, τῶν ἑπα-
 τευκώτων εἰς, λαβὼν ἔκπιωμα χρυσάλλῃ μίγα
 τίμιον, εἶτα ἄκων κατέειπεν αὐτό, καὶ ἐπὶ
 τάτῳ συννεφῆς ἦν, ἄχει πληγῆς τὴν ψυχῆν.
 ὁ τοίνυν Ἀπίκιος πειρώμενος αὐτὸν τῆς λύ-
 πης ἀπάγειν "οὐ καταβαλεῖς" φησὶ "τὸ πρα-
 χθὲν καὶ σεαυτὸν ἡμῖν παρῆξεις φαιδρότερον
 συμπότην; ἢ σοὶ φιλῶ ὄντι τοῦτο δρᾶσαι
 ἐκ ἐξέσαι, ὅπερ ἔν δρωσι καὶ τῶν οἰνοχόων
 καὶ τῶν ἀργυρωνήτων πολλοὶ πολλάκις;"
 Aelianus?

Μάρκος Ἀρεθουσίω ἐπίσκοπος, λόγι-
 καὶ βίῳ κεκοσμημένος, ὄν ἐπὶ Ἰουλιανῷ πολ-
 λαῖς αἰκίαις ὑπέβαλον, καὶ εἰς ὑπονόμιος ἐμ-
 βαλόντες ἐπὶ παιδίοις παρέδωσαν κεντεῖν αὐ-
 τὸν ταῖς γραμίσι. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς γύρω-
 θον ἐμβυλόντες καὶ γύρω καὶ μέλιτι χρῆσαντες
 ὑπαίθριον ἠώρησαν ἐν θέρῃ ἀκμῇ, σφῆκας
 ὁμοῦ καὶ μελίσσας εἰς θοίην προκαλέμενοι.
 ὁ δὲ ἀνευδότης διεκυρτέρησε. Theodore. h.
 eccl. 3 7.

Μάρκος Μάλλιος εὐπυρρίδης Κελτῶν
 ἐπελθόντων τῇ Ῥώμῃ ταύτην περιέσωσε καὶ
 τιμῶν μεγίστων ἠξιώθη. ὕψερρον δὲ πρεσβύ-
 την πολλάκις ἐσρατευμένον ἀγόμενον εἰς δε-
 λείαν ὑπὸ τοῦ δανεισοῦ γνωρίσας, ἀπέδωκε
 τὸ χρέος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῷδε εὐφημέ-
 μενος πῦσιν ἠφείε τοῖς ἐαυτοῦ χρήμασι τὰ
 ὀφλήματα. προῖων δὲ τῇ δόξῃ καὶ ὑπὲρ ἄλ-
 λων ἀπεδίδου, καὶ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρο-
 μενος ἐβούλευσεν ἡδὴ χρῶν ἀποκοπὰς κοι-
 νάς, ἢ τὸν δῆμον ἠξίε τοῖς δανείσασιν ἀπο-
 δοῦναι τὴν γῆν, ἐς τοῦτο ἀποδόμενον ἔτι
 οὔσαν ἀνέμητον. Appianus t. 1 p. 40.

μαρμαρέην (Hom. I' 126) λαμπράν, καὶ
 μαρμαρέαισιν ἀγυαῖς (A Nub. 286) ταῖς
 λαμπραῖς· μαρμαίρειν γὰρ τὸ λάμπειν καὶ
 καταναγίζειν.

μαρμαρυγῆ ἄσραψις, λαμπηδών.

Μάρπησος ὄνομα κύριον.

μάρσιππος σάκκος, θυλύκιον, σικέλιον· "εἰδὼν τινὰς ἐν πέτραις μαρσίππας ἱματίων κατὰ τιθεμένους" Ξενοφῶν (Anab. 4 3 11).

α Μαρσύας. ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἰουδαίων κριτῶν καὶ Μαρσύας ἐγένετο σοφός, ὅσιν ἐφεῦρε διὰ μουσικῆς αὐλοῦς ἀπὸ κυλάμιων καὶ χαλκοῦ· ὅς παραφρονήσας ἔρριψεν εἰς ποταμὸν ἐαυτὸν καὶ ἀπώλετο, καὶ ἀνομιάσθη ὁ ποταμὸς Μαρσύας· περὶ οὗ μῦθος φέρεται ὅτι ἐαυτὸν ἀποθεώσας ἀπώλετα. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο τὰ κατὰ τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥοδίος φησι. λέγεται μῦθος ὅτι ἐξεδάρη ὑπὸ Ἀπόλλωνος, καὶ φέρεται λόγος περὶ Ὀρμίσδου τοῦ Πέρσου, ὃς ἠντομώλησε πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν. ἐξελεθῶν γὰρ ἐπὶ Θῆραν οὗτος καὶ εἰς τὴν βασιλείαν ὑποσραφεῖς, τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐκ ἐξανασιγῶν κατὰ τὸ καθήκον, ἠπέλησε τὸν Μαρσίου θάνατον αὐτοῖς ἐπιθήσειν. τοῦτο παρὰ τινος ἀκηκόοτος ἀναμειδῶντες οἱ τῶν Περσῶν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς τὸν νεώτερον ἀναγορεύσει βασιλεύειν, τὰν δὲ ἀποκλείουσαν ἐν εἰρκῆ καὶ σιδήροις πεδοῦσιν· ὃν ἡ γαμετὴ διὰ τῆς τῆ ἰχθύος μηχανῆς ῥίνην εἰσενεγκοῦσα ἐξήγαγε. καὶ ἀποδράς ἰκέτης πρὸς Κωνσταντῖνον ἔρχεται. ἡ ἰσορία δὴλη.

β Μαρσύας Κριτοφῆμου Φιλιππεὺς ἰσορικός, ὁ νεώτερος.

γ Μαρσύας Μάρσου Ταβηρὸς ἰσορικός ἔγραψεν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ', μυθικὰ ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἕτερά τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

δ Μαρσύας Περιάνδρου Πελλαῖος ἰσορικός. οὗτος δὲ ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος, καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος, σύντροφος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις ι', ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων, καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν Ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ', καὶ αὐτῆ Ἀλεξάνδρου ἀγωγήν.

Μαρτῖνος ὄνομα κύριον. καὶ Μαρτινιανός.

Μάρτιος. ὅτι Μάρτιος Βῆρος τὸν Θεοκυδίδην ἐκπέμπει καταγαγεῖν Σόαιμον εἰς Ἀρμενίαν· ὃς δέει τῶν ὄπλων καὶ τῆ οἰκείᾳ περὶ πάντα τὰ προσπίπτοντα εὐβελίᾳ τῆ πρόσω

εἶχετο ἐρρωμένως. ἦν δὲ ἱκανὸς ὁ οὐ μόνον ὄπλοις βιάσασθαι τοὺς μους ἢ ὀξύτητι προλαβεῖν ἢ ἀπ᾿ ἀπίστου φίσουσθαι, ἤπερ ἐστὶ ζρατηγῶν ἀλ καὶ λόγῳ πιθανῶ πείσαι καὶ δωρεὶ λόφροσιν οἰκειώσασθαι καὶ ἐλπίδι λεύσαι. χάρις τε ἦν ἐπὶ πῦσι τοῖς μένοις ὑπ' αὐτῆ καὶ λεγομένοις, τὸ νακτοῦν ἐκάζε καὶ τὸ θυμούμενον θυμένη, τὸ δὲ ἐλλῆζον ἔτι μᾶλλον κολυκείας τε δώρων καὶ τῆς παρὰ δεξιῶσεως καιρὸν ἤδει. οἷς παρὰ τὰς πράξεις σύντονον καὶ τὸ πρὸς τὴν σὴν ὀξύτητι δραστήριον αἰρετώτεροι τοῖς βαρβάρους εἶναι τῆς φιλίας αἰλον ἢ τῆς ἔχθρας ἀντιποεῖσθαι. ἀσὸν εἰς τὴν κωνιὴν πόλιν, ἣν φρομαίων κατεῖχεν ἐκ Προσκου κατασῆτερίζειν πειρωμένους λόγῳ τε καὶ φρονίσας, ἀπέφηνε πρώτην εἶναι τῆς νίας. Dio Cass. 71 3.

μαρτύριον σκηνή, ὡς ἔχσασκας τοῦ νόμου· τὸν γὰρ νόμον ἐντελουν καὶ μαρτύρια καὶ δικαιομάτο doret. in Ps. 77 5.

μάρτυροι παρ' Ὀμήρω, ἀπὸ τυρος εὐθείας.

μαρτύρομαι μάρτυρας καλὰ κλῆς (OC 813) "μαρτύρομαι τοῦσδ πρὸς δὲ τοὺς φίλους οἱ' ἀνταμείβῃ ἦν σ' ἔλω ποτέ." Κρέων φησὶ πρὸς καὶ Αἰλιανός "ἀλλὰ τοσοῦτον μαρὼς οὐτ' ἀδικοῦμεν ξενίου Διὸς γὰρ μαρτύρονται ἀντὶ τῆ μαρτυγονται ἢ παρέχονται. Πλάτων Πολ (p. 364 C) "τὸν Ὀμηρον μαρτύρομαι μαρτυρῶ δοτικῆ. αἰτιατικῆ mosth. 19 198) "καὶ Διόφαντος ἐν ἐργειλεν ἂ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀναγ μάρψη συλλάβη, διαχρήσητα ὁπόταν μάρψη βυρσοαίετος ἀγκυλ (A Eq. 197).

Μαρψίας ὄνομα κύριον· ἦν ὁ φλύμαρος καὶ θορυβώδης. Ἀριστοφάν 702) "πρὸς τύδε τίς ἀντερεῖ Μαρψ Μαρώνεια τόπος ἐστὶ τῆς Ἀπτι Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνειο γραφῇ (4) μνημονεύει. ἐστὶ δὲ καὶ Θράκη, ἣν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὀμήρω Ἰσμαρον καλουμένην. Harp.

Μαρωνοῖτις φυλή.

Μάρωνος ὄνομα κύριον.

Μουσαιοσύλιον ἔθνος.

μάσθλης ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος ἔκλυτος. μύσθλης ὄν ἐνταῦθα ὁ πολυ-
μων και ἔκλυτος και μηδὲν βέβαιοιον μηδὲ
κρὸν γινώσκων. ἢ ὁ ἱμαντώδης και μι-
λας, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μεμαλαγμένου
ντος. ἢ οὕτως εὐτονος ὡς ἱμάς. sch. A
b. 448.

μάσθλης ἄνθρωπος ὁ μεμαλαγμένος
ἐντριβῆς ταῖς πονηρίαις.

Μουσουλία. Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Ἀρχι-
κῳ (84) ὡς Φωκαεῖς φυγόντες τὴν τῆ με-
λου βασιλῆως δεσποτείαν εἰς Μουσουλίαν
ῤησαν. μωρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ και Ἀρι-
στοφάνης. Harp.

Μασσανάσσης ὁ τῶν Νομάδων βασι-
ς ἀπὸ ἦν ἐς πάντα ἐπιτυχῆς, ἢ τὴν μὲν
γῆν τὴν πατρῶων θεὸς ἔδωκεν ἀφαιρεθέντι
ὃς Καρχηδονίων και Σύφακος ἀναλαβεῖν
ἐπρουγαγεῖν ἐπὶ μέγισον, ἀπὸ Μαυροσίων
καρ' ὠκειανῶ μέχρι τῆς Κυρηναίων ἀρ-
ς ἐς τὰ μεσόγεια, ἡμερῶσαι δὲ γῆν πολλήν,
πολλὰ τῶν Νομάδων διὰ τὸ ἀγεώρητον
πρωγόντων, θησαυρούς τε μεγάλους χρη-
σίων καταλιπεῖν και ζυτιῶν πολλὴν γενο-
σμένην, τῶν δὲ ἔχθρων Σύφακα μὲν
πυλώτων ἔλειν ἀτοχερί, Καρχηδόνι δ'
των τῆς ἀνασάσεως γενέσθαι, πύμπαν αὐ-
ν ἀσθενῆ ῤωμαίοις ὑπολιπόντα. ἔφθ δὲ
τὸ σῶμα μέγας τε και εὐρωσος ἐς γῆρας
ἀδ και μέχρι τοῦ θανάτου, ἔπθ τε χωρὶς
απολέως ἐπέβωινε. και μεγίσθω δὴ τῷδε
πυρωσῶ μάλισμα τὴν εὐρωσίαν αὐτῶ· πολ-
τῶ γὰρ αὐτῷ παιδῶν γινόμενων τε και ἀπο-
πυκόντων οὐποτε μὲν ἦσαν αὐτῷ μέλους
τῶ δέκα, τετραετὲς δὲ παιδίον ἐνενηκοντῶ-
κ ἀπέλιπε. και ὧδε μὲν χρόνῳ τε και σώ-
ματος ἔχων ἐτεθνήκει. Arrian. Pun. 106.

Μασσανάσσης ὁ ἐν Λιβύῃ τῶν Νο-
μάδων βασιλεὺς, ἀπὸ τῶν καθ' ἡμᾶς βασι-
των ἄριστος και μακαριώτατος, ὃς ἐβασίλευ-
ν ἔτη πλείω τῶν ἑξ ὑγιεινότητος ὦν και
λωχρονιώτατος· ε γὰρ ἔτων ἐγεγόνη. ἐγέ-
το δὲ και δυναμικώτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν
τῶ τὴν σωματικὴν ἔξιν, ὃς ὅτε μὲν ἐξάναι
το, εὖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔχρῃσι δι' ἡμέρας
πυε, καθεζόμενος πάλιν οὐκ ἠγείρετο, και
ἐπὶ τῶν ἵππων κακοπάθειαν ἡμέραν και

νύκτα διακαρτερῶν οὐδὲν ἔπασχε. σημεῖον
δὲ τῆς τοῦ σώματος αὐτοῦ δυνάμειος· ἔχων
ἐνενηκοντα ἔτη καθ' ὃν καιρὸν μετέλλαξε τὸν
βίον, υἱὸν ἀπέλιπε δ' ἔτων, ὄνομα Σθεμβάν,
ὃν μετὰ ταῦτα Μικίψης υἱοποίησατο, πρὸς
δὲ τούτῳ υἱοὺς δ'. διὰ δὲ τὴν πρὸς ἀλλή-
λους τάτων εὐνοίαν διετήρησε τὸν ὅλον βίον
πάσης ἐπιβουλής και παντὸς οἰκείῳ μιάσμα-
τος ἄμοιρον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν βασιλείαν.
τὸ δὲ μέγισον· τῆς Νομαδίας ἀπάσης ἀρχή-
σου τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ἐπιρχούσης, και
νομιζομένης ἀδυνατοῦ φύσει πρὸς ἡμέρους
καρπὸς ὑπάρχειν, πρώτος και μόνος ὑπέδει-
ξεν ὅτι δύναιται ἐκφέρειν πάντας τοὺς ἡμέ-
ρους καρπὸς οὐδ' ὁποίας ἦττον, ἐκάστῳ τῶν
καρπῶν ἐν διαζύσει μωροπληθῆεις ἀγροὺς
κατασκευάσας πωμφόρους. Polyb. 37 3.

μύσσει φρυγῶ, ζυμοῖ.

μῦσσον μείζον, μακρότερον· "ἐπιπρὸ δὲ
μῦσσον ἐπ' ἄκρου Αἰγαλέω θυμόεντος, ἔχων
μέγαν ὑετόν, ἔση" (Choerilus).

μῦσσων μακροτέρα· Ξενοφῶν "ἂν μὴ
πολὸ μῦσσων ὁδὸς ἦ."

Μῦσσωνος.

μύσακα (Hom. I 324, δ 287) μύσημα,
τροφήν. λέγεται και τὸ ζῶμα και τὸ μύσημα
ὀμωνόμως, ὡς χοίνικα και τὸ μέτρον και τὸ
μετρούμενον.

μασαρύζει συνέλκει και συνάγει τὰ
χείλη, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιθῆίων παι-
δίων, ἢ τὸν μωσὸν ἔλκοντα τῷ ζῶματι συ-
νάγει τὰ χεῖλη. Ἀριστοφάνης (Ach. 689) "ὃ
δ' ὑπὸ γῆρας μασαρύζει."

Μάσειρα. ἐν τῇ Φιλιππικῶν Δημοσθέ-
νης (8 44) "τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν· τί γὰρ
ἂν ἄλλο τις εἴποι Δρογγίλον και Κυβύλην
και Μάσειραν;" μήποτε δὲ γριπτέον ἀντι-
τοῦ Μάσειραν Βάσειραν ἢ Πίσειραν ἢ Ἐπί-
μωσον· ταύτας γὰρ τὰς πολιτείας εὐρίσκο-
μεν παρ' Ἀναξιμένει ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιπ-
πον, τὴν δὲ Μάσειραν οὐδαμοῦ. Harp.

μασεύων ἐπιζητῶν· "ἀλλὰ πλέον τι εἰδέ-
ναι μασεύων ὑφ' ἡγεμόνι θεῶ." cf. v. ὀβρῆειν.

μασεῆρες ἀρχὴ τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τῷ
ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταὶ
και οἱ ἐν Πέλλῃ μῦσοι. Harp.

μάσι (Hom. Ψ 500) κατὰ ἀποκοπήν, μῦ-
σγι.

μασιγίας δούλος ὁ δι' ἀμάρτημα μα-
σιζόμενος.

μασιγίας ἐκ Μερίτης (A Ran. 304) δοῦλος ὁ Ἡρακλῆς, ἀπὸ Μερίτης νόμφης. καὶ Μερίτη δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

μασιγώσιμος μασιγίων ἄξιος.

μάσιε (Hom. P 622) μάσιζε.

μάσιξ, δι' ἧς τὸν ἵππον πλήττομεν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 233) "καὶ νεχῶν σφίγ-ποτὸ ἐνροφία μάσιγα."

μασίχη εἶδος μυρμηκῶ. καὶ μασίχιον ὁμοίως.

μασός ἀκρόρεια, ἔσοχη ὕρουσ· "ἦν γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ φρουρίου μασός. τοῦτον, εἰ καταληφθεῖν, πρὸς πολλὰ οἴμενος ἐν ὑσέρῳ χητήσιον ἔσασθαι." (X Anab. 4 26) "μασός ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὃν ἦν ἡ ξενὴ ὁδός."

μασροπεύω. μασροπεύω. "μασροπεύοντες οἱ βυσιλικοὶ τῷ Ζήνωνος νιῷ τῆς συνήθους, πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας λησάν ἐξεπαίδευσαν ἐκτόπως" (cf. v. Ζήνων d).

μασροπός μυλισῆς, πορνοβουκόσ.

μασρόλλιον· τόπος ἐνθα οἱ μασροποὶ διέτριβον.

μασχάλην αἴρεις ἀντὶ τοῦ κωθωνισθῆσαι· οἱ γὰρ μεθύοντες ἤρον τὰς μασχάλας καταμωκώμενοι. καὶ οἱ μητσηῆρες (Hom. σ 99) "χεῖρας ἀνίσχοντες γέλω ἐκθανον" καὶ (Θ 347) "χεῖρας ἀνυσχόμενοι μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος."

μασχαλισθηῖναι. εἰσθῆσαι τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κειμάλους ἀπομάσσειν τὰ ξίφη, ὡσπερ ἀποτροπαιζόμενοι τὸ μένος τὸ ἐν τῇ φόνῳ (cf. v. ἀποτροπαιζόμενοι). ἢ ὅτι ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τοῦ φρονεθέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον καὶ περὶ τὴν μασχάλην αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά, ἵνα, φασίν, ἀσθενῆς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτάσασθαι τὸν φονέα· καὶ Ἀπολλώνιος (4478) "ἐξάρματι τέμνε θανάτος" περὶ τοῦ Ἰάσους. ἢ ὅτι οἱ δρωῖντες ἐμφέλιον φόνον ἠκρωτηρίαζον τὴν ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι, καὶ περιήπτον ἐαυτοὺς τὰ ἄκρα συνείροντες, διὰ τούτων ὡσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρέμενοι, διὰ τὸ μὴ παθεῖν ἐς ὑσέρῳν τι δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἐφύρουσαν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα· ὁ μασχαλισθηῖναι ἔλεγον. Σοφοκλῆς (El. 442) "σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ γέφυ τὰδ' ἐν τάφροισι δέξασθαι νέκυσ, δι' ἧς θανάτων ἄτιμος ὡσεὶ θυσιμῆς ἐμιασχαλίσθη, καὶ λητροῖσιν κύριον κηλῆδας ἐξέμαζε." περὶ τῷ Ἀγαμέμνονος.

μασχαλίσματα. Ἀριστοφάνης πφοκλεῖ ἐν Ἠλέκτρῳ κείσθαι τὴν λέξσημνίνουσαν· οἱ γὰρ φρονεύσαντες ἐλῆς τινὰ ὑπὲρ τῆ τὴν μῆριν ἐκκλίτηρηδίσαντες μύρια τούτε· καὶ ὄρμαι ἐξεκρέμισαν τοῦ τραχήλου διὰ τῶν λῶν διείραντες, καὶ μασχαλίσματα τρεσαν. σημνίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ ροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρείτῶν θεῶν θυσιαῖς.

μασώμενος δευτέρως συζυγίας ρισσιμῆτων, ἀπὸ τῆ μασιῶ μασιῶ, γελῆς. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλουτματῆζων ματαίως ζῶν, ματαῖων. καὶ ματαῖσι ὁμοίως.

μάταιον ματαίως.

μάτην ἄλλως Ἴωνες.

ματρηεῖν ματαίως ζῆν.

ματήσετον (Hom. E 233) ἀμελιΜατθαῖος ὄνομα κύριον.

Ματθῆας ὄνομα κύριον.

ματία.

ματιολοιγός ὁ περὶ τὰ μικρὰ γος καὶ λίγρος· μάτιον γὰρ, ὡς βέλτόνω, τὸ μικρόν. ἢ ὁ μικρογάγος, ἢ τῶν τὸ ἐλάγιζόν φασιν. ἢ ὁ μάταιος ὁμοιος καὶ λοχῶν. ἢ ὁ κροτισμέτρον γὰρ εἶδος μέτρον. ὁξυτόνως δὲ σέον, ὡς φησιν Ἡρωδιανός. sch. A N

μάτιον εἶδος μέτρον· ἢ τὸ ἐλάμὰ τόν. ἑλλειπτικῶς ὁμνύει, καὶ ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις ἐνίοτε μὴ πρὶ τὸν θεῖον· εἰσθῆσαι γὰρ τοῖς τοιοῦτοῖς χορησθαι ἐπευφημιζόμενοι, ὡσεὶ μὰ τόν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι Πλάτωνι δὲ τῷ τοιοῦτο χορησθαι. Ran. 1421.

Ματρεάς. οὗτος λιοπλάγος ἦν, δὲ θεῖον ὁ αὐτὸ ἐκτὸ κατήσθαι· τεῖται τί τὸ τοῦ Ματρεῶν θεῖον. ἢ δ' οὗτος καὶ παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἐδὲ τὸ ἥλιος δύει μὲν, κολεμβῆ Athen. p. 19.

Ματρίκιον.

Μάτρις ὄνομα κύριον.

ματρυλείον. τόπον τινὰ φασιν ἐφ' ἧρας διατρίβουσαι δέχονται τοὺς μένους καταμεθυσθηῖναι. Μένανδρος ἰποισιν "οὐκ οἰμώζεται καταφθαρίσ τρυλεῖν τὸν βίον;" Harp.

Μάτρωνος ὄνομα κύριον.
μάττοντας ἐσθίωντας πολλά, ἀπὸ τῆς
τομιῆς μύλης. Ἀριστοφάνης (Pac. 742)
ὡς Ὁ Ἡρακλῆος μάττοντας." αἰνίττειται
ταῦτα εἰς Εὐριπίδην, ὃς ἐποίησεν Ἡρα-
κλῆα πεινώντα καὶ Διώνυσον δεῖλόν καὶ Δία
χὸν καὶ δοῦλον κλαίοντα.

μαυλίας τὰς μαχίρας ἐκάλουν, διὰ τὸ
ἕαυλίζεσθαι, ὡς ἀμαυλίας. sch. Thuc. 1 6.

Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὅτι
εἶται περὶ Μαυρικία, φιλοτιμῶς ἔχειν περὶ
τῶν λόγων μεγαλοπρέπειαν, τιμᾶν τε λίαν
υπερῶς τὴν ἐνηθληκότιαν περὶ τὰ κάλλισυ
καθημιᾶτων (Theophyl. Sim. 8 13). ἀνα-
ρεται δὲ καὶ τὴν τρίτην μοῖραν τῶν φό-
ρων συγχωρῆσαι τοῖς ὑπηκόοις τὸν Μαυρί-
κιον. οὗτος δὲ προχειρίζεται ἐρωτηγὸς τῆς
αὐτοῦ ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος. ὃς Μαυρίκιος
πολέμοις μὲν καὶ ἀγῶσιν ἔκ ἦν ἐντεθραμι-
νος, ἔμφρων δὲ ἄλλως καὶ ἐμβριθῆς καὶ
τετριβωμένος, ξυγκράσας τε ἐν ἐαυτῷ
φω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοισι, ὄχον
σημίματος καὶ πρωτότητα, πάσης ὑπεροφίας
καὶ ἀφροῦς ἐλευθερία. τοιοῦτον δὲ τινα
καυρίκιον ὄντα ἢ τῶν πραγμάτων ἡγε-
νία παραλαβούσῃ ἀνέδειξε πῶς εὐκλέεζε-
ται πείρα. Menander p. 444 Nieh.

μαῦρον τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενές.

μαῦρος μωρός.

μαυροῦσιν ἀφραγίζουσι.

Μαυροῦσιν εἶδος ἀπρόσμιχον τοῖς
ἄλλοις βαρβάροις ὑπὸ τόλμης τε καὶ ἀξυτή-
της καὶ τῆς μεμειλετηκέναι ἐπελευθύνειν τε ἀθρό-
ως, ὅπου παρῆλθει, ἀποφεύγειν εὐπετῶς,
εἰ ξυναυλίζεσθαι αὐθις ἐκ τῆς φυγῆς, ὡς
εὐσφραγιστὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ἀπροσῆτως
καὶ οὐκ ἐν τάξει διώκοντας. εἰ δὲ καὶ
καίσιμα τι γίγνοιτο, ἔκ ἐν ἐρωτηγῶ Ῥωμαίων
ὑπενόουσι, ἀλλ' ἐν ξυμμαχίᾳ τε, καὶ ταύτη
καυρίκιον.

Μαύσωλος ἄρχων Καρῶν. φησὶ δὲ αὐ-
τὸ Θεόπομπος μηδὲν ἀπέχεσθαι πράγμα-
τος χρημάτων ἔνεκα. Harp.

μάχαιρα ἢ σπάθη. "οἱ Κελτίβηρες τῆ
καυρῆ τῶν μαχαιρῶν πολὺ διαφέρουσι
ἄλλων· καὶ γὰρ κέντημα πρακτικὸν καὶ
καυρῶν ἔχει δυναμίνην ἐξ ἀμφοῖν τοῖν
κοίτων. ἢ καὶ Ῥωμαῖοι τὰς πατρίους ἀποθέ-
ουσι μαχίρας, ἐκ τῶν κατ' Ἀντίβαν, μετέ-
θουσι τὰς τῶν Ἰβήρων. καὶ τὴν μὲν κατα-

σκευὴν μετέλαβον, αὐτὴν δὲ τὴν χρηστότητα
τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν οὐδυ-
μῶς δύνανται μιμεῖσθαι." Polybius?

Μαχάονος. Μαχάων ὄνομα ἱατροῦ, καὶ
Χείρων ὁ Κένταυρος. "διεψιδύριζον δὲ ὡς
ἐαυτοὺς οἱ Χείρωνος καὶ Μαχάονος τεχνώ-
μενοι μελετήματα, ὡς συνεκδημήσει αὐτῶ
καὶ ἡ ψυχὴ τῆ τοῦ βέλους ἐξόδῳ" (Theo-
phyl. Sim. 2 6).

Μαχάτας ὄνομα κύριον.

μάχιμος ὁ γενναῖος· (A Ran. 280) "εἰδώς
με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμιούμενος."

μαχλάδας πόρους.

μάχλος ἀσελγής, ἄσιωτος, παρὰ τὸ κλιῶ
κλός, καὶ πλεονασμῷ τῆς μα συλλαβῆς μά-
χλος, καὶ τροπῇ μάχλος. (Procop. Arg. 1)
"αὐτὴ τὸ πρότερον μάχλον τινὰ βιώσασα
βίον, καὶ τὸν τρόπον ἐξερωγνῆται, φαρμα-
κευσί τε πατρίοις πολλὰ ὠμιληκῆται."

μαχλοσύνη κατωφέρεια, γυναικομανία.
Ἡσιόδειος ἡ λέξις· λέγει γὰρ περὶ τῶν Προί-
των θυγατρῶν "εἶνεκα μαχλοσύνης συγεθῆς
τέρειν ὤλεσαν ἄνδρος."

μαχλῶντες πορνῆοντες.

μάχομαι ὁστικῆ.

μαχόμενον ἐναντίον τῆ ἀκόλουθον, τε-
τέστιν ὁ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

μάψ μεταίως.

μαψίδιον· μάτιον, δαψιλές, χαλεπὸν,
πολὺ, δεινόν, ἐκούσιον. καὶ μαψιδίως
ὁμοίως.

μέγα ἀντὶ τοῦ μεγάλως· Ἀριστοφάνης,
Νεφέλεις (215) "τοῦτο μέγα φροντίζετε."

μέγα πολὺ· "οἱ δὲ μέγα δεισαντες ἐπ' ὅ
αὐτῶ διαβοῶσι τὸν κίνδυνον ὅλην τῆ τάγ-
ματι." καὶ Ἀλιανός "ὅλην χρόνον διελθόν-
τος ἐάλω μέγα κακοργῶν, εἴτα μέντοι ἐν
ὄψει πολλῶν κατεπρήσθη ζῶν" ἀντὶ τοῦ
ἐκατότη. "καὶ ἀρδαλιν τοῦ αὐτοῦ μέγα τι-
μίαν διάλιθον," καὶ αὐθις "γενῆ εὐπάτωρ
ἄνθρωπος καὶ μέγα πλουσία."

μέγα καὶ μικρόν περὶ τὴν ἀκοὴν λέγε-
ται, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων. καὶ τὸ
μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν ἡ ἀκοὴ μόνη
δύναται διακρίναί, τὸ δὲ ἐν σώμασι τὸ συ-
νεχὲς ἢ ἀφή καὶ ἡ ὄψις διακρίνουσιν. ὅτε
δὲ λέγομεν φωνὴν λευκὴν ἢ μελαιναν, κατ'
ἀνελογίαν καὶ ὁμοιότητα τὴν ἀπὸ τῶν χρο-
μάτων φαιέν. καὶ τοῦ μὲν ἐν ψόφοις μέγα
καὶ μικρὸν ἔκ ἑσιν ἑτέρω τις ἀντίθεσις παρὰ

τὸν ὄξυν καὶ τὸν βαρὸν φθόγγον, ὡσπερ ἐπὶ τῆς ἀφῆς παρὰ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἐτέρα παντελῶς ἀντίθεσις τὸ βαρὸν καὶ κοῦφον, ἢ τραχὺ καὶ λείον, καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη· ἀλλὰ τὴν ἄνεσιν ἢ τὴν ἐπίτασιν δηλοῖ τῶν ψόφων. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἐτέρας ἀντιθέσεως ἴδιον. τὸ τοιοῦτο γὰρ μέγα καὶ μικρὸν εὐρεῖν ἔστιν, οἷον τὸ μὲν τοῦ μέλιτος, εἰ τύχοι, μέγα, τὸ δὲ τῆς ἰσχύδος μικρὸν, ὅτι ἐπιτέταται ἢ γλυκύτης ἐν τῷ μέλιτι, ἀνεῖται δὲ ἐν τῇ ἰσχύδι. ἀλλὰ καὶ τὸ μέλαν χρώμα τὸ μὲν κατακορῆς εἶποι ἂν τις μέγα, τὸ δὲ μὴ οὕτως ἔχον ἀλλ' ὑφειμένον μικρὸν, τὸ σφοδρὸν ἀπλῶς καὶ ἀμυδρὸν τῇ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ φωνῇ ὀνομάζων. ζητῆσαι δὲ ἄξιον, τί δήποτε ἐπὶ μόνων τῶν μεγεθῶν λεγομένου τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ἐπὶ μόνων τῶν σφοδρῶν ψόφων καὶ ἀμυδρῶν τῇ μεταφορᾷ οὐκ εὐχρησάμεθα, μέγαν ψόφον λέγοντες καὶ μικρὸν, οὐ μέντοι μέγα γλυκὺ τὸ ἄγαν γλυκί, ἐδὲ μικρὸν τὸ ἀμυδρὸν ἔχον τὴν γλυκύτητα, ἐδὲ ἐπ' ἄλλου ἐδένος. φημὶ ἔν ὅτι ὁ ψόφος ἔκ ἔστιν ὑφρηστικός τι καὶ ἀθρόον πρᾶγμα, ἀλλ' ἐν τῷ γίνεσθαι ὑφρηστικῶς γίνεται δὲ ἐν χρόνῳ, πᾶς δὲ χρόνος συνεχῆς. διὰ τοῦτο τὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ γενόμενον ψόφον μέγαν φημὲν, μικρὸν δὲ τὸν ἐν ὀλίγῳ. τὸ δὲ ἄγαν γλυκὺ καὶ ἄγαν μέλαν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τῷ σφοδρῷ τῆς ποιότητος τοιαῦτά ἐστιν, οὐ τῷ μήκει τῶ χρόνου. Philorop. in 2 de anima, M 8 a.

Μεγάβυζος ὄνομα κύριον (Herodot. 4 144).

μεγάθυμος μεγαλόφρωνος.

Μεγαίνετος ὄνομα κύριον. αὐθάδης, καὶ τῶν στρατηγῶντων, καὶ ἄλλως θρασύς.

Μεγαίνετος ὁ Μάνης καὶ Φορμίσιος δούλων ὀνόματα (sch. A Ran. 996). "γνώση δὲ τοὺς τέττε κάμου μαθητάς. τέττε μὲν Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης."

μεγαίρων φθονῶν.

μεγακῆτης ὁ μέγας.

Μεγακλέους γίονας. A Nub. 814.

μεγαλαυχόμενοι καταπειρόμενοι. "ἔτι μεγαλαυχόμενοι ἐπὶ τοῖς πραττομένοις, θερμοτάτα ἄγειν τὸ δεύτερον ἐπὶ τῆς πολεμίας."

μεγαλεῖα ὑψηλά, μεγάλα. (Ps. 70 19) "ἂ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα ὁ θεός."

Μεγάλειον μύρον ἀπὸ τοῦ εὐρομένου τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ Μεγάλα Σικελιώτη.

μεγαλεῖον μεγαλοπρεπές. "οἱ δὲ τῷ Μά-

γωνι προσπολεμοῦντες τῶν Λιγυσίων κρῆξαι μὲν ὀλοσχερές τι καὶ μεγαλεῖον ἔχ οἶα τ' ἦσαν." Polyhius?

μεγαλείως πάνυ. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μεγαλείως ἔχαιρον, καὶ μέγισον ἐποιούντο σημείον τῆς τῶν Καρχηδονίων ὑπερηφανίας."

μεγαλεπήβολος ὁ μεγάλων πραγμάτων καταρχόμενος. "ἰδόκει γὰρ ὁ βασιλεὺς εἶνε μεγαλεπήβολος καὶ τολμηρὸς εἶναι καὶ πρὸς προτεθέντος ἔξεργασικός" (Polyh. 15).

μεγαλήτωρ μεγαλόφρωνος.

μεγαλίζω (Hom. K 69) ἐπαίρου.

μεγαλοδωρία. (Dio Cass. 76 10) "αὐτῆ μεγαλοδωρία καὶ σοφία ἐχρήσαν οὔτε γὰρ ἑωρᾶτο ὀρώμενος οὔτε εὐρίσκει εὐρισκόμενος οὔτε καταλαμβάνετο ἀλλοπαίμενος."

μεγαλομερία. Πολύβιος (1 28) πρὸς Καρχηδονίων φησὶν ὅτι ὁ σόλος αὐτῶν κρῆξαι μὲν οὐκ εὐχρησάμεθα, ἐφ' οἷς οὐκ οἶον ἔστιν τις παρῶν καὶ θεώμενος ὑπὸ τῆν ὄψιν, ἀλλὰ κἂν ἀκούων καταπλαγείη τὸ τοῦ κινδύου μέγεθος καὶ τὴν τῶν πολιτευμάτων ἀφοτέρων μεγαλομερίαν καὶ δύναμιν. καὶ ὁ δὲ λόγος "τοῖς τῶν μεγίστων ἢ τοῦ μεγίστου ὑπὲρ τὸ μέγα ἐφριμένοις." μέγιστων ὡς ἂν τρισὶν ὑποστάσειν ὁμοουσίαις· ἢ τοῦ μέγιστου διὰ τὸ κατ' οὐσίαν ἐν καὶ ταῦτο τῆς θεότητος· ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα διὰ τὸ μὴ ποσῶ τῷ ἢ μεγέθει ἢ πληκτικῆτι περιγράφεσθαι.

μεγαλομερῶς. "τὸν δὲ Πόπλιον καὶ τὸν Γάιον ἀποδεξάμενος φιλανθρωπίως καὶ μεγαλομερῶς" ἀντι τῶ πολυτελῶς. Polyhius?

μεγαλόνοια ὑπερηφανία, μεγαλοφῆ, μεγαλοπρέπεια. "ὁ δὲ ἐτεθήκει αὐτοῦ τῆν μεγαλόνοιαν" καὶ αὐθις "τῶν μέτρων τὸ ἀξιάγασον."

μεγαλοπρεπῆς μεγαλοφανής, ἢ ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων ποθέμενος. Ἐλευθέριος δὲ ὁ ἐπὶ τῷ συνήθῃ καὶ εὐτελεῖ. Εὐνάσιος (p. 105 Nieh.) "οὔτε ἄλλως τὸ μεγαλοπρεπῆς κατὰ τὴν δίκαιαν ἐν ταῖς μάχαις ἐξὶ κινδύνου." διαφέρει δὲ μεγαλοπρέπεια ἀπὸ θεριότητος, ὅτι ἢ μὲν ἐν μεγέθει ἀναλωμάτων ἐστίν, ἢ δὲ ἐλευθεριότητος περὶ τὰ συνήθη ἀναλώματα ἐνεργεῖ.

μεγαλορρήμονος. καὶ μεγαλορρημοσύνη μεγαληγορία.

μεγάλόφρων μεγαλόφρωνος. μεγαλόφρωνος δὲ ἐστίν ὁ ἔστιν ἔχων ὑπεράνω ἑαυτοῦ

και πάντων τῶν συμβαινόντων κοινή φανερὰ τε καὶ σπουδαίων (cf. Diog. L. 7 93). λέγεται δὲ καὶ μέγιστος πλοῦτος παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

μεγαλοψυχότερος.

μεγαλύνω αἰτιατικῇ.

μεγαλιόνυμον (A Nub. 569) μεγαλόδοτος, περίφημος, ὀνομαστός.

μεγαλωσί μεγάλως· "ὃ δὲ παραλαβὼν ἔειπεν· ἐπὶ τούτῳ μεγαλωσί περιχαρῆς εἶμι."

μεγαλωσί πάν· Ἀρριανός "τὴν πίσιν καὶ τὴν δικαιοσύνην μεγαλωσί ἐπήγει τῷ Ἀλεξάνδρῳ, τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ αὐτοῦ ἐν πρώτῳ ἐς βεβαίωσιν τοῦ λόγου προφέρων."

μεγαλωσύνη.

μεγαμάζα. οἱ Σύροι τὴν ἐπὶ τὸν βυσιλίαν δέξασιν οὕτω καλοῦσι.

μεγάμυκος μεγαλομυκότης. ἡ ὄνος.

μεγάμορος πλοῦτος Πίνδαρος (Ol. 1 4). χρῶς, δυνατοῦ, ἀνδρίας ἐμποιῶντος. ἐπεὶ ἐγάλα δύναται ὁ χρυσός· νεῦρον γὰρ λέγεται πολλέμου εἶναι.

μέγαρα τὰ οἰκήματα.

Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος ἀντὶ τοῦ τιμοῦ· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Μεγαρεῖς. "ὅτι δὲ ποσῶν ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, δῆλοι· καὶ σαφεῖς ἰ μάρτυρες, οὐκ ἄδοξοί τινες, ἐδὲ τῆς Μεγαρέων μερίδος, ἀλλὰ τῶν ἀπενεγκυμμένων ἧς σοφίας τὰ πρῶτα."

Μεγαρέων δάκρυα. ἐπεὶ πλείω ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα φέρεται, εἰς παροιμίαν ἵδεν ἐπὶ τῶν προσποικητῶς καὶ πρὸς βίαν λακρύνοντων καὶ μὴ ἐπὶ οἰκείῳ πάθει. cf. sch. A Pac. 245.

Μεγαρεύς ἢ εὐθεΐα.

μεγαρίζοντες λιμώττοντες· ἡ μεγάλη λόγους. cf. sch. A Ach. 822.

Μεγαρικαὶ σφίγγες. αἱ πόρνοι οὕτως κληθῆναι. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγγεται οἱ μαλακοὶ ὠνομούθησαν. ἡ καὶ ἀπὸ μαίας ὅσα λεγομένης ἐν Μεγάρῳ. "ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν Μεγαρικὴ τις μηχανή" (A Ach. 738) ἀντὶ τῆς τοτηρᾶ· διεβύλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς.

Μεγαρεῖς Μεγαρίδος.

μεγαρίσαι τὰ Μεγαρέως δοξάσαι. Στίλβων γὰρ ὁ φιλόσοφος Μεγαρεὺς ἦν τῆς Ἑλλάδος, ὃς τοσῶτον εὐρησιλογία καὶ σοφιστεία ἐφοῆγε τοὺς ἄλλους ὡς μικροῦ δεῖσαι πᾶ-

σαν τὴν Ἑλλάδα ἀφορᾶσαν εἰς αὐτὸν μεγαρίσαι. Diog. L. 2 113.

Μεγαρόθεν ἀπὸ τῶν Μεγάρων. A Vesp. 57.

μέγαρον ὑπερῶον, οἰκημα. "καὶ ὡς οὐ μέλον τῶν ἀνθρωπείων τῷ θεῷ, ὡθεὶ ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον, ἐνθα δῆπου τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἔξιπν." cf. v. εὐνοῦχος ἐτὶ ἱεροφάντης.

μέγας βασιλεύς ὁ τῶν Περσῶν, διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ Περσικῇ. sch. A Plut. 170.

μέγα σεμναί (A Nub. 290), τῶς ἐστι θυμασιώταται καὶ ὑπεράγαυα σεμναί.

μέγα τὸ σῶμα τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὅσον πολλῇ παρηγορίᾳ πύκτων εὐφορίας γενομένης.

μέγα τοι ἄγγελος ἐσθλός, ἐπὶ τῶν ἀγαθῶ ἀπαγγελλόντων.

μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχηρίᾳ. φροσι ταύτην ὑπὸ τοῦ Ἡφαιστῶν γενομένην δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἔνεκεν ὑπὸ Ἡφαιστῶν δοθῆναι, ἢ χρώμενος πάντα κατώρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήρῳ. cf. sch. A Nub. 1059.

"Ζήνων ἐπιβυλλομένον τινὸς μέγα φουσαῦν, πατάξας εἶπεν ὡς οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὐ κείμενον εἶη, ἀλλ' ἐν τῷ εὐ τὸ μέγα" (Diog. L. 7 21).

μέγεθος· ὅτι διττὸν τὸ μέγεθος. κοινή αἰσθησις, δύναται δὲ κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ἀσφρηστῶς λαμβάνεσθαι καὶ γένεως· εἰσι γὰρ καὶ αὐταὶ τοῦ οἰκείου μεγέθους ἀντιληπτικαί, ἡ μὲν τοῦ ἐν ὁμαῖς, ἡ δὲ τοῦ ἐν χυμοῖς, εἰ καὶ μὴ οἶδεν ἡ συνήθεια τὸ τοῦ μεγέθους ὄνομα. Philopon. in 2 de anima.

μέγηρον (ἢ μεγήρατον) τὸ ἐπέρασον.

Μέγης ὁ μέγας.

Μέγιστος ποταμὸς ἐν Αἰγαίῳ πελάγει εἰσβάλλων.

μέδεσθαι (Hom. Σ 245) φροντίζειν, καὶ μεδέσομεν φροντίσομεν.

μέδιμνον μέτρον χοιρίων μή. καὶ παροιμία "μεδίμνω ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον" (X Hell. 3 2 27) ἐπὶ τῶν μεγάλῳ καὶ ἀθρόαν προσδοκῶντων ὠφέλειαν.

μέδιμνον μέτρον ἐστὶ ξηρῶν, οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν. Harp.

Μεδιόλανον πολυάνθρωπος πόλις, ἣν καταλαβὼν Ἀττήλας ἠνδρουποδίστατο. ὡς δὲ

εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς μὲν Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐπὶ χροσῶν θρόνων καθημένους, Σκύθας δὲ ἀνηρημένους καὶ πρὸ τῶν σφῶν ποδῶν κειμένους, ζητήσας ζωγράφον ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν γράφειν ἐπὶ θάκου, τοὺς δὲ Ῥωμαίων βασιλεῖς κωρύκως φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ χροσῶν πρὸ τῶν αὐτοῦ χεῖρ ποδῶν.

μεδοίατο (Hom. I 618) φροντίζοιεν.

Μέδουσα ἡ καὶ Γοργόνη κληθεῖσα. Περσεὺς ὁ Δαναῆς καὶ Πήκου υἱός, διδραχθεὶς πάσας τὰς μυθικὰς φαντασίας, ἰδίαν βελομένοσιν αὐτῶν καταστῆσαι βασιλείαν κατεφρόνησε τῆς τῶν Μήδων, καὶ διὰ πολλῆς ἐργασίας ἤς εἶδε παρθένον κόρην ἀγκυρηρῶν τε καὶ δυσειδῆ, καὶ ἀποβλέψας εἰς αὐτὴν ἐρωτᾷ τίς καλεῖται· ἡ δὲ εἶπε Μέδουσα. καὶ ἀποτεμῶν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν ἐτέλεσεν αὐτὴν ὡς ἐδιδάχθη, καὶ ἐβάσταζε, κατωπλήττων πάντας καὶ ἀναιρῶν τοὺς ὄρωντας· ἦντινα κεφαλὴν ἐκάλεσε Γοργόνην διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας. ἐκεῖθεν δὲ ἔλθων εἰς χώραν βασιλευμένην ὑπὸ Κηφέως, εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ παρθένον κόρην τὴν λεγομένην Ἀνδρομέδαν, ἣν ἔγχευ· καὶ κτίζει πόλιν εἰς κώμην λεγομένην Ἀμιανδραν, σήσας καὶ σῆλην βασιλεύσαν τὴν Γοργόνην. αὕτη μετεκλήθη Ἰκόνιον διὰ τὸ ἀπεικόνισμα τῆς Γοργόνης. ἐπολέμησε δὲ καὶ Ἰουύροις καὶ Κελίξι, καὶ κτίζει πόλιν ἣν ἐκάλεσε Ταρσόν, τὸ πρῶν λεγομένην Ἀνδρουσόν. χρηματισθεὶς δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην, ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου τὸν ταρσὸν τῆ ποδὸς ἀπόδηται, ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν νικητηρίων κτίσαι πόλιν, ταύτην οὖν ἐκάλεσε Ταρσόν. νικήσας δὲ καὶ τὸς Μήδους ἤμειψε τὸ ὄνομα τῆς χώρας καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Περσίδα. ἐδίδαξε δὲ καὶ τὴν μυσαρὰν τελετὴν τὴν ἐπὶ τῇ Γοργόνη τινὰς τῶν Περσῶν, οὗς ἐκάλεσε Μάγους. καθ' οὗς χρόνους καὶ σφαιῖρα πυρὸς κατηνέχθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ ἧς ἔλαβε πῦρ ὁ Περσεύς, καὶ παρέδωκε τοῖς τῆ ἔθους φυλάττειν καὶ τιμᾶν ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέν. συμβαλὼν δὲ πόλεμον τῷ Κηφεῖ, τοῦ δὲ διὰ τὸ γῆρας μὴ βλέποντος καὶ τῆς κεφαλῆς μὴ ἐνεργούσης, δοκῶν αὐτὴν ἀνωφελῆ εἶναι, ἐπιστρέψας πρὸς ἑαυτὸν ὁ Περσεὺς καὶ ταύτην θεοσάμενος ἀποθνήσκει. ταύτην ὕστερον ἔκασαν ὁ υἱὸς αὐτῆς Μέρρος. cf. Cedren. p. 22, Malal. p. 35.

μέδων βασιλευς.

μέλεια (Hesiod. O. 510) τὰ αἰδοῦ.

μεθαρμοζόμενος μετερχόμενος. cf. μεθορμιζόμενος.

μεθάρμοσον ἐπανάρθωσον. (SEI. 30) "ὄξειαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδοῖς, ἢ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον."

μεθειθῆ ἀντι τῆ ἐσάλη. "ὃ δὲ μεθιδῆ εἰς Παρθναίους."

μεθειῖναι ἀφῆναι, ἀμελήσαι.

μεθεις ἐὼν, ἀφίω.

μεθειώ ἀφῶ, εἴσω. καὶ μεθειθῆ ἔξ αὐτοῦ.

μεθέμιν (Hom. A 283) συγχωρήσαι.

μέθεις μετοχῆ, κοινωρία.

μεθείσθαι καταλιπεῖν. Σοφοκλῆς (A 483) "καὶ δὸς ἀνδράσι φιλοῖς γνῶμης κρητῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς."

μέθῃ. τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος ἔτι οἶον ἐπὶ πλείον οὐτ' ἄλλην ἠδυνάθειαν προσφῆρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρώντας. ἰὴ καὶ θοίνας καὶ θαλάσας καὶ μέσας ἀνόμους, τὰς μὲν ὅτι διὰ θεοῦ οἰνοῦσθαι ἐνόμισαν, τὰς δὲ ὅτι θεῶν χάριν ἠλίχοντο καὶ συνέσαν· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ δαῖτα θάλασσαν. τὸ δὲ μεθεῖν τὸ μετὰ τὸ θῦναι αὐτῷ χρῆσθαι καὶ Ὅμηρος ὅτε λέγει τέλος χαρίζεσθαι τῆ θυσίαν φησί. Athen. p. 40.

μεθ' ἡμέραν ἀντι τοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ἀπικῶς· Ἀριστοφάνης Πλουτῶ (931) "οἴμοι τόλας, ἀποδόμοι μεθ' ἡμέραν." οὕτως ἀπικῶς φασίν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.

μεθημοσύνη (Hom. N 121) ἀμείβω, ῥαθυναία.

μεθῆμων (Hom. B 241) ἀμελής.

μεθῆσειν ἀμελήσειν.

μεθειεῖ (Hom. K 121) ἀμελεῖ, ἀφίει καὶ μεθειεῖς ἀντι τῆ καταλιμπάνων· "οὐδὲ τὸν πόλεμον μεθειεῖς τῷ μαιφόνος τις καὶ λαμναῖος εἶναι."

μεθειεμένους ἐώντας, προδιδόντας.

μεθειετο προίετο, ἠφίετο. καὶ μεθειεμενα ἀντι τοῦ βαλλόμενα, κειμώμενα.

μεθοδείας τέχνας, ἡ δόλους.

μεθοδεύει τεχνάζεται, μετέρχεται, ἐπατῆ.

μεθοδικῶς, τρεῖσι κατὰ μέθοδον. Πλούβιος (5 98) "ὃ δὲ τρόπος τῶν κλιμάκων ἐν τοῖς τείχεσι προσαγομένων ἐπιπέδων καὶ ἀδιύπτωτος, ἐὰν λαμβάνηται μεθοδικῶς," κατὰ μέθοδον. καὶ αὐθις "πάντα ἢ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς περὶ τῶν τῶν"

υπτεικώς, εἰ καὶ τις ἕτερος τῶν καθ' ἑαυτῶν.

μεθόδιον μέθοδος, τέχνη· "ὃ δὲ τὸ καθ' ἑαυτῶν ὑπάρχον αὐτῷ μεθόδιον οὕτω πως χειρίζεται."

Μεθόδιος Ὀλύμπου Ἀγκίας ἦτοι Πάριον καὶ μετὰ ταῦτα Τύρου ἐπίσκοπος. τοῦ λαμπροῦ καὶ συγκειμένου λόγου κατὰ ἰφικριῖον συνέταξε τέχνη, καὶ συμπόσιον ἐκ παρθένων, καὶ περὶ ἀναστάσεως λόγον ἰσον κατὰ Ὀριγένους, καὶ ἕτερον κατὰ τῆ τοῦ περὶ Πυθωνίωσης, καὶ περὶ ἀντέξου. ἔγραψε δὲ καὶ εἰς τὴν Γένεσιν καὶ εἰς ἄσμια τῶν ἁσμάτων ὑπομνήματα, καὶ ἄλλα πολλὰ χυδῆν ἀναγινωσκόμενα. ὅς περὶ τελευταῖα τοῦ διωγμοῦ ἐπὶ Δεκίου καὶ Ἰερριανοῦ ἐν Χαλικίδι τῆς ἀνατολῆς μαρτυρῶν ἐξέφθη. Sophronius.

μεθόριον μεταξὺ τῶν ὄρων.

μεθορμιζόμενος μετερχόμενος.

μέθυ οἶνος· (AP 723) "εὐώδες δ' ἀπὸ τῆς ἡδῶς χόιτο μέθυ, ὄφρα κέ τοι σποδιῆ τε ἢ ὄσέα τέρψιν ἄρῃται." καὶ Ὀμηρος (H 1) "δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια ἔτρα."

Μεθυμναῖος ἀπὸ τόπου.

μεθύουσιν ἀνὴρας οὐσαν, πεπληρωμένον ἐν ἐπιγρᾶμμασι (AP 638) "καὶ κόπην τῆς τῆν μεθύουσιν ἔτι."

μεθύση κύων (A Vesp. 1441) θηλυκόν· ἄσπον ἀπὸ δειπνοῦ βυδίζον· ἐσπέρας ῥασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάττει κύων."

μεθυσοκότταβοι. λάταξ --- ποιῶν. τούτου οὖν μεθυσοκότταβος. cf. v. κότταβος.

Μεθωνάιος ὁ ἀπὸ Μεθώνης πόλεως.

Μεθώνη ἡ πόλις. Δημοσθένης ἐν Φιλιστικῶν (19) λέγει ἂν τὴν ἐν Θράκῃ, ἣν Ἰλλυρῶν Φιλίππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ῥυαλμόν. τέσσαρας δὲ εἰναὶ φησι Μεθώνης Δημήτριος ὁ Μύνης. Haep.

μειωγωγεῖν τὸ ἔλαττον φέρειν. καὶ μειωγεῖον. (A Rap. 804) "μειωγωγήσει τὸν τρυφιδίαν." ἐάν τις ἐσθήγαιεν εἰς τοὺς ἄλλοιους οὐδὲν ἐν γλῶσσοι γενόμενον, ἱερεῖον παρὰ αὐτῷ ἐν ὀρισμένῳ σωματῷ, πρὸς ὃ ἐπιπροσάγειν, καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον παρασχεῖν. ὅτε δὲ ἐντεθείη τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγὸν, περιεσῶτες ἐβδῶν "μεῖον, μεῖον τῆτο." ἴσον ὅτι ἔλαττόν ἐστι. παρὰ τῆτο οὖν λέγει

"μειωγωγήσει τὴν τρυφιδίαν," πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξει καὶ στήσει. καὶ ὁ τὸ πρόβυτον εἰσάγων μειωγωγὸς ἐκαλεῖτο, [χορεῖον.] ἔδει δὲ αὐτὸ ἔλαττον ἴσχειν σωματῷ τινὸς διὰ τοὺς φιλοδοξούοντας.

μειωγωγία. καὶ μειωγωγός ὁ εἰσάγων. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν "ὅτι οἱ φράτορες, ἵνα μείζονες γέμονται μερίδας, ἐπεφάνον ἐσῶτες ἰσῶναι δεῖ· μεῖον γὰρ ἐστίν." μειωγωγήσει δὲ ἐστὶ τὸ ἐπιδοῦναι τοῖς φράτοροι τὸ μεῖον. Haep.

Μείδας Μείδατος ὄνομα κύριον.

μειδίαιμα ὁ γέλως.

Μειδίας ὄνομα κύριον.

Μειδύλος ὄνομα κύριον.

μειδῶ τὸ γελῶ. καὶ μειδιῶ ὑμῶιως.

Μειδωνός ὄνομα κύριον.

μείζονα βοῆ δ' ἀφ' ἧς χλωρᾶς καιομένης, ἐπὶ τῶν μεγάλα βοῶντων.

μείλανι τῷ μέλανι.

μείλαξ (ἀπ' λείμαξ) ὁ λειμών, ὁ παράδεισος. καὶ μείλακες τὸ πληθυντικόν.

μείλια (Hom. I 147) τὰ προικία.

μειλίγμασιν ἀπατήμασιν, ἐξιλείωμασιν, ἡδύσμασι, "καὶ τὸν τρόπον τῆς μειλίξεως οὐδ' αὐτὸν ἀπεκρύψατο."

μειλικτήριον.

μειλικτηρίοις προσηγέσιν, ἡδέσι, πραέσι.

μείλιον ὄφρον (Hom. E 666).

μειλίξασθαι πρῶνται.

μειλισιουργίς.

μειλισσόμενος παρακαλῶν, πρῶντων.

μειλιχία. καὶ μειλίχιος πρῶτος, χρηστός.

μειλιχον πρῶτον, χρηστὸν.

μεῖον ἔλαττον, μικρότερον. "ὃ δὲ εἰς αὐξήσιν τῆς ἀρετῆς καὶ μείωσιν τῆς κακίας ὄλην ἐξεκέχτο τὴν ψυχὴν, οὐδὲν τι μεῖον ἢ ὁ Σωκράτης εἰς τὴν ζήτησιν τοῦ ἀληθοῦς, ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν λ' μὴ διαλέγεσθαι προσαχθεῖς ἐχολός τε ἦν πείθεσθαι τῇ προσηγορίᾳ" (cf. v. ἰδιώτης). καὶ αὐτὸς "οἱ δὲ ἐν μάχαις πολλαῖς ἔφερον τὸ μεῖον."

μεῖον τὸ ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων παιδῶν εἰς τοὺς φράτορας θύομενον ἱερεῖον, ὃ μείζονος ἀποδεδειγμένον τινὸς σωματῷ· ὃ ἐπεφθέγγοντο οἱ φράτορες, εἰ καὶ μείζον εἶη, ὅτι μεῖον. καὶ μειωγωγός ὁ τῆτο παρέχων. μεῖον. καὶ μειωγωγός. Ἰσαῖος ἐν τῷ c

πρὸς Στρατοκλέα φησὶ "παρέση μείον." Θῦμα δὲ ἔστιν ὃ τοῖς φράτοροι παρεῖχον οἱ τὸς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους. ὅθεν τὰ μὲν ἰερεῖα μείον προσηγορεύθη. Harp.

μειονεκτεῖ τὸ ἥττον φέρει, ἑλαττοῖ.

μειονέκτημα.

μειονεκτούμενοι ἑλαττούμενοι.

μειονεξία.

μείον ἐλάττονα τίθει. Ξενοφῶν (Cyr. 6 3 17) "Κῦρος ἔφη πρὸς Ἀράσπαν τὸν κατὰ σκοπον, μηδὲν ἐλάσσει τάληθοῦς, μηδὲ μείω τὰ τῶν πολεμίων· κρείσσον γὰρ μεῖζω οἰηθέντας μείονα ἰδεῖν, ἢ μείω ἀκούσαντας ἰσχυρότερα εὐρίσκειν."

μειοῦται.

μειρακιεύεσθαι ὡς μειράκιον ἀθύρειν· μείραξ γὰρ τὸ μειράκιον, καὶ μειρακύλιον.

μείρεται βουλεύεται.

μείρω μερίζω.

Μέεις Μείιδος.

μείς μὴν αἰολικῶς.

μείζον τὸ ἐλάχισον.

μείων ὁ ἐλάχισων.

μελαγχαιτήης (S Trach. 839) ὁ μέλαιναν χαιτήν ἔχων.

μέλαθρα οἶκον· Ἀριστοφάνης (Av. 1257) "μέλαθρα μὲν ἂν καταιθαλιώσω," πυρὰ τὸ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

μελαίνη βαθεία· μέλαιναί δὲ αἱ φρένες αἰ ἐν βάθει κείμεναι· τὸ γὰρ βαθὺ μέλαν.

μελαίνω αιτιατικῆ.

μελαμβαφές.

μελάμβωλος μελανόγειος· (AR 6 231) "Αἰγύπτου μεδέουσα μελαμβώλου λινόπεπλε δαῖμον."

Μελάμπους μαντικῆς εἰδήμων· "ὁ δὲ σύμβολος Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδέετο." οὗτοι δὲ ἦσαν ἄριστοι κρίνειν τὰ μέλλοντα. cf. Marin. 10.

μελαμπύγου τύχοις. μελάμπυγοι ἐγένοντο πέπρωτοι, Αἰώνης υἱοί. ἀκολασινόντων δὲ αὐτῶν πολλὰ ἢ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεισθαι μήποτε ἐμπίσωσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα ἐν ἀναφορίῳ ἐδίδησαν. εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας ἐπυθάνετο τὴν αἰτίαν. οἱ δὲ ἔλεγον ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς ἐμπεσεῖσθαι ἡμῶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γελᾶσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.

ὅτι τοὺς λευκοπύγους ὡς γυναικὶ μύδουν. sch. A Lys. 803.

μέλαν τὸ ἀντιδιαιρούμενον χρώματι· καὶ ἰδίως ἢ γράφομεν. ἐστὶ χροῖμα συγκριτικὸν ὄψεως.

μελαναίγιδα Διόνυσον ἰδιοταύτης αἰτίας. αἱ τοῦ Ἐλευθῆρος θεασάμεναι φάσμα τοῦ Διοῦ μέλαιναν αἰγίδα ἐμέμψαντο· ὃ δὲ ἐξέμηγεν αὐτάς. μετὰ ταῦτα ὁ Ἐλεχρησιμὸν, ἐπὶ παύσει τῆς μανίας τὴν λαοαίγιδα Διόνυσον.

μελανεῖμονος τοῦ μέλανα ἰροῦντος.

Μελάνθιος καὶ Μόρσιμ Ἀριστοφάνης περὶ αὐτῶν οὕτως "ἄμφω Γοργόνες ὄψοφάγοι, βατ ἄρπυιαι, γρασοῦβυ, μιαιοί, τραγεἰχθυολῦμαι· ὧν κατωχρημψαμένη πλατύ, μούσα θεά, μετ' ἐμοῦ ζῆι ἐορτήν." Γοργόνες φοβεροὶ ἐς γαστριβατίς δὲ εἶδος ἰχθύος, ἄρπυιαι δὲ τῶν ἰχθύων· ἄρπυιαι γὰρ ἄρπαιμονες. γρασοῦβυ, ἀπὸ τῶν ἰχθύβουντες τὰς γραῖδας ὡς μὴ ἀγιγραῖσι συγκοιμώμενοι· σοβάδες γυναι. κατωχρημψαμένη δὲ καταπτειν. Μόρσιμος.

Μελανίππειον Μελανίππου σέως ἡρώϊον ἐστὶ. Harp.

Μελανιππίδης Κρίτωνος, κατὰ τὴν ξέ Ὀλυμπιάδα, Μήλιος. διθυράμβων βιβλία πλείεσσα καὶ ἐπικά καὶ ἐπιγρῶμματα καὶ ἐλέγαι πλείεσσα.

Μελανιππίδης Θυγατριδοῦ σβύτου, παῖς δὲ Κρίτωνος λυρικῆ τοῦ, ὅς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων ἐκαινοτόμησε πλείεσσα, καὶ διατρέ Περδίκκα τῷ βασιλεῖ ἐκεῖ τὸν βίωψιν. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἕσματα ἰδιθυράμβους.

Μελανίωνος σωφρονέσερσοφάνης Λυσιζράτη (786) "οὗτο γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, κἄν τ' ἴκηι, καὶ κῦνα τίν' εἶχε, κἄτ' ἐκονκέτ' ἦλθεν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους· γυναικας ἐβδελύχθη κείνος· ἡμεῖς ἥττον τοῦ Μελανίωνος σωφρονέσερμελανοσύρμαιον λεῶν (ἐ

ἰσχυραῖζόμενον· συρμαία δὲ κρι-
τόμα. λέγει δὲ τοὺς Αἰγυπτίους.
οχροιής ὁ μέλαινον χροιάν ἔχων.
·οψ ὄνομα κύριον.

ντιάς ἢ νῦν παρὰ πολλοῖς λεγο-
τιάς, κώμη τῆς Θράκης, β' καὶ ρ'
εσῶσα τοῦ Βυζαντίου. παραρρεῖ
49ύρας ποταμός, ὃς ὀλίγον τι προ-
ἐπὶ ἄνεμον καικίαν ὀλίγον τι ἠρέμια
: Προποντίδα τὸν ῥοῦν ἀπερεύγε-
καὶ τὸ πρὸς ἀκτῆ ἐπίνειον τὴν ἀπ'
εταί προσηγορίαν. Agath. 5 14.

υδρος (Hom. I 14) βαθεΐα. κυρίως
ὑ ὕδατος.

νωπος. οὗτος κηδεστῆς ἦν Διο-
ῦ ῥήτορος. Harp.

μενος καιόμενος.

ντες τήκοντες, ἔφοντες· (Callim.
ἔτα βοῶν μελδοντες," τουτέστιν
εὐαὶ "κρίση μελδόμενος" (Hom. O
τοῦ μελδων τὰ κρίση.

γρια· "ῥίξαις αὐτοὺς μελευγρίων
ις καλίμων ἐδεξιούτο." λέγονται
ἄγρια.

ῥίδες ὄρνευ, ἄπερ ἐνέμοντο ἐν
λει. λέγουσι δὲ οἱ μὲν τὰς ἀδελ-
Τελεάγρον μεταβαλεῖν εἰς τὰς με-
ῶριθας, οἱ δὲ τὰς συνήθεις Ἰο-
ῆς ἐν Ἀέρῳ παρθένου, ἦν τιμῶσι

γρος ὄνομα κύριον.

κίνειν ἐπιμελεῖσθαι· Ἡρόδοτος
οὺς νοσίοντας κατέλιπεν ἐν τῆσι
εδαίνειν τε καὶ τρέφειν."

ἡματα μεριμνήματα. καὶ μελε-
λεδήμονος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6
παθῶν μελεδήμονα κερκίδα πέ-

υνοὶ ἐπίτροποι, φροντισαὶ παρ'
(2 65). προειρηκότες, ὡσπερ οἱ τοῦ
τοῦ παρὰ τῷ εὐαγγελίῳ (Matth.

υνός φροντιστής, ἐπιμελητής. Αἰ-
ν. ἡμίσεια) "ὁ δὲ τὸν ἴδιον ἀδελ-
πε τοῦ νιού ἐπίτροπον καὶ τῶν
μελεδωνόν. ὁ δὲ --- ἐγλίχeto."
ος "τῶν αὐτῶν ἐθῶν γυναικῶν τινα
ἦτι λευκῆ καὶ ζέμιασιν, ὡς δὴ
οὔσαν τῆς Συρίας οὕτω δὴ καλε-
," τουτέστιν ἰέρειαν. καὶ Αἰλιανός

"ὃς ἦν Νέρωνος ἀπελεύθερος, ἀπολειφθεῖς
μελεδωνός τῶν ἐν Ῥώμῃ καὶ ἔφορος, ὅτε Νέ-
ρων ἐς Ἀχατὰν ἐξωρήθη."

μέλει φροντίζει. καὶ παροιμία "μέλει μοι
τῶν τοιούτων ἦττον ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι
βυτράχων" (Iulian. p. 357 D). μέλλει δὲ ἀντὶ
τῷ βραδύνει, καὶ μέλλω τὸ ὀφείλω.

μελεῖσι (Hom. Ω 409) κατὰ μέλος.

μέλεος μάταιος, ἄθλιος, ταλαίπωρος,
δυσευχής. ὁ μὲν ποιητής ἐπὶ τοῦ ματαίῳ ἐκ-
δέχεται τὸ μέλιος, οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ
οἰκτροῦ. cf. sch. Ven. II 336.

μελέτη ἄσκησις, ἐπιμέλεια. "καὶ οὐκ ἂν
ἀμάρτοι τις εἰπὼν τὰς μὲν μελέτας τῶν Ῥω-
μαίων χωρὶς αἵματος παρατάξεις, τὰς δὲ πα-
ρατάξεις μεθ' αἵματος μελέτας" (Ioseph. B.
I. 3 5 1).

μελετώμενοι διδασκόμενοι, ἐκμανθά-
νοντες. "ὡσπερ οἱ νέοι --- πετομένους" (cf.
ν. Εὐξενος).

μελέτωρ ὁ ἐπιμελόμενος, ὁ τιμωρὸς τῷ
πατρός· (S El. 846) "ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ
τὸν ἐν πένθει."

μέλη τὰ τοῦ σώματος.

μεληδόν κατὰ μέλος.

μέλημα φρόντισμα.

Μέλης Μέλητος ὁ τοῦ Ὀμήρου πατήρ.

Μελήσερμος Ἀθηναῖος σοφιστῆς ἔγρα-
ψεν ἐπιστολῶν ἐταιρικῶν βιβλία ἰδ', καὶ ἀγρο-
κικῶν ἐν, μαγειρικῶν ἐπιστολῶν ἐν, στρατηγ-
κῶν βιβλίον ἐν, συμποσιακῶν βιβλίον ἐν.

Μελησία ὄνομα κύριον· "ὁ δὲ ὄρεῖ τὴν
Μελησίαν, καὶ ἐρεῖ αὐτῆς."

Μέλητοι καὶ Ἄνυτοι.

Μέλητος. οὗτος ἦν νεανίας Ἀθήνησια
τῶν εὖ γεγονότων καὶ πλοσίων, ἦρα δὲ μει-
ρακίου καὶ ἐκείνου τὸ γένος διαπρεποῦς καὶ
τὴν ὥραν ἀμάχου. καὶ τῷ μὲν ἐραστῇ Μέλη-
τος ὄνομα ἦν, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας, ὡς
φασίν. ἦν δὲ ἄτεγκτός τε καὶ ἀμείλικτος ὕδε
ὁ παῖς, καὶ οἱ πολλὰ προσέταττε καὶ ἐπίνομα
καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων καὶ ὁμῶ
τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. καὶ ἦν τὰ προσύγμια
κύνυς τε ἀγαθὰς καὶ θηρατικὰς ἐκ τῆς ἀλ-
λοδαπῆς ἄγειν, καὶ ἵππον αὐτῶν πολεμίων
ἀπωγαγεῖν ὅτου δὴ γενναῖόν τε καὶ θυμικόν,
καὶ ἄλλον γλαμύδα ὠραῖον, καὶ τοιαῦτα
ἕτερα. καὶ τελευτῶν ὄρνιθῶν οἱ προσέταξε
κομίσαι ὅτου δὴ τροφίμους, καὶ οἰκέτας γέ-
νος θαναμασούς. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο κατεπρά-

ξατο ὁ ἐνθεος φίλος ἐκεῖνος, καὶ ἐδωρεῖτό γε τῷ καλῷ τὸ μέγα τίμιον κτῆμα, τοὺς προιερημένους, ὃ δὲ ἀτεράμων ὦν καὶ ἐς τοσῶτον ἀπέωσατο ἄρα τὸ δῶρον. ὁ τοίνυν Μέλιτος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι καὶ οἰσθόμενος, καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσγάλλων τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ἀπανδήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις τε μύθοις ἅμια καὶ ἀπείροις, ἧ ποδῶν εἶχεν ἀνέθορέ τε ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἑαυτὸν ἔωσε κατὰ τῶν πετρῶν. οὐ μὴν ἢ τιμωρὸς δίκη τὸν ὕβρισην παῖδα καὶ ὑπερόπτην εἴυσεν ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ Μελίτη θανάτῳ. τοὺς ὄριθας γοῶν ἀναλαβῶν καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθεῖς, εἶτα μέντοι κατ' ἴχρια τὰ ἐκείνῃ θέων, ὡσπερ ὄν ἐλκόμενος βίαι, ἑαυτὸν σὺν τῷ δεσυχῆ χοροῦ ἐπὶ τῷ Μελίτη ἔρριψε φέρον, βραυδὸν καὶ δεσυχῆ τὸν ἔρωτι ἀντερουσθεῖς τοῦτον. καὶ ἔσχεν εἰδῶλον τοῦ πάθος κατὰ τὸν τόπον, παῖς ὠραῖος καὶ γυμνός, ἀλεκτρούνας δύο μᾶλα ἐγγετέῖς φέρον ἐν ταῖς ἀγκάλαις, καὶ ὠθῶν ἐπὶ κεφαλῇ ἐαυτόν. cf. v. ἀτέριμον.

b Μέλιτος Λάρον Ἀθηναῖος ῥήτωρ. οὗτος ἐργάσματο Σωκράτη μετὰ Ἀντόν. πεποίηται δὲ αὐτῷ καὶ τραγωδία. κατελιθώθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

o Μέλιτος τραγωδίας ποιητῆς ὑπόψυχρος. καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 1337) "σκολιὰ Μελίτου, Καρικῶν ἀλχημάτων." οὗτος ἐστὶν ὁ Σωκράτην γραψάμενος, κωμωδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ Καρικὰ ἀλχημῆματα καὶ μέλη θρηνώδη ἦσαν.

μέλι. "τοῦτο γλυκὸ μὲν ἐστὶ τὴν αἰσθησιν, πικρὸν δὲ τὴν ἀνάδοσιν· γολῆς γὰρ αὐτὸ φασι ποιητικὸν εἶναι, καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τοῦκταντιον τῆς γένσεως· ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύσεως αὐτῆ πικρότητος κατηγορεῖ τὴν γένεσιν" (Julian. ep. 24).

μέλιαι εἶδος δένδρον· Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (748) "ἰζόμενος μέλιας ἐπὶ φυλλοκόμῃ."

μέλιαι βέλη, δόρυα. "μέλια δ' ἦσαν αὐταῖς αἱ κεραίδες" φησὶν ὁ θεολόγος Γρηγόριος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 52) "οὕτω τοι μέλια ταυὰ ποτὶ κίονα μακρὸν ἦσο, πυρομφαίῃ Ζηγὶ μένουσ' ἱερά."

Μελίβοιαν (Hom. B 717) τὴν Ὀλυζῶνα πόλιν.

μελίδειον κηρίον. cf. v. μελισσεῖον.

μελιθεῖς ὁ γλυκύτατος. καὶ Ὅμηρος

(K 495) "μελιθεῖα θυμὸν ἀπηύρα."

μελίνη εἶδος ὄσπριον. "ἦν δὲ καὶ οἴος ἀπὸ μελίνης· τῆτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ κλίσην" (X Anab. 1 5 10). καὶ αὐθις (6 4 1) "ἰσθροντο ἀδεῶς οἶνον ὄσπρια μελίνας σῆκα· πάντα γὰρ ἀγυθὰ εἶχεν ἢ χώρα πλὴν ἐλαίας."

μελίνη. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ (8 25). ὄσπριον ἐστίν, ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται· Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον μελίνην, Ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει καὶ μελίνον καὶ μελίνας εἶπεν. ἔτιοι δὲ εἶδος τι κεχρησὶ νομίζουσι τὴν μελίνην, ὅπερ τινὰς καλεῖν ἔλκμον. Θεόφραστος δὲ ἐν ζ' περὶ φυτῶν ὡς διαφέρουσι ταῖτε ἀναγράφει, κέχρον ἢ μελίνην ἢ ἔλκμον. Harp.

μελίπηχτι εἶδος πλακοῦντος.

μελιπνύους ἠδυνήτους.

μελίρρυτον.

μελισμός τῶν μελῶν ἢ διαίρεισι, ἐκτὸ μελίω.

Μέλισσα ὄνομα πόλεως. καὶ ζώνηον ὅπερ ἐργάζεται τὸ μέλι.

μελισσεῖον κηρίον.

μελισσοκόμος ὁ τῶν μελισσῶν ἐπιμελούμενος.

Μέλισσος ὄνομα κύριον. καὶ ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτη καὶ Ἐμπεδοκλῆος χρόνων. οὗτος ἐγραψε περὶ τοῦ ὄντος. καὶ ἀντεπολιτεύσατο δὲ Περικλεῖ, καὶ ὑπὲρ Σοφίῶν στρατηγῆσας ἐναυμάχησε πρὸς Σοφοκλῆ τὸν τραγικὸν Ὀλυμπιάδι πδ'.

Μελισσῶα.

μελισί κατὰ μέλος.

Μελιταιεύς.

Μελιταῖον κυνίδιον. "τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχνεταί, οἱ δὲ ὁμοσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν, οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν πημάτων οἰκουροί, οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει, ὡς πὴ Μελιταῖα κυνίδια" (Artemid. 2 11).

Μελίτη. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνιον (7). δῆμιός ἐστι τῆς Κερροπίδος, ὡς μισθεῖς ἀπὸ Μελίτης τῆς κατὰ μὲν Ἡσίοδον θυγατρὸς Μύρρηκος, κατὰ δὲ Μοσίου Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Harp.

Μελιτηνὴ ὄνομα πόλεως.

Μελιτιανός.

μέλιτος μυελός ἐπὶ τῶν ἄγαν ἔλκων. μελιτοῦττα μᾶζα μελίτι· διδεδημένη ἢ ἔφερον, ὡς ἐδύκου, τοῖς ὄφεισι τοῖς ἐκ τρωφῶν μαντευομένοις. ἐν Λεβαδείᾳ ἐστὶν

Nub. 507). ὅτι ἡ μελιτοῦττα ἐπίθεται τῶν
 ζῶν (A Av. 568). ἰσέον ὅτι ἡ μελιτοῦττα
 ἴδατο τοῖς νεκροῖς ὡς εἰς τὸν Κέρβερον,
 ἡ ὀβολὸς μισθὸς τῷ πορθμῆϊ, καὶ ζέφανος
 τὸν βίον διηγωνισμένοις. sch. A Lys. 601.
 μελιτροός (an μελιχρός).

μέλιττα ἢ μέλισσα.

μελιτοπηγεῖν τὸ χρούοντας ψόρον
 αἰν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι προσπέτνται.

μελιτωδῶν ἐδεσμάτων.

Μελίτωνος.

μελίφρων ἠδύς, γλυκυῶν τὰς φρένας.

μελίχλωρος ὁ χλωρός.

μέλλει ἔοικεν. οὕτω τέθειται παρ' Ὀμή-
 ρου (A 564).

μελλείρητες τῶν παιδῶν οἱ πρεσβύ-
 ροι.

μελλήσας ὑπερθέμενος, βραδύνας. καὶ
 ἡ τοῦ σπουδύσας.

μέλλησις ὑπέρθεις.

μελλησιμὸς ἡ βραδυτήτης.

μελλήσιω σπουδύσω, φροντίσω.

μελληταὶ ὑπερθετικοί. Thuc. 1 70.

μελλονικιᾶν τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβύλ-
 σθαι. Ἀριστοφάνης (Av. 643) "ἔδὲ νυξάζειν
 ῥα ἐξίν ἡμῶν, οὐδὲ μελλονικιᾶν." Νικίας
 ἰρ εἰς Νικηράτου, ὃς ἀνεβύλλετο ἀπελ-
 εῖν εἰς Σικελίαν· βραδύς γὰρ ἦν περὶ τὰς
 ἰδύς, καὶ ὡς οἱ διαβύλλοντες, οὐ προνοη-
 τὸς ἀλλὰ μελλητής.

μέλλω ἐπὶ τοῦ βραδύνω. καὶ ἐπὶ τοῦ
 τοιμῶν χρόνου παρὰ Θεοκρίδῃ (1 36). καὶ
 Ἰσοκλή (El. 305) "μέλλων γὰρ αἰεὶ δεῦν
 ἡ τὰς οὔσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπί-
 σαι διέφθορον." καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 11)
 μὴ δεῦθ', ἰκετεύω, πλὴν ὅταν μέλλω ἐξεμεῖν."
 πῆξιν, εἰ ὅλως λέγεις, τότε εἶπε ὅτι μέλλω
 ἡμῶν, ἵν' ἀπαῖξ ἐμέστω, καὶ μὴ καὶ τότε καὶ
 λέγεις. ἡ οὕτω· τότε, φησί, λέγε, εἰάν θε-
 ῖς, ἐπιτηρήσας ὅτι μέλλω ἐξεμεῖν· ῥᾶστα
 ἰρ ἂν μᾶλλον ἐξεμέσαιμι, εἰάν εἴπης.

μελόμενοι· "καὶ ἐπίβονον εἶναι Θεοφι-
 ῶν, τῷ δαιμόνι τούτῳ μελόμενοι."

μέλλον διὰ φροντίδος ὄν· Ἀριστοφάνης
 esp. 1328) "οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ
 νον εἰδέναι σκαμνιάτιον, εἴποτέ τι θλιβό-
 ρος ἐκβάλω." (Agath. 2 28) ὅτι δὴ βουσιλεύς
 καὶ Πέρσης, ἔθνων τε τοσούτων καὶ πρῶ-
 νων μελοναυτίῳ, ὃ δὲ ἐφίετο γῆν ὅμως ἀμη-
 τη ἀπογεσέσθαι λόγων καὶ τῆς περὶ ταῦτα

γάννοσθαι δόξης.

μελόντων (Hom. Σ463) ἐπιμελίσθωσαν.

μέλος τι μελλοδειπνικόν Ἀριστοφά-
 νης (Ecccl. 1153) "ὑπανακίει Κορητικῶς τὸ
 πόδε. (1165) τάχα γὰρ ἐπεισι λοπαδοτεμαχο-
 σελαχογαλεοκρά." "

μέλου ἐπιμελοῦ· "καὶ τὰ λοιπὰ με μέ-
 λον δικαίως, ὡσπερ εἰς τὸδ' ἡμέρας" (S OC
 1137).

μέληθηθρα (Hom. N 233) παύγια, σπα-
 ράγματα.

μέλποντες ἄδοντες, ἀνυμνοῦντες.

μελύδριον Ἰωνικόν ἀντὶ τοῦ τρυφη-
 λόν· τοιοῦτοι γὰρ Ἴωνες. Ἀριστοφάνης (Ecccl.
 877) "δεῦθ' ἵτ' ἐπὶ τοῦμὸν εἶμμα μελύδριον
 ἐθροῦσάι τι τῶν Ἰωνικῶν."

Μελχισεδέκ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ καὶ βασι-
 λέως τῶν Χανααίων. οὗτος κτίσας πόλιν ἐν
 τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιών ἐπωνόμασεν αὐ-
 τὴν Σαλήμ, ὃ ἐστὶν εἰρήνης πόλις· ἐν ἣ βα-
 σιλεύσας ἔτη ριγ' ἐτελεύτησε δίκαιος καὶ παρ-
 θένος. ἀγενεαλόγητος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ μὴ
 ὑπάρχειν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραάμ ὅλως,
 εἶναι δὲ Χανααίων τὸ γένος καὶ ἐκ τῆς ἐπα-
 ράτου σπορῆς ὀρμώμενον. ὃθεν οὐδὲ γενεα-
 λογίως ἠξίωτο· οὐ γὰρ προπεωδέξατο ἦν τὸν
 τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπιλημμένον συμπλέ-
 κειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει· διὸ καὶ
 ἀπάτορα καὶ ἀμήτορα τοῦτον εἶναι φασιν.
 ὅτι δὲ Χανααίος ἦν τὸ γένος, εὐδηλον καὶ
 ἀφ' ὧν ἐκράτει καὶ ἐβασίλευε κλιμάτων Χα-
 νααίων, καὶ οἷς ἐπλησίαζε πονηροτάτοις Συ-
 νόμοις. καὶ μέντοι καὶ ἡ Σαλήμ, ἥς ὑπῆρχε
 βουσιλεύς, ἡ πολυθρύλητος Ἱερουσαλήμ ἐστίν,
 οὐδέπω τὸ ὄλον ὄνομα φέρουσα τῆς Ἱερου-
 σαλήμ, ἐκ προσθήκης δὲ τῆς ἱερῆ μετὰ τὴν
 Σαλήμ προσλαμβάνουσα συλλαβὴν, καὶ κατὰ
 συνάφειαν Ἱερουσαλήμ ὀνομασθεῖσα. διὰ δὲ
 τὸ ἀγενεαλόγητον λέγεται ἀπάτωρ καὶ ἀμή-
 τωρ. ὅταν δὲ ἀκούσης παρὰ τῶν Μελχισε-
 δεκτιῶν ὅτι θεὸς ὀνομάζεται, μνησθητι τοῦ
 ἀποζωλικοῦ, ὅτι ἑτέρας γενεᾶς ἐστὶ, τοῦτέστι
 τῶν Χανααίων.

Μελχισεδέκ ἱερεὺς οὐκ Ἰουδαίων μό-
 νον ἀλλὰ καὶ ἔθνων. οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐχ
 ὑπὲρ Ἰουδαίων μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάν-
 των ἀνθρώπων ἑαυτὸν προσενήνοχε τῷ θεῷ.
 ἄρχεται δὲ τῆς ἱερωσύνης ἐν τῇ νυκτὶ μεθ'
 ἦν τὸ πάθος ὑπέμεινεν, ἠνίκα λαβὼν ἄρτον
 καὶ εὐχαριστήσας ἔκλυσε, καὶ εἶπε "ἀβῆτε

φύγετε" και τὰ ἐξῆς. οὗτος ὁ Μελχισεδέκ ἐπὶ Ἀβραάμ ἠμαξεν, ἀνὴρ θεοσεβής, ἐθνικός, καταγόμενος ἐκ τοῦ γένους Σίδου υἱοῦ Αἰγύπτου, βασιλείως τῆς Αἰθῦς. ὅσις γενόμενος ἱερεὺς και βασιλεὺς τῶν Χαναναίων ἔκτισε πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιών, και ἐκύλισεν αὐτὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπερ ἐστὶν εἰρήνης πόλις, και ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ἔτησι 40.

Μελχισεδέκ. οὗτος βασιλεὺς ὦν τῶν Χαναναίων και ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου θεοῦ, ὑποσφύροντι τῷ Ἀβραάμ ἐκ τοῦ πολέμου ἀπαντήσους ἐξήγαγεν αὐτῷ ἄρτους και οἶνον, και εἶπε πρὸς Ἀβραάμ "εὐλογημένος Ἀβραάμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν, και εὐλογημένος ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι." και ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραάμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. ἐρμηνεύεται δὲ Μελχισεδέκ βασιλεὺς εἰρήνης. cf. Genes. 14.

Μελχὸμ προσοχθίσματι. εἰδωλον και τοῦτο· προσοχθίσματα γὰρ και βδελύγματα τὰ εἰδωλα προσυγορεύειν εἰωθεν ἢ γραφή, ὅπερ δηλοῖ τὸ μύσος και ἀπόβλητον. Theodoret. in Regg. 3 ἐρ. 37, 4 ἐρ. 3.

μέλω ἐν ἐπιμελείᾳ εἶμι.

μεμαγμένη μῦζα, ἐπὶ τῶν ἐτοιμῶν ἀγαθῶν.

μεμαγμένην παρεσκευασμένην και ἐν ἐτοιμῷ γενομένην. ἐνθεν και παροιμία "μῦζαν μεμαγῶς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην" (A Eq. 55).

μεμακκοακότα τὰ Μακκῆς φρονῶντα, ἀνοηταίνοντα· Μακκῶ γὰρ και Λαιμῶ ἐγένοντο ἐνεαί, ταῖσι βαρέως νοοῦσαι. Ἀριστοφάνης (Eq. 62) "ὁ δ' ὡς ὄρῃ μεμακκοακότα" τὸν δεσπότην, "τέχνην πεποίηται."

μεμακνῖα (Hom. A 435) προθυμουμένη.

μεμαυῖα προθυμεμένη, γλιχομένη· (AP 7 148) "οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖς ἠδύνατο και μεμαυῖα εὐρέμεναι Κλωθῶ τῷδ' ἕτερον φονέα."

μεμασιλημένος (an μεμωσ-) κατειργασμένος, τοῦτέστι μεμασημένος.

μεμαῶς (Hom. A 40) προθυμούμενος.

μεμβλώκατον ἀντὶ τοῦ παραμένουσι. και μέμβλετό μοι ἀντὶ τῆ μετ' ἐπιμελείας ἐγένετο.

μέμβλωκε παραμένει. και μεμβλωκός (Callim. fr. 124) παραγενόμενος και μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέν.

μεμελημένος πεπονημένος.

μεμένηται μένει.

μεμετρέεται (Herodot. 4 56) μεμίσσεται.

μέμηλα ἐφρόντισα. και μέμηλε μέμ. μεμηλῶς ἐπιμελούμενος.

μέμηγε μίηνεται.

μεμιλωμένον· Ἀριστοφάνης (Ach. 22)

"τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον." ἐπὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνέδους, εἰώθασιν ὑπηρεταὶ δύο μεμιλωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες διὰ τῆς ἀγορῆς διακωπὸν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτων ζημίαν.

μεμισθαρηκῶς ὁ μισθῷ καμῶν.

Μέμμιος ὑπυτος ἦν Ῥωμαίων.

μέμνη (Hom. O 18) β' προσώπων.

μεμνήτο μινῆσοικοτο. οὕτω προσηγορεύεται, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὀμηρῇ προσοχθία. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (992) "ἴσ' τοῦμόν ἰμάτιον φορῶν μεμνήτό μου."

Μέμνων ὁ ἐς Ἰλιον στρατεύσας ἦν μὲν Αἰθίοπων, ἐκ ἦν δὲ Αἰθίοψ, ἀλλὰ ἀπὸ Σούσων τῶν Περσικῶν και τοῦ Χοάσπιν ποταμοῦ, τὰ ἐκείνη ἔθνη ὑποχείρια ἔχον. cf. Pausan. 10 31 7.

μεμοιραμένων λαόντων, κληρονομημένων.

μεμοίραται μετέχει, εἴληφε.

μέμονα (Hom. E 482) προθυμοῦμαι.

μέμορται μεμοίραται.

μεμπτέος μέμψεως ἄξιος.

μεμυαλωμένα εὐτραφή και πύονα· ἐπεὶ γὰρ και ὁ νόμος ἐκέλευσε. και Μαλαχίας ὁ προφήτης ἐκέλευσεν ἄμωμά τε και ἄρτια ἐπιρῶνται δὲ τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, ἀπὸ πηρι δὲ προσφέρουσι. Theodoret. in Ps. 65 15.

μεμύημαι πεπειράμαι. ad Philipp. 4 12

μεμυκότα κρύψαντα, καμύσαντα· ἢ κεκολλημένα. και Ὀμηρος (Ω 420) "σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν." ἐκ παρατηρήσεως Ὀμηρός φησι τῶν ἐν πολέμῳ τρωθέντων τὰ τραύματα μὴ μύειν, μόνου δὲ τοῦ ἔσπερος κατὰ θεῖαν πρόνοιαν. και ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 115) "τὸν πάρος Ὀρθηλοῦ μεμυκῶς δειράσι ταῦρον," ἀντὶ τοῦ μυκηθμῶν μεμυκῶν, μυκώμενον.

μεμύρωμαι· Ἀριστοφάνης (Ecol. 1165)

"μακαριωτάτη ἐγώ, ἦτις μεμύρωμαι τὴν φαλὴν μυρῶμασιν ἀγαθοῖς· πολὺ δ' ἔσπερος"

κῦτῶν τὰ Θύσια ἀμφορείδια." ἀμ-
τὰ κερύμια. ἀπανθήσαντα δὲ ξη-

σιλημένοι (A Plut. 627) εὐωχημέ-
ιν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις καὶ
μειμένοις. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς
οἶον μυσιλίον τι ὄν. ἐν ταύτῃ δὲ
πάντες προῖκα ἤσθιον καὶ τὴν ἀθά-
λλα τινά. μυσιλη δὲ καλεῖται κοῖ-
· ἡγουν ἀθάρα· ἐν γὰρ τοῖς Θη-
· ἴραν ἤσθιον. ὁ δὲ νοῦς· ὡ πολλὰ
ἤσαντες καὶ εἰς οὐδὲν ἐσιαθέντες,
εὐχίσαντες. ὀλιγίστοις δὲ ἀλφίτοις
ιν ἄρτοις· τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις
νὼς ἀρνούμενοι ταχέως ἐκορέννυτο
· ἄρτω. πεποίηται δὲ ἡ λέξις, λέγω
λλη, παρὰ τὴν μύσησιν. ἡ διὰ τὸ
ῶν ὄψων ὀλίγον ἄρτον ἤσθιον. ἡ
σχολάζοντες ὑπὸ τούτου ἐκορέν-

· ρις ὄνομα κύριον. Μέμφειω· ἡ
έμφει. καὶ Θηλυκὸν ἡ Μέμφις.
· οίτης ὁ ὑπὸ τῆς Μέμφειω.
· ωλή μέμφις.

· ιβολεῖν μέμφισθαι.

· ἰμοιρος φιλεγκλήμων.

· κημένος καταπεφρονημένος.

· υνος ὄνομα κύριον.

· ιχμος ὄνομα κύριον.

· νδρος Ἀθηναῖος κωμικὸς ἀρχαῖος.
· νδρος ἕτερος, Ἀθηναῖος, ὁ Διοπέ-
· Ἡγεσράτης, περὶ οὗ πολλὸς παρὰ
· ὄγος, κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας,
· ἰς ὄψεις, ὁξὸς δὲ τὸν νῦν καὶ περὶ
· ἰκμανέσματος. γέγραφε κωμωδίας ῥη,
· λὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα,
· ς ἐτέρους πλείους καταλογάδην.

· νδρος Λαοδικεὺς τῆς παρὰ Λύκιῳ
· μῶ, σοφιστής, ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς
· γένους τέχνην καὶ Μινθικινῶ προ-
· ιτα, καὶ ἄλλα.

· νδρος προτίκτωρ ἱστορικός, ὃς λέ-
· ἔαυτοῦ (p. 438 Nieb.) "ἐμοὶ πατήρ
· ῆ· ἐκ Βυζαντίου ὀρμώμενος ἦν· οὐ-
· ἰν ἤκισα τῆς τῶν λόγων μετελήχει
· Ἡρόδοτος μὲν οὖν (ὁμόγνιος δὲ
· πρὸς τὸν νόμον ἀπογευσάμενος παι-
· α ἀφηνίασε τῆς περὶ ταῦτα σπου-
· ἔγωγε οὔτι χρῆναι ἰσόμεν μὴ καὶ
· ἰλῆσαι καὶ ἐς τέλος ἰκίσθαι τῶν

· πόνων, καὶ δὴ ἀφικόμεν, ὡς μοι ὑπῆρχε θυ-
· νατόν. ἤκισα δὲ ἐχρησάμην τῇ ἐπιτηδεύματι τῇ
· ἐπιτηδεύματος· ἐ γὰρ μοι θυμῆρες ἦν ἀγω-
· νίσεισθαι δίκας, ἔτε μὴ ἐν τῇ βασιλείῳ σοφῶ
· θαμίζειν καὶ δεινότητι λόγων τὰς τῶν ἐντυγ-
· χανόντων οἰκειοῦσθαι φροντίδας. τὰ σπου-
· δαῖα τοιγαροῦν παρὲς καὶ τὰ χεῖρισα ἐλό-
· μένος κεκηνῶς περιενόσουν, καὶ μοι καταθύ-
· μοιοι ἦσαν οἱ τε θόρυβοι τῶν χρωμάτων καὶ
· οἱ ἀμιλλητήριοι τῶν ἵππων ἀγῶνες, ἔτε γε
· μὴν καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχησις. ἐ μὴν ἀλλὰ
· καὶ παλαίστραις ἐναπεδνόμεν, καὶ ἐς τοσούτων
· ἐξώκειλα ἀφροσύνης ὡς καὶ τὸν φαινόλην
· ἀποδύσασθαι, συναποδύσασθαι δὲ αὐτῶ καὶ
· τὸ νενεγῆς καὶ ἄλλο ὅ τι ἐς βίον ἀγαίσμα.
· ἐπεὶ δὲ Μαυρίκιος τὸ βασίλειον διεδήσατο
· κράτος, τῆτο μὲν προμηθέσματα ἔχων ἐς τὸς
· ὑπηκόους, τοῦτο δὲ καὶ μεσῶν ἐρασιῆς ποιη-
· μάτων τε καὶ ἰσορίας ἤδισα ἐπαύων, ὡς καὶ
· τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς μέρος καταναλίσκειν περὶ
· τὰς τοιαύτας φροντίδας καὶ παρορμῶν ἐντεῦ-
·θεν καὶ ὕψιν τοῖς χρήμασι τοὺς ἀμβλατέ-
· ρους τὸν λογισμὸν, ἀγαπητῶς ἐν τῷ τότε ἔγωγε
· ἀλύων καὶ δυσανασχαιῶν τῶ μὴ τὰ δέοντα
· ἔχειν, ἀναλογιζόμενος ἦν ὡς οὐ χρεῶν ἀνό-
· νητά με περινοσεῖν. ὡς δ' ἂν οὖν μὴ διὰ
· παντὸς κενεμβατοίην, ὠρμήθη ἐπὶ τήνδε τὴν
· συγγραφὴν, ἄρξασθαι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν
· Ἀγαθίου καὶ τῆς ἰσορίας ποιήσασθαι τὴν
· ἀρχήν" (ἀπ διαδοχῆν).

· Μενδαῖος ὁ ὑπὸ τῆς Μένδης.

· Μένδη, πόλις μίαιτῶν ἐν Παλλάγῃ Μένδη,
· ὑπὸ Ἐρετριέων ὤκισμένη. Harp.

· Μένδην. οὕτω καλοῦσι τὸν Πᾶνα Αἰ-
· γύπτιοι ὡς τραγοπόσιωπον, τῷ καὶ τὸν τρά-
· γον τῇ αὐτῶν διαλέκτῳ οὕτω καλεῖν· καὶ
· τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἀνακείμενον τῇ γονίμῳ
· δυνάμει, ὡσε μὴ ἐσθλὴν τράγους· ὀγεντικὸν
· γὰρ τὸ ζῶον. ἦν δὲ καὶ ἱερὸν τοῦ Μενδησίῃ
· παρ' Αἰγυπτίοις, ἐν ᾧ ἄγαλμα τραγοσκελὲς
· ἦν, ὀρθὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον.

· Μενδήσιον κέρως τὸ τοῦ Νελλε σόμα.

· μένεα πνεύων (Hom. B. 536) μεγάλα θυ-
· νάμενος.

· μενεαινέμεν (Hom. E. 608) προθυμει-
· σθαι.

· μενεδαῖος καὶ κατὰ τροπὴν μενε-
· δήιος.

· μενεδαῖος ἵππος ὁ πολεμιστήριος. (AP
· 7 208) "σᾶμα τότε φθιμένοσ μενεδαῖου εἶ-

σατο Δῦμις ἦπυε, ἐπεὶ ζέρον τοῦδε διαφο-
νός Ἄρης τύψε.”

Μενέδημος.

Μενεκλείδης.

α Μενεκράτης κωμικός. δράματι αὐτῷ
Μανέκτωρ ἢ Ἐρμιονεύς.

β Μενεκράτης Συρακούσιος ἰατρός. οὗ-
τος δὲ μισθὸν μὲν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θε-
ραπείας (ἐθεράπευε γὰρ τὴν ἱερὰν νόσον),
δούλους δὲ αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευο-
μένους ἀπῆτει, καὶ Δία ἐαυτὸν ἐκύλει, θεὸς
δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ’ αὐτοῦ, τιθεὶς ἐκίστω
προσηγορίαν, τῷ μὲν Ἐρμιῶ τῷ δὲ Ἀπόλ-
λωνος. Athen. p. 289.

α Μενέλαος Αἰγαῖος ἐποποιὸς ἔγραψε Θη-
βαῖδα ἐν βιβλίῳ ια’, καὶ ἄλλα.

β Μενέλαος Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς
(4 27). ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος. Παρ-
μενέμαχοι κυριετικοί, μένοντες ἐν τῇ
μάχῃ· οὗς Ὀμηρος μενεχάρμις καλεῖ.

μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ ἀποδιδῶσι
μισσητῖα (Α Αν. 1614) ἀντὶ τοῦ ἀνεξίκακοι
καὶ οὐκ εὐθέως τιμωροῦμενοι· ἐπίμονοι καὶ
βέβαιοι καὶ οὐκ εὐεξαπατήτοι. μισσητῖα δὲ
ἢ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκροσία, ἢ ἀισχροκέρδεια.

μενεχάρμις ὁ ὑπομονητικὸς ἐν μάχαις.
sch. Hom. I 525.

Μενζίτιον ὄνομα τόπου.

μενθῆρες αἱ φροντίδες.

Μένιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐ-
τοῦ ἐστὶ Κέρκωπες καὶ ἄλλα.

μενοεικῆς ὁ αὐτάρκης. καὶ μενοει-
κέα. Hom.

Μενοικεύς.

μενοινή ἢ προθυμία.

Μενοινῶς.

Μενοίτιος ὄνομα κύριον.

μένος δύναμις, ὄρηθ. διαφέρει δὲ τὸ
μένος τοῦ θάρσους· τὸ μὲν γὰρ μένος ἐστὶ
τῷ σώματι, τὸ δὲ θάρσος τῆς ψυχῆς. sch.
Ven. E 2.

μενοῦνγε, ἐκ συνδέσμων τριῶν, τὸ
ἀληθές.

Μεντίδιος ὄνομα κύριον.

μέντοι. τὸ δὲ σὺν τῷ γέ πῦρ οὐδενὶ τῶν
Ἑλλήνων.

Μέντορος ὄνομα κύριον.

μένω· ἢ δὲ Ὀλυμπίως ἐπὶ τῶν ἐαυτῆς
ἔμενα λογισμῶν.”

Μένων. οὗτος δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν μὲν
πλοῦτα ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχην, ὅπως
πλείω λαμβάνοι, ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα
πλείω κερδαίνοι· φίλος τε ἐβόλετο εἶναι τοῖς
μέγιστον δυναμένοις, ἢ ἀδικῶν μὴ δοίη δι-
κην. ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμῶν,
συντομωτάτην ᾤετο ὁδὸν εἶναι διὰ τῆ ἐπαρ-
κεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἔξαπατᾶν· τὸ δὲ
ἀπλοῦν καὶ τὸ ἀληθές ἐνομίζετο αὐτῷ ἡλί-
θιον εἶναι. ζέρον δὲ φανερός μὲν ἦν ὁδὸς,
ὅτιν δὲ φαιή φίλος εἶναι, τούτῳ ἐνθῆλος ἐτή-
νετο ἐπιβουλεύων. καὶ πολεμίῳ μὲν οὐδὲν
κατεγέλα, τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς π-
ταγγελῶν αἰεὶ διελέγετο. καὶ τοῖς μὲν τῶν πο-
λεμίῳ κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· χαλεπὸν
γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμ-
βάνειν· ἀλλὰ τὰ τῶν φίλων μόνος ᾤετο ἐ-
δέναι ὅτι ῥῆσον ἀφύλακτα λαμβάνειν. καὶ
ὅσους μὲν αἰσθάνοιτο ἐπίορκος καὶ ἀδίκος,
ὡς εὐὐπλισμένους ἐφοβεῖτο· τοῖς δὲ ὁσίως
καὶ ἀλήθειαν ἀσκοῦσιν ὡς ἀνάγκης ἐπε-
ρῶτο χρῆσθαι. ὥσπερ δὲ τις ἀγᾶλλεται ἐπὶ
θεοσεβείῃ καὶ ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, οὕτω
Μένων ἠγάλλετο τῷ ἔξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ
πλάσαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγελᾶν. τὸν δὲ
μὴ πανῆρον ἀπαίδετον ἐνόμιζεν εἶναι. καὶ
πῦρ οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν, διαβάλλων
φίλιον, τοὺς πρώτους τούτῳ ᾤετο δεῖν κτῆ-
σασθαι· τὸ δὲ πειδομένους τοὺς στρατιώτας
παρέχεσθαι ἐκ τῆ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμπα-
νάτο. τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἔστιν
ἐπιδεικνύμενος ὅτι πλείω δύναται καὶ ἐθῆρα
ἢ ἀδικεῖν. εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν, ὅπως
τις αὐτοῦ ἀφίστατο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ οὐκ
ἀπώλεσεν αὐτόν. X Anab. 2 6 21.

μερορχία αἱ δύο χιλιορχίαι, ἀνδρῶν
βιη’. οὐδὲ καὶ τέλος ὀνομαζέσθαι, καὶ τὸν ἡγεμό-
νον μερορχῆν καὶ τελετάρχην. Aelian. Tac. 4.

μεριδορχίας μεριτίας, κατὰ δεκαρχίας
μερίζω αἰτιατικῇ.

μερίς ἢ κληρονομία.

μερίς οὐ πνίξ. τῶν δυνατωτέρων ἀπαρ-
ζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεσέρον, καὶ
ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων, ἐπεὶ ἄρα ἐπὶ
ταῖς βοηθητικῶν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ με-
μερισμός· καὶ ἕκαστος ἐκάσῳ τὸ ἴσον λαμβά-
νων ἐπεφώνη “μερίς ἢ πνίξ.” ἢ ὅπως γὰρ
μερίς οὐ πνίγει. ὅτε ἦν οἱ δυνατοὶ ἡρακλῆς
ἦν πνίξ· ὅτε δὲ ἐπενοήθη ὁ μερισμός, ἔπα-
γον οἱ πένητες “μερίς οὐ πνίξ.”

ν συμμεριστήν· Πολύβιος (4 29) περιηλασάμενοι σώματα καὶ θρέμων οὐδενὸς μερίτην ἐποιήσαντο ν."

ῥ· ὁ τινος πράγματος μεταλαχάβιος (8 31) "ὁ δὲ φύλαξ εὐθὺς ἔλθων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείαγριαν διὰ τὸ μερίτην αἰεὶ γίνεσφερομένων."

δῆνον τόπος τις.

ρω φροντίῳ, ἢ χολῳ.

α μερίμνης ἄξια, χαλεπά. sch.

ἔσω μεριμνῶ.

ρόης ὄνομα κύριον. "τὸν ΜερΚυκάσον" (cf. v. ἀξιόλογα).

τὸ σχοινίον (Hom. x 23).

νήσος κατὰ τὸν ὠκεανόν· (AP 5 ἰ τηλοτέρω Μερότης τεὸν ἴχνος

ας ὄνομα κύριον.

ς οἱ ἄνθρωποι, παρὰ τὸ μεμεριτήν ὅσα ἤγουν τὴν φωνήν. ἢ ψ.

ἠ ὄνομα κύριον.

ν (Hes. O. 467) τὸ μέσον τῶν

πλα.

όλιος ὠμογέρων, μισοπόλιος.

ατος ὁ μέσος. καὶ μεσαίταγλόν.

ῶ τῷ κυνόνι, τῷ μέσῳ καλάμῳ

ιον κυρίως μὲν ἢ μέση θύρα, τὴν τοῦ μεσαύλιον. ἢ μεσαύλιον ἰος τῆς αὐλῆς.

ύημα. μεσεγγυήμι ἔστιν ὅταν οἱ εὐ πρὸς ἀλλήλους περὶ πραγμάτων ἢ ἔξ ὧν τις βλάβη γενήσεται τῷ ὀλεως, ὑπὲρ τοῦ πραχθῆναι τὸ νενθήκας μισθόν τινα ὀρίσαντες, θῶνται κοινῷ φίλῳ τὸ ἀργύριον, ποτέροις τοῖς μέρεσι δοκῆ, ἂν ἄμενοι τὰ στοιχηθέντι βεβαιώ-

ύημα τὸ ὀμολογηθὲν ἀργύριον μέσῳ γινομένῳ ἐγγυητῆ τῆς ἀπομεσεγγυήσου θαι τὸ ποιῆσαι α. Harp.

μεσεγγυος μεσίτης, ἐγγυητής, μέσος δύο μερῶν.

μεσεγγυοῦνται ἐγγυηταὶ γίνονται, ἢ ἐγγυητὰς ποιῶνται, ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν Σοφιστῶν (5).

μεσηγύς μεταξύ.

Μεσήης πηγῆ, καὶ Μεσήιδος γῆς. Hom. Z 467.

μεσηλιεὶς ὁ μέσος τῆ ἡλικία. sch. Hom. N 361.

μεσημβρίῳ. καὶ μεσημβρινός.

Μεσήνη ὄνομα πόλεως, καὶ Μεσήνιος ὁ ἀπὸ τῆς Μεσήνης.

μεσιτετέειν ἀναμίσσον κεῖσθαι· "τὰ δὲ χρήματα μεσιτετέειν ἐν Κύπρῳ συνετάξαντο, παρ' οἷς ἂν αὐτὸς εὐδοκηθῆ."

μεσίτης (1 Timoth. 25) ὁ ἐιρηνοποιός.

Μέσιμα ὄνομα πόλεως.

μεσοβασιλεύς. μετὰ θάνατον Ῥωμύλου ἀναρχίως οὖσης ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐνιαυτὸν ὅλον ἢ σύγκλητος τὸ κύρος τῶν κοινῶν εἶχε πραγμάτων, πενθήμερον ἀρχὴν τοῖς ἐπιφανέστεροις τῶν βουλευτῶν ἐκ διαδοχῆς κατανέμουσαν· οὗς μεσοβασιλεῖς ὠνόμασαν.

μεσόγειων αἰτιατική. μεσόγειος δὲ ἀντὶ τοῦ μέσος κατὰ γῆν.

μεσόδμη τὸ μέσον.

μεσολαβηθεῖς· "τὸν δὲ υἱὸν ἐπεισεν, εἰ τύχοι μεσολαβηθεῖς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, ἔξενεγκεῖν τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον." τουτέστιν ἐν τῷ μεταξύ συσχεθεῖς. Polybius?

Μεσομήθης Κρης λυρικὸς, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μάξιμα φίλος. γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά, καὶ ἄλλα διάφορα μέλη.

ὅτι Ἀντωνῖνος τὸ τοῦ Σύλλου μνημεῖον ἀναζητήσους ἐπισκεύασε, τῷ τε Μεσομήθῃ τῷ τοῦς καθαριδικὸς νόμους συγγράψαντι κενοτάφιον ἔχουσε, τῷ μὲν ὅτι καὶ καθαρωδεῖν ἐμάνθανεν, ἐκείνῳ δὲ ὅτι τὴν ὠμότητα αὐτοῦ ἐζήλου. Dio Cass. 77 13.

μέσον τὸ μετίχον τοῦ ἴσου. ἐπὶ γὰρ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν αἱ μὲν ὑπερβολαὶ καὶ ἐνδειαὶ ἐναντία οὖσαι ἀλλήλαις, ὑπὸ τὴν κακίαν εἰσίν, αἱ δὲ ἀρεταί, μέσοι αὐτῶν οὖσαι, ὑπ' ἄλλο γένος εἰσίν· ὑπὸ γὰρ τὴν ἀρετήν. ἢ ὅτι συμβέβηκε ταύταις οὐ μόνον μέσοις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίαις ἐκατέρων τῶν ἄκρων· ἐκ

γὰρ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ὄντος τοῦ μὲν ἐν ὑπερβολῇ τῆ δὲ ἐν ἐνδεΐᾳ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἴσον ὑπὸ ταῦτόν γένος. ἔστιν οὖν κυρίως μέσον τὸ κατὰ μίξιν τῶν ἄκρων τοιοῦτον ὄν, καὶ ἀναγκαιῶς ὑπὸ ταῦτόν ἐστι γένος τοῖς ἄκροις. ἢ δὲ ἀρετὴ οὐχ οὕτω τῶν κακῶν μέση. ὁμιωνύμως γὰρ τὸ μέσον λέγεται. λέγεται γὰρ καὶ ἐν κύκλῳ μέσον τὸ κέντρον. ἀλλὰ καὶ ἐν ὄροις μέσος ὁ τῶ μὲν ὑποκείμενος τοῦ δὲ κατηγορούμενος. ἢ ὅλως ὁ δις λαμβανόμενος ἐν ταῖς τῶν προτάσεων συμπλοκαῖς καὶ τοῖς τοιαύτοις λέγεται μέσον, ὅταν ἀμφοῖν μετέχη τῶν ἄκρων· ἐπὶ θέσει γὰρ καὶ μίξει καὶ κρούσει τῆς σχέσεως αἰτίαν ἐν ἅπασιν ὁ μέσος ἔχει.

Ὁμηρος (Ψ 574) "εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε." οὐκ ἔστιν, εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, ἀλλὰ μέσως δικάσατε, μήτε τούτῳ προσχωρίζόμενοι μήτε ἐμοί· διὸ καὶ ἐπιφέρει "μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ." "ἐγὼ δ' ἔχομαι μέσος" (A Ach. 570) ἀντὶ τοῦ ἡττημῆ, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἀθλητῶν τῶν τὰ μέσα ληφθέντων.

μεσοπορῶν μέσην ὁδεύων.

μεσότης ἀληθής. ὅτι μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἡθῶν ἀρεταί, μύλιχα ἢ δικαιοσύνη.

ὅτι μεσότης καὶ μέτρον οὐ δύναται μᾶλλον καὶ ἥττον γενέσθαι, ἢ δὲ ὑπερβολὴ καὶ ἢ ἔλλειψις, ἐπειδὴ ἐπ' ἄπειρον προχωρεῖ. διὰ τοῦτο ἄοριζον αὐτὴν ἔλεγον δυάδα.

μεσουρανήσαντος ἡλίου.

Μεσσόα τόπος.

μεσοῦται πληροῦται.

μέσφ' ὅτε ἕως οὗ.

μεσῶ γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων. Ἐσθραπίδης Μηδεία. (60) "ζηλῶ σ' ἐν ἄρχῃ πῆμα, κούδέπω μεσοῖ."

μετὰ μέτεσιν· "ὃ κακὴ κεφαλὴ, οὗ σοι τούτων μετὰ," ὃ ἐστὶ μέτεσι. καὶ αὐθις (A Eccl. 173) "ἐμοί δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μετὰ" ἀντὶ τῆς μέτεσιν "ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βυρέως πράγματα."

μετὰ. ὁ τοῦ Ἀρχιβίου Ἀπολλώνιος πέντε δηλοῦν φησίν. ἐν· (Hom. O 96) "ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν." ἐπί· (u 184) "εἰς Τιμέσην μετὰ χαλκόν." ὑπό· (Ψ 367) "γαῖται δ' ἐρῶσαντο μετὰ προτῆς ἀνέμοιο." εἰς· (H 115) "μετὰ ἔθνος ἐταίρων." σύν· (γ 318?) "σὺν δ' αὐτὸ ἐγὼ μετὰ τοῖσι." πρὸς· (ζ 115) "σφαῖ-

ραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον β" ὃ δὲ ἔκλεισε τὴν ῥάβδον ποθμῆνι ματι, καὶ μετὰ χεῖρας εἶχεν αἰεὶ, ἡμέραν κατατιθέμενος καὶ νύκτωρ κεφαλὴν ὑποτιθέμενος."

μεταβαίνω γενικῇ.

μεταβαλῶν στραφεῖς.

μεταβολὴ κατὰ τέσσαρας τρενεται, φθορᾶς ἀλλοιώσεως φθίσεως, καὶ ἐν τέσσαρασι θεωρεῖται, ἐν οὐσίᾳ μὲν ὡς γένεσις καὶ ἠ ποσῶ δὲ ὡς αὔξησις καὶ μειώσεις, δὲ ὡς ἀλλοιώσις, οἶον λεύκανσις ἐν δὲ τῇ ποῦ, οἶον ἄνω, κάτω κείῳ, ἐν ἀγορῇ. ἐπὶ πλέον δὲ τῆς ἢ μεταβολῆς. τὸ γὰρ κινούμενον ἵνα καὶ κινήται, τὸ δὲ γινόμενον ἵμενον οὐ μένει ὅπερ ἦν· καὶ ὅτι μενον περὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ἴσβολήν, μηδὲν τῆς κινήσεως εἰς τι τοῦ ὑποκειμένου συντελούσης, τὸ γινόμενον καὶ φθειρόμενον οὐκ ἐν ὑίγνεται, ἀλλ' οἶον ἐξ ὕλης εἰς εἶδος λει τὸ γινόμενον, καὶ τὸ φθειρόμεν λιν. Philopon. in 1 de anima, C VII a.

μεταβολὴ ἔστι δις ἐπὶ τὸ α μὲνη κλίσις, κατὰ νότον τὰς τῶν ὄψεις μετατιθεῖσα. τῆς δύο διαφορῆ ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἦν καὶ ἐπ' οὐρα μάζουσι, ἢ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους καὶ οὕτως αὐτὴν ὑπογράφουσι· μετετύληψις τῆς προὑπαρχούσης ἐπιφάντην κατ' οὐρανὸν ἐπιφάνειαν, ἢ ἀπὶ ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἢ μὲν ἀπὸ τ μίτων μεταβολὴ δις ἐπὶ δόρυ κλωνάται, ἢ δ' ἐπὶ τοὺς πολεμίους δις ἐπ' Aelian. Fact. 25.

μετάβολοι πραγματευταί, μεταΜέταβος ὄνομα κύριον.

μετὰ γὰρ νοσῶντων μαίνεσλόν. ὅτι χρῆ συνέξομοιοῦσθαι τοῦσιν. ὅμοιον τῷ "ὃ μαινομένοις μὴ νόμενος, οὗτος μαίνεται."

μεταγεινιῶν δεῦτερος μὴν πιναιοῖς. ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλωνι μετιθύουσι. Hagp.

Μεταγένης ὄνομα κύριον. μετιμετάγενέσερος.

Μεταγένης Ἀθηναῖος, δοῦλοσ μικός. τῶν δὲ αὐτοῦ δραμάτων ἐστὶ

εμμάκωτος, Θουριοπέρσαι, Φιλο-
ηρος ἢ Ἀσκηταί.

θάξαι τὸ τὴν προτέραν ἀφείναι
ἐλθεῖν ἐπ' ἄλλην. "καὶ οὔτε με-
τος ἐπίθοντο τοῦ ἡγεμόνος, οὔτε
καὶ ἰκετεύοντες ἔπασχον τι πρὸς
·."

ῶξαι ἐπιζητῆσαι, ἐφευρεῖν. "με-
τηδείων ὑπέξελθόντα ἑτέρων με-
ῶραν."

ἴρπια ἐπίδειπνα.

ις ἐνδεεῖ ἄρτου.

ιον· Ἡρόδοτος (4 200) "τῶν δὲ
τὸ πλῆθος μεταίτιον, οὐκ ἐδέ-
λόγους.

ος προσούτης, ἐπαίτης. "οὗτω τε
ἐλύθησε καὶ χρημάτων ἄπορος
ταφῆναι χρήμασι" (Ia. Antioch.
.786).

μιον μεταξὺ δύο φαλάγγων τοῦ

ιλοῦντες ἀναπίθοντες. "τοὺς
ἀναστῆλλοντες, τοὺς δὲ καὶ βία
τες."

ισμῖον τοῦ κόσμου κρείττονα:

ιγῆ ἀνεί μετέχει. ἀφυσσερεῖ ἢ ἀπο-
ήρον.

ἴξβιον ὠδόν, παροιμία λεγο-
ῦν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ
νοὶ τοὺς Λεσβίους κίθαρωδὸς
οσεκαλοῦντο. ἀκαταστατούσης γὰρ
αὐτῶν χρησιμὸς ἐγένετο τὸν Λέ-
μεταπέμπεισθαι· οἱ δ' ἐξ Ἀντιο-
νδρου ἐφ' αἵματι φεύγοντα μετα-
ήκουον αὐτοῦ ἐν τοῖς συσσιτίοις,
λησαν.

Λακεδαιμόνιοι σισιάζοντες μετε-
ξ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπαν-
μοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὴν
σεν. εἴ ποτε οὖν μετὰ ταῦτα με-
ήκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον
βιον ὠδόν."

ιάσσω αἰτιατικῇ.

εἶα ἢ ἔρευνα τοῦ χρυσοῦ.

εἶς. οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι
άζονται. Harp.

εῦεις μεταφέρεις. καὶ ἀντὶ τοῦ
ολυπραγμονεῖς ἐν ἐπεγράμμασι
τῷ τί μεταλλεύεις τοῦτον μυθόν,
13"

μεταλλήξαντι (Hom. I 157) πανσαμένω.

μεταλλῆσαι πολυπραγμονῆσαι.

μεταμαθεῖν μεταγῶναι, πύσσασθαι·
Ἀγυθίους (I 13) "ὁμοῖοι δὲ ὁμοιοκότες ἀνέ-
δην παρῆσπονθήσατε. ἀλλ' εἴ γε καὶ νῦν ἐθε-
λήσοιτε μεταμαθεῖν τὸ συνοῖσον, οὐδὲν τι
ἔλαττον ἔξετε." κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον
τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀγόμενον
τοῦ πρώτου· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (925) "ὅδ'
ἂν μεταμάθοις; οὐδ' ἂν εἰ δοῖς γέ μοι τὸν
Πλάτωνα αὐτὸν καὶ τὸ Βάττε σάβιον." "καὶ
μετέμαθεν Ἑβραῖος ὢν τὴν τῶν Ἀσσυρίων
δυσσέβειαν" ἀντὶ τοῦ ἠλλάξατο.

μεταμελεῖσθαι μεταλλάσσω.

μεταμέλει μετανοεῖ, μετάμελος γίνεται.

"εἰ δὲ ἤδη μεταμέλει τούτων Ἀντωνίου, καὶ
ξυνομιολογεῖ οὐκ ἀπὸ θυμοῦ εἶναι φίλιον καὶ
συμμάχῳ Ῥωμαίοις ποιήσασθαι."

μεταμέλεια πάθος ἀνθρώπινον, τὸ δὲ
θεῖον μεταμελείας ἀμήτηον. μεταβολαῖς δὲ
συγχωρεῖ περιπίπτειν ὡσπερ οἰκονομικῶς, ὡς
τῶν Ἰσθαίων τὴν ἱερωσύνην κατέπαυσε, καὶ
τὴν βυσιλείαν Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ
Μακεδόνων. Theodoret. in Ps. 109 4. cf. v.
μετεμλήθη.

μετὰ μουσῶν, ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου·
ἢ κοινῇ ἐπὶ τοῦ συνόντος ἀπαιδεύτου τοῖς
πεπαιδευμένοις. καθ' ὑπόκρισιν δὲ ἀναγνω-
σίαν.

μεταμῶνιος μάταιος, πρὸς οὐδὲν χρή-
σιμον· Ἀριστοφάνης (Pac. 116) "ἐς κόρικας
βυδιῇ μεταμῶνιος."

μεταναξεύς (Ps. 102) φεύγει, μετοίκει.

μετανάσης (Hom. I 644) μέτοικος, φεγάς.

μετανάσσει ἢ πέρδιξ· (AP 7 204) "οὐ-
κέτι που, τλήμιον σκοπέλων μετανάσσει πέρ-
διξ, πλεκτὸς λεπταλέοις οἰκος ἔχει σε λόγους."

μετανεγνώσθη μετεπίσθη καὶ πέπαυ-
ται τοῦ θυμοῦ· (S Al. 717) "εὐτέ γ' ἐξ ἀέλ-
πτων Αἴας μετανεγνώσθη θυμὸν Ἀτρεΐδαις."

μεταξὺ ἀνημέσων. "Τροϊανὸς δὲ τῇ κοι-
νωσίᾳ τῶν ἔργων ἐκούφιζε τοῦ πλήθους τὸν
κύμιον, καὶ μεταξὺ πορευόμενος ἄλλοτε
ἄλλως ἔταπτε." Dio Cass. 68 23? cf. v. κα-
θιείς.

μεταξὺ ἔτι, οὐ πρό πολλοῦ. "ὁ δὲ Ἀλέ-
ξανδρος μεταξὺ πίνων καὶ ἀναφλεγθῆς ὑπὸ
τῆς μέθης πρὸς ἔριν ἦλθε πρὸς Κλεῖτον, καὶ
λόγην ἀρκύσας πυρὸς του τῶν δορυφόρων
διήλυσε τὸ Κλεῖτε τὴν λόγην ὡσπερ οἰσρη-

θεις." και αἰθις. "ἐξάπτεται δὲ αὐτῷ μεταξὺ πίνοντι ὀργή πρὸς τινα συμπότην μὲν τότε, κοινωνῶν δὲ τῶν φόνων."

μεταξυλογία τὸ πρὸς βραχὺ παραλιπόντι τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, περὶ ἐτέρας κινήσαι τὸν λόγον. (Menand. p. 369) "πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαιτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αἰθις, ὡσπερ ἐν μεταξυλογία τινί, περὶ Ἀμβροτῆ Σαρακηνῶ διελεγέσθην ἄμικρον."

μετάπεμπτος προσκληθεὶς.

μεταπήδη διάβαινε, μετέρχου. Ἀριστοφάνης (Nub. 703) "ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς, ἐπ' ἄλλο πήδη νόημα φρενός," οὗ πόρον οὐκ ἔστιν εὔρεῖν. φησὶ δὲ ὅτι, ἐὰν ἡ διάνοια εἰς ζήτημα ἄπορον ἐμπέσῃ, μετάβηθι ἐπ' ἄλλο. σκώπτειν δὲ διὰ τούτων βούλεται τὸν Σωκράτην ὡς χλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι καὶ μετρισόμενον ὑπὸ γενοχωρίας. διδάσκει οὖν αὐτὸν ὅτι, ἐὰν ἀπρηθήσῃς εἰς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδη νόημα. ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλῃ δῆλον ὅτι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γερόμενος τῶν ὅσα λέγει ὑποτίθεται.

μεταποιεῖσθαι ἀντιποιεῖσθαι. Πλάτων Πολιτικῶν (p. 289 D) "ἤκιστα βασιλικῆς μεταποιεμένους τέχνης" ἀντιποιεμένους. Θεουκιδίδης ἐν τῇ λομικῇ καταστάσει (251) "καὶ μάλισθ' οἱ ἀρετῆς μεταποιεμένοι." σημαίνει ἀντιποιοῦμενοι.

μεταποιόνιον. "τὴν δίκην τὴν ἔφορον τῶν ὄλων μεταποιόνιον."

μεταποιοῦμαι, γενικῆ, φροντίζω, προνοοῦμαι.

Μεταπόντιος ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκῶς ὄνομα πόλεως.

μεταπύργιον ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τεύχους πύργων. οὕτω καὶ Θεουκιδίδης (322) καὶ Ἀνσίως. Harp.

μετάρσιος μετέωρος, ὑψηλός.

μετασοβῶν ἀποδιώκων.

μετασπόμενος ἐπακολουθήσας, μεταδιώξας. sch. Hom. N 567.

μέτασσαι (Hom. ι 221) τὰ ὑπαρνα πρόβατα.

μετασοχειοῦσα μετασχηματίζουσα.

μετασχεῖν ἐπιλαβεῖν.

μετατάξασθαι ἀντὶ τῆ μετελθεῖν. sch. Thuc. 195.

μετὰ τὴν ἐν Μαρυθῶνι μάχην, καὶ μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία, ἐπὶ τῶν ἐπὶ ὑποθέσει τινὶ καθυσερησάντων.

μετάτροπος αὔρα ἀντὶ τοῦ βληθεῖσα. sch. A Pac. 945.

μέταυλος ἢ ἑσπαρὰ λεγομένη αὐρηθες ἦσαν. Harp.

μετάφερε σαυτὸν. "ὅτι προσ τοὺς μεταφέρειν, καὶ μεταχειρίζετο πράγματα."

μετάφρενον (Hom. B 265) μετώμων.

μεταφῶναι μεταπλασθῆναι.

μεταχειρίζειν ἀντὶ τοῦ μετασθαι Θεουκιδίδης δ (18).

μεταχειρίσαι. τρεῖς ἐν ἀλλαγῇ ἀπὸ πενηκοντῶν ποιεῖν τριήρα Thuc. 1 13.

μεταχρονία ἢ εἰς ὕψος φερομένη γὰρ ἐμοὶ σέο μισθὸς ἐπάξιος, ἦν σε ὑπὲρ ὅπου πόντοιο μεταχρονίη ποτι μεταχρωννύντες μετασχηματ μετεβάλετο ἡτόμολῃσεν. "ὁ τῷ εἰς ὕψιν ἐλθεῖν μετεβάλετο πρὸς λεμίους."

μετέθετο ἡτόμολῃσεν. "ὁ δὲ πάντα νεώτερος καὶ τὸ πλέον μετα ἀρχῆς μετέθετο ἐκβασίως πρὸς τὸν βῆμα μετειλῆχει μετέσχε.

μετειλῆχότῃ μεταλαβόντα.

μέτειμι ἐξετάζω, ἀνακρίνω, με

μετεῖναι μετιέναι, ἐπέξελεθῆν.

τος (1128) "πρῶτον μὲν τῆς μάχης τεῖναι τὸν Κύρον ἀνέπεισαν, ἀνεσχο μέτεισιν ἀμύνεται, ἐπέξερχεται" τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τῶν ἀθέσμων ἢ δίκη, καὶ ἀφορίας συνείχοντο."

μετεκίαθον (Hom. A 52) μετῆ

μετελεύσομαι (Hom. Z 280) σομαι.

μετελθῶν ἐπελθῶν.

μετ' ἐμέ πρὸς με.

μετεμελήθη. μεταμέλεια ἐπὶ θῆξιν, ἀλλὰ τῆς παιδείας φησὶ τὴν μεταμέλειαν. Theodoret. in Ps. 105 45

μετεμόσχευσε μετεφύτευσε.

μετ' ἐναργείας μετ' ἀληθείας.

μετεξέτεροι παρ' Ἡροδότῃ (16 τοῦ ἔνιοι. "οἱ δὲ μετεξέτεροι αὐτῶν πρὸς κύβους οἱ δὲ πρὸς ὕπνον ἐτρέφα μετέρχομαι αἰτιατικῆ.

μετέωρα ὑψηλά. Ἀγαθίας (26) τῆς Ἰταλίας πόλις μεταέωρα ἦν

μένα" ἀντὶ τοῦ ἔτοιμα πρὸς ἐπι-

ρισθέντων ἐπαρθέντων· "μετεω-
δὲ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν εὐημε-
ως Χαβρίας ἐταπείνωσε."

ρισμός ἢ ὑπερηφανία.

ιοκοπεῖς περὶ μετέωρα πέτρη καὶ
ἔτυχε κάμνεις. μετεωροκοπεῖν· δέ
τὸ τῷ πλάτει τῆς κιάτης ματαίως
σαν τύπτειν. καὶ μετεωρολέσχας
ὑφους φησὶν ἐν Νεφέλαις, ὅτι τὰ
ρισκοποῦσι. μετεγήνηται δὲ ἡ λέ-
ωροκοπεῖν παρὰ τὸ τί θαλαττο-
γὰρ τοῦ σφοδρῶς τὸ κόπτειν πα-
ται. καὶ ἀλλαγῶν (Eq. 827) "θα-
καὶ πτερυγίσεις." sch. A Pac. 91.
ιολέσχαι περὶ οὐρανοῦ φλυα-

ιον ἐφ' ὕψους· "οἱ γὰρ δορυφό-
ν ἀράμηναι τὸν σύρφακα εἰς τὸν
οδα καλούμενον ἐκόμισαν, ῥίψαν-
(cf. v. τριακοντόπους). Ἰώσηπος
εἶναι μετέωρον ἐν φόβῳ τὸν αἰ-
ῖπειν."

ιοπολῶν τὰ οὐράνια σκοπιῶν.
ροπορῶν.

ιος ὁ ἦδη πρὸς προῆξιν τινα πύ-
· "μετῆλθε τὰς πόλεις μετεώρους
ισαν οὐσας," καὶ αὐθις "πάλαι
ἰν πρὸς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θέων
αἱ Ἰώσηπος (B. I. 2 21 1) "μετεώ-
ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ τὴν πολ-
ασσειν." "ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς
πρὸς τὸ μέλλον ἐτι συλεύοντες."
"ὁ δὲ μετέωρος ἦν πρὸς πᾶσαν
· διὸ καὶ προθύμως ὑπήκουσε
αλυμένοις." "μετέωρος ἦν ἡ Ἐλ-
Θουκυδίδη (2 8) ἀντὶ τοῦ ἐκεκί-
νῶν ἡσύχαζον.

ους νῆας παρὰ Θουκυδίδη (1 48)
λαγίους καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἰσα-
ἀπεχούσας τῆς γῆς, ἐκ μεταφο-
εχόντων τῆς γῆς καὶ ἐν ὄρει ὕ-
ρὰ τὸ ἀρεῖναι τὴν γῆν καὶ περὶ
νιπὸν εἶναι.

ροφένουκας. οὕτω καλεῖ τοὺς
ετέωρων ἀπατώντας Ἀριστοφάνης
φενικίσειν γὰρ τὸ ἐξυπατᾶν.

ἰῆ.

αν μετῆρχοντο, ἐδίωκον· "καὶ ὡς

κατειργάσατο τὸ κάλλισον ἔργον, ἔφηνεν
ῶκισα εὐθὺ τοῦ ἔρασοῦ, μετῆσαν δὲ αὐτὸν
οἱ δορυφόροι. καὶ διέφηνεν ἄν ἐκεῖνος, εἰ μὴ
προβάτοις συνῆξυγμένους περιπεσιῶν καὶ συμ-
πλακεῖς ὡς πέδη κατὰ ἀνετράπη."

μετῆλθε τὴν ἄλοχον ἀντὶ τοῦ προσ-
ωμίλησεν αὐτῆ.

μετήορος ὑψηλός.

μετ' ἰχθῖα (Hom. β 406) κατὰ ἰχνη πο-
ρεύεσθαι.

μετοίκιον. μέτοικος μὲν ἔστιν ὁ ἐξ ἐτέ-
ρους πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρῳ, καὶ μὴ πρὸς
ὀλίγον ἐπιδημιῶν ὡς ξένος. ἐδίδοντο δὲ ὑπ'
αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ ἰβ', ὅπερ
ὠνόμαζαι μετοίκιον. Ἰσοῖος δὲ ἐν τῷ κατ'
Ἐλευθέρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει ὅτι
ὁ μὲν ἀνὴρ ἰβ' δραχμᾶς ἐτέλει μετοίκιον, ἡ
δὲ γυνὴ ε', καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος ἡ
μήτηρ οὐκ ἐτέλει, μὴ τελευτῶντος δὲ αὐτῆ ἐτέ-
λει. οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσπο-
τῶν ἐτέλεον τὸ μετοίκιον. Μένανδρος δὲ φησι
πρὸς ταῖς ἰβ' δραχμαῖς καὶ τριώβολον τού-
τους τελεῖν, ἴσως τῷ τελῶνῳ. οἱ μέντοι τὸ
μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι ἀπήγοντο πρὸς
τὰς πωλητὰς, καὶ εἰ ἐάλωντο, ἐπιπράσκοντο.
ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοί-
κους, ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκοῖς (4 36)
δηλοῖ. ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκυφτάς τοὺς
μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας
ἐκόμιζον οὗτοι. Harp.

μέτοικοι. μέρος εἰσὶ τῶν πολιτῶν οἱ μέ-
τοικοι εὐτελεῖς, ὡς τὰ ἄχρη τῶν χρυθῶν·
Ἀριστοφάνης (Ach. 507) "τοὺς γὰρ μετοίκους
ἄχρη τῶν ἀσῶν λέγω." μέτοικοι δὲ οἱ ἀφ'
ἐτέρας πόλεως μεταστάντες καὶ εἰς ἑτέραν οἰ-
κοῦντες· "εἰ ποὺ δικίδιον εἶπας εὐ κατὰ ξέ-
νον μετοίκον, ἴσον δυνατὸς εἶναι λέγειν" (A
Eq. 347). παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ (OC 934) μέτοι-
κος ἀντὶ τῷ ἔνοικος· "εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε
τῆς χώρας θέλεις εἶναι" ἀντὶ τοῦ ἔνοικος·
οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνοικος, ὡς ἡμεῖς φα-
μέν, εἴρηται. μετοίκους δὲ καλοῦμεν τὰς ἀπὸ
ἐτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς δὲ τὰς μετοι-
κισθέντας ποθέν. τοῦτο δὲ σημαίνει ἔνοικον.
Αἰσχύλος (Ag. 58) τοὺς οἰωνὸς τῶν ὑψηλῶν
τόπων ἀντὶ τοῦ ἔνοικους. καὶ αὐθις (De-
mosth. 25 57) "Ζωβίαν ὑποδεδυμένην Ἀριστο-
γείτονι φρυγόντι, καὶ ἀξιοῦσαν εὐ παθεῖν ὅτε
ἴσχυεν, ἐπὶ τῷ μετοίκῳ πωλητήριον ἤγαγε,
καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῆ πέπρακε." καὶ

αὔθις (Diog. L. 4 14) "τούτων δὲ ἐπίπρασμον τὸ μετοίκιον ἀγονοῦντα θείναι."

μετοίχεσθαι μετέλθειν, μεταββαίνειν. μετοικήσονται μεταπορεύονται, μετέλθωσι.

μετοικωνίασθαι ἀντὶ τῆ μεταθέσθαι τὸν φασίλον οἰωνόν. Harp.

μετοκλάζει (Hom. N 281) μετακαθίζει. μετόν ἔξον· Ἀριστοφάνης (Eccle. 694) "ὄθ' ἄν κλέπτης ἕδεις ἔξει. πῶς γὰρ κλέψαι, μετόν αὐτῷ;" ἀντὶ τοῦ μέτεσι.

μετόπισθεν ἐν ἕσπερω, μετὰ ταῦτα.

μετόπωρον τὸ φθινόπωρον, ὃ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός.

μετόρχιον τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν, ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. "μεταστῆσαι" φησὶ "τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ὀρχῶν τῶν σπειρομένων." ἢ μετόρχιον ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίων, ἐν ᾧ ἢ σίτος ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται. sch. A Pac. 567.

μετουσίαι καιωνία.

μετοχετεύειν μετακομίζειν.

μετοχή ὁ περίβολος· Δουβίδ (Ps. 121 3) "ἦς ἢ μετοχή αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό."

μετρεῖν αἰτιαικῆ.

μετρεῖτω παρεχέτω· Ἀριστοφάνης (Av. 583) "πυροὺς περὶ αἰ μετρεῖτω."

μετρήσαντες (Hom. γ 179) διελέθοντες.

μέτρησον δάνεισον. καὶ Ἡσίοδος (O. 347) "εὐ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὐ δ' ἀποδοῦναι." καὶ Θεόπομπος Κυπρίστιν "ἢ μετᾶδος, ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λάβε."

μετριάζει ταπεινοφρονεῖ.

a μέτριοι εὐγνώμονες· "ἕνομολογίσαντες ἄμφω ταῦτα ἑαυτοῦ, καὶ ἄλλο ὅτι περ τῶν μετρίων ἐπαγγέλλοι Ἀντώνιος· ὃ δὲ οὔτε τῆς παρασκευῆς τὸν πόλεμον ἀνῆκε."

b μέτριοι· "Ἀθήνηθεν ἀποπλεύσας Ἀσκληπιόδοτος καὶ εἰς Σελεύκειαν τῆς Συρίας ἀφικόμενος διεσκοπέτω τὰ ἥθη τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν τῇ περιόδῳ ὅλη τρισὶν μῖνοις εἶρη ἐντετυχημένοι μετρίως ἔχουσιν ἀνθρώποις, Ἰλαρίῳ τε τῷ φιλοσόφῳ κατ' Ἀντιόχειον, ἐν δὲ Λαοδικείᾳ τῇ ἔχομένη πόλει τῶν Σύρων Μάρῳ τῷ δικαιοτάτῳ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων καὶ τὴν Ἀριεῖδα ἐπωνυμίαν ἀπενεγκάμενον, Δομνίῳ τε τῷ φιλοσόφῳ" (Damascius: cf. v. Δομνίνος, Ἰλάριος, Μάρως).

μετριοπαθεῖν ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι, συγγνώσκειν. Ἀππιακός (Hisp.

48) "Κλαύδιος Μύρκελλος πόλιν τῶν ἰωνίων παρεσχέσαστο, καὶ συγγνώμην ἔδωκεν ἔργου ἵνα τὰ λυβίων. Νεφρόβητος δ' αὐτοῦ περὶ τῆσδε τῆς μετριοπαθείας κατέμενοι ἐθαύμαζον." καὶ αὔθις (Theophyl. Sim. 3 15) "τοῖς Μήδοις ἀναζωπυρεῖται τὸ φιλοπόλεμον, μετριοπαθεῖν ἐπὶ τοῖς ἔταρχος ὁ χωρήσαντες ἐπιτεύγμισιν." Ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μετριοπαθῆ μὲν εἶναι, ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι.

μέτριος ὁ μεμετρομένην ἔχων οὐσία, ἢ τὸ ἦθος ἐπιεικής· "ἐννοιοὶ δὲ τῶν μετρίων ἀνδρῶν διεκέρων ἐπὶ τοῖς προσπίπτουσι." καὶ Μαρκελλῖνος (vii. Thuc. p. 5 23) "Τιμηλέωντα δὲ ὁ Τιμωμος ὁ Ταυρομενίτης ἐπαρῆνεσε τοῦ μετρίου."

μετρονόμοι. ἀρχῆ τις Ἀθήνησιν ἢ τῶν μετρονόμων. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἑ, ἑ μὴ εἰς Πειραιῶν, ἑ δὲ εἰς ἄστυ. εἶχον δὲ τὴν ἐκ μείλιαν ὅπως δίκαια ἢ τὰ μέτρα τῶν πηλοῦντων. Harp.

μέτρω ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρὶ δὲ μᾶζαν ἐδόντες. οὗτος ὁ εἶδος εἰς παραμίαν περίεξη ἐκ τινος χρησιμοῦ, ὃν ἀντίσω ὁ θεὸς Συβαρίταις. ὕβρισις γὰρ ὅστις καὶ ἀμετροπόται ἀπίστωντο ὑπὸ Κροτωνιαῶν. τοῖς οὖν διαφυγεῖσιν αὐτῶν οὕτως ἐγγέσθη.

Μέτων ὁ μαθηματικός, καὶ Μέτωνος ἐνιαυτός. οὗτος ὁ Μέτων ἄριστος ἐγγύς λατρὸς καὶ ἀστρονόμος. τούτῳ ἐστὶν ὁ λεγόμενος Μέτωνος ἐνιαυτός. Καλλίστρατος δὲ φησὶ εἶναι αὐτῷ ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι ἐστρονομικόν, Εὐφρόνιος δὲ ὅτι τῶν δήμων ἦν ἐν Κολωνῷ. πρὸ Πυθοδώρου δὲ ἡλιοτρόπιον ἦν ἐν τῇ νῦν οὐσῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τέλει τῷ ἐν Πικνί. ἢ ὅτι ἐν Κολωνῷ κρήνη κατεσκευάσαστο· φησὶν ὁ Φρόνιος Μωτροπῆ "τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα φρονησῶν Μέτων ὁ Λευκονοεὺς. οἶδ', ὃ τὰς κρήνας ἄγων." ἢ ἴσως ὅτι ἐν τῷ Κολωνῷ κρήνη κατεμηχανήσαστο, ἢ ἄγαλμα ἢ ἀνάθημα ἀστρονομικόν κατεσκευάσαστο. sch. A Av. 98.

μετωνυμικῶς μετωνομασμένως.

μέτωπον. καὶ μετωπίδιον τὸ ἐπὶ τῷ μετώπῳ.

μέτωπον τῆς νεῶς ἢ προῖον ἐστὶ καὶ μετωπηδόν (Thuc. 2 90). τουτέστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν παρῆγον τοῖς ἐναντίοις.

μετώχετο (Hom. E 148) ἐπορεύετο. μέχρι αἰδοῦς μέχρι αἰδούων.

ῶν ἀμφωτίδων, ἐπὶ τῶν ἄγαν
ων. τὸ δὲ ἀμφωτίδων, μέχρι τῶν
ἀμφῶες.

ἀπυγορευτικόν, ἀντὶ τοῦ οὐ κεῖ
Καλλιμάχῳ (fr. 144). "ἠρνεόμην
ἀλαι καλέοντος ἀκούσαι, μὴ με-
υτέξιν οὐκ ἀπέθανον πρὸς τούτῃ,
ιδῆν καὶ ἐπὶ σοὶ θρηγήσω ἀπο-
αὶ παρὰ Ἀριστοφάνει τὸ μὴ ἀντι-
τεται.

ἡ ὄνομα τόπος παρὰ τῇ Ἰωσήφῳ.
εἰλω, ἐπὶ τῶν καταφρονημένων.
ἢ καὶ μηδαμῆ καὶ μηδυμῶς.
ινός ὁ εὐτελής.

ἡ πλαδία (A Lys. 989) ἀντὶ τοῦ
ον γένοιτό μοι τοῦτο ὅπερ λέγεις.
τὰ βουλεύματα, καὶ τὰ αἰδοῖα.
5.

κ Κολχίς, ἡ Αἰήτου θυγάτηρ,
ἡ γυναικῶν· ἥτις ἀσινῶς ἐποίησε
ζεύξαντα τοὺς πυριπνόους ταύ-
ει τὴν γῆν. καὶ λαβὼν τὸ χρυσό-
εις ἠγάγετο τὴν Μηθεΐαν. ὅτι οἱ
νύμφαν καλεῖσι Μηθεΐας ἔλκισον.
ικον.

γαντες μὴ φοβηθέντες.
ἄρφος κινεῖν (A Lys. 474), ἐπὶ

μακρὰν ἀπέλθης παρὰ Ἀρι-
ισ. 437). τὸ δὲν παρέλκει κατ'

ποτ' εἶην ἄλλο πλὴν θεῶν φί-
ιον ὑπὸ τὴν αὐτοῦ λῆξιν καὶ τὸ
ος ἀριθμοῦμαι. λῆξις λέγεται ἡ

ὄνομα κύριον. Μηθεΐα δὲ γῶρα.
ὁ ῥήτωρ.

τὰ τῶν Μηθῶν φρονῶ. καὶ μη-

ἡ πόα ἡ τρίφυλλος λεγομένη. (A
ἐκ τῶν Μηδικῶν τὸν λεγόμενον
ιονον." ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ἐγένετο
ξε ἕκασον κατὰ δύναμιν συμβάλ-
τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ
είδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ
ροῖς πολεμοῖεν.

ὅς ὄρνις ὁ ταῶν.

ῆ ὄνομα κύριον.

ὅς ὁ Πανσανίου· ἀλόγτος γὰρ
ῆδισμῶ συναιτιῶνται Θεμισοκλέα.

Μῆδοι ὄνομα ἔθνους.

μῆδομαι βουλεύομαι.

Μῆδος ὁ Περσῶν βασιλεὺς (Aeschyl.
Pers. 767?). καὶ τὸ βούλευμα.

μηθεσύνη βουλή.

μη δῶτε τὰ ἄγια τοῖς κυσὶ. Matth. 76.

μη ἐλλίπης.

μη ἐμβήη. Hom. II 94.

μη ἐπιχειρεῖτε.

μηθ' οἷς ἐχθαίρεις υπεράχθεο μήτ'
ἐπιλάθου. χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός" (SEI.
177). τουτέστι, μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἐχθαίρε
μήτ' ἐπιλανθάνῃ τῆς ἐχθρας· ὁ γὰρ χρόνος
εὐμαρῶς παρέρχεται. ὁ χορός φησι πρὸς
Ἡλέκτραν.

Μηθυμναῖος ὁ ἀπὸ Μηθύμνης πόλεως.

Μηθῶν ὄνομα πόλεως.

Μηϊόσι.

μηκάδες (Hom. Ψ 31), ἐπιθετικῶς, αἱ
αἴγες, ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

μη καταπραῦνης μη μακροθυμῆσης,
μη ἠρεμῆσης· Δαβὶδ (Ps. 83 1) "μη σιγήσης
μηδὲ καταπραῦνης ὁ θεός."

μη κίνει Κυμάριναν. λίμνη φησὶ τῇ
Καμυρίνῃ πόλει παρακειμένην, ὁμώνυμον
αὐτῇ, ἣν βουλομένοις τοῖς Καμυριναίοις με-
τοχτετεῦσαι ἔχρησεν ὁ θεός "μη κίνει Καμιά-
ριναν." οἱ δὲ τοῦ θεῦ παρακούσαντες ἐβλά-
βησαν. ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν
καθ' ἑαυτῶν βλαβερώς τι ποιεῖν μελλόντων.
τινὲς δὲ φησι φυτόν δυσώδες εἶναι τὴν κα-
μάριναν, οὗ τοὺς κλάδους διαισιωμένους ἀηδέ-
σερον ὄζειν.

μη κινεῖν ἀκίνητα μηδ' ἄκρω δα-
κτύλω. cf. v. ἀκίνητα.

μη κινεῖν κακὸν εἶ κείμενον, ἐπὶ
τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων.

Μηκισεύς ὄνομα κύριον.

Μηκιστιάδης. Hom. Z 28.

μηκόθεν. sch. S Phil. 189.

μηκος φύλαγος τὸ πρῶτον ἐκ τῶν
λοχαγῶν σύνταγμα, ὃ ὑπὸ μίαν εὐθείαν τάσ-
σεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρασ διατεῖνον. κα-
λεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον καὶ μέτωπον
καὶ σόμα καὶ παρύταξις καὶ πρωτολογία καὶ
πρωτοςάται. ὃ δὲ κατόπιν τούτου εἶδος πα-
ράλληλος κείμενος δεύτερον ζυγόν καλεῖται,
καὶ ὁ τρίτος τρίτον ζυγόν, καὶ ἐξῆς ὁμοίως.
Aelian. Fact. 7.

Μηκύβεργα. πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ, σα-

δίους κ' ἀπέχουσα τῆς Ὀλύμπου, ἡ Μηκώ-
βερνα. Harp.

μηκώμενος.

μήκων μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τῷ πολ-
λύποδος τοῦ ἰχθύος· ὅς κεῖται ἐπάνω τῆς
κοιλίας, οἷον κίχτις ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸν
θολόν, ὡς φησὶν Ἀλλιανὸς ἐν τῷ περὶ ζῴων.
σημιαίνει δὲ καὶ εἶδος σπέρματος καὶ ὄνομα
κύριον. sch. A Av. 158.

Μηκῶνη ὄνομα πόλεως.

μηκωνοειδές.

a μηλα πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ
πῦσα βύρρα μηλωτῆ καλεῖται.

b μηλα παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, μέλα
καὶ μήλα, τὰ ἐπιμελείας ἄξια· Ὅμηρος (ι 336)
"καλλίτριχα μήλα νομεύων," ἀντὶ τοῦ νο-
μεύσας. μηλα καὶ οἱ μασθοί. (A Lyx. 155)
"ὁ γοῦν Μενέλαος τῆς Ἑλένης τὰ μήλά πε
γυμνῆς παρενιδῶν ἐξέβαλ', οἶῶ, τὸ ξίφος."

μηλάνθη εἶδος ζῴου μικροῦ.

μηλέα τὸ δένδρον.

μηλείος βληχῆ ἡ τῶν προβάτων. καὶ
μηλείος κυρπός ὁ τῆς μηλέας.

μηλείος Ἑρακλῆς, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν·
τοῦ γὰρ βοὸς ἐκφυγόντος ποτέ ὄν ἐμελλον
τῷ Ἑρακλεῖ προσάξειν, μῆλον λαβόντες καὶ
κλάδους ὑποθίντες τέσσαρας ἔθυσαν.

μήλη ἡ ἱατρική. "ὅτι μήλης ἐντεθείσης
τῷ ὀφθαλμῷ οὐκ ἀντιλαμβάνομεθα τῶν αἰ-
σθητῶν, καὶ οὐδὲ τοῦ μεταξὺ ὡς ἔτυχεν ἄε-
ρος ἔχοντος, ἀλλὰ πεφωτισμένου. καὶ αὕτη
ἡ αἰτία τοῦ μή τὰς αἰσθήσεις τῶν ἰδίων
αἰσθητηρίων ἀντιλαμβάνεσθαι." Philopon. in
2 de anima, I 4 a.

Μηλιακὸν πλοῖον, ἐπὶ τῶν παλαιῶν
καὶ ἄγαν ἐκρεόντων πλοίων. "Ἰππότην γὰρ
εἰς . . . γυναικοκρατεῖσθαι" (cf. v. τὸ Μηλια-
κὸν πλοῖον).

Μηλιέας ὄνομα κύριον.

Μηλιεύς καὶ Μήλιος.

Μηλιέων πολιτεία.

Μηλιῶν, ἐπὶ γενικῆς, ὄνομα τόπου.

Μηλόβιος εἷς τῶν λ' τῶν παρὰ Ἀθη-
ναίους τυραννησάντων· οὗ Ὑπερίδης ἐν τῷ
κατ' Ἀυτοκλέους μέμνηται. Harp.

μηλοβοτήρ ὁ τῶν προβάτων ποιμήν.
καὶ μηλονόμος ὁ αὐτός.

μηλόβοτον γῆν εὐτραφῆ ἀνεμίμνην εἰς
νομῆν προβάτων.

μηλόβοτος χώρη ὑπὸ πολεμίων ἔξερη-

μωθεῖσα, ἣν κατανέμεται τὰ τετράποδα. κί-
ται δὲ τοῦτομα καὶ παρὰ τῷ Ἀυτοκλέους ἐν
τῷ κατ' Ἀυτοκλέους "ἀλλὰ καὶ μηλόβιον
τὴν Ἀττικὴν ἀνήκε." βουλευομένη δὲ ὅπως
τῇ πόλει χρήσεται, Ἀθηναῖοι (καὶ Θεβαῖοι)
μὲν μηλόβοτον ἀνεῖναι συνεβόλευον, Οἰκίς
δὲ ἀντίειπον σώσει."

μή λόγους ἀντ' ἀλφίτων, ἐπὶ τῶν
ἔργα ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιοῦντων λαβεῖν.

μήλοισ βάλλειν, ἐπὶ τῶν εἰς ἔρατος
ἐπιγομένων.

μηλόλονθη ζωύριον ᾧ χρῶνται εἰς κω-
διὰν οἱ παῖδες· ὁ τοῖς ἀνδρασι ἐπικαθάρται.
οἱ δὲ παῖδες λίνον τῷ ποδὸς ἐξαρτώντες καὶ
ξυλήριον ὃ οὐκ ἐξισχούσιν ἀνακεφίσαι, ἐς
τὸν ἀέρα ἀφιῶσιν· Ἀριστοφάνης (Nub. 76)
"ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα, ἐν-
νόδετον ὡς περὶ μηλόλονθην." σημαίνει δὲ πρὸς
εἶδος ἀνδρός.

μῆλον τὸ πρόβατον, καὶ ἡ ὀπώρα· ἐν
ἐπιγυράμματι (AP 6 252) "μῆλον ἐγὼ κρο-
θεῖον ἀπὸ προτέρας ἔτι ποιῆς ὧριον ἐν παρῷ
χρωτὶ φυλασσόμενον, ἄσπιλον ἀφροσύνῃ,
ἰσόχνησον ἀρτιγύνοισιν, ἀκμήν ἐν κετάλοις ἐρ-
φνές ἀκρίμοισιν."

Μῆλος καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ νῆσος.

μηλοσφαγίαις θυσίαις προβάτων.

μηλοῦν τὸ ψηλαφῶν.

μήλω βληθῆναι, ἐπὶ τῶν εἰς ἔρατος
τινα ἐπιγομένων. (A Nub. 996) "μηδ' ἐς ἐρ-
χρηρίδος εἰσάττειν," τατέστιν εἰσελθεῖν, "ὡς
μὴ πρὸς ταῦτα κεληνώς, μήλω βληθῆς ἐπὶ
πορνιδίου, τῆς ἐκκλείας ἀποθραυσθῆς," ὡς
τέστιν ἐκπέσης.

μήλωθρον τὸ βάμμα.

μηλώσει τὸ κωθεῖναι τι εἰς βάθος καὶ
τὴν φάρυγγα μηλώσει, τὸ διαχρίσει τῷ ὀφ-
κτύλω· καὶ Ἀριστοφάνης (Bergk. inc. 48) "τὴν
φάρυγγα μηλιῶν δύο δραχμῆς ἔξει μόνος,"
καὶ μήλη ἐργαλεῖον δι' οὗ χρίεται τι καὶ
ὑπαλείφεται.

μηλωτῆ ζώνη ἐκ δέρματος.

μή με πυρόψει.

μή μὴ μ' ἀναξ. τὸ πλήρες, μή μὴ μοί
Σοφοκλῆς (Ai. 191) "μή μὴ μ', ἀναξ, κωθῶν
γάτιν ἄρη."

μή μοί ποτ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πρῶ-
τω κακῶς (A Av. 134), παρομοία ἐπὶ τῶν μὴ
συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνῳ. κω-
ζει δὲ Ἀριστοφάνης· εἰς τὸ ἐναντίον γὰρ ἡ

"μή μοί ποτ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ αλώσῃ."

ἠρός κλίνεται.

γύρτης ἀπὸ μηνὸς συνάγων. καὶ ἡς ὁ τῆς Ῥέως ἱερέυς, ὁ κατὰ μῆνα καὶ συναθροζέων. cf. v. ἀγείρει et τῆς.

ἴς. ὅτι ἐν τῷ ναυῷ τοῦ ἁγίου Μηνῶ ὑρέθη μέγα, ὅτε ἐκαθαίρετο, καὶ ὡπίων γιγάντων εἰς πλήθος, ἕτιωις Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπλατὸ παλάτιον κατέθετο εἰς Θαῦμα Codin. orig. CP 35.

σελήνη.

ὀργίζου. καὶ μηνιῶ μηνιῶ, δο-

ξ ὕμνην τὸν ἐγκέφαλον σκέπειν. "τῷ ἰένου μηνιγοφύλακος ἐπιτεθέντος ἰ ἀναίσθητον τὸ ζῆλον γίνεται καὶ ὅτι αἱ αἰσθήσεις ἀπὸ τοῦ ἐγκεφαλίεναι διὰ τῶν νεύρων ἄχρι τῶν αἰσθητικῶν προΐασι. πρόεισιν οὖν καὶ ἡ ἀκρωτική μέγρι τῆς ῥέως τῶν ὠτων, ἕς ἰηνηγας. ἔσι δὲ νεῦρον ἀπὸ τοῦ προῖον πεποροποιημένον· ἐν ᾧ τὸ ἀκρωτικὸν πνεῦμα. ἔσιν ἕν ἀπειτις ἀπὸ ἐν τῷ κοιλώματι τῆς ἀκοῆς, ἕν τῇ μῆνιγγι καὶ τῷ ὕμνῳ. ἕτος δὲ δεχόμενος ἐκ τοῦ ἐξῶθεν ἀέρος ἕως, ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν διηχηθῆ ἑαυτοῦ εἰς τὴν μῆνιγγα διαπορῶς ψόφους. πρόεισι δ' ἀπὸ πλατυπόρου τῆς μῆνιγγος. οὐ δεῖ δὲ οὔτον τὸν ἀέρα, εἰ καὶ συμφυῆς καὶ ἄφθαρτον εἶναι ὡς αἰετὸν καὶ τῷ ἀριθμῷ ὄντι· ἀλλ' ἔσι κατὰ ῥετὸς καὶ γεννητὸς ὡσπερ καὶ τὸ ἀνθρώπου σῶμα. ἀμέσως δὲ δέχεται ἕξῶθεν ἀέρος προσβολάς. διὸ ὡν μεγάλων ψόφων πάσχει ἡ ἀκοή, ἕν ἀέρος σφοδρῶς ὠθομένον καὶ θοῦντος τὸν ἐν τοῖς ὠσὶ συμφυῆρα, καὶ πολλάκις διωσκεδαννέντος εἰ διὰ τὰς περιστατικὰς ἐνεργείας ἕν τοῖς ὕδασι καταδύσεις ἐγκατιωσῶτος ὁ ἀπὸ εἰς φυλακὴν τοῦ β. διὰ τῆτο καὶ ἐλικοειδεῖς ἐποίησι τοὺς πόρους τῶν ὠτων, ἵνα μὴ ἐρχηταί τι καὶ πληξῆ τὴν μῆνιγγα. n 2 de anima, L 5 a.

μηνιθμόν (Hom. II 62) τὴν ὀργήν.

μῆνιμα ἢ μανία.

μηνιόντων ὀργιζομένων.

μῆνις ὀργὴ ἔμμοτος.

μηνίσκος πυρῶταξις πολεμική.

μηνίσκους ὕμνας, πέταλα, περιτραχήλιον κόσμιον. ἢ ἂ ἐπιτιθέασι τοῖς ἀγάλμασι διὰ τὸ μὴ ἐφιζάνοντα τὰ ὄρειν ἀποπατεῖν· (A N. 114) "χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν ὡσπερ ἀνδριάντες," ἐν μὴ ἡμῶς κρίνεται νεκῶν. φησὶν οὖν ὅτι μέλλομεν ὕμῶν καταποπατεῖν.

μηνίω, βυρύνονον, ὀργίζομαι, ὡσπερ κωλίω κοινῶ.

μηνοειδῆς σεληνοειδῆς, σρογγύλος.

μὴ νόμισον ἀντὶ τῆ μὴ νομίσης. ἕτως Θουγενίδης.

μῆνυμα.

μῆνυν, παροξυτότως, ἀντὶ τοῦ μὴ δῆ.

μηνῦσαι.

Μῆνοτος ἐθνικόν (Hom. E 43).

μὴ οὐχί. Σοφοκλῆς (Ai. 96) "κόμπος πάρεσι, κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ," τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ἕξος ἐν τῷ σρατιῷ.

μὴ παιδὶ μάχαιραν, ἐπὶ τῶν εἰκῆ ἐγγειριζόντων. καὶ Εὐπολις Δήμοις "μὴ παιδὶ τὰ κοινά."

μὴ πάντα κατὰ βοὸς εὐξῆ. παραινεῖ μὴ πάντα ἐπ' εὐχαῖς ποιῆσθαι καὶ ταῖς παρὰ θεῶν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράττειν καὶ δι' ἑαυτῶν.

μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον. cf. v. πταίειν.

μῆποτε δελεύσασα γυνὴ δέσποινα γένηται.

μῆποτ' εὐ ἔρδειν γέροντα μῆδὲ παῖδα μῆδὲ γυναικίκα, μῆδὲ γείτονος κῦνα, μὴ κωβερνήτην φλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην." παραινεῖ εἰς ἄχρησα μὴ ἀναλίσκειν. cf. v. ἄχρησα.

μὴ προδοὺς ἡμῶς γένη· Σοφοκλῆς (Ai. 588) "οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καὶ σὲ πρὸς τῷ σοῦ τέκνον καὶ θεῶν ἰκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμῶς γένη."

μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα ἀντὶ τῆ τὰς τέχνας.

μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ὕψωμαι μάχης, ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

μῆπω γε, μῆπω (A Nub. 257). ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτο σχῆμα τῷ λό-

γον, τὸ δις τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι. ἐμφαντικὸν δὲ καὶ λίαν ἐνεργητικὸν ἀπεργάζεται τὸν λόγον· δεδιτόμενος γὰρ δεῖται ὑπερθέσεως.

μήρινθος σπάρτος, ἦτοι σχοινίον, δεσμός, βρόχος. "αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν" (A Th. 934) ἐπὶ τῶν ἐπιχειροῦντων καὶ ἀποτιγχανόντων. "οὐ μὴν οὐδὲ ἡ μήρινθος ἔσπασέ τι ἀγαθὸν αὐτοῖς· οὐ γάρ τοι μετὰ μικρὸν νέφη ἀκρίδιον ἐπιρρυσάμεναι τὸς καρπὸς κατέφραγεν αὐτοῖς." cf. v. ὄμῃ b extt.

Μηριόνης ὄνομα κύριον.

μηρός τὸ μέλος.

μήρυμα σπείραμα, κάταγμα, νῆμα.

μηρομένη ἔλκουσα, ἐκτεινομένη· μηροῦ γὰρ τὰ ἴσθια συνάγω.

μήσατο ἐμχανήσατο.

μή σ' ὁ θυμὸς ἀρπύσας ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν" (A Ran. 1026). ἐμφαίνει ὁ λόγος ὠρισμένον τι λέγειν, καὶ μάλιστα ὡς ἐπ' ἄκρου ἵπποδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν, καθ' ὅς ἐξεφέροντο οἱ ὑποπεπτωκότες κατὰ τὸν δρόμον. Θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου μὴ λέγε.

Μήσωρ Μήσωρος ὄνομα κύριον. μήσωρ δὲ μήσωρος βουλευτικός, ἐμπειρος, ἐπισήμιον.

μὴ σὺ γε μελαμπύγου τύχης μὴ τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχης, ἐπὶ τῶν παρόνομα δρώντων· ὡς μὴ τινος ἰσχυροῦ τυχῶν δίκην δώσει. cf. v. μελαμπύγης τύχοις.

μὴ τέγγεσθε (A Lys. 550) μὴ μελήσετε.

μὴ τεῖνε μὴ βράδυνε, μὴ διάτριβε, μὴ χρόνιζε.

μήτε μέλι μήτε μελίσσους, ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ.

μήτε νεῖν μήτε γράμματα ἐπίσασθαι (Plat. Legg. 3 p. 689), ἐπὶ τῶν παντάπασιν ἀμαθῶν· παρὰ γὰρ Ἀθηναίους εὐθὺς ἐκ παιδὸς κολουμβῶν καὶ γράμματι ἐδιδάσκοντο.

μήτε πλάσαν μήτε μιμηλῶν (Plutarch. Apophth. Lac. p. 210 D), ἀντὶ τῶ μήτε πλάσῃν εἰκόνα μήτε γραπτῆν. cf. v. μιμηλῶν.

μὴ τὴν τέφραν φεύγειν εἰς τὴν ἀνθρωπιαν πύργον.

μήτηρ μητέρος, καὶ ἐν συγχοπῇ μητροῦς. καὶ τῶς μητροῦσι τὸ πληθυντικόν.

μὴ τι μηδαμῶς· "οὐπω δὲ ἐλείπετο τῷ προσάγματι ὁ Ἰσίδωρος, ἀλλὰ τὸ τῷ Ἰβέκῃ ἔπος αὐτὸν ἐπῆει, μὴ τι παρὰ θεοῖς ἀμπλα-

κῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψῃ." ἀμπλάκημα ἐτ' Ἰβύκειον.

μήτι τῇ βελῆ. ἡ εὐθεΐα ἡ μήτις γνώμη, σύνεσις.

μήτι γε πόσω γε μᾶλλον.

μητίετα καὶ μητιέτης ὁ βουλευτὴς ἢ κλητικὴ μητίετα, καὶ κατὰ μεταπῆ εὐθεΐα. (Hom. A 175) "μητίετα Ζεὺς ἐν συνθέσει πολύμητις. μήτιν δ' φροῖ οἱ ἄφρονες, οἱ μὴ σεργῶς μβαίως φρονοῦντες.

μητιώωσι. Hom. H 45.

μητίσομαι (Hom. Γ 416) βουλεῖ ἐρήσομαι.

μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις κίον" (A Ran. 105) παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρῶν Εὐριπίδῃ. ἢ ἔτιω· "μὴ τὸν ἐμὸν οὐ ἐγὼ γὰρ ἀρχέσω."

μὴ τὸν λέγοντος ἔσθαι (A Eq. 8) πείθου τοῖς διαβάλλουσι.

μήτρω ἢ τῆς γυναικός.

μητραγύρτης. ἐλθὼν τις εἰς τὴν κίον ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῷ ὡς ἐκεῖνοι φασίν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπὸ αὐτῶν, ἐμβολόντες εἰς βάρβαρον ἐπλήν. λοιμοὺ δὲ γενόμενον ἔλαβον καὶ δι' ἀποδομήσαν βουλευτήριον ἐν ἰσθμῷ ἀντιμητραγύρτην, καὶ περιφρούττοντες αἰθέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ἀναστῆναι καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. ἐδὲ τῷ μητρώῳ ἀρχεῖω καὶ νομοφύλακα καταχύσαντες καὶ τὸ βάρβαρον. cf. ραθρον.

μητραλοίας ὁ τὴν μητέρα τύπτει μητραλώας ὁ αὐτός.

Μητροδάτης ὄνομα κύριον.

μητροπύτωρ (Hom. A 224) ὁ πύτωρ πάππος.

μητροπόλεις, ὕσαι πόλεις ἐξείλαν.

μητρορραΐσης ὁ φθείρων τὴν μητροφάνης Εὐκαιοῦς τῆς Θεσοφιστῆς, ἔγραψε περὶ τῆς Φοργίας βιβλίον β', περὶ ἰδεῶν λόγου, περὶ εἰς τὴν Ἐρμογένους τέχνην ὑπόμνημα τὸν Ἀριστοτέλην ὑπόμνημα.

Μητροφάνης Κορινθίου ἢ Λεβαδέως (πόλις δὲ Βοιωτίας ἢ Αἰθιοπίας). περὶ τῶν χαρακτηριστικῶν Παι

Ξενοφώντος Νικοςράτου Φιλοσράτου, μελέ-
ας, λόγους πανηγυρικούς.

Μητροφάνης ἔχονος Λαχάρου. ὡν δὲ
ἡ παισὶν ἔτι νήπιος ἀνεφθέρξατο βοῶν· "ἐγὼ
μὲν" ἔφη "Ἀριστοφάνης ὁ φαλακρός," οὐπω
τῶν τοιοῦτων ἀκηκώς. ἐπεὶ δὲ οἱ ἀκού-
οντες ἀπέκρινον ὅ τι εἶποι, μηδὲν εἰδέναι
ὡν εἰρημένων διασχυρίζετο. κατὰ τοῦτο τῷ
Ἰητροφάνους ἔγραψε λόγον Σουπηριανὸς ὁ
επιγής. Damascius Phot. p. 342.

μητρυσία.

μητρῶα καὶ ἡμέραι τινὲς ἱεραί· "τὰς δὲ
περιθακὰς πυρὰ Ῥωμαίους ἢ καὶ πρότερον
παρὰ Φρυζὶ σπουδασθεῖσας κασείας ἐκάσθη
κινὸς ἤγγενεν."

μητρῶον Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Ἀρι-
σταίτου. τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράφαι
ἐν τῷ μητρῶω. Harp.

μητρως ὁ θεῖος. καὶ κλίνεται μήτρω
ἐπιτικῶς.

μὴ ὑπερόψει.

μηχανή βουλή.

μηχανήματα εἰρηγήματα· (A Eq. 857) "ἀλλ'
εἰ τοῦτ' ὦ Ἀἴμιε μηχανήματα."

μηχανογράφος ἐπινοητὴς κακῶν, κα-
σκευαστής, τὰ φαῦλα μηχανώμενος. "ὄφεις
ἔγον τοιόνδε μηχανογράφον" Σοφοκλῆς
ἦσι (OB 387). καὶ αἰθίς (Ai. 1036) "ἐγὼ
ἐν ὄν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' αἰεὶ φά-
τοιμ' ἄν ἀνθρώποισι μηχανῶν θεούς."

μήχει τῷ μηχανήματι.

μήχος μηχανήμα, ἐπινοήμα. (AP 6 291)
ἐπιτήμαρ τοῖον μήχος ἐπεφράσατο· τρητὸν
ἐφ θεμένη χειρὶ κύσκιον, ἐθ' διὰ πυκνῶν
ροῶν ἠελίους πλείονας ἠνυάσατο."

μιασματῶν. οἱ τοῦ Σήθ καὶ Ἐνώς...
ἄριστοι. cf. v. Σήθ ext.

μιαίνεται μολύνεται.

μιαίφονία ὁ φόνος.

μιαίφονος ὁ φονεύς.

μία λόχημα (A Vesp. 922). παροιμία "οὐ
ρέφει μία λόχημα δύο ἐριθάκους," ἐπὶ τῶν
εἰ μικροῦ τινὸς κερδαίνειν σπουδαζόντων.
ῥιθάκος δὲ ἐστὶν ὄρεον μονῆρις καὶ μονό-
ροπον.

μία μάσις πάντας ἐλαύνει, ἐπὶ τοῦ
θεοῦ.

μιαρὰ κεφαλῆ, ὡσπερ φίλη κεφαλῆ. ἐκ
τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ
δὲν ἄνδρα, παραπλησίως Ὀμήρω (Θ 281)

"Τεῦκρε, φίλη κεφαλῆ," καὶ (α 343) "τοίην
γὰρ κεφαλῆν." καὶ παρὰ Δημοσθένει (21 117)
"καὶ ταῦτ' ὦ μιαρὰ κεφαλῆ" (sch. A Aclh. 284).
καὶ αἰθίς (A Nub. 1331) "ὦ μιαρὰ καὶ πα-
τρολοῦ καὶ τοιχωρύχε." ὃ δὲ φησιν "αἰθίς
με ταυτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγει. ἄρ' οἴσθ'
ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;" "παρὰ
δὲ μιαροῦ δῶρον οὔτε ἄνδρα ἀγαθὸν οὔτε
θεὸν ἐστὶ ποτε τὸ γε ὄρθον δέχεσθαι. μίτην
οὖν περὶ θεοῦ ὁ πολὺς ἐστὶ πόνος τοῖς ἀνο-
στοίοις, τοῖς δὲ ὁσίοις εὐκαιρότατος" Πλάτων
φησὶ (Legg. 4 p. 717).

μιαρὸν ἢ ἀκαθαρσία· "τὴν μιαρίαν τῷ
καμποῦ καὶ τὴν ὄχλησιν τῆς κόπρου."

μιαροὶ ἀηδεῖς, βδελυκτοὶ· Ἀλλιανός "ὁ
δὲ δρύκων προελθὼν ἄρου τοῦ ἀδύτου τό τε
αἶμα αὐτῶν ἐξελιμήσατο καὶ ἐκάθηρε τὰς
πληγὰς, ἵνα μήποτε ἄρου ἐκ τοῦ λύθρου· μια-
ροὶ βλέπονται." καὶ Ἀριστοφάνης (Pac. 181)
"ὦ μιαρὰ καὶ τολιμηρὰ κἀναίσχυντε σύ, καὶ
μιαρὰ καὶ παμμίμια καὶ μιαρώτατε, πῶς
δεῦρ' ἀνῆλθε, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε; τί σοὶ
ποτ' ἐξ' ὄνομ'; ἕκ ἐρεῖς; μιαρώτατος. ποδα-
πὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι. μιαρώτατος. σὺ
τοί, μὰ τὴν γῆν, ἐσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανῆ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τὸνομ', ὅτι ποτ' ἐστὶ σοί.
Τρυγαῖος Ἀθμονεῦς, ἀμπελουργὸς δεξιός, ὁ
σποκαφάντης, οὐδ' ἐρασις πραγματῶν. ἡκει
δὲ κατὰ τί; τὰ κρέα ταυτὶ σοὶ φέρων. ὦ
δειλακρονίων. ὦ γλίσκρων, ὡς οὐκέτ' εἶναι
σοὶ δοκῶ μιαρώτατος."

μίασμα βαρῆ.

μιάσσορα λυμεῶνα, φονέα.

μία χελιδῶν. παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι
μία χελιδῶν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται δὲ εἰπεῖν
ὅτι μία ἡμέρῃ οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τε-
λείωσιν ἐμβαλεῖν, καὶ δυσσημερία μία τὸν σο-
φῶν εἰς ἀμαθίαν.

μιγάδες τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.

μίγδα καὶ μίγδην μεμιγμένως.

μίγμα.

μίγνυται δοτικῆ.

Μιδάειον χωρίον.

Μίδας ὄνομα κύριον, ὁ φιλόχρηστος, ὁ α
κτίσας πόλιν τὴν νῦν Ἀγκυραν. καὶ Μίδας
κίβου ὄνομα εὐκολωτάτου, καὶ παροιμία
"Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβολώτατος." ὁ γὰρ
Μίδας βόλου ἐστὶν ὄνομα. καὶ ἕτερον παροι-
μία "Μίδας ὡτα ὄνου ἔχων."

Μίδας ὁ Φρυγῶν βυσιλεύς, ἦτοι ὅτι πολ-

λοὺς ὠτακουσὰς εἶχεν, ἢ ὅτι κόμητιν Φρυγίαν κατέσχευεν ἣτις Ὄτα ὄνου ἐλέγετο. λέγεται δὲ τούτῳ τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν χρυσὸν ῥεῦσαι, καὶ αὐτὸν εὗξασθαι ὡσεὶ πάντα, ὧν ἄψαιτο, χρυσὸν γενέσθαι. ἢ ὅτι ὁ ὄνος μῦλλον τῶν ἄλλων ζήτων ἀκούει, πλὴν μινός, καὶ ὁ Μίδας πολλοὺς ὠτακουσὰς εἶχεν. οἱ δὲ φασιν ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας μετεβλήθη εἰς ὄνον· ἢ ὅτι ὄνος τοῦ Διονύσου παριόντας ἠδίκησεν, ὃ δὲ ὀργισθεὶς ὠτα ὄνον ἔχειν αὐτῷ περιήψεν, ἢ ὅτι ὠτα μεγάλη εἶχε. λέγεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν λανθανόντων (sch. A Plut. 287). κλίεται δὲ Μίδας Μίδου.

Μίθαικος γραμματικὸς ἔγραψεν ὀψαρτυτικά, κνηγετικά καὶ ἄλλα.

μίθαικος ὁ ταχύς.

Μιθριδάτης ὄνομα κύριον.

Μίθρον. Μίθρον νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον, καὶ τούτῳ θύουσι πολλὰς θυσίας. οὐκ ἂν εἴεν εἰς αὐτὸν δυνήσοιτό τις τελεσθῆναι, εἰ μὴ διὰ τινῶν βαθμῶν παρελθόντων τῶν κολάσεων δεῖξει ἑαυτὸν ὅσιον καὶ ἀπαθῆ. Nonn. in Greg. Naz. p. 143.

Μικίπας βασιλεὺς Νομίδων.

μικκός ὁ μικρός.

μικρολόγος σκνιπός, φειδωλός.

μικρὸν κακὸν μέγα ἀγαθόν. ἐνίοτε γὰρ τὸ μικρὸν κακὸν μεγάλων αἴτιον γίνεται ἀγαθῶν, ὡσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ τίμιον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Εὐπολις Μαρικῆ "τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν ἐστὶ τοῦ ὀβολοῦ."

μικροπρεπείας ῥήμιτα. "Ἀθηναίων ἄπας τις εἰσιὼν κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας, ποῦ ἐσὶν ἡ χύτρα; τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον τὸ περσικὸν τέθνηκεν," ἀντὶ τοῦ κέκλασαι. "ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθειρινόν; τίς τὰς ἐλάμυς παρέτραγε;" (A Ran. 990) μέχρι γὰρ καὶ τῶν ἐτελιῶν ἐριτυῖσι.

μικρός γε μήκος οὗτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν." τὸν Νικαρχὸν φησὶν Ἀριστοφάνης (Ach. 908). "καὶ μὴν ὁδὶ Νικαρχος ἔρχεται φανῶν" ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων· συκοφαντῆς γὰρ ἦν.

μικρός ἡλικίος Μόλων (A Ran. 55), ἐπὶ τῶν πάντων βραχέων. δύο δὲ ἐγένοντο Μόλωνες, εἰς ὑποκριτῆς καὶ λωποδύτης.

μικρός ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος, ἐπὶ τῶν διὰ

βραχύτητα ἡλικίας νεάζειν λεγόντων.

μικροῦ σχεδόν, φανερώς· Εὐνάπιος (p. 101) "μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος Ὀρμισθε τοῦ Πέρσε." cf. v. Μαρσύας.

μικροῦ δεῖν παρὰ μικρόν. καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν· "μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος" ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρόν.

μικροῦ δέω παρὰ μικρόν λείπω.

Μικυλλος ὄνομα κύριον.

μίλαξ εἶδος βοτάνης· Ἀριστοφάνης (Nub. 1007) "μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης" ἀπὸ τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας.

Μιλήσιον. καὶ Μιλήσιος ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως.

Μιλητοπολίτης ὁ ἀπὸ τῆς Μιλήτου πόλεως.

μιλιαρῆσιον.

μίλιον χρῶμα (an μήλιον).

μίλιον μέτρον γῆς. ὅτι τὰ εἰ μιλια ἔσται σάδια π'. ἄλλως. ὅτι τὸ σάδιον ἔχει πόδας χ', τὸ δὲ μίλιον πόδας δσ'. cf. v. σάδιον.

μίλιον. ὅτι ἐν τῇ κυμάρῳ τοῦ μιλίου εἴηται ἕσανται Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· ἔδα καὶ συρὸς καὶ ἡ τύχη τῆς πόλεως. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ μιλίῳ Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουλιανοῦ, καὶ Ἀραβίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς καὶ Ἑλένης τῆς ἀνεψιῆς αὐτῆς· Ἀραβία καὶ Θεοδοσία τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πλεσίον Θεοδοσίῳ τῆς εἴλης, ἔφριπποι ἀμφοτέροι. Cod. orig. CP p. 20.

ὅτι ἐν τῷ μιλίῳ ἐν τέτρασις ἵπποις περιόεις ἄρμι ἱπτάμενον παρὰ δύο εἰλῶν ἢ παλαιῶν τῶν χρόνων ὑπῆρχεν, ἔνθα ἐπὶ μῆθῃ Κωνσταντίνου μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀσίαν, ἐπειδὴ καὶ Βύζας ἐκείσε εὐφημήθη. κατνεχθέν δὲ τὸ ἄρμι ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, ἀφρορούμενον εἰλιδίον κινῶν παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθέν, ἐπὸ ἡλίου φερόμενον τύχη πόλεως, εἰς τὸ σάμα εἰσήει καὶ εφενωθὲν ἐξῆει, ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ σεαυτῶν τῶν ἐπιόντων γενεθλίῳ τῆς πόλεως. οὗτοι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ συρὸν ἔχοντες Κωνσταντίνου, Ἰουλιανὸς αὐτὸ βοδύνη καὶ χωσε. Codin. orig. CP p. 22.

Μιλτιάδῃ καὶ Ἀρισείδῃ ἐφίκει ἄφροτεροι οὗτοι ἄριστοι ἐγένοντο. cf. v. Ἀρσειδης.

Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος ἦεν ἐν τῇ Χερρονήσῳ καὶ ἐκπεφυγὼς διαπλάσθαι τὸν ἐσρατήγηεν Ἀθηναίων. ἄρμι μὲν γὰρ ἢ

ικες αὐτὸν οἱ ἐπιδιώξαντες μέχρι Ἴμβρου πολλοῦ ἐποιεῦντο λαβεῖν καὶ ἀναγαγεῖν βουσίλει, ἅμα δὲ ἐκφυρόντι τε τότες ἱπικόμενον εἰς τὴν ἑωυτοῦ, δοκίοντά τε ἐν σωτηρίῃ, ἥδη τὸ ἐνθεῦτέν μιν οἱ καὶ ὑποδεξάμενοι, ὑπὸ δικαστήριον ἀγασ ἐδίωξαν τυραννίδος τῆς ἐν Χερρονήσῳ. νῆων δὲ καὶ τούτους ζρωτηγὰς οὕτως ναίων ἀπεδείχθη, αἰρεθεῖς ὑπὸ τῆ δῆ· Herodot. 6 104.

αὐτὸς Μιλτιάδης (immo Alcibiades ap. 8 81) ἐπικομπῶν ἔφη ὡς Τισσαφέρτης, ἢ μὴν ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, Ἰθναίοις πισεύῃ, μὴ ἀποσερήσειν αὐτὰς ἦς, καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ναῦς κομιεῖν ναίοις καὶ οὐ Πελοποννησίοις· πισεῦσαι μόνως Ἀθναίοις, εἰ αὐτὸς κατελθὼν ἀναδέξαιτο. οἱ δὲ ἀκούσαντες ταῦτα ἴλλα πολλὰ ζρωτηγὸν αὐτὸν εἶλοντο, καὶ ράγματα πάντα ἀνείθισαν.

ίλιον βάμμα. cf. v. πρίων.

ίλτοπάρηροι νῆες (Hom. B 637) βελένας ἔχουσαι τὰς πρύφους.

ίλτος χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. καὶ ρος (B 637) "νῆες μιλτοπάρηροι," καὶ ἐν ἰάμμασι (AP 6 103) "μιλτοφυῆ τε σχοῖν ἄκρονύχιψ ψαλλομένην κανόνι." καὶ ς "σχοινίον τε ἐφείλιζον μίλιψ, καὶ ἰον τὸ ἄγαλμα, ἀλέξανδριζὴν κυλῆντες" (Plutarch. Alex. 24). "καὶ δῆτι πολὺν ἠὲ ς γέλων παρέσχεν, ἦν προσέρραινον κύων" (A Eccl. 399)· κατὰ γὰρ τὴν ἀγοράων εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἀθναίους μεωμένῳ σχοινίῳ, ἦν ἔβαλλον κύκλω.

Μίλιον Κροτωνιάτης ἐνίκησε παλαίων λύμπια ἐφεξῆς, ἐν δὲ τῇ ζ' οὐκ ἴσχυσε ὑπαλαῖσαι τὸν Μασίθιον, συμπολίτην αὐτοῦ, ἠλικίᾳ καὶ νέον ὄντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι ς ἴσασθαι. ἰζόμενος δὲ ἐπὶ ἀθλημιμένῳ Ἰσκιῷ γέλωτι ἐποιεῖτο τοὺς ἐπιπίτοντάς αὐτὸν ἀθουμένους ἀπὸ τοῦ δίσκου. περιεο δὲ τῷ μετώπῳ χορδὴν καθάπερ ται· ἢ σέφανον, κατέγων δὲ ἐντὸς χειλέων ἰσθμα, καὶ ἐπιπλάς αἵματος τὰς ἐν τῇ αἰλῇ φλέβας, διερρηγγυεν ἀπὸ ἰσχύος τῶν βῶν τὴν χορδὴν καθάπερ πάπυρον. καὶ δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν, δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν εἰς εὐθύ, τῶν ἐλλῶν τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιζέφῳν ἐς

τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ ζοῖχον· τὸν ἐλάχισον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπεκίνησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθινε δὲ οὗτος ἐπιτυχῶν ξύλῳ ξηρῷ σφῆνας ἔχοντι τοὺς διζῶντας αὐτό· ὃ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρηξῶν· ὀλισθαίνουσι τε δὴ οἱ σφῆνες, κακείνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύκων ἐγένετο εὖρημα. μάλιστα γὰρ τὸ θηρίον τοῦτο πολὺ καὶ ἄφθορον ἐν τῇ Κροτωνίᾳ χώρα νέμεται. Pausan. 6 14.

μιμαλλόντας τὰς βύχκας τοῦ Διονόσου, ἀπὸ τῆς μιμήσεως, πρότερον κλώδινας καλουμένας.

μίμαρις κυρίως ἢ λαγύα χορδὴ ἢ ἐκ τῶν ἐντέρων, χρωῖνται δὲ καὶ ἐπὶ χοίρου. ἢ σκευασία τις τῆς κοιλίας ἢ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ λαγύου αἵματος καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην. sch. A Ach. 1111.

Μίμιος ὄρος Θράκης. καὶ κλίνεται Μίμιος.

μιμηλά μιμητική. καὶ παροιμία "μῆτε πιασὴν μῆτε μιμηλάν," τουτέστι μῆτε πιασὴν εἰκόνα μῆτε γραπτὴν. καὶ μιμηλότατα. μίμησις.

Μίμενερμος Αἰγυρτιάδου Κολοφώνιος ἢ Σιτροναῖος ἢ Ἀστυπαιαῖος, ἐλεγιοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λζ' Ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεῦεν τῶν ζ' σοφῶν· τινὲς δὲ αὐτοῖς καὶ συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Αἰγυρτιάδης διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία ταῦτα πολλά.

μιμνήσκω γενική.

μίμος.

μιμοῦμαι αἰτιατική.

μῖν ἄντωννμία, τρίτον πρόσωπον, καὶ σημαίνει τὰ τρία γένη παρ' Ὀμήρῳ, ἀρσενικὸν θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον. ἢ δὲ παραγωγὴ οὕτως· ἐγώ, σύ, τὸ τρίτον ἴ· τὸ δὲ ν ἐφέλκυσικὸν ἔστιν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μῖν.

μίνθα τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύσομον. οἱ δὲ τὸν θύμον.

μίνθη καλαμίνθη, ἡδύσομος, βοτάνη εὐώδης.

μινθῶσαι διοσφραῖναι, δυσοσμίας ἀναπληρῶσαι, ῥυπῶσαι. sch. A Ran. 1107.

μινθώσομεν κοπρώσομεν· μίνθος γὰρ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ γινόμενον, ᾧ χαίρουσιν

οὐ τράγοι. ἢ ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος μίνθος, ἢ χρωῖνται πυρατρίβοτες οἱ ποιμένες ἐν τῷ δυσσεργήτῳ τῶν τράγων πταρμιῷ. ἢ ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν λέγεται· ἐπειδὴν δὲ οἱ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, εἰόθασιν οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας, καὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ πταρμῶν κινεῖν, τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύειν τὸ πάθος· ὁ γὰρ πταρμιὸς θεραπεύει τὸ πάθος. ἐκ τούτου οὖν φησὶν ὅτι ἀηδίσσομέν σε, ἔπει καὶ αἱ αἰγὲς ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται. sch. A Plut. 313.

Μινίκιος ὄνομα κύριον.

Μινουκικινός Νικαγόρου τῆ σοφιστοῦ, Ἀθηναῖος σοφιστῆς, γεγονώς ἐπὶ Γαλιηνοῦ, τέχνην ὀητορικὴν, καὶ προγυμνάσματα, καὶ λόγους διαφόρους. cf. v. Γενέθλιος et Μένανδρος h.

Μινούκιος ὄνομα κύριον.

Μινύα ὄνομα πόλιος.

Μινύαι οἱ Ἀργοναῦται· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 116) "σοὶ γέρας, Ἀλκείδα μινυαίμυχε, τοῦτο Φίλιππος δέρμα ταναϊμύκου λευρὸν ἔθηκε βούσ."

Μινύας ὄνομα κύριον, καὶ τὸ πληθυντικὸν Μινυῶν.

Μινύειον ὄνομα τόπου. Μινυήιον δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα τόπου.

μινύθει (Hom. II 392) ἔλαττοῦται.

μίνυνθα (Hom. A 416) ἐπ' ὀλίγον.

μινυνθάδιον (Hom. A 352) ὀλιγοχρόνιον.

μινύρεται ἄδει, κλαίει, θρηγεῖ, εὐφρόνως λέγει. Σοφοκλῆς (OC 671) "ἐνθα λίγεια μινύρεται θυμίζουσα μάλισ' ἀηδῶν χλωραῖς ὑπὸ βήσσοις."

μινυρίζω θρηγῶ, ἢ τὸ ἠρέμα ἄδω, παρὰ τὸ μεῖον· Πλάτων ἐν τρίτῳ Πολιτείας (p. 411) "μινυρίζων τε καὶ γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ὠδῆς" ἀντὶ τοῦ οἰκτρῶ φωνῆ χρωόμενος καὶ θρηγῶν. ἢ ὀλίγη φωνῆ χρωόμενος· Ἀριστοφάνης (Vesp. 219) "μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελισιδωποφρυνηγήρατα."

μινύωρον ἐπ' ὀλίγον.

Μίνωα πόλις περὶ Σικελίαν, ἣτις Ἡράκλεια πρὶν ἐλέγετο.

Μινιώδης τοῦ Μίνωος.

a Μίνως ὄνομα κύριον. Μινῶος δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ Μίνωος.

b Μίνως. οὗτος ἐθαλαττοκράτει καὶ παν-

ταχόσει ἔπλει, ξενίας τε πολλοὺς ἐπήγγειλλεν. ἀφικόμενος δὲ ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἀκούων κλέος μέγα ἐν Φρυγίᾳ τοῦ τε Τρωῆος τῆς Τροίας βασιλέως καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς πόλιν Λύρδανον, ἐν ἣ ἦσαν ὁ Τρωῆος ἦσαν δ' αὐτῷ τρεῖς παῖδες, Ἴλος Ἀσσύρακος Γανυμήδης, οὗ δὴ μέγιστον ἦν ὄνομα κίλλος πέρι. ξενιζόμενος οὖν παρὰ τὸν Τρωῆα ὁ Μίνως καὶ δῶρα δίδους τε καὶ δεχόμενος ἔαλευσε τῷ Τρωῶι καλεῖν τοὺς παῖδας, ἵνα αὐτοὺς ἴδοι τε καὶ δῶρα δοίη. ὃ δὲ ἔφη εἰς πρηνέσιον ἐξάλθαι. ὃ δὲ καὶ αὐτὸς ἦθελε ξυγκυρηγεῖν αὐτοῖς. πρῶτον δὲ θεραπεύων ἐξέπεμψε τινα εἰς τὸν χώρον ἵνα οἱ παῖδες ἐκυνήθων, περὶ τὸν Γράνικον ποταμὸν· ὁ δὲ Μίνως τὰ πλοῖα προεκπέμψας ἐς τὸν ποταμὸν ὀλίγον ὕψερρον ἦλθε πρὸς τοὺς παῖδας καὶ τὸν Γανυμήδην θεασάμενος ἔρωτι ἀπὸ ἔσχετο, ἐγκλεσαίμενος δὲ τοῖς Κρησίᾳ, ἐκπύσας τὸν παῖδα ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν καὶ ἀπέπλει. ὁ δὲ τόπος ἐκλήθη Ἀρπῆγια. ὁ δὲ Μίνως ἔχων τὸν παῖδα ἦλθεν ἐς Κρήτην. ὁ δὲ παῖς κατ' εὐπέτειαν ὑπὸ λύπης ἑαυτὸν ἐφρι διειργάσατο, καὶ αὐτὸν ὁ Μίνως ἐν τῇ ναυῷ ἔθαψεν, ἐξ οὗ δὴ καὶ λέγεται Γανυμήδην μετὰ Διὸς ὑπάρχειν. Nic. Damasc.!

Μινώταυρος ὄνομα κύριον.

μιζανύρρους (Pisid. c. Sev. 90) "ἴσως λαβῶν ἰλιγγυς ἀντισυνερόφους ὁ μιζανύρρους τῶν Σευήρου σκεμμιάτων πρὸς τὰς ἀπ' ἐφ' αἷς ἀντανέλθοι φροντίδας."

μιζίας ὁ μινύων.

Μιξιονίδης Μιξιονίδου. Μιξιονίδης δὲ.

μιζίς. ἀμυρτάνει ὁ λέγων μιζίς τῆ κρῦσιν γένος· τὸ γένος γὰρ ὑποτίθεται τῇ εἰδει· ἐπὶ πλέον γὰρ τι ἢ μιζίς τῆς κρῦσεως· εἰ μὲν γὰρ τι κέρραται, καὶ μέμικται, ὁ μὲν πᾶν μειγμένον κέρραται· ἢ μὲν γὰρ τῶν ξηρῶν μιζίς οὐκ ἐστὶ κρῦσις. ἐστὶ δὲ ἡ μιζίς διάφορος τῆς κρῦσεως. Alex. Aphrod. in Top. p. 162.

Μιρός ποταμὸς Φρυγίας.

Μισράνης ὄνομα κύριον.

μισγάγκεια (Hom. A 453) τόπος κίλλος εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ κίλλων ὀρῶν ὕδατα. ξυνάγκεια δὲ λέγεται ἰσασύτως ὁ κοίλος τόπος.

Μισγόλας. οὗτος ἦν τοῦ Λεωδάμου ἐρώμενος.

μισήτη. τὴν καταφερῆ μισήτην ἔλεγον, ὃ παρὰ τὸ μῖσος ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσγεσθαι. ὃ γὰρ μῖσον ἀπωθέν ἐσι τοῦ μαινεσθαι (ὃ ἐρ μισεῖται, μεμῶνεται καὶ ἀμιγές ἐστιν)· ἀλλ' οἰοῦναι μισήτην τινὰ οὖσαν· ὃ καὶ βέλτων. καὶ τὸ ἐν παροιμίαις δὲ μέρει λεγόμενον παρὰ σφυρὸν παγεῖν μισήτη γυνή" κατὰ ἧτο εἰρησθαι δοκεῖ. καὶ ὁ Κρατῖνός ποῦ πῶτο ἔφη· "μισήται δὲ γυναικίαις ὀλισβοῖσιν ῥήσονται." τὸν δὲ ἀπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίτων λέγει. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς πλήξης κατὰ τροφήν τίθεται ἡ λέξις.

μισητία ἢ πορνεία παρὰ Ἀριστοφάνει (Mat. 990) "οὐχ ἔνεκα μισητίας." οὐχ ἔνεκα, ἤσθ, τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελείᾳ. καὶ μισητιῶν τὸν εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον.

μισθαρεῖν ῥῆμα· Ἀγαθίας (2 19) ἴσους δὲ αὐτῶν ἤρεσκε μισθαρεῖν τοῖς πτωχίοις ἐπὶ τῇ τῶν οἰκείων προδοσίᾳ καὶ ἔλαβεν τὰ ἀπόρητα, οὗτοι τὸ ἀτρεκέως οὐκ ἔγνωσκον."

μισθάρνης μισθὸν ἀντικαταλλάττων.

μισθαρενία ἢ ἐπὶ μισθῷ γενομένη ἐροῖα.

μισθαρενῶ αἰτιατικῆ.

μισθαρχίδης (A Ach. 597) ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων· ὠφωσιάζοντο γὰρ καὶ οἱ ἔχοιτες.

μισθοδοτῶ μισθὸν δίδωμι.

μισθοῦμαι αἰτιατικῆ.

μισθοφορέα. ἰδίως τὸν μισθὸν τῶν ερωτομένων οἱ παλαιοὶ μισθοφορὰν ἐκάλουν· ρισοφάνης (A Eq. 807) "οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν ἰ μισθοφορᾷ παρεκόπτον" ἀντὶ τοῦ παρήν, ἐλνμῖνον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρωπομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων.

μισθοφόρος ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. εἰ μισθοφόροι τριήρεις (A Eq. 552) αἰ εἰ μισθῷ τοὺς ερωτευομένους ἄγουσαι. καὶ μισθοφορῶ δοτικῆ.

μισθωμα ὁ μισθὸς ὁ ἐταιρικός· Αἰλιαῖς "ἢ δὲ οὐ προσεῖτο, φάσκουσαι εἶναι μίσθωμα τὸ ἐαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἄγνωστῷ." ἢ. ἄγνωστος et παραβαλεῖν.

Μίσις Μίσιδος.

μισούδημε --- τρέφων." cf. v. ἄκρον.

μισολάμαχος ἡμέρα μισοπόλεμος· ὃ ἐρ Λάμαχος πολεμικώτατος ἦν καὶ φιλοδύλεμος ερωτηγός. Ἀριστοφάνης (Pac. 303) ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἧδε μισολάμαχος."

μισοπορπακισάτη μισοπολεμωτάτη, τούτεσιν εἰρηνική, παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπιξ δὲ κατὰ --- ερωτιώτης. cf. v. πόρπιξ.

μισοπράγμων ὁ ἠσυχίος καὶ ἡρεμιονβίον ἡρημένος. "πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι --- πρὸς διόρθωσιν." cf. v. Οὐλπιανός.

μῖσος ἔχθρα.

Μισσιανή· "ὃ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μισσιανῇ χαίρειν εἰπών." cf. v. χαίρειν εἰπών.

μῖσυλλον εἰς μικρὰ διέκοψαν.

μῖσχος.

μισῶ αἰτιατικῆ· "μισῶ τὴν ἀφελή." cf. v. ἀφέλεια.

μιτάτωρ ὁ προαποσελλόμενος ἄγγελος πρὸ τοῦ ἄρχοντος.

Μίτιος ὄνομα πόλειως.

μίτος τὸ λεπτότατον σχοιρίον· καὶ παροιμία "ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἡρτησθαι." σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλειως. εὔρηται αἰεὶ διὰ βραχέως τοῦ ε· (AP 7 195) "ὡς με πότων ῥύσαιο παναγρῦνοιο μερίμνης, ἀκρὶ μισωσιμένη φθόγγον ἔρωτοπλάνον," καὶ αὐθις (6 39) "ἀραχναῖοιο μίτου πολυδίνα λάτρην, ἄτρακτον, δολιχῶς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας." καὶ αὐθις (6 174) "χερκίδα τ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις, Βαχυλίς εὐκρέτους ἢ δέκρινε μίτους."

μίτρα διάδημα, ἢ ζώνη. (AP 6 292) "αἱ μίτραι τό θ' ἄλεργές ὑπένδυμα τοῖ τε Λύκωνες πέπλοι. πάνθ' ἄμα Νικονόη συνεπέκπιε."

Μιτρῶνης.

Μιτυληναῖα. τὸ μι βραχύ· (AP 7 17) "τὰν Μιτυληναίων ἔννεπ' αἰσοδοπῶλον."

Μιτυλήνη ὄνομα νήσου. καὶ Μιτυληναῖος ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου.

Μιχαήλ βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ μετὰ τὸν Ἀρμένιον Λέοντα βυσιλεύσας, ὃς μικρὸν τι τῆς προκαυτοσχοῦσης κακίας ὑπενδούς, ὅσον τὸς ἐν εἰρηκαῖς καὶ πόνοις καὶ ἔξορίαις ἐλευθερίαν τε καὶ ἄνεσιν φαντάζεσθαι ὀνειρώδη, τὸ τοῦ προσηγνημένου δυσωνύμου καὶ δυσσεβοῦς ἐπέθαλπε θεοσυγές φρόνημα, καὶ ὁμοίως τῷ αὐτῷ ἀμφιβλήσρω περιπαρεῖς τῆς δεινῆς αἰρέσεως ἰχθύος δίκην, τοῖς τῶν δογματῶν σαδροῖς καὶ ἀσεβείαις ἐναπέθανεν ἐξ ἀκροτάτης ἀβελτερίας τε καὶ ἀλογίας. ἀνόητος γὰρ σφόδρα καὶ ἀπαιδευτος ἐτύχανεν, ἀμαθίαν δὲ ἐκ πατρῷας ἀλογίας καὶ ἀπειροκαλίας ὥσπερ ἱκανὴν οὐσίαν ἐκληρώσαιο.

Μιχαίλας ὄνομα κύριον.

μιχθῆναι ἢ μιγῆναι ἀπαντῆσαι, συμμῆσαι, ὁμιλῆσαι.

μινᾶ. ἕκατὸν δραχμῶν ποιοῦσι μινᾶν μίαν.

μναυτός· "οἱ τῶν Βαλιαυρίδων νήσων σφενδονῆται μναυτοὺς λίθους ἔβαλλον." καὶ αὐτὸς "μναυτὸν διδοῦσι τοῦ κερμίνε υδρεύεσθαι τοῖς ἐθέλουσι."

Μνυαίχιος ὄνομα κύριον.

μναρόν ἤδύ, μαλακόν.

Μνυστέας Βηρύτιος ἔγραψε τέχνην ῥητορικῆν, καὶ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων.

Μνάσωνος ὄνομα κύριον.

μναῖται (Hom. π 77) μνησεύεται.

μνεῖαν τὴν μνήμην Σοφοκλῆς (El. 392).

Μνεῦις ὄνομα κύριον Αἰγυπτίου θεοῦ. cf. ν. Ἄπις.

μνημεῖον ὁ τάφος. ἐχρήσαντο δὲ τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς πράξεως οὐ μνημονεύοιτο ἂν τις. Αἰλιανός φησι "φυλάττεσθαι τε ἐπι μνημεῖον τῆς τιμωρίας τῆς ἐκείνου, καθάπερ οὐκ κακοῦ διαδοχῆν."

μνήμη. ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μὲν προσδοκωμένους ἔξιν ἐλπὶς, τῆ δὲ πυρόντος αἰσθησις, τοῦ δὲ ἀπόντος μνήμη.

ὅτι οὐδὲν ἔξει ἢ ψυχῇ ἄπερ ἐκ τῆς συμπλοκῆς τῆ σύμματος αὐτῇ προσεγένετο, ὥσπερ τὸ διανοεῖσθαι ὥσε οὐδὲν μνημονεύει. καὶ γὰρ ἐνταῦθα μὲν παραρρέουσά ἔξιν ἢ γνῶσις αὐτῆς, καὶ δεῖται μνήμης εἰς κατοχῆν τῶν ἐγνωσμένων· τότε δὲ οὐκ ἔχει τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον ἢ γνῶσις, εἰ μὴ κατὰ τὴν προχείρισιν τῶν θεωρημάτων, ἀλλ' αἰετὶ ἔσχηκε καὶ ἐν τῷ νῦν ἐξετάζεται, καὶ μετὰ τὸ σῶμα ἄτε ἐξίστα τὴν γνῶσιν καὶ αὐτοῖς προσβάλλουσα τοῖς πράγμασι, μνήμης οὐ δεῖται. μνήμη γὰρ ἔξιν ἢ τῶν παλαιοῦ ἐγνωσμένων κατοχῆ.

μνήμη δ' ἔξιν ἔξις κυριετική ὑπολήψεως. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τόπως τινὰς καὶ ἐν τῇ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου καὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς παρέθετο, δι' ὧν ἀναμιμνήσκουσθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων καὶ ἀπ' ἄλλων τινῶν. οἱ γὰρ τύποι οὗτοι αἰτίοι τοῦ ἀναμιμνήσκουσθαι ἡμῖν γίνονται. δι' ἐναντίων γὰρ, φέρε εἰπεῖν, εὐθὺς εἰς τὸ εἰρημένον τῶν ἐναντίων μεταβάλλεται ἀναμιμνησκομέθα τούτου, ἀπὸ πικροῦ γλυκεῖος, ἀπὸ λευκοῦ μέλανος, ἀπὸ ψύχους καύματος.

μνημῆϊα μνημόσυνα.

μνημονεύω γενικῇ, διαμνη δὲ αἰτιατικῇ.

μνήμονος μνημονικοῦ.

μνημοσύνη μνήμη. καὶ μνημ

Μνήσαρχος ὄνομα κύριον.

μνησάσκετο (Hom. Α 566) ἐμ

Μνησιθείδης ὄνομα κύριον.

μνησεκακεῖν δοτικῇ· Πολύβη μνησεκακεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν οὐδ' ἐμφασιν ἐποιοῦν οἱ Ῥωμαῖοι."

Μνησίμαχος ποιητὴς τῆς μέσοδίας. τῶν δραμάτων αὐτῷ ἐξίν Ἴπυ Βούσιρις Φίλιππος, ὡς Ἀθήναιος ἐσοφισταῖς.

Μνησιερᾶτιος ὄνομα κύριον.

ερᾶτειος δὲ λόγος.

μνησῆ ἢ κατὰ μνησεῖαν γαμητὴ ἐκ παρθενίας μείνασα μνησῆ, ὃ ἐρᾶνδρος. καὶ μνησεῖα.

μνησεῖρας· "τοὺς μὲν τῆς ἀεὶ ὑπάτου μνησεῖρας παρ' οὐδὲν ἐποίησιν ῥῆνται δὲ αὐτοῖς πολέμων εὐεῖδοτα καὶ γενναίων καὶ περιβλέπτων ἔργων ἀγ

μνησεῖς μνήμη· (S Ai. 520) "ἀλλ' μοῦ μνησεῖς. ἀνδρὶ τοι χρεῶν μνήμη εἶναι, τερπνὸν εἶ τί περ πάθοι. ὅτε ρεῖ μνησεῖς εὐπεπονθότος, ἐκ ἂν γέ οὗτος εὐγενῆς ἀνὴρ." καὶ αὐτὸς (A "μήτηρ νῦν λιπόντα μάχην μετὰ πότρω ἔκτανεν, ὠδίνων μνησεῖς ἀνηγαμ

μνησεῖρα ἐπισήμονα· "ὃ δὲ τῶν νημιῶτων φέρε τὸν μνησεῖρα."

μνία τὰ τῆς θαλάσσης ἔξανθή βροῦα.

μνιαρόν· (AP 6 250) "ἀλλὰ δέχορτο βαθυρραίνσιο τύπητος ἐνδυστόν, πορφύρη εἰδύμενον."

μνίει ἐσθλεί.

μνοῦς ἢ ἀπαλὴ θορῆς· ἐν ἐπιγῇ (AP 5 121) "καὶ μνοῦ χροῶτα τερεινο

μνῶ τὸ μνήσκω. τὸ μνῶ οὐκ ἐσπώμενον, ἐδὲ γὰρ ἔχει ἐντέλειαν· ὁ μνοσύλλαβόν ἔξιν, ἔξ ἀνάγκης περ

μνωμένη μνησενομένη.

μνώοντο (Hom. λ 287) ἐμνησεῖον μογερώων μοχθηρῶν.

μογήσας (Hom. Β 690) καμῶν, κατὰ τῆς. "δύο κακοὺς μογῶ, ἀγροπία λισκόμενος καὶ δέει τειρόμενος."

μογιλάλος μόγις λαλῶν.
 μόγις.
 μογοστόκος (Hom. Π 187) περὶ τὸς τό-
 κους κακοπαθοῦσα. ἔνιοι δέ, ἢ μόγους ταῖς
 πατούσαις ἐπιφέρουσα.
 μόγω (Hom. Δ 27) κακοπαθεῖα.
 μόδιον μέτρον τι.
 μόθος μάχη, πόλεμος, τάραχος, φόβος,
 ἄσις, θόρυβος.
 μόθων ὁ φορτικὸς καὶ ἄτιμος. καὶ εἶδος
 λαγῶς καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως. cf. v.
 παγὲς μόθων.
 μόθωνες παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς·
 ἔθωνας γὰρ ἐκάλεν τοὺς παρεπομένους τοῖς
 λευθέροις παιδάς οἱ Λάκιωνες. ἔξι δὲ καὶ
 ἄλλοι ὀρχήσεως. sch. A Eq. 631.
 Μοθώνη ἄνομια πόλεως, καὶ Μοθω-
 κίος ὁ πολίτης.
 μοθωνίη ἢ ἀλαζονεία, παρὰ τὸ μόθος.
 εἰ δὲ καὶ χώρα.
 μοῖρα μερίς, τὸ καθήκον, καὶ ἡ εἰμαρ-
 νή. Ἰώσηπος (B. I. 381) "μεγίστη γὰρ ἦν
 οἴρα τοῦ πολέμου ληφθεὶς ὁ Ἰώσηπος."
 μοιρηγενές ἀγαθὴ μοίρα γεγεννημένε.
 Μοίριχος ὄνομα κύριον.
 μοιροδοκῆσαι ἀντὶ τοῦ μέρους μετα-
 φεῖν. Ἀντισφῶν ἐν τῇ πρὸς Κακλίον ἔνδει-
 ἀπολογία. Harp.
 μοιχάγρια (Hom. Θ 332) τὰ ἀντὶ τῆς
 χειλέας ἀγρευμάτια, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν
 ὀτινόμενα.
 μοιχάζω· "ἀκολάσων γυναικῶν ἐμοί-
 σε."
 μοιχαλὶς ἢ πόρνη, ἢ μοιχευομένη.
 μοιχεῖα καὶ φαρμακεία ταυτὸν ἔστιν·
 ἢ γὰρ ἀμφότερα λάθρα γίνεται. λέγονται
 καὶ ἐπιβουλαί· καὶ οὔτε ἢ μοιχευομένη
 τε ἢ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν ἄνδρα. At-
 mid. 471.
 μοιχίδιον τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον
 χ ὅτι Ἐκαταῖος, ἀλλὰ καὶ Ὑπερίδης.
 μοιχός ὁ πόρνος, ἐκ τοῦ μή καὶ τοῦ
 ρομαι, ὁ ἐπιτηρῶν μὴ οἶχεται ὁ ἄνθρωπος
 παικός, ἵνα εἰσέλθῃ. μυχός δὲ ὁ σκοτει-
 σ τόπος, παρὰ τὸ νύξ νυκτός, καὶ τροπῇ
 ἴχός.
 μοιχός εἶδος κερῶς κιναιδιώδης· Ἀριστο-
 φάνης (Ach. 849) "Κρατίνος ἀεὶ κεκαρμένος
 ἴχον μὴ μυχίρα." ἀπρεπὴς κοινὰ καὶ
 κιναιδιώδης. καὶ κῆπος ἄλλο εἶδος, καὶ σκίφη

ἕτερον. καὶ παροιμίαι "ἔλκει μοιχὸς ἐς μυχόν."
 ῥηθεῖσα ἢ παροιμίαι τῷ Κακλίῳ. "ἐπὶ τοῖς
 μοιχοῖς οἱ νόμοι τοὺς δημίους ὀπλιζουσιν, οἱ
 δὲ κηπουροὶ τὰς ῥιφανίδας φνεύουσιν, αἷς
 εὐθὺς ἐὰν ἀλῶ τις τιμωρεῖται." καὶ τὸ ῥῆμα
 μοιχῶ, καὶ μοιχῶμενος ἢ μετοχή.
 μολγός ὁ βραδὺς ἢ ὁ τυφλός· οὕτω δὲ
 ἔλεγον τοὺς ἔξαμέλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ
 κοινά. ἢ ὁ πένης, παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ
 ζημιῶσθαι· Ἀριστοφάνης "μολγὸν σε ποιήσω."
 παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς μολγὸς ὁ μοχθηρός.
 λέγεται δὲ καὶ ἀμολγός ὁ αὐτός· ἀμολγός
 γοῦν ὁ ἀμέλων τὰ κοινά. sch. A Eq. 959.
 μολεῖν ἔλθειν.
 μόλιβος. μόλυβδος δέ.
 μολοβρίς. καὶ μολοβρός (Hom. ρ 219)
 ὁ πτωχός.
 μολοθρός (an μολόθουρος).
 Μολοσσός. καὶ Μολοττός κύων ὁ
 ποιμενικὸς καὶ μέγας.
 Μολοττοί.
 μολοῦσα παραγενομένη, πορευθεῖσα.
 Μολπαγόρας. οὗτος ἦν παρὰ τοῖς
 Κελοῖς καὶ λέγειν καὶ πρῦττειν ἱκανός, κατὰ
 δὲ τὴν αἴρεσιν πλεονέκτης· ὃς πρὸς χύριν
 ὀμιλῶν τῷ πλήθει, καὶ τοὺς εὐκαιροῦντας
 τοῖς βίοις ὑποβάλλων τοῖς ὄχλοις, καὶ τινὰς
 εἰς τέλος ἀναιρῶν τινὰς δὲ φρυγαδεύων, καὶ
 τὰς οὐσίας τούτων δημεύων καὶ διαδιδούς
 τοῖς πολλοῖς, ταχέως τῷ τοιοῦτῳ τρόπῳ πε-
 ριεποιήσατο μοναρχικὴν ἐξουσίαν. Polyh. 15 12.
 μολπή ἰσθία. παρὰ Ὀμηρῷ δὲ (u 152) τὸ
 παίγνιον· "μολπῇ τ' ὀρχηθῆμιώ τε· τὰ γὰρ τ'
 ἀναθήματα δαιτός." καὶ αὐθις (AP 7 25)
 "μολπῆς δ' οὐ λῆγεν μελιτερπέος."
 Μόλπης. μετὰ τοὺς λ' ἰ ἄνδρες ἤρχον
 ἐν τῷ Πειραιεῖ, ἰὼν εἰς ἦν ὁ Μόλπης. Harp.
 μολύβδαινα.
 μολυβδίδα.
 Μολυβδίνη ὄνομι πόλεως.
 μολύνω αἰτιατικῇ.
 μολυρίς μολυρίδος. μολυρίδης τὰς ἀκρί-
 δας φασί.
 μολῶν ἔλθων, ἐληλυθώς.
 Μόλων ὄνομα κύριον· Ἀριστοφάνης (Ban.
 55) "μικρός, ἡλικίος Μόλων." Μόλωνες δύο,
 ὑποκρίται καὶ λωποδύται.
 Μολώχ εἰδῶλον τῶν Μωαβιτῶν.
 μομβρώ ἢ μορμῶ καὶ τὸ φόβητρον.
 Μόλαισος ὄνομι κύριον.

μοναυδρεΐ· "οὐκ ἦδεισαν Αἰγυπτίων αἱ γυναικες τὸ παλαιὸν μοναυδρεΐν."

μοναυρχία μονοκρατία. Πολύβιος (11 13) "ἡ τῶν μοναυρχῶν ἀσφάλεια τὸ παρῶπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται καὶ δυνάμει."

μοναυχῆ, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ μοναυχῶς. Ξενοφῶν (Anab. 4 4 18) "ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρου, ἥπερ μοναυχῆ εἶη πορεία, ἐπιθησόμενοι τοῖς Ἑλλησι."

μοναυχός. φησὶ Διονύσιος (eccl. hier. 6) "ἡ δὲ τῶν τελομένων ἀπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις ἡ τῶν μοναυχῶν ἐστὶν ἱερὰ διακόσμησις, πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαυμένη κάθαρσιν ὀλιγῆ δυνάμει καὶ παντελεῖ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἀγνότητι, πάσης δὲ ὄσης θεμιτῶν θεωρεῖν ἀπὸ τῆς ἱερουργίας ἐν νοερᾷ θεωρίᾳ καὶ κοινω- νίᾳ γεγεννημένη, καὶ ταῖς τῶν ἱερουργῶν τελειωτικαῖς δυνάμεισιν ἐγχειρισμένη, καὶ ταῖς ἐνθόεις αὐτῶν ἀλλάμψεσι καὶ ἱεραρχικαῖς παραδόσεσιν ἐκδιδασκαμένη τὰς ἐποπτευθεί- σας τῶν κατ' αὐτῆν ἱερῶν τελετῶν ἱερουργίας, καὶ πρὸς τῆς ἱερῶς αὐτῶν ἐπισημῆς ἀναλό- γως εἰς τελειοτάτην ἀγομένη τελειῶσιν. ἐν- θεν οἱ θεοὶ κατ' ἐπισημῆς ἡμῶν ἐπυρνωμένων αὐτοὺς ἱερῶν ἠξίωσαν, οἱ μὲν θεραπευτὰς οἱ δὲ μοναυχῶς ὀνομάσαντες, ἐκ τῆς τῆς θεῆς καθαρῶς ἀπηρεσίας καὶ θεραπείας καὶ τῆς ἀμεριζου καὶ ἐνιαίας ζωῆς, ὡς ἐνοποιούσης αὐτοὺς ἐν ταῖς τῶν διαιρετῶν ἱεραῖς συμ- πύξεσιν εἰς θεοειδῆ μονάδα καὶ φιλόθεον τελειῶσιν. διὸ καὶ τελεστικῆν αὐτῆν ἡ ἱερὰ θεοθεσία χάριν ἐκύλεσε, καὶ τινος αὐτὸς ἠξίωσεν ἀφιερωτικῆς ἐπικλήσεως, οὐχ ἱεραρχικῆς (ἐκείνη γὰρ ἐπὶ μόναις γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς τάξεσιν) ἀλλ' ἱερουργικῆς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερῶν τῇ ἱεραρχικῇ τελειουργίᾳ δευ- τέρως ἱεραυρημένης." (Theophyl. 1 14) "ἐκεῖσε δὲ φροτισήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσόφων τὸν βίον, μοναυχοὶ δὲ οὗτοι κατονομάζονται, οἷς ἔργον προεκδημεῖν τοῦ σώματος, καὶ ζῶντας τεθνάναι, καὶ σώφρονι μανίᾳ τινὶ μεταφοι- τῶν πρὸς τὰ κρεῖττονα."

μονεμοφορῶ ἐν ἱμάτιον φορῶ.

μονήρης βίος· "τοὺς τὸν μονήρη ἐπυρρημένους βίον οὕτω διάγειν ὡς μονήρη, καὶ τὸν ἱερῶσθαι λαχόντα ὁσῶς ἱερατεύειν, καὶ ἕκασον ἢ ἡσυχῆται μετείναι."

Μονῆτα ἢ Ἡρα παρὰ Ῥωμαίοις ἐξ αἰ- τίας τοιαύδε. Ῥωμαῖοι δευθέντες χρημάτων ἐν τῷ πρὸς Πύρρον καὶ Ταρναντινὸς πολέμῳ

ἠύξαντο τῇ Ἡρᾷ τὴν δὲ χοῆσαι αὐτοῖς, εἰ τῶν ὀπλῶν ἀνθέξονται μετὰ δικαιοσύνης, χοῆ- μιτα αὐτοὺς μὴ ἐπιλείψειν. τυχόντες ἔν οι Ῥωμαῖοι τῆς αἰτίσεως ἐτίμησαν Ἡραν Μο- νῆταν, τουτέστι σύμβελον, τὸ νόμισμα ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς ὀρίσαντες χαράττεσθαι.

μονητῶριοι οἱ περὶ τὸ νόμισμα τρυ- ται, οἱ ἐπὶ Ἀνρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμι- σμα, καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα Φηλικίσμον ἀπ- λόντες ἐμφύλιον ἐγείρασι πόλεμον· οὗς μὲν Ἀνρηλιανὸς χειρωσάμενος ὑπερβαλλούσῃ το- λάσειν ὠμότητι κατεργάσατο. Eutropius.

μονιός ἄγχιος (Ps. 79 14) ὅς ὁ μεμ- ρωμένος. ἡ ὁ μονόλυκος.

μονίπποις τοῖς ἐπὶ ἐνός ἴππου ἀγυ- ζομένοις δρόμον.

μονογενῆ τὴν μονότητα· *Λαβὶδ* (Ps. 21 21) "καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μὲ" μονοεἰμονα μονοχίτωνα.

μονόζωνοι ἐφοδοὶ βάρβαροι, ἢ ἀπὸ τῆς ταῖς μάχαιοι. Σοφοκλῆς (OR 846) "εἰ δ' ἀπὸ ἐν' οὐζῶνον ἀνθήσει, σαφῶς τοῦτ' ἐστὶν ἴδι τοῦργον εἰς ἐμὲ ὀέπον."

μονόζωνοι οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν, αἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστήρα φοροῦντες. οἱ ἀσύνακτοι καὶ ὠσανεὶ λησαί. *Olympiod.* in Job. 29 25.

μονόκερω ζῶον ὁ παρὰ τῆς σέως ἐν κέρας ἔλαβεν. οὕτω καὶ οἱ τῆς εὐσεβείας τρέφιοι μίαν προσκυνουσι θεότητα. *Λαβὶδ* "καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου." *Theodoret.* in Ps. 91.

μονοκρήπιδι τῷ Ἐρημῷ· φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον Περσεῖ ἐπὶ τὴν τῆς Γοργῶν τομῆν ἀπιόντι τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δόντα τὸ ἕτερον ἔχειν μόνον. *Artemid.* 4 63.

μονόλοπα μονόδεσμα, μονόφτελλα.

μονομαχοτροφεῖον.

μόνον καὶ ἐν διαφέρει. μονὰς ἢ ἐν τῷ νοητοῖς οὔσα, ἐν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ ἡ μὲν μονὰς κατὰ τὴν ἰσοτητα καὶ μέτρον λαμβάνεται, ἡ δὲ δυὰς κατὰ τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἕλλειψιν.

μόνον οὐχὶ σχεδόν, ἐγγός, ἀντὶ τῷ πρὸς εἰπεῖν, ἢ παρ' ὀλίγον εἰπεῖν. (Theophyl. Sim. 7 15) "μόνον οὐχὶ τὸ τῆς τραγωδίας ἐκ φθειγγόμενος, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα."

μόνος θεῶν θάνατος ἢ δῶρων ἰσὶ *Διοχῦλος* φησὶ. cf. v. θανάτων.

μονοσὸλω μίαν σολὴν ἔχοντι.

μονότροπος μόνος τραφεῖς, ἄγαμος, ἡγήναιος.

μονοτρόπους τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας, αἱ τῆς ἀρετῆς μόνῃς ἐπιμελωμένους, καὶ μὴ ἄν μὲν ταῦτα νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρωμένους.

μονουχία ὁ μόνος βίος, χωρὶς γάμων.

μονοχιτώνος.

μονωδεῖν τὸ θρηνεῖν· ἐπαικίως γὰρ πᾶναι αἱ ὑπὸ σκηρῆς ᾠδαὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ θρηνοὶ εἰσίν. Ἀριστοφάνης (Ran, 954) "εἴτ' ἐντέρεφον μονωδίας, Κηφισοφῶντα μιγνύς." πῶτος ὁ Κηφισοφῶν δούλος ἦν συμπονητῶν πῶτῳ μάλιστα τὰ μέλη. ἐκωμωδεῖτο συνεῖναι τῇ γυναικί.

"μονωδεῖν ἐκ Μηδείας· ὀλόμαν ὀλόμαν ἐκωμωθεῖς τῆς ἐν τεύτλοισι λογενομένης" (A Pac. 1012). περὶ Μελανθίου λέγει τῷ ὄνομαζον, ὅτι ἀφικόμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ ὄψωνται ἐγγέλεις καὶ μὴ εὐρῶν σχετλιάσοι, παρ' ὅν οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλων ἔβουσι τὰς ἡλέεις.

μονωδία ἡ ὑπὸ σκηρῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δράμασι, καὶ μονωδεῖν τὸ θρηνεῖν. μονωδία ἔγεται ὅταν εἰς μόνος λέγη τῆν ᾠδὴν, καὶ ἔχῃ ὁμοῦ ὁ χορός.

μονωδία ἐστὶ θρηνος ᾠδῆς, μήτε προσποικίαν ἔχων μήτ' ἡθοποίαν. "καὶ τὸ μεῖν, οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς ἐκπετωκότας σοφίας ρητοῦσι, σὺ δὲ ὡς ἀλιτηρίας καὶ μηδέποτε υσαμίνους αὐτῆς τεθρήνηκας."

Μόξος Ἀνδός, ὃς πολλὰ καὶ καλὰ ἐροισάμενος, καὶ τὸν Μῆλην τῆς τυρρανίδος εὐτελῶν, τοῖς Ἀνδοῖς παρεκελεύσατο τὴν κατὰ τὴν ὑποδῆναι, καθὸ τῆς αἰτίας, τοῖς θεοῖς. ὃ ἐπείθοντο, καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα ἐξήρην δεκάτην ὑπάντιον καὶ κατέθνον. τούτου μέγιστος ἀγκυρὸς κατωλαμβάνει Ἀνδῶν. καὶ πολλὰς στρατείας λέγεται πεποιθῆναι, καὶ ἦν αὐτῷ κλέος μέγιστον ἐν Ἀνδοῖς εἰς τὴν Κρύβον ἐξύλη, καὶ ταύτην εἴλε καὶ κόρηθησε, τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τὴν πληθὸν λίμνην ἀγαγὼν κατεπόντωσε. Nic. Damasc. exc. Peir. p. 442.

μόρα τὰ συκίμνα.

μορφαί ἐλαταὶ ἱερὰι τῆς Ἀθηναῖς, ἐξ ὧν ὁ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ ἀποθήματα. ἦσαν δὲ πρῶται ἰβ' τὸν ἀριμόν, αἱ μεταφρυνθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἑς Ἀκαδημειαν, ἧτοι ὑπὸ τοῦ μόρα καὶ τῷ

φόνου τοῦ Ἀλιεροθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερβίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἄπαντες. τῆς δὲ μορίας ὁ ἐλεγχος σηκὸς καλεῖται. Ἀσσίας (7 11) "ἄργοντος σηκὸν ὑπ' ἐμῷ ἐκκεκόρηται." ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τῇ γυμνασίῳ δένδρον. ἔθος δὲ τοῖς ἀσκημένοις ἀλειψαμένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν· Ἀριστοφάνης (Nub. 1001) "ἀλλ' εἰς Ἀκαδημειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορφαῖς ὑποθρέξεις."

μορμολύκειαι τὰ τῶν τραγωδῶν προσωπεῖα· τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα, ἃ Λωρεῖς γούργια καλοῦσιν. ἐνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι. "δόκησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολύκειον ὄψεως καὶ διανοίας κατάπληξις" (Theophyl. Sim. 6 5).

μορμολύττεται φοβεῖ. "ἀσκή μορμολύττεται," ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοκίτων, ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. "ἐμορμολύξαντό σφας ὡς ἀνύποιζόν τι πληθὸς ἔπεισι κατ' αὐτῶν," τυτῆσιν ἐξεφύβησαν, εἰς ποίαν καὶ ὀρθωδῶν ἦγγυον.

μορμυρίζει καταράττει, ἡχεῖ, ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

μορμύρων (Hom. Σ 403) ποταμὸς ρεύματι ἔχων.

μορμυρωπός (Artemid. 2 36) "ἥλιος ἀμυσρός ἢ ὑφαίμιος ἢ μορμυρωπὸς πῦσιν ὀρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός.

μορμύ. λέγεται καὶ μορμύ μορμύος ὡς Σαργῶ, καὶ μορμύων μορμύωνος· Ἀριστοφάνης (Ach. 558) "ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμύνα," ἀντὶ τοῦ τὰ φοβερά· φοβερά γὰρ ἐπῆρχεν ἡ μορμύ. καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Eq. 690) "μορμύ τῷ θράσους." μορμολύκειον, ἦν λέγουσι Λάμια· ἔλεγον δὲ οὕτω καὶ τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὠς, ὡς μορμύ. ἢ ἐπιρρηματικῶς ἐξενήκεται, ὡς εἰ ἔλεγε φεῦ τοῦ θράσους.

μορύεις. καὶ οὐδετέρως μορύνετα (Hom. Ξ 183) τὰ μετὰ κόπον καμνόμενα.

μόρος ὀδύνη, πόνος, θάνατος.

μόρσιμον εἰμαρμένον, μεμορμαμένον. (AP 7 188) "ἀμφὶ δ' ἐρινὸς φοίνις ἐκ σομάτων μόρσιμον ἦκεν ὄπα."

Μόρσιμον καὶ Μελάνθιον ἄμφω διαβάλλει Ἀριστοφάνης (Pac. 794), λέγων ἔτως "Γοργόνες --- ἐορτήν." cf. v. Μελάνθιος.

Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος ποιηταὶ τραγικοὶ. Μόρσιμος δὲ Φιλοκλέους τοῦ τρυ-

γικῆ υἱὸς ποιητῆς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρός. Ἀριστοφάνης (Eq. 400) "καὶ διδασχοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν," τῷ τῆσιν ἐκβαλλοίμην καὶ συριττοίμην ὡς ἐκείνος· πονηρῶν γὰρ ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων ἐν ἀράς ἔθηκε μέρει. Μελάνθιος δὲ ἐκωμωδεῖτο εἰς ὀψοφαγίαν, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν. ἦν δὲ καὶ κίμαιδος. sch. A Pac. 803.

Μόρσιμος τραγωδίας ποιητῆς, ὀφθαλμῶν ἰατρός, μικρός, ὑπόψυχρος.

μόρσιμος. τῆτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς πρὸς Δομετιανὸν βασιλέα, δεσμευθεὶς ἐπ' αὐτοῦ· "οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι." καὶ τοῦτο εἰπὼν ἄδηλος ὤχητο. cf. v. Δομετιανός c.

Μορυχίδης ὄνομα κύριον.

a Μόρυχος ὄνομα κύριον, ὃς ἐπὶ ὀψοφαγία ἐκωμωδεῖτο· ἦν δὲ καὶ τῶν ἠδέως βιάντων, τραγωδίας ποιητῆς. καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 851) "ὦ φιλάτῃ σὺ καὶ πάλαι ποθεμένη, φίλη Μορύχου."

b Μόρυχος. ὅπερ ἔοικε Μορύχου γένος καὶ σάγμα. σάγμα δὲ ἡ θήκη τοῦ ὀπλοῦ (cf. v. κιννάκης). καὶ πυρομμία "Μορύχον εὐηθέζερος" ἐπὶ τῶν εὐηθῆς τι διαπραττομένων. ἐπιθέτον δὲ ἐστὶ τοῦ Διονύσου, ἀπὸ τοῦ μορῶξαι, ὃ ἔστι μολύνει, ἐπειδὴν τραγῶσι, τῶν βοτρῦων τῷ γλεῦκει καὶ τοῖς γλωροῖς σύκοις. cf. v. μωρότερος Μορύχου.

c Μόρυχος Τελέως Γλυυκέτης ὄνόματα κύρια. οὗτοι ἐπὶ μυγαγελίᾳ διεβέβληντο. A Pac. 998.

μορφῆ εἶδος, ἰδέα, πρόσοψις.

μορφῆ καὶ εἶδος ταῦτόν ἐστι. καὶ μορφῆ μὲν ἐπὶ ἐμψύχων, σχῆμα δὲ ἐπὶ ἀψύχων. μορφονόν (Hom. Ω 316) σκοτεινόν.

μορφονός εἶδος αἵτου, οἶονεὶ μορφονός τις ὢν, ὃ δὲ περὶ φόνος μεμορημένος· μόνονοι γὰρ οὗτοι τῶν αἵτων οὐ κνηγετοῦσιν ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται.

μόρφωσιν σχηματισμόν, εἰκόνα (Rom. 2 20).

μορῶν Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκοῖς (13 22) συντάγματά τινα Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ὡς εἰσὶ μόραι εἰς ὀνομασμένα, καὶ διήρηται εἰς τὰς μόρους Λακεδαιμόνιοι πάντες. Ξενοφῶν δὲ φησιν ἐν τῇ Λακῶνων πολιτείᾳ (11 4) "ἐκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει πολέμουρον α', λοχαγὸς δ', πεντηκοσῆρας ἢ, ἐνωμοτάρχας

εἰς." Harp.

μόσσυες ἐπάλλξεις, πύργοι. Rh. 2 1016.

μοσχεύματα (Sapient. 4 3) ἀπ δένδρων καὶ λαχάνων.

μοσχεύων μεταφυτεύων.

(p. 104 Nieb.) "οὗτοι μὲν ὧδε μὲν μόσχεον τὸν πόλεμον" ἀντὶ τοῦ ὑπέφυτον.

μόσχι ἀπαλὰ φυτά.

μοσχίδια σύκων (A Ach. 99) καλοῦνται αἱ νέα σκαῖ. μοσχίδια βλαστῆματι, καὶ ἡ ἀπαλὴ καὶ νέα σχος. Ὀμηρος (A 105) "μόσχοισι ἰμόσχον ἀπαλόν.

μόσχος Λιβάνου, ὃν ἐν Χω ποίησαν· ὃν Μωυσῆς συνέτριψε καὶ Theodoret. in Ps. 28 6.

Μόσχος Συρακῆσιος γραμματεὺς ἄρχος γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεῦτε τῆς μετὰ Θεόκριτον τὸν τῶν βεκαλομάτων ποιητῆν. ἔγραψε καὶ αὐτός

Μόσχος ἄδων Βοιωτίου (A Μόσχος φαῦλος κιθαριστὴς, πολλοὶ ἄδων. τὸ δὲ Βοιωτίου οὕτω καλεῖται Τέρπανδρος, ὡσπερ καὶ τὸ Φρύγι μολάριον, ὃ χρῶνται ἰατροὶ πληγαῖς πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφε αὐτάς.

μοτοῖ τιτρώσκει, ταράσσει.

μοτοφαγία θυσία τις ἐν Σαλ Κύπρον ἐπιτελουμένη.

μοτώσει ἴσεται δι' ὀθονίων.

μενᾶξ μάχη ἢ μονομαχία. cf.

Μενυχία Δημοσθένης ἐν τῷ ὀσιγῶντος (107). τόπος παραθαλάσσι Ἀττικῇ. Ἑλλάνικος δὲ ἐν β' Ἀτθι μάσθαι φησὶν ἀπὸ Μενύχου τινός τοῦ Παντακλέους. Harp.

μενυχιῶν ὁ δέκατος μῆν πινυαίος. ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθου χλα. Harp.

Μερήνας ὄνομα κύριον.

μῆσα ἢ γνῶσις, ἀπὸ τοῦ μῶ· ἐπειδὴ ἀπάσης παιδείας αὕτη τυχῶν εἰκότως οὖν οἱ ἀρχαῖοι μούσαν ἀνέλεσαν. εἰσὶ δὲ πᾶσαι θ', Κλειῶ Εὐθέλεια Μελπομένη Τερψιχόρη Ἐρατομνία Οὐρανία Καλλιόπη. πολλὰς δὲ σὰς ἐπὸ τῶν θεολόγων παραδεδόσθαι

ιοικίλον ἔχει τὰ μαθήματα καὶ
καὶ πρὸς πᾶσαν χρῆσιν οικίον.
αος c.

τραγική. "ὄσα ἐπράττετο, καὶ
ἂν ὀκνήσειεν εἰπεῖν τραγική. οὐ
αὖ ταῦτα γίνεσθαι, καὶ τὸ λέγειν
."

καὶ αὖ καὶ Ἀπολλων, οἷς ἐγὼ
Callim. fr. 83) κατ' ἐπικράτειαν τῆ
περὶ καὶ περὶ Σοφοκλεῖ (OC 1621)
λοιον πάντες" δύο θηλειῶν ἑσῶν
ρρενος, Οἰδίποδος καὶ τῶν δύο
"αἱ μοῦσαι δὲ περὶ Σειρήνων
." cf. sch. Lycophr. 653 et Stephan.
τερα.

ος Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς
τῆ Εὐφήμε τῆ Ἐκφάντε τῆ Κερ-
κατεπολιμησεν ὁ Θησεύς, καὶ Ἐλέ-
ίς, ἐποποιός, μαθητὴς Ὀρφείως,
προσβύτερος· ἤκμαζε γὰρ κατὰ
ν Κέρκωπι, καὶ ἔγραψεν ὑποθή-
ω τῷ υἱῷ, ἔπη δ' καὶ ἄλλα πλείεσα.
ος Ἐφέσιος ἐποποιός τῶν εἰς τὰς
καὶ αὐτὸς κύκλος, ἔγραψε Περ-
αία' καὶ εἰς Εὐμενῆ καὶ Ἄτταλον.
ος Θηβαῖος, Θαμύρα υἱὸς τοῦ
ς, μελοποιός, γεγονώς πολλῶ πρὸ
ῶν, ἔγραψε μέλη καὶ ἄσματα.

ος παρ' Ἑλλήσι φιλόσοφος. Αν-
τὴν Μιξιδήμει γραφὴν, εἰ γνήσιος,
αἶδας αὐτῷ ἀκολούθως εἶναι, ὡν
μὲν Μωαῖον καλεῖ τὸν δὲ Ἡσίο-
μὲν ὁ κρινόμενος ἐπετίθει τούς
ο καλεῖν δῆλον, περὶ δὲ Μωαίει,
θράχης εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶναι,
γθονα ἐξ Ἐλευσίνος. Harp.
ν.

ἔτερπνά, τὰ δὲ αὐλῶν καὶ κινύ-
ομοια.

ανία. "τὰ δὲ παρρηδιμένα καὶ ἡ
μωσομανία τῶν ἄξρων ἀπέμυσε."
δούμενος.

αντις κομπώδης· τοιᾶτοι γὰρ οἱ
οἱ ποιηταί, παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν
τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μωσομαντις ἄλλος
sch. A Av. 277.

γοί ψάλτριαι. "αἱ δὲ μωσοργοί
ἴσαν γυναῖκες· ὄνομα αὐταῖς ἐπι-
ῖσα. καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλῶν,
ασι πενταχόρδω, αἱ δὲ ἑπταχόρδω

ψαλτηρίω· αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσάδουσι τῷ
ψαλμῷ. ὁ ψαλμὸς δὲ οὐ πρὸς τὴν ᾠδὴν ἔχει
πεποιημένον τὸ μέλος, καθάπερ παρ' Ἑλλη-
σιν, ἀλλ' ἔστιν οἷος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ.
καὶ λήγοντι μὲν ἐν τῆ πότι τῷ βασιλεῖ καὶ
ἡ ᾠδῇ ξυνεπαύετο· ὁπότε δὲ ἐγγέται κελεύ-
σειεν, ἀδιδις ἤρχοντο ἄδειν καὶ ψάλλειν."
"ὁ δὲ Ἀρβαζάκιος μουσοργοῖς συνέζη . . .
ἠρίθμην" (cf. v. Ἀρβαζάκιος).

μωσωθῆναι παρὰ μωσῶν διδαχθῆναι·
"μήτε γὰρ εἶναι ποιητικός, μήτε μὴν μωσω-
θῆναι παιάνων καὶ ἕμνων ἐπισήμονα σοφίαν."
καὶ μεμύσωμαι πεκαίδευμαι. "ἐγὼ γυνή
μὲν εἰμι, μῶσαι δ' ἔνεσι μοι, αὐτῇ δ' ἐμω-
πῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω· τοὺς δ' ἐκ πα-
τρὸς τε καὶ γεριτέρων λόγους πολλὰς ἀκῶ.
σας οὐ μεμύσωμαι κακῶς" ἀπὲ τῆ πεκαί-
δευμαι, ἤσκημαι. *Ανσιζράτη φησί* (1126).

Μωσώνιος Καπίτωνος, Τυρρηνὸς πό-
λεως Βαλσινίει, διαλεκτικὸς φιλόσοφος καὶ
ζωικός, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος, γνώριμος δ'
Ἀπολλωνίει τῷ Τρανέως καὶ ἄλλων πολλῶν,
πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίει,
κακείτω πρὸς Ἀπολλώνιον. διὰ γὰρ τὴν παρ-
ρησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον
τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται (cf.
v. Κορνῆτος). φέρονται αὐτῆ λόγοι διάφοροι
φιλοσοφίας ἐχόμενοι, καὶ ἐπιστολαί. περὶ τῆ-
του τῆ Μωσωνίει λέγει ὁ παραβάτης ἐν ἐπι-
σολῇ "τὴν παρρησίαν ἣν εἰς ἡμῶς ὁ τῆς Ἑλ-
λάδος ἡγεμὼν πεπαρρηγήκεν, οὕτω βυθίως
ἠνεγκας, ἐδὲν ἡγέμενος τέτων εἰς σέ γεγονέ-
ναι. τό γε μὴν τῇ πόλει βοηθεῖν ἐκείνη βύ-
λεσθαι καὶ προθυμεισθαι, περὶ ἣν ἐποίησω
τὰς διατριβὰς, φιλοσόφου ψυχῆς ἐστὶ τεκμή-
ριον, ὥσε μοι δοκεῖ τὸ μὲν πρότερον Σωκρά-
τει προσήκειν, τὸ δεύτερον δὲ οἷμαι Μωσω-
νίω. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔφη ὅτι μὴ θεμιτὸν ἄν-
δρα σπουδαῖον πρὸς του τῶν χειρόνων καὶ
φασίλων βλαβῆναι· ὁ δὲ ἐπεμέλετο βαρῶν,
ὀπηρῆκα φεύγειν αὐτὸν ἐπέταττε Νέρων." τε-
τέστι τειχῶν· βύρεις γὰρ τὰ τείχη.

Μωσώνιος ἐπὶ Ἰοβιανοῦ ἦν βυσιλέως. b
πάντα ὅσα ἦν ἄριστα, μικρὰ ἐφαίνετο πρὸς
τὸν ὄγκον Μωσωνίει καὶ τὴν σὸν τῷ δραση-
ρίω τῆς γνώμης βυθύτητα· δι' ἣ κατὰ λό-
γον εὐδοκιμῶν τὴν τε ἀλιτενῆ χώραν τῆς
Ἀσίας ἐπῆλθε, καὶ ὁ τὴν ἀνθρώπιτον καὶ μεί-
ζονα ἔχων ἀρχὴν πρὸς τὰς ἐπιδημίας ἐξί-
στατο, κακείνος ἄπαντα ἐπιῶν ἐν ὀλίγαις ἡμέ-

ραις τὴν θάλασσαν ἐπλήρωσε τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰσφορῶν. ἐπεκάλει δὲ ἄδεις ἄδικον οὐδὲν τοῖς γινόμενοις, ἀλλὰ παιδιὰ τις ἦν ἅπασιν τοῖς καταβύλλονσι τὰ εἰσφερόμενα· Ἐὐνάπιος γὰρ ὁ ἐκ Φρυγίας ῥήτωρ ἐπεσάτει τοῖς πραττομένοις. Eunapius p. 109 Nieb.

^a μοχθρεῖ κακοπαθεῖ· "οἱ δὲ Κελτοὶ πολλὰ μοχθήσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν διὰ τὴν δυσχωρίαν." λέγεται δὲ καὶ μοχθρίζω.

^b μοχθρηρία ἢ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία, ἢ ἢ αἰτήσις τοῦ ἀργυρίου· Ἀριστοφάνης (Plut. 159) "ὄνοματι περιπέττησι τὴν μοχθρηρίαν." καὶ "μοχθρηροῦ βοδὸς δέρμα" ἀντὶ τῆ ἰσχυρῆ καὶ κακοῦ καὶ λεπτοβύρσου, ἢ θανασίμης, ἢ ἀσθενοῦς· Ἀριστοφάνης (Eq. 316) "ὅστις ὑποτειμῶν ἐπάλειψι δέρμα μοχθρηροῦ βοδός."

μοχθρηρεῖα ἢ κακία, ὡς Ἀνκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Ἀνκόφρονος "οὐ γὰρ ὅσιον τοδὸς γεγραμμένους νόμους, δι' ὧν ἡ δημοκρατία σώζεται, παρβαλόντα, ἑτέρων δὲ μοχθρηρίων ἔξηγητὴν ἐδῶν καὶ νομοθέτην γενόμενον ἀτιμώρητον ἀφείναι."

μοχθρηρός, καὶ μόχθρηρος προπαροξυτόνως. ἐπίπονος, ἢ πονηρός· παρὰ δὲ ῥήτοροισιν ὁ κακὸς ὑπείληπται, καὶ μοχθρηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται. οὕτω Δείναρχος. Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων τῷ μὲν μοχθρηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρός καὶ εἰσιγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῆ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεισφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθρηρὸν ἔταξε, καὶ φησιν ἕτως ἐν προσιμίοις καὶ ἐπιλόγοις "κάγω μὲν ὁ μοχθρηρός, ὄντινα ἐχρηρῶ τεθνηκέναι, ζῷ τοῖς ἐχθροῖς κατὰ γέλως."

μοχθρος κόπος· Πισίδης "οὐκ εἶχε μόχθρον εἰς τὸν Ἐσφράτου πόρον."

μοχλός.

μυᾶται σκαρδαμύττεται.

μυᾶτε. μυᾶν ἐσὶ τὸ τὰ χεῖλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. τινὲς δέ, τοδὸς ὀφθαλμοὺς συνάγετε δυσαρρεσσοῖσι. ἢ ὡσπερ μύες καταδύσθε καὶ σκαρδαμύσσεσθε. ἢ μύλλετε. ἢ μυκτηρῆτε. Ἀριστοφάνης (Lys. 126) "τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε; τί χρωὸς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;"

μυγαλῆ εἶδος ζῴων.

μύγης γέροντος ἄδυναμία.

μύγματα καταξέσματα.

μυγμός ὁ ξεναγμός. καὶ ὁ τοῦ μῆχος.

μυδαλέας διαβρόχους· (S. El. 167) "μυδαλέα δάκρυσι." καὶ μυδαλέον δέντρον παρὰ Ἀρχιλόχῳ, διάβροχον. λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρον καὶ κάθυγρον αἶμα, τὸ ἐννότερον, ῥυπαρόν. καὶ μυδαλέος ὁμοίως.

μυδᾶν νοτιῦν, δέντρον εἶναι, καὶ σήμεισθαι. δευτέρως συζυγίας τῶν περισπωμένων. σημαίνει δὲ τὸ οἰδαίνειν καὶ φουσᾶσθαι καὶ ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι τοίνυν οἱ τύφοι τοῖς νεκροῖς κατὰ τὰ ἔνδον.

μυδῶσαν ὄζουσαν.

μύδρος σιδήρεος ἀργός, πεντρακτιμύρος. (AP 795) "ἥλιον πυρόεντι μύδρον καὶ φύσκεν ὑπάρχειν καὶ διὰ τῆτο θανεῖν μύλεν Ἀναξυγύρας." οὗτος ὁ φιλόσοφος τὸ ἥλιον μύδρον ἔλεγεν εἶναι διάπυρον καὶ μεμότης Πελοποννήσου.

Μύδωνος καὶ Μυδῶνος ὄνομα κίρκου μυδῶντες βρουχέντες, διωγραμμένοι, σπέντες. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5199) "ἢ πικρὰ Κύπριδι ταῦτα μύδρος ἐτι πάντα μύδρα τα κείνται, παρθενίων ὄγρα λάφουρα πόδρα." μυελόεντα (Hom. i 293) τροφὴν ἔχοντι μύτες.

μυζει καὶ μύζει θηλάζει, λέγει. Εὐφρών (Anab. 4527) "ἔδει δέ, εἴ τις ἀπὸς λαβόντα εἰς τὸ ζῶμα μυζεῖν τοὺς καλέμας καὶ πάνυ ἄκρατος ἦν ὁ οἶτος, εἰ μή τις ὄσσι ἐπιχέοι."

μυζήσας· "ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγίδι μυζήσας ἀπέθανε."

μυζῶντες ἐκπιζόντες.

μυθηθῆναι. ἐδόκεν οἱ μυθόμενοι εἰς τὰς εὐσεβεῖς τύττεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης (Ra. 377) "δεῖ γὰρ μυθηθῆναι με πρὶν τεθνηκέναι."

μύησις μύθησις, κατήχησις, ἐπιστήμη εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰ μυθήρια καὶ ἀπὸ ρητα τελείσθαι, ἢ διὰ τὸ μύοντας τὰς αἰδήσεις καὶ ἐπέκεινα σωματικῆς φαντασίας νομομένους τὰς θείας εἰσδέχεσθαι ἐλλήμενας· μύθει εἰ λέγεις. Hom. β 202.

μυθήσας εἰπών.

μύθος λόγος ψευδής, εἰκονίζων τὴν αἰθερίαν.

Μυῖα Θεσπιτικὴ λυρικὴ μέλις πρὸς ἰοῖραν ἀρμόζοντα. cf. v. Κόρινθα.

Μυῖα Πυθαγόρου τοῦ μεγάλε καὶ θεονοῦς Σαμίου.

Μυῖα Σπυριτιάτις ποιήτρια ἕμπος καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν.

μυίαγρος ὁ μυιοθήρας.

Μυίας δάκρυον διὰ τὴν Θηβαίων παρομίαν εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον· ἀφ' εἶρηται καὶ τὸ "παρὰ Βοιωτοῖς μαντεύω." ἤσβεθσαν γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἰεῶν, ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ θητα, ἐροτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἓνα τῶν ἠρῶν.

Μυκάλη, καὶ Μυκαλησσός ὄνομα ἡλως, παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τὰς Γοργυας.

μύκη ἢ θήκη.

μυκηθμός ἢ τῶν βυῶν φωνή.

Μυκήνη πόλις.

μυκήσαντος ἠχήσαντος· Ὅμηρος (E749) ἐτίμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ὡς ἔχοναι." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 220) "οὐδὲ μυκήσαντος ὁ θαρσαλιώτερος ἄλλων ραπόδων, ἐλάφων ἔδραμιν ὀξύτερον."

μύκητι. καὶ μύκητες ἀνασήματά τινα γγοισιῇ περὶ τὴν Θρουαλίδα. καὶ οἱ ἄματι. καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 263) "μήποτε λύγγε μύκητι φέρι, μηδ' ὄμβρον ἐγείροισι."

μυκητίας σεισμός ὁ ἠχοποιός.

μύκλος ὁ τρύχλος.

Μυκόνιον τόπος.

Μυκόνιος γελίτων. αὐτὴ τᾶνται κατὰ διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ σμικροπείᾳ, παρὰ τὴν σμικρότητι τῆς νήσου

Μύκονος καὶ εὐτέλειαν. καὶ ἕτερον πωμία "Μυκονίων δίκην ἐπεισπέπαικον εἰς συμπόσια." διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι διεβέντο ἐπὶ γλισχρότητι. εἶρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἤτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.

μυκητριζέει ἐξουθενεῖ.

μυκωμένος βοῶντος.

μύλαι οἱ ἔνδον ὀδόντες, οἷς λεπτύνειν θασι οἱ ἄνθρωποι τὴν τροφήν.

Μυλαῖος ὁ ἀπὸ τόπου. καὶ ὁ μολυσμός. μύλακες μυλάδεις λίθοι. ἢ εὐθεία μύλα. "μύλην δὲ χρυσῆν εἶχεν ὁ βυσιλεύς, ἀφ' ἑσπεῖτο."

μυλάς ἢ πόρνη.

μύλας λεόντων. Ps. 57 6.

Μυλασειών.

μύλη τὸ κάτω τοῦ μύλου· ὁ γὰρ ἄνω λέγεται. Προκόπιος (Goth. 1 19) "τῶν ὄχτειν γῆς Ῥωμαίων διαιρεθέντων, ἐκέτι ἔδωρ τὰς μύλας ἐνήρηγει."

μυλήφατος (Hom. β 355).

μυλιόωντες θρηνοῦντες.

μύλλος πάντα ἀκούει, ἐπὶ τῶν κωφότητι προσποισμένων καὶ πάντα ἀκρότων. μύλοι οἱ ὀδόντες, οὗς γομφίως καλεῖται. μυλωθρικόν.

μυλωθρός ὁ μύλωνι κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος.

Μύλωνος ὄνομα κύριον.

μῦ μῦ. ἀπὸ τοῦ μῦ παρῆται τὸ μύζειν, παλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. μύζειν δὲ ἐστὶ τὸ τοῖς μυκτῆρσι ποιὸν ἤχον ἀποτελεῖν. Ἀριστοφάνης (Th. 238) "τί μύζεις; πάντα πεποίηται κυλάως."

μυμῦ μυμῦ, μυμῦ μυμῦ, μυμῦ μυμῦ (A Eq. 10). τοῦτο ὡς θρηνοῦντές φασιν. ἔστι δὲ ἴαμβος, ἔχων τὸ μὲν πρῶτον μυ βραχύ, τὸ δὲ δευτέρον μακρόν.

μύνη ἢ πρόφασις. sch. Hom. φ 71.

μύξυ τὸ περιτόωμα τῆς κεφαλῆς. ἔνθεν καὶ μύξωτῆρ τὸ μέρος τοῦ σώματος. λέγεται μύξυ καὶ τὸ τοῦ λόχου· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 148) "τῷ με Κανωπίτα Καλλέσιον εἰκοσι μύξυσις πλούσιον, ἢ Κριτίου, λόχον ἔθικε θεῶν· ἐς δ' ἐμὰ φέγγη ἀθρήσας φήσεις, ἔσπερε, πῶς ἔπεις;"

μύξος ὁ λαγόγηρος παρ' ἡμῖν. ἐπωδὴ "ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ· μύξος οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ." λέγεται δὲ εἰς δυσσαρίαν ὄνθ. μυοπύριονος εἶδος πλοίου.

μυσόμενος τελέμενος, μυσωγωγόμενος.

Μυσόντα πόλις.

μυόχοδον οὐδενὸς ἄξιον· Μένανδρος Ῥαπιζομένη "ὁ μυόχοδος γέριον λεληθέντι σφόδρα οἰόμενος."

Μύρη τόπος τῆς Ἀρκίῶν ἐπιουρίας. καὶ Μυρέων ἀνθρώπων τῶν ἀπὸ Μύρας, τῶν Ἀρκίῶν.

μύρινα κατωφερής, ἀπὸ τοῦ ζῆος· "ὦ προδοῖ καὶ παράγωγε καὶ μύρινα σύ."

Μυρεύς ὁ τῶν Μύρων, ὡς Πατριεύς ὁ Πατρῶν. καὶ ἡ δοτικὴ Πατρεῖ καὶ Μυρεῖ.

μυρία πολλά, ἀναρίθμητα. μύριον δὲ ὁ ἀριθμός.

μυριάμορον μυρίων ἀμοροῦν ἄξιον· Ἀριστοφάνης (Pac. 525) "πῦθεν ἂν λάβοιμι ὄμμα μυριάμορον, ὅτι προσεῖπω σ; οὐ γὰρ εἶχον οἰκοθεῖν."

μυριέλικτος ὁ πολλοῖς ἐλίξει συσσεφόμενος· Εὐνάπιος (p. 103 Nieb.) "ὁ βαρὺς

ἐκείνος καὶ μυριέλικτος ὄφεις, καθάπερ ὑπὸ τῆς Μηδείας ὑπομιθριζόμενος, τὴν ψυχὴν κεκαρωμένος παρέδωκεν ἑαυτὸν." cf. v. κωρωθείς.

μυρική εἶδος φρυτοῦ· "πεδίον ἦν ἀχανές, ἐν ᾧ μυρικήαι τε ἐπεπήγεσαν."

μύριοι ἐν Μεγάλῃ πόλει· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου (11), συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρχάδων ἀπάντων, οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί. Harp.

μυριοπραγότερον καὶ μυριοπραυότερον.

μύρμηξ. (A Th. 106) "μυρμύκων ἀτραπόδες ἢ τί διαμυρρίζεται." περὶ Ἀγάθωνός φησι τοῦ ποιητῆ ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένης μέλι· τοιούται γὰρ αἱ τῶν μυρμύκων ὁδοί. ὁ δὲ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὑποκρίνεται. διὸ καὶ χορικὰ λέγεται.

Μυρμιδόνες ὄνομα ἔθνους.

Μυροκλῆς Σαλαμίνιος τὸ γένος, τῶν παρ' Ἀθηναίοις ἐκ ἀφανῶς πολιτευσαμένων. Harp.

μυρομένη (Hom. Z 373) ὀδυρομένη, θρηνοῦσα.

μύρον διατριπτικόν (A Lys. 941) παρὰ τὸ διατριβεῖν καὶ ἀναβύλλεσθαι. ὅλον τὸ διατριβῆς γέμιον καὶ βραδυτέτος. ἐπεὶ τριβόμενα ἔνια τῶν μύρων ἠδῖω γίνεται· ἅμια δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν.

μύρον ἐπὶ κεφαλῆς. τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον ἐξ ἠδυσμύτων συνέκειτο. ἀλλ' οὐδὲν ἐκείνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοσαύτην εὐοσμίαν ἠφείη· ἢ δὲ πάντων μίξις καὶ κρούσις πλείστη ὅσην τὴν εὐωδίαν ἐργάζετο. τούτῳ τὴν ἀδελφικὴν εἰκότως συμφωνίαν ἀπέκτισεν· ἢ γὰρ τῶν πλειόνων κατορθωμάτων συνεισφορά τῆς τελείας ἀρετῆς τὴν εὐοσμίαν ἐργάζεται. Theodoret. in Ps. 132.

μυροπώλιον.

μυρρίνη εἶδος φρυτοῦ. καὶ μυρρινῶν ἀρχῆς ἐπιθυμιῶν· μυρρινάεις γὰρ εἰσφαινοῦνται οἱ ἄρχοντες. τὸ δὲ δένδρον μυρική. (A Nub. 1367) "μυρρίνην λαβόντα, τῶν Αἰσχύλου λέξει τί μοι;" οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις κλώνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαβόντες ἥδον.

Μυρρίνη τόπος. μυρρινῶνος.

Μύρρωνος.

μύρτω ὁ καρπὸς τῆς μυρρίνης.

Μύρτης. Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιτῆ Κτησιφώντος (295) καταλέγων τοὺς προδεδωκέντας ἐκάστην πόλιν φησὶν "Ἀργεῖος Μύρτης Τελέδαμος Μυσιῆς." Θεόπομπος δὲ Πλάσταν καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργίων τοὺς μακεδονίζοντας. ἰδεῖν οὖν εἰ γραφαὶ ἐστὶν ἁμαρτήματα. Harp.

Μυρτίλος Ἀθηναῖος κωμικός, τῶς μὲν Ἀύσιδος, ἀδελφὸς δὲ τῷ κωμικοῦ Ἐρημία. δράματα αὐτοῦ Τιτανόπαιες, Ἔρωτες.

μύρτον τὸ γυναικίον αἰδοῖον· Ἀριστοφάνης (Lys. 1003) "οὐδὲ τῷ μύρτω θηρὶ ἐῶντι πρὶν ἐξ ἐνὸς λόγου σπονδὰς ποιησέμεθα ποττὰν Ἑλλάδα."

μύρτον τὸ σχῆμα τοῦ γυναικίαι αἰδοῖου· οὐδὲ τὸ μετὰζὺ κλειτορίς, ἀφ' οὗ τὸ ἀκόλας ἀπτεσθαι κλειτορίζεσθαι, τὸ δὲ χεῖλος ἰσοδορίς, τὸ δὲ σύμπτωμα μυροτοχίλη.

Μυρτιάνιον Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιτῆ Κτησιφώντος (27). φρούριον ἦν ἐν Θείῃ. Harp.

Μυρῶ Βυζαντία ποιητρίαι ἐπῶν καὶ ἰαμάτων καὶ μελῶν, Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ (μήτηρ· cf. v. Ὀμηρος c), γυνὴ δὲ Ἀδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου.

Μυρῶ Ροδία φιλόσοφος χρειαὶς γυναικῶν βασιλίδων καὶ μύθους.

Μύρων Μύρωνος ὄνομα κύριον. καὶ Μυρωνίδης ὁ τοῦ Μύρωνος.

Μῦς ὄνομα κύριον πύκτου. σημαίνει ἢ καὶ εἶδος ζωῦφιου.

μύσαντος καμμύσαντος, καὶ ἔμους ἀντὶ τοῦ ἐκάμμυσας· (A P 7 221) "ἀμύπη πρὸς ἔρωτα καὶ ἠδέα Κύπριδος ἔργα, Παιτροφίλι, κωθούς τοὺς γλυκεροὺς ἔμους."

μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος, ἐπὶ τῶν πρώων μὲν τολμηρῶν καὶ ἀναιδῶν, ἀρτίως δὲ δειλῶν ἀναφανέντων. cf. vv. ἄρτι μῦς ἢ μῦς πίσης.

μυσάττομαι ἀποσρέφομαι.

μυσάχνη ἢ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ, καὶ ἐργάτης καὶ δῆμος (ἀν πάνδημος) καὶ καρπὸς Ἰππώνου δὲ βορβορῶπι καὶ ἀκάθαρτον τὴν φησὶν, ἀπὸ τοῦ βορβόρου, καὶ ἀποστῆ τόπου ἀπὸ τοῦ ἀνασφύρεσθαι. Ἀνακρίων δὲ πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανίασιν κῆπος γὰρ τὸ μύριον. Εὐπόλις εἰληποδῆς ἐπὶ τῆς εἰλήσεως τῶν ποδῶν τῆς κατὰ μῖσιν.

μυσὶ κανθαρίς, ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἔξω.

Μυσίων Θρακικῶν· μέρη γὰρ τῆς θηρῆς

ς κολλὰ περι τὴν Μυσίαν. (S Ai. 720) **Πύκρος** πάρεστι ἄρτι Μυσίων ἀπὸ κρη-
πῶν, τούτῃσι χωρίων.

Μύσκελλος. οὗτος χρημοῦ δοθέντος ἢ ὑγίαν τοῦ πλοῦτε προκρίνει. ὁ δὲ χρη-
μὸς οὗτος· "χώρης . . . ὑγίαν" (cf. v. Ἀρ-
ίας b). καὶ ἀκούσαντες ὁ μὲν Ἀρχίας πλῆ-
θον αἰρεῖται, πλούσιοι γοῦν οἱ Συρακούσιοι,
ὁ δὲ Μύσκελλος ὑγίαν, καὶ εἰσὶν ἔρρωμένοι
ἢ Κροτωνιάται.

Μύσκελλος ὄνομα κύριον. καὶ χρησιμὸς
.. ὅπως ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὑετὸς λάβῃ. ὃ δὲ
ῥετο οὐκ ἂν ποτε ὑφ' αὐτοῦ κτισθῆσθεσθαι
ἴδιν διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρημοῦ. γενο-
μῶς δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀμι-
πῶντι περὶ τὴν κτίσιν παρακαθίσασαν τὴν
κλακίδα διακρῦειν, ὀδυρομένην τὰς πλά-
ς, καὶ πως ἐνεχθῆναι τὰ δάκρυα τῆς Αἰ-
ρίας (τῆτο γὰρ ὠνομάζετο) κατὰ τῆς Μυ-
τέλλου χρημοῦς. τὸν δὲ συμβαλλόμενον τέ-
ς εἰληφῆναι τὸν χρησιμὸν, ἐκείσε κτίσαι
ίλιν. sch. A Nub. 370.

μῦς λευκός. οἱ κατοικίδιοι μῦες ἄγαν
υδὸς τὴν ὀχέλιαν κεινήνται, καὶ μάλισα οἱ
υχοί· οὗτοι δὲ εἰσι θήλειες. ἐπὶ τῶν ἀκρυ-
ῶν περὶ τὰ ἀφροδίσινα ἢ παροιμίᾳ εἴρηται.

μῦσος μίασμα.

μῦς πίσης γεύεται, ἐπὶ τῶν νεωσι
ταλλυσσόντων μετὰ κόπου. καὶ "ὄσα μῦς
· πίση," ἀπὸ Μυδὸς τοῦ Ταυριντίνου κα-
ῦς Ὀλυμπίασιν ἀπαλλάξαντος. cf. v. ὄσα
ίως.

μυσαγωγεῖ μυσῆρια ἐπιτελεῖ, ὡς μυσῆ-
α ἄγει, ἢ ἐκδιδάσκει.

μυσαγωγός ἱερεὺς.

μύσακα τὸ χεῖλος. "Ἰωάννην τὸν μυσά-
υνα προεσήσατο, καὶ χειροτονεῖ τὸν Λογ-
βαρδον" (Theophyl. Sim. 2 17).

μυσῆρ.

μυσῆριον τελεταί. μυσῆρια ἐκλήθη παρὰ
ὁ τοὺς ἀκούοντας μῦειν καὶ μηδενὶ ταῦτα
ἰηγεῖσθαι· μῦειν δὲ ἐστὶ τὸ κλειεῖν τὸ στόμα.
ch. A Ran. 459.

μύσης ὁ τὰ μυσῆριον ἐπιζάμενος ἢ δι-
άσκων.

μυσιλιᾶται κατατρῶγει. ἰδίως δὲ μυ-
αλι λέγεται ὁ ἄρτος ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμε-
ος. καὶ μεμυσιλημένους ἀντὶ τοῦ κατετρι-
ασμένους ἤδη καὶ ἐτοιμούς, τούτῃσι μεμα-
ημένους. sch. A Eq. 824 et 1165.

μυσιλήν ψωμόν, κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποίη-
ῖν ζωμόν ἐν αὐτῷ ῥοσῶσι.

μυσιπόλος ὁ περὶ τὰ μυσῆρια ἀνασρε-
φόμενος.

Μυσῶν λεία παροιμίᾳ τίς ἐστὶ λαβῆσαι
τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀσυγι-
τόνων τε καὶ ληστῶν τῆς Μυσίας κατὰ τὴν
Τηλέφρον τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. Harp.

Μυσῶν λεία παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν κακῶς β
διαρπαζομένων· οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκεί-
νον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐληίζοντο.

Μύσωνα τὸν Χηναί.

Μυτιληναῖος ὁ ἀπὸ Μυτιλήνης.

μύττις μύττιως, τὰς μύττις.

μυττωτόν ὑπότριμμά τι διὰ σκοροδου.
κατυσκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκοροδου
καὶ ῥοῦ. ἀπὸ τῆ παντὸς ἐν κατυσκευάσμα-
τος τὸ μέρος ἐδήλωσε, τούτῃσι τὰ σκοροδα.
"οἴμοι τάλας, μυττωτόν ὅσον ἀπώλεσα" (A
Ach. 173).

μυχαίτατον ἐσώτατον. καὶ μυχοί-
τατον.

μυχθίζεις γλευάζεις, μυκτηρίζεις· ἐν
ἐπιγρᾶμματι (AP 5 179) "καὶ σιμὰ σεσηρῶς
μυχθίζεις. τάχα που σαρδάνιον γελύσεις."

μύχιος σήρυγξ.

μυχοί παρὰ Ἡροδότῃ (2 11) κατυδύσεις,
τὰ ἔνδον.

μυχός ὁ ἐνδότατος τόπος. (S Ai. 571)
"ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαιεῖ, μέχρις
ἂν μυχοὺς κίχουσι τοῦ κάτω θεοῦ."

μυώνων τῶν νευρωδῶν τόπων· Προκό-
πιος (Goth. 2 23) "Γάτθων δὲ τίς ἀκοντίω
βαλῶν, μυώνων δὲ αἱ ὀπισθεν εἰσι τῶν κνη-
μῶν ἐκατέρων ἐπιτεχνῶν, ἐρχόμενος τὸν νε-
κρὸν εἴλεε."

μυωξία ἐβρειακὸς λόγος. σημαίνει δὲ
τοὺς τῶν μυῶν χηρμιοὺς.

μυωπάξω τυφλώωτω. Oecumen. in 2 Pe-
tri 1 9.

μυωπιζόμενος μυωπάξων, παρκαμι-
μύων, ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. cf.
v. ἐμυωπίασε.

μυωπίζω καὶ τὸ τύπτω.

μύωψ μυῖα τις ἐρεθίζουσα τὰς βῆς. λέ-
γεται παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἐκάλῃ "βησοὺς
μύωψ" (sch. Hom. γ 300) ὁ τοὺς βοῦς σοβῶν
καὶ διώκων μύωψ. λέγεται μύωψ καὶ ἡ μά-
σιξ τοῦ ἵππου, τὸ σιδήριον ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς
φοροῦσι κεντοῦντες τοὺς ἵππους· Πολύβιος

"ὃ δὲ προσθεῖς τοὺς μύωπας ἐξ ἀμφοτέρων τοῖν μεροῖν ἤλανε κατὰ κράτος." καὶ ἐν ἐπιγράμμιατι (AP 5 203) "Ἀνσιδίη σοὶ Κύριε τὸν ἵππασῆρου μύωπα, χρούσειον εὐκνήμη κέντρον ἔθηκε ποδός," καὶ αὐθις (6 95) "βουζρόφον ἀκροσιδαρον ἀπειλητήρου μύωπα," καὶ αὐθις (6 5) "κέντρον ἴ' ἐναιμηθέντα διωξίπποιο μύωπος."

Μωάβ ὄνομα κύριον. καὶ Μωαβίτης ὁ ἀπὸ τῆς τοῦ Μωάβ φυλῆς.

μωάω.

Μωδεεῖμι ὄνομα πόλεως παρὰ Ἰωσήφω (A. I. 12 6 1).

Μωκία, καὶ Μωκισία κινζέρου, ἣν ἔκτισεν Ἀναζάσιος ὁ δίκωρος. cf. v. Ἀναζάσιος c.

μωκίζω ἐμπαίζω.

Μώκιος ὄνομα κύριον.

μωύκος γλευσιγίς, μωρός, σκόπιτης. καὶ μωκωμένης γλευσιζομένης.

μωκώμενος καυτωρώγων.

a μωλος ἢ μάχη διὰ τὸ μολύνεσθαι αἵματι, ἢ ἀπὸ τοῦ μολύνεσθαι τῶν ἀποθνήσκόντων τὰ σάματα ἐν πολέμῳ, ἢ παρὰ τὸ μόλις ἐκφυγεῖν, ἢ ὅτι μειοῖ, ὃ ἔστιν ἐλαττοῖ, τοὺς ὄχλους, ἢ ὅτι ἐξ αὐτὸν εἰλεκεται τὰ πλήθη.

b μωλος ἢ πολυχρόνιος μάχη, παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι ἢ παρὰ τὸ μολεῖν· δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ σπεύδειν. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

μωλόχιον λαχανηρὸν γένος.

μωλν ἀντιπάθιον, ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἣτοι πήγμων ἄγριον.

μωλωψ ἐναιμιον ἄλλος.

μωμῆ (A. An. 171) ψέγεις, ἀνιχνεύεις, ἀπὸ τοῦ μωμῶ. καὶ μωμᾶται ψέγει, καὶ μωμητῆ ψεκτά.

μωμωρ ὁ μωῖμος. ἢ μωμωρ ὁ μωρός, καὶ ἢ μάχη.

μωμουσιγίς.

μωμεύειν.

μωμος σκόπιτης· "τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν ... δικαιοσύνην" (cf. v. Ἐρμείας h).

a μῶν ἄρου. σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν· τὸ γὰρ μῶσθαι ζητεῖν.

b μῶν Ἀριστοφάνης (Eq. 185) "μῶν ἐκ κελῶν εἰ κἀγαθῶν; μὴ τοὺς θεοὺς." καὶ αὐθις "μῶν ἐστίν;" ἄρ' ἐσί; (A. Lys. 326) "μῶν ὑπερόπους βοηθῶ;" μὴ ὑπερον τοῦ καιροῦ ἤλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι;

μῶνυξ ὁ μονῶνυξ. καὶ μῶνυχεῖς ἵπποι. μῶνυχα ζῶα ἵππος ὄνος ὄρεως καὶ ἢ τι ἄλλο. τούτοις συμβέβηκε μὴ γεῖν καὶ λοφούροις κεκλήσθαι.

μωπεύειν (σα μωκεύειν) μέμμεσθαι.

μῶρα ἀνόητα, παράλογα· (A. Eccl. 471) "λόγος γέ τοί τις ἐστὶ τῶν γεραιτέρων, ὅς ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βελευσώμεθα, ἀπαρὶ ἐὰν τὸ βέλτιον ἡμῖν ἔσυμφέρειν." λέγεται ὅτι Ποσειδῶν ... ἐπιτυγχάνειν. cf. v. γεραιτέρος.

μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν ἀντὶ τοῦ εὐήθης εἶ, νῦν βεβλόμενος μαλάσσειν ἑξακέσσαντος τοῦ καιροῦ. ὁ Αἴλιος φησὶ πρὸς Τεκμησοῦν (594), καὶ αὐθις (OR 540) "ἄρ' οὐχὶ μῶρὸν ἐστὶ τοῦ γχειρημά σου, ἀνὸς πλῆθους καὶ φίλων τυραννίδα θηρῶν, ὃ κίθθαι χρήμασιν θ' ἀλίσκεται;" καὶ αὐθις (A. An. 1238) "ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνα φένας δεινάς, ὅπως μὴ σου γένος πικρῶν Διὸς μακέλλη πᾶν ἀνασρέψῃ δίχη." ἐπὶ τῶν βλασφημιῶν εἴρηται.

μωρία διὰ Χριστόν (1 Cor. 4 10), ὅταν τοὺς οἰκείους λογισμοὺς λυτῶντας ἀκέρως καταξέλλωμεν, ὅταν ἔρημον καὶ κενὴν τὴν ἡμετέραν διάνοιαν τῆς ἔξωθεν ποιῶμεν ἀδύσεως, ἴν', ὅταν δέη τὰ τοῦ Χριστοῦ δεχθῆσθαι, σχολάζουσιν καὶ σεσωρωμένην αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θεῶν λόγων παρέχωμεν. Chrysost. t. 6 p. 396.

μωροὶ καὶ ἀβέλτεροι καὶ κεχηρότεροι Μωμάχου Μελιτιδῆς Βυβαλιῶν Κόρωπος (A. Ran. 1019).

μωροκακοήθη· "ἦν δὲ κακοῦργός τε καὶ εὐπαράγωγος, ὃν δὴ μωροκακοήθη κλοῦσι" (Procop. Arc. 8).

μωρός ὁ ἄνοος.

μῶρος. παρὰ Ἀττικοῖς προπερισπῆται.

"ὦ μῶροι, οὐκ ἴξε τὸν σοφώτατον τῆς τρωϊδίας εἰπόντα ἢ γλωττ' ὁμώμοχ', ἢ δὲ φησὶ ἀνώμοτος."

μωρότερος Μορύχου, παροιμία. Πλάτων φησὶ λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιαῖταις οὕτως "μωρότερος εἰ Μορύχου, ὃς τῶν δὸν ἄφεις ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται." Μόρφος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατ' ἐπίθετον διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρώγῃ γλευκεῖ τε καὶ σύκοις. μορῶται δὲ τὸ μολῶναι. Ὀμηρος γοῦν (v 435) τὸ μολυσμένος μεμορυσμένος φησὶν. εὐήθεις δὲ τούτου κατωγνωσθήσονται, παρ' ὅσον ἔξω τῶν

ὡ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρου-
νι παρὰ τῆ εἰσοδῶν. τίττεται δὲ ἐπὶ τῶν
ἰηθῆς τι διαπραττομένων. Zenob. 5 13.

μωρούς (1 Cor. 3 19). τοὺς τοῦ κόσμου
σοφούς καλεῖ μωρούς.

μῶσθαί. (Iulian. or. 7 p. 219) "τὸ λανθά-
ναι μῶσθαί καὶ πολυπραγμονεῖν" ἀντὶ τοῦ
μεῖν παρὰ Λύκωσι.

μῶν τὸ ὕδωρ παρ' Αἰγυπτίους, ἐξ οὗ
αὐ Μωυσῆς.

Μωυσῆς ὁ προφήτης καὶ νομοθέτης.
πὶ ἐν τῷ π' τούτου ἔτι ἐξηλθον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν ἧ παρώκησαν ἔτη
κ'. πῶς οὖν φησὶν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ
(Gen. 15 3) ὅτι πάροικον ἔσαι τὸ σπέρμα σε
ἐν γῆ; ἀλλὰ ὄηλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως
Ἀβραάμ ἐκ Χαράν δεῖ τὴν τοῦ λαοῦ παροι-
νῶν ἀριθμεῖν· οὐ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ μόνη γέ-
νην ἢ παροικήσεις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῆ Χαναάν.
ὡς γὰρ λέγει (Exod. 12 40) "ἡ δὲ πα-
ροικία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν γῆ Χαναάν
ἦ ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη σ' καὶ λ'," καὶ τῷ μὲν
Ἀβραάμ ἀπὸ τῆς ἐκ Χαράν ἀναβάσεως μέ-
νει τῆς Ἰσαὰκ γεννήσεως ἔτη κ', ἀπὸ δὲ
αὐκ μέχρι Ἰακώβ ἔτη ξ', ἀπὸ δὲ Ἰακώβ
ἄχρι τοῦ Ἀεὶ πζ', ἀπὸ Ἀεὶ μέχρι Καὰθ
, ἀπὸ Καὰθ μέχρι Ἀμράμ ξγ', ἀπὸ Μω-
υσῆς μέχρι τῆς ἐξόδου π'. καὶ οὕτως ἐξηλ-
θον Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου.

τοῦ Μωυσῆος γεννηθέντος οἱ τεκόντες δε-
δίτες τοὺς Αἰγυπτίους μηχανῶνται πλέγμα
βλινον, ἐμπερὲς τῇ κατωσκευῇ κίσιδι, μέ-
θος ποιήσαντες αὐταρκεῖς εἰς τὸ μετ' εὐρυ-
ρίας ἐναποκεῖσθαι βρέφους· ἔπειτα χρίσαν-
τες ἀσφάλτην κατὰ τοῦ ποταμοῦ βάλλουσι.
ἰεροῦθις δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῷ
ἄνελετο. τριετὴ δὲ γενομένη θανυμαζὸν
Θεὸς τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρκεν ἀνάστημα. Io-
ph. A. I. 29.

ὅτι Μωυσῆς δὲ π' ἡμέρας ἐνήσεισε, μί-
ς προτέρας καὶ μ' μετὰ τὸ συντρίψαι τὰς
μάκας, συμπείρω λίθῳ δακτύλῳ Θεοῦ γρο-
ύσας.

Ναυσίων ὄνομα κύριον.

νάβα παρὰ Ῥωμαίους τὸ πορθητεῖον. φη-
ται δὲ ἐν πολλοῖς μὴ διεσῶσαι τῆς Ἑλλάδος
ἡλικίᾳ ἢ Ῥωμαίικῃ· ναῦς γὰρ καὶ νάβα ἐγγύς.

Ναβάται γένος Ἀραβίων· "ὃ δὲ πέμπει
ὡς Ἀραβας τοὺς λεγομένους Ναβάτας."
ἢ Ναβαταῖοι ἔθνηκόν.

Νάβις Νάβιδος Λακεδαιμονίων τυ-
ραννος.

νάβλα εἶδος ὀργάνου.

Ναβουθαί. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀχαάβ, ἐξ
Ἰζάρον πόλειως, ἀγρογείτων ὢν. τοῦ δὲ βα-
σιλέως περικυλοῦντος αὐτὸν ἀποδίδοσθαι
τιμῆς ὅσης βούλεται τὸν πλησίον αὐτῷ τῶν
ιδίων ἀγρόν, ἵνα συνάψας ἐν αὐτῷ ποιήσῃ
κτῆμα, εἰ δὲ μὴ βούλοιο χρεῖματι λαβεῖν,
ἐπιτρέψαντος ἐκλέξασθαι τῶν ἀγρῶν τινὰ τῶν
ἐκείνου, τοῦτο μὲν οὐ φησι ποιήσειν, αὐτὸς
δὲ τὴν ἰδίαν κυρωσέσθαι γῆν, ἣν ἐκληρο-
νόμησε τοῦ πατρός. λυπηθεὶς δὲ ὡς ἐφ' ὕβρει
τῷ μὴ τᾶλλότρω λαβεῖν ὁ βασιλεὺς ἔτε λα-
τρὸν προσητέγκυτο οὔτε τροφήν. τῆς δὲ Ἰε-
ζάβελ πυνθανομένης ὅ τι λυπεῖται, διηγήσατο
αὐτῇ τὴν Ναβουθαί σκαιοτήτητα, καὶ ὡς χρη-
σάμενος ἐπεικέσει πρὸς αὐτὸν λόγοις καὶ βα-
σιλικῆς ἐξουσίας ὑποδεξέροις ὑβρισθείη, μὴ
τυχῶν ὢν ἡξίου. ἡ δὲ μὴ μικροφυχεῖν ἐπὶ
τάτοις παρεκάλει, πυσσόμενον δὲ τῆς λύτης
ἐπὶ τὴν συνήθη τροπέσθαι πρόνοιαν· μελή-
σειν γὰρ αὐτῇ περὶ τῆς Ναβουθαί τιμωρίας.
καὶ παραχρήμα πέμπει γράμματα πρὸς τὸς
ὑπερέχοντας τῶν Ἰουδαίων, ἐκ τοῦ Ἀχαάβ
ὀνόματος, νησεῦσαι κελεύουσαι, καὶ ποιησα-
μένους ἐκκλησίαν προκαθίσαι μὲν αὐτῶν Να-
βουθαί (εἶναι γὰρ αὐτὸν ἐκ γένους ἐπιφανῆς),
παρασκευασμένους δὲ τρεῖς τολμηροὺς κα-
ταμαρτυρήσοντι αὐτῷ ὡς τὸν Θεὸν εἶη βλα-
σφημῆσας καὶ τὸν βασιλεῦ, κατυλεῦσαι καὶ
τούτῳ διαχρήσασθαι τῷ τρόπῳ. καὶ οὕτως
ἀπέθανε, καὶ προῖκα ἐκληρονόμησεν Ἀχαάβ
τὸν ἀμπελῶνα. ἀγανακτήσας δὲ ὁ Θεὸς πέμ-
πει Ἡλίαν τὸν προφήτην πρὸς Ἀχαάβ περὶ
τῶν πεπραγμένων ἐλέγξοντα. καὶ εἶπε τῷ
Ἀχαάβ "ἀνθ' ὧν ἀπέκτεινας ἀδίκως τὸν ἀλη-
θῆ δεσπότην τοῦ χωρίου, κατ' ἐκείνον τὸν
τόπον ἐν ᾧ τὸν Ναβουθαί νεκρὸν συνέβη ὑπὸ
κυνῶν διαπανηθῆναι, τί τε σουτοῦ αἷμα καὶ
τὸ τῆς γυναικὸς ἐκχυθήσεται, καὶ κἂν σε τὸ
γένος ἀπολεῖται τοιαῦτα ἡσεβηκότος." ὁ δὲ
Ἀχαάβ μετέμειλος γενόμενος καὶ σακκίον ἐν-
δυσάμενος γυμνοῖς τοῖς ποσὶ διῆγε μὴ τρε-
φόμενος, ἀνθομολοῦντος τὰ ἡμαρτημένα
καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενίζων. ὁ δὲ Θεὸς πρὸς
τὸν προφήτην εἶπεν ἐπερβαλέσθαι τὴν τοῦ
γένους τιμωρίαν, ἐπεὶ τοῖς τετολμημένοις με-
τανοεῖ, τελέσειν δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐπὶ τῷ νυῖ
τοῦ Ἀχαάβ. Ioseph. A. I. 8 14.

Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνῶνος, ὁ κτίσας τὴν Βαβυλωνίαν πόλιν μεγάλην καὶ κινζέροναν καὶ ἐπάνω αὐτῆς κήπον τεχνησάμενος, καὶ καταφυτεύσας παντοδαπά γένη φυτῶν. εἰς τοῦτον ἡ γυνὴ αὐτῆ περιπολῆσα καὶ πᾶσαν γῆν ἐκείνην ἐποπτεύσασα κατετέρπετο, ὅπ' οὐδενὸς ὀρωμένη. ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ διαπορευόμενος ἔφη μετὰ ἐπάρσεως πολλῆς καὶ ἀλαζονείας "οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλωνῶν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ εἰς οἶκον βασιλείας ἐν τῷ κρῦπτε τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν τῆς δόξης μὲ ὑποδομήσασα;" καὶ ἔτι τῆ λόγος ἐν τῷ σόματι αὐτοῦ ὄντος φωνῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο "σοὶ λέγω, Ναβουχοδονόσορ· ἡ βασιλεία σου παρήλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκδιώξω σε, καὶ μετὰ θηρίων ἡ κατοικήσῃς σε, καὶ χόρτον ὡς βῆν ψωμιῶσί σε· καὶ ἐπτά καιροὶ ἀλλαγῆσονται ἐπὶ σέ, ἕως οὗ γνῆς ὅτι κρυβέναι ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἵψ ἂν δόξῃ δώσει αὐτήν." καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετέλεσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἦσθη, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβύβη, ἕως οὗ αἱ τρίχες αὐτῆ ὡς λέοντος ἐμεγαλύνθησαν καὶ οἱ ὄνυχες ὡς ὄρνεου. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν φησὶν ὁ αὐτὸς περὶ τῆς αὐτῆ ἀποκαταστάσεως "ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αἱ φρένες μου ἐπεσφάφησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον, καὶ ἡ μορφή μου ἐπέσφην ἐπ' ἐμέ, καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ μεγιστᾶνες μου ἐζήτοῦν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μὲ ἐκραταιώθη, καὶ μεγαλωσὴν περισσοτέρω προσετέθη μοι. νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερῦψω καὶ δοξάζω τὸν βασιλεῦ τῶ οὐρανοῦ, ὅτι πάντῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινὰ καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινώσαι." καὶ Ἡσαΐας δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ. Cerdren. p. 115.

νάει (Hom. ζ 292) ζάξει, ῥέει.

ναέται οὐκίητορες.

Ναζαρηνός ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

ναζιραῖος ὁ θεῷ κεχαρισμένος καὶ ἀφιερωμένος, ὁ μοναχός.

Νάξιος ἔθρικόν.

Ναζωραῖος δ ἀπὸ Ναζαρέτ.

ναὶ συγκαταθέσεως ἐπίρρημα.

ναῖδες πηγαί, ἢ νύμφαι παρὰ τοῖς ναῖμασι διατρέβουσαι.

ναίει διατρέβει.

ναιετάουσιν οἰκοῦνται. ναίω ναίτης ναιετιῶ, ὡς κνηγέτης κνηγετιῶ. ναιετιῶ ναιτάω ναιετάουσιν. ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικῶ τοῦ οἰκοῦνται.

ναὶ μὰ τό· Καλλιμαχος ἐν Ἐκάλῃ "ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σῦφαρ ἐμόν," ὃ ἐστὶ δέρμα. "ναὶ τοῦτο τὸ δένδρον, αἶον ἐόν περ." οἱ ἀρχαῖοι οὐ προπετιῶς κατὰ τῶν θεῶν ὠμνον, ἀλλὰ κατὰ τῶν προστυγαχόντων, ὡς καὶ Μένανδρος "μυρτύρομαι ναὶ μὰ τὸν Ἀπόλλων τετονὶ καὶ τὰς θύρας." καὶ Ὀμηρος (Α 234) "ναὶ μὰ τότε σκήπτρον." καὶ Ἐκάλῃ ἐπὶ "ναὶ μὰ τόν" καὶ οὐκέτι ἐπάγει τὸν θεόν. ῥυθμιζεὶ δὲ ὁ λόγος πρὸς εὐσέβειαν.

ναὶ μὰ τόν. "καὶ ναὶ μὰ τόν, εἶγε τῷ Περσικῷ τις ἐφάνη, τὸ Ῥωμαϊκὸν ἅπαν δόλωλε" (Theophyl. Sim. 2 9).

ναὶ μὰ τόν· "ἀμαρτάνοντι ἐπέλητι" καὶ ἀδικῶντι ἤλεγχε καὶ ἀνέστειλλε τῆ ἀδικίᾳ πατρικῆ, ναὶ μὰ τόν, ὁ γενναῖος τῆ παρρησίας. ναὶ μὴν ναὶ ὄντως.

ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην, ὄρα καὶ ἐπὶ χλευασμῷ.

Νάινον.

ναίουσιν οἰκοῦσι.

Ναῖς ἑταῖρα τις, ἥς μέμνηται Αἰσώης καὶ Ἀριστοφάνους. Harp.

ναίχι ἐπίρρημα συγκαταθέσεως (S 08 684).

νάκην προβάτων δοράν.

νάκος ἐντριχὸν δέρμα, ἥτοι δορὰ προβάτου. κριῖως δὲ τὸ τῆς αἰγῆς δέρμα, καὶ δὲ τὸ τοῦ προβάτου. Ἰώσηπος (B. I. 3714) "ἔρπειν τὰ πολλὰ κελύσας τοῖς εἰσῆσι, καὶ τὰ νῦτι καλύπτειν νάκυσιν, ὡς εἰ κατὰ τις αὐτοὺς νύκτωρ, φαντασίαν παρέχοντι κνῶν." ἡ δοτικὴ νάκει.

νακοίλται οἱ τῶν προβάτων κορυφαί.

Νακώλεια ὄνομα τόπος.

νάμα ὕδωρ ποτόν. τόπος κατάρρετις νυμυτιαιῶς ὕδασι.

Νάννακος παλαιὸς ἀνὴρ πρὸ Δεκακλίωνος. ταυτὸν φασὶ βασιλεῦ γενέσθαι πρὸ τοῦ Δεκακλίωνος· ὅς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἄρῃ μετὰ δακρύων ἰκέτευσεν. καὶ παροιμία "ἐπὶ Ναννάκου" ἐπὶ τῶν πάντων ἀρχαίων.

Ναννίον. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ταιρωῶν Ἀἴγα λέγεσθαι φησι ταύτην τὴν ἑταιρίαν διὰ τὸ Θυλλὸν τὸν κήληρον καταφαγεῖν· πύρονσι γὰρ αἱ αἴγες τῷ θαλλῷ. ἔσι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης ἔ' ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιριῶν τὴν Ναννίον φησὶ Προσκλήιον ἐπονομάζεσθαι διὰ ὃ ἐξώθεν δοκεῖν εὐμορφότεραν εἶναι. Harp.

νάνος ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστοτέλει. καὶ Θεόφραστος "ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα·" οἱ γὰρ νάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι. νάνοι δὲ λέγονται οἱ κολοβοὶ πᾶν ἀνθρώπων, καὶ νανοφρεῖς. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων Ἴννοι. sch. A Pac. 790.

Ναξία πόλις. καὶ Ναξία λίθος ἡ Κρητικὴ ἀκρόνη· Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης.

ναξιοουργὴς κἀνθάρος. πλοῖα ἦν ἔτι γόμενα κἀνθάροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα, ὡς ἴν σίλφας λέγουσι τινα ἀκατίων εἶδη. Κρινος δὲ λέγει ... ὅτι Θαλασσοκρατοῦντές τε Νάξιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κἀνθάρους. οὕτως· τῶν πλοίων τὰς ἐρούσους πόλεις ὡς ἀρχιτεκτονίας ἐποίουν οἱ πρότεροι ἐπιωμας, ὅλον τοὺς νῦν λέμβους ναξιοουργεῖς ὁμαζόν. ἐκ τῆ αὐτῆ δὲ εἶναι καὶ κνιδιουργεῖς, ἡ κέρκουρα ἀπὸ Κερκύρας, καὶ πάρων καὶ Πύρον. ἀντικρυς δὲ Μένανδρος ἐν Ναυήρῳ κἀνθαρὸν εἶπε πλοῖον εἶναι. ἔσι δὲ καὶ ἴος ποτηρίου. καὶ ἐν Πειραιεῖ Κανθάρου εἶρη· τρεῖς γὰρ λιμένες εἰσίν, οὗτος ὁ Κανθάρου, καὶ τὸ ἀφροδίσιον, καὶ κύκλω πέντε αἱ, ἀπὸ Κανθάρου ἥρωος. sch. A Pac. 142.

νάπος. νάπη ὕρεινός ὑλώδης τόπος. Ξενοφῶν παρ. 6 5 12) οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος, τὸ ἔδαφος. "ἐπεὶ οἱ ἠγούμενοι ἐγένοντο ἂ νάπει δυσβάτω καὶ μεγάλῳ, ἐσησαν ἀγνοῦντες εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος."

νάπυ σίνγηι· (A Eq. 636) "κάβλεψε νάπυ, ἡ τὰ μέτωπ' ἀνέσπυσεν." ἐπέβλεψε δριμύ ἀ δριμύλον (δριμύ γὰρ τὸ νάπυ) καὶ τὰς ῥῆς συνέσειλε.

νάρδος μυρμηκῶν ἔλαιον. Θηλυκῶς· P 6 250) "καὶ ἐς κυανότριχα χαιτήν νάρων ὑπὸ γλαυκῆς κλειομένην ὑάλου."

νάρθηξ· (AP 6 294) "καὶ πανακείταν νάρθηκα κροτάφων πλύκτορα νηπιᾶχων."

νάρκη μυρμηκίας· Ἀριστοφάνης (Vesp. 13) "οἴμοι, τί πέπονθ'; ὡσπερ νάρκη μου τὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται, καὶ τὸ ξίφος ἐ

δύναμαι κατέχειν."

Ναρσῆς στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἔμφρων ἐς τὰ μάλιζα καὶ δραστήριος καὶ δεινὸς ἀρμόσασθαι τῷ παρεμπύπτοντι. καὶ παιδείας μὲν αὐτῷ οὐ τι μάλα μετῆν, οὐδὲ τὰ τῆς εὐγλωττίας ἐπιφρόντισο· φύσει δὲ ὄγε δεξιότῃ διεπρεπε, καὶ παρυσῆσαι οἶός τ' ἦν λόγῳ τὰ βεβουλευμένα, καὶ ταῦτα τομίας γέων καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις τρυφερώτατα ἀνατεθραμμένους. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχύς καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδητημένος· τὸ δὲ ἀνδρείον καὶ μεγαλοργὸν εἰς τοσοῦτον ἐπέκτετο ὅσον ἀμέλει καὶ ἀπιεῖσθαι. ἦν δὲ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. Agath. 1 16.

Νάρωνος ὄνομα κύριον.

Νασαμῶνος ὄνομα κύριον.

ναζόν πυκνόν, μεζόν, πλήρες, μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι. διαφέρει τοῦ μιννοῦ. ναζός δὲ ἀρσενικῶς πλυκούς, ἡ θερμὸς ἄρτος μετ' ἔλαιου· Ἀριστοφάνης Πλοῦτῳ (1143) "ἦκεν γὰρ ἂν σοι ναζὸς εὐ πεπεμμένος."

νανάγιον παρὰ Θουκυδίδῃ οὐδετέρως μὲν, ὅταν τι τῆς νηὸς ἀποκλασθῆ, ὅλον πηδάλιον ἢ τι τοιοῦτον, ναυαγία δὲ θηλυκῶς πᾶσα ἡ τῆς νηὸς ἀπώλεια. sch. Thuc. 1 50.

ναυαγίων πτωμάτων· (S El. 728) "ἔξ ἐνός κακῆ πᾶν ἐπίμπλωτο ναυαγίων πεδίον." ναύαρχος ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

Ναυατιανοὶ αἰρεσιῖται τὰ Ναυάτου φρονοῦντες. καὶ τούτων ἐγένετο ἐπίσκοπος ... οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ χυρίενται αὐτῷ εἴρηται. cf. v. Σισίνιος b.

Ναυᾶτος. οὗτος περισβύτερος ὢν τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας διεκρίθη, ἐπειδὴ Κορνήλιος ὁ ἐπίσκοπος τοὺς ἐπιθύσαντας πίζος ἐν τῷ διωγμῷ, ὃν ὁ βασιλεὺς Δέκιος κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκίνησεν, εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν διακριθεὶς καὶ εἰς ἐπισκοπὴν παρὰ τῶν συμφρονησάντων αὐτῷ ἐπισκόπων προχειρισθεὶς ταῖς πανταχοῦ ἐκκλησίαις ἔγραφε μὴ δέχεσθαι τοὺς ἐπιτεθυκότας εἰς τὰ μνηστῆρια, ἀλλὰ προτρέπει μὲν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, τὴν δὲ συγχώρησιν ἐπιτρέπει θεῶ τῷ δυναμένῳ καὶ ἔξουσίαν ἔχοντι συγχωρεῖν ἁμαρτήματι. τοιαύτας ἐπισολὰς κατ' ἐπαρχίας δεχόμενοι πρὸς τὰ οἰκεία ἤθη ἐποιῶντο τῶν δηλασμένων τὰς κρίσεις· ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐδήλων μὴ δεῖν ἀξιοῦσθαι τῶν μνηστῆριον τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα εἰς θάνατον ἁμαρτίαν πεποιηκότας, τοῖς μὲν ἐδύ-

κει πικρά και άπηγής είναι ή τοῦ κανόνος ἔκθεσις, οἱ δέ ὡς δίκαιον αὐτὸν και ὀρθῶντα τὴν πολιτείαν ἐδέχοντο. ἐν τοσοῦτῳ δὲ τότε κινουμένοι, ἐπικαταλαμβάνει Κορνηλίου τοῦ ἐπισκόπου γράμματα τοῖς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκόσιν ἐπαγγελλόμενα τὴν συγχώρησιν. οὕτω δὲ ἀμφοτέρων ἐπισελόντων τάναντία, και ἐκ τῶν θείων ὀχρουντίων ἂ ἐκάτερος ἔλεγεν, ἕκασος κατ' ἔθος εἰς τοῦτο ἔτρεψεν ἐς ὃ και πρότερον μᾶλλον ἐπέκλινεν· ὅσοι γὰρ φιλαμαρτήμονες, δροξάμενοι τῆς τότε δοθείσης συγχωρήσεως και εἰς τὸν ἐπειτα χρόνον ἐπὶ πάσης ἁμαρτίας αὐτῆς συνεχρήσαντο. ἀλλὰ Ναυάτος ἐπὶ Βάλεντος τῆ βασιλέως διωγμὸν κινήσαντος κατὰ χριστιανῶν ἡμαρτύρησε. Soerat. 4 28.

ναυβάτης ἐπιβάτης, ἢ ναύτης· "πεζοῦς. δὲ ἀντὶ ναυβατιῶν πορευομένους, και ὀπλικῶ προσέχοντας μᾶλλον ἢ ναυτικῶ."

Ναυτῆ ὄνομα κύριον.

Ναύκιοι ἔθνος.

ναύκληρος. Ὑπερίδης οὐ μόνον ὡς ἢ συνήθεια λέγρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ και ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας. Harp.

ναυκραρία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (11). μήποτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικισμοῖς Ναυκρατικὰ, ἵνα ἢ ἀπὸ Ναυκρατικῶ πλοίου, ἢ Ναυκρατικῶν ἐμπλεόντων· ἢ γὰρ Ναύκρατις τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ἢ ναυκραρικά, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων· ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἀρχοντας ἔλεγον, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πέμπτῃ (7) ἰσοριῶν δηλοῖ. Harp.

Ναύκρατις.

ναῦλος τὸ ναῦλον. ἀρσενικῶς ὁ ναῦλος. sch. A Ran. 271.

ναύλοχον εὐδιον, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσιν ἢ ἀναπαύονται. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ (7 184) λιμὴν ἢ εὐδία.

ναυλοχῶ τὸ τὰς ναῦς ἐνεδρεῦω. "ὃ δὲ ναῦς προσέταξεν ἐν τοῖς ἀγκῶσι ναυλοχεῖν λανθάνοντα, ἐπειδὴν δὲ αἰσθῶνται ζευγνύειν αὐτὸν τὴν γέφυραν, διαβάλλειν ὡς τάχιστα."

ναύμαχα (Hom. O 389) μακρὰ δόρυτα, ὡσε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι.

ναυμαχησεῖοντες πρὸς ναυμαχίαν ἐτοίμως ἔχοντες.

ναύπλιος ἢ ἐν θαλάσῃ πρόοδος.

ναῦς. Ἀρριανὸς "Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς περῶν τὸν ποταμὸν ἴ νῆας εἶχε. τέσσαρες δὲ ἔφερον τὰ σημεῖα τὰ βασιλικὰ, αἷτης και τὴν ζροτηγίδα κύλοις μακροῖς ἔστημένην ἐφείλκον. εἶχε δὲ ἢ ναῦς μῆκος μὲν κατὰ τρίτην μάλισα, εὖρος δὲ και βάθος καθ' ὀκτάδα, ὅσον μεγίστη Νικομηθῆς ἢ Ἀγυπτία· ἐν ἢ ἐπεποιήτο βασιλεῖ ἀπογραῖτα ἐνδαιτήματα. αὐτῆ δὲ τὰ τε ἀπροσῆμι ἔφρανε, και ἐπ' ἀκρῶ τῷ ἰσῆ τὸ βασιλικὸν ὄνομα, και ὅσοις ἄλλοις βασιλεὺς γερᾶται, χρυσοῦ ἐγκεχαραγμένα. νεμένητο δὲ τῆς τὸ πᾶν ναυτικόν, ὡς μὴ τῷ ξυνεχί πλεῖον τυράττοιτο."

ναυσθλώσομαι. ναυσθλώσασθαι κωρίως ἐστὶ τὸ ναῦν μισθώσασθαι· νῦν δὲ ἀνεὼς ἐπιβήσομαι. sch. A Pac. 125.

Ναυσικαία ὄνομα κύριον.

ναῦς ἰκετεύει πέτρας. ἐπὶ τῶν πᾶσι ἀνασθῆτων ἢ παροιμία.

Ναυσικράτης κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Ναύκληροι, Περσίς.

ναυσίπορος (X Anab. 2 23) ὑπὸ τῆς περιουμένουσ.

ναῦς Νικομηθῆς και ζροτηγίς.

ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλώσει, ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.

ναύσαθμον τὸν λιμένα. ἐφράττοιτο δὲ και δερματίνοις τροποῖς πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὰ σινιδάματα. ἢ ὅτι ὁ ναυτικὸς ζροτὴς ναύσαθμος καλεῖται. sch. A Ach. 95.

ναυσολίαν πλεῖν. και ναυσολῶ φῆμι.

Ναύσων Ναυκράτει, ἐπὶ τῶν ὀρειῶν ἀποδιδόντων ἀλλήλοισ. ὀνοματοποιήσῃς δὲ τὸ Ναύσων, ὡς τὸ ἀγαθῶν ἀγαθίδες και ἰσκότεροι Λεύκωνος.

ναύτης και ὁ ἐπιβάτης· (AP 6 166) "ἀκόνα τῆς κήλης Διονύσῃ ἰδὲ ἀνέθῃται, σθεῖς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος."

ναυτιῶν τὸ ἐν τῇ νῆι κυρίως ἐμῶν.

ναυτικῶς δανεῖζεν· (Diog. L. 7 13) "φασὶ Ζήνωνα ὑπὲρ ἄ τάλαντα ἔχοντα ἰθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα, και ταῦτα δανεῖζεν ναυτικῶς."

ναυτιλία ὁ πλοῦς.

ναυτιλλόμενος πλέων.

ναυτέλος ὁ ἰχθυῦς, και ὁ ναύτης.

ναυτοδίκαι ἄρχοντες εἰσι τοῖς ναυτικῶσι δικάζοντες και τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον

ρηζομένοις, ὡς καὶ ναυφύλακες ἄρχοντές
νις ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς.

ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι.
κρατερός γὰρ φησὶν "ἐὰν δέ τις ἐξ ἄμφοιν
ἰνοῖν γεγονώς κρατρεῖται, διώκειν εἶναι τῷ
λουλομένῳ Ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσὶ, λαγγά-
των δὲ τῇ ἔνῃ καὶ νέμει πρὸς τοὺς ναυτοδί-
κας." Harp.

ναῦφι ἐν ταῖς ναυσί.

ναύφρακτον βλέπεις· Ἀριστοφάνης
Ach. 95) "πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύ-
φρακτον βλέπεις," ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς τριή-
κων οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται, δι' ὧν τὰς κώ-
κας ἐμβύλλοντες ἐκωπηλάτουν.

ναυφράκτω κρατῶ (A Eq. 564) τῷ
μπεφραγμένῳ καὶ συντεταγμένῳ· ἐθλασ-
κράτουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι μάλιστα ἐπὶ τῇ
Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίῳ.

Ναχώρ ὄνομα κύριον.

Νεαῖθος ὄνομα ποταμοῦ.

νεαλῆς κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκὸς ἰχθῦς.
γεται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἄλισθεὶς καὶ ὁ νεωστὶ
σοῦς. Ἀππιανός "τὸν δὲ δῆμον ἀπὸ τοῦ
ἰχθους ὄραν, καὶ τοῖς πονουμένοις ἐτέρους
αλείς ἐπιπέμπειν αἶε. οἱ δὲ Κελτοὶ κεκμη-
τες ἀκμησὶ συμπλεκόμενοι ἔφρουγον ἀτά-
κως." καὶ Πολύβιος "τοὺς πολεμίους ἀκε-
ίλους ὄντας καὶ νεαλῆς."

νεανεία ἢ ἔπαρσις.

Νεάνθης Κυζικηνὸς ῥήτωρ, μαθητὴς
ἐλίσκου τοῦ Μιλησίου.

νεανίας τολμηρός, ἢ ὁ νέος.

νεανιεύεται νέον ἔργα ποιεῖ.

νεανιεύματα κομπάσματα, κενὰ τολμη-
τα.

νεανικὸν ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ δυνάμενον
φτάσαι νεανίαν· Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (1137)
ἔμοι πορίσας ἄρτον τίν' εὐ πεπεμμένον
νῆς καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικόν."

νεανικῶς ἰσχυρῶς, γενναίως· Ἀριστοφά-
νις (Vesp. 1298) "καὺνπτέ με νεανικῶς, παῖ
κὲ καλῶν."

νεανισκεύεται Ἀμφίς Ἐρίθοις, Ποσει-
ππος Ἀθημαίταις, Ἐυπόλις Σφριγξίν (Ἀϊξίν).
ἴδως ἐσχημάτικε τὸ νεανισκεῖν ἐν Ἀῆμοις·
γενναῖκ' ἔχοντα μάλ' αὖ καλὴν τε κάγαθήν.
Ἔτη νεανισκοῦντος ἐπεθύμησέ μου."

νεαρὸί νέοι, νῆπιοι. καὶ νεαρῶτεροι·
παίδων νεαρῶτεροι οἱ λέγοντες μὴ ἐφορᾶν
ἢ τῆδε τὸ θεῖον."

Νέαιρχος. οὗτος ξυνεεγράτευσεν Ἀλεξάν-
δρον, καὶ συγγραφὴν συνεγράψατο ὑπὲρ Ἀλε-
ξάνδρου. ἐψεύσατο δὲ ναύαρχον εἰσαυτὸν ἀναγρά-
ψας εἶναι, κυβερνήτης ὦν. Arrian. Anab. 6 2.

νεάτη ἐσχάτη. καὶ νῆατοὶ φθόγγοι χορ-
δῆς μουσικῆς τελευταίας.

νεάτη ἢ ἐσχάτη. καὶ ἡ νῆτη χορδὴ λε-
γομένη ὑπὸ τῶν μουσικῶν πρὸς ἀντιδιασο-
λὴν τῆς τε ὑπάτης καὶ τῆς μέσης.

νέα χελιδῶν, ἐπὶ τῶν ἑξαπατώντων τι-
νάς. Ἀριστοφάνης Ὀρνισίῳ (Eq. 420) "ἐξηπα-
τών γὰρ τὸς μαγεύρους, λέγων τοιαυτὶ· σκέ-
ψασθε παῖδες, ἔχ ὀρεῦθ'; ὦρα· νέα χελιδῶν.
οἱ δ' ἔβλεπον, κύγω ἐν τοσοῦτῳ τῶν κρείων
ἔκλεπον."

Νέβελ ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος μέτρον
Ἑβραϊκοῦ.

νεβρίζων Ἀθμοσθένης ὑπὲρ Κτησιφίω-
τος (259). οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα
ἐνημιμένου καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύ-
τος νεβρίσιν, ἐπὶ τῷ νεβρόδῳ διωσπᾶν κατὰ
τινα ἄρρητον λόγον. Harp.

νεβρίς· (AP 6 172) "κισσωτὴν ἐφόροις α
νεβρίδ' ἀναπτομένην."

νεβρίς ἐλάφου δέριμα· ἐν ἐπιγρομμιασιν β
(AP 6 87) "ἄνθετό σοι κορῦναν καὶ νεβρίδας
ὑμέτερος Πάν."

νεβρός ἐλάφου γένημα, οἰοεὶ ἐπὶ τὴν
βορᾶν ἐξιδὼν καὶ νεμόμενον. ἐτυμολογεῖται δὲ
νεοπόρος τις ὦν. καὶ νεβρεία καρδία·
Βάβριος (95 93) "πεινώσῃ καρδίῳ· καρδίην
δὲ νεβρείην λάπτει πεσοῦσαν, ἀρπύσασα λα-
θραίως."

Νεβρώδ ὄνομα κύριον, ἀφ' οὔ οἱ γέγυ-
τες. ὁ αὐτὸς καὶ Νεβρώδης.

Νεεμίαν ὄνομα κύριον.

νεεσθαι πορεύεσθαι.

νέημι πορευθῆς, ἐπανέλθης. Hom. A 32.

νέηκες νεωστὶ ἰκονημένον.

νέηλατα τὰ νεωστὶ ἀηλεσιμένα ἄλφιτα
καὶ μέλιτι δεδευμένα, οἷς καὶ ἀξυφίδες καὶ
χλωροὶ ἐρέβινθοὶ συνεφύροντο· ἂ τοῖς τὰ
ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δὲ τινες αὐτὰ
καὶ ἀμβροσίαν καὶ μακαρίαν (Harp.). κατ'
ἔλλειψιν δὲ προφέρουσιν οἱ Ἄττικοὶ τὸ νῆ-
λατα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιτα.

νέηλυδες (Hom. K 434) νεωστὶ ἐηλυθό-
τες. ἢ εὐθεῖα νῆλως.

νεηνίας νεανίας.

νεῆνις νεάνις.

νειαιρα (Hom. E 539?) τόπος ἔσχατος τῆς γαστρού.

νειάτος ἔσχατος. καὶ οὐδετέρως νείατον.

νεικεῖ ψέγει, φιλονεικεῖ.

νεικεῖσι (Hom. A 579) κακολογήσει.

νεικέσαι παρ' Ὀμήρῳ (H 161) τὸ λοιδορῆσαι, ἀλλ' οὐ τὸ κρῖναι.

νεικη ἢ φιλονεικία.

νεικος διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ μάχη, φιλονεικία, λοιδορία. (Hom. B 376) "ὄς με μετ' ἀρήκτους ξριδας καὶ νείκευ βάλλει," λέγων κατὰ μέμψιν, καὶ (S 75) "νεικος Ὀδυσσῆος." καὶ μάχη· (A 721) "ἐπεὶ ὡς ἄγε νείκος Ἀθήνη," (A 671) "Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νείκος ἐτύχθη." νίκος δὲ ἢ νίκη, διὰ τῆς ι. οὐ μόνον δὲ ἢ φιλονεικία διὰ διαφοροῦ, ἀλλὰ καὶ ἢ διὰ χειρῶν μάχη.

Νεῖλος ὁ ποταμὸς. καὶ οὐδετέρως νειλομέτριον τὸ τοῦ Νεῖλου μέτρον. καὶ Νειλώσις.

νεῖν κολυμβᾶν, καὶ τὸ νήθειν κρύκην. Ἀρριανός (Ind. 24 5) "ὅσοι κουφότατοι καὶ κουφότατα ὠπλισμένοι καὶ τοῦ νεῖν διαμνηστούτοι, τάτους ἐκνήξασθαι κελεύει ἀπὸ συνθήματος." καὶ αὐθις (Iulian. or. 7 p. 206) "ὡσπερ γὰρ οἱ ὄρνιθες ἵπτασθαι, καὶ νεῖν ἰχθύες, αἱ τε ἔλαφοι θεῖν ἐπεὶ πεφύκασιν, οὐδὲν τοῦ διδαχθῆναι προσδέονται."

νειός ἢ νενευσμένη γῆ. καὶ νειοτο (Hom. K 353, Σ 547).

νεισθαι κολυμβᾶν (ἵππο πορεύεσθαι).

νειται ἀφίξεται, ἐλεύσεται· (AP 7 171) "οὐδ' ἔτι νείται, ἴξον ἐπ' ἄγρευταῖς χενάμενος καλάμοις."

νειφω τὸ βρέχω, διὰ διαφοροῦ. νιφόμενος δὲ χιονιζόμενος, διὰ τοῦ ι. νήφων δὲ ἐρηγορῶν, διὰ τοῦ η.

νεκάδες νεκροί. καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ τῶν ζῴων τάξεις.

νεκτάρειον ἡδύ, καλόν, εὐώδες, ἐπὶ τῷ "νεκτάρειον ἐνθῷ" (Hom. Γ 385). καὶ νεκταρθεῖν πόμα. καὶ οἶνος οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βροῦμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός.

νεκταρέου θείου.

νεκρῷ λέγουσα μύθους εἰς οὐς, ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν καὶ μὴ ἐπαιόντων.

νέκνυα. ἢ τῶν νεκρῶν ἐορτὴ φρουδίγα παρὰ Πέρσαις, ἑλληνιστὶ νέκνυα. Menand. p. 374 Nieb.

νεκνύμαντις ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκροσόλος ὁ τοὺς νεκροὺς δια (AP 7 63) "τὸν κύνα Διογένην νεκροῦσαι πορθμεῦ, γυμνώσαντα βίου πανισκύνιον."

νέκνυς ὁ νεκρός.

Νέμευ καὶ Ἰσθμία τόποι ἐν Ἰουλίῳ ἐπέτειοι ἀγῶνες.

Νεμέας ἀθλητρίδος μνημονεύει δὴς ἐν τῷ κατὰ Παιτροκλέους, εἰ γὰρ καὶ Νεμέας σέλινα. Harp.

Νεμέας χαρῦδρα. τόπος τις ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ. Harp.

νέμειν καρπῶσθαι, διοικεῖν· "ἀλλ' ἐμοὶ γενομένην πατρίδα τε νέμειν ἢ νέμω, καὶ οἶκον ὃν ἐγὼ κέκτημαι."

νέμειν προσάτην ἀντὶ τῆς ἔχουσας τῶν γὰρ μετοίκων ἕκαστος μετὰ τοῦ τῶν ἀσῶν τινὸς τὰ πράγματα δῶκε καὶ τὸ μετοίκιον κατετίθει, ἢ ἔχειν προσάτην καλεῖται νέμειν παρὰ Ὑπερίδης "ὥσε κελευσέον τοὺς μαρτυρεῖ τὰ τοιαῦτα καὶ τοὺς παρεχομένους ἀπατῶν ὑμᾶς, μὴ τυγχάνωσι δικαιοσύνη γοντες· καὶ νόμον ἡμῖν ἀναγκάζετε πρῶσαι τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προσάτην. Νέμειος ὁ ἐν τῇ Νεμέᾳ.

νεμεσᾶ μέμφεται.

νεμεσᾶν τὸ ἐμποδῶν ἵστασθαι τοῖς τοιμένοις κατὰ γνώμην. Artemid. 2 37.

νεμεσηθεῖς μεμφθεῖς· "νεμεσηθ' ἀλόχῳ κατ' ὄρχησιν βέλει τρωθεῖς λίσσιν βίον." Ἰωσήπος "παρεκάλει τὸν θεὸν σῆσαι μὲν ταῖς τῶν πολεμίων ἐλπίσιν, σαι δὲ τὸν αὐτοῦ λαόν." καὶ αὐθις (I 1 6) "εἰ δὲ νεμεσηθεῖν τῆς ἐπιβολῆς, με μὴ πταίσουντα παρ' ἐλπίδας."

νεμεσησόμεαι φθονήσω, καὶ νεμσαι μέμψασθαι.

νεμεσητικός ὁ ἐναντίος τῷ φθόνῳ ὁ μὲν γὰρ φθονερός λυπεῖται ἐπὶ ταῖς καλῶν εὐπραγίαις, ἐπεὶ καὶ ὁ φθόνος τον, νεμεσητικός δὲ ὁ λυπούμενος ἐπὶ τῶν κακῶν εὐπραγίαις· τοιοῦτον γὰρ μεσις. ὥσε ὁ νεμεσητικός οὐ φθονερός. δὲ τὸ πρόβλημα ὀρικόν. Alex. Aphrod. in p. 76.

νεμεσητόν μεμπτόν.

νεμέσια Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ δίου (11). μήποτε ἐορτὴ τις νεμέσις.

ἦν τοῖς κατοικομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. νεμέσια οὖν ἢ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γινόμενη παγήγυρις, ἐπεὶ ἡ νέμισις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται. **Ηαρρ.**

νεμεσίζει μέμφεται.

νέμισις ἢ δίκη· Ἀριστοφάνης (ἴμμο Eur. Phoen. 189) "ὼ νέμισι, βαρύνδρομοί τε βρονταί."

νέμισις μέμφις, δίκη, ὕβρις, φθόνος, ὄχη. "τὴν τῶν ἀλαζόνων τιμωρὸν συνέντες ἡμισι, ἥπερ αὐτὰς μετέλθε σὺν τῇ δίκῃ." καὶ αὐθις "οὐκ ἔλαθε τὴν ἄπισιν ἐναντιομένην τοῖς ὑπερηφάνοις νέμισιν, ἀλλ' ἐν ταῖς δίκαις ἠνωχιάσθη παιδευθῆναι συμφοραῖς." παρῆν δὲ νέμισις, ἢ τὰ γυνῶν ἐποπτεύει" ἰάβριός φησιν ἐν μυθικοῖς (43 6). καὶ Ἀλκιβιάδης "νεμέσεως ἐφόρου, τρύπους ὑπερύτας καὶ ὑπερηφάνους κολαζούσης, ἐναργῆ κροτύρια." καὶ παροιμία "νέμισις δέ γε παρὰ βῆτα βαίνει," παρ' ὅσον μέτεισι ταχέως ἢ κίμων τοὺς ἡμαρτηκότας. cf. v. ὑπὸ πῆχυν.

Νεμεσίων ὄνομα κίριον· "ὁ δὲ Νεμεσίων ἀνεπετροῦτο καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλλείψει, καὶ ἐδόκει ἐρμαίω ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ ἐριτυχῶν." cf. v. ἐρμαῖον.

νεμεσῶ δοτικῇ.

νεμηθέντων κληρωθέντων· Ἀλλιανός ἀλλὰ καὶ ἐκείνων νεμηθέντων εἰς τὴν γῆσιν."

νεμήσουσθαι διαιμερίσασθαι.

νεμήσεις ὑποκριτῶν. οἰποῖται ἐλάμεινον τρεῖς ὑποκριτὰς κλήρω νεμηθέντας, ποικιλομένους τὰ δράματα· ὧν ὁ νικήσας ἔς τούπιον ἄκριτος πυρλαμβάνεται. ἔστιν ὅλον διαιρέσεις.

· νέμοιτο καρποῖτο.

· νέμοντι διοικοῦντι.

νέμος ἐπάκτιον τὸ ἄλλος, τὸ ὄρος τὸ ἐράλιον. Σοφοκλῆς (Aī. 413) "πάραιλά τ' ἔστρα καὶ νέμος ἐπάκτιον." "οἱ δὲ ἀγχοῦ ἦς χηλῆς τοῦ ὄρους ἠδύλιζοντο, ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι."

νεμῶ νομῶ· "τὴν δ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ ὄλω" (S OC 879).

νένακτο ἐπεπλήρωτο· Ἰώσηπος (B. I. 1 3) "συνεσπίπτει δὲ τοῖς πολεμίοις εἰσὼ· καὶ ἔσσω οἰκία ὀπλατῶν νένακτο, τὰ τέγη δ' ἦν ὡν μαινομένων κατὰπλευα."

νενεωλχημένος νουῖς ἔξιτο οὐσας, εἰλωμένους.

νενημένην σεσωρευμένην. Ξενοφῶν

(Anab. 5 4 27) "εὖροις γὰρ θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων περυσινῶν." καὶ Ἀριστοφάνης (Nub. 1203) "τί κάθησθ' ἀβέλτεροι, ὄντες λίθοι, ἀριθμῶς, πρόβατ', ἄλλως ἀμφορεῖς νενησμένοι;" τῆτιςιν ἀνόητοι. πρὸς τοὺς θεατὰς φησι· διὰ γὰρ τοῦ μωροῦ δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος. ἀμφορεῖς δὲ ἀπὸ τοῦ μεταίως κέρωμοι σεσωρευμένοι· νῆσαι γὰρ τὸ σωρεῦσαι.

νενώμεθα διανενομήμεθα.

νεουρδέα (Hom. Φ 346) νεωσὶ πεποτισμένα.

νεογιλλόν νεογέννητον.

νεογνόν νεωσὶ γεννηθέντα.

νεοδυμῶδης ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις. sch. Thuc. 7 58.

νεόδητον νεοδύμασον.

νεοεργές προσφάτως ἐργασμένον.

νεοθαλής νεωσὶ βλαψήσασα.

νεοθανής νεωσὶ τεθνεώς.

νεοθηγι νεωσὶ ἀκονηθέντι· (AP 7 181) "ἢ δὲ σέθεν φθιμένης πολιοῦς νεοθηγι σιδήρω κείρατο γηραλέης ἐκ κεφαλῆς κλοκάμους."

νεοίη (Hom. Ψ 604) θράσος νεότητος, προπέτεια.

νέοις μὲν ἔργα, βελὰς δὲ γεραιτέροισι.

νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις φησὶ Θεοκυδίδης (3 93) ἀπὸ τῆ νεωσὶ κατωκισμένοις.

Νεοκλείδου κλεπτίστερος. οὗτος κωμώδηται ὡς ῥήτωρ ἦν καὶ τυφλὸς καὶ συκοφάντης καὶ κλέπτης. Ἀριστοφάνης (Plut. 665) "Νεοκλείδης, ὃς ἔστι μὲν τυφλός, κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισε."

Νεοκλῆς Ἀθηναῖος φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικούρου, ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἰρέσεως. ὅτι Νεοκλέους ἐστὶ τὸ λάθε βιώσας.

νεόκητον νεωσὶ κατεσκευασμένον.

νεολαία νέων συναγωγὴ, ὁ νέος λαός.

"ὑπὲρ τοῦ τὴν νεολαίαν τὴν Ῥωμαίων ἀξιοζήλωσ τε καὶ ἀμάχῃ θάρσει διωγωνίζεσθαι." καὶ Ἀλλιανός "λοιμὸς γὰρ τῇ Ἐφεσῷ πόλει ἐνήχμαζεν οἷος βαρύντατος, προμοίροις δὲ θανάτοις διεφθείροντο ἡ νεολαία, καὶ ἦν ἀγονία, καὶ μέντοι καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ἀγέλης τῆς τετραπόδος."

νεόλεκτος ὁ νεωσὶ ἠθροισμένος λαός.

νέον Ὀμηρος (I 446) ἠβίονοντα οὐ λέγει νέον καθ' ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ μεσότητα, οἷον νεωσὶ ἠβῶντα.

νέοντας νηχομένους· “ἔφειλκον καὶ ἵππους νέοντας τρεῖς ἄμια καὶ τέτταρας τοῖς ἀγαγεῖσι” (Polyb. 3 43).

νεόπλουτος ὁ νεωσὶ πλουτῶν.

νεορράντω νεαρῶ ἀπὸ τοῦ αἵματος· Σοφοκλῆς (Αἰ. 30) “πῆδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ἕξει.”

νεορρύτοις νεωσὶ ῥέουσι.

νέορτον νέον· (S OC 1507) “τί δ’ ἔσιν, ὦ παῖ Ἀυτῶν, νέορτον αὐ;”

νέος ἡ νεωσὶ ἠροτραμμένη γῆ· (Babr. 33 2) “καὶ τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν σπείρας φύλασσαν ἐξῴς.”

νέος ἐσὶ καὶ ὀξύς (Plato Gorg. p. 463 E) ἀμυθῆς ἐσὶ καὶ προπετής.

νεόσμηκτον (Hom. N 342) νεόθηκτον.

νεοσπύδα τὴν νεωσὶ ἀποσπασθεῖσαν Πισίδης “ταύτην δὲ τὴν φάλαγγα τὴν νεοσπύδα.”

νεοσσιὰ ἡ καλιὰ τῶν ερροθίων.

νεοσσός ὁ ερροθός.

νεοτελής νεωσὶ τετελειωμένος.

νεοτευχές (Theocrit. 1 28) νεωσὶ κατεσκευασμένοι.

νεοττεία ἡ ἐκλέπισις.

νεόττιον γέννημα· Ἀριστοφάνης (Av. 768) “πέρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεόττιον.” τοῦ Πισίου ὁ υἱὸς ὅμοιος βούλεται γενέσθαι τῷ πατρὶ· ἦν δὲ ὁ Πισίας προδότης. καὶ αὐθις (Cratinus) “τρία κνώδαλ’ ἀναιδῆ, Πισίας Ὀσφύων Διτρεφῆς.”

νεοττός ἡ τοῦ ἰῶ λέκιθος καὶ τὸ πυρρόν. Μένανδρος Ἀνδρία “καὶ τεττάρων ἰῶν μετὰ τοῦτο, φιλάτη, τὸν νεοττόν.” Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων συγγράμματι φησὶν “ὁ διαδίδεται ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένυ λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττῷ· διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τῶτο φήσαντες, καὶ ἔσιν τὸ ὄχρον περίτωμα τοῦ σπέρματος.” ὅτι δὲ τὸ ὄχρον νεοττόν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ χρησμιῶν (cf. Cic. de divin. 2 65). ὄναρ γὰρ τινὰ φησὶ θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ χρέμασθαι ἰῶ, προσαναθέσθαι ὄνειροκρίτη· τὸν δὲ εἰπεῖν “ὄρνυτων θησαυρὸν εὐρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον.” εὐρόντα δὲ σαμνίον ἐν ἰῷ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει· τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν “τῆ δὲ νεοττῆ οὐδὲν μοι δίδωσι;” καὶ Δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει· “ἰῶν δ’ ἐν αὐτῇ διέτρεχεν νεόττια.”

νεοττός καὶ ὁ νεογνός ὄρνις· “οἰδὰ τοῦ ἐγωγε καὶ ἐς ἡ ὄλας ἡμέρας ἀναλωθέντα αὐτῷ κατοικιδίας ὄρνιθος ἢ μέγαν νεοττόν.”

νεουργόν νεωσὶ ἐργασμένον.

νεόφθιτον νεωσὶ τελεutῆσαν, κωσὶ φθαρῆν.

Νεόφρων ἡ Νεοφῶν Σικυώνιος τραγικός, οὗ φασὶν εἶναι τὴν τῆ Εὐριπίδου Μηδειαν· ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγὸς καὶ οἰκετῶν βίασανον. ἐδίδαξε δὲ τραγωδίας ἐξ. συνῆν δὲ τὰ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, καὶ διότι φίλος ἦν Καλλιμάχῳ τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν ἀνείλεν ἐκισμοῖς.

νεόφυτον τὸ νεωσὶ φυτευθέν.

Νεόφυτος ὄνομα κύριον.

νεοχάρακτι νεωσὶ κεχαραγμένα· Σοφοκλῆς (Αἰ. 6) “ἔγνη τὰ κείνου νεοχάρακτι” ὁπόταν γὰρ νεωσὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ἰσθμῶν γίνονται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κρηταί, πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφανισθῆ ἡ ὁμή.

νεοχμός νέος, νέαν καὶ ἀκατακόνην δύναμιν ἔχων. Ἀριστοφάνης (Ran. 1418) “τίρας νεοχμόν” ἀντὶ τοῦ παρόδοξον, “ἀποπλεῶν” ἀντὶ τοῦ θαύματος.

νεοχμοῦν κωνοτομεῖν, νεώτερα ἐργάσθαι· “ὁ δὲ φυλάσσειν τῶν καθεζώτων ὁ δὲν ἡξίου, πάντα δὲ νεοχμοῦν ἐσαι ἡδύ” (Procop. Agr. 6).

νεοχμώσαντες νεωσὶ κινήσαντες. Ἡρόδοτος (5 19).

νεοχμώσειν νεωτερισθῆναι, κατὰ τὴν ἐργάσασθαι· “ἀσχόλους τε γὰρ αὐτοὺς ἦν τας διὰ τὸν πόλεμον μηδὲν νεοχμώσειν.”

νέποδες οἱ ἰχθύες, παρὰ τὸ νε σφραγῶν καὶ τὸ ποῖς· ἄποδες γὰρ εἰσιν. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 11) “πηγὰ καὶ ἀγροσφῶν κέρδεα καὶ νεπόδων.”

νέποδες νηξίποδες. τὸ γὰρ ἄποδες φῶδος· ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι. “ἀμφὶ δὲ μιν φῶκαι νέποδες” Ὀμηρος (δ 404). Κίπως δὲ Νέπωτος ἐθνικόν.

Νέρβας βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων. οὗτος καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἐκ τῆς ἔσχατης Πάτμης ἀνακαλέσας ἤγαγεν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ὄν καιρὸν καὶ τὸ τῶν Μαριχάων ἀναφῆ δόγμα, αὐτῆ Μάνεντος φανερώς ἐξηγήσατο.

Νεργόβριγες· Ἀππιανός (cf. τ. μισθ. παθεῖν) “Νεργόβριγες δ’ αὐτοῦ περὶ τῆς τριποθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον.”

νέρτερος κατώτερος.

Νέρων βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος κραινωμένης αὐτῷ τῆς βασιλείας ἐς ἀνοσίους ράξεις ἐξώκειλε, καὶ ἀλλότρια τῆς βασιλείας κτήδευσε πράγματα, κιδναρίζων καὶ τραυδῶν καὶ ὀργόμενος ἐπὶ τῶν θεάτρων· καὶ ρὸς πίσυαις αὐτοῦ ταῖς ἀθεμιτουργίαις καὶ ὁ τῆς Θεομαχίας μύσος προσέθηκε, διώκτης ρῦτος γενόμενος τοῦ Θείου λόγου. μετὰ δὲ πῦτα ἀνέειλε καὶ τὴν μητέρα καὶ ἑαυτόν.

ὅτι Νέρων ἔτι νέος ὢν ἐσχόλαζε φιλοίφοις καὶ τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ κατεμάνθαν· ἔτι γὰρ ἐνόμιζεν αὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις ναναστρέφειν. καὶ μαθὼν ὅτι ὑπὸ τῶν ἰδαιῶν ἐσαυρώθη, ἠγανάκτησε καὶ προσέξεν ἐλατῆν τοὺς ἱερεῖς Ἄνναν καὶ Καϊάων καὶ αὐτὸν Πιλᾶτον τὸν ἄρχοντα τότε νόμιμον σιδηροδεσμίου, καὶ καθίσας ἐπὶ σ σναγλήτου τὰ περὶ αὐτοῦ πεπραγμένα τεμάνθανεν. οἱ οὖν περὶ τὸν Ἄνναν καὶ κιάων ἐλεγον ὅτι ἡμεῖς τοῖς νόμοις αὐτὸν ρειδῶκμεν καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐκ ἠμάρομεν· ὁ γὰρ ἄρχων ἐξισίω ἔχων, ὅσα ἠβουθθη, ἐπραξεν. ἀγανακτήσας οὖν ὁ Νέρων ἰλάτων ἐν τῇ δεσμοτηρίῳ ἐνέβαλε, τοὺς

περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάων ἀπέλυσεν. μαίε δὲ τότε καὶ Σίμων ὁ μάγος, καὶ διαγομῆτων Πέτρον καὶ Σίμωνος παρουσίᾳ ἐρίωνος ἤχθη Πιλᾶτος ἀπὸ τοῦ δεσμοτηγυ, καὶ παριζαμῆτων τῶν τριῶν τῷ Νέρωνι ωτῆ τὸν Σίμονα "σὺ εἰ ὁ Χριστός;" ὁ δὲ γει ναί. εἰτα ἐρωτᾷ τὸν Πέτρον "σὺ εἰ ὁ ριστός;" ὁ δὲ λέγει "οὐ· ἐμοῦ γὰρ παριζαίου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη." ἠρώτησε καὶ τὸν Πιλᾶτον "ποῖός ἐστιν ἐκ τούτων λεγόμενος Χριστός;" καὶ εἶπεν "οὐδὲ εἶς· μὲν γὰρ Πέτρος μωθητῆς αὐτοῦ γέγονε, κὲ εἰσπνέχθη παρ' ἐμοὶ ὡς μωθητῆς αὐτῆ, κὲ ἠρηήσατο αὐτὸν λέγων 'ἐκ οἶδα τὸν ἄρωπον,' καὶ ἀπέλυσα αὐτόν. οὗτος δὲ ὁ ἴμων οὐδαμῶς ἐγνωσαί μοι, οὐδεμίαν δὲ εἰ ὁμοιότητα πρὸς ἐκεῖνον· ἐστὶ γὰρ οὗτος κὲ Ἀθύπτιος καὶ ἐμπληθῆς καὶ κατάκομος κὲ μέλας, παντελῶς τῆς ἐκείνου μορφῆς ἄλβτριος." ἀγανακτήσας οὖν ὁ βασιλεὺς κατὰ ἐν τοῦ Σίμωνος ὡς ψευδομῆνον καὶ ἐπίνωος ἑαυτὸν Χριστὸν, κατὰ δὲ τοῦ Πέτρος ὡς φησαμῆνον τὸν διδάσκαλον, ἐξέβαλεν αὐοὺς ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. τὸν δὲ Πιλᾶτον ἦς κεφαλῆς ἀπέτεμεν ὡς τηλικῆτον ἄνθρω-

πον ἀνελεῖν τολμήσαντα δίγα βασιλικῆς προστάξεως. Io. Antioch. exc. Peir. p. 809. Malala p. 328.

Νέσπος ὁ Κένταυρος, περὶ οὗ φησὶ Σοφοκλῆς (Trach. 590). *Ἀχιάνειρά φησιν "οὐτως ἔχει γ' ἡ πίσυς, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν ἔνεσι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά τω. ἀλλ' εἰδέναι χρῆ δρωσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς ἔχειν, ἔχαις ἄν γνῶμι μὴ πειρωμένη."*

Νεσορέη (Hom. B 54) τῇ τοῦ Νέσορος. καὶ Νεσορέιος οἶκος ὁ τοῦ Νέσορος.

Νεσορίδης πατρωνυμικός.

Νεσόριος. μετὰ Μάνεντα καὶ Παῦλον καὶ Ἀπολινάριον καὶ Θεόδωρον ἐφάνη Νεσόριος, ἀπὸ Γερμανικῆς τῆς Συρίας, τῆ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως δραξάμενος, ὁμοίως τῇ φωνῇ τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων κωκοφρόνως ἀποχρησάμενος Παύλῳ καὶ Θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις· υἱὸς μὲν γὰρ ἦν τῆ Κίλικος, ἀπόγονος δὲ τοῦ Σαμοσατέως. καὶ διὰ τῆτο πρὸς τὴν ἁγίαν παρθένον καὶ Θεοτόπον ἄσπονδον ἤρατο πόλεμον, καὶ τρίτος προσάτης γεγονὼς τῆς Ἰουδαϊκῆς ταύτης αἰρέσεως ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον κατὰ τὴν πατρικῆν αὐτῆ πλάνην ἔδογματίσαι. μετὰ δὲ τῆτον Ἐὐτυχῆς. ἔτος δὲ ὁ Νεσόριος φυσικῶς εὐλαλος ὢν πεπαιδεῦσθαι μὲν ἐνομιζετο, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἀνάγωγος ἦν, καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἐρμηνέων βίβλους ἀπηξίστα μανθάνειν τυφόμενος γὰρ ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας ἐκ ἀκριβῶς προσεῖχε τοῖς παλαιοῖς, ἀλλὰ πάντων κρεῖττονα ἐνόμιζεν ἑαυτόν. Theodorus presb. de incarn.

Νέσωρ Λαυρανδὺς ἐκ Ἀνκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως, Ἰλιάδα λειπογραμματον ἦτοι ἀσοικεῖωτον (ὁμοίως δὲ αὐτῷ ὁ Τρυφιόδωρος ἐγραψεν 'Οδύσσειαν'). ἔστι γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ μὴ εὐρίσκεισθαι α', καὶ κατὰ ῥωφιωδίαν οὕτως τὸ ἐκῆσης ἐκλιμπάνει σοικεῖον. μεταμορφώσεις, ὡσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεύς, καὶ ἄλλα.

νευθάν εἶδος μέτρον.

νεῦμαι ἀντὶ τοῦ ἐλεύσομαι. Ὀμηρος (Σ 136) "ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι." ἐνεσῶτός ἐστι νεομαι νεῦμαι. βούλεται δὲ εἰπεῖν ἐλεύσομαι.

νεῦρα μάχης ὁ πλοῦτος. Πισίδης (Heracl. 1 163) "βλέπων μάλισα καὶ τὰ νεῦρα τῆς μάχης, τὸν πλῆτον ἐκρέυσαντι πρὸς τὰς βαρβύρους."

νευρήφιν (Hom. Θ 300) ἐκ τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου.

νευσούμενοι κολυμβήσοντες· Ξενοφῶν (Anab. 4.3.12) "ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἔγχειρ-
δια, γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι ἐπειρώμεθα δια-
βαίνειν."

νεφέλαι ἢ καπνώδης ἐκ γῆς ἀναθυμία-
σις. καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ. sch. A
Av. 194.

νεφέλας ξαίνειεις, ἐπὶ τῶν μύτην πο-
ρούτων. cf. vv. πλίνθος et φακαί.

Νεφελοκοκχυγία πόλις παρὰ Ἀριστο-
φάνει (Av. 820) πεπλασμένη εἰς τὸν ἀέρα ἔσα.

Νεφθαλεῖμι ὄνομα πόλεως.

Νεφθαλεῖται ἔθνος ἐπικρατήσαν τῆς
ἔω παρὰ Ἰωσήπυ.

νεφροὶ οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰς ὑπογα-
στρίους ὀρέξεις οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν, ἐντεῦ-
θεν κινούνται τῆς ἐπιθυμίας οἱ λογισμοί.
Theodoret. in Ps. 711.

νέω τὸ κολυμβῶ, καὶ τὸ πορεύομαι.

νεωκορήσει (Plato RP 9 p. 574 D) ἐνίοτε
ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει· κορεῖν γὰρ λέγεται τὸ
καλλύνειν, τὸ σαροῦν καὶ ἐκκαλλύνειν, τὸ τε
ἐκκορηθεῖς ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης.

νεωκόρος ὁ τὸν ναὸν κοσμιῶν καὶ ἐν-
τρεπίζων.

νεωλαία ὁ τοῦ νεῷ λαός.

νεωλκήσας ἔξω τὴν ναῦν ἐλκύσας.

Νέων Νέωνος ὄνομα κύριον. Δημοσθέ-
νης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (295) περὶ τῆς
πρὸς Φίλιππον τοῦτου φίλιος φησίν. Harp.

νεώνητον τὸν νεωσι ἡγορευμένον, ἐπεὶ
μὴ ἐκ γένους ἦν Ἀθηναῖος ὁ Κλέων, ἀλλὰ
νεωσι προσεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαίνει
δὲ διὰ τούτων ὅτι καὶ τῶν Ἀθηναίων καθά-
πτεται, ὅτι δέον πιστεύειν αὐτοὺς τοῖς γνη-
σίοις καὶ πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκόσιν, οἳ
δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα. πεφύκαμεν
γὰρ καὶ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον πιστεύειν τοῖς
οἴκοι γεννηθεῖσι καὶ συντραφεῖσιν ἢ οἷς ἂν
ἐπικτησώμεθα πριάμενοι. sch. A Eq. 2.

νεωρῆ νεωσι ἡρτημένον· ἢ ἐκ νέου τινὸς
καὶ ὦραν ἔχοντος νέου. "ὄρω νεωρῆ βόσρυ-
χον τετμημένον" (S El. 901), καὶ Σοφοκλῆς
(OC 730) "φόβον νεωρῆ τῆς ἑμιῆς ἐπιεσόδα."

νεώρια ὁ ναύσαθμος τῶν νεῶν. (A Ach.
918) "ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον. ἐνθεῖς ἂν
ἐς τίφην ἀνῆρ Βοιωτίας, ἄψας ἂν ἐσπέμ-
ψιεν ἐς τὸ νεώριον."

νεώρια καὶ νεώσοικοι. μήποτε νεώρια
λέγεται ὁ τόπος ἄψας εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ
τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται,
ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκούργος τε καὶ Ἀνδο-
κίδης. Harp.

νεώς ἀττικῶς ὁ ναός. Θηλυκῶς δὲ ἐπὶ
γενικῆς νεώς τοῦ πλοίου.

νεώσατε ἀροτριώσατε.

Νεῶσι Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου (148).
πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίᾳ. καὶ Ἡρόδοτος μὲν
ἐν ἡ' (32) Νεῶνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δὲ ἐν
ς' Ἀτθίδος Νεῶνας. Harp.

νεώσοικοι οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάσῃ,
οἰκοδομούμενα εἰς ὑποδοχὴν νεῶν, ὅτι μὴ
θαλαττεύοιεν. ὅτι Πολυκράτης ὁ Σαμίων τῶ-
ραννος τῶν ὑφ' ἐωυτῷ ὄντων πολιητῶν τὰ
τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ἐς νεωσοίκους συμ-
λήσας εἶχεν ἐτοιμούς, ἦν ἄρα προδιδῶν
οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποπρῆσαι ἐ-
τοῖσι τοῖσι νεωσοίκοις (Herodot. 3.45).

νεωσί προσφάτως.

νέωτα τὸ ἐπιὸν ἔτος· ἦτοι εἰς τὸ μί-
λον. (Philemo) "αἰεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα κλύ-
σιος." ἢ ἐκ τῆ νεός, ἐξ οὗ τὸ νεωσί, νέωσι,
ὡς δὴ δῆτα, ἐπεὶ ἔπειτα, καὶ ἐκβολῆ τοῦ
νέωτα. τὸ ἐκ νέου καὶ ἐναγχος.

νεώτερα· "τοῦτον δὲ ἀνεῖλον ὡς πῶ-
τερον κατὰ Ῥωμαίων πρῶττοντα."

νεωτερίζει καινὰ πρῶττει.

νεωτερίζειν. Θουκυδίδης (7.87) "τῆς
ἡμέρας τὸ πνῆγος ἔλπει· πύκτες δὲ μεταπυ-
ρῖναι καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἀσθένει
ἐνεωτερίζον." "ὁ δὲ βάρβαρος οὐδὲ ἐπὶ τῇ
νεωτερίζουσιν τὰ πράγματα τύχην ἔσχει ἀπ-
νεγκεῖν τὴν αἰτίαν, ὡς ἂν ἐννομιόν τινα καὶ
ὑπαιθρον ἀγωνισάμενος μάχην."

νεωτερισμός.

νεώτερον καινόν· "ὁ δὲ ἔλεγε δεδιόμην
ἂν ἀδόκητόν τι καὶ νεώτερον κακὸν ἀπ-
τήση."

νεωτεροποιός ἀντάρτης, τύραννος, ἐπ-
θέτης.

νεώτερος τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τῆ ἀπὸ
ἀντὶ τοῦ νέος.

νηα ναῦν, πλοῖον.

νηγάτεον λεπτόν, καινόν, ἀπαλόν, ἰσ-
κόν, εὐφρές.

νήγρετος ἀνέγρετος.

νή Δία καὶ μὴ τὸν Δία.

νήδυμος ὁ ἡδὺς καὶ γλυκὺς ὄππος.

ς γαστήρ, μήτρα.
 ν ὕλην (Hom. Ψ 139) ἐσώρευον ὕλην.
 σας σωρεύσας.
 τὰ πλοῖα.

(Hom. ι 498) τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα.
 ν (α 486) ὄρος Ἰθάκης, τὸ καὶ Ὑπο-

α (Hom. Η 198) ἄπειρον, ἀμαυθῆ,

οὐκ εἰδώς, ἄπειρος. τὴν δὲ νηίδα
 ταρὰ τὰ νάματα ἔνιοι, καὶ τὸν Νεῖ-
 ἔν Σάμῳ δὲ θηρία γενέσθαι, ὧν
 ἄνων ὀγγυσσάσθαι τὴν γῆν· ἐκαλῶντο
 ὡς Εὐταίων. cf. Aelian. N. A. 17 28.

γς ὁ διὰ τῶν νηῶν· "οὐ μόνον νηίτη
 ἄ καὶ διὰ γῆς κατὰ Βανδύλων ἐσρά-
 καὶ Αἰλιανὸς περὶ Λακεδαιμονίων
 κινδύνοις μὴ πάνυ συντραφέντες."

ρδῆς ἀνωφελής, ἀσύνητος.
 ὕστρε (Hom. Υ 14) παρήκουσε.
 ἄ ἔνυδρα, κολυμβητά.

ἔς ὄνομα κύριον.
 ὡς ἀπανθρώπως, σκληρῶς. λέγεται
 ἰῶς.

ς (Hom. Ι 632) ὁ ἀνηλής.
 τους ὁ ἀνυπόδητος· (S OC 348) "γε-
 εῖ, πολλὰ μὲν καὶ ἄγριων ὕλην ἄσι-
 ιους τ' ἀλωμένην."

τῆς ὁ ἀμυρτωλός.
 : καὶ νήματα.
 ρτές ἀληθείς.

μίου (Hom. ε 391) ἀνέμιον ἀπασία.
 ος ἄνεμον οὐκ ἔχων.
 νλακεῖον.

νθές ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον
 ' (Hom. δ 121) ἀντὶ τοῦ ἀπενθές.
 α τὰ βρέφη.

έη ἀφροσύνη. Hom. Ι 491.
 ος ἄφρων, ἀνόητος. (Polyb. 24 8)
 ς ὁ Μακεδῶν πολλοὺς ἀνελῶν ὕσε-
 ῆξαιτο τοῦτον τὸν εἶχον· νήπιος, ὃς

εἶναις νιὸς καταλείπει." (Hes. O.
 οιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισον
 ' ἐσθ' ὅτε γὰρ πλειόνων ἐπιθυμιῶν
 ἄλλει καὶ ἄ ἔχει.

ινεῖ ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς· "αἰ-
 γηγονῶς τῆς εἰσεως οὐ φεύξεται
 ὁ ἐπὶ κλημῆ." καὶ αὐθις "οὐ γὰρ νη-
 εἰσεσθαι ἄ πρὸς αὐτῶν ἐπεπόνθει."
 τιος νήπιος, ποιητικῶς· Ἀριστοφύ-

νης Νεφέλαις (868) "νηπύτιος γὰρ ἐσι καὶ
 τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶνδε."

Νηρεὺς ὁ Θαλάσσιος θεός.
 Νηρηίδας τὰς νύμφας, κατὰ συγκοπὴν
 τοῦ ι.

Νηρηίδες νύμφαι ν' τὸν ἀριθμὸν εἰσι.
 Σοφοκλῆς (OC 718) "τῶν ἐκατομπόδων Νη-
 ρήδων ἀκόλουθος."

Νηρηίνη.
 Νηρηῆς κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ Νηρηίς,
 ὡσπερ καὶ τὸ Χρυσῆς Χρυσῆς καὶ Βρισηῆς
 Βρισηῆς.

νηριθμούς ἀναριθμήτους, ἀπείρους.
 Νηρίον.

νηρίτης Θαλάσσιος κόχλος.
 Νήριτον ὄρος.
 νῆσαι σωρεύσαι, καὶ νήσουσι σωρεύ-
 σουσι.

Νησίον. καὶ νησιώτης ὁ ἀπὸ νήσου.
 καὶ νησύθριον νησίον μικρόν.

Νῆσις Νήσιδος ὄνομα πόλεως, καὶ ὄνομα
 θεῶς.

νῆσος.
 νῆσσοι τὸ ὄρεον. καὶ νῆττα.
 Νῆσσο ὄνομα κύριον.

νησεῖα ἐκ τοῦ νησεῖω. καὶ νῆσιμος ἡ
 τῆς νησεῖας ἡμέρα.

νῆσις ὁ ἄσιτος· καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοι-
 λίας καὶ τοῦ σπυρίχου ἔντερον, παρὰ τὸ νή
 σερητικὸν μόριον καὶ τὸ ἔδειν, ἢ παρὰ τὸ νή
 σερητικὸν καὶ τὸ σῖτος. "νῆσις θ', ἡ δακρυόεις
 γε πικροῖς νωμιῶ βρότειον γένος" (Empedo-
 cles ap. Sext. Empir. p. 462) τὸ ὕδωρ λέγων.

νήτη χορδὴ μουσική, ὃξὺν φθόγγον ἀπο-
 τελοῦσα.

νῆ τὴν μὲ τὴν.
 νῆ τὴν ἱερὰν κεφαλὴν. τὸ νή κατω-
 μοτικὸν ἐστὶν ἐπίρρημα, τουτέστι μεθ' ὄρκου
 βεβαιωτικόν, ὡσπερ τὸ μὲ ἀπωμοτικόν, μεθ'
 ὄρκου ἀρνητικόν. νῆ τὸν καὶ ναι μὲ τὸν
 κατωμοτικὰ ταῦτα, ἀπωμοτικὰ δὲ μὲ τὸν
 Δ', οὐ μὲ τὸν. ὡσεῖς ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ
 λέγειν "μὲ τὸν Δία ποίησον."

νῆτον δυικὸν ῥῆμα.
 νῆτρον τὸ κλωσήριον.
 νῆυς ἡ ναῦς.

νηφάλιος ὁ σώφρων.
 νηφάλια ξύλα τὰ μὴ ἀμπέλινα μῆτε
 σύκινα μῆτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα
 λέγεται.

νηφάλιοι θυσίαι ἐν αἷς οἶνος ἢ σπένδεται, ἀλλὰ ὕδωρ μελίκρατον.

νηφάλιος θυσία παρὰ Ἀθηναίους ἐτελεῖτο μνημοσύνη, ἧοῖ, ἡλίω, σελήνῃ, νύμφαις, Ἀφροδίτῃ οὐρανίῃ, ὡς φησι Πολέμων. καὶ ξύλου δὲ νηφάλια τὰ μὴ ἀμπέλινα μῆτε σύκινυ, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων. καὶ πρώτη ἐστὶν αὕτη ὕλη πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας· παρ' ὃ καὶ τοῦνομι λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυμίασιν καὶ τὴν θυὴν πεποιημένης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δὲ τινες τὸ παρὰ πῦρ ἄσπονδοι θυσίαι, κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθούσαι. Σοφοκλῆς (OC 98) "οὐ γὰρ ἄν ποτε πρώτιστα ὑμῖν ἀντέκυσσ' ὀδοιπορῶν, νήφων ἀοίνοισ," πρὸς τὰς Εὐμεινίδας λέγων.

νηφαλισμός ἢ προσοχή.

νήφε γρηγόρει. (Polyb. 18 23) "ἀλλ' ἔστιν αἷτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον νήφε καὶ μέμνησ' ἀπισεῖν· ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν."

νήχεται κολυμβᾷ.

νήχυτος ἔφως. cf. v. ἐρώς.

νία τὰ σχοινία (cf. v. ἄκτιν et ἄλα).

νίβυ χιόνυ. καλεῖται δὲ ἔτως καὶ κρήνη ἐν Θράκη.

Νίγερ ὄνομι κύριον.

νίγλαροι τὰ τερετίσματα καὶ περιέργυα κροῦματα. κροῦμα δὲ ἐστὶ καὶ μέλος μωσικὸν παρακλεουσικὸν ὃ νίγλαρος. sch. A Ach. 559.

Νιγρῖνος ὄνομι κύριον.

νίδες αἰδοῖα, ἢ ὀρχίδια παιδίων. Σικελοί.

νίξε νίπτει.

νίξει ῥύπτει, πλύνει, νίπτει, κλύζει, ἀποσμήχει.

Νικαγόρας Μνησαίου ῥήτορος, Ἀθηναῖος σοφιστής. γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Καίσαρα. βίβης ἔλλογιμων, περὶ Κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρωάδι, πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιππον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα.

^a Νίκαϊα ὄνομα πόλεως Βιθυνίας, ἐν ἣ παραρρεῖ καὶ ποταμὸς Φάρνεντις λεγόμενος.

^b Νίκαϊα Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπροσεβείας (132). ἐστὶ δὲ πόλις Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδος.

νικαίην νίκην.

Νικάνδρος Ξενοφάνους Κολοφώνιος, κατὰ δὲ τινὰς Αἰτωλός, ἄμα γραμματικός τε καὶ ποιητής καὶ ἰατρός, γεγονὼς κατὰ τὸν νέον Ἀτταλον ἡγουν τὸν τελευταῖον, τὸν γαλατονίκην, ὃν Ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε

θηριακά, ἀλεξιφάρμακα, γεωργικά, ἑτεροειδῶν βιβλία ε', λύσεων συναγωγῆν, προγνωστικά δι' ἐπῶν (μεταπέφρασαι δὲ ἐκ τῶν Ἰπποκράτους προγνωστικῶν), περὶ χρησθηρίων πάντων βιβλία γ', καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς.

Νικάνωρ ὁ Ἐρμεία Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἐρμιππος ὁ Βηρύτιος, περὶ ζηγμῆς τῆς παρ' Ὀμήρῳ καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ, περὶ ζηγμῆς τῆς καθόλου βιβλία ε', ἐπιτομὴν τούτων βιβλίον α', περὶ ζηγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ, κωμικοῦ δούμενα, περὶ ναυσάβηρον, περὶ τοῦ ὄνας, καὶ ἄλλα.

Νικάνωρ. τρεῖς γέγονασι Νικάνωρες, ὃ μὲν υἱὸς Βαλάκρον, ἕτερος δὲ Παρμενίωνος, ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος, ὃ καὶ Ἰπποκρίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Δημοσθέν. Harp.

Νικασία νησίδιον πλησίον Νάξου.

νικᾷ τὸν ὀνηλάτην, πρὸς τὸν μὴ ἀνέοντα νοθετοῦντος, ἀλλ' ἐαυτὸν προέμνησεν εἰς ἀπόλειαν.

νίκη ἢ τοῦ πολέμου.

νίκη Ἀθηνᾶ Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι δὲ νίκης Ἀθηνᾶς ἕξονον ἀπύρον, ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥοιᾶν ἐν δὲ τῇ ἐπιτάμῳ κρόνος, ἐτιμᾶτο παρ' Ἀθηναίους, δεδιγλωκεν Ἠλιόδωρος ὁ περιγηγῆς ἐν πρώτῳ περὶ ἀκροπόλεως. Harp.

Νικίτας καὶ Νικίτης ὀνόματι κίρα.

Νικίας Ἀθηναίων στρατηγός. οὗτος ἐκ Θηρῶν τὴν νῆσον εἶλε, καὶ περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε Λυκεδαίμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει καταστήσει. ἡ ῥήγην δὲ πεντηκονταετη ταῖς πόλεσιν ἐπέτανευσεν· ἦν γὰρ εἰρηκός, ὡς καὶ διὰ εἰρήναι διὰ τοῦτο νομιζομένη. ἡ δὲ εἰρήνη ἐβδόμῳ ἔτει διαλύεται, λύσαντος αὐτὴν Ἀκιβιάδου. στρατεύει δὲ ἐπὶ Σικελίαν σὺν Ἀκιβιάδῃ, καὶ ἠττηθεὶς καὶ νόσιον νεκρῶν συσχεθεὶς ἔγραψε πρὸς Ἀθηναίους ἢ τῆς βουλῆς μεταπέμψασθαι δύναμιν ἢ ἑτέραν ἀποστέλλειν. καὶ ἀπέστειλαν ὑπὸ στρατηγῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ αὐτὸς ἠττηθῆ. καὶ οἱ μὲν ἔφυγον, οἱ δὲ στρατηγοὶ ἔλωρηθησαν· ἀπέκτειναν δὲ αὐτοὺς οἱ Σικελοί.

Νικόλαος Λυμιασκηνός, γινώσκων Ἡρώδου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως καὶ Ἀθήσων Καίσαρος, φιλόσοφος περιπατητικῆς ἡ

Πλατωνικός, ἔγραψεν ἰσορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίῳ π', καὶ τοῦ βίου Καίσαρος ἀγωγὴν. οὕτως δὲ ἠπάσατο αὐτὸν Καίσαρ ὡς τοὺς ἐπ' ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας Νικόλαος αὐτὸν καλεῖν· καὶ διαιμενεῖ τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς.

οὗτος ἐν τῇ ὅλῃ παιδείᾳ τεθραμμένος διὰ τὸ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ περὶ ταῦτα μάλις σπουδᾶσαι, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς αὐτῷ ἴτε πλεῖτος καὶ ἡ δόξα υπερένετο, ἔτι μάλλον ᾤξησε αὐτήν, ἐρωτᾷ τινα ἀδιήγητον πύτης σχῶν, ἄλλως τε καὶ φύσεως οὐ φανέρως λαβύμενος, ὥσε πρὶν γενεῖαν εὐδόκιμος ἔναι ἐν τῇ πατρίδι καὶ τῶν ἡλικίων διαφέρειν. γραμματικῆς τε γὰρ ἑθενὸς χεῖρον ἐπεμιέλτετο καὶ δι' αὐτὴν ποιητικῆς πύσης, ἀνδρῶν τε τραγωδίας ἐποίει καὶ κωμῳδίας εὐδοκίμους, ἔτι μάλλον ὕψερον ἀξήθητός, ὥσε καὶ ἰσχύει δύναμιν συναυξῆσαι ῥητορικῆς τε καὶ νοσητικῆς καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα θεωρίας καὶ φιλοσοφίας πύσης. ζῆλωτῆς γὰρ ῥητορῶν γενόμενος καὶ τὸ ποικίλον τῆς ἐπιπέδου τὸν ἄνδρα παιδείας ἀγαπήσας, χάριν δέναι πῦσιν ἔλεγεν αἰεὶ τοῖς μαθηταῖσι, πολὺ ἐν ἔχουσι τὸ ἐλευθέριον, πολὺ δὲ τὸ χρήσιμον εἰς τὸν βίον, πάντων δὲ μάλις τὸ εὐαγῶγον πρὸς τὴν νεότητι καὶ γῆρας. ἔλεγε ἔτι καὶ τὰς μούσας διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰς τὸ τῶν θεολόγων παραδεδοσθαι, ὅτι πολὺ ἰ ποικίλον ἔχει τὰ παιδεύματα καὶ πρὸς αὐτὰς βίῃ χρῆσιν οἰκεῖον· καὶ οὔτε τὴν ἐμειρίαν αὐτῶν οὔτε τὴν ἀπόλειπιν ὁμοίως τελέμβανεν εἶναι τῇ τῶν βανασῶν τεχνῶν, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπονείδισον τοῖς μετρίως ὄντι τὴν τε τούτων ἄνοιαν καὶ τὴν τῶν ανασῶν ἐπιστήμην. οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἄλλω τῶν παιδευμάτων πρὸς ἀργυρισμὸν ἐχρησάτο, οὐδὲ ἐκαπήλευσεν.

ἔφη δὲ Νικόλαος ὁμοίον εἶναι τὴν ὅλην αἰδείαν ἀποδημίᾳ. ὥς γὰρ ἐν ταύτῃ προσομιβαίνει τοῖς ἀποδημῶσι καὶ μικρὰν ὁδὸν ἐξῆσθαι ὅπως μὲν ἐγκαταλέσθαι τε καὶ ἐναυξῆσθαι μόνον, ὅπου δὲ ἐναυξῶν, ὅπου δὲ λείους ἐνδημεῖν ἡμέρας, ἐπίους δὲ τόπους ἐ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελεύοντας μέντοι αἰς ἑαυτῶν ἐνοικεῖν ἐξίαις, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὅλης παιδείας διερχομένους δεῖν ἐν οἷς ἐν ἐπιτηδεύμασιν ἐπὶ πλεόν ἐνδιατρίβειν ἐν ἴσθ' ἐπ' ἔλαττον, καὶ τὰ μὲν ὅλα τὰ δὲ ἐκ

μέρους τὰ δὲ ἄχρι σοικειώσεως παραλαμβάνειν, καὶ τὸ ἐκείνων χρήσιμον κατασχόντας ἐπὶ τὴν ὡς ἀληθῶς πατρῶϊαν ἐσίαν ἀνελεύοντας φιλοσοφεῖν. Εxc. Peir. p. 417.

Νικόλαος Μύρων τῆς Λυκίας, ὁ διὰ-βυρος τῶν χριστιανῶν καὶ ζῆλωτῆς καὶ ἱερέως, ὁ πολλὴν ἔχων πρὸς τὸν θεὸν παρορησίαν. οὗτος οὐκ ἔγραψε μὲν, ἐν ὄνειροις δὲ ἐπιπέδως τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ καὶ τρεῖς σρατιώτας ἐκ τινος διαβόλου κατακρίθηντας τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἐρρύσατο, παρὰ κλησιν δι' ἐσχῆς παρ' αὐτῶν δεξάμενος. καὶ ἄλλους δὲ τινες σρατιώτας ὁμοίως ἐκ θανάτου ἐξήρπασε, καὶ ἐπυέται μέχρι τῆς σήμερον τοὺς τὴν προσβείαν αὐτοῦ ἐπικαλουμένους ἀπὸ πύσης ἀνάγκης λυτρούμενος.

Νικόλαος Μύρων τῆς Λυκίας, ἀδελφὸς τοῦ Διοσκορίδου γραμματικῶ καὶ ὑπάρχον καὶ ὑπᾶτος καὶ πατρικῆς, σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, μαθητῆς γεγονὼς Λαχάρου, ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ μελέτας.

Νικόλαος ῥήτωρ, γνώριμος Πλατάρχου καὶ Πρύκλου (Πλουτάρχου δὲ λέγω τῆ ἐπίκλην Νεσορίου), ἔγραψε προγυμνάσματα καὶ μελέτας ῥητορικῆς καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζεν ἐπὶ Λέοντος βασιλείας τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἔως Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου.

Νικόμαχος Ἀθηναῖος τραγικός, ὃς Εὐ-αριπίδην παραδόξως καὶ Θεόγνιν ἐνίκησε. τῶν δραμάτων ἐστὶν αὐτοῦ Οἰδίπους.

Νικόμαχος Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωικῆς, b τραγικός, γράψας τραγωδίας ια', ὧν καὶ αἶδε, Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρονόης, Ἀλετίδης, Εἰλειθνίαι, Νεοπτόλεμος, Μυσοί, Οἰδίπους, Περσίς, Πολυξένη, Τριλογία, Μετεκβαίνουσαι, Τυνδάρειος ἢ Ἀλκμαίων, Τεύκρος.

Νικόμαχος Σταγειώτης φιλόσοφος, υἱὸς τοῦ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, μαθητῆς δὲ Θεοφράστου, ὡς δὲ τινες, καὶ παιδικά. ἔγραψεν ἠθικῶν βιβλία ε', καὶ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Νικόμαχος ἱατρός, καὶ αὐτὸς Σταγειώτης, Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός, ἐξ ἧς κατήγετο Νικόμαχος ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους τῆς φιλοσοφίας, καὶ αὐτὸς ἱατρός. ἔγραψεν ἱατρικῶν βιβλία ε' καὶ φυσικῶν α'.

Νικομήδεια πόλις, καὶ Νικομηδὶς ναῦς.

Νικόπολις. καὶ Νικοπολίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως.

Νικοσθένης ὄνομα κύριον.

^a Νικόστρατος κωμικός. τούτου μέμνηται Ἀθήναιος ἐν β' Δειπνοσοφιστῶν, λέγει δὲ ὅτι δράματι αὐτοῦ ἐστὶ Πάνδρασος καὶ Ἀντυλλος, ὅς καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι, καὶ Ἱεροφάντης καὶ Κλεινή, ἔτι δὲ Ἄβρα καὶ Ἡσιόδος καὶ Διάβολος καὶ Ἀντερῶσα καὶ Ἐκάτη, Μάγειρος, Ὄτις (ἀπὸ Πατριῶται), Πλοῦτος, Σόρος, Ἀπελανόμενος, Ψευδοστυγμῆτις καὶ Τοκιστής. ταῦτα ἐν παραθήκῃ εὐρον κείμενα.

^b Νικόστρατος Μακεδῶν ῥήτωρ. ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπιδευτέροις δέκα ῥήτορσι, σύγχρονος Ἀριεΐδου καὶ Δίωτος τοῦ χρυσοσώμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε δεκαμυθίαν, εἰκόνας, πολυμυθίαν, θαλαττογράφους καὶ ἄλλα πλείους, καὶ ἐγκώμια εἰς τε τὸν Μάρκον καὶ ἄλλους.

Νικοφῶν Θήρωνος Ἀθηναῖος κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα, ἐξ Ἄδης ἀνιῶν, Ἀφροδίτης γοναί, Πανδώρα, Ἐγχειρογράφους, Σειρήνες.

Νικοχάρης Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ, Ἀθηναῖος κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτῆ Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἡρακλῆς χορηγός, Κρήτες, Λύκωνες, Ἀθήναιαι, Κένταυροι, Χειρογύφοι.

Νικυρίς ὄνομα τόπου.

νικῶεν καὶ νικῶη εὐκτικά.

Νίκων. οὗτος πῦξ καὶ πάλην καὶ παγκράτιον καὶ δρόμον καὶ τὰλλα ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Νεμέᾳ καὶ Ἰσθμοῖ καὶ ἄλλοις ἀγῶσι νικῆσας ἔλαβε στεφάνους, ὡς φησι, χιλίους καὶ τετρακοσίους. ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐξ ἀνθρώπων, τῶν ἀπεχθανομένων τις ζῶντι αὐτῷ παρεγένετο ἐπὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐμασίγουν αὐτήν, ἐς ὃ πεσῆσα ἐκείνη ἠμύνετο τὸν ὕβριστήν. τοῦ δὲ οἱ παῖδες ἐπεξήσαν φόνου τῇ εἰκόνι, καὶ οἱ Θάσιοι καταποντοῦσιν αὐτήν, κατὰ νόμον Δράκοντος Ἀθηναῖς ὑπερορῶντος φονεύοντα καὶ τὰ ἄψυχα. ταύτην δὲ ἡ Πυθία ἔχρησε κακῶς Θασίοις πράττεσιν ἀνευγκεῖν. ἀπορόντων δὲ περὶ τῆς ἀναγωγῆς, οἱ ἄλιεις τὰ δίκτυα χαλάσαντες ἐπὶ ἰχθῦς ἀνήνεγκαν τὴν εἰκόνα. καὶ ἔστησαν αὐτήν οἱ Θάσιοι ὄφθι καὶ πρῶτον ἦν. Pausan. 6 11 de Theagene.

νῖν ἀπτάς· Ἐόμενίδας ὁ γ' ἐνθάδ' ὦν εἶποι λέως νῖν" Σοφοκλῆς (OC 43). "σύ τοι

λέγεις νῖν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς τοῦτον, τὰ δ' ἔργα τῶς λόγους εὐφραίνεται" (El. 624).

Νινεὺς πόλις, καὶ Νινευίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως.

Νιόβη ὄνομα κύριον.

Νιρεὺς ὁ καλὸς καὶ εὐμορφος.

Νῖσα πόλις. καὶ Νισαία πόλις.

Νισαία τῆς Μεγαρίδος νεώριον.

Νίσαιον τόπος Περσίδος, ἔνθα ἵπποι ὠκιστοὶ γίνονται, Νισαῖοι λεγόμενοι. οἱ δὲ (Herodot. 7 40) ὅτι πεδῖον μέγα τῆς Μηδικῆς τῷ ὄνομά ἐστι Νίσαιον. τοὺς οὖν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδῖον τοῦτο. καὶ Νισαῖος ὄνομα κύριον, καὶ ὁ πολίτης καὶ ὁ ἵππος.

Νίσιβις Νισίβειος ὄνομα πόλεως. καὶ Νισιβηνός ὁ πολίτης.

Νῖσος ὄνομα κύριον. Νίσω δ' ἔλαυνε ἡ Μεγαρίς.

νισσόμενος (Hom. N 186) ἀναστρέφόμενος, καὶ νίσσοντο (M 119) ἀναστρέφοιτο.

νιτάριον καὶ βιτάριον ὑποκοριστικὰ πρὸς γυναῖκας. νιτάριον οἶον νεότεριον, τοτῆσι κοράσιον. Σύμμιχος δὲ φησι, Νίταρος πολλὸς ἐπὶ μαλακίᾳ ὄνειδιζόμενος, καὶ Βάτας καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας βατύλας ἔλεγε, καὶ Θεοπόμπου δράμα ἐστὶ Βατύλη. οἱ δὲ φασιν εἶδη φυτῶν· θέλει οὖν εἰπεῖν ὅτι ὡς ἄνθη με εἶχεν. Ἀριστοφάνης (Plut. 1012) "καὶ νῆ Δί' εἰ λυπουμένην γ' αἰσθοῦτό με, πτόριον καὶ βιτάριον ὑπεκορίζετο."

Νιτάριος ὄνομα κύριον.

Νιτέρειον ἀκρωτήριον.

Νιτρία τόπος.

νίτρον.

Νίτωκρῖς ὄνομα κύριον.

νιφάδες σαγόνες· "καὶ ἔπευ νιφάδισσιν εοικότα" (Hom. Γ 222).

νίφει χιονίζει, καὶ νιφόμενος χιονίζομενος.

νικητός ἡ κατὰ λεπτόν καταφερομένη γιών. τέσσαρές εἰσι πῆξις τῆς ἐν τῷ αἵμα ὑδατώδους ὑγρότητος, ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω ἐπὶ ἔλαττον μὲν γιών, ἐπὶ πλέον δὲ χάλυξ, ἐπὶ γῆς δὲ κάτω ἐπὶ ἔλαττον μὲν πάχη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος. ὁ δὲ νικητὸς πῆξις οὐκ ἐστὶν ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἄλλοίαν χροίαν ἢ ποιότητος αὐτῆ. "ἄτε τῆς χύμας τῶν Σπερθῶν θυμαὶ νικητῷ παλυνομένης, καὶ ἀδύνατον αὐτοῖς ἀνευ κρυμῶδους κατασῆματος β"

νῆν" (Menand. p. 297 Nieb.). και αὐθις (AP 52) "ἐς δὲ σ', ἄνασσα, τοίην χῶ νιφόμενος ὄρωροφορεῖ."

νιφοσιβεῖς δίνυροι. (S Ai. 669) "και γὰρ δεινὰ και τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπέι. τοῦτο μὲν νιφοσιβεῖς χραιμῶνες ἐκχωροῦ. εὐκάρπῳ θέρει."

νόημα ἐφεύρεμα. (A Eq. 1203) "τὸ μὲν νῆμα τῆς Θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμι' ἐμόν." οὕτω ρ οἱ δημαγωγοὶ ἀσεβῶντες ἐλεγον τὰς πῶν ἐπινοίας τῆς Θεοῦ, ὅτι ἡ μὲν Θεὸς ἴβαλεν, ἤρπασα δ' ἐγώ.

Νοήμονος.

νοητά τὰ μὴ αἰσθητά, τὰ ἀόρατα.

νοθεία ἢ λαθραία γέννα, ἢ πορνεία.

νοθεῖα. τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρίκων ἴμενα οὕτω καλεῖται, ἦν δὲ μέχρι χιλίων χμῶν. οὕτω Ἀσσίας και Ἰσαῖος και Ἀριάνης (Av. 1643) και Ὑπερίδης και Δημοκράτης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (213). Harp. νοθεύει ἀπατῆ, ἀπαλλοτριοῖ.

νόθος ὁ ξένος.

νοιδίον διανομημάτων. παρήγαγε δὲ ἀπὸ πληθυντικῶν τοῦ οἱ νοῖ τὸ νοιδίον ὑποισκόν. τινὲς δὲ οὕτως, ὀνειδισμῶν και ἰσοκῶν ἀπὸ τῆ οἴνε και τῆς μέθης. Ἀριάνης (Eq. 100) "ἐγὼ δὲ πάντῃ καταπάσω λευματίων γνωμιδίων νοιδίων."

νομάδες βοσκόμενοι ἀγέλαι. και ἔθνη ἰδικά. "νομάδαι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλάται νάτων" Ἀριστοφάνης (Av. 942). ἐπὶ τῶν ἐνοχλούντων και ἐπιμενόντων, ἐπειδὴ οἱ ἴθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἀμαξῶν τὰ πρόμημα βύλλοντες ἀπαίρω. εἰς ἄλλην χώραν. ὁ δὲ μὴ ἔχων ἐκείσε ἴξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

νομαδίτης ὁ ἰδιώτης βίος.

νομάδων ἀγρίων, βαρβάρων, οἱ λεγόμε. ἀμαξοφόροτοι ἢ ἀμαξόβιοι.

νομαί μερισμοί.

νομαία ἢ ἐκ τῆς νομῆς. ἐν ἐπιγράμμασι (6 157) "καὶ σοι ἐπιρροεῖ χμῶροιο νο. ἢς αἶμα."

νομάρχαι οἱ κατὰ τέλη τῆς χώρας ἄρ. τες παρ' Αἰγυπτίους. οἱ ἦσαν ἐπὶ Πτολε. ἴου τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου. Νομαῖς ὄνομα κύριον, ὁ Ῥωμαίων νομο. ἴης.

νομεύς ποιμῆν, βοσκός.

νομή ὁρμη πυρός. "τὴν νομῆν τοῦ πυ.

ρός ἐνεργὸν συνέβη γενέσθαι και πρακτικὴν" (Polyb. 1 48).

νομιζόμενα νόμιμα, ἢ ὑπολαμβανόμενα Ἀριστοφάνης (Plut. 1186) "οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τέτων λαμβάνεις." ἐπειδὴ νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν. δέριματα και κωλαῖ. cf. v. κωλακρέτης.

νομιζουσιν ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶν. ται. και νομιζουσιν ἀντὶ τοῦ ἡγοῦνται. "ἦν. περ μεγίστην τιμὴν παρὰ βασιλείως ἐς ἰδιώ. τας νομιζουσι."

νόμιον δίκαιον. και νόμιον μέλος τὸ ἐν τῇ νομῇ ἀδόμενον.

νόμισμα δύο σημαίνει, τὸ νόμιμον ἔθος, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (249) "ἡμῖν νό. μισμ' οὐκ ἔσι," και τὸ κόμμα τῆ τετυπωμέ. νου χαλκοῦ. λεπτῷ δὲ νομίσματι ἐχρῶντο οἱ Βυζάντιοι.

νομισενομένων νομίμως διοικημένων. "ἐνέβαλε δὲ χρυσοῦς ἐπισήμους, εἰς τινὰς δὲ τετραδραχμια τῶν ἐπιφανῶς νομισενομένων." και αὐθις "χαλκοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ νο. μισενομένου τάλαντι τετρακισχίλια."

Νομίτωρος ὄνομα κύριον.

νομογράφοι. παρὰ Ῥωμαίους τριακο. σιοσῶ πρώτῳ ἐνιαυτῷ μετὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς πόλεως, παρυλυθείσης τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς, ἰ νομογράφοι τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτρέ. πονται προσασίαν. οἱ χρόνον δὴ τινὰ πρὸς τὸ λυσιτελεῖς και ἡδὺ τῶν πολιτῶν ἐξηγέμε. νοι μέτροι τε ἐδόκουν και ἄρχειν μύλιση πάντων ἐπιτήδειοι. οὗτοι γὰρ πῃ και τὰς ἰ δέλτους ἐπιχωροῖς τε και Ἑλληνικοῖς νόμοις ἀναγράψαντες ἐς τὰς καλουμένας κύρβεις ἀνέθηκαν. δευτέρῳ δὲ ἔτι τῆς ἡγεμονίας, βαρύτητος τυραννικῆς αἰτίαν ἀπενεγκάμενοι διελύθησαν, Ἀππίου μάλιστα τὸ πλῆθος εἰς ἀπέχθειαν τῆς δεκαρχίας κινήσαντος, ὅς Ῥερ. γινίς τινὸς ἀνδρός οὐκ ἀσίμῃς τὰ πολεμικὰ θρυγυτέρῳ φθεῖραι παρθέρον ἐπενόει, ἔρωτι γεγονῶς θεριμῷ τῆς κόρης κατῶσχετος. ἦν ὁ πατήρ αὐτοχειρὶ διεχρήσαστο, δέισας τὴν τοῦ Ἀππίου δυναστείαν, αἰσχῶναι τὴν κόρην πρὸς βίαν ὠραημένην. ἐφ' ᾧ κινήθην τὸ στρα. τιωτικὸν ἔπαι ἀφείλετο τοὺς ἰ τὰ τῆς ἐξβ. πίαις, δίκας τε ἀποτίσαι τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν πεπλημμελημένων ἠνάγκασε.

νομοθεσία θέσις νόμον.

νομοθέται τὸ πάλαι Μωυσῆς, μετέ. α πευτα δὲ ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς.

b νομοθέται. παρ' Ἀθηναίοις πρῶτος ἐγένετο Ἀράκων, καὶ μετ' αὐτὸν Σόλων, καὶ μετὰ τοῦτον Θαλῆς, καὶ μετὰ τοῦτον Ἀισχύλος.

νομοῖσσορες νομομαθεῖς.

νομόν νομήν, βοσκήν.

Νόμος καὶ Ἰανουάριος ἐπιεικίη καὶ δικαιοσύνη τῶν πολιτῶν ὑπερφέροντες, οἴμιοι, καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἀπάντων ἀνθρώπων τῶν γε νῦν ζῶντων καὶ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀνασφρομένων, ἐπὴν ἔντο καὶ ἡγαπῶντο πρὸς τε ἑσῶν καὶ ξένων· τῇ τε γὰρ πατρίδι χρησιμώτατοι γέγονοι, καὶ δεξιώτατοι πρὸς τοὺς ξένους. ἐλόμενοι δὲ τὸν ἡσυχίον καὶ ἀπράγμονα βίον ἐλαττωσθαι μᾶλλον ἤρῃντο τὰ οἰκίη ἢ πλεόν τι ἔχειν ἀπὸ τῶν ἄλλοτριῶν. κοινὰ μὲν οὖν ταῦτα αὐτοῖς· ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Νόμος εὐφρέτερος ἦν καὶ φιλομαθέτερος ἐν λόγοις τοῖς τε φιλοσοφίας ἀπογεύεσθαι βουλομένοις καὶ ὅσοι προπαιδεύουσι τὸς νέους. ἦν δὲ καὶ κριτικώτατος τῶν καθ' ἡμᾶς ἔλλογιμων ἀνδρῶν ποιημάτων τε πάντων καὶ συγγραμμάτων τῆς λογογραφικῆς ἀρετῆς καὶ κακίας· ὡς γοῦν φάναι τὸ ὅλον, οὔτε Σεβηριανὸν οὔτε Ἀγάπιον τὸν φιλόσοφον εἶποιμι ἂν γενέσθαι τοιοῦσδε περὶ λόγων κρίσιν. ὁ δὲ Ἰανουάριος ἐμπειροπράγμων ἦν καὶ φρόνιμος ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐπὶ πλεόν ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Νόμος, ἔτι δὲ σωφρονέτερος καὶ τὰλλα μᾶλλον τεταγμένος. Damasc. Phot. p. 342 b.

a νόμος θεσμός, συνθήκη.

b νόμος παρὰ Σοφοκλεῖ (Αἰ. 548) ἡ φύσις τοῦ γεγεννηκότος καὶ τὸ ἔθος. νόμος καὶ ἡ ἰσορία. ὁ ἀπόστολος (Gal. 4 21) "ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε."

ὅτι τὸν νόμον σπουδαῖον δεικνύομεν ἂν, εἰ ὀρισθαιμεθα αὐτὸν ὀρθὸν λόγον ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν χρωμένων. Alex. Aphrod. in Top.

c νόμος. πολυώνυμος ἔστιν ἡ λέξις. καὶ νόμος μὲν ὡς τὴν ἀρίστην πολιτείαν ὀνομαζόμενον καὶ διατάττων, μαρτύρια δὲ ὡς τοὺς ἁμαρτάνοντας διαμαρτυρούμενος καὶ τῆς παραβάσεως τὴν τιμωρίαν ὑποδεικνύς, δικαιώματα δὲ ὡς διδάσκων τὸ δίκαιον καὶ ἀπαγορεύων τὸ ἄδικον καὶ τοὺς κατορθοῦντας ἀποφαίνων δίκαιους, ἐντολὴ δὲ ὡς τὸ πρακτικόν ἐντελλόμενος καὶ κελεύων δεσποτικῶς, κριματι δὲ ὡς τὰς ψήφους ὑποδεικνύς, καὶ διδάσκων τίνων μὲν ὁ φυλάττων τεύξεται

ἀγαθῶν, τίσι δὲ ὁ παραβαίνων τὴν παραδοθήσεται. Theodoret. in Ps. 181 δικαιώματα.

νόμος τρία σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ γραμμιάτων διὰ κτίσεως ἐδόθη τοῖς ποίσι· (Rom. 1 20) "τὸ γὰρ ἀόρατον ἰσχυρὸν ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοητὸν καθαροῦται," καὶ πάλιν (2 14) "ὁ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ ποιῆ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες εἶναι νόμος." καὶ ὁ ἐν γραμμασίαι διὰ Μωσοῦ παραβάντων χάριν παρεσχημένος. ὁ δὲ διὰ τῆς χάριτος· (8 2) "ὁ γὰρ τῷ πνεύματι τῆς ζωῆς ἠλωθέρωσε τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου." Theodoret. in Ps. 18 prooem.

νόμος κατὰ τὸν ἀπόστολον σημαίνει, ὁ τοῦ θεοῦ, περὶ οὗ φησὶ (Rm. 7 12) "συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ ἀντιστρατευόμενος. τρίτος περὶ οὗ φησὶ "τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου." τέταρτος λέγει "τῷ νόμῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσιν." νόμος καὶ χώρα διὰ τὸ ἕκαστος ἰδίους νόμοις χρῆσθαι.

νόμος ὁ καθαριωτικὸς τρόπος τῆς διάνοιας, ἁρμοστικὸν ἔχων τακτὴν καὶ ὀνομασμένον. ἦσαν δὲ ζ' οἱ ὑπὸ Τερράνι εἰς ὄρθιον, τετραδίου, ὄξυς. Δωρεὶ νομίσματος χρωστικὴ τῇ λέξει, καὶ παρατρύπαντες νοῦμιον λέγουσιν. τὰ διανενημημένα μέρη τῆς γῆς, ὡς Αἰγύπτῳ. καὶ τὸ ἐγγραφον δίκαιον. ὅτι Δαρεῖος εἶχε νόμον τὸν τε καὶ Ἀύδιον καὶ Ἰωνικόν.

νομός καὶ ἡ βοσκή καὶ ὁ τόπος νομοφυλακτείου θύρα, δι' ἣν τὰ δίκαια τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγοντα Χιρώνειος θύρα.

νομοφυλακες. ἀρχὴ τις παρὰ τοῖς οὕτως ἐκαλεῖτο, διαφέρουσα τῷ θετικῷ, οὔτινες τὰς ἀρχὰς ἐπὴν ἄρχαι νόμοις χρῆσθαι.

νόνημι τοῦ μηρός.

νοσηλεία ἀσθένεια. νοσηλίμακα.

νοσηλεύεσθαι νοσεῖν οὐκ ἐπεὶ νοσηλεύω νοσοῦντα θεραπεύω. νοσοκομεῖον ὁ ξενών.

νόσον ἔχειν ἀντὶ τῆ φαῦλον ἐν Εὐριπίδῃ Ἀντιόπη.

νοσοποιεῖν.

νόσος. ὅτι πνευμάτων ἢ ψυχομένων ἐν
εἰς νόσους ἑαυτῶν αἰσθανόμεθα, ἕκ αὐτῶν
ἢ αἰσθητικῶν νέρων ἢ τῶν σαρκῶν τε-
θραυσμένων, ἀλλὰ τῶν ὑγρῶν, αἵματός τε
ἢ πνεύματος. ἐπεὶ οὖν ἡ αἰσθητικὴ δύνα-
ς πρῶτως ἐν σαρξὶν ἔξει καὶ νέρους, ἐκί-
ς τῶν ὑγρῶν δυσκράτως ἐχόντων, πνεύ-
τος λέγω καὶ αἵματος, παρκειμένων τε
εἰς αἰσθητικοῦς μορίους, τῇ θλίξει ἀντιλαμ-
νόμεθα αὐτῶν ὡσπερ καὶ τοῦ ἀέρος τε-
θραυσμένου ἢ κατεψυγμένου, καὶ αὐτῶν δὲ
νερῶν ἀψηται ὁ πνευτός, ἐπειδὴ μὴ
αὐτῶς θραύεται ἀλλ' ἀνωμάλως. εἰσὶ γάρ
αἱ μόρια κατὰ φύσιν ἔχοντα, τινὰ δὲ παρὰ
σιν. οὐ συμβαίνει τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα
εἰλαμβάνεσθαι τῶν παρὰ φύσιν διακειμέ-
ν· ἀδύνατον γὰρ ὁμαλῆν γενέσθαι τὴν
σκρασίαν. οἱ δὲ ἐκτικῶς κατεσχημένοι πνε-
υτός, τῶτο δ' ἔξιν οἱ τὰ σερὰ πνεύματα,
ἀλλ' ἡ γενόμενης ἐν αὐτοῖς τῆς σκρασίας
ὄλιον τῶν σερῶν, συναίσθησιν οὐδεμίαν
ἐν αὐτοῖς θραύσεως λαμβάνουσι, διὰ
ὁμαλῆν εἶναι δι' ὄλων τῶν μορίων τὴν
σκρασίαν, καὶ μὴ εἶναι τὸ μὲν ποιοῦν τὸ
πάσχον. Philopon. in 2 de anima, I 4a.

νόσος λεγόμενον ἐγκυατοσκηψαι.
ὅς τὸ σημεινόμενον ἢ σύνταξις, πρῶγμα
λονότι, παρὰ Θεοκρίτου (247).

νοσήσις ἐπανελεθῶν. Hom. A 103.

νόσος ἡ οἰκαδὲ ἐπαινοδος, παρὰ τὸ τῆς
τρίδος ἰδύ. ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γενέσεως.
αἱ οἱ ποιηταὶ δὲ οἱ τοὺς νόσους ἐμνήσαν-
; ἐπονται τῷ Ὀμήρῳ ἐς ὅσον εἰσὶ δυνάτοί."
νόσφι χωρίς.

νοσφιζόμεθα χωριζόμεθα.

νοσφιζόμενον ὑφαιρούμενον, ἰδιοποιέ-
νον.

νοσῶ αἰτιατικῇ.

νοτάριος ὁ γραμματεὺς· νότα γὰρ τὰ
ἀμματα.

νοτία ἡ θάλασσα καὶ ἡ ἐγρησία.

Νότιον χωρίον προκειμένον τῆς Κολο-
νήων πόλεως. νότιον δὲ κλίμα τὸ πρὸς
ἵπον κείμενον.

νότιος ὕψος, καὶ νότιος ἰδρώς (Hom.
'811) ὁ ὕψος.

Νότος ὁ ἄνεμος. καὶ Νοτόθεν ἀπὸ
ἵπου.

νοβυστικόν νῆ πεπληρωμένον· (A Eccl.

441) "γυναῖκα δ' εἶναι πρῶγι ἐφη νοβυσι-
κόν." καὶ νοβυστικῶς συνετώς. sch. A
Vesp. 1285.

Νουμᾶς Πομπήλιος. τοῦτον οἱ Ῥω-
μαῖοι καὶ μὴ ἐπιδήμιον ὄντα προεβόλοντο
μετὰ τῆς μεσοβασιλείας, καὶ αὐτῶ πᾶσαν τὴν
ἡγεμονίαν ἐκ προβουλεύματος ἔδοσαν. καὶ
τὰ πολιτικὰ ἔθη οὗτος διοκῆσατο, ἐνιαυτὸν
τε πρῶτος εὔρατο, εἰς ἰβ' μῆνας τὴν ἡλια-
κὴν κατανείμεις περίοδον, χυδὴν τε καὶ ἀκα-
τανότητος πυντάπυσι πρὸ αὐτοῦ παρὰ Ῥω-
μαῖοις φερομένην. ἱερὰ τε καὶ τιμῆν ἰδρύ-
σατο, καὶ τοὺς λεγόμενους ποτιφικας καὶ
φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέσχεσε, σαλίους τε
τοὺς τὴν ὄρχησιν ἀσκήσαντας. τὰς τε ἐσιά-
δας παρθένους τοῦ πυρός καὶ ὕδατος τὴν
ἐπιμελείαν ἔχειν ἐπέσχευεν, αἱ τὴν μὲν ἄκραν
τιμὴν παρὰ Ῥωμαίοις εἶχον, διὰ βίη δὲ τὴν
παρθενίαν ἐφύλαττον· καὶ διὰ τῶτο ἔ μύριον,
δραχμῶν, κατεχόνοντο· καὶ διὰ τῶτο ἔ μύριον,
οὐκ ἄνθεσιν, οὐκ ἱματίῳ χρῆσθαι συνεχω-
ροῦντο, πλὴν λευκοῦ. cf. v. ἀσσάρια.

νομηγνία ἡ τοῦ μηγρός ἀρχή. ἐν ταῖς
νομηγνίαις δὲ οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο καὶ οἱ
σρατηγοὶ ἐχειροτονῶντο παρὰ Ἀθηναίους. καὶ
Ἀριστοφάνης (Eq. 43) "τῇ προτέρῃ νομη-
γνίᾳ." (Ach. 998) "ἀλείρεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν
καμὲ ταῖς νομηγνίαις" διὰ τὸ ταύτας εἶναι
τιμῆς τῶν ἡμερῶν.

Νομηγνίος Ἀπαμεινὸς ἀπὸ Συρίας, φι-
λόσοφος Πυθαγόρειος. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τῆ
Πλάτωνος ἐξελέγξας διάνοιαν ὡς ἐκ τῶν Μω-
σαϊκῶν τὰ περὶ Θεοῦ καὶ κόσμου γενέσεως
ἀποσπλήσασαν. καὶ διὰ τοῦτο φησι "τί γὰρ
ἐστὶ Πλάτων ἢ Μωσῆς ἀττικίζων;" Hesychius Mil.

Νομηγνίος ῥήτωρ περὶ τῶν τῆς λέξεως
σχημάτων, ὑποθέσεις τῶν Θεοκρίτου καὶ
Δημοσθένους, χρειῶν συναγωγῆν, Ἀδριανῶ
παραμυθητικὸν εἰς Ἀντίονον.

Νομηγνίος ὄνομα κύριον.

νοῦν. Ἀριστοτέλης τὸν νῦν ἀδύνατον λέγει.

νοῦν ἔχειν· Πολύβιος "νοῦν ἔχειν καὶ
τόλμην δεῖ τὰς σρατηγούς, ἕπερ ἐστὶ κυριώ-
τατα πρὸς τὰς ἐπισφαλεῖς καὶ παραβόλους
πράξεις."

νονεχῶς πεφροντισμένως· "νονεχῶς
ἐδόκεν πολιτεύεσθαι πρὸς τὰς τότε καιρῶς."

νοῦν τὸν ξένον, ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων
τινῶν.

νοῦς. ὅτι ὁ νοῦς πάντων ἔχει τὰς λόγους ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ τῶν μὲν πρὸ αὐτοῦ εἰκονικῶς, τῶν δὲ μετ' αὐτὸν παραδειγματικῶς.

ὅτι Πυθαγόρας τὴν τῷ ἀνθρώπῳ ψυχὴν διαιρεῖσθαι ἐφη εἰς γ', νοῦν φρένας καὶ θυμὸν, καὶ νοῦν μὲν καὶ θυμὸν εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις, φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μέχρι ἐγκεφάλου, καὶ τὸ μὲν ἐν καρδίᾳ μέρος αὐτῆς ὑπάρχειν θυμὸν, φρένας δὲ καὶ νοῦν τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Diog. L. 8 30.

ὅτι τῶν νοημένων τὰ μὲν κατὰ περίπτωσιν ἐνοίηθη, τὰ δὲ κατ' ὁμοιότητα, τὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν, τὰ δὲ κατὰ μετάθεσιν, τὰ δὲ κατὰ σύνθεσιν, τὰ δὲ κατ' ἐναντίωσιν. καὶ κατὰ περίπτωσιν μὲν τὰ αἰσθητά, κατ' ὁμοιότητα δὲ τὰ ἀπὸ τινος παρακειμένης ὡς Σωκράτης ἀπὸ τῆς εἰκόνας, κατ' ἀναλογίαν δὲ ἀξητικῶς μὲν ὁ Τιτυδὸς καὶ ὁ Κόκλωψ, μειωτικῶς δὲ ὁ πυγμαῖος (καὶ τὸ κέντρον δὲ τῆς γῆς κατ' ἀναλογίαν ἐνοήθη ἀπὸ τῶν μικροτέρων σφαιρῶν), κατὰ μετάθεσιν δὲ οἶον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τοῦ ζήθους, κατὰ σύνθεσιν δὲ ἵπποκένταυρος, καὶ κατ' ἐναντίωσιν θύνατος. νοεῖται δὲ καὶ κατὰ μετάβασιν τινε, ὡς τὰ λεκτὰ καὶ ὁ τόπος. φυσικῶς δὲ νοεῖται δίκαιόν τι καὶ ἀγνόον, καὶ κατὰ ζήτησιν, οἶον ἄχειρ. Diog. L. 8 52.

ὅτι τοῦ νοῦ ἔργον ἐστὶν ἀπλαῖς προσβολαῖς, καὶ κρεῖττον ἢ κατ' ἀπόδειξιν, ἐπιβύλλειν τοῖς πράγμασι, ὡσπερ ἡ αἰσθησις προσβολοῦσα τυχὸν τῷ λευκῷ ἢ τῷδε τῷ σχήματι κρεῖττον ἢ κατ' ἀπόδειξιν αὐτοῦ τὴν γνῶσιν ἔσχει· οὐ γὰρ δεῖται πρὸς ταύτην συλλογισμοῦ. ἢ δὲ γε τοῦ νοῦ ἐνέργειαν ἐκείνοις παραγίνεται οἷς εἰς ἄκρον καθάρσεως καὶ ἐπισήμης γέγονεν ἀφικέσθαι, καὶ διὰ τῶν καθαρτικῶν ἀρετῶν ἀφαντάσεως καὶ δίχου αἰσθησεως ἐνεργεῖν συνευρισμένοις. ἐστὶ γὰρ ὁ νοῦς οἶον ἕξις τῆς ψυχῆς τελειοτάτη. καὶ γίνεται τοῖνυν ὁ μὲν νοῦς περὶ τὰ νοητά, ἢ δὲ διάνοια περὶ τὰ διανοητά, ἢ δὲ δόξα περὶ τὰ δοξαστά. τούτων δὲ τῶν δυνάμεων πρώτην μὲν ἔχει τάξιν ὁ νοῦς, μέσην δὲ ἡ διάνοια, ἐσχάτην δὲ ἡ δόξα. ἢ δὲ διάνοια προσσηκίεται τῇ ἡμετέρῃ ψυχῇ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ τὴν μέσην ἐν τῷ παντὶ τάξιν ἔχει, καὶ διὰ τῆς διανοίας ἀνάγεται ἡ ἡμετέρα ψυχὴ ἐπὶ τὴν τῶν νοητῶν θεωρίαν, ἣτις ἐστὶ τελειότης τῆς ψυχῆς. ἐπειδὴ γὰρ σύντροφος

καὶ σύμφυλος ἐστὶ τοῖς αἰσθητοῖς ἢ ψυχῇ ἢ ἡμετέρα, ἀδυνατεῖ διὰ τὸν συνευρισμὸν τῶν αἰσθησεων ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῶν νοητῶν καὶ ἀύλιον ἄγειν ἑαυτὴν, ἀλλὰ νομίζει κατεῖν σώματα εἶναι καὶ μεγέθη ἔχειν, καὶ ὅσα εἰ τῶν αἰσθητῶν, κακείνων φαντάζεται. καὶ Πλάτων ἐν Φαίδωνι "τοῦτο ἐστὶ τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι ὅταν σχολῇ ἀπὸ τῶν περιολκῶν τοῦ σώματος μικρὸν ἄγωμεν καὶ θελήσωμεν τῇ θεωρίᾳ τῶν θεῶν σπλάσαι, παρεμπόπτουσα ἢ φαντασία θορῆται ἡμῖν κινεῖ, ἐπονοεῖν διδοῦσα ὅτι σῶμά ἐστί τὸ θεῖον καὶ μέγεθος ἔχει καὶ σχῆμα, καὶ οὐκ ἐστὶ ἡμῶς ἀσωμάτως καὶ ἀσχηματῶς περὶ θεοῦ ἐνοεῖν. καὶ διὰ τῆτο δεῖ τὴν ψυχὴν ὀδεύουσαν ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς τελειότητα πρῶτον ἐνεργῆσαι κατὰ διάνοιαν, ἣτις ἔστι περὶ τὰ μέσα τῶν πραγμάτων, οὐδ' ἐστὶ τὴ διανοητά, ἢ τε ψυχῇ ἢ ἡμετέρα καὶ ἢ κατ' αὐτῆς θεωρία, ἔτι δὲ καὶ τὰ μαθηματικά." Philopon. in 1 de anima p. 1.

νοῦς οὐκ ἐνὶ Κετταύροισι παρομῖς ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνοήτων ταπτομῆς. cf. v. τὰδ' οὐ παρὰ Κ.

"νοῦς οὐκ ἐνὶ ταῖς κόμαις ὑμῶν, οὐδ' οὐ φρονεῖν νομίζετ', ἐγὼ δ' ἐκὼν ταυτ' ἐπιθιάζω." A Eq. 1126: cf. v. ἡλιθιάζω.

νύκτα. νύκτι τὰς συμφορὰς πολλὰς ἰγραφή καλεῖ, ἐπειδὴ οἱ συμφοραῖς περὶ πτοντες ἐν σκότει διαγείν νομίζουσι. Theodoret. in Ps. 3 6.

νύκτι δασεῖν τὴν χειμερινὴν φασὶν νυκταλός ὁ νύκτι φίλων. περὶ Δαφνους τοῦ κυνός φησιν "οὐδὲ γὰρ ἐν τις κταλός καὶ ὑπνηλός." Diog. L. 6 77.

νυκτερίδος αἶνος. αἰνεματωδῶς δελοῖ περὶ νυκτερίδος. ὑπερέκκεται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα. cf. v. αἶνος α.

νυκτερινοὶ κύνες οἱ λύκοι.

Νυκτερίωνος.

νυκτίβιος ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγει.

νυκτὶ θοῆ ἀτάλαντος (Hom. M 463).

"Ὀμηρος τὰ φοβερὰ νυκτὶ ὁμοιοῖ. καὶ ἀλλοχοῦ (A 47) "ὁ δ' ἦεν νυκτὶ εἰκίως."

νυκτικόραξ εἶδος ὄρνεου ξερημακῆ, ἢ τὰς οἰκτιμένης φεῦγον τῶν οἰκιῶν ταῖς ἰαμοῖς καὶ κατυλεμιμέναις προσφρέχει· τὰ γὰρ οἰκόπεδα ἐρεπίτια φασιν. οὕτω καὶ τὸ σφοδρὸν δειλὸν ὄρνεον ὄν ὑπὸ ἀγωνίας ἐκείνου τὸν ὕπνον. Theodoret. in Ps. 101 7.

νυκτιλόχοι λησαί. καὶ νυκτοπερι-
ίνητος παρὰ Ἀριστοφάνει (Ach. 263).

ἔκτωρ διὰ τῆς νυκτός.

νύμφα νύμφη, ἰωνικῶς, ὡς τόλμη τόλμα.

νύμφαι σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τῶν μέλισ-
κυτάρους, ὅταν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξων-
οὶ δ' ἀπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας.
οἱ καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων
ἰων νύμφην καλοῦσι. καὶ τῶν ῥόδων αἰ-
κας αἰ μεμυκνῖαι νύμφαι. καὶ αἰ νεόγα-
κόροι νύμφαι. καὶ αἰ μουσαι δὲ ὑπὸ
ἰων νύμφαι. ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν
κρύσεις οὕτω, δηλον. περὶ δὲ τῶν θεῶν
νυσίω πᾶσα ἰσορία συνῆκται ἐν λγ' βι-
ας.

νυμφαῖον νυμφῶν ἱερόν.

Νύμφαιον. ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶ τὸ Νύμ-
ον. καὶ φησι Κρατερός ἐν ἐνάτῳ τῶν
ρισμάτων ὅτι Ἀθηναῖοις ἐτέλει τάλαντον.
ρ.

νύμφειος οἶκος, ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσί.
ιφίος κόσμος κητικῶς, ὡς Τύριος Ἀν-
; Φρύγιος. (AP 7188) "ἤματι δ' ᾧ νύμ-
ις ἀνῆπτετο λαμπάδι πασάς, τούτῳ πυρ-
ῆς οὐ θαλάμων ἔτυχες."

νυμφεύτρια (A Ach. 1024) ἡ συμπεμ-
μένη ὑπὸ τῶν γονέων ἢ νύμφη.

νύμφη πηγῆ. καὶ ἡ νεόγαμος γυνή, καὶ
αμετῆ καὶ προεσβυτέρα, Πηνελόπη καὶ ἡ
ἰνη. παρὰ Ἀθηναίους καὶ ἡ τοῦ Διὸς μή-
, καὶ ἡ θεὰ ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων· Ἀίλιω.
"μήνις δὲ ἐδόκει καὶ νυμφῶν δι' ἀπορίαν
ἄτων."

νυμφικὰ λουτρά τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς
ρᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα. cf. v. λου-
φόρος.

Νυμφίος ὄνομα ποταμῶ. Πισίδης "καὶ
μέγιστον ἐκπεράσας Νυμφίον, ὅσις Τίγρη-
ταῖς ῥοαῖς ἐπιρροῶν ἀποστρεῖται τῆ κα-
ῖθαι Νυμφίος." cf. v. ἀγωγόν.

νυμφίου βίον πυρομίαι. (A Av. 161)
ιεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίου βιον." οἱ γὰρ
ιοῦντες ἐξέφροντο οἰσύμβροισι καὶ φυτοῖς
ἰν. ἢ ὅτι ἠδυνπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γά-
ν ἡμέρας.

Νύμφις Νύμφιδος Ξενογόρου, Ἡρακλεώ-
; ἐκ Πόντου, ἰστορικός, περὶ Ἀλεξάνδρου
τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλίω κδ',
ἢ Ἡρακλείας βιβλίω ιγ'. ἔχει δὲ μέχρι τῆς
λαίρσεως τῶν τυράννων τὰ μετὰ τοὺς

ἐπιγόνους, καὶ μέχρι τοῦ τρίτου Πτολεμαῖου.

νυμφοσολῆσαι νύμφην κοσμηῆσαι.

νυμφοσόλος νυμφαγωγός.

νυμφῶνος (Matth. 9 15) τοῦ κοιτῶνος.

νῦν χρονικὸν ἐπίρρημα. (A Eq. 763) "νῦν
δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ, καὶ
λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλῆ· ποικίλος γὰρ ἀνήρ,
καὶ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορί-
ζων." κάλων σχοινίον. τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ
τοῦ ἰσοῦ λέγει, δεῖ τὰ ἄρμενα πάντα κινεῖν
ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ.

νῦν δὴ ἀρτίως, ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν.
Πλάτων Νόμοις (3 p. 683 E) "ἢ νῦν δὴ ὀλί-
γον ἔμπροσθεν ἐτόις περιτυχόντες τοῖς λό-
γοις οὐπω ταῦτ' ἐτίθεμεν, νῦν δὲ ἐπιλελή-
σμεθα;" καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἰππολύτῳ (233)
"νῦν δὴ μὲν ὄρος βῦσ' ἐπὶ θήρας πόθον
ἐξέλλου, νῦν δὲ ψαμιάθοις ἐπ' ἀκνυάντοις."
καὶ ἐν Μελέαργῳ (fr. 16) "ὄρᾶς σὺ νῦν δὴ
μ' ὡς ἐπράννας, τύχη." Μάγνης δὲ ἐν Τι-
τακίδῃ "εἰπέ μοι· νῦν δὴ μὲν ὤμνυς μὴ γε-
γονέναι, νῦν δὲ φῆς;" ἐν δὲ τοῖς Νόμοις (1
p. 629 D) διαλελυμένον εἶρηκε, τὸ μὲν νῦν ἐπὶ
τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέ-
σμε· "ὅς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώ-
τατος, ὡς φημὲν ἡμεῖς νῦν δὴ."

νῦν εἰς χώραν ἤλθον, ἐπὶ τῶν πρῶ-
τον μὲν ἐκ ἀνεχομένων ἐλθεῖν ὅποι δεῖ, ὕσε-
ρον δὲ αὐτομάτως παραγενομένων.

νῦν εὐπλόηκα, ὅτε γενναυάγηκα, ἐπὶ
τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχησάντων. Ζήνων γὰρ
ὁ Κιτιεὺς καταλιπὼν τοὺς πρὶν διδασκάλους
καὶ Κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητῆς γε-
νόμενος τοῦτο εἶρηκε, ναυαγίῳ περιπεσὼν
καὶ εἰπίον "εὐγε ποιεῖ ἡ τύχη προσελαύνουσα
ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ." οὕτω τριπῆναι πρὸς φι-
λοσοφίαν. Diog. L. 7 4.

νῦν ἤλθον εἰς χορόν, νῦν τ' ἐπαρ-
δες.

νυνὶ δὲ ὡς τύπῳ πρὸς σε γράφω,
ἀντὶ τοῦ ὀλοσχερῶς.

νυνμενὶ ἀντὶ τοῦ νυνὶ μὲν. πολλαχού
δὲ οὕτω χρῆται Ἀριστοφάνης. sch. A Av. 448.

νῦν ὀσπρίων ἄμητος, ἐπὶ τῶν κατ'
ῶρων ἔκαστα πρᾶττειν ὀφειλόντων.

νῦν πᾶς κίνδυνος ἐνθάδ' ἀνέεται σο-
φίας, ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν
μέγιστος." A Nub. 952.

νῦν σωθείην, ἢ ἢ μοι δίδαγμα τοῦτο

τοῦ λοιποῦ χρόνον." παρὰ τὸν μῦθον εἶρηται τοῦτο τῆς μυθωνούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσοῦσης.

νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἦκει τὸ Δάτιδος μέλος" (A Pac. 288) ἐπὶ τῶν χαρμουσυνῶν· ὁ γὰρ Δάτις σατράπης Περσῶν, ὃς εὐδοκίμησας κατὰ τὸν πόλεμον, ἐλληρίζειν βεβλόμενος εἶπεν "ἦδομαι καὶ εὐφραίνομαι καὶ χαιρομαι" καὶ ἐβουβύρισεν.

νύξ εὐφράνη, καὶ ἡ σκοτία. νύξ ἔστι σκιά γῆς, ἀλλ' ἔχῃ ἢ τυγῆσα ἀλλ' ἢ γινομένη παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αἰτίαν, τῇ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τούτους παρ' οἷς ἔστιν ἡ νύξ, ἡμισφαιρίω, ὡσπερ οὐχ ὁ ὑφ' ὀποιασῶν ἡδονῆς κρατούμενος ἀκρατῆς, ἀλλ' ὁ ὑπότινος.

νύξ ὑγρά χαλεπή, φησί.

νυρίζει ξύει, νύσσει.

νύρων νύττων.

Νυσήιον ὄρος Διονύσου.

νύσια ὀρχήματος εἶδος. τῶν γὰρ ὀρχήσεων ἡ μὲν Βερεκυντιακὴ λέγεται, ἡ δὲ Κρητικὴ, ἡ δὲ Παρικὴ. Νύσια οὖν τὰ Βερεκύντια· Νυσίως γὰρ ἔστιν ἡ Βερέκυντος· Κνωσία δὲ ἡ Κρητικὴ. ἐν Μυσίᾳ γὰρ καὶ Κνωσῶ ἐπιμελής ἢ ὀρχησις. Νύσια δὲ τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινόμενα· ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερά. καὶ τὰ Κνωσία ὡσαύτως, ἄλλως. τῶν ὀρχήσεων αἱ μὲν εἰσι Διονυσιακαί, αἱ δὲ Κορυβαντιακαί, αἱ ἐνόπλιοι. Νύσια δὲ αἱ Διονυσιακαί, Κνωσῖαι δὲ αἱ Κορυβαντιακαί· Κνωσὸς γὰρ πόλις Κρήτης, ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων ἐτράφη ὁ Ζεὺς. sch. S Ai. 699.

νύσσα καμπτήρ, τέρμα, βυθμῖς.

νύχιος νυκτηρινός.

νύχος νύξ.

νώ ἀντὶ τοῦ αὐτόν· Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (401) "βλέψαι ποιῆσαι νώ" ἀντὶ τοῦ αὐτόν. ἢ ἀντὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτόν βλέψαι.

νωγαλέον. Athen. p. 47.

νωδός (A Ach. 715, Plut. 266) ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

νώδωνον ἀνώδωνον.

Νῶε ὄνομα κύριον.

νωθεΐας βραδυτήτος.

νωθεΐσερος βραδυτέρος.

νωθεΐς βραδύς, ἀκίνητος, ἄλογος.

νωθεΐα. καὶ νωθερός ὁ ἀσθενής· "νωθερότερος ὑπάρχων τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος τῇ φύσει."

νωθερότης ἢ βραδυτής.

νώι. νωίτερος.

νώιν ἡμῖν· Ἀριστοφάνης (Av. 124) μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῶν "ἔφασκε νῶν φρούσειν τὸν Τηρεία." "κράτισον οὖν νῶν ἀποθανεῖν ἀνδρὶ βέλτισον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν· σοκλέους γὰρ θύνατος αἰρετώτερος Θεμισοκλέους οὖν Σοφοκλῆς φησὶ fr. 2) "ἐμοὶ δὲ λῶσον αἶμα ταύρειο.

νώιν, ταυτέσιν ἡμῖν, δυϊκῶς.

νωίτερον ἡμέτερον. Hom. O 39.

νωκαρ ὁ δυσκίνητος.

νωλεμέως ἀδιαλείπτως.

Νῶμα ὄνομα χώρας.

νωμησαι κινήσαι, καὶ μερίσαι.

νώμησις ἢ κίνησις.

Νωμίτωρ ὄνομα κύριον.

νωμῶν κρίνων, ἐξετάζων· Σοφοκ. 300) "ὡ πάντα νωμῶν Τειρεσία, ἄρ οὐράνιά τε καὶ χθονοσιβῆ."

Νωνακρίνη λέγεται ἢ Καλλισῶ

Νωνᾶς ὄνομα κύριον.

νώνυμος ἀνώνυμος, ἄδοξος· (ἢ "οὐδέ τις ἔστι τῆς λυρικῆς Σαφροῦμος ἡλῖος."

νώ πείθε παροιμία, ὁμοίᾳ τῷ θ

Νώρα ὄνομα χώρας.

Νώραβα ὄνομα χώρας.

Νωρβανός ὄνομα κύριον.

Νωρικία ὄνομα χωρίου.

νώροψ ὁ λαμπρός.

νώσαι εἰς νοῦν λαβεῖν.

νωσάμενος νοήσας, γνώσας, παρλιμάχῳ.

νώτα θαλάσσης (Hom. B 159)

φάνειν τῆς θαλάσσης.

νωτάρης ὁ ἐπὶ νότῃ αἰῶν καὶ β

νωτῖαία θρίξ ἢ τῶν μεταφρέν

νωτίζω τὰ νῶτα μετασρέφω, κ

τίσαι ἀπελάσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς : νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φρυγαῖς. sch. S 4

νωτοπλήγα μασιγίαν, τὸν εἰς τ

τὰς πληγὰς λαμβάνοντα· Φερεκράτη πατάλοισ "καὶ νωτοπλήγα μὴ ταχέ κονεῖν."

νώτος ἢ ψόα τοῦ ἀνθρώπου.

λεγόμενον, τὸ πλῆθος τῶν Ἀβάρων νῶτα περισύρεσθαι."

νωτοφόρος ὁ ἐπὶ νώτου βασιῶ

νωχελή βραδέυ.
 νωχελής βραδύς, δμαλός, ἄγρησος.
 νωχελία ἀργία. Hom. T 411.
 ξαίνειν τὸ τύπτειν, καὶ ξαίνεσθαι τὸ
 σχειν. φησὶν οὖν, ἡ βύρσα σε τυπτομένη
 ἰφθαρήσεται· οἱ γὰρ βυρσεῖς τὰς βύρσας
 τοῖς τύπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἡπαλαῖ γενόμε-
 ναι διαλάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου (sch.
 Eq. 368). "ἐκέλευσε δὲ τὸ σῶμα ξαίνειν μύ-
 ραι πᾶν πολλαῖς" (Dionys. Hal. fr. Ambros.
 1. καὶ ἐν ἐπιγράμμει (AP 6 223) "πολλὰ
 λασσαίη ξανθὴν ὑπὸ σπιλάδι." περὶ ὁσέε
 ολοπένδρης ὁ λόγος.
 ξαίνω κήθω, διαλύω, σωρεύω.
 ξανῶν πονεῖν τὰς καρπὰς τὰς γυναῖκας
 ὅς τῶν χειρῶν διὰ συνεχῆ τῶν ἐρίων ἐρ-
 σίαν.
 ξανθήσει κοπιᾶσι.
 ξανθὴν πυρροειδῆ.
 ξανθίεσθαι κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.
 ξανθίζετε, οἷον τῷ μέλιτι χρωτίζετε,
 πυρρὰ τῆ ὀπτησίᾳ ποιεῖτε. ἡ γὰρ καλῶς
 ἔσασα ὀπτησίς τῶν κριῶν ἐστὶν ἵνα πυρρὰ ἦ.
 A Ach. 1046.
 ξανθικός ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδό-
 νων, ὁ ἀπρῆλλιος.
 ξάνθιον ἐπίσκοπον.
 ξάνθοισιν ὄρνεις.
 ξάνθος Κανδαύλου, Ἀνδὸς ἐκ Σάρ-
 κων, ἰσορικός, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἀλώσεως
 ἰερθεων, Ἀνδικῆ, βιβλίον δ'. ἐν δὲ τῷ β'
 ὑτίων ἰσορεῖ ὡς πρῶτος Γύγης ὁ Ἀνδῶν
 σιλεὺς γυναῖκας ἐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς
 ἔπιτο ἀεὶ νεαῖσους. οὗτος ἰσορεῖ ὁ ξάν-
 θος Ἀλκιμῶν τινα βασιλεύσει τῆς ἐκείσε χί-
 ρος, εὐσεβέστατον καὶ πρᾶτατον ἄνδρα· καὶ
 αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βυθεῖν καὶ πλῆ-
 ν πολὺν, ἀδεῶς δὲ καὶ ἀνεπιβλεπτόως ζῆν
 ἄσπον. εἶτα ἐπειδὴ ζ' ἔτη ἦν τῷ Ἀλκίμω,
 κελθόντας τοὺς Ἀνδῶν παγγενεῖ τε καὶ
 ἰσθημὲι προσεῦξασθαι, καὶ αἰτῆσαι τῷ Ἀλ-
 κίμω τοιαῦτα ἔτη δοθῆναι ἐς τὸ Ἀνδῶν ἀγα-
 θῶν· ὁ καὶ γέγονε, καὶ ἐν εὐπορίᾳ τε καὶ
 θαμμονίᾳ πολλῇ διήγον. Hesych. Mil.
 ξάνθος ὁ ποταμός, ξανθὸς δὲ ὁ
 ὑρρός.
 ξανθότερος καὶ ξανθότατος.
 ξάνιον κτένιον, ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες
 τοῖς ἀναδήμασιν. οἱ δὲ, κόσμος χρυσοῦς
 ἐν κεφαλῇ.

ξανῶ κοπιᾶσω. Σοφοκλῆς Ποιμένιν·
 "Ἐκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι
 φησὶν "ἦδὲ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χεῖρα."
 ξεινήιον. καὶ ξεινήιος Ζεὺς.
 ξεινοδόκος.
 ξεῖνοι οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.
 ξένια θαυμασιά.
 ξεναγία δύο πεντακοσιουρχίαι, ἀνδρῶν
 ἀκρό. οἱ δὲ πλεῖστοι τῆτο τὸ πλῆθος χιλιαρ-
 χίαν καλοῦσι, καὶ χιλιαρχον τὸν ἡγούμενον.
 ξεναγοί παρὰ Θουκυδίδῃ (2 75) οἱ τῶν
 μισθοφόρων ἄρχοντες· "οἱ τε ξεναγοὶ ἐκί-
 σης πόλεως ξυνεφεσῶτες ἰνάγκαζον εἰς τὸ
 ἔργον."
 ξεναγός ὁ τῶν ξένων ἡγεμῶν.
 ξεναγῶν ξενοδοχῶν.
 Ξεναρχος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐ-
 τοῦ ἐστὶ Βυταλλίων, ὡς Ἀθηναῖος φησὶν ἐν β'
 τῶν Δεικροσοφισῶν, καὶ Πορφύρου καὶ Σκύ-
 θου, ὡς ὁ αὐτός, καὶ Αἰδύμοι καὶ Πέντα-
 θλος καὶ Πρίαπος, Ὑπνος, Στρατιωτής.
 ξένιος θαυμασιός· Πισίδης (Exp. Heracl.
 3 61) "ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας καὶ ξένια."
 Ξένετος ὄνομα κύριον.
 ξενηλατεῖν. Λακεδαιμόνιοι μετὰ πη-
 γῶν ἐξήλανον τοὺς ξένους. Ἀριστοφάνης (Av.
 1009) "τί δ' ἐστὶ δεινόν; ὡσπερ ἐν Λακεδαί-
 μοι ξενηλατοῦνται, καὶ κεινήνται τινες πη-
 γαὶ συγγαί κατ' ἕξιν." ποτὲ γὰρ ἐκείσε σιτο-
 δείας γενομένης ξενηλασία γέγονε.
 ξενία. καὶ ξενίζω· (S El. 96) "φοίνιος
 Ἄρης οὐκ ἐξένισεν αὐτόν," τριτέστιν ἐκ ἀπέ-
 κτεινε· ξένιον γὰρ Ἄρης τραύματα καὶ φό-
 νοι. καὶ Ἀρχιλόχος (fr. 105) "ξένια δυσμενέ-
 σιν λυγρὰ χαρίζομενος."
 ξενίαν καταγωγίον, κατάλυμα.
 Ξενίας ὄνομα κύριον.
 ξενίζειν ξένη χρῆσθαι φωνῇ ἢ ξενικοῖς
 ἐπιτηδύμασι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ξένιας χάριν
 τινὰ ὑποδέξασθαι.
 ξενίζειν οἱ μὲν ξένη διαλέκτῳ χρῆσθαι, ὃ
 οἱ δὲ ἐν τῇ ξένη διατρέβειν.
 ξενίην συνεθήκατο παρὰ Ἡροδότῳ
 (1 27), ὡς ξένιον εἰδωρήσατο.
 ξενικοῖς ἀντὶ τοῦ ἄλλοτριῶν καὶ μὴ
 προσήκων, ὅτι ἀνοίκειον Ἑλλήνων τὸ ἐξου-
 πατᾶσθαι. ἢ ξενικοῖς τοῖς ὑπὸ τῶν ξένων
 πρέσβειων λεγομένοις. Ἀριστοφάνης (Ach. 634)
 "παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξου-
 πατᾶσθαι."

ξενικὸν ἐμπόριον, ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται, ὡσπερ ἀσιόν, ὅπου οἱ ἀσῶι.

ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ Δημοσθένους Φιλίππικοῖς (4 23) καὶ Ἀριστοφάνους (Plat. 173). συνεξήσματο δ' αὐτὸ πρῶτος Κόνων, παρέλαβε δ' αὐτὸ Ἰφικράτης ὕσερον καὶ Χαβρίδης· ὧν χρησάμενοι τὴν Λακεδαιμονίων μόραν κατέκοψαν, στρατηγῶντος αὐτοῖς Ἰφικράτης καὶ Καλλικλέους. Harp.

ξενικός ὁ ξένος, ὁ ἀλλότριος. "ὡς εἶδεν ἄγυλμα ξενικὸν καὶ ἱερουργίαν ἐκ ἐπιχώριον, εἰς τὸ τιμώμενον πυρῶνησεν." "οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι τὸ παράπαν εἰώθασιν χρησιμεύειν ἐν πολέμοις."

οἱ οἱ Ἀθηναῖοι μὴ βουλόμενοι δι' εὐαιῶν πολεμεῖν πρὸς Κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθοῦμενοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον ἔτρεπον αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο· ὅπερ ξενικὸν ἐκάλεσαν.

sch. A Plut. 173.

ξένιον δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον.

ξένιος ὁ τῆς ξενίας ἔφορος. λέγεται καὶ ξένιος ὁ Ζεύς.

ξενιτενομένους ἀντὶ τοῦ μισθοφορῆντας. Ἀντιφάνης Εὐθύδικῳ "ἐγὼ ξενιτενομένους ἐστρατευόμεν." Harp.

Ξενίωνος ὄνομα κύριον.

ξενοδοχεῖον τὸ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον. καὶ ξενοδόχος ὁμοίως.

ξενοκοπεῖν ἐπὶ τῷ πληγῶς λαβεῖν. ἔτιω Μεταγένης.

a Ξενοκράτης Ἀγάθωνος ἢ Ἀγαθάνορος, Χαλκηδόνιος, μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ Σπεύσιππον Πλάτωνος· τῷ δὲ Πολέμων, τῷ δὲ Κράντιω. καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ Μακεδόνα Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τάλαντα λ' αὐτὸς ἀπέπεμψεν, εἰπὼν βασιλεῦ δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε περὶ τῆς Πλάτωνος πολιτείας.

b Ξενοκράτης φιλόσοφος, ὃς ἐπὶ σωφροσύνην ἐτεθρόλητο. "ὃ δὲ πρὸς σωφροσύνην ἔδεν μείον εἶχε τῷ Πλατωνικῷ Ξενοκράτῃ."

οὗτος (immo Xenocrates Aphrodisiensis) συνεγράψατο τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα, ὅτι οἶον εἰ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ ὄψις, τὸδε σημαίνει. cf. v. οἰώνισμα.

ξενολόγιον. καὶ ξενολόγος ξένος συλλέγων στρατιώτας.

a ξένος ὁ φίλος. (Philostrat. V. A. 4 1) "ἐφοίτων δὲ πρεσβεῖαι ἐκ τῶν πόλεων, ξένον τε

αὐτὸν ἠγοῦμενοι καὶ βίβη σύμβολον τε ἰδρύσεως καὶ ἀγαλιμάτων. ὃ δὲ τῶν διωρθουῦτο." καὶ αὐτῶς "ἐν τι πατρίσι ξένους ποιοῦνται."

ξένος καὶ ὁ ξενοδόχος. ὁ ἀπόσοι 16 23) "ἀσπάζεται ἡμῶς ξένος ὁ φ

Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείᾳ περὶ τοῦ ἄλλον αὐτὸν γεγενῆσθαι· "καὶ ποι φελλίζομένε σκύλακος παριόντα φαι κτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος· παῦ ῥάπιζ', ἐπεὶ φίλου ἀνέρος ἐστὶ ψ ἔγνω φθεγξαμένης αἰών." ἔσκωψε καὶ Κρατίνος ἐν Πυθαγορίζεσσι. κωραντίνας "ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, ἂν τι ποθὲν λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπε τῆς τῶν λόγων ῥώμης ταράττειν κ τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς μισοῖ, τοῖς ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθει σικῶς." Diog. L. 8 36.

Ξενοφῶν Γρύλλος Ἀθηναῖος, φιλοσοφικός, ὃς πρῶτος ἔγραψε βίβη σύμφων καὶ ἀπομνημονεύματα. παῖδ' ἀπὸ Φιλησίας Γρύλλου καὶ Διόδωρο Διόσκουροι ἐκαλοῦντο· αὐτὸς δὲ Ἀλιττι ἐπωνομάζετο. γέγονε δὲ συμμι Πλάτωνος, καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν εἰσιπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν καὶ ταῦτα, Κύρος παιδείας βιβλία η' ἀναβάσεως βιβλίον ζ', Ἑλληνικῶν βιβλία συμπόσιον, καὶ ἄλλα πολλά.

Ξενοφῶν Σωκράτης μαθητὴς ἰσασατο ἐπὶ Πέρσας Κύρω συναελθῶν ἀδελφῶν Ἀρταξέρξης. ὁ Κύρος δὲ Τισσαφέρην ὑπαρχος ὑπὸ Λαρεῖς πρὸς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατασῶς. μετὰ Λαρεῖς θύνατον Κύρον Ἀρταξέρξης θέντι ὑπὸ Τισσαφέρους ἀναιρεῖν ἀφήκε, Παρυσάτιδος τῆς μητρὸς πιασαμένης αὐτὸν καὶ τὴν σατραπείαν αἰλαξάσης. ὃ δὲ ὡς Τισσαφέρην πηῆθρασε δύναμιν, καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν στρατεύειν. τετρακόσιοι δὲ κατέλαπον τὸν ῥον, καὶ ἔφηνον ἐκ τῶν συστρατευομένων καὶ πελτασῶν γφ'. Ξενοφῶν δὲ σπιδεκά οὖν βαρβάρων μυριάδας συνῆδ' ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο. ὡς ἔθνη διήλθεν ἐφ' ἃ στρατεύειν πρεσβησύντες οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλείᾳ ἐστρατεῖαν ὠκνον τὴν ἀνάβασιν. Κλειεῖπόντος τὴν ὑποστροφὴν ἄπορον εἶπε

νε, συνήεσαν. Κύρος δὲ γυμνῆ-
 ρός Τισσαφέρτην μαχόμενος,
 ε ἄπαγορεύοντος αὐτῷ μὴ πο-
 νεν. οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπὸ Κλε-
 νοῖ Ἀριαῖον προεβύλλοντο βυ-
 ὀ δὲ παρητήσατο. βυσιλεὺς
 Κύρου κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα
 ἴς Ἕλλησιν ἐπέμπε, ζητιῶν τὰ
 ἄ νενικημένων· οἱ δὲ οὐκ ἔδο-
 ἔ Τισσαφέρτης παραβῆς τοὺς
 ἴωσι βυσιλεῖ τοὺς Ἕλληνας καὶ
 Μένωνα, οὓς ἀναιρεῖ. καὶ Ξε-
 στρατηγεῖ καὶ πάντας νικᾷ. ἐλ-
 εῖς Θράκην ἐμισθωσαν ἑαυ-
 ὀ βυσιλεῖ, μύριοι διασωθέντες.
 Ἀντιοχεὺς ἱστορικὸς Βαβυλω-
 ἐρωτικά.
 Ἐφέσιος ἱστορικὸς Ἐφεσιακά·
 τὰ βιβλία ἰ', περὶ Ἀβροκόμου
 καὶ περὶ τῆς πόλεως Ἐφesiῶν,
 Κύπριος ἱστορικὸς Κυπριακά·
 τὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία
 ἰων καὶ Μύρραν καὶ Ἄδωνιν.
 ὁμοῦ τοῦ ὑποδεχομένου τοὺς
 ἱρωσοῦντας.
 Περσῶν βυσιλεύς. οὗτος τοῦ
 ἴου τελευτῶντος καὶ "μείμησο
 εἰπόντος ἐπὶ τῆν Ἑλλάδα ἐξρά-
 ρωτον κήρυκας ἐπέμψεν αἰτῆν·
 ὕδωρ. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν τοὺς
 ἤρυσαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὸν
 ἔβουλεύσαντου κατέλευσαν, καὶ
 παῖδας· Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐς
 ὄντες γῆν ἐπέβαλον. μῆνίσαντος
 νόσησαν. χρήσαντος δὲ τῆ θεῆ
 Ξέρξη ὑπὲρ τῶν κηρύκων, Βῆ-
 ρις ἀνθαιρετοὶ ἐς Πέρσους ἀνῆλ-
 ρς δίκας. ὃ δὲ θανμῆσας ἀφῆκε
 ἠ νόσος ἐπαύσατο. ὃ δὲ πεζοῦ
 τῶν Αἰγυπτίων καὶ Φοινίκων
 ἐστρατοπέδευεν. ἐν Σῦρδει δὲ
 λιος ἐξέλιπεν. εἶχε δὲ ἐπιλέκτους
 ἀθανάτους ἐκλεῖ. διώρνεξε δὲ
 Μακεδονικὸν ὄρος. ἐξενξε καὶ
 ντον μεταξὺ Σησῆ καὶ Ἀβύδου·
 δὲ ὑπὸ χεμιῶνος μέρους πέδας
 ἴλασσαν καθῆκε καὶ ἐμασίγες τὸ
 ἔχθεισῶν δὲ αὐτῷ καὶ σιταγω-
 λληνίδων ἀφῆκε, τροφήν εἶναι

δούλων εἰπών. κατασκόπους δὲ λαβίων, δει-
 ξας τὴν δύναμιν ἄπισαν ἀφῆκε.
 Ξεστὸν μέτρον ἐπὶ ὕγραν.
 Ξεζόν ὠμαλισμένον.
 Ξηρός ὁ κορμός.
 Ξηραίνω τὸ ψύχω.
 Ξηραλοιοφεῖν Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου
 (138). Ξηραλοιοφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν
 ἀλείφεισθαι. μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλει-
 πτῶν λεγόμενον ξηροτριβεσθαι οὕτως ἐλέ-
 γετο. Παρρ.
 Ξηραλοιοφίη καὶ Ξηραλοιοφεῖν τὸ ἄνευ
 τοῦ λούεσθαι ἀλείφεισθαι.
 Ξηριον εἶδος ἱατρικῶν.
 Ξηρόλοφος. ὅτι τὸν Ξηρόλοφον προῶν
 θέματα τινὲς ἐκάλουν· ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι
 ἰς', καὶ Ἀρτέμιδος σύνθετος σῆλη καὶ Σεβή-
 ρου τοῦ κτίσαντος, καὶ θεμάτιον τρίπουν
 ἔνθα ἐθυσίασε πολλὰς θυσίας Σεβήρος· ἔνθα
 καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ γεγονῆσι, καθ'
 ὃν καιρὸν καὶ κόρη πυρθένης ἐτύθη. καὶ θέ-
 σις ἦν ἀστρονομική, λς' χρόνους διαρκέσασα.
 Codin. orig. CP p. 17.
 Ξηρός ὁ ἰσχνός.
 Ξηρός ἰδρώς εἰ μὴ ὑπὸ λουτρῶν ἀλλ'
 ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος.
 Ξηρός λίθος ὁ ἄνευ πηλοῦ κτιζόμενος·
 "ἦν γὰρ λίθῳ ξηρῷ διεσκευασμένον τὸ φρέ-
 ριον, ἐκ μεγάλων λίθων συνηρμοσμένων."
 Ξίρις εἶδος φυτοῦ ἀρωματικοῦ.
 Ξιφήν ὁ φέρων ξίφος.
 Ξιφήρης ξίφος ἔχων. καὶ τὸ πληθυντι-
 κῶν Ξιφήρεις.
 Ξιφηφορία φέρειν τὰ ξίφη. καὶ Ξιφη-
 φόρος.
 Ξιφίζειν τὸ χειροτονεῖν, παραπλήσιον
 ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα.
 Ξιφισμός σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας κα-
 λουμένης.
 Ξιφοκτονεῖν ξίφεισιν ἀναιρεῖν.
 Ξίφος καὶ Ξιφίδιον.
 Ξιφουλκία· "οὐκ εἶναι φασὶ Ξιφουλκίας
 εὐμοιρίαν."
 Ξόανον ἄγαλμα, εἶδωλον, ζῶδιον, ἀνδριάς.
 Ξουθή εὐμορφιάτη. (AP 7 192) "οὐδέ
 με κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλῶδα τέρφηεις,
 Ξουθῶν ἐκ πτερόγων ἠδὲ κρέκουσα μέλος."
 Ξουθῆς· Ἀριστοφάνης (Av. 750) "δὲ ἐμῆς
 γένυος Ξουθῆς μελέων Πανὶ νόμους ἱεροῦς
 ἀναφαίνω."

ξουθόν λεπτόν, καπυρόν, ἀργυροῦν (αιλιγυρόν), ξυθόν, καλόν, πυκνόν, δξύ, ταχύ. οὐδὲ ποικίλον, εὐειδές, διαωγές. (A Pac. 1177) "ὡσπερ ξουθὸς ἰπυαλεκτρῶν τοὺς λόφους αἰών."

Ξουθός ὄνομα κύριον.

ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τρόπε (A Th. 581) ἀντὶ τοῦ τὰ αὐτὰ πράττουσαι.

ξυγγενοῦ σύνελθε· (A Lys. 317) "ὦδέσποινα νίκη, ξυγγενοῦ."

ξυγγέωργος προπαροξυτόνως· σύνθετον γάρ, ὡς πάγκαλος πάνσοφος. τὰ γὰρ εἰς οὐδξύτονα συντιθέμενα βαρύνεται. Ἀριστοφάνης Πλούτω (223) "τοὺς ξυγγέωργος κάλεισον."

ξυγγνώμη πρωτοπειρώ, ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις τινὸς διαμαρτανόντων.

ξυγγραφεῖς. "οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας, πρώτον μὲν τὸν δῆμον ἔσυλλεξαντες εἶπον γνώμην, ἵ ἄνδρας ἐλίσθαι ξυγγραφεῖς αὐτοκράτορας· τούτους δὲ ξυγράψαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον εἰς ἡμέραν ἠήτην, καθότι ἄριστα ἢ πόλις οὐκ ἔσεται. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέλεξαν τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν Κολωνόν, ὃ ἦν ἱερὸν Ποσειδῶνος, καὶ ἐσήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων ἀνατρέπειν γνώμην ἢ ἄν τις βέληται· ἢν δὲ τις τὸν εἰπόντα ἢ γράψῃται παρανόμων ἢ ἄλλω τι τρόπῳ βλάβῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεισαν. ἐνταῦθα δὲ λιμπρῶς ἐλέγετο ἤδη μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτῆ κόσμου μήτε μισθοφορεῖν, προέδρους τε ἐλίσθαι πέντε ἄνδρας, τέτρες δ' ἐλίσθαι ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκασον πρὸς ἑαυτῷ τρεῖς· ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας εἰς τὸ βουλευτήριον ἄρχειν, ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν, αὐτοκράτορας· καὶ τὸς πεντακισχιλίους δὲ ἔσυλλεγειν, ὅποτ' ἂν αὐτοῖς δοκῇ. ἦν δὲ ὁ ταύτην τὴν γνώμην εἰπὼν Πείσανδρος, καὶ ἄλλα ἐκ τῆ προφανοῦς προθυμότητα ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον" (Thuc. 8 67).

ξυγγράψαι καὶ γράψαι. τὸ μὲν γράψαι ἐφ' ἐνὸς πράγματος, τὸ δὲ ξυγγράψαι ἐπὶ πολλῶν. ἢ ξυγγράψαι τὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδαίως συντάξαι, γράψαι δὲ τὸ ἀπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὴν ἀλήθειαν εὑρεῖν. sch. Thuc. 1 1.

ξυεὶ γράφει, ὡς παρ' Ὀμήρω. ἐνθεν καὶ

τὰ ξύσματα γράμματα.

ξυήλην, ἢν ξυάλην λέγομεν.

Κύρως ἀναβάσει (4 7 15) "ἐῖλον δὲ λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρον, ἀντὶ δὲ τῶν σπάρτα πυκνὰ ἐσραμμένα. εἰς κρήνη, καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαγαῖρ ἔτῆλη Λακωνική." ἢν Ἀττικοὶ κηκωνες δὲ ξυήλην λέγουσιν. Ὀμηροῦ "ἐπὶ δ' αἴγειον κῆν τυρὸν κῆσει οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτω "κάπικῆν κάπεσθίειν," οἱ δὲ Λακωνοὶ ξυήλην. ὡς καὶ Ξενοφῶν φησὶ δ' τῆς Ἀναβάσεως (8 25) ὅτι Ἀἰφύγεν ἐκ Σπάρτης παῖς ἔτι ὢν, ἀξυήλη Λακωνική παιδα. διὰ τοῦ τὸ κῆν οἱ Λακωνεῖς ξυεῖν λέγουσιν Σώφρων "ἂν τις τὸν ξυεῖντα ἀντὶ πάλιν "ξυεῖται ὁ χοραγός."

ξύλα κλίνεια τὰ τῶν κλιῶν.

ξύλεια (Polyb. 3 42) ἢ τῶν ξυναπηγησίμων συλλογή.

ξύλινος.

ξύλλαβεῖν. διττὴ ἐστὶν ἢ χρῆσι λαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· πρὸς γὰρ κλίσειν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. ἢν πρὸς αἰτιατικὴν ἢ σύνταξις ἢ, ἔχθρη σμείνειαν παρὶς ἢ τῆ συλλαμβάνοντι γίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου, ὡς ἢ λαβεῖν τὸν ἄνδρα." καὶ Δημοσθῆ κατὰ Μειδίαν (116) "οὐκὶ συλληψά τόν;" ἢν δὲ πρὸς δοτικὴν, σημαῖ καὶ συμμυχίαν, ὡς Ἰσοκράτης ἐν ραινεύσειν (3) "ὄρω δὲ καὶ τὴν τῶ συλλαμβάνεσσαν." ἴσον τῶ συναγωγῆ ἐπάγει γοῦν "καὶ τὸν παρόντα καὶ γωνιζόμενον." καὶ Δημοσθένης πῆ λιπτικῶν. sch. A Ach. 205.

ξύλον ἀγκύλον οὐδέ ποτ' ὄρ δυσχερὲς ἐκ φραύλων ἀγαθὸς ἀπερ ξύλοχος σύνδενδρος καὶ ξυλάδ δρυμός, ὕλη, χέρσος, ἄγρος, τῆσ κοίτην θηρίου. (AP 6 263) "οὐδ' ἴκδρης αὐθὶς ἐπὶ ξύλοχον."

ξύλων ἐρεψίμων. γεγῶσται ἐρέψιμα, εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμ ξυμβαινόντα συμφωνοῦντα· ἔργα τοῖς λόγοις ξυμβαινόντα ὀφθῆ ξυμβαινούσης συμφωνομένησ σης. "ὅτι ἀποχρῶν ἔσαι τοῖς ἐμῶν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαι

(cf. τ. ἀποχρᾶν)." και αὐθις "ἰθὺλειν
ισθαί, εἰ μάθοι ἐφ' οἷς τισὶ ξυμβαί-

μβάλλειν νοεῖν· "ὃ δὲ οὐ χαλεπιῶς
συμβάλλειν τὸν στρατηγὸν ἰμβεβληκέναι
: τὸν φόβον."

μβλητο (Hom. Ξ 39) συνήντησε.
μβολον ὄρνιν φασίν, ἐπειδὴ συμβό-
τοιον τοὺς πρώτω συναντῶντας και ἐξ
ήσεως προσημαινοντας. sch. A Av. 722.
μβόλουσ. οὕτω τοὺς διὰ τῶν πταρ-
λωνισμοὺς ἔλεγον. ἀντιθέτω δ' οὗτοι
τρι.

μιβίξασα συντυχοῦσα· (A Eccl. 538)
μιβ γὰρ δεινότερα σε ξυμιβξασ' οἶδα
εἰ," ἀντι τῷ ἰκανωτάτῃ, φρονιμωτάτῃ.
μπάθεια συμπίθεια. ὅλωσ δὲ ὁ διὰ
σχηματισμὸς κοινός ἐσι τῶν τε Ἰώνων
ἢν Ἀττικῶν.

μπονήσαντα ἀντι τοῦ ὕπομειναντα.
μφέρω συμβασύζω· (A Eccl. 897) "φέρει
γὼ σοι ξυμφέρω."

μφοράν φησι Θουκυδίδης τὴν ἀπὸ
ύσεως δυσυχίαν, και ἐκ ἐξ αἰκείας ἄβα-
κακοπραγίαν ἤτοι κακίαν· και γὰρ αἰ
ύσεως ἐλαττώσεις και διαπτώσεις κα-
τάντους εἰσίν. ἢ ξυμφορὰς τὰς ἀποτυ-
(Thuc. 1 140) "ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμ-
: τῶν πραγμάτων οὐχ ἤσσαν ἀμαθῶς
ται ἢ και τὰς διανοίας τῷ ἀνθρώπῳ."
Thuc. 1 127.

ἰν Θουκυδίδης ἀντι τοῦ σὺν, και τὰ
τὰ ὅμοια. ἔτω και οἱ παλαιοὶ πάντας.
ινάγκεια ὁ κοῖλος τόπος. Ἀφρκανὸς
ὑποτεμύμενος) "ὃ δὲ ὑποτεμύμενος αὐ-
: ξυναγκεία τινὶ βύλλει κατὰ νῶτα τὸν
πον."

ιναιρίεται συνύπτεται, και ξυναιρό-
σ συναντιλαμβάνόμενον· "εἰ ξυγχωρή-
σ τὸ παρὰ σοῦ κομισθὲν γράμμα ξυ-
μενον τῇ κατὰ σὲ πολιτείᾳ" (Menand.
Nieb.).

ιναλίξω τὸ συναθροῦξω.

ιναλλαγή ἀμοιβή, πυραμυθία, συνάν-
· "λήγει δ' ἔρις δραμυῦσα τοῦ προσω-
· ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγῳ"
· κλήσ (Ai. 731). ἢ ξυναλλαγή ἢ ὁμιλία.
· νναλλαγή· (S OR 960) "πότερα δόλοι-
· ἰθνηκεν "ἢ νόσου ξυναλλαγῆ; νόσοις ὁ
· ων, ὡς ἔοικεν, ἐφθιτο, και τῆ· μακρῶ

γε συμμετρούμενος χρόνῳ."

ξυνάορον γυμετήν.

ξυναυλία αὐλησίς τις σύμφωνος, ὑπὸ
δύο περαιομένη αὐλωδία.

ξυναυλίαν κοινωλίαν.

ξυναυλίαν πενθήσωμεν, Οὐλύμ-
που νόμον (A Eq. 9), τατέξιν ὁμοῦ ἀποδυ-
ρώμεθα. ξυναυλία δὲ καλεῖται, ὅταν δύο αὐ-
ληται τὸ αὐτὸ λέγωσιν, ἢ ὅταν κιθάρα και
αὐλὸς συμφωνῇ. νόμοι δὲ καλοῦνται οἱ εἰς
θεὸς ὕμνοι. Ὀλυμπος αὐλητῆς γέγονε, Μαρ-
σὺσ μαθητῆς, και αὐτὸς δυσυχῆσας διὰ με-
σικήν. καθάπερ ὁὖν Ὀλυμπος εὔρε τὸ συ-
ναυλεῖν, και ἡμεῖς ὅμοια και ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς
φωνῆς ὀδύρωμεθα. μιμησώμεθα ἐν τῷ θρη-
νεῖν συναυλίαν Ὀλύμπῳ. οὗτος δὲ ὁ Ὀλυμ-
πος ἐν Φρυγίᾳ τῆς αὐλητικῆς νόμουσ ἐποίησ.
ἔγραψε δὲ και θρηνητικὸς νόμουσ.

ξύναυλον· παρ' Ἀριστοφάνει (Ran. 212)
"ξύναυλον βοάν" τὴν μετ' αὐλῶν κοινήν.

ξυνδιενεγκεῖν συμπράξαι, συναγωνίσα-
σθαι· (Procop. Goth. 3 347) "οἱ δὲ ἐδέοντο
πόλεμον τὸν πρὸς Λογγιβάρδουσ ξυνδιενε-
κεῖν σφίσιν. οἱ δὲ δισχιλίους ἔπειψαν."

ξυνδιήνεγκαν συνέκαμιον, συνεπράξαν-
το· "πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα ξυνδιήνεγκαν
μεθ' ἡμῶν, εἰσβολὰς τε και μάχας," ἀντι τῷ
ὑπερήνεγκαν. οὕτωσ Ἀριστοφάνησ (Eq. 599).

ξὺν δίκη ἀντι τοῦ πρεπόντωσ, εὐλόγωσ·
"ξὺν δίκη ταῦτα ἄξιον ἔφη τὸν βασιλεία."

ξὺν δίκη κατὰ τὸ πρέπον· "τὰ γέρα τέ-
τοις ξὺν δίκη νεμένητο ἐκάσοισ."

ξυνέβημεν ἰμοιησάμεν· Ἀριστοφάνησ
Νεφέλεισ (67) "εἶτω τῷ χρόνῳ κοινή ξυνέ-
βημεν."

ξυνέηκε (Hom. A 8) συνέβαλε.

ξυνεῖα.

ξυννεχθῆναι. εὐτυχηθῆναι, αὐξη-
θῆναι.

ξυνεπιλαβεῖν συναγωνίσασθαι· "πισθὴν
Ρωμαιοῖσ εἶναι τὴν πόλιν, ὡσ Λεκοῦλλῳ τε
ξυνεπιλαβεῖν τῷ πρὸς Μιθριδάτην πολέμῳ."

ξυνέρξετε ἀποκλείσατε· Σοφοκλήσ (Ai.
593) "οὐ ξυνέρξεθ' ὡσ τάχοσ;"

ξύνες (Hom. B 26) σύνης, ἄκουσον.

ξυνέσεωσ συνέσεωσ, φρονήσισ· "ὃ δὲ
πρῶτοσ ἦν και ξυνέσεωσ εὐ ἦκων," ἀντι τοῦ
καλῶσ και ἐπι πλείστον "και ἀρετῆσ μεταποι-
εἶσθαι ἐξεπισάμενοσ" (Procop. Vand. 1).

ξυνετρέβη τῆσ κεφαλῆσ. οὕτωσ ἐπι

γενικῆς τάττουσιν. "Ἔως Ξυνηυέτης τῆς κεφαλῆς (A Pac. 70).

Ξυνηυέτης ἀρσένικῶς. Θηλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ι.

Ξυνηυαγε συνήρμωσεν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν (83) "πόσου τὸν πρωκτὸν συνήγαγεν;" περὶ Κλεωνύμου."

Ξυνηυδετο συννηυφρύνετο.

Ξυνηυα κοινὰ χρήματα. Hom. A 124.

Ξυνηυκα ἐνόησα.

Ξυνηυσθετο ἐνόησε.

Ξυνηυήματα ὑπομήματα. Σοφοκλῆς (OC 1593) "οὐ τὰ Θησέως Πειρίθου τε κείται πλὴν αἰεὶ Ξυνηυήματα," ἢ ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ἄδου καταβάσεως. καὶ αὐθις "ὡσπερ ἀπὸ Ξυνηυήματος αὐτοκράτορι τοῦτον ἐπευφήμησεν ὁ στρατός." "οὐκ ἀφ' ἐνὸς Ξυνηυήματος, ἀλλὰ διεσπασμένως καὶ ἕκαστος εἰς ἕνα Ξυνηυαίνουσαν τὴν βοήν."

Ξυνηυίασι συνέρχονται.

Ξυνηυίεις ὑπονοεῖς. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (45) "εἰτ' οὐ Ξυνηυίης τὴν ἐπίνοιαν τῷ θεῷ." Ξυνηυίον ἤκουον. Hom. A 273.

Ξυνηυνηυημένων αεσωρευμένων. Θουκυδίδης (7 87) "τῶν κερῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις Ξυνηυνηυημένων ὁσμῶν ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί."

Ξυνηυνένοφε ἐπιπεφῆ καὶ συνεφεῆ καὶ συννέφελά ἐσιν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω "καὶ Ξυνηυνένοφε καὶ χειμέριον βροντῶ μάλ' ἐν." καὶ ἐν Νήσοις "ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ Ξυνηυνηυοφῖα βαδίζει," ἀντὶ τοῦ σκυθρωπύζουσα.

Ξυνηυοδόκος Ξυνηυοδόκος.

Ξυνηυόν κοινόν.

Ξυνηυοπαδόξ ὁ ἐπόμενος καὶ ἀκολουθῶν.

Ξυνηυουσίαι τῶ ἔργῳ, τῆ πείρῳ. "ταῦτ' ἐσὶν ὧ ξέν' οὐ λόγοις τιμῶμεν, ἀλλὰ τῇ Ξυνηυουσίῳ πλέῳ" Σοφοκλῆς (OC 63).

Ξυνηυὸν τῶ θεῷ πᾶς καὶ γελαῖ κῶδύρεται (S Ai. 383) ἀντὶ τοῦ θεοῦ βελομένη καὶ τὰ κακὰ μεδίζονται εἰς τέρψιν.

Ξυνηυωμοσία ἡ ὀρκωμοσία.

Ξυνηυωμότης συζυσιασῆς. (A Vesp. 527) "Ξυνηυωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά."

Ξυνηυωμοτῶν Ξυνηυωμοσίαν πεποιημένων, τουτέστι πίσεις δι' ὀρκων δόντων ἑαυτοῖς καὶ συνθήκας κατὰ τινῶν πεποιηκότων ἐπὶ καταλύσει τινῶν. Ἀριστοφάνης (Eq. 257) "βοηθεῖθ', ὡς ἀπ' ἀνδρῶν τύπτομαι Ξυνηυωμοτῶν."

Ξυνηυωρίς τὸ μὴ πλήρης ἄρμα, ἀλλ' ἐκ

δύο ἵππων συννεῶς, ὃ νῦν διφρα sch. A Nub. 15.

Ξυνηυωρίς συζυγία. ἡ ἄρμα ἐκ συννεῶν.

Ξυνηυπεταιῶν. δῆμος τῆς Κεκιπεταίης, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυνηυπεταιῶν.

Ξυνηυρεῖ γὰρ ἐν χροῶ, ὡσεὶ μινά (S Ai. 786), ἀντὶ τοῦ μέδικνεῖται, ὡσεὶ μὴ χαίρειν. τὸ ῥέλει.

Ξυνηυρήκης ὁ Ξυνηυρήσιμος καὶ κ Ξυνηυρησιμός.

Ξυνηυρίδες καμπάκια, ζυγάβδι ὑπόδημα διάφορον.

Ξυνηυρός τὸ ἐργαλεῖον.

Ξυνηυρός εἰς ἀκόνην, παροιμίῳ βούλονται τυγχάνοντας, ὁμοῖ εἰς ἄχυρα."

Ξυνηυροῦ ἀκμῆς τοῦ ὀξυτάτου πτότητα τῶν σιδηρίων.

Ξυνηυύσσιτος σύντροφος, συνδια Ξυνηυσαθεύσω σὺν σοὶ ὀπτήσω ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κραιῶν. sch.

Ξυνηυσαρχεῖς τοῦ γυμνασίου αἱ Ξυνηυσιδὸν λεπτὸν ὕφασμα, περὶ Ξυνηυσιδὸν τὸ πυλὸν ἱμάτιον.

Ξυνηυσις χιτῶν ποδήρης γυναικὶ τραγικὸν ἔνδυμα ἐσκευοποιημένο ἐπιπόρημα. οἱ δὲ τὸ λεπτόν, κασθαί. ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγωδῶν

Ξυνηυσις λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμῆριοχοι μέχρι νῦν φορεῖσι πομπεύουσι δὲ αὐτῶ καὶ οἱ τραγικοὶ βρασιδῶ δὲ προκυροξυνηυτότως οἱ Ἀτταφάνης Νεφέλαις (70) "ὡσπερ Μεγιστὸν ἔχων." Ξυνηυσις ἐστὶ καὶ ἵππικὴ ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

Ξυνηυσιὸν δορυλλέον, ἀκόντιον, ἰλειον δόρυ. καὶ ὁ τόπος ἐνθα ο γυμνάζονται. Ἀρριανός (καπο Deu Nieb.) "τὰ σημεῖα τῆς ἐπιλέκτου ἀετοῖ, εἰκόνας βασιλείου, ζῆμματα χρυσοῦ, ἀνατεταμένα ἐπὶ Ξυνηυσιῶν μένων."

Ξυνηυσιός ὁ ἔξεσιμένος.

ὄα ἀκροδρότων εἶδος μήλοισ μί φερές, ὀπώρα.

ὄαριζῶ τὸ γυναιξὶ λαλῶ ὀαριζοῦμαι.

ὄαριζοῦμαι διαλογισμοί.

δαριζύς γυναικώδης ὄμιλος.

ὀβελίας ἄριτος.

ὀβελός. καὶ ὀβελίσκος ἢ σέβλα· Ξε-
ῶν (Anab. 7.8.14) "ἐπύταξεν ἔνδον βου-
φ τις ὀβελίσκῳ διαμπερές τὸν μηρὸν τῷ
ἰτάτιω." καὶ παροιμία "τὸ θεριμὸν τοῦ
λοῦ" ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρονα ἀντὶ τῶν κρειτ-
των αἰρουμένων.

ὀβολός ὁ τόκος. εἶδος νομισματός. ὀβο-
δὲ παρὰ Ἀθηναίους ἔ' ἐσι χαλκῶν, ὁ δὲ
κῆς λεπτῶν ζ'. τὸ δὲ τάλαντον τῆ ἀργυρί-
κων τῶν νῦν δ', καὶ νομισμάτων ἢ καὶ
ἢ δὲ μνῆ ἔξηκοσὸν ἐσι τοῦ τάλαντα. τὸ
τάλαντον τοῦ χρυσοῦ ἐξακλάσιον ἐσι.

ὀβολοῦ κοριάννοις τὴν βουλὴν ἀνα-
ῶν ἐλήλυθα" Ἀριστοφάνης (Eq. 679), ἀντὶ
συναρπάσας ἱκανοῦς καὶ κουφίσας καὶ
κουφίσας εἰς ἑμυρτὸν τῇ εὐνοίᾳ ἐπεισα ῥέ-
ι. ὀβολοὶ δὲ εἰσιν οἷς καλοῦμεν φόλλεις
ν. κέρματα). "ὁ Ἰσχυριανός, τῶν ἀργυρα-
βῶν ὑπὲρ ἐνὸς σατήρος χρυσοῦ προτέσθαι
ἔξυμβάλλουσιν. εἰωθότων ἰ' καὶ σ' ὀβο-
ἰ, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖν π'
ἰ' μόνους ὑπὲρ τοῦ σατήρος διετάξατο
εἶσθαι ὀβελούς." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης
κ. 141) "φεῦ ὡς μέγα δύνασθον πανταχῶ
ὀβολῶν," διὰ τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νε-
ξ ἐπὶ τοῦ σώματος δύο ὀβολὸς βύλλουσι.
καὶ καὶ τριῶβολον, τῶν σρατηγῶν βλα-
ς χάρις προσιδέντων.

ὀβολοσατεῖ ἀντὶ τοῦ δανίζει. Λυσίας
β' ἄν. εἰ πολὺ ἐλάττωσι τόκον λογισαίτο
ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοσατοῦντες τὰς ἄλλας
πτοναται." ἔλεγον δὲ ὀβολοσατάς τὰς δα-
αίς, ὡς Ὑπερίδης καὶ ἡ κωμῶδία. Πατρ.
ὀβολοσατάης.

ὀβριμοεργός ὁ μεγάλη ἔργα ποιῶν.

ὀβριμος ἰσχυρός.

ὀβρων ὄνομα πόλεως.

ὀγδῶ ἢ ἡ μέλλουσα κατὰσσις. "ὄδς με-
ε τοῖς ἐπτά, καὶ γε τοῖς ὀκτώ" (Ecclē-
κ. 11.2).

ὀγδοήκοντα καὶ ὀγδῶκοντα· (AP 6
κ. "ἀλλ' ἐπὶ τούτοις Κλείτων ὀγδῶκοντ'
ἀλῆρωσ' ἔτεα."

ὀγδοηκοσός. ὀγδοηκονταέτης.

ὀγκιον (Hom. φ 61) ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ σί-
α.

ὀγκοὶ αἱ ἀκίδες.

ὀγκος τὸ βάρος· Σοφοκλῆς (El. 1142)

"μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν μικρῷ κύτει,"
περὶ τῶν Ὀρέξου λειψάνων. καὶ ἐν Τραχινίαις
(819) "ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέ-
φειν μητριῶν;" καὶ εὐσγκον τὸ εὐβά-
σακτον.

ὄγκος. Πισίδης "εἰς τρεῖς γὰρ ὄγκους
τὴν σρυτὸν περισχίσσας ὑφείλκε τὰς σῆς, τῷ
δοκεῖν περιτρέχων." "Μαυρέκιος δὲ ὁ βουσι-
λεὺς συνεκέραισε ἐν ἑαυτῷ ἄμφω τὸ ἐναν-
τίως ἔχοντι ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ
πρωότητα" (cf. v. Μαυρέκιος). καὶ αὐθις
"Κρατερός ὁ Μακεδῶν μείγος τε ὀρθῆναι
καὶ οὐ πρόσω ὄγκον βασιλικῷ" (cf. v. Κρα-
τερός).

ὄγκυλλεσθαι ὑφραυχεῖν καὶ ὄγκος πε-
ριβάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι. ἐν τῷ περὶ εἰρή-
νης δράματι φησιν Ἀριστοφάνης (462) "ὄπό-
τεινα δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλοις;"
εἶτα μὴ ἐλκόντων φησὶν (469) "οἷ' ὄγκυλλε-
σθε," ἀντὶ τῷ οἷα ἐπερεΐθεσθε μὲν τῷ σχοι-
νίῳ, προσποιούμενοι ἔλκειν, οὐχ ἔλκετε δέ·
ἢ τὸν ὄγκον περιβάλλεσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε
καὶ ὑπερηφανεύεσθε. ὡς φιλοπόλεμοι δὲ ἐχ-
εἴλον, ἢ ὡς ἔκσπονδοι.

ὄγκυλλόμενος ὑπερήφανος.

ὄγμος ἢ κατὰ εἶχον ἔφοδος τῶν θερι-
σῶν. καὶ ὄγμοι σαχῶν. καὶ Σοφοκλῆς
(Phil. 162) "φορβῆς χρεῖα εἶβον ὄγμουί τόνδε
πέλας που." καὶ ἐπὶ ὄγμιος Ἀημήτηρ ἢ
ἔφοδος τοῦ θέρους. ἐν ἐπιγράμμισι (AP 6
258) "τὰν ὄν, ᾧ Δύματαρ ἐπὶ ὄγμιε, τὰν ε'
ἀκέρωτον μόσχον."

ὄγγυαι ἀχράδες, ἢ ἄπιοι.

ὀδαῖα τὰ ἐφόδια.

Ὀδαίναθος ἀπὸ Συρίας. οὗτος τῷ φι-
λοσόφῳ Πλατῶνι συνῶν ἀποριῶν ἐνεπίπλα-
τὰς τῆ διδασκάλου διατριβῆς, καὶ ἐκ εἰς τὸν
λόγον ἀνύτειν συμποδίζόμενον. ἀλλὰ πρὸς
σύνεισιν τοῦ ἀληθοῦς ἐνδεέστερος ἦν ὁ Ὀδαί-
ναθος. οὐκ οὐκ οἶσθαι δεῖν ἐκείνος ἤξις τὸν
φιλόσοφον ἐρωτᾶσθαι, εἰ δὲ ἀποκρίνεσθαι ἐκ
τοῦ παρατυχόντος ἐτιοῦν· μάλιστα δὲ χαλι-
πὸν καὶ ἐγγύς τι ὑδύνατον εἶναι περὶ θεῶν
τι λέγειν ἢ φρονεῖν, ἀνθρώπους ὄντας. Da-
mascius?

ὀδάξ τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδεδηχότες. "Διόγε-
τες, ἄγε, λέγε, τίς ἐλαβέ σε μόρος ἐς Αἴδος;
ἐλαβέ με κυρὸς ἄγριον ἐδάξ." Diog. L. 6.79.

ὀδαξησμός κνησμός καὶ ὀδάντων τρι-
σμός.

ὄδε ἐγὼ αὐτὸς ἐγώ.

ὄ δεῖνα καλός. "ἴδιον ἐρασῶν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως, ὄ δεῖνα καλός" (sch. A Ach. 144). τῷ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα.

ὄ δέ τις ἀντὶ τοῦ ἄλλος δέ τις.

ὄδηγία ἢ προπομπή.

ὄδηγῶ αἰτιατικῇ.

Ὀδηθας ὄνομα κύριον.

Ὀδησός ὄνομα πόλεως.

Ὀδῖος (Hom. B 856) ὄνομα κύριον.

ὄ Διὸς Κόρινθος, παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δ' ἔκκαλως ἀπαλλάξαντων. cf. v. Διὸς Κόρινθος.

ὄδιτης ὄδοιπόρος.

ὄδμή ἀποφορά, ὄσμη.

ὄδοιδόκος ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανούργος κλώψ. καὶ ὄδοιδόκω τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ.

ὄδοιπορία. καὶ ὄδοιπόριον (Hom. e 506) τὴν ἐπὶ τῷ συμπλεύσει εὐωχίαν.

Ὀδόμαντες ἔθνος Θρακικόν. Ἀρισοφάνης (Ach. 157) "τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πῆος ἀποτεθρίακεν;" ἀντὶ τῷ ἔτιλεν. cf. v. ἀποτεθρίακεν.

ὄδος οὐδός. Σαφοκλῆς (OC. 1590) "ἐπεὶ δ' ἀφῆκε τὸν καταφράκτην ὄδόν," τουτέστι τὴν φλιάν, "χαλκοῖσι γῆθεν ἐφριζώμενον." περὶ τοῦ ἄδου φησὶν.

ὄδος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (53) "ἢ ἐν ὄδῳ καθελών" ἀντὶ τοῦ ἐν λόγῳ καὶ ἐνέδρῳ. τοιαῦτον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικόν (A 151) "ἢ ὄδῳ ἐλθόμεναι." εἰ δὲ ψιλωθεῖν ἢ προτέρα συλλαβή, σημαίνει τὸν βαθμόν. Harp.

ὄδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς," τὸ λεγόμενον. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω "ὄρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρῶν." ὄδύνη πόνος.

ὄδυνηρός.

ὄδυνήφατος ἢ τὰς ὄδυνας ἀφανίζουσα.

ὄδυρτή, κατ' ἐναλλαγὴν τῷ ρ, Ὀδύρση, τετέστι Θρακική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὄδύρεσθαι, τετέστι Θρηῖνον ἐμποιοῦσα καὶ ὄδυρμόν. Ἀριστοφάνης (Ach. 1226) "λόγη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὄσέων ὄδυρτή."

ὄδύρωμαι ἀντὶ τοῦ ὄδυροῦμαι μέλλοντος. καὶ ὁ Λιβάνιος "νυκτὶ δὲ τὴν κόριν σιγῇ ὄδύρωμαι."

Ὀδύσεια. καὶ Ὀδύσειος μηχανή

ἐπὶ τῶν πανούργων. "ὄ δὲ καταδὸς εἰς κῆσαν Ὀδύσειον καὶ πολὺπλοκον μηχανὴν τὴν βίον ἤνευ" (cf. v. καταδύς). καὶ αὐτῆς "Ὀδύσειόν τινα καὶ Θεμισόκληιον παρεληλυθὸς πανουργίαν."

ὄδῶδασιν.

ὄδωδεν ὄζει. (AP 7 218) "ἦς καὶ ἐν εὐώδει τύμβος ὄδωδε κρόκι." περὶ Λαῶος ὁ λόγος τῆς ἑταιρίας.

ὄδωδῶς ὄζων. καὶ ὄδωδότη.

ὄδωτῇ θάλασσα.

ὁ ἐν Τεμέση ἤρωσ. ὅταν τις ἀπαπῶ τι μᾶλλον προσοφειλῶν εὑρεθῇ, τότε λέγεται ἐν Τεμέση ἤρωσ.

ὄζει τὰ δέρματι τῶν ἀνάγων.

Ὀζῆς. ὅτι Δουβιδ μετὰ τὸ νικῆσαι τῆς Παλαιστίνης συναθροίσας πάντας τῆς ἐν ἐπῆ παραγίνετο ἐπὶ τὴν κιβωτόν, ἢ ἔπειτα ἐκ Καριυθαμιά. ἦν βυβασάντες ἐκ τῆς Ἄμμοδάβη οικίας, ἐπιθάντες ἐφ' ἄμαξαν κούρη, ἔλκειν ἀδελφοῖς τε καὶ παισὶν ἐπέτρεψαν μετὰ βοῶν. προῆγε δ' ὁ βασιλεὺς καὶ σὺν αὐτῷ τὸ πλῆθος, ὑμνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔδοξε πᾶν εἶδος ἐπιχώριον, σὺν τε ὄχλῳ πολλῷ κρημάτων καὶ ὀρχήσεων καὶ ψαλμῶν ποιεῖγοντες τὴν κιβωτόν εἰς Ἱερουσόλυμα. ὡς δ' ἦγον ἄχρι Χεϊθόνοσ ἄλωρος, οὕτω καιροῦ τόπου, τελευτᾷ Ὀζῆς κατ' ὄρηγν θεοῦ τῶ βοῶν γὰρ ἐκινευσάντων τὴν κιβωτόν, ἐκινευσαντος τὴν χεῖρα καὶ κατασχέειν θελήσοντας ὅτι μὴ ὦν ἱερεὺς ἤψατο ταύτης, ἀπαθῶν ἐποίησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἐδοξήρησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ὀζῆ. Joseph. l. 7 4.

ὄζειν. Ἀριστοφάνης (Lys. 617) "ἤδη γὰρ ὄζειν ταδί πλειόνων καὶ μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ. καὶ μάλιστα ὄσφραίνομαι τῆς Ἰσπίου τυραννίδος." οὗτος τύραννος ἦν, ὅς ἐποίησε τοὺς Ἀθηναίους κατωτάτους φρεῖν, ὅπως μὴ δυνθῶσι προτενεγκεῖν τὰς χεῖρας τοῦτον δὲ κατέλυσαν Λακεδαιμόνιοι κωσῶρων ὄντων τῶν Πεισιπρατιδῶν, ὁ δὲ Ἰσπίος πρεσβύτερος ἦν τῶν ἄλλων καὶ τυραννὴ ἐπέθετο.

Ὀζίας Ἀμαθίου υἱός, ἀγαθὸς καὶ θεοκίσιος τὴν φύσιν, καὶ μεγαλόφρων καὶ ἐρηνοῆσαι πραγμάτων φιλοπονῶτατος, καὶ πολὺς πολέμους νεικηκός, καὶ πάντα μέρη τῶν Αἰγυπτίων ὄρων χειρωσάμενος, τῶν Ἱεροσολύμων ἤρχετο ποιεῖσθαι τὸ λαὸν ἐν

κιμέλιαν, καὶ τῶν τειγῶν ὅσα ὑπὸ χρόνον ατεβέβλητο προσκοκιδίησι, καὶ πύργους πολλοὺς ἢ πήχεων καὶ ῥ', καὶ φραγὰς ἐνεείχισε τοῖς ἐθήμοις χωριοῖς, καὶ πολλὰς ὀχεοὺς ὠρῆξεν ὑδάτων, καὶ κτηνῶν ἄπειρόν τι λῆθος ἐκέκτητο. γεωργὸς δ' ὢν σφόδρα τῆς ἧς ἐπεμελείτο. σρατιῶς δὲ εἶχεν ἐπιλέκτου περιώδου ζ' καὶ λ', ταξιάρχης β', καὶ ὄπλιανταί. γενόμενος δὲ ἐν τοιαύτῃ συντάξει αὐτὸς παρασκευῆ διεφθάρη τὴν διύνοιαν ὑπὸ ὕφου, καὶ χανιωθεὶς θνητῇ περιουσίᾳ τῆς θανάτου καὶ πρὸς ἅπαντα διουκῆς τὸν χρόνον ἰσχύος ὠλιγόρησεν. αὕτη δ' ἦν ἡ πρὸς τὸν θεὸν εὐσέβεια καὶ τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα. ἔλασθε δ' ὑπ' ἐσπραξίας, καὶ κατηνέχθη πρὸς τὸ τοῦ πατρὸς ἀμαρτήματα, πρὸς ἃ κἀκεῖνος ἢ τῶν ἀγαθῶν λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνήθεντα προσῆμαι καλῶς αὐτῶν, ἤγαγεν. ἐνστάσης δ' ἡμέρας πισήμης καὶ πάνδημον εὐρτήν ἐχέσσης, ἐνδὺς κραιτικὴν ζολὴν ἐσπῆλθεν εἰς τὸ τέμενος, ἐπισημαίων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ τῷ θεῷ. οὗ δὲ ἀρχιερέως Ζαχαρίας καὶ τῶν ὄντων τῶν ἀπὸ ἐξ Ἰαβὼν γένους π' ἱερέων κατακλιπτῶν ἐξένει (ὃ γὰρ ἐξὸν ἐπιθύειν, εἶπον, ἰσχυροὺς δ' ἐφέεται τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν Ἰαβὼν) καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν δαίμονα, ἀρχιερεὺς ἠπέλησεν αὐτοῖς θάνατον, ἢ μὴ τὴν ἡσυχίαν ἄξουσιν. Ioseph. A. I. 9 11.

Ὀζίας βασιλεὺς Ἰσραὴλ. οὗτος εὐσεβὴς ἦν καὶ εὐδοκίμος ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ἰσχυρῶν ἠθέλησε θυμαῖαν τῷ θεῷ αὐτὸς δὲ ἰσχυρῶν, ὅπερ μόνοις ἐξῆν τοῖς ἱερεῦσι. καὶ θυμῶν ἐν τῷ ναῷ εὐθὺς ἐλεπρώθη. ἐξαπέκυλε γὰρ ἡ λέπρι ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ, ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ κατέσπυσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν.

Ὀζόλης ἐθνικόν.

Ὀζος κλάδος.

Ὀζουσιν εὐωδίας πλήρεις εἰσίν· (A. Ach. 185) "αὐταὶ μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος," ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. λέγει δὲ περὶ τῆς τῶν Διονυσίων ἐορτῆς.

Ὀζω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1021) "ὄζειν ἐ τῆς χροῦς ἔφρασκεν ἠδύ μου," ἀντὶ τοῦ σμῆν ἠδῆϊαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σίμου ὄζου μου.

Ὀζων καὶ τῶν μισγαλῶν πατρὸς Τραγασαίου. Ἀριστοφάνης (Ach. 816) "ὄδ' ὡπερ ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, ὁ ταχὺς ἄγαν ἦν μουσικῆν, ὄζων καὶ τῶν μισγαλῶν πα-

τρὸς Τραγασαίου." οὗτος ἐπὶ δυσσομίᾳ διεβάλλετο διὰ τὴν τράγων δυσωδίαν. ἦν δὲ μελοποιός.

Ὀζωνος ὄνομα κύριον.

Ὄθων αἱ τριήρεις αἱ καλάι, τετέστιν ἐξ Ἀθηναίων· μέγα γὰρ ἐφρόνον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ. εἰρηκότος γὰρ (A. Av. 108) "ποδαπὸν τὸ γένος," εἶπεν "ὄθων αἱ τριήρεις αἱ καλάι."

Ὄθι ὄπου.

Ὄθνεῖα ξένη, καὶ ὄθνεος ἀλλογενῆς, ξένος, ἀλλότριος.

Ὄθνετος οὐχ ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀφηγμένος, ὡς τινες ἀπέδοσαν, ἀλλοεθνής, ἀλλ' ὁ ἀπὸ πόλεως τῆς αὐτῆς ὢν καὶ ἄλλως ἐπιτήδειός πως, οὐ μέντοι κατὰ γένος προσήκων. "ἐπολέμουν ἐμφυλον πόλεμον κακίονα τοῦ ὄθνεον" (Menand. p. 400 Nieb.). "ὄθνεον γὰρ τι καὶ ἐκφυλον ψεύδεσθαι σοφῶ ἀνδρὶ." "πρῶτος ὄθνεων κατέστησεν εἰς πείραν πολέμων Ῥωμαίους." "πόλεμον μικρὸν καὶ ὄθνεον ἐκφέρουσιν."

Ὄθόναις λεπτοῖς ὑφάσματα. καὶ πᾶν τὸ ἰσχυρόν, καὶ μὴ λινοῦν ἢ. "τὴν τε γὰρ σχοῦρον, δι' ἧς ἡ ὄθνη ἐπὶ τὴν τοῦ ἰσοῦ ἀνάγεται κεραίαν, δρεπάνῳ ἐξέτεμον." τὸ ἄρμενον λέγει.

Ὄθονη πᾶν τὸ λεπτὸν ὕφασμα. "σκωπτόλαι τε καὶ ἔβριζαί, καὶ δεδιόκασι τῇ ὄθονη μᾶλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι." cf. v. Εὐθύδημος.

Ὄθρουάδης τῶν τριακασίων τῶν λογάδων εἰς, τῶν ἐπὶ Θυρέᾳ μαχεσαμένων, ὃς ἐν τοῖς νεκροῖς τραυματίας λαθῶν, ἀναχωρησάντων Ἀλκίνορος καὶ Χρομίον οἱ τῶν Ἀργείων περιεσώθησαν, αὐτὸς σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς καὶ τρόπαιον ἀναστήσας ἀνθρωπέῳ αἵματι ἐτελεύτησεν εὐθὺς, καὶ αὐτίως ἐγένετο Λυκεδαμονίους τοῦ πάλιν ἀμφισβητήσαι περὶ Θυρέας καὶ ἀγωνισαμένους νικῆσαι.

Ὄθρουονεύς (Hom. N 772) ὄνομα κύριον. τὸν Ὄθρουονῆα (363).

Ὄθρωνός.

Ὄθω τὸ ἐπισροφὴν ποιοῦμαι.

Ὄθων ὁ μετὰ Γάλβαν βασιλεύσας, γένους ἀσήμεον καὶ ἀφανοῦς ὢν καὶ τὸν ἐμπροσθεν βίον ἐξίτηλός τις, καὶ τῷ Νέρωνι κατὰ τὸ τῆς ἐκδιατήσεως ὁμοίωτροπον οἰκειότατος· ἐν γε μὴν τῇ βασιλείᾳ τὸν συνήθη μετελθεῖν τῆ βίᾳ τρόπον οὐχ ἱκανὸς γέγονε,

πολέμων αὐτῶ χαλιπῶν εὐθὺς ἐκραγόντων. Io. Antioch. exc. Peir. p. 814.

οἰ ὀδυρομένιον ἐξίν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραίνοντων. καὶ οἱ φοβούμενοι δὲ οὕτω λέγουσιν. sch. A Pac. 931.

οἰ τοπικὸν ἐπίφθεγμα, ἀντὶ τῆ ὄψε· "ὦ δύσηρος, οἱ πεπλώκαμεν" Ἀριστοφάνης (Th. 884). "ἔφευγον δὲ οἱ ἐδύνατο ἔκαστος," καὶ αὐθις (Philostrat. V. A. 1 18) "ἔμοι δὲ βυδισέα οἰσοφία καὶ δαίμων με ἄγει." (S El. 1035) "ἀλλ' οὖν ἐπίσω γ' οἱ μ' ἀτιμίας ἄγεις."

οἰ ἀντὶ τῆ ὄψε· (A Vesp. 1441) "ζηλω γὲ τῆς εὐτυχίας τὸν προσβύτην, οἱ μετέξη ζηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς." καὶ αὐθις "ὃ δὲ ὄρων οἱ κακῆ εἶη, ἐπὶ τὸν τάφον τῆ γεναιμένη καταφεύγει."

οἰ περισπωμένως ἀντὶ τῆ ἑαυτῶ, ὄξυτόως δὲ τὸ ἔτοι. Συμπόσιον (p. 174 D) "οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς παῖδά τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντα." καὶ οὗ ἀντὶ τῆ αὐτῆ· Πολιτείας (10 p. 617 E) "πλὴν οὐ." Ἀππιανός "ἐπεὶ δὲ ἦν οἱ τὸ κακὸν τέχνης κρείττον καὶ μέντοι καὶ ἐπιχειρίας τῆς ἐκ θνητῶν συμμάχων δυνατώτερον."

οἰ, ἀντὶ τῆ αὐτῶ, δασύνεται· "τὴν κεφαλὴν Πισπιηθ κομισθεῖσάν οἱ."

οἰα. μακρὸν τὸ ἄλφω· (S OC 370) "οἰα κατέσχε τὸν τρισάθλιον δόμον." καὶ οἰαν, θηλυκῶς, ἀντὶ τοῦ δυνατήν· Ἀριστοφάνης (Nub. 1106) "τὴν μὲν ἑτέρων γνώθον σομώσεις οἰαν δικιδίους, τὴν δ' ἑτέρων οἰαν ἐς τὰ μεῖζω πράγματα," τῆσι τὰ ἄδικα.

Οἰαγρος.

οἰαι διφθέροι, μηλωταί.

οἰακες πηδάλια, ἀχέρες.

οἰακίξει κυβερνή.

οἰάκιον τῆς νῆος.

οἰακιστῆς κυβερνήτης.

οἰακοςρόφος κυβερνήτης.

οἰακοςροφῶν κυβερνητῶν.

οἰαξ οἰακος.

Οἰαξίς χώρα.

οἰαροι γυναῖκες.

οἰάτειον κρέυς τὸ προβάτειον.

Οἰβάδης Οἰβάδε ὄνομα κύριον.

Οἰβῶνιον ὄνομα τόπος.

οἰγνύει ἀνοίγει.

οἰδαίνει οἰδεῖν ποιεῖ.

οἰδαίνων φλεγμαίνων, ψύχων.

οἰδακες οἱ λεγόμενοι φήληκες, καὶ πάντα

τὰ μὴ πέπειρα ἀκρόδρα.

οἰδαλέον τὸ ὑγρόν.

οἰδάνει ἀξάνει.

οἰδα Σίμωνι καὶ Σίμων ἐμέ, ἐν τῶν ἀλλήλων ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. cf. Τελχίνες.

οἰδε ἡμῶς.

οἰδεῖ φλεγμαίνει, πεφύσεται.

οἰδημα ὄγκωμα, φλεγμονή, ἀπόστημα ὡς ἐκ μεταφορῶς τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ ἐπάρσεως καὶ φουσίωσης λέγεται. "τῆς εἰς οἰδημα ἀρθρίσης φρονήματος καὶ πατῶν ἐπισκόπων προσκυνεμένης" (cf. v. Αἰτίας). "συνέβη δὲ τὸν πόδα αὐτῆ εἰς οἰδη ἀρθῆραι καὶ φλεγμήναντα σφακελίαι" (v. σφακελισμός).

οἰδήματα ἐπάσματα ἢ φουσίματα (Theophyl. Sim. 3 7) "λόγοις ἐχέφροσι καὶ ναξεν ὁ ζρατηγὸς τὰ τῆ ζρατωτικῆ θρῆσ οἰδήματα."

οἰδησις φλεγμονή, φύσημα.

Οἰδίπους. Αἴσιος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς ἔσχε γυναῖκα Ἰοκάστην, ἐξ ἧς γέγονεν αὐταῖς Οἰδίπους. τούτου γεννηθέντος χρονοῦ ἔλαβεν ὁ πατὴρ ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτῆ μητρὶ γήσεται ὁ παῖς, καὶ κελεύει αὐτὸν εἰς αἴριφῆναι καὶ ξύλω περικλεισθῆναι τὸς πόδας αὐτοῦ· ὃν εὐρηκῶς γεωργὸς ὀνόματι Μελβόιος ἀνεθρέψατο, καὶ Οἰδίποδα ὠνόμασε διὰ τὸ ἀγκωμένως ἔχειν τοὺς πόδας ἐπὶ ξύλου τοῦ καλουμένου κούσπου. γενοῦς ἀνδρείος ἐλήσεντε, καθ' ὃν χρόνον καὶ ἡγομένη Σφιγξ ἀνεφάνη, γυνὴ δυσειδῆς καὶ θρηϊώδης τὴν φύσιν· ἀποβαλοῦσα γὰρ ἄνδρα καὶ συναγαγῶσα χεῖρα καὶ τόπον καὶ ταλαβοῦσα δύσβατον τοὺς παριόντας ἐγενεεν. ὁ οὖν Οἰδίπους δεινὸν τι βουλευόμενος δίδωσιν ἑαυτὸν μετ' αὐτῆς ληστέως, ἐπιτηρήσας καιρὸν ὃν ἠβούλετο, λόγῳ ἀνρεῖ αὐτὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς. οἱ δὲ θηβαῖοι θαυμάσαντες ἀναβοῶσιν αὐτὸν βασιλέα. ὁ γοῦν Αἴσιος ἀγανακτήσας κατ' ἐπιτότοις ἐπάγει πόλεμον, καὶ λίθῳ βλάστη τὴν κεφαλὴν τελευτᾷ. ἡ δὲ Ἰοκάστη φοβηθεῖσα τῆς βασιλείας ἐκπεσεῖν ἄγει τὸν Οἰδίποδ καὶ χειροτονεῖ βασιλεῦ, καὶ γίνεται τοιαύτη γυνή, ἀγνωσοῦσα ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἐστίν. ἰθὺ δὲ ἀπ' αὐτοῦ υἱοὺς δύο, Ἐτεοκλέα καὶ Κλυταίην. ὕστερον δὲ τοῦτο μαθούσα οἰσεῖ αὐτῆς ἐξίν, εἶπεν αὐτὸ τῷ παιδί. ὃ δὲ ἀπ'

ις ἔλαβεν ἦλας, καὶ πῆξας τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ ἐτελεύτου, ἐάσας τὴν βασιλείαν τοῖς οὐκ ἐπίστοις, οἳ ἐβασίλευον παρ' ἐνιαυτὸν, καὶ ἔχθραν ἐλάθοντες ἐπολέμησαν ἀλλήλοις, ἰ ἐδιώχθη Πολωνείκης ὑπὸ Ἐτιοκλῆος, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Ἄργος ἔγχευε τοῦ βασιλέως Ἰράσου τὴν θυγατέρα, καὶ σφατεύσας ἤλκεν ἐπὶ τὰς Θήβας, καὶ μονομαχήσας Ἐτιοκλῆς ἀναιρεῖ αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἀνῆρέθη ὑπὸ τοῦ. οἳ δὲ σύμμαχοι ἀνεσφάφησαν οἴκοι. Cedren. p. 25.

οἶδμα κῆμα, ἢ πέλαγος· "καὶ ἄγριον μα θαλάσσης."

οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου. κῆν εἴ με τύπτῃς, ἐκ ἀνείποιμί σοι." Lam. 588.

οἶδουσαν κομψώδη οὐσαν· (A Ran. 970) ἢ τέχνην οἶδουσαν ὑπὸ κομψασμάτων καὶ μαύτων ἐπαχθῶν." καὶ Εὐνάπιος (p. 104 eb.) "τοσοῦτον δὲ οἶδουτος καὶ ὑποσφουρον κακοῦ." (Herodot. 3 127) "ὃ δὲ ἐκ τῆς κίτης οὐκ ἐδόκει πέμπειν τὸν σφατόν, ὅτι ἐν πρυγμαίων ἐτι οἶδουσαν."

οἶε (Hom. A 534) ὅτι τις αὐτόν.

Οἶας.

οἶαι ὀπολαμβάνεις.

οἶεσθαι ὀποροεῖν.

οἶεσαι (Hom. E 137) προβούτως.

οἶετας διμήλικας· "Ὀμηρος (B 765) ἔρχας οἶετας, σφύλη ἐπὶ νῶτον οἶετας."

οἶεσθῆν ταλαίπωρον, χαλεπὴν· ἐν ἐπιπέμματι (AP 6 117) "εὐρετο παισὶν ὄλβον, ἔσθῃν ὠσάμενος πενήτην."

οἶεσθῆν πόνος, ταλαίπωρον.

οἶεσθῆν ταλαίπωρον.

οἶεσθῆν ὀπολαβῶν.

Οἶηθεν· δῆμος Πανδιονίδος ἢ Οἶη, καὶ Οἶηθεν τοπικὸν ἐπίρρημα. Φιλόχορος δὲ οἶη φησὶ Κεφάλῃ μὲν θυγατέρα εἶναι, ἔσθῃ δὲ γυναικα. Harp.

οἶησιον πηδάλιον.

οἶηματίας ἐπηρημένος.

οἶησις ἔπαρμα, ὑπόνοια. καὶ οἶηματίας.

οἶκαδε εἰς τὰ οἶκεῖν.

οἶκεῖλαι ἐκβλήθηται.

οἶκεῖτος καὶ οἶκειαικός.

οἶκειώς ὁμοίως· Πολύβιος (8 3) "οἶκειώς ταῦτα συνέβαινε γίνεσθαι καὶ παρὰ Καρθαίων."

οἶκέται ὁ μόνον οἱ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (5) "οἱ δ' οἶκέται ῥέγκουσιν."

οἶκεῖται. "ἐν ταύτῃ τῇ πόλει τὴν τῶν Γετῶν ἐπιφανεστάτους οἶκεῖταις ἠθροῖσθαι ἐφασκον."

οἶκεῖται οἶκεῖταις, τοῦ αὐτοῦ οἴκου· Σοφοκλῆς (OR 756) "οἶκεῖταις τις, ὅσπερ ἔκει' ἐκασθεῖς μόνος."

οἶκεῖταις ἀπ' εὐθείας τῆς οἶκεῖταις ἦγον οἶκεῖταις.

οἶκεῖταις οἶκεῖταις. Hom. E 413.

οἶκημα ἀντὶ τοῦ δεσποτικῶν Λείναρχος, ἀντὶ δὲ τοῦ πορνείων Λισχίνης. Harp.

οἶκηματα τὰ χαμαιτυπεία· "καὶ ταῖς ἐπὶ τῶν οἶκημάτων ἐξώσαις ἀκωλύτως συνιέναι διεκελεύοντο."

οἶκητής ὁ οἶκῶν· (S OR 1449) "ἐμὲ δὲ μήποτ' ἀξιώθητω τότε πατρίον ἄνθρωπος οἶκητοῦ τυχεῖν."

οἶκία τὸ ὀσπῆτιον, καὶ οἶκίδιον τὸ οἶκημα.

οἶκίσκη ἀντὶ τῆς μικρῆς τινὲς οἴκου Δημόσθενος ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (97). ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀσπῆτιον τροφείον οἶκίσκου. Harp.

οἶκογενής ὁ κῆτις ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθείς· (AP 7 205) "οἶκογενῆς αἰλουρος ἐμὴν πέδικα φαγῶσα ζῶειν ἡμετέροις ἔλπειται ἐν μεγάροις." cf. v. κῆτις.

οἶκογενής δῆλος· "Κανθάρον τινὸς οἶκογενῆς, ὃς μασιγῶσαι ἐαυτὸν κειλεύσας ἡτομόλησεν ὡς ὑβρισμένος ὑπὸ τῶν δεσποτῶν."

οἶκοδομήματα Ἀσσύρια καὶ Δαυαρῆδος λειτηργίαι χαίρειν ἐάσαντας χρῆ τοὺς ἄρχοντας ἄρχων· ψεκτός γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἶκοδομήμασιν εὐφραδέσιν" (Julian. or. 2 p. 92 A).

οἶκοδομία. οἱ Ἀττικοὶ ὀξυτόνως αὐτὸ ἀναγινώσκουσιν. οἶκοδομή δὲ ἐκ εἴρηται. sch. Thuc. 1 93.

οἶκοδομῆται ἐπὶ τῆς οἰκίας. καὶ "οἶκοδομῆται ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ ψεῦδος εἰπεῖν ὁμιλοῦσάντων τὴν ἀλήθειαν.

οἶκοι ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ παροιμία "οἶκοι τὰ Μιλήσια," ἐπὶ τῶν ὅσων μὴ προσήκει τὴν τρυφήν ἐπιδεικνυμένων. Ἀριστοφάνης γὰρ ὁ Μιλήσιος ἐλθὼν ποτε εἰς Λακεδαίμονα ἤξιε βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ Περσῶν, ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτι ἔχων πολυτελεῖ

καὶ τὴν ἄλλην τροφήν τὴν Ἰωνικήν. εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν ἐφόρων "οἴκοι τὰ Μιλήσια."

οἴκοι γενοίμην ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δευὰ εὐχομένων.

οἰκονομία ὁ διαμερισμὸς τινῶν πραγμάτων. καὶ οἱ ποιεῖται χρῶνται οἰκονομία, τετέσι τῶν προσώπων διαμερισμῶ.

οἰκονομῶ τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ. Ἡλέκτρα φησὶν (184) "ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολλέοιπεν ἤδη βίωτος ἀνέλπιδος, ἐδ' ἐτ' ἀρκῶ, ἥτις ἄνευ τοκέων κατωτήκομαι, ἥς φίλος σῦτις ἀνὴρ ἐπερίζεται, ἀλλ' ἄπερὲ τις ἐποικος ἀναξία οἰκονομῶ δόμονος πατρός." τὸ πλεῖστον τῆ βίβι ἐβίωσα ἐν κακοῖς καὶ ὁ πλείων με, φησί, βίος ἀπολλέοιπε μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην, ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τῆ Ἀγαμέμνονος πέπρακται. ἥς φίλος ἐδίδει προΐσεται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβήμενοι, κατ' ἐκεῖνο "ἀνδρὸς κακῶς πρῶσσοντος ἐκποδίων φίλοι." οἰκονομῶν ἀντὶ τῆ διαιωόμενος τοὺς πατρῶες οἴκους. οἳα τις ἐποικος ἀναξίως οἰκονομῶ δόμονος πατρός.

οἰκόπεδον ἔρημον κατὰπτωμο οἴκῳ.

οἰκοποιός· Σοφοκλῆς (Phil. 32) "οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἔσι τις τροφή;"

οἰκοπορεῖα τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη.

οἰκόσιτος ὁ ἐαυτὸν τρέφων μισθωτός.

οἰκότεριψ οἰκέτης, οἰκογενῆς δοῦλος. Ἀγαθίας (1 19) "εἶπετο δὲ καὶ τῶν οἰκοτριβίων ὀπαδῶν ὁ πρωτοστάτης, καὶ ὅσον ἄλλο οἰκεικόν, καὶ ὅσοι τομίαι κατευνασῆρες."

οἰκουρός οἰκονομικός, ἢ οἰκοφύλαξ· οὐρος γὰρ ὁ φύλαξ.

οἱ Κρηῆτες τὴν Φυσίαν παρομίαι. εἴ ποτε ταρραχῶδης Φυσία γένηται, Κρητικὴ καλεῖται, παρ' ὅσον Ἀγαμέμνων ἐκεῖσε χειμασθεὶς ἔθνευ, ἀναβὰς εἰς τὸ Πολύρρηνον, ἐν τέτῳ δὲ οἱ αἰχμαλώτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν. ὁ δ' ὡς ἤκασε, καταλιπὼν τὰς Φυσίας ἤλθεν εἰς τὸν αἰγιαλόν, καὶ μίαν εὐρῶν ναῦν ἀνήχθη εἰς αὐτήν, τὴς ἐγχωρίως ἐπαρασάμενος.

οἰκτεῖρω. οἰκτεῖω δέ.

οἰκτίρμονος.

οἰκτίσον ἐλεεινόν, καὶ οἰκτισάμενος ἐλεήσας.

οἰκτος ἔλεος· (AP 6 203) "οἰκτος δὲ νύμφας εἶλεν, αἶ πυριβρόμις Αἴτην παρωρείησι Συμαίθε πατρός ἔχουσι δινηέντος ἄγρον οἰ-

κίον."

οἰκτροὸς τυπεινός, ἔλεος ἄξιος. ὅτι βασιλεὺς ἀνθρώποις οἰκτροῖς καὶ τούτοις ταῦτα ἐπικαλεῖ σκοπήσειεν ἀνάγκη μηδ' ἀντιλέγοντα τοῖς εἰρημιλογεῖν."

οἰκτρῶς ἐλεεινῶς· (S El. 145) ὅς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέθεται."

οἰκωφελία.

Ὀϊλεύς ὄνομα κύριον.

οἶμαι οἶομαι, ὑπολαμβάνω.

οἶ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἶ κακοί, ἐπὶ τῶν διὰ σπάνων ἐπιζητῶν Ἀριστοφάνης Βατραχίους (72) εἰσάγευσσον Εὐριπίδην εἰς Ἄδου ἐπιζητεῖναι βούλεσθαι, λέγοντα "ὄμοιαι δέξιθ." τὸν δὲ φάναι "οἶ μὲν γὰρ σῶν, οἶ δ' ὄντες κακοί."

οἶμη ὁδός.

οἶμησε (Hom. X 140) ὄρησαν, ματα (Hom. O 252) ὄρηματα.

οἶμοι αἶ ῥάβδοι.

οἶμοι σχετλιασικόν· Σοφοκλῆς (741) "οἶμοι, τίς ἐξήγεγκας ὡ τέκνι ὄν ἐχ οἶοντε μὴ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποιεῖν;" σοφάνης (Ban. 33) "οἶμοι κακοδαίμια ἐγὼ ἐκ ἐναυμάχων;" ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων ἐφιμένων. περὶ γὰρ Ἀργινέσι ναυμαχίῃ οἱ Ἀθηναῖοι, συμμαχίαν ἔλαβον, προκακωθέντες ἄλλοις ναυμαχίαις ἠλευθέρωσαν. πρὸς τῷτο ἔνριεντιζόμενος "εἶπερ ἐνεναυμαχῆα ἀφείμην ἐλεύθερος." καὶ Εὐριπίδης Βελλεροφόντε "οἶμοι. τί δ' οἶμοι; ἐπεπόνθαμεν." (S Trach. 1232) "οἶμο νοσῶντι θυμῶσθαι κακόν· τὸ δ' ἔφρονῆντα τίς ποτ' ἂν φέροι;"

οἶμοι κύλικος ἴσον ἴσῳ κινῆς. τοῦτο φησὶν ὁ Ἑρμῆς (A Ph τέτῳ γὰρ μόνῳ κεκραμένην σπονδῆ διότι, ὡς φασὶ, καὶ ζώντων καὶ τῶν κότεων ἄρχει, παρ' ἀμφοτέρων τὰς χεται.

οἶμος ὁδός, ἢ εἰχος, ἢ ῥάβδος ἐνθεν καὶ παρομίαι κέκληται τὸ πειρήγημα (cf. v. παρομίαι). (AP 7 246 Ἀλεξάνδρου Μικηδόου, οἶ ποτ' ἂν ρεῖω πνυμύτην οἶμον ἐφροσόμεθα."

οἰμωγή ξενωγμός, καὶ οἰμώζει ξενάζει, οἰμώζεται τιμωρηθῆναι ὀφείλει.

οἶνον πρόβατον· "τὰν οἶνον, ὦ Δάμιατερ ἡμῶν, τὰν τ' ἀκέρωτον μόσχον" ἐν ἐπιήμιατι (AP 6 258).

οἶνον Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ οἶνου.

Οἶναῖοι τὴν χαράδραν ἐπὶ τῶν ἐπιελεία πυρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ· γὰρ Οἶναίων παροχετεσόντων τὴν χαράδραν, ἐπιροαγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα.

ν. Οἶνότη τὴν χρ.

οἶνάνθη (Eur. Phoen. 238) ἡ πρώτη ἔκφυτῆς ἀμπέλου.

οἶναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα· (Babr. 35) ἡμητρι ταῦρον ὄχλος ἀγορῆς θύσας, ἄλω αττίαν οἶναροῖς ὑπεσρώκει."

οἶνας. ἔτω καλῶσιν Ἴωνες τὸς κύβους, ἵεν καὶ ἡ παρομίαι "ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς οἶς." cf. v. ἢ τρεῖς ἕξ.

οἶνας εἶδος ὄρνιθος.

Οἶναγάρθαι ὄνομα ἔθνης.

Οἶνειάδης. καὶ Οἶνεκίδαι ὄνομα ἔθνης.

Οἶνειάς πόλις.

Οἶνεΐδης πυτρωρυμικόν. καὶ Οἶνεΐο (Hom. E 813).

Οἶνεύς Οἶνέως ὄνομα κύριον.

Οἶνεῶνος.

οἶνη ἢ ἀμπέλος.

Οἶνηϊς φυλή ἢ τῶ Οἶνέως.

οἶνηρσσις ἢ τῶ οἶνω κοτύλη, ἢ ἀρσόν· Ἀρισοφάνης "φέρε τὴν οἶνηρσιν, ἵν' ἴω ἔγχλω."

οἶνίζω οἶνον ἀγορεύω, καὶ οἶνισάμετι οἶνον ἀγορεύσαντες.

Οἶνίς μία τῶν ἰ φυλῶν παρ' Ἀθηναίους.

οἶνοβαρές (Hom. A 225) μέθυσε.

Οἶνότη καὶ Οἶνωϊός δῆμος τῆς Ἰπποδοτίδος πρὸς Ἐλευθέρις· ὁ δὲ τῆς Αἰαντος πρὸς Μαραθῶνα. ἀφ' ἐκατέρου δὲ τῶν οἶνων ὁ δημότης Οἶνωϊός. Hagr.

Οἶνότη τὴν χαράδραν, ὅταν καθ' ἑαυτὴ τίς τι ποιῆ. ἢ γὰρ Οἶνότη δημότης ἐς τῆς τικῆς, οἵτινες φερομένην ὑπὲρ αὐτῶν χαράδραν παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. ἀλλ' ἡ χαράδρα γενομένη ἐλυμήνατο τῶν τῶ γεώργια καὶ τὰς οἰκίας καθεῖλεν. οἶνον δὲ τῶ "ὁ Κυρπάθιος τὸν λαγῶν." οἶνον γὰρ διὰ τὸ μὴ εἶναι εἰς Κάρπαθον λαγῶς ἐπικομισσασθαι τινα ὡς εἰς ἐπιγύνημα· ὡς τσοῦτες γενέσθαι ὡς καὶ τὸς καρπῶς

αὐτῶν χαλεπῶς βλάπτειν. cf. v. ὁ Κυρπάθιος.

Οἶνόμιαος Γαδαρεύς, φιλόσοφος κυνικός, γεγονὼς ἔ πολλῶν πρεσβύτερος Πορφύρου, περὶ κυνισμοῦ, πολιτείας, περὶ τῆς καθ' Ὀμηρον φιλοσοφίας, περὶ Κράτητος καὶ Διογένης καὶ τῶν λοιπῶν.

οἶνομοφύλακες τίνες; ἔδοξε τίσι τὸς αὐτῶς εἶναι τοῖς Θεοδοτέταις· ἀλλ' ἔκ ἐξιν ἔτως. οἱ μὲν γὰρ Θεοδοτέται κατὰ τὰ πάτριον ἐξεφακομένοι ἐπὶ τὸν Ἀρείον ἀνέβαινον πάγον· οἱ δὲ νομοφύλακες ερσοφίους λευκοῖς ἐχρῶντο, καὶ ἐν ταῖς θείαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο κατασκευῶν τῶν θ' ἀρχόντων, καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμευον, ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ἡνύγκασον δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίσαι, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς ὀφείλει ἢ ἀσύμφορον τῇ πόλει.

οἶνοπέπαντοι· (AP 6 232) "βότρυες οἶνοπέπαντοι, ἐσοχλοῖο τε ῥοιῆς θρύμματα."

οἶνοπίνας τὰς τὸς οἶνης περισκοπέσας, ὡς Ὀμηρος παρθενοπίνας, Ἀρισοφάνης φησὶ (Thesm. 396)· "πῆ δ' ἐχὶ διαβέβληχ', ὅπως ἐμβραχὺ εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροὶ; τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρειασρίας καλῶν, τὰς οἶνοπίνας, τὰς προδοτίδας, τὰς λάλῶν, τὰς ἐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν." ὁ μὲν οὖν Σύμμαχος φησὶ παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον· ἐγὼ δ' ἐχ' ὀρω τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. ἀμεινον ἔν, ὡς περ παιδοπίτης λέγεται, ἔτω καὶ οἶνοπίτης. οἶνοπίνας ἔν ἀντὶ τῶ μεθύσας, παρὰ τὸ πιπίζειν, ὃ ἔσι μύζειν ἢ μυζᾶν.

Οἶνοπίωνος.

οἶνοποσία.

οἶνοποτάζων οἶνοποτῶν, ἐδωχήμενος ἐν συμποσίῳ, ὅτι παρὰ τὸν οἶνον αἰεὶ καυχῆσεις γίνονται. sch. Hom. Y 84.

οἶνοπότης διὰ τῶ οἶνου· (AP 7 28) "ὦ ξένη, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων σπείσαν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἶνοπότης."

οἶνοπώλια.

οἶνος ἐπὶ θεῶ ἢ τιμωρία· Δαβὶδ (Ps. a 74 8) "ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου, οἶνον ἀκράτε πληρὸς κερῶσματος."

οἶνος. ὠνομάσθη ἀπὸ Οἶνέως· Οἶνεύς b

δ' ἐν κολλοισιν ἀποθλίψας δεπέεσσιν οἶνον ἔκλῃσε." Πλάτων δὲ οἶνον αὐτόν φησιν, διὰ τὸ οἰήσεως τὸν γῆν ἡμῶν ἐπιπλάναι. ἢ ἀπὸ τῆς οἰήσεως. Ὀμηρος (Z 260) "ὀνήσει αἰ' κε πῖρσθα," καὶ τὰ βρώματα ὀνείατα ἀπὸ τῆ ὀνίσκειν ἡμᾶς. ὁ δὲ Κύριος ποιητής φησιν "οἶνόν τοι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας." Εὐβέλος εἶχει εἰς οἶνον. "τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκερανύω τοῖς εὖ φρονῶσι, τὸν μὲν ὑγείας ἔνα, ὃν πρῶτον ἐκπίψῃσι, τὸν δὲ δευτέρον ἔρωτος ἠδονῆς τε, τὸν τρίτον δ' ὕπνου, ὃν ἐκπίοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι οἶκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέταρτος ἔκετι ἡμέτερός ἐστιν ἀλλ' ὕβριως, ὁ δὲ πέμπτος βοῆς, ἕκτος δὲ κώμων, ἕβδομος δ' ὑπωπίων, ὄγδοος κλήτορος, ὁ δ' ἔννετος χολῆς, δέκατος δὲ μυρίας, ὡς ἐκβάλλειν ποιεῖ. πολὺς γὰρ εἰς ἕν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς ὑποσκελίζει ῥῆστυ τῆς πεπωκέντας." καὶ Ἐπίχαρμος "ἐκ μὲν θυσίας θοῖνη, ἐκ δὲ θοῖνης πόσις ἐγένετο, ἐκ πόσιος κώμος, ἐκ κώμης θυανία, ἐκ δὲ θυανίας δίκη, ἐκ δὲ καταδίκης πέδαι τε καὶ σφέκελος καὶ ζῆμια." καὶ Πυρρόσιος "οἶνος γὰρ πυρὶ ἴσον ἐπιχθονίοισιν ὄνημα, ἔσθλον, ἀλέξικακον, πάση συνοπηθὸν ἀνήη" (Athen. p. 35). "ἦν δὲ καὶ οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν. ἐνήσαν δὲ καὶ αὐταὶ αἰ κρίθαι ἰσοχειλεῖς" (X Anab. 4 5 26).

οἶνος ἄνευ παιδῶν. δύο παροιμίαι, ἡ μὲν "οἶνος καὶ ἀλήθεια," ἡ δὲ "οἶνος καὶ παῖδες ἀλήθειαι." λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀπλοῖς ζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

οἶνε πιεῖν. "οἱ προσιόντες τῶν ἰατρῶν ἐκέλευον οἶνε πιεῖν. τὸ γὰρ τοι σεσῶσθαι ἢ μὴ τὸν ἄνθρωπον ἐν τέττω ἔφασχον ἄρα ἐκείνοι τῇ τέχνῃ πίσυνοι." (A Eq. 91) "οἶνε γὰρ εὐροῖς ἄν τι πρακτικώτερον;" παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν (Z 261) "ἀνδρὶ δὲ κεκημῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει." Ἡρόδοτος δὲ λέγει (1 133) Πέρσης τῦτον κρατεῖν τὸν τύπον. εἰ μὲν ἐν εἰσηγήσασθαι τι νήφοντες, βεβυλευσθαι περὶ τέττου ἐν μέθῃ, εἰ δὲ εἰσηγήσασθαι ἐν μέθῃ, τέττω κυρῶν νήφοντας. (Philostrat. V. A. 2 11) "οἶνε, ἔφη, τοσῶτον πίνω ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδιω." ὁ Πῶρος φησιν, Ἰνδῶν βουσιλεύς.

οἶνωττα ἢ ἐν οἶνῳ πεφυρμένη μᾶζα. οἶ δὲ εἶδος πλακῆντος, μετ' οἶνε καὶ μέλιτος γινόμενον. sch. A Plut. 1122.

οἶνοχοεῖ κισρῆ, καὶ οἶνοχόος πικέρ-

νης, καὶ οἶνοχοεῖα.

οἶνοψ οἶνοπος. οἶνοπι μέλανι. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 44) "ὦν ἡμεῖς σπείσαστε ὅσον θύμης οἶνοπι Βάκχῳ καὶ Σατύροις." οἶνωπός δὲ οἶνώδης, διωγῆς, ἢ μέλανος (AP 7 20) "οἶνωπὸν Βάκχῳ βότρυν ἱερατόμιενος."

οἶνώω οἶνω τὸ μεθύσκω.

Οἶνωτρία ὄνομα τόπη.

οἷζας ἀνοῖζας.

οἶοβώτης αὐθαίρετος, ὡς ἂν εἴποι τις αὐτὸς ἐαυτῷ τὴν διάνοιαν βέσκειν καὶ μηδενὶ πειθόμενος, μονότροπος, μεμνομένης τῷ λογισμῷ μονωθεῖς, ἐκτὸς φρενός. "πῦ ἀφ' φρενός οἶοβώτας φίλοις μέγα πένθος κρηται." sch. S Ai. 620.

οἶόθεν οἶος (Hom. H 39) ἐκ μόνου μόνος. θάλλει δὲ εἰπεῖν μόνος πρὸς μόνον.

οἶοι μόνοι ἢ δυνατοί.

οἶόμενος νομίζων.

οἶον τὸ θαυμασιόν. (S Ai. 421) "ἐπὶ ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδῃτ'. ἔπος ἔξερω μὴ, οἶον." Ἀριστοφάνης περὶ Κλέωνος (Pae 33) "οἶον δὲ κύψας ὁ κατάρματος ἔσθλιον." ἐπὶ τῷ σχήματι τὴν ἀθηναίαν ἀπὸ τῆς θηλαίας γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρῶν οἱ μάστιγα τοῖς ἐδέσμοισιν ἐγκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκῶσιν ἀπλήζως καὶ περισπασίας ἔσθλιον.

οἶον τὸ ἀνταποδοτικὸν τῷ τοῖσιν, ἐπὶ τὸ ἐπὶ παραδειγματῶν παραλαμβανόμενον, καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμῷ, ὡς τὸ "ἔδεν γὰρ εὖ τὸ ἀκείν. αὐτῷ τῷ νόμου" Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίαν (46: cf. v. ἔδεν γὰρ εὖ). ἔδεν ἔτω καλὸν οἶον τὸ ἀκείν αὐτῷ τῷ νόμῳ. καὶ αὐτῶν "ἀνέμω ἐπιπνεύσαντος εἰς σφδροτάτα, καὶ ἐξάραντος τὴν ἄρμον." καὶ αὐτῶν "οἱ δὲ δρῶντες τὰ ἔραϊα μέγα κέ σπείρας ἔλξαντες καὶ ἐπανισάμενοι καὶ πῆ δρῶντες οἶον ὄξυτατον" (cf. v. ἐδαίματων). ἐπὶ δὲ θαυμασμῷ "ἄνθρωπος ἦν ὁ Ἀρτίφλος, ὁ πατριάρχης Κωνσταντίνου πόλεως, οἷς... ἄγων." cf. v. Δημοφίλος.

Οἶον. δημῶν εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ διατεταμένως λεγόμενοι. καλεῖσθαι δὲ φασὶν ὅτι τῆς ἔτως διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκῆται τῶν ἔχειν ἀλλὰ μεμνοῦσθαι. τὸ γὰρ μόνον εὖ ἐκάλων οἱ ἀρχαῖοι. ἔτι δὲ τὸ μὲν Κερκῶν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Κελεικὸν Οἶον τῆς Ἰπποθοωντίδος. οἱ δὲ ἦν

ται ἐκατέρωθεν ἕλγοντο ἐξ Οἴου. ἄλλοι δὲ ἀνοιλεγόμενοι Οἰήθεν, ὡς προείρηται. Πατρ. οἶνοι.

οἶόν τε δυνατόν, ἀρκέντως ἔχον, κατὰ δυνατόν.

οἶος προβάτου. ὅπως Ἴωνες, Ἀττικοὶ δὲ ἴος. καὶ οἶν Ἴωνες, Ἀττικοὶ δὲ οἶν. καὶ παρὰ ἡμῶς "οἶος τὴν μάχαιραν" ἐπὶ τῶν ἀλυσιστικῶς σφίσιον αὐτοῖς χρωμένων.

οἶος μόνος, ἢ ὁποῖος. (Dio C. 75 13) "ὁ ἐπολυπραγμότησει πάντα· ἦν γὰρ οἶος μήν μῆτ' ἀνθρώπειον μῆτε θεῖον ἀδιερεύνην ἔαν."

οἶος μόνος, παρὰ τὸ ἴος, ἐξ ἧ καὶ ἰα ἢ μία.

οἶος ὁποῖος. (S Ai. 923) "ὡ δὲ δύμοφο Ἀίαν, ὅς ὢν οἶος ἔχεις, ὡς καὶ παρὰ ἔχθροῖς ἄξιος ρήνων τυχεῖν."

οἶος ἀντὶ τῆ ἕτοιμος, καὶ οἶός τε ἀντὶ ἕτοιμος, καὶ οἶος ἦν ἀντὶ τῆ ἕτοιμος ἦν. φησὶ δὲ καὶ ἀντὶ τῆ ἐσπάρδαζε. Ἀνσίσιος βιάζεται τε γὰρ καὶ οἶος ἦν ἐξευρεῖν τὴν ἕραν." σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν· τοιαῦτος οἶος ἦν ὁ πατήρ."

οἶος δυνατός. Ἀριστοφάνης (Pac. 17) "ὁ ἐπὶ τῆ οἶός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντίλης," καὶ τῆ ἀντίχειν καὶ περιγίνεσθαι τῆ πρύγματος, ἀπὸ μεταφορῶς τῶν πλοίων, ὑπερῶς τῆς ἀντίλης πληρωθέντα. βέλεται ἔπειτα ὅτι νικῶμαι ὑπὸ τῆ πρύγματος. καὶ ἕτις (Thesm. 177) "σοφῆ πρὸς ἀνδρός, ὅστις βραχεῖ πολλὰς καλῶς οἶος τε συντέμνειν ἕρας."

οἶος εἰ καὶ οἶός τε εἰ. τὸ μὲν χωρὶς τῆ ἰ σημαίνει τὸ βέλει καὶ προήρησαι, τὸ δὲ ἐν τῆ τὴ τὸ δύνασθαι. ἀμφοτέροις δὲ Ἀντίλης ἔχρησατο.

οἶος αἶξ, ἢ πρόβατον.

οἶος οἶος τὸ πρόβατον.

οἶος προσηγάγε, συνῆξεν. "ἑαυτῆ μὲν ἄσπον ἀκ ἐκκαταφρόνητον οἶσεν, ἐκείνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπῆλλαξε ἔν τῆδε." cf. v. ὕγρω.

οἶος κομίσαι, καὶ οἶσω κομίσω, ἐνέγκω.

οἶσεται λήφεται.

οἶσθαι ἀντὶ τῆ οἶσθαι. λέγεται καὶ χωρὶς ἰσ, μετὰ δὲ τῆ σ ποτὲ ἢ διὰ μέτρον ἢ ἐκ τῆ μὴ συγκρῆσαι σύμφωνον, οἶσθαι. Σοφοκλῆς (OR 543) "οἶσθ' ὡς ποίησον" ἀντὶ ποίησεις, ἀττικῶς. καὶ αὔθις (Synes. ep.

153 p. 291) "οἶσθ' αἰνας ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας, ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ τε συμφορῆς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τῆ βίης φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου τῆ τὸν θεὸν ὑπόμοι καὶ κατομῶσαι πλατωνικῶς· ἕς φθάσειεν ἂν ἡ σικὰ φθειγμένη τι τῶν δεόντων." λέγεται καὶ ἕξοισθαι. Σοφοκλῆς (OC 1587) "καὶ σὺ πε παρῶν ἕξοισθ', ὑψηγῆτηρος ἀδενὸς φίλων, ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πῦσιν ἕξηγέμενος."

οἶσόμενος (Hom. N 168) κομίσων.

οἶσοφάγος ὁ λαμῶς.

οἶσπη ἑνυπερῶν προβάτων ἔρια· Ἡρόδοτος (4 187). καὶ οἶσπότη ὁ ἔρπος τῶν ἐρίων.

οἶσά φορητά. Θεοκρίδης (7 75) "ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τῆ ἐπιπρεμαμένης ἐτι κινδύνου οἶσά αὐτοῖς ἐφαίνετο." καὶ αὔθις "καυμῆ τε ἐπιπλέγειν ἔλεγον ἐδαμῆ οἶσόν." καὶ αὔθις "καὶ εἰ μὲν ἐπὶ μικροῖς εἶη διάφορον κακόν, οἶσόν δὲ ὅμως πῶσω γίνεται."

οἶσέσασ (Hom. A 196) τοξέσασ, σαγιτεύσασ.

οἶσός βέλος, σγιττα.

οἶσρῆ εἰρεθίζει, ἐκμαινεί. Ἀππιανός "τῷ ὄντι πῶσιν οἶσρῆδης ἐνέπιπτεν ἄρμη καὶ προθυμία κατὰ τῶν βαρβάρων." καὶ αὔθις "καὶ ταῦτα μὲν ἔδρασαν ὡσπερ οἶσρῆθεις καὶ κάτοινος γενόμενος."

οἶσρῆσις ἢ θηλυμνια, καὶ οἶσρῆλατῆται πύρρῆται, ἐκμαινόμενοι. καὶ Ἀππιανός "καὶ καλῶς Ἡρόδοτος (1 4) τὰς ὑπὲρ τῶν γυναικῶν οἶσρῆσις τε καὶ μυνίς παρὰ ἄδην ἐτίθετο."

οἶσροπλήγη τῆ μυνίς πεπληγῶτα.

οἶσρος ἐρεθισμός, ἕκκουσις, πύρωσις ἐμμωσής. οἶσρον δὲ καλῶς πῶσαν κίνησιν. ἐνθεν καὶ οἶσροδύνητος μυχός ὁ ὑπὸ ἀνέμου ἐλαυνόμενος. Ἀριστοφάνης (Th. 331) "σὺ τε πόντιε Πόσειδον, προλιπὼν μυχὸν ἔχθρύνετ' οἶσροδύνητον." καὶ Πισίδης "οἶσρος γὰρ ἔστι καὶ μάλιστα βαρβάρους πρὸς τὰς μεταβολὰς ἐμμετυπῶτως ἔχειν."

οἶσῶα ἢ ἰτέα.

οἶσῶη εἶδος φυτῶ.

οἶσῶναις. Θεοκρίδης (4 9) "ναύτας ἐξώπλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἶσῶναις ταῖς πολλαῖς." καὶ Εὐνάπιος (p. 101 Nieb.) "οἶ δὲ τῶν Πάρθων οἶσῶναις ἀσπίδας ἔχοντες καὶ κρῆνη οἶσῶναις, πλοκήν τινα πάτριον πεπλεγμένα." καὶ οἶσῶναιον σχοινίον ἰτέας.

Οἰσύμη πόλις τῆς Θυρίας. **Ηαρ.**
οἰσύπη ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.
οἰσυπηρός ῥυπαρός. "ἔριω οἰσυπηρού"
(A Ach. 1134) ῥύπη πεπληρωμένα, ῥυπάσμα-
τα ἀπὸ τῆς κόπρου. οἰσύπη δὲ ἐστὶ τὸ διαχώ-
ρημα τῶν προβάτων.
Οἷτη ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ Οἰταῖος
ἀπὸ τῆ αὐτῆ ὄρους.
οἷτος ὁ μύθος· ἐν μυθικοῖς (cf. Babr. 11)
"ἔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεκέει δύμναμι οἷτω."
οἷφι χοῖνιξ.
Οἰχαλιῆες ἀπὸ τόπων.
οἷχεται πορεύεται, καὶ οἰχέσομαι πο-
ρεύσομαι.
οἰχυνῶ περιέρχομαι. "τύλαιν' ἀνύμφευτος
αἰὲν οἰχυνῶ" Ἡλέκτρα φησί (166).
οἰχόμενος πορεύομενος.
οἰχῶκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημι, φίλοι"
Τέκμησά φησι διὰ τὸν Αἴαντος θάνατον
(896).
οἶω ὑπολαμβάνω, καὶ οἰσθεῖς (Hom. I
453) ὑπολαμβάνω.
οἶῶ ἀντὶ τῆ οἰδοῖμαι (A Lys. 997) "ἀλλ'
ἄρχε μὲν, οἶῶ, Λαμπιτώ," ἀντὶ τῆ, ὡς οἶο-
μαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἢ Λαμπιτώ.
οἶῶθῆ (Hom. Z 1) ἐμονώθη.
οἰωνίζονται ἀπετρέποντο ὡς κακῶ οἰω-
νῆ· "τὸν δὲ ἢ μὲν νεύτης ἐμίσην τε καὶ οἰω-
νίζοντο, οἱ δὲ πρεσβύτεροι κατησπύζοντο καὶ
ἐπήρην." καὶ αὐθις "ἔνν αἰσιωτέροις τοῖς
οἰωνοῖς καὶ παρυσκεῆ βεβαιοτέρη αὐθις
ἄψυσθαι τῆ πολέμου." καὶ αὐθις "ὅτε πάν-
τας οἰωνίζεσθαι προσδοξάζοντας τὸν Αἰμί-
λιον ἐκπορευόμενον δοκεῖν ὄρῶν εἰσπορευό-
μενον."
οἰωνισάμενος μαντευσάμενος, ὕτεν-
σάμενος· "δαίμονιως πως οἰωνισάμενος τὸ
μέλλον."
οἰωνισμα καὶ οἰωνισμοί αἱ διὰ τῶν
πετηρῶν περιεργίαι. διαιρέσεις οἰωνισικῆς. ταύ-
την εὐρον πρῶτοι Φρύγες, ταύτης δὲ τὸ μὲν
ἐστὶν ὀρεοσκοπικόν, οἷον ὅταν πετομένη τῆδε
τῆ ὄρνιθος, ἐμπροσθεν ἢ ὑπισθεν, δεξιὰ ἢ
ἀριστερὰ νέοντος, εἶπῃ τις ὅτι τὸδε σημαίνει.
πρῶτος δὲ ἔγραψε περὶ ταύτης Τηλέγονος. τὸ
δὲ οἰοσκοπικόν, ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμβαί-
νοντα· οἷον εἰ ἐν τῇ ζέγγῃ ἐφάνῃ γαλῆ ἢ ὄφεις, ἢ
ἔλαιον ἐχέσθῃ ἢ μέλι ἢ οἶνος ἢ ὕδωρ ἢ τέ-
φρα, ἢ τρισμός ἐγένετο ξύλων ἢ ἄλλο τι,
τὸδε προμηνύει· ὃ συνέγραψε Ξενοκράτης.

τὸ δὲ ἐνόδιον, ὡς ὅταν ἐξηγησῆται τις τὰ ἐν
τῇ ὁδοῦ ἀπαντῶντα, ὅτι, ἐὰν ἀπαντήσῃ σοί
τις τὸδε βασύζων, τὸδε συμβήσεται σοι· ὃ
συνέγραψε Πόλλης. τὸ δὲ χειροσκοπικόν, ὡς
ὅταν διὰ τῆς ἐκτύσεως τῶν χειρῶν δεκτι-
νομένων καὶ τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥοτίων
εἰπωμεν παιδοποιεῖ ἢ τι τοῦτον· ὃ συνέγρα-
ψεν Ἐλενος (cf. v. Ἐλενος). παλμικόν δὲ τὸ
διὰ τῆς πάλσεως τῆ σώματος γνωριζόμενον,
οἷον εἰ ἐπάληθῃ ὁ δεξιὸς ἢ ἀριστερός ἐφθαί-
μιος ἢ ἰσμος ἢ μηρός, ἢ κνησμός ἐν τῷ ποῖ
ἢ πρὸς τὸ ἕς ἡχος ἐγένετο, τὸδε συμβαίνει·
ὃ συνέγραψε Ποσειδώνιος. Nonnus et Comm
in Greg. Naz. stel. p. 151.

οἰωνόβρωτος ὀρεόβρωτος.

οἰωνοὶ σαροκοφάγα ὄρνεια, ἢ σύμβολα.
πάντα δὲ οἰωνὸς ἐκάλεον, καὶ τὰ μὴ ὄρνια.
"Θεράποντ' ὄρνιν" Ἀριστοφάνης (Av. 720),
ἐπεὶ πολλάκις εἰώθυμεν λέγειν τινὸς τῶν δι-
ραπύτων καλύποδας καὶ καλωωνίσεως, "ἔρ-
νιν νομίζοντες πάνθ' ὅσπερ περὶ ματαίας
διακρίνει."

οἰωνομαντεία.

οἰωνός τὸ σημεῖον, καὶ οἰωνοσκόπος
ὁ μάντις.

ὁ κύνης τῆς τόχης ὑπερέχει, παρ-
μία ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μέλλω καὶ πλείω
τῶν ἀναγκαῖων κεκτημένων.

ὁ Κυρπάθιος τὸν λαγῶν. φαίνουσι
οἱ Κυρπάθιοι νῆσον οἰκῶντες ἐπέγγον τῶν
λαγῶν, ἔκ ἔχοντες ἐν τῇ χώρᾳ. οἱ δὲ πολ-
λοὶ γενόμενοι τὰ γεώργια αὐτῶν ἐλουμάνουσι
cf. vv. λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν et Οἰνόη.

ὁ κάτωθεν νόμος. Δημοσθένης ἐν τῷ
κατὰ Ἀριστοκράτους (28) ἢ τῆν. Ἡλιαῖον λέ-
γει, διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἔνω τῷ
δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι, ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς
ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βεβροφηδὸν γεγρα-
μένης. ἢ τὸν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον
νόμον κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι
γὰρ, φησί, βεβροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξοι καὶ
οἱ κύρβεις. γεγραμμένοι, δεδήλωσαν Εὐφρο-
ρίων ἐν τῷ Ἀπολλοδιώρῳ, ἢ ἐπεὶ, φησί, τὸ
ἄξονος καὶ τὸς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀνω-
πόλευς εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν
μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς φησὶν Ἀναξίμανδρος
ἐν Φιλιππικῷ. **Ηαρ.**

οκέλλει προσορμεῖ, ἐκρίπτεται ἄνω
ἐπὶ τῶν νηῶν. καὶ οκέλλοι (A Ach. 1154)
προσορμίζοι.

ἰνομα κύριον.

α ἢ ὄκλασις.

αὐς ὁ συγκεκλασμένος δίφρος καὶ τεινόμενος ποτὲ δὲ συσελλόμενος (Babr. 25 7) "βα-ὸν ὀκλασι πηδῶντων." περὶ βα-ίγος.

ἠχολεύει, εἰς τὸ γόνυ κίμπτεται, κίμπτει, λαγγάζει.

εὐαθήμενος ἀντὶ τῆ ἐπὶ γόνυ.

Ἰλαβῶς ἔχει. Ξενοφῶν (Anab. 2 7) "Ἰλλήνες διαβάντες τὴν Ἰνδιαν," ἀντὶ τῆ εὐλαβέμενοι, δε-

"κατάσκοπον ἠδὲνα ἐκ τῶν πο-ἰν, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου ἠγεῖσθαι ὑπὲρ ξὺν ὄση τε καὶ ὅπως ὀπλι-μει ἔρχεται."

(Hom. E 255) ὀκνῶ, ἀναβύλλομαι. αλκῆς. βέλεται τῆτο τοῖς Βι-ωριῶς δίφρος τινὸς γυναικεῖς εἰ-

ορῆμαι. καὶ πυκνῶς τέτιν κέχρη-ῆς ἐπὶ τῆ φοβεῖσθαι· (Aī. 82) γὰρ νιν ἔκ ἄν ἐξέτην ὀκνῶ." καὶ ἰκ ἐπὶ δειλίας καὶ ῥαθυμίας ἐχρή-νόματι, ἀλλ' ἐπὶ τῆ φόβος καὶ τῆ Ἀντιφῶν "κακὸς δ' ἄν εἰ ἀπῶσι ἄλλοι τοῖς κινδύνοις τῆ γλώττη

καὶ τῷ θέλειν ἐπιέγειν, τὸ δὲ κρη, ὀκνεῖ." καὶ Δημοσθένης ἐν πρώτῳ (1 17) "φημι δὴ διχῆ εἶναι τοῖς πράγμασις ὑμῖν, τῷ τε τοῖς Ὀλυμπίοις σώζειν καὶ τοὺς οντας σρατιώτας ἐκπέμπειν, καὶ ἄν χωρῶν κακῶς ποιεῖν καὶ τρη-ατιώταις ἑτέροις. εἰ δὲ θατέρω ορησέτε, ὀκνῶ μὴ μάταιος ὑμῖν ἴνγηται." καὶ Ὀμήρω δὲ ἐπὶ τῆ νος τέτακται· φησὶ γὰρ Ἀγαμέ-!2) περὶ τῆ ἀδελφῆ αὐτῆ "ἔτ' ἔτ' ἀφραδίησι νόοιο." ἀναδύόμενος· Σοφοκλῆς (El. 320) ὀκνεῖν πᾶς ἀνηρ πρῶσσων μέγα."

ἠτὴν θάλασσαν, ἐπὶ τῶν προσ-φενύγειν ἐκεῖνα ἐν οἷς διαφέρουσιν, ἠκώτατοι οἱ Κρητες ἐγένοντο.

ἰντας ἐμβάτας.

ἰς σχῆμα ἠνόχος.

ἰς σπηλὴ ἰδίως πάντων τῶν λε-

γόντων. τὰ πλασικὰ πῆγματα ἐφ' οἷς διατυ-πῆσι τὰς εἰκόνας, καὶ τὰ ὑπερείσματος τῶν ξυλίνων θεάτρων. βέλτιον φάναι τὸ λογιεῖον ἐφ' ὃ ἴσαντο οἱ τραγωδοὶ ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐκ μετεώρου καὶ ἔλεγον. οὐ δὲ ὄνον φασὶν εἶναι, οἱ δὲ ἄγριον κριόν, ἄλλοι κλίμακα.

ὀκριόεις ὁ τραχὺς. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 65) "καὶ λίθον ὀκριόντα, δόντιξ ὄτι δι-σὸν ὀδόντα θήγεται," τὴν κίσσηριν λέγων, "ἀμβλυνοθεῖς ἐκ δολιχογραφίης." καὶ ὀκρι-όεσσα φρικτῆ, φοβερά· (AP 7 67) "δέξαι μ', εἰ καὶ σοι μέγα βροίθεται ὀκριόεσσα βύρις, ἀποφθίμενον τὸν κύνα Διογένη."

ὀκτάβλωμον (Hes. O. 440) ὀκτώ ἔχοντα δῆγματα.

ὀκτάκνημον (Hom. E 723) ὀκτάρυβδον. ὀκτώ ὁ ἀριθμὸς.

ὀκτώβριος ὄνομα μηνός.

ὀκτώπων. Κρατῖνος Θράτταις "ὀκτώ-πων ἀνεγείρεις" ἀντὶ τῆ σκορπίον· παροιμία γάρ "σκορπίον ὀκτώπων ἀνεγείρεις." ἐν δὲ ταῖς Αἰσχόλου Ξανθρίαις ἢ λύσσα ἐπιθειά-ζουσα ταῖς Βάκχαις φησὶν "ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαργμὸς εἰς ἄκρον κύρα, κέν-τημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγει."

ὀκχῆ σήριγμα, βάζαγμα· (Callim. Hec. fr. 66) "γέντο δ' ἐρείκης σκηπάνιον, ὃ δὴ πέλε γήρως ὀκχῆ." καὶ ὀκχῆ σισοσθαι ἐπι-καθεσθῆναι.

ὀλαί αἰ μεθ' ἄλων μεμιγμέναι κριθαὶ καὶ τοῖς θύμασις ἐπιβαλλόμεναι. sch. A Eq. 1164.

ὀλβίλειν μικαρλίειν, εὐδαιμονία ἠγεῖ-σθαι· Σοφοκλῆς (OR ext.) "μηδὲν ὀλβίλειν πρὶν ἄν τέρμα τῆ βίης περῶση μηδὲν ἄλλει-νὸν παδῶν."

ὀλβιοδαίμων εὐδαιμῶν, εὐτυχέστατος. ἢ κλητικὴ ὀλβιόδαιμον. Hom. Γ 182.

ὀλβιος πλάσιος, εὐδαιμῶν, μακάριος.

ὀλβοδότης πλατοδότης.

ὀλβος εὐδαιμονία, πλῆτος· ἐν ἐπιγράμ-ματι (AP 6 259) "ὀλβω πάντας ὑπερπέταται ὅς σε περιπλέθην ἔχε πῆχεσι."

ὀλέθριον μέγρι θανάτῃ· Σοφοκλῆς (Aī. 402) "ὀλέθριον αἰκίλει."

ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται (Hom. χ 41) ἐπιδέεται καὶ ἐξήπται τὸ τῆ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας. οἷον δέδεσθε τῷ ὀλέθρῳ.

ὀλέκει (Job 32 18) φονεύει.

ὀλέκρανον τινὲς τὸν ἀγκῶνα, ἐκέτι δὲ αὐτὸ ἐν τῆ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξεί. ἐπώδυνος

δὲ ὁ τόπος τοῖς τρωθεῖσιν εἰς αὐτόν. Ἀριστοτέλης δὲ ἔν τὸν ἀγκῶνα ἀλλὰ τὸ ἐν καμπῇ τῆς χειρὸς ὄξυ. Ἀριστοφάνης δὲ (Pac. 445) ὀλέκρανα λέγει τὰ τῶν ὀλενῶν κρανία, τουτέστι τῶν χειρῶν. δῆλον ἔν ὅτι τὸ ὄξυ καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει, ὃν ἀγκῶνά φασίμεν ἡμεῖς. "μηδέποτε παύσαιτο ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος."

b ὀλέκρανον ἀγκῶν, ὅλον τῆς ὀλένης κάρανον. Ἀριστοφάνης κατὰ εἰρηλικῶν. "ὅσις δὲ πόλεμον μάλλον εἶναι βάλεται, μηδέποτε παύσαιθ' αὐτόν, ὡς Διόνυσ' ἀναξ, ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον."

ὀλέσκει ὀλοθρεύει.

ὀλετῆρα φονεῖ.

ὄληται (Hom. Γ 417) ἀπόλη.

ὄλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν ἀντὶ τῆ ἐπιμελῶς καὶ διὰ σπασθῆς εἶχεν. "ἐς δὲ αὐξῆσιν ἀρετῆς καὶ μείωσιν κακίας ὄλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν." cf. v. ἰδιώτης. ε.

ὀλίγα ἄττα ὀλίγα τινά.

ὀλίγαιμος ὁ ὀλίγον αἷμα ἔχων.

ὀλιγαρχία τὸ ἐν ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι.

ὀλιγαρχία δὲ ἡ λείψις τοῦ ἄριστου.

ὀλιγαρχοῦμενοι ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι, βασιλεία ὀλιγαρχία δημοκρατία.

ὀλιγαυλαξ ἡ μικρὰ χώρα. (AP 6 226)

"ἢ τ' ὀλιγαυλαξ σπεῖρεσθαι."

ὀλίγγος ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.

ὀλιγηπέλων ὀλιγοψυχῶν.

ὀλιγηροσίη. (AP 6 98) "πενιχρῆς ἐξ ὀλιγηροσίης μαῖραν ἀλοεῖται σάχκος."

ὀλιγογνώμων ὀλίγωρος.

ὀλιγοδεής ὀλίγων χρηζῶν.

ὀλιγοδεῖται τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. καὶ ὀλιγοδεῖα ὁμοίως.

ὀλιγοδρανῶν καὶ ὀλιγοδρανῆς ὀλιγα ἰσχύων.

ὀλίγον ἀντὶ τῆ ἔδ' ὅπως παρ' Ὀμήρω (E 800) "ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἰοικότα γείνατο." καὶ ὀλίγον ἀντὶ τῆ ἡσυχαιότερον. "ὃ δὲ ὀλίγον φθέγγεται πρὸς τὴν κόρην, καὶ αἰτεῖ πιεῖν." καὶ ἀντὶ τῆ μικρά. (AP 6 251) "καὶ σπονδὴν ὀλίγη κίραμένην κύλικι."

ὀλιγόςος.

ὀλιγότης.

ὀλίγου δεῖν σχεδόν, παρὰ μικρόν. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τῆ δεῖν. καὶ ὀλίγου δέω φάναι ὡσαύτως.

ὀλιγοχρονῶ.

ὀλιγορήσας ἀμελήσας, ἀφρο "τῶν νεομισμένων τοῖς τελευταῖσιν ῥήσας τιμῶν."

ὀλιγορήσετε ἀντὶ τῆ ἀμελήσας Φιλίππικοις (1 17). ὀλιγορηγεται τὸ ὀλίγη ὥραν ἔχειν. ἔστι ὀλίγη ἀντὶ τῆ ἔδ' ὀλίγη, ὡς ἐν: E 800) "ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἰοικότα Τυδείης," ὥρα δὲ ἡ φροντίς. Πατρ. ὀλιγορῶ γενική.

Ὀλιζῶνες ἔθνος Θρακικόν. ὁ μικρῶς.

ὀλισβος αἰδοῖον δερμάτινον, καὶ αἱ Μιλήσιοι γυναῖκες ὡς τριβάδε σφραγῶ. ἔχρῶντο δὲ αὐτοῖς καὶ γυναῖκες. Ἀριστοφάνης (Lys. 109) "ἔδ' ὀλισβον ὑπατάδαυλον, ὃς ἦν σκυτίνη ἐπιχειρία," παρὰ τὴν παροικίη ἐπιχειρία" ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

ὀλισθηρός εὐόλισθος, ἐχρηστώσκων.

ὀλκῆς παρὰ Θουκυδίδη (2 91) ῥικὴ νυξ. καὶ ὀλκάδες πλοῖα. "ἐν λεγομένωις ὀλκῆσι μικραῖς τὰ βε διεβίβασαν πλήθη."

ὀλκεῦσιν. "οἱ δὲ Τρῶες ὀλκελοῖς καὶ ἀρτήμασι ἐνάψαντες ὄντα εἰλκον εἰς τὴν πόλιν." cf. v. ἐξὸ

ὀλκῆ δυνάμει, ἢ βάρει, ἢ εσθμ τὸν ερεπτόν ὃν ἐφόρει, ὀλκῆς γεννησὸ ὄντα ἀφαιρεῖται" φησὶν Ἄλλω

ὀλκῆν ἐπαγωγὴν, ῥοπήν. ὀλκοῖς ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυν ὀλκὸν ἰσχυρόν τόνον, ἢ ἐλκυσκίμον, ἢ ὄδον. "ὃ δὲ τὸν ὀλκὸν τοῦ ἔκοψεν."

ὀλκός ὄδος, ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος ἢ ὄλκός κυρίως τὸ τῶν δρακόντων καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τροπίδιμα. δρακοντοειδὲς γὰρ, διὰ πύσης ἰδιῆκον.

ὀλκός ἀνθρωπος ὁ ἐλκυσκίος γωγός.

ὀλκοῦς ἐφέλκομένης.

ὀλκοῦς ναυσάθμους.

ὄλμος τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον, τρίπες τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὄλμοιό γύλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσφα ἄλλα τινά. sch. A Vesp. 238.

1. Π 849) ὀλεθρία.
 ρς· "λίθος ὀλοίτροχος ἀπὸ μη-
 εὔρετην τοῦ τεγνήματος ἐμ-
 σώματος ... ἐξήραξε καὶ τοὺς
 υσεν ἄμφω." Ἡρόδοτος (8 52)
 ὄντων τῶν βαρβύρων πρὸς τὰς
 ρς ἀφίεσαν." καὶ αὐθις "ὄλοι-
 ς κατὰ τοῦ λόφου κυλίοντες,"
 τροχοειδεῖς.
 ους ερογγύλους, τροχοειδεῖς
 ρῶν (Απαθ. 4 2 3) "ἐκυλίνδουν
 λοιτρόχους ἄμαξιτους, οἱ φε-
 ρονῶντο."
 ὕμενον ὄλον προσφερόμενον.
 ἡ ἄθυσία.
 ἢ βοή.
 ὁ γέρον (A Th. 136) εἰς τὴν
 ἢ καὶ λαγνείαν ἀποβλέπων.
 τὸ μετὰ κρουγῆς εὐχεσθαι·
) "αἰ δ' ὀλόλυξαν."
 ω θρηνηίτω, κυρίως ἐπὶ γυ-
 ρς (Z 301) "αἰ δ' ὀλολυγῆ πᾶ-
 ῖρας ἀνέσχον."
 υ πίτυς ὅτι πέπτωκε κέ-
 11 2), τουτέστι, τῶν ἰσχυρῶν
 ἀσθενέστερα παιδευέσθωσαν
 σθίωσαν. καὶ ὁ Σολομῶν λέγει
 "τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων δι-
 οί γίνονται," καὶ (19 25) "λοι-
 ου ἄφρων πανουργότερος γέ-
 ρος περιφερέης, ερογγύλος. καὶ
 τυνομένης μὲν τῆς πρώτης συλ-
 φρόνιμος καὶ ὑγιής, ψιλαιμέ-
 ριος.
 ρς (Hom. B 723) τοῦ ὀλέθρια
 ἄλορου ὄνομα κύριον.
 ς.
 πᾶς· "ἦν δὲ ὄλος καὶ πᾶς
 εἶν." (Polyb. 3 94) "πρὸς τὸ
 αὐτὸ καὶ διακινδυνεύειν ὄλος καὶ
 ς καὶ πᾶς ἦν τῆ διανοία περὶ
 κινδύνους" ἀντὶ τοῦ πύση
 ς ὀλοτελῶς.
 ω Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς
 (21). Θεόφραστος δὲ (H. P. 4

13) τρία εἶδη σχολίον φησὶν, ὧν ὁ τρίτος με-
 γέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων ὀλόσχοιρος κα-
 λεῖται. Ηαρρ.
 Ὀλοφέρνης ἀρχιστάτης Καμβύσου
 νιοῦ Κύρου. πόλεμον δὲ ἔχων ὁ Καμβύσης
 πρὸς Ἀρφαξάδ βασιλέα Μήδων, καὶ συμ-
 μαχίαν αἰτήσας παρὰ τῶν ἐθνῶν ἀπάντων
 ἕως Αἰγύπτου, καὶ μὴ δεδωκότων αὐτῷ,
 μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀρφαξάδ πόλεμον ἔθετο
 κατὰ τῶν μὴ δεδωκότων αὐτῷ βοήθειαν,
 ἀποσεύλας Ὀλοφέρνην μετὰ δυνάμειος πολ-
 λῆς· ὅς πάντων ἐκράτησεν. ἐλθὼν δὲ περὶ
 Βετυλούαν τὴν τῶν Ἰουδαίων πόλιν ἀπέσει-
 λεν Ἀχίωρ τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ἐπαίρησας
 αὐτῷ, εἰ μὴ ἔλοι τὴν πόλιν, ἀναιρήσειν αὐ-
 τόν. ὁ δὲ Ἀχίωρ κρατήσας τὰ ὕδατα, ἠνάγ-
 κασεν ἐτοιμίως ἔχειν ἐκδοῦναι αὐτῷ τὴν πό-
 λιν. ἡ δὲ Ἰσδιθ ἐξεληθοῦσα κεκοσμημένη ὡς
 νύμφη ἀπεκεφάλισε τὸν Ὀλοφέρνην, καὶ ἐσώ-
 θη ἡ πόλις. καὶ κλίνεται εἰς οὐ.
 ὀλόφελος ὁ ὀλόκληρος.
 ὀλοφύρεται ἀποδύρεται, κλίει.
 ὀλοφυρμός θρηγος.
 ὀλοφώιον (Hom. δ 410) ὀλέθριον.
 ὀλόφωνος ὁ ἀλεκτρῶν. ἕτως Κρατίνος.
 ὄληπ ἢ λήκυθος, οἶονεῖ ἐλαιόπη τις ἔσσι
 διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὀπιπτεύεσθαι τὸ ἐλαιον. ἐν
 ἐπιγράμμασι (AP 6 261) "χάλειον ἀργυρῶ
 με παρείκελον, Ἰνδικὸν ἔργον, ὄληπ ἠδὲ
 ξείνιον εἰς ἐτάρον, ἡμιαρ ἐπεὶ τότε οἶτο γε-
 νέθλιον, πέμπει γηθυμένη σὺν φρενὶ Κρινα-
 γόρης."
 Ὀλυμπιάνειος σοφιστής, τοῦ Ὀλυμπια-
 νείου.
 ὀλυμπιός. οὕτω καλεῖται παρ' Ἑλλησιν
 ὁ κατὰ δ' ἔτη συντελούμενος ἀγών, διὰ τὴν
 κατὰ τετραετία τῶν τοῦ ἡλίου δρόμων ἐκ
 τῶν κατ' ἔτος ὥρων ε' συντελουμένην ἡμέ-
 ραν. ἐτέθη δὲ πρώτη ὀλυμπιός ἐπὶ Σολομῶν-
 τος, εἰς ἑορτὴν κοσμικὴν τοῦ Διός. Cyrill.
 Hierosol. catech. 12 8.
 ὀλυμπιός τετραετηρικὸς ἀγών. εἰσὶ δὲ
 δ' ἀγῶνες, Ὀλύμπια Ἰσθμια Νέμεα καὶ Πύ-
 θια. λέγεται καὶ Ὀλυμπίασι, τετέστι ἐν τοῖς
 Ὀλυμπίοις, ἔνθα ἠγωνίζοντο.
 Ὀλυμπιόδωρος φιλόσοφος Ἀλεξαν-
 δρεὺς, οὗ κλέος εὐρύ. παρὰ τοῦτον φοιτᾷ
 Πρόκλος ὁ Ἀύκιος ἐπ' Ἀριστοτελικῶς λόγοις.
 Ὀλυμπιόδωρος δὲ ἀκροώμενος, ἀνδρὸς δυνα-
 τοῦ λέγειν καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο εὐκολίαν

καὶ ἐντρέχειαν ὀλίγοις τῶν ἀκούοντων ὄντος ἐφικτοῦ· ἠγάσθη δὲ τὸ μειράκιον, ὥστε καὶ θυγάτριον ἔχων, ἠγμένον καὶ αὐτὸ φιλοσόφως, βωβληθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσαι. Mari-nus 9.

Ὀλυμπιονίκης ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶν.

a Ὀλυμπος ἀδελφὸς Γενερώσης, ὃς ἦκεν ἀπὸ τῆς Κιλικίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τὴν Φερυπέαν τῷ Σαράπιδος. ἦν δὲ ἐς τὰ πάντα φύσει ἀξιάγασον κεκτημένος, μέγας μὲν τὸ σῶμα καὶ εὐμήκης ἰδεῖν, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. τῆς δὲ ἡλικίας ἐν τῷ φρονιμωτάτῳ τότε γυγνῶς εὐόμιλός τε ἦν καὶ ἠδὺς ἰκανῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι, καὶ ἀφελιμος, εἴπερ τις ἕτερος, τοῖς πειθομένοις. οὐδεις δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμων καὶ βύρβαρος τὴν ψυχῇν ὃς οὐκ ἐπελθετο καὶ κατεκλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ζώματος ἐκείνου φέουσι λόγοις· τοιαύτε τις ἐπεκάθητο πειθῶ τοῖς χεῖλεσι τοῦ ἀνδρός, οὐκ ἀνθρώπειόν τι χρῆμα ἀλλὰ θεϊότερον. ταῦτά τοι τοῖς Ἀλεξάνδρεῦσι κατέστη ἱεροδιδάσκαλος ἤδη κατισυρομένης ὑπὸ τοῦ χειμάρρου τῆς πολιτείας. ὁ δὲ συνυγείρων ἐκάστοτε τὰς παρατυγχάνοντας ἐδάσκαε τὰ ἀρχαῖα νόμιμα καὶ τὴν τούτοις ἐφροπομένην εὐδαιμονίαν, ὅση τε καὶ οἷα θεόθεν ἀπήντα τοῖς ἀκριβῶς ταῦτα διαφυλάττουσιν. οὕτω δὲ ἦν ὁ Ὀλυμπος πλήρης τοῦ θεοῦ ὥστε καὶ προαῖπε τοῖς ἐταίροις ὅτι Σάραπις ἀφήσει τὸν νεῶν· ὁ καὶ γέγονεν. Damascius Phot. p. 338.

b Ὀλυμπος Μαίονος Μυσός, ἀθλητὴς καὶ ποιητὴς μελῶν καὶ ἐλεγείων, ἠγεμῶν τε γενόμενος τῆς κρουματικῆς μουσικῆς τῆς διὰ τῶν αὐλῶν, μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Μαρσῦς, τὸ γένος ὄντος Σατύρου, ἀκροῦ δὲ καὶ παιδὸς Ὑάγνιδος. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Ἱρωικῶν ὁ Ὀλυμπος, ἔξ οὗ τὸ ὄρος τὸ ἐν Μυσίᾳ ὀνομάζεται.

c Ὀλυμπος ὁ τοὺς νόμους τῆς καθαρωδίας ἐκθείς καὶ διδάξας.

d Ὀλυμπος Φρύξ, νεώτερος, ἀθλητὴς γυγνῶς ἐπὶ Μίδου τοῦ Γορδίου.

e Ὀλυμπος οὐρανός, θεοῦ οἰκητήριον.

Ὀλυμπος παρὰ τὸ ὄλος ἀνθεῖν, ἦγεν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. Ὀλυμπος οὖν ἡ ὠμὴ συκῆ.

Ὀλυρα ζεῖά, εἶδος σπέρματος.

Ὀλώλα ἀπόλωλα. καὶ ὀλοῖτο εὐκτικῶς.

ὀλώλαμεν ἀπολώλαμεν.

ὀλω ποδί ὀλη δυνάμει.

ὀμαδος θόρυβος.

ὀμαίμονος ἀδελφοῦ. S Ai 131

ὀμαίμος ἀδελφός· ἐν ἐπιγράμμ

6 13) "οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα τὰ δὲ καν ὀμαίμοι." λέγονται καὶ σύνημι ὀμαίμος καὶ ὀμαίμων ἀδελφὸ γενῆς. καὶ ὀμονήδους.

ὀμαιχμία ὀμομαχία, συμμαχία παρὰ τὸ ὀμῆ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. (Θεοκρίδης 1 18) "καὶ ὀλέγον μὲν ὀμαιχμία ξυνέμεινεν· ἔπειτα διενεχ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ πρὸς ἀλλήλους." καὶ αὐτὸς "ἐπη ἐς ὀμαιχμίαν τοὺς Γότθους." καὶ αὖ Ἀννίβη τοῦ Κυρρηδονίω στρατηγῶς ἀπάσης ἐς τὴν κατὰ Ῥωμαίων ὀμαιχμίαν."

ὀμαλὴς ἀπὸ τῆς ὀμαλῆς εὐθεί κώπιος (Vand. 2 12) "οἱ δὲ εἰς φημιμητο, οὔτε εἰς τοῦ Βουργιάνοσ 1 βολὴν ἀνυδρομεῖν ἔχοντες οὔτε εἰς λὴς διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τοὺς ἐναντῶ ὀμαρτῶν ἀκολυθῶν, ἢ ὀμοῦ ὀμαυλος ὀμόθρους, ὀμόφωνο εσσά τε γῆρυς ὀμυλως." Σοφοκλῆς ὀμβρήσους βρέξυς. ὀμβρῶ ὀμβροβλυτώ. καὶ ὀμβρή (Hes. O. 413) πηγύσαντος.

ὀμβρία χάλαζ· ἐπιφράξυσα κεραυνός. S OC 1502.

ὀμβριον ὕδωρ. Hom. A 453.

ὀμέθνιον ὀμόφωλον.

ὀμέσιον ὀμοίκον, ὀμωρόφιον,

ὀμεινέτης ὀμεινέτης συγκαίτου

θηλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ι.

ὀμῆ σύ. ὀμῆμαι ὀμῆ, δευτέρου π

ὀμῆγυριν ἄθροισμα, πληθῶς.

ὀμῆγυρις.

ὀμῆλιξ ὁ ὀμοῆλιξ.

ὀμηρεῖα ἢ ἀντιπρόσοψις.

ὀμηρείος λόγος ὁ τοῦ Ὀμήρου

ὀμηρεῦειν συμφωνεῖν· "οἱ δὲ

καίπερ ἐξομηρευομένων αὐτοῖς τῶν κ ὀμως οὐκ ἐπέμειναν, ἀλλ' ἐπαύστη φυλάσσουσι τὴν πόλιν τῶν Μακεδόν

ὀμηρεύοντας Αἰσχίνης ἐν τ

Κτησιφῶντος (133) ἐπὶ τῶν ἄνω π

των Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρου. ἦσ

Harp.

αι οἱ τὰ Ὅμηρον ὑποκρινόμενοι. ἢ Χίω ἀπὸ τοῦ ποιητῆ ὠνομα-
σθαι δὲ φασιν ἀμυρτάνειν τὴν ἔτι
ὠνομάσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὀμή-
γυναικῆς ποτε τῶν Χίων ἐν Διο-
κρονήσασαι εἰς μύχην ἦλθον
καὶ δόντες ἀλλήλοισ ὀμηρα
νύμφας ἐπιύσαντο, ὧν τοὺς
μηρίδας λέγουσιν. Harp.

τοῖς Ὅμηρον χρῶμαι.
παρὰ Θουκυδίδην (1 82) ἐλέχθη
διδομένον ἐπὶ συνθήκαις.
δὲ ὑφαιρεῖται τὸν κώδωνα, καὶ
ἄλλον καὶ ὀμηρον πρῶτον κομίζει
ὑτοῦ.

ἔισιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδομέ-
ται γὰρ τὸ συμβαλεῖν. Θεόπομι-
εῖν φησὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέ-
κολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολο-
ιλογημένων διδομένους ἐντεῦθεν
εὐ λέγεσθαι. Harp.

ὁ ποιητὴς Μέλητος τοῦ ἐν
μοῦ καὶ Κριθηίδος, ὡς δὲ ἄλ-
νος καὶ Καλλιόπης τῆς μούσης,
ξ ὁ ἰσορικός, Μαίονος ἢ Μητίε
ος μητρὸς, κατὰ δὲ ἄλλας Τη-
᾽Οδυσσεύς καὶ Πολυκάκης τῆς
δὲ ἢ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν
ρακα αὐτῆ Αἰθούσης Θράκης
ἢ Πίερος, τοῦ δὲ Οἰάγρος, τῆ
τοῦ δὲ Ἀρῆς, τοῦ δὲ Εὐκλέης,
νίδης, τοῦ δὲ Φιλοτερπῆς, τοῦ
, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τῆ δὲ Με-
ῶν δὲ Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων,
ια ταῖς Ἀμαζόνισ ἐν Σμύρῃ, καὶ
τιν τὴν Εὐεποῦς τοῦ Μελισσιγέ-
ῖν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν
ρίβλος διὰ τὸ ἀπισθηθῆναι ὄλωσ
τῷ μεγέθει τῆς φύσεως· οἱ μὲν
γενέσθαι Σμυρναῖον, οἱ δὲ Χίον,
ἄνιον, οἱ δὲ Ἰήτην, οἱ δὲ Κυμαῖον,
οἱ δὲ ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν, οἱ
δὲ Ἀθηναῖον, οἱ δὲ Ἰθακήσιον,
ν, οἱ δὲ Σαλαμίνιον, οἱ δὲ Κνώσ-
Μυκηναῖον, οἱ δὲ Αἰγυπτίον, οἱ
ν, οἱ δὲ Ἰταλιώτην, οἱ δὲ Λευ-
Γρόνιον, οἱ δὲ Ῥωμαῖον, οἱ δὲ
προσηγορεύετο μὲν κυρίως Με-
ῖαι γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλῃτι
αὐ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεα-

λογοῦντας), ἐκλήθη δὲ Ὅμηρος διὰ τὸ πο-
λέμιον ἐνισταμένον Σμυρναίοις πρὸς Κολοφω-
νίως ὀμηρος δοθῆναι, ἢ ὅτι βουλευομένων
Σμυρναίων δαιμονία τινὶ ἐνεργεία φθέγγε-
σθαι καὶ συμβουλευσοῖ ἐκκλησιάζουσι περὶ
τοῦ πολέμου. καὶ γέγονε δὲ πρὸ τῆ τεθῆναι
τὴν ἄ ὀλυμπιάδα, πρὸ ἐνιαυτῶν νζ'. Πορ-
φύριος δὲ ἐν τῇ Φιλοσόφῳ ἰσορία πρὸ οὐβ'
φησὶν. ἐτέθη δὲ αὐτῆ μετὰ τὴν Τροίαν ἄλω-
σιν ἐνιαυτοῖς ὕσερον νζ'. τινὲς δὲ μετὰ οὐβ'
μόνας ἐνιαυτὸς τῆς Ἰλίου ἄλωσεως τετέχθαι
ἰσοροῦσιν Ὅμηρον· ὁ δὲ ρηθεὶς Πορφύριος
μετὰ σοέ. γήμιος δ' ἐν Χίῳ Ἀρσιφόνῃ τὴν
Γνώτορος τοῦ Κυμαῖς θυγατέρα ἔσχεν υἱεῖς
δύο καὶ θυγατέρα, ἦν ἔγχευ Στασίνοσ ὁ Κύ-
πριος· οἱ δὲ υἱεῖς Ἐριφῶν καὶ Θεόλαος. ποιή-
ματα δὲ αὐτῆ ἀναμφιλεκτα Ἰλιάσ καὶ Ὀδύσ-
σεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἕμα, οὐδὲ
κατὰ τὸ συνεχές, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ'
αὐτὸς μὲν ἐκάστην ῥαψωδίαν γράψας καὶ ἐπι-
δειξάμενός ἐν τῷ περίοισεῖν τὴς πόλεις τρο-
φῆς ἐνεκεν ἀπέλιπεν· ὕσερον δὲ συνετέθη καὶ
συνετέχθη ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλιστα ὑπὸ Πει-
σιζράτε τοῦ Ἀθηναίων τυράννου. ἀναφέρε-
ται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα,
Ἀμαζονία, Ἰλιάσ μικρά, νόσοι, ἐπικηλίδες,
ἠθιέπικτος (ἐπτάπικτος?) ἦτοι ἱμβοι, μου-
βατραχομαχία, ἀραχομαχία, γερανομαχία,
κεραμῖς, Ἀμφιαράου ἐξέλασις, πύργια, Οἰ-
χαλίαι ἄλωσις, ἐπιθαλάμια, κύκλος, ὕμνοι,
Κύπρια. γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ
τῇ Ἰῳ τέθραπται, τυφλὸς ἐκ παιδῶν γεγονώς·
τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι οὐχ ἠττήθη ἐπιθυμίας, ἢ
διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται, καὶ παρὰ τῆτο
ἰσορήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δὲ ἐν τῷ τάφῳ
αὐτοῦ τόδε τὸ ἐλεγίον, ὃ ὑπὸ τῶν Ἰητῶν
ἐποιήθη χρόνῳ, (AP 7 3) "ἐνθάδε τὴν ἱερὰν
κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει, ἀνδρῶν ἠρώων
κοσμητόρα θεῖον Ὅμηρον." ὅτι Διοσκορίδης
ἐν τοῖς παρ' Ὅμηρον νόμοις φησὶν ὡς ὁ ποιη-
τῆς ὄρων τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἄρε-
τὴν οὖσαν καὶ πρῶτην τοῖς νέοις, ἔτι δὲ ἀρ-
μιόττουσαν καὶ καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βελό-
μενος πάλιν ἐμψῶσαι αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ
ἐφεξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς
καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι καὶ ὧσιν εὐεργετι-
κοὶ καὶ κοινοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελεῖ κατε-
σκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρετη, λογιζό-
μενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς ἰσχυ-
ροτάτας γίνεσθαι καὶ πρῶτας, ἔτι τε καὶ ἐμ-

φύτους οὖσας, περὶ ἔδωδῶν καὶ πόσιν, τοὺς δὲ διαμεινεηκότους ἐν ταῖς εὐτελείαις εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γινομένους ἐγκρατεῖς. ἐφ' ᾧ καὶ ἀπλῆν ἀποδέδωκε τὴν δίαιταν πῦσι, καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσί τε καὶ ἰδιώταις, λέγων "παρὰ δὲ ξεσὴν ἐτάσσουσε τράπεζαν, σίτον δ' αἰδοίη τμήμη παρέθηκε φέρουσα, δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας," καὶ τῶν ὀπτῶν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βοείων. παρὰ δὲ ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτ' ἐν γάμοις οὔτ' ἐν ἄλλῃ συνόδῳ παρατίθεισιν οὐδὲν, καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους, Μενέλαον δὲ τοὺς γάμους ποιοῦντα καὶ τοῦ νιοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς· καὶ τῆ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγενομένου "νώτα βοδὸς παρέθηκεν αἰείρας ὅπτ', ἐν χερσὶν ἐλών, τὰ ῥά οἱ γέρα πάροισαν αὐτῷ." ἔ γὰρ θορία καὶ κἀνδύλον καὶ ἄμητας μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθεισιν Ὅμηρος, ἀλλ' ἀφ' ὧν εὖ ἔξειν ἔμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. καὶ Αἰώντα μετὰ τὴν μονομαχίαν νότωισι γέροισιν ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ Νέσσορι γηραιῷ ὄντι κρείας ὅπτ' ὀν βοδὸς δίδωσι, καὶ Ἀλκίνοῦ δὲ τρωφερὸν ἡρημένῳ βίον, σπεδάων ἡμῶς ἀποσῆσαι τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Νέσσορα δὲ ποιεῖ παρὰ τῇ θαλάσῃ τῷ Προσειδῶνι κευχρισμένην τινὰ θυσίαν ἐπιτελοῦντα, καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τάδε παρακελεύόμενον, "ἀλλ' ἄγ', ὃ μὲν πεδίονδ' ἐπιβοῦν ἴτω" καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ Ἀλκίνοος δὲ τῆς τρωφρωτάτης ἐσιῶν Φαίακας καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα ξενίζων, ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν τῆ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. καὶ τοὺς μνηστῆρας, ὑβριστὰς ὄντας καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀνεμένους, οὔτε ἰχθύας ἐσθίοντας ποιεῖ οὔτε ὄρνιθας ἕτε μελίπηκτα, περιελὼν παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας. Athen. p. 8.

ὅτι Ὅμηρος πρὸς ὧν τὰς ὄψεις περιόρσει, καὶ ἀφίκετο εἰς Γλαῦκον ποιμένα. ὃ δὲ πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἤγαγεν. ὃ δὲ ἰδὼν αὐτὸν δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον, πείθει αὐτὸν αὐτόθι μένειν καὶ τῶν παιδῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. ὃ δὲ ἔπρασσε ταῦτα, καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ τὴν μυοβατραχομαχίαν καὶ ψυρομαχίαν καὶ ἐπταπέκτιον καὶ ἐπιχιλίδας, καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά εἰς Ὅμηρον, ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν Βο-

λισσῷ. εἴτε ἀφίκετο εἰς Σάμιον, καὶ ναῖκα κουροτρόφῳ θύουσαν, καὶ ἔπη τάδε, "κλυθί μοι εὐχομένῳ, ἰδὸς δὲ γυναῖκα τήνδε νέων μὲν φιλότητα καὶ εὐνήν· ἢ δ' ἐπιτερολιόκροτάφοισι γέρονσιν, ὧν οὐραὶ βλυνταί, θυμὸς δὲ μενοινᾷ." ἐπὶ εἰς τὴν φρήτραν, ἔνθα ἐδαιύνοντο κωσων. ὃ δὲ Ὅμηρος εἶπεν "ἄνδρες ἐσέφανος, πύργοι δὲ πόληος· ἢ πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης, δ' αὖξει οἶκον· ὑτὰρ γεραροὶ βασινοὶ εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν αἰθόμενος δὲ πυρὸς γεραρωτέρους σθαι." ὃ αὐτὸς Ὅμηρος μέλλων τῶν ναυτῶν δεξαμένων αὐτόν, ἐμφανῶν ἔφη τὰ ἔπη ταῦτα. "κλυθί μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε, εὐρυχόρη ἢ δὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος, δὸς δ' οὐ καὶ ἀπήμονα νόσον ἀρέσθαι ναῦτα πομποὶ ἢ δ' ἀρχοὶ ἔασιν. δὸς δ' ἐς ὑψικρήμοιο Μίμαντος αἰδοίων ἰβροτῶν ὀσίων τε κρηῆσαι. φῶτα μὴν ὅς ἐμὸν νόον ἡπεροπεύσας ὠδὴν ξένιον ξενίην τε τράπεζαν." ὃ αὐτῶν τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον τῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ ἔκ ἐδ. τόν, καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε. "ναῖ πόροι, εὐγερεῖ ἐναλίγκιοι αἴση, πειθῆσι τὸν δύσζηλον ἔχοντες, αἰδέει Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος· δεινὴ γὰρ ξενίβ Διός, ὅς κ' ἀλίτηται." τῷ κηπανομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυν ἐπιπός, ὃν μετεξέτεροι ἐσρόβιον οἱ καλῶσι· καὶ λέγει τάδε, "ἄλλη τίς ἀμείνονα καρπὸν ἀνήσει Ἰδης ἐν πολυπτύχε ἡγεμοσίῃσιν, ἔνθα σίδη ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν ἔσσεται, εἰ Κεβροῖοι ἄνδρες ἔχωσιν." ὃ αὐτὸς μετὰ Γλαῦκον, καὶ τῶν κυνῶν ἐσὶ ὑλακτούντων, λέγει τάδε, "Γλαῦκε ἐπιόπτα, ἔπος τί σοι ἐν φρεσὶ θῆσιν μὲν κωσὶ δεῖπρον ἐπ' αὐλείῃσι θηναῖ· τὼς γὰρ ἄμεινον. ὃ γὰρ καὶ ἀκούει ἀνδρὸς ἐπερχομένῳ καὶ ἐς ἐρὸς ἰόντος." ταῦτα ἀκέρως ὁ Γλαῦκός μασε. τὸν αὐτὸν ἰδόντες κεράμεις ἐγκλιόντες κεράμεις λεπτῆ προσεκαλέσταν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἶη, καὶ σφισιν αἰεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ

ισ. ὁ δὲ Ὀμηρος ἄδει αὐτοῖς τὰ ἔπη ταῦτα, καλεῖται Κάμινος. “εἰ μὲν δώσετε μισθὸν δῆς, ὦ κεραιήες, δεῦρ’ ἄγ’ Ἀθηναίη, καὶ ἱρσχεθε χεῖρα καμίνε. εὐ δὲ μαρανθεῖεν κόοι καὶ πάντα κάνασσα, φρυχθῆναι τε καὶ, καὶ τιμῆς ὄναρ ἐλέσθαι, πολλὰ μὲν εἰν ἰρῆ πωλεύμενα πολλὰ δ’ ἀγνιαῖς, πολλὰ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δῆ ὡς σφιν ἄεισαι. ἦν ἐπ’ ἀναιδείην σρεφθέντες ψεύδε’ ἄρησθε, καλέω δὴ ἔπειτα καμίνων δηλητῆρας, σύνβ’ ὁμῶς σιμάραγόν τε καὶ ἄσβετον ἠδὲ σαυτην, ὠμίοδαμόν θ’, ὅς τῆδε τέγγη κακὰ ἰλά πορῖζει, ζεῖλαι πυραΐθουσαν καὶ δῶτα· σὺν δὲ κάμινος πῦσα κυκηθείη, κεκῶν μέγα κοκυσάντων. ὡς γνάθος ἰππεΐη ἔκει, βρῦχοι δὲ κάμινος, πάντ’ ἔντοσθ’ ἀδ’; κεραιήια λεπτὰ ποιῆσα. δεῦρο καὶ ἡελίου γατερ, πολυφάρμακε Κίρκη, ἄγρια φάρκα βάλλε, κάκον δ’ αὐτούς τε καὶ ἔργα. ἴφο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πόλεος Κενταύης, οἱ θ’ Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον οἱ τ’ ἴλοντο. τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι κάμινος, αὐτοὶ δ’ οἰμῶζοντες ὀρώατο ἔργα ηῖρά· γηθήσω δ’ ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμων τέγγη. ὅς δὲ χ’ ὑπερκύνη, πυρὶ τέττε τὸ πρόσωπον φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίπτε αἰσίμου ῥέξειν.” ὁ αὐτὸς παραχειμαζῶν τῆ Σάμῳ καὶ προσπορευόμενος πρὸς τὰς ἡσ τῶν ἐπιφανεσάτων ἐλάμβανέ τι, ἀέλιον τὰ ἔπη ταῦτα ἡ καλεῖται Εἰρεσιώνη. ἔχον δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρήσαν ἀεὶ τῶν ἡσων τινὲς τῶν ἑγχωρίων. “δῶμα προσεκομμεσθ’ ἀνδρὸς μέγα δυναμένιοι, ὅς μέγα θάτατ’ ἰμέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεὶ. ἀνὴρ ἀνακλίεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔπεισι πῶς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τελοῖα εἰρήνην τ’ ἀγαθή. ὅσα δ’ ἄγγεα, μελέων εἴη, κυρκαίη δ’ αἰεὶ κατὰ καρδόπου κα μᾶζα· νῦν μὲν κριθαῖην εὐώπιδα σηδεσσιν. τῆ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα πται ὑμνεῖν, ἡμίονοι δ’ ἄξοσι κραιταίπολις τότε δῶμα. αὐτῆ δ’ ἰσὸν ὑφαίνου ἐπ’ ερω βεβανῖα. νεῦμαι τοι, νεῦμαι ἐνιαύς, ὡσε χελιδὼν ἔσηκ ἐν προθύροις ψιλῆς. ἀλλὰ φεῖ αἴψα πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνο γυναιδος. . . . καὶ “εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ μὴ, οὐχ ἐσῆξομεν· οὐ γὰρ συνοικήσοιτες θ’ ἤλθομεν.” ἦδετο ταῦτα ἐπὶ πολὺν ὄρον παρὰ τῶν παίδων ἐν τῆ Σάμῳ. ἀπήρδεδε εἰς Ἴον, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο

μαλακῶς ἔχειν. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἀνεπαύετο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. κατέπλωσαν δὲ παῖδες ἄλιεῖς, καὶ ἐκβάαντες ἐκ τοῦ ἀκατίε, προσελθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπον “ἄγετε ὦ ξένοι, ἐπακάσατε ἡμέων, ἂν ἄρα δύνησθε ἀναγνῶναι ἄσπ’ ἂν ὑμῖν εἴπωμεν.” καὶ τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δὲ εἶπον “ἡμεῖς ἄσπ’ ἂν εἴλομεν, κατελίπομεν, ἢ δὲ μὴ εἴλομεν, φέρομεν.” οἱ δὲ φασὶ μέτρον εἰπεῖν αὐτούς “ἄσπ’ ἔλομεν, λιπόμεσθα, ἢ δ’ οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα.” οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γινῶναι τὰ λεχθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ελεῖν, καθήμενοι δὲ ἐν τῆ γῆ ἐφθειρίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλυβον τῶν φθειρῶν, ἀνεῖλον, ὅσους δὲ μὴ ἠδύναντο, εἰς ὄλον ἀπεφέροντο. ὁ δὲ Ὀμηρος ἀκάσας ταῦτα ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε, “τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγιάσθε, οὔτε βυθυκλήρων οὔτ’ ἄσπετα μῆλα νεμόντων.” ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὀμηρον τελευτήσαι ἐν τῆ Ἴω, οὐ παρὰ τὸ μὴ γινῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθέν, καθάπερ οἴονται τινες, ἀλλὰ τῆ μαλακίᾳ. καὶ ἐτάφη ἐν τῆ Ἴω ἐπ’ ἀκτῆς, καὶ ἐπέγραψαν οἱ Ἴηται ἐπίγραμμα, “ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει, ἀνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον.” ἢ δὲ ποιῆσις ἐκπέπτωκε, καὶ ἐθανμάζετο ὑπὸ πάντων. Herodot. V. Hom.

“Ομηρος ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. Ἡρόδοτος δὲ ὁ ἰσορικός ἔγραψε βίον Ὀμήρου μᾶλλον τοῦδε ἀρμοδιώτερον.

“Ομηρος Ἀνδρομάχης καὶ Μυρῆς Βυζαντίου, γραμματικὸς καὶ τραγωδιῶν ποιητής, διὸ συνηριθμήθη τοῖς ἑπτὰ οἱ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι καὶ ἐκλήθησαν τῆς Πλειάδος. ἤκμιζεν ὀλυμπιάδι ραδ’, ἔγραψε δὲ τραγωδίας μὲ.

“Ομηρος Σέλλιος χρηματίσας, γραμματικὸς, ἐποίησε τάδε, ὕμνος, παίγνια δι’ ἐπῶν, εἶδη πλεῖσα, καὶ καταλογάδην περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων, περιοχὰς τῶν Μενάνδρου δραμάτων.

ὄμιλα δὸν (Hom. M 3) κατ’ ἀθροίσματα καὶ τάγματα.

ὄμιλεῖ (Hom. E 834) συναναστρέφεται, ἢ ἀπαντᾷ, ἢ ἐντυγχάνει.

ὄμιλος ἄθροισμα, ὄχλος, πλῆθος· “Ομηρος (Σ 603) “ὄμιλος τεροπόμενοι.” πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντηκε τὸ ὄμιλος.

a ὁμίχλη ἄρασις, ἢ πυχὺς ἀήρ.
 b ὁμίχλη ὁ τεθολωμένος ἀήρ καὶ μὴ διαυγῆς μηδὲ λαμπρός. Ὀμηρος (Γ 10) "εὐτ' ὄρεος κορυφῆσι νότος κατέχευεν ὁμίχλην." ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τοῖς ὁμιασιν ἀγλὸν παρέχειν. Ἀριστοφάνης (Eq. 810) "ὑπὸ τῆ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἂ πανουργεῖς μὴ καθορῶνται," ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν περιεσώτων κακῶν καὶ τοῦ πολέμου συνεχόμενος μὴ ἐλέγχῃ τὰ σα κακουργήματα.

ὁμιχῶ ῥῆμα.

ὁμμα γὰρ κίθ' ἔρος ἀκάματον σελαγεῖται" (A Nub. 284). τῆτο ἔστιν ὁ ἥλιος, ἐπεὶ οἱ τραγικοὶ ἐκώθασιν ὀφθαλμὸν αὐτὸν ὀνομάζουσιν.

ὁμνυμι καὶ ὁμνύναι. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (448). οὐκ ὁμνυσι γὰρ, ἀλλ' εὐχεται. ὁμνυμι μένειν ἐν τούτοις, ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης· ἔκριναν γὰρ κριταὶ τοὺς κωμικούς, οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς πέντε ψήφους εὐδαιμόνουν.

ὁμόγνυι ὁμογενῆ, γνήσια, ἢ φίλα.

ὁμόγνιος ὁ τὰ τοῦ γένους ἐφορῶν δίκαια. ἢ ὁμογενής, ἢ γνήσιος, φίλος. (A Ran. 762) "ὁμόγνιε Ζεῦ" τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει, ὅταν ᾧ ὁμοιότητα.

ὁμογνώμονος.

ὁμοδίαιτος ὁμοτράπεζος.

ὁμόδουλος σύνδουλος.

ὁμοερέες Δείναρχος ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἐν ἔρκος, τουτέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον. Harp.

ὁμοθυμαδὸν ὁμοφρόνως, ὁμοψύχως.

ὁμόθυμος ὁμόψυχος, ὁμόφρων, ὁμόλογος.

ὁμοίας λαβᾶς (Plat. Phaedr. p. 236B)

ἀντὶ τοῦ μεταλήψεις καὶ μεταθέσεις.

ὁμοίος ὁ ὁμοίως πᾶσι χαλεπός.

ὁμοιομέσει. Ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τὴν σελήνην οἰκῆσεις ἔχειν καὶ λόφους καὶ φάρμαγγας, ἀρχὰς δὲ τὰς ὁμοιομερείας· καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λέγομεν τὸν χρυσὸν συσφάσαι, ἔτις ἐκ τῶν ὁμοιομεριῶν μικρῶν σωματίων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι. Diog. L. 2 8.

ὁμοιον εἰ καὶ Φιλίας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλλας ἐγράψατο, ὡς περ οὐκ αὐτὸς ἦν ὁ τῆς θεοῦ τὸ Γοργόνειον ἐξ ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. Synes. p. 83.

ὁμοιόμομος ἐν πορείᾳ διφαλίητις τοὺς ἡγεμόνας ἐκατέρως τῆς ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τεταγμένους, ξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἐκατέρως ἔχει. Aelian. Tact. 42.

ὁμοιώσις ὁμοιότης.

ὁμοιώσις διττή, ἢ μὲν τις ταῖς ἕτερον. ὅτε δὲ λέγει Πλωτῖνος (1 p. 2) σὺς τῷ θεῷ, ἄλλον τρόπον ληπτέο ὁμοκλήσεως (Hom. E 439) ἀπεὶ ὁμολογία. ὅτι Ἀριστοτέλης ἐν ποίσι, ὅπερ ἐν τοῖς Ἀναλυτικαῖς 'σεως' κοινότερον εἶπε, τοῦτο ἐν τοῖς προσεγγέστερον 'ἐξ ὁμολογίας' εἶπεν.

μὴ αὐταρχεῖς τὸ ἐφ' ἐνός τινος δικῆ ὑπὸ τι κοινὸν πρὸς τὴν τῆ κοινῆ ἰθύλῃ κατασκευῆν (ὅ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν καθόλου δεικτικόν), δεῖν φησὶ προσδοῦναι καὶ συντίθεσθαι ὅτι ὡς ἐφ' ἐκῆ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων . . . ὡς ἐπὶ μὴ στωῦς, οὕτω καὶ ἐπὶ πασῶν, δεῖξαι μῦς, οἷον τῆς ἀφῆς, ὅτι διὰ πάθος ληψὶν ποιεῖται, ἔχομεν ἂν ὅτι καὶ ἄλλων ὁμοίως. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἀντικειμένων. δεῖξαι ἐπὶ τῷ ὅτι τῶν ἐναντίων ἢ αὐτῆ ἐπισήμη ἐναντίον ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται, εἰμενον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμεῖν ἔχειν. Alex. Aphrod. in Top. p. 81.

ὁμολογία καὶ ἡ συμφωνία.

"οἱ δὲ ὁμολογίας ἐμιμελεῖς ποιησάμενος Ἀρκάδας, τῆς αἰχμάλωτος ἐκ

ὁμολογῶ ἀντὶ τῆ συναινώ Α Πλούτων (94). περὶ τοῦ Διὸς γὰρ Κυρίωνος ὅτι διὰ τοὺς χρησοὺς ἢ μόνους, ἔφη "ὁμολογῶ σοι." καὶ "ὁ δὲ ὅσῃ ἤκαστε τοῖς οἰκείοις ὁμοεῖνοι περιχυρεῖς αὐτίκα ὑπεπλήρομαι Ζεὺς ἐν Θήβαις· λαίς πόλεσι Βοιωτικαῖς, καὶ ἐν ἀπὸ Ὀμολωίας προφήτιδος, τῆς Ἐπροφήτιν εἰς Ἀλεφροῦς πεμφθῆναι ἐσόμενος ἐν β' Θεσβαϊκῶν. Ἴσως δὲ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αὐτῆς ὁμοιομητικὸν καὶ εἰρηρικὸν ὁμολογεῖται δὲ καὶ Δημήτηρ ὁμολωία ἐν ἑ ὁμονήδνος ἀδελφὸς γνήσιος. ὁμόργνυσιν ὑπομάσσει, ὑπομασσεῖς ὁμόρξας ἐκμάσας, ἀποψήσας. ὁμορφος πλησιόχωρος.

ιοροῦσα γετινῶσα, πλησίον ἐλθοῦσα. ἰορόφιον ὁμοσκηρον. ἰορροθεῖ (Eur. Or. 529) συμφωνεῖ, καὶ ροθῶ τὸ αὐτὸ φρονῶ. ὁμορροθεῖν δὲ ς τὸ ἕμα καὶ συμφώνως ἐρέσσειν, νῦν τὶ τοῦ συνεργῶ· Ἀριστοφάνης Ὀρυσίω "ὁμορροθῶ, συνθέλω." ἰόσε ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἢ ἐξ ἰας, σφοδρῶς, θρασέως. Αἰλιανός "οἱ νῆες συγγραφεῖς ὁμοσε ἔχουσι (ἀν χω- τοῖς ποιηταῖς)." καὶ αὐθις "σὺ μὴν συ- ησεν ἔτι τὰ ὄσμῃ, ὁμοσε τῷ δαίμονι τῷ ἰ· πράξαντι μὴ χωρῶν." καὶ αὐθις ἰε ἰτέον τοῖς πολεμίοις." ἰύσε ἰένα ἰ ἀντὶ τῆ παραβαλέσθαι. λέ- δὲ ἐκ μεταφορῆς τῆ ὁμοσε ταῖς λόγχοις ἀντὶ τῆ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχε- καὶ μὴ σρέφεισθαι μηδὲ φεύγειν. Harp. ὅσιτον ὁμοῦ τρεφόμενον. ἰόσπονδος φίλος. ἰοσιχάει (Hom. O 635) ὁμῆ περιπατεῖ. ἰόσολος τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. καὶ αὐθις ἰόσολον ψυχῆς ἕσπιλον σῶμα." ἰόσφυρος ὁ ἐν ταυτῷ τῆν πορείαν κενος. ἰοτέρομονας πλησιοχώρους, τῆς ὁμοῦ ἰη ἔχοντας. ἰοῦ· "ὁμοῦ λαβόντες τὰ ὄπλα." ἰοῦ ἔγγισα. "ὁμοῦ τι τῆ πληγῇ ἢ παῖς ἰ ἰ ἀπασφακτο ἄν, εἰ μὴ σκηπτὸς κα- ἰη ἄμφοῖν μέσος." ἰοῦ ἔγγυς· Ἀριστοφάνης (Th. 579) "πρὶν ἰοῦ γενέσθαι, σερῶθ', ἰν αὐτῆς πυθῶ- " καὶ Μένανδρος "ἔστιν δ' ὁμοῦ τὸ ἰ." παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ (Ai. 767) ἀντὶ ἰν· "θεοῖς μὲν κῆν ὁ μηδὲν ὦν ὁμοῦ ς κατακτήσασαι· ἐγὼ δὲ καὶ ὄλγυ κεί- ἰεποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος." καὶ ἰθῆνης τῷ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἔγγυς κέρρη- τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος (51)· "εἰσὶν δισημύριοι χιλιῶδες Ἀθηναίων." ἔνθα οὐλεται δηλοῦν ὅτι ἔγγυς τῶν δισημυ- ἰσίν, ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισημύριοι ὄν. Ἰσάιος δὲ τὸ ὁμῆ ἐπὶ χρόνῳ ἔταξεν πρὸς Δωρόθεον· "ἔς τοσοῦτον πονη- ἰμοῦ καὶ τόλμης ἐλήλυθε," καὶ ἐν τῷ Καλλικράτην "ἔ μὴν ἀλλὰ τέττε πάντα αὐτα ἐπιτάξαντος." Ἀνσίτας δὲ ἐπὶ τό- ἰοῦτο ἔταξεν ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἠ· "γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν

ὁμοῦ κατακειμένων." καὶ Ὀμηρος ἐπὶ τόπῳ. Πάτροκλος γὰρ λέγει (Ψ 83) "μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνεσθε τιθήμεναι ὄσε', Ἀχιλλεῦ, ἀλλ' ὁμῆ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισι." καὶ Αἰλιανός "ὁ δὲ Σύφαξ ὁμοῦ τι τῷ θυ- νάτω ὦν ἀνεφθῆγξυτο τὰ ἐκ τῆς τραγω- δίας ἰαμβεῖα, ὡς δεδιττόμενος τὸν Μακε- δόνα, (S El. 580) 'ὄρα, τιθεῖσθα τόνδε τὸν νό- μιον βροτοῖς μὴ πῆμα σαυτῆ καὶ μετὰ γνοίαν τιθῆς.' ἔ μὴν ἔσπασέ τι ἢ μῆρινθος αὐτῷ." καὶ αὐθις "μὴ ἰσχύσσοα τεκεῖν ὁμοῦ τι τῷ ῥωγῆναι ἦν." ἔσι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττι- κοῖς, ὡς καὶ Μένανδρος "ἦδη γὰρ τοῦ τί- κτειν ὁμοῦ."

ὁμοφυῆς ὁμογενής.

ὁμοχώρος πλησιοχώρους.

ὁμπνιον νέφος μέγα, πολὺ, ἠῤῥημένον· Σοφοκλῆς Θησεῖ. καὶ ὁμπνιος χεῖρ ἢ πλουσία.

ὁμπνιον ὕδωρ τὸ τρόφιμον καὶ πολὺ. λέγεται καὶ ὁμπνιηθὸν ὕδωρ τὸ τρόφιμον.

ὁμπνιος ἢ Δημήτηρ, αἰτία ἔσται τῆ ἀνα- πνεῖν.

ὁμπνιος λειμών ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημη- τριακοὶ καρποί, ἐπεὶ ὁμπνία ἢ Δημήτηρ λέ- γεται.

ὁμφακίαν ὠμὸν καὶ σκληρόν· Ἀριστοφά- νης (Ach. 333) "δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὡσε βάλλειν καὶ βοῶν ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον," ἀντὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν, μετα- φορικῶς ἀπὸ τῶν ὁμφάκων. οὕτως δὲ αἰ σαφυλαὶ δριμεῖαι οὔσαι καὶ οὔπω πέπειροι καλοῦνται· ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου πεπανὸν τὸ ὠριμον καὶ ἡδύ. ἴσον δὲ ἴσῳ φέρον ἀντὶ τῆ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσῳ, ἀπὸ μεταφορῆς τοῦ κίρναμένου οἴνου πρὸς ὕδωρ. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι.

ὁμφαλητομία, ὅτε αἰ μυῖται τὸν ὁμ- φαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσιν. καὶ αὐταὶ δὲ ὁμφαλητόμοι λέγονται. καὶ ὁμφάλιον ὁ ὁμφαλὸς τῆς ἀσπίδος· (AP 6 84) "Ζηρὶ τόδ' ὁμφάλιον ἀκείος τρέφους, ἢ ἐπὶ λαιὰν ἔσχεν ἀρισεύων, ἄνθετο Νικαγόρας."

ὁμφαλὸν τὸ μεσαίτατον, καὶ ὁμφά- λιον ἀσπίδος τὸ μεσαίτατον αὐτῆς.

ὁμφαλὸς οἶθον τις ῥίζα τῆ βρέφους ἐστὶ· δι' ἐκείνη γὰρ αὐξεται καὶ τρέφεται. "ὁμφα- λὸς σου οὐ περιετμήθη" (Ezech. 16 1).

ὁμοφαξ σαφυλὴ δριμεῖα οὔσα καὶ ἔ πέ-

πειρος. Θηλυκῶς δὲ λέγει τὰς ὄμφακας Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν δράματι Ἑορταῖς· "καὶ τὰς ὄμφακας σχύσασθε καὶ τὰς ὄμφακας." sch. A Ach. 351.

b ὄμφαξ ὠμόφαξ τις ὢν, ὁ ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν. καὶ παροιμία "Σικελὸς ὄμφακίζεται." cf. v. Σικελὸς ὄμφ.

ὄμφη θεία κληδὼν ἢ φήμη.

ὄμφη κληδὼνα, φήμη θείαν, ἢ ὄνειρος φάντασμα.

ὄμῶλαξ ὁ ὀμοῦλαξ, ὁ γείτων.

ὄμῶμοκα. ὄμωμοσμένος.

ὄμῶνυμα. τῶν πολλυκῶς λεγομένων τὰ μὲν ἐν ὀνόμασι τὸ διττὸν ἔχει, ἃ καλοῦμεν ὀμῶνυμα, τὰ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ἀμφίβολα. καὶ τὰ μὲν ὀμῶνυμά ἐσι προφανῆ, τὰ δὲ ἀμφίβολα, ὅλον ἢ ἐπισημη, ἐπεὶ πλειόνων ἐστὶ, πλείω σημαίνει καὶ ἐστὶν ἀμφίβολος. ἢ γὰρ οὕτως πλειόνων ἢ αὐτῆ καὶ μία ἐπισημη ὡς τοῦ τέλους καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος, ὅλον οἰκοδομικῆ καὶ οἰκίας ἐστὶν ἐπισημη ὡς τέλους, καὶ δι' ὧν οἰκία γίνεται, ἄπερ ἐστὶ πρὸς τὸ τέλος· πλειόνων ἢ ἢ αὐτῆ. ὁμοίως καὶ ἢ λατρικῆ ὑγιείας ποιητικῶν, ὅλον διαίτης καὶ τομῆς καὶ κούσεως καὶ ἐτέρων πλειόνων. Alex. Aphrod. in Top. p. 81.

ὄμωρόφιος.

ὄμωρ ἐπίρρημα.

ὄμωχέτας Θεοκλίδης (4 97) τοὺς συννάς θεῶς καὶ ὁμοροφίους. Βοιωτικῆ δὲ ἢ λέξις. ὄμωχέτας δαίμονας τῶς συμμετέχοντας τῶν αὐτῶν ναῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

ὄναγροι μηχανήματα, οἱ λεγόμενοι ὄναγροι, οἵ γε ἀρπύζειν τῶς προσιόντας ἐπιβαλλόμενοι εἶχον.

ὄναγρος εἶδος ζῴου.

ὄναίατο ἄπολαύσειαν· Σοφοκλῆς (El. 211) "μηδέ ποτ' ἀγλαῖαυς ὄναίατο" τουτέστιν ἡδονῆς, δόξης, "τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα," ἢ τοι τὸν ἐμὸν πατέρα ἀνελόντες.

ὄναίμην ἐπιτύχοιμι, ἀπολαύσω· (A Th. 476) "καυτῆ γὰρ ἐγὼ ἔτῳ ὄναίμην τῶν τέκνων."

ὄναϊντο ὠφελῆθεϊν, καὶ ὄνασθαι ὠφελῆθῆναι.

ὄναρ ὄνειρος.

ὄνασθαι ἐπαπολαῦσαι, ὠφελῆθῆναι· "ἐπὶ τέτοις πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ ἤρχοντο, καὶ ὄνασθαι τῶν παρόντων."

Ὀνάσιμος Κύπριος ἢ Σπαρτιάτης, ἰσορικός καὶ σοφιστής, τῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου γε-

νομένων, ἔγραψε εἰς αἰσίων διαιρέσεις, τέχνη δικανικὴν πρὸς Ἀψώνην, περὶ ἀντιρρητικῆς τέχνης, προγυμνάσματα, μελέτας, ἐγκώμια καὶ ἄλλα πλείω.

ὄνεια ἢ τῶ ὄνε δορά. "τὴν σύγγη τι κτήνης καὶ τὴν ὄνειαν προσεπέθηεν ἐκδύρας" Βάβριος φησιν (7 12).

ὄνειαρ ὄνειρον· (AP 7 42) "ἄ μέγα Βατιάδου σοφῆ περίπυρον ὄνειαρ· ἢ ῥ' ἐπὶ κεράων, ἢ δ' ἐλέφαντος ἔης," ἀντι τῶ ἀλφει παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (τ 562) "δοῖαι γὰρ τε πλαι ἀμνηνῶν εἰσὶν ὄνειρων." ὄνειαρ δὲ παρ' Ἡσιόδῳ (O. 41) ἢ ὠφέλεια.

ὄνειάτα οὐ πάντως βρώματα, ὡς ἢ γλωσσογράφοι, ἀλλὰ πάντα τὰ εἰς ὄνησι ἐπιτήδεια· Ὀμηρος (Ω 367) "ὄνειάτ' ἄγοιτα. ἐκ εἶπε δὲ φέροντα· ἢ δὲ γὰρ ἐβάβαζεν.

ὄνειδέιος λόγος ὁ ὄνειδιστικός.

ὄνειδίω. "σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὄνειδίω, ἢ σοὶ οὐδεὶς ὅς οὐχὶ τῶνδ' ὄνειδι τάχα" (S OR 372). ὅλον ἢ δειξὶ ἐστὶν ὅς ἢ ταῦτα σοὶ ὄνειδίσει ἄπερ μοι ὄνειδίσας. τὸ δὲ ταῦτα ἀντι τῶ ταχέως. καὶ σὲ μετ' ὀλίγον ἐρῶσι τῶ φλόν. πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος.

ὄνειδίσας μεμψάμενος· "ὄνειδίσας ἐκ ἀνανδρίαν αὐτῷ κακίαν."

ὄνειδίω ὄνειδίσω.

ὄνειδος μέμψις· (AP 6 174) "ζῶν γὰρ δόξα παντὸς ὄνειδος ἢ θελ' ἐκάσα, ζεῖν, τῶ ἐκ χειρῶν ἀρνημένα βίστον."

ὄνειτον ἐν ᾧ οἱ ὄνοι ἴστανται.

ὄνειρεῖσι (Hom. δ 809) ποιητικῶς.

ὄνειρολεσχία ἢ ὕβρις.

ὄνειρον ἐνύπνιον διαφέρει· ἕτερον γὰρ ἐστὶ καὶ οὐ ταυτόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον καὶ ἐνύπνιον καλῶς εἶποι τις ἄν· ὅταν δὲ τῶ καὶ λέγη τις, κρείως ἕκασον χρῆ καλεῖν, καὶ τὸ μὲν ἀσήμαντον καὶ ἄδενός προσγορητικόν, ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τὴν δύναμιν ἔχον, γινόμενον δὲ ἐξ ἐπιθυμίας ἄλλοθεν ἢ ἐπιθυμίας, λοντος φόβου ἢ πλησμονῆς ἢ ἐνδείας, ἐνύπνιον χρῆ καλεῖν, τὸ δὲ μετὰ τὸν ὕπνον ἐμφεῖν ὄν καὶ ἀποβησόμενον ἐς τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ὄνειρον. πολλάκις δὲ καταχρησθέν τῶ ὀνόμασιν, ὡς καὶ Ὀμηρος (B 56) "θεῖός μιν ἐνύπνιον ἤλθεν ὄνειρος." Artemid. 41.

ὅτι ὡς φησι Πυθαγόρας ὄνειρος καὶ τῶ κτήρεσι γίνεσθαι, καὶ νόσους καὶ σημεῖα.

ὄνειρόπληκτον ὑπὸ ὄνειρων κληπόμενον.

τολεῖ φαντάζεται· "οὐ χρεῶν ἐν Σαρακηνῶς ὄνειροπολεῖν."
 τολεῖν τῷ ὄνειρώσσειν διενήγοξε.
 οιοπολεῖν ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρῶν· ὄνειρώσσειν ἐπὶ τῶν αὐτομάτως των, ὅπερ οἱ ἐρωτώληπτοι πάσχα-βρωμάτων ἢ ἀπὸ δαιμόνων ἐνεργάσχοντες. sch. A Nub. 16.
 ὄλος ὄνειροκαρῆτης.
 οῖς ἢ τῶν ὄνειρώτων δεῖξις. καὶ ἢ τὸ ἐνυπνιάζομαι.
 οἱ ἀφελήθηνοι· Ξενοφῶν (Anab. ζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν τῶν ὄνηθηνοῖ τι."
 οῖς ὁ ὄνος ἐλαύνων.
 οἱ ἀφελείσθαι, ἀπολαύειν.
 ὄρα ὄνομα κύριον.
 οῖς ἀφέλιμος. καὶ ὄνομα κύριον. ὄρος ἀφέλειαν φέρων.
 ὄναπολαυσον.
 οἱ, πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψε λόγους. εἰς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδό-ἐμνηται. Harp.
 ὄλβιτον, τετέξιν ἢ τῶν βοῶν ἡερὸς (Ψ 777) "ἐν δ' ὄνθε βοέε " φασὶ δὲ κύνθαρον τὸ ζῶνφιον· οἱς ὄνθον ἀποσπερματίζειν, καὶ φεῖν τοῖς ποσίν, ἕως ὅτου ἐγγυ-σπέρμα ἀποδοθῆ καὶ ἐγγενήσῃ· ἰνθαρος ἢ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ὄνται. sch. A Pac. 1 et 7.
 ὄνομα κύριον.
 οἱ ἐπὶ τὸ ἀφόδευμα, καὶ ὄνι-ὄνων ἀποπατήματα· ἢ ἐπίτηδες ἐξίν. sch. A Pac. 3.
 ὄποκοριστικῶς τὸ ὄνάριον.
 οἱ ὄνυσθαι, ὄφελείσθαι.
 ὄν ὄφελει.
 ὄφελμον.
 ὄνθηλοιοι.
 οἱς ὄνηλάτης, ἀσβεβηλάτης.
 ὄνομος ὄνομα κύριον.
 ὄνων ἀντὶ τοῦ φράζων, ἐρημηναῖα Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος
 ὄλης ὄνομα κύριον. ἢ ὄδοτική ὄνομακλεῖ.
 ὄλυτος Ἀλτης (Hom. X 51). ὄφον· σημαίνει γὰρ τὸ ὄλον ὄνό-

ματι κλυτός. ὁ γὰρ κλυτός ἐπὶ τοῦ διαβε-βοημένον.
 ὄνομασί ἐξ ὄνάματος.
 ὄνομασός πολύς. καὶ οὐδ' ὄνομασός ὁ μὴ ῥηθῆναι δυνάμενος, ὁ πολύς· (AP 6 220) "τοῦ δὲ λέων ὤρουσε κατὰ εἶβον, ἀν-δράσι δεῖμα θαρασαλέοις, Γάλλω δ' ἐδ' ὄνο-μασὸν ἄχος."
 ὄνόματα γινώσις. Δουβιδ "ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄσρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὄνόματα κα-λῶν," τετέξιν διωφορὰς καὶ τὴν τέτων θέσιν τε καὶ διάταξιν καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν. οὐ γὰρ ὄνόμοισι κεχρημένος ὁ θεὸς τὰς ἀσε-ρας καλεῖ· ἄψυχα γὰρ ταῦτα καὶ λόγος ἐσε-ρημένα· ἄνθρωποι δὲ ταῦτα ἔθεσαν. Theo-doret. in Ps. 146 4.
 ὄνομήνω ὄνομιάσω (Hom. B 488).
 ὄνον ὄρνον (A An. 721). λέγεται τι τοιῶ-τον, ὡς συμβολικὸς ἐρωτώμενος περὶ ἄρρω-σου εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα, ἀκή-κοε δὲ καὶ ἔτερον λέγοντος "πῶς ὄνος ὦν ἀνέστη;" ὁ δὲ ἔφη "ὁ νοσῶν ἀναστήσεται." καὶ ἀνέστη. καὶ αὐθις (719) "ὄρνον νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει." πάν-τα γὰρ ὄλων ἐκάλων, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. "θε-ράποντ' ὄρνον," ἐπεὶ τινὰς εἰώθασιν τῶν θερα-πόντων καλόποδας λέγειν καὶ καλοϊωνίσεις.
 ὄνος τὸ ζῆρον, καὶ ὄργανον τὸ περὶ τὰ τῶν ὕδατων ἀγγεῖα πολύπην καὶ συσφραγίμε-νον. gl. Herodot. 7 36.
 ὄτι τὸ ἐπ' ὄνθε φέρεσθαι τινα γυμνὸν τῶν ἀτιμιῶν ἢ μεγίστη Παρθυαίοις νερόμιας.
 ὄνος ἄγων μυσηρία (A Ran. 159), ἐπὶ τῶν παρ' ἄξιαν τι πρᾶττόντων. τοῖς γὰρ μυ-σηριοῖς ἐξ ἄσεος εἰς Ἐλευσίνα διὰ τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς τὴν χρεῖαν· ὄθεν ἢ παροιμία. διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τὰς ὄνους ἄχθο-φορῶντας. ὡς ἂν ἐν ὁμοιότητι πάσχωσαν τῷ πιεζεῖσθαι τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει, τὴν παροι-μίαν μίγνυσιν Ἀριστοφάνης.
 ὄνος ἄγων μυσηρία, ἐπὶ τῶν παρ' ἄξιαν τι πρᾶττόντων· τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀγόμενα βασιά-ζοντες. Δήμων ἐπὶ τῷ μύθῳ γενέσθαι φησὶν, ὄτι σεφανῶσιν αὐτὸν τότε.
 ὄνος ἀκροῦται σάλπιγγος Εὐπολις Ταξιάρχαις.
 ὄνος εἰς ἄχυρα, παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων καὶ τέτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.

ὄνος εἰς Κυμαιοῦς, ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων, διότι παρὰ Κυμαιοῖς ἐδόκει φοβερός εἶναι ὁ ὄνος. "καὶ κατὰ τρεῖσι τῶν καιρῶν πάντες ἦσαν Κυμαιοῖ, σεισμοῦ καὶ χαλάζης φοβερώτερον εἶναι τὸν ὄνον ἢ γούμενοι."

ὄνος ἐν μελίτταις Κράτης Τόλμυς. καὶ ὄνος ἐν μύρῳ, παροιμία.

ὄνος λύρας Μένανδρος Ψυφοδεῖ. ἢ δ' ὅλη παροιμία "ὄνος λύρας ἦκε καὶ σύλπιγρος ἔς." λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μηδὲ ἐπαινόντων.

ὄνος πρὸς αὐλόν, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μηδὲ ἐπαινόντων, διὰ τὸ παρτελιῶς ἀναίσθητον τῷ ὄντι.

ὄνος εἴπαξ, τὸ εὑπαξ, ὅτι εὐπειροπόλης. cf. sch. A Eq. 129.

ὄνος τὰ ὦτα κινῶν, ἐπὶ τῶν ἀναίσθητων κατὰ ἀμφότερα. τὸ τε γὰρ ζῆρόν ἐστι τωχάλης, τὸ τε τὰ ὦτα κινεῖν οἰονεῖ πρὸ τῆς λαλιᾶς ἵνα πάντ' αὐτοῦ ἀνηκούει προσποιεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀναίσθησις. πῶς γὰρ ἂν γένοιτό τινι πάντα ἐγνωκέναι καὶ πρὸ τῆς λαληθῆναι αὐτῷ, κἂν ὦτα μεγάλα ἔχη καθάπερ ὄνος;

ὄνος ὕεται, ἐπὶ τῶν μὴ ἐπισηφομένων. Κιφισώδικος Ἀμαζόσι "σκώπτεις μί, ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι." Κρατῖνος Δραπεισίην "οἱ δὲ πυπαλῆσσι περιτρέχοντες, ὁ δ' ὄνος ὕεται."

Ὀνόσανδρος φιλόσοφος Πλατωνικός τακτικὴ, περὶ εἰρηνηγμάτων, ὑπομνήματα εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν.

ὄνούσαιτο (Hom. A 539) ἐκφρασίαι.

ὄνοιοί ψεκτοί, μεμπτοί.

ὄνον θανάτως, ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγημένων.

ὄνον παρακύψεως. ἐπὶ τῶν καταγελάσως σκωφαντεμένων εἴρηται ἢ παροιμία. φησὶ γὰρ ὅτι κεραμεὺς τις, οὗ δὲ κοροπλάθου, ἐπλάττε πολλὰς ὄρους ἐν τῇ ἐργασίῳ, ὄρους δὲ παρών, ἀκολυθόντος ἀμελῶς τοῦ ἀρηλιῦ, παρακύψας διὰ τῆς θερίδος ἀνέριμης τὰς ὄρους καὶ τὰ ἐν τῇ ἐργασίῳ οὐκ ἐρίμην σκεύη. ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργασίῳ ἐπὶ κρίσιν ἤγαγε τὸν ὄνηλάτην, ἐρωτήσας δὲ ἐκείνος ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων τίνας κρίνειτο, ἔλεγε ὄνον παρακύψεως.

ὄνον παρακύψεως. ὄνον παρακύψεως ὄνον ὄνηλατος πτοηθεῖσαι ἰσὺν ἀνέρορξαν, ὁ δὲ

δεσπότης τῷ ἰσῷ τῷ τῷ ὄντι δεσπότη ἐνεκέλευσεν ὄνον ἢ παροιμία.

ὄνον πόκαι (A Ran. 188). ἐπὶ τῶν ἀνυτίων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν Ἀπτικῶν, ὡς περ αἱ τοιαῦται, πλῆθον πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν, χύτραν ποικίλλειν, εἰς κόπρον θυμῶν. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Ἄδου τινὰ σχοῖον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον ἀποκείροντα. παρ' ὅσον οὖν τὰ ἐν Ἄδῳ ἀνήνυτά εἰσι, τοῦτο ἐπλάσθη.

ὄνον σκιά, ἐπὶ τῆς ἔθνευσις· φασὶ γὰρ ὅτι νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο, μισημβρίας δὲ καταλαβοῖσθαι εἰσας τὸν ὄνον ὑπέδν τὴν σκιά. cf. v. ἐπίε ὄνον σκιάς.

ὄνον σκιά, καὶ περὶ ὄνον σκιάς. Σοφοκλῆς Κηδάλιον "ὅ τι ἂν τι γίγεται, τὰ πάντ' ὄνον σκιά." Ἀριστοφάνης Δαιδάλυ "περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστὶ; περὶ ὄνον σκιάς." Ἀριστοτέλης δ' ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν ὄνον σκιά. οἱ δὲ πρῶτον φθέγγασθαι τοῦτο Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπὲρ τινος ἐπὶ μεγάλας αἰτίας κρινόμενος, ὡς ἔωρα Θορυβῆτας τὰς ἀκροωμένους. παρακαλέσας γὰρ αὐτὸς μαρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγέσθαι ὡς Μεγαρόντι ἀπὸν μισθώσασατο ὄνον, καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδοῦ γενομένης ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνον βελθῆθαι ἀναπαύσασθαι, οὐ παρεῖναι γὰρ οὐδὲν δένδρον οὐτ' ἄλλο τοιῶτον ἐξέν· τὸν δὲ ὄνηλάτην κωλύειν, φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μισησθῆναι μόνον, ἢ μὴν καὶ σκιά, ὥστε διτριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι. ταῦτα δ' εἰπὼν ὡς εἶδε τὰς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἰδομένους καὶ ποθεῦντας τὰ ἐξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοῖς εἰ περὶ ὄνον μὲν σκιάς ἀποσθῆναι δέονται καὶ παρακαλέσασθαι, ὑπὲρ δὲ ὄνον δὲ περὶ τῆς ζῆν κινδυνεύοντος ἐκ ἐθέλων ἀκούειν. ὅτλην δὲ ὅτι λεγομένην τούτου ἰσθῆσαιτο Δημοσθένης· διόπερ καὶ ἐν τοῖς Θεολογικοῖς (5 25) παρῶν τὴν παροιμίαν ἐπὶ διαφέρεισθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἢ Δελφοῖς σκιάς.

ὄντα. τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀγαθὰ εἶναι τὰ δὲ κακά, τὰ δὲ οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν ἢ ἀρεταῖ, κακά δὲ τὰ ἐναντία, ἀφροσύνη καὶ κία καὶ τὰ λοιπὰ· ὁδότερα δὲ ὅσα μὴτε ὄντα μὴτε βλύπτει, οἷον ζωὴ ὑγεία ἠδονή

ς ἰσχυρὸς πλοῦτος δόξα ἐγγύεια, καὶ τὰ τέ-
 νης ἐναντία, θάνατος νόσος πόρος αἰσχος
 τθένεια ἀδοξία πενία δυσγένεια καὶ τὰ πα-
 πλησία· μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα ἀγαθὰ, ἀλλ'
 διάφορα κατ' εἶδος προσηγμένα. ὡς γὰρ ἴδιον
 ἱεροῦ τὸ θερμιαίνειν, οὕτω καὶ ἀγαθὸν τὸ
 φελεῖν· οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει ὁ
 λῆτος καὶ ἡ ὕγεια· οὐκ ἄρα ἀγαθόν. ὣς τε
 μιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι, οὐκ ἔστιν ἀγα-
 θόν· πλούτῳ δὲ καὶ ὕγειᾳ ἔστιν εὖ καὶ κα-
 ῶς χρῆσθαι· οὐκ ἄρα ἀγαθὸν πλοῦτος καὶ
 γεία. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν· εἶναι γὰρ
 αἱ αἰσχυρὰς ἡδοναί, μηδὲν δὲ αἰσχυρὸν εἶναι
 γαθόν. Diog. L. 7 102.

ὄντος ὑπάρχοντος.

ὄντως ἀληθῶς.

ὄνυξ.

ὄνυχιζεται ἀκριβολογεῖται· ἕτως Ἀρι-
 σοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ τὸ ἐπὶ βλάβῃ
 ἐπι ἐξαπατηθῆναι. cf. v. ἔξονυχιζειν et Arte-
 mid. 1 22.

ὄνυχιος εἶδος λίθου. καὶ ὄνυχιτης.

ὄνω τὸ ὠφελῶ.

ὄνωρᾶτος ὄνομα κύριον.

ὄνωρῖα ἀδελφῇ Βαλεντιανῆ, ἥτις καὶ
 ἠτὴ τῶν βασιλικῶν εἶγετο σκήπτρων. Εὐ-
 νῶν δέ τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῆς ἔχοντι
 πραγμάτων ἤλω ἐς λάθριον ἐρομένη λέγος-
 αὶ ἐπὶ τῷ ἀμαρτήματι ἀνῆρέθη μὲν ἐκεῖ-
 ρς, ἡ δὲ τῶν βασιλείων ἐξηλάθη.

ὄνωριος ὄνομα κύριον.

ὄξει ἰδοτική· ἡ εὐθεία τὸ ὄξος. καὶ ὄξει-
 εον.

ὄξειτα ἡ λόγχη. καὶ παροϊμία "δι' ὀξείας
 ραμείν," ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων.

ὄξινην· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1077) "ἐμα-
 ῶμεθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὄξινην πεπωκότες."

ὄξις· Ἀριστοφάνης ἐν Πλάτῳ (813) "ὄξις
 ἐ πάσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρου χυλκῆ γέ-
 νων." ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν, ἢ λο-
 αῖδος εἶδος εἰς ὄξυν λήγον.

ὄξος ἐψητόν τὸ ἀπὸ φαινίκων. X Anab.

3 14.

ὄξυν καὶ βυρὺν κατὰ μεταφορὰν ἐκλήθη-
 αν ἐπὶ τῆς ἀκουσικῆς· ἐν ὄγκοις γὰρ εἰσι
 ὅ τε ὄξυν καὶ τὸ βυρὺν. ὄξυν γὰρ λέγεται ἐπὶ
 τῆς ἀφῆς τὸ ταχέως ἐνεργοῦν, οἷον τὸ μα-
 αίριον ὄξυν, ὅτι ταχέως κεντεῖ· ἀμβλὺν δὲ τὸ
 ῥαδέως ἐνεργοῦν καὶ οἷον οὐ κεντοῦν ἀλλ'
 ῥοῦν, ὡς τὸ ὑπερον. ὅσα μὲν γὰρ ἐπιτή-

δεια εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμεθα, ὄξυ-
 γώνια αὐτὰ ποιούμεν, ὅσα δὲ εἰς τὸ ὠθεῖν,
 ἀμβλυγώνια. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων
 ὄξυν μὲν λέγομεν τὸν ταχέως παραγινόμενον
 ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον,
 βυρὺν δὲ τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ, τὸν βρα-
 δέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ μὴ
 ταχέως ἀποπαυόμενον, ὡς περ αἱ τεταμέναι
 μᾶλλον νευραὶ, οἷον ἡ νεότης, τῶν ἐπ' ἔλατ-
 τον τεταμένων, οἷον τῆς ὑπάτης, τὰς φθόγ-
 γος ὄξυτέρας ἀποιδῶσιν. ἡ γὰρ νεότης τῶν
 ἄλλων μᾶλλον ἐν τῷ κρέσθαι διὰ τὴν τά-
 σιν ταχέως πλήττεται τὸν ἄρα ὄξυτατον
 ποιεῖ τὸν φθόγγον. καὶ ἐν ὀλίγῳ μὲν χρόνῳ
 ἐποίησε τῆτο, ἐπὶ πολὺ δὲ ἐφύλαξε. τὸ δὲ
 ὄξυν καὶ τὸ ἀμβλὺν ἐν διαφόροις γένεσιν εἰσί,
 καὶ ἔχ' ὑπ' ἀλλήλοις, ἐν φωνῇ, ἐν χυμῷ, ἐν
 μαχαίρᾳ. Philopon. in 2 de anima L. 7 a. b.

ὄξύβυφρον τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μει-
 ζον δὲ τὸ τρύβλιον τῷ ὄξύβυφον. Ἀριστοφά-
 νης Ὀρνισί (360) "ὄξύβυφρον ἐντευθενὶ πρόσ-
 θου λαβίων ἢ τρύβλιον."

ὄξυβελῆς (Hom. A 126) ὄξέως βύλλων,
 ἢ ὄξυν βέλος ἔχων.

ὄξυδέρχεια, ὄξυδορκία δέ.

ὄξυθύμια, ὅσα καθαιρόντες τὰς οἰκίας
 Ἀθηναῖοι νύκτωρ ἔθους εἶχον ἐν ταῖς τριό-
 δοις τιθέναι, ταῦτα ὄξυθύμια ἐλέγετο.

ὄξυθύμια. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δη-
 μάδου φησὶ "περὶ ὅ πολλῶν ἂν δικαιότερον ἐν
 τοῖς ὄξυθυμίοις ἢ ἐπὶ τῇ σαθείῃ ἢ ἐν τοῖς ἡμε-
 τέροις ἱεροῖς." ἐνιοὶ μὲν, ὡς ἐστὶ καὶ Ἀριστοφά-
 νης, ὄξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ ξύλα ἀπ'
 ὧν ἀπάγχονται τινες, ἀπὸ τῷ ὄξέως τῷ θυμῷ
 χρῆσθαι· ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ἐξορίζουσι
 καὶ καίβουσι. Αἰδύμος δὲ φησὶν ὄξυθύμια τὰ
 καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα
 γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς
 οἰκίας καθαιρώσιν. Harp.

ὄξυλοβῶ τὸ ταχέως ἀκῶ.

Ὄξύλος ὄνομα κύριον. cf. v. τριόφθαλμος.

ὄξυνω παροξύνω. καὶ ὄξυνῶ ὄξυνεις.

ὄξυπαθῶς λίαν περιπαθῶς· "οἱ δὲ Ῥω-
 μαῖοι ὄξυπαθῶς εἶχον ἐπὶ τοῖς ἐναγχοῦς ὑπὸ
 Χοσρόου παρεστρατηγημένοις αὐτοῖς" (Theo-
 rnyl. Sim. 5 10).

ὄξυρεγμία· "ἢ δὲ περιπάτους ἐποιεῖτο
 σιγνός, ὄξυρεγμίας προσποιημένη" (Procop.
 Arc. 4).

ὄξύρροπον ὄξέως θέλον.

ὄνος εἰς Κυμαιοὺς, ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων, διότι παρὰ Κυμαιοῖς ἐδόκει φοβερὸς εἶναι ὁ ὄνος. "καὶ κατὰ τέττασι τῆς καιρῆς πάντες ἦσαν Κυμαιοὶ, σεισμοῦ καὶ χαλάζης φοβερώτερον εἶναι τὸν ὄνον ἡγούμενοι."

ὄνος ἐν μελίτταις Κράτης Τόλιμυς. καὶ ὄνος ἐν μύρῳ, παροιμία.

ὄνος λύρας Μένανδρος Ψοφοδεῖ. ἢ ὅλη παροιμία "ὄνος λύρας ἦκε καὶ σάλπιγγος ὄς." λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ συγκρατιθεμένων μηδὲ ἐπεινόντων.

ὄνος πρὸς αὐλόν, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συγκρατιθεμένων μηδὲ ἐπεινόντων, διὰ τὸ παντελῶς ἀναίσθητον τῷ ὄνθ.

ὄνος ζύππαξ. τὸ ζύππαξ, ὅτι ζυππειοπώλης. cf. sch. A Eq. 129.

ὄνος τὰ ὄτα κινῶν, ἐπὶ τῶν ἀναίσθητων κατὰ ἀμφότερα. τὸ τε γὰρ ζῖόν ἐστι νογέλης, τὸ τε τὰ ὄτα κινεῖν οἰοεὶ πρὸ τῆ λαλήσαι τινα πάνυ τοῦτο ἀνηκούει προσποιεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀναίσθησις. πῶς γὰρ ἂν γένοιτο τινὶ πάντῃ ἐγνωκέαι καὶ πρὸ τῆ λαληθῆναι αὐτῷ, κἂν ὄτα μεγάλα ἔχη καθύπερ ὄνος;

ὄνος ὕεται, ἐπὶ τῶν μὴ ἐπισηρομένων. Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι "σκώπτεις μί, ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι." Κρατῖνος Δραπετίῳ "οἱ δὲ πυπάζουσι περιτρέχοντες, ὁ δ' ὄνος ὕεται."

Ὅνοσυνδρος φιλόσοφος Πλατωνικὸς τακτικῶς, περὶ ζρητηγημάτων, ὑπομνήματα εἰς τὰς Πλάτωνος πολιτείας.

ὄνούσαιτο (Hom. A 539) ἐκφραυλῖσοι.

ὄνοτοί ψεκτοί, μεμπτοί.

ὄνου θανάτης, ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διεγερμένων.

a ὄνου παρακύνσεως. ἐπὶ τῶν καταγελάσως συκοφαντημένων εἴρηται ἡ παροιμία. φασὶ γὰρ ὅτι κεραιμύς τις, οὐ δὲ χοροπλάθος, ἐπλαττε πολλὰς ὄρους ἐν τῷ ἐργασηρίῳ, ὄνος δὲ παριών, ἀκολοθεύοντος ἀμείλως τοῦ ὄνηλάτη, παρακύνσεως διὰ τῆς θρυίδος ἀνέτριψε τὰς ὄρινθας καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργασηρίῳ συνέτριψε σκεύη. ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργασηρίου ἐπὶ κρίσειν ἤγαγε τὸν ὄνηλάτην, ἐρωτώμενος δὲ ἐκείνος ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων τίνος κρίνοιτο, ἔλεγεν ὄνε παρακύνσεως.

b ὄνου παρακύνσεως. ὄνου παρακύνσεως ὄρινθες πτοηθεῖσαι ἰσὸν ἀνέρρηξαν, ὁ δὲ

δεσπότης τῆ ἰσῆ τῷ τῆ ὄνε δεσπότη ἐνεκάλεσεν. ὄθεν ἡ παροιμία.

ὄνου πόκαι (A Ran. 188). ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν Ἀτικῶν, ὡσπερ αἱ τοιαῦται, πλύνθη πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν, γύτραν ποικίλειν, εἰς κόπρον θυμῶν. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Ἄδου τινὰ σχοῖον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον ἀποκείροντα. παρ' ὅσον οὖν τὰ ἐν Ἄδῃ ἀνήνυτά εἰσι, τοῦτο ἐπλάσθη.

ὄνου σκιά, ἐπὶ τῆς ἔθνευσις· φασὶ γὰρ ὅτι νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνε ἐμισθώσατο, μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης σήσεις τὸν ὄνον ὑπέδου τὴν σκιάν. cf. v. ὑπερ ὄνου σκιάς.

ὄνου σκιά, καὶ περὶ ὄνε σκιάς. Σοφοκλῆς Κηθαλίῳ "ὅ τι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνε σκιά." Ἀριστοφάνης Δαιδάλλῳ "περὶ τοῦ γὰρ ὄντιν ὁ πόλεμος νῦν ἐστὶ; περὶ ὄνου σκιάς." Ἀριστοτέλης δ' ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν "ὄνε σκιά. οἱ δὲ πρῶτον φθέγγασθαι. τοῦτο Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπερ τίνος ἐπὶ μεγάλας αἰτίαις κρινόμενος, ὡς ἑώρα Θουρυβάντας τὰς ἀχρομῆνεας. παρακαλέσας γὰρ αὐτὸς μαρὰ προσέχειν, ἤρξατο δηγεῖσθαι ὡς Μεγαροῖσι ἀπῶν μισθώσαιτο ὄνον, καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένης ὑπὸ τῆν σκιάν τοῦ ὄνε βολεθῆναι ἀναπαύσασθαι, οὐ παρεῖναι γὰρ ὅτι δένδρον οὐτ' ἄλλο τοιῶτον ἔδεν· τὸν δὲ ὄνηλάτην κωλύειν, φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μισθώσασθαι μόνον, ἔ μὴν καὶ σκιάν, ὡς ἐπιτριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι. ταῦτα δ' ἐπιπὼν ὡς εἶδε τὰς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἡδομένους καὶ ποθεύοντας τὰ ἐξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοῖς εἰ περὶ ὄνε μὲν σκιάς ἀποσθῆναι θέονται καὶ παρακαλέσιν, ὑπερ δὲ ὄνηδρὸς περὶ τῆ ζῆν κινδυνεύοντος ἐκ ἐθῆσων ἀκούειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐγγὺς σατο Δημοσθένης· διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλπικείοις (5 25) παρωδιῶν τῆν παροιμίαν φασὶ διαφέρεισθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ὄνη Δελφοῖς σκιάς.

ὄντα. τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀγαθὰ εἶναι, τὰ δὲ κακά, τὰ δὲ οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν οἱ ἀρεταί, κακὰ δὲ τὰ ἐναντία, ἀφροσύνη καὶ κίκα καὶ τὰ λοιπά· ἐδέτερα δὲ ὅσα μῆτε κίκα καὶ μῆτε βλύπτει, οἷον ζῶν ὕγεια ἡδονὴ καὶ

ις ἰσχνὸς πλοῦτος δόξα εὐγένεια, καὶ τὰ τέ-
 νης ἐναντία, θάνατος νόσος πάνος αἰσχος
 σθένεια ἀδοξία πενία δυσγένεια καὶ τὰ πα-
 ἀπλήσια· μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα ἀγαθὰ, ἀλλ'
 δῶρα κατ' εἶδος προσηγμένα. ὡς γὰρ ἴδιον
 ἔρμου τὸ φερμαίνειν, οὕτω καὶ ἀγαθὸ τὸ
 ἰφελεῖν· οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει ὁ
 λᾶτος καὶ ἡ ὑγίεια· οὐκ ἄρα ἀγαθόν. ὦ τε-
 ζιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι, οὐκ ἔστιν ἀγα-
 θόν· πλοῦτῳ δὲ καὶ ὑγίειᾳ ἔστιν εὖ καὶ κα-
 ῶς χρῆσθαι· οὐκ ἄρα ἀγαθόν πλοῦτος καὶ
 γίει. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν· εἰναι γὰρ
 αἰ αἰσχροὺς ἡδονάς, μηδὲν δὲ αἰσχροὺς εἶναι
 ἡμᾶθόν. Diog. L. 7 102.

ὄντος ὑπάρχοντος.

ὄντως ἀληθῶς.

ὄνυξ.

ὄνυχιζέται ἀκριβολογεῖται· ἕτως Ἀρι-
 σοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ τὸ ἐπὶ βλάβῃ
 τινὶ ἔξαπατηθῆναι. cf. v. ἔξονυχιζειν et Arte-
 mid. 1 22.

ὄνυχιος εἶδος λίθου. καὶ ὄνυχιτης.

ὄνω τὸ ὠφελῶ.

Ὀνωρᾶτος ὄνομα κύριον.

Ὀνωρία ἀδελφὴ Βαλεντινιανᾶ, ἣτις καὶ
 πτῆ τῶν βασιλικῶν εἶγετο σκήπτρων. Εὐ-
 νῆν δέ τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῆς ἔχοντι
 ῥαγμάτων ἤλω ἐς λάθριον ἔροχόμενη λέχος·
 καὶ ἐπὶ τῷ ἀμωρτήματι ἀνηρέθη μὲν ἐκεῖ-
 ος, ἡ δὲ τῶν βασιλείων ἔξηλάθη.

Ὀνώριος ὄνομα κύριον.

ὄξει δωτική· ἡ εὐθεῖα τὸ ὄξος. καὶ ὄξει-
 109.

ὄξεια ἡ λόγχη. καὶ παροιμία "δὲ ὄξειας
 ραμεῖν," ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων.

ὄξινην· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1077) "ἐμ-
 ὀμεθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὄξινην πεπωκότες."

ὄξις· Ἀριστοφάνης ἐν Πλάτῳ (813) "ὄξις
 ἔ πασα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρι χαλκῆ γέ-
 ονεν." ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν, ἡ λο-
 κάδος εἶδος εἰς ὄξιν λῆγον.

ὄξος ἐψητόν τὸ ἀπὸ φοινίκων. X Anab.
 1 3 14.

ὄξυν καὶ βαρὺν κατὰ μεταφορὰν ἐκλήθη-
 ιαν ἐπὶ τῆς ἀκουστικῆς· ἐν ὄγκοις γὰρ εἰσι
 τὸ τε ὄξυν καὶ τὸ βαρὺ. ὄξυν γὰρ λέγεται ἐπὶ
 τῆς ἀφῆς τὸ ταχέως ἐνεργοῦν, οἷον τὸ μι-
 γαίριον ὄξυν, ὅτι ταχέως κεντεῖ· ἀμβλὺν δὲ τὸ
 βραδέως ἐνεργοῦν καὶ οἷον οὐ κεντοῦν ἀλλ'
 ὑψοῦν, ὡς τὸ ὑπερον. ὅσα μὲν γὰρ ἐπιτή-

δεια εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμεθα, ὄξυ-
 γῶνια αὐτὰ ποιοῦμεν, ὅσα δὲ εἰς τὸ ὑψεῖν,
 ἀμβλυγῶνια. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων
 ὄξυν μὲν λέγομεν τὸν ταχέως παραγινόμενον
 ἐπὶ τὴν αἰσθησιν καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον,
 βαρὺν δὲ τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ, τὸν βρα-
 δέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἰσθησιν καὶ μὴ
 ταχέως ἀποπαυόμενον, ὡς περ αἱ τεταμέναι
 μᾶλλον νευραί, οἷον ἡ νεάτη, τῶν ἐπ' ἔλατ-
 τον τεταμένων, οἷον τῆς ὑπάτης, τὰς φθόγ-
 γας ὄξυτέρας ἀποδιδῶσιν. ἡ γὰρ νεάτη τῶν
 ἄλλων μᾶλλον ἐν τῷ κθέσθαι διὰ τὴν τά-
 σιν ταχέως πλήττεται τὸν ἀέρα ὄξύτατον
 ποιεῖ τὸν φθόγγον. καὶ ἐν δλίγῳ μὲν χρόνῳ
 ἐποίησε τῆτο, ἐπὶ πολὺ δὲ ἐφύλαξε. τὸ δὲ
 ὄξυν καὶ τὸ ἀμβλὺν ἐν διαφοροῖς γένεσιν εἰσὶ,
 καὶ ἐχ' ὑπ' ἀλλήλοισ, ἐν φωνῇ, ἐν χυμῷ, ἐν
 μαχαίρᾳ. Philopon. in 2 de anima L. 7 a. b.

ὄξύβαφρον τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μετ-
 ζον δὲ τὸ τρύβλιον τῷ ὄξυβάφει. Ἀριστοφά-
 νης Ὀρνισιν (360) "ὄξύβαφρον ἐντευθενὶ πρόσ-
 θου λαβῶν ἢ τρύβλιον."

ὄξυβελής (Hom. A 126) ὄξεως βάλλων,
 ἢ ὄξυν βέλος ἔχων.

ὄξυδέρχεια, ὄξυδορξία δέ.

ὄξυθύμια. ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας·
 Ἀθηναῖοι νύκτωρ ἔθος εἶχον ἐν ταῖς τριό-
 δοις τιθέναι, ταῦτα ὄξυθύμια ἐλέγετο.

ὄξυθύμια. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δη-
 μῶδε φησὶ "περὶ ἑ πολλῶν ἀν δικαιότερον ἐν
 τοῖς ὄξυθύμοις ἢ ἐπὶ τῆς σαθείῃ ἢ ἐν τοῖς ἡμε-
 τέροις ἱεροῖς." ἐνοιο μὲν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀρισσο-
 χος, ὄξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ ξύλα ἀφ'
 ὧν ἀπάγονται τινες, ἀπὸ τῶ ὄξεως τῷ θυμῷ
 χρῆσθαι· ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ἔξορῶσιν
 καὶ καίσιν. Αἰδυμος δὲ φησιν ὄξυθύμια τὰ
 καθαύματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα
 γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς
 οἰκίας καθαίρωσιν. Harp.

ὄξυλοβῶ τὸ ταχέως ἀκῶ.

Ὄξύλος ὄνομα κύριον. cf. v. τριόφθαλμος.

ὄξυνω παροξύνω. καὶ ὄξυνῶ ὄξυνεῖς.

ὄξυπαθῶς λιάνη περιπαθῶς· "οἱ δὲ Ῥω-
 μαῖοι ὄξυπαθῶς εἶχον ἐπὶ τοῖς ἔναγχος ὑπὸ
 Χοσροὺς παρεστρατηγημένοις αὐτοῖς" (Theo-
 phyl. Sim. 5 10).

ὄξυρηγμία· "ἢ δὲ περιπάτους ἐποιεῖτο
 συχνάς, ὄξυρηγμίαν προσποιουμένη" (Procop.
 Arc. 4).

ὄξύρροπον ὄξεως θέλον.

ὄξυς ταχύς.

ὄξυτενής ἢ ὄξεια τρίβος.

ὄξύτης πικρία, αὐστηρία· Ἀρριανός "κατὰ τὴν βασιλείωσ ὄξύτητα καὶ αὐτὸς ὠμίως τε καὶ σὺν ὕβρει ἐξηγεῖτο."

ὄξυσι πεῖν ὄξείως βλέπειν. τὸ θέμα ὄξυσι πῶ.

ὄξυσι πέσερος ὄξύτερον βλέπων.

ὄξώδους.

ὄξωνος.

ὄξωτά. Ἀριστοφάνης (ap. Polluc. 6 69) περὶ Ἐὐριπίδου φησὶν "ὄξωτὰ σιλφιωτὰ," ἄπερ, ὡς αὐτὸς φησιν, "καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρείως μέγα."

ὄπα φωνήν.

ὄπα δός ἀκύλθετος· "ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρωτός τε καὶ ἀδέκατος, καὶ ἡ τέττε φύλαξ καὶ ὀπαδός καὶ ἔφορος ἀλήθεια." cf. v. Κορνῆτος.

ὄπάζει ἢ θεωρεῖ, ἢ παρέχει, ἢ διώκει.

ὄπαῖς τὸν χρύσαλλον, ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεθεῖναι βελομένων.

ὄπασάμενος ἐταίρους λαβών.

ὄπάσας ἀντὶ τῆ παρασχών· (AP 7 149) "ἔτινι δ' ἔμπης ἀντιβίωσ ὄπάσας εὐχος ἐοῦ θανάτου."

ὄΠαφλαγῶν ἔτοσι προσέρχεται ὠθῶν κολόκωμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν" (A Eq. 698) ἀντὶ τῆ ἐκροσφῆσων ἢ ἐπικαλύψων με τῷ κύματι, αἰσχρῶς μέλλων με καταπιεῖν.

ὄπερ. τῆτο τὸ ὄπερ τῆ κυρίως ἐστὶ δηλωτικόν, καὶ ὡς ἂν προσεθῆ, τὸ κυρίως ἐκεῖνο εἶναι σημαίνει. οἶον, ὄπερ ἄνθρωπος, ὁ κυρίως ἄνθρωπος, καὶ ὄπερ ὄν καὶ ὄπερ ἀγαθόν, τὸ κυρίως ὄν καὶ ἀγαθόν. καὶ τῶν κατηγορουμένων δὴ κατ' ἄλλου ὡς ἂν τὸ ὄπερ προσεθῆ, κυρίως ἐκεῖνσ κατηγορεῖσθαι σημαίνει, καὶ τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμενον κυρίως, ἐν τῆτι δὲ καὶ τῆτο.

ὄπῃ νυκτερίς (ap ἢ νῦν θυρίς), ἢ διατήρησις.

ὄπη ὄπσ.

ὄπη πικρεῖκοι ὄπου ἐνεδέχτο καὶ ἐνεχώρει.

ὄπηνίκα ὀπότε, ὅταν· Ξενοφῶν (Anab. 3 5 18) "οἱ δὲ ἐθύσαιτο, ὄπως, ὀπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας, τὴν πορείαν ποιοῖντο."

ὄπήτιον τὸ σουβλίον, τὸ τὰς ὄπας ἐμποιοῦν.

ὄπιμα· "ὁ δὲ Κόσσοσ τὸν βασιλέα Γάλλων ἀποκτείνασ τὰ σκύλα τῷ Αἰὶ ὄπιμα ἀνέ-

θηκε." Ρωμαϊκὴ ἢ λέξις.

ὀπιπεύω περισοκῶ.

ὀπις ἢ ἐπισροφή.

ὀπισθοβάμων ὁ πάγυρος· (AP 6 196) "ὀπισθοβάμονα, τριχῆλον, ὀκτάπεν νηκτῶν."

ὀπισθοδόμοσ μέρος τι τῆς ἀκροπόλεωσ τῶν Ἀθηναίων, ἐνθα ἦν τὸ ταμείον, ὀπισθεν τῆ τῆς Ἀθηνῶσ ναῦ, ἐν ᾗ ἀπετίθεντο τὰ χορήματα. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξειωσ (14) "ἀνέωξαν δὴπερ πρώην τινέσ τὸν ὀπισθοδόμον." Harp.

ὀπισθοπόνοσ δίκη ἢ μεθ' ἡμέραν ἀκλεθῆσα τοῖσ ἀδικήμασιν.

ὀπίσματον (Hom. O 342) τελευταίοτατον.

ὀπίσω ὀπισθεν.

ὀπίτης ὄνομα κέριον.

ὄπλα φωτός (Rom. 13 12) αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.

ὄπλαί αἱ πεζίδεσ, τῶν ἵππων οἱ ὄνυχεσ.

ὄπλῃ ὁ κυκλοειδὴσ πῆσ τῶν κτηνῶν, οἷον βοῶν προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐκόντων μικρῶσ ὄνυχεσ ἐν τοῖσ τῶν ποδῶν ὀπισθείωσ, κυρίωσ δὲ ἐπὶ ἵππων. Ἀριστοφάνησ δὲ (Ach. 741) ἐπὶ τῶν χοίρων ὀπλῆν εἶρηκε, καὶ Σμίωνιδησ "ὄπλῆσ ἐκίνοι τῶν ὀπισθίων ποδῶν." καὶ Ἡσίοδοσ (O. 487) ἐπὶ βοῶν ὀπλῆσ, καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππων (Scut. 62) "νύσσοτεσ χηλῆσιν."

ὀπλιστῆσ ὁ ἐκ τῶν ὀπλων· (AP 7 230) "πάντα τὸν ὀπλιστῶν κόσμον ὀλωλεζότα."

ὀπλίται πελτασται ψιλοὶ τῆσ πεζικῆσ ἡεί καὶ μαχίμοσ δυνάμειωσ, ἔχουσι δὲ διαφοράσ. ὀπλίται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρβαρῆσ κερημένοι ὀπλίσει κατὰ τὸν Μακεδονικόν τρόπον, ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκεστέροισ, ψιλοὶ δὲ οἱ κροφωτάτη κέρηται, τόξῃ καὶ ἀκοντίῃ καὶ λίθοισ ἐκ σφενδόνησ ἢ ἐκ χειρόσ. οἱ δὲ πελτασται μέσσι, πωσ κέρηται σκευῆ· ἢ τε γὰρ πέλτη μικρά τίς ἐσὶν ἀσπίδισκη καὶ κούφη, καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὀπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τῆσ ὀχηματικῆσ δυνάμειωσ τρεῖσ διαφοραὶ (cf. i. ἵππικῆ). καὶ Ἀριστοφάνησ (At. 401) "τὸν θεμὸν κατὰθε κύπασ παρὰ τὴν ὄρηγῃ ὡσπερ ὀπλίτησ," οἶον ὄπλα μὴ ἔχων θνητῷ πόλεμῃ μόνον.

ὀπλιτεύειν ὀπλιεσθαι.

ὀπλίτησ ὡσ μὴ ἐρέσσωσ παραλαμβάεται παρὰ Θεακιδίδη· ὁ δὲ ναύτησ ὡσ κοσνωδὸσ τῆσ εἰρεσίωσ λαμβάνεται. sch. Thuc. 7 26

ὀπλότερος. κατ' ἄμφω τίθεται παρ' ἑτέρου, καὶ συγκριτικῶς καὶ ἀπολελυμένως. ἵτων δὲ ὀπλοτεράων (Hom. Ξ 267), ἐπειδὴ γενέσεις χαρίτων ὑποτίθεται Ὅμηρος, σβυτέρων καὶ νεωτέρων· διὸ συγκριτικῶς ἰ ὀπλοτεράων.

ὅποι ὅπου· "ἀπαγγέλλειν κελεύσας ὅποι ἐ γῆς Χοσροήν τὸν Καβάδου ἀπολιπὼν" (Procop. Pers. 25).

ὅποϊος ποδιπός.

ὅποι ποτέ ὅποτε.

ὀπός τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ ἰξύλαγμα τῆ γύλακτος (sch. A Pac. 1184). '5 258) "πρόκριτός ἐστι Φλιννα τεῆ ρύτις πὸς ἤβης πάσης."

ὀπόσῃν πλείσῃν· "εἰρητιῶν ἐκπέμπειν σῃν πλείσῃν ἐκ τῶν ὑπερχόντων ἄν οἴος ἦ."

ὀπόσον καὶ ὀποσονοῦν, ἐπίρηξιμι, ὡσοῦν δέ.

ὀπότερος ὀποῖος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις γ) "ὀπότερα τὴν γνώμην ἔχοι περὶ ἐμπί," τούτῃσι πῶς διαλογίζεται καὶ διανοεῖ περὶ τῶν ἐμπίδων. ἐμπίδες δέ, ἕς ἡμεῖς ὡπας καλοῦμεν.

ὀποτέρωθεν ἀπὸ ποίου μέρους.

ὀπου αἰ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀπολλουσι, τούτῃσι ἐν δυσβάτοις καὶ τραπότοις. φασὶ τὰς ἐλάφους παρατριβέσας κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνον· ὅθεν τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιημένων ἴσθαι τὴν παροιμίαν.

ὀπου γε δῆ.

Οπούντιος. οὗτος ἐσυκοφαντεῖτο ὡς κηρὸς καὶ μονόφθαλμος. Ἀριστοφάνης (Av. γ) "ἀλλ' ἐγὼ γ' Ὀπούντιος οὐκ ἄν γενοίμην ταλάντιν χροσίου." λέγει δὲ ὅτι οὐκ ἄν ἴμην τυφλός. τὸς ἦν τυφλὸς ἕτω φασίν.

Οπιανός Κίλιξ ἀπὸ Κιουρκας πόλεως, ἰματικὸς καὶ ἐποποιός, γεγονώς ἐπὶ Μάρκου Αντωνίνου βασιλέως, ἀλιευτικὰ ἐν βίβλῃ β', κρηνητικὰ ἐν βιβλίῳ δ', ἴξευτικὰ ἰα β'. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων ἕ ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ εἶνα εἶχον ἐν μέτρῳ εἰσῆρα χροσοῦν ὡν νόμισμα, ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι ἰσμάτων μυριάδας β'.

ὀπτανεῖον τὸ μαγειρεῖον.

ὀπτυσία ἡ ἀπόβλεψις.

ὀπτῆρας καυσακόπους. "καὶ μοί τις

ὀπτῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνος πηδῶντα πεδία σὸν νεορράντῳ ξίφει φράζει" Σοφοκλῆς (Αἰ. 29).

ὀπτῶντες, ἔψοντες.

ὀπωπα ἐθευσάμην.

ὀπωπή ἡ πρόσοψις.

ὀπώρα. καὶ ὀπωρίμων· "τοὺς βασιλικούς παραδείσους ἐξέτεμεν, οἱ δὲ πλείοι ὀπωρίμων δένδρων ἦσαν."

ὀπωρινός.

ὀπωροφυλάκιον (Isaia 1 8) τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον.

ὀπωρώνης ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν καὶ ἀγοράζων. "μῆλόν τις διῶν ἤρπασε· τὸν δὲ ὀπωρώνην τοῦ ἀργυρίου ἕνεκα ἀντιλαμβανόμενον αὐτοῦ ἔχουσαι."

ὀπως καὶ ὀπωσοῦν. Δουβίδ (Ps. 50 6) "ὀπως ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σε." τὸ ὀπως οὐκ ἔστιν αἰτίας δηλωτικόν, ἀλλ' ἐκβάσεως.

ὄρα δῆ καὶ σκόπει Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην (84), ἀντὶ τοῦ βλέπει τοῖς ὀφθαλμοῖς.

ὄραθεῖς θεαθεῖς.

ὄραμνος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 292) "ἐνθάδε μὲν χλοῦσσα τεθηλότι βῶλος ὄραμνη φυλλάδος ἐκάρπε πᾶσαν ἔδειξε χάριν." ὄραριον.

ὄρασις γνώσις. καὶ ὁ εὐαγγελιστῆς (Io. 1 8) "θεὸν οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε" ἀντὶ τοῦ ἔγνω τρανώς.

ὄρατε ἀντὶ τῆ ἐνθυμείσθε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπροσεβείας.

ὄρατιος ὄνομα κύριον· "ὁ δὲ ὄρατιος λελωθῆμένος ἦν τὰ σκέλη, ὑπατείας τε οὐκ ἔτιχεν, οὔτε ἐν πολέμῳ οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀρχησίαν τῶν ποδιῶν."

ὄρατὸν καὶ ἀόρατον. ὄρατὸν τὸ τε χρῶμα καὶ ὁ λόγῳ μὲν ἔστιν εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν. τοιαῦτα δὲ ἐστὶν πυρολαμπίδες, κεφαλαιὶ ἰχθύων, λεπίδες, ὀφθαλμοὶ ἐρίων, τὰ ὄσρακα τῶν θαλαττίων, ἄπερ ἐν φωτὶ μὲν οὐχ ὄραται ἐν σκότῳ δέ. οὐ γὰρ δοκεῖ χρῶμα εἶναι τὸ ἐν τούτοις φαινόμενον πυρῶδες τι ἐν τῷ σκότῳ· ἴδιον γὰρ χρῶματος τὸ ἐν φωτὶ ὄρασθαι, τὸ δὲ τούτων πυρῶδες οὐχ ὄραται ἐν φωτί. Philopon. in 2 de anima K 2b.

ὅτι ὄραν ἔστιν ἐκ τοῦ τὸν ἀέρα ἔχειν τὸ διαφανές καὶ διαπορθμευτικὴν τῶν χρωμάτων δύναμιν, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὢν.

ὅτι τῶν δρατῶν δ' εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μόνως ὄραται, τὰ δὲ ἐν νυκτὶ μόνως, τὰ δὲ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· τὰ δὲ ὅλως ἐ συννύχθαι πέφυκε τῷ σκότῳ. τῶν γὰρ δρατῶν τὰ μὲν ἐσι χρώματι τὰ δὲ ἀνώνυμα. τὰ μὲν οὖν χρώματα μόνως ἐν ἡμέρᾳ θεωρεῖται, οὐδαμῶς δὲ ἐν νυκτὶ. τῶν δὲ λαμπρῶν λεγομένων τὰ μὲν ἐν νυκτὶ μόνως ὄραται, τὰ δὲ ἐν ἡμέρᾳ μόνως, τὰ δὲ καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐσὶν ὑπέρολαμπα, τὰ δὲ ἀμυδρά, τὰ δὲ μέσως. τὰ μὲν οὖν ἀμυδρῶν ἔχοντα τὸ λαμπρὸν μόνως ἐν νυκτὶ ὄραται, ὡς πυρολαμπίδες λεπίδες καὶ τὰ ὅμοια· τούτων γὰρ ἐν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν οὐ φαίνεται, νικώμενον ὑπὸ τῆς μείζονος. ἐτι δὲ καὶ ἀστέρων οἱ πλείους. τὰ μέσα δὲ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, ὡς ὁ ἑωσφόρος, ὅταν πρὸς τῷ ὀρίζοντι γένηται ὁ ἥλιος καὶ αὐτὸς ὁ ἑωσφόρος περιγεῖοτερος ἤ. ἐτι δὲ καὶ πῦρ· τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἀέρα τελεῖοι, καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τὸ διαφανές αὐτοῦ ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρώματι δείκνυσθαι, ἐν δὲ τῷ λοιπῷ ἑαυτὸ μὲν δείκνυσιν, ἐκείνης δὲ τὸ διαφανές οὐκ ἄγει εἰς ἐνέργειαν, ὅθεν αὐτὸ μὲν ὀραίμεν πόρρωθεν ἐν σκότῳ ὄντες, οὐδὲν δὲ τῶν περὶ ἡμῶς χρωμάτων. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τὸ πῦρ πάλιν φαίνεται, ὡς λαμπρὸν μὲν, οὐδὲν δὲ δρῶν εἰς τὸν ἀέρα διὰ τὸ ἤδη ὑπὸ τοῦ μείζονος λαμπροῦ παθεῖν. καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρῶν, διὰ τὸ μὴ ἄγαν ἀμυδρῶν εἶναι, φαίνεται ἐν ἡμέρᾳ. τὰ δὲ ὑπέρολαμπα μόνως ἐν ἡμέρᾳ, ὡς ὁ ἥλιος, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς τοῦ τῆς ἡμέρας φωτὸς αἰτίας. Philopon. in 2 de anima L 1 a.

Ὀρβηλοῖο· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 115) "τὸν πάρος Ὀρβηλοῖο μεμνκότα δειροσί ταυρον."

ὄργατος.

ὄργῶν ἐπιθυμεῖν, καὶ ὄργωντες παρὰ Θεουκιδίδη (4 108) ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες. "Ἡρόδοτος ἰδὼν Θεουκιδίην ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ τινὸς δακρύνοντα, ἔφη μακαρίζω --- μαθήματα." cf. v. Θεουκιδίδη.

ὄργάνειος ταράξιαις, εἰς ὄργην ἐμβάλοιο· (S OR 334) "καὶ γὰρ ἂν πέτρα φύσιν σύ γ' ὄργάνειος."

ὄργάς ἢ εὐγείος καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία γῆ. "ἐνεκάλεσε δὲ ὁ Περικλῆς τοῖς Μεγαρεῦσιν ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν

τὴν ὄργαδα ἐγεώργησαν" (cf. v. Ἀνθεμόκριτος). "ἢ τὴν μὴ προσήκασαν ὄργαδα κατανέμειν, ἢ τὴν κοινὴν μόνως διακρατεῖν" (Dionys. Hal. 1 79) περὶ Ῥώμιον καὶ Ῥήμιον. καὶ αὐτὸς (AP 6 41) "τιμήξας εὐαρότεο ῥάχῳ ὀργάδος."

ὄργάς. τὰ λοχμῶδη καὶ ὄρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα οὕτω καλεῖται· ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὄργάς προσωνομάσθη, τοιαυτὴ τις οὔσα. Harp.

ὄργάσας (Herodot. 4 64) μαλάξας.

ὄργασον κυρίως τὸ πίσσασον· ὄργῃ γὰρ παρ' Ἴωσιν ἢ πίσσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν καὶ ὄργιάζεσθαι. καὶ τὸ μάλαξον Ἀριστοφάνης (Av. 840) "πλὸν ἀποδὺς ὄργασον" ἀντὶ τοῦ φόρουσιν, μάλαξον.

ὄργέων ἀντὶ τῆς ὄργεῶνων Ἀσσίας. Harp.

ὄργεῶνας. Ἰσουλὸς λόγος ἐσι πρὸς ὄργεῶνας. ὄργεῶνες δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὄργιάζειν γὰρ ἐσι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρῶν, ἢ παρὰ τὸ ὄργειν τῷ χεῖρει, ἢ παρὰ τὰ ὄργια, ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὄργασι καὶ τοῖς ἄλλοις τὰ ἕρῃ δρῶν. οἱ μέντοι ποιητὰι ἔταττον τοῦτον ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερῶν. μήποτε δὲ ἕσπερον νόμισαι τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὸς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὄργεῶνας ὀνομάζεσθαι, ὡς ἐστὶν συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν (Harp.) "τῶν ἐξ Ἐλευσίνος ὄργεῶνων εἰς" φησὶν Ἀλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας.

ὄργεῶνες οἱ θύται.

ὄργεῶνες οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρωμένοι θεοῖς ὄργιάζοντες. ὄργιάζειν δὲ ἐσι τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν, τουτέστι μυστήρια καὶ τιμῆ. Νόμιον ἰ' (p. 910) "μὴ κεκτησθαι εἰς ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά. τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἔτερα καὶ ὄργιάζοντα πλὴν τὰ θεῶν." Σέλευκος δ' ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων ὄργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς συλλόγους ἔχοντας περὶ τινος ἡρωῶν θεοῦ. ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἕρῃ οὕτως καλοῦσιν· ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Ἀνθῇ γ' "ἐνθα Καβάρωνος θῆκεν ἀγαλῆς ὄργεῶνας," καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὴν ἱερέα τοῦ Καῖκου προσαγορεύων "ποταμὸν Καῖκε χαῖρε πρώτος ὄργεῶν, ἐσχάτης δὲ αἰετοῖς δεσπότης παιωνίας." περὶ δὲ τῶν ὄργεῶνων γέγραφε καὶ Φιλόχορος· "τοὺς δὲ φερόμεν ἐπάνω γὰς δέχεσθαι καὶ τοὺς ὄργεῶνας καὶ τὰς ὀμογάλακτας, ὡς γεννήτας καλεῖται."

ἔσι λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλι·
· ἢ τοίνυν διὰ τὴν τοιαύτην ὑπό·
· μινὴ λύπη ὄργη ἔστιν.

ὅτι οὐ τὸ ὁπωσοῦν παρακολοθεῖν
τῇ γούν ὄργῃ πυρακολοθεῖ μὲν
ὐ μὴν ὡς γένος. οὐ γὰρ ἡ ὄργα
ἰὲ διὰ τοῦτο ἔστιν ἡ λύπη ἢ μετὰ
οὔσα, διότι ἡ ὄργη ἔστιν, ἀλλ' ἐπὶ
ὄργῃ. προτέρα γὰρ ἡ λύπη τῆς
πηθεῖς γὰρ τις ὡς ἡδικομένους ὄρ·
· τοιαῦτον δὲ τὸ γένος ὡς προὑπάρ·
· τοῦ εἶδους. Alex. Aphrod. in Top.

παρὰ Θουκυδίδη (1 140) ἀντὶ τοῦ
ρόπιω, σκοπιῶ.

μυθῆρια, ἱερά. "εὐθὺς ἄπεισι πρό·
· εἰν ὅτι ἄνθρωπος οὗτος τῇ Χίω
· τοῖς Ἰθυφάλλοις ὠργίακεν." cf. v.

ζων θύων, ἐπιτελῶν.
ύοντες. "ἦσαν δὲ ὄρη πανταίων
· ἀπλευ, ἢ κατὰ κύκλους ὄργμεύον·
· τιῶται πολλὰ τῶν θηρίων ἦσαν."
· υον.

· ἄ, ἐπὶ τοῦ μέτρον. καὶ τετρόρ·
· Ρ 6 223) "τοῦτο κατ' εὐψαμάθου
· ἰόνος δισσάκι τετρόργιον."

· αἱ τὰ μετὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μί·
· ὄργυιαῖτος ὁ μέγας.

· ὠμένοις ἐκτεταμένοις, ἐπιθυμῆσιν.
· ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔγω. Ἀρι·
· (Av. 465) "ὄργῳ νῆ τὸν Δία καὶ
· κται λόγος εἰς μοι, ὃν διαμιάττειν
· ," ἀπὸ τῶν ἀλφρίτων ὁμοῦ γὰρ
· ἴτα εἰς μοίρας διένειμον. προπεφύ·
· ἀντὶ τοῦ προγεγύμασαι, προκα·
· ι, ἠδῆρέπαισι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
· φρυώντων, εἶτα μύζας ποιόντων.
· ται ἐπιθυμοῦσα, ἡ μανιῶσα.

· ι παρέγει.

· ται ἐπιθυμῆι.
· ὅς (Hom. A 351) ἐκτείνους.

· μένος ἐπιθυμῶν.
· ἢ ἐν ὄρεσιν ἀνασβεφομένη. (AP 6
· δε θεῆ χάϊτας περὶ δίκλιδι θῆκεν
· ἐν ὄρεσιν. καὶ ὄρειυ μῆλα τὰ ἐν
· μενα.

· τραχεῖα, σύνδενδρος. "ἢ δὲ ὀδὸς
· ἦν καὶ σενή." καὶ ὄρειυ εὐδετέρως
· ρους. (AP 6 217: cf. v. λάτρεις) "ὄς

τάδ' ὄρειυ ἐνδντὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασεν
· πλοκάμους." καὶ Φώτιος ὁ πατριάρχης "ὄρειά
· σου τὰ δῶρα, κάσανα καὶ ἀμανῆται."

· ὄρειαις ταῖς ὄρειναις. Ἀριστοφάνης (Av.
· 746) "μεθ' ἧς ἐγὼ νύπαισι ε' ὄρειαις ἰσό·
· μενος."

· ὄρειυλλος ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐλῶν.

· Ὀρειβύσιος Σαρδιανός, γνώριμος Ἰθ·
· λιανῶ τῷ Ῥωμαίων βασιλέως, καὶ κοιαιζωρ
· ἐπ' αὐτοῦ κατασαθεῖς Κωνσταντῖνον πόλεως,
· ἔγραψε πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τῶν λατρῶν
· βιβλία δ', πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν βασιλεῦ βι·
· βία οβ', ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλίοις θ', πρὸς
· Εὐσάθιον τὸν υἱόν, καὶ περὶ βασιλείας, καὶ
· περὶ παθῶν.

· ὄρειβύτης ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. ἡ τρα·
· γηδία φησὶν (S Phil. 955) "ἀλλ' ἀδ' θανῆμαι
· τῶδ' ἐν ἀλλῶ μόνος, οὐ πτηγὸν ὄρνιν, εἰδὲ
· θῆρ' ὄρειβύτην τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ'
· αὐτὸς τάλας θανῶν παρῆξω δαῖθ' ὄφ' ὧν
· ἐφερβόμην." καὶ ὄρειβατεῖν.

· ὄρεινή ἀπὸ τοῦ ὄρους.

· ὄρεινομῶ τὸ ἐν ὄρεσι διαιτωῖμαι.

· ὄρειονόμων τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων·
· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 14) "τριησσοὶ θέσαν ἄρ·
· μενα τέγγας, Δάμις μὲν θηρῶν ἄρκυν ὄρει·
· ονόμων."

· ὄρειον πρέμνον, καὶ ὄρειος ὁμίχλη.
· ὄρειπολῶ.

· ὄρεις τὸς ἡμίονος. ἢ εὐθεῖα ὄρεός.

· ὄρειφοίτης ὁ ἐν ὄρει φοιτῶν.

· ὄρειγαλκος ὁ διαυγῆς χαλκός, ὁ δόκι·
· μος. "φιτρὸν ἐλάτης κοιλάνυντες ἐναρμόζε·
· σιν εἰς αὐτὸν κώδωνας ὄρειγάλκους." ἐν ἐπι·
· γράμματι (AP 6 234) "ταῦτ' ὄρειγάλκω λάλυ
· κύμβαλα καὶ μυρόεντα βόσρυχον θήκατο."
· καὶ ὄρειγαλκος σήλη.

· ὄρειῶν τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. Φι·
· λοκτῆτης φησὶν (936) "ὦ λιμένες, ὦ προβλή·
· τες, ὦ ξυνουσία θηρῶν ὄρειῶν, ὦ καταρ·
· ρῶγες πέτραι."

· ὄρεκτεῖν ἐπιθυμῆν. ταῦτὸν καὶ ὄρε·
· κτιῶν.

· ὄρέξει δῶσει, ἐκτενεῖ.

· ὄρεξις ἐπιθυμία.

· ὄρεωκόμος ὁ τοῦ ὄρους ἐπιμελούμενος,
· ὄρεωκόμος δὲ ὁ ἐπιμελητῆς τῶν ἡμίονων·
· ὄρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος, καὶ ὄρικῶ ζεύγει
· ἀντὶ τοῦ ἡμίονων.

· ὄρεοπολῶ περὶ τὰ ὄρη ἀνασβεφομαι.

ὄρεω πολῶ δὲ τὸ περὶ τοὺς ὄρους ἀνασρέφομαι.

ὄρεσκιός ὁ ἐν τοῖς ὄρεισι διατρίβων.
Hom. A 268.

Ὅρεσιον ὄνομα κύριον.

a Ὅρεσις ὁ ἐν ὄρεισι διατιώμενος· Ἀριστοφάνης (Ach. 1167) "εἴτα κατάξειέ τις αὐτὸν τῆς κεφαλῆς Ὅρεσις μαινόμενος."

b Ὅρεσις. οὗτος προσποιούμενος μανίαν τοὺς παριόντας ἀπέδυνε· ἦν γὰρ λωποδύτης. ἢ κατὰ προσωνομίαν, ἀντὶ τοῦ μαινόμενος ὡς ὁ Ὅρεσις. καὶ παροιμία (A Av. 713) "Ὅρεστη χλαῖναν ὑφαίνειν." (1477) "εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρω τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὅρεσι, γυμνὸς ἦν πληγείς ὑπ' αὐτῆ πάντα τάπιδέξια." οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐπιλάζουσιν ἐγίνοντο· διὸ καὶ οἱ τὰ ἥρωα περιόντες ἐσίγων (cf. v. οὐκ εἰμὶ τούτων). ἐπιδέξια δέ, τριτάτη τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως. ἐπλήττοντο γὰρ οἱ ἐντυγχάνοντες τῷ Ὅρεσι, ἐχθροὶ δὲ τῷ Ἀγαμέμνονος ἀλλὰ λωποδύτη τινί. ἢ ἐπιδέξια, ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν. ἢ ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι διέσχερον τὰς ὄψεις.

ὄρεχθεῖν κινεῖν, συνταραττεῖσθαι· Ἀριστοφάνης (Nub. 1371) "κάνταῦθα πῶς οἴσθ' ἐμὸν τὴν καρδίαν ὄρεχθεῖν; ὁμῶς δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην."

ὄρεω πώλης ὁ τοὺς ἡμιόνους πωλῶν.

ὄρηαι διεγερθεῖς.

ὄρη ἐρημια τὰ ἀοίκητα. τουτέστι βόρειαι καὶ νότια τμήματα· ταῦτα γὰρ τὰ μὲν διὰ ψυχρότητα τὰ δὲ διὰ θερμότητα ἀοίκητα μεμίνηκε παντελῶς. Theodoret. in Ps. 74 7.

ὄρθαι (Hom. Θ 474) διεγερθῆναι.

ὄρθαῖς ἀκοαῖς προθύμοις· "ὃ δὲ ἤκουσε τοῦ θεοῦ ὄρθαῖς ἀκοαῖς."

ὄρθῆ· Πολύβιος "διόπερ ὡς οὐδέποτε μᾶλλον ὄρθῆ καὶ περίφοβος ἢ τῶν Ῥωμαίων πόλις ἐγεγόνει, καρδοκοῦσα τὸ συμβησόμενον." καὶ αὐθις "τὰ ἔθνη τῆς Ἰβηρίας ὄρθως αὐτοῖς ἀντικαθίσταμενα" ἀντὶ τοῦ ἀνέδη, ἀποτόμως.

ὄρθῆν δ' ἐντυγχάνει ἀντὶ τοῦ εὐθύς Ὑπερίδης.

ὄρθῆς δὲ τῆς πόλεως ἔσσης ἐπιτέτοις, ἀντὶ τῆς κεινημένης καὶ πεφοβημένης, Ὑπερίδης φησὶν. Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τῆς ἀπυθῶς καὶ ἀκεραίου. "ὄρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὐσης." καὶ Πολύβιος (36 4) "τέτῳ

δὲ προσαγγελθέντων τοῖς Καρχηδονίοι καὶ περίφοβος ἦν ἢ πόλις διὰ τὴν τριτα τῶν προσδοκωμένων."

ὄρθῆς φρενός τῆς ἀληθῆς· (S' "ἔξ ὀμμάτων δ' ὄρθῶν τε καὶ ὄρθῆς γ' ὄρθία. ὄρθία λέγεται φάλαγγ' ὁ κέρας πορεύεται, πολλαπλάσιον ἔχον βύθου τοῦ μήκους. καθόλου μὲν παι λέγεται πᾶν τῆμα ὃ ἂν τὸ μήκος ἐχ τοῦ βύθου, ὄρθιον δὲ ὃ ἂν τὸ βᾶϊ μήκους. Aelian. Tact. 29."

ὄρθιασμαίων ἀνατάσεως ῥημάτων μετὰ βοῆς κόμπων· ἢ τῶν μελῶ ὅσον ὄρθιος νόμος καθαρωδικός. sch. 1041.

ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον. ἢ νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν ἀνόμασε Ἰδρος· ἀνατεταμένοι δ' ἦσαν καὶ εὐνοστρος (A 10) "ἐνθα εὖσ' ἦνσε θεὰ μ δεινὸν τε ὄρθι Ἀχαιοῖσι." cf. sch. A Δ ὄρθιος νόμος. "Τιμόθεος ὁ ἀ ηῦλει ποτὲ τῆς Ἀθηνῶν τὸν ὄρθιον καλούμενον, καὶ ἐς τοσούδε ἐξέπλητι αὐλήμια. ὃ δὲ --- γενόμενος." cf. v. θεος d.

ὄρθιος νόμος ὁ καθαρωδικὸς τιμονίας. ἦσαν δὲ ἐπτὰ. cf. v. νόμος b.

ὄρθοί ἐκπεπληγμένοι· (Polyb. 9 5) Ῥωμαῖοι μαθόντες ὅτι Ἀννίβας πολιορκῶν δυνάμεις, ὄρθοι ταῖς διανοίαις καὶ π βοὶ πάντες ἦσαν ὡς καὶ πρὸς τὰ ὀ τεινούσης τῆς ἐνεσηκνίας κρίσεως."

ὄρθόκραιρος ναῦς ἢ ὄρθῆς καὶ ἔχουσα (Hom. Σ 3).

ὄρθοπλήξ ἵππος ὄρθος ἐπαρῆ καὶ πλήσων· Ἀριστοφάνης Ἀναγνώφῳ "ὄρθοπλήξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις."

ὄρθός· λέγεται καὶ ὄρθιος. Μάρκος τὸν. 3 5) "ὄρθόν διεῖ εἶναι καὶ μὴ ὄρθῆ"

ὄρθοσάδια. οἱ εἰσὶ χιτῶνες ὄρθοιοι, οἱ δὲ σερόμενοι σερτοῖ. sch. A Ly

ὄρθοτίτιθιος ἢ καρθένος ἢ ὄρθῆ τιτθὸς ἔχουσα. ὄρθῆν καὶ ἐπιτίτιθιο ὑπομάζιον.

ὄρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων· Ἀριστοφάνης (Vesp. 525) "εἰσὶ λομμοὶ τούτων ἀπαλλαχθέντι τῶν ὄρθο τοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, βίον γενναῖον ὡσπερ Μόρυχος, αἰτίω ταῦτα δρᾶν."

τοῦ ὄρθρου κατέσασιν.
νόμος οὕτω καλέμενος νόμος
Ἀριστοφάνης (EccI. 735) "πολι-
σιὰ μ' εἰς ἐκκλησίαν ἄνωρ νύ-
ἄρθριον νόμιον." οἶμαι, ὄρθριον
ιον διὰ τὸν ὄρθρον.

οἴτης ὁ παρυγενόμενος ὄρθρου.
ἦ (Hes. O. 566) χελιδόν. λέγε-
ρόλαλος· (AP 6 247) "κερκί-
οισι χελιδόσιν εἰκελοφάνους."
ιῶ τῷ τῆς ἀγάπης· (S Ai. 350)
μόνοι ἐμμένοντες ὄρθρῳ νόμῳ."
ἦ ὄρθρωσις.

ῶν καὶ ὄρια πατέρων.
της ὁ βροντῶν ἀπὸ ὄρους.
ὅ ἐν τῷ ὄρει γεννηθεῖς.
ἦ βοτάνη, θηλυκῶς παρὰ
EccI. 1065).

ἴναι ἀντὶ τῆ ἐπιθυμῆσαι. καὶ
ὄρεγόμεθα. "ὄ δὲ ἐδήλωσεν
ὄρις χριστιανὸς γενέσθαι."
ὄρις ὁ ἐν ὄρει τρέχων.

ταράσσεται, ἐπιθυμιῶ· (AP 7
ἄρ σὸ μᾶλλον ὄρεινεται, εἰσὸκε
ἄχιλλῆος Πύρρος ἔτευξε τάφῳ."
ρισμός, ὄρειον δὲ τὸ ἀπὸ τῆ

ὅτι τῶν ὄρισμῶν τῶν μὲν λαμι-
της ἕλης τῶν δὲ ἐκ τοῦ εἶδους
ῶ συναμφοτέρου, ὁ μὲν ἐστιν
ῶσις, ὁ ἐκ τοῦ εἶδους, ὁ δὲ συμ-
κ της ἕλης, ὁ δὲ ἀπόδειξις τῆ
ῶσις, ὁ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου.
ὄς τις ὄρισσῆται τὸν θυμόν,
οἰσμοῦ τοιοῦτω· ὁ θυμούμε-
ἰντιλυπῆσαι τὸν ἄρξαντα τῆς
ῶσις ἀντιλυπῆσαι ζεῖ τὸ
ῶσις· εἴτα τὸ συμπέρασμα, τῆ
ῶσις ζεῖ τὸ περικάρδιον αἶμα.
οῦ συλλογισμοῦ καὶ τῆς ἀπο-
ῶσις τῆς ἕλης ὄρισμῶ τῆ θυμῷ
ῶσις, ὁ δὲ ἐκ τοῦ εἶδους ἀρχή.
ὄτη πρότεσις ἢ λέγουσα, ὁ θυ-
ῶσις ἀντιλυπῆσεως, ἢ δευτέρα
ῶσις ἀντιλυπῆσεως ζεῖ τὸ πε-
ῶσις. ἐν μέντοι τῷ ὄρισμῷ τῷ ἐκ
ῶσις ἀνάπαλιν ἀρχόμεθα· ζεῖ
ῶσις τῆ περικαρδίας αἵματος· εἴτα,
ῶσις ἀντιλυπῆσεως. ὁ δὲ τέλειος ὄρισμός
ῶσις ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν διδάσκει.

ὄρκανας εἰρκτάς.

ὄρκανη. Ἀνκοῦργος κατὰ Ἀνκόφρονος
β'. μήποτε ὁ φρουγμός, τρεῖσι τὸ περιφρουγμα
καὶ ἡ αἰμυσιὰ, οὕτω καλεῖται, παρὰ τὸ ἐρύ-
κειν, ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶναι. Ὁμηρος (ω 228)
"αἰμυσιὰς λέξοντες ἄλωῆς ἔμμεναι ἔρκος."
Harp.

ὄρκαπάτην χλευασὴν δι' ὄρκων.
ὄρκιος· Ζεὺς. καὶ ὄρκιον σκῆπτρον,
καθ' οὗ ἴμνονοι οἱ βουσιεῖς, ἢ ῥάβδος.
ὄρκος τύπος· "οὕτω παισὶ χρήσαιο κλη-
ρονόμοις. οὕτω τὰ καὶ τὰ θεὸς σοι δοίη."
ὄρκωμοστικα καὶ ὄρκωμότης καὶ ὄρ-
κωμοτῶ.

ὄρμαθός σύνδεσμος, εἶχος. "τοσοῦτον
ὄρμαθὸν κακῶν συνειληφῶς ἔκρυσσε τὰ τοῦ
Τιβεριίου μειονεκτήματα" (cf. v. Γάιος).

ὄρμαίνοντα (Hom. K 4) ἐνθυμέμενον.
ὄρμεῖν ἐπὶ ξηραῖς, ὄρμιζω δὲ ἐπὶ θα-
λάσσης καὶ νηὸς, καὶ ἐπὶ ἀναπαύσεως. Ἀλ-
λιανός "ἀναπαυομένων καὶ ὄρμιζομένων τὴν
τελευταίαν ὄρμισιν τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν
καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν."

ὄρμενα τῶν λαχάνων πάντα τὰ ἐκκε-
κυληκότα. οἱ δὲ τῆς κρύμβης τὸ ἐντὸς κύ-
ημα. οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἀσπύραγον.

ὄρμενος ὄνομα κύριον. Hom. Θ 274.

ὄρμη. ὄρμη ἢ πρώτη τοῖς ζῴοις σύνεσις
ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτὰ, οἰκειούσης αὐτοῖς τῆς
φύσεως ἀπ' ἀρχῆς. πρῶτον γὰρ οἰκεῖον παντὶ
ζῴῳ ἢ σύστασις καὶ ἡ ταύτης σύνδεσις, καὶ
οἰκειῶς ἔχειν πρὸς ἑαυτὰ. διὸ τὰ βλάπτοντα
διωθεῖται, τὰ δ' οἰκεῖα προσίεται. καὶ οἱ
πρὸς ἡδονὴν γίνεται ἢ πρώτη ὄρμη τοῖς
ζῴοις· ἐπιγέννημα γὰρ ἂν ἴη, εἰ ἄρα ἔστιν
ἡδονὴν εἶναι, ὅταν αὐτὴν καθ' αὐτὴν ἢ φύ-
σις ἐπιζητήσασα τὰ ἐναρμόζοντα τῆ συστάσει
ἀπολάβῃ· ἢν τρόπον ἀντιλαμβάνεται τὰ ζῴα
καὶ θάλλει τὰ φυτόα. καὶ οὐ διήλλαξεν ἢ φύ-
σις ἐπὶ φυτῶν καὶ ζῴων, ὅτε χωρὶς ὄρμης
καὶ αἰσθήσεως κἀκεῖνα οἰκονομεῖ, καὶ ἐφ'
ἡμῶν τινὰ φυτοειδῶς γίνονται. ἐκ περιττοῦ
δὲ τῆς ὄρμης τοῖς ζῴοις ἐπιγενομένης, ἢ
συνγνώμενα πορεύεται, τοῦτοισ μὲν τὸ κατὰ
φύσιν τὸ κατὰ τὴν ὄρμην διοικεῖσθαι. τοῦ
δὲ λόγου τοῖς λογικοῖς κατὰ τελειότεραν προ-
στασίαν δεδομένον, τὸ κατὰ λόγον ζῆν ὄρθως
γίνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν· τέχνη γὰρ οὕτως
ἐπιγίνεται τῆς ὄρμης. διὸ καὶ Ζήνων τέλος
εἶπεν εἶναι τὸ ὁμολογουμένως τῆ φύσει ζῆν,

ὄπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν· ἄγει γὰρ καὶ πρὸς ταύτην ἡμῶς ἡ φύσις. Diog. L. 7 85.

ὄρημητήριον· Πολύβιος "τὸ δὲ φρέριον οἱ Παννόνιοι κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου λαβάντες ὄρημητήριον ἐπεποιήντο καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξηγήκεσαν." ἐστὶ δὲ ὄρημητήριον, ὄθεν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξαργύροντες ἐξίσια μαχεσόμενοι.

ὄρμισκος καὶ ὄρμοι περικραχῆλιος κόσμος, ἐνώστι, χαλασθήρια.

ὄρμιον λιμένα.

ὄρμιώμενος προθυμούμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γενεαλογούμενος· "ἐκ λόγων ὄρμιώμενος καὶ παιδείας ὁ λογικὸς καὶ πεπαιδευμένος."

ὄρρειάς πόλις. Hom. B 571.

ὄρριθία ἢ οἰωνομαντεία.

ὄρριθνεομένου μαντενομένου δι' ὄρριθος.

ὄρριθευτής (A Av. 526) ὁ ὄρριθοθήρας.

ὄρριθίας. ὄρριθίας χειμῶν παρὰ Ἀριστοφάνει (Ach. 877) ὁ σφοδρὸς χειμῶν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρρου διαφθείρεται. καὶ ἄνεμος ὄρριθίας ὁ αὐτός. ἴτοι ψυχρὸς, ὃ ἐπὶ τῆν γῆν τὰ ὄρρου εὐρωννὸς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς, ἢ διὰ τὸ χειμῶνος τὰ ὄρρου ταῦτα φαίνεσθαι.

ὄρριθοθήρας (A Av. 62) ὁ τοὺς ὄρρις θηρεύων.

ὄρριθοκομεῖον τὸ τὰς ὄρριθας ἔχον οἰκημα.

ὄρρις ἢ κληδών, τὸ μάντευμα. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (63) "δέχθαι τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρριν τοῦ θεοῦ," τοιτέσι τὸ σύμβολον. κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐφεκτικὸν ἢ προτρεπτικὸν ὄρριν ἐκάλον. ὄρρις ἐπιφώνησις, πταρμός, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ αὐθις (Av. 604) "οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τῶν ἐμῶν πλην εἴ τις ἄρ' ὄρρις." παροιμιακὸν τοῦτο, "ἔδειξαι οἶδε τί ὠμίλησαι πλην εἴ τις ὄρρις," ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. καὶ αὐθις "οὐδεὶς με θεωρεῖ πλην ὁ περιπτύμενος ὄρρις." καὶ αὐθις (A Av. 720) "ὄρριν νομίζετε πάνθ' ὅσα μαντείας διακρίνει· φρήμη γὰρ ὑμῖν ὄρρις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρριθα καλεῖται, ἐξύμβολον, φωνήν, θεωράποντα," καὶ ὅσα περὶ μαντείας, "ὄνον ὄρριν." καὶ τὸ πληθυντικὸν τοὺς ὄρρις.

ὄρριται ὄρρι.

ὄρριάνδης ὄνομα κύριον. ὄρριάνδου.

ὄρριβος εἶδος κριθῆς.

ὄρριδάμνος ἢ παραφυσίς.

ὄρροι τέλη, ὄρριμοί. "ὄρρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια ὁ Ἰσίδωρος τῶν θεῶν ἀφορισμένα σοίχων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπείων διάκρισιν, τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνίστασθαι ὑπὲρ πάντα λόγον, τῆς δὲ εὐσυνέτης γνώμης τὸ ἐξισύμενον τῆς ἐμφανούς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολοθίας, τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηγεθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοσητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν, ἄλλη δὲ οὐδαμῶς ἐκπλανώμενον" (cf. v. τεκμήριον).

ὄρριότης ὄνομα κύριον.

ὄρριτύπος ὕλοτόμος.

ὄρρον σκευὸς τι γωργικόν, ὡς Ἰσοκράτης τοῦ μῆποτε μέντοι τὸ ὄρρον παρὰ τε Αἰσχίλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐξύλον τι σημαίνει, ἢ τὴν πεπατημένην σαφυλὴν πιθέσθαι. Harp.

ὄρρονδάτης ὄνομα κύριον.

ὄρριόνας ὄνομα κύριον. καὶ ὄρριότης ποταμός.

ὄρρος. ἔτιως ἐκάλον οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπίσταται ὑποκειμένους οἰκίαις καὶ χωρίοις γεγραμματα, ἃ ἐδήλωσεν ὅτι ὑπόκεινται δανειστῶν. οἷος Δημοσθένης καὶ Μενάνδρου. Harp.

ὄρρος. ὄρος ἐστὶ λόγος ἐκπεφρασμένος, ἢ ἡ ἀπόδοσις. ἢ ἡ γραφὴ δὲ ἐστὶ λόγος τυπωδῶς εἰσάγων εἰς τὰ πράγματα, ἢ ὄρος ἀπλούστερον τὴν τοῦ ὄρου δύναμιν προσενηγεμένους. Diog. L. 7 60.

ὄρος. παρὰ τῆς θεῖας γραφῆς ὄρος ἔστω πάλαι μὲν τὸ Σιών, νῦν δὲ τὸ τῆς θεογονίας ὕψος. καὶ ὁ ἀπόσολος δέ. Theodoret. in Ps. 98 9. Hebr. 12 22.

ὄροφή καὶ ὄροφος ἢ ζέγη, καὶ θηκῶς καὶ ἀρσενικῶς· "οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά" Ἀριστοφάνης (Lys. 224) καὶ ἐν Σφηξίν (1210) "ὄροφὴν θέασαι." sch. Nub. 173.

ὄροφοιτῶντα εἰς ὄρη περιερχόμενα.

ὄρρηξ κλάδος, παρὰ τὸ ὄροφον· ἢ ὄρρηξ τις οἱ εἰς ὄροφὴν ἐπιτήδειοι.

ὄρροπύγιον ὁ λεγόμενος ἀφιδρών.

ὄρρωδεῖ φοβεῖται. κυρίως μὲν ὄρρωδεῖ ἐπὶ τῶν ἀλόγων δέους, πεποιήται δὲ καὶ τὸ σεῖοντα τὴν ἄρην δηλᾶν τὸ δέος, ἢ καὶ τὸ ἐγκρύπτειν τῷ μέρει τῆς αἰδοῦσας τὴν τοῦ δέους διάθεσιν, ἢ ὅτι τῶν φοβημένων εἰώθειν ὁ ὄρρος πρῶτος ἰδρᾶν. ἐστὶ δὲ τὸ ὄρρωδεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρρου, ὃ ἐστὶ μουσικῶν τῆς περισερᾶς· ἐστὶ γὰρ τρομερὸν τὸ ὄρρος. sch. A Plut. 122.

ίβος, ἐκ τοῦ ὄρφ, ὃ ἐξιμέ-
καλούμενος ταῦρος. "ἄμμι
, μὴ ἄρα φθάσαιεν ὀπίσω

Θύρα ἐν ὑψηλῷ τοῦ τοίχου.

(A Ach. 871). ὄρνέων εἶδος
ἄλεκτρονύων.

ὄρνέων νεογνῶν (AP 5 292)
ἢ μητέρες ὀρταλίχων."

Γαλάτης, ὃς ἐπεβίβητο τῶν
σλεύων τὴν ὑπάντων τῶν
εἶναι εἰς ἑαυτὸν μεταστῆσαι,
τῷτο τὸ μέρος ἐφόδια προει-
πολεμικὸς καὶ δυνάμικὸς πρὸς
ς. Polyb. 22 21.

ἰ πόλις.
ος παιδιὰ τις, ἐν ἧ ὄρτυ-
ῖρω, οὗς τύπτουσιν εἰς τὴν
μὲν ἐν τῷ γύρω καταβαλῶν
βάνει ἐξῆς οὗς ἂν δύνηται,
παρέχει θατέρω τῆς ὄρτυγας
ἢ ἀνὰ μέρος ποιοῦσι. λέγει
δὴ (I p. 120A) "οὐκ ἀλλὰ
εἰ σε ἀποβλέποντα τὸν ὄρτυ-
ιούτους ἄλλους," ἐμφαίνων
· τυχόντας ὁ ἀγὼν ἐστὶ, πρὸς
διόπερ ἢ ῥαθυμητέον. "μηδὲ
ιηδὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπτοῆ-
ι. 1 6).

ς.
ί τινα.
ίως οὕτως ἐκαλεῖτο ἐφ' οὗ οἱ
ἔζοντο. Harp.

ς θόρυβος, τύρυχος, κτύπος.
ος θορυβῶζω θορυβάσω τε-
βυγος, καὶ ἄμφιρέσει τοῦ θ
β εἰς μ καὶ πλεονασμῷ τῆ δ

ν. ὄρφανισαί εἰσιν οἱ τὰς ὄρ-
τες. ἢ ὄρφανισαί ἀρχὴ Ἀθή-
φανῶν κρίνεται. ἢ ὄρφανισῶν
λας ἐπιτρόπων. "ὅπ' ὄρφανι-
ῶσον κακόν" (S Ai. 512).

Ἰώσηπος "καὶ αὐτοὶ πατέρες
ι." καὶ αὐθις "οἱ δὲ χωροῦ-
ινὰς τὰς πρεσβείας καταλεί-
ήνης" (Theophyl. Sim. 3 15).

Ὀρφεία λύρα τοῦ Ὀρφέως.

Ὀρφεύς βασιλεὺς Θρακῶν, ἐφ' οὗ αἶς
Ἀμιαζόνες ἐδασμολόγησαν Φρύγας.

Ὀρφεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίοις β
κριτῶν, κατυλοθείσης τῆς βασιλείας Ἀθη-
ναίων, Ὀρφεὺς ἐγνωρίζετο, σοφὸς ἄριστος γε-
νόμενος καὶ πολλὰ μυστήρια διδάχθεις. φέ-
ρονται γὰρ αὐτῷ καὶ περὶ θεογονίας λόγοι,
ἐξ ὧν εἰσὶ ταῦτα. εἶπε γὰρ ὅτι ἐξ ἀρχῆς
ἀνεδείχθη ὁ αἰθέρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δημιουρ-
γηθείς, καὶ ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος
ἦν χάος, καὶ νῦν φοβερῶ πάντα κατεῖχε καὶ
ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα, σημαίνων τὴν
νύκτα προτερεύειν, εἰρηκῶς ἀκατάληπτόν τινα
καὶ πάντων ὑπέριστατον εἶναι καὶ προγενέτε-
ρον καὶ δημιουργὸν ὑπάντων, τὸν γε ὑπέριστα-
τον αἰθέρα. καὶ τὴν γῆν εἶπεν ἄορατον. ἐρῆσε
δὲ ὅτι τὸ φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα ἐφώτισε
τὴν γῆν καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ἐκεῖνο εἰπὼν
τὸ φῶς τὸ ὑπέριστατον πάντων, τὸ ἀπρόσιτον,
τὸ πάντα περιέχον, ὅπερ ὠνόμασε βουλήν,
φῶς, ζῶην. ταῦτα τὰ τρία ὀνόματι μίαν
δύναμιν ἀπερήνατο καὶ ἐν κράτος τοῦ δη-
μιουργῆ πάντων θεοῦ, τοῦ πάντα ἐκ τοῦ μὴ
ὄντος παραγαγόντος εἰς τὸ εἶναι, ὅρατά τε
καὶ ἄορατα. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώ-
πων εἶπεν ὅτι καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργῆ
πάντων καὶ θεοῦ ἐπλάσθη, καὶ ψυχὴν ἔλαβε
λογικὴν, ἀκολοθῆσας τοῖς Μωσείως, καὶ τα-
λαιπύρον εἰρηκῶς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων
καὶ πολλοῖς ὑποκείμενον πάθει ψυχικῶς τε
καὶ σωματικῶς, δεκτικὴν τε ἀγαθῶν καὶ πο-
νηρῶν ἔργων, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως
διακείμενον.

Ὀρφεύς Καμαρινῶς ἐποποιός, οὗ φα-
σὶν εἶναι τὴν εἰς Ἄδου κατάβασιν.

Ὀρφεύς Κικοναῖος ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βισυλ-
αίας τῆς Θρακικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ
οὗτος πρὸ Ὀμήρου, δύο γενεαῖς πρεσβύτερος
τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε δὲ μυθοποιίαν, ἐπι-
γράμματα, ὕμνος.

Ὀρφεύς Κροτωνιάτης ἐποποιός, ὃν Πει-
σιφράτης συνέειναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης
φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν γραμμτικῶν,
Δεκαετηρίδα, Ἀργοναυτικὰ καὶ ἄλλα τινὰ.

Ὀρφεύς, Δειβήθρων τῶν ἐν Θράκη (πό-
λις δὲ ἐστὶν ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ), υἱὸς Οἰάγρου
καὶ Καλλιόπης· ὁ δὲ Οἰάγρος πέμπτος ἦν
ὑπὸ Ἀτλαντος, κατὰ Ἀλκυόνην μίαν τῶν θυ-
γατέρων αὐτῆ. γέγονε δὲ πρὸ ἰα' γενεῶν τῶν

Τρωικῶν, καὶ φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν
Λίνω, βιώνει δὲ γενεὰς θ'. οἱ δὲ αὐ' φασίν.
ἔγραψε τρισμύους· λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος
τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ ἱεροσολικά
καλούμενα. κλίσεις κοσμικὰς, νεοτευκτικά.
ἱεροῦς λόγους ἐν ῥαψωδίαῖς κθ'. λέγονται δὲ
εἶναι Θεογνήτε τῷ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρκω-
πος τοῦ Πυθαγορείου. χρησμούς, οἱ ἀναφέ-
ρονται εἰς Ὀνομάκριτον. τελετάς· ὁμοίως δὲ
φασὶ καὶ ταύτας Ὀνομάκριτε· ἐν τέτοις δ'
ἔστι περὶ λίθων γλυφῆς, ἣτις ὀδοσηκοντάλι-
θος ἐπιγράφεται. σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους
τοῦ Συρακουσίου λέγεται καὶ Περσίην τῷ Μι-
λησίῳ. κρατήρας· ταῦτα Ζωπύρου φασί. θρο-
νισμῶδες μητρούως καὶ βυχηκί· ταῦτα Νικίε
τοῦ Ἐλείτου φασὶν εἶναι. εἰς Ἄδης κατάβα-
σιν· ταῦτα Ἡροδίου τοῦ Περινθίου. πέπλον
καὶ δίκτυον· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρα-
κλεώτε, οἱ δὲ Βροντίνου. ὀνομασικὸν ἔπη αἴσ',
θεογονίαν ἔπη αἴσ', ἀστρονομίαν, ἀμοκοπίαν,
δυηπολικὴν, ψοθυτικά ἢ ψοσκοπικὰ ἐπικῶς,
κατιζωσικόν, ὑμνος, κορυβαντικόν· καὶ φυ-
σικὰ, ἢ Βροντίνου φασίν.

8 Ὀρφεὺς Ὀδρύσης ἐποποιός. Διονύσιος
δὲ τοῦτον οὐδὲ γεγονέναι λέγει· ὁμοίως ἀνα-
φέρονται εἰς αὐτὸν τινα ποιήματα.

ὄρφναίην σκοτεινήν. Hom. K 83.

ὄρφνη, ὀξύτωνος, σκοτία, νῆξ μελαινα.
ὄρφως οἱ ἰχθύς. οἱ δὲ διὰ τῷ ο μικροῦ.

Δ Vesp. 491.

Ὀρχάδες νῆσοι περὶ τὸν ὠκεανόν.

ὄρχαμος ἡγεμών.

ὄρχάτοις καὶ ὄρχοις ζήτοις ἀμπέλων
ἢ ἑτέρων φυτῶν, παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐ-
τῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν. sch. A Ach. 994.

ὄρχεις πληθυντικόν, καὶ ὄρχεῖδιον
ὑποκοριστικόν.

ὄρχηδόν ὡς ἡβηδόν Ἡρόδοτος (7 144).

ὄρχησις. δύο ὄρχησις οἶδεν ὁ Ὀμηρος,
τὴν τῶν κυβιστητήρων καὶ τὴν διὰ τῆς σφαι-
ρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιξεν Ἀριστόνικος
ὁ Καρύσιος, Ἀλεξάνδρου τῷ βασιλέως σφαι-
ριστής. Athen. p. 14 et 19.

ὄρχησις παντόμιμος. ταύτην ὁ Ἀλ-
γαστος Καῖσιου ἐφεύρε, Πυλάδου καὶ Βακχυ-
λίδου πρώτων αὐτὴν μετελθόντων (Zosim. 1 6).
καὶ Ἀναγαλλίς ... ἀνατίθησιν (cf. v. Ἀνα-
γαλλίς).

ὄρχηστρα ἢ παλαιστρα. καὶ ὄρχηστριον.
καὶ ὄρχηστρίς.

ὄρχομενός [ἄνομα πόλιως.
τῶν εἰδώλων.

ὄρωρεχότες ὄρέγοντες.

ὄρω σε.

ὄρωτο βλέπειτο. Hom. T 132
ὄσα. τὸ μύριον τοῦτο ἄορις
ρον πληθος δηλοῖ ἀριθμοῦ. "ὄσ-
γμαὶ τὴν καρδίαν" (A Ach. 1).

ὄσα ἰδεῖν· "ἰνδάλλματι εἰκαὶ
ἐκ τινος θείας ἡμέρας τοῦτον ἐπι-
οικτρῶς, ὄσα ἰδεῖν, διέξεν," ἀπ.

ὄσα μὲν τῷ δοκεῖν κακοπαθ-
ἀληθές κακῶν ἀπαλλυγεῖσαι," ἀ-
μὲν δοκεῖν κακῶς παθεῖσαι, καὶ τ
ὄσα μὴ ἀπὴν τό γε ἀτρεμεῖν
t. 2 p. 245) ὄσον καὶ ἐφ' ὄσον χρόν
αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.

ὄσα Μῦς ἐν Πίσση. εἴρητα
μία ἐπὶ τῶν μετὰ πολλοῦ κόπιε νε
οὐκ ἀπὸ τοῦ ζῆλον δέ, ἀλλὰ Μ
ἀθλητῆς Τυραντίνος. οὗτος ἐν Π
νιζόμενος, καὶ πρὸς πολλὰς ἔχων
πολλὰς λαβίων πληγὰς μόλις ἐνίκα
ὄσημέραι διὰ παντός, πάσι
ἡμέραν. ἀντὶ τοῦ ὄσαι ἡμέραι.

ὄσιον ἢ ἐπὶ θανάτῳ τιμῇ, ἢ ἢ
ὄσιαν κηδείαν, τὴν ἐπὶ νεκρ
"ἔθαρσαν δὲ αὐτῆς, μὴ ἀτιμάσων
ὄσιαν." καὶ αὐθις "καὶ τὸν νεκρὸ
καὶ πάντα ἐπέπρακτο σὺν τῇ ὄσῳ
χρήματι τὰ ἱερά.

ὄσιον "οὐ πολλὴ δ' ἡ χάρις, ε
ἀντὶ τοῦ καθαυτά, ἐκ ψυχῆς ἀντι.
ἐπιγρόμμιατι (AP 6 199).

ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν
κός, φασίν, ἔμπορος σῦκα ἄγων ἐν
εἴτω ἐπὶ πέτρῳ καθήμενος, ὄρων τ
σαν γαληνῶσαν, ἔφη "οἶδ' ὁ θεῖ
θέλεις." Zenob. 5 51.

ὄσιοι οἱ εὐσεβεῖς συντεθραμμ
μὴ ἱερεῖς ὄσιν.

ὄσιον. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς
τονά φησι "καὶ τὰ χρήματα τὰ π
τὰ ὄσια," καὶ Ἰσοκράτης (Aesop.
ἱεροῖς καὶ τοῖς ὄσίοις," τὰ δημόσι
γοντες. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸ
κράτης (120) σαφῶς διδάσκει τῶτο.
δὲ φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ ὄσιον,
ρὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν. Harp.

ὄσιον χωρίον τὸ βέβηλον καὶ

ὃ ἔξῃσι εἰσιέναι· Ἀριστοφάνης *Λυσιστράτη* (3) "ὦ πότνη! Εἰλείθυι, ἐπίσχεσ τῷ τόκου, ἥ ἂν εἰς ὄσιον ἀπέλθω χωρίον." καὶ ὄσιον ἰήματα τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἰονύσιον. καὶ Δαμιάσιος "ἔχ' ὄσιόν ἐσι τὰ γάλα σοφὸν γενέσθαι τὸν τὰ μικρὰ μὴ δύμνον." "ἐπεὶ δ' ὄσιον ἦν ἐπιζητήσαι τὸν φανῆ γεγονότα ἀδελφόν, τὴν ἐπὶ Καρίας ῥέπετο."
 ὄσιότης ἡ πρὸς θεὸν καθοσίωσις. καὶ ἴσος ὄσιος ὁ ἐαυτὸν διὰ πίστεως καὶ ἔργων ἰσῶν καθοσιώσας καὶ τῷ θεῷ ἀφιερῶσας. ἢ περὶ τῷ τὸν θεὸν καταλιμπάνοντος καὶ ἐμένου τὰς πρὸς θεὸν συνθήκας ἔλεγεν ὁ ἴσος (Deut. 29 14) "μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅσα μοι γένοιτο ἐν τῇ ἀποσῆναι κυρίῳ." καθ' ἑαυτὸν οὖν ὁ τῷ θεῷ ἀποσῶν καὶ κακῆργος ἀνόσιος λέγεται, οὕτως ὁ θεῷ διὰ πίστεως καὶ ἀγαθουργίας οἰκίω· ὄσιος καὶ δίκαιος ἐκείνως ὀνομάζεται.
 Ὀσιρις. τῆτον οὐ μὲν λέγουσιν εἶναι τὸν ἔνθεον, οἱ δὲ ἄλλον· ὃν ὑπὸ Τυφῶνος εἰστος ἰσπαράχθαι, καὶ μέγα πένθος γέναι τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τῷ σπυραγμοῦ μιν ποιεῖσθαι ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον.
 ὄσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ εἶναι, ὅσον μὴ ἱερός ἀλλὰ ὄσιος νομισθῆναι.
 ὄσχυθης τὸν ἵππον, ἐπὶ τῶν κρύφα εἰρημίων, φανερώς δὲ ἀπωθουμένων διαπιπνόντων. cf. v. ἀκχιζόμενος.
 ὄσμη ἡ εὐωδία. (A. Av. 1699) "ὄσμη ἀνωπρος ἐς βράθος κύκλιω χωρεῖ, καλὸν θέαμα· ἀσμίτων δ' ἄρραι διαπνέουσι πλεκτάνην ποῦ."
 ὄσον βασιλεύτερός εἰμι "Ὀμηρος (I) τὸ ὄσον ἐνταῦθα ἔκ ἐσι πλήθους ἐμικρόν, ἀλλ' ἀντὶ τῷ καθ' ὄσον εἰμι βασιλεύτερος.
 ὄσον βιώσιμον ὄσον ζῆσαι.
 ὄσον οὐκ ἀποτετέλεξο ἀντὶ τοῦ σχε· "ὄσον ἔκ ἤδη πονήρως τε καὶ ἀθλίως λαμμένων." καὶ αὐθις "ἐκείνον γὰρ ὄσον βασιλεύειν τῆς Ἀσίας."
 ὄσον οὐκ ἔπιω ταχύ, μετ' ὀλίγον, ἢ ἀντὶ τῷ· "ὃ δὲ ἄμα ἐνθυμέμενος τὴν ὄσον ἔπιω φαντῶν ἀναγκαιῶν λύει τὴν πολιορκίαν."
 αὐθις "πεσεῖσθαι γὰρ ὄσον ἔπιω τὴν οἰ·" καὶ αὐθις "ὄσον ἔπιω προσεδόκα παμμένους τὸς βαρβάρους."
 ὄσπῆτιον τὸ οἶκημα.

ὄσπριον εἶδος σπέρματος.
 Ὀσροηνή ὄνομα πόλεως ἢ τόπου. καὶ Ὀσροῆς ὄνομα κύριον.
 ὄσσα θεῖα γῆμη. ψιλοῦται. ἐπὶ πάσης φωνῆς.
 ὄσσε ὄμματα, ὀφθαλμοί.
 ὄσσομενος ἀνειδωλοποιούμενος, προσδοκῶν. ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων.
 ὄσῶ τροπικῶς οἱ λογιμοί, ἐπειδὴ τὰ ὄσῶ ξεγανωτέραν ἔχουσι φύσιν, καὶ αὐτὰ φέρει τὸ ζῶον (Theodoret. in Ps. 6 2). λέγεται καὶ ὄσεν ὄσῶν.
 Ὄσῶναι. οὗτοι πρῶην παρὰ Πέρσους Μάγοι ἐλέγοντο, κατὰ διαδοχὴν Ὄσῶναι. Diog. L. prooem.?
 ὄσια παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θύρα, καὶ ἔξ αὐτοῦ ὄσιάριος, διὰ τῷ ο μικρῷ.
 ὄσιύριος εἶδος ἀξιώματος.
 ὄσῖνοις τοῖς αὐλοῖς, ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἑλαφείων ὄσῶν κατεσκευάζον τοὺς αὐλούς. Ἀριστοφάνης (Ach. 863) "τοῖς ὄσῖνοις φουσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός."
 ὄσλιγγες αἱ λαμπηδόνες.
 ὄσολογεῖν ἐξετάζειν, ἐξερευνᾶν.
 ὄσρακισμός. οἱ κυκονάζατο τῷ δῆμῳ ἔξωσρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο· ἐν ὄσράκοις γὰρ ἐγράφετο τὸ ὄνομα τῷ φευξομένῳ.
 ὄσρακισμὸς φυγῆς διαφέρει, ὅτι τῶν μὲν φυγῆς ἀλόγων αἱ ἔσιαι δημεύονται, τῶν δὲ ὄσρακισμῷ ἀποσάντων ἔκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος· καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται καὶ τόπος, οἱ δὲ φεύγοντες ἐδέτερον τέτων ἔχουσιν. sch. A Eq. 851.
 ὄσρακόδερμοι ἰχθύες, οἷον ὄστρεα πορφύραι κήρυκες ἐρόμβοι ἔχουσι, ἢ ἔτε θήλειο ἔτε ἄρρενά εἰσιν.
 ὄσράκῃ περιεσροφῆ παρομιλία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. Εὐνάπιος (p. 63 Nieb.) "ὡσπερ ὄσράκου μεταπεισόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε Ῥωμαίοις."
 ὄσρεα. "Τραϊανῷ ἐν Πάρθοις ὄντι καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέγοντι ἡμερῶν πολλῶν ὄδον Ἀπίκιος ὁ ὀσφαγόσρεα γευρὰ διεπέμψατο, ὑπὸ σοφίας τεθησαυρισμένα" (Athen. p. 7).
 ὄσφραίνομαι γενικῆ.
 ὄσφραντικὸν αἰσθητήριον ἐσιν ἡ κατὰ τὰ ἐμπρόσθια τῷ ἐγκεφάλῳ μυσοειδῆς ἀπόφθοις, μετὰ τὰ ἡθμοειδῆ ὄσῆα ὡς ἐπὶ τὸ ἐνδον. γίνεται δὲ ἡ ἀντίληψις τῶν ὄσῶν διὰ τῆς διόσμου τῷ ἄερος δυνάμειος (Philo-

pon. in 2 de anima). "κατέκειτ' ἀσφραϊνόμενος" (A Ran. 490). οἱ γὰρ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι ἀσφραϊσθεὶ τὸν πόνον παύουσιν· ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.

ὁ σφύς.

ὁ σχοφύς ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος.

ὁ σχοφύροι δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλεῖστον προεχόντων. ἡ δὲ ὄσχη κλημιά ἐστι βότρυς ἐξηρητημένης ἔχον· ταύτην δ' ἐπινοίει οὐρεσχαδία καλοῦσιν. Harp.

ὁ σφω καὶ ὁ πόσφω.

ὁ σφω πλεόν ἢ μισυ παντός. τατέσι, τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης τῆ πολλῆ μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὄνησιν. Ἡσίοδος φησιν (O. 40).

ὄταν σε καιρὸς εἰσάγῃ ὄταν σε καιρὸς καλῇ (S El. 39).

ὄταν σύ περ ἄλλοσε χάσκησ ἀντὶ τῆ περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχης (A Eq. 1029).

ὄτ ἐοῖσιν οἷς τισίν (Hom. O 491).

ὄτι διαμυρτάνει Ἀθημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Νεαίρας (94) λέγων Πλαταιέως γεγραφέσθαι ἐν τῇ ποικίλῃ σοφῇ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν. Harp.

ὄτι ἔξακισχλία ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς, Ἀθημοσθένης δὲ ἐν τῇ περὶ Συμμοριῶν (30) φησὶν οὕτως "ἡμῖν δὲ τῆς χώρος τὸ τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ ὀκτακισχλία τάλαντα ἀκούσεται." ἤτοι οὗν γραφικὸν ἐστὶν ἀμύρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάξει, ἵνα δοκῇ πλείονα τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ πόλις τοῦ πρὸς βασιλεία πολέμου. Harp.

ὄτι ἡ τί ἀντὶ τῆ διὰ τί. τὸ δὲ τί περιτόν. Ἀριζοφάνης Νεφέλαις (782).

ὄτι μ' εἰδέναι ἀντὶ τοῦ ὄσον ἐμὲ εἰδέναι "ἔθεν πονηρὰ γ' ἐστίν, ὄτι κίμ' εἰδέναι" (A Eccl. 371).

ὄτι νόμος ἐστὶν ἐπὲρ μ' ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν. Harp.

ὄτι ξένος τινὸς ἐαντὶ ἀλχημάλωτος, σκάπτοις ἐν τῇ Φιλίππου ἀμπελοργίῃ καὶ δεδεμένους, παρὰ πότον ἐξητήσατο παρὰ Φιλίππου Σατύρος, Ἀισχίνης μὲν ἐν τῇ παραπροσβείας (156) φησὶν. ὁ δὲ Ἀθημοσθένης ἐν τῇ κατ' Ἀισχίνης (193) λέγει ὄτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξητήσατο, καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν τινὶ τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει "Σατύρω τῷ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν." Harp.

ὄτι οἱ ἀλόντες ἐπ' ἀκασίω φὸ ἐξέσταν εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, Ἀρης τε ἐν τῇ κατὰ Ἀριζοφάνους ἔπο καὶ Θεόφραστος ἐν τῇ γ' τῶν Νόμια ὄτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανεὶ τὸν πατρῶον οἶκον οὐκ ἔσαν κέρη παῖδας γνησίως καταλίποιν ἐν τῇ ποιησαμένω. Harp.

ὄτι παιδὶ καὶ γυνικὶ ἐκ ἐξῆρ λειν πέρα μεδίμνω κρηθῶν. Harp.

ὄτι περ ἐστὶν ὕφελος ἐν τῇ Ἀριζοφάνης (Eccl. 52), τατέσιν ἐγγενη ὄτι πρὸς τὴν φυλὴν τῆ κτησ πρὸς τὰς δάλας λαγγάνονται δίκαι.

ὄτι ῥα ὄτι δῆ.

ὄτι τὰ ἐπικηρυττόμενά τισι ἐπὶ τῶν βωμιῶν ἐτίθειτο. Harp.

ὄτι χιλίους ἐξημιῶντο αἱ κατὰ ἰ ἀκοσιῶσαι γυναικίς. Harp.

ὄτι λήσοντες ὑπομεινῶντες, κακοπιστες. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 226) "ἔνδια σοστες αἱ πόνον· ἐξ ἡμέλων γὰρ φεῖ ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην."

ὄτλος ἢ κακοπαῖθεια, καὶ ὄτλ κακοπαθῶν· "τάλας, ἐφῶναι, μόχθ ὄτλεύεις."

ὄτοσπον ὄμαδον, ἔχον· "ἔτε γλι λῶν ὄτοπον" (S Ai. 1202). καὶ αὐτὶ 1478) "περίζεται διαπρῶσιος ὄτοβο ὄτοτύζειν θρηγεῖν.

ὄτε χάριν τίνος ἔνεκεν.

ὄτραλέως σπαθαίως.

ὄτρεσας. ὁ Ἀριζοφάνης ἔως ὅς σὺν Εὐρύτω τὰς ὄφθαλμοὺς νοι ἐκοινῶνθησε τῆς τῶν Περσῶν μάχης. rodot. 7 229.

ὄτρηος. Hom. Γ 186.

ὄτριχός ταχύς, δρασηρίος, ὄξτι ὄτριχος ὄμοιότριχος. Hom. Β 7 ὄτριγῆφματος ὁ δημητριακὸς Archiloch. fr. 96.

ὄτριγίλας, παρὰ τῇ γραφῇ (F τὸ ἔσχατον τῆς ὄρηγῆς.

ὄτριγοῖπος τυῦτα ἀντὶ ἰ (A Plut. 1088), ἐπὶ τῶν χρησῶ ἐπαγγων περὶ τινῶν ὑποθέσεων.

ὄτρινοντος κελύοντος. καὶ ὁ αἰτιατικῇ.

ὄττα φήμη, μαντεία, θεία κληθ ὄττεύεσθαι τὸ μαντεύεσθαι. "ὄδὲ

ρρόνως ὀπτευσάμενος εἰς ἔννοιαν ἦλθε
 ἔρῶν ἀποτρέψασθαι τὴν παρὰ Πτο-

εῖα ἢ μαντεία.

ενομένη κληδονιζομένη, οἰωνιζομέ-
 τευομένη (A. Lyb. 597). "ἔξ αὐτῆς δὲ
 ν πρόσβειων ἐμφράσεως ὀπτεούμενοι εἰς
 ἀπὸς οἰμωγὰς καὶ θρήνης ἐνέπιπτον."
 νεοσκοπῶντες.

ευσάμενος οἰωνισάμενος, μαντευ-
 σ-

ι γὰρ φίλον ᾧ τινὶ ἀρέσκει· "ὄτω
 τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα, κείνός τ'
 ξεογέτω κύω τάδε" (S. Ai. 1038). καὶ
 ν αὐτὸν τιμωρήσαιντο" ἀντὶ τῆ πῶς
 τινί.

τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. (S
 "οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέσου
 μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυσάλης
 ἀντὶ τῆ προήλθες μακροτάτην ὁδὸν
 πρεπε γέροντι. καὶ αὐθις "δειξάτω ἔ
 Ομήρου ῥαψωδιῶν ὁ εἰχος. ἀλλ' οὐδ'
 α δοκῶ τὸν ῥαψωδῶν ἐξευρεῖν" (Sy-
 2).

ὅτι δισσῶς τὸ οὐ ἔνεκα λέγεται, τό
 αὐτὸ ᾧ. ἢ μὲν γὰρ ψυχή, φησί, τέ
 οὐ, τὸ δὲ ζῶον ὡς ᾧ. ποιεῖ γὰρ τὸ
 ὄν σῶμα ἢ φύσις τῆς μὲν ψυχῆς ἔνε-
 κῶνται αὐτῷ ὡς τέλος ἢ ψυχῆ ὡς
 λος δὲ ὡς ᾧ, τὸ ἔμψυχον· ὡσε γὰρ
 δίεους εἶναι τῷ ζῳίῳ τὰς ἐνεργείας,
 ποιεῖ ἢ φύσις. ἢ τοῖνον ἔτως τὸ οὐ
 ᾧ, ἢ ἄλλως. οὐ μὲν ἔνεκα, τῆς κο-
 λίας καὶ τῆς αἰδιότητος· τούτου γὰρ
 ἐφρέται. ᾧ δὲ, τῆ ψυχῆ· ταύτη γὰρ
 εὐάζει εἰς χρῆσιν τὸ ὄργανον. ὅπερ
 ἄλλο ἐστὶν ἀληθέστερον. Philopon. in 2
 a.

λεντινιανός Ῥωμαίων βασιλεὺς,
 ὃς ὦν καὶ τὰ τῆ ὁμοουσίου φρονῶν,
 ἰς ἐναντίας ἠδίκησε. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς
 οφθετεῖν ἐτοιμότητος, φρονιζῶν καὶ
 ν θησαυρῶν δικαίως ὑποδοχῆς, πρὸς
 τῶν ἀρχόντων αἰρέσειν ἀκριβῆς καὶ
 ; τῶν ἀπειθήντων ἀπαράτητος, ἐπὶ
 πολέμοις ἄριστος. ὁ δὲ Ὑάλης τῆς
 ἰόστῃς μεταποιούμενος πολλὰς ἐξορῆς
 ; καθ' ὃν χρόνον τῆς μὲν ἐν Ῥώμῃ
 κς Λιβέρτιος προεισήκει, τῆς δὲ ἐν
 θρεῖα Ἀθανάσιος καὶ τῆς ἐν Κων-

σαντινεπόλει Εὐδόξιος, τῆς Ἀρείθ θρησκείας
 διδάσκαλος. Io. Antioch. p. 846.

Ἐυλεντινιανός βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἔ-
 τος διὰ τῆς μητρὸς Ἰεζίνης παρετρόπη τῆς
 ὀρθῆς πίστεως καὶ ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας,
 καὶ ἐλθὼν πρὸς Θεοδόσιον ἐπαιδεύθη τὴν
 ὀρθὴν πίσιν. ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεοδόσιος
 τὴν βασιλικὴν παράταξιν ἐξάναι ἢ δι' ὅπλων
 ἀλλ' ἔξ ἀγαθῶν προφάσεων. καὶ "οἶδα" φη-
 σίν, "Ἐυλεντινιανέ, παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων
 βασιλέων ἠσυχάζοντος τῆ στρατοπέδου τὴν νί-
 κην κατορθωθεῖσαν, καὶ τὰς πολεμίας ὑπο-
 τυγέντας ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι ἢ προλαβόν-
 τος κινδύνου. ἔτιο καὶ Κωνσαντίνος ὁ μέγας
 ἀνορθωθείς Λικίνιον τὸν τύραννον ἐν ναυα-
 γίῳ διέφθειρεν· ἔτω καὶ Ἐυλεντινιανός ὁ σὸς
 πατὴρ εὐτυχέστερον τὴν βασιλείαν καὶ ἀβλαβῆ
 παρὰ τῶν πολέμων ἰθύων διετέλεσε, τοῦ
 θεῶ ἐδικαῖντος αὐτόν, καὶ μάχας ἀναριθμή-
 τες καὶ νίκας ἀπίστευτος ἐδέξατο, πολλὰς βαρ-
 βάρους διαφόρους ἀνελών. Ὑάλης δὲ ὁ θεῖος
 ὁ σὸς τὸν θεὸν διασπαράττων ἐμίανε τὴν
 ἐκκλησίαν ὁ βέβηλος διὰ τῆς σφαγῆς τῶν
 ἁγίων καὶ ἐξορίας τῶν ἱερέων· ὃς τῆ τῆ θεῶ
 βελήσει ὑπὸ τῶν Γότθων πολιορκηθεὶς ἐκαύ-
 θη. ὀρθῶς τὸν Χριστὸν σέβει ὁ ἀδικῶς σε
 ἐκβαλῶν. ἢ σὴ ἀπιστία Μαξιμίω εὐχέρειαν συ-
 νήνεγκεν. εἰ τὸν Χριστὸν βλάπτουσα, τίνα πα-
 ρακαλῶμεν μαχόμενοι;" ταῦτα καὶ πλείω
 τῶν νουθετήσας Θεοδόσιος Ἐυλεντινιανὸν
 εἰς τὴν ὀρθὴν πίσιν μετήγαγεν.

Ὑάλης βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃς κακοδο-
 ξῶν καὶ συγκροτῶν τοὺς αἰρετικούς εἰς τὴν
 ὁδὸν τῶν ἰδίων πατέρων ἐπορεύετο· καὶ γὰρ
 ἐπισκόπος εἰς ἐξορίαν ἐπέμπε καὶ προσηυτέ-
 ρος καὶ διακόνος καὶ μοναχός, Τατιανῶ τότε
 ἀρχόντος Ἀλεξανδρείας, καὶ πολλὰς τῶν χρι-
 στιανῶν ἐβασύνησε, καὶ τινὰς πυρὶ παρέδωκε.
 ταῦτα δὲ πάντα μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀθανα-
 σίου. οἱ ἦν ἐν Κωνσαντινεπόλει ὀρθόδοξοι,
 ἐλεθηθήσονται νομιζόντες ὑπὸ Ὑάλητος, πρε-
 σβεῖαν ἐξεῖλαν πρὸς αὐτὸν ἐν Νικομηδείᾳ
 τυγχάνοντι, ὀγδοήκοντα ἱερατικὸς ἄνδρας,
 ὧν ἠγῆντο Θεόδωρος καὶ Κερβουσιός καὶ Με-
 νέδημος· ἔς ἄπαντας σὺν τῷ πλοίῳ ὕφα-
 φθῆναι προσέτιξε. καὶ πάντες σὺν τῇ νηὶ
 κατεφλέχθησαν, μέχρι Λακιβίλων τῆ πλοῖου
 διαρκέσαντος, καὶ κείσε διαλυθέντος.

ἐπὶ τῆ βδελυρῆ Ὑάλητος Ἀγκίος τις ἐπί-
 σκοπος, τῆς τῶν Ἀρειανῶν αἰρέσεως, παρη-

χρημα ὡς λύκος τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπεπήδησεν. ὁ δὲ Πέτρος εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέφυγεν. ὁ δὲ Λέκιος τοιαῦτα ἐνεδείξατο οἷα ἐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο· τρεῖς γὰρ χιλιάδας ἀπέσειλε κατὰ τὴν ἔρημον ἀναιρῶντας καὶ πορθῶντας τὰς θεοσεβεῖς ἀνδρας.

οὐδ' ἄρ' αὖς οὐ τινὸς κατάρως.

Ἐὐρώς Λαοδικεὺς σοφιστής, σύγχρονος Πολέμωνος καὶ ἄλλων.

Ἐὐρώης ὄνομα κύριον.

οὐ γὰρ ἄρ' ἀκανθαί. λεγόμενον ἐπὶ τῶν ἀφελίμων, ἀπὸ τῆς τῆ βίβη εἰς τὸ ἡμεριώτερον μεταβολῆς. cf. v. ἀληθευόμενος βίος.

οὐ γὰρ ἀλλὰ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (233) ἀντὶ τῆ καὶ γὰρ, ἄττικῶς· ὡς Καλλιμαχος "ἀκούσουθ' Ἰππώνυκτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἤκω" ἀντὶ τῆ καὶ γὰρ ἤκω. καὶ ἐν Βατρύχοις (58) ἀντὶ τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς, ὁ δὲ εἶπεν οὐ γὰρ ἄλλ' ἔχω κακῶς. τὸ δὲ ἀλλὰ παρέρκει. καὶ (501) "ἔ γὰρ ἀλλὰ πεισέον" ἀντὶ τῆ καὶ γὰρ πεισέον. ἑδαμῶς, φησὶν, ὀφείλει λέγειν, ἀλλὰ καὶ διδόναι, ἵνα σοι πεισέσω ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλη μοι αὐτὰ διδόναι. καὶ ἐν Θεοδοσιοφωριάζουσιν (EccI. 386) "οὐ γὰρ ἄλλ' ὑπερφυῶς ὡς λευκοπληθῆς ἡνδεδὲν ἡκκλησίᾳ."

οὐ γὰρ μοῦσιν ἀλλ' ἀκουσέα. τὸ τέλειον, ἔ γὰρ ἀλλὰ μοι ἐξιν ἀκασέα, ἀντὶ τῆ πάνυ γὰρ. Ἀριστοφάνης Βατρύχοις (1211). καὶ ἐν Ἰππεῦσιν (1210) "ἄπιθ'· ἔ γὰρ ἀλλὰ τῆ παραθέντος ἡ χάρις" ἀντὶ τῆ καὶ γὰρ τῆ παραθέντος ἡ χάρις.

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης (A Plut. 600). κατ' ὑπερβολὴν λέγει. κἄν πείσης, ἔξ ἔσεις ἡμῶς πειδομένους.

οὐδαμῶς· "καὶ μέντοι τῆς ἀθείας Ἐπίκωρος ἠρέγκατο μισθὸν ἑδαμῶς ἑδαμῆ μεμπτόν." cf. v. Ἐπίκωρος.

οὐδαμῆ ἀντὶ τῆ οὐδαμῶθι Τηλεκλείδης Ἡσιόδω. Αἴλιανός "ὃ δὲ ἀποκτείνει αὐτὸς, καὶ περισυλῆ ὅσα ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν ἐκατέρω οὐδαμῆ ἐκαταφυρόντη." καὶ αὐθις "καὶ μαρτύρια ἐπάγονται ἑδαμῆ ἄσημα."

οὐδαμινός.

οὐδαμῶς κατ' ἑδένα τρόπον.

οὐδ' ἀπὸ γείσιων ὕσεν, ἐπὶ τῆ ἐλαχίστη.

οὐδὲ γὰρ λόγων ἀψάμενος, ὅσα γε εἰκός ἐστι ταῖς ἐπιστολαῖς σε τεκμηριωθῆναι" Ἰβλιανός (ep. 59).

οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο. τὰς Μολιο-

νίδας ἐφυγε. Δίων δὲ ἐν δευτέρῳ τῆς δεύτερας συντάξεως Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπυκτεῦσαντα ἤττηθῆναι. cf. v. ἐδὲν Ἡρακλῆς.

οὐδεναιός πολυχρόνιος (ἴμμο οὐδ' ἐναιός οὐ χρόνιος).

οὐδεῖ (Hom. E 734) ἐδάφει.

οὐδεῖς δυσώνυης χρῆσθ' ὀψωνεῖ κρείας.

οὐδεῖς κομήτης ὅστις οὐ περαινταί (ap. Synes. ep. 104).

οὐδεῖς οὐδὲν τὸν Θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὕρως" (A Av. 602). παρομοιῶν· ἑδεις οἶδε τί ὠμίλησα, πλὴν γε ἔτις ὕρως, ἐπὶ τῶν ἀγνώσιων. πάλιν· οὐδεῖς με θεωρεῖ πλὴν ὁ παριπτύμενος ὕρως. Ἀριστοφάνης.

οὐδὲν ἀνῆκε. περισσὸν τὸ δευρ, ἀπὶ τῆ ἐκ ἀνῆκεν. "ἑδὲν ἀνῆκεν εὐνης τε τῆ πατρῆ τῆ ἑαυτῶ."

οὐδὲν ἀνείει· "αὐτὸς τε ἐδὲν ἀνείει, παρὰδειγμα ἑαυτὸν ἐπιδεικνὺς τῆς τε ἄλλης ἀσκήσεως καὶ παντὸς ἔργου ἐρατωτικῶς." καὶ αὐθις "οὐδὲν τι πλεῖον ἀνείει ὁ νεανίας τὰς τε προσβολὰς ἀκακόπτων καὶ πᾶσαν βολὴν ἀμυντηρίων διανοούμενος."

οὐδὲν ἀπὸ τρόπων ἀντὶ τῆ ἐκ ἀπὸ τῆς Ἀττικοί.

οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκείει αὐτῆ τῆ νόμος (Demosth. 21 46). ἔ γὰρ τοιαῦτο ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν οἶον ὁ νόμος.

οὐδὲν γὰρ οἶον, ὃ φίλη Λυσιμάχου (A Lys. 135) ἀντὶ τῆ τὸ κωλύον.

οὐδὲν δὲ οἶον ἐξ' ἀκῆσαι τῶν ἐκῶν (A Av. 967), τατέσιν οὐδὲν κωλύον ἐξὶ καὶ πᾶν ἀκῆσαι τῶν χρησιμῶν. ἔτις ἐλεγον τὸ ἰσοτελεῖν, ἐδὲν οἶον, ἐδὲν κωλύον.

οὐδ' ἐν δέριματι ἀντὶ τῆ γυμνός, ἐπιβολικῶς.

οὐδὲν ἐλαττον. "ὃ δὲ ἐκῆλε τὸς ἀπὸντας ἐδὲν ἐλαττον, εἰ μὴ καὶ πλεον, ἡ Ὀκτωσῆς ὁ Ὀμήρου τὰς Φαίαικας. ὁ μὲν γὰρ Ἀπνοσος ἀπολογία (an Ἀλκίνας ἀπόλογος μετὰ λογίας) μεσὸς ἐν μὲν ὑπονοίαις ἀληθεύσας ἐν δὲ τῷ φανεροῦ διαβεβλημένης εἰς τὸ φανδέρων."

οὐδὲν ἐξ' ἀγρῶ λέγεις ἀντὶ τοῦ οὐδὲν εὐτελεῖς ἢ κοινόν.

οὐδένεες οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ οὐδένεει ἡ ἀπανθρωπεία.

ἔξι' ἄμεινον, οὐδ' ἠδίων, ἢ φῦ-
(A. Av. 786).

ἔξι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
οὐδ' ὠδ' ἀναιδῆς οὐδεμία πύρρα-
. 1014).

ἢ λθε ῥαψαμμένη σκύνιον καθει-
νub. 534). παρελκεῖ τὸ δέν· ἢ θέλει
"ἔκ ἢ λθε," συνήθως. καὶ αὐθις
9) "ὄρχήμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν
ταρέλκει τὸ δέν. καὶ "οὐδὲν ἐπαύ-
ς βιβλίοις ἐνδιαιτώμενος." παρελ-

ἢν παρὰ τὰλλα πλὴν ὁ χρυσός.
p. Athen. p. 625 E.

Ἡρακλῆς πρὸς δύο. φασὶν
ἔντα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πι-
ε τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει, τῇ προτέ-
ρηδι πικτεῦσαι πρὸς δύο, Κτέα-
ρουτον τοὺς Ποσειδῶνος καὶ Μο-
ας, καὶ ἀνελεῖν αὐτῆς, τῇ δευτέρῃ
οἰῶς πρὸς τινος δύο πικτεῦσαντα

ἕττον ἀντὶ τῆ ἴσον, ὅμοιον. (Da-
p. 345 a 25). "φιλοσοφῆντος ἔκ ἔξι
ταγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν, ἐδὲ
ἱεραικὴν ἐπισήμην· χωρὶς γὰρ
οσούφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὀρί-
λὲν ἕττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν
ν."

ερόν Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδιώνιδος
ν, ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς
μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι. ἢ
φρυγόντες εἰς αὐτὸ δῆλοι ἄδειαν

σὺν νῶ, τιτέσις ἀφρόνως· "ὅς
φρυγητῶν οὐδενὶ σὺν νῶ ποιη-
ίνεται."

τιφ ἄλλῃ οὐδενὶ τι.
λευκῶν ἀνδρῶν ὕφελος ἢ σκυ-
πὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων,
ὡς μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέ-

μᾶλλον. ὅτι οἱ σκεπτικοί, τουτέ-
ρῳνοι, τὰ τῶν αἰρέσεων δόγματι
ῥέποντες αὐτοὶ ἐδὲν ἀποφαινον-
ικῶς, προφέρονται δὲ ἀποφάσεις
τῆς ἀπροπτωσίας, ὡς εἰ καὶ νεύ-
το ἐνεδέχεται δηλωσάσαι. διὰ τῆς
σομεν" φωνῆς τὸ τῆς ἀρρεψίας
ἴται· ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῆς "ἐδὲν

μᾶλλον" καὶ τῆς "παντὶ λόγῳ λόγος ἀντίκει-
ται," καὶ ταῖς ὁμοίαις. λέγεται δὲ τὸ οὐδὲν
μᾶλλον καὶ θετικῶς, ὡς ὁμοίων τινῶν ὄν-
των, οἷον "οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατῆς κακὸς
ἔστιν ἢ ὁ ψεύστης." ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν οὐ
θετικῶς ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται, ὡς ὑπὸ
τῆ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος "οὐ μᾶλλον
ἢ Σκύλλα γέγονεν ἢ Χίμαιρα." αὐτὸ δὲ τὸ
μᾶλλον ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται, ὡς
ὅταν φῶμεν μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σα-
φίδα, ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς, ὡς
ὅταν λέγωμεν "μᾶλλον ἢ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ
βλάβει." σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφε-
λεῖ, βλάβει δ' οὐ. ἀναιροῦσι δὲ οἱ σκεπτι-
κοὶ καὶ αὐτὴν τὴν οὐδὲν μᾶλλον ἰσωνῆν· ὡς
γὰρ "οὐ μᾶλλον ἔξι πρόνοια ἢ οὐκ ἔστιν,"
οὕτω καὶ τὸ "οὐδὲν μᾶλλον ἔστιν ἢ ἔκ ἔξι."
σημαίνει οὖν ἡ φωνὴ τὸ μηδὲν ὀρίζεω ἀλλ'
ἀπροσθετεῖν. ἢ δὲ "παντὶ λόγῳ" φωνὴ καὶ
αὐτὴ συνάγει τὴν ἐποχὴν· τῶν μὲν γὰρ πραγ-
μάτων διαφωνόντων, τῶν δὲ λόγων ἰσοσθε-
νόντων, ἀγνωσία τῆς ἀληθείας ἐπακολοθεῖ.
εἰσὶ δὲ δέκα τρόποι καθ' οὓς τὰ ὑποκείμενα
παρὰλλάττοντα ἀπειμίνετο. Diog. L. 9 74.

οὐδὲν μέλον αὐτῶ· "τὸ δὲ τῶν Ῥω-
μαίων ἄθροισμα ἀπόμαχον ἦν, οὐδὲν μέλον
αὐτῶ περὶ ἀλλοτρίου πραγματος, τῶν γινο-
μένων τὴν φροντίδα τιθέμενον."

"ὁ δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐχ ἐτοιμῶς τᾶν προ-
ταθέντων ἔσχε συνθέσθαι, οὐχ ὅτι καὶ ἐμ-
μένειν αὐτοῖς ἐμελλεν, ἀλλ' ἵνα ἐκ τῶν πα-
ρόντων ἀνυπνεύσῃ."

οὐδὲν πρὸς ἔπος ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν,
ἔνεκα μηδενός· "οὐδὲν πρὸς ἔπος ἕτως ἀνο-
ῆτως ἐκβυλῶ, πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ'
ὅπως ἔχει."

οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. Ἐπιγένης
τοῦ Σικυωνίου τραγηδίου εἰς τὸν Διόνυσον
ποιήσαντος ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο· ὅθεν ἢ
παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως. τὸ πρόσθεν εἰς
τὸν Διόνυσον γράμμοντες τοῦτοις ἠγωνίζοντο,
ἄπερ καὶ σατυρικῶς ἐλέγετο· ὕπερον δὲ μετα-
βάντες εἰς τὸ τραγηδίας γράφειν, κατὰ μι-
κρὸν εἰς μύθος καὶ ἰσορίας ἐτρέπησαν, μη-
κέτι τοῦ Διονύσου μνημονεύοντες· ὅθεν τῆτο
καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ Χιμαιαίων ἐν τῷ περὶ
Ὀλίπιδος τὰ παραπλήσια ἰσορεῖ. Θεαιτήτος
δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας Παρράσιον φησι
τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις
ποιῆσαι Διόνυσον κύλλιζον· τῆς δὲ ὀρῶντας

τά τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Πυρρασίου Διόνυσον ἐπιφωνεῖν "τί πρὸς τὸν Διόνυσον;" ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρήντων. καὶ αὐτῶν "τὸν Κόροιβον Ὀδυσσεύη φήσας εἶναι τὸν πολύτροπον, καίτοι μὴ πρὸς τοῦτο παράδειγμα φέρων, τῇ φάτῃ προσάγει τὸν κύνα, καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον ἄγει οὐδέν."

οὐδὲν προτιμῶ σε ἀντὶ τῆς ἐφροντίζω σε. ἢ φράσις Ἀττικῆ. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (884) "φορῶ γὰρ τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς." Εὐδάμος δὲ φιλόσοφος ἦν.

οὐδ' ἐν σελίνοις (A Vesp. 478), ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν πεφθακότων, ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινια καὶ πήγανια κατεφύττειον. βούλεται οὖν λέγειν ἢ παροιμίαι, οὐπὼ οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος, καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσι.

οὐδὲν τι πλεον εἶχον ἀνύειν οἱ βάρβαροι. οὐ τοὶ ὄντο χρηνοὶ μὴ ἐχὶ γενναιοῦτα συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις."

οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐξυκῶς ἀνὴρ. οὐ δέον οὐ πρόπον· "ἐκστῆναι τῶν χωρίων ἰὼν Θεωδύβετος οὐ δέον ἐπιβατεύσαι διὰ σπουδῆς ἔσχεν" (Procop. Goth. 4 24).

οὐδέ ποτ' ἐγὼ τοῦτον . . . ἐσιαθήσεται ὁ τοιαῦτος. παροιμία δὲ ὁ μέθυστος καὶ ὑβριστής. cf. v. πάρονος.

οὐδὲ πυρφόρος. ὅταν πολλοὺς ἀποφθῆναι βουλώμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη, οἷον οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἶσων εἰς τὴν πόλιν, καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοσῦλαξ ἢ τις τῶν παραπλησίων.

οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἢ παροιμία, ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρυσκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἠγεῖσθαι δάφνης ἔχοντα κλάδους καὶ ἐμίματα καὶ λαμπάδα, καὶ τοῦτε νόμος ἦν μόνου φεῖδεσθαι τοὺς πολεμίους. ἐπὶ τοῖσιν τῶν πανωλεθρίων διεφθαυμένων καιρὸν ἔσχεν ἢ παροιμία. Zenob. 5 34. cf. v. πυρφόρος.

οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς" (S Ai. 439) πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τῆ πατρὸς κακοπυθῆσαι, ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα.

οὐδὲ τὰρχαῖον ποιεῖ.

οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόροι σκεῖς. ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν καὶ εἴρηται ἢ παροιμία, ἐπειδὴ εὐδόκιμος οὐδὲ χαιρῶ βατίσιν οὐδ' ἐγ' ἀλλ' ἴδιον ἂν δικίδιον σμικρὸν φά ἐν λοπάδι πεπνυγμένον" (A Vesp. 506 δὲ τὸ τήγανον.

οὐ δὴ πον μ' ἀφελέσθαι διανοῆ αὐτός; ἐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ" (A 1 ἀντὶ τοῦ, ὅντως διανοῆ ὡς ἀφελὶ ὄπλου με; ἢ γὰρ οὐ ἄρησις συγχοῖ δηλοῖ. οὐδ' ὅλως, φησὶ, διανοῆμαι, αὐτὰ ἀφαιροῦμαι. οἷον οὐ διζάζω.

οὐ διαφρήσετε ἀντὶ τοῦ οὐ σετε, οὐδὲ διαπέμψετε, Ἀριστοφ. 193).

οὐδ' ἔκταρ βάλλει. εἴρηται γλῶτταν, ὡσπερ τὸ διωλύγιον, ἀντὶ μικρὸν ἐξισάζει.

οὐδ' ὄλως οὐδαμῶς.

οὐδὸς φλιά, βυτήρ, τὸ κάτω τῆ ἢ ἔδαφος ἢ βαθμῶς.

οὐδ' ἕφ' ἔνων Ἀττικοὶ ἀντὶ οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες.

οὐδ' ὡς οὐδαμῶς δή.

οὐ ἔθεν οὐ τινὸς ἔνεκα.

Ἐεργίλιος ὄνομα κύριον.

Ἐεσπεσιανός ὄνομα κύριον.

Ἐετουρία ὄνομα κύριον.

Ἐεστῖνος Ἰούλιος χρηματίσας, ὁ ἐπιτομῆν τῶν Πιμφίλει γλωσσῶν, βί, ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένει βλίων, ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θεκυδίδου Ἰσικράτους καὶ Θουκυδίδου τῆ ρήτορος ἄλλων ῥητόρων.

οὐ θὰρ τὸ γονιμώτατον μέλος.

οὐ θὰρ οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων i 440.

οὐ θὰρ τὸν ἐγχορήσεις; οὐ τὰ ἐνεργήσεις; A Av. 1313.

οὐ θελήσει οὐ δυνήσεται. Ὀμη 366) "οὐδ' ἐθέλει προρῆεν," ἀντὶ τι ναιται. sch. A Av. 582.

οὐ θ' ἕεται οὔτε ἠλιοῦται, ἐ ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων.

Ἐίνδικτος ὁ κατὰ ἔνδικτον ἐλε μινος.

οὐκ ἀδύνατοι. ὅτι τὸ ἐκ ἀδένα σότητός ἐσι ῥῆμα, οἷον οὔτε τελείως τοὶ οὔτε ἀσθενεῖς. sch. Thuc. 1 25.

ἀθεεῖ οὐ χωρὶς θείας προνοίας. 53.

αθέστηκεν οὐ νήφει, μαινεται.

ἄλλως ποιεῖται ἀντὶ τῆς ἐμύτην. ἔν ἀποδοίης; οὐκ ὅσον γέ μ' εἰ-
Nub. 1253), ἀντὶ τῆς ἐν ὄσῳ ἐν ἐμυ-
αὶ οὐδ' αὖ τι, τῆς ἐν αἰσθάνομαι.

ἀνασχῆσομαι. τινὲς τοῦτο ὡς ἐκ-
μῆσιν· ἐγρήσαιο δὲ αὐτῶν καὶ Δη-
: ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. οὐ δεῖ
ν λέγειν ἀνέξομαι. sch. A Ach. 296.

ἔν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νέ-
i Ὀμηρος (T 225) "γαστρὶ δ' ἔπως
πενθῆσαι Ἀχιεύς."

ἔνευ γε Θησέως. Θησεὺς καὶ τῶ
ω συνηγωνίσαστο πρὸς τὴν Θῆραν
3, καὶ τῷ Πειριθόῳ κατὰ τῶν Κεν-
καὶ τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὰς Ἀμαζό-
κην οὐκ ἑθελον τὴν πρᾶξῃ, οὐκ
Θησέως λέγεται. Zenob. 5 33.

ἔνευ τινός. τοῦτο τριχῶς λέγεται.

ἢ μήτε βλάπτει μήτε ὠφελεῖν, ὡς
"οὐκ ἔνευ σκιάς τὸ ἐν φωτὶ σώμα."
ἀνάγκης, ὡς ὄργανον ἢ τι τοῖσιν,
ειν "ἤρῃσεν Ἀχιλλεύς, ἀλλ' οὐκ
μελίς." οὐ γὰρ ἠδύνατο γυμνός

α. ἢ τὸ πάθος ἐμποδίζον, ὡς λέγο-
χειμῶν πλεῖστας ἐσώθη, ἀλλ' οὐκ
δύνοσιν."

ἔν ὄρθῳ καὶ ἐξῆς. οὕτω δὴ ἀνα-
(Gen. 4 7). οὐκ ἔν ὄρθῳ προσελέ-
τῶς δὲ μὴ διέλης, ἡμαρτες· ἡσύ-

ἔξιω οὐκ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον
A Eq. 182.

ἀπεικός οὐκ ἄτοπον, ἄξιον, ὀφει-
πρέπον, ὅμοιον. εἰκός δὲ ἐσι παρὰ
:· εἴτα ἀπεικός τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀνό-
εἰαι λοιπὸν τὸ οὐκ ἀπεικός, διὰ δύο
ν μία συγκατάθεσις, ὡς τὸ ἦκισα
; οὐκ ἦκισα δὲ τὸ μάλιστα.

ἀπεικότης ἀντὶ τοῦ εὐλόγως καὶ
πως. sch. Thuc. 2 8.

ἀποδόση τῶν νυκτῶν, ἣν οἶκοι γε-
ς, οὐδ' ἦν γε θύραξ", ὡσπερ πρῶτε-
Eccl. 664).

ἀπολιβάξεις ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐς κό-
μὲ Ἀιβύην ἀποφθερῆ, ἀπὸ τοῦ λι-
σιν ἢ σαγῶν, ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν
ιν. Ἀριστοφάνης (Av. 1467) "ἐκ ἀπο-

λιβάξεις, ὡς κάκις ἀπολούμενος;"

οὐκ ἀπορρησεται οὐκ ἀποπεσεῖται.
Ps. 1 3.

οὐκ ἀποσατωφίλων (A Av. 314) ἀντὶ
τοῦ οὐ χωρῖσμαι φίλων.

οὐκ ἀπὸ τρόπου οὐ πόρρω τρόπου.
οὐ κατὰ κόσμον (Hom. B 214) ἐ κατὰ
τὸ πρέπον.

οὐκ ἐᾷ οὐ συγχωρεῖ.
οὐκ ἐδ' ὁμῶς τιμῆς ἔσειαι, Ὀμηρικόν
(I 601), ἀντὶ τοῦ μεδέξεις τιμῆς.

οὐκ εἰμι τούτων τῶν ἡρώων. αὕτη
τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὐ ποιεῖν· οἱ
γὰρ ἡρώες κακοῦν ἔτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργε-
τεῖν. cf. v. Ὀρέστης b.

οὐκ ἐκθρανεῖν.
οὐκ ἐκομπολάκουν ἀντὶ τοῦ κενὸς ἐκ
ἐποῦν ψόφοις; ἐκ ἔλεγον κομπώδη ὡς Αἰ-
σχύλος. "οὗτοι ἤλεγχον ἔν μου τὴν τέχνην,
ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν" Ἀριστοφάνης (Ran.
992).

οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου οὐκ ἐξ ἴσου· "ἀλλὰ
τέ τινα οὐκ ἐκ τῆς ὁμοίως ποιεῖν ἐκελεθοντο."

οὐκ ἐνδον, ἐνδον ἐσίν, εἰ γνώμην ἔχεις.
πῶς ἐνδον, εἴτ' οὐκ ἐνδον; ὀρθῶς, ὡς γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἐξω συλλέγων ἐπύλλια οὐκ ἐν-
δον· αὐτὸς δ' ἐνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγω-

διαν" (A Ach. 395). σκίπτει τὸν Εὐριπίδην
ὡς συλλογιστικόν, καὶ οὐ ἔν λέγει τὸ ἐναντιον
πάλιν κατασκευάζοντα, ὅσον "ἡ γλώσσ' ὁμώ-

μοχ', ἢ δὲ φρενὴν ἀνώμοτος." καὶ πάλιν αὐ-
τὸς μὲν ἐσω ἐσίν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογι-
ζεται τῶν ἐξω τι καὶ μετεωρίζεται, ὁμηρι-

κῶς· Ὀμηρος γὰρ διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς
τὰ σώματα, εἰπὼν "πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυ-
χὰς," εἴτα "αὐτοὺς δ' ἐλώρια τεύχεν." ἔτω
καὶ Ἀριστοφάνης· εἰπὼν γὰρ "ὁ νοῦς μὲν
ἔξω," ἐπήνεγκεν "αὐτὸς δ' ἐνδον ποιεῖ τρα-

γωδίαν." ἀναβάδην, τῆς ἐν τῆς πόδας
ἔχων, ἢ ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου κείμενος ἢ κα-
θήμενος.

οὐκ ἐνέλιπεν εὐεργετῶν με.
οὐκ ἐξελεύσῃ ἀντὶ τοῦ οὐ στρατηγήσεις
ἡμῶν. Δαβὶδ (Ps. 59 10) "καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ
ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν."

οὐκ ἐξήεσαν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξήρχοντο.
οὐκ ἐξείεσαν δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ συνεχώρησαν.

οὐκ ἐξήρκεσεν (A Eq. 527) οὐκ ἀντέσχε
πρὸς τοὺς τρόπους ὑμῶν.

οὐκ ἐξόν οὐ προσῆκον, οὐ πρέπον· "ὄν

παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρωος ἐπιθεῖς ἄνομα, οὐκ ἐξόν." cf. v. Περικλῆς a ext.

οὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲ ἐν περιδείπνῳ. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἄξιον ἢ παροιμία· εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν. cf. v. Διονυσίων σκωμμάτων.

οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν ἢ εὐχὴ ἀντὶ τοῦ εἰσηκούσθη. οἰκτεῖται γὰρ αὐτὸν ὁ θεός, καὶ εἰς ὕπνον ἐνέβαλεν.

οὐκ ἐπιγλωττήσομαι ἢ βλασφημήσω (A Lys. 37).

οὐκ ἐπιεικῶς οὐ μετρίως. οὐκ ἐπικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ λογίως.

οὐκ ἐπίεσμαι ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι· "σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίεσμαι" (A Av. 1432).

οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς· Δημοσοφάνης ἐν τῇ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἑλληνικῶς εἰρημένη, προσυπακουσίων δὲ ἐξώθεν τὸ ἀγκύρας. Harp.

οὐκ ἔσθθεν οὐκ ἐδύνατο.

οὐκ ἐς μακρὰν ἀντὶ τοῦ ταχέως.

οὐκ ἔστιν ἄλλως πληρὸν ἐγώ, ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ πληρὸν ἐμοῦ. Ἀριστοφάνης Πλούτωνι (106) "μὰ τὸν Δ'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πληρὸν ἐγώ."

οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ· ἢ γὰρ πεφυκῶς ἐσθλὸς ἔκ ἔχει βίον, ἢ δυσγενῆς ὢν ληκύθειον ἀπόλεσε" (A Ran. 1248). τὸ ἐξῆς πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα ἀντὶ τῆς ἔστιν ἄλλως γενέσθαι ἢ καθὼς εἶρηκε. τῆτο, φησί, πάντως δέδοικται, καὶ οὐκ ἂν ἐάσαιμι σε ἕτερόν τι ποιῆσαι. Ἀριστοφάνης (Pac. 109). οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι ἢ ἀνελεθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν.

οὐκ ἔσχω οὐκ ἔσχισα, οὐ διεῖλον. οὐτως ἐκλίεν ἀττικῶς. "ὥπτων γαστέρα, κἄτ' οὐκ ἔσχω ἀμελήσας, ἢ δ' ἄρ' ἐφυσᾷτ'", Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (408).

a οὐκ ἐτὸς ἔκ εἰκότως, ἢ ἢ μάτην, παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὃ ἔστι μάταιον· ἔκ ἀλόγως. Ἀριστοφάνης (Plut. 1167) "οὐκ ἐτὸς ὑπαντες οἱ δικάζοντες θυμῷ σπεύδουσιν ἐπὶ πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν."

b οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγωδία· οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πληρὸν Ποσειδῶν καὶ σκύφη" (A Lys. 138). παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλινδραμένων τῷ αὐτῷ πράγματι, ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν ἀνεχομένων. ὃ δὲ νοῦς, οὐδὲν ἔσμεν εἰ μὴ

συνουσιάζειν καὶ τίκτειν· ὃ γὰρ Ποσειδῶν ἐμήγη τῇ Τυροῖ, καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν.

οὐκ ἐφέξεις (A Eq. 922) οὐ παύσῃ.

οὐκ ἔχαθεν (Hom. Θ 461) ἔκ ἐχώρησεν.

οὐκ ἔχων ὅτι χρησῆται τοῖς παροῦσι κακοῖς ἀντὶ τοῦ ἐξαπορῶν.

οὐκ ἔχω φράσαι· ὅμως γε μέντοι σοὶ δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ" (A Ran. 60) ἀντὶ τοῦ δι' ἀσαφείας.

οὐκί. τὸ οὐκί Ὅμηρος διὰ τοῦ κ γράφει, οὐ διὰ τῆς χ· δείκνυται γὰρ ἐκ τῶν συναλοιοῦν τὰ μὲν ψιλὰ μεταπίπτουσι εἰς θασέα, ὅταν τὸ ἐπιγερόμενον διασύνηται, ψιλὰ δὲ ὑποτασσομένου μὴ μεταπίπτουσι.

οὐκ ἰκνεομένως ἢ προσηκόντως, Ἡρόδοτος (6 65).

οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις. cf. v. κρώζεις.

οὐ κομῶ οὐ μέγα φρονῶ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (545) "κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὡς ποιητῆς οὐ κομῶ," τριτέστι οὐ μέγα φρονῶ.

οὐκ οὐν οὐδαμῶς. οὐκ οὐν δὲ συλλογιστικὸς σύνδεσμος· "οὐκ οὐν οἱ ἀδελφοὶ λαθῶντες ἱκετηρίαν ἐπυθάνοντο ἄρα τοῦ θεοῦ ὅτι καὶ χρὴ πρῶτερον αὐτούς."

οὐλε ὑγίαινε, ὀλοκλήρει. Hom. Ω 401.

οὐ λεληθάσι φανεροὶ εἰσιν.

οὐλή ἐπιπόλιον ἔλκος εἰς ὑγίαιον ἔκασ.

Οὐλίθ ὄνομα κύριον. cf. v. ὑποσύρα.

οὐ λίνον λίνω συνάπτεις, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πραττόντων. οὕτω Στράτις ἐν Ποταμίοις. cf. v. λίνον.

οὐλίος ὁ Ἀπόλλων· λατρός γὰρ ἦν. σφμαίνει δὲ καὶ ὀλέθριος.

οὐ λόγων ἀγορὰ δεῖται Ἑλλάδος ἀλλ' ἔργων, ἐπὶ τῶν κομπαζόντων.

οὐλομένη ὀλεθρία.

οὐλόσ ὁ συνεσραμμένος ἔχων τὰς τρίχας· Ὅμηρος περὶ Ὀδυσσεύς (τ 246) "γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχρους, οὐλοκάρητος."

οὐλοχυτεῖν κριθὰς ἐπιχέειν τοῖς θυμοσιν· οὐλὰς γὰρ ἔλεγον τὰς κριθὰς καὶ ἀτίθειν τῶν ψυισθῶν, ὑπερ ἢ ἄλφια ἐπὶ τῆς μύλης κατεψηρισμένα (cf. v. ψαισῶ). τὰς γὰρ οὐλὰς πρόσθεν ἔκοπτον ἐσθιόντες, σὲ δέπω τῆς κατεργασίας αὐτῶν εὐρημένης. καὶ τὰς μὲν κριθὰς μέχρι νῦν ὅλας χίονται ἐπιθύοντες ταῖς σπονδαῖς, ἐπεὶ σύμβολοι τῆς παλαιᾶς τροφῆς· τὰ δὲ πόπανα τῆς ἄνω ὄρας, τριτέστι τῆς αὐθις. cf. sch. Hom. A 401.

Οὐλπιανός ἀδελφός Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου, ὃς εὐφρέεστος ἐγεγόνει πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας, ὥστε καὶ πολλὰς εἰσ-
 νέγκασθαι καινὰς ἀπορίας καὶ λύσεις γε τῶν
 ἰσοριῶν πρὸς τὰς τῶν μαθημάτων ἐξηγή-
 ναι· ὄνομά τε αὐτῷ μέγα ἦν ἐπὶ τοῖς μα-
 θήμασιν Ἀθήνησιν. Θυμιάζων δὲ αὐτῷ τὴν
 φύσιν ὁ Συριανὸς διηγείτο πολλοῖς τισὶν ὡς
 κῆδὲν ἦν αὐτῷ προβαλέσθαι κλειδίον οὕτω
 πολύπλοκόν τε καὶ μηχανικῶς ἐργασμένον
 ἵπερ ἔκ ἀνοιγνύναι ῥαδίως αὐτόματον· ἀλλ'
 ἴσως πρὸς τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν μηδὲν ἐπι-
 λείψασθαι λόγον ἄξιον. ἐπεικῆς δὲ καὶ τὰ
 ἴδη κεκοσμημένος ὁ Οὐλπιανὸς ἐγεγόνει, καὶ
 ὅσκει ταύτῃ γε τῷ ἀδελφῷ διαφέρειν, ἴσως
 ἔπειδὴ πραγματίων πολιτικῶν ἀπέσχετο τὸ
 ἀμύμων ἔξ ἀρχῆς εἰς τέλος. πεφύκασι γὰρ
 ἰ ἀνθρωποὶ τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρε-
 ῆν ἐπισημαίνειν, ἔχ οὕτως ἔχον κατὰ γε τὴν
 εἴδη. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν
 πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστροφόμενη
 ρετὴ γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρ-
 ωμένεσθρον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἐπὶ τῆς
 εἰρας ὅσον αὐτῆς ὑγιῆς τε καὶ ὀλόκληρον·
 στον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπρασον ἐμφωλεύει
 αἰς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τῆτο πᾶν διελέγε-
 ται καὶ ἐτοιμότερον καθίσταται πρὸς διόρθω-
 εν. τὸ δὲ ἀγαθοεργόν τε καὶ ὠφελητικὸν
 στον ἐστὶν ἐν τοῖς πολιτεύμασι· τὸ δὲ θαρρα-
 ῶν καὶ βέβαιον ἡλικίον· τοιγαροῦν οἱ ἐν γω-
 ρα καθήμενοι λόγοιοι καὶ πολλὰ φιλοσοφῆ-
 ες μάλᾳ σεμνῶς περὶ δικαιοσύνης καὶ σιω-
 ροσύνης, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὰς πράξεις ἀναγκα-
 ζόμενοι ἀσχημονοῦσιν, ὡς ἅπας λόγος, ἄν
 πῆ τὰ ἔργα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κε-
 ῶν. τοιῶτος ὁ Οὐλπιανὸς γενόμενος ἔτι νέος
 ἰν ἄγχιος ἐτελεύτα τὸν βίον, πολὸν ἔπαινον
 αὐτοῦ τῆς ἐπεικειᾶς ἀπολιπὼν. Damascius
 Phot. p. 352.

Οὐλπιανός Ἀντιοχεὺς τῆς Συρίας, σο-
 ριστής, παιδεύσας πρότερον εἰς Ἐμεσαν ἐν τοῖς
 αὐτὸν βασιλείᾳ Κωνσταντῖνον χρόνοις, λόγους
 σαφῆρας, μελέτας, διαλέξεις καὶ ἄλλα τινά.

Οὐλπιανὸς Γαζαῖος. Marin. 9.

Οὐλπιανὸς Ἐμεσηνὸς σοφιστής πάτρια
 Ἐμεσηνῶν Ἡλιουπόλεως Βοσποριαιτῶν καὶ
 ἄλλων πλείεων, προγυμνάσματα, τέχνην ἠθ-
 ρικήν.

οὐλwan ἀπαλῶν, μαλακῶν, συνεσραμμέ-
 ῶν ταῖς θριξίν.

οὐμβρακιώτης βουμολόγος, κύριον. cf.
 v. κόλον.

οὐ μέλον αὐτῷ οὐ φροντισέτον· Μέναν-
 δρος (p. 442 Nieb.) "ταύτη τοι καὶ τῆς Νισί-
 βιος πολιτορχίας οὐ μέλον αὐτῷ."

οὐ μὲν δὴ ἀντὶ τῷ ὅμως δὴ, ἦκισυ δὴ,
 ἀλλὰ οὐ δὴ.

οὐ μετόν αὐτῷ ἀντὶ τοῦ ἐκ ἔξόν Ἄρι-
 σοφάνης Νεφέλαις. καὶ Μένανδρος "ὑδατος
 αὐτοῖς οὐ μετόν."

οὐ μὴ ληρήσης (A Nub. 366) οὐ παύση
 ληρῶν;

οὐ μὴν ἀλλὰ μὴν, οὐδαμῶς, οὐ μόνον,
 ἔτι μὴν, ὅμως δέ. "ἔ μὴν εἶχε ποιεῖν οὐδέν,
 ἀλλ' ἔμεινε κατὰ χώρον τηρέμενος ἐπιμελῶς."

οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσοθ'
 ὁ πλοῦς" διὰ τὸ τὰς ἐταιρίας ἄπερ τῶν Ἐλ-
 λήνων εὐξασθαί φασιν ἐν τῷ μεγάλῳ πολέ-
 μῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἡ διὰ τὸ δυσσεύβολον εἶ-
 ναι τὸν πλοῦν· ἡ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἐταῖραι,
 καὶ τῶν πλουσίων μόνων ὁ πλοῦς.

οὐπερ ὄπου· Ἀγαθίας (114) "οἱ σεναι-
 σθανόμενοι ἔπερ γεγένητο συμφορᾶς, ἀγεν-
 νῆ καὶ αἰσχίσην ἠσπάζοντο σωτηρίαν."

οὐπω πεπλήρωνται τῶν Ἀμορραίων
 αἱ ἁμαρτίαι (Gen. 15 16), ἐπὶ τῶν μὴ ὀξὺ
 τέλος λαμβανόντων.

οὐ πως οὐδένα τρόπον. καὶ Θουκυδίδης
 ἐν ε' (157), καὶ Ὀμηρος (γ 226) "ὠ γέρον, ἔ
 πως ἔγωγε τοῦτο τελέεσθαι ὄλω."

οὐραγεὶ τὸ τέλος ἄγει τοῦ ζροτοῦ. καὶ
 οὐραγὸς ὁ τελευταῖος τοῦ λόγου.

οὐραγία ζροτιῶν τὴν ὀπισθεν ἀπολε-
 θοῦσαν.

οὐραῖα τὰ τῆς οὐρᾶς· "ἐδειμάτου ἀ-
 τοῦς οἱ δρύκοντες, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπεί-
 ρας ἐλίζαντες καὶ ἐπανισάμενοι." cf. v. ἐδει-
 μάτου.

οὐρανία αἰξ, ἧ οἱ εὐχόμενοι πάντων
 ἐπετόγγανον, ἴσως διὰ τὸ τὴν σελήνην αὐτῇ
 ἐποχεῖσθαι. Κρατῖνος Χείρωσιν.

οὐρανία ἀσραπή ἀντὶ τοῦ ταχεῖα· (S
 OC 1466) "ἐπτῆξα θυμόν· ἐραγία γὰρ ἀσρα-
 πῆ φλέγει πάριν."

οὐρανία ἄχνη ἡ δρόσος· (S OC 681)
 "Θάλλει δ' οὐραγίας ὑπ' ἄχνης ὁ καλλίβο-
 τρος κατ' ἡμᾶρ αἰὲ νάρκισσος."

οὐράνιον γ' ὄσον (A Ran. 794) ἀντὶ τῷ
 πολὺ καὶ μέγα. "οἱ δὲ ἀνέκραγον οὐράνιον
 ὄσον" (cf. v. ἀπήληγσαν).

Οὐράνιος ὄνομα, Σύρος τὸ γένος, κατὰ τὴν βασιλείου πόλιν ἠλάτο τέχνην ἐπαγγελόμενος τὴν λατρικὴν μετέναι, τῶν δὲ Ἀριστοτέλους δογματικῶν οὐδὲν μὲν ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐγίνωσκεν, ἐκοιμηέτο δὲ ὡς πλείω εἰδέναι, βρεθνόμενος τῷ δύσειρις εἶναι παρὰ τοὺς ξυλλόγους. πολλάκις γὰρ ἰὼν πρὸ τῆς βασιλείου σοῦς, καὶ ἐν τοῖς τῶν βιβλίων ἡμενος πωλητηρίοις, διεπληκτιζέτο καὶ ἐμεγαληγόρει πρὸς τοὺς αὐτόθι ἀγειρομένους καὶ ταῦτα δὴ τὰ εἰθισμένα ῥημάτια τῷ κρείττονος πέρι ἀνακυκλοῦντας, ὅποιον δὴ τι αὐτῷ ἢ τε φύσις ἐστὶ καὶ ἡ οὐσία καὶ τὸ παθητὸν καὶ τὸ ἀξύγχυτον· ὧν οἱ πλείω οὐδὲ ἐς γραμματισοῦ οἶμαι φοιτήσαντες, οὐδὲ μὴν βίω ἀρῆσαν ἐνδεδημημένοι. οὗτος ὁ Οὐράνιος ἦκε πρὸς Πέρσας, ὑπὸ Ἀρειοβίνδου τοῦ πρεσβευτοῦ ἀπηγγεμένους. Agath. 2 28.

Οὐρανίωνες (Hom. E 898). οἱ Τιτῶνες οὕτω λέγονται.

οὐρανοβάμωνος τοῦ οὐρανοφοίτου.

οὐρανόθι πρὸ (Hom. Γ 3) ἐν τῷ ὑπὸ τὰ νέφη τόπῳ.

οὐρανοὶ δύο, ὁ σὸν τῇ γῆ γεγεννημένος, καὶ ὁ ὕψερρον μέσον τῶν ὑδάτων προσαχθεὶς γενέσθαι, ὃν καὶ σερέωμια προσηγύρευσεν. Gen. 1 6.

οὐρανόμηκες μέγιστον· (A Nub. 459) "κλέος ἑρανόμηκες ἐν βροτοῖσιν ἔξω" παρὰ τὸ (Hom. K 212) "ἐπουράνιον κλέος εἶη."

οὐρανόσ. οὐρανόσ ἐστιν ἡ ἐσχάτη περιφέρεια, ἐν ἣ πᾶν ἴδρυται τὸ θεῖον. Diog. L. 7 138.

οὐρία θεῖτε (A Lys. 550) ὀχεῖσθε.

οὐρία ριπίδι ἀνήλατο φέψυλος ἐρεθίζομενος" (A Ach. 669), ἀντὶ τοῦ ἀνέμου φορεῖ τῷ ριπίδι ἐξαπτόμενος. πρίνιοι δὲ ἄνθρωποι οἱ σερεῖοι, οἱ ἰσχυροί.

οὐρίαχος τὸ ἄκρον τοῦ σιδήρου, ἢ τὸ ὀπισθεν μέρος τῷ δόρυτος, ὃ καὶ συνρωτήρ καλεῖται· ἀπὸ τοῦ ὀρούειν καὶ τοῦ ἰάχω, τῷ δὲ παρὰ τὸ ἰα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, ἐξ οὗ καὶ ἰαχῆ.

οὐρίαχος· "πλήξας ῥομβωτῷ δούρυτος οὐριάχῳ" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 111). καὶ αὐθις "ὄφρα κεν ἐξ ὑάλιο πυρικητόιο ταθέντας οὐριάχους δέξαιτο," τὰ οὐραῖα τῶν κανδηλῶν.

οὐριοδρομέσας ἐπιτηδείῳ ἀνέμῳ πλειούσας.

οὐριος ἐπιδήσιος, ἐπιτηδείος ἄνεμος. Πολύβιος (1 44) "λαβὼν δ' οὐριον ἄνεμον καὶ λιμπρόν, ἐκπεύσας πᾶσι τοῖς ἀρμένιοις καὶ κατορώσας ἐπ' αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ λιμῶς ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν, ἔχων καθωπλισμένους ἄνδρας ἐπὶ τῶν κατωσρωμάτων." καὶ (S δι. 889) "οὐρίῳ πελάσαι δρόμῳ," τουτέστι ἐν θυδρομηῖσαι.

οὐρισας ἐσησας, ἔσωσας. sch. S OR 696.

οὐρον φορὸν ἄνεμον. "ἀλλὰ ταῦτα μὲν ρεῖτω κατ' οὐρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κενὸν πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἐμὲ ἀψευδεῖν αἶ" (S Trach. 467).

οὐρος ὁ τῆς γῆς ὕψος καὶ φύλαξ. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ (1 93) οὐροὶ οἱ ὄροι, τὰ ὄρεθῆσια.

οὐρος· (AP 6 332) "καὶ βοὸς οὐρε ἀσπὶ τὸν χρυσὸν πυμφανώνωντι κέρας."

οὐροτομήσαντες τὰ οὐραῖα κόπαντες· "οὐροτομήσαντες ν' ἴππους."

οὐρούς (Hom. B 153), ὄξυτόνως, τὰ κώρια καὶ τὰ περιορίσματα τῶν νηῶν.

Οὐσβυις ὄνομα κύριον. cf. v. ἄπο.

οὐς ἐγὼ βόσκω καὶ δίκαια κᾶδικα" ὁ Κλέων ἤρησι (A Eq. 255) πρὸς τοὺς ἡλιαζῆς, τουτέστι πρὸς τοὺς ἡλιαίουσ δικαστάς. τὸ βόσκω πιζρώς· ἐπὶ γὰρ τῶν ἀλόγων εἴρηται δίκαια δὲ κᾶδικα ἀντὶ τοῦ ἐκ δικαίων καὶ ἀδικίων.

οὐσία. τῆς οὐσίας τὴν κλῆσιν καὶ τὴν προσηγορίαν οὐδ' ὅλως ἐμπεφομένην ἐφισκομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. ἡ δὲ τῶν πολλῶν συνήθεια κέχρηται τῷ προσρηματι ἐπὶ τῶν σημεινομένων κτήσεων, ὧν τις κέκτηται, οἷον οἰκημάτων βοσκημάτων καὶ τῶν λοιπῶν ὧν ταῦτα γὰρ οὐσίαν καλοῦσι τοῦ κεκτημένου· καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ τὸν ταῦτα κεκτημένων πλούσιον καλοῦμεν ἀντὶ τοῦ πολυέσιον, καὶ περιοσίον λαόν (ep. Tit. 2 14) τὸν ἔγκλητον· καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιοσιασμόν ἐαυτῷ (Ps. 134 4) ἀντὶ τοῦ κτήμα καὶ εἰς κτήσιν. ἡ δὲ λογικὴ χρῆσις τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα ἀπὸ τῶ εἶναι ῥήματος οἶδε παρηχθῆσαι, αὐτὸ τὸ ὃν πρῶγμα οὐσίαν καλοῦσα· τὸ γὰρ ὃν κοινὸν ὄνομα ἐστὶ πάντων τῶν ὄντων. τοῦτο ὃν τὸ ὃν τέμνεται εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκός. ἐφίζονται δὲ τὴν οὐσίαν ἔτως· οὐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν καὶ ἄοριστον, κατὰ πρῶτων τῶν ὑποκρίσεων ἡμῶν φερόμενον καὶ σωννύμως κατηγορούμενον· ἢ ἡ καθ' ἑαυτῶν

ων ὑποστάσεων λεγομένη και ἐν πάσαις ταῖς ἑμοτίμως θεωρημένη· ἢ πρῶγμα ἀπαρκτηον μὴ δεόμενον ἐτέρου πρὸς ὑπαρξιν, ἔχουν τὸ ἐν ἑαυτῷ ὄν και μὴ ἐν ἐτέρῳ ὄν τὴν ὑπαρξιν, ὡς τὸ συμβεβηκός. οὐσία ἔστιν ἢ ἀπλῶς τῶν ὄντων ὑπαρξίς.

οὐσίας δίκη. οὐσίας εἰσάγουσι δίκη ὡς τὰς ἐαλωκότους ἐν προτέρῳ δίκη χρέος καρποῦ, ὡς δέον ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ἧς τῆς οὐσίας ἂ κατεδίκασουν.

οὐσίας δίκη. οἱ δικαιοῦμενοι περὶ χωρῶν ἢ οἰκιῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας ἑσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκη. ἢ δὲ προτέρων τῶν μὲν οἰκιῶν ἐνοικίου, τῶν δὲ χωρῶν κροῦ· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτοις ἐξούλης και ἦν τοῖς ἀλλοῖς κρατεῖν τῶν κτημάτων, και τὴν δίκη τοῦ κροῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου ἢ ἐπὶ τὴν δευτέραν ἠτηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας· δὲ και ἐξούλης ἀλοῖεν, οὐκέτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλ' ἐξίσασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει ἵς καταδικασαμένοις. Harp.

οὐσία φανερά και ἀφανής. Αὐσίας τῷ ὑπὲρ Φερενίκου λέγει "εἰ μὲν γὰρ ροὺς κατέλιπεν Ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φαρῶν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ ἰσοδὲν μὲν ψεύδεται, αὐτῷ δὲ δέδοται, ρὶ ἀργυρίου και χρυσίου και ἀφανοῦς οὐσίας." δῆλον ὅτι ὅσις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, ὅτι δέδωκεν.

οὐσιῶσαι. Πισίδης "και πάντας ἡμῶς σιωσάει σοι θέλεις και τεκνοποιεῖν τῷ θεῷ ἡμέραν."

οὐτύσας πλήξας, τρώσας· "ὁ δὲ τῷ δόξει αὐτὸν οὐτύσας κατέβαλεν."

οὐτε σὺν πανωλέθροισιν οὐτ' ἄνευ σωλέθρων (A Lys. 1039), παροιμία. "και γυναικίς· ἀλλ' ὁμως, ὡ δημόται, ἐκῆξιν ρεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ" (Susarion ap. sch. onys. Thr. p. 748).

οὐτε τσ. ὡσπερ παρὰ Αἰολεῦσι τὸ ὅτινα ὡν ἐσι κατὰ γένος, οὐτω και παρὰ τοῖς εἰκοῖς τὸ οὐτε του κοινῶς λέγεται. Σοφοκλῆς (Ai. 290) "οὐτε του κλύων σύμπιγγος."

οὐτήτειρα πληκτικῆ· (AP 7 172) "και εἰ τις οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διπὰς ἐχιδνα, κραι τὸν ἐκ γενῶν πικρὸν ἐνέισα χόλον, εἴσω χήρωσεν."

οὐτιδανός οὐθενός ἄξιος.

οὐτιδες και σωρῖται πυραλογισμοὶ καὶ καλούμενοι. και Οὐτις παρ' Ὀμήρω

οὐδείς· Οὐτις γὰρ ὁ Ὀδυσσεύς.

οὐτις ἔσθ' ὅς οὐ τὸν τοῦ μανέντος ἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ ξύναιμιον ἀποκαλῶντες" (S Ai. 725). Ἀττικὸν ἐσι τὸ ἐπιφέρειν ἐνικοῖς πληθυντικά, ὡς οὐτις ἀποκαλοῦντες.

οὐτοσί οὐτος ὁ ἄνθρωπος. ἀντὶ ὀνόματος κέρχεται τῷ οὐτοσί· τὸ δὲ ἐπέκτασις. οὐτω δὲ ἐπιρρηματικῶς και οὐτωσί ἀντὶ τοῦ οὐτως. (A Eccl. 746) οὐτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχε, ἐκ τοῦ μηδενός. "οὐτω πολυφόρῳ συγχεραμαι δαίμονι" ἀντὶ τῷ πολλὰ μοι κακὰ ὑφ' ἐνα καιρὸν φέρωντι, ἢ ποικίλῳ, Ἀριστοφάνης (Plat. 854).

οὐ τρέφει μία λόχη δύο ἐριθάκους. cf. v. μία λόχη.

οὐ φροντὶς Ἴπποκλείδης. παροιμία, ἧς μέμνηται Ἑρμιππος ἐν Δημόταις. Ἴπποκλείδης ὁ Τισάνδρου μελλῶν γαμῖν Ἀγαρίσην τὴν Κλεισθένης τοῦ Σικωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρῳ ἐπωρχήσατο περιττῶς. μεταβουλευσάμενον δὲ τοῦ Κλεισθένης και Μεγακλεί τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἴπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος ὅτι ἀπώρχεται τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίσης, ὑποτυχῶν ἔφη "οὐ φροντὶς Ἴπποκλείδης." cf. Herodot. 6 128.

οὐχ ἄλις οὐ ματαίως.

οὐ χεῖρον ἀντὶ τοῦ βέλτιον· (A Eq. 36) "βούλει τὸ πρῶγμα τοῖς θευταῖσιν φράσω; οὐ χεῖρον."

οὐχ ἦκισα μάλις, πάνυ, οὐχ ἦτρον. "και οὖν τῷ τὸν βουσίλει ἐσοχούσθαι εὐ τῶν μελλόντων οὐχ ἦκισα ἀπέβη τά οἱ προβουλευθέντα." και αὐθις "και ἄλλον οὐχ ἦκισα εἰς αὐτοὺς ἀναρτήσαντες ὄχλον."

οὐχὶ Γλαύκου τέχνη, ἐπὶ τῶν εὐ ἐργασμένων και δυσκατανοήτων.

οὐχ οἶά τε εἶναι οὐ δυνατά· "ἀλλὰ ταῦτα ... γενόμενα." cf. v. ἄπρακτα.

οὐχ οἶον· "οὐχ οἶον προσεῖχον αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπλῶς οὐδ' ἀκούειν ἠξίον" Πολύβιος (1 43). "οὐχ οἶον οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἐδ' ἠνείχετο ἀποφαινομένε ταῦτα" (id. 3 82). "οὐχ οἶον ἀνέσχατο τῶν λόγων, ἀλλὰ κατέλευσαν τὸν εἰπύτα."

οὐχ οἶόν τε οὐ δυνατόν.

οὐχ οἶός τ' εἶμι ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, ὄρων λεοντὴν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην" (A Ran. 45). Διονυσιακὸν φῶρημα ὁ κροκωτός· ἐφό-

ρει δὲ λεοντῆν ὡς Ἡρακλῆς. τάττεται δὲ ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. καὶ αὐθις "ἔχ οἶός τ' ἦν ἐθελοντῆς συνυπακούειν."

ὄχ ὄσον· "ἐφ' ἧ δὴ ὁ Πάρθος ἐχ ὄσον οὐ κατέπτεξεν, ἀλλὰ καὶ ἀντέγραψεν οἱ τὰ τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα βασιλέων ἐκείνον δὲ Καίσαρα μόνον ὀνομάσας." καὶ αὐθις "ἔχ ὄσον ἐχ εὐρόν τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπορδόν σφισι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν" (Dio C. t. 1 p. 59).

ὄχ ὄσοντο ἀντὶ τοῦ οὐ βραδέως ἀλλὰ ταχῶς, ὡς τὸ μονοτού.

ὁ χροὶ λέοντος σκύμμον ἐν πόλει τρέφει· μάλιστα μὲν λέοντα μὴν πόλει τρέφει, ἦν δ' ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν" Ἀριστοφάνης (Ban. 1451). Αἰσχύλος δὲ λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου· μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα, ἐὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν ἀλλὰ τιθασεῦσαι. ὡσεὶ ὁ μὲν Ἐυριπίδης συμβεβέλευκε μὴ δέχεσθαι, ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινα διάνοιαν, μὴ καταδέξασθαι ἢ καταδεξιόμενον τροποφορεῖν. ὁ δὲ Διώνυσος πρὸς τὰδε γησι "δυσκρίτως γ' ἔχω· ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς," σοφῶς μὲν ὁ Αἰσχύλος, σαφῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης.

ὄχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν περὶς ἀλισκόμεθα" (Α Αν. 809), ἀντὶ τοῦ ἐαντοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν. cf. νν. πύγας et ταυτὶ μὲν εἰκάζομεθα.

ὄχ ὑφίλει οὐκ ἐνεδίδου.

ὄφειλέτης χρεώσης· Σοφοκλῆς "κάταισθ' ἐγὼ θεοῖς ὡς ἕδεν ἀρκεῖν ἐμὴ ὄφειλέτης ἔτι." τουτέστιν, οὐκέτι ἐν --- ζῆν. cf. ν. κάτοισθα.

ὄφειλή τὸ χρέος. καὶ ὄφειλημα ὁμοίως.

ὄφειλιον χρεωσῶ, πρὸς δοτικὴν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (20) "ὀπίσσις ὄφειλιω."

ὄφεις παρείας τὰς ἐπιρμήνας ἔχοντας τὰς παρείας. δοκοῦσι δὲ ἦπιον εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους, ἐσθίειν δὲ τοὺς ἔχεις, καὶ εἶναι τῶν μυσηρίων ἱεροί. καὶ ὄφειδιον ὑποκοριστικῶς.

ὄφελος καὶ ὄφελον. εἶθε, μακάρι, εὐκτικῶς. τὸ δὲ μακάρι τῶν ἀπαιδευτιῶν εὐκτικὸν ἐπιρρημα ἀντὶ τοῦ εἶθε καὶ εἶθε. πλὴν ὅτι ταῦτα μὲν ἀπαρέμφατα προσώπων ἐστί, τὸ δὲ ὄφελον πρόσωπον ἐμφαίνει.

ὄφελωσιν (Hom. A 510) ἀνξήσωσιν.

ὄφελος· Ἀριστοφάνης (Eecl. 53) "ἄλλας τε γυναῖκας, ὅ τι περ ἐς ὄφελος ἐν τῇ πόλει," τουτέστιν εὐγενεῖς. καὶ αὐθις "τοῦ δὲ Διβίθ

ἀκούειν, ὧν τι ὄφελος ἦν καὶ ἐν κάλλι φυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ παιδείας" (cf. τ. Κορνοῦτος).

ὄφελτιος (Hom. Z 20) ὄνομα κέριον.

ὄφθαλμία ἢ πῆρωσις. Ἀριστοφάνης Πλούτω (115) "ταύτης ἀπαλλάξεν οἱ τὴς ὄφθαλμίας." ἰδίως ὄφθαλμίαν τὴν πῆρωσιν φησιν.

ὄφθαλμιαῖσαι φθονῆσαι, ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν, ἢ καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς πάσχειν. "οἱ δὲ πολλοὶ ὄφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρημασί παντοδαπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτῶν."

ὄφθαλμὸν ἐπιβάλλειν τὸ περιέχον θεάσασθαι. οὕτως Ἀλέξις.

ὄφθαλμός. διαπορεῖ Ἀριστοτέλης, εἰ αἰσθησις τῶν αἰσθητῶν ἐστὶν ἀντικλιπτικῆ, αἰσθητὴ δὲ καὶ τὰ αἰσθητῆρια δι' ὧν αἰσθόμεθα, διὰ τί οὐχὶ ἐκάσθε τούτων ἢ αἰσθησις ἀντικλιπτικῆ καὶ μηδενὸς ἐξωθεν κρόντος, οἷον διὰ τί ὁ ὄφθαλμὸς οὐκ ἐστὶν ἑαυτὸν, συγκείμενος ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἢ αἰσθησις δυνάμει μὲν ἐστὶ τοῦτο ὅπερ ἐστὶ πᾶν δὲ τὸ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τινος ἐνεργείᾳ ὄντος. οὐκοῦν καὶ ἢ αἰσθησις δυνάμει ἔσα προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, αἰσθητοῦ δὲ τοῦ ἐξωθεν ἐνεργείᾳ ὄντος. ἀλλ' εἰ ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν προάγεται εἰς ἐνέργειαν, αἰσθητῶν δὲ καὶ τὸ αἰσθητῆριον ἐν ᾧ ἢ αἰσθησις, διὰ τί μὴ καὶ ὑπὸ τούτου προάγεται εἰς ἐνέργειαν; ἀλλ' οὐκ εἰ μὴ οὐα τέ ἐστὶν ἢ αἰσθησις τοῦ αἰσθητῆριου ἀντικλιπτικῆ αἰσθητοῦ μὴ ὄντος, τί δὴ ποτε τῶν ὑπερβολῶν αὐτῶν ἀντικλιπτικῆς; τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν ἐνεργείας τῆς ἐν τῷ παντὶ σίματι ἢ ἀπὸ αἰσθησις οὐκ ἀντικλιπτικῆ. ἐπειδὴν μὴ τοι εἰς ἀμετρίαν ἢ ἐν ἡμῖν θερμοῦς ἐπίστα ὡς ἐπὶ τῶν πυρετῶν, τὸ τηρικαῦτα αἰσθάνεται ταύτης. καὶ ἢ ὕψις ὁμοίως τοῦ μὲν ὄφθαλμοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος οὐκ ἀντικλιπτικῆ βάνεται, οἷον ποῖον ἐστὶ τὸ τῶν ἕρτων ἢ τῶν χιτώνων χρωμια. ἐπειδὴν μάλιστα κατὰ φύσιν τι πάθη ὡς ἐπὶ τῶν ἰκτεριῶν, τῆς ἐπὶ τῷ ὄφθαλμῷ ὠχριασεως αἰσθητοῦ ἴσθαι διὸ οἰόνται πάντα ὠχρὰ εἶναι. ὁμοίως καὶ εἰ ἄλλος τις χυμὸς ἐνσκήψει ἐν τῷ χρωμιαλοειδῆ, καὶ τοῦ χρωμιατος καὶ τῶν οὐχ ἰσθαι αὐτοῦ ἀντικλιπτικῆ βάνεται. ὅθεν καὶ ἐν τῇ φυχῆς τῶν ἐπιχύσεων, πρὶν τελείως καταστῆναι

κόρης σκεπασθείσης, δοκοῦσιν
 ις καὶ τινα τοιαῦτα. Philoron.
 I 3 b.

ὃς βασιλέως ἀντι τοῦ μέγα
 κρῶ βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν
 ας, δι' ὧν πάντας ὁ βασιλεὺς
 ; βασιλέως ὅτι τὸς ὠτακσεύς,
 τὰ πραττόμενα ἐκάστω παντα-
 ch. 92.

τος ὁ ὑπὸ ὄφθας δηχθεῖς.
 ης εἶδος ἀκρίδος, μὴ ἔχον πτερά.
 ς γυνή ἔρπουσα.

ὁ τοῦ ἰός οἷς ἐν ὑπερβίβασιμῷ,
 αἷ τοῦ φ.

ἀντι τῶ ἡτιῦσθαι ἐν δικαστηρίῳ.
 χρεώσημα.

χρεωσῆσαι.

ν καταδικασθῆναι· Ἀριστοφά-
 ; (775) "μέλλων ὀφλήσειν, μὴ
 ρτύρων." τοῖς γραψαμένοις καὶ
 ἴσιν ἐπεβάλλετο χρηματικὴ ζη-
 ῖη κατὰ τὸ ὠρισμένον ἐξέτισεν,
 ἐνόμος ἐξετίννι τετραπλοῦν.
 ντες ἐκτίσαι καθεῖργοντο ἐν τῷ
 πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασιν,
 ἴτορος Ἀρισογείτονος πατήρ.

χρέως, ὄφειλή.

νσι καὶ ὄφλουσι χρεωσοῦσι.
 ἄνω. καὶ ὄφλοι· "μὴ διαβά-
 ἰὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ κακότητι

χρεωσῶν· "οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν
 οὐτ' ἕφλων ἀπέροχμαι" (A Ach.
 ὄντων ἐν δίκαις ἀνασρεφομένων.
 νομι κύριον.

ως, ἢ μέχρι, ἢ ἔως, ἢ ἴνα.

ω ῥῆμα· "ὅ δὲ πέμπει τινὰ ἔσει-
 ντά τε καὶ ἀλαζονεία τινὶ ἄνω-
 ον" (Procop. Goth. 4 11).

ον Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπα-
 πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος. Harp.

τες ὑπερήφανοι.

ισα ὑψηλὴ καὶ ἀπόρημος.

ὑπερηφανίας.

ἀνασπῶντες καὶ γνάθους
 ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων καὶ ὑπερο-

ως. ἀπὸ τοῦ ἐξέχω ἐξοχος, τὸ
 ἴοχα, ἐπίρρημα ἐξοχα, ἀποβολῆ

τῆς ἐξ προθέσεως ὄχα· ἀποβάλλεται γὰρ
 πολλάκις ἢ πρόθεσις, ὡς ἐπὶ τοῦ κατωγίς
 αἰγίς.

ὄχυνον τὸ κράτημα τῆς ἀσπίδος. καὶ
 ὄχάνοις δεσμοῖς.

ὄχει ἄρματα.

ὄχέσθαι ἐποχεῖσθαι. Hom. P 77.

ὄχεῖα μῖξις, συνθεσία. καὶ ὄχεύω ῥῆμα·
 "ἔσθιτε, πῖν', ὄχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδενὸς
 ἐσιν ἄξια." ἐν ἄλλοις "ὡς τά γε ἄλλα ἐ τῶ-
 του ἐσιν ἄξια," τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκρο-
 τήματος. τὸ γὰρ ἐφρὸς τῶ μνήματι ἄγαλμα
 ἔπερ τῆς κερυλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίητο
 ὡς ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις, ἀνεζωσμέ-
 νον λυδίσι, μιουμάρεον τὴν ὕλην. cf. v. Σαρ-
 δανάπαλλος c.

ὄχεῖον ἄρμα, δίφρος, ἄμαξα.

ὄχεῖον. ἀντι μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος b
 ἐχρήσατο. ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντι τῶ εἰς
 ὄχειαν ἀποδεδειγμένον· φησὶ γὰρ "ὠνοῦνται
 μου τῶν ἵππων ὄχεῖον." Ἀσκούργος δὲ ἐν
 τῷ περὶ διοικήσεως γείτονας τῶ ὄχεῖα φησὶ·
 καὶ μήποτε ἐπὶ τόπου τινὸς ἔλαβον τὴν λέ-
 ξιν ἐν ᾧ ὄχεῖται γίνονται κτηνῶν ἢ ὄχηματα
 μισθοῦνται. Harp.

ὄχεσφι τοῖς ἄρμασιν.

ὄχετεύει σαλεύει, μεταφέρει.

ὄχετηγία. καὶ ὄχετηγὸς ὕδρηγὸς (Hom.
 Φ 257).

ὄχετόκρανα τὰς λεγομένους ἐκχύσεις τῶν
 μηχανημάτων· εἰσὶ δὲ αὐταὶ ξύλιναι ἢ κε-
 ράτιναι. οἱ δὲ φασὶ τοὺς ὑπονόμους καὶ τὰς
 ὑπὸ γῆν ὄχετούς.

ὄχετός σωλήν, ἀγωγός, ῥύαξ.

ὄχεύς (Hom. Γ 372) ὁ ἰμάς τῆς περικε-
 φαλαίας, ᾧ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τῶ
 φοροῦντος. καὶ ὁ συνέχων τὴν περὶ τὸν θώ-
 ρακα ζώνην ἰμάς.

ὄχῆες (Hom. Α 132, Μ 455) δεσμοί, μο-
 χλοί.

ὄχημα οὐκ ἐπὶ ἄρματος μόνου· Ἀριστο-
 φάνης (Pac. 865) "οὐκοῦν δικαίως, ὅστις εἰς
 ὄχημα κανθάρον ἐπιβὰς ἔσωσα τοὺς Ἕλλη-
 νας." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Ran. 21) "ἐπὶ
 οὐχ ὕβρις τυτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή, ὅτ'
 ἐγὼ μὲν ὦν Διόνυσος υἱὸς Σταμνίου αὐτὸς
 βαδίζω καὶ πονῶ, τῆτον δ' ὄχῳ, ἵνα μὴ τα-
 λαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι;"

Ὀχῆσιος ὄνομα κύριον. Hom. E 843.

ὄχθας τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ.

ὄχθεϊ ζενάξει.
 ὄχθη ὁ κρημνός.
 ὄχθησας ζενάξας. Hom.
 ὄχθοβος τὸ γυναικίον λῶμα.
 ὄχθοι αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι,
 αἱ ἔξοχαί.
 ὄχθους ὕψη, ὑψηλοὺς αἰγιαλοὺς. "ὡς
 δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἀφίκοντο πλησίον, ὑπὲρ
 ὄχθου τιπὸς ἀποτόμου καὶ περιοριῶγος ἐπε-
 τείχιζον αὐτοῖς φρούριον" (Dionys. Hal. 9 15:
 cf. v. περιοριῶγος).
 ὄχλεῦντο ἐκινουῦντο.
 ὄχληρός ταραχώδης.
 ὄχλησις ἡ ταραχή.
 ὄχλιζειν μοχλεύειν, κινεῖν.
 ὄχλος ἡ ταραχή.
 ὄχλου ἀγανακτισσεως, ταραχῆς. "καὶ τὰ
 μὲν ἄλλα ἐπιθετο τῷ πατρὶ, καὶ ἦν πρὸς
 τοὺς πυνθανομένους καὶ ὄχλον κινουῦντας εὖ
 μάλα ἐγκρατής, καὶ γλώττης ἤρχε." Πολύ-
 βιος (3 80) "ἦν δὲ ὄχλοκόπος ὁ Φλαμίνιος
 καὶ δημαγωγὸς τέλειος." καὶ αὐθις "οὔτε
 ἐξετάσει τὸν ἄνθρωπον οἷόν τε ἦν ἀκριβῶς,
 ἀσθενεῖα σώματος ὀχλούμενον, οὔτε ἐρωτᾷ,
 εὐλαβεῖα τοῦ ὀχλώδους."
 ὄχλώδης ὁ ταραχώδης.
 ὄχμάζω κατέχω.
 Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰουδαίων, ἐν Σαμα-
 ρείᾳ ἔχων τὴν δίαυτον, πονηρὸς ἦν, κατὰ
 πάντα ὅμοιος τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις καὶ
 Ἰεροβοάμ τῷ πρώτῳ παρανομήσαντι καὶ τὸν
 λαὸν ἀπατᾷν ἀρξάμενον. Ioseph. A. I. 9 2.
 ὄχοις. Σοφοκλῆς (El. 727) "μέτωπα συμ-
 παίονσι Βαρκαίοις ὄχοις." "ὄχοις Ἀλεξαιό-
 σιν ἐμβεβῶς πόδα."
 ὄχος τὸ ἄρμα, καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ὀρμή,
 ἔξ οὗ καὶ ὀχετός. ἡ δὲ δοτικὴ τῷ ὄχει.
 ὄχοῦμαι γενικῆ.
 ὄχυρός ὁ ἰσχυρός.
 ὄχυρωμα ἡ κλεισοῦρα παρὰ Ῥωμαίοις.
 ὄχυρώτερος σερεώτερος.
 ὄχων ὀχευτικῶς ἔχων.
 ὄψ ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ κλί-
 νεται ὀπός.
 ὄψα.
 ὄψάριον τὸ ἰχθύδιον.
 ὄψαρτυτῆς μάγειρος.
 ὄψαρτυτικὴ μαγειρικὴ.
 ὄψέ βραδέως.
 ὄψείοντες (Hom. Ξ 37) ὀπτικῶς ἔχοντες,

ἰδεῖν βουλόμενοι.
 ὄψ' ἤλθες· ἀλλ' ἐς τὸν Κόλο
 ἐπὶ τοῖς καθυσερίζουσι τῶν καιρῶ
 τῶν μισθαροούντων.
 ὄψία ἡ βραδεῖα.
 ὄψιγενῆς βραδέως γεννηθεῖς.
 ὄψιγόνων (Hom. Γ 353) τῶν
 μετὰ πολὺν χρόνον ἰσομένων.
 ὄψιμαθής· "ἦν δὲ ὁ Σουπηρ
 μαθῆς μὲν ἱκανῶς, τῆν δὲ φύσιν
 σερος, λ' ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγιν
 τῶν ῥητόρων βιβλία." cf. v. Σουπι
 ὄψιμον (Hom. Β 325) τὸ βρα
 μενον.
 ὄψινόν πρὸς ὄψέ.
 ὄψις ὄρασις. καὶ ἡ θεωρία· "
 πρὸ τῆς πόλεως ἀργύρω καὶ χρι
 λάμπετο, καὶ τῆς ὄψεως ἐκείνης ο
 τοῖς σφετέροις ἐπιτερέπερον οὐτ
 λεμίσις παρέση φοβερώτερον."
 ὅτι ἡ ὄψις τῶν β' χρωμάτων ἐ
 λευκοῦ καὶ μέλανος, καὶ τῶν μετὰ
 φαιοῦ ἀχροῦ ἐρυθροῦ κυανοῦ ἄλο
 προῦ ὀρφνίου. ἡ δὲ ἀποῖ κριτικῆ
 καὶ βραδέως φθόγγου. ἡ δὲ ὄσφρη
 εὐωδῶν καὶ δυσωδῶν ὀσμῶν καὶ τὰ
 σηπομένων τε καὶ βρεχομένων, ἡ τ
 ἡ θυμωμένων. ἡ δὲ γεῦσις κριτικ
 τε καὶ πικρῶν χυμῶν καὶ τῶν μετ
 γὰρ εἰσὶ χυμοί, γλυκὺς πικρὸς ὄσι
 σομφὸς ἄλυκός σερφνός. ἡ δὲ ἀφή
 ἐστὶ κριτικῆ, βραδέων κόψων καὶ τῶ
 τραχέων καὶ λείων καὶ τῶν μεταξί
 καὶ ὑγρῶν. καὶ αἱ μὲν δ' αἰσθή
 κεφαλῆ εἰσὶ καὶ ἰδιάζουσι περικλι
 γάνοις, ἡ δὲ ἀφή καὶ διὰ τῆς κει
 διὰ τοῦ σώματος κειώρηκε, καὶ
 πάσης αἰσθήσεως. Vit. Pythag. ap. Ph
 ὄψισθέντα ὄψέ τῆς ἰώρας
 "ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεὺς
 ξάμενος ὄψισθέντα." cf. v. τιμωροῦ
 ὄψιτέλεσον (Hom. Β 325) βρι
 λειούμενον.
 ὄψοδεῖα ἡ ἔνδεια τῶν ὄψων. ὁ
 δέ. cf. v. ὀλιγοδεῖα.
 ὄψον πᾶν προσόψημα ἡ προ
 sch. Hom. Α 630.
 ὄψοποιουμένοις ὄψα ὠνομέ
 ναγχοῦ ἐν ποιμασί τισὶν ὄψοποιουμέν
 ἀπεδόμην."

χθρός.

ΐα. καὶ ὄψοφάγος λαίμαργος,
· "Φιλόξενος ὁ Λευκαδίου ---
x. v. Τιμαχίδης.

κέρδη, χαρίσματα· ὁ ἀπόστολος
· τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς σαρκὸς θά-

ν παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ (2 Cor.
ρισμένη τροφή.

ἰεὶ ὧν θεὸς ἡμῶν.
ὁ ἀσφύττετο· "συνέθειον δὲ γέ-
οὶ ἐν σρατεία καὶ παγανοί."

ἴκτινι, παγίδας. "καὶ τοῦτο δή-
Αισχύλου, τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς
καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ὡς ἄλ-
τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἐπαυθε,
τέρω τις ἐπὶ κακὸν ἤπατι τεύχει."
ἄλλων.

εὶ Ἀημιουσθένης (19) ἐν Φιλιπ-
ῖων ἐσι Φεραίων.

τικὸς κόλπος.
ον ὄνομα ὄρους.

ι πηγῆναι.
ης πάνυ καλῆς.

νος λίμνη ἢ τοῦ Ἄδου· (S El.
ὑτοὶ τὸν γ' ἐξ Αἶδα παγκοῖνις λι-
εις οὔτε γόοις οὔτε λιταῖσιν."

ἰς ἦν ἅπαντας ἀφικέσθαι δεῖ. ὁ
τε ὀδυρομένη οὔτε παρακαλοῦσα
τοῦτον ἀνασῆσαι. δημορικῶς (Ω
ἴρ τις πρῆξις πέλειται κρυεροῖο
Αἰσχύλος "μόνος θεῶν γὰρ θά-
ίρων ἐρᾷ." "οὐ δέχεται γλυκε-
λπίδος."

τι αἰσῶτις ἀθληταῖς, πύκταις τοῖς
οσὶ πυκτομαχοῦσιν.

τιον πυγμῆ, ἀγών, ἄθλησις.
ἄτιος σοφιστῆς εἰς τὴν Μινωκία-
ὑπόμνημα.

ἄτιος. τοῦτου φέρονται ὄψωρ-
ἐκάστην τροπήν. ἠκμαῖζεν ἐπὶ τῶν
οντος τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἔως

αἰ ἔξοχα τῶν πετρῶν καὶ τῶν
(334) "αὐλῖα καὶ νυμφῶν ἱερὸς
· ὑπὸ πέτρῃ πίδακες, ἢ θ' ὕδα-
ρσα πίτυς."

εὐτέλιχη (Eur. Androm. 1010) ἐν
τμήνῃ.

νῆτις ὄνομα χώρας.

πάγην παντελῶς.

Πάθος ὄνομα ποταμοῦ τοῦ περὶ Ἑλλη-
σιν Ἡριδανοῦ ὀνομαζομένου.

πάθαι αἰ συμφοραὶ· Οἰδίπους (C 7)
"ζέργειν γὰρ αἰ πάθαι με γῶ χρόνος ξυνῶν
μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον τρίτον."
ζέργειν τὰ δυσυχήματα ὁ πολλὸς ἐποίησε χρό-
νος καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλήθος καὶ τὸ τῆς
ἀνδρίας πλεονέκτημα.

πάθαις πάθη, συμφορᾶς· "ὃ δὲ ἐπῆγε
τῆν τε ἀποσίρησιν τῶν χρημάτων καὶ τῆν
καταδίκην καὶ μέντοι καὶ τὰς προτέρας ἀν-
τοῦ τὰς ἀδικίας πάθαις." πάθαις θηλυκῶς·
Σοφοκλῆς (Ai. 295) "καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ
ἔχω λέγειν πάθαις."

πάθη ἢ κάκωσις· "ἀκόλουθόν σφισι πά-
θη ἐπηρητημένην ὄρωντα, ἦν λαθεῖν ἀδύνα-
τον." καὶ ἀθῖς "καὶ ἄλλας μυρίας εἴποιμι
ἂν δίκης ἀμελουμένης ἀκολουθεῖν πάθαις."

πάθη, θηλυκόν, τὸ πάθος· "οἶμαι γὰρ αἰδ
πάθαι τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν θέαν, τοιαύτας
καὶ τὰς ἀποβάσεις εἶναι ἀνάγκη."

πάθη δύο πόνος καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν
ἡδονὴ λεία κίνησις, ὁ δὲ πόνος τραχεῖα κί-
νησις· καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ εὐδοκαστὴ πᾶσι ζῴοις,
ὁ δὲ πόνος ἀποκρουστικός. Diog. L. 2 86.

Παθηζέτης ὄνομα κύριον.

πάθος λέξεως ὁμωνυμία, ὡς κύων, με-
τιφορᾷ, ὡς τιθηνὸς ἢ γῆ, κατὰχρησις. ἐν-
τεῦθεν καὶ ἡ ἀσάφεια.

πάθος. ὅτι τὸ τοῦ πάθους ὄνομα διχῶς δ
λέγεται· ἢ γὰρ τὸ εἰς φθορὰν ἄγον ἢ εἰς τε-
λείωσιν. λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ ἔυλον ὑπὸ
τοῦ περὸς ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον, λέγεται
δὲ πάσχειν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὑπὸ τῶν αἰ-
σθητῶν, ἀντὶ τοῦ τελειοῦσθαι καὶ ἐκ δυνά-
μειος εἰς ἐνέργειαν ἄγεσθαι.

ὅτι ἐκ τῶν παθῶν --- πάσχειν. cf. v. διά-
θεσις.

περὶ παθῶν. ὅτι τῆς ψυχῆς μέρη τὰ ε'
αἰσθητήρια καὶ τὸ φωνητικὸν μόριον καὶ τὸ
διανοητικόν, ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια. ἐκ δὲ τῶν
ψευδῶν ἐπιγίγνωσθαι τὴν διαστροφὴν ἐπὶ τὴν
διάνοιαν, ἀφ' ἧς πολλὰ πάθη βλαστάνειν καὶ
ἀκαταστασίας αἰτία. ἐστὶ δὲ αὐτὸ τὸ πάθος ἢ
ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις ἢ ὀρμη-
πλεονάζουσα. τῶν παθῶν τὰ ἀνωτάτω γένη
τέσσαρα, λύπη φόβος ἐπιθυμία ἡδονή. δο-
κεῖ δὲ τὰ πάθη κρίσεις εἶναι· ἢ τε γὰρ φι-
λαργυρία ὑπόληψις ἐστὶ τοῦ τὸ ἀργύριον κα-

λὸν εἶναι, καὶ ἡ μέθη δὲ καὶ ἡ ἀκολασία ὁμοίως, καὶ τὰ ἄλλα. καὶ τὴν μὲν λύπην εἶναι συστολὴν ἄλογον, εἶδη δὲ αὐτῆς ἔλεος φθόνος ζῆλος ζηλοτυπία ἄχθος ἐνόχλησις ἀνία δδύνη σύγχυσις. ἔλεον μὲν ὡς ἐπὶ ἀναξίως κακοπαθοῦντι, φθόνον δὲ λύπην ἐπ' ἄλλο-τροίους ἀγαθοῖς, ζῆλον δὲ λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι ὧν ... καὶ αὐτὸς ἔχει, ἄχθος λύπην βαρύνουσαν, ἐνόχλησιν λύπην σενοχωρεῖσαν καὶ δυσχωρίαν παρυσκευάζουσαν, ἀνίαν λύπην ἐκ διαλογισμῶν μένουσαν ἢ ἐπιτενομένην, δδύνην λύπην ἐπίπονον, σύγχυσιν λύπην ἄλογον, ἀποκλείουσαν καὶ κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορεῖν. Diog. L. 7 110.

ὅτι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθος ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δειχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει τῇ ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίνεσθαι· ὁ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς ἀθάνατον ἔσαι τὸ θνητόν, ἀλλ' ὡς συμπτώματι τινι καὶ πάθει. ἡ γὰρ αὐτὴ ζωὴ παθοῦσα ἀθανασία ἐστὶν. εἰ δὲ πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται, εἴη ἂν πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας. εἰ οὖν τοῦ πάθους τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθὸς οὐκ ἐστὶν γένος (σύμπτωμά τι γὰρ καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος, ἀλλ' οὐκ εἶδος), οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος εἴη ἡ ζωὴ· ἐδὲ γὰρ γλυκύτητος τὸ σῶμα γένος, οὐδὲ ἡδονῆς ἢ λύπης ἢ ψυχῆ. Alex. Aphrod. in Top. p. 177.

πάθωμεν αὐθυπότακτον.

παῖ· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1288) "τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἄν ἢ γέρων, καλεῖν δίκαιον ὅσις ἂν πληγὰς λάβῃ."

παιῖαν εἶδος ῥῥῥῥ· (Babr. 24 4) "ὅ δ' εἶπε κλαύσας φρῥνος, οὐχὶ παιῖανος τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδος δὲ καὶ λύπης."

α παιῖανος ἔμνονος· "ὁ δὲ ἦδε τοὺς παιῖανος οὐκ εὐτροπέλιω τῇ γλώττῃ οὐδὲ ἔρρωμένη, ὥσπερ οὖν κάτοιος ἦδη καὶ οὐκ ἀρτίσμος ἔτι." cf. v. ἀρτίσμος.

β παιῖανος κώμους, εὐφημίας. παιῖανες δύο ἦσαν, ἐνυάλιος, ὅτε ἦρχον, ὅς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγένετο, καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. sch. Thuc. 4 43.

ὅτι δύο παιῖανος ἦδον οἱ παλαιοί, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει, μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπίπλεον λέγει Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον. sch. Thuc. 1 50.

Παιανίας ὄνομα κύριον.

Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι. τοῖ εἰσι Παιανιέων τῆς Πανδιονίδ οὓς Διόδωρος καλεῖσθαι φησι Ἰ. καθύπερθεν καὶ Παιανιαίαν ὑπέρι δὲ δημότην ἐκατέρω δῆμος καλεῖσθαι Παιανία. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τὰ δῶν· δῆμος δὲ ἐστὶ καὶ οὗτος τῆς - Harp.

παιανίαι τὸν Παιῖανον ἐπι- ἦν δὲ ἔθος καὶ ἔργου ἀρχομένους ἢ νίκη τοῦτο λέγειν.

παιανισμός ῥῥῥ ἐπὶ ἀπαλλα παιγνία ἔορτή· (A Lys. 700) "Ἐκάτη ποιῶσα παιγνίαν ἐγὼ τοῖσι ἐταίρην ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων." φῶν (Cyr. 2 3 18) "οἱ δὲ ναρθηκοκοκὸν σὺν πολλῷ γέλωτι καὶ παιγνίαι παιγνιημονέσατος τοῖς παι- σῆμων.

παίγνιον.

παιδαγωγῆθεῖσαν πόλιν ἀχθεῖσαν. καὶ παιδαγωγῶ αἰτιαὶ παιδάριον. οὐ μόνον ἐπὶ τῷ κέχρηται τῷ ὀνόματι οἱ ῥῥτορες, ἐπὶ παρθένων. "ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ ῥῥων "καταλλαχθέντων γὰρ τοῦτι ἀδελφοῖν καὶ δυοῖν ἀδελφαῖν ῥῥ πρὸς πατρός καὶ πρὸς μητρός, κ ῥίων παιδων."

Παιδάριτος. τῶν ἐκ Λακ ἐκπεμφθέντων ἐστὶν οὗτος, ἀρμολῆς τῶν γεγονότων καλῶν. Harp.

παιδεία ἢ παιδευσίς. "παιδεῖ εἶναι νομίζομεν οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥῥ τῇ γλώττῃ πολιτευομένην εὐρυθμὶ διάθεσιν ὑγιᾶ νῦν ἐχόσης διανοίας θεῖς δόξας ὑπέρι τε ἀγαθῶν καὶ κακί τε καὶ αἰσχρῶν. ὅσις οὖν ἕτερα μὶ διδάσκει δὲ ἕτερα τοὺς πλησιάζοντι ἀπολελείφθαι τοσοῦτω δοκεῖ τῆς παι καὶ τοῦ χρησὸς ἀνῆρ εἶναι" (Iulian παιδείος μετασιασικόν, ὁ τῆς (AP 6 294) "σύμβολ' ἀγωγῆς παιδεῖ γνῖα δεθεῖς καμάτω."

παιδευσαι σφοδροὶ ὁ τε Κ καὶ ὁ Αὐτοκλείδης.

παῖδες οὐ μόνον οἱ νέοι ἀλλὰ ἰοι· Λαβίδ "αἰνεῖτε παῖδες κύριον" οἱ δοῦλοι. Theodoret. in Ps. 112 1.

παιδεύειν παιδοτροφεῖν.
παιδεία παλίνιον· "ἔδοκει δὲ τὸν βασι-
καὶ τὸν ἐνοῦχον κατὰ πάρεργον παιδιῶν
ἐθροφόμενος ὁ Τιμῆσιος." cf. v. Τιμῆσιος

παιδεία. παιδιὰ τίς ἐστι τοιαύτη παρὰ
ἡναιούς. δραξάμενός τις κυρῶν καὶ ἐκτε-
τὴν χεῖρα ἐρωτᾷ πόσα ἔχω; καὶ ἔαν
εὐχῆ, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρὶ, ἔαν
ἀμέριστη κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα
ὁ ἐρωτήσας εὐρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρὶ.
A Plut. 1057.

παιδεία. οὕτως Ἀττικὸν βραχυπαραλή-
ις καὶ πυροξυτόνως ἐπὶ τοῦ παιγνίου. Ἀρι-
στάρχης Πλάτῳ (1057) "αὐτοῦ λαβοῦσα κύ-
ι. παιδιῶν τίνα;" Εὐνάπιος (p. 105 Nieb.)
ὡσ' οὐ μὲν παιδιῶν τίνα ἐκ τῶν πολεμίων
ύμενοι, τοσῶτον ἐδυσχέραινον ὅσον ἡνυγ-
ζοντο βοῶν, καθ' οὓς ἐμβάλοιν." παι-
ία δὲ ἡ παιδευσις, διὰ διφθόγγου.

παιδικά. ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρω-
ων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα τοῦ
ἐπὶ τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά. καὶ
τοῖς Ἀχιλλέως δὲ ἐρασαῖς δῆλον ὡς ἕτως
ἰληται· ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων
τὴν γυναικίαν ἐπιθυμίαν φησὶν ὁ Φοῖ-
; "παπαί, τὰ παιδίχ', ὡς ὄρας, ἀπώλεσας."
ὁ Κρατῖνος Πανόπταις "μισεῖς γὰρ τὰς
ναϊκάς, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν." ὅτι
ἐκάλουν ἕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας,
ἴπολις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς ἀυλητρίδα τις
γὰρ δὲ χαίρω πρὸς γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς."
ὁ Κρατῖνος δὲ "Ὁραιοι, τῆς πύλλακῆς ἀπο-
μοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ'
ἵτου "μακάριος τῶν παιδικῶν." οὐχὶ δὲ
ἴων οἱ ἐρώμενοι κυλοῦνται τούτῳ τῷ ὀνό-
πτι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπυδαζόμενοι πάνν
πὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων
Παίδρω (p. 236 B) "ἰσπούδακας ὦ Φαῖδρε,
τι σοῦ τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμεν· ἐρεσχέ-
ῆσω σε." λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδα-
ῖδες, οἷον τὸ ἀρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις
ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων.
bot. lex. et sch. Plat. p. 329.

ὅτι τὸν Ἀντίνον φησὶ παιδικὰ Ἀδριανῶ
ῆσθαι, καὶ τούτῳ προτελευτήσαντος παν-
χοῦ ἀνδριάσι προσάξει τιμηθῆναι, καὶ τέ-
ῆ ἀστέρη τινὰ δοκεῖν ἐν τῷ ἔργῳ, ὃν Ἀν-
ῶν ἔλεγε εἶναι· καὶ ἔλεγτο εἰς τὸν οὐ-
ῶν ἀφορᾶν Ἀδριανός. cf. Dio Cass. 69 11.

παιδικὰ δευτόνως. ἐστὶ δὲ οὐδέτερον
πληθυντικόν. τοῦτο δὲ τινες ἐπ' ἀγαθῶ ἐρω-
τος, τινὲς δὲ ἐπ' αἰσχροῦ λαμβάνουσι. τὸ δὲ
παιδικὰ ἀντὶ τῶ ἐρώμενος. sch. A Vesp. 1021.

παιδικῶν· "τελευτῶν ἀπεσφάγη καὶ
αὐτός, καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν
θάλαμα ἐνδοξόν τε καὶ υπερήφανον" Ἀλμα-
νός φησι.

παιδικώτερον ἰλαρώτερον.

παιδίσκη ἢ θεράπαινα.

παιδνός παῖς, νέος.

παιδοκομοῦντα παῖδα τρέφοντα.

παιδολετῆρα παιδοφόνον.

παιδομαθῆ ἐκ παιδὸς ἡσχημένον· "ὄν-
τα νέον μὲν, ὀρμῆς δὲ πλήρη καὶ παιδομαθῆ
περὶ τὰ πολεμικά" (Polyb. 3 71).

Παιδοπολίτης· "Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει
Παιδοπολίτης, προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλι-
κίαν δικασῆς ἀπεδείχθη."

παιδοτρίβας ἀλείπτας, γυμνασάς.

παιδοργία παιδοποιία. S OR 1248.

παιδοῦσσα ἐγκύμων.

παίει τύπτει. Ἀριστοφάνης (Eq. 247) "παῖε
παῖε τὸν ἀλιτήριον καὶ πανοῦργον καὶ ταρα-
ξιπύροτον καὶ τελώνην καὶ φάρυγγα καὶ
Χάρυβδιν.

παίειν. οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὅτι ἐν συν-
τόνως ποιεῖν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν (685)
"ὁ δὲ νεανίας ἐς τάχος παῖε σρογγύλοισ τοῖς
ρήμμασι."

Παιήνορος ἱεροῦ τῶν θεῶν.

παιόλη· "ὦ παιόλη" (A Nub. 1149?). θεῶν
τινα πεποίηκεν, οἷον ἐκτροπὴν ἢ τινα τοιαύ-
την. ὡς ἂν εἴποι τις ὦ ἀδικία καὶ ἀποσέρη-
σις. πέπλακε τὸ ἄνομα δαίμονός τινος, σω-
ματοποιήσας αὐτήν, παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν καὶ
κινεῖν καὶ ἀποσερεῖν.

παιόλημα κίνημα, ἀποπλάνημα, καὶ ἀπύ-
την τινά, πανοῦργημα· Ἀριστοφάνης Νεφέ-
λαις (726) "ἔξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποσερητι-
κὸς καὶ παιόλημα."

Παιόνες ἔθνος, καὶ Παιονία χώρα.

παιπάλη ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ
κλέγρου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (258) "λέγειν
γενῆση κρότιλον, παιπάλη," ἀντὶ τοῦ τρα-
χύς, δυσκατάληπτος, ἐπεὶ παιπάλα καλεῖται
τὰ τῶν χωρίων δύσβατα.

παιπάλημα τὸν πανοῦργον καὶ ποικί-
λον ἐν κινήσει καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινόμῳ.

παιπάλημα ὁ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διό-
β

δους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτόν ἄλευρον. sch. A A. 430.

παιπαλότητες ὁ τραχὺς.

παιπαλώδεις· "τὰς δὲ παιπαλώδεις γενναίας Κίρκας φαιμέν." cf. v. Κίρκη.

παιπαλεία ἢ κενοδοξία.

παιῖσαι παιῖσαι, τύψαι.

παιῖσατε, ὅπερ ἡμεῖς παιῖσατε· "Ὁμηρος (9 251) "παιῖσατε, ὡς χ' ὁ ξείνος."

παισθεὶς τυπτηθεὶς.

παις μοι Τριτογενὴς εἶη, μὴ Τριτογένεια. cf. v. Τριτογένεια.

Παισός (Hom. E 612) πόλις, καὶ Παισηνός ὁ πολίτης.

παισωμεν μετ' αὐτῆς συγχορεύσασθαι αὐτῇ (A Av. 661). καὶ αὐθις "καὶ ἔδνα ἦται, γενέσθαι βασιλῆς, τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παισω, Τριχορυσία βασιλιννα, καὶ αὕτη δέσποινι εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα." cf. v. Τριχορυσία.

παιτῖτα (πειτῖτα). Ῥωμαϊκὴ ἢ λέξις, σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παρὰ Ῥωμαίους. "Χρυσάφιος δὲ ὁ πραιπόσιτος παιτῖτα ἐπεζήτηε Θεοδοσίον τὸν βασιλέα" (Priscus?).

παιφάσσω φανεροποιῶ, ἢ ὀρμῶ.

παιφάσσω ἱατρούς, καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνίζειν τὸ ἀλαλάζειν.

παιώνειον ῥίζης φάρμακον.

παιώνιον ἱατρεῖον, θεραπευτήριον. ἢ σωτήριον φάρμακον (sch. A Ach. 1211). καὶ (Julian. ep. 15) "παιωνίους τισὶ φαρμάκοις" σωτηρίους, ἱατρικοὺς, θεραπευτικοὺς. καὶ αὐθις "πύξιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίης ἤλθεν ποθ' ἐρπύζουσα."

παιωνίστας εὐξάμενος καὶ τοῖς θεοῖς χάριν ὁμολογίας· παιὼν γὰρ ὕμνος χαριστήριος. sch. A Pac. 554.

παιώνος τοῦ ὕμνου, Παιώνος δὲ τῆ ἱατροῦ.

Πακᾶτος ὁ Μινούκιος χρηματίστας καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, περὶ τῆς Ἀλεξανδρείου διαλέκτου ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ βιβλίον ζ'. ἐξὶ δὲ κατὰ σοικεῖον. περὶ Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσφιδίῳ βιβλίον γ'. ἐξὶ δὲ κατὰ σοικεῖον. περὶ ἰδιωμάτων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Δωριδος διαλέκτου, περὶ ἀττικισμῶ, καὶ ἄλλα πολλά. cf. v. Εἰρηναῖος.

πακτοῦν κλείειν, ἀσφαλίζεισθαι· "μογλοῖσι τὰ προπύλαια πακτοῦν" Ἀριστοφάνης

Λυσιζράτη (264).

Πακτυνηνὴ ὄνομα πόλεως.

Πακτωλὸς ὄνομα ποταμοῦ.

παλάθαι μῦζαι σύκων. καὶ παλασίων τῶν πεπατημένων ἰσχυάδων. παλάθαι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. ἢ τὰ ἐκ τρυγῶς πλάσματα. ἢ ἢ ἐπάλληλος θεοὶς τῶν σύκων. sch. A Pac. 573.

πάλαι ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

παλαιγενές πρεσβύτε· Ἀριστοφάνης (Nub. 357) "χαῖρ' ὦ πρεσβύτε παλαιγενές." οὐχ ὡς σεμνόν τινα προσηγόρευσε διὰ τὸν χρόνον· τοὺς γὰρ εὐθύνεις ἀρχαίους καὶ παλαιούς ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἀνόητε. καὶ Εὐραΐδης "ἀρχαῖον εἶρηκας" ἀντὶ τῆ εὐθύνης· "εἰργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βοῦλομαι."

παλαιόν τὸ πρὸ πολλῆς χρόνου, ὡς παρ' Ὁμήρω (Z 215) "ἢ ῥά νῦ μοι ξείνος πατρῴως ἔσσι παλαιός." καὶ τὸ διεφθαρτός, ὡς τὸ "πολλοὶ ἐν ἀμφιάλω Ἰθάκῃ νέει τῆδε παλαιαῖ" (Hom. a 395).

παλαιόν. οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιῷ ἐπὶ ἀργυρίῳ ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου. οὕτως Ἀυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλιφίου "καίτοι εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ παλαιός, ὥσπερ οὐδὲς φησι."

παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος (S Ai. 608) ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Παλαιόπολις ὄνομα τόπου.

πάλαι πύτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι, ἐπὶ τῶν ποτ' ἀκμασάντων, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων.

παλαιόμασιν ἀντὶ τοῦ ζραιτηγῆσαι καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 701) "Φρονίγος παλαιόμασιν." ζραιτηγούτος γὰρ αὐτὸ ἐπίθησαν Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεπέσθησαν ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κωμωμένους τοὺς χοροὺς εἰσήγε καὶ παλαιόμασιν ἐγένετο δὲ ζραιτηγός, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἡμερῶν τῶν τραγικῶν καὶ ἀτιμοὶ ἐγένοντο.

παλαισῆς σπιθαιμῆς, ἢ ἐμπαλιν.

Παλαισηνός. Παλαιστίνος δέ.

παλαισῆς ἀνταγωνισῆς. (S Phil. 43) "σοφὸς παλαισῆς κείνος· ἀλλὰ καὶ σοφῶ γινώμην ἐμποδίζονται θαυμά."

Παλαισίνη ὄνομα χώρας, καὶ Παλαιστίνος ὁ ἀπὸ Παλαιστίνης· "πολλοὶς δὲ σοφῶμοις ἀφῆσθην ἢ Βαβυλῶν τῆς Παλαιστίνης" παλαισρα τὸ γυμνάσιον· "εὐρῶν δὲ πα

διόν ὑπτιον καὶ καλὸν εἰς χρῆσιν ἵππων καὶ φάλαγγος ἐκάθειρε καὶ διέσκυπτε, καὶ τῷ πολέμῳ παλαίφρατος ἐποίησεν."

παλαίτατος ὁ παλαιός.

Παλαίφρατος Ἀβυθηνὸς ἱστορικὸς Κεντρικῶν, Ἀθηναϊκῶν, Ἀττικῶν, Ἀραβικῶν. γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρον τοῦ Μακεδόνος, παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς Ὡλων ἐν τῷ ε' ζοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξων ἱστορίας βιβλίου α', καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεύς ἐν β' Τρωικῶν.

Παλαίφρατος Ἀθηναῖος ἐποποιός, υἱὸς Ἀκταίου καὶ Βοιούδου· οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ καὶ Μετανείρας, οἱ δὲ Ἐριῶ. γέγονε δὲ κατὰ μὲν τινὰς μετὰ Φημιονόην, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ κοσμοποιεῖν εἰς ἔπη ε, Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος γονύς, ἔπη γ, Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος φωνᾶς καὶ λόγους, ἔπη ε, Ἀθηναῖος ἔριν καὶ Ποσειδῶνος, ἔπη μ, Ἀητοῦς πλόκαμον.

Παλαίφρατος Αἰγύπτιος ἢ Ἀθηναῖος γραμματικὸς Αἰγυπτιακῆν θεολογίαν, μυθικῶν βιβλίων α', λύσεις τῶν μυθικῶν εἰρημίων, ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην, Τρωικὰ, ἄνωγες εἰς τὸν Ἀθηναῖον τινὲς δὲ εἰς τὸν Πάριον ἀνήγαγον. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν Ἰδίων.

Παλαίφρατος Πάριος ἢ Πηγηεύς, γενεῶς κατὰ Ἀρταξέρξην, ἀπίστων βιβλία ε'. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι· λήν καὶ οὗτος ἔγραψε.

παλαίφρατος (Hom. τ 163) παλαιῶς καὶ ῥαχίως, περὶ ἧς ἔφασκεν ἔκφυλοι μύθους.

παλαίω δοτικῇ.

παλάμια τέχναι, χεῖρες· ὧ παλάμια μηχανῶν, ὧ δύστηνα γένη βροτῶν, οἷσι μὴ ἔσθριος αἰών."

παλαμιάσθαι τεχνάζεσθαι. καὶ παλαμιάσθω· (A Ach. 654) "πρὸς ταῦθ' ὅ τι χερῶν καὶ παλαμιάσθω, καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω· τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ἔμμαχον ἔσαι, κοῦ μήποθ' ἄλω κακὰ πράσων." καὶ αὐθις "ὅποια παλαμιάται" ἀντιπαρατεχνάζεται. καὶ ἀπὸ παλάμνος παρ' Ὀμηρῶν (E 597) ὁ ἄτεχνος.

παλάμη τέχνη· Ἡρόδοτος (8 19) "ἐλεγεῖν ὡς δοκοῖο ἔχειν παλάμην, τῇ ἐλπίζοι τῶν βασιλέως συμμάχων ἀποσῆσιν τὰς ἀρίστους."

παλάμη τῇ ἀρχῇ (ἀν μηχανῇ).

Παλαμῆδειος λόγος.

Παλαμῆδης Ἑλεατικὸς γραμματικὸς

κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν, ὀνοματολόγον, ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητῆν.

Παλαμῆδης Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, Ἀργεῖος ἐποποιός. ἦν δὲ οὗτος ἀνεπίδου τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός, ἔσχε δὲ εὐφυνῶς πρὸς τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικὴν, καὶ εὐφρετῆς γέγονε τοῦ ζ' ζοιχείου καὶ τῆ θ' καὶ τῆ φ καὶ τοῦ χ, ψήφων τε καὶ πεσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σαθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητῆν Ὀμηρον αὐτὸ ἔβροτο πεπονθένει, καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην ποιήσασθαι.

ὅτι ἠφανίσθη τὰ Παλαμῆδου ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ Ὀμήρου. ἄπτεται δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀνδρῶν ὁ φθόνος, ὃς εἶθε μὴ παρεισέδου τῷ βίῳ, ἢ παρεισδὺς μὴ με περιέσοιτο, ἐρρέτω δὲ καὶ ἀπέσω. ὅσα γὰρ δέδρημαι τὴν καρδίαν (A Ach. 1), καὶ οἷον δέδορκα τῷ μακροῦ χρόνῳ. ἀλλ' εἴη μοι βίος πανεπέρκιος, ὅμμι βάλαι δὲ μήποθ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίῃ" φησὶ τις τῶν παλαιῶν (AP 5 22).

παλαμναῖος φονεύς, ἢ μιαιφόνος· παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν παλάμην. καὶ Ζεὺς παλαμναῖος ὁ τοὺς τοιοῦτους τιμωρόμενος, καὶ προσροπαῖος ὁ προσρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. Βάβριος (82 6) "οὐχὶ τὸν μῦν, εἶπεν, ἢ παλαμναῖα, δέδοικα μὴ μου τὴν δορὰν δάκη φεύγων· χαιτήν δ' ἐμείλλε τὴν ἐμὴν κατασχύνειν." ὁ λέων φησὶ περὶ μύσος. καὶ αὐθις (Procop. Arg. 12) "οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν εἶναι ἀλλὰ δαίμονες παλαμναῖοι τινες." Αἰλιανὸς "ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐς τοὺς πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενόν οἱ τὸν λέων, ἐνετολμήσατο κακὸν κακῶ μείζονι ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκείνος σβέσαι. προσάττει ἔν τὴν ἄθλιον πυρθόνον δίχην τεμεῖν."

παλαμνωμένων χειρῶν ἐργαζομένων.

παλαμῶν τεχνῶν, ἢ χειρῶν.

παλατινοί εἶδος ἄρτιον, οὗς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας καθ' ὃν ὑπάτερε χρόνον, οὕτως ὀνομάσας αὐτοὺς οἷον ἐκ τοῦ παλατιοῦ χορηγοιμένους. προσέθηκε δὲ τέτοις καὶ κρέα καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον, ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπήλυσε, τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιφέντων φέρουσα τὰ γνωρίσματα.

Codinus orig. CP 15.

παλῆός (A Lys. 987) ὁ σκώπτῃς. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος.

παλεῦσαι ἐξαπατῆσαι, ὑπαγαγέσθαι. καὶ παροιμία "παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα." καὶ παλεύτρια περισερὰ πλάνος. Ἀριστοφάνῃς Ὀρνισι (1083) "κάπαναγκάζει παλεύειν ἐν δικτύῳ." εἰώθασι γὰρ ἐκτυφλοῦν τινὰ τῶν ὀρνέων καὶ ἰσῶν ἐν δικτύῳ.

παλιγκάπηλος ὁ μεταπράτης.

παλίγκοτος ὀργίλος, στυγρός, φοβερός, ἐναντίος. Ἀριστοφάνῃς (Pac. 390) "μὴ γένη παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν," ἤγουν μὴ ἐξ ὑποστροφῆς ὀργισθῆς, καὶ πάλιν μετανοήσῃς ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετῆν διέγνωσ. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 280) "Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος, ἐν δέ τι καλὸν ἔλλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σοβαρευομένας."

παλίγκυρτος ἀλιευτικὸν ἀγγεῖον. Πολύβιος "τῶν γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ ἐς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεικότων, δυνάμενος κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν τούτους παρέλιπε."

παλίλλογα (Hom. A 126) παλισύλλεκτα.

παλιλλογία ταυτολογία.

παλιμβαλής ὁ ἀνάταυρα πεισῶν, ὁ ὑπτιος.

παλιμβιος ὡς ἐξ ἀναβιώσεως.

παλιμβολία ἡ εὐμετάβλητος γνώμη. Ἀγαθίας (2 6) "τῶν δὲ σρατηγῶν πολλὴ μὲν ὑπῆρχε παρὰ ταῖς πολλὰ δὲ φρονεαὶ καὶ ἀγροπνίαι καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη περινοσήσεις, ἔλπις καὶ δέος καὶ παλιμβολία."

παλίμβολον ἀβέβαιον, ἄπιστον. "τὸ γὰρ Σκυθικὸν εἶναι παλίμβολον" (Menand. p. 297 Nieb.).

παλίμβολος ἀδόκιμος, εὐμετάβλητος, ἀνελεύθερος. Κλήμησ. δύναται καὶ ἀντὶ τῆ παλιμβουλος, ἐναντιόβουλος, ἐναντιογνώμων, ὡς καὶ παλινδῆς ὄνομα.

παλιμπετής ὀπισθόρμητος.

παλίμψημα δύσψημα, κακά, ἐναντία.

παλιμάγγελος ὀπίσω ἐπανελθὼν ἀγγελος.

παλιμάγρετον (Hom. A 526) πάλιν καὶ αὐθις ὑσερόληπτον.

παλιναίρετα τὰ ἐπεσκευασμένα καὶ οἶον ἐπίγνωμα, οὐ καινὰ δὲ οὐδὲ ὑγιῆ.

παλιναίρετος Δείνυρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτη ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε δὲ αἰρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολυεύ-

κτον, ἐπειδὴ περ συκοφαντῶν τινάς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει· ἢ ὅτι συκοφάντης ἄλοδς ἐζημιούτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτίσαι τῆς ζήμιαν ἢν ὤφειλεν, ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζήμιαν πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναίρετους. ἀλλὰ καὶ τὰς ἀποχειροτομηθέντας ἀρχὴν τινα ἄρχειν καὶ πάλιν χειροτομηθέντας. Πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀποδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει. Harp.

παλινδικεῖ ἐπισυνάπτει δίκην. "καὶ παλινδικίαν διδῆς τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι."

παλινδρομος ὀπισθόρμητος. "πέψος αὐτῷ μινῶς κ' παλινδρόμους ἀπέλαβε."

παλινδρομῶν ὑποσρέφων.

παλινωδία ἐναντία ὁδός, παλινωδία δὲ ἐναντία ᾠδή, ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥήμα παλινωδῶ. καὶ παροιμία "ἄδων παλινωδίαν."

παλίνορσος (Hom. Γ 33) ὀπισθόρμητος.

παλινοςήσας ἐπανελθὼν.

παλινσκιον Ἰσουλός μὲν ἀντὶ τοῦ ὀσκιον, Ἀρχιλόχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινῶν καὶ Σοφοκλῆς "χειμῶν παλινσκιῶ" ἀντὶ τῶν φερῶν. Harp.

παλινσκιῶ σκοτεινῶν· τὸ γὰρ πάλιν ἰστυσιν δηλοῖ, ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλιμπετος. ἡ κοινὴ συνήθεια παλινσκια λέγει τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πῦθα.

παλιντρέπελον ἀντίστροφον, ἐναντίον, ἀντεσραμμένον.

παλιντριβῆ. Σοφοκλῆς (Phil. 446) "κῆσ οὐδὲν κακὸν ἀπόλειτο, ἀλλ' εὐ περιεβόλετο αὐτὰ δαίμονες, καὶ πως τὰ μὲν παρῶν καὶ παλιντριβῆ χαιρέσ' ἀνασρέφοντες ἐξ ἄλλοι, τὰ δὲ δίκαια καὶ τὰ χρεῖς' ὑποσέλλασ' αἶε."

παλιντροπῆς ὀπισθόρμητος. (AP 961) "γυμνὸν ἰδῆσα Λύκαινα παλιντροπον ἐπέλεμοιο παῖδ' ἐὼν ἐς πάτραν ὠκὺν ἰέντα πόδα."

παλίνωρον παλινόρμητον. διπλῶν ἐπιπέσει τὸ ἀνάπαλιν ὀρμώμενον ποιεῖν. Ἀριστοφάνῃς (Ach. 1178) "τὸ σφρυρὸν παλίνωρον ἐκκόκκισε."

παλίουρος (Eur. Cycl. 394) εἶδος φητὶ ἀκανθώδους.

παλιρρόθειον (Hom. ε 430, ε 485) ἐς τὸ πίσω ἐφωρημηκός.

παλιρροῖα.

παλιώξις (Hom. M 71) ἡ ἐξ ὑποστροφῆς

ξίς, ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι κωσιν. *Αγαθίας* (1 22) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι εἰς αὐτὰς ἐξελίξαντες ὑπηντίαζον τοῖς διώτιν ἀντιμέτωποι, καὶ παίοντες ἀφειδῶς ὤθουν, καὶ εἰς παλιῶσιν τὰ τῆς φυγῆς ἐχώρει."

παλλάδιον. τῆτο ἦν ζῳδιον μικρὸν ζῦον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον, φυλάττον βασιλείαν τῆς Τροίας· ἐδόθη δὲ Τρωὶ βασιλεῖ κτίζοντι τὴν πόλιν ὑπὸ Ἀσίῃ τιφιλοσόφῃ καὶ τελεσοῦ· διὸ δὴ εἰς τιμὴν ἰον τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην χώραν, περὶ Ἡπειρον λεγομένην, Ἀσίαν ἐκάλεσαν. οἱ δὲ ποιητικῶς γραψάντες ἐκ τῆ ἀέρος ἰν τὸ παλλάδιον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ ὠὶ βασιλεύοντι Φρυγῶν. τοῦτο *Διομήδης Ὀδυσσεύς*, ὅτε τὴν πρεσβείαν ἐποίησαντο *Πρίαμον*, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν, προκωκίας αὐτὸ Θεανοῦς τῆς τῆ Ἀντήνορος αἰκός, ἱερείας τυγχανούσης καὶ φυλαττέαυτὸ ἦσαν γὰρ ἀπὸ χρησιμοῦ καὶ Ἀννορος μαθόντες ὅτι, ἕως οὐ μένει τὸ παλιον ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀσάλευτος ἔσται ἡ βασιεῖτων Φρυγῶν. πολλὴ τοίνυν μεταξὺ Ἀϊανκαὶ Ὀδυσσεῶς ἐκινήθη ἔρις, τίς τοῦτο τὴν ἰδίαν ἀπενέγκοι πατρίδα, δικαζόντων οἷς τῶν ἄλλων βασιλείων καὶ προμαχῶν. λῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων κινήθηντων, καὶ σμένης ὀψίας, ἔδοξεν αὐτοῖς παραθέσθαι βρέτας *Διομήδει*, μέχρις ἀνγένηται πρωί. τοῦτῃ γενομένης, διὰ τῆς νυκτὸς εὐρέθη λίξις ἐσφαγμένος ἀδήλως. ὑπενόησεν δὲ δόλιω εὔσαι αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεῖα, καὶ φιλονειαντες πρὸς ἀλλήλους ἀπέπλευσαν. cf. *Census et Malala*.

Παλλάδιος Παλλυδίου Μεθωναῖος σοπῆς (γένετο δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιε) περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαῖοις ἑορτῶν, διαεις, λόγους διαφόρους, Ὀλυμπικὸν πατωρικὸν δικαδικόν.

παλλυδίων χρυσοσυμένων (A Ach. 3). ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων οἱ Ἀθηβοὶ ἀγάματά τινα ζύλινα τῇ Ἀθηνῇ κλιρον, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.

παλλακὴ. παλλακίς δέ.

παλλάντιον τὸν βασιλικὸν οἶκον.

παλλὰς παρθένος μεγάλη. ἔστι δὲ ἐπιγον Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, ἢ ὁ τοῦ ἀνθηρένι Παλλαντα, ἓνα τῶν Γιτων.

πάλλει κινεῖ, σιέται, ἄλλεται. "καὶ ἐπὶ τῷδε τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τοῦ πάλλεσθαι ὑπὸ τῷ τρόμῳ ἔληξε."

Παλληναῖος ὁ ἀπὸ Παλλήνης χώρας.

Παλληνεύς. Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Παλλήνηθεν, ὃ δὲ δημότης Παλληνεύς. ὅτι δὲ ἔστι καὶ ἐν Θράκῃ Παλλήνη γνῶριμον. *Harp.*

Παλληνικὸν βλέπειν ἀντὶ τῆ γενναῖον. Παλλήνη δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐνθα Πεισιζράτιω βελομένῳ τυραννεῖν καὶ Ἀθηναίοις μὴ βουλομένοις συνέστη πόλεμος. βλέπειν δὲ Παλληνικὸν βούλεται εἰπεῖν ὁμοίως διακεῖσθαι καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρὸν ὡς πάλοι πρὸς Πεισιζρατον τὸν τυραννον, ἥνικα συνεζήσαμεν ἐν Παλλήνῃ τὴν μάχην. ἢ Βαλλήνη, κατὰ συγγένειαν τοῦ β πρὸς τὸ π, παρὰ τὸ βύλλειν λίθοις· θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρὸν καὶ λιθολευσεῖν αὐτόν. *sch. A Ach. 233.*

παλλόμενον ἀλλόμενον, κληρούμενον. παλμικὸν οἰώνισμα, ὅπερ Ποσειδῶνιος συνεγράψατο· οἶον, ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τότε σημαίνει. cf. *v. οἰώνισμα.*

παλμός τρόμος, σεισμός.

Παλμουλάριος ὄνομα κύριον.

πάλος κλῆρος· "ὁ δὲ Διφείος τούτους κελεύει πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος" (*Herodot. 3 128*).

παλτά τὰ δόρατα· (X *Anab. 1 8 3*) "ὁ δὲ Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον τὰ παλτά ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε," καὶ Ἀρριανός "ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τείχους οἱ μὲν παλτά οἱ δὲ λίθους οἱ δὲ τοξόματα." (X *Anab. 5 4 12*) "ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἐξάπηχον, ἔμπροσθεν μὲν λόγην ἔχων, ὀπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ζύλου σφαιροειδές."

παλτάρια σεμίδαλις.

παλυνομένης λευκαινομένης· "τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νιφετῷ παλυνομένης." cf. *v. νιφετός.*

πάμβωξ καὶ παμβωκίς τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον· (AP 6 254) "καὶ τὴν τρυτοδόκην κοιτίδα παμβωκίδων."

πάμβωρον κάκοσμον· Ἰώσηπος (A. I. 5 8 6) "τὸ πάμβωρον γεγεννηκέ βορὰν ἠδείων ἐξ αὐτῆ," τὸν λόντου σημαίνων καὶ κηρία μέλιτος. παμβωρώτατον.

Παμβωτάδης. Παμβωτάδαί δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος. *Harp.*

παμμάχιον παγκράτιον.

παμμήσορα πάντων τεχνίτην.

πάμπαν παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλοιφήν εἶναι φησιν ἐκ τῆ παντάσῃ.

παμπήδην παντελῶς.

παμπησίαν πῶσαν τὴν κτήσιν· (A Eccl. 895) "σὸ δ' ὦ Σίκων καὶ Ξερόφανες, αἵρεσθε τὴν παμπησίαν."

πάμπλειζος.

παμπλήγδην.

παμπληθεῖ. καὶ πάμπληθεις ἀντὶ τῆ πολυ.

παμπληθεῖς πᾶνυ πολλὰς.

Παμπόλη ὄνομα πόλεως.

παμπόλλη ἢ πολλή καὶ ποικίλη.

a Παμπρέπιος Πανοπολίτης, ἐπῶν ποιητῆς, ἀκμάσας κατὰ Ζήνωνα τὸν βασιλέα, ἔγραψεν ἐτμολογιῶν ἀπόδοσιν, Ἰσαυρικὰ καταλογάδην.

b Παμπρέπιος. οὗτος μέγα παρὰ Ζήνωνι ἐδυνήθη, γένος μὲν ὦν Θηβαῖος τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον, φέσει δὲ πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, καὶ παρὰ τῆς πόλεως γραμματικὸς αἵρεθεὶς συγγὰ τε ἐπαίδευσεν ἔτη, καὶ ἐπαιδεύθη ὁμοῦ ὅσα ἦν σοφώτερα ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Πρόκλῳ. διαβολῆς δὲ αὐτῷ πρὸς Θεαγέτην τινὰ τῶν ἐκεῖ δυναμένων συζήτησις ὄβρισθεὶς ὑπ' ἐκείνου, καὶ μείζονος ἢ ἐχρῆν διδύσκυλον ὑπ' αὐτοῦ περθεῖς σκευωρίας, ἦλθεν εἰς Βυζάντιον, τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς φαινόμενος, ὡς δὲ ἐν χριστιανῶς πάντας ἐχέσθη πόλει τὸ Ἑλληνικὸν αὐτοῦ τῆς θρησκείας, οὐκ ἔχον ὑπόκρισιν ἀλλὰ μετὰ παρηγορίας προδήλως δεικνύμενον, εἰς τὴν τῆ καὶ ἕτερου τῆς ἀρρήτου σοφίας εἰδέναι ὑπόνοιαν ἦγε. συζαθέντα δὲ αὐτὸν ὁ Ἴλλους ἠδέως δέχεται, καὶ τι καὶ δημοσίᾳ ποίημι ἀναγνόντα λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ σύνταξιν ἔδωκε, τὴν μὲν αὐτὸς ἰδίᾳ, τὴν δὲ ὡς διδασκάλῳ καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. καὶ ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἰσαυρίαν, οἱ βασιλεύοντες αὐτῷ συνθέντες διαβολήν, τὴν τε ἐκ τῆς θρησκείας καὶ ὅτι μαγγανέοι καὶ μαυτεύοιτο τῷ Ἴλλῳ κατὰ τῆ βασιλείᾳ, πείθουσι τὸν Ζήνωνα καὶ τὴν Βηρῖναν, τότε μέγιστα δυναμένην, τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. καὶ ὁ μὲν ἐς Πέργαμον ἔρχεται τῆς Μυσίας· Ἴλλους δὲ πυθόμενος κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν ἐηλάσθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμ-

βάνει αὐτὸν ἐς Ἰσαυρίαν, καὶ σύμβ αὐτὸν καὶ σύνοικον ποιεῖται, καὶ ἡλιτικῆς συνέσεως ἐμπλεως, καὶ τὰ χῆς αὐτῷ, πρὸς ἃ μὴ σχολὴν ἦγε, ἐπέτρεπεν, ἐλθῶν τε ἐς Βυζάντιον λαβεν αὐτόν. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ Μισύσεσις, ἀποροῦντα τὸν Ἴλλου ἀιδάροντε, καὶ τοσοῦτόν γε εἰπῶν, οἱ προνοίας μεθ' ἡμῶν ἐστί, παρέσχεν τοῖς τότε ἐπακούουσιν ὡς ἐκ τινος ταῦτα θειάζοι προγνωσεως. καὶ ὡσπερ δὴ καὶ ἐξέβη τοῦ τέλους, πτύχην τὸν ἐκείνου λόγον συμβάλλοντ πάντων αἵτιον, οἷα φιλεῖ ὄμιλος, μό λάμβανον τῶν παραδόξως αὐτοῖς ἀδοκούντων. οὕτω μὲν οἱ σώφρονες τοῦ εἰκαζον· εἰ δὲ τι καὶ ἄλλο ἦν, ἰρῶς ἀνελεῖν ἔχω οὔτε πείθεσθαι. ἀλλ καὶ μέγα καὶ ἐλάχιζον αὐτῷ πρώτῳ νοῦτο. καὶ τότε τοῖσιν λαβῶν αὐτὸν καιαν ἦκε χειμάσων, εἴτε τὴν ἐκ τοῖ δυσχέρειαν ἐκκλίνων, εἴτε ἐπὶ ταῖς τὸν ἔχοντα τὴν πόλιν ἐκτρέπεσθαι πρὸς ὀλίγον ἐθέλων. Malchus p. 270N

ὅτι ὁ Ἴλλος φιλολόγος ὦν ὑπὸ πᾶν ἀνδρῶν λογίων διεξοδικὸν περὶ ψυχῆ λετο ἀκούσαι λόγον. πολλῶν δὲ τῶν τυχόντων πρὸς πείσιν αὐτοῦ ποικίλοσοφησάντων, ἐπειδὴ ἐξ ἀσυμφωνίας ἀσύστατος ὤφθη, Μύρσοις ἐφηδύνασθαι πρέπιον τὸ προβληθὲν ἀδιαπτῶτως ἐ ἦν δὲ οὗτος μέλας τὴν χοιρίαν, εἰδερῶ ὄψεις, γραμματιστῆς τὴν ἐπιστήμην, ἐ ὁρμώμενος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, πολὺν κατ' ἐπιγυμνίαν διατρέψας ἐν Ἑλλάδι. οὐν παρὰ Μύρσοι πρὸς Ἴλλου, καὶ ὁ λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου πεφροσ κομψῶς, ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδοῖ εἰδόσιν, ὡς εἶπε Πλάτων (Gorg. p. πιθανώτερος ὑπάσχει, φευκισθεῖς Ἰμεριμημένη εἰσινυλία λογιώτερον ἀπ τῶν ἔκρινε τῶν παιδευτῶν τῆς Κωῆς διὸ καὶ πολλὴν δὸς αὐτῷ ἐκ τῶν δη πυραμυθίαν, τῆς φοιτιῶντας ἐ μσοι ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν. ἡ μὲν σὶ μονία τούτου τοιαύτην ἀφορμὴν μ πολλῶν αἰτία ἀτεχνημάτων γέγονε τῆ τείμ. Damascius?

ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος, π δὲ ὦν καὶ πρὸςποίησιν εὐφρῆς ἀφί

ήναζε, κατὰ τὴν ποιητικὴν ἐπιτήδευσιν ἀναγκαῖα τῷ βίῳ προσποριούμενος. οἱ δὲ ηῤαῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο καὶ νέοις διδάσκαλον ἔστησαν. ὁ δὲ φιλότιμος καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δεύτερος φαίνεσθαι λλιόμενος ἦν πρὸς ἅπαντας, πλὴν Πρῶτον μόνου καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων, τοῦ οὐχ οἴος τε ἦν οὐδὲ ἕπιεσθαι τῆς σοφίας. περὶ δ' οὖν τὴν ἄλλην προπαιδείαν οὐ διεπονείτο καὶ ἐς τοσοῦτον διεγυμνάσθη ὁ Παμπρέπιος, ὡς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιώτατος εἶναι ἔδοξε καὶ πολυμαθέστατος· αὐτόθι παιδείας μετειληχότων, Πλουρχου τε τοῦ Ἱερίου (καὶ Νεσορίε), ἀνδρὸς Ἡραίου, καὶ Ἀλεξανδρέως Ἐρμείου τοῦ σοφιστοῦ, ὧν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπουδᾶσθαι τῆς πολυμαθείας. τέως μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο ἐξ τῶν Ἀθηναίων οἷα διδάσκαλος ἐκ ἀγενεῖα· μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχὴν ἐτέρων πραγμάτων ἰδὼν διαδέχεται μεγίστων τε καὶ κακίστων, μάθωμεν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς ἐλεγείως ἐκάσποτε τῶν ψυχῶν τὰς παντοίας καιρέσεις οὐδεμιᾶς ἤττον μέθης συμποτικῆς. Damasc. Phot. p. 346 b.

παμφαής ἢ πᾶσι φαίνουσα, φαιδρότης. Παμφίλη Ἐπιδαυρία σοφῆ, θυγάτηρ τηρίδου, οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάκτικα, ὡς Διονύσιος ἐν τῷ λ' τῆς μουσικῆς κρίσεως, ὡς δὲ ἕτεροι γεγράφασι, Σωκρατίδα ἰσχυρὸς αὐτῆς, ἰσορροπία ὑπομνήματα ἐν βίβλοις γ', ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου ἐν βίβλοις γ', ἐπιτομὰς ἰσορροπῶν τε καὶ ἐτέρων βιβλίων περιπλέξας, περὶ ἀμφισβητήσεων, καὶ ἀφροδισίων καὶ ἄλλων πολλῶν.

Παμφιλίδης Ῥοδίων νυμφόρχος, ὃς ἐδὲ πρὸς πάντας τὰς καιρὰς εὐαρμωστότερος καὶ τοῦ Πανσιεράτου διὰ τὸ βαθύτερος καὶ σοσιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις. Ilyb. 21 5.

Πάμφιλος Ἀλεξανδρέως, γραμματικὸς ῥητορικός, ἔγραψε λειμῶνα (ἔστι δὲ ποικίλη περιοχὴ), περὶ γλωσσῶν ἤτοι λέξεων βιβλίον ζε' (ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐ σοικίου ἕως τῆς τα' γὰρ ἀπὸ τοῦ α' μέχρι τοῦ δ' Ζωπυρὸν ἐπεποιήκει), εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα Ὀπικὰ, τέχνην κριτικὴν, καὶ ἄλλα πλείεα γραμματικά.

Πάμφιλος Ἀμφιπολίτης ἢ Σικωνίος ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς φιλοπράγμιτος, εἰκόνας κατὰ σοικίον, τέχνην γραμματικὴν, περὶ γραφικῆς καὶ ζωγραφῶν ἐνδόξων, γεωργικὰ βιβλία γ'.

Πάμφιλος. οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις, "ἔγχει πιεῖν μοι, καὶ τὸ πέρδικος σκέλος," "ἀμίδα δότω τις, ἢ πλακῆντά τις δότω." οὕτως Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς (p. 4).

Πάμφιλος θεμαγωγὸς Ἀθήνησι καὶ ἀέκλεπτε τὰ τοῦ δήμου, καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη, ὡς φησὶν Ἀριστοφάνης (Plat. 174).

πάμφορος παντοῖα φέρων.

πάμψυχος ὁ Ἀμφιάρεος, ὅτι πασῶν τῶν ψυχῶν ἀνάσσει ἐν Ἄδου. ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν. ἢ ὁ διὰ παντὸς τὴν ψυχὴν σώζων, ὃ ἔστιν ἀθάνατος. sch. S El. 841.

Πάν ὄνομα θεοῦ Ἑλληνικοῦ, τραγοσκελῆς, φιλέρημος, ἀπράγμιον, καὶ μόνον ἔχων νεβρίδιον καὶ καλαυρόπιον καὶ σφρίγγιον. Artemid. 4 72.

Πάν Πανός, ὅτι Αἰώπων ὁ Μιθριδάτης ... φίλτρα. cf. v. Αἰώπων.

πᾶν. τὸ πᾶν ἔστιν ὃ τε κόσμος, καὶ καθ' ἕτερον τρόπον τὸ ἐκ τῆς κόσμου καὶ τοῦ ἔξωθεν μενοῦ σύστημα. ὁ μὲν οὖν κόσμος πεπερασμένος ἐστὶ, τὸ δὲ κενὸν ἄπειρον. τῶν δὲ ἀστέρων τὰ μὲν ἀπλανῆ συμπεριφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ, τὰ δὲ πλανώμενα κατ' ἰδίαν κινήσεις κινεῖσθαι. τὸν δὲ ἥλιον λοξῆν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι διὰ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ὁμοίως δὲ τὴν σελήνην ἐλικοειδῆ. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον ἐλλειπρινὲς πῦρ, καὶ μείζονα τῆς γῆς καὶ σφαιροειδῆ ἀναλόγως τῷ κόσμῳ. πῦρ μὲν ἦν εἶναι, ὅτι τὰ πυρὸς πάντα ποιεῖ, μείζω δὲ τῆς γῆς τῷ πᾶσι ὑπ' αὐτῆ φωτίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. καὶ τὸ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβάλλειν τὸ μείζονα εἶναι σημαίνει, πάντοθεν τε βλέπεσθαι διὰ τὸ μέγεθος. γεωδεξέραν δὲ τὴν σελήνην ἄτε καὶ προσγειότεραν οὐσαν. τρέφεσθαι δὲ τὰ ἕμιπυρα ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης, πορρὸν ὄντα ἄναμμα, τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτιμῶν ὑδάτων, ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν καὶ πρόσγειον ἔσαν, τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς σφαιροειδῆ εἶναι καὶ τὰ ἄστρα καὶ τὴν γῆν ἀκί-

νητον οὖσαν. τὴν δὲ σελήνην ἐκ ἴδιον ἔχειν φῶς, ἀλλ' ἀπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐπιλαμπομένην. ἐκλείπει δὲ τὸν ἡλίον ἐπιπροσθούσης αὐτῆς τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμῶς μέρος· φαίνεται γὰρ ὑπερχομένη ταῖς συνόδοις, καὶ ἀποκρύπτουσα αὐτὸν καὶ πάλιν παραλλάττουσα· γνωρίζεται δὲ τῆτο διὰ λεκάνης ὕδαρ ἔχουσας. τὴν δὲ σελήνην ἐμπόπτουσαν εἰς τὸ τῆς γῆς ἀποσκίασμα. ὅθεν καὶ ταῖς πανσελήνοις ἐκλείπει, καίπερ κατὰ διώμετρον ἰσημένην κατὰ μήνην τῷ ἡλίῳ, ὅτι κατὰ λοξοῦ ὡς πρὸς τὸν ἡλίον κινουμένη παραλλάττει τῷ πλάτει, ἢ βορειότερα ἢ νοτιώτερα γινόμενη. ὅταν μέντοι τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων γένηται, εἶτα διωμετρήσῃ τὸν ἡλίον, τότε ἐκλείπει. γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων, ἐν χηλαῖς καὶ σκορπίῳ καὶ κριῶ καὶ ταύρω. Diog. L. 7 143.

παναγές καθαρὸν· ἄγος γὰρ καὶ ἀγνεία καὶ μύσος, κατ' ἀντίφρασιν. "ἢ δὲ ἔθει, καὶ πᾶσαι μετ' αὐτῆς ἀρηφόροι καὶ παναγεῖς γυναικες, καὶ πολλὸν χρόνον ἐκπληξίς αὐτὰς κατεῖχε καὶ σκότος." Aelianus?

- **παναθήναια** Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικισμῷ, πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡραίου καὶ τῆς Ἀθηνῶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ ἐπέων, καὶ ἀγωνίζεται κατὰ Ἰσθμια οὐ πρεσβύτερος καὶ ἀγένηος καὶ ἀνῆρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδονται ἄθλον ἔλαιον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν σεφανῆται ἐλαίῳ πλεκτῆ.
- **παναθήναια**. διττὰ παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι, τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πενταετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλεον. ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡραῖος. τὰ δὲ παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο. Harp.

• **Παναίτιος** Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτερος, φιλόσοφος, εὖ πολλὸς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλίον φιλόσοφον πλείστα.

- **Παναίτιος** ὁ νεώτερος, Νικαγόρου, Ῥόδιος, φιλόσοφος ζωικός, Διογένης γνώριμος, ὃς καθηγήσατο καὶ Σκιπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπόλιτην. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις.

πανάκεια (A Plut. 702) θεραπεία, καὶ ὄνομα θεῶς.

Πάνακτος πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς

καὶ τῆς Βοιωτίας. Θουκυδίδης δὲ (5 οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον, Μέναν ἀρρηνικῶς. Harp.

παναλκῆς ἰσχυρότατον.

πανάνυτον πάντα δυνατόν.

πανάπυστος ἀνήκοος.

Πανάρεια.

Παναρισίδης ὄνομα κύριον.

παναρκέος τοῦ μεγάλου καὶ ὁ ἡλίου δὲ παναρκέος (Callim. ap. κ Nem. 1 3) τοῦ πανταχῆ λάμποντος.

παναρμόνιον πάντοθεν ἴσημοσι

παναρμόνιον ἐξ ὅλου τεταγμένη μινία γὰρ ἡ εὐτυχτος ἀκολουθία.

παναυγῆς πάνυ λαμπρόν.

παναώριος· ἐν ἐπιγράμματι (Al "καὶ γὰρ που λαγόνεσσι φῦτις πα ἤδη," πρὸ τῆς ὥρας.

πανδαισία· (A Pac. 563) "ὦ Π ὡς καλὸν τὸ εἶφος αὐτῶν, καὶ περ γοργὸν ὡσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία· δαισίῳ ἢ διαφιλῆς καὶ κραταῖα εὐωχία δὲ ἔστιν ὁ εριφνὸς ἄρτος. ἢ πανδαισ ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῷ κομιζῶν θῆται καὶ πάντες πάντων μετέχουσιν. δαισία ἢ πάντι ἔχουσα ἄφθονα καὶ ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

πανδαισίας πολυτελοῦς τραπέζης ὡχίας.

πανδαισίον πολυτελὲς τραπέζα.

πανδαμάτωρ πάντας ὑποτάσσει

πανδέκται· "οὐκ ἐπέσειλα, ἴνα θύνας ὑπόσχω τοῖς πανδέκταις τοῖς ὀ λεύουσι τὰ ὀνόματα" (Synes. ep. 100).

Πανδέλετες γινώμας, τετέλετο τρόπος, ἐπεὶ Πανδέλετος συκοφάντης φιλόδικος καὶ γράφων ψηφίσματα· εἰς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβὴ μέμνηται αὐτοῦ καὶ Κρατίνος ἐν X sch. A Nub. 921.

πανδερχεῖς πάντα ὀρώντες.

πανδημεῖ· "πότερον πανδημεῖ ἔχουσιν, ἢ τοὺς ἀπομάχους σφῶν οἴκο λισιν;" "πανδημεῖ δὲ καὶ παγγενοί Ἀνδοὶ παρακαλοῦντες" (cf. v. Ξάν.

πάνδημος Ἀφροδίτη. οὕτως ἐ τὴν ἀφιδρωθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἐ διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον σινά τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκαλ ῶας. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκωρον. I

μου παντός τοῦ πλήθους, ἢ παν-
 ἰώδους καὶ ἀγέλαϊς ὄχλοις· "Ἐταίρα
 κ' ἐκ τοῦ πανδήμιον καὶ ἀσελγοῦς
 ἵκος."

α ἑορτή τις Ἀθήνησι μετὰ τὰ
 γοιμένη. Harp.

ιονίς μία τῶν ἰ φυλῶν παρὰ
 ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου
 Harp.

κεῦτρία ἢ καπηλῖς, παρὰ τὸ δέ-
 ντας. εἴρηται δὲ καπηλῖς παρὰ τὸ
 ὄν πηλόν· πηλός δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν
 ος, οἶονεὶ ἔμπελος ἔσαι, ἢ ἐν αὐτῇ
 πηλόν. sch. A Plut. 426.

κοι αἰ πάντας ὑποδεχόμεναι· "τῆ-
 ῖν ἢδη περιφερόμενον καὶ αἰ πάν-
 τας." καὶ πανδοκεῖον τὸ πάντας
 νον οἴκημα.

οσία πόλις μία τῶν ἐν Κισσωπείᾳ.

ροσος ὄνομα γυναικός.

ος ὄνομα μηρὸς παρὰ Μακεδό-
 λιος παρὰ Ῥωμαίους.

ιον τόπος· "ἀνὰ τὸ πεδίον τῆς
 νεὼς ἦν κοινὸς πάντων τῶν θεῶν·
 αὐτὸν ἐκάλουν οἱ ἐπιχώριοι."

ρη πάνθηρος.

οἰδής (Hom. Π 508) ὁ τῆ Πάνθη.
 ρινεὶ ἐπίρρημα.

οῖντος πανδοισίαν· Βάβριος (95 90)
 αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην, ἐγκατα-
 , μετὸν ὅσων πίνων καὶ σπλάγγνῳ
 λέγεται καὶ πανθοίνια· "βέλο-
 αὶ σε πανθοίνιον."

ὅμοια, καὶ Ῥοδῶπις ἢ καλή.
 ς ἑταίρα ἐγένετο. τοὺς οὖν πολὺ
 τας ἀργύριον, τὸ ἀδιάφορον τῆς μί-
 ; τὰς ἄλλας γυναικας συνορῶντας,
 τὸ λεγόμενον.

οος (Hom. Γ 146) ὄνομα κέριον.

ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γῆ τύχη κα-
 υρεῖ κατὰ νοῦν. ἕτερον ἐτέρῳ τού-
 καιρὸν ἀπαντᾷ" (A Pac. 930). τῆ-
 σα ἂν θελήσῃ ὁ θεὸς καὶ ἢ τύχη
 ταῦτα χωρεῖ κατὰ νοῦν.

ους πανθέματος.

ὅπὸ μηνιθμόν (Hom. Π 202)
 πάσης μῆνιδος καὶ χρόλου, ἢ κατὰ
 τῆς μῆνιδος χρόνον.

ντα πανσέβασα· (S Ai. 712) "πάν-

θντα θέσιμ' ἐξήνυσε," πανσέβασα νόμιμα
 ἐξεπλήρωσε.

Πανικῶ δέλιματι. τοῦτο γίνεται ἐπὶ
 τῶν στρατοπέδων, ἥνικα αἰφνίδιον οἱ τεῖπποι
 καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκταραχθῶσι μηδεμιᾶς αἰ-
 τίως προφανείσης. τῷ δὲ Πανὶ εἰώθεσαν ὀρ-
 γιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς· καὶ Μέ-
 νανδρος ἐν Ἀσκόλῳ "σιωπῆ, φασί, τούτω
 τῷ θεῷ οὐ δεῖ προσιέναι" (sch. A Lys. 2). ἢ
 ὅτι τὰ ἄνευ αἰτίας τῷ Πανὶ ἀνετίθεσαν· δο-
 ξάζεται γὰρ πολεμίων ἔφοδος εἶναι, καὶ ἀνα-
 λαμβάνοντες ὄπλη ὑπὸ ταραχῆς ἀνδριζάμενοι
 ἀλλήλοις μάχονται. τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς
 πολέμιους, Θεοδώρου τοῦ Ῥοδίου στρατηγοῦ
 ἐν ὑπομνήμασι λέγοντος ὅτι κράτιστον ἔστιν ἐν
 τοῖς τοιοῦτοις καιροῖς μένειν ἐπὶ τῶν ὀπλων
 καὶ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν. αὐτὸς τε περιθέων
 ἔβόα, καὶ διὰ τῶν ὑπηρετῶν παρήγγειλε, μέ-
 νειν ἐν ταῖς σκηναῖς καθωπλισμένους ἀπαντας.

Πάνιον ὄνομα τόπος· "ἐνθα καὶ κάστρον
 παρὰ αἰγιαλῷ, ὃ λέγεται Πάνιον, πρὸς τοῖς
 τῆς Ἡρακλείας μέρεσι."

Πανιώνιος κρατήρ. Philostr. V. A. 4 2.

Παννονία χώρα.

παννυχίζω.

πανοικί ὄλιγ οἴκῳ.

Πανόλβιος ἐπὶ ποιητῆς ἔγραψε διὰ-
 φορα, καὶ πρὸς Αἰθέριον μετὰ τὴν νόσον δι'
 ἐπῶν, καὶ πρὸς Ἐρύθριον, καὶ πρὸς Δωρό-
 θεον ἡγεμόνα καὶ κόμητα, καὶ εἰς Ἀφρόδιον
 κόμητα, καὶ ἐπιτάφιον Ὑπατίας θυγατρὸς
 Ἐρύθριου. cf. v. Ἐρύθριος.

πανομφαίῳ (Hom. Θ 250), ᾧ πᾶσα φή-
 μη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.]

Πανοπεύς.

Πανόπη ὄνομα. καὶ Πανοπηΐδης
 πατρωνυμικόν.

πανόπτῆς πολυόφθαλμος.

πανόπτρια.

πανοσπρία ἢ ἐκ τῶν ὀσπρίων μῖσις.

πανοῦργος ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργα-
 ζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ
 ὁ πάντα ἐπιστάμενος. τὸ δὲ πανοῦργε ἡμεῖς
 μὲν μετριώτερον φημέν, Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σφο-
 δραῖς βλασφημίαις. Ἀριστοφάνης (Eq. 249)
 "καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ
 αὐτ' ἐρῶ· καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολ-
 λάκις τῆς ἡμέρας." καὶ Πανοουργίπαρ-
 χίδας. τούτους κωμῶδει ὡς πανοῦργους, τὸν
 Τισαμενὸν καὶ τὸν Φαίνιππον καὶ τὸν Ἰπ-

παρχίδην καὶ τὸν γέροντα τὸν φαλακρὸν καὶ τὸν Θεόδωρον. διομειαλιζόνους δὲ ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου, ὃς ὠνόμασαι οὕτως ἀπὸ τινος Δίομου. sch. A Ach. 603.

πανσελήνη. Ἀριστοφάνης φησὶ περὶ Κλειωνύμου (Ach. 84) "πόσου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε;" καὶ φησὶ "τῇ πανσελήνῃ," διότι οἱ Ἕλληνες πάντα πρὸς τὴν σελήνην ἔπρατον ἀποβλέποντες. Δάτιδος γούν καὶ Ἀρταφρόντος, στρατηγῶν τοῦ Περσῶν βουσιλέως, εἰς Μαραθῶνα ἐμβεβληκότων περιέμενον τὴν πανσελήνην ἐπὶ τῷ τότε ἐξελεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον, καὶ πρὶν τοὺς Λακεδαιμονίους παραγενέσθαι κατώρθωσαν Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον. παίζει οὖν Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἔθος.

πανσθενέστατον ἰσχυρότατον.

πανσπερμία παγκαρπία.

πανστρατί ὅλων τῷ στρατοπέδῳ.

πανσυδί πανστρατιά. καὶ πανσυδίην.

πάντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι ἀδεῶς ἐπόρθουν. Polyb. 46.

πάντα κάλων σεῖειν, παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλῶντων. ὁμοία τῇ "πάντα λίθον κίνει." τοῦ Μαρδονίου ἠττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς φήμη κατεῖχεν ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοίπει. πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον πολὺν χρόνον ἐξήτει, ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέρινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα πῶς ἂν εὖροι. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαι φασὶ "πάντα λίθον κίνει." τὸ δὲ πάντα κάλων σεῖειν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα κινούντων. sch. A Eq. 753.

πάντα λίθον κινεῖν Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησιμὸς ἐξέπεσε, πριμμένῳ τόπον ἐνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, καὶ εὖρε χρυσόν. οἱ δὲ εἰρησθαι φασὶν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνοους θηρευόντων.

πάντα μὴ βούλου κρατεῖν (S OR 1522), ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονεῖν βελομένων.

πάντα ὀκτώ. οἱ μὲν Στησίχορον φασὶν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελεῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορεῖαις πύλαις λεγομέναις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ἡ κίονας καὶ ἡ βαθμοὺς καὶ ἡ γωνίας. οἱ δὲ ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμόν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων ἡ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας καὶ ἡ μέρος τῆν πόλιν.

Πανταίνετος.

πανταχῇ πάντα τρόπον. πανταχῇ ἐν παντὶ τόπῳ, καὶ πανταχόθι. πανταχῇ δὲ καὶ πανταχόσε εἰς πάντα τόπον.

πανταχῇ τὸν τόπον περισχεψάμενοι. καὶ πανταχοῦ γῆς.

παντέλειον ὀλόκληρον.

παντευχία πανοπλία.

πάντ' ἔχεις (A Av. 1460) πάντ' ἔργων.

Παντακάπαιον ὄνομα πόλεως.

παντὶ σθένει ὅλη δυνάμει.

παντὶ τῷ παντὶ τινι.

παντοδαῆς ὁ πάντα εἰδῶς. "τίς ἔργα ἔρξε τοσοῦτον ὅσον ὁ παντοδαῆς μήτηρ Δημόκριτος;" (Diog. L. 943).

παντοδαπά παντοῖα.

παντοδαπή. καὶ κλίνεται παντοδαπῆ.

παντοῖας ἤδη μούσης κειραθέντα καθ' ἑαυτούς" (A Eq. 508), τουτέστι ποικίλας καὶ παντοδαπῆς.

παντοκρατορία.

παντολιγοχρόνιος παντελεῶς ὀλιγοχρόνιος. (AP 7167) "ἄρτι δὲ καὶ νύμφη παντολιγοχρόνιος."

παντομιγῆς πολυειδῆς. "εἴ ποῦ τι γούριον παντομιγῆς --- κρίνοντος" (cf. τ. Ρουφίνος).

παντὸς μᾶλλον ἀντὶ τοῦ πάντως.

πάντοσε πανταχοῦ.

παντουργῶ πάντα πράττοντι καὶ μηδὲν ὑποσπελλομένῳ ἢ πανούργῳ καὶ ἀναιδεῖ. Σφοκλῆς (Ai. 445) "φωτὶ παντουργῶ φρένας ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κρητήν."

πάντως παντελεῶς. "οὐδὲ μὴν ἡμῶς σὺ γε πάντως νικήσεις" (A Ran. 262).

πάνυ λίαν.

Πανύσεις Πολυάρχου Ἀλικαρνασσίας τερατοσκόπος καὶ ποιητῆς ἐπιῶν, ὃς σφισθῆσαν τὴν ποιητικὴν ἐπαγγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμης ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτον Θούριον. ἰσορροπία δὲ Πανύσεις Ἡρόδοτος τοῦ ἰσορροποῦ ἐξουλοφός. γέγονε γὰρ Πανύσεις Πολυάρχου, ὃ δὲ Ἡρόδοτος Ἀύξου τοῦ Πολυάρχου ἀδελφῶν. τινὲς δὲ οὐ Ἀύξην, ἀλλὰ Ροῖω τὴν μητέρα Ἡροδότου Πανύσιδος ἀδελφῆν ἰσορροπία. ὃ δὲ Πανύσεις γέγονε κατὰ τὴν ση ἀπαρτιάδα, κατὰ δὲ τινος πολλῶν πρεσβυτέρου καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Ἀργόμισδος τοῦ τρίτου τυραννοῦ.

αγρασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' ἑαυτοῦ, κατὰ δὲ τινὰς καὶ μεθ' Ἡσίοδου Ἀντίμαχου. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα βιβλίοις ιδ', εἰς ἔπη ρ, Ἰωνικὰ ἐν πεντα- ῶ (ἔσι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἔπη ζ.

Τανύσεις Ἀλικαρνασσοῦ νεώτερος, φι- ρος, περὶ ὀνείρων βιβλία β'.

ἀνυ γὰρ ἔς' ἡδὴ χολή πολύ· τὸ δὲ κᾶν ἢ γλυκύ, μοχθηρόν. Ἀριστοφάνης ῥάχοις (4).

ἀνύστατον πάντων ἔσχατον.

ἀνωλεθρία. καὶ πανώλης ὁ πανώ- ος.

ἀξυμᾶς ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔσι δὲ ἡ λέ- Ρωμαϊκή.

Ἰάξαμος λόγιος ὀψαρτυτικά κατὰ σοι- , Βοιωτικά ἐν βιβλίοις β', δωδεκάτεχρον δὲ περὶ ἀισχρῶν σχημάτων), βαφικά βι- β', γεωργικά β'.

ἀπαῖ σχετλιασικὸν ἐπίρρημα.

Ἰαπίριος ὄνομα κύριον· "οὐ γὰρ ἦν γέτων ἄτριψ ὁ Παπίριος" (cf. v. ἄτριψ).

Ἰάπορος ὄνομα κύριον.

ἰάππυ. ὅτι πάππυ καὶ τέττυ καὶ ἄππα ὁ τροφεὺς ἐν ἀνθ' ἑνὸς ἔστιν, ἀλλὰ προσ- ησις πρὸς τροφέα, καὶ τὸ πάππυ καὶ τὸ οὐ ψιλῶς ὁ πατήρ, ἀλλὰ πρὸς πατέρα κὶ φρονή, καὶ τὸ τέττυ ἐταίρου.

ἰαππῶζοιεν πάππυ καλοῖεν.

ἰαππᾶξ παπαπαππᾶξ ἤχος παρδῆς. ἰσοφάνης Νεφέλαις (389).

ἰαππασμός προσφώνησις παρὰ παιδὸς πατέρα γινόμενη.

ἰαππίδιον· Ἀριστοφάνης (Vesp. 675)

ῥῶσαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλί- τὸ μέτωπον." ὑποκοριστικῶς πάππε.

ἰαππίζω· Ἀριστοφάνης (Vesp. 629) "παπ- πῶς ἢ θυγάτηρ με τριώβολον ἐκκαλυμᾶ-

σ"

πάππος αἰ ἐπὶ τοῦ κάτω χεῖλος τρίχες, σαξ δὲ αἰ ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάππος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γεγο- κατὰ τὸν πρεσβύτερον Θεοδοσίον τὸν ἄλκυ, ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ῥάψας εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. βι- ε δὲ αὐτοῦ χωρογραφία οἰκουμένη, εἰς ὃ βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συν- ως ὑπόμνημα, ποταμοὺς τὰς ἐν Αἰβύη, ἰοκριτικά.

παππῶον· (A Lys. 654) "τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶον ἐκ τῶν Μηδικῶν." ἐγέ- νετο ἐπὶ τῶν Μηδικῶν --- πολεμοῖεν (cf. v. Μηδική).

παπυλαιῶνος σκητῆς ἦτοι τέντας.

πάπυρος. θηλυκῶς ἡ πάπυρος· (AP 6 249) "λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφά- ρευ λύχρον, σχοίνω καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρω."

παρὰ διὰ.

παρβαίνω· "μή τι παραβαίνειν ἔδοξε τῶν κοινῶν;"

παρβαλεῖν ἀντὶ τοῦ παρδοῦναι. "ὁ δὲ ὄρα τὴν Μιλησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς, καὶ πέμπει πειρῶν πενταχιλίους καὶ μυρίουσ αὐτῇ χρυσοῦς, καὶ εἰ πλέον ἔδειτο, ἔφατο δώσειν. ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἐταίρι- κὸν φάσκειν εἶναι μίσθωμα τὸ ἐαυτὴν πα- ρβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνώτῃ καὶ ὥσπερ ὠνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι" (cf. v. ἀγνωῶτας).

παρβαλεῖς παραθήσεις, ὁμοιώσεις, ἐπιφοιτήσεις.

παρβαλέσθαι τὸ ἐξαπατῆσαι Θεου· δίδης α' (133). οὕτω καὶ Ὀμηρος (A 6) "πα- ραβλήδην ἀγορεύων."

παρβαλέσθαι τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρισ- σόντων.

παρβαλέσθαι· (Joseph. A. I. 2 8) "ὁ δὲ Ἰούδας δρασηρίος ὢν ἔκρινεν ὑπὲρ τῆς τὰ- δελφοῦ σωτηρίας παρβαλέσθαι," τολμηρῶς ἐπέρχεσθαι. καὶ παρβαλλόμενος ἀντὶ τῆ ἀδελφῆς ἐρχόμενος· (Polyb. 4 57) "ὁ δὲ παρ- βαλλόμενος καὶ διαβαίνων πρὸς τὸν Δορμί- χον πλεονάκις."

παρβαύλλειν τὸ ἀπέρχεσθαι· "παρ- βάλλειν εἰς Σικελίαν πρὸς τὸν τύραννον." καὶ αὐθις "ἀισχύνασαι τὴν λατρείαν τὴν περὶ τὴν θεόν, καὶ ἐκντὰς ὁμιλίᾳ ἀνδρῶν παρ- βαλοῦσαι" ἀντὶ τοῦ μίξασαι "ἐκολάσθησαν κατὰ τὸν νόμον."

παρβαύλλεσθαι πρὸς κίνδυνον ῥίπτειν ἐαυτόν· "λοιπὸν ἦν παρβαύλλεσθαι καὶ τολ- μᾶν." καὶ αὐθις (Polyb. 3 94) "ὁ δὲ πρὸς τῶ παρβαύλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν." καὶ παρβαλλόμενος πλεονάκις θαρραλέως ὄρημῶν.

παρβαλλόμενον· "οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν Θρακῶν χιόνα παρβαλλόμενον χαρίζε- σθαι δάπιδας." καὶ παρβαλλόμενος

ἔξομοιούμενος· "τὰ πρῶτα παραβαλλόμενος τοῖς ἄρσις τῶν βασιλέων."

παραβάλοιο ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο *Αισχίνης* κατὰ *Κτησιφώντος*. *Harp.*

παραβαλῶν πλησίον συζήσας, συνοδεύσας· "ὁ δὲ παραβαλῶν τὸν ἑαυτῷ ἵππον τῷ *Πυρθουσίρου* ἵππῳ, μηκέτι τὸ πέρυ σπυδῆ ἔλαυνειν ἐκέλευεν." καὶ παραβάλλω αἰτιατικῇ.

παραβαλῶν χαλύσας· *Ἀριστοφάνης* (*Pac.* 34) "ὡσπερ πυλαισῆς παραβαλῶν τοὺς γομφίους," ὡσπερ καὶ τὸ χαλύσαι κώπην λέγεται παραβαλεῖν.

παραβάσεις. τοῦτο λέγεται παραβάσεις, ἄπερ ἔλεγον ἐπιστρέφοντες οἱ χορευταὶ πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἔξῃς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλευῆ τοῖς θεωμένοις ἢ ἄλλο τι λέγῃ ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως. παραβάσεις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἀπῆρτηται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως, ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἐξῆσι μὲν γὰρ κατὰ σοῖχον οἱ πρὸς τὴν ἀρχήσων ἀποβλέποντες, ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἐσώτις καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες τὸν λόγον ποιῶνται· εἰτι διελθόντες τὴν καλουμένην παραβάσειν ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν ζῆσιν. δῆλον δὲ ποιῶσιν αὐτὸ οἱ ποιηταί, τὸ εὐρέσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. *Πλάτων* ὁ κωμικὸς ἐν τῷ *Παιδιῶν* "εἰ μὲν μὴ λίαν, ἄνδρες, ἠναγκαζόμεν εὐρέσθαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν," ἄμφω σημήνας, καὶ τὸ εὐρέσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν (*sch. A Pac.* 733). καὶ *Πισίδης* (*Herac.* 2 284) "τὸν παραβάτην συμβαλῶν πλασιμῶ ξένῳ, πρὸ τῆς μάχης ἀπῆκας εἰς ἀντιζήτην."

παραβεβῶσθαι τὰς σπονδάς τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβῆκεναι πάνυ ἀκολούθως *Θουκυδίδης* (1 123).

παραβέβλησαι παραβόλως κέχρησαι· "καὶ παραβέβλησαι τῷ βίῳ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὐνοίαν, οὐδὲμιῦς ἀνάγκης σοι προκειμένης."

παραβιάζω αἰτιατικῇ.

παραβιάζεσθαι παραβαίνεσθαι.

παραβλέψουσα θατέρω (*A Eccl.* 520). μὴ ἀτενίζουσα, φησί, ἀλλὰ τῷ ἔτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.

παραβλήθη (*Hom.* *A* 6) ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς.

παραβληθῆσόμενος συγκριτος, ὁμοιωθῆσόμενος.

παραβλύσας παραβαλῶν, ἀπο· "εἴ ποτε ἠττηθεῖς οἴνου καὶ παραβληθῆς, εἰτι ὑπνον μέτοχος γένοιτο παραβλύσας παροριῶντες, διεννας ἔχοντες τὰς ὄψεις·" *Ὀμηρος* (*I* 5) καὶ τε ῥουαί τε, παραβλώπεις τ' ὄφει· παραβολή λόγος αἰνευματώδης κρυμμένος, πρὸς ὠφέλειαν φέρων. *ret.* in *Ps.* 77 2.

παραβολή διήγημα· (*Ps.* 77 2) "ἐν παραβολαῖς τὸ εἶμα μου" ἀντὶ διηγήσει ἀρχαίων λόγων. καὶ ἡ ὁμοίω τὸ λάλημα, καὶ ὑπόδειγμα· (*Ps.* 43) ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι·

παραβολή πραγμάτων ὁμοίωσι παραβόλος· *Ἀριστοφάνης* *Σφή.* "πονηρὸς εἰ πόρρω τέχνης καὶ παρὰ ἀντὶ τοῦ οὐ γνήσιος. *Ἰώσηπος* (*A. I.* περὶ τῆς ἐγγυσερμύθου "ταύτην αἰχμαριν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας. παραβόλως· *Πολύβιος* (2 24) "ταῦτα πρὸς ἡλίκην ὀνομασίαν παρὰ ἀνομοφθαλμίας."

παραβολώτερος ἀνόητος.

παραβραβεύοντα διακρίνοντα ζοντα· (*Theophyl. Sim.* 2 8) "ἀποκλίνη *Περσικόν* διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάσι ἀρσενικὸν ὁ φάρμαξ. cf. v. φάρμαξ b.

παραβύουσα παρακαλύπτουσα. παραβύσον παρακεκρυμμένον, γινόμενον.

παραβύσον. ἔτις ἐκαλεῖτο τι τι *Ἀθηναῖοις* δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον δεκα. ἐκαλεῖτο δὲ τις ἐν τοῖς νυμφικαῖς καὶ κλίτη παραβύσος, ἥς μὲ καὶ *Ἰππερίδης* ἐν τῷ κατὰ *Πατροκλέ* γασθαι δ' εἴκει ταῦτα κατὰ μεταφορῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβύσμων, παραπληρωμάτων. *Harp.*

παραγάγης παρηγορήσης· (*S* 1) "μηκέτι παραγάγης, ἵν' οὐ πάρεσιν ἐἴτι κοινοτόκων εὐπατριδῶν ἀρωγοί."

παραγγεῖλας· "ὁ δὲ ἀνεχώρησι τὸ ἀνακλιτικὸν παραγγεῖλας," ἀντὶ τῆς μῆνας. καὶ αὐτῆς "πολιματῖα ἐπὶ παντελὲς ὑπάρχοντι τῶν γραφομένων παραγγελλομένων."

παραγγεῖλια. (*Demosth.* 19 1) "παραγγεῖλια."

ερί τετονί τόν ἀγῶνα γέγονε." καὶ Αλ-
; δὲ τρόπον τινά τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρή-
εν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (1) "τὴν μὲν
πκευὴν ὁρᾷτε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
αράταξιν ὄση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ
ἰγοράν δεήσεις αἰς κέχρηται τινες."
ρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφά-
καὶ τὰς ἰδίᾳ παραγγελίας γεγενημένας
ὡς δεήσεις." Harp.

αράγγελμα προτροπή, προκάταρξις·
ος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ παραγγέλματος
κ τοῦ αὐτοκελεύσεως τῆς προθυμίας τῶν
ένων." cf. v. αὐτοκελεύσεως.

αράγγελλοντα δεχόμενον τὴν ἀρχήν·
Φάβιος λαβὼν τὴν ἀρχὴν Πόπλιον
ἰκνῶσιν ὑπατοῦ, οὐδ' αὐτὸν παραγγέλ-
τὴν ἀρχήν."

αράγγελλοντας. "οἱ δὲ ἄρειανίζοντες
ἴσει τοῦ δόγματος ἀφικόμενοι ἐν Καρ-
ι, περὶ τοὺς εἰς ἱερωσύνην παραγγέλ-
ς ὅπως ὁ Γεζέριχος παρασκευῆς ἔχει
νώμης, μαθεῖν," ἀντὶ τοῦ τελούντας.
ἰενοφῶν (Anab. 1 5 13) "ὃ δὲ καταφεύ-
: τὸ αὐτοῦ σράτευμα, καὶ εὐθὺς πα-
λλει εἰς τὰ ὄπλα." καὶ αὐθις "σρατιῶν
λείψην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων"
τοῦ καταλέγων.

αράγγελλων ἀντὶ τῷ συνδιερχόμενος,
ατρίβων, συνανασσερόμενος· "ὃ δὲ πα-
λλων ποτὲ μὲν τοῖς ποτὲ δὲ τοῖς, ἤρ-
μετ' αὐτῶν καὶ διεδύετο." ἢ παραγγέλ-
ἔντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος.

αράγγελσις· "αἱ γὰρ παραγγέλσεις ἔ-
ἐν ὡς πρότερον, ἀλλὰ διτταὶ ἐγένοντο."

αράγεσθαι μεταπέθεσθαι· Θουκυδί-
(1 91) "κελεύει αὐτὸς μὴ λόγοις μᾶλλον
γεσθαι ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας,
ις ἀπαγγελοῦσι."

αράγωνίσις ἀποσρέψας, ἐκ τῶν
ἰων δήσας.

αράγρους παρανοήσας.

αράγραμματαίτων, ὅπερ παρήχημα
ται· "Τίμων οὕτως παραγραμματαίτων
ἰν, ὡς ἀνέπλασε Πλάτων πεπλασμένα
ματα" (Diog. L. 3 26). οἷον ἐσι πανσήμε-
Πυθαγόρας (Plato Conviv. p. 185 C) καὶ
ἄ μίνα γαῦς (Thuc. 8 16?).

αράγραμματατισμός, ὅταν γράμμα
γράμματος τεθῆ, οἷον ἀντὶ τῷ μυρσίνη
ἰν, β ἀντὶ τοῦ μ, ὡς Ἀριστοφάνης (Eq.

57) ἀντὶ τοῦ μ τῷ β ἐχρήσατο· δέον γὰρ
εἰπεῖν μυρσίνη βυρσίνη εἴρηκε· ταῖς γὰρ μυρ-
σίνοις ἀποσοβοῦσι τὰς μυρίας. ὃ δὲ ἐπαίξε
διὰ τὸν βυρσοδέψην. καὶ μυρσίνη ἐξεφανῆντο
οἱ σρατιῆγοι. ἢ ὡς ὅταν λέγη (79) ἐν Κλωπι-
δῶν ἀντὶ τοῦ Κρωπιδῶν, λ ἀντὶ τοῦ ρ.

αράγραφεται ἐξουθενεῖ, παραιτεῖται,
ἀποβάλλεται. καὶ ἐν συνθέσει ἀπαράγρα-
φον· "ὡς μύρτος ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον"
περὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

αράγραφῆ, ὅταν λέγη τις ὅτι τὸ πρῶ-
γμα, περὶ οὗ τὸ ἐγκλημῆ ἐξιν, εἰσήχθη πρό-
τερον εἰς δικαστήριον καὶ γεγένηται περὶ αὐ-
τοῦ γνώσις, καὶ διὰ τοῦτο φησι μὴ δεῖν εἶτι
περὶ αὐτοῦ σονίσασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ
τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς, οἱ
πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ
συγχωροῦσι· λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πρῶ-
γματος ἅμα, τοῖς δικασταῖς παραδεικνύς ὡς
οἱ πάλοι δικύσαντες καὶ δικαίως καὶ κατὰ
τοὺς νόμους ἐψηφίσαντο. καὶ τοῦτο ἐστὶ πα-
ραγραφή, καὶ ἐπ' ἐκείνη τῇ δίκῃ περὶ ἧς οὐ-
δὲν ὠριεῖσαι παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἐξιν αὐ-
τὴν ὃ εἰσάξων ὡσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας·
τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προσέτακται ἐκάστῳ
τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά. παραγρά-
φεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοιοῦτόν τι
ἐγκλονιμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτῃται.

αράγραφῆ. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ
καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν,
ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης (15 59) παραγραφῆς
εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς. καὶ ἐστὶ τὸ
λεγόμενον παρ' αὐτῷ "ἀφ' οὗ παραγράψα."
τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὃ δὲ
Ἐπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους "οὐδὲ
μέχρι παραγραφῆς" φησὶν ἀντὶ τῷ οὐδὲ μέ-
χρι τινὸς ὠρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμ-
μένου, ὅπερ ἐστὶ περιγεγραμμένον. Harp.

αράγραφῶ αἰτιατικῆ.

αράγραγαῖς ἐξαπάταις (Procop. Goth.
3 16) "σοφίσμασι δὲ καὶ παραγραγαῖς αἰεὶ τε
καὶ καθ' ἡμέραν ἡμᾶς ἐκκρόντες κύριοι τῶν
ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγέννηται." cf.
v. παράλογος.

αράγωγή λέγεται ὅταν ἡ φύλαξις πο-
ρευθῆται ἐκ τῶν εὐωνύμων εἰς ἡγεμόνας ἔχουσα
ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων
ἔξη τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγή λέ-
γεται, ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παρα-
γωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπυγωγῇ γίνεται

εἶτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ ἢ τριπλεύρῳ ἢ τετραπλεύρῳ τύγματι βαδίζεται, μονοπλεύρῳ μὲν ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ, διπλεύρῳ δὲ ὅταν διχόθεν, τριπλεύρῳ δὲ ὅταν τριχόθεν, τετραπλεύρῳ δὲ ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται. cf. Aelian. Tact. 37.

- α παράδειγμα παραδείξεις, ὁμοιότης, δῆλωσις.
- β παράδειγμα εἰκῶν, ἢ χαρακτήρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητῆ πράγματος. ἴσθον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γὰρ ἔστιν ὅταν ἀντιπαρῶσθῃ τις ὅμοιον ὁμοίῳ, ὅσον λογικῷ λογικόν, παραβολή δὲ ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ, ὅσον ἀλόγῳ λογικόν ἢ ἔμπαυλιν. ἢ παράδειγμα ἔστι λόγος ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστον ἐπὶ τὰ καθόλου, ἢ δεῖξις πεισυνμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικῷ ὁμοίῳ.
- γ παράδειγμα. τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο· ἢ μὲν γὰρ ἐπαγωγή ἐκ τῶν καθ' ἕκαστον ἔστιν ἐπὶ τὰ καθόλου ὁδός, παράδειγμα δὲ γίνεται τὸ ὅμοιον καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὁμοίου καὶ ἤττον γνωρίμῳ. διὸ ἐπαγωγή μὲν δι' ἐνός οὐ γίνεται, τὸ δὲ παράδειγμα ἀρκεῖ καὶ δι' ἐνός εἴδους. καὶ ἔστιν ἢ μὲν ἐπαγωγή τῷ διαλεκτικῷ οὐκαιοτέρῳ, τὸ δὲ παράδειγμα τῷ ῥήτορι. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικός παραδείγμασιν ὑπὲρ σαφηνείας τοῦ λεγομένου, εἰ μὴ εἴη γνώριμον, ὡς τὸ διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. παραδειγματικὸν γὰρ τὸ οὕτως ἐρωτῆσαι "ἄρα γε τῶν ἐναντίων ἢ αὐτῆ ἐπισημη ὡσπερ καὶ ἡ αἰσθησις;" παραδείγματος δὲ καὶ παραβολῆς διαφορὰ, ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα δοκεῖ γεγονός τι εἰς δεῖξιν τίνος παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονότος καὶ διὰ τοῦτο ὑδήλου, ἢ δὲ παραβολή εἰκῶν ἔστιν ὁμοιότητα πρὸς τι γεγονός σημαίνουσα. Alex. Aphrod. in Top. p. 254.
- δ ἴσθον ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμβάνεται καὶ τοῖς προκειμένοις ἀρμόζεται, ἐπεὶ ἔκ ἂν εἴη ὑποδείγματα ἄλλα ταυτότης· ἄλλα χορὴ τὸ χρήσιμον ἡμῶς καὶ εἰς ὃ παρελθεται ἐκλεξαμένους τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν ἔσθαι. ὅσον ὁ πατριάρχης ὅτε λέγει περὶ τῶ σωτήρος "ἀνυπεσὼν ὡς λέων," οὐ πάντα προσουμίζομεν τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ τὸ ἄμυχον καὶ φοβερὸν καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες, τὸ δὲ θηριώδες καὶ εἴ τι ἄλλο πρόσσει παραπνεύομεν. καὶ ὅταν λέγῃ (Hosea 13 8) "ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἀπορομένη," τὸ

τιμωρητικὸν μόνον ἐκληψόμεθα, ἢ ἄλλο τι τῶν τῆ ἄρκτι προσόντων. Pelus. 3 267.

παραδεικνῦσα καὶ παραδεικαὶ καὶ παραδεικνύναι.

παραδεικνύσθαι τὸ παρ' εἰ τρέφεσθαι.

παρὰ δίκην παρὰ τὸ δίκαιον. παρὰ δόξαν παρὰ προσδοκίαν ἐλπίδα· "τὴν δυσχωρίας προκατελπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἐπιδηπαρὰ δόξον ἀπροσδόκητον, θαυραδύρωμα."

παραδυνασεύω δοτικῇ.

παραδύομαι. παροιμία, ἐπειδελουσίους οἱ πένητες παραδύονται. ρουλοῦμαι.

παραδῶσι πληθυντικόν· "συντιπὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἰσθαιῶν, ἵνα μιν κτίσῃ τῶν ἀπάντων παραδῶσι."

παραζήλον παρερεθίζου, παραμίμησιν τῶν κακίᾳ συζώντων· Δαπαραζήλου ἐν τῷ κατενοδομένῳ." ret. in Ps. 36 1.

παραζήλων παροξύνων, ζηλοπαρὰ θεοῦ σὺν παρατρέγουσι.

παραθήριμος παρὰ τὸ προσθηζόμενος. "ὡν δὲ φύσει παραθήριμος ρυκεκινητικῶς πολλὰ διώκει μανίαν πρῶς, τοσοῦτον ἀφροσύνη διενεγκῶντων ὅσον τὸ μηδ' ἐκ τῆς πείρας διδαχθῆναι τοῦ πρώτως ἐπιβαλλόμενα λῆναι" (Diodor. Sic. t. 2 p. 565).

παραθήσεις σύγκρισις. "βουλό ἐκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τοῦ προαιρέσεως, ἧς ἔχει πρὸς τὴν κότας αὐτῷ καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας, καὶ" καὶ αὐθις "μηδ' εἶναι παρὰ βελτίονος." παραθήσεις καὶ ἢ παρὰ τοῖς πατράσι· φησὶ γὰρ (Hel "ἐλαβον παραθήσειν."

παραθήσειν ἀκονῶν, παροξύνονται παρακονήσονται. "ἦλος Ἄττιος, ὁ τὴν ὕργας αὐτοῖς παρῶν περὶ αὐτὸν ἐταιρείααν ἐκ ὀλήθης nys. Hal. 8 57).

παραθραύοντες ταλαπωροῦσιν νατουόντες.

παραθρήσεως παρίδοις.

αραιβιάτης.

αραινεσις ἢ ἀγαθὴ συμβουλή.

αραινεσις συμβουλῆς διαφέρει. πα-
σις μὲν γὰρ ἐστὶ λόγος παραινετικὸς ἀν-
ρῶν οὐκ ἐπιδεχόμενος, οἷον ὡς εἴ τις εἴ-
τι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾶν· οὐδείς γὰρ ἐναν-
τι τῆ παραινέσει ταύτῃ, μὴ πρότερον
ἴς. συμβουλή δέ ἐστι λόγος συμβουλευτι-
κῶν ἐπιδεχόμενος, οἷον ὡς εἴ τις
ὅτι δεῖ πολεμεῖν, πολλὰ γὰρ ἐστὶ τὰ ἐκ
πολέμου κέρδη, ἕτερος δέ τις ἀντίποι-
οὐ δεῖ πολεμεῖν, πολλὰ γὰρ ἐστὶ τὰ ἐκ τῆ
ίου συμβαίοντα, οἷον ἤττα, αἰχμαλω-
πληγαί, πόλεων κατασκαφαί.

αραιξοροῦσιν (ἀπ' ἀραξόρου) Ἀρι-
νης Τυγρησιαῖς. ἀπέδωκεν δὲ οὐ μὲν
ἴς εἰδός τι, Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς
θεῖται ἐπὶ τῶν παρακελενομένων ταχέως
ἢ ἀπυλλάττεσθαι.

αραιρήσεται ἀφαιρήσεται. Θουκυδί-
(4 48) "διέφθειρον σφᾶς αὐτοὺς οἱ μὲν
κλιῶν σπάρτοις, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων
ἠρήματα ποιῶντες" τουτέστιν ἀφαιρή-
"ἀπήγγοντο."

αραιροῦνται ἀφαιροῦνται. καὶ πα-
ιούμενος· "ὃ δὲ ἐξόπισθε πλέον πα-
όμενος φθάνει τῷ δρόμῳ" ἀντὶ τῆ ἀφαι-
ετος. καὶ αὐτίς "ὥνπερ αὐτοῖς ἡμᾶς
νόμονος εἶναι οὐδεμίᾳ μηχανῇ ἔσαι, τῆ
ἐγκλημάτων ὄγκου παραιρουμένου τοῖς
ηκόσι τὸν ἔλεον."

αραισίαια (Hom. A 381) ἀπαίσιαι, χαλε-
παρὰ τὸ δέον, παρὰ τὸ προσῆκον.

αραιτέτο παρεκάλει, ἐλιπάρι· "ὃ δὲ
ὄν παραιτέτο τὸν Πέροην, τυγγάνων δὲ
πρὸς ὧν ἐδέετο, αὐτὸς ἔλυσεν" Ἡρόδοτος
3).

αραιτέθει παρακαλεῖν, συγγνώμην
ἶν. "ὃ δὲ ἀναιρεῖν μέλλων αὐτὸν ἀφῆκε,
ρσοῦτιδος παραιτησιμένης αὐτὸν καὶ τὴν
ραπέιαν αὐτῷ φυλαξίσης" (cf. τ. Ξενο-
'b). καὶ αὐτίς "ὃ δὲ ῥύεται Δερκεταῖον
θανάτου, παραιτησόμενος τὴν μητέρα."
παραιτηθεῖς παρακληθεῖς· "παραιτη-
ς δὲ διὰ τῶν φίλων τοῦτον ἀπέλυσε τῆς
λας."

αραιτησόμενος· "ἀπέδωκε τὸν χρυ-
'ὡς παραιτησόμενος τοῦ θεοῦ δι' αὐτοῦ
χόλον, νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδει, ὃ οὐ πέ-
θαι ἐμέλλεν· οὐ γὰρ τ' αἶψα θεῶν τρέ-

πεται νόος αἰὲν ἐόντων" (Dionys. Hal. ap. Va-
les. p. 542).

παραιτητῆς παρακλήτωρ, ἢ ἀπολογό-
μενος.

παραιτοῖτο παρακαλοῖ, ἀπαγορεύει·
"ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικὰς ἀγῶνας
ἀπογραφύμενος, παρελθὼν ὅτε δέοι μάχε-
σθαι, παραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώ-
μην ἔχειν εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο" (Polyb. 40 6).

παραιτοῦμαι τὸ ἰκετεύω, αἰτιατικῇ.

παράφασις (Hom. A 793) παραινέσις,
συμβουλή.

παρκαλεῖν τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπε-
σθαι· ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι. sch. Thuc. 1 68.

Παρκαρησός ὄνομα ποταμοῦ.

παρκαταβολή πρόσθετος τῆ δεκάτης
μέρους τοῦ τιμήματος. εἶρηκεν ὁ δανειστῆς
πρὸς Στρεψιάδην (Nub. 1257) "καὶ τοῦτ'
ἴσθ' ὅτι θήσω πρυτανεῖ", ἢ μηκέτι ζῶην ἐγώ,"
ἀντὶ τοῦ γραφῆν κατὰ σθ' θήσομαι· ἐν γὰρ
τῷ πρυτανεῖα ἐτίθεισαν τὰς τῶν δικῶν γρα-
φάς. λέγει ὁ Στρεψιάδης "προσαποβαλεῖς ἄρ'
αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα." ἀπολεῖς, φησί, καὶ
τὰ ἐπὶ τῇ γραφῇ ἀναλώματα, μίτην αὐτὰ
ποιήσας, διὰ τὸ περιέσεσθαι σου τὸν νόον
μου λέγοντα τὸν ἀδικώτερον λόγον. ὃ ἐστὶ τὸ
δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης, ὅπερ κα-
λεῖται συνωνύμως παρκαταβολή.

παρκαταβολή καὶ παρκαταβά-
λειν. οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν
δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν καὶ οἱ περὶ
κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδι-
κούντες ἀργυρίον τι κατετίθεισαν, καὶ τέτου
ἐγρήν αὐτοὺς ἐρέσθαι, εἰ τὴν δίκην ἤττη-
θεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον
ἀμφισβητήσεων δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ πέμπτον
μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθειτο· Δη-
μοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον
παρωγραφῇ (41) περὶ ἰδίως τινὸς δίκης φησί
"καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μὲν με τὴν
δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θῦττον ἀνεῖλετο τὰς πα-
ρκαταβολάς." Harp.

παρκαταθήκη ἐνέχυρον.

παρκατεῖχον ἐχρονοτρέβουν· "οἱ δὲ
δολίως τοῖς πρέσβεισι προσεγγαμένοι παρ-
κατεῖχον ὡς συνάζοντες τὸν δῆμον."

παρκαίμενα τὰ νῦν· "ἱκανὰ κακὰ τὰ
παρκαίμενα" (A Lys. 1046).

παρκεκινδυνευμένον ἀντὶ τῆ ἀψη-
λὸν ἢ βλάβοσφμον. Ἀριστοφάνης (Ran. 96) "γό-

νμον δὲ ποιητὴν ἄν οὐχ εὖροις ἔτι," τῆς τε φυσικόν τινα καὶ οὐ βεβιασμένον, ἢ γεννητικόν, "ὅστις φθέρζεται τοιοῦτον τι παρακεκομμένον, αἰθέρα Διὸς διωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα, ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμοῖοι καθ' ἱερῶν, γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ" ἢ ἄνευ "τῆς φρενός." Εὐριπίδης (αρ. Α Thesm. 297) "ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἵ κησιν Διός." ἔξ Ἀλεξάνδρου δὲ "καὶ χρόνον πρόβουινε πούς," καὶ ἔξ Ἰππολύτου (612) "ἢ γλῶσσο ὁμίμοχ', ἢ δὲ φρὴν ἀνιήμοτος."

παρακεκομμένα· "κάμοι γὰρ ἔσιν ἀμπλία παρακεκομμένα" (A Ach. 511), ἀντὶ τῆ μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων, ἄπερ παρὰ τυπὰ λέγεται καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασιν λέγειν παρακαρμάτιος τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παρὰ ὁμηροῦ ῥήτωρ· "ἀνδράρῳ μοχθηρῷ, παρακεκομμένῳ, ἄτιμῳ καὶ παρὰ ὁμηροῦ καὶ παρὰ ἔξου.""

παρακεκομμένος μινόμενος, ἐξεστῶς, παρὰ φρων.

παρακεκελεύεται προτρέπεται, διεγείρει. παρακεκερδαίνω σου.

παρακεχερόδικεν, ὅσον πυρηνιόρηκε, λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ παρὰ ἰσοχόρον.

παρακινουῖντι ἐξιστάμενον. "οὐχ οὕτω παρακεκινηκότες καὶ διεφθαρμένοι τὴν γνώμην, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν κακῶν ἐς Ἰουλιανοῦ καιροῦς τὸν Εὐτρόπιον ἀνατιθέμενοι" Εὐνάπιος φησι (p. 91 Nieb.) περὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου.

παρὰ κλησις ἀντὶ τοῦ προτροπῆ· Ἰσοκράτης Παρυινέσει (5) "διόπερ ἡμεῖς οὐ παρὰ κλησιν εὐρόντες ἀλλὰ παρὰ νεισιν γράψαντες." Λυκούργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων "ἡμῶς οἴμαι τοῦτο ποιήσασιν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως." Haep.

παρακλιδόν. Hom. δ 348.

παρακλίνασαι παρανοήσασαι. (Hom. E 751) "ἡμῶν ἀνακλίνου πυκινὸν νέφος ἢ δ' ἐπιθεῖναι." Ἀριστοφάνης (Pac. 971) "καὶ γὰρ ἐκτεῖναι παρακλίνασαι τῆς ἀυλείας παρακλύπτουσιν. κἄν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς, ἀναχωροῦσιν, κἄτ' ἢν ἀπὴν παρακλύπτουσιν."

παρακοῦν παρνοεῖν καὶ παραφροεῖν· κοῦν γὰρ τὸ φροεῖν.

παρακοίτης ὁ ἀνήρ, παρὰ κοιτίτις δὲ ἡ γυνή.

παρακοῦν τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρέβων.

παρακοπή φρενῶν ἢ φρενιτίας. Isseph. B. I. 1 25 4.

παρακόψας τὸν νῦν παρατραπίς· "ἠπλεύτησε δὲ ἀκριτον πολὺν ἐμφορηθείς καὶ παρακόψας, ἤδη γεγρονῶς ἔτος πέμπτον καὶ ἐβδομηκοσόν" (Diog. L. 4 44).

παρακροτοῦντες παραθαυρόντες, παρορμῶντες.

παρακρούεται ἀντὶ τοῦ ἐξαπατῆ. μετῆκεται δὲ τὸννομα ἀπὸ τοῦ τοῦς ἰσώτας ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασῶν ἔνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν. Haep.

παρακροσάμενος ἐξαπατήσας, παρὰ πείσας· "παῖδας τῶν εὐγενεστάτων οἰκῶν παρακροσάμενος ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως" (Dionys. Hal. fr. Amphros. 13 1).

παρακρούσασθαι ἀνατρέψαι· "ὅ ἐσσο διημφισβητήθη οἶος ἐγένετο παρακρούσασθαι."

παρὰ κροσῶν ἐξαπατήτην, ἐμπαγεῖον (sch. A Eq. 855). "ἄπιστοί τε γὰρ δόξαντες εἶναι τῷ Σαννίται, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς παρὰ κροσῶν τῆ ἀεὶ κρατιῶντος σφῶν σπένδοντο, οὐχ ὅσον οὐχ εὐροντό τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδόν σφισι τὸν πόλεμον παρεκρούσαν" (Dio Cass. fr. 36 8).

παρὰ κροσῶν ἀποπαρδεῖν, παρὰ κροσῶν τῆς παρομιίας ἢ αἰτία· οὐ γὰρ ἀκεί οὐ παρὰ κροσῶν. ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν δὲ λέγεται.

παρὰ κροσῶν ἀπέλθε. "ἢ γὰρ κατὰ κροσῶν παρὰ κροσῶν πᾶσαν ποιεῖ φῶσιν ἐκφῶν ρεῖν τὰς μεταβολὰς, ὡς ἐπὶ τῶν ὠρῶν τῷ ἐνιαυτοῦ."

παρὰ κροσῶν ἀντὶ τοῦ παρὰ κροσῶν ται· "παρὰ κροσῶν δὲ ἀλλήλους τῶν παρὰ κροσῶν τῶν ὁδῶν ψευδοθέντες ὅ τε Παρὰ κροσῶν καὶ Βάλης ὁ βασιλεύς." cf. v. χαρὰ κροσῶν.

παρὰ κροσῶν ὁμοίων, ἀκολέθων, ἐπὶ ἀλλήλων, ἐξ ἴσου. "καὶ παρὰ κροσῶν ἐπὶ κροσῶν τῶν δοκοῦντι πεσεῖσθαι τείχει, σφῶν ὑπὸ γῆς τοῖς ἐναντίοις," ἀντὶ τοῦ ἐξ ἴσου παρὰ κροσῶν γίνομαι σε.

παρὰ κροσῶν ἰσομοῖος ἀπάτη λογισμοῦ.

παρὰ κροσῶν ἰσομοῖος ἀπάτη λογισμοῦ.

παρὰ κροσῶν λέγουσιν ἀρσενικῶς ὅτι ἄλλοι καὶ μάλιστα Θεκυδίδης (1 77, 2 85) τὸ παρὰ κροσῶν καὶ ὁ οὐκ ἄν τις προσδοκῶν οἶον "τῷ πολέμῳ τὸν παρὰ κροσῶν," καὶ οἶον ἐγένετο πολὺς ὁ παρὰ κροσῶν. Παρὰ κροσῶν (Vind

13) "οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιώδης εἶναι αὐτῷ ἢ ἔννοια." καὶ αὐθις "τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἰμῆθος καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ γινόμενα παρέστη εἰων ἢ τοῖς τὰ παράλογα οὐκ ὁρῶσι."

παράλογον τὸ ἀνέλπισον, τὸ παρὰ προσκίαν. "οὐδέ τις ἦν ὃς οὐκ ἠθέλησε τὸ μὴ θεατῆς γενέσθαι παραλόγου ἕτως εἰς μέλος παρασκευῆς" ἀντὶ τοῦ παραδόξου.

παράλογος· Οουκνυδίδης (755) "οἱ δὲ θηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν, καὶ ὁ παράλογος ἀντοῖς μέγας ἦν, πολλὴ δὲ μελίων τῆς σρατιᾶς ὁ μετὰ μέλος." καὶ αὐθις "οἱ σοφίσμοισι καὶ παραγωγαῖς ἐκκρούοντες ὡς αἰεὶ τε καὶ καθ' ἡμέραν κύριοι τῶν ἡμερῶν ἐκ τοῦ παραλόγου γενένηται." cf. v. παραγωγαῖς.

Πάραλοι οἱ τε ἐν τῇ νηὶ τῇ παραλόφοντες καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς τοικοῦντες, ὡσπερ ἕτεροι Πεδιάσιοι καὶ ἰάριοι. Πάραλος δὲ τριήρης ἱερά καλεῖται, ἵς διηνεκῶς ταῖς ἐπιγούσαις χρεῖαις ὑπάρχει. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψουσι σρατιγὸν βούλοντο, ὡσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ Παραλόφω ἐχρῶντο. ζῆται δὲ ἢ αὐτῇ καὶ Σαλαμινία. ἕξτερον δὲ εἶναι δύο προσεγγεντὸ αὐταῖς, Ἀντιγονίς καὶ Δημητριός.

Πάραλος ναὺς ἱερά, θεωρίς ἦν δὲ καὶ ἄρα Σαλαμινία ναὺς. τευθίς δὲ παράρα (A Ach. 1155) ἢ παραθαλασσία, ἢ ἢ παρὰ τὴν ἄλας κειμένη.

Πάραλος, Δημοσθένης Φιλιππικοῖς (8), μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρεῖας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπὸ τῆς ἤρωος τοῦνομα λαβούσα. Πάραλοι δ' ἐκλεῖντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς, οἱ καὶ διὰ ὑπὲρ τὴν ὑπηρεσίαν δ' τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον καὶ τὸ πλεῖζον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τεύνον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τὴν πόλειος. Haer.

Πάραλος ἢ Σαλαμινία. αὐταὶ ἱεραὶ τῆρις δημοσίαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλειος χρεῖας ἐπιπέμψουσι καὶ ταχυναντέσθαι· καὶ ἦσαν ὡς ὑπηρετίδες ταχίαι οὐσαι, ἢ μὲν ὑπηρετίσιν εἰς τὰ θεωρικά, ἢ δὲ εἰς τὰ δημοσία (A Av. 1204). καὶ αὐθις "οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐπονσι τὴν Πάραλον, καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὄντι," τουτέστι τὸν Ἀλκιβιάδην.

παραλοῦμαι παρομιμακῶς· εἰώθεισαν

γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βυλαινοῖς οἱ πλέσιοι παραλοῦειν τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγνώριον "ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἔαν," ὅλον συνεισένειμι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μὴδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

παρυλυπῶ αἰτιατικῇ.

παρυλυσοῦμαι ἀφελέσθαι· "βουλόμενος ἀνυπαῦσαι καὶ κόπον παραλῦσαι τοὺς ἰδίους σρατιώτας." καὶ αὐθις Σιμόκακτος "οἱ δὲ τῶν ὄπλων παραλυθέντες οὐκ ἔχον ὅτι χρῆσονται τοῖς θυμοῖς."

παρυλύσας ἀντὶ τοῦ διαδεξόμενος· "παρυλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς."

Παράλων, διήρητο εἰς δ' μοίρας πάλαι ἢ Ἀττικῇ· Πανδίων γὰρ διαδεξόμενος Κέκροπα, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα, ἐνεμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς δ' μοίρας, Ἀγαθὴ μὲν τὴν παρὰ τὸ ἔστυ μέχρι Πυθίων, Πάλλαντι δὲ τὴν παραλίαν, Ἀνκίω δὲ τὴν διακρίαν, Νίσω δὲ τὴν Μεγαρίδα. Ἀριστοφάνης (Lys. 58) "ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα."

παρυμείψας παρυλλύξας.

παρυμειλῶ γενικῇ.

παρυμπυκίζεται (A Lys. 1320) παρυπλέκεται τὰς τρίγας.

παρυμυθῆσαι συμβουλεύσαι. καὶ παρυμυθῆσασθαι ὡσαύτως.

παρυνώλωμα· "ὁ Κυρίνος ... παρυνώλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους," τουτέστι προσόψημι. cf. v. Κυρίνος.

παρύνοια· (A Nub. 844) "πότερον παρυνοίας αὐτὸν εἰσγαγὼν ἔλω;" ὅλον πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι, καὶ δεῖξας αὐτὸν μαινόμενον οὕτω τὴν μανίαν παύσω, εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγῶν.

παρυπαίων παραφρονῶν, ληρῶν· "ἀγνοῶν καὶ παρυπαίων ὀλοσχερῶς" (Polybius).

παρύπαν καθόλου, παντελῶς· "καὶ μάλιχα παρορηθῆναι φήσας πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγματείας διὰ τὸ μὴδέποτε τὴν ἑυρώπην ἐνηροχέειν τοιοῦτον ἄνδρα παρύπαν ὅλον τὸν Ἀμύντη Φίλιππον" (Polyb. 8 11).

παρυπελληγμένα μανικά· (A Eccl. 137) "ὅς ἂν πρύξωσιν, ὡσπερ μεθύνοντων ἐστὶ παρυπελληγμένα."

παρυπεπτωκῶς ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκῶς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου (α 84). Haer.

παραπέταλοι πετάλοις ἐσκεπασμένοι·
“αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαπρεπεῖς, ἀρ-
γύρω τε τὰ ἔμβολα καὶ χρυσοῦ τὰς πρύμνας
παρυπέταλοι.”

παρυπέτασμα παρυκάλυμμα, παρύ-
πλωμα, τὸ λεγόμενον βῆλον.

παράπηγμα κυνών. καὶ εἰδός τι ὀργά-
νου ἀξρονομικοῦ. “εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπη-
γμα ὑψικύρδιον ἐθέλεις πρὸς τὸν θάνατον,
εἶπω” (M. Anton. 93).

παραπικρασμός ἢ ἐν ἐρήμῳ πολλάκις
γενομένη ἀντιλογία τῶν Ἰσραηλιτῶν. Theo-
doret. in Ps. 94 9.

παραπλαγιάσας πιασύμενος.

παραπλήγας πέτρας (Hom. ε 418) πα-
ραυλίας, πλησσομένης ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

παραπλήκτω τῇ μαρτιῇ· Σοφοκλῆς (Ai.
229) “παραπλήκτω χειρὶ συγκατακτάς.” καὶ
Αἰλιανός “ὁ δὲ ἐκ ἠνέσχετο παραπλήγειν αὐ-
τόν, ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλήγα λύτ-
ταν κτετεσίγησε· καὶ τῶν Διοσκούρων ἐνὸς
τὸ ξίφος διηρημένον τε καὶ ἐπανεξὸς . . . καὶ
πληγῆς καιρίως ἐξέγχετο” (cf. v. Ἐπίκουρος d).

παραπλήξ μαινόμενος, παρύφρων· Ἀρι-
σοφάνης Πλάτῳ (242) “ἦν δ’ εἰς παραπλήγῃ
ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύγῳ, πόρνοισι καὶ κύ-
βοισι παραβεβλημένος.” ὁ ἄφρων, ἀπὸ τῶν
κρουμάτων τῶν διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμο-
νίου λυρισμοῦ. ἢ ὁ μωρός· ἀληθῶς γὰρ ἡ
ἀσωτία πεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. καὶ αὐθις
“παραπλήγει ἰοικότου ἐνθένδε ἀπαλλαγῆναι”
(Procop. Arg. 12).

παραπληξία μανία.

παραπόδας εὐθέως, ἢ ἐγγύς, ἢ πλησίον·
(Polyb. 8 11) “μετὰ ταῦτα παραπόδας ἀκρυ-
τέξατον μὲν αὐτὸν δείκνυσι πρὸς γυναικας.”
καὶ αὐθις “παραπόδας οὐ συμμιχικῶς ἀλλὰ
δεσποτικῶς χρῶνται.” cf. v. καθιζόμενα.

παραποδίξειν ἐμποδῶν γίνεσθαι· Πο-
λύβιος (2 28) “βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους
ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμιαι καὶ παραποδίξειν
τὴν τῶν ὄπλων χρείαν.”

a παραπολύ παντελῶς· Θεοκνίδης ἐν α’
(29) “καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκνραῖοι παραπολύ.”

b παραπολύ ἀντὶ τοῦ πάνυ, παντελῶς·
Δέξιππος (p. 34 Nieb.) “παραπολύ ἀπελείπον-
το τῆ πείθεσθαι τοῖς εἰσηγουμένοις ἡσυχίαν
αἰρεῖσθαι.” Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (445) “δει-
νότατον ἔργον παραπολύ,” ἀντὶ τοῦ πάνυ
πολύ.

παρυπρεσβεία τὸ ἔξω τῶν προστα-
γμένων τι διαπραξάσθαι· “ὁ δὲ βασιλεὺς
ἐγαλέπαιεν οἷα εἰκός, καὶ παρυπρεσβείας
ἐκρίνετο Ἰωάννης ἄτε οὐ πρὸς τὸ συνοῖον
τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος.” καὶ αὐθις “ὁ-
τος τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παρυπρεσβείας
αἰρήσειν καὶ διώξεσθαι.” Menand. ex. lz
p. 379.

παρὰ προσδοκίαν, τουτέστι μετὰ μέ-
χθου.

παρυρρεῖ δοτικῇ.

παρυρρητοῖς (Hom. I 526, N 726) πα-
ρηγορικοῖς λόγοις, παρυμυθήμισιν, ἐπαθή-
καις. οἱ δὲ συμβουλαῖς.

παρυρρύματα (Exod. 35 10) δέρες, ἐπι-
πάσματα.

παρυρρυνῶμεν (Hebr. 2 1) παραπίσωμα,
παρυσύγγης εἶδος μέτρον Περσικῆ,
ὃ ἐστὶ λ’ ἐσάδια. Ξενοφῶν (Cyr. 6 3 10) “ὁ δὲ
Κῦρος, ὀπόσον, ἔφη, ἄπεσι τὸ ἐσάτευμα; ἢ
δὲ ὡς β’ παρυσύγγας εἶπον.”

παρύσειρος ὁ ἀκόλουθος ἵππος.

παρυσημαίνει δηλοῖ, χαράττι.

παρύσημος ἀδόκιμος. καὶ παρύση-
μον τὸ σεσημισμένον καὶ ὑποπτον· “καὶ
παρύσημον ἦν τὸ λεγόμενον, καὶ φησὶν ἰδοῦ-
κει δηλοῦν” (Theophyl. Sim. 2 15).

παρύσημος ῥήτωρ Δημοσθένης ἐν τῇ
ὑπὲρ Κτησιφῶντος (242). ἐκ μεταφορῆς ἕ-
ρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι πα-
ρύσημα ἦτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἐφ-
γυραιοβῶν σημεῖω τινί, ὃ τὴν φανλοῖται
δηλοῖ, ἢ ἐπειδὴ παρυτετύπεται καὶ παρυ-
χάρακται. Harp.

παράσιτος κόλαξ, τραπεζολογός, πα-
σοιτρόπεζος. “βελονοπιώλης. οὗτος δανεικῆς
ἦν, παράσιτος Παμφίλου τοῦ δημογωγῆ”
(sch. A Plut. 174).

παρυσκευάζω αἰτιατικῇ.

παρυσκευή· “ὁ δὲ ἐπεκλήθη κρητικῆς
γραμματικῆς, οἷα γραμματικῆν ἔχων παρ-
σκευήν.” περὶ Ἐκαταίβ φησί. cf. v. Ἐκαταίβ.

παρυσκήνια. εἶοκε παραστήνια καλεῖ-
σθαι ὁ παρὰ τὴν σκηρὴν ἀποδεδειγμένος ἐν-
πος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρυσκειαῖς. ὁ δὲ
Δίδυμος τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ὀρχήσεως ἐπι-
όδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι. Harp.

παρυσπιστής πυρεςῶς ὀπλίτης.

παρυσπονδήσας παραβῦς τὰς ἐπι-
δάς.

παρασπονδοῦμαι παραβαίνομαι.
 παρασαδόν (Hom. O 22) παρασατικῶς,
 ἂ τρόπον, κατὰ τὸ δέον.
 παρᾶσαισις ζῆσις παρὰ τινα ἄτιμος.
 εἶται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.
 παρᾶσαισις ὀρμή, προθυμία· (Diodor.
 p. 629) "καὶ παρᾶσαισις ψυχῆς πρὸς ἑλεν-
 ἴαν ἐνέπεισε τοῖς πλήθεισι, διὸ πρὸς ἄλ-
 οους ἔδεινπάθειν." καὶ παρᾶσημα ψυ-
 ;· (Joseph. B. I. 2 20 7) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δι-
 ἦν σώματος καὶ παρᾶσημα ψυχῆς ὀλίγη
 τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν."
 παρᾶσαισις. τοῦνομα πολὺ παρὰ τοῖς
 ορσιν, ἔσι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ἐπὶ
 δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας· Μέγαν-
 ς Μισογύνη "ἔλκει δὲ γραμματείδιον ἐκείσε
 τροπὴν καὶ παρᾶσαισις μίᾳ δραχμῇ." Ἀρι-
 ἔλης δὲ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν
 νομοθετῶν λέγων φησὶν "εἰσὶ δὲ γραφαὶ
 ἰς αὐτούς, ὧν παρᾶσαισις τίθεται, ξενίας
 δωροξενίας, ἃν τις δῶρα δούς ἀποφύγη
 ξενίαν, καὶ φευδεγγραφῆς καὶ ψευδο-
 τίας καὶ βουλεύσεως καὶ ἀγραφίου καὶ
 χείρας." Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς
 ἐ νομοθεσίας τοὺς διαιτητὰς φησὶ λαχέιν
 ; δραχμιάς, μίαν μὲν ὑπὲρ τῆς λήξεως, ἦν
 ρᾶσαισιν ἐκάλουν, ἑτέραν δὲ κατ' ὑπομο-
 ν ἐκάστην. Harp.
 παρασάται οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόγων πρω-
 ἄται καὶ ἐπισάται, διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις
 σθαι.
 παρασατεῖν τὸ συμμαχεῖν· Ἀριστοφά-
 · Πλουτῖν (Th. 376) "ὡσθ' ἡμῖν θεὸς πα-
 σατεῖν καίπερ γυναιξίν οὐσους," καὶ πα-
 σάτης· Ἀρριανός (Ind. 24 6) "πρῶσαγμα-
 ἰσιν ἦν, ὅπως τις ἐκνηξάμενος ζαίτη, ἐν τῇ
 κτι προσμένειν τὸν παρᾶσάτην οἱ ἐσόμε-
 ." καὶ Εὐνάπιος (p. 102 Nieb.) "πολὺ διε-
 τας ἀλλήλων χωρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ
 ποίη τὰ ὄπλα, μήτε τῷ παρᾶσάτη θλι-
 μενα μήτε τῷ φέροντι διὰ τὸν συνωθισμὸν
 ρικτυπέμενα." καὶ (Diodor. Sic. 20 11) "πα-
 σατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν." "καὶ
 βόντες παρᾶσαισιν εἰς τοὺς οἰχομένους γεν-
 ῶς ἀποθανεῖν" ἀντὶ τοῦ ὀρμῆν, τόλμαν.
 ἰ ἐπίρρημα παρασατικῶς· "ὃ δὲ ἔγραφε
 ἰφῶς καὶ παρασατικῶς, ἀλάσφορος ἀποκυ-
 ῖν καὶ παλαμναῖος διὰ τῆς ἐπισολῆς" (cf.
 ἰλάσφορ). καὶ αὐθίς (Diodor. Sic. t. 2 p. 627)
 ἐλέχθη παρασατικῶς ἄμα καὶ παρρησια-

ζόμενος."

παρασαυροῦντες ὀρθὰ ξύλα πηγγύν-
 τες· "οἱ δὲ παρασαυροῦντες ξύλα τῇ --- ὀλι-
 σθηρόν" (cf. v. ἐμάλθαξαν).

παρᾶσησάμενος παραλαβών, ἑλών, κα-
 τασφεινόμενος.

παρᾶσησομαι ἐναντίον σου ἐνώπιόν
 σου σήσομαι. (Ps. 5 5) "τὸ πρῶτὸν παρασήσο-
 μαί σοι." τῆτο δὲ ἀρμόδιον λέγειν τοῖς κατ'
 Ἡλίαν βεβιωκόσι καὶ παιθῶν ὑπερανεσχηόσι.

παρᾶσησάμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν,
 Πολιτείας ἦ (p. 555 B), ἀντὶ τοῦ κατασῆσω-
 μεν αὐτὸν εἰς κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα
 ἀντιωμοσία καλεῖται, ὃ δὲ ἐγκαλῶν γράψας
 εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον
 μεθ' ὑπηρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσι.

παρᾶσηχίς. "Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς
 εἰς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρητο μισφ-
 τυρίους ὡς Σοφοκλέους, αἰσθόμενος δὲ ὁ
 Διονύσιος ἐμήνησεν αὐτῷ τὸ γεγονός. τοῦ
 δὲ ἀρνούμενου καὶ ἀπιστοῦντος ἐπέσειλεν ἰδεῖν
 τὴν παρᾶσηχίδα· καὶ εἶχε Πάγκαλος" (Dio-
 L. 5 92).

παρᾶσορῶ ἐκτενῶ, ἀπὸ τῶν βυρσῶν·
 (A Eq. 479) "ἐγὼ σε, νῆ τὸν Ἡρακλέα, πα-
 ρᾶσορῶ."

παρᾶσῶρῳ αἰτιατικῇ.

παρὰ σφᾶς ὅσον ἕκ ἐσπλεῖν, παρὰ
 Θεουκιδίδη (2 94), ἀντὶ τοῦ σχεδόν, ὡς τὸ
 μόνον οὐχί.

παρὰ σφῆσι παρ' αὐταῖς. παρὰ σφίσι
 δέ, διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς.

παρᾶσχεδόν παρᾶντίκα.

παρᾶσχηματίζειν· "τοὺς τοῦ βασι-
 λέως ξρατιώτας διέβαλε, φάσκων τήτους μὲν
 παρᾶσχηματίζειν οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρεῖαν
 παρεχομένους." τοῦ ἀληθοῦς παρατρέπεσθαι.

παρᾶσχόν, ἐπίρρημα· "εἰ δὲ γε παρα-
 σχὸν οὕτω κατὰδῆλος γένηται, δόξαι λέγειν
 ὡς παρᾶσέγονε λέξων περὶ τῶν πρέσβειων."

παρᾶσχεθεῖς παρ' αὐτὸν ταχθεῖς.

παρᾶτέθημαι ἠκόνθημαι.

παρᾶτεῖται τὸ ἐπιτρέφαι καὶ ἀπολέσαι.
 ὁ κωμικὸς ἐπὶ Εὐβοίας (Nub. 213) "οὐδ'
 ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρᾶτάθη καὶ Περικλέους."
 παρᾶτενεῖς ἀπολεῖς, ἐπὶ πλέον παρᾶ-
 κύσεις.

παρᾶτέταμαι ἐξώγκωμαι· Ἀριστοφάνης
 (Tagen.) "ἄλις ἀφύης· παρᾶτέταμαι γὰρ
 ἐσθίων." λέγεται καὶ ἐνικῶς ἡ ἀφύη.

παρατετολμηκότες ἐαυτῶν ἀφειδήσαντες· Πολύβιος "παρατετολμηκότες καὶ τελῶς ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν."

παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἀντὶ τοῦ παραδόξως· "οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἠδέσθησαν τὴν ἰέρειαν κακῶ τῷ περιβαλεῖν."

παρατηρημάτων ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰνοσκοπιῶν καὶ μαντιῶν.

παρατηρῶ αἰτιατικῇ.

παρατίλλεται διασείεται, τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ διατίλλεται. αὕτη γὰρ ὄρισος δίκη τοῖς μοιχοῖς, ἀποραφανίδωσις καὶ παρατιλμοὶ τοῖς πένησιν· οἱ γὰρ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες ἀπέλυοντο, οἱ δὲ ἀποροῦντες, μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτροῦσθαι τὴν πνυγὴν, δημοσίᾳ ταῦτα ἐπασχον. Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (168) "ὁ δ' ἄλός γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται." καὶ ἄθις Ἀριστοφάνης (Ach. 31) "παρατίλλομαι." παρατίλλομαι δὲ ... ἐπιγρόφουσι (cf. v. ἀπορῶ).

παρὰ τὸ καθ' ἑξῆς, ὅσον παρὰ τὸ νόμιμον, παρὰ τὸ πρόπον. sch. Thuc. 1 98.

παράτοπον εἰς κακὸν τόπον· "παράτοπον ὁρμίσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἔσι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς θαλάττης."

παρὰ τοσόνδε ἦκον ἀπορίας ὑπὸ τῶν κακοπραγιῶν ὡς ἀπὸ κνηγεσιῶν ἐτρέφοντο."

παρὰ τοῦτον ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦτε, καὶ παρὰ τοῦτον ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον. οὕτω πανταχοῦ Ἀρριανός.

παρατρέπω αἰτιατικῇ.

παρατρέχω αἰτιατικῇ.

παρατριβή λογομαχία, ἔρις· "τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν παρατριβὴν καὶ ζηλοτυπίαν."

παρατρύζει παρῳωνεῖ. εἰληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅτι τῶν οἰκείων νεοττοῖς γοερά ἐπιφωνῶσι.

παράτρυφῶ δοτικῇ.

παρατυχόν ἀντὶ τῆ παρατυχόντος, ὡς καὶ ἐξόν ἀντὶ τοῦ ἐξόντος. sch. Thuc. 1 76.

παραυδήσας παραμυθησόμενος. sch. Hom. ο 53.

πάρουλος ὁ ἐν ἄγορῃς. ἢ πάρουλος παρατεταμένη. ἢ ἐγγός, παρὰ τὴν αὐλήν. ἢ θρηνητικῇ, παρὰ τοὺς αὐλοῦς. Σοφοκλῆς (Ai. 892) "τίνος βοή πάρουλος ἐξέβη γάπης;"

παραυτόθεν αὐτίκα, ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Ἀρριανός "παραυτόθεν ὡς ἔχο-

μεν ἐπεξελθόντες, ἐν χερσὶ σῆσασθαι ἰστος τῆς μάχης."

παράφορος ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ἰμονος παραφερόμενος. "συνενθυσίῳ τοῖς καὶ τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμῇ κακίῃ δαιμόνιον, ἐκρίπισθέντες ἀπο (cf. v. ῥιπίζεται).

παρὰφρόνιμον παράφρονα, ἢ καὶ ἄπορον περὶ τὰ φρονήματα· (S "ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ πεφάνθαι μ' ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι."

παρὰφρονῶ αἰτιατικῇ.

παρὰφρονκτωρεῖν τὸ τοῖς φ παρὰ τὸ προσήκον χρῆσθαι, τοῖς συμφέροντι μὲν τῶν πολέμιων ἐπὶ β τῶν φίλων, ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἴκῳ ἐχρήσατο. Harp.

παρὰφρονκτωρευόμενος. οἱ γῆντες περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρουκτείνοντες ἐναντίως τοῖς πεπισευκόσι λακὴν καὶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν θεζομένων παραφρονκτωρεύεσθαι ἢ ὡς φησι Ἀσσίας (13 67) "τούτων ἢ σβύτερος ἐν Σικελίᾳ παραφρονκτωρι τοῖς πολέμοις ληφθεῖς ὑπὸ Λαμῆα τυμπανίσθη."

παρὰφυλάσσω προσδοκῶ ἢ (vitaе suae p. 21) "παρὰφυλάσσω γὰρ βῶ Πλάκιδον εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἢ δι' ἐννοίας ἔχοντα."

παρὰχαράκτης διασροφείς.

παρὰχορδιεῖς παρὰσειμον α μηδὲν παρὰφθέρῃ, ἀλλ' ἢ δεῖ εἰπεῖ (A Eccl. 300) "συντῶ προσέγων, ὅσα παρὰχορδιεῖς ὦν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι."

παρὰχορδίξειν διαφωνεῖν, ἀμα παρὰχορᾶται πολὺ, σφοδρῶς σζει, ἀκολάσως μίγνυται. εἰρηται δὲ ἢ ἐκάσῃ πρῶγματος ἐκ περιουσίας γε περὶ Ὁριγένους "σοὶ δὲ κακομηχανί σχροτάτον ἄνδρα ἐπενοήθη· Αἰθίο αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παρὰχρησῖμτος." cf. v. Ὁριγένους.

παρὰχρημα παραντίκα, ἐθῆ δὲν δὲ μὴδὲ ἐκ τοῦ παρὰχρημα ἀπονων." ἢ ἀντὶ τῆ ἐκ τῆ παρατυχόντι ὡς ἐν τῷ παρὰχρημα ὠρηγητό τε καὶ ψηφίσματι τὴν σρωταίαν ἐκέρωμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχείρησιν" ἢ φησι (p. 35 Nieb.).

ικόν. Α Ρασ. 1148.

ιλῆ παρδάλειος δορύ. Ἀριστοφάνης (N 103) "θῶων πορδαλίων ἔημι πλέονται," καὶ Ἀριστοφάνης "σὺδὲν ἐσι θηρίον γυναικὸς ἀμαυδὲ πῦρ, ἔδ' ὠδ' ἀναιδὴς ἔδειμία

αλεν ἐχθρὸς καὶ ἀλλοτριὸς εἰρῆς ὃ δὲ παρέβηλε τοὺς ἀνθρώπους ὡς μετὰ πάσης ἕβριδος συλλήναχθῆναι δεδεδειμένους" (Polyb. 40 4). ἄλετο ὠρμισεν, εἰσήλασε. "παυάλα εὐκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ἔρμηπροβοῦλως ἔκρινε. ἔβλητο τροφή ἐδέδοτο. "ἄρτι παρεβέβλητο τροφή," τουτέστι τῆ

γεγραμμένος ὁ μὴ ἄσός.

γρυπτον νόθον, καὶ παρεγύς ξένους, νόθους.

γυῖ παραδίδοσι, παραγγέλλει, παρακατατίθεται. Ξενοφῶν (Anab. 4 ἴντιον τῶν εἰρηστικῶν καὶ παρεγένθου δὴ ἔθειον ἄπυντες." καὶ αὐ- "ὄτεσθὴ παρεγγυήσαντος οἱ εἰρηστικοὶ λίθους καὶ ποιοῦσι κολωνὸν αὐθῶ ἀντίθισαν δερμάτων πληακτηρίους καὶ γέρα.

γυήσαντος παρασχόντος, καὶ ἴα παρηγγέλλεν. "ὃ δὲ παρενεγ- Πέριους μὴ συμπλέκεσθαι."

γύησε καὶ παρεγγυήθῆντος. εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ παρῆδωκεν Ἰσαῖος, ἔντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος ἡαρ.

ἴρος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων ἡσὶ "λαμβάνουσι δὲ καὶ παρῆδρος καὶ ὁ πολέμιος, δύο ἑκάτερος, ἔλθεται. καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν ἰρίῳ πρὶν παρῆδρῆναι, καὶ εὐθύ- τιν ἔπᾶν παρῆδρῆσθαι." ἐσι δὲ νῆθης οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον ἀλλὰ ὠμικοῖς. ἡαρ.

ἴωκεν. ὁ ἀπόστολος λέγει (ad Rom. ῆδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδύκι- τουτέστι συνεχώρησε.

έντος ἐκλυθέντος, καὶ παρῆ- κλυθείς. καὶ παρῆθῆ ἐξελύθη,

ἐχαννώθη. "ὃ δὲ κινδύνοις ὁμιλήσας παρῆ- θῆ τὸ σῶμα πῦρ, καὶ λυπηρῶ θανάτῳ τέλει παρῆδῆθη." καὶ παρῆθῆσαν ἀντὶ τοῦ παρῆδῆθησαν. Ἰώσηπος "οἱ δὲ πλήθει τῶν πολεμίων παρῆθῆσαν τὰς δεξιὰς." καὶ αὐθίς (Diodor. t. 2 p. 624) "οἱ δὲ τῷ μὲν ὄλοσχερῶς φόβου παρῆθῆσαν, περὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημμάτων πικρῶς ἀνεπίσθησαν."

πᾶρει ἐλλήνους, παρεγένον. (Α Ατ. 316) "τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμέ, φῶ, ἔχων πᾶρει; κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφέ- λησιμον," ἀντὶ τοῦ κοινωφελῆ. ἀσφαλῆ, τε- τῆσιν ἀληθῆ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον.

παρεῖα γνώθος, καὶ μέρος τῆς νεῶς.

παρεῖαι ὄφεις. ὀνομάζονται τινες ὄφεις οὕτως παρὰ τὸ παρῆας μελῶς ἔχειν. ὁ δὲ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημίου φησὶν "ἐλ- ναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεισι· τῆς τε γὰρ ὄφεις μισητῆς μὲν εἶναι πάντας, τῶν δὲ ὄφειν αὐτῶν τῆς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώ- πους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρῆας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθῆναι." ἡαρ.

παρεῖθ. "ὃ δὲ ... ἵππον ἀνεβίβαζε." cf. v. ἀνεβύλλεν.

παρῆθῆ παρῆδῆθη. "εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρῆθῆ μέρη." cf. v. λαμπαδένεσθαι.

παρῆκῆθη. Plato Soph. p. 255 C.

παρῆκοι ὑποχωροῖη. (Dio Cass. 47 36) "πέμποντες ἵππεύς ἐκδρομοῖς, ὅη παρῆκοι, τροφῆς ἐλάμβανον." ὅπου ἦν δυνατόν. καὶ αὐθίς "σφοδρότατα σφῶς ἐπιδιώκοιμεν, ὅη παρῆκοι." ὅπου ἐστὶ δυνατόν, ὅπου τρέποιο ὁ πόλεμος. καὶ αὐθίς (cf. v. ἀτάσθαλα) "ὃ δὲ Τραϊανὸς ἐγὼ μάλις μὲν, εἰ παρῆκοι, ἐξε- λείν τὸ ἔθνος, εἰ δὲ μὴ, συντρέψας γε παρῆ- σαι τῆς ἡγαν ἀτασθαλίας."

παρῆκότος παραλελυμένου.

παρῆμένον κεχανωμένου.

παρῆμένος παρερωμένου.

παρῆμην συγχωρήσαιμι. Σοφοκλῆς (OC 1666) "οὐκ ἂν παρῆμην οἷσι μὴ δοκῶ φρο- νεῖν," τουτέστιν οὐκ ἂν συγχωρήσαιμι.

πᾶρειμι ὑπάρχω.

παρεῖναι τὸ παραγίνεσθαι καὶ ὑπάρ- χειν, παρῆναι δὲ κενθῆναι.

παρῆπη παραπέσει.

παρῆπιών (Hom. Α 792) παρῆπείσας.

παρῆραντα παρῆσαβύλοντα. Πολύβιος (17 15) "οὐτ' ἐπιβαλέσθαι παρῆραντα τῆν χεῖρα δυνατόν ἄτε πικρῶν οὐσῶν."

παρείρπυσεν εισήλθεν. ὡς ἐπὶ ὄφειος δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν ὁ γλάμων. "πρωτος Νεοκλειδης ὁ γλάμων παρείρπυσε" (A Eccl. 398).

a παρείς εἴσας, ἀφείς.

b παρείς ἀμελήσας, ἐπικατακλίνας, ὀλιγορήσας. "καὶ παρείς ἐαυτὸν ὑπὸ λήπης ἔκειτο." παρῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες.

παρείσακτον ἀλλότριον.

παρεῖσαν εἴσαν, ἀφῆκαν.

παρεισελθεῖν τὸ μετ' ἄλλου ... ὁ νόμος." cf. v. ἔλθειν.

παρεῖσθω συγχωρεῖσθω.

παρείσιν αὐτῷ τέκνα.

παρεισκρίνει παρεισέρχεται, παρεισβάλλει.

παρεῖτε -- παρῆτε δὲ παρεγίνεσθε.

παρεῖτο ἡμεῖτε, παρηγεῖτο. "τῶν μὲν ἔξ ἐμοῦ παιδῶν πόθος παρεῖτο." καὶ παρηγεῖτο. διελέετο.

παρέκασα ἐκάσπε.

παρεκαττύετο ἐκ συλλογῆς ἠντρέπιζεν, ἀπὸ τῶν καττυμμάτων. καττύματι δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες οἱ ἐρριμμένοι ἐπὶ τῆς κόπρης. λέγει οὖν, ἐκ μικρῶν καὶ πολλῶν τῆν σπιβάδα ἠντρέπιζομεν. Ἀριστοφάνης Πλουτῶ (663) "ἡμῶν δ' ἕκαστος σπιβάδα παρεκαττύετο."

παρεκβατικῶς συντόμως.

παρεκλέγω αἰτιατικῆ.

παρέκ νόον (Hom. K 391, Y 133) ἀντὶ τοῦ παρ' ἐπιπέδου. "παρέκ νόον εἰλήλουθας."

παρεκότει ὠργίζετο.

παρεκρότουν παρῶριμων, παρῶτρνον. "τούτους ἀθροίζοντες ἀλλήλους παρεκρότεν." cf. v. ἀθροίζει.

παρεκρούσατο (Gen. 31 7) ἐπλάγησε.

παρεκσῆναι παρεκτραπήναι. "ὥσε καὶ τοὺς ἐν --- ὑπερωδονίαι." cf. v. ἀκληρέτων.

παρεκτός ἐπίρρημι.

παρέλαβε τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γοῦν συνδάλια ὑποδεσμένην καὶ πισάνην ῥοσῶσαν" (Demad. ap. Demetr. de eloc. 285).

παρῆλεξαστο παρεκοιμήθη. ἐχρήσατο δὲ "Ὀμηρος (Y 224) τέτιο ἐπὶ ἵππε καταχρηστικῶς. ὁ γὰρ παρακλίνεται ἵππος, ἀλλ' ἐπαναβαίνει.

a παρελθεῖν τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκυδίδη. τὸ δὲ ἐπελθεῖν τὸ ἀναβυλλόμενον χρόνῳ τοῦτο διαπραξασθαι. sch. Thuc. 1 90.

παρελθεῖν ἀντὶ τοῦ νικῆσαι Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (7). Harp.

παρελθῶν ἀντὶ τοῦ εἰσελθῶν.

παρέλκον περιτόν, ἢ παρτεῖνον.

παρέλκυσις ὑπέρθασις.

παρελογίσασθε ἠπατήσατε.

παρέλυσαν ἀπήλλυξαν, μετέστησαν. Θουκυδίδης ζ' (16) "τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς."

παρεμβουλεῖ παρατάξεται.

παρεμβυλόντων κυκλωσάντων.

παρεμβολή παρτάξις, καὶ παρεμβάλλειν παρατάσσοσθαι.

παρεμβολή σκηνή, κίτρον, στρατόπεδον. ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου κεῖται τὸ παρεμβολή ὄνομα.

παρεμβολή παρεντάξεως διαφέρει. παρεμβολή μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ τῶν ὁμοίων παρεμβολῶν, οἷον ὀπλιτῶν πρὸς ὀπλίτας ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλᾶς, παρεντάξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὀπλιτῶν πρὸς ψιλοῦς ἢ ψιλῶν πρὸς ὀπλίτας (Tact. ap. Montfauc. B. Coisl. p. 508). πάλιν παρεμβολή λέγεται ὅταν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μετὰξὺ διασημάτα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστώνται αὐτοῖς ἐπὶ τῆς θείας. Aelian. Tact. 31.

παρέμπτωσις προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβῆν, οἷον ξένος ξεινός, ἔνατος εἵνατος.

παρεμφῆναι παραδειξάσαι, παρασημαῖναι.

παρενεγγύησε παρηγήσε, συνεβάλλου. "ταύτη τοι παρενεγγύησε δηλητηρίῳ φερέμικρῳ διαφθεῖραι αὐτούς."

παρενεῖρει παρεμβάλλει, ἤγουσιν ἰσχυρῶν.

παρένησαν. Θουκυδίδης (2 77) "ἐπαρῆνησαν καὶ τῆς ἄλλης ὕλης ὅσον ἐδύνατο."

παρενθήμενος παραλογισάμενος. "ὁ δὲ Ἀχάκιος παρενθήμενος τὰ τοῖς κανόσι διαγορευμένα καὶ τὸ θυσιασθήριον καταλαμβάνου καὶ τὰ ἔξ ἔθους ἱερῶσιν ἐπιτελεῖ."

παρενθήκη προσθήκη.

παρενοχλῶ δοτικῆ.

παρέντες παραλυθέντες, ἀμελήσαντες. "τῷ χεῖρε καὶ τὰς πανοπλίας παρέντες."

παρέξ παρεκτός.

παρεξαγωγή.

παρεξαιρεσίαν τὸ ἔξω τῶν ἐρεσόντων ἐν δ' (12) Θουκυδίδης. Ἀρριανός "τῶν μὲν κωπῶν ἔστιν ὡς συνέτριψαν, καὶ τῆς παρεξαιρεσίας τινὰ ἀπέθραυσαν."

ειρεσίας παρὰ Θεκυδίδη (734) ῥῆθρα πρὸ τῶν κωπῶν, ὡς ἂν εἴ-
παρεῖς τῆς εἰρεσίας.

ηυλημένον νοῦν, οἶον διεφθαρ-
ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρωσ. μετενήκεται
ν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς·
τατετριμμένοι ἐξηυλῆσθαι λέγον-
οφάνης (Ach. 681) "οὐδὲν ὄντας
νὺς καὶ παρεξηυλημένους." κωφῆς
ῶνους. "Ὀμηρος (A 390) "κωφὸν
ἄνδρὸς ἀνάγκιδος."

ἴδημος. καὶ ὁ βίος ἡμῶν παρε-
Aeschin. Axioch. p. 365.

τη παρήλαθε.

γως ὀλιγώρως. "οὐ μὴν οὐδὲ τὸ
ἄξιον σιωπῆσαι καθάπερ ἀγαθοῦ
περὶ τοῦ Σκιπίωνος λέγων ὁ Πο-
ἰαδῆς "ἔγνωσαν δὲ οἱ Λακεδαι-
πύρεργον ποιήσασθαι τὸν ἀπό-

πύσασα ἡρέμια εἰσελθῶσα· "εἴσω
σα πρὶν τὸν ἄνδρα με ἰδεῖν" (A

χεται ὑπερβάλλει.

ὀλοχώρησον. A Vesp. 754.

ις νέκρωσις. Ἀππιανός (t. 1 p. 29)
ἵνοι ἐγκλήματα εἰς Ῥωμαίους ἐποι-
τε πύρεσιν αὐτῶν τὴν ἐπὶ σφᾶς
ὄνδης καὶ συγγενεῖς, "τῷ τῆς τὴν
ἦν καταφρόνησιν.

ἡ ἐγένετο, περιέσχε· "πανταχόθεν
πολεμίων περιεχόμενοι, δεινὴ πα-
τὸ πλῆθος ἢ ἀμυχανία."

ηκότες συνημίνοι, τεθυρορηκό-
νός "οἱ δὲ ἐσκεδασμένοι καὶ ἐπαρε-
ῖς γνώμῃς ἐς φυγὴν ἐτράπησαν."

ηκότος προὑπάρχοντος, ἐνεσῶ-
. 396) "ὃ δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδέυεται,
σι τοῦ χρώματος τοῦ παρεσηκό-

ηκῶς ἄνθρωπος τῇ διανοίᾳ, καὶ
ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν διαφθορᾷ."

ἦσαν το· "ἀμαχεὶ δὲ πλείεσσ τῆς
ιρεξήσαντο πόλεις." ἐπὶ ῥήθησαν,

ιν ἐκ παντὸς δυνατὸν ἐξιν.

φηλε (Hom. Θ 311) παρέφερε, καὶ
λη ἀπερρή.

έον σιωπητέον, παρλιεπτέον.

δοκιμησάσης νικησάσης, ἦτοι

εἰς δόξαν ὑπερβάσης.

παρευθύνει παραφέρει, βιάζεται.

παρευνηθείς παρακοιμηθείς.

παρευρημένως· "δικαιοῦτα καὶ πα-
ρευρημένως κρινόντων."

παρέχοντας· Ἡρόδοτος (9 17) "κρέσ-
σον γὰρ ποιῶντάς τι καὶ ἀμυνομένους τε-
λευτήσαι τὸν αἰῶνα ἤπερ παρέχοντας δι-
φθαρῆναι αἰσχίστη μέρη."

παρεωραμένος καὶ παρηωρημένος.
παρηβηκῶς γεγρακῶς.

παρηβῆσαι παρακμῖσαι.

παρήγαγε παρήγεκεν· (Dio Cass. 68 21)
"ἐν τῷ δείπνῳ παῖδι αὐτοῦ ὀρχησόμενον
βαρβαρικῶς παρήγαγε."

παρήγγελον ἐτύσσοντο, συνηριθμῶ-
το· Ἀππιανός (Pun. 75) "πᾶς τις αὐτῶν καὶ
συμμάχων ὄρμα, καὶ ἐθελονταὶ παρήγγελον
εἰς τὸν κατάλογον."

παρηγορίας συμβεληῆς ἢ παρακλήσεως.
καὶ ἐν ἐπιγρύμμοσι (AP 5 297) "παίνιά τ'
ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγνίας πλά-
ζονται."

παρήεισαν παρήλαθον.

παρηέρθη (Hom. II 341). ἀπὸ τῆ ἀείρω
ἀερω ἤερκα ἤερμαι ἤέρθη, καὶ παρηέρθη.
παρήκαμεν ἐπέψυκαμεν ἢ ἀφήκαμεν.

παρήκον· "μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετά-
σεως, ἀλλὰ μετρίως κατὰ τὸ παρήκον (ἀπ
παρεῖκον) τῆς αὐτῶν προουρισεῶς τε καὶ δυ-
νάμειως."

παρήκοντα παρατείνοντα, ὡς διή-
κοντα ἐπεκτεινόμενα.

παρήλασεν ὑπερήλασεν, ἦτοι ἐνίκησε.

παρήλιος νεφέλη πεπυκνωμένη καθ'
ὑπερβολὴν καὶ ἐνανγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

παρήλλαξαν· "ἐπεὶ δὲ παρήλλαξαν τὴν
ἐνέδραν, ἀφνω πάντες ἐπεφάνθησαν," ἀντὶ τῆ
παρήλαθον.

παρήν παρήμην, ἐνικῶς κατ' Ἀττικούς.
πανηνώχλουν.

παρήορος (Hom. Ψ 603) παρειμένος τὰς
φρένας. καὶ παρήορος ἕππος (II 471). καὶ
παρηορήσι (II 152) ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ
ἰγνίαις.

παρηρηκῶς λαβίων.

παρήρηγτο ἀφῆραζον, ἀφῆρῶντο· "καὶ
φρούρια δὲ αὐτῶν παρήρηγτο περὶ τὰς αὐ-
τοῦς καιρούς." καὶ "παρηρηῖτο τῆς ἐξουσίας
ὅσον μέρος αὐτῶ."

παρηρησθαι ἀφηρησθαι· "ὃ δὲ ἐγε-
γίθει ἐπὶ τῷ παρηρησθαι αὐτοῖς τῇ διαλύ-
σει τοῦ χρυσάλλου τὴν πύξην ἐπάνοδον."

παρηρηται παρατέμνεται.

παρηρηρητο καὶ παρηρηρημένος· "τῷ
ἔϊφει, ὃ ἔϊνγε παρηρηρημένος," ἀντὶ τοῦ φο-
ρῶν, βασιλέων, "ἐαυτὸν διέφθειρε."

παρηῆσαν ὑπῆρχες.

παρηῆσαν ὑπῆρχον.

παρηῆσαι. καὶ παρηῆσο παρεκαθέζετο.

παρηῆσω παρᾶσχω.

παρηῆτε παρεγένεσθε.

παρητεῖτο· "ἀποτίσειν τὰς βοῦς ὠμο-
λόγει, καὶ κακῶς παρητεῖτο τὸ ἀμάρτημα."
καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει· "οἳ δὲ παρητοῦντο
τοὺς προμαχομένους μικρὸν ἀνασχεῖν."

παρητήσθω συγκεχωρησθω.

παρθενεῖα προπερισπωμένως τὰ εἰς παρ-
θένους ἀδόμενα μέλη· Ἀριστοφάνης (Av. 916)
"κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά, καὶ παρθενεῖα,
καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου," τῷ τεσί κατατέγγα
καὶ ποικίλα.

παρθένειος ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκού-
σης εἶναι γεννηθείς. καὶ παρθένειον λέ-
χος. παρθένιος δὲ ὁ ἐκ παρθένου γεννη-
θείς.

παρθενία ὁ καθαρός βίος. καὶ παρ-
θένιον πέλαγος.

παρθένιοι οἱ γενόμενοι παρθένω πρὸ
τοῦ γήμασθαι.

α Παρθένιος Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρου
(Ἐρμιππος δὲ Τήθης φησί), Νικαιεύς ἢ Μυρ-
λειανός, ἡλεγειοποιὸς καὶ μέτρων διαφόρων
ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίναυ ἀφύρον,
ὅτε Μηδριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν·
εἴτα ἠφείθη διὰ τὴν παιδευσιν, καὶ ἐβίω μέ-
χρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε δὲ ἡλε-
γείας, Ἀφροδίτην, Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς
γαμετῆς, Ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν γ' βιβλίοις,
καὶ ἄλλα πολλά.

β Παρθένιος Χίος ἐποποιός, υἱὸς Θέσο-
ρος· ὃς ἐπεκαλεῖτο Χάος, Ὀμήρου δὲ ἦν
ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θέσορον τὸν ἑαυτοῦ
πατέρα. οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ μεταμορφώ-
σεως. cf. v. Νέστωρ.

παρθένοι. τὰς Ἐρεχθίδας θυγατέρας
οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀρι-
θμὸν ε', πρεσβυτάτη μὲν Πρωτογένεια, δευ-
τέρα δὲ Πανδώρα, τρίτη Πρόκρις, τετάρτη
Κρέουσα, πέμπτη Ὠρείθυια, ἕκτη Χθονία.

τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα
δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χάριτος,
ἐρατιᾶς ἐλθέσης ἐκ Βοιωτίας. Ἐσφαγῆσθαι
δὲ ἐν τῇ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ περὶ
ὑπὲρ τῶν Σφενδοῶν· διὸ καὶ οὕτω κα-
λεῖται παρθένοι Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρ-
τυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ ε' Ἀτθίδι, μνησ-
μένος τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ Φρόνιχος Μο-
τρόπιω.

... ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθίδας θυγα-
τέρας. παρὰ δὲ Γοργία παρθένος ἐπὶ πατὴρ
ἀμετόχως τέτακται. καλοῦνται δὲ ἐκ μετι-
ψευς καὶ ἀφθοροί.

παρθενοπίας (Hom. A 385) ὁ εἰς
παρθένους ἀπατῶν ἢ ἐπιτηρῶν.

παρθενῶνος τοῦ τῶν παρθένων γὰρ.

Πάρθη. ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 654) ἢ
γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος· ὁ δ' ἀντίος ἔστι
Πάρθης."

Πάρθοι Περσικῇ γλώσσῃ Σκύθαι, οὗς
κατώκισε Σέσωσρος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασι-
λεύς, ὑποτάξας Ἀσσυρίους.

Παρθναῖος ἀπὸ τόπου Παρλαγονίας.

Παρθυηνή πόλις.

Παρία λίθος. Θηλυκῶς ἡ λίθος· Ἀ-
λιανός "καὶ μέντοι καὶ Παρίας λίθου ἄρ-
ἀνακείμενον Διονύσω, ποίημα Θανυμῆς
ἀνεύλετο Θεοσυλήσας."

Παρίας λίθου· Ἀλιανός "διδασκα-
καὶ νῦν --- αὐτῇ λίθου" (cf. v. Θεόπομπος)
παριδόντες καταμελήσαντες.
παριέμαι παραιτοῦμαι.
παριεμένους παρρηχομένους.
παριέναι συγχωρεῖν, ἀφιέναι (Polyb. 57)
"οἳ δὲ διεμαρτύροντο τὸν Φίλιππον μὴ πα-
ριέναι τὸν καιρὸν μηδὲ καταμελλεῖν."

παριέται παραλύεται.

παρίημι συγχωρῶ· "εἴ τις ἐκείνων
ὑμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρὶς
λέγειν ἐς τὴν πατρίδα."

παρίλια ἑορτή.

Πάριον ὄνομα ἀγροῦ, ἀπὸ Πάρθης τῆ
καὶ Ἀλεξάνδρου κληθέν· ἐκεῖσε γὰρ ἐπαύθη
αὐτὸν Πρίαμος ὁ πατὴρ τρέφεσθαι, τὸ πρῶ-
τὸν δὲ ἐκαλεῖτο Ἄμεινδος ὁ τόπος. ἐκεῖ τε ἐπὶ
τρίψας Ἀλέξανδρος τοὺς λ' ἐνιαυτούς, φ-
σεῶς τε δεξιᾶς τετυχηκώς, πᾶσαν ἐπαύθη
σοφίαν Ἑλληνικὴν. ἐξέτετο δὲ καὶ λόγῳ ἐπὶ
ἐγκώμιον τῆς Ἀφροδίτης, λέγων μάλιστα
τὴν εἶναι τῆς Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἑρῆς τῆ

Ἄφροδίτην τὴν ἐπιθυμίαν εἶπεν, ἐξ ἧς γίνεται πάντα τὰ κακὰ ἀνθρώποις. ἐντεῦθεν φέρεται μῦθος ὅτι ὁ Πάρις ἔκρινε μετὰ Παλλάδος καὶ Ἑρας καὶ Ἀφροδίτης, τῇ Ἀφροδίτῃ δέδωκε τὸ μῆλον, ὃ ἔστι τὴν ἡν. εἶπε δὲ καὶ ἕμνον εἰς αὐτὴν τὸν λεγόμενον Κεζόν. ταύτην γράφουσι τὴν αἰτίαν εἶσθαι τοῦ πολέμου· συντελεσθέντων γὰρ ἂν ἐνιαυτῶν μετασειλάμενος τῆτον ὁ περὶ ἐπεμψεν εἰς Θυσίας, ὃς ἐλθὼν ἐν τῇ ἄρτῃ καὶ ἐδῶν τὴν Ἑλένην ἤρπασεν αὐτήν. cf. Malalass.

παριππεύει ἀντὶ τοῦ ἀφίησιν αὐτοὺς ἄλλη ἀπέρχεται ἢ ὀδεύει.

παριππεύσαντες παραδραμόντες.

παρ' ἵππον καὶ κόρην τόπος Ἀθήνησιν καλούμενος, ἐπειδὴ τις τοῦ γένους Κοθριδῶν, Ἰππομένης τοῦνομα, ὃς καὶ ἐταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, καὶ λαθραῖα μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς μῆνυτο. καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορᾶν κήσατο. ἀφ' οὗ παρ' ἵππον καὶ κόρην ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται. cf. v. ιοιμένης.

παρίσθμια τὰ περὶ τὴν φάρυγγα.

παρίζουσαι κατωδουλοῖς καὶ ὑποχείριον εἰς. ἢ ἀντὶ τοῦ μεθίζουσαι. Σοφοκλῆς (916) "ἄγεις θ' ἂν χορῆσαι, καὶ παρίζουσαι καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἢ δῆλῃν τινὰ ζῆς εἶναι." εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐφυγάδενσαν ἡμεῖς μὲν ἂν εἴπομεν ἐσήσαντο, οἱ δὲ παρεσήσαντο.

παρίζουσαι· Ἀρριανός (Anab. 4 22) "ὁ Ἀλέξανδρος προσέταξε τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν εἶναι ἢ βίβη ἐξαιρεῖν ἢ ὁμολογίᾳ παρίζουσαι." καὶ Δαμῆσκος "οὐ γὰρ προῖτετο τὰ ματα ῥαδίως, οὐδὲ πρόχειρος ἦν καταναεῖν χρημάτων δικαίως ὑφειλομένων, ἀλλὰ ἴσατο, καὶ ἐπέξῃε τοῖς ἀποσεροῦσι μέχρι δικασῶν ἀγοραίων."

παρίτω ἐλθέτω.

πάριμα δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ Καραίοις.

Παρμενίδης Πύρτος Ἐλεῦτης φιλόσοφος, μαθητὴς γεγονώς Ξενοφάνους τοῦ Ἰσφωρίου, ὡς δὲ Θεόφραστος, Ἀναξιμανίου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ῥοδὸς καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεῦτης. ἔγραψε δὲ

φυσιολογίαν δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων (Parmen. p. 128 A).

Παρμενίωνος ὄνομα κύριον.

πάριμη· (Polyb. 29 6) "τῇ δυνάμει τῆς πάριμης καὶ τῶν Αἰβυσιῶν θυρεῶν ἀντίστοιχον ἐρωμένως οἱ Ῥωμαῖοι."

Παρμισσός ὄνομα πόλεως.

Παρνάσσιοι ἀντὶ τοῦ μεγάλοι· Πάρνης γὰρ ὄρος τῆς Ἀττικῆς, χορηγίαν ἔχον πολλῶν ξύλων. ὡς ἀπὸ Παρνασσῶ τὴν λέξιν παρήγαγε, δηλῶν τοὺς ἱεροὺς· ὁ γὰρ Παρνασσός ὄρος Φωκιδος ἐστὶν ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. τιθεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλῳ τὸ Παρνασσός· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέουσιν (347) "ὄλιγον τ' ἀπέθανον ἄνθρωπος Παρνασσίοι."

Πάρνης ὄρος τῆς Ἀττικῆς, Θηλυκῶς. a

Πάρνης Πάρνηθος ὄνομα ὄρους. καὶ b οὐδετέρως Παρνήθιον ὄρος.

Παρνησός πόλις.

πάρινοψ ἀκρίδος εἶδος, οἱ δὲ μελίσσας ἀγρίας. καὶ κλίνεται πάρινοπος. οἱ δὲ κώνωπας. Ἀριστοφάνης (Vesp. 1351) "ὁ δ' ἀνακραγῶν ἀντίειπεν αὐτὸν πάρινοπι τὰ θυρία τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκῶτι." καὶ ἀδεις (Ach. 150) "ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται." τὸ πλῆθος σημαίνει τῆς ζουατίας.

παρὸ διό.

παροδεία ἢ παρελέυσις.

παροδος εἴσοδος· "ὁ δὲ δευτερευῶς ἀφ' αὐτοῦ, οὐ μὴν παραντίκα γε παρόδος ἔτυχε, ὡς καὶ αὐτῇ τῇ τριβῇ ἐνδείξαιτο Ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι τὰ τῆς πρεσβείας γένόμενα ἄν."

παροδος ἢ ὑφίξις, ἢ εἴσοδος. "οἱ δὲ b πεμφθέντες παρόδον εἰς τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑσερήσαντες" Πρίσκος φησὶ (p. 215?).

παροικία ἢ παροῦσα ζωή· Δαβὶδ "ὅτι πάροικος ἐγὼ καὶ παρεπίδημος." Theodoret. in Ps. 54 16.

παροίμια. τί ἐστὶ παροίμια; λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἢ ὁδός. ἢ παροίμια ἐστὶ λόγος ἀπόκρυφος δι' ἔτερον προδήλου σημαίνόμενος.

παροινίας ὕβρεις.

παροινικώτατος· (A Vesp. 1290) "καὶ γὰρ ἦν τῶν ξυνότων πολὺν παροινικώτατος· καίτοι παρῆν Ἰππόλυτος Ἀντιφῶν Ἀύκων Ἀνσίφρατος Θούφρατος, οἱ περὶ Φρόνιχον.

τέτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακροῦ. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐπέπλητο πολλῶν κάγαθῶν, ἐνήλατ' ἐσκήρτα πεπόρθευ καταγέλα."

παροίνιος ὁ μέθυσος καὶ ὑβριζής.

πάροινος μέθυσος. Ἀριστοφάνης (Ach. 976) "οὐδέποτε ἔγωγ τοῦτον εἰσδέξομαι· οὐδέ παρ' ἐμοὶ ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἕσεται, ὅτι πάροινος ἀνὴρ ἔφην." ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ἦδον μέλος τι Ἀρμόδιον καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχὴ "φίλταθ' Ἀρμόδι', οὔτι που τέθνηκας." ἦδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστοφάνειον ὡς καθηρηκότας τὴν τοῦ Πεισιζράτου τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερον μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον τὸ δὲ Ἀμίπωνος. ὁ δὲ νοῦς· οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἐσιωπήσεται, ὅτι παροίνιος, οἶον μέθυσος καὶ ὑβριστής.

παροισθέντι παρενεχθέντι.

παροισρωῶσα (Hos. 4 17) ἐξεσηκνῖα, ἐρεθίζουσα.

παροισρωῶσι παρικαθίσωσι θυμῷ.

παροίτεροι, ἀντὶ τοῦ τοπικοῦ, πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον. sch. Ven. Ψ 459.

παροκλάζων γονατίζων.

παροκωχὴ παροχὴ παρὰ Θουκυδίδη (6 85), ὡς ἡ ἀνοκωχὴ καὶ διοκωχὴ.

παρολίγον τῷ βίῳ ἐκινδύκενε. σύνταξις.

παρολκή ὑπέρθεσις.

παρομουρεῖ παρακολουθεῖ.

παρόν ἐξόν, δυνατόν, δέον· "διὸ καὶ παρόν κωλύειν, ὑποπιμπράντες." καὶ αὐθις (Procop. Goth. 2 24) "ὃ δὲ ἤσχυλλεν, ἐν συμφορᾷ μεγάλη ποιούμενος εἰ μὴ τις αὐτὸν ἐώη, παρόν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κράτος τοῦ πολέμου παντὸς φέρεσθαι."

παρ' ὄντινον παρὰ πάντα.

παροξύνω αἰτιατικῇ.

παροπλίσας· "τετρακισχιλίους παροπλίσας γεωργεῖν ἐπέταξε, χιῶραν ἀποδὸς αὐτοῖς," ἀντὶ τοῦ τὰ ὄπλα ἀφελόμενος. καὶ αὐθις "τοὺς Ἰσούβρους πάλιν παροπλίσας ἀλύσει δεδεμένους εἰς Ῥωμαίαν ἀπέσειλεν."

παροροῦσθαι· "εἰκότως ἐδόκεν οἱ Καρχηδόνιοι παροροῦσθαι τὴν τῶν ὀπλων παρόδοσιν," ὑποτοπεῖσθαι, ὑφοροῦσθαι.

παρορογίζω αἰτιατικῇ.

παρόρειον τὸ πλησίον τοῦ ὄρους.

παροροκῆσαι· Ἀππιανός (t. 1 p. 91) "εὐθὺς ἠρέθιζον τοὺς Βρεττανοὺς παροροκῆσαι,

ἐγκλημα ἔχοντας ὅτι σπορῶν σφίσι γενομένων ἔτι παρῆν τὸ στρατόπεδον."

παρορομῆ διεγείρει, παροξύνει.

πάρος, χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τῷ ἐμπροσθεν.

παρ' ὅσον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ· "τὰ σφίσι μεῖα τοῦ κάλλους ἰδῶν λυμαινόμενα ὠλοφύρετο, καὶ κατεξείναζε τὴν μεταβολήν, παρ' ὅσον γένοιτο."

παρ' οὐδὲν εὐκολον, εἰς οὐδέν.

παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο, ἀντὶ τῷ καταφρονήσας, παραλογισιάμενος· "τὰς σπορὰς πατήσας καὶ τοὺς ὄρκους παρ' οὐδὲν θέμενος Ἀλέξανδρος Πελοπίδαν καθείρεται ἐφροῦρει."

παρουσία ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἦτις αἰτία τοῦ πλούτου οὐσία. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεώς φησι. καὶ Κράτης "ἔχοντες εὐπαθῆ βίον παρουσίαν τε χρημάτων." Harp.

παρουσία. λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας, ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Φάωνι "ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παροσίας," καὶ πολὺ ἐστὶν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖς. καὶ ἐπὶ τῷ παρεῖναι δὲ τύσεται, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους "τὴν παρουσίαν τῶν ἔγγυς ὄντων." Θουκυδίδης ἐν τῷ α' (126) "Βυζάντιον γὰρ ἐλὼν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ· τούτῳ γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἢ ἀπὸ τῆς παρουσίας."

παροχετεύει παραπλαγιάζει. ἢ ἀπὸ τῆς ῥου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. καὶ παροχετεύοντες μεταφέροντες.

παροχλίζουσι μετακτινοῦσι.

πάροχος ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἄνω τὸ ζεύγος. πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παρόντες, παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νεμόμενοις ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νέμους ἤγον. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (1720) "ὃ δ' ἀμφιθαλὴς ἔσται χρυσόπτερος ἡλίας εὐθύνει παλινοτόνος, Ζηνὸς πάροχος γάμων."

παροψίδας σχευὴ ὑπηρετικὰ τραπέζης.

παροψίς ἐμβάφιον, ὄξυβάφιον.

παροψωνοῦσι λάθρα ὀψωνοῦσι. καὶ Πισίδης (c. Sen. 620) "εἰ μὴ κατορογῆται, παροψωνεῖν θέλεις ἐκ τῶν χεόντων τὰς ὀψώδεις ἀντλίας."

παρόδα εὐθύς, παραντίκα· "εἰ δὲ θέλει σε παρόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσαστο, δις τῶν αὐθις ἔσεται ἐν πλεόνεσι παλινοτροῦς."

Παρράσιος. ὅτι μὲν ζωγράφος ὄνομα

ὁ δὲ αὐτὸν νιδὸν εἶναι καὶ μαθη-
τος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

σίαι ἔξουσία, ἄδεια· (Theophyl.
ὁ δὲ τῇ μαχηρᾷ τὴν παρηγοσίαν
οἱ φήτορες τῇ παρηγοσίᾳ κατεχρή-
των ὀνειδιῖεν μελλόντων τὰς ἀκρί-
οὶ διαλεγόμενοι τῶν οὐ δεόντως
γμένων μνημονεύωσιν, ὡς Αἰσχί-
κατὰ Τιμάρχου (172) "Νικόδημος
μεγαρόρου τετελεύτηκε βιαίῳ θα-
τείς ὁ δέλιμος ἀμφοτέρους τοὺς
καὶ τὴν γλῶττιαν ἐκμηθεῖς, ἥ
ετο πιεῦων τοῖς νόμοις." καὶ ἐν
ρηγορεσβείας (70) "προήρημαι δὲ
ισθαι καὶ ἐλευθέρως ἄμα καὶ τὰ
σώζεσθαι."

σίας ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ
[σοκράτης Βουσίριδι (40).
ὕνδης ὄνομα κύριον.

κατις εἶδος παροιμίας. καὶ ὄνομα
ἰήτηρ τοῦ Κύρου.

ἡ ἢ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.

ῶς.

ἄφῶ, συγχωρῶ.

οὔμενος λεγόμενος. καὶ παρω-
λέγεται ὕταν ἐκ τραγωδίας μετε-
εις κωμωδίαν, οἶδν ἐσι τὸ "ἄξιον
ἰ" παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρ' Ἀριστο-
8) εἰρημένον. καὶ αὐτὸς "κατὰ
ἴφασιν ἀσθέντη καὶ παρωδηθέντη
τα μουσομανία τοῖς ἄξοις ἐπέ-
οκότης φησι (cf. v. μουσομανία).
δήκει ἄλλην ἦσεν ἰσθῆν. ἡ παρω-
τοῦ ὠγκώθη.

δοῦντες ἐκβάλλοντες.

ἀποδημεῖ, ἐπὶ τῶν αἰσθησιν
ιδεμίαν παρεχόντων· Ἀριστοφάνης
"ὁ νοῦς δὲ σε παρὶν ἀποδημεῖ."
καὶ εἶδη πλοίων. "ὁ δὲ ἔπλει πα-
οιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρω-
γὰρ Ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν."
νευι τόπος.

ἡθῆ· "τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον
," ἀντὶ τοῦ μετὰ μέθης ἐλέχθη,
κς. καὶ πάροινος ὁ μέθυσος καὶ

ἡσεν ἀτάκτως ἐξύβρισεν· (Aelia-
μβύσης ὁ Κύρου παρωήσεν εἰς
πίτας Θεοῦς, καὶ ἐξεμάνη, καὶ τὸν
ὄν ἔτρωσε, καὶ σφακελίσαντος ἐνό-

σησε καὶ πικρότατα τὸν βίον κατέσρηνεν,
ὡς φησιν Ἡρόδοτος." "καὶ ταῦτα μὲν πυ-
ρῶνησαν βαρβάρως ἐνθουσιάζσαντες τε ἄμα
καὶ λυτήσαντες. ἔτισαν οὖν δίκας οὐ μίμι-
πίας· ἐύλω γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις." καὶ αὐτὸς
"ὁ δὲ καὶ ἐν ταῖς τοῦ Διὸς θυγατρῶσι πα-
ρῶνησε τό γε αὐτοῦ."

παρώνυμον ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λε-
γόμενον.

παρώπια καὶ ἀντήλια τὰ παρὰ τὰς
ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια.

παρῶπτο παρῶρατο.

παρῶρεια.

παρώσας (S Trach. 358) παρεκβαλῶν.

παρῶτρυνα παρῶζυνα.

παρῶχτο παρῶχτο.

παρῶχῆκει παρῶλθε.

πῶς. περισπᾶται, διότι ἐνομιζέτο εἶναι
μετοχή, ὡς ζῆς βῆς. ἴνα οὖν φύγη τὴν ἐπό-
νοιαν, περιεσπᾶσθη.

πῶσα γῆ πατρὶς παροιμιακόν.

πῶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι παρ' Ὀμή-
ρω (B 809) ἀντὶ τῶ ὄλαι· μία γὰρ ἦν.

πασάμενοι γεννάμενοι, καὶ πῶσα-
σθαι γενῆσασθαι. οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι
ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι παρ' Ὀμήρω· οἱ
δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι. καὶ
ἄπασος ὁ ἄγευσος.

πάση μηχανῆ (A Lys. 300) ἀντὶ τοῦ ἐκ
παντὸς τρόπου.

Πάσης ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία "τὸ
Πάσης ἡμιωβόλιον." ὁ δὲ Πάσης οὗτος
μιλακὸς ἦν τὴν φύσιν, πάντας δὲ ἀνθρώπους
ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν, ὡς ἐκ τῶν ἐπαιδιῶν
αὐτῆ καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὁρᾶσθαι καὶ δια-
κονουμένους τινάς, καὶ πάλιν ἄφρανη πάντα
γίνεσθαι. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον ἐκ μιᾶς
αὐτῶ πεποιημένον, ὃ διαδιδόμενον ὑπ' αὐτῆ
τοῖς πιπράσκουσι παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι,
εἰ ἠβῆλετο, πάλιν παρ' αὐτῶ τῆρῖσκετο. καὶ
Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτῆ
ἐν τῷ περὶ μάγον.

πάση τέχνῃ ἐκ παντὸς τρόπου· Ἀριστο-
φάνης Ἀυσιεράτῃ (413) "σὺ δ' ἦν σχολά-
σης, πάση τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν ἐλθῶν ἐκείνη
τὴν βάλανον ἐνάρμοσον."

Πασίας· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (30)
"ἄτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν."

Πασιθή ὄνομα θεῶς. Hom. Ξ 276.

Πασίνος ὄνομα κύριον. Harp.

Πασιφάη ὄνομα θεῆς.

Πασίωνος ὄνομα τραπέζιτου. Harp.

πασσαγίην παροπλίαν (sch. AAch. 573).
"εἶλε δὲ πασσαγίην, τότε δ' ἔννεπε."

πάσσαλος.

πασσυνδεὶ παντελῶς· Θουκυδίδης (8 1)
"εἰ μὴ οὕτως τε πασσυνδεὶ διεφθάρθαι." ὕπερ
ἀγνοήσαντες τινες γράφουσι πασσυνδί. ἔξι
καὶ ἐν Ἀδτομολοις Φιερεκράτους.

πασσυνδίη μετὰ πάσης ὀρμῆς, πασσυ-
τιᾶ, ὁμοθυμαδόν.

πασιλίη ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ,
πασιλίη δὲ τὸ ζύσμι τοῦ δέρματος. cf. v.
σπατιλή.

πασσοφορεῖον τὸ φέρον τὸν πασόν.

πάσχειν. ὅτι ἡ ἀλλοίωσις καὶ ὅλως τὸ
πάσχειν διττόν, τὸ μὲν ἐπὶ φθορὰν ἄγον, τὸ
δὲ εἰς τελείωσιν. πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς
ὑπὸ τοῦ διδασκάλου καὶ ἀλλοιοῦται, ἀλλ' ἐκ
εἰς φθορὰν ἀλλ' εἰς τελείωσιν ἀγόμενος· τὸ
γὰρ ἐν αὐτῇ δυνάμει προύγεται εἰς ἐνέρ-
γειαν. οὕτω καὶ ἡ αἰσθησις ἀλλοιοῦται καὶ
πάσχει, ὑπὸ τῶν αἰσθητικῶν εἰς τελείωσιν ἀγο-
μένη καὶ ἐκ δυνάμειως εἰς ἐνέργειαν προαγομένη.
πασχητιᾶ πάσχειν ἐθέλει.

πάσχω αἰτιατικῇ.

πατάγημι ἀντὶ τοῦ λάλος καὶ πανοῦρ-
γος· Μένανδρος "οἶον πατάγημι ἦκεις."

a **πάταγος** ψόφος· Ἀγαθίας (1 17) "οἰμω-
γαὶ δὲ ἠέροντο τῶν ἀγροίκων καὶ μυκῆματα
βοῶν ἀπελαινομένων καὶ πάταγος τῆς ὕλης
τεμινομένης."

b **πάταγος** ἦχος, κτύπος· (AP 7 147) "οὐ
πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφείων πάταγος." καὶ
Αἰλιανός "ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυ-
ρῶν."

παταγοῦσι ψοροῦσιν· (Menand. p. 381
Nieb.) "ἐπιπαταγῶντες κώδωνί τινι καὶ τιμ-
πάνῳ ὑπερθε τοῦ φόρτε οἱ βάρβαροι." καὶ
αὐθις "ὃ δὲ λανθάνει τοῦ πνεύματος σφό-
δρα παταγοῦντος."

πατάγου χυτρείου (A Lys. 329) ἀντὶ
τῆ κεραμείας, ἐκ μέρους τὸ πᾶν. συντριβεται
δὲ τὰ κερύμια παρὰ ταῖς κρήναις· οὐ γὰρ
χύτραις βύπτουσι.

a **Παταικίων** ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχω-
ρύχου. Harp.

b **Παταικίων** ἀνὴρ ὑπὸ συκοφαντίας τὸν
βίον ποιούμενος, καὶ προσκράειν ἐπιτηδεύων
τοῖς εὐδοκμοῦσι τῶν νέων. διεβάλλετο δὲ

καὶ ὡς κλέπτης καὶ τοιχωρύχος, ὥστε καὶ πα-
μωδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις.

πάταικοι θεοὶ Φοινικικοὶ ἐν ταῖς πρό-
μναις ἰδρυμένοι. Herodot. 3 37?

πατάξει. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ προφήτης (Is-
saias 11 4) "πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ
ζώματος αὐτῆς," οὐ περὶ γῆς λέγει ἀλλὰ περὶ
τῶν ἁμαρτιῶν, ὡς τὸ (Gen. 11 1) "καὶ ἐφ-
νετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἐν" περὶ ἁμαρτιῶν.
καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐαυτὸν ἐξευτελλῶν "ἐγὼ ἴ-
εμι γῆ καὶ σποδός" λέγει (Gen. 18 27), καὶ
αὐθις (Siracid. 10 9?) "ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς ἐφ-
δένονται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ," τὴν γαστήρα
λέγων.

πατάσσει πλήττει· "ὃ δὲ λαβὼν τὸ ἔ-
φος πατάσσει τοῦ ζέρονου."

πατασοῦση ὑπὸ δειλίας κλονουμένη.
Δέξιππος (p. 35 Nieb.) "ἦν δὲ τοῦ καθηγε-
μένου πρὸς πᾶν τὸ ἀπαγγελλούμενον ἔκκλησις·
ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν
πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὡσί, τε-
θοροβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, πατασοῦ-
ση δὲ τῇ καρδίᾳ αἰεὶ τι ἀκόμεσθαι ἐλλείπων,
τοῖς ἀρχομένοις κατὰ δὴλος ἦν ὡς φογγὴ χρεῖ-
σεται."

πατήσαι ἐνδιτρῖψαι, ἀφικέσθαι. Ἀρ-
σοφάνης (Av. 471) "ἀμαθῆς γὰρ ἔφες καὶ
πολυπρόγμων, οὐδ' Αἰσωπον πελάτης,"
ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν. cf. v. ἀμάθητος.

πατήσας καταφρονήσας. cf. v. δεξιᾶς.

Πατῆνος ὄνομα κύριον.

πάτος ὁδός· "πάτον ἀνθρώπων ἀνω-
νιον" Ὀμηρος (Z 202).

πατούμενοι ὑβρίζομενοι. A Eq. 69.

πατραλοίας πατροτύτης. καὶ πατρα-
λώας ὁ αὐτός.

Πατρεύς ὁ ἀπὸ Πατρῶν. ἡ δοτικὴ Π-
τρεῖ, ὡς Μυρεῦς ὁ ἐκ τῶν Μύρων, καὶ ἡ
δοτικὴ τῷ Μυρεῖ.

πάτρη ἡ ἐκ τοῦ αὐτῆ πατρὸς γέντης,
πατρίς δὲ ἡ φυλή. cf. sch. Hom. N 354.

πατριαὶ χῶραι, φυλαὶ, τοπαρχία.

πατριάρχης, καὶ πατριαρχεῖον.

Πατρίκιος. οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ Ἰωάν-
νου βουσιλέως, ἦν δὲ ἐκ Ἀσθίας· ὅστις τῶν
ἀπὸ τῶν φαινομένων ἢ καὶ παρατραχίστων
σημείων τεκμηρίσεως ἀκριβῆς ἦν ἕξιστος
Eunapius?

πατρίκιος πατὴρ τῆ κοινῆ· "ὃ δὲ κέρ-
πει πρεσβευτὰς τοὺς ἐν τῷ κοροφίῳ τῆ

α βουλῆς τελούντας ἄξια (αα ἐν τῇ πατριόκιοι δ' ἄρα ὄντες ἐτύγγανον." λέυς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ὀργῇ τῇ πρὸς ὃν τὸν πρηνόσοιτον, διαβληθέντα εἰς ὕσιν, ἔξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον πατριόκιοις μὴ τελεῖν· διὸ καὶ κυθη- πρηνόσοιτος τῆς τιμῆς καὶ ἐδημο- καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατετέγη" (Pri- 27 Nieb.).

ριος θεός.
τροκλῆς ὄνομα κύριον. καὶ παροι- ε Πατροκλέους" ἐπὶ τῶν ῥυπῶντων μηρῶν. Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθη- λούσιος σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός φιλοχρημάτος καὶ σκνιπός· ὅσις ἐνε- φειδωλίας οὐδένα εἴη προσέειθαι, ς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρον Πλουτος ὃν ἐρωτῶμενος πόθεν βα- "ἐκ Πατροκλέους" ἔφη. sch. A Plut. 84.

τροκλος ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλη- Πάτροκλε καὶ ὦ Πατρόκλεις.
ρονομούμενοι οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν ν παραδεδομένους νόμους τηροῦντες.
ροραίσης ὁ τὸν πατέρα τύπτων.
ροῦχου παρθένου τῆς ὀρφανῆς κλήρου, ἧ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς

ροῦα τὰ πατρικά.
ροῶζοντα τὰ τῆ πατρὸς φρονῶντα
ρονικὸν δίκαιον τὸ ἐκ προσύτου

ρωις πάτρων, ἀττικῶς.
ρωῶν. πατρῶα λέγουσιν οἱ ῥήτορες ἰτοῖς ὁ λόγος ἧ περὶ χρημάτων ἧ τό- σαῖτος "ἀποφαίνω γὰρ ὑμῖν ὡς οὐκ ἐπικλήρω τὸ χωρίον τοῦτο, οὐδ' ἐγέ- ἵποτε, ἀλλ' ὡς ἦν πατρῶον Ἀσσιμέ- πατρι Μενεκράτους· ὁ δὲ Ἀσσιμένης πατρῶα πάντα." πάτρια δὲ λέ- ἔθη καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ μνηστῆρια
; ἑορτάς· Ἀντιφῶν "τοῦτο δὲ τοὺς εἰδῶς πατρίους καὶ παλαιούς ὄντας πατρικόν δὲ ὅταν περὶ προσώπου ἢ τὸν λόγον· "καὶ τούτων ἀξιοθεῖς πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι" Αἰσχί- τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (52).

σταλεῦσαι προσπῆξι.
σταλον τὸ τυχόν· (A Eccl. 285) "ὑπι- ἔχουσι μηδὲ πάτταλον."
νε παῦ' ὦ δέσποθ' Ἐρμηῇ (A Pac.

325)· νεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν Κλέωνα λιοιδό- ρει, ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχο- μένους μὴ λιοιδορεῖν. cf. v. ἀποιχόμενα.

παῦλα ἀνάπανσις. "καὶ τὸ δὴ λεγόμε- νον, παῦσις κακοῦ μείζον κακόν. διόπερ ἐν κακῶν αἰρέσει τοῦλάχισον δεῖ εἰλεσθαι." cf. v. φρυγαδεῖα.

Παύλη.
Παῦλος. οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μά- νεντι, τὸ γένος Σαμοσατεύς, Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος· ὃς ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν κύριον ἐβλασφήμησεν, ὡσπερ δὲ εἰς ἕκα- ζον τῶν προφητῶν, οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγε- νῆσθαι τοῦ θεοῦ λόγου τὴν οἴκησιν. ἐνθεν καὶ δύο φύσεις διηρημένως ἐχέσας καὶ ἀκοι- νωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι παντάπασιν ἐν Χριστῷ, ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος θεοῦ λόγου. αὐταὶ μὲν αἱ πρῶται φωναὶ τοῦ μίαν φύσιν καὶ τὰς δύο κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι, τὸ μὲν ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος, τὸ δὲ τῆς ἀνθρωπότητος. Theodorus presb. de incarn.

Παῦλος. οὗτος μετὰ Χρῦσανθον τῆςδ Νουατιανῶν ἐκκλησίας προεσηκῶς πρότερον μὲν λόγων Ῥωμαϊκῶν διδάσκαλος ἦν, τὸν δὲ γραμματικὸν πόνον καταλιπὼν ἐπὶ τὸν ἀσκη- τικὸν ἐγράφη βίον, καὶ συζητούμενος ἀνδρῶν σπουδαίων μοναζήρια οὐκ ἀλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλει. τοιοῦτος γὰρ γέγονεν οἶος ὁ Εὐάγριος· φησι τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρέβειν μοναχοὺς. πάντα γὰρ ἐκεί- νος μιμῆμενος διετέλει, τὴν συνεχῆ νησιάν, τὸ ὀλίγα φθέγγεσθαι, τὴν ἀποχὴν τῶν ἐμ- ψύχων· τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου ἀπέχετο. ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοὺς πτωχοὺς σπευδαῖος, εἰ καὶ τις ἄλλος, ἐγένετο, καὶ τὰς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπισκέπτετο. ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας τις χριστιανίζεῖν ὑποκρινόμενος ἐφω- ράθη. Socrat. 7 17.

Παῦλος Αἰγινήτης ἱατρὸς ἐγραψεν ἰα- ο τρικὰ βιβλία διάφορα.

Παῦλος Αἰγύπτιος ἐκ τῆς Ἀνάκων, σο- α φισῆς, υἱὸς Βησσαρίωνος τοῦ καὶ Διδύμου, γεγονός ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

Παῦλος Γερμανὸς σοφιστῆς ὁ γράψας ὅτι ο γε Ἀνσίον ἐξιν ὁ περὶ τῆς Ἰσικράτους δω- ρεῦς, βιβλία β', ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοι- πούς λόγους Ἀνσίου.

Παῦλος Τύριος ῥήτωρ, γεγονός κατὰ

Φλωνα τὸν Βύβλιον· ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, προγυμνάσματα, μελέτας.

g Παῦλος φιλόσοφος εἰσαγωγὴν ἀερολογίας καὶ ἀποτελεσματικά.

Παῦπερ. οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνσάντιος ὁ πατὴρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου διὰ τὸ λιτῶς διαιτᾶσθαι, ὡς μὴδὲ κοῖλον ἄργυρον κεκτῆσθαι εἰς πλῆθος, μὴδ' ἕτερόν τι πρὸς τρυφήν βλέπον· ἀλλὰ παρὰ τὰς ἱεράς καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ τῶν ἰδιωτῶν ἀργύρῳ καὶ σρωμναῖς ἐκόσμιε τὰ βασίλεια.

παῦρα ὄλγα, βραχέα· Ὅμηρος (Γ 214) "παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος." καὶ Ἀριστοφάνης (Ρακ. 765) "παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας" ἀντὶ τοῦ ὄλγα κωμωδήσας.

Παυρόλας ὄνομα κύριον, υἱὸς Φαλάριδος τοῦ Ἀκραγαντίνων τυράννου, ἐξ Ἑρυνθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός.

a Παυσανίας· Καίσαρες σοφιστής, σύγχρονος Ἀριστίδου, οὗ μέμνηται ὡς φάβλου ῥήτορος Φιλόκρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλίον α', προβλημάτων βιβλίον α' καὶ ἕτερα.

b Παυσανίας Κλεομβρότης καὶ Ἀγχιθέας, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ὃς μετὰ Πλαταιᾶς τριποδα ἀναθῆις τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέγραψεν "Ἐλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων, Παυσανίας Φοῖβω μνημ' ἀνέθηκε τόδε." μνηδίζων δὲ ἀρξάμενος ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Φοινίκων ἐν Βυζαντίῳ ἰσοροφορεῖτο, καὶ ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρῆτο Μηδικῇ, ἐμνῆτο δὲ τὴν Ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. κληθεὶς δ' εἰς κρίσιν καὶ ἄλους καταφύγει ἐς τέμενος Ἀθηνᾶς. ἡ δὲ μήτηρ πλίνθον ἔθηκε πρώτη κατὰ τῆς εισόδου, εἶτα οἱ ἄλλοι· καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε. τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν Κεάδαν (βάρβαρον δὲ ἐστὶ τῆτο) ἔρριψαν, καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐξεκόλαψαν ἐκ τῆς τριπόδος, καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. οἱ δὲ Ἕλληνας καὶ δι' αὐτὸν πρὸς Ἀθηναίους ἀπέσταν. νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως εἰκόνα ἔστησαν χαλκῆν Παυσανίου, καὶ ἐσώθησαν.

c Παυσανίας Λύκων ἱστορικός περὶ Ἑλλησπόντου, Λακωνικά, χρονικά, περὶ Ἀμφικτυόνων, περὶ τῶν ἐν Λύκωσιν ἑορτῶν.

πανσικῆ μὴχανήματα τροχοῖς ἐμπερές, δὲ οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυ-

γίων, ὥστε μὴ ἐσθῆιν, καὶ τῶν ἀνὼς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ σόμι ἀγειν.

πανσωλή (Hom. B 386) κατὰ Παύσων καὶ Ἰρος ὀνόματα· νήτων. "ὁ Ἀσκληπιὸς Παύσωνα κῦν ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσασαι μὴ γὰρ τις ἐνόσει· εἶτα ἐπιστὰς ὄξει λύσαντα κάπρου πιμελὴν κῆτι ψασθαι. ὃ δὲ κοινοῦται τῷ συνήθῳ ὃ δὲ ἐπειρῶτο τὰς αἰτίας λέγειν· τ' ὑπορρεῖν τὸ οἶδημα τῇ δριμύτητι, λιπαίνειν καὶ ἡσυχῇ ὑποτρέφειν ὁ εἶρη Παύσωνος πτωχότερος. ο γράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πενία διετεθρῶν A Plut. 602.

Παφία ἡ Ἀφροδίτη.

Παφλαγῶν ὁ Κλέων ὁ τῶν Ἀστρατηγός, διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχῆς παφλάζειν· ξένος γὰρ ἦν καὶ βάρβα A Eq. 2.

παφλάζοντα (Hom. N 798) ἀναζέοντα. (A Eq. 915) "ἀνὴρ παφλάζει, τετάρρακται. πεποῖηται δὲ παφλάζειν, παφλάζειν δὲ ἐστὶ τὸ λαλοῦ κρατεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι· τοῖ ἦν καὶ ὁ Κλέων. ἡ τὸ ταράσσεισθαι· ζειν γὰρ κυρίως σημαίνει τὸ ἡγεῖν μαινομένην θάλατταν. sch. A Pac. 31

Παφνούτιος μῦς πόλεως τῶν βῶν ἐπίσκοπος, ἀνὴρ Θεοφιλῆς καὶ φόρος, ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγ ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. τοῦτον ὁ βασιλεὺς πεμψάμενος τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλι ἐδόκει δὲ κατὰ σύνοδον τοῖς ἐπισκόμοις νεαρὸν ἐς τὴν ἐκκλησίαν εἰσφέρει τοὺς ἱερωμένους, λέγων δὲ ἐπισκόμοι σφυτέρους διακόνους ὑποδιακόνους, μὴ θεύδειν ταῖς γαμεταῖς ἄς ἐτι λαῖκ ἡγάγοντο. καὶ ἐπεὶ περὶ τούτου βουλ προύκειτο, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ σ τῶν ἐπισκόπων ὁ Παφνούτιος ἔββα μὴ βαρὸν ζυγὸν ἐπιτιθέσθαι τοῖς ἱερ ἀνδράσι, τίμιον εἶναι τὸν γάμον ἢ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας μᾶλλον κλησίαν προσβλάψωσιν· οὐ γὰρ πᾶ νασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας τὴν ἰ οὐδὲ ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὴν σωφ τῆς ἐκείσε γαμετῆς. καὶ σωφροσύνη τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνάστασ.

ὄν φθάσαντι κλήρου τυχεῖν μη-
 ἴμιον ἔρχεσθαι κατὰ τὴν τῆς ἐκ-
 ροχίαν παράδοσιν, μὴ μὴν ἀπο-
 ταύτης ἦν ἀπαξ ἤδη πρότερον
 ἠγάγετο. καὶ ταῦτ' ἔλεγεν ἄπειρος
 καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν γυναικός· ἐκ παι-
 ἀσκηταῖς ἀνετέθραπτο, καὶ ἐπὶ
 ἦ, εἰ καὶ τις ἄλλος, περιβόητος ἦν.
 αὐὶ σύμπας ὁ τῶν ἰερωμένων σύλ-
 Παφρουτίου λόγοις, καὶ τὴν περὶ
 ἔτην ἀπεσιγήσαν, τῆ γνῶμη τῶν
 ν ἀπέχουσαι τῆς ὀμιλίας τῶν γυ-
 ταλείψαντες. Socrat. 1 11.

α. cf. v. μισάχη.

Ἰ; Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι
 καὶ Ἡρόδοτος (5 30) "ἔφηνον ἄν-
 ταχέων ἐκ Νύξου ὑπὸ τῷ δήμῳ."
 ἄχης καὶ παχύς· πάχης μὲν λέγε-
 ῖρός, παχύς δὲ ὁ ἀναλοθῆτος ἢ ὁ
 αὐὶ παχύς καὶ ἀρχαῖος ἐπὶ τῷ ἡλι-
 εται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· Ἄριστο-
 b. 840) "ὡς ἀμαθῆς εἰ καὶ παχύς,"
 αὐισθητος καὶ παχύς εἰς τὸ νοεῖν.
 . ἐπειδὴν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης
 α ὑγρασία ὑπ' ἡλίου μὴ κατεργα-
 ψυχθῆ δέ, πάχην καλεῖται. Diog.

ῦται (Hom. P 112) πῆσεται, πῆ-
 πείται.

οοὶ παχύνοες, ἀνόητοι. "τοσαύτην
 ἀχῦτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκα-
 τολμήσαμεν ἐξελέγειν αὐτοὺς το-
 νοηκότας ὅσον οὐδεὶς ἠγνόησε."

ερον ἀμβλύτερον, οὐκ ἀκριβές.
 δεσμίᾳ, παρὰ τὸ πούς καὶ τὸ δέω
 ν, ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας.
 σίου μετεώρου, πετρομένου ἐκ τῷ
 ῖσοφάνης Ὁρμισιν (1189) "ὡς ἐγ-
 αίμιμος πεδαροσίς δίνης πετρωτὸς
 ἄκαοῦται."

αὶ πεπεδημένοι, συνδεδεμένοι. καὶ
 ὁ δεσμηθεῖς.

ὕς ἀπὸ τόπου.

αὶ μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. ἐκαλεῖτο δὲ
 τοῦ συμβεβηκότος, εἶχε δὲ καὶ
 νομάς. ἔξι τὸ ὄνομα παρὰ τε Ἀν-
 ῖφ' ἄλλοις ῥήτοροι. Harp.

α ὑποδήματα.

ίς ὁ δμαλὸς τόπος.

ν ἢ γῆ. καὶ πέδον ὁμοίως γῆ,

ἔδαφος.

πεδότριψ ὁ ἐκθλίβων.

πέξα τὸ ἄκρον, ἢ τὸ ἀπολήγον τοῦ χι-
 τῶνος, ὃ ἡμεῖς ὡς λέγομεν· πρότερον γὰρ
 ὑπὲρ τοῦ μὴ τριβεσθαι δέρμα προβάτων
 προσέθραπτον. πέξα καὶ ὁ πούς, καὶ ἀργυ-
 ρόπεξα ἢ λευκοὺς πόδας ἔχουσα· καὶ ἐν
 ἐπιγράμματι (AP 6 69) "ἔμπεδον εἰς κείνον
 πέξαν ἔρεισάμενος αὔρης οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ
 χθονός."

πέξα ὕφασμα· (AP 6 286) "τῆς πέξης τὰ β
 μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ Βιττίον εἰργάσατο," καὶ
 αὔθις (6 287) "Ἄρτεμι, σοὶ ταύταν, εὐπάρ-
 θενε πότνα γυναικῶν, τὴν μίαν αἰ τρισσαὶ
 πέξαν ὕφηνάμεθα."

πεξαίτεροι· "ὁ δὲ βασιλεὺς πεξαίτερος α
 ἀμφὶ τοὺς μ' ἀναλαβὼν ἐπισθαί οἱ κελύει,
 θανάτον ἀπειλήσας εἰ πλείους ἔποιντο."

πεξαίτεροι Δημοσθένης ἐν Φιλιππι-
 κοῖς (2 17). Ἀναξιμένης δὲ ἐν ἀ' Φιλιππικῶν
 περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν "ἔπειτα τοὺς
 μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας ἐταί-
 ρους προσηγόρευσε, τοὺς δὲ πλείους καὶ τῶς
 πέξους εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλ-
 λας ἀρχὰς διελὼν πεξαίτερους ἀνόμασεν,
 ὅπως ἐκότεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἐται-
 ρείας προθυμότατοι διατελώσιν ὄντες." Harp.

πεξῆ βάδην. καὶ παροιμία "πεξῆ βαδίζω·
 νεῖν γὰρ ἐκ ἐπίσμαι" ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

πεξίτης ὁ πεζός.

πεξίτια ζέμματα. ἐπὶ ἀνθρώπων σεφά-
 νη, ζώνη, ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. cf. v.
 ταινία.

πεζολόγος συγγραφεύς.

πεζοπορηκότες.

πειθανάγκη ἢ μετὰ βίας πειθῶ· "ἔπο-
 λαμβάνων διὰ τέτων πειθανάγκην προσάξειν
 τοῖς Ἀευκαδίοις τοῦ συγχερεῖν τοῖς ἐπ' αὐ-
 τῶν ἐπιταττομένοις" (Polybius?). "πολλὰς δὲ
 τῶν γυναικῶν τῆ πειθανάγκη κατήγαγεν· ἔτω
 γὰρ ἦν λάγνος" (cf. v. Λογγῖνος). "καὶ εἶξα
 τῆ Θετταλικῆ πειθανάγκη, κτείνας τὸν αὐ-
 τὸς αὐτῷ δεσπότην" (Julian. or. 1 p. 32A, 34A).

πειθαρχῶ δοτικῆ.

πειθήνιος καταπειθής, πειθόμενος.

πειθοῖ· "πειθοῖ τε ὑπαχθέντες καὶ τῷ
 δολερῷ τῶν ῥημάτων καταστρατηγηθέντες συ-
 νεχώρησαν οἱ περαιωθῆναι τὸν ῥῶν." "ἀλλὰ
 καὶ πειθοῖ τῆ Ἑλληνικῆ καὶ μούσῃ ἐγγεγυ-
 μνασμένος ὁ Ἀμβρόσιος."

πειθω τὸ καταπειθω, αἰματικῆ· "πειθαι δῶρα καὶ θεοὺς" (Eur. Med. 963), καὶ "ἄρα πείθωμεν ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἐτέρων δεήσεσθε;" πείθωμαι δὲ δοτικῆ· "ἀναγκαῖον εἶναι ἡγοῦμην πείθεσθαι τοῖς ἡμετέροις βουλεύμασι," καὶ "πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν."

πειθῶ ἢ πεισμονή· (A Ran. 1438) "οὐκ ἔστι πειθοῦς ἰερὸν ἄλλο πλὴν λόγος."

Πείθωνος ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ζῶε. πείκειν κτενίζειν.

πειῖνα ἢ δι' ἐνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία διὰ διψόγγου, πίννα δὲ ὁ ἰχθύς διὰ τῆ ἰ. ἔστι δὲ πείνα ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ, ἢ δίχα δὲ ψυχροῦ· συνεσῶτα γὰρ ἡμῶν ἐνθένδε τὰ σώματα τρέφεται δι' αὐτῶν, ὅταν ἰσχύη κτεργάζεσθαι καὶ πέττειν καὶ ἔξομοιοῦν τὰ προσαγόμενα.

πεινή ἢ πείνα.

πειόλης ὁ πόρνος.

a πείρα ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη καὶ ἡ τέχνη, ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλατταν κακῆρογοί. πείρα δὲ καὶ ἡ βλάβη, ὡς ἐν Δυνάμει Σοφοκλεῖς "οὐκ οἶδα τὴν σὴν πείραν, οὐδ' ἐπίστανται· τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλωμαι." (Ai. 1) "αἰεὶ Ὀδυσσεῦ ὄρω σε πείραν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον," τουτέστιν, αἰεὶ ὄρω σε τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σὺ βλάβην γινομένην προῦφραρπάσαι καὶ τοῖς ἐχθροῖς ταύτην ἐπιπέμψαι μηχανώμενον.

b πείρα· "ἔξιόντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνομίας, καὶ διὰ τὸ κατορθοῦν [ἐν ταῖς πείραις]."

πειράζειν κατέρχεσθαι· "Σκιπίων ὁ Ῥωμαῖος συνεβούλευσεν ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως ὡς ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιτεῖναι τῇ πράξει. τὸ γὰρ δις πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἄμω μὲν ἐπισφυλές, ἄμω δ' εὐκυταφρόνητον γενέσθαι ποιεῖ παντελῶς" (Polybius?).

Πειραιεύς ὄνομα κύριον. καὶ ὁ λιμὴν. καὶ κλίνεται Πειραιεύς Πειραιῶς, καὶ ἡ δοτικὴ Πειραιεῖ. Πειραιεύς καὶ νῆσος.

πειραν πορείαν, ὁδόν· (S Ai. 289) "οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμᾶς πείραν."

πειρᾶν τὸ λόγους περὶ συνοουσίας προσφέρειν, καὶ πειραθῆναι τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους· Θουκυδίδης (6 54) "πειραθεὶς δὲ ὁ Ἀριστοδίδης ὑπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιζράτη καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι." σημαίνει ἢ

λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι· γὰρ κυρίως τὸ προσβάλλειν γυναικὶ Ἀφροδίτης.

πειρασμός.

πειρατέον δεῖ πειρᾶν.

πειρατῶν καταποντισῶν, κατὰ σὴν λησῶν.

Πειρήνη ὄνομα πηγῆς καλλιερῆ (AP 7 218) "Λαῖδ' ἔχω πολιῆτιν ἐνζῶνοι θου, Πειρήνης λευκῶν φαιδρότερο δων."

πείρησαν δοκιμήν, ἀπόπειραν (AP 7 152) "τὴν δὲ χάριν δάφρων τὴν ἐν θανάτῳ· τὸ ξίφος εἶλ' Αἴαντα μὴ καὶ πάλι ζωστῆρ εἴλκυσε Πριαμίδαν συρόμενον."

πείρισμα (Hom. Ω 190) τὸ ἐπιμάχησις, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον πειρῶ τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι, δὲ τὸ σουβλιζῶ καὶ κεντῶ.

πειρῶμαι γενικῆ.

πειρῶν προσβάλλων, συνουσιαζῶν γὰρ ἐστὶ τὸ πειρᾶν. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ "τὰς Κορινθίους φασίν, ὅταν μὲν τινὲς πειρῶν τύχη, ἐδέ προσέχων τινὲς καὶ πειρασάντων ἀνδρῶν διαπιστωμένων καὶ μετελθόντων ἢ ἐπιτηδέν ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ πειρᾶν· πειρᾶν τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς Ἀφροδίτης οὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. νει οὖν σπανίως ἐπιτυχεῖν τινὲς καὶ κατορθῶσαι παντάπασιν. sch. A Eq. 5

πειρῶντι πειράζοντα διὰ λόγους

Πείρωσ Πείρω ὄνομα κύριον. κλίνεται ἄττικῶς. καὶ Θηλυκῶς Πειρῶ

Πείσανδρος Νέσωρος τοῦ ποιητῆ Λαυρανθεὺς ἢ Λυκαόνιος, γεγονὼς ἐν ξάνθῳ βασιλείῳ τῷ Μαμαίῳ παιδὶ ποιοῦς καὶ αὐτός, ἔγραψεν ἑξορίας δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἑρακλεῶν θεῶν ἐν βιβλίοις ε', καὶ ἄλλα καταλογύθη

Πείσανδρος Πείσωνος καὶ Ἀριστοκλειοῦ ἀπὸ Ῥόδου· Κάμειρος πόλις Ῥόδου. καὶ τινὲς μὲν αὐτὸν ἔτι τῆ ποιητῆ σύγχρονον καὶ ἐρωμένον ἰσχυροῦς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον· κατὰ τὴν λγ' Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. καὶ ἀδελφὴν Διοκλείαν. ποιήματα δὲ Ἑρακλεῖ ἐν βιβλίοις β'. ἔστι δὲ τὸ κλέους ἔργον· ἐνθα πρῶτος Ἑρακλεῖ

τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα
γαι, γενόμενα ὑπὸ τε ἄλλων καὶ
ποιητοῦ.

δρου δειλότερος· (Α Αν. 1543)
είσανδρος ἦλθεν δεόμενος ψυχὴν
ἐκείνον προύλιπεν·" δειλὸς γὰρ
βολήν. cf. v. εἴ τι.

Hom. Υ 9) οἱ κάθυδροι τόποι.

ἀκτιος σοά. Diog. L. 75.

ἄνομι κύριον.

νατος ὁ Ἑγησίας ἐλέγεται. Diog.

ἦν πειθίω. ἢ εὐθεῖα ἢ πεῖσις.

ἢ ὄνομα κύριον.

νατος ὄνομα κύριον.

α τὰ ἀγκύρεα σχοινία, παρὰ

ε δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

νον παθεῖν μέλλοντα.

αι πάθωσι.

δεῖ πεθεσθαι.

ἢ ἐπήκοος.

Πείσωρος. εἷς ἦν τῶν παρ'
τυραννησάντων. Harp.

ὁ κτενίζειν.

ἔριμα, κώδιον.

ποκάζειν, κείρειν τὰ θρέμματα·
(Αν. 715) "ἦνίκα πεκτεῖν ὦρα
ἴκον ἠρινόν."

ς οἱ τὸ δέριμα τιλλοντες.

ιενον τιλλόμενον, ζεόμενον· Ἀρι-
s. 686) "καὶ ποιήσω τοὺς δημό-
σ' ἐγὼ πεκτούμενον."

ούσαις εἰς πέλαγος πλεούσαις·
εις δὲ ταῖς ναυσὶ συνέβη τὰς
ιδῦναι."

ω αἰτιατικῇ.

πλησιάζει, ἐγγίζει.

πέμματα ἐκ παιπάλης, τετέστιν
τοτέρον, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια,
σοι (Plato Legg. 6 p. 875 C), καρ-
θενμένοι. Διονύσιος Θοράξ· θεοῖς
ες. λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ
επηγῶς ἀφρός, καὶ τὸ περιπε-
πταμένον ὀπῶδες δάκρυον, οἶον
ἰόμμι. καὶ ὁ τῶ μύνται διδόμε-
ῦβολός.

· γίνεται πέμματά τινα τοῖς θεοῖς
ρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἄλω. Δί-
ησι κυρίως εἶναι πέλανον τὸ ἐκ
ς πέμμι, ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμ-

ματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι, ἢ ὅτι
λευκὸν ἔστιν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἔστι λευ-
κόν. Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέση (219)
ιδίως φησὶν "ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίου εἶματος
ἀφρώδη πέλανον," ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ εἶμα-
τος ἀφρὸν δηλοῖ. Harp.

πελαργῶν τὸ νεθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθα-
γόρας.

πελαργιδεῖς πελαργῶν παῖδες, Αἴλια-
νός, ὅσπερ ἀετιδεῖς οἱ αἰετῶν παῖδες.

πελαργικοὶ νόμοι διὰ τὸ ἀντεκτρέφειν
τοὺς γονεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης (Αν. 1353).

πέλας πλησίον, γείτων· "πλὴν πρόνοιαν
αἰεὶ ἐποιῶντο Ῥωμαῖοι μήποτε πρότεροι τὰς
χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας, μηδ' ἄρχοντες
φραίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων." cf. v. ἐμβυλίειν.

Πελασγιῶτις λίμνη.

Πελασγοὶ ἔθνος.

πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν· "συν-
αγανακτῶν τοῖς πελάταις κατὰ πληθος ἐλη-
λυθόσιν." "ὑπηρετήν τε καὶ θεράποντα ἢ
πελάτην στρατιώτην τῶν ἐκ καταλόγου ἐκώ-
λυσε παρῆναί τινα." καὶ αὐθις "καὶ ἑαυτὸν
πελάτην ἐκείνου λέγει τε καὶ ἄδει."

πέλεθρα (Hom. λ. 577) πλέθρα. ἔστι δὲ
μέτρον γῆς τὸ πλέθρον, σαδίου ἕκτον.

πέλει γίνεται, ἔσι.

πελειάδες περισεραὶ, καὶ πέλειαν πε-
ρισεράν· (ΑΡ 6 161) "δειλαὶ τοὶ δειλοῖσιν ἐφε-
δρῦσσι πέλειαι, ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι
τερπόμεθα" φησὶν ἀετός. (S Δι. 140) "πτη-
νῆς ὡς ὄμμα πελείας πεφόβημαι," ἐπεὶ περι-
δεῖς ἔστι τὸ ζῆρον. περιφρασιτικῶς, ὡς ἡ πέλειαν.

πελεκᾶντι δοτικῇ. μήποτε βουφτόνος
προενεκτέον ὡς ἀλίβας. πελεκᾶν μέντοι πελε-
κᾶνος κοινῶς, πελεκᾶς δὲ πελεκᾶντος ἀττι-
κῶς, καὶ πελεκᾶς πελεκᾶ δωρικῶς. sch. Α
Αν. 883.

πέλεκυς πελέκως τὸ τεκτονικὸν ἐργα-
λεῖον· (ΑΡ 6 205) "καὶ ἐξελεωμένος οὗτος ἐμ-
βριθῆς τέχνης ὁ πρύτανις πέλεκυς." πέλεκυς,
πελέκνος δέ.

πελεκῶ πελεκήσω ξύλα. πελεκίζω δὲ
τὸ μετὰ τῆς σπάθης κόπτω.

Πελίαις ὄνομα κύριον. καὶ Πελλιᾶδης
ὄνομα κύριον.

πελιδνόνα μέλαν. λέγεται καὶ πελιτνόνα
παρὰ Θεοκυδίδην (2 49). καὶ πελιδνωθεῖσα
ὠχριούσασα. καὶ πελιδνουμένη ἀντὶ τοῦ
μελαινομένη.

b πελιδόν τὸ μεταξὺ ὠχρότητας καὶ μελανίας, οἰονεὶ μολιβδοειδές, παρὰ Θεκυδίδη (2 49).

πελιοί μέλανες, ὠχροί.

Πέλλη Πέλλης ὄνομα τόπου.

Πελλήνη πόλις. καὶ Πελληναῖος χιτών, ἐπὶ τῶν παλαιᾶ φορούντων ἱμάτια. ἐν δὲ Πελλήνῃ διάφοροι χλαῖναι ἐγένοντο. Ἀριστοφάνης (Αν. 1421) "εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοῆ;" ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἡραίοις ἄθλον ἐτίθετο χλαῖνα.

πελλίς, ἔνθα τυρὸν ἀμείγνυσι, σκάφη τις.

Πελοπίδης ὁ τοῦ Πέλοπος.

πέλται λόγχοι, καὶ ἀσπίδια τετράγωνα.

πελτασαί τοξόται οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. cf. v. τοξόται.

πέλτον Θράκιον ὄπλον, καὶ εἶδος ταρίχου, ἢ ἀσπίς ἴνυ μὴ ἔχουσα.

πέλωρ μέγα, τεράσιον.

Πελώρας ὄνομα κύριον.

πελώριος μέγας· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 218) "ὡς δὲ λέων ἦντσει πελώριος, ὡς ἐπὶ θοῖναν χάσμα φέρων χαλεπόν." καὶ Πελωριάς ὄνομα τόπος· (AP 6 224) "δῶρον δ' ἔξ ἱεράς εἰμι Πελωριάδος."

πέλωρον μέγα. καὶ πελώρον (Hom. E 741) μεγάλου τέρατος.

πέμματα πλακέντια· Ἀρριανός (Ind. 28) "οἱ δὲ ξένια ἔφερον θύνοντες ἐν κριβάνοις ὠπτημένους καὶ πέμματα ὀλίγα καὶ βυλάνους φουνίκων." cf. v. κριβανον.

πέμπειν τὸ πομπεύειν· Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγορίκῳ "μικρὰ παναθήναι· ἐπεὶ δι' ἀγορῆς πέμποντά σε δὴ, Μοσχίων, μήτηρ ἐώρα τῆς κόρης ἐφ' ἕρματος." καὶ πέμπσαντες τὸ πομπεύσαντες παρὰ Θεκυδίδη (6 56).

πέμπελος γέρων καὶ γραῦς, παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ἄδην.

πέμπτη φθίνοντος. ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. Μένανδρος Χαλκίδι.

πέμπιν ἀποσολήν.

a πενέσαι οἱ παρὰ Θεσσαλοῖς μὴ γόνω δοῦλοι, ἀπὸ τῶν ὑπὸ Ἀίμονος ἐν Ἄρῃ νικηθέντων Βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῷ δουλείαν ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς, φιληθούτων ἐπὶ τῇ χώρᾳ. παρέδουσαν δὲ αὐτοὺς ἐφ' ὄρκῳ, ἐπὶ τῷ μῆτι παθεῖν τι ἐργαζόμενοι μῆτι ἐκβῆναι ἀπὸ τῆς

χώρας, καὶ ἀπὸ τοῦ μείναι μενέσαι νοὶ ὕψερον πενέσαι μετωνομάσθησαν φθαρέντος τοῦ χαρακτήρος.

οὗς ἐν Λακεδαιμόνι καλοῦσιν τούτους Θετταλοὶ πενέσας λέγουσι. δὲ τῷ ὀνόματι καὶ Θετταλοὶ καὶ μόνιοι ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῇ καὶ δουλευόντων τοῖς κρατητήροισι.

πενέσαι Δημοσθένης ἐν τῷ κρατοῦς (199). πενέσαι δὲ παρὰ τὸ καλοῦνται οἱ παρὰ Λακεδαιμονίου οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς πενέσας καλεῖσιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλικέτας. "τοῖς ξυνών." οὕτως Ἀριστοφάνης (Ve Harp).

πενθερὰ τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κτηρ, καὶ πενθερός ὁ πατήρ. Εὐριγμβρόν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησὶ "σὺ δ' τήνδε παῖδα δοὺς ἐμοὶ γαμβρὸς νοπατήρ σωτήρ τ' ἐμός," καὶ ὁ Πρωτῷ Ἀλκάδῳ (αἰ Ἀκάδῳ) φησὶ "ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι σασ." Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· πενθερὸν τὸν γαμβρόν ἐν Ἰφριγενείᾳ σέως φησὶ πρὸς Κλυταμνήστραν πιλῆως "σὺ δ' ὡ μείγιστον τυχάνουσῶν" ἀντὶ τοῦ γαμβρῶν.

Πενθηλὸς ὄνομα κύριον.

πένθος· "ὡσεὶ πολὺν ὑπὲρ αὐτὸ γενέσθαι καὶ πένθος ἱερόν, οἷον ἐν τὸ ἐπ' Ἀδώνιδι καὶ Βύβλῳ." cf. v. λ

πενία. "διὰ τὰς ἀδίκους πάθαι νία ἐνήθλει" (cf. v. ἐνήθλει), καὶ Ἀριπλούτιῳ (549) "οὐκοῦν δήπου τῆς πενίαν φαιμέν εἶναι ἀδελφῆν; ἑμεῖς; καὶ Θερασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὁ μὲν γὰρ Διονύσιος ἐξώλης τύραν Θερασύβουλος φιλόπολις καὶ παντὶ κρείττων. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ ὅμοια ὁμπενία δὲ σοφίαν ἔλαχε, παρ' ὅσον οἱ πολλὰς τέχνας ἐπιτηδέουσι.

πενία. "καὶ πένθος οὐχ ὁ μὲν μένος ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐπιτέμενος, καὶ οὐχ ὁ πολλὰ περιβεβλημένος ἀλλ' ὁ λῶν δέόμενος."

πενιχραλέον εὐτελές, πενιχρόν 190) "καὶ ψαισῶ ὀλίγον δρᾶμα πενιχπενταέτηρον (Hom. B 403) πένταθλος Δημόκριτος ὁ Ἀβί

γὰρ τὰ φυσικά, τὰ ἠθικά, τὰ μαθηματικά καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους, καὶ τῶν πᾶσιν εἶχεν ἐμπειρίαν. τούτου τὸ "λόγος ἔργου σικίη." Diog. L. 9 37. τακοσιομέδιμνον. τέσσαρά τέλη Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων, ὧν ἦν καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμοι. Harp. ταχα (Hom. M 87) εἰς πέντε μέρη. ἐκτενοὶ περιπόρφυροι, διὰ τὸ ἐνυπερὶ τὰς ὡας πέντε κτένας πορφύ-

τέληθεν ἀπὸ Πεντέλης πόλεως. τεσυρίγγω ξύλω (A Eq. 1046) τῆ εἴη· πέντε γὰρ ὀπᾶς ἔχει, δι' ὧν οἱ αἰ αἰ χεῖρες καὶ ὁ τράχηλος ἐμβύλι-

τε τάλανθ' ἢ Χίων πόλις διὰ τὸν ὀφλήσει. τούτους ὡς ἀκρασίαν μα- ἔχοντας σκώπτει Ἀριστοφάνης (Pac. αἰ διὰ μαλακίαν τῶν πρωκτῶν ἐνυ- ντων καὶ ἐτοιμῶν πρὸς τὸ ἀποπατεῖν. τετάλαντος δίκη διατέλεται (772). τὸ ἐ ἄτρεπτον τηρεῖται παρὰ τικοῖς.

τετηρίς πεντατηρίς. τεφρῆς (Gen. 39) ὄνομα κύριον. τηκόνταρχος ὁ τῆς πεντηκοντάρης ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἢ ὑπὸ ν' ἐνη ναῦς. Harp.

τηκοντούτης πεντηκονταετής ἀνήρ. οντοῦτις δὲ θηλυκῶς ἢ γυνή.

τηκοςή καὶ πεντηκοστεύεσθαι ντηκοςολόγοι. πεντηκοςή μὲν τὸ τελοῦσι, πεντηκοςολόγοι δὲ οἱ τοῦτο ες, πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πρῶττε- ἦν πεντηκοστήν. ταῦτα δὲ ἔσιν εὑρεῖν ἀπὸ Μειδίου (166) καὶ ἐν τῷ πρὸς κριτεῖ παραγραφῇ Δημοσθένους (29), ερεῖδς ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλε δω- larp.

τηκοςολόγιον· "καὶ λαβόμενος ἦγεν ἰὺ πεντηκοςολογίου."

τώβολον ἢ λιγύσασθαι (A Eq. 795) τα τοὺς Πελοποννησίους δικάσαι μέ- κιδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντώ- ἀλλ' οὐ τριώβολον. καὶ πεμπώβο- om. γ 460) ὁμοίως.

άμενος κτενίσας, ξάνυς. ς τὸ σπῆλαιον. καὶ πέος δὲ τὸ αἰ- Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (733) "πλὴν ἢ

τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ," καὶ αὐθις (Ach. 1059) "ὅπως ἂν οἰκωρῆ τὸ πέος τοῦ νυμφίος," καὶ αὐθις (Th. 147) "πότερον ὡς ἀνήρ τρέφῃ; ποῦ δὲ τὸ πέος;" καὶ αὐθις (Ach. 157) "τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακε;"

πεπαίνει πραῦνει. Πεπαρήθιος ἀπὸ τόπου.

Πεπάρηθος νῆσος, οὐκ ἄποθεν Εὐ- βοίας.

πεπαρμένον (Hom. A 246) πεπερονημέ- νον, καθηλωμένον, τετροπημένον.

πεπαρωνήκασιν ἡμαρτήκασιν. πέπατο ἐκέκτητο· πῶ γὰρ τὸ κτώμαι, καὶ πολυπάμων ὁ πολλὰ κεκτημένος. ἐν ἐπι- γράμματι (AP 6 98) "πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κληρίον ἐν λυπρῇ τῆδε γεωλοφίᾳ."

πέπειρον ἀκμαῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώ- ρας ὠρίμου. γραῦς φησὶ παρὰ Ἀριστοφάνει (Eccl. 923) "οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἐν- εσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις. οὐδὲ τις ζέρεγειν ἂν ἐθέλοι μᾶλλον ἢ ἐγὼ τὸν φιλόν."

πεπελωμένα πεπιναρωμένα.

πεπεμμένον πλακοῦντος ἀντὶ τοῦ ποιηθέντος. "τοῦν τετράδι πεπεμμένου" (A Plut. 1127), ἐπειδὴ τῶν ἑορτῶν ἔξω ἱεραὶ τι- νες ἡμέραι ἐνομίζοντο Ἀθήνησι θεοῖς τισίν, οἶον νεμηνία καὶ ἐβδόμη Ἀπόλλωνι, τετάρτη Ἐρμῇ, ὀγδόη Θησεῖ.

πεπιθημένος πιθήσας, θαρρήσας. καὶ πεποιθώς θαρρῶν.

πεπίθοιμεν (Hom. A 100) πείσοιμεν. πεπιλημένη συνεσφιγμένη. Ἰώσηπος (B. I. 6 1 6) "μέλας, τὸ σῶμα ἰσχνός, τὴν σάρκα πεπιλημένος· ἀλλ' ἐνέκει τις ἥρωικὴ ψυχὴ λεπτῷ σώματι."

πεπλαδικός ὑγρανθέν, σεσηπός.

πεπλασμένω πανούργω.

πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἔξομοιοῦ- σθαι τεροδόμος λόγον ἐπέχει. καὶ ξιφοειδής ἢ φάλαγξ γίνεται καὶ πολυειδής τῇ τάξει. cf. Aelian. Tact. 48.

πεπληγώς παρ' Ὀμήρω (B 264). ἀντὶ τοῦ πλήσσω τὸν πυρακείμενον παρείληφε.

πέπλον περιβόλαιον, ἱμάτιον γυναικεῖον.

πέπλος. ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέ- πλος τὸ ἄρμενον τῆς παναθηναϊκῆς νεώς, ἦν οἱ Ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ θεῷ διὰ τετραετηρίδος· ἥς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ ἐπόλουν μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου.

πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλεον διὰ τὸ ἕρουῖν αὐτὸ εἶναι. ἐλέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Ἐγκέλαδος, ὃν ἀνείλεν ἡ Ἀθηνᾶ· ἦν δὲ τῶν Γιγάντων εἶς. ἢ ὅτι νικήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ἐλέγραψαν τὸς ἀρίστους ἐν αὐτῷ. sch. A Eq. 563.

b πέπλος. περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις παναθηναίοις οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Harp.

πεπνυμένος συνετός.

πεποδισμένοι τοὺς πόδας δεδεμένοι· (X Anab. 3 4 35) "τοῖς Πέρσαις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἵπποι πεποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα εἰ λυθείησαν."

πεποιωμένον ποιότητα ἔχον.

πέπομαι παθητικόν. πέπωκα δέ.

πέπον προσφιλέσατε, προσηγέσατε. sch. Hom. E 109.

πέποντος ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς· ἐν ἐπιγράμμῳ (AP 6 53) "ὄφρα τάχις λιμνήσῃ πεπόρων καρπὸν ἀπ' ἀσαχῶν" ἀντὶ τῶ ὠρίμων.

πέπορδα· Ἀριστοφάνης (Pac. 334) "ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς" ἀντὶ τοῦ ἐύσας (an νεύσας). ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφρων τῶν ἐκδυομένων τὸ γῆρας. ἦδομαι γὰρ ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα, τουτέστι τὸν πόλεμον, μῦλλον ἢ ἐκδύς τὸ γῆρας.

πεποροποιημένος ἐκ τοῦ πόρος.

πεπορημένος ἰμάτιον διπλοῦν περικείμενος πόρῃ συνεχόμενον ὡς μὴ ἀφίσσασθαι τῶν ὤμων. κεῖται παρὰ Ἀνκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (Λεωκράτους 40) "τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ σρατεύεσθαι ἀφριμένους ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν τοῖ ἐπὶ γῆρας ὁδῶ περιφθειρομένους, διπλᾶ ἰμάτια ἐμπεπορημένους."

πεπότῃται ἀνέπη, ἀνεκουφίσθη, καὶ μετέωρα ἤδη φρονεῖ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (318) "ἡ ψυχὴ μου πεπότῃται."

πεπραξικοπηκότου ἀντὶ τοῦ προδῶσαντι.

πεπραῶσθαι καὶ πωλεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πεπραῶσθαι πάντῃ καὶ πάντως ἀπέβη, τὸ δὲ πωλεῖσθαι ἐστὶν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει· ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἔτι πωλούμενον μὴ πρᾶθῆναι. Artemid. 4 16.

πέπρισαι. κέκοπται.

πεπρωμένη εἰμαρμένη, τύχη, γ πεπρωμένον εἰμαρμένον, ὡρ πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας πέπτται ἢ πλωται. Hom. Z 45 πεπυκασμένον ἔσκαπασμένον, βλημένον. "εἴτι ἐν ἑτέρῳ σκηπῆ ἢ ἡμψιεσμένητε καὶ καταπεπυκασμένη· ἐξ ἰματίων σθηκῶν" (Menand. p. 383 πέπυσο ἢ κηκοί.

πεπώρωται τετύφλωται.

πέρα, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ περισ "τὸ πέρα δὲ ἀντιτείνοντας ξυρδεῖ ἄνδρα). καὶ αὐθις "δασμολογοῦνται τῆς δυνάμειος πέρα." καὶ αὐθις "ἰμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν δι' ἕβρου ὠμότητι." καὶ αὐθις "ἀρρήτων ἀρι καὶ κακῶν πέρα" (cf. v. ἀρητόν). καὶ "εἰπόντες δὲ τοῦ Ἰωτόμιε τὸ τόλμησαν αὐτὸν τὸ πέρα ἀμφιγροοῦντα ἀπαλλάξας). καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 12 οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἰ με λυπήσει πέρα, μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος κλώσω;" καὶ αὐθις "ὃ δὲ τῷ ἐπὶ Σὲ τὸ πέρα ἄγειν ἀπέσχετο" ἀντὶ τῷ πλερεῖ πλεί.

Περαία ὄνομα τόπου.

περαίνειν τὸ συνοουσιάζειν.

περαίνοντις τελειοῦντις.

περαιτέρω πλέον, πάνν.

περαιωθέντες περάσαντες.

περάνη ἀθτυπότακτον, ἀντὶ τῷ λειώσῃ.

περαντικός πέρας ἐπιτιθεῖς τῷ γοῖς. sch. A Eq. 1375.

πέρασις βίου ἢ τελευτή· (S) "δότε βίου πέρασιν καὶ καταστροφῇ εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν αἰ." εἰ μὲν ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι θήκης κακῶν. καὶ πέρατα τέλη.

Περγαῖος.

περγαμηναὶ αἱ μεμβραῖναι, αἱ

Περγάμιον δήμιον.

πέργαμον τὴν πόλιν Ἰωνες λέγουσιν δὲ πάντα τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν. δῆμος ἢ Περγα Ἐρεχθίδος. τὸν μέντοι δημότην διγεσθαί φασι, Περγασεῖ τε καὶ Περγα Harp.

πέρδεσθαι. ὅτι Ἀγέρριος τοσσί

ιλακία διεβέβλητο ὡς καὶ πέρδεσθαι ἀν-
ν. sch. A Plut. 176.

περδίκειος κάρα, καὶ περδίκειος
νύς.

Περδίκαιος ὁ Μακεδών, ὃν ἔκτειναν ἐξ
ιβουλῆς οἱ Μακεδόνες, ἄνδρα τὰ τε πο-
μια κρύτιζον γενόμενον καὶ μεγαλονοία χρη-
μενον διαφερόντως· ἐξ ἧ δὴ καὶ τὸ ὑπέρο-
κον αὐτῷ τοῦ φρονήματος εὐθαρσές πρὸς
ντα κίνδυνον ἦν, τό τε ἄγαν μεγαλήγορον,
ν ὧ πάντας τοὺς Μακεδόνας ὑπερφρονεῖν
οἶξε, τὰς τε εὐπραγίας αὐτῷ φθόρον ἐπα-
ις ἐποίησε. ἐπὶ δὲ τῷ φθόνῳ μῖσος ἐπεγί-
το, καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπὲρ σφῶς ὄντα τε
ὶ ὀνομαζόμενον. ὅθεν καὶ τὴν ἐν τοῖς πται-
μισι μεταβολὴν σὺν ὀργῇ τῆς πρὸςθεν ὑπερ-
νίας μᾶλλον ἢ κρίσεως ἀληθεστάτης δικαι-
σει εἰς τὸ κατ' αὐτῷ ἐπιβούλευμα ἐποιῶντο.

Πέρδικος ἱερόν παρὰ τῇ ἀκροπόλει.
ἔπιλάμψω γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος
καὶ Πέρδιξ, ἧς υἱὸς Κάλως (καὶ Τάλως), ὃν
ἔθνησεν ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης ἔρριψεν
ἐπὶν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ὧ ἡ Πέρ-
ξ ἐαυτὴν ἀνήρησεν, Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν
ἔμψαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Καμικοῖς τὸν ὑπὸ
αἰδάλω ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τῆνομα.

Περεγρίνος ὄνομα κύριον.

Περίνη πόλις.

περήτρια ἡ περιωγγέλουσα τὴν ὥραν.
πέρι περισσῶς.

περιωγειρόμενοι· "ὡςπερ οἱ νικηφόροι
εωγειρόμενοι ἀθληταί" Πολιτείας πέμπτω
στο RP 10 ext.) ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι
μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀθλα προτίθεισαν τοῖς ἀγω-
γμένοις, ὃν τρόπον καὶ Ὀμηρος καὶ ἄλλοι
πταὶ ἰσοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς
λεων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικῆσαντας οἱ μὲν
εὐφιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στε-
νοῖς ἀνέδουν, τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγ-
καθήμενοι καὶ πλησιάζοντες πλέονος ἄξια
εἶδεσαν, οἱ δὲ πορρωτέρων ἀνθεσι καὶ
εἰσι βλάσσαν ἄγωνα ἐπιβύλλοντες ἐπιβύλλοντες
εἰσους καὶ ζῶνας, οἱ δὲ χιτῶνας. ἐκ τού-
του σύνθητες ἐγένετο κύκλω περιπορευομένης
εἰς ἀθλητὰς ἐπαγεῖρειν καὶ λαμβάνειν τὰ
εἰμένα· ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀσύλου φη-
σὶν ὅτι "τίς δὴ τῶν νῦν τοσαύτῃ πετά-
σει μύρτων ἢ σεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσαιτο
εἰς ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;" ἔνιοι δὲ τῆτο

τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεῖ-
νον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνε-
λεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄν-
θεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον καὶ τοῖς παροῦσι
καρποῖς ἐτίμων.

περιαγκώνισμα.

περιάνγυται (Hom. II 78) περικατακλᾶ-
ται, οἷονεὶ περιίσχεται. καὶ περιανγυμένους
περικλωμένους· "πρὸς τὴν ἐσπερίαν τοῦ κόλ-
που ἀκτὴν τοῦ πρὸς τῇ Αἴνῳ τῇ πόλει πε-
ριανγυμένου."

περιάγχει περιερέψαι.

περιαγοραῖος λάλος.

περιωγωγός τὰς ἐν κύκλῳ περιφορίας·
"ἄτεοι δὲ ἐξ κυκλωτέρεις περὶ τὸ σφατόπεδον
ποιησάμενοι περιωγωγὰς ἐν δεξιᾷ διεῖξαν."

περιωθρεῖν περισκοπεῖν.

περιωρεῖν ὑφαιρεῖσθαι, ἀποκόπτειν,
καθυφίεσθαι· "συγχωρηθῆναι δὲ τοῖς Κελ-
τίβηρσιν ὑπὸ Τιβερίου πρεσβεύειν πρὸς τὴν
σύγκλητον, καὶ περιωρεῖν ἐάν τι τούτων δύ-
νωνται παραιτεῖσθαι. οἱ δὲ παραλῦσαι ἐπρέ-
σβευσαν τὴν σύγκλητον τῶν σφατωτιῶν καὶ
τῶν φόρων."

περιωροῦμαι αἰτιατικῇ.

περιαλγῶν ἀχθόμενος· "κατὰ περιαλ-
γῶν τοῖς γεγονόσι, διὰ γραμμάτων ἐδεμένην
ἀνυπεμφθῆναι ὡς τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον."

περίαλος τὸ ἰσχίον.

περιουργός· Ἀριστοφάνης περὶ Ἀν-
σιζύτου (Ach. 856) "περιουργὸς κυκοῖς,
ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν αἰεὶ πλεῖν ἢ τριακονθ'
ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἐκάστω," τουτέστιν ὁ κυ-
κοῖς βεβαμμένος, ἢ ὁ βυθὸς τοῖς κυκοῖς.
μετήνεγκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς
πορφύρας τῆς θαλασσοβαφοῦς, ὅτι ἐκ βύ-
θους τὸ ὄσρεον εὐρίσκειται. ἄλουργὸς δὲ ἡ
πορφύρα.

περιωμῆσάμενος θερίσις.

περιωμφί κύκλω.

Περίανδρος Κυψέλου Κορίνθιος, τῶν α
ζ σοφῶν, γεγονὼς κατὰ τὴν λή Ὀλυμπιάδα,
ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπιον βίον,
ἐπὶ δισχίλια. οὗτός ἐστι Περίανδρος ὁ διὰ
λύπην ἰδίαν ἀποθανών, ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ
ἐπιγράμμα μυρτυρεῖ, οὕτως ἔχον (AP 7 620)
"μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μὴ σε τυχεῖν τινός,
ἀλλὰ τέρπεο πῦσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός.
καὶ γὰρ ἀθυμήσῃς ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέ-
σθη, οὐνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρῆξις ἧς ἔθελεν."

b Περιανδρος ὁ Κυψέλου υἱός, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν παρὰ τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβείον παραλαμβάνει, καὶ ὑπὸ ὠμότητος καὶ βίας ἐξέτριψεν αὐτὴν εἰς τυραννίδα, καὶ δορυφόρους εἶχε τ', ἐκώλυε τε τοὺς πολίτας δούλους κτᾶσθαι καὶ σχολὴν ἄγειν, αἰεὶ τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. εἰ δέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθέζοιτο, ἐζημίω, δεδιώς μὴ τι βουλευοῖντο κατ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλο τοῦτον ἄνομον ἐργάσασθαι, νεκρᾷ τῇ ἐαυτῆ γυναικὶ μινύεντα ὑπ' ἔρωτος. ἐστρατεύετο δὲ συνεχῶς, καὶ ἦν πολεμικός, τριηρέεις τε ναυπηγησάμενος ἀμφοτέραις ἐχρήτηταις θαλάτταις. φασὶ δὲ τινες αὐτὸν καὶ τῶν ζ' σοφῶν γεγονέναι· τὸ δὲ οὐκ ἦν. Nic. Dam. exc. Peir. p. 450.

περιανθίζω ἄνθη συλλέγω.

περιοιοιδός ἐγκύκλιος ὠδή.

περιάπτω δοτικῆ.

περιασράπτω αἰτιατικῆ.

περιανθιάδίζεται ἐν ὑπερηφανία ἀνασρέφεται, ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

περιανθίζεται περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ, ἢ ἐν τῇ αὐτῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

περιαυτολογεῖν περὶ ἑαυτῆ λέγειν, τρεῖς μετὰ ὑπερηφανίας.

περιβαλλόμενος προσλαμβανόμενος· Ξενοφῶν (Cyr. 1 417) "τὸς ἐπιτηδείους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε καταθεῖν, καὶ ἐκέλευε περιβαλλομένους, ὅπως τις ἐπιτυχάνοι, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν." καὶ Πολύβιος (18 24) "ὁ δὲ Ἄτταλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον ὑπεμνήσκων αὐτοὺς τῆς ἀνέκαθεν τῶν προγόνων ἀρετῆς" ἀντὶ τοῦ διεξιελθῶν.

περιβάλλω αἰτιατικῆ· (Philostrat. V. A. 47) "ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὸ Λεωνίδου σῆμα τοῦ Σπαρτιάτου οὐ περιέβαλε μόνον, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα." καὶ αὐθις "καὶ πλοῦτον περιβάλλει ἀνδρὶ πένητι μὲν εὐσεβεῖ δὲ καὶ αἰεὶ θεραπεύοντι οἱ τὸν νεών." καὶ Ἀλλιανός "οἱ δὲ τοὺς ὑπηρετας αὐτῶ περιβαλόντες εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν."

περιβαλόμενος προσπορισάμενος· "περιβαλόμενος δὲ πολλὴν λείαν ἐπήγεν ἐπὶ τὸ νεόκτιστον φρούριον," καὶ αὐθις "ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὴν σοφίαν περιβαλόμενος."

περίβαρα ὑποδήματα. καὶ περιβαρίδες ὑποδήματα γυναικῶν· Θεόπομπος ἐν Σειρήσιν "ὑποδοῦ λαβίων τὰς περιβαρίδας." sch. A Lys. 45.

περιβάς ἐποχισάμενος· "περιβάς δὲ τὸν ἵππον ἤλωνεν ὡς ἐπὶ τὸ θορυβοῦμενον."

περίβλεπτος ἐξοχος, μέγιστος.

περιβόλαιον περιβολή, ἔνδυμα· "ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς." ἄβυσσον καλεῖ --- ὁ Λαβίδ. cf. v. ἄβυσσον.

περιβολή εἶδος λόγου δεινότητος· "ἀλίζονας φασὶν εἶναι τοὺς Ἕλληνας, τὰ οἰκία αἰρόντας διὰ τε ἐπιγραμμάτων καὶ συγγραφῆς καὶ τῆς ἄλλης τῶν λόγων πομπείας καὶ περιβολῆς." καὶ περιβολή ὁ πλοῦτος· "καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβολῇ Γέγηθες ἢ τε τύρβη καὶ οἱ χειριώνακτες." d. v. Γέγηθες et τύρβη.

περίβολος ὁ τῆς νηός.

περιγηθῆς περιχαρῆς.

περιγλωττῆς σκεπαστήριον τῆς γλώττης.

περίγρα ὁ διαβήτης· δι' ἧς οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτελοῦνται. πυράγρας γὰρ σῶδεμίμ πρὸς ἀμάξης κατασκευὴν χρεια. ἐν δὲ βοηθῆσαι καὶ τῇ κρατούσῃ γραφῇ, ἐπὶ καὶ ταῖς πυράγρας ἐπὶ ταῖς σιδηροτόχους ἀμάξαις χρῶνται, περιγραῖς δὲ ἐπὶ ταῖς ἑλίλαις. ὁ θεολόγος Γρηγόριος φησὶν ἐς τὸ συντακτήριον (p. 521) "εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν ἐκ δόξαν θεοῦ, τῆτο δὲ δι' ἐμέ, ἢ πυράγρα δὲ τὴν ἑμαῖζον ἢ ὁ πρίων διὰ τὴν θύραν, καὶ τῇ αἰτία."

περιγρᾶψαι οἶον ἀποκτεῖναι, ἐπὶ ἢ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιγράφονται τῶν ἀρχείων.

περιγυρίδα περιφέρειαν.

περιδαρδάπτεισθαι κατεσθίειν.

περιδέεια. καὶ περιδέης περιφέρει· "καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ θανάτῳ περιδεεῖ τῆς ὄψεως ἐμήνηρον."

περιδεῖν περιδεσμεῖν, περιάπτειν· Ξενοφῶν (Anab. 4 5 36) "ὁ δὲ διδάσκει περὶ τῆς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων οὐκ ἀποπεριδεῖν, ὅταν διὰ τῆς χιόνης ἄγῃσι, οὐκ ἐπιμὴ καταδύεσθαι."

περιδείπνον. καὶ περιδείπνον τὸ φαγεῖν· "καὶ τῆτο ἐδείπνον τὸ Ἄττικόν περιδείπνον."

περιδέξιος ὁ καὶ τῇ ἀριστερῇ ἐργάζομαι. παρὰ δὲ τῷ θεολόγῳ (Greg. Naz. 3 p. 566 A) λέγοντι "καὶ ὅπως ἀποφεύξῃ τὸ ἐπεριδέξιον," περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήρημα ἐκατέρωθεν γὰρ βούλεται συνάγειν. περιδέξιος καὶ ὁ σοφός· "οἶος ἐκεῖνος αἰεὶ περιδέξιός ἦρος" παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 303).

έρραια περιτραχίλια κόσμια. ινον πειρατήν. ινοῦνται περιοδεύονται, περιζρέ- ῖ δὲ περιδιήσας ἄφνω ἐς τὸ πρόσ- ἵππον ὑπηγνίαζε τοῖς δειλαίοις." ινοῦντες περιζρέφοντες: "οἱ δὲ νι ἐντιθέντες εἰς σφενδόνας ὡὰ καὶ τες ἐν κύκλῳ, ἄτε ἐκ ἄπειροι τῶν νη καὶ κρηγετικῶν διαιτημάτων, λαιτηκότες τὰ ἐν ἐρημίᾳ μηχανή- ῶν καὶ ὠμόν τῇ ῥύμη τὸ ὦδον κα- ."

ου περιίδες Ἀρισοφάνης (Ecol. 121) ὦ περιίδε, καὶ ταχέως ἀνῆρ γενῶ." (Eq. 798) "ἐθέλω περὶ τῆς κεφα- ῖσθαι," ἀντὶ τοῦ περὶ τῆς κεφα- κην θεῖναι. καὶ αὐθις (Ach. 738) περιίδε μοι περὶ θυμιτίδων ἀλῶν." φησί, ποιησώμεθα συνθήκας περὶ ἀλῶν, οἷον μετὰ θύμου τετρομι- κὶ ἐτέρωθι (Ach. 1067) "ἄλας θυ- ς ἐμοὶ καὶ κρόμμυα." τὸ δὲ περι- : καὶ "Ὀμηρός φησι (ψ 78). ου, τῆς συνθήκην ποιῶν Ἀρι- νεφέλαις (643) "περίδου νῦν ἐμοί, τετρομέτρον ἐξιν ἡμῖκτεον." ράττεσθαι περιέχεσθαι. ρομος ἀντή περιέρχεσθαι δυνά- περιδρομοὶ κύνες οἱ πανταχῶ περιζρέφεσθαι, Ἀρισοφάνης Bu- 75). ἔται κρύπτεται, εἰσδύεται. υθῆναι ἐκδυθῆναι. ὅσας ἐκδύσας, ἀφελόμενος (Io- 1254) "περιδύσας οὖν τὸν ναόν, σκεῦη τοῦ θεοῦ βασιάσαι." ὠμεθα συνθώμεθα. Ὀμηρος (Ψ ρό νη ἢ τρίποδος περιδῶμεθον." θάλοντο ἐπεκίτησαντο. (X Cyt. 3 ' δὲ καταδραμόντες τὴν χώραν πε- ι λείας πλήθος." δυσεν ἀφείλετο τὰ ἱμάτια. (Io- 1249) "ὁ πατήρ. αὐτοῦ τὴν Συ- ιαν περιέδυσεν ὡς οὗτος ταῦτα τῶν περὶ ὅσων λέγων. ῶσατο ἀντὶ τοῦ περιεβάλετο. (A "ἀπορῶν ἐπιτρόπου γυμνὸς ὢν τῶ- περιεζῶσατο." οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπι- ῶν περιζῶματος τυχεῖν. ἴδον αἰτιατικῇ.

περιελάμενος περιελησάμενος. περιεῖμι ζῶ, ἔτι σώζομαι. "καὶ αὐτὸς μὲν, ἔφη, ἐπὶ τῆς Μυσίας ἐπολέμησα, καὶ περιεῖμι νῦν· καὶ λόγην ἐπανατείνας, ἐν ταύτῃ, ἔφη, ἡμῖν ἢ πῆσις ἐστί." περιεῖναι περιγενέσθαι. "ἴδων ὅτι οὐκ ἄλλως τῆς πόλεως ἢ λιμῶ περιεῖναι δύναιτο." περιεῖναι ἐν βίῳ διάγειν, ζῆν. "τότε μὲν οὕτως Ἰουστῆν περιεῖναι ζυνέβη." "ἐν δὲ τοῖς μάλις τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Γάιον οὐκ ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δῆλον τῶν πολε- μίων γεγονότα." καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν. "ἔδὲ περιεῖναι τῶν πολεμίων οἷός τε ὢν τῷ μῆ τὰ δέοντα ὑπὸ μικρολογίας ἐργάζεσθαι." περιεῖπον περὶ τινα ἦσαν θεραπευτικῶς καὶ φυλακτικῶς. περιεῖχεν ὑπερεῖχε. περιεκέχοντο πάνταχόθεν περιέρρει. "ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ ἤδη τὰ τῆς πολιτείας περιεκέχοντο πράγματα" (Menand.). περιεκτικόν περιέχον. περιελῶ σ' ἀλαζονείας, ὑποτεμῆμαι τὰς ὁδοὺς σου" (A Eq. 290), οἷον ἀποδύσω σε, παύσω τῶν ἀλαζονειῶν. τὸ δὲ περιελάσω ἐκ μεταφορῶς τῶν ἐρεσσόντων. παύσω σε καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω σε, νι- κήσω. ὑποτεμῆμαι δὲ ὡς βυρσοδένης· ὑπο- τέμνουσι γὰρ τὰ δέρματα διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα. περιέπειν φυλάσσειν, ἢ ἐνεργεῖν. περιεπτισμένοι, οἷον ξένων ἀπηλα- γμένοι καὶ καθαροὶ ἄσοι. κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶ τὸ κριθὰς ἢ ἄλλο τι λεπίζειν καὶ καθα- ροποιεῖν, ἐνθεν καὶ πτισάνη ἢ λελεπισμένη κριθῆ. Ἀρισοφάνης (Ach. 506) "ἀλλ' ἐσμέν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι." περιεπτισμένον λελεπισμένον, περιεξε- σμένον, κεκαθαμένον. περιεπτύξαν ἐκύκλωσαν. "οἱ δὲ Ῥω- μαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πλαισίον λύσαντες ἐς λόχους, περιεβαλον τοὺς περιέχοντας. οὔτω θάττον ἀναπνοῆς αὐτῶς περιεπτύξαν, καὶ συγκλείουσιν ἅπαν- τας κατηκόντισαν, δειξάντες ἐν μιᾷ ἡμέρῃ καὶ ὅπως χρῆ διαφεύγειν κύκλωσιν καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρίας." cf. v. κύκλωσις. περιεργάζεσθαι περιγενήσεσθαι. "ὁ δὲ περιεργασάμενος τοὺς οἴκους ἐν οἷς σιν- τρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τέτοις συνέσχηκε."

περιερέττων κωπηλατῶν.
 περιερρῦη ἐξεχύθη, ἐξέπεισεν· "ὄρχου-
 μένου γὰρ αὐτοῦ ὁ ἀκινάκης περιερρῦη."
 περιέρχομαι ἐνδρεῦω, ἐξαπατῶ, σο-
 φίζομαι, ὑπέρχομαι· Ἀριστοφάνης (Eq. 1146)
 "σκένασθε δέ μ' εἰ σοφῶς αὐτοὺς περιέρχο-
 μαι, τὸς ολομένους φρονεῖν καὶ ἐξαπατύλ-
 λειν."
 περίεσα καθαυά (ἀπ. περίεσια κα-
 θύρσια).
 περίεσεσθαι περιγενήσεσθαι· "οὐ γὰρ
 ἐτέρως περίεσεσθαι σρατηγοῦ θερμοῦ τε καὶ
 ἀμάχου παντύπασι."
 περιεσκεμιμένος ἠκριβωμένος.
 περιεσόμεθα περιγενησόμεθα.
 περιέσπασαν ἀτίμως περιεῖλον· Ἀλλια-
 νός "τὸν βωμὸν ἀνέτρεψαν, καὶ τὸν κόσμον,
 ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν."
 cf. v. τέως extr.
 περιέσσατο περιεβύλετο.
 περιέσαι γενικῆ.
 περιέσηκεν περιζαται, περιέσραπται.
 "καὶ περιζάντες αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφύ-
 τητος πλήρωμα." "καὶ τὸ περιεσηκὸς ἐκεῖνο
 πλήθος τὸν πατριώρχην Ἥλιαν διατεμῶν ὁ
 θεῖος Σάββας."
 περιέσηξαν (Act. Apost. 25 7) περιεκύ-
 κλωσαν.
 περιεσήξει περιεσθήσεται.
 περιέχεσθαι ἀντέχεσθαι, φροντίζειν·
 "μήτε αὐτοῦ πᾶν περιέχεσθαι Ῥωμαίους."
 περιεχόμενον ἀντιποιοῦμενον.
 περιίζου· Ξενοφῶν (Cyr. 6 2 32) "ἔχειν
 δέ χρῆ καὶ ἱμάντας· τέτων γὰρ τριβομένων
 καὶ ῥηγνυμένων ἀνάγκη ἀργεῖν, ἢ μὴ τις
 ἔχη περιίζουα."
 περιίζωμα τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα·
 "γυμνῶν μαχομένων τῶν Ῥωμαίων ἐν τοῖς
 περιζώμασι."
 περιηγγέληθη τὸ ἄθεον πρόσαγμα.
 ἀττικώτερον δὲ τὸ περιηγγέλη.
 περιήγγελλεν ἐκέλευε.
 περιηγεῖται ἀντὶ τοῦ διηγεῖται· Ἀλλια-
 νός "αὐτὸς δὲ διηκισθεὶς τῷ παιδί περι-
 ηγεῖται ἅ τε εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ὅτινα
 εἶπεν." cf. v. Φιλήμων Συρκοκούσιος.
 περιηγεῖτο πανταχόσε περιήροχετο· "πῦρ
 δὲ αὐτοῖς ἐπέφαινε νῆ Σίνωνις καὶ περιηγεῖτο."
 cf. v. Σίνωνος.
 περιημάκτεον ἐδυσφόρον· (Herodot. 1

164) "οἱ δὲ Φωκέες περιημάκτεον τῇ
 σύνην."

περιῆν ἐνίκα, περιεγίνετο, ὑπῆρ,
 περιηγήθη περιεψιδυρισθήν.
 περίθετος προσωπεῖον· Ἄρισ-
 (Th. 264) "ἠδὲ μὲν οὖν κεφαλὴ πι-
 ῆν ἐγὼ νύκτωρ φορεῖ." διυβάλλεται
 θων ἐπὶ μαλακίᾳ, ἵνα λανθάνῃ νυ-
 γυνῆ καὶ πάσῃ.

Περιθοῖδαι δῆμος τῆς Οἰθη-
 λῆς, ἀπὸ Περίθου τοῦ Ἰξίονος. νόμι-
 Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς
 νος τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δ' ἐ-
 ὑπεδέχοντο διὰ τὴν Περίθου καὶ
 φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἰ-
 ῆν ἐκάλεσαν Περιοῖδας. Ἐφορος ἰσι-
 περίθου, ὅπερ ἡμῖν σύνηδες ἐ-
 γειν· Ἀριστοφάνης (Th. 386) "περι-
 τόνδε πρότερον πρὶν λέγειν" ἀντὶ τι-
 νον· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι σεφα-
 πρώτον.

περίθριξ ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκ-
 μηδέπω καρεῖς· "ἔτι πλοκάμιοι περ-
 περιόντα περιερχόμενον.
 περιιπέτων περιτρέχων.
 περιέσαι αἰτιατικῆ· "τοξότι
 πάντοθεν περιέσησι," καὶ "περιέσαι
 τοθεν τὸ πανδοχεῖον."

περιεσάμενος φεύγων. Ἰώσηπ-
 46 12) περὶ Μωυσέως "περιέσατο
 πολλοὶ τῆς τῶν λόγων ἀσελγείας αι-
 μηταὶ γένωνται."

περιέσασο ἀντιλαβοῦ, περισκίπ-
 περικαθαίρων ἀναλύων τὸν πι-
 κευμένον ἢ τὸν γεγοητευμένον.

περικακῶ ἐκκακῶ.
 περικαλλές λιαν καλόν. Hom. I
 περικαῶς ἐρωτικῶς· "περικαῶς
 ναικὸς ἔχων."

περικεκλασμένοις· "ἐνέδραν
 τόποις περικεκλασμένοις καὶ δυσθικῆ
 περικεφαλαία.

περίκηλα (Hom. ε 240).

Περικλῆς Ἀθηναῖος. ἐπὶ ταῖς
 ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἐπὶ τοῖς
 Κυλώνειον ἄγος ἠγλάνετο παρὰ Ἀθ-
 ῶ ἐνείχετο Περικλῆς· Κύλωνα γὰρ
 Ἀθηναίων Ὀλύμπια νενικηκότα, γ
 Θεαγένους τοῦ Μεγαρέων τυράννου,
 μενον τυραννίδι τῶν Ἀθηναίων, παρ

αφνύοντα δὲ ἐπὶ τὰς σεμνὰς
 ἴσαντες οἱ περὶ Περικλέου ἀπέ-
 ἀντεπέτατον, Περικλῆς δὲ ἔκ-
 ἄς ἦν Ξανθίππου παῖς, ερω-
 ῖων, Ἀναξαγόρου δ' ὁμιλητής.
 ἐλλουσα τὸν Περικλέα τίθει
 εἶδεν ὡς λέοντα τέκοι. οὗτος
 ἐγενομένου καὶ θορυβηθέντων
 ὡς ἐξήσαν ἐς μάχην ὑπ' αὐτῶ
 λίθους συγκρούσας καὶ πῦρ ἐξ-
 ἄς "τοῦτο" εἶπεν "ἔστιν ὁ κε-
 ῖε δὲ Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν,
 ἰδας Ξανθίππου καὶ Πάριλον,
 πάτριον ὠνόμασεν, ἥρωος ἐπι-
 ῖον ἐξόν.
 Ξανθίππου καὶ Ἀγαρίστης,
 ἴππου καὶ δημαγωγός, ὅστις πρῶ-
 λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν
 χειδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς
 τοῦ Κλαζομενίς, καὶ αὐτὸς ἐρ-
 ῖον ἐκ θανάτου.
 οὗτος συμβουλεύεται Ἀθη-
 . 1511) "τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι
 εἰμῶν εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ
 ῖον πολέμιον, πόρον δὲ τὰς ναῦς,
 τὸν πόρον." οὗτος ἐκέλευσεν
 ἰβαλλόντων μὲν Λακεδαιμονίων
 ἔην μὴ ἐπέξιναι, ἀλλ' ἔσω τεί-
 αὐτοῦς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπι-
 νικῆ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον
 σθαι, τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τῆτο
 ὄν. ἄλλως. τὴν Περικλέους λέ-
 τὴν Ἀττικὴν ὡς πολέμιον ἠγεῖ-
 ῖον τεμνεσθαι, τὴν δὲ Λακωνικὴν
 συνεβούλευσε δὲ περιπλεῖν τὴν
 ἢ μάχεσθαι δὲ τεμνομένης τῆς
 ῖον πόρον ἠγεῖσθαι χρημάτων τὸ
 ῖον ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον,
 οὗτον γίνηται, τοῦτον ἄπορον
 ῖον τὰ θεωρικὰ καὶ δικαστικὰ καὶ
 ῖον συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν
 ῖον νομιμένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν
 ὄς ταύτην γὰρ τὴν ἔνοϊον καὶ
 ῖον ἀκόλῃσθον· φησὶ γὰρ ὁ Διό-
 ῖον γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει
 ῖον ἄλλων δαπανωμένων εἰς τὸν δι-
 ῖον.

ματ' ἐκ σοῦ κατασκευάσω
 ἄ ἀπὸ τῶν μαγειρῶν περιαιρέ-
 ῖον. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι·

κόψω σου τὸ σῶμα.

περικόμψους· Ἀριστοφάνης (Ρακ. 983)
 "παῦσον ἡμῶν τὰς ὑπονομίας τὰς περικόμψους,
 αἷς ζωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους."

περικοπή· Πολύβιος "ταύτην τὴν περι-
 κοπήν ἐδωρήσατο τῇ μητρὶ," τουτέστι τὴν
 ὑπαρξίν (cf. v. Αἰμιλία). καὶ αὐθις "ἄτε μη-
 δεμίαν ἐχούσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς
 περικοπῆς αὐτῶν," τουτέστι τῆς ἐνεργείας.

περικοπή μέρος τι τῆς ὑποθέσεως· "ὁ
 δὲ προῆγε, ποιήσας εὖσολον τὴν ἀκολουθίαν
 καὶ τὴν περικοπήν τῆς ἐκδημίας."

περικόπτω αἰτιατικῆ.

περικρεμῶ.

περικτίονος τοῦ πέριξ οἰκοῦντος.

περιλακίζομένη ἀντὶ τῆ διασχιζομένη
 καὶ διακοπτομένη.

περιλαλοῦσιν ἀντὶ τοῦ περιτολοῦσιν,
 φλυαροῦσιν· "τοῖς περιλαλοῦσιν μὴ ταχέως
 συγκατατίθεσθαι" (M. Anton. 17).

περιλαμβάνω αἰτιατικῆ.

περιλάμπω αἰτιατικῆ.

Περίλλος ὄνομα κύριον.

περίλεξις περιφρασις. λεληθότως δὲ
 δείκνυσιν ἐκ πόσων συνέστηκε ῥητορεία· δεῖ
 γὰρ πρῶτον νοῆσαι, εἶτα ἐρμηνεύσαι τὸ νοη-
 θέν, ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τοῦ τῆς ἐξηγή-
 σεως λόγου. καὶ κατέληψιν ἦγον τὴν αἰσθη-
 σιν καὶ τὴν τέχνην. ἔτω γὰρ ὀριζόμεθα κἀν
 τῇ τέχνῃ, ὅλον ῥητορικὴ ἐστὶ τέχνη τοῦ εἶ
 λέγειν τὰ προβλήματα. διὰ τὴ τέχνη; σύ-
 σθημι ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων. sch.
 A Nub. 317.

περιλέποντες τὸν φλοιὸν περιαιροῦν-
 τες· Ἡρόδοτος (8 115) "τῶν δένδρων τὸν
 φλοιὸν περιλέποντες καὶ ἐσθίοντες."

περιλιχιμώμενος κατασπαζόμενος· "ὁ
 δὲ τὴν γυναῖκα πολὺν χρόνον περιλιχιμώμε-
 νος, καὶ τοὺς πόδας εἰλούμενος, συνέπεισεν
 ἄνδρα νομίσαι."

Περίλλος, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτη-
 σιφῶντος (48), ὄνομα κύριον. Harp.

περὶ λύχνων ἀφὰς ὀψιαιτέρον· "μι-
 κρόν δὲ μετὰ λύχνων ἀφὰς ἄρτι ἐς θοίνην
 ἴοντων, ἐπιπεσόντες ἀδόκητοι τῶν πολέμιων
 πολλοὺς κτείνουσι."

παρίνεως τοὺς περιττοὺς τῇ νηὶ ἐπιβά-
 τας, ὅλον δούλους. sch. Thuc. 1 10.

παρίνεως τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν
 ὑπηρεσιῶν, ὡς λιπόνεως τοὺς λιποτάκτας,

Θουκυδίδης. (Dio Cass. 49 1) "τοὺς δὲ περινεως (πολλοὶ γὰρ φθειρομένων ἐν τῇ ναυαγία τῶν σκαφῶν ἀπεκολύμβησαν) ἐς τὸ ναυτικὸν ὀλιγανδροῦν κατέταξεν." "οἱ δὲ ναῦται καὶ ὅσοι περινοεὶ οὐκ ἀνεξόμενοι δῆλοι ἦσαν" (cf. v. ἐπὶ ξυροῦ).

Περίνη πόλις.

περινήσαντες περιωρεύσαντες· "οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ περινήσαντες πῦρ συνέφλεξαν ἅπαντας" (Eunapius de Valente?).

περινοεῖ νοεῖ περισσῶς.

περίνοια ὑπερηφανία, ἡ μηχανή, ἡ τέχνη. περινοσοῦντας περιερχομένους. νόσος κυρίως μὲν ἢ ἀπὸ ἀλλοδιπῆς οἴκαδε ἄφιξις, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Ἀριστοφάνης Πλούτω (121) "ὅσισι σε προσπταίοντα περινοσεῖν ἔα."

πέριξ.

περιοδεία ἢ περιόδευσις.

a περιόδος περιόδευσις, κύκλος· Ἡρόδοτος (7 219) "οἱ δὲ Σπαρτιῆται μαθόντες ἐκ τῶν αὐτομόλων τῶν Περσέων τὴν περιόδον ἐββαλέοντο, καὶ ἐσχλόντο αὐτῶν αἱ γῶμαι."

b περιόδος Δημοσθένης (9 19) Φιλιππικοῖς. περιόδικα νοσήματα καλῶσιν οἱ ἱατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὐθις ἐπιτεινόμενα, ὅσον τριτάτης τεταρταίας καὶ τὰ ὅμοια· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνάσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. Harp.

περιοίκιον· Ἰσουλός ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην "καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν." μήποτε ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον. Harp.

περιοίκιος ὃ περὶ τὴν οἰκίαν ἢ τὴν ἐπυυλιν τόπος.

περιοίσειν τὸ περιέσεισθαι καὶ ἀνδέξειν Θουκυδίδης ζ (28). σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου.

περιοισικός φορητός.

περιόν ὑπερβύλλον. "τὸ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῆ τοῖς αὐτῷ τέλεσι πεπορισμένα ἔχοντες ἐκ τοῦ περιόντος καρπώσονται." cf. v. προῖκα.

περὶ ὄνου σκιᾶς. παροιμιακὸν περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις. cf. v. ὄνου σκιᾶ.

περιόντας ζῶντας· Ἀγαθίας (1 13) "καὶ ἔλεγον παρέξειν αὐτῷ ἐς ὅτι βούλοιο χρησθαι, εἴ γε τοὺς ὀμήρους ἴδοιεν περιόντας."

περίοπτον περιθῆατον, μέγα, ὑψηλόν, περιβλεπτον.

περιορᾶσθαι κυραδοκεῖν, ἀποπερικέπτεσθαι, φροντίζειν. Θουκυδίδης (73) "καὶ τοὺς Μεγυρέας περιορω πόλειον" λέγει, καὶ (4 124) "ὁ Βορμάχης περιορώμενος." "οἱ δὲ περὶ τῶν κατέμειναν περιορώμενοι τινον," τούτῃ κυραδοκοῦντες, περιορωγῆς ὠργισμένους· "ὁ περιορωγῆς ἐπὶ τούτοις γινόμενος σφάτευμα."

περιορῶσαι περινοῆσαι.

περιορισθῆναι γνωρισθῆναι ὄρον γενέσθαι.

περιορισμός ἐξορισμός.

περιουσία ἢ περιττὴ οὐσία. ἢ σύμμετρος· "ἐκ περιουσίας δὲ ἰ cf. v. ἐκ περιουσίας b.

περιουσίας πλήθους, πλούτου.

περιουσιασμός πλήθος, ὑπερβολή. (Ps. 134 4) "καὶ Ἰσραὴλ εἰς σμὸν ἑαυτῶν" ἀντὶ τοῦ εἰς κτήματα κτῆσιν· οὐσίαν γὰρ τὴν ὑπαρξίν.

περιούσιος λιός ὃ ἐγκητο· περιουσία περιπέτεια, καὶ ὑπόψις, συνοχή. καὶ ὁ Δαβὶδ (Ps. 134 4) "μὴθ' ἐαυτὸν εἶναι περιουσίαν" τούτῃ περιουσία περιόψεται περιπέτεια, καταφρασεῖν περιουσίαν συμπαθῶς, λυπηλός (8 20) "μὴθ' ἐαυτὸν εἶναι περιουσίαν περιουσίας γενόμενος."

περὶ παντὸς ἐποιεῖτο, ἀντιδεν· "ὁ δὲ Κύρος τοὺς δικαίους τὸς ἐποιεῖτο πλεθροῦς ποιεῖν" (X Ap περιουρήναι περιουρηθῆναι· Ῥωμαῖοι κοντοὺς ἐπὶ τῶν ὑποβροχτῶν σκάφη τῶν βαρβάρων ἐλάττωσθαι) (cf. v. προτερήσαντες).

περιπέρει περικεντεῖ.

περιπετασθὲν ἀπὸ πικρῶν φιλημάτων ἐρωτικῶν, ἐν ᾧ δεῖ τῶν καταφιλοῦντων λείπειν. sch. A.

περιπέτεια προπέτεια, ἢ σύμμετρος· (Polyb. 40 3) "πάντα δ' ἀρχομένης φαρμακείας τῶν ῥιπτοῦ τοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνὰ κατὰ τὴν παροιμίαν κῆν ἐχθρὸν θεουσόμενον τὴν τότε περιπέτεια φράσκει." "τῶν καθ' αὐτὸν δυνάμει πρᾶξιν τῆς αὐτοῦ" (cf. v. Ἐδμενῆς περιπετεῖς περιπέτεις·

νόμοιοι ἀπώλλυτο." καὶ αὐθις ἴνονται βοτάνη τινὶ θανασίμῳ" νοσίως περιπίπτοντες.

ἔς περιπεπηγὸς αὐτῷ· "πηκτὸν περιπετές κατηγορεῖ." ἢ ὧ περι-
εις (907).

ἢ γενέσθαι περιπεπτωκέναι.
48.

τουσι περικαλύπτουσιν. Ἀρι-
ίτω (159) "ὄνοματι περιπέττει-
αν," τουτέστιν εἰώθασιν τῷ τοῦ
τι καταχρησθῆναι εἰς τὴν μοχθη-
περιπέττειν ἦτοι ἀπὸ τοῦ πε-
εις εἰρηται, ἢ ἀπὸ τῶν ζῆμη τὰ
λαμβανόντων καὶ τούτοις περι-
τινά· εἰώθασιν γὰρ τὰ κατα-
ἀφ' ἐκάσθ' ἄρτε μιν γνόντες ποι-
αὶ Μένανδρος (simmo Theophyl.
εἰδιότες καὶ διανοούμενοι μηχ-
ωμαίαις, καὶ προκαλύμματι ἀπο-
υπέττειν ὅ τι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ
" τουτέστι περικαλύπτειν.

ρθεῖς· "τούτοις τοῖς ῥηματίοις
ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ" (A Vesp.

ῥυγαντες περιπλεξόμενοι, παρὰ
(fr. 344).

ἴν καὶ διεκπλεῖν διαφέρει
δίδη (7 36). τὸ μὲν γὰρ περι-
εὔρυχωρίῳ καθίσταται, οἷον χο-
εὶ ἀνασχεφόμενης ἐφ' ὅπερ βού-
ώς· καὶ ἢ περὶ πρόθεσις αὐτὸ
τὸ ἐν κύκλῳ περιθέειν. τὸ δὲ
τεμόντα τὴν τάξιν τῶν ἐναν-
πίσω γενέσθαι.

είονος ἐπίρρημα. καὶ περι-
επιπλέεις τὰς τρίχας ποιούμε-
ειν τε αὐτὰς καὶ διατιθέειν κατὰ
(Synes. p. 85).

ων πλήρη. καὶ περίπλεως.
ἦθουσιν ἀγορὰν περὶ ὥραν
πέμπτην καὶ ἕκτην· τότε γὰρ
θει ἢ ἀγορά. "πεδίον ἦν ἀχανές,
λήθουσιν ἀγορὰν ἠγείροντο μὲν
τερον θόρυβοιτῶν πολεμίων, ἐπι-
ριζον αἰρουμένοις" (cf. v. ἀχανές).
υμονία πάθος τι.

δα, οἷον ἀρμόττον σφόδρα, ὡς
τα τοῖς ποσί· Πλάτων "ὡς ἔσι-
αυα τοῦτο περὶ πόδα," καὶ ἐν

Σκευαῖς "καὶ τοῖς τρόποις ἀρμόττον ὡσπερ
περὶ πόδα."

περιποιήσει κτήσεται. καὶ "περιποιου-
μένους τῆς σωτηρίας τῶν παιδῶν," περι-
ποιουμένους ἀντὶ τοῦ φροντίζοντα, κηδομέ-
νους, Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς (fr. 13 1).

περιποίησιν κτήσιν.

περὶ πολλοῦ ποιοῦ τίμα, θεράπευε.

περίπολος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων
πολιτεῖα περὶ τῶν ἐφήβων λέγων ἔτω φησί·
"τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν, ἐκκλησίας ἐν τῷ
θεύτρῳ γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ
παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ
διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις." παρη-
τηρητέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἔνα φησὶν
ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς
ἐφήβους, ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο. Hagn.

περιπόλους τοὺς φύλακας ἢ ζητητάς,
ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν· Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν
(1177) "οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν πέμ-
ψαι;" τὸ δὲ ἐξῆς, οὐκ ἐχρῆν περιπόλους
πέμψαι; Θουκυδίδης (4 67) "οἱ δὲ καὶ οἱ
περίπολοι ἐπήδρευσαν."

περιπόλων φυλάκων, ζητητῶν· "τῶν δὲ
περιπόλων τις περιθέων ἀποβάλλει χαλκῆν
ἀσπίδα ὑπερθεῖν τοῦ ὀρύγματος. ἢ δὲ οὕσα
μὲν πλατεῖα ἀλλὰ κυρτῆ οὐ σερεδὸν ἐκτύπη-
σεν, ἀλλὰ κοῖλον καὶ διάκενον."

περιπολῶν περιτρέχων. "ὁ δὲ σευρὸς
προηγείτο τοῦ βασιλέως καὶ τῆς περιπόλου
δυνάμεως" φησὶ Σιμόκατος (5 16).

περίπτερα (Cantic. 8 6) ἀποσπινθηρι-
σμοί.

περίπτερον πανταχόθεν ἐξέχον.

περιπτύσσεται, αἰτιατικῆ, περιβάλλε-
ται· "ἔτα τὴν Θεοδοσίου πόλιν περιπτύσσει-
ται, καὶ ἀναμίνυται τοῖς περὶ Φιλιππικόν"
(Theophyl. Sim. 2 10).

περιπτυχῆς περικεκλυμένος· "κεῖται
κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχῆς." περὶ τοῦ
Αἰαντος φησὶ (899).

περιπτύσεις συμφοράς.

περίπυσον ἐξάκουσον, διαβόητον.

περιρραντήρια σκευή· "κατὰ δὲ τὸ
μέσον τοῦ ἐνδιαιτήματος κάλπεις τε χρυσαῖ
καὶ περιρραντήρια, ἔτι τε λίθοι χρυσοῖ"
(Menand. p. 383 Nieb.).

περιρραντίσαι.

περιρρηδεῖς οἱ ἐπὶ ὄχημάτων, ἢ ἐπι-
κείμενοι ἢ ἐρριμμένοι.

περιρρώγος· "ἐπὶ ὄχθον τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρώγος ἐπετερίζον αὐτοῖς φθόριον ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτη ζυγατῆ" (cf. v. ὄχθους).

περίσημι διαβόητα.

περισκέλες σκληρόν, δυσχερές. Αἴας φησὶν (646) "ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται· κοῦκ ἔς' ἀέλπιτον οὐδέν, ἀλλ' ἄλίσκεται γιῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες· κἀγὼ γάρ, ὅς τὰ δειν' ἐκαρτέρωσιν τότε, βυφῆ σίδηρος ὤς, ἐθελύθησθαι σῶμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός."

περισκέλη βρακία, φημινάλια.

περισκέλια ἃ ἐφόρων οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη. ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ. "περικαταθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς αὐτῶν ποσί."

περισκεπές κεκαλυμμένον.

περίσκεπτον, ἀφ' οὗ ἔσι περισκοπήσαι καὶ ἰδεῖν.

περισκυθίσαντες σπαράξαντες (2 Maccab. 7 4).

περισκυτίζοντος ἐκδερματίζοντος.

περισπᾶν ἐξαπατᾶν. καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τι. περισπᾶ δὲ παρὰ Σοφοκλέη (El. 732?) ἀντὶ τοῦ φυλαξάμενος αὐτοῖς συμπεσοῦσιν ἐμπειεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν περισπᾶ, τουτέστι τοῖς ἠνιόχοις. Πολύβιος (1 26) "ἦν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ἐς Αἰθῶν πλεῖν καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾶν."

περισπασμός ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κινήσις, ὡσε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. ἐκπερισπασμὸς δὲ ἐστὶν ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κινήσις, ὡσε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἄριστερῶν ἐπιφάνειαν, ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. Aelian. Tact. 25.

περισπειρουθεῖς περιπλακεῖς, περιελίχθεις. "ὁ δὲ εὐνοῦχος κατεκράτει τῶν βασιλείων, καὶ περισπειρουσάμενος τὴν ἀλλὰς συνέσφιγγεν ἅπαντα, καθύπερ τις γενναῖος ὄφις καθελίττων εἰς τὴν ἐνυτοῦ χειάν." περὶ Εὐτροπίου λέγει (Eunapius?).

περισπερχές βαρύν· "ὡς περισπερχές πάθος" (S Ai. 982).

περισσά τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα, ὅσον ἕν, τρία καὶ τὰ ὅμοια. ἄρτια δὲ τὰ ζυγά, ὅσον δύο, τέσσαρα. "τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με, μήθ' ὡς πα-

τρῶαν κτῆσιν Αἰγισθος δόμων ἂν δ' ἔκχει, τὰ δὲ διασπείρει μύτην· γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος" (ὁ ἀφαιρεῖται γάρ, φησί, τὴν εὐκαι μελλόντων προχθῆναι ἢ τῶν λόγων σχία. Ὀρέσης φησὶ πρὸς Ἡλέκτραν περισσειά.

περισσοεπήσαι περισσολογῆ περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερι (Ps. 30 24), τουτέστιν ἀλαζονεῖα χρωρισσότερον.

περιζαδόν περιεζῶτες. Hom. 1

περίζασιν· Δείναρχος Τυρρηνοὶ ταῦτα τοῦ Δάμωνος ἤδη περὶ ἄνατος περίζασιν ποιήσουσιν· οὐ καὶ μᾶξιόντος" καὶ τὰ ἐξῆς· μήποτε τοι τὸ λεγόμενον, ἐν κύκλῳ περιέστη με οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυροῦσιν· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔνοιαν ἔχη τὸν με ἐποίησαν. ἐν ἐνοιῶν δὲ παρὰ τοῦ περίζασιν γράφεται. Harp.

περίζασις· Πολύβιος (32 12) "ὁ δὲ μεγαλομερῆ τὴν περίζασιν ἔχει γυναικείαις ἐξόδοις," καὶ αὐθις (3 3) κατὰ μὲν τὴν δόξαν καὶ τὴν τοῦ βζασιν ἐδενὸς δεύτερος Ἰβήρων, καὶ πρὸς Καρχηδόνα εὐνοίαν καὶ πῖν διαφέρειν δοκῶν τῶν ἄλλων." ἀντιτασις. καὶ αὐθις Πολύβιος (1 32) "διὰ τὴν περίζασιν τῶν τοῦ Ξυθητων διαδοθέντων εἰς τὰ πλήθη ζυγατηγούς, ἔγνωσαν οἱ ζυγατηγοὶ ἰσθαι καὶ πείρην αὐτοῦ λαμβάνειν." λαχοῦ "διὰ δὲ τὴν περίζασιν τοῦ φωνήσαντος ἀνέστη" ἀντὶ τοῦ ἐπιτα

περίζατοι· Ἰσοκράτης ἐν τῷ ἀντιδόσει (269) "θανματοποιαῖς δὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων γινομέναις" ἀντὶ τοῦ περὶ ἂ ἴσανται οἱ θεώμενοι. Harp.

περιεῖλαι περικαλύψαι· "ὁ δὲ τούτου περιεῖλας πέπλος σθηκοῖς κτηνάμενος σῆμα ἐν αὐτῷ κατέθετο ἡμυρεθῆσθαι τοῖς γενναίοις ξυμβαριεῖλλειν τε καὶ κρατύνεσθαι" ἀντὶ καλύπτειν."

περιεῖλας διαχειρισάμενος, πῖξας ἐν τῇ γῆ· Σοφοκλῆς (Ai. 832) "ἔαυτὸν εὐ περιεῖλας ἐγώ."

περιεῖλλω αἰτιατικῇ.

εται (Hom. Π 163) περιτείνεται,

ος. οὕτω δρῶν καλεῖται.

ιδεῖς. ὡσπερ ἀπὸ τοῦ Χαίρι-
αῖς, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς περιετραῖς
sch. A Ach. 866.

εφανωσάντων κυκλωσάντων·
σάντων τοῖς ὄπλοις τὸ τεῖχος.”
ρχος ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστὶν
λησίαν καὶ τὴν πόλιν, ἀπὸ τῆς
ὑ περιζεῖται. Ἰσρος δὲ ἐν τοῖς
περίσιμα” φησὶ “προσαγορεύεται
α, καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες
ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοι-
; ἐκάσου τῶν ἱερῶν οἰκίας περι-
δημοσίαις καὶ περιδρομιον ἔχον-

ρχος ὁ τῶν καθαρῶν προη-
ταῖς ἐκκλησίαις· περίσιμα γὰρ τὰ
sch. A Eccl. 128.

αἰ περικυκλῶσαι, περιελθεῖν, πε-
πὸ τοῦ ζίχου.

ιχίζεται. Δημοσθένης ἐν Φιλιπ-
“μέλλοντας ἡμᾶς” φησὶ “καὶ
περιστοιχίζεται,” ἐκ μεταφορᾶς
τῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν
τὰ ξύλα ἰσῶσιν, ἃ καλοῦσι σοί-
ως, καταπεταννόντες αὐτῶν δι-
ὰν αὐτοὺς ἐκφυγῆ τὰ θηρία, εἰς
ἐμπέση. ἔνι μέντοι τῶν ἀντιγρά-
ιχίζεται ἔχει, ἄλλα δὲ περιστοιχι-

ίσιαντος περιλαβόντος.

ίχων. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς
(15) “φυτευτήριον ἐλαῶν περι-
έκλασε.” Αἰδύμιος δὲ τι γένος
σοίχους καλεῖ, ὡς Φιλόχορος σοι-
τηγόρευσε. μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥή-
ίχους κέκληκε τὰς κυκλῶ περι τὸ
σοίχῳ πεφυκυίας. Haep.

λή περιβολή, ἐπαγωγή.

ιον περιζυλον σοῖς ἔχον.

λᾶ ἀφαιρεῖται. “ὃ δὲ ἀποκτείνει
περισυλᾶ ὅσα ἐπηγάγοντο” (cf. v.

ρῦριον· (AP 6 172) “καὶ τὸ δί-
ίτο τὸ λοχχωτὸν καὶ τὸ περισφύ-

έσθαι ἀγαπησοί.

ῶν κατασχῶν, περιβαλῶν.

περιτελλομένων (Hom. B 551) περιε-
χομένων.

περιτέμνω αἰτιατικῇ.

περιτεύξεται συντόχη, περιπεσείται.

περιτεχνῶσθαι δολιεύεσθαι, κακὰ μη-
χανῶσθαι. “τὴν γὰρ διάνοιαν αὐτοῦ σαφῶς
εἰδότες, καὶ περιτεχνῶσθαι τι τοιοῦτον νομί-
σαντες, οὐχ οἷς ἐκεῖνος εἶπε προσέσχον, ἀλλ’
οἷς αὐτοὶ ὑπόπτενον.”

περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς Δημο-
σθένης (5 25) Φιλιππικοῖς. Αἰδύμιος φησι
τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παρομιμίαν παραπεποιῆ-
σθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος περὶ τῆς ἐν
Δελφοῖς σκιᾶς, λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς
περὶ τῶν μηδενὸς ἄξιων μαχομένοις. Haep.

περίτιος μὴν ὁ φεβρουάριος κατὰ Μα-
κεδόνας.

περιτομή. ἡ περιτομή τοῖς Ἰουδαίοις
διὰ τρεῖς αἰτίας ἐδόθη, ὡσεὶ σημεῖον εἶναι
πίστεως, καὶ τοῦ Ἀβραυμαίου γένους δηλωτι-
κὸν καὶ σύμβολον, καὶ αἰνίγμα πολιτείας κα-
θαραῆς καὶ σώφρονος· ὡσεὶ οὐχ ὡς δικαιοσύ-
νης ποιητικῇ ἐδόθη, ἀλλὰ σφραγὶς καὶ ση-
μεῖον τῆς ἐκ πίστεως δικαιοσύνης τῆ Ἀβραάμ.
Oecumenius in ep. ad Rom. 4 p. 275.

περιτράγη περικόψει, περιφάγη, ἀντὶ
τῆ κλέψει. Ἀριστοφάνης (Ach. 245) “κὰν τῶ-
χλῳ φυλάττεσθαι σφόδρον, μὴ τις λαθῶν σθ
περιτράγη τὰ χρυσία.”

περιτρέπω αἰτιατικῇ.

περιτροπῆ ἐν περιόδῳ· (Procop. Goth. 3
20) “τῆς νυκτὸς τὸν καιρὸν εἰς ὃν τοῖς Ἰσαύ-
ροις ἡ φυλακὴ τοῦ τεύχους, ὕπνον ἐκ περι-
τροπῆς τῶν ἄλλων αἰρουμένων, ἐπέβαλε.”

περιττός ἀντὶ τῆ πολύς· “Σαλούσιος ὁ
τῆς ἀλλῆς ἐπαρχος ἀνὴρ ἦν διαφερόντως πε-
ριττός εἰς φιλανθρωπίαν” (cf. v. Σαλάσιος c).

περιττότερα μέλιονα· “τὰ δὲ λεγόμενα
χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων οὐ χρυσᾶ ἦσαν
ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων.”

περιφάνεια.

περίφασις· Πολύβιος (10 42 extr.) “ἐκέ-
λευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα
διὰ τῶν πυρσῶν ἐπὶ τὸ Τίσιαιον. ἔσι δὲ τῆς
Θετταλίας ὄρος, εὐφρῶς κείμενον πρὸς τὰς
τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις.”

περιφερές κύκλω, σρογγύλον.

περιφοιτῶντα περιερχόμενον.

περιφορὰ κίνησις.

περιφώρα ἄκτά, Ἡρόδοτος (4 190).

παρίφρασεῖν ὑπερφρονεῖν· Ἀριστοφάνης δὲ (Nub. 739) "παρίφρασεῖν τὰ πρῶματα" ἀντὶ τοῦ ζερεῦνα, ἀναζήτει.

περίφρων περισσόφρων.

περιφύς περιπλακεῖς. Hom. π 21.

περιφώσαντες σκεπάσαντες, πιωμάσαντες· "πλήθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἰκανὸν ἐς χύτρας καινὰς ἐπέβυλλον, καὶ περιφώσαντες αὐτὰς εἶχον ἐν ἐτοίμῳ πρὸς τὴν χρεῖαν." περιχαίρω αἰτιατικῇ· "οἶόν τι ποιῶσιν οἱ κύνες, τοὺς λίθους οἷς βάλλονται περιχαίροντες."

περιχάρειν ἢ χαρά.

περιχάρειαν περιττὴν χαρὰν.

περιχλαινίζεται περιβάλλεται.

περίψημα (1 Cor. 4 13) καταπάτημα ὑπὸ τὰ ἴγνη, ἢ ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβυλλομένῳ τῇ θαλάσῃ νεανία ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν, "περίψημα ἡμῶν γενοῦ" ἤτοι σιωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐπέβυλλον τῇ θαλάσῃ, ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.

περιψηῖν ἐκμάσσειν, σπογγίζειν· Ἀριστοφάνης (Eq. 905) "ἴδου, δέχον κέρκον λαγῶν," ὡσεὶ τὰς λήμιας περιψηῖν (cf. v. κέρκος α).

περιωδυνίαν ἀληθδύνα καὶ περιττὴν ὀδύνην.

περιωπή ἀκρωρία, ἐψηλὸς τόπος.

περιωπή καὶ πίσυνοι καὶ πύστεις. πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδην. καλεῖ δὲ περιωπήν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περισκεψιν, οὗ τὸν τόπον ὡς Ὀμηρος. καὶ Ἀγασθίας δὲ (1 21) τὴν περισκεψιν λέγει· "ὁ δὲ Νυραῆς ἦσο ἐς ὑπεριῶν τι διωμάτιον ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου," τουτέστιν ἐν περισκέψει. καὶ Σιμόκατος (2 5) "καὶ οὖν ἄττονσι πρὸς τὰ ὑψηλά, καὶ περισκοποῦσιν ἐκ τινος μεγέθους περιωπῆς, καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές."

περιωρίσθαι.

περιώσας ὠθήσας.

περιώσιον. Hom. A 359.

περκάζει πεπαινεῖ, μελανίζει.

περκνός μέλας.

Περκυσίος (Hom. B 831). καὶ Περκώ· τη (835) ὄνομα τόπου.

πέρναται πιπράσκειται. ἐνθεν καὶ πόρνη ἢ πωλοῦσα τὴν μίξιν, ἢ παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Περόζης ὁ Περσῶν βασιλεὺς.

περόνη πόρνη· (AP 6 282) "περόνην καὶ ελεγγίδα καὶ τὸ τοῦ ζῶν."

περόνη κόσμος τις· "καὶ περσῶν διαπεπερονημένοι καὶ σφραδέτοις διεσφιγμένοι" (Eunap. p. 11) περπερεία ἢ κολακεία. "ἢ περπερεύεται" ὁ ἀπόστολος Πα (1 Cor. 13 4), τουτέστιν οὐ προπετι πέρπερος ὁ μετὰ βλακείας οἶον λάλος, προπετής, μηδὲν λογισσάμενος· Περραιβοὶ ἔθνος.

Περσαῖος Κιτιεύς, φιλόσοφος ἐπεκλήθη δὲ καὶ Διωρόθεος. ἦν χρόνων Ἀντιγόνου τοῦ Γονατῆ υἱοῦ, μαθητὴς καὶ θεραπεύς Ζηριλοσόφου. ἰσορίαν.

περσέα ῥοδακινέα.

Περσεῖδαι ἀπὸ Περσέως.

Περσεύς· "οὗτος ἀνανεωσάμενος πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν εὐθέως ἐπέβυλλον, κατακαλῶν ἐς τὴν ἡλικίαν καὶ τοὺς τὰ χρεῖα φεύγοντι καὶ καταδίκας ἐκπεπτωκότας καὶ τοὺς λιχοῖς ἐγκλήμιασι πυραμκεχωρητότατων ἐξετίθει προγραφὰς εἰς τὴν Δελφούς,, διδοὺς οὐ μόνον τὴν τοῖς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ χόντων κομιδὴν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἐφελσε δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδόνι σιλικῶν ὀφειλημάτων, ἀπῆκε δὲ καὶ φυλακὰς ἐγκεκλεισμένους ἐπὶ βασιλείαις. ταῦτα δὲ ποιήσας πολλοὺς κίς μετεώριζε, δοκῶν καλὰς ἐλπίδας κινῆσαι πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐν αὐτῷ· δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ βίῳ) προσασίαν τὸ τῆς βασιλείας κατὰ τε γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν ἦν ἰσχυρὸς πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρεῖαν τὴν οὖν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον κατὰ τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπιστάξιν οὐκ ἀνοίκειον τῆς ἡλικίας. δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλγειαν, τὴν τὰς γυναῖκας καὶ τὴν περὶ τοὺς πόντους τὰ μὲν προοίμια αὐτοῦ τοιαύτην ἔθει" (Polyb. 26 5).

Περσεὺς Μακεδῶν. ὅτι Περσάρων ἤδη κατ' ὀλίγον μετὰ τὴν Νικίαν καὶ Ἀνδρόνικον, οὗς ἐπὶ τὸ ποντισμὸν τῶν χρημάτων καὶ τὸν ἐμ

πόμφει, περιποιησας αὐτῆ καὶ τὰ χρήματα, συνίστορας ἡγοῦν φρόβον καὶ ἑτέροις ἐξαγγελεῖν, θεμίζωσ· καὶ ἀπὸ τοῦδε εὐθὺς ἰώμιος καὶ εὐχερῆς ἐς ἅπαντας οὐδὲν ἕμιος οὔτε εὐβελόν οἱ ἔτι ιθανώτατος ἐς εὐβουλίαν καὶ μεξίος καὶ εὐτολμύτατος ἐς μά· ἢ σφάλλοιο δι' ἀπειρίαν, ἀθρόως οὐλόγως ἐς θειλίαν καὶ ἀλογισίαν ἰ ταχὺς καὶ εὐμετέθτος ἀφρω ἰς πάντας ἐγένετο, ἀρχομένης ιειν τῆς τήγης. ὕπερ ἕξι πολλῆς ἰης προϊούσης ἀλογιτέρας γενον. Appian. t. 1 p. 529.

Περσέως ναῦς τὰ τε ἄλλα ἐξή· ρφωῖς, καὶ τὴν εἰρεσίαν ἐπὶ ἰς· ιεποιτημένην.

ὄνη κατ' ἄγειος δαίμων. Ἐλέκτρα ἰ "ὄ δωμὶ Ἀίδου καὶ Περσεφό· ἰ Ἐριῆ καὶ πότνι ἄρά, σεμναί ἰ τῆς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε, ποκλεπτομένης, ἔλθετ', ἀρῆξάτε ἰ ἡμετέρον."

Ἀσκραῖος ἐποποιός, ἀδελφός ἰ ποιητοῦ.

ἰ. ὅτι περσικαὶ εἰσὶ μὲν δένδρα, οὐδὴματος εἶδος γυναικεῖα· Ἀρι· ἔλαις (152) "κᾶτα ψυγείση πε· ρσικαί."

ἰς ὄρνις ὁ ἀλέκτωρ, διὰ τὴν ἰ τὰ πολυτελεῖ πάντα, οἷς βιο· ο, ἐκαλεῖτο Περσικαί. καὶ νῦν ἰάνει (Av. 708) οὐκ ἰδίως ὄρνις

ὄνομα τόπου.

ραῖον περσιῶ, ὡς μῶ μαῖω μαιῶ.

5.

θυπότακτον.

πτῶμα. "πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θα· ιαίτι" περὶ Αἰαντός φησιν (1033), ἰφει διεχρήσατο.

δέριμα, κώδιον.

οῦντος πόλεως.

ἰνα παρὰ Ἡροδότῳ (2 37) ὀπτῶ·

ἰ κύβους. καὶ πεσσοὶ ψῆφοι, ἰτω (1 94), ἐν αἷς ἐπαιζον.

ς φύλλοις. καὶ ἐν ἐπιγράμμασι ἰταλον πῖλημα ἐξ ἐρίε πηληθέν·

"σοὶ τὸν πηληθέντι δι' εὐξάντε τριχὸς ἀμνῶ, Ἐρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμισεν πέταλον."

πετάλω. "ἔχοντες γέγρα πύντες βοῶν λευκῶν δασέα, εἰκασμένα κιτοῦ πετάλω" (cf. v. ἀντιστοιχοῦντες).

πέτασος εἶδος ὑφάσματος· "ἐπιρριφάν· των Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῶν Ἀθηναίων πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας ἀποπνηγῆαι ἐν τῷ θεάτρῳ" (cf. v. Δράκων).

πέταυρι τίγνα· Βάβριος (124 13) "ὃ δ' ἐκ πεταύρου κλυγῶν εἶπε φωνήσας· πόθεν μαθήση πόσσον εἰς ἔω λείπει, τὸν ὠρονόμον θύσους με;"

πέταυρον (Proverb. 9 18) παγίς, βάθος, σανίς, ὄλον πέτευδον, παρὰ τὸ εὐδεν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά.

πετεινόν καὶ πετεηνόν.

Πετεῶ (Hom. B 552) τοῦ Πετεῶ παῖς.

πέτηλον τὸ φύλλον.

Πετίλιος ὄνομα κύριον.

πετόμενος φερόμενος.

Πετόσιρις Αἰγύπτιος φιλόσοφος, καθὰ Ἐλληνες καὶ Αἰγύπτιοι τὰς περὶ θεῶν διε· τάξαντο, ἐπιλογὰς ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων, ἀξρολογύμενα, καὶ περὶ τῶν παρ' Αἰγυπτίους μυσηρίων.

Πετραία ὄνομα πόλεως.

πετρηδόν δίκην πετρῶν.

πετρήεσσα (Hom. δ 844) πετρώδης, βα· θεία.

πετρόβουλον. ἡ τοῦ μηχανήματος ἀλκῆ τοῦ πετροβόλου, τοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἰουδαίας (an Ἰωταπύτης) ὑπὸ τοῦ Θε· σπασιανοῦ, τοιάδε τις ἦν. πληγείς γὰρ τις ὑπ' αὐτῶ τῶν περὶ τὸν Ἰώσιπον ἐσώτων ἀνὰ τὸ τεῖχος ἀπαρούσεται τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πέτρας, καὶ τὸ κρανίον ἀπὸ τριῶν ἐσφενδο· νήθη σαδίων. γυναικός τε μεθ' ἡμέραν ἐγκύ· μονος πληγείσης τὴν γαστέρα (προῆει δὲ νέον ἐξ οἰκίας) ἐξέσεισεν ἐφ' ἡμισάδιον τὸ βρέφος. τοσαύτη ἦν ἡ τοῦ λίθου βία. τῶν οὖν ὀρ· γάνων φοβερώτερος ὁ ροῖζος, τῶν δὲ βαλλο· μένων ἦν ὁ ψόφος. Ioseph. B. I. 3 7 23.

Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ μάγιστρος, ἰσο· ρικός, πρεσβευτής ὡς Χοσρόην σαλεις μάλα ἐμβριθής τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥήτο· ρεύειν τῷ καταμαλάξει φρονήματα βαρβα· ρικὰ σκληρά τε καὶ ὀγκώδη. ἔγραψεν ἰσο· ρίας, καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

Πέτρος. ἕτος ἦν ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, ἐφθασεβ

δὲ καὶ μέχρι μαγίστρον γενέσθαι· ὅς αἰεὶ καὶ καθ' ἡμέραν τοὺς βασιλεῖς κλοπαῖς ἀμυνθή-
τοις ἀπέκναιε. πρῶος μὲν γὰρ ἦν καὶ ὡς
ἦκισι ὑβρίζειν εἰδύς, κλεπτίστατος δὲ ἀπάν-
των ἀνθρώπων, καὶ ὀύπου αἰσχροῦ ἀτεχνῶς
ἔμπλεως. Procop. Arg. 24.

c Πέτρος ὁ Μογγὸς Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν
ἐπίσκοπος, αἰρετικὸς δὲ διάπυρος. Εὐφῆμιος
δὲ ὁ πατριάρχης ζηλωτὴς ἦν τῆς ὀρθοδόξου
πίστεως.

πεττεύει μεταφέρει, ἀπὸ τῶν πεττῶν,
τουτέστι τῶν κύβων.

πεττεύουσι ταβύλλουσι, καὶ πεττεύεισι
παιδιαῖς, τάβλαις.

πέττουσα ἄρτοποιοῦσα, καὶ πέττου-
σιν ἄρτοποιοῖσι· καὶ Ἀριστοφάνης (Plut. 1127)
"τοὺν τετραδί πεπεμμένον." ἔξω τῶν ἑορτῶν
ἱεραὶ τινες ἡμέραι τῷ μηνὸς ἐνομιζόντο Ἀθή-
νησι θεοῖς τισίν, οἶον νομηνίῃ καὶ ἐβδόμη
Ἀπόλλωνι, τετάρτῃ Ἑρμῇ, ὀγδόῃ Θησεΐ.
πεττοῖ δὲ τὰ βόλια ἐν οἷς ταβύλλουσι.

πευθῆν πευθῆνος ὁ μανδύτωρ.

πεῦκαι λαμπάδες, δᾶδες· (AP 7 182) "αἰ-
δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδαδούχουν παρὰ πασι
πεῦκαι, καὶ φθιμένην νέρθεν ἔφαινον ὀδόν."
καὶ πυρομίμια "πέυκης τρόπον" ἐπὶ τῶν πα-
νωλεθρίῳ ἀπολλυμένων, ἐπεὶ ἡ πέυκη κοπεῖσα
οὐκ ἀνίησιν ἔτι βλασόν.

πευκαλίμη φρόνιμος.

Πευκέλαωτίς πόλις. Arrian. Anab. 4 22.
πευκήεντα.

πέυση ἀντὶ τῷ ἐρωτήσεως, μαθήσει, ἀκέ-
σεις. καὶ πέυσομαι ἐρωτήσω.

πεφασμένον εἰρημένον, ἢ πεφανερω-
μένον.

πεφασμένος ἀντὶ τοῦ γεγενημένος Λυ-
κούργος. Λυσίας δὲ πεφασμένως ἀντὶ τῷ
φανερῶς λέγει. Harp.

πεφασμένον φανεροῦ γενομένου· (S OR
838) "πεφασμένον δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;"

πεφεισμένοι φειδόμενοι.

πεφενάκιεν ἠπάτησεν.

πέφηνεν ἐφανερώθη.

πεφήσεται (Hom. O 140) ἀναιρεθήσε-
ται, πεφιδήσεται δὲ (O 215) φείσεται.

πεφίλοσοφήσθω.

πεφοβήατο (Hom. O 206).

πεφόνενκεν ἐφόνενσε.

πεφοριῶσθαι· Λυσίας "ἢ τῶν ὀφθαλ-
μῶν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ πεφο-

ριῶσθαι." ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου
κέρρηται τῷ ὀνόματι. εἰσι δὲ τινες
κεχυλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες
μόνοντες. ἐν δὲ γράφεται πεφορι-
ῶν πεχυνῆνθαι, ἀπὸ τῆς φορήτης·
γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορήτην.

πεφορυγμένον κεκαλυμμένον
223) "δισοῦκι τετρόργιον ὑπὸ π-
νον ἄφρω."

πέφρικα, ἀπὸ τοῦ φρίσσω,
δέδοικα, δειλιῶ.

πεφρονηματισμένος οἴησει
θεῖς· "ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας πολ-
μερῶν καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ-

πεφρυγμένα τὰ ἐς τὴν χεῖρι
μένα χίδρου σίτου καὶ κριθῆς. Len
πεφρυζότες δειλιῶντες. Hom.

πέφυκε φύσει ὑπάρχει, καὶ
φύσει ὑπάρχων.

πεφυρμένος μεμολυσμένος·
φρονῶν καὶ πεφυρμένος τῷ λῦθρι
ἐχθροῦς ἔρχεται."

πεφυσιγγωμένοι πεφυστημένοι
δὲ τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδα
σίγγη. ἔπαιξεν οὖν καὶ τοῦτο εἰς
ὅτι πολλὰ σκορόδα ἔχουσιν. ἢ πε-
ἀπὸ μεταφορῆς τῶν τὸν ἄνεμον
ἀσκῶν ἢ φυσῶν. ἢ ἐκκεκαυμένοι,
Ἀριστοφάνης (Ach. 525) "καθ' οἱ
ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι ἀντεξέκλεψ-
σίας."

πεφώρωται πεφανερώται, εὖ
πέψει πραῖνεῖ.

πῆ ποῦ, εἰς τίνα τόπον· "πῆ
μολοβρὸν ἄγεις;" Ὀμηρος (p 219).

Πηγαί τόπος ἐν Μεγάροις.

πηγαῖον ὕδωρ ἐκ πηγῆς.

πήγανον εἶδος βοτάνης.

πηγὰς γάλακτος πολλὰ γάλα
γὰς δακρῶν πολλὰ δάκρυα. sch. ἔ
πηγεσίμαλλος (Hom. Γ 197)
μαλλος.

πηγίδιον ἢ μικρὰ πηγῆ.

πηγός (Hom. ε 388) ὁ εὐτραφῆ

πηγυλὶς (Hom. ξ 476) τὸ χρύ-
σον

Πηδαῖος (Hom. E 69) ὄνομα

πηδάλια οἶακες, αὐχένες. Ἀρ

(Pac. 142) "ἐπίτηδες εἶχον πηδάλι-
σομαι. τὸ δὲ πλοῖον ἔσαι ναξιοσηγή-
ρος."

υχεῖν κυβερνᾶν· Ἀρισοφάνης ἐτήν χορῆ πρῶτα γενέσθαι πρὶν χειρεῖν, κἀντεῦθεν προωρατεῦσαι ἰσθ διαθρῆσαι, κἀτα κυβερνᾶν " τοῦτό φησι καὶ ὁ θεολόγος ον (ορ.20 p.335).

ἴνος ὄνομα κύριον.

ντὶ τοῦ ὑπερηφανεῖν· (A Nub. γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίαις ἔξει."

ς ὄνομα πόλεως. Hom. Z 35.

ἴν κώπην.

ἴν ἐπιγράμματι (AP 6 55) "Πειρία πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων οὐκόλος." καὶ εἶδος ἀκολύστου αὐ πηκταὶ θηρευτικὸν ὄργανον νεῖ (An. 531).

πηκτίδος πᾶνδουρα, μάχαιρα ἰαρά δὲ Ἀρισοφάνει ἐν Θεσμο- (1223) εἶδος ὄργάνου κιθαριω- γραῦν ἔρωτῆς, ἣ ἔφερον τὰς εἶδος ἀκολύστου σχήματος. καὶ τι (AP 5 139) "ἀδὲ μέλος, καὶ κἀδα, πηκτίδι μέλπεις."

τὸ κατασκευαστὸν ἄροτρον.

ἴος ὄνομα γίγαντος.

ἴος ὁ ἐμπαιγμός.

ἴγας.

ς ὁ τοῦ Πηλέως.

ἴος ὄνομα κύριον.

μάχαιρα, παροιμία. ταύτην ἰ Ἀρισοφάνης ἔτως· μέγα φρο- Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μάχαιρα, ἣ οσύνης γέρας, ἣφαιστέυκτος ἦφει μάχαιραν ὁ Πηλεὺς. cf. 159.

ἴεω Ἀχιλλῆος δι' ἐνός λ.

περικεφαλαίαν.

Ἀλοχίνης κατὰ Κτησιφῶντος τῆς Λιοντίδος. Harp.

ποτυπῶν.

ὄνομα ὄρους.

ἴον ὄνομα τόπων. κλείς τῆς Αἰ- εἰσόδοι καὶ ἐξόδου. καὶ Πη- ὁ πολίτης.

οὶ χειροτέγγαι, μισθωτοί. sch.

κόν, βλάβη, δυστυχία· Σοφοκλῆς κακὸν κακῶ διδῶς ἄκος πλέον

τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει." τὸ ἐξῆς· μὴ κα- κὸν κακῶ διδῶς ἄκος μείζον ποιήσης τῆς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην φησὶ τὴν μανίαν, πῆμα δὲ τὸν θάνατον, ὅ ἐστι χειρὸν τῆς μανίας. καὶ αὐθις Σοφοκλῆς (OR 379) "Κρέων δέ σοι πῆμ' ἔδεν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί." εἰρήκει γὰρ Οἰδίπους "Κρέοντος ἣ σοῦ ταῦτα τὰ ξενεργήματα;"

πημαίνει (Hom. O 42) κακοῖ, βλάπτει.

πημανεῖ· Ἀρισοφάνης (Ach. 839) "οὐδὲ Κτησίαις ὁ συκοφάντης πημανεῖ." οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμωδεῖτο.

πῆ μὲν ὅπου μὲν.

πημήνειαν (Hom. Γ 299) βλάβειαν. (Agath. 5 23) "ὁ δὲ οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν σφόδρου πημῆναι τὸ δυσμενὲς καὶ πολλοὺς ὄσους διαχειρίσασθαι."

πημονή ἣ βλάβη.

Πηνειός ὄνομα ποταμοῦ.

Πηνέλειος ὄνομα κύριον.

Πηνελόπεια καὶ Πηνελόπη ὀνόματα κύρια.

πηνίκα πότε· "οὐκ εἰδῶτα πηνίκα δὲ ἐξώρμησε τῆς νυκτός."

πηνίξ' ἐξ ἴν ἄρου τῆς ἡμέρας" (A An. 1485), ἀντὶ τῆ ποιῶ ἄρου ἐξ ἴν τῆς ἡμέρας; ὥρας γὰρ ἐξήτουν, οὐ καιροῦς. τὸ δὲ ἀνταποδοτι- κόν "ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν." τὸ δὲ "πηνίξ' ἄττ' ἀπώλετο" (1501) οὐκ ἄτ- τικόν, οὐδὲ ἀρχαϊκόν, οὐδὲ ἀκριβές. ἔξι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτ'· παρελκεὶ γὰρ τὸ ἄττ'· ἀλόγως γὰρ κεῖται· οὔτε γὰρ τὸ τινά ση- μαίνει οὔτε τὸ ἄτινα· ἔδεν γὰρ τούτων ἀρ- μόζει τῷ πηνίκα.

πηνίκη περικεφαλαία τριχωτή, καὶ πε- ριθετὴ κόμη. ἐνθεν καὶ πηνικίζειν τὸ ἄπυ- τᾶν. τῆς δὲ περιθετῆς κόμης τὸ μὲν ἐντρι- χον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνίκην ἐκάλεον. cf. v. φενάκη.

πηνίον ὁ ἄτροκτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη. (AP 6 288) "καὶ τὰ τροχαῖα πηνία, κερτασῆς τούσδε ποτιτρογῆας, καὶ σπάθας εὐβριθεῖς, πολυάργυρα." καὶ Ὀμηρος (Ψ 762) "πηνίον ἐξέλκεσθα." ὅθεν καὶ τὸ ἐκπηριεῖται.

πηνίον ζῆλον ὅμοιον κώνωπι· Ἀρισοφά- νης Νειφέλαις "κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βι- νουμένω," ἀντὶ τοῦ ἔηροί· σκώπτει γὰρ τὰς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἔξι, Σπένσιππος ἐν τῷ ἰβ' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως "πη- νίον ἐμπὶς κώνωπ."

πηνίσματα ὑφάσματα.

πηός ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής, καὶ πηοσύνη ἢ συγγαμβρία, καὶ πηῶν τῶν συγγενῶν· Ὀμηρος (Γ 163) "πηούς τε φίλους τε."

a πῆρα ἢ θήκη τῶν ἄρτων. καὶ παροιμία "πρωχῆ πῆρα οὐ πίμπλαται" ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

b πῆρα μάριπος, θήκη· (AP 6 95) "καὶ πῆραν, μέτρον σιτοδόκον σπορίμιον." καὶ πηρίδιον· καὶ Ἀριστοφάνης (Nub. 922) "Τήλεφος ἐκ πηριδίου." οὗτος πένης ἦν.

πηρίν πηρίνος τὸ αἰδοῖον.

πηρός ὁ παντάσῃσι μὴ ὄρων.

πήρωσις ἢ τύφλωσις. cf. v. δαίμων.

πήσσω τὸ πηγνύω.

πητύα ὁ ὄπυς ὁ τυρεῶν τὸ γάλα. καὶ παροιμία "αὐτὸς γὰρ εὔρες τοῦ κακοῦ τὴν πητύαν" ἦτοι τὴν πηγῆν, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.

πηχίσκους ξυλάρια πηχναῖα· "τῶν δὲ τὸν σχοῖνον ἔλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκος τινας ἐμβαλόντες ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο."

πηχναῖος.

πῆχυς πῆχως τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἔκταμα. ὅτι ὁ πῆχυς ἔχει πόδας ἕνα καὶ ἥμισυ, ὁ δὲ ποὺς δακτύλους ἑξί.

πιανῶν θεραπεύων, ὑποτρέφων· Ἀλιανός "λίχρον --- ἀτέλεσος ὢν" (cf. v. λίχρον).

πιανάτω πίονα ποιήσει· (Ps. 19 3) "τὰ ὀλοκαυτῶματά σου πιανάτω."

πιάνη ἀδυνάτουκτον.

πιανθῆσεται.

πιανῶ λιπαρὸν ποιήσω.

πίαρι τῷ λιπαρῷ.

πιγνύη (ἢ πιτήη) κῆκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

a Πίγρης Κὰρ ἀπὸ Ἀλικαρνασοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφαινοῦς, Μανσώλε γυναικός· ὅς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ εἶχον ἐλεγείον, οὕτω γράψας "μῆριν αἰεὶ θεῖα Πηληιάδω Ἀχιλλῆος, μῆσαι, σὸ γὰρ πάσης πείρωται ἔχεις σοφίης" (cf. v. Τιμόλαος). ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὀμηρον ἀναφερόμενον Μυρσίτην καὶ Βατραχομομαχίαν.

b Πίγρης Πίγρητος ὄνομα ποταμοῦ.

Πίδαῖος ὄνομα κύριον.

πίδακες σαγόνες, πηγαί· "καὶ αἱ μὲν

καὶ αὐτὸ πίδακες ἄλμυροῦ ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι."

πιδάκιον πίδαξ, πηγὴ ἢ σαγὼν. καὶ εὐπίδαξ χῆρος ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων. "πορφυρίαν τε βότρυν, μεθυπίδακα, πυκνοροῦρα" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 22).

πιδήεσσης (Hom. A 183) καθ' ἑρῶς.

πιδύειν ἀναδιδόναι.

Πιδύτης ὄνομα κύριον.

πίε πῆσι.

πιεζόμενος βαρούμενος, δαμιζόμενος. καὶ πιέζει ἀντὶ τοῦ λεπτεῖ· Ἀριστοφάνης (Pac. 1021) "τὸν Στιλβίδην πιέζει." ὁ δὲ Στιλβίδης μάντις ἄριστος καὶ εὐδόκιμος.

πίερα λιπαρὴ.

Πιερία ὄρος Μακεδονίας, καὶ Πιερίδες αἱ μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίᾳ· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 80) "οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω ὅσσον ἔρωτι, ὄργια τοσσατίων ἀφρίπουσα πόθων."

πιεξήριον τὸ ἐκθλίβον.

πίη ἀδυνάτουκτον.

πιήεντα λιπαρὰ, ἀνθηρὰ· (AP 6 300) "ψαιζέ τε πιήεντα καὶ εὐθησαυρονέλιον."

πιήεντα λιπαρὰς ἐργασάμενον. "Ἄν' αὐττοῦ πολιορκουῖντος Πιρῆην τὸν Βίσιπτον σοφὸν πιήεντα δύο ἡμιόνορας ἐξέλασεν εἰς τὸ ἐρωτόπεδον. τὸν δὲ συνιδόντα καταπλαγῆναι τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατίειν αὐτῶν τὴν εὐθηρίαν. καὶ ἐβελήθη σπείσασθαι καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον" (Diog. L. 1 83).

Πιθακίωνος.

πιθάκη ἐποχοριστικὸς μικρὸς πίδαξ, ὡς πολίχη. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει πίδακα οἱ ἐρημοὶ τόποι· διὰ γὰρ τὸν πόλεμον ἐσπληκταίοις ἦσαν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκην λέγουσι. sch. A Eq. 789.

πιθανόν. πιθανὸν ἀξίωμα ἐστὶ τὸ ἔργον εἰς συγγατάθεισιν, οἷον "εἴ τις τι ἔτασεν, ἐκείνη ἐκείνου μήτηρ ἐστὶ." ψευδὸς δὲ τῆσ' οὐ γὰρ ἡ ὕψις ἢ ἐστὶ μήτηρ. Diog. L. 7 73.

πιθανούς τοὺς εὐπειθεῖς Ξενοφῶν λέγει παιδείᾳ (2 2 10) "πιθανοὶ δὲ οὕτως εἴσιν οἱ σπουδαῖοι, πρὶν εἰδέναι τὸ προσαιτούμενον πρότερον πεῖθεσθαι," ὡσπερ φοβεροὺς εἰς φοβούμενους Θουκυδίδης (2 3). Ἀπικτός "ἕνα δ' αὐτῶν πιστὸν καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον ἐντυχόντα τοῖς ἐπάτοις ἐν ἀπορήτῃ πείσῃ αἰτήσαι." "καὶ πιθανότητες τις ἀπικτήσασαν ἐκ τῆς περιπετειᾶς, ὡς οἱ Ῥωμαῖοι

ιαριπλάττοντο φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος." αὐθις "διὰ φώμην σώματος καὶ τὸ ἐς ἄς μάχας προπετείς εἶναι τῆ πληθὺ πιθα- ὦν" ἀντὶ τοῦ ἐξάρχοντα.

πιθανώτατος.

πιθήκειον βλέμμα τὸ τοῦ πιθήκου.

πιθηκισμοῖς περιελιούεις ἀντὶ τοῦ πάταις καὶ κολακεύμασι με νικᾷς. ἢ μιμή- ασιν, ὡς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκός (A 14. 883).

πίθηκος ἢ μιμῶ. Βάβριος (81 1) "κερ- ὦ πιθήκω φησί, ἦν ὄρεῖς σήλην, ἐμοὶ πα- ρήθη τ' ἐςὶ κατὶ παππῶη."

πίθηκος τὸ ζῶον, ἢ μιμῶ, παρὰ τὸ ἰθὺ πιθήσω· πεῖθει γὰρ ἡμᾶς. καὶ παροι- ῖα "γέρον πίθηκος οὐχ ἄλλοσκεται πύγη. ἄλλοσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἄλλοσκεται," ἢ τῶν ἀπαξ δυσυχισάντων.

πίθηκος ἐν πορφύρῃ παροιμία, ὅτι φαῦλοι, κῶν καλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμιος οὖν διαφαινόνται πονηροὶ ὄντες.

πίθηξ ἢ μιμῶ.

πίθη κίε.

Πίθηξ ὄνομα κύριον.

πιθοῖατο πεισθεῖεν.

πιθοῖγια ἢ τοῦ πίθου ἀνοιγή.

Πίθος ὄνομα κύριον, καὶ τὸ υἱερὸν γεῖον.

πιθοῦ περισπᾶται· ἐςὶ γὰρ δεύτερος ὑό- ζος. τέττες Ἀττικοὶ περισπῶσι, καὶ ἢ χρῆ- σ ἠκολούθησε τῆ διαλέκτῳ· ἢ γὰρ ἀναλο- α βαρύνει· "πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ δ' ἐμοῦ φράσω" (S OR 1434).

Πίθυλλος. οὗτος ἠδονικός ἦν, τένθης ἰλούμενος· ὅς καὶ περιγλωττίδα ἐμενίην ὄρει, προσελυτρῶν τὴν γλωττίαν πρὸς τὰς κολαύσεις. καὶ δακτυλήθρους ἔχων ἦσθε τὸ ἄρον, ἢ ὡς θερμοτάτον ἀναδιδῶ τῆ γλωττίη. then. p. 6.

πιθῶν ὄξυτόνως, καὶ διὰ τοῦ ι· δεύτε- ρος γὰρ ἐσὶν ὑόριος. "λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ ἰθῶν τὸς κυρίως" Ἀριστοφάνης (Ran. 1179).

Πιθῶνος ὄνομα κύριον.

Πικεντίνη ὄνομα τόπου.

Πικῆνοι ὄνομα ἔθνους.

Πίκος ὁ καὶ Ζεύς, παροδοὺς τὴν τῆς ἄρκως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ νῆϊ Ἐρμῆ, τελετῆ ἤσθης κ' καὶ ὄ' ἔτη, καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἰποιεθῆναι τὸ ἐαυτοῦ σῶμα ἐν τῆ Κρήτῃ Ἰ νήσῳ, ἐν ᾧ ἐπιγράφεται "ἐνθάδε κείται

θανῶν Πίκος ὁ καὶ Ζεύς." μνήμηται τοῦ τάφου τούτου πλείστοι ἐν τοῖς ἰδίῳις συγγράμ- μασι. cf. Cedren. p. 17.

Πιλῦτος. οὗτος ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ σιωτήρος ἡμῶν ἐν τῆ Ἰουδαίᾳ ὑπὸ Ῥω- μαίων σαλεύς ἦρχε. μετὰ δὲ τὴν Χριστῶ σάν- ρωσιν εἰκόνα τοῦ Καίσαρος καὶ προτομὰς νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν· ὄρθρου δὲ γενομένου Ἰουδαῖοι Θεασάμενοι τοσῶτον ἐτα- ράχθησαν ὡς Πιλῆτον ἐκδειματώσῃ καὶ ταύτας μεταθεῖναι. καὶ δὴ καὶ τὸν κορθω- νῶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρας αἴτιος ἀναιρέσεως πολλῆς καὶ συγγύσειος τοῖς Ἰου- δαίοις μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς ἐγένετο. τὴν γὰρ ἐπυράσασιν αὐτῶν ὑφορώμενος πρὸ τῆ βήματος αὐτοῦ σρατιώτας παρέξησεν, ἔνδο- θεν μὲν ὄπλι φοροῦντας, ἔξωθεν δὲ ἰδιωτι- κῆν ἐσθῆτα ἀνυπονόητον. ὡς ἐν ἐξασίασαν, ἐπαφῆκε τοὺς σρατιώτας αὐτοῖς, καὶ οἱ μὲν ξύλοις οἱ δὲ λίθοις αὐτοὺς παύοντες τραυ- ματίας ἀπέκταναν, τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπ' ἀλ- λήλων ὠθοῦμενοι συμπατηθέντες ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα αὐτῶν μετὰ τῶν θεσιῶν.

πιληθέντι α πυκνωθέντι· (AP 6 282) "σοὶ τὸν πιληθέντι δι' εὐξάνθη τριχὸς ἀμῆ, Ἐρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον."

πίλημα περίτροχον (Callim. fr. 124) περιφερὲς σκέπασμα.

πιλήσει πυκνώσει· "τῶν ἀχθοφόρων ζῶων διὰ τὰς πιλήσεις ἢ σθονόντων τὰ πρὸς ἐδωδῆν παράγειν." καὶ αὐθις (AP 6 199) "ἐννοθή, σοὶ τάνδε φίλης ἀνεθήκατο κόρησς πῖλον."

πίλι α τὰ κέντουκλα.

πίλιδιον τὸ καμιλαύκιον.

πίλοις πιλητοῖς. καὶ πίλημα λέγεται· "φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πι- λητούς, ὡν τὰ κῆτη ὑπάρχουσι ζερού διὰ τὴν χρηστότητα τῶν πιλημάτων."

πίλος τὸ κέντουκλον.

πίλος κόσμος περικεφάλαιος, ὃν οἱ μὲν β κερβασίαν οἱ δὲ τιάραν ἄλλοι δὲ χίδαριν καλοῦσιν. ἐςὶ δὲ πίλος καὶ τάγμα, πρῶτος πίλος κυλούμενος (cf. v. πριμοπιλάριος).

πίλω τὸ ὀμαλίω. καὶ πιλωτός.

πιμελή πάχος, λιπιρότης. Ἀππιανός (t. 1 α p. 529) "ὅς δὲ πρῶτος ἐξήρχε τοῦ νόου, ἐξη- κοντούτης ὢν καὶ βαρὺς τὸ σῶμα καὶ πιμε- λῆς" ἀντὶ τοῦ λιπιρός.

b πιμελή και ζέαρ διαφέρει τῷ τῆν πιμελήν ψυχομένην ἄπῆκτον διαμένειν, τὸ δὲ ζέαρ και διαπήσσεισθαι, ὡσε και θρύπτεσθαι. ἡ μὲν οὖν πιμελή ἄθραυτος· δι' ὃ και οἱ ζωμοὶ τῶν μὲν πιμελωδῶν οὐ πήσονται, καθάπερ ὕδς και ἄρκτε και τῶν ἄλλων, οἱ δὲ τῶν ζεατωδῶν πήσονται, ὡς βοδς αἰγὸς προβάτου. cf. Aristot. H. A. 3 17.

πιμπλάνεται πληροῦται. Hom. I 679.

πίμπραται καίεται, ἐμπυρίζεται. Ἀππιανὸς (t.1 p.31) "ὁ Μάρκιος πιμπράμενος ἐπὶ Ῥωμαίοις, φυγῆν καταδικασθεῖς, και μικρὸν ἐς αὐτοὺς οὐδὲν ἐπινοῶν ἐς Βολούσκας ἐτρέπετο." και αὐθις "ὃ δὲ τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πιμπράμενον."

πινακῆδόν· (A Ran. 844) "πινακῆδὸν ἀποσιπῶν" ὡπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων· πίνακες δὲ αἱ μεγάλοι σανίδες τῶν πλοίων.

πινάκια τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρουμένων. ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκῶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆ ὀνόματος (12). ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς (8 28) ὅταν λέγη ὁ ῥήτωρ "μικρόν, ὡ Ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον," τυχὸν πινάκιον. λέγει ἐς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων. Harp.

πινακίδιον δέλτος, τιτλάριον, σχεδιάριον.

πινακίσις. ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κῆρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἐαυτῶν ζρατιώταις τὰ δεδομένα, οἷον ποῦ δεῖ πορεύεσθαι, και πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (450) "σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινακίσις," ἀπὸ μεταφορῆς τῶν φυλάρχων, οἵτινες προγράφουσι τοὺς ζρατιώτας ἐν πίνακι.

πινάκιον πυξίον· "οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ ζρατιγοῦ πινάκιον."

πινακοπώλης ὁ ὄρνεοπώλης, ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὄρνέων ἐπὶ πινάκιον τιθέντες ἐπώλουν. ἡ πίναξ εἶδος ὄρνέου. sch. A Av. 14.

πίναξ σανὶς ἐζωγραφημένη.

πιναρά εὐτελεῖ, ἔνπαρά, ταπεινά.

a Πίνδαρος Θεβῶν, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δὲ τινὰς Δαϊφάντες, ὃ και μᾶλλον ὀληθές· ὃ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος και προσγενής (αἱ προγενέστερος) Πινδάρου. τινὲς δὲ και Παγώνδου ἰσόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός, γεγονώς κατὰ τὴν ξὲ ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου ζρατεῖαν ὦν

ἐτῶν μ'. και ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ Ἐρωτίων και υἱὸς Διόφαντος, θυγατὸρ Εὐμητις και Πρωτομάχη. και συνέ τοῦ βίου τελευτῆ κατ' εὐχάς· αἰτήσας τὸ κάλλιπον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ κλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐριωμένου Θεοξίγονατα, ἐτῶν νέ. ἔγραψε δὲ ἐν βιβλω δωριδί διαλέκτῳ, ταῦτα, ὀλυμπιονόθιονίκας, προσόδια, παρθένια, ἐνθς βακχικά, σαφρηφορικά, παιᾶνας, ἔπη, ἕμινους, διθυράμβους, σκόλια, θρήνες, δρώματα τραγικά ις, ἐπιγῆ ἐπικά, και καταλογύδην παρωνέσεις λησι, και ἄλλα πλείεσα.

ὅτι τὰς Θήβας τὴν πόλιν Ἀλφασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι, και ῥέων τε και ἱερειῶν τοὺς ἄλλας ἀνσαι. και τὴν Πινδάρου δὲ τῆ ποιητῆ και τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πινδάρου ὅτι ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῦ τῇ Πιπρησὶν Ἀρριανὸς ὃ ἰσορικός ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου (1 9).

Πίνδαρος Σκοπελίνου Θεβαῖος, τὸς λυρικός, ἀνεπὸς τοῦ προτέρου. πίνα οὐ ἰχθύς.

πιννοτήρης ὁ τῆς πίνας φύλι πινόεσσα ῥυπῶσα, ἀνχμῶσα· (ἄ) "θυμοβαρῆς ἀρετὰ κύρομαι ἐξομκαμος πινόεσσα, διὰ κρίσιν ὅτι Π οὐκ ἀρετὰ νικῶν ἔλλαχεν ἀλλὰ δόλο πίνας. "ὃ δὲ ἦν και λέγειν ἐκ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστὸς πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφώμενος" Δαμῆσκιος φησί. cf. v. Σι πινύσκω πινυτὸν ποιῶ.

πινυτός φρόνιμος, και πινυτό ἐμμελοῦς, συνετῆς· (AP 7 22) "ἐνκθίης πινυτόφρονος, ἦν ὃ μελιχρὸς μουσῶν ἄμιγα και χαρίτων."

πίνω αἰτιαιτικῆ.

πινώδης ἡ ῥυπαρά.

πίομαι, πῖωμεν δὲ. πῖόμενον πειν.

πίονα εὐδαίμονα, λιπαρὰν και εἰ πῖονται πῖωσι. τὰ παθητικά δὲ μικροῦ, τὰ δὲ ἐνεργητικά διὰ τῆ πῖότατος ἄνεμος θρεπτικός, κός· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 53) "τὸ θῆκε τῷ πάντων ἀνέμων πῖότατος Ζ

ζουσι. κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων ἢ λέξις. λέγεται δὲ καὶ τὸ ποτί-
ζειν. sch. A Av. 308.

οἱ κάθυνοι τόποι· "καὶ ἀγλαὰ
γὲ βόσκειο."

ἰς ὄνομα κύριον. ἦν δὲ προδότης.
ιον.

ἵνα χώρα.

· οὔς (an Πεσσ-) πόλις. καὶ Πισι-
θηλυκόν. καὶ Πισιουνταῖος ὁ

καὶ πινσός. πεσός δὲ παρὰ Προ-
lif. Iust. 1 1).

α ὄνομα πόλεως, καὶ ἡ ἀσφαλτος.
γαῖος ὁ πολίτης.

εὔς ὄνομα κύριον.

τέον δεῖ πιζεύειν.

ω δοτικῆ.

μόνην ὀρίζομεν εἶναι ἀληθῆ καὶ
ἴτην τὴν εἰς πατέρα καὶ υἴον καὶ
ἕμια, τὴν μίαν θιότητά τε καὶ κν-
πάντων ὄρατων τε καὶ ἀοράτων
ἰν καὶ βασιλῖδα πάσης φαινομένης
ἐνης κτίσεως· καθ' ἣν ἐν τὰ τρία
σέβρομεν, καὶ τὸ ἐν ἐκ τοῖς τρισί-
νον προσκυνοῦμεν, ὧν τὸ μὲν τῆ
ἰρῆζεται, τὸ δὲ ταῖς ὑποστάσει κα-
αι, μηδὲν τούτων ἐλαττώσας μηδέ
τες, ἀλλ' ἐνοῦντες μὲν τῆ οὐσία

καὶ ἄξία καὶ ὁμοτιμίᾳ καὶ δόξῃ,
ες δὲ ταῖς ὑποστάσειν εἴτουν προσ-
ιδιότησιν, ἐκείνης τούτων οὐσιω-
ώσης, ἐν ὑπάθεσι ἰδία ἀμερίσως νο-
ῶπερ παράδοξον, καὶ εἰδότες τὸν
ν καὶ γεννήτορα καὶ προβολέα, τὸν
ἄναρχον καὶ ἀναίτιον καὶ ἄχρονον
ν, τὸ δὲ γέννημα καὶ υἴον τῆ πα-
αρχον καὶ συναίτιον, ἀναλλοίωτον
ἢ καὶ ἄχρονον, ἐκ πατρὸς τὴν γέν-
ντι, πρὸς αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν
ναφερόμενον, τὸ δὲ ἐκπόρευμα ἦτοι
ἰν καὶ ἀγιασικὴν δύναμιν, τὸ πνεῦμα
ἄχρονης αἰεὶ ἐκ πατρὸς προϊόν, ἔ
ἀλλ' ἐκπορευτῶς ἔχον τὴν πρόοδον,
ἰσὶὺ συννπάρχον αἰδιώς, συμπροσ-
ἰν τε ὡς σύνθρονον καὶ ὁμότιμον
οξον καὶ ὁμόθεον, δι' οὗ καὶ ἀγγέ-
ἀνθρώποις καὶ πάση λογικῇ φύσει
προχεῖται χαρίσματα. καὶ οὕτω τῆς
οὔς θεαρχίας τὸ ἀπρόσιτον ἡμῖν

καὶ ἀειλαμπές ἐναεράπτει σέλας. ἔξ ὧν καὶ
τὸ ταῦτὸν καὶ ἐνιαῖον τῆς οὐσίας πιζεύεται
καὶ τὸ τρισσὸν τῶν προσώπων δοξάζεται.
τῶν συγγεθόντων δὲ καὶ διαιρούτων τὸ συγ-
χύσεως καὶ διαιρέσεως ἀνεπίδεκτα ἢ ἀθέτα
καὶ ἀτοπία καταβέβληται καὶ κατήρηται.

πίσις ἀδήλου πράγματος ἐλπίς. "ἀμαρ-
τάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίσεως τὴν ὑπό-
ληψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῆ πίσει ἢ
ὑπόληψι· ἢ γὰρ πίσις ὑπόληψις· ἀδύνατον
γὰρ χωρὶς ὑπολήψεως πίσις γίνεσθαι. ἔ μὴν
γένος οἶόν τε τῆς πίσεως τὴν ὑπόληψιν εἴ-
ναι· ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχον-
τα ποτὲ μὲν πιζεύειν ποτὲ δὲ οὐ. ὁ ἀδύνα-
τον ἐπὶ τοῦ γένους· ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ
ζῶον ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι ποτὲ δὲ μὴ,
καὶ τὸ αὐτὸ χρωῖμα ποτὲ μὲν λευκὸν εἶναι
ποτὲ δὲ μὴ. μεταβάλλων γὰρ ὁ ἄνθρωπος
οὐδὲ ζῶόν ἐστιν. ὡσεὶ οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἢ αὐτὴ
μένει ἄν, οὐ μετὰ πίσεως οὐσα. καὶ πιζευο-
μένη γὰρ ἔτι ἢ ὑπόληψις μένει. οὐ γὰρ κε-
κώλυται τις τὴν αὐτὴν περὶ τίνος ὑπόληψιν
ἔχων ποτὲ μὲν πιζεύειν αὐτῇ ποτὲ δὲ μὴ,
οἶον ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς ὅτι ἀθάνα-
τος, οὐ κεκώλυται ὑσερον διὰ τινος λόγους
μὴ πιζεύειν." Alex. Aphrod. in Top. p. 176.

ὅτι ἀμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίσις ἀποδοῦ·
ναί σφοδρότητα ὑπολήψεως. καὶ γὰρ οὕτως
ὀρίζομενος γένος λαμβάνει τὴν σφοδρό-
τητα, διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν· ἔχει δὲ
ἔμπαλιν. τῆς γὰρ ὑπολήψεως γένους οὐσης
ἢ σφοδρότης ἐστὶ διαφορὰ. τῶν γὰρ ὑπολή-
ψεων αἰ μὲν εἰσι σφοδραὶ αἰ δὲ μέτριοι·
αὐταὶ γὰρ ὑπολήψεων διαφοραὶ· καὶ ἐστιν ἢ
πίσις ὑπόληψις σφοδρά. id. p. 177.

πιζός ὁ εὐσεβής.

πισότης· "τοσσητόν αὐτοῖς ἐνεποιεῖ τῆς
βεβαίας ἐλπίδος ἢ τοῦ Μαρκελλίου περὶ τὰ
θεῖα πισότης." καὶ πιζεύοντες ἀντὶ τοῦ
θαυροῦντες (cf. v. Μαρκελλίνος).

ὅτι λέγεται καὶ πισότης· "πάντως δὲ
ἐπιτηδεῖα ἔξ αὐτῆς τῆς συμβάσεως τὴν πι-
ζότητα."

πίσρα ἢ ποτίσρα.

πιζωσάμενος πίσεις καὶ συνθήκας ποιη-
σάμενος· "τὸν δὲ ὁ Σωσίβιος διὰ πλειόνων
λόγων πιζωσάμενος καὶ παρυσκευάσας εὖθεν
ἑαυτῷ" (Polyb. 8 13).

πιζώσαντες αὐτὸν τοῖς ὄρκοις, ἀντὶ
τοῦ ὄρκου ἔξ αὐτοῦ λαβόντες. ὅταν γὰρ λέ-

γοιμεν πιζῶ σε ὄρκω, ἀντί τοῦ ὄρκου ἐκ σὲ λαμβάνω· πιζοῦμαι σε δὲ ὄρκω, ἀντί τοῦ ὄρκου σοι δίδωμι (sch. Thuc. 4 88).

πίσυνος πεπισενκῶς, τεθαρρηκῶς. cf. v. περιωπή.

Πιτυναῖος.

Πιτάνη εἰμί. αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται, λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένον ἄμυ καὶ εὐπραξίαις, παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδροποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πιτθείδης πατρωνυμικόν. καὶ Πιτθεῖος (Hom. Γ 144).

Πιτθεύς Πιτθέως. δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιτθίς. Harp.

πίττα ἐξέτινε. Hom. Θ 7.

πίττα· "τὴν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας, καὶ τὰς παρυτιλιτίας ἐξελευρόντας, ἐς τὸ ἀρχαῖον τε καθισταμένους πάντα. ὅθεν παλαιστραῖ τε ἀνήβησαν καὶ σπουδαί, καὶ τὰ φιλιτία ἐπαγγέλιε, καὶ ἐγένετο ἡ Λυκαδαίων ἐαυτῇ ὁμοίᾳ" (Philostat. V. A. 4 27).

Πιττάκειον μετουσιαστικῶς τὸ τῆ Πιττακοῦ. καὶ Σμιωνίδης φησὶν "ἀνδρ' ἀγαθὸν ἀλασθῶς γενέσθαι χαλεπὸν, τὸ Πιττάκειον." εἶρηκε γὰρ ὁ Πιττακός "χαλεπὸν ἐσθλὸν ἐμμεναι."

Πιττακός Μιτυληναῖος, υἱὸς Καϊκῆ ἢ Ὑραδίου Θερακός, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' Ὀλυμπιάδα, εἰς καὶ αὐτὸς τῶν ζ' σοφῶν ὢν. ἐγραψε νόμους, καὶ τῇ μβ' Ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μιτυλήνης ἀνείλε, καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ Σιγείῃς μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν ἔφη ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἐμμεναι. τοῦτε ἀπόφθεγμα "καιρὸν γινῶθι." ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεία ἐπηχ', καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάσθη.

Πιττάλακος· (AP 5 278) "καλλείψω δὲ νέους ἄφρονι Πιττάλακῳ."

πιττουμένων τὰ σκέλη ἀλειφομένων.

πιτυάνη (an πυτινή) ἄσκος μικρός.

πίτυλος κτυπητής, φαντασιοκόπος. καὶ πιτυλεύσας παρ' Ἀριστοφάνει (Vesp. 676). καὶ πιτυλίξω ῥῆμα· "οἶόν ἐστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλίξουσιν."

Πιτυοῦς πολίχνην ἐν Πέρῃσι μὲν θα-

λάττης τῆς Ποντικῆς κατὰ δεξιὰν καὶ τέλος δὲ καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς γε βαρβάρους καὶ ὁμοίως ἔθνεσι συνάπ. Theodoret. H. E. 5 34.

πίτυς εἶδος δένδρου κωνοφόρου ἡμῶν εροβίλα. Ξενοφῶν (Cyr. 4 74) διασὺ πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλων ἐσηκότες ἄνδρες τί ἂν πάθοι πιτύζεπτος ὁ Πάν· (AP 6 253) τειγῆσσα πιτυζέπτοιο καλή."

πίφλιξ εἶδος ὄρνιθος.

Πίωρ. οὗτος μοναχὸς ὢν πεῖσθε. πυθομένου δὲ τινος, διὰ τὴν ἐσθλείς; "οὐ βούλομαι" ἔφη "τῷ ὡς ἔργω χρῆσασθαι ἀλλ' ὡς παρέργῳ ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα ἀπεκρίνατο ἐν τῷ ἐσθλείν" φησὶν "ἠδοῦντος σαλίσθάνοιτο ἢ ψυχῇ." cf. Sozomen. 6.

πλαγὰς· Ἠλέκτρα (89) "πολλὰ τῆρις ἦσθε σέρων πλαγὰς αἵμασσι θρηνησα γὰρ ἔτυπτε τὸ εἶδος πρὸς Ἠλέκτρα.

πλαγγόνων· "τὰ μειράκια θρηνησάμεναι τίθειαις ζωμιλλεσθαι καὶ περὶ κρόκης καὶ σημύωνων καὶ πλῆ ἐάσωμεν." cf. v. τίτθη.

πλαγία φάλαγξ, ἣτις ἔχει τὸ μβύθος πολλαπλάσιον.

πλαγίως δολίως.

πλαγκτή ἢ πλανωμένη.

Πλαγωνεῖα.

πλαδαρὸν χαῦνον, ὑγρόν· πλάκα καὶ πλαδῶσεις καὶ πλαδαρώματα. καὶ δῶσιν ὑγροῖς, χαῦνοις, ἀσθενέσιν. "ἔτι ὀρέγεσθαι τροφῆς, πλαδῶντος οὐ σωμαίου," τουτέστιν ὑγροῦ καὶ ἀσθενέος. οὕτω φησὶ Ἀμαύσκιος. καὶ ἀβλύβιος "τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν ἀπὸ τῆν χρεῖαν, τὸ δὲ δόρυ πλαδαρὸν ἐν πλάδῶσαν.

πλαδδιεῖν παραφρονεῖν, πολεμίσάζειν. sch. A Lys. 171.

πλάζοντος ἀποπλανῶντος· "ἀπὸ τοῦ θέου τὰς ὄψεις."

πλάθειν πλησιάζειν· (S El. 220) τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν, ἢ λάζειν. τουτέστιν, οὐχ οἰόντε σε ἐριστὰ δυνατοῖς.

πλαίσια σύμπτυκτα τὰ τῶν τετραγώνων, ὡσπερ πλανθία, ἐν οἷς καὶ

κτα πρὸς ἄδεν ἄλλ' οἷον περιτὰ
sch. A Ran. 812.

ον τετράγωνος τύξιν φρατεύμα-
πλινθίων καλοῦσιν, ὁπόταν πρὸς
πλευρὰς παρατάξῃται τις ἐν ἐτε-
ρῷ. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώ-

ἰδαί (ἀπ' Ἀκτινάδαι) δῆμος τῆς
Ἰθάκας φραφανίδες μεγάλαί γίνονται.
ἰδαί.

Ἰθας ὄνομα κύριον.

Ἰθλα γαμετή Θεοδοσίον τοῦ με-
εὑσεβῆς καὶ φιλόπτωχος ἦν, καὶ
οἷς νοσοῦσι καὶ τοῖς λελωβημέ-
ει. πρώτη δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐτελεύ-
ξε δὲ μάλιστ' αὐτὴν τοῦ
εὐλοσοργον ἢ ὄργη τοῦ βασιλέως
τιοχέων ὠργίσθη, δι' ἣν κατέα-
ες τὴν σῆλην, ἀγανακτοῦντες δι'
τέλη δημοσία ὁ βασιλεὺς ταῖς
ρῆσει τῶν συνεχῶν πολέμων ὅτε
ὄμοιος τοὺς ἀνδριάντας ἔγραψε.
25.

Ἰς (AP 6 155) "καὶ τὸν πλακό-
τεροφόρον."

ἢ τοῦ σκοποῦ ἀπότευξις.

Ἰπλάνητος· "ὡσπερ πλάνης ἀν-
τὰ βίον πρόφρασιμ πορευόμενος"
λανήτης.

Ἰπλῆς ξένος. καὶ πλῆνῆται οἱ τῆδε
ἰπλῆτες· (Theophyl. Sim. 2 extr.)
Ἰπλῆς ὁ βασιλεὺς λιποταξίου ποινῆς
τας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσ-
καὶ ὅσοι τῷ πόνῳ χαίρειν εἰπόν-
τως δεῦρο κάκεισε περιενόσουν,
ἰπλωφροσύνην μετήγοντο." πλυ-
ηλικῶς διὰ τοῦ ι.

Ἰπλομεν πλανώμεθα. κωμικῶς
Ἰπλοσοφάνης Ὄρσις (3).

Ἰπλοτι ἐν ταῖς Θεογραφίαις πλαξί
ἰπλογραμμένα "ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ
ἰπλοξαναγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
υλείας. α'. οὐκ ἔσονται σοὶ θεοὶ
ἰπλοξμοῦ. β'. οὐ ποιήσεις σεαντιῶ
ντὸς ἰπλοξμοῦ, ὅσα ἐν τῷ ἰπλοξμῷ
ἰπλοξ γῆς κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς
κάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις
οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. γ'. ἰπλο
ἰπλομα κυρίως τοῦ Θεοῦ σε ἐπὶ μα-
ἰπλοξθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββά-

των ἀγιάζειν αὐτήν. ε'. τίμα τὸν πατέρα σε
καὶ τὴν μητέρα σε, ἵνα εὖ σοὶ γένηται, καὶ
ἰπλοξ μικροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. ς'. οὐ μοι-
χεύσεις. ζ'. οὐ κλέψεις. η'. οὐ φονεύσεις.
θ'. οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον
σε ψευδομαρτυρίαν. ι'. ἰπλοξ ἐπιθυμήσεις τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις
τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρόν
τοῦ πλησίον σε, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, ἰπλοξ
τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ,
οὐτε τὸ ὑπόζυγιον αὐτοῦ, οὐθ' ὅσα τῷ πλη-
σίον σου ἔσιν."

ἰπλοξίσις ἀνάμιξις, ἐκτύπωμα, μάλαξις.
καὶ παροιμία "κηρῆ εὐπλαστέρος," ἐπὶ τῶν
εὐχερῶς τι ἀντιλαμβανομένων.

ἰπλοξίμα.

ἰπλοξίγιξ τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. καὶ
τὸ κατηρημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ἰπλοξ ἐπεν-
τίθεται τὰ ζυγά (sch. A Ran. 1425). "ἰπλοξ
τοῖς τῶν πλασῆγγων ἐπιστάταις ἀποκατέστησε
τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα" (Menand, p. 365
Nieb.).

ἰπλοξίγιξ τὸ κοῖλον τοῦ κοττάβε καὶ τῶ
ζυγοῦ. "ὅτι Ὀμηρος εἰς τὴν αὐτὴν τίθησι
ἰπλοξίγιγα τῆ μανίᾳ τὴν μέθην, λέγων (Y 34)
ἰπλοξίγιγα Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
ἰπλοξ Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων;"
ἰπλοξ αὐτῆς εἶδος ὄργανου ἰπλοξ καὶ ψόφον
ἀποτελοῦντος· "ὁ δὲ πλαταγῆν χαλκευόμε-
νος ἐπλατάγει." cf. sch. Apollon. Rh. 2 1056.

ἰπλοξ αὐτῶνιον τὸ μηδέν. κυρίως δὲ τὸ
τῆς μήκωνος φύλλον καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης,
ἀπὸ τοῦ πλατύσσειν, τουτέστιν ἰπλοξ. κατα-
χρηστικῶς δὲ ἰπλοξ ἰπλοξ πλάτος ἰπλοξ. ἰπλοξ
καὶ ἰπλοξ πλαταγῆ. ἰπλοξ ἐσημειῶντο δὲ ἀπ' αὐτῆ τὴν
τῶν ἰπλοξ ἐρωμένων σοργῆν, τιθέντες ἐπὶ τε τοῦ
ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ, καὶ ἀντικόπτον-
τες· καὶ εἰ μὲν ἰπλοξ ἰπλοξ, ἐξέρχοντο, εἰ δὲ μή,
τὸ ἀνάπαλιν.

ἰπλοξ αὐτῶν πόλις. καὶ ἰπλοξ αὐτῶν ὄνο-
μα πόλεως.

ἰπλοξ αὐτῶν, καὶ ἰπλοξ αὐτῶν ναῦς.
καὶ ἰπλοξ αὐτῶν ἐθνικόν.

ἰπλοξ αὐτῶν ὄνομα τόπου.

ἰπλοξ αὐτῶν κῆπη. ἰπλοξ αὐτῶν καὶ εἶδος πλοῖς. (A
Th. 777) "ὡσπερ ἰπλοξ αὐτῶν τὰς πλάτας
ἰπλοξ γράφων Ναυπλίου."

ἰπλοξ αὐτῶν πλοῖον· "ἰπλοξ αὐτῶν μυριοφόρον πύρ-
ροξ τε καὶ περιφράγμασι παντοίοις κοσμη-
σας ἰπλοξ ἀνωθεν κατὰ ρεῦμα ἀφήσει."

πλατιάζειν ἀλαζονεύεσθαι.

πλάτις ἢ γονή, παρὰ τὸ πελάζειν τῇ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσσι (132) "καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι."

πλάττω αἰτιατικῇ.

πλουτυγίζει τοῖς πτεροῖς κρούει· (A Eq. 827) "πλατυγίζῃ καὶ θαλαττοκοπέϊς." ἄμφω μεγαλορορημοσύνης ῥήματα. ἀντὶ τοῦ πλουτύνη καὶ ἀλαζονείᾳ. ἀπὸ τοῦ πλουτέρεω μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερίδει καὶ τύπον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρσειά κτύπον ἀπεργάζεται, ἢ μεταφορά. κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλατυγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ παῖειν τῇ δεξιᾷ καὶ ἕχον ἀποτελεῖν.

πλουτύπιλος κυνῆ Θεσσαλίας. περὶ πίλε λέγει. sch. S OC 313.

a Πλάτων Ἀθηναῖος κωμικός, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀριστοφάνην καὶ Φρόνιγον, Εὐπολίην καὶ Φερεκράτην. δρᾶματα δὲ αὐτῷ κῆ ταῦτα, Ἄδωνις, ἀφ' ἱερῶν, Γρῦνες, Δαΐδουλος, Ἔορταί, Ἑλλάς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακόμενος, Ἰώ, Κλειφῶν, Λάιος, Λύκωνες ἢ ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μυμμάκχθος, Μενέλιος, Νίκαι, Νῦξ μικρά, Ξάνται ἢ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταί, Συμμάχια, Σκευαί, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. ἐστὶ δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτήρα, ὡς φησὶν Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα Πλάτωνος καὶ Συνέξαπατων καὶ Πανηγυρισταί καὶ ἄλλα πλείυα.

b Πλάτων Ἀρίωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, καὶ Περικτιόνης ἢ Ποτώνης, τὸ γένος ἐλκούσης ἀπὸ Σόλωνος· ἕκτος γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνων, παῖς γενομένη Ἀρωπίδου τοῦ ποιητοῦ, ἀδελφοῦ Σόλωνος. ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλεῖα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ Ἀρίωνος δὲ ὁ Πλάτωνος πατήρ ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατήγετο, τοῦ Μελάγχρου υἱοῦ. ἰσόρρητοι δὲ ὡς ἕκ τινος θείας ὄψεως ἢ μήτηρ Πλάτωνος ἕγκως ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐτῇ τῷ Ἀπόλλωνος· καὶ ἠνίκαι ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δ' ἐν Αἰγίνῃ, ἐν τῇ πῆ Ὀλυμπιάδι, μετὰ τὰ προσιμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρῆ Ὀλυμπιάδος, ἔδὲ γάμον τινὰ ἔδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς

πεῖραν δεξιάμενος· εὐωχῆθη δ' ἐν ὕπνῳ ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγ' αὐτὸν υἱοὶ τῶ Ἀρίωνος, Ἀδείμαντο κων, καὶ Ποτώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ γράμματα διδάσκεται παρὰ τινι ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαιῶν ποιῶν τῷ Ἀργεῖω· εἶτα μαθὼν ποιεῖ διθυράμβους καὶ τραγωδίας. δὲ τούτων ἐφιλοσόφησε παρὰ Σιᾶ ἔτη κ'· καὶ λόγος ἰδεῖν Σωκράτη ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, τοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. π' ετο δὲ Ἀριστοκλῆς, διὰ δὲ τὸ π' τὸ ζέρον Πλάτων ἐπωνομάσθη ὡς πλατὼν ἐν λόγοις Πλάτωνος τρις δὲ ἐν Σικελίᾳ Πλάτων ἦλθε τυράννου Διονυσίου, καὶ ἐπράθ τυράννου· ἐπράτο δὲ αὐτὸν Ἀίβυς, καὶ ἀφῆκε. διέτριβε δὲ ἐν δὴμείᾳ παιδεύων· καὶ διεδέξατο λῆν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἶδε, Σπείσι κράτης Πολέμων Κράντωρ Κράτῆλος Λακύνδης, Εὐάνδρος Φωκαεὺς Λεοντεύς Μοσχίων, Εὐάνδρος Ἑγησίονος Καρνεύδης Χαρμίδα· οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες μὲν εἰσι φυσιολογικοὶ οἱ δὲ ἡθικοὶ λεκτικοί. καὶ ἡ μὲν πολιτεία διαβιβλίῳ ι', οἱ δὲ νόμοι εἰς ιβ'. τετραλοπιῶν θ'.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος πέντης ἰνον τὸν ἐν Ἀκαδημείᾳ ἐπέκτητο μέρος ἐλάχιζον ἦν τῶν διαδοχικῶν γὰρ κῆπος ἐγγύς τι χρυσῶν τριῶν τῶν ἀπεδίδε, ἢ δὲ ὅλη πρόσδος λίων ἢ καὶ πλειόνων ὀλίγον. ἡδύξῃ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἀνθρῶν τε καὶ φιλολόγων ἄλλων ἀπτων κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων λοσοφῶσιν ἀφορμῆν τῆς ἐπὶ τῷ φιλοσολῆς καὶ γυλῆνης. Damasc. Phot.

ὅτι ὁ Πλάτων ἐν νόμοις (I p. 6) ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν καὶ τῶν πιθῶν. τὸ μὲν νικῶν αὐτὸν ἐσῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη, τὸ δὲ αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ αἰσχιστόν τε καὶ ἴσμεν γὰρ ὅτι τὰ πάθη τὰ ἐν ἡμῶν ἢ μῆρινθοί τινες ἐνθσαι σπῶσι τε ἀλλήλῃσι ἀνθέλεσσιν, ἐναντία γε σι ἐναντίας πράξεις. οὗ δὴ διαφρασμῶ

κία κείται· μὴ γὰρ φησιν ὁ λόγος δεῖν λῆξων ἐπόμενον αἰεὶ καὶ μηδὲ μὴ ἀποεινον ἐκείνης ἀνθ' ἑλκεῖν τοῖς ἄλλοις νεύκασον· ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λογι-ἀγωγῆν (Euseb. praep. ev. 12 27). ἀπέ- οὖν ὁ σοφὸς ὡς τῆ βουλῆ τῆς ψυχῆς με τὴν τῶν κρειττόνων καὶ χειρόνων ν.

αὐτὸς Πλάτων φησὶ (Tim. p. 27 extr.) γῶν "τί τὸ ὄν μὲν αἰεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ καὶ τί τὸ γινόμενον μὲν αἰεὶ, ὄν δὲ οὐ-ε; τὸ μὲν δὴ νοῆσει τοῦ λόγου περ-ν αἰεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄν, τὸ δὲ αἰσθη-λόγω δοξαζὸν γινόμενον μὲν καὶ ἀπο-νον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. ταῦτα δὲ μέρος χρόνου, τὸ ἦν καὶ ἔσαι· ἢ δὴ-τες λαθάνομεν ἐπὶ τὴν αἰδίου οὐσίαν ρθῆς· λέγομεν γὰρ δὴ ὡς ἦν ἔσι τε-αι. τὸ δὲ ἔσι μόνον κατὰ τὸν ἀληθι-όγον προσήκει τῷ θεῷ· τὸ δὲ ἦν καὶ-επὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὖσαν πρέπει-αι. τὸ δὲ αἰεὶ κατὰ ταῦτ' ὄν ἀκινήτως κτώτερον οὔτε πρῶτον χρῆ λέγε-καὶ γὰρ τὸ αἰεὶ ὄν καὶ προὐν γενέσεώς-ιπύσης ὑπέριτερον. τὸ δὲ γινόμενον καὶ-ύσεις πολλὰς ὑποδεχόμενον εἰκότως ἐφη-υδέποτε εἶναι. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Πλά-ρησιν "ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς τῷ ὄντι, καὶ-τέον αἰτίος τῶν ἀγαθῶν· τῶν δὲ κα-ιάντων ἀναίτιος." ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς νό- (4 p. 716) δεικνὺς ἡμῖν τὸν τῶν ὄλων-ων, τῶν τοῦ παντὸς οἰάκων ἐπιλημ-φρησίν "ὁ μὲν δὴ θεὸς ἀρχὴν καὶ τε-ν καὶ μέσα τῶν πάντων ἔχων εὐθέα-νει, κατὰ φύσιν περιπορευόμενος· τῷ-ἢ ξυνέπεται δίκη, τῶν ἀπολειπομένων-θειον νόμον τιμωρός, ἧς ὁ μὲν εὐδαι-σειν μέλλων ἐχόμενος ξυνέπεται ταπει-καὶ κεκοσμημένος, ὁ δὲ τις ἐξαρθεὶς ὑπὸ-λαυχίας ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τι-ἢ καὶ σωματῶν εὐμορφία, ἅμα νεότητι-νοία, φλέγεται μεθ' ὑβρεως ὡς δὴ οὐτ'-πος οὐτ' αὖ ἡγεμόνος δεόμενος ἀλλὰ-ἴλλοις ἀκάνδρ' ὡν ἡγεῖσθαι. καταλείπεται-ς θεοῦ, καταλείφθεις δὲ καὶ ἔτι τοιά-ἄλλους λαβῶν σικριτῶ ταράττων πάντα-καὶ πολλοῖς τισὶν ἔδοξεν εἶναι τις, μετὰ-όνον ὑποσχῶν τιμωρίαν οὐ μεμπτήν τῇ-ἑαυτὸν τε καὶ οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην-ετον ἐποίησε." διὰ τέτων ὁ φιλόσοφος

καὶ τὸν τῷ παντὸς ἔδειξε κηδεμόνα, καὶ τὴν-ἐπὶ τινῶν μακροθυμίαν, καὶ τὴν ἐντεῦθεν-τοῖς ἀνόητοις προσγινόμενῃν λώβην, καὶ τὴν-ἐς ὕπερον αὐτοῖς ἐπιφερομένην πανωλεθρίαν.-ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Γοργία (p. 515) καὶ τῆς τιμω-ρίας δηλοῖ τὰς αἰτίας, λέγων ὡδ' "προσῆκει-δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι, ἢ ἄλλ' ὄρ-θῶς τιμωρουμένῳ, ἢ βελτίονι γίνεσθαι καὶ-τι τῷ ὄντι ὀνίνασθαι, ἢ παραδείγμα ἄλλοις-γίνεσθαι, ἢ ἐκεῖνοι ὄρωντες πάσχοντα ἢ-πύσχει φοβούμενοι βελτίους γίνονται. εἰσὶ-δὲ οἱ ὠφελούμενοι μὲν καὶ δίκην διδόντες-ὑπὸ θεῶ καὶ ἀνθρώπων· οὗτοι οἱ ἂν ἴσσημα-ἁμαρτήματα ἁμαρτάνωσιν. ὅμως δὲ δι' ἀλ-γηδόνων καὶ ὀδυνῶν γίνεται αὐτοῖς ἢ ὠφέ-λεια, κἀνθάδε καὶ ἐν Ἄδου· οὐ γὰρ οἶόν τε-ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἱ δ' ἂν τὰ-ἔσχατα ἀδικήσωσι καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδι-κῆματα ἀνίατοι πάμπαν γέωνται, ἐκ τέτων-τὰ παραδείγματα γίνονται. καὶ οὗτοι μὲν-αὐκέτι ὀνίνασθαι οὐδέν, ἅτε ἀνίατοι ὄντες·-ἄλλοι δὲ ὀνίνασθαι οἱ τούτους ὄρωντες διὰ-τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας ὀδνηρότατα καὶ φο-βερώτατα πάθη πάσχοντας καὶ τὸν αἰεὶ χρό-νον ἀτεχνῶς παραδείγματι ἀνηρημένους." ταῦτα ἔοικε σεσυληκῆναι ἐκ τῶν θείων γρα-φῶν, διὰ Μωσέως ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν-Φαραῶ λεχθέντα· "εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά-σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομά μου ἐν πίσῃ τῇ-γῆ." παμπονήρῳ γὰρ γεγεννημένῳ ἐκείνῳ παν-τοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν ὁ θεὸς οὐκ ὡς-ἀποφῆναι βελτίονα (ἦδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν-νοῦν ἀντίτυπον καὶ τὸ πάθος ἀνήκεσεν), ἀλλ'-ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα πᾶσιν ὠφε-λείας γέωνται παραδείγματα, καθάπερ αἱ-πόλεις τρέφουσι τοὺς δημίους οὐκ ἐπαινοῦ-σαι μὲν αὐτῶν τὴν προαίρεσιν, ἀνεχόμεναι-δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρείαν·-καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ὁ αὐτὸς περὶ τῶν λή-ξων καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν ἐν τῷ-Φαίδωνί φησιν (p. 69 C) "ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ-ἀκάθαρτος εἰς Ἄδου ἀφικόμενος ἐν βορβόρῳ-κίεσται, ὁ δὲ τετελεσμένος καὶ κεκαθαμέ-νος ἐκεῖ μεταχωρήσας μετὰ θεῶν οἰκήσει."-καὶ αὐθις (Gorg. p. 523) "τὸν μὲν δικαίως-τὸν βίον διεληλυθότα καὶ ὀσίως, ἐπειδὰν τε-λευτήσῃ, εἰς μακάρων νήσους οἰκεῖν ἐν πίσῃ-εὐδαιμονία, κακῶν ἐκτός, τὸν δὲ ἀδίκως καὶ-ἀθλίως εἰς τὸ κρίσεώς τε καὶ δίκης δεσμο-

τήριον, ὃ δὴ Τάρταρον καλοῦσιν, ἵεναι." ταῦτα ἐκ τῶν Αἰγυπτίων μεμιάθηκε.

Πλάτωνος. καὶ Πλατώνειος λόγος ὁ τοῦ Πλάτωνος.

πλέα πλήρης, πεπληρωμένη. ταύτην μὲν ... καὶ πλέα (cf. v. ἡσθεῖη).

πλέας πλείους.

πλέθρα μέτρα γῆς, ἤγουν ἄρουραι. ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον ἤχεις ἕξ' ὀμοιορον.

πλέθρον τὸ τοῦ σαδίου ἕκτον μέρος, ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ἕξ'. ὅλον γὰρ τὸ σάδιόν ἐστι τετρακοσίων ἢ πανταχόθεν ἔχον πόδας λη'. καὶ πλεθριαῖον διάστημα. ὅτι τὸ πλέθρον ἔχει πόδας ρ'. Ξενοφῶν (Cyr. 73 11) φησὶ πλεθριαίους φοινίκας φύεσθαι ἐν Βαβυλωνί, ἢ καὶ μελιζονας σαδίου, πηχῶν υ'.

ὅτι ἐξέδωκεν ἡ πόλις Ἀθηναίων τὰς θυγατέρας Ἀρισιίδου, καὶ Ἀνσιμάχῳ τῷ παιδί β' δραχμὰς τῆς ἡμέρας ἐδίδου, καὶ γῆς πεφτυεμένης ἰδωρήσατο ἢ πλέθρα καὶ ἀροσίμης ρ'.

πλείαι αἱ πεπληρωμένα. Hom. B 226.

Πλειάς τὸ ἐξάσερον.

πλεῖν πλεόν. Ἀριστοφάνης (Nub. 1042) "καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἕξ' ἄξιον σατήρων," καὶ αὐθις (Plut. 1185) "ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μύριοι." καὶ αὐθις (Ecc. 802) "πολὺ γὰρ ἐμμελέσερον χεῖσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας." ἀντὶ τοῦ πλεόν φλυαρότερα, ὡς ἐπὶ δρόμον. Ἀριστοφάνης (Ran. 90) "ἔτ' ἕξ' ἐνθάδε μερικύλλια τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια," καὶ αὐθις (Ran. 91) "πλεῖν ἢ σαδίῳ λαλίσσερα Ἐδρηπίδοι." καὶ αὐθις (Av. 1243) "πλεῖν ἕξακοσίους τὸν ἀριθμόν."

πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρῆσβύτερος ἀπέροχομαι, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (τ 360) "αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησκούσι" καὶ (ο 357) "ἐν ὡμῷ γῆραι θῆκε." διὰ τὴν ἀηδῖαν οὖν γηράσκω, φησὶν Ἀριστοφάνης (Ran. 17) "ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω, πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρῆσβύτερος ἀπέροχομαι."

πλείονος πλειότερον.

πλείονων τῶν νεκρῶν. (A Ecc. 1108) "ἢ γραῦς ἀνεξηκῦτα παρὰ τῶν πλείονων."

Πλεισθέρης.

πλεισηριάσας πλείονος πωλήσας οὐ ἀνήσατο. "ἐποίηε δὲ τοῦτο, καὶ μετὰ μελος προσεποιεῖτο γεγονέναι, πλεισηριάζων αὐτὸς." καὶ πλεισηριάσαντες ἀντὶ τοῦ ὑπερβα-

λόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. ἵσως Ἀσσίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. Παρ. πλεισοβολεῖν λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, Ἀτικοί.

πλεισοδόχεια ἢ πλειση δόχταις.

πλεῖσον ὅσον πολὺ.

Πλεισῶναξ ὄνομα κύριον.

πλειῶν πλειῶνος ὁ ἐνιαυτός, ἀπὸ τῆ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τοὺς καιρούς. (AP 694) "ἐκ πολλοῦ πλειῶνος" ἐκ πολλοῦ χρόνου.

πλέκος τὸ πλέγμα, τὸ πεπλεγμένον σφαιρίδιον. ὡς ἀπὸ τῆ βλέπος βλέκος οὐδέποτε καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέος ῥέος (Αισχύλος (Ag. 100) "ὀδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος"), ὅπου καὶ πλέκος. Ἀριστοφάνης (Pac. 532) "ἀπέπῳ ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθρισον πλέκος," καὶ αἶδη (Ach. 429) "τί δ' ὦ τάλας σε τῶ' ἔχει πλέκος χρέος;"

πλεκοῦν τὸ συνουσιάζειν, παρὰ τὸ πλέκεσθαι. "σύνοιε' ἂν ἄνδρες, κάπηθυμοῖν κλεκοῦν" (A Lys. 152).

πλεονεξία ἢ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας το πλείονος βλάβη παρὰ τῇ ἀποσώλῳ (Rom. 1 2) παρὰ δὲ Διονυσίῳ τῷ Ἀλικαρνασσεῖ κλενεξία ἢ ρίκη. "οὐθ' ὅσα λάθρα τῶν ἀταπειμίων χωρία εἰς πλεονεξίαν εὐθὲτα σφραγίσασθαι ἤθελον οἱ ζροτιώται."

πλεονεξία παρὰ τοῖς ῥήτορσιν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιοῦντων πλεῖον ἔχειν, καὶ τὸ πλεονεκετεῖν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτιόνος ἐκότερον αὐτῶν ἔταξαν, ὅτι τοῦ ἀγαθῆ πλεόν ἔχη τις ἐτέρων. Σοφοκλῆ (OR 380) "ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τῆς τέχνης ὑπερφέρσσε παρὰ πολυζήλω βίῳ, ὅσο παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται."

πλεῦνος ἀντὶ τοῦ πλείονος. Ἡρόδοτος "ὡς δὲ τοῦ πλεῦνός τε ἐδέετο ἢ πολιορκη ἀπηλλάσσοντο."

πλευρῆτις νόσος.

πληθος παρὰ Θουκυδίδη (4 10) καὶ ἐπὶ ὀλέγων λέγεται.

πληθουσα ἀγορά ὡρα τρίτη. "ἡμεῖς βολλῶντο περὶ πληθουσαν ἀγορᾶν." ἡμεῖς καὶ πληθουσίης ἀγορᾶς. "πληθουσίης ἀγορᾶς ἐν μέσῳ εἶπε."

πληθύουσιν ἀξάνουσι, πλειονοῦσι. "χρόνῳ δὲ ὕστερον πληθύουσι τοῖς Μήσις εἰς ὄβριον ἐχώρου, βασιλείας τε ἀπτεκοῦνται." (S OC 930) "καὶ σ' ὁ πληθύων χρέος ἔσθ' ὅμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κένον."

ληθώρα ἢ πλησμονή. καὶ "πληθω-
αι" πληθύνεται "ὁ Νεῖλος."

Πληγίαι τὸ ἄσρον.

λήκται πολεμικοί· "εἰσι δὲ πλήκται
τοὶ καὶ παρὰ Βακκαίοις."

λήκτηρίζω.

λήκτρον, ὅπερ περιτίθεισαν τοῖς ἄλε-
οῖσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ πα-
λιά "αἶρε πλήκτρον." ἀμυντήριον. κάκεϊ-
ῶρ ἔχουσι πλήκτρα, οἷς μάχονται. πλη-
ῶν τὰ ἐμβυλλόμενα χαλκῷ τοῖς ἄλε-
οῖσι.

λήμη ἢ πλημύρα τῆς θαλάσσης. καὶ
υβρίς ἢ ταραχῆ.

λημμέλεια.

λημμελεῖν τὸ ἀτυκτεῖν καὶ ὑβρίζειν
ἰαθυμεῖν. καὶ πλημμελές τὸ ἐκμελές
ἰαθυμον καὶ ἀπαιδευτον· Ἀύσις (Plato
p. 222 B) "τὸ δὲ ἄχρησον φίλον ὁμολο-
τιλημμελές." (Legg. 9 p. 859 E) "πλημμε-
ῶν δόξειε λέγειν." "ὃ δὲ διὰ τὸ οἰκεῖον
μέλημα ὑπ' ἐμοῦ παυθήσεται τῆς ἀρ-
τουτέσι πταίσμα. "τὸν δὲ κεκτημένον
στοπόρορον ζῶον ὀπίσω τραπεύσθαι ἐκέ-
·, καὶ ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πλημμελή-
ς."

λήμναι αἱ χοινικίδες τοῦ ἄρματος.

λήν ἐπίρρημα.

λήντο ἐπληροῦντο.

λήρης ὁ πεπληρωμένος. καὶ οἱ πλή-
ρηθνυτικός. καὶ πλήρης ἐπίρρημα.
ληρώματα ὁ τῶν νηῶν φόρτος· "ὃ
ναυαβῶν τὰ πληρώματα καὶ τὸς αἰγμια-
υς ἔκεν εἰς τὴν Ῥώμην." πληρωμα καὶ
υβύται· (Polyb. 1 47) "τὴν δὲ ναῦν κα-
ίσαντες πληρώματι ἐπιλέκτω," καὶ αὐ-
"παρεκόμιζον χρεῖας τοῖς πληρώμασι."
Ἀριστοφάνης (Vesp. 658) "τούτων πλη-
ι τάλαντ' ἔγγυς δισχίλια."

ληρωτῆς Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογεί-
· (α 21). πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀπο-
τας τὸν ἔρανον τοῖς ἥτοι λαχοῦσιν ἢ
υένοισι. εἰν δ' ἂν οὔτοι οἱ παρ' ἡμῖν
ἴμενοι ἐρανάραχαι. Harp.

λησιάζω δοτικῆ.

λησιαιτέρος ὁ πλησίον ὢν.

λησίον ἔγγυς.

λήσιος. τὰ παρὰ τὸν μέλλοντα γινώ-
προπαροξύνεται· τὸ ἀνεπιός καὶ δεξιός
νται. τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλήτος

πλήτιος ὡς ἄμβροτος ἄμβρόσιος, τροπῆ τοῦ
τέλους. οὐ γέγονε δὲ τὸ πλήσιος παρὰ τὸν
μέλλοντα. οἱ γὰρ Λύκωνες τὰ παρὰ τὸν μέλ-
λοντα εἰς τὸ οὐ τρέπουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς
τὸ σ, ἐνιαυτός ἐνιαύσιος ἐνιαυτός λέγουσιν,
ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ, πλοῦτος
πλούσιος πλούσιος· τὸ δὲ πλήσιος πλήτιος
λέγουσιν, ὡσεὶ οὐ παρὰ τὸν μέλλοντα. Etym.
M. v.

πλησίσιος ὁ φορὸς ἄνεμος. καὶ πλη-
σίσιον οὐδετέρως. ἄνεμος ὁ πλησίον τοῦ
ἄρμένου, ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον.

πλησιφαῆς ἢ πληροσέληνος ἡμέρα.

πλήσεται.

πλήσσω αἰτιατικῆ.

πλίγματοι τὰ πατήματα, καὶ πλίξ τὸ
βῆμα, παρὰ Ἀριστοφάνει. sch. A Ach. 217.

πλινθεία ἐκ τοῦ πλινθεῖω.

πλινθεῖον ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι πλάτ-
τονται. οὕτω Ἀσσίας. Harp.

πλινθεύεται ἐξυπατάται, ἀπὸ τῆς ἀναι-
σθησίας τοῦ πηλοῦ.

πλινθίον παρωτάξιος εἶδος· "αὐτὸς δὲ
ἐν πλινθίῳ ἄγων τὴν σρατιὰν βύδην ἐπο-
ρεύετο" (cf. v. βύδην).

πλίνθος. παροιμίαι "πλίνθους πλύνεις,
χαμαὶ ἀντλεῖς, φικὸν κόπτεις," ἐπὶ τῶν ἀδυ-
νάτων.

πλινθιωτὸν ἢ πλινθεία λέγεται, ὅταν
ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταῦτο τοῦτο πράξῃ,
ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλον παισίον ἰσού-
πλευρον καλεῖ (Anab. 3 4 19).

πλίξ. ἐνθεν καὶ τὸ περιβύδην ἀμμιπλίξ
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὀμηρος
(ξ 318) "αἶ δ' εὐ μὲν τρώων, εὐ δὲ πλίσ-
σοντο πόδεσσιν." ἔλεγον δὲ πλίξιν καὶ τὸ
ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιγανὸν δάκτυ-
λον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν
ὄσων.

πλοῖα κατάφρακτα σεσανιδωμένα
πλοῖα, ὡσεὶ κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὕπλα, ἀν-
τοὺς δὲ ἄνω διάγειν.

πλοῖζει πορεύεται· πλοῖς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.
πλοῖκῆ καὶ πλόμιος θάλασσα.

πλόμια πλευσικά, ἢ τὰ πλοῖα πεμπόμενα·
"ἦρος δὲ ἀρχομένου, ἐπεὶ πλόμια εἶναι ἐδό-
κει, πρώτον μὲν ἐκπέμπουσι Μαυρουσίων
τινάς."

πλοῖον ἢ κυνή, ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων
πραγμάτων, Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (1203), κα-

θὸ ἐπιτέρωτο ἢ Ἴρις, καὶ τὰ πτερὰ διατέταται ὡσπερ κῶπαι. ὅτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον (cf. v. κυνή).

πλοκαμῖς· (AP 6 279) "ἀντι δέ σοι πλοκαμῖδος, Ἐκηβόλε, κάλλος ἐπέιη."

πλόκαμοι.

πλόκιον Γοργάδος τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνης Ἀσειρόπῃ τῇ Κηφέως, καθ' ὃν χρόνον Κηφῆς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος ἡ πόλις ἀπόρρητος μείνῃ.

πλόκον πλέγμα ἐκ τριχῶν· (AP 6 277) "Ἄρτεμι, σοὶ πλόκον οἰκείας τόνδ' ἀνέθῃκε κόμης παρθένος, ἱμερτοῦ κειραμένη πλοκάμου."

πλόκον πλόκαμον· (S Ai. 1179) "αὐτως ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον."

πλόος ὁ πλοῦς.

πλουθυγίαιαν. ἔμιξε τὰ δύο Ἀρισοφάνης δι' ὧν μάλισμα οἱ ἄνθρωποι χαιρέσει· καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπαγορθοῦσθαι, ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων. "εὐδαιμονίαν βίον εἰρήνην νεότητι γέλωτα," τουτέστι καὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς δι' ὧν γέλως ἔσαι καὶ χορεῖται καὶ εὐωχίαι. sch. A An. 732.

πλουμβάτοις μολιβδοῖς, κατὰ γλῶττιαν.

Πλούταρχος Νεσορίας Ἀθηναῖος φιλόσοφος, διδάσκαλος Συριανοῦ τοῦ ἐξηγητοῦ γενομένου Πρόκλου τοῦ Ἀνκίε τοῦ προσάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς, οὗ Μαρτίνος διώδοχος, ἔγραψε πολλά.

Πλούταρχος Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραιϊανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδὸς δὲ αὐτῷ Τραιϊανὸς τῆς τῶν ὑπᾶτων ἀξίως προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ὑρχόντων παρῆς τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπραττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά.

πλουτεῖν ἢ πεινῆν βέλτιον, ἀπὸ τῆς Ἐκάτης ἔσαι μαθεῖν. cf. v. Ἐκάτην.

πλουτοδόττειρα.

πλοῦτος. κτήσασθαι μὲν ἐσιν αὐτὸν εὐμαρές, φυλάσσεσθαι δὲ χαλεπόν. ζῆται ἐν τῷ Ἄττιalos.

Πλούτων ὁ Ἄδης, Ἀρισοφάνης (Ran. 1504). ὁ Πλάτων δίδωσι σχοινίον Ἀισχύλῳ ἐπανιόντι· "ὁδὸς τοῦτο Κλεοφῶντι φέρων, καὶ τοῦτο τοῖσι ποριζαῖς." σύμβολον θανάτου, ἴσως σχοινίον πρὸς ὑγχόνην, ἣ τι τοιοῦτον.

πλόχανον πλέγμα, ᾧ ὁ οἶτος κται. sch. Plat. p. 428.

πλοχμός ὁ πλόκαμος.

πλόνεται λοιδορεῖται, αἰσχροῦται· πλύνειν γὰρ καταχρηστικῶς παλαιοῖς ἀντὶ τοῦ ἐλέγγειν, ὡς πονύανδρος "ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναιλέγγης, τὸν πατέρα καὶ σὲ τοὺς τε σπλυνῶ" ἀντὶ τοῦ ἐλέγγισο. Artemid. 2 πλυνοὶ πύελοι ἐν οἷς πλύνουσι. 193, ζ 40.

πλυνός ὀξύτωνος τὸ ἀγγεῖον αὐροξύτωνος δὲ τὸ πλυνόμενον. Ἄρις Πλούτῳ (1062) "οὐχ ὑγιαίνειν μοι πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσι τοῦ ἐφύβριζον πλύμα.

πλευντήρια ἐρορτῇ Ἀθηναίων.

πλωάς εἶδος ὄρνιθος.

Πλωθεύς. Πλωθεῖα δῆμος τῆς δος, καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς. Harp. πλωίζω πλέω. καὶ πλώζω ὁμοπλωίμιος ἀνήρ.

πλώοντες πλέοντες.

πλώσιμον διαβατόν· Σοφοκλῆ 663) "μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαιος, σῶσιμον" ἀντὶ τοῦ ἀδιάβατον.

πλωτὴ νῆσος ἢ πλεομένη. Ηοπ πλωτῆρες.

Πλωτῆνος Λυκοπολίτης, ἀπὸ φων, μυθητῆς μὲν Ἀμμωνίᾳ τοῦ προνομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δὲ οὗ Πορφύριος διήκουσε, τοῦ δὲ Ἰάμ τοῦ δὲ Σώπατρος. ἐπὶ δὲ Γαλλιτῆ ὧν διέμεινεν ἄχρι χρόνων ζ', καὶ σβιβλί νδ', ἅτινα κατὰ θ' βίβλους δ καὶ λέγονται ἐννεάδες ε'. γέγονε δὲ σῶμα ἀσθενῆς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. καὶ ἄλλα.

πλωτόν πλεόμενον.

πλώ χρησάμενος τριταῖος ἐκ τῶν ἐς Μιτυλήνην ἀφίκαται" (Thuc. 3 πλώω πλέω.

πνεῦμα ἢ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

πνεῦμα δῶσω αὐτοῖς, πνεῦμνόν (Ezech. 11 19). οὐ τὸ πανάγιον ἀλλὰ τοῦ λογικοῦ τὴν ὁρμήν.

πνευματικὸν σῶμα (1 Cor. 15 4 σὶ μετὰ τὴν ἐξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τῶτος ἐξῆφθαι ταύτης σῶμα λεπτομερές, δέξερων καὶ αὐγοειδέσερων, ὃ πάντως

ίνος. καὶ αὕτη ἡ φλυαρία Ἑλλη-
 δὲ τοῦ σώματος ἀχώρισον εἶναι
 καὶ ἐπιθυμίαν. cf. v. ἀγνοειδής.
 Τόποις Ἀριστοτέλης πᾶν πνεῦμα
 αὐτὸ λέγει.
 νία ἢ περὶ τὸν πνεῦμονα.
 ος (Plato Phileb. p. 21) τῷ ἰχθύος.
 ν. λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ. "ὅτι
 ζῆα ἔχει φωνήν, μόνον δὲ τὰ
 ιονα καὶ ἀναπνεόντα. ἕλη γὰρ
 ῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἄηρ, οὔτε δὲ
 ἵναπνεῖ οὔτε τὰ ἀναιμία, οὔτε
 ἐπιβία φωνοῦσιν, οὔτε τὰ ὄσρου-
 ν οἱ κοιλία, οὔτε τὰ μαλακό-
 καρκίνοι σκυτάλαι. φωνοῦσι δὲ
 ν ποτάμιος ἵπποι καὶ χροκόδει-
 γὰρ οὗτος κατὰ βραχὺ. οἱ δὲ
 ελῶον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν
 οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν
 νοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ τινα τῶν
 ησιν. νηχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν
 ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες
 ν τοῖς βραγχίοις, εἴτα συστέλλον-
 χλια, ἐκπέμποσι τὸ ὕδωρ καὶ
 ἡ ἐκπομπῇ τὸ δὲ ταραττόμενον
 εἰ τινα ἄερα, ὡς ἐκθλιβόμενος
 εἶ, καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν.
 ες δὲ ὕμνος τινὸς ὑπὸ τὸ σῆ-
 ν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκὸτος ἄερος,
 ταῖς πτέρυξι τὸν ἐναπειλημιέ-
 νοῦσιν" οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνη-
 ῶν φωνοῦσιν. αἱ δὲ μῦται τοῖς
 ῆσιν οὔσι πλήττουσι τὸν ἄερα
 ἡμίλει σαθεῖσαι οὐκέτι βομι-
 οἱ σκάροι τῷ σώματι τὸ ὕδωρ
 μετὰ ῥοῖζου τὸν ἦχον ἀποτελοῦ-
 ῖν τῷ βύθει ὄντες οὐ φωνοῦσι"
 2 de anima).
 σφοδρῶς ὀργισθεῖς. "ὃ δὲ νέος
 νεικός πολὺς ἐπέπνει." "ἔτι δὲ
 ἴμμιτι συνέληλαμένων, καὶ μαχο-
 ῖσεως ταῖς μαχαίραις" τρεῖς
 ιρασαὶ ἐκ τῶν ὀπισθεν ὑπὸ τὴν
 ῖραζε."
 ἴν φρυῶν, ἐμπνέων. "ὃ δὲ ἔκειτο
 ἴππους ὑπὸ τοῦ βρόχου."
 ετρίω (A. Av. 727) συμμετρῶ
 ἰτέζω ἔαρι. καὶ τὸ πληθυντικὸν
 ὁ φουῖρος, ὁ κριβίρος, κυρίως

ὅπως οἱ ἄνθρωποι συμπίπνυονται, διὸ ἐπιλέγει
 "ἡμεῖς δ' ἄνθρωποι" (A. Nub. 96).
 πνιγηρά ἢ καυματώδης καὶ θερμῆ· πνι-
 γεὺς γὰρ ἡ κάμιος. ἕμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ
 χρόνῳ τὸ σχοῖνον καὶ τὸ θρανίον. Ἀριστο-
 φάνης (Ran. 121) "μία μὲν ἔστιν ἀπὸ κάλω
 καὶ θρανίω." καὶ Ἀρριανός (Ind. p. 556) "τὰ
 δὲ βράχη πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἐπώκειον ἄνθρω-
 ποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς."
 πνῖγος καῦμα.
 Πνυκός. Ἀριστοφάνης (Eq. 1105) "ὄπο-
 τερος ἂν σφῶν εὐ με μᾶλλον ἂν ποῆ, τέτιω
 παραδώσω τῆς Πυκνός τὰς ἡνίας," τουτέστι
 τὴν ἔξουσίαν, τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἀρμάτων·
 ταῖς γὰρ ἡνίαις ἠνιοχοῦνται οἱ ἵπποι, καὶ οἱ
 δῆμοι διὰ τῶν πολιτενομένων.
 Πνύξ Πνυκός Πνυκί, καὶ καθ' ὑπερβία
 βουσιμὸν Πνυκί.
 Πνύξ. Πνυκός ἔδει· ἀλλὰ μεταθέσει σοι-
 χεῖς Ἀριστοφάνης (Eq. 165) Πνυκός λέγει τὴν
 γενικὴν· "καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων
 καὶ τῆς Πνυκός."
 Πνύξ ἐκκλησία, παρὰ τὴν τῶν λίθων
 πυκνότητα, ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄν-
 θρωποι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. sch. A. Ach. 20.
 πόα. ἐκίαση βοτάνη οὕτω λέγεται. ἡ δὲ
 σμήνησιν πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ
 Λυσία (sch. A. Eq. 603). "ὡς ἐν πόα πλυνάν-
 των" οὕτω Μαλαχίαν (3 2) ἐδόξασε.
 ποδάγρα· "τάφρους ἄφρυξε καὶ ποδά-
 γρας ὑφῆκεν ὡς θηροῖσι τοῖς πολεμίοις."
 Ποδαλείριος ὄνομα κύριον.
 ποδαπός ποίου ἔθρου, ποίας χώρας.
 φησὶ Ξενοφῶν (Anab. 4 4 17) "ἔρωτῶμενος
 δὲ ποδαπὸς εἶη, Πέροσης ἔφη εἶναι." καὶ αὐ-
 θις "ποδαπός; Ἀντιοχεύς."
 ποδεῶνες εἶδος γεωργικόν. (AP 6 95)
 "καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἄνθετο
 Διοῦ Πάριος, ἀνηρώων παυσάμενος καμιά-
 των."
 ποδηγέσερον ὁδηγητικώτερον.
 ποδηγός παιδαγωγός.
 ποδηγεῖμος ἢ ταχεῖα. (AP 7 212) "αἰ-
 θυίης, ἔνε, τόνδε ποδηγεῖμι ἐννεπε τύμβον."
 ποδηγὸς ἕως τῶν ποδῶν χιτῶν. οἱ δὲ
 τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς σο-
 λῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον.
 ποδοῖν ποδῶν.
 ποδοκάκη ξύλον εἰς ὃ ἐν εἰρκτῇ τοὺς
 πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥω-

μαίοις κοῦσπος καλεῖται. "ἐν εἰρκῆ τε καὶ ποδοκάκη σρεβλούμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον." λέγεται καὶ ποδοσφάβη· "ὡς ἐν ποδοσφάβῃσι τισὶ τοῖς βόθροις ἐνεργούμενοι ἐκτείνοντο."

ποδοκάκη, Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους (105). τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἥτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὔσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Αἰδύμος, οἷον ποδοκατοχή. **Ναγρ.**

Ποδορρώνη ὄνομα κύριον.

ποδοσφάβη. ποδοσφάβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κρηνηγῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἠλίσκετο. οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν.

ποδάκεια ἢ ταχεῖα.

Πόδωνος ὄνομα κύριον.

ποηφάγον θηρίον.

Πόηχος ὄνομα κύριον.

ποθέσκεν ἐπόθει, ἐπεζήτει. **Hom. A 492.**

ποθεῖνός.

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς. **A Plut. 1128.**

ποθεν ἀρηγικόν, ἴσον τῷ οὐδαμῶς. **sch. A Ran. 1503.**

πόθεν ποῖ. ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τῆτο ληπτέον, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης.

ποθή ἢ ἐπιζήτησις. **Hom. A 240.**

πόθει ποῦ.

ποθῶ αἰτιατικῆ.

a ποῖ πότε· Ἀριστοφάνης (**Lys. 526**) "ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;" καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ (**El. 958**) ἀντὶ τῆ εἰς τίνα χρόνον· "ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν;"

b ποῖ ἀντὶ τοῦ ποῦ Σοφοκλῆς (**Ai. 1006**)· Τεῦχος πρὸς τὸν νεκρὸν Αἴαντος· "ποῖ γὰρ μολεῖν με δυνατὸν, εἰς ποίους βροτούς, τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν νόνοισι μηδαμῆ; ἢ πε Τελαμών, ὁ σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἄμυ, δέξαιτ' ἀν εὐπρόσωπος ἕλωσ τ' ἴσως χωροῦντ' ἀνευ σῆ. πῶς γὰρ οὐχ' ὄτω πάρα μὴδ' εὐτυχῆντι μηδὲν ἕλων γελᾶν."

ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ὁ Διόνυσος λέγει (**A Ran. 48**) "ποῖ γῆς;" ὁ δὲ φησὶν "ἐπεβάτευον Κλεισθένην." τὸ ἐπιβατεύειν ... πυσχ. κωμωδεῖ. ἐμφαίνει ἢν ὅτι, εἰ καὶ κατὰ σραταίαν ἀπεδήμουν, Κλεισθένην ἂν ἐσρατευσά-

μην. **cf. v. ἐπεβάτευον.**

ποιά ἢ πεποιημένη φωνή.

Ποιάντειον πεδίον.

ποιεῦμεν ποιούμεν.

ποίη ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ Καλλιμαχίῳ (182), παρὰ τὸ ἄπαξ καὶ μόνον ἐν τῇ τῆν βοτάνην φύεσθαι· (**AP 6 252**) "ἢ σρούθειον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποιῆς."

ποιήεσαν (**Hom. I 150**) σποστανώδη.

ποίην πόαν, βοτάνην. καὶ ποιτῆν σαφυλόλογον, ἢ τῆν τοὺς ἀσάσθεν τῶν θερίζοντων σωρεύουσαν.

ποιητέον ἀντὶ τοῦ δεῖ ποιεῖν.

ποικίλη σοὰ ἐν Ἀθήναις, ἐνθισαν οἱ ἐν Μαρυθῶνι πολεμήσαντες ἐξῆς ἐπίγραμμα τόδε (**AP append. 1**) λήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μ. ἔκτειναν Μήδων εἴκοσι μυριάδας."

ποικίλια.

ποικιλομήτης ποικιλόβελος. **μητις δέ.**

ποικίλος λόγος ὁ πυκνός. **ATl**

ποικιλικὴν πολυμυταρικὴν.

ποικιλωδὸς ἢ Σφίγξ· (**SOF**) ποικιλωδὸς Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶ σθέντασ ἡμῶσ τάφανῆ προσήγετο."

ποικιλωτέρος ὑδρας, ἐπὶ τερῶν, ἥτοι θαυμαζομένων.

ποιμαίνειν αἰτιατικῆ.

ποιμένων κηδεμόνων, καὶ ποιτὸ φροντίζειν. **sch. S Ai. 360.**

ποιμνήιον.

Ποιμνίωρος.

ποιναὶ τιμωροὶ τοῖς κακῶσ ποιλεθῆσιν, ἔχ' ὡς σκιαὶ σώμασι πλησὶ καὶ ὕπὲ τῆ χρόνε.

ποινή λέγεται ἐπὶ μόνῃσ καταβμάτων· (**Hom. I 633**) "ποινήν ἢ σ ἐδέξατο τεθνεῖωτος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐννεὶναι αὐτῆ πόλλ' ἀποτίσας, τῆ δὲ τ' ἐκραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ ποινήν δὲ λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντέκτισσις καὶ Σοφοκλῆς (**El. 209**) "οἷσ θεὸσ μέγασ ποῖνιμα πάθει παθεῖν πόροι."

μεταποιῖος· ἐν ἐπιγράμματι (**AP 52**) λίτομαι, θέσποινα, τοῖην μὴ λάμβνήν," καὶ Αἰλιανὸς "ὁ Ἀπόλλων φησὶ Διοκροδὸς μὴ ἂν αὐτοῖσ τὸ δεινὸν λαεἰ μὴ πέμπτοιεν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο π

τὴν Ἴλιον τῇ Ἀθηνᾷ Κασάνδρας ποιήν, ἢ ἂν ἰλεώσῃτε τὴν θεόν." καὶ ποιήνιμοι τιμωρητικαὶ ἐρινύες· Σοφοκλῆς (Αἰ. 843) ἠὲ ταχέϊα ποιήνιμοι τ' ἐρινύες, γένεσθε, φεῖδεσθε πανδήμιον εἰρατοῦ." καὶ αὐθις (Ilyb. 24 8) "πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ βαναυσιαμάτων ὧν εἰργάσατο, παρέστησαν τῷ τινὰς ἐρινὺς καὶ ποιῆς καὶ προσροῖες τῶν δι' ἐκεῖνον ἤτρυχότων."

ποινήλατον· τοῦτον ὡς ποιήλατον ὁ ὄσοφος ἐξετρέπετο."

ποιήν τιμωρίαν, ἀντέκτισιν, προσμιον. ποιήν· "οὓς δὲ λάβοι Σάκας αἰχμαλώτους, ἀνεσκολόπιζε καὶ ἤκλιετο, ποιῆς τοῦ εἰρὸς ἰόντα πρὸς ἄστυ θάλασσαν."

ποιόλη εὐκτικῶς.

ποιπνύω τὸ ἐνεργῶ Ὀμηρος (Α 600). ποιόφυγμα.

ποιόφύσσω σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου τὴν ἰὴν ἐκπέμπω. "ἕδ' ἐπεὶ σκαρθμοῖσι νεῶς ἢ χάλκεα χεῖλη ποιόφύσσω, τὰ μὲν τερόνορος προτομᾶ" ὁ δελφίς φησιν (ΑΡ 7215). ἢ ποιόφύξαι φησὶν.

πόκα ἀντὶ τοῦ ποτέ, δωρικῶς. ἀφ' οὗ ἢ οὐδέποκα.

ποκάδες αἱ διεκτενισμέναι τρίχες.

πόκος ποκάριον.

πόλεος πολλούς.

Πολείδιον ὄνομα πόλεως.

πολεῖς πολλούς.

πολέμαρχοι ἀρχή, ἣν συνέβαινε κλείειν ἢ πύλας, καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον κυριεύειν ἢ κλειῶν, καὶ ποιεῖσθαι τὸ καθ' ἡμέραν ἢ διαίταν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρ' Αἰτωλίας. Polyb. 4 18.

πολέμαρχος ἄρχων, πρὸς ὃν καταγγῆντο τοὺς ξένους. gl. Herodot. 6 109.

πολέμαρχος. ἀρχή τις ἐστὶ παρ' Ἀθηναίων οὕτω καλουμένη. ἐστὶ δὲ οὗτος εἰς τῶν ἀρχόντων. διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε καὶ ἰσχυρὰ δίκας τάς τε τῶ ἀποστασίας καὶ ἀπροσβλήσι καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετόικῃς· καὶ τὰλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἢ ταῦτα τοῖς μετοίκῃς ὁ πολέμαρχος. ἐστὶ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Ἀυσίου ἀδελφός. Harp.

πολεμησεῖν πολεμητικῶς ἔχειν, Θεόδοτος ἐν τῇ α' (33). ὡς τὸ Ὀμηρικόν (Ξ 37) τὸ ρ' οἱ γ' ὀφείλοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο." ἴσως καὶ γαμησεῖν Ἀττικοί φησι, καὶ ἄλ-

λας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσι.

πολεμησεῖοντος πολέμου ἐπιθυμῆντος· "Χοσροῦ δὲ πολεμησεῖοντος ὡς ἦσθετο Ἰβερσιανός" (Procop. Pers. 2 4).

πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν. ἴσθον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρημάτω ἐχθροῖν ἐν αὐταῖς ἢ τὸ χρητὴ ἢ τὸ δεῖν, οἷον γαμητέον ἀντὶ τοῦ χρητὴ γαμησῆσαι, πλευστέον ἀντὶ τοῦ δεῖν πλεῦσαι, καὶ οὐ παραδοτέα (Thuc. 1 86) ἀντὶ τοῦ οὐ χρητὴ παραδοῦναι. (Procop. Pers. 2 3) "πολεμητέα σφίσις ἄμια ἦρι ἀρχομένῳ ἐπὶ Ῥωμαίους ἐδοξεν εἶναι." "οὕτως ἐγνω διὰ ταῦτα πολεμητέον εἶναι πρὸς Ῥωμαίους."

πολεμίζει. Ἰώσηπος (B. I. 5 2 4) περὶ τῶν εἰσισιωτῶν ἐπὶ τῆς Τίτης πολιορκίας "καὶ τῆ πολέμου μετ' ἀδείας ἀντιπολεμίζοντος αὐτόν" (cf. v. ἄδεια).

πολέμοιο τέρας (Hom. Α 4) τὸν εἰδωλοποιούμενον πόλεμον, τὸν ποιητικὸν τῶ ἐνεργημένῳ πολέμῳ. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις κνδοιμοῦ εἰδωλὸν φησιν ἔχειν (E 593)· "ἢ μὲν ἔχουσα κνδοιμὸν ἀναιδέα δημοτήτος."

Πολέμων Εὐγγέτου Ἰλιεύς, κόμησις Γλυκείας ὄνομα, Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθεὶς, διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός, ὁ κληθεὶς περιηγητής, ἰσορικός. γέγονε δὲ κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπιφανῆ· κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανὸν συνεχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ, καὶ διήκασε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναγίτις. ἔγραψε περιήγησιν Ἰλίου ἐν βιβλίοις γ', κτίσεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους συγγενείας αὐτῶν, κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων, περὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι, καὶ ἄλλα πλείστα, ἐν οἷς καὶ κοσμητικὴν περιήγησιν ἤτοι γεωγραφίαν.

Πολέμων Λαοδικεύς, ἦγεν ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Σμύρῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδε τῷ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐπὶ τε Τραϊανῷ καὶ μετ' αὐτόν, μαθητῆς δὲ ἐγένετο Τιμοκράτους τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ φιλοσόφου καὶ Σκοπελιανῷ τῷ σοφιστῆ. ἐτελεύτησε δὲ ε' καὶ ν' ἐνιαυτῶν, αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀποκαρτερήσας διὰ τὸ συνεχέσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων θρηνημάτων λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτὸς τὸν Πολέμωνα "δότε μοι ἕτερον σῶμα καὶ μετεμβήσομαι." καὶ τοῖς ἰατροῖς ἐπὶ συγχῶ τέρμασιν αὐτὸν ἔλεγεν

“ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα.” cf. Philostrat. V. S. 1.

c Πολέμων ὁ νεώτερος, σοφιστής, γέγονε καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομόδου.

d Πολέμων Φιλοκράτου ἢ Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους τῷ Πλάτωνος διαδόχου, καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς Ἀκαδημείας. ἐγγόνου δὲ σφόδρου ἄσωτος, εἴτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συγγράφη βιβλία, ἐδὲν δὲ αὐτῷ φέρεται. ἔχαιρε δὲ Ὀμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ, καὶ ἴσως ἔχειν ἐκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγε, ὥστε καὶ φάσκειν Ὀμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν, Σοφοκλέα δὲ Ὀμηρον τραγικόν.

Πολεμώνιος ὄνομα κύριον.

πολέμωνος εἶδος ζῴου.

πολεμῶσαι πολέμιον καταστῆσαι. καὶ ἐκπολεμῶσαι. “ἔσειλαν δὲ οἱ Τῆρκοι ὡς Ἰσχυριανὸν πρεσβείαν ἐφ’ ᾧ συνεκπολεμῶσαι γε αὐτὸν Πέρσαις.”

πολιὰ τῷ γήρῳ. καὶ πολιὰς ἡ Ἀθηνῶν.

πολίειον πόλις.

πολίζω τὸ κτιζῶ.

πολιήτης ἀρσενικόν, καὶ πολιῆτις θηλυκόν. (AP 7 218) “Αὐτὸ ἔχω πολιῆτιν ἄλιζονιο Κορινθῆν.”

πολιοκροτάφοιο γέροντος. • Hom. Θ 518.

πολιὸν τὸ λευκόν. (A Av. 349) “ἔτ’ ὄρος σκιερὸν ἔτε νέφος αἰθέριον ἔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὃ τι δέξεται τῆτον φυγόντα.”

πολιορκῆσαι τὸ μόνον τῇ πόλει προσκαθεσθῆναι πολεμίας· ἐκπολιορκῆσαι τὸ τελῶς καταλαβεῖν τὴν πόλιν καὶ εἰσελθεῖν. sch. Thue. 1 94.

πολιορκία φυλακή.

Πολιοῦχος καὶ Πολυνάκης ὀνόματα κύρια.

πολιούχοις τοῖς τῶν πόλεων ἄρχοις.

πόλις εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία “πόλις παίζομεν.”

πόλις δ’ ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιῶνων τε καὶ ξαναγμάτων” (S OR 4), παρ’ ὅσον οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τῷ κακῷ θύουσι καὶ παιῶνας ἄδουσιν, οἱ δὲ ἐαλωκότες ἐπ’ οἰκείοις κακοῖς ἀποιομύζουσι.

πολιτεία. ἰδίως εἰώθησε τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, καὶ Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ (125) καὶ Δημοσθένης (1 5) ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Harp.

πολιτεύμυσι ταῖς πολιτείαις, ἢ ταῖς ἄλλαις αἰρέσεσι.

πολίτης δῆμος ὁ τῆς πόλεως.

πολιτικός ἀστειὸς μετὰ τινος τέχνης, γνώμη “πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερωσύνῃ συνάπτειν, συγκλιώθειν ἐς τὰ ἀσύγλωσσα” (Snes. ep. 57 p. 198).

ὅτι πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν· καὶ γὰρ κακίαν ἐφέξειν καὶ ἐπ’ ἀρετὴν παρορησῆσθαι ἰκανὸς ἔσται. Diog. L. 7 121.

πολιτισμός· “τὸν πολιτισμὸν ἐπιπέζων ἐν Ἀκαδημείᾳ διέτριβε.” cf. v. ἐκτοπία.

πολιτοκοπεῖν Δίφιλος.

πολλά. ἀντὶ τοῦ πάντα εἰῶθεν ὁ θεοκυδίδης χρῆσθαι.

πολλά γ’ ἡμᾶς λανθάνει (A Pac. 619), ἀντὶ τῷ ἅπαντα γινώσκομεν τὰ πράγματα.

πολλά κενὰ τοῦ πολέμου· Πολέβου (29 6) “ὅτι τῆς σελήνης ἐκλειψῆς ἐπὶ Περσέως τῷ Μακεδόνα ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πολλοῖς ὅτι βασιλέως ἐκλείψην σμαίνας, καὶ τῆτο τὸς μὲν Ῥωμαίους εὐθαρσιεῖρας ἐποίησε, τὸς δὲ Μακεδόνας ἐταπεινώσει ταῖς ψυχαῖς. ἔτῳς ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι πολλά κενὰ τοῦ πολέμου.”

πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεῖον ἐξαπατήσῃς, παροιμία πρὸς τοὺς οἰκίανους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι.

πολλά μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρον.

πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἡμᾶς καὶ κατώρθωσαν βροτούς” (S El. 415), ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῶν τυχόντων καὶ βλάβονται καὶ ὠφελούνται.

πολλά χείρειν φράσας ἀποταξάμενος ἀπογνούς. cf. v. χείρειν φράσαντες.

πολλά δ’ ἀπειλαὶ πολλά δὲ μύτην ἐπὶ θυμῷ κατηπειλήσαν. ἀλλ’ ὁ νοῦς ὅταν ἐπὶ γένηται, φροῦδα τύπειλήματα” (S OC 658). τῆς, πολλοὶ ἄνθρωποι πολλά ἀπειλήσαντες ἐκ θυμῷ, πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ φρεσικῶτα νοῦν ἀναλαβόντες ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

πολλαῖς πληγαῖς δρυὸς δαμάζεται, παροιμία πρὸς τοὺς δυσσάλωτους καὶ δυσπεργάστους.

πολλάς ἐπιτρέβασθαι. (A Nab. 972) “ἐπετρέβετο τυπτόμενος πολλάς ὡς τὰς πύλας ἀφανίζων.” καὶ ὁ ἀπόστολος (Luc. 12 47) “δαρήσεται πολλάς.”

ίς. τοῦτο διττόν ἐστι, τὸ μὲν ἐν μῶνυμα καλεῖται, τὸ δὲ ἐν λόγῳ, ἡμίβουλα λέγειν. οἷον τὸ ἀγαθὴται κατὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρῶν δὲ καὶ κατὰ τοῦ εὐεκτικῶς τε λέγεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀγαθὰ. Ἀχιλλεύς ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας ἠσιόον Μαγνησίας καὶ Σιθωνίας), ἔγραψε κατὰ σοιχεῖον συμβολικὰ ἔργα, οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις ἧ', ἐν βιβλίοις β', ἰήματα ἐν βιβλίοις γαθ' Ὀμηρον οἰωνοπολῆς, ἀ Τυρρηνοῖς μαντικῆς, ἰατροπειῇ δρυοκολάπτει ἱερὸν λόγον, ἔργα, Θηρευτικόν, συμπαιθεῖων καὶ γ', περὶ κεραιῶν καὶ τῆς ἀνδρῶν, καὶ ἄλλα.

ὄνομα μάντιος καὶ κλίνεται σιγῆς ἔγραψε τὸ ἐνόδιον οἰωνοσκοπία, ἔγραψε τις τότε βασιλεύων, τότε ἀνοίας καὶ τὸ θηροῦσθαι 254.

ἴδιον κύριον.
δ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν

θηριοβόλοι, παῦροι δὲ τε δρες. θριαὶ καλοῦνται αἱ μαντικαὶ καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριάσει. ἐν ἐχθροῖς, παῦρα δ' ὠφε

τε μισήσουσιν, ἐὰν σαυτοῦτο φασὶ τὰς νύμφας πρὸς ὅσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς τὰς ἰν οἰκίαν μορφήν.

στρατηγοὶ Καρλίαν ἀπώλεον Ἀλικουρνασσὸς πολιορκίαν, ἐπὶ νωμονούτων.

ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖζον· ἐν μύθοις ν ἀγῆνορα μέμμετο τήγριν" (cf.

ἄρσενικῶς ἀντὶ τοῦ πολύς· Ἀρῆς) "Διονύσου μὲν περὶ πολλὸς ἔργα, Ἡρακλῆος δὲ περὶ ἕ πολλός." ἡμίβουλον τὸ ἔσχατον μέρος τῆς

ν ἐπὶ τάξεως καὶ μορίων Δημοῖλοι.

ἰ ἐσχάτῳ "ἔτε καθ' ἡλικίαν σε ἄλλα προύχοντι, ἀλλὰ τοῖς πῦσι

πολλοῦ ὄντι."

πολλοῦ ἀντὶ τοῦ πάντων (A Nub. 915) "Θρασύς εἰ πολλοῦ." καὶ "πολλοῦ γε δεῖ." πολλοῦ γε καὶ δεῖ οὐδὲ ὅλως.

πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν σιωπῶν, πόρρω λίαν εἶμι τοῦ λέγειν, οὐ βούλομαι λέγειν.

πολλοῦ γε μᾶλλον, κἄν παρῶσι χίλιοι (A Nub. 1152), ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς τρόπου νικήσειν ἐπαγγελλομένων.

πόλος οὐρανός, καὶ πόλον οὐρανοῦ ἢ κόσμου. Ἀριστοφάνης (Av. 179) "ὄρνιθων πόλος." τὸ μὲν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὄρνιθων, ὅτι τόπος αὐτῶν ἐν ᾧ διατρέβασαι, τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος καὶ πόλος. ἔξῃς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι· πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον φερῶν πόλον," ὡς αὐτοῦ τε περιπολεμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. "ὥσπερ εἶποι τις τόπος. ὅτι δὲ πολεῖται τῆτο καὶ διέρχεται ἅπαντα, διὰ τῆτο καλεῖται νῦν πόλος."

πολύ πλεῖζον.

πολύαινος πολλῶ ἐπαίνος ἄξιος.

Πολύαινος Μακεδῶν ῥήτωρ περὶ Θηβῶν, τακτικὰ βιβλία γ'.

Πολύαινος Σαρδιανὸς σοφιστῆς, γεγονὼς ἐπὶ τῆ πρώτῃ Καίσαρος Γαίου, λόγους δικανικούς, καὶ δικῶν ἦτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις, θριάμβου Παρθικῆ βιβλία γ', καὶ ἄλλα.

πολυαίξ πολυόρμητος. Hom. E 811.

Πολυάκης ὄνομα κύριον.

πολυάνδριον μνημα, τάφον, τὸ θηροῦσθαι παρὰ πολλοῖς ξηνοτάφιον (Eunap. p. 117 Nieb.) "ὁ δὲ Γαῖνᾶς ἐξεχώρει τῆς πόλεως, καταλιπὼν αὐτὴν πολυάνδριον καὶ πολυτελεῖ τάφον, ἔπειτα τεθαμμένον τῶν ἐνσηκῶτων." καὶ Ἀλλιανός "θάψαντες δὲ τὸς νεκρῶς εἰργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον."

πολυάλακος μεγάλη, πλατὺς (AP 6 238) "ἢ πεδῖς πολυάλακος εἶμι ὁ γεραίος."

Πολύβιος Λύκος υἱός, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας, καθηγησάμενος Σκηπίωνος τῆ Ἀφρικανῆ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα εὐεργέτην. ἔτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις μ'. ἔρ-

χεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλειμένους τῷ Σπυριτιάτῃ καὶ τῆς Φιλίππου τῷ Περσέως υἱῷ διαδοχῆς τῶν Μακεδόνων, τὰ ἕξῃς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων.

Πόλυβος ὄνομα κύριον.
πολυβότειρα πολλὰς τρέφουσα.

Πολύβοτον ὄνομα τόπε. ἢ τὸ πολλὰς τρέφον, λιπαρόν.

πολυγηθῆς πολυχυρῆς.

πολυγλεύκε πολυοῖνε· (AP 6 238) "ἔδὲ πολυγλεύκε γειομόρος βότρουος."

πολύγληρον πολυόμιματον· "οἶα πολύγληρον βουκόλον Ἰναχίης" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 5 262).

Πολύγνωτος. οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τῆν τέχνην, Θάσιος δὲ τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφώντος, τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην σοφὴν ἀνέγραψε προῖκι, ἢ ὡς ἔνιοι τὰς ἐν τῷ θεσσαυρῷ καὶ τὰς ἐν ἀνακείῳ γραφάς. Harp.

πολυδαιδάλα (Hom. Γ 358) πολλὰ ποικιλματα ἔχοντος.

Πολυδάμας Σκοτσαῖος παγκρατιαστής, ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν κατ' αὐτὸν πάντων ἀνθρώπων· ὃς καὶ νέος ὢν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας, οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὄπλῳ. εἰς ἀγέλην δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταύρον λαβὼν τοῦ ἑτέρου τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς χηλῆς κατεῖχεν ἄκρας καὶ ἐκ ἀνεί· ὁ δὲ ταύρος πηδῶν ἀφῆκε τῷ Πολυδάμαντι τὴν ὀπλήν. ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἡνίοχον ἐλευνόντα σπεδῆ τὸ ἄριμα ἐπέσχε τῷ πρόσω, λαβόμενος τῆ ἑτέρῃ τῶν χειρῶν τὸ ἄριμα καὶ σῆσας τὰς ἵππους. τότε Δαρκεῖος ὁ νόθος Ἀρταξέρξης υἱὸς ἀκέσας τὰ ἔργα δώροισι ἐλθεῖν παρ' αὐτὸν ἐπεισε· τρεῖς δὲ τῶν ἀθανάτων καλεσμένων κατὰ πρόκλησιν μονομαχήσαντας ὁ Πολυδάμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τῷ ἀνδριάντῳ ἐδηλῶντο ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἐμελλε δ' ὑπὸ τῆς εὐνοῦ τοῦ Ῥώμης ἀπολέσθαι ὡς καὶ ἄλλοι οἱ ἐπὶ ἰσχυρὰ μέγα φρονήσαντες, ὡς καὶ Ὀμηρος περὶ Ἔκτορος (Z 407) "δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος." εἰσελθὼν γὰρ εἰς σπήλαιον ὦρα θέρεθς ἄμα τοῖς συμπόταις, καὶ τῆς κορυφῆς τῷ σπηλαίῳ κατὰ τύχην διαρρηγνυμένης καὶ θάνατον ἀπειλῆσας, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμου φύγεσαν, αὐτὸς δὲ ἔμεινε τὰς χεῖρας ἀνασχῶν ὡς ἀνθρώπων ἐπιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ, καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε. Pausan. 6 5.

Πολυδεύκης Ναυκρατίτης· τῷς δὲ Ἀρδεέννας σοφιστὴν γράφουσι παίζοντες· πόλις δὲ Φοινίκης ἢ Ἀρδεέννα. ἐπαίδευσεν δὲ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδῳ τῷ βασιλέως, καὶ ἐτελεύτησεν ἔτη βιῶς ἧ' καὶ ν', συντάξας βιβλία ταῦτα, ὀνομαστικὸν ἐν βιβλίοις ἰ (ἐξ ὧν δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρων κατὰ τὸ αὐτοῦ λεγομένων), διαλέξεις ἦτοι λαλιὰς, μελέται, εἰς Κόμοδον Καίσαρα ἐπιθαλάμιον, Ῥωμαϊκὸν λόγον, σαλπικτήν ἢ ἀγῶνα μουσικῶν, κατὰ Σωκράτους, κατὰ Σινωπέων, Πατιλίον, Ἀρκαδικόν, καὶ ἕτερα.

πολυδίψιον (Hom. A 171) ἢ τὸ πολλὰς ἔτεσι διψῆσαν, ἀπὸ ἰσορίας, ἢ τὸ ἐπιπόδητον.

Πολύδωρος ὄνομα κύριον.

πολυειδῆς πολύμορφος, καὶ ποικιλία ἢ ποικιλία.

πολύενος ὁ πολυχρόνιος.

πολύευκτον τίμιον, πολεπόδητον.

Πολύευκτος κωμικός. τότε δρᾶμα ἐξ Ἡνίοχος, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπροσοφιστῶν (p. 396?) φησίν. cf. v. Ἡνίοχος.

Πολύζηλος κωμικός. δρᾶματα αὐτοῦ Νίπτρα, Δημοτυνδάρειος, μισῶν γοναί, Δουνοῦσος γοναί, Ἀφροδίτης γοναί.

πολυζύγω πολυκαθέδρω. Hom. B 291

πολυήκοος· "ἔδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκοος, ἀλλὰ Ῥώμη γενναίας φρένας μαινεῖν ἀγχισπόμεν ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἢ δαιμόσιος. εἶπεν ἔν τις τῶν κριτικῶν ὡς οἷος ὁ ἀνὴρ οὐ φθέγγοιτο λόγους ἀλλὰ πραγματικῶν ἑστίος" (Damasc. Phot. p. 338a).

πολύθρονον πολυφάρμακον· θρόνονα τὰ ἄνθη· Ὀμηρος (X 441) "ἐν δὲ θρόνονα κίλ' ἔπασσε." τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αἰνουργοῦ.

πολυθρόλητον πεφημισμένον, διαβροημένον, ὀνομαστότατον.

Πολύιδος (Hom. E 149, N 663) ὄνομα κύριον.

πολυκαγκῆς ὁ κατάξηρος τόπος.

Πολύκαρπος Ἰωάννον τῷ εὐαγγελιστῇ καὶ θεολόγῳ ἀρκατοῦ, διάδοχος δὲ Βασίλειου τοῦ πρώτου ἐπισκοπήσαντος τῆς Σμυρναίων ἐκκλησίας· ὃς καὶ μετ' αὐτὸν τῆς ἐπισκοπῆς δευτέρως ἐκράτησε, καὶ μαρτυροῦν τῇ τῷ Χριστῷ τετελείωται ἐπὶ Μάρκου Ἀποστόλου ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Φιλιππησίους καὶ θαναμασίην, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὸν Ἀρεωπαγίτην, καὶ πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας.

τινας αἰτίας τῷ πάσῃ, βασιλεύ-
ωνίνε τῷ Πίου καὶ ἐπισκοπῆντος
σίας Ῥώμης Ἀνικήτου, ἐπέση τῇ
ἢ καὶ πολλὰς τῷ δόγματι Μαρ-
Βαλεντίνε πισεύσαντας ἀνεκαλέ-
ντησαντος δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου
ς, καὶ εἰρηκότος "γνώριζε ἡμῶς
ε," ἀπεκρίθη "γνώριζω σε πρωτό-
βιαβόλε υἱόν." Sophronius.

αρπότητος τόπος εὐγείας. Hom. Γ 371.

ηδῆος πολυφροντισῶν. πολὺκλη-
om. Α 438) ἐκ πολλῶν κεκλημένοι

λῆσι πολυκαθέδροις. καὶ πολυ-
(Hom. Β 74) ὁμοίως.

μητος πολυκάματος. ῥάτης Ἀθηναῖος ῥήτωρ δεινός
κατὰ Σωκράτες λόγος δύο Ἀνύτω
φ γράψας.

ῥάτης ὁ τῆς Κύπρου ἄρχων ἐπὶ
τῷ παιδὸς τυγχάνων, πῆξιν εἶχε
νάρετον, μετὰ δὲ ταῦτα προβαί-
της ἡλικίας ὀλοσχερῶς εἰς ἀσέλ-
ει καὶ βίον ἀπρεπῆ (Polyb. 17 36).
Πολυκράτης.

ρημιον (πολύκρημον Hom. Β 497)
ὄρειον.

τόριος ὄνομα τόπος.

τωρ ὄνομα κύριον. Hom. Ω 397.
ύμονος θαλάσσης.

ήιος πολλὰ κτήματι ἔχων.

ισος πολυλιτάνευτος. Hom. ε 445.
άθεια.

ήλη πολυθρέμματος γῆ.

ητις πολὺβελος.

νησος καὶ Ἀριφράδης καὶ Οἰώ-
ητοποιοί. καὶ Πολυμνήσεια δὲ
ωμωδεῖται ἐπὶ αἰσχροτήτι. Κρου-

Πολυμνήσει' αἰεὶ μωσικὴν τε
Ἀρισοφάνης (Eq. 1284) "ὅσις ἐν
δρα μὴ σφόδρα βδελύττεται, οὐ
ὅτῃ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου."

άμονος (Hom. Α 433) πλεσις.

ίδακα (Hom. Θ 47) πολλὰς ἀνα-
σαν, τατέσιν ἀναβλύσεις.

λήθεια.

οδος δίκην αὐτὸς ἐαυτὸν κατα-

πολύποδος ὁμοιότης πρὸς τοὺς ἔξο-
μοιοῦντάς τισιν ἐαυτούς.

Πολυποίτης ὄνομα κύριον. Hom. Μ 182.

πολυπραγμοσύνη καὶ πολυπρά-
γμων. ὁ σπουδαῖος οὐκ ἐστὶ πολυπράγμων.
τῷτο βεβλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύ-
νην μεταλαμβάνοντες εἰς φιλοπραγμοσύνην ἀνα-
σκευάζομεν τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γὰρ πολυ-
πράγμων ἐδέπω φανερὰν ἀμαρτίαν σημαίνειν
δοκεῖ, εἶγε πολυπράγμων μὲν ἐστὶν ὁ ἐν πολ-
λοῖς κυλιόμενος πράγμασι, δύνάται δὲ τῷτο
καὶ ἀπὸ τύχης τινὶ περιγενέσθαι· ὁ δὲ φιλο-
πράγμων διάθεσιν ἤδη καὶ οἰκειότητα τὴν
πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ καὶ σπουδὴν καὶ
αἵρεσιν, ὃ ἄλλότριον τοῦ σπουδαίου. Alex.
Aphrod. in Top. 2.

πολυπτύχου (Hom. Θ 411) πύλλας ἀπο-
κλείσεις ἔχοντος, οἷον πτύχας.

πολύρρηνες (Hom. Γ 154) πολλὰ θρέμ-
ματα ἔχοντες.

πολὺς σφοδρός.

πολυσμαράγοις ἡχητικοῖς.

πολυσπαθής ὁ πλειστάκις ὑπὸ σπάθης
ἐνεργηθεῖς· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 39) "πολυ-
σπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων."

Πολύστρατος. οὗτος αἰτίαν ἔχων τοῦ
Ἑρμῆς περικύβητι ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων·
οὗ Ἀυσίας μὲνηται. ἕτερος δὲ ἐστὶν ὑπὲρ ἑ
λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Ἀυσίας. ἄλλος δ' ἂν
εἶη οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππι-
κοῖς (4 23), λέγων αὐτὸν ποτε ἐν Κορίνθῳ
ξενικὸν τρέφειν. μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ
γράφειν Πολύτροπον ἀντὶ τῷ Πολύστρατου·
παρὰ μηδενὶ γὰρ φησιν ὁ Δίδυμος εὐρηκέ-
ναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον τῷ ἐν Κο-
ρίνθῳ ξενικῷ, τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθη-
ναῖον εἶναι. Harp.

πολυσχιδής πολυμερής. καὶ πολυ-
σχιδῆ ζῷα ἄνθρωπος κύων λέων, καὶ εἴ τι
ἄλλο, οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν.

πολυτελὲς δαπανηρόν· Θουκυδίδης (7
27) "τὸ γὰρ ἔχειν αὐτὸς πρὸς τὸν ἐκ τῆς
Δεκελείας πόλεμον πολυτελὲς ἐφαίετο." καὶ
πολυτελέσι πολυδυσάνοις· τέλος γὰρ τὸ
δαπάνημα. καὶ πολυτέλεια.

πολυτιμητιζόμενος φερυπευόμενος.

πολυτίμητος· "ἐψηλάφων τὰς ὑπομνη-
ματισμούς, οὗς ὁ πολυτίμητος Ἡρακλείδης
ἤκεν ἔχων," ὁ πολυτιμώρητος.

πολύτλας πολλὰ ὑπομένων

πολυφασίας πολυλογίας.

πολυφλοίσβον πολυταράχην.

πολυφόρβη γῆ (Hom. I 564) ἢ πολλὰς τρέφουσα.

πολυφόρῳ Ἀριστοφάνης (Plut. 854) "οὐτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι" ἀντι τῆ πολλὰ μοι κακὰ ὑφ' ἑνα καιρὸν φέροντι, ἢ ποικίλῳ, ἀπὸ τῆ πολὺ ὕδωρ ἐπιδηγομένους οἶνον. τουτέστιν ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κακόν· πολυφόρον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν κρῆσιν δεχόμενον, ὀλιγοφόρον δὲ τὸν ὀλίγην. ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῶν δένδρων.

πολυφραδέστερον συνετὸν ἐν λόγοις.

πολύφρονος. Hom. Φ 367.

πολύχην πολυφόρητον, ἢ πολυειδή.

πολυῶδυνία. καὶ πολυῶδυνος ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὢν.

πολυῶπὸν τὸ πολύτερον δίκτυον. Hom. X 386.

πολυωρήσεις (Ps. 137 3) πολλὴν φροντίδα ποιήσεις, φυλάξεις. καὶ πολυωρία ἢ ἐπιμέλεια· "ὃ δὲ ἔδειτο τῷ θεῷ πολυωρίας τυχεῖν τῆς ἐξ αὐτοῦ," καὶ αὐτίς Αἰλιανὸς (cf. v. ἡμίσεια) "δοσμένῳ δὲ πολυωρίας τυχεῖν καὶ ῥοπῆς τῆς ἐς τὸ κρεῖττον ἐκ ἐπένευσε."

πόμα κεκραμένον τρία καὶ δύο τρία μέρη ὕδατος ἐπιδηγομένον, οἶνος δὲ δύο. ἀρίστη κρῆσις οἶνος δύο μέρη καὶ ὕδατος τρία. cf. v. κεκραμένον.

πομπεία λαιδορία· καὶ οἱ δικαιοκτοχῶνται τῷ ὀνόματι. λέγεται πομπεία καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος (48) ὑποσημαίνει. Φιλόχορος δὲ φησιν ὡς πρότερον ἐκρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς ἁσίας τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν, ὅψ' δὲ καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατασκεύευσεν. Harp.

πομπείας καὶ πομπέειν ἀντι τῆ λαιδορίας καὶ λαιδορεῖν Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (11). ἢ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν λαιδορομένων ἀλλήλοισ· Μένανδρος Περικθία "ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσι πομπείαι τινες σφόδρα λαιδοροί."

πομπέει ὡς νενικηκὸς μεγαληγορεῖ.

Πομπήιος. ὅτι Πομπήιος ὁ μέγας ἐπικληθεὶς, ὑπάτος καὶ στρατηγὸς Ῥωμαίων, τὸν πρὸς Μιθριδάτην καὶ Τερράνην πόλεμον ἀνεδέξατο, καὶ τὸν μὲν Μιθριδάτην κατὰ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ καταγωνίσαστο,

ὡς τὸ στρατόπεδον αὐτῷ διαρπάσαι καὶ ἑμυριάδας ὀπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ δὲ Μιθριδάτης γυμνωθεὶς παντάπασιν τῆς δυνάμεως διαφεύγειν ἀγαπητῶς ἕμια τῇ γαμετῇ καὶ βίσιον ἀκολούθους ἱκανὸς γέγονεν· εἶτα κωκυσιασθεὶς ὑπὸ τῆ παιδὸς Φαρνάκον παρὰ τοῖς οἰκείοις στρατιώταις, καὶ πρὸς θύραις ἀναγκαῖον ἐλαθεῖς, φάρμακον δηλητήριον ἐκπιὼν τελευτᾷ περὶ τὸν Βόσπορον. ὁ δὲ δὲ παῖς αὐτῷ Φαρνάκης γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Πομπήιος ἐπὶ Τερράνην ἀνατῆν στρατιάν. ὁ δὲ Ἀρμένιος διὰ μάχης ἠδυνεῖν τοῖς Ῥωμαίοις ἐλυσίτελες ἡγήσασθε ἐνδιδὸς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς Πομπήιον, καὶ πρὸς τοῖς γόνυσιν αὐτῷ πεσὼν καὶ τὸ ἄσθημα τῆς κεφαλῆς ἀφελὼν ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο· οἷς δὲ καμφοθεὶς τὸν θάνατον ὁ Πομπήιος ἀνίστησι τε αὐτὸν καὶ τὸ ἄσθημα πάλιν ἀποδίδωσιν, αὐτὸς τῇ τῷ Ἀρμένιος τῷτο περιθεὶς κεφαλῇ, τὰ τε ἄλλα διὰ τῆς τὸν ἄνδρα ἤγεν. ἀφαιρέσει δὲ ὅμοιο μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς καὶ χρήμασι πολλὰ ἐξημίωσε τὸν Ἀρμένιον· Συρίαν τε γὰρ καὶ Φοινίκην ἀπετέμετο, καὶ πεντακισχίλια τάλαντα ἀργυρίῳ τῷ Ῥωμαίων δῆμῳ καταβίβησεν, ἕτε χερῶν ἀδίκων ἀρξάμενον, προσηνάγκασε. μετὰ ταῦτα Ἀλβανὸς ὑπέταξε, καὶ τὸν βασιλεῦ τῶν Ἰβήρων Ἀρούακην προσηνάγκασε, καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν ἀπὸ τῶν τῷ δυνάσει τῆς Γαλατίας ἐδωρημένων Ἄτταλόν τε καὶ Πηλαιμῆνεα ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς Πιυφλαγονίας κατήγγυεν ἐξελθόντες πρὸς τῷ Μιθριδάτῃ, Κόλχοις τε ἐπέστησαν ἡγεμόνα. ἐφ' οἷς Σύρος τε καὶ Ἀραβία καταστρέψατο, καὶ Ἰουδαίαις τρίτῳ μηνὶ κατέσφησται. ἐκ δὲ τῶν τῷ ἱερῷ ἀναθημάτων οὐδὲν διήρπασεν, ἀλλὰ πάντῃ ὑπὸ ἀναγκῆς ποιησάμενος Ἀριστοβέλλῳ παρέδωκεν· Ἰερουσόλημ γὰρ εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξέπεμψε δόμον.

Πομπήιος Ῥωμαίων στρατηγός, περὶ ὧν φασιν ὅτι μετὰ τὰς σπονδὰς διεπνείν τῷ Καίσαρι καὶ Ἀντώνιον παρὰ Πομπήιον τῷ παιδί Πομπήϊο, ἐν τῇ στρατηγίᾳ νῆι κατασκευασμένῳ τὸ δαῖπνον· τῶτον γὰρ ἐστὶν ἡ νῆς αὐτῷ καταλελειφθεῖ πατρῷον οἶκος· τῇ δὲ ἔνδον ὄντων καὶ τῆς συνβοίας ἀμύνηστος Μηνᾶν τὸν πειρατῆν, τὰ πλείους αὐτῷ Πομπήϊῳ ὑπηρετῆνται, καὶ τότε προσέθειν αὐτῷ ἡσυχῇ, καὶ "βέλει" φάσει τῆς ἀγκύρας τῆς νηὸς ὑποτεμῶν ποιῶσα εἶπε

ίας καὶ Σαρδῶνος ἀλλὰ τῆς Ῥωμαίων νίας κύριον;" τὸν δὲ Πομπήιον ἀποθῆναι "ἔδει σε ὡς Μηρῶ τῆτο πεποιημένη προειπόντα ἐμοὶ τὴν ἐπιχείρησιν. πῶν πρὸς ἡμῶν ἐπιορκεῖν· τὰ παρόντα ἐξέρ-". Io. Antioch. exc. Peir. p. 801.

πομπήν τὴν πέμψιν, ἀποσολήν· Θεκυδ' (108) "ἔξῶλον τε ναυπηγησίων πομπῶν καὶ Αἰλιανός (V. H. 8 1) "καὶ τὸν δρᾶν τὸν ἐκ τῆς Θείας πομπῆς ἦκοντα." ἅμα τῇ κόρη παρεσκεύασε πομπήν ἐπι- , ἀρμάμαξάν τε λαμπράν καὶ ἐσθῆτα ῥάν καὶ Θεραπειάν συγγήν."

Πομπήλιος ὄνομα κύριον. καὶ πομπή- ληδῦς.

πομπόν συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα. πομπόσολεϊ ἐκπέμπει τῇ νηὶ τὸν σόλον. Πομπώνιος ὄνομα κύριον.

πομφόλυγες αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλαι καταφερόμεναι. "ὃ δὲ δίκην πομφολύ- κηφύσεως διαλύει τὸ ὑπελον" (Theophyl. I 15).

πομφολυγοπαφλάσμιουσιν ἐν ταῖς δί- κῶν ὑδάτων· πομφόλυγες γὰρ αἱ φλυ- αῖδες δύναι, ἀπὸ τῆς παφλάζειν (sch. A 251). "ὡσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφα- ια, ἔτω μνήμη ὑπερηφάνης ὄλλυται μετὰ τον."

πομφόλυξ ἐκβρασμὸς ὑδατος.

πονεῖν ἐνεργεῖν.

πονεῖσθαι ἐνεργεῖν. "Τραϊανὸς ὁ βα- ρδίκαιος ἦν, καὶ τῷ σώματι ἐρρωμένος ιρακοςὸν ἄγων ἔτος ἤρξε, καὶ ἠβέλετο ε πάντα τοῖς ἄλλοις τρόπον τινὰ πονεῖ- ν" (Dio Cass. 68 6).

πονεύμενον ἐνεργεῖν. Hom. A 374.

πονηρὰ κατὰ τρυγόνου ψάλλεις, ὡν μοχθηρῶς καὶ ἐπιπόνως ζώντων· καὶ ἡ τρυγῶν ἐπειδὴν πειρᾶ, τότε μάλιστα ει.

πονηρία ὁ ἐκ κατασκευῆς εἰς τινα παρὰ ἴκους γινόμενος, παρὰ τῷ ἀποσώλω (Rom. 1 Cor. 5 8).

πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ὑπαντι- ιεθα, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ ἐδὲ φαρ- ῖσιν εἰκῆ ῥαδίως ἐχρήσατ' ἔν" (A Ran.

πνεῖται τοῖς λεγομένοις καθάρμασι πό- . "ἔδὲν πονηρὸν ἀλλ' ὅπερ καὶ Καλλι- (A Pac. 362). ὁ Καλλικῶν ἔτος πρού- Σάμων ... πόλιν ἐτέραν (cf. v. Καλλι-

κῶνς). μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος (fr. 227) "μὴ σύ γε, Θείογενες, κόπας χεῖρα Καλλικό- ωντος." προδὸς δὲ Μίλητον τοῖς πολεμίοις, πυνθανομένους τινὸς ὅτι τῆτο ἐποίησεν, ἀπο- κρῖνασθαι, ἀγαθὰ Καλλικῶν. καὶ Ἀριστοφά- νης φησὶ (Plut. 863) τῆ πονηρῆ κόμματος ἀπὸ τῆ παρακεκομμένης ἀργυρίας.

πόνηρος ἐπίπονος· ἡ πρώτη ὄξεϊα. ἐπὶ σώματος προπαροξύνεται, (Job. 2 7) "ἔλκει πονηρῶν," ἐπὶ δὲ ψυχῆς ὀξυτόνος.

πόνηρος, ἐστὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλέτω (220) "πονήρους γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους," ἀντὶ τῆς μοχθηρῆς καὶ ἐπιπόνως, ἀσθενεῖς, ἀπράκτους, ὡς φημιν "πονήρους ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα" (Philostrat. Her. p. 664). ἡ ἀτυχῆς, ἄθλιος· "ἐπὶ ὄντι πονήρας ὀχήμενος." λέγε- ται δὲ καὶ πονηρὸν ὑδωρ τὸ νοσοποιόν. πονηροὶ λέγονται καὶ ἐπίπονοι. καὶ παρομιμία "πόνω πονηρός," μοχθηρός, σφόδρα πονη- ρός, διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνεργεῖαν ὁ ἐπίπονος.

πονήσαντα ἀντὶ τῆς παλαιωθέντα· Ἀρ- ριανός "τὰ δὲ πονήσαντα αὐταῖς ἐ χαλεπῶς ἐπεσκευάσθη," καὶ αὐθις "πονεμένω αὐτῷ περὶ τῆς βασιλείας τῶν Πάρθων ξυμβά- λουσι δύο τινές."

πόνον Ὀμηρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι. καὶ πονεῖν τὸ ἐνεργεῖν.

πόνον (ἀπὸ πόντον) σπεῖρειν, παρομιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονεῖντων.

πόνος σπερδή, ἐπίτασις· "καὶ ἦν πόνος μυρῖος ἐκάσοις ἐπιεγομένοις δρᾶσαι τὸ προσ- τυχθέν, καὶ ἀγώνισμα ἐτίθετο ἕκαστος ἑαυτῆ τῆς Περσῶν προθυμίας τε καὶ σπερδῆς."

πόνος πόνω πόνον φέρει (S Ai. 866). λείπει ἢ πρὸς, ἢ ἢ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνω πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνω ἀρ- χαικόν, ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ, τὸ δὲ δεύτερον πόνον κοινῶς, ὄλον κάματος. καὶ Ὀμηρος (Π 111) "πάντη δὲ κακῶ κακῶ ἐξήρικται." Σο- φροκλῆς ἐν Τραχινίαις (29) "νῦξ γὰρ εἰσάγει καὶ νῦξ ἀπωθεῖται δεδεγμένον πόνον."

ποντίφιξ ὁ μέγας παρὰ Ῥωμαίοις ἱε- ρεύς, ὃν Νομῆς ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης κα- τέστησεν, ἠνίκαι βιαίῳ ῥέυματι φερόμενος ὁ Θύβρις τὸ πρὸςβύτατον ζεύγμα ἐλάμβανεν. εὐχῆς γὰρ ἔτος πρὸς τῷ ποταμῷ μελικτη- ρίως ποιησάμενος μὴ διαξῆναι τὴν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν ἡσυχῆ καὶ εὐτάκτως ἀνα- σχέσθαι τῆ ζεύγματος, καὶ τὰς λεγομένους πον- τίφικας καὶ φλαμνίβας τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε.

ποντοβρόχους ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένοις. 3 Maccab. 6 4.]

πόντος κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσους καὶ Εὐξείνου καλέμενος, καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα. καὶ παροιμία "πόντος ἀγαθῶν," ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων, ὡσπερ ἀγαθῶν θάλασσα. Ἀριστοφάνους "ὦ Ποντοπόσειδον" ἀντὶ τῆς μέγιστης Πόσειδον, ἀπὸ τῆς πόντου μεταφορικῶς. sch. A Plut. 1051.

ποπάδες. (AP 6 232) "ἡ δὲ μέλισσῶν ἀμβροσίη, πυκναὶ τ' ἰσπνέται ποπάδες."

a πόπανα πλακάντια πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.

b πόπανα εἰδικόν, προθύματα γενικόν (A Plut. 660).

Ποπλικόλας ὄνομα κύριον παρὰ Ῥωμαίοις.

a Πόπλιος. ἔτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῷ πολιτεύματι τηλικαύτην περιποιήσαστο παρὰ μὲν τοῖς ὄχλοις εὐνοίαν παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίσιν, ὡς ἐν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλλομένου κατὰ τὰ Ῥωμαίων ἔθνη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος καὶ πικρῶς, ἄλλο μὲν ἔθεν ἔπε προελθῶν, ἔκ ἔφη δὲ πρόπον εἶναι τῷ Ῥωμαίων δήμῳ ἔθεν ἄκείνῳ κατηγορήσας Ποπλίῳ Κορηλίῳ Σκιπίωνος, δι' ὃν αὐτὴν τὴν τῆ λέγειν ἔξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὧν ἀκέσαντες οἱ πολλοὶ παραχρημὶα διελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον. Polyb. 24 9.

b Πόπλιος. περὶ τέτα τῆ ζρατηγῆ ζητῆσὶ τινες τίνι τρόπῳ ἐγένετο ἐπιφανέστατος, ἀπὸ ποίας φύσεως ἢ τριβῆς ὀρμηθεῖς. οἱ μὲν ἦν ἄλλοι πάντες ἐπιτυχῆ τινὰ καὶ τὸ πλεῖον αἰεὶ παράλογος καὶ τῷ αὐτομάτῳ κατορθοῦντα τὰς ἐπιβολὰς παρεισάγουσι, νομιζόντες ὡσανεὶ θειοτέρους εἶναι καὶ θαυμαστοτέρους τὰς τοιούτους ἄνδρας τῶν κατὰ λόγον ἐν ἐκάστοις πρατόντων, ἄγνωστοίς ὅτι τὸ μὲν ἐπαινετὸν τὸ δὲ μακαριστὸν εἶναι συμβαίνει τῶν προειρημένων, καὶ τὸ μὲν κοινόν ἐστὶ καὶ τοῖς τυχεῖσι, τὸ δὲ ἐπαινετὸν μόνον ἴδιον ὑπάρχειν τῶν εὐλογίτων καὶ φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν, ἕς καὶ θειοτάτους εἶναι καὶ προσφιλεστάτους θεοῖς νομιστῶν. ἐμοὶ δοκεῖ Πόπλιος, φησὶν ὁ Πολύβιος, Ἀνκῆργῳ τῷ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτῃ παραπλησίαν ἐσχηκέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν. ἕτε γὰρ Ἀνκῆργον ἡγήτερον δε-

σιδαιμιονῆντα καὶ πάντα προσέχονθίμ συζήσασθαι τὸ Λακεδαιμονίτευμα, ἕτε Πόπλιον ἐξ ἐνυπνίων δι καὶ κληδόνων τηλικαύτην τῆ παρ ποιῆσαι δυναστείαν· ἀλλ' ὀρωῖντες ἐκά πολλὰς τῶν ἀνθρώπων ἕτε τὰ προσδεχομένους ἠραδίως ἕτε τοῖς δειμῶντιος παραβύλλεσθαι χωρὶς τῆς ἐλπίδος, Ἀνκῆργος μὲν αἰεὶ προσλανος ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς τὴν ἐκ τῆ φήμην εὐπαραδέκτοτέρα καὶ πισοτέ τὰς ἰδίας ἐπινοίας, Πόπλιος δὲ παρὼς μετὰ τῆς θείας ἐπινοίας ποιῆ ἐπιβολὰς, εὐθαρσεσέρονος παρεσκεῖ ὑποταττομένης πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἐξ μετὰ λογισμῶ καὶ προνοίας ἔπραττε, κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν αὐτῶν, ἐκείνος γὰρ ὅτι μὲν ἦν εὐεργε μεγάλῳψυχος ὁμολογεῖται· διότι δ' καὶ νήπτης τῆ διανοίᾳ καὶ περὶ τὸ ἐντεταμένους, ἕδεις ἂν συγχωρήσει συμβεβιωκότων καὶ τεθεσμένων ἰ αὐτῶ τὴν γύσιν· ὧν εἰς ἦν Γάιος ἀπὸ νέης μετεσχηκῶς αὐτῷ παντὸς λόγου μέχρη τελευτῆς, ὁ ταύτην πιδόξαν ἐργασάμενος διὰ τὸ δοκεῖν ε γειν καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πνοῖς. Polyb. 10 2.

ὅτι ποτὲ νεανίσκοι τινὲς τῶν ἐπιτυχόντες παρθένην κατὰ τὴν ἀμύ κάλλος διαφερέσθαι τῶν ἄλλων γεννα συνιδόντες φιλογύνην ὄντα τὸν Πόπλι αὐτὴν ἄγοντες, καὶ παρασήσαντες αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. ὁ δὲ γαίς καὶ θαυμαστάς τὸ κάλλος, ἰδὼν ὧν ἔδειξάν ἂν ἦδιον ἔφη δέξασθαι τῆς δωρεῆς, ζρατηγὸς δ' ὑπάρχων ἔ ἤττον, τῆ αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀπιδίῳτι κατὰ μὲν τὰς ἀναπαύσεις ἐ ἠραθυμίας ἐν τῷ ζῆν ἠδίσας τοῖς νλαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται καὶ δι ἐν δὲ τοῖς τῆ πρῶτῃν καιροῖς μέγ ται καὶ κατὰ ψυχῆν καὶ κατὰ σώδια τοῖς χρωμένοις. τοῖς μὲν ἦν ν ἔφη χάριν ἔχειν, τὸν δὲ τῆς παρθ τέρα καλέσας καὶ δὰς αὐτὴν ἐκ χηλενε συνοικίξειν ὧ ποτ' ἂν προαιρέ πολιτῶν. δι' ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατεῖ τῆς μετριότητος ἐμφαινῶν μεγάλῳ δ ἐνεργάζετο τοῖς ὑποταττομένοις. ἱ

Πόπλιος Σκιπίων, Λευκίς κατὰ φύ-
νιός, Ποπλίς δὲ τῷ μεγάλῳ κληθέντος
ἂ θείνιν υἱόνος, κύριος γενόμενος τῆς Καρ-
όνος, ἥτις ἐδόκει πολυχρημονεσάτη τῶν
ἂ τὴν οἰκωμένην εἶναι πόλεων, ἀπλῶς τῶν
ἐκείνης ἐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον μετήγαγεν,
ὠρησάμενος ἔτ' ἄλλω τρόπῳ κτησόμενος
ἂ, καίπερ ἔχ' ὄλιως εὐπορούμενος κατὰ τὸν
ἂ, ἀλλὰ μέτριος ὢν κατὰ τὴν ὑπαρξιν ὡς
μαῖος. ἔχ' οἶον δὲ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Καρ-
όνος ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ καθόλου
ἂ ἐκ τῆς Αἰβύτης ἐδὲν ἐπιμιχθῆναι πρὸς
ἴδιον εἴασε βίον. τῆτο ἀναμφισβήτητον
ἂ Ῥωμαίους. id. 18 18.

Πόπλιος Σκιπίων Ἀφρικανὸς τὴν
ἂτων εὐρῶν διεφθαρμένην ἐπανώρθωσεν·
καὶ τὴν Καρχηδόνα εἰς ἔδωφος καθέειλε.
ἂτων δὲ αὐτῷ τῷ πολέμῳ τὸ πέρας
ἂ τῷ ξίφει λαβὴν αἱματι πολλῷ ῥεομένην,
πολλάκις μὲν ἀποματτομένην, πλέον δὲ
εἶσαν αἰεὶ τῷ αἱματός· τὸς γὰρ μάντις
ἂνον πολὺν τῶν ἐναντίων σημαίνειν τὸ τέ-
ἂ ὑποκρίνασθαι.

Πόπλιος Θαλέριος ὁ συνύπατος Βρό-
ἂ ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευ-
ἂτων χάριν ἐπαινεῖσθαι τε καὶ θαναμάζε-
ἂαι, μάλιστα δὲ τῆς αὐταρχείας τῷ βίῳ, ἣ
ἂσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐγένετο περὶ αὐ-
ἂ, ἣν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξυτο πράγμασι.
ἂος. Hal. 5 12.

πόπυξι· ἐν ἐπιγραμμῶσι (AP 5 245)
ἂψε μόνῃ τὸ φιλημῶ· μίτην πόπυξε
ἂτῆ· ἂντὶ τῷ κολάκευε, κῆλει.

ποπύσματα κολακίαι εἰς τὸς ἀδαμῶ-
ἂπτες.

πόρδαλις τὸ ζῦον.

πορεῖα τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

πορθήσειας ἔλοις, λύβοις.

πόρθησις ἐρήμισις.

πορθμεῖον τὸ πλοῖον, πόρθμιον δὲ
ἂυλον.

πορθμεῖς οἱ περῶται· Ἀριστοφάνης
ἂ. 1078) "χαλεπαὶ γ' ἂν ἦτε γενόμεναι
Θμεῖς· ἔλκοντε τὸς πλωτῆρας ἂν ἀπε-
ἂετε," ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τὸς παριόντας
ἂκάσσειν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν.

πορθμεύει· "εὐρίσκει Νέσσον πορθμεύ-
ἂ μισθῷ, καὶ πείθει αὐτὸν ὡς πορθμεύ-
ἂ Ἀλκμήνην καὶ Δηιάειραν."

πορθμήιον ὁ μισθὸς τῷ ναύτῃ· Καλ-

λίμαχος (fr. 110) "τῶνεκα καὶ νέκτες πορθμήιον
ἔτι φέρονται." ἐν Αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιόν
ἔσιν εἰς Ἄδθ, ἐς ὃ ἀπελθῆσα ἣ Δημήτηρ
ἔμαθε παρὰ τῶν περιόικων περὶ τῆς κέρης,
καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὡς λέγει, ἄφρουν τῷ
πορθμηῖο.

πορθμῖς καὶ πορθμῖδιον· (AP 7 67)
"τῆτ' Ἀχέροντος ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμῖδι
κτανέη."

Πορθμῖς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶν-
τος (71). πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας. Harp.

πορθμῖς πέρασμα, ἀμφίγειος θάλασσα·
ἂσθμῖς γὰρ ἐστὶ γῆ ξενῆ ἐκατέρωθεν ἔχουσα
θάλασσαν, πορθμῖς δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς
περιεχομένη. "πορθμῖς δύο ἐσόν, ὃ μὲν ἐφ'
ἂλλησπόντε ἀμφὶ Σησόν τε καὶ Ἄβυδον, ὃ
δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ σόματος τοῦ Εὐξείνου
πόντε, ἔτ' ἰερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν δὴ τῷ
ἂλλησπόντῳ τελωρεῖον ἦκισα ἦν, ἄργων δὲ
τις ἐκ βασιλέως σελλόμενος ἐν Ἄβυδῷ κα-
ἂθῆσο, διερευνώμενος ἔκασα· ὃ δὲ ἐπὶ πορθ-
ἂμοῦ τῷ ἔτερε σελλόμενος μισθὸν αἰεὶ πρὸς
βασιλέως κεκομισμένος ἦν, ἐδὲν πρὸς τῶν
ἂτῆδε ναυτιλλομένων κομιζόμενος" (Procop.
ἂrc. 25).

πόριες νέοι βύες, μόσχοι.

πορίμῳ ἂνσιν καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι· (A
Th. 783) "ἐγχειρεῖν χρῆ ἔργῳ πορίμῳ."

ποριμώτατος· "ταύτην ἐδοξεν εἶναι
ποριμωτάτην ἐπιβολήν" ἂντὶ τῷ ἐπικερδῆ.
καὶ πορίσονται ἂντὶ τῷ κερδήσσει.

πορισαὶ οἱ τὸς πόρος εἰσγγέμενοι δη-
ἂμωγοὶ ἐπὶ τῷ ἂντων λυσιτελεῖ.

πόρκης (Hom. Z 320) ὁ ἐπιδουκτύλιος τῆς
ἐπιδουκατῖδος, ὃ περιεργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ
ἔύλον. καὶ κλίνεται πόρκης.

πόρκος κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγρων
ἂχθῶν.

πορνεῖα τύπος ἐνθα αἱ πόρνοι διύγου-
ἂσιν· "ἐς τὰ πορνεῖα εἰσιόνθ' ἐκάσποτε" Ἀρι-
ἂσοφάνης (Vesp. 1274).

πορνεῖα ἣ εἰδωλολατρεία, καὶ πόρνος
ὁ εἰδωλολάτρης, παρὰ τὸ πόρρω νεύειν. "ἔξω-
ἂλόφρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σῆ·
ἔμοι δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν
ἔστι" (Theodoret. in Ps. 72 26). πορνεῖα καὶ ἣ
ἀκολασία, παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νῦν.

πορνίδιον ἣ μικρὰ παῖς.

πόρον διέξοδον, τρίβον, καὶ περιούσιον
ἂποταμῷ.

πόρος πέρας, ἢ ποταμός, ἢ ὁδός, ἢ φου-
σήματα ὑδάτων, ἢ μηχανή, ἢ τεχνάσματι,
ἢ διάβυσσις· Ἀριστοφάνης (Pac. 124) "τίς
πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;" ἀντὶ τῆς διά-
βυσσις. καὶ πόροι ἀλίφροθοι (S Ai. 412)
ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες.

Πόρος Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβη-
λίδην ἐφέσει. δῆμιός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ
Πόρος, καὶ ὁ δημότης Πόριος. Harp.

a πόρπαξ κατὰ τινὰς μὲν ὁ ἀναφορεὺς
τῆς ἀσπίδος, ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον
τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα
ὁ στρατιώτης. sch. A Pac. 661.

b πόρπαξ, ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν, ὁ λε-
γόμενος ὄχανος· ἀνετίθεισαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν
πολέμων ὄπλα ἄνευ ὄχανων, ἵνα μὴ ἐτοιμῶς
αὐτοῖς ἔχῃσι χρῆσθαι. (A Eq. 855) "ὅ γάρ
σ' ἔχρη, εἶπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προ-
νοίας ταύτας ἔων αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνα-
τεθῆναι."

c πόρπαξ· Σοφοκλῆς (Ai. 574) "ἀλλ' αὐτό-
μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον, Εὐρύσακες,
ἴσχε διὰ πολυρράφου σρέφων πόρπακος ἐπτά-
βοιον ἄρρηκτον σάκος." καὶ Ἀριστοφάνης
(Lys. 105) "ἀλλ' ἐμός γα, κἄν ἐκ τῆς ταγῆς
ἔλθῃ πόκα, πορπακισόμενος." ὁ ἐμός, φη-
σίν, ἀνήρ οἷον περονησόμενος, ἀντὶ τῆς ἀπο-
λαβῆν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρῆναι ἕπεισιν
εἰς τὸν πόλεμον.

πόρπη ἢ παρὰ Ῥωμαίοις φιβλα· "ὅ δὲ
τὴν πόρπην αὐτῆ σπιάσας, αἰεὶ φησίν, ὑμεῖς
οἱ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐσε τοιέτιο κήρυκες."
καὶ πορπῆσθαι φιβλῆσθαι.

πορπηδόν.

πόρπημα εἶδος ὄπλου.

πόρρω. ἐπὶ χρόνον τάσσειται· "ὡς δὲ
πόρρω ἦσαν τῆ πίειν, τότε δὴ μύρον μὲν
τις περιέγεικεν, οἱ δὲ ἐχρίοντο."

πόρρω Διός τε καὶ κεραυνοῦ, πι-
ρομία διὰ τῆς ἐπιβέλωσ τοῖς συνῆσι χω-
μένως ἀδέξερρον εἶναι λέγεσθαι τὴν μετ' ἀπρα-
γμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ
κινδυνευόντων. Synes. p.11.

πορρωτέρω.

πόρρω τῶν νυκτιῶν περὶ τὸ μεσονύ-
κτιον· (Procop. Arc. 12) "τινὲς δὲ τῶν αὐτῶν
παρόντων πόρρω πε τῶν νυκτιῶν, δῆλον ὅτι
οἷσπερ ἐν καθαροῦ ἦν ἡ ψυχῆ, φάσμα θεά-
σασθαι δαιμόνιον."

πορρύνω ἐτοιμάζω.

πορφύρειος ἐσθῆς.

πορφύρεος ὁ πορφυρῆς. καὶ πορφυ-
ρεον κῦμα (Hom. A 482).

πορφύρη (Hom. Ξ 16) ταρῦσεται. καὶ
ἐν μυθικοῖς "καὶ οἱ πορφύροντι διακροῶν
ἀμφὶς ἕκασα."

Πορφύρειος ὁ κατὰ χριστιανῶν γράμμα,
ὃς κρυφῶς ἐκαλεῖτο Βασιλεὺς, Τύριος φιλό-
σοφος, μαθητὴς Ἀμελίου τῷ Πλωτίνῳ μαθη-
τοῦ, διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίχου, γενοῦντος ἐπὶ
τῶν χρόνων Ἀνθελιανῶ καὶ παρτείνου ἐπὶ
Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἔγραψε βιβλία
πᾶμπλειστα, φιλοσοφία τε καὶ ῥητορικὴ καὶ
γραμματικὴ. ἦν δὲ καὶ Λογγίνου τῷ κρηπῶ
ἀκροουόμενος. περὶ θεῶν ὀνομασίω α', περὶ
ἀρχῶν β', περὶ ὕλης γ', περὶ ψυχῆς πρὸς
Βόηθον δ', περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων ε', περὶ
τῆ γινῶθι σαυτὸν δ', περὶ ἀσωμάτων, περὶ
τῆ μίαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους
ἀίρεσιν ζ', εἰς τὴν Ἰβηλιανῶ τῷ Χαλδαίῳ φι-
λοσόφῳ ἰσορίαν ἐν βιβλίοις δ', κατὰ χρι-
στιανῶν λόγους ιε', περὶ τῆς Ὀμήρου φιλοσοφίας,
πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ τῆ εἶναι τὴν ψυχὴν
ἐντελέθειαν, φιλολόγῳ ἰσορίας βιβλία ε', περὶ
γένεως καὶ εἶδους καὶ διαφορῶς καὶ ἰδίου καὶ
συμβεβηκότος, περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τῷ
Νεῖλου πηγῶν, περὶ τῆς ἐξ Ὀμήρου ὠφειλῆς
τῶν βασιλέων βιβλία ι', συμμικτῶν ἱερῶν
τῶν ζ', εἰς τὸ Θουκυδίδου προοίμιον, καὶ
Ἀριστοτέλην ζ', εἰς τὴν Μινθικιανῶ τέχνην, καὶ
ἄλλα πλεῖστα, καὶ μάλιστα ἀξιοσημείωτα, ἐν
οἷς καὶ εἰσαγωγὴν ἀξιοσημείων ἐν βιβλίοις
γ', καὶ γραμματικὰς ἀπορίας.

οὗτός ἐστιν ὁ Πορφύρειος ὁ τὴν κατὰ χρι-
στιανῶν ἐγύβριον γλώσσαν κινήσας.

Πορφύρειος ὁ τῶν χριστιανῶν πόλεμος,
ἀπὸ Φοινίκης πόλεως Τύρου.

πορφυρίων πορφυρίωνος εἶδος ἑρῆς,
παρὰ Ἀριστοφάνει (An. 556).

πορφυρόπωλις ἢ τὰ πορφυροῦ πωλῶσα
Act. Apost. 16 14.

ποσπλῶς ποσπλῶς, ἀναριθμητός· ὁ
μέρος λόγου ἐστὶ, καὶ ἐπίτασιν τῆ πόδοσ
μαίνει· συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς
καὶ ἡ σάρξ, καὶ τοῖς ἐκείνης οὐκ ἀντιπῶς
βουλευμάσι. Theodoret. in Ps. 62 2.

ποσειδῶν ἔκτος μὴν παρὰ Ἀθηναίους
ἔτρω καλέμενος.

Ποσειδῶν. καὶ Πόσειδον ἢ κλητῶν
Ποσειδίων δὲ ὄνομα τόπου.

Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος ὅς, μαθητὴς Ζήνωνος τῆ Κιτιέως, ἔγραψε ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ λεμιαίου, καὶ μελέτας ῥητορικὰς. ὑποθέεις Δημοσθένην. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι τῆ Ὀλιολίτου.

Ποσειδώνιος Ἀπυμεὺς ἐκ Συρίας ἡ ἰος, φιλόσοφος εἰσικός, ὅς ἐπεκλήθη ἀθλητολογὴν δ' ἔσχεν ἐν Ρόδῳ, διάδοχος γένος καὶ μαθητὴς Παναιτίου. ἤλθε δὲ καὶ Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου. ἔγραψε ἰά.

Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης σοφιστὴς ἱστορικός περὶ τῆ Ὠκεανῆ καὶ τῶν κατ' ἴν, περὶ τῆς Τυρικῆς καλουμένης χώρας, ἰκὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ', Λιβυκὰ ἐν ἰοις ἰα', καὶ ἄλλα τινά.

Ποσειδώνιος ὄνομα κύριον, ὅς συνέψε τὸ παλμικὸν οἰώνισμα, ὅτι ἐὰν πάλλῃ ἐξῆς ὀφθαλμός, τότε σημαίνει. cf. v. οἰωκῆν.

πόσθη τὸ αἰδοῖον τῆ ἀνδρός.

πόσθιον τὸ αἰδοῖον (A Th. 521) "λέων, ἦ σοι γέγονεν ἔκμαγμα σόν, τὰ τ' ἄλλ' ἔξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον τῷ σῶ προσων, εἰς βλὸν ὡσπερ κύτταρον." κύτταρος ἰὸ πῶμα τῆς βυλάνθ, ὅπως ἐγκάθηται ἡ ἀνος. Ἀριστοφάνης (261) "νῆ τὴν Ἀφρον, ἡδὲ γ' ὕξει ποσθίθ."

Πόσθωνος.

Ποσιδίππος Κασσανδρεὺς, υἱὸς Κυνίτριω ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μέτρον διδάξας, κωμικός. ἔξι δὲ τὰ δράμα αὐτῆ ἕως τῶν λ'.

εὐόσις ἀνήρ.

ποσύν. τῆτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται, μέγα ἢ μικρόν. ποῖον δὲ κατὰ τὴν ἕλην ρεῖται.

"πόσον πρῶταί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε. ἐν ἕτερον τέτων σκοροῶδων τροφαλλίδος, ἰ' ἄττερον χοῖνικος μόνος ἄλων" (A Ach.

Ποσόμιος ὑπάτος. ἔτος μέγα φρονῶν ἑαυτῷ τῆς τ' ἀξιώσεως τῆ γένους ἔνεκα, ὅτι διτταῖς ὑπατείαις ἤδη κεκοσμημένος ἐφ' οἷς ὁ συνῆπατος αὐτῆ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπελαυνόμενος τῶν ἴσων ἠγανάκτει, καὶ λύκεις ἐπὶ τῆς βυλῆς τὰ δίκαια πρὸς ἀ-

τὸν ἔλεγε· ὕστερον δὲ συγγνῆς ἑαυτῷ κατὰ τε προγόνων ὄγκον καὶ φίλων πλῆθος καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐλάττονα ἰσχὸν ἔχοντι (δημοτικὸς γὰρ ἦν, καὶ τῶν νεωστὶ παρελθόντων ἐς γνώσιν), εἰξέ τε τῷ συνυπῆτω καὶ παρεχώρησε τῆ πολέμῃ τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τῆτο ἤνεγκε διαβολὴν τῷ Ποσομίῳ κατὰ πολλὴν αὐθαδέϊαν γενόμενον. ἕτερον δὲ βαρύτερον ἢ ὡς κατὰ Ῥωμαίων ἡγεμόνα· ἐπιλεξάμενος γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτῆς εἰρατιῆς περὶ τῆς β' ἀνδρας ἐς τῆς ἰδίως ἀγρῶς ἀπήγαγεν· οἷς ἄνευ σιδήρου δρουμὸν ἐκέλευσε κείρειν, καὶ κατέσχε τῆς ἀνδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς θητῶν ἔργα καὶ θεραπεύοντων ὑπηροετούντας. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα βαρύτατα διαπραξάμενος παρέσχε τῷ δήμῳ μίσους ἀφορμὰς δικαίης. Dionys. Hal. exc. Peir. p. 533.

πόσος ἀπὸ τῆ πόσατος, κατὰ συγκοπῆν. τάττεται δὲ ἐπὶ ποσότητος, οἷον πόσον ἄγει ἔτος; καὶ πόση ὥρα τῆς ἡμέρας;

Πόσονιμος Ῥωμαῖος, ἀπὸ Καπύης, τὰ τε Ἑλλήνων ἐπαιδεύθη, ἐραστὴς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ'. τὰ δὲ πρῶτα χουσοχός ἦν. ἐπεὶ δὲ ἀπαξ αὐτὸν εἰσήλθεν ὅδε ὁ φιλόλογος ἔρωσ, εἰς τὰς Ἀθήνας ὤρμησε, καὶ ἐξεμεισώθη τὰ Ἑλλήνων ἐκεῖθι, καὶ ἐς γῆρας βαθρ ἤλασε πολλὰ καὶ καλὰ εἰδώς. ἕκην ἀπεικός ἦν καὶ τόνδε τὸν Πόσσημον λέγειν λόγον ἐκεῖνον ὅπερ ἦν Ἡρόκλειτος εἶπεν ἐφ' ἑαυτοῦ, "ἐμειωτὸν ἐδίζησάμην."

ποταίνιον τὸ ξένον.

ποταμηδόν δίκην ποταμοῦ.

ποταμοδιάρτης ὁ περῶν ἀεὶ τὸν ποταμόν. Artemid. 4 68.

Ποταμοὶ δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος. ἐκωμωδῶντο δὲ ὡς ῥηδῶς δεχόμενοι τῆς παρεγγράφης. Harp.

ποταμὸς θαλάττη ἐρίζεις, ἐπὶ τῶν διατεινομένων πρὸς κρείττονας.

ποταμῷ μεγάλῳ ὄχετόν ἐπάγεις, ἐπὶ τῶν τοῖς ἔχουσι προσφερόντων.

Ποτάμων Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γενεῆ γονὸς πρὸ Ἀγύβης καὶ μετ' αὐτόν, εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ὑπόμνημα.

Ποτάμων Μιτυληναῖος, υἱὸς Λεσβῶνακτος, ῥήτωρ, ἐσοφίστευσε ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίθ. καὶ ποτε αὐτῆ εἰς τὴν πατριδα ἐπανιόντος ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῖσδε γράμμασι "Ποτάμων Λεσβῶνακτος εἰ τις ἀδικεῖν τολμήσει, σκεπάσθω εἴ μοι

δυνήσεται πολεμείν." ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου τῷ Μακεδόνος, ὄρθος Σαμίων, Βρούτου ἑγκώμιον, Καίσαρος ἑγκώμιον, περὶ τελείου ῥήτορος.

Ποτάμωνος.

πότε. λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς καὶ κατὰ τὸ μέλλον, κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, πότε ἐγένετο; κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται;

πότερον ἄρα, ποῖον, ποταπὸν.

ποτῆ ἢ πησῖς.

πότης λύχνος παρὰ Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (57) "τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνον;"

Ποτίδαια ὄνομα πόλεως. καὶ **Ποτιδαία** τῆς.

ποτινίσσεται (Hom. I 381) ἐπέρχεται.

πότμον μύρον, θάνατον. καὶ εὐποτμος ὁ καλῶς τὸν βίον κατασρέφων. "ὄς οἰκτρῶς καὶ ἐλεινῶς ἐς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῆ εὐποτμον."

πότνα δέσποινα.

πότνι σεμνή, ἔντιμος.

ποτνιαῖοι παρακαλεῖν, καὶ ποτνιαῖοι παρακαλεῖ, ἐπικαλεῖται θεός. καὶ ποτνιώμενος δυσφορῶν, μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

ποτός τὸ πινόμενον, πότος δὲ τὸ συμπίσιον. "σφοδρῶ δὲ πότῃ γενομένης ἐνεδρεύων ὁ ἐσιώτωρ αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἐπινεν, ἐκείνοις δὲ πολὺ ἐγγεῖν τοῖς θεράπευσιν ἐκέλευε" (cf. v. σφοδρῶ).

ποτώμεναι (A Pac. 815) διατρίβουσαι.

ποτῶνται δὲ (Hom. B 462) πέτονται.

ποῦ γῆς. "ποῦ γῆς πέφηνεν;" ἀντὶ τῆς εἰς ποῖαν γῆν, ἀττικῶς.

Πουλχερία Ἀρκαδίας θυγάτηρ, βασιλῆς, ἡ ἐτῶν ἕκω τυγγάνου ἄριστα τὴν βασιλείαν διώκει, ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον· σοφωτάτη γὰρ ἔσται καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη τὴν τε ἰδίαν παρθενίαν θεῶ προσανέθηκε καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον προῦσαι ἐδίδαξεν, εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκονομεῖεν, ἡθὸς τε καὶ λόγον καὶ βῆδισμα καὶ γέλωτα καὶ ἐνδυμάτων περιβολὴν καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ ζύσεως βασιλικῆς ἐξεπαίδευσε· πρὸ δὲ γὰρ ἀπάντων τὴν εἰς τὸ θεῖον εὐσέβειαν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς ἀδελφὰς διεγένετο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας καὶ

μονασῆρια αὐτῇ κτίσασα πᾶσι πρὸς ἀφώρισεν· καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις θῶμασι πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖο νετο (Cramer. An. Pag. 2 p. 99). αἱ δὲ Ἀρκαδία καὶ Μαυρίνα. ὁ δὲ φύσει τε καὶ ἀπερίσκεπτος ἐς πάντα μὲν μάλιστα δὲ ἐς τὰς ὑποβάλλοντας αὐτὰς, ἅς ἀπαραναγνώσως ἐπέγραψεν. σοφωτάτη γνοῦσα ποτε Πουλχερία ὑπέστη αὐτὸν, δωρεὰν ὑποβαλῶς πρὸς δεξιάν τὴν ἐαυτῆς γαμετὴν ἔην καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ὑπερον δεινῶς ὠνειδίξετο παρὰ τῆς ῥίας. cf. Sozom. 9 1, Cedren. p. 342.

ὅτι Πουλχερία τοσῶτον ἐμίσει τὸν ἄνδρα ὡς τὰς φιλῶντας ἐκείνον διαθετορνεῖαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς τὸν βασιλέα διέβαλε Πουλχερίας καὶ διὰ τῆτο ἔτιως ὑπ' αὐτῆς ἐμίσει δόρει γὰρ αὐτὴν εἰς τὸν τότε μάγιστον λεγόμενον (Cramer. p. 100).

Πουλχερία. Πουλχερίας τῆς ἐσλήθη ἔσατο ἐν τῇ Χαλκῇ, πλησίον τῆς, ὡς πρὸς τὸν περιπάτον.

ποῦ μῆν; ποῦ δὴ οὖν;

ποῦ σχήσειν δοκεῖς; (A Ran. τοῦ ποῦ ἀπάξει τὴν ναῦν.

πούς. ὁ πούς ἔχει δακτύλους καὶ ζύδιον.

πράγματα. ἐπὶ κακοῦ χρῶνται οἱ παλαιοί. καὶ Μένανδρος "ἐν πρὸς ἐν μάχαις." καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλε "ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐκ αὐθις (An. 1243) "καὶ δὴ ποτε εἰς ῥίαν αὐτῷ παρέσχε πράγματα." x (Plut. 20) "ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα τοῦ ἐνοχλήσω. καὶ παροιμία "ἀνθὶ πράγματα οὐκ ἦν, ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐsch. A Plut. 653.

πράγματα κακοπάθειαι. "ὄρει καὶ σενη ἢ ὁδός, καὶ πολλὰ πράγμα ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται" κόπους.

πράγματ' ἐξ ἀπραξίας, ἐπὶ τὸ δόξαν καὶ παρ' ἐλλπίδα συμβαινόντων πραγματεία πολυπραγμοσύνη, θεία. "πόλιν πολυάνθρωπον καὶ σε γάλο πεφραγμένην εἶλεν ἄνευ πρῶτ' ὁ βασιλεύς."

ατεία. οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ
γματοείας, οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν ῥη-
ται ἐπὶ τῶν ἐργασίας τινὰς με-
ων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πράγματα συ-
χειρῶντων, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ
ἴχμιον "αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν
πραγματείας αἰτίαι τῶν ἰδίων
αἰσθητικῶν."

ατικώτατον ἐνεργητικώτατον·
πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ δια-
ταί αἰσθῆς "τοῦτο δὲ ἐποίει νενε-
λι πραγματικῶς."

ατοδίφης ὁ δικολόγος· (A Av.
πραγματοδίφης. ὡ μακάρει τῆς

ατομαθῆς· "ὁ δὲ ὢν ἀγγίχους
κινδύνων πραγματομαθῆς." καὶ
μαθεῖς οἱ τῶν πραγμάτων εἰ-
διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πραγματομα-
οντες ὑπερωρῶντο τὰ τῆς τύχης

ατωδεξέρη τάξις ἢ δυσχερε-

άτων· (A Ach. 268) "πραγμάτων
ῶν καὶ Λαμιάων ἀπαλλαγείς."
ρατηγὸς Ἀθηναίων ῥησοκίνδυνος.
; ἢ πρῶξις· (S OC 1153) "πρῶγος
ἰδὲν ἀνθρώπων χρεῶν." ἀνθρω-
ρησίη, οὐ δὲ πρῶγμα κακίξιη.

ι.

ν γῆ. Ps. 36 11.

ι.

εσός ὄνομα τόπου.

ύσιτος ἀξίωμα.

ιῦρα.

υρ· "μετὰ τοὺς γιλιάρχους αἰσθῆς
ὑπάτους ἐπανήλθον οἱ Ῥωμαῖοι,
; ερατηγὸς ἀπεδείχθη Φόριος Κά-
ις Καμίλλου τοῦ πολλάκις μοναρ-
ὸν πραιτωρῶ τῇ ἰδίᾳ γλιώττη οἱ
ἰνόμισαν, ἤγουν ερατηγόν."

ώριον.

εκτοὶ ἰβ' ἄρχοντες, προβεβλημέ-
ἰν ὑπάτω, οἱ τοῖς ὑπάτοις τοὺς
ίτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρεῖαν
ραγεγονότων συμμάχων ἵππεῖς τε
ἐξέλεγον, τοὺς καλεμένους ἐκτρα-
ς, ὁ μεθερμηρευόμενον ἐπιλέκτους

εκτος ναύαρχος.

πρακτέα· "καὶ τὰ πρακτέα ὀρθῶς δια-
τάττων."

πρακτέον δὲ πράττειν.

πρακτικά. ὅτι οὔτε αἱ πρακτικαὶ νοή-
σεις ἄπειροι οὔτε αἱ θεωρητικά, ἐπεὶ μηδὲ
οἱ λόγοι τῶν ἄπειροι. ἄγγελοι δὲ εἰσι τῶν
νοημάτων οἱ λόγοι, ὅτινες καὶ ὑσεροὶ εἰσι
τῶν πρακτικῶν νοήσεων καὶ θεωρητικῶν,
ἀλλ' ἡμῖν γε ἐμφανέστεροι καὶ γνωριμώτεροι
εἰσίν.

πρακτικὸν ἀνεσιχόν.

πράκτορα ἔδικον· (S El. 953) "φόνου
πότ' αὐτὸν πράκτορ' ἔξεσθαι πατρός."

πράκτωρ ὁ τὸν ἐπικείμενον εἰσπρατό-
μενος φόρον.

Πράμνιος οἶνος. Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς
τὸν ἠδὲν οἶνον πρᾶμνιον ἔλεγε, τινὲς τὸν
ἰώνιον ἢ παραμόνιον, τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου
Πραμνίας ὀνομαζομένης; οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέ-
λανα· ἐνιοὶ τὸν πρᾶμνοντα τὸ μένος, ὃν καὶ
φαρμακτικὴν φασί. Σῆμος ὁ Ἀήλιος ἐν τρίτῃ
ἐν Ἰκάρῳ Πράμνον πέτραν εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν
οἶνον εἶναι. Athen. p. 30.

πρανὲς κάταντες.

πρανῆς ὁ δὸς κατωφερῆς· "ἐν δὲ τινι
πρανεῖ ξενῶ καὶ ἐπιμῆκει καὶ ὀλίγου γέμοντι
πολλοὶ παρεφέροντο" (cf. v. ἐμάλθαξαν).

πραξιόμενος ἀπαιτήσας, λαβῶν· "Μύλ-
λιος ὁ ἀνθύπατος τριακόσια τάλαντα πρα-
ξιόμενος παρὰ Ἀριαράθου φίλον αὐτὸν ἐποίη-
σατο Ῥωμαίων" (Polybius?).

πράξαντες· Θουκυδίδης (4 68) "οἱ δὲ
μετ' Ἀθηναίων πράξαντες" τουτέστι βουλευ-
θέντες "ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας.
ἔμελλον δὲ ἀνοιχθεῖσιν εἰσπίπτειν τὰς Ἀθη-
ναίους."

Πραξιδικὴ θεός, ἧς κεφαλὴν μόνον
ἰδρύνοντο. Μνασίας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης,
Σωτήρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδικῆς γενέ-
σθαι Κτήσιον υἱὸν καὶ θυγατέρας Ὀμόνοϊαν
καὶ Ἀρετήν, ἧς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδικῆς
κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσειν Ὀγύγη
θυγατέρας Ἀλαχομένειαν Θελεξίνοϊαν Ἀν-
λίδα, ἧς ὑσερον Πραξιδικῆς ὀνομασθῆναι.

πραξινοπήσας ἐξ ἐπιβουλῆς βελευσά-
μενος, δολιευσάμενος· Πολύβιος (1 18) "ὁ
δὲ ερατηγὸς πρῶτον μὲν πραξινοπήσας κα-
τέσχε τὴν τῶν Ἐρβησσεῶν πόλιν καὶ παρεί-
λετο τὰς ἀγοράς."

πραξινοπήσας δωροδοκηθεῖς· "ὁ δὲ b

Οὐρβιος πραξικοπήσας νυκτὸς κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰσήγαγε." (Polyb. 8 11) "πολλὰς πόλεις ἠνδραποδίστατο, πραξικοπήσας μετὰ δόλου καὶ βίας."

Πραξιλλης ὄνομα κύριον.

^a πρᾶξις κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια, ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον ἢ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν ἢ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. ὧν οὖν αἱ πράξεις αἰρετώτεραι, ταῦτα αἰρετώτερα, οἷον, εἰ τὸ τὰ δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα πράσσειν αἰρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἰρετώτερα. ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν ἢ πρὸς τὸ τέλος τεινοῦσα ἐνέργεια, ἔργον δὲ τὸ τέλος. Alex. Aphrod. in Top. p. 137.

^b πρᾶξις ἢ προδοσία. Πολύβιος "μετὰ τῶν ἐν τῇ πατρίδι φίλων τρίτον πρᾶξιν κατασκευασαμένον, καὶ προσεγγόντος τῷ Φαβίῳ τὸν λόγον." καὶ αὐτὸς Πολύβιος (5 96) "ὃ δὲ συνεζήσατο πρᾶξιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλὸς διὰ τινος Ἰάσονος, ὃς διαπεμφόμενος πρὸς Ἀγήταν τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸν ὁμιολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς πυραδῶσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεύσι."

Πραξιτέλης Πραξιτέλης ὄνομα κύριον.

πραόνως Ἀριστοφάνης (Ran. 864) "σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχὺλ', ἀλλὰ πραόνως ἔλεγχ' ἐλέγχε. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρας ποιητὰς ὡσπερ ἀρτοπώλιδας."

^a πρᾶότης ἀοργησία. "ἂν δέ τις τῆς πρᾶότητος γένος ἀποδῶ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ ὀρίσθαι αὐτὴν ἐγκράτειαν ὀργῆς, οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδωσιν· οὐ γὰρ τὸ ἐξ ὑποθέσεώς τινι ἀκολουθοῦν εἴη ἂν καὶ γένος. τὸ γὰρ γένος ἀχώρισον" (Alex. Aphrod. in Top. p. 176).

^b πρᾶότης ἐπὶ Θεοῦ ἢ μικρὰ τιμωρία. Δαβὶδ "ὅτι ἐπῆλθε πρᾶότης ἐφ' ἡμῶς, καὶ παιδευθησόμεθα." Theodoret. in Ps. 89 10.

πραπίς ἢ φρήν· Ὀμηρος (Α 608) "εἰδυλίοι προπίδεςσι."

Πρασιαὶ πόλις Λακωνική· Ἀριστοφάνης (Pac. 243) "ὡ Πρασιαὶ τρεῖς ἄθλιαι καὶ πεντάκις καὶ πολλῶ δεκάκις· ἀπολείσθε σήμερον."

πρασιαὶ αἱ τοῦ κήπου λαχαναί. καὶ πράσιον τὸ λάχανον.

πρασιανός. ὅτι πρασιανός λέγεται καὶ βενετιανός καὶ παλμουλῆριος καὶ σκετῆριος παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ (1 5).

πράσινον χρωμα· (Procop. "ἄλλοις εἰσεως ἀφορμῇν ἢ μέρος σοργῆν Ἰβερικανὸς ἐπενεγκῶν ἀγγρε πρᾶσον φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώων δεταὶ βυλάντιον, ἐπὶ τῶν δι' ἔφλὰ ἀναλισκόντων καὶ ἀσπασομένων)

Πρατίνης Πυρρωνίδου ἢ Ἐφλιάσιος, ποιητῆς τραγωδίας. ἀντι δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλλῳ, ἐπὶ τῆς πιάδος, καὶ πρῶτος ἔγραψε σατῆρο δεικνυμένον δὲ τέττε συνέβη τὰ ἱερὰ ἐσήκασαν οἱ θεαταί, πεσεῖν, καὶ ἐθέατρον ὠκοδομήθη Ἀθηναίοις. ματα μὲν ἐπεδείξατο ν', ὧν σατι ἐνίκησε δὲ ἄπαξ.

πράττεσθαι ἀπαιτεῖσθαι· "τῶ λικῶν μηδένα πράττεσθαι τέλος."

πραττομένους ἀπαιτομένους· τῆς (13 7) "καὶ τοὺς μωθητὰς μικροτομένους." "πραττόμενος δὲ τὸς τῶ κυρίους, τέλους δὲ οὐδενὶ αἰσθησῆμενος."

πράττω τὸ ἐνεργῶ· "ἐπραττε καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτῆ ἐνόσει" (cf. ν

πρέμνον ζελεχος δένδρου· Ἀρ. (Av. 322) "ἦκεις ἔχων πρέμνον πρᾶγλιωρίς," ὃ ἔστι χρήσιμόν τι εἰσηγῆμαι lyb. 181) "οἱ Ἕλληες τοῦτον ἔγοιρακα ἄρισον, ὃς ἂν ἐχῆ πλείζας ἐκφ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου." καὶ ζήχάρμαξ.

πρέσβα ἐντιμοσύνη.

πρεσβεῖτα τιμὰς, γέρον· "καὶ χρσβεῖτα τούτῳ τῆς μνήμης νῦν τε νέμει."

πρεσβεῖτον· "ὃ δὲ Περίανδρος λου νίδος τοῦ βασιλέως Κορίνθου τλειαν κατὰ πρεσβεῖτον λαμβάνει" (ερίανδρος).

πρέσβειρα ἐντιμος.

πρέσβεις. ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιοῖ ἐς Περσίδα διαπρεσβευσάμενοι σὶ βίνδῳ, Δαμῆσιος ὁ Σόφος, Σιμπ Κλιξ, Εὐλάλιος ὁ Φορῆξ, Πρισσιανὸς δός, Ἐρμείας τε καὶ Διογένης οἱ ἐκ κης, Ἰσίδωρος ὁ Γαζαῖος. ἔτοι πάντε ἀπενόσησαν, χαιρεῖν εἰπόντες τῇ τοῦ ρου φιλοξενίᾳ· καὶ ἀπάναντο δὲ ἔφ ἐκδημίας, ἔκ ἐν βροχεῖ τινὶ καὶ ἡμῆ ἀλλ' ὄφεν αὐτοῖς ὃ ἐφεξῆς βίος ἐς τὸ

ἡδισον ἀπετελεύτησεν. ὡς γὰρ οἱ καὶ Πέρσαι σπονδὰς ἔθεντο καὶ, μέρος ὑπῆρχε τῶν κατ' αὐτὰς μείνων τὸ δεῖν ἐκείνους τὸς ἄνδρους τερα ἦθη κατιόντας βιοτεύειν ἀδεῶς ἐφ' ἑαυτοῖς, ἔδεν ὅτιων πέρα τῶν φρονεῖν ἢ μεταβάλλειν τὴν πύξιν ἀναγκαζομένους. Agath. 2 30. **πρεσβεύεσθε** (A Ach. 133) **πρέσβεις** καὶ **πρεσβεύω** παρὰ Σοφοκλεῖ 66)· "ὦ παῖ, γενῆ μοι καὶς ἐτήτυς, καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα **πρελέων**" ὁ Ἡρακλῆς φησὶ ψυχορραγῶν. **βίς** **πρέσβειος**, προπαροξυτόνως. πὸ τῆς **πρεσβεύς** εὐθείας· οἱ γὰρ ἁμαρτάνουσι. λέγεται δὲ καὶ **πρέλι** **πρεσβευτῶν** ἐκατέρως παρὰ τοῖς ἔσι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ ἀναλογία **σῶζον**, ὅταν εἰπωσι **πρέλι** **σκομεν** δὲ καὶ **πρεσβευτάς**. **βυγένεια** παλαιότερα **γένεσις**. καὶ ὡς. **βυγενής**. **βυτάτην** (Hom. A 59) ἐντιμιότητην. **βύτερος** τιμιώτερος, μείζων· "ὁ **τασκευῆν** τῆ νεῶ **πρεσβυτέρα** τῆς **αἰωνεύσεως** ποιησάμενος," ἀντὶ τῆς τιμιωτέρας. "καὶ τοὺς **βωμοὺς** καὶ ἐφ' ὧν ὤμοσαν ἡ ζευγιά τὰ αὐτῆ **ρα** ποιήσασθαι." **βύτερος** **Κόδρω** ἀντὶ τοῦ παλαιπυρομῖα ἐπὶ τῶν πάντων παλαιῶν, βασιλεύσαντος Ἀθήνησι **Κόδρω**. **μηνής** **πρῶος**. **πρῶνος**, ὡς **πρῶν** **πρῶνός**· (AP 1) **τόσον** ὑδῶρ εἶβασαι **σκολιῆ** **τῆδε** **όνος**· **ορεῶνος** τοῦ **λαιμοῦ**. **τω** τὸ **καίω**. **αινούσας** **τε** **θυέλλας** Ἀριστοεφέλαις (335). **θυέλλα** συσροφῆ τῆ **ρημαιοσύνας** δὲ **μεινομένης** καὶ **λάσώσας**· **πρῆσαι** γὰρ τὸ **φροσῆσαι**. (A 481) "ἐν δ' ἄνεμος **πρῆσεν** **μέ-**" **ἔς** ἐπὶ **πρόσωπον**. καὶ **πρηνής**. **ἔγνος** ὄνομα **κύριον**. καὶ **Πρήγαι** (Hom. B 415) **καῖσαι**, **πρῆσε** γ) **ἐφύσησε**.

πρήσσο **σσι** **διαπερῶσαι**. **πρησήρ** **ἀσραπή**, **κεραυνός**· (AP 7 174)· "ὦλεσε γὰρ **πρησήρ** **σε** **κεραύνιος**, αἱ δ' ἐπὶ **μάνδραν** ὄψε **βόες** **νιφετῶ** **σπερχόμενοι** **κατέβαν**·" **πρησήρ** **πῦρ** ἀπ' οὐρανοῦ, ἢ **νέφος** **περι-** **σχεθὲν** **πυρὶ** **μετὰ** **πνεύματος** **βιαιοτάτου** (Diog. L. 7 154). "πνεύματος **μετὰ** **βροντῶν** καὶ **πρησήρων** **ἐξανασάντος** **Λιβυκῆ** καὶ **ταραχῆν** τοῦ **κλύδωνος** **εἰργασμένε**, **κακωθῆναι** **τάς** **ναῦς**·" καὶ **αὔθις** "πολλὰ δὲ **φροσῆματα** **ἀπροόρατα** **ἐμπίπτει**, **πολλοὶ** δὲ **πρησήρες** **βιαιοτάτοι** καὶ **μεγέθη** **κυμάτων**·" **πρησις** εἶδος **κήτες** **θαλασσίου**, ἢ **λεγομένη** **μύλθη**· ὁ καὶ **δυσανταγωνισόν** **ἔσι**. **πρηῶνες** οἱ **προνενευκότες** **τόποι** τῶν **ὄρειων**. (AP 7 214) "ἢ γὰρ ἴσον **πρηῶνι** **Μαλεῖης**, ὃ **ἐκυκῆθη**, **κύμα** **πολυψάμμυς** ὡσεν **ἐπὶ** **ψαμιάθης**·" **πρίαμαι** **αιτιατικῆ**. **πρίαμενος** **ἀγοράσας**· Σοφοκλῆς (Ai. 477) "οἶκ' ἂν **πριαίμην** **οὐδενός** **λόγε** **βροτὸν** ὅςις **κεναῖσιν** **ἐλπίσιν** **θερμαίνεται**·" **Πρίαμος** ὄνομα **κύριον**. **πριαμωθῆναι** **ἔρηθηθῆναι**· τὸ γὰρ τοῦ **Πρίαμω** **πρόσωπον** **ἔρηθας** **ἔσι**. **Πρίαπος** ὁ αὐτός **ἔσι** **τῷ** **Διονύσω**· **ἐνα** **ἐπιγράμμασι** (AP 6 22) "ἀγροιώτα **τῷδε** **μονοσφόρῳγγι** **Πρήπῳ** **θῆκεν** ὁ **καρποφύλαξ** **δενδριακῆν** **θυσίαν**·" καὶ **αὔθις** (6 33) "αἰγιαλίτα **Πρήπε**, **σαγηρευτήρες** **ἔθησαν** **δῶρα**·" **Πρίαπος**. τὸ **ἄγαλμα** τοῦ **Πρίαμω** τοῦδ' "ὄρε παρ' **Αἰγυπτίοις** **κεκλημένε** **ἀνθρωποειδὲς** **ποιούσιν**, **ἐν** **τῇ** **δεξιᾷ** **σκήπτρον** **κατέχον** ὡσανεὶ **παρ'** **αὐτοῦ** **φανείσαν** **τὴν** **ξηρὰν** καὶ **τὴν** **θάλασσαν**, **ἐν** **δὲ** **τῇ** **εὐωνύμῳ** **κρατοῦν** τὸ **αἰδοῖον** **αὐτοῦ** **ἐντεταμένον**, **διότι** **τὰ** **κεκρυμμένα** **ἐν** **τῇ** **γῆ** **σπέρματι** **φανερὰ** **καθίστησι**. **τὰ** **δὲ** **περὰ** **τὴν** **ταχυτήτα** **τῆς** **κινήσεως**, **τὸν** **δὲ** **κύκλον** **τοῦ** **δίσκου** **τὴν** **περιφέρειαν**· **ταῦτόν** γὰρ **τῷ** **ἡλίῳ** **δοξάζουσι**. Codin. orig. CP p. 15. **Πρίαπος** **ἐκ** **τοῦ** **Διὸς** καὶ **τῆς** **Ἀφροδίτης** **συνελήφθη**. ἢ δὲ "Ἡρα **ζηλοτυπήσασα** **μαγγυεῖα** **τινὶ** **ἤψατο** **τῆς** **κοιλίας** **τῆς** **Ἀφροδίτης**, καὶ **παρεσκεύασεν** **ἄμορφον** καὶ **αἰσχροὺν** **τεχθῆναι** τὸ **βρέφος** καὶ **περισσώσαρκον**· ἢ δὲ **μήτηρ** **ἔρραψεν** **αὐτὸ** **εἰς** **ὄρος**, **ποιμήν** δὲ **αὐτὸ** **ἀνεθρέψατο**. **ἔχε** **δὲ** **τὸ** **αἰδοῖον** **ἐπάνω** **εἰς** **τὴν** **πυγὴν**. **ἐκλήθη** δὲ **Πρίαπος**

κατὰ τὴν Ἰταλῶν γλώσσαν, καὶ τιμᾶται παρὰ ποιμῆσι. τὸ δὲ ἀφίδρυμα αὐτοῦ ἐστὶ παιδίον μόριον ἔχον μέγα καὶ ἐντεταμένον.

πρίβατον. Ῥωμαία ἢ λέξις.

πρίγκιπες. οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαϊοτάτους ταῖς ἡλικίαις. τοὺς γὰρ νεωτέρας καὶ πενιχρότερας γροσφομάχους καλοῦσι, εἴτα τὰς πρίγκιπας· τὰς δὲ πρεσβύτας τριαρίθους· καὶ τοὺς ἄεζάτους καλουμένους, οἳ εἰσι πρότεροι τῶν πριγκίπων. καὶ αὐταὶ μὲν αἰ ὀνομασθῆναι· ἢ δὲ ἐξόπλισις, τοὺς μὲν τριαρίθους εἶναι χ', τοὺς δὲ πρίγκιπας ασ', ἴσους δὲ τούτοις τοὺς ἄεζάτους, τοὺς δὲ γροσφομάχους πλείους τῶν δ, φορεῖν δὲ μάχιραν καὶ γρόσπον. Polyb. 6 21.

πρίγκιψ ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως παρὰ Ῥωμαίοις.

πρίεσσι σφίζεται.

πρίημι ἀγοράζω.

Πριηνεύς. καὶ Πριήνη ὄνομα πόλεως.

Πριήπος ὁ Πρίαπος, κατὰ τροπήν τοῦ α εἰς η.

πριμιγγιλίων τιμῶν, ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν, ἢ προνομίων.

πριμικήριος ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχαύσης.

πριμολοκάριος ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατίας ἔχων, ὕψατος δὲ τῆς τιμῆς.

πριμοπιλάριος ὁ τὸ μείζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις.

πρίν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα παροιμία. καὶ "πρίν τοὺς ἰχθῦς εἰλεῖν σὺ τὴν ἄλμην κυκᾶς," ἐπὶ τῶν τοὺς καιρὸς προλαμβανόντων. καὶ "πρίν ἐσφάχθαι δέρεϊς."

πρίνινοι ἄνθρωποιες στρατοὶ καὶ σκληροί· ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνης ξύλον. Ἡσίοδος (O. 434) "πρίνης δὲ γύνην," καὶ πύλιν (427) "πρίνινον· ὅς γὰρ βεσὶν ὀχυρώτατός ἐστι." sch. A Ach. 179.

πρίν καὶ λύκος ὄιν ποιμαινεύσει, ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. cf. A Pac. 1103.

πρίν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις, τετέλις πρίν κληρωθῆναι, πρὸ διανομῆς ἀρπάξεις. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δειπνοῖς ἀρπαζόντων πρὸ διανομῆς. sch. A Eq. 258.

πρίνος ξύλον πυκνότατον. Ἀριστοφάνης (Ban. 833) "σὺ δ' εὐθὺς ὡσπερ πρίνος ἐμπερησθαῖς βοᾶς." καιομένη γὰρ ἡ πρίνος ψόφον ποιεῖ.

πρίονῶται ὄφεις οὕτω λεγόμενοι. Phi-

lostrat. V. A. 3 2.

πρίον ἐλευθέρωσον.

πρισθεῖς ἔξαφθεῖς, δεσμευθὶ 1030) "ζωστῆρι πρισθεῖς ἰπικῶν ἐκνύπτετ' αἰέν, ἐς' ἀπέφουξεν βίον."

Πρίσκιλλα ὄνομα κύριον.

Πρίσκος Ἐμεσηνός, ὅσπερ γράμματα μιμῆσθαι ὑπερφυνῶς τεχνίτης τε ἦν περὶ τὸ καυδὸν τε ἄγαν. ἐτύγχανε δὲ ἡ τῶν Ἐμεσησίων τῶν τινὸς ἐπιφανῶν κληρονομία χρόνοις τισὶ πολλοῖς ἔμπροσθεν οὗτος ὁ ἀνὴρ πατρίκιος μὲν τὸ ἄξιμιανός δὲ τὸ ὄνομα, γένει λαμπρῆσιν χρημάτων. ἐπὶ δὲ Ἰβησινιασκος διαριθμησάμενος πόλεως τῆς τὰς οὐσίας πάσας, εἴ τινας εὐρεῖα κληρονομήσας καὶ πρὸς ζήμιαν κληρονομίαν διαρκῶς ἔχοντας, τούτων ἰμενος εἰς τὸ ἀκριβὲς τὰς προπάταμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχῶν βιβλῶς παρ' ἐκείνων γεγραμμένα πεπολογέντων πολλὰ χρήματα τῷ Μαιδῶσειν, ἕτε παραθήκης λόγῳ τὸ ἐκείνους κεκομισμένων. τὸ τε ὁμοίᾳ τούτοις δὴ τοῖς καταπλάσιος γρῆσιν οὐκ ἦσαν ἢ ἐς ε' κεντρὸν ἀνδρὸς δὲ τινος, ὅσπερ ἐπὶ τῆς ἀκᾶδε χρόνου καθήμενος ἡνίκα ὁ περιῆν, δόξαν τε πολλὴν ἐπὶ τε ἀρετῇ ἔχων ἅπαντα ἐπετέλει τὰ τε γραμματεῖα, ἔκασον αὐτῶν οἰκείῳ γίλῳ αὐτὸς γράμμασιν, ὅσπερ τὸ καλοῦσι Ῥωμαῖοι, τὰ γράμματα μιμησάμενος τοῖς διοικημένοις τὰ τῆς τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησίας ἠμολογηκόσι μοῖραν αὐτῶ τινὰ κληρονομίαν πορισθησομένων χρημάτων ὁ νόμος ἐμποδῶν ἔτατο, τὰς μὲν κᾶς ἀπάσας ἐς τριακοστοῦσιν παύων, ὀλίγας δὲ ἄττας καὶ τὰς ἐπιπάσας μ' ἐνιαυτῶν μήκει ἐκκροῦσιν ζάντιον ἀφικόμενοι, καὶ χρήματα λεί Ἰβησινιανῶ προέμενοι, μελλῆσαι ἐπεισαν γράψαι νόμον οὐ χρόνος ἰσίας τοῖς καθήκασιν, ἀλλ' ἐνιαυτῶσθαι δικῶν τῶν αὐταῖς προσηκουσὶ κλειῶσθαι. Procop. Arc. 28.

κεφάλαιον Ἰουστινιανῶ ε' ἐπὶ κρατυνόμενον.

υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Πανίτης σοφιστής, γρονῶς ἐπὶ ἐοδοςίᾳ τοῦ μικροῦ, ἔγραψεν τιμὴν καὶ τὰ κατ' Ἀτίλιον. μελέτας τε ῥητορικός, καὶ

ἰδὴς αἰχμὴ ἐκ τοῦ πρίζω. ασον.

τεκτονικὸν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπι- 26 103) "ἰσθδρομόν τε πρίονα, ἰτι περὶθόμενον," καὶ αὐθίς (6 ὄν νώτω καμπτόμενον πρίονα." 96 3) "κάκεινος εἶπε τὰς σια- ἀντὶ τοῦ βρύκων. "ὁ πρίων ν πρίω" Ἀριστοφάνης (Ach. 35), ἔγνωσκον τὸ πρίω ῥήμα. ἔδὲ ἰράσαι, οἴκοι ἔχων. ταῦτα οὖν ἰοῦ φέροντος, οὐδὲν ἔδει μοι

τοῦ ἀντί· Φιλίμων Παγκρα- πρὸ δούλε, δεσπότης πρὸ δε- ηρος (Ω 734) "ἀθλεύων πρὸ

εἶα.

ος.

σθαι αἰτιατικῇ.

σιος Παγκρατίου Καππαδόκης ἰς, σοφιστῆς μαθητεύσας ἐν Ἀν- Οὐλίπιαν. γέγονε δὲ πρὸ Ἀ- ἰς Ἀθήνας σοφιστεύων, καὶ τι- ἰν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος μελέτας ῥητορικός. ἔτος ἡκμια- κροῦ, σύγχρονος Ἀιβανίω τῷ ἰπως λυποῖται τοῦτον ὁ Ἰουλι- ἰνιον μεγάλως ἐθαύμαζε.

τις. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις θέλοντες ὅτι μὴ ἐσιν ἐν ἀλόγῳ γηόμεθα τὸν λόγον τῆς προαι- ἰ οὔτος πρὸ ἐτέρου αἰρέσεως. ἀλλὰ πρὸ ἄλλου αἰρεῖσθαι ἐν τέτοις ἰ τὸ βελεύεσθαι· τὸ γὰρ ἄλλο αἰ μετὰ λόγῳ γίνεται. οὐδὲν δὲ βελεύεται, ὡς οὐδὲ προαιρεῖ- ihrod. in Top. 2 p. 94.

τίς ἐσιν ὄρεξις βουλευτικῆ τῶν ἰλευσις ὀρεκτικῆ τῶν ἐφ' ἡμῖν· ἰθύντος ἐκ τῆς βελεύσεως ἐφι- ἰεῖται. βούλησις δὲ ἐσιν ὄρεξις ἰ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινο- ἰαι γὰρ τις εἰ ὠφείλει μετελθεῖν

τὸ πρῶγμα ἢ ἔ, εἶτα κρίνει τὸ κρεῖττον, καὶ γίνεται κρίσις. εἶτα διατίθεται, καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βελῆς κριθὲν, καὶ λέγεται γνώμη· ἐὰν δὲ κρίνη καὶ μὴ διατεθῆ πρὸς τὸ κρι- θέν ἢ ἀγαπήσῃ αὐτό, ἔ λέγεται γνώμη. εἶτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις ἢ γῶν ἐκλογῇ· προαίρεσις γὰρ ἐσὶ δύο προκειμένων τὸ αἰρεῖσθαι καὶ ἐκλέγεσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τούτῳ φανερόν ὅτι βελή ἐσὶ μετ' ἐπικρίσεως ἢ προαίρεσις, καὶ ἔξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας· προαιρετὸν γὰρ ἐσὶ τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἰρετόν, οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι μὴ βουλευσάμενος, οὐδὲ προαιρεῖται μὴ προκρίνας.

προαλάμενος προπηθήσας· "καὶ προ- αλάμενος τῆς πληθύος μετεχώρησεν ὡς Ναφ- σῆν. ὁ δὲ ἐνηγκαλίστατο αὐτόν" (Menander?).

προαλέξατον προπετέξατον.

προαλίσαντας προαδροίσαντας· Ἰώ- σηπος (B. I. 3 18) "τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας ἐναφεῖναι τοῖς δράσεσιν αὐτάς."

προαναθρώσκειν προπηδᾶν.

προανάσχοι προανατελοῖ.

προανατάξωμαι· Δαβίδ (Ps. 136 8) "ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἰερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου."

προάξειον προαξέλιον. ὁ δὲ Σοφοκλῆς (El. 1431) προάξιον, διὰ τοῦ ἰ· "τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; οὗτος ἐκ προαξίᾳ."

προαύλιον τὸ ἐμπροσθεν τῆς αὐλείου.

πρόβαινε. τοῦτο ὡς ἐπὶ ὄχλου πομπευ- ὄντων τινά. sch. A Ach. 256.

Προβάλινθος ὄνομα κύριον.

Προβαλίσιος ὄνομα κύριον.

προβάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης (1 73) "τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ζύνισε, καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον ἔσαι αἰεὶ προβαλλομένοις." καὶ ὁ ῥήτωρ (Demosth. 19 2?) "τὴν ἀειλογίαν ὀρῶ αἰεὶ προβαλλομένους."

προβαλλομένους ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμέ- νους, οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμ- βαλλομένους, ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπέρο Κτη- σιφῶντος (97). καὶ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου (27) "τὴν προαίρεσιν" φησὶ "τῆς πολιτείας προ- βεβλημένην καὶ ἄπιστον εἰπεῖν," ἀντὶ τῆ ἐλα- φρῶς ἔχουσαν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου (1) "καὶ προβαλλόμεν" φησὶν "ἀδικεῖν τῶτον περὶ τὴν ἐορτήν," ἀντὶ τοῦ προβολῆ ἐχρησάμεν τῇ συνήθει καὶ νομιζομένη κατὰ τῶν περὶ

τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππηκοῖς (440) φησὶ "προβάλλεσθαι ὃ ἢ βλέπειν ἐναντίον οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλει," ἀντὶ τῆς προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην. **Harp.** προβαλόντες κυσίν ἄρνους, ἐπὶ τῶν τοῖς ἀπράγμονας τοῖς συκοφάνταις παραδιδόντων.

πρόβασις ἢ τῶν βοσκημάτων κτήσις. "Ὀμηρος (β75) "κειμήλιά τε πρόβασίν τε."

πρόβατα πάντα τὰ τετράποδα. καὶ παρομμία "προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῆ," ἐπὶ τοῦ ἀναγκαῖου.

προβατεύς ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν. καὶ προβατέων χωρικῶν ἀνθρώπων.

προβατίς βίον ζῆν, ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται καὶ ζῆ. ἢ διὰ τὸ ἀδρανές. **sch. A Plut.** 923.

προβατοπώλης ὁ Καλλίας καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆ πολιτεία, ἢ Λυσικλῆς υἱὸς Ἀσπασίας. συμπειοπώλης δὲ ὁ Εὐκράτης, ὃς καὶ Στύππας ἐκαλεῖτο. βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων. οὐκ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰς βύρσας παρείληπται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδουσθαι τὰ πράγματα. **sch. A Eq.** 129 et 132.

προβεβηκὸς ἰαλισιότεροις "προσῆκειν τὸ φιλόθεον τοῖς ... φιλοσοφίας" (cf. v. σπουδῆ).

προβέβουλα (**Hom. A** 113) προέκρινα.

προβιβάζεις (an προσβ-) παραινεῖς, πείθεις. (**A Eq.** 35) "εὐ προβιβάζεις."

προβιβύσαντες προύζαντες.

a πρόβλημα θεώρημα συντεῖνον πρὸς θεωρίαν καὶ γνῶσιν. (**Ps.** 77 2) "φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς." πρόβλημα καὶ ὁ παρομιακὸς λόγος. πρόβλημα δὲ καὶ ἡ ἀσφάλεια. "πρόβλημα δὲ οὐδὲν ἦν πρὸ τῆς στρατοπεδείας."

b πρόβλημα. ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρά ἐστιν, εἰ ἐστιν, τί ἐστιν, ὅποιόν τί ἐστιν, καὶ διὰ τί ἐστι, τὸ μὲν ὅτι ἐστὶ τὰδε τὰ συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐναργείας, καὶ τὸ τί ἐστὶ τοῦ ὀρισμοῦ ἐξ αὐτῶν τεκμαιρόμεθα. ἐκ δὲ τοῦ ὀρισμοῦ οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα γινώσκομεν, ἀλλὰ τὸ τί ἐστὶ καὶ ὅποιόν καὶ διὰ τί. ὡς διὰ μὲν τοῦ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα τὸ τί ἐστὶ τοῦ ὀρισμοῦ γινώσκομεν, διὰ δὲ τοῦ τί ἐστὶ τοῦ ὀρισμοῦ τὰ λοιπὰ προβλήματα τῶν συμβεβηκότων.

προβλήτας (**Hom. M** 259) ἔξω προβε-

βλημένους ὑπὲρ ἀσφαλείας. οἱ δὲ τὰς κούτας προβεβλημένους. ὃ καὶ μάλλον.

προβλήτες. Φιλοκτῆτης φησὶ (936) "ὡ λιμένες, ὡ προβλήτες, ὡ ξυνοσία θηῶν ὄρειων, ὡ καταρρώγες πέτραι, οἱ ἐργ' ὁ καὶ μ' ἔδρασε."

προβολάς ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πλεων ἢ τειχῶν ἢ τινῶν ἄλλων δυναμῶν ἐκ σωτηρίας καὶ κράτει γινόμενων. οὕτω **Δημοσθένης** (17 25). παρὰ δὲ **Αἰσχίνης** (2145) ἡ προβολὴ τοῦνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβεβλησθαι τινα ἄδικεῖν. **Harp.**

προβολή γραφή κατὰ τῶν συκοφαντικῶν. "φέρε νῦν ὀρισώμεθα τὴν προβολὴν αὐτοῦ τῆς αἰρέσεως, ἐφ' ἣ τὸν παρόντι τὸν ἐποικήσατο βίον."

προβόλιον εἶδος τι δόρατος, ὃ χροῖται οἱ κυνηγῆται πρὸς τὴν τῶν συνῶν θήρας. **Harp.**

πρόβολοι αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι καὶ οἶον ἀκταὶ τινες. **Δημοσθένης** (61) ἐν Φιλιππηκοῖς. **Harp.**

πρόβολον πρόμολον, πρόμαχον. καὶ πρόβολος ἐμός προβυλλόμενος, προκείμενός τεῖχος, ἀσφάλεια. **Ἀριστοφάνης Νεφέλης** (1164) "πρόβολος ἐμός, σωτήρ δόμος." **Εὐνάπιος** (p.101 Nieb.) "ὃ δὲ βασιλεὺς τῶν δεξιάμενος κτήματά τε αὐτοῖς καὶ χίρῶν ἐκνευμε, καὶ προβόλος τε ὑπελάμβανε γαστήρ καὶ ἀδαμαντίνης ἔχειν πρὸς τὰς ἐκείνην Ὀύννων ἐμβολάς."

πρόβολος (an πρόλοβος) τὸ τῶν σαύων δοχεῖον.

πρόβολος ἔξαρχος τῆ βαλευτηρία. ἢ πρόβω (Hom. μ 251) προβεβλημένος εἰς θάλασσαν πέτρα.

προβοσκίς ἢ τῆ ἐλέφαντος προνομή. προβέλευμα τὸ ὑπὸ τῆς βελῆς φησὶν ὅθεν πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. **Δημοσθένης** ἐν τῷ κατ' **Αἰσχίνης** (9). **Harp.**

πρόβελοι πρὸς τοῖς ἔσι ἢ ἡρόδοτος ἀλοὶ κ' εἰσηγησόμενοι τὰ δοκῆντα τῆ παλαιῆ μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ συμφορᾶν. **sch. A Lys.** 62

πρὸ βραχέος.

πρὸ γῆς. "ἐγὼ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβόμενος τὸν ἄγριον δεσπότην, ὃ μάλλον ἵππων ἢ ἀνθρώπων μελεῖ." "ὃ δὲ ἐκ ἄλλοις διαφαίνειν αὐτόν, ἀλλ' εἴασε γῆν πρὸ γῆς ἀπιέναι, ἵνα μὴ, φησὶν, ὡν ἐνθάδε τοιαύτη παραπλήσια πάλλω" (cf. v. διαφαίνω).

ρογενώσκω αιτιατικῇ.
 ρογραμματα· "οἷς καὶ δῶρα συνέθηκε
 ρογραμματα, δι' ὧν παρεκάλει ἐτοιμά-
 ας δυνάμεις."
 ρογραφαί· "αἱ προγραφαὶ ἐκείναι αἱ
 υγμέναι λέγονται βεβλήσει Ἀντωνίε γε-
 υ." καὶ Ἀλλιανὸς λέγει "ἐπανελθόντες
 ογραφὰς καὶ τῶν ἐκ βελῆς καὶ τῶν εἰς
 πύδα τελόντων εἰργάσαντο, τέτρες ἀπο-
 ἰντες," ἀντὶ τῆ κατηγορίας.
 ροδείκτης· (Diod. Sic. t. 2 p. 606) "ἔχει-
 ρμίμοις καὶ προδείκταις καὶ καθόλε
 τοῖς θυματοποιοῖς."
 ροδήλως φανερώς, ἀνδρείως· Σοφο-
 (Αἰ. 1311) "καλὸν μοι τῶδ' ὑπερπον-
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον."
 ροδικασία. οἱ τὰς ἐπὶ φρόνῳ δίκας
 ἔμενοι ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης δια-
 ἰν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἕξ ἐκατέρω
 λόγοι προάγονται. τῆτό φησι προδι-
 ρ.
 ροδικον δικασὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαι-
 ῆριζοφάνης Κενταύρω "ἐγὼ γὰρ εἴ
 ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην δῆναι προδίκον
 ρ φίλων τῶν σῶν ἐνί."
 ροδίκος Κείος ἀπὸ Κέω τῆς νήσου,
 ρ δὲ Ἰωλίδος, φιλόσοφος φησικὸς καὶ
 ῆς, σύγχρονος Δημοκρίτου τῆ Ἀβδηρίτου
 ὄργιος, μαθητῆς Πρωταγόρου τῆ Ἀβδη-
 ἐν Ἀθήναις κώνειον πινὸν ἀπέθανεν ὡς
 τείρων τῆς νέου.
 ῆ παροιμία "Προδίκον σοφιώτερος."
 ῆφάνης Νεφέλαις (359) "οὐ γὰρ ἄν
 γ' ἐπακέσαιμεν πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ
 οφίας καὶ γνώμης ἕνεκα." σοφιστῆς δὲ
 ἰδικος, Κείος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ
 ρόνου Σωκράτους. πρῶτος δὲ ἔτος τὴν
 κοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνη-
 εὶ δὲ αὐτῆ καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρῳ
 ῆνοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν. ἔ
 ἰλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισαῖς
 "τὸν ἄνδρα τέτον ἢ βιβλίον διεφθο-
 Προδίκος ἢ τῶν ἀδολέσχων εἰς γέ τις."
 ἰλλεὶ δὲ αὐτὸν καὶ ἐν Ὀρσοῖς (697)· "παρ'
 Προδίκῳ κλάειν εἶπτε τὸ λοιπόν." δι-
 αλος δὲ ἦν ἔτος καὶ Θηραμένους τῆ ἐπι-
 υένου καθόρου, ὅς τῆς τῶν λ' τυρυννίδος
 ῆγε· κόθορος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς
 νέσπευδε καὶ τῷ πλήθει. φέρεται δὲ καὶ
 ὄν Προδίκου ἐπιγραφόμενον Ὄρει, ἐν ᾧ

πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῆ ἀρετῇ καὶ τῆ κα-
 κία συντυγγάνοντα, καὶ καλῆς ἐκατέρως
 ἐπὶ τὰ ἦθη αὐτῆς προσκλίνει τῆ ἀρετῇ τὸν
 Ἡρακλέα, καὶ τῆς ἐκείνης ἰδρωτῆς προκρί-
 ναι τῶν προσκαιρῶν τῆς κακίας ἡδονῶν.
 προδόμος ὁ νόρθης· "ἐτύχανε δὲ ἐν
 τῷ προδόμῳ τῆ ἱερῆ."
 προδόμῳ (Hom. I 473) τῆ πρὸ τῆ οἴκου
 πιαδάδι.
 προδότος. Πολύβιος (17 13) "δυσθεώ-
 ρητόν τι ὁ τόπος ἔχει καὶ δυσπαράγραφον.
 τίνα γὰρ ὡς ἀληθῶς χρητῆ προδότην νομίζειν,
 οὐ ράδιον ἀποφῆναισθαι. δῆλον γὰρ ὡς ἔτε
 τῆς ἕξ ἀκραιῶ συμπεριφερόμενος τῶν ἀνδρῶν
 πρὸς τινος βουσιεῖς ἢ δυνάσας κοινωσίαν
 πραγμάτων εὐθέως προδότος νομισέον, ἔτε
 τῆς κατὰ περιστάσεις μετατιθέντας τὰς αὐ-
 τῶν πατρίδας ἀπὸ τινῶν ὑποκειμένων πρὸς
 ἑτέρας φιλίας καὶ συμμιχίας, οὐδὲ τούτους,
 πολλῆ γὰρ δεῖ, ἐπεὶ τοῖ γε πολλὰκις οἱ τοῖστοι
 τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγονῶσιν αἴτιοι ταῖς
 πατρίσιν. ἀλλ' ὅσοι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς
 δυσχερεῖς περιστάσεις ἢ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας
 καὶ λυσιτελείας χάριν ἢ τῆς πρὸς τῆς ἀντι-
 πολιτενομένου διαφοράς ἐγχειροῦσιν τοῖς
 ἔχθροῖς τὰς πόλεις, ἢ ὅσοι φρενῶς εἰσδεχό-
 μενοι, καὶ συγχρώμενοι ταῖς ἕξωθεν ἐπικου-
 ραῖς πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμῶς καὶ προθέσεις,
 ὑποβάλλουσι τὰς πατρίδας ὑπὸ τὴν τῶν πλείων
 δυναμένων ἕξουσίαν, τῆς τοιαύτης ὑπὸ τὸ τῆς
 προδοσίας ὄνομα μετρίως ἄν τις ὑποτάττοι
 πάντας, οἷς λυσιτελεῖς μὲν ἀληθῶς ἢ καλῶν
 ἔδῃν ἔδέποτε συνεξηκολόγησεν, τὰ δ' ἐναν-
 τία πᾶσιν ὁμολογεμένως."
 προδότης. τὸ θηλυκὸν δὲ διὰ τῆ ῆ· "ᾧ
 προδοτὶ καὶ παράγωγε καὶ μύραιναι σύ."
 πρὸ δαλείας. "ὃ δὲ κατεκρήμνισεν ἐαν-
 τόν, θάνατον πρὸ δαλείας ὑπομένων."
 προδρομος ὁ προτρέχων.
 προδωσικόμπος ὁ ὑποσχετικός, ὁ τὰς
 ἑαυτῆ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος ἀλλὰ
 προδιδούς.
 προεγεῖσθαι ἐπικεῖσθαι.
 πρόεγμα σήρηγμα.
 προεδρία διὰ τῆ ῆ· "ἄλλοις περισπῆδα-
 στον ἢ προεδρία." προσεδρεία δὲ διὰ δι-
 φθόγγου ἀπὸ τῆ προσεδρεύω.
 προεδρία. τιμῆς ἔτος ὁ τρόπος. ἕξῃν b
 δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι καὶ ἐν βουλευ-
 τηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν ἄλλῳ παντὶ

συλλόγω τὰς προλαμβάνοντας οἵτινες ἦσαν ἐξεγείραντας αὐτὰς εἰς τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτὰς ἔδραν ἔχειν. Ἀριστοφάνης (Eq. 572) "νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία," ἀντὶ τῆ λάβωσιν, ἀποφέρωσι. σιτία δὲ ἀντὶ τῆ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν.

πρόεδροι ἐκλήροντο τῶν πρυτάνεων καθ' ἐκάστην πρυτανείαν, εἰς ἕξ ἐκάστης φυλῆς πλήν τῆς πρυτανεύσεως· οἵτινες τὰ περὶ τὴν ἐκκλησίαν διέκων. ἐκαλῶντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ περ προήδρους τῶν ἄλλων ἀπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλόμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτὸς, εἶρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτεία. Harp.

πρόεδρος ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμῶν.

προέηκε (Hom. A 398) προέπειμυε.

προειδόμενοι προγνώσαι.

προειλόμεθα προήκαμεν.

προείλοντο ἠθέλησαν.

προείμεθα προδίδομεν.

πρόεισι προπέμπει.

προεκαλινδῶντο τῆ Καίσαρος καὶ ἰκέτερον."

προέμβολα τὰ πρὸς τῆ πρῶρα τῆς νηός· (Agath. 5 21) "ὡσπερ ἀκροσόλιον καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι."

προέμεν (Hom. x 155) πέμπειν.

προέμενος ἐκδιδῆς, προδῆς, περιφρονήσας, προαφῆς. "ὃ δὲ τῶν φίλων ἐχρῆτο τοῖς βελεύμασι, τὰ οἰκεία προέμενος· περὶ γὰρ ἔδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν ἔτως ἐσπέδακεν ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φίλιαν." cf. v. φίλια.

προεμπίπτειν· "τὸν βασιλεῦ πάντων θεραπευόντων αὐτὸς ἡσύχαζε, μὴ βελόμενος προεμπίπτειν εἰς γνώσιν" (Diog. L. 4 39).

προέντες προδόντες.

προεξιρεσία τοῦ πλοίου τόπος ἐν ᾧ ἐρέττουσι· (Agath. 5 21) "κωπητῆρας δὲ ἐφ' ἐκατέραις πλευραῖς καὶ οἶον προεξιρεσίας ἐμμηχανήσαντο."

πρὸ ἔργου ἐτίθετο προτιμότερον ἐτίθει· "καὶ ἡμὰ φίλια τὰ κατὰ νότον ἐαυτῆ τε καὶ τῆ στρατῆ καταλείπειν πρὸ ἔργου ἐτίθετο." καὶ αὐθις "τὴν Σποράκας χώραν κατασχεῖν τοῖς ὅπλοις πρὸ ἔργου εἶναι ἔλεγε." cf. v. σόλος.

προερέθη προελαλήθη.

πρόες (Hom. A 127) πρόπεμψον.

προέσθαι προδῆναι· "λαβὼν δὲ φος Πόρκιος Μάρκος καὶ καταληφθῶν τῶν πολεμίων ἐφονεύετο, κρῖων τὴν προέσθαι μᾶλλον ἢ τὴν μάχαιραν, καὶ λαβὼν τραύματα παραδόξως ἐσώθη προέσθαι προτιμήσασθαι, αἱ "ἔτε γὰρ πρὸς ἐμῷ ἔτε πρὸς ἄλλοι ἀγυθοῦ οὐδενός ἐσι προέσθαι τι τι συμφερόντων" (Dio Cass. fr. 19).

προεξέρνισα περιεπτυσάμην. ἰσερνισάμενος.

προετικός χαριστικός.

προέτω προπεμψάτω.

προεφήτευσεν.

προεχειρίσατο αἰτιατικῆ.

προέχω γενικῆ.

προεχώμεθα (Rom. 3 9) ὑποβαῖ ἢ προβαλλόμεθα.

προηγγελκέναι προμεμνησκέναι προηγόρει προηγόρευε, προελνοφῶν (Anab. 5 5 7) "ἤκον πρῆσβηνώπης διὰ τὰς Κοτυωρίτας εἰς τὰ νῆας. προηγόρει δὲ Ἐκατόνμοος, θεζόμενος εἶναι λέγειν."

προηγορεῶν ὁ λεγόμενος γωφλαίμυς. προηγορεῶν δὲ κύριως ὁ ἐδρῆθων, ὅπως προαγείρεται ἢ τροφ A Eq. 373.

προηγορεῶνας τὰς βρόχους νέων. κύριως τὰς λεγομένους προλό, συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων προηγορεῶν πάλχος. ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τῆ ἀθροῖσεν τροφήν. ἢ φύρουγγας ὀρνέων. sch. A προήκατο προέδωκε.

προήκωσιν ἀντὶ τῆ αὐξηθεῖς θεῶσιν· Ἀλλιανός (cf. v. τιμησαίμην) 'τηράνοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλάθεσιν' ἀντὶ τῆ πλουσίως ἔσι. καὶ π προελθῶν.

προηρόσια ὄνομα θυσίας.

προηροσίαι αἱ πρὸ τοῦ ἀρότι καὶ θυσίαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσαι πῶν, ὡς τελεσφορεῖσθαι· ἐγένετο Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων πιάδι. Ἀνκῆργός φησιν ἐν τῷ κατασάιμιον "καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ ὑμῖν τιμὰς ὀφείλω, καὶ ζητῶ παρ' Ἑλλήσι μαντευομένοις τὸν Δία ποιήσασθαι."

προπέμψητε.
 αι προπέμψω, προδώσω.
 · "λυβῶν εἰς τὰς χεῖρας πρόη-
 στέξιν ἀφήσει, καταλείψει.
 ν προετράπην, ὡς και ἐξήχ-
 ρν.
 ντα. ἢ πρό ἀντι τῆς ὑπέρ. (AP
 ἴρων προθανόντου τὸν αἰνοβίην
 ι προεργάσασθαι· "διὰ τὸ προ-
 στήν ἐρμηγείαν τῶν ψαλμῶν."
 ινα συνεχῆ, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις.
 ις τέλμωνος και θέλωνος, ὁ
 ινα τὰ ἐπαλλήλους κλάδους
 ι, ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν. sch.
 ινοους (Hom. K 15) ἄλλας ἐπ'
 τα προγραφάς· "και ἔθηκεν
 ὁς ὁ βασιλεὺς προθέματα, ἵνα,
 ηται πυρὰ Σιλωσίβ τῆ ἐπάρχω,
 βουσιλεῖ. οὗτος ὁ βασιλεὺς και
 ον ἔκουσε Χρυσάφιον." cf. v.
 · προαίρεσις· "ἀλλ' οὐδὲ ἐλό-
 ἂ πρόθεσι, ἔτε προσποιηθείς,
 ιονήσας ἀπλῶς ἐδὲν περὶ τῶν
 "·
 : βαλή, γνώμη· Πολύβιος "ἦν
 ίοις πρόθεσις ναυμαχῆσαι."
 ία ἀπὸ τῆ προθεῖναι τὴν ἡμέ-
 γενέσθαι δεῖ, ἔκ ἀπὸ τῆ προ-
 ἡμῆις προτιθῶμεν προθεσιμῶν
 θεὸς ὁ προτιθείς, ἀπὸ τῆ προ-
 ται τὸ ὄνομα, προθεσιπίζοντος
 οτάττοντος και προνομοθετῶν-
 ἡμέρας ἐν ἧ τυχὸν τόνδε δεῖ
 τῆς ἐπέξελεθεῖν ἢ τόνδε κατα-
 νύμπαντα κόσμον. και θεσιπ-
 εῖ κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ
 ἴως.
 ίας νόμος. Δημοσθένης ὑπέρ
 6) τὴν τῶν ἐ ἐτῶν ἂν λέγοι
 Ιαγρ.
 'ωρ (Hom. B 495) ὄνομα κύ-
 λλει.
 τα αἰ ὀλῶραι, πυρὰ τὸ προ-
 ιερείων, ἢ αἰ κριθαί, ἢ ὁ λι-
 A Plut. 660.

πρόθυμος ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος· (S
 El. 3) "παρόντι λεύσσειν, ὡν πρόθυμος ἦσθ'
 αἰεί."
 προθυμῶμαι αἰτιατικῆ.
 προθύομαι γενικῆ.
 προῖαίτατος πάνν. πρότερος.
 προῖαψε (Hom. A 3) προπέμψε.
 προῖει (Hom. A 326) ἀντι τῆ προπέμπε.
 προῖέμενος προδιδός, και προῖενται
 ἀντι τῆ ἀπορριπτῆσι, μεταδιδούσιν· "ὄσα ὁ
 ζρατιώτης ὄμιλος ἐν ταῖς πορείαις προῖενται."
 προῖέναι ῥῖψαι, ἀπολέσαι· (A Nub.
 1215) "εἰτ' ἄνδρα τῶν αὐτῶν τι χρηῖ προῖέναι."
 ἐδὲ γὰρ χαρίσασθαι ἔφη ἢ δανεῖσαι, ἄλλα
 προῖέναι, ἀσχάλλων ὁ δανειστής ἐπὶ τῷ μὴ
 κεκομίσθαι ἄπερ ἐδάνεισε χρήματα. φησὶν
 οὖν ὅτι οὐ χρηῖ ῥαδίως ἄλλοις προῖεσθαι τὰ
 ἑαυτῶ χρημάτων.
 · προῖεσθαι προδιδόναι· "ὁ δὲ βασιλεὺς
 οὔτε προῖεσθαι ἤξιον τὰ παρὰ τῶν πόλεων
 δῶρα."
 προῖζω τὸ καταγινώσκω.
 προῖκα δωρεάν, ἄνευ μισθῆ. και τοπι-
 κὸν ἐπίρρημα. "τὰ δὲ και προῖκα πολλαχῆ
 τοῖς ἑαυτῶ τέλεσι πεπορισμένα" (cf. v. περιόν)
 ἀντι τοῦ ἄνευ κόπου.
 Προικίας ὄνομα κύριον.
 προίκιος ἄνευ μισθοῦ· "προίκιος ἀν-
 θρώποισι κελευθήτησιν αἰοιδός" ὁ τέτιξ φη-
 σὶν ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 120).
 Προικόνησος.
 προικός δόσεως, ἀντι τῆ δωρεῶς· πᾶν
 γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής. ἢ εὐθεία
 προῖξ. sch. Hom. v 15, ρ 413.
 προῖκτης (Hom. ρ 352) ὁ πένης, μεταί-
 τῆς, οἰκερὸς οἱ αὐτοὶ εἰσι.
 προῖκτης ὁ ἐπαίτης· "προῖκτας και γό-
 ητας και βωμολόχους ἀποκαλεῖσι" (Artemid.
 graef.).
 προῖςαμαι γενικῆ.
 προῖσορες οἱ μάρτυρες.
 προῖσχεται προβάλλεται.
 προῖσχομένον προτείνοντος.
 πρόκα εὐθύς, παραχρημα· Ἡρόδοτος (6
 134) "και πρόκα τε φρίκης αὐτὸν ἐπελθού-
 σης ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἴεσθαι."
 προκαθέζομαι γενικῆ.
 προκαθείς προπέμψας· "προκαθείς δὲ
 τινος τῶν ζρατιωτῶν ἐς ἐλπίδας τῶν σπον-
 δῶν ὑπηγάγετο."

προκάθημαι γενικῇ.

προκαθήμενον ἐξάρχοντα. "Μενεκλέα τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων," ἐπέσει τὸν φυλάττοντα τὸς τόπους.

προκαλεῖσθαι οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας Θεοκλίδης (419). οἱ δὲ δικαστικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως. "Ἀρχέλαος παρεκάλεε τὸν Σύλλαν διαλλαγῆναι πρὸς τὸν Μιθριδάτην. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν ἐγένοντο συνθήκαι" (Dio Cass. fr. 105).

προκαλίετο (Hom. Γ 19) προεκαλεῖτο.

προκάρηνος ἐπὶ κεφαλῇ· ἐν μύθοις "ἡχθῆεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης."

προκαταβολή καὶ προσκατάβλημα. τῶν τελῶν πιπρασκομένων δύο προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠνημένοις, ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἀρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολή καλεῖται, τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσίμᾳ διδόμενον προσκατάβλημα.

προκατεύχομαι σου.

προκείμενον τὸ ἐνεσηκός· "ὃ δὲ τοιούτοις χρώμενος λογισμοῖς μένειν ἤξιόν τὸν Τιβέριον ἐπὶ τῶν προκειμένων." καὶ αὐθις "ἔμοι δὲ τὸ προκείμενον ἦνυσο."

πρόκενονσον.

προκέφαλος. προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς ὡς ἔποψ, ἦν δὲ κωμωδίας ποιητής. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὄξυκεφάλων. sch. A Av. 282.

προκεχωρηκόςτος προεληλυθότος Θεοκλίδης.

προκληδί.

πρόκλησις. εἰώθεισαν, ὅποτε δικάζοντες τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπείνας ἢ θεραπείνας εἰς βύσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τῆ πράγματος· καὶ τῆτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον ὠνομάζετο πρόκλησις. Harp.

^a Πρόκλος τῆ βασιλέως Ἰβρίνης κοιαίωτο, ἀνὴρ δίκαιος καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀωρότατος· διὸ δὴ οὔτε νόμον τινὰ εὐπετῶς ἔγραψεν ἔτε τι τῶν καθεστώτων κινεῖν ἤθελε. Procop. Pers. 111.

^b Πρόκλος ὁ Ἀύκιος, μαθητῆς Συριανῆ, ἀκαθῆς δὲ καὶ Πλατῶνος τῆ Νεσορίου τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Ἰλατωνικός. ἔτος προέβη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσοφίας σχολῆς, καὶ αὐτὸς μαθητῆς καὶ διάδοχος χρη-

ματίζει Μαρίνος ὁ Νεαπολίτης, ἔγραψε πῶς πολλά, φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά, ἐπίμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον, ἐπίμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέρας, περὶ χρημαθείας βιβλία γ', περὶ ἀγωγῆς β', εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφικῆς θεολογίας, συμφωνίαν Ὀρφέως Ποδοπύρου καὶ Πλάτωνος, περὶ τὰ λόγια βιβλία ι', περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, ἐπιχειρήματα καὶ χριστιανῶν ιη'. ἔτος ἐξῆς Πρόκλος ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ χριστιανῶν τὴν πόρᾶν καὶ ἐφύβριζον αὐτῆ γλώσσῃσαν κήρυξ πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς ὁ λόπονος, πᾶν θυμασιῶς ὑπαντήσας καὶ τῶν ιη' ἐπιχειρημάτων αὐτῆ, καὶ διέβη τὸν κᾶν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἔφηρει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον.

ἔγραψε Πρόκλος μετρωτικῆν βιβλίον, ἐν εἰς μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄφρατι ὡς ἐκείνη θείας κατακοχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ τῆ θεὸν ἐξέφηρην ὑπασσαν, ὡς μετὰ δὲ κατασθαι τὴν ἀκοήν ἐκ τῶν ἀπεμφορῶν ἔργων. Marin. 33.

Πρόκλος Μαλλιώτης ἐκ Κιλικίας, φιλόσοφος ζωικός, ἔγραψεν ἐπίμνημα τῶν δαγένης σοφισμάτων, καὶ πρὸς Ἐπίσκοπον.

Πρόκλος δεύτερος Μαλλιώτης, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς ζωικός.

Πρόκλος ὁ Προκλήιος χρηματίας, θυμασιῶνος, Λαοδικεῖος τῆς Συρίας ἱεροποητής, ἔγραψε θεολογίαν, εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδου τῆς Πανδώρας μῦθον, εἰς τὰ χροσῶ ἐπὶ εἰς τὴν Νικομάχεῃ εἰσωγαγῆν τὴν ἀριθμητικὴν, καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.

Πρόκνη ὄνομα κύριον.

πρόκοιτος ὁ προφύλαξ, καὶ προκοίτια ἢ προφυλακὴ. ἢ πρόκοιτος ὁ ἐμπροσθεν κοιμώμενός τινος.

προκόλιον πρὸ τῆ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων.

προκόμιον κόμη.

προκομισσάριος ὁ ἐκ συναιρέσεως ὁ μερῶν μεταξύ ληφθεὶς διαιτητής.

Προκόνησος ὄνομα νῆσος.

Προκόπιος Ἰλλούστριος, Καισαρείας ἐπὶ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, ἔγραψε ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἦγον τὸς πολέμους Βιλασαρίου πατρικίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ ἄλλα βύβην προκθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰβριανῆ τῆ βασιλέως, ἐπογραφῆς καὶ

κρίσι καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας
τας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς
γγραφέας. ἔγραψε καὶ ἕτερον
καλέμενον Ἀνέκδοτα, τῶν αὐτῶν
; εἶναι ἀμφοτέρω βιβλία θ'.

Ἰβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον
νόστος καὶ κωμωδίαν Ἰβσινιανοῦ
εἰρήχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς
ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτῆ Βελισαρίου
ιότης αὐτῆ.

πιος. ὅτι ἐν τῷ καιῷ τοῦ ἁγίου
υρος Προκοπίου, ἐν τῇ Χελώνῃ,
χρ τινὸς σήλη, ἧς ἐν τῷ σήθει
μετατιθεῖς θεμάτια τῷ βρόχῳ
υ." ἦν δὲ ἡ σήλη Πλάτωνος κω-
δς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆ Βασιλικῆς
γένετο. τῶν δὲ γονέων αὐτῆ αἰ-
ὸν βασιλείᾳ εἰς μνημόσυνον τοῖς
τῷ βασιλεῖ σληθῆναι τὸν εὐνῆ-
να, οὐκ ἐκώλυσε. ἐν δὲ τῷ ἀνα-
τὸν τῆ μεγαλομάρτυρος νεῶν με-
τὸ ἵπποδρόμιον. οἱ δὲ οἶκοι τοῦ
ῶζονται ἐν τῇ Χελώνῃ. Codin.
8.

τοντα διερχόμενον. "ὀχμηαί
καὶ διὰ τῆς λεωφόρου προκόπτοντα
νεν τὸ Ἐβδομον."

ιδος ἄκοντα, ἐπὶ τῶν πάντων
ν τοῖσδε γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις
να. cf. v. θρόνους.

μα ἡ προτίμησις. "ὁ δὲ Μακε-
τῶν ἐτέρον μῆμητν ἐποίησε, λο-
ιηδμῶς πρόκριμα γίνεσθαι τῇ
κι συνόδῳ, ὡς καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ
αυρασιωπηθείσης."

μα. "ὡς μὴ πρόκριμα εἶη κατ'
αἰσχύνῃν ἐκώλυσε γενέσθαι."
ναί.

ις ὄνομα κύριον θηλυκοῦ γένους.
τον ἐκλεκτόν, ἢ πονηρόν.

ισσαι ἄλλη ἐπ' ἄλλη. Ἡρόδοτος
δὲ νῆες πρόκροσσαι ὠρμαίνοντο
ἐπὶ ἡ' νέας."

λινδεῖσθαι τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα
τῷ βασιλεῖ ἴδιον γὰρ τοῦ βυσι-
νυπετεῖσθαι ἐξ ἀνθρώπων. καὶ
σθαι ἰκτίνοισ. ἕρος ἰκτινοὶ φαί-
νῶ ἠδόμενοι ἐκυλινδοῦντο ὡς ἐπὶ
ντες. sch. A Av. 501.

νία Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Με-

νεσαίχμ. Δίδυμος δὲ "προκῶνια" φησὶ "πυ-
ροὶ μέλιτι χειρισμένοι." Ἀριστοφάνης δὲ ὁ
γραμματικὸς καὶ Κρότης τὰ ἐξ ἀφρόκτων
κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ
καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι. Ἀθή-
μιων δὲ φησὶν ἐν τῷ περὶ θυσῶν "καὶ προ-
κῶνιά ἐσι κάχρως κατηρηγμέναι μετὰ ἄρω-
μάτων." Hagr.

πρόκωπον. "ὁ δὲ ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ
βασιλέως, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος," ἀντὶ
τοῦ γυμνόν. καὶ αὐθις "ἀλλὰ γεννικὸν ὄρων
εἶχε πρόκωπον τὸ ξίφος."

πρόλαλος ὁ προαλῆς ἐν τῷ λέγειν. "καὶ
τοῦτον κατεσίγασαν τὴν ἄλλως πρόλαλόν τε
καὶ ἰταμόν ὄντα." cf. v. Γοργόνη.

πρόληψις γνώσις. "ἀχρνεὶς ἔμειναν τῷ
πρόληψιν ἐσχηκέναι τῆ μέλλοντος λέγεσθαι."

διαφορὰ ἐσιν ἀληθείας καὶ συνηθείας. ἡ
μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητημένη πάντως
εὐρίσκεται, τὸ δὲ ἔθος, ὅποῖον ἂν πυραλη-
φθεῖη, εἴτε ἀληθές εἴτε ψευδές, ἀκρίτως ὑφ'
ἑαυτῆ κρατύνεται, καὶ ἔτε ἀληθεῖ ὄντι αὐτῷ
ἠδεταὶ ὁ παραλαβῶν οὔτε ψευδεῖ ἄχθετα.

οὐ γὰρ κρίσει ἀλλὰ προλήψει ὁ τοῖσδε πε-
πίστευκε, γνώμη τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπ' ἀδήλω
τύχη τὴν ἴδιαν ἐπιδεδωκὼς ἐλπίδα. καὶ οὐκ
ἐσι ῥαδίως ἀποδύσασθαι τὴν πάτριον περι-
βολήν, κἂν πάνυ αὐτῷ δείκνυται λυπρὰ καὶ
καταγέλασος ὄσα. ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ
ιβ' τῶν φυσικῶν λόγων δύο φησὶν εἶναι κρι-
τήρια, αἰσθησὶν καὶ πρόληψιν. ἐσι δὲ πρό-
ληψις ἔννοια φυσικῆ τῶν καθόλου (Diog. L.
754). Ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλόσοφος πρόληψιν
λέγει οἶονεὶ κατάληψιν, ἢ δόξαν ὀρθήν ἢ
ἔννοιαν ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην,
ταῖσι μῆμητν τοῦ πολλὰκις ἔξωθεν φανέν-
τος. οἶον τὸ τοιοῦτόν ἐσιν ἄνθρωπος. ἄμα
γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος εὐθὺς κατὰ πρό-
ληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, προηγου-
μένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι
τὸ πρῶτως ὑποτεταγμένον ἐναργές ἐσι. καὶ
οὐκ ἂν ἐζητήσαμεν τὸ ζητῆμενον, εἰ μὴ πρό-
τερον ἐγνωκείμεν αὐτό. οἶον, τὸ πόρρω ἐσθς
βοῦς ἐσὶν ἢ ἵππος; δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν
ἐγνωκείναι ποτὲ ἵππον καὶ βοδὸς μορφήν. εἰδ'
ἂν ὀνομάσασμεν τι μὴ πρότερον αὐτῆ κατὰ
πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. ἐναργεῖς οὖν
εἰσὶν αἱ προλήψεις, καὶ τὸ δοξαζόν ἀπὸ προ-
τέρου τινὸς ἐναργοῦς ἤρτηται, ἐφ' ὃ ἀναφέ-
ροντες λέγομεν, οἶον πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτό

ἔξιν ἄνθρωπος. τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν λέγουσι. id. 10 33.

πρὸ λιμοῦ καὶ δίψης τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ἤρουσαν οἱ Ἰουδαῖοι." Ioseph. B. I. 3 7 14.

πρόλοβος. ἐπὶ τῶν πτητικῶν ὀρνέων λέγεται πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν ζόμαχον κόλπος νευρώδης, ὅμοιος σκύτει, εἰς ὃν ἡ τροφή ἀκατέργαστος μένει· ὁ καὶ τοῖς ἀλεκτρούοσι πᾶσιν ἔνεστι· ὁ καὶ ὑπ' ἐνίων καλεῖται φῦσα.

προλογίζω πρότερος λέγω. προλογίζω δὲ τὸ ἐνεδρεύω.

προμάχιζε (Hom. Γ 16) πρωταγωνιστής ἦν.

προμαχώνος τῆς τείχεος, τῆς ἐπάλξεως.

Προμέρου κύνες. τοῦτόν φασὶ βασιλικὸν δοῦλον ὄντι μισῆσαι Εὐριπίδην καθ' ὑπερβολήν, ὡς καὶ κύνες ἀγρίως ἐπαφείναι αὐτῷ, οἵτινες αὐτὸν κατεθοινήσαντο. cf. v. Εὐριπίδης.

προμετρητής. ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυρῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκασον διαμετρῶν, καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων, προμετρητής ἐκαλεῖτο. Δείναρχος "ὁ Σκύθης τοῦ προμετρητῆς υἱὸς ἐν δημότοις γέγονε, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκε, καὶ ὑμεῖς ἐκλαβόμενοι παρ' αὐτοῦ τοὺς πυρῶς διατελεῖτε." Harp.

προμετωπίδιον τὸ ἔμπροσθεν.

προμηθεῖα πρόνοια.

προμηθεῖσθαι προβλεπεῖσθαι, προνοεῖσθαι.

Προμηθεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν κριτῶν τῶν Ἰουδαίων παρ' Ἑλλήσιν ἐγνωρίζετο ὁ Προμηθεύς, ὃς εὗρε πρῶτος τὴν γραμματικὴν φιλοσοφίαν· περὶ οὗ λέγουσιν ὅτι ἀνθρώπως ἐπλασε, καθότι τινος ἰδιώτης ὄντας ἐποίησεν ἐπιγινώσκειν σοφίαν. καὶ Ἐπιμηθεύς, ὃς ἐξεῦρε τὴν μουσικὴν, καὶ Ἄτλας, ὃς τὴν ἀερονομίαν ἠρμήνευσε, διὸ λέγουσιν ὅτι τὸν οὐρανὸν βασάζει. καὶ ὁ πολυόμματος Ἄργος, διὸ περιβλεπτός ἦν, καθότι τὴν τεχνικὴν ἐπιστήμην αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. ἦν δὲ τότε καὶ μάντις Σίβυλλα, βασιλεύοντος παρ' Αἰγυπτίοις Φαραῶ τοῦ καὶ Παραχῶ· παρ' Ἑλλήσιν δὲ ἐν Ἀθήναις ἐβασίλευσε Κέκροψ, ὃς ἐκλήθη διφυῆς διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος, ἢ ὅτι νόμον ἐξέθετο ὡς τὰς γυναῖκας παρθένους ἔτι οὖσας ἐνὶ ἐκδίδοσθαι ἀνδρὶ, καλέσας αὐτὰς νύμφας. πρότερον γὰρ

αἱ τῆς χώρας ἐκείνης γυναῖκες θηριώδη μίξιν ἐμίγνοντο· οὐδενὸς γὰρ ἦν γυνή, ἀλλὰ ἐδίδοε ἑαυτὴν εἰς πορνείαν ἐκάσῃ· οὐδεὶς ἔπει τίνος ἦν υἱὸς ἢ θυγάτηρ, ἀλλ' ὡς ἐν ἔδοξε τῇ μητρὶ ἔλεγε, καὶ ἐδίδοε τὸ τρεῖς ἢ ἑβούλετο ἀνδρὶ. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ Κέκροψ ὡς ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος καὶ ἐν νομοθεσίᾳ Ἡφαίστου τοῦ βασιλεύσαντος ἐπινοήσας· ἔλεγε γὰρ ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην τῆς ἀσελγείας συνήθειαν κατεκλύσθη ἡ Ἀττικὴ. ἀπὸ τότε οὖν ἐσωφρονίσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν Ἑλλήνων χώραν. ἔβασίλευσε δὲ Κέκροψ ἔτη ν'. ἔλεγετο δὲ ἐκφυγῆς καὶ διὰ τὸ ἀπὸ Αἰγύπτου γενέσθαι ἐπὶ εἰς Ἑλλάδα ἐλθεῖν καὶ βασιλεύσαι. Cedren. p. 81.

προμηθεύσασθαι προνοήσασθαι.

προμνηστῆνοι (Hom. λ 232) κατὰ τὴν ἐφεξῆς.

προμνηστῆρια ἢ προνοήσασα γάμων, ἢ νῦν προξενήτρια φασὶ.

προμνώμαι προξενῶ, προμηθεύομαι.

προμοίροις πρὸ τῆς μοίρας, ἰσῶς.

"προμοίροις δὲ θανάτοις ἐφθείρετο ἡ παλαιά." cf. v. νεολαία.

πρόμολε (Hom. Σ 392) πρόελθε.

προμολῆσιν ἀκρωφείας, ἐξοχαῖς (Il 7 9) "Ὀρφέα Ἐρημικήσιν παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου τύμβος ἔχει."

πρόμος (Hom. Η 75) πρόμαχος.

προμυλαία θεὸς προμύλιος, ἦν ἐν δρύοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὡς εὐνοσος.

προμώτης προκόπτων παρὰ Ῥωμαῖοις πρόνοια πρόγνωσις· Σοφοκλῆς (El 1015) "πέθε. προνοίας δ' οὐδὲν ἔστι βροτοῖς κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ τῷ σοφῷ πρόνοια. ἀνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνῶν πρόνοια διὰ τὸ πρὸ τοῦ νοῦ ἵεσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τ' Περνηίᾳ ὀνομάζει.

πρόνοια Ἀθηνῶν. οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ νοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἐξάνει αὐτῆ, δὲ ὅτι προνόησεν ὅπως τέχῃ ἢ Ἀθῆναι.

προνομαία ἢ τῆς ἐλέφαντος προνομαία καὶ προνομεύω τὸ ληΐζω καὶ ἀλχηματεῖν καὶ προνομεία ἢ σκύλευσις. προνομία δὲ τιμῆς πλεονος.

προνομή διαρπαγή.

προνόμιον. καὶ προνομίων κριμάτων. "προπετῶς σαυτῷ τὰ προνόμια τῶν ἀλλοτρίων ἐπαρχίων διεκδικῶν."

Πρόνομος ὄνομα κύριον, ἀγλήτης, ὃς ἔχον πύγωνα εἶχεν. ἔνθεν καὶ τὸ (A Eccl. 102) ἄγυρρος Πρόνομιε πύγων' ἔχων ἐλάσθανε." προνόμων θεσιῶν, δικαιοματίων· "τί μοι φύσεως μέλει καὶ προνόμων;" προνούσερος προμηθέσερος, προνοητιέρος· Σοφοκλῆς (Ai. 119) "ὄρῃς, Ὀδυσῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση. τοῦτε τίς ἂν σοι νθεὸς ἢ προνούσερος ἢ δρᾶν ἀμείνων εὐθῆ τὰ καίρια;" τετέξι τοῦ Αἴαντος. προνώπιον προεκκείμενον. πρόξ ἐλάφω γέννημα. πρόξενει λέγει· (S OC 465) "ὦ φίλταθ', ἔνυ πᾶν τελοῦντι προξένοι." ἢ ὅτι, ὡς ἴς, προξένοι μοι καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα. προξενία ἢ τῶν ξένων ὑποδοχή· "καὶ ἢῷ προξενίαν ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι" (Hog. L. 251). πρόξενος ὁ νέηλος πόλεως ξένος· "ὃ δὲ ἰθυκράτη ἀτιμωθέντι παρὰ Ἀθηναίοις ηφίστατο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρόξενον Ἀθηῶν." πρόξενος ὁ προσάτης· (A Th. 607) "καὶ ξυνέξενθ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν αὐτὴν κάκεινην ἔχης, ὡ πρόξενε." καὶ πρόξενι οἱ προσάται τῶν πόλεων καὶ φροντισταὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι. gl. Herodot. 6 57. πρόξενους ἐκάλεον τοὺς τετυγημένους εἰς ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων λεων ἤχοτας. sch. A Av. 1022. προξενῶ ἀντὶ τοῦ ἐπιτάττω, γενικῇ. προξενῶ θ' ὑμᾶς ἀεὶ ἀντὶ τῆ προξενια· Ἀριστοφάνης (Th. 582). προοδοποιῶ γενικῇ. πρόοπτος προφανής, πρόδηλος· Ἡρόδοτος (9 17) "ἡμέας οὗτοι οἱ ἄνθρωποι προτω θανάτῳ μέλλουσι παραδώσειν." προορῶ αἰτιατικῇ. προπαιδεῖα τὰ πρῶτα μαθήματα. προπαιδεύματα· "ὃ δὲ Ὀριγένης οὐκ ἐνέτο παραδιδὸς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητὴν καὶ τᾶλλα προπαιδεύματα" (cf. v. Ὀριγένης Λεωνίδην). προπαρεγγυθῆν προπαραγγελθέν· προπαρεγγυθῆν οἱ τοῦτο ἐκ βασιλείως." προπάρουθεν ἔμπροσθεν. πρόπας εἶδος πᾶσα ἢ δύναμις· (S OR 9) "νοσεὶ δὲ μοι πρόπας εἶδος." πρόπεμπτα. Δίδυμός φησι, μήποτε λα τινὰ εἰσιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς κατα-

βολῆς· εἰσι γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασιν. εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα, ὡς Δημοσθένης (43 75), πρὸς ἡμέρας ε' ταῖς γὰρ μεγάλας δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν. Harp. προπεπωκότες ἀντὶ τῆ προδεωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται (Harp.). "προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνθεσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Περσῆ." προπέρυσσι καὶ πέρυσσι. προπέτεια ἢ ἀχαλίνωτος γλώσσα. προπετής εἰς τοῦμπροσθεν νενευκώς· "προπετής τῷ βάρει γενόμενος πῆπτε." προπετής δὲ καὶ ὁ πρόγλωσσος. προπηλακίζων ἀδικῶν, ὕβριζων, διασύρων, ἔξθενῶν. καὶ προπηλακισμός ὕβρις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆ πηλὸν ἐπιχρίεσθαι τὰ πρόσωπα τῶν ἀτιμίαν καὶ ὕβριν καταψηφιζόμενων, οὓς ἀρτίως ἀσβόλω χρίασι. προπίνει· διὰ τοῦ οἴνου τιμᾶ καὶ προδίδωσι. καὶ Δημοσθένης δὲ (18 296) τῆς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. καὶ Ἀριστοφάνης (Th. 636) "φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; προπίνομεν," ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους ἐδεξιούμεθα. καὶ αὐθις "ταῖς θυγατράσι φάρμακον ὤρεξε καὶ αὐτὸς ἐπιε, δυσχυῶς κοινωνήσας προπόσεως καὶ φιλοτησίας." προπίνειν. οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἑορτὴν πάνδημον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κινῶντες, ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἰνοχόου αὐτοῖ, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τῆς κύλικος ὡς συμβόλῃ ὄντος τοῦτε φίλας πολλῆς, καὶ τότε παρείχον ἢ ἂν ἐβούλοντο καὶ τὴν κύλικα· καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν, ἢ δὲ ἡμέρα φιλοτησία. πρόπιον μάντευμα, καὶ θεοπρόπιον τὸ τῶν θεῶν μάντευμα. πρόποδες μεγάλας πόδας ἔχοντες. πρὸ ποδῶν ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν. πρὸ ποδῶν τὸ παρευχὸν οἰονδήποτε. πρὸ πόλεος· "τὸν προπόλεον κόσμον τῆ ἄσπευ ἀποκείραντες." πρόπολος δούλη προπολεύσσα, ἢ θεράπων καὶ θεράπαινα, πρόσφυξ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (435) "ἀλλὰ σευντὸν θαρρῶν πικράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι." παρὰ δὲ Ἡροδότῳ (2 64) πρόπολος ὁ νεοκῆρος.

προπόλῳ θεράποντι.

προπόλων θείων ἐρμηθένων· "πρόπολοι τε καὶ θεραπευταί." (Diog. L. 58) "μέλλων Εὐρυμέδων πότ' Ἀριστοτέλην γράψασθαι, Δημοῦς μύσιδος ὢν πρόπολος."

πρόπομα ἐκ τοῦ προπίνω.

προπομπία ἐν συνθέσει διὰ τῆς ι, πομπεία δὲ ἀπλοῦν διὰ διφθόγγου.

Προποντίς.

προπύλαια ταῦτα Δημοσθένους (13 28) Φιλιππικοῖς. δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι ἅτε ὁρμηθένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός, βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάντων γνωρίμων ἔτω λέγειν εἰώθασιν. ἐν γοῦν τῷ κατ' Ἀσχίνου αὐτὸς Δημοσθένους (163) φησὶν "ἤρετο Σάτυρον τετονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτῆν." Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησὶν "ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ ἐπαντελῶς ἐξεπονήθη, τάλαντα δὲ ἀνηλώθη βιβ', ἐ δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίσαι." Harp.

πρόρριζον ἐκ ῥίζων. καὶ πρόρριζος ἀντὶ τοῦ παντάπασιν· Σοφοκλῆς (El. 512) "Μυρτίλος πρόρριζος ἐκριφείς." πρὸ ῥίζων δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς ῥίζης.

πρός· "εἰς μῆκος δὲ ὅσον πόδας ἕξ καὶ πρὸς" ἀντὶ τοῦ πλείον, περισσύτερον. καὶ ὁ θεολόγος "καὶ μικρόν τι πρὸς."

προσαγγελία· Πολύβιος (5 110) "ἤκον ὑπὸ νύκτα πρὸς τὸν Φίλιππον, φάσκοντες συνωρμηκέναι τινὰς αὐτοῖς, τάττες δ' ἀπαγγέλλειν ὅτι καταλίποιν ἐν Ῥηγίῳ πεντήρεις Ῥωμαϊκῶς. ὁ δὲ διαταραχθεὶς ἐκ τῆς προσαγγελίας ἐφυγε." καὶ αὐθις (33 3) "τῷ δὲ Πτολεμαίῳ γενομένης προσαγγελίας παρεῖναι τὸν Ἀρχίαν."

προσαγγέλλει· "ὁ δὲ ἑαυτὸν προσαγγέλλει" ἀντὶ τῆς μηνύει ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου.

προσάγειν καὶ παράγειν διαφέρει· προσάγειν μὲν γὰρ πάντες οἱ παραταξάμενοι ἢ ἂν ἄριστοι εἴεν μάχεσθαι, παράγουσι δὲ οἱ σώφρονες ἢ ἂν ἀσφαλέστατα, οὐχ ἢ ἂν τάχιστα ἀπέλθοιεν. παρίεναι δὲ ἀνάγκη ἐκτεταμένους μὲν ταῖς ἀμάξαις, ἀνειργμένοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐπὶ πολὺ. οὕτω φησὶ Ξενοφῶν (Cyr. 5 4 44). καὶ προσάγειν ἀντὶ τοῦ οικειοῦσθαι, ἰδιοποιεῖσθαι· "ὁ δὲ ἐμήνυε διὰ τῶν πρέσβειων ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη χρήμασι καὶ δώροις, καταγγέλλοι δὲ κοινὰ τὰ κερδάλια τὰ ὑπὸ τῆς πολέμου."

προσάγομαι δοτικῆ.

προσαγορεύω αἰτιατικῆ.

προσαγωγίον τὸ τῶν τεκτόνων, ὁ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ σφραγίσματα πρὸς αἵματος τοὺς συγγενεῖς· κλής (Ai. 1304) "ἄρ' ὧδ' ἄριστος ἐξ ἰδουῖν βλασῶν ἂν αἰσχύνομαι τοὺς πατέρας;"

προσαίτης ὁ ἐπαίτης. προσαίτηλον διὰ τοῦ ι.

προσαιτῶν πολλὰ αἰτῶν.

πρὸς ἀκτῖνα ἀνατολήν.

προσαλισκόμεθα ἀντὶ τοῦ πικροῦ καταδικαζόμεθα καὶ ζημιώμεθα προσαλισκόμεθα" (A Ach. 701).

προσαμφιῶ πρὸς οἷς ἔχει ἐνδύα A Eq. 887.

προσανανεωσάμενος ἀνακαινίσθη· "ὁ δὲ Μάρκος προσανανέωσεν τὴν τοῦ τεύχους ταπεινότητα ἐκεῖ καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος" (cf. v. ἀνανεωσάμενος).

προσαναταθείς ὀργισθεὶς, ἐπὶ (Polybius?) "ὁ δὲ βρυχία προσανατατένευσε ποιήσῃν" ἀντὶ τοῦ κατεκαρῆ προσανατεινόμενος ἀπειλῶν μὲν παρακαλῶν, τὰ δὲ προσανατείνω προσανέχων προσέχων, προσεχόμενος· Πολύβιος "ὁ δὲ πᾶν ὑπομένει, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων χίμαις," καὶ αὐθις (Polyb. 31 23) "ὁ μῆτριος προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τῆς ποσειδησομένης πρὸς αὐτόν." καὶ πρὸς χοντι ἐξέχοντι.

προσαντες δυσχερὲς καὶ ἐναντὶ προσάντης, καὶ ἡ δοτικῆ προσαντῶς ἐπίρρημα· "μήτε ὁ παρακαλεῖν μήτε προσαντῶς" (Nicae. ex. Peir. p. 481).

πρὸς ἀπαλέξῃσιν πρὸς βοήθειαν προσαραισσόμενα προσρητοῦ προσκρούμενα.

προσασεισάμενος ἀσειῶν τι πῶν· "ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτὸν καὶ τῶν ἀσεισάμενος τοιοῦτον, αἰεὶ δ' ὅλοι ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται" (Polybius πρὸς αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ lib. 3 104) "ὁ δὲ οὐ κατ' αὐτοῦ ἄλλο αὐτοῦ εἶναι νομίσας τὰ συμβαίνοντα τῶς ἐναντίας ἐγένετο περὶ τὸν Μάρκον"

ἴων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι καὶ προκαταβῆναι αὐτοῦ τὴν ὄρμην."

πρὸς βίαν βιαίως, ἀναγκαστῶς. "ὃ δὲ ἐφείσατο αὐτῆς ὁ ἔρασης ὁ ἐνωγῆς, ἀλλ' ὡγαγὼν αὐτὴν τῷ νεῷ πρὸς βίαν διέφθειρε ἴλα ἀνοίκτως" (Aelianus?).

προσβολή ζημία, δαίμονος ὄργη, παρὰ ριζοφάνει (Pac. 39). ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἴον, ζημίαν εἶπε, καταρῶμενος αὐτῷ. "χῶν πὸτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολή, ἕκ οἷδα" ῥι τοῦ κανθάρε.

προσγεγόνει συνειμύθη, συνηριθμήθη. δὲ τοῦ βασιλέως Ἀρμενίας παῖς προσγεγενη αὐτῷ ξὺν δυνάμει ἱππικῇ ἕκ ὀλίγη. πρύσγειον τὸ πρὸς γῆν.

προσγρούφει προσκρίνει. προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρει τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτήσιν, δὲ παντελῶς ἀπορίαν τοῦ ὅλα δηλοῖ.

προσδέξασθαι. (Polybius?) "προσδέσθαι δέ, τὸ δὴ λεγόμενον, εἰς τὰς πλευρὰς ἕς πολεμίους" ἀντὶ τοῦ σύγγενος.

προσδεχόμενοι προσδοκῶντες. προσεδρέια, προεδρία δέ.

πρόσεδρος. (STrach. 796) "τότ' ἐκ προσρον λιγνύος διάσροπον ὄφθαλμὸν ἄρας, ἐ μ' ἐν πολλῷ ζρατῷ."

πρόσει (A Ach. 165) προσέρρη.

προσειλήφεισαν ὑπέλαβον, ἐνεγάσαν. σηπος (B. I. 2 21 3) "προσειλήφεισαν γὰρ τοῦ σχήματος μηδὲν αὐτὸν ἀρήσασθαι ὑπονοηθέντων, ἀλλ' ἐπὶ συγγνώμης πομῶ πάντα πεποιχέναι."

πρόσειλος πρὸς τὴν εἴλην ἦτοι θερμαίν.

προσεῖλον προσελάβε, συνηριθμήσας. λιανός "εἶτα, ἀσελγέσατε, τοσῶτοι ἐχθροὶ γεννημένοι οὐκ ἤρκεσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ ἐμὲ τὴν τῶν ἐχθρῶν προσεῖλα τύξιν;"

προσεῖρων προσάπτων.

προσεῖχε.

προσέκειτο ἀντὶ τοῦ προσεῖχε Θουκυδῆς ἐν α' (93).

προσέκοψεν ἀντὶ τοῦ προσέπταισεν λέξις.

προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ ἀντὶ τῷ ἠλτραώσατο. οὕτως Ποσειδῖπος.

προσεκτικώτατα "ἐδόκει γὰρ Ῥωμίων ἐπιμέλεσατα καὶ προσεκτικώτατα κατὰ ὅς πατρίους θεισμούς τελεῖν τὰς θυσίας"

ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς, νουεχῶς.

προσέληνοι. Ἡρόδοτος τοὺς Ἀρχάδας οὕτω λέγει, τρεῖσιν ἀρχαῖς, πρὸ τῆς σελήνης. cf. sch. A Nub. 397.

προσελοῦμεν (A Ran. 742) ἀντὶ τῷ προπληακίζομεν, ἐλαύνομεν, εἰσβάλλομεν.

προσέμαξε προσπαρέθηκε, προσεκόλλησε. μιάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρῶν καὶ εἰς ἐν συνάγειν τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης (Eq. 812) "τὸν Πειριαιῶ προσέμαξε."

πρὸς ἐμοῦ εἰ οἰκειός μου, ἐγγός μου, φίλος μου, παρ' ἐμοί.

προσέξονται ἀντὶ τῷ προσκολλῶνται. "προσέξονται ταῖς κοτύλαις αἱ πέτραι."

προσέπαισει προσέπαιξε Πλάτων. τῷ σ ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται.

προσεπιμετρῶν πλείω τῷ μεμετρημένου διδῆς. "προσεπιμετρῶν αἰ τῷ δεομένῳ πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως γίνεσθαι τὴν ἐπὶ ταῦτοις χάριν."

προσεπιτραγωδήσασσι δεινολογήσασσι "δεδιῶς μὴ πολλαπλασιάζαντες τὸ προτέρημα καὶ προσεπιτραγωδήσαντες καταπλήξωνται τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις."

προσεποιήθη "ὃ δὲ ὠργίζετο μὲν ἀθετηθεῖς, οὐ μὴν προσεποιήθη κατὰ τὸ παρόν" ἀντὶ τοῦ ἐφανέρωσεν, ἐνεδείξατο. Δαμάσκιος "ἦσθάνετο μὲν οὖν ἡμῶν ταύτη πη διακειμένων, ἐ μέντοι προσεποιήθη τὸν νῦν προσέχειν." καὶ αὐθις "ὃ δὲ καὶ πολλὰκις ἀκέων οὐ προσεποιεῖτο."

προσεποιήσαντο Ἰσάϊος ἀντὶ τῷ ἀντεποιήσαντο. Harp.

προσεποιῶ προσεπέζω.

προσερήσομαι ἐπερωτήσω.

προσερρῶη προσεφοίτησε, προσῆλθεν. ἐ προσέρρευσεν.

πρὸς ἐρωγυῖαν ἄδεις, ἐπὶ τοῦ μῆτην πονοῦντος. cf. v. πρὸς κενήν.

προσέσθαι. Ἀριστοφάνης (Vesp. 739) "ἀλλ' ὅτι σιγῆ κοσδὲν γρούζει, τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι," ἐφελκύνασθαι. καὶ αὐθις Αἰλιανός (cf. v. παραβυλεῖν) "ἦ δὲ οὐ προσεῖτο --- ἀποδόσθαι." καὶ αὐθις "ὥσε μηκέτι αὐτὸν προσέσθαι εἰς ὁμίλιαν."

προσέσχε κατῆρεν, ἐπλησίασεν. Αἰλιανός "εἶτα τῆς ὕσερραιας προσέσχε τῇ Χίφῳ, καὶ ἀποβάντες ἐντυγχάνουσι τῇ κόρη πιπρασομένη."

b προσέσχεν ἐξώκειλε. Σοφοκλῆς (Phi 236) "τίς σ' ὦ τέκνον προσέσχε, τίς προσήγαγε χρεῖα; τίς ὀρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλιτατος;" καὶ αὐθις (243) "τίμι εὐλόω προσέσχες τήνδε γῆν, πόθεν πλέων;" λέγεται καὶ κατέσχεν· ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς (269) "ἤνικ' ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη εὐλόω."

προσεταϊρισάμενος ἐταίρος προσλαβόμενος.

προσετρίψατο ἐπίβαλε, κατέγει· "τῷ βίω τῶν ἀνθρώπων κηλίδα προσετρίψατο" (cf. v. κηλός).

προσεύξη τὸν θεόν. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (959).

προσευσχολεῖν ἐπιμελῶς βλέπειν· "ἀφιέναι δὲ τὸ σπυδαζόμενον, καὶ τῇ θεωρίᾳ προσευσχολεῖν αὐτῶν."

προσέχεια ἢ προσοχή.

προσεχές ἐγγύς· "ἐπὶ τὰδε τῆς πόλεως ὀρμεῖν ἐκ ἡδύναντο διὰ τὸ προσεχές εἶναι τὰς ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις." "ἄλιμενος γὰρ ἐσι καὶ προσεχής ὁ τῆδε αἰγιαλός."

προσέχοιεν ἐπιμελῶς τηροῖεν· "ὅπως οἱ πολέμιοι ταύτη προσέχοιεν τὸν νῆν." καὶ αὐθις "ἔδὲ πᾶν τι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις."

πρὸς ζόφον (Hom. i 26) πρὸς δυσμάς.

προσηγάγου ἀντὶ τοῦ περιεπλέω, παρὰ σεαυτὸν ἔλαβες· Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (141) "οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγε," ἀντὶ τῶ πρὸς σεαυτὸν ἔλαβες εἰς συνθεσίαν.

προσηγιάσθησαν ὑπερεθαύμισαν "τῶτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον τῶ νεανίσκου, καὶ προσηγιάσθησαν, πῶς οἶε; σφόδρα τὸν Πρόκλον" (Damasc. Phot. p. 352b).

προσηγγελλμένοις τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι· "τοῖς προσηγγελλμένοις ἐπαρκέσις ἐδὲν προεργαιότερον ποιῆσεται μετὰ ταῦτα τῶ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν" (Polyb. 4 66).

προσηγλάισο ἐλαμπρύνετο.

προσηγορία προσφώνησις.

προσηγόρος· (S OR 1437) "ὅπως θνητῶν φανῆμαι μηδενὸς προσηγόρος."

προσήκοντο κατεδέξαντο, ἠθέλησαν· "οἱ πλείοι μὲν οὖν προσήκοντο τὴν πρεσβείαν, ὀλίγοι δὲ τινες διεχρήσαντο τὰς ἐλθόντας." καὶ αὐθις (Joseph. A. I. 3 4 2) "Μωυσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβεβλῆαν."

προσήκει πρέπει· "προσήκει γέ μὴν Ῥω-

μίοις μετ' ἀσφαλείας τὸ ναῦν, ὡς ἂν οἱ ἐξ ἀνάγκης πολεμῶσιν ἀλλὰ προσκομμένοις."

προσήκων κατὰ γένος ἀγγεῖων· "ἢ δὲ ὁ παῖς προσήκων κατὰ γένος." καὶ αὐθις "καὶ οἱ τέτοις προσήκοντες τὰς οἰκίους τέσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς ἀπέπυναν" (cf. v. φαρμακεῖς).

προσήλιος.

προσήλυτοι οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες καὶ κατὰ νόμον ποθήσαντες πολιτεῖσθαι. Λαβὶδ "καὶ προσήλυτον ἐφόρονσω." Theodoret. in Ps. 93 6.

πρὸς σῆμα μητρυνίας χλαίεις, ἐκ τοῦ ἀφροντίεω ἢ προσποιεμένω.

προσημπύλησα προσελαβον.

προσηρκεῖκος προσαρμόσματος· "ὁ δὲ κατεσκευάσσε ζούς, καὶ διὰ τούτων προηρκεῖκος τῷ τείχει τὰς κρισφόρας μηχανάς."

προσηρτημένος προσεκολλημένος.

προσηρτησθαι ἀπηρωῆσθαι.

προσήσεσθαι ἀρεσθῆναι, δέξασθαι· Ἀππιανός (t. 1 p. 28) "οἱ ὑπατοὶ τὰ ὄρη προὔτεινον, καὶ ἐς πάντας ἔφουσαν ἐνδύσω μᾶλλον ἢ Ταρκύνιον προσήσεσθαι."

προσηταιρίσατο φιλικῶς ἐποίησεν· "ἔα ὀλίγως τε ἀπὸ τούτων προσηταιρίσατο."

προσηῆχεν ἀντὶ τοῦ προσῆγεν.

πρὸς ἠῶ (Hom. i 26) πρὸς ἀνατολήν.

προσθεῖναι τὰς θύρας ἀντὶ τῶ κλεισαι Ἡρόδοτος ἐν γ' (78).

πρόσθεμα ἢ προσθήκη. Levit. 19 25

προσθέσθαι συμπολεμῆσαι· "καὶ Περσὶ τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι οὐ κατὰ δίκην τὸ Ῥωμαίων, ἀλλὰ κατ' εὐνοίαν τὴν ἐς βεσιλέα τε καὶ αὐτὸς Ῥωμαῖος."

πρὸς θυμοῦ ἐπιμελέσθαι· "εἶμι ἢ Ῥωμαῖοις ἐκ παλαιοῦ πύτριον, καὶ μᾶλλον δὴ πρὸς θυμῶ Ἀντωνίῳ" ἀντὶ τῶ ἡγεμονίᾳ

πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγίνετο ἀπὸ τῶ ἀρεσθὸν καὶ θυμῆρες. καὶ αὐθις "τοῖς δὲ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγίνετο."

προσίεσι προσέρχονται.

προσίενται προσάγονται.

προσίεται ἀρέσκειται, προσδέχεται· Ἀριστοφάνης (Eq. 358) "τὰ μὲν ἄλλα μ' ἔρασαν τῶν πραγμάτων, ἐν δ' οὐ προσίεται μὲν ἀντὶ τοῦ οὐ πείθει με, "ὅτι ὡς μόνος τῶ ζωμὸν ἐκροφήσεις."

προσιζήσαντες προσκαθίσαντες.

πρόσιμεν προσερχόμεθα.

προσίεατο ἐνεπόδιε.
 πρόσισχε τὸ πρόσεχε· Κρατῖνος "καὶ ἢ πρόσισχε βαρβήροισι βευκλοῖς," καὶ Εὐ-
 νολις "πρόσιεχε τὸν νοῦν τῆδε," καὶ Θου-
 ιδίδης ἐν γ' (22) "παρὰνίσχον δὲ καὶ οἱ
 τῆς πόλεως." οὕτω δὲ καὶ ὑπίσχομαι
 ὑπισχνόμαι οἱ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριστοφά-
 ς· "τὸ πρᾶγμα τῆτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι."
 προσιτόν προσδεχόμενος.
 προσκαθῆσθαι ἐνυπάρχειν· "τῶ γὰρ
 ἰδεμίαν ἐννοῖαν μηδεὶν προσκαθῆσθαι τοῦ
 ἄλλου, πάντας εἰς ἐκκλησίαν ἤγαγε τοὺς
 ἰνικούς."
 προσκαθίστη· "ὄπη ὑποπτοὶ ἦσαν ἐπε-
 ὑσεσθαι οἱ πολέμιοι, προσκαθίστη" ἀντὶ τῆ
 ἀλυπτασίαζε.
 πρὸς καιρὸν ποιῶ ἀντὶ τῆ ἀληθείας.
 προσκαλέσαι ἀντὶ τῆ προσκαλέσασθαι.
 πρὸς καλοῦ λέγετο αὐτῶ.
 πρὸς Κᾶρα καρτίζεις, ἐπὶ τῆ ὁμοίου,
 καὶ τὸ πρὸς Κρητὰ κρητίζεις.
 προσκαταθεῖν ἀντὶ τοῦ ζημιωθεῖν·
 (Lys. 1236) "κἂν προσκαταθεῖν
 ὡς ὁμοῖαι τριώβολον," τρεῖς ζημιωθεῖν
 τρεῖς ὁβολός, ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὁμοῖαι
 ὅς θεός· οὕτω καταφρονῶ τῶν ὄρκων.
 προσκαύσασα, ἐπὶ τῆς χύτρας· (A
 sp. 824) "προσκαύσασα ἢ Θροῦττα πρῶην
 χύτραν."
 προσκείμενοι, οἷον κολλώμενοι, προσ-
 ἔχοντες. καὶ "προσκειμένων τῶν θυρῶν,"
 ἐξῆς ἡσφαλισμένων. "ὃ δὲ ἐντυχῶν προσ-
 μέναις ταῖς θύραις," ἀντὶ τῆ κεκλεισμέ-
 νης, "καὶ τῶν ἐπισπασῆρων λαβόμενος ἀπρίξ-
 ετο," καρτερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς. "ἐπεὶ
 ἀποσπώντων βία ἀπέκοψαν τὸ πᾶν σῶμα
 τῶν χειρῶν." cf. Herodot. 6 91.
 προσκεκλήσεσθαι, τρεῖς εἰς δικα-
 ριον κληθῆσεσθαι· "σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν
 προσκεκλήσεσθαι γέ μοι, εἰ μὴ ἀποδώσεις
 φρόνον" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1279).
 προσκεκρουκῶς ἐχθρὸς γεγονώς· "ὃ
 Σεβασιανὸς προσκεκρουκῶς ... ζερατη-
 κς" (cf. v. Σεβασιανός extr.).
 πρὸς κενὴν ἄδεις πρὸς ἐρωγυῖαν
 ἴεις, ἐπὶ τοῦ μάτην ποιοῦντος.
 πρὸς κέντρα λακτίζεις.
 προσκεφάλαιον. οὕτω φησὶν Ἀριστο-
 κρίης (Plut. 542).

προσκέψομαι (A Eq. 154) περισκοπή-
 σω, περιεργάσομαι εἰσελθὼν καὶ κατανοήσας.
 προσκῆνιον τὸ πρὸ τῆς σκηπῆς παρ-
 πέτασμα· "ἢ δὲ τύχη παρελκομένη τὴν πρό-
 φασιν καθύπερ ἐπὶ προσκῆνιον παρεγύμνωσε
 τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας."
 προσκινήσομαι· Ἀριστοφάνης (Lys.
 228) "κακῶς παρέξω, κἂν προσκινήσομαι,"
 συναθίσσαι αὐτῶ δηλονότι.
 προσκληθῶνιζόμενος ἐπ' ἀγαθῶ ὀτ-
 τευόμενος· Ἰώσηπος (B. I. 31) "ταυτὴ τε δὴ
 προσκληθῶνιζόμενος, καὶ σαθερὰν μετ' ἐμ-
 πειρίας τὴν ἡλικίαν ὄρω."
 προσκλήσεις, ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστή-
 ριον ἢ βελλῆν, κλητῆρας ἔχων. πρόσκλησις
 δὲ χωρὶς τοῦ σ καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαι-
 τητῆν, καὶ οἷον ἐπὶ βύσανόν τινος ἀνδραπό-
 δου, ἢ μαρτυρίαν τοῦδέ τινος ἐμβαλεῖσθαι.
 πρόσκλησις ἢ εἰς δικαστήριον κλήσις,
 καὶ προσκαλέσαι τὸ παραγγέλλειν εἰς δι-
 κην. Δημοσθένης ἐν τῶ περὶ τοῦ Ἄγνισου
 κλήρε. Harp.
 πρόσκλισις ἑτερομέρεια· "μὴ διαπρά-
 ξασθαι τι κατ' ἐχθρῶν ἢ κατὰ πρόσκλισιν."
 προσκλιτόν ἐν ἴ ἀκροβύζομεν.
 προσκομιστέον προσενεκτέον.
 πρόσκομμα ζημία, βλάβη, σκάνδαλον.
 πρόσκοπήν πρόσκρουσιν· "ὃ δὲ τῶν τῆ
 βασιλέως φίλων ἐπὶ τοσοῦτον ἐς διαφορὰν
 ἦκοι καὶ πρόσκοπήν, ὡσεὶ σπεύδειν αὐτοὺς
 περιβαλεῖν αὐτὸν ἀνηκέστω τινὶ κακῶ."
 πρόσκόπων προφυλάκων· "ὃ δὲ Τραϊά-
 νός τινος ἀγγελίας ψευδεῖς διὰ τῶν προσ-
 κόπων αἰεὶ καθιεῖς εἰθίζεν ἅμα μὲν ἐν κόσμῳ
 πορεύεσθαι, ἅμα δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ μὴ
 ταράττεσθαι" (Dio Cass. 68 23).
 πρόσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα
 σε (Ps. 90 12) ἀντὶ τῆ προσπταίσεις. τὸ σμι-
 κρότατον δὲ διὰ τοῦ πρόσκόψαι τῷ λίθῳ
 δεδήλωκε.
 πρὸς Κρητὰ κρητίζων παροιμία, ἐπὶ
 τῶν μάτην πονόντων· Πολύβιος (8 16) "ὃ
 δὲ ἡγρόει, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς Κρητὰ
 κρητίζων."
 προσκρούειν, δοτικῆ, ἐναντιοῦσθαι,
 ἐκμηχανῶσθαι· "οἱ Σικελιώται τὸν σόλον
 ἰδόντες οὐκ ἐν τοῖς ὄχρωμασι καθεῖρξαν
 αὐτούς, οὐκ ἄλλο προσκρούειν τοῖς ἐναντίοις
 ἔθεν ἔγνωσαν."
 προσκυνεῖ δοτικῆ. καὶ αἰτιατικῆ δέ·

“καὶ σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης.”

προσκυρεῖ προσεγγίζει.

πρόσκυσον (S Phil. 776) προσκύνησον.

προσκώπεις τὰς πρὸς ταῖς κόπαις ναύτας, τὰς κωπηλάτας. sch. Thuc. 1 10.

πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι, ἐπὶ τῶν διὰ κενῆς μοχθέντων.

πρὸς λέοντα δορκάδες ἄπτει μύχην, ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττονας ἐριζόντων.

πρὸς λύραν ἄδειν· “τὰ κατὰ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν μετριῶς ἐπράχθη, καὶ ἔχ' ὡς ἄν κινήσαι θεῷ τε καὶ ἀνθρώπων νέμειν. αὕτη μέντοι σαφῶς ἐστὶ περὶ ἧς πρὸς λύραν ἄδομεν” (Synes. ep. 94).

πρὸς νῦν σε μητρὸς πρὸς τε πατρός, ὃ τέκνον, πρὸς τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές, ἰκέτης ἰκῆμαι, μὴ λήψης μ' ἔτι μόνον, ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδέ γ' οἷς ὄρᾳ ὄσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναλοντά με” (S Phil. 468).

προσόδιον ἀπὸ τῶν προσόδων· ἔτι δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς πομπάς. καὶ προσόδιον τὰ εἰς πανηγύρεις θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα. sch. A Av. 854.

προσόδιον ὕμνοι. ἀρχὴ προσοδίου (A Eq. 1269) “τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατήρας αἰδεῖν;”

πρόσοδος εἰσφορά, εἴσοδος. ἢ παρθεσία, ὡς Θεοκλίδης (4 110) καὶ ἕτεροι· “ὁ δὲ Καῖσαρ ἐκ τῆς προσόδου μόνης τέττες κατέπληξε,” τὰ τετὰ παρθεσίας.

προσοδώσασιν προσώξεσαν.

πρόσοικος. οἰκειότερον μᾶλλον τοῦ ὁμορος· ἐπὶ γὰρ ὅρον τῆτο λαμβάνεται.

πρόσοιτο προσδέξοιτο, ἐπισπάσοιτο. “ἔδὲ γὰρ πρόσοιτο ἀναβάτην ἢ κάμηλος οὐδένα ὑπ' αὐθαδείας καὶ ἀσυνηθείας.” καὶ αὐθις Διμάσκιος (Phot. p. 338a) “ἦν δὲ ἰκανὸς ἰδεῖν ὅπῃ τε σαθρὸν φθέγγεται ὁ λόγος καὶ ὅπῃ ὑγιές, ἵνα τὸ μὲν πρόσοιτο τὸ δὲ ἐξελέγξει.” καὶ αὐθις “εἰ μετάνοιαν ἀμαρτωλῶ πρόσοιτο.”

πρὸς οἰωνῶ δέξιθ' τιθέμενος ἐν πολέμῳ χάρακι σαθμεῦσαι.”

προσοκέλλω τῷ αἰγιαλῷ προσεγγίζω, καὶ προσοκέλλαντες προσορμίσαντες.

πρὸς ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα δηλονότι.

προσουδίξει τῷ ἔδαφει προσκρούει.

(Procop. Goth. 4 8) “ἐκ τῆ ἵππας ῥίψας προσουδίξει χαμαί.”

προσουδίξει πρὸς τὸ ἔδαφος ῥαπτῶν· “ὁ δὲ ἄρας μετέωρον προσουδίξει τε καὶ ἀοκτείνει.”

προσορθίβι ἐπιτηδεῖν.

προσοχὴ ἀκριβὴς ἐπιμελεια διαίτης· τὴν ἰδίῳ σώματος ἐπιμελητικῶς δεῖ ἔχειν ἐπιτηδεῖν, ἕτε ὡς ἄν τις φιλόζυγος ἕτε πρὸς κλιωπισμὸν, ἕτε μὴν ὀλιγώρως, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς ὀλίγισα λατρικῆς ἡμετέρας φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς” (M. Anton. 1 16).

προσοχθίσματα ἢ γραφὴ καὶ εἰδῶλα. καὶ προσώχθισμα (Ps. 94 11) ὁμορησθήθη, ἐβδελυξάμη.

πρὸς ὄψιν πρὸς θεωρίαν. Σοφοκλῆς (OC 1600) “τῷ δ' εὐχλόθ' Δῆμητρος εἰς προσηνίον πάγον μολέσασα, τῶσδ' ἐπισκόλας παρταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ.”

Προσπάλτιοι. Πρόσπαλτα δῆμος τῆς Ἀκαμαντιδος.

προσπατταλεύσω προσπήξω Ἀρσφάνης Πλούτω (944) “ὡσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω.” εἰώθασιν γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλοις δένδροις προσπατταλεῦν τὰ ἀσπίδα καὶ κωλῆς καὶ κρανία πρὸς ἀποκρίσιν βυσκανίας οἱ γεωργοί, πρὸς τὸ μὴ ἐκπύθηναι αὐτά.

προσπελάξει προσεγγίζει.

προσπέση συμβῆ, αὐθιπτότακτο.

προσπεσόντων ἀγγελθέντων Πολίτας “προσπεσόντων δὲ τούτων εἰς Τύρωσι καὶ τὰς Θεορίας ἡγυμνάκει τὰ πληθῆ.”

προσπίπτουσαι συναντῶσαι (A Eccl. 689) “κατὰ τὰς διόδους προσπίπτουσαι τὰς ἀπὸ τῆ δειπνῆ.”

προσπιπτούσης ἀντὶ τῆ ἀγγελλομένης.

προσποιεῖται οἰκειοποιεῖται, ἢ κλειεῖται καὶ ὑποκρίνεται. “γρόντες οἱ Φοῖνοι ὡς Βελισάριος εὐτυχεῖ, καὶ προσποιοῦσιν τὴν Ἰταλίαν ἐθέλοντες, περὶ συμμαχίας βελεύονται.” καὶ προσποιοῦμενος (cf. τ. ἀφῆσαι) “καὶ οὐδ' ὅτι οὖν ἐν ἐαυτῷ ἔχειν προσποιοῦμενος.” “οἱ δὲ οὐ προσποιοῦνται κακῶς Ῥωμαῖς, καίπερ αὐτῶν φίλοι ἐκ παλαιῶν τὰ μάλις ὄντες.”

προσπορευομένων προσερχομένων μεθ' ἰκετηρίας (Polyb. 4 3) “προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἡδικομένων τὸς μὴ ἐπὶ

γλευάζων, τῶν δὲ καταρίζωτο, τοὺς δὲ ἵπτε λαιδορῶν.”

ροσπορισθέν ἐπινοηθέν, προσοδευθέν. ροσπύξομαι (Hom. ρ 509) προσκυ-

ροσρηξῶν προσουρίζω.

ροσρήσει προσηγορίαις, καὶ πρόσις προσηγορία, λόγος κατ' ἐπαγγελίαν ιενος. “ἰσήμηγε Σιλξίβελος ὁ Τούρκων ὦν ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἦν καὶ ἰ ἐπιτήδειος καὶ ὁ δυσμενῆς ὁμοίως. ἢ οὖν τηρικαῦτα Ῥώμιοι Πέρσαις ἐπον, ἐπὶ τῇ προσρήσει δεόν εἶναι ἐν καιρῷ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις” (Menand. 2 Nieb.).

ρόσριζα σὺν ταῖς ῥίξαις. Ἀππιανὸς δένδρα ἐκοπτον πρόσριζα τοῦ μὴ ἄλιον ι.”

ρόσταιξίς. πρόσταιξίς ἐστὶν ὅταν ἐξ ἑκα- ν τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἐκ θατέρου, τὸ κέρασ αὐτὸ προστεθῆ τι εἶφος τῇ γ φάλαγγι, κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς ως.

ροσουσία βοήθεια. “ὁ δὲ ἐξέπεμπε τὸν λιον μετὰ μεγάλῃς προσασίας,” δυνά- ς, ἔξουσίας. καὶ αὐθις (Polyb. 8 11) “καὶ ἴδιον οἶκον ἐσφαλέναι διὰ τὴν πρὸς τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προσασίαν” (cf. v. ἰλκέναι).

ροσουσία. Δημοσθένῃς ἐν τῷ κατὰ τορος (α 30) “ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη ασία;” ἀντὶ τῆς βοήθειας προΐζαμένεσ τι καὶ ἐπιχωρῶντος τῷ ἀδικημένῳ. Ἀσχί- ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας (105) “ὡς δεῖ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύ- μετενεγκεῖν εἰς τὴν προσουσίαν τῆς Καδ- ς.” Ἀίδυμος τὴν προσουσίαν φησὶ κεῖ- ἰ ἀντὶ τῆς προσάσεως, τρεῖς τῆς ἐπ' ν προσάδος κλημένης. Harp.

ροσατεῖ, αἰτιατικῇ, προσηγεῖται, προέ- , παρακολοθεῖ.

ροσατεία. προσουσία δέ.

ροσάτης ἱκέτης, ὁ προεσηκὸς τῶν βω- (S OC 1171) “ἔξοιδ' ἀκόων τῶνδ' ὅσ' ὁ προσάτης.”

ροσάτης. οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι ἰσηκότες προσάται ἐκαλεῖντο ἀναγκαῖον ἦν ἑκάστω τῶν μετοίκων πολλῶν τινῶ ἡναῖον γέμειν πρόσάτην (Harp.). “ἔμοι δ' μὲν τῆσδε τῆς χιόρας μετὰ ὄσονπερ ὅμειν,

ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω βαρέως τὰ τῆς πό- λεως πράγματα. ὄρω γὰρ αὐτὴν προσάταισι χρωμένην ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν χρησὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γήγεται” (A Eccl. 175). προσάτης δὲ θηλυκῶς διὰ τῆ ι. προσάτιδος ἢ γενική.

προσατῶν ὁ ἐπιγινόμενος. (S El. 781) “ἀλλ' ὁ προσατῶν χρόνος διήγῃ μ' αἰὲν ὡς θαναμένην. νῦν δ' ἡμέρα γὰρ τῆσ' ἀπηλλά- γην φόβου.”

προστεθέντος συνευδοκήσαντος. “τοῦ δὲ Εὐφρημῆς προστεθέντος τῷ ἀνδρὶ, καὶ δε- δωκότος αὐτῷ τὴν τῶν ὑπηρετῶν ὑπεργίαν.”

προστέτηκεν προσκεκόλληται.

προσηθιδίων. (Polyb. 22 20) “ἔξιελθόν- τες δὲ Γάλλοι δύο μετὰ τύπων καὶ προση- θιδίων ἰδέοντο μηδὲν ἀνήκεσιν βελευσθῆαι περὶ τῆς πόλεως.” τρεῖσιν εἰκόνας μέχρι εἰς θῆσ.

πρὸς τῇ πυλίδι Ἐρμῆς. Δημοσθένῃς ἐν τῷ κατ' Εὐέργου (26). Φιλόχορός φησι περὶ τῆ πρὸς τῇ πυλίδι Ἐρμῆ, ὡς ἀρξάμε- νοι τειχίζου τὸν Πειραιῶ οἱ θ' ἄρχοντες τῆ- τον ἀναθέντες ὑπέγραψαν ἑτῶς. “ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζου οἶδ' ἀνέθηκον, βελῆς καὶ δῆμῃς δόγμασι πειθόμενοι.” Harp.

προσήσας προαγαγών.

πρόσητ' ἀναγκαῖας τύχης (S Ai. 803) ἐπίκερροι γένεσθε τῆς κατεπειγέσης συντυχίας.

προσιβάδες. (Diod. Sic. 17 85) “ὁ δὲ κατόκει ἐν σπηλαίῳ προσιβάδας (ἱμμο τρεῖς σι.) ἐντετημημένους ἔχοντι κατὰ τὴν πέτρων.”

πρόστιμα ἐπίχειρα. “τοιαῦδε μὲν τοῖς κακῶς βελενομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα ἢ δίκην.” καὶ πρόστιμον ζῆμῖα, ἐπιτίμιον, πα- ραγραφεῖ. Πολύβιος (1 17) “παρὰ Ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόστιμον τῆς ἐφεδρείας λιπόντι τὴν τάξιν,” καὶ αὐθις “οἱ δὲ ἔδωκαν τῷ βα- σιλεῖ ν' τάλαντα πρόστιμον τῆς ἀμαρτίας.”

προστιμήματα. ἔσι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὁρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, ὡσπερ ἢ ἐπωβελία. ἔσι δὲ καὶ ἄλλα ἢ προσμῆαται τὸ δικαστήριον, ὡς δεικνυσι Δημοσθένῃς ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (1). Harp.

πρὸς τιμῆς. “ἦν δὲ ὁ φιλόσοφος πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ.”

πρὸς τὸν σωρὸν ἀμαῖσθαι, πρὸς τὰς μεγάλαις ἔργοις ἐπιτιθεμένους, ἢ ἐπὶ τῶν πα- ρεγγυώντων.

προστρέπεσθαι ἀποπέπεσθαι, τρέπε- σθαι ἐφ' ἑαυτῶ.

προστρέπω παρὰ Σοφοκλέϊ (OC 50)
ἀντὶ τῆ ἱκετεύω· "μή μ' ἀτιμιάσῃς, τοιούτ'
ἀλήτην, ὃν σε προστρέπω φράσαι."

προστρέχω δοτικῆ.

προστρίβεται· Ἀριστοφάνης (Eq. 5)
"πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις," τε-
τέξιν ὕβρεις καὶ κακὰ πρῶγματα κατασκευύ-
ζει καὶ μηχανᾷται καὶ περιποιεῖται.

a προστρόπαιον· "ἢ δὲ ζῶσα βίον τὸν
προστρόπαιον γυναικί" ἀντὶ τῆ ἱκετικόν.

b προστρόπαιον τὸ ἄγος, τὸ μίσημα·
ἔτος Ἀλαχίνης (2 158). καὶ προστροπή δὲ
λέγεται· ἐν γῆν τῶν κατὰ Κτησιφῶντος (110)
ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.

προστρόπαιος προστετραμμένος, ἱκέ-
της, παρακλιῶν· Σοφοκλῆς (Ai. 1173) "θά-
κει δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων κόμας
ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτῆ τρίτε, ἱκτήριον
θησαυρόν," ἱκείσιον κτήμα, ὃ ἔστι τὰς τρίχας.
καὶ αὐθις (Polyb. 20 8) "καὶ προστροπιλοῦς
τῶν δι' ἐκείνων ἡτυχηκότων."

πρόστροποι προσπεπτωκότες, προστε-
τραμμένοι· Σοφοκλῆς (OR 41) "ἱκετεύομέν
σε πάντες ὡδὲ πρόστροποι ἀλκήν τιν' εὐ-
ρεῖν ἡμῖν."

πρὸς τρόπον αὐτῶ· Πολύβιος (8 19)
"ὁ δ' Ἀντίοχος πρὸς τρόπον αὐτῶ καὶ πυρα-
δόξῃ γενομένης τῆς ἐπαγγελίας ὑπερχαρῆς
ὢν πάνθ' ὑπισχεῖτο."

προστυχῆς ὁ κατὰ τύχην ἐντυχῶν.

πρόσωον τὸ ἔμπροσθεν τῆς σοῦς.

προσύμβολα· "ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρή-
σθω προσύμβολα, ὡς φασί."

προσφερεῖς (Eur. Or. 408) ὁμοίως· "ὃ
δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάρους πυρὶ προσφε-
ρῆς ἔργα ἐπεδείκνυτο χεῖράς τε ἀνθρώπου
καὶ τόλμην παρατρέχοντα."

προσφέρωνται ἀντὶ τῆ προστιθῶσι.

a προσφορὰ προσθήκη, πρόσδοσις· (S OC
581) "ποιῶ γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;"

b προσφορὰ πρόσποδος, Ἀντιφῶν. Harp.

πρόσφορου χρήσιμα· (S OC 1773) "δρού-
σω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα πρόσφορ' ὑμῖν
πρὸς χάριν."

πρόσφορον οἰκεῖον, ἀρμόδιον, ἐπιτή-
δειον· "ἔ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβη-
κότων ἀθετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τῆς προσηγο-
ρίας τὸ πρόσφορον." Χοσρόης φησὶ πρὸς
Μαυρίκιον (Theophyl. Sim. p. 62).

προσφύες προσοικειμένον.

πρόσφυξ ἢ αὐτόματος.

προσφύς προσπλακεῖς.

προσφυνῶς οἰκείως, ἀκολέθως

προσχαιρητήρια ἑορτῆ παι

οῖς γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπίενα
Harp.

πρόσχημα παρακάλυμμα τί
πρόφουσις· (S El. 525) "πατὴρ γὰρ,
σοὶ πρόσχημ' αἰεὶ, ὡς ἔξ ἐμῆ τέθνη
τὸν γὰρ ἐν προσχῆματος μοῖρα ἔξ
Οὐνοῖς μῆτε τοῖς ἐκείνων σωμαί-
ρους ἴεναι."

πρόσχημα παρακάλυμμα·

(El. 682) "πρόσχημ' ἀγῆνος, Δεῖλα
χάριν," ὡς ἔπω ὄντος τῆ γυναι-
(Diog. L. 7 16) "προσχῆματι οἰκονο-
βαρικῆς ἐχόμενοι σμικρολογίας."

πρόσχορδα (Plat. Legg. 7 p. 1
φωνα.

πρόσχωροι περίοικοι.

πρόσω ἔμπροσθεν· "Ἰωτόμη
οὐ πρόσω τῆ τεθνήναι ὄντα ἀ-
τὴν κεφαλὴν κελεύει, ὡς μὴ ἐκφύ-
κακάργων θάνατον" (cf. νν. ἀπο-
πέρα).

πρόσω ἀντὶ τῆ ἀπωτέρω· "εἰ
κει ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ Σελεύκειαν· εἰ
πρόσω σφῶν τὴν Σελεύκειαν, ἢ
πλείσων ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχεσαν."
"εἶχε δὲ καὶ πείθεσ ἔ πρόσω τῶν δ
ἀντὶ τῆ ἔ πλείεσ.

προσψόδια. καὶ προσψόδιοι

προσώκειλαν προσώρμισαν.

προσωπεῖον πρόσχημα.

πρόσωπον ἐπὶ θεῶ ἢ ἐπιφάν-
Δαβὶδ (Ps. 33 16) "πρόσωπον δὲ
ποιῶντας κακά." καὶ ἡ λύσις τῶ
καὶ τῶν ἀγαθῶν ἢ χορηγία. Th
Ps. 30 21 et 118 135.

προσωτέρω περικιτέρω.

προσώχθικε (Ps. 94 10) προ-
προσκέκοφεν, ἀπὸ τῆ τὰ ἐπινηχι
ἄχθικαις προσκρέεσθαι.

προσώχθισα ἐβδελυξάμην,
θην· καὶ Πισίδης "εἰ δ' αὐ σχοῖ
προσοχθεῖ τῇ μέθῃ."

πρατιμῶν (Hom. I 489) κόψη

πρόταξις ψιλῶν ὅταν τῶν
πολέμῳ ἔται προτάττωνται, ὑπό-
ἔταν ὑποτάττωνται, προσένταξι

ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τά-
νται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τῆτο.

πρότασις. ὅτι πρότασις ἐστὶ λόγος ἐξ
ἰσῶν δύο, τῷ σημειωμένῳ τι περὶ τινος
λῶν, ἢ ἰσῶς ὑπάρχον ἢ ἰσῶς οὐχ ὑπάρχον.
ὅπως δὲ ἀπλῶς δύο προτάσεων ἀπλῆ κοι-
νῶν τρεῖς ὄρους ἔχουσιν, ἐξ ὧν ἀνάγκη τὸν
αὐτὸς τε εἰληφθῆναι καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρ-
χω. σχῆμα δὲ τρόπος ὡδὶ τὸ μέσον ἔχων.
π. σχῆμα et τρόπος.

πρότασις ἢ προτεινομένη ἐρώτησις,
πρόβλημα τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. διαφέρει
ἐν τῷ τρόπῳ μόνον· συνίζονται δὲ ἐξ ἀντι-
θέτου.

ὅτι πρόβλημα καὶ πρότασις τῶν αὐτῶν
ἐστὶ δηλωτικὰ καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς, τῷ δὲ
ἄνω τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ τὴν λέξιν μύ-
ση· αὐτοῖς ἢ διαφορᾷ· τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα
καὶ μὲν τοῦ πότερον λεγόμενον πρόβλημα
καὶ μετὰ δὲ τοῦ ἀρὰ γε πρότασις. καὶ εἰσὶν
καὶ διαλεκτικὰ προβλήματα καὶ διαλεκτι-
κὴ πρότασις, πρόβλημα μὲν οἶον πότερον
κόσμος σφαιροειδὴς ἢ οὐ; πρότασις δὲ,
καὶ γε ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἐστὶ; τοῦ ἢ οὐ
πιροσιθεμένου.

προτέγειον.

προτείνειν δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι·
προτείνειν αὐτῷ φ' ἅλα τα πικραχωρήσαντι
Κόπρον, καὶ ἅλλα συνακολουθήσοντα
κατελεῖ καὶ τίμια παρ' αὐτῷ συνεπιδικνύ-
ει· προσεγγυαμένῳ τὴν χρεῖαν ταύτην."

προτέλεια. πρωτόλειον δέ.

προτέλεια. ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν,
ἐξ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γυμνασμένην παρ-
ουσαν ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεόν, καὶ
εὐχίας ἐπιτελοῦσι.

προτέλεια Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς
εὐχίας τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς
θεῖον ἀναφερομένων γιγνόμενα ἢ διδόν-
τα. Harp.

προτέλειον ἢ προπαιδεία· "καὶ ὅστις δὲ
προτέλειον ἡγεῖται τὰς μούσους, ἀλλὰ τὸ
καὶ αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν ταύταις ἐστὶ, καὶ
ἐπ' αὐτῷ περιττὸν αἰνίσσονται ποτε, συνιέ-
ει βέλεται καὶ ὑπὸ τέττα κατέχεται, πολλὰ
καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο" (Synes. p. 53). τέ-
λειος λέγεται καὶ ὁ γάμος, καὶ προτέλεια τὰ
ἐκ τῆ γάμου θύματα· "ἀλλὰ καὶ τῶν Σινω-
πιδος γάμων προθυσάσθω, καὶ προτέλεια τῆ
εὐχῆς ὁ ἀνὴρ γενέσθω."

προτεμενίσματα προπόλαια ἢ προ-
ύστια.

προτένθαι οἱ πρὸ καιρῶ τῶν προσφα-
γίων ἀπογευόμενοι· ἢ οἱ προαφύζοντες καὶ
μεταπιπρῶσκοντες πλείονος, οἱ ἄνθρωποι μετὰβο-
λοὶ καλούμενοι, οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα
πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομισθῆναι. προτέν-
θουσιν δὲ προελιγνέσαντο; προέλαβον τὴν
προθεσίαν, ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν ἢ
ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι. sch. A Nub.
1200.

προτένθης ὁ ἀλγος· Ἀλλιατὸς "προ-
τένθης καὶ ὀψοφάγος" (cf. v. Ἐπίκουρος).

πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν
(Hom. Θ 57) ἑπὲρ παίδων καὶ ὑπὲρ γυναικῶν.
προτεραία ἢ πρώτη. καὶ προτεραῖος.
προτεραττερος (A Eq. 1170) ἀντὶ τοῦ
πρότερος.

προτερήσαντες ἀντὶ τοῦ πρότεροι γε-
γονότες· "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι προτερήσαντες τοῖν
δυοῖν ποταμῶν, κοντὰς ἐπήσαν ὑποβρυχίως"
(cf. v. περὶ αἰθῆρας). καὶ ἀδύς "παρὸν ἡμῖν
ἢ ἄρδην ἀπολωλέναι ἢ προτερήσασιν δόξαν
μὲν τινα προπετείας ἀπειλέχασθαι, βιοτεύειν
δὲ ὅμως ἔτι κατ' ἐξουσίαν."

πρότερον χελώνη παραδραμεῖται τὸν
δασύπουν, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

προτέρωσε μικροτέρω.

πρὸ τῆς δίκης προτιμότερον τῆς δίκης·
"οἱ θεοσῦλοι κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς
δίκης τιθέμενοι."

πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδεις, ἐπὶ
τῶν τὰ πρῶματα προλαμβανόντων.

πρὸ τῆς πόλεως ἐμπροσθεν τῆς πό-
λεως· "οἱ δὲ βάρβαροι παρετίξαντο οὐ πρὸ
τῆς πόλεως ἀλλὰ παρὰ τὴν πόλιν, ἐπὶ μίαν
εὐθείαν, βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ
τὴν ἡμετέραν παρῶσαν, ἔχοντες δὲ τὸ μὲν
δεξιὸν κέρως παρὰ τὴν πόλιν πρὸς αὐτῷ τῷ
τελεῖ, τὸ δὲ λατὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτας."

προτιάπτω προσάπτω. Hom. Ω 110.

προτιελεῖν συσρέφειν. Hom. Κ 347.

προτίκτω εἶδος ἀξιώματος Ῥωμαϊκῆ.

προτιμᾶν τὸ φροντίζειν. καὶ Ἀθημοσθέ-
νης ἐν Φιλίππικῶς (I 16), καὶ Ἀριστοφάνης
"οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριμῆμος
τὸν δακτύλιον τονδί παρ' Εὐδάμου δραχμῆς."

προτιύσσομαι προβλέπω. ὑπὸ τῶν ὁσ-
των ἢ μεταφορά.

πρότμησιν (Hom. Α 424) ὀμφαλόν, τὸ

παρ' ἡμῖν ἤτρον, διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεισι.

προτολμίζεσθαι προέρχεσθαι.

προτομαὶ βασιλικαὶ εἰκόνας βασιλικαί. καὶ προτομαὶ λέοντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἢ προτομή λέγεται. "τοῖς δὲ τῶν πλοίων ἄκροις τετραπόδων προτομὰς ἀποτυπώσας χαλκῷ περιέλαβε διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρεώδεις."

προτομή. ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων πρόσωπον. καὶ ἐπὶ κριῶ μηχανικοῦ προτομή λέγεται τὸ πρόσθεν μέρος. cf. v. κριός.

προτόνιον ἱματίδιον ὃ ἱερεῖα ἀμφιένυται. ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῶ σφάττοντι. προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρῶτη Πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκευάσθη τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

πρότονος ὁ προτεταμένος κάλως.

προτρέπω εὐκτικῶς παρακαλῶ. προτρέπαιο γὰρ οἱ ἰκέται. Σοφοκλῆς (Αἰ. 831) "τοσαῦτ' ὃ ὦ Ζεῦ προτρέπω· καλῶ δ' ἄμμο πομπαιῶν Ἐριμῆν."

πρότριτα τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Θεοκυδίδης ἐν β' (34) τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

προτροπαύδην προθύμως, ἀμετασρεπί· ἢ εἰς τοῦμπροσθεν. Ἀγαθίας (1 14) "παριδόντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμοῖσι ἐφενγον προτροπαύδην, ἀλκῆς ἀπίσης ἐπιληρημένοι."

προτρουγαῖος.

πρὸ τῶν ὄλων πρότερος τῶν ὄλων (Pisid. Pers. 3 85) "καὶ πάντα πρῶτων ἀν' ὄλων πρὸ τῶν ὄλων."

προοίμιον πρόλογος.

προουράφη κατηγορήθη. "Μάρκος τῶν εὐγεγονότων, τὴν ἀξίωσιν ἀγορανόμος, προουράφη. εἶτα μέντοι λαθεῖν βεβλόμενος ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, σολὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβών" (cf. v. ἀγείρει).

προὔκειτο καὶ προὔθεντο. ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων χρωμάτων τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, τῶν πρὸ τοῦ τεθάρθαι κειμένων ἐπὶ τῆς οἰκίας, παρόντων τῶν οἰκείων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα (fr. 11) "καὶ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος τις τῶν Δικαιογένης συγγενῶν, ὡς ὅτε μὲν πρόκειτο ὤκνην καὶ ἠσχύοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιῆσθαι, ἐξενεχθέντος δὲ ἢ περὶ τῶν

χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτῶσθαι."

προυκινδύνευεν ὑπεραπέθνηεν (Agath. 5 23) "ὃ δὲ προυκινδύνευε τοῦ κλέψους οὐ στρατηγικῶς ἀλλὰ στρατιωτικῶς" ὅτι τοῦ εὐτελεῶς.

προὔνεικος δρομαῖος, γοργός· "φασὶ δὲ Ξενοκράτη, εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀπέναι, τοὺς θορυβώδεις πάντας καὶ προστάτας ὑποξέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ" (Diog. L. 46).

προὔπινεν αὐτῷ· αὐτὸς δὲ πάλιν ἐσφίζετο, καὶ τὸν Ἀμίαν ἐπήγει. "καὶ προὔπινεν αὐτῷ, καὶ μετὸς ἦν ἐλπίδων ἱσχυρῶν."

προὔπτον φανερόν.

προυργιαίτατον καὶ προυργιαίτερον ἀναγκαιότατον, προτιμώτατον· "ὁ δὲ προυργιαίτερον τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον τὴν ἐξ αὐτῶν παλαμῆσασθαι σωτηρίαν." "ὅπερ ἔπεται φύσει ἀνθρώπων ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις τὰ σφέτερα προυργιαίτερον τιθεμένων, ἀνεχώρησαν."

προυργιαίτερον πρὸ πάντος ἄλλου ἔργου γινόμενον.

προυργιαίτερον ἀναγκαιότερον· τὸ γὰρ πρὸ τῆς ἔργου αἰρετώτερον ἀναγκαιότερον. ἢ γὰρ προὔργον ἐστὶν ὄλον πρόεργον. Παύσιος (8 27) "οὐδὲν προυργιαίτερον ποιούμενον καὶ τὸν βίον τοῦ κνηγετεῖν." λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἔργου· Ἀρριανός "μάλις δὲ φασὶ τὰ κατὰ νῶτα ἑαυτῷ τε καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν πρὸ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός." ἢ δὲ αὐτοκλέυστος ἐτύλμα λέναι, τῶν πρὸς ἑτοκράτορος ἐπηγγελμένων προυργιαίτερον τὴν ἀπὸ τῆς τύχης ξενοχωρίαν πεπονημένον.

προὔργου πρὸ ἔργου, συμφέρον, κλίση. Ἰσοκράτης φησὶν (4 19) "ἴνα πρῶτον τι φησὶν νηται" ἀντὶ τοῦ πλέον. "προὔργου πρῶτον καὶ τούτων κύνειων τὴν ἀμετρίαν φησὶν ὅσα προσῆκε ταῖς παλαιαῖς ἰσορίαις, ταῖς προουρμύσαις."

Προυσίας ὁ βασιλεὺς εἰδεχθῆς ὡς κατὰ τὴν ἔμφασιν, καίπερ ἐκ συλλογισμῶ βελτίων ὑπάρχων, ἡμισυς ἀνήρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγνοῆς καὶ γυναικώδους· οὐ γὰρ μόνον δεῖλός ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότρου, καὶ συλλήβδην ἐκτεθλυμμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι παρ' ὄλον τὸν βίον· ὅσοι φησὶ βούλονται περὶ τῆς βασιλείας ὑπάρχειν ἐπι-

· μέν, μάλις δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν γένος. ἀλλή δέ τις ἀσέλγεια καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῶ συνέξηκολούθει. παιῶν δὲ καὶ φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐν τέτοις ὠρημάτων ἄπειρος εἰς τέλος ἦν, καὶ τοῦ λουῖ, ὅτι ποτέ τις, οὐδ' ἔννοιαν εἶχε, Σαρναπάλλε δὲ βάρβαρον βίον ἔζη καὶ μεθ' ἑραὺν καὶ νύκτωρ. καὶ γὰρ οὖν ἅμα τῷ κακείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευμένων πλήθους λαβέσθαι ἀμετάκλητον ὀρμὴν ἔσχεν εἰς μὴ μόνον ἀλλότριον φρονεῖν τῷ βασιλείῳ, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ φεβάνει. Polyb. 37 2.

Προυσίας ὁ βασιλεύς. οὗτος μετὰ τὸ εἶσαι τὸν Ἄτταλον, μετὰ τὸ παρελθεῖν ὅς τὸ Πέργαμον, παρασκευασάμενος θυῖν πολυτελεῖ προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος ἰ Ἀσκληπιοῦ, καὶ βεθυτήσας καὶ καλλιετας τότε μὲν ἐπανήλθεν εἰς τὴν παρεμβοῶν, κατὰ δὲ τὴν ἐπιούσαν καταστήσας τὴν αἰμὴν ἐπὶ τὸ Νικηφόριον τοὺς τε νεῶς κτας διέφθειρε καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν λησε καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰ λίθινα ἄγαλματα. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὸ τῷ κληπιοῦ βυζύσας ἄγαλμα, περιτετῶς ὑπὸ λομάχου κατεσκευασμένον, ἀπήνεγκεν ὡς ὄν, ἢ τῇ πρότερον ἡμέρᾳ κατασπένδων ἰθύσει καὶ κατηύχεται, δεόμενος ὅπερ εἰκός, ὡν αὐτῶ γενέσθαι καὶ εὐμενῆ κατὰ πάντα ἔπον. αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις μανικαί· γὰρ ἅμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ ἴον, προσκυνῶντα καὶ λιπαρῶντα τῆς βωλὸς ἐξάλλως, ὅπερ εἰώθει Προουσίας ποιεῖν ὑπετῶν καὶ γυναικιζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα λυμαίνεσθαι καὶ διὰ τῆς τούτων κατασφῶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, ὡς οὐκ ἂν εἴποι τις θυμῷ λυτῶντος ἔργα ψυχῆς ἐξεσηκίας τῶν λογισμῶν; Polyb. 25.

προούτυψαν (Hom. N 136) προήρξαντο. προύχειν προέχειν. (S Phil. 135) "τί λέγῃ ἢ τί πράττειν χροῖ, φράζε μοι. τέχνη ἢ τέχνας ἐτέρως προύχει."

προούχοντο προέβαλλον. οὕτως καὶ Θεοδίδης ἐχρήσατο ἐν πρώτῃ ἰσορῶν (I 140), ὡν "εἰ τὸ Μεγαρίων ψήφισμα μὴ κατέμην, ὅπερ μάλις προύχονται" ἀντὶ τοῦ ἐβαύλλεσι, προτείνουσι.

πρόφερε ὀνειδίξει, ὑπομίμνησκε. Ὀμηρος (64) "μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς

Ἀφροδίτης," καὶ Ἀλιανός "καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ τὰς παρθένους προφέρει αὐτοῖς." καὶ αὐτὸς Ἡσίοδος (O. 577) "ἠώς, ἡ προφέρει μὲν ὁδοῦ προφέρει δὲ καὶ ἔργα" ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ πρόσω ἄγει.

προφηρεῖς οἱ νεοὶ μὲν ὄντες πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου (49). Harp.

προφηρεζερρον βέλτιον.

προφητεία. ἡ μὲν ἐστὶ πνευματικὴ, ἡ δὲ διαβολικὴ· λέγονται γὰρ καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμωνύμως προφητεῖαι. ἡ δὲ μέση τούτων φυσικὴ τις ἢ τεχνικὴ, ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς προσηγμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεσι, δι' οἰκονομίαν δὲ καὶ τοῖς μὴ τοιοῦτοις, ὡς τῷ Φωραῶ καὶ τῷ Βαλαάμ καὶ τῷ Καιῖφρα, τῆς δὲ διαβολικῆς τοῖς τούτοις μόνον θεραπευταῖς· αὐτῶ γὰρ οἱ ἀλευρομάντις καὶ κριθομάντις, καὶ ἡ διὰ δρυὸς Πυθία καὶ ἡ Δωδώνης ἱέρειοι, καὶ ἡ διὰ σπλάγγων καὶ πτήσεων ὀρνέων καὶ κλαγγῶν, συμβόλων τε καὶ πταρμῶν καὶ κληδόνων καὶ βροτῶν, μυῶν τε καὶ γαλῆς, καὶ τρισιμῶν ξύλων, καὶ ὠτων ἤχων καὶ παλμῶν σώματος, καὶ δι' ὀνομάτων, νεκρῶν τε καὶ ἄσρων καὶ ὑδάτων καὶ ἄλλων μυρίων. ἡ γὰρ δι' ὀνείρων καὶ παρ' ἡμῖν, διὰ κατοχῆς μὲν καὶ αὐτῆ· ἡ δὲ πρόγνωσις αὐτοῖς ἐστὶ δι' ἀρετῆς ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τινος κωκοτεχνίας. καὶ ὁ μὲν θεὸς προλέγων καὶ τὴν λύσιν ὀποτίθεται, καὶ τὸ πέρας μετὰ πάσης ἀκριβείας γίνεται· ἐκείνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τισιν ἀληθεύουσιν, ἐν τοῖς πλείοσις διαμαρτάνοντες. φυσικὴ δὲ ἡ τῶν ἀλόγων· χελιδόνες γὰρ καὶ γέρανοι καὶ μύρμηκες ἐπιόντος χειμῶνος αἰσθάνονται, ἔχῃνοι τε καὶ ἀλκυόνες, φύσει τοῦτο κτησόμενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ προφητεία παρὰ λατροῖς καὶ συμβούλοις καὶ κυβερνήταις· οἱ μὲν γὰρ ἀρρωσίας καὶ τὰς λύσεις τέτων προλέγουσιν, οἱ δὲ πνευμάτων μεταβολάς, οἱ δὲ τοῦ μέλλοντος συνέσει κατασοχάζονται. ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης τοῦ μέλλοντος γνώσις, οἷον μετὰ μήνης τρεῖς ὁ χειμῶν γίνεται· πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδων προρρήσεις. οὐδὲν οὖν μέγα καὶ δαιμονας πρόγνωσιν ἔχειν, ὅπου γε καὶ μύρμηκες ἔχουσι καὶ δεινοὶ ἄνθρωποι τοῦ μέλλοντος κατασοχασαί εἰσιν, ἀλλ' οὐκ ὡς πάντως ἢ πάντα εἰδέναι. ἐπεὶ καὶ ὁ διῦβλος προεφήτευσεν τοῦ γινώσκων κυλὸν καὶ πορη-

ρόν, και ἐγένετο· και ὁ Βαλαάμ προεἶπεν ὅτι πόρνας σῆσον, και προδοθήσεται δι' αὐτάς ὁ Ἰσραήλ, και γέγονεν οὕτως. ὕπερ σοχασμός ἐστι μᾶλλον ἢ πρόρρησις· οὐδὲν γὰρ παράδοξον αἰ τοιαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. προφητείας δὲ ἴδιον τὸ τὴν γλῶτταν περιέχειν ὑπουργὸν τῆ τοῦ πνεύματος χάριτι. cf. Cedren. p.35.

προφορομένω δεῦρο κάκεισε πορευόμενοι εἰς τάναντία· προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν σήμονα τοῖς διαζομένοις. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (4).

πρόφρων πρόθυμος, φρόνιμος.

προφυλακὴ τῷ κυρίῳ (Exod. 12 42). εἰς δ' φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ, ἐκάστη γ' ὥρας ἔχουσα.

προχαριστήρια ἡμέρα ἐν ἣ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες, ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τῆ χειμῶνος, ἔθνον τῆ Ἀθηνῶν. τῆ δὲ θυσία ὄνομα προχαριστήρια. Ἀνκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης "τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἀνοδὸν τῆς θεᾶ, ὀνομασθεῖσαν δὲ προχαριστήρια διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φρομένων."

προχειρίζω.

πρόχειρον τὸ κατημαξυμένον, τὸ πᾶσι γνωρίμον· "αἰνίττεται κατὰ τὸ πρόχειρον."

α πρόχειρος ἀκρυτής· "ὁ δὲ πρόχειρος ὢν τὴν γνώμην διὰ τὴν ἐμπειρίαν οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν, ἀλλ' ἀπαντῶν και κυνμαχεῖν τοῖς πολεμίοις." και ὁ ἔτοιμος λέγεται πρόχειρος.

β πρόχειρος ὁ ἀπλοῦς και ἀφύλακτος· Πολύβιος (17 30) "ἀλλ' ἐσιν αἴτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον, γῆφε και μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν."

προχειροτονία. ἔοικεν Ἀθηνῆσι τοιούτων τι γίνεσθαι, ὁπόταν τῆς βουλῆς προβουλευσῆς εἰσφέρεται εἰς τὸν δῆμον ἢ γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβέλευμα.

Πατρ.

πρόχυν ἐπὶ γόνυ. Hom. I 566.

προχοαί αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀπέσεις εἰς τὴν θάλασσαν, και ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

πρόχους ξέσης, τὸ μέτρον· "και ἐμβάλων ἐς πρόχον ἀργυρῶν τὰ ὄσα ἐξέπεμψε τῷ παιδί τοῦ πατρὸς κειμήλιον ἔχειν."

προχόω τῇ ἐπιχύσει, και ἀγγεῖω τοῦτο ἐπιτηδεῖω κωθωνοειδεῖ. ἐν ἐπιμασι (AP 6 292) "Πριάπῳ νεβρίδα και σέην τήνδε θέτο προχόην."

πρόχυσις παρὰ Ἡροδότῳ (11 ἀποσπεῖσαι.

προώλης ὁ πανώλης.

πρόωμι (Job. 27 6) παρυχωρήσι πρόωγες οἱ προνενευκότες τῶν ὀφθῶν.

πρόωνται, αὐθυπότακτο, προσιν, ἀμελήσασιν· "ὁ δὲ τὸς περιχώρεκάλει, λέγων ὅτι ἐὰν αὐτὸν πρόωνται αὐτοὶ κινδυνεύουσι."

πρόωρος πρὸ τῆς ὥρας.

πρόωσις ὠθησις.

πρύλις ὁ πείζος.

πρύμναν ἐκρούοντο. πρύμνη κρούεσθαι ἐς τὸ κατ' ὀλίγον ὑπανεμῆ σρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτω χωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. δὲ ποιῶσιν ἵνα δόξωσι μὴ φανερώς φ κατ' ὀλίγον ὑπαιόντες, ἢ ἵνα μὴ τὸ τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται Thue. 1 50.

πρυμνήν κάτωθεν, ἐκ ῥιζῶν.

πρυμνήσιον τὸ ἀπόγειον σχοιῖ πρυμνήτης κάλως.

πρυμνόν τὸ ἔσχατον.

πρυμνώρειαν τὸ κάτω μέρος τ πρυτανεία ἐκτεταμένως μὲν και κῶς ἀριθμὸς τις ἡμερῶν, οὐδετέρως φως μὲν οὐδεὶς εἶπε τί δηλοῖ, τινὲς γούριον τι ἔφασαν εἶναι ὃ κατετίθεσα καζόμενοι, ἐξ ὧν τὸ δικασικὸν εἶδος ἐξακισχιλίοις. πρυτανεῖται δέ, ὁ τιρῶν ἀριθμὸς, ἰ ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν και ἰ αἱ φυλαί. ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναεληνιακὸν ἴσον· ἐπέβαλλε δὲ ἐκάστη φ ἰ λέ ἡμέρας, και ἐπερίττενον ἐκ το νιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι δ', ὡς ἐπεμήθη πρώταις λαγούσαις πρυτανεύειν δ' και τῶν μὲν δ' πρώτων ἐκάστη εἶχε τ τανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς λς' ἡμέρα λοιπαὶ ε' ἀνὰ λέ'. πρυτανείας οὖν ἐ θμὸς ἡμερῶν ἦτοι λς' ἢ λέ', και ἐκ πρυτανεύει. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἰ πρυτανεῖται ἀργύριον ὅπερ κατετίθεσα καζόμενοι ἀμφότεροι, και ὁ φέρον διώκων.

ρωτανεία τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶν δικαίων ἐν τῷ δημοσίῳ ἀργύριῳ. (A Vesp. "πρωτανεία, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, οὐς καὶ δημιόπρατα, τούτων πλήρωμα ντ' ἕγγυς δισχίλια.")

ρωτανεία πρόσσδος εἰς τὰ δημόσια ταυσομένη, ἣν οἱ δικασόμενοι τισι καὶ θέντες κατέβαλλον, ὠρισμένην ζημίαν τιθέντες ἕκαστος.

ρωτανείον θεσμοθέτιον, θόλος. παρὰ οἷς Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημόσιος, ἔνθα πῦρο δημοσίῳ οἰ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' ἴς τυχόντες. περισπούδισον δὲ ἦν τῆς ἴτης δωρεῆς τυχεῖν· ἐπὶ γὰρ μεγάλοις ρθώμασι τὴν τοιαύτην ἀπεδίδοσαν χά· ἢ πρὸς ταμίον, ἔνθα ἦν ἄσβετον πῦρ ἤρχοντο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1139) γὰρ τις οἰκίος, οἷς οἰκίων τυγχάνω, μοι πρωτανεῖ" ἀπολεῖν μέ φησι κἄξο· τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα σπόρ· τὰς γὰρ δεκάτας τοῦ χρέους κατωοντες τοῖς πρωτανεῖσιν εἰσηγον τὰς χρε-

ρωτανεῖς τὸ δέκατον μέρος τῆς βουτιῶν φ', ν' ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ ἄντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πρατα. ἐπρωτάνεον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλή· αἱ ἰ' φυλαὶ κλήρω λαχῶσαι, ὡς Αἰσχί· ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος (4). (Harp.) τισούντες δὲ οἱ πρωτάνεῖς ἤδη τῷ Φι· οὐ διὰ τὴν περὶ τὰ Κορητικὰ κακοπραγ· νην, καὶ τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτεον θετον εἶναι" (Polyb. 13 5).

ρωτανεῦεται διοικεῖται (Procop. Goth. 3) "τῆ τοῦ θεοῦ ῥοπή πρωτανεῖται τὰ ὤπεια."

ρωτανεύοντα κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ ἀνεία ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Αθ· ἔνης ἐν Φιλιππικοῖς (9 60). Harp.

ρωτανευούσης· (Procop. Goth. 4 11) τοῦ χωρὶς φύσεως οὐκ ἐφείσης σφίσι ἰτέρω εἶναι, ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μῆ· τυμμετροσύσης αὐτοῖς καὶ πρωτανευούσης ως." καὶ ἀδθις "οἱ δὲ πρῶσθεις ἔχον πρωτανεῦσειν Πάρθοις τε καὶ Ῥωμαίοις διαλλαγῆς."

ρωτανεῦσθε (A Ach. 60) σκέψησθε, ἴητε, χρηματίσητε· πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν ἄνεων διεπράττετο. ἐχρήσατο δὲ τῆ λέ· αἱ Δημοσθένης.

πρωτανίς διοικητής, προσάτης, φύλαξ, βασιλεύς, ἄρχων, ταμίας, ἕξαρχος.

πρῶ, οὕτω μονοσυλλάβως, ἔτι ὄρθρου· βαθέος. ἴσον τῷ ἐν ὥρῃ. τοῦ πρωῖ συναίρε· σίς ἐσι τὸ πρῶ, διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῶν περισπᾶται· "οὐ πρῶν μὲν ἡμῶς ὁ τραγωδὸς ἤγειρε" Καλλίμαχος (fr. 84).

πρῶ μονοσυλλάβως. σημαίνει δὲ τὸ πρὸδ καιροῦ καὶ τὸ ἔωθεν. Ἀριστοφάνης (Av. 132) "λουσόμενος πρῶ· μέλλω γὰρ ἐσιᾶν γάμεις." (Eccl. 290) "ὄς ἂν μὴ πρῶ πάντων τοῦ κνέφους ἤκη κεκοιμημένος."

πρῶ μονοσυλλάβως. καὶ πρῶων· Ἀρι· σοφάνης (Pac. 991) "οἰκύνων πρῶων·" οἱ γὰρ πρῶμοι σίκνοι καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ καλοὶ αἱ πρῶμοι σίκνοι, δηλοῖ καὶ ἡ παροι· μία· "ἀρχομένων οἰκύνων καὶ ληγουσῶν κο· λοκυνθῶν."

πρωθήβας (Hom. Θ 518). Ἀππιανός (Hist. 65) "ὁ δὲ φειδοῖ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἐληλυθόντων κατέλεγε πρωθή· βας, οὐ πρὶν πολέμου πεπειραμένους, ἐς δύο τέλη."

πρωθήβης ἄρτι ἀκμάζων, νέος.

πρωὶ παρὰ τῆ θείῃ γραφῇ αἱ τῶν συμ· φορῶν μεταβολαί· Δαβὶδ (Ps. 89 14) "ἐνε· πλήσθημεν τὸ πρῶ τοῦ ἔλλους σου, κύριε." πρῶ δὲ ἐσι πᾶν τὸ διάστημα τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτοροφωρίαν. ὅτε δὲ λέγει (Marc. 16 9) "ἀναστὰς πρῶ," ὡς ἂν μὴ ἐναντία δόξη λέ· γειν ἀδήλου τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀγνώστου οὔσης, ζηπέτον "ἀναστὰς δέ," καὶ οὕτως ἐπα· γυγεῖν "πρῶ πρῶτῃ σαββάτων ἐφάνη Μα· ρίῃ." Theodoretus.

πρωὶ πρῶ. οὕτως ὁ Δαβὶδ (Ps. 45 5) τὰ ταχὺ καὶ ὀξὺ προσηγόρευσε. "βοηθήσει αὐτῆ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρῶ πρῶ."

πρωία ἢ πρωινή κατάστασις.

πρωιαίτερον θᾶττον. ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

πρωίζόν πρὸ ὀλίγου.

πρῶμιμος, πρωινόν, πρῶιον.

πρωκτός ὁ κόλος, παρὰ τὸ πρωκθεῖν τὰ τῆς γαστρὸς. καὶ παροιμία "εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε." τοῦτο ἐπέλεγον τοῖς ὀφθαλ· μιῶσιν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν (863) "τοῖς ὀσίνοις φουσᾶτε τὸν πρωκτὸν κυνός." καὶ ἀδ· θις Ἀριστοφάνης (Eccl. 387) "Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάση τέχνῃ· ἔτος γὰρ ἀνὴρ ἐνεκά γε ξαναγμύτων οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται

χειρητιῶν. ὡς πύτνι Ἑλλειθνια, μή με περιύδης διαρραγέτω, μηδὲ βεβυλωνωμένον" ἀντὶ τῆ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. ὁ δὲ Ἀντισθένης ἱατρὸς Θηλυδρίας. περὶ Κλέωνος φησιν Ἀριστοφάνης (Vesp. 1030) "πρωκτὸν δ' εἶχε καμῆλον." ὁ κόλος, παρὰ τὸ προΐεναι.

πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνη (A Vesp. 602) παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται κἄν ἀπονήσασθαι, ἀλλὰ ἢ κοίλια ἐπιφέρηται. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῆ πραγματοποιέων ἐλέγετο. καὶ Ἀριστοφάνης (Eq. 716) "δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενὸν ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς. χῶ πρωκτὸς οὐμὰς τρετὶ γε σοφίζεται."

πρωκτοτηρεῖν (A Eq. 874) τοὺς πρωκτοὺς τῶν πορνευόντων τηρεῖν. ἀπείρητο δὲ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν.

πρωλαίτης.

πρῶνες ὄρων ἔξοχαί, βενοί· ἐν ἐπιγράμματι (AP 63) "ὅς τε καὶ Οὔτην καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης," καὶ αὐθις (6 32) "λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς ἀνθετο τράγον," καὶ αὐθις (6 218) "εὐδένδρου πρῶνας ἐβουνοβύται." λέγεται δὲ καὶ πρεῶν πρεῶνος· (6 253) "αἱ τῶσιν ὕδωρ εἰβουσαι σχολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεῶνος."

πρωῖον τὸ ἐμπροσθεν τῆς νεώς. καὶ πρωῖον αὐθις. καὶ πρωῖον τῆς νηός. καὶ πρωῖον.

Πρωταγόρας Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀρτέμωνος ἢ καὶ Μαιανδρίδου· τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ Τηιον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φοροτοβασάκτης, ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἡρώσθη λόγων, καὶ φιλοσοφῆσας ἐπὶ ῥητορικῆν ἐτρέφη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικὸς λόγους εὔρει, καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποίησεν, καὶ μισθὸν ἐπράξε τοὺς μαθητὰς μινᾶς ρ'. διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος ἐμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. διελίε τε πάντη λόγον πρῶτος οὗτος εἰς δ', εὐχολῆν ἐρώτησιν ἀπόκρισιν ἐντολήν· μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ζ' διεῖλον ταῦτα, διήγησιν ἐρώτησιν ἀπόκρισιν ἐντολήν εἰσαγγελίαν εὐχολῆν κληῖσιν. Ἀλκιδάμας δὲ δ' εἶναι φησιν ἰδέας λόγων, φάσιν ἀπόφασιν ἐρώτησιν προσαγορεύσιν. τῆ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία ὑπὸ Ἀθηναιῶν ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος "περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι ἕτερος ὡς εἰσὶν οὔτε ὡς ἔκ εἰσὶ." καὶ πρὸς βυτέρους

ἐσι Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ Κείνου καὶ ἄλλων πολλῶν. cf. Diog. L. 98 et v. πυθμήν.

πρῶτα σοιχεῖα ὁ ἀλφάβητος· (A Eq. 188) "καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς." περὶ γραμμάτων φησιν ὅτι οὐδὲ αὐτὰ καλῶς διὰ δυσγένειαν.

πρῶτα φύσει αἱ ἀρχαί, ἔσχατα δὲ φέσει τὰ πολλὰ τῶν ἀρχῶν ἀφεσώτα. ἐσι δὲ ταῦτα προβλήματα τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι λεπὰ δειχθῆναι, τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις ἄφθια. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα τὸ χαλεπὸν ἔχει, καὶ μὴ οἶόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τῶν μὲν δεικνύμενα δεικνύσθαι διὰ πρῶτων, τῶν δὲ πρῶτων μὴ εἶναι τι πρῶτον. γίνεται γὰρ ἢ τῶν ἀρχῶν γνώσις οὐ δι' ἀποδείξεως ἀλλὰ δι' ὀρισμοῦ· ὠρίσθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τῆ ἀρχήν, τί ποτὲ ἐσι, καὶ τοῦτο αὐτῆν ὑποθέμενον εἶναι, χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τῆ μετ' αὐτῆν. διὰ τοῦτο δυσεπιχειροῦσι αἱ ἀρχαί· καὶ οὐ ῥάδιαι δειχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δεικνύνται.

πρῶτον δὲ λέγεται σχῆμα ἐπὶ τῶν σολογισμῶν οὐχ ὡς αἴτιον οὐδὲ ὡς γεννητὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῇ τάξει, καὶ τελειότερον ὡς οὐ τῶ γεννᾶν ἐκεῖνα καὶ προάγειν, ἀλλὰ τῇ πλέον δύνασθαι καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς κειότατον ἐφόδοις εἶναι.

πρωτείων.

Πρωτεσίλωος ὄνομα κύριον. καὶ Πρωτεσίλωος.

Πρωτογένης ζωγράφος, Ξάνθος ἢ Λυκίος, ὁ κατὰ τὴν γραφικὴν διαφάνης ἐπιστήμη, ὁ τὸ ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον ἱερέα σης, τὸ ξένον καὶ Θανμασὸν ἔργον, ὁ καὶ Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν Ῥόδον ἐπολιόρχησεν ὁλος ἔθυσιν ἔτεσι, χιλίας ναῦς ἐπαγόμενος καὶ στρατὸν ὀπλίτην μυριάδας ὑπὲρ τὰς ε' καὶ πεντακισχιλίους. περὶ γραφικῆς καὶ σχημάτων βιβλία β'.

πρωτοκλισία ἢ πρώτη καθέδρα.

πρωτόλεια ἢ πρώτη λεία.

πρωτόλειον ἀπαρχήν.

πρωτολογία· "πάσης κατηγορίας ἐπιποφαίνει πρωτολογίαν."

πρῶτον ἀποσόλους, δεῦτερον προφήτας (1 Cor. 12 28). ἐρώτησις· πῶς τῶν πρῶτους τοὺς ἀποσώλους ὁ Παῦλος; πῶς κατ' ἀνάλογίαν τῶν ἀγῶνων καὶ τῆν πρῶτον

θεοῦ δόξαν· ἔσχατοι δὲ (1 Cor. 4 9) διὰ τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταστῆσαι. ὡσεὶ αὐτοὺς καὶ πρώτους καὶ ἔσχατους, ἵνα ἐν τούτῳ τὸν διδύσκυλον μιμησῶνται· ἵνα "ἐγὼ εἶμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος." πρωτόνευ οἱ πρῶτον πλείοντες ἢ πρῶτῳ εἰς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

πρωτόνεως καὶ ἀρχένεως καὶ ἄλλα λὰ ὁμοίως. καὶ περινεως Θουκυδίδης (10).

πρωτόνος (ἀπ' πρωτόγονος) πρῶτος νέος. πρωτοπαυγῆ (Hom. Ω 267) πρῶτως πεδῶτα.

πρωτοπείρονος. πρωτόπειρος· "ὃ δὲ νέος ὢν κομιδῆ πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, νεωστὶ γενόμενος τῆς ἐπὶ πλείον προαγωγίλονικος καὶ φιλότιμος καὶ φιλόπρωτῆν."

πρωτοπορεία. πρωτοπραξία τὸ πρῶτον ἀπαιτούμεν τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον.

πρωτότους ἀκμάζοντες, νέους. πρῶτῳ ποδί, ὃ οὐκ ἀκμάζοντες λέγειν εἰώθει.

πρωταίειν προσκρούειν. καὶ παροιμία "μὴ λάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, ἔχονταίριον ὁμολογούμενον" (Polyb. 31 19).

πρωτάμενος διελθῶν.

πρωτάρμος. Ἀριστοφάνης (Ran. 660) "κῆτα οὐκ ἔπτωρον;" ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠσθόμην· γαρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἰσθησις. ἐπεὶ οἱ ἴσθες τοῦ μυκτῆρος λεπτιῷ κάρφει πτάρμοι, ἢ ὀσφραίνονται προσενηκόντες, ἔτω ἂν ἠψατό με πληγῆ ὃν τρόπον ἄπτειται πρὸς μυκτῆρος.

πρωτέρω. πρωτεία εἶδος δένδρου.

πτερίνη. καὶ πτερίναν ῥιπίδα (AP 16). "πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν· ἐνεδρεύσαντας ἐδφρέξεραι τυγχάνουσιν· οἱ ψιλοὶ καὶ ἐπιπέδοι τόποι τῶν ἄλων, διὰ τὸ δύνασθαι ἐκ πολλοῦ προορᾶν τὰς τοὺς ἐνεδρεύοντας, εἶναι δ' ἐπιπροσῆταις ἱκανὰς ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. τὸ τυχὸν ῥεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρῶς, ἐ δὲ κάλαμοι καὶ πτέρεις καὶ τι γένος κωπῶν, οὐ μόνον πεζοὺς ἀλλὰ καὶ ἵππεῖς ἵπται κρῦπτειν, ἐὰν βραχεὰ τις προνοηθῆ· τὰ μὲν ἐπίσημα τῶν ὀπλων ὑπταί τιθένται

πρὸς τὴν γῆν, τὰς δὲ περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὀπλοῖς" (Polyb. 3 71).

πτερίνη πτερωτῆ· Πολύβιος (6 23) "ἐπικοσμηθῆναι οἱ Ῥωμαῖοι πτερίνην ἑσφάνην, πτεροῖς θοινικίοις ἢ μέλασιν ὀρθοῖς τρισίν, ὡς πηχναίοις τὸ μέγεθος, ὢν προστεθέντων κατὰ κορυφὴν ἅμια τοῖς ἄλλοις ὀπλοῖς ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτῷ κατὰ τὸ μέγεθος, ἢ δὲ ὄψις κυλῆ καὶ κατυπληκτικῆ τοῖς ἐναντιοῖς."

πτερόνη ὁ δόλος, καὶ πτερυγίζω τὸ καταβάλλω, ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομένων καὶ τῆ πτέρην τοὺς συνθέντας προσπταίειν ὁμοῦ καὶ πίπτειν μηχανωμένων. (Gen. 27 36) "ἐπτερόνηκε γὰρ με ἡθὺ δεύτερον τοῦτο." Theodoret. in Ps. 40 10.

πτερυγίζει ἀπατῆ, ἢ λατίζει. πτεροδύνητος (A Av. 1402) πτεροῖς πληχθεῖς.

πτερόεντα ταχεῖ, κοῦφα. πτερόεντι ταχεῖ, ταῖς τῷ ἀνέμῳ ὠκείαις συσροφαῖς εὐκίῳτι. ἢ δὲ ὅλη σύσσεις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ ἔρωτος τὰ ὄρνεα ἔσιν. ἄτοπος δὲ καὶ ἀπίθανος ἢ γενεαλογία. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (698). καὶ πτερόεις ὁ ἐπτερωμένος.

πτεροφύτωρ· "τάχως ὡς ἔχει τις πτεροφύτορος ἀτεχνῶς ἐς τὸν ὑπερουράνιον ἰεμενος τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων νέμεται γένος" (Damasc. Phot. p. 337 b et 338 a).

πτερυγες περισερᾶς αἱ τῷ πνεύματος δωρεαί. ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηγυρῶσθαι χρυσίῳ. τὰ μὲν γὰρ ἀπλάξερα καὶ λευκότερα τοῖς ἀπλῆξεροις, τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς ἐντελεξέροις. τὰ γὰρ μυσηρία μου ἔμοι καὶ τοῖς ἔμοις. Theodoret. in Ps. 67 14.

πτερυγίζειν ἀντὶ τῷ μηδὲν ἀνύειν, ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (575) "ἀλλὰ φλναρεῖς καὶ πτερυγίζεις" ἀντὶ τῷ θορυβεῖς· τὸ γὰρ πτερόν ἡχώδες καὶ θορυβητικόν. ἢ κοῦφα λαλεῖς. ἢ ματαιοπονεῖς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἢ μάταια διαλέγη, ἀπὸ τῶν νεοσσῶν, οἱ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται. ἔτω καὶ σὺ θέλεις μὲν ἀντειπεῖν καὶ πειράζεις, ἀνύεις δὲ οὐδέν.

πτερυγίζων πετόμενος· Ἀριστοφάνης (Eq. 519) περὶ Μάγνητος, ὅτι Ὀρνιθας ἐπολήσε δράμα καὶ Ψῆνας καὶ Λυδοῦς.

πτερύγιον ἀκρωτήριον.

πτερυλλίδων (ἴμμο τετραπτερ-) τῶν ἀκρίδων, παρὰ τὸ δ' ἔχειν πτερά. ὀρθαλίχων δὲ τινὲς τῶν ἀλεκτρούων, κατὰ τὴν Βοιωτῶν διάλεκτον. A Ach. 871.

πτερωτὰ ζῷα ἀετὸς ἀλεκτρούων καὶ τὰ ἄλλα τὰ γινωσκόμενα πᾶσι.

πτῆμα πτήσις οἰωνῶν· "περιφερὲς δὲ ἦν τὸ πτῆμα τῶν οἰωνῶν."

πτηρόν τὸ ὄρνεον.

πτῆσις τῶν ὀρνίθων.

πτῆσει προῖται, καὶ πτήξωμεν κροβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι· "ἀλλ' ἐκποδῶν πτήξωμεν" Ἀριστοφάνης (Th. 36). πτίσω δὲ τὸ τύπτω.

πτῆται πέτεται, καὶ πτητικὰ ζῷα τὰ πετόμενα.

πτίλον πτερόν ἀπαιώτερον, καὶ ἄπτιλα τὰ ἀπτέρωτα. εἰώθηται δὲ οἱ δυσμεῖς πτερῶ χρησθῆναι πρὸς τὸ ἐξεμέσαι. sch. A Ach. 584.

τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερά, τὰ δὲ ὠκύτερα. Ἀριστοφάνης Ὀρυσισιν (805) "ἐγὼ μὲν πρῶγμ' αὖ γελοϊότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πάποτε. ἐπὶ τῷ γέλῳ ἐπι τοῖσι σοῖς ὠκυπτεροῖς. οἷσθ' ἢ μάλισ' ἔοικας ἐπερωμένους; εἰς εὐτέλειαν χηρὴ συγγεγραμμένω" ἀντὶ τῆ εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηρῇ.

πτίλος ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις. Levit. 21 20.

πιτιάνη ἡ κεκομμένη κριθὴ καθαρὰ Ἀριστοφάνης (Ban. 974) "ἰσχανα ἐπυλλίοις" οὐκ ἀπὸ πιτιάνης ἀλλ' ἀπὸ ἡθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων.

πιτίσσεσθαι τὸ δίκην πιτιάνης τύπτεσθαι, καὶ πτίσω τὸ τύπτω.

πτοία πτόησις, φόβος· "οἱ δὲ Σκύθαι ἐς τοῦτο δέματος καὶ πτοίας ἄπαντ' ἀπερῆσαν ὡς εἰς καὶ μυροῦς ἐδίωκεν, εἰ καὶ ἦν ἄνοπλος, ὅπλα ἔχοντας καὶ χεῖρας οὐκ ἀνταρσόμενας."

πτοίαν πτόησιν, θόρυβον, τάρυγον, συναθροισμὸν, πτυριμόν· "καὶ πτοία μὲν τις διὰ τὸ ἀδόκητον ἐπέσχε τὸ στρατόπεδον οἷα μὴ συντεταγμένους."

Πτοιόδωρος ὄνομα κύριον. Demosth. 18 295.

Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρῆς γραμματικός, ὁ τοῦ Ἡφαιζίου, γεγονὼς ἐπὶ τε Τριανῶ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων, προσαγο-

ρευθεὶς δὲ Χέννος, περὶ παραδόξων ἱστορίας, Σφήγγα (δρῆμα δὲ ἐστὶν ἱστορικόν), Ἀνθηρόρον (ἐστὶ δὲ πόλις ῥαφιδιῶν κδ) καὶ ἄλλα τινά.

Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρῆς γραμματικός, ὃς ἐπεκλεῖτο Πινδαρίων, υἱὸς δὲ ἦν Ὁρῆανδου, μαθητῆς Ἀριστοφάνους. ἔγραψεν Ὀμηρικῶν ὑποδειγμάτων βιβλία γ', περὶ τῆ Ὀμηρικοῦ χαρακτήρος, πρὸς Νεοθάλῃν καὶ λέξεως, περὶ τοῦ παρ' Ὀμήρῳ Ὀυτίδος, καὶ Ἀσεροπαῖς τῆ παρ' Ὀμήρῳ μνημονεύουσα, καὶ ἕτερα.

Πτολεμαῖος ὁ Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ πατήρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός· ἄμφω δὲ ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. τὰ ὁμοίως ἀρμμένα τοῖς τραγικοῖς, εἰς Ὀμηρον βιβλία γ', τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἰσορημένα, τὰ περὶ μωσίων καὶ Νηρηίδων.

Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικός, ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ, ἔγραψε κροβιδίαν Ὀμηρικὴν, περὶ ἑλληνισμοῦ ἦτοι ἠθοπειρίας βιβλία ιε', περὶ μέτρων, περὶ τῆ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ Ἀριστοφάνους διορθώσεως, καὶ διαφορᾶς λέξεων, καὶ ἕτερα γραμματικά.

Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. ὁ Ἰρκανοῦ συνδαιπνοῦντος Πτολεμαίου τῆ βασιλείᾳ, καὶ πάντων τῶν συναρκαμένων τῆ σάρακας ἐσθιόντων καὶ τὰ ὅσα ἔμπροσθεν τῆ Ἰρκανοῦ σωρευόντων, Τρύφιον ὁ γέλωτοῦ τοῦ βασιλέως "ὄρας" εἶπεν, "ὡ δέσποτα, πυρκαϊκόμενα Ἰρκανῶ ὄσα; εἰ τίς εἰσόχουσι ὅτι καὶ ὁ πατήρ σου τὴν Σηθῶν ἄκουσαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα σαρκαῖα ἐγύμνωσε." γελᾶσαντος δὲ πρὸς τὸν τῷ Τρύφιον λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐρωτῶν τὸν Ἰρκανὸν πῶς τοσαῦτα αὐτῷ παρακαταθήσεται "εἰκότως" εἶπεν, "ὡ δέσποτα· τοὺς μὲν γὰρ κύνας τὰ ὄσα σὸν τοῖς κρέασι κατεδίωκε ὡσπερ οὗτοι," πρὸς τοὺς συναρκαμένους εἰπὼν, ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔσται· "οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ κρέας ἐσθίωσι, τὰ δὲ ὄσα ῥίπτουσιν· ὅπερ ἄνθρωπος ὢν κῆρ' ἐποίησα." θαναμάζει τὴν ἀπόκρισιν αὐτῶν φησὶ οὕτω γενομένην, καὶ πάντας ἐκείνους ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπέλειας ἀποδοχόμενος αὐτόν. Ioseph. A. I. 12 9.

Πτολεμαῖος γραμματικός, ὁ ἐπὶ τῆ κληθείς, διότι ἐπέθετο τῷ Ἀριστοφάνους ὄνομα δὲ Ἑλληνικοῦ τοῦ γραμματικοῦ, ὃ δὲ Ἀγαθοκλῆς, ὃ δὲ Ζηροδότου τοῦ Ἑρμῆος.

νε περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πληγῶν, ὑπό-
μα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν.

Ἰτολεμαῖος ὁ Κλαύδιος χρηματίας, ἀνδρὸς φιλόσοφος, γεγονῶς ἐπὶ τῶν
ὀν Μάρκε τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε
νικᾶ βιβλίῳ γ', περὶ φάσεων καὶ ἐπιση-
ῶν ἀσέρων ἀπλανῶν βιβλίῳ β', ἄπλω-
πιφανείας σφαιράς, κανόνα πρόχειρον,
ἔγαν ἀσρονόμον ἤτοι σύνταξιν, καὶ ἄλλα.
Ἰτολεμαῖος Κυθήριος ἐποποιός. ἔτος
με περὶ ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φη-
τι βοτάνη ἐστὶ θανμισήν τινα δύναμιν
γα.

Ἰτολεμαῖος στρατηγὸς κατὰ Κύπρον,
ἰθαμῶς Αἰγυπτιακὸς γέγονεν, ἀλλὰ νο-
καὶ πρακτικὸς. παραλαβὼν γὰρ τὴν
ἔτε νηπίε τοῦ βασιλέως ὄντος ἐγένετο
ἐπιμελῶς περὶ συναγωγῆν χρημάτων,
δ' ἀπλῶς οὐδὲν οὐδενί, καίπερ αὐτοῦ·
πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικη-
καὶ καταλυκόμενος πικρῶς ἐν τῷ μηδὲν
σθαι. τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν πα-
ρονότος συνθεῖς πλῆθος ἱκανὸν χρημά-
ἐξυπέσειλεν, ὥσε καὶ τὸν Πτολεμαῖον
τοὺς περὶ τὴν ἀλλήν εὐδοκῆσαι τῇ πρό-
αὐτῆ συσολῇ καὶ τῷ μηδὲν προῖσθαι.
α. 27 12.

Ἰτολεμαῖος ὁ φιλοπάτωρ. οὗτος ἔκα-
ῶν πραγμάτων ὀλιγώρως χειρίζων διὰ
ἀπρεπείας ἔρωτας καὶ τὰς ἀλόγους καὶ
ρεῖς μίθους, εἰκότως ἐν πάνν βραχεῖ χρόνῳ
τῆς ἀρχῆς ἄμα καὶ τῆς ψυχῆς ἐπιβέβηκε
καὶ πλείους, ὧν ἐγένετο Κλειομένης καὶ
λοτος καὶ ἄλλοι πολλοί. Polyb. 5 34.

Ἰτολεμαῖος δίκη. πρεσβύτης ἦν ἡ Πτο-
μαῖς ἀρχαία, ἄχρις οὗ ἀποθάνοι δίκας λέ-
ι διὰ τὸ αἰεὶ ἐπεριτίθεσθαι καὶ μήποτε
εσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι.
ιτολίπορθος ἀνδρείος, πόλις πορθῶν.
ιτόλισμα πόλις.

ιτόρθους καὶ κλώνις τὰς ἐκφύσεις
δένδρων. οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλά-
καλοῦσι.

ιτύγμα δίπλωμα· ἐν ἐπιγράμματι (AP
1) "καὶ πέπλων ὀλίγον πτύγμα Θεμισο-
."

ιτυκτίον βιβλίον.

ιτυκτῶ (Hom. Z 169) πιτυσομένῳ.

ιτύξωμαι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (266)
"ἂν τρετὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ,"

ἀντὶ τῆ καλύψομαι, σκεπύσομαι. καὶ Σοφο-
κλῆς (OC 1610) "ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον
ἐξαιρήνης πικρόν, πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας
εἶπεν, ὦ τέκνα."

Πτυδόωρος ὄνομα κύριον.

πτύον πτυάριον.

πτύσσω τὸ ἀσφαλλῶ.

πτυχαὶ αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις, καὶ τὰ
διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

πτῶκα δειλόν. καὶ πτῶκας δορκάδας,
ἢ ἐλάφον νεβρούς, ἢ λαγούς.

πτῶμα σῶμα ἄνευ τῆς κεφαλῆς.

πτῶματα ἐλαίων Ἀυσίας ἐν τῷ κατὰ
Νικίδε. λέγοι ἂν ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀπο-
πεπτωκότου τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα
κατὰ τινα τύχην πεπτωκότα. Πατρ.

πτῶξ λαγῶς· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 72)
"εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπαί-
ρης Βακχιάδος, πάλιν βότρων ἀμελγόμενον."

πτῶσεις. οὕτω λέγεται κοινότερον οἱ φι-
λόσοφοι καὶ τὰς ὀπωσοῦν ἐγκλίσεις τε καὶ
ἐκφοράς. οὐ μὴν καὶ νῦν ἔτις, ἀλλ' ἐστὶ σύ-
σειχα καὶ πτώσεις καὶ παρώνυμα, παρακεῖ-
σθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δέ.
καὶ πτώσεις λέγεται τὰ ἰδίως παρὰ τινα ἐσχη-
ματισμένα, ὡς τὸ γραμματικῶς· πτώσεις γὰρ
τοῦτο τοῦ γραμματικῶς, ὁμοίως τῷ δικαίως
καὶ μουσικῶς καὶ φρονίμως καὶ ἀνδρείως·
πτώσεις γὰρ ταῦτα τοῦ δίκαιος καὶ μουσικός
καὶ φρόνιμος καὶ ἀνδρείος. ἐστὶ δὲ ὁ παρα-
διδόμενος τόπος τοιοῦτος. ἂν ἡ πτώσις τι-
νος ἢ ὀπωσῶν λεγομένη πλεοναχῶς, καὶ αὐτὸ
πλεοναχῶς· καὶ εἰ αὐτό, καὶ ἡ πτώσις. οἶον,
ἐπεὶ τοῦ δικαίε τὸ δικαίως πτώσις, πλεονα-
χῶς δὲ τὸ δικαίως, πλεοναχῶς καὶ τὸ δέ-
καιον· καὶ ἔμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως
πλεοναχῶς· ὅ τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτῆ γνώ-
μην κρίνας καὶ τὸ δόξαν αὐτῆ δίκαιον εἶναι
ἀποφηνάμενος δικαίως λέγεται κεκριέναι,
κἂν μὴ οὕτω δίκαιον ἢ τοῦτο· λέγεται δὲ
δικαίως κεκριέναι καὶ ὁ ὡς δεῖ κρίνας· ἀλλὰ
καὶ ὁ τῷ νόμῳ πεισθεῖς, κἂν μὴ τὸ ταῖς
ἀληθείαις δίκαιον οὕτως ἔχη. καὶ τὸ δίκαιον
οὖν τῶν πλεοναχῶς λεγομένων καὶ τοσαυτα-
χῶς. καθ' ἕκασον γὰρ τῶν δικαίως· τὸ τε
γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὸ ὡς δεῖ
δίκαιον. τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. καὶ δῆλον
ὅτι ἀντιτρέφει ὁ τόπος· καὶ γὰρ εἰ αὐτὸ πύ-
λιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον, καὶ ἡ πτώσις ἢ
ἀπ' αὐτοῦ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. κατὰ δὲ

γραμματικούς πτώσις ἔσιν ὀνόματος ἢ ὀνομαστικῶ τινός κατὰ τὸ τέλος κινήσεις γινόμενῃ. Alex. Aphrod. in Top. p. 105.

πτωσκαζέμεν (Hom. A 372) δειλιῶν.

πτώσσοντες δειλιῶντες, καὶ πτώσσουσαν δειλιῶσαν, κρυπτομένην. (AP 7 193) "τάνδε κατ' εὐδένδρον ξείλων δρύος εἴρυσσασα χεὶρὶ πτώσσουσαν βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις."

πτωχία πενίας διενήνοχεν. ἢ μὲν γὰρ πενία μεμετρημένη ἔσιν ἔνδεια, πόνω τὰ χρειώδη θηρώσα, ἢ δὲ πτωχία πωτελιῶς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. καὶ ὁ μὲν πένης παρὰ τὸ πένεσθαι, ὃ ἔσιν ἐνεργεῖν καὶ ἐκ τούτου πορίζειν τὰ χρειώδη, εἴρηται, ὃ δὲ πτωχὸς παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους. Ἀριστοφάνης (Plut. 549) "οὐκοῦν δήπερ τῆς πτωχίας πενίαν φαιμέν εἶναι ἀδελφῆν; ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὁμοίον." ὃ μὲν γὰρ τύραννος, ὃ δὲ τυραννοκτόνος. cf. v. πενία.

πτωχίζερος ὡς καλίζερος. A Ach. 424.

πτωχὸς ἐπιείτης, παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἔστι ταπεινοῦσθαι.

πτωχοτροφεῖον.

πτωχοῦ πήρα οὐ πλίμπλαται, ἐπὶ τῶν ἀπλήρων εἴρηται. καὶ "πτωχῶν οὐλαὶ αἰεὶ κεναί." καὶ "πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κρηκάλου."

πυανεψιῶνος ὄνομα μηρός. καὶ πυανοψία. Ἀσκούργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου "καὶ ἡμεῖς πυανοψίαν ταύτην τὴν ἐορτὴν καλοῦμεν, οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον τὸς καρπὸς τῆ ὄψει." πυανεψιῶνος δὲ ὅτι ἐβδόμη τὰ πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασί. δεῖν δὲ φασί λέγειν πυανέψια, καὶ τὸν μῆνα πυανεψιῶνα· πύανα γὰρ ἔψουσι ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται.

Harp.

Πύανθος ὄνομα κύριον.

πυγαῖα τὰς σπείρας τῶν κίωνων, καὶ τῷ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὄσεν. καὶ πυγαῖος ὁ ἀκόλαστος.

πύγαργος εἶδος ἀετοῦ, παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν ἀργὴν καὶ λευκὴν.

Πύγελα. πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα. λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγυμέμονος τινες νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐν ταῦθα κατέμειναν. Harp.

Πύγελλα τόπος ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος

Πύγελλα, ὅθεν ἔστι περαιώσασθαι τὴν Κρήτην κατὰγοντα πορθμόν.

πυγὴ τὸ περὶ τὸν προκτὸν μέρη σοφάνης (Lys. 82) "γυμνάζομαι γὰρ πυγὴν ἄλλομαι." ἐν γὰρ τῷ γυμνασίῳ εἰώθασιν, καὶ οἱ πόδες τοῦ πύγῃς. καὶ πυρομῖα γὰρ πυγὴν ὀρεῖ. ἐπὶ τῶν λημῶν ὀφθαλμοῦς ἦτοι ὀφθαλμίωντων ἐπέκυνος πυγὴν ὀρεῖν καὶ τριῶν ἀλαπί Eccl. 255).

πυγιδίων ὀνόμων. Ἀριστοφάνης (637) "εἰ γὰρ τις εἴποι ἰοσεφάνης, καὶ ἄκρων πυγιδίων κάθησθε," ἀντιᾶκρων τῶν ὀνόμων· οἱ γὰρ ἡδέως ἰοσεφάνης δοκῶσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέσθαι.

Πυγμαλῖνος ὄνομα κύριον. καὶ μαλίωνος.

πυγμαλή πύλη, σύγκλεισις θαλάσσης.

πυγοσόλος προαγωγός, μυαλίσις (O. 371) "μηδὲ γυνή σε πυγοσώπατάτω."

πυδαλίζω πηδῶ. sch. A Eq. 694

Πυδναίους ὄνομα ἔθνους.

πυελίδα τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον γυδοφυλάκιον. οὕτως Ἀυσίας καὶ Ἰωνίας. Harp.

πύελος ὄργανον, ἐμβατή, ἐνθα ἔσονται.

πύελος θήκη· "ἐπιστολὴν πέμπει ζαντίω, τῇ πυέλῳ τῶν ἱερῶν λειψὰ κορυφαίου τῶν ἀποσώλων Πέτρον ἰστον χάριτην ἐπιτεθεικώς, κατέκτεν τὸ χεῖρὶ τοῦ ἀποσαλέντος ἀρθῆναι πύελον (Diog. L. 10 16) "θερμὴν εἰς πύελον ἔλυθε, καὶ τὸν ἄκρητον ἔσπασεν· ἐψυχρὸν ἐπεσπάσατο."

Πυθαγόρας Ἐφέσιος, καταλιβεῖν ἐπιβουλήν τὴν τῶν Βασιλειῶν καὶ ἀρχὴν, ἀνεφάνη τε τύραννος περὶ τῶν μὲν δήμων καὶ τῆ πληθύϊ ἦν τε καὶ κεχαρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοῦ πύλων ὑποσχέσειν, τὰ δὲ ὑποσπείρω ὀλίγα κέρδη, τοὺς γὰρ μὴν ἐν ἀξίῳ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων οὐδαμῶ οὐδαμῆ ἦν. καὶ κολάσαι διὰ ταῦτα οὐκ ἔν ὤκησε καὶ ἀφειδέσει κτεῖναι οὐδὲν ἀδικούντας· ἐξελόγηται εἰς ταῦτα ἔρωσ τε χρημάτων ἄμπερ

λαῖς ταῖς εἰς τοὺς πλησίεις ἐκριπιοθῆ-
νυφότατος ἦν. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ
: ἂν κάκις ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐ-
ῆδη δὲ καὶ τοῦ θείου κατεφρόνει. τῶν
προτιρημένων, οἷς ἐπέθετο, παμπόλλες
ς νοοῖς ἀπέκτεινεν· ἐνὸς δὲ τὴν θυγα-
καταφυγοῦσαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι
ἐτήν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε, συνεχῆ δὲ
τὴν ἐπιστήσας ἐξετρόχωσεν ἄρου εἰς το-
ν ὡς βρόχῳ τὴν κόρην τὸν λιμὸν ἀπο-
ι. οὐκοῦν ἠκολούθησε δημοσίᾳ νόσος
ροφῶν ἀπορία, καὶ σαλεύων ὁ Πυθα-
ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἰς Δελφοὺς ἀπέσειλε,
τει λύσειν τῶν κακῶν· ἢ δὲ ἔφη νεῶν
σαι καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. ἦν δὲ
ἴφρου τοῦ Πέρσου, ὡς φησὶ Βάτων.

us?
υθαγόρας Σάμιος, φύσει δὲ Τυρρη-
τησιάρχου υἱὸς δακτυλιογλύφου. νέος
σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυρρητίας ᾤκησεν
ἰμιον. οὗτος ἤκουσε πρῶτον Φερεκύδου
ὑρίου ἐν Σάμῳ, εἶτα Ἐρμοδάμαντος
αὐτῆ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεωφύ-
τη Ἀβύριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζά-
τοῦ μάγου. παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ'
τίοις καὶ Χαλδαίοις ἦλθεν εἰς Σάμιον,
ρῶν αὐτὴν τυραννομένην ὑπὸ Πολυ-
υς ἀπῆρεν εἰς Κρόταωνα τῆς Ἰταλίας,
ρολὴν συνησόμενος πλεον ἢ ἑξακοσίους
νωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ
πρεσβύτερος μὲν Εὐνομος, μέσος δὲ
γρός. δοῦλος δὲ ἦν αὐτῷ Ζάμοξις, ὃς
ὡς Κρόνω θύουσι. γυμνήτην δ' ἐποίη-
Θεανῶ τὴν Βροντίνην τοῦ Κροτωνιάτου
ερα· ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ ἐγένοντο
Τηλαύγης καὶ Δάμων ἢ ὡς τινες Μνή-
ς, κατὰ δὲ τινος καὶ θυγατέρα Μυρία
, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ Ἀριγνώτη. συν-
ε δὲ ὁ Πυθαγόρας μόνον τρία βιβλία,
ητικόν, πολιτικόν· τὸ δὲ φερόμενον τρι-
ς Πυθαγόρου Ἀσύθιδος ἐξὶ τοῦ Ταραν-
μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου Ἐπαμει-
· τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ
ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ Πυθαγόρας ἐμψύ-
τέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε καὶ κυάμων.
λεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν
ν. συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν
λιανος οἰκίᾳ, τούτῳ ὑπὸ τινος τῶν μὴ
οχῆς ἄξιωθέντων διὰ φθόνον ὑπόπη-

σθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δὲ αὐτοὺς
τοὺς Κροτωνιάτας τῆτο πρᾶξαι, τυραννίδος
ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους. τὸν δὲ Πυθαγόραν
καταληφθῆναι διεξιόντα, καὶ πρὸς τινι χω-
ρίῳ γεόμενος πλήρει κυάμων, ἵνα διήρχετο,
αὐτόθι ἔστη, εἰπὼν ἄλῶναι μᾶλλον ἢ πατῆ-
σαι, ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι·
καὶ ὡς πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι.
οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείους τῶν ἐταίρων αὐ-
τοῦ διαφθαρήναι, ὄντας πρὸς τὰς μ'. Diog.
L. 8 39.

περὶ τούτου φησὶ Φιλόστρωτος (V. A. 1 1) ο
οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες τάδε
ἐπ' αὐτῷ φασίν, ὡς Ἴων μὲν οὐπω εἶη, γέ-
νοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ Εὐφορβος, ἀναβιβῆ
τε ἀποθανών, ἀποθάνοι δ' ὡς ᾤδαι Ὀμήρου,
ἐσθῆτά τε τὴν ἀπὸ Θηρησιδίων παραιτοῖτο,
καὶ καθαρεῖοι βρώσεως ὀπίση ἐμψύγων, καὶ
τοῦ θῆσαι· μὴ γὰρ αἰμιάττειν τοὺς βωμοὺς,
ἀλλ' ἢ μελιττοῦτα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ τὸ
ἐφθυμῆσαι, φοιτᾶν ταῦτα τοῖς θεοῖς παρὰ τῷ
ἀνδρὸς τούτου· γινώσκων τε ὡς ἀσπίζονται
τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον ἢ τὰς ἐκατόμβας
καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ κυνοῦ· ξυνεῖναι
γὰρ δὴ τοῖς θεοῖς, καὶ μανθάνειν παρ' αὐ-
τῶν ὅπη τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι καὶ ὅπη
συναχθονται. περὶ τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν.
τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τεκμαιρεσθαι τῷ θεῷ,
καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλοις περὶ αὐτῷ δο-
ξάζειν· ἐαυτῷ δὲ τὸν τε Ἀπόλλων ἠκεῖν ὁμο-
λογοῦντα ὡς αὐτὸς εἶη, ξυνεῖναι δ' αὐτὸν
μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηναίαν καὶ τὰς μου-
σας καὶ θεοὺς ἑτέρους, ὡν τὰ εἶδη καὶ τὰ
ὀνόματα οὐπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκων.
καὶ ὅ τι ἀποφῆναιτο ὁ Πυθαγόρας, νόμον
τοῦτο οἱ ὁμιληταὶ ἠγοῦντο, καὶ ἐτίμων αὐ-
τὸν ὡς ἐκ Διὸς ἦκοντα. καὶ ἢ σιωπῆ δὲ
ὑπὲρ τοῦ θεῷ σφίσι ἐπήσκητο· πολλὰ γὰρ
θεῷ τε καὶ ἀπόρητα ἤκουον, ὧν κρατεῖν
χαλεπὸν ἦν μὴ πρῶτον μαθοῦσιν ὅτι καὶ τὸ
σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴ τὸν Ἀκρυγαντίνον
Ἐμπεδοκλέα βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύ-
την· τὸ γὰρ "χαίρει, ἐγὼ δ' ὕμῃν θεὸς
ἄμβροτος, ἐκεῖ θνητός" καὶ "ἦδη γὰρ ποτ'
ἐγὼ γενομένην κόρη τε κόρος τε," καὶ ὁ ἐν
Ὀλυμπίᾳ βουῖς, ὃν λέγεται πέμμι ποιησάμε-
νος θῆσαι, τὰ Πυθαγόρου ἐπαινεῖντος εἶη ἂν.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος φιλόσοφος, διότι α
τὴν ἀλήθειαν ἠγόρευεν οὐχ ἦττον τοῦ Πυ-
θαίου. ὃς παρηγγύα τοῖς μαθηταῖς ἐκάστοτε

ταῦτα λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιούσι· "πῆ παρέρβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;" Diog. L. 8 21.

ο Πυθαγόρας ὄνομα κύριον. καὶ Πυθαγόρειος λόγος, καὶ Πυθαγόρειοι ἄνδρες.

ὅτι Πυθαγόρα τὰ σύμβολα ἦν τῆδε, πῦρ μαχαίρα μὴ σκυλεύειν, ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, ἐπὶ χοίρειος μὴ καθίζειν, καρδίαν μὴ ἐσθίειν, φορτίον συγκαθαίρειν μηδὲ συνεπιτιθέναι, τὰ σρώματα αἰεὶ συνδεδεμένα ἔχειν, ἐν δακτυλίῳ θεοῦ εἰκόνα μὴ περιφέρειν, γέτρας ἔγχος συγχεῖν ἐν τῇ τέφρῃ, διδίων θῦκον μὴ ὁμόρηνυσθαι, πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὁμιχεῖν, ἐκτὸς λαωφόρε μὴ βαδίζειν, μὴ ῥαδίως δεξιὰν ἐμβάλλειν, ὁμωροφίως χελιδόνας μὴ ἔχειν, γαμψώνυχα μὴ τρέφειν, ἀπονοχησμοιοὶ καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν μηδὲ ἐψίσασθαι, ὄξειαν μάχαιραν ἀποσρέφειν, ἀποδημαῖον ἐν τοῖς ὄροις ἀνεπισρεπεῖν. ἤθελε δὲ αὐτῷ τὸ μὲν πῦρ μαχαίρα μὴ σκυλεύειν, ὅτι δυνασῶν ὄργην καὶ οἰδούντων θυμὸν μὴ κινεῖν· τὸ δὲ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, τουτέστι τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν· ἐπὶ τε χοίρειος μὴ καθίζειν ἐν ἴσῳ τῷ φροντίδα ποιῆσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος· ὁ γὰρ χοῖνις ἡμερήσιος τροφή. διὰ δὲ τοῦ καρδίας μὴ ἐσθίειν ἐδήλα μὴ τὴν ψυχὴν ἀνείας καὶ λύπαις κατατῆκεν· διὰ δὲ τοῦ εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἐπισρέφασθαι πυρῆναι τὸ ἀπυλλαστομένους τοῦ βίου μὴ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ζῆν, μηδ' ὑπὸ τῶν ἐνθάδε ἡδονῶν ὑπάγεσθαι. καὶ τὰλλα πρὸς ταῦτα λοιπὸν ἔστιν ἐκλαμβάνειν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. παντὸς δὲ μᾶλλον ἀπηγόρευε μῆτε ἐρυθρίνον ἐσθίειν μῆτε μελάνουρον, καρδίας τε ἀπέχεσθαι καὶ πυάμων καὶ μήτρας καὶ τρίγλης. ἐνίοτε δ' αὐτὸν ἀρκεῖσθαι μέλιτι μόνῳ ἢ τυρῷ ἢ ἄρτι· οἴνου δὲ μεθ' ἡμέραν μὴ γένεσθαι, ὄψου τε τὰ πολλὰ λαχύνους ἐφθοῖς καὶ ὠμοῖς, τοῖς δὲ θαλαττοῖς σπανίως. σολῆ δὲ αὐτῷ λευκῆ καὶ καθαρά, καὶ σρώματα λευκά ἐξ ἐρίων· τὰ γὰρ λιναῦ οὐπω εἰς ἐκείνους ἀφίκετο τοὺς τόπους. οὐδὲ πώποτε δὲ ἐγνώσθη οὔτε διαχωρῶν οὔτε ἀφροδισιάζων οὔτε μεθυσθεῖς. ἀπέχετο δὲ καταγέλωτος καὶ πάσης ἀρεσκείας, οἶον σκωμμάτων καὶ διηγημάτων φορτικῶν. ὀργιζόμενός τε οὔτε οἰκίτην ἐκόλαζεν οὔτε ἐλεύθερον οὐδένα. ἐνάλει δὲ τὸ ρουθτεῖν πελαργῶν. μαντικῆ τε ἐχρητο τῇ

διὰ τῶν κληθόνων τε καὶ οἰωνῶν, ἢ διὰ τῶν ἐμπύρων, ἔξω τῆς διὰ λιβήσiais τε ἐχρητο ἀψύχοις· οἱ δὲ αἰμόνον καὶ ἐρίφοις καὶ γαλαθροῖς. αὐτὸν συγχωρεῖν πάντα τὰ ἔμψυμα μόνος δ' ἀπέχεσθαι βοδὸς ἀροτῆρος καὶ τὰ δὲ δόγματι ἔλαβε παρὰ τῆς Θεοκλείας. φασὶ δ' αὐτὸν κατελθεῖν Ἰσίδου τὴν μὲν Ἡσιόδου ψυχὴν ἰδόντι χυλκῶ δεδεμένην καὶ τρῆσοσ δὲ Ὀμήρου κρεμμυμένην ἀπὸ δένδρου· περὶ αὐτῆν, ἀνθ' ὧν εἶπον περὶ θῶζομένους δὲ καὶ τοὺς μὴ θάλλοντας ταῖς ἐαυτῶν γυναιξί. σφάγια δὲ θυφέρειν ἐκύλυε, βωμῶν δὲ προσκυ ἀναίμακτον. μηδὲ ὁμνῶναι θεούς, ἐαυτὸν δεῖν ἀξιόπιστον παρῆχειν. ἰσβυτέρους τιμῶν δεῖν, τὸ προσησῶ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους ὡς ἰ ἀνατολὴν δύσεως, ἐν βίῳ τὴν ἀρχτῆς, ἐν ζωῇ γένεσιν φθορᾶς. καὶ δαιμόνων προτιμῶν, ἤρωας δὲ ἂν ἀνθρώπων δὲ μάλιχα γονέας. αἰ ἀμιλεῖν ὡς τοὺς μὲν φίλους ἐχθροῦσαι, τοὺς δὲ ἐχθροὺς φίλους ἐρηῖδιόν τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. κόμην βοηθίμια πολεμείν. φρετὸν ἡμερον μῆτι μῆτε σίνεσθαι, ἀλλὰ μῆδὲ ζῆρον, ὁ πτει ἀνθρώπους. αἰδῶ καὶ εὐλάβει μῆτε καταγέλωτι κατέχεσθαι μῆτε πάζειν. φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν ρίως ἀνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιῆσθαι ἀσκεῖν. ἐν ὄργῃ μῆτε τι λέγειν μῆσιν. μαντικὴν πύσαν τιμῶν. ὠδαῖς πρὸς λύραν, ἕμνω τε θεῶν καὶ ἀνθῶν εὐλογον ἔχειν χάριν. τῶν δὲ ἀπέχεσθαι διὰ τὸ πνευματώδεις ὁ λισυ μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ, καὶ ἂσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι μὴ παραλι τὰς γαστέρας, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὑπνοὺς φαντασίας λείας τε καὶ αἰ ἀποτελεῖν.

ἐν ὑπομνήμασι δὲ Πυθαγορικοῖς εὔρηται. ἀρχὴν μὲν τῶν ἀπάντων ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δευάδι ἕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὅποσῃ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίσου δευά ἀριθμούς, ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμιάς, ἔξ ὧν πεδα σχήματα, ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων

χρήματα, ἐκ δὲ τῶν αἰσθητῶν σώ-
ων καὶ τὰ σοικεῖα εἶναι δ', πῦρ ὕδωρ
ἕρα· ἃ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι δι'
καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμφυ-
οιρὸν σφαιροειδῆ, μέσην περιέχοντα τὴν
αὐτὴν σφαιροειδῆ καὶ οἰκουμένην.
δὲ καὶ ἀπίποδας, καὶ τὰ ἡμῖν κάτω
αἰς ἄνω. ἰσόμοιρά τε εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ
καὶ σκότος, θερμὸν καὶ ψυχρὸν, ξηρὸν
γρόν· ὧν κατ' ἐπικρύπτειαν θερμοῦ μὲν
γίνεσθαι, ψυχροῦ δὲ χειμῶνα, ἐὼν δὲ
ἰρῆ, τὰ κάλλιπα εἶναι τοῦ ἔτους, οὗ τὸ
ἄλλο ἐὰρ ὑγιεινόν, τὸ δὲ φθίνον φθι-
νον νοσερόν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας θάλα-
μὲν τὴν ἑῶ, φθίνειν δὲ τὴν ἰσπέραν·
καὶ νοσερωτέραν εἶναι. τὸν τε περὶ τὴν
ἕρα ἄσειςον καὶ νοσερόν, καὶ τὰ ἐν
πάντα θνητῶν, τὸν δὲ ἀνωτάτω ἀεικί-
εἶναι καὶ καθαρόν καὶ ὑγιᾶ, καὶ πάντα
αὐτῷ ἀθάνατα καὶ διὰ τοῦτο θεῖα·
αὐτῷ γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς, ὅπερ ἐστὶ
αἴτιον. τὴν τε σελήνην λάμπειναι ὕψ'
καὶ ἀνθρώπων εἶναι πρὸς θεοὺς συγ-
κατὰ τὸ μετέχειν ἀνθρώπων θερμῶ.
μένην τε τῶν ὄλων καὶ κατὰ μέρος αἰ-
εῖναι τῆς διοικήσεως. διήκειν τε ἀπὸ
ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος τοῦ τε
οὐ καὶ παχέος· ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα
ἰς τὰ βένθη δύεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο
μεῖν πάντα. τὰ λοιπὰ παρήκα, ἵνα μὴ
κωμην. Diog. L. 8 17—38.

ἢ τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ
εἶσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ
ἢ ἐθίζεσθαι ἀκολάσως ἐσθίειν, ἢ ὅτι
ἐλευτῆ τινός· Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν
ν φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα. μήτε δὲ
τὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι,
λευκὸν ἀλεκτρονῶνα ἐσθίειν ὡς ἱερὸν τῷ
καὶ τὰς ὥρας μὴνύοντα. τοὺς κύμας
ιστρέπεσθαι, ὅτι αἰδοίοις εἰκόμισι, καὶ
ἄλλας παρατίθεσθαι πρὸς ὑπόμνησιν τῶ
ν· οἱ γὰρ ἄλλες πᾶν σώζουσιν ὅτι καὶ
λύβωσι, καὶ γεγύρασιν ἐκ τῶν καθαρω-
ν, ὕδατος καὶ θαλάσσης. ἄρτον δὲ μὴ
πύειν, ὅτι ἐπὶ ἔνω οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων,
ἢ διαίρειν ὅς συνάγει ἐφ' ἑαυτόν, ἢ ὅτι
ἰλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ. id. 8 34.

ρισσοφῶν λέγει περὶ τῶν Πυθαγοριστῶν
ἰβὰς εἰς τὴν διαίταν τῶν κάτω ἰδεῖν
υς, διαφέρειν δὲ πάμπολυ τοὺς Πυθα-

γοριστῶν τῶν νεκρῶν· μόνοισι γὰρ ταῦτοισι
τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη δι' εὐσέβειαν.
ἐνχερῆ θεὸν λέγει, εἰ τοῖς φύπου μεσοῖσιν
ἦδεται ξυνών. ἐσθίουσι δὲ λάχανά τε καὶ
πίναςιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ. φθειρας δὲ καὶ
τρίβωνα τὴν ἑ' ἄλουσιαν οὐδεὶς ἂν ὑπομεί-
νει τῶν νεωτέρων." καὶ παροιμία "σιωπη-
λότερος ἴσομοι καὶ τῶν Πυθαγόρα τελε-
σθέντων." πενταετῆ γὰρ χρόνον ἤσκειν σιω-
πῆν. id. 38? cf. v. σιωπή.

τῶν δὲ Πυθαγοριστῶν οἱ μὲν περὶ θεω-
ρίαν καταγιγόμενοι ἐκαλοῦντο σεβαστικοί, οἱ
δὲ περὶ τὰ μαθήματα γεωμετρικοί καὶ μυ-
θηματικοί. καὶ αἱ μὲν τῷ Πυθαγόρα συγγε-
νόμοι ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί, οἱ δὲ τού-
των μαθηταὶ Πυθαγορίοι, οἱ δὲ ἄλλως ἔξω-
θεν ζηλωταὶ Πυθαγορισταί. ἐιψύχων δὲ ἀπει-
χοντο. Vit. Pythag. ap. Phot. p. 438 b.

ὅτι ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὁ Πυθαγόρας
ἐξήνεγκε τὰ τῆς αὐτοῦ δόξης εἰς Ἕλληνας.

Πυθίας Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς δὲ ἦν
μυλωθροῦ καὶ θρασὺς σφόδρα· φυγῶν τε
Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσποτηρίου διὰ ὄφλημα
εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν, ἐκεῖ ἐπαρῆκε πάλλιν.
ἔγραψε λόγους δημογορικούς καὶ δικαστικὰς
καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ' οὐκ ἐνεκρίθη μετὰ τῶν
λοιπῶν ῥητόρων ὡς θρασὺς καὶ διεσπα-
σμένος.

πυθέσθαι τὸ ἐρωτῆσαι. μέσος ἀόριστος,
ἀπὸ τοῦ πύθω. πύθεσθαι δὲ τὸ ἀκείν.

Πυθία ἢ μαντεία.

Πύθια καὶ Ἀήλια. φυσὶ Πολυκράτη
τὸν Σάμου τύραννον Πύθια καὶ Ἀήλια ποι-
ήσαντα ἅμα ἐν Ἀήλῳ πέμψαι εἰς θεῶ χρη-
σόμενον εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὠρι-
σμένον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν "ταυτὴ σοι
καὶ Πύθια καὶ Ἀήλια," βουλομένην δηλοῦν
ὅτι ἴσχυα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν
ἀπολέσθαι συνέβη. Ἐπίκροτος δὲ ἐν τινι τῶν
πρὸς Ἰδομενέου ἐπιστολῶν ταῦτα (cf. v. ταυτὰ
σοι καὶ Π.). λέγεται δὲ καὶ Πυθοῖ, τετέστιν
ἐν τοῖς Πυθίοις· Ἀριστοφάνης (Lys. 1133)
"Ὀλυμπιασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ."

Πυθιάς βοή ἢ μετ' αὐτῆ γινομένη βοή,
τὸ Πύθιον μέλος· ἐνθεν καὶ πυθαυλῆς λέ-
γεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. sch. A
Av. 858.

πύθιοι δ' ἄνδρες αἵρετοὶ παρὰ Λάκωσι,
β' καθ' ἕκασον βασιλέα σύσσιτοι (Herodot.
6 57).

Πύθειον ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ
 Πεισιεράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίπους
 ἐτίθεισαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῶ νικῆσαντες τὰ
 Θαργήλια. καὶ Πύθειος ὁ Ἀπόλλων.

Πυθειονίχης ὄνομα κύριον.

πυθμῆν τὸ ἔσχατον μέρος καὶ τελευ-
 ταῖον παντὸς οὐτινοσοῦν σκεύους. καὶ πυ-
 θμένας λόγων ἐκάλεε Πρωταγόρας ὁ φι-
 λόσοφος τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις· οὗτος
 γὰρ διεῖλε πρώτος τὸν λόγον ἐς δ', ... προσ-
 ἀγόρευσε (cf. v. Πρωταγόρας).

πυθοίατο (Hom. A 257) μάθοιεν.

πυθόληπτος ὑπὸ τοῦ Πυθίε ληφθεῖς.

πυθόμενος ἐρωτήσας.

πύθοντο ἠρώτων καὶ ἤκουον.

πύθου Χελιδόνος, παροιμία ἀπό τι-
 νος Χελιδόνος θεολόγου καὶ τερατοσκόπου
 καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου, ὡς Μνασείας
 ὁ Πατρὸς ἐν τῷ Περιπλῶ. οἱ δὲ ὅτι τὸ
 ἔαρ προσημῖαινε.

Πυθῶ. Φωκίς γῶρα ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος,
 περὶ ἣν πόλις ἢ καλουμένη Δελφοί· περὶ ἣν
 πόλιν ἦν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ ἐκαλεῖτο
 Πυθῶ, ἐν ᾧ χαλκοῦς τρίπους ἴδρυτο, καὶ
 ἀπερθεῖν φιάλη ἢ τὰς μαντικὰς εἶχε ψήφους,
 αἵτινες ἱερομένων τῶν μαντευομένων ἤλλοντο,
 καὶ ἡ Πυθία ἐμφορομένη ἦτο ἐνθουσιῶσα
 ἔλεγε ἢ ἐξέφερεν ὁ Ἀπόλλων.

πύθω σήπω, καὶ πυθόμενος σηπόμι-
 νος. ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ
 τῷ τόπῳ σιπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα.
 Ἄνθος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πῦον ἐντεῦ-
 θεν ὀνομασθῆναι φησιν· ἐστὶ γὰρ σεσηπὸς
 αἶμα.

Πύθωνος δαιμονίον μαντικοῦ. "τὰς τε
 πνεύματι Πύθωνος ἐνθουσιώσας καὶ φαν-
 τασίαν κησίως παρεχομένης τῇ τοῦ δαιμο-
 νίου περιφορᾷ ἤξιε τὸ ἐσόμενον προαγορευ-
 σαι· αἱ δὲ τῷ δαιμονίῳ κάτοχοι ἔφασκεν τὴν
 νίκην Μήδοις παρεσεσθαι."

πύκα συγγῶς, ἐπιμελῶς.

πύκαζε· Σοφοκλῆς (Ai. 581) "πύκαζε
 θᾶσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφῆ θρηρεῖν ἐπι-
 δὰς πρὸς τομῶντι πῆματι."

πυκάζει καλύπτει, σκεπάζει. καὶ πυκά-
 ζουσι σκιάζουσι, σφραῖβουσι. καὶ ἐν ἐπιγράμ-
 μασι (AP 512) "λουσάμενοι, Προδόκη, πυ-
 κσώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον ἔκωμεν."

πυκάζεται σκεπάζεται, κοσμεῖται.

πυκάζουσι, τουτέστι πεπυκνωμένοις, σε-

νοχωρούμενοις· Δαβίδ (Ps. 117 27) "·
 πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θι-
 ρίου."

πύκασεν (Hom. K 271) ἐκόσμησε

πυκασμός δασύτης.

πυκινὴ πυκνή. λαμβάνεται δὲ κ
 τοῦ δυνατή· "ταῦτα διαιετῆσαι πυκ-
 πυκνάξεις συγγάξεις.

Πύκνη. ἢ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλη-
 τως ἐκαλεῖτο. Κλείδημος δὲ φησὶ
 ὀνομασθῆναι διὰ τὸ τὴν συνοίκησον
 μένην εἶναι.

Πυκνί, ὡς ἐν τῷ (A Eq. 746)
 μῆν τῇ Πυκνί." καὶ Πυκνίτης·
 "ἄθμος Πυκνίτης." Πυκνὸς τόπος Ἀ
 ἔνθα ἐκκλησίαζον οἱ Ἀθηναῖοι. ὡ
 πολίτην τῆς Πυκνὸς Πυκνίτην εἶπε
 δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνωσθαι. κ
 Ἀθήναις δὲ δικαστήριον Πυκνὸς ἐκαλεῖ
 πυκνός ὁ δυνατός.

πυκνότης σύνεσις, φρόνησις·
 1136) "χοῦτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς, εἰ
 κρότης ἔνεσι."

πύκνωσις κατὰ προσῆτην καὶ ἐ
 τουτέστι πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ
 κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἄνθρωπος
 ὁ δὲ ἁπλῶς ταττόμενος πῆχης δ'.

πυκτεύειν εἶδος γυμνασίου καὶ
 εἰρας.

πύκτης παγκρατιαστής, ἀθλητῆ
 πυκτεῖον ἐν ᾧ οἱ πύκται ἀγωνίζοντι
 κτίον δὲ τὸ πινακίδιον. καὶ πυκτι
 πυλυγόροι οἱ περιπόμενοι εἰς ἰ
 οδὸν τῶν Ἀμφικτυόνων τὴν Πυλαί
 κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον τοὺς θύσοι
 συνεδρεύοντας. ἦσαν δὲ οἱ περιπόμ
 λαγόροι καὶ ἱερομνήμονες. λέγουσι
 Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλι
 εἰρας φρόνῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὄνομα
 ἀπήρσαν δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς ἐπίσκο
 ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις.

Πυλάδης Κίλιξ ἀπὸ κόμης Μη
 ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλίας
 καὶ ὑπ' αὐτοῦ εὐρέθη ἀπὸ τῆς κομ
 λουμένης ὀρχήσεως, ἢ ἐκαλεῖτο κόρη
 τῆς στυριακῆς, ἣτις ἐμμέλεια. Αἴθε

Πύλαι καὶ Πυλαία καὶ πυλα
 Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλα
 θησαν δὲ οὕτω διὰ τὸ ξετὴν εἶναι
 εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Θω

μίνους· Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἢ εἰς τὰς
 αὐτὰς σὺν ἁπλοῦς τῶν Ἀμφικτυόνων. ἐπέμποντο
 καὶ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμ-
 πωνίας τινές, οἵπερ ἐκαλοῦντο πυλαγό-
 Ηαρρ.

εὐλαὶ δικαιοσύνης αἱ διάφοροι τῆς
 ἧς ἰδέαι· δι' ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως
 ἴσαι τὸν τῶν ὄλων θεόν. καὶ Δυβίδ
 λέγει μοι πύλας δικαιοσύνης." Theodo-
 n Ps. 117 19.

εὐλαϊαζάς τοὺς μηδὲν ὑγιές μήτε λέ-
 ας μήτε πρῶσσαντας, διὰ τὸ παραγε-
 ῖαι τοιοῦτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν
 ἀρημένον τόπον.

Τυλαιμένης ὄνομα κύριον. Hom. B 851.
 Τυλαῖος ὄνομα κύριον.

εὐλάρτου τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρ-
 τος. καὶ πυλάρταο (Hom. Θ 367)
 ῶς.

εὐλας οὐρανοῦ "Ὀμηρος τὰ νέφη
 (E. 749).

εὐλεῶνος τοῦ πυλῶνος.

εὐλή ἐπὶ τείχους παρὰ Θουκυδίδη (2 4),
 καὶ ἐπὶ οἴκου.

εὐλή ἰππῆλυτος, δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν.
 Τύλιος.

εὐλίω παρ' Ὀμήρῳ (E 397) ἀντὶ τοῦ ἐν
 γ' "ἐν πύλῳ, ἐν νεκύεσσιν," ὡς δειλὸν
 δειλῆν καὶ ἔσπερον τὴν ἐσπέραν.

εὐλωρεῖ φηλάσσει· πυλωρὸς γὰρ ὁ
 κῆ.

εὐμματος ἔσχατος.

εὐνθάνεσθαι ἀκούειν, μανθάνειν, δι-
 εσθαι, ἰστορεῖν, ἐρωτῶν. ἢ ἕτερόν τι
 κίνει, παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτῶν, οὐ
 αὐτὸ τὸ ἐρωτῶν· ἔστι γὰρ τις, ὡς δῆ-
 διαφορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτι-
 μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.

ὁ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ
 Ὀμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν
 56) "πυνθανόμενον Ἰθάκης γε," καὶ πύλιν
 19) "αἰσχροὺν γὰρ τότε γ' ἔστι καὶ ἔσσο-
 υσι πυνθέσθαι," καὶ (A 21) "πυνθετο

Κῆρονδὲ μέγα κλέος," καὶ (γ 87)
 ἰθόμεθ' ἤχι ἕκαστος ἀπώλετο," καὶ (γ 88)
 πῶ δ' αὖ καὶ ὕλεθρον ἀπενθέα θῆκε
 πῶν" ἐν γὰρ τούτοις ἄπυσιν ἐπὶ τοῦ
 ἔιν κῆται τὸ πυνθάνεσθαι. καὶ Αἰσχί-
 δὲ ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας" τούτῳ
 βυλεῖν πυνθανόμενος." καὶ Δείναρχος

ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους "εὐτυχεῖτε οὐκ
 ἐν μείζονι καιρῷ ἐπόθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχρο-
 κέρδειαν." καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς
 παραπροσβείας (76) "οὗτος ἀπήγγειλε τὰ
 ψευδῆ, ὑμεῖς ἐπιστεύσατε, οἱ Φωκεῖς ἐπό-
 θεοντο."

πυνθανόμενος ἀντὶ τοῦ ἀκούων.

πύξ πυγμῆν, γρόνθον. "ὃ δὲ πύξ παῖε
 αὐτὸν κατὰ τῶν προσώπων." "οἱ δὲ Φράγ-
 κοι ἵνα ἐσκηνημένοι ἐτύγχανον, πύξ τε καὶ
 ἐπὶ πολὺ βόθρους ὀρύξαντες, ταύτῃ ἀσφα-
 λέστατα ἔμενον."

πυξίς τὸ πινυκίδιον.

πῦον τὸ ἔλκος.

πυός τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν,
 τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα. αὐτὸ τὸ γάλα. τὸ
 γυλακτώδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χθισινοῦ
 γάλακτος ἐψηθὲν ἔνιοι. Ἀριστοφάνης (Pac.
 1142) "ἔστι δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λα-
 γῶα τέτταρα."

πῦρ. ὅτι τὰ φύσει τρεφόμενα καὶ διὰ
 τοῦτο αὐξόμενα ὄρον ἔχει τῆς αὐξήσεως, καὶ
 ὠρισταὶ αὐτῶν ἐπὶ τὸ μέτρον ἢ αὐξήσις.
 τοῦ δὲ πυρὸς οὐχ ὠρισταὶ οὔτε ἡ τροφή
 οὔτε ἡ αὐξήσις. οὐκ ἄρα τὸ πῦρ ὁμοίως τοῖς
 ἐμψύχοις τρέφεται καὶ αὔξεται. εἰ δὲ μὴ
 ὁμοίως, οὐκ ἄρα οὐδὲ τοῖς ἐμψύχοις αἴτιον
 εἶη τῆς τροφῆς ἢ τῆς αὐξήσεως. ἢ δὲ
 τοιούτῃ τοῦ πυρὸς κίνησις γένεσις ἂν μᾶλ-
 λον εἶη ἢ αὐξήσις ἢ τροφή. ὑπενοήθη δὲ
 τοῦτο μόνον τῶν στοιχείων τρέφεσθαι τε καὶ
 αὔξεσθαι, διότι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐναργῶς
 ὁ πλεονασμὸς πρόσθεσις ἔστι (προστιθεμέ-
 νου γὰρ ὕδατος ὕδατι καὶ γῆς γῆ, οὕτως
 γίνεται ὁ πλεονασμὸς), τὸ δὲ πῦρ πλεονάζει
 οὐ πυρὸς προστιθεμένου ἀλλ' ἀνομοιοειδοῦς
 ὕλης, ὅσον ζύλων ἢ τῶν τοιούτων. καὶ τού-
 των ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβλη-
 θέντων εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεο-
 νασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται. Philopon. in 2 de
 anima H 8 b.

πυρά κάμματα.

πυράγρα ἐργαλεῖον χαλκευτικόν.

πυράγραν καρκίνον, πάγουρον, παρὰ
 τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄγειν καὶ ἀγρευεῖν, ὃ ἔστι
 λαμβάνειν.

πυραὶ πυρκαϊαί. Hom. A 52.

πυραίχμης (Hom. B 848).

πυρακτῶν ἐμπυρστών, σφοδρῶς καίων.
 πυραμειδής πυροειδής.

πυραμίδες οὐκ αὖτις.

Πύραμος ὄνομα τόπων. καὶ ποταμὸς **Βιλικίας**, ὃς τὸ εὖρος στάδιον.

πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυροῦ πεφρυγμένον, ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησαμῆς. ταῦτα δὲ ἐτίθεισαν ἄθλα τοῖς διαγρυνηταῖς ἐν τοῖς συμποσίοις· καὶ ὁ διαγρυνήσας μέχρι τῆς ἕως ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον (sch. A Eq. 277). "ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς" (A Th. 100). cf. νν. τεχνάειν et τήνελλα.

Πυράνδρου μηχανήματα (A Eq. 897). οὗτος ἐγένετο ποιητὸς καὶ συκοφάντης.

πυραύστου μύρον. πτηνόν ἐστι ζώον, ὃ προσπιττόμενον τοῖς λύγροις καλεῖται. καὶ **Αἰσχύλος** (fr. 298) "δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μύρον." εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων.

Πυργατος.

πυργηδὸν στοιχηδόν, κατὰ τάξιν. Hom. M 43.

πυργηρούμενοι τὰ τεῖχη φυλάττοντες. Eur. Or. 760.

πυργίσκοι καὶ **θησαυροφυλάκι** οὐκ αὖτις κατ' ὄχλον (Artemid. 1 74). καὶ ἀποπυργίζω. **Διαγόρας** ἔγραψε τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἐκπτώσιν ἔχοντος τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης· ἄθεος γὰρ ἦν τὸ πρότερον.

Πυργιώτης ἀπὸ τόπου.

πυργοβάρεις προμαχῶνες, οἱ ὀχυρωτέροι τῶν πύργων.

πύργοι τάξεις.

πυργοῦται ὑψοῦται. **Δαμάσκιος** "τοῖς ἐπὶ μῆξιτον εὖ μάλα πυργώσασιν τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς περὶ Πυθαγόραν Πλάτωνα, τοῖς δὲ νεωστὶ Πορφυρίῳ Ἰαμβλίχῳ Σερριανῷ."

πυργοφόρος ἢ **Ῥέα** ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 260) "Ῥέης πυργοφόρου δεικέλον εισορόων."

πυργώσας ὑψώσας; ἀξήσας, μεγαλύνας, ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαθῶν τὰ ποιήματα ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 34) "ὁ τραγικὸν φώσημα καὶ ὀφρονέουσαν αἰοδὴν πυργώσας εἰβρηῆ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ, **Αἰσχύλος**."

Πυργιώτης ὄνομα κύριον.

πυρεῖον θυματήριον. "οἱ δὲ Ἕλληνες κατέλιπον, πυρεῖα καὶ δάδα δόντες, Σίνωνα σκοπὸν ἐσόμενον· ὃ δὲ τὸν πυρὸν ἀνίσχει

τοῖς πολεμίοις." (Nicephor. brev.

"ὁ δὲ Ἡρόκληος τὰς τε πόλεις καὶ τὰ πυρεῖα διάστρεψε τῶν Περσῶν φροκλῆς (Phil. 36). "πυρεῖ" ὁμοῦ τὸ θησαυρίσμα σημαίνει τὸδε."

πῦρ ἐπὶ πυρεῖ, παροιμία, ἢ καὶ Πλάτων (Legg. 2 p. 666). καὶ

Πυρήνη ἕρος παρῆκον εἰς ἐστρίαν, ὅπερ ἐστὶν ἀσφάλεια τοῦ Πυρηναῖα ὄρη.

πυρηφόρον καὶ **πυρφόρον** **πυρίβι** τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτουσι. "τῶν γὰρ ζώων τὰ μὲν χωρίζονται, ὡς τὰ πυρίβια καὶ ὄρηον καὶ αἱ εἰλαῖ" (Diog. L. 9

Πυριλάμπης ὄνομα κύριον.

πυριλάμπεις πτηνόν τι μικρὸ σκότει λάμπει. καλεῖται δὲ ἐπὶ πυρί.

πύριος πόλεμος ὁ Ῥωμαίους Κελτίβηρας συσταθεῖς· ὅσοι ἔσχε τὴν ιδιότητα τὴν τε στυγερῶν καὶ τὸν γὰρ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν μία μάχη κρίνει, σπανίως δὲ διατάσσεται αὐτὰς εἰς καιρὸς ὁ πρῶτον ἐφοδὸν καὶ σύμπτωσιν μεως. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον συνέβαινε τοῖς προειρημένοις τοῖς κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἢ νῆξ διελκιδῶν οὔτ' εἶκειν ταῖς ψυχαῖς οὐκ εἶναι τοῖς σώμασι βουλομένων ἵππων, ἀλλ' ἐξ ὑποτροπῆς καὶ μάλιστα ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν ἰσχυρῶς διακρίσεων ὁ χειμῶν διεῖργε καθόλου γὰρ εἴ τις διακρίνον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον νοήσειεν. Polyb. 35 1.

πυρίνω σίτω. "γέρανοι γενομένοι τὴν χώραν ἔσπαρμένην ἰρίνω σίτω" (Babr. 26 1). **πυρὸς γὰρ Ὀμηρος** (δ 604) "πυροῖ τε ζῆ εὐρονφές κρὶ λευκόν." (A Vesp. 7 ἐν πᾶσι λαγῆσι καὶ πυρῷ καὶ πυρὸς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦν τροπιού." **πυρίτης ἄρτος** ὁ τοῦ σίτου λευκῶς πυρῆτις λίθος. **πυρκαϊά** ἢ **φλόξ**.

πύρρος τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου. Hom.

1.
 πύρροςσαν ἐπίπνου, πῦρ πνέουσαν.
 πύρροπας (A Eq. 405) ὁ Κλέων διέ-
 λετο γὰρ ὡς παιδεραστής. ἢ διὰ τὴν ἐν
 κρητανίῳ σίτησιν πυρρὸς γὰρ ὁ σίτος.
 πυρροραγῆς (A Ach. 923) σαθρὸς,
 ἴστος, ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς κμίνοις διαρ-
 τομένου κεράμιου. πυρροραγῆ κεράμια
 εἶναι ὅσα ἐν τῷ πυρρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ
 ἴσθῳ. Κριτιῖνος ἐν Ὁραϊς "ἴσως πυ-
 ρρῆς καὶ κακῶς ὠπτημένον." ὁ δὲ κέ-
 ρος πυρροραγῆς γενόμενος σαθρὸν ἔχει.
 πυρρὸς ὁ σίτος Ὁμηρος (δ 604) "πυρροί
 εἰαί τε." οἱ δὲ ἐφθοι πυρροὶ πρὸς συ-
 λαν εἰσὶν ἐγερτικοί. sch. A Av. 566.
 πυρρὸς μένος πῦρ περιφραστικῶς. Hom.

2.
 πυρροφόρον σιτοφόρον.
 πῦρ παλάμη ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν καὶ
 ἐμώμενος ἴσα πυρρὶ.
 πυρρολεῖται καίεται, ἐμπυρρίζεται.
 Πύρρου μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.
 πυρροαῖς γένουσι ξανθαῖς θριξί.
 πυρροάκης (Gen. 25 25) ξανθός, καὶ
 ῥάκων ὁμοίως.

Πυρροίας. Πυρροῖαις δούλοις ὄνομα
 δούλου ὁ Πυρροίας. sch. A Ran. 742.
 πυρροίχαις ταῖς ἐνοπλίαις ὀρχήσεσι.
 πυρροίχη εἶδος ὀρχήσεως. τρία δὲ εἰσιν
 ὀρχήσεως, πυρροίχη σίκιννης καὶ κορδα-
 βός. Βάβριος (80 2) "ἐμοὶ γένοιτο κῆν
 βαίνειν μὴ καταγέλαστον, μήτε πυρροί-
 παῖζειν" ἢ κάμηλος. (A Ran. 153) "πυρ-
 ρὸν ἔμυθε τὴν Κινησίον." οὗτος ὁ Κινη-
 διθυραμβοποιὸς ἦν, ἐποίησε δὲ πυρροί-
 χῃ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς κινήσει πολλῇ
 το. καὶ ἐπρωματεύσατο κατὰ τῶν κω-
 ῖν ὡς εἰεν ἀχορήγητοι. ἦν δὲ καὶ περὶ
 ὄμμα ἀκνηρὸς ἄμια καὶ κατεσκελετευκίος.
 ἰδὲ καὶ καταρρημονηζέσθαι τοῦ τῆς Ἐκά-
 ἀγάμματος ἦγον κατατιλῆσαι. ἦν δὲ
 αἴος. Αἰγυθίος (2 1) "ὁ δὲ Ναρσῆς συ-
 ντεῖ τὰς δυνάμεις, καὶ ἐπερρῶννε τὸν
 ἦν ταῖς καθ' ἡμέραν μελέταις, τροχάζειν
 κάζων καὶ ὑπὲρ τῶν ἔπνων ἐν κόσμῳ
 ἀλλεσθαι, ἕς τε πυρροίχην τινὰ ἐνόπλιον
 ἐνεῖσθαι, καὶ θαμῶ τῇ σάλπιγγι κατα-
 εἶσθαι τὸ ἐνούλιον ἠχοῦσῃ." καὶ πυρ-
 ρεῖν μεθ' ὄπλων ὀρχεῖσθαι. καὶ πυρρ-

ροίχιος ὀρχησις.
 πυρρὸς ὁ ξανθός. καὶ παροιμία "ἅπαξ
 πυρρὸς καὶ μὴ δέκατον χλωρός," ἐπὶ τῶν
 δανειζόντων.

Πύρρος. οὗτος διέβη τὸ δεύτερον εἰς
 Ἰταλίαν, οὗ χωροῦντων αὐτῷ τῶν ἐν Σικε-
 λία πραγμάτων κατὰ νοῦν διὰ τὸ μὴ βασι-
 λικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν ἀλλὰ δεσποτι-
 κὴν ταῖς πόλεσιν. εἰσαχθεὶς γὰρ εἰς Συρα-
 κούσας ὑπὸ τε Σωσιστράτου κρατοῦντος τῆς
 πόλεως τότε καὶ Θωίνωνος τοῦ φρουράρχου,
 παραλαβὼν παρ' ἐκείνων χρήματα καὶ ναῦς
 χαλκεμβόλους ὁμοῦ τι διακοσίας, καὶ πῦσαν
 ὑπ' ἐαυτῷ ποιησάμενος Σικελίαν πλὴν Λι-
 λυβαίου πόλεως, ἦν ἔτι μόνην Κερκυραίων
 κατεῖχον, εἰς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτρέπετο.
 ἀμυχανοῦντα δὲ αὐτὸν καὶ πόρους παντο-
 δαποῦς ἐπιζητοῦντα δρωῶντες αὐτὸν οἱ κάκι-
 στοὶ καὶ ἀνοσιώτατοι τῶν φίλων, Εὐδήγορος
 Θεοδώρου καὶ Βύλακρος Νικάνδρου καὶ
 Λείναρχος Νικίου, τῶν ἀθῶν καὶ ἐξαρίστων
 δογμάτων ζηλωταί, πόρον ὑποτίθενται χρη-
 μῶν ἀνόσιον, τοὺς ἱεροὺς ἀνοῖξαι τῆς
 Περσεφόνης θησαυρούς· ἦν γὰρ ἱερὸν πο-
 λὺν χρυσὸν ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλα-
 γμένον ἄθικτον ἔχον, ἐν ᾧ χρυσὸς τις
 ἄβυσσος, ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς
 κείμενος. ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθεὶς τῶν κο-
 λάκων, καὶ τὴν ἀνάγκην κρείττονα παντὸς
 ἡγησάμενος, ... τὴν γνώμην ἀνδρῶσι διακόνους
 τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο, καὶ τὸν χρυσὸν
 ναυσὶν ἐνθήμερος ἀπέστειλεν εἰς Τάραντα.
 ἢ δὲ δικαία πρόνοια τὴν αὐτῆς δδναμιν
 ἀπεδείξατο· ἐνανάγησαν γὰρ αἱ νῆες, καὶ ὁ
 χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερὸν. Dionys. Hal.
 exc. Peir. p. 541.

Πύρρων Πλειστάρχου Ἠλείος φιλόσο-
 φος, ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης
 κατὰ τὴν ριὰ Ὀλυμπιάδα καὶ ἐπέκεινα, καὶ
 πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος, ὕστερον δὲ ὤρ-
 μιθεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, καὶ διήκουσε Βρύσω-
 νος τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ, εἶτα Ἀνα-
 ξίρχου τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ Χίου,
 οὗ διδάσκαλος ἦν Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρήτης.
 ἐδόξασε δὲ μὴδὲν φύσει ἀισχρὸν ἢ καλόν,
 ἀλλ' ἔθει καὶ νόμῳ.

Πύρρων Φιλιάσιος, Τιμάρχου παῖς, ἢ
 μαθητῆς Τιμῶνος φιλοσόφου. cf. v. Τιμῶν.

Πυρρῶπεισι. οἱ τὰ τοῦ Πύρρωνος φρο-
 νοῦντες αἰρετικοὶ οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ

διδασκάλου, ἀπορητικοὶ δὲ καὶ σκεπτικοὶ ἐφεκτικοὶ τε καὶ ζητητικοί, ζητητικοὶ μὲν ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν, σκεπτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι αἰεὶ καὶ μηδέποτε εὐρίσκειν, ἐφεκτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους, λέγω δὴ τὴν ἐποχὴν, ἀπορητικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικούς ἀπορεῖν (ποιεῖν) καὶ αὐτούς. Θεοδόσιος δὲ ἐν τοῖς σκεπτικοῖς οὐ φησι δεῖν Πυρρώνειον καλεῖσθαι τὸν σκεπτικόν· εἰ γὰρ τὸ καθ' ἕτερον κίνημα τῆς διανοίας ἀληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμεθα τὴν Πύρρωνος διάθεσιν, μὴ εἰδότες δὲ οὐδὲ Πυρρώνειοι καλοῖμεθ' ἄν, πρὸς τῷ μηδὲ πρῶτον εὐρηκέναι τὴν σκεπτικὴν Πύρρωνος, μηδὲ ἔχειν τι δόγμα. λέγοιτο δ' ἄν Πυρρώνιος ὁμότροπος ταύτης τῆς αἰρέσεως. κατήρξεν οὖν πρῶτος τῆς σκεπτικῆς Ὀμηρος· οὐ γὰρ ὀριστικῶς δογματίζει περὶ τὴν ἀπόφασιν. καὶ οἱ ζ' δὲ σοφοὶ σκεπτικοὶ εἰσιν, οἷον τὸ μηδὲν ἄγαν, καὶ τὰ λοιπά, ἀλλὰ καὶ Ἀρχιλόχος καὶ Εὐριπίδης, ἐν οἷς Ἀρχιλόχος φησι (fr. 11) "τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἡμέρην ἄγει," καὶ Εὐριπίδης (Suppl. 734) "τί δή τι τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι; σοὺ γὰρ ἐξηρητήμεθα, δρωμέν τε τοιαῦθ' ἢ δὴ τυγχάνεις θέλων." Diog. L. 9 69.

Πυρρώνιος δὲ ὄνομα κύριον.

πυρσεύει πῦρ ἐξάπτει. καὶ "πυρσεύω σοι τὴν σωτηρίαν" ἀντὶ τοῦ ἐμφαίνω καὶ ἀνάπτω καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλιστον, οἷά τις πυρσὸς καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεικνύουσα τὸ σωζόν τοῖς εἰς λιμένα καὶ ὄρμον ἐπειγομένοις. καὶ φρυκτωρία μὲν ἐστὶν αὐτὴ ἢ τοῦ δεικνύειν ἐνέργεια, πυρσὸς δὲ καὶ φρυκτὸς καὶ φρυκτωρούμενον αὐτὸ τὸ δεικνύμενον, ὃ δὲ δεικνὺς καὶ ἐνεργῶν φρυκτωρός, τὸ δὲ ῥῆμα φρυκτωρεῖ, ἐξ οὗ ἢ μετοχὴ φρυκτωρῶν.

πυρσεύσασαν φλέξασαν.

πυρσοί (Hom. Z 211) λαμπάδες, πυρκαϊαί, λαμπτήρες, φρυκτωρία.

πυρσουρίδας. ὅτι Περσεὺς ὁ Μακεδὼν κατὰ πᾶσαν Μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρσουρίδας διὰ τούτων ὀξέως ἐμάνθανε τὰ πανταχῇ γινόμενα.

πυρφόρος πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολέμοις εἰώθασιν τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φεῖδασθαι. ἐπὶ δὲ τῶν

παντελιῶς ἠττηθέντων καὶ συμπατηθέντι ἐν τῷ πολέμῳ εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμεσθαι λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο ὥστε οἱ πυρφόρος (ταυτόν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς) ἐπὶ λείφθῃ τῷ στρατῷ. cf. v. οὐδὲ πυρφόρος.

πυρφόρος, ὃ ἐχρήσατο Πανσίστρατος ὁ τῶν Ῥοδίων ναύαρχος. ἦν δὲ κημὸς, ἑκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πύργου ἀγλαὶ δύο παρεκείντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐκφυγίαν τῶν τοίχων, εἰς ἃς ἐνηρμοζόντο καὶ προτεινόντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλατταν ἐδὲ τὸ τούτων ἄκρον ὃ κημὸς ἄλυσσι εὐκὴ προσήρτητο πλήρης πυρός, ὥστε κατὰ τὴν ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς εἰς μὲν τὴν πᾶσιν μίαν ναῦν ἐκτιυράττεσθαι πῦρ, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺν ἀφρεστάναι τόπον διὰ τὴν ἐγκλισίαν. Polyb. 21 5.

πυρῶν φλέγων ἢ καίων.

πύσει σήψει· Ὀμηρος (A 174) "οἷο δ' ὄστέα πύσει ἄρουρα κεκείμενον ἐν Τροίῃ," ἢ μειωτέον ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώσων οὐκ ἀπεκομίζετο τὰ ὄστ' εἰς τὰς πατρίδας.

πύσμι ἐρώτημα.

πύσμινα. ὅτι τὰς ἐρωτήσεις τὰς δ' ἐστὶ τὸ προκείμενον ἐξεταζούσας πύσμινα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις, οἷον "τί ἔστιν ἄνθρωπος;" διαλεκτικῇ δὲ πρότασις ἐστὶ πρὸς ἢν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀπεκρίσθαι ναὶ ἢ οὐ.

πύστεις ἐρωτήσεις· "πύστις πύστις ἢ χρησμός ἀνέστελλεν αὐτούς;" πύστις καὶ ἢ φήμη· "πύστιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος κωμίου ἤλθεν ποθ' ἐρπύξασα σὺν δροτὸς ξηλῆ;" "μαθῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐπιστρατείας αὐτοῦ πύστιν προσοῦσα," καὶ φήμην ἢ ἐρώτησιν.

Πυτακίδης.

πυτίζω πτύω.

πυτιναῖα (A Av. 779) "ὡς Αὐτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων περὶ ἡρώδη φελλοῦ." καὶ αὐθις "Αὐτρέφης ἀνεπέτρωνεν," ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπὶ τι κρημνῶν (1429) "δεινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ὁ Αὐτρέφης λέγων ἀνεπέτρωνεν, ὡς ἰσχυροῦς εἶναι." ὁ Αὐτρέφης οὗτος πλούσιος ἦν, καὶ δυνάμενος ἵπποτροφεῖν, πρότερον πιστωσάμενος πῶν, γέγονε φύλαρχος. ὃς εὐτυχῶς οὐκ ἐβούλετο καὶ ἄλλοις ἵπποτροφεῖν.

πυτίνη πλέγμα ἀπὸ θαλλῶν, ἔπειτα Αὐτρέφης ὁ νεόπλουτος ἐπλεκε. καὶ ἄλλοι

(Α Αν. 799) "Αιτρύφης πυτιναῖα ἔχων ἴ." πυτινή οὖν ὅπερ λέγεται παρ' ἡμῖν κλον.

Πώγων Πώγωνος, Τροϊζήνιος λιμήν καλούμενος· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ εικογενεῖων "ἔς Τροϊζήνα δεῖ βαδίζειν." Αριστοφάνης (Ecl. 71) "κἄγωγ' Ἐπιουσὺς οὐκ ὀλίγω καλλίονα πώγων' ἔχω" Ἐπικράτης).

ωγωνίας ὁ μέγας πώγων.

ωγωνιότης ὁ Ζεύς. καὶ πωγωνιότης. ὠεα ποίμνια.

ωλᾶς ἀντὶ τοῦ πρᾶσις Ὑπερίδης. ἔστι νομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

ωλεία χαίτη.

ωλέσκειτο (Hom. A 490) ἀνεστρέφετο.

Ὅμηρος (δ 384) "πωλεῖται τις γέρον." ὠλεντικός.

ὠλῆς. ὁ Ἀριστοφάνης (Eq. 129) τὸ τέτοῦ ὀνόματος παιζῶν λέγει, παρὰ τὸ ἰδσοῦν καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τῆς πόλεως πράγματα, οἷον προπώλης στενππειοπώλης ἀλλαντοπώλης.

ωληταὶ καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν γὰρ ἀρχὴ τίς ἐστιν Ἀθήνησι, δέκα τὸν μὲν ἄνδρες, εἰς ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης. οὗσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πύπαντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα καὶ μίσεις καὶ τὰ δημευόμενα. πωλητήριον δὲ ταῖς ὁ τόπος ἔνθα συνεδρεῦν οἱ πωλεῖ. Harp.

ωλητήριον τὸ πρωτήριον. οὕτως Ὑπερίδης.

ωλητής ὁ πιπράσκων· "ἦν γὰρ ἐντυπωλητής." καὶ πωληταί. οὗτοι τῶν ἰόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσίαν καὶ ἀποδιδόντων ἐπιπρασκὸν τὰς οὐσίας. εἰντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διανεῖν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον καὶ οἱ ξενίας ἀλόντες, καὶ ὁ μέτοικος ὁ πτάτην οὐκ ἔχων, καὶ ὁ ἀποστασίης γρου. τοῦτον γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες ακατέβαλλον εἰς τὸ δημόσιον.

ωλικῆς ἀπήνης ὑπὸ πώλων ἐξευγμέ (S OR 802) "κατὰ πωλικῆς ἀνήρ ἀπή-ἐμβεβῶς ξυνηγίαζε." καὶ πωλικὸν τὸν πώλων ἐν ἐπιγραμμάτι (AP 6 156) "παῖς ὅσον ἀστέρη λάμπει, πωλικὸν ἰὸς ἵππος ἢ ἀποσεισάμενος."

ωλικός ὁ γενναῖος. καὶ πωλικὸν

δῆγμα, καὶ τὸ φρύαγμα.

πωλίον. πῶλοι κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν, ἅπερ ἔθος ἔχομεν καταψᾶν καὶ κολακεῦν. sch. A Pac. 74.

Πωλίον ὁ Ἀσίνιος χρηματίας, Γραλιανὸς σοφιστῆς καὶ φιλόσοφος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν Τιμαγέτους, ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοσόρου Ἀτθίδος, ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου, ἐπιτομὴν τῶν Διοφάντους γεωργικῶν ἐν βιβλίῳ β', πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζῴων βιβλία ι', περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήιος.

Πωλίον Ἀλεξανδρεὺς ὁ Ὑαλέριος χρηματίας, φιλόσοφος γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ, ὃς παῖς Διόδωρος φιλόσοφος ὁ γράψας ἐξηγήσιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ἰρήτορσιν, ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα.

Πωλίον ἢ Πολίον γραμματικὸς περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἀμαρτανομένων.

πωλοδάμνης πωλοδαμυστής, γυμναστής.

πωλοδαμῶ (S Ai. 549) τοὺς πώλους δαμάζω.

Πῶλος Ἀκραγαντίνος ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστῆς τῶν πάλαι, διδύσκαλος Λικυμνίου, ἔγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἰλιον στρατευομένων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε. τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι. νεῶν κατὰλογον. περὶ λέξεως. cf. v. Δαμάστης.

πῶλος τὸ ζῶον.

πωλῶ τὸ πιπράσκω.

πωλῶσι. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τῆς πορνεύσει φανερώς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνᾶν. ἐγὼ δὲ φημι ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἔῤν ἐπὶ ταῦταις μοιχὸν λαβεῖν, ὅπουσι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίον κἀθῶνται ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσι τι ἀποπεφασμέως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας (67). Harp.

πῶμα σκέσπασμα.

πώμαλα ἀντὶ τοῦ πόθεν, οἷον οὐδαμῶς. ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ Δῶριον, τιθέμενον ἀντὶ

τοῦ πόθεν· τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθεῖα λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα, οἷον οὐ μάλα, ἀντὶ τοῦ οὐ, ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. ἔστι δὲ Ἀττικόν. Πατρ. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον ἐπιστολῇ "γενναίως γὰρ αἱ γυναικες πώμαλα ἔφασαν ὠρχῆσθαι αὐτάς, δέον οὐδὲ πιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου."

b πώμαλα. κέϊται καὶ παρὰ Δημοσθένει (19 51) ἢ λέξις· "οὐχ ἴνα ἐξέλθῃτε, πώμαλα." καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἐν πώμαλα.

πωμήριον τὸ τοῦ τείχους εἰκόνησιμον.

πώποτε.

πωρητύς.

Πῶρος βασιλεὺς Ἰνδῶν, ὃς ἐγένετο κάλιστος Ἰνδῶν, καὶ μῆκος ὅσον οὐπω τις ἀνθρώπων τῶν μετὰ τοὺς Τρωικούς ἀνδρας. ἦν δὲ κομιδῇ πάνυ νέος, ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τοῦτω ἐπολέμει (Philostat. VA 2 10). τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὃ δὲ "οἶνον μὲν" ἔφη "πίνω τοσοῦτον ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω· ἂ δ' ἂν ἐν θήρῃ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι, ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὸ γεφυμάσθαι. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λύχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων, καὶ ὅποσα μοι ὁ ποταμὸς κηπέυει. πολλὰ δὲ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φέεται, ἧν γεωργοὶ αἶδε αἱ χεῖρες." ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος ὑπερήδητό τε καὶ ἐς τὸν Δῆμιον θαμὰ ἔωρα. id. c. 27.

πῶρος ἀπολιθωσις ὑγροῦ. καὶ πωρῶ ῥῆμα, τὸ σκληρύνω καὶ λιθοποιῶ. Πισίδης "καὶ τὰς ἐκμάδους πωροῦνται καὶ σφίγγονται λιθῶδει τρώπι." καὶ πῶρινος λίθος.

πωρός ὁ τυφλός, καὶ πῶρωσις ἡ τύφλωσις.

πῶς δοκεῖς; θαναμαστικῶς τοῦτο λέλεεται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (880) "καὶ τῶν σιδίων βετράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς;"

πῶν τὸ ποίμνιον. καὶ πῶεα.

πῶνγξ πῶνγγος.

ῥά ἀντὶ τοῦ δή. οὕτως Πλάτων.

ῥαββί (Matth. 23 7) ὄνομα Ἑβραϊκόν.

καὶ ῥαβουνί (Io. 20 16) ὁμοίως.

ῥαβδίζω αἰτιατικῇ.

ῥαβδοῦχοι. ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν. ἢ ῥαβδοῦχοι οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, οὓς αἰσυνμήτας λέγουσιν. Ἀριστοφάνης (Pac. 733)

"χορῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδοῦχους, εἰ τις κωμωδοποιητῆς αὐτὸν ἐπήγει πρὸς τὸ διατρον παραβάς." Πολύβιος "παρῆν ῥαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, καλιῶν τὸν βασιλέα."

Ῥάβεννα ὄνομα πόλεως.

ῥαβῶσας ἐπικύμψας.

ῥαγδαῖος ταχύς ἢ σφοδρός.

ῥαγδαίους, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων, τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδρῆς καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης Ἀγροίκους "ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μείζον ἢ δοκεῖς." Διφῆς Πολυπράγμονι "τί ποτ' ἔστιν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελέλυθεν." ἔστι καὶ ἐν Πρωτάνεισι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

ῥαγέντος κοπέντος· "ῥαγέντος δὲ τῷ κάλου ἔμεινε τὸ λείψανον ἐκείσε τὸ τῆς Διρκης."

ῥαγολόγος ὁ ἐχθρὸς· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 45) "ῥαγολόγον, γλυκεριῶν σίνταρα θειλοπιδῶν."

ῥαγῶσαι τεμεῖν. καὶ "ῥαγῆσεται κρῆμον τὸ ἡῶς σου" (Jesai. 58 8).

Ῥαδαμάνθνος χρισίς, ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη μαρτυρουμένων.

Ῥαδαμάνθνος ὁ κρῶς ὁ κατὰ γῆρας ἢ κυνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιοῦτου. "οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἀπὸ λόγῳ κύνων, ἔπειτα χῆν, Θεοῦ δ' ἴσην" Κρατῖνος Χείρωσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σκράτους ὄρκοι. σημείωσι τοῦτο περὶ ὄρκου, ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει· πολλοὶ γὰρ πρὸς ἐπιχουμὸν ἡμῶν οὐσιν, εὐδοκίαν ἐπιδεικνύμενοι.

ῥάδαμνος βλαστὸς τροφῆρός, ἢ κλάδος ῥάδαμνος ἐστὶν ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἑαυτῶν τοῦ δένδρου καὶ σκιὰν ἐκτελών, καὶ τὸ ῥηδίως δαμάσσομαι ὑπὸ κούσωνος ἢ τινος ἄλλου αἰτίου ὡς ἀπαλὸς καὶ προίχων.

Ῥαδηνός ἀπὸ τόπου τινός.

ῥαδιέστερον· Πολύβιος (11 1) "ἀλλὰ πολὺ ῥαδιέστερον καὶ συντομωτέραν στήθην γενέσθαι τὴν Ἀσδροῦβον παρουσίαν ἐς Ἰουλίαν."

ῥαδινὴ ἀσθενής, λεπτή· "κεφαλὴ ἐν θρώπον καρτερὰ μὲν ἢ ἡλιουμένη, ῥαδινὴ δὲ ἢ ἐσκιωτραφημένη" (cf. Herodot. 3 12). καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 132) "ὦ ποδός, ὡς ῥαδινῆς, ἢ τοῦ ῥαδινοῦ τοῦ τραχήλου." καὶ οὐδὲν (5 282) "ἢ ῥαδινὴ Μελίτη ταναοῦ ἐπὶ γῆρας"

ἢ τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν.”
 αὐθις (7 200) “οὐκέτι δὲ ταυρύφυλλον
 ἢ πλάκι κλωνὸς ἐλαχθεὶς φθέρῃσι, ἀπὸ
 λινῶν φθόγγον ἰεὶς στομάτων.”

ῥάδιον εὐχερές, καὶ ῥαδίως εὐχερῶς,
 εἰός· “οὐ γὰρ ῥαδίως τῆ γυναικὶ προσ-
 ον.”

ῥαδιουργεῖν ἀπατώων.

ῥαδιουργός πλιστογράφος, καὶ ὁ κα-
 ῖργος ἀπλῶς. καὶ ῥαδιουργία ἡ περὶ πῶν
 γωρία καὶ εὐχέρειαι καὶ θρασυτής. Ξενο-
 ῖν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῆ λέξει.
 λύβιος δὲ φησι (17 30) περὶ οἰκογενοῦς
 οδοῦτο “τί δὴ ποί’ ἐστὶν ὅτι τοῖς αὐτοῖς
 ἢ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπατώμενοι πάντες οὐ
 νάμεθα λῆσαι ἀνοίας; τοῦτο γὰρ τὸ γένος
 ῥαδιουργίας πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἤδη
 ἴσασιν καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχω-
 ῖν ἴσως οὐ θαυμάσιον, τὸ δὲ παρ’ οἷς ἡ
 γῆ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοπραγμοσύ-
 ρς, θαυμαστόν.” καὶ αὐθις (4 29) “οὐδὲν
 ἀφέρει τὸ κατ’ ἰδίαν ἀδίκημα τῶν κοινῶν
 πλήθει καὶ μεγέθει τῶν συμβαινόντων.
 ἢ γὰρ κατ’ ἰδίαν τῶν ῥαδιουργῶν καὶ
 πτωχῶν φῦλον τούτω μάλιστα τῷ τρόπῳ
 βλάπεται, τῷ μὴ ποιεῖν ἀλλήλοισι τὰ
 κακά, καὶ συλλήβδην ταῖς εἰς αὐτοὺς
 ἰστίαις.”

ῥαζεῖν καὶ ῥυζεῖν τὸ ὕλακτεῖν· Ἐρμι-
 ρς Εὐρώπῃ “ῥυζῶν ἀπαντας ἀπέδομαι
 ἔς δακτύλους.” ἀπὸ τούτου δ’ ἐπὶ τοὺς
 φαινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετη-
 θῆ. Κρατῖνος Ἀηλιάσιν “ἴνα σιωπῇ τῆς
 νῆς ῥαζῶσι τὸν λοιπὸν χρόνον.” καὶ ἐξῆς
 ῥαζεῖ πρὸς τὴν γῆν ὃ δ’ ἐσκάριζε κἀπε-
 ριδεῖ.”

Ῥαθηθῶ ὄνομα τόπου ἢ ὄρους· “ἐν Σινῶ
 Ῥαθηθῶ.”

ῥαθαιμιγγες (Hom. A 536) ῥανίδες, ἢ
 ἄπὸ τῶν ἵππων κοριορτός. οἱ δὲ στα-
 ῖας.

ῥαθυμεῖν οὐχ ὡς ἡμεῖς φημὲν τὸ τοῖς
 φροδισίοις σχολάζειν, ἀλλ’ ἀπλῶς τὸ ἀρ-
 ῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ τὸ τὰ ῥᾶσται τῷ
 μῶ διδόναι. Πολύβιος “πάντων εὐδαι-
 μονῶν τὸν Πόπλιον, καὶ παρακαλοῦν-
 ῖν ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν ἐπεὶ πέρας
 ἐπέθεκε τῷ πολέμῳ, μακαρίζειν αὐτοὺς
 ἢ ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις.”

ῥαθυμία ἀμέλειαι.

ῥαιβός διεστραμμένος. καὶ ῥαιβό-
 κρανος κορύνη· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 35)
 “καὶ τῶν ῥαιβόκρανον ἐυστόρθυγα κορύ-
 νων.” καὶ ῥαιβοσκελής (AP 6 196) ὁ πά-
 γουρος.

Ῥαιδεστός πόλις.

ῥαίδιον τὸ φορεῖον, ἢ τὸ ἄρμα.

ῥαιζάνη ἢ μῆστιξ.

Ῥαῖκος ὁ Ῥωμαῖος. ῥέκος δὲ διὰ τοῦ
 ε ψιλῶ σημαίνει τὴν ζώνην.

ῥαῖκος ὁ ὀρμώμενος.

ῥαῖκτωρος εἶδος ἀξιωματός.

ῥαίνω ῥακῶ.

ῥαῖσας (Demosth. 1 13) ὑγιάνας, ῥᾶον
 ἔχων ἐκ τῆς νόσου· ῥαῖζω γὰρ τὸ κατυπιύω.

ῥαιστήρ ἢ σφῶρα, παρὰ τὸ ῥαῖω τὸ
 φθείρω, ἢ φθείρουσα τὰ ἐντιθέμενα. ἐν
 ἐπιγράμματι (AP 6 117) “ἐκ πυρός ὁ ῥαιστήρ
 καὶ ὁ καρκίνος ἢ τε πυράγῃ ἄκωνθ’
 Ἡφαίστιον,” καὶ αὐθις (7 5) “οὐδ’ εἰ με
 χρύσειον ἀπὸ ῥαιστήρος Ὀμηρον στήσητε
 φλογέεις ἐν Διὸς ἀστεροποιῖς.”

ῥαιφερενδάριος ἀξιωματὸς Ῥωμαϊκόν.
 ἦγον ὁ ἀναφορεύς.

ῥαῖω φθείρω.

Ῥαίωτος ὄνομα κύριον.

ῥακιοσυρραπτάδη (A Ran. 866) τὰ
 ῥάκη συλλέγων ῥάκρια γὰρ τὰ διεργώγου
 ἱμάτια.

ῥάκος τὸ τριβώνιον. καὶ τὸ προσωπεῖον,
 ὅτι ῥάκεσι κατεκολλᾶτο Ἀριστοφάνης (Ran.
 408) “σὺ γὰρ τὸ ῥάκος ἐξεύρες.” ἢ δικη
 ῥάκει, καὶ πληθυντικῶς τὰ ῥάκη.

Ῥακώκης ὄνομα κύριον. Aelian. V. H.
 1 34.

ῥάμνος ἀκανθῶδες φυτὸν μέγιστον. πᾶ-
 σαν δὲ ἀμαρτίαν ἄκανθαν καλεῖ ἡ γραφή.
 Theodoret. in Ps. 57 9.

Ῥαμνοσία Νέμεσις. αὕτη πρῶτον
 ἀπὸ τῆς ἐν Ἀφροδίτῃ σήμει· διὸ καὶ
 κλάδον εἶχε μηλέας· ἰδρύσατο δὲ αὐτὴν
 Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζο-
 μένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ
 τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὐ
 τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ
 Παρίῳ ἐρωμένῳ. ὃς καὶ Ὀλυμπίῳσι τῷ δα-
 κτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψε “Παντόρκης κα-
 λός” ἦν δὲ οὗτος Ἀργεῖος ἐρωμένος αὐτοῦ.
 λέγεται δὲ καὶ παροιμία Ῥαμνούσιος, ἐπὶ
 τῶν σοφῶν καὶ ἔλλογιμων.

Ῥαμνούσιος ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἄλλο-
γίμων· Ῥαμνοῦς γὰρ δῆμος Ἀττικῆς, ἐν ᾧ
καὶ Ἀττικῶν ἤκμασε κατὰ ῥητορικὴν, ὃν
πολλοὶ μιμήσασθαι θέλοντες παροιμίαν ἐλι-
πον τῷ βίῳ, ὥστε τοὺς καλοὺς Ῥαμνουσίους
καλεῖν.

ῥάμφορ ῥύγχος, ὀρνίθων πρόσωπον.
ῥάμφορ ἐπὶ ὀρνέου, ῥύγχος ἐπὶ χοίρου. sch.
A An. 347.

ῥανίσιν. ῥανίς ῥανίδος.

ῥαντόν ποικίλον.

ῥάξ ῥαγός ἐπὶ σταφυλῆς, ῥώξ δὲ ῥωγός
ἐπὶ φαλαγγίου. καὶ ῥυγολόγος ὁ ἐχθρὸς.

ῥάξι ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως
Ἀπολλόδωρος.

ῥᾶον εὐχερὲς, εὐκόλον. καὶ παροιμία
"ῥᾶον ἢ τὸ ὄνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί,"
ἐπὶ τῶν τοὺς ὄρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαί-
νόντων. ὄνειον γὰρ ἔστιν ὄρος, πρὸς ὃ οἱ
ὄροι τῶν Βοιωτῶν ὠρῶντο.

ῥᾶόν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ
τοὺς δακτύλους," ἐπὶ γερόντων. Lysias ap.
Athen. p. 612 E.

ῥαδόνως εὐκόλως. καὶ ῥάως ὁμοίως.

ῥαπίς ῥάβδος.

ῥαπίσαι πατάξαι τὴν γνάθον ἀπλῆ τῇ
χειρὶ. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης.

Ῥαριάς ἢ Δημήτηρ. Ῥᾶρος γὰρ ἔσχεν
νιδὸν Κελεόν, Κελεὸς δὲ Τριπτόλεμον. ὃ δὲ
Ῥᾶρος πλανωμένην τὴν Δημήτηρα καὶ ζη-
τοῦσαν τὴν κόρην ὑπεδέξατο ἐν τῷ οἴκῳ,
ὑπὲρ τῆς τοιαύτης οὖν χάριτος ἢ Δημήτηρ
τὸν ἀπόγονον Ῥᾶρου Τριπτόλεμον ἐδίδαξε
τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν, παρέσχε δὲ αὐτῷ
καὶ ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, εἰς ὃ ἐποχοῦ-
μενος ὁ Τριπτόλεμος περιῆει πᾶσαν τὴν γῆν
διδάσκων τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν.

ῥάρον ἰσχυρόν.

ῥάρος ἢ γυστήρ, καὶ ῥάριον τὸ βρέφος.

ῥᾶστα ῥαδίως, εὐχερῶς. "Πολυνείκη
ἔαν ἄταφον, ὅτι ῥᾶστος ὦν ἐπὶ τὴν πατρίδα
ἔστράτευσε."

ῥαστώνευσις. "ὃ δὲ τὴν κατασκευὴν
τοῦ κεῖ προεσβυτέρων τῆς ἐνυτοῦ ῥαστωνεύ-
σεως ποιησάμενος, στέφανον ἐψηφίστατο ἢ
βουλὴ δάφνης αὐτῷ."

ῥαστώνη ἀνάπαισις, τέρψις, τριφή, εὐ-
κολία, ῥαθυμία, ἡδυνάθεια, χανότης, ἄρ-
γία. εἰρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λή (39)
Ἄλιος Ῥωμαίων. "ῥαστώνη συζῶντας

καὶ ἀνεμιμένον βίον ἀσπαζομένους."

ῥαφανίς. ῥαφανιδά φασιν Ἀτι-
ῆμεις ῥάφανον καλοῦμεν, πάλιν δὲ ἰ-
ῆν ἡμεῖς κράμβην. εἰρηται δὲ ῥαφαν.
τὸ ῥαδίως φαίνεται αἰ· λόγος γὰρ ὡς
μενεὶ θᾶττον ἀνίσσει (sch. A Plut. 54
ῥαφανιδωθῆναι καὶ τέφρα τ
πυρὰ Ἀριστοφάνει (Nub. 1079) ἢ
ἀσελγῶν· οὕτω γὰρ τοὺς ἀλόγους
ἠκίζοντο· ῥαφανίδας λαμβάνοντες κ
εἰς τοὺς προικτοὺς τούτων, καὶ παρ
τες αὐτοὺς θεριμὴν τέφραν ἐπέπιπτι
σάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. καὶ ἀθι
981) "οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντι·
φύλαιον τῆς ῥαφανίδος, οὐδ' ἂν
τῶν προεσβυτέρων ἄρπάξαι, οὐδὲ
οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κίχλιον, οὐδὲ
τῷ πόδ' ἐνάλλαις." κεφάλαιον δὲ ῥα
τὴν κεφαλὴν ἴρησι, τὸ πρὸς τὰ φύλ
λῶδες. οὐκ ἔτεμνον δὲ κατὰ μήκος
ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανίδα. ἢ
δὲ τὸ κίχλας ἐσθίειν· οἱ δὲ τὸ ὀ
μελῶν.

Ῥάφει οὐνομα πόλεως. Ioseph. B.

ῥαφίς εἶδος ἰχθύος.

ῥαχθέντος ῥαγέντος.

ῥαχίαν οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν,
τόπον αὐτὸν ᾧ προσαράττει τὸ κῆ
Θουκυδίδης (410) οὕτως. οἱ δὲ Ἰα
ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θα
ῥαχίας λαλίστερος, ἐπὶ τὰ
λέσχων, παρ' ὅσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς
λονται τὰ κύματα καὶ ψόφον ἀποτε
ῥαχίζειν τὸ διαίρειν τὰ μέρη
χεως, ἢτοι διακόπτειν, ὡς ἴρησι Εἰ
(Troad. 117).

ῥαχίζειν τὸ ἀλαζονεύεσθαι, καὶ
στίης ὁ ἀλαζόν· Θεόπομπος Παιμφλ
τιον ἀπάντιον ὁ ῥαχιστής Ἀημοφῶν.

ῥαχίζων σφάξων, διακόπτων Σα
(Ai. 56) "κύκλω ῥαχίζων" ἀντὶ τοῖ
πάντα τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάξων,
τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κ
ῥάχιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ κ
μεγάλῃ κακουροῦντας ῥαχιστὰς φη
ῥαχίης φραγμοῦ, ἢ δέσμης τῷ
γυμῶν, Ἡρόδοτος (7 37).

ῥάχιν ὀσφῦν, ἢ τὸ κωτιαῖον με
ἄκανθα τοῦ νώτου. ἢ εὐθεία ῥάχιν
ῥάχει.

συνθεῖναι.
 εἶν ἄδειν Ἀριστοφάνης (Eccles.
 οδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι τοὺς
 ἔν τῇ πολέμῳ, καὶ τις δειλὸς γε-
 ῖ μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι."
 ἤμα ψεύσμα.
 ἰα φλυαρία, λόγιον συναφή, ἄδο-
 ῖα ψυδὸς ἢ Σφίγξ ἢ ῥάπτουσαι
 τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψωδοῦ καθ'
 μεθ' Ὀμηρον ἦν ἄν. Σοφοκλῆς
 τῶς οὐχ, ὅθ' ἢ ῥαψωδὸς ἐνθάδ'
 ἤσδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυ-
 ρὶ τῆς Σφιγγός γησι.
 οἱ οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς
 ταγγέλλοντες· οἱ ἐκλήθησαν οὕτως
 ῖς ἔχοντες ἀπήγγελλον. ῥαψωδῆσαι
 φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἀπλῶς λαλεῖν
 ἴλαι χωρὶς ἔργου τινός.
 ὀθνημότερος. καὶ ἀπήμω.
 οῖα θεῶς.
 ῖα ὄνομα κύριον, ἢ μήτηρ τοῦ
 οῖος.
 ῖσι (A Nub. 5). τοῦτο ποιοῦσιν οἱ
 θεύδοντες. οἱ δὲ μηδὲν φρον-
 μῶνται.
 ἄρμιάτων.
 ἰν ρεῖθρον.
 ἦνσιάζει, ποιεῖ, ἱερατεύει, παρα-
 ον (Hom. Θ 250) ἔπραττον.
 ῖρῶσποπον, ἐρύθημα, μέλος, σπλάγγ-
 7 222) "ἐνθάδε τῆς Τρυφέρας
 ἔθος, ἐνθάδε κεῖται τρυγόνιον."
 (362) "ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πτα-
 ῖδε βεβήκει." καὶ ῥεθουμλίδαι
 ἰ τῆν σάρκα. λέγεται γὰρ καὶ
 ἰμια ῥέθος, καὶ κλίνεται ῥέθους.
 ῖα ῥεθῶς, ἐκόλιος, ἐμμαρῶς, ἰσχυ-
 εῖτον εὐχερῆς, εὐκολον.
 ῖοντες (Hom. Ζ 138) ἀπόνως καὶ
 ῖν ἢ ἐν καθύδρῳ τόπῳ. cf. τ. εἰα-
 ῖν τὸ κῆμα.
 ὁ ῥέων.
 ῖ; ὄνομα ποταμῆ καὶ ἔθνος.
 ἦν τὴν Ἑβραν.
 ῖον παρὰ Ῥωμαίοις ἀποχῆς εἶδος.

ῥέκος ζῶμα, ζώνη.
 ῥέκτη ἀνδρὶ τῷ πράκτῃ.
 ῥελατορία ἀναφορά.
 ῥεμβώδους ἡμελημένης (Polyb. 16 39)
 "τῆς δὲ πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης ὁ
 μὲν Σκόπας ἠδόξε καὶ διεβέβητο νεανικῶς."
 καὶ αὐθις "εὐρῶν δὲ αὐτὰς διαρεμβομένους
 κατὰ τὸ τέμενος ἀόπλους, τέττες ἀπέκτεινε."
 ῥέμει πειρᾶ, ὀδονᾶ, σήπει.
 ῥέμος ὄνομα κύριον.
 ῥέμφις ὄνομα κύριον.
 ῥέξαι ποιῆσαι, πρῶξαι Ἀθηναῖοι δὲ δὴ-
 σαι. παρὰ Ἐπιγύρῳ τὸ βάψαι.
 ῥέπει κλίνει.
 ῥερυθμῶσθαι ἰσχηματίζθαι, συγκα-
 κρισθαι.
 ῥερυπωμένα (ποιητικῶς) κεῖται (Hom.
 ζ 59).
 ῥεῦμον βρέφος νεογόν.
 ῥευξωρία παρὰ Ῥωμαίοις ἢ μετὰ ἀν-
 δρός καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία.
 ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω. εἴρηται
 παρ' Ὀμήρῳ (P 32), ὅτι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ
 γενέσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπεγινώσκει.
 ῥήβας ὄνομα ποταμοῦ.
 ῥήγεῖς οἱ βαφεῖς, καὶ ῥήγος τὸ βαπτὸν
 ἰμάτιον. sch. Hom. I 661.
 ῥηγίλαος ὄνομα κύριον.
 ῥηγίτος γραμματικὸς ἔγραψε τὸν λεγόμε-
 νον Πολυμνήμονα.
 ῥηγίνος ὁ ἀπὸ τοῦ Ῥηγίε.
 ῥηγίνους τὸς δειλῆς. Ξέναρχος γὰρ ὁ
 Σώφρονος τῆ μιμογράφου νίδος ἐκαμῶδει τὸς
 ῥηγίνους ὡς δειλῆς, ὑπὸ Διονυσίου τῆ τυράν-
 νου πεισθείς. καὶ παροιμία "Ῥηγίνου δειλότα-
 ρος" ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν. καὶ
 "δειλότερος τῆ παρακύπτοντος."
 ῥήγιον τόπος.
 ῥήγιον αἰγιαλῶ. Hom. A 437.
 ῥήγνυται διαιρεῖται καὶ διακόπτεται.
 καὶ ῥήγνυσιν ἀντὶ τῆ προήσιν, ἐκπέμπει·
 Ἀλλιανός "καὶ ῥήγνυσιν φωνῆν ἰκτείν ἐξ αὐ-
 τῆς ἐκβιασθεῖς τῆς ὀδύνης;" καὶ ῥήγνύμε-
 νον (Hom. A 425) διαρρησάμενον, καὶ ῥή-
 γνυσκε (H 141) διέρρησε.
 ῥήγος τὸ βεβαμμένον ἰμάτιον.
 ῥήγουλος ὄνομα κύριον. ὅτι οἱ Καρχη-
 δόνιοι πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ
 φρόνημα ῥήγελον τὸν στρατηγὸν Ῥωμαίων,
 ὃν μικρῶ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι

πικρῶς τε καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμιῶν ἀνέντες τὰ τε ἄλλα θεραπεύσαντες πρὸς τὰς οἰκείας ἐξέπεμπον, εὖροσθαί τινα μετρίαν τῆ πολλῆς κατάθεισιν καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν τῇ συμπράξει τοῦ ἀνδρὸς οἰόμενοι. ὁ δὲ πρὸς τὴν Ῥώμην ἕμια πρεσβείαις Καρχηδονίων ἀφικόμενος ἐς τε τὸ συνέδριον πυρελθὼν τὰς μὲν συνήθεις τοῖς ὑπατικοῖς τιμὰς διωθήσατο, οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων ἀφ' οὐπερ ἡ τύχη δεσπότης αὐτῷ Καρχηδονίους ἐπέστησε, πυρῆναι γε μὴν τοῖς ἐν τέλει τῆς βουλῆς ἀπειπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγὰς καὶ μὴ ἀνεῖναι τὰς ἐναντίας ἐς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφρημένους· οὐ γὰρ εἶναι πῶς ἄξιον ἀνδρὸς ἐνδὸς μόνος καὶ ἤδη γηραιῶ ὀλίγων τε ἄλλων ὑπολελειμμένων ἐς τὴν Καρχηδονίων πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους ἀξήσονται τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθέντες αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν μὲν πρεσβείαν ἀπρακτον τῶν Καρχηδονίων ἀποπέμπουσιν, αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγόντων ἐπεχείρουν. ὁ δὲ οὐ μενετόν αὐτῷ φήσας ἐν πόλει ἐν ἴ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τὰς πατρίδας θεσμοὺς πολιτείας, πολέμους νόμους δελεύειν ἐτέρους ἠναγκασμένους, εἶπετο τοῖς Καρχηδονίοις ἐκούσιος, τὰ τε δάκρυα τῶν οἰκείων καὶ τὰς ὀλοφυρμὰς ἀκλινῶς διωθησόμενος. ἐπανελθὼν δὲ οὖν πρὸς τὴν Καρχηδόνα παντὶ κολάσεων εἶδει καταναλίσκεται· πρὸς γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς αἰκισμοῖς οἶκον φασὶ περιτεθέντος αὐτῷ στενοῦ καὶ ἰσομέτρου τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς κατὰ τὸ ἐντὸς πεπυκνωμένον, διαφθαρήναι αὐτόν, ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλινῆ στάσιν, περιπίπτοντα δὲ ταῖς αἰχμαῖς ἐν τε ταῖς ἐπὶ τῶν τοίγων ἀνυπαύσεσι καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἐξαλλαγαῖς τῆ στήματος. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐπεπράγει. Dio Cass. fr. 43 28.

ῥηίδιον εὐκολον. καὶ ῥηιδίως.

ῥηιδίος ὁ ῥητορικός.

ῥηιδίω ἀριστή. sch. Hom. d 565.

Ῥήλαιμος ὄνομα τόπον.

ῥῆμα λέγεται ἡ ἀπλῶς ῥηματικῆ φωνή, οἷον τύπτω γράφω, ἀπλῶς μόνον λεγόμενον· τὸ δ' ἐκ τῆς ἀπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημειωόμενον κατηγορία καλεῖται..

ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων, ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων τις δέεται διδόντων, ἀλλὰ φωνῶς μόνως προεπιμένον.

Ῥήνεια νῆσος πλησίον Δήλου. καὶ Ῥηία ῥῆνες πρόβατα. ἡ εὐθεία ὁ ῥῆν. ῥῆξ ῥηγός ὁ τῶν Φράγκων ἀρχηγός. ῥῆξ ας κόψας· (Joseph. A. I. 5 8 11) "ὁ δὲ ῥῆξας τὰ κλήματα ἐβοήθει." καὶ ῥῆξι ὁμοίως.

ῥῆξήνορες ἀνδρεῖοι· (AP 7 142) "τέρμης Ἀχιλλῆος ῥῆξήνορος, ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ ὄμασαν Τρώων δαίμα καὶ ἐσοομένων."

ῥῆξιφλοια ῥῆξαντα τὸν φλοῦν, ἀνὰ κάρυα.

ῥῆξον φωνῆν διάτορον εἰπέ· (A. N. 960) "ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας, ῥῆξον φωνῆ ἢ τινὶ χιρῆεις, καὶ τὴν σαντῆ φῶσιν ἐπέ." ῥησιείδιον λεξείδιον.

ῥῆσεις λόγοι.

ῥησίαρχος, ὅς ἐρέει τὰ θέσφατα, καὶ Ἐπιχάρμω. ἦτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἶρων, ὡς Ἀσκληπιῶδης ἐν 5' Τραγωδομένων, ἔφασκεν αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν ἐπὶ. ἦνετο δὲ καὶ ἕτερος.

ῥησικοπεῖν δημηγορεῖν. Polyxia.

ῥῆσις μακρὰ διεξοδικὸς λόγος μακρῆς.

Ῥῆσος ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν Βυζαντινῶν, τὰς οἰκήσεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως, ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Ῥησιῶν, οὗ νῦν ὁ οἶκος τῆ μεγάλης μάρτυρος Θεοτόκου γνωρίζεται. ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν Τρωῶν καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως κειμένῳ ἀτυχῶς ἀπῆλλαξε· διὰ τὴν γὰρ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τῶν περὶ σφάζουσι.

ῥῆσσω αἰτιυτικῆ.

ῥητίνη.

ῥητόν ὠρισμένον, φανερόν· Θεοπέδης (4 69) "ἔσυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ῥητὴν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα καὶ δόντας." καὶ αὐθις "ἐν οὐδενὶ χρόνῳ ποτε ῥητόν τι χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ Ῥωμαίων οἱ καθ' ἑμᾶς Σαρακηνοί."

ῥητορεία.

ῥητορεύω.

ῥητορικῆ ἐστὶν ἐπιστήμη δικαίων. ἴσως δὲ ῥητορικῆς τόλμης τὸ μὴ ἀρεῖσθαι μὴ πιθανῆν δὲ τῶν πραγμάτων ἐπιστοφῆν ἐπί τιν. Δαμάσκιος φησι περὶ Ἰσίδωρος "ἐπὶ τῇ ῥητορικῇ προσέσχε τὸν νῦν ὁ τι καὶ ἴσως ἄξιον, τὸ σοβαρὸν αὐτῆς καὶ ἀεικῶν ἐπὶ λαβηθεῖς καὶ μισήσας."

ῥητορικὴ γραφή, ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥοεῖς· οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δὴ τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίαι. οἱ δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν ἢ ῥήτορος γινουμένην γράμμαντός τι ἢ ἴντος ἢ πρῶξαντος παρόνομον, ὡσπερ λέγει πρυτανικὴ γραφὴ ἢ κατὰ πρυτάνειας ἐπιστατικὴ ἢ κατὰ ἐπιστάτου.

ῥητορικὴ γραφὴ εἰκεκαλεῖσθαι ἢ κατὰ τορος γράμμαντος ἢ εἰπόντος ἢ πρῶξαντος ῥήνομον. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τῆτο ῥητορικῆς γραφαὶ καλῶνται, ὅτι κατὰ διαφῆς νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσονται.

ῥήτραι συνθῆκαι, λόγοι, ὁμολογία. Ταμίνοι δὲ νόμους καὶ οἶον ψηφίσματα. παρὰ ἀκεδαιμονίοις ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς χρησιμοῦ τιθέμενος. οἱ δὲ ῥήτρας ὁμοίας, οἱ δὲ συγγράμματα, καὶ ῥητορικῆς τῆς συγγραμματοφύλακας. "οἱ στρατιῶται, δὲ οὐδ' προεῖρητο ἢ ῥήτρα, ἰς αὐτῶν τὰ νῶτα στρέψας ἐπὶ τὸ στρατόν ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ φίλων ἀγλειῶς ἀποθάνοι." "ὁ δὲ σμῆς λέγει ῥήτραν σαισοῦς τε καὶ ἐναρῆς χρησιμοῦ."

ῥήτωρ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δῆμῳ βουλευῶν καὶ ὁ ἐν δῆμῳ ἀγορεύων, εἴτε ῥὸς εἴη λέγειν εἴτε καὶ ἀδύνατος, εἴτε καὶ τῆ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουῶν εἴτ' ἐπ' οἰκείοις λήμμασι. καὶ ὁ Ἀθηναίων τῆτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὴν λέγει (20) "ῥήτωρ ἠγεμῶν, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τῶν" καὶ ἐτέρωθεν (21 189) "ἐγὼ δ', εἰ μὲν ὁ βεβελῶν ὑμῖν ὁ τι ἂν συμφέρειν ἠγγῆται ῥήτῃ ἐστίν, ἢτ' ἀρῶμαι ἢτε φέρομαι ἂν τῆτα τῆτο· εἰ δὲ οὐκ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ἴτε, ἀπαιδεύτης καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλησθῆσας, ἢκ ἂν εἴην ἔτος ἐγὼ." καὶ πολλοῖς φήσασιν παραγέγραπται ῥητορικὴ ἐκ βιβλίου εἰ εἰσφέρει τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἂν τύχην ἠγόμενος.

ῥήτωρ συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τῆν ἂν ἀποφαίνων γνώμην κριτής, παρὰ Σοκράτη.

ῥηχιάδαι ἢ ῥηχάδαι οἱ τῆς καταδίκης εἰς τὰς ῥυχίας βάλλοντες.

ῥήχος φραγμός. Ἡρόδοτος (7 37 et 142). ῥία ἀκρωτήρια ὄρθια, καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐκκείμενα, παρὰ τὸ ῥαίζειν, ὃ ἐστίν

εἰς ὄξυ λήγειν. καὶ Θεκυδίδης (2 86) "οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν ῥίων ἐς τὴν ἐνρυχωρίαν φοβέμενοι."

ῥιανός ὁ καὶ Κρήτης, ὢν Βηναῖος· Βῆνη δὲ πόλις Κρήτης. τινὲς δὲ Κερατῆν, ἄλλοι δὲ Ἰθάκης τῆς Μεσσηνίας αὐτὸν ἰσθόρησαν. ἔτος δὲ ἦν τῆς παλαιστρας πρότερον φάλαξ καὶ δῆλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἐπιμέτρως ποιήματα Ἡρακλείαδα ἐν βιβλίοις δ'.

ῥιγεθανός ὁ φρικώδης.

ῥιγηλή ἢ ταχέως ἐργάσα· "ἔ γὰρ ἐργὼ ὠδε ῥιγηλή."

ῥιγλον νόσος.

ῥιγοῖ ψύχει συνέχεται ἀπὸ κρύου. γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων. "πάντως δὲ μοι ῥιγῶν δοκεῖς" ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν, δωρικῶς, Ἀριστοφάνης Ὀρνισί (932).

ῥίζα καὶ ῥίζωμα.

ῥίζωνος.

ῥικνά ἐρρητιδωμένα, ἀσθενῆ, σευρημένα. "πάσης δὲ ἐδιωδῆς ἠπορημένοι ῥικνοὶ καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο."

ῥικνοῦσθαι τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφασθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ ῥικνοῦσθαι καὶ τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως κατὰ συνθεσιν καὶ ὄρησιν, κάμπτονται τὴν ὄσφυν. Σοφοκλῆς Ἰχνηυταῖς.

ῥίμφα ῥαδίως, εὐχερῶς· "ἢ γὰρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθῶν ἔκτεινε, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα" (AP 7 202).

ῥίν ῥίνος. καὶ ῥίνες οἱ μυκτῆρες. καὶ ἔξ αὐτοῦ ῥινηλατούμενος ἐλαυνόμενος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχνηυτῶν κυνῶν.

ῥινή τὸ χρυσοχοῖκόν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 92) "ῥινήν τε κνησίχρυσον ὠκνδήκτορα," καὶ ἀθθῖς (6 205) "αἶ τε χαρρακταὶ ῥιναί." ῥίνη δὲ ὄνομα ἰχθύος. καὶ ῥίνημα.

ῥινηλασία ἢ ὄσφρησις.

ῥινηλατώ.

ῥίνθων Ταυραντίνος κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς καλκιδένης ἰλαροτραγωδίας, ὃ ἐστὶ φλυαχογραφία. νῖος δὲ ἦν κερμαίως, καὶ γέγονεν ἐπὶ τῆ πρώτῃ Πτολεμαίῃ. δράματα δὲ αὐτῆ κωμικὰ τραγικὰ λή.

ῥινολαβίς.

ῥιόν βύρσαν, δέρμα· (AP 7 172) "ῥινοῦ χερμαστήρος ἐστροφα κῶλα τιταίνων Ἄλ-

κιμένης πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος." και
ρίνοτόμος ὁ τὰ δέρματα τέινων ρίνος
γὰρ τὸ δέρμα.

ρίνω ρινήσω. και ρινώμενος μυκτη-
ριζόμενος.

Ῥίνων ὄνομα κύριον. Isocrat. 186.

ρίον τὸ ἀκρωτήριο.

Ῥίπαια ὄρη.

ρίπας ἀνέμω συστροφῆ. περι Ἀγαμέμνο-
νός φησιν Ἡλέκτρα (103) "ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
λήξω Θρήνων στυγεῶν τε γόων, ἔστ' ἂν
λεύσσω παμπεγγεῖς ἄστρων ριπᾶς, λεύσσω
δὲ τὸδ' ἡμυρ, μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὡς τις
ἀηδῶν ἐπὶ κωκυτῶ τῶνδε πατριῶν πρὸ
θυρῶν ἡγῶ πῦσι προφωνεῖν." ὁ δὲ νοῦς,
ἀλλ' οὐ λήξω Θρήνων οὔτε ἡμέρας οὔτε
νυκτός, ὀδυρομένη ἕως ἂν νύκτι και φῶς
βλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόμος τρόπῳ ἡγῶ τινα
προπέμπειν τῶν Θρήνων πρὸ τῶν πατριῶν
θυρῶν.

ρίπης ὄρητις, φορεῖς, βολῆς. ριπίς δὲ
πλέγμα παρ' Ἡροδότῳ (2 96 ?). ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 6 290) "ρίπιδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ
πρηεῖαν ἀήταις."

ρίπιζέται ὀπτῦται τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄν-
θρωποι ταῖς ριπίσιν ἐρροπιζον. Ἀριστοφάνης
(Ecol. 870) "τὰ τεμάχῃ ριπιζέται." και ἐκρι-
πισθέντες ἀντὶ τοῦ ἔξαφθέντες. "οἱ δὲ
συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, τῇ παραφόρῳ τῆδε
φιλοτιμίᾳ ἐκριπισθέντες, ἀπολώλασιν." οὕτω
φησιν Ἀλιανός (cf. v. παράφορος). και ἐν
ἐπιγράμματι (AP 6 101) "πυριτρόφος τε ρι-
πίδας πυρηνέμης."

ρίπιζω αἰτιατικῇ.

ρίπις ριπίδος. και ριπίδιον.

ρίπὸς φρυγάνου, ψιάθου. (A Pac. 698)
"κέρδης δ' ἔκχι κᾶν ἐπὶ ριπὸς πλέοι."
και ρίπεσι (Hom. ε 256) τοῖς τῆς ἰτέας κλύ-
δοις.

ρίπτω αἰτιατικῇ.

Ῥισμός ὄνομα κύριον (an Ῥίγμος Hom.
Y 485).

ρίψαδαγείρων.

ρίψασπις δειλός, και φέρασπις ὁ
πολεμικός.

ρίψοκινδύνου ἐκουσίως πρὸς κίνδυνον
ἐρχομένου. "ὁ δὲ ἔρωτο βοηθεῖν τοῖς κιν-
δυνεύουσι και χρήζουσι συμμαχίᾳ ριψοκιν-
δύνου τινός. ἑαυτῆ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν
τοιοῦτον καιρόν."

ροᾶς ρεύματα. και ροᾶ εἶδος
ῥόγα ἢ τῶν βασιλέων εὐσέβεια
λοτιμία.

ῥοδακινέα τὸ δένδρον.

Ῥοδανός ποταμός.

Ῥόδια μύρα. και Ῥόδος ἡ νῆσ
Ῥόδιος ὁ ἀπὸ τῆς Ῥόδου, και Ῥόδι
τόν. ῥόδειος δὲ στέφανος.

Ῥοδίον Ῥοδίωτος ὄνομα κύριον
Ῥοδίον χρησιμός. Ῥόδιοι τῆ
Ἀθηναῖ θύοντες καθ' ἐκάστην ἡμέρα
τέλουν τῇ ναυῇ εὐωχόμενοι. σὰς ἦν
τοῖς ἔθους ἀμίδω εἰσφέρειν. . . συγκατι
τος δὲ πάλιν ἀνεπυθάνοντο χαλκῆν ἢ
κίνην; ὁ δὲ ὀργισθεῖς ἀπεφήματο μὴ
διδ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ
ριεργότερον πυνθανομένων.

Ῥοδογούνη γυνὴ μὲν Ὑστάπο
ξου δὲ και Δουρεῖου μητήρ. Ηατρ.

ῥοδοδάκτυλος ῥοδόχρους.

ῥοδοειδής ὁ χαροποιός.

ῥόδον ἀνεμῶνῃ συγκαρίεις,
ἀνόμοια συμβαλλόντων. και ἕτερα πι
"ῥόδα μ' εἶρηκας" ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τι
σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἔστιν, ἐπὶ τῶν πε
των τινάς. Ἀριστοφάνης (Nub. 907
ἕτερα πυρομία "ῥόδον παρελθὼν
ζῆτει πάλιν,"

Ῥοδόπη ὄνομα κύριον. και ὄνομ
ἐν Θοράκῃ, ὅθεν ἔχει τὰ ρεύματα Ἐ
ποταμὸς Θοράκης.

Ῥόδος ἡ νῆσος, ἣτις και Λίνδοι
ται. και Κολοσσαεῖς οἱ οἰκῆτορες
κολοσσόν.

Ῥοδοχάρης ὄνομα κύριον. και
Ῥοδοχάρους.

ῥοδωνιά ἢ τῶν ῥόδων φρενία,
λωνιά ἢ τῶν ἴων. Ηατρ.

ῥοδωνιά ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων
ἄλλοι δὲ και τὴν ῥοδοδάφνην οὔτι
καλεῖσθαι, ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου
σταφυλῆν παραπλησίαν τῇ ῥόδῳ
χρῶμα.

Ῥόδιωτος ὄνομα κύριον.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα ὀβελί
Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Π
οῖται και ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, ἢ
(2 134) ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. ἦν δὲ
τὸ γένος, ἐδοῦλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ
Μιτυληναίῳ, ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν λ

ἰ Σαπφῶς ἀδελφός. ἡ δὲ Σαπφῶ Δωριέαν αὐτὴν καλεῖ.

Ῥοδῶπις ὄνομα κύριον, καὶ Ῥοδῶπειος τάφος.

ῥόζειν ῥέγγειν, ὑλακτεῖν, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κινῶν, μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.

ῥοή φορά, ῥεῦσις.

ῥοθεῖ ὄρμη.

ῥοθιάζουσι ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὄρμησι καὶ ἐσθίουσιν Ἀριστοφάνης (Ach. 773) "οἷον ῥοθιάζουσιν, ὡ πολυήμηθ' Ἡράκλεις, ὡς τραγουσαῖα τὰ χοίρια," πρὸ τοῦ τραγγεῖν, ἢ ἀπὸ πόλεως. ῥοθιάζειν ἔ τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως Ἀριστοφάνης Βυβλωνίοις "κατάγου ῥοθιάζων" φησί. καὶ ἄλλω "ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώρονι κόσμῳ."

ῥόθιον τὸ μετὰ ψόφον κῦμα ἢ ῥεῦμα, κρὰ τὸ ταχέως ρεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν, καὶ ῥοθιάζειν τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. ἔ δὲ εἰς τὴν θάλατταν ἐμπέτοντες τοῦ θίου ἐνεφοροῦντο," καὶ αὐθις (A Eq. 549) εἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον." Ὑπερίδης ὁ ῥοθίῳ ἐπ' εἰρεσίας κέχρηται συντονωέπης· φησί γοῦν "τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πληθός καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον καὶ μέγεθος τοῦ σκάφους ἐκπεληγμένοι δειῶς ἦσαν." "κτύπος τε ῥοθίε καὶ χρεμεσμός ἵππων ἀλλήλοισ ἀντεπατάγει" φησὶν Ῥοριανός. καὶ αὐθις ὁ αὐτός "ζοῖχον ἔνα ελιτῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῶ ὁ ῥοθίῳ καὶ ἅμα ἐγκελευσμῶ παντοίῳ ἐν τῷ τῆ ἄει ἐμπεποιημένῳ ζεύγματος παραλίεσι." καὶ αὐθις "τῆς εἰρεσίας τὸ ῥόθιον."

ῥόθιον σὺν ὄρμητινὶ καὶ ῥύμη· Ἰώσηπος (B. I. 6 2 8) "ῥόθιον ἐκ πλαγίου παρεκύνων ἵππον ἀρπάζει τινὰ φεύγοντα τῶν Πλεμίων." καὶ αὐθις "ἐνσειεῖ αὐτοῖς τὴν κπον ἀθρόαν· οἱ δὲ διεσοβήθησαν ὑπ' αὐτῶ, οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον," τῆστι τὸ ρημητικὸν καὶ ὀξύρροπον μετὰ ἤχου.

ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκούομενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύωσι. Harp.

ῥοθοπυγίλων λάθρα τύπτων κατὰ τῆς ψυχῆς πλατεία τῇ χειρὶ ἢ πλατεῖ τῷ ποδί. ἢ πυγῇ ῥόθον ποιῶν. sch. A Eq. 793.

ῥόθω ὄρμη.

ῥοιά τὸ ῥοῖδιον.

ῥοίακες· "δίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκου παιδίῳ ῥοιάκων ζεύγος, ψιλοτάπιδα, ἀμφίταπον περίστρομμα, προσκεφάλαια δύο τῶν καλλίστων" (Diog. L. 5 72).

ῥοιβδεῖν ἀναρροφεῖν. λέγεται καὶ ῥοιβδος παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (406).

ῥοιζηδὸν σφοδρῶς, μετ' ἤχου. ἀπειλητικῶς.

ῥοῖζος ῥύμη, ἤχος· Ἰώσηπος (B. I. 3 7 21) "οὕτω δὲ ῥοῖζω καὶ βλα τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπεσον ὡς διαρρηξῆαι τὰς τάξεις." καὶ ῥοῖζημα (A Av. 1182) ὁ ἤχος. καὶ ῥοῖζησεν (Hom. K 502) ἐφώνησεν, ἤχησε.

ῥοῖσχοι κόμποι χροσοῦφαντοι, ὅμοιοι ῥοιαῖς, εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερέως στολῆς. Exod. 28 et 39.

Ῥοιτειεύς ἀπὸ τόπου. καὶ Ῥοίτειον ἀκρωτήριον.

Ῥοίτης ὄνομα κύριον.

ῥομβεῖν σφενδονᾶν, καὶ ῥόμβος ἡ κίνησις. "πλήξας ῥομβωτιῇ δούρατος οὐριάχῳ" (AP 6 111).

ῥόμβον κίνησιν, ἢ κύλινδρον· ἐν ἐπιγρύμμασι (AP 6 33) "θύνων ἐνκλώστοιο λίνον βυσσώμασι ῥόμβον φράζοντες ᾗλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελύγευς."

ῥόμβος· (AP 6 165) "στρεπτόν Βασσαρικῶ ῥόμβον θιάσιοιο μύωπα," κύλινδρον.

ῥομβοστωμυλήθρα. Εὐβουλίδης φησὶν (ap. Diogen. L. 2108) "ἔριστικὸς κερυτίνας ἔρωτῶν, καὶ ψενδαλαζόσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κελῶν, ἀπῆλθ' ἔχων Δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν."

Ῥομελίς ὄνομα κύριον. 4 Regg. 15 25.

ῥομφαία τὸ μικρὸν ἀκόντιον, ἢ μάχαιρα.

ῥόπαλα τὰ ξύλα, παρὰ τὸ ῥαπίζειν ἢ τῇ ῥοπῇ ἀλοιᾶν· (A Ran. 47) "τίς νοῦς; κόθορνος καὶ ῥόπαλον." τούτῳ εἰς ταῦτ' ἔννηλθον, ἐπὶ τῶν ἀξυμφῶνων πραγμάτων. τῆτο δὲ φησὶν Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Διόνυσον· ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἀρμόζει.

ῥοπαλίξει κινεῖ καὶ στρέφει ὡς ῥόπυλον. καὶ ῥοπαλισμός ἡ τάσις τοῦ αἰθόλου, ὁ τέτανος.

ῥοπή. ψυχῆς μὲν ἴδιον ὄρμη, σώματος δὲ ῥοπή. εἴη ἂν οὖν ὄρμη ῥοπῆς βελτίων, ἐπεὶ καὶ ψυχῆ σώματος. τὸ γὰρ βέλτιον καὶ χεῖρον συγκρινόμενα κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφορὰν, καὶ κατὰ τῆτο τὸ βέλ-

τιον ὑπερέχει τῷ χείρονος. οἶον, εἰ ζῶν ὁ θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινὸν οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει, ἐπεὶ δὲ βελτίων ὁ μὲν θεὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ δὲ ἄνθρωπος τῷ ἵππῳ, λείπεται τὴν διαφορὰν αὐτοῦ εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. εἰ οὖν θεῶ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἵππου δὲ τὸ χρεμετιστικόν, ἡ ἀθανασία βελτίων τῷ ἐπιστήμης δεκτικῷ, τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν τῷ χρεμετιστικῷ. οὕτως ἡ ῥοπή καὶ ἡ ὁρμή. δοκεῖ δὲ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα. "καὶ ὑπὸ μίαν ῥοπήν ἢ τε διάνοια τοῦ στρατηγῶ καὶ τὰ διατεταγμένα προηγόρευον ταῖς τάξεσι."

b ῥοπή κλισίς· "ὁ δὲ νομίσις ἐπὶ ῥοπῆς κείσθαι τὴν τῆς πατρίδος ἡγεμονίαν ἐπετέλεσατο πρῶξιν μνήμης ἀξίαν."

a ῥόπτρον ῥόπαλον, ἢ παγίς, ἢ τιμωρία. ἐν ἐπιγραμμῶσι (AR 6 74) "ῥῆκα δέ σοι τῷδε ῥόπτρου, παρυρρίψουσα δὲ κισσὸν χεῖρι περισφύζω χρυσοδέτω σπατάλη."

b ῥόπτρον. Ἀσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἄσειβις· "ἔδρασε τὸν ἵππον ἐκ τῷ ῥόπτρου τῷ ἱεροῦ." νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει. Harp.

ῥουβαίουβος (ἀν σουβάδιουβος subadjuncta) παρὰ Ῥωμαίοις ὁ τῷ βοῦ θῆ βουθός. Ῥουβίλι ὄνομα κύριον.

Ῥουτίλιος Ῥοῦφος ἐπὶ Σκιπίωνος ἦν, καὶ αὐτῷ συνιστράτευεν, συγγράμψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι· ὃς τηρικαῦτα χιλλαρχος ἐγγράνει, ὡς φησὶν Ἀππιανὸς ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ (Harp. 88).

Ῥουφῆτος. οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίῳ ἦν, βαθυγνώμων ἄνθρωπος καὶ κρυψίνης. ἦσαν δὲ οὗτος τε καὶ Στελίχων ἐπίτροποι τῶν Θεοδοσίᾳ παιδῶν. ἄμφω τὰ πάντα συνήρασαν, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος τιθέμενοι, καὶ οὐδεις εἶχεν ἴδιον οὐδέν, εἰ μὴ τούτοις ἔδοξε. δίκαι τε ἅπασιν πρὸς τῶν ἐδικάζοντο· καὶ πολλὸς ἦν ὄχλος τῶν περιθεόντων, εἰ πᾶσι χωρίον ὑπάρχοι παντομυγῆς τε καὶ εὐκαρπῶν· καὶ ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήραστο κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου, διὰ τινῶν ὑφειμένων ἐνηθρευμένος, καὶ ὁ ἀδικώμενος ἠδικεῖτο τῷ ἀδικῶντος κρίνοντος. ἐς τῆτο δὲ ὁ Ῥεφῆνος ἐχώρησεν ἀμετροκίχου πλεονεξίας ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημόσια

ἀπτημπόλει, καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια Ῥουφῆνι πάντες ἐδίκαζον. καὶ ὁ τῶν κλέκτων περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολὺς, οἱ δὲ πλάκες χθῆς μὲν καὶ πρώτῃν δεδρακόεις τὴν καπηλείον καὶ τῷ τὰ βιάθρα καλλόνειν καὶ τῷδαφος κορεῖν, ἄρτι δὲ γλαμύδας τὰς πὲν παρῶντος ἐνδεδικότες καὶ περὶ οὐκας χροαῖς διαπεπερονημένοι καὶ σφραγῖσι χρυσοδῶν διεσφιγμένοι. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ Ῥεφῆνος εὐροῖς ἐν τῇ τῷ Σαρδιανῶ Ἐδναπίς χρογραφία (p. 112 Nieb.).

ὅτι ἐπὶ Ἀρχαδίας καὶ Ὀνωρῶν, τῶν ἐπὶ ὀνομάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἐπὶ καὶ δύναμις ἦν κατὰ μὲν τὴν ἐρίαν παρὰ Ῥεφῆνι, κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν ἐπὶ Στελίχωνος γνώμη. δίκαι τε πᾶσαι παρὰ αὐτῶν κατ' ἐξουσίαν ἐκρίνοντο, καὶ ἀπῆε κεραικῶς ὁ χρημάτων τὴν ψῆφον ὠνόμαυς πολλῶν ἢ οἰκειότητι τὴν τοῦ δικάζοντος ἐκσπώμενος εὐνοίαν. κτήματι δὲ ὅσα τῶν πρῶτος ἐν τοῖς ἀπάντων ἐποίησε στόμασιν ἐδοκίμουσιν ὀνομάζεσθαι, μετῆε πρὸς τῆτος, τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων καὶ τῆτος τὸ σκεοφικαντεῖσθαι διαφευγόντων, ἐτέρων δὲ τὴν οἰκεία προειμένων ὑπὲρ τῷ τυχῆν ἄρχῆς ἢ ἄλλον τινὰ πρῖουσθαι τῶν πόλεων ὀλέθρου παντός δὲ εἶδος πονηρίας ταῖς πόλιν ἐκπολάζοντος, ὁ μὲν ἀπανταχόθεν πλάτος ἐκ τὴν Ῥεφῆνος καὶ Στελίχωνος οἰκίαν ἐσφραγῖς ἢ δὲ πενία κατὰ πάντα τόπον ἐπενέμετο τῶν τῶν πάλαι πλετώντων οἰκίας. ἡσθάνων δὲ τῶν γινόμενων οἱ βασιλεῖς οὐδένος, ἀλλ' ἔγραπον μόνον ὅσα Ῥεφῆνος ἐπέτατε καὶ Στελίχων. ἐπεὶ δὲ ἄσπετος ἦν αὐτοῖς πᾶς τος συνειλεγμένος, ἦδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ μνᾶσθαι ὁ Ῥεφῆνος ὠνειροπόλει. Isim. 5 1.

Ῥεφῆνος Ἐφέσιος ἱατρός, γεγονὸς ἐπὶ Τραϊανῶ σὺν Κρίτωνι. φέρεται αὐτῷ βιβλίον πλείστω, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα, περὶ διαίτης ἢ περὶ διαίτης πλεόντων ἢ, περὶ τραυματικῶν φαρμάκων ἢ, περὶ τραυματισμῶ ἄσθρων ἢ, περὶ σύκων ἢ, περὶ τῆς ἀρχαίας ἱατρικῆς βιβλίον ἢ, περὶ γάλακτος βιβλίον ἢ, καὶ οἶνε βιβλίον ἢ, περὶ μελίτος.

ῥόχθαι καὶ ῥόχθεον ἐστίνανον.

ῥόχθει ἦγον ἀπετέλει. Hom. ε 402.

ῥοώδης ῥεύματα ἔχων.

ῥύβδην (Aristot. H A p. 624 24) ὡς ἐπὶ ῥεύματος, σφοδρῶς, φοβερῶς, δαφνίως.

ῥύγχος· Ἀριστοφάνης (Av. 363) "ἐλαλεῦ, ρει, καθὲς τὸ ῥύγχος· ἔ μένειν ἐχρῆν." ῥύγχος τὸ πρόσωπον καὶ Κρατῖνος καὶ ῥοι.

ῥύδην σφοδρῶς καὶ ἀθρόος· ἔτω Κρι- ρις. λέγεται καὶ ῥυδόν· "ῥυδὸν ἀφνειοῦται" m. ο 425) ἀντὶ τῆ ῥύδην καὶ ῥευστικῶς ἰτσῶιν. ἢ κεχυμένως, ἀντὶ τῆ πάνυ.

ῥυήτω φθαρτήω.

ῥυηφενής ὁ πλάσιος.

ῥυθμίξει, αἰτιατικῆ, διατυποῖ, κανο- ε, εὐθύει. Διυμύσκιος (Phot. p. 339 b) .λ ὄσα ἔγραψε, τοῖς δὲ ἔπεισιν ἔ πάνυ ἦν ἡρμοσμένα. ἀλλὰ τέτων ὅσον ἄμετρον ἴβαινε καὶ ἄλλως ἔ κατὰ τὸν προεπώδη ἤμῶν, ἐμοὶ ἐπαγορθῆσθαι ἐπέτρεπε."

ῥυθμός τάξις ἐμιελῆς ἀκολόθου ἄμο- ς, μέλος εὐφωνον, σύγκρισις.

πατήρ μέτρος ῥυθμός· καὶ ὅτι ἀρχαία ἢ ῥ μέτρον καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία (sch. Nub. 636). "ὄ δὲ τὰς ἀληθειῶν κελεύει ἤμῶν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλῆσαι οἱ."

ὅτι διαφέρει ῥυθμός μέτρος τῆ τὸν μὲν ἰκώτερον εἶναι, τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν ὡς τῆ ῥυθμῶ. θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμός ἐ ἐπὶ τῶν κροτέωνται ταῖς χειρὶ καὶ τοῖς σίν· ὅταν γὰρ ἢ ταχέια καὶ βραδεῖα τῶν ὄων ἄρσι καὶ θῆσις λόγον ἔχωσι πρὸς ληλα, ῥυθμός γίνεται. καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ

ταφορᾶς τέτων ἢ τοιαύδε τῶν συλλαβῶν μιλοκή, ἦν πυραυλαμβάνομεν πρὸς τὴν ἰν μέτρον γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. καὶ ἰ τῶν ἀλλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ῥυθμῶς λέγεται, συμμετρία ὡν τῆ χρόνος ἢ ἢ κινήσις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν τρο- ἰτων τῶν αὐλῶν τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρό- ν τοῖς δακτύλοις ἐπιπομύζουσι τὰ δὲ ἐπ' ἄκτινα, καὶ ἔτω τῶν ἀπηχῆσεων τὴν μὲν

ικροτέραν ποιῶσι τὴν δὲ βραχυτέραν. καὶ ἰ τῶν τρομιάτων τὰ μὲν μείζονά εἰσι τὰ ἐλάττιον, καὶ τὰ μὲν ἔγγυτέρω τῆς ἐπι- ωτεῖδος τὰ δὲ πορρωτέρω. καὶ τὰ μὲν ἐνώτερα ὀξύτερά ἐστι τῶν ἐυρύτερων (διὸ ἰ αἰ τῶν παιδῶν φωναὶ καὶ αἰ τῶν γυναι- ἰν ὀξύτεραι), τὰ δὲ ἐυρύτερα βαρύτερα.

πῶς καὶ τὰ ἔγγυτέρω τῶν πορρωτέρω ὑτερα. ὡν τῆ συμμετρία ἢ ἄρμονία καὶ ἰ μέλος γίνεται. ῥυθμός δὲ τῆ τῆ ταχέος ἰ βραδέος. ὁ μὲν ἔν ἐπὶ τῶν ἄλλων

ῥυθμός κατὰ τὸ βραχὺ καὶ βραδὺ χαρακτη- ρίζεται, ὁ δὲ ἐπὶ τῆ προφορικῆ λόγῃ κατὰ τὸ μακρὸν καὶ βραχὺ· ὅσπερ καὶ μέτρον μόνος λέγεται. οὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν δὲ λόγων ταῦτα μόνον θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν. Philopon. in 2 de anima L 8 a.

ῥυκᾶνα τεκτονικὸν ἐργαλεῖον (AP 6 204) "καὶ πέλεκυν ῥυκᾶναν τ' εὐαγέα καὶ περι- γῆς τρύπανον." ῤηλυκῶς ἢ ῥυκᾶνα.

ῤύκου κριθοπομπία. Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ' φησὶ βασιλέα τέτων αἰχμῶλων γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτὸν τῆ πόλει Ἀθηναίων κριθῆν ἐκπέμψαι.

ῥῦμα φυλακή· (S Ai. 159) "χαλεπὸν πύρ- γου ῥῦμα πέλονται," ἀντὶ τῆ εὐτελῆς πό- λειως φυλακή. "ἐς τὴν ῥῦμα περιέπλεον τοῖς ῤωμαίοις οἱ βάρβαροι, πόλλ' ἄμα βέλη ἀφιέντες." Ἐδνάπιος (p. 104 Nieb.) "πέτρα δὲ τις ἀπεσπασμένη ἐς τὴν ῥῦμα," ταῖσιν ἔλκυσμα. καὶ αὐθις "κραιταιῶς ἐκ τέτων ἀνήπτον τὰ ῥῦματα, λαμβάνοντες ἐκ τῶν

κατ' ἄλληλα πλοίων, καὶ κατείγετο τὸ ζυγμυ τοῖς ῥῦμασι." καὶ αὐθις (Polyb. 3 46) "ῥῦ- ματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἐνήψαν, οἷς ἔμιλλον οἱ λέμβοι ῥυμβλαῆντες ἐκ ἑάσειν φέρεσθαι κατὰ τῆ ποτιμῶ, βίβ δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν κατέχοντες παρακομείσθαι τὸ ὄλον ἔργον." καὶ αὐθις Πολύβιος (1 26) "ἐπὶ

τάτοις ἐπέστησαν τὰς ἰππηγούς, ῥῦματα δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τῆ τρίτε στόλα να- σίν." (1 27) "ἔρμυλκον τὰς ἰππηγούς ναῦς."

ῥυμβεῖν ῥομβεῖν τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κι- νήσεως τοῦ ῥόμβου. Ἀλλιωδός "καὶ ἔρρμυ- βόνα τὰ τιμῶνται εἰς ἄσωτιαν ἀφειδιστά- τηρ," ἀπὸ τῆ ῥυμβονῶ ῥήματος.

ῥύμη ὄρμη βιαία· Ἀριστοφάνης (Ecol. 4) "κεραμικῆς ῥύμης ἄπο." καὶ αὐθις Ἐδνά- πιος (p. 102 Nieb.) "τοσαύτη τις ἦν ἢ πρὸς τὸ ἀσελγέστερον ῥύμη τε καὶ φορὰ ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι."

ῥύμματα τριμματα, σμήματα, καθάρ- ματα.

ῥυμός τοῦ ἄρματος τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοὺς ἴππους ἕως τῆ ζυγῶ. καὶ σταθμῶν τι παρὰ ῤοδίοις, καὶ τῆς ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν τρεῖς ἀστέρες ὑπὸ Ἡρα- κλείτου.

ῥυμοτομεῖται εἰς ὄρθον διακόπτεται. ῥυμοτομίαις εὐθύτησι.

ῥυμουλκῶ ῥήμα, τὸ τὰς ναῦς ἐλκύνω.

ῥυπαίνω ἀντὶ τῆ ὑβρίῳ Φερεκράτης.
ῥυπόωντας. καὶ ῥύπος.

ῥυππακαὶ ἐπίφθιγμα ναυτικόν, παρα-
κελευστικὸν κωπηλασίας Ἀριστοφάνης (Ban.
1184) "οὐκ ἤπισταντ' εἰ μὴ μῦζαν καλέσαι
καὶ ῥυππακαῖ."

ῥύπτει ἀποκλύζει, σμῆχει. καὶ ῥύπτο-
μαι ἀντὶ τῆ σμῆγομαι Ἀριστοφάνης (Ach.
17) "ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἐξ ὅτε γὰρ ῥύπτο-
μαι, ἔτιως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς
ὡς νῦν." ῥύπτομαι ἀντὶ τῆ σμῆγομαι. τῆ-
τίστι ζῶ, μεταφορικῶς τῷ γὰρ ζῶντι ἔπεται
τὸ ῥύπτεισθαι, ὃ ἔστι σμῆχεσθαι· ῥύμματα
γὰρ τὰ σμῆγματα. ἢ οὕτως. ῥύπτεισθαι τὸ
σμάσθαι, παρεμπιπτόσῃ τῆ τ, τὸ τὸν ῥύπον
ἀφαιρεῖσθαι· ὃ δὲ ῥύπος κατ' ἀφαιρέσειν
τῆ χ ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὸν σπῖλος. ὑπὸ κονίας
δὲ εἶπε τὰς ὀφρῦς παρ' ὑπόνοιαν· δέον γὰρ
εἰπεῖν ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὑπὸ κονίας
δὲ εἶπε, διότι οἱ κονίαν σμῶμένοι δάκνονται
τὰς ὀφρῦς.

ῥυσά ἢ μάρανσις, ἢ γήρσις. λέγεται
καὶ ῥυσή.

ῥυσαί (Hom. I 503) ῥυτίδας ἔχουσαι.

ῥῦσαι λυτρώσαι.

ῥυσήματα τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γε-
γνηκότων σπιλώματα.

ῥυσθήσομαι λυτρωθήσομαι. Ps. 17 32.

ῥύσια ἐνέχυρα "Τίσιδος ὠδίνων ῥύσια
δεξιμένη" (AP 6 274). καὶ ῥυσιαίζω (Dio-
dor. exc. p. 548) "φασὶ δὲ τὸν νεανίσκον ἀνε-
λεῖν καὶ τὴν πόλιν ῥυσιαίξειν" ἀντὶ τοῦ ἐν-
έχυρα λαμβάνειν. Ἰώσηπος (B. I. 1 19 2)
"πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολεμίων ἄγων
καὶ πολὺ συγκροτήσας ἵππικὸν ἐπαφίησιν
αὐτοῖς περὶ Διόσπολιν." "ὅπως ἔχοι τὸ
ἔδαρον ῥύσιον ἐν Ἰθάκῃ Ὀδυσσεύς." καὶ ἡ
τραγωδία (S Phil. 959) "φόνος δὲ ῥύσιον τίσω
τάλας."

ῥύσιον λυτήριον, ῥυπτήριον καθαρο-
τήριον.

ῥύσιος ὕδατος ῥεῦσις· "ἐδεδίεσαν τὴν
τῆ ὕδατος σπάνιν διὰ τὸ μηδαμῆ φαίνεσθαι
ὕδατος ῥύσιν ἀπλῶς."

ῥυσμός κατὰ Ἀβδηρικτὴν διάλεκτον
σημαίνει τὸ σχῆμα. καὶ ἑτέροις δὲ λέξεσιν
οὐκ Ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν Ἀβδηρίτην Δη-
μόκριτον χρωῶνται· φασὶ γὰρ τροπὴν καὶ
διαδιγὴν, καὶ σημαίνει τούτοις ἢ μὲν τροπὴ
τὴν θέσιν, ἢ δὲ διαδιγὴ τὴν τάξιν.

ῥυστάζειν ἔλκειν.

ῥυτά συνεσταλμένως εἰδός ἐσ-
ορίε. Δημοσθένης κατὰ Μειδίε (15
ταμένως παρ' ἡμῶν λεγόμενα. Harp.
ῥύτειρα ἢ σώζουσα.

ῥυτῆρα ἔλκτικόν, παρὰ τὸ ἐρι-
φύλακα. "καὶ πλείους ἵππων παραλα-
ῥυτῆρος ἔλκομένους ἐπορεύετο." λέ-
ῥύτωρ. (AP 6 37) "Πανὶ ὠραίω
βυκολίων."

ῥυτῆρες χαλινοί, ἡνῖαι, ἰμά-
ἐπιγράμμασι (AP 5 217) "χρυσὸς ὄλ-
ρας, ὄλας κλιτίδας ἐλέγχει."

Ῥύτιον ὄνομα πόλεως.

ῥυτίς ἀσθένεια, γῆρας. ἐν ἐπι-
(AP 6 22) "καὶ ῥυτιδόφλοιοι σῦκον
λιον." καὶ αὐθις (7 217) "Ἀρχεάνω
τὴν ἐταιρίην, ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων
ἔξετ' ἔρωσ."

ῥύτορα φύλακα· ἐν ἐπιγράμμα-
6 207) "πορφύρεον χαίτας ῥύτορα
λον."

ῥυτός ἐλκυστικός. καὶ ῥυτῆρι
ῥυχάχετον θόρουβον, συρφετι-
στοφάνης (Lys. 170) "τὸν τῶν Ἀθῆ-
μῆν ῥυχάχετον τίς ἂν πείσειε μὴ πλῆ-
ῥύψαι σιτήξαι.

ῥωγαλέον διερωγός, διεσχισμι
ῥωγός ἢ διερωγία· (Babr. 86 2)
δ' ἔκειτο ῥωγός αἰπόλων πῆρα, ἄρι-
πῦσα καὶ κρεῖων πλήρης." κανών
τῆ αλεος ἀπὸ τριῶν πυρόγονται μερ-
ονύματος, δεῖμα δεμιμαλέος, ἀπὸ ε-
οιδῶ οἰδαλέος, ἀπὸ ἐπιροήμιτος, ῥή-
φαλέος, καὶ πυροξύνονται. σεσημῆ
παιδῶλεος ὁ ποικίλος, καὶ κορισάλεος
ῥωγμός ῥήξις γῆς.

Ῥώθωνος.

Ῥωμαίων ἀρχή. αὕτη τῆς Ἀ-
καὶ Ἑρσῶν καὶ Μακεδόνων τῶν π
κρῶ ὑπερῆρεν, ὀρισυμένην κέρου
πρὸς μὲν ἔω Ἰνδὸς καὶ ἐρυθρῶν θι
καὶ Νεῖλον καὶ καταροάπτας καὶ
Μαιῶτιν, ὅσα δὲ πρὸς δυσμῶς, ὡς
αὐτόν, ὃν μὴ μῦθον εἶναι τοῖς ἔρη
λώθη, μηδὲ ἄλλως πρὸς ψυχαγωγίαν
αὐτῆ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἀδεδου, ἢ
ἢ Βρεττανῶν χώρα, ἣν περιρρότων νῆ
γάξεται, νῦν εὐρεθεῖσα ἐν πέρασιν
μυίων ἀρχῆς ἀρισμεῖται. λεγέτω μ

δοκεῖ, ὡς ἀναμφίλογοι τῶνδε πρὸς τὰ
μαῖ αἱ ὑπερβολαί, πλήθει τε χειρὸς τῶν
θόντων ἐκάζοντι καὶ τόλμαις ἐκατέρων
στρατηγήσεσι καὶ μηχανήσεων ἐπινοίας
τῶν ἀντιπολεμησάντων ἀρετῇ. Δέξιπ-
(p. 3 Nieb.).

τι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιον αὐξηθῆναι
ἰλόμαχον τῶν ἔθνων καὶ τὸ εὐσύντακτον
δυναμίας. πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἐσπέραν
κώτεροί εἰσι τῶν ἐπὶ θάτερα κατοικούν-
περιττεύει δὲ Ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον
ῶ ἔργῳ καὶ τεχνικόν, ῶ καὶ Γαλατῶν
εσν, καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὰς ἑσπέρους πο-
ις τριβέντες, καὶ περιόντες τῶν βαρβά-
τῃ συντάξει, τῶν δὲ Ἑλλήνων φύσει
ἄνδρα.

Ῥωμαίων πόλις. ὅτι ἡ Ῥωμαίων πό-
λπειρατος ὑπερορίων ἐστρατειῶν τυγ-
σα, ἔξιστασι τῆ πλήθους ποιησαμένη
ιαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν ἔ πολὺ
υριάδων ἀπολειπόμενον, καὶ ταῦτα συ-
τι τριβομένη πολέμοις, ἔδεπώποτε δὲ
ιῶς καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελανκνῖα.
ωμαλέος ὁ ἰσχυρός, καὶ ῥωμαλέως
ρῶς, ἐπιρρηματικῶς.

ῶμη ἰσχύς. καὶ Ῥώμη ἡ πόλις, ἣτις
τῆ πρώτῃ συνοικισμῆ διαγεγονότων ζ
ο' καὶ υ' ἐτῶν ἀπειρατοὶ ἦσαν ὑπερο-
πολέμων, τὸν δὲ πρὸς Καρχηδονίους
ἔπω παρέσεσθαι πόλεμον προσδεγο-
ἔξιστασι ἐποιεῖτο τῆ πλήθους, καὶ εὐρεν
ῆμον τῶν πολιτῶν ἔ πολὺ ἀπολειπόμενον
υριάδων.

ῖτι τὴν Ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκωμένης
ῶθήναιος (p. 20 B).

Ῥώμις ὄνομα κύριον.

Ῥώμος καὶ Ῥωμύλος ὀνόματα κύρια.

ῖωννύω δύναμιν παρέχω.

ῖῶξ ῥωγός εἶδος φαλαγγίς. cf. τ. ῥῶξ.

ῖῶξ κόκκος. καὶ εἶδος πέτρας.

Ῥωξάνη ὄνομα κύριον.

ῖῶπαξ ῥώπακος τὰ ῥωπάκιο παρ' ἡμῖν.

ῖῶπες δασεῖα ὕλη, ἣ κατὰκομος καὶ
φυτος τόπος. καὶ ῥωπεύειν ξυλεύεσθαι·
6226) "τῆτό τοι ῥωπεύειν ὀλιγοξύλον."

ῖῶπήγια τὰς συνδένδρους τόπες. Hom.
99.

ῖῶπικῶ. "ἡ μήτηρ ζῶν τὸν Μίκυθον,
πινυρά, Βάκχω δωρεῖται, ῥωπικὰ γρα-
εῖνα" (AP 6 355).

ῥωπικός· (Polyb. 24 5) "τὸν δὲ πρακτι-
κὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον, ἦν δὲ ψευδε-
πίγραφος καὶ ῥωπικός," ἀντὶ τῆ κεχρωσμέ-
νος. καὶ ῥωπικὸν ὦνιον τὸ εὐτελές,
πολλῶ δὲ πιπρασκόμενον.

ῥῶπος μῆγμα χρώματος, ὅσα βαφεῦσι
ζωγράφους μυρεψοὺς χρησιμεύει· ὅθεν ῥῶ-
ποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν
φόρτον ῥῶπον εἰρήκασι.

Ῥωσάκης ὄνομα κύριον. Arrian. Anab.
1 15.

ῥώσαντες δυναμώσαντες· "οἱ δὲ βάρ-
βαροι ῥώσαντες ἑαυτὰς ἐπὶ τὸ στεγανώτε-
ρον, ὡς ἐκέτι Ῥωμαῖκοῖς καὶ διαπεπλασμέ-
νοις ὑποπεσέμενοι στρατηγήμασι."

Ῥωσαφῶν φρέριον τι.

ῥῶσθαι σπιδάζειν.

ῥῶσθεις δυναμωθεις.

ῥῶσις ὕγεια.

ῥῶστήριον παρορητήριον.

ῥῶτακίζειν τῷ ρ στοιχείῳ συνεχῶς
χρησθαι.

ῥωχμός ῥῆγμα γῆς· Προκόπιος (Vand.
219) "Ἀβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐκ τῆ Ἀύρα-
σίς κατιῶν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν ᾧ ἀπορρῶγες
συχγαὶ τυγχάνουσιν ἕσαι, ἐς ἃς δὴ ὁ Ἀβίγας
σχιζόμενος ὑπὸ γῆν φέρεται καὶ αὐθις ὑπὲρ
γῆν φαίνεται. τῆτο ἐπὶ πλείστον τῆ πεδίῳ
ξυμβαῖνον ἐν ἔξοσει τοῖς ταύτη ἠκμημένοις
τίθεται εἶναι, ἐπιβύσασι γήωματι τὰς ῥωχμὰς
ἣ αὐθις αὐτὰς ἀποκαλύψασι, τοῖς ὕδασι
τῆ ποταμῆ τῆδε ὁ τι βέλοιντο χρῆσθαι."

ῥῶψ τὸ φυτόν, καὶ ῥῶψα βοτάνη
ἀπυλῆ. Aquila Es. 27 4.

σᾶ τὰ σῶα λέγασι μονοσυλλάβως, ἀπὸ
τῆ σῶα συναιρῆντες, καὶ τὸν σῶον σῶν, καὶ
σῶοι σοῖ. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως
σῶοι.

Σαβά τόπος.

Σαβάζιος ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ,
ἔτυχε δὲ τῆς προσσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν
γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν· τὸ γὰρ εὐά-
ζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ
τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθῆντες τὸν εὐα-
σμὸν σαβασμόν λέγουσιν· ἐνθεν Σαβάζιος ὁ
Διόνυσος. σάβες ἔλεγον καὶ τὰς ἀφιερωμέ-
νες αὐτῷ τόπες καὶ τὰς Βάκχες αὐτῆ. sch.
A Av. 874.

Σαβακῶν Διονυσιακῶν· (AP 7 222)
"τρηνόγιον Σαβακῶν ἄνθεμα Σαλμακίδων,"

τετέστιν ἑταιρῶν.

α σάββατον ἐβδομή ἡμέρα ἐτόγγανε τῷ κυκλικῷ διαστήματος τῆς ἐβδομάδος, τῷ Ῥωμαϊκῷ (αὐτῷ Ἰουδαϊκῷ) τὴν ἡμέραν γεραίροντος πόνον ἀνάπαυαν, αἰδοῖ τῷ σεβάσματος. ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον· ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν πολλαπλασίονα ἐπετέλεον.

β σάββατον ἀργία, κατάπαυσις. σάββατον δὲ δευτερόπρωτον (Lucas 6 1), ἐπειδὴ δευτέρον μὲν ἦν τῷ πύσχα, πρῶτον δὲ τῶν ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θανάσεως· σάββατον γὰρ πᾶσαν ἐορτὴν ἐκύλων (Isidor. Pel. 3 110). καὶ διὰ τῆτο εἴρηται σάββατα σαββάτων. ὅψε δὲ σαββάτων καὶ οὐ σαββάτες λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς διότι σάββατα πᾶσαν τὴν ἐβδομάδα ἔλεγον, ἵνα τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ· καὶ γὰρ ἔθος ἔστιν ἡμῖν λέγειν "ὅψε τῆς ὥρας ἡλθες, ὅψε τῆ καιρῷ". ἐκ τῆτου δηλοῦται τὸ πόρω καὶ βραδὺ τῆς περαιωθείσης ἐβδομάδος. πληροῦται δὲ ἡ ἐβδομὰς ἐκάστη ταῖς μετὰ τὸ σάββατον ἡλίον δυσμαῖς.

σαββάτου ἔχον ὁδόν (Act. Ap. 1 12). δισχίλων πήχεων ἦν· τοσοῦτον γὰρ ἡ κιβωτὸς διύστημα προελάμβανε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀπὸ τοσοῦτον διουστήματος ἐσκήνεν οἷς ἔξῃν προσκυκεῖν τὴν σκητὴν ἐν σαββάτω βαδίζειν.

Σάβειροι ὄνομα ἔθρους. "νμεσῷ τε καὶ ἀγνακτεῖ ὁ Καῖσαρ ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἀπαξάπαντας Σαβείρους τε καὶ Ἀλβινοῦς" (Menand. p. 393 Nieb.).

σαβέκ ἄφεις, ἀπὸ τῆς Σύρας γλώττης.

Σαβέλλιος ὄνομα κύριον, ὁ αἰρεσιμάχης.

Σαβῖνος σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανῷ Καίσαρος, ἔγραψεν εἰσαγωγὴν καὶ ὑποθέσεις μελετητικῆς ὕλης βιβλία δ', εἰς Θεουκιδίην καὶ Ἀκουσθίαν καὶ ἄλλους ὑπομνήματα, καὶ ἕτερά τινα ἐξηγητικά.

Σάβοι Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος (260). οἱ μὲν Σάβους λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους, τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσόν φασιν. οὕτω δὲ φασὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὰς τοὺς Βάκχους Σάβους καλεῖν. Μνασεύς δὲ ὁ Πατρὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον. Harp.

Σαγαλασσός πόλις Πισιδίας.

σάγαρις κοπίς ἢ πέλεκυς. λέγεται καὶ

σάγαρι, χωρὶς τοῦ σ. Ξενοφῶν (Anab "ὁ δὲ ἄνδρα συλλαβῶν ἔκεν ἄγων τὸσον Περσικὸν καὶ φαρέτραν καὶ οἴανπερ αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσι." "ἡσυχία σάγαριν θῆκεν" (AP 6 94) ἢ τὰ ἐκ χειρ

Σαγγάριος ποταμὸς Ἀσδίας ἰγίας.

σάγη τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα (Bab "ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὸν γόμον τὴν τοῦ κτήνης." Ἰώσηπος (A. I. 1 19 10) "δὲ κατατίθει τὸς τύπος εἰς τὴν σι φερέσης αὐτὴν καμήλα."

σαγηνεῖα ἡ ἄλεια.

Σαγηνεὺς ὄνομα κύριον.

σαγηνέων ἄλιέων.

σαγήνη. καὶ σαγηνευτὴρ ὁ "αἰγιαλίτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθρα" (AP 6 33).

σάγμα ἡ θήκη τῷ ὄπλι, σάγμα ὄπλον καὶ πανσαγία ἢ πανοπλία. φάνης Ἀχαρνεῦσι (573) "τίς Γοργῶρεν ἐκ τῷ σάγματος"; ἐν γὰρ τῇ ἀτετύπωτο ἢ Γοργῶ. λέγει ἔν, τίς ἐκ τῆς θήκης τὸ ὄπλον; καὶ Σοφοκλ Androm. 618) "κάλλιστα τεύχη δ' ἐσάγμασι." "καὶ δῶρα βασιλεῖ Νομῶν πορφυρῶν πληθῶς καὶ πόρας χε

σαγμάρια τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον, τὰ βυστάζοντα τὴν ἀποσκευὴν μετακομιδῆν τῶν ἐπιτηδείων.

Σαγγωνιάθων Τύριος φίλος γέγονε κατὰ τὰ Τρωικά, περὶ τῆ φυσιολογίας, ἣτις μετεφρούσθη, πάριων τῇ Φοινίκων διαλέκτῳ, Αἰγιθεολογίαν, καὶ ἄλλα τινά.

Σαδδουκαῖος ἀπὸ τόπου.

Σαδόκ ὄνομα κύριον.

σαθροὶ πυλαιοί, φθαρέντες.

σαθρός ἀπὸ τῷ σείεσθαι ῥαδίῳ τῷ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

σαθρωθῆναι σαλευθῆναι. "ἐπάλλεις καταρραχθῆναι ταῖς βολατὸν τοῖχον ἅπαντα τῷ πύργῳ σαθετῇ βίᾳ" Μένανδρός φησι.

σαίνεσθαι κολακεύειν. τὸ ἔημι (AP 7 66) "ἀλλὰ κύνον σαίνεις Κλέφ με κύνα." καὶ αὐθις "σαίνεις δάκτυλ κύνων λαίθαργος εἰ," ἐπὶ τῶν ὑπερθεθῆεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθ

A Eq. 1040.

αἰνούροι τὰς θῦρας σείοντες.

αἶρει κοσμεῖ, ἢ χαίρει.

ἀκωνδρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. A B24.

Ἰάκας ὄνομα κύριον, τραγωδίας ποιη-
καὶ Σάκαι ἔθνος Θρακικόν· Ἀριστο-
ς (Av. 31) "νόσον νοσῶμεν τὴν ἐναντίαν
εἶναι. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης "ὁ μὲν
ὦν ἐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται, ἡμεῖς δὲ φιλῆ
ἐνεὶ τιμώμενοι, ἀσοὶ μετ' ἀσῶν, ἐ σο-
ρος ἔδενος ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος."
ἀκ ἐλλιον βυλλάντιον, μαρσίπιον. ἐξ
ἰ σακελλάριος.

ἀκέρδως σακέρδωτος ὁ ἱερεύς.

ἀκέρπαλος ὁ πολεμικός. Hom. E 126.

ἀκεσφόροι ὄπλοφόροι, ἀσπιδηφόροι.

ἀκεύεσι τὸ ὑλῆσαι παρ' Ἡροδότῳ
).

ἀκκος. καὶ σακκίον· "ὁ δὲ Ἰακῶβ
ἰων ἐξαψάμενος καὶ τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκα-
το" (Joseph. A. I. 23).

ἀκος ὄπλον, ἀσπίδα. καὶ σάκος, ἀρ-
ῶς, δι' ἐνὸς κ· "σάκος ἔχων καὶ κωρύ-
(A Lys. 1213) ἀντὶ τῆ θυλάκας. κώρυκος
λέγεται δεκτικὸν ἄρτων.

ἀλα ἢ φροντίς.

ἀλάγγωνος.

ἀλατίζειν θρηνεῖν.

Ἰαλάκων προσποιούμενος πλῆσιος εἶναι,
ς ὦν. καὶ σαλακωνία ἀλαζονεία ὑπὲρ
ἄν, καὶ σαλακωνίσαι ἀλαζονεύεσθαι.
ἄνας δὲ ἔλεγον τὰς ψεύσας καὶ μεγα-
θς.

Ἰαλαμάνδρα ζῖον ὡς σαῦρα τὸ μέγε-
ψυχρότατον τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὸ πῦρ
νόμενον τὴν φλόγα σβεννύναι καὶ αὐτὸ
ἐμπρασθαι.

Ἰαλαμινία ναῦς. δύο ἦσαν νῆες
ἐ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες ταχυδρομοί,
ἄραλος καὶ ἡ Σαλαμινία, ὣν ἡ μὲν Σα-
νία τὰς ἐγκαλεμένους εἰς κρίσιν ἤγεν·
καὶ ἐπ' Ἀλκιβιάδην φησὶ πεμφθῆναι
υδίδης· ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας
γε, τῆστις τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.
A Av. 147.

Ἰαλαμίνιος (A Eccl. 38) ὡς ναυτικῶν
κ τῶν Σαλαμινίων καὶ κατωφερῶν. δύ-
κ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς
ἴσθαι τὸ Σαλαμίνιος, ὡς ἀπὸ τῆς Πα-

ράλε Παράλιος.

Σάλαμῖνος. μετὰ Μαραθῶνα Σαλα-
μῖνος μέμνηται, ὅπερ ναυμαχία Περσῶν ἐγέ-
νετο, ἐν Μαραθῶνι δὲ πεζομαχία. κείται
δὲ ἡ Σαλαμῖς ὀλίγον πρὸ τῆς Ἐλευσίνος
πόλεως ἱερᾶς Δήμητρος καὶ κόρης, πλήρης
κατορθωμάτων Ἑλληνικῶν· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ
πολλὰς τῶν Περσῶν Ἀθηναῖοι κατεναυμά-
χησαν τριήρεις ὀλίγῳ ἀριθμῷ Θμισοκλῆες
εστρατηγῆντος. ἐνθα καὶ πέτρα ἔστιν Εἰρεσία
ἔτω καλεμένη, ὡς περ διὰ τῆ ὀνόματος τρό-
παιον ἔσα. ἔστι δὲ καὶ Ἀγέλαος πέτρα κα-
λεμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπερ καθίσαι
φασὶ Θησέα μέλλοντα καταβαλεῖν εἰς Ἄδθ·
ὄθεν καὶ τῆνομα. ἡ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέσθη ἡ
Δήμητρα κλαίσα, ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην.
Ἀριστοφάνης (Eq. 790) "ἐπὶ ταῖς πέτραις ἐ
φροντίζει σκληρῶς καθήμενον, ἐχ ὡς περ
ἐγὼ φηψάμενός σοι τῆτι φέρω. ἀλλ' ἐπα-
ναίρεθ, κἄτα καθίεθ μαλακῶς, ἵνα μὴ τρι-
βης τὴν ἐν Σαλαμῖνι."

Σαλανίωνος.

σαλεύει ζῆ, διάγει· "τὸν τῆς οἰκωμένης
δεσπότην, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα." καὶ
αἰθις "ὡς περ ἔν ἐχ ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων σα-
λεύσου, ἀλλ' ἐφειμένη δρᾶν ὁ τι καὶ θέλει."
καὶ αἰθις "σαλευόντων ἐπὶ λεπταῖς ταῖς
ἐλλίσι πολλῶν."

σαλεύσας βελευσόμενος· "πολλὰ δὲ
καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας ἀνέρορψεν ἐκ τῶν πα-
ρόντων εὐτυχῆ κύβον." καὶ αἰθις "τὰς δὲ
ἄλλας ἐπ' ὀψίας τῆς ἀκμῆς σαλεύσας, καὶ
μέντοι τῶ ἀπολέσθαι ὁμῆ εἶναι." καὶ αἰ-
θις "ἠνίκου ἑώρα σαλεύσασαν αὐτῇ τὴν τύχην
πᾶσαν" ἀντὶ τῆ μεταπίπτεσαν.

Σαλήμι ὄνομα πόλεως. ἡ Ἰερουσαλήμι.

Σάληξ ὄνομα ποταμῶ.

Σαλμωνεύς. ἔτος Αἰόλα μὲν νιός, βα-
σιλεὺς δὲ Θετταλῶν, ὃς ἀσεβῆς γεγονὼς διὰ
μηχανῆς ἤσραπτεν ἐβρόντα, συνεκύνκα τὰς
τῶν ὑπηκόων ψυχὰς (A Ach. 506). ὄθεν καὶ
δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας, θεόθεν κεραυνό-
βλητος γεγονώς.

Σαλομών ἀπὸ τῆ Σαλήμι, ὃ ἔστιν εἰ-
ρήνη· ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτῆ εἰρήνη ἦν.

σάλος σαλευμός, τύραχος. καὶ ἡ φρον-
τίς. (Polyb. 1 53) "κατέλαβον πολιματίων
ἀλλίμενον μὲν σάλες δὲ ἔχον καὶ προβολὰς
περικλεισθὰς ἐκ τῆς γῆς εὐφρεῖς." καὶ αἰθις
"καὶ τῶ σάλῳ συνιζάνον ἐποίησαν αὐτὸ σερι-

φώτερον.”

σάλουσα φροντίουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς.

a Σαλούστιος σοφιστῆς ἔγραψεν εἰς *Δημοσθένην* καὶ *Ἡρόδοτον* ὑπόμνημα, καὶ ἄλλα.

b Σαλούστιος. οὗτος εἰς *Ἀλεξάνδρειαν* ἦκεν *Ἀθήνηθεν* σὺν *Ἰσιδώρῳ* τῷ φιλοσόφῳ. παράδοξος δὲ ὁ τρόπος *Σαλασίε* πᾶσιν ἀνθρώποις, τὰ μὲν φιλοσοφούντος ἐπὶ τὸ καρτερώτερον τὰ δὲ παλίντος ἐπὶ τὸ γελοιώτερον, ἐκάτερον, οἶμαι, πέρα τῆ μετρίε. καὶ δεῖ κρίσεως, εἴπερ τινὶ ἄλλῳ, καὶ τῷδε τῷ βίῳ. καὶ δὴ *Σαλῆσιος* τὰ μὲν πατρόθεν ὠρητο ἀπὸ *Συρίας*, τὰ δὲ πρὸς μητρός *Ἐμισσηνὸς* ἐγεγόνει· ὁ πατὴρ δὲ αὐτῷ *Βασιλίδης* ὠνομάζετο, *Θεόκλεια* δὲ ἡ μήτηρ. εὐφρῆς δὲ ἐπὶ πολλὰ γεγονῶς καὶ τὸ ἦθος αὐσηρὸς καὶ φιλότιμος τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυάρατον δικανικὴν, καὶ ἐπαιδεύετο λόγοις ῥητορικοῖς ὑπὸ *Εὐνοῖου* σοφιστῆ τότε ὄντι κατὰ *Ἐμισσαν*. ὕστερον δὲ οὐκέτι τῷ δικανικῷ ἀλλ’ ἤδη τῷ σοφιστικῷ βίῳ προσεῖχε τὸν νῦν, καὶ ἐπὶ τῆτιν διεμελέετα τὰς λόγους, ἔδεν ἤττον τῆς φύσεως ἐπὶ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος· τὲς μὲν γὰρ δημοσίδς τῆ *Δημοσθένους* λόγους ὁμοῦ πάντας ἐξέμαθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ καὶ λέγειν ἦν ἱκανός, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστάς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἀμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραψε λόγους οὐ πολὺ τι ἐκείνων λειπομένους. τὸν δὲ ἡμέτερον πολίτην *Μάρκελλον*, ἐταῖρον τῆ *Εὐνοῖου* καὶ τῆτον, ἐκμαθόντα μὲν ἀπεμνημόνευε τὰ ἡ βιβλία τῆς *Θουκυδίδου* ἱστορίας, οὐ μὴν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς. καὶ *Νόννον* δὲ φασιν ἐκμαθόντα ἐξάκις ὅλον τὸν *Δημοσθένην* μηδὲ διαῖραι τὸ στόμα δύνασθαι πρὸς γε λόγων ἐπιεικῶν σύνθεσιν· οὐ γὰρ ἐς ταῦτόν ἐς πληθὸς ἀποσηθίζειν καὶ γράφειν ἐς κάλλος. ὁ δὲ *Σαλῆσιος* ἀδρότερον ἤδη ἀπτόμενος τῆς τέχνης, ἐλάττω ἢ καθ’ αὐτὸν ὑπολαβὼν τὸν *Εὐνοῖον* ἀπῆρεν εἰς *Ἀλεξάνδρειαν*, καὶ ἀπεπειρῶτο τῶν ῥητορικῶν διδασκαλιῶν. *Damascius Phot.* p. 342 b.

c Σαλούστιος φιλόσοφος, ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥάδιον εἶναι φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. τοῦτον ἀκούσας ἀπέσυξα δὴ τότε τὸν λόγον ὡς οὔτε ἀληθῆ λεγόμενον οὔτε λέγεσθαι ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ ὁ *Σαλούσιος* ἤδει

τὸ ἐνὸν εἰπεῖν· οὐ γὰρ διεβέβητο· φιλοσόφους ἀπλῶς, ἀλλὰ φέσει μοι ἦν καὶ κατὰ τὸν *Ἡράκλειτον* ὄγλι· καὶ πᾶσιν ἐπιτιθέμενος τοῖς ἅμα καὶ ὀπισσοῦν ἐκ πάσης προφάσεως ἐκάστους καὶ διακωμωδῶν, ἐνίοτε μὲν δάζων, τὰ δὲ πολλὰ τῷ γελοίῳ χαίρει καὶ φιλοσκώμμοι. καὶ γὰρ ἦν ὁ *Σαλῆσιος* τράπελος ἱκανῶς καὶ σκώπτειν ἐτότε καὶ προχειρότατος, ἐξαιρέτως αὐτός, ἐκ γένους δὲ ὅμως τὰς τοιοῦταις· ὁ γὰρ τοι ἐμπτην ἀρετὴν τὴν περὶ θεῶν δόξαν ἀληθῆ, δοκοῦναι ποτε τοῖς πονηροτάτοις, *Σαλῆσιος* ἔτι δὲ πρὸς ἐνίους τῶν ἀλλοφύλων ἄλλα αὐτοῦ ἐπαινοῦντας, ἐν δὲ αὐτῷ εἰρηκῶτας τὸ μὴ δοξάζειν περὶ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς, “εἴτε” ἔφη “τί τὴν νέμειν προσεῖναι μοι.” τῷ δὲ πῶ μάλιστα ἤδη δυναμῶν ἐνταχὺ ἐκείνος ὠραϊζόμενος “τί θεοὶ πρὸς περὶ” ἔφη, “τίς δὲ” ἔφη “οὐκ οἶδε ἐγὼ πώποτε θεὸς ἐγενόμην οὔτε σπρος;” ταῦτα περὶ *Σαλασίε*. *κωνια* ἐφιλοσόφει. *Damascius*.

ὅτι *Σαλούστιος* ὁ τῆς ἀλλῆ ἐπὶ *Ἰουλιανῷ* ἀνῆρ ἦν διαφερόντως εἰς φιλανθρωπίαν· ὧ γε τοσοῦτος καὶ πραότητος ἀπῆρκεν εἰς ὥστε καὶ τὸν *Μάρκελλον* ἐκείνον, ἦν *Καῖσαρ* ὑβριστικῶς αὐτῷ χρῆσθαι πάνν περιδεῖ ὄντα διὰ τὰ προγεκαίτοι τοῦ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐπὶ διὰ τὴν πρὸς *Κωνσταντίον* φιλίαν νίσκω τὴν δίκην ἐπέθηκε, τὸν δὲ *Μ* καὶ διαφερόντως ἐτίμησε. cf. vv. 33 et 34.

Σαλούστιος ἐπαρχος πρῶτα προεβῆλετο βασιλείᾳ *Βαλεντινιανῷ*. σιλεύσας διεδέξατο αὐτόν, καὶ ἔθηματα ἵνα, εἴ τίς τι ἠδίκηται παρὰ προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὐδεὶς δὲ παρὰ ἦν γὰρ ἀγνότατος ὁ *Σαλούστιος*. ὁ *Βαλεντινιανὸς* τὸν πραιπόσιτον ἀδικήσαντα *Βερονίην* τινὰ χῆρα, σελθούσης τῷ βασιλεῖ ἔδωκε δικαιοσύνην. ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν πραιπόσιτον καὶ τούτῳ καταφρονήσαντος τὸν πραιπόσιτον ἐν τῷ ἵπικῷ πυρὶ παραδίδωσι κτήσιν πᾶσαν τῆ ἀρχιεπουνοῦχο τῆ

καὶ φοβηθέντες πάσης ἀδικίας ἀπέ-
το. cf. Cedren. p. 310.

Σαλούστιος Μοιχεύτης Ιατρός, ἐπι-
φίου Καίσαρος, ἔγραψεν Ιατρικά.

αλπιγγολογῶν πηγάδαι (A Ran 997)

εγγας καὶ λόγγας καὶ ὑπήνας ἔχοντες.
δὲ εἰς τὸν Φορμισίον ἀνατείνει ὡς μέ-
ξοντι πύγωνα. εἶπε δὲ συνθέτως τὸ
ὑπὸ τῷ πολέμου, τὸ δὲ ὑπὸ τῷ πύγω-
Αριστοφάνης.

άλπιγξ. ἱεραικὸν τῆτο τὸ ὄργανον·
γὰρ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι.

άλπιγξ. "σάλπιγγιν Ἰνδοὶ οὐ χρῶνται,
ἀντὶ σάλπιγγός εἰς αὐτοῖς αἱ μάστι-
γες ἀποκτυποῦσιν εἰς τὸν ἄερα, καὶ τύμι-
τινα φρικώδη ἐξ ἐαυτῶν ἀνιέντα βύμι-
cf. v. τύμπανα.

Σαλώμη ὄνομα κύριον.

Σαμαρείτης ἀρσενικῶς, Σαμαριτίς
γυνή.

Σαμαρεύς ὁ πολίτης. "ἐντεῦθεν ἐχω-
ρησαν ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Σαμαρι-
πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἢ Σαμιά-

άμβυλα ὑποδήματα.

Σαμβάρης ὄνομα κύριον.

αμβῦκαι ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν
τοῖς λύμβος ἦδον. οἱ δὲ λαμβῦκαι.
ἦν τὴν σαμβύκην πρώτος Ἴβρυκος ἐφευ-
ξεν δὲ εἶδος κιθάρας τριγώνου.

τάμβυκες γένος μηχανήματος πολιου-
κῶ, ὡς φησι Πολύβιος. περὶ δὲ τῆς κα-
τευθῆς αὐτοῦ γέγραπται ἐν τῷ περὶ ἐκφρά-
ς. "οἱ δὲ προσεβόηθον ἐπὶ τὸ διατεί-
ια, καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῷ λιμένος ἀπὸ
ὑπερειδόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος τοὺς συμ-
ας."

τάμη εἶδος πάθους Σαμμακῶ· περιστι-
γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ἀλόνας Σαμίων,
δὲ δὲ ταῦτα οἱ Σάμιοι τὰς Ἀθηναίους.
v. τὰ Σαμίων.

Σαμίων ἄνθη, ἐπὶ τῶν ὑσάταις ἡδο-
χρωμένων.

Σαμίων ὁ δῆμὸς ἐστίν ὡς πολυ-
ζήματος Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους, ἐπι-
ὑπτων τοὺς ἐστιγμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι
ἀπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, σπάνει
πολιτευομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις
ἔσατῆρων τὴν ἰσοπολιτείαν, ὡς Ἀριστο-
φάνης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ

Σαμίοις ἐνρέθη πρώτοις τὰ κδ' γράμματα
ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἀνδρων ἐν Τρίποδι·
τὰς δὲ Ἀθηναίους ἐπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν
Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχίνος ἐπὶ ἄρχοντος Εὐ-
κλείδου. τὰς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλ-
λιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλεί-
δου κδ' ἐπὶ Εὐκλέως. περὶ δὲ τῷ πείσαντος
ἱστορεῖ Θεόπομπος. οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν
τὰς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον
γλαυκί, Σάμιοι δὲ σαμαίην, ὃ ἔστι πλοῖον
δίχροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατε-
σκευασθὲν τῷ Σαμίων τυράννῳ, ὡς Ἀνσι-
μαχος ἐν β' Νόσων. τὸ δὲ πλάσμα Ἀβρίδος.
οἱ δὲ τὴν σάμαιναν νόμισμα εἶναι. τάττεται
δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν
συμφορὰς, παρ' ὅσον Ἀθηναῖοι τὰς Σαμίους
ἔστιζαν.

Σαμνῖται ὄνομα ἔθρους.

Σαμοθράκη νήσος· κεῖται δὲ καταντι-
κρὸν τῆς Θράκης. φασὶ δὲ Σαμίους οἰκίσου-
τας αὐτὴν τὸ ὄνομα θῆσθαι τῆτο· καὶ ἔστι
παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ
οὕτως εἰρημένον "καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκί-
σαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι· ἐξ ὧν ἡμεῖς
ἐγενόμεθα. κατωκίσθησαν δὲ ἀνάγκη, οὐκ
ἐπιθυμία τῆς νήσου· ἐξέπεσον γὰρ ἐπὸ τυ-
ράννων ἐκ Σάμου, καὶ τόχῃ ἐχρήσαντο ταύτη.
λείων λαβόντες ἀπὸ τῆς Θράκης ἀφικνοῦνται
εἰς τὴν νῆσον." (A Pac. 276) "ἀλλ' εἴ τις
ἡμῶν ἐν Σαμοθράκῃ μειωθῆναι, νῦν ἐστὶν
εἴξασθαι καλὸν ἀποσραφῆναι τῷ μειόντῳ
τῷ πόδε." ἐν Σαμοθράκῃ ἦσαν τελεταί τινες,
ὡς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα
κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ τῶν
Κορυβάντων μυστήρια καὶ τὰ τῆς Ἐκάτης,
καὶ τὸ Ζήρινον ἄντρον, ἢ κύνας ἔθρον.
ἐν κινδύνοις οὖν γενόμενοι ἐπεκαλοῦντο τὰς
δαίμονας ἐπιφανῆσαι καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκον
δὲ οἱ μεμνημένοι ταῦτα ἐκ τῶν δεινῶν σώ-
ζεσθαι καὶ ἐκ χειμῶνων. ἀποσραφῆναι δὲ
ἀντὶ τοῦ διακλασθῆναι τοῦ μειόντος τὸν
δοῖδουκα· ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύ-
τερον γενέσθαι ὁδόν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν
ὑποστρέψαι.

Σαμουήλ ὁ προφήτης. τοῦτον ἐγέννη-
σεν Ἄννα εὐξαμένη πρὸς κύριον· ὃν Σα-
μουήλ ἐκάλεσε, Θεαίτητον ὡς ἂν τις εἴποι.
καὶ ἀναμνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς εὐχῆς
ἦν ἠῤῥατο πρὸς Ἥλει τὸν ἀρχιερέα, παρε-
δίδου Ἥλει, ἀνατιθεῖσα τῷ θεῷ προφήτην

γενησόμενον. κόμη τε οὖν αὐτῷ ἀνεῖτο, καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν, καὶ διήγεν ἐν τῷ ἱερῷ τρεφόμενος. Ἐλκάνη δ' ἐκ τῆς Ἄννης νιῆς γίνονται γ' καὶ θυγάτηρ. Σαμουήλ δὲ πεπληρωκῶς ἔτος ἰβ' προεφήτευσε. καὶ ποτε κοιμώμενον ὄνομαστὶ ἐκάλεσεν ὁ θεός· ὃ δὲ νομίσας ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως πεφωησθαι παραγίνεται πρὸς αὐτόν. οὐ φαμένον δὲ καλέσκει τοῦ ἀρχιερέως, ὃ θεὸς εἰς τρεῖς τοῦτο ποιεῖ. καὶ Ἡλεὶ διανυσθεὶς φησι πρὸς αὐτόν "ἀλλ' ἐγὼ μὲν Σαμουήλ σιγῆν ὡς καὶ τὸ πρὶν ἤγον, θεὸς δ' ἐστὶν ὁ καλῶν. ἀλλὰ σήμαινε πρὸς αὐτόν ὅτι παρατυγχάνω." καὶ τῷ θεοῦ φθενξασμένου πάλιν ἀκούσας ἡξίου λαλεῖν ἐπὶ τοῖς χωρμένοις· οὐ γὰρ ὑστερήσκει αὐτόν ἐφ' αἷς ἂν θελήσειε διακονίαις. καὶ ὁ θεός "ἐπεὶ παρατυγχάνεις, μάνθανε συμφορὰν Ἰσραηλίταις ἐσομένην καὶ τοὺς Ἡλεὶ παῖδας μιῇ ἡμέρᾳ τεθνηξομένους." Ioseph. A. I. 5 10 3.

Σάμου ὑληέσεως (Hom. N 12). οὐδέποτε κατὰ τὴν συνήθειαν λέγει Σαμαθρήκην, ἀλλὰ διαλελυμένως, ὡσπερ ἐν πόλει ἄκρη, τῇ ἄκροπόλει.

σαμφόρας εἶδος ἵππου ἐγκεχαραγμένον τὸ σ σημεῖον. οἱ δὲ Λωριεῖς τὸ σ σὺν λέγουσι.

σαμψῆραι σπάθαι βαρβαρικά. "δῶρα φέρει Τραϊανῷ ὑφάσματα σηρικὰ καὶ σαμψῆρας· αἱ δὲ εἰσι σπάθαι βαρβαρικά." cf. Ioseph. A. I. 20 2 3.

α Σαμψῶν παῖς Μανωῆ, κριτῆς Ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρός. ἄχρι μὲν οὖν οὗτος ἐκράτει τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, τῶν πολεμίων κατεδυνάστευεν· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ Δαλιᾶς τῆς πόρονης ὑπεκλάπη τὸν νοῦν, ἄμα καὶ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἰσχύος ἐξέπεσεν, ὑπὸ τε τῶν ἐναντίων ἄλοος δέσμιος ἐς Γάζαν ἀπήχθη, καὶ τῶν ὄψεων στερηθεὶς ἐδόθη ἀλγήθειν ἐν μύλωνι. διὸ δὴ συμπεσὼν τοῖς τῷ ἱερῷ κίσι συναπώλετο τοῖς ἐναντίοις, εἰπὼν "ἀπελθέτω δὴ Σαμψῶν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων." καὶ ὃ μὲν οὕτω διεφθάρη, κρίνας τὸν λαὸν ἔτη κ'. Io. Antioch. exc. Peir. p. 781.

β Σαμψῶν. ὅτι ἐπὶ Σαμψῶν ἀνὴρ τις πορευόμενος ἐν πόλει φυλῆς Βενιαμὴν ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων ἀρπαγείσαν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐθεύσατο, καὶ καταισχυνθεῖσαν ὑπὸ πληθῆος ἀπέλαβε νεκράν, αὐτὸς δὲ κατατε-

μὼν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἰβ' ἔκαπεται ἢ εἰς μαρτύριον τῆς ἀνομίας Βενιαμίν. οἱ μὲν παρακρημα λαβόντες αὐτὴν ἔπειτες ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐξέειλον τὴν ἢ Βενιαμίν, π' καὶ ζ' καταναλώσαστες ἢ δας.

Σαμωνῆς ὄνομα κύριον.

Σανατρούκης Ἀρμενίων βασιλεὺς τὸ μὲν σῶμα ξύμμετρον εἶχε, τὴν ἢ δὲ μέγας ἐτύγγανεν εἰς ἅπαντα, οὐκ ἢ δὲ εἰς τὰ ἔργα τὰ πολέμια. ἰδοὺ τῷ δικαίῳ φύλαξ ἀκριβῆς γενέσθαι, ἢ εἰς τὴν δίαίτιαν ἴσα καὶ τοῖς κραι Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων κεκολλο Dio Cass 65 9 ?.

σάνδον ξ χρώμα κόκκινον.

Σάνδων Ἑλληνικὸς φιλόσοφος ἢ ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα, βιβλίον ἄ.

σανίς σανίδος.

Σαννυρίων Ἀθηναῖος κωμικός. ματῶν αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, Γέλωσ Δω Ψυγασταί, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειποσοφ σάου σῶξε, φύλαττε ἐν ἐπιγρ (AP 6 157) "Ἄρτεμι, τόξω μὲν ἢ βάλλε, σάου δὲ φίλους." καὶ αὐδῆς ἢ "τὸν μὲν ἵνα ψυχῆν, τὸν δ' ἵνα σῶμα

Σαοὺλ βασιλεὺς τῶν Ἰσθαίων, δαίμονος κατείχετο καὶ οὔτε ἐκάθει ἐκοιμᾶτο· ὄντινα ὁ Δαβὶδ ταῖς μελ κατέθειλε. Io. Antioch. exc. Peir. p. 7

Σαοὺλ ἐν προφήταις. οὗτος ἢ ὑπὸ Σαμουήλ εἰς βασιλεία καὶ προ καὶ ἰδὼν αὐτόν τις ἔφη "καὶ Σαοὺλ ἢ φήταις;" καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος· ραβολήν· τὰς γὰρ ὄντες τὰς ἀποι ζητῶν βασιλείαν εἶρε.

Σαοῦλος. ὅτι Σαοῦλῳ τῷ Ἰο βασιλεῖ ἀρχὴ τῆς παρὰ πάντων τιμῆ Νουασῆν τὸν Ἀρμενιτῶν βασιλέα; οὗτος γὰρ πολλὰ κακὰ τοὺς Ἰουδαίῳ τίθησι, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖ ἐχειροῦτο πολέμιον νόμῳ, τοὺς δεξιόδους ἐξέκοπτεν, ὅπως τῆς ἀριστερῆς ὄψεως ὑπὸ τῶν θυρεῶν σκεπομένης στοι παντελῶς εἶεν. τῆτον οὖν ὁ Σ κατηγωνίσαστο. Ioseph. A. I. 6 5 1.

Σάπειρ. ὅτι κατὰ τὴν πολέμια πόλιος τῶν Περωῶν Βεϊουδαῖς, ἢ ἐ και Ἡράκλειος ὁ Ἡρακλείου τῷ βι πατήρ, Σάπειρ ἦν τις ἀνὴρ, τὸ μὲ

τῷ Ὀμήρῳ Τυδεὺς ἀνυμνήμε-
 γνώμην καὶ περαιτέρω Τυδεὺς
 ἴρ ἦν τὴν ψυχὴν, καὶ εἴ τις τέ-
 ποτέ ἀλκιμώτερος· οὐ γὰρ ἀπο-
 γέθει τῆς ἀρετῆς τὸν Ἡρακλέα
 τιθεῖς, εἰ καὶ τῷ παραλλήλῳ
 κόλοπας ὄξεις ἐπιφερόμενος ἐν ἄλ-
 υρώματι καὶ μετεωροπορεῖ. τὸν
 λοπα ἐνείρας τῷ πύργῳ ἀνὰ τὰς
 ὕ οἰκοδομήματος (ἦν γὰρ λίθῳ
 βασμένον τὸ φρόριον) ἐπιβαίνει
 οπὸς τῷ ποδί· εἶτα τὸν ἕτερον
 ο ἐγκεντρίσας σκόλοπα, τὸν λει-
 ν ποδοῖν ἐπερείδει, καὶ τῶν ἔξηρ-
 των ἐπειλημμένος ἀπριξ εἶχετο
 οὔτω τε τὴν ἄνοδον ἰσοφίζετο.
 ορκουμένων τὴν βίαν τῶν βελῶν
 ν οἶων τε ὄντων, ἰσχυρῶς εἶχετο
 ος ὁ Σάπειρ ἐκείνος ἀνήρ. καὶ
 ἂ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐπιβολὴν
 , εἰ μὴ τις τῶν τῆς Περσικῆς
 ἰθρόον ἐπιφανεῖς ἐνὶ τῶν θυρεῶν
 λημένων τοῦ ἐχυρώματος ἐκείνον
 ἰριστεία ἐξώθησεν. ὁ δὲ κατολι-
 τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τῷ θυρεοῦ,
 ἐν κονίῃσιν, ἐπὶ βροχμῶν τε καὶ
 ἰηρικῶ τῷ συμπτώματι. ὁμως ὁ
 ποδέχονται γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπί-
 ονοῦντες, καὶ τραυματίαν διεσώ-
 ονύττουσι γὰρ αὐτὸν τὰ τῶν
 δῆρῳ μικρὸν κομιδῆ. ὁ δὲ καρ-
 ος ἐπ' ἐκείνο τὸ ἔργον ἐχώρει,
 ν ἀνέθορε, τῇ ἐπάλλξει τὰς χεῖ-
 ῶν οἶα πολυπούς ἀφύκτες πλε-
 ος, καὶ εἶχετο καρτερεῖ τιμὴ λαβῆ
 ος. ὁ δ' ἀντίπαλος Πέρσης ἀδελ-
 ῶρας ἐπιβολῆς ἐξεργάσατο, καὶ
 ος ἔναγχος τῆς ἐπάλλξεως ταῖς
 προσβολαῖς μετ' ἐκείνης τὸν ἀρι-
 ἔψας παρεῖα εἰς τὸ κάτω χωρεῖν
 κατήγετο ὁ στρατιώτης ὁ φιλο-
 τὰ τῆς ἐρωμένης ἐπάλλξεως. τὸ
 ἐὸν τὴν προτέρω σπηραῖαν ὀρέ-
 οβερῶ τοῦ θεάματος τῷ πάντα
 ἄτὰρ ἐξάντης τῷ πτώματος ὁ
 γενόμενος καὶ τρίτον ἄθλον
 ὡσπερ ἀμύχου τινὸς καὶ θείας
 ος τὸν πόνον παροτρυνούσης αὐ-
 ἄνελεψυσε, τῆς στεφάνης τοῦ
 ὄν ἐπιβίς, τὸν ἀκινάκην σπασά-

μένος τὸν κηφήνα τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἐκεῖ-
 νον αὐτὸν τὸν Πέρσην ἀπέκτεινε, καὶ οὖν
 τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρας ἀφελόμενος τοῖς
 πολιορκουσίην ἀπέπεμπεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸ
 γεγονός θεασάμενοι ἀνεθάρρησαν καὶ τῶν
 κινδύνων ὠρέγοντο. ἀδελφὸς δὲ τις τοῦ Σά-
 πειρος ἐκείνου (προεσβύτης δ' οὗτος τὴν ἡλι-
 κίαν) ἐπεὶ γέγονε τῆς ἀρετῆς θεατής, καὶ
 ζηλωτῆς παραχρημα τοῦ ἐγγειρήματος γίνε-
 ται, καὶ ἀνέσι καὶ αὐτός, ἀδελφὰ τῷ ἀδελ-
 φῷ μηχανώμενος, εἶτα μετ' ἐκείνον ἕτερος,
 καὶ μετὰ τοῦτον πολλοί. κάλλος γὰρ λοιπὸν
 ἀνεδύοντο οἱ προκατελιηφότες τὸ ἐχύρωμα,
 καὶ ταῖς πύλαις ἀράττουσι, καὶ εἰσαγώγιμον
 λοιπὸν ἦν τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον.
 καὶ οὔτω κρείττους τῶν πολεμίων γενόμενοι
 τὸ φρούριον παρεστήσαντο. Theophyl. Sim.
 2 18.

σαπρῶς παλαιῶς· Ἀριστοφάνης (Pac.
 553) "εἰρήνης σαπρῶς" ἢ ἀρχαίας.

σαπρόν οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον,
 ἀλλὰ τὸ παλαιὸν Εὐπολίς.

σαπρός καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ (A Pac.
 699) "Σιμωνίδης γέρων ὦν καὶ σαπρός κέρ-
 δους ἔκητι κἄν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι," τουτέστι
 φρυγάνου.

Σάπφειρα ὄνομα κύριον. καὶ σάπφει-
 ρος εἶδος λίθου πολυτίμου.

Σαπρώ Σίμωνος (οἱ δὲ Εὐνομίονος (al. a
 Εὐμήνου), οἱ δὲ Ἡεργίου, οἱ δὲ Ἐκρύτου,
 οἱ δὲ Σήμιον, οἱ δὲ Κάμωνος, οἱ δὲ Ἐτάρ-
 χου, οἱ δὲ Σκαμανδρωνύμου), μητρὸς δὲ
 Κλειδός, Λεσβία ἐξ Ἐρεσσοῦ, λυρική, γεγο-
 νηῖα κατὰ τὴν μὲν Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλ-
 καῖος ἦν καὶ Σησίχορος καὶ Πιπτακός.
 ἦσαν δὲ αὐτῇ καὶ ἀδελφοὶ γ', Λάριχος Χά-
 ραῖος Εὐρύγιος. ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ Κερ-
 κύλῃ πλουσιωτάτῳ, ὀρωμμένῳ ἀπὸ Ἄνδρου,
 καὶ θυγατέρα ἐποίησάτο ἐξ αὐτοῦ, ἣ Κλείς
 ὠνομάσθη. ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γε-
 γόνασι γ', Ἀτθίς Τελεσίππυ Μεγάρα, πρὸς
 ἄς καὶ διαβολὴν ἔσχεν ἀισχυρᾶς φιλίας. μα-
 θήτριαί δὲ αὐτῆς Ἀναγόρα (al. Ἀνακτορία)
 Μιλησία, Γογγύλα Κολοφώνια, Εὐνεῖκα Σα-
 λαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία
 θ', καὶ πρώτη πληκτρον εὔρεν. ἔγραψε δὲ
 καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγεία καὶ ἰμβύους
 καὶ μονωδίας.

Σαπρώ Λεσβία ἐκ Μιτυλήνης, ψάλ-
 τρια. αὕτη δὲ ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μιτυλή-

ναλον ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπόντωσεν ἐαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνεγραμμαν ποίησιν.

Σάπων Σάπωνος ὄνομα κύριον.

Σάπωνις ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς. σαράβαρα ἐσθῆς Περσικῆ. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

σάραβον τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι, καὶ σάκταν καὶ σάβυττον καὶ σέλιον καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράγουροι ὄνομα ἔθνος. "ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθέντες κατὰ ζήτησιν πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὐννοῖς ἐγίνοντο." cf. v. Ἀβαρις.

Σαρακηνός ἔθνος.

Σάραμβος (Plat. Gorg. p. 518). οὕτως ἐκάλουν Ἀθηναῖοι κἀπηλὸν τινα.

Σάραπις. τούτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κωθεῖλε Θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸ ζῶον ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ μεγάλου. τοῦτο δὲ οἱ μὲν Δία ἔφασαν εἶναι, οἱ δὲ τὸν Νεῖλον διὰ τὸ μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τὸν πῆχυν ἦγον τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον, ἄλλοι δὲ τὸν Ἰωσήφ. ἔτεροι δὲ Ἄπιν τινα γεγονέναι ἀνθρώπων εὐπορον καὶ βασιλέα ἐν Μέμφιδι πόλει τῆς Αἰγύπτου, λιμοῦ δὲ γενομένου τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν ἐκ τῶν ἰδίων τροφῆν παρέσχε. τελεωτηκότι δὲ αὐτῷ ναὸν ἀνεστήσαν, ἐν ᾧ βοῦς ἐτρέφετο σύμβολον φέρων τοῦ γεωργοῦ, καὶ τινα δὲ ἔχων ἐν τῇ χροιά ἐπίσημα. ὅστις ἐκ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς Ἄπις ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ σορὸν τούτου τοῦ Ἄπιδος, ἐν ἣ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν, καὶ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τοῦ Ἄπιδος σύνθετον ὄνομα πεποιηκότες ἐκάλουν αὐτὸν Σάραπιν. οἱ δὲ μετὰ ταῦτα Σάραπιν. τούτῃ ναὸς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμεγέθης καὶ πάνυ λιμπερός.

a Σαραπίων ὁ Αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ Ἀλεξανδρεὺς, ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἀμυρτανομένων, ἀκροάσεων βιβλία ζ', πανηγυρικὸν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ, βουλευτικὸν Ἀλεξανδρεῦσιν, εἰ δικαίως Πλάτων Ὀμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας, καὶ ἄλλα συγνά, καὶ τέχνην ῥητορικὴν.

b Σαραπίων. τέτον ἐποίησατο φίλον ὁ Ἰσίδωρος, τὸν λαθόντα πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εὐσεβείᾳ τε καὶ ὀλῆ βίῃ φιλοσοφίᾳ πλήν αὐτῆ τῷ Ἰσίδωρῳ. τοσῶτον δὲ τῷ ἀνδρὶ πε-

ριτῆν ἀληθῆς τρόπου τε καὶ λόγῳ, παροιμία λέγεσθαι εἰωθότος, ἐργασθαι βαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τῷ λάθε ὥστε ἕδνα τῶν τότε ζώντων ἀνέτε τῶν νεωτέρων ἕτε τῶν πρὸς ἐλπίσαιμι ἀν' εἰδέναι οἶον λέγω· τις ἄλλος οἶος ἦν ὁ Σαραπίων ἐκείνῳ ἢ ἔγωγε νῦν ἠπιστάμην, εἰ μὴ ὁ φιλόσοφος ὑπέδειξε τῷ λόγῳ τὴν πύωα. ἐ γὰρ ἔργῳ ποτὲ ἔφη πείσῃ τὸν ἐντυχεῖν ἑτέρῳ ἀνδρὶ, ἄλλως ἢ ἐγγύρῳ, μηκέτι καταβαίνειν θαμὰ σφετέρως οἰκίας· οἰκεῖν δὲ μόνον· μικρῷ τῷ ὄντι, μονάδα βίον ἀναδὲ πρὸς μόνον τὰ ἀναγκαιότατα χροῦ γειτόνων ἐνίοις. εὐκτικὸν μὲν οὖν Σαραπίωνα διαφερόντως ἔλεγε, κίτου σχήματι πανταχοῦ περιφοιτῶν χωρίων, ὅπου ἦγεν ὁ τῆς ἐορτῆς πολλὰ δὲ ἐπ' οἴκῃς δημερεύοντι τινα ἀνθρωπίνην ζωὴν ἀλλ' ἀτεθελίαν, εὐχῆς τε αἰεὶ καὶ ἀρετῆς πᾶσι πρὸς τὸ θεῖον φθεργόμενον, σιγῇ διανοσόμενον. ζητητικὸς δὲ ἄθειας καὶ γύσει φερωτικός ο τεχνικώτερον τῆς φιλοσοφίας ἤσβειν, ἀλλὰ τοῖς ἀδροτέροις καὶ κωτέροις νοήμασιν ἐνεφέτο. διὸ δὸν τὸν Ὀρφέα ἐκέκτητο καὶ ἀξρωτιῶν ἐφ' ἐκάστοις αἰεὶ τοῖς πυζητήμασι τὸν Ἰσίδωρον, ἄκραν ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλμόνον οἰκεῖον ἐγνώριζεν ὄντα καὶ πκαὶ δὴ ἐν αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόθευόμενον κρόνιον βίον. ἐδὲ γδιετέλει πρῶτων καὶ λέγων ἢ σιτὸν αἰεὶ καὶ συναϊρῶν ὡς οἶον εἶσω καὶ τὸ ἀμερέστερον. ὅς οἱ τεφρόνει χρημάτων ὥστε κεκτιῶν ἢ μόνῃ δύο ἢ τρία βιβλία. ἢ Ὀρφέως πόησις, οὕτω δὲ ἢ περὶ τὸ σῶμα ὥστε ἐξ ἀρχῆς ἀναγκαῖα καὶ μόνα προσφέρων ἀφροδισίων δὲ ἄχραντον εἶναι δτός. οὕτω δὲ ἡμέλει τιμῆς τῆς ππων ὥστε οὐδὲ ὄνομα αὐτῆ ἦν. ἐδ' ἂν ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα, τις ἠβελήθη παρὰδειγμα τοῖς χαρίσασθαι τῷ κρονίῳ βίῳ, ἢ μῦθος εἶναι ὁ λόγος, μὴ ἔχων

ν ιστορίαν. ὁ μὲν γὰρ Χείρων λεγόμενος ἐν μεθορίῳ μᾶλλον εἰσθήκει τῆς Κρόνου Διὸς ἀρχῆς, ὅθεν διφυῆς· Σαραῖ ἐστὶς ὑπὸ τῆ φιλοσόφου γνωσθεὶς ῥάφθω τοιούτος. ὃς κληρονόμῳ τῷ φέροντος, μηδένα πρὸς γένους ἔχων ἕξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶναι τῆς ἑσθίας, δεῖν λέγω ἢ τριῶν βιβλίων. ἐπὶ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο ἐξ ἀνδρείων, κατὰ διάμετρον ὅλην τῆ ἰωνος ἀφροσύνης, μᾶλλον δὲ ἔτι καὶ τῆς ῥῆς μειζώσως, εἰ οἶόν τε φάναι. ὁ μὲν ἄλλος τὴν ζῶν χρόνιός τις καὶ δῖος, ὁ ἄλλος καὶ Τυφῶνος ἔτι πολυπλοκώ-θηρίον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον. ἄλλος τις ἀγνοεῖ τῶν νῦν ζώντων ἀν-δρῶν οἷος ὁ Παμπρέπιος ἐγγόνει τὴν τε καὶ τὴν τύχην. Damascius.

ῥάπους. οὕτως ἐκάλεε Ἀλκαῖος Πι-τόν φιλόσοφον διὰ τὸ πλατύπυρον εἶναι ῥεῖν τῷ πόδε, χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ποσὶ ῥαγάδας, ὡς χειράδας ἐκάλεον, ἄ τε ὡς εἰκῆ γαυριῶντι, φύσκωνι γάστρωμα διότι παχὺς ἦν. ἀλλὰ εἰς ζοφοδορῖδαν ὡς ἄλλυρον, ἀγασύ-δὲ ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν. 1. 181.

ῥαωνίς πέτρας ὄνομα.

ῥοδῶν μετὰ πικρίας γελῶν.

ῥοδαῖος ὑπὸ πόλεως Σύρδων. καὶ εἰς πόλιν.

ῥοδανῶνα πᾶλλος Ἀσσυρίων βασιλεύς, ἰνίου καὶ Σεμιράμειως, οἰκιστὴν ἔχων ῥον, ἔνδον τὸ σύμπαν ἐν τοῖς βασιλείοις θῶν, ὅπλων μὲν οὐκ ὑπτόμενος, οὐδ' ἴσαν ἕξιων ὡς περ οἱ πάλοι βασιλεῖς, ἄλλος δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τὰς ὀφθαλ-μογραφόμενος, πρὸς τε τὰς παλλακί-αιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ ἐμπλο-ῆς τε σύμπαν γυναικείῳ ἤθει χρώμενος. δὲ τὰ πρότερον συντεταγμένα ἐπὶ τὰς αὐτῷ παρῆσαν οἱ τε ἐκ τῶν ἄλλων σατράπαι, ἄγοντες τὰς δυνάμεις. Dam. Exc. Peir. p. 425.

ῥος ἐσφάγη ὑπὸ Περσέως. οἱ δὲ κό-καὶ μιμηταὶ τῆς κείνου φιλοσαρκίας στριμαργίας καὶ οἰστορηλασίας ἐπέγρα-ψας ἐξ αὐτοῦ δῆθεν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τὸ ἔχων καὶ τὰ ἐξῆς (AP 7 325, Malala ψευδῶς δὲ οἱ γεγραφοῦτες ἐπέγραψαν.

οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευταῖος ἄπερ ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ἀλλ' εἰς τὴν δυσώδη φθορὰν ἐκείνα πάντα κεχώρηκεν· ἔχει δὲ μόνον τοῦ παρα-νόμου βίου τὴν δυσοδμίαν, ἣτις διηγεῖται τὴν ἀθλίαν αὐτῆ ψυχὴν ἀλύγει καὶ ἀνιά, συνειδυῖαν ἑαυτῇ τὰ κάκιστα, καὶ μεμνημέ-νην ὡν παρανόμως καὶ ἀκολάστως ὁ τύλας εἰργάσαστο. Theodoret. Therap. 12.

Σαρδανῶνα πᾶλλος ἐν β' Περσικῶν δύο φησὶ γεγονέναι Κυλλισθένους, ἓνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν. ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τῷ μνήματος αὐτῷ τῷ ἐπιγράφεται "Σαρδανῶνα πᾶλλος Ἀνακονδαράξου παῖς Ταρ-σῶν τε καὶ Ἀγγιᾶλην ἔδειμιν ἡμέρη μη-ἔσθιε, πίνε, ὄχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τέ-του ἐστὶν ἄξια," τατέστι τῆ τῶν δακτύλων ἀποκορτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιήται, ὡς ἂν ἀποληκῶν τοῖς δακτύλοις. ταῦτ' οὐ καὶ ἐν Ἀγγιᾶλῳ τῇ πρὸς Ταρσῶ ἐπι-γράφεται, ἣτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον. cf. v. ὄχαια.

ὁ δὲ Σαρδανῶνα πᾶλλος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀνα-κονδαράξου βασιλέως Νίνου, Περσικῆς χώρας· ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρῳ Ταρσῶν καὶ Ἀγγιᾶλην ἔκτισε. φασὶ δὲ αὐτὸν αἰσχυρῶς καλλωπι-ξοῦσθαι, τοῖς τε αἰκείοις μὴ ὀραῖσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρολημένους δὲ τῷ οἴκῳ ἔνδον εὐρεθεὶς ἀπέθανεν. γράφει δὲ ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτῷ Ἀσσυρίοις γράμμασι τὸ "Σαρδανῶνα πᾶλλος Ἀνακονδαράξου παῖς" καὶ τὰ ἐξῆς. sch. A Av. 1022. cf. v. καταγεγραμμένους.

σαρδάνιος γέλως ὁ προσποιήτος. κα-λεῖσθαι δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι τοῖς ὀδοῦσι φασίν.

σαρδάνιος γέλως, παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν b ἐπ' ἄλθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελῶντων, ἦν Δῆμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδῶνα κατοικοῦντες αἰχμαλώτων τε τὰς καλλίστας καὶ τὰς πρεσβυτέρας ὑπὲρ ὁ ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθνον, γελῶντας ἕνεκα τοῦ τὸ εὐάνδρον ἐμ-φῆναι, τουτέστιν ἀνδρείον. Τίμαιος δὲ τοῦς ἰκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνω-θεμένους σὺν τοῖς ὑπὸ τῶν υἱῶν εἰς ὃν ἐμελ-λον θάπτεσθαι βόθρον, γελῶν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι μετ' ἀνίας. καὶ φασὶν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος ἐν Καρχηδόνη ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τῷ Κρόνῳ ἐπιτιθέντας (ἴδονται δὲ χαλκοῦς, προβεβλη-μένους ἔχων τὰς χεῖρας, ὅφ' ὃ κρίβανος)

ἔπειτα ὑποκαλεῖν τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρός δοκεῖν γελᾶν. Σιμωνίδης δὲ Τύλων τὸν ἠφαιστότεκτον Σαρδόνιος οὐ βυλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα, εἰς πῦρ καθαλλόμενον ὡς ἂν χαλκῶν, προστεριζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιγύσκοντας. Σιληνός δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακούσας λάγανον εἶναι παρὰ Σαρδόνιοις ἡδύ, σελίνῳ ἐμπεριέει, οὗ τοῦ γευσσιμένους τὰς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας ἑαυτῶν ὑποδάκνει. ἔνιοι δὲ τὰς ἐπὶ κακῷ γελῶντας, ὡς καὶ Ὀδυσσεύα φησὶν Ὀμηρος (ν 302)· "μεῖδθη δὲ δίος Ὀδυσσεὺς σαρδάνιον." καὶ ἐν ἄλλοις (ο 101) "ἡδὲ γέλασσε χεῖλαι, ἔδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρυσιν κυανέησιν ἰάνθη."

Σαρδιανός ἀπὸ τόπου.

σάρδιοι λίθοι ἐναργῶς διαφανεῖς, λευκοὶ ὄντες κατὰ τὸ βάθος· οἰτινες δοκοῦσι μέχρι βάθους τῷ αὐτῷ χρώματι κεχρῶσθαι, ἅτε δὴ μὴ ἀντιλαμβανομένης τῆς ὄψεως τῆ βάθους. Philopon. in 2 de anima K 2 b.

Σαρδόθεν ἀπὸ πόλεως Σάρδεων.

Σαρδόνιον πέλαγος καὶ Σαρδονικὸν πέλαγος, Σαρωνικὸν δέ.

Σαρδῶ. νῆσός ἐστι μέγιστη ἢ Σαρδῶ ... δέξεται. καὶ παροιμία "βάμμα Σαρδιανικόν," ἀπὸ τοῦ ἐρυθρόν, φοινικῶν. cf. v. βάμμα Κυζικηνικόν.

Σαρδῶν.

σάρισσιν εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικῶ.

σαρκάζων μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. καὶ σαρκάζοντες ὑποσηφρότες καὶ ἀνοίγοντες, ὡσπερ κυνίδια, ὅταν προσληαρῇ τινὰ καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὀδοῦσιν. ἢ σαρκάζοντες ἀπὸ τοῦ ἐξισχνούμενοι καὶ ἡτονηκότες καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἔλκοντες μόλις. ἢ ἔλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον, οἱ τὰ ὀστέα περιτράγουσι, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν τῷ δοκεῖν ἐσθίειν. σαρκάζειν δὲ κυρίως τὸ τὸν κύνα πεινῶντα τὰ λεπτά τῶν σαρκῶν τῆ ὅσπερ ἀπογλύφειν. sch. A Pac. 481.

σαρκασμοπιτυνοκάμπται Ἀριστοφάνης (Ran. 997) φησὶν ἀπὸ τοῦ μεγάλου, ὡς σαρκάζοντες καὶ προσποιούμενοι τὰ πολεμικά, οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιοῦτους, ἰσχύος δὲ ἐπιμελουμένους. διὸ καὶ τὸν Μεγαίετον Μίανην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐπιτήδεις δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις διὰ τὸ Αἰσχύλου ἡθος.

σαρκασμός εἶδος εἰρωνείας.

Σαρκίδης ὄνομα κύριον.

σάρκινος προπαροξυστόνως, ὡς κριδός. σαρκίον ἢ σάρξ.

σαρκοφαγία ἢ κρεοφαγία· "ἰδέτω μὲν γὰρ οἱ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας, ἀδύτω δ' οὐκ ἠγέσχετο μεταλαβεῖν, τὸ παλαιὸν παρήγευμα τὸ θνησιδίων ἀπέχεσθαι τῶτο σημεῖον ὑπολαμβάνων." cf. v. ἀδύτους.

Σαρμυδησός τόπος Θράκης.

σάρξ. ὅτι Ἀριστοτέλης αἰσθητῶν ἐκ τὴν σάρκα, καὶ λέγει ὅτι ἡ ἀπτακὴ αἰσθητῶν μία καὶ μεταξὺ. Philopon. in 2 de anima N 1 a.

σάροι μέτρον καὶ ἀριθμὸς παρὰ Χαλδαίους· οἱ γὰρ οὐκ ἴσασιν ἐνιαυτὸν βσκέ κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, ἀλλ' ὁ σάρος ποιῆ μῆνας σεληνιακούς σβ, ἃ γίνονται ἢ ἐνιαυτοὶ καὶ μῆνες 5'.

Σάρος ποταμός. X Anab. 14.

Σαρπηδονία ἀκτὴ ἀκροῦ τῆς Θράκης Κράτης τὴν μεγάλην. καὶ νῆσοι πρὸς τὴν ὠκεανῶ, ἐν ἧ αἱ Γοργόνες.

Σαρπηδῶν Σαρπηδόνης ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητικὴ τῆ Σαρπηδῶν. καὶ Σαρπηδόνης.

σαρώματα φιλοκαλήματα. καὶ σάρεις ὁμοίως.

σαρῶν κορῶν.

σάτα μέτρον Ἑβραϊκόν. δηλοῖ δὲ μέτρον ὑπερπεπληρωμένον, ὡς εἶναι μόδιον ἐπὶ τῆ ἡμισυν. ὕγρῳ δὲ ξηστῶν κέ ἦτοι λιτρῶν 4.

Σατανᾶς. ὅτι Σατανᾶς κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶτταν ὁ ἀποστάτης λέγεται. ἢ αὐτὸς δὲ καὶ διάβολος ὡς τὸν θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντῶν, καὶ αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἔριν πρὸς ἀλλήλους ἐβραίων καὶ μάχην. οὐκ ἀπὸ τῆς οἱ δαίμονες παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὄλων ἐμιορηθήσαν, ἀλλὰ τῆ παρατροπῆ τῆς γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χεῖρα ἔκτισον αὐτεξουσίως καὶ ἀνθαιρέτως, ὥστε τὰ παρὰ θεοῦ παρασχεθεῖσιν οὐκ ἀρεσθέντες ἀλλὰ μειζόνων ὀρεχθέντες εἰσδέξασθαι μὲν τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπεσεῖν δὲ τῆς ἐπίθετον δοθείσης τιμῆς, καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον, καὶ κατ' αὐτῶν ὡς εἰκόνε θεῖα τετιμημένων λυτῶν ἐπιστασίμ δὲ τῶν ἀγγέλων φρουρεῖσθαι τῆ δὲ ἀγωνιστικῆν ὁ θεός οὐκ ἐκάλεισε δια-

χην, ἵνα δεῖξῃ τοὺς ἀρίστους ἢ πάλῃ. Theodoret. Therap. 3.

σατραπεία ἐπαρχία. σατράπης δὲ σατράπου, εἶδος ἀξιώματος.

Σάτυρος χορευτής.

σάτωρ σάτωρος.

σαυλοπρωκτιῶν· (A Vesp. 1168) "καὶ μὴν προδυμοῦμαι γε σαυλοπρωκτιῶν."

σαυνίων εἶδος σημαίας ἢ φλαμούλα.

σαῦρα καὶ σαῦρος ἐρπυστικὸν ζῷον.

"σαῦρω δὲ λοιπὸν ἐμφερῆς ἐγένετο. ἐρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῷον γένος· ὃν εἰ τέμνεις καὶ διασπάσαι μέσον, ἔλκει μὲν αὐτοῦ σὸν κλόνω τὰ τμήματα, συνέρχεται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα."

σαυρίς εἶδος ἰχθυδίου· καὶ κλίνεται σαυρίδος. σαῦρος δὲ ὁ ἰχθύς.

Σαυρομάται ἔθνος.

σαυρωτῆρσι τοῖς στύραξι τοῖς ὀπισθεν τῶν δοράτων· (AP 6 110) "ἔκτανε θηκτιῶ σαυρωτῆρι." καὶ ταχὺ περιστρέψης τὸν ἔσπον εἰς τὸν πεσόντα παῖε τῷ σαυρωτῆρι δεὰ τοῦ τραχήλου." ἢ ξυστὸν δόρυ. ἢ εὐροξ, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν οὐρίαχον. gl. Herodot. 7 41.

σαυτὴν ἐπαινεῖς ὡσπερ Ἀστυδάμεις ποτέ. Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου ἐηλεερέσαντι ἐπὶ τραγωδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνας ἀνάθειν ἐν θάτρῳ· τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο· (AP ap. Pind. 17) "εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμεν, ἢ κείνοι ἅμ' ἡμῖν, οἱ γλώσσης τερονῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν, ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθη ἀφειδὲς παράμιλλος. νῦν δὲ χρόνῳ προέξο' εὖ φθόνος ἄχ' ἔπεται." διὰ γὰρ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονεῖαν παραιτήσουσθαι τὴν ἐπιγραφὴν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλῆμονι. λέγεται δὲ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τὸ σαυτὴν ἐπαινεῖς.

σάφα σαφῶς, φανερῶς. καὶ Ὀμηρος (A 404) "ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν."

σαφέστερον εἰπέ κάμαθέστερον (A Ran. 1464). εἶπε γὰρ "ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἠγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. πῶς; οὐ μανθάνω. ἀμυθέστερόν πως εἰπέ καὶ σαφέστερον." παρὰ τὴν παροιμίαν "σαφέστερόν μοι κάμαθέστερον φράσον." ὃ δὲ εἶπεν "εἰ τῶν πολιτῶν οἴσι νῦν πιστεύομεν, τοῦτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,

τούτοις χρησαίμεσθα, σωθείμεν ἂν. εἰ νῦν γε δυστυχῶμεν ἐν τούτοις, πῶς τάναντία πράξαντες οὐ σωθείμεν ἂν; εὖ γ' ὦ Πυλάμηδες, ὦ σοφωτάτῃ φύσις. ταυτὶ πρότερ' αὐτὸς εὔρες ἢ Κηφισοφῶν;"

σαφήνεια. καὶ σαφήνιζω ἐρμηνεύω. σαφῶ δὲ σαφήσω.

σαφῆς ἀληθής. καὶ Ὀμηρος (A 404) "ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν" ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ Σοφοκλῆς (OC 623) "εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς γὰρ Διὸς Φοῖβος σαφής."

Σάχωνος ὄνομα κύριον.

σαώτερος (Hom. A 32) σῶος.

σβέσαι παῦσαι.

σέβας τιμὴ, ἐκπληξίς. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα (fr. 294) "τόδ' ἔχω σέβας."

Σεβάστεια πόλις, καὶ Σεβαστηνός ὁ πολίτης.

Σεβαστιανός. οὗτος ἐπὶ Ὑάλεντος ἦν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτῳ ἀνδρῶν πολεμικῶν ζήτησις, εὐρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἐλπίδος κρείττων, οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἀποδῶν οὐδενὸς γὰρ μὴ ὅτι τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκιμοῦσιν εἰς ἅπαντα. ὅς γε φιλοπόλεμος μὲν ὢν ἥκιστα φιλοκίνδυνος ἦν, οὐ δὲ ἑαυτὸν, τῶν ἀρχομένων δὲ ἔνεκεν. χρημάτων αὐτῷ πλήθους ἔμελεν, ὅσα τὸ σῶμα διὰ τῶν ὀπλων κοσμήσειν ἔμελλε. τροφήν δὲ προήρητο σκληρὰν καὶ τραχεῖαν, καὶ ὅση κυμόντι ἤρκει καὶ ὀρμωμένῳ πρὸς κάματον οὐκ ἦν κώλυμα. φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφερόντως στρατιώταις οὐκ ἔχαρξετο, ἀλλὰ πᾶσάν τε ἀπήρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ τὸ ἀρπακτικὸν ἐπὶ τοῖς πολεμικοῖς ἔτρεπεν. ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα, καὶ τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εἶναι συνηγωνίζετο. ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν, ὑπόδειγμα καὶ χαρακτῆρα παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. γενοῦς δὲ ἐπὶ μεγάλαις καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις, ὡσπερ ὁ Ροδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὢν οὐκ ἔστιν ἐράσμιος, κάκεινος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστός ὢν οὐκ ἔσχε χίριν. προσκεκρουκῶς δὲ διὰ γνώμης ἠρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνοῦχος τῶν βασιλέων, εὐκόλος ὢν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν διεδέχθη τῆς στρατηγίας. Eupar. p. 110 Nieb.

σεβαστός προσκνητός, καὶ σεβίζει

σέβεται.

Σεβηριανός ἀπὸ Λαμασκοῦ, τῶν εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων, Ἀύξεντίου τῷ Καλλινίκου υἱός, εἰς Ῥωμαίους ἀναγόμενος προγόνους ἐπικηκότας πατρίδα τὴν Ἀλεξάνδρειαν, παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ ὀξύτητι τῆς φύσεως ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς, ἔτι δὲ καὶ τῆς περὶ νόμους τῶν Ῥωμαίων διατριβούσης, διαφέρων ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. στερεὸς δὲ τὸ ἦθος ὢν, καὶ ἄπερ ἂν διανοηθεῖται ταῦτα πρᾶττειν ἐσπουδακῶς, ἔφθανε τῷ προκτικῷ τὸ βουλευτικόν· καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτῷ πολλαχῆ διεσφάλη. προθυμήθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τραπῆναι καὶ τῷ Πρόκλῳ φέρων ἐαυτὸν ἐπιδοῦναι (ἤκμαζε δὲ τότε καὶ ἦνθε ὁ Πρόκλος Ἀθήνησιν), ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁ πατήρ ἐμποδῶν· ἠβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν καὶ χρηματιζέσθαι τὸν ἐπιμισθίον τοῦτον χρηματισμὸν. ὁ μὲν δὲ πατήρ αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁρμήσας ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε· ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπικαθῆσθαι ὡσπερ ὄχηματι, καὶ οἶον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. ἐξῆγε δὲ αὐτὸν ἄρου ἢ εἰμαρμένη καὶ τὸ χρεῶν, ἔτι δὲ τὸ αὐθαίρετον ὅ τι ἐστὶ κακόν, εἰς βίον ἄλλον, ὑψηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα καὶ μεγαλοφυῆ, τραχὺν δὲ τινα καὶ ἀνήνυτον· ὃ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε καὶ ἠπεῖρου τῆς ἐκβάσεως ἀποδέδειγεν. ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας καὶ ἀπρυγμοσύνης εὐδαίμονος εἰς τὴν πολιτείαν ἐαυτὸν καὶ εἰς ἀρχὴς ἐξέλωσε φέρων. φύσει δὲ ὢν φιλόνομος καὶ ἀήττητος ἐφ' ὅ τι ἂν ὁρμήσειε, καὶ φιλόδοξος ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἐπὶ τιμῆς ἔργοις τε καὶ λόγοις καὶ τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ ἔξω προάγουσι τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμὸν οὐ διέτριβεν οὐδὲ ὀπωσιοῦν, οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν καὶ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν, προσκρηστικός δὲ καὶ ἀμιλλητικός ἀεὶ πρὸς τῶς ὑπερέχοντας, καὶ οὐδενὶ τῶν μειζόνων ἀρχόντων ἀξίων παρὰ τὰ νομιζόμενα δίκαια εἶναι ἐξίστασθαι. δικάζων δὲ πικρότατος ἦν, καὶ δὴ ποτε ἐξαγόμενος ὑπὸ τοῦ Θυμοῦ καὶ τὸ ἀκαταφρόνητος εἶναι σπουδάζων φόνους τε εἰργασάτο τινας οὐκ εὐαγείς οὐδὲ εὐτυχεῖς, καὶ ἐς τάτῃς ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον ἐπιγενομένης αὐτῷ τῷ βίῳ κακοπραγίας. ἐπεὶ καὶ Ἀρδαβουρίῳ προσκρούσας, ὅτι μὲν υἱεὶ τοῦ πάνυ Ἄσπε-

ρος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυναμένου, στρατηγῶν δὲ τῶν ἐφ' ὧν ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐπὶ παρῆσθετο πράγματα καὶ πατρὶ τῷ πατρὶ, πλείω δὲ καὶ ἀποπώτερα πεπονηθῶς καὶ ὕβρισθῆς οὐδὲν ἀπάνωτο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως. ἱερώτατος δὲ εἰς ὑπερβολὴν καὶ Ἑλλήν, καὶ πολλῶν ἀπειλῶν καὶ φόβῳ οὐκ ἐνέδωκεν ὁ ἀλιτήριος. ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξ ἑγείτο λόγους Ἰσοκρατεῖους τοὺς μέγιστος καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τὸν τεχνικὸν τε καὶ σφιστικὸν ἀλλὰ τὸν ἐμφρονα καὶ φιλόσοφον τρόπον· ὅτε καὶ εἶδον ἀνθρώπων ἔφροντα ἄμια καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις, ἔτι δὲ κριτῆν ἄριστων ὄντων τῶν λεγομένων. τὸν δὲ ἐμοῦ νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν ὥστε καὶ ἐκμαθόντος ἠκείνου τί τε ποιητικὰ τῶν τε ῥητόρων τοὺς εἰδημιούντας· μισθόν τε ἐδίδον τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν, προσήκουσαν ἐταίρω ἰστίῳ. τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν ἀπέχεσθαι μετρίως, τὸν δὲ Καλλιμάχον εἰς χεῖρας λαβῶν οὐκ ἔστιν ὅτε οὐ κατέσκαπτε τὸν ἄβυθον ποιητῆν· ἀνώμενος δὲ ἐπὶ μύλλον ἤη πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέειπε, τῶν κατεπηγγεῖλατο Ζήνων βασιλεῖς, εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλεία μέγιστον ἀρχὴν. ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἐπειθεν, οὐδὲ ἐμίλησεν πείσειν. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελουμένην ἐπιστολὴν καὶ μὴ πείθουσα. καὶ Ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ Λαρίσσης δι' ἐπιστολῆς ἐπετίμησε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δεῖν ἦν ὁ Σεβηριανός καὶ ἐμφρων, ὡς ἐστὶ μεθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς. Damascius Phot. p. 346 b.

Σεβήρος. ὅτι Σεβήρος ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ Βυζάντιον· ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Νίγηρος καταφυγόντες· ὅπερ ἐάλω ὄπισθον λιμῷ, πῶσά τε ἢ πόλις κατεσκάφη, καὶ θεάτρων τε καὶ λειρῶν πωλῆς τε κέρων καὶ τιμῆς ἀφαιρεθῆν τὸ Βυζάντιον καὶ δελεῦν Περικλῆος δῶρον ἐδόθη, ὡσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν. Herodian. 3 6.

ὅτι ἀπείρητο τοῖς στρατιώταις γυναικῶν μίγνυσθαι. Σεβήρος δὲ τοῦτο ἐπέτρεψε, καὶ χρυσοῖς δακτυλλοῖς αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσασθαι. id. 3 8.

ὅτι Σεβήρος ἤκεν εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ

εἶδε τὰς πόλεις μετὰ ἑλαιοκλάδων εὐφη-
 πῶντας καὶ δεομένους σωτηρίας καὶ ἀπολο-
 γὰς προσφέροντας, ἐφείσατο μὲν τῷ φο-
 υέιν, Περινθίοις δὲ καὶ αὐθις ὑπέταξε,
 ἢ παρῆσαν αὐτοῖς θεύτρων καὶ κληγίου
 οὐάς, καὶ τὸ ἵπποδρόμιον ἠκοδόμησεν ἰακρί-
 ς καὶ ἐμβόλοις διακοσμήσας, ἀγοράσας
 κήματα καὶ κήπους ἀπὸ τινῶν ἀδελφῶν ὁρ-
 κῶν, καὶ τὰ παρακείμενα τῷ ἵπποδρομίῳ
 ἀκόσφας δένδρη εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον διε-
 ἴσμησε σχῆμα, συζεύξας αὐτῷ καὶ λατρὸν
 τῷ ἱερῷ τῷ Διός, ὅπερ ἑκαλεῖτο Ζεύσιπ-
 νον· ἀνένεωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον στρατή-
 ον. ἀλλὰ τέττον μὲν ἀπάντων Σεβήρος
 προκατήρξατο, ὃ δὲ τέττου υἱὸς Ἀντωνίνου
 εὐλασιούργησεν.

ὅτι Σεβήρος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν
 ἦρεν ἐπιγραφὴν ἐν τῇ πόρτῃ "τῷ κυρίῳ
 Ἰέρῳ ἢ πόλις." καὶ ἀγανακτῆντος αὐτῷ
 πρὸς τέτο ὑπήντησεν ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων
 ἤμος κράζων "οἴδαμεν, εἰρήκουμεν τῷ κυ-
 ρίῳ Νίρῳ ἢ πόλις· σὺ γὰρ εἰ ὁ κύριος τῷ
 Ἰέρῳ." καὶ δεξιόμενος τὸ ἔτοιμον τῆς ὑπο-
 γραφῆς συνεχώρησεν αὐτοῖς.

ἔτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρίας καὶ εἰς
 τὴν Παλαιστίνην ἦλθε, καὶ εἰς τὴν Αἴγυ-
 πτον τὴν ἄνω διὰ τῷ Νεῖλῳ ἀνέπλευσε, καὶ
 ἴδε πῶσαν αὐτὴν πλὴν βραχέων· οὐ γὰρ
 φωνήθη πρὸς τὰ τῆς Αἰθιοπίας μεθόρια
 ἢ λομυῶδη νόσον ἐσβαλεῖν. καὶ ἐπολυπρα-
 γιότησε πάντα καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα·
 ἢ γὰρ οἶος μὴδὲν μῆτ' ἀνθρώπιον μῆτε
 θεῖον ἀδιερεύνητον εἶναι. καὶ τότε τὰ τε
 ἡβλῖα πάντα τὰ ἀπόρητόν τι ἔχοντα, ὅσα
 ε καὶ εὐρεῖν ἠδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύ-
 νων ἀνείλε καὶ τῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ μνημεῖον
 ὑπέκλεισεν, ἵνα μὴδεὶς ἐτι μῆτε τὸ τούτου
 ἔωμα ἴδῃ μῆτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα
 ἰκαλέσῃται. Dio C. 75 13.

οὗτος τὸ γένος ἦν Αἴθριος, ἐς πραγμάτων
 ἰσχυροῦς γενναῖος ἄνθρωπος καὶ θυμοειδής, σκλη-
 ρῶ τε βίῳ καὶ τραχεῖ ἐνεθισμένος, πόρους
 ε ἀνέκων ὄψατα, νοῆσαι τε ταχὺς καὶ τὸ
 σφθὲν ἐπιτελέσαι ὄξυς. οὗτος μετὰ τὸ εἰσελ-
 θεῖν εἰς τὰ βασιλεία τῶν Ἀλβίνου φίλων
 ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγορεῖ, γράμματά τε
 πῶτων καὶ ἐλέγχους προσέφερεν, ἄλλας τε
 ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας πάντας τὰς ἐξέχον-
 τας τότε τῆς συγκλήτου καὶ τὰς κατὰ ἔθνη
 κλάσας τε καὶ γένεαι ὑπερέχοντας διάφθειρε.

πάνυ δὲ ἐντὶ αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον, ὡς
 ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας.
 Io. Antioch. exc. Peir. p. 825.

Σεβήρος σοφιστὴς Ῥωμαῖος. ὁ Σεβήρος
 οὗτος ἐπὶ Ἀνθίμου βασιλέως ἦν, ἐν Ἀλε-
 ξανδρεία δὲ ἀφικόμενος τὸν ἀπράγμονα βίον
 ἔζη, φιλοσοφῶν ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν
 αὐτῷ καὶ πνευματοποιῶν. εἴπερ δὲ τις ἕτερος,
 ἰκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ
 διενεγκόντας ὡς αὐτὸν λέγει πολλάκις, ἐπιει-
 κής τε...

Σεβήρος. οὗτος ἐφάνη μετὰ τὸν δυ-
 στυχῆ Εὐτυχῆ· ὃς ἀρπύσας τὸν θρόνον Ἀν-
 τιοχείας τὴν κατὰ Μάνεντα αὐθις Ἀπολι-
 νάριον τε καὶ Εὐτυχία διεκδικεῖν αἴρεσιν
 ἐπειράτο, κωκῶν ὅση δύναμις αὐτῷ τῆς
 ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθείς δὲ τῆς Ἀντιο-
 χείας ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας, τῇ Ἀλε-
 ξανδρείᾳ κορυφότητι λαίλαπος δίκην ἢ θυέ-
 λης ἐνέσκηψεν, ἐνθα καὶ ἐτέρας καταγίδος
 ἀντιπνευσίας αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ συνέχευε
 πάντα καὶ ἐθροῦβησε· διεσκέδασε γὰρ αὐ-
 τοὺς Ἰουλιανὸς τις καλούμενος, Ἀλικαρνα-
 σεύς, τῆς Ἀσίας ἐπίσκοπος. Theodor. presb.
 de incarn. p. 245.

σεβίσαι ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι· Ἀριστο-
 φάνης (Th. 112) "εὐπίστως δὲ τοῦμόν δαιμο-
 νας ἔχει σεβίσαι," τουτέστιν εὐπίστως ἔχω
 πρὸς τὸ τὸν θεὸν ὑμῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.

σέδασ καθέδρους.

Σεδεκίας. ὅτι Σεδεκίας ἀσεβῶν κατὰ
 πάντα καὶ τῷ βασιλέως ἀπίστη Ναβουχοδο-
 νόσορ, τὸν ὄρκον παραβὰς ὃν ὤμοσε κατὰ
 τῷ θεῷ, μὴ ἀποστήσεσθαι. ὃ δὲ ἐπελθὼν
 ἐπολιόρκει τὴν Ἰερουσαλήμ ἔτη β'.

σέ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; μᾶλλον πλεῖν ἢ
 μαίνομαι" (A Ran. 103). ἀλλὰ πλέον ἢ μαί-
 νομαι ἐπ' αὐτῷ. τουτέστιν ὑπερβαλλόντως
 μοι ἀρέσκει, ἀττικῶς. μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

σέδετον τὸ φρασσάτον.

Σειληνός ὁ Διόνυσος, παρὰ τὸ σεῖσθαι
 ἐν τῷ ληνῷ. σειληνός δὲ ὁ γέρον, διὰ
 τοῦ ι, παρὰ τὸ σεῖσθαι ἄλις.

σειρά ἢ ἄλυσις· "ὃ δὲ βασιλεὺς δῶρα
 ἔστειλε τοῖς Ἀβάρσις σειράς χρυσῷ διαπε-
 ποιικιλμένους ἐσθῆτάς τε σηρικὰς" (Menand.
 p. 283 Nieb.).

σειρά καὶ ἡ γενεαλογία· "τοῖς γὰρ τοῦδ'
 φιλοσόφῳ μαρτυρήμασι περὶ τῆς οἰκείας σει-
 ρᾶς ἐπόμενος." "ἐκ οἷδ' ὅπως ἢ τῷ λόγῳ

ρόμη, κατ' ἔχρος ἐπιζητῆσα τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν, τῆς αὐτοῦ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκηράτῳ χορῶ, μετὰ δὲ τῦτον, ὡς δέδεικται, τεταγμένης ἀφανοῦς, ἀπέσειλεν ὡς ἐμέ, τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προσιτάξας."

σειραίνω ξηραίνω. "μεθ' ὧν ἐστέφοντο πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας."

σειραῖτος ἵππος ὁ ἕξω τῷ ζυγῷ, ὁ δεξιός. "δεξιὸν ἀνεῖς σειραῖον ἵππον, εἰργετὸν προσκειμένον," τουτέστι τῷ καμπτήρι, τὸν ἀριστερόν. sch. S El. 722.

σειραῖς πλεκτοῖς ἱμαῖσι. καὶ γένος Πάρθων οἱ σειροφόροι καλούμενοι. μάχονται δὲ ἀπὸ ἵππων, σειρᾶς ἱμάντων ἐλλίσσοντες· πελάσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις ἐφίῳσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους, ἀποστρέφαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως βλαύνουσι, τὰς δὲ ἀλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ῥύμῃ τῷ ἵππου ἀποθανόντας ἢ ζῶντας ἔλκουσι.

σειρῆν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα. σειρῆν ζῶν ἐστι κηροποιόν, μελίσση παραπλήσιον.

σειρῆνας. γυναῖκας τινὰς εὐφώνους γεννηθῆσαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός, αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι οὕτως ἔτερον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέγρι θανάτῃ. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω εἶδος γυναικῶν, τὰ δὲ κάτω στρεθῶν. οἱ μυθολόγοι σειρῆνάς φασὶ θηλυπρόσωπά τινα ὄρνιθια εἶναι, ἀπατῶντα τοὺς παραπλέοντας, ἕξμασί τισι πορνηκοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἢ ὠδῆ ἕτερον μὲν οὐδὲν χρηστόν, θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθῆς λόγος τοῦτο βούλεται, εἶναι τόπους τινὰς θαλαττίους ὄρεσί τισι ἐστενωμένους, ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ρεῖθρον λιγυρὰν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν, ἧς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες ἐμπιστεύουσι τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς τῷ ῥεύματι καὶ αὐτάνδροι σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. αἱ δὲ παρὰ τῷ Ἡσαΐα (13) ἐρημνέαι σειρῆνες καὶ ὀνοκένταυροι δαιμονεῖς τινὲς εἰσιν οὕτω χρηματιζόμενοι ἐπ' ἐρημίας πόλεως, ἧτις χόλω θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ Σύροι τοὺς κύκλους φασὶν εἶναι· καὶ γὰρ οὗτοι λεσάμενοι καὶ ἀναπτάντες ἐκ τῷ ὕδατος καὶ τῷ ἄερος ἡδύ τι μέλος ἄδουσιν. ὁ οὖν Ἰώβ λέγει (30 29) "ἀδελφὸς γέγονα σειρῆνων, ἑταῖρος δὲ στρεθῶν," τούτῳτιν ἄδω τὰς ἐμαντοῦ συμφορὰς ὡσπερ σειρῆνες.

στρουθοῦς δὲ λέγει, ὃν ἡμεῖς στρουθιάλλον λέγομεν, ὄρνειον μὲν ὄντα, πίδαξ δὲ πικρὸν ἀχρῆλον ὄνου κεκτημένον. καὶ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 5 241) "καὶ τὸ λάλημα πικρὸν τῶν σειρῆνων γλυκύτερον."

σειρῆνειον μέλος.

σειρῆνες αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνισαι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

σειρῆνον ἐκάλουν λεπτόν ἱμάντων ἀκαθῆτον, ὅλον θέριστρον, καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. καὶ σειρῆν δὲ ὁ λεπτός ἐστι διαφανῆς χιτῶν, εὐθετος τότε ὅτε ἐστὶ σείριος. ἐστὶ δὲ καὶ Σεῖρις πόλις Ἰταλίας καὶ τύχη τὰ ἐνθεν ὑψίσματα, εἴ τινος ἄλλου. Ἀνκουῖργος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως ἐν ἐνίοις μέντοι χωρὶς τοῦ εἰρηφαινοῦ γίγναι. Harp.

Σείριον τὸν κύνα, ὅτε δὲ καὶ τὸν ἡμίονον. Ἰβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγει.

Σείριος ὁ ἀστρῶς κύων. Ἀλλιανός (ἐν v. λαχῆν) "λοιμῶν δὲ ἐπιδημῶν ἐσβασιν ἐκ ἀνῆρ, καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα σείριον πρὸς τίστην ἐπιτολὴν καὶ τὴν ὄρμην τὴν ἔκαστην ἡμέρωσε τῷ ἄστρου." καὶ σείρ σφοδρὸς ἔστι σείροί αἱ ἐπαύλεις. ἢ ὄρνιθια ἐκ ἀπόθεσιν σίτου. cf. v. σιρός.

σειρομάστης εἶδος ἀκοκτίου, λέγει cf. v. σιρομάστης.

σειροφόρος καὶ ἄζυξ ὁ λεγόμενος πρὸς ἵππος.

σεῖσαι τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τῶν ἀκρόδρου σεῖόντων. Τηλεκλειδῆς Ἀμφικτύοσιν "ἀλλ' ὡ πάντων ἀστῶν λῆξαι αἰῶν καὶ προσκαλίσασθαι, παύσασθε δεκτῶν ἀλλοφάγων." Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν "ἴαυ, ἦτον χρηματ', ἠπέλιον, ἐσυκοφάντων πάλιν."

σεισάχθεια χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σόλων. εἶρη δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ἐφελόντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήταις, ἀποδόντας δὲ οἰονεῖ τὸ ἀεὶ ἀποσεισασθαι, ὡς Φιλολόρω δὲ δοκεῖ, ἐψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

σεισμός πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκαθειροχθέντος. εἶναι δ' αὐτὸ τοὺς μὲν χασματίας τοὺς δὲ βροματίας (Diog. L. 7 154). Ἀλλιανός "σεισμοὶ τιτὰ πόλυσαν καὶ πολλὰ ἀνέτρεπον." εἰσμός δὲ ὁ πειὸς ἤχος σιδήρου πεπορηματισμένου

ηθέντος, ἐκ τῆ σίζω τὸ ποιὼν ἴω.

· "ὃ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ λαθεῖν θέλων, καὶ σκευὴν Αἰγυβίων, ἥνπερ οἱ τῆς Ἰσιδος θερατθῆνται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων νν. ἀγείρει et προνογράφη.

μα, σεῖτο δὲ ἀντὶ τοῦ σοῦ.

δος Ἀθηναῖος σοφιστής, ὃς ἐχρηνιος, ἐπνομιώζετο δὲ καὶ ἐπίου-τέκτονος. κυθηγητής δὲ γέγονε τοῦ σοφιστοῦ. ἐγράψε μελέτας

ιν.

ῖται (A Nub. 285) ἀντὶ τῆ λάμρουται παρὰ τὸ σέλας.

ζω.

ῖω, ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶς ἢ λαμπηδών.

α ὅσα λεπίδα οὐκ ἔχει, οἶον σμύναρχη τρυγῶν, οὐδὲ ὠτοσκεῖ.

ιν ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζροτοκεῖ, οκησαν ἐν αὐτῷ, πλὴν βατράχου.

ἄπὸ τοῦ ἴσω λεχώζειν. Καλλιτό τῆ ἰχθύος κόπαιον. λέγεται ἴχειον.

εια πόλις, Σελευκία δὲ ὄνομα

ις ὄρνεόν ἐστιν εὐπεπτον καὶ ἀκό-ανούργον.

ος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὃς μμηρικός, ἐσοφίστηκε δὲ ἐν Ῥώ-ν ἐξηγητικὰ εἰς πάντα ὡς εἰπεῖν ρὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς, ιευδῶς πεπιστευμένων, περὶ τῶν νδρεῦσι παροιμιῶν, περὶ θεῶν αι ἄλλα σύμμικτα.

ος Ἐμισσηνός γραμματικὸς Ἀσπα-ἐπῶν βιβλία δ', εἰς τὰς λυρικοῦς Παρθικά δύο. καὶ ἄλλον δὲ ιον εὔρον ἐν παραθήκῃ, βιβλία

ος. οὔτος ἐπεκέκλητο Νικάνωρ. νίω Ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτῆ ρατονίαν, ἐρασθέντι αὐτῆς καὶ ἰς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι καὶ ἴω, γνωσθέντι δὲ ὑπὸ Ἐρασι-ατροῦ. φασὶ δὲ Σέλευκον συ-άνδρῳ τῷ Μακεδόνι, ταῦρον ποδράντα, μόνον Σέλευκον περι-

γενέσθαι αὐτῶ τῶν κεράτων κρατήσαντα. καὶ διὰ τῆτο τῷ ἀγάλματι αὐτῆ ἐν τῇ κε-φαλῇ περιτιθέουσι κέρατα. Codin. orig. CP p. 16.

σελήναι πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. cf. v. ἀνάστατοι.

σελήνη τὸ ἄστρον. φασὶ τὴν σιλήνην μὴ μόνον ὑγρὰν εἶναι, ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. Ααβίδ (Ps. 120 6) "ἡμέρας ὃ ἡλιος ἐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἢ σελήνη τὴν νύκτα." καὶ σεληναία. καὶ σεληναῖος ὃ τῆς σελήνης.

σεληνήτης.

σελίδιον τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινω-σκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

σέλικον εἶδος λαχάνου.

σελίνας δεῖται ὃ νοσῶν, ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις προαῖς ὄντων, ἐπειδὴ τὰς τάφους, ὅτε ἐμμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σιλίνους ἐστρώννουν. cf. v. τῆ σελίνου δεῖται.

σελίνοσ στέφανος πένθιμος· τὸ γὰρ σέλικον πένθεισι προσήκει, ὡς ἔφη καὶ Ἀ-ρις ἐν τῷ περὶ ἀγῶνων.

σελίς τὸ μέσον τῶν δύο καταβατῶν ἄγραφον τυγχάνον. καὶ τὸ βιβλίον ἐν ἐπι-γράμματι (AP 6 295) "καὶ σελίδων κανόνισμα φιλόσοφιον."

Σελλήεις ποταμός. Hom. B 659.

σελλίζειν τὸ ἀλαζονεύεσθαι, ἀπὸ Ση-λου τινὸς πένητος καὶ προσποιουμένου τὸ πλουτεῖν. cf. νν. Θεαγένους et σεσέλλισαι.

Σέλλιος ἢ Σηλλιος, ὃ καὶ Ὅμηρος, γραμματικὸς περιοχᾶς Μενάνδρου. cf. v. Ὅμηρος Σέλλιος.

Σελλοί ἔθνος. Hom. Π 234.

σελμῶν σανίδων. καὶ ὄνομα τόπου· ση-μαίνει δὲ ἀνταπόδοσιν.

Σεμεῖ ὄνομα κύριον.

σεμιδάλις σεμιδάλειος. καὶ σεμιδα-λίτης ἄρτος ὃ καθαρός.

Σεμιράμεια τείχη.

Σεμίραμις. αὐτὴ βασιλεύσασα τῶνα Ἀσσυρίων πρώτη καὶ καταδυναστεύσασα καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελοῦσα πρώτη μὲν ἔξευρε τὰ μέταλλα, τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις τῆν τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε, περιέθηκε δὲ καὶ τείχη πρώτη τῇ Νινευί, μετονομάσασα ταύ-την Βαβυλῶνα. καὶ τοῖς ποταμοῖς περι-βάλετο στόμια, καὶ τὰς πυραμίδας ἀνήγειρε, καὶ πρὸς τὰς ὠκεανὸν διαπλεύσασα τοὺς

πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας ἰστόρησεν· εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες. καὶ Ὅμηρος δὲ φησὶ (Α 423) "Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὶς ἔβη." καὶ τοὺς μὲν εἶπεν ἄτριχας εἶναι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θέρμης κεκαυμένους, ἀλογώδη βοσκομένους δαιτταν, τοὺς δὲ τὴν παραλίαν οἰκοῦντας ἀγροεῖν καὶ τὰς ἐν γῆ φρομένας βοτάνας, τῇ δὲ τῶν ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸν παράδεισον· πάντα γὰρ ὅσα ἐνώδη καὶ ἀναγκαῖα ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὐρίσκειται. τὴν δὲ Σμίραμιν καὶ Ῥεῖαν ἐκάλεον.

b Σμίραμις λέγει Δερκεταίῳ "ἄπιθι καὶ διεντρέπιζε τρίτον ἔτος στρατείαν, ἀρξάμενος ἐκ τε Ἑλλησπόντου καὶ Λιβύης ἄχρι Βάκτρων, περὶ μὲν μυριάδας τ', ἱππικῆ δὲ ρ', δρεπανηφόρων δὲ ἑρμάτων μυριάδας ε', ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πληθος, ἄλλων δὲ καμήλων, ἐς ὃ τι ἂν ἐγὼ δέωμαι, μυριάδας κ', βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδεψητῶν εἰς λ' μυριάδας," ναῦς δὲ ἐν Βάκτροις ναυπηγεῖσθαι τρισχιλίαις μακρὰς χαλκεμβόλους, πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἐκ τε Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου καὶ Κιλικίας τῶν τε παραλίων μερῶν ἄχρι Ἑλλησπόντου.

c ὅτι ἡ αὐτὴ ὀρυμῶσι ἐπ' Ἰνδοῦς εἰδωλα ἐλεφάντων ζύλινα συμπήγνυται εἰς μυριάδας κ', ἃ ἔμελλον οἴσειν αἱ κάμηλοι, τὰ ἐντὸς ἐμπελησμένα φρυγάνου καὶ φορντοῦ, ὡς εὐβάστακτα εἶη τὰ δ' ἔξωθεν αὐτῶν περιεβύρσωσεν. ἐπιβάτας δὲ ἐφ' ἐκάστην κάμηλον β' ἔταξεν Αἰθίοπας τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ὅστις ἐστὶν ὑπὲρ ρ' σταδίων τὸ πλάτος, καὶ ζεύγνυσι γέφυραν, ἣ στενωτάτος εἶναι ἐδόκει· ἦν δὲ μήκος μὲν ε' σταδίων πλάτος δὲ τ'. τὰ δὲ εἰδωλα ἦσαν κ' μυριάδες.

d ἡ αὐτὴ ἐκνεύσασα τὸν ποταμὸν καὶ ἐντὸς τῆς κοίτης τούτου κτίσασα παλάτια ἐπὶ ὑψωμάτων ἐγχορηγῶν ἡσφαλτωμένων, αὐθις ἀπέπλευσεν εἰς τὴν κοίτην.

σεμνά τὰ τίμια καὶ σεβύσμια· "κατὰ τι πυθόρηστον ἦκε θεῶν καμῶν ἱερὰ εἰς τὴν μετοίκησιν σεμνά ἐφόδια" Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας.

σεμναὶ θεαί. οὕτω καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς ἐρινίας. cf. v. Θεσηῖον.

σεμνεῖον τὸ μοναστήριον, ἐν ᾧ μονοῦ-

μενοὶ οἱ ἀσκηταὶ τὰ --- τελειοῦνται (cf. v. Θεραπευταί). τὸ δ' ἔξ ἐωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διάστημα σύμπαν ἐστὶν αὐτοῖς ἀσκητικόν· οἱ γὰρ ἢ ποτὸν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προεγγόκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως.

σεμνήν οὐ τὴν σώφρονα, οὐ γὰρ ἐκνεύει αὐτήν, ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα καὶ ἐπὶ φροσύνης καὶ ἐφ' αὐτῇ μέγα φρονοῦσαν Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (48).

σεμνομυθοῦσιν ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις. "ὁ δὲ σεμνὸς Ἀσδρούβας συνέκασεν τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνυτα, ἐπιληρημὸς τῆς μεγαλορρημοσύνης" (Polyb. 39 3).

σεμνόν. ἐπὶ τοῦ ἀξιοματικῷ λέγουται, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου ἰδιώσιν· Εὐρυπίδης Μηδεία (215) "οἶδον γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγονότας" καὶ ἐν Ἰππολύτῳ (93) "μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὴν πᾶσιν φίλον." καὶ Ἐνδοξον· Εὐρυπίδης Ἰππολύτῳ (99) "πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δέμην οὐ προσενέπεις;" καὶ τὸ μέγα. καὶ τὸς τιμίους· "τοῖς δ' αὖ σεμνοῖσι τῶν ὀρθῶν Ἀριστοφάνης (Av. 617) ἀντὶ τοῦ τιμίου. "ὁ αὐτὸς σεμνότατος ὢν καὶ σπουδαστικώτατος ὁμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις, οὐδέ τις ἦν ἡττων τῶν ἐπὶ χάρισι θαυμαζομένων." Ἀξίππος "σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφασκε τὰ πᾶν ἄλλα, καὶ ὅτι οἱ ὁ πατήρ εὐ στρατηγῆται."

σεμνοπροσωπεῖς (A Nub. 362), τῆς σεμνήν τὴν ὕψιν ἔχεις· εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φανῆναι, οὐ κατὰ τὴν πρόσθεσιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

σεμνυνόμενος κομπάζων· "σεμνυνόμενος ὁ Διονυσόδωρος ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μῆτ' ἐπὶ τριήρους μῆτ' ἐπὶ κρήνης ἀκηκυῖναι, καθάπερ Ἰσμεῖον" (Diog. L. 4 22).

Σεμπρώνιος ὄνομα κύριον, πρῶτος Ἰνδομυαίων.

σενάτορες. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ Ῥώμου ἀναίρεσιν ἐκ τῶν περὶ τὴν πόλεων ἀριθμῶν ἀνδρῶν ἐφελεξάσατο, καὶ τούτων τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐχέφρους ἐπιλεξάμενος προβούλους τε αὐτούς καὶ πρὸς ἐδρους τῶν κοινῶν ἀπέφασκε πραγμάτων, σενάτορός τε καὶ βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τούτων ἰσοτόους ἀρίστους ἐπιλεξάμενος πατράσις τε αὐτούς ἐκάλεσεν ἐκ μεταφορῆς τῶν πατρίων καὶ πρὸς τὴν τοῦ δήμου προσαπέφασκε

τησιν. τριακοσίους τε ἰππεῖς καὶ τρισχι-
 ρα πείρους πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν
 ἠράματο στρατιώτας· εἰς φυλάς δὲ δ'
 τοῦ δήμου διένειμε πλῆθος, ἐποίησε δὲ
 σενάτον τὸ βουλευτήριον. Cedren. p. 146.

Σεναχηρείμ ὄνομα κύριον.

Σενύου βασιλέως Αἰγύπτου.

Σέξιτίλιος ὄνομα μηνὸς παρὰ Ῥω-
 οῖς.

Σέξτος Αἴβης φιλόσοφος σκεπτικὰ ἐν-
 λίοις ἰ, Πυρρώνεια.

Σέξτος Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοῦς Πλω-
 ζου, γεγονώς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον
 Καίσαρα, φιλόσοφος, μυθητὴς Ἡροδό-
 τῷ Φιλαδέλφειου. ἦν δὲ τῆς Πυρρω-
 υ ἀγωγῆς, καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῶ
 φιλιῆ ἦν ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ.
 αψεν ἠθικά, ἐπισκεπτικά, βιβλία ἰ.

ἄπι μετὰ θάνατον Κομόδου ἐτόλμησέ

Σέξτος τε (Κορδιανός) εἶναι φῆσαι καὶ
 εἰ ἀνάληψιν τοῦ τε πλούτου καὶ ἀξιώμα-
 τῶν ἄρῃσαι, καὶ πολλά γε ὑπὸ πολλῶν ἀνα-
 ῆκων ἐκομψεύσατο· ὡς μέντοι καὶ τῶν
 ἠρικῶν τι αὐτὸν ὁ Περτίναξ, ὧν ἐκείνος
 ἐφύκει, ἀνῆρτο, πλεῖστον ἐσφάλη, μηδὲ
 ἵσταναι τὸ λεγόμενον δυνηθεῖς. οὕτω που
 ἰέν εἶδος ἐκ φύσεως καὶ τάλλα ἐξ ἐπίτη-
 τας αὐτῷ ἐπέκει, τῆς δὲ δὴ παιδείας
 ἦ οὐ μετεσχέκει. Dio C. 72 6.

Σεπφώρα ἡ τοῦ Μωσέως γυνή.

Σεπφωραῖος ὄνομα κύριον.

Σέπφωρις Σεπφώρεως ὄνομα κύριον
 ὑκόν· σημαίνει δὲ πόλιν. καὶ Σεπφω-
 ρ· καὶ Σεπφωρεῖται ἔθνος.

Σεραφίμ πληθυντικῶς διὰ τοῦ ἰ· ἐπι-
 κεινὸν σεραφεῖμ διὰ διφθόγγου. cf. v.
 ἠβείμ.

Σεραφίμ ἐμπρησάς, ἐμπυρα στόματα,
 ερμαιόντας. γνώσεως πληθυνσμός, ἡ σο-
 ρ· γνώσις.

Σερβιλία. καὶ Σερβίλιος ὄνομα κύ-
 ριον· ὁ ὑπατος Ῥωμαίων, Κόιντος.

Σέρβιος ὄνομα κύριον, οἰονεὶ δῶλος.

Σερβωνίτις λίμνη.

Σέργιος Ζευγματεύς, Ἀφθονίου υἱός,
 δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς

Φχος πραιτωρίων γεγονώς καὶ ἀπὸ ὑπά-
 κων καὶ πατρίκιος, ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφι-

καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σαβῖνον. ἔγραψε
 ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς

Ἀρισεΐδην.

Σερδική πόλις Δακίας.

Σερῆνος ὁ καὶ Αἴλιος χρηματίας,
 Ἀθηναῖος γραμματικὸς, ἐπιτομὴν τῆς Φί-
 λωνος πραγματείας περὶ πόλεων, καὶ τίνες
 ἐφ' ἐκείνης ἐνδοξοί, βιβλία γ'. ἐπιτομὴν τῶν
 Φιλοξένου εἰς Ὀμηρον, α.

σέριφος γραῦς ἡ... μάντιν. cf. v.
 γραῦς σέριφος.

Σερούχ. οὗτος κατάγεται ἐκ τῆς φυλῆς α
 τοῦ Ἰάφεθ, καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδω-
 λολατρία· ἔδογματίσει γὰρ εἰκόσι καὶ ἄν-
 δριάσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι ἀριστεύσαντας
 καὶ τιμᾶσθαι ὡς εὐεργέτας, καὶ τοῦτο ἐπε-
 κράτησε μέχρι τῶν χρόνων Θάβρα τοῦ πα-
 τρός Ἀβραάμ. Ἀβραάμ δὲ δίκαιος γενόμε-
 νος καὶ ἐς Θεογνωσίαν ἐλθὼν καὶ λογισάμε-
 νος ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους
 πλανᾷ, παρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις καὶ
 ἀγάλμασι προσκυνεῖν καὶ ποιητὴν ἀπάντων
 μὴ γνωρίζειν θεόν, συντρέψας τὰ τοῦ πα-
 τρός ἔργα ἀνεχώρησεν ἀπὸ Καρρῶν ὄρων
 Χαλδαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας,
 καὶ ἦλκεν εἰς τὰ μέρη τῆς νυνὶ καλουμέ-
 νης Παλαιστίνης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου πο-
 ταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ συγγενεῖς καὶ
 Ἀὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἰ καὶ ὁ
 ἔπει τῆς ἐαυτοῦ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ
 κατακλυσμοῦ ἕως Ἀβραάμ ἕτη αὐγ', ἀπὸ δὲ
 τοῦ Ἀδάμ ἕως τοῦ Ἀβραάμ ἕτη γημεί. ἐγέ-
 νετο δὲ Ἀβραάμ πλούσιος σφόδρα ἐν κτή-
 νεσι πολλοῖς, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ συ-
 νοικία αὐτῶν, καὶ ἔδωκε Ἀὼτ οἰκεῖν τὰ πέ-
 ραν τοῦ Ἰορδάνου· καθ' ὃν δὴ χρόνον ἀπώ-
 λοντο β' πόλεις, Σόδομά τε καὶ Γόμορρα,
 θείου πυρός καταρραγέντος ἐπ' αὐτάς, διότι
 τοὺς παριόντας ἐνέβριζον ξένους. Io. An-
 tioch. exc. Peir. p. 778.

Σερούχ. οὗτος ἐκ τῆς τοῦ Ἰάφεθ φυ-
 λῆς καταγόμενος δόγματι περιδέδωκε τιμᾶ-
 σθαι τοὺς πάλαι τελευτήσαντας καὶ ἀριστεύ-
 σαντας ἄνδρας ἢ διὰ εἰκόνων ἢ διὰ ἄν-
 δριάντων, καὶ τούτους προσκυνεῖσθαι κατ'
 ἔτος ὡς ἔτι ζώντας, καὶ μνήμιας αὐτῶν ἐκτε-
 λεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱερατικαῖς ἀναγραφείοις κατ'
 βίβλοις, καὶ θεοῦς αὐτοὺς νομίζειν ὡς εὐεργέ-
 τας. ἐντεῦθεν εἰσηχθῆ ἡ πολυθεΐα καὶ ἡ
 εἰδωλολατρία. τοῦτο δὲ διέμεινε παρ' αὐτοῖς
 μέχρι τῶν χρόνων Θάβρα τοῦ πατρός
 Ἀβραάμ· ἦν γὰρ ἀγαλιματοποιός, ἀπὸ δια-

φόρων ὄλων εἰκόνας ἐργαζόμενος, καὶ λέγων τούτους εἶναι θεοὺς καὶ ἀφείλειν προσκυνεῖσθαι ὡς αἰτίους τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέδραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἰθνῶν γένη, μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι· ἤδη γὰρ ἦσαν οὗτοι τὴν τοιαύτην πλάνην ἀναδιξάμενοι, καὶ τιμήσαντες Ἕλληνα τὸν γίγατα τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον καὶ τῆς πυργοποιίας κοινωνὸν γενόμενον, δι' ἣν ἐμερίσθησαν αἱ γλώσσαι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκλήθησαν μέρορες. Maléla p. 64.

σέρρεις εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σείρικα λεγόμενα.

Σέρρειος ὄνομα κύριον. καὶ Σέρρειον τεῖχος καὶ Σέρρειον, ὄνομα χωρίου.

Σερτώριος ὄνομα κύριον.

σέρφος ζῷον μυρμηκῶδες· (A Δν. 570) "σέρφον ἐνορχιν σφαγιάζειν." καὶ παροιμία "ἐνεστι κὰν μύρμηκι κὰν σέρφῳ χολή." ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφος. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς "ἄπερ ἐσθίει ταῦτα τὰ πούθη' ὄρνιθια, σέρφους ἴσως, σκώληκας ἀκρίδας πάροπας." sch. A Δν. 82.

σεσαυγμένην πεπληρωμένην, πεφορτωμένην· Ἀγαθίας (26) "μίαν δὲ τῶν ἀμαξῶν χόρτιν σεσαυγμένην ἀγρίῳ τε καὶ γεγηρακῶτι παρεσάγει τῷ πύργῳ ξυλίνῳ ὄντι, καὶ πῦρ ἐνήσει· καὶ ῥυθίως ἄπυσα ἢ τύροις ἐπίμπρατο." καὶ σεσαυγμένοι πεπληρωμένοι "οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαυγμένοι τῇ λείᾳ εὐκλεῇ καὶ ἀγέρωχον ἀνεδήσαντο νίκην," καὶ αὐθις (Agath. 2 10) "οὕτω δὲ τῇ λείᾳ σεσαυγμένοι ἐπορεύοντο."

σέσεικι ἐνέβαλον.

σέσελις εἶδος λαχάνου.

σεσέλλισαι μάτην ἐπῆρσαι, ἀπὸ Ἀισχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστῆς καὶ ἀλυζῶν ἐν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. Ἀνκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλῆσθαι ἀντὶ τοῦ ψελλῆσθαι.

ὁ γὰρ Ἀισχίνης λένης ὧν ἐθρύπτετο ἐπὶ πλουσίῳ, λέγων ἑαυτὸν πλουσίον. ἦν δὲ Ἀισχίνης Σέλλου. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιούτους σέλλους καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλῆειν. sch. A Δν. 823.

σεσημασμένων ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένων Ἀημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος (17). Harp.

σέσηρε κέχηνε, διήνογε.

σεσηρυνῖα γραῦς κεχηνοῖα.

σεσηρῶς σεσηρότος κεχηνώς.

σεσοβημένος ἄτακτος τὴν κίνθορουβημένος, τεταραγμένος. "ὁ δὲ ἐβιάθη τὴν τε κεφαλὴν ἐπιστείων καὶ ρικῶς τινὰ ἐπιφθγγόμενος, ὅσα τῆ νῆς τῷ ἐντόνῳ καὶ τοῦ βαδίσματος σοβημένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν." x (AP 6 219) "ἔκ ποτέ τις φρικτοῦ θιβημένος οἶστρω."

Σεσώσις ὄνομα κύριον.

σεσωρευμένος βεβαρημένος.

Σέσωστρις βασιλεὺς Αἰγύπτου τῶν Αἰγυπτίων ἐθῆ μετέβαλε, θάμταπεινώσαι, καὶ τὰ μὲν τῶν ἀπὸ ταῖς γυναίξιν τὰ δὲ τῶν γυναικῶν δράσιμιν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι.

σέσωται καὶ σεσωμένος οἱ ἄνευ τοῦ σ. καὶ διεζωμένοι φησὶ δίδης (1 6). οἱ δὲ νεώτεροι σέσω ἐνίων δ' ἀπλῶς παραλείπουσι τὸ σ, ρον, πεπρημένον.

Σεύθης εἷς τῶν ἐν Θράκῃ βα

Σεώκη ὄνομα πόλειος.

Σηγῶρ πόλις, ἐν ἣ διεσώθη ἡ γων τὸν τῶν Σοδομιτιῶν ἐμπορησίου

Σήθ υἱὸς Ἀδάμ. περὶ τούτου (Gen. 6 4) "καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων τὰς ἀπὸ τοῦ Κάιν. θεὸν γὰρ τότε ἀνθρώποι προσηγόρευον διὰ ρηκέναι τὰ τε Ἑβραϊκὰ γράμματι τῶν ἀστέρων ὀνομασίας, καὶ πρὸ τὴν πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θανεῖ ὡσεὶ καὶ πρῶτος ἐπικαλεῖσθαι θεὸς μάζεσθαι, καθὰ καὶ τῷ Μωυσεῖ ριος "θεὸν δέδωκά σε τῷ Φαραῶ." τῶν ἐναρέτων καὶ πνευματικῶν καὶ τῶν ἔφη (Exod. 22 23) "θεοὺς οὐ σεσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου κακῶς." εἰκότως οὖν οἱ τοῦ Σήθ καὶ Ἐνώχ παῖδες υἱοὶ θεοῦ καὶ θεῶν κατὰ Σύμμαχον νομίσαντες ἀλόγως ἀκολασία πρὸς τὰς θυγατέρας εἰσῆλθον. ἐξ ὧν οἱ τῆς ἀκαταλλῆ γαμίας γίνονται γίγατες, διὰ μὲν καιὸν ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸν καὶ βέβηλον πονηροὶ καὶ κίπρωσι. d doret. in Gen. 9 47 et Cedron. p. 9.

ήθοντες κοσκινίζοντες.

ήθων ὄνομα κύριον.

ήνιος ὄνομα κύριον.

ήκασθεν (Hom. Θ 131) εἰς σηκὸν κα-
ίσθησαν, τουτέστι μάνδραν. καὶ σηκα-
τας ὡς ἐν σηκῷ περικλεισθέντας. "καὶ
ἐν κύκλῳ μὲν ὡσπερ σηκασθέντας ἐδε-
μῆ διὰ πλῆθος βιάσαιντο σφῆς, ἐς ἐν
θενέσσαν τῆς κυκλώσεως ἐντείναντες."
ηκίδες τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια. κυ-
δὲ σηκὺλη καὶ σηκίς ἢ ἐν ἀργῷ τα-
φυλάττησα.

ηκοί αἱ τῶν βουσκημάτων ἐπαύλεις,
τὸ σώζειν, ἢ σηκοί τινες ὄντες, παρὰ
εἰς εἶδος εἴκειν.

ηκοχόρος ὁ τοῦ σηκοῦ ἐπιμελούμενος.
ρ 224.

ηκός ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ, υἱός,
, τάφος. "παραγενόμενοι δὲ εἰς τὸν
τῶν αἰχμαλώτων ἐκέλευον κηρύττειν,"
τοῦ εἰς τὸν οἶκον. τάττησι τὸ ὄνομα
ἐπὶ ἐλαίας. λέγει γὰρ Ἀσσίας (710)
"ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε
οὔτε σηκόν." μήποτε οὖν τὰς μὲν
καὶ ἐλαίας καλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας
καὶ σηκὸν δέ, ὡς ἔοικε, καὶ μορτίαν ὄνο-
μα τὴν αὐτήν. Harp.

ήκρητον καὶ πρωτασηκρήτις.

ήλεκτος χαμαιδικαστής.

ήλυβρία πόλις Θρακική.

ήλωμ ὄνομα πόλεως.

ήμα ὁ τάφος.

ήμαία τύξις πολεμική, δι' ἣς τὸ Ἡρά-
κλειον ἴδιον τινὰ ἄλωσιν. ἐγεύσης τῆς
καὶ ἐπ' ἐνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τόπον
τῶν τεύχος, οἱ Ῥωμαῖοι τρεῖς ἡμαίας
εἰρίσαντο. καὶ τῆ μὲν πρώτη τοῦς θυ-
σῆς τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέ-
σαν, ὥστε τῆ τῶν ὀπλων πυκνότητι κε-
ντῶ καταρροῦν γίνεσθαι παραπλήσιον.
ἰς δὲ ἕτεροι δύο. Polyb. 28 12.

ήμαία σπεῖρα τύγμα ταυτὸν ἐξιν,
ἡγεμόνες τούτων κεντυρκάνας καὶ τα-
ροι. καὶ σηματοφόρος ὁ ἡγεμῶν. Po-
lyb. 22.

ήμαῖα σίγνα, προτομαί. "Ἰηλῆτος
ἐν Ἰουδαίῳ τὰς Τιβερίου εἰκόνας, αἱ
εἰαί καλοῦνται, κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν
ἔξελπλάγησαν ὡς πεπατημένων αὐτοῖς
νομίμων· οὐδὲν γὰρ ἡξίον δεικνύον ἐν

τῆ πόλει εἰσέναι" (Ioseph. B. I. 292).

σημαῖα τὰ παρὰ Ῥωμαῖοις λεγόμενα
σίγνα. "πάντων γε μὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ
τῶν σημαῖων εἰδῶλα φερόντων, ὁ Κωνσταν-
τῖνος σαυροῦ τύπον ἔφερον." "αἱ δὲ ση-
μαῖαι τῶν Ῥωμαίων συνεπεφεύγεσαν εἰς βε-
νόν. καὶ πάντων δόντων γνώμας ὁ Σκιπίων
ἔφη, ὅταν ἐξ ἀκραίων βουλεύωνται, καὶ
πλείω ποιῆσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν
ἢ τοῦ δοῦσαι κακῶς τοὺς ἐχθρούς" (Poly-
bius?).

σημαίνει εἰς γνώσιν ἐφέλεται. (S Oca
320) "σημαίνει δ' ὅτι μόνος τὸς ἐξιν Ἰσημή-
νης φίλον κάρα."

σημαίνει ἐπιτάττει. Hom. K 58.

σημαίνομαι σηματίζομαι, διὰ σημεῖων
γνώσκω. Σοφοκλῆς (Ai. 32) "καὶ τὰ μὲν
σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαί κοῦκ ἔχω
μαθῆν ὅτιον." ἢ σημαίνομαι ἀντὶ τοῦ ση-
μεῖα ἐμαντῶ τινὰ συντίθημι ἀπὸ τῆ ἔχνης,
τὰ δὲ ἀπορῶ, ἐπεὶ τοιούτων συμβαίνει περὶ
τοὺς ἰχθυεὺς ἐπιταραττομένων τῶν ἰχθῶν.
διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχθυετος καὶ ἐπιτετα-
ραγμένη ἢ βύσις γέγονε τοῦ Αἵαντος.

σημαίντορες ἐπιτάκτορες, ἡγεμόνες.
Hom. τ 314.

σήμαντρα σφραγίδες.

σημασία (Num. 10 5, 31 6) φανέρωσις
διὰ σὺλπιγγος.

σήματα σημεία, τέρατα. Ἀττικοὶ δὲ
καὶ τὰ μνήματα.

σημεῖα μῆλια.

σημεῖα. οὕτω λέγουσι τὰς σφραγίδας
Ἀημοσθένης καὶ ἄλλοι. Harp.

σημεῖα ἀρθῆναι ἐκατέρωις παρὰ
Θουκυδίδη (149). σύμβολά τινι εἶχον κατὰ
τὸν καιρὸν τῆς μάχης δεικνύμενα· καὶ ὅτε
μὲν ἀνετείετο τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς
μάχης, ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο.

σημεῖα Σκυθικά, ἃ φέρουσιν ἐν τῷ
πολέμῳ, ὑφύσματοί εἰσι βαφῆ πεποικιλμένα,
ἃ εἰς ἰδέαν μάλιστα ὄψεων εἴκασται, καὶ
ἀπὸρῶνται κοντῶν συμμετρῶν. τὰ δὲ σο-
φίσματα ταῦτα θεόντων ἢ καὶ ἵππους ἐπι-
βεβηκότων τῶν φερόντων αὐτὰ ἐξογκοῦται,
ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις εἰκέναι καὶ
τι καὶ ἡγεῖ πρὸς τὴν συγκίνησιν ὑπὸ τῆ
προῆ διερχομένη βία. cf. v. Ἰνδοί.

σημεῖον, δι' οὗ τὰ ἄσθηλα καταλαμβά-
νεται παρὰ τοῖς σκεπτικοῖς, ὃ ἀναιροῦσι διὰ

συλλογισμῶν (Diog. L. 9 96). καὶ ὅτε δὲ ἐμίλλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις ἐκκλησιάζειν σημεῖον ἐτέθη Ἀριστοφάνης (Th. 285) "ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας σημεῖον ἐν τῷ θεσμοφορίῳ φαίνεται."

Σῆμος Ἡλείος γραμματικὸς ἔγραψε Ἀηλικῶν βιβλία ἢ, περιόδους β', περὶ Πάρεά, περὶ Περγάμου ἢ, περὶ παιάνων. ἐν τῷ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν τέτων, αὐτοκαυδάλων ἰθυφάλων φαλλοφόρων. καὶ οὐ μὲν, φησί, κιττοῦ στέφανον ἐφόρου, ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον Ἰαμβοί· οἱ δὲ ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθόντων εἶχον καὶ χειρῖδας ἀνδρῶν καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἰοῖς στεφανούμενοι. cf. Athen. p. 622.

Σῆμωνες οἱ Κελτοὶ οἱ λεγόμενοι Γερμανοί.

σηπεδόνος.

σήπες οἱ σκάληκες.

σηπία ὁ ἰχθύς Ἀριστοφάνης (Ecl. 550) "κάθησο τοῖνον σηπίας μισώμενος," οἰονεὶ τρυφῶν διὰ τὴν ἔξουσίαν.

σήραγγες αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἰονεὶ φλέβες τινὲς οὐσαι τῆς γῆς, ὡς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ ζητεῖ διέξοδον. ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατερημένος.

Σηράγγιον χωρίον τοῦ Πειραιῶς.

σήραγξ χάσμι, κοιλίας. καὶ ὕφαλος πέτρα φήγματα ἔχουσα.

Σῆρες ἔθνος, ἐνθα ἢ μετὰξυ γίνεται. ἐξ οὗ καὶ σηρικὰ τὰ ἐκ μετὰξυ ὑφασμένα λέγεται. καὶ σῆρ σερὸς ἢ εὐθεία.

Σηρικὴ. ὅτι ἢ μετὰξυ ἐξίν ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθήτα ἐργάζεσθαι, ἢν πάλαι μὲν Ἕλληνας Μηδικὴν ἐκάλουν, τὰ δὲ νῦν Σηρικὴν ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς Αἰθίοπας πρεσβεύονται Ῥωμαῖοι, ὅπως Αἰθίοπες ἠνοούμενοι τὴν μετὰξυ ἐξ Ἰνδῶν ἀποδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους αὐτοὶ μὲν κύριοι γίνονται μεγάλων χρημάτων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολέμιους μετενεγκεῖν (Procop. Pers. 1 20). καὶ Σηρικὸν νῆμα καὶ Σηρικὰ ἱμάτια.

σῆς σῆτός ὁ σκάληξ.

σήσιμα καὶ μήκωνα καὶ βρια (sch. A Pac. 869) φύλλα τινά, νοῦνται οἱ νυμφεῖοι.

σήσιμος, καὶ σησιμουῖν πανα.

σησιμουῖς καὶ σησιμη διασησιμουῖς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σι ἦν ἡμεῖς φαιμέν σησιμίδα. καὶ ἦν ἔλαιον καὶ σύειον (X Anab. 4) ἐχρίοντο οἱ τῷ Κύρῳ συστρατευθῆ σησιμουῖσι πλακοῦσι.

Σησιάν ὄνομα τόπον.

σησις ἢ τοῦ κοσκίνου.

Σησιός πόλις ἐν Ἀβύδῳ.

Σησιῶν χωρίον.

σησιάνειος ἄρτος ἐκ τοῦ κοσκινίζω.

σησιόβρωτος σκωληκόβρωτος.

σησιώμενα βιβρωσκόμενα. σησιόμημα.

σησιῖαι ἐκ τοῦ σῆπω.

Σησιών ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμορρα σθενερός ἰσχυρός.

Σθενέβοια Προΐτου γενή.

λήσασα τὸν Βελλεροφόντην καὶ μχοῦσα διὰ τὴν τούτου σωφροσύνη τῶν διεβύλεν αὐτὸν τῷ Προΐτῳ ἠμενον αὐτὴν μοιχεύσαι. καὶ ἄγαγε Προΐτος ἐπεμψεν αὐτὸν τῷ Ἰορδάτῳ τρι τῆς Σθενεβοίας, ἵνα ἐκείνος ἀνεύσῃ· ὁ γὰρ Προΐτος ἀνέλειν αἰ ἠβουλήθη, ἐπειδὴ ἐν τῷ τῆς τέκνον ψατο αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰορδάτῳ ψευδῆς ἐξίν ἢ καὶ αὐτοῦ κατηγορήσασα τοῦ Βελλεροφόντου. μετὰ δὲ σιλίαν τοῦ Προΐτου Ἀκρίσιος ἐβασίλευσε (Io. Antioch. p. 782).

σθενεῖ δύναται. σθενεῖ δὲ δοσθενεῖ ἰσχυρός, καρτερός. Σθενεῖδος ὄνομα κύριον.

σθενεῖος δύναμις. καὶ ἢ δοσθενεῖ.

σιαιγόνοσ πυρεΐας.

σιαιίνεται αἰτιατικῇ.

σίαλος ὁ εὐτραφῆς χοῖρος, πᾶσις σεσιτεῦσθαι. σιαλός δὲ ὄξυν ἀκασίως ἐκφερόμενον περίττωμα ἐκ τοῦ στομάχου· "κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων γείτο τῆς πομπῆς αὐτῷ σιαλὸν ἀποκρίσσει" (Polyb. 12 13).

άλωμα (Polyb. 6 23) σιδηρᾶ περιφέ-
τῃ Ῥωμαϊκῆ θυρεᾶ.

Ἰβυλλα Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας, κατὰ
νας Ἀριστοκράτης καὶ Ὑδάλης, ὡς δὲ
Κριναγόρου, ὡς δὲ Ἐρμιππος Θεοδώ-
Ερυσθραίου παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ
Ἐρυσθρῶν, ὃ προσηγορεύετο Βάττοι,
ἐ αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθὲν προσαγο-
ταὶ Ἐρυσθραί. τινὲς δὲ αὐτὴν Σικε-
ἄλλοι Σαρδιανήν, ἄλλοι Γεργιθίαν,
δὲ Ῥοδίαν, ἄλλοι δὲ Αἰβυσσον, ἄλλοι
αυρήν, ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε
ἰς χρόνους τῆς Τρωικῆς ἀλώσεως μετὰ
τῆ, καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα, περὶ
ῶν, μέλη, χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ
νον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὐρεῖν.
Ἰβυλλα Δελφίς, ἦν καὶ Ἀρτεμιν προ-
ρευσαν. γέγονε δὲ αὐτὴ πρὸ τῶν Τρωι-
καὶ ἔγραψε χρησμούς δι' ἐπῶν.

Ἰβυλλα Ἐλισσα (ἢ Αἰβυσσα) ἔγραψε
ἰας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν.

Ἰβυλλα Θετυλὴ ἢ κληθεῖσα καὶ Μαν-
ἰπόγονος Τειρασία.

Ἰβυλλα Κολοφωνία, ἣτις ἐκλήθη καὶ
τουσα, ἀπόγονος Κάλχαντος, καὶ αὐτὴ
ἰας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα.

Ἰβυλλα Κυμαία καὶ Σίβυλλα Θε-
τις ὁμοίως χρησμούς.

Ἰβυλλα Φρυγία ἢ κληθεῖσα ὑπὸ τινῶν
σις, ὑπὸ δὲ τινῶν Κασάνδρα, ἄλλων
αυξάνδρα, καὶ αὐτὴ χρησμούς.

Ἰβυλλα Χαλδαία ἢ καὶ πρὸς τινῶν
λα ὀνομαζομένη, ἢ καὶ Περσίς, ἢ κυ-
νόματι καλεσμένη Σαμβήθη, ἐκ τῆ γέ-
ῃ μακαριωτάτῃ Νῶε, ἢ τὰ κατ' Ἀλέ-
ιον τὸν Μακεδόνα λεγομένη προειρηκέ-
ῆς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάν-
βιον ἰσορήσας· ἢ περὶ τοῦ δεσπότητος
ῆ μυσία προθεσπίουσα καὶ τῆς αὐτῆ
σίως. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδουσιν
, πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία καὶ περὶ
ὃς ἔθνος καὶ χώρας περιέχονται. ὅτι δὲ
ροι αὐτῆς ἀτελεῖς εὐρίσκονται καὶ ἄμε-
οὶ τῆς προφητιδὸς ἐξιν ἢ αἰτία, ἀλλὰ
ταχυγράφων οὐ συμφθασάντων τῆ φύ-
ῃ λόγῃ, ἢ καὶ ἀπαιδευτῶν γενομένων
ἰπειρῶν γραμματικῆς. ἄμια γὰρ τῆ ἐπι-
ἐπέπαιτο ἢ τῶν λεχθέντων μνήμη·
ἰὰ τῆτο εὐρίσκονται καὶ οἱ εἰχοὶ ἀτε-
καὶ διάνοια σκάζουσα. εἴτε καὶ κατ' οἰ-

κονομίαν θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώ-
σκοντο ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ
χρησμοὶ αὐτῆς.

ὅτι ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βη-
ρωσσὸς ἐκαλεῖτο, ἢ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρυ-
μάνθη.

ὅτι Σίβυλλαι γέγονασιν ἐν διαφόροις τό-
ποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν ἰ'. πρώτη ἔν
ἢ Χαλδαία ἢ καὶ Περσίς, ἢ κυρίῳ ὀνόματι
καλουμένη Σαμβήθη, δευτέρα Αἰβυσσα,
τρίτη Δελφίς ἢ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα, τε-
τάρτη Ἰταλικὴ ἐν Κιμμερίῳ τῆς Ἰταλίας,
πέμπτη Ἐρυσθραία ἢ τὰ περὶ τοῦ Τρωικοῦ
προειρηκνίου πολέμου, ἕκτη Σαμία ἢ κυρίῳ
ὀνόματι καλουμένη Φυτώ, περὶ ἧς ἔγραψεν
Ἐρατοσθένης. ἑβδόμη Κυμαία ἢ καὶ Ἀμαλ-
θαία καὶ Ἱεροφίλη. ὀγδόη Ἐλλησποντία,
τεχθεῖσα ἐν κόμῃ Μαρησσοῦ περὶ τὴν πο-
λίχνην Γεργίθιον, αἱ τῆς ἐνορίας ποτὲ Τρωι-
ἄδος ἐτύχχανον, ἐν καιροῖς Σόλωνος καὶ
Κύρου. ἐνάτη Φρυγία, δεκάτη ἢ Τιβερατία,
ὀνόματι Ἀβουναία. φασὶ δὲ ὡς ἢ Κυμαία
θ' βιβλία χρησμιῶν ἰδίων προσεκόμισε Ταρ-
κυνίῳ Πρίσκῳ τῷ τρηικαῦτα βασιλεύοντι
τῶν Ῥωμαίων, καὶ τούτου μὴ προσσηκαμένῃς
ἔκαυσε βιβλία β'.

ὅτι Σίβυλλα Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐξιν ἐρηγι-
νευομένη προσηφτίς ἦγεν μάντις· ὅθεν ἐν
ὀνόματι αἱ θῆλειαι μάντιδες ὠνομάσθησαν.

σιβυλλιῶ ἀντὶ τοῦ χρησμιῶν ἐρῆ καὶ
ἐπιθυμῆ. ἢ ἀπατάται καὶ μαντικῶς ἔχει.
χρησμούς φαντάζεται· χρησμιολόγος γὰρ ἢ
Σίβυλλα. ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται.
Ἀριστοφάνης (Eq. 61) "ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ
δὲ γέρον σιβυλλιῶ." ἢ ἔτως· χρησμιωδεῖ,
φησὶν, ἐπειδήπερ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπιγυ-
γελίας οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐν ταῖς κ' ἡμέ-
ραις, ὡς ἐπηγγείλατο, τοὺς Λακεδαιμονίους
αλχημαλώτους ἤγαγεν, ὥσπερ μαντευόμενος
τὴν ὑπόθεσιν. καὶ Σιβύλλειον λόγιον
τῆς Σιβύλλης.

σιβύνη ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν.

Σιβύρτιος Θεοδέκτου τοῦ Ουσηλίτου
ἀγνωστῆς καὶ οἰκίτης, ὃς ἐρητύρευσεν οἰ-
κετῶν πρῶτος. ἔγραψε τέχνας ἠποροικίας.

σιγαλόεν τὸ λαμπρόν. καὶ σιγαλόεις.

Σιγγάροις ἔθνος.

Σιγειεύς ἀπὸ τόπου, καὶ Σίγειον τὸ
ἀκρωτήριον.

Σίγειον πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος οὐκ

ἄπωθεν τῆς Ἰλίου.

σιγηλός ἄφωνος, σιγηρός. "σιγή δὲ ἦν βαθυτέρα πύσης ἐρημίας."

σίγμα τὸ γράμμα ἢ σοικεῖον.

σιγύνη. καὶ σιγύννους τὰ δόρατα παρὰ Μακεδόσιν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 93) "τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκε με τὸν σιγύνην ἐκ πολλοῦ πλειῶνος," καὶ ἀλλαχοῦ (6 176) "τὸν κύνα τὰν πήραν τε καὶ ἀγκυλόδοντα σίγυνον."

σιγῶ τὸ καταπαύω. καὶ σιωπῶ "σιγῶ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν," ἐκ τῶν Ἰωνος Φρουρῶν. φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης "ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν." τριτέστιν, ἢ πόλις τῶν Ἀθηναίων ποθεῖ μὲν ὡς δρασηρίον τὸν Ἀλκιβιάδην, μισεῖ δὲ ὡς τυραννικόν. ἐπιφέρει γάρ "μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδύς φανεῖται, μεγάλη δὲ βλάβειν ταχύς, καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον." καὶ τοῦτο περὶ Ἀλκιβιάδου βραδέως μὲν ὠφελούντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος. sch. A Ban. 1472.

σίδειος καρπός.

Σίδη πόλις.

σιδηραῖ πύλας.

σιδηρέων ψυχὴν τὴν ἀμειλικτον. "καὶ σιδηρέας Ἄτλαντος ὤμους" (AP 6 256). cf. νν. γλαδὲς ἵπταται et ἐθελύνθη.

σιδήρειος ἦλος. σιδήριον δὲ τὸ μικρόν, ὑποκοριστικῶς, διὰ τοῦ ι.

σιδηρίτης εἶδος βοτάνης. σιδηρίτις δὲ θηλυκῶς λίθος.

σιδηροῦς ἄνθρωπος καὶ πολλὰ ὑπομένων κακά. Artemid. 1 52.

σίδιυ τὰ λέπυρα τῶν ροιῶν. τὰ δὲ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμάτων περιέτεμον τροχούς καὶ ἀμύξας, ἐκ δὲ τῶν ροιῶν, ὅταν καταγάγῃσι τὰ ἐντός, ἐκ τῶν λεπύρων βυτράχια γλύφουσιν. ἢ σιδίων τῶν ροιῶν. Ἀριστοφάνης (Nub. 879) "καὶ τῶν σιδίων βατράχως ἐποίει, πῶς δοκεῖς;" λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βουλομένων δεῖξαι εὐφύγιαν ἔχειν.

σιδίω κόκκω ροιῶς.

Σιδόνιαι σολαί καὶ τύπητες. καὶ Σιδόνιος Φοῖνιξ.

Σιδῶν Σιδῶνος πόλις.

σίελος ὁ ἐκ τῆς σῶματος ἀφρός.

σίζον ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν. (A Eq. 925) "τάγγνον τευθίδων ἐφεσάναι σίζον."

σίζουσα ἀντὶ τῆς ζέουσα, ὡς ἐπὶ τῆς τα-

γνηζομένης, οἶον ποιὸν ἦχον ἀποι. Ὀμηρος (I 394) "ὡς τῆ σίζ' ὀφθαλμὶ νέω περὶ μοχλῶν." Ἀριστοφάνης (Ad "ἢ δ' ὀπτωμένη σίζουσα πάραλος."

σικάριοι ληστῶν γένος. σίκας ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλῶσιν, οὓς μενοὶ ἐλέγοντο σικάριοι. οὗτοι τοῦ τυγχάνοντος ἔκτεινον ἐπὶ Κλαυδία τλέως· οὓς Ἀλγύπτιος ληστής ἐπὶ τὴν ἐξήγαγεν· οὓς ἐτιμωρήσατο Φῆλιξ A. I. 207, B. I. 2 13).

σικάριοι δὲ λέγονται οἱ Φαριζηλωταί.

φασὶν Ἀγροιλίαν Ἀρχιδάμω γενίῳ θόρησον Σικελίαν φυλάττεσθαι, μὲν τὴν νῆσον ἔχειν δι' εὐλαβείας· τὸν τρισκελῆ λόφον κατὰ τὴν Ἀπικεῖται τοῦτο τὸ ὄνομα Σικελία, ἢ τὸν βίον μαχόμενος.

σικελίζειν τὸ αὐσηρεῖσθαι παχάρμω· οἱ δὲ πονηρεῖσθαι.

Σικελικὴ τράπεζα, ἐπὶ τῶν κλυτελῶν καὶ τρυφηλῶν.

Σικελιώτης.

Σικελὸς ὀμφακίζεται, ἐπὶ μικρῷ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως μένων. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τετρα ἐκλεγομένων τάσσεισθαι.

σίκερα σκευαστὸν πόμα. καὶ παροῖς οὕτω λεγόμενον μέθυσμα, οἶνος γῆς ἠδύσμιον. ἐκ τῆ συγκρασθῆ Σίκιμου (Gen. 48 22) ἢ τῷ Ἰωσὲ τῷ Ἰακώβ κατυλειφθεῖσα πόλις.

Σίκινις ὄνομα κύριον. καὶ εἰδῆσεως, τὸ οὐδέτερον Σίκιννον.

Σίκκον ὄνομα κύριον.

σίκυα τὰ τετράγγουρα. ἢ ἰατρογαλεῖον. καὶ σικυήλατον ὁ κῆπος.

σίκυον ἀπὸ σίκυος· ἐν ἐπιγράμματι 6 102) "καὶ σίκυον χροάοντι, τὸν ἐν πεδοκοίτην." καὶ σίκυος ἀρσενικὸν φάνης (Ach. 519) "καὶ ἐκ σίκυον λαγώδιον," καὶ αὐθῆς (Procop. 2 18) "ἐνταυθῆ πη φρομένους οὐδενὶ πόσι ὄντες κατήσθιον."

σίκυς εἶδος ὀπίωρος.

Σικυῶν ἢ νῦν Ἑλλάς καλεμένη τος ἐβασίλευσεν Ἀγριαλεύς. καὶ διήβουσιλεια αὐτοῦ ἔτη ἐνακτόσια πᾶ.

Σικυώνιος. καὶ Σικυώνιον

ω καλοῦσι. καὶ παροιμία "Σικωνίος πέδον."

σικχαντῶν ἀηδῆς.

σικχός σκώπτης. ἢ ὁ ἀνόρεκτος καὶ γενής. Πλούταρχος (ν. 2 p. 87 B) "τὰ ῥωλεώτερα τῶν ζῴων τοὺς σομάχους σκορρῶσιν καὶ ὄφεις ἐσθίοντα καταπέττει, οἱ δὲ χοῖοι καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ ὕδωρ προσφεινοῖσι ναυτιῶσι."

σικχός ὁ μικροσίτος.

Σίλας ὄνομα κύριον. Σίλα θηλυκῶς.

Σιλβανός φιλόσοφος, ὃς ἐπιεικῆς μὲν τὰ ἄλλα καὶ ἱερός, ἀπλῆστερος δὲ τὰ ἥθη ἐπιπόλαιος.

σιληνός ὁ σαλὸς καὶ φλύαρος, ἐκ τοῦ λαίνω τὸ φλυαρῶ.

σιλλαίνει μυλλαίνει, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ μυλλίζει· σίλλος γὰρ ὁ μῦς· ἢ ὁ μῦμος καὶ ἡ κακολογία καὶ ὁ χλευσμός, καὶ ὁ ταῦτα γράφων σιλλογράφος. οὗτος ἦν Τίμων Φλιάσιος, φιλόσοφος· Πύρρωνος ἀγωγῆς.

σιλλαίνω τὸ τοὺς ἄλλους κινῶ.

Σιλλεύς Σιλλέως ὄνομα κύριον.

Σιλξίβουλος ὁ Τούρκων ἡγεμῶν. "ἐσθῆς Σιλξίβ... Πέρσις." cf. v. προσρήσει.

σίλλος χλευσμός.

Σιλθανός ὄνομα κύριον.

σίλουρος ἰχθύς.

Σιλφαῖος ἄρτος.

σίλφη εἶδος ζωυφίου. καὶ σίλφης λέγουσιν εἶδη ἀκατίων.

σίλφιον βοτάνη πολυτίμητος. ἢ δὲ αἰαυτή. Βάττος ὁ καὶ Ἀριστοτέλης πόλιν Λιβύη Κυρήνην λεγομένην ἔκτισεν· οἱ δὲ ἰηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐρείας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ ἐποίησαν δαλίον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ ελεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτῶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κανλὸς καὶ ὁ ὀπὸς πολυτιμῆς ἐστὶν ἄξιον. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται, ὡς Λιβύης, εἰς Δελφούς ἀνέθεσαν κανσίλφια. sch. A Plut. 926.

σίλφιον ῥίζα ἡδύοσμος ἐν Λιβύη γινομένη, ἀρτυτική καὶ θεραπευτική. καλλιέργη ἢ Κυρηναϊκή. ὅτι τῷ ὀπιῶ καὶ τῇ ῥίζῃ τῷ κανλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. ἔστι δὲ τάριον. Ἀριστοῦ δὲ πρῶτος εὗρε τὴν τῶ φῆς ἐργασίαν, ὡσπερ καὶ τῶ μέλιτος. sch. iq. 890.

Σιλωάμ.

Σίλων Σίλωνος.

Σιμαίθα ὄνομα πόρνης Μεγαρικῆς, ἧς ἠρύσθη καὶ Ἀλκιβιάδης. sch. A Ach. 523.

Σίμβλιος.

σίμβλοι τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. καὶ σιμβλήια (Apollon. Rh. 3 1036).

σίμβλοι θῆκαι τῶν μελισσῶν ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 55) "Πειθοὶ καὶ Παφίᾳ πακτῶν καὶ κηρίῳ σίμβλων Ἐρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος." καὶ σιμβλεῖω (6 236) "ἠγὶ δὲ σιμβλεῖε κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν ἐσμῶ βομβητῆ κυκλόσει βριθόμενα."

σιμικίνθιον φακίολιον, ἢ σεδάριον.

Σιμμίας Θηβαῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους, ἔγραψε περὶ σοφίας, περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας, περὶ μουσικῆς, περὶ αἵρετοῦ καὶ φευκῆ, περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς, καὶ ἄλλα φιλόσοφα. Diog. L. 2 124.

Σιμμίας Ῥόδιος γραμματικὸς ἔγραψε γλώσσας βιβλία γ', ποιήματα διάφορα βιβλία δ'.

Σιμύχη.

Σιμόεις ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἐξ αὐτῶ

Σιμοεῖσιον πεδίον.

Σιμοκάτης ἐπώνυμον Θεοφυλάπτε τῶ σοφιστῆ.

σιμός ὁ προσάντης τόπος. καὶ σιμόνα οὐδαιτέρως Ἀριστοφάνης ἐν Βυβυλωνίοις "μέσην ἔριυε πρὸς τὸ σιμόν," καὶ Πλάτων ἐν Νίκαις "τῆτι προσαναβῆναι τὸ σιμόν δεῖ." καὶ Φιλόσοφος (VA 2 11) "ἀναπηδῶντι τῷ ἵππῳ πρὸς τὸ σιμόν ἐφείναι τὸν χαλινόν."

σιμός ὁ ἐναντίος τῷ γρουπῷ, σιμός τὴν ὄψιν.

Σῆμος Δημοσθένης ἐπὲρ Κτησιφῶντος (48). εἰς τῶν Ἀλεωαδῶν οὗτός ἐστι, τῶν δοκέντων συμπραῖσαι τῷ Μακεδόνη. Harp.

Σιμπλίκιος ὄνομα κύριον.

Σιμόλος ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπὲρ Κτησιφῶντος (262) φησιν "ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς Σιμόλῳ καὶ Σωκράτει." Harp.

Σίμων Σίμωνος, ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία "Σίμωνος ἀρπακτικώτερος." Ἀριστοφάνης (Nub. 351) "ὅταν ἴδωσι Σίμωνα, λόκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο." σοφιστῆς δὲ ἦν, ὃς τῶν δημοσκόπων ἐνοσφίετο. Σίμων καὶ Θέωρος καὶ Κλεώνυμος, οὗτοι ἐπίορκοι Ἀριστοφάνης (Nub. 398) "εἴπερ βάλλει τὸς ἐπίορ-

κους" ὁ κεραυνός, "πῶς δῆτ' οὐχὶ Σιμωνί-
ἐνέπρησεν, οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον;
καίτοι σφόδρα γ' εἰς' ἐπύροχοι."

a Σιμωνίδης Λεωπρεπῆς, Ίουλιήτης τῆς
ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ πόλεως, λυρικός, μετὰ Στη-
σίχορον τοῖς χρόνοις· ὃς ἐπεκλήθη Μελικέ-
της διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ
τέχνην εὖρεν οὗτος. προσεξέευρε δὲ καὶ τὰ
μακρὰ τῶν σοικείων καὶ διπλῶ, καὶ τῇ λόρῳ
τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς νς'
ὀλυμπιάδος (οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ξβ' γεγράφασι),
καὶ πυρέτεινε μέχρι τῆς σή', βιοὺς ἔτη πθ'.
καὶ γέγραπται αὐτῷ δωρίδι διαλέκτῳ ἡ Κυμ-
βύσση καὶ Δαρτεῖς βασιλεία, καὶ Ξέρξης ναυ-
μαχία, καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία δι'
ἐλεγείας, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς, Θρηνοί,
ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, παιῶνες καὶ τραγω-
δίαί τε καὶ ἄλλα.

οὗτος ὁ Σιμωνίδης μνημονικός ἦν εἶπερ
τις ἄλλος. τότε δ' ἦν λοικὸς Ἀπολλώνιος
ὁ Τυανεύς, ὃς τὴν ... μνημοσύνης εἶναι.
cf. v. Ἀπολλώνιος Τυανεύς. sch. A Pac. 696.

b Σιμωνίδης λυρικός. οὗτος πρῶτος δο-
κεῖ μικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ ἄσμα καὶ
γράψαι ἄσμα μισθῶ. εἶχε δὲ β' κιθάρια,
τὴν μὲν τῶν χαρίτων κενήν, τὴν δὲ ἑτέραν
πλέαν. Ἀρισοφάνης (Av. 916) "κατὰ τὰ Σι-
μωνίδου μέλη," τριτέσι κατὰτεγνα καὶ ποι-
κίλα. "Σιμωνίδης υἱὸς Λεωπρεπῆς εἶπεν·
ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάγονται." "ὅπως ἐτί-
μησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Διόσκουροι τὸν
μελοποιὸν Σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρῶσαντο
καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος ἔνθα κατώ-
λισθεν, ἐρῶ ἀλλαχόθι· ἄξιον δὲ μηδὲ ταῦ-
τα παραλιπεῖν. Ἀκραγυντίωνν ερωτηγὸς ἦν
ὄνομα Φοῖνιξ· Συρακασίους δὲ ἐπολέμουν
οὗτοι. οὐκοῦν ὅδε ὁ Φοῖνιξ διαλύει τὸν
τάφον τοῦ Σιμωνίδου μάλα ἀκηδῶς τε
καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἐκ τῶν λίθων τῶνδε
ἀνίστησι πύργον· καὶ κατὰ τοῦτον ἐάλω
ἡ πόλις. εἶοικε δὲ καὶ Καλλίμυχος τούτοις
ὁμολογεῖν (fr. 71)· οἰκτιρίζεται γοῦν τὸ ἄθεσ-
μον ἔργον, καὶ λέγοντά γε αὐτὸν ὁ Κυρη-
ναῖος πεποίηκε τὸν γλυκὺν ποιητὴν "οὐδὲ
τὸ γράμμα ἠδέσθη τὸ λέγον μ' εἶνα Λεω-
πρεπέος κείσθαι Κήιον ἄνδρα." κατ' εἰπὼν
ἄττα ἐπιλέγει "οὐδ' ἐμέας, Πολύδευκες, ὑπέ-
τρεσεν, οἱ με μελάθρη μέλλοντος πίπτειν
ἐκτὸς ἔθεσθ' ἔποτε δαιτυμόνων ἄπο μούνον,
ὅτε Κραωνίων αἶας ὤλισθεν μεγάλως οἶκος ἐπὶ

Σκοπάδας· τιμωροὶ μὲν δὴ θεοὶ τοῖς
καὶ τιμῶσιν οἱ τε Ὀλύμπιοι οἱ τε ἡ
τρίτης ἀρχῆς· οὐ μοι δοκεῖ πολυπρα-
ἔσωσαν δὴ καὶ ταῦτα ὑπόμνησις τοῖ
ὀρθῶς, "ἵνα τε αὐτοὺς ἐχθῶμεν καὶ ἐ-
κηδεμόνας καὶ ἐκείθι, ὅταν τὴν εἴμι
τε καὶ ἀναγκαίαν πορείαν ἐλθωμεν."
nus: cf. v. ἡπληγμένων.

Σιμωνίδης Κεῖος, Θυγατριδοί-
τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Δ
της. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοπονη-
καὶ γέγραφε γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις
ρήματι ἐν βιβλίοις γ'.

Σιμωνίδης Καρύσιος ἢ Ἐρετρι-
ποιός, τὴν εἰς Ἀύλιδα σύνοδον τῶν
τριμέτρων βιβλία β', περὶ Ἰφίγειῶ

Σιμωνίδης Κρίνειω Ἀμοργίνο
γράφος ἔγραψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις
βουσι. ἦν δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς Σάμιος, ἡ
ἀποικισμῷ τῆς Ἀμοργῆ ἐξῆλθε καὶ
ἡγεμῶν ὑπὸ Σαμίων, ἔκτισε δὲ Ἀμι-
γ' πόλεις, Μίνωαν Ἀγριαλὸν Ἀρκε-
γονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ ῥ καὶ σ'
Τρωικῶν. ἔγραψεν ἰάμβους πρῶτον
κατὰ τινος, καὶ ἄλλα διάφορα, ἀρχή
τε τῶν Σαμίων.

Σιμωνίδης Μάγνης Σιπύλας, ἡ
γένονεν ἐπὶ Ἀντιόχῳ τοῦ μεγάλου καὶ
καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχῳ τὰ σπιτῆ-
ξεις καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην,
τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἡ

Σιμωνίδης. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰσθ-
βασιλείως, διὰ φιλοσοφίαν πᾶσιν ἐπι-
τος. Eunapius p. 109 Nieb.

Σινά ὄρος, ἐνθα καὶ τὸ πυρῶδ
βάτου θαῦμα κατεῖδεν ὁ Μωσῆς.
ναῖον λέγεται τὸ αὐτὸ ὄρος.

Σιναιθὸς ὄνομα κύριον.

σινάμωρον πορρικόν. καὶ σ
ρος ὁ κακόσχος· Ἡρόδοτος ἐφ
καὶ σινάμωρονμένη συνεχῶς ἡ
νοσιάζεσθαι πρὸς μῆξιν, ἀντὶ τοῦ γ
οὔτως Ἀρισοφάνης.

σινάτωρ σινάτωρος εἶδος ἄξι
σινδαρωνεύεσθαι (σιν σιν
σθαι) ὑπὸ τοῦ τοῦ ἀνδρῶς σίνεσθ
βλύπτειν.

σινδῶν σινδόνας.

σίνεσθαι βλύπτεισθαι ἢ βλάπ
σίνηπι. καὶ σινήπεως ἡ γενική.

ινιάσαι σείσαι, κοσκινίσαι, θορυβήσαι, ξαι, πειραῖσαι. ὁ Χριστὸς πρὸς τὸν Πέτρον (Luc. 22 31) "ἐζήτησε δὲ ὁ Σατανᾶς πειράσαι σε ὡς τὸν σίτον· ἐγὼ δὲ ἰδεῖν περὶ σου, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου." ἐπὶ τοῦ Πέτρον μόνου δεδῆται ὁ Ἰησοῦς ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν τῆν πίσιν Πέτρον ἔχόντων, οὐδὲν ἕτερον αἰνισσομένου τῆς πίστεως ἢ τὸν περιέγειον κόσμον ἡδονῶν καὶ πονηριῶν πεπληρωμένον, δὲ ὧν ὡς δι' ὧν ἐπιτρονιστοῦν οἱ γεώδεις ἀπὸ τοῦ τροφίμου ἐπὶ τὸν ἄσπρον, ὡς ἀπὸ τροφημάτων ὑφιστάμενων, τῶν μὲν διαρρεόντων ὡς πῆξ τῆς γαστριμαργίας, ὧν ὁ Θεὸς ἡμεῖς, τῶν δὲ διὰ φιληδονίας, περὶ ὧν ὁ ῥητορὸς (Hosea 4 12) φησὶ "πνεύματι πορνεύσαντες ἐπληρώθησαν," τῶν δὲ διὰ φιλαργυρίας, τῶν δὲ δι' ὀργῆς, τῶν δὲ δι' ἄλλων ὧν.

ανίζω.
Σίνις ὄνομα λησῶν βλαπτικῶν. "ἡ γὰρ ἐκ τῶν κινῶν Σίνις λαθροῦδον ἐπέλαθον ἔκτελει μὲν ῥίμφο καθῆις ὄνομα" (AP 7 202).
Σίνις ὄνομα πόλεως.
Σίνος βλάβη, καὶ σινουῖται βλάπτεται. ἰνις βλαπτικῶν, καὶ σίντωρ ὁ βλαβερὸς. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 45) "ἐχίνον ῥαγον, γλυκερῶν σίντορα θειλπέδων." καὶ ἰνις (δ 73) "ἀλλὰ λύκοις σίντησιν ἄν' ἔρειπαις ἐμοῖο ἀπύλος ἀγγεῖλη γήρως ἀδρα..."

Σιντιάδα.
Σίνωνος καὶ **Σινωνίς** ὀνόματι κύριον· ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ Σοραίου ἢ Σινωφίσεως (Iamblichus Bab.).

Σινωπέυς.
Σινώπη πόλις. καὶ ἑταῖρα Σινιόπη, ἥτις Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. καὶ οὐμία σινωπίσαι. τοῦτο πεποιήται παρὰ ἑταῖραν Σινωπην· ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ κατασχρηματισμοῖς, καθάπερ Ἀλέξις ἔφη.
Σινωπίτης.

τίπαλος ὁ ἄμορφος.
σιπύη ἢ ἀροτήκη, οἰονεῖ σιτοβύτης ἢ αἰα, παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι (sch. A Eq. 1290). Ἀριστοφάνης Πλάτων ἢ "ἡ μὲν σιπύη μεσῆ" ἐστὶ λευκῶν ἀλφίτων." προὔχει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων. ἡμεῖς εὐσιπύους ἐξ ὀλιγοσιπύων" (AP 6 288).
Σινυλήνη πόλις.

Σίνυλος τόπος ἢ ποταμὸς.
σιραίου Ἀριστοφάνης (Vesp. 873) "ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμίδω πυραμίδας."

Σιρικός Νεαπολίτης ἐκ Παλαιστίνης, σοφιστῆς, μαθητῆς Ἀνδρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθήνας, προσημνιάσματος καὶ μελέτας.

Σίρις ὄνομα ποταμοῦ
Σίριμιον μεγάλη πόλις καὶ πολυάνθρωπος καὶ πρωτεύουσα τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθνους. σιρομάσης σκευῶν τι σιδηρῶν, λαβὴν ἔστυλιν ἔχον, παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν. **Εὐνάπιος** (p. 102 Nieb.) "ὡς ὁ σιρομάσης μῦλλον εὐδοκίμει τοῦ δόρατος." cf. v. σιρομάσης.

σιρός ὁ λάκκος, καὶ σιροῖς ὀρύγμασιν ἐν οἷς κατατίθεται τὰ σπέρματα.

Σισάν ὄνομα πόλεως.

Σισίννιος Ναυατιαῶν ἐπίσκοπος, ἀνήρ ἐλλόγιμος καὶ ἄκρος φιλόσοφος. διαλεκτικῆς δὲ σφόδρα ἐπεμελεῖτο, ὡς καὶ τὸν Εὐνόμιον τὸν αἰρετικὸν πολλὰκις αὐτοῦ φυγεῖν τὴν διάλεξιν. τὴν δὲ δίδυται ἦν οὐ λιτός, ἀλλ' ἐν ἄκρῳ σωφροσύνῃ πολυτελεῖ ταύτη ἐκείνη, τροφῶν τε ἐν ἐσθῆτι λευκῇ καὶ δις τῆς ἡμέρας ἐν λουτροῖς δημοσίως λουόμενος διετέλει. καὶ ποτε ἐρομένου αὐτὸν τινος τῆ χάριν ἐπίσκοπος ὧν δις λούοιτο τῆς ἡμέρας "ἐπειδὴ τὸ τρίτον οὐ φθάνει" ἀπεκρίνατο. ἄλλοτε δὲ Ἀρσάκιον τὸν ἐπίσκοπον κατὰ τιμὴν ὁρῶν ἠρωτήθη ὑπὸ τινος τῶν περὶ Ἀρσάκιον, διὰ τί ἀνοίκειον ἐπισκόπῳ ἐσθῆτα φοροῦν, καὶ ποῦ γέγραπται λευκὰ τὸν ἱερωμένον ἀμφιένυσθαι. ὁ δὲ "σὺ πρότερον" ἔφη "εἰπέ, ποῦ γέγραπται μέλαιναν ἐσθῆτα φορεῖν τὸν ἐπίσκοπον." τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν ἀπόρῳ γενομένου πρὸς τὴν ἀντερώτησιν, ἐπήγαγεν ὁ Σισίννιος "ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἄν' ἔφη "δεῖξαι δυνήσῃ ὡς δεῖ τὸν ἱερωμένον μέλαιναν ἀμφιένυσθαι· ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ Σολομῶν παρήγγειλε, λέγων ἔξωσόν σοι ἱμάτια λευκά," καὶ ὁ σωτήρ ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαίνεται λευκῇ ἐσθῆτι χρησόμενος. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Μωσῆν καὶ Ἡλίαν λευκοφοροῦντας τοῖς ἀποστόλοις ἔδειξε." ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν ἐθανμάσθη. **Λεοντίου** δὲ τῆ Ἀρχύρας τῆς Γαλατίας ἐπισκόπου Ναυατιαῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου, καὶ τῆ **Κωνσταντίνου** πόλεως ἐπιδημῆτος, ὁ Σισίννιος ἐλ-

Ἰωάννου χαλεπήναντος καὶ φησάντος "ὄρας ὅτι μόνος εἶναι βούλει ἐπίσκοπος;" καὶ ὁ Σισίνιος "οὐ τοῦτο" ἔφη "λέγω, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνω οὐκ εἰμι ἐπίσκοπος, ὡς τοῖς ἄλλοις εἰμι." ὁ δὲ Ἰωάννης "ἀλλ' ἐγὼ σε" ἔφη "παύσω προσομιλεῖν· αἰρετικὸς γὰρ ὑπάρχεις." ὁ δὲ Σισίνιος χαριέντως "ἀλλ' ἐγὼ" ἔφη "καὶ μισθὸν παρέξω, εἴ γε τηλικούτου κινήτου ἀπαλλάξευς." ὁ δὲ Ἰωάννης διαμαλαχθεὶς "ἀλλ' οὐκ ἄν σε" ἔφη "παύσω τοῦ προσομιλεῖν ἐγὼ, εἴ γε ὅπως τὸ λέγειν λυπεῖ σε." οὕτως ἦν χαριεὶς ὁ Σισίνιος. πολλὰ δὲ αὐτῷ γέγραπται, λέξιθῆρει δὲ ἐν αὐτοῖς. λέγων δὲ μᾶλλον ἢ ἀναγνωσκόμενος ἐθυμμάζετο· προσῆν γὰρ αὐτῷ χάρις τῷ τε προσώπῳ καὶ τῇ φωνῇ καὶ τῷ βλέμματι καὶ τῇ ὅλῃ κινήσει τοῦ σώματος. *Socrat.* 6 22.

β Σισίνιος. οὗτος ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναυατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα, καὶ τῶν φιλοσόφων δογμάτων καὶ τῶν ἱερῶν βιβλίων ἐπιστήμων, καὶ πρὸς διαλέξεις ἔτοιμος, ὡς καὶ Εὐνόμιον ἐπὶ ταύταις εὐδοκίμουνται, καὶ τοῦτο ἔργον ποιοῦμενον, πολλάκις παραιτήσασθαι τοὺς πρὸς αὐτὸν διαλόγους. ἐγένετο δὲ σώφρων τὸν βίον ὡς κρείττων εἶναι διαβολῆς, περὶ δὲ τὴν δίαιταν ἄβρὸς καὶ ποικίλος, ὡς τοὺς ἀγνωσῶντας ἀπισεῖν εἰ σωφρονεῖν δύναίτο τοσοῦτον τρυφῶν. τὸ δὲ ἦθος ἦν χαριεὶς καὶ ἡδὺς ἐν

εἰρημένων Σισινίῳ χάριεν οἱ μὲν γὰρ τῇ Κωνσταντίνῳ πάλαι παρὰ Γαλάταις Ἀγκύρας ἐπίσκιος δὲ τῶν ἐκείσε Ναυατιανῶν ἦκε πρὸς αὐτὸν ἀπολαβεῖν ται ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπεδίθε, ἐλοιδό Ναυατιανοῖς ὡς οὐκ ἀξίους ἐκάνοιαν καὶ τὴν παρὰ Θεοῦ ἀναιρεῖν αὐτοὺς λέγων, "ἀλλὰ σίνιος "οὐδείς οὕτως ὡς ἐρομένου δὲ Λεοντίε τινα τρεθέμαι" ἀπεκρίνατο. καὶ ἐι αὐτοῦ εὐδόχως εἰρημένα ἀποὺκ ἀκόμψες τε πολλὰς λόγισθαί φασιν. ἐπηνέτο δὲ μὴ ἄρισα ὑποκρινόμενος, φωνῇ τε καὶ χαριεσάτω προσώπῳ τὸν εἰκανός. τοιαύτης ἔλαχε φύσε

καὶ βίε Σισίνιος. *Sozom.* 8 1. σισόης τὸ πλεξείδιον. "ὁ εἰσεῖ ἐνετείλατο λαλῆσαι παντὶ τίλλειν τοὺς πύγωνας τῆς γεμῆ ποιήσωσιν ἐαυτοῖς σισόην" σισύμβροισ. *cf. v. νυμφ σισύρα ἱμάτιον τραχὺ κα βόλοιον ἄγροικικὸν θελικὸν π τῶν δερμάτινος. (Babr. 181) ' σιν ἡλίω τε τοιαύτην ἔφιν γενρος ἀνδρὸς ἀγροαίκε ὄδοικοφο σύρα ἐκδύσει."*

ίητε χρυσός μήτε φαῦλος.
ιον τὸ τῷ Σισύφου. καὶ Σι-
ίφος.

ς ὄνομα κύριον· Ἀριστοφάνης
ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σι-
σκῆψιν ἀγῶν οὗτος οὐ προσδέ-
ξιν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λα-
ύν τινα καὶ πανούργον παραδε-
ποῖται Σίσυφον, διὰ μιᾶς λέ-
'Ομήρω (Ζ 153) δεδιδυγμένοι·
τυφος ἔσκει, ὃ κέρδιος γένει' ἀν-
3Αἰ. 190) "Σισυφιδῶν γενεᾶς" τῆς
ις. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πανούργων
ων· ἐκ γὰρ Σισύφου κατάγει τὸ
υσεύς, ὃ δὲ Σίσυφου Κορίνθου
πανούργος ἀνήρ, περὶ οὗ φησὶν
κέρδιος γένει' ἀνδρῶν." ὅς τις
ρυχας καὶ τὰς ὀπλὰς τῶν ζώων
νογράμματα ἐγραψεν ὀνόματα.
δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἐκέκασο
3' ὄρκω τε, καὶ τὰ κλεπτόμενα
τὴν μορφήν ἠλλασσε. κλέψας
ισύφου θρέμματα καὶ μεταβα-
νὸν ἔλαθε τὸν Σίσυφον· ἐπέγνω
ιὰ τῶν μονογραμμῶν. ἐπὶ τέ-
μενιζόμενος τὸν Σίσυφον ἐξέτισεν
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀντίκλειαν
ἐν αὐτῷ, καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ
ἦν παῖδα συνώκισε Λαίρτη· διὸ
Ὀδυσσεύς. sch. S.

τι Φιλοποίην μετὰ δευτέραν ἡμέ-
ς πρὸς πόλεμον ἐξῆδη παρήγγειλε
κ τρία ποιεῖν, ὅτε βούλοιστο μίαν
σλαβεῖν, ποτὲ δὲ τὰ δύο τέτρα-
us?).

ος ὁ τῶν Θρακῶν βυσιλεύς.

σιον τὸ δίδομένον τισιν εἰς τρο-
· καὶ σιτηρὸν ὃ σίτος.
ων τροφῶν, δαπανῶν.

αιτιατικῇ.

λίσις ἀποθήκαις· (Polyb. 3 100)
ίας τῆς πόλεως ἀκεραίους διεφύ-
ἀ τεύχη, βουλόμενος σιτοβολίοις
πρὸς παραχειμισίαν." καὶ σιτο-
(Gen. 41 56).

ία λιμός, ἐνδεια.

α ὄνομα πόλεως.

τρεῖν τὸ σῖτον παρέχειν, καὶ
ιον ἢ σιτοδοσία. Πολύβιος "ὃ
: διαδοῦς ὅτι μέλλει σιτομετρεῖν,

ἐκήρυξεν, ὅσοι μὴ πλεῖον ἔχουσι ἢ ἡμερῶν
σῖτον, ἀπογράφεισθαι πρὸς αὐτόν." καὶ σι-
τοποιεῖσθαι παρὰ Ξενοφῶντι (Cyr. 1 6 36)
τὸ τροφήν λαμβάνειν· "σιτοποιεῖσθαι τε
ἀνάγκη καὶ κοιμᾶσθαι." καὶ σιτοπομπία.

σίτος πᾶς ὁ σιτικὸς καρπός, οὐχ ὁ πυ-
ρὸς μόνον. καὶ αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης
δ' (26) "καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἔχουσῶν ὄρμιον
αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἤρουσντο, αἱ δὲ με-
τέωροι ὠρμιον." σίτος καλεῖται καὶ ἡ διδο-
μένη πρόσσδος εἰς τροφήν ταῖς γοναίξιν ἢ
τοῖς ὄρφανοῖς, ὡς ἔστι μαθεῖν καὶ ἐκ τῶν
τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξονος καὶ ἐκ τῆς
Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχί-
δας δὲ ἠγεῖται παρὰ τοῖς Ἀστικοῖς σῖτον
λέγεσθαι τὸν τόκον, οὐκ ἐρθῶς ἠγοούμενος.
Harp.

σίτου τροφῆς. καὶ σίτου δίκη. ὅταν
γυνὴ ἀπόλειψιν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα
διὰ τοῦ ἄρχοντος, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς
ἐκπεμφθεῖσα, μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προίκου
καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσῆγγῃ
πρὸς αὐτόν καὶ ἀπαιτῇ προίκου καὶ τροφῆς
ἀπ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δί-
κη σίτου. καὶ σίτου ἐκβολή· Θουκυδίδης
(4 1), ὅταν ὁ εὖχος τῆς κύλικος ἐκφύηται,
οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρ-
ματα.

σιτούμενος ἐσθίων.

σιτοφύλακες. ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν,
ἣτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σίτος δικαίως προ-
θήσεται καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν
δὲ τὸν ἀριθμὸν ἰε μὲν ἐν ἄσει, ε' δὲ ἐν Πει-
ραιεῖ. καὶ σιτοφυλακεῖον. Harp.

Σίττα πόλις. καὶ Σίττας ὄνομα κύ-
ριον.

Σιττάκη πόλις.

σιτώνης ὁ προιεῶς τοῦ δημοσίου σίτου.

σίφλος μῶμος, ψόγος, μέμψις.

σιφλώσσειν (Hom. Ξ 142) μέμψειν, ἐκ-
φανλίσειν.

Σιφνεύς ὄνομα κύριον.

σιφνιάζειν ἐπὶ τῶν τὰς χεῖρας προσα-
γόντων τοῖς ἰσχύοις, ὡς περ λεσβιάζειν ἐπὶ
τῶν παρανομούντων ἐν τοῖς ἀφροδισίοις.

σιφνιάζειν καὶ λεσβιάζειν, ἀπὸ τῆς
νήσου Σίφνης, ὡς καὶ τὸ κρητίζειν. καὶ τὸ
Σίφνιος δὲ ἀρραβῶν ὁμοίως. σιφνιάζω
γὰρ τὸ ἀπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ, λεσ-
βιάζειν δὲ τὸ τῷ ζώματι παρανομεῖν.

Σίφνιοι. οὔτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν ἀλλὰ καὶ ἡπειρωτῶν εὐ μύλα συγγῶν. ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην ἐς Δελφοὺς ἀπέστειλλον εὐτάκτως καὶ ἐπέιδοντο τῷ χρησιμῷ τῷ τοῦτο προσάξαντι, τὰ τοῦ πλοῦτον αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε, φανέντων ἀργυρείων μετὰλλων· ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τὴν τῆς ἀπουρίας ἐξέλιπον, θάλασσα ἐπιρρέυσασα καὶ ἐπικλύσασα ἠφάνισεν αὐτοῖς τὴν τοῦ πλοῦτον χορηγίαν, περιηλθόν τε εἰς πενίαν νησιωτικὴν καὶ ἀπορίαν δεινὴν. Aelianus?

σιφωνίζειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τὸ ἀποσιπῆν. Ἀριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο ἐπιών (Th. 563) "σιφωνίζομεν τὸν σίτον."

Σιών ὄνομα πόλεως.

Σιών ἐποικιστὴς καὶ Ἰερουσαλήμ χοροῖς ἀγίων κεκοσμημένη, ἧς πύλαι αἱ κάτω ἐκκλησίαι. Σιών καὶ ἡ εὐσεβὴς πολιτεία, καὶ Σιωνῆται οἱ ἀπὸ τῆς Σιών πόλεως. Theodoret. in Ps. 9 14.

σιωπή. "καὶ σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρου τελεσθέντων," ἐπὶ τῶν πάντων σιγῶντων, παρ' ὅσον οἱ Πυθαγόρου ποιητῆται πυράγγελμα εἶχον σιγὴν ἀσκεῖν πενταετῆ χρόνον.

σκάζει χλωδέει.

σκαίῃ τῇ ἀρισερῆ.

σκαίεμβατεῖν τὸ σκαίως καὶ ἀρρῦθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον, τὸ ἐν τῇ συνθεῖα κενεμβατεῖν.

σκαίος ἀρισερός, ἄφωνος, ἀπαιδευτος, κακός. οὕτως ἐκάλεσαν τὰς ἀμαθεῖς καὶ δυσπαρικολεθῆτες καὶ τὰς μοιρούς, ἀπὸ τῆς σκαίως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (628) "οὐκ εἶδον οὕτως ἀνδρ' ἀγροικὸν οὐδένα, οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαίον, οὐδ' ἐπιλήσιμονα." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Plut. 1024) "οὐ σκαίος ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίεστο γροῦς καπρώσης τὰφόδιον κατεσθίειν," ἀντὶ τοῦ κολακεύειν καὶ ἐσθίειν τὰ ἀναλώματα. καὶ αὐθις "ὃ δὲ ἐν μὲν ταῖς ἐντεῦξοις σκαίος ἦν, ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ μύλα ἐς τὸνναντίον ἦπιος καὶ τὸ ἀγγίχων ἀποχωρῶντως ἔχων." καὶ σκαίόθην ἐπίρρημα. λέγεται καὶ σκαίος ἄνη παρὰ Ἀριστοφάνη.

σκαίότατον ἀπαιδευτον· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (784) "σκαίότατον γερόντιον."

σκαίότης μορῖα, ἀπαιδευσία, ἀγριότης, ἀπάτη.

σκαίροντες (Hom. Σ 572) χορεύοντες, σκαρίζοντες.

σκαίωρῖα ἡ κακὴ βουλή.

σκάλα ῥωμαῖσι ὁ ἀναβολεύς.

σκαλαθῦραι συννεσιόσαι· Ἀριστοφάνης (Ecol. 607) "ἦν μείραξ ἰδὼν ἐπιθυμῶσι καὶ βούληται σκαλαθῦραι."

σκαλαθυρμάτια σκαίως τινος καὶ σκαλεῦματα. ἔγκειται δὲ τὸ ἄθυρμα, ὄσον κίβητον καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστον. τρεῖσι λεπτὰ καὶ παντίπυσι μικρὰ νοήματα καὶ μαθήματα, σκαριφεύματα. sch. A Nub. 630.

σκαλεύειν ἀνακινεῖν, διαξάινειν Ἀριστοφάνης (Pac. 438) "ἐν εἰρήνῃ διαγειν ἐγὼ ἐταίρων καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρωπος," ἀπὶ τῆς ζῶνυροῦντα τοὺς ἄνθρωπος. ἡ ἐνθάδε τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρωπος εἶπεν. ἡ ἀπὶ τῆ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντα, ἐπεὶ οὗτοι ἐπίστω βυλάνθως καὶ σκαλεύουσι τὰς ἄνθρωπος ἐν τῇ ὀπτῶν.

σκαληνός ἄνισος, καὶ σκαληνόν σῆμα γεωμετρικὸν δίκην σκάλας.

σκάλλοντες σκάπτοντες.

σκάλοπυς μέγας τινάς, οὗς φαινομένη λακας. sch. A Ach. 879.

Σκάμανδρος ποταμός, καὶ Σκαμνὸν ποταμῶν ποταμιαίων. καὶ Σκαμνὸν ποταμῶν ποταμῶν.

σκαμβή (Ps. 100 5) διεσραμμένη.

Σκαμβωνίδαι δῆμος τῆς Ἀσπιδίου Harp.

Σκάμων ὄνομα κύριον.

σκαμωνία εἶδος βοτάνης.

σκανδάληθρον τὰ ἐν ταῖς παρῖσι ἐπιχειρῆ ξύλου, ἀπὸ τοῦ σκάλοντα σκαμνῶν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσοῦν. τὰ πέταρα τῶν παιδῶν, ἃ Ἀρχίλοχος ῥόπτρα ἐκάλεσεν. Ἀριστοφάνης (Ach. 687) "καὶ ἀνελκῶσας ἐπιτῆ, σκανδάληθρ' ἰσῶς ἐπιτῶν," ἀντὶ τῆς ἐπισηματι λόγων καὶ βίβη.

Σκάνδεια πόλις.

σκάνδιξ θηλυκῶς λάχανον ἄγριον παρ' ὃ καὶ σκανδικοπύλην τὸν Εὐροπιδῶν λέγουσιν, ἐπεὶ λάχανοποιητῆρας εἶδον αὐτὸν ἐπιφρασι. "σκάνδικά μοι δὸς μητροδῶν δέξομαι" (A Ach. 477). "καὶ μὴ μοι τὰ τῶν σκανδικοπύλων παρατραγῶδει, σκαμνὸν τὸ τῆς Πειρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος." ἐπὶ δὲ δικα οὖν λάχανα, οὐ τὰ ἐκ τῶν παρῶν ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φρόμενα, ὡς φησὶ τὸ

κίδης "μή γὰρ ἴδοιμέν ποτε πύλιν ἐκ τῶν ἑων τοὺς ἀνθρακευτὰς ἤχοντας καὶ πρότα καὶ βῆς καὶ τὰς ἀμάξια εἰς τὸ ἄστυ, ἢ γύναια καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας καὶ ἔργιας ἐξοπλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λάχωνα ἢ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν."

σκαπάνη σκαφίον, ὀρύγιον, δικέλλιον.

σκαρδαμύττει πυκνά τοὺς ὀφθαλμοὺς αἰεὶ καὶ ἀνοίγει.

σκαριφισμοῖς οἶον σκαρισμοῖς καὶ πτολογίαις, εὐτελείαις, σκιαγραφίαις· σκαφίειν γὰρ τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶναι πρῶτον τοὺς γραφομένους, sch. A Ran. 45.

σκαφεία ἢ σκάφενσις, καὶ σκαφείδιον λισαρίον, καὶ σκαφείον ὁμοίως.

Σκάφη πόλις. σκάφη δὲ τὰ κοιλώματα τῶν ἡμῶν, ἃ ἡμεῖς γάστρας καλοῦμεν ἀντὶ τῆς ἔφρας. sch. Thuc. 1 50.

σκαφηφόροι· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἡσυχίου "οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ ὕμιν ἔτις χάριν τῆς πολιτείας ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ." οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρον Ἀθήνησι· κείνητος γοῦν ἐν γ' Νομοθεσίας φησὶν προσέτιπτεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκους ἐν Σομοπίαις αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, ἢ δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάματα. Harp.

σκάφειον εἶδος κουράς. cf. v. κόπιχος.

σκαδύζει σκορπίζει.

σκειρωθέντος ἡπιυτος· σκειρωμα γὰρ ὄρος περὶ τὸ ἡπυρ ἄνιανον.

σκειρώνος ὄνομα ληστοῦ. καὶ διφορεῖται.

σκελετός ὁ ξηρός.

Σκελλίου υἱός ὁ Ἀρισοκράτης. φησὶν Ἀρισοφάνης (Av. 126) "καὶ τὸν Σκελλίον ἐλύττοιμαι," ἤγουν τὸν Ἀρισοκράτην. διὰ τὸ Ἀρισοκράτην, οὕτω φησὶ, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, οἷ καὶ τὸν Ἀρισοκράτην μισῶ, κέληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

σκεμμός βουλάς, σκέψεις· "τούτῳ δὲ βουσίλωσθε κατεμήνηνον τῆς σκεμμός."

σκέπανον σκέπη· (AP 6 298) "καὶ πῖλον βαλῶς οὐχ ὀσίας σκέπανον." λέγεται καὶ ἐπ' ας· (6 335) "κυσίη ἢ τὸ παροῖθε Μαιθῶσιν εὐκολον ὄπλον, καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ."

σκαπεινός τόπος.

σκέπη παρὰ Ἡροδότῳ Θῆκη, δέριμα. gl. 1 185.

σκέρβολλε λαιδύρει· (A Eq. 818) "μή σκέρβολλε πονηρῶν," τουτέστι μή λαιδύρει πικρῶν, μή ποικίλλει. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν.

σκευή ὄπλισις, ἢ ζολή· (cf. Phot. p. 245) "ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τῆς δημοῖς, μεταλαβὼν ἀντὶ τῶν σεμινοτάτων τὰ οἰκτιζα." "τὰ δὲ πολλὰ τῶν Θηρίων εἰς βύθος νηξάμενα, τῆς θαλάσσης αὐτοῖς εἰς τὰς σκευὰς ἐμπεσῆσθαι, ἀπεπνίγη." "ὁ δὲ Κρατερός τῆς τε σκευῆς τῆς λαιμπρότητι διαφερόντων ἦν" (cf. v. Κρατερός).

σκευοποιοῦνται τὸ πρῶγμα Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιφίλου ἀντὶ τῆς σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον. Harp.

σκευός χωρητικόν τινος εἶδους ἀγγεῖον· Πολύβιος "ἦν δὲ ὁ Δαμοκλῆς σκευός εὐφύης, πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οικονομίαν."

σκευοφορεῖον καὶ σιτοφυλακεῖον, σκευοφυλάκιον δὲ καὶ χαρτιφυλάκιον.

σκευωρία κατασκευή, ἐπιβελή, βλάβη. σκηνή. σκηνή ἐστὶν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου, παρασκήνια δὲ τὰ ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῆς μέσης θύρας. ἔνα δὲ παρασκήνια ἐπὶ, μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια ἢ ὀρχήστρα. αὕτη δὲ ἐστὶν ὁ τόπος ὁ ἐκ σκηνῶν ἔχων τὸ ἔδαφος, ἀφ' οὗ θεατρῖζουσιν οἱ μῦμοι. εἴτα μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ Διονόσου, ὃ καλεῖται θυμέλη παρὰ τὸ θύειν. μετὰ δὲ τὴν θυμέλην ἡ κοινέτρα, τουτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τῆς θεάτρου. καὶ σκηνίτης ὁ ἐπὶ τῆς σκηνῆς· (AP 7 36) "αἰετοὶ λιπυρῶν ἐπὶ σήματι, διὲ Σοφοκλείς, σκηνίτης μαλακούς κισσὸς ἄλοιο πόδας."

σκηνημάτων τῶν οἰκήσεων "χειμέριον σκηνημάτων ἐγένετο." cf. v. ἡθάδων.

σκηνὴν δὲ ἦν ἔχουσαν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσαν Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπυρίαν (11). εἶκοι δὲ σκευὸς τι εἶναι, ὅπερ οὐ μὲν κύσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασιν, οἳ δὲ σκιάδειον. καὶ "σκηνὴν ἐπήξατο," τῆς τε τένδαν, κατὰ γλῶσσαν.

σκηνίτης· Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῶν (33) "Πυθόδωρον γὰρ τὸν σκηνίτην καλούμενον." εἶκοι δὲ ἐπωνύμιον εἶναι. μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον, ἐπεὶ ἐν σκηναῖς ἐπιπρά-

μόθων δὲ ὁ εὐτελής· μόθωνας γὰρ ἐκάλεσαν οἱ Λάκωνες τῆς παρεπομένης τοῖς ἑλευθέροις. ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως. τὸ δὲ ἦν δ' ἐγὼ ἀντὶ τῆ ἔφηρ δὲ ἐγὼ, ὡς παρὰ Πλάτωνι.

σκίφη· "καὶ τινος ποιητῶν τῆς σίχης ἔφη Κράντωρ ὁ φιλόσοφος σκίφης εἶναι μεσῆς" (Diog. L. 4 27).

σκίφος τὸ ξίφος.

σκίψ καὶ σκνίψ εἶδος ζωοφίη. καὶ αἱ σκνίπες.

Σκίωνην· (A Vesp. 210) "ἢ μοι κρεῖττον ἦν τρεῖν Σκίωνην ἀντὶ τέττε τῶ πατρός."

σκιωρεῖται (an Σκιρῖται) λόγος ἀνδρῶν χ' Ἀραδικός, ὁ ἀρχόμενος τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

Σκλαβηρὸν ἔθνος τὸ πέραθεν τῆ Ἰσθμ.

σκληρὰ βροντή· "καὶ ἐν τέττη βροντῆς τε σκληρὰς κτυπεῖν, καὶ ὕδωρ λάβρον ἐξ ἄραθεν ἐπιπίπτον χαλάσαι τοῖς βαρβάρους τὰς νευράς."

σκληρῶς ἀοιδῆ τῆς Σφηγῆς. τιτέσι τῆς δυσκόλης, διὰ τὸ αἰνίγμα, ἢ τῆς φοινικῆς. (S OR 35) "ὅς γ' ἐξέλυσας ἄψυ Κωμείων μολῶν σκληρῶς ἀοιδῆ δασμόν, ὃν παρείχομεν."

σκληρὸν ἀχένας ἀκαμπεῖς.

σκληροὶ Ἀλιανός (cf. v. ἐξόρεσεν) "οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροὶ τε καὶ ἐχθροὶ παραχρηῖμα ἐκόπασαν, τὸ δὲ κῆμα ἐξορέσθη." καὶ παροιμία (Synes. p. 92 D) "σκληρότερον ἑλακτιῶν Ἡπειρώτε κενὸς συμφορὰς προσετρίβητο καὶ ἐμεμήγει."

σκληφρός ὁ σκληρὸς καὶ παρηθηκῶς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος.

σκνίψ ζῆον κωνωπῶδες· (Ps. 104 31) "καὶ σκνίπες ἐν πῦσι τοῖς ὄρειοις αὐτῶν." καὶ παροιμία "σκνίψ ἐκ χώρας." ἐπὶ τῶν ταχὺ μετακινῶντων ἢ παροιμία· ἔστι γὰρ ὁ σκνίψ ζῆον μικρὸν ζυλοφάγον.

σκολιὰ Μελήτες, Καρικῶν ἀλλημάτων (A Ran. 1337). ὁ Μελήτης ἔτος τραγικός ποιητής, ὁ Σωκράτην γρωψάμενος. cf. v. Μέλητος.

^a σκολιὸς ἢ παροιμῖος ὠδή, ὡς μὲν Λικαίταρχος ἐν τῷ περὶ μυσικῶν ἀγῶνων, ὅτι τρία γένη ἦν ὠδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἐξῆς, τὸ δ' ὑπὸ τῶν συνετωτότων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει, ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν· ὡς δ' Ἀριστόξενος καὶ Φύλλης ὁ μυσικός, ὅτι ἐν τοῖς γὰ-

μοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας πεθύντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἰσως ἦδον γνώμης καὶ ἐρωτικά σπύνα. ἢ ἢ περιόδος σκολιὰ ἐγένετο διὰ τὴν θῆαν τῶν κλιῶν.

σκολιόν. ὑπόδημα ἔγραψεν Τυρρῶν περὶ τῆ σκολιῶ μέτρον, ὃ προετάθη ἀπὸ ὑπὸ Γαῖου Καίσαρος.

σκολιόν τὸ ὀπίδιον, κατ' ἀντίφραση μέλος τι ὀλιγόσχητον· "τῶν ἀγαθῶν... σκολιὸν ἄδει," οἷον πλάτος καὶ ὕψος. cf. Ἀρχίως ext.

σκολιόν. Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος ἐκαστοῦ τοῦτον ἔγραψε σκολιόν κατὰ τῆ κλέτα, ἢ ἢ ἀρχή "ὄφειλες, ὦ τυφλὲ πλάτε, μήτι γῆ μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡπείρῃ φασκίμεναι, ἀλλὰ Τύρταρον τε ναίειν ἀχρηστικῶς διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακῆ." τοῖς ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοῦτον ὁ Περικλῆς "Μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶς μήτε θαλάττης μή ἡπείρου μετέχειν," ὅμοια τιθεῖς σκολιὰ τοῦ τῶ Τιμοκρέοντος. καὶ αὐθις "νόμος ἐπίδη ὡσπερ σκολιὰ γεγραμμένους," περὶ Περικλέους (sch. A Ach. 531). καὶ σκολιὸς ὁ πανθῆς.

σκολόπενδρα ἐρπετόν,

σκόλοψ ζῦλον ὄψυ. καὶ οἱ τῶν φασκίων.

σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντιπαγῶ (A Ach. 229) παροιμία. σχοῖνος ἀντιπαγῶ κατὰ τὸ ἄκρον ὄξυος. λέγει ἢ ὡ τρώσω ἀντὶς ὡς σχοῖνος ὄξυος καὶ ὀδοντῆς ἐπειδὴ ἐλώθασιν σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν τῇ ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ ἐπὶ ῶς κακωρῆ. σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντιπαγῶ, ἵνα μηκέτι πατώσιν τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμῆς. "καὶ τὰς σκόλοπας, οἱ ἀπὸ χον ὑπὸ τῆς ὑλοτομίας, προσεκακόταν, καὶ τὰ ἐδάφη ὀμαλίζειν."

σκολύθρια ὑποπόδια.

σκόλυθρον σκνιπὸν καὶ ἀνελιέθρον.

σχομβρῖζει γογγύζει.

σχομβρῖσαι παρὰ Ἰόβη, ἐν β' φθασί λέξεως, παιδιᾶς ἀσελγῆς εἶδος ἀποδιδόναι καὶ κατὰ τὸ ἦτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ κλίσησόντος, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι.

Σκόπας Αἰτωλῶν στρατηγός, ὃς ἀποκρίων τῆς ἀρχῆς, ἧς χάριν ἐτόλμα γρωψῆ τὰς νόμους, μετέωρος ἦν εἰς τὴν Ἀλφειοδρεῖαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλίσιο πεπευσμένους ὡ-

σειν τὰ λείποντα τῷ βίῳ καὶ τὴν τῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν. ἀλλ' ἀκό-
 ῆν. ἀφικομένη γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν,
 ταῖς ὠφελείαις ὧν ἦν αὐτὸς κύριος διὰ
 πτεύεσθαι περὶ τῶν ὄλων, καὶ τῆς ἡμέ-
 ριαστικῆς ὀψώνιον ἐξέβηκεν ὁ βασιλεὺς
 δεκαμνιαίων, τοῖς δὲ ἐπὶ τινος ἡγε-
 μετὰ ταῦτα τεταγμένοις μναιαίων.
 ἴμως ἔκ ἤρκετο τέτοις, ἀλλ' ὡς τὸ
 ἰον προσκαυτερωῶν τῷ πλεονί διετελεσε,
 διὰ τὴν ἀπληστίαν καὶ παρ' αὐτοῖς
 ἰδοῖσι φθορηθεῖς τὸ πνεῦμα προσέθηκε
 υσίω. Polyb. 13 2.

σκόπας ὄνομα κύριον. cf. v. ῥεμβύδης.
 σπελιανός Κλαζομένηος σοφιστής,
 ἰς ἐπὶ Νέρβα, σοφιστεύσας ἐν Σμύρῃ.
 τῆς δὲ ἐγένετο Νικήτη, συγχρονῶν
 ὠνίω τῷ Τυανεῖ πρὸς ὃν καὶ ἐπιστο-
 ραψεν Ἀπολλώνιος.

οπέλω ὕψηλῷ τόπῳ.
 οπιῦ ὕψηλός τόπος. "καὶ ἕτεροι τὰς
 ἐξίως τῶν πεδίων καταλαμβάνουσι σκο-
 Αἰλιανός "ἔκ ἐπαινεῖ θεὸς οὐδὲ τὸς
 τρα πατέντας, γλιχομένους γε μὴν τῶν
 ἰαντῆς τε καὶ ὕψηλὰς σκοπιῶς."

οπιῦζων (Hom. Ξ 58) σκοπῶν, ἀπο-
 ν. καὶ σκοπιαζέμεν (K 40).

οπιήτης κατύσκοπος· ἐν ἐπιγράμ-
 (AP 6 16) "σοὶ τάδε, Πᾶν σκοπιήτα,
 ἴλα δῶρα σύνοιμοι τριζυγες ἐκ τρισ-
 ἔντο λυστασίης."

οπιωρῶνται (A Vesp. 361) φυλακτι-
 κοπῆσιν ἀπὸ μετεώρου.

οπόν τύπον ὧ στοιχῆσι καὶ ἀκολου-
 καὶ ἄσκοπος οὐ μὴ ἔστι σκοπός (AP
 "ἄσκοπον ἀγγελιαρχὸν ἀσώματος εἶδει
 ἰς ἃ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσματο."
 σπός κατύσκοπός τις καὶ ἔφορος, καὶ
 σποῶν τὰ πόρρω.

οσπῶν ἀντὶ τῆ ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς
 κερῶν, περὶ ἧ ἂν τὴν σκῆψιν ποιῆ.

οσορικίλειν οἶον ἐς κόρακας ἀποπέμ-
 ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται, ὡς καὶ τὸ
 κιν ἀπὸ τῆ οἰμοί. καὶ σκορικισμός.
 οσορινῶσθαι τὸ πυρὰ φύσιν ἀποτεί-
 τὰ μέλη μετὰ τῆ χυσιμῶσθαι διακλώ-
 Αριστοφάνης Ἀχυρνεῦσι (30) "στῆνω,
 α, σκορδινῶμαι, πέρδομαι." γίνεται δὲ
 τὸς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χυσιμῶ-
 ῶντες ἐκτείνωσι τὰ μέλη· ὅπερ συμβαί-

νει καὶ περὶ τὸς ἄλλως πως βασανιζομένους
 καὶ διαστρεφόμενους τὰ μέλη.

σκορδινῶμαι ἀντὶ τῆ κλώμαι, σπασμῶ
 συνέχομαι· οἱ γὰρ ἀπὸ πληθωρίας σκορδά-
 δων ἐμῶντες διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον
 σπῶνται. τὸ δὲ ἐμῶν καὶ τὸ ὄπωσθιν κενῶ-
 σθαι σκορδινῶσθαι ἔστιν. οἱ δὲ κυρίως τὸ
 σκορδινῶσθαι φασὶν ἐπὶ τῶν κυνῶν τῶν
 ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ
 ὄλως αὐτὰς διατείνωσιν. ἔστιν οὖν σκορδινῶ-
 σθαι τὸ ἀνακλῶσθαι μετὰ χάσμησ. γίνεται
 δὲ ἀπὸ ἀλογίας τὸ τοιοῦτον.

σκοροδίους τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις·
 Αριστοφάνης Πλάτῳ (819) "ἀποψῶμεσθαι
 δ' οὐ λίθοις ἔτι, ἀλλὰ σκοροδίους," γελοῖως
 ἀντὶ τῆ σαβύνοις. ἐπειδὴ δὲ ἦσθιον ἐκά-
 στοτε σκόρουδα, τῆτό φησιν ὅτι ὡς πλατή-
 σαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιῆς διαίτης.
 εἴρηται δὲ σκόροδον, ἴσως σκαιὸν ῥόδον τι
 ὄν, παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκορο-
 δίοις τοῖς τῶν σκορόδων κυνλοῖς· λιμῶ δὲ
 περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τέτοις ἐχρήσαντο.
 ἔκ ἀπλῶς δὲ τῆτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ ὅτι το-
 σάτη μεταβολῇ κεχρημέθα ὥστε, ἃ πρότε-
 ρον ἦσθίονεν ἀγαπητῶς, τέτοις νῦν ἀφθ-
 δεύοντες ἀποματτόμεθα. μήποτε δὲ τῆ σκο-
 ρόδου λέγει τὸν καυλόν· ἔστι γὰρ ἀσφοδέλω
 ὁμοίος, κακῆϊνος ἐπιτήδειος εἰς τῆτο. εἰ δ'
 ἄρα δηκτικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν
 ὑπόνοιαν ἐρηκῶς (sch. A Plut. 819). καὶ ἀ-
 θίς (A Ach. 162) "ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα
 πορθόμενος." ἐκ τῶν ἄγρων ἐρχεται ἔχω
 φορτίον σκόροδα, καὶ ἐπηράζεται ὑπὸ τῶν
 ξένων λιμωττόντων καὶ διαρπυζόντων αὐτῷ,
 παρ' ὅσον οἱ πορθούμενοι ἀπόλλυνται. ἀρέ-
 σκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θραῖκες ἔκ
 ἀπεικότως· θερμῷ γὰρ εἰσιν, οἱ δὲ Θραῖκες
 ψυχρὰν χώραν νέμονται. καὶ παροιμία "σκό-
 ροδον ἐν δικτύοις" (A Ach. 594). οἱ Ἀθη-
 ναῖοι μέλλοντες πλεῖν καὶ ξιναῖα ταῦτα
 ὠνῶντο καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον.

σκορπιαίνεσθαι ἀποθηρεῖσθαι, τρα-
 χύνεσθαι, ἀπυρθαδίζεσθαι. "ἐς μέντοι τὰς
 συνθεατρίας εἰσθεῖ ἐσσιε σκορπιαίνεσθαι·
 βουσκανί γὰρ πολλῇ εἴχετο" Προκόπιος
 (Aeg. 9). "ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδώρα σκορπιώδης"
 τουτέστι πληκτικὴ "καὶ ὀργὴν σκοτενῆ"
 (id. 1).

σκορπίδιον μηχανικὸν ἀλέξημα. "ὅ δὲ
 Αρχιμήδης πάλιν ἑτέραν ἤτοιμάκει παρα-

τὰ σώματα, καὶ νόμῳ τῶν Βαβυλωνίων ἐπέ-
ριψαν αὐτοῖς ὃ μὲν κύνδον ὃ δὲ χλαμύδα
ὃ δὲ ψωμῆς ὃ δὲ ἀκρόδρα, καὶ μέγα κε-
φάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν κερματίων" (Iam-
blich. Bab.?). "οἱ δὲ ὑστεροὶ σκοταῖοι προ-
σιόντες ἠύλιζοντο" (X Anab. 2 217).

σκοτεινὸν ἀφεγγές.

σκοτίζω αἰτιατικῇ.

σκότιος· "ἦν δὲ Ἰσθινιανὸς δολερὸς,
κατάπλιστος, σκότιος ὄργη" (Procop. Arc. 8).
καὶ σκότιος ὁ τῆ σκότῃς· "φεύγεθ' ὑπ' ἐκ
καλύβης σκότιοι μύες. ἔτι πενιχρὴ μῦς σιπύη
βόσκειν οἶδε Λεωνίδειω" (AP 6 302). "σκό-
τιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ" (Hom. Z 24), τε-
τέστιν ἐκ λαθραίας μίξεως.

σκοτοδινιῖ σκοτῆται, μετὰ σκότῃ ὀφ-
θαλμῶν συστρέφεται, ὃ ἔστιν ἰληγιῖ.

σκοτόμαινα σκότωσις, σκοτομήνη δὲ
νῦξ ἀσέληνος. καὶ σκοταῖος ὁ ἔτι σκότῃς
ὄντος παρυγενόμενος.

α σκότος ἀρσενικόν· Αἰλιανὸς "καὶ διὰ
πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθυτάτος· καίτοι
τὰ τῆς ὥρας ἑξαμῆ χειμέρια ἦν." cf. v.
ἀνεγύθη.

β σκότος αἱ θλίψεις, φῶς δὲ ἡ τέτων
ἀπαλλαγὴ· Δαβίδ "φωτισθεὶς τὸ σκότος μου."
Theodoret. in Ps. 17 29.

γ σκότος παρὰ τῆ θεία γραφῇ ποτὲ μὲν
ἡ ἄγνοια, ποτὲ δὲ καὶ αἱ συμφοραί. καὶ
φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις καὶ ἡ τῶν κακῶν

ληγῆ τῆ μικρῆ, Ἐρέλως καὶ
Γότθως παρυλαβόντες καὶ ἰ-
ποταμὸν ἀθροισθέντες εἰσι
Πόντον. ναυπηγησάμενοι δὲ
καὶ τῆτοις ἐμβιβάσαντες β' ἰ-
ἄραντες διὰ τῆ Πόντῃ, πό-
βυλόντες ἀπεκρῆσθησαν. ὡς
κιανηπόλει. ἐπεὶ δὲ τὰ στε-
τίδος κατέλαβον, ἐκ τῆ ῥεῖ-
ἀλλήλοις προσήραττε καὶ ἐφ-
σὸν ἐδενὶ κόσμῳ, τῶν κερβ-
των τῆς οἰάκας, ὥστε τῆς
αὐτάνδρης, τινὰς δὲ καὶ
ὀκείλαι· καὶ πλεῖστοι ἀπόλων
λειφθέντες τῆν ἐπὶ Κύζικον ἐ
τῆ Ἄθιω πυρνεχθέντες καὶ ἰ-
μέλειαν ποιησάμενοι Κισάρι
σαλονίκην ἐπολιόρκεν. ἄπ-
ἐς τῆν μεσόγειον ἀναβάντες
ἐληίζοντο, καὶ κατὰ διαφόρ-
θεύοντο. ὅσοι δὲ διεσώθη
συνηριθμήθησαν καὶ πρὸς
πόντο. Zosim. 1 42.

Σκύθαινα ἡ ὑπηρέτις
(Lys. 184) "πῆ ὄθ' ἡ Σκύθη
Σκύθῃς ὁ Ῥῶς. καὶ ἰ-
θῆς τὸν ὄνον" ἐπὶ τῶν ἀκκι-
γιω... μὲν πρώτω, αὐθῆς
νήσας περὶ αὐτὸν ἐπονείτο.
μενος.

κώς τὰς ἄφρονας·”

κῦλα τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνηρημένα, καὶ τῶν νεκρῶν, λάφυρα δὲ τὰ ἐκ τῶν ὠν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 161) τοφόρος· “ἐσπερίῳ Μάρκελλος ἀνεφύριος πολέμοιο σκυτοτόμος κραναῆς τέτραμο Ἰταλῆς.” καὶ σκυτοδεσφῶν· Ἀριστοτοῦς (Eecl. 439) “ὄσοις δὲ κλίνῃ μὴ ἴσῃ μητροματῶν, ἵνα καθευδῆσονται ἐς τῶν οὐδῶν,” ἐπὶ τῶν λαθεῖν μὴ δυναμέ-

κῦλα ἑ Καρυανδέως (πόλις δὲ ἐστὶ τῆς ἑσπέρου Ἀλικαρνασσῶ τῆ Καρύανδα), ματικὸς καὶ μουσικός, περίπλου τῶν κλέους ἐρηλῶν, τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλεῖδην Ἰταλῶν βασιλείᾳ, γῆς περίοδοι, ἀντιπρὸς τὴν Πολυβίᾳ ἰσορίαν.

κῦλα ἐν τῷ Τυρρητικῷ πελάγει θηλυθευέτο εἶναι μέχρι μὲν ὀμφαλῶν πρὸς περικαλλῆς σῆμα ἔχον, ἐκατέρωθεν κυρτῶν κεφαλῆς ἑ, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα δὲ. Nonn. in Greg. Naz. stelit. p. 144.

κυμνεία γονή ἢ τῶν σκύμων.

κύμωνος σκύλαξ λέοντος. cf. v. ἢ γρή.

κυρία δὲ κλη. οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς ἑφρασκον εἰς Σκῆρον ἀποδημεῖν. Σκῆρον ἑ νῆσις ἐστὶ.

κυρίτω κερατίζω.

κύλαι στρογγύλα καὶ λεία ξύλα. δὲ Ἡροδότῳ (3 136) ῥάβδος.

κύλη βυκτηρία ἀκροπαχῆς. ἢ φραγν.

κύλη ἐπισολή Λακωνική. ἦν δὲ ἢ ἢ ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες. δύο δὲ Λακεδαιμονίοις ἐπῆρχον κύλαι, καὶ ἐν μίαν κατέχον οἱ ἑφοροὶ τῶν Λακωνίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεπομένῳ αὐτῶν ἐρατηγῶ παρεῖχον. καὶ ὁπότε ντὸ τι ἐπιστολαὶ αὐτῶν, φέροντες ἱμάτια ν περιεῖλαν τὴν κύλην, καὶ ἐπὶ τῷ ὄσῳ ἑφρασκον, καὶ ἀνετίτοντες παρεῖχον αὐτῶν ἀποφύροντι. τῆτο δὲ ἐποίησαν ἢ μανθάνωσι οἱ ἀποφύροντες τὸ δηλον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐρατηγὸς δεχόμενος μάντα τῇ αὐτῷ κύλην περιελάττει, ἢ ἐγίνωσκον ἑτω τὰ γεγραμμένα. λέγειν καὶ ἢ ἐπισολή καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἢ καὶ ἢ ἐπισολή. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς ἑομίμων τὰς δανεῖστας ἐν Σπάρτῃ εἰν κύλην δύο παρόντων μυρτίων,

καὶ γράφειν τὸ συμβόλιον ἐν ἐκατέρῳ τμήματι, καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δὲ αὐτῷ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἄλλοίως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίῳ πολιτεία μβ'. cf. sch. Thuc. 1 131.

σκυταλίδες πυροβόλα ἐργαλεῖα. ἦσαν δὲ τοιαῦτα σκυτάλια ξύλινα, τὰ μὲν ποδιαῖα τὰ δὲ περὶ αὐτῶν πάντα δὲ ταῖς κατασκευαῖς ἦσαν ἀκροπαχῆς. ταῦτα κέντροις σιδηροῖς διεληπτο τὰς κεφαλῆς, διὰ δὲ τῶν κέντρων διεπέλεκτο ἐραπειὸν καὶ δῆδες, κατὰ δὲ τῶν αὐτῶν πίττα κατεκέρχτο. καὶ οἱ μὲν ἀνετίθοντο ἐνάπτοντες, οἱ δὲ ἐβαλλον ἀπὸ τόνου ταῦτα πρὸς τὰς πρώτας οἰκίας ὧν προσπιπτόντων μετὰ βίας, καὶ τῶν κέντρων ταῖς σάνισι πηγνυμένων, προσέμενε τὸ πῦρ καὶ ταχέως ἦθε.

σκυτάλι' ἐφόρον (A Av. 1272) ἀντι τῷ ἐλακωνίζον.

σκύταλον τὸ ῥόπαλον. “ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην.” Ἡρόδοτος (3 137) “καὶ τοῖς σκυτάλοισι ἔβαιον τὰς Πέρσας,” ὁ ἔστι βυκτηρία ἀκροπαχῆς. Ἀριστοφάνης (Eecl. 76) “τὸ σκύταλον ἐξηνεγκα τὸ τῷ Λαμίας.” ἦν δὲ πένης, ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν· διὰ καὶ βυκτηρία ἐξηνεγκασα αὐτῷ φησὶν εἶναι. κωμωδεῖται γὰρ ὡς δεσμοφύλαξ. “τῆτ' ἐστὶν ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέρεται,” ἀντι τῷ ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τῷ βύρω ἐπέρετο.

σκύτινος κοίτη ἢ δέρμα· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (879) “ἄμαξιδας τε σκυτίνας ἐργάζετο,” τῆτῃς δερματίνης ἀμάξας ἐποίησε. “ἐπὶ τῇ κεφαλῇ κρήνη σκύτινα, οἷαπερ τὰ Παφλαγονικά, κρωβύλον ἔχοντα κατὰ μέσον, ἐγγυτάτω τιμοειδῆ” (X Anab. 5 4 13).

σκυτίς σκυτίδος.

σκυτοδέψης δερματομαλάκτης, καὶ βυρσοδέψης. ὅτι Κλέων ὁ Ἀθηναῖος ὁ Κλεινέτις, ἐρατηγὸς, μανιώδης ἀνὴρ, βυρσοδέψης παῖς.

σκῦτος πῦν δέρμα. ἀφ' ἑ καὶ σκυτεῖς. “ὁ δὲ εἰς τὸ κρῖνος φέρει τὸ δόρυ, ἢ μὲν τοι διεπέλε γε περιολισθῆσης τῆς αἰχμῆς περὶ τὸ σκῦτος.”

σκυτοτόμος σκυτεῖς, λωροτόμος· Ἀριστοφάνης (Eecl. 385) “καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις εἰμαζόμεν. ἀλλ' ὑπερφύως ὡς λευκοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἢ ἐκκλησίᾳ.” περὶ τῶν γυναικῶν λέγει, ὅτι ἦσαν λευκαί. ἐπειδὴ οἱ

πρὸς τὸν ἄλλον.

σκωμμάτιον σκατόν· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1280) "ἄδ' ἄρ' ἐμῷ μέλον, οἶον δὲ μόνον εἰδέναι, σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ. ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα."

σκώπτῃς ὁ λοῖδορος. καὶ σκωπτόλης ὁ Ἀνσίερατος (A Vesp. 784).

σκῶρ αἰίνων. τινὲς φασὶ τῷ σκῶρ πρῶτον κερῆσθαι Στράτιν ἐν Ἀτυλάντης δράματι, ψεῦδος δέ· πολλῶ γὰρ ὕπερον τῶν Βατράγων. σκῶρ δὲ αἰίνων τὸ αἰεὶ ῥέον· νόον γῶν. σκῶρ δὲ ἀποπάτημα, κόπρος. καὶ ἔστιν ἑτερόκλιτον· ἢ γὰρ γενικὴ σκατός. Ἀριστοφάνης Βατράγοις (146) "εἶτα βόρβορον πολὺν καὶ σκῶρ αἰίνων."

σκωραμῖς. ἀμῖς μὲν ἐν ᾧ ἄρῃσι, σκωραμῖς δὲ ἐν ᾧ ἀποπατῆσιν· (A Eccl. 371) "ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμῖς κωμωδική." καὶ σκωροποιῶ ἔξ αὐτῆ.

σκωρεῖα. ἕτως ἢ παρὰδοσις.

σκώψ εἶδος ὄρνέυ νυκτερινῆ.

σμάραγδος. θηλυκῶς λέγει. ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου· "ἔλεγχος δὲ βεβαιότατος τῆς Θεοσεβείας Πολυκράτης τῆ Σαμῖς ἢ τῆς σμαράγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὐρεῖσις, καὶ θηραθεῖς ὁ ἰχθύς ὁ ταύτην καταπιῶν." καὶ σμαράγδειον μέταλλον γῆς.

σμερδαλέον (Hom. B 334) καταπληκτικόν.

πάντες ἄφρονές τε ἐγένοντο ἔκειντο πολλοί, καὶ τῇ ὕστε ὥσπερ ἐκ φαρμακοποιίας." (κενος ἔκ με ταμῶν γλυκεροῖ μαίων γηραιὸς Κλείτων σπνος."

σμῆνος πληθὸς μελισσῶ ἰδίως δὲ σμῆνος καλεῖται ἡ μελισσῶν. ὁμηρικῶς ἐν κέρφῃσι γὰρ περὶ τῆ Νέσσορος ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκὶ καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σμῆνει. κοῤῥημα.

σμῆξις τρεῖσις, ἐκ τῆ σμῆσαι καθάραι.

σμήρινοι σπάρτα, σχσμιχολόγος ὁ φειδῶλ κατ' οἶκον ἐσιῶντα ἡμῶς ἀνῶντας." cf. v. τραγῆματα.

Σμικυθίων ὄνομα κύρι σμίλαξ βοτάνη.

σμιλεύματα τὰ ἐκβαλλῆς, ἀντὶ τῆ διαγλύματα, (Ran. 835) "σμιλεύματά τ' ἔρηνομένε."

σμίλη ἐργαλεῖον· ἐν ἐκ 6 62) "καὶ σμίλαν δονάκων ἰφίδα." μακρὸν τὸ ἰ. καὶ ἐ ἀντὶ τῆ γραφεῖς, τὰ σημειῶτων· (A Th. 785) "ἕνεκα τῆ"

ὄνομα κύριον, αἰσχροποιὸς εἰς Eccl. 841) "Σμοιός δ' ἐν αὐταῖς ἦν ἔχων τὰ τῶν γυναικῶν διαβλία."

ν.

Hom. I 649) καῦσαι.

α ἰχθῦς.

ὁ τάφος τῆ Χρισῆ, ἡ ἐνταφία· ἡ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται. in Ps. 44 10.

νος καιόμενος, ἀναλισκόμενος. εἰς μώλωπες, καὶ σμῶδις μώλωψ, τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα. τὸ λοιδορεῖν, ἀπὸ τῆ καθάπτεωμένων.

ἀντι τῆ μασσῶθε· Ἀριστοφάνης) "ἀνδρικόως ἐμβάλλετον, καὶ οἶν ταῖν γνάθοιν. ἐδὲν γὰρ ὦ ἦν ὀδόντιον ἔργον ἔστ', ἦν μήται."

ὄνομα κύριον.

διώκεσαι, πόρνοι.

αἴρου σεσοβημένη, εὐκρτος· ἐν ὄσῳ θεύθεν σοβαρὰ κατέιτάτροπος αἴρου." καὶ σοβαρι, τῇ πλάσει καὶ τῇ τέχνῃ σο-

λαμπρός, ἐπαιρούμενος, τολμηρός, ἔξω τῆ δέοντος φερόμενος. ν. ἐπισηματα) "ἔθαψάν τε αὐτε καὶ σοβαρῶς." καὶ αὐθις τιμαῖς τῆς ἐς ἀνθρώπους αἰδῆς ραίς."

ὁ ὑπερήφανος. τὰς γὰρ Σουλὶ πλάτω καὶ τρυφῇ ὑπερέχειν· ἴτε ἦν ὁ σοβαρός.

ἀπὸ τῆς τῶν Συβυριτῶν ἀρ· τὸ ὄνομα· οἱ δὲ φασὶ πυρὰ λοι δὲ ἀπὸ τῆ σοβεῖν, ὅπερ ἐστὶ γτος προῖεναι. Αἰλιανός "ἀναίροῖς ἐκούσμησε τὸν νεύον."

· "τοῖστον ἀναζωγραφῶ, ὡς ὁ τρόπος, τὸν παρὰβλῶπι καὶ ἀ κερδαλέον, βραδύτατον πρὸς, λιγνυδίζεσταν δὲ πρὸς πανω-ἐντυχανόντων, ἐκβεβακχευμέσα. ἀλλ' ἐξώλης καὶ προώλης εἰς ἐς κόρακας ἄγετο, κατὰλλη· τῆς βδέλυρίας ὁ ἀποτρόπαιος φρῶς ἀποισάμενος, ὃς ἀνάρσια

δικάζων ἀδίκως πολλὰς κατεδίκαιεν, ὅπιν ἔδεοικώς, ἐκ ἀλέγων Ἀδράσειαν, ἐδὲ Νέμεισιν ἐμπαζόμενος. ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐναργῆ τῆς ταρταρώδους καὶ ταυταλεῖα αὐτῆ τιμωρίας· ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν (Hom. I 540), ὃς κακὰ πόλλ' ἀποτίσεται" (Aelianus?).

σοβαρῶς ἐκθύμως, σπευδαίως. sch. A Ραο. 82.

σοβεῖ διώκει, κομπάζει· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 251) "καὶ πολὸ κηλλῆσσο σοβεῖς ἐς βόερονχον αἰγλήν."

σοβεῖν μετὰ σεμνότητος προῖεναι.

Σόβη ὄνομα θηλυκόν. καὶ ἡ ἐξ ἰππέων τριγῶν περικεφαλαία.

Σόδομα καὶ Γόμορρα ὀνόματα πόλεων αἰσχροῶν καὶ βεβήλων. καὶ Σοδομηνός ὁ πολίτης. καὶ Σοδομίτης ὁμοίως.

Σοκέλλιος ὄνομα ἀνδρὸς Ῥωμαίου. σολέμνιον ἡ πυρὰ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις.

Σολεύς ὄνομα κύριον. τὸν Σολέα αἰτιατικῇ.

Σολῆν Σολῆνος ποταμός.

Σολία ὄνομα πόλεως.

Σολόεις ποταμός.

Σόλοι πόλις Κιλικίας καὶ Κύπρου, ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμός, βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλων δὲ ταύτην κτίζει· ἀφ' ἧ τὴν ἐπωνυμίαν ἴσχει. ἡ σολοικισμός ὁ τῆ σὸς λόγος αἰκισμός. σὸς διὰ τῆ ο μικρῆ· ἐνθεν καὶ λιοσσός ἡ τὸν λαὸν σώζουσα.

Σόλοικος ὄνομα κύριον.

Σολομῶν υἱὸς Δαβὶδ, βασιλεὺς Ἰσραήλων, α φρονήσει καὶ δυνάμει καὶ πλάτῳ δυνατὸς καὶ περιφανής, δικάζων τε τὸν λαὸν ἐν φρονήσει καὶ σοφίᾳ τῆ κρείττονος ἢ διέλειπεν, ἤσκει τε πᾶσαν σοφίαν θεῖος χάριτος γέμισσαν, καὶ τῆς διδασκαλίας ἀκρουτὰς πλείσθς ἐποιεῖτο. ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα διηρητόμενος, τῷ τῆς φύσεως εὐαλότῳ περὶ τὰς τῆ σώματος ἡδονὰς ὑπαγόμενος ἄγεται μὲν γυναικας χιλίας τὸν ἀριθμόν, πέθεται δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολότητος γενέσθαι. διὸ προσέταξεν ὁ θεὸς μερισθῆναι τὴν αὐτῆ βασιλείαν, ἐκ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτῆ διὰ μνήμην Δαβὶδ τῆ πατρὸς αὐτῆ, ἀλλὰ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτήν. Io. Antioch. p. 781.

ὅτι τοῖς κραταιοῖς, ὡς φησι Σολομῶν β (Sapient. 6 8), ἰσχυρὰ ἐφίεσται ἔρηννα. του-

πασαί γαμεταί μὲν ἅμα ταῖς Ἰσραηλίτισιν ψ', παλλακαὶ δὲ τ'. ἤδη δὲ προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεσρέφετο τὸν νῦν πρὸς εἰδωλολατρίαν· ἐλάτρευσε γὰρ τῇ Ἀζάρτη θεῷ Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμῶς θεῷ Ἀμμωνιτῶν. καὶ ἐκ τῶν χιλίων αὐτῷ γυναικῶν μόνος ἄρσην ἐγένετο Ῥοβοῦμ υἱὸς καὶ αὐτὸς ἐξ ἀλλοφύλου Ναμμυῦς τῆς Ἀμμωνιτίδος, ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς· ἢ γὰρ ἢ πολυγαμίᾳ τὴν εὐτεκνίαν ποιεῖ.

d Σολομῶν Σολομῶντος καὶ Σολομῶνος· καὶ προπαροξενῶν Σολόμωνος παρ' ἡμῖν. ἢ δὲ παλαιὰ Σολομῶντα καλεῖ ὡς ἀπὸ τῆς Σαλήμ πόλεως, ὃ ἔστιν εἰρήνη· ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν.

Σολομῶντειος λόγος.

σόλον (Hom. Ψ 826) δίσκον.

Σόλος ὄνομα βανῶ.

Σολπίκιος ὕψυτος, Ῥῆφος ἐπέκλησιν, ἀνὴρ ἦν ἐν τε ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανής καὶ πολιτείας προαίρεσιν ἐξηλωκῶς τὴν διὰ μέσθ.

Σόλυμα πόλις.

Σολυμᾶς ὄνομα κύριον.

Σόλυμοι ὄνομα ἔθνος.

a Σόλων Ἐξηκείδης, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, νομοθέτης καὶ δημαγωγός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μὲν Ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ νς'. ἐπιβουλευθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τῷ τυράννῳ ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλος ἐκά-

τῆ γὰρ ποταμῷ τὸ ὕδωρ οἱ τὴν πόλιν ἀπέσρεψεν ἄλλω πρὸς τὰς πολιορκεῦντας ἔτι φρεάτων καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὃ δὲ τῷ ἐλλεβόρῃ τὰς ῥίζ τὸν ποταμὸν, ἐπειδὴ ἱκανὰ τὸ ὕδωρ ἦσθετο ἔχον, ἀπὲ τὸν ὀχετόν, καὶ ἐνεφορήε Κιρραῖοι τῷ ὕδατος. καὶ διαρροίας ἐξέλιπον, οἱ δὲ ἐφρερῶς Ἀμφικτύονες εἶλον τὴν πόλιν. Pausan. 10 37.

Σόλων. ὅτι Σόλων ὁ ναίων, φίλων ἠττώμενος ὁμ εισηγήσαστο ἀποκοπῆς.

Σόροιχος· "ἄρτι δὲ ἀρταίχον ἢ Σιννωῖς ἐφίστα νωμος.

σορός μνήμα, θήκη· (μ ἔτος, τυφεδανέ καὶ χοιρόθι τ' ἔοικας ὠραιὰς σορῶ." κα Ἀριστοφάνης (Nub. 844) "ἢ τὴν μανίαν αὐτῷ φράσω;" τῶν ἀποθνησκόντων ποιῶσι λην ἴσιν ἔχ. ἔξει ἢ τὸν θά αὐτῷ πρὸς τὴν ταφήν τὰ σκευάζειν.

Σοσσιανός καὶ Σόσσι ρια.

σοῦ· Ἀριστοφάνης Σφηξι

ν ἠδένατο χωρεῖν· ἀλλ' ὁμῶς τὰ περι-
 ἔρα διὰ συνήθειαν ἔτω καὶ γυμνασίαν
 ὑρὰν καὶ νεανικήν πάντα φέρειν ἐπὶ τῆν
 πικρὴν τῶν ἠγῶν ἔκκρισιν. αἰεὶ γὰρ ἦν,
 ἰσικῶς τε καὶ ἐπεπωκῶς, μεθύων· τὴν
 μέθην παρεκάλυπτε σφαλερὸν διαβαίνων
 ἔσοσι καὶ πρὸς τὴν πτωσίαν πολεμῶν
 ἡλικίας διὰ νεότητα καὶ συνισάμενος.
 δὲ βασιλικῆ μὲν γένεσι, Κόλχος δὲ ἀκρι-
 ; τῶν ὑπὲρ Φᾶσιν καὶ Θερωιδόντα, το-
 ης ἄριστος, εἴ γε μὴ κατετόξευεν αὐτὸν τὸ
 κπτὸν τῆς τρυφῆς. Eupar. p. 114 Nieb.
 σοῦ γ' εἴνεκα. τῆτο λέγειν εἰώθασιν οἱ
 ἦται τῷ ἐπιβάτῃ. Ἀριστοφάνης Βατρῶ-
 ς (189).
 Σουναμίτις γυνή.
 σοῦπερβος παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὑπερήφα-
 ἔτως ἐκλήθη Ταρκύνιος σῆπερβος, ἔβ-
 ος καὶ ἔσχατος Ῥωμαίων βασιλεύς, ὃς
 ἂν μετεκλήσῃ τὴν ἀρχὴν... αἰκίζόμενος,
 ἰά τε καὶ μάσγιας, κλοῖθς ξυλίνης καὶ
 ρῶς, πέδας ἀλύσεισι μέταλλα ἔξορίας
 ρῶν, ὑπερόπτης τε καὶ ἀλαζῶν. ὅθεν
 εἶπεν ἐπωνυμιακῶς ἔσχε· λέγεται γὰρ ὁ ἀλα-
 καὶ σῆπερ εἶναι τῶν ἄλλων θέλων· σῆ-
 γὰρ τὸ ἐπάνω δηλοῖ. cf. v. Ταρκύνιος.
 Σουπτηριανὸς σοφιστὴς τὸ γένος Ἰσαν-
 τῆς Λαχάρου διατριβῆς. ἐγένετο δὲ
 ὁ Σουπτηριανὸς ὀψιμαθῆς μὲν ἰκανῶς
 τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος, ἔτω δὲ ἐπι-
 ς καὶ σπυδαῖος ὡσεὶ πλειόνων ἢ λ' ἐτῶν
 ἴμενον ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων
 ἰα καὶ (ἀπλῶς φάναι) λόγοις ἐλευθέροις
 τέχειν τὴν διάνοιαν, ἑαυτὸν ἀπαιτεῖν
 ; ἀνάγκης ἐδὲ ἐπιτιμήσειον ἐδὲ μασίγων
 ὄμενον, ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ
 ἡλικίας ὑπὲρ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νε-
 ι ἀπαιτεῖνται παιδὲς ἔτι ὄντες ὑπὸ παι-
 γῶν τε καὶ διδασκάλων. ἀλλ' ὁ γε Σου-
 πτηριανὸς αὐτὸς ὑφ' ἑαυτῆ μεμαστιγμένος
 αἶτο πολλὰκις ἐν τοῖς βαλανείοις. ἔκην
 διήμιαρτε τῆς ἐπιπέδος, ἀλλὰ μικρὸν ἔσει-
 ἐν ταῖς λιπαραις καὶ αἰοιδίμοις Ἀθήναις
 γορεύετο σοφιστῆς, ἐ πᾶν τῆς Λαχάρου
 ης ἀπολειπόμενος. οἶδα γὰρ καὶ Λαχάρου
 γεγονότα σοφιστῆν ἐξ ἐπιμελείας τὸ πλέον
 νόσεως· ἐνέτυχον γὰρ αὐτῷ λόγοις, καὶ
 ἔδοξεν ἀπὸ τῆς λόγου εἰκάξοντι τὴν πρῶ-
 ἐπιμελῆς μὲν εἶναι σφόδρα, τὴν δὲ φύ-
 ἀγεννέστερος. εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ

ἀνδρὸς ἄντικρυς ἀπαγγέλλεσθαι οἶος ἦν Λα-
 χάρου τὴν φύσιν, ὅτι βραδύτερος μὲν πρὸς
 τὸς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν
 πρὸς ἀρετὴν, φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι
 μᾶλλον ἢ σοφιστῆς. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφι-
 λῆς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρου, ὅς γε τὰς ὄψεις
 ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτέσαστο. Damasc. Phot.
 p. 341 b.

Σουρήνας.

Σουσιανή τόπος, καὶ Σάσιον τὸ μύ-
 ρον. ἢ τὸ κρίνον.

Σούσιοι ὄνομα ἔθνης· "τὸν νεκρὸν
 καύσαντες οἱ Σάσιοι τὰ ὄσῳ κομίζουσι τῷ
 πατρὶ Τιθωνῷ."

Σουφείρ χώρα ἐν Ἰνδία.

Σοφάκας ὄνομα κύριον.

σοφία. καὶ σοφὸς ὁ ταύτην ἐπαγγελλό-
 μενος, ὃς ἂν εἴη κατὰ ἀκρότητα ψυχῆς ἀη-
 κριβῶμένος· φιλόσοφος δὲ ὁ σοφίαν ἀσπα-
 ζόμενος. Diog. L. prooem. 12.

σοφία καὶ ἡ εὐγλωττία καὶ ἡ τῶν θεῶν b
 ἐπίγνωσις.

σοφία. ὅτι ἀπὸ τῆ πλευρῆ τῆς ἁγίας c
 Σοφίας εἴηλυ ἀφηρέθησαν Ἑλληνικαὶ νεκ-
 θεῶν Ἑλληνικῶν καὶ Κάρε πατροῦ Διο-
 κλητιανῆ, καὶ τῶν ἰβ' ζωδίων, βασιλείων
 δὲ χριστιανῶν εἴηλυ π', ὡς Ἰεζρινιανὸς μερ-
 στας τῇ πόλει τὸν μέγαν ναὸν ὑποδόμησε.
 cf. Codin. orig. Cp. 15.

σοφία μωροῦ ἀδιεξόδευτοί λόγοι.

σοφίαν κοινῶς ἀπάντων μάθησιν, καὶ a
 τὴν τέχνην, καὶ τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην,
 τὸν νῦν. ἀπαξ ἐχρήσατο Ὀμηρος (O 412)
 σοφίᾳ, ἐ καθάπερ νῦν τὴν διὰ λόγου καὶ
 πραγμάτων ἐπισκευὴν λέγων τῷ ἦθρι, ἀλλὰ
 τὴν τεκτονικὴν τέχνην· "εὐ εἶδῃ σοφίης."

σοφίαν Πλάτων ἡγεῖται ἰδιαίτατα μὲν b
 τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην,
 ἢν περὶ θεῶν φησι καὶ ψυχῆν σώματος κε-
 χωρισμένην· ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλο-
 σοφίαν καλεῖ, ὅρεξιν ἔσαν τῆς θείας φιλο-
 σοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία
 καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία, οἶον ὅταν σοφὸν λέγῃ
 τὸν δημιουργόν. Diog. L. 3 63.

σοφιστεία.

σοφιστῆς πᾶς τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λεκ- a
 τικὸν ἠσκηκῶς, καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν
 τοῖς λόγοις.

σοφιστῆς ἀπαιτεῶν, παρὰ τὸ σοφίε- b
 σθαι, ὃ ἔστι λόγους ἀπατᾶν. λέγεται δὲ σο-

φισης και ὁ διδάσκαλος ὡς σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστής ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο· (cf. v. λαγήν) "ὀδύνας τε καὶ νόσοις γενέσθαι σοφιστὴν ἄκρον." καὶ Ἀριστοφάνης λέγει σοφίζη ἄντι τῆ τεχνύζῃ (Eq. 294)· σοφίας γὰρ καὶ σοφίσματα τὰς τέχνας ἔλεγον.

c. σοφιστής· (A Nub. 1109) "κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν." ἔτιως ἔλεγον πάντας τὸς πεπαιδευμένους. οἱ δὲ παλαιοὶ σοφίαν ἔλεγον καὶ σοφιστὰς τὸς περὶ μουσικῆν. καὶ Φιλόστρατος ὁ Ἀθήνιος "σοφοὶ μὲν ἡμεῖς, ἀλλ' ἔ πάντα σοφισταί." Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (330) "πλείστους ὅτι βόσκει σοφιστὰς." τὸς μειωρολέσχας νῦν λέγει, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας τὸς ἀπὸ τῶν μισθιαίων ὀρμημένους. καὶ θαυμαστὸν ἔδεν, ὅπῃ μὴδὲ τὸς ἀλλήλους προσυγορεύειν ὠκνησαν ἔτω· Πλάτων γὰρ ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν δράματι Σοφισταῖς καὶ τὸν Ὀπέντιον ποιητὴν Βακχylίδην εἰς τὸνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σοφισταὶ δὲ πάντες ὅσοι πεπαιδευμένοι. καταχρηστικῶς δὲ Ἀριστοφάνης ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα.

σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνεσία. S Ai. Locro.

a. Σοφοκλῆς Σοφίλῃ, Κολωνήθεν Ἀθηναῖος, τραγικός, τεχθεὶς κατὰ τὴν οἰκονομίαν, ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτης ἔτη ἰς'. ἔτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς καὶ τῷ κυλαμένῳ τριταγωνιστῇ, καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ ἑῶν εἰσήγαγε νέων, πρότερον ἰβ' εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ μέλιττα διὰ τὸ γλυκὺ. καὶ αὐτὸς ἤρξε τοῦ δράμα πρὸς δρῆμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογία. καὶ ἔγραψεν ἐλεγείαν τε καὶ παιῶνας, καὶ λόγον καταλογίαν περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ ἕς ἔσχεν, ἕτοι, Ἰοφῶν Αἰωσθένης Ἀρίστον Στέφανος Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην ἔτων 4. ἐδίδαξε δὲ δρῆματα οὐκ, ὡς δὲ τινες, καὶ πολλῶν πλείων νίκας δὲ ἔλαβε κδ'.

b. ὅτι Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην ὑπερέβαλε τὸ τῆ Σοφοκλέους. ὁ μὲν γὰρ λυτῶντα ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν ἔλθων ἐς γῆρας· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς ὑπ' ἀρετῆς τε καὶ σωφροσύνης ἔδ' ἐν μειρακίῳ ἤτηθη τέτων, ἀλλὰ καὶ νέος ὢν καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμένον ἐκράτει τε καὶ λυτῶντος

ἐδέσποζεν. ἀλλ' ὅμως συκοφαντῶσι τὴν ἀφροδίσειον αὐτὸν ὡς διαμαρτῆα ἢ χρησόμενον καὶ διὰ τῆτο ἀπειναστί τὸ Σκυθῶν ἔθνος. ἔκην ὑδὲ Εὐφράτ' ἐσυκοφάντησεν ἐπ' ἀφροδίσειον τὸν καίτοι ψευδῆ γράμματα καὶ αὐτὸ διεφέρετο γὰρ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον πάνθ' ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πρὸς ἔσκωπτεν ἔτος καὶ ἀπῆγε τὸ χρημα καὶ τὴν σοφίαν κυπηλεύειν. Philost 1 10.

Σοφοκλῆς Ἀρίστωρος, νῦν φροκλῆς τῆ πρεσβυτέρου, Ἀθηναῖος· ἐδίδαξε δὲ δρῆματα μ', οἱ δὲ φασκας δὲ εἶλεν 5. ἔγραψε καὶ ἐλεγείας.

Σοφοκλῆς Ἀθηναῖος τραγικός, ἀπόγονος τῆ παλαιῆ. γέγονε τὴν Πλειάδα. δρῆματα αὐτῆ ἑ.

Σοφονίας ὄνομα κύριον.

σοφός ὁ θηρεπιδός· Λαβιδ "φαρμακῆται φαρμακενομένη παρ ὡς τὸ (Jerem. 422) σοφοὶ εἰσι τῆ παρ καὶ (1 Cor. 120) "πῆ σοφός; πῆ γραμ ἔ γὰρ τὸς ὡς ἀληθεῖς σοφὸς ὄνομα τούς τισιν εἶναι δοκουντας. "σοφ κλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης, ὁ πάντων Σωκράτης σοφώτατος." u 144.

σοφώτατε ἄντι τῆ κλεπίστου τὸς κλέπτας γὰρ σοφὸς ἔλεγον.

σπιδῶν ὄξυτόνως τὸ σπύσμα νως δὲ ὁ ἐκτομίς. καὶ νεοσπινωστί ἀποσπασθεῖσαν. καὶ σπαδτα· (AP 5 204) "ἰστία δ' αἰωρητὰ χδονίσματα μαστῶν."

σπιδῶν εὐνῆχος. ταύτην τὴν στον καὶ ἀκάθαρτον γνώμην καὶ πρὸς ἀνδραγαθίαν πασχόντων θριαμβεύων καὶ στηλιτεύων ὁ μέγας Κίριλλος σκεῖ "ἀκολασίας γὰρ ἔνεκεν οἱ τὰμ δρῶσι, τὰ τῶν γενναίων πάσχη ὄντες βελομένοι. εἰδενὸς γὰρ χρησὶ τὴν φύσιν μετατιθέντες ἢ ἀσελῆ τὴν θεόπλουστον καὶ ἀνδροπρεπὴ διαφθείρουσιν ἐκασίως πολλῶν, ἢ ἰ ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τῆτο, ὡς μ φύσεως καὶ τῆ γένους πολέμοιο κα πολιτείας καὶ ζωῆς, ἐφύβριστοι καὶ δίκην μαινάδων πορρευθέντες ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχῶνται πάσχη

εία και πεφυρμένη τὴν ἀθλίαν ζωὴν
 ράσαντες, ἀμφίβολα καὶ μεμισμημένα
 ὅσα περιφέροντες καὶ πῶγμα νενοθεν-
 .ιερῶν περιβόλων μακρὰν ἀποιχέσθω-
 ἐπειδὴ αἰσχίστη καὶ κακίστη γνώμη τὸ
 καὶ θεῖον ἔργον εἰς τὸ κακὸν καὶ δια-
 μινον δόγμα παραλλάξαντες καὶ μετα-
 ραντες, καὶ τὴν πνευματικὴν εὐνοχίαν
 ορυμένην πράξει λειτργεῖν ἀναγκάσαν-
 ἔ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν
 ρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀγγελικῆς καὶ ἀπο-
 κῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ λεγόμενον ἐξώ-
 σκότος ἄρδην ἀπελευθερωθῶσι. περὶ γὰρ
 οἱάτων ἔφη Μωυσῆς Ἐλαδίας καὶ ἀπό-
 ἔκ ἐισελεύσονται εἰς οἶκον κυρία. ἐς
 δεῖν πεπληρωμένους οἰκίας τῶν μεγιστά-
 οἱάτων τερατομόρφων προσώπων, χρο-
 νησίους ἐπὶ τραχῆλε φορῶντας, φύσιν
 ἔρρενος θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας, καὶ
 σμένως βυδίζοντας καὶ τεθρυμμένως
 γομένως ὡσπερ ἔταιρίδες. ἀπρεπῶς ὡδε
 σε τὴν κεφαλὴν περισεῖσαι, καὶ γελῶσιν
 τῶς καὶ ἀναιδῶς, οἰστρηλασίαν πρόδη-
 κειφαίνοντες. ὅθεν μετ' ἀνδρῶν μὲν
 νυαῖκας μαλακῶς εὐναζόμενοι καὶ μι-
 ὄμενοι φθείρονται, μετὰ γυναικῶν δὲ
 ὑλακες ἅμα καὶ σωφροσύνης δῆθεν ἴν-
 ατα καθεύδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπη-
 ιασμένως αἰσχροπραγεῖσι. καὶ ἔτσι μὲν
 ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίτων καὶ βεβήλων φθει-
 νοὶ καὶ μαλακίζόμενοι καταμιαίνουσι καὶ
 μαιίνονται διὰ τῆς παρὰ φύσιν ἀνοσιου-
 ραὶ βδελυρίας· αὐτοὶ δὲ γυναικῶν
 ἴωρα καὶ σεσοβημένα κατὰ τὸ εἰρημέ-
 μιρτίαις καταμιολύνουσι καὶ καταβλάπ-
 οῦ λυσιώδεις κύνες. καὶ τὸ δὴ χυ-
 ερον, ἐντεῦθεν αἴτιοι γίνονται καὶ πρό-
 τε καὶ μέτοχοι τῆς ἀπεράντου κολάσεως
 φθείροντες καὶ οἱ φθειρόμενοι. ἀλλ'
 ἔ ἀφροσύνης, ὡ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς
 κληξίας· τέτως γὰρ ἄνθρωποι καὶ μά-
 πρήγοντες ὡς σώφρονες παραδεχόμε-
 στεύουσι καὶ εἰσοικίζουσιν, οἱ γε εἰσοικι-
 ζοὶ καὶ παρρησίας τυγχάνοντες τῶς ὄν-
 δικαίως ἀρετῆς ἐπιμελομένους καὶ σώ-
 ες ἄνδρας κατὰ μικρὸν δελεάζουσιν εἰς
 ἔν Σοδόμων αἰσχρὸν βράθυρον κατη-
 γαν ἔλεινῶς καὶ τῶν αἰωνίῳ πυρὶ πα-
 ψαν. διὸ δὴ λοιπὸν ἀραρότως πά-
 ἔ τέτως καὶ νόμος καὶ λόγος εὐαγ-

γελικὸς καὶ ἄριστος βίος καὶ εὐσεβῆς πολυ-
 τεία βδελύττεται λίαν ὡς θεομισεῖς καὶ ἀκα-
 θάρτες. ἔτσι γὰρ οἱ τὴν τοιαύτην ἐξάγισον
 ζωὴν προτιμήσαντες καὶ ἀγαπήσαντες, ὅσον
 ἐπ' αὐτοῖς ἦκεν, πόλεις μὲν ἠφάνισαν, τὸν
 σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγον παρὰφθεί-
 ροντες καὶ φθειρόμενοι, εὐανδρῶσαν δὲ ρώ-
 μιν ἀνδρὸς καὶ ἡλικίαν καὶ τὴν ἀρρενωπὸν
 καὶ γενναίαν ἰσχὺν δεινῶς ἐξατάλωσαν, καὶ
 ἀπλῶς τὴν σύντονον καὶ σφριγῶσαν ἀκμήν
 τῆς νεότητος λυμηνόμενοι φανερῶς ἀθλίως
 καὶ καταγελάστως ἐποίησαν τῶς ἀλόγους.
 ἔς γε φευκτέον προτροπῶδην καὶ βδελυκτέον
 ἐνδίκως ὡς ψυχοκτόνας καὶ σωματοφθόρους
 καὶ ἐναγείς καὶ τῆς φύσεως παραχμαράτας.
 ἔδεν γὰρ ἀληθῶς μισαρώτερον ἢ ἀκαθαρ-
 τότερον τῶν ἔτω πορνεομένων καὶ πορνευ-
 ὄντων. εἰώθασιν γὰρ, ὡς ἀκριβῶς μεμιαθή-
 κουμεν, ἔ μόνον οἱ σπάδωνες καὶ τὰ μόρια
 τῆς αἰσχροεργίας ποσῶς ἔχοντες ἀσελγάνειν
 ἀμέτρως καὶ ἀκολασταίνειν ἀναιδῶς καὶ
 ἀκορέστως, ἀλλὰ γε καὶ οἱ τέλει ἀπόκοποι
 καὶ ἐκτετμημένοι ταῦτα, καθάπερ ἔν καὶ οἱ
 ἐκ γενετῆς ἐστρημένοι ταῦτα, φεῦ τῆς
 ἐσχάτης ἀτοπίας καὶ φρενοβλαβείας, διὰ
 χειρὸς καὶ δακτύλου φθείρειν τὰς ἀθλίους γυ-
 ναῖκας καὶ τὴν ἀνοσιουρίαν ἔτως ἐμμανῶς
 οἱ ἀνόσιοι κατεργάζεσθαι. καὶ ἔτσι δηλῶν
 ὁ σοφὸς ἔφη (Sapient. 3 13) 'μιακῶρως εὐνῆ-
 χος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, καὶ
 παρθένος ἦτις ἔκ ἔγνω κότην ἐν πυρραπῶ-
 ματι.' εἰκότως ἔν ἄθλοισι ἀνανδροὶ ἀνδρό-
 γυναι σιδηροκατάδικοι καὶ γυναικομανεῖς
 προσηγορεύθησαν. ἀνετέωσαν τοῖνον οἱ κα-
 θαρῶς καὶ σώφρονες τέτως ὑποτοπάζοντες
 μιάτην, καὶ μὴ πιστευέτωσαν τῶ ψεύδει καὶ
 τῆ κατεσχημιτισμένῃ καθαρότητι καὶ σω-
 φροσύνη· ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου τί καθαρισθή-
 σεται, καὶ ἀπὸ ψεύδους τί ἀληθεύσει; καὶ
 εἶθε ὁ χειροτονηθεὶς εὐνῆχος διὰ βίβου σεμ-
 νοῦ ἦν ἡγμένος, καὶ ἡμίκακον ἦν τὸ κακόν.
 νῦν δὲ γῆς ἔντερον, γαστρίδελον, θηλυμανές,
 ἰταμόν, μέθυσον, πορνοκόπον, ἀργυρῶνητον,
 ἀνελεύθερον, ἀργυρόδελον, πρὸς αὐτῆ τῆ
 γενέσει σιδηροκατάδικον, ἀνανδρον, ἄθλον,
 ἐπιμανές, πολλὰκις τὰ θεατρικὰ κορούσια ἐπ'
 ὤμων βαστάσαν ἐν σατυρικοῖς συμποσίοις,
 κισσῶ τὴν κεφαλὴν ἐστειμένον καὶ κρατῆρα
 τῆ χειρὶ ἐνημμένον, ὠνοχοκέναι ἐν προσή-
 μιαι τῆ μυθικῆ Διονύσου. ἔτω σωφρονεῖ

μὲν ἄμισθα διὰ σιδήρου, μαίνεται δὲ ἄκυρ-
πα δι' οικεῖαν ἀσχυρότητα.

b. ὅτι ἐπὶ Εὐτρόπις τῷ εὐνέχῃ, τῷ ἐπιτρό-
που Θεοδοσίῃ τῷ βασιλείῳ, τὸ τῶν εὐνέχων
ἔθνος διὰ τὴν ἐκείνην βιαιότητα καὶ δυνα-
στείαν ἐς τοσούτον ἐπέδωκε καὶ παρετάθη
πλήθους, ὥστε τινὲς ἤδη καὶ τῶν γενειάδας
ἐχόντων, εὐνέχοι βεληθέντες καὶ Εὐτρόπιοι
γενέσθαι προσελπίζοντες, τὰς ψυχὰς ἀφηρε-
θησαν σὺν τοῖς ὄρχεσι τὸν Εὐτρόπιον ἀπο-
λέσαντες. χρυσοὶ τε ἀνδριάντες ἀρίστηντο
πανταχῶ, καὶ οἰκοδομήματα διηγείρετο καὶ
κατελαμπρύνετο παρ' αὐτῶν σεμνότερα τῆς
ἄλλης πόλεως.

σπαθῶν εἰπὴ λέγειν, ἢ ἀναλίσκειν ἄσω-
τως, ἢ ἐργάζεσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις
(55) "ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθῶς," ἀντι-
τῷ ἐργάζῃ. τῆτέστι σπαταλῶς.

σπάθημα φρενῶν τὸν ἄγαν φρόνιμον.

σπαθῶσι κατασπαταλῶσι, σκορπίζουσι.
καὶ σπάθησις σπατάλη.

σπαίρει ἄλλεται, σκορπίζει, ἐκπνέει τὴν
ψυχὴν. καὶ ἐν ἐπιγνώματι (AP 6 30) "θρέ-
ψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον· ἀλλ' ἀπὸ
γαίης, ὡς ἐθέλεις."

σπαλιῶνος πλέγμα μηχανικόν. Ἀγαθίας
(3 5) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς σπαλιῶνας ἐσκεύα-
ζον καὶ τὰ τῶν μεγάλων λίθων ἀκοντιστή-
ρια. ἔστι δὲ ὁ σπαλιῶν πλέγμα ἐκ λύγων,
εἰς ὀροφῆς τύπον ἐξειργασμένον, στεγανόν
τε τῇ πυκνώσει καὶ ἀμφορεφές τῷ ἐκατέρω-
θεν τὰ πλευρὰ καὶ ἐς τὰ κάτω παρυτετά-
σθαι καὶ περιβάλλειν τὸ ὑπερχόμενον. δέ-
ρεις δὲ ὑπερθε καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες
πάντοθεν περικαλύπτουσι τὸ μηχανήμα, τοῦ
μᾶλλον ἔρμα εἶναι καὶ ἀποκρούειν τὰ βέλη.
ἄνδρες δὲ ἔνδον ἐν τῷ ἄσφαλεῖ ὑποκρυπτό-
μενοι αἵρωσί τε αὐτὸ ἀφανῶς καὶ ἢ βού-
λονται διακομίζουσι. ἐπειδὴν δὲ προσε-
χθεὶς πύργῳ τυχὸν ἢ περιβόλῳ, τότε δὴ
νέρθεν ἐκεῖνοι τὴν προσκειμένην γῆν ἀνο-
ρύττοντες καὶ τὸν χοῦν ἀνιμώμενοι ἀπογυμ-
νοῦσι τὰ θεμέλια, καὶ εἴτε μοχλοῖς τε καὶ
σφύραις ἐνδεδελχέσθαι πλήττοντες κατασείουσι
τὴν οἰκοδομίαν." παρὰ δὲ Μενάνδρῳ (p. 443
Nieb.) σπαλιῶνές εἰσι μηχανήματα, καλύ-
πτραι τινὲς βοείους δέρμασιν ἐκτάδην ἐντε-
θειμέναι ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν αἰωρούμε-
ναι, ὧν ἐνερθεν ὑπεισδύντες ὀπλιταὶ ἐν χοῦν
τε τάχει προσπελάζοντες, ὄργανά τε λαοτό-

μα καὶ τοιχωρύχα μεταχειριζόμενοι, ὑπὸ γῆν
αὐλῶνας ἐργάζονται, ἐγκείμενοι τε καὶ ἀνο-
ρύττοντες, εἴ πε τοῦ τείχεος μέρος τι κατα-
ρύψαιεν, ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἐντὸς κεινω-
μένων γενόμενοι δυοῖν ἀνύσασί γε τὸ ἔτερον,
ἢ τὴν γῆν ἀναρρήξαντες τοῦ περιβόλου γ-
νήσοιεντο εἰσω, ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἔνδον φέ-
τος τοὺς σήραγγας ἀγαγόντες ἐπ' εὐθείας
ἐκκενώσαιεν, ἐφελκύναντες τὸ ὕδωρ εἰς τὰ
γλαφυρὰ τε καὶ κοῖλα τοῦ ὄργματος.

σπάνις ἔνδεια· "εἰς τῷτο γὰρ ἡμῶν
ἀνάγκης τῶν ἐπιτηθείων σπάνις, ὥστε τοῖς
ὀρόφωσι βρέχοντασ διδοῖναι εἰς τροφὴν τοῖς
ὑποζυγίοις." (AP 6 252) "ὄρης χεῖμερὶς σπῶ-
νιον γέρας." περὶ μήλες ὁ λόγος. καὶ σπα-
νιώτατον ὀλίγον.

σπανιστοῖς τοῖς εὐτελέσι. Σοφοκλῆς
(OC 4) "σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι" τοῖς
κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις "σμι-
κρὸν μὲν ἔξαιτῦντα, τῷ σμικρῷ δ' ἔτι μῖον
φέροντα, καὶ τόδ' ἔξαρκῶν ἐμοί," βραχέ-
ρον ἀποφερόμενον τῷ αἰτηθέντος· ἢ γὰρ
ὅσον αἰτεῖ τις λιμβάνει.

σπάργα τὰ ἱμάτια, κυρίως δὲ τὴν
ῥάκη. sch. A Ach. 430.

σπαργῶσι ἀνθῆσα, ἢ σπαρταμένη
ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεως τοῦ
"πάλαι βελομένης καὶ σπαργώσας βραχέ-
τοῖς οικείοις," καὶ αὐθις "οἶα πάλα σπαρ-
γῶντες ἐπὶ τὰς πολεμίας."

σπάρτα σχοινία. Hom. B 135.

Σπαρτιάτης ἀπὸ Σπάρτης.

Σπαρτωλός. πόλις ἐστὶ τῆς Βοιωτίας ἢ
Σπαρτωλός. Παρ.

σπασύμενος ἀκράτης οἶνος ἐκπῶν.

σπατάλη ἢ τροφή· "οἱ δὲ μύες τῶν ἄ-
χοῦνται, τῆς σῆς δρυζόμενοι σπατάλη"
(AP 7 206). κάττε φησὶν ἦτοι αἰλῶν καὶ
κιδίω.

σπατίλη (A Pac. 48) ἢ τῶν ἀνδρῶν π-
ρος. καὶ τὰ μικρὰ δέρματα τὰ ἐκβαλλί-
μενα ὑπὸ τῶν σκυτέων· σπατίλη γὰρ τὴν
δέρμα, παρὰ τὸ σπῦσθαι. Σκατοφάγος ἢ
ὁ Κλέων, ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν, ἐπεὶ μετὰ αὐ-
τὸν τὰς βύρσους εἰργάζοντο.

Σπατίνοσ ὄνομα κύριον.

σπεῖος σπέος, σπήλαιον (Hom. ε 194).

σπεῖραι πλήθη στρατευμάτων, γέλα-
γες, νέμερα, λεγεῶν. σπεῖραι καὶ αἱ σπεί-
ραι τῷ σχοινίῳ· καὶ παροιμία "ἐπὶ σπεί-
ραι"

χοιρίον," τὸ ἀναγκαιότατον (cf. v. ἐπὶ σπεί-
ρ). σπείρας καὶ οἱ ὄλκοι τῆ ὄψεως. καὶ
Ψιλιανός "ὁ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τοῦς
ἐκρὸς συναγαγὼν ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς, ὡς
ν μήτε τι τῶν χειρσαίων μήτε μὴν τῶν
τηγῶν ἐπὶ λύμη προσέλθοι," ἀντὶ τῆ τοῖς
λοοῖς. καὶ σπειρηδὸν περιπεπλεγμένως.
αἱ σπείρωμα τὸ τῆ ὄψεως εἰλιγμα.

σπειρώω σπειρῶ. ἐξ ἧ καὶ συνεσπει-
ραμένος, καὶ "σπειρώμενος τοῖς ῥακίοις."
σπείρω (Hom. β 102) ἱματίε, ῥάκυσ. ἢ
ἰδιεῖα τὸ σπείρον.

Σπείρωνος.

σπείρασθαι φιλίαν καὶ εἰρήνην θέσθαι.
"ἰθέλειν Πάρθοις καὶ ὑπὲρ εἰρήνης σπεί-
ρασθαι."

Σπειώ (Hom. Σ 40) ὄνομα κύριον.

σπέκλον τὸ ὑέλιον, τὸ σπέτλον.

σπεκουλάτωρος τοῦ δορυφόρου.

σπέλεθρος Ἀριστοφάνης (Ach. 1129) "κα-
εἶξαι βεβλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι τῇ χειρὶ
πέλεθρον ἀρτίως χειρισμένον."

σπέληξ γυναικίον ἱμάτιον, ἡμιδιπλοῖ-
ον.

σπένδεται θύεται, ἢ θυμιᾷ, ἢ φιλιᾷται.

σπένδομαι θύομαι, ἢ θεῷ ἀνατίθεμαι.
καὶ σπένδοντες θύοντας, προσφέροντας,
καρὰ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιοῦσθαι ἕτως
ἄρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβά-
εις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

σπερμαίνειν γεννᾶν. Hes. O. 734.

σπερμολόγος εὔρεσιλόγος, ἀκριτόμου-
ος. καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων.

σπερμολόγος λέγεται μικρὸν ὀρνιθά-
ειον κολοιῶδες, ἰονομασμένον, ὡς ἔοικεν,
πρὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται ἔν
πρὸ τούτου ὁ εὐτελής καὶ εὐκαταφρόνητος
νθρωπος καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτριῶν δια-
ῶν σπερμολόγος. Harp.

Σπερχειός.

σπερχθεῖς παρ' Ἡροδότῳ (1 32) ἀντὶ
οὔ ταρχθεῖς, θυμωθεῖς.

Σπέρχης καὶ Βοῦλῖς ἄνδρες Ἀθηναῖοι
ἰθαίρειοι ἐς Πέρσας ἦλθον, δίκην δώσοντες
ἔλεξῃ τῇ Περσῶν βασιλεῖ ὑπὲρ τῶν κηρύκων
ῶν ἐπ' αὐτοῦ πεμφθέντων καὶ καταχωσθέν-
των παρὰ τῶν Ἀθηναίων. cf. Herodot. 7 134.

σπερχόμενος ἐπειγόμενος. Hom. A 110.

σπεύδειν παρ' Ὀμήρῳ οὐκ ἐπὶ τῆ τα-
ύτην, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ κακοπα-

θεῖν (sch. Ven. N 236). καὶ παροιμία "σπεύ-
δειν ἀπὸ ῥυτῆρος," ἀπὸ ὑποδήματος. ἀντὶ
τοῦ ὡς ἔχει σχήματος, ἀπὸ τῆς βλαύτης.
Σοφοκλῆς (OC 900) "οὐκοῦν τις ὡς τύχισα
προσπόλων μολῶν --- πάντα δ' ἀναγκάσει
λεῶν ἄνιππον ἵππότην τε θυμῶν ἄπο
σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος."

Σπεύσιππος Εὐρυνέδοντος, ἀδελφιδῆς
Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου ἀπὸ Ποταῶνης τῆς
αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστής αὐτοῦ Πλάτωνος,
καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς Ἀκαδημείας ἐπὶ
τῆς ῥῆ δλυμπιάδος, συνέγραψε πλείστα, καὶ
μάλιστα φιλόσοφα. αὐστηρὸς τὴν γνώμην
καὶ εἰς ἄκρον δξύθυμος.

σπήλυγγες σπήλαια, κοιλώματα. ἐν
ἐπιγράμματι (AP 6 253) "σπήλυγγες νυμφῶν
εὐπίδακες, αἱ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι."

σπήλυγξ σπήλαιον. Βάβριος (103 B) α
"κολης ἔσω σπήλυγγος οἶά τις νέσω κύμ-
ων ἐβέβλητ', ἐκ ἀληθῆς ἀσθμαίνων."

σπήλυγξ σπήλυγγος ῥαγᾶς.

σπιθαμή. τροπικῶς ἐπὶ τῆ θεῷ ὁ προ-
φητικὸς λόγος (Isa. 40 12) ὠνόμασεν, ὅτι συ-
νέχει τὴν κτίσιν, καὶ περιδεδραγμένος αὐτῆς
εἰς τῆσιν ἅπαντα καὶ διακόμησιν ἄγει, καὶ
ὄρεσιν ἰσορροπίαν καὶ ὕδασι μέτρα καὶ πᾶσι
τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν οἰκίαν τῆσιν ἀποκλη-
ρώσας. ὁ τὸν ἕρανὸν ὄλον μικρῶ μέρει τῆς
ἄλλης αὐτῆ δυνάμειος περιέγων, ἦν σπιθα-
μὴν τροπικῶς ὁ λόγος ὠνόμασε. Basil. de
Spir. 8. p. 249.

σπιθαμὴ τῆ βίε τὸ ἐλάχισον.

σπιλάδες αἱ ἐν ὕδατι κοίλαι πέτραι,
ὡς Ἀπίων. Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασ-
σίους πέτρας καὶ ἐπιλημιμένας ὑπὸ τῶν κυ-
μάτων. καὶ σπιλάζων. "ἐπὶ ταύτην τὴν
πόλιν οἶα διάττοντες οἱ βάρβαροι κατεσπί-
λαζον" (Theophyl. Sim. 7 3).

σπίλος μωσμός, ῥόπος.

Σπίνθαρος Ἡρακλειώτης. ἦν δὲ τρα-
γῳδίας ποιητής. δράματα δὲ αὐτῆ ἐξὶ ταῦτα,
Περικαιόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραινου-
μένη.

Σπίνθαρος. ἔτος κωμωδεῖται ὡς βάρ-
βαρος καὶ Φρύξ. sch. A Av. 763.

σπινθήρ.

σπίνος εἶδος στραθῆ. A Av. 1079, Pac.
1149.

Σπίτταλος ἱατρός παρ' Ἀθηναίοις δό-
κιμος Ἀριστοφάνης (Ach. 1000) "ἄπελθε πρὸς

τῷ Σπιττάλω. σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρηγῆς ἔνσταξόν τετονί," τῆστι χαλκῶν ἢ ἀφγυρῶν, οἷας ἔχουσιν οἱ ἱατροί.

Σπληδόνος ὄνομα πόλειος.

σπλήν σπληνός κλίνεται.

σπογγιῶ δῆξυτόνως Ἀττικοί· Ἀριστοφάνης Βυτράχοις (485) "ἀλλ' οἷσε πρὸς τὴν καρδίαν με σπογγιῶν." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Ach. 438) "σπογγίῳ βεβυσμένον." ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον, ἐν ἧ ἦν σπόγγος μέλιτος πεπληρωμένος.

σπόγγος· (AP 6 295) "σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαῖσος ἀπὸ Κνιδίων."

σποδεῖν τύπτειν· "ὁμοθυμαδὸν σποδεῖν ἅπαντας τὰς ἀλαζόνας δοκεῖ" Ἀριστοφάνης Ὀρῆσι (1013).

σποδός· "Βακχυλῆς ἢ Βάκχε κυλίκων σποδός ἐκ ποτε νέσου κεκλιμένη" (AP 6 291).

σπολῶς διαφθέρει· Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῶ "καταστίκτου κυνὸς σπολῶς Αἰβύσσου, παρδουληφόρον δέρος." οἱ δὲ ἐφαιπτόν δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τῷ ἐπιφύρεσθαι. Ἀριστοφάνης (Av. 934) "ἄτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν ἔχεις, ἀπόουθι καὶ δὸς τῷ ποιητῆ," καὶ αὐθις (940) "ὄς ὕφαντοδόνητον ἔσθος ἔπέπται· ἀκλεῆς δ' ἔβου σπολῶς ἄνευ χιτῶνος."

σπονδεῖα ἀγγεῖα ἐν οἷς σπένδουσι.

σπονδή ἢ οἶνος ἔχουσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων. ἢ φιλία. καὶ σπονδῆτις· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 190) "καὶ σταγόνου σπονδῆτιν, αἰεὶ θυέσειαν ὀνηδόν."

σπορά ἢ διανομή.

σποράδα γῆς κοριορτόν, ἢ γῆν γῆς.

σποράδες νῆσοι, ἃς ἐνιοὶ κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ ιβ'.

σποράδην διεσπυμένως ὠδε κἀκείσει.

Σποργίλος, ὃς ἦν κερύς. καὶ ὁ Πλάτων φησὶ "τὸ Σποργίλος κερύιον, ἔχθιστον τέλος." sch. A Av. 300.

Σπόρος ὁ Νέρωνος ἐρώμενος, ὃς καὶ Σαβίνα ἐκαλεῖτο, ἔ μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικός, ὅτι ἐξετέμνητο, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγγήματο αὐτῷ ὥσπερ κἀκείνη. Dio Cass. 63 13.

σπόρτελα δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παρρησία· "οἶδας δὲ ὅτι καὶ σπόρτελα ἡμῶν χρεωστεῖς· ἀλλ' ὁμως τῶν πτωχῶν ἔνεκεν εἰς τῆτό σοι διαλυόμεθα".

σπονδάζω περὶ τὸν ἄνδρα Δημοσθέ-

νης κατὰ Μειδίω. ἐπὶ δὲ τῷ κατεπιγόμεναι Θεόπομπος ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου, ἐπὶ δὲ τῷ βέλομαι ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιτομῇ, ἐπὶ δὲ τῷ μὴ παιγνιωδῶς ἀλλ' ἐσπεδασμένως Πλάτων Πολιτείας γ', ἐπὶ δὲ τῷ λίω θέλω Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκατεροῦσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ σεμιολογεῖν τὸ σπεδαλογεῖναι Ξενοφῶν Συμποσίῳ (8 41) "τί σπεύδεις;" ἀντὶ τοῦ τίνοι σπεδάζεις; οὕτω καὶ Ἀλέξιος. "καὶ τίνα τῶν μακρῶν κλοίων ἐξαπέστειλε, σπεδάζων τῇ στρατοπέδῳ τὴ πρὸς τὴν χρείαν" Πολύβιος (1 52). "ὡς δὲ ἔμιυθεν ἱερὸν εἶναι τὸν γῆυρον ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ σπεδαζομένου δαίμονος," τῆστι τιμωμένω.

σπονδαιολογῶ· "ὁ δὲ Κύρος ἐσπεδαυολογεῖτο, προσκαλῶν τὰς φίλας" (X Anab. 1 9 28).

σπονδαῖος σοφός, ἐνάρετος, εὐδόκιμος, ὁ ἀντιδιαστελλόμενος τῷ φανῶν "πλῆθος μὲν ἀκούω, σπεδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα" (cf. K. Κοροῦτος).

σπονδαρχιάσας ἐπιθυμήσας ἄρξαι, σπεδάσας, ἐπιμεληθεῖς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. καὶ σπεδαρχίδης σπεδάζων περὶ ἀρχῆς Αἰολέων δὲ ἴδιον τὰ ἐπίθετα πατρωνυμῶν τύπῳ φράζειν, οἷον στρατωνίδης, μισθαρχίδης. sch. A Ach. 595.

σπονδή ἢ περὶ τὰ καλὰ σύντονος ἀγνῆ. "Ἰσίδωρος ἔφη τὴν μὲν ἐν φιλοσοφῇ σπεδῆν ἀνδρὶ νεωτέρῳ καὶ ἄρτι λόγων ἀπτεμένῳ φιλοσόφῳ εἶναι πρεπωδεστέρην, τὴν δὲ εὐσεβῆ προθυμίαν καὶ φιλόθειον προσήκειν μάλιστα τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόρρω ἐλαύνουσι τοῦτο μὲν ἡλικίας τῆτο ἢ φιλοσοφίας" (Damascius).

σπονδῆ παρ' Ὀμήρῳ (B 99) ἀπὶ τῷ μόλις, καὶ ὁμοίως ἡμῶν.

σπυρίδιον· (A Ach. 452) "σπυρίδιον δεκαυμένον λύχνῳ." οἱ γὰρ πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζειν ἐν σπυρίδι ἐκρυπτοὶ τὸν λύχνον, ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.

Σπυρίδων Σπυρίδωνος, μιᾶς τῶν ἐν Κύπρῳ πόλεων Τρεμιθοῦντος ἐπίσκοπος, ὃς δι' ἀτυφίαν πολλὴν ἐχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς ἐποιμαίει καὶ τὰ πρόβατα. καὶ μέσθς τῆς νυκτὸς κλέπται ταῖς ἐπαύλεισι τῶν θρημμάτων ἐπελθόντες λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι τῶν θρημμάτων ἐσπούδαζον· οἱ δὲ ἀοράτῳ δυνάμει παρὰ ταῖς ἐπαύλεισι ἐδέδεκτο. ἔρρηκε

ἦν καὶ παρήκεν ἐπὶ τὰ ποίμνια. ὡς δὲ δε συνδεδεμένους καὶ ἔγνω τὸ γεγονός, λύει νὺς κλέπτας, πολλὰ τε πικραίνουσιν ἐκ διελίων πόνων, μὴ μὴν ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν, μὴν τε αὐτοῖς χαρισίμους, ἀπέλυσε χαλκῶς ἐπιφθεγξόμενος "ἴνα μή" φησί "μάτην ἠγροπνηκότες φανῆτε." καὶ ἄλλα δὲ ἄμπολλα θαύματα εἰργάσατο. ὅς καὶ παῖς ἦν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ. Socrat. 1 12.

σπώμενος συντριβόμενος.

σπώντες ῥοφούντες. "εἴτα ὑπέβρεχον ἀμύμονες καὶ ἀκράτες σπώντες." καὶ πῶσι κατακότως ἐμφορῶνται. "οἳ δὲ ἄδην αἰ ἀπείρωσιν σπῶσι τοῦ οἴνου, καὶ ἀνατραπέυτες ἔκειντο ὡς ἔτυχον ἕκαστοι."

Στάγειρα ὄνομα τόπον.

Σταγειρίος ὄνομα κύριον.

Σταγειρίτης ὁ Ἀριστοτέλης, ἀπὸ τούτου κληθεῖς. Πισίδης (Heracl. 1 159) "ποίησεν πρᾶτηγος ἢ Σταγειρίτας ἔχων ἐπὶ ἡλθεῖς εἰς ἦν εὐτυχεῖν βουβάρων;" (Agath. 2) "διόσιν τὸν Σταγειρίτην καταπιῶν εἶη μᾶλλον ὁ ῥήτωρ ὁ Παιωνίος τὸν Ὀλόρον," τουέστιν ὁ Δημοσθένης τὸν Θουκυδίδη.

σαγόνος ῥανίδος ὕδατος.

ζάδιον ὁ τόπος τῆ ἀγῶνος ἐν ἐπιγρῶματι (AP 6 259) "ἐν σταδίοις Ἰσθμοῦ κῆν Γεμέα." καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μίλου· γὰρ ἦμισον ζάδια ποιοῦσι μίλιον.

λέγεται στάδιον καὶ ἀπλῶς τὸ ἴστασθαι καὶ ἀνικητῆσαι. Δίων ἐν λθ' τῶν Ῥωμαίων "τῷ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι δεινῶς ἤσχαλλον," ἀντὶ τοῦ τῆ ζάει καὶ ἀνικησίαι τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι τρόδῳ ἠγνῶντο. καὶ ζάδιος χιτῶν ὁ ποτήρης, ὁ τέλειος παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἐκάτῃ (fr. 59). καὶ σταδία μάχη. "ἔθενός δὲ ὑτὸν ἐν σταδία μάχῃ ὑφισταμένου."

ὅτι τὰ ζ' ἡμισον στάδια ποιοῦσι μίλιον, τὰ δὲ ἰ' μίλια ἔχουσι στάδια π'.

ὅτι τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ', τὸ δὲ μίλιον πόδας δφ', τὸ δὲ πλέθρον πόδας ρ', ἄρθρα πόδας ν', ὁ ποὺς δακτύλος ις', ὁ ἦχρος πόδα ἓνα καὶ ἡμισον. καὶ Ἀριστοφάνης (Nub. 428) "δέομαι ὑμῶν τετὶ πάνυ μισρόν, εἶναι με τῶν Ἑλλήνων ἕκατόν σαδίοιων ἄριστον."

σταθερόν ὀξύ, ἰσχυρόν, θερμόν, ζάσιον, τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἐζάσαι δοκοῦν. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ (p. 242 A)

"μήπως ὡ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. οὐχ ὀρῆς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἴσταται ἢ δὴ καλεμένη σταθερά;" δύναται μέντοι καὶ θερμοσύνη εἶναι ἢ σταθερά, ὀξεῖα ἔσται· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον, ὅταν μᾶλλον ἐκκάη, ὀξὺν εἰώθασιν λέγειν. σημαίνει δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον τῷ μέσῳ τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μὴδ' ἐφ' ἕτερον κλίνειν. καὶ Κρατύλος δ' ἐν Σερφίοις ἐπὶ τοῦ ὀξέος ἢ ἰσχυροῦ "οὕτω σταθερὸς τὸς λωποδύταις ὁ πόρος πεινώσι παφλάζει." Ἀντίμαχος (fr. 76) "ἴθιρος σταθεροῦ." τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς "σταθεροῦ χεῦματος" καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι "σταθερὰ δὲ κάλυξ νευρῶς ἤβης." σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. Ἰώσηπος (B. I. 31) "καὶ σταθερὰν τὴν ἡλικίαν μετ' ἐμπειρίας ὄρων προβάλλεται στρατηγόν." καὶ Εὐνύπιος "ὁ δὲ πόλεμος τῇ τοῦ βασιλέως ὀξύτητι καὶ προνοίᾳ κατηνέχθη ἐπὶ τὸ σταθερόν καὶ ἀσφαλέςτερον," τετέστιν ἰσχυρόν, βέβαιον.

ὅτι σταθερὸς ἀπὸ τοῦ σταθῆναι. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ σταθρὸς κατ' ἀντίφρασιν· ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥιπίδιος, ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

ζάθνεε ὄπτα· Ἀριστοφάνης (Ach. 1040)

"τὰς σπηλίας στάθνεε."

ζάθμια· "οἳ δὲ ὠμολόγησαν ἀργυρίου σταθμῶν δισχίλια δώσειν." cf. v. ἀδῆτων.

ζάθμιασθαι δοκιμάζειν· "οὐ ῥήμασσιν ἄλλ' ἔργοις αἰεὶ εἰώθασιν τὴν ἐς ἀλλήλους ζάθμιασθαι στοργὴν οἱ ἄνθρωποι" (Procop. Arg. 2).

ζάθμεύσας ἐπὶ τοῦ ῥεύματος βραχὺ φρούριον ἐκ διωστήματος ἐς ἐφεδρείαν δύο χιλιορχίας ἔταξεν," ἀντὶ τοῦ στρατοπεδεύσας.

ζάθμη τὸ σπαρτίον (AP 6 103) "ζάθμην ἰθυτενῆ μολιβαχθία." ὡς οὐκ ἂν εὐρόντες ἄνδρα φίλους ἐν τῇ τῶν Φαλίσκων στάθμῃ δοκιμώτατον."

ζάθμησάμενος δοκιμάσας· Ἡρόδοτος (9 37 4) "ζάθμησάμενος γὰρ ὄκως ἐξελεύσεται οἳ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός, ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἐωντοῦ."

ζάθμητόν μετρητόν· Ἀρριανός "ἦν δὲ καὶ καμήλων οὐ ζάθμητόν τι πλήθος," καὶ αὐθις "πέτραι τε οὐ ζάθμηται τὸ μέγεθος ἀπὸ κεραιῶν μετέωροι αἰωρόμεναι πρὸς τὰς ὑπὲρ ὀρμῶντας τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο."

ζάθμια καὶ ζάθμια διχῶς λέγονται,

εἰσι δὲ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι τοῦ ζυγοῦ.

σαθμίζω ἐπὶ ἐνεσῶτος μόνου. ἐστάθμησα δέ.

^a σαθμός τὸ πανδοκεῖον, καὶ σαθμοῦχος ὁ πανδοκεύς. "Ναζιανζὸς δὲ σαθμός Κυππαδοκίας."

^b σαθμός σρωτιωτικὴ κατάλυσις.

^c σαθμός καὶ αἱ καταλύσεις καὶ τὰ κατὰ γινῶν τῶν ἀγγελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

σαθμώμενον δοκιμάζοντα.

σαθμῶν τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

σαῖς ἢ ζύμη. τρεῖς εἰσὶν εἰς αἰς, παῖς ἀρσενικόν, δαῖς θηλυκόν, σαῖς ἑδέτερον.

σαιτίτης εἶδος ἄρτου.

σακτὴ εἶδος ἀρώματος. Πολύβιος (13 9) "κυρωθείσης δὲ τῆς ἐλευθερίας τοῖς Γερφαίοις, ἐστεφάνωσαν παραχρῆμα τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλεῖα πεντακοσίοις ἀργυρίου τάλαντοις, χιλίοις δὲ λιβαντοῦ καὶ διακοσίοις τῆς λεγομένης σακτῆς. καὶ ἐποίησε τὸν πλῆθ ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον, καὶ ἐποίησε τὸν ἀπόπληθ ἐπὶ Σελευκείας. ἦσαν δὲ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ ἔρωθρῷ θαλάσῃ."

σακτὴ καὶ καυσία ἢ ἀπὸ τοῦ πάθους εὐδία. Theodoret. in Ps. 44 9.

σακτοῖς τοῖς ὑγροῖς καὶ δοκίμοις, πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῶν ξηρῶν. Ἀριστοφάνης Πλάτω (529) "οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ἀπόταν νύμφην ἀγάγησθον."

σαλεύω αἰτιωτικῇ.

σαλέντος παυσμένης. "σταλέντος δὲ τοῦ αἵματος τὸ οἶκεῖα αὐθις διαπράττεσθαι τῶν βοῶν."

σαλικὸς πυσσάλους. "ἐμπαλιν ἰδυτῶν Λάμις ἀπὸ σταλικῶν" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 187). ἢ εὐθεῖα ἢ στάλιξ.

σαμίνεσσι (Hom. ε 252) τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις.

σάσεις τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν (A Eq. 530) "καὶ τῆς στάσεως παρασύρων ἐφόρει τὰς δρυὲς καὶ τὰς πλατάνους προθελύμους."

σάσιμον εἶδος μέλους, ὅπερ ἰσάμιον ἦδον οἱ χορευταί. ἢ στάσιμον τὸ ταραχῶδες (sch. A Ran. 1314). καὶ Στάσιμος ὄνομα κύριον.

^a σάσις ἐπὶ πνοῆς βιαίης ἀνέμης. "γίνεται τις ἀνέμη στάσις, ἔχουσα τηλικαύτην φορὰν

ὥστε τὰς στοὰς σαλεύειν" (Polyb. 148).

σάσις ἢ ἐμφύλιος, πόλεμος δὲ τῶν ἀλλοτριῶν. καὶ σασιώτης.

σασιώτης. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως "περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ κάπος ὁ ἐμός." εἰκεν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρησθαι τῷ ὀνόματι ἐν γούν τοῖς ἐξῆς φησὶν ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κλύσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτεσσαν.

Harp.

σατήρ τὸ ἐκ χρυσοῦ νόμισμα. "τῶν βαλαντίων ἢ συνωρίς τὸ μὲν εἶχεν ὀβολὸς ἐκ χαλκοῦ, τὸ δὲ στατήρης χρυσοῦ, τῶν ἑμμήλων ἵππων πολὸ μᾶλλον ἀλλήλοις ἰσοῦσι" (Synes. ep. 127).

σατήρ τετράγραμμον νόμισμα. καὶ τὸ ἐξάκιον, καὶ τὸ ζύγιον. ἢ εἶδος νομίσματος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (817) "στατήρησι οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν," τουτίσει νομισμασι παίζομεν ἄρτια ἢ περιττά. "ὄρατε μὲν με δεόμενον σωτηρίας τετραστατήρη" Ἀριστοφάνης (Eccle. 412).

σαυροὶ τὰ ὀρθὰ πεπηγῶτα ξύλα ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, κταίρουμένων τῶν Ἑλληνικῶν ἱερῶν, ἐφῆθησαν ἐν τῷ τοῦ Σαράπιδος νεῦ ἱερογλυφικῶν γράμματι σταυρῶν ἔχοντα τύπος, καὶ θεασάμενοι οἱ ἐξ Ἑλλήνων χριστιανιστοὶ ἔφρασαν σημαίνειν τὸν σταυρὸν παρὰ τὰ τὰ ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα καὶ ἐπερχομένην.

σαυρός. "ἐπὶ τὸ βόρειον τοῦ φέρος ἢ φέρος σταυρὸς ἵστατο, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ Κωνσταντῖνος, χρυσεμίπλαστος, ὃ τοῖς ἀκρωτηριακοῖς στρογγύλοις μέλους ἴδον καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθιερῶν χρυσεμίβαφοι" (Codin. orig. Cp. 33).

σαφυλὴ παρὰ τὸ σήπω σαπιλὴ καὶ σαφυλὴ πεπυρωθείσης γὰρ τῆς ἀμπύλης τῆς καὶ ἢ σταφυλὴ γίνεται. καὶ σταφυλοβλεῖτον τὸ καλούμενον πατιτήριον.

σαχάνη ἢ τρυτάνη, παρὰ τὴν σάσην καὶ παροιμία "δικαιότερον σταχάνης."

σέαρ παρὰ τῷ Δαβὶδ εὐνοία καὶ φιλοδελφία. "τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλισεν ἐπὶ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν." καὶ στέαρ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἢ ἐπάδω καὶ ἢ ἐκκληρία λέγεται. (Ps. 72 7) "ἔβλεπ"

αι ὡς ἐκ στέατος ἢ ἀδικία αὐτῶν," ἀντὶ μετὰ πάσης ἀδείας τὴν ἀδικίαν τολμῶσι. σέαθ πυροῦ (Ps. 147 14) ὁ κάλλιστος σῖκα καὶ ἄρτος.

σέατα ἄλευρα. καὶ Ἐὐνάπιος (p. 102 b.) "ὁ δὲ φέρων γραμμᾶτα ἐν χαλκῶ, αὐτὶ περιπεπλασμένα, καθεὶς ἐν πήρᾳ, θεῖς τε καὶ ἄλλους ἄρτους ὁμοίως, ὡς μὴ κ γνῶναι τὸ ἀπόρητον." cf. v. καθεὶς.

σεγανὰ πλοῦτα στερεά.

σεγανὸν πυκνόν, σφιγκτόν. καὶ Λιόδω· "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες παείμαζον." καὶ παροιμία "Βύκχης τρόπον" τῶν στεγανῶν καὶ σιωπηλῶν· αἱ γὰρ κραι ἐσίγων.

σεγανόποδα ζῶα λέγεται καὶ πλατυπόδα κύκνος γῆν πελεκᾶν καὶ τὸ τῶν νητῶν πᾶν γένος, οἷς συμβέβηκε φιλυδροῖς αἰ.

σεγανώτερον στερεώτερον, πεπυκνωμένον, συνεχέστερον· ἐν ἐπιγραμμάτι (AP 5 ὁ) "ἀλλά τι καὶ φρονόις στεγανώτερον." ἡ δὲ τοὺς ἀσχοὺς κεντήσαντες ὁμίχλη στενωτάτη συνεσκίασαν τὸν ἄερα," τῇ αἰθλῇ (cf. v. κοριοτόν). καὶ Αἰλιανός "ὁ δὲ γε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτίδας, ἰ φυλάττειν τὰ τῆς σκέψεως ἀπόρητα." σέγγις.

σέγει καρτερεῖ, ὑπομένει (Pisides Pers. 00) "τὸν καυστικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον στέ, ἰδρωτὶ θερμοῦ πανταχοῦ βεβρηγμένος." ἰ στεγόμενα κρυπτόμενα. καὶ στεγόντων ἀνεχόντων, βυσταζόντων· Ἰώσηπος ἦν, δύο κίωνων στεγόντων αὐτοῦ τὸν ἴφον." Ἀριστοφάνης (Vesp. 1285) "ὡς εἰς τηρέψασθε καὶ νομβυστικῶς κεράμω τὸ τον, ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν," καὶ αὐ· (S OC 14) "πάτερ Οἰδίπους, πύργοι μὲν πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρό·," τουτέστιν ὡς ἂν τις τὰ ὄμματα πρόσωπον.

σεγναὶ στερεαί.

σέγω αἰτιατικῆ.

σείβοντες πατοῦντες.

σειλάμενοι στείλαντες. καὶ στείλαι· αἱ ἀντὶ τοῦ κρῦψαι· "ὄλλοι δέ τινες δεῖτες μήποτ' οὐ δυνάμενοι στείλασθαι κ αφανεῖς γένωνται, ἀνέφερον τὸ χρυσίον" (olybius?). καὶ αὐθις "ὁ δὲ Περσεὺς ἐβου· βετο μὲν στέλλασθαι, οὐ μὴν ἐδύνατό γε

κρῦπτειν τὸ γεγονός" (idem?).

σειλάμενος εὐσταλῶς ἐπελθῶν.

σείλασθαι ὀδεῦσαι, πλεῦσαι.

σειλειὸν τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον "τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ ὑμείων, εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στείλειον ἀρήρει;" cf. v. στείλειός.

σεῖρα ἢ ἄτεκνος. καὶ ἡ τρόπις τοῦ πλοῦ· "Ὀμηρος (A 481) "ἀμφὶ δὲ κῆμα στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴυχε." καὶ Στείριον ὄνομα πόλεως. καὶ Στειριεύς δῆμος τῆς Πανδιονίδος.

σεῖχειν περιεῦσθαι, καὶ στείχοντες πορευόμενοι (S OC 1150) "λόγος δ' ὅς ἐμπέτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δῆρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ σμικρὸς μὲν εἰπεῖν ἄξιός δὲ θαναῦσαι."

σελγίδες καὶ καταμάγια τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη. καὶ ξυστραὶ καὶ λήκωθος καὶ ξυστροφύλαξ εἶδη λουτροῖς ἐπιτήδεια. Artemid. 1 64.

σελειὸν καὶ στείλειός τὸ τοῦ πελέκειος ξύλον. "εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στείλειά πάντα τίτητε, οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε" Βύβροσός φησιν ὁ μυθογράφος (139). cf. v. στείλειός.

σελέχος. εἰ μὲν ὁ κορμὸς ἦγον ἢ ῥίξια, παρὰ τὸ τέλος ἔχειν, ἢ παρὰ τὸ στερεόν· εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔχεσθαι.

σεμίμα στεφάνη, πλήρωμα.

σεμφυλον τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἑλαῶν, οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

σένει στενάζει.

σενοκωκύτους τρίχας, ἐφ' αἷς στενάζει τιλλομένη Ἀριστοφάνης (Lys. 449) "ἐκκοκκίῳ σου τὰς σενοκωκύτους τρίχας," ἦγον ἐκτιλῶ, ἀνασπάσω.

σενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ (A Nub. 319) τὸ λεπτολογεῖν· στενός γὰρ καὶ ἀμενηνός ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἰληπταὶ τὸ στενολεσχεῖν.

σενολέσχης λεπτολόγος. καὶ στενολεσχία τὸ αὐτό.

σενόχωρος ὁ ἐστενωμένος τόπος.

Στεντόρειος φωνή ἢ τῆ Στέντορος.

σενωπός στενοφύμη διόδων. καὶ στενωπεῖον.

σεργηθρον ὁ πόθος.

σέργω δοτικῆ "ἐκείνος, οἶμαι, δυνάμει σέργειν ἠναγκάζετο τούτοις." αἰτιατικῆ δὲ

"ὁ μὲν στέργει τὴν κάτω χώραν." καὶ "σέρ-
γειν μὲν ἡμῶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ."

σερέμνιον στερεόν, ἰσχυρόν.

σερεομετρία.

σερέωμα.

σερίφη (A Th. 648) στείρα, μὴ τεκῶσα.

σερίφοις στερεοῖς, ἢ πυκνοῖς· "εἰ δέ τι
ὑπερέγαν ἦν τελματώδες, τοῦτο βαθείαις
τάφοις στέριφον πάντη ἀπεδέκνυντο." καὶ
στεριφοποιῶ τὸ ἰσχυροποιῶ. καὶ στε-
ριφόπεπλος ὁ μικρὸς πέπλος.

σέριφος στείρος καὶ ἄγονος, παρὰ τὸ
στερεῖον ἔχειν τὴν ὑστέραν. "αὐτὸς δὲ διὰ
τοῦ ἔλους, ἢ σεριφώτατόν τε ἦν καὶ ἦκισα
ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἐωρᾶτο, ὑπερέβη." καὶ
Θουκυδίδης (7 36) "τὰς πρώρας τῶν νεῶν
ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον στεριφωτέρας ἐποίη-
σαν" ἀντὶ τοῦ στερεωτέρας.

σέρνα χθονός καὶ νῶτα χθονός τὰ
πεδιώδη καὶ εὐρέα, καθάπερ αὐτὰ πάλιν αὐ-
χένος τὰ στενά. Σοφοκλῆς (OC 691) "σερ-
νούχου χθονός" ἀντὶ τοῦ γῆς ἐπιπέδου.

σέρνοις στήθεισι· "τόν τε περὶ στέρνοις
κόσμον ὀδοντοφόρον" (AP 6 246).

σεροτύπτης ὁ τὸ στήθος τύπτων. καὶ
στεροτύπτονμενος.

σέρξω ὑπομενῶ. Σοφοκλῆς (Phil. 458)
"τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ,
ἀλλ' ἢ πετραία Σκύρος ἐξυρκοῦσά μοι ἔσαι
τὸ λοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι μόνῳ." Πολύ-
βιος (cf. v. Πομπήιος) "νῦν δέ (οὐ πρὸς ἡμῶν
γὰρ ἐπιορκεῖν) τὰ παρόντα στέργωμεν."

Στερόπη ὄνομα κύριον.

σεροπή ἀστραπή, λαμπηδών (S Ai. 257)
"λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ἄξιος ὄξυς
νότος ὡς λήγει, καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος
ἔχει," ἀντὶ τοῦ οὐ κατέχει αὐτὸν ἢ μανία,
ἀλλὰ λήγει ὡς ὄξυς νότος ταχέως λήγει. ὡς
γινομένων τινῶν σημείων ἐπὶ τοῖς πνεύμα-
σιν ὥστε παρατείνειν αὐτὰ ἢ ταχέως πεπαῦ-
σθαι, ὡς ἐν τῇ κωμωδίᾳ "ἀλλ' ἔπεσε τα-
χέως· δειλινὸς γὰρ ἦρξυτο."

σερρά καὶ στερεῖ ἢ ἰσχυρά.

σερρόν ἀντικνήμιον φησὶν Ἀριστοφά-
νης (Ach. 218) περὶ Λακρatiδα, τὸ σκληρόν
καὶ γεγρακὸς καὶ αἶον, ὡσπερ κατ' ἀντί-
θεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων τὸ χλωρόν. Θεό-
κριτος (14 70) "γόρν χλωρόν" ἀντὶ τοῦ
ἀκμαῖον καὶ νέον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κα-
λύμων, οἱ ὄντες μὲν χλωροὶ ἀπαλοὶ εἶσι,

ξηραίνόμενοι δὲ ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφίμω
οὖν εἶπε στερρόν ἀντὶ τοῦ ξηροῦ.

σερρός στερεός, ἰσχυρός.

σέρφος δέρμα, σκέπασμα. καὶ στε-
ρόπεπλος ὁ Ἡρακλῆς. καὶ ἐν ἐπιγράμματι
(AP 6 298) "πῆρην καδέμνητον ἀπειλήρου
μένον αἰγὸς σέρφος."

Στεφαναῖος.

σεφάνη ὁ στέφανος. καὶ ὄρος ἔσοχ.

Στεφάνη πόλις.

σεφανηφόρος Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς
Νικοκλέα. σεφανηφόρου ἡρώων, ὡς ἴσασι,
ἐν ταῖς Ἀθήναις. εἶη δ' ἂν ὁ σεφανηφόρος
ἦτοί τῶν Ἡρακλέους υἱῶν εἰς, τῶν γενέ-
των ἐκ τῶν Θεοτίεθ θυγατέρων, ἢ μήκαρ
τοῦ ἀστικοῦ σεφανηφόρου τὸ ἡρώων ἦν, ὡς
φησὶν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος. Ησαρ.

σεφανικὸν τέλεσμα παρὰ Ρωδίου ὡ-
τως ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ Ῥο-
διοὶ, βραχὺ δὲ τι μέρος Ῥωμαίοις ἐπὶ τῇ
πέμποντες ἐτήσιον, ὡς οὐ φόρον ἠγνόη-
σαν μᾶλλον ἢ στέφανον φίλοις δίδόντες. τοῦ
καὶ Ἑλληνογαλάταις τοῖς Ἀγκυρανοῖς ἐκ-
χωριάζει τὸ λόγιον· σεφανικὸν γὰρ λέγου-
σιν πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ διδόμενον.

σεφανίτης.

σεφανοπώλης ὁ τοὺς στεφάνους πω-
λῶν.

σέφανος Ἀριστοφάνης (Av. 463) "φῆ-
σαι παῖ στέφανον· κατὰ χειρῶν ὕδωρ φέρε-
ται." τὸ γὰρ παλαιὸν --- θέρμης (cf. v. καὶ
χειρὸς ὕδωρ).

σεφανῶν τοὺς νενικηκότας ἀπὸ τῶν
τιμῶν, ὡς Δημοσθένης (19 193). καὶ γὰρ
Λυκούργος φησὶν "ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθέ-
νην ρ' ἑμαῖς ἐστεφανώσατε." Ησαρ.

σεφανωσάμενος καλάμφ. λιτὸς καὶ
ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν
Διοσκουρῶν ἴδιον σεφανωσθῆναι καλάμφ
sch. A Nub. 1002.

σεφάνωσις ἐπὶ οἰκοδομῆς οἴκου.

σήθος. καὶ στηθίδιον καὶ στηθί-
νιον τὸ μικρὸν στηθος.

σήλας (Hom. M 259) θεμελίος.

σήλη καὶ ὁ λίθος, ὁ καμπτήρ· Σοφ-
κλῆς (El. 720) "κεῖνος δ' ὅπ' αὐτὴν ἐσχάτη
στήλην ἔχων." στήλη δὲ οὐ τάφος ἐπιθε-
ται μόνοις, ἀλλὰ καὶ νικᾶσθαι ἀνίσταται καὶ
ἐπιγράμματα δέχεται.

σήλη σταυροῦ. ὀπίσω ἐν τῇ στήλῃ.

:ήλην ἐν τῷ Βηρίνῃ.
 :ήλην ἐν τῷ χελώνῃ. ἐν τῷ Προκό-
 :ήλην τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Κων-
 ντίνου, ἐν τῷ Ἀβουοστεῖον.
 :ήλην Ἡρακλείου ἐν τῷ βασιλικῇ, καί
 ας στήλας διαφόρες.
 ὅτι περὶ στηλῶν Ἡρακλείου ἐν τῷ Γά-
 ρα.
 :ήλην Πουλχερίας ἐν τῷ Πουλχερία.
 :ηλὶς στηλίδος ἢ μικρὰ στήλη.
 :ηλιτενθῆναι φανερῶς δημοσιευθῆ-
 ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν δημοσίῃ προτι-
 θῶν μεταφορικῶς.
 :ηλιτευτικὸς λόγος ἐστὶν ὁ παρὰ τινι
 πεπλασμένων προερχόμενος διὰ μόνων
 πράξεων, εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως.
 ὅν δὲ διαφέρει ὁ ψόγος, ὅτι διὰ τῶν
 ρημαστικῶν κεφαλαίων προσάγεται, ὡς
 εὐ ανατροφῆς πράξεων συγκρίσεως. ση-
 υτικὸς δὲ κέκληται ἐκ μεταφορῶς τῆς
 λης, ἢ ἔστι λίθος ἢ χαλκὸς ἐπιμήκης ἐν
 αἰώνῳ σχήματι ἰδρυμένος, ἐν ᾗ γέγρα-
 ἢ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. πολλάκις
 αὐτὴ εὐεργετῶν εὐεργεταὶ ἀναγράφονται.
 π. in Greg. Naz. stelitent. 1.
 :ηλιτεύω αἰτιατικῇ.
 :ηλοῦμαι δοτικῇ.
 :ήνια καὶ σκίρα ἐορταὶ γυναικῶν (A
 641).
 :ήριγμα ἄρτου οὐ μόνον σίτος καὶ
 ἡ, ἀλλὰ πᾶν τὸ τρέφειν δυνάμενον.
 odoret. in Ps. 104 16.
 :ηριγμός ὁ ἔδρασμός.
 :ησάμενος ποιήσας. "περὶ τε Καλλί-
 ν και Κάρου τὸν ἀγῶνα στησάμενος."
 Στησίχορος Εὐφόρβον ἢ Εὐφήμ, ὡς
 ἄλλοι, Εὐκλείδης ἢ Ἰέτας ἢ Ἡσιόδου, πό-
 ρ Ἰμέρας τῆς Σικελίας· καλεῖται γούν
 ραῖος. οἱ δὲ ἀπὸ Ματαρίας τῆς ἐν
 λία. οἱ δὲ ἀπὸ Παλαντίου τῆς Ἀρκαδίας
 ὄντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασὶν εἰς Κατάνην,
 εἰ τελευτήσαι, καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πό-
 ἦτις ἐξ αὐτοῦ Στησίχορειος προσηγό-
 ται (cf. v. πάντα ὀκτώ). τοῖς δὲ χρόνοις
 νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς
 ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ ἐπὶ
 νς'. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπει-
 Μαιμερτίνον, καὶ ἕτερον Ἡλιάνακτα νο-
 βέτην. γέγονε δὲ λυρικός, καὶ ἐστὶν αὐ-

τοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βι-
 βλίοις κς'. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον
 Ἑλένης τυφλωθῆναι, πάλιν δὲ γράψαντα
 Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου τὴν παλινωδίαν
 ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ Στησίχορος ὅτι πρῶ-
 τος κιθαριδίας χορὸν ἐστῆσεν, ἐπεὶ τοι πρῶ-
 τερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

σήωσι στῶσι.

σιβάδες τράπεζαι, ἢ στρωματά.

σιβάδες Φορμίωνος (A Pac. 347), ἐπὶ
 τῶν εὐτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν καὶ πολεμι-
 κὸς ὁ Φορμίων. σιβάδες δὲ ἦν, ἐπεὶ οἱ στρα-
 τιῶται χαμμενοῦσι· λιτὸς δὲ ἦν. καὶ σιβάς
 χαμαικοῖτιον, ἀκούβητον ἀπὸ ῥάβδων· καὶ
 οἱ τῶν δένδρων ἀκρεμόνες. "ὡς δὲ παρῆλ-
 θον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, κατεκλίοντο μὲν ἐπὶ
 σιβάσιν, ἐπὶ ταπίδων βαρβαρικῶν."
 σιβυρόν ἰσχυρόν· Ἰώσηπος (cf. v. ῥό-
 θιον b) "ὁ δὲ ἐλάσας τὸν ἵππον ἀρπάζει
 τινὰ νεανίαν σιβαρὸν τὸ σῶμα."

σίβη πηγυλὶς, ἢ πάχη· Ὀμηρος (ρ 25)
 "σίβη ὑπηοίη," τουτέστιν ὀρθρινή. καὶ
 σιβήεις. ἢ ὑπὸ τὴν ἐν γινομένη ψυχρό-
 τῆς τοῦ ἕρος.

σιβίη καὶ στίβος ἢ ὁδός· "αὐτὸν προ-
 πέμψας τὸν ἐκείνου στίβον ἦει." ἀρσενικὸν ὁ
 σίβος. καὶ Ἡρόδοτος (4 140) "οἱ δὲ δὴ Πέ-
 ρσαι τὸν πρότερον ἐωντῶν γενόμενον στίβον
 τοῦτον φυλάσσοντες ἦσαν," καὶ Πολύβιος
 (2 25) "κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον."

Στιβότης ὄνομα ποταμοῦ.

Στίβωνος ὄνομα κύριον.

σιγεύς τὸ κεντητήριον.

σίγματα πληγαί, τραύματα (Galat. 6 17),
 ἢ ποικίλματα. Ἀλλιανός (cf. v. ἀναδεύειν)
 "τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν... ὕγρα καὶ
 ἐπιπλάσμιτο."

σιγμή ἐστὶ γραμμῆς πέρασ, ἣτις ἐστὶ
 σημεῖον ἐλάχιστον. Diog. L. 7 135.

σιγμή δὲ ἐστὶν ἀρχὴ γραμμῆς, μονὰς δὲ
 ἐστὶν ἀρχὴ ἀριθμοῦ· ἐκότερον γὰρ ἀρχή,
 προσθετόν δὲ τὸ οὐ ἐστὶν ἀρχή.

Στιδαῖος.

σιζόμενος τυπτόμενος· Ἀριστοφάνης
 (Vesp. 1287) "ἐγὼ δ' ἀπόλωλα σιζόμενος
 βακτηρία."

σιλβηδὸν ἐπίρρημα, ἐκ τοῦ στίλβω τὸ
 λάμπω.

σιλβηδόνος λαμπηδόνος.
 Στιλβίδης μάντις ἄριστος τῶν τὰς πα-

λαιῆς χρησμούς ἐξηγημένων, εὐδόκιμος καὶ περιβόητος. sch. A Pac. 1031.

σιλβωνίδης ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανεῖα καὶ κεκαλωπισμένος· ἢ ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (139) "ὦ Σιλβωνίδη."

σίλη· (A Vesp. 213) "τί ἔκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον σίλην."

σίλην ὄν λαμπρόν, σίλητον.

Σίλων Μεγαρέος φιλόσοφος, γενονὸς παρὰ τῷ πρώτῳ Πτολεμαίῳ, μαθητῆς Πασικλῆος τοῦ Θηβαίου· ὃς ἠκροάσατο Κρότητος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως, ὃ δὲ Εὐκλείδου τοῦ Πλάτωνος γνωρίμων. προέσθη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς, καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.

σίξις σίχος ἢ τάξις.

σίπυρον τὸ ἄκλωσον λίνον. καὶ στυππεῖον.

σίπυροι ἀντὶ τοῦ πυκνοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθῆτων, αἵτινες ὑφανθεῖσαι ἐς πυκνότητα συνάπτονται. ἢ στερεοὶ καὶ πεπιλημένοι, ἀπὸ τοῦ στεῖφειν, ὃ ἔστι πατεῖν. (sch. A Ach. 174). καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 33) "στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλζοντί τῳ, τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα."

Στιριεύς. δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ Στιρία. cf. v. Στεῖρα.

σίφος τάξις πολεμική, ἢ φύλαξις, συσροφή, πλήθος συστασιωτῶν.

σιχάει περιπατεῖ.

σιχάριον, σιχίδιον ὁ μικρὸς σίχος.

σίχος τάξις.

σίχος ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος, ὁ ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενος.

σλεγγίς ἢ ξύστρα, καὶ στλεγγιζόμενος ἀποξυόμενος. Ἀριστοφάνης Γῆραι "εἰ παιδαρίοις ἀκολυθεῖν δεῖ σφαιῖραν καὶ σλεγγίδ' ἔχοντα," Δαιταλεῦσιν "οὐδ' ἔστιν αὐτῇ σλεγγίς οὐδὲ λήκυσθος." καλεῖται σλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν (sch. A Eq. 577).

ἢ δὲ σλεγγίς τῶν πρὸς τί ἐστι καὶ τῶν οὐ πρὸς τι. τὰ μὲν πρὸς ἓν τι μόνον ἐστί, καὶ οὐκ ἂν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι χηρῆσαιτο, ὡς περὶ τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὄραν· τὰ δὲ καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς ὃ οὐ πέφυκε, χηρῆσαιτο ἂν τις. τῇ γοῦν στλεγγίδι χηρῆσαιτο ἂν τις οὐ μόνον πρὸς τὸ περιξυέσθαι

ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρῶσθαι.

σοῦ τὸ ταμειῖον, διὰ τὸ παρῆμικε "στοῦς τε καρποῦ βακχίου τε νόματι αἷς ὁ σῖτος καὶ ὁ οἶνος, Ἄριστι (Eccl. 14).

σοῦ ἢ ἐν Ἀθήναις διατριβή, διὰ μικροῦ, στωικοὶ δὲ οἱ ἀπ' αὐτῆς, διὰ μεγάλου· ἦτις ὠνομάζετο Πεισιων ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα ποιικιλῆ ἐν Στόβηρα πόλις.

σοιβάζω συνάγω.

σοιβήν σωρόν. Ἀριστοφάνης (Ba "κῶν περὶ δις εἶπω ταῦτόν ἢ στοβί ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον τοῦ κῶν τι ἐλάχιστον ῥῆμα περισσὸν καὶ πυρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς τῶν φορτίων ἢ μεταφορῶν.

σοιχεῖα ἀρχαῖ· Δαιμάσκως "εἰ πρώτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων π μόνος ἱστορίας ἔρωσ φιλοπορία ἢ, cf. v. ἔρωσ b.

σοιχεῖα αἱ εἰκόνες καὶ διακλῶσ ὄνειρων αἱ δι' ὀλίγου ἢ πολλοῦ χρόν ἔκβασιν ἔχουσαι. cf. Artemid. 1 2.

σοιχεῖον. στοιχεῖόν ἐστιν ἐξ ὅ γίνεταί τὰ γινόμενα καὶ εἰς ὃ ἔρχεταί λύεταί. τὰ δὲ δ' στοιχεῖα εἶναι ἢ ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην. εἶναι δὲ πῦρ θερμόν, τὸ δὲ ὕδωρ ἄψυχρόν, τὴν γῆν ξηρόν. οὐ μὴν ἔτι ἐν τῷ ἄερι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος τύτω μὲν οὖν εἶναι τὸ πῦρ, ὃ δὲ καλεῖσθαι, ἐν ᾧ πρώτην τὴν τῶν ἀ σφαιῖραν γεννῶσθαι, εἶτα τὴν τῶν πῶν, μεθ' ἧν τὸν ἄερα, εἶτα τὸ ὕδωρ στάθμην δὲ πάντων τὴν γῆν, μέση των οὖσαν. Diog. L. 7 137.

σοιχειοῦσι διατυποῦσι.

σοιχειώδη τὰ εἰσαγωγικά, τὰ καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

σοιχειώσις ἀκριβεστάτη ἐπιτομή, τη μύθησις ἢ τοῖς διὰ τάξις.

σοιχηδόν κατὰ τάξις.

σοιχημα βούλημα, κοινή χρῆσις σοιχίζω τὸ περικυκλῶ τὴν πόλι χῶ δὲ τὸ συμφωνῶ.

σοιχομυθεῖν ἐφεξῆς λέγειν.

σοῖχος ἢ τάξις.

σοιχῶμεν παιδῶμεθα, ἀρεσκῶμεν στοιχῶμεν ἑαυτοῖς, φασὶν οἱ πατέρες

Ξεροφῶν (Anab. 4 1 18) "τοξεν-
; ἀσπίδος και τῆς στολάδος εἰς
."

ἡ στολή, και ζολίς στολίδος·
ίβιον νέκταρ ἀπὸ στολίδων" (AP
θις (M. Anton. 1 7) "μὴ ἐν στο-
ον περιπατεῖν."

αι τὸ πεζικὸν στράτευμα· Ἀρ-
ιρικός μαθῶν τὸν στόλον βασι-
ν αὐτοῦ ἐπικράτειαν γενόμενον
οὔτω πεπραγόντων αὐτῶ τῶν ἐκ-
τῆ πρώτῃ στόλῃ, τὸν παῖδα
ίλις κατεμίμετο." και αὐθις
"τοῦμὸν ἐν σμικρῷ μέρος ποιῶ-
ίκαδ' ἤπειγον στόλον." κυρίως
ίς.

· ὄνομα κύριον.

ὶ ἐμπροσθεν μέρος τοῦ στρατῶ
nab. 3 4 42) "κελεύει ἀπὸ τῆ ζό-
έμψαι ἄνδρας· μακρὰν γὰρ ἦν
ίως λαβεῖν."

φρονή, παρὰ τοῖς πιλαιοῖς· "Ομη-
πολέμει στόμα." και αὐθις "ὁ
αι, και κατὰ στόμα παιῶν βια-
ρει," τουτέστι κατὰ πρόσωπον.

ιρὰ τῆ θεία γραφῆ τῆς διανοίας
Theodoret. in Ps. 113 131.

ος φλύαρος· Ἠλέκτρα φησί (S
σέ μ' εἰς ἄπαντας, εἴτε χρῆ κα-
μαργον εἴτ' ἀνωιδίας πλέαν.

ς λαιμός. ὅτι οἱ παλαιοὶ λατροὶ
ον καρδίαν ἐκάλειν, ἐνθεν και
sch. Thuc. 2 49.

ἵππος ἀπειθήης και βίαιος· ὄν
ιόν φασι. cf. v. ἄστομοι.

α (A Nub. 1370) τραχὺν ἢ κομ-
τομφάσαι τὸ ἀλαζονεύσασθαι.
λέξις ἀπὸ τοῦ στόματος και τῆ
α ἢ λέγων, ὄμψακος ἔχων ἐν τῷ
ς μύθους. λέγει δὲ περὶ Αἰσχύ-
ητοῦ.

ς παροξύνης· Ἀριστοφάνης (Nub.
σκε και κόλαζε, και μέμνησ' ὅπως
ίωσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
ίς, τὴν δ' ἑτέρα αὐτοῦ γνώθον
εν ἐς τὰ μελλῶ πράγματα," ἀντι
· ὡς ἐπὶ σιδήρον, μεταφορικῶς,
ονήσεις. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
οἶων δέ, τουτέστι δυνατὴν και
ς τὸ λέγειν δίκας. μελλῶ δὲ

πράγματα τὰ ἄδικα, τὰ ἐμφιλόσοφα. ὑπο-
κοριστικῶς δὲ εἶπε δικιόλοις.

ζόμωσις δεινώσις, πανουργία· (S OC
794) "τὸ σὸν δ' ἀφίικται δεῦρ' ὑπόβλητον
στόμα, πολλὴν ἔχον στόμωσιν." και στό-
μωσον ἀπὲ τοῦ ὄξυον.

ζόναχος στεναγμός.
ζονύεσσα στεναγμὸν ἔχουσα, και στό-
νος στεναγμός,

ζορέσαι (Hom. I 621) στρῶσαι.

ζόρθυξ τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ἢ τὸ
τοῦ βέλους σιδήριον.

ζόρρησι ζῶναις· "αἱ δὲ γυναῖκες στόρ-
ρησιν ἀνέστερον," περὶ Θησέως.

ζορνύτες.

Στούδιος δυνάστης, ὃς και τὴν περι-
βήτητον μονὴν ἔκτισεν. ὁ αὐτὸς Στούδιος
δυνάστης κτίζει τὸν καὸν τοῦ ἀρχιστρατήγε
Νακωλείας, ἐν ᾧ φέρονται και στίχοι ἥρωι-
κοί· "Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο· καρ-
παλίμως δὲ ὦν κάμειν εὐρατο μισθόν, ἐλὼν
ὑπατηίδα ῥάβδον."

ζοχασμός συλλογισμός.

Στράβαξ ὄνομα κύριον.

Στράβων Ἀμασειὺς φιλόσοφος γέγονεν
ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε γεωγραφίαν
ἐν βιβλίοις 15.

ζραγγαλίδες τὰ δύσλυτα ἄμματα· Φε-
ρεκράτης Ἀπομόλοισ "ὅμεις γὰρ αἰε ζραγ-
γαλίδας ἐσφύγγετε."

ζραγγαλιῶδες διαστραμμένον. "ὁ δὲ
ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι τῆ μύστιγι
τῆ στραγγαλωτῆ (ἢ ἀστραγαλωτῆ). ὁ δὲ
ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι."

ζραγγεύεται διαμέλλει, οὐκ εὐθὺς πο-
ρεύεται, ὡσπερ νεάζει και χρονίζει και ῥα-
θυμί. (A Nub. 505) "κπτάζεις ἔχων περὶ
τὴν θύραν;" ἀτικῶς περιττεύει τὸ ἔχων·
τὰ δὲ κπτάζεις ἀντὶ τοῦ στραγγεῆ και
διατρίβεις. και ζραγγεῦομαι ἀναβάλλομαι,
διατρίβω. ἄπαξ οὖν φησὶ δόξαν τί παρέλκω
και μέλλω και διατρίβω και ἀναδύομαι.

ζραγγοῦρία ἢ δυσουρία· (A Vesp. 805)
"σοφόν γε τουτὶ και γέροντι πρόσφορον
ἔξεῦρ' ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγοῦρίας."

ζραγγοῦριῶ· Ἀριστοφάνης (Th. 622)
"στραγγοῦριῶ γάρ· ἐχθές ἔφαγον κάρδαμα."
ἐπισχετικὰ γάρ ἐσιν οὖρων τὸ κάρδαμα και
πτύσματος, και διὰ τουτὸ φασι τοὺς Πέρ-
σους χρῆσθαι αὐτοῖς· φυλάττονται γὰρ πολλὰ

πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι.

Στραγός ἀναιδής, σκολιός, στρεβλός, δύσκολος.

Στραγότερος ἀναιδέστερος· ὁ ἅγιος Βασίλειος ἐν τῷ κατὰ μεθυσόντων "μή πως ὁ μὲν ἀνυπότακτος στραγότερος γένηται, ὁ δὲ κατανευνηγμένος τῇ περισσοτέρῃ λύπῃ καταποθῆῃ."

a στρατεία τὸ ἀξίωμα.

b στρατεία ἡ ἐνέργεια καὶ ὡσπερ πύλη.

c στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Δισχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παρρησιασθείας. Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία· "εἰσὶ γὰρ φησὶν "ἐπώνυμοι ἰ μὲν οἱ τῶν φυλῶν, β' δὲ καὶ μ' οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὁ τε ἄρχων ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν, καὶ ἐπώνυμοις ὁ τῷ προτέρῳ ἐπιδημηκῶς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται." καὶ μετ' ὀλίγα "χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας· καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμψωσιν, προσγράφουσιν ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπώνυμον μέχρι τίνος δεῖ στρατεῦσθαι." Ηαγρ.

Στρατήγημα σύφισμα, ἡ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία, ἡ κατόρθωσις.

Στρατηγία τὸ ἀξίωμα. τρεῖς τρόποι εἰσὶ καθ' οὓς ἐφέρεται τις στρατηγίας, κατὰ λόγον αὐτῇ προσίων, εἷς μὲν ὁ διὰ τῶν ὑπομημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς, ἕτερος δὲ ὁ μεθοδικὸς καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐμπειρῶν ἀνδρῶν παρὰδοσις, τρίτος δὲ ὁ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ Πολύβιος (11 8) ὅτι τριῶν ὄντων τρόπων καθ' οὓς ἐφέρονται πάντες στρατηγίας οἱ κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες, πρῶτον μὲν διὰ τῶν ὑπομημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς, ἕτερον δὲ τοῦ μεθοδικοῦ καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐμπειρῶν ἀνδρῶν παραδόσεως, τρίτον δὲ τοῦ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς, πάντων ἦσαν τούτων ἀεννόητοι οἱ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἀπλῶς.

Στρατηγῶν ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίας, καὶ στρατηγῶν τὰ στρατηγίας ὀρεγόμενον· Ἰώσηπος (Β. Ι. 2 21 2) "ἦδη δ' αὐτὸν στρατηγῶν καὶ μειζόνων ἐφιέμενον ἐνδεῖα χρημάτων κατεῖχε."

a στρατήγιον τὸ στρατόπεδον ἀττικῶς.

Σοφοκλῆς (Αἰ. 721) "μέσον δὲ προσστρατήγιον." καὶ αὐθις "σηθηθροὶ περὶ τὸ στρατήγιον."

Στρατήγιον ὁ τόπος τοῦ στρατημὲν ἡγεμόνες πρὸς τὸ στρατήγιον, ἡ ἰθὺς ἐπὶ τὰς ἰδίας σκηνας ἔθειον."

Στρατηγίς ναῦς.

Στρατηγοί. οἱ καθ' ἕκαστον ἐχειροτονοῦμενοι στρατηγοὶ ἦσαν· Διωνῆς ἐν Φιλιππηκοῖς. "στρατηγὸν εἰ μὲν ἀόκνω τε καὶ θρασεῖ ἐς τοὺς κλαμπρόν, τὰλλα δὲ ἀφανῆ καὶ ἐκ τῆς ἠϋξήμενον καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ἢ καὶ τῷ παρ' ἀξίαν εὐδοκιμεῖν ἐπιφθρατηγῶ γενικῆ.

Στρατιά τὸ τῶν στρατιωτῶν ἐπιπαρχον τάγμα, στρατεία δὲ τὸ ὅτε δὲ λέγει ἡ γραφή (2 Paral. 33: Μανασσῆ ὅτι ἐλάτρευσε τῇ στρατιοῦρανοῦ, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἀστέρων λέγει.

Στρατιώτης ἄρσενικόν. Θηλυκὸν τοῦ ι.

Στρατοπεδεῖα.

Στρατοπεδευσάμενοι.

Στρατόπεδον ἐποίησαντο ἀσκηνας. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, στρατεύματα καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατιωτικώτερον δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῷ τόπῳ λιοῖον τῆς στρατιῆς τὸ πέδον.

Στρατός τὸ πλῆθος τῶν πολεμῶν δὲ τόπος στρατόπεδον· λέγεται ἡ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στρατῆτις Ἀθηναῖος κωμικός. τιμάτων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, Ἀνθρωπος Ἀταλάντη, Ἀγαθοὶ ἦτοι ἀργυροὶ ἀγαθῶν Ἰφιγένειων, Καλλιπιδίης, Κινησίας, μέδων, Μακεδόνες, Μήδειαι, Τρωϊλομισσοί, Φιλοκτῆτης, Χρῦσιππος, Πανψυχασταί, ὡς φησὶν Ἀθήναιος ἐν βιβλίῳ τῶν Λειπνοσοφιστῶν.

Στρατῆτις Ὀλύμπιος ἱστορικὸς πᾶσις Ἀλεξάνδρου ἐφημεριδῶν, περὶ ποταμῶν καὶ λιμνῶν, περὶ τῆς Ἀλεξτελευτῆς βιβλία εἰ.

Στρατῶν κωμικός τῆς μέσης κωμῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Φοῖνιξ.

Στρατῶν Λαμψακηνὸς φιλόσοφος φρόστου γινώριμος καὶ διάδοχος, ἡ Ἀρκεσιλάου ἢ Ἀρκεσιου, ὃς ἐπεβίβη

· δια τὸ παρ' ὄντιναοῦν ἐπιμεληθῆναι
 φυσικῆς θεωρίας. καθηγήσατο δὲ καὶ
 Λεμίου τοῦ ἐπικληθέντος φιλαδέλφου,
 ἔγραψε βιβλία πολλά.

Στρατών ἀεὶ ἐξυρῶτο καὶ Κλεισθένης
 τῶ φαίνεσθαι ἀεὶ νέοι. Ἀριστοφάνης
 . 114) "ὦ θερμοβουλον προκτὸν ἐξυρη-
 τοιόνδε δ' ὦ πίσθηκε τὸν πάγων' ἔχων
 ἔχος ἡμῖν ἤλθες ἐξυρημένους; ὁδὶ δὲ τίς
 ἐστίν; οὐ δῆπου Στρατών."

στράτωρ στράτωρος εἶδος ἀξιώματος.
 σρεβλός δύσκολος, καμπύλος. (A Ran.
 "στρεβλοῖσι παλαιάσμασι" τοῖς μετὰ
 εως ἐπίσκοπέμοις καὶ ἀφανέσι.

σρεβλούμενος δεσμούμενος, μιστιζό-
 ς. Αἰλιανός "καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶ
 θαλόντες εἰς τὸ θάλατρον καλῶσι τὸ πλῆ-
 καὶ ἐκείνον παρόνομοι καὶ στρεβλοῦσι·
 κατατεινόμενος ἀληθῆ λέγει, καὶ πυρὶ
 δίδοται." "ὁ δὲ οὐκ ἔστι τῶν δεινῶν
 φέλειπε, τοὺς μὲν στρεβλούμενος χάριτι
 ἔπαρχόντων." cf. v. κατατεινός.

σρεπταίγλαν· Ἀριστοφάνης (Nub. 334)
 τ' ἄρ' ἐποίουν ὑγράν νεφελῶν σρεπταί-
 δάιον ὄρμάν." τοῦτο Φιλόξενος ὁ δι-
 μιμποῖός εἶπεν. ἐπεὶ οὖν συνθέτοις καὶ
 πλόκοις οἱ διθυραμιμποῖοι χρωῶνται λέ-
 κατὰ τὸν ἐκείνων ζῆλον καὶ αὐτὸς
 ἴταις χρῆται. δηλοῖ οὖν ἄντικρος τὸ
 ραμμένον διὰ τὴν ἀηδίαν τούτων ἐν
 συνθέτοις. σρεπτιυγλαν δὲ τὴν στρέ-
 ταν τὴν αἰγλήν καὶ ἀφανίζεσάν.

σρεπτός περικέρατος κόσμος· "ὁ δὲ λα-
 νος τῆ λαιῶ τοῦ στρεπτοῦ, ὃν δὴ χρυ-
 ἔφερον ἀμῖρ τῆ δέρη." καὶ αὖθις (AP
 i) "στρεπτόν Βισσαρικοῦ ὄρμνον θιά-
 μύωπα."
 σρεπτούς πλακούντων εἶδος, ὡς Δη-
 δίνης ὑπὲρ Κτησιφῶντος (260). Harp.
 σρεφεδίνηθεν. Hom. II 792.

σρεφοδικοπανουργία. συντέθεται ἢ
 · παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαν-
 ν. Ἀριστοφάνης "Ὀρμισι (1468) "πικρὰν
 ὄψει σρεφοδικοπανουργίαν."
 Στρέψα πόλις τῆς Θράκης. καὶ οἱ πο-
 Στρεψαῖοι.

σρεπίμαλλος ἄνθρωπος ὁ μὴ ἀπλῆς,
 τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένους τοὺς
 οὖς ἐχόντων.
 σρεψοδικῆσαι ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς

δικας· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (433) "ἀλλ'
 ὄσ' ἐμυτιῶ σρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρῆ-
 στας διολισθεῖν," τουτέστι τοὺς δανειστάς
 ἐκφυγεῖν.

σρηῆνος. εἰς τὴν παλαιὰν τοῦτο κεῖται
 (4 Regg. 19 28). "τὸ σρηῆνός σου ἀνέβη ἐν
 τοῖς ὡσί μου," τουτέστι· καὶ στρηνιῶ
 ἀτακτῶ.

σρικτόν. οὕτω καλεῖται παρὰ Ῥωμαίους
 τὸ ἐστενωμένον καὶ ἀπλατές ἐπὶ παντὸς εἶ-
 δους, κυρίως δὲ ἐπὶ ὑποδήματος.

σριφνός σφιγκτός, στερεός.

σρίφνος τὸ νευρῶδες κρέας τῶν βοῶν·
 ἔστι δὲ καὶ βοτάνη ἄβρωτος· Ἰώβ (20 18)
 "στρίφνος ἀμάσπητος ἀκατάποτος."

σροβεῖ ταρῶντι, κινεῖ, περιφοβεῖ, κα-
 ταπονεῖ.

σρόβει, τουτέστιν ἀνάκρινε, δοκίμαζε,
 περίφερε τῆδε ἀκείῃσε, πυκνόν τι καὶ συνε-
 τὸν ποιήσας φρόνημα καὶ σκεψάμενος. Ἀρι-
 στοφάνης Νεφέλαις (702) "φρόντιζε δὴ καὶ
 διάθρηι, πάντα τρόπον τε συντὸν στρόβει
 πυκνώσας," καὶ αὖθις (Eq. 385) "ἀλλ' ἐπιθι
 καὶ στρόβει· νῶν γὰρ ἔχεται μέσος." ἢ με-
 ταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν τῶν τὰ μέσα
 λαμβανόντων καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος γινομέ-
 νων.

σρόβιλοι Καρκίνου τοῦ ποιητοῦ νιοί,
 ὡς Ἀριστοφάνης (Pac. 864), οὖς καὶ γυλιο-
 τρυχήλους εἶρηκε. καὶ παροίμια "εὐδαιμο-
 νέστερος τῶν Καρκίνου στροβίλων," ἀντὶ
 τοῦ κακοδαιμονέστερος, ἐν ἐρωτηρίᾳ. στρόβι-
 λοι καὶ οἱ κοχλῖαι καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες.

Στροβίλος ἢ νῆσος. καὶ εἶδος ὀρχή-
 σεως, καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπὸς τῆς πίτνος·
 ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 232) "καὶ ξυμθοὶ μυε-
 λοὶ ἐκ στροβίλων." καὶ εἶδος ἀνέμου· "τό
 τε πνεῦμα κτελεθὸν εἰς τὸ πεδίον πολὺ θυέλ-
 λάν τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν, ὥστε τὸ κα-
 θεστηκὸς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν."

σρογγύλοις ῥήμασι πιθανοῖς ἢ πα-
 νούργοις· Ἀριστοφάνης (Ach. 686) "ἐς τάχος
 παῖε ξυνάπτων σρογγύλοις τοῖς ῥήμασι."
 Στρομβιχίδης ὄνομα κύριον.

σρόμβος ὄμβρος, ἀπὸ τοῦ περιστρέφε-
 σθαι (Hom. Ξ 413).

Στρομφίδες νῆσοι μεταξὺ Ζακύνθου
 καὶ Ἠλιδος κείμεναι. Harp.

Στρούθης σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.
 Harp.

ερωθίζων τρέων.

ερωθός. οὕτως Ἀττικοί. (A Pac. 530) "Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν" στρουθῶν. δοκοῦσι πρὸς τρυφήν ἐκ τῶν ἄλλων πετεινῶν περισπούδαστοι εἶναι μᾶλλον. αἰεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα Ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ· τὸ γὰρ κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν, ἐνδεικνύμενος ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά εἰσι τὰ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα.

ερωθός ὁ λελωβημένος.

ερωθαῖον. οὕτως ἐκάλουν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἰδρυμένον δαίμονα, ἅμω δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα· οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες πυνούργοι λέγονται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1154) "παρὰ τὴν θύραν ερωθαῖον ἰδρῦσασθέ με." ἐπωνυμία δὲ ἐστὶν Ἑρμοῦ παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἰδρῦσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν· οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰσάσσει καὶ ἀναδύεσθαι καὶ ὅλως πανουργεῦσθαι.

ερωθαλίγξ ἡ συστροφή, καὶ ερωθαλίγγι (Hom. II 775) τῇ συστροφῇ.

ερωθὰς ἀντιλογίας.

ερωφή. ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων (743) ᾧδῃ ἤτοι στροφή "μοῦσα λοχμαία ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ νύπαισι κορυφαῖς ἔ' ἐν ὀρείαις ἰζόμενος μελίαις ἐπὶ φυλλοκόμου" καὶ τὰ ἐξῆς.

ερωφίγξ στροφή, κίνησης. ἢ ἀπὸ τοῦ συστρέφειν καὶ πανουργεῦσθαι (A Ran. 919).

ερωφίον τὸ στρογγύλον ζωνάριον· Ἀριστοφάνης (Lys. 930) "τὸ στρόφιον ἤδη λυόμενον." "ἀλουργῇ ἀμπεχόμενος, καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ στροφίῳ κεκοσμημένην" (cf. v. Μάγνης). "ἢ οὐκ ἐξείργασται ὡς στρόφιον διαδήματι καὶ λαγῶς ἐλάφῳ καὶ κάμηλος ἐλέφαντι καὶ κρόκος μύροις καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν ἐνώδη, καὶ χοῖρος καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρκὶ τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον" (Artemid. 4 p. 308). λέγεται καὶ στρόφος τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν ερωφίον, ὃ ἐστὶν ἐρεῦν· Ἡρόδοτος (4 60).

ερωφίον ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

ερωφίς ὁ εὔστροφος ἐν ταῖς πράγμασιν· ἀπὸ τῆ ερωφείως ἢ μεταφορῶ· καὶ ὁ εὐκίνητος. sch. A Nub. 450.

Στρυγγαῖος ὄνομα κύριον.

Στρυμὴ νῆσος ἄποικος Θασίων. ἐστὶ

δὲ ἐμπόριον Θασίων. Harp.

Στρυμόνος ποταμός.

ερωφνόν σκληρόν (A Vesp. 872) σον αὐτοῦ τὸ στρυφνόν καὶ πρῖνον ερωμνὴ ἢ κλίνη.

ερωρνύω.

Στρωῖτες ἔθνος.

ερωτήρ. τὰ μικρὰ δοκίδια τῶν δοροδόκων τιθέμενα στρωτήρας ερωφᾶσθαι (Hom. I 463) σιρὲ συγεί μισεῖ, ἢ φοβεῖται, ἀπὸ π γός, ἧτις ἐστὶ πηγῇ ἐν Ἄδου.

συγερῆς. καὶ συγερός ὁ μιση

συγερωῖ μισητιῶ, ἢ φοβουμένη.

συγερωπός ὁ μισητός.

συγητός μισητός.

Στυγὸς μελανοκάρδιος πέτ τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν εἶπε μελαπ οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἢ πέτρα. Ἄρης Βατρύχοις (473). Στῆξ γὰρ κ Ἄδου, ὄρκος θεῶν, ἀπὸ τῆς στυγῆς

συλίτης ὃ ἐπὶ κίονος ἰστάμενος

σύπη· "πηγνύντες εἰς τὴν γῆν

σύπη, ψάοντα ἀλλήλων, ἐν ἡμικτα

ματι." στυππη δὲ τὸ στυπνεῖον·

"πληρώσαντες τὴν στοᾶν στυπνης,

ἀσφάλτου τε καὶ πίσσης." στυπέ

στυπαξ, στρατηγὸς Ἀθηναίων

της, δωροδόκος καὶ προδότης, ὃς

λετο ὑπὸ τῶν λ'. οἱ δὲ ὡς πῶν κ

σύραξ ὁ σαυρωτήρ καλούμενος

δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἧ στηρίζεται.

σύραξ τὸ κύτω τοῦ δόρατος τὲ

ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθε

Θουκυδίδης φησὶ (2 4) "στρατικῶν

ἀντι βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν

(Harp.). καὶ στυρακίζω ἔλκω.

συφεδανός· (A Vesp. 1355) "

στυφεδανὲ καὶ χοιρόθληψ, ποθεῖς

ἔοικας ὠρείαις σοροῦ."

συφελίξει σείσει, κυκίσει, διὰ

7 120) "καὶ ποτέ μιν στυφελίζομένους

κος παριόντα φασὶν ἐποικτεῖραι,

φάσθαι ἔπος· παῦσαι, μηδὲ ῥάπι

φίλου ἀνέρος ἐστί."

συφελισμούς ὄργας, ὕβρεις,

λοιδορίας· "οἴας δὲ Κράτης ὀγγ

ἠνέσχετο καὶ στυφελισμούς, ὃς ἀπὸ

δυπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμα

στοφάνης Ἰππεῦσι (534). καὶ ἐν

ων ἀπὸ πετρῶν ὄστρακόνετ' ἀ τε
κύλα γυῖα κεύσθη."

μπος ὁ μάχμος ὄστρυξ, παρὰ
κόπτειν· (Α Αν. 1299) "ὕπὸ στυ-
ῆν κεφαλὴν πεπληγμένους."

ω ἦμα.

Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἀνακάμπτων
ἠ στοῦ καὶ Πεισιανακτεία, ὕσε-
τῆς γραφῆς τοῦ ζωγράφου Πο-
νικίη κληθείση, διετίθετο τοὺς
τῶν λ' πολιτῶν πρὸς τοῖς χιλίοις
ἀνήρητος ἐν αὐτῷ. προσήεσαν
κούντες αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο
ἴθυσαν οἱ ἀπ' αὐτοῦ, πρότερον
ιλέμενοι. Diog. L. 75.

θρος.

α ἢ κατὰ ἀστυότητι ἀπάτη

οσυλλεκτάδη, τουτέστι στω-
α συλλέγων, Ἀριστοφάνης Βα-
).

ς λάλος, πολύκομος, πιθανο-
πελος, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπι-
φλύρος. Ἀριστοφάνης (Ran.
λίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλιμα-
οῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι. καὶ
ιεθα (Α Ρακ. 984) ἀντὶ τῶ φλυα-
στωμύλλεσθαι ἀντὶ τῶ φλυα-
ιράκιω ταῖς τίθαις ἀποπέμψατε,
... στημόνων καὶ πλαγῶνων
f. v. τίθη). καὶ αὐθις Ἀριστο-
993) "παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπο-
ερικόμους, αἷς στωμυλλόμεθ'
; καὶ συγγνώμη τινὶ προσητέρε
νοῦν." καὶ στωμυλλώτατος

ς.

ιχθῦς.

ως.

της ἀρσενικῶς, θηλυκῶς δὲ διὰ
sp. 1418 et 1429). Συβαρίται δὲ
ων καὶ τρυφηταί. τοσοῦτος δὲ
ρ' αὐτοῖς τρυφῆς ὥστε καὶ τῶν
ῶν μάλιστα ἡγάπων Ἰωνας καὶ
διότι συνέβαινον αὐτοῖς τοὺς μὲν
ιν τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων προ-
ια τὸ ζῆν πολυτελεία. παρὰ
Αινδυρίδης λέγεται περιουσιάζει
τος γὰρ Κλεισθένους τοῦ Σικνω-
ου νικήσαντος ἄρματι, καὶ κη-
ιραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους

γαμεῖν αὐτῆ τὴν θυγατέρα κἀλλε δοκῆσαν
διαφέρειν, ἀναχθῆναι λέγεται ἐκ Συβάρειος
ἐν πενηκοντόρω τοὺς ἐρέτας ἔχων ἰδίους
οικέτας, τοὺς μὲν ἄλιεις τοὺς δὲ ὀρνιθοθή-
ρας, παραγενόμενος δὲ εἰς Σικωῶνα ταῖς
κατὰ τὴν εὐσίαν παραιοικεῖς οὐ μόνον τὰς
ἀντιμνηστεύοντας ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον
αὐτὸν ὑπερᾶραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ
πάσης συμφοροτιμονομένης, ἐν δὲ τῷ μετὰ
τὴν ἄφιξιν δειπῶν προσιόντος τινὸς ὅπως
κατακλιθῆ πρὸς αὐτόν, εἶπεν ὅτι κατὰ τὸ
κῆρυγμα πάρεστιν ἢ μετὰ γυναικὸς ἢ μόνος
κατακλιθῆσόμενος. Diodor. Sic. t. 2 p. 549.

Συβαριτικαῖς καὶ Συβαρικαῖς τρυ-
φηλαῖς, λαμπραῖς, πολυτελεῖσι· τρυφηταὶ γὰρ
οἱ Συβαρίται. οὔτοι γὰρ οὕτω διήγον τρυ-
φηλῶς ὡς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκειν πρὸς
ἀλλὸν ὀρχεῖσθαι. καὶ συβαρίζειν (Α Ρακ.
343) τὸ τρυφᾶν, ἢ τὸ θορυβεῖν. καὶ Συ-
βάρεια ἐπιφθέγματα παρ' Ἐπιχάρμου,
καὶ Συβαριτικοὶ λόγοι οἱ Αἰσώπειοι.
καὶ συβαρίσαι τὰ τῶν Συβαριτῶν ποιῆ-
σαι. καὶ παροιμία "Συβαρίτης διὰ πλα-
τείας," ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων.

συσβήνη ἢ δερματίνη ἀλλοθῆκη, ἢ ἡ
φαρέτρα· Θεοδοσιουζοῦσαις Ἀριστοφάνης
(1203) "ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδέν. ἀλλὰ συβήνην
λάβε."

συβόσιον τὸ χοιροφορβεῖον.

συσβύτης χοιροβοσκός.

συγγένεσθε συμμαχήσατε, συνεργήσα-
τε, συμπράξατε· Σοφοκλῆς (El. 411) "ὦ
θεοὶ πατρώοι, συγγένεσθ' ἀλλὰ νῦν," ἀντὶ
τοῦ συμμαχήσατε ἡμῖν κἂν νῦν.

συγγενής. καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναι-
κὸς ἢ αὐτῆ γραφῆ φυλάττεται.

συγγίνομαι δοτικῆ.

συγγινώσκω δοτικῆ.

συγγνώμη συγχώρησις. ὅτι οὐ δεῖ τὸν
σπουδαῖον ἐν τινὶ συγγνώμῃ ἔχειν, μηδὲ
παριέναι τὰς ἐπιβαλλούσας ἐκ τοῦ νόμου κο-
λάσεις, ἐπεὶ τό γε εἶκειν καὶ ὁ ἔλεος αὐτῆ
τε ἢ ἐπιείκεια οὐδεμιᾶς ἐστὶ ψυχῆς πρὸς κο-
λάσεις προσποιουμένης χρηστότητα, μηδ' οἰε-
σθαι σκληροτέρους αὐτὰς εἶναι. Diog. L. 7 123.

λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῆς
ἀφέσειος καὶ συγχωρήσεως.

ὅτι ἐπειδὴ ὁ γνὸς ἑαυτόν, τουτέστιν ὅ
μὴ ἐπὶ τοῖς πταίσμασιν ἀγνοῶν ὅτι ἔπται-
σεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ γνῶθι στυτόν, μὴ

τοῖς κατορθώμασιν, εἰ καὶ ποτε ὀλίγον ἐπι-
νυστάξας, εἰς ἀλαζονείαν ἤρθη μέγα φρο-
νῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν φύσιν καὶ ἀσθένειαν
καταμανθάνων γνωσιμαχεῖ, ὁ συγγνούς, τε-
τέξιν ὁ συννοήσας ὅτι ἐκεῖνος ἔργῳ παλιψω-
δίαν ἄδει, συγχωρεῖ τῷ γόνοντι ἑαυτὸν, ὁ δὲ
μὴ συγγνούς τῷ γόνοντι ἑαυτὸν οὐ συγχωρεῖ.

συγγνώμονα συμπαθῆ, οἰκτίριμονα. "Ἐ-
χρῆ πικρὸν εἶναι καὶ ἀπαραίτητον καὶ συγ-
γνώμονά τε ἦκισα, ἄνθρωπον ὄντα καὶ τοῖς
αὐτοῖς περιπεσεῖν δυνάμενον ἐξ ὧν κωλύει
πικρῶς ἄλλον. ὀρθῶς γὰρ εἴρηται τὸ μὲν
μηδὲν ἁμαρτεῖν θεοῦ ἐστὶ, καὶ πάντα κα-
τορθοῦν, ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἂν εἴποι ἐπ'
οὐδενὶ ὅτι μὴ πείσεται τότε τι. μυρταὶ γὰρ
κῆρες ἡμῖν ἔφροσταισιν, οὐ μόνον θανάτου
ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων."

συγγραφεῖς. εἰδισμένον ἦν παρ' Ἀθη-
ναίοις, ὁπότε δέοι πληθὸς τι αἰρεῖσθαι, εἰς
ῥητὴν ἡμέραν εἰσέφερε γνώμια εἰς τὸν δῆ-
μιον, ὡς Ἰσοκράτης φησὶ (758). τοῦτο δὲ
καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν ὕ' ἐγένετο,
καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ' (67) "ἐν δὲ τῷ
κατὰ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πέλοπονδρον ἐλ-
θόντες εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἶχοντο, καὶ πρῶ-
τον μὲν ... οἰκήσεται." ἦσαν δὲ οἱ μὲν
πάντες συγγραφεῖς λ' οἱ τότε αἰρεθέντες,
ὡς φησὶν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος· ὁ δὲ
Θουκυδίδης τῶν ἰ' ἐμνημόνευσε μόνων τῶν
προβούλων. Harp. cf. v. ξυγγραφεῖς.

συγγραφεύς. φησὶν ὁ μέγας Μάξιμος
ὅτι ὁ λόγους συγγραφόμενος ἢ πρὸς τὴν
ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν συγγράφεται ἢ πρὸς ἀφέ-
λειαν ἐτέρων, ἢ καὶ ἄμφω, ἢ πρὸς βλάβην
τινῶν, ἢ πρὸς ἐπίδειξιν, ἢ ἐξ ἀνάγκης.

σύγκαιρον ἐπιτήδειον· "χειμῶνος ὥρα
ἦν, καὶ πῦρ ἐξέκυσσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον."
συγκαλεῖς συνήγαγες.

συγκατάβασις, ὅταν μὴ ὡς ἔστιν ὁ
θεὸς φαίνεται, ἀλλ' ὡς ὁ δυνάμενος αὐτὸν
θεωρεῖν οἷός τε ἔστιν οὕτως ἑαυτὸν δεικνύη,
ἐπιμετρῶν τῇ τῶν ὀρώντων ἀσθενείᾳ τῆς
ὄψεως τὴν ἐπίδειξιν. Io. Chrysost. t. 6 p. 404.

συγκάταινον συγκατατιθέμενον, συνεν-
δοκοῦντα.

σύγκεισθε ὁμονοεῖτε.

συγκεκυφός συνελθόν· Ἀριστοφάνης
(Eq. 859) "τοῦτο δ' εἰς ἐν ἐστὶ συγκεκυφός."
οἷον ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς καὶ συμπλέουσιν.
"ὄρῃς γὰρ αὐτῷ στίφος οἷον ἐστὶ βυρσοπω-

λῶν νεανιῶν· τούτους δὲ περιοκοῦσι μι-
τοπῶλαι καὶ τυροπῶλαι."

συγκλείω αἰτιατικῇ.

σύγκλητος ἐκκλησία. τῶν ἐκκλησιῶν
αἱ μὲν ἐξ ἔθους καὶ κατὰ μῆτρα ἐγένοντο
εἰ δέ τι ἐξαιρέτης κατεπεῖθειεν ὥστε γενέσθαι
ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκ-
κλήσια. Δημοσθένης κατ' Ἀισχίνου (73). Harp.
συγκλύδων ἄνθρωπων συμμίκτης,
ἐπηλύδων, παρισιάκτων. "τοῦ δὲ ἀσπίου καὶ
σύγκλυδος ὄχλου ταχέως πρὸς αὐτὸν ὄν-
σταμένον, δισμουρίων οὐ πολὺ ὑποδύσας
ἔσχε."

συγκομιδῆ ὡς ἐπὶ καρπῶν, Θουκυδίδης
ἐν γ' (15) "καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἴσων"
καὶ Ἀσιας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα "ση-
μισας δὲ δῶρα (ἀπ' ὀπιῶρων) καὶ ἐπι-
μένος τὸ ἀργύριον (τὸν ἀργῶν)."

συγκορυβαντιῶμεν ἀντι τοῦ συμ-
νόμεθα, συνοροῦμεθα, συνενδοκοῦμεν.

συγκόψαι ἐπὶ τοῦ πληγαῖς ἀκασοῦντα
οὕτω Μεταγένης.

συγκρητίσαι τὰ τῶν Κορητῶν φη-
σὶν.

σύγκριμα ἢ ἐκ πολλῶν εἰς ἄλληλα συμ-
φωνία, οἷα ἢ τῶν δ' στοιχείων κοινότης.

σύγκρισις ἢ ἐνὸς πρὸς ἓνα ἢ πλείους
ἐνὶ γὰρ οὐ γίνεται σύγκρισις, εἰ μὴ κατὰ
χρόνον, ὅταν ζητῶμεν πότε λευκότερον ἢ ἄλλο
ἢ πρῶτερον. Alex. Aphrod. in Top. p. 11.

ὅτι ἡ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους
γίνεται· ἢ γὰρ ποτέρῳ μᾶλλον τῶν τριῶν
μένων τὸ κατηγορούμενον, ὡς ἐπὶ τῷ πλού-
τερον ὁ πλοῦτος ἢ ἡ ὑγεία αἰρετώτερον ἢ
πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμένῳ ὑπερ-
οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ ἥδον ἢ τὸ χρῆσιμον ἢ πρῶ-
τερον τῷδε τότε ἢ τότε τῷδε, οἷον πόσιον
τῇ ὑγείᾳ μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν ἢ τῇ
νόσῳ τὸ κακόν. ὅπως γὰρ ἂν αἱ στερητικαὶ
γίνωνται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγονται
καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ γίνεται καὶ κατὰ
τὸ ἥττον καὶ κατὰ τὸ ὁμοίως ἢ σύμφε-
σις. συγκριτικὰ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ
ὑγεία μᾶλλον πλέτε ἔσσι αἰρετὴ μὴ ἴσων
δι' αὐτὴν αἰρετὴ, οὐδὲ ὁ πλοῦτος καὶ ὁ
ἥδον ἢ μᾶλλον οὐσα ἀγαθὸν ἢ τέλος μὴ ἴσων
ἀγαθόν, οὐδ' ἂν τέλος εἴη. καὶ πάλιν, ἢ
πλοῦτος ἥττον ὑγείας ὡς ἀγαθὸς ἀγαθόν
ἐστὶ, καὶ ἡ ὑγεία. καὶ εἰ ὑγεία ἥττον οὐσα
ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν ἢ τοῖς κατὰ

ἀγαθόν ἐστι τούτοις, κακίνοις.
γκριτικῶς ὁμοίως.

γκροτεῖ συνάγει, αὔξει, συνιστᾷ. καὶ πρὸς ἁρμονίαν ἄγει, συνέχει, συμ-
ι, οὐδένα κωιδὸν παραλείπει. Ἄγα-
21) "συνεκροτῶντο αἱ δυνάμεις ὑπὸ
ῦ, καὶ ἅπαντα ἤθροιστο τὰ στρατεύ-

κρέειν συναθροίζειν. καὶ σύγκρη-
ριολογισμός. κροῦσαι τὸ ἀπατήσαι
ῆοντα, οἶον παρακρούσασθαι καὶ συ-
ται.

γκυκῶν συνταράσσων.

γκυρῶντα διαφέροντα, συνεγγίζοντα.

γκάιρω γενικῇ συντάσσεται. "ὁ μὲν
ριε τῆς νίκης, ὃ δὲ ἀνθυπεκρίνετο."

γκεῖ ἀφανίζει, συμμιγνύει.

γκέω αἰτιατικῇ.

γκίδυ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 294)
ινύπελμον συγγίδα, καὶ στεγανὸν κρη-
μοκόμω." ὡς ἔοικε, κτένα λέγει.

γκριῶμαι δοτικῇ.

γκρωτίσεισθαι πλησιάζειν. Ζήνωνι
Ἰκιτικῇ ἐχρήσθη, πυνθανομένῳ περὶ
ῦς ἂν εὐδαίμων γένοιτο, εἰ συγκρωτί-
οῖς νεκροῖς, ὃ ἐστὶ τοῖς βιβλίοις τοῖς
γκάιων. [τῷ ἐστὶ μελέτην ἀσκεῖν καὶ
τρεφῆν ψυχὴν τὴν βασιλείων.]

γκυθ εἰς συνταραχθεῖς.

γκωρῶ δοτικῇ.

δὲ μὴ πρὸς ὄργην ἀλλὰ πρὸς ἄνους
ἐλέγχε. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄν-
οιητὰς ὡσπερ ἀρτοπώλιδας. σὺ δ'
ὡσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοῦς" (A
i4) καὶ γὰρ ἡ πρῖνος καιομένη ψύφον

ηναῖος. καὶ συήνη.

ηνία καὶ ὑηνία ἀμαθία, σκαιότης,
Φερεκράτει. καὶ συηνεῖν Πλάτων
σοφος τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ
; τι ποιεῖν. καὶ Συήνη πόλις, συίνη
υκέα.

κάζειν. οὕτω τὸ ἐπηρεάζειν ἔλεγον
μοί. Artemid. 1 73.

κάμινον εἶδος δένδρον.

κέα τὸ δένδρον, σῦκον δὲ ὁ καρ-

κινον ἀσθενές. καὶ παροιμίαι "συκίνη
ρα" ἀντὶ τοῦ συκοφάντις. καὶ ἑτέρα
αἰ "συκίνη ἐπιθερία" ἐπὶ τῶν ἀνω-

φελῶν. "ἡμεῖς δὲ οἱ καθήμενοι τὴν συκί-
νην ἐπιθερία, τῆς στρατιώτας προσδεχό-
μενοι."

συκομορέα. ὅτι τῆς συκομόρου ὁ καρ-
πὸς οὐ πεπαίνεται, εἰ μὴ τινα βραχέϊαν το-
μὴν δέξεται.

σῦκον, στυκόν τι ὄν, τὸ ἐστηκὸς καὶ
μὴ ῥιπτόμενον ὡς ὁ ὄλυθος. ὄλυθος δὲ
πυρὰ τὸ ὄλος ἀνθεῖν, ἦγον ἐκ πρώτης ἀν-
θήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν.

ὅτι τὸ σῦκον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι καὶ
μόνον, ἰσχάδες δὲ σὺν πηγάνῳ ὀπτῶμεναι
καὶ νήσταις διδόμεναι ὁμοίως γλήχωνι. καὶ
(AP 6 299) "σῦκόν τε μελαντραγές."

σῦκον αἰτεῖν κολακεύειν. νεωστὶ γὰρ
τῶν σῦκων φαινομένων, ὡς ἂν εἰς ὥρας
ἦγοντες, ἐλιπύρην τῆς συκωρῆς δῆναι.

σῦκον αἰτεῖς (A Vesp. 301) ἐπὶ τῶν κο-
λακευόντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκεινον
τοὺς γεωργούς, βελομένοι παρ' αὐτῶν λα-
βεῖν πρῶμα σῦκα. οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς
καὶ πάλιν ἔλθειν εἰς νέωτα. καὶ πάλιν ἑτέρα
παροιμία "σῦκον ἐφ' Ἐρμῆ," ἐπὶ τῶν προ-
κειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βελομένοις. ὁπότε
γὰρ φανείη σῦκον, τῷ Ἐρμῆ τοῦτο ἀνετίθε-
σιν καὶ ὁ βελούμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα
παροιμία (A Ran. 1278) "ὡσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ
τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφν," ἐπὶ τῶν προσφωῶς
τινὸς πράγματος ἔχομένων. σῦκα λέγων τὰ
σικκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς
ὀφθαλμοῖς. Ἀριστοφάνης "ὡσπερ τὰ σῦκ'
ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφν."

συκοφαντεῖν κηλεῖν ἐρωτικῶς. οὕτω
Πλάτων καὶ Μένανδρος.

συκοφαντεῖν τὸ ψευδῶς τινὸς κατη-
γορεῖν. κεκλησθαι δὲ φασὶ τῆτο παρ' Ἀθη-
ναίοις πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς
συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλονόντων ἐξάγειν τὰ
σῦκα. τῶν δὲ φαινότων τοὺς ἐξάγοντας συ-
κοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τῆς ὀπω-
σῶν κατηγορῶντας τινῶν φιλυπεχθιμόνως
οὕτω προσαγορευθῆναι. Ἀριστοφάνης (Ach.
522) "καὶ ταῦτα μὲν δὴ σικκὰ κάπιχώρω"
ἴδιον γὰρ Ἀθηναίων τὸ συκοφαντεῖν. Αἰλι-
νός (cf. v. Ἰμεραία) "ὃ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν
θεὸν ὀλιγωρίας. ἐκ δὲ τούτων νόσοι καὶ
τροφῶν ἀπορίαί τὴν Ἰμεραίων κατέσχον."

συκοφάντης. λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ
Ἀττικῇ τινὲς λάθρα τὰς συκὰς τὰς ἀφι-
ρωμένους τοῖς θεοῖς ἐκαρπῶντο. μετὰ δὲ

Σύλαιον πόλις.

σύλας τὰς συλήσεις. Δημοσθένης (51 13) ἐν τῷ περὶ στεφάνου "ὅποταν μὴ σύλαι ὦσιν Ἀθηναίους." ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὡσπερ ἐξηγούμενος αὐτὸ φησι "σεισλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, ὡσπερ δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἢ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια;" ἀντι τοῦ τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον. Harp.

συλλαβίων εἰς νῆν λαβῶν. "ὁ δὲ Πεισίστρατος συλλαβῶν τὸ χρηστήριον καὶ φῶς δέχεσθαι τὸ χρησθέν" (Herodot. 1 63).

Σύλλας ὄνομα κύριον. ὅτι ἐπὶ Σύλλα τοῦ ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν Αἰβιδός φησι καὶ Διόδωρος· ἐξ ἀνεφελου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἤχον ἀκουσθῆναι σύλπιγγος ὄξυν ἀποτεινέσης καὶ θρηνώδη φθόγγον. καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι, τοὺς δὲ Τυρρητῶν μάντις μεταβολὴν τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν ἀποφηνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ἢ γένη, διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἡθεσιν ἀλλήλων· ἐκάστω δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, συμπερινοόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλης περιόδῳ. τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης καὶ ἐτέρας

γυνὴ οὐκ ἀφανής, ἐξόπισθεν ρενομένη ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα τῷ ἱματίῳ σπᾶ. τῷ δὲ ἐπιστιθεὶ δεινόν" εἰπεῖν, "αὐτόκρατος, τῆς σῆς κἀγὼ μικρὸν εὐτυχίῳ τὸν δὲ ὑπερησθῆναί τε τῷ ἔθῳ μικρὸν ἀγαθέσθαι ταύτην γυναικὸς τῆς ἡδὴ τεθνηκυίας.

συλλέγω αἰτιατικῇ.

συλλήβδην συλλαβῶν ἀριθμῶν (646) "ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἰσχυροῦ," ἐπὶ τῶν εὐδαιμονίαν ἐπισημαίνοντι βοθηθόν.

Σύλλιον πόλις πλησιον

συλλογῆς ὄνομα ἀρχῆς συλλογισμῶν.

συλλογισμός. ἀπ' αὐτοῦ ὁ συλλογισμὸς σύνθεσιν τι σημαίνειν, ὡσπερ καὶ ὁ συλλογισμὸς ὄργανον δὲ ἐστὶν ὁ συλλογισμὸς τὸ φανερόν τι ποιῆσαι μὴ δεριμον, διὰ τινῶν γνωρίμων ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμος λογισμὸς ἔρα χρήσιμος. πᾶ μὴ τὴν χρεῖαν αὐτοῦ παρέχει ἔστι δὲ συλλογισμὸς πρότασις ὁρίσματος. Alex. Aphrod. in 1

σύλλογος ἄθροισις. "ἔλογος ἀμύχανος γίνεται."

συλλογισμός, ὅταν τ

ως τὰ πράγματα.”

συμβαίνοντα συμφωνοῦντα. “τὸ συμβῆναι λέγομεν, ὡς τὸς τετραγώνους λίθους τοῖς τέλει καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβῆναι οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζοντας ἅλους τῇ ποιῷ θέσει” (M. Anton. 58).

συμβαίνουσι συμπράττουσι, συμφωνοῦσι. (A Eq. 220) “χρησμοὶ τε συμβαίνουσι τὸ Πυθικόν.” “ἄλλα τε γὰρ τινὰ οὐ συμβαίνοντα τῷ τῆς ἀρχῆς ὄγκῳ διεπράττουσι,” ἀντὶ τοῦ ἀρμόζοντα.

συμβαλεῖν διακρίναι, νοῆσαι, συγκρίναι. συμβάλλειν μεταδιδόναι, κιχρᾶν. (A 467) “ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἱμάτια χρυσίον ἀργύριον ἐκπώματι μόμοις, οὐ μαρτύρων γ’ ἐναντίον.” “συμβῆναι οὐδεὶς εἶχε τὸ γινόμενον,” ἀντὶ τοῦ συμβῆναι.

συμβαλόντα, τετέστι τὸν δανεισάμενον. (Procop. Arg. 15) “ὃ δὲ ἦλθε παρὰ βασιλισσαν, τὸν συμβαλόντα αἰτιασόμενος, καὶ δεθῆναι αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια.” Ἀρριανός (Ind. 28) “συνέκειτο γὰρ μὲν σημεῖναι, τὸν δὲ συμβαλόντα ποιῆσαι τὸ τεταγμένον.”

σύμβημα κατὰ γραμματικούς πρότασις ὀνόματος καὶ ῥήματος, αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀφίξουσα, ὅσον Ἰωάννης περιπατεῖ. παρὸν σύμβημα δὲ πρότασις ἔξ ὀνόματος καὶ κινήσεως, οὐκ αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀφίξουσα, ὅσον Ἰωάννη μέλει. φήσας γὰρ “Ἰωάννη περιπατεῖ” οὐδενὸς ἑτέρου ἔχρηζε, εἰπὼν “Ἰωάννη μέλει” περὶ τίνος περιλείψεν εἶναι.

συμβῆς συμφωνήσεις, πεισθεῖς. “Τραῖναι δὲ μὴ συμβῆς ἐπὶ ταῖς ὁμολογίαις ἐν ρασκενῇ ἦν.”

σύμβασις φιλία, συντηγία, καταλλαγὴ. ἴμνη. “σύμβασις δὲ φίλων κατὰ τὸν αὐτὸν ὁμῆναι τρόπον τῶν ὑπ’ ἀνάγκης συγχωρητῶν βεβαιότερα.”

συμβατήριοι εἰρηνοί, φιλικοί. “βούουσαι διαλεχθῆναι αὐτοῖς συμβατηρίοις.” συμβεβηκός ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται ῥίς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. Porphyg. B. 5.

πῶς ὁ ἐκτικὸς πυρετός κατὰ συμβεβηκὸς κριβόλως ὡν φθείρει τὸ σῶμα; ἐκ τῶν οσεκῶς εἰρημένων λύεσθαι φασιν. ἔστι ῥ εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔστι συμβεβηκός ὁ πυ-

ρετός, ἀλλ’ οὐδ’ ἀλλοίωσις τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ παρὰ φύσιν θερμότης διαλυτικὴ τῆς ἀρμονίας τοῦ ζῆου.

συμβῆναι συμφωνῆσαι. “οἱ δὲ ἤξιον τὸν βασιλέα συμβῆναι Γαβίοις ἐφ’ οἷς ἂν δικαιοῦσι Γάβιοι.”

συμβιβάζων συλλαλῶν, διδάσκων.

συμβιβάζειν εἰς σύμβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τίνος.

συμβιβῶ (Ps. 328) διδάξω, ἐπιστήσω, νοῆσαι ποιήσω.

συμβιωτής καὶ συμβιοτεύω.

συμβλητέα τὰ σύγκρισιν ἐπιδεχόμενα.

συμβλητῆ δυναμένη ἐπιγνωσθῆναι. “βελῆ κρείττονι καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ ἑδαιμῶς συμβλητῆ τρόπον τινὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀποθανόντος.”

σύμβολα σημεῖα, μέτρα, ὅσον “σημεῖον τοῦ φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες.” εἰ γένοιτό τι σύμβολον, οὐκ ἐπετέλουσαν τὰ δόξαντα, “σεισμός εἰ γένοιτο ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξιεν γαλῆ,” ἢ τι τοιοῦτον. sch. A Eccl. 819.

σύμβολα τὰς συνθήκας ὡς ἂν ἀλλήλαις αἰ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολιταῖς, ὥστε δίδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῷ ζ’ Φιλιππικῶν Δημοσθένους. Hagr.

συμβόλαιον τὸ γραμματεῖον.

σύμβολον ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες. εἶτα τοῦτο δόντες τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α’ ἕως τοῦ κ’. “τὸ σύμβολον λαβόντες, ἔπειτα πλησίοι καθεδούμενοι” (A Eccl. 303: cf. sch. Plut. 277).

σύμβολον οὐρανισμα, σημεῖον, μάντευμα. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὃ σύμβολος. “ὃ σύμβολος δὲ Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδέετο οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν εἰδήμονες.” cf. v. Μελάμπους.

σύμβολον. περὶ τοῦ Βίωνος πατρός. “ἔχων οὐ πρόσωπον ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου, τῆς τοῦ δεσπότου πικρίας σύμβολον. μήτηρ δὲ οἶαν ἂν ὃ τοιοῦτος γῆμι, ἀλ’ οἰκήματος” (Diog. L. 446).

συμβουλεύω δοτικῇ.

συμβραβεύσω συνδιοικήσω.

Συμμεῶν ὁ θαναμαστός, περὶ οὗ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μοναχοὶ μαθόντες ὅτι ἐπὶ κίονος

ἴσταται, μεμψάμενοι τῷ ξένῳ (πρῶτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐπενόησεν) ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἐπεμψαν. εἴτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρός καὶ τὸ ἄτυπον πᾶν αὐτῷ ἐκοινωνήσαν. ὁ δὲ Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδιώτου πρὸς αὐτὸν ἀφανῶς παρεγένετο.

συμμαθεῖν. Σοφοκλῆς (Αἰ. 860) "κούδεις ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος." οἶον, μεμαθηκότα τὸ γεγονός οὐδεὶς με οἶδε τόπος, ἀλλὰ μᾶτην περιῆλθον. ἢ ἀντὶ τοῦ διδάξαι, εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. καὶ συμμαθόντι συνεθισθέντι. (X Anab. 4527) "καὶ πάνυ ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ πόμυ τὸ ἐκ κριθῶν."

συμμαχία ἐπιμαχίας διαφέρει, καὶ ἔσι μὲν συμμαχία ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχη τῷ συμμαχομένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον, ἐπιμαχία δὲ ὅταν τις μόνῳ τῷ συμμαχομένῳ ἀδικημένῳ βοηθῆ, οὐ μόντοι καὶ ἀδικῶντι συμπράττη. sch. Thuc. 1 44.

συμμετρία ὁμώνυμον, ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον. σύμμετρον γὰρ τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα, καὶ τὰ οἰκτεῖα ἐκάστῳ καὶ ἀρκοῦντα, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος ἢ κατὰ τὸ μέγεθος ἢ κατὰ ποιότητα καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα.

a συμμορία σύνταγμα, ἢ φρατρία. "ἀνδρῶν τε ἀρίστων συμμορίαὶ πολλαὶ χρόνου τε μῆκος τοσῶτον ἡγεῖραν ἔργον."

b συμμορία. Δημοσθένης κατὰ Ἀρόβου (α 7). οὐχ ἄπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ' ἡμῶν, δῆρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλοῦσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γὰρ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν (17) φησὶ περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν τῶν πλουσιωτάτων "ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας κ', ὥσπερ νῦν εἰσίν, ἧ' σώματα ἐκάστην ἔχουσιν." Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολυεύκτου φησιν "εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἐκάστη ἰεῖ ἀνδρες." οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ἧ' ἀνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερίδης ἰε' ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, γράφων ταυτί "ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρούμενοι τὴν πόλιν, σὺν ἑ καὶ ἑ' τριηραρχῶντες μέτρον ἀνῆλσκον, ἡσυχίαν ἤγον οὗτοι" ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοσθένης, νόμος ἐθήκε τοὺς τ' τριηραρχεῖν, καὶ βα-

ρεῖαι γέγονασιν αἱ τριηραρχαί." ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποιοῦντες ἐνεγράφεοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. συμμοριταὶ δ' εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας. ἀρτίθισαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλώλαος Harp.

συμπαίστορα συμπαίζοντα. (AP 6154) "Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον, συμπαίζοντα ματρός."

σύμπαν. "ὃ λέγομεν κόσμον, τὸ σῆμα τούδε."

συμπαραινέσας ἔχω ἀντὶ τοῦ πηγεῖν (A An. 853).

συμπαρομαρτῶν συνακλασθῶν.

συμπάσχω δοτικῇ.

συμπίνω δοτικῇ.

συμπίπτειν μάχην συνάπτειν. "ὁ ἐὶ ὠπλιζὼν αὐτοῦ καὶ ἐκλέυον εἰς μάχην σπύπτειν."

συμπλάττεται ψεύδεται.

συμποδίζω αἰτιατικῇ.

συμποδίσας συνδήσας τοὺς πόδας Ἀριστοφάνης (Ran. 1532) "στίζας αὐτοῦ συμποδίσας μετ' Ἀδειμάντη τῷ Λεωκίῳ κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω."

συμπράκτωρ ὁδοῦ ἀκόλουθος (808 116) "οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ."

σύμπτωμα συμβεβηκός.

σύμπτωσις συμβολή, σύμμιξις ἐκ τῶν μερῶν γινομένη. "οἱ δὲ ἐκ παραπληθείας τῆς θέσεως ὁμοίαν ἐποίησαντο τὴν ἔφοδον. ἢ νομένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἕξ ἀμφοῖν βλαῖς, αὐτῶν μὲν ἡμιρτυν ἀμφοτέροι, τὰς δὲ ἄπυκας ἔτρωσαν τοῖς δόρυσι τοῖς ἀλλήλων."

συμφανές δῆλον, φανερόν. "καὶ συμφανές ἦν αὐτοῖς καὶ ὠμολογημένον τὸ νικῆν."

συμφέρεται συναρμόττει, συμφωνεῖ ὁμοιοῦ. καὶ ἐπὶ τοῦ συνάπτειν μάχην. Σπύπρωγιος δὲ Ἀννίβη συμφέρεται, ἐλαττωδὲ δὲ κατὰ τὴν μάχην πολλὰς τῶν οἰκτιρῶν ἀπὸ βυλε."

συμφέρον ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον, ὅτι φέρει τοιαῦτα ὧν συμβασιμῶν ὠφελόμεθα.

σύμφημι συναινῶ.

συμφορὰ ἀτυχία, κακῶν συντυχία.

συμφορὰ τῶν μέσων ἐστὶ, δὲ λέγεται

ωνίδης (ap. A Eq. 404) "πῖνε πῖν' ἐπὶ συμ-
αῖ." οἱ δὲ λέγουσι "πῖνε πῖν' ἐπ' ἐσθλοῖς."
οἱ δὲ ἡ συμφορὰ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ
ὄν, διὸ λέγει (652) "ἐπὶ συμφοραῖσιν
θαῖς," καὶ τῷτο εἰπὼν ἐκ εἴυσειν ἐπὶ τῷ
Ἐ νοῖσθαι. Σοφοκλῆς δὲ φησιν (OR 33)
τε συμφοραῖς βίε πρῶτον κρίνοντες"
ἔ τῷ ἐν ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις. καὶ
ις (A Ach. 1202) "ἴ συμφορὰ τύλαινα
ξμῶν κακῶν· ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύ-
-" συμφορὰ καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπιφορὰ· Πισί-
-" ἐκ τῆς ἀμέτρως συμφορᾶς τῶν συρμῶ-
-" περὶ χιόνος.
συμφράδμονες (Hom. B 372) σύμ-
οι.
συμφυλετῶν (1 Thess. 2 14) ὁμοεθνῶν,
γενῶν.
συμφυεῖς συγγενεῖς.
συμφύρεται, δοτικῆ, συμμίνγνται, συ-
ακρῶται, συμμιαίνονται.
συμπῆσαι συντρέψαι· Ἀριστοφάνης Νε-
αις (971) "ἐλτ' αὐθις ἀνισταμένως" τὰς
δας "συμπῆσαι, καὶ προνοῆσαι εἰδῶλον
πιν ἐρασταῖς τῆς ἡβης μὴ καταλείπειν."
ἔφων τὸν τόπον ὅπως ἐκάθηντο, ἵνα μὴ
εἶδον τῆς ἡβης ἐαυτῶν καταλείψωσι τοῖς
σταῖς.
συμπήσας συντρέψας· Ἡρόδοτος (1 189)
ἴντις ἱερῶν ἵππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ἡβριος
ἄς ἐς τὸν ποταμὸν διαβυῖναι ἐπειρῶτο·
ἔ μιν συμπήσας ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέ-
ν." καὶ Ἰαμβλιγος "βιαζομένους δὲ τοὺς
υμβητὰς συμπήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κύ-
καὶ ἐκέτι ἀπενόστησαν."
σύμψηρα σύμφωνα.
συμπησθεῖς (Jerem. 22 19) βλαβεῖς,
θεῖς.
συναγείρων συνάπτων, συνάγων.
συναγηγερμένοι συντηγμένοι,
συνάγκεια ὁ σύνδενδρος τόπος.
συναγομένων στενοχωρημένων (Polyb.
8) "συναγομένων δὲ λιμῶ τῶν Κιρκηδο-
ν διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων
ῥῶν ἐν τῇ πόλει," τετέστι συγκεκλεισμένων.
συνήγοντο (id. ib.) "ἐς γὰρ τῷτο συ-
οντο σιτοδεία καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων
ἔ βελεύεσθαι περὶ τῷ λύειν τὴν πολιου-
," τετέστι συνεκλείοντο.
συναγορεύειν συνηγορεῖν, ὑπὲρ αὐτῶ
εν.

συναγυριός "οὐδένα ἡξίου ἀτιμάζειν
πρὸς συναγυριὸν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης."
συναγωνίζομαι δοτικῆ.
συναδικῶ δοτικῆ.
συνάδων ἀριότιων, συντρέχων, συμ-
φωνῶν. καὶ Σύναδα μητρόπολις.
σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρας κίνει, πα-
ροιμία ἐπὶ τῷ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν
ἐλπίσι καθημένως ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυ-
ναικῶν καὶ μάλιστα ἀφειλισσῶν ἐργάζεσθαι.
συναἰγδην ὀρητικῶς, ἡ ὁμοῦ. Hes.
Scut. 189.
συναίμονος ἀδελφῆ.
συναιρόμενος συμβαλλόμενος, συνερ-
χόμενος, συμβοηθῶν.
σύναιχος ὁ σύμμαχος.
συναλιῶ δοτικῆ.
συναλίσεως συνάξας, συναθροίσας.
συναλισθείσης συναχθείσης. "συνα-
λισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι, βλασφημῶντες
αὐτόν, ἠέλειν προσθήσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῶν
ὑπεραντίων."
συναλλαγαῖς κοινωνίαις, φιλίαις· Σο-
φοκλῆς (OR 35) "ἐν τε δαιμόνων συναλλα-
γαῖς," τετέστι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινω-
νίαις καὶ ὁμιλίαις σοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν
διανοίας. καὶ αὐθις (960) "πότερα δόλοισι
τέθνηκεν ἡ νόσε συναλλαγῆ."
συναλωνιάζειν. καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν
ἀκμῇ τοῦ θέρους ἑορτὴν ἤγον καὶ θυσίας
ἐποιῶντο.
συναναστρέφομαι δοτικῆ.
συνανέσχον συνανέτειλαν.
συναντῶ δοτικῆ.
συνάορος τῆς γαμετῆς.
συναπηρητισμένον πεπληρωμένον.
συνάπτω αἰτιατικῆ.
συναραμένως συνεργήσαντος.
συναράσσω δοτικῆ.
συναραπάζω αἰτιατικῆ.
συναρτήσαντες συνάψαντες.
συνασπισμός. ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν
τῇ φύλαγγι κατέχη πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο
καλεῖται συνασπισμός.
συναυλίαν συμφωνίαν.
συνάφεια σύζευξις.
συναχθομαι δοτικῆ.
συνδάϊξον σφάξον σὺν τοῖς θρέμμοισι.
sch. S Ai. 361.
σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες. τῷτο ἐπέλεγον

οὐ φανερῶς, ὡς οἱ καθαρωδοὶ "ἀλλ' ἄναξ
χαίρει." εἰσὶ γὰρ ἐπιφωνήματα παρὰ τοῖς
παλαιοῖς ποιηταῖς.

συνδέτας συνδεδεμένος. "κακὸς γὰρ
εἶχον τὰς λογισμὸς συνδέτας, μορφῶν τὸ
κύλλος τῷ σοφῷ Γεωργίῳ."

συνδιέφερε συνεκρότει, συνηγωνίζετο.
"τὰ μὲν πρῶτα συνδιέφερον αὐτῷ τὸν πό-
λεμον, ἔπειτα παλλικῆς ἐρασθεὶς συνέθετο
προδοσίαν ἐπὶ χρήμασι."

συνδικάζω δοτικῆ.

σὺν δίκη ἀντὶ τῷ δικαίως. "ἐπειδὴ
ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὰ συμβάντα τῷ προ-
δότη Καπίτωνι σὺν δίκη."

σύνδικος καὶ συνήγορος. ὅταν πλείονες
βοηθοὶ καὶ συνήγοροὶ τῷ πράγματι παρῶσι,
σύνδικοι καλεῖνται.

συνδιοίσεις συνδιάξεις, συμβιώσεις.
(Synes. ep. 118) "καὶ συνδιοίσεις τὰ παρόντα
αὐτῷ."

σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι (A Pac. 356, Vesp.
119) ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρῶξαι τι πειρω-
μένων.

σύνδουλος. ἢ μόνον ὁμοθέλης ἔλεγον
ἀλλὰ καὶ συνδέλης. Ἀριστοφάνης (Pac. 746)
"ἦ ὁ σύνδελος σκώψας αὐτῷ τὰς πληγὰς
ἐπανέροιτο, ὡ κακόδαιμον, τί τὸ δέρι' ἐπα-
θεις; μῶν ὑστριχίς εἰσέβυλὲν σοι;"

συνδέμενος συνδεδεμένος.

σύνδρομος σύμφωνος.

συνδυασμός.

συνδυάσω (Ps. 140 4) συζευχθῶ, κοινω-
νήσω, συμπράξω. ἐνδοιάζω δέ.

συνέβαινεν ἔκ ἤρρεσκεν, ὡς φαύλων
περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων. Ἀριστοφάνης
Βατρύχοις (819) "ἔ γὰρ Ἀθηναίοισι συνέ-
βαινεν Αἰσχύλος," ἀντὶ τῷ ἔκ ἐστοίχησε.

συνεβύλλοντο παρεῖχον. "ὥστε καὶ
συνεβύλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφήν τῶν
στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντιακαὶ πόλεις" (X
Anab. 1 19).

συνέβη συνεφωνήθη. "ὁ δὲ λιθορραγῶ
χειροουργίας τεχνίτη δίδωσι χρυσίον, ὅσον
συνέβη."

συνέβησαν ἐστοίχησαν, ὡμολόγησαν.
"συνέβησαν ἔν ὥστε ἀπαθῆ μετὰ τῶν ἐπι-
τηθῆλων ὑπεξελθόντας ἐτέραν μεταδιῶξαι
χώραν."

συνεγγίζω δοτικῆ.

συνεγείρω αἰτιατικῆ.

συνεδεῖσ
συνεδρία
συνέθει

συνέθηκα
συνέθηκον ὁ
εἴκουσε τὸ γινώ

συνεθίζω
συνείδησ
συνείκον

εἶχον σαρίσσα
πρὸς τὴν πληγῆ
συνειλεγ

συνειλόχ
νείλοχότες.

σύνειμι ὁ
συνεῖναι
σκος ὁ Αἰγύπ

τος... εὐμοιρ
νεῖναι αἰσθα
συνεῖπετι

συνειπόν
συνείρει
ἀντὶ τῷ συνηπ

ἂν ἡμῖν ἐν τα
τότε τὰ ἔναν
"ἐγκιόμια τοῦ
ροντο."

συνεῖρακτ
συνειρμέ
συνεισάκ

συνεισέφ
συνεῖχεν

"ὁ δὲ συνεῖχεν
ράδειγμα ὑποῖ
συνεκδοχ

συνεκόμι
συνεκποτ

(A Plut. 1086)
τος, εἴτα ὀλιγα
καὶ τὸν νέον ο
στάθμη.

συνεκτικ
νέγοντα, διακρ
συνεκύρη

συνελέξαι
τὸν θυμὸν συ
πάλλεσθαι ὑπὸ

συνελόντι
συνελόχια
συνέμπορο

υνενηγεμένοι συνελθόντες.

υνεορτάζω δοτικῆ.

υνέπαινοι συγκατατιθέμενοι· Ἡρόδο-
520) "συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ Πέρσαι,"
πιν ὁμόφρονες. καὶ αὐθις (5 31) "δεῖ
ὡ αὐτὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι."
υνέπεσε γενέσθαι ἀντὶ τῆ συνέβη-
ς Ἰσοκράτης. "καὶ ἕξ ἀμφοτέρων τῶν
ν φόνος συνέπιπτε πολὺς, φύρδην ἐπ'
λοῖς μαχομένων." καὶ "συνέπεσε τῷ
τηγῷ πύθος (Diodorus p. 631) "τοῖς μὲν
τὰ γόνατα κίπτων."

υνεπισπεῦσαι συνεπιταχῦναι· "ὃ δὲ
νε τῆς κρατίστῃς συνεπισπεῦσαι τὰς
ας" (X Anab. 1 5 8).

υνεπίσταμαι δοτικῆ.

υνεπισχύσας συναγωνισάμενος, δι-
πυρασχῶν· "καλύειν δὲ τὸν Ἀντίλοχον
πλεῖν οὐκ ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφο-
νος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχύσας ἐμπό-
γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ."
υνεπλήθυσεν ἐπλημύρησε· "χειμῶν
πος νυκτὸς γενόμενος τὸ ῥέμμα συνε-
ησε."

υνεπνευσάτην ὁμόφρονες ἐγένοντο·
φθίον καὶ Μελέανιπος εἰς ἔρωτα ἀλλή-
συνεπνευσάτην, ὃ μὲν ἔραστῆς ὃ δὲ
κενος." cf. v. ἀντέρως.

υνερανίζεται συνεισφέρεται.

υνεργῶ δοτικῆ.

υνέρεσθαι συνερωτῶν.

υνέριθος συνεργός, συνυφαινισσα. λέ-
δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος· "ὃ δὲ Χαγάνος
δοξὸν τι ἔρμαιον τὴν σωτηρίαν εὐτύ-
καὶ φυγῆ συνέριθος ἦν· ἐλάνθανε γὰρ
ἔν τῇ λίμνῃ τὸν βύρβαρον διασώζου-
(Theophyl. Sim. 2 10).

υνερχτικός συνείρειν τὲς λόγους καὶ
θέναι δυνάμενος εὐκόλως. sch. A Eq.

υνεργάγη· "ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος
ργάγη Ῥωμαίοις πρὸς Τυρρηνὲς μέγι-
τῶν πρὸ αὐτῶ."

υνεργώγει εἰς χεῖρας ἦλθε. "πόλεμον
ψαν τὰ στρατόπεδα, ὅσον ἔπω συνερ-
ει, περὶ πλήθυσαν ἀγοράν· καὶ ἀκροβο-
δί τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο, βέλη τε
εἶτο καὶ ἀσπίς ἐψόφει."

υνέρχομαι δοτικῆ.

Συνέσιος Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰθῶν
Θηβαῖδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαῖ-
δος, ἱερατικῶν γενόμενος, ἔγραψε βιβλία διά-
φορα γραμματικῶν τε καὶ φιλοσόφου, καὶ λό-
γους βασιλικούς, πανηγυρικούς ἢ ἐπιδεικτικούς,
ἐγκωμίων τε φυλάκρας, καὶ περὶ προνοίας
λόγον θανμάσιον, Ἑλληνικῶν χαρακτήρι· καὶ
ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε,
καὶ τὰς θανμαζομένας ἐπιστολάς.

συνεσκευάσθαι συνεπιφέρεσθαι· "ὅσα
δὲ χρῆ συνεσκευάσθαι, ὅσα ἐστὶν ὄξεια καὶ
δριμέα καὶ ἄλμυρά· ταῦτα γὰρ ἐπὶ σιτόν
τε ὄγει καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ" (X Cyr. 6
2 33).

συνεσπειραμένοι συγκεκλεισμένοι·
(Agath. 5 19) "εἰς στενότητι συνεσπειραμένοι
ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο, οὔτε τοξεύειν αὐ-
τοῖς εὐπετές ὑπήρχε τῷ μηδὲ χώραν εἶναι
τοῖς βέλεσι." καὶ αὐθις "εἰσὶ δὲ οἱ καὶ συ-
σπειραθέντες ἀναχωρῆσαι σῶσι πάλιν ἐς τὸ
στρατόπεδον ἠδυνήθησαν," ἀντὶ τοῦ συσρα-
φέντες, συνελιχθέντες. καὶ αὐθις "τό τε
πυκνὸν καὶ συνεσπειραμένον ἐπὶ ταῖς ἀγγελί-
ξισιν οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης
κατεφαίνετο, ταραχῆ τε ἐπιέχε καὶ παρακε-
λευσμός τοῖς κατ' οὐρανὸν τεταγμένοις, αἱ τε
ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων ἄλλοτε ἄλλα-
χοῦ τὰς ἐμβολὰς ποιούμεναι πολυσχιδῆ καὶ
ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον."

συνεστιᾶται συναριστῆ.

συνετάττετο· "πᾶσι συνετάττετο ποιή-
σασθαι τοὺς χρηματισμούς," ἀντὶ τοῦ κα-
θυπέσχετο. cf. v. χρηματισμός.

συνετιμήθη πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ
ᾧνια. καὶ συντιμήθησαν. Δημοσθένους ἐν
τῷ πρὸς Διονυσόδωρον (8) φησιν "οἱ μὲν
γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον ἐς τὴν Αἴγυπτον τὰ
χρήματα, οἱ δ' ἐπλεον τοῖς ἐμπόροις, οἱ δ'
ἐνθάδε μένοντες συνετίμων τὰ ἀποστελλό-
μενα."

συνετρίβησαν (Jerem. 22 20) ταῖς ψυ-
χαῖς, ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν, συνεχύθησαν.
συνευέτης σύγκοιτος.

σύνευνον σύγκοιτον.

συνεφόρει ἐσώρευεν· "ὃ δὲ συνεφόρει
χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρριμμένων οἰκοδο-
μημάτων ἐν τῷ κόλπῳ φέρων."

συνέχεια ἢ πυκνότης.

συνεχές. τὸ συνεχές ποσὸν ἐπὶ πλείονων
κατηγορεῖται, γραμμῆς ἐπιφανείας σώματος

χρόνου τόπου, τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν κατὰ τριάων, ἄριθμοῦ χρόνου λόγου.

συνεχῆ ἀκατάπυστον· "συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας ἐξετρούγωσεν ἄρα ἐς τοσούτον ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι." cf. v. Πυθαγόρου a.

συνεχόμενος ἄρρωστών, ἢ κρατούμενος.

συνέχον· "τὸ δὲ συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀξιόχρεων," ἀντὶ τοῦ κατεπεῖγον, τὸ ἀναγκαιότερον. καὶ αὐθις "ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ὡς οὔτε φερρὰν οὔτε ὑπαρχον εἰσδέξαιτο καὶ τῆς κατὰ τὴς νόμου πολιτείας ἐκ ἂν ἐκχωρήσειαν."

συνεψήσθη συνελεπτύνθη. Ies. 31 33.

συνεψιάουσα συμπυλζουσα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 288) "ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάουσα Χαρικλώ."

συνεωσμένοις συγκεκλεισμένους· "ἠπορῶντο τί χρῆ πράττειν εἰς ὄξυν ἔτω καιρὸν συνεωσμένοις."

συνηβολία. Apollon. Rhod. 2 1157.

συνήγορος προστάτης ὑπὲρ τινῶν λέγων. εἰκόσσι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησί. Harp.

συνηγορῶ δοτικῆ.

συνῆδεσαν ἠπίσταντο.

συνήδομαι συγκαίρω· Ἀππιανός (Maced. 15) "οἱ δὲ πρόσβεις ἐπεμψαν, συνηδόμενοι τῷ γεγονότι."

συνῆεσαν συνῆλθον.

συνῆκεν ἐνόησε.

συνῆκμαζε συνῆύξανε.

συνῆλασε συνεχώρησε, συνεδίωξε.

συνηλίζονται (Herodot. 1 62) συνηθροίζονται.

συνηλλάγην σοι καὶ συνηλλάχθης ἐμοί (S Ai. 493) ἀντὶ τοῦ συναλλαγῆς ἔχεις, γάμῳ συνεζεύχθης.

συνηλωκότες.

συνήμονας συνήθεις καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοθήεις. ἦτοι παρὰ τὸ ἦσθαι, ἢ ἢ συνέδρους, ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἢ ἢ συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον.

συνημοσύνη συμβουλία.

συνήνεγκε λυσιτελέστερον γέγονε· "συνήνεγκε δὲ τοῦτο Ῥωμαίοις ἐς ὅτι μάλισα."

συνήορος (Hom. Θ 99) συνηροσμένη, συνήθης.

συνηρεφ

συνηρημ

συνήρηε

συνήρητε

συνήσθι

συνήσθι

σύνθακε

σύνθαμι

εὐδιάλλακτον

μα φιλανθρω

σύνθεο

συνθεσί

θικαῖς "μετὸ

σίην."

συνθῆκε

λουῖντο, λόγω

δι' ὄρκων, ἐρ

θυσίων, χαι

ρῶν ἐγίνοντο.

ξιαί, ἥς ἐπέ

παραβασίας,

307.

συνθῆκε

2 8) "οἱ δὲ

παῦς Πέρσας

ταῦρον καὶ λ

ἀσπίδα βύπτ

δὲ βύρβαροι

σειν ἀλλήλους.

βύρβαροι πρ

λως."

συνθῆκε

κρατόνασθαι,

θήκης ἔξαρτι

σύνθημι

ἐν πολέμῳ ἐπ

μενος· "σύν

κηρύκειον).

ματι ἐπὶ τὸν

λωνται τὸ ἔτι

"οἱ δὲ δι' ἀλλ

μα μετὰ σπε

ρώτα." καὶ αἱ

πολλάκις, κα

θημα."

συνθημο

δοτικῆς· Ἄρι

ἀνδράσι πλεξ

εἰκοσι."

συνθημι

συνθηματικῶς, καθάπερ ἔθος ὥστε τὸν κυριεύσαντα τῆς ἐπιδύνασθαι γινῶναι μηδὲν τῶν ἐν κριμένων" (Polyb. 8 19).

εἶν συνοργίζεσθαι, ἢ συμψυ-

ν.

αν ἐγίνωσκον· συνήμι γὰρ τὸ "ἐπεὶ δ' ἔμπαλιν τῆς ἀληθείας γόμενα, καὶ τὸ ἐαυτῷ φίλον τε ἰόνον ἐύρα μόνον, ἐπέθετο κατα-Περσῶν βασιλείαν." καὶ αἰθῆς εἰ, βλέπε· "συνίει δὴ ὅποια σοι ντων ἔφεται τὰ ἐπέχειρα."

ες γενικῆ.

εις.

ες συνερχόμενοι.

κίμενος, τατέσει συνηγῶρος, ἢ λεγόμενος καὶ πιλάντας, ἀπὸ με-ἰν ἐρίων· ὡσπερ γὰρ πολλάκις ὁ ἐτέρω κολλᾷται ἐρίῳ, καὶ δια-ὑτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τῶν ν ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχω-ῖνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἄμια. 77.

ιρεῖ σύνοιδε.

ορ συνόμιλος, γνωστός, μάρτυς, εἰ πράγματι· Ἀππιανός (cf. v. "ὁ δὲ συνίστορας ἠγοούμενος αἰ-ν καὶ ἐτέροις ἐπέξαγγελεῖν ἀπέ-ἰστως."

εἰα ἢ τυραχῆ.

ας συσσιορεύσας· Ἡρόδοτος (7 σας πυρὴν μεγάλην ἐσέβαλεν ἐς ἰ Δαμιάσκιος "καὶ ἄλλες ἐν μέ-πολὸν θησαυρὸν συνήσαντας."

ε ὡς μετέχουσι τῷ αὐτῷ βίῃ καὶ νομῆς. τῆτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. ο ὁ ἐποψ πρὸς τὴν ἀηδόνα. sch.

οι ἀδελφαὶ ἢ γυναικες· "αἱ σύν-βίη τροφεῖα πορσύνου" αἰ" (S

ων μεγάλων, ὁμοίων· "ἔξηριθ-δόμους· ἦν γὰρ ἐκ συννόμων ομημένους, ὥστε καὶ λίαν εὐσουλ-ται τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων

τα τὸ μετὰ τινος συμπεριπατεῖν. δὲ ἢ ψυλιμωδία.

συνόδοις ζῶα βοῦς πρόβατον αἶξ καὶ εἶτι συμβέβηκεν ἄλλο στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελήν.

συνοίμιον τὸ προοίμιον.

συνοίσειν συνεισηνεγκεῖν.

συνοῖσον συμφέρον· (Menand. p. 307 Nieb.) "ἐν ὑμῖν τε κείσθω προτιμῆσαι τὸ συνοῖσον, καὶ τὰ εἰρηναῖα πρὸ τῆ πολέμου ἔλεσθαι." καὶ αἰθῆς "αὐτός τε γὰρ τῷ ἐπη-βόλῳ τῆς φύσεως ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον εὐ-στοχώτατα" (Agath. 5 21).

συνοιχῆσεται συναναιρεθήσεται.

συνόμοσις, συνωμοσίη δέ.

συνορία ἢ πλησιότης.

συνοριγνώμενοι ἐπιθυμοῦντες, ἐπεκ-τεινόμενοι· "ὅδ' δὲ τῆ πλείονος καὶ πρόσω συνοριγνώμενοι προῆγον ἐπὶ Πιμφουλίας."

συνουσία τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων· Πολύβιος (8 29) "ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τῆς ἐκ συνουσίας ἐπαυγαγόντας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένους ἐπὸ τῆς μέθης."

συνουσιασμός συμμιξία.

συνοχή. εἶδος τῆς συνάψεως ἢ συνοχή, ὥστε ἀμαρτάνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τὴν συνοχήν ἀποδιδούς. οὐ γὰρ πᾶν τὸ συνα-πτόμενον συνέχεται· συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἀπτόμενα μόνον, οὐ μὴν καὶ συνέχεται. πᾶν μέντοι τὸ συνεχόμενον συνάπτεται, ὥστε ἐπὶ πλέον τὸ συνάπτεσθαι τῷ συνέχεσθαι. Alex. Aphrod. in Top. p. 162.

συνοχωκότε παρ' Ὀμήρω (B 218) διὰ τὸ μέτρον.

σύνοψις ἢ κατὰ πρόσωπον ὁμιλία· "ὁ δὲ ἐββαλεύσατο καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρ-χηδονίοις ἐν συνόψει· μάλιστα γὰρ οὕτως ἐκφοβήσεν αὐτὸς ὑπελάμβανε" (Polyb. 14 10).

σύνταγμα, ὃ ἔνιοι παρὰ ταξιν, αἱ β' τάξεις, ἄνδρες σὺς, καὶ ὁ ἡγούμενος συν-ταγματάρχης. τῆτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλῶσι, καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

συντακτῆριος.

συντακτικὸς ὁ Ὀριγένης διὰ τὸ πε-ποιηκέναι πολλὰ βιβλία.

συντάξας ὄριστος· "συντάξας τοῖς κυ-α βερνήταις ἀνακοιμῆσαι τὰς ναῦς κατὰ δύνα-μιν εἰς τὴν Ἐλαίαν."

συντάξας ἐντειλούμενος· Πολύβιος "συν-τάξας ἐλαύνειν κατὰ σπεδὴν ὅσον ἔχει δυ-νάμειος."

σύνταξις δύο πραγμάτων ἔνωσις. καὶ α

τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα τὰς στρατευομένων. "ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἀπίστας ἐκ ἡσχύνετο." καὶ Μάλχος (p. 272 Nieb.) "τῶν συντάξεων στερηθέντες πολλάκις οἱ στρατιῶται καὶ παρακοπτόμενοι τῆς τροφῆς τῆς συνήθους ἐς ἀπόνοιαν ἤλθον," καὶ αὐθις Μάλχος (cf. v. Παμπρέπιος) "ὃ δὲ τὸν Παμπρέπιον λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ σύνταξιν ἔδωκε." Προκόπιος (Pers. 7.) "ἅμα δὲ καὶ μεμφόμενοι ὅτι δὴ σφισι χρόνον τὰς συντάξεις πολλῆ τὸ δημόσιον ὄφλε," τουτέστι τὰ διδόμενα.

b σύνταξις ἡ συγγραφή, ἡ ἱστορία. Πολύβιος "ταῦτα ἐν ταῖς πρὸ τῆ συντάξεσι δεδηλώκαμεν."

c σύνταξις ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἰκῆσις. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς "καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τῆ τε λαμβάνειν καὶ τῆ ποιεῖν τὰ δέοντα." ἔλεγε δὲ καὶ τὰς φόβας συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόβων ὄνομα, Καλλιστράτους ἕτως καλέσαντος. καὶ Ὑπερίδης δὲ φησι "σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δὲ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν." Harp.

συντάσσομαι δοτικῆ.

συντεθεῖσθαι. καὶ συντέθεικα συνεθέμην.

συντεκμηράμενος συμβαλὼν, καταστοχασάμενος. Εὐνάπιος (p. 105 Nieb.) "τὸν πάντα βίον αὐτῆ συντεκμηράμενος ἐκ τῶν ἐναργῶν περὶ αὐτὸν συμβόλων τε καὶ σημείων."

συντέλεια πᾶν τὸ πρὸς ζῶν· Ἰώβ (30 2) "ἐπ' αὐτὸς ἀπώλετο συντέλεια," ἀντὶ τῆ ἐδέποτε τι χρηστὸν συνετέλεσαν.

συντέλειαι αἱ παντοδαπαὶ τιμωραὶ. Δαβὶδ "καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται συντέλειαι." Theodoret. in Ps. 58 13.

συντελεῖς. ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεῶς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο. συντελεῖς ἦν οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται. Harp.

συντελής χρησίμιος.

συντέμνω αἰτιατικῆ.

συντέμμων πλησιόχωρος.

συντεταγμένως Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (325) ἀντὶ τῆ γοργῶς καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. "ἀσπάζομαι δ' ὑπὲρ προθύμως ἤκετε καὶ συντεταγμένως."

συντετά·
συντέτη·
συμπέπηγε· "κε δόξα." κ
φθορὰ καὶ ἰ
σύντηξις τῆ ε
καὶ τὴν τῶν ἰ
Ἐπίκτατος.

σύντευξ
συντεύξ
συντιμη
νέσθαι τὰ ὠ
σθένης (56 8)

Συντομ·
Συντομάχης·

συντόμι
συντρέχ
σύντρητ
συντροχ
ναί, ἐκ μεταφ
συντυγχ
συντυρο
479).

συντυχί
μεταβολή· "ἰ
ἀλλ' ὑπὸ τιν
αὐτὸν διάθεε

σὺν τῷ ἰ
συνωδᾶ
λιανός "ὃ δι
τῷ ὀρνιθείφ
λὲς ἀναμέλπο

συνωδη
συνωθοί
συνώχης

συνωκίσατ
συνωμοί
συνωμος

δὲ Ἀττικοῖς ἰ
τις (gl. Herod

συνωμό
συνωνή.

φορὰ ἑσπᾶνί
χρεῖαν ὁ στυ
μενος δὲ τοῖ
Φρυγία καὶ ἰ

τι χρήμα σί
ταύτη οἰκῆσι
πόνῳ πολλῶ
τιον δὲ ξὺν κ

εία μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς ἰφίεσθαι, τὴν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐς το-
 ῖε μεγέθους καθίστασθαι ὥστε ἀγαπᾶν,
 ἵς αὐτὰς ἐπέη τὸν τε σίτον οἴκῳ δημο-
 χαρίζεσθαι καὶ τίμημα ἕτερον ὑπὲρ αὐ-
 κατατιθέναι. τοῦτό ἐστι τὸ ἄχθος ὅπερ
 ἠγὴν καλεῖν νεομίκουσι. Procop. Arc. 22.
 ἠνώνυμος κατηγορία ἐστὶν ὅτι τὸ
 α καὶ τὸν ὄρον δέχεται τὸν αὐτὸν τοῦ
 ατος. ὅλον τὸ ζῶον κατηγορεῖται τοῦ
 ἰώπης, καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ
 α καὶ τὸν ὄρον τοῦ ζώου. ζῶον γάρ
 οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική, καὶ ὁ ἄν-
 θρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὄρον τοῦτον· καὶ
 α γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔμψυχος
 αἰσθητική. ἠμῶνυμος δὲ κατηγορία
 ὅταν μὲν ὄρον οὐ δέχεται ἀλλὰ μόνον τὸ
 α, ὡς ἐπὶ τῆς εἰκότος τοῦ ἀνθρώπου.
 συνωρίς συζυγία, δυάς. κυρίως δὲ β'
 ἰσυνεζυγμένοι. κέλης δὲ ὁ μόνος ἵππος.
 ἠνώσαντες συνεισφρήσαντες· "ἔξ αὐ-
 δὲ συνώσαντες ἐπὶ τὴν πύλινδα ἐσῆλθον."
 ἰύρα παρὰ Ῥωμαίοις ἢ θεία ἐπιστολή.
 ἠυράκουσα πόλις Σικελῶν.
 ἠυρακουσία τράπεζα ἢ πολυτελής·
 ἠν γὰρ οἱ Σικελιώται ἀβροδαιτοὶ ἢ ναι-
 ἠον πάντων. καὶ Συρακυσίων δεκάτη.
 ἠύρβη τέρας.
 ἠυρβηνεύς ὁ τυραχώδης, ἀπὸ τῶν αὐ-
 των μετὰ θορύβου· ἢ πένης, διὰ τὸ τὰς
 θήκας καὶ φαρέτρας κενὰς ἔχειν. καὶ
 ἠνέων χορός ὁ τετραγαμῆνος καὶ συνώ-
 ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνομένην. διὸ
 εἶται ἢ πυρομῖα συρβήνης χορός ἐπὶ
 ἠτάκτων χορῶν.
 ἠυριανός Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, ἠγῆ-
 νος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ δια-
 ἠς, διδάσκαλος γενόμενος Πρόκλου, ὃς
 ἠιάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο, ἠγραψεν εἰς
 ἠον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ', εἰς
 ἠολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', εἰς τὴν
 ἠως θεολογίαν βιβλία β', εἰς τὰ Πρό-
 ἠεπὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, συμφω-
 ἠοφῆως Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ
 ἠγία, βιβλία ι', καὶ ἄλλα τινὰ ἠεγηγητικά.
 ἠε ἠσιδωρος ὁ φιλόσοφος, ὡς φησι Λα-
 ἠος, πάντα τῶν πυλαιῶν ἠετέζων οὐκ
 πρὸς τὸ ἀκριβέστευτον, προσεῖχε δὲ τὸν
 ἠς τὰ μάλιστα μετὰ Πλάτωνα τῷ ἠαμ-
 ἠρ καὶ τοῖς ἠαμβλίχου φίλοις δὴ καὶ

ὀπαδοῖς, ὧν ἄριστον εἶναι δισχυροῦστο τὸν
 ἠαυτοῦ πολίτην Συριανὸν τὸν Πρόκλου δι-
 ἠάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἠέξλου πρὸς
 ἠυναγυρμὸν ἠληθοῦς ἐπιστήμης.

συριγμός φωνῆ ἠσημος· (Polyb. 30 20)
 "τοὺς δὲ συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς
 ἠανηγύρεσι καὶ τοὺς χλευασμοὺς τίς ἐξηγή-
 ἠσαιτο ἠραδίως;" καὶ αὐθις "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι
 ἠκατεχειροτόνην συρίττοντες, καὶ ταραχὴν
 ταῖς βουαῖς ἐνεποιοῦν."

σύριγξ τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμ-
 ἠβαλλόμενον μέρος τοῦ ἠξονος. καὶ ἢ ὀπὴ
 τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται· Σοφοκλῆς (El.
 720) "κεῖνος δ' ὕπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην
 ἠἔχων ἠχρημιπ' αἰεὶ σύριγγα." σύριγξ καὶ
 ἢ ἐπιμήκης διωρῶξ· "καὶ τέττος κελυῖε σύ-
 ἠριγγα βαθεῖαν ὑπὸ τὸν λόφον τρήσαισθαι."
 καὶ σύριγγος αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης· Πισί-
 ἠδης (Hexaem. 1137) "τίς τὴν μέλιτταν τὴν
 ἠσοφὴν, τὴν ἐργάτιν, γεωμετρεῖν ἠπεισαν,
 ἠποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' εὐθείας;"

συρίξας ἀπὸ τοῦ συρίξου ἐνεστώτος (A
 Plat. 689).

συρμαία τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ
 κοιλίας, καὶ συρματίζειν τὸ κενῶσθαι ἐκ
 ζειῶν καὶ ὕδατος. οὕτως ἠροδότος. ἢ λά-
 ἠχανον σελίνῳ ἠοικός. ἢ βρωῖμα διὰ στέατος
 καὶ μέλιτος.

συρματίζειν (Herodot. 2 77) καθαιρεῖν
 πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. καὶ συρμαίη
 παρὰ τῷ αὐτῷ (2 125) λάχανον σελίνῳ ἠο-
 ἠκός.

συρμός τοῦ νιφετοῦ ἢ φορά· (AP 78)
 "οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμιον, οὐχὶ χά-
 ἠλαζαν, οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεῦσαν
 ἠάλα." περὶ Ὀρφῆως ὁ λόγος.

Σύροι πρὸς Φοίνικας. ἐκάτερα τὰ
 ἠθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα. ἢ ὅτι ἐκά-
 ἠστοτε ἀλλήλοις δι' ἠχθρας ὄντα οὐδέποτε
 ἠπιστῶς διαλλάττεται.

σύροφαξ συρφετώδης, ὀχλώδης· "ἠξῆρε
 δὲ αὐτὸν πλείω πρὸς... ὡς Πάρις." cf. v.
 ἠρμαῖτος.

συρφετός ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος,
 ἢ ἠξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγα-
 ἠνώδης, ἠτοι κοινωρτός μετὰ κοπρίων. τινὲς
 δὲ χεμιῶν καὶ συρμός. "ταῦτα δὲ ἀγνωστα
 τῷ συρφετῷ."

σύρω τρέχω· Πισίδης "σύρει πρὸς ἠμᾶς
 ὁ στρατός μετὰ δρόμου."

σῦς ὁ χοῖρος. cf. v. ὄς.

συσκευάζει λόγῳ ἐπιβελύει, καὶ συσκευή ἢ ἐπιβελή. συσκευάζεσθαι δὲ τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτρέψασθαι. "ὄναρ ἐφίσταται θεία τις ὄψις, καὶ λέγει δεῖν συσκευάζεσθαι· καλεῖν γὰρ τὸ χρεῖων αὐτόν." cf. X Cyt. 8 7 1.

συσκευάζεσθαι ἐπιφέρεισθαι. Ξενοφῶν (Cyt. 6 2 26) "ὁ Κῆρος ἐφ' ἡμερῶν χ', οἶνον δὲ τοσοῦτον ἔκυστον χρῆ ὅσος ἰκανός ἐστιν ἐθίσαι ἡμῶς αὐτὰς ὑδροποτεῖν."

συσκηρία συνοικία. Ξενοφῶν (Cyt. 2 1 25) "ὅτι ἐν τῷ ὁμοῦ σκηρῶν τὰς στρατιώτας ἐδόκεν ἀφελείσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα. ἐσθῶν γὰρ ἀλλήλων ὁμοίως τρεφομένους, καὶ ἕκ ἑνὸς πρὸφασις μειονεξίας, ὥστε ὑπέρεισθαι τινα κακίῳ τε ἔτερον ἔτερον εἶναι πρὸς τὰς πολέμους. καὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλους, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει ἐγγίνεσθαι· οἱ δὲ ἀγνοῶντες ἠμδιεργῶσιν ὥσπερ ἐν σκύτει ὄντες."

σύσκια τὰ δασύα. "πρῶτον μὲν τὰ σύσκιον τῶν χωρίων ἀνεκῆθαιρεν, ἔπειτα τοὺς βασιλικούς παραδείσους ἐξέτεμεν."

συσπειραθέντες συστραφέντες. "οἱ δὲ πρὸς τὴν φήμην συσπειραθέντες καὶ διελιχθέντες πυρὴ τε ἀλλήλους ἔτρεχον καὶ συνίσταντο."

συσσεισμός λαίλαψ, συστροφή ἀνέμου.

συσσημαίνεσθαι. ὁ καλοῦσι κατασφραγίσασθαι, τῆτο οἱ ῥήτορες συσσημαίνεσθαι λέγουσι. Ἀνκῆργος ἐν τῷ περὶ ἱερείας "ὥστε προστεταγμένον ἐπὶ ψηφίσματος καὶ τὴν ἱερείαν συσσημαίνεσθαι τὰ γραμματεῖα." καὶ σύσσημον τὸ σημεῖον.

συσσιτία. καὶ συσσίτιον εὐωχία, ἄριστον. "τοῦ δὲ κεκληκός ἐφ' ἐστίαισιν τοὺς ὁμοτίμους, ἔτυχε καμὲ προτριπῆναι ἐν τῷ συσσιτίῳ, ἀμφὶ τὸ μέσον τῷ δειπνοντῶν δαιτυμόνων τὸν ἐστιώτορα ἐκθειάζοντων."

σύσσιτος σύντροφος, συνδιαιτητής.

σύστασις ἀγάπη, ὁμόνοια, ἀπὸ μεταφορῶν τῶν ἵππων τῶν ὁμῶ ἰσταμένων, τῶν συντρόφων. Πολύβιος (1 78) "ὁ δὲ οἰκείως δέκεται πρὸς τὰς Καρχηδονίους, πατρικὴν ἔχων σύστασιν." καὶ συσταθῆναι ὁμοδίαιτον καὶ φίλον γενέσθαι. (Diog. L. 2 61) "ἐλ-

θόντου δι' ἀπορίαν ἐπὶ μὲν Πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δ' Ἀριστίππου συσταθῆναι."

συστέλλω αἰτιατικῆ.

συστήσας παραδῆς, προσημίας. Πλούβιος "τῆτον ἐξαπέστειλε, συστήσας ἰακῆ πεντακοσίους δυνάμεις ἐτι ποτεῖν."

σύστοιχα καὶ παρώνυμα καὶ πῶσος παρακείσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκῶντα, ἀφῆροντα δέ. σύστοιχα λέγουσι ἀλλήλους καὶ ὁμοίως ἔχοντα πρὸς τινα, ἃ καὶ ἀπολογίαν εἶη ἄν, ὡς ἐπιστήμη καὶ αἰσθησις ἐκύτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ ὑφ' αὐτά. ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητὸν καὶ ἐπιστητὸν· ἐκύτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὧν ἐστὶ. σύστοιχα λέγουσι καὶ πρὸς τὰ ὁμοίως παρωνομισμένα ἀλλήλους πρὸς ἐκείνῳ ὑφ' οὗ πυρωνόμασται, οἷον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης πυρωνόμασται ὁ δίκαιος καὶ δίκαιον καὶ τὸ δίκαιός· ταῦτα δὲ καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ σύστοιχα καὶ αὐτῇ δικαιοσύνη πυρώνυμα δὲ μόνον τὰ ἀπὸ τίνος πυρωνόμασται ἐκείνῳ λέγουσιν ὡς παρωνόμισμα ἀλλ' οὐκ ἀλλήλοις, οὐδὲ ἐκείνα τῶν γραμματικῶν ὁ γραμματικῶν, οὐκ ἐπὶ τῇ γραμματικῇ τῷ γραμματικῶ.

συστοιχία. "ὁ δὲ ἐν τῇ στάσει ἐστὶ τῆς χείρονος συστοιχίας, ἀποστάς μὲν τῶν πρώτων μαθημάτων, προσρρεῖς δὲ πρὸς ἄλλοις."

συσσομώτερον σκάφης. τῶσπι τῶν διὰ τὸ ἀγεννές σιωπῶντων. Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ νόμων εἰρησθαι ἀπὸ τῶν μετοίκων Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτικαῖς παιδίσκας σκάφας φέροντας πομπεῖν· καὶ οὗτοι δὲ ἐβέβηοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ οὐκ ἔλεγον ἢ σκυφφόρον· διὰ δὲ τὸ ἀκατασίστον εἶναι, συστομώτερον ποήσων αὐτοὶ λέϊ σκάφης.

συσρῆμματα συσσιασῶν πληθός.

συσροφή ἢ ὁμόνοια, καὶ ἢ ἐπὶ συμφωνία. Λαβίδ (Ps. 63 3) "σκέπασθαι ἀπὸ συσροφῆς πονηρομένων."

σύτο ὠρμάτο, ἔτρεχε. "σύτο δέμας ἐπὶ τῆτον ἐν δρόμοις" (Pindar. OL 1 32).

σῦφαρ τὸ δέσμα, ἢ ἀνδρωπῆ. "καὶ τὸ ρικνὸν σῦφαρ ἐμόν, καὶ τῆτο τὸ δέσμα αὐτὸν ἐόν περ." cf. v. γυμνότερος λεβητός.

συφεός τόπος ὅπου αἱ σῦες τρέφονται λέγεται καὶ συφεῶν. Ἀγαθίας (5 13) "αἱ κατωγέλασον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν σφῶσιν"

ραις τὰ τῶν Ῥωμαίων μεμενῆκει σφαί-
τα.”

υφόλης συφόλε.

υφορβία ἀγέλη χοίρων.

υχέμι πόλις.

υχνάζεις πυκνάξεις.

υχναις συνεχέσι. και συχνήν ἔσιαν
ut. 754) τὴν πολλήν, και συχνὸς χρυ-
δ πολὺς. “και τῆς οἰκίας ἔκ ἕσης μο-
; ἀλλὰ συχνῆς ἀμηγέτη” (cf. v. ἐλευθε-
ς). και Ἰάμβλιχος “παρεσκεύασε πομ-
πιφανῆ και λαμπράν, ἐσθῆτα σοβαρὰν
θεραπείαν συχνῆν εὐνόχων τε και θερα-
δων.”

υχνόν πολύ, πυκνόν. Ξενοφῶν (Anab.
3) “ἄρματι διαλείποντα συχνὸν ἀπ’
λων” ἀντὶ τῆ πολὺ. “ὃ δὲ συχνὸς τῶν
μῶν τῆς βελῆς ἐφόνευσεν” ἀντὶ τῆ πολ-
(AP 6 303) “πίονα τερὸν δρέψασθε,
ισχύδα και δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυ-
ν.”

φαγὰς τὰς κατακλειδας. Θεοκυδίδης
1 “και οἰσὲς καθέσαν ἐς τὰς σφαγὰς.”
φαγεῖον τὸ τῆ αἵματος δεκτικὸν ἀγ-
δ ἔλεπεν ὁ ποιητὴς (γ 444) ἀμύλον. sch.
756.

ραγιαζέειν τὸ θυσίας ἐπιτελεῖν. Ἡρό-
(9 72) “ὅς, ἐπεὶ ἐσφαγιαζέτο Πινσα-
αθήμενος, ἐν τῇ τάξει ἐτραυματίσθη
ιατι τὰ πλευρά.”

ραγιαζόμενος διὰ σφαγίων θυσίαν
ων. “ὃ δὲ εἶτε διοσημίαν οἰηθεὶς εἶναι
σφαγιαζόμενος, ἔκ ἀγαθῆν τὴν ἀπόβα-
γμαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμ-
ἐλογιζέτο φυλάξασθαι τὸν καιρὸν.”

ραγίδιον τὸ τῶν μυγείρων μυγαί-
και σφαγίς σφαγίδος τὸ αὐτό.

ραδάζειν θράσσειν, δυσθανατεῖν, μι-
σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ’ ὀργῆς σε-
σφαδάζειν και τὸ πηδᾶν, ἀπὸ τοῦ
θαι, και σφακελλεῖν.

ραδάζοντες σπώμενοι, ἢ δυσφορῶν-
“καίπερ σφαδάζων ἐνδοθεν πολλοῖς λό-
ῶσπερ τις ἀσὸς δέσιμος γλένκας ζέων.”
ραδάζουσα πανουργήσσα.

ραῖρα τὰ περιφερῆ και σρογγύλα (AP
) “και σχίζας και σφαιροὺς αἰέβολον”
εἰ βαλλομένην. και σφαιροθόον διὰ
ρας. και σφαιροπαικτεῖν τὸ διὰ
ρας παίζειν.

σφαιρίζω τὸ τῇ σφαιρῇ παίζω. “φιλο-
νείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι” (Atte-
mid. 4 71).

σφαιρωτὴρ σανδαλίη ζινίχιον, οἶον τὸ
λωρίον τῆ ὑποδήματος.

σφακελίζοντες διασπῶντες, πηδῶντες,
ὑποτρέμοντες.

σφακελισμὸς παραπληξία. και σφά-
κελος τὸ βέλος τὸ σφάζον.

σφακελισμὸς. ἢ σῆψις τῆ μυελῶ σφα-
κελισμὸς καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τῆ σφακε-
λισμῶ και σπασμὸς. λέγεται δὲ και ὁ σφυγ-
μὸς και ὁ παλμὸς. σφάκελον δ’ ἔνιοι τὴν
σῆψιν λέγουσι τῶν δασέων. Αἰλιανὸς “και
ἀκῶ τὸν πόδα ἐκείνον ἐς οἴδημα ἀρθῆσαι
και φλεγμῆναι σφακελλοῖσι και ἀποκτείναι
τὸν ἄνδρα.” λέγεται δὲ σφάκελος και ὁ μέ-
σος τῆς χειρὸς δάκτυλος. και παροιμία “και
σφάκελοι ποιῶσιν ἀτέλειαν.” Πεισίστρατος
γὰρ ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργουμένων
ἀπῆγει τὰς Ἀθηναίους, παρῶν δὲ ποτε και
ιδῶν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον και τό-
πυς λιθῶδεις ἤρετο τὸν πρεσβύτην τίνας ἐκ
τῶν τόπων κομίζοιτο τὰς καρπῶς. ὃ δὲ ἀπε-
κρίνατο ὕδνας και σφακελές, και τῆτων
δεκάτην Πεισίστρατος φέροι. θανατώσας δὲ ὁ
Πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτῷ τῆς δε-
κάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. και ἐκ τῆτε οἱ Ἀθη-
ναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

σφάκον ἀντὶ τῆ ἐλελίσφακον. Ἀριστο-
φάνης (Th. 492) “καθ’ ὃ μὲν ἐτριβε κεδρί-
δας ἀνηθοῦ σφάκον” ὡς ἐπιτήθεια παῦσαι
ερότην.

Σφακτηρία τόπος γενὸς τῆς Λακωνι-
κῆς, διείργων και ἀποχωρίζων και ἀποφράτ-
των τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας και Λακεδαι-
μονίας ἐισβολάς. ἐνθα και Λεωνίδης πρότε-
ρον Λακεδαιμονίων βασιλεὺς.

σφάκτριαι ἱερεῖαι. “μετὰ τῆς ἱερᾶς
ζολῆς ὅλαι τελέμεναι μυσικῶς σφάκτριαι κα-
ταλειφθεῖσαι, και αἶρεσαι τὰ ἕξτην γυμνά
και αὐταὶ καταπλέως ἔχουσαι τῆ αἵματος τὰς
χείρας και τὰ πρόσωπα μέντοι (ἦσαν δὲ ἐκ
τῶν ἱερῶν χρυσόμεναι), ἀθροῖαι ὑφ’ ἐνὶ
συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάκτρον ἤσαν, ἵνα αὐτὸν
ἀφελῶνται τῆ ἔτι εἶναι ἄνδρα.”

σφαλεῖς ἀποτυχῶν. και σφαλεῖν.

σφάλλω αἰτιατικῇ.

σφάραγον ὁ Ἀπίων φάρμακον, ἀπὸ τῆ
περὶ αὐτὸν γινόμενον ψόφου.

σφᾶς ἑαυτός, ἢ τὰς ἑαυτῶν.

σφεδανῶν σερωῶν, ἰσχυρῶν. "ὄμμα δ' ἔλιξας βρουχᾶτο σφεδανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων" (AP 6 219).

σφενδάμνινοι ἰσχυροί· τοιῦτο γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνης ξύλον. ἀντὶ τῆς σφενδοῦνται. τὸ δὲ σφενδάμνινοι ταυτόν ἐσι τῷ πρίνινοι· σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου σκληροῦ. ἐσι δὲ καὶ εἶδος καννάβειως ἢ σφένδαμνος· ἢ γὰρ σφενδάμη ἀπὸ καννάβειως γίνεται. sch. A Ach. 180.

σφενδονᾶσθαι ἀπορρίπτεσθαι.

σφενδόνη τῆ δακτυλίου ἢ περιφέρειαι, καὶ ἢ εἰς λίθον βολὴν ἐπιτηδεῖα χρήσις. "ὅτι Κῆρος τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀυδῶν σφενδονᾶν ἐκέλευσεν, ὡς τὸ ὄπλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων. σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ δυνάμει μᾶλα ἔστιν ἔνθα ἰσχυρῶς ὠφελουῖσιν σφενδοῦνται παρόντες· αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυτοὺς οὐδ' ἂν οἱ πάντες σφενδοῦνται μείνεια πάνυ ὀλλγους ὁμοσε ἰόντας ὄπλοις ἀγχεμάχοις" (X Cyr. 7 4 15).

σφέτερα τὰ ἑαυτῶν.

σφετερίζεται λαμβάνει, ἰδιοποιεῖται.

σφέτερον τὸ ἑαυτῶν, ἢ τὸ ἴδιον. καὶ σφετέρῳ τῷ ἑαυτῶν.

σφηκία εἶδος ζῴου. καὶ παροιμία "ὥσπερ σφηκίαν βλίττη με κἀρεθίζῃ" Ἀριστοφάνης (Lys. 476). ἀπὸ τῶν μελιττῶν μετετήνοχε· βλίττειν γὰρ τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι.

σφηκώδεις σκληροί, κάτισχνοι τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ οἱ σφήκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (561) "μέγαν λαβόντες ἡμίμενον σφηκίσκον," ξύλον ὠξυμμένον, ἐπεὶ καὶ ὁ σφήξ ὀξὺς ἐκ τῶν ὀπισθεν. ἐπιτετήθενται ἢ λέξις παρὰ τὸν σφήκα· τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα σφηκίσκως κυλοῦσιν, ἐπεὶ καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπων καὶ μὴ προκοιλίους σφηκώδεις φασί.

σφήκωμα τὸ λεπτὸν χοιρίον.

σφηκῶντες.

σφήλαι πλανῆσαι, βλάψαι, ἀπατήσαι.

σφήλας καταβαλῶν, προσουδίας· "ὃ δὲ σφήλας ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ἀνθρώπου, ἐπιβοηθησάντων ἐκείνῳ τῶν οἰκείων, οὕτως αὐτὸς πάλιν ἐπανῆλθε πρὸς τὰς Ῥωμαίους."

Σφήλος ὄνομα κύριον.

σφήν σφηρός τὸ σφηνάριον.

σφηνωθεῖς· Τιμαγένης οὗτος κληθεῖς

ἐπὶ δεῖπνον κ

σφηνόμενοι

σφήξ εἶδ

σφήσι θ

Σφήττιο

Σφήττιο

Σφήττος.

σφιγανό

Σφιγγός

πολλαῖς ταῖς

αἰνιγματίων,

Σφιγγός μὲν

ρους καὶ πολὲ

σφιγγω

σφίν αὐτ

παρὰ Σοφοκλ

ρον χάριν δοί

σφίσιν ι

Σφοδρί

φασὶ δὲ αὐτί

φον πρὸς τὰ

σφοδρῶ

δρῶν τε πότο

σώνδης αὐτῶ

πολὸν ἐγγεῖν

Dam. p. 65).

σφρυγίς

χαρκατήρων

Ταρπηῖα σφι

ταῖς χερσίν,

σφρυγιδον

καὶ περιττοῖς

μένους μέχρι

τυλίων σκέπι

τοὺς τῶν ὀνί

ρμι ξέοντας ι

πάσχουσιν οἱ

μόνον. Ἀριστο

σφρυγιῶν

ζων, εὐσωμια

80) "ὡς δ' εἰ

μά σου. κἄν

ματεῖς. "νεάζ

κίας σφρυγιῶνι

phyl. Sim. 3 4)

Ἀριστοφάνης

αὐτοῦ "εὐσω

ζιν ἰσχυρότε

ἀκμάζοντες.

σφυγμός

ἢ ἀρτηρίας.
 σφύζει ἐπέγει· ἢ αἱ φλέβες ἄλλονται.
 ταῦτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι καὶ ἀνεση-
 συνάπτουσι μάχην." καὶ Πισίδης "σφύ-
 Ἄχιλλεῦ, καὶ μεθύσκη τὰς φρένας."
 σφυρά τὰ περὶ τῆς ἀσφυγίας, σφῦρα
 ὁ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον· (AP 6 103) "δου-
 πῆ τε σφῦραν."
 σφυράδες τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων
 ἀποπατήματα· Ἀριστοφάνης (Pac. 785)
 ἰγῆος οἰκογενεῖς, γυλιούχενος ὀρχηστῆς
 ὀφνεῖς, σφυράδων ἀποκρίσματα, μηχαν-
 φρας." cf. v. Καρκίνος ποιητής.
 σφυρήλατος σφύροις ἐλληλαμένος.
 Σφυρόμαχος. οὗτος ψήφισμα εἰσηγή-
 ῶ ὡς τὰς γυναῖκας καὶ τὴν ἀνδρας χω-
 καθίσταται. sch. A Eccl. 22.
 σφῶε καὶ σφῶιν.
 σφῶν αὐτῶν, ἢ ὕμῶν. ἰδίους, ἰδίας.
 Σφωράκιος.
 σχάδονας τὰ τῶν κηφῆνων κηρία· καὶ
 ἢ ἄπτερον ἄπτερον.
 σχαλίσαι θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον
 ἄτοκον καὶ ἀθήλασον. cf. v. ἀνίσχαλον.
 σχάσαντα τεμόντα· "ἔλεγον σχάσαντα
 τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας, λειποψυχή-
 τα ἀποθανεῖν." οὕτως Ἀρριανός.
 σχάσον κατάπανσον, μετάβαλε. Ἀριστο-
 φάνης Νεφέλαις (107) "σχασόμενος τὴν ἰπ-
 ῆν" ἀντὶ τοῦ παυσόμενος τῆς ἰππικῆς.
 ποχωρήσας καὶ ἀποσὰς τοῦ παρόντος
 ηδυνάμιτος, ἀπὸ μεταφορῶν τῶν ἐρεσσόν-
 ῶν· σχάσαι γὰρ δεῖ καὶ ὡς περ διασεῖλαι
 διασχίσει τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρεσσου-
 καὶ Πίνδαρος (Pyth. 10 79) "κώπην ἤδη
 σχάσαις." καὶ (A Nub. 738) "σχάσας τὴν
 τίδι," τουτέστι παύσας, σήσας, ἀτρεμή-
 καὶ ἀδύς "κώπην σχάσας" ἀντὶ τοῦ
 εἰρεσίαν καταπιύσας. ἔνιοι δὲ σχάσας
 τοῦ ἀπλώσας.
 σχέδην ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς· "ἐκ τοξεν-
 ῶν ἐβλάπτοντο, καὶ ὅτε σχέδην συμφέ-
 το." "σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ με-
 αι μὲν αὐτὸν οὐκ ἤξιωσεν, ὡς μὴ τὸ
 μα ἢ φόρημα τοῦ πολεμίου γένοιτο."
 σχεδία ἢ ἐκ τῶν παρατυχόντων ἢ εἰ-
 ρος πεπονημένη ναὺς καὶ γέφυρα καὶ
 μα.
 σχεδιάζει ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.
 σχεδιάζειν ἐγγίζειν, πλησιάζειν, τὸ εἰκῆ

ἀποφαίνεσθαι· "ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχε-
 διάσθαι καὶ διημαρτησθαι." cf. v. ἐσχεδια-
 ζον.

σχεδισθεῖς πυραρχῆμα ῥηθεῖς.

σχέδοι εὐτελεῖς.

σχέδιον ἐκ τοῦ ἐτοίμου. καὶ Ἀριστοφά-
 νης "ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε," τουτέστιν ἐκ
 τοῦ παρατυχόντος εἴρηται. sch. Nub. 967.

σχεδίως ἐκτράφηθι.

σχεδὸν πλησίον, πέλας, ἢ ἐκ χειρός.

σχελίδες βοδὸς πλευρά, ἢ ἄπλωσ τὰ
 πλευριμαῖα τῶν κρεῶν· Ἀριστοφάνης (Eq.
 361) "ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέ-
 ταλλα."

σχέσις ὁρμή, συνύφεια.

σχέσις ἐπὶ τῶν πρὸς τι λέγεται, οἷον
 πατὴρ πρὸς υἱόν, φίλον πρὸς φίλον· ταῦτα
 γὰρ καὶ ἔχει καὶ ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων, διὸ
 καὶ σχέσεις προσεῖρηται. πρὸς τι δὲ εἰσι
 καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λεγόμενα, οἷον μι-
 κρὸν μείζον διπλάσιον, καὶ ἐπιστήμη καὶ αἰ-
 σθησις. καὶ ὁ θεολόγος "ὡς μόνον τὰς σχέ-
 σεῖς λείπεσθαι ὀφρατὰς τῶν πραγμάτων.
 ἀφιέμεν γὰρ τὴν μητέρα, καὶ ἀφιέμεθα ὑπ'
 αὐτῆς, ὡς μερίζεσθαι εἰς υἱὸς καὶ πατέ-
 ρας. τὸ δὲ θεῖον ἀμέρισον."

σχετικῶς οἰκειωτικῶς.

σχετλιάζει δυσχεραίνει, ἢ βλασφημεῖ.

σχετλιος ὀδονηρός, χαλεπός, ἀγνώμων,
 ἀτυχῆς, δεινοπαθῆς, ἄδικος, ἄπορος, θλιβό-
 μενος, τλήμων, ἐπαχθῆς.

σχῆμα ἢ τοιάδε τῶν προτάσεων κοινω-
 νία οὐκ εἰσι τὰ παρ' Ἀριστοτέλει τρία καλέ-
 μενα σχήματα. μέρος γὰρ ἢ πρότασις τῆς
 συμπλοκῆς, αὕτη δὲ οἷον ὕλη παρὰ τῷ σχή-
 ματος εἰδοποιεῖται, καὶ καθάπερ τινὲ μορ-
 φὴν ἀπολαμβάνουσα τὴν πρὸς τὸ μέσον ποιῶν
 συνάρτησιν.

σχηματιζόμενος προσποιοῦμενος, ἢ
 συνταττόμενος. λέγεται καὶ παρασχημα-
 τίζειν τὸ διεσραμμένα λέγειν.

σχῆσειν (Hom. M 4) ἀνθῆσειν.

σχῆσεσθαι (Hom. I 235) ἐπισχεθήσε-
 σθαι.

σχῆσουσι σχῶσι, κρατήσοισιν, ὑφέξουσι.

σχίδακος σχίλας. 1 Regg. 18 38.

σχίλας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ
 ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα, ὡς καὶ Ὀμη-
 ρος (A 462) "καίε δ' ἐπὶ σχίλαις ὁ γέρον."

σχίζουσα ἢ ὁδός, ἢ τρίοδος.

σχῖνον διατρῶγειν, ἐπὶ τῶν κυλλωπιζομένων καὶ λευκαινόντων τοὺς ὀδόντας· ὅθεν καὶ σχινοτρῶξ λέγεται ὁ τοιοῦτος. καὶ σχινέλαιον.

Σχίσσις ἢ Τρίκκη, ὄνομα κύριον.

σχοίητε νομίζοιτε ἢ ὑπολάβοιτε.

σχοινίον αἰ ἐπιβουλαὶ παρὰ τῆς Δαβίδ. Theodoret. in Ps. 118 61.

σχοινίον μεμιλωμένον. εἰ βραδύνοιν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ δημόσιοι σχοινίον μιλοῦντες συνήλκοντο καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. καὶ παροιμία "τὸ σχοινίον φεύγει τὸ μεμιλωμένον" (A Ach. 22). ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας λέναι τοῦτ' ἐμηχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετήνυσαν γὰρ τὰ γέγραμ, καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ ὄνια ἀνήρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν· ἔτι μὴν καὶ μεμιλωμένον σχοινίον περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλκοντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν· ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. cf. v. μεμιλωμένον.

σχοίνισμα μέτρον μέρος, κληρουχία, ἢ τῆς γῆς δεσποτεία· ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν. Theodoret. in Ps. 105 11.

a σχοῖνος μέτρον γεωργικόν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος ἐν τῇ β' (6) τῶν ἱστοριῶν.

b σχοῖνος εἶδος φριτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέας, εὐκίτος βελόνη. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσι (228) "πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντιπαγῶ," τοιτέσι πρὶν αὐτοὺς τρώσω ὡς σχοῖνος ὄξης καὶ ὀδνηρός.

σχοινοτενές παρὰ Ἡροδότῳ (1 189) ἀντὶ τοῦ μακρόν, ὀρθόν.

σχοῖνον συμβολεῖς (Herodot. 4 190) οἱ ψιαθοπλόκοι, καὶ σχοῖνος ἢ ψιαθός.

σχοιάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν, οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί.

σχοιάζω δοτικῇ.

σχολαῖον ἀργόν, διατριβὴν ποιούμενον. καὶ σχολαῖτερον ἢ σχολαιότερον τὸ ἡρεμιαύτερον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης· "καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται," ἀντὶ τοῦ οὐ δι' ἀργίας. καὶ σχολαῖτος ὁ ἀργός.

σχολαιότης λέγεται ἢ μέλλησις καὶ ἢ

ἐπιμονή· Θουκυδίδης (2 18) "ἢ δὲ ἐν τῷ Ἰσθμῷ γενομένη ἐπιμονή καὶ κατὰ τὴν ἕλην πορείαν ἢ σχολαιότης διέβαλεν αὐτίω."

σχολαῖτερον ἀργότερον· (Thuc. 4 67)

"μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπειράων τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαῖτερον προσιώντας." "ὅ δὲ ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδες τι καὶ βαρβαρὸν τε καὶ ἀφελές· ·· αἰρείσθαι" (cf. v. ἀφελές).

σχολάριοι τρισχλιοὶ πεντακῶσι ἐν φυλακῇ τῆ Παλαιῆς ἦσαν τεταγμένοι, ἀρσινόην ἀπολεχθέντες ἐξ Ἀρμενίων, οἷς σὺ τῆς ἀνέκαθεν πλείως ἢ τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τῶν δημόσιον ἐχορήγει. Procop. Arc. 24.

σχολαρχήσας σχολῆς ἄρχας, τοῖς διατριβῆς. περὶ Ἐπικούρου φησί.

σχολεῖον τὸ διδασκαλεῖον. σχολῖον λέ-

σχολή ἐστὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζει καὶ διατρίβει περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὐτὴ ἢ λόγους εὐνουσία καὶ διατριβή, ἀλλ' ἢ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν. τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν σχολὴν ἄγειν λέγουσιν, ἢ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα, ταπεινὰ δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς ἀλλ' ἐπὶ καιρῶ τῆς εὐφύας καὶ ἀρετῆς. σχολὴ οὖν τὸ μαθηδρῶν, ἢ τὸ περὶ τι σχολάζειν. καὶ ἀντὶ τῆς σχολάζειν λέγουσι τὸ εὐκαιρεῖν. καὶ Ἀθηνῶς "ἐγὼ δὲ ταῦτα περιήλθον οὐτὶ σχολὴν ἄγων τὰ τῶν προστυχόντων καὶ τοῖς ἐμαντοῦ λόγοις τιμᾶν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πρῶττειν ἄλλοις παραπλήσια."

σχολῆ γ' ἂν ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὄλιος, ἢ δέος, οὐδαμῶς. Σοφοκλῆς (OR 484) "ἐπὶ σχολῆ σ' ἂν οἶκος τῆς ἐμῆς ἐξελεμίτην."

σχόλιον σεμνολογήματα, ἢ ἐπισημῆματα καὶ ἐρμηγῆται.

σχόμενος κατασχών, ἢ κατασχόμενος. Hom. M 298.

σχόντες οὐκείωντες, προσορισθέντες Θουκυδίδης (7 26) "καὶσχόντες εἰς τὰ πταντικρὸν Κεθέρων τῆς Λακωνικῆς τῆς γῆς ἔστιν ἡ ἐδήλωσαν, καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῶδες τι χωρίον."

σχών κατασχών.

σῆ μονοσυλλάβως οἱ σῶσι καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ δὲ συνηθέστερον γράφονται σῶσι. καὶ σῶν μονοσυλλάβως ἀντὶ τοῦ συζόμενον, ὀλόκληρον· "ὀλόκληρον τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμῆ ἐργασόμενος." cf. v. Θεόμαχος.

οβάλ.
 ογάνη ὄνομα πόλεως.
 ἴζω αἰτιατικῆ.
 οκλῆς ὄνομα κύριον.
 ἴκος (Hom. Υ 72) ὁ Ἑρμῆς.
 οκράτης Σωφρονίσκου λιθοδόου καὶ
 ο Φαιναρέτης μαιίας, πρότερον γενύ-
 λιθοδόος, ὥστε καὶ φασιν αὐτοῦ ἔρ-
 ναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένους χίρι-
 τα φιλοσοφῆσας διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἄνου-
 ν τοῦ Κλαύμενον, εἶτα Ἀμίμωνος,
 ορχελάου. Ἀριστοξένος δὲ Ἀρχελάου
 ν αὐτὸν διακοῦσαι λέγει, γαγάνειαι δὲ
 καὶ παιδικά, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ
 ἴσια, ἀλλ' ἀδικήματος χωρὶς, ὡς Πορ-
 ἔν τῇ φιλοσοφῶ ἱστορίᾳ φησὶν. ἐς
 ρας ἑλθὼν ἐστρατεύσατο εἰς τε Ἄμι-
 ν καὶ Ποτίδειαν καὶ ἐπὶ Δηλίῳ. καὶ
 εἰς δὲ συνήκησε δύο, Ξανθίππῃ, ἀφ'
 ρεν υἱὸν Λαιμπροκλέα, καὶ δευτέρῃ
 ἢ τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγα-
 ῆς ἔγένετο Σωφρονίσκος καὶ Μενέ-
 ἢ Μενέξενος, ὡς τισὶ δοκεῖ. καὶ ἐπὶ
 ἰν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ
 ὀλυμπιάδι ος', ἐβίω δὲ ἔτη π'. εἶτα
 , μᾶλλον δὲ ἀπονοία τῶν Ἀθηναίων
 ἰς πλεῖν κύνειον ἀπέθανεν, ἔγραψον
 καταλιπὼν, ἢ ὡς τινες βούλονται
 εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν καὶ μῦθον
 εἰον δι' ἐπῶν. φιλοσόφους δὲ εἰργά-
 Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν τὸ Ἀσκειον
 δὲ ἔτος Ἀθηναίων) μετήγαγε τὴν σχολ-
 προυστειῶν, τῇ Ἀκαδημείᾳ προσαγο-
 ρη, καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆ Ἀκαδημαϊκοὶ
 ορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους (αὐτὸς
 ορατῆς τῆ Πλάτωνος γενόμενος, εἰς
 τινὰ πρὸ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς
 ἴμενος, ἐκ τῆ κατ' αὐτὸν περιπάτου πε-
 ριτικὸς ὠνόμασε τὰς ἀπ' αὐτῆ), καὶ
 πον Κυρηναίων, ὃς ἰδίαν αἴρεσιν εἰσή-
 αὶ σχολὴν συνεστήσατο τὴν Κυρηναί-
 κηθεῖσαν· Φαίδωνα Ἡλείου καὶ αὐτὸν
 συστήσαντα σχολὴν, τὴν Ἡλειακὴν ἀπ'
 κηθεῖσαν (ἕτερον δὲ αὐτῆ Ἑρετριακὴ
 ρ, Μενεδήμης εἰς Ἑρετρίαν διδάξαντος·
 ε δὲ τῆ διδασκαλίᾳ καὶ ὁ Πύρρων γέ-
 Ἀντισθένην, ὃς τὴν κυνικὴν εἰσήγα-
 ρεσιν· Εὐκλείδην Μεγαρέου καὶ αὐτὸν
 συστήσαντα σχολὴν, ἣτις ἀπ' αὐτῆ
 ἢ Μεγαρικῆ, ἀπὸ δὲ Κλεινομάχου τῆ

μαθητῆ Εὐκλείδου ἐκλήθη διαλεκτικῆ· Ξενο-
 φῶντα Γρύλλου, Ἀισχίνην Ἀνσανίε Σφήτ-
 τιον, Κέβητα Θεβαίων, Γλαύκωνα Ἀθηναίων,
 Βρύσσωνα Ἡρακλεώτην, ὃς τὴν ἑριστικὴν δια-
 λεκτικὴν εἰσήγαγε μετὰ Εὐκλείδου (ἠῆξεσε δὲ
 Κλεινομάχος, καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἑλθόν-
 των ἔληξεν· εἰς Ζήνωνι τὸν Κιτίεα· ἕτος
 γὰρ ἀπ' αὐτῆ ζωικὴν ἐκ τῆ τύπῃ τὴν σχολ-
 λὴν ὠνόμασε, γεγονὼς ἐπὶ τῆς οκτ' ὀλυμπιά-
 δος. τινὲς δὲ Βρύσσωνα ἢ Σωκράτους ἀλλ'
 Εὐκλείδου ἀκροατὴν γράφουσι· τῆτος δὲ καὶ
 Πύρρων ἠεροῦσατο, ἀφ' ἔπερ οἱ Πυρρῶ-
 νειοὶ προσαγορευόμενοι)· Ἀλκιβιάδην Κριτό-
 βελον Ξενομήδην Ἀπολλόδωρον Ἀθηναίους,
 ἔτι δὲ Κριτῶνα καὶ Σίμωνα, Εὐμαρῆ Φλιύ-
 σιον, Σιμμίαν Θεβαίων, Τερψίωνα Μεγαρι-
 κόν, Χαιρεφῶντα. καὶ Θεόδωρος δὲ ὁ ἐπι-
 κληθεὶς ἄθεος αὐτῆ διήκωσεν, ἀδιαφορίαν
 δὲ δοξάζων καὶ παραιδῆς αἴρεσιν ἰδίαν
 εὔρεν, ἣτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. ταῦτα περὶ
 Σωκράτους.

ὅτι Σωκράτης φιλοσοφῆσας ἕτερον Ἀρχε-
 λάου τῆ φυσικῆ μαθητῆς ἔγένετο, τὴν ἠθι-
 κὴν δὲ ἐπέσβεσε φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνω-
 ρίμους πολλὰς μὲν Πλάτων ἑσοφῶντα
 Ἀλκιβιάδην Κριτίαν Ἀντισθένην, Θεβαίους
 δὲ Σιμμίαν καὶ Κέβητα, Κυρηναίων δὲ Ἀρι-
 στίππον, Φαίδωνα, Εὐκλείδην Μεγαρέα,
 δαιμόνιον δ' αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγε. ἐμάν-
 θανε δὲ καὶ καθαρίζειν παρὰ Κόνῳ, γέρον
 ἤδη ὢν· σκωφθεὶς δὲ τὸ Σύλωνος "ὄψιμα-
 θῆς" εἶπε "μᾶλλον ἢ ἀμαθῆς." ἐκ Ξανθίπ-
 πης δὲ ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαιμπροκλέα
 τῶν νέων δὲ τῶν πλείστων ἐρωτικῶς περὶ
 αὐτῶν σχόντων ἐρθονήθη. ὢν πρῶτος Ἀριστο-
 φάνης ἐκωμώδησεν ἐν Νεφέλαις ὡς φθορέα
 τῶν νέων καὶ ἄθεον, διότι τὸν κύνα καὶ τὴν
 πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμι-
 νεν· ἕτερον δὲ Ἄνυτος καὶ Μέλητος ἐπὶ
 τέτοις αὐτὸν ἐγράψαντο καὶ εἶλον. ἐν τῷ
 τιμήματι δὲ αὐτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ
 σιτήσεως ἐτιμήσατο, οἱ δὲ θανάτῃ ἐτίμησαν.
 ἐδέδετο ἔν ἐπὶ πολὺ, μέχρις ἂν ἢ ἀπὸ Δῆ-
 λου θεωρῆς ἀφίκεται· καὶ ἐκ ἑξῆς ἀναχθεί-
 σης, πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τινὰ κατὰ
 δίκην. Κριτῶνος δὲ αὐτῷ φωνὴν συμβουλευ-
 σαντος ἐκ ἠβελήθη, τὸς νόμους εἰπὼν δεῖν
 μὴ παραβαίνειν. πῶν δὲ τὸ κύνειον, εὐχῆς
 ἐπιμνησθεὶς, "θύσατε" ἔφη "τῷ Ἀσκλημειῷ."
 Κύρσας δὲ τις ὄνομα, Χῖος τὸ γένος, ὡς

ἔξεδῆξαντο, ὁ τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς δῆ-
ρων, πρὶν εἰσελθεῖν ἠγριωμένους, ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων· μήλα γὰρ τὰ
θρέμματα. οἱ δὲ εἰς τὸ δασὺ καὶ ἀγχη-
ρὸν νοῆσιν αὐτό· οἱ δὲ παρέλαβον αὐτό.
Διαγόρας ὁ Μήλιος, ὃς τὸ μὲν πρότερον ἦν
θεοσεβής, παρκαταθήκην δὲ ὑπό τινας ἀπο-
στερηθεὶς ἐπὶ τὸ ἄθεος εἶναι ἔδραμεν· ἐφ'
ᾧ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες τὴν Μή-
λον ἐκάκωσαν. ἐγένετο δὲ καὶ Ἀριζαγόρας
Μήλιος διθυραμβοποιός, ὃς τὰ Ἐλευσίνια
μυστήριον ἐξορησόμενος καὶ ἐξαιρετῶν ἀσε-
βέστατος ἐκρίθη· καὶ ἀπ' ἐκείνου τῆς Μη-
λιδος ἐπ' ἀσεβείᾳ κωμωδῶσι. τάττεται δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν βλασφημῶν.

σωκῶ ἰσχύω, δύναμαι· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ
σώζω· Σοφοκλῆς (El. 119) "μόνη γὰρ ἔκετι
σωκῶ λύπης ἀντίτροπον ἄχθος," οἷον κα-
ταβαρῆν με καὶ καταφερόμενον.

σωλήν σωλήνος τὸ παρ' ἡμῶν σωληνά-
ριον.

Σωλῖνος ὄνομα ποταμοῦ.

σῶμα πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ δὲ τῷ ζῶν-
τος δέμας λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ
ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὀμηρος. (Diog. L. 7 55) "ὅτι
πᾶν τὸ ποιῶν σῶμα ἐστί· ποιεῖ δ' ἡ φωνὴ
προσιῶσα τοῖς ἀκέουσιν ἀπὸ τῶν φωνέντων,
ὥστε σῶμα ἐστί."

Σωμανίτις γυνή.

σωμυσκεῖν συγχροτεῖν, εὐτρεπίζειν, ὡ-

γομαχῆντας." "ὁ δὲ βραχί-
νος ἐλπίδος ἐκ τῶν πολιορκη-
τοποίει ταύτην." καὶ ἀδίδας
δὲ ὡς κηδεμονικὸς φίλος πᾶν
ἔ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοπι-
σφετέροις πρῶγμυσι περιστήσ
κινδύνους."

σωματοποιήσαντες κυ-
βαιώσαντες· "ἐμὲ δὲ ταχέως
νε καὶ σωματοποιήσαντος τῇ
βλέπειν διότι ὀρέγεται τῆς το-
σεως."

Σωναράτης ὄνομα κύριε
σῶος ὁ ὑγιής.

Σώπατρος Ἀπαμεύς σο-
λόσοφος, μυθητῆς Ἰαμβλίχου,
Κωνσταντίνος ἀνεῖλεν εἰς πίστι-
νίλειν ἔτι τὰ κατὰ θρησκείαν
συνήθη πρότερον. ἔγραψε
καὶ τῶν παρὰ τὴν ἄξίαν εὐ-
δυσπραγούντων.

Σώπατρος Ἀπαμεύς σοφ-
λον Ἀλεξανδρεὺς, ἐπιτομὰς πῖ-
δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἰσορ-
φασί.

ὅτι τὸν Σώπατρον Κωνσ-
τὲ καλῶς ποιῶν· ὁ γὰρ χρι-
ἀνάγκης ἀλλ' ἐξ ἀγάπης.

Σώπατρος κωμικός. τ
αὐτῷ ἐστὶν Ἰππόλυτος, Φουσι

Σωρανός Μενάνδρου και Φοίβης Ἐφέ-
ς ἰατρὸς διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, και
πῆ Ῥώμῃ δὲ ἰατρούσας ἐπὶ Τραιανῶ και
φιανῶ τῶν βασιλέων, βιβλία τε συντάξας
ἴσται και κάλλιστα.

Σωρανός Ἐφέσιος ἰατρὸς νεώτερος γυ-
ναῖα βιβλία δ', βίβς ἰατρῶν και αἰρέσεις
συντάγματα βιβλία ε', και ἄλλα διά-
ρα.

ὅτι Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος και τὴν
φικὴν ἐκμαθῶν τῶν μὲν νεωτέρων ἐδένα
εδέχετο πλὴν Ἰακώβου, τῶν δὲ πρεσβυτέ-
ρων μετὰ τὸν Ἰπποκράτην Σωρανὸν τὸν Κί-
ου τὸν Μαλλώτην ἐπέκλην. *Damasc. Phot.*
144 b.

σωρεία πληθος, και σωρεός ὁ σωρός.
σωρὸν χρημάτων ἀγγέλλεις. κυρίως
φὸς τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμε-
νος πληθος, παρὰ τὸ σῶ, ὃ ἔστι σῶζω, συ-
νω. καλῶς ἔν ἀπὸ τῶν καρπῶν εἰρήκα-
... οἱ γὰρ εὐθνήντες και πλῆσιό εἰσιν.
ἱστοφάνης (*Plut.* 268) "ὡ χρυσὸν ἀγγέ-
ς ἐπῶν, πῶς φῆς; πάλιν φράσον μοι. δη-
ες γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχον-
"

σῶς ἀντὶ τῆ σῶος· Ἀριστοφάνης (*Eq.*
Ⓜ) "ὡ φιλτατ' ἀνδρῶν και νεανικώτατε,
Ⓜ ἀπῶν παρέσχες ἡμῶν φροντίδα. και
Ⓜ ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν, ἄγγελον
Ⓜ, πῶς τὸ πρῶγμ' ἠγωνίσω;"

Σωσίβιος Λάκων γραμματικὸς τῶν
λυτικῶν καλεμένων. ἐν τέτοις δὲ ἱστορεῖ
τῆτο, ὅτι εἰδός τι κωμῳδίας ἔστι κα-
ερον δικηλιστῶν και μιμηλῶν. περὶ τῶν
ηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορημένων παλαιῶν,
ἄλλα.

και ἕτερος Σωσίβιος, ψευδεπίτροπος Πτο-
ταίς, σκευὸς ἀγγίνων και πολυχρόνιον, ἐτι
εακοποιὸν ἐν βασιλείᾳ. και πρῶτον μὲν...
ἔπιπύρχον μῖσος. cf. v. ἀνεθυμῖατο.

Σωσίθεος Συρακόσιος ἢ Ἀθηναῖος,
ἴλιον δὲ Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωικῆς Ἀλε-
θρείας, τῶν τῆς Πλειάδος εἰς, ἀνταγω-
της Ὀμήρου τῆ τραγικῆ τῆ νῆς Μυρῆς τῆς
Σατίας, ἀκμύσας κατὰ τὴν ραδ' ὀλυμ-
δα, γράψας δὲ και ποιήματα και κατα-
αἶδην.

Σωσίπατρος ὄνομα κύριον.

Σῶσις ὄνομα κύριον.

Σωσιφάνης Σωσικλέους Συρακούσιος

τραγικὸς εἰδίδαξε δρῦματα ογ', ἐνίκησε δὲ
ζ'. ἔστι δὲ και αὐτὸς ἐκ τῶν ζ' τραγικῶν
οἵτινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δὲ
ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίππου, οἱ δὲ
Ἀλεξάνδρου τῆ Μακεδόνας· τελευτῆ δὲ ριά
ὀλυμπιάδι, οἱ δὲ ριδ'. οἱ δὲ ἀκμύσαι αὐ-
τὸν γράψουσι.

σῶστρα σωτήριον, μήνυτρα, λύτρου. *gl.*
Herodot. 49.

Σῶστρατος Σικυώνιος, ἐπέκλην Ἀκρο-
χειρισῆς· ἐπιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων χει-
ρῶν τῆ ἀνταγωνιστῆ ἐκλα, και ὃ πρότερον
ἠφείε πρὶν αἰσθοῖτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ
και Λεοντίσκος Μεσσήνιος ἐκ Σικελίας πα-
ραπλησίως ἀγωνιζόμενος Σωστράτω· ὃ γὰρ
ἐκεῖνος ἐποίει παγκρατιάζων, τῆτο ὁ Λεον-
τίσκος παλαιῶν. διδουχθῆναι δὲ αὐτὸν παρὰ
Κλεάρχου μαθητῆ Εὐχέλου τῆ Κορινθίης και
Χίλωνος Πατρέως. *Pausan.* 64.

Σῶστρις βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, ἐκ
τῆς φυλῆς τῆ Χάμ, ὅστις ὑπέταξε τῆς Ἀσ-
συρίας και πῦσαν τὴν Ἀσίαν και τὴν Εὐ-
ρώπην, και κατέκτισεν ἐν τῇ Ἀσσυρίῳ χώ-
ρα Σκυθῶν ἄνδρας μυριάδας ε', οἵτινες ἐκλή-
θησαν Πάρθοι, ὃ ἔστι Περσικῇ γλώσσῃ
Σκύθαι. και μέχρι σήμερον ἔχουσι και τὴν
στολὴν και τὴν λαλιὰν και τῆς νόμους τῶν
Σκυθῶν.

Σωτάδας Βυζάντιος φιλόσοφος, ὡς ἐν
τῶ ε' περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλής.

σωτάδεια Σωτάδου ποιήματα.

Σωτάδης Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης
κωμῳδίας.

Σωτάδης Ἀθηναῖος φιλόσοφος ὁ γρά-
ψας περὶ μυστηρίων βιβλίον ἁ.

Σωτάδης Κρής Μαρωνεῖτης, δαιμο-
νισθεῖς, λαμβογράφος, ἔγραψε φλύακας ἤτοι
κιναιδῆς διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· και γὰρ Ἰωνικοὶ
λόγοι ἐκαλεῖντο ἔτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἶδει
τέτῳ και Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς και Πύρ-
ρος ὁ Μιλήσιος και Θεοδωρίδας και Τιμο-
χαρίδας και Ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐτῆ εἶδη
πλείστα, ὁλον εἰς Ἄδου κατάβασις, Πρήπος,
εἰς Βελεστίην, Ἀμαζῶν, και ἕτερον. και
Ἐγκλειόμενοι και Παρλαυτρέμενος, ὡς Ἀθή-
ναῖος γησιν ἐν Λειπροσοφισταῖς.

σωτέος σωθῆναι ἄξιος.

σωτήρ ὁ θεὸς ἡμῶν. και σῶτειρα·
"φωσφόρος ὃ σῶτειρ", ἐπὶ Παλλάδος ἔξουδι
κλήρων, Ἄρτεμι, και χάριον φῶς ἐὼν ἀνδρὶ

δίδα" (AP 6 267).

^a Σωτηρίδας γραμματικός, ἀνὴρ Παμφίλης, ἧ καὶ τὰς ἱστορίας περιῆψεν, ἔγραψεν ὀρθογραφίαν, ζητήσεις Ὀμηρικές, ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον, περὶ μέτρων, περὶ κωμωδίας, εἰς Εὐριπίδην. cf. v. Παμφίλη.

^b Σωτηρίδας Ἐπιδαύριος, πατήρ Παμφίλης, ἧς τὰ ὑπομνήματα ὑπέγραψεν, ὡς ὁ Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας, βιβλία γ'.

Σωτήριχος Ὀασίτης ἐποποιός, γεγονὸς ἐπὶ Διοκλητιανῶ, ἰσχυρῶς εἰς Διοκλητιανόν, Βασιμακὶ ἦτοι Διομακὶ βιβλία δ', τὰ κατὰ Πύθαιαν τὴν Βαβυλωνίαν, τὰ κατὰ Ἀριάδην, βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, Πύθωνι ἢ Ἀλεξανδρικόν (ἔστι δὲ ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, ὅτε Θήβας παρέλαβε) καὶ ἄλλα.

Σωφραννή.

Σωφάνης. Herodot. 6 92, 9 72.

Σώφαξ ὄνομα κύριον.

Σώφιλος ὄνομα κύριον, Σικυώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας. δράματι αὐτῷ Κίθαριφδός, Φύλαργος, Τυνδάρως ἢ Ἀήδα, καὶ Ἀηλία, ὧς φησὶν Ἀθήναιος, καὶ Ἐγχειρίδιον καὶ Παραθήκη.

σωφρονεῖν. Σοφοκλῆς (Ai. 586) "μὴ κρίνει, μὴ ἔταξε σωφρονεῖν καλόν." νῦν τὸ μὴ περιφροῦν ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἢ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, εἰ μὴ περιφροῦνται ὅτι πράττει ὁ ἀνὴρ.

σωφρονεῖς ἀντὶ τῆ μύλις ἐστράφης, ἢ καλῶς λέγεις, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1120).

σωφρονικῶς ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως, ἕκ ἀνοήτως, εἰδὲ ἐκ τῆ προχείρου. sch. A Eq. 542.

σωφρονισθέντας ἀντὶ τοῦ ταπεινωθέντας. "τοὺς δὲ ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἐναγχος ἦτταις σωφρονισθέντας."

σωφρονιστήρες.

σωφρονῶ ἐγώ, σωφρονίζω δὲ ἕτερον.

^a σωφροσύνη ἢ ἰδιωτεία παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἢ ἀπραγμοσύνη. sch. 1 32.

^b σωφροσύνη ἄλλη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν καὶ μεῖζον τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρώμεθα ἐν ὁμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικῶς πρὸς λογισμὸν. (Synes. p. 63 D) "τὰ γὰρ ἐς Ἀφροδίτην ἐγὼ δικαιοῦτατος· κὰν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισ-

βητήσαιμι." φησὶν Ἀριστοτέλης "ὁ ποιοῦντες μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνομεν," ἦγον τὸ κρατεῖν ἡδονῶν μνοντες σώφρονες γινόμεθα, καὶ γινώσκοντες σώφρονες κρατῶμεν τῶν ἡδονῶν.

σωφροσύνη. ταύτην μεταφορικῶς ὁρῶνται συμφωνίαν. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη καὶ ἕξις, ἢ δὲ συμφωνία : ἐπὶ μέλους, καὶ ἔστι τῶν πρὸς τι καὶ φθόγγων δὲ τάττεται ἡ συμφωνία.

σωφροσύνη δὲ λέγεται ἢ ἀντιδωμένη τῇ μανίᾳ, παρὰ τὸ σῶμα ἐκφύνας. καὶ ὁ ἀπόστολος παρὰ τῆ ἁκέρους "μαίτη Παῦλε· τὰ πολλά σῶμα εἰς μανίαν περιάγει" (Act. Apost. "οὐ μαίνομαι" φησὶν, "ἀλλὰ σωφροσύνη καὶ ἀληθείας ῥήματα φθέγγομαι," τὴν σωφροσύνην ἀντιδιαστείλας. σωφροσύνη μὲν ἐν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον, τῆ αὐτῆς τὴν προσηγορίαν κατ' ἕξιν, ποιεῖν τινες τῷ τῆς ἀγνείας καὶ ἐξοχωτάτῳ τῶν ἄλλων ὑπάρχοντι.

ἐν τῇ μανίᾳ ἀντιδιασταλεῖ, τὸ καθ' ἑαυτῆς, εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκρασίαν καὶ τὴν ἀγνείαν δηλοῖ. Isidor. Pelus. :

Σώφρων κωμικός. τέτς ἐστὶ διὰ καὶ κωμωδοί, Πενθερά, ὡς Ἀθήναιον ἐν Λειπροσοφισταῖς (p. 110).

Σώφρων Συρακέσιος, Ἀγαθοκλῆς Δαιμωνιστῆς. τοῖς δὲ χρόνοις ἢ Ξέρξῃ καὶ Εὐριπίδῃ, καὶ ἔγραψε ἀνδρείας καὶ μίμους γυναικείας. εἰσι ταλογίδην, διαλέκτῳ Δωριδί. καὶ φασὶν τῶν φιλοσόφων αἰεὶ αὐτοῖς ἐπιτιμῶν ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτι σὶώχουσι τριβῆσιν Ἡρόδοτος (4 75) τὰ ταῦτα.

τὰ ὑπὸ Ναννάκου, ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων θανατωμένων Νάννακος γὰρ γῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν τῷ Δευκαλίωνων. cf. v. Νάννακος.

Τάβεια ὄνομα τόπον.

ταβελλίον ὁ τὸ τῆς πόλεως ἢ συμβόλαιον, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς κληγόμενος, ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῶν γραμματέων, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείως ἐπιγίνων γραμμασί. cf. v. Πρίσχος Ἐμισσηταβερνεῖα κληγέτω, πανδοχεῖον. Ταβηθῆ ὄνομα κύριον. Act. 9 36 τὰβλα ὄνομα παιδιῶς. ταῦτι :

λαμῆδος εἰς διαγωγὴν τῆ Ἑλληνικῆ ερα-
σὸν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. τάβλα γὰρ ἐστὶν
ἥμος κόσμος, ἰβ' δὲ κύσοι ὁ ζωδιακὸς
θμός, τὸ δὲ ψηφοβύλον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ
οκκία τὰ ζ' ἄστρα τῶν πλανητῶν, ὁ δὲ
γος τὸ ὕψος τῆ ἑρμῆ, ἐξ ἧ ἀνταποδί-
αι πῦσι καλὰ καὶ κακὰ. ἄλλοι δὲ λέγουσι...
Zedren. p. 125.

τὰ γὰρ περιττὰ κἀνόνητα σώματα πί-
ει βαρεῖαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις" (S
758), οἶος ὁ Αἴας.

ταγῆν ὄνομα ὀρνέει.

ταγηνοκνισοθήρας ὁ Ἰούσιος ἦν. cf.
Ιούσιος.

τάγηνον τὸ τηγάνιον.

ταγός ἡγεμών (A Eq. 159) "ὡ τῶν Ἀθη-
ων ταγῆ τῶν εὐδαιμόνων," ἀντὶ τῆ ἀρ-
έ. Ὀμηρος (Ψ 160) "παρὰ δ' οἱ ταγοὶ
μεινόντων." καὶ αὐθις (AP 7243) "ἦν
ἰσορῆς ἐπ' ἐμῆτο βοόστρωχον εἰκόνα θή-
; ἔννεπε τῆ ταγῆ μῆμα Λεωνίδεω."

τάγυρι τὸ βραχυτάτον καὶ ἐλάχιστον,
πῦν ψίχα) λέγουσιν. Εὐπολις Αἰξί "καὶ
μαθόντι μηδὲ τάγυρι μωσικῆς."

τάδ' ἐκ τῆ τρίποδος. τίθεται ἐπὶ τῶν
τῶ ἀληθῶν. Ἀριστοκλείη γὰρ τῆ Πυθίᾳ
μῆνη μιχθῆναι τὸν Δελφόν, καὶ τῶν ὑπ'
ἧς μαντευμάτων παρσημειοῦσθαι ὅσα
ἔνθεος γενομένη, καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ
σημειοῦσθαι ὡς ἐκ τῆ τρίποδος. περὶ
λλωνίε τῆ Τυανέως (cf. v. κατεγλωττισ-
») "ἂδ' διῆγε... δοκεῖ μοι." cf. v. τὰ ἐκ
οδος.

εἶδε Μῆδος οὐ φυλάξει. κατὰ τὴν
ἔξερθε ἔφοδον τῆς Ἑλληνικῆς ἀπειρηκότας
ἔαιτων ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέ-
εας "τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει."

εἰ δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μέγιστ' ἀρετῆς,
κα παρ' ἀφίλοις," τρεῖσι τὰ πρότερον
στια τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτῆ ἔργα,
τῆ Αἴαντος, ἐν ὀλιγορίᾳ εἰσὶ τοῖς
εἰδῶσι. φησὶ Σοφοκλῆς (Ai. 618).

εἰδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι λεγό-
τι ἦν. Τηλεκλείδης τισὶ (αη φησὶ) "τῶν
ετῶν τι κέλευ· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύ-
ε." cf. v. νῆς ἐκ ἐν Κ.

εἰ ἐκ τρίποδος. τρίποδι χρῆται ὁ
λλων μαντευόμενος διὰ τῆς τρεῖς κει-
τῶν πραγμάτων Ὀμηρος (A 70) "ὅς
τά τ' ἔονται τὰ τ' ἰσοόμενα πρὸ τ'

ἔονται." φησὶ δὲ ἔτω κτήσασθαι τὸν Ἀπόλ-
λων τὸν τρίποδα. ἄλιεις μισθῷ βόλον ἐρ-
ρίπτων, ἵνα τὸ ἀκαφερόμενον ἦ τῆ ἀγορῆ-
σαντος τὸν βόλον. ἠγόρασαν οὖν τινές, εἴτα
ἀνηρέχθη τρίπους χρυσοῦς. ἐφιλονείκων οὖν
περὶ αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον οἱ ἄλιεις ὡς ἰχθῦς
πεπράκαμεν, οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον ὡς
πᾶν τὸ ἀνὶδὸν ἠγορούσαμεν τῆ ἑαυτῶν τύχη.
ἔτως ἐν αὐτῶν φιλονεικούντων ἔδοξεν ἐρω-
τῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἔχρησε δοθῆναι
αὐτὸν τῷ σοφῷ. προσήγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς
ζ' σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τούτων παρηγεῖτο,
σοφὸς εἶναι μὴ λέγων, ἔχειν δὲ σοφώτερον
ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ
Ἀπόλλωνι ὡς σοφωτάτῳ πάντων. sch. A
Plut. 9.

τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκῶμματα, ἐπὶ
τῶν ἀπαρκαλύπτως σκωπτόντων Ἀθήνησι
γὰρ ἐν τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμῶντες
ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἰσκωπτόν-
τε καὶ ἔλοιδορον. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς λη-
ναίοις ὕστερον ἐποίουν.

ὅτι ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὄχοῦμεναι αἱ γυναῖ-
κες αἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐπὶ εἰς Ἑλευσίνα
ἐβάδιζον εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἔλοιδο-
ρον ἀλλήλους ἐν τῇ ὁδῷ· τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος
αὐταῖς. sch. A Plut. 1015.

ὅτι οἱ Ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθυρ-
μὸν ἐποιοῦντο ψυχῶν. ἐν γὰρ ταῖς ὑρσιμέ-
ναις ἡμέραις ἐφ' ἁμαξῶν φερομένους ἀνθρώ-
πους αὐτὸ τοῦτο προστεταγμένους ἐπιπαριέναι
τὴν πόλιν ἔπυσαν, καὶ σιάντας ὅπερ ἂν ἐθέ-
λωσι, καὶ οἴκῳ παρυστάντας ὅτε δὴ βελη-
θῶσιν, ἄδειν τῷ ὄντι τὰ ἐξ ἁμάξης, οὐ τὰ
ψευδῆ λοιδοροῦντας ἀλλὰ τὰ ἀληθῆ ὀνειδιζόν-
τας· ἐπιμέλεις γὰρ εἶναι σφισιν ἀκριβῶς ἐξε-
τάζειν τὰ ὀνειδή τῶν πολιτῶν, καὶ ταῦτα
ἀδεκάστως προφέρειν μετὰ ἀληθείας, ὥστε
διὰ τοῦτο πάντας ἀποδιδρῶσκον τὴν πονη-
ρίαν.

τὰ ἐν ποσὶ (S OR 130) τὰ παρόντα ἐν
μέσῳ.

τὰ ἐπὶ κοσκίνου, ἐπὶ τῶν διὰ κοσκίνου
καὶ τρίποδος ἢ δάφνης μαντευσόμενων. cf. v.
τύπιδι κοσκίνῳ.

τὰ ἐπὶ χεῖρι ὁ μισθός, ἢ ἀμοιβή. τὰ
ἐπιχειρήματα.

Ταινάριον κακόν τὸ μέγα καὶ παρι-
νομούμενον εἰς ἰκέτας· οἱ γὰρ Λακεδαιμό-
νιοι κατωφνύοντες τοὺς Ἑλλώτας εἰς Τάινου-

α ταινίαι ζώνη

β ταινίαι ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, ζώνη, ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. καὶ ταινίδιον τὸ στέμμα· Αἰλιανός "ὃ δὲ ἐκρύντος τοῦ αἵματος περιτραπείς ἐντάφιον ἐντιῷ τρόπον τινὰ τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπήγετο." περὶ Μιξίμου λέγει τοῦ Ῥωμαίων στρατηγῆ, τῆ ἀποσπύσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἀντίβη τὸ στέμμα.

γ ταινίαι λίνυ εἰς λεπτὰ διακεκομμένα· Αἰλιανός (cf. v. ἀναδεύειν) "τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδῆσει ταινίαις." ἢ διάδημα ἱματίε.

ταινιοῦντος στεφανοῦντος. "προσιόντες δὲ αὐτῷ ἔταινιάζον οἱ στρατιῶται καὶ ἀνέδουν." cf. v. ἀνέδον.

Ταίφαλοι ἔθνος. Zosimus.

τακερά κατεφυγμένη.

τάκ κόκκου τὰ ἐκ κόκκου, κατὰ κρούσιν· "τάκ κόκκου βαφέντα καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα" (AP 6 254).

τακτικῶς στρατιωτικῶς.

ταλαίπωρος ὁ ἄθλιος, παρὰ τὸ τληναὶ καὶ τὸν πῶρον, ὃ ἔστι πάθος. ὅτι δὲ πῶρος πάθος τί ἔστιν Ἀντίμαχος φησι· "πῶρόν τιν' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέσσι ἐθεντο." καὶ πωρεῖν Ἡλείοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος αὐθις "πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέσσι ἐκαστος." παρὰ τοῦτο ἔν τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

ταλανίλει θονηῖ. ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

νεγείαι

ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις κατὰ τάλαντον καὶ πέμπτον ἡμδομον ἡμιτάλαντον. ἔστι ἡμιτάλαντον δύο ἡμισυ πέμπτον ἡμιτάλαντον τέτατον ἡβδομον ἡμιτάλαντον ἔστι τινὸς ἀριθμῆ παρωνύμητις τὸ ἡμιτάλαντον, τοῦ ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς τμῆσιν ὄγδοον, ζ', ἂν δὲ ἔνατ μὲν δηλονότι καὶ τῆ ἡμισυ ἀρχαίος καὶ τὸ ἔν ἡμισυ ἡμιτάλαντα λέγειν, ὡς καὶ τὴν μίαν ἡμισυ μῦαν. Ροῖ

τάλαντον, ὡς φησι περὶ σταθμῶν, μῶν ἑσὶ δραχμῶν ρ', ἡ δὲ δραχμὴ ὀλίγη χαλκῶν ε', ὁ δὲ χαλκὸς τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμενον δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν μων κδ', νενὶ δὲ ιβ'. ὁ δὲ 507) "δύο χρυσοῖο τάλαντα ἴσον τὸ καὶ ἡμᾶς τάλαντα ἀρχαίους· ὡς γὰρ ἴσον τῆ λέβητος καὶ τῆ ἵππου τίθηται πῦρ τῆ θείᾳ γραφῇ (Μαθητῶν πεμπομένη ἐκάστῳ θείᾳ Ἀριστοφάνης (Nub. 875) 'τῆτ' ἔμαθεν Ἐπέρβολος," ἀναπειστοίαν.

ταλαντομένην· Πλάτων ἐν Τιμαίῳ (2 E) "τὴν δὲ γῆν ταλαντομένην ἀνωμύσεισθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων, κινεμένην δ' ἄλλοι ἐκείνα σείειν," μεταφορικῶς ἀπὸ ζυγῶν, ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται, ὑπερταλαντῶν τὸ ὑπερβυρεῖν.

ταλάντωσις στήσις, στάθμησις.

ταλαοὶ τληπαθεῖς. οἱ δὲ διαιρεῖσιν, ὡσεὶ τ' ἄλαοί. Ἀριστοφάνης Ὀρνισί (688).

ταλαπαθεὶς ταλαίπωρε.

ταλαπέριος ὁ ταλαίπωρος (Hom. ζ193).

τάλαρος κυλαθίσκος, κόφινος μικρὸς· πεγρόμμασι (AP 6 39) "ἄ τριτάτῃ δ' εἰρηρῆ τάλαρον." καὶ ταλαρίσκος· "Ἀημὲν ταλαρίσκον ἐνπλακόν" (AP 6 174).

τάλαρος κυλαθίσκος· "καὶ τάλαρον ἰνοῖσιν ὑφασμένον, ὃν ποτ' ὀδόντι ἐπλήτολύπη πᾶσα καθαιρομένη" (AP 6 247).

τάλας ἄθλιος.

ταλασήιον ἔργον ἢ ἐριουργία. cf. Apol. Rh. 3 292.

ταλασίαν ἐριουργίαν, καὶ ταλάσιον ἔργον.

ταλασιουργία ἢ τῶν ἐρίων ἐργασία. δὲ τὰς θυματέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλαργῆς καὶ χερνήτιδας." καὶ αὐθις "ἔκ ὄν ἀπρεπῆς τοῖς ἐπιχωρίοις ὥστε τὰς ἄνδρα ταλασιουργεῖν παρ' αὐτοῖς."

ταλασίφρονα ὑπομονητικόν (Hom. A

αλάσσης ὑπομεινής (Hom. N 829).

ταλαύρινος ὑπομονητικός, καρτερικός ἢ μύχη (sch. A Ach. 962). "μέλαν δὲ οἱ ταλαυρίνη διὰ χρωτὸς ζέσσει, ἐπὶ δ' ἐπλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ" (AP 7 208).

τάλεισιν (ἀπ τέλεισιν) ἀναλώμασιν.

τάληθές γὰρ ἰσχυρὸν τρέφω ἀντὶ τῆ (S OR 356).

τάλιγγις. cf. v. ἀλογεῖν.

τάλλα καὶ φιλωμέθρα λεγόμενόν τι, τάλλα καὶ φίλοι ὤμεν.

τά Μαγνήτων κακά, ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν, παρ' ὅσον ἀσεβήσαντες εἰς θεὸν πολλῶν κακῶν ῥάθησαν.

ταμιεῖον θησαυρός. καὶ ταμιεῖον.

ταμείχροα (Hom. A 511) τέμνοντα τὸ τα.

τάμη ἀθύρπότηκτον.

ταμίαι ἄρχοντες εἰσιν Ἀθήνησι κληρω-

τοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμων, οἱ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνῶν ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνῶν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις, ὃ μὲν ἐπὶ τὴν Πάραλον ὃ δὲ ἐπὶ τὴν τῆ Ἀμμωνος.

ταμίαι. ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις ἦν οἷα ταμίαι, ἢ τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δὲ ἔτι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνῶν καὶ τὰς νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βελῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶ δὲ τινες καὶ τῶν τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρίεποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὐπόλις. Harp.

ταμίαι ἔφοροι, φύλακες, ταμιῶχοι, διοικηταί.

ταμίαις ἀρσενικόν, ταμίαι δὲ θηλυκόν.

ταμιεῖον κοιτῶνα. καὶ ταμιεῖδιον ὑποκοριστικῶς.

ταμιεύεται διοικεῖται, ἀποκρύπτει, φυλάττει· "καὶ ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν μὲν εὖ πράττειν δοκῶσι, ταμιεύεσθαι τὰς τύχας, ὅταν δ' εἰς ταπεινὰς καὶ φούλας ἔλθωσι, μὴθὲν ὑπομένειν ἀγεννές" (Dionys. Hal. 8 48).

ταμιεύομενον φυλάττονται.

ταμίης δεσποίνης.

Τάμυναι πόλις ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν τῇ χώρῃ τῇ Ἐρετριῶν, ἐνθα καὶ ἱερόν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ (3 86) καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες. Harp.

τάν ἐταῖρε· ἢ σύ. καὶ ὦ τάν μετὰ τῆ ἄφθρε.

Ταναγραία πόλις.

Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι οἱ μαχηταὶ καὶ θυμικοὶ ὡς ἀνθρώποι· Βύβριος (5 1) "ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων, οἷς φασὶν εἶναι θυμὸν ὡσπερ ἀνθρώποις."

ταναή μακρά· ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 6 52) "οὕτω τοι, μέλι ταναῖ, ποτὶ κίονα μακρὸν ἦσο."

τὰ Ναννάκου κλυύσομαι. cf. v. Νάννακος.

ταναυφῆ λεπτοῦφῆ.

τὰν ἐτραδόνον τρούναν (AP 6 306).

τανηλεγὲς σκληρόν.

Τάνις ὄνομα τόπος ἐνθα ἦσαν τῆ Φαρυῶ τὰ βασιλεία Λαβίδ "ἐν πεδίῳ Τάνειω" (Ps. 77 43).

Τανταλεία ψυχή τῆ Ταυτάλα.

Ταντάλειοι τρομικοί. καὶ παροιμία "Ταντάλειοι τιμωροί," ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐχόντων, μὴ συγχωρημένων δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν, ὡς οἱ Βυζάντιοι μὴ τολμῶντες ἔξω τῆ ἄστεος διάγειν. Polyb. 4 45.

Τάνταλος τῆ Διὸς ἦν υἱός, ἀξιοθεὶς δὲ τραπέζης τῶν θεῶν ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια, καὶ διὰ τῆτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιοτηρίοις, πέτρον ἔχων ἐφύπερθεν αὐτῷ ἠρτημένον καὶ κάτω ὕδωρ πολλὸ καὶ βλαστήματα κυρποφόρα. εἰάν οὖν ἠθέλησε πιεῖν τῆ ὕδατος, ἐπιπτεν ὁ λίθος ἐπ' αὐτόν. δίψει δ' ἐτήκετο, ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν ἔδει φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δέ. ἐπὶ γενείοις δὲ ὅτε ἤψατο τῆς λίμνης τὸ γέλειον ἐξηραίνετο. Nonn. in Greg. Naz. stelit. p. 171.

Ταντάλου κήπους τρυγᾶν. Ἰσαίω--- (cf. v. Ἰσαῖος b). καὶ αὐθις "τὸν Ταντάλω λίθον οἰεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς κυλιωδίοις ἠρτησθαι" ἐπὶ τῶν ἀμηγάνων.

Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται. διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλέτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι.

τανυγλώχιν μικρὰς ἀκίδας ἔχων.

τανυήκεας (Hom. Π 768). καὶ τανύηκεας (Ξ 385) τεταμένην ἔχον τὴν ἀκμὴν ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην.

τανυμήκεες αἰ μήκος ἄπειρον ἔχουσαι ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 170) "καὶ αἰ τανυμήκεες αὐταὶ ἰτέαι."

τανύπεπλος ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσαι ἔξ ἧ καὶ τὴν φορῶσιν ἐνμήκη εἶναι δηλοῖ.

τανύποδος ταχείας· τὴς ἐρινῶς φησί. τὸ γὰρ εἶναι τὴς πόδας ἐστὶ τὸ βυδίσαι. τοῦτέστι τὴς πανταχῶ τεινέουσ τὴς πόδας. sch. S Ai. 837.

τανύπτερος παρατεταμένην πτερὰ ἔχουσα.

τανύφλοιοι μικρὸν φλοῖον ἔχον. Hom. II 767.

τάξεων ψιλῶν ὀνομασίαι καὶ ποσότης αὐτῶν. λόχος ἄνδρες ἢ. σύστασις δ' ἄλογοι, ἄνδρες λβ'. πεντηκονταρχία β' σουτάσεις, ἄνδρες εἰδ'. ἑκατονταρχία β' πεντηκονταρχία, ἄνδρες ρκή· ἐκάστη ἑκατονταρχία ἐκτάκτως ἔχει εἰ, σημειοφόρον ἔραγὸν σαλπιστὴν ὑπερέτην στρατοκήρυκα. ψιλαγία β' ἑκατονταρχία, ἄνδρες σνς'. ξεναγία β' ψιλαγία, ἄνδρες φιβ'. σύστρεμμα β' ξεναγία, ἄνδρες

μαδ'. ἐπιξέβμη. στίγο ἐπίταγμα β' ἔκτακτοι ἀνὸ στρεμματώρχ ταξιαρχ ταξίαρχ Ταξίλησι τάζεις. 1 τῷ στρατηγῷ ἐκ τῆς ἐν τῇ ἐν τοῖς στρα τάζεις αἰ καὶ ὁ ἠγοῦμ νῦν δὲ ἑκατο ταξιῶται τιορθομειν.

ταπεινὸ τὰ πητες Ἀριστοφάνης τὰ πὶ κοι ληθῆ πάντα. τὰ πὶ τίμι 1382) "δεῖξο δυσσεβείας ο τὰ πὶ γει "ἀμείνονο σ, μυθικοῖς (Ba τὰ πλεῖ ρετᾶντα Μη πῆιος.

τὰ πολλ ἐπὶ τὸ πλεῖσι τὰ πρῶ ἐκτρέφει, πα μίων, μετὰ ἀρχῆ γὰρ, q ρον οἱ Ἄλιν Αἴαντος Νεο ταραντι ἱμάτιον, ε πι λαβον. οὔτω μαβ, ὅπερ ἔν δὴ καὶ μαρτι μέντοι τῷ τι ταραντινίδιο μόνον ἐτάθη, ριαλεγεῖ" (cf. ὡς ἐκ τῶν π

ἄρα ντῖνοι ὄνομα κέριον.
 ἄρα ντῖνοι τάξις τις ἰππέων ἔτω κα-
 η.
 αραξίας· "ὃ δὲ ὡς ταραχώδης και
 ξίας ἐπέσκηψε τῇ Ἀλεξανδρέων ἐκκλη-
 αιλαιπος δίκην ἢ θυέλλης" (cf. v. Σε-
 :).
 αραξικάρδιον τὸ δύνκον τὴν καρ-
 (A Ach. 314) "τῆτο τῆπος δεινὸν ἦδη
 αραξικάρδιον." αὐξήσει κέρηται ἐπει-
 αραξικάρδιον. ἔστι γάρ τι δεινόν, ὃ
 τως ἔστι δεινὸν ὡς δύνκνιν και ταρῦτ-
 ααρδίαν ὄπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν
 ἴσειεν ἄν, τῆτο ἀναμφιλόγως δεινὸν
 οἰτο ἄν.
 αράσσων αἰτιατικῇ.
 αρβεῖ φοβεῖται. και παρὰ Σοφοκλεῖ
 εἶν ἀντὶ τῆ τιμᾶν· "ταρβεῖν μὲν ὧ γη-
 τάνθυμήματα πολλῇ σὶ ἀνάγκη τῦπὸ
 (OC 292). "και μὴν ἔνεστι τοῖσιν εὐ
 υμῖνοις ταρβεῖν τὸν εὐ πρῶσσοντα, μὴ
 ἦ ποτέ" (Trach. 297).
 ἄρβη και τάρβος εὐλάβεια, φόβος·
 ἠ ἔστι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φο-
 (S OR 296), τουτέστιν ὃ μὴ τὸ ἔργον δε-
 ς εἰδὲ τὸν λόγον.
 ἄριχα.
 αριχαῖοι ὄνομα ἔθρους.
 αριχέιυ.
 αριχεύει τήκει, ξηραίνει.
 αριχεύειν· (Plat. Conv. p. 190 E)
 ερ οἱ τὰ ὠὰ τέμνοντες και μέλλοντες
 εύειν." σημαίνει δὲ και τὸ ξηραίνειν.
 ἴον εἰς γάρως ἐξικωρῖσθαι· γάριχός
 ν. λέγεται και ταριχηρῶ· Ἄρριωνός
 . 4 21) "ὃ δὲ ἔδωκε σῖτόν τε και οἶνον
 ρέα ταριχηρῶ κατὰ σκηπὴν."
 ἔριχος. τὸ τῦριχος εἰδέτερος· Ἄρισ-
 ο Βατρῶχοις (565) "τὸ πολὺ τῦριχος
 ρηκά πω." ἔστι δὲ κρέας ἀλσί πεπασ-
 ἄρχύνιος Σούπερβος. ἔτος τῆς ἀρ-
 ἔπιλαβόμενος τῶν Ῥωμαίων μετεκαίνι-
 πὶ τὸ αὐθαδέστερον, και βαρυτέραν
 πολιτείαν ἀπέφηγεν, οἶα δὴ ἐκ τοιούτων
 λθῶν εἰς τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων, τῆς
 μης μετυτιθεῖς, και ἄρχοντας παρὰ τὸ
 ρες προβαλλόμενος, και δι' αὐτῶν τὸν
 αἰκίζόμενος, φιλοπόλεμος τε εἰ και
 ἴλος γεγονὼς ὑπερόπτης τε και ἀλαζών.

ὄθεν και τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπηνέγκατο
 σουπέρβους γὰρ τοὺς ὑπερηφάνους ἰωνόμα-
 ζον Ῥωμαῖοι. Io. Antioch. p. 786.

Τάρπεια ὄνομα.

τάρπημεν (Hom. A 779) ἐκορέσθημεν.

Ταρρακῶν πόλις. και κλίνεται Ταρρα-
 κῶνος.

ταρροὶ τάλαροι και ταρσοί. και τὰ
 πλατύσμια τῶν κωπῶν, και αὐτὸ τὸ πτέ-
 ρωμα. και Θουκνυδίδης οὔτω.

ταρροὶ ἀττικῶς τὰ ἐκ σχολίων πλέγμα-
 τα· τοὺς γοῦν καλάθους τοὺς γεωργικὸς
 ταλάρους καλοῦσι. τὴν δὲ κρεμάθραν Ἄρι-
 στοφάνης (Nub. 226) οὔτως ἐκάλεσεν, ἐφ' ἧς
 ὁ Σωκράτης ἐκρέματο· "ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ
 τοὺς θεοὺς ὑπερφηρονεῖς;" ἢ ταρρὸς μετέω-
 ρόν τι ἱκρίον, ἐφ' οὗ αἱ ἀλεκτροίδες κοιμῶν-
 ται. τοιαύτην δὴ τινα ὑποληπτέον τὴν κρε-
 μάθραν ἐσκενάσθαι.

ταρσοὶ τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν, και τὰ β
 ἔξω τῶν κωπῶν· "ὃ δὲ τὴν παράταξιν αὐ-
 τῶν διέλυσεν, ἄς μὲν τιτρώσκων, ὧν δὲ τῆς
 ταρσοὺς παρασύρων." και ταρσοῖς πτεροῖς
 ἄκροις.

ταρσοὶ καλάμων. "οἱ δὲ Λαζοὶ βό-
 θρους ὀρύξαντες και δόρυα τοῖς βόθροις
 ἐγκαταπήξαντες, ταρσοῖς καλάμων και ὕλη
 μὴ βεβαίαν ἐχοῦση βάσιν ἀλλὰ πρὸς τὸ
 ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλισθαίνουση τὰ στό-
 ματα τῶν ὀρυγμάτων ἐκάλυψαν· και χοῦν
 ἐπιβαλόντες, τὰ τε παρ' ἐκάτερα χωρία γε-
 ωργήσαντες και πυρρὸς σπείρυντες, ἐτροπώ-
 σαντο τῆς Ῥωμαίας." Priscus?

ταρσοὶ καλάμων παρ' Ἡρόδοτῳ (1179) b
 ἢ τρυσιῶ, οὗ ἔξηραινον τὴν πλίνθον.

ταρσός ὁ τάλαρος, τὸ καλάθιον παρ' α
 ἡμῖν.

ταρσός ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τῆ πο-
 δὸς ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. και πλέγμα·
 Θουκνυδίδης (2 76) "οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν
 ταρσοῖς καλάμων πηλὸν ἐνελλόντες ἐσέβαλ-
 λον ἐς τὸ διηρημένον τῆ τεχῆς."

ταρσός κυρίως τῶν ὀρνίθων ἢ πτέρω-
 σις· ἀφ' οὗ και ὁ τῶν κωπῶν ὁμοιος σχη-
 ματισμός. οὔτως Ἡρόδοτος (8 12).

Τάρταρος ὁ κατώτερος τῆ Ἄδης τόπος.
 και Τάρταρον τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον ἔτω
 λέγουσι. περὶ ψυχῆς (Plat. p. 112 A?). και
 Ταρτάρειος βόθρος.

Ταρτησία μύραινα (A Ran. 477) ὡς

των γανομένων υπο Ἀθηναίων εἰς Σάμιους αἰκισμῶν. ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιζαν τῇ κολουμένη σαμαίνῃ, ἣ ἐστὶν εἶδος σκύφους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τὸς ἀλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἔστιζαν.

τὰς ἐν Ἄδου τριακάδας, ἐπὶ τῶν περιέργων καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα γινώσκειν ζητούντων.

τὰς εἰς ἔκτασις καὶ δρόμος.

τὰς ὁδοὺς οἶδεν, ὥσπερ Εὐκράτης ἔφηνεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων." ἐνθα αἱ κύχρος ἀλήθονται· κυρήβια γὰρ αἱ ἀληθισμέναι κριθαί. διαβάλλει γὰρ τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα· ὃς καὶ στυππαῖς ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης (Eq. 253) "εὐλαβοῦ δὲ μὴ κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς, ὥσπερ Εὐκράτης ἔφηνεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων." εἴρηται ἐπὶ τῶν φευγόντων.

τὰς ὁ φρῦς ἀνεσπακίως, ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπέγεται (A Ach. 1037), ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπικίως.

τὰ Ταντάλον τάλαντα τανταλίζεται. αὕτη ὁδὸν ἢ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων εἴρηται, ἐπειπερ παίζοντες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκασιν, οἷον ἀγαθῶν ἀγαθίδες, καὶ σοφώτερος σοφοῦ παρ' Ἐπιχάρμῳ.

τὰ Ταντάλον τανταλίζεται. διεβήβητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. οὗτος γὰρ πλούσιος

σημία μια των τριων· η γαρ αυτον εδει στερηθῆναι ἢ τῆ γλώττης.

τὰ τρία τῶν εἰς θάνα εἰς θάνατον κατακριθεῖσι τριξίφος βρόχον κύνειον.

τὰ τρεῖσα ἐν τάξει τιθεῖ "ἢ δέ, ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς, τα καὶ διακοσμοῦσα." περὶ σωφροσύνης ὁ λόγος.

τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ κναι δεῖ τὰ αὐτά. γεωμετρι τῶ ἄξιων. ἐμοὶ δὲ σὲ μὲν ὁ φίλον, τὸν δὲ ὁ δεῖνα καὶ ἢ δὲ ἐνός ἐστε φίλοι. δεῖ δὲ καὶ ἐξηρηθῆναι καθάπερ ἐμὲ τῷ τοιγμουῶν ὑμῶς ἀλλήλοισ.

τὰ τῶν φώρων κρεί ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλ ἰδὸν ἠδίκησαν. Harp.

Ταυρέας ὄνομα κύριον. ταυρήει φωνή τοῦ ταύρειον αἷμα (A Eq. 83).

ταυρηδόν ὡς ταῦρος· περὶ Αἰσχύλου (Ban. 816) "ἐρηδὸν ἐγκύψας κάτω." τοι σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Αἰσχ ταυρίδιον ὁ μικρὸς ταίριος Ποσειδῶν.

Ταυρικὴ τόπος.

Ταναίωρος.

υρωπὸν ὀνομάζουσιν. "ἢ ῥά σε ταυρο-
α ὠμοῖσεν ἐπὶ βῆς ἀγελαίας" (S Ai. 172).
πολλὰς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης
εἰν ὑποτίθενται διὰ τὸ τῶν πυκτερινῶν
πόξιν φαρμασμάτων.

ταυροπόλον τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι ὡς ταύ-
περίεσι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ἴστρος
ἐν γ' Ἀτάκτων, ὅτι τὸν ὑπὸ Πρωσειδῶνος
εμφθόντα Ἰππολύτῳ ταῦρον ἐξοίεσθαι
πῶσαν γῆν. οἱ δ' ὅτι ἔβαλε, διὸ καὶ
ἱεροβόλον. καὶ Ἀθηναῖοι δὲ ταυροβόλος ἐν
θροῦ· ὁ γὰρ Ἄνιος θῆς ταῦρον τοῖς Ἀτρεί-
ς ἐκέλευσε, ὅπως ἂν ἐκ τῆς νεῶς ἕλθῃται,
ὑσασθαι Ἀθηναῖον, καὶ ἔτιως ἐπλοῆσθαι.
ἐν Ἀνδρῶν ἐξήλατο.

ταῦρος τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ
κυρώτῃ ἢ ἄμικτος, ἀγνή· "οἴκαδ' ἀτυ-
η δούξω τὸν βίον" (A Ly. 217).

Ταῦρος Βηρύτιος φιλόσοφος Πλατωνι-
γενονίας ἐπὶ Ἀττικῶν τοῦ εὐσεβοῦς,
ἔπειτα περὶ τῆς τῶν δογματικῶν διαφορᾶς
ἰτωνος καὶ Ἀριστοτέλους, περὶ σωμάτων
ἀσωμάτων, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Γαῦρος ὄνομα ὄρεος· "ταῦρω γὰρ ἐσι-
ρῶς εἰκασμένον σκιρτῶντι καὶ ῥιπτῶντι
ὀπισθεῖς πόδας πρὸς ἕνα, εἴτα δὴ
αὐτῶν κυρτῶς ὑπεξυφροντι."

ταυροφάγον τὸν Διονύσον Σοφοκλῆς
υροῖ, ἀντὶ τῆς... ὅτι τοῖς τὸν διθύραμ-
μικήσασιν βῆς ἐδίδοτο. ἢ τὸν ὠμωστῆν,
καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τοῦ-
ε Ἀριστοφάνης (Ban. 358) "ὅστις ἢ γεν-
ιν ὄργια μισῶν μῆτ' εἶδεν μῆτ' ἐχόρευσε
ἢ Κρατῖνον τῷ ταυροφάγῳ γλώττης βακ-
ετέλεσθη." τὸς περὶ Ἀρίσταρχον, οἰομέ-
ῃται ταῦρος ἦν αὐτοῖς ἔπαθλον, ψευδῶς.
καὶ δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλῆος ἐκ Τυροῦς
ἀνύσει τῷ ταυροφάγῳ." καὶ ὅτι φιλοῦς
καὶ διὰ τῆς ἐπίθετον τῷ Διονύσῳ ὑ-
περιπλάσιον. οἱ δὲ ἔτι περιεργότερον
λόγον ἀποδίδασιν, μῆτέρα Κρατῖνον,
Βακχεῖα ἐτέλεσθη, ἢ εἰσι τοῦ μωσχο-
ου Διονύσου. ἢ τολμηρόν, ἀπὸ τῶν
εχῶν.

ταυρωπὸν τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι.

ταυταγί. παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρεμισιν
3) "ἔστιν ταυταγί."

ταῦτα ληρεῖς ὡσπερ ἀπὸ τῶν πε-
; καὶ τὸν Δί, αὐτῇ πᾶσι σοφῇ ἢ Δαρ-
ίς" (A Vesp. 1370).

ταῦτα πρῶσσω φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν
ποιῶν" Κρατῖνος Ὀρεμισ. ἢ παροιμία ἐπὶ
τῶν μηδὲν ποιόντων.

ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἐστι νῦν ἔχοντος
καὶ φρένας, καὶ πολλὰ περιπελευκός, με-
τακυλινθεῖν αὐτὸν αἰεὶ πρὸς τὸν εὖ πράτ-
τοντα τοῖχον μᾶλλον ἢ γεγραμμένην εἰκόν'
ἰσταναι, λαβόνθ' ἐν σχῆμα" (A Ban. 536)
ἀντὶ τῆς μηδὲν ἀνύοντα, διότι ἀκίνητον τὸ
ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι. περιπελευκός
δὲ ἀντὶ τῆς εἰς πάντα τετριμμένης. ὁμοιον τῷ
ἐν Ἀλκμήτῃ Εὐριπίδου "ἔ γάρ ποτ' εἶων
Σθένειλον εἰς τὸν εὐτυχῆ χωρῶντα τοῖχον
τῆς δίκης ἀποστρεῖν."

ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δῆλια,
ἐπὶ τῶν τὰ τελευταῖα ποιόντων. Πολυκρά-
της γὰρ ὁ Σάμης τύραννος Ἐρήνιον ἐλὼν καὶ
ἀσπυθεῖς αὐτῇ τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ ἐν Δῆλῳ
θεῖς ἀγῶνα κᾶλλιστον, ἠρώτω πέμψας εἰς
Δελφῶς πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Δῆλιον
ἢ Πύθιον. ὁ δὲ χρησμὸς εἶπε "ταῦτά σοι
καὶ Δῆλια καὶ Πύθια," σημαίνων ὅτι εὐ-
θῶς ἀποθάνειται. cf. v. Πύθια καὶ Δῆλια.

ταῦτά τοι καὶ θαρρῶν ἀντὸς κατὰ τι-
ῆθος ἀρχαῖον ἐκέλευσε δι' ἡμέρας τὴν ἱερου-
γίαν τὴν τεταγμένην δρᾶσαι τῷ θεῷ, ἀντὶ
τῆς ἔνεκεν τῆς. καὶ αὐθις "ταῦτά τοι καὶ
τεθνεῶτα ἔθαψεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ταφῇ
θαυμαστῇ," ἀντὶ τῆς διὰ τῆς.

ταῦτη τῆς ἔνεκεν, ἢ ἔτιως "ταῦτη τοι
ἢ πολὺ ὑστερον παρελάθη τῆς ἀρχῆς." καὶ
αὐθις "ταῦτη τοι καὶ ἢ τι εὐλαβῆμενος εἶ-
ποιμι." καὶ αὐθις "καὶ ἐδόκει ταῦτη γε τῷ
ἀδελφῷ διαφέρειν." καὶ αὐθις "ὁ δὲ Βρο-
τας ταῦτη ἔδὲ ἐπέρισε διαβῆναι· ἑτέρων
δὲ τῶν μακροτέρων περιελθόντες."

ταυτηί ταῦτη.

ταυτηνί ταῦτην.

ταυτί ταῦτα.

ταυτίζω ἰδιοποιῶμι.

ταυτί λέγουσα μορμολύττωσθαι δο-
κεῖς" Ἀριστοφάνης (Av. 1245), ἐπὶ τῶν δο-
κόντων ἐκφοβεῖν.

ταυτί μὲν εἰκόμισθαι, κατὰ τὸν Αἰ-
σχύλον, τὰδ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐ-
τῶν πτεροῖς" (A Av. 808). ὁ γὰρ Αἰσχύλος
Λιβυτικὴν αὐτῇν καλεῖ παροιμίαν· "ὅδ'
ἔστι μύθων τῶν Λιβυτικῶν λόγος, πληγέντ'
ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν, ἰδόντα
μηχανῆν πτερώματος, τὰδ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων

ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλιακόμεσθα." καὶ ἡμεῖς ἔν, φησὶν, ἔχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν γνώμῃ. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιθήκαμεν.

ταυτοέπεια. καὶ ταυτοεπεῖν ταυτολογεῖν.

ταυτόν. τῆτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τοπικοῖς. πρὸς δὲ τέτοις τοῖς τρισὶ καὶ τέταρτόν τινα προστίθεται κατ' ἀναλογίαν, πορρωτέρου ὄντι τῶν τριῶν. οἱ δὲ τρεῖς εἰσὶν ἔτσι. ταυτὸν γὰρ τὸ μὲν κατ' ἀριθμὸν λέγεται, τὸ δὲ κατ' εἶδος, τὸ δὲ τῷ γένει. ἀριθμῶ ταυτὰ ἔστιν ἀλλήλοις ὧν ὀνόματα πλείω, τὸ δὲ πρῶγμα τὸ ὑπ' αὐτῶν σημαίνόμενον ἔν, οἷα ἔστι τὰ πολυώνυμα. ἀριθμῶ γὰρ ἔν τὸ λῶπιον καὶ ἰμάτιον, ὅτι τῷ αὐτῷ καὶ ἑνὸς κατ' ἀριθμὸν ἔστι δηλωτικά. κἄν λόγος δὲ κἄν ὄνομα ταυτὸν σημαίνῃ, ἔν κατ' ἀριθμὸν καὶ τῆτο κἄν λόγοι πλείους σημαίνωσι ταυτὸ, καὶ ταῦτα ἀριθμῶ ταυτὰ. τῷ γὰρ ἀριθμῶ τοῖς αὐτοῖς εἶναι ἔστιν, οὐ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς. συνελόντι φάναι, κατ' ἀριθμὸν ὡς τὰ πολυώνυμα, λῶπος ἰμάτιον, κατ' εἶδος ὡς Σωκράτης καὶ Πλάτων, κατὰ γένος οἷον ἄνθρωπος ἵππος (ζῶα γὰρ ἄμφω), κατ' ἀναλογίαν ὡς καρδία καὶ πηγὴ καὶ μονάς· ὡς γὰρ ἔχει ἡ πηγὴ πρὸς ποταμὸν, ἔτω καὶ μονάς ἐν ἀριθμῶ, καρδία ἐν ζῳῷ, ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς, νῆς ἐν ψυχῇ. νηνεμία καὶ γαλήνη ἢ αὐτῇ· ὃ γὰρ γαλήνη ἐν θαλάσῃ, τῆτο νηνεμία ἐν ἀέρι· ἡσυχία γὰρ ἄμφω. Alex. Aphrod. in Top. p. 32.

ταυτὸν ἐποίησε τοῖς θηρῶσι τὰς ἐγγέλους, οἱ τῷ θρίψ τῆς κρᾶδης προσχρῶμενοι καὶ τὸν βόρβορον ἀναταράξαντες τῆς θήρας τυγχάνωσι. κἀκεῖνος συγγεῖ τὰ δημόσια καὶ ἀναφυρῶ, βελομένοις τῆς τε ἀδελφῆς καὶ τῆς προεστηκότας εἰς ταυτὸ συμβαλεῖν. cf. v. ἐγγέλεις.

ταυτὸν πέπονθα τῷ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγέμενος. "ὅτι μὲν οὐχ ἐκόντες, ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς ἄκοντες, τὸν καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν πρὸς ὀλίγον ἡμῶν ἐπετρέψαμεν χωρισθῆναι, τεκμύριον δὴπουθεν. ἴσως δ' ἂν μοι καὶ σοὶ γένοιτο καὶ αὐτῷ δὲ πρὸς παραμυθίαν μικρὸν, εἰ σὺ μὲν ἐκείνος, ἡμεῖς δὲ δι' ἐκείνου σὺ τύχωμεν. ὅτι δὲ μοι τέτων ἄδὲν ὑπὲρ αὐτῶ πλεον πρὸς σέ

καθῆκει λέγε σοι νῦν αὐτὸ ροιμίας, τὸ ταυτότι (Pers. 3 133)

δακρύων· κατρέπει, καὶ ταφήσι Τάφιος τάφρος· καὶ τ' "τάφρον" ἔκτιβον.

Ταφόσι ταφρεῦσι τάφρος τάφρη θηλ "ὄρυσαντες" ἰάσθενεα ἐπ' τὰχα ἴσι ταχεῖα. ταχινός τάχιον ἰ ταχὺ ἄνλοῖς τῶν παιᾶντι ἀντὶ τοῦ τοῦ ἀγορῆν αἰψη ταχυβάι ἀντίφρουσι ἰ τιον δὲ τοῖ ἀβλαβεῖς γὰρ παροιμία "ἄμος."

ταχυβοι χέως μεταβυσκέπτοις. κο τοιοῦτοι, καὶ βουλευόνται. ταχυνα τριήρεις δημόπεμπόμεναι, ἰ ραλος.

ταχύς· (εἰς ἄπορον ἐμφρενός." οὐ ἰ λέγει. σκώπτε πῆδα.

ταῶς· ὁ ἰ ἴω. διασύνετα 102.

ὡς εὐπήληξ (Babr. 143) ὁ Μηδικὸς
 νσόπιτερος καὶ ἀλαζονικὸς ὄρους.

ὅτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες
 RP 10 p. 613 C) ἐπισείοντες τὴν κεφα-
 ῖ ποιούσιν οἱ ἐκλελυμένοι. καὶ αὐθις
 γὰ ὅτα ἀπόρρητα." cf. v. ὅτα κατεα-

γγε βρέχε· "οἶνω πνεύμονα τέγγε, φί-
 ἀπέχου Κυθραεῖης."

γγεσθαί εἰκειν, ἐνδιδόναι. καὶ τέγ-
 χέει, μαλάττει. ἐν ἐπιγράμματι (AP
 ῆγά σοι, ὦ πότον βασιλεῦ καὶ κοί-
 αῖης, ἀντίθεμαι μηκέτι τεγομένην."

γέαι πόλις, καὶ Τεγεάτης ὁ πολίτης.
 γεσταῖοι ἔθνος, Τεγεάστη πόλις.

γξω βρέξω.

γος στέγη, ἢ ὑπερῶον, δωμάτιον, οἰκία
 ιος.

ἦν τὴν σὴν· "τεῖν διφῶσα καλήν"
 l. 374).

θεικότες ἀποβαλόντες· Ἰώσηπος (B.
) "οἱ δὲ πρὸς τὸ ἔργον δηρημένοι, τὰ
 τεθεικότες τῶν ὀπλων."

θέντων ἀντὶ τοῦ ληφθέντων, ὁμολο-
 των, συγχωρηθέντων. φησὶ γὰρ Ἀρι-
 ης (Anal. Pr. 1 1 5) "συλλογισμὸς ἐστὶ
 ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν."

θεωρημένη ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς
 ως. "ὁ μὲν οὖν Ἀρχεσίλαος ὁ φιλόσο-
 φος ἦν τὴν φύσιν καὶ χασμώδης,
 τῇ τέχνῃ θεωρημένος, εἰπὼν τὴν γε-
 ῖαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα
 και" (Diog. L. 4 32).

θηγμένον ἠκονημένον.

θηλότα θάλλοντα· "ἰστεφανωμένοι
 ἰς τε δύφνης τεθλότας σείοντες."

θηπα καταπέπλημαι.

θηπότες ἐπτοημένοι, δειλιάσαντες.
 Δ 243.

θμός νόμος, καὶ τέθμια νόμιμα.

θνασο προστακτικόν.

θνεῖωτα.

θνεῖωτα. καὶ τεθνεῖωτων ἀποθα-
 ν· "τεθνεῖωτων δὲ πολλῶν καὶ σαλευόν-
 πέρ τοῦ ζῆν ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ἐλπίσι."

θνήση διὰ τοῦ σ οἱ Ἀττικοί· "οἶμ'
 θνήση" (A Ach. 590).

θολωμένος, καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερε-
 ς Μυρμηκανθρώποις "γελῶντα καὶ
 τα καὶ τεθολωμένον·" καὶ ἐπὶ λύπης

"ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀπεθολούθ' ἡ καρδία."

τέθριππον ἐκ τεσσάρων ἴππων ἄρμα.

τεθυκῶς εὐχαριστήσας.

τεθυμμένος ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος
 ἢ κεκακωμένος.

τεθυωμένοι τεθυμιαμένοι, εὐώδεις.

τεικτούς (an τεγκτός) χρηστές.

τεῖν σοί, διορικῶς· ἐν ἐπιγράμματι (He-
 rodot. 5 60) "νικήσας ἀνέθηκε τεῖν περικαλ-
 λές ἄγαλμα."

τεῖνον.

τεῖρεα (Hom. Σ 485) τὰ ὄστρα.

τεῖρει καταπονεῖ. "μυρία τοι, Πτολεμαῖε,
 πατήρ, ἐπὶ μυρία μήτηρ τειομένη θαλερὲς
 ἠκίσατο πλοκάμας" (AP 7 241).

Τειρεσίας ὄνομα κύριον.

Τειριεύς ὄνομα κύριον.

Τείρωνος ὄνομα κύριον.

τειχεσιπλήτης. Hom. E 31.

τειχήρεις τετειχισμένους. "τειχῆρης ἐν
 γενόμενος τοὺς πολιορκούντας ἀπὸ τῶν πε-
 ριβόλων ἡμύνετο," ἀντὶ τοῦ εἶσω τειχῶν.

τειχίζω δοτικῇ.

τειχιόεις ὁ τετειχισμένος.

τειχῶν καὶ πόλεως διαστολὴν ἐποιήσατο
 Θουκυδίδης (1 89), καὶ ἔοικε κυριωτέραν
 τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμ-
 βάνειν.

τέκεα τέκνα, καὶ τεκόντες οἱ γεννή-
 τορες· (B OC 508) "τοῖς τεκοῦσι γὰρ ἔθ' εἰ
 πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν." τυτέξιν,
 ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῆ, μὴ ἠγείσθω
 πόνον εἶναι τὸν κάματον.

τεκμαιρόμενος στοχαζόμενος· "ψευδῇ
 τεκμαιρόμενος ἀληθέσι, καὶ οὐ γετησόμενου
 εἰκάζων γενησομένους" (Dionys. Hal. 8 57).

τεκμήρασθαι γενικῇ, τεκμηριῶ δὲ
 γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ

τεκμήριον ἀληθινὸν σημεῖον, ἢ τὸ ἄλυ-
 τον. καὶ τεκμηριώδης ἀπόδειξις λέγεται
 τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ... ἐπειδὴ τέτοκε
 (cf. v. ἀπόδειξις). καὶ αὐθις "ὅτι δὲ δαίμων
 ἦν ἀνθρωπόμορφος ἢ Θεοδώρα, τεκμηριώ-
 σαιτο ἂν τις τῷ μεγέθει σταθμώμενος ὡς ἐς
 τοὺς ἀνθρώπους κακῶν ἔδρασεν· ἐν γὰρ τῷ
 ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων καὶ ἡ τοῦ
 δεδρακότος δύναμις ἐνθλος γίνεται" (Pro-
 cop. Arc. 18). καὶ αὐθις φησι Δαμάσκιος
 (cf. v. ὄροι) "ὄρους δὲ ἐτίθετο... ἀπόλυ-
 σιν." "ὁ δὲ κατέδειξεν, ἐπειδὴ ἔγνω τὴν

τὰς χεῖρας αὐτῆ τὸς τελαμῶνας προσέδησε τῇ κλίνῃ." καὶ ἡ εἰς λεπτὰ κατακεκομμένη ὀθόνη· Ἡρόδοτος (7 181) "οἱ δὲ Πέρσαι περὶ πλείους ἐποίησαντο, σμύρνησί τε ἰώμεινοι τὰ ἔλκεα καὶ σινδόνης βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες."

Τελαμῶνιος ὁ Αἴις.

Τελέας ἕρεϊ ταδί, Ἀριστοφάνης Ὀρ- νισοί (169), "ἄνθρωπος ἀστάθμητος, πετό- μενος, ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτε ἐν αὐτῶ μένων." διαβύλλει τὸν Τελέαν ὡς πλανήτην. ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν πετομένων ἐν ἐρωτήσῃς. ἦν δὲ ὁ Τελέας σκαωπτικὸς ἄνθρωπος καὶ εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους· πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ καὶ νοσησμοῦ καὶ πονηρίᾳ διεβύλλετο. καὶ Πλά- των ἐν Σύρφακι περὶ τοῦ Τελέου φησὶ "νοεῖ μὲν ἔτεφ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται." ἢ ὅτι Τελέας ὄρνειον. τοὺς πετομένους ὄρνεις οὗτος ὁ Τελέας (Ἀριστοφάνης φησὶν) ἕρεϊ.

τελέθει γίνεται (Hom. H 282).

τελέθεισιν γίνονται, θάλλουσι.

τελεία. Ἦρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γάμος· διὸ καὶ προ- τέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία ἢ πρὸ τῶν γάμων γινομένη (sch. A Th. 982).

ὅτι διττὴ ἡ κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τῶ ἄνθρωπῳ τελειότης, ἢ μὲν γνωστικῆ, ἢ ἐπι- στήμην καλοῦμεν, ἢ δὲ ὀρεκτικῆ, ἢ ἀρετὴν

πλήρωτο Ἀργείοις λέγων "ἄλ- λεια τὸν ἄρρενα νικήσουσα εἶ- δος ἐν Ἀργείοισιν ἄρρηται, π- ἀμφιδρυφίας τότε θήσει." ἐκ- τελεσιουργήσας εἰς τὴν γαστήρα. Πολύβιος "περὶ τοῦ τελεσιουργήσας εἰς τὴν πε- ρί τοῦ ἐπὶ αὐτήν που τὴν τελε- σαχέοντο πρῶξιν χωρεῖν, ἐ- τινὶ ἐξ συμπλοκῆν ἐξοιστρέμει Sim. 5 5).

τελεσιουργόν τελέως "διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν, εὐροὶ ὑψηλόνου τε καὶ τελεσιουργί- δὲ ἐπεὶ οὐ πάνυ σνηρημο ἐνδεέστερος.

τελεσκόμενος τελειούμε- νος, ἐνθουσιῶν.

Τελέστης κωμικός. τοι- ἔστιν Ἀργῶ καὶ Ἀσκληπιός, ὁ- ναιοὶ ἐν τῷ ἰδ' τῶν Δειπνοσι

τελεσφόρος τέλειος, μὲ- μωδος.

Τελέσωρος.

τελετή θυσία μυστηριώ- και τιμιωτέρα, ἀπὸ τῶν γι- νι τὰς διυπανημάτων· τελεῖν γὰρ- πανῶν, καὶ πολυτελεῖς τοὺς- σκονας, καὶ εὐτελεῖς τοὺς ὀλ- p. 40.

ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων" (cf. v. μέλει). Πισίδης (exp. Pers. 2 311) "χερσοὶ τὰ ῥα, τέλματοι δὲ τὸς λίθους."

τέλματα τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τῆς ἡ βύθρα. Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργή-
α χωρία. καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 1580)
βροιον ὕδωρ ἂν εἶχεν ἐν τοῖς τέλμασι,"
εἶσι τοῖς φρέσι.

Τέλμινα καὶ Τέλμισσα ὀνόματα πό-
ν.

Τελμισσεῖς. οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν Καρία,
γοντες ἕξ στάδια Ἀλικαρνασοῦ, ὡς Πο-
ων. Τελμισσὸς δὲ πόλις ἐν Λυκία, ἀπὸ
μισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν
ήρορος θυγατέρων, ἣ ἐμίγη εἰς σκύλακα
κβαλῶν· διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὴν
ήσεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεισι. Τέλμι-
ς ὁ πολίτης.

τέλος ἀρχή, τάξις. τέλος καὶ τὸ διδόν-
ον τοῖς βασιλεῦσι. τέλος καὶ τὸ δαπάνη-
ῶθεν πολυτελὲς τὸ πολυανάλωτον. τέλος
τὸ πέραις, καὶ ὁ γάμος· ὄθεν καὶ τὰ
τέλεια.

ἴτι τὸ οὐ ἔνεκα, τουτέστι τὸ τέλος, δι-
τὸ μὲν οὐ, τὸ δὲ ὧ· οἶον, τῷ οἰκοδό-
τέλος ἐστὶ τὸ οὐ ἔνεκα, ποιῆσαι σκέ-
κα κωλυτικὸν ὄμβρων καὶ καταιγῶν, ὧ
ἡμῶν· τὸ γὰρ σκέπυσμα ἡμῶν ποιεῖ. ἐσπέν
ἡμῶς τοῦ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ὧ.
ὅπως δὲ θεωρεῖν ἐστὶ καὶ ἐπὶ πάντων
φύσει συνεστώτων· οἶον, ἡ μὲν ἐφρεσις
θείου, δι' ἣν ἔκυστον τῶν ἐμπύχων
ἕ ἄλλο οἶον αὐτό, τέλος ἐστὶ τὸ οὐ· τῷ
γὰρ ἔνεκεν ἡ γένεσις. ἐπειδὴ δὲ τὰ σώ-
α ὄργανα γίνονται ταῖς ψυχαῖς, αἱ ψυ-
εἰσι τέλη ὡς ὧ. ἀναλογεῖ οὖν τῷ μὲν
ἔτη τῷ οἰκοδόμῳ ἡ φύσις, τῷ δὲ ἀν-
ἴπῳ τῷ ἐπιτάττοντι γενέσθαι τὸ σκέ-
μα ἡ ψυχῇ, τῷ σώματι δὲ ἡ οἰκία. οὐ
ον δὲ ἐπὶ τῶν ζώων τέλος ἐστὶ διττόν,
τε οὐ καὶ τὸ ὧ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυ-
· καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὸν
εἶ τὸ σῶμα πρὸς τὴν χρεῖαν τῆς ἐν αὐ-
· ψυχῆς ἀναφερόμενον· ὀργανικὰ γὰρ τὰ
· φυτῶν μέρη, εἴτε φλοῖδος ἐντερῶν καὶ
λα καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν
· ἴχων διττόν τὸ τέλος, ὡς περ εἴρηται·
δὲ τῶν λοιπῶν οὐκ ἐστὶν εὑρεῖν τὸ τέ-
· διττόν. μέταλλα γὰρ καὶ λίθοι καὶ ἀπλῶς
· ἴκνυμι, προσεχῶς ὑπὸ φύξεως καὶ θεο-

μότητος γινόμενα, ἐξηρημένως δὲ ὑπὸ τῆς
· ὅλης δημιουργίας, ἐν τέλος ἔχει τὸ οὐ· ἔνεκα
· γὰρ τῆς κοσμοποιίας. οὐκέτι μέντοι καὶ τὸ
· ὡς ὧ τέλος ἐστὶν ἐν τούτοις· οὐ γὰρ εἰσιν
· ὄργανα τινῶν, οὐδὲ εἰς χρεῖαν ψυχῶν τινῶν
· κατασκευάζεται. Philopon. in 2 de anima, H
· 6 b. cf. v. οὐ b.

σημαίνει δὲ τὸ τέλος ἕξ.

Ἀρίστον δὲ ὁ Χρῖστος ἔφησεν εἶναι δ
· τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρὸς τι μεταξὺ
· ἀρετῆς καὶ κακίας, μηδὲ ἠντιοῦν ἐν αὐτοῖς
· παραλλαγὴν ἀπολείποντα, ἀλλ' ἐν ἴσῃ ἐπὶ
· πάντων ἔχοντα· εἶναι γὰρ ὅμοιον τὸν σοφὸν
· ἀγαθῷ ὑποκριτῇ (Diog. L. 7 160).

διαφέρει δὲ τέλος καὶ ὄποτελις· τῆς μὲν
· γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι, ταῦ
· δὲ μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς
· καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι (Diog. L. 7 165).

οἱ δὲ εἶπον τέλος εἶναι τὴν ἐπιστήμην,
· τὸ μετ' ἐπιστήμης ζῆν καὶ μὴ τῇ ἀγνοίᾳ
· διαβεβλημένον.

τέλος εὐδαιμονίας διαφέρει· τέλος μὲν
· γὰρ ἐστὶν ἡ κατὰ μέρος ἡδονή, εὐδαιμονία
· δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς
· συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρῳχηκῆται καὶ αἱ
· μέλλουσαι (Diog. L. 2 87).

σύνταξις· "τέλος εἶναι διαγρυπνεῖν ἡμῶς
· ἡνύκαλον."

ὅτι ἐντελέχειά ἐστὶν ἡ ψυχὴ ὡς τελειῶσαι
· καὶ κυβερνῶσα καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα
· καὶ κινῶσα τὰ ὄργανα τούτου πάντα· ἥς
· ἄνευ ἀτέλεις, μᾶλλον δὲ ἄχρηστον καὶ πα-
· τελῶς οὐδέν.

τέλος. "ὁ δὲ Σόλων τῆς παρούσης τῶν
· Κροίσῳ τύχης κατεφρόνησεν, ἐκέλευσέ τε τῷ
· βίε παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν, μηδὲ προ-
· πηδᾶν, μηδὲ ἐπειγόμενον τοῖς εὐδαιμοῖσι
· ἐαυτὸν ἐγκαταγράφειν· ἀτέκμιωτα γὰρ καὶ
· ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα."

τελοῦντα τετυγμένα.

Τελχίνες πονηροὶ δαίμονες, ἡ ἄνθρω-
· ποι φθονεροὶ καὶ βύσκανοι. δύο ἐγένοντο
· Τελχίνες, Σίμων καὶ Νίκων, ὑπερίσχυσε δὲ
· ὁ Νίκων τὴν ἐπὶ Σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι.
· καὶ ἡ παροιμία "οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων
· ἐμέ," ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόν-
· των. καὶ τελχίνειος.

τελχिताίνει ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ.

τελωνεῖον προπερισπωμένως, ἐν ὧ κα-
· θέζεται ὁ τελώνης. τελώνιον προπαροξυ-

τὴν ἑξῆς ἀποστολὴν ἀποστολῆς (ἀποστολῆς) i. 8 p. 74).

ε τελώνης. Ἰάμβλιχος "ἔδωκε τὸν ὄρμον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. οὐκ ἤδη καὶ λύκοι θήσουσιν ἄρνas ἐκ τῶν στομάτων, καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύσουσι νεβροὺς ταῖς μητράσιν, ὅποτε καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγρην τηλικαύτην;"

τεμύχη ἐπὶ κρεῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἐπὶ πλακούντων· ἐπὶ δὲ πισῶν οὐκέτι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (338) "κεστρῶν τεμύχη μεγάλων." ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, οἶον τυροῦ, τόμος. ἢ εὐθεῖα τὸ τέμαχος. cf. v. κεστρῶν.

τεμαχί ἐπίρρημα.

τεμένη ναοί, ἱερά, ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία.

τεμενίτης.

τέμνειν πείθειν, τιμᾶν, ἠγεῖσθαι.

τέμνειν καὶ ὑποτέμνειν διαφέρει. τέμνειν μὲν γὰρ ἔστι τὸ ὀρθῆν ποιῆσθαι τὴν τομὴν, ὑποτέμνειν δὲ τὸ λοξῶδη, ἵνα παχέα φαίνηται· τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς παχύτητος δόξαν ἐργάζεται· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι (sch. A Eq. 291).

τέμνουσι φάρμακον τιμῶσιν, ἠγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς.

τέμπεα τὰ κοιλήματα.

Τέμπε τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὄρων περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν Ὀσσαν στενά. καθόλου δὲ αἱ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενώταται διεκβολαί, καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι. ἰδίως

τησεν ἐν Τενέδῳ ἄνθρωπον πιστασθαι κατὰ νότον τοῦ κριμάτην λέγοντα ἄλισκόμενον πλ.

Τενέδιος ἄνθρωπος. Κισειδῶνος, γενόμενον πατέρα Τέννον, ἐπιγῆμαι τῆτοις, καὶ ναὶ τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρῶντα αὐτήν. πεισθέντα δὲ Κέννακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἔλο· Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἄρως κατεπόντωσεν. ἢ δὲ λάρα τὴν πρότερον καλεσμένην Λένκρον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνης, ὅς σας τῆς νήσου ἐνομοθέτησε τοκατηγοροῦσιν ὀπισθεν παρεστιμιον πέλεκυν ἐπλημένον, ὡς ἐλερουχρημα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ δ θεάματος ἐκείνης λέγεσθαι Τενπος. εἴρηται ἐν ἡ παροιμία ἐρῶν τὰς ὕψεις. cf. sch. Hom. A

Τενέδιος ξυνήγορος ἄμος· δύο γὰρ πελέκει ἐν ἀναθ Τενέδιοι, καὶ παροιμία "Τενέδ Ἀριστοτέλης μέντοι ὅτι βασιλ μετὰ πέλεκως δικάζων τὸν ἰθὺς ἀνήρει. ἢ ὅτι Ἀσσερίνα νέδῳ, ἐνθα ποταμίσκος ἐν ἡ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖ πελέκει ἐμπερῆ. ἢ ὅτι βασιλεθεῖς πελέκει τοὺς μοιχὰς ἄμφο

τενθεία σωμαωρία, λιγρότης· Ἀριστο-
της (Αν. 1675) "πολλήν γε τενθείαν λέ-
."

τένθης ὁ γαστρίμωρος.

τένοντας τραχήλους, τὰ διατεταμένα
ρα· "ταύρος βαθὺν τένοντα" (ΑΡ 6 256).
δὲ ταύρος πληγείς καὶ διακοπιείς τὸς τέ-
τας ἡσυχῇ καὶ κοσμίως κατηνέχθη." καὶ
ἰς (ΑΡ 6 218) "ἐκ δὲ τερόντων ἔνθους
ιβητὴν ἐστροφύλιξε φόβην."

τέον ἀντὶ τῆς τίνος (Hom. B 225).

τέον τὸ σόν.

τέραμον ἄπαλόν, ἔψυμον. καὶ ἀτέ-
μον τὸ δυσέψυμον· ἔτω Πλάτων. "τέ-
ρα καὶ ὑπερῶν καὶ ὑπερθύρα καὶ δρύ-
τοι κατωκαέντες παιδῶν ὄλεθρον σημαί-
" (Artemid. 2 10).

τέρας παράπλασμα παρὰ φύσιν τεχθέν,
γμείον. ὅτι ἐπὶ τῶν τεράτων ἡ ὕλη ἐστὶν
κ, ἐπειδὴ δεῖ καὶ ἐπιτηδειότητος τῆς
κατὰ τε τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν· ὕλη
τῶν ζῴων τὸ κατωμήνιον. αὕτη ἔν ἡ
πύξσα ἢ ἐνδέσσα ἢ παρὰ φύσιν πε-
ριμένη τῶν τεράτων ἐστὶν αἰτία.

τέρας τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον· Ἀρι-
στοφάνης (Ρακ. 760) "τοιῦτον ἰδὼν τέρας ἐ-
δεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πολεμίζων ἀντεῖ-
."

τεράστια σημεῖα, θαύματα· Ἀλιανός
γεννώμενα... τεράστια ἐδόκει" (cf. v.
βίων).

τερατεία ψευδολογία, παραδοξολογία.

τερατευόμενος ψευδόμενος καὶ μηδὲν
πρὸς μὴδὲ ὑγιές λέγων. "τερατευόμενοι
κομπάζοντες ὡς εἰς πολλὰ εἶη χρήσιμος
ἔστι τόπος κατάληψις" (cf. v. ἔλογοποιάν).
ἔστι ὑπὸ τῶν τερατευομένων καὶ γοήτων
ἐπιφωδῶν καὶ δαιμόνων ἀποπομπῆς" (M.
Dn. 1 6).

τερατολογεῖν λέγεται τὸ ἀπίθανα διη-
θεῖαι καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀν-
σπίνων.

τερατολογία ψευδολογία.

τερατολόγοι οἱ θαυμαστὰ καὶ παρά-
τα μυθεύοντες.

τερατοσκόπος μάντις.

τερατοουργός θαυματοποιός.

τερατώδη παράδοξα.

τεράων (Hom. M 229) σημείων.

Τεργέστη πόλις.

τερέβινθος εἶδος δένδρου. ἡ δρυς. So-
zom. 24.

τέρειν ἄπαλόν.

τερετίσματα ὄψαι ἀπατηλαί, ἡ ἕσμα-
τα ἔκλυτα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τέττιγος ἢ
τῆς χελιδόνος. καὶ τερετίζομεν τοιοῦτο μέ-
λος ἄδομεν.

τέρετρον τρύπανον.

τερηδῶν σκώληξ ξυλοτρῶκτης, οἰκῶν
ἐν ξύλῳ· Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (1313)
"ἀλλ' ἐάν με χρῆ, ὑπὸ τερηδῶνων σαπιῖσ'
ἐνταῦθα καταγρούσομαι." καὶ αὐθις (Th.
1186) "σὺ δ' ὡς Τερηδῶν ἐπαναφύσα Πε-
σικόν," ἀντὶ τῆς βαρβαρικῆς ἕσμου καὶ Πε-
σικόν ὄρχημα.

Τεργήνας.

Τερθεύς ὄνομα κύριον.

τερθρεῖα ἢ λεπτολογία. ἔστι γὰρ τι
σχοῖον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτόν, ὃ καλεῖται
τέρθρον. φησὶ δὲ τινες τὰ ἄνω τρημάτια
τῆ ἐπὶ τῷ ἰστίῳ ὄργανῳ, ἀπ' ἧς ἔρηται τῆ
ἰσθῆ ἢ κεραία. ἄλλοι δὲ τερθρεῖαν φησὶ τὴν
φλυαρίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλε-
μένην μάχην. οἱ δὲ ὅτι ἔθος ἦν τὸς ἐφήβους
μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας ερη-
τεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίῃ πόλεμος, μὴ μὲν-
τοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι
τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης· διὸ τὴν στρα-
τεῖαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. σημαί-
νει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν.

Τερθρηδόνος (Hom. B 756).

Τέριζοι ὄνομα ἔθνους.

τέρμα τέλος, ὄρος ἢ καμπτήρ· (Α Αν.
706) "τέρμασιν ὄρας," μετὰ τὴν νεότητα.
εἰς τρία... πόδες (cf. v. ἀκρώρεια).

τερματίζεται τελειοῖ.

Τερμέρια κακά. περὶ Καρίαν χωρίον
Τερμέριον καλεῖται, ᾧ ἐχρῖνοντο οἱ τύραννοι
δεσμωτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἐρμυνὸν τυγχά-
νον κείται μεταξὺ Μύνδου καὶ Ἀλικαρνασσῶ.
τῶν δὲ ἀπὸ τούτου ληιζομένων δυσουλώτων
τυγγανόντων λεχθῆναι τούτου. Τερμέρια ἔν
κακά τὰ μεγάλα κακά. cf. sch. Vat. Eur.
Rhes. 505.

Τερμησσεῖς ἔθνος Πισιδίας.

τερμία ήμέρα (S Ant. 1331) ἐφ' ἧς
μέλλει τὸ τέλος τῆ βίης εὐρῆσειν. "οἴμοι τὰ
πολλὰ ἐξέχρη κακὰ ἐλθόντι χώρων τερμίου,
ἐνταῦθα κάμψειν τὸν τυλαίπωρον βίον" (S
OC 87).

τέρμινθος εἶδος φυτοῦ.
 τερμιόεσσα ἢ μακρὰ καὶ μεγάλη. καὶ
 τερμιόεις (Hom. Π 803).
 τερμόνων.

Τέρπεινδρος Ἀργαῖος, ἢ Λέσβιος ἀπὸ
 Ἀντίσσης, ἢ Κυμναῖος· οἱ δὲ καὶ ἀπόγονον
 Ἡσιόδε ἀνέγραψαν, ἄλλοι δὲ Ὀμήρου, Βοίε
 λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκίως τοῦ Ἐὐρυφῶν-
 τος τοῦ Ὀμήρου· λυρικός, ὃς πρῶτος ἐπτά-
 χορδον ἐποίησε τὴν λύραν, καὶ νόμους λυ-
 ρικούς πρῶτος ἔγραψεν, εἰ καὶ τινες Φιλάμ-
 μωνα θέλωσι γεγραφέναι.

τέρπεσθον τέρπονται, δυνικῶς (Hom. Δ
 10).

τερπικέρανος ὁ τοῖς κερανοῖς τερ-
 πόμενος (Hom. Α 419).

τέρπνιστον ἐπιτερέστιατον, προσφιλέ-
 στατον.

τερπωλήν τέρψιν (Hom. σ 37).

Τερψιχόρη μία τῶν θ' μωσῶν.

Τερψίωνος.

τέσσαρες. καὶ τέσσαρες καὶ δέκα ἄν-
 δρες.

τεταμένον φῶς εὐθὺ οἶον κίονα (Plato
 RP 10 p. 616 B). τὸ οὐράνιον λέγει. τὸ γὰρ
 συνέχον τὴν περιφορὰν, τὸ ὑπόζωσμα τοῦ
 κόσμου. κατ' ἄκρα δ' αὐτὸ διήκων ἐπινοεῖται
 ὁ ἄξων. εὐθὺ δὲ ἀντὶ τῆ ὀρθότητος. τινὲς τὸν
 ἄξονα τῆ κόσμου, οἱ δὲ κλινδρόν τινα πυ-
 ρὸς αἰθερίας περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

τέτανος νόσος περὶ τῆς ἵππου γιγνομέ-
 νη. νοσῶσι γὰρ οἱ ἵπποι πλείοσι νοσήμασι,
 ποδάγραν ἢ ἢ τετάνω ἐμπνήσει καὶ κριθιά-
 σει. ἔστι δὲ ἡ κριθιάσις ὀμότης μετὰ ζρό-
 φου, ὁ δὲ τέτανος σπασμὸς, ἡ δὲ ἰλιώδης
 νόσος κοιλιακὴ τις διάθεσις, ἡ δὲ ἐμπύησις
 ἀπόστισις ἐν ὑπογαστρῷ, ἡ δὲ ποδάγρα
 ὀδύνη περὶ τὰ ἄρθρα. καὶ δυσουρίσις.

τέτανος καὶ ῥοπαλισμὸς ἡ τύσις τῆ
 αἰδοῖς, ἐπὶ ὧς ῥόπουλον γίνεται· Ἀριστοφά-
 νης (I. ys. 553) "κατ' ἐντέξῃ τέτανον τοῖς ἄν-
 δράσι καὶ ῥοπαλισμέσ."

τεταρπόμενος τερπόμενος. Hom. α 310.

τεταρταῖος τετραήμερος.

• τεταρτημόριον δίγαλκον· ὁ γὰρ χαλ-
 κὸς ὄγδοον τῆ ὀβολῆ. καὶ τεταρτημόριον
 τινα καλῶσιν, οἷον δίγαλκε ἄξιον.

• τεταρτημόριον τὸ τέταρτον μέρος τῆ
 ὀβολῆ, τετέστι χαλκοῖ β'. Harp.
 τετάφατε ἐθάψατε.

τετελεσμι
 15).

τέτευκτι
 τέτηκα ἔ

24) "τὸ δὲ τ
 ριον καὶ χρι
 ρὸς πλείστοι"

τετιημέν
 κελλον γὰρ τι

τετιημέν
 νος, καὶ τετί

τέτλαυθι
 μείνας.

τέτορε δ
 τεφορήσ

λώσω· τορῶς
 τῆ πυρκαλοε

Ἀριστοφάνης
 δυνθῆσομαι,

κῆσομαι."

τετραβύ
 τετράγω

μύσκιος "σεμ
 πάντα καὶ τε

νος, ὡς φάν
 μηδὲ τῆς ἐπι

τέτης ἀρεῖσι
 εἶναι τὸν ἄνθ

τετραδεῖ
 τετραδιδον δὲ

τετραδί
 νάντων· καὶ

νηθέντα Ἐὐρι
 δὲ αὐτὴν καὶ

διατεθεῖσθαι
 ταύτη εἰς θε

τετραδι
 τες, ἀπὸ τῆ Ἰ

πολλὰς πόνως
 τετραέλι.

ὠδίνων τετρα
 τετραετ:

τετρακό
 "θάλλοι τετρ

κισσός" (AP
 τετρακό

στησαν τῶν
 οἵτινες δ' μῆ

τετρακτ
 ὅτι οἱ Πυ

τετραλογία — τετραλογία

νον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληρῆται τοῖς δὲ ἰ σὺνθεσις τῶν δ'. καὶ διὰ τοῦτο ἰσοθμὸν πάντα τετρακτὸν ἔλεγον (Phot. 8).

αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ δ' διὰ τὰς δ' τελέτης μορφάς· ἀρτίτοκος γὰρ, μηρο-, ἀμφίκυρτος καὶ πανσέληνος.

τετραλογία. κατὰ τὴν τραγικὴν τετρα-
ν ἐξέδωκε Πλάτων τῆς διαλόγου. ἐκεῖ-
νός δ' δρᾶμασιν ἠγωνίζοντο διονυσίοις
οἷς παναθηναίοις χύτροις, ὧν τὸ τέταρ-
τον σατυρικόν· τὰ δὲ δ' δρᾶματι ἐκαλεῖ-
ται τετραλογία. εἰσὶ τούτων οἱ πάντες Πλά-
τωνος διάλογοι γ' καὶ ν'. διπλαῖς δὲ
αὐταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν
ἔργων, τῇ μὲν ὑπὸ τῷ ὀνόματι, τῇ δὲ
τῷ πράγματι. ταύτης τῆς τετραλογίας
ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων ἢ περὶ
τοῦ διαλόγου ἐστὶ πειραστικός· δεύτερος
οἰκιστὴς Σωκράτης, ἡθικός· τρίτος Κρίτων
ἢ πρακτὴς, ἡθικός· τέταρτος Φαίδων
ἢ ψυχῆς, ἡθικός. δεύτερα τετραλογία
ἠφεξῆς ἐν τῇ βιβλίῳ Λαερτίου Διογένους
ῥητῶν φιλοσόφων (356).

τετραμαίνω. ὅπως Ἀριστοφάνης ἐν
ἐλαίς (294) "οὕτως αὐτὰς τετραμαίνω
μερόβημι" ἀντὶ τῷ τρέμω, παραγωγῶς.
ἦδη δὲ ἐξέτεινε τὴν λέξιν τετρατενόμενος.
τετραμόνος.

τετραμθέντα τρυπηθέντα (AP 6 296)
ὄκη καὶ τῶτον ἐπ' ὄρνυμι τετραμθέντα
ἴν."

τετραποδὴδόν (A Pac. 896). οὕτως ἐβρά-
νοι οἱ ἐν Αἰβύῃ σκυῖοδες, πλατύποδες
καὶ ἀνορθῶντες τὸν ἕτερον τῶν πο-
δῶν καὶ καυσοκιάζοντες τὸ λοιπὸν σώμα
ἐπιπροσγῆν τῷ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος.
σκυῖοδες.

τετραποδῆτι ποσὶ καὶ χερσίν· "οἱ δὲ
τετραποδῆτι τρόπον τινὰ προσπλεξόμενοι
ζῶντο" (Polyb. 5 60).

τετραπτερυλλίδων τῶν ἀκρίδων, πα-
ρὰ δ' ἔχειν πτερά (sch. A Ach. 871).

τετραραῖα.

τετραρχία οἱ δ' λόγοι, ἄνδρες ἕξδ'. καὶ
ἕμιμος τετραρχίας.

τετραρχία. τετάρτων μερῶν ὄντων τῆς
γαλίας ἕκαστον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο.
αὐτὰ δὲ φησὶν εἶναι ταῖς τετράσι Θεττα-
ίων Πελασγῶν τιν Φθιώτων Ἐστιαίων.

καὶ ἄλλοι ποίηται
φησὶν αἱ
ἐν ἑλέων
χίαν. Harp.

τετράς
ραῖς.

τετρασκάμω
ἔγραψαν ὅπως
ἕως τετρασκάμω
(Diodor. Sic. t. 2 p. 622)

τετραστατήριον
429) "Εὐδαίον ὁ δεξιότατος
ἔλεξε δημοτικωτάτης
δεύμενον σωτηρίας τετραστατήριον
ἔργῳ. ἦν παρέχουσι τοῖς δικαστέ-
χλαινας, ἐπειδὴν ἡλιος τρι-
ὑμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτὶ
ὁ Εὐδαίον. ἔστι δὲ ὄνομα κλίμα-
δὲ κλίμη μήστι μηδὲ στρώματα.
θευδήσοντας ἀπονευμμένης ἐς τὸν
δεψῶν. ἦν δ' ἀποκλίμη τῇ θέσφι
ὄντος, τρεῖς σισύρας ἀειλείτω." καὶ
ἀλφειταμοιβοὺς τρεῖς χοίνικας δεῖπνον
χειν."

τετραφαλαγγαρχία αἱ β' διγαῖα,
γίαι, ἄνδρες 15πδ'. τοῦτο γὰρ ἡ τριῖα
καὶ εὐχρηστος φάλαγγς.

τετραφάληρον δ' φάλας ἔχουσαν (Hom.
E 743).

τέτραχα, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ τετραχῶς,
ὡς "πένταχα κοσμηθέντες" (Hom. M 87).

τετρήνας τρυπήσας.

τετρήχει ἐτραχύνετο (Hom. B 95).

τετρηχῆτι τρυχνομένη (Hom. H 346).

τετρίγει ἔτριξεν, ἢ ποῖον ἔχον ἀπετέ-
λεσε (Hom. P 714). καὶ τετριγῦτι τριζβου.

τετρυμένον καταπεποιημένον "αὐλακι
καὶ γῆραι τετρυμένον ἐργατήνην βουὴν Ἀλκιων
οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα, αἰδεσθεῖς ἔρ-
γων" (AP 6 228).

τετρυνημένη. ψῆφοι εἰσι χαλκαῖ, ἀέ-
λισκον ἔχουσι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι
τετρυνημέναι αἱ δὲ ἡμίσειαι πλήρεις. οἱ δὲ
λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὴν εἰρημένοι
ᾧσιν οἱ λόγοι, παραδιδοῦσιν ἐκάστῳ τῶν
δικαστῶν β' ψήφους, τετρυνημένην καὶ πλή-
ρη, φανερώς ὄραν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μήτε
πλήρεις μήτε πάντη τετρυνημένας λαμβά-
νωσι. Harp.

τέττα (Hom. Δ 412) προσφώνημα νεω-
τέρου φιλῆ πρὸς πρῆβυτερον.

τετάρων ὀβολῶν, ἐπὶ τῶν πολλῆς
τιμῆς ἀξίων· "τὴν παρορσίαν τὴν σὴν οἶε
τετάρων ὀβολῶν εἶναι, τὸ τῆς παρορσίως.
οὐκ... τὸ τῆ λόγῃ" (cf. v. χελώνη μυτιῶν).

τεττιγοφόροι οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας
γὰρ ἐφόρον χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς
εἶναι. Θεοκλίδης ἁ (6) "καὶ χρυσοῦν τεττί-
γων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδοῦμενοι τῶν ἐν
τῇ κεφαλῇ τριχῶν." ἢ ὅτι μισικοί· μισικὸς
γὰρ ὁ τέττιξ. γηγενεῖς δέ, διότι καὶ Ἐρε-
χθεὺς ὁ οἰκιστὴς τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς γῆς
ἐτέχθη.

τεττίγων ἀνάμεστα (A Nub. 980). τὰς
τέττιγας παρέλαβεν Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ
οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν
χρυσῶν ἐχρῶντο τέττιγι, τεκμήριον ὅτι αὐ-
τόχθονές εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι ὡς καὶ οἱ τέτ-
τιγες.

τεττίγωνος.

τετύκοντο κατεσκευάζοντο.

τέτυκται κατεσκευάσται.

a τετύφωμαι ἐπήρθη, καὶ τετυφωμέ-
νος. καὶ τετυφῶσθαι μεμηνῆναι.

b τετύφωμαι ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι,
ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα, ἦτοι ἀπὸ τῆς βρον-
τῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφερο-
μένων σκηπτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν τυφωρικῶν κα-
λουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίση-

τὰ λοιπά.

τευκτὴν χειροποίητον.

τευκτῆρι ποιητῆι, κατα

Τευμησίᾳ. περὶ τῆς
πεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γε-
ιστορήμασι, καθάπερ Ἀρισ-
τοφῆται μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν
τοῖς Κλυμείοις, διότι τῆς βα-
τοῖς ἀπὸ Κλύμειου γεγονότι
φασὶ τὸν Ἀθιόνος, Ἀθηναῖο·
κεκτημένον ὃν ἐδὲν διέφευγε
ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτο
κριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν
κειν τὴν ἄλωπεκα μετὰ τε
λαμβανομένης δὲ περὶ τὸν
γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ
εἰλήφασαι δ' οὗτοι τὸν μῦθ
κύκλον.

τεύξομαι γενικῆ.

τευτάζειν πραγματεύεσθαι,
ἢ στραγγεῦσθαι καὶ
ἐν τῷ αὐτῷ. Ἀνκόφρων οὖν
προσθεῖς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει
ζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμε-
φρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπισ-
τειν, καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φ-
νιχος Μύσταις "μύστιγα δ'
τευτάσθαι." Πλάτων Ξα-
θύρουβος τευταζόντων" ἀνι-
τενομένων ἢ διατριβόντων.

ν καὶ φλαυρῶν.

εύχεα ὄπλα, σκεύη· "εὐρίσκουσι δὲ ορέας καὶ ἄλλα τεύχη κεραμεῦ κρεῶν ἢ τεταριχενμένων" (X Anab. 5 4 28?).

εὐχοντες κατασκευάζοντες.

εὐχος ἀγγείον.

έφρα ἢ κόνις.

έφρα εἶδος τίττιγος. "καὶ γὰρ καὶ α καὶ μέμβραξ καὶ ἄλλος δακέττας, καὶ υψ ἕτερος. καὶ ἀχέταν τινὰ λέγουσι, ἀκινθίαν ἕτερον. ἀκοῆ παρεδεξίμην α ἀκούσας· ὅτῳ δὲ καὶ πλείω τῶν προέτινων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖ" (Aelian. H. A. 10 44).

εφρώσους ἐμπρήσας, σποδώσας. καὶ αμία "μὴ τὴν τέφραν φεύγων ἐς ἀνθραπέσης."

εχνάζειν τὸ πινούργως τι διαπρατταί· (A Th. 99) "τὸ πρῶγμα κομπὸν καὶ ρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπον· τοῦ γὰρ τεχνάημιερος ὁ πυραμοῦς." εἶδος πλακοῦν ἢ πυραμοῦς· οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς διαωχίεσιν ἐπαθλον, καὶ ὁ ἐγορηγοῦς ἕως ας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. μεταφορῶν αὐτῷ ἐγρήσατο, ὡς νικῶντος αὐτανουργία πάντας. cf. v. πυραμοῦς.

εχνάσμισι δόλοις, πανουργίαις· "τὰς δοράς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμισι φέρειν ον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι. καὶ μὴν σὺ κατὰπνυγον εὐρύπρωκτος εἰ σὺ τοῖς λόβ· ἀλλὰ τοῖς παθήμασι" (A Th. 205).

εχνηθέντος δημιουργηθέντος.

εχνην πεποιήται (A Eq. 63) ἀντὶ τῆ βρον καὶ τέχνην αὐτῷ προκεχώρηκε.

εχνητὸν γύναιον δυσγενές.

εχνητεία.

εχνήτης ὁ ἐπιστήμων. θηλυκῶς δὲ ἴτις, διὰ τοῦ ι.

εχνολογῶ.

εχνύδριον. τεχνύδριον λέγεται ἐποκοεῶς, ὡσπερ λογύδριον.

εἰως ἀντὶ τῆ πρό τῆ, πρίν, ἕως τινός, οσοῦτον ἕως. καὶ τέως τηρικυῖτα ἢ Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τῆ πρότερον ἢ πρό· καὶ Ἀριστοφάνης (Th. 456) ἀντὶ τῆ ρον· "τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ὄμηρ."

εἰως. οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆ πρότερον ἢ εἰ μέχρι τῆ· (sch. Plat. p. 334) Ἀντιφῶν· εἰ μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τῆ ὀλίγου

πιστότερος ἦν." "ἀποκαλύψαντες τὰ ὄπλα τέως ἐσκεπασμένα," καὶ αὔθις "καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας," καὶ ἐν τῇ ἀπολογία τῆς δωροδοκίας "δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ ἐμοῦ ἔχειν καὶ ἐν τῷ τέως," καὶ ἐν τῷ α' περὶ τοῦ Δικαιογένοϋς κλήρου "Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ὤκει παρ' ἡμῖν, δοκιμασθεῖς δὲ ἔγημε." καὶ ἐπὶ τῆ ἐν τοσοῦτῳ· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον "ἡγούμεθα γὰρ ἐκείνη μὲν τὸν ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν δεῖν, τὸ δὲ χρῆμα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι, ἐπειδὴν δὲ ἠθήσωσιν, ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν." καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς παρὰ Δημοσθένει (2 24) ἐν β' τῶν Φιλίππικῶν "ὡσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι, τέως μὲν ἂν ἐρρωμένα ἦ, οὐδὲν ἐπιμισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν," καὶ ἐν τῷ κατὰ Διονυσόδωρον (14) "τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκος μὴ καθομολογεῖν, τέως ἂν διακριθῶμεν," καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς παραπροσβείας (326) "ἀντὶ τοῦ τὸν Ὀρωπὸν ὑμῖν παραδοθῆναι, περὶ τοῦ Ἀρμιοῦ καὶ τῆς πρὸς Παννάκτιν χώρας μεθ' ὀπλων ἐξέρχασθε; ὁ τέως ἦσαν σῶσι Φωκεῖς οὐδέποτε ἐποίησαμεν." καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν (35) "καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν Ἑλλήνων εἰκότως φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὄρω. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν ὅτι, τέως μὲν κοινὸν ἐχθρὸν ἐκείνον ὠμιονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἄρα ἦσαν κύριοι;" "καὶ τὸν βωμὸν ἐφ' οὗ τέως ἰλεοῦντο τὸν δαίμονα, ἀνέτρεψαν" (cf. v. περιέσπασιν).

Τζουρολλός πόλις Θρακική, ἢ παρὰ πολλοῖς Τζουρουλλός λεγομένη.

τῆ ταύτη. ἢ δέξαι, λάβε· Ὀμηρος (ι 743) "Κύκλωψ, τῆ, πτε οἶνον," καὶ πάλιν (Ξ 218) "τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα." ἐγρήσατο δὲ καὶ τῷ πληθυντικῷ ὁ Σώφρων, εἰπὼν "τῆτέ τοι κορῶναί εἰσιν." ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα· "τῆ δὲ πᾶς ἔπου" (A Ach. 204), καὶ ἔστιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. καὶ Ὀμηρος (Ο 46) "τῆ ἦμεν ἢ κεν δὴ σὺ, κελαινεφέες, ἠγεμονεύεις."

Τήβεννα πόλις.

τήβεννος στολή Ῥωμαϊκή· "Τυραντινοὶ δὲ Ποστονμῖλον τὴν τήβεννον λυμασιν ἀνθρώπων ἐμόλυναν" (cf. v. λύματα). τήβεννος Ῥωμαϊκή ἐσθῆς ἀπὸ Τημένου Ἀρκάδος, ὃς πρῶτος ταύτην τὴν χλανίδα περιεβάλετο, εἰσπλεύσας κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον

καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτη κατοικούντων. ἀφ' οὗ μαθόντες οἱ ἐγγώριοι τὸν αὐτὸν ἐνεσκευάζοντο τρόπον, καὶ ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα τημένειον, ἐπώνυμον τοῦ εὐρόντος. ὕστερον δὲ παραιφθαρέν τὸ ὄνομα τήβεννος ἐκλήθη (Artemid. 23).

τήγανον.

τῆθε ταύτη, ἢ ἐνταῦθα, ἢ ὧδε, ἢ ἐνθάδε.

τῆ δ' ἐνι ἐν ταύτη δέ ἐστιν.

τῆθαλλαδοῦς γυναικοτρόφους, ὑπὸ τῆθῃ τέθραμμένους.

τῆθεα ὄστρεα. ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί, καίτοι τῆς τούτων ἰδωδῆς οὐ πολλὴ ἐχούσης τὸ ἥδὺ καὶ ὠφέλιμον (sch. Hom. II 747).

τῆθῆλας τοὺς μιμιμοθρέπτους.

τῆθῃ μίμιμη, ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. ἢ κλητικὴ τῆθῃ. τῆθῆς δὲ θεία. Ἀριστοφάνης (Lys. 549) "ἀλλ' ὡ τῆθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαλήφῶν, χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὖρια θεῖτε." τῆθῆς ἐκάλουν τὰς μίμιας, καὶ τῆθῆδῃ τὰς θείας, τὰς πατρὸς ἀδελφὰς ἢ μητρὰς. τῆθῆς δὲ καὶ τὰς τροφάς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια. "Ὀμηρος (II 747) "πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τῆθῆν διφῶν." ἀκαλήφῃς δὲ λέγουσι μὲν καὶ τὰς θαλασσίας, λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας Ἀττικοί. καὶ κνίδη μὲν ἐς ὅσον ἂν ἀπαλή ἐστιν ἐπὶ δὲ σχῆ τὰς μητέρας, τουτέστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφῃ λέγεται. ἀκαλήφῃς ὅν τὰς γραῖας ἐκάλεσαν, ἐπειδὴ στερροαὶ ἦσαν καὶ γεννηταί· καὶ γὰρ τὸ σπέρμα δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τῆθῶν, εἶπε μητριδίων, τουτέστι τῶν ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφῃς. δάκνουσι δὲ αὐταί, τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γραῖαι. μητριδίας δὲ ἐκάλεσε τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα.

τῆθῆς θεία, πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφή.

α Τῆθύς ἢ θάλασσα· "οὐδὲ σύ γ', ἀφρηστά, Νηρηίδας ὡς πρὶν αἰέρων νώτοις πορθμεύσεις Τῆθύς εἰς πέρατι" (AP 7 214).

β Τῆθύς ἢ γῆ, παρὰ τὸ τιθήνη εἶναι καὶ τροφός. "Ὀμηρος (Ξ 201) "Ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τῆθύν," τουτέστιν ἄγρῶν οὐσίαν καὶ ξηρῶν.

τῆκεδόνι τῆ φθίσει. "καὶ νοσεὶ νόσω μικρῶ, καὶ τῆκεδῶν αὐτὴν διεδέξατο· καὶ ὅσα ἐτόλμησε βῶν καὶ λέγων, καὶ ὅσα ἐσιν

ἀνδρῶπιον ἀσειβεστάτων ἐκτραφεὶς εὐχόμενος, τὴν ἐπίρρητόν τε καὶ καὶ ψυχὴν ἀπορρηξίαι." cf. νν. ἀπορρηξίαιος ἱεροφάντης μέγαρον φρίκη.

τῆκτά, ὅσον κηρὸς καὶ πίττα· τε ὅσα καὶ χυτὰ ἐς πολεμίους σὺν ὑπερδεξίῳν ἐβάλλετο, τὰ τε ἄλλα σιδηρεῖται γῆν πυρὶ πολλῶ διαφανῆ μνοι κατὰ τῶν ὑπῴοντων τὸ τιῶχο ἔμελλον."

τῆκω αἰτιατικῇ. καὶ τῆξαι.

τῆλυγές λίαν λαμπρόν.

τῆλαύγημα ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ ματος ἐπιφανείῃ (Levit. 13 23).

Τῆλαύγης Σάμιος, Πυθαγόρου υἱὸς καὶ μαθητῆς, φιλόσοφος, διδ' Ἐμπεδοκλέους, ἔγραψε περὶ τῆς τριβιβλίου δ'.

τῆλε καὶ τῆλοῦ πόρρω.

Τῆλεβόας ἐθνικόν.

Τῆλέγονος ὄνομα κύριον, ὅς ἐφείυρε τὴν οἰωνιστικὴν, ὅτι οἶον ἰστέγη ἐφάνη γαλῆ ἢ καὶ ὄφεις, τότε νει. cf. ν. οἰωνιστικῇ.

τῆλεδυπὸς μακρὰν ἀφιστηκίς.

τῆλεθάοντα πᾶν λάμποντα.

Τῆλεκλείδης Ἀθηναῖος κωμικὸν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀμφικτιῶ Πρωτάνεις καὶ Στερροί, ὡς Ἀθήναι ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

τῆλεκλειτοὶ ἄγαν ἐνδοχοί.

τῆλέπορον· Ἀριστοφάνης (Ni "τῆλέπορόν τι βόημα," ὅσον ὄρθοι ὑψηλόν. ἐστὶ δὲ ἀρχὴ ἄσματος, ὡς "περσέπολιν Ἀθάναν."

τῆλεσκόπων ὄμματι τῶ πᾶσι ρῶντι (A Nub. 289).

τῆλεφανεῖς ἀφ' ὧν ἐστὶν ἰδὸν πόρρω· τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὐδοὶ καὶ κρᾶν καταφανῆ γίνεται.

Τῆλεφάνης ἀλτήτης, τῆλεφᾶ μικροῦθεν φαινομένη.

Τῆλεφος ἐκ πηριδίου. οὗτος κί Ἀριστοφάνης (Nub. 918) "καίτοι κί γ' ἐπτόχενες, Τῆλεφος εἶναι φάσκω, ριδίου." καὶ Τῆλέφειον τραῦμα.

Τῆλεφος Περγαμητὸς γραμμῶν ἔγραψε καὶ αὐτός, ἐν οἷς παρατίθεται χρῆ εἰδέναι τὸν γραμματικόν. καὶ παρ' Ὀμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν

ερί συντάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία ε', τῆς καθ' Ὁμηρον ῥητορικῆς, περὶ τῆς ρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας, ποικίλης ἰαθείας βιβλία β', βίους τραγικῶν καὶ κῶν, βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ', ἐν ἰδιόσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία. ὅτι ς Ὀμηρος τῶν ἀρχαίων ἐλληνίζει. περὶ Περγᾶμου, περὶ τοῦ ἐν Περγᾶμῳ στίου βιβλία β'. περὶ τῶν Ἀθήνησι διηγηρίων, περὶ τῶν Ἀθήνησι νόμιων καὶ περὶ τῶν Περγᾶμου βασιλέων βιβλία ρὶ χρήσεως ἤτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος καὶ ἄλλων οἷς χρώμεθα· ἔστι δὲ κατὰ στοι· περὶ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης. ἰκνυτό· (ἔστι δὲ συναγωγὴ) ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐ· ρᾶ; μὴ ἀρμοζόντων, πρὸς ἔτοιμον εὐπο· φράσεως) βιβλία ι'.

ηλία σανίς ἢ λεγομένη κάρδοπος, σγ· τις οὔσα, ὡσπερ τὸ σήμερον τήμερον. ἰη καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περίφραγμα ἰων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ἧ ἄλφίτα ἐπιπρά· το, καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὀρτυγας θάλλον ἐν τῷ. ἄλλως. σανίς πλατεῖα, ἰς ἄλφίτοποιούσι. τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον πλατύ, εἰς ὃ τιθέουσιν οἱ ἀρτοκόποι ἄρις ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ ἐν τῆς κυπνοδύγης τὸ πῦμα, ὃ ἔστι περές. φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου ἐλ· τείης, ἐὰν ἦ ὁ δακτύλιος τηλία. τοῦτο ἰς πυχείας οὐσίας καὶ μὴ δυναμένης διὰ κλίον ἐκχυσθῆναι ἀλλὰ τηλίαις. Ἀριστο· ς. ἢ τηλία μὲν ἔστιν ἢ ἀτρύπητος σα· ἐὰν δὲ τρυπηθεῖη, ἄψις γίνεται (sch. A .1038).

ηλία πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἦτοι ἰλιγα πιπρούσκειται ἢ ἀλεκτρούνης συμ· ονται. καὶ περιφέρειται τοῦ κοσκίνου. ἦλις εἶδος ὀσπρίου, ἦτις ἐφθῆ ἐπιγεο· ὄλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώ· ἐπισφαλῆ· ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πο· ἰαν ἐμηχανήσατο (B. I. 3729).

ηλόφθι καὶ τηλόσε πόρρω, μακράν. ηλοπέτευς (AP 6239) τῆς πόρρω πε· ρης· ἐν ἐπιγράμματι "ἀμβροσίων ἕαρος ἰν μέλι πολλὸν ἀμέλξας, δῶρον ἀποιμάν· τηλοπέτευς ἀγέλης."

ηλύγετος μονογενής, καὶ τηλύγετον γενη· Ὀμηρος (I 143) "ὅς μοι τηλύγε· τρέφεται." ὁ προήκοισι τοῖς γονεῦσι ὕμενος, μεθ' ὃν οὐκέτι γενήσεται, λέ·

γεται τηλύγετος. καταχρᾶται δὲ ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τῷ ἀγαπητῷ διὰ τὸ τὸς ἀψίμης γεννη· θέντας ἀγαπᾶσθαι.

τηλωπός ἐκδημος· Σοφοκλῆς (Ai. 563) "κεὶ τὰ νῦν τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θή· ραν ἔχων."

τημελῆς ἐπιμελῆς, καὶ τημελῆς ἐπιμε· λῆς, σπουδαῖος.

τημελῆσαι ἐπιμελῆσαι, φροντίσαι.

τημελῆσαντες θλέψαντες.

τημελέμενον ἐπιμελέμενον, φιλοκαλέ· μενον.

τη μὲν ὅπου μὲν. ἢ ἐν μέρει.

Τήμερος ὄνομα κύριον.

τῆμερος ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τεταγ· μένον ἐπὶ σώματος, τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρό· νου λέγεται. καὶ ἐν Εἰρήνῃ "ἰὼ Λακεδαῖ· μον, τί ἔρα ποιήσει τήμερον;" ἀντὶ τῆ ση· μερινῆ (sch. A Nub. 699).

τήνα ἐκείνη· Θεόκριτος (11) "ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἄ πίτυς, αἰπόλε, τήνα."

τὴν Ἀκασαῖα σελήνην παροιμία. λέ· γεται δὲ ἐπὶ τῶν διαμενόντων καὶ βραδυ· νόντων. ἦν δὲ Νεΐλειω κυβερνήτης ὁ Ἀκε· σαῖος.

τηνᾶλλως μᾶτην. καὶ οὐ τηνᾶλλως μετὰ τῆς ἀποφύσεως λέγεται. ὁ δὲ Φιλῆμιον Νυκτεῖ "τὸ κανῶν δ' ὁ παῖς περὶσεὶ τηνᾶ· λως ἔχων." ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημο· σθένην καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος (p. 172 ext.). "ὡς δὲ λόγους τηνᾶλλως ταῦτα ἦκ· σαν ὄντα, χωρεῖσιν ἐς σύμβασι πρὸς Ζή· νωνα πάλιν."

τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναγορεύσομεν ὄρ· χησιν" ἀντὶ τῆ ἐπὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐπανέ· λθωμεν. τῆτο εἶρηκε Μάρκος πρὸς Ζήνωνα τὸν βασιλέα· "τὴν αὐτὴν ταύτην καὶ δεύ· τερον ἀναγορεύσομεν ὄρχησιν."

τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολε· μίων εἶναι σφετέρων, τὴν δὲ σφετέρων τῶν πολεμίων, πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον" (A Ran. 1484). εἶρηται τῆτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην, ὅς ἐκέλευσεν --- ἀφο· ρίσαι (cf. v. Περικλῆς c).

τὴν γλαῦκα τωθᾶζουσι.

τὴν δωριστὶ μόνην ἀρμονίαν ἀρμότ· τεσθαι τὴν λύραν, ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλω" (A Eq. 985), τρεῖς τὴν δωροδοκίης.

τὴνελλα μίμημα φωνῆς κρέματος αὐλῆ ποιῶς. Ἀρχιλοχος "τήνελλα, καλλίνικε χαῖρ'

ἀνάξῃ Ἡράκλεις, αὐτός τε καὶ Ἰούλιος, ἀί-
χμητὰ δύω." Ἀριζοφάνης (Eq. 276) "ἀλλ'
ἐὰν νικήσῃς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ," ἀντὶ τοῦ
νικηφόρος. τήνελλα δὲ κρουμάτιον ἐπινίκιον.
ἢ τήνελλος ἀρμονία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερ-
ακοντίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἶ.
"ἦν δ' ἀναιδείμῃ παρελθῆς, ἡμέτερος ὁ πυ-
ραμῆς." ὁ δὲ πυραμῆς εἶδος πλακῆντος ἐκ
μέλιτος ἐφθαῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων, ὡς
σησαμοῦς ὁ διὰ σησαμῆς. ταῦτα δὲ ἐτίθε-
σαν ἄθλα τοῖς διαγυρῶνταις· εἰώθασιν
γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλᾶσθαι περὶ
ἀγρυνίας, καὶ ὁ διαγυρῶνταις μέχρι τῆς
ἑω νικήσας ἐλάμβανον τὸν πυραμοῦντα. ὁ δὲ
νευς ὅτι, ἂν μὴ νικήσῃς ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ,
περιγένη δὲ ταῖς περιουσίαις καὶ ἀνυσιχνυ-
τίαις, οὐδὲν ἤττον ἡμέτερον τὸ τερμάτιον,
τετέξιν ἢ νίκη.

τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον παροιμία,
ὡς ἡ τοιαύτη "ταῦτὸν ἔλκομεν ζυγόν."

τὴν θύραν ἔχων τετραμέντην ὡσπερ αἰ-
ποῖνται, ἐπὶ τῷ ἀπανθρώπῳ καὶ ἀπροσπε-
λάσῃ.

τηνικαῦτα τότε.

τὴν κατὰ στυγὸν ἔλα. ἀπὸ χρησιμοῦ
τυνὸς ἐλέχθη. τετέξιν, αἶος εἶ, τοῖστος καὶ
φαίνε, καὶ μελῆσαι μὴ συμπαρεκτείνε. τῆτο
οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι φασιν ἀπόφθεγμα, οἱ
δὲ Σόλωνος· ἐνιοὶ δὲ αὐτὸ Χίλωνος εἰπεῖν
σιμβυλευμένον τινὲ εἰ πλῆσιον ἔλοιτο γάμον.

τὴν λεοντῆν ἐνδύου. ἴσον τῷ γεν-
ναίξῃ.

Τῆνος μία τῶν Κυκλάδιων νήσων.

τὴν ταχίστην, ἐπίρρημα, ἀντὶ τῷ τα-
χέως (Polyb. 3 70) "ὁ δὲ φιλοτίμως εἶχε
πρὸς τὸ τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα."

τὴν τράπεζαν οἴσομαι Ἀριζοφάνης
(Pac. 1032), τατέξιν ἐμμαντῶ ὑπηρετήσω, καὶ
οὐ χρεῖα παιδός.

τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν
καλεῖν." βοηλάτης ἐκ κώμης ἄμαξαν ἄγων,
καὶ ταύτης ἐμπεισοῦσης εἰς φάραγγα κοιλώ-
δη, δέον βοηθεῖν ἀργὸς ἔσατο τῷ Ἡρακλεῖ
προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν
θεῶν ἀσπαζόμενος ἔτιμα. ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς
εἶπε "τῶν τροχῶν ἄπτε καὶ τῆς βόας νύττε,
καὶ τότε τὸν θεὸν εὐχε ὕταν καυτός τι
ποιῆς· μὴ μέντοι γε μάτην εὐχε." ἐκ τῆς
εἰς παροιμίαν εἰσῆχθη (Babr. 20).

τηξίμελεϊ φθοροποιῶ (AP 7 234) "τη-

ξίμελεϊ νοῖσω κεκολουμένος ἔδραμε θρῆ-
ξες προτέρην ἔργων ἄρσενα μαρτυρήν."

Τήραιοις ὄνομα κύριον. ὁ Μῆδος.
τηρεῦς ὁ τηρῶν.

Τηρίβαζος ὄνομα κύριον.

Τηριδύτης ὄνομα κύριον.

τηρῶν αἰτιατικῇ.

τήρωνες. οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ πολέμια καὶ
οὔπω ἐγγεγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις τῆρ-
νες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις.

τῆς ἀντὶ τῷ ταύτης· ἔκ ἔστι δὲ ἄρθρον
"Ὀμηρος (I 133) "μήποτε τῆς ἐόντης ἐπαφ-
μεναι," ἀντὶ τοῦ ταύτης, καὶ ἐν Ὀδυσσῆϊ
(β 206) "εἵνεκα τῆς ἄρετῆς," ἀπὶ τῷ
ταύτης.

τῆς μητρὸς ὡς αἰξὶ καλεῖται. αἰξὶ
ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητρῶν
γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατοι.

τῆς μωρίας ὄντα τηλεκστονί (A Nub
816), ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων, ἢ
λίγων ὄντων, οἷον τελεῖαν ἐχόντων τῆρ ἢ
κίαν καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

τητῶσθαι σερισκοσθαι. Σοφοκλῆς (Phl
382) "τοιαῦτ' ἀκῆσας κάξονειδοσθεῖς καὶ
πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος καὶ
τῷ κακίς κακ κακῶν Ὀδυσσεώς." καὶ αἰξὶ
(OC 1618) "ἢ τητώμεναι τὸ λοιπὸν ἢ ἢ
βίβη διαΐξετε."

τῆτες καὶ τῆτα τῆτο τῶ ἔτι, ἐπὶ τῷ
"ἐγελῶτ' ἀνθ' ὅν λαγῶν Ὑπέρολος τῆς
ἱερομνημονεῖν" Ἀριζοφάνης Νεφέλαις (Nub
τῆτο δὲ οἱ Λαωρεῖς τῆτες λέγουσι, καὶ ἢ
τῆ δ τῆδες.

τητινὴ χθεσινή. καὶ ἑδότερον τητινὴ
τητιώμενον σερισκόμενον.

τηυσίη ματαία.

τί. οἱ ἀπὸ τῆς σοῦς τῆτο τὸ τι γένος
ὄντος τίθενται. τὸ γὰρ τι δηλοῦν ὅτι καὶ ἢ
εἰ δὲ ὄν, τὸν τῆ ὄντος ἀναδέχοτο ἂν λέγου-
διὸ καὶ γενικώτερον αὐτὸ φασιν εἶναι, καὶ
τηγορέμενον ἢ κατὰ σωματίων μόνον αἰξὶ
καὶ κατ' ἀσωμάτων.

τιύρα κόσμος ἐπικεφάλαιος· ἢ αἱ βί-
σιλεις μόνον ὀρθῆν ἐφόρον παρὰ Πέρσας
οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην. καὶ Ἀργεῖος
ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξην ἦλθεν
ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινος εὐθυμερίας σπῆ-
ρήσαντος αὐτῷ τῷ βασιλέως ὁ θάλασσαν
σασθαι, ἠτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρα ἐξ ἑσ-
δεις εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν ἰ. τὸ ἰ

ασιν είναι και κίταριν. Θεόφραστος
περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κί-
τις διάφορον.

ρηφόρος.
Βαίον ἀντὶ τῆ ἀδὲ ὀλίγον· Σοφοκλῆς
"τί βυιὸν ἔτως ἐντρέπη τῆς συμ-

βεριέων δῆμος. Ioseph. B. I. 2 21 3.
Ἐρίος Ὀκταβίε υἱός, βασιλεὺς Ῥω-
ἐμπλήκτως και ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν
αὐτο, φοβερῶ μὲν ὡμότητι μυσσαρῶ δὲ
ἴσμων πλεονεξίῳ αἰσχροῦ τε ἡδουπαθεία
ενος. ζφρτεϊαν μὲν γὰρ ἄπασαν αὐ-
νήσατο, διὰ δὲ τῶν ὑποσφαιτήγων
ις και ἠμθύμως τοῖς ἐναντίοις προσ-
ν. κακοήθης δὲ ὡν ἔξιν ἔς τῶν συμ-
βασιλεῖς τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἀπύτη
ὄν ἀφειλέτο· ὡν Ἀρχέλαος ἦν ὁ Καπ-
ν βασιλεὺς, ὃν ἠπίοις και θεραπευ-
αλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις ἔκρετι πρὸς
εἰαν ἀπονοσῆσαι συνεχώρησεν, ἀλλ'
ιν τὴν Καππυδοκίαν ἀπέφηρε, και
ίσην τῶν τῆδε πόλεων, Μάζικα ἔμι-
ν ὑπὸ τῶν ἐποικίων ὀνομαζομένην,
ιτῆ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἐπέτευξεν·
ἠ καθ' ἡμῶς Καίσαρός ἔξιν ἐπώνυ-
ς γῆρος δὲ ὀμως μακρὸν προελθῶν
ι. Eutropius?

Ἐρίος βασιλεὺς Ῥωμυίων. ἔτος ἰδιω-
ύσει ἐκέχρητο· ἔτε γὰρ ὡν ἐπεθύμει
οιεῖτό τι, και ὡν ἔλεγεν ἔδεν ὡς εἰ-
ύλετο, ἀλλ' ἐναντιωτάτης τῆ προου-
ἔς λογισμὸς ποιόμενος, πᾶν ὃ ἐπόθει
και πᾶν ὃ ἐμίσει προσετίθετο. τῆς
ἐ παῖροντις ἄρχοντις ἐκόλαζε, λέ-
εῖρεσθαι με τὰ πρόβυτα ἀλλ' ἔξυ-
βέλομαι." ἔτω δὲ ἦν ἴσος ὡς ὀρ-
εινά ποτε ἐλευθερωθῆναι βεληθέντα
τερον συνεπιεινέσαι, πρὶν τὸν δεσπό-
τῆ πεισοθῆναι και τὴν τιμὴν λαβαῖν.
ρ ἐταίροις ἐν ἰδιωτείῃ ἦν και συνηγωνί-
ερθῶν μὴ ἐπαγόμενος. και παρήγγειλε
ἐσθῆτι μὴ χρῆσθαι τινα. αἰφνιδίως δὲ
χεῖρονα γνάμην μετετέθη, ὡς πα-
εῖν νομισθῆναι. τῆτο δὲ τὸ ἀρχαῖον
ατο, "ἐμῆ θωνόντος γαῖα μιχθῆτω
και τὸν Πρίαμον ἐμικάρειεν ὅτι με-
πατρίδος και τῆς βασιλείας ἀπώλετο.
oeb. p. 801.

ζος δὲ ὑπάρχων ἐν νεότητι, και πρὸς

γῆρας ἐλθὼν αἰφνιδίως εἰς τὴν χεῖρονα με-
τεβλήθη γνίμην, ὡς και παροφροεῖν αὐ-
τὸν νομισθῆναι και ὑπὸ δαίμονος ἐλαύνε-
σθαι πρὸς πᾶσαν ἀνοσιβργίαν τε και μα-
νίαν και οἰσρηλασίαν, ἢ μόνον ἐν τοῖς κατὰ
φύσιν ἀλλὰ και ἐν τοῖς παρὰ φύσιν και ἐν
πάσῃ ἀδικίᾳ και τυραννίδι. ἔτω δὲ μετα-
πεσὼν εἰς κακίαν κατασρέφει τὸν βίον. id.

Τιβέριος ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεὺς δ
Ῥωμαίων, ὃν συνίσησιν Ἰουστίνος, ἄνδρα
πρᾶον ὁμοῦ και φιλόανθρωπον, κρείττονα
λημιμάτων και χρημάτων ἀφρόντιδα, τοῦτο
μόνον εὐδαιμονίαν ἠγόμενον, ἔτο τεθηλέναι
τε και εἰς μέγα πλάτη κομᾶν τὸ ἀπήκοον,
τὴν κομὴν τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα ἀγ-
καλον και ἀσύλητον θησαυρὸν λογαζόμενον.
ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας και
πρὸς τὸ φιλόσοφον τῶν ὁμοφύλων ἀναδρα-
μῶν εἴλετο βασιλεύειν αὐτῆ τὸ ἀπήκοον ἢ
τῆς ἰθυνομένης τυραννικώτερον ἀνδραποδί-
ζεσθαι, πατήρ ἐθέλων ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν
ὑπηκόων ἀναγορευέσθαι (Theophyl. Sim. 316).

Τιβέριος φιλόσοφος και σοφιστής περι
ιδεῶν λόγος βιβλία γ', περι παρασκευῆς, περι
μεταποιήσεως, περι ἰσορίας, περι λόγος τά-
ξεως και συνθέσεως, περι διαιρέσεως λόγος,
περι μεταβολῆς λόγος πολιτικῆ, περι λόγων
ἐπιδεικτικῶν, περι προλαλιῶν και προομιῶν,
περι ἐπιχειρημάτων, περι Δημοσοθένους και
Ἡεροφῶντος, περι Ἡεροδότου και Θουκυδί-
δου.

Τιβία. ὄλη ἡ Φρυγία ἔτω καλεῖται.

τί γὰρ δὴ δελφῖνι και βοῖ φασι κοι-
νὸν εἶναι, Σύλλμ τε και φιλοσόφοις.

τί γὰρ με λυπεῖ τῆθ', ὅταν λόγῳ θα-
νῶν ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος; δο-
κῶ μὲν ὡς ἔδεν φῆμα σὺν κέρδει κακόν.
ἦδη γὰρ εἶδον πολλύκις και τῆς σοφῆς λό-
γῳ μάτην θνήσκοντας, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ"
(S. El. 59). Ἀριστοφάνης (Pac. 1017) "τί γὰρ
σε πέφηνεγ', ὅσῳ χρῆ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' ἔ-
σὺ φρονεῖς, ὀπόσα χρεῶν ἐς τὸν σοφῆ δό-
κιμον φρενὶ παρίμῳ τόλμη." τῆτῆσι, τί σε
πέφηνε; τί γὰρ ἔ ποιεῖς ὅσα χρῆ τῆς ἐπι-
σήμονας; παρίμῳ δὲ ἀντὶ τῆ εὐπόρῳ πρὸς
τὸ ἐπινοεῖν.

Τιγιλλίων ὄνομα κύριον.

τίγρις τὸ ζῶον, Τίγρης δὲ ὄνομα πο-
ταμῆ.

τί θαι; τί δῆ; και ἔτω μὲν λέγεται τὸ α

τί δὴ. Ἀριστοφάνης Πλέτω (172) "τί δαί; τὰς τριήρεις ἢ οὐ πληροῖς; εἰπέ μοι." ἔστι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ διφθόγγου γραφόμενος. καὶ Ὀμηρὸς "τίς δαίς; τίς δαί ὄμιλος;" ἐν Ὀδυσσεύῃ (α 225).
 b τί δαί; εἰπόντος τῷ δανεισῷ (A Nub. 1276) "ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βέλομαι;" τῷ δὲ Στρεψιάδου ἀντιφάσαντος "ἔκ' ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις," ἐπέφερον ὁ δανειστής "τί δαί."

τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ (A Ach. 724); λέπει τὸ ἢ τῷτο τὸ ἀπολέσαι ἡμῶς σπασάδειν.

τί δὴ τα θεῶν σρέφη ἀντὶ τῷ ἐνδιωτρίβεις; (Plato Phaedr. p. 236 E ?)

τί δὴ τ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξευρασμένοις" (S Ai. 377) ἀντὶ τῷ ἐπὶ τετελεσμένοις καὶ ἴασις ἔκ' ἔχουσιν. "ἔ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως ἔχ' ὡδ' ἔχειν," ὅπως ταῦτα μὴ ἔτω σχολή· κατὰ τὸ τῷ Σιμωνίδου "τὸ γὰρ γεγενημένον ἔκείτ' ἄρεκτον ἔσαι."

τί δὴ τὰ σοι; τί σοι.

τί ἔστι τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιπποῖς (26) "καὶ τὸ θρυλόμενόν ποτε ἀπορρητόν ἐκεῖνο," Θεόπομπος ἐν λυ δεδήλωκε. φησὶ γὰρ "καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντας καὶ περὶ φίλους· οἱ παραγενόμενοι συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρητῷ συμπράττειν Ἀθηναίοις ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπισχνόμενοι Πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βεβλόμενοι λαυθάνειν τῆς Πυδναίας, ἐκιδίδοναι μέλλοντες αὐτῆς, ἐν ἀπορρητῷ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον."

τιή; διὰ τί δὴ;

τιθασεύει ἡμεροῖ, πραῦνει.

τιθασόν ἡμερον. καὶ ἀτίθασον τὸ ἄγριον καὶ μὴ ἡμερον.

τιθέντες ποιῶντες.

τίθασθαι. "ὃ δὲ πρέσβεις ἔσειλε πρὸς τοὺς Μεγαρέας, παρακαλῶν ἔτι καὶ νῦν τίθασθαι τὰ πράγματα καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὄλοις," ἀντὶ τῷ συγκατατίθασθαι, διαπράττεσθαι.

τιθηνῆς τροφῆς. καὶ τιθηνήτηρ· (AP 7 241) "πολλὰ τιθηνήτηρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας ἀνδρομάχοις δροφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν."

τιθηνός κυρίως ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνέσης καὶ τριφθέσης· κατὰ μεταφορὰν δὲ

λέγεται καὶ τιθηνῆς τροφῆς.

τίθησι

Τίθραι σοφάνης (B ἐνθα αἱ Γοι Ἀττικῆς ποι τῷτο ὡς κο

Τίθραι

τιθύμα παρὰ Λύκω τὰ βλέφαρα περὶ Νεοκλι

"σκόροδ' ἔθουσι δὲ οἱ τρός extr.).

τὰς ὀφθαλμ

Τίθωνι

λυχροῦλων καὶ δὲ ὅτι

ρας ἐκδύσαι σοφάνης (A ράτων καὶ

τί ἱκαν

τί καλή

κὰνὰ χεῖρα·

τίας διαλέξε

ξαι αὐτῆς β

(1172) "ὡς :

νῦν μὲν γ' ἰ

τιλογικός, κ

θεῖ, τὸ 'τί

ἀδικεῖσθαι :

προσώπῃ τ'

τίλλοντ

(Marc. 2 23).

Τιλφωι

λμνης τῆς

Τιμαγέ

Ἀλεξανδρεὺς

ὅς ἐπὶ Πομ

θεῖς ἐν Ῥώμ

Φαύσε τῷ

Ῥώμη ἐπὶ τε

ἐπὶ τε Καίσι

ἄμα Καικίλι

τὸ παρρησια

σκλάνῳ λεγο

ἴσαι βεληθῆεις καὶ σφηνωθεῖς. βιβλία
 ἴσαι πολλά. cf. v. σφηνωθεῖς.

τιμαγένης ἱστορικὸς περιέπλεον πάσης
 τῆς ἐν βιβλίοις ἐ.

τιμαγένης ἢ Τιμογένης Μιλήσιος ἱστο-
 ρικὸς ῥήτωρ, περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ
 καὶ τῶν ἕξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν
 γ', καὶ ἐπιστολῶν.

τιμαγόρας. ἔτος πρεσβευτῆς πεμφθεὶς
 ἀσιλίᾳ Ἀρταξέρξεσιν ὑπὸ Ἀθηναίων ἐ
 χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτῶν καὶ ἀργύ-
 ρον καὶ κλίην πολυτελῆ καὶ σρώτας
 ἰσχυρῆς καὶ βῆς π', καὶ κατέβη ἐπὶ θά-
 λασσιν ἐν φορέῳ κομιζόμενος, καὶ τοῖς κο-
 μιζομένοις παρὰ βασιλείῳ ἐδόθη μισθὸς τῷ
 δ'. ἔβητον ἔν ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι. οἳ δὲ

ὑπεσχησάμενοι αὐτὸν διαλύσειν τὴν οὐ-
 θυνῶν καὶ Λακεδαιμονίους φίλιαν.
 ἢ ὁ Τιμαγόρας προσκυνήσας τὸν Περ-
 σικὸν ἀσπίδα παρὰ τὰ Ἑλλήνων ἔβη καὶ δω-
 ρεῖται ὑπὸ Ἀθηναίων ἀνηρέθη.

τιμαίος Ἀνδρομάχῃ Ταυρομενίτις, ὃν
 ἴσαι Ἐπιτίμιον ὠνόμασαν, Φιλόσκου
 ἢ τῷ Μιλήσι. παρωνόμασεν δὲ τῷτο
 πολλὰ ἐπιτίμια, καὶ γρασοσυλλέκτρια
 τὰ τὰ τυχερὰ ἀναγράφειν. ἔγραψεν

καὶ καὶ Σικελικὰ ἐν βιβλίοις ἢ, Ἑλλη-
 ναῖ καὶ Σικελικὰ, συλλογὴν ῥητορικῶν
 ἢ, βιβλία ἕξ, ὀλυμπιονίκας ἦτοι
 ἐ πραξίδια.

ἔτος ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν
 ἢ τῷ συγγραφῶν πικρότατα ἐλέγξας,
 ἢ τὰ ἄλλα μέλη τῆς γραφῆς πλείστην
 ἢ εἶχε τῆς ἀληθείας, ἐν δὲ ταῖς Ἀγα-
 θοκλέους τὰ πολλὰ κατένευσται
 ἢ τῶν διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν.

ἢ τῶν γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς
 ἢ τῶν ζῶντων μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνά-
 ἢ τῶν οὐκ ἴσχυσε, τελευτήσαντα δὲ διὰ τῆς
 ἢ τῶν ἐβλασφημήσειν εἰς τὸν αἰῶνα. κα-
 ἢ τῶν γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ
 ἢ τῶν κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προ-
 ἢ τῶν ὁ συγγραφεὺς, τὰς μὲν εὐημερίας
 ἢ τῶν σύμμενος αὐτοῦ τὰς δὲ ἀποτεύξεις,
 ἢ τῶν δὲ αὐτὸν γενομένης μόνον ἀλλὰ καὶ
 ἢ τῶν τὰ τύχη, μεταφῶρον εἰς τὸν μηδὲν
 ἢ τῶν ἰσχυρῶν. γενομένης δὲ ὁμολογημένης
 ἢ τῶν ἐρατηγικῶν μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν,
 ἢ τῶν οὐδὲ καὶ τεταραχθέντος κατὰ τὴν ἐν
 ἢ τῶν ἰσχυροῦς ἐπὶ τολμῶν, οὐ διαλείπει παρ'

ἢ τῶν ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον
 καὶ δειλόν. καίτοι γε τίς οὐκ οἶδεν ὅτι τῶν
 πῶποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττωσιν
 ἀφορμαῖς χρησάμενος μείζων βασιλείαν πε-
 ριεποίησατο; χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γε-
 νόμενος δι' ἀπορίαν βίβη καὶ πατέρων ἀδο-
 ξίαν, ἕξ ἕστρου διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν οὐ μόνον
 Σικελίας ὅλης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ πολλὴν
 τῆς Ἰταλίας καὶ Ἀιβύτης τοῖς ὄπλοις κατε-
 σρέψατο. θανύμασι δ' ἂν τις τοῦ συγγρα-
 φῆως τὴν ἐσχέρειαν παρ' ὅλην γὰρ τὴν γρα-
 φὴν ἐγκωμιῶζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀν-
 δρῶν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ
 διενηροχῆναι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους. διὰ
 γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγγων φα-
 νερός ἐστι τὸ φιλόληθες τῆς ἱστορικῆς παρ-
 ρησίας προοδεωκῶς ἰδίως ἔνεκα ἔχθρας καὶ
 φιλονεικίας. διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντά-
 ξεως ἐ βίβλος τοῦ συγγραφεὺς τούτου, καθ' ἣν
 ἢ τῶν περιελήφθη τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ
 ἢ τῶν ἂν τις δικαίως ἀποδέξαιτο. Diodor. Sic. 21 17.

Τίμαιος ὁ ἱστορικὸς. οὗτος κατὰ τοῦ
 ἢ τῶν Ἐφόρου πλείστην πεπολήται καταδρομὴν αὐτὸς
 ἢ τῶν ὄντων ἁμαρτήμασιν ἐνοχός, τῷ μὲν ὅτι
 πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις οἷς
 αὐτὸς ἐνοχός ἐστι, τῷ δὲ διότι καθόλου διέ-
 φθαρται τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτι-
 θέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι καὶ τοιαύτας
 ἐντίκτων δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσι. πλὴν εἰ
 τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα
 μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πύσχειν Τι-
 μαίον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον τούτῳ νε-
 μεσῆσαι τὸ δαιμόνιον ἢ Καλλισθένην. ἐκεῖ-
 νος μὲν οὐκ ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον ἐβαλήθη,
 Τίμαιος δὲ μείζων ποιεῖν Τιμολέοντα τῶν
 ἐπιφανεστάτων θεῶν, καὶ Καλλισθένης μὲν
 ἄνδρα τοιοῦτον ὃν πάντες μεγαλοφυέστερον
 ἢ κατ' ἀνθρώπου γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγγω-
 ροῦσιν, οὗτος δὲ Τιμολέοντα τὸν οὐκ οἶον
 δόξαντὰ τι πεπραχέναι μεγαλεῖον ἀλλ' οὐδ'
 ἐπιβαλόμενον, μίαν δὲ τῷ βίῳ γραμμὴν δια-
 νύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπευδῶν τρόπον
 τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμενῆς· λέγω
 δὴ τὴν ἐκ τῆς πατρίδος ἐς Συρακούσας.
 ἀλλὰ μοι δοκεῖ πεισθῆναι Τίμαιος ὡς, ἂν
 Τιμολέον, πεφιλοδοξηκῶς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ
 καθάπερ ἐν δευβύβω, σύγκριτος φανῆ τοῖς
 ἐπιφανεστάτοις τῶν ἡρώων, κἂν αὐτὸς ὑπερ
 Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγματευόμε-
 νος εἰκότως παραβολῆς ἀξιοθῆναι τοῖς ὑπερ

τ. 8 p. 74).

τελώνης. Ἰάμβλιχος "ἔδωκε τὸν ὄρμιον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. οὐκ ἤδη καὶ λύκοι θήσουσιν ἄρνας ἐκ τῶν στοματίων, καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύσουσι νεβροὺς ταῖς μητράσιν, ὅποτε καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγρων τηλικαύτην;"

τεμύχη ἐπὶ κρεῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἐπὶ πλακούντων· ἐπὶ δὲ πισῶν οὐκέτι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (338) "κεστρῶν τεμύχη μεγάλων." ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, ὅσον τυροῦ, τόμος. ἢ εὐθεῖα τὸ τέμυχος. cf. v. κεστρῶν.

τεμαχί ἐπίρρημα.

τεμένη ναοί, ἱερά, ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία.

τεμενίτης.

τέμνειν πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι.

τέμνειν καὶ ὑποτέμνειν διαφέρει. τέμνειν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ὀρθῆν ποιῆσθαι τὴν τομὴν, ὑποτέμνειν δὲ τὸ λοξῶδη, ἵνα παχέα φαίνηται· τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς παχύτηςτος δόξαν ἐργάζεται· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι (sch. A Eq. 291).

τέμνουσι φάρμακον τιμῶσιν, ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἰεροκλῆς.

τέμπεα τὰ κοιλήματα.

Τέμπε τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὄρων περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν Ὀσσαν στενά. καθόλου δὲ αἱ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενώταται διεκβολαί, καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι. ἰδίως

τησεν ἐν Τενέδῳ ἄνθρωπον πῆ ἴστασθαι κατὰ νότον τοῦ κριμάτην λέγοντα ἄλισκόμενον πλ

Τενέδιος ἄνθρωπος. Κισειδῶνος, γενόμενον πατέρα Τέννου, ἐπιγῆμαι τέτοις, καὶ ναὶ τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μεττερῶντα αὐτήν. πεισθέντα δὲ Κίρικου βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἔλο Ἡμιθέας συγκαίνουενεν τῷ ἄρως κατεπόντωσεν. ἢ δὲ λάρου τὴν πρότερον καλυμένην Λεῦκρον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνης, ὅς σασ τῆς νήσου ἐνομοθέτησε τὴν κατηγοροῦσιν ὀπισθεν παρεστμιον πέλεκυν ἐπληρμένον, ὡς ἐλιρουχόρημα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ θεάμυτος ἐκείνης λέγεσθαι Τενπος. εἴρηται ἔν ἡ παροιμία ρῶν τὰς ὕψεις. cf. sch. Hom. A

Τενέδιος ξυνήγορος ἄμος· δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀνά Τενέδιοι, καὶ παροιμία "Τενέ Ἀριστοτέλης μέντοι ὅτι βασιμετὰ πέλεκως δικύζων τὸν θέως ἀνίρει. ἢ ὅτι Ἀσσερίνα νέδω, ἐνθα ποταμίσκος ἐν ἡ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλείπελέκει ἐμπερη. ἢ ὅτι βασιλθεῖς πελέκει τοὺς μοιχὰς ἄμφ

ενθεία σιναιμωνία, λιχνότης· Ἀριστο-
ς (Αν. 1675) "πολλήν γε τενθείαν λέ-

ένθης ὁ γαστρίμαργος.
ένοντας τραγήλας, τὰ διατεταμένα
· "ταύρος βαθὺν τένοντα" (ΑΡ 6 256).
· ταύρος πληγείς και διακοπιείς τές τέ-
· εις ήσυχή και κοσμίως κατηνέχθη." και
· (ΑΡ 6 218) "έκ δέ τενότων ένθους
· ητήν έστροφάλιζε φόβην."
· έο άντι τῷ τένος (Hom. B 225).

έόν τὸ σόν.
έραμνον άπαλόν, έψμων. και άτέ-
· νον τὸ δυσέψμων· έτω Πλάτων. "τέ-
· α και ύπερῶ και ύπέρθυρα και δρυ-
· οι κατακαέντες παιδων ὄλεθρον σημαί-
· ' (Artemid. 2 10).

έρας παράπλασμα παρὰ φύσιν τεχθέν,
· μειον. ὅτι έπι τῶν τεράτων ή ὕλη έσιν
· , έπειδή δεί και έπιτηδειότητος τής
· κατά τε τὸ ποσόν και τὸ ποιόν· ὕλη
· ὦν ζῶων τὸ καταμήνιον. αὐτή έν ή
· νύξουσα ή ένδουσα ή παρὰ φύσιν πε-
· μένη τῶν τεράτων έστιν αιτία.

έρας τὸ παρὰ φύσιν γενόμενον· Ἀρι-
· άντης (Ρακ. 760) "τοιῶτον ιδὼν τέρας έ-
· δεισ', άλλ' ύπερ ὕμων πολεμιζων άντεϊ-

εράστια σημεία, θάυματα· Αἰλιανός
· γεννίόμενα ... τεράστια έδόκει" (cf. v.
· ίων).

ερατεία ψευδολογία, παραδοξολογία.
· ερατευόμενος ψευδόμενος και μηδέν
· ές μηδὲ ὕγιές λέγων. "ερατευόμενοι
· εομπάζοντες ὡς εις πολλά ειή χρησίμος
· · τόπω κατάληψις" (cf. v. έλογοποιέιν).
· · ὑπὸ τῶν ερατεομένων και γοήτων
· έπωδῶν και δαιμόνων άποομπής" (M.
· n. 1 6).

ερατολογεῖν λέγεται τὸ άπίθανα διη-
· ται και λέγειν πράγματα έξω τῶν άν-
· τίνων.

ερατολογίαί ψευδολογίαί.
· ερατολόγοι οί θαυμαστά και παρὰ-
· μυθειόντες.

ερατοσκόπος μάντις.

ερατουργός θαυματοποιός.

ερατώδη παράδοξα.

εράων (Hom. M 229) σημείων.

Γεργέστη πόλις.

τερέβινθος είδος δένδρου. ή δρυς. So-
· κομ. 24.

τέρεν άπαλόν.

τερετίσματι ὄδαί άπατηλαί, ή ἕσμα-
· τα έκλυτα, άπό μεταφοράς τῷ τέττιγος ή
· τής χελιδόνος. και τερετίζομεν τοιῶτο μέ-
· λος άδομεν.

τέρετρον τρύπανον.

τερηδῶν σκώληξ ξυλοτρῶκτης, οίκων
· έν ξύλω· Ἀριστοφάνης Ἰππεύσιον (1313)
· "άλλ' έάν με χρῆ, ὑπὸ τερηδῶνων σαπειῶ"
· ένταῦθα καταγηράσομαι." και αἰθίς (Th.
· 1186) "σὸ δ' ὦ Τερηδῶν έπαναφύσα Περ-
· σικόν," άντι τῷ βαρβαρικόν ἕσμα και Περ-
· σικόν ὄρχημα.

Τερήνας.

Τερθεύς ὄνομα κύριον.

τερθρεία ή λεπτολογία. έστι γάρ τι
· σχοιρίον έν τοῖς πλοίοις λεπτόν, ὃ καλεῖται
· τέρθρον. φυσί δέ τινες τὰ άνω τρομήτια
· τῷ έπι τῷ ιστῶ ὄργάνω, άφ' ἧ ήρτηται τῷ
· ιστῷ ή κεραία. άλλοι δέ τερθρείαν φυσί τήν
· φλυαρίαν και τήν έν τοῖς δύο μέρεσι καθε-
· μένην μάχην. οἱ δέ ὅτι έθος ήν τῶς έφήβες
· μετά τὸ γενέσθαι περιπόλης τής χώρας ερη-
· τεύεσθαι μέν, ει συμβαίη πόλεμος, μη μέν-
· τοι μετά τῶν άλλων, άλλ' ιδίω έν μέρεσι
· τοῖς άκινδύνοις τής μάχης· διὸ τήν στρω-
· τείαν καλεῖσθαι τήν έν τοῖς μέρεσι. σημαί-
· νει και άπάτην και περιεργίαν.

Τερθρηδόνος (Hom. B 756).

Τέριζοι ὄνομα έθνος.

τέρμα τέλος, ὄρος ή καμπτήρ· (Α Αν.
· 706) "τέρμασιν ὠρας," μετά τήν νεότητα.
· εις τρία ... πόδες (cf. v. άκρώρεια).

τερματίζεται τελειοῖ.

Τερμέρια κακά. περι Καρίαν χωρίον
· Τερμέριον καλεῖται, ὃ έχριῶντο οἱ τύραννοι
· δεσποτηρίω. τὸ δέ χωρίον έρμυρνόν τυγχά-
· νον κείται μεταξύ Μόνδου και Αἰλικαρνασσῶ.
· τῶν δέ άπό τούτου ληζομένων δυσουλῶτων
· τυγχανόντων λεχθήναι τούτο. Τερμέρια έν
· κακά τὰ μεγάλα κακά. cf. sch. Vat. Eur.
· Rhes. 505.

Τερμησεῖς έθνος Πισιδίας.

τερμία ήμέρα (S Ant. 1331) έφ' ής
· μέλλει τὸ τέλος τῷ βίω εύρήσειν. "οἴμοι τὰ
· πολλά έξέχρη κακά έλθόντι χώραν τερμίαν,
· ένταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον." (S
· OC 87).

τέρμινθος είδος φρυτού.

τερμιόεσσα ή μακρά και μεγάλη. και
τερμιόεις (Hom. Π 803).

τερμόνων.

Τέρπανδρος Ἀργαῖος, ἢ Λέσβιος ἀπὸ
Ἀντίσσης, ἢ Κυμῶϊος· οἱ δὲ και ἀπόγονοι
Ἡσιόδου ἀνέγραψαν, ἄλλοι δὲ Ὀμήρου, Βοίω
λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκίως τοῦ Εὐρυφῶν-
τος τοῦ Ὀμήρου· λυρικός, ὃς πρῶτος ἐπτά-
χορδον ἐποίησε τὴν λύραν, και νόμους λυ-
ρικοῦς πρῶτος ἔγραψαν, εἰ και τινες Φιλάμι-
μωνι θέλει γυγραφέναι.

τέρπεσθον τέρονται, δυϊκῶς (Hom. Α 10).

τερπικέραυνος ὁ τοῖς κερανοῖς τερ-
πόμενος (Hom. Α 419).

τέρπνιστον ἐπιτερπέστατον, προσφιλέ-
στατον.

τερπωλήν τέρψιν (Hom. σ 37).

Τερψιχόρη μία τῶν θ' μουσῶν.

Τερψίωνος.

τέσσαρες. και τέσσαρες και δέκα ἄν-
δρες.

τεταμένον φῶς εὐθὺ οἶον κίονα (Plato
RP 10 p. 616 B). τὸ οὐράνιον λέγει. τὸ γὰρ
συνέρον τὴν περιφορὰν, τὸ ὑπόζωσμα τοῦ
κόσμου. κατ' ἄκρον δ' αὐτὸ διήκων ἐπινοεῖται
ὁ ἄξων. εὐθὺ δὲ ἀντὶ τῆ ὀρθότητος. τινὲς τὸν
ἄξωνα τῆ κόσμου, οἱ δὲ κύλινδρον τινα πυ-
ρὸς αἰθερίας περὶ τὸν ἄξωνα ὄντα.

τέτανος νόσος περὶ τὰς ἵππους γιγνομέ-
νη. νοσῶσι γὰρ οἱ ἵπποι πλείοσι νοσήμασι,
ποδάγρα ἢ ἢ τετάνω ἔμπνησει και κριθιά-
σει. ἔστι δὲ ἡ κριθίασις ὡμότης μετὰ σρό-
φου, ὁ δὲ τέτανος σπασμὸς, ἡ δὲ ἰλιώδης
νόσος κοιλιακή τις διάθεσις, ἡ δὲ ἐμπύησις
ἀπόστυσις ἐν ὑπογαστρῷ, ἡ δὲ ποδάγρα
ὀδύνη περὶ τὰ ἄρθρα. και δυσουρίσις.

τέτανος και ῥοπαλισμὸς ἡ τάσις τῆ
αἰδοῖς, ἐπεὶ ὡς ῥόπαλον γίνεται· Ἀριστοφά-
νης (Iys. 553) "κατ' ἐντέξῃ τέτανον τοῖς ἄν-
δράσι και ῥοπαλισμὸς."

τεταρπόμενος τερόμενος. Hom. α 310.

τεταρταῖος τετραήμερος.

α τεταρτημόριον δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλ-
κὸς ὄξυδον τῆ ὀβολῆ. και τεταρτημόριον
τινα καλῶσιν, οἷον διχάλκω ἄξιον.

β τεταρτημόριον τὸ τέταρτον μέρος τῆ
ὀβολῆ, τετέστι χαλκοῖ β'. Harp.

τετάφατε ἐθάφατε.

τετελεσμένων μεμασμένων
15).

τέτενκται κατεσκεύασται.

τέτηκα ἔτηξα ἢ ἐτάκη· Πολι
24) "τὸ δὲ τετηκὸς και συνερρητ-
ριον και χρυσίον ἀναζητοῦντες ἐπι-
ρὸς πλείστοι Ῥωμαίων διεφθάρησα
τετιημένα· Θεουδίδης (4 26
κελλον γὰρ τὰ πλοῖα τετιημένα χρι-
τετιημένος (Hom. Α 555) τετι-
νος, και τετίησθον (Θ 447) τετι-
τέτλαθι ἐπόμεινον, και τετλη-
μείνας.

τέτορε διήλαθε.

τετορήσω ἀντὶ τῆ σαφηνῶ, ἰ
λώσω· τορῶς γὰρ σαφῶς και ἄκρι-
τῆ πυρκαλορθῆντος, ἀντὶ τῆ εἰ
Ἀριστοφάνης (Pac. 382) "ὑπὸ τῆ Δι-
δυνθήσομαι, εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα
κῆσομαι."

τετραβάμων τετράπυς.

τετράγωνος εὐσταθής, ἰδρωῖ
μάσκιος "σεμνὸς δὲ ἦν και εὐσχη-
πάντα και τετράγωνος, ἀνευ ψῶ-
ρος, ὡς φῆναι κατὰ τὸν Σιμωνίδη
μηδὲ τὰς ἐπιναυστάνας αὐτῶ σπα-
τάτης ἀρνεῖσθαι τὸ μὴ εἶ πάντῃ εἶ-
εἶναι τὸν ἄνθρωπον."

τετραδεῖον τὸ ἐκ τεσσάρων
τετράδιον δὲ και τετράδνον.

τετράδι γέγονας, ἐπὶ τῶν ἄλ-
νάντων· και γὰρ τὸν Ἡρακλεῖ τετ-
ρηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρήσει. Φι-
δὲ αὐτὴν και ἐπὶ Ἐρμῆ δύνασθαι μ
διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἴμ-
ταύτη εἰς θεὰς μεταστάντι.

τετραδισταί οἱ ἐπίπονον βίω-
τες, ἀπὸ τῆ Ἡρακλέως, ὃς τετράδιη
πολλὰς πόνας ἔτλη.

τετραέλικτος πολυέλικτος· "ἰ
ὠδίνων τετραέλικτος ὄφεις" (AP 72)

τετραετηρίς.

τετρακόρυμβος ὁ δ' ἄκρον
"θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρον,
κισσός" (AP 723).

τετρακόσιοι. οἱ ν' πρὸς ζ' εἰ-
στησαν τῶν λ' τυράνων παρ' Ἀθ

οἵτινες δ' μήνας ἤρξαν τῆς πόλεως.

τετρακτύς οἱ τέσσαρες ἦσαν ἢ
ὄτι οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀρῶν

ενον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληρῶται τοῖς δὲ ἰ σὺνθεσις τῶν δ'. καὶ διὰ τοῦτο ἀριθμὸν πάντα τετρακτὸν ἔλεγον (Phot. 18).

ἰ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ δ' διὰ τὰς δ' σελήνης μορφάς· ἀρτίτοκος γάρ, μηνο-, ἀμφίκυρτος καὶ πανσέληνος.

ετραλογία. κατὰ τὴν τραγικὴν τετρακτὴν ἐξέδωκε Πλάτων τὴν διαλόγους. ἐκείνῳ δ' δρᾶμασιν ἠγωνίζοντο διονυσίοις ἰοῖς παναθηναίοις χύτροις, ὧν τὸ τέταρτον σατυρικόν· τὰ δὲ δ' δρᾶματα ἐκαλεῖται ετραλογία. εἰσὶ τοίνυν οἱ πάντες Πλάτωνοιοι διάλογοι ε' καὶ ν'. διπλαῖς δὲ αὐταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν ἰων, τῇ μὲν ἀπὸ τῆ ὀνόματος, τῇ δὲ τῆ πράγματος. ταύτης τῆς τετραλογίας ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων ἢ περὶ ὁ διάλογός ἐστι πειραστικός· δεύτερος λογία Σωκράτης, ἡθικός· τρίτος Κρίτων ἐπὶ πρακτέας, ἡθικός· τέταρτος Φαίδων ἐπὶ ψυχῆς, ἡθικός. δευτέρα τετραλογία ἐφεξῆς ἐν τῷ βιβλίῳ Λαερτίου Διογένους βίων φιλοσόφων (356).

ετραμαίνω. ὅπως Ἀριστοφάνης ἐν ἔλαις (294) "οὕτως αὐτὰς τετραμαίνω ἐφοβήμην" ἀντὶ τῆ τρέμω, πυραγωγῶς. ἡδὲ δὲ ἐξέτεινε τὴν λέξιν τετρατευόμενος. ετραμόνος.

ετραυθέντα τροπηθέντα (AP 6 296) ἰκνη καὶ τῆτον ἐπ' ὄρυγι τετραυθέντα ν."

ετραποδηδόν (A Pac. 896). οὕτως ἐβάρη· οἱ ἐν Αἰθῶνι σκυπόδες, πλατύποδες, καὶ ἀνορθῆντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατασκιάζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα ἐποφυγῆν τῆ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος. σκυπόδες.

ετραποδητί ποσὶ καὶ χερσίν· "οἱ δὲ ετραποδητί τρόπον τινὰ προσπλεξάμενοι ἔσονται" (Polyb. 5 60).

ετραπτερυλλίδων τῶν ἀκρίδων, παρὰ δ' ἔχειν πτερά (sch. A Ach. 871).

ετραραῖα.

ετραραχία οἱ δ' λόχοι, ἄνδρες ε'δ'. καὶ ἕμερος τετραράχης.

ετραραχία. τετάρτων μερῶν ὄντων τῆς τετραλίας ἕκαστον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο. ετραραχία δὲ φησὶν εἶναι ταῖς τετράσι Θεσπαιῶν Πελασγιῶν Φθιωτῶν Ἑστιαυῶν.

καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θεσπαιῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεῖα τοῦ Πύρρου διηροῦσθαι φησὶν εἰς δ' μοῖρας τὴν Θεσπαιῶν. εἴη ἂν ἐν λέγων ὁ Δημοσθένης (9 26) τὴν τετραραχίαν. Harp.

τετρύς τετράδος. καὶ τέτροσι καιροῖς.

τετρασκάλμης· "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δόγμα ἔγραψαν ὅπως οἱ Κρητες πάντῃ τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμης ἀποπέμψωσιν ἐς Ῥώμην" (Diodor. Sic. t. 2 p. 632).

τετροστατήρου. Ἀριστοφάνης (Eccl. 429) "Εὐαίων ὁ δεξιώτατος γυνός, κᾶπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτης λόγους· ὄρατε μὲν με δεόμενον σωτηρίας τετροστατήρου, ἀλλ' ὅμως ἐρώ. ἦν πυρέχουσι τοῖς δεομένοις οἱ κρυφεῖς γλαῖνας, ἐπειδὴν ἡλῖος τραπῆ, πλευρῆτις ἂν ὕμων οὐδὲν ἂν λάβοι ποτέ." οὗτος πέντης ἔστι ὁ Εὐαίων. ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον. "ὄσοις δὲ κλῆνη μῆστὶ μὴδὲ στρώματα, ἰέναι κενθευθήσοντας ἀπονεμιμένους ἐς τῶν σκυλοδευῶν. ἦν δ' ἀποκλῆνη τῇ θύρᾳ χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω." καὶ "τοὺς ἀλφειταιμοιβοὺς τρεῖς χοίνικας δεῖπνον πυρέχων."

τετραφαλαγγαρχία αἱ β' διφαλαγγαρχίαι, ἄνδρες 1500· τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὐχρηστος φάλαγγς.

τετραφάληρον δ' φάλας ἔχουσαν (Hom. E 743).

τέτροχα, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ τετροχῶς, ὡς "πένταχα κοσμηθέντες" (Hom. M 87).

τετροήνης τροπήσους.

τετροήχει ἐτροχύνετο (Hom. B 95).

τετροχηυῖ τροχνομένη (Hom. H 346).

τετροίγει ἐτριζεν, ἢ ποιδὸν ἤγον ἀπετέλεισε (Hom. Ψ 714). καὶ τετρογυῖα τρέψου.

τετρομμένον καταπεπονημένον "αὐλακὶ καὶ γῆραι τετρομμένον ἐργατίνην βοῦν Ἀλκων οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα, αἰδεσθεῖς ἔργων" (AP 6 228).

τετροπημένη. ψῆφοι εἰσι χαλκαῖ, ἀλλοσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετροπημέναι αἱ δὲ ἡμίσειαι πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψῆφους, ἐπειδὴν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόουσι ἐκάστῳ τῶν δικαστῶν β' ψῆφους, τετροπημένην καὶ πλήρη, φανερώς ὄραν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μῆτε πλήρεις μῆτε πάντῃ τετροπημένας λαμβάνωσι. Harp.

τετρῦσθαι καταπεπονησθαι Ἀππιανός (t. 1 p. 518) "ὁ δὲ Φίλιππος τοὺς ἐπιπλέοντας διέφθειρεν, ἵνα μὴ Ῥωμαίοις λέγοιεν τὰ Μακεδόνων ἐκτετρῦσθαι." καὶ τέτρυσαι καταπεπόνησαι "ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτὴ τε τέτρυσαι" (AP 6 52).

τετρώβολον τουτέστι πολυτίμητον. ἔτω δὲ λέγεται τὸ τετρωβολιαῖον, τετέστι τετρωβόλῃ πωλόμενον. cf. v. τετάρων ὀβολῶν. τετρωμένον βεβλημένον.

τέτρωρον τέτριππον, ἦγρον τετράιππον.

τέττα (Hom. Δ 412) προσφώνημα νεωτέρου φίλου πρὸς πρεσβύτερον.

τετάρων ὀβολῶν, ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἀξίων. "τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἶτε τετάρων ὀβολῶν εἶναι, τὸ τῆς παροιμίας. οὐκ... τὸ τῆ λόγῃ" (cf. v. χελώνη μυῖων).

τεττιγοφόροι οἱ Ἀθηναῖοι. τέττιγος γὰρ ἐφόρον χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. Θεαυδίδης α' (6) "καὶ χρυσοῦν τεττιγῶν ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδόμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν." ἢ ὅτι μουσικός. μουσικός γὰρ ὁ τέττιξ. γηγενεῖς δέ, διότι καὶ Ἐρεχθίδης ὁ οἰκιστὴς τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐτέχθη.

τεττίγων ἀνάμειστα (A Nub. 980). τῆς τέττιγος παρέλαβεν Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσοῦ ἐχρῶντο τέττιγι, τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονές εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι ὡς καὶ οἱ τέττιγες.

τεττίγωνος.

τετύκοντο κατεσκευάζοντο.

τέτυκται κατεσκευάσται.

a τετύφωμαι ἐπήρθη, καὶ τετυφωμένος. καὶ τετυφῶσθαι μεμηνέναι.

b τετύφωμαι ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα, ἢ τοὶ ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀφρόως καταρρουγένητα. καὶ γὰρ Ἀλκαίος φησι "πάμπαν δὲ τυφῶς ἐκ σ' ἔλετο φρένας." Harp.

τευθῆν (ἀπ. πευθῆν) ὁ κατάσκοπος.

τευθίδες σπηλαί, καὶ τευθίς ἰχθύδιον εὐτελές. καὶ φησιν Ἀριστοφάνης (Ach. 1152) περὶ Ἀντιμάχου "Ἀντιμάχου τὸν ψεκάδος ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ κακῶς ἀπολέσειεν ὁ Ζεὺς. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέ-

λυσεν. ὃν ἔτ' ἴδομι τευθίδος δέομαι, ἢ δ' ὠπτημένη σίξισσα πύραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη ὀκέλλοι, κατὰ μέλλοντος λαβῶν αὐτοῦ κῆρον ἀρπύσας φάγοι. τοῦτο μὲν καὶ κακὸν ἐν."

Τευθρανία ὄνομα τόπος.

Τεῦχος ὁ Κυζικηνὸς ὁ γράψας τὴν χρυσοφόρον γῆς, περὶ τοῦ Βυζαντίου, Μακεδονικῶν πράξεων βιβλία 4, περὶ τῆς Ἀραβικῶν 4, Ἰουδαϊκῆν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις 5, ἐρήμων τῶν ἐν Κυζίκῳ ἄσκησιν 1, καὶ τὰ λοιπὰ.

τευκτὴν χειροποιήτων.

τευκτῆρι ποιητῇ, κατασκευαστῇ.

Τευμησίαι. περὶ τῆς Τευμησίας ἀπικος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες ἱστορῆμασι, καθάπερ Ἀριστοδόμος. ἐκτεφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῖς Καδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξέλειπε τοὺς ἀπὸ Κάδιου γεγονότας. Κέφαλον ἔκτεφθη τὸν Διόνος, Ἀθηναῖον ὄντα καὶ ἐκτεφθῆναι ὃν ἔδεν διέφευγε τῶν θηρίων, ἢ ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔκτεφθη, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων ἐκτεφθη τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κενός, καὶ λαμβανομένης δὲ περὶ τὸν Τευμησίαν ἰδέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα εἰλήφισι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐκτεφθῆναι κύκλου.

τεύξομαι γενικῇ.

τευτάζειν πραγματεύεσθαι, ἢ σπουδάζειν, ἢ στραγγεύεσθαι καὶ πολὺ διαφρονεῖν ἐν τῷ αὐτῷ. Ἀνκόφρων οὕτω, καὶ Δίφρων προσθεῖς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φρονεῖν. Ἡρακλείων δὲ καταμεμψόμενος φησὶ φρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι κτείν, καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν. Φορικός Μύσταις "μύσταια δ' ἐν χερσὶν ἴστω τευτάσθαι." Πλάτων Ξανθρίαις "ἢ ἢ θόρυβος τευτάζοντων" ἀντὶ τοῦ φρονεῖν τευομένων ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν Τηλέμαχῳ (p. 90 B) "τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιδημίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι," οἷον διαφρονεῖ. γράφεται καὶ τευτακότι. Τηλέμαχος "πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι," ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευωροῦνται. Φορικός "ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζειν τῷ δειπνον παραθεῖναι." σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν, Πολιτείας ζ' (p. 521 εκ.) καὶ τὸ ἡσυχάζειν. καὶ τευτάζων τὸ αὐτὸ εἶ-

καὶ φλυαριῶν.
 εὐχευ ὄπλα, σκεύη· "εὐρίσκουσι δὲ
 ρέας καὶ ἄλλα τεύχη κεραμειῶ κρειῶν
 ἢ τεταριχενυμένων" (X Anab. 5.4.28?).
 εὐχοντες κατασκευάζοντες.
 εὐχος ἀγγεῖον.
 ἔφρα ἡ κόνης.
 ἔφρα εἶδος τίττιγος. "καὶ γὰρ καὶ
 καὶ μέμβραξ καὶ ἄλλος δακέτας, καὶ
 ἡ ἕτερος. καὶ ἀχέταν τινὰ λέγουσι,
 ἀκωνθίαν ἕτερον. ἀκοῆ παρεδέξαιτην
 ἀκούσας· ὅτῳ δὲ καὶ πλείω τῶν προ-
 ἔνων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖ-
 (Aelian. H. A. 10.44).
 φρώσας ἐμπρήσας, σποδύσας. καὶ
 μία "μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς ἀνθρα-
 κίτης."
 ἐχνάζειν τὸ πυνούργως τι διαπράτ-
 ται. (A Th. 99) "τὸ πρῶγμα κομψὸν καὶ
 ῥ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου· τοῦ γὰρ τεχνά-
 ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς." εἶδος πλακοῦν-
 πυραμοῦς· οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς δια-
 νχιζοῖν ἐπαθλον, καὶ ὁ ἐργηγορῶς ἕως
 ἕως νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. μεταφο-
 ῶν αὐτῷ ἐχρήσατο, ὡς νικῶντος αὐ-
 νουργία πάντας. cf. v. πυραμοῦς.
 χνάσμιαι δόλοις, πανουργίαις· "τὰς
 ῥὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμιαι φέρειν
 ἔ, ἀλλὰ τοῖς παθήμιασι. καὶ μὴν σὺ
 εατάπνυον εὐρύπρωκτος εἰ οὐ τοῖς λό-
 ἄλλὰ τοῖς παθήμιασιν" (A Th. 205).
 χνηθέντος δημοιοργηθέντος.
 χνην πεποίηται (A Eq. 63) ἀντὶ τῆ
 γον καὶ τέγνην αὐτῷ προκεχώρηκε.
 χνητὸν γύναιον δυσγενές.
 χνιτεία.
 χνίτης ὁ ἐπιστήμων. θηλυκῶς δὲ
 ἴτις, διὰ τοῦ ι.
 χνολογῶ.
 χνύδριον. τεχνύδριον λέγεται ἑποκο-
 εῶς, ὡσπερ λογύδριον.
 ἕως ἀντὶ τῆ πρὸ τῆ, πρίν, ἕως τινός,
 οσοῦτον ἕως. καὶ τῶς τηρικαῦτα ἢ
 Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τῆ πρότερον ἢ πρὸ
 καὶ Ἀριστοφάνης (Th. 456) ἀντὶ τῆ
 ῥον· "τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως
 ὄμην."
 ἕως. οἱ ἥτορες ἐπὶ τῆ πρότερον ἢ
 ε μέχρι τῆ· (sch. Plat. p. 334) Ἀντιφῶν
 ε μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τῆ ὀλίγου

πιστότερος ἦν." "ἀποκαλύψαντες τὰ ὄπλα
 τῶς ἐσκεπασμένα," καὶ αὐθις "καὶ διέ-
 φθειρε τοὺς τῶς νενικηκότας," καὶ ἐν τῇ
 ἀπολογία τῆς δωροδοκίας "δέομαι ὑμῶν τὴν
 αὐτὴν γνώμην περὶ ἐμοῦ ἔχειν καὶ ἐν τῷ
 τῶς," καὶ ἐν τῷ α' περὶ τοῦ Δικαιογένοους
 κλήρου "Δικαιογένους δὲ τῶς μὲν ὤκει παρ'
 ἡμῖν, δοκιμασθεῖς δὲ ἔγηνε." καὶ ἐπὶ τῆ ἐν
 τοσοῦτῳ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον
 "ἡγούμεθα γὰρ ἐκείνη μὲν τὸν ἐγγύτατα γέ-
 νους συνοικεῖν δεῖν, τὸ δὲ χρήμα τῶς τῆς
 ἐπικλήρου εἶναι, ἐπειδὴν δὲ ἡβήσωσιν, ἐκεῖ-
 νους αὐτῶν κρυτεῖν." καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς
 παρὰ Δημοσθένει (2.24) ἐν β' τῶν Φιλιπ-
 πικῶν "ὡσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι, τῶς
 μὲν ἂν ἐρρωμένα ἦ, οὐδὲν ἐπαισθάνεται
 τῶν κατ' ἕκαστα σαθρῶν," καὶ ἐν τῷ κατὰ
 Διονυσόδωρον (14) "τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τό-
 κους μὴ καθομολογεῖν, τῶς ἂν διακριθῶ-
 μεν," καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς παραπροσβελίας
 (326) "ἀντὶ τοῦ τὸν Ὀρωπὸν ὑμῖν παραδο-
 θῆναι, περὶ τοῦ Δουμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πα-
 νάκτι γῶρας μεθ' ὀπλων ἐξέρχεσθε; ὁ τῶς
 ἦσαν σῶοι Φωκεῖς οὐδέποτε ἐποίησαμεν."
 καὶ ἐν τῇ περὶ τῶν συμμοριῶν (35) "καὶ
 μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν Ἑλλήνων
 εἰκότως φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὄρω.
 τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν ὅτι, τῶς μὲν κοι-
 νὸν ἐχθρὸν ἐκείνον ὠμονόουν ἄλλήλοις, πολ-
 λῶν ἄρα ἦσαν κύριοι;" "καὶ τὸν βωμὸν ἐφ'
 οὐ τῶς ἰλεοῦντο τὸν δαίμονα, ἀνέτρεψαν"
 (cf. v. περιέσπισαν).

Τζουρολλός πόλις Θυρακική, ἢ παρὰ
 πολλοῖς Τζουρουλλός λεγομένη.

τῇ ταύτῃ. ἢ δέξαι, λάβε· Ὀμηρος (ι 743)
 "Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον," καὶ πάλιν (Ξ 218)
 "τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα." ἐχρήσατο δὲ καὶ
 τῷ πληθυντικῷ ὁ Σώφρων, εἰπὼν "τῆτέ τοι
 κορῶναί εἰσιν." ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπίρ-
 ρημα· "τῇ δὲ πᾶς ἔπον" (A Ach. 204), καὶ
 ἔστιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. καὶ Ὀμηρος (O
 46) "τῇ ἦμεν ἢ κεν δὴ σὺ, κελαινεφές, ἡγε-
 μονεύεις."

Τήβεννα πόλις.

τήβεννος στολή Ῥωμαϊκή· "Τυραντῖνοι
 δὲ Ἰοστονιμίον τὴν τήβεννον λύμασιν ἀν-
 θρώπων ἐμόλυναν" (cf. v. λύματα). τήβεν-
 νος Ῥωμαϊκή ἐσθῆς ἀπὸ Τημένον Ἀρκά-
 δος, ὃς πρῶτος ταύτην τὴν χλανίδα περιε-
 βύλετο, εἰσπλεύσας κατὰ τὸν Ἴβιον κόλπον

καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτη καιοικούντων. ἀφ' οὗ μαθόντες οἱ ἐγχώριοι τὸν αὐτὸν ἐνεσκευάζοντο τρόπον, καὶ ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα τημέριον, ἐπώνυμον τοῦ εὐρόντος. ὕστερον δὲ παραφθαρὲν τὸ ὄνομα τήβεννος ἐκλήθη (Artemid. 23).

τήγανον.

τῆδε ταύτη, ἢ ἐνταῦθα, ἢ ὧδε, ἢ ἐνθάδε.

τῆ δ' ἐνὶ ἐν ταύτη δέ ἐστιν.

τηθαλλαδοῦς γυναικοτρόφους, ὑπὸ τῆθῃ τέθραμμένους.

τήθεα ὄστρεα. ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί, καίτοι τῆς τούτων ἰδωδῆς οὐ πολλὰ ἐχούσης τὸ ἥδὺ καὶ ὠφέλιμον (sch. Hom. II 747).

τηθῆλας τοὺς μιμιμοθρέπτους.

τήθῃ μίμμη, ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. ἢ κλητικὴ τῆθῃ. τηθίς δὲ θεία. Ἀριστοφάνης (Lys. 549) "ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκυλήφῶν, χωρεῖτ' ὄργῃ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὖρια θεῖτε." τήθῃς ἐκάλουν τὰς μίμμης, καὶ τηθίδας τὰς θείας, τὰς πατρὸς ἀδελφὰς ἢ μητρὸς. τήθῃς δὲ καὶ τὰς τροφάς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια. "Ὀμηρος (II 747) "πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθει διφῶν." ἀκυλήφῃς δὲ λέγουσι μὲν καὶ τὰς θαλασσίας, λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας Ἀττικοί. καὶ κνίδη μὲν ἐς ὅσον ἂν ἀπαλή ἐστιν ἐπὶ δὲ σῆλ' τὰς μητέρας, τουτέστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκυλήφῃ λέγεται. ἀκυλήφῃς οὖν τὰς γραίας ἐκάλεσαν, ἐπειδὴ στεροαὶ ἦσαν καὶ γεννηαῖαι· καὶ γὰρ τὸ στυάριον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδίων, τουτέστι τῶν ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκυλήφῃς. δάκνουσι δὲ αὐταί, τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γραῖαι. μητριδίας δὲ ἐκάλεσε τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα.

τηθίς θεία, πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφή.

a Τηθύς ἢ θάλασσα· "οὐδὲ σύ γ', ἀφρηστά, Νηρηΐδας ὡς πρὶν αἰρών νιότοις πορθεύσεις Τηθύς εἰς πέρατα" (AP 7 214).

b Τηθύς ἢ γῆ, παρὰ τὸ τιθήνη εἶναι καὶ τροφός. "Ὀμηρος (Ξ 201) "Ὠκεανὸν τε θεῶν γίνεσιν καὶ μητέρα Τηθύν," τουτέστιν ἄγραν οὐσίαν καὶ ξηράν.

τηκεδόνι τῆ φθίσει. "καὶ νοσεῖ νόσω μακρῶ, καὶ τηκεδῶν αὐτὴν διεδέξατο· καὶ ὅσα ἐτόλμοιο βῶν καὶ λέγων, καὶ ὅσα ἐσὶν

ἀνδρῶπιον ἀσεβειστάτων ἐκτραφεῖς εὐχόμενος, τὴν ἐπίρρητόν τε καὶ καὶ ψυχὴν ἀπορρήξαι." cf. νν. ἀπορρήξαι χος ἱεροφάντης μέγαρον φρίκη.

τηκτά, οἷον κηρὸς καὶ πίττα· τε ὅσα καὶ χυτὰ ἐς πολεμίους οὖν ἰ ὑπερδεξίῳν ἐβάλλετο, τὰ τε ἄλλα ἰ σιδηρεῖτιν γῆν πυρὶ πολλῶν διαφανῆ ἰ μνοι κατὰ τῶν ὑπῴοντων τὸ τῆχος ἰμελλον."

τήκω αἰτιατικῆ. καὶ τῆξαι.

τηλαυγές λίαν λαμπρόν.

τηλαύγημα ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ ματος ἐπιφανείῃ (Levit. 13 23).

Τηλαύγης Σάμιος, Πυθαγόρας ἰ υἱὸς καὶ μυθητής, φιλόσοφος, διδὸν ἰ Ἐμπεδοκλέους, ἔγραψε περὶ τῆς τει βιβλία δ'.

τῆλε καὶ τηλοῦ πόρω.

Τηλεβόας ἐθνικόν.

Τηλέγονος ὄνομα κύριον, ὅς ἐφεῦρε τὴν οἰωνιστικὴν, ὅτι οἷον ἰ στέγη ἐφάνη γαλῆ ἢ καὶ ὄφεις, τότε νει. cf. ν. οἰωνιστικῆ.

τηλεδυπὸς μακρὰν ἀφιστηκός.

τηλεθάοντα πᾶν λάμποντα.

Τηλεκλείδης Ἀθηναῖος κωμικὸν δραματῶν αὐτοῦ ἐστὶν Ἀμφικτιῶν Προτάνας καὶ Στεροαί, ὡς Ἀθήναι ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

τηλεκλειτοὶ ἄγαν ἐνδοξοί.

τηλέπορον· Ἀριστοφάνης (Nu "τηλέπορόν τι βόημα," οἷον ὀρθόν ὑψηλόν. ἐστὶ δὲ ἀρχὴ ἄσματος, ὡς "περσέπολιν Ἀθάναν."

τηλεσκόπων ὀμματι τῶ πάντων ῶντι (A Nub. 289).

τηλεφανεῖς ἀφ' ὧν ἴσιν ἰδ πόρω· τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὐδο καὶ κρὰν καταφανῆ γίνεται.

Τηλεφάνης ἀλχητής, τηλεφα μακρόθεν φαινομένη.

Τήλεφος ἐκ πηριδίου. οὗτος πὶ Ἀριστοφάνης (Nub. 918) "καίτοι π γ' ἐπτόχενες, Τήλεφος εἶναι φάσκων, ριδίου." καὶ Τηλέφειον τραῦμα.

Τήλεφος Περγαμητὸς γραμμῆ ἔγραψε καὶ αὐτός, ἐν οἷς παρατίθει χρη εἰδέναι τὸν γραμματικόν. πὶ πυρ' Ὀμήρω σχημάτων ῥητορικῶν

επι συντάξεως λόγου Ἀττικῶ βιβλία ε', τῆς καθ' Ὀμηρον ῥητορικῆς, περὶ τῆς ρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας, ποικίλης μαθεύας βιβλία β', βλους τραγικῶν καὶ κωῶν, βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ', ἐν διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία. ὅτι ὁ Ὀμηρος τῶν ἀρχαίων ἠλλοτίζει. περὶ Περγᾶμου, περὶ τοῦ ἐν Περγᾶμου ἰστίου βιβλία β'. περὶ τῶν Ἀθήνησι διηγηρίων, περὶ τῶν Ἀθήνησι νόμων καὶ ἄλλων, περὶ τῶν Περγᾶμου βασιλείων βιβλία γ'. περὶ τῆς Ὀδοσσέως πλάνης. ὡκυτό (ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτοῦ ἀρμοζόντων, πρὸς ἔτοιμον εὐποφράσει) βιβλία δ'.

τηλία σαγὶς ἢ λεγομένη κάρδοπος, σῆτις οὔσα, ὡσπερ τὸ σήμερον τήμερον. δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περιφραγμα ὄνων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾗ ἄλφιτα ἐπιπράττο, καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὀρτυγας βᾶλλον ἐν τῷ. ἄλλως. σαγὶς πλατεία, ἢς ἄλφιτοποιοῦσι. τινὲς δὲ τηλίαν ζύλον ἢ πλατύ, εἰς ὃ τιθέουσιν οἱ ἀρτοκόποι ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ ἐν τῆς κυπρὸδύχης τὸ πῦμα, ὃ ἐστι περὶ. φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου ἐλ-
 τήνης, ἐὰν ἢ ὁ δακτύλιος τηλία. τοῦτο
 ε παχέως οὐσης καὶ μὴ δυναμένης διὰ
 ελίον ἐκασθῆναι ἀλλὰ τηλίας. Ἀριστο-
 τ. ἢ τηλία μὲν ἐστὶν ἢ ἀτρυπητος σα-
 ζάν δὲ τρυπηθεῖη, ἄψις γίνεται (sch. A
 1038).

τηλία πῆγμα τετραγώνον, ἐφ' οὗ ἦτοι
 ληται πιπράσκειται ἢ ἀλεκτρούνας συμ-
 ονται. καὶ περιφέρειται τοῦ κοσκίνου.
 ἦλις εἶδος ὀσπρίου, ἦτις ἐφθῆ ἐπιχει-
 ὄλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώ-
 ἐπισφαλῆ· ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πο-
 εἶαν ἐμηχανήσατο (B. I. 3 729).

ηλόφι καὶ τηλόσε πόρρω, μακρῶν.
 ηλαπέτευσ (AP 6 239) τῆς πόρρω πε-
 νης· ἐν ἐπιγράμματι "ἀμβροσίον ἕαρος
 ἦν μέλι πολλὸν ἀμέλξας, δῶρον ἀποιμᾶν-
 τηλοπέτευσ ἀγέλης."

ηλύγετος μονογενής, καὶ τηλύγετον
 γενῆ· Ὀμηρος (I 143) "ὅς μοι τηλύγε-
 τρέρεται." ὁ προήκουσι τοῖς γονεῦσι
 ὤμενος, μεθ' ὃν οὐκέτι γεννήσεται, λέ-

γεται τηλύγετος. καταχρᾶται δὲ ἐνίοτε καὶ
 ἐπὶ τῷ ἀγαπητῷ διὰ τὸ τὸς ὀψίμης γεννη-
 θέντας ἀγαπᾶσθαι.

τηλωπός ἐκδημος· Σοφοκλῆς (Ai. 563)
 "κεῖ τὰ νῦν τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θή-
 ραν ἔχων."

τημελές ἐπιμελές, καὶ τημελής ἐπιμε-
 λής, σπουδαῖος.

τημελήσαι ἐπιμελήσαι, φροντίσαι.
 τημελήσαντες θλίψαντες.
 τημελέμενον ἐπιμελέμενον, φιλοκαλέ-
 μενον.

τῆ μὲν ὅπου μὲν. ἢ ἐν μέρει.
 Τήμερος ὄνομα κύριον.
 τήμερος ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τετυγ-
 μένον ἐπὶ σώματος, τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρό-
 νου λέγεται. καὶ ἐν Εἰρήνῃ "ἰὼ Λακεδαῖ-
 μον, τί ἄρα ποιήσει τήμερον;" ἀντὶ τῆ ση-
 μερινῆ (sch. A Nub. 699).

τῆνα ἐκείνη· Θεόκριτος (1 1) "ἀδύ τι
 τὸ ψιθύρισμα καὶ ἡ πίτυς, αἰπόλε, τῆνα."
 τὴν Ἀκραιε σελήνην παροιμία. λέ-
 γεται δὲ ἐπὶ τῶν διαμενόντων καὶ βραδυ-
 νόντων. ἦν δὲ Νείλω κυβερνήτης ὁ Ἀκε-
 σαῖος.

τηνᾶλλως μᾶτην. καὶ οὐ τηνᾶλλως
 μετὰ τῆς ἀποφύσεως λέγεται. ὁ δὲ Φιλῆμων
 Νυκτεῖ "τὸ κανῶν δ' ὁ παῖς περιεῖσι τηνᾶ-
 λως ἔχων." ἔστι καὶ πυρὰ τοῖς περὶ Ἀημο-
 σθέτην καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος (p. 172
 extr.). "ὡς δὲ λόγους τηνᾶλλως ταῦτα ἤκε-
 σαν ὄντα, χωρεῖσιν ἐς σύμβασιν πρὸς Ζή-
 ρωνα πάλιν."

τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναγορεύσομεν ὄρ-
 χησιν" ἀντὶ τῆ ἐπὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐπαπέ-
 θωμεν. τῆτο εἶρηκε Μάρκος πρὸς Ζήρωνα
 τὸν βασιλέα· "τὴν αὐτὴν ταύτην καὶ δεύ-
 τερον ἀναγορεύσομεν ὄρχησιν."

τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολε-
 μίων εἶναι σφετέρην, τὴν δὲ σφετέρην τῶν
 πολεμίων, πόρον δὲ τὰς ναῦς, ὑπόριαν δὲ
 τὸν πόρον" (A Ran. 1484). εἶρηται τῆτο κατὰ
 τὴν Περικλέους γνώμην, ὃς ἐκέλευσεν . . . ἀφο-
 ρίσαι (cf. v. Περικλῆς c).

τὴν γλαῦκα τωθάζουσι.
 τὴν δωριστὶ μόνην ἀρμονίαν ἀρμότ-
 τεσθαι τὴν λύραν, ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλω" (A
 Eq. 985), τῆτῆτι τὴν δωροδοκῆσι.
 τήνελλα μίμημα φωνῆς κρέματος αὐλῆ
 ποιᾶς. Ἀρχιλοχος "τήνελλα, καλλίνικε χαιρ'

ἀναξ Ἡράκλεις, αὐτὸς τε καὶ Ἰούλιος, ἀι-
χμητὰ δύω." Ἀριστοφάνης (Eq. 276) "ἀλλ'
ἐὰν νικήσῃς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ," ἀντὶ τοῦ
νικηφόρος. τήνελλο δὲ κρουμάτιον ἐπινίκιον.
ἢ τήνελλος ἀρμονία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερ-
ακοντίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἶ.
"ἦν δ' ἀναιδεία παρελθῆς, ἡμέτερος ὁ πυ-
ραμιῆς." ὁ δὲ πυραμιῆς εἶδος πλακῆντος ἐκ
μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων, ὡς
σησαιμοῦς ὁ διὰ σησαιμῆς. ταῦτα δὲ ἐτίθε-
σαν ἄθλα τοῖς διαγρυννηταῖς· εἰώθεισι
γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλᾶσθαι περὶ
ἀγρυννίας, καὶ ὁ διαγρυννήσους μέχρι τῆς
ἕως νικήσας ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. ὁ δὲ
νος ὅτι, ἂν μὴ νικηθῆς ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ,
περιγένη δὲ ταῖς περιεργίαις καὶ ἀναισχυν-
ταῖς, οὐδὲν ἤτιον ἡμέτερον τὸ τερμάτιον,
τετέξιν ἢ νίκη.

τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον παροιμία,
ὡς ἢ τοιαύτη "ταῦτὸν ἔλκομεν ζυγόν."

τὴν θύραν ἔχων τετρημένην ὡσπερ αἰ
ποῖμαι," ἐπὶ τῷ ἄπυρθρῶπι καὶ ἀπροσπε-
λάσῃ.

τηνικαῦτα τότε.

τὴν κατὰ συντόν ἔλα. ἀπὸ χρησιμοῦ
τινὸς ἐλέγχθη. τετέξιν, οἶος εἶ, τοιῶτος καὶ
φαινῆς, καὶ μεῖζοσι μὴ συμπαρεκτείνῃς. τῆτο
οὐ μὲν Πυθικὸν εἶναι φασιν ἀπόφθεγμα, οὐ
δὲ Σόλωνος· ἐνοιὶ δὲ αὐτὸ Χίλωνι εἰπεῖν
συμβουλευομένῳ τινὶ εἰ πλάσιον ἔλοιτο γάμον.

τὴν λεοντῆν ἐνδύου. ἴσον τῷ γεν-
ναῖς.

Τῆνος μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

τὴν ταχίστην, ἐπίρρημα, ἀντὶ τῷ τα-
χέως· (Polyb. 3 70) "ὃ δὲ φιλοτίμως εἶχε
πρὸς τὸ τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα."

τὴν τράπεζαν οἴσομαι Ἀριστοφάνης
(Pac. 1032), τετέξιν ἐμαντῷ ὑπηρετήσω, καὶ
οὐ χρεῖα παιδός.

τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν
καλεῖν." βοηλάτης ἐκ κόμης ἄμαξαν ἄγων,
καὶ ταύτης ἐμπεσοῦσης εἰς φάραγγα κοιλώ-
δη, θεὸν βοηθεῖν ἀργὸς ἴσατο τῷ Ἡρακλεῖ
προσευχόμενος· ἐκείνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν
θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα. ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς
εἶπε "τῶν τροχῶν ἄπτε καὶ τὸς βόας νύττε,
καὶ τότε τὸν θεὸν εὔχεσθαι ὅταν καὶ αὐτὸς τι
ποιῆς· μὴ μέντοι γε μάτην εὔχεσθαι." ἐκ τέττε
εἰς παροιμίαν εἰσῆχθη (Babr. 20).

τηξιμελεῖ φθοροποιῶ· (AP 7 234) "τη-

ξιμελεῖ νόσον
ἐς προτέρην ἢ
Τήραιοις
τηρεῦς ὁ
Τηριβαῖ
Τηριδάτ
τηρῶ αἰτ
τήρωνες.
οὐπω ἔγγενυ
νες καλοῦνται
τῆς ἀντι
"Ὀμηρος (I 1
μεναι," ἀντι
(β 206) "εἰ
ταύτης.

τῆς μητε
ἔριφοι ἐν τοῖ
γνωρίζονται·

τῆς μωρ
816), ἐπὶ τῶν
λίκων ὄντων,
κίαν καὶ πάνι
τητᾶσθo

382) "τοιαῦτ'
πλέω πρὸς οἶκ
τῷ κακίῃς κἀκ
(OC 1618) "ἔ
βίβει διαύξετε."

τῆτες καὶ
"ἐγελαῖτ' ἀνθ
ἱερομνημονεῖν'
τῆτο δὲ οἱ Δ
τῆ δὲ τῆδες.

τητινή χί
τητώμενι
τηυσίη μ

τί. οἱ ἀπὸ
ὄντος τίθεντα
εἰ δὲ ὄν, τὸν

διὸ καὶ γενικ
τηγορέμενον ε
καὶ κατ' ἄσωμ

τιάρα κό
σιλεῖς μόνον ἢ
οἱ δὲ ερωτηγο
ὁ Λυκεδαίμων
ἐπὶ τὰς Ἀθήνα
ρήσαντος αὐτ
σασθαι, ἤτησι
δεῖς εἰσελάσαι

φασιν εἶναι καὶ κίταριν. Θεόφραστος τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κίως διάφορον.

αυρηφόρος.

βαιὸν ἀντὶ τῆς ἑδῆς ἄλλυον· Σοφοκλῆς
 ὅτι βαιὸν ἔστως ἐντρέπη τῆς συμ-

βεριέων δῆμος. Ioseph. B. I. 2 21 3. βέριος Ὀκταβίος υἱός, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν ταυτο, φοβερῶ μὲν ὡμότητι μυσσαρῶ δὲ ἔσμιω πλεονεξίᾳ αἰσχυρῶ τε ἡδυναθεία μενος. σφαιτεῖαν μὲν γὰρ ἄπασαν αὐρνήσατο, διὰ δὲ τῶν ὑποσφαιτήγων ἰως καὶ ἠμθύμως τοῖς ἐναντίοις προσῶν. κακοήθης δὲ ὢν ἔστιν ἕς τῶν συμβασιλεῖς τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἀπύτη τῶν ἀφειλετο· ὢν Ἀρχέλαος ἦν ὁ Καπῶν βασιλεὺς, ὃν ἠπίοις καὶ θεραπευκαλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις ἔκρετι πρὸς κείαν ἀπονοσῆσαι συνεχώρησεν, ἀλλ' ἰαν τὴν Καππυδοκίαν ἀπέφηνε, καὶ ἐγίσην τῶν τῆδε πόλεων, Μάζικα ἐμῆν ὑπὸ τῶν ἐποίκων ὀνομαζομένην, κατὰ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἐπέτευξεν· δὴ κατ' ἡμῶς Καίσαρός ἐστιν ἐπώνυμῳ γῆρας δὲ ὅμως μακρὸν προελθῶναι. Eutropius?

ιβέριος βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἔτος ἰδιωφύσει ἐκέχρητο· ἔτε γὰρ ὢν ἐπεθύμει ποιεῖτό τι, καὶ ὢν ἔλεγεν ἑδὲν ὡς εἰβέλετο, ἀλλ' ἐναντιωτάτης τῆ προουτῆς λογισμὸς ποιέμενος, πᾶν ὃ ἐπόθει ο καὶ πᾶν ὃ ἐμίσει προσετίθετο. τῆς γὰρ ἐπαίροντας ἕρχοντας ἐκόλαζε, λέκείρεσθαι μὲ τὰ πρόβατα ἀλλ' ἔξυμ βέλομαι. ἔτω δὲ ἦν ἴσος ὡς ὀρτινὰ ποτε ἐλευθερωθῆναι βεληθέντα ἰώτερον συνεπιαινέσαι, πρὶν τὸν δεσπότην πεισθῆναι καὶ τὴν τιμὴν λαβαῖν. ἀρ ἐταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ἦν καὶ συνηγωνίφρονα μὴ ἐπαγόμενος. καὶ παρήγγειλε ἢ ἐσθῆτι μὴ χρῆσθαι τινα. αἰφνιδίως δὲ ἢ χείρονα γνώμην μετετέθη, ὡς παρναῖν νομισθῆναι. τῆτο δὲ τὸ ἀρχαῖον ἔτατο, ἔμῃ θανόντος γαῖα μισθῆτω καὶ τὸν Πρίαμον ἐμικάρειεν ὅτι μετ' πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο. Ioseph. p. 801.

ἰσος δὲ ὑπάρχων ἐν νεότητι, καὶ πρὸς

γῆρας ἐλθὼν αἰφνιδίως εἰς τὴν χείρονα μεταβλήθη γνώμη, ὡς καὶ παρῳφρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι καὶ ὑπὸ δαίμονος ἐλαύνεσθαι πρὸς πᾶσαν ἀνοσιβργίαν τε καὶ μανίαν καὶ οἰσρηλασίαν, ἢ μόνον ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς παρὰ φύσιν καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ καὶ τυραννίδι. ἔτω δὲ μεταπεσὼν εἰς κακίαν κατασφύρει τὸν βίον. id.

Τιβέριος ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃν συνίσησιν Ἰουστίνος, ἄνδρα πρῶτον ὁμοῦ καὶ φιλόανθρωπον, κρείττονα λημιμάτων καὶ χρημάτων ἀφρόντιδα, τοῦτο μόνον εὐδαιμονίαν ἠγάμενον, τὸ ταπθλέναι τε καὶ εἰς μέγα πλῆθος κομᾶν τὸ ὑπῆκοον, τὴν κομῆν τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα πύγκυκαλον καὶ ἀσύλητον θησαυρὸν λογιζόμενον. ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας καὶ πρὸς τὸ φιλόσοφον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμῶν εἴλετο βασιλεύειν αὐτῷ τὸ ὑπῆκοον ἢ τῆς ἰθυνομένης τυραννικώτερον ἀνδραποδίεσθαι, πατὴρ ἐθελῶν ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν ὑπεκόων ἀναγορεύεσθαι (Theophyl. Sim. 316).

Τιβέριος φιλόσοφος καὶ σοφιστής περὶ ἰδεῶν λόγος βιβλίον γ', περὶ παρασκευῆς, περὶ μεταποιήσεως, περὶ ἰσορίας, περὶ λόγος τάξεως καὶ συνθέσεως, περὶ διαιρέσεως λόγος, περὶ μεταβολῆς λόγος πολιτικῆς, περὶ λόγος ἐπιδεικτικῶν, περὶ προλαλιῶν καὶ προομιῶν, περὶ ἐπιχειρημάτων, περὶ Δημοσθένους καὶ Περικλέους, περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

Τιβία. ὅλη ἡ Φρυγία ἔτω καλεῖται.

τί γὰρ δὴ δελφῖνι καὶ βοῖ φασὶ κοινὸν εἶναι, Σύλλυμ τε καὶ φιλοσόφοις.

τί γὰρ με λυπεῖ τῆθ', ὅταν λόγῳ θανῶν ἐργοῖσι σωθῶ καξενέγκωμαι κλέος; δοκῶ μὲν ὡς ἑδὲν ἤθημι σὺν κέρδει κακόν. ἦδη γὰρ εἶδον πολλὰ καὶ τῆς σοφῆς λόγῳ μύτην θνήσκοντας, τοῖς δ' ἐργοῖσι οὐ· (S. El. 59). Ἀριστοφάνης (Pac. 1017) ἔτι γὰρ σε ἐπέφυγ', ὅσα χρῆ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' ἐσὺ φρονεῖς, ὅπουσιν χρεῶν ἐσι τὸν σοφῆ δόκιμον φρονεῖ παρὶμῳ τὸ λημῆ. τῆτῆσι, τί σε ἐπέφυγε; τί γὰρ ἐ ποιεῖς ὅσα χρῆ τῆς ἐπισήμονας; παρὶμῳ δὲ ἀντὶ τῆς εὐπύρῳ πρὸς τὸ ἐπωθεῖν.

Τιγίλλων ὄνομα κύριον.

τιγρις τὸ ζῷον, Τίγρης δὲ ὄνομα ποταμῶ.

τίθαι; τίθῃ; καὶ ἔτω μὲν λέγουσι τὸ α

τί δή. Άριστοφάνης Πλάτω (172) "τί δαί; τὰς τροφῆρας ἢ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι." ἔσι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ διφθόγγου γραφόμενος. καὶ Ὅμηρος "τίς δαί; τίς δαί ὄμιλος;" ἐν Ὀδυσσεύῳ (α 225).

β τί δαί; εἰπόντος τῆ δανεισῆ (A Nub. 1276) "ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βέλομαι;" τῆ δὲ Στρεψιάδου ἀντιφάσαντος "ἄκ' ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὀγιάινεις," ἐπέφερον δὲ δανεισῆς "τί δαί."

τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ (A Ach. 724); λέπει τὸ ἢ τῆτο τὸ ἀπολέσαι ἡμῶς σπαράζειν. τί δῆτα Θεῶν εἰρήνη ἀντὶ τῆ ἐνδιατρύβει; (Plato Phaedr. p. 236 E 7)

τί δῆτ' ἂν ἀλογίης ἐπ' ἐξοργασμένοις" (S Ai. 377) ἀντὶ τῆ ἐπὶ τετελεσμένοις καὶ ἴσιν ἄκ' ἔχουσιν. "ἢ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως ἔχ' ὡδ' ἔχειν," ὅπως ταῦτα μὴ ἔτω σχολή· κατὰ τὸ τῆ Σιμωνίδου "τὸ γὰρ γεγενημένον ἔκέτ' ἄρεκτον ἔσαι."

τί δῆτά σοι; τί σοι.

τί ἔσι τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιπποκοῖς (26) "καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτε ἀπορρητόν ἐκείνο," Θεόπομπος ἐν λά δεδήλωκε. φησὶ γὰρ "καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πρᾶξοντας καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγενόμενοι συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρητῶ συμπράττειν Ἀθηναίους ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπισχνόμενοι Πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βεβλόμενοι λανθάνειν τῶς Πυδναίσις, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτῶς, ἐν ἀπορρητῶ δὲ μετὰ τῆς βελῆς ἔπραττον."

τιή; διὰ τί δῆ;

τιθασέει ἡμεροῖ, πραῦνει.

τιθασόν ἡμερον. καὶ ἀτίθασον τὸ ἄγριον καὶ μὴ ἡμερον.

τιθέντες ποιῶντες.

τίθασθαι. "ὃ δὲ πρέσβεις ἔσειλε πρὸς τοὺς Μεγαρέας, παρακαλῶν ἔτι καὶ νῦν τίθασθαι τὰ πράγματα καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὄλοις," ἀντὶ τῆ συγκατατίθασθαι, διαπράττεσθαι.

τιθηνάς τροφός. καὶ τιθηνήτηρ. (AP 7 241) "πολλὰ τιθηνήτηρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας ἀνδρομαχίαις ὄνοφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν."

τιθηνός κυρίως ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνέσης καὶ τρεφέσης· κατὰ μεταφορὰν δὲ

λέγεται καὶ ἡ τιθηνέμει τροφός.

τίθησι :

Τίθρασοφάνης (Ba ἐνθα αἱ Γορ Ἀττικῆς ποιεῖτον ὡς καὶ

Τίθραύ

τιθύμαι

παρὰ Λάκω τὰ βλέφαρα περὶ Νεοκλεί

"σοκόροδ' οἱ θασί δὲ οἱ ἡ τρός extr.).

τῶς ὀφθαλμοῖ

Τίθωνθ

λυχρονίων κε

ται δὲ ὅτι ἰ

ρος ἐκδύσασ

σοφάνης (Αι

ράττων καὶ :

τί ἰκανά

τί καλή

τί λέγει

κἀνὰ χεῖρα·

τίας διαλέξει

ξαι αὐτῶς βε

(1172) "ὡς ἡ

νῦν μὲν γ' ἰε

τιλογικός, κα

θεῖ, τὸ 'τί

ἀδικεῖσθαι κ

προσώπε τ'

τίλλοντι

(Marc. 2 23).

Τίλφωσ

λίμνης τῆς Ἰ

Τιμαγέ

Ἀλεξάνδρου,

ὃς ἐπὶ Πιομη

θεῖς ἐν Ρώμῃ

Φαῦσθ τῆ υ

Ρώμῃ ἐπὶ τε

ἐπὶ τε Καίσο

ἄμα Καικιλί

τὸ παρρησια;

σκλάνω λεγο

είσαι βεληθείς και σφηνωθείς. βιβλία
 ιαψε πολλά. cf. γ. σφηνωθείς.

Τιμαγένης ιστορικός περιπλανήσας πάσης
 γης ἐν βιβλίοις ε.

Τιμαγένης ἢ Τιμογένης Μιλήσιος ἰσο-
 και ῥήτωρ, περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ
 ο και τῶν ἕξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν
 γ', και ἐπιζολάς.

Τιμαγόρουσ. ὅτος πρεσβευτῆς πεμφθείς
 βασιλείᾳ Ἀρταξέρξῃ ἐπὶ Ἀθηναίων ἐ
 χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτῶ και ἀργύ-
 ἄλλα και κλίην πολυτελῆ και σρώτας
 οντας και βῆσ π', και κατέβη ἐπὶ θά-
 ν ἐν φορείῳ κομιζόμενος, και τοῖς κο-
 ι παρὰ βασιλέωσ ἐδόθη μισθὸς τά-
 δ'. τῶτον ἦν ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι. οἱ δὲ
 ὑπεσχῆσθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν οὐ-
 θηθῆσαισ και Λακεδαιμονίοισ φιλίαν.
 ἦν ὁ Τιμαγόρουσ προσκυνήσας τὸν Περ-
 σιαστέα παρὰ τὰ Ἑλλήνων ἔθῃ και δω-
 ηθείσ ἐπὶ Ἀθηναίων ἀνηρέθη.

Τιμαιοσ Ἀνδρομάχῃ Ταυρομενείτῃσ, ὃν
 αἰοῖ Ἐπιτιμαιοσ ὠνόμασεν, Φιλίσκου
 τῆσ τῆ Μιλήσιεσ. παρωνόμασ δὲ τῶτο
 ἰ πολλά ἐπιτιμῶν, και γρασοσλλέκτρια
 ἰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἔγραψεν
 τὰ και Σικελικά ἐν βιβλίοισ ἡ, Ἑλλη-
 και Σικελικά, συλλογὴν ῥητορικῶν
 ῶν, βιβλία ἕξ, ὀλυμπιονίκασ ἡτοι-
 ἀ πραξίδια.

ὅτος ὁ Τιμαιοσ τὰσ ἀμαρτίας τῶν
 αὐτῶ συγγραφῶν πικρότατα ἐλέγξασ,
 μὲν τὰλλα μέρῃ τῆσ γραφῆσ πλείσῃ
 ιαν εἶχε τῆσ ἀληθείασ, ἐν δὲ ταῖσ Ἀγα-
 ρουσ πράξιεσ τὰ πολλὰ κατέψευσται
 ονάστου διὰ τὴν πρὸσ αὐτὸν ἔχθραν.
 ευθείσ γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέουσ ἐκ τῆσ
 ἰασ ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνά-
 οὐκ ἴσχυσε, τελευτήσαντα δὲ διὰ τῆσ
 ἰασ ἐβλασφήμησεν εἰσ τὸν αἰῶνα. κα-
 ἰ γὰρ ταῖσ προὔπαρχούσασ τῷ βασιλεῖ
 ἰ κακίαισ ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προ-
 ὁ συγγραφεύσ, τὰσ μὲν εὐημερίασ
 ούμενοσ αὐτοῦ τὰσ δὲ ἀποτεύξιεσ,
 ἰ δὲ αὐτὸν γενομένησ μόνον ἄλλα και
 ἰ τὰ τύχην, μεταφέρων εἰσ τὸν μηδὲν
 ρετάνοντα. γενομένησ δὲ ὁμολογεμένησ
 ρρατηγικῶ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν,
 σοῦ δὲ και τεθαρρηκότοσ κατὰ τὴν ἐν
 ονδύνοισ εὐτολμία, οὐ διαλείπει παρ'

ὄλην τὴν ἰστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἀναδρον
 και δειλόν. καίτοι γε τίσ οὐκ οἶδεν ὅτι τῶν
 πάποτε δυναστευσάντων οὐδεῖσ ἐλάττωσιν
 ἀφορμαῖσ χρησάμενοσ μελῶ βασιλείαν πε-
 ριεποιήσαστο; χειροτέχνησ γὰρ ἐκ παιδῶν γε-
 νόμενοσ δι' ἀπορίαν βίη και πατέρων ἀδο-
 ξίαν, ἕξ ἕσπερ διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν οὐ μόν-
 ον Σικελίασ ὅλησ ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ πολλὴν
 τῆσ Ἰταλίασ και Διβύησ τοῖσ ὄπλοισ κατε-
 σρέψαστο. θαυμάσαι δ' ἂν τίσ τοῦ συγγρα-
 φέωσ τὴν εὐχέριαν· παρ' ὄλην γὰρ τὴν γρα-
 φὴν ἐγκωμιύζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀν-
 δρῶν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ
 διενηνοχέαι τοὺσ ὑπαντασ ἀνθρώπουσ. διὰ
 γὰρ τῶν ἐν ταῖσ ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων φα-
 νερόσ ἐστὶ τὸ φιλάλληλοσ τῆσ ἰστορικῆσ παρ-
 ρησίασ προθεστωκόσ ἰδίασ ἐνεκὶ ἔχθρασ και
 φιλονεκίασ. διόπερ τὰσ ἐσχάτασ τῆσ συντά-
 ξεωσ εἰ βίβλωσ τοῦ συγγραφέωσ τούτω, καθ'
 ἂσ περιεἴληφε τὰσ Ἀγαθοκλέεσ πράξιεσ, οὐκ
 ἂν τίσ δικαίωσ ἀποδέξαστο. Diodor. Sic. 21 17.

Τιμαιοσ ὁ ἰστορικός. οὗτοσ κατὰ τοῦ c
 Ἐφόρου πλείσῃν πεποῖηται καταδρομὴν αὐτόσ
 ὦν δυσὶν ἀμαρτήμασιν ἔνοχοσ, τῷ μὲν ὅτι
 πικρῶσ κατηγορεῖ τῶν πέλασ ἐπὶ τούτοισ οἷσ
 αὐτόσ ἔνοχοσ ἐστὶ, τῷ δὲ διότι καθ'ὅλεσ διέ-
 φθασται τῇ ψυχῇ, τοιαύτασ ἀποφάσεισ ἐκτι-
 θέμενοσ ἐν τοῖσ ὑπομνήμασ και τοιαύτασ
 ἐντίκτων δόξασ τοῖσ ἐντυγχάνουσι. πλὴν εἰ
 τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότωσ κολασθέντα
 μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πάσῃν Τι-
 μαιοσ; πολὺ γὰρ ἂν δικαιοτέροσ τούτω νε-
 μεσήσαι τὸ δαιμόνιον ἢ Καλλισθένει. ἐκεί-
 νοσ μὲν οὖν ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον ἐβελήθη,
 Τιμαιοσ δὲ μελῶ ποιεῖν Τιμολέοντα τῶν
 ἐπιφανεσάτων θεῶν, και Καλλισθένησ μὲν
 ἄνδρα τοιοῦτον ὃν πάντεσ μεγαλοφυέσερδν
 ἢ κατ' ἀνθρώπου γεγόνει τῇ ψυχῇ συγγω-
 ρούσιν, οὗτοσ δὲ Τιμολέοντα τὸν οὐκ οἶον
 δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλεῖον ἄλλ' οὐδ'
 ἐπιβαλόμενον, μίαν δὲ τῷ βίῳ γραμμὴν δια-
 νόσαντα, και ταύτην οὐδὲ σπεσδίαν τρόπον
 τινὰ πρὸσ τὸ μέγεθοσ τῆσ οἰκεμένησ· λέγω
 δὴ τὴν ἐκ τῆσ πατρίδοσ ἐσ Συρακούσασ.
 ἄλλα μοι δοκεῖ πεισθῆναι Τιμαιοσ ὡσ, ἂν
 Τιμολέων, πεφιλοδοξηκόσ ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ
 καθ'ἂπερ ἐν δξυβάφω, σύγκριτοσ φανῇ τοῖσ
 ἐπιφανεσάτοισ τῶν ἡρώων, κἂν αὐτόσ ὑπὲρ
 Ἰταλίασ μόνον και Σικελίασ πραγματενομέ-
 νοσ εἰκότωσ παραβολῆσ ἀξιωθῆναι τοῖσ ὑπὲρ

τῆς οἰκουμένης τῶν καθόλου πράξεων πεποιη-
μένοις τὰς συντάξεις (Polyb. 12 23).

d ἔγραψε περὶ Συρίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ
πόλεων καὶ βασιλέων βιβλία γ'.

e Τίμαιος Λοκρός, φιλόσοφος Πυθαγό-
ρειος, μαθηματικά, περὶ φύσεως, περὶ τοῦ
Πυθαγόρου βίβλ.

τιμαλφέςερον τιμιώτερον, λαμπρότε-
ρον· ἀλφεῖν γὰρ ἔστι τὸ εὐρίσκειν, ὡσεὶ γίνε-
σθαι τὸ τιμιώτεστον τὸ τιμὴν εὐρίσκον
πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ.

Τιμάνθης Κλεωναῖος παγκράτιον νι-
κήσας, ὄν φασι παυσάμενον διὰ ἠλικίαν τῶν
ἄθλων τόξον μέγα ἐπὶ ἐκύσεως τείνειν τῆς
ἡμέρας, ἀποπειρώμενον ἑαυτοῦ· ὡς δὲ ἀπο-
δημήσας καὶ ἐπανήκων οὐχ οἷός τε ἦν ἐν-
τεῖναι, τότε πῦρ ἀνακύσας ἀφῆκε ζῶντα
ἑαυτὸν εἰς τὴν πυράν. ὅποσα δὲ τοιαῦτα
γένονεν ἀνθρώποις ἢ καὶ ὕερον γενήσεται,
μανία μᾶλλον καὶ ἢ ἀνδρία λογίζοιτο (Pau-
san. 6 8).

Τίμαρχος Ἀριζήλα ἄσματος καὶ πόρνος,
ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐθύδικου διατρήσας τὰ
πρῶτα, ὕερον δὲ Μισογόλα καὶ Ἠγησάνδρου
τῷ Λεοδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὐτόν,
καὶ μετ' αὐτοὺς Πιπταλάκῳ συνῶν, τῆς πό-
λεως οὐκ ἐτή· ἐπίτροπος δὲ αἰρεθεὶς Ἀριστο-
γέιτονος ἀντειπόντος ἐκωλύθη. τῷ θεῷ δὲ
ὄντι τυφλῷ καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀδυνά-
των τρέφεισθαι οὐ συνέπειν, οὐδὲ τῇ μητρὶ
χρηζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν· ἦλω
δὲ ὑπὸ Λισχίνε πορνείας γέρον ὢν.

τιμᾶσθαι προτιμᾶν, ἐξέχεσθαι· "μὴ
πιεῖν ἀνέχεσθαι οἴνου, μηδὲ τιμᾶσθαι τοσού-
τε τὸν βίον τὸν λοιπὸν ἵνα τὸν φθάνοντα,
φησὶν, ἀφηνίση ἐκτροπῇ διαίτης λιτῆς, πιεῖ-
σι οἴνου· καὶ τὸν βίον ἢ γενναῖα κατέ-
σρεψε."

Τιμάσιος. οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίῃ τῇ βα-
σιλέῳ ἦν· ὃν ὁ Εὐτρόπιος ἐπιστῆσαι τοῖς
πράγμασι βεβλόμενος ἐκ τῆς Ἀσίας μετεκα-
λεῖτο πρὸς τὰ βασίλεια. ὃ δὲ γαυρός τε
ἀνὴρ ὢν καὶ ἀγέρωχος καὶ σφατεῖαις ὀμιλη-
κός, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἠγοούμενος
τῶν ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν καὶ δόξαν καὶ
πλοῦτον ἐπικλύζοντα, καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὅ
τι βούλοιο κερῆσθαι καὶ ἀδεῶς, διὰ τε
μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναί οὐδὲ
ἀνατίλλοντα καὶ δυόμενον καθορῶν ἥλιον,
ἴσα καὶ οὐρανοῦ εἶναι νομίσας τὴν μετὰ

κλησιν, ἐκ τῶν ἀλύπτων καὶ διαμεγμένων
πρὸς ὀλιγωρίαν διατρήσων ἀπορρήξαι ἑα-
τὸν καὶ κατατείναι τὴν ψυχὴν εἰς φιλοθ-
ξίαν, βαρὺς ἀνασὰς ἐκ Παιμφύλλας ἐπὶ Λα-
δίαν ἀνέστρεφεν, ὡς ἂν δὴ τις βασιλέω,
ἢ τὸν γε βασιλέα καὶ τὸν ἐνόστορον καὶ
πάρεργόν τι παιδιὰν θησοόμενος, εἰ βούλοιο
cf. Eunap. p. 113 Nieb.

Τιμασίων. οὗτος μεираκίον ἦν Ἀθή-
τιον, ἐφήσα δὲ ἄρτι ὑπαπήει καὶ τὴν ἑσπέρην
ἄρτι ἔρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ μητρὶ
ἐρώσα ἐπέκειτο καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα
ἐποίει, ζυντιθεῖσα μὲν οὐδὲν ὄνπερ ἢ Θεο-
δρα, διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆκεν καὶ
ἐρασαῖς μᾶλλον ἢ γυναίκοις χαίροισα. ὁ δὲ
ἐκλιπὼν Ναύκρατιν περὶ Μέμφιν ἄρτι,
καὶ ναῦν δὲ ἦδη ἐκέκτητο, καὶ ἐκατέστη
ἐν τῷ Νεῖλω. ἰδὼν οὖν ἀναπλέουσα τὸν
Ἀπολλώνιον καταπλέων αὐτός, ζυνητέ τι ἢ
ἀνδρῶν σοφῶν εἶη τὸ πλῆρωμα, ἐμβολίως
νοῖς τοῖς τριβῶσι καὶ τοῖς βιβλίοις οἷς ἀπο-
εσπαύδαζον, καὶ ἰκέτευε προσδοῦναι οἱ τῷ
τοῦ πλοῖου κοινωνίας, ἐρωτῶν σοφίας. ὁ δὲ
Ἀπολλώνιος "σώφρων" ἔφη "ὁ νεανίσκος ἄρτι
καὶ ἀξιούσθω ὢν δεῖται." καὶ δεῖται δὲ
περὶ τῆς μητρικῆς λόγον πρὸς τοὺς ἄρτι
τῶν ἐταίρων ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ, προσδο-
τος τῆ μεираκίῃ ἐτι. ὡς δὲ ζυνητέναι οἱ τῷ
μεταβὰς ὁ Τιμασίων καὶ πρὸς τὸν ἐπι-
κυβερνήτην εἰπὼν τι περὶ τοῦ φέρτερου
εἶπε τοὺς ἄνδρας. κελύσας οὖν αὐτὸν ὁ
Ἀπολλώνιος κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἔφη
"μεираκίον" εἶπεν "Ἀιγύπτιον, ἴσως γὰρ
τῶν ἐπιχωρίων εἶναι τις, τί σοι φέρτερον ἢ
τί χρηστόν εἰργασται, λέξον, ὡς τῶν με-
λύσις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡμετέρας
τῶν δ' αὐτὸν ἐπαινεθεὶς ἐμοὶ τι ἐπιμελέ-
φοῖς καὶ τοῖσδε." ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίον
ἐρυθριῶντα καὶ μεταβάλλοντα τὴν ὄψιν
τοῦ σώματος εἰς τὸ λέξει τι ἢ μή, δεῖται
ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν ὡσπερ οὐδεμιᾶ κρη-
σει ἐς αὐτὸν κερημενος. ἀναθαροφῶς δὲ
ὁ Τιμασίων "ὦ θεοί!" ἔφη, "τίνα ἐπιμε-
εἶπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμὶ, ἀγαθὸν δὲ δὲ
χρῆ νομίζεσθαι με οὐκ οἶδα· τὸ γὰρ με
ἀδικεῖν οὕτω ἔπαινος." καὶ ὁ Ἀπολλώνιος
"βαβαί!" ἔφη, "μεираκίον, ὡς ἀπὸ τῶν
μοι διαλέγη· ταυτὶ γὰρ καὶ ἴαρχη δεῖται ἢ
θεῖω. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάσεις καὶ ὅπως
φυλαξαμένῳ γὰρ τι ἀμαρτεῖν ἴσως." καὶ

ἰξαμένα λέγειν ὡς ἡ μητρονὰ μὲν ἐπ' φέροιο αὐτὸς δ' ἐρώσης ἐκκαίη, βοήθησε ὡς δαιμονίως αὐτὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ πόντος, ἐπολαβὼν δὲ ὁ Τιμασίων "ὦ ἦ" ἔφη, "τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἐπὶ τὰ εἰρημμένα θαύματος ὄσον καὶ γένοιτο;" καὶ ὁ Δάμις "ἕτερόν τι" ἔφη "ἔθανομεν, ὅπερ οὐπω γινώσκεις. καὶ σὲ δέ, κίων, ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἶμι λαμπερόσθαι." "Ἀφροδίτῃ δὲ θύεις, ὦ κίων;" ἤρητο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος. Τιμασίων "ἢ Δί" εἶπεν, "ὅσημέρην γένηται γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν ἀνθρωπίοις ἢ θείοις πράγμασιν." ὑπερησθεὶς ἔν ὁ λώνιος "ψηφισάμεθα" ἔφη, "ἄνδρες, ἰσῦσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ κερδύτε τοῦ Θεσέως. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν ἰδίαν ὕβρισε, καὶ διὰ τοῦτο ἴσως ἐδὲ δισίων ἤττητο, ἐδ' ἔρωσ ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἐκώμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικότερας τε ἰτέγκτε μοίρας· οὕτωσι δὲ ἤττησθαι θεῶ φάσκειν ἐδὲν πρὸς τὴν ἐρώσαν ἦν, ἀλλ' ἀπῆλθεν αὐτὴν δεισας τὴν εἰ τὸ κακῶς ἐρῶσθαι μὴ φυλάσσεται. ἔδο δὲ τὸ διαβεβλήσθαι πρὸς ὄντιων ἑσῶν, ὡσπερ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην ὁ υἱος, ἐκ ἀξίῳ σωφροσύνης· σωφρονέγει γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν λέγειν ἐδ, ἰῦτα Ἀθήνησιν, οὐ καὶ ἀγνώστων δαιβωμοὶ ἴδρυνται." Ἰππόλυτον δὲ αὐτάλει διὰ τοῦς ὀφθαλμοῦς οἷς τὴν μηρὸν εἶδε. Philostrat. V. A. 62.

εἰμαχίδας Ῥόδιος. οὗτος δειπνῶν ἀναβας πεποιῆται ἐν βιβλίοις ἰά δι' ἐπῶν, Ἰσημῆσιος ὀψυρτυτικόν, καὶ Ματρίεας ἀναῖος, καὶ Ἠγήμων ὁ Θάσιος ὁ ἐπιβας φρακῆ, καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ ψευδαίνιος ὁ ὀψυρτυτικὰς λέξεις συναγακαὶ Φιλόξενος ὁ Λευκαδίας, ἀφ' οὗ καὶ ἴνειοι πλακοῦντες. ἦν δὲ ὁ Φιλόξενος ἀγος ἐπὶ τοσοῦτον ὡσε φανερώς ἐν τοῖς ἑσίοις τὴν χεῖρα συνεθέλειν πρὸς τὰ ἦ, καθιέντα ἐς ὕδωρ θερμὸν καὶ τὸ ἀναγαγαριζόμενον θερμῶ ὕδατι, ὅπως ἔς θερμοῖς δυσκίνωτος ἦ. καὶ τὸς ὀψυρτυτας ὑπεποιεῖτο, ἵνα θερμότηα παρὰ καὶ μόνος καταναλίσκοι. παραπλήσιον ἰσοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτα. καὶ Κρωφῆσιν "ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὀλῆ τὸς δακτύλους δέπασθεν Ἰδαίους

ἔγω," ἀντὶ τῷ ψυχρός, "καὶ τὸν φάργγον ἦδισα πυρρῶ τεμαχίσις." Athen. p. 5.

τιμή. ἔσθ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὸ πρόσμιον· "Ομηρος (Γ 298) "εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμοιο τε παῖδες τίειν οὐκ ἐθέλωσι." (Theodoret. in Ps. 61 5) τιμὴ εὐσεβῶν τὸ θελεῖν θεῶν· "πλὴν τὴν τιμὴν με ἐβθελεύσαντο ἀπώσασθαι."

τιμήεις τιμήεντος.

τίμημα ζημία· Ἀριστοφάνης Πλούτω (480) "τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, ἐὰν ἀλώς;" ἐπέβυλλον γὰρ ζημίαν ἐνιοτε τοῖς ἀλοῦσιν, ἢ χρήματα καταθέσθαι ἢ τι τοιοῦτον. καὶ αὐθις "τίμημα τῆς εἰσυγγελλας ἐχοῦσης χρηματικόν." "ταῖς οὐσίαις ἐκάσθε τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεῖς δικαιοῦτατον πολίτευμα εἰσηγήσατο."

τίμημα ἢ ζημία καὶ ἢ καταδίκη.

τίμημα ἀντὶ τῷ ἐνέχυρον καὶ οἶον ἀποτίμημα, ὡς Ἀνσίας φησὶν· "οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι καὶ τίμημα καταστήσασθαι." τῆτο δ' ἐν τοῖς ἐξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τῷ οἶον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν (19) Δημοσθένης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς ἑσίας εἰσφερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα· "ταῖς ἑσίοις δὲ ἐκάσθε τίμηματι πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεῖς δικαιοῦτατον πολίτευμα εἰσηγήσατο." ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου (25) ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται. Harp.

τίμηρ; κατάφασιν δηλοῖ, ἀντὶ τῷ πῶς γὰρ οὐ; διὰ τί γὰρ οὐ.

τιμησαίμην· Αἰλιανός "ὄν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην πρὸ παντὸς συγγενέσθαι καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλοῦτε προήκασσι." καὶ αὐθις Αἰλιανός "τιμησαίμην τὸν βίον πάντι τριτημοίρῳ, εἰ μὴ ἔχοιμι τὸς ἐμὸς κηδεμόνας," ἀντὶ τοῦ ἀλλάξαιμι.

τιμησάμενος κατακρίνας· "οὐδ' καταγορεῖ Ξάνθιππος, θανάτῳ τιμησάμενος αὐτῷ. ὃ δὲ κληνῆρης ἀπολογούμενος ἐζημιώθη ταλάντοις ἦ."

τιμήσεως ἐθδύνης, ζημίας· "ἢ Ῥώμη ἐαυτὴν ἐπιδέθωκεν εἰς πολυανθρωπίαν, ὡς ἐκ τῆς ἔργισα τιμήσεως ἐφάνη, ἐν ἣ Ῥωμαίων τῶν ἐν ἤβῃ δ' μυριάδες ἠριδμήθησαν τριῶν ἀποδέσσαι χιλιάδων."

Τιμησίθεος τραγικός. δράματα αὐτῷ Ἀναΐδες β', Ἐκτορος λύτρα, Ἡρακλῆς, Ἰβίμων, Καπαντός, Μάμων β', Μνηστῆρες,

σαμένοις κληρομένη.

τίμιον τὸ σπάνιον παρὰ τοῖς ῥήτορι.

τιμιελκῶν ἔλκων τὴν τιμὴν, τῶν βαρυντιῶν καὶ μεγαλύνων. καὶ ὁ προφήτης "ὁ τιμιελκῶν τὸν σῆτον δημοκατάρατος."

τιμιώτερος ἐντιμιότερος.

a Τιμόθεος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτῆ ἦν Πύκτης, Πυρακαταθήκη, Μεταβαλλόμενος ἢ Μεταφερόμενος. καὶ Κυνάριον Τιμοθέου δράμα, ὡς φησὶν Ἀθήναιος (p. 243) ἐν τοῖς αὐτοῖς αὐτοῦ.

b Τιμόθεος Γαζαῖος γραμματικὸς, γενοῦντος ἐπὶ Ἀναστασίῳ βασιλέως, εἰς ὃν καὶ τραγωδίας ἐποίησε περὶ τῆ δημοσίας τῆ καλεμένης χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς περὶ ζώων τετραπόδων θηρίων τῶν παρ' Ἰνδοῖς καὶ Ἀραβίαι καὶ Αἰγυπτίοις καὶ ὅσα τρέφει Αἰθῶν, καὶ περὶ ὀρνέων ξένων τε καὶ ἀλλοκώτων καὶ ὄφειων, βιβλία δ'.

c Τιμόθεος Θερασάνδρος ἢ Νειομάστος ἢ Φιλοπόλιδος, Μιλήσιος, λυρικὸς, ὃς τὴν δεκάτην καὶ ἑνδεκάτην χοροδὴν προσέθηκε, καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετήγαγεν. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν χρόνων τῆ τραγικῆς, καθ' οὗς καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδῶν ἐβασίλευεν, καὶ ἐτελεύτησεν ἐτῶν 45, γράψας δὲ ἐπιὼν νόμους μουσικῆς 19, προοίμια 15, Ἀρτεμιν, διασκευὰς ἡ, ἐγκώμια, Πέρας ἢ Ναύπλιον, Φινείδας, Αἰέρτην,

δοιμονίαν αὐτοῦ. ἀλαζονεὶ εὐτυχία ὁ Τιμόθεος ἔφη αὐτὸν ἢ τῆς τύχης τὴ κατορθώσασα ἠτύχησεν ὕπερον νεμεσησάσασα χης. πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι κωμικὸν δὲ τὸν ζωατηγὸν λέγει.

Τιμοκλῆς Ἀθηναῖος κωμικῶν αὐτοῦ ἐξὶ Δημοσθένος Καύνιοι, Ἐπιζολαί, Ἐπιχαιρέκαστος, Πύκτης, ὡς φησὶν Ἀθηναιοφισαῖς.

Τιμοκλῆς ἕτερος, καὶ ἐκ τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐξὶ Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Ἀθηλονοσοί, Κορίθαλος, Πορφύρα καὶ Ξενόρχος εἶναι, Ἡρώες, Δαιρα (ἑταίρος δὲ ὀνομά ἐξ Ὀρέσης, Μαραθῶνιοι, καὶ ἄλλοι).

Τιμοκρέων Ῥάδιος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελέθμισσοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, ἠψόγον δὲ ἐμμελῆς τινὸς ποιῆσας δὲ κωμωδίας εἰς τε τὸν αὐτὸν καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποι.

Τιμόλαος Λαρισσαῖος ἢ ῥήτωρ, Ἀναξίμενος τοῦ Λαθητή, ὃς καὶ ποιητικῶς βαλε τῆ Ἰλιάδι στίχον πρὸς ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα Τρε

"τές γε μὴν τιμούχες καθήραι πόλιν οἷα δὴ λυμάτων τινῶν καὶ ἢ ἀπηλλαγμένην" (cf. v. Ἐπίκου-

αι: "Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ ἔφησεν ἕνεκα μὲν τῶν ἐμοὶ διατιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν πρῶτης. καὶ οἱ θάνατον αὐτοῦ καὶ (Diog. L. 2 42).

νον ἀντὶ τῆς ζημιούμενον "ὄνομα ἔργα τιμῶμενον," ἀντὶ τῆς ζημίησις γὰρ καὶ ἡ ζημία. ἡ τὸ καὶ ἐπιτίμια ὑπέχον.

Φιλίσσιος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος νος ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς κалуs ἤτοι ψόγες τῶν φιλοσόφων,

ὁ μισάνθρωπος, καὶ αὐτὸς φησὶ τοσφερόμενος πᾶσαν αἴρεσιν.

ὄνομα κύριον, ὁ μισάνθρωπος ἦν δὲ καθαρὸς. cf. v. ἀπορῶ-

ἰδης ὄνομα κύριον.

αι ζημιῶσι, καταδικάζεσθαι "ὄγε καὶ τὸν Φιλόδημον τιμῶνται πρὸς καὶ φωνῆς ζημίᾳ."

ἴν ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν, καὶ τιμωρητής. "οἱ δὲ ὥροντο αὐτὸν τιμωροῦ Ἄετις φόνος."

ἄντος βοηθοῦντος, ἐκδικοῦντος μοὶ δοκεῖν, τοῦ Διονύσου τιμωθῆναι δυστυχῆ καὶ παθούσῃ τρα... "ἀποθανόντων τῶν ἀγαθῶν ὁ θεὸς τίθεται πρόνοιαν καὶ τιμωρεῖ τοῖς ἀδίκως ἀνηρημένοις. ρύσιππος ἐν Μεγάρους καταχθῆνωσίς ζώην πεπληρωμένην ἐπαέκτεινε δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεὺς ενος ὀψισθέντα, ἐποφθαλμίσας εἶτα ἐμιελλεν ἐκκομῖλαι ἐφ' ἑμά; κόπρον, ὑποκρύψας ἐν ταύτῃ μῆνον. ἡ τοῖνον ψυχὴ τοῦ τελεσται Μεγαρεῖ τινί, καὶ λέγει αθε καὶ ὑφ' ὅτου, καὶ ὅπως αὐτοὶ μέλλοι καὶ κατὰ ποίας πύουκ ἤκασε ῥαθύμως τὰ λεχθέν-ς δὲ διαναζὰς καὶ παραφυλάξας ἐπελεύβετο, καὶ ἀνίχνευσε τὸν νε-ὸ μὲν ἐτάφη, ὁ δὲ ἐκολάσθη." et Cic. de divin. 1 27.

τιμωρῶ σοι βοηθῶ σοι. τιμωρῶ σε δέ.

τινάξαι διαρρηῆσαι, κόψαι. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 230) "αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι οἰόμενος."

τίνειν διδόναι, καὶ τῖνε ἀποδίδε.

τινθαλέοισι χλιαροῖς, θερμοῖς. (? Nicand. Alex. 463) "τινθαλέοισι κατικμήναιτο λοετροῖς," χλιαροῖς, θερμοῖς καθυγρανθεῖσαν.

τιννύμενος (Hom. ω 325) ἀπαιτούμενος, ἀποδιδόμενος.

τίννυνται (Hom. T 260) τιμωροῦνται.

τίοντες τιμῶντες.

Τίος τόπος.

τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας;" cf. v. τίς οὐ γενήσῃ.

τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἤρωσ γένῃ;" κέχηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μεκλάφ, παρὰ δὲ τὴν ἰσορίαν. οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἐαυτοὺς διαχειρισάμενοι οὐδ' ἤξινοσοῦν τιμῆς ἤξιούντο.

τί οὐν ἔτι ζῆ τῶν κοράκων πονηρία (A Thesm. 874); τοῦτό φησιν, ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες, διότι μέχρι καὶ νῦν οὐκ ἐσπάρυξάν σε.

τίπτε τί δή.

Τίρωσ. Plutarch. Alex. 30.

Τίρυνθος ὄνομα ὄρους.

τίς ἀντὶ τοῦ οὐδέεις. Δαβίδ (Ps. 82 1) "ὁ θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι;" σημαίνει δὲ τὸ τίς διάφορα. "τίς ἔγνω νοῦν κυρίου;" καὶ "τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ; τίς ἔστρησε τὰ ὄρη σταθμῶ;" (Isai. 40 12 et 13). τὸ τίς ἐνταῦθα οὐ τὸ ἄπορον παντελῶς ἀλλὰ τὸ σπάνιον δηλοῖ, ὡς τὸ "τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις;" (Ps. 93 17) καὶ "τίς ἐσιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζώην;" (Ps. 33 12). καὶ παροιμία "αἰετὶς ἐν Κύδωνος," ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους, ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέντος ὑπερβαλλόντως. cf. v. αἰετὶς ἐν K.

τίσαι καὶ τίσασθαι ἀποδῆναι. "ὁ δὲ Δαρείος ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν, ἐπεθύμησεν Ὀροῖται τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκα" Ἡρόδοτος (3 127).

τίσαμενος τιμωρήσας.

Τισαμενός ὄνομα κύριον.

δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;" παρὰ τὸ ἐκ Φοῖβου Ἐδριπίδου.

τίσειαν (Hom. A 42) ἀποδοῖεν.

τίς εἰς ἀναπαύλας; αὐτοὶ πορθημενικαὶ καὶ παρὰ Χάρωνος πένυσις καὶ κηρύγματα (A Ran. 186). "τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πρῶγμάτων; -- χρησιμεύουσι (cf. v. ἀναπαύλας). λέγεται δὲ ἡ παρομοία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων· ἐν ᾧ τρόπῳ φημὲν "χύτραν ποιήκλις." ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἄδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς.

Τισίας ὁ τιμώμενος.

τίσις τιμωρία, ἀπόδοσις.

τί σοι ὁ Ἀπόλλων κειθάρικεν; ἀντὶ τῆς τί σοι ἐμυνεύουτο.

τίσομαι τιμωρήσομαι, ἀπαιτήσω.

τίς οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας;" Ἀρβέλη πόλις Σικελικόν, ἐξεπατάτητοι δὲ οἱ ἐνοικῶντες ἐκέλευε ἰδοῦναι εἶναι.

τίς πατέρ' αἰνήσει', εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα;" ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικῶν ἀνδραγαθῆματα προφερόντων.

Τισσαφέρτης ὄνομα κέριον. καὶ κλίβηται εἰς οὐς.

τίς τῆδε; οἱ σπένδοντες ἔλεγον "τίς τῆδε;" ἀντὶ τοῦ τίς πάρις; εἶτα οἱ παρόντες ἐνφημιζόμενοι ἔλεγον "πολλοὶ κἀγαθοί." τῆθε δὲ ἐποίησεν οἱ σπένδοντες ἵνα οἱ συνειδότες τι ἑαυτοῖς ἄτοπον ἐκχωροῖεν τῶν σπονδῶν

θῶνα, ὅς μόνος οὐκ ἐσράτε θεούς, ὡς Φιλόχορος ἐν Τετιδ' ἐν Ἄττικῶν.

τίτανον λευκὸν ἢ γύψουθος διακεκυμένη, ἦν πάλα νῦν δὲ ἄσβεστον καλεῖται" (Pto

Τιτανῶδες βλέπειν ἰφοβερόν. καὶ Τιτανικὸν σπινός "ὃ δὲ ἐν τοσοῦτῳ κακῶθετο τῆς βδελυρῆς ἐκείνης ἰγραφῆς, ἦν ὁ Γαργήτιος, ἐκ Τιτανικῶν σπερμάτων φροστειρήσατο." cf. v. κηλῖς.

Τιταρήσιον (Hom. B 75) Τιτάρωνος.

τί ταῦτα; ἀντὶ τοῦ διάνης (Th. 480) "τί ταῦτ' ἔχου μεθα βαρέως τε φέρομεν."

τίτθαι· Ἀριστοφάνης (E ὡπερ αἱ τίτθαι γε σιτῆεις ἰκαλοῦνται αἱ τοῖς τιτθλοῖς ἰτρέφουσαι τὰ παιδία· αἵτινες ναοῦσαι τὰ παιδία ὀλοκλήρως ἐσθλῆν διαμυσσόμεναι, οὕτω ἰγάσασθαι τὰ ἐδέσματα ἔξαιστόματος ἐντιθέασι τοῖς τῶν συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας ὀλοτοῖς παιδλοῖς, αὐτὰς δὲ κατεονα. οὕτως ὁ Κλέων ὀλῆμα ἰζόμενος, τὰ πλείω αὐτὸς ἐκέ

τῶοι οἱ μαζοί.

τῶοι μασοί, ἤτοι τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα. τλος διαφέρει κεφαλαιε. καὶ ὁ μὲν ταῖος ἔχει τίτλος ξή, κεφάλαια τνέ, ὁ ἄρκος τίτλος μή, κεφάλαια λς', ὁ δὲ ς τίτλος πγ', κεφάλαια τμή, ὁ δὲ Ἰω- τίτλος ιη', κεφάλαια σλβ'.

ἴτος βυσιλεὺς Ῥωμαίων, Ἰεσπασιανῦ ἀνὴρ πᾶν ἀρετῆς συνεληφώς γένος, ρὸς ἀπάντων ἔρωσ τε καὶ τρυφή τοῦ ὅ προσαγορευθῆναι γένος. εὐγλωττώ- τε γὰρ καὶ πολεμικώτατος καὶ μετρι- κς ἦν, καὶ τῇ μὲν Λατίνων ἐπιχωρίῳ ἠ προὶ τὰς τῶν κοινῶν ἔχρηστο διοι- ; ποιήματα δὲ καὶ τραγωδίας Ἑλλάδι διεπονεῖτο.

ἰ δὲ ἤρῃκει τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Τίτος, τε πᾶσα καὶ Αἴγυπτος καὶ ὅσα τῇ στήν πρόσσοικα γένη ἐστεφάνων τὸν κικητῆν ἀνακαλοῦντες. ὁ δὲ διωθεῖτο τεράνους, οὐκ αὐτὸς λέγων εἰργάζομαι. θεῶ δὲ φήναντι ὄρηγν ἐπιθεδωκέναι εωτοῦ χείρας. οὕτως ἦν μέτριος καὶ ἰσῆνης μεστός. Io. Antioch. p. 817.

δὲ Τίτω τέτον τὴν Ἱερουσαλήμ πο- ὦντος Ῥωμαῖός τις τῶν ἱππέων δοκ- ος τοδς Ἰουδαίους ὠθημένους κατὰ τῆς γος θεασάμενος, ἐκ πλαγίῃ παρελαύ- ὸν ἱππον ἀρπάζει τινὰ νεανίαν φεύ- στιβαρὸν κατὰ τὸ σῆμα καὶ ὠπλισμέ- κ τοῦ σφυροῦ δραξάμενος, ἑαυτὸν ἐπι- τοῦ ἱππε τρέχοντος καὶ τὸν Ἰουδαῖον ὸν καταδιώκοντος. καὶ τοσοῦτον τῆς τόνον καὶ τῆ λοιπῆ σώματος ἐπιδει- ος καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης τὴν ἀρετὴν σπερ τι κειμήλιον ἤκε τῷ Καίσαρι κο- τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ Τίτος ὑπερθευ- ; τῆς ἰσχύος τούτου καὶ δυνάμειος τὸ τον, δώροισ αὐτὸν ἀμείψας, τὸν λη- α ἀπέκτεινε. Ioseph. B. I. 6 15.

ἴτος ερωτηγὸς Ῥωμαίων. τούτῳ δὲ εἰ πάντα κατὰ νοῦν, καὶ ταυτομάτου γήσαντος, τὸ δὲ πολὺ διὰ τῆς αὐτοῦ ἰας ἀπάντων χειρισμένων. πᾶν γὰρ νος, εἰ καὶ τις ἔτερος, ὦν οὗτος γέγο- ὦτος γὰρ εὐστοχῶς ἐχειρίζε καὶ νενε- ὦ μόνον τὰς κοινὰς ἐπιβολὰς ἀλλὰ ἰς κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, ὡσθ' ὑπερβο- ἠ καταλαπεῖν· καίτοι γε νέος ἦν κομι- λείῳ γὰρ λ' ἐσῶν ἔκ εἶχε, καὶ πρῶτος

εἰς τὴν Ἑλλάδα διέβη μετὰ στρατοπέδων (Polyb. 17 12).

τί τοῦτό σοι τὸ πυρρὸν ἔστιν; Κινη- σίας σε κατατετίληκεν;" (A Eccl. 329) οὗτος μαλακὸς ἦν.

τιτυβίζετε ποιὸν ἤχον ἀποτελεῖτε. καὶ Βάβριος ἐπὶ χελιδόνος (138) "ταύτης ἀκού- σασ μικρὰ τιτυβιζούσης."

Τιτυός. οὗτος ἐρῶν τῆς Αἴητοῦς κατέ- σχεν αὐτὴν τῆ κρηδέμεν· ἦς παῖδες Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις κατετόξευσαν αὐτὸν καὶ ἀνεβ- λον. καὶ νῦν, φασίν, ἐν τῷ ἄδῃ κολάζεται, ἔχων βέλη ἐμπεπαρμένυ τῷ ἥπατι. Notm. in Greg. Naz. stél. p. 171.

τιτυσκόμενος σοχαζόμενος, ἀπὸ με- τοχῆς εἰς ῥῆμα (sch. Hom. Γ 80). ἔσι δὲ πα- ρὰ τὸ θεῶ θῶ τὸ τῶ τῶσω ττῶσκα.

τιτώ (Callimach. fr. 206) ἡ ἡμέρα.

τίφος ὁ κάθυγρος τόπος.

Τίφους.

τί φῶ; τί εἶπω.

τίω τὸ τιμῶ.

τλῆ δ' Ἡση (Hom. E 392) ὑπέμεινε.

τλῆθι ὑπόμεινον.

τλήμονος ἔλειπσοῦ.

τλήμων τολμηρῶ, ἀναιδής· (S El. 275)

"ἦ δ' ὠδε τλήμων ὥστε τῷ μιάσορι ξύνες", ἐρινὸν οὔτιν' ἐκφοβεμένη."

τλήναι ὀπομεῖναι.

τληπιθῆς ὑπομένων ἐν τῷ πάσχων.

Τληπόλεμος ὁ τὰ τῆς βυσιλείας τῶν Αἰγυπτίων πράγματα μεταχειριζόμενος ἦν μὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν νέος, καὶ κατὰ τὸ συ- νεχὲς ἐν τῷ στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει με- τὰ φαντασίας, ἦν δὲ καὶ τῇ φύσει μετέωρος καὶ φιλόδοξος, καὶ καθύλα πολλὰ μὲν εἰς πραγμάτων λόγον ἀγαθὰ προεφέρετο, πολλὰ δὲ καὶ κακά. στρατηγεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὑπαίθροις καὶ χειρίζειν πολεμικὰς πράξεις δυνατὸς ἦν, καὶ ἀνδρώδης ὑπέχεε τῇ φύσει, καὶ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς δμιλίαις εὐφυῶς διέκειτο· πρὸς δὲ ποικίλων πραγμάτων χει- ρισμὸν, δέομενον ἐπιστάσεως καὶ νήψεως, καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων καὶ καθόλου τὴν περὶ τὸ λυσιτελὲς οἰκονομίαν ἀφνεγαστοῦ ὑπέχεε πάντων· ἦ καὶ ταχέως οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἡλάττωσε. παραλαβὼν γὰρ τὴν τῶν χρημάτων ἔξοσιαν τὸ μὲν πλεῖζον μέρος τῆς ἡμέρας κατέτριβε σφαιρομαχῶν καὶ πρὸς τὰ μειράκια διαμιλι-

λώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις· ἀπὸ δὲ τούτων γινόμενος εὐθὺς πότες συνῆγε, καὶ τὸ πλεῖον μέρος τῆ βίῃ περὶ ταῦτα καὶ σὺν τέτοις εἶχε τὴν διατριβήν. ὃν δὲ ποτε χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, ἐν τούτῳ διεδίδα, μᾶλλον δ', εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, διερρίπτει τὰ βυσιλικά χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος παραγεγονόσι πρεσβευταῖς καὶ τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις. καθόλα γὰρ ἀνανεύει οὐκ ἦθει, τῷ δὲ πρὸς χάριν ὁμιλήσαντι πᾶν ἕξ ἐτοίμη τὸ φανερὸν ἐδίδα (Polyb. 16 21).

τλήσομαι ὑπομενῶ.

τλητικῶς ὑπομονητικῶς.

τμαγὲν κοπέν.

τμηθὴν τμητικῶς.

τμηθείσης κοπέισης.

τμημα κόμμα.

τμησις ἢ τομή.

τμητικός ὁ τέμνων.

τμητοῖς ὄλκοις ἐγκύρσαι (S El. 863), τατέσι τοῖς λώροις, τοῖς ἱμαῖσιν. ὄλκός ἐν ἀντὶ τῶν ἱμάντων, οἷς εἰλκυσθη Ὀρέσης πεσὼν ἐκ τοῦ ἄρματος.

Τμῶλος ὄνομα ὕβρις.

τμώμενος ἀποτεμνόμενος.

τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος τὸ φοβερόν, ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλληνίδι μάχης, ἐν ἣ ἠττήθησαν Ἀθηναῖοι. cf. v. Παλληνικὸν βλέπειν.

τὸ ἄρσιον σοι λελάληκεν. cf. v. ἄρσιον.

τὸ βυσιλικὸν βοίδιον. ἐπὶ Πτολεμαῖου βουῆς ἀπέτεκεν ἕξ βοῖδια, πρὸς οἰωνῶ δὲ ἀγαθῶ τὸ συμβησόμενον λαβῶν ὁ Πτολεμαῖος προσέταξεν ἐν τοῖς βυσιλείοις τρέφασθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας· διὸ βυσιλικὸν ἐκλήθη.

τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεία πάθη, μηδενὸς ἄλλα παραπράξαντος, μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει" (S Ai. 260), οἷον μηδενὸς συμπράξαντος καὶ μετασχόντος τῶν ἁμαρτημάτων ἢ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει τὴν παραμυθίαν.

τὸ γὰρ τὴν φροντίδ' ἕξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύν" (S OR 1389).

τό γε αὐτοῦ μέρος κατὰ τὴν αὐτοῦ προαιρέσειν· Ἀλλιανός "τί γὰρ μαθῶν ἐτόλμησε τό γε δὴ αὐτοῦ μέρος δουλώσασθαι Λυδοῖς Πέρσας."

τό γε ἤκον ὅσον ἐπ' αὐτῷ, ὅσον δυ-

νατόν.

τὸ δέ μοι τοῦτο δέ μοι.

τὸ Δίωνος γρῦ. ὁστος ὁ Δίων Δίωνος δρῆς ἦν τὸ γένος, διαβόητος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ, ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστῆν, Τίω καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ ἀκῶν ἐπὶ μὲν ἄρρητι, καὶ πολλῶ ὄχλῳ ἐπακλουδῶν, αὐτὸς μὲν ἄδὲν ἐφθέγγετο, κατεταλαιπὸν τὸ τῆς σοφίας πυράγγελμα τηρῶν, ἐπὶ δὲ τῆ ἰδίᾳ πυλῶνος γενόμενος καὶ μὴδὲν ὑποφῆνας εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδέ τι· ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγγετο. εἴρηται τὸ ἐπὶ μικρῷ καὶ τῷ τυχόντος. καὶ ὁ ῥήσις ὄνοχος.

τὸ ἐπίπαν τὸ σύνολον.

τὸ Ἡσιόδειον γῆρας, ἐπὶ τῶν ἀγῶν γῆρων· φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πλάτωνα τοιοῦτο "χαίρει δις ἠβήσας καὶ δις ἀντιβολήσας, Ἡσιόδ', ἀνθρώπος μὲν ἔχων σοφίης."

τὸ θερμόν τοῦ ὀβελοῦ, ἐπὶ τῶν ἀρμενίων τὰ χεῖρον ἀντὶ τῶν κραιπνῶν ἢ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρων δραστηρίων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελισκῶν φωνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

τοιαῖδε πράξεις. S OR 895.

τοιαῦδε τοιαύτης.

τοῖα Στυγός σε μελανοκάρδιος ἄφ' Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἰματοςαῆς ῥῆσι, Κωκυτῆ τε περιδρομοὶ κύνες, ἐπὶ δ' ἑκατοντακέφαλος, ἢ τὰ σπλήνα διασπαράζει, πνευμόνων τ' ἀνθάματα τῆσιν μύρμινα. τῷ νεφρῷ δὲ σου αἰσῶν ἐντέροισιν ἡματωμένῳ διασπάσονται τῶν γόνες Τιθράσιαι, ἐφ' ἃς ἐγὼ δραμῶν ἐμήσω πόδα" (A Ran. 472).

τοιαυτί τοιαῦτα.

τοιγὰρ ἐγὼ ἐγὼ μὲν γάρ.

τοιγαροῦν ἀμέλει, ὅθεν δὴ, ἐπὶ τῷ τῷ δὴ οὖν.

τοιγάρτοι τάτε γὰρ ἔνικεν.

τοῖν ἀντὶ τῷ σοί, διωρικῶς· (A P 610) "καὶ πολιὴν λευκῶν κείραι ἀπὸ κραιπνῶν τοῖν. ἀλλ' ἐπένευε."

τοῖνον διὰ γὰρ τῷτο. ἢ ἐν.

τοῖο τοιῶτε. καὶ τοῖος τοῖτος, ἢ τοῖον τοῖστον.

τοιστονὶ Θεμιστοκλῆς οὐ κῶν ἐπενόησεν Ἀριστοφάνης, ἢ δὲ τὸ πρῶτον.

ν Πειραιᾷ, ἣ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπη-
ο Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίους
θέντα χρησιμόν, "τείχος τριτογενεῖ ξύ-
δοδοῖ εὐρύουπα Ζεὺς." ἄλλων δὲ ἄλλα
ων Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέ-
ύλινον τείχος (sch. A Eq. 882).
ιστωῶδες τοιωτόν· "οὐδὲν ὅτιον ἐβε-
ῆ τοιστωῶδες."

Ἰππάρχου τειχίον. Ἰππάρχος ὁ Πει-
ῆτε περὶ τὴν Ἀκτιδῆμειαν τείχος ἵκο-
ιε, πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλώσει τοὺς
αἰσ. ὄθιν καὶ ἐπὶ δαπανηρῶν πραγ-
ν ἡ παροιμία εἴρηται.

ἵς Ἰπποκράτους νιέσιν εἴξεις, καὶ
ιλῆσι βλιτομάμμαν (A Nub. 997).
ύωδεις τινές καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμω-
· καὶ τάχ' ἂν εἴσιν προκέφαλοι τινες,
Γεωργοῦς φησὶ καὶ ἐν Τριφάλητι. καὶ
ις Δήμοις "Ἰπποκράτες τε παῖδες ἐμ-
οί τινες, βληχητὰ τέκνα κῆδαμῶς τοῦ
·" τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Τελέσιππος
φῶν Περικλῆς.

ἵς ὀρθῶς. ὅτι τὸ τοῖς ὀρθῶς ὑπ'
γνωσθεῖσι πεισθῆναι μείζονος τῆς ἀρε-
Ζήνων ποιεῖται γνώρισμα τῆ γῶναί
αὐτὸν ἐξ αὐτῶ τὰ δέοντα, τὴν Ἡσιόδε
μόττων ῥῆσιν, "ἔτος μὲν πανάριος
εἰπόντι πύθηται" λέγων, ἀντὶ τῆ νοή-
ινθ' εἰντιῶ (Julian. or. 7 p. 244 D).

ἵς πολλοῖς τῆ βολῆ (A Eq. 951), τε-
οῖς εὐώνοις.

ἵς τεκῆσι γὰρ ἔδ' εἰ ποιεῖ τις, δεῖ
νῆμην ἔχειν" (S OC 508). τετέξιν, ὅταν
ιερ γονέων πονή, μὴ ἡγεῖσθαι πόρον
τὸν κύματον.

ἵς φθάνουσι τοῖς ἤδη γεγονόσι.

ἵχαρχος ἐπὶ νεῶς ὁ ἄρχων αὐτῆς.
ρχος δὲ πρωρέυς, πρωρέως δὲ κυβερνή-
υβερνήτης δὲ ναύκληρος (Artemid. 1 35).
ιχωρύχημα γαλῆς τοίχε ὀπή.

ιχωρύχος κλέπτης, ληστής. τοιχο-
ης δέ.

ι καλῶς ἔχον τὸ συμφέρον. Οἰδίπυς
(879) "τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει μὴ λυ-
·εὸν αἰτοῦμαι," τετέστι μὴ λῦσαι τῇ
τὸ συμφέρον αἰτῆμαι.

ι κάς ἡ γεννώσα.

ι κατακύλλωμα τὸ πέρις καὶ ἀνω-
τῶν κακῶν.

ι κῶν (Hom. Γ 140) γονέων, ἡ τέκνων.

τόκος· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1288)
"τῆτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον; τί δ' ἄλ-
λο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν πλέον
πλέον τὰργύριον αἰεὶ γίνεται, ὑπορρέαντος
τῆ χρόνῃ."

τοκοφορεῖν τόκος λαμβάνειν. τόκος δὲ
εἶδος πλεονεξίας.

τολμήεντι (Hom. K 205) ὑπομονητικῶ.
τολμηρός· Ἀριστοφάνης (Pac. 182) "ὦ
μιαρὲ καὶ τολμηρὲ κἀνάσχοντε σύ.

τολμηῆσαι ὑπομείναι· Νόμων θ' (p. 872
E) "εἰ πατέρα ἀποκτείνει τις, αὐτὸν τῆτον
ὑπὸ τέκνων τολμηῆσαι βία πύσχατα." καὶ
ἐν β' (p. 661 A) τολμῶ ἀντὶ τῆ τολμῶν ὑπο-
μένοι. Ἀλιανός "ὁ δὲ ἐσῆλατο ἐς τὸν νεῶν,
ἔτοιμα δὴ καταγράφων, καὶ ὅτι τολμηῆσαι
ταῦτα ἐφ' οἷς ἐνόσει ἐπ' ἐρημίᾳ τῶν ἐπι-
κρηῆσαι τῇ κόρη δυναμένων πεπιστευκῶς."

τολμητής.
τολμητίας τολμηρός· Ἀγαθίας (1 4)
"τολμητίας γὰρ ἦν ἐς τὰ μάλιστα καὶ τα-
ραχώδης καὶ πέρα τῆ ἀναγκαῖε τὸ φιλοκί-
νδνον κεκτημένος," περὶ Θεοδιδέρτε λέγων
νιῶ Θεοδεδίχῃ.

Τολύβη ὄνομα κύριον.
τολυπέειν ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ
ἡ ἐργασία· (Agath. 5 21) "οἱ δὲ καλωδίους τε
καὶ τολύπαις τὰς καλύμους ξυνοῦσαντες κώ-
μυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο."

τολύπευμα συναγωγή, τὸ κατασκευα-
στὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

τολύπη ἀγρία κολοκύνχη.

τομεῖς οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.

τὸ μὲν νόημα τῆς θεῆς, τὸ δὲ κλέμμι
ἔμόν" (A Eq. 1200). ἔτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ
ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς αἰνῶν ἐπινοίας
τῆς θεῆς· ὅτι ὁ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ὁ ἐργα-
σάμενος δ' ἐγώ.

τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. ἐπὶ τῶν ἄγαν
ρέοντων πλοίων εἴρηται τῆτο, ἀπὸ ἰσορίας
τινός. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἰππότην εἰς
ἀποικίαν στελλόμενον τοῖς μὴ βεληθεῖσιν
αὐτῷ συμπλεῖν καταρῶσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ
προφασιζόμενοι οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς
ἄρρωστέειν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ρεῖν, κατέμενον,
κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γε-
νέσθαι ποτὲ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖ-
σθαι αἰεῖ.

τομίας ὁ εὐνοῦχος· (Agath. 1 16) "ὁ δὲ
Ναρσῆς ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων τομίας

ἦν, καὶ τῆς ἐδγλωττίας αὐτῷ ἔτι μάλα με-
τῆν ἰδέε παιδείας." ἦν δ' ἐπὶ Ἰστυνιανοῦ.
cf. v. Ναρσῆς.

τομόν τὸ τμητικόν, δξυτόνως. οὔτω
Πλάτων (Tim. p. 61 E).

τόμος ὁ χάρις.

Τόμυρις βασιλεία Μασσαγετῶν, ἦν
μνώμενος Κῆρος ὁ Περσῶν βασιλεύς, ὡς οἱ
δὲ οὐ προειγώρειν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀρά-
ξου ἐποίητο ἐκ τῆ ἐμφανῆς τῆν στρατείαν
(Herodot. 1 205).

Τονατος δρόμος.

τὸν ἀφ' ἱερῶς γραμμῆ ἐν τῇ τῶν πε-
τῶν παιδιῶν. Μένανδρος Κατωπευδομένη.
cf. v. ἀφ' ἱερῶς.

τόνδε τῆτον.

τὸν ἐγκέφαλον ὡς περ κατασειεῖσθαι
μοι δοκεῖς" (A Nub. 1278), τουτίστι τὰ κε-
κρυμμένα.

τονθορούζει ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει,
ἡρέμια γογγύζει, ἢ λάθρα φθέγγεται, ἢ ὑπο-
τρέμει τὰ χεῖλη κινῶν. "ὑποτονθορούζοντος
δὲ τοῦ πλήθους καὶ ἀγανακτοῦντος λόγοις
ἐχέφροσιν ὁ στρατηγὸς τούτους ἐμίλασσε."
"πάλιν τε θρῆν ὑπέξαπτόντων καὶ τονθο-
ρούζειν πευρωμένων ἔφη."

τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν, ἐκ τῆ τὸς
Κολοφωνίης πρὸς ἐαυτὸς εἰσαύσαντάς τινα
τέτων μοῖραν ξυνοικίσαι τοῖς Σμυρναίοις,
εἰς πόλεμον δὲ ποτὲ τινα ἀπελθόντων Σμυρ-
ναίων τὸς μὲν ὑπολειφθέντας ἐν Σμύρνη
Κολοφωνίης κρατῆσαι αὐτῆς, ὡς τὸς Κολο-
φωνίης ἐκ τέττε β' πόλεις ἔχειν, τῆν τε Κο-
λοφῶνα καὶ Σμύρνην, καὶ ἐν τῷ βυλεύεσθαι
περὶ τινος Σμυρναίης, οἱ ὑπελείφθησιν μετὰ
τῶν Κολοφωνίων ἐν Σμύρνη, ὅτε ἴσαι ψῆ-
φοι τέτοις ἐγένοντο, πρὸς τὸς Κολοφωνίης
ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ἢ προσέθεντο, ταύτην
κρατεῖν. καὶ ἔτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τῆ κυ-
ριωτάτη τὸν κολοφῶνα ἐπιτίθεσθαι τοῖς
λοιποῖς, ὡς ἐπὶ τῶν ψῆφων τῶν β' τῶν Κο-
λοφωνίων τῇ τέτων ἐτέρα.

τὸν κολοφῶνα ἐπίθεες. β' πόλεις τῆς
Ἰωνίας συνήεσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμε-
νον, περὶ τῶν κοινῶν βυλευσόμεναι· καὶ εἰ
ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφωνίης
περατῆν ἐτίθεντο τῆν νικῶσαν· Σμυρναίης
γὰρ ἐλθόντας εἶχον συνοίκιας, ὑπὲρ ὧν καὶ
τῆν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατου-
σης καὶ βεβαίας ψῆφου ἢ παρομοία εἴρηται.

τὸν ξύοντα ἀντιξέειν, ἐπὶ τῶν με-
πτόντων τινὰς ἢ καὶ θεραπειούτων. ἢ ἢ
μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων, κατ' ὅσον ἐκείνη
ἐπ' ἀλλήλων κνήθονται καὶ ἀπαιθῶνα
cf. v. ξυήλην.

τόνον εὔτονον, ἢ δύναμις Παιδῆς· ἢ
κες γὰρ αὐτὸς ὡς περ ἡλίας τίνος ἀπὸ
πρὸς αὐτὸν ἐλκτικῶς τὰς ἐκμάδες· τὸς
καὶ τῆ κρυββύτε τὰ σχοινία. τίνος καὶ ἢ
ἐξάμετρον ἔπος· "Πυθικὸν ἦν προμῆτιον
ἐν τόνοις ἐξάμετροις, οὔτω προλήν τῆν κ
λευτήν, Ἀλακίδη, προφύλαξο μοιὸν Ἀρη-
σιον ὕδωρ Πανδοσίην θ', ὅθι τοῖς δέναι
πεπρωμένους ἐστί· καὶ συνάψας μάχην θη-
τοῖς καὶ Λευκανοῖς ἐπὶ τινι ποταμῷ, τῆ
γεφύρας ῥαγείσης, τῶν προσχύρων αὐτῶν
τὸν ποταμὸν ἀποκαλέντων Ἀχρῶντις τῆ
δὲ πλησίον πόλιν Πανδοσίαν, πρὸς ὃ ἢ
λόγιον συμβαλὼν τὸς τόπες, καὶ πρὸς ἢ
ἄρα τὸ χρεῶν ἐκπέλησται, τότε ἢ ἢ
εὐκλεῖα πορεύεται θάνατον, καὶ πρὸς μῆτι
τοῖς πολέμιους ὠθούμενος ἀφειδῶς, καὶ
πρότερον δρῶσας, ἔτιω πίπτει μαχῶν
ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου πρῶτος
Ὀλυμπιάδος ἀδελφός."

τὸν "Υλαν κραυγάζεις, ἐπὶ τῶν β'
τῆν ποθέντων καὶ κραυγάζοντων ἢ παρῶν
ἐπὶ τὸν "Υλαν ἀφανῆ γενόμενον Ἡρακλῆ
ἀποβῆς τῆς νεῶς Ἀργῆς καὶ ζήτησας ἢ
εὔρε. cf. v. "Υλαν κραυγάζων.

τοξεία.

τοξεύω.

τοξόται οἱ δημόσιοι ὑπηρετεῖ, ῥῆσις
τοῦ ἄστεος, τὸν ἀριθμὸν χίλιοι, οἷτις τῆ
τερον μὲν ὤκεν τῆν ἀγορὰν μίστην ἀπὸ
ποιησάμενοι, ὕστερον δὲ μετέβησαν ἐ
Ἄρειον ἀγῶν. ἐκαλέντο δὲ οὔτοι καὶ Σπεί-
θαι καὶ Σπενσίνιοι ἀπὸ Σπενσίης τῶς τῶ
πάλαι πολιτενομένων συντάξαντος τῆ
αὐτῆς (sch. A Ach. 54 ?).

τοξότης ὑπηρετῆς· Ἀριστοφάνης (sch.
A Ach. 710) "τοξότης συνήγορος, ὡς περ β'
αθλος," ἀντὶ τῆ ὑπηρετῆς. (Lys. 7) "μήτις
θρῶπις· οὐ γὰρ πρῆπει σοι τοξοκοῦν τῆ
δφρῶς," ἀντὶ τῆ σκεθρωπέζειν, ἀπὸ τῆ
ρακολεθῆντος· τοῖστων γὰρ τὸ πρόσωπον
τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. "Ομηρος (O Ill.) "μή
μέτωπον ἐπ' ὄφρῶσι κυανέσσην ἰάσθαι." Σ
φοκλῆς κατὰ τὸ ἐναντίον. "ὡς ἂν ἀπὸ β'
τωπον ἐκταθῆ χαρῶν."

ημοσίῃ ὑπηρετεῖ, ἐπόπτεσθαι. Ach. 707).

οἶον σοχάζεσθαι, ἐνθυμεισθαι, ἐτόπαζον ὁμοίως. καὶ παρὰ Ηριγόνη "ἂ δὲ δόξη τοπάζω, φῶς θέλω." διὸ καὶ ὑποτοπεῖν ἔγχεσι.

λίθος πολυτελής, κατ' ἐκεῖ-
ς τιμώμενος. Theodoret. in Ps.

σαν δίολε, παντελῶς "οἶνε μὴ
παν."

παν κατὰ πάντα τρόπον, ἔξ

ε σκάφιον, ἐπὶ τῶν μικρὰ
ίντων. Πάρνος γὰρ ὁ κυβερ-
ἀπώλεσε καὶ συνεχῶς ἠρώχλει.
' εὖ ποιεῖν παροιμία. Πλά-
. 499 E) "καὶ ὡς ἔοικεν, ἀνάγ-
τὸν καλαιὸν λόγον τὸ πυρὸν

ν εὖ τίθεσθαι παροιμία·
λαία "ἄνδρας σοφῶς χρητὸ
καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι."
ιονοεῖν.

τὰ σχοινία λέγουσι τοπεῖα·
κεδόσι "τὸν πέπλον δὲ τῶτον
οντες τοπεῖοις ἄνδρες."

ἔτι ἐπιπλέον, ἢ ἕως τέλους, ἢ

ἰν πολλαχῶς λεγομένων ἐστί.
ἵπος ὁ φυσικός, καὶ τὸ μύριον,

λόγος περίοδος· οἱ δὲ παρὰ
ἴποιοι διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιό-
κῶ τόπων λέγονται τόποιοι. τόποιοι
καὶ ἀφορμὴ διαφόρων ἐπιχει-
τικὰ δὲ ἐπιγράφεται τὰ τῶ Ἀρι-
τῶ τόπος τινὰς ἐν αὐτοῖς πα-
ἰφ' ὧν ὀρμώμενοι δυνησόμεθα
τῶ προτεθέντος δι' ἐνδόξων
. ἔστι γὰρ ὁ τόπος ἀρχὴ τις
ῖ ἔλαμβάνομεν τὰς περὶ ἔκα-
πιστήσαντες τὴν διάνοιαν, τῆ
ν ὀρισμένως· ἢ γὰρ παραλαμ-
ὰ καὶ καθόλου, ἂ ἔστι τὰ κύ-
ογισμῶν, ἢ δύναται γε ἔξ αὐ-
ἴτου δεικνύσθαι τε καὶ λαμβά-
δὲ καθ' ἕκαστα ἀοριστως. ἀπὸ
γιν ὀρμώμενον εὐπορεῖν προ-
ε πρὸς τὸ προκείμενον· τῶτο

γὰρ ἢ ἀρχή. ἐνίοτε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὸ ἐξ
ἐνδόξων· ἢ γὰρ οἶον τε παρὶ παντὸς τῆ προ-
τεθέντος ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι (Alex.
Aphrod. in Top. 1 p. 5). ἀξιῶσι δὲ τινες τὸ
πρῶτον βιβλίον μὴ Τοπικόν, ἀλλὰ πρὸ τῶν
Τόπων ἐπιγράφεσθαι.

τόπος παραγγέλματος διαφέρει. παρὰ γ-
γέλμα μὲν ἐστὶ τὸ κοινότερον καὶ καθολικώ-
τερον καὶ ἀπλότερον, ἀφ' ἧς τόπος εὐρίσκει-
ται· ἀρχὴ γὰρ τόπος τὸ παρὰ γέλμα ὡσπερ
ὁ τόπος ἐπιχειρήματος. οἶον παρὰ γέλμα μὲν
τὸ ἔτις λεγόμενον, ὅτι δεῖ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ
τῶν ἐναντίων καὶ συστοίχων· τόπος δὲ, εἰ
τὸ ἐναντίον πολλαχῶς τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει
τὸ ἐναντίον· καὶ πάλιν, ὡς ἐν τῶν συστοί-
χων, ἔτις καὶ τὰ λοιπά. ὁ γὰρ τόπος πρῶ-
τασις ἤδη τις ἀπὸ τῆ παραγγέλματος γέ-
γονε.

καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 216) "ἀλλ' ἐπὶ
μὲν γαίης ἔλεψ τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες εὐθύ-
με πρὸς τύμβος ἔστερον εὐσεβέες. νῦν δὲ
τεκῆσα θάλασσα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ
πίστις;"

τοπατηρητής εἶδος ἀξιωματός.

τὸ προσέρπον τὸ ἀποβησόμενον (S Ai.
227) "ὦμοι, φοβῆμαι τὸ προσέρπον· περι-
φαντος ἀνὴρ θανεῖται."

τό ῥα ὅπερ δὴ ἔν, ὅπερ ἔν. cf. v. τῷ ῥα.
τόργος παρὰ Ἀνυκόφρονι (88) ὁ κύκνος.
λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ.

τορεῖα ἢ ῥητορεῖα.

τορεύει γλύφει, τιτρά. καὶ "τόρειαι πᾶ-
σαν ᾤδῃν," ἀπὸ τῆ τορῶς καὶ τραυῶς λέγε
τὴν ᾤδῃν (sch. A Theam. 992).

Τορκουάτος ὄνομα κατ' ἐπίκλησιν. κί-
νηθὲν γὰρ τὸ Κελτῶν ἔθνος κατὰ τῆς Ἰτα-
λίας ἐρρήη, καὶ ἀντικαθεζομένων ἀλλήλοις
τῶν στρατοπέδων Μάλλιος ἀνὴρ τῶν ἀπὸ
βελῆς ἐπιφανῆς τὸν βασιλεῖα τῶν Κελτῶν
τά τε ἄλλα μεγαληγορούμενον καὶ προσεῖναι
οἱ τὸν ἄριστον τῶν Ῥωμαίων ἐς ἰδιόχουσαν
συμπλοκὴν προκαλέμενον ὑποστὰς ἐπικαι-
ρίῳ καταβύλλει τραύματι. σκυλεύσας τε τὸν
νεκρὸν καὶ τὸν περὶ τὸν τραύηλον στραπτὸν
ἀνελόμενος, ὃς ἐπιχώριός ἐστι Κελτοῖς κόσ-
μος, αὐτὸς παριέθετο· καὶ ἀπὸ τῆδε Τορ-
κουάτος πρὸς τῶν πολιτῶν ἐπικληθεῖς, ὅπερ
ἂν εἴη στρατοφόρος, μνημεῖον τῆς ἀριστείας
τὴν ἐπίκλησιν ταύτην τοῖς ἀφ' ἑαυτῆ κατα-
λέλοιπε. Dio Cassius?

τόρμη νόσσα, καμπτήρ. cf. v. ἐκτορμῆν. τορνευτολυρασπιδοπηγοί οἱ ποιῶντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας (sch. A Ach. 491).

τόρνος ξύλον στρογγύλον. ἢ τὸ τρῆμα, καὶ τὸ ἐνίμενον εἰς αὐτό.

τορνώσασθαι κατασκευάσασθαι.

τορόν ἰσχυρόν, καὶ τορῶς ἰσχυρῶς, τρανώς, μεγαλοφώνως, σαφῶς, ἀκριβῶς (Dio Cass. 75 12) "τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημαίνηναι κελεύσας."

τορούνη τὸ κινήτηριον τῆς χύτρας. πανταχῶ δὲ ἐκτείνεται, εἰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι "τορούνην τίως δὴ ξίφος ὑπέλωσμένους." καὶ αἰθίς (AP 6 305) "καὶ τὰν ἐτροδόνον τορούναν."

Τορωναῖος ὄνομα κύριον. καὶ Τορούνη πόλις ἐν Θράκῃ.

Τόσιβις θεός. Euseb. Praep. ev. 5 5.

τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν." αὕτη ἡ παροιμία δημῶδες ἐστὶ καὶ φανερά, τάττεται δὲ κατὰ τῶν διόστροφου ξύλου ἢ πράγματι πειρωμένων κατευθύνειν καὶ μηδὲν ὠφελόντων. cf. v. ξύλον ἀγκύλον.

τοσοῦτον ἀντὶ τῆ τῆτο· Σοφοκλῆς (Ai. 441) "καίτοι τοσοῦτον ἐξεπίστασθαι δοκῶ," τατέστι τῆτο. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι (748) "τοσοῦτον οἶδα" ἀντὶ τῆ μέχρι τέτε.

τοσῆτιφ θεῶ ἀντὶ τῆ μεγάλῃ. "καὶ νόμιον ἔθεντο, εἰ τοιῶτοι γένοιτο ὑπὸ τῷ τοσῆτιφ θεῷ, εὐδαιμονίαν εἶναι καταγράφοντες κοινήν."

τὸ συνοῖσον τὸ συμφέρον. "ὃ δὲ αἰσθόμενος φιλυπόστροφος γίνεται, τὸ συνοῖσον τῇ προθυμίᾳ πραγματευόμενος."

τόσω τοσοῦτω.

τότε δὴ τότε ἀντὶ τῆ παραυτικά· "τότε δὴ τότε ἡ Φραγκικὴ δύναμις τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξῶθεϊ αὐτούς."

τὸ τηνικαῦτα.

τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λήγον χρηζῶ, ξέν', ὀρθὸν ἄκρῃσ' ἀκῆσαι" (S OC 517). τατέστι, τὸ ἀνεξέλιπτον κακὸν τὸ κατὰ τὴν πῆρωσιν χρηζῶ ἀκῆσαι τῆ Οἰδίποδος.

τοῦ, καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται, ὡσπερ τὸ τινός· Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεω "ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός τε φέρω." ἐπὶ οὐδέτερος δὲ Ἀναΐσιν "ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρῶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι τετὶ· προσόξειν γὰρ κακοῦ τέ μοι δοκῆ." ἐπὶ δὲ ἀρσενικῆ Κο-

ριαννοῖ Φερεκράτης "πάντως γὰρ ἐὰν φίλων ἐνός γέ τε."

τοῦ Βάβυος χορός. ἐπὶ τῶν ἰατρῶν καὶ ἁμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσῃ; ἀπὶ τὴν κα τίνος.

τοῦ γκυκλον (A Lys. 1164) τὸ ἔπα τατέστι τὴν Πύλον, διὰ τὴν τῶν περιβολῆν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιβαλλόμενι τατέστιν ἦν ἔχομεν καὶ περιβαλλόμενι τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρουκαῖος ἠπερῆ φασὶν ὅτι περὶ Κώρουκον τῆς Παρῆ ἦσαν πειραταί, οἷς τινὲς τῶν ἐν ἑ συμπεράττοντες περιεργάζοντο τῶν κατὰ φορτία, καὶ τὸν καιρὸν καθ' ὃν μὴ πλείν τοῖς πειραταῖς ἐμήνουν. ἐκράτη ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκόντων μὴ ἰνεῖν, εἰς γνώσιν δὲ ἐρχομένων. cf. v. καῖος.

τοῦ Διδός τὸ σάνδαλον, ἐπὶ τῆ μέγα δὴ τι, Εὐπόλις Χρυσῷ γίνα.

τοῦθ' Ἄδης διακρινεῖ πρότερον πείσομαι" (A Vesp. 762).

τοῦ καθήκοντος χρόνος πέρα· τοῦ ὀρισθέντος. λέγεται δὲ καὶ τὸ πέρα (S OR 75).

τοῦ λαιον τὸ ἔλαιον.

τοῦ λδον Ῥωμαῖσι τὰ σαγμάρα ἀποσκευῆν τῶν πολεμίων βαστέλλουσι τοῦ μορῶχε Διονύσου. μορῶχε λῶναι ἐστὶ, παρ' ὅσον κακείνος τῶ τῶν σταφυλῶν καὶ τοῖς χλωροῖς σι τῷ τρυγητῷ μολύνεται. cf. v. μόρση τοῦ μπαλιν τὸ ἔμπαλιν.

τοῦνεκα οὐ χάριν, ἢ τούτε χάρι τοῦ πάνυ τῆ πανυμνήτε. καὶ τὸν πάνυ."

τοῦ πιοντος τοῦ τυχόντος· Ἰ (OR 393) "καίτοι τό γ' αἴνεγμ' οὐχίτος ἦν ἀνδρὸς διεπειτῆν, ἀλλὰ ματι ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺν πρῶφάνης ἐκ θεῶν τε γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολε δὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν γρησας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθῶν."

τοῦπος τὸ ἔπος. "κᾶστ' ἐκὶν ὀρθῶς κοῦ κακῶς εἰρημέρον" παρ' φάνει (Lys. 1037).

τοῦ σελίνου δεῖται, ἐπὶ τῶν λῶς νοσοῦντων· καὶ γὰρ εἰώθαμε ματα στεφανοῦν· σελίνοις, ὡς φη

26). cf. v. σελίνας δαΐται.
 τοῦ τούτους· Ὀμηρος (Κ 322)
 ἴππες τε." καὶ τοῖσιν ὁμοίως
 ας.
 τραγωδὸς ἀγωνιεῖται", πα-
 ἄρμοζομένων καὶ σεμινοποι-
 πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Αἰδυ-
 ρ.
 ῖς ῥήτωρ δεινότητος. cf. v.

ον τὸ ὄστρακον· Ἀριστοφά-
 3) "καὶ παρὰθε τοῦστρακον
 ;" τὰ καλούμενα ἀρνάνια.
 ς οἰκοῦντας· Δημοσθένης
 κοῖς "καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαί-
 λικας ἔδοξε καὶ τὰς χωρὶς οἰ-
 εσποτῶν." ἔ μὴν ἀλλὰ καὶ
 κτεῖσθαι φανερόν ἂν εἴη τὸ
 οἰ ἀπελευθεροῦν καθ' ἑαυτὰς
 ἦν ἀπελευθερωσάντων, ἐν δὲ
 ἴοντες ἔτι συνώκεν. Παρρ.
 ὄσφ δέ.
 ασις. καὶ τῆτεῖ ἐνταῦθα.
 ἐτι ἠπόρην, ἀλλὰ τῆτο ἔλεγον
 εστέστι τὸ ζητέμενον.
 ῖσας ἔν, κατὰ τὴν παροιμίαν,
 ὶων δικαιοτάτων." (A Ran. 576)
 ῖ τῆρον. ἀλλ' ἔχρησεν τι δρᾶν."
 ὶγειν καὶ μὴ δίδόναι τὸν μι-

εἴπω ἐς πυγὴν κυνὸς ὄρῶν
 αὶ τριῶν ἀλωπέκων. ἐπὶ τῶν
 ὄψεις τῆτο ἐπιλέγεται.
 ε τὰ ὄψα πιπράσκειται, ὡσπερ
 εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμι-
 λφανωτόν" (Eupol. ap. sch. A
 :τόν τὸ ὄψον, ὃ ἔξι τὸ ἰχθύ-

ἐκ θεῶ. cf. v. φέρειν.
 ἰ τοσοῦτον. καὶ τόφρου τέως.
 νομα κύριον, ὃς ἦν παλαισῆς,
 ἴωνος τοῦ φιλοσόφου τῷ Ἄλε-
 v. τὸ Αἰωνος γού.
 αὶ πολυτελεῖς χλαμύδες.
 ὃ κύων.
 ὶοντα· Ἀριστοφάνης (Vesp.
 ἦνται τὸν σύρφακα ἐκ κηθι-
 ενον καὶ τραγαλλίζοντα τὸ μη-

τραγεῖν φαγεῖν.
 τραγήματα. "καὶ παρατιθέναι τῶν τρα-
 γημάτων πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένοις, ἐνίοτε
 καρύων μὲν τρία ἢ τέτταρα, τῶν δὲ λαχά-
 δων, ἂν οὕτω τύχη, πέντε ἢ ἕξ. εἰ δὲ παρ-
 ρησιασθέντες ἡμεῖς χαρίεσσάν τινα παρρη-
 σίαν ἠτήσαμεν ἔτι πλείους, προσέθηκεν ἂν
 ἴσως δύο ἢ τρία μάλα σεμνῶ προσώπων, καὶ
 ἔδδεν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα."
 cf. v. ὑφορώμενος.

τραγικὴ σκηρὴ πῆγμα μετέωρον, ἐφ'
 οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τινὲς παριόντες ἔλεγον.
 λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηρὴ.
 τραγικῆς τραγωδεῖν εἰδυίας.
 τραγικὸν πάθος συμφορᾶς μεστόν.
 τραγικὸς πύθηκος παροιμία ἐπὶ τῶν
 παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων. Δημοσθένης καὶ
 ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν Αἰσχίνην, φά-
 σκων ὑποκρινόμενον τοῖς ποιηταῖς τραγω-
 διῶν, ἔτι καὶ πύθηκον προσηγήρευσεν (18
 242), ἦτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σώματι εἰσῆι
 εἰς τὴν σκηρὴν, ἢ ὅτι ὁ πύθηκος μιμητὸν
 ζῴον ἐστίν, εἰς τοῦτο ἐπέσκωψε τὸν Αἰσχί-
 νην ὡς ἀνθρώπου ὑποκρινόμενος τραγωδῶν
 μιμήμενον.

τραγικώτερος ἀξιοπιστότερος, ἢ ἀτυ-
 χέστερος· Ἀριστοφάνης (Pac. 135) "οὐκοῦν
 ἔχρησεν σε Πηγάσῃ ζεῦξαι πτερόν, ὅπως ἐφαί-
 νε τοῖς θεοῖς τραγικώτερος." αἰνίττεται δὲ
 τὰ περὶ Ἰκύρου λεγόμενα. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ
 Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναικὶ με-
 τὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν
 εἰς Κόρινθον ἐξαπατῆσαι, καὶ ὡς γυναικὰ
 ἐπιβιβάσας τοῦ ἴππου τοῦ Πηγάσῃ εἰς μέ-
 σην ῥῆψαι τὴν θάλασσαν.

Τράγκυλλος ὁ Σητόνιος χρηματίσας,
 γραμματικὸς Ῥωμαῖος, ἔγραψε περὶ τῶν
 παρ' Ἑλλήσι παιδιῶν βιβλίον α', περὶ τῶν
 παρὰ Ῥωμαίοις θεωριῶν καὶ ἀγώνων βιβλίον
 β', περὶ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἐνιαυτοῦ βι-
 βλίον γ', περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων
 δ', περὶ τῆς Κικέρωνος πολιτείας α'. ἀντιέ-
 γει δὲ τῷ Διδύμῳ. περὶ ὀνομάτων κυρίων
 καὶ ἰδέας ἐσθημάτων καὶ ὑποδημάτων καὶ
 τῶν ἄλλων οἷς τις ἀμφιέννυται. περὶ θυσ-
 φήμων λέξεων ἦτοι βλασφημιῶν, καὶ πόθεν
 ἐκάστη. περὶ Ῥώμης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομί-
 μων καὶ ἡθῶν βιβλίον β'. συγγενικὸν Καί-
 σάρων· περιέχει δὲ βίβας καὶ διαδοχὰς αὐ-
 τῶν ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος Δομετιανῶς, βιβλίον γ'.

στέμμα Ῥωμαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων.

τραγόλας ὄπλον, ᾧ χρησάμενος ὁ Κόιντας οὕτω βίαιον ἀφῆκε πληγὴν ὥστε τὸν βληθέντα διὰ τε τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι καὶ τῇ γῇ προσηλωσάσθαι.

a τράγος, παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν, τράγος τις ὢν. ἢ παρὰ τὸ τραχεῖαν ἔχειν φωνήν. ἢ ἀπὸ τοῦ τρέχειν. καὶ τραγῶν φασὶ τὰς ἀμπέλους, ὅταν μὴ καρπὸν φέρωσιν.

b τράγος παρὰ Μεσσηνίοις ὁ ἐρινεός. ἐδέξατο δὲ Ἀριστομένης χρησιμὸν, ὡς ἤνικα πίσι ὕδωρ τοῦ Νέδα ποταμοῦ τράγος, ἀλώσεται ἢ Ἴρα τὸ ὄρος. καὶ ἐκώλων τὸν τράγος πίνειν ἐκείθεν. ὁ δὲ ἐρινεός ἐπεφύκει παρὰ τὸν ποταμὸν, οὗ τὰ φύλλα τῷ ὕδατι ἐπλησίαζον κεκυφότεα· καὶ τούτῃ ἐκβάντος ἐάλω τὸ ὄρος. cf. Pausan. 4 20.

τραγωδία δεινότης· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (423) "ἴσως ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγωδίας." τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει. ἐν δὲ ταῖς τραγωδίαις μετὰ λαμπάδων εἰσῆρχοντο αἱ ἐρινύες, "τὸ δὲ ὅπως ἐγένοντο, τραγωδίαν βελομένης γράφειν ἐστίν, οὐχ ἱστορίαν συγγραφομένης." καὶ αὐθις "παθοῦσα τραγωδίας ἄξια."

τραγωδικὸν ἐμπυθές, ἐπιπέτρ καὶ ἡ τραγωδία ἐμπυθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτικῆ, ἢ ἐπειδὴ περὶ τραγωδίας μέλλει λέγειν (sch. A Ach. 9).

a Τραϊανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃς ἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρος καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν ὥστε ποτὲ γυμνώσας ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ἐπέδωκε τῷ ὑπάρχῳ, λέγων "δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο, καὶ εἰ μὴ καλὸς ὑπάρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ δὲ μὴ, κατ' ἐμοῦ χρησάσθαι."

b αὐτὸς τοῖς χριστιανοῖς ἀνακωχὴν τινα τῆς τιμωρίας παρέσχεν. οἱ γὰρ κατὰ καιρὸν ὑπὸ Ῥωμαίων τὰς ἀρχὰς ἀνοούμενοι πρὸς Θεραπειαν τὸν τότε βασιλέων διαφορὰς ἐπήγον τοῖς χριστιανοῖς κολάσεις. ὅθεν καὶ Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους ἀνήγαγεν αὐτῷ λέγων ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς χριστιανὸς φωνάειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοῦ τῇ κολάσει. ἐντεῦθεν ὁ Τραϊανὸς πᾶσιν ἅμα τοῖς δὲ αὐτὸν ἀπηγόρευε τοῦ τιμωρεῖσθαι τεύτῃς (Jo. Antioch. p. 618).

Τραϊανὸς πατρικίος ἤμαξεν στινιανοῦ τοῦ ἐνοτιμήτη. ἔγραψε χ συντομον, πάνυ θυμαίσιον. ἦν δὲ νικιότατος καὶ ὀρθοδοξότατος.

τράμις ὁ πρωκτός· Ἀριστοφάνης 253) "αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ τράμιν."

τράμπις.

τρανές σαφές· (S Ai 23) "ἴσῃ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα." κα "ἔς τὸ τρανές τῆν ἔρευναν ἐπαύσαν τράπεζα. καὶ τραπεζιτῆς ὑποκάτω τῆς τραπέζης. τραπεζί διὰ τοῦ ι, ὁ καταλλάκτης. καὶ τρακύνες (Hom. Ψ 173) ποιητικῶς. cf βίτης.

τραπεζολοιχός.

Τραπεζοῦς Τραπεζοῦτος ὄνομα λεως.

τραπεζοφόρος. ἰερωσύντης ὁ τραπεζοφόρος. ὅτι αὐτῇ τε καὶ ἡ συνδιέπεισι πάντα τῇ τῆς Ἀθηναίως ὡς Ἀνκουργος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δι Harp.

τραπέομεν (Hom. Θ 292). τὸνον τράπω· "ποῖ δὲ τράπωμαι, κωνάμαι;" διὰ τοῦ ω μεγάλα. καὶ αὐθιγυπότακτον.

τρασιά ὁ τόπος ἐν ᾧ ψύχεται ἢ οἱ τυροί. ἀπὸ δὲ τοῦ καθόλου ἐπρος ἦλθε. καθόλου γὰρ εἰπὼν ἄνω δαιμονίαν τῆν ἑαυτοῦ, "βροῦν μελί προβάτοις καὶ στεμφύλοις" (A Nub. τιμερίζει αὐτῷ· ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν τῶν τὰ ἔρια γίνεται, ἀπὸ δὲ στεμ τρούς, ἀπὸ δὲ τῆς τρασιάς τὰ σπκ ἐσχατιῶς et ταρσοί b.

τραυματίας τετρωμένος· "τρα δὲ καὶ καματηρούς, οἷς οὔτε δύναμις φυγῆς οὔτε βούλησις, φυλάττεσθαι πενε."

τραυματισθῆναι ἀντὶ τοῦ τι Θεαυδίδης α.

τραύξανα τὰ ἀπὸ τῆς φέτης πτοντα τῶν ἔπων ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶ κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ θάωδη καὶ ξηρὸ ξύλα. οὕτω Θιραει τραπερῆ ἢ ξηρὰ γῆ.

τραχεινὴ τραχεῖα ὁδός.

τραχέως ἀνδρείως· "οἱ δὲ τραχ

ὑπεδέχοντο πυκνή και πεφρικυία τῆ γγι."

τραχηλίζων· "Κλεόστρατος· Ρόδιος πατρικῆ· ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε" (Euthron. 1). και Ἰώσηπος (B. I. 4 6 2) "ποκαὶ διγονοία καθ' ἡμέρων τραχηλίζον· οἰκτρότατα πάσχειν." και τράχηλος ἔσρος τοῦ σώματος.

ῥαχίν Τραχίνος ὄνομα πόλεως. και χινίαις.

ῥάχων Τράχωνος.

ῥαχωνίτις χώρα.

ρεῖ (Hom. A 553) φοβεῖται.

ρέσας ἀντι τῶ φωνῶν, φοβηθεῖς, δεῖκς· (Hom. N 515) "τρέσαι δ' ἐκέτι ῥίμυρον πόδες," ἀντι τῶ φνεῖν. και ἀδ· (AP 7 230) "ἀνίκ' ἀπὸ πτολέμου τρέσασε δέξαστο μάτηρ."

ρέφασθαι πῆγνυσθαι, συνίστασθαι· ψυχῆς (p. 96 B) "τότε δὴ τὰ ζῶα συνπιῖ" ἀντι τῶ συνίσταται, πῆγνυται. φος (i 246) "ἡμισιν μὲν θρέφας λευκοῖοιτος." και (A 307) "πολλὸν δὲ τρέφει" τεθραμμένον, συνιστάμενον.

ρέφω αἰτιωτικῆ.

ρέφω και τὸ ἔχω· (S OR 356) "τάληγάρ ἰσχυρὸν τρέφω" ἀντι τοῦ ἔχω.

τι τρέφον μὲν ἐστὶν ἡ πρώτη δύναμις ψυχῆς, ἣτις ἐστὶν ἡ θρεπτική, τὸ δὲ ἕμιονον τὸ ἔμψυχον σῶμα, καθὸ ταύτην τῆν δύναμιν, τὸ δὲ ὧ τρέφεται, ἡ τροφῆστι δὲ και τὸ ὧ τρέφεται διπτόν· τὸ ἐνθῶν και κινέμενον. τὸ μὲν γὰρ ἔμφυ· θερμόν, ὧ τινι τρέφεται ἡ ψυχὴ ὡς δι' ἑ, και κινεῖ και κινεῖται· κινεῖται μὲν ὑπὸ θρεπτικῆς δυνάμεως, κινεῖ δὲ τὰ λοιπὰ, ὡς οἶον ὀδόντας φλέβας γαστέρα και τὰ δι' ὧν ἡ τροφή· ἅτινα μόνως κινεῖται, δὲ και κινεῖ. Philopon. in 2 de anima,

ρέχειν τὴν ἐσχάτην· "ἐὰν τὸ δὴ ἐρον τρέχῃσι τὴν ἐσχάτην, ἐπὶ τοὺς εἰς καταφεύζονται, και τοῦτοις ἐγχεισφῶς αὐτῶς και τὴν πόλιν." τρέχειν περὶ ψυχῆς, οἶον δρόμον.

ρέψομαι νικήσω· Ἀριστοφάνης (Eq. "ἐγὼ σε τῆ βοῆ ταύτη τρέψομαι," τῶ νικήσω βοῶν.

ρηρῶνα δειλῆν. "Ὀμηρος (E 778) "αἰτην τρήρῶσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,"

ἀντι τῶ δειλαῖς περιστεραιῖς.

τρητῆ τετρημένη, ὁπῶς ἔχου· (AP 6 66) "και λίθακα τρητῆν, σπόγγῳ λειδομένην," τὴν κίσσηριν λέγων.

τρηχματαῖ.

τριάινα. και τριαίνῃν, τετέστι τῆ τριαίνῃ ἡρέμα σκάπτειν και ἐπισύρειν τὰς βῶλας ὑπὲρ τῶ κατακρύπτειν τὰ σπέρματα. sch. A Pac. 569.

τριάκας. τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστῆ ἡμέρα διὰ θανάτου, και ἐλέγετο τριάκας. Ὑπερίδης δηλοῖ, ἐνικῶς τε και πληθυντικῶς τριακάδα και τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν. Harp.

τριάκονταετής. ἐπὶ τῶν ἡλικιῶν ὀξύνεται, οἶον ἐνναετής ἄνθρωπος, ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων βαρύνεται, οἶον ἐνναέτης. οὕτω και ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

τριάκοντόπους βόθρος, εἰς ὃν μετέωρον ἀράμενοι τὸν σύρφακα ῥιπτεῖσι κάτω, οἱ μὲν πυγμαῖς, κορύναις δὲ ἄλλοι, λίθων γε μὴν τῶν ἐν ποσὶν ἀμυνομένοι πολλοί, οἱ δὲ ὅτι παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον ἀλοῶντες αὐτὸν ἀπορραγῆναι τὴν ἐπύρατον αὐτοῦ ψυχὴν κατηνάγκασαν." cf. νν. ἀλοῶ, μετέωρον, ὑποχείριον.

τριάκοντούτης. παροξυτονεῖται, κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. και τὸ πληθυντικὸν τριακοντούτεις· και παρὰ Θεοκυδίδῃ (1 23 et 115) τριακοντέτεις σπονδαὶ εἴρηται. και Ἀριστοφάνης (Eq. 1385).

τριάριοι (Polyb. 1 26) "οἱ Ῥωμαῖοι ἐρατεύσαντες ἐπὶ Καρχηδονίως, ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστους χεῖρας, διεῖλον τὴν πᾶσαν δύναμιν εἰς τέσσαρα μέρη· τὸ δὲ μέρος ἕκαστον διττὰς εἶχε προσηγορίας. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο ἐρατόπεδον και πρῶτος στόλος, και τὰ λοιπὰ κατὰ λόγον· τὸ δὲ τέταρτον και τρίτην ἐπωνυμίαν ἔτι προσεῖλήφει· τριάριοι γὰρ ἄνομάζοντο κατὰ τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν."

τρία Στησιγόρου στροφῆν, ἀντίστροφον, ἐπωδόν· ἐπωδικὴ γὰρ πᾶσιν ἡ τῶ Στησιγόρου ποιήσις. και τὸν τελῶς ἄμυσόν τε και ἀπαίδευτον λοιδορῶντες ἔφασκον ἄν ἔδὲ τρία τὰ Στησιγόρου εἰδέναί. cf. v. ἔδὲ τὰ τρία Στ.

τρίαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστρικοί ἀντι τῶ τρίς πεσεῖν, ἢ τὸ τρίς τροχῶσαντα

φροντας, αλλυ και μετα κινωνε οικουλε-
μησαι πως επιθυμωντας." "ὁ δὲ καὶ πάλαι
ἤδη ἐ φέρων τὴν τριβὴν τῷ πολέμῳ, καὶ
ἄμα τὴν ὅσον οὐπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων,
λύει τὴν πολιορκίαν."

τριβολεκτράπελα. ἐκ τῷ τριβόλε και
ἐκτραπέλε σύγκειται. σκληρὰ και ἀπόβλητα
και ἀπαίδευτα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (999)
"ἐ στιμιύλλων κατὰ τὴν ἀγορᾶν τριβολεκ-
τράπελ', οἷάπερ οἱ νῦν."

τρίβοντας ἀναλίσκοντας.

τριβενάλιον. ὅτι ἐν τῷ τριβενάλιῳ
τῷ παλατίῳ στήλῃ ἦν Εὐδοκίας τῆς γυναι-
κὸς Θεοδοσίῃ, καὶ αὐτῆ Θεοδοσίῃ Μαρκια-
νοῦ τε και Κωνσταντίνῃ, ἐνθα ὀρχήσεις τῶν
β' μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου. Codin.
orig. Cp. 41.

Τριβοῦνος. οὗτος ἐπὶ Χοσρόῳ ἦν, Πα-
λαιστίνος γένος, λόγιος και τὰ ἐς τέχνην τὴν
ιατρικὴν ἐδενὸς ἦσσαν, ἄλλως δὲ σώφρων
τε και θεοφιλὴς και τῆς ἐπικειίας εἰς ἄκρον
ἦκων. και ποτε Χοσρόῳ κακῶς τῷ σώμα-
τος ἔχοντα ἰωσάμενος ἀπηλλάγη ἐκ τῆς Περ-
σῶν χώρας, δῶρα πολλά τε και λόγῳ ἄξιον
πρὸς τῷ ἀνθρώπῳ κεκομισμένος. ἤνικα τοί-
νον ἐκεχειρίῳ ἐγένετο, Ἰστανιανὸν βασιλέα
Χοσρόῃς τὸν ἱατρὸν τοῦτον συνδιαιτησόμε-
νον αὐτῷ εἰς ἐνιαυτὸν ἤτησε δῆναι, τῆς τε
αἰτήσεως ἐπιτελεσθείσης ἐκέλευσε τὸν Τρι-
βῶνον ὁ Χοσρόῃς αἰτεῖσθαι ὅτε ἂν δέχται.
ὁ δὲ ἄλλο ἄδὲν ἤπει τῶν πάντων γοπιμάτων

κηγορων των υπαρχων. ου
νὸς Ἑλλήν ὑπῆρχε και ἄθρο
κατὰ πάντα τῆς τῶν χριστ
κόλαξ δὲ και ἀπατεῶν και π
νὸν τὸν βασιλέα ὡς ὅτι οἱ
ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ
φθῆσεται. ἦν δὲ κοιαιστωρ

οὗτος φύσεως μὲν δυναί
παιδείας εἰς ἄκρον ἀφίκετο
οὐδενὸς ἦσσαν, ἐς δὲ φιλοχι
νίως ἐσπεδακῶς οἶδστε ἦν
δίκαιον ἀποδίδοσθαι, τῶν
οἶον ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον ἐ
ἀνῆρε τοὺς δὲ ἔγραφε, ἰ
δομοίνοις κατὰ τὴν χρείαν
cop. Pers. 1 24). ἔτη δὲ πολ
τιμῇ ἐτελεύτησε νόσῳ, οὐ
οὐδενὸς πυθῶν ἦν γὰρ
τάλλα ἡδύς, και τῆς φιλοχι
σημια ἐπισκιάσαι ἱκανώτατι
δείας περιεσία (25).

Τριβωνιανὸς Σιδήτης
τῶν ὑπάρχων και αὐτός, ἂ
ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα
μαίε κανόνα, συμφωνίαν τι
ἀρμονικοῦ διαθέματος, εἰς
και διέποντα, εἰς τοὺς τῶν
κας, και διὸ ἐκύστω οἶκος ὁ
κδ' πόδας τοὺς μετρικοὺς κ
ρυθμικοὺς, μετιάφρασιν τοί
νιῶν κατυλόνη. διάλογον Μ

αξεν Ἰσίδωρον μετασηματίσασθαι ἄν ἄριστον βίον καὶ τριβωνοφορεῖν ἢ ἔπιμειωε." cf. v. ὑπέμεινεν.

γέρον τρεῖς γενεάς βιούς, τριτότιν ἡγεύτης. (AP 7144) "Νέστωρ ἐν Πόλει τὴν τύμβον ἔχει τριγέρον."

ἄγληνα (Hom. Ξ 183). ὁ μὲν Ἡλιόδω-
 ἴκορα (γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ
 ὁ δὲ Ἀπίων πολὺγλήνα, τὰ θείας

γλῆς εἶδος ἰχθύος. καὶ κλίνεται τρι-
 τὰ γὰρ εἰς ἰς δυσάλλαβα, ἔχοντα πρὸ
 ἰμετάβολον, ἐὰν κλίνωνται διὰ τοῦ θ,
 ται, οἷον σμαρίς τριγλῆς, εἰ δὲ διὰ
 βαρύνονται. ἐν ἐπιγρόμματι (AP 6
 τριγλαν ἄν' ἀνθρακίης καὶ φυκίδα
 ιεντῶν, Ἄρτεμι, δωρεῦμαι."

γλώχινα τόξα τριγώνα.
 γονία ἡ τρίτη γενεά. (Procop. Arc. 15)
 ξάμιμος ὡσπερ ἄλλο τι τοῦ πατρὸς
 ὄντιον παρέπεμπε τὸ ἔχθος."

γῆχος τεχνίον, στεφάνη, περιφθαγμο-
 ρς (96) "λύκος παρῆει τριγῆχόν, ἐνθεν
 ἰς ἄρνητος αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφη-
 ὄτι Πλάτων (RP 7 p. 534 ext.) τὴν
 κτὴν φιλοσοφίαν ἐξυμνῶν τριγῆχόν φι-
 ας αὐτὴν λέγει. Alex. Aphrod. in Top.

γῆχος περιβολή, περιτείχισμα.
 ἄγωνον δικαστήριον ὄνομά ἐστι
 ροίς, ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου
 Harp.

ἐμβολον πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δυ-
 ν. Ἀριστοφάνης (Av. 1255) "ὥστε
 ζειν ὅπως οὕτω γέρον ὦν στύομαι
 ολον." ἔστι δὲ καὶ πλοῖς τις κατα-
 καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε
 οὔ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσσι
 ολον οὐν ἐπιφθειγμα τάχως.

ετρηίδες ἡμέραι παρὰ Βιθυνοῖς, ἐν
 ἡμέρας πότοι συνεχεῖς ἐγίνοντο, καὶ
 τὰς συνθείας πᾶν γένος ἀκροαιμάτων
 ο. καὶ καθόλου πολλὴν τινα εἶχε φα-
 τὸ Πέργαμον.

ηκάδας παρὰ Ἡροδότῳ (1 65) δεῖ-
 δήμας, ἡ ἀριθμὸν ἑξήκοντος ἡμερῶν.

ηκόντορος ναῦς.

ηραρχεῖν. καὶ τριηραρχία λε-
 παρὰ Ἀθηναίοις διαπανηρά. ἔδει γὰρ
 κήρη πάντα ἔχων πρὸς πόλεμον εὐ-

τριπῆ, ἅπερ παρεσκευάζαν ὁ εἰς τὴν λειτερο-
 γίαν ταύτην προβληθεῖς. Ἀριστοφάνης (Eq.
 919) "ἔγω σε ποιήσω τριηραρχεῖν."

τριηράρχημα τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν
 ἀνάλωμα ἐπιτριηράρχημα δὲ τὸ ἀναλι-
 σκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Harp.

Τριηραύλης ὄνομα.

τριήρεις πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται
 Λέβηροι.

Τρικάρανον φρέριόν ἐστι τῆς Ἀργείας
 οὔτω καλούμενον. Harp.

τρικάρηνος ὁ τρεῖς κεφαλὰς ἔχων.
 τρικέφαλος ὁ Ἐρμῆς ὡσπερ διδάσκων
 τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχων ὄμογραφον, ποῦ μὲν
 αὐτὴ φέρει ἡ ὁδὸς ποῦ δὲ ἐκείνη. ἴσως δὲ
 πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἔστι δὲ
 ὁ ἀναθεῖς τὸν τρικέφαλον Ἐρμῆν, ὡς Φιλό-
 χορὸς φησι, Προκλείδης Ἰππάρχου ἑραστής.
 Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου "μικρὸν δ' ἄνω
 τοῦ τρικεφάλου, παρὰ τὴν Ἐστίαν ὁδόν." τὸ
 πληρὲς ἐστι τοῦ τρικεφάλου Ἐρμιοῦ. Harp.

Τρικκαῖοι ὄνομα ἔθνος.

Τριχορυσία Ἀλλιαρὸς "καὶ τὸ τοῦ
 Μενάνδρου --- ἐθλυσσα." cf. v. παίσωμεν.

τρικύλιστος. "ἐὰν μὴ ἀφίκησθε, βοῦ-
 λομαὶ τρικύλιστος ἀθεῖσθαι ὅπερ ἂν ἡμεῖς
 παρακαλῆτε" (Diog. L. 10 5).

τρίλλη. γέγραπται ἐν τῷ τοῦ Ἀθηναίου
 Σίμωνος ἰκποιατρικῷ περὶ γνωρισμάτων φλε-
 βῶν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τρίλλης εἰσι φλέβες
 δύο.

τρίμμα δι' ἀρωμάτων πόμα. ταῦτα λέ-
 γων ὁ Σωκράτης, ὡσπερ εἰς τὰ θύματα λί-
 θος παρατρίβων πωρίνας καὶ χρυσοῦν πρὸς
 ἀλλήλους, συναγαγὼν τὰ τούτων θραύσματα
 βάλλει τὸν πρεσβύτερον αὐτοῖς, καθάπερ τὰ
 ἱερεῖα ταῖς οὐλαῖς οἱ θύοντες. καὶ διὰ τοῦτο
 παῖζει τοῖς ὄνομισι, τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔσε-
 σθαι λέγων παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θίγειν πρὸς
 ἀλλήλους τοὺς λίθους, κρόταλον δὲ παρὰ τὸ
 προσκρούειν τοὺς λίθους ἑαυτοῖς, παιπάλην.
 δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τούτων ἐκπίπτουσαν λατύτην
 καλοῦμεν δὲ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κακηντρι-
 χεῖς καὶ μὴ ἀπλοῦς περιτριμμάτω καὶ πο-
 λυκρότους καὶ κρόταλα. ὅθεν καὶ τὸν πρῶ-
 τον στίχον Ὀδυσσεύς οὕτως ἀξιοῦσι γρά-
 φειν τινὲς "ἄνθρω μοι ἔννεπε μοῦσα πολὺ-
 κροτον." sch. A Nub. 259.

τρίμμα ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι. b

καὶ παρ' Ἀριστοφάνει Νεφέλαις (260) "λίγειν γενήσῃ τριμίμα," τρεῖς τετριμμένους, ἰκανὸς καὶ δεινὸς ἔση λέγειν. καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ στεφάνου (127) ὡς Ἰταμοῦ καὶ ἀναισχύντου ῥήτορος καθαρτόμενος Ἀσχινοῦ, περὶ τριμίμα ἀγορεύς αὐτὸν καλεῖ.

τριμμούς τὰς τετριμμένας ὁδοὺς Ἀλιανός "καὶ ἀναβλέποντες ὁρῶσι τριμμούς τῆς ἀρόδου καὶ προσβάσεις, δι' ὧν ἀνῆλθεν ὁ Ῥωμαῖος, καὶ συνέβυλον μὴ ἕπορον εἶναι ἀλλ' ἐπιβετόν."

τρίμων τριῶν μῶν ἀξίω.

Τριναχρία ὄνομα τόπου, ἣ νῦν νῆσος Σικελία.

τρίναξ γεωργικὸν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 104) "καὶ τρίναξος ξυλίνος, χειρὰς ἀρροπόνων."

τριόρχης. ἱερακὸς εἶδος ὁ τριόρχης. "ὅτι ὁ τύραννος Σικελίας κοινὸς πόρνος --- ἐμὲ σύ"; cf. v. Ἀγαθοκλῆς.

τριόφθαλμος. Βοιωτοῖς ἐδόθη χρησμός, ὅτῳ ἂν συναντήσῃσι πρῶτῳ τριοφθαλμῷ ὄντι, τούτῳ ἐπεισθαι. Ὁξύλοσ δέ τις ὀχούμενος ἐπὶ ἵππυ ἑτεροφθαλμῶ συνήντησεν αὐτοῖς. οἱ δὲ συνέντες τὸ θεοπρόπιον ἠκολούθησαν αὐτῷ.

τρίπαλαι ἐπίρρημα χρόνος δηλωτικόν· Ἀριστοφάνους (Eq. 1150) "τρίπαλαι κάθημαι βελάμενός σ' εὐεργετεῖν. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι ἢ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι. ἐγὼ δὲ τρισμυριόπαλαι καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι."

τρίποδα λέβητα· "ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικὸν Ἀπόλλωνος."

τρίπος· (Hom. X 164) "ἢ τρίπος ἢ ἐγυρή." ὁ τρίπος.

τρίπος κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους μαντευόμενος, ἐνεσῶτα παρεληλυθότα μέλλοντα.

τριπτήρη Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. τριπτήρη ἐστὶ πιθάκη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια, ὡς Νίκανδρός φησιν. ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τούτομα.

Harp.

τρίς ἔξ νικητήριος βόλος. παροιμία "ἢ τρίς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι." cf. v. ἢ τρίς ἔξ εἰ τρίς ἔξ ἢ τρεῖς.

τρίς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρίς ἔξ νίκην, οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί. καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον· "βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο

κύβω καὶ τ' ἀναρριπτοῦ τὸν φησι βετὸς οὖν ὁ κενὸς εἶτε ἵ ὅτι δὲ ὁ τρισχύλος ἐν Λαδαιοποιῶν γ' βαλάσης τῆ τρισταύοιο ἔχοντες τριστοτάξεις.

τρίστο, "σοὶ γὰρ Κελχημὴ εὐδα

τριταγσκώπτεται τραγωδιῶν, (18 129), ἢ ἐν τρίτῃ τὰ ἀπὸ Σοφοκί ὑποκριταῖς

τριταῖ τριτάλ (A Lys. 335, ἀπειλῶντας

τριτὰν δόνακα τρι

τρίτη, ἄχθοφορῶνι λὰ καὶ κατι

τριτημλήμων τῷ ὁ ἐγὼ πῶς τε τημόριον δ

ρίως ἄνομία τὸ δὲ τριτη ἀνὰ β' χαλ συνάγει.

τριτημ δὲ ἦε τῷ γαίαν."

τριτογ (Diog. L. 9 ἔγραψε περ το δὲ ἐστιν πάντα τὰ ἀ εἴρηται "πο γῶνεια." ἢ

ναι και παῖδας ἄρρενας παρέχειν.
 ριτογενής ἢ Ἀθηνᾶ, ἥτοι ὅτι ἐκ τῆς
 ς και τῆς μήτρας και τῆς κεφαλῆς τῆ
 ἐξῆλθεν, ἢ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ πο-
 Λιβύης ἐγεννήθη, φθίνοντος, ὡς και
 αἰῶι ἄγασιν. ἢ ὅτι τρίτη μετὰ Ἀρτεμιν
 Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη. ἢ ἐπεὶ τρίτωνα
 κεφαλὴν Ἀθαμᾶνες λέγουσιν. ἢ ἐπεὶ πα-
 ρίτωνι ἐγένετο. ἢ τῆ τρεῖν και εὐλα-
 ται αἰτία. ἢ γεννητικῆ. ἢ ὅτι ἀπελίσσα-
 τῷ Τρίτωνι τῷ Λιβύης ποταμῷ.
 ριτομηνίς. τὴν τρίτην τῆ μηνὸς τρι-
 ῖδα ἐκάλεον, δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε
 ἡνῶ. Ἰστρος δὲ και τριτογενεῖαν αὐτὴν
 λέγουσιν, τὴν αὐτὴν τῆ σελήνῃ νομι-
 ην. Ηαρρ.
 ρίτον ἡμίδραχμον. τὰς δύο ἡμισυ
 μας ἔτιωσ εἰσάθασιν ὀνομάζειν οἱ πα-
 ριτοπάτορες. Ἀθήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι
 ἠνέμευς εἶναι τὰς τριτοπάτορας, Φι-
 ρος δὲ τὰς τριτοπάτορας πάντων γεγο-
 πρώτης· τὴν μὲν γὰρ γῆν και τὸν
 φησίν, ὃν και Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν,
 αὐτῶν ἠπίπταντο οἱ τότε ἄνθρωποι,
 ἐκ τῶν τρεῖς πατέρας. Φανόδη-
 κὲν ἔκτω φησὶν ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύ-
 τε και εὐχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως
 ὡν, ὅταν γαμῶν μέλλωσιν. ἐν δὲ τῷ
 ἰως φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτο-
 ρας Ἀμαλκιδῆν και Πρωτοκλέα και
 Γακλέοντα, θυρωρὸς και φύλακας ὄντας
 ἐνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας
 ἔειπεν και Γῆς φησὶν αὐτὸς εἶναι, ὀνόμα-
 αὐτῶν Κόττον Βριάρεων και Γύγην.
 ἔτα κρατῆρος τῆ σωτήρος· ὃν και
 ἔλεγον. τὸν μὲν γε πρῶτον Ὀλυμ-
 φασί, τὸν δὲ β' ἡρώων. Πλάτων Πο-
 (8 p. 583 B) "τὸν δὲ γ' ὀλυμπικῶς τῷ
 ἰέ τε και Ὀλυμπίῳ."
 ριτὺς φυλῆς μέρος τρίτον· αὐτὴ γὰρ
 ται εἰς τρία μέρη, τριτῦς και ἔθνη
 αἰρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ. Ηαρρ.
 ριτὺς ἢ ἐντελής θυσία, ἐκ σὸς κριοῦ
 ράγθ.
 ρίτω και τετάρτω ἔτει ἀντὶ τῆ πρὸ
 και τεσσάρων ἐτῶν. ἔτιωσ Ἀντιφάνης.
 ριτωνίς λίμνη.
 ρίτωνος Ποσειδῶνος, θαλάσσης (ΑΡ
 "και βυθίην Τρίτωνος ἀλπλάγκτιοι

χαμεύνην σπόγγον, ἀκιστορίην πλαζομένης
 γραφίδος."
 τρίτω φάει τρίτη ἡμέρα.
 Τριφάλης Τριφάλητος ὄνομα κύριον
 παρὰ Ἀριστοφάνει.
 Τριφύλλιος ἐπίσκοπος, μαθητῆς Σπυ-
 ριδωνος τῆ Θουματρωγῆ τῆ Κυπρίε· ὃς
 ἔγραψε τὰ θαύματα τῆ ὁσίε και τερατε-
 γοῦ πατρὸς ἡμῶν Σπυριδωνος, ὡς γέγραπ-
 ται ἐν τῷ βίῳ αὐτῆ, δι' ἰάμβων· ἃ χρῆ
 ἐκζητῆσαι ὡς λίαν ὠφέλιμα.
 τρίχα τριχῶς.
 τρίχαπτον τὸ βαμβύκινον ὕφασμα,
 ἰμάτιον πολυτίμητον (Ezech. 16 10).
 τριχῆ τριχῶς.
 τριχθά τριχῆ· Ὀμηρος (O 189) "τρι-
 χθὰ δὲ πάντα δέδασται." ἔστι δὲ τὸ πάντα
 κατὰ παρολκήν, ὡς (H 161) "οἱ δ' ἐννέα
 πάντες ἀνέστην," (O 193) "γαῖα δ' ἔτι ξυνή
 πάντων και μικρὸς Ὀλυμπος." συναφῆς τῇ
 γῆ Ὀλυμπος ὡς ὄρος. τὸ δὲ ὅμοιον και ἐν
 Ὀδυσσεῖα (ι 21) κεποιήκε· "ναιεταῶ δ' Ἰθά-
 κην εὐδαιέλον· ἐν δ' ὄρος αὐτῆ, Νῆριτον
 εἰνοσίφυλλον." κειώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς
 Ἰθάκης. εἰ δὲ ἦν ὁ Ὀλυμπος τῆ ἕρανῆ μέ-
 ρος ἐπεράνιον, ἐκ ἦν κοινὸς ἀλλὰ ἴδιος.
 τριχίδες εἶδος ἰχθύος, αἱ λεγόμεναι
 θρίσσαι. Ἀριστοφάνης (Ecc. 55) "ἔβητε
 τὴν νύχθ' ὄλην τριχίδων πεπλησμένους."
 τριχοβρωῖτες ζῶον κατεσθίον τὰς τρί-
 χας, οἱ σῆτες, ὁ θρίψ.
 τριχολογεῖν τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι
 και περὶ αὐτῶν φροντίζειν.
 τριψεις ἀντὶ τῆ διατρέψεις, διατελέσεις·
 Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (526) "ὄδονηρότερον
 τρέψεις βίον πολὺ τῆ νῦν."
 τριψεις τῶν ποταμῶν ἢ πορεία. Λαβίδ
 (92 3) "ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρέψεις ἀ-
 τῶν."
 Τριψίωρος.
 τριωβολιμαῖος τριῶν ὀβολῶν, εὐωνος.
 τριώβολον τὸ τρεῖς ὀβολὰς ἔχον. Ἀρι-
 στοφάνης Πλάτῳ (329) "δεινὸν γὰρ εἰ τρι-
 ωβόλε μὲν ἔνεκα ὠσιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ." οὐδεὶς ἐδίκαζεν εἰ μὴ ἐπέ-
 βαινε τῶν ἑ' ἐνιαυτῶν. ὅσοι δὲ τελείας ἤλι-
 κίας ἦσαν, εἰσῆρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
 ἐκ ἐδίκαζον δὲ. τοῦτες οὖν τοὺς ἐκκλησία-
 σταὺς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ
 τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοί,

πείσαντες τὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώρολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσῆρχετο.

τριώροφος.

Τροία πόλις.

Τροιζήν Τροιζήνος ὄνομα πόλεως. καὶ Τροιζήνιος ὁ πολίτης.

Τροίην, κατὰ διάλυσιν, Τρωικήν.

τρομερόν. "ὁ δὲ ὑπὸ ἀρρωστίας λεπτόν τι καὶ τρομερόν ἐφθέγγετο."

τρόπαια νικητήρια· Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (453) "τρόπαιον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων." τὰ τρόπαια οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν, οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσιν. ἡ δὲ παλαιὰ Ἀττις ἐστὶν ἢς ἦρχεν Εὐπόλις Κρατίος Ἀριστοφάνης Θεοκυδίδης, ἡ δὲ νέα Ἀττις ἐστὶν ἢς ἐστὶ Μενάνδρος καὶ ἄλλοι.

τροπαῖσθαι τρέπεσθαι.

τροπείδιον.

τροπή δίωξις.

τροπῆς ἀποσείασμα (cp. Iac. 1 17) ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἔχρος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

τροπίας οἶνος ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεσθηκώς Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι "ταχύνων πέτρα, καὶ μὴ τροπιῶν οἶνον φέρε."

τρόπις τῆς γῆος.

τρόπον ἤθος· καὶ Πισίδης (Exp. Pers. 3 17) "ὁ βάρβαρος δὲ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ," ἀντὶ τοῦ τῷ ἤθει.

τρόπον τινά ἀντὶ τοῦ καλῶς ἂν.

τρόπος δὲ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν οἰονεὶ σχῆμα τοῦ λόγου, οἷον ὁ τοιοῦτος· εἰ τὸ πρῶτον, τὸ β'· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα β'. παρεσιγήχθη δὲ ὁ λογότροπος ἕπερ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεισι τῶν λόγων μηκέτι τὴν πρόσληψιν μακρὰν οὖσαν καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν "τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον" (Diog. L. 7 76).

τροποῦμαι αἰτιατικῆ.

τροποφορεῖν.

τροπώσομαι (Ps. 88 24) νικήσω, ὑποτάξω.

τροφαλὶς τυρός· (A Vesp. 869) "ἄρπάσας ὁ κύων τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκε."

τροφεῖα τὰ ὀφειλόμενα ταῖς τροφεῦσι.
α τροφή. Ἀριστοτέλης. ὅτι διαπεφώνη-

ται ὁ περὶ τῆς τροφῆς λόγος. οἱ μὲν γὰρ φασὶν ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ τροφή τῷ τροφίμῳ· τρέφεσθαι γὰρ τὸ ὁμοίῳ τῷ τροφίμῳ εἰ γὰρ προστεθεῖσιν ἡ τροφή τῷ τροφίμῳ αὐξεῖ αὐτό, αὐξητικὸν δὲ τὸ ὁμοίῳ τῷ τροφίμῳ ἐστὶ τὸ ἐναντίον (τέτο γὰρ καὶ φθασθῆναι ἐναντίῳ), ἐκ ἄρα ὑπὸ τῷ ἐναντίῳ τροφίμῳ τὸ τρεφόμενον, ἀλλ' ὑπὸ τῷ ὁμοίῳ φασὶν ὅτι τῷ ἐναντίῳ τρέφεται τὸ τρεφόμενον. εἰ γὰρ πάσχει ἡ τροφή ὑπὸ τῷ τρεφόμενῳ καὶ μεταβάλλει εἰς αὐτό, ὁμοίῳ δὲ τὸ ὁμοίον ὑπὸ τῷ ὁμοίῳ ἀλλ' ἐναντίῳ τὰ ἐναντίον πάσχει, καὶ μεταβάλλει τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον, ἐναντίον ἢ τῷ τροφίμῳ ἢ τῷ τρεφόμενῳ. ἔτσι μὲν ὁμοίῳ δοκῶσιν εἶναι ἐναντίοι, ἀλλ' ἐκ αὐτῶν ἡ τροφή δυνάμει μὲν ἐστὶν ὁμοία τῷ τροφίμῳ, ἐνεργείᾳ δὲ ἐναντία. ὁ γὰρ τροφίμῳ τὰ ὄψα ἀκατέργαστα μὲν ὄντα καὶ ἐναντία πῶς ἐστὶ τῷ τρεφόμενῳ, ὁμοίῳ δὲ μεταβληθῆ καὶ ἀλλοιωθῆ, τότε ὁμοίῳ γίνεται. μεταβάλλει δὲ ἐπὶ τῷ ὁμοίῳ ὁμοίον, ἐδὲ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχόν, ἀλλ' ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον· ὁ γὰρ τὸ λεπτόν εἰς θερμόν μεταβάλλει, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν εἰς θερμόν. κἂν γὰρ τὸ φαῖον εἰς λευκὸν μεταβάλλῃ, ἐκ ἧ μετέχει λευκῶ ἀλλ' ἡ μετὰ μελανὸς μεταβάλλει. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίως διττῆς ἔν ἕσσης τῆς τροφῆς, ὁ μὲν ἀπέπτω τῆς δὲ πεπεμμένης, ἡ μὲν ἕπος ἐναντία ἐστὶ τῷ πεπεμμένῳ, ἡ δὲ πεπεμμένη καὶ μεταβάλλουσα ἡδὴ ὁμοίῳ. (Arist. Meteor. in 2 de anima, I 1 a. b.)

τροφή ἀντὶ τῆ ἀγωγῆ καὶ παιδείας τριφέν ἀντὶ τῆ ἀχθέν, παιδευθῆν. ὁμοίῳ δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Πλάτων Πολιτικῆ (4 p. 436 A) "ἐπιθυμοῦμεν δ' αὖ τρίτων τῶν τῶν περὶ τὴν τροφήν καὶ γόνυ τῆς τροφῆς μὲν γὰρ βρωῖμα καὶ πόμα λέγουσιν δὲ τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τρίτῳ παιδείας (p. 391 C) "καὶ ὑπὸ τῷ τροφίμῳ Χείρωνι τεθραμμένος" ἀντὶ τῆ παιδείας, ἵνα μὴ ἐναντιῶται Ὀμήρῳ (A 532) παιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλεῖα περὶ Χείρωνι, ἐχὶ τεθράφθαι.

τρόφι κύμα (Hom. A 307) τεθράφθον κύμα.

τρόφιμος.

Τροφώνιος.

Τροφωνίε κατὰ γῆς παίγνια (cp.

39 p. 626 B). ἐν Λεβαδείᾳ χρηστή· ὃ καταβάσιον ἐκάλεον. στόμιον γὰρ ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι μόνα τῶν ποιεῖσθαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ χρώμενοι, ἄγες πρῶτον ὠρισμέναις ἡμέραις καιαντες ἑαυτὰς ἱερῶ τινι σήματι, ἀμεις ταῖς χερσὶ μελιτούττας λαβόντες, ριάζας μέλιτι δεδευμένας, οὕτως ἐκάπι τὸ στόμιον, και αἰφνίδιον ἠράεαι κατέδνον ὑπὸ τῆς γῆς. τὰς δὲ ἔλαμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ἢ συναντώντων ὄρων, ἀλλ' ἐκείνας παραβάλλειν τροφήν. πολλοὶ μὲν οὖν Θημερόν ἀνεπέμφθησαν δι' οὗ στοπῆλλον, πολλοὶ δὲ και διὰ πλειόνων.

ἦν δὲ ὁ Τροφῶνιος Ἐργίως παῖς, ἡς Ἀγαμηδῆς· ὅπως ὄφρις ἦν ὁ μαντεῦ· ὃ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλ-

h. A Nub. 508. cf. v. εἰς Τροφῶνιος. τρχάζειν διατρέχειν· Πολύβιος (10 20) ἐν πρώτῃν ἡμέραν ἐκέλευε τροχαΐζειν σταδίως ἐν τοῖς ὁλοῖς.

οχαῖον· "οἱ δὲ σαλπικταὶ οἱ οὖν ὄντες τροχαῖον τι συμβοήσαντες δόις ἐναντίοις ὡς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ἴενοι παρέσχον."

τρχηλατεῖν ἐλαύνειν.

ορχιάς πορείας, τρίβες, ἐργασίας. ορχιλίας. Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβιά· πόντου ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἢ Ἐανθίπη οὔσα "ἀλλ' ἔγωγε" ἔφη "συνείθισμαι ἐρεὶ και τροχιλέας ἀκούων συνεχῆς."

236. οσχίλος ὄνομα τοῦ ὑπηρέτη ἔποπος, τὸ τρέχω· ἔστι δὲ και ὄρνεον τροχί· και λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δὲ τιν μέσην ὀξύνειν (sch. A Av. 79).

οχισθεῖσα βασανισθεῖσα, ἀπὸ τοῦ ἰ, ὅπερ ἔστιν ὄργανον βασανιστικόν, ἴον τὰ σώματα. και Ἀριστοφάνης 51) "ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μασί· ος." οὕτω γὰρ οἱ δοῦλοι ἐπὶ τροχοῦ ὕμενοι ἐτύπτοντο. και ἀνθις (876) "ἐπὶ ροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον ἂ πεπυνοῦργηκας." και ἐν ἐπιγράμ· AP 5 181) "ὄσ τροχηεῖ τις τὸν Λαπί· ηστήν."

οχός. ξύλιον τι ἦν ὁ τροχός, ἐν ᾧ ὕμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Ἀριστο· (Pac. 449) "εἴ τις στρατηγεῖν βουλό·

μενος μὴ ξυλλάβῃ, ἢ δοῦλος ἀτομολεῖν πα· ρεσκευασμένος, ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος."

τροχός· Λαβίδ (Ps. 76 19) "φωνὴ τῆς βρονητῆς σε ἐν τῷ τροχῷ," περὶ τῆς ἐρυ· θρῦς θαλάσσης. φησὶ γὰρ ἡ ἱστορία ὅτι νότῃ πνεύσαντος διηρέθη τὸ πέλαγος· τοῦ δὲ ἄερος συστρεφόμενος και τῶν νεφῶν συ· νισταμένων ὁ ἄνεμος τίκτεται. αἱ δὲ τιμω· ρίαι σε, φησὶ, δίκην βελῶν κατὰ τῶν πολε· μίλων ἐχώρεν· τῷ δὲ κτύπῃ τῆς βρονητῆς τοὺς τῶν Αἰγυπτίων τροχούς συνεπόδισας.

ὅτε δὲ λέγει (Ps. 82 14) "ὁ θεός με, θεοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν," ἀντὶ τοῦ ἐν παντοδα· παῖς συμφοραῖς κέλευσον αὐτοὺς στρέφε· σθαι, και κακοῖς ἐπαλλήλοισ περιβαλεῖ.

τρήβλιον ὀξυβάφιον, πινάκιον, ποτή· ριον, ὀρθομίλιον. τοῦτο μείζον τοῦ ὀξυβά· φος ἔστι. και ἡ κωμῶδία (A Ran. 1016) "τὸ τρήβλιον τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι," ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

Τρυγαῖος Ἀθμοεύς, ἀμπελοργός δε· ξιός, ὁδ συκοφάντης, ὁδ' ἐραστής πραγμά· τῶν" (A Pac. 190), ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων, παρ' ὅσον οἱ γεωργοί, μάλιστα οἱ δεξιόι, ἀπρα· γμοσύνην ἀσπύζονται. και Τρυγαῖος μὲν πα· ρὰ τὸ τρυγᾶν, ἀρμόζει γὰρ γεωργοῖς, Ἀθμο· νεὸς δὲ ἀπὸ δήμου Ἀττικοῦ.

τρυγητός ὁ καιρός ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν, και ἄμητος ὁ καιρός ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾶν και θε· ρεῖζειν, προπαροξυτόνως. τρυγητός δὲ ὁ τρυγώμενος βότρυς, και ἄμητός ὁ θεριζό· μενος, ὅσον ἄμητός στάχυς, ὀξυτόνως. και ἔμετος· και ἔμετός ἀπὸ τὸ πρῶγμα. cf. v. ἔμετος.

τρυγίας ἐπὶ θεοῦ ἢ χαλεπωτέρα τιμω· ρία (Ps. 74 9)· "πίνονται πάντες οἱ ἄμυρτω· λοί."

τρυγοδαίμονες, ὡπερ τὸ κακοδαί· μονες, ἐπεὶ πολλῇ τῇ αἰσχροποίᾳ ἐχρῶντο, παρ' ὅσον ἀφέμενοι τὸ σέβασθαι τὸ θεῖον περὶ τὸ σκώπτειν ἐτρέποντο (sch. A Nub. 296).

τρήγοιπος ὁ ὕλιστήρ ὁ σάκκινος· Ἀρι· στοφάνης Πλούτιω (1088) "ἀλλ' ἔστι τρῶξ παλαιὰ και σαρπᾶ. οὐκοῦν τρήγοιπος ταῦτα πάντ' ἴσεται." προπαροξυτόνως. και τρυ· γοιπῶ ῥῆμα.

τρυγόνος εἶδος περιστερᾶς. και παροι· μία τρυγόνῃ ψάλλειν, ἐπὶ τῶν φούλως κραττόντων. ἴσως παρὰ τὸ τρῶζειν· (Hom.

τρυγὸς γλυκεία (A Pac. 575), τέτις
τῆ νέε οἶνε· τρύγα γὰρ καὶ τὸν νέον οἶνον
ἐκάλει καὶ τὴν ὑποστάθμην.

τρυγῶδία κωμωδία, ἥτοι διὰ τὸ τρύγα
ἐπαθλον λαμβάνειν, τέτις νέον οἶνον, ἢ διὰ
τὸ μὴ ὄντων προσωπέων τὴν ἀρχὴν τρυγῆ
χρῆσθαι τὰς ὄψεις (sch. A Ach. 498).

τρύζει ψιθυρίζει, γογγύζει, ἀσήμως λα-
λεῖ. παρ' ὃ καὶ ἡ τρυγῶν, ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγε-
ται καὶ γογγυστικῶς.

τρύμη ὁ τετραήμερος σφόδρα καὶ πεπε-
ρονημένος ἐν τοῖς πράγμασιν· ὃν ἡμεῖς τρυ-
πᾶν φαιμέν. Θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐτόνωσ' ὡς τρύ-
πανον (sch. A Nub. 447).

τρύπανα ἐργαλεῖα τεκτονικά (AP 6 205)
"τρύπανά τ' εὐδίνητα καὶ ὠκίητα τέρετρα."

τρυσιβίε γαστρός καταπονούσης τὸν
βίον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (420).

τρυσμός γογγυσμός.

τρυτάνη ὁ ζυγός. ταύτην οἱ Ἀωριεῖς
σταχάνην καλοῦσιν, ἐνθεν καὶ παροιμία
"δικαιότερος σταχάνης." q. v.

τρυτοδόκη ἡ θήκη τῆς τρυτάνης· ἐν
ἐπιγράμματι (AP 6 254) "καὶ τὴν τρυτοδό-
κην κοιτίδα παμβακίδων," τὸν ζυγὸν τῆς
παμβακίδος.

Τρύφαινα ὄνομα κύριον.

τρυφάλεια περικεφαλαία.

τρυφή ἡ σπιτάλη.

τρυφηλός καὶ τρυφητής ὁ ἄπληστος

οἰών καὶ Στρακεσίον, περὶ
ἀναλογίας ἅ, περὶ τῆς ἐν εἰ
περὶ ὀνομάτων συγκριτικῶν
μονοσυλλάβοις ἀναλογίας,
χαρακτηρῶν ἅ, περὶ ῥημάτων
ρυντόνων ἅ, περὶ ῥημάτων
ἀπαρεμμάτων καὶ προστικ-
κῶν καὶ ἀπλῶς πάντων, π
καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζητημένων
τῶν καὶ τρόπων καὶ ἄλλα.

τρύχεται κωκοπαθεῖ, κ
λαιπωρεῖται, ἐκνενεύριζαι. κ
μένος· "ὃ δὲ ὑπὸ τῆς ἀπε-
μένος ἦν."

τρύχη τὰ ῥάκη τραγικῆ
8 45) "προσηλθεν ἡ μήτηρ
μένη τρύχη καὶ τὰς ὀρούσει
τῶν δακρύων."

τρυχηρά ῥακώδη.

τρύχρον τὴν πόαν. Θῆ·
τρύχρον, ἔ τὸν τρύχρον· ο
χρον ἑδάμῃ εὔρον. καὶ παρ
τὴν "ἄκυλότερος τρύχρον"
μικός φησιν "ἤδη εἰμὶ μι-
χρον."

τρυχόμενος. τετρυχ-

τρύχουσιν (Hom. a 24

τρυχωθεῖς πιεσθεῖς,

ὅτι τρυχῶ τρίτης συζυγία
σπωμένων. καὶ βερούτονον

τοφιστής, παιδεύσας ἐν Κων., λόγος πολιτικούς, ἐπιστο-

ὶ κατακτὰ τῶν ὀπωρῶν, οἶον ανοι.

Hom. ξ 289) ὁ ἐκ παντὸς κερτοτροπῶν.

ἰ φάγωσιν Ἀρισοφάνης (Ach. ο τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχυάδων.

τροπόλις.

Ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθής. τῶν ἀντὶ τῆ τυγχανέτωσαν, ὁ Ἀττικὸι ἀπὸ ὀριστικῶν τῶν μ κλιτικῶν, τὸ γ' πρόσωπον τῆ γενικῆ τῶν πληθυντικῶν, οἶον τύπτειτε τυπ- τυπτέτωσαν, μέλετε μελόντων σαν. καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ γ' πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ποιῶσι τῷ γ' τῶν δυϊκῶν ἐσθῶν ἀντὶ τοῦ τυπτέσθω-

ιλείον τι, ὧ τὸς λίθος περι- ροισιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐτύκιον ἔκοπτον Ἀριστοφάνης Ὀρνι- θος δ' ἐτύκιον αἱ κρέκεις τοῖς

om. E 831) χειροποιήτων.

τύλος, ἀρσενικῶς, τῆ ὤμων καὶ πεπιλημένον τῆς σαφ- ολλάκις ἐπὶ τῆ ὤμων γίνεται ἰς ἐκ τῆ βαστάζειν τι συνε- ἄνης Ἀχαρνέσιν (860) "ἴσω καμον τὰν τύλαν κακῶς." καὶ ῥαχῆλες τύλαν" εἶπε. Πολύ- ρας αὐτοῖς δυσχρηστῶν πα- ὁ δὲ δειν τρήμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ ατῆσι τὴν σύριγγα τὴν προσ-

ωμνή, οἶον (Artemid. 5 8) "ἔδο- ὄλη πυρὸς ἔχειν ἀντὶ γραφά- ῖριον ἐγέννησεν ἄρρεν."

μη πόλεως.

νήσος.

εκρωμένῃ σάρξ, ἀποσκίρωμα [sch. A Ach. 552).

τραυματίζεται, πυχύνεται. "οἱ

δὲ πλείστοι τῶν Πάρθων κορύνας εἶχον σι- δηρᾶς ἢ σιδήρῳ τετυλωμένας."

τύλωμα.

τυμβεία. καὶ τυμβίτης ὁ μνηματί- της (AP 7 198) "εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν λῦας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέματα."

τυμβογέροντες πέμπτη ἡλικία γερόν- των, ὡς καὶ Θεόφραστος· παραπλήγες καὶ τῆ διανοία παρηλλαγμένοι.

τυμβογέρων ὁ πέμπτος· Προκόπιος (Arc. 6) "ὁ δὲ Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς τυμ- βογέρων ἦν ἦδη." ἢ τυμβογέρων ὁ ἰσχυά- γηρος.

τύμβος τύφος, παρὰ τὸ τύφισθαι, ὁ ἔστι καίεσθαι, τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων (A Vesp. 1361) "ταῦτα ληρεῖς ὡσπερ ἀπὸ τύμβου πεσῶν."

τυμβοχοεῖ θάπτει.

τυμμαῖς πληγαῖς· "καὶ εἰ πᾶ τις εὐρε- θεῖη τῷ ὀπωσῶν ὄρκῳ κεχημένος, τυμμαῖς ἔ ταις τυχέσαις ἐβύλλετο."

τύμπανα· "οἱ Ἴνδοι ἀντὶ τῆς σάλπιγγος ταις μάστιξιν ἀπεκτύπην εἰς τὸν ἄρρα, εἶχον δὲ καὶ τύμπανα φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα. ἦν δὲ ἡ κατασκευὴ τοιαύ- δε. φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες ἐνήρμοζον εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρεγιάλας, τὸ δὲ στόμα τῆ ἄγγος ταυρεῖω δέρμυτι περικυτώσαντες με- τέωρον ἔφερον ἐς τὰς μάχης τῆτο τὸ τύμ- πανον. ἐπὰν δὲ θόρυβον πολὸν ἐργάσασθαι ἤθελον ἢ σημαῖναι τι, καταστρέφαντες ἐπὶ τὸ στόμα τὸ ξύλονον ἄγγος ἐτίνασσον, οἱ δὲ ἐν αὐτῷ κώδωνες πολλοὶ τε ἅμα ὄντες καὶ μεγάλοι ἐν τε στεγανῷ ἠχῶντες ἄσαφῆ τινὰ βόμβον ἀνέπεμπον ἔνδοθεν, ὄνπερ ἔ ῥάδιον ἦν τοῖς ἐκ εἰδόσιν ἐπιγνώναι τίνος ἦν ὄρ- γάνου ἢ θηρίας· βρυχήματι γὰρ ἔωκει." cf. v. σάλπιγγ b.

τύμπανον βάκλα, παρὰ τὸ τύπτειν. ξύ- λα ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον· ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῆ τιμωρία. sch. A Plut. 476.

τυμπανίζεται ξύλω πλήσεται, ἐκδέ- ρεται καὶ κρέματα.

τύμπανον ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον καὶ κρεῖον, ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι· ἐν ἐπι- γράμμυτι (AP 6 94) "ἀραξάχειρα ταῦτά σοι τὰ τύμπανα, λεοντόδιφρε, σοί, Ῥεῖη, θῆκε."

τύμπανος ἀρσενικῶς (AP 6 220) "καὶ τίνος αὐρῆ σαίμονος ἐς τὸν ἐὸν τύμπανον ἦκε χέρας."

Τυμφαῖς πόλις. καὶ βῆς Ἀρτεμίδος.

Τυνδαρίδης ὁ τῷ Τυνδάρεω.

τύνη σύ, δωρικῶς.

τυννουτονί δεικτικῶς ἀντι τῷ μικρόν· Ἀριστοφάνης (Nub. 876) "παιδάριον ὄν τυννουτονί ἐπλαττεν ἐνθον οἰκίας." καὶ "τυννωτωί συνύγων τὰς δακτύλας" φησὶν ἀντι τῷ μικρῷ. (A Ran. 139) "ἐν πλοιυρίῳ τυννωτωί σ' ἀνῆρ γέρων ναυτῆς διάξει," περὶ τῷ Χάρουτος λέγων τῷ περάματος τῷ πλοία.

τυννουτονί μικρῶ. συναγωγῶν δὲ τοὺς δακτύλας τῆτό φησιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (391) "σκέψαι τοῖνον ἀπὸ γαστριδίε τυννωτωί ὅλα πέπορδας."

τυντλάζειν αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν· Ἀριστοφάνης (Pac. 1139) "ὅ γὰρ ὅλον τ' ἐστὶ πάντως οἰναρῆζειν τήμερον, ἔδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον." cf. v. τευτάζειν.

τυντλώδης κηλώδης.

τυπαῖς πληγαῖς. "ἔχοντας τύμπανα καὶ τύπες," τρεῖς πληγαῖς.

τυπεῖς πληγεῖς, τραφεῖς. καὶ τυπεῖσι τραφεῖσι.

τύπη· (Polyb. 1 48) "ὥστε συνέβαιεν ὑπὸ τῷ πυρὸς τὰς βύσεις τῶν πύργων καὶ τὰ τύπη (ἱμμο σύνη) τῶν κριῶν ἀχρειωθῆναι."

τυπηῖσι (Hom. E 887) τρώσεισι.

τύπος χαρακτήρ· (Synes. ep. 101 p. 240) "πρόσειπε τῆτω πολλὰ παρ' ἐμῷ, ὃν εἰ προλαβὼν Ἀριστείδην Ἐρμῷ λογίε τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθῆναι, μόλις ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος." καὶ Ἀκκιανός (Hannib. 50) "ὁ δὲ Ἀννίβας Μαρκέλλε τῷ ὑπάτε ἀποθανόντος, τῷ σώματι αὐτῷ ἐπιστάς, ὡς εἶδε τὰ τραύματα πάντα ἐπὶ τῶν στένων, ἐπήνεσε μὲν ὡς στρατιώτην, ἐπέσκωψε δὲ ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτῷ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγιδί Μαρκέλλε πρὶν αἰσθῆσθαι πολλὰς περὶ τῷ θανάτῳ, καὶ αὐτόμολον ἄνδρα Ῥωμαίων ἐπεμψε φέρειν, δηλῶντα ὅτι στρατιὰ Μαρκέλλε κατόπιν ἔρχοιτο καὶ ὁ Μάρκελλος αὐτὴν ὑποδέξασθαι κειλεῖσιν."

τυπηῖσεις (A Plat. 20) τύψεις.

τυπῶ αἰτιατικῇ.

τύπωμα χαλκὸ πλευρον τὸ ἄγος, τὴν ὄδριαν, ἐν ἣ δῆθεν τὰ δοκῶντα εἶναι ὁστέα Ὀρίστου ἀπέκειτο. "τύπωμα χαλκὸ πλευρον ἡμένοι χερσῶν." sch. S El. 54.

τυραννεῖον κυρίως ἢ ἀκρόπολις, τυ-

ραννία δὲ ἢ τυραννίς. καὶ τυραννῆσιν ἢ θυμῷ τυραννησαί.

Τυραννίων Ἐπικρατίδης καὶ Ἀντίοχος Ἀλεξανδρίνης, Ἀμισσηνός Ἰσχυραῖος ἢ Ἰσχυρῶν, γεγονὼς ἐπὶ Πτολεμαῖο τῷ πρῶτῳ καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε καὶ Ἰπποκράτους τῷ Ἀμισσηνῷ, ὅφ' ἔχει καὶ Τυραννίων ἐπιμασθῆ ὡς κατατρέχων τῶν ὁμοσπῶν, πρότερον καλούμενος Θεόφραστος. εἶτα ἔπειτα καὶ Διονυσίῳ τῷ Θρακῶς ἐν Ῥώμῃ ἐπιμασθῆσεν δὲ Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθρῶν τῆς Ἰωνίας καὶ εἰς Ῥώμην ληφθεὶς αἰχμάλωτος εἰς Ἀθήνας, ὅτε κατεπολέμησε Μεδάρῳ ἐν Πόντῳ βασιλεύσαντα. διαπραχθὴς δὲ πρότερος ἐν Ῥώμῃ καὶ πλείους ἐπέστησε καὶ Ἰσχυρῶν ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας ἐτάκτου δὲ γηραιός, ὑπὸ ποδάγρας παραλυθὴς, ἠρπυιάδι ῥά, ἐν τῷ γ' ἔτει τῆς ὀλοκαυτῆς.

Τυραννίων ὁ νεώτερος, Θεῶν, ἐπὶ τὸς Ἀρτεμιδώρῳ, μαθητῆς Τυραννίων τῷ πρεσβυτέρῳ· διὸ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων, πρότερον καλούμενος Διοκλῆς, ἀρπυλάτος δὲ γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ πλείμῳ Ἀντωνίῳ καὶ Καίσαρος ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας ὠνήθη, τῷ Καίσαρος ὄντος ἐπὶ τῷ θέρῳ, εἶτα ἐδωρήθη Τερεντίῳ τῇ τῷ Καίρωνος γυναικί. ἑλευθερωθεὶς δὲ εἰς αὐτῷ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἔγραψε βιβλίον ἢ πρὸς τοῖς ἔ, ὧν καὶ τὰς τὰς, καὶ τῇ Ὀμηρικῆς προσωδίας, περὶ τῶν μετῶν ἢ λόγων (ἐν ᾧ λέγει ἄτομα μὲν εἶναι τὰ ἀπὸ ὀνόματα, θεματικά δὲ τὰ προσηγορικά, ἢ ἢ ματα δὲ τὰ μετοχικά), περὶ τῆς Ῥωμαῖκῆς διαλέκτου ὅτι ἔστιν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, ἢ Ἀντιγένης ἢ Ῥωμαῖκῆς διαλέκτου, ὅτι ἢ φωνῆσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὀμηρικῆς ἐξήγησιν τῷ Τυραννίωνος μερισμῷ, δὲ φωνῆσιν Ὀμηρικῆν, ὁρθογραφίας.

Τυραννίων Μεσσηνίος φιλόσοφος ἢ νοσκοπικὰ ἐν βιβλίῳ γ'. καὶ ἄλλα δὲ βιβλία αὐτῷ φέρεται χρήσιμα.

τύραννος. οἱ πρὸ τῶν Τρωικῶν καὶ ταὶ τὰς τυράννης βασιλεῖς προσήγαγον ὁπῆ ποτε τῷδε τῷ ὀνόματος εἰς τὸς Ἑλλήνας διαδοθέντος κατὰ τὰς Ἀρχαίχῃ πύργους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστὴς φησὶ "Ὀμηρος γὰρ τὸν πάντων παρανομίαται ἔχον βασιλέα φησὶ καὶ ὁ τύραννος. καὶ ἠγορεύθη δὲ τύραννος ἀπὸ Τυραννίων ἢ λεπὸς γὰρ περὶ ληστείας τότες γινώσκοντες

δὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς κτῆ μέμνηται τὸ τῆ τυράννου Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολι-
ράννης φησὶ τὸ πρότερον αἰου-
εῖσθαι· εὐφημότερον γὰρ ἐκείνο
ch. S OR argum.

νος σοφιστῆς περὶ στάσεων, περὶ
λόγου βιβλία ι'.

ἢ (ev. Luc. 10 41) ἐτοιμάζη.
ἀπόλαυσις, ἢ θόρυβος, ἢ τάρα-
θες καλῶνται παρὰ Μιλησίοις ἢ
οὐ χερώννακες," τετέστιν οἱ διὰ
ζόμενοι. cf. vv. Γέργηθες et χει-

έντα κινηθέντα, ταραχθέντα.
ιν κατασκευάζων, καὶ τυρεύ-
τι τῆ κατασκευάσαντες.
δα ι. δῆμος τῆς Οἰηθίδος οἱ Τυρ-

ηστις ἢ μάχαιρα. καὶ παροιμία
"ὃ στήσομαι λέαινα" ἐπὶ τυροκνή-
τι τῆ ὡς λέαινα. σχῆμα δὲ ἐστὶν
καὶ ἐταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ ἢ
τὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν
λέοντες ἐγλύφοντο ὀκλάζοντες,
ποθραύοντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ
ίτες γλύφοντο. λέγει ἔν ὅτι ἔκ
στήσομαι πορνεύου ὡς λέαινα
ῖσιτιδος.

υλῆσω (A Ran. 1416) σταθμήσω
ταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός.

πόλις, καὶ Τύριοι οἱ πολῖται.
ἴρον· ἐν ἐπιγράμμυτι (AP 6 155)
δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα καὶ πλα-

ς Ἠγησιδίκου πίονα τυροφόρον."
νία χώρα, καὶ Τυρρηνοὶ οἱ
Γῆσκοι. ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς
νῆρ συννεγνώψατο. ἔφη γὰρ τὸν
τῶν πάντων θεὸν ἰβ' χιλιάδας
οἷς πῦσιν αὐτῷ φιλοτιμήσασθαι
αὐτῶν διαθεῖναι τοῖς ἰβ' λε-
κοῖς, καὶ τῇ μὲν ἄ χιλιάδι ποιη-
ανὸν καὶ τὴν γῆν, τῇ δὲ β' ποιη-
ρέωμα τῆτο τὸ φαινόμενον, καλέ-
ζρανόν, τῇ γ' τὴν θάλασσαν καὶ
αὐτὴ ἐν τῇ γῆ πάντα, τῇ δ' τὸς φω-
ς μεγάλας, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ
υς, τῇ ε' πῦσαν ψυχὴν πετεινῶν
ἴν καὶ τετραπόδα ἐν τῷ ἄερί καὶ
αὐ τοῖς ὕδασι, τῇ ε' τὸν ἄνθρω-

πον. φαίνεται ἔν τὰς μὲν πρώτας ε' χιλιά-
δας παρὲς τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως πα-
ρεληλυθέναι, τὰς δὲ λοιπὰς ε' χιλιάδας διαμέ-
νειν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὡς εἶναι τὸν πάν-
τα χρόνον μέχρι τῆς συντελείας χιλιάδας ἰβ'.

Τυρρηνία χώρα.

τύρσις ὁ περίβολος τοῦ τεύχους Ξενο-
φῶν (Cyr. 7 5 10) "οὕτω δὲ Κῦρος κύκλῳ
διαμετρήσας περὶ τὸ τεῦχος, ἀπολιπὼν ὅσον
τύρσεισι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὠρυσ-
σεν ἐνθῆνδε τοῦ τεύχους τάφρον ὑπερμεγέθη
καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς."

τύρσος τὸ ἐν ὕψει ὑποδομημένον.

Τυρταῖος Ἀρχεμβρότου, Λύκων ἢ Μι-
λήσιος, ἐλεγειακὸς καὶ ἀυλῆτης, ἐν λόγος
τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρῦναι Λακε-
δαιμονίους πολεμῦντας Μεσσηνίους καὶ ταύ-
την ἐπικρατεστέρας ποιῆσαι. ἐστὶ δὲ παλαι-
τατος, σύγχρονος τοῖς ζ' κληθεῖσι σοφοῖς,
ἢ καὶ παλαιότερος· ἤκμαζε γῶν κατὰ τὴν λέ-
δλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτεῖαν Λακεδαιμο-
νίους, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλη
πολεμιστήρια, βιβλία ε'.

Τυρταῖος. ὅτι Λακεδαιμόνιοι ὤμοσαν
ἢ Μεσσηνίην αἰρήσειν ἢ αὐτοὶ τεθνήξεσθαι.
χορήσαντος δὲ τῷ θεῷ στρατηγὸν παρὰ Ἀθη-
ναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν
ποιητὴν, χωλὸν ἄνδρα, ὃς ἐπ' ἀρετὴν αὐ-
τούς παρακαλῶν εἶλε τῷ κ' ἔτει τὴν Μεσ-
σήνην. καὶ ταύτην κατέσκαψαν, καὶ τοὺς
αἰχμαλώτους ἐν τοῖς Εἰλωσι κατέταξαν.

τυτθῆν ὄλληνη ἢ μικράν, καὶ τυτθός
μικρός.

Τυφασονία χώρα.

τυφεδανός· (A Vesp. 1355) "ὃ ἔτος,
τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ, ποθεῖς ἐραὴν τ' ἔσι-
κας ὠραίας σορῶ."

Τυφεδῶνος ὄνομα κύριον. ἢ τῆς καύ-
σεως.

τύφεται καίεται.

τυφήρει τυφωνικήν· (AP 6 249) "λαμ-
πάδα κηροχίτωνα, Κρόνῳ τυφήρεια λύχνον,
σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρω."

τυφλὴ ὁδός· "ὃ δὲ ὁδοῖς ἐπιτυγχάνει
τυφλαῖς καὶ ἀνεξόδοις καὶ ἀτραποῖς σκο-
λιωτέροις."

τυφλοπλαστεῖται τυφλὸς ἀναπλάτ-
τεται. καὶ τυφλοπτεῖται ὁμοίως.

τυφλὸς τὰ τ' ὠτα τὸν τε νῦν τὰ
τ' ὄμματ' εἰ" Οἰδίπῳ (OR 371). "σὺ δ'

φέρει εἰπεῖν "ὁ παρεστὼς οὗτος πρῶτον ἐπέτω τοῦνομα, τὴν πατρίδα, τὴν τύχην, καί τε καὶ τὸ σέβας."

τυχηρότερος εὐτυχέστερος.

Τυχεῖαδης πατριωνυμικόν.

Τυχικός ὄνομα κύριον.

Τυχίος ὄνομα κύριον (Hom. H 220).

Τύχων Τύχωνος ὄνομα κύριον.

τῷ, χωρὶς τοῦ ἐναντιοῦ τοῦ διό, καὶ διευκρίνεις ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδενός.

Τωβήτ ὄνομα κύριον.

Τωβίας ὄνομα κύριον.

τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;" (S OC 1474) τίνι τεκμηρίῳ νοήσας καὶ στοχασάμενος.

τῷ φάσει σκώπτει, χλευάζει, λοιδορεῖ, σαχάται. (A Vesp. 1359) "οὐ δεινὰ τῷ φάσει, τὴν αὐληγρίδα τῶν συμποτῶν κλέψαντα."

τῷ φασμός. καὶ τῷ φαστικόν, χλευαστικόν, λοιδορητικόν.

τῷ λόγῳ. "ὡς δῆθεν ἀποστέλλοντες ποίησιν καὶ βουκόλια καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων ἐπὶ νομῆν τῷ λόγῳ."

τῷ μηρῷ μὴ συνέχειν, τῷ τῆσι μὴ πύγγειν ἀλλ' ἀνεμίνως διάγειν, καὶ μὴ ἀλλίβειν τὰ αἰδοῖα ἐκ τοῦ συνέχειν τοῦς κρούς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (963).

Τῷμις πόλις. ἡ δοτικὴ Τῷμει.

τῶν ἄλλων μοι πάντων ἦττον μέλει" (Plat. 1119), ἀντι τῷ ἔδαμῳς.

τῶν γὰρ ὑστάτων χωρὶς, παροιμία.

τῶν δ' ὄνων ἔμοι μέλει."

τῶν δυνατῶν τι κέλευ. ἔ γὰρ παρὰ ἑταύροισι." cf. v. τῷδ' ἔ παρὰ K.

τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλεονές εἰσιν ἰσχυροφαντῆρες."

τῶν ἐκτικῶν τῶν περὶ ἕξιν νοσάντων.

τῶν εἰς τὴν φασίετραν. φασί τοῦς ἐσφάσας... ὅθεν καὶ παροιμιασθῆναι τὴν γαστήρην ἡμέραν λευκήν. cf. v. λευκὴ ἡμέρα.

τῶν ἐπὶ σκηρῆς τῶν θειατρικῶν.

τῶν ἵππων Εὐμήλεσ πολὺ μᾶλλον ἀληλοῖς ἐοικότα κατασκευάσαντες τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντιῶν." cf. v. στατήρ.

τῶν τριῶν κακῶν ἔν. λεγόμενόν τι ἐστι. καὶ Μένανδρος δύο προθεῖς ὡς παροιμιαῖδες ἐπιλέγει παλῶν τὸ "ἐν γὰρ τι τῶν τριῶν ἔχοι κακόν." ταῦτα δὲ

εἶναι λέγουσιν ἂ Ἰσραμίνης ὥρισε προσημῆματα. Πολύζηλος Δημουνοδάρῳ "τριῶν κακῶν γὰρ ἦν ἐλῆσθ' αὐτῷ τι πᾶσ' ἀνάγκη, ἢ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κύνειον, ἢ προδόντα τὴν νιῶν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. ταῦτ' ἐστὶ τρία Ἰσραμίνους, ἂ σοι φυλακτέ' ἐστίν." Ἀριστοφάνης Τριφάλητι "ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Ἰσραμίνους δέδοικα τὰ τρία ταυτ'."

τῷ νῦν λόγῳ ἀντι τῷ ποίῳ; καὶ "τῷ τῷτο κρῖνεις;" ἀντι τῷ ποίῳ σημειῶ; Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (48). "ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην... τῶναντίον." cf. v. τύχη.

τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων τῶν ὑφ' ἑαυτῷ. "ὁ δὲ Καῖσαρ τὸν γενναϊότατον ἡγεμόνα κελύει τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων ἡγήσασθαι στρατιωτῶν."

τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα. φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μηλιῶν πολιτείᾳ τοῦς παιδας γυμνὰς ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν ἐξ, καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις.

τῷ ῥα διδὸς δῆ.

τῷς οὕτως. "τῷς δὲ σ' ἀπεχθῆρω ὡς νῦν ἔκπαυλ' ἐφίλησα" Ὀμηρος (Γ 415). καὶ Σοφοκλῆς (Αἰ. 840) "ὡς ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πύπτοντα, τῷς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φίλτων ἐκγόνων ὀλοῖατο."

τῷ σε διό σε ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 54) "τῷ σε, μάκαρ Ἀητῶε, τῷ τέττιγι γεραίρει."

τῷ τέλει πίστιν φέρων ὄλον πιεζέων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τῷ δρόμῳ παρελεύσεται· ἢ νομῶν ἕως τέλους ἐλαύνειν. Σοφοκλῆς (El. 735).

Τωτίλας ὄνομα κύριον.

τῷ τοι ἄρα διὰ τῷτο δῆ. "τῷ τοι ἄρα ἔδδὲ καταλύειν αὐτῷ ἔδοκει ἐν τοῖσδε τοῖς πόλισμασιν, ἀλλ' εἰς τὸ ψαμαθῶδες τῷ ποταμῷ." καὶ αὐθις "ἐπῆει ἀφειδῶς τοῖς πολεμίοις· τῷ τοι ἄρα καὶ πλήττεται βλεῖ τὸν μηρόν."

τῷ τρόπῳ; (A Nub. 374) ἀντι τοῦ τίνα τρόπον.

τῷ φθαλμῷ παραβάλλη Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (361), τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐφορᾷ καὶ ὑποβλέπει. Ὀμηρος (Α 148) "ὑπόδρα ἰδῶν." ἔτω γὰρ ἐβαδίζεν ὁ Σωκράτης. καὶ Πλάτων (Phaed. p. 117 B) περὶ αὐτῷ "ταυρηδὸν ὑποβλέψας, ὡσπερ εἰώθει."

της ἐμης οἰκῆς· ἔστι οὐ κατασκευασμα
θάλαστροχοειδὲς ἢ ἡλέκτρον, εἰς τῆτο τεχνι-
σθέν· ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες καὶ ἡλίῳ θερ-
μήναντες προσάγουσι θρυαλλίδα καὶ ἄπτωσι
πῦρ. τῆτο ἔν ὁ γέρον πρὸς Σωκράτην δια-
λεγόμενος φησιν· εἰ ὑφάνυμι διὰ τῆς ἡλέ-
κτρον καὶ προσάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ
τῇ τῆ γράμματος, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα
τῆς δίκης.

ὑάλιος πολέμιος. καὶ ἐνυάλιος.

Ἰάμπολις πόλις.

Ἰβάδα δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος.

Ἡαρπ.

ὑβός ὁ κυρτός, καὶ ὑβωσις ἢ κύρτω-
σις, καὶ ὑβάζειν τὸ ἐμῆν· οἱ γὰρ ἐμοῦντες
ἀπὸ τῆς βίας κυρταίνουσι ἰσχυροῦσιν.

ὑβρίζειν ἐπὶ τοῦ ἀσχυρῶς διαιτῆσθαι·
"ὑπέλαβε πονηρὸς ὄντας ὑβρίζειν καὶ ῥαζω-
ρεύεσθαι." "ὁ δὲ οὐ μάτην ἔζη, ὡς γε ἐμὲ
κρίνειν, οὐδὲ μὴν ὡς οἱ πολλοὶ ἐπὶ τραπέ-
ζας κεκυφέναι καὶ ἐμπίπλασθαι καὶ ὑβρίζειν
σπεύδων, ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι μαστεύων
ἄφ' ἡγεμόνι θεῷ."

ὑβρίζοντες, σκιρτῶντες. Ἡρόδοτος (4
129).

ὑβρις ὑπόβαρος τις οὖσα, ἢ παρὰ τὸ
ὑεῖν βάρος. (S OR 873) "ὑβρις φτυτεύει τύ-
ραννον, ὑβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μύ-
ταν, ἢ μὴ· πίκαιρα μὴδὲ συμφέροντα." διὰ
τῆς ὑβρεως, φησὶν, ἀνανεοῦται ὁ τύραννος.

ὑβρισμοῖσιν ἐξυμάρτησαι
"ἐνθα καὶ στρατιωταῖς ἔξω-
τος ὑβρισμοῖσιν ἐπέθηκε δίκη
ἢ ἡ δίκη τοῦ προσήκοτος."

ὑβρισην οὐχ ὁ πατύξας ἰ-
ξυς καὶ ὀνειδίσας.

ὑβριστάς τοὺς θρασυεῖς·
ὑβριστὶς ἢ ὑβρις καὶ ἢ
ὑβριστότερος· Ξενοφῶν

"οἱ ἀμελεῖσθαι δοκαῦντες στρ-
άγαθοὶ πολὺ ἀθυμότεροὶ γίνου-
ντο πολὺ ὑβριστότεροὶ." καὶ
ὑβριστικώτερον ὄχλος πρὸς ὄρ-
νομίαν ὀρηθήσαντος."

ὑγεία. οἰωνιζόμενοι εἰώθε
τὸ "τίς ὁ ζητιῶν" ὄνομα ἢ ὁ
οὔτων. καὶ ὁ ἔποψ ἔφη "τι-
τες;" οἱ δὲ ἔφασαν "οἱ δῶδε
ἐπιτρῆναι σε." sch. A Av. 95.

ὑγεία διττὴ ἐστίν, ἢ μὲν
ἢ δὲ ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ σώ-
τῳ ἰατρῶ ποιητικὴ ἐστὶ τῆς
οὔτω καὶ ἢ ἐν τῷ κόσμῳ ἢ
τῷ δημογραφῷ τάξεως γέγονε.

πολλαχῶς λεγόμενον ἐστίν· ἢ
μὲν ποιητικὸν ὑγείας, ὡς τὸ
δὲ φυλακτικόν, ὡς ἢ δίκαια
τικόν, ὡς χρῶμα σφυγμὸς ἢ

ὑγεία Ἀθηνῶν. ἐπάνυμιόν
καὶ γὰρ ὑγεία καλεῖται καὶ
καὶ ἰατρικὴ Ἡαρπ

καὶ ἐπίρρημα ὑγεινῶς.

Υγιές λυσιτελές, ἐσφέλμιον· "τῆς πόλεως
ἔδεν ὕγιες." Φιλοκτήτης (1006) "ὦ μη-
ὑγιές μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν, οἷά μ'
ὑγιές, ὡς μ' ἐθροάσω, λαβὼν πρόβλημα
ὡς παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἔμοι, ἀνάξιον
ἔσθ', κατὰξίον δ' ἔμῃ."

Υγιέστερος κρότωνος, ἐπὶ τῶν πάνυ
ἄντων ἢ παροιμία, ἀπὸ τῆ ζῶε τῆ
κρότωνος· λίαν γὰρ ἔστιν ὄλον καὶ χωρὶς
ἄλλου καὶ μηδὲν ἔχον σίνος. cf. v. κρότω-
ὑγιέστερος.

Υγιέστερος ὄμφακος παροιμία, ὡσπερ
ὑγιέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κρο-
τωνοὶ ἀσκηταί. καὶ ὑγιέστερος κολο-
ῦτος.

Υγιής, ἔγρηής τις ὢν, ὁ δίνυρος καὶ
ἀλβαντες δὲ οἱ νεκροί, παρὰ τὸ μὴ
λιβάδα ἦγεν ὑγρασίαν.

Υγρὰ κέλευθα (Hom. A 312) τὴν διὰ
ἕσσης ὁδόν.

Υγραινῶ.

Υγρός ὁ ἐνακάφορος εἰς τὰς ἡδονάς,
φρηνματιζόμενος.

Υγρότης ἀραιότης καὶ ἀφέλεια.

Υγρῶς· "ὕγρῶς γὰρ κραδαυνομένη καὶ
ποσὶ χαμαιπειθής, εὐστολος γινομένη,
ἄντας τὸς τῶν θανυματοποιῶν ἐξη-
λένους· φωνὴν τε ἔχουσι ἡδαῖαν καὶ ταύτην
ὡς τέχνης ἀμείψα ἔθενός τῶν ... ἄνδρα
... ἀκκιζόμενος), ἐαυτῇ μὲν πλεῖτον ἐκ εὐ-
επαφρόνητον οἶσεν, ἐκείνον δὲ κατὰ βαιδὸν
ἔκλεινον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε τῶν τῆδε."
ἔ αὐθις "πρὸς γὰρ τὰς δωρεάς ἦν ὑγρὸς
ἰδ καταφερέης, πρὸς δὲ τὰς εἰσπραξείεις βα-
ῖς τε καὶ συντεταμένους" (cf. v. αὐτοαπλό-
κς).

Υγρῶς ὁ ἐνακάφορος εἰς τὰς ἡδονάς,
φρηνματιζόμενος.

Υγρῶς ὁ ἐνακάφορος εἰς τὰς ἡδονάς,
φρηνματιζόμενος.

Υδάσπησ ποταμός.

Υδατηγὸς ἀνήρ ὁ ἀντλῶν.

Υδατίδες σταγόνες.

Υδάτιον νᾶμα.

Υδέεσιν ἄδουσι, λέγουσιν.

Υδερος.

Υδερῶν ὑδρωπιῶν.

Υδη (Hom. Y 385) πόλις.

Υδασ τὸ ὕδωρ, ἢ δοτικὴ ὕδει.

Υδρα ἐννευκεφάλος ὄφης.

Υδραν τέμνειν, ἐπὶ τῶν ἀμυγᾶνων λέ-
πται· ἰστορεῖται γὰρ ὕδρα τῇ ἐν Λέρνῃ
καποντακεφάλῳ τυχαυάνῃ μαχόμενον Ἡρα-

κλέα, ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν
ἀνεφύοντο πλείους, κελεύσαι Ἰολάῳ ἐπικαλεῖν
τὰς τεμνομένας.

Υδραν τέμνειν, ἐπὶ τῶν ἀμυγᾶνων
εἴρηται, παρ' ὅσον Ἡρακλῆς ὕδραν τέμνων
ἔδεν μῦλλον ἐκράτει, ἀνατιδομένων αὐθις
πλείονων κεφαλῶν.

Υδρεῖα τὸ ὑδρεύεσθαι, ὕδρεῖα δὲ τὸ ἀγ-
γεῖον.

Υδρεύειν ποτίζειν.

Υδρηλόν.

Υδροπικός, καὶ ὕδροπότης, καὶ
ὕδροποτεῖν.

Υδρορροία τὸ μέρος τῆς στεφανίδος,
δι' ἣ τὸ ἀπὸ τῆ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον
κατέρχεται· ἢ ὁ στενὸς τόπος. ὕδρορροία καὶ
ἢ ὕφαλος πέτρα· "οἱ δὲ εἰς τὰς ὕδρορροίας
συνωθῶντες αὐτὰς διὰ τέτων ἐσώζοντο πρὸς
τὰς ναῦς." λέγεται δὲ καὶ ὕδρορροία.

Υδροστάσιον λίμνη μικρά· (Menand.
p. 301 Nieb.) "πυρραμειψόμενοι τὸ μέγα τῆτο
ὕδροστάσιον ἀφίκοντο ἐς τὰς λίμνας, ἐν αἷς
ἐπιμυγνύμενος ἀπέλλεται ὁ Κωφὴν ποτα-
μός."

Υδρε ὄφειος.

Υδροφόρια ἐορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν
ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς
Ἀπολλώνιος.

Υδροχοεῖα δεξαμενί· (Menand. p. 374
Nieb.) "ὄλκον τῆ ὕδατος ἐπισκευάσασε καὶ
ὕδροχοεῖα ἐπενόησεν."

Υδρωπιῶντες νοσῶντες. ὕδροποτῶν-
τες δέ.

Υδρωψ ἢ νόσος.

Υδω τὸ ἕδω· "ὕδειν ἔοικεν," ὑμνεῖν. καὶ
ὕδέοιμι ἀντι τῆ ὑμνοῦμι· (Callimach. Hec.)
"αἰθρη τὴν εὐτεκνον ἐπαγομένης ὑδέοιμι."

Υδωρ. ὅτι τὸ ὕδωρ ἢ παντελῶς ἄχυμον,
ὡς τοῖς λατροῖς δοκεῖ, ἢ ἐγγὺς ἄχυμον. ἔχει
μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτι-
κὴν· διὸ καὶ ἀπολαύει παντὸς χυμοῦ, ὃς ἂν
πλησιώσῃ αὐτῷ.

Υδωρ ἀντιλογίας. ἀπὸ τῆ πράγματος
ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο· εἰς Μεγ-
ρᾶν γὰρ ἐλθόντες καὶ πικρὸν εὐρόντες τὸ
ὕδωρ κατὰ Μωσέως ἐβόησαν καὶ τῆ θεοῦ
κατελάλησαν. λέγει δὲ ὅτι διήλεγξά σε παρ'
ἐκείνο τὸ ὕδωρ τὴν ἀχάρισον γνώμην (The-
odoret. in Ps. 80 8).

Υδωρ αὐτοπαγές τὸ συνεστηκὸς ἐν

τοῖς ἱεροῖς, ἢ τὸ αὐτομάτως πηγὰς ἔχον.

ὕδωρ βορόν, καὶ ἀγρυπνίη βορόν. λέγει ἔν ὅτι τὸ ὕδωρ ἔκ ἐν τοῖς πυρέττουσι μόνον ἐστὶ τρώφιμον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγρυπνήσιν.

ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν ἔδεν ἂν τέκοις." τῆτο ἐξ ἐπιγρούμματος εἶναι μέρος οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου οἱ δὲ Θεαιτήτε φασίν.

ὕδωρ διαπορευόμενον (Ps. 57 8) ἀντὶ τῆ ἰσχυρομένου καὶ παντελῶς ἄχρηστον.

ὕδωρ παραρρέει, ἐπὶ τῶν ἐπαγγελωμένων παντὶ σθένει σπευδάσειν, ὡς καὶ ἐν ἰσχύοντα πλοῦτι ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων.

ὕδρ ἀπειλὴ βραδυνόντων καὶ ἀνοιγνύναι κλεινόντων. καὶ γὰρ ὕδρ ἀντὶ τῆ ἔβρεχεν.

ὕδρ κόν ὕδρ ἴδιον, χοίρε ἐργον. "λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθύδημου εἰπεῖν ὅτι ὕδρ κόν αὐτῷ δοκοῖη πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθύδημῳ προσκνήσασθαι ὡσπερ τὰ ὕδρ καὶ τοῖς λίθοις." Ξενοφῶν φησίν (Mem. 1 2 30).

ὕδρ κόν χοίρειον, καὶ ὕδρ κόν χοιρέων κρεῖων "ἐχορτάσθησαν ὕδρ κόν."

ὕδρ κόν καὶ ὕδρ κόν καὶ ὕδρ κόν.

ὕδρ κόν. τὸ υ μακρόν. "ἄγων μέγαν ὕδρ κόν ἔστη" (cf. v. μῦσον). Αἰλιανός "ἐπιπιπτότων ὕδρ κόν καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἔβρεχε." καὶ (Diog. L. 7 153) "ὕδρ κόν ἐκ νέφους μεταβολὴ εἰς ὕδρ κόν, ἐπειδὴν ἢ ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσαι ὕδρ κόν κατενεχθῆ." ^a

ὕδρ κόν. "ἐν πάσῃ ὕδρ κόν καλινδοῦμενος" (Damasc. Phot. p. 350 a 17).

^b ὕδρ κόν μωρία Ἀριστοφάνης (Pac. 927).

"ἴνα μὴ γένηται Θεαγένης ὕδρ κόν." διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρὸς καὶ σωδῆς. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς, ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι καὶ θρόπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς καὶ χοιρώδης. τινὲς δὲ ὕδρ κόν τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων φασίν, οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπιτοῦσι καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος ὁ εἰς Ὀμηρον γράψας, ὅς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο (sch. cf. vn. Ἐκάτειον et Θεαγένης χρ.). "ἢ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστε διεφθαρμένη, ταπεινὰ... ἔτι δυνάμενον. τοιάνδε εἶναι καὶ πολλῶ χαμαιπετεσέραν ἐπεδείκνυε τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων" (cf. v. ψυχῆ).

ὕδρ κόν, ἴμα, ὕδρ κόν τι καὶ ζωδῆς ποιεῖς. "ὕδρ κόν δὲ καὶ κυνοκεφάλους λέγων

οὐ μόνον αὐτὸς ὕδρ κόν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἰσχύοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγεγραμμένα ἀναπεθεῖς, οὐ καλῶς ποιῶν" Πλάτων Θεαιτήτην (p. 166 C).

ὕδρ κόν ὁ σκαῖός.

ὕδρ κόν δὲ ἢ συγγένεια (an συγγένεια).

ὕδρ κόν σκαῖων καὶ ἀμαθῶν.

ὕδρ κόν θρεμμάτων. "καὶ ἴμα μὲν τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὕδρ κόν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων" Πλάτων Πρωτῶν (p. 819 D).

"Υἱὸς ὕδρ κόν, ἐπιθετον Διονύσε, ὡς ἰσχύος, ἐπειδὴ, φησίν, ἐπιτελοῦμεν τὴν ἰσχύος αὐτῷ κατ' ὄν ὁ θεὸς οἱ χρόν. ἰσχύος Φερεκύδης τὴν Σεμέλην ὕδρ κόν τὰς τοῦ Διονύσε τροφούς ὕδρ κόν. ἰσχύος δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θρεμμάτων ὕδρ κόν."

ὕδρ κόν φλυαρεῖς. ὕδρ κόν γὰρ ἢ φλυαρεῖς sch. Nub. 781.

ὕδρ κόν ὁ υἱὸς υἱός, ὁ ἔγγονος. καὶ ὕδρ κόν.

ὕδρ κόν. οἵειον δὲ κρέας προβατίου.

ὕδρ κόν θεοῦ οἱ ἀπόστολοι ὡς ἰσχύος τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντες. "εἰπαὶ γὰρ φησὶ (Matth. 26 32) "τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἄγω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν." οἵσιν κριῶν τοὺς ἐξ ἔθνων πεπιστευκότας, καὶ ἰσχύος φύντας ἐξ ἀλόγων πατέρων. Δαβὶδ "ὕδρ κόν κατε τῷ κυρίῳ υἱὸς κριῶν." τίσι δὲ ἰσχύος ἐκτεταγαγμένων οἱ σφόδρα ταλαιπωρούμενοι Δαβὶδ φησὶν (126 4) "ὡσεὶ βέλη ἐν χερσὶν νατῶ, ὅτως υἱοὶ τῶν ἐκτεταγαγμένων." Theodore. in Ps. 28.

ὕδρ κόν ὁ τοῦ υἱὸς υἱός.

ὕδρ κόν τὸν παῖδα υἱὸν ποιῶν τὸν θετόν, καὶ υἱώσατο ἀντὶ τῶ τῶν τὸν ἰσχύος. καὶ υἱώσει τῇ υἱώσατο καὶ τὰς υἱώσεις τὰς υἱώσεως. ἢ ἰσχύος πικρὰ Αἰλιανῷ πολλῆ.

ὕδρ κόν ἐκ τῆ ὕδρ κόν. καὶ ὕδρ κόν.

ὕδρ κόν κριῶν (Hom. Ξ 29) ὕδρ κόν ἐπερὶ τὸ ὕδρ κόν ποιεῖται.

ὕδρ κόν ἐμμανῶς καὶ ἀναδῶς φησὶ ἰσχύος. (S El. 299) "τοιαῦθ' ὕδρ κόν ἐπιποτρύνει πέλας ὁ πάντα κλεινὸς οὗτος. ἰσχύος πᾶσα βλάβη."

ὕδρ κόν μαργώσης. ἐν ἰσχύος (AP 6 89) "τῷ σὺ δίδου μὴ πολλὰ, δὲ ἰσχύος δὲ ἰσχύος, φαῖμον, ὕδρ κόν."

αυγάζειν. ιστοροῦσιν "Υλαν
ντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμε-
ς, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοαύ-
ων δὲ κατὰ Μυσίαν ἐξελθεῖν
, ὑπὸ νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι.
ἤτησιν Πολύφημον πεμφθέντα
εἰ ὀνομασί ἀνακαλεῖν τὸν "Υλαν
οντα· δὴ καὶ τὴν παροιμίαν
ν ἀνυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν
ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζήτησεως
ορτάζειν τῷ ἤρωι. cf. v. τὸν

νιο κῦριον.
ς ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων· ἐν ἐπι-
P 6 106) "τέττό σοι, ὑλειῶτα,
ς πλατάνοιο δέρμι λυκορραί-
εν."
δενδρος τόπος. ὕλη καὶ ἡ σκῆ-
της· "ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύ-
:"

σύνδενδρος.
ης.
ν (A Ach. 271) ξυληφόρον.
(Apollon. Rhod. 1 1227) οἷς τὰ
ἔργα ἐν φροντίδι ἐστί. λέγει
ας τῷ ὄρει.
νομα κῦριον.

ὅν τῶν ἐκ τῷ αὐτῷ ἐδάφους
ἤς αὐτῆς χώρας.
ν ἄρα. cf. v. νυμφίβιον.
Μεγαρεῖς ἔτε τρίτοι ἔτε τέ-
σμιᾷ κοιμῆτιόν ἐστι παροιμία.
· "ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαι-
ναῖκα, ἄνδρος δ' οἷ πίνεσιν
Ἀρεθῆσης. ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν
ς οὔτε μισηθὲ Τίρυνθος ναῖσι
πολυμήλω, Ἀργεῖοι λινοθώρηκες,
ιοιο. ὅμεις δ' Ἀγίεις ἔτε τρίτοι
ἔτε δυοδέκατοι ἔτ' ἐν λόγῳ ἢ
ισορεῖ δὲ Μυσεῖας ὅτι Ἀγίεις οἱ
ταναυμαχῆσαντες Αἰτωλῆς καὶ
ηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυ-
τες ἠρώτων τίνες εἰεν κρείτ-
λήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν
οκείμενα. καὶ Ἴων δὲ Ἀγίεῦσι
χρησιμὸν ιστορεῖ. τινὲς δὲ οἶον-
σιν εἰρησθαι αὐτόν, καὶ προ-

φέρονται "ὅμεις δ' ὦ Μεγαρεῖς ἔτε τρίτοι
ἔτε τέταρτοι," ὡς καὶ Καλλιμαχος ἐν τοῖς
ἐπιγραμματίοις (26) "τῆς δὲ ταλαίνης νύμ-
φης, ὡς Μεγαρέων, ἢ λόγος ἔσθ' ἀριθμὸς."
ὄμῆλην στείραν, ἄγονον.
ὄμεναίων γαμικῶν ὕμνων. "ὄμεναίος
γὰρ ἐκείνων Ἀυδὸς ἄδεται." (AP 7 19) "τὸν
χαρίεντ' Ἀλκιμῶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὄμεναίων
κῦκρον, τὸν μισῶν ἄξια μελψάμενον."
ὄμενωδες λεπτότατον καὶ οἶον εἰπεῖν
ἀερώδες.

ὄμῆν ὄμενος.
Ἰμήτιον μέλι τὸ εὐχρηστον πρὸς
λατρείαν. Ἰμηττός δὲ ἐστι τόπος τῆς Ἀττι-
κῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.
ὄμνεῖν ὀδύρεσθαι, μέμψασθαι, λοιδο-
ρεῖν, κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἐν α' πολιτείας
Πλάτων (p. 329 B).
ὄμνεῖτω δοξαζέτω.
ὄμνηπολεῖτω ὄμνεῖτω, καὶ ὄμνηπό-
λος.

ὄμνησεις. ἡ τραγωδία φησὶ (S El. 382)
"χθονὸς τῆσδ' ἐκτός ὄμνησεις κακά."
Ἰμνίδι, ἀπὸ (τῆς) Ἰμνίς εὐθείας.
ὄμνοπόλος ὁ περὶ τὰς ὕμνος ἀναστρε-
φόμενος (AP 7 18) "πολλαὶ μητέρες ὄμνο-
πόλων," περὶ Ἀλκιμῶνος τῷ λυρικῷ.
ὄμνωδία καὶ ὄμνωδός.
ὄμνη γεωργικὸν ἐργαλεῖον καὶ ῥόπαλον·
ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 104) "ἱστοβόην τε σὺν
γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγαϊον ὄμνην." τὸ δὲ
ν μακρόν.

ὄμμενος (Hom. ζ 131) βρεχόμενος.
ὄμομσία ἀπαιδευσία, χοιρωδία· Ἀρι-
στοφάνης (Eq. 980) "θουμιάζω τῆς ὄμομου-
σίας."
ὄμοσκυμῶν μεμηνῆναι, παραπαλεῖν· Φι-
ρεκράτης Κοριαννοῖ "ὄμοσκυμῶς ἀνήρ γέ-
ρων."

ὄμοσκύαμον εἶδος βοτάνης.
ὄπάγγελτος· "ὃ δὲ κατορρωδῆσας μὴ
γενόμενος ὄπάγγελτος τοῖς Ῥωμαίοις κινδυ-
νεύση," ἀντὶ τῷ καταφανῆς.
ὄπάγει ἐξαπατᾷ, ἢ ὑποτάσσει· "ὄπάγει
τὰ προβλήματα τοῖς γενικοῖς." "ὄπάγοντος
δὲ αὐτὸν τῷ κέρδους καὶ ἐπιμᾶλλον ὑποθή-
γοντος."

ὄπάγειν ἐς δίκην τὸ ἄγειν καὶ Θου-
κυδίδης (3 70) καὶ ἄλλοι.
ὄπαγκάλιος παῖς· (cf. v. Μάρκιος) "ὃ

εἰς δέκα ἔτη γεγονώς, καὶ ὁ ἕτερος ὑπαγκάλιος.”

a ὑπαγόμενος ἑξαπατῶν· “ὑπαγόμενος δὲ τῆς παιδας προσωτέρω τῆς πόλεως” (Dionys. Hal. fr. Ambr. 13 1).

b ὑπαγόμενος πειθόμενος, ἀπατώμενος· “γυναῖς ἀκολούστε καὶ τυραννικῆ διαβολαῖς ὑπαγόμενος.”

ὑπάγεσιν ἀντὶ τῆ προάγεσσι Δημοσθένους (9 65) Φιλίππειοις.

ὑπαγωγὰ ἀπάται (Demosth. 19 322?).

ὑπαγωγὰς τὰς ἀναχωρήσεις. “διώξεις τε καὶ ὑπαγωγὰς” φησὶ Θεοκυδίδης (3 97). καὶ αὐθις (Agath. 2 21) “καὶ πέρα τῆ μετρίως δειμαίνοντα ἐς ὑπαγωγήν μετανίστασθαι” ἀντὶ τῆ ὑπαναχώρησιν.

ὑπαγωγεὺς ἐργαλεῖον τι τεκτονικόν, ὡς τινες, σιδηρεῖν, οἷον πτυδῖον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλινθας πρὸς ἀλλήλας· ὁ τινες παραξύνστον καλεῖσιν. οἱ δὲ πηλόν τινα, καθὼς καὶ Ἐρμιππος “ἔννεσι γὰρ δὴ δεσμῶν μὲν ἔδνεί, τοῖσι δ’ ὑπαγωγεῖσι τοῖς ἑαυτῶν τρόποις.” καὶ Ἀριστοφάνης Ὀρῖσι (1149) “καὶ νῆ Δ’ αἰ νῆτται γε περιεζωσμέναι ἐπλινθοφόρον, ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα ἐπέτοντ’ ἔχουσαι.” ἔζωσμέναι δὲ αἰ νῆτται διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν.

ὑπαγωγή ὑποχώρησις· “ὅπως μὴ ἐδελοκακῆντες ἐς ὑπαγωγήν ὀξύτεροι εἶεν, τῶν ἵππων ἀβεβίβασεν.”

ὑπαὶ δείξας (Hom. K 376) ὑπὸ τοῦ φόβου.

ὑπαίθα εἰς πλάγιον.

ὑπαίθριον ὑπὸ τὸν αἶρα. καὶ ὑπαίθρον ὁμοίως. Εὐνάπιος (p. 100 Nieb.) “Μάξιμος τε καὶ Πρίσκοις λόγῳ μὲν μετειχέτην, τῆς δὲ τῶν κοινῶν καὶ ὑπαίθρων πραγμαύτων πείρας ἐλάχιστον.” καὶ αὐθις (p. 115: cf. v. νεωτερίζειν) “ὡς ἂν ὑπαίθρον τινα καὶ ἔννομον ἀγωνισάμενος μάχην,” τετέστι προφανῆ. καὶ ὑπαίθρου.

ὑπαϊκάλλων κολακῶν, σαίνων· “Ἀλβίος... φάτην” (cf. v. Ἀλβίος).

ὑπαίμακε διέφθειρεν· (AR 7 51) “οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ’, Εὐριπίδη, ἀλλ’ Αἰδῆς καὶ γῆρας ὑπαίμακεν.”

ὑπαινιττόμενοι παραδηλῶντες· “ἔστι τεκμηριῶσαι ὡς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κόμπῳ.”

Ἵπαυπία ὄνομα πόλεως.

ὑπαλύξας ἐκφυγῶν.

ὑπάλυξις ἐκκλησις.

ὑπανέντος ἐνδότος.

ὑπανθῶ ἀεί.

ὑπανίσχει ὑπανατέλλει.

ὑπαντιάζων ὑπαντῶν.

ὑπάξεσθαι ὑπαγαγεῖν, ὑπαίξει σγχεῖται δὲ πολλὰ μὲν ὑπάξεσθαι ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐρυμμάτων.”

ὑπαυποτρέχειν ἔχουσι μὲν καὶ (A Eccl. 284), ἀντὶ τῆ ὀπίσω τρέχον τὸ τυχὸν ἔχουσιν· οἱ γὰρ ὕστερον ἐλθὲν εἰς τὴν Πύκνα οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐστικόν.

ὑπαρ ἀλήθεια ἐκ ἐν ὄνειρον, ἡμέραν ὄναρ. οἷον φανερωῖς, ἀληθῆς χον. (Julian. ep. 50) “ἔμοι διηθῆ ὄναρ, ἐγὼ δ’ εἶοικα τὸ σὸν ὑπαρσθαι.” ὑπαρ λέγει τὸ μεθ’ ἡμῶν ἐναυρωῖς ὑπάρχον ἀληθῆς, καὶ ὡ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς χον.

ὑπαρ ἐργηγορός, ὄπτασια ἀλβαίας καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας.

ὑπαυραττομένης κωσμητής, κωνης· “ἵππων χρεμετιζόντων, τῆς ποσὶν αὐτῶν ὑπαυραττομένης, ὄλκρομένων.”

ὑπαυρχία μόνιμα, ὑπάρχοια.

ὑπαυρξάμενος κατάρξας. “ἤξι Ἕλληνας, Χίων ὑπαυρξάντων, ἐκρεπρὸς Λυκεδαίμονίας.”

ὑπαυρχος ὁ ὑφ’ ἑτέρου ἀρχομένη τεταγμένος ἑτέρω, ὁ μὲν ὡν αὐτὸ Σοφοκλῆς (Ai. 1102) “Σπίρτης ἀνὸ θες, ἐχ ἡμῶν κρατῶν, ἐθ’ ἐσθ’ τόνδε κοσμησοῖ πλέον ἀρχῆς ἐκτεπῆ καὶ τῷδε σέ.” ὑπαυρχος ἄλλων δεισους, ἐχ ὄλων στρατηγὸς ὡστ’ ἄνωσθαι ποτε.

ὑπάρχων προκατάρχων (Athe “ὡς ἐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρῶμεν τὸ ὑπάρχειν ἐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι ἀλλὰ τὸ πάλα εἶναι καὶ προεῖναι) Μένανδρος “ἐχὶ παρακληθέντας ἐ γὰρ ἡμῶν ἐνοεῖν, ἀλλ’ ὑπάρχων τῶ ὑπασπισταὶ δορυφόροι· “τῶ ρόη ὑπασπισταὶ καὶ δορυφόροι ἔχον.”

ὑπατεία ἡγεμονία.

ιτε κρείοντων (Hom. Θ 31) βασι-
σιλευόντων, ἔξοχώτατε, μέγιστε.
ἄτη χορδῇ μουσικῇ βαρὺν φθόγγον
ἔσα. (AP 7 233) "ἄσον ὄτ' εἰς ὑπά-
ισθανε, τέρμα τ' ἄφυκτον εἶδεν, ἀρι-
ἐμφανές εἰς ἰδέην· πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγ-
ιδόν ξίφος."

ατία ἡ Θέωνος τῷ γεωμέτρῳ Θυγύ-
ῳ Ἀλεξανδρείας φιλοσόφῳ, καὶ αὐτῇ
φος καὶ πολλοῖς γνώριμος, γυνὴ Ἰσι-
τῷ φιλοσόφῳ, ἥκμασεν ἐπὶ τῆς βασι-
Αρχαδίου. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διό-
, τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα, εἰς τὰ
Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. αὐτῇ διεσπά-
υρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα
ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διε-
. τῆτο δὲ πέπονθε διὰ φθόρον καὶ
ιερβάλλουσαν σοφίαν καὶ μάλιστα εἰς
ὴ ἀστρονομίαν, ὡς μὲν τινες, ὑπὸ
α, ὡς δὲ τινες, διὰ τὸ ἔμφαντον τῶν
θρέων θράσος καὶ στυσιώδεις. πολ-
ρ καὶ τῶν κατ' αὐτὰς ἐπισκόπων τῆτο
αν' τὸν Γεώργιον σκόπει καὶ τὸν Προ-

τη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγεννήθη καὶ
ψη καὶ ἐπαιδευθῆ, τὴν δὲ φύσιν γεν-
ρα τῷ πατρὸς ἔσα ἔκ ἠρόσθη τοῖς
ἰν μυθιμῶτων παιδευμασιν ὑπὸ τῷ
ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίᾳ ἤψατο τῆς ἄλ-
ἄγεννως, περιβαλλομένη δὲ τριβωνα
καὶ διὰ μέση τῷ ἄστωι ποιημένη
ροῦδος ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροῦ-
βλομένοις ἢ τὰ τῷ Πλάτωνος ἢ τῷ
πέλους ἢ ἄλλῃ ὁταθῇ τῶν φιλοσόφων.
ἔ τῷ διδασκαλικῷ καὶ ἐπ' ἄκρον ἀνα-
τῆς πρᾶκτικῆς ἀρετῆς, δικαία τε καὶ
ἰν γενονῆα, διετέλει παρθένος, οὕτω
κα καλή τε ἔσα καὶ ἐνείδης ὥστε καὶ
ἰναί τῶα αὐτῆς τῶν προσφοιτῶντων.
χ οἷοσθε ἦν κρατεῖν τῷ ἔρωτος, ἀλλ'
ἰν ἤδη παρῆγετο καὶ αὐτῇ τῷ πα-
ρς. οἱ μὲν ἔν ἀπαιδευτοὶ λόγοι φασὶ
σικῆς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τῆς νόσε τὴν
αν' ἡ δὲ ἀλήθειαν διαγράφει πύλαι
εφθορέναι τὰ μουσικῆς, αὐτῆν δὲ προ-
αίτην τε τῶν γυναικείων ῥακῶν αὐτῷ
αίτην, καὶ τὸ σύμβολον ἐπιδειξασαν
:αθάρατε γενέσεως, "τέττε μέντοι" φά-
ρῆς, ἰδ νεανίσκα, καλῶ δὲ ἕδενός."
ὑπ' αἰσχύνῃς καὶ θάμβος τῆς ἀσχή-

μονος ἐπιδείξεως διατραπήναι τε τὴν ψυχὴν
καὶ διατεθῆναι σωφρονέστερον. ἔτω δὲ ἔχα-
σαν τὴν Ὑπατίαν, ἐν τε τοῖς λόγοις ἐντροχῆ
ἔσαν καὶ διαλεκτικὴν ἐν τε τοῖς ἔργοις ἔμι-
φρονά τε καὶ πολιτικὴν, ἢ τε ἄλλη πόλις
εἰκότως ἠσπάζετό τε καὶ προσεκύνη διαφε-
ρόντως, οἱ τε ἄρχοντες ἀεὶ προχειριζόμενοι
τῆς πόλεως ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐτήν, ὡς
καὶ Ἀθήνησι διετέλει γινόμενον· εἰ γὰρ καὶ
τὸ πρῶγμα ἀπόλωλεν, ἀλλὰ τό γε ὄνομα φι-
λοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε καὶ ἀξιάγαρον
εἶναι ἐδόκει τοῖς μεταχειριζομένοις τὰ πρῶτα
τῆς πολιτείας. ἤδη γὰρ ποτὲ συνέβη τὸν ἐπι-
σκοπῆντα τὴν ἀντικειμένην αἴρεισιν Κύριλ-
λον, παριόντα δὲ τῷ οἴκῳ τῆς Ὑπατίας,
ἰδεῖν πολὺν ὠθισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις
ἐπιμιξῆ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, τῶν μὲν προσ-
ιόντων τῶν δὲ ἀπιόντων τῶν δὲ καὶ προσ-
ισταμένων, ἐρωτήσαντα δὲ ὅ τι εἴη τὸ κλη-
θος καὶ περὶ ἔ κατὰ τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος,
ἀκῆσαι παρὰ τῶν ἐπομένων ὅτι προσαγο-
ρεῖτο νῦν ἡ φιλόσοφος Ὑπατία, καὶ ἐκέ-
ρης εἶναι τὴν οἰκίαν. μιδόντα δὲ ἔτω δη-
χθῆναι τὴν ψυχὴν ὥστε φόνον αὐτῇ ταχέως
ἐπιβελεῦσαι πάντων φόνων ἀνοσιώτατον·
προελθῆσθαι γὰρ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιθέμενοι
πολλοὶ ἄθροοι θηρωδεις ἄνθρωποι, ὡς ἀλη-
θῶς σχέλιοι, ἔτε θεῶν ὑπὶν εἰδότες ἔτ' ἄν-
θρώπων νέμεσιν, ἀναιρῆσαι τὴν φιλόσοφον,
ἄγος τῆτο μέγιστον καὶ θνείδος προστρηφέ-
μενοι τῇ πατρίδι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτη-
σεν ἐπὶ τῆτι, εἰ μὴ Ἀλέσιος ἐδωροδοκῆθη
καὶ τῶν μὲν σφαγῶν ἀφείλετο τὴν ποιήν,
ἐφ' αὐτὸν δὲ καὶ γένος τὸ ἀφ' αὐτῷ ταύ-
την ἐπεσπάσατο, καὶ ἐξέκαθησε δίκην ὁ τῆτι
ἔκγονος. τῆτων δὲ ἡ μήμη ἔτι σωζομένη
τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι συνέστελλεν εἰς μικρὸν
κομιδῇ τὴν περὶ τὸν Ἰσίδωρον τῶν Ἀλεξαν-
δρέων τιμῆν τε καὶ σπεδῆν, ὅτε καὶ τοιαῦτα
ἐπικρεμαμένους δέας ὅμοις ἔκαστοι ἔσπευδον
αὐτῷ συνεῖναι θαμὰ καὶ τῶν ἀπὸ τῷ σω-
φρονῆντος στόματος ἰόντων ἀκροῦσθαι λό-
γων, ἐπεὶ καὶ ὅσοι φητορικῶν προῖστῦντο
διατρεβῶν ἢ ποιητικῶν, ἠσπάζοντο τὴν τοῦ
φιλοσόφου συγγῆν ὁμίλια. εἰ γὰρ καὶ ἀνά-
γωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τῇ γε ἄλλῃ φι-
λοσόφῳ ἀκριβείᾳ προσετίθει τε καὶ ἐκείνοις
ἐπιμελέστερον εἰς τὰ σφέτερα αὐτῶν τεχνύ-
δριαι. τὰ τε γὰρ ἄλλα διηκρίβωτο, καὶ τῶν
ἐπιδεικνυμένων λόγων τε καὶ ποιημάτων κρέ-

σιν ἐποιεῖτο διαφέρεισαν τῶν ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τινι λογικῇ ἀκροαίσει θεατροῖς ὀλίγα μὲν ἐπήγει τὰς ἐπιδεικνυμένους καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ, καιρίως δὲ ὁμῶς καὶ κατὰ λόγον. ὅθεν ἅπαν τὸ θεατρον ὡς εἰπεῖν τῇ ἐκείνῃ κρίσει γνώμονι διεχρήστο τῶν ἀμεινον ἢ χεῖρον λεγόντων. τῶν δὲ ἐπ' ἐμῷ γεγονότων κριτικὰς ἄνδρας ἐπίσταμαι τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυναμένους ἄνευ τε μέτρο. τῷ γὰρ αὐτῷ ἢ μὲν κρίσει ὁμολογεῖται ἕσα ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων· ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν ἡγῆμαι τὸν αὐτὸν ἐκατέρω, μόνον εἰ γυμνασίᾳ πρὸς ἐκἄτερον ἴση γένοιτο καὶ διὰ προθυμίας τῆς ἴσης. ἕνα δὲ τῶν ἕ φημι τὸν Ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῶ ἐλαττώσθαι τῶν τριῶν. οἱ δὲ κριταὶ Ἀγάπιος Σεβηριανὸς Νόμος. ἡμέτερος δὲ ἠλικιώτης ὁ Νόμος. Damascius.

α ὑπατοὶ (ἀπ' ἡπατοὶ) εἶδος ἰχθύος κητώδης, οἱ καλῶνται καὶ πρόβατα καὶ πρέποντες. ἀριθμοῖτο δ' ἂν ἐν τέτοις καὶ ὁ ὄνος. Aelian. H. A. 938.

β ὑπατοὶ οἱ τὴν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικῶντες. ἀποσεισασμένη γὰρ τὴν δελείαν ἢ πολιτείαν μετὰ θάνατον Ταρκυνίου δύο στρατηγοῖς, ἐνιαυσιαίαν ἔχουσιν ἀρχὴν, τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε, τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν τὸν τῆς μοναρχίας διωθμένη φόβον, τῷ δὲ συνσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας μετρίως τὰς ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένη. ὁ γὰρ νῦν ὑπὸ πελέκεσι τε καὶ ῥάβδοις δορυφορέμενος καὶ στρατοπέδων ἐξηγόμενος, τῆς μετ' ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἐνομοκρατίαν καθιστάμενος μετρίων τε καὶ δημοτικῶν παραίχεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ' ἄρα τις βαρέως τε καὶ ἀλαζονικῶς χρῆται τῇ δυναστείᾳ, ῥαδίως ἕτος ὑπὸ θατέρω τῶν ἡγεμόνων, ἰσοπαλῆ δύναμιν ἔχοντος, γυμνῆται τῷ φρονήματος. τέτω ἂν δὴ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας φυχῆσης τυραννίδος βαρύτερα καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται πρῶτως στρατηγὸς αὐτοκράτορος ἄνδρας δύο, κοινῶς αὐτοῦς ὀνομάσασα οἷα δὴ προβάτες καὶ προηγόρους τινάς· ἕς ἑλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας ὑπάτους προσηγορεύουσι. Io. Antioch.?

γ πρῶτος δὲ ὑπατος ἐνούχων ἀπεδείχθη ἐπὶ Ὀνωρίῃ καὶ Ἀρκαδίᾳ, τῶν υἱῶν Θεοδοσία, Εὐτρόπιος ὁ πρόκοιτος τῷ βασιλεῖ. εἰδηφοφορεῖτο δὲ διὰ τῆς πόλεως, ἂδὲν τῶν

δεινῶν ἀπολιμπάνων, τὰς μὲν ἀρχὰς· θεν ἀφῆρέθη. cf. v. Εὐτρόπιος α.

Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβλήθῃ τῷ Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον καθιερῆς, καὶ δημοσιεύσας αὐτὸν ἐν τοῖς κατέταξε, διατάξιν ἐκφωνήσας, ἐπὶ τοῖς πατρικίοις μὴ τελείν. cf. τ. Ἀπὸ ὑπατον μέγαν, ὑψηλόν.

ὑπ' αὐγὰς ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ἐπεφωτισμένον ἀέρα.

ὑπαυλον ἐνδόμουχον, ὑπὸ τῆν αἰσθητικῆς. sch. S Ai. 796.

ὑπαχθέντες ἀπατηθέντες.

ὑπέβρεχον οἶνον ἐμεθύσκοπον· ὑπέβρεχον θαμινὰ πίνοντες καὶ ἀσπῶντες."

ὑπεδέξαντο ἐνεχειρίσαντο, ἀπὸ "οἷς μὴ βεληθέντες ὡς κατ' αὐτῶν ομμένοις συμμαχεῖν, τὸν πόλεμον ἐπιπέδον ὑπεδέξαντο, καὶ ὑπεδέχοντο· οἱ δὲ τῶν Γετῶν μεθίσταντο, καὶ οἱ κατεκομίσθησαν. ἐντυγχόντες δὲ τῆσιν εὐνοί τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο καὶ κείν τοῖς ἐπιτάγμασιν."

ἐπέδον (Hom. κ 398) ὑπεισηλθον.

ὑπέδυσαν ἐδεδοίκεσαν "παρὰ θέσθαι οἷσπερ πάλαι ὑπέδυσαν" (cf. doi).

ὑπεζωσμένος περιβεβλημένος, ῥόμενος.

ὑπειδόμενος ὑπορώμενος, καὶ δετο προσεδόκησε. "τὸ δὲ μειράκι ὑπειδόμενον· τίς δ' ἂν ὑπώπτει κερξένων καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινῷ δεδομῆ ὑπεικάθων ὑποχωρῶν, καὶ ἰθουμι.

ὑπειλημμένον ὑπονενοημένον.

ὑπείξομεν ὑποκύνομεν, ὑποκαῖ ὑπέιπομεν ἀντὶ τῷ προείπω ὑπειπεῖν ὑπυγορεύειν.

ὑπειπούσης παρ' Ἀριστοφάνη 998) ἀντὶ τῷ ἡρέμια φθιγγαμένης. "ἰδασταί σοι, ὦ γενναίε, καὶ τὸ τῆς πειπῶν ὄνομα, ἐν μοίρῃ ἡμῶς τῆσιν ἡσυντάξαι."

Ἐπειρονος. Hom. E 144.

Ἐπειροχίδης. Hom. A 673.

ὑπειροχος ὁ ὑπερέχων.

ὑπεκίνει παρέτρεπε· "πρῶτον κίνει αὐτοῖς τὰς γνώμας, ἔπειτα ἐκ

ἀνόητον προῆγεν.”

“μια ἢ ὕλη τῆς φλογός, ἢ τρο-
 ῖν παθῶν ὑπεκκαύματα αἱ τρο-
 θῶν, αἱ τρέφουσι τὰ πάθη.

σω ἤνιξω· Ἀριστοφάνης Πλου-
 ῶν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν
 ὑπεκρόσω.” ἢ ἀντὶ τῆ ἐφθέρξω,
 ἀπὸ μεταφορῆς τῶν κιθαρῶν ἢ
 ἰργάνων.

ομεν προσδεχόμεθα, φησί, ταύ-
 κικυρίαν. Δαρβίδ (Ps. 47 9) “ὑπε-
 θεὸς τὸ ἔλεός σε ἐν μέσῳ τοῦ

ἔν ὑποδραμεῖν. καὶ ὑπελθού-
 ῃ ἀπατησάσης· (Ioseph. A. I. 5
 τῆς γυναικὸς αὐτῆς ἔτιως ὑπελ-
 εἰ ὑπονοήσαντες δόλον ἀπῆλθον.”
 ἢ ἐξητόνησεν, ἔξεγαννώθη· “ἐν
 ἀκμαϊότατον τῆς ὀρμῆς αὐτοῖς

νον (Hom. ε 245) τὸ ὑπὸ τῇ θη-
 νόν.

ναν προσεδόκησαν· (Ps. 118 95)
 ἰαν ἄμυρωτοί.”

εν ἔκριεν, ἐλογίσατο· “ὁ δὲ
 γόντα μὲν ἐκ τῶν πολεμίων ἀντε-
 εινε, διεδέξατο δὲ τῆς στρατιᾶς.”
 ὁ δὲ Πρόκλος ἐκέλευσεν Ἰσιδώ-
 φορεῖν· ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε, καὶ
 ἰλον ἴσα καὶ θεῶ σεδόμενος”
 νοφόρος).

θεν (Hom. B 150) ὑποκάτωθεν.

εκται ὑπεσύρη.

ευσεν (2 Maccab. 4 7) ὑπέφθει-

ειεν ὑπόνομον εἰργάζετο, ὑπώ-
 δὲ γῆς ὑπαντώσης ταύτην ὑπε-

τήσαμεν ὑπεχιορήσαμεν, ἐπα-

ύσεις τιμωρίας, βασιάνες, ἐφεν-
 ἰδης “ὁ δὲ Χοσρόης ὑπέξελεύ-
 ς ὑφίστατ’ ἐμπόνες.”

μψεν ὑπέξηγγυεν, ἀπέπεμψεν·
 ὄντας ὠραίως καὶ καλοὺς τοὺς
 ἐτῆρ ὑπέξέπεμψεν εἰς τοὺς ποι-
 ὦμενος τύραννον ὑβριστήν” (cf.
 ἴσω).

γεν ἀφίκετο· “ὅτι Κάμιλλος ὁ
 ἴων στρατηγὸς ἐπιφθονώτατος

τοῖς πολίταις γενόμενος, ἐγράφη ὑπὸ τῶν
 δημάρχων ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῶν πο-
 λεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας, καὶ ἐκσιώως
 πρὸ τῆς δίκης ὑπέξεσεν.” οὕτω Δίων (Cass.
 fr. 24 4). καὶ Ἡρόδοτος (6 74) “ὁ δὲ δεῖμα
 ἔλαβε Σπυριτητέων, καὶ ὑπέξεσεν ἐς Θεσ-
 σαλίην. ἐντεῦθεν ἀφικόμενος ἐς τὴν Ἀρκα-
 δίην νεώτερα ἐρησσε κρήγματα.” ὑπέξεσεν
 οὖν ἀντὶ τοῦ ἐφυγεν, ἀπέθρασεν.

ὑπεξηρήσθωσαν ἐκβεβλήσθωσαν, χω-
 ρισθήτωσαν.

ὑπεξιοῦσα· “νεῦνις γὰρ ἄρτι τῶν παρ-
 θενικῶν θαλάμων ὑπεξιοῦσα.”

ὑπέπιστα ἐπότιστα.

ὑπέπριε τοὺς δόδοντας.

ὑπέρ πλεον. καὶ ὁ ἀπόστολος (2 Cor. 11
 23) “ὑπὲρ ἐγώ” ἀντὶ τοῦ πλεον ἐγώ.

ὑπέρα τὸ τοῦ κέρατος τοῦ ἰστοῦ σχοι-
 νίον, ὧ ἀνιέται τε καὶ διατείνεται. γέγονε
 δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν ἂ δεῖ ἔχειν
 ἀφιέντων, ἂ δὲ μὴ δεῖ κρατούντων.

ὑπεράγασθαι ὑπερθανυμάζειν.

ὑπεράγοντα ὑπερέχοντα· “τὸν δὲ ὕψη-
 λὸν ἠλικία ὄντα, καὶ ὑπεράγοντα τὸν ἐπίσκο-
 πον, τὴν βλάβην τῇ κεφαλῇ δέξασθαι.”

ὑπεραίρωμαι ὑψοῦμαι· “ἵνα μὴ ὑπε-
 ραίρωμαι” ὁ ἀπόστολος (2 Cor. 12 7).

ὑπεραίσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

ὑπέρακμος ὑπερδραμῶν τὴν ὥραν.

ὑπερακοντίζεις σύ γ’ ἦδη Νικίαν τὸν
 στρατηγὸντα μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατηγή-
 μιαι” (A. Av. 362). Σύμμαχος πρὸς τὴν Μή-
 λου-πολιορκίαν. Φρόνιχος Μονοτρόφῳ “ἀλλ’
 ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν στρατηγίας
 πλήθει τε καὶ εὐρήμασιν.” ἢ ὅτι φρονιμώ-
 τατα Μηλίας λιμῶ ἀνείλεν.

ὑπεραλγῆ χόλον (S. El. 176) ἄγαν ὀδυ-
 νηρόν, λυπηρόν. καὶ αὐθις (Polyb. 3 79) “ὑπε-
 ραλγῆς ὦν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθεί-
 σης ὀφθαλμίας αὐτῶ.” καὶ αὐθις “ὁ δὲ ἵπ-
 πος ὑπεραλγῆς ὦν ἐκ τῆς πληγῆς ῥύδην
 ἐφέρετο” (cf. v. ἀποσφυλμήσας).

ὑπεραναιδεσθήσομαι τῇ ἀναιδείᾳ
 νικηθήσομαι, ὅλον ἀναιδέστερός μου φανή-
 σεται. sch. A. Eq. 1203.

ὑπερανάστης μετανάστης, μεταβάτης.

ὑπεραντλον πλήρη· “οἱ δὲ ὑπεραντλον
 ποιησάμενοι τὸ πλοῖον ἀσφαλῶς παρεκομί-
 σθησαν εἰς τὴν νῆσον.”

ὑπεράριθμος· “οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν

σχολαρίων καλεμένων. τρισχίλιον πεντακοσίων ὄντων, ἑτέρος δισχίλιος ἐντέθεικεν Ἰουστινιανός, οὗς οὕτως ἐκάλεσεν" (cf. Procop. Arc. 24).

ὑπερασπιστής φύλαξ, βοηθός.

ὑπερβάθμιον πόδα ριπτῶν ἀντὶ τῆ ἀτάκτως, ἀπρεπῶς διαπραττόμενος (Damasc.) "οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ριπτῶν κατὰ τὸ λόγιον εἰς τὴν Θεοσίβειαν, ἀλλὰ μέτρα θρόζων ἐσωτῶ τῆς ἡλικίας ἄξια, γνησίῳ καὶ καθαροῦ συνειδότη μεταχειρίζων τὰ περὶ τὰς Θεούς."

ὑπερβαλλόντως λίαν.

ὑπερβάλοι ὑπερδράμοι.

ὑπερβυσίας (Hom. χ 168) ὄρκων πυρυσίας, ἐπιρκίας.

ὑπερβρεταῖος ὄνομα μηνός, καὶ παροιμία ὑπερβρεταῖος. ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται· παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μῆν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὑπερβρεταῖος ἀνεγράφη.

ὑπερβλή ἢ ἀδικία.

ὑπέρβιον ὑπερβίως, οἷον ἄγαν βιαίως ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βία. ὑπερήφανον.

ὑπερβολή ἢ ἀνόρθωσις. "πολλῆ ὠθισμοῦ γενομένη ἐν τῇ τῶν κλιμάκων ὑπερβολῇ." καὶ αὐθις "ἐν ταῖς τῶν ὄρων ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο."

ὑπερβολιμαῖον.

ὑπέρβολον λίθον· ὅτε γὰρ κατεπόντων τινάς, βάρος ἀπὸ τῶν τραγῆλων ἀπεκρέμαζον. Ἀριστοφάνης (Eq. 1360) "ἄρας μετέωρον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ, ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας ὑπέρβολον." ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον, ἦν δὲ φιλόδικος· Ἀριστοφάνης (Ach. 846) "κοῦ ξυντυχῶν σ' Ὑπέρβολος δικῶν ἀνυπλήσει." καὶ ἔστι ἐν τῷ ἀναπειστηρίῳ περὶ τοῦ Ὑπερβόλου.

Ὑπέρβολος δημιαγωγός ἦν, ὃν Θακυδίδης ἐν τῇ γ' (73) ἐξωστρακίσθαι φησίν.

Ὑπερβόρειοι ἔθνος ἀρκτικώτερον καὶ ἐνδοτικόν τῶν Σκυθῶν.

Ὑπερβωρέων· (AP 6 240) "νοῦσον τὴν στυγερὴν αὐθιμῆρον ἐκ βασιλῆος ἐσθλοτάτου πέμψις ἄχρις Ὑπερβωρέων," ἀντὶ τοῦ πόρρω αὐτοῦ.

ὑπερβριθές μέγα καὶ βαρύν· (S Ai. 951) "ὑπερβριθές ἄχθος ἤνυσαν."

ὑπεργαμία ἢ ὀφθαγμία.

ὑπέργηρος ἀττικῶς.

ὑπερδέα δῆμον (Hom. P 330) ὑπερ-

βαλλόντως ἐνδεῦ, οἷον πάντ' ἐλάσσει δύναμιν, τὸν ἄγαν ἐνδεῦ.

ὑπερδέξιον χωρίον. "ἔργον δ' δέξιον" οἷον χαλεπώτατον Ξινοφῶν (Anab. 4 8 2).

ὑπερεδνείμωσαν κατεπύσι Δαβίδ (Ps. 64 3) "λόγοι ἀνόμων ἐπείμωσαν."

ὑπερέθεντο ἐβλαλεύσαντο· ἵπταβαλεῖν ὑπερέθεντο, καὶ πρὸς μάχη Ὑπέρεια (Hom. Z 457) ὄνομα καὶ ὑπερείδωσα ὑποστραχίσα, καὶ ρείσουσιν, ἐκ τοῦ ἐρείδω τὸ ἀκρεβῆ ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψω.

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν πᾶ ἔχων λέγειν" (A Ach. 317). ἐν μὲν λέξι, δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρούμεν ξήνον δὲ μαγειρικὸς κορμός, ἐφ' ᾧ συγκόπτεσιν. cf. v. ἐπιξήνος.

ὑπερεπυπύζοντό με ὑπερβί τό με, κατεπλήσοντό με καὶ τὴν μίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμὴν. ἵσταν αὐτοὺς ὡς μικροθαιμάστως κατεπύζω τωμένως ὀλίγω λήμμιτι. ὑπὲρ ἐπὶ ὃ ἡμεῖς πομπύζειν λέγομεν. sch. A B ὑπερεπυρρίασεν· Ἀριστοφάνης (307) "ὄδι δὲ δείσας ὑπερεπυρρίασεν τοῦ πυρρός ἐγένετο.

ὑπερέσχεθε γαίης. Ὅμηρος περὶ ἡλίου φησὶν ἐξ ἡρωικοῦ προσώγῆς τὰς ἀνατολὰς εἶναι, ὃ δὲ αὐτὸ ἰδίῃ προσώπῳ ἐξ ὠκεανοῦ.

ὑπερενδοκούμενοι ὑπερμαρ "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὑπερενδοκούμενοι καὶ τὸν τρόπον τῇ τῷ Σκιπίωνος ὁμοιότητι χειρισμῶ τῶν πραγμάτων."

ὑπερέχει ὑπερμαχεῖ, ὑπερασπ (A Pac. 17) "ὑπερέχειν τῆς ἀντὶ τοῦ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος σθαι.

Ὑπερέχιος Ἀλεξάνδρηος γὰρ ἐπὶ τῶν χρόνων Μιρκιανῶ τοῦ ἔργου τεχνὴν γραμματικὴν, περὶ περὶ ῥήματος καὶ ὀρθογραφίας.

ὑπερέχων ὑπερμαχῶν· καὶ τ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς ὑπερβί βίβ χορηγίαν" (cf. v. ἐσπούδαῖ ὑπερηγάπησεν· Joseph. A. I. δὲ πατήρ τῶτον ὑπερηγάπησε τοῦ τος καὶ τῆς δέξυτάτης δαυνοίας ἢ

ρηγάσθην ὑπερεθαύμασα.

ρηγορῶν ὑπὲρ αὐτοῦ λαλῶν· (Dac.) ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν τῷ Σωβαθύτερον ἢ κατ' ἀκροατὰς διελέ-

ρημερίας ὑπερβαλλούσης ἐκπροθε-
ῶταν μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μινίας

ρημέροιο οἱ ἐν ταῖς καταδικαῖς πρὸς
ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσά-
δικτῆν ὀφείλοντες ὅποιον αὐτῶν καὶ τὰ
αὐτοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς
προθεσίαις ὑπερήμεροιο ἐκαλοῦντο.
πρῶγμα ὑπερημερία. Παρ.

ρημέροιο ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρό-
· (Procop. Goth. 4 26) "τοῖς δὲ δὴ
ἰς Ἰταλίαις στρατιωταῖς ἐκλύσαι τὰ
ἐν ὀφλήματα πάντα, ἐφ' οἷσπερ αὐ-
ερήμερος χρόνος πολλοῦ βασιλεὺς ἐγε-
οῦ κομιζόμενοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς
εις."

ερήμερος καὶ ὑπερημερία. ὅταν
ἦν κυρία, ἐορτῆν τυχὸν ἢ τινας ἄλ-
συλλόγου ἢ δεδιγμένους πρῶγματος,
ἴση τις, τότε ὑπερημερος καὶ ἐξ ὑπερ-
ἐλληλυθῆναι λέγεται, καὶ κατοπί-
ρητης, εἰ τύχοι, πλεῖστον τῆς ἐορτῆς
φθεῖς.

ερηνορεόντων ὑπερεχόντων τῆ δυν-

ερήνωρ ὑπερήνορος.

ερῆραν ὑπερέβησαν· Πολύβιος (1 25)
αὐτῆς δὲ τὸν Πάχυνον ὑπερῆραν εἰς
ον."

ερηφανημένος ἀντὶ τῷ καταπεφρο-
ς παρὰ τινας.

ερηφανία.

ερήφανον πολὺ· "πάντων τῶν τοί-
κονιαμένων εἰς ὕψος ὑπερήφανον."

ερήφανος. "πάση κακίᾳ ἀντίκειται
τῆ λαγνείᾳ ἢ σωφροσύνη, τῆ λαιμαρ-
ἐγκράτειᾳ, τῆ πλεονεξίᾳ ἢ δικαιοσύνη,
ἢ ἢ προύτης, τῆ λύπη ἢ χυρὰ, τῆ
ἢ μνήμη, τῆ ἀκηδία ἢ ὑπομονή, τῆ
ἢ ὄνη ἢ φρόνησις, τῆ δειλία ἢ ἀνδρεία,
ἢ οδοξία ἢ ταπεινοφροσύνη, καὶ ταῖς
ς. τῷ δὲ τύφῳ μόνῳ οὐκ ἀντίκειται
διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν κακίαν, ἐαν-
ἀντέταξεν ὁ θεός· κύριος γὰρ ὑπερ-

ηφάνοιο ἀντιτάσσεται, καὶ ὁ προφήτης (Ps.
73 4) ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερ-
ηφανίας αὐτῶν," καὶ (93 2) ἀπόδος ἀντα-
πόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοιοις." παρὰ δὲ τῷ ἀπο-
στόλῳ (Rom. 1 30) τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόν-
των ἐφ' οἷς ἔχουσι φουσωμένους ὑπερηφάνους
ροητέον." καὶ Ἀλιανός "οἱ δὲ ἔκειντο θέαμα
ἐνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον," ἀντὶ τῷ περι-
βλεπτον. ὑπερήφανος καὶ ὁ λαμπρός· Ἀλι-
λιανός "καὶ στρωμνῆς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ
κεκοσμημέναις."

ὑπερθεν ἐπάνω· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6
155) "οἶκος καὶ κτεάνων χεῖρας ὑπερθεν
ἔχειν."

ὑπὲρ θέναρος παρ' Ὀμήρῳ (E 339)
ὡς τὸ πέλγος ἐσχημάτισται ἐδτερώς.

ὑπερθέντι ἔξειπόντι, ἀνακοινωσαμένῳ·
Ἡρόδοτος (5 32) "ὁ δὲ Ἀρταφέρνης, ὡς εἰ
πέμψαντι ἐς Σοῦσαι καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τῷ
Ἀρισταγόρῳ λεγόμενα συνέβαινος καὶ αὐ-
τὸς Δαρείος ἐγένετο, παρεσκευάσατο ὁ τρι-
ήρεας."

ὑπὲρ θεῶν ὑπὲρ θεῶν βέλησιν.

ὑπερθέοντες ὑπερτρέχοντες.

ὑπερθήσει οἰκοδομήσει.

ὑπερθιγῶν ἀλαζόνων· "καὶ τοῖς φρο-
νήμασιν ὑπερθιγῶν ὡς ἂν ἦδη κεκρατηκό-
των."

ὑπερθορῶν ὑπερηθῶν· (Herodot. 6
134) "τῆς Δήμητρος οὐ δυνάμενον ὑπερθο-
ρεῖν τὰς θύρας, θορόντα δὲ λέναι ἐπὶ τὸ
μέγαρον."

ὑπεριάς οἶνος, ἀπὸ Ὑπέρος.

Ὑπερίδης υἱὸς Γλαυκίππου τῷ ῥήτορος·
(οἱ δὲ Πυθοκλέης), Ἀθηναῖος ῥήτωρ, τῶν
πρώτων κεκριμένων δέκα εἰς, μαθητεύσας
ἄμω Ἀνκούργῳ καὶ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ
Ἰσοκράτει τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς
ῥήτωρ, γυναικῶν δὲ ἠττήθη. ἀνηρέθη δὲ
καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου τῷ βασιλέως, ἐξυ-
γαγόντος αὐτὸν τῷ ἐν Ἐρμιόνη νεοῦ τῆς
Δήμητρος δὲ Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος φυ-
γαδοθήρου. καὶ ἀπομηθεῖς τὴν γλῶτταν
ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαυκίππος τὰ
ὄστα λαβὼν εἰς τὸ πατρῶον ἔθαψε μνήμη.
εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ γς'. cf. v.
ὑπερόριον.

Ὑπερίδης δημογωγὸς ἄριστος, ὃς καὶ
φίλος ὦν Δημοσθένους ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ
τοῖς Ἀρπαλίοις χρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖ-

Υάδες οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τῷ Ταύρῳ ἀστέρες.

ῥαῖνα θηρίον.

Υακινθίδες θυγατέρες Υακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου. cf. v. καρθίνοι.

ὑακίνθινον ὑπομελανίζον, πορφυρίζον.

Υακίνθος ὄνομα κύριον.

ὑάλη ὕαλος. ὕαλος ἐστὶν ἀφ' ἧς πῦρ ἄπτεισι. καὶ φησὶν Ἀριστοφάνης (Nub. 768) "ὄπότεν γράφοιτο ἡ δίκη, ἀπώτερω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον τὰ γράμματα ἔκτιξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης." ἔστι δὲ κατασκευάσμα ὑάλη τροχοειδὲς ἢ ἡλέκτρον, εἰς τὸτο τεχνασθέν· ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες καὶ ἡλέω θερμήναντες προσάγουσι θρουλλίδα καὶ ἄπτεισι πῦρ. τὸτο ἔν ὃ γέρον πρὸς Σωκράτην διαλεγόμενος φησὶν· εἰ ὑφάναμι διὰ τῆς ἡλέκτρον καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τῷ γράμματι, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης.

ὑάλιος πολέμιος. καὶ ἐνυάλιος.

Υάμπολις πόλις.

Υβάδαι δῆμός ἐστι τῆς Λιοντίδος.

Ἡαρπ.

ὑβός ὁ κυρτός, καὶ ὑβωσις ἡ κύρτωσις, καὶ ὑβάζειν τὸ ἐμῆν· οἱ γὰρ ἐμοῦντες ἀπὸ τῆς βίας κυρταίνων ἐοικασιν.

ὑβρίζειν ἐπὶ τοῦ αἰσχυρῶς διαιτῶσθαι· "ὑπέλαβε πονηρὸς ὄντας ὑβρίζειν καὶ ῥαζωρεῦσθαι." "ὃ δὲ οὐ μάρτην ἔζη, ὡς γε ἐμὲ κρινεῖν, οὐδὲ μὴν ὡς οἱ πολλοὶ ἐπὶ τραπέζας κεκυφέναι καὶ ἐμπέπλασθαι καὶ ὑβρίζειν σπεύδων, ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι μαστεύων ὑφ' ἡγεμόνι θεῷ."

ὑβρίζοντες, σκιρτῶντες. Ἡρόδοτος (4 129).

a ὑβρις ὑπόβυρος τις οὔσα, ἢ παρὰ τὸ ὕειν βύρος. (S OR 873) "ὑβρις φυτεύει τύραννον, ὑβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν, ἢ μὴ· πίκαιρα μὴδὲ συμφέροντα." διὰ τῆς ὑβριως, φησὶν, ἀνανεοῦται ὁ τύραννος. καὶ ὅταν, φησί, πολλὰ διαπράξῃται, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐπιπίπτει, διὰ τῆς ὑβριως ἐπαρθεῖς. τὸτο γὰρ σημαίνει τὸ "ἀκροτάταν εἰσαναβῦσ' ἀπότομον ὤρθεν εἰς ἀνάγκαν." "παίδων μὲν ... ἁμαρτάνειν" Ἐννάπιος φησὶ περὶ Καρίνου βασιλείως (cf. v. Καρίνος).

b ὑβρις ἢ μετὰ προσηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας, αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον. Ἀνσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην "καίτοι τίς

οὐκ οἶδεν ὑμῶν ὅτι τῆν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ἔβριον δόξαντας ἐξεστὶν ὑμῖν θανάτῳ ἔμποιε· καὶ σύνταξις "ὅπῃ ἀγανακτήσεως καὶ πρὸς ὑβριως τιθέμενος, ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπίστευτο τὴν στρατείαν." Ἀριστοφάνης (Ra 21) "εἰτ' οὐκ ὑβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ καλὴ τροφή," ἀντὶ τοῦ ἀλαζονεία, "ὅτ' ἐπὶ μὲν ὡν Διόνυσος, σὺδὲ Σιαμῆς, αὐτὸς βυβλίς καὶ ποτῶ, τοῦτον δ' ὄχῳ ἴσα μὴ ταλασσοροῖτο.

ὑβρίουσιν ἔξαμαρτήσαν αἰσχυρῶς· "ἔνθα καὶ στρατιωταῖς ἔξω τοῦ προσήκοντος ὑβρίουσιν ἐπέδρακε δίκην· ἐλάττω δὲ ἢ ἡ δίκη τοῦ προσήκοντος."

ὑβρισην οὐκ ὁ πατάξας ἀλλ' ὁ ἐκπαύξας καὶ ὀνειδίσας.

ὑβριστής τοὺς θρασυτεῖς καὶ λαλιάρους· ὑβριστής ἢ ὑβρις καὶ ἡ ἀτιμία.

ὑβριστότερος· Ξενοφῶν (Cyr. 534) "οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιώταις εἰ μὴ ἀγαθοὶ πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται, οἱ δὲ πονηροὶ πολὺ ὑβριστότεροι." καὶ αἰθρῶν "ὡς ὑβριστικώτερον ὄχλη πρὸς ὄργην καὶ παρανομίαν ὀρμήσαντος."

ὑγεία. οἰωνιζόμενοι εἰώθασιν λέγειν πρὸς τὸ "τίς ὁ ζητῶν" ὄνομα ἢ ὑγείαν ἢ πικρὸν οὔτον. καὶ ὁ ἔπος ἔφη "τίνας οἱ ζῆσοῦντες;" οἱ δὲ ἔφασαν "οἱ δώδεκα θεοὶ αἴσαν ἐπιτροῦναι σε." sch. A Av. 95.

ὑγεία διττὴ ἐστίν, ἢ μὲν ἐν τῷ ἰατρῷ ἢ δὲ ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ σώματι. καὶ ἢ ἐν τῷ ἰατρῷ ποιητικὴ ἐστὶ τῆς ἐν τῷ σώματι οὕτω καὶ ἢ ἐν τῷ κόσμῳ τάξις ἐκ τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ τάξεως γέγονε. τὸ δὲ ὑγιανὸν πολλαχῶς λεγόμενον ἐστίν· ὑγιανὸν γὰρ ἢ μὲν ποιητικὸν ὑγείας, ὡς τὸ φάρμακον, ἢ δὲ φυλακτικόν, ὡς ἡ δίαίτα, τὸ δὲ σηματικόν, ὡς χρώμα σφυγμοῦς εὐπνοια ὄρα.

ὑγεία Ἀθηνῶν. ἐπιώνυμόν ἐστιν Ἀθηνῶν· καὶ γὰρ ὑγεία καλεῖται καὶ νίκη καὶ ἀπὸ καὶ ἐργάνη. Ἡαρπ.

ὑγιαίνω.

ὑγιασθεῖς· "ὃ δὲ ὑγιασθεῖς τοῦ τραύματος."

ὑγεία τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν ἐστὶ καλλίστην.

ὑγεία ἐστὶ συμμετρία τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων, ἢ ἐστὶ θερμοῦς καὶ ὑγρότης ὑγρότης ἐξηρότης. καὶ ὑγαινός ἢ

γιής. καὶ ἐπίρρημα ὕγεινῶς.

ὕγιες λυσιτελέες, ὠφέλιμον· "τῆς πόλεως π' ἐδὲν ὕγιες." Φιλοκτήτης (1006) "ὦ μη-
ἐν ὕγιες μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν, οὐ μὲ
πῆλθες, ὡς μὲ ἐθῆράσω, λαβῶν πρόβλημα
αυτοῦ παιδα τόνδ' ἀγῶντ' ἐμοί, ἀνάξιον
ἐν σῶ, κατὰξιον δ' ἐμῶ."

ὕγιεστερος κρότωνος. ἐπὶ τῶν κίνυ
γυαιόντων ἢ παροιμία, ἀπὸ τῆ ζῶς τῆ
φρότωνος· λαῶν γὰρ ἐστὶν ὄλον καὶ χωρὶς
ἱμυχῆς καὶ μηδὲν ἔχον σίνος. cf. v. κρότω-
ος ὕγιεστερος.

ἄγιεστερος ὄμφακος παροιμία, ὡσπερ
καὶ "ὕγιεστερος Κρότωνος" πολλοὶ γὰρ Κρο-
τωνιάται ἀσκηταί. καὶ ὕγιεστερος κολο-
ιάντης.

ὕγιής, ἕγρης τις ὦν, ὁ δίνυρος καὶ
ῶν. ἀλίβαντες δὲ οἱ νεκροί, πυρὰ τὸ μὴ
ἔχειν λιβάδα ἦγεν ὕγρασιαν.

ὕγρὰ κέλευθα (Hom. A 312) τὴν διὰ
θαλάσσης ὁδόν.

ὕγραίνω.

ὕγρός ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς,
καὶ ὁ φεσματιζόμενος.

ὕγρότης ἀραιότης καὶ ἀφέλεια.

ὕγρῶς· "ὕγρῶς γὰρ κραδαινομένη καὶ
κοῖς ποσὶ χαμαιπετής, εὐστολος γυνομένη,
ἐπὶ πᾶντας τὰς τῶν θανματοποιῶν ἐξη-
γομένης· φωνὴν τε ἔχουσα ἡδεῖαν καὶ ταύτην
μετὰ τέχνης ἀφίεσα ἐδενὸς τῶν ... ἄνδρα
(cf. v. ἀκκιζόμενος), ἐαυτῇ μὲν πλεῖτον ἐκ εὐ-
καταφρόνητον οἴσεν, ἐκείνον δὲ κατὰ βαιῶν
τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπῆλλαξε τῶν τῆδε."
καὶ αὐθις "πρὸς γὰρ τὰς δωρεάς ἦν ὕγρός
καὶ καταφερής, πρὸς δὲ τὰς εἰσπράξεις βα-
κίως τε καὶ συντεταμένος" (cf. v. αὐτοαπλό-
της).

Ἐδάσπης ποταμός.

ὕδατηγὸς ἀνήρ ὁ ἀντλῶν.

ὕδατιδες σταγόνες.

ὕδάτιον νᾶμα.

ὕδέσιν ἄδουσι, λέγουσιν.

ὕδερως.

ὕδερῶν ὕδρωπιῶν.

"Ἐδη (Hom. Y 385) πόλις.

ὕδος τὸ ὕδωρ. ἢ δοτικὴ ὕδει.

ὕδρα ἐννεακέφαλος ὄφις.

ὕδραν τέμνειν, ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέ-
γεται· ἱστορεῖται γὰρ ὕδρα τῇ ἐν Λέρῃ
ἱκατοῦντακεφάλῳ τυγχάνουσα μαχόμενον Ἑρα-

κλέα, ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν
ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικυλεῖν
τὰς τεμνομένας.

ὕδραν τέμνεις, ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων
εἴρηται, παρ' ὅσον Ἑρακλῆς ὕδραν τέμνων
ἐδὲν μᾶλλον ἐκράτει, ἀναδιδομένων αὐθις
πλειόνων κεφαλῶν.

ὕδρεῖα τὸ ὑδρεύεσθαι, ὕδρεῖα δὲ τὸ ἀγ-
γεῖον.

ὕδρεύειν ποτίζω.

ὕδρηλόν.

ὕδροπικός, καὶ ὕδροπότης, καὶ
ὕδροποτεῖν.

ὕδρορροά τὸ μέρος τῆς στεφανίδος,
δι' ἧς τὸ ἀπὸ τῆ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον
κατέρχεται· ἢ ὁ στενὸς τόπος. ὕδρορροά καὶ
ἢ ὕφαλος πέτρα· "οἱ δὲ εἰς τὰς ὕδρορροὰς
συνωθῶντες αὐτὰς διὰ τέτων ἐσώζοντο πρὸς
τὰς ναῦς." λέγεται δὲ καὶ ὕδρῶρροια.

ὕδροστάσιον λίμνη μικρά· (Menand.
p. 301 Nieb.) "παρμενιψάμενοι τὸ μέγα τέτο
ὕδροστάσιον ἀφίκοντο εἰς τὰς λίμνας, ἐν αἷς
ἐπιμιγνύμενος ἀπόλλυται ὁ Κωφὴν ποτα-
μός."

ὕδρε ὄφρεως.

ὕδροφόρια ἐορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν
ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς
Ἀπολλώνιος.

ὕδροχοεῖα δεξαμεναί· (Menand. p. 374
Nieb.) "ὄλκον τῆ ὕδατος ἐπεσκεύασε καὶ
ὕδροχοεῖα ἐπενόησεν."

ὕδρωπιῶντες νοσῶντες. ὕδροποτῶν-
τες δέ.

ὕδρωψ ἢ νόσος.

ὕδω τὸ ἄδω· "ὕδειν ἔοικεν," ὕμνειν. καὶ
ὕδέοιμι ἀντὶ τῆ ὕμνοισι· (Callimach. Hec.)
"αἰθρην τὴν εὐτεκνον ἐπαγομένης ὕδέοιμι."

ὕδωρ. ὅτι τὸ ὕδωρ ἢ παντελῶς ἄχνημον,
ὡς τοῖς ἱατροῖς δοκεῖ, ἢ ἕγγυς ἄχνημον. ἔχει
μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτι-
κὴν· διὸ καὶ ἀπολαβεῖ παντὸς χυμοῦ, ὃς ἂν
πλησάσῃ αὐτῷ.

ὕδωρ ἀντιλογίας. ἀπὸ τῆ πράγματος
ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο· εἰς Μεφ-
ρῶν γὰρ ἐλθόντες καὶ πικρὸν εὐρόντες τὸ
ὕδωρ κατὰ Μωσέως ἐβόησαν καὶ τῆ θεοῦ
κατελάλησαν. λέγει δὲ ὅτι διήλεγξά σε παρ'
ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τὴν ἀχάρισον γνώμην (The-
odoret. in Ps. 80 8).

ὕδωρ αὐτοπαγές τὸ συνεστηκὸς ἐν

τοῖς ἱεροῖς, ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

ὕδωρ βορόν, καὶ ἀγρυνήν βορόν. λέγει ἔν ὅτι τὸ ὕδωρ ἐκ ἐν τοῖς πυρέττουσι μόνον ἐστὶ τρόφιμον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγρυνῆσιν.

ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν ἂδὲν ἂν τέκοις." τὸτο ἐξ ἐπιγρῶμιματος εἶναι μέρος οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου οἱ δὲ Θεαιτήτε φυσίν.

ὕδωρ διαπορευόμενον (Ps. 57 8) ἀντὶ τῷ ἐσκαδυσμένον καὶ παντελῶς ἄχρηστον.

ὕδωρ παραρρεῖ, ἐπὶ τῶν ἐπωγγελλομένων παντὶ σθένει σπευδάσειν, ὡς καὶ εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων.

ὅτι ἀπειλὴ βραδυνόντων καὶ ἀνοργύναι κελυόντων. καὶ γὰρ ἔν ἀντὶ τῷ ἔβρεχεν.

ὕεικόν ὕδου ἴδιον, χοίρου ἔργον. "λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν ὅτι ὕεικόν αὐτῷ δοκοῖε πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκῆσασθαι ὡσπερ τὰ ὕδρια τοῖς λίθοις." Ξενοφῶν φησὶν (Mem. 1 2 30).

ὑεῖον χοίρειον, καὶ ὑεῖων χοιρείων κρεῖων "ἐχορτάσθησαν ὑεῖων."

ὑέλιον καὶ ὑέλου καὶ ὑέλιον.

ὑέτος. τὸ υ μακρόν. "ἄγων μέγαν ὑέτον ἔστη" (cf. v. μῆσσαν). Αἰλιανός "ἐπιπτόντων ὑέτων καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἔρρευσε." καὶ (Diog. L. 7 153) "ὑέτος ἐκ νέφους μεταβολὴ εἰς ὕδωρ, ἐπειδὴν ἢ ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία κατενεχθῆ."

a ὑηνεῖα. "ἐν πάσῃ ὑηνεῖα καλινδούμενος" (Damasc. Phot. p. 350 a 17).

b ὑηνεῖα μωρία Ἀριστοφάνους (Pac. 927).

"ἴνα μὴ γένηται Θεαγένης ὑηνεῖα." διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρὸς καὶ συνώδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς, ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι καὶ θρόπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς καὶ χοιρώδης. τινὲς δὲ ὑηνεῖαν τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων φασίν, οἵπερ διαφοροὶς ἐδέσμιαι χρωμένοι δυσώδη ἀποκατοῦσι καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος ὁ εἰς Ὀμηρον γράψας, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο (sch. cf. vv. Ἐκάτειον et Θεαγένης χρ.). "ἢ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστῃ διεφθαρμένη, ταπεινὰ... ἔτι δυνάμενον. τοιάνδε εἶναι καὶ πολλῶν χαμαιπετεζέραν ἐπεδείκνυε τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων" (cf. v. ψυχῆ).

ὑηνεῖς, ῥῆμα, ὑεικόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. "ὕς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων

οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς οὐκ ἄναπεθεις, οὐ καλῶς ποιῶν". Θεαιτήτῳ (p. 166 C).

ὑηνεῖς ὁ σκαιός.

ὑηνεῖα δὲ ἡ συγγένεια (ἀπ συνη) ὑηνῶν σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν.

ὑηνῶν θρεμμάτων. "καὶ εἰ τοῦτο οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλ' ὑηνεῖα μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων" Πλάτων ζ (p. 819 D).

"Υἱος ὕη, ἐπίθετον Διονύσου, δημοσ, ἐπειδὴ, φησὶν, ἐπιτελοῦμεν σίας αὐτῷ καθ' ὃν ὁ Θεὸς ὕει χρόι Φερεκύδης τὴν Σεμέλην ὕην λέγει τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς Ὑάδας. φάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θ ὕην.

ὑθλαεῖς φλυαρεῖς. ὕθλος γὰρ ἡ sch. Nub. 781.

υἱοῦς ὁ υἱοῦ υἱός, ὁ ἔγγονος. διον.

υἱεῖον. οἶεῖον δὲ κρέας προβα υἱοὶ Θεοῦ οἱ ἀπόστολοι ὡς τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντες. "εἶπα φησι (Matth. 26 32) "τοῖς ἀδελφοῖς μ ἄγω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν." εἰ κριῶν τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότας, φύντας ἐξ ἀλόγων πατέρων. Δαβὶδ κατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν." υἱοὶ ἐκτετινωγμένων οἱ σφόδρα ταλαιπωροὶ Δαβὶδ φησὶν (126 4) "ὡσεὶ βέλη ἐν χι νατῷ, ἔτις υἱοὶ τῶν ἐκτετινωγμένων." doret. in Ps. 28.

υἱωνός ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

υἱῶσαι τὸν παῖδα υἱὸν ποιῶσαι τὸν θετόν, καὶ υἱώσατο ἀντὶ τῷ υἱὸ τὸν ἐποίησατο. καὶ υἱώσει τῇ υἱῶ καὶ τὰς υἱώσεις τὰς υἱοθεσίας. ἢ πιαρὰ Αἰλιανῷ πολλή.

ὑλαῖα ἐκ τῷ ὕλη. καὶ ὑλαῖος.

ὑλακόμωροι (Hom. Ξ 29) ὑλακται περὶ τὸ ὑλακτεῖν ποθέμενοι.

ὑλακτεῖ ἐμμανῶς καὶ ἀνακῶς βῆ κύων. (S El. 299) "τοιαῦθ' ὑλακτεῖ σὲ ἐποτρύνει πέλας ὁ πάντα κλεινὸς ὅσοι πᾶσα βλάβη."

ὑλακτέσης μαργώσης. ἐν ἐπιγράμῳ (AP 6 89) "τῷ σὺ δίδου μὴ πολλὰ, δὲ γὰρ δὲ λίνου, φαῖμον, ὑλακτέσης π"

κρουγάζειν. ἰστοροῦσιν Ἕλαν ἄμιαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμε-
λέες, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύ-
ομένων δὲ κατὰ Μυσίαν ἐξελεθεῖν
νον, ὑπὸ νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι.
πὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα
καὶ ὀνομασί ἀνακαλεῖν τὸν Ἕλαν
ραινόντου· διὸ καὶ τὴν παροιμίαν
τηρὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν
ἐς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζήτησεως
ς ἐορτάζειν τῷ ἥρωι. cf. v. τὸν

ὄνομα κύριον.
της ὁ ἐν ὕλη διατρίβων· ἐν ἐπι-
(AP 6 106) "τῆτό σοι, ὕλειῶτα,
ἄδος πλατάνοιο δέριμα λυκορρα-
αυσευ."

σύνδενδρος τόπος. ὕλη καὶ ἡ σκῆ-
όθεις· "ὕλας χορηγῶν καὶ τσαύ-
ένας."

ισα σύνδενδρος.

οίτης.

όρον (A Ach. 271) ξυληφόρον.

ροί (Apollon. Rhod. 1 1227) οἷς τὰ
ἔλας ἔργα ἐν φροντίδι ἐστί. λέγει
ἔλακας τῆ ὄρας.

δης.

ς ὄνομα κύριον.

απῶν τῶν ἐκ τῆ αὐτῆ ἐδάφης
ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

μὲν ἄρα. cf. v. νυμφίβιον.

ὡ Μεγαρεῖς ἔτε τρίτοι ἔτε τέ-
χρησμη κομμάτιόν ἐστι παροιμια-
τως· "ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαι-
ωνναῖκα, ἄνδρας δ' οἱ πίνουσιν
τῆς Ἀρεθῆσης. ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν
νονες οὔτε μισσηγὸ Τίρυνθος ναῖσαι
τῆς πολυμήλε, Ἀργεῖοι λινοθώρηκες,
ολέμοιο. ὅμεις δ' Ἀγίεις ἔτε τρίτοι
τοι ἔτε δωδέκατοι ἔτ' ἐν λόγῳ ἔτ'
ἰ." ἰσορεῖ δὲ Μυσιάς ὅτι Ἀγίεις οἱ
κατανουμαγήσαντες Αἰτωλῆς καὶ
πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυ-
ιδέντες ἠρώτων τίνες εἰεν κρεῖτ-
Ἕλλήνων· ἢ δὲ Πυθία ἔχρησεν
προκείμενα. καὶ Ἴων δὲ Ἀγιδῶσι
τὸν χρησιμὸν ἰστορεῖ. τινὲς δὲ οἰον-
ρεῦσιν εἰρησθαι αὐτόν, καὶ προ-

φέρονται "ὅμεις δ' ὡ Μεγαρεῖς ἔτε τρίτοι
ἔτε τέταρτοι," ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς
ἐπιγραμματίοις (26) "τῆς δὲ ταλαίνης νύμ-
φης, ὡς Μεγαρέων, ἢ λόγος ἔδ' ἀριθμός."

ὕμελην στεῖραν, ἄγονον.

ὕμεναίων γαμικῶν ὕμνων. "ὕμενιος
γὰρ ἐκείνων Ἀυδὸς ἄδεται." (AP 7 19) "τὸν
χαρίεντ' Ἀλκμῶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμεναίων
κύκνον, τὸν μεσῶν ἄξια μελψάμενον."

ὕμενωδες λεπτότατον καὶ οἶον εἰπεῖν
ἀερωδες.

ὕμην ὕμενος.

Ἕμῆτιον μέλι τὸ εὐχρηστον πρὸς
λυτρείαν. Ἕμῆτος δὲ ἐστί τόπος τῆς Ἀττι-
κῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

ὕμεῖν ὀδύρεσθαι, μέμφεσθαι, λοιδο-
ρεῖν, κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἐν α' πολιτείας
Πλάτων (p. 329 B).

ὕμεῖτω δοξαζέτω.

ὕμνηπολείτω ὕμεῖτω, καὶ ὕμνηπό-
λος.

ὕμνησεις. ἡ τραγωδία φησί (S El. 382)
"χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὕμνησεις κακά."

Ἕμνίδι, ἀπὸ (τῆς) Ἕμνίς εὐθείας.

ὕμνοπόλος ὁ περὶ τῆς ὕμνης ἀναστρε-
φόμενος (AP 7 18) "πολλὰι μητέρες ὕμνο-
πόλων," περὶ Ἀλκμῶνος τῆ λυρικῆ.

ὕμνωδία καὶ ὕμνωδός.

ὕνιν γεωργικὸν ἐργαλεῖον καὶ ῥόπαλον·
ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 104) "ἰστοβόην τε σὸν
γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγειον ὕνιν." τὸ δὲ
ν μακρόν.

ὕόμενος (Hom. ζ 131) βρεχόμενος.

ὕομυσία ἀπαιδευσία, χοιρωδία· Ἀρι-
στοφάνης (Eq. 980) "θουμιάζω τῆς ὕομου-
σίας."

ὕοσκαμῶν μεμηγῆναι, παραπαλεῖν· Φε-
ρεκρῆτης Κοριαννοῖ "ἰοσκαμῶς ἀνῆρ γέ-
ρων."

ὕοσκάμιον εἶδος βοτάνης.

ὕπάγγελτος· "ὃ δὲ κατορρωδῆσας μῆ
γενόμενος ὑπάγγελτος τοῖς Ῥωμαίοις κινδυ-
νεύσῃ," ἀντὶ τῆ καταφανῆς.

ὕπάγει ἐξαπατᾶ, ἢ ὑποτάσσει· "ὕπάγει
τὰ προβλήματα τοῖς γενικοῖς." "ὕπάγοντος
δὲ αὐτὸν τῆ κέρδης καὶ ἐπιμᾶλλον ὑποθή-
γοντος."

ὕπάγειν ἐς δίκην τὸ ἄγειν καὶ Θου-
κυδίδης (3 70) καὶ ἄλλοι.

ὕπαγκάλιος παῖς (cf. v. Μάρκιος) "ὃ

εἰς δέκα ἔτη γεγονώς, καὶ ὁ ἕτερος ὑπαγκάλιος.”

^a ὑπαγόμενος ἑξαπατῶν· “ὑπαγόμενος δὲ τὰς παῖδας προσωτέρω τῆς πόλεως” (Dionys. Hal. fr. Ambr. 13 1).

^b ὑπαγόμενος πειθόμενος, ἀπατώμενος· “γυναῖς ἀκολούστε καὶ τυραννικῆ διαβολαῖς ὑπαγόμενος.”

ὑπάγεσιν ἀντι τῆ προάγεσι Δημοσοθένης (9 65) Φιλιππικοῖς.

ὑπαγωγαί ἀπάται (Demosth. 19 322?).

ὑπαγωγὰς τὰς ἀναχωρήσεις. “διώξεις τε καὶ ὑπαγωγὰς” φησὶ Θεκυδίδης (3 97). καὶ αὐθις (Agath. 2 21) “καὶ πέρι τῆ μετρίως δεμαίνοντας ἐς ὑπαγωγὴν μετανίστασθαι” ἀντι τῆ ὑπαναχώρησιν.

ὑπαγωγῆεὺς ἐργαλεῖόν τι τεκτονικόν, ὡς τινες, σιδηρῶν, οἷον πτυθῶν, ᾧ χρῶνται οἱ κοριαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθας πρὸς ἀλλήλας· ὅ τινες πυράξυστον καλεῖσιν. οἱ δὲ πηλόν τινα, καθὼς καὶ Ἑρμιππος “ἔννεσι γὰρ δὴ δεσμῶ μὲν ἔδειν, τοῖσι δ’ ὑπαγωγέουσι τοῖς ἐαυτῶ τρόποις.” καὶ Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (1149) “καὶ νῆ Δ’ αἰ νῆτται γε περιεζωσμέναι ἐπλινθοφόρον, ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα ἐπέτονι ἔχουσι.” ἔζωσμέναι δὲ αἰ νῆτται διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκὴν.

ὑπαγωγή ὑποχώρησις· “ὅπως μὴ ἐθελοκακῆντες ἐς ὑπαγωγὴν ὀξύτεροι εἶεν, τῶν ἵππων ἀβεβίβασιν.”

ὑπαί δειξας (Hom. K 376) ὑπὸ τοῦ φόβου.

ὑπαιθα εἰς πλάγιον.

ὑπαίθριον ὑπὸ τὸν ἀέρα. καὶ ὑπαιθρον ὁμοίως. Εὐνάπιος (p. 100 Nieb.) “Μάξιμος τε καὶ Πρίσκος λόγῳ μὲν μετειχέτην, τῆς δὲ τῶν κοινῶν καὶ ὑπαίθρων πραγμάτων πείρας ἐλάχιστον.” καὶ αὐθις (p. 115: cf. v. νεωτερίζειν) “ὡς ἂν ὑπαιθρόν τινα καὶ ἔννομον ἀγωνισάμενος μάχην,” τετέστι προφανῆ. καὶ ὑπαιθρος.

ὑπαικάλλων κολακεύων, σαίνων· “Ἀλβιος... φάτην” (cf. v. Ἀλβιος).

ὑπαίμακε διέφθειρεν· (AP 7 51) “οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ’, Εὐριπίδῃ, ἀλλ’ Αἰδῆς καὶ γῆρας ὑπαίμακεν.”

ὑπαινεττόμενοι παραδηλῶντες· “ἔστι τεκμηριῶσαι ὡς ὑπαινεττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κόμπῳ.”

Ἵπαλπία ὄνομα πόλεως.

ὑπαλύξας ἐκφυγῶν.

ὑπάλυξις ἔκκλησις.

ὑπανέντος ἐνδόντος.

ὑπανθῶ ἀεὶ.

ὑπανίσχει ὑπανατέλλει.

ὑπαντιάζων ὑπαντιών.

ὑπάξεσθαι ὑπαγαγεῖν, ὑποτάξαι σγγεῖται δὲ πολλὰ μὲν ἐπάξεσθαι ἐπὶ ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐρρυμάτων.”

ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πᾶς (A Eccl. 284), ἀντι τῆ ὁπίω τρέχειν, τὸ τυχὸν ἔχουσι· οἱ γὰρ ὑστερον ἔρη εἰς τὴν Πύκνα οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐαστικόν.

ὑπαρ ἀλήθεια ἐκ ἐν ἄνερον, ἢ ἡμέραν ὄναρ. οἷον φανερωῶς, ἀληθῶς γον. (Julian. ep. 50) “ἔμοι διηθῶ ὄναρ, ἐγὼ δ’ ἔοικα τὸ σὸν ὑπαρ ὄσθαι.” ὑπαρ λέγει τὸ μεθ’ ἡμέραν ἐναργῶς ὑπάρχον ἀληθές, καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς γον.

ὑπαρ ἐρηγορός, ὁπτασία ἀληθβυαίας καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας.

ὑπαραττομένης κωσμένης, κληνης· “ἵππων χρομετιζόντων, τῆς ἦ ποσὶν αὐτῶν ὑπαραττομένης, ὅλιω κρωσμένων.”

ὑπαρχτά μόνιμα, ὑπάρχοντα.

ὑπαρχάμενος κατάρξας· χρόν “Ἕλληνες, Χίων ὑπαρχάντων, ἐπρεβ πρὸς Λυκεδαιμονίως.”

ὑπαρχος ὁ ὑφ’ ἑτέρο ἀρχόμενος τεταγμένος ἐτέρω, ὁ μὴ ἴσν αὐτι Σοφοκλῆς (Ai. 1102) “Σπίρτης ἀνύθεις, ἐχ ἡμῶν κρατῶν, ἐδ’ ἐσθ’ τόνδε κοσμήσαι πλέον ἀρχῆς ἐπει ἢ καὶ τῷδε σέ.” ὑπαρχος ἄλλων θείσας, ἐχ ὄλων στρατηγὸς ὡστ’ Αἰσθαί ποτε.

ὑπάρχων προκατάρχων (Aib “ὡς ἐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρόμε τὸ ὑπάρχειν ἐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι καὶ προεῖναι, Μένανδρος “ἐχὶ παρακληθέντας γὰρ ἡμῶν εὐνοεῖν, ἀλλ’ ὑπάρχων ἢ ὑπασπισταί δορυφόροι· “τι ρόη ὑπασπισταί καὶ δορυφόροι γον.”

ὑπατεία ἡγεμονία.

τε κρείόντων (Hom. Θ 31) βασιλευούτων, ἔξοχώτατε, μέγιστε.

τη χορδῇ μουσικῇ βαρὺν φθόγγον σα. (AP 7 233) "νῆσον ὄτ' εἰς ὑπέσθανε, τέρμι τ' ἄφικτον εἶδεν, ἀρικφανὲς εἰς ἰδέην· πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγγον ξίφος."

ιτία ἢ Θεώου τῆ γεωμέτρου θυγατέρα Ἀλεξανδρῶς φιλοσόφου, καὶ αὐτῆος καὶ πολλοῖς γνώριμος, γυνὴ Ἰσιφιλοσόφου, ἠκμύσεν ἐπὶ τῆς βασιλευαδίας. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Αἰώντων ἀστρονομικὸν κανόνα, εἰς τὰ ἑπολλωνίε ὑπόμνημα. αὕτη διεσπάρη τῶν Ἀλεξανδρῶν, καὶ τὸ σῶμα ὑβρισθῆν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διετέτο δὲ πέπονθε διὰ φθόρον καὶ ῥυάλλασαν σοφίαν καὶ μάλιστα εἰς ἀστρονομίαν, ὡς μὲν τινες, ὑπὸ, ὡς δὲ τινες, διὰ τὸ ἔμμετον τῶν ῥέων θρόσος καὶ στυσιώδες. πολκαὶ τῶν κατ' αὐτῆς ἐπισκόπων τέτο τὸν Γεώργιον σκόπει καὶ τὸν Προ-

ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγενήθη καὶ ἠ καὶ ἐπαιδύθη, τὴν δὲ φύσιν γενετῆ πατρὸς ἔσα ἔκ ἠρέσθη τοῖς μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ τῆ ἄλλῃ καὶ φιλοσοφίας ἠψατο τῆς ἄλλῆγενῶς, περιβαλλομένη δὲ τρίβωνα καὶ διὰ μέση τῆ ἄστειος ποιημένη ἰόδης ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροῦζομένοις ἢ τὰ τῆ Παύτωνος ἢ τῆ ἔλως ἢ ἄλλῃ ὄθεν τῶν φιλοσόφων.

τῆ διδασκαλικῆ καὶ ἐπ' ἄκρον ἀνατῆς πρῶτικῆς ἀρετῆς, δικαία τε καὶ γενονῆια, διετέλει παρθένος, οὕτω καλῆ τε ἔσσι καὶ εὐειδῆς ὡστε καὶ καὶ τινα αὐτῆς τῶν προσφοιτώντων. οἴστε ἦν κρατεῖν τῆ ἔρωτος, ἀλλ' ἦδη παρείχετο καὶ αὐτῆ τῆ πύσι. οἱ μὲν ἦν ἀπαιδευτοὶ λόγοι φασὶ κικῆς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τῆς νόσου τῆν ἦ δὲ ἀλήθεια διαγγέλλει πάλα ῥθορῆναι τὰ μυσικῆς, αὐτῆν δὲ προέτην τε τῶν γυναικείων ῥακῶν αὐτῆ ἔτην, καὶ τὸ σύμβολον ἐπιδείξασαν θάρτε γενέσεως, "τάτε μέντοι" φάσῃς, ἡ νεανίσκα, καλῆ δὲ ἔθενός." ὑπ' αἰσχύνῃς καὶ θάμβους τῆς ἀσχῆ-

μονος ἐπιδείξεως διατραπήναι τε τὴν ψυχῆν καὶ διατεθῆναι σωφρονέστερον. ἔτω δὲ ἔχουσαν τὴν Ὑπατίαν, ἐν τε τοῖς λόγοις ἐντρογγῆ ἔσαν καὶ διαλεκτικὴν ἐν τε τοῖς ἔργοις ἔμμεφρονά τε καὶ πολιτικὴν, ἢ τε ἄλλῃ πόλις εἰκότως ἠσπάζετο τε καὶ προσεκύνει διαφερόντως, οἱ τε ἄρχοντες ἀεὶ προχειρίζομενοι τῆς πόλεως ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐτῆν, ὡς καὶ Ἀθήνησι διετέλει γινόμενον· εἰ γὰρ καὶ τὸ πρῶγμα ἀπόλωλεν, ἀλλὰ τό γε ὄνομα φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπὲς τε καὶ ἀξιάγασον εἶναι ἰδοῦμαι τοῖς μεταχειρίζομένοις τὰ πρῶτα τῆς πολιτείας. ἦδη γὰρ ποτὲ συνέβη τὸν ἐπισκοπῆντα τὴν ἀντικειμένην ἀφαιρεῖν Κύριλλον, παρώντα διὰ τῆ οἴκῃ τῆς Ὑπατίας, ἰδεῖν πολλὸν ὠδισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις ἐπιμῖξ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, τῶν μὲν προσιόντων τῶν δὲ ἀπιόντων τῶν δὲ καὶ προσισταμένων, ἐρωτήσαντα δὲ ὅ τι εἴη τὸ πληθὸς καὶ περὶ ἔ κατὰ τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος, ἀκῆσαι παρὰ τῶν ἐπομένων ὅτι προσαγορεύοιτο νῦν ἢ φιλόσοφος Ὑπατία, καὶ ἐκείνης εἶναι τὴν οἰκίαν. μαθόντα δὲ ἔτω δηχθῆναι τὴν ψυχῆν ὡστε φθόρον αὐτῆ ταχέως ἐπιβελεῦσαι πάντων φθόνων ἀνοσιώτατον· προελθῆση γὰρ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀθρόοι θηριώδεις ἄνθρωποι, ὡς ἀληθῶς σκέτλιοι, ἔτε θεῶν ὑπὲν εἰδοτές ἔτ' ἀνθρώπων νέμειν, ἀναιρῆσαι τὴν φιλόσοπον, ἄγος τέτο μέγιστον καὶ ὄνειδος προστριψάμενοι τῆ πατρίδι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ Αἰδέσιος ἰδωροδοκῆθη καὶ τῶν μὲν σφαγῶν ἀφαιλετο τὴν ποιήν, ἐφ' ἑαυτὸν δὲ καὶ γένος τὸ ἀφ' ἑαυτῆ ταύτην ἐπισπάσατο, καὶ ἐξέκαθησε δίκην ὁ τότε ἔκγονος. τέτων δὲ ἢ μνήμη ἔτι σωζομένη τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι συνέστελλεν εἰς μικρὸν κομιδῆ τὴν περὶ τὸν Ἰσίδωρον τῶν Ἀλεξανδρῶν τιμῆν τε καὶ σπεθῆν, ὅτε καὶ τοιαῦτα ἐπικριμαμένε δέες ὄμως ἕκαστοι ἔσπευδον αὐτῷ συνεῖναι θαμὰ καὶ τῶν ἀπὸ τῆ σωφρονῆντος στόματος ἰόντων ἀκροῦσθαι λόγων, ἐπεὶ καὶ ὅσοι φηγορικῶν προῖσταντο διατριβῶν ἢ ποιητικῶν, ἠσπάζοντο τὴν τοῦ φιλοσόφου συγγῆν ὀμίλιαν. εἰ γὰρ καὶ ἀνάγωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τῆ γε ἄλλῃ φιλοσοφῆ ἀκριβείᾳ προσετίθει τε καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον εἰς τὰ σφέτερα αὐτῶν τεχνύδρια. τὰ τε γὰρ ἄλλα διεκρίβωτο, καὶ τῶν ἐπιδευομένων λόγων τε καὶ ποιημάτων κρι-

σιν ἐποιεῖτο διαφέρουσαν τῶν ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τινι λογικῇ ἀκροῦσαι θεάτροις ὄλγυ μὲν ἐπήγει τὰς ἐπιδεικνυμένους καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ, καιρίως δὲ ὁμῶς καὶ κατὰ λόγον. ὅθεν ἅπαν τὸ θεάτρον ὡς εἰπεῖν τῇ ἐκείνῃ κρίσει γνώμονι διεχρήσατο τῶν ἄμεινον ἢ χεῖρον λεγόντων. τῶν δὲ ἐπ' ἐμῆ γεγονότων κριτικῆς ἀνδρας ἐπίσταται τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυναμένους ἄνευ τε μέτρος. τῆ γὰρ αὐτῆ ἢ μὲν κρίσις ὁμολογεῖται ἕσα ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων· ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν ἡγάμαι τὸν αὐτὸν ἐκατέρωθεν, μόνον εἰ γυμνασία πρὸς ἐκάτερον ἴση γένοιτο καὶ διὰ προθυμίας τῆς ἴσης. ἕνα δὲ τῶν ἕ φημι τὸν Ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῶ ἐλαττώσθαι τῶν τριῶν. οἱ δὲ κριταὶ Ἀγάπιος Σεβηριανὸς Νόμος. ἡμέτερος δὲ ἠλικιώτης ὁ Νόμος. Damascius.

α ὑπατοὶ (ἢ ἡπατοὶ) εἶδος ἰχθύος κητώδους, οἷ καλῶνται καὶ πρόβατα καὶ πρέποντες. ἀριθμοῖτο δ' ἂν ἐν τέτοις καὶ ὁ ὄνος. Aelian. H. A. 938.

β ὑπατοὶ οἱ τὴν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικῶντες. ἀποσεισαμένη γὰρ τὴν δουλείαν ἢ πολιτείαν μετὰ θάνατον Τυρκενίου δύο στρατηγοῖς, ἐνιαυσιαίαν ἔχουσιν ἀρχήν, τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε, τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν τὸν τῆς μοναρχίας διωθμένη φόβον, τῷ δὲ συνσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας μετρίως τὰς ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένην. ὁ γὰρ νῦν ὑπὸ πελέκεσι τε καὶ ῥάβδοις δορυφορούμενος καὶ στρατοπέδων ἐξηγούμενος, τῆς μετ' ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἐνομοκρατίαν καθιστούμενος μετρίων τε καὶ δημοτικῶν παρῆγεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ' ἄρα τις βαρέως τε καὶ ἀλαζονικῶς χρῆται τῇ δυναστείᾳ, ῥαδίως ἕτος ὑπὸ θατέρω τῶν ἡγεμόνων, ἰσοπαλῆ δύναμιν ἔχοντος, γυμνῶται τῷ φρονήματος. τέτω ἔν δὴ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας φυχῆσης τυραννίδος βαρύτερα καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται πρῶτος στρατηγὸς αὐτοκράτορος ἀνδρας δύο, κοινῶν αὐτοῦς ὀνομάσασα οἷα δὴ προβήλες καὶ προηγόρους τινάς· ἕς Ἑλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας ὑπάτης προσηγορεύεσσι. Io. Antioch.?

γ πρῶτος δὲ ὑπάτος ἐνούχων ἀπεδείχθη ἐπὶ Ὀνωρίῃ καὶ Ἀρκαδίᾳ, τῶν υἱῶν Θεοδοσίου, Εὐτρόπιος ὁ πρόκοιτος τῆ βασιλείας. ἐδιφροφορεῖτο δὲ διὰ τῆς πόλεως, ἔθεν τῶν

δεινῶν ἀπολιμπάνων, τὰς μὲν ἀρχὰς... θεν ἀφῆρέθη. cf. v. Εὐτρόπιος α.

Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβλήθη ἐπὶ τῷ Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον καθεῖ τιμῆς, καὶ δημοσιεύσας αὐτὸν ἐν τοῖς κατέταξε, διάταξιν ἐκφωνήσας, ἐνὶ τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. cf. v. Ἀντιῦπατον μέγαν, ὑψηλόν.

ὑπ' αὐγὰς ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ἰπεφωτισμένον ἀέρα.

ὑπαυλον ἐνδόμυχον, ὑπὸ τὴν αὐτοσκηπῆς. sch. S Ai. 796.

ὑπαχθέντες ἀπατηθέντες.

ὑπέβρεχον οἶνω ἐμεθύσκοντο ὑπέβρεχον θαμινὰ πίνοντες καὶ ἰσπῶντες."

ὑπεδέξαντο ἐνεχειρίσαντο, ἀντὶ "οἷς μὴ βεβληθέντες ὡς κατ' αὐτῆ σομένοις συμμαχεῖν, τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο, καὶ ὑπεδέχοντο λοι δὲ τῶν Γετῶν μεθίσταντο, καὶ λοιποὶ κατεκομίσθησαν. ἐντυχόντες δὲ τιτηγοῖς εὐνοί τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο καὶ κῆεν τοῖς ἐπιτάγμασιν."

ὑπέδν (Hom. x 398) ὑπεισηλθεν. ὑπέδνσαν ἐδεδοίκεσαν "παραστίθεσθαι οἷσπερ πάλαι ὑπέδνσαν" (cf. τδοι).

ὑπεζωσμένος περιβεβλημένος, ρόμενος.

ὑπειδόμενος ὑπροώμενος, καὶ δετο προσεδόκησε. "τὸ δὲ μειράκιον ὑπειδόμενον· τίς δ' ἂν ὑπώπτει κρέξεναν καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινῷ δεδομένῳ ὑπεικάθων ὑποχωρῶν, καὶ ἐπθοιμι.

ὑπειλημμένον ὑπονενομημένον. ὑπείξομεν ὑποκίνομεν, ὑποχωρῆ ὑπέπομεν ἀντὶ τῷ προκίπομεν ὑπειπεῖν ὑπαγορεύειν.

ὑπειπούσης παρ' Ἀριστοφάνει 998) ἀντὶ τῷ ἡρέμῳ φθειγξαμένης. "καδασταί σοι, ὡ γενναῖε, καὶ τὸ τῆς προὑπειπῶν ὄνομα, ἐν μοίρῳ ἡμῶς τῇ αὐτη συντάξαι."

Ἐπειρονος. Hom. E 144.

Ἐπειροχίδης. Hom. A 673.

ὑπειροχος ὁ ὑπερέχων.

ὑπεκίνει παρέτρεπε. "πρῶτον μὲν κίνει αὐτοῖς τὰς γνώμας, ἔπειτα ἐς ἡ

ἄλλῃ καὶ ἀνόητον προήγεν.”

ὑπέκκαυμα ἢ ὕλη τῆς φλογός, ἢ τροφή. καὶ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα αἱ τροφαὶ τῶν παθῶν, αἱ τρέφουσι τὰ πάθη.

ὑπεκρέσω ἠνίζω· Ἀριστοφάνης Πλούου (548) “τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν ἰωχῶν δ’ ὑπεκρέσω.” ἢ ἀντὶ τῆ ἐφθύγξω, ἐκρέσω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιθαρῶν ἢ ἰος ἄλλα ὀργάνου.

ὑπελάβομεν προσδεχόμεθα, φησί, ταύνησεν ἐπικυρίαν. Δαβὶδ (Ps. 47 9) “ὑπεβομεν ὁ θεὸς τὸ ἐλεός σε ἐν μέσῳ τοῦ ἔσε.”

ὑπελθεῖν ὑποδραμεῖν. καὶ ὑπελθούεις ἀντὶ τῆ ἀπατησάσης· (Ioseph. A. I. 5 2) “οἱ δὲ τῆς γυναικὸς αὐτῆς ἕτως ὑπελίσσης ἐθένα ὑπονόησαντες δόλον ἀπῆλθον.”

ὑπελῦθη ἐξητόνησεν, ἐξεχυνώθη· “ἐν τῆτω τὸ ἀκμαϊότυτον τῆς ὀρητῆς αὐτοῖς ἐλεῦθη.”

ὑπέμβρουον (Hom. I 245) τὸ ἐπὶ τῆ θηξέση νεογόνου.

ὑπέμειναν προσεδόκησαν· (Ps. 118 95) “με ὑπέμειναν ἀμαρτωλοί.”

ὑπέμεινεν ἔκρινεν, ἐλογίσαστο· “ὁ δὲ ἔτος διαφυγόντα μὲν ἐκ τῶν πολεμίων ἀνεῖται ἔχ ὑπέμεινε, διεδέξατο δὲ τῆς στρατιᾶς.” αἱ αὐθις “ὁ δὲ Πρόκλος ἐκλευσεν Ἰσίδωον τριβωνοφορεῖν· ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε, καὶ αὐτὰ Πρόκλον ἴσα καὶ θεῶ σιβόμενος” A. V. τριβωνοφόρος).

ὑπένερθεν (Hom. B 150) ὑποκάτωθεν.

ὑπενήνεκται ὑπεσύρη.

ὑπενόθευσεν (2 Maccab. 4 7) ὑπέφθειεν.

ὑπενόμευεν ὑπόνομον εἰργάζετο, ὑπώσταν· “τῆς δὲ γῆς ὑπαντώσης ταύτην ὑπέβρευεν.”

ὑπενοστήσαμεν ὑπεχωρήσαμεν, ἐπαήλθομεν.

ὑπεξελεύσεις τιμωρίας, βυσάνους, ἐφενέσεις· Πισίδης “ὁ δὲ Χοσρόης ὑπεξελεύεις ποικίλας ὑφίστατ’ ἐμπόνους.”

ὑπεξέπειμυεν ὑπέξηγαγεν, ἀπέπειμυεν· ἀμβλιχοῦ “ὄντας ὠραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας ὁ πατήρ ὑπεξέπειμυεν εἰς τοὺς ποιμένας, φοβούμενος τύραννον ὑβριστήν” (cf. διακωδωνίσω).

ὑπεξέσχεν ἀφίκετο· “ὅτι Κάμιλλος ὁ ἰῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐπιφθονώτατος

τοῖς πολίταις γενόμενος, ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῶν πολεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας, καὶ ἐκσιώσας πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσχεν.” οὕτω Δίων (Cass. fr. 24 4). καὶ Ἡρόδοτος (6 74) “ὁ δὲ δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων, καὶ ὑπεξέσχεν ἐς Θεσσαλίην. ἐντεῦθεν ἀφικόμενος ἐς τὴν Ἀρκαδίην νεώτερα ἐπρησσε πρηγματι.” ὑπεξέσχεν οὖν ἀντὶ τοῦ ἐφυγεν, ἀπέδρασεν.

ὑπεξηρήσθωσαν ἐκβεβλήσθωσαν, χωρισθήτωσαν.

ὑπεξιούσα· “νεῦνις γὰρ ἄρτι τῶν παρθενικῶν θαλάμων ὑπεξιούσα.”

ὑπέπιστα ἐπότισα.

ὑπέπριε τοὺς ὀδόντας.

ὑπὲρ πλεόν. καὶ ὁ ἀπόστολος (2 Cor. 11 23) “ὑπὲρ ἐγώ” ἀντὶ τοῦ πλεόν ἐγώ.

ὑπέρα τὸ τοῦ κέρατος τοῦ ἰστοῦ σχοινίου, ἡ ἀνιέται τε καὶ δεατένεται. γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν ἂ δεῖ ἔχειν ἀφιέντων, ἂ δὲ μὴ δεῖ κρατούντων.

ὑπεράγασθαι ὑπερθανυμίζειν.

ὑπεράγοντα ὑπερέχοντα· “τὸν δὲ ὄψηλόν ἡλικίᾳ ὄντα, καὶ ὑπεράγοντα τὸν ἐπίσκοπον, τὴν βλάβην τῆ κεφαλῆ δέξασθαι.”

ὑπεραίρομαι ὑψοῦμαι “ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι” ὁ ἀπόστολος (2 Cor. 12 7).

ὑπεραίσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

ὑπερακμος ὑπερδραμῶν τὴν ὥραν.

ὑπερακοντίζεις σύ γ’ ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγόντα μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατηγῆμασι” (A. Av. 362). Σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλον πολιορκίαν. Φρόνιχος Μονοτρόπῳ “ἀλλ’ ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν στρατηγίας πλήθει τε καὶ εὐρήμασιν.” ἢ ὅτι φρονιμώταται Μηλίους λιμῷ ἀνείλεν.

ὑπεραλγῆ χόλον (S. El. 176) ἄγαν ὀδυνηρόν, λυπηρόν. καὶ αὐθις (Polyb. 3 79) “ὑπεραλγῆς ὦν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῶ.” καὶ αὐθις “ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγῆς ὦν ἐκ τῆς πληγῆς ῥύθην ἐφέρετο” (cf. v. ἀποσφαλμήσας).

ὑπεραναιδεσθήσομαι τῆ ἀναιδέα νικηθήσομαι, οἶον ἀναιδέστερός μου φανήσεται. sch. A. Eq. 1203.

ὑπερανάστης μετανάστης, μεταβάτης.

ὑπεραντλον πλήρη· “οἱ δὲ ὑπεραντλον ποιησάμενοι τὸ πλοῖον ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον.”

ὑπεράριθμος· “οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν

στους.

ὑπερβαλλόντως λίαν.

ὑπερβάλοι ὑπερδράμοι.

ὑπερβασίας (Hom. χ 168) ὄρκων παρβαύσεις, ἐπιρκίας.

ὑπερβερεταῖος ὄνομα μηνός, καὶ παρομία ὑπερβερεταῖος. ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται· παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μῆν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη.

ὑπερβίη ἢ ἀδικία.

ὑπέρβιον ὑπερβίως, ὅλον ἄγαν βιαιώς ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ. ὑπερήφανον.

ὑπερβολή ἢ ἀνόρθωσις. "πολλῆ ἀθισμοῦ γενομένη ἐν τῇ τῶν κλιμάκων ὑπερβολῇ." καὶ ἀθις "ἐν ταῖς τῶν ὄρων ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο."

ὑπερβολιμαῖον.

ὑπέρβολον λίθον· ὅτι γὰρ κατεπόντων τινάς, βάρος ἀπὸ τῶν τραχήλων ἀπεκρέμαζον. Ἀριστοφάνης (Eq. 1360) "ἄρας μετέωρον εἰς τὸ βύραθρον ἐμβαλῶ, ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας ὑπέρβολον." ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον, ἣν δὲ φιλόδικος Ἀριστοφάνης (Ach. 846) "κοῦ ξυντυχῶν σ' Ὑπέρβολος δικῶν ἀναπλήσει." καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀναπειστηρίῳ περὶ τοῦ Ὑπερβόλου.

Ὑπέρβολος δημιαγωγός ἦν, ὃν Θεκυδίδης ἐν τῇ ἡ' (73) ἐξωστρακίσθαι φησίν.

Ὑπερβόρειοι ἔθνος ἀρκτικώτερον καὶ ἐνδότερον τῶν Σκυθῶν.

Ὑπερβόρειων (AP 6 240) "ἠοῖσαν τῶν

εὐπεριοσθα ὑποσημειοῦν
ρεῖσουσιν, ἐκ τοῦ ἐρείδω·
ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψ
ὑπερ ἐπιξήνον· θελήσει
ἔχων λέγειν" (A Ach. 317). ἐδ
σί, δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφι
ξήνον δὲ μαγευρικός κορμός,
συνκόπτεσιν. cf. v. ἐπιξήνος.

ὑπερεπυπάζοντό με
τό με, κατεπλήσσοντό με
μίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμι
αὐτοῦς ὡς μικροθαυμάστως ε
τωμένως ὀλίγη λήμματα. πῦν
ὁ ἡμεῖς πομπύζειν λέγομεν. ε
ὑπερεπυρρίασεν· Ἀρι
307) "ὄδι δὲ δεισας ὑπερεπυ
τοῦ πυρρός ἐγένετο.

ὑπερέσχεθε γαίης. "Ο
περὶ ἡλίου φησὶν ἐξ ἡρωικοῦ
γῆς τὰς ἀνατολὰς εἶναι, ὃ δ
ἰδίᾳ προσώπῳ ἐξ ὠκεανοῦ.

ὑπερευδοκούμενοι ὅπ
"οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὑπερευδοκοῦμ
τα τρόπον τῇ τῆ Σκιπίωνος
τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων
ὑπερέχει ὑπερμαχεῖ, ὅπ
(A Pac. 17) "ὑπερέχει τῆς
τοῦ περιγίνεσθαι τοῦ πράγμ
σθαι.

Ὑπερέχιος Ἀλεξανδρεὺς
ἐπὶ τῶν κρήνων Μισσηνικῶν

ας."

ὑπερηγάσθη ὑπερεθαύμασα.

ὑπερηγορῶν ὑπὲρ αὐτοῦ λαλῶν· (Damas.) "ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν τῷ Σωφράτῳ βαυδύτερον ἢ κατ' ἀκροατὰς διελέετο."

ὑπερημερίας ὑπερβαλλούσης ἐκπροθεμίας, ὅταν μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μνείας ἴσθῃ.

ὑπερήμεροι οἱ ἐν ταῖς καταδικαῖς πρὸς ἑστίας ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάσθαι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὅποιον οὖν καὶ τὰ κατὰ ταῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς ἀκαταῖς προθεσίαις ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο. ἡ δὲ πρῶγμα ὑπερημερία. Πατρ.

ὑπερήμερος ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος· (Procop. Goth. 4 26) "τοῖς δὲ δὴ καὶ τῆς Ἰταλίας στρατιώταις ἐκλύσαι τὰ πρόσθεν ὀφλήματα πάντα, ἐφ' οἷσπερ αὐτοῖς ὑπερήμερος χρόνος πολλοῦ βουσιλεύς ἐγένετο, οὐ κοιμίζομενοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς φερέσεις."

ὑπερήμερος καὶ ὑπερημερία. ὅταν πρὸς τὴν κυρίαν, ἑορτὴν τυχὸν ἢ τινας ἄλλων ἢ συλλόγου ἢ δεδειγμένου πράγματος, κεντήσῃ τις, τότε ὑπερήμερος καὶ ἐξ ὑπερημερίας ἐληλυθῆναι λέγεται, καὶ κατόπιν τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχοι, πλεῖστον τῆς ἑορτῆς τολεῖσθαι.

ὑπερηγορεόντων ὑπερεχόντων τῇ δουλίῃ.

ὑπερήνωρ ὑπερήνορος.

ὑπερήνωρ ὑπερέβησαν· Πολύβιος (1 25) κάμψαντες δὲ τὸν Πύχωνον ὑπερήνωρ εἰς ἱερομον."

ὑπερηφανημένος ἀντὶ τῆς καταπεφρονημένος παρὰ τινας.

ὑπερηφανία.

ὑπερήφανον πολὺ· "πάντων τῶν τοίων κικονιαμένων εἰς ὕψος ὑπερήφανον."

ὑπερήφανος. "πάση κακίᾳ ἀντίκειται ἰσότη, τῇ λαγνείᾳ ἢ σωφροσύνῃ, τῇ λαίμαρτίᾳ ἢ ἐγκράτειᾳ, τῇ πλεονεξίᾳ ἢ δικαιοσύνῃ, τῇ ὀργῇ ἢ πραύτητι, τῇ λύπῃ ἢ χαρᾷ, τῇ ἡθῆνῃ ἢ μνήμῃ, τῇ ἀκηδία ἢ ὑπομονῇ, τῇ ἄφροσύνῃ ἢ φρόνησιν, τῇ δειλίᾳ ἢ ἀνδρίᾳ, τῇ κενοδοξίᾳ ἢ ταπεινοφροσύνῃ, καὶ ταῖς λοιπαῖς. τῷ δὲ τύφῳ μόνῳ οὐκ ἀντίκειται ἄρετῃ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν κακίαν, ἐαυτὸν δὲ ἀντέταξεν ὁ θεός· κύριος γὰρ ὑπερ-

ηφάνους ἀντιτάσσεται, καὶ ὁ προφήτης (Ps. 73 4) 'ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν,' καὶ (93 2) 'ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις,' παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ (Rom. 1 30) τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσι φουσωμένους ὑπερηφάνους νοητέον." καὶ Ἀλιανός "οἱ δὲ ἔκειντο θάματα ἔνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον," ἀντὶ τῆς περιβλεπτον. ὑπερήφανος καὶ ὁ λαμπρός· Ἀλιανός "καὶ στρωματῆς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις."

ὑπερθεῖν ἐπάνω· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 155) "οἶκος καὶ κτεάνων χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχειν."

ὑπὲρ θένερος παρ' Ὀμηρῳ (E 339) ὡς τὸ πέλωλος ἐσχημάτισται ἀδετέρωσ.

ὑπερθέντι ἐξαιπόντι, ἀνακοινωνοσμένη· Ἡρόδοτος (5 32) "ὁ δὲ Ἀρταφέρνης, ὡς οἱ πέμπαντι ἐς Σούσου καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τῆς Ἀρισταγόρῳ λεγόμενα συνέπεινος καὶ αὐτὸς Ἀρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσατο ὁ τριήρεως."

ὑπὲρ θεῶν ὑπὲρ θεῶν βέλλῃσιν.

ὑπερθέοντες ὑπερτρέχοντες.

ὑπερθέσει οἰκοδομήσει.

ὑπερθεῖων ἀλαζόνων· "καὶ τοῖς φρονημασιν ὑπερθεῖων ὡς ἂν ἦδη κικρατηκότων."

ὑπερθεορῶν ὑπερηθῶν· (Herodot. 6 134) "τῆς Δήμητρος οὐ δυνάμενον ὑπερθεορεῖν τὰς θύρας, θεορῶντι δὲ λέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον."

ὑπεριάσ οἶνος, ἀπὸ Ὑπέρεσ.

Ὑπερίδης υἱὸς Γλαυκίπῃσ τῆ ῥήτορος (οἱ δὲ Πυθοκλέεσ), Ἀθηναῖος ῥήτωρ, τῶν πρώτων κικριμένων δέκα εἰς, μαθητεύσας ἄμα Ἀκούργῳ καὶ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ Ἰσοκράτει τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ, γυναικῶν δὲ ἠτιθήθη. ἀνηρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρῃσ τῆ βασιλέωσ, ἐξαγαγόντος αὐτὸν τῆ ἐν Ἐρμιόνησ τοῦ τῆσ Δήμητρος δι' Ἀρχίεσ τοῦ ἐπικληθέντος φρυγαδοθήρα. καὶ ἀποτιμηθεῖσ τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαυκίπῃσ τὰ ὀστέα λαβὼν εἰς τὸ πατρῶων ἐθαψε μνήμη. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νσ'. cf. v. ὑπερόριον.

Ὑπερίδης δημωγωγὸς ἄριστος, ὅσ καὶ φίλος ὢν Δημοσθένεσ ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖσ Ἀρπαλεῖοσ κρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖ-

ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

ὑπερκέρωσις. ὑπερκέρωσις ἐστὶν ὅταν ἐκ τῆ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. (Agath. 5 19) "ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρομὰς τοῖς ἵπποις καὶ ὑπερκερώσεις ποιῆσθαι ἐδύνατο, ὡς δὴ ἀπειλημμένοι τῷ στρατεύματι."

ὑπερκύπτω, αἰτιατικῆ. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑπερκύπτω ἢ μὲν ἔσω γραφῆ ἔχει αἰτιατικῆ καὶ ὁ Πλούταρχος, ἢ δὲ Χαρίκλειου (Heliodor. Aethiop. 1 1) γενικῆ "ὑπερκύπτωτες τοῦ ὄρους."

ὑπερμαζᾶ ὑπερτροφᾶ, πλατεῖ, στρηγιᾶ. "οἱ δὲ Γαλάται καταπλαγῆντες, ὡς ὑπερμαζώντων αὐτόχρημα τῶν Ῥωμαίων καὶ διὰ τὴν τροφήν ῥιπτούντων τοὺς ἄρτους, ἐσπίσαντο." καὶ αὐθις "ὃ δὲ ὑπερμαζῶν καὶ χρυσίω βάλλων καὶ τὰς κορώνας, ὁ πρότερον δοῦλος τυγγάνων."

ὑπερμᾶλλον ἐκ περισσῶ. "ἦν μὲν ἀπορία καὶ δέος ὑπερμᾶλλον περὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐ δυναμένους ἐπινοῆσαι τί ποτέ ἐστι τὸ λειπόμενον."

ὑπερμαργότερος ὁ ὑπερμαινόμενος.

ὑπερμενέα ἰσχυρότερον λίαν.

ὑπερνήχεται ὑπερβαίνει.

ὑπεροιαζόμενον ὑπερηφανευόμενον.

ὑπεροίσων ὑπερβαλῶν, ὑπερενεγκῶν. "ὃ δὲ τὸ φρόνημα μέγα, ὡς καὶ τὸν Ἀλέξαν-

δρομία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸ λοτιμουμένων. cf. v. ὄνον σκ ὑπεροπλίησι (Hom. A: ηφανίαι, καὶ ὑπεροπλία ἢ ὑπεροπλίαι ὑπεροπλῆσι ὑπεροπλον (Hom. O 185 ὑπέροπτα (S OR 883) "

οὔτω χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύετ βητος, οὐδὲ δαιμόνων ἔδῃ σι ἔλοιτο μοῖρα δυσπότμου χάρι τέστιν ἔνεκα τῆς ἀνοσίε τρι ηφανίας ὁ τοιοῦτος ἐν κακῆ μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσέπτων ἢ ἰ κτων, τουτέστιν ὧν οὐ χρῆ ἰ ἑπερόπτης ὁ παρορῶν. της ὧν τοῦ δικαίου καὶ ὕβρι ὑπεροπτικώτερον.

ὑπέροπτον μεγάλην.

ὑπερορῶν ὑπερβλέπειν.

ὑπερόριον. "τὸ σῶμα

ἔρορσαν Ἀθηναῖοι ὑπερόριον χρόν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ ὑ πείθει τοὺς Ἀθηναίους ὑπερι τοῦ ῥήτορος Ὑπερίδου ῥῖψαι τῶν ὄρων.

ὑπερόριον τὸ πυρηλλαγ τη ἀλλότριον καὶ ὑπέροργον. ἄηδες καὶ ὑπερόριον λυπήσι στρατιῶν," καὶ αὐθις "προσὶ ἀνδρὶ ἀποδημεῖν τε καὶ ὑπερι

ἔτ' οὐχ ὑπέροφρος μοι περιτροπή γενήσεται." ὑπέροφρος ὑπερήφανος, παρὰ Ὑπερίδη.

ὑπεροψίαν καταφρόνησιν (Joseph. B. I. 7 33) "εἰδὼς τῶν Ἰουδαίων τὸ πρὸς ἀλλήλους πιστὸν καὶ τὴν πρὸς τὰς κολύσεις ὑπεροψίαν."

ὑπερπαίειν ὑπερβαίνειν, πλεονάζειν Polyb. 14 5) "διὸ τὸ γεγονός ἐδὲ καθ' ὑπερολήν εἰκόσαι δυνατὸν οὐδενὶ τῶν ὄντων στίλ. οὕτως ὑπερπεπαίκει πάσας τῆ δεινότητι τὰς προειρημένους πράξεις."

ὑπερπετεῖς ὑπερλίαν σωζομένους (Diod. Sic. 14 23) "Κλέαρχος ὁ Λυκεδαμόνιος τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῆ προάγειν, εἰ δὲ ἐντὸς βέλους γένοιτο, θέειν, τὸ μὲν ἵνα ἀκέραιοι τοῖς σώμασιν ἀγώζωντο, τὸ δὲ ἵνα ὑπερπετεῖς ᾧσιν."

ὑπερπνιγεῖς: "ἵπποι ὑπερπνιγεῖς γενόμενοι, οἱ δὲ ὑπέροφροι ἐκ τῆς ἄγαν ἱππηλατίας" (cf. v. ἐκτραχηλίζω).

ὑπερπταίη ὑπερπετασθῆ.

ὑπερφροον τὸ ἀπὸ ὕψους θέον, ὑπερφρον τὸ ἀνάγειν.

ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ὑπὲρ τὰ μέτρα. πρὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἢ μεταφορᾶ. λέγεται δὲ ἀπὸ Φαῦλλου τοῦ πεντάθλου τῷ Κροωνιάτῃ εἰρησθαι, ὃς ν' πόδας ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρότερος αὐτὸς ὑπέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνας αὐτῆς (AP append. 97) "πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πῆδησε Δάυλλος, δίσκευσεν δ' ἑκατόν, πέντ' ἀποειπομένων." καὶ Πλάτων ἐν ῥῆ ἢ ἐπιγραφῇ Στρατύλος ἢ περὶ ὀνομάτων ὁρθότητος. cf. αὐτόχρημα.

ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν, ἐπὶ τῶν αὐτῶ ὑπερβολῆν τι πραττόντων, διότι ὁ Δάυλλος ὑπὲρ τοὺς ν' πόδας πηδήσας ἐπηώθη τὸ σκέλος.

ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν. Φάυλλος ἐγένετο πένταθλος, ὁ Πόντιος, ὃς ἐδόκει ἰέγιστος δίσκεῦσαι καὶ ἄλλεσθαι. ἐπεὶ οὖν ὑπὲρ τὰς ἐσκαμμένους ν' πόδας εἰς τὸ στεῖνον ἤλατο, τὸ συμβᾶν εἰς παροιμίαν ἐξέβη.

ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Κανιστιῷ πλυσιώτατος. εἴ ποτε οὖν ἐθαύμαζόντινα οἱ Κυρυστίοι ἐπὶ πλούτῳ, ὑπερβολικῶς λεγόν ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Ἀριστοτέλης

δὲ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικούς μισθοῦς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι, ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρησθαι.

ὑπερτέλλον ὑπερανυτέλλον.

ὑπερτενές ὑψηλόν, ὑπερανέχον.

ὑπέρτερον κρεῖττον.

ὑπερτεροῦν δεσπόζον.

ὑπερτηρία (Plat. Theaet. p. 207 A) τὸ τῆς ἀμύξης πῆγμα.

ὑπερτίθεται ἀναβάλλεται.

ὑπὲρ τὸν κατάλογον, παροιμία ἐπὶ τῶν γεγηρακῶτων.

ὑπέροτονον (A Nub. 1157) "βοήσομαι τὴν ὑπέροτονον βοήν," τετίεστι τὴν μεγάλην καὶ ὑπερέχουσαν.

ὑπὲρ τοῦ μηθενός ἀντὶ τοῦ φρόδιως καὶ εὐχερῶς. Δαβὶδ (Ps. 55 7) "ὑπὲρ τῆ μηθενός ᾧσεις αὐτούς."

ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀγωνιούμενος: "καὶ στρατιῶν ἐξάγει ὑπὲρ τῶν ὄλων φέρουσαν τὸν κίνδυνον."

ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀναρριπτεῖν.

ὑπερφυλαγγλασίς ἐστιν ὅταν ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τῆς φύλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

ὑπερφερές μέγα, ὑπερέχον: "οὗ τὸ ὕψος ἦν γιγαντιαῖον καὶ ἡ τόλμη ὑπερφερεστέρα."

ὑπερφίαλος. ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγῃ (Hom. O 94) "ὑπερφίαλος καὶ ἀπηγής," ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐνσπονδος. ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου (φ 289) "ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν δαίνυσαι," ἀντὶ τῆ ἀγαθοῦς.

ὑπερφρονεῖ: "ὅτι τὰ ἀνθρώπεια τὸ θεῖον ἢ ὑπερφρονεῖ ἢ ἀτιμάζει, ἢ πρόνοιαν αὐτοῖς ἐφορον οὐκ ἐφίστησι."

ὑπερφρόνως ἀλυζονικῶς, ὑπερηφάνως: "ὃ δὲ ἀντέγραψέν οἱ τὰ τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα ἐκείνον δὲ Καίσαρα μόνον ὀνομάζεσθαι" (cf. v. ἐχ ὅσον).

ὑπέρφρων: (Philostrat. V. 8. 1 25 4) "ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολέμων ὁ σοφιστῆς ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προύγοντος, δυνάσταις δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφοιμένῃ, θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσθ διαλέγεσθαι." λέγεται δὲ καὶ τὰ αὐτῷ πεπωγμένα, φημὶ δὴ Πολέμωνι τῷ ὑπέρφρωνι, ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν τρανότερον.

ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. Ἀριστοφάνης

(Eq. 141) τὸν ἀλλαντοπώλην διασύρων ἐξάλ-
ρω τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον ὀνειδίση φανε-
σης αὐτῆς λίαν εὐτελοῦς· ἀλλαντοπώλης γὰρ
ὁ τὰ ἔντερα πωλῶν.

ὑπερφυής μεγαλοφυής, μελῶν.

ὑπερφύα.

ὑπέρχεται ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται τὸν δη-
μον, καὶ ὑποτρέχει καὶ κολακεύει καὶ κατα-
πραῦνει, ὑπάγων τὴν ὀργὴν ἄπυσαν τὴν
πρὸς αὐτόν. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (270)
"εἶδες οἶ' ὑπέρχεται, ὡσπερὶ γέροντας ἡμῶς
ἐκκοβυλικεύεται," ἀντὶ τῆ ληστεύει· κόβυλοι
γὰρ οἱ μετὰ ξύλων λησταί. τοὺς αὐτοὺς δὲ
καὶ κορνηφόρους. οἶ' δὲ κόβαλον τὴν μετ'
ἀπάτης παιδιάν. ὡσπερ, φησί, γέροντας δι-
κυστὰς ἐκπυνοῦργεῖ, οὕτω καὶ ἡμῶς ἐπιχει-
ρεῖ ἀπατᾶν· κόβυλοι γὰρ καλοῦσι τὰ πανθο-
γήματα.

ὑπέρχολος γενόμενος ἀντὶ τῆ ὑπερ-
αγυνακτῆσας. οὕτως Ἀντιφάνης.

ὑπερωδυνία· "οἶ' δὲ συνέπασχον τῇ
τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνία," ταῦτέστι τῇ
συμφορᾷ, τῇ λύπῃ" (cf. v. ἀκληρούντων et
παρεκστῆναι).

ὑπερώη ὁ ἄρτανόκος· Ὀμηρος (X 495)
"χέλιμα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερώην δ' οὐκ ἐδί-
ηνε," καὶ Σιμόκατος (2 6) "εἰς μὲν γὰρ τὴν
ὑπερώϊαν χελώνην Μηδικὸς οἰστός ἐς βῆθος
ἐσθὺς ἀνὰ τὸ κρανίον ἐρριζωτο."

ὑπερώησαν ὑπεχώρησαν. Hom. Θ 122.

ὑπερῶον τὸ ἀνώγειον.

ὑπερώσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

ὑπέρωσις.

ὑπεσταλκότες· ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπε-
σταλκότες πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις,"
ἀντὶ τῆ ὑποδύντες, ὑπεισελθόντες.

ὑπεστειλάμην παρητησάμην, ἀπεκρυ-
ψάμην.

ὑπέστημεν ὑπεσχόμεθα.

ὑπεστόρεσται ὑπέστρωται, καὶ ὑπε-
στορέσθαι.

ὑπέσχεν ὑπέκλινεν, ἔδωκεν· "οὐδὲ τὴν
ἀκοὴν ὑπέσχε τοῖς διαβάλλουσιν, οὐδὲ φόνον
ἄδικον ἐργάσατο ἐκὼν γε εἶναι," ἀντὶ τοῦ
αὐθαιρέτως (cf. v. Ἰωάννης).

ὑπέτεινεν ἐπηγγέλλετο, κατεσκευάζεν·
"Ἔως μὲν οὖν ἤλπιζον τὴν στρατηγίαν τῆς
ἔω παρὰ βουσιλέως, καὶ τὰς ἄλλας ἐλπίδας
ἄς ὑπέτεινεν οὗτος, σπουδὴν ἐδείκνυσαν."

ὑπετέμενετο ὑπεκρόπτετο· "ἀπὸ συν-

θήμιτος ἀφιεμένων τῶν βελῶν τὸ φῶς ἐπι-
τέμενετο."

ὑπεύθυνοι οἱ μήπω λογισμοὺς πε-
σχηκότες μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς ἔπι-
στεύθησαν. sch. A Eq. 259.

ὑπέχει ὑφίσταται. καὶ τὸ ἀποκρίνεται
ὑπέχειν παρὰ Ἀριστοτέλει (Top. 8)· "ἐπὶ
ῥᾶδιον τὰς θέσεις." Ἀριστοφάνης (Lys. 84)
"καὶ πάνθ' ὑπέχειν ὧν σύνοιδεν ἢ κῆλ'·"
λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας.

ὑπέχοντος κρατούντος· Ἀριστοφάνης
(Ecc. 847) "κᾶπειτ' ἐχώρον εἰς ἀγορὰν ἐπὶ
ἄλφεια. ἐπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι με τὸν θύ-
λακον, ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι με
δένα χαλκῶν τὸ λοιπόν· ἀργύρω γὰρ κᾶ-
μεθα."

ὑπεψημισμένη ἀκμαία πρὸς τῶν, ἢ
ἐγκύμων, ἀπὸ τοῦ ψηνός, ὃ σημαίνει πᾶσι
τοῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκι, ἢ ἀπ-
ωργοὶ ἀφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς σπῆς,
ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν μὴ ἀπορῆξ, ἢ
v. ἀνερίναστος et ψηνης.

ὑπεψιδυρίζετο ἡρέμα ὑπεκαλεῖτο· ἢ
Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρον ἄττα ῥήματα ἢ
ψιδυρίζετο" (cf. v. φορτία).

ὑπήγεν ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο· Ξενοφῶν
(Anab. 2 1 18) "ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦθ' ἐπι-
βελόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα προειπὼν
συμβεβηῦσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὄπλα."

ὑπήκτο· "ἢ δὲ Λιβανία τὸ θρασύ
τοῦ καὶ γενναῖον ἀποκόψασα ἀλγυμῶν
ὑπήκτο," ἀντὶ τοῦ ὑπηγάγετο.

ὑπηνέμια τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια (he-
lian. or. 7 p. 206 C) "γίνεται γὰρ αὐτῶ ἐπι-
θεν τὰ ὑπηνέμια καὶ τερωτώδη ἀπὶ τῆς
ἀληθοῦς ἐπιστήμης, οἷον εἰδωλα ἀπεισι-
σκαί. πρόττονσι γοῦν πρὸ τῆς τῶν ἀληθῶν
ἐπιστήμης τὰ ψεύδη."

ὑπηνέμια κλιεῖται τὰ δίχα συντάσσεται
καὶ μίξεως. σύνηθες δὲ λέγειν αὐτοῖς ἀπ-
αῖον· Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ (p. 151 E) "ἴσ-
μιμον ἢ ἀνεμιαῖον τυγχάνει."

ὑπηνέμια ὡς ἡμεῖς λέγομεν Ἀριστοφάνης
Δαιδάλω "ἐνίοτε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρο-
ντων βία ὑπηνέμια τίττωσιν ἰδὴ πολλὰς"
Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἐπι-
μιαῖα, καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ "ἀνεμιαῖον
ἐγένετο." τὰ δίχα σπέρματος ἄρρετος.

ὑπηνέμιοι ὑπὸ τὸν ἀνεμον.

ὑπήνη μύσταξ, τὸ γένειον, κόμη, ἢ

ἔ ἄνω χεῖλους τρέχουσι· τὸ δὲ κάτω πάπ-
 ῶς.

ὑπήνη παρὰ τὸ ὑποκάτω εἶναι ἢ λέναι.
 ὁ δὲ πη διὰ τῆ η, παρὰ τὸν ἦσω μέλλον-
 α, ἀπὸ τῆ ἦμι. ἢ ὡς εἰρήνη γαλήνη.

ὑπηγήτη ἀκμαίω, ἄρτι γενειῶντι, ἔτι
 ἔω· (Hom. Ω 348, κ 279) "πρῶτον ὑπηγήτη."

ὑπήντων ταῖς γυναιξίν, ἀσπασμούς και
 καῖνας και πᾶνθ' ὅσα ἐκ μεγάλων κινδύ-
 ον εἰς ἀδόκητον σωτηρίαν καταστάντες ἄν-
 ρωποι λέγουσι και πράττεσιν" (Dionys. Hal.
 R. 8 55).

ὑπ' ἠοῖ ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

ὑπηρέσιον τὸ πυρὶ ἡμῖν, ὃ χρώμεθα
 ε ἀπόπατον.

ὑπηρέσιον ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἦγεν
 υπηλατῶν, ἐφ' οὗ καθίζουσι οἱ ἐρέσσοντες
 ἀ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς.

ὑπηρέτης δῆλος.

ὑπηρετικοῖς τοῖς ἐρέσσοσιν· "ἔξευξε
 ἐς νῆας, βραχὺ διάστημα ποιῶν, ὥστε ὑπη-
 ρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι και διαπλεῖν." και
 ἔθις "ὁ δὲ ἦν ὑπηρετικὸν σκευὸς εὐφρυνῆς
 καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων
 ἰκονομίαν" (cf. v. εὐφρῦά).

ὑπῆρξαν προκατήρξαντο· "οὗτοι γὰρ
 φῶτοι ὑπῆρξαν ἀδικίης" Ἡρόδοτος (4 1).
 καὶ Αἴλιανός "ὁ δὲ ὑπῆρξατο σωφρονεῖν."

ὑπήτρια τὰ οὐδατα, οἱ μασθοί.

ὑπιγῆ ἢ ἀπόκλεισις, ὑπιωγῆ δὲ ἢ σκέ-
 νις (Hom. ε 404).

ὑπιδέσθαι ὑποθεωρῆσαι.

ὑπίσχεται ὑπισπνέται, και ὑποσχό-
 ιενος συντασσόμενος.

ὑπνηλός ῥάθυμος.

ὑπνομαχῶ Ἀριστοφάνης (Synes. ep. 129)
 ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος ὑπνο-
 ιαχῶ. ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν
 ἰορὶ δ' οἶνος Ἰσμαρικὸς, πίνω δ' ἐν δορὶ
 κελιμένος. οὐκ οἶδαι δ' εἰ μᾶλλον Ἀρχιλό-
 γῳ προσῆκον ἦν ταῦτα εἰπεῖν." cf. v. Μάρ-
 τελλος.

ὑπνος. τὸν ὑπνον γίνεσθαι ἐκλυόμενον
 τοῦ αἰσθητικῆς τόνου περὶ τὸ ἡγεμονικόν. ἢ
 πτέρησις ἐρηγηόσεως κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ
 ὑπνος. παρὰ φύσιν δὲ ἐστὶ στέρησις ὡς ἐκ-
 κοπέντων τῶν ὀφθαλμῶν (Diog. L. 7 158).

ὑπνος ἐπὶ Θεοῦ ἢ μακροθυμία· Δουβίδ
 (Ps. 43 23) "ἔξηγέρθητι ἡμῖν τί ὑπνοῖς, κύριε;"
 και (77 65) "ἔξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος."

(A Nub. 701) "ὑπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος
 ὀμιάτων." ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν βελομένων
 φιλοσοφεῖν.

ὑπνω τῆ ἀγρυπνία Ὅμηρος (μ 281).

ὑπό ὀλίγον.

ὑπόβαθμος ὑπόβαθρος.

ὑποβάθραν ὑπόβασιν, θεμέλιον (Diog.
 L. 1 94) "χρόνῳ δὴ ἕστερον ὑποβάθρου λακ-
 τίσας τὴν γυναικῶ ἀπέκτεινε, πεισθεῖς δια-
 βολαῖς παλλακίδος."

ὑποβαλλόμενοι πειθόμενοι, ἢ ὑπο-
 βλήτως λέγοντες, ἢ ἰδιοποιουσάμενοι· Σοφο-
 κλῆς (Ai. 188) "εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι
 μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς." τετέξιν, εἰ δὲ
 ἐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα, ἀλλὰ πεπλασμένα
 ὑπὸ τῆ βασιλείως ἢ ἄλλου τινός.

ὑποβασμόν ὑποβάθραν.

ὑποβήσονται ταπεινωθῶσιν, ὑποπέσω-
 σιν· "ὅτι τῆ τε ... συνοίσειν (cf. v. αὐχημα).

ὑποβιβάζοντες ἐλαττώντες.

ὑποβιβάζουσιν ὑποκαταβαίνουσιν.

ὑποβλεπόμενος (1 Regg. 18 19) ὑπονο-
 ῶν, ἐχθραίνων, ἐπιτηρῶν. "και ἐκ ἦν ῥά-
 διον μὴ γελῶν και ὑποβλέπεσθαι τὸ γινό-
 μενον."

ὑποβλήθην (Hom. A 292) ὑποβαλῶν
 λόγον ὑποκροστικῶς ἔτι λέγοντος.

ὑπόβλητον ἐκ ἀληθῆς ἀλλὰ πεπλασμέ-
 νον, ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη
 τῆς παιδας· Σοφοκλῆς (OC 794) "τὸ σὸν δ'
 ἀφίχται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα." και αὐθις
 (Ai. 481) "ἄθεις ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λό-
 γον Αἴιου ἐλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτῆ φρονός,"
 ἀντὶ τῆ γνήσια τῆς διανοίας σε τὰ εἰρημέ-
 να, ἐχ' ὑπόβλητα· οἰκεία ἦν σαυτῷ εἰπας.
 ὁμως γε μὴν παῦσαι, τὸ πᾶν ἀναθεῖς ἡμῖν.

ὑπόβλητος ὁ νόθος· "ὑποβλήτους ἄν
 εἶπεν αὐτῆς και νόθος ἀντικρος, ἀνέπλησεν
 δὲ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα πολλῶν κακῶν."

ὑποβολή ὁμοιότης, προσθήκη (Diog. L.
 1 57) "Σόλων δὲ τὰ Ὅμηρου ἐξ ὑποβολῆς
 ἔγραψε ῥαψωδεῖσθαι, οἶον, ὅπου ὁ πρῶτος
 εἴληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον.

ὑποβολιμαῖοι ὑποβαλλόμενοι και εἰσο-
 ποιῆτοι, ἐπὶ τῶν χαμμαιριφῶν παιδίων, ἄπερ
 ἑαυταῖς ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

ὑπόβολον τὸ δακτυλίδιον.

ὑποβρύχιοι ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες.

ὑπόγαιοι ὑπὸ τὴν γῆν.

ὑπόγειος ὁ ὑποτεταγμένος.

ὑπογενειάζων (Aeschin. 161) λιτανεύων, ἀπὸ τῆ γενεῆς ἀπτόμενος.

ὑπόγειων ἐδετέρως. ὑπόγειον δὲ ὑπὸ τὴν γῆν.

ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες. λέγοι ἂν τὸς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περιπέλω λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ τὸς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' καταλόγῳ Κατὰδαίεος ὀνομαζομένους. Harp.

ὑπογράφεται δεικνύται. (Diodor. 19 46) "οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα ἔφησε δέκα πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν ἐς τὴν Ἀσίαν."

ὑπογραφόμενος· "ἐγγύρων δὲ τὸ πρόσωπον... χρώμενος." περὶ Σαρδαναπάλλου ὁ λόγος (cf. v. Σαρδανάπαλλος).

ὑπόγονον ἐγγύτερον, πρόσφατον, νεωστὶ γινόμενον, τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον, τὸ ἐχθρὸν· "προέθηκεν ὑπόγονον ῥιψάσπιδος γενομένης, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς ἀσχύνην τῆ δεδρακότος." "μείλιονα γὰρ τὰ ὑπόγονα πταισμάτα τὴν συμφορὰν ἔχει." καὶ αὐθις (Aripan. Pun. 125) "ὀλισθηρὸς δ' ἦν ὁ δρόμος ἐξ αἵματος πεπηγότος ὑπογύς τε καὶ πολλῆ, ὡς τῶν φευγόντων ἀπελείποντο καὶ ἄκοντες."

ὑπὸ δακρύοις σὺν δακρύοις· "καλεῖτε Ἀπόλλωνα ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις."

ὑπὸ δαμῶν ἐνακμισθῆναι αὐτόν" (cf. v. δάμ).

ὑποδείξ ὑπόφοβος.

ὑποδείσθε περιδεσμεῖτε· (A Eccl. 269) "ὑποδείσθε τὰς λακωνικὰς." ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

ὑποδενδρῶσαι ὑποδῦναί πε καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπη.

ὑποδείξη (Hom. I 73) ὑποδοχή, ἡ τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδειον.

ὑποδείξις ὑποδοχεύς.

ὑποδέρμαια περιτραχήλια.

ὑποδερίδα ὀρμισκον, πλόκιον.

ὑπόδημα, τετῆσι τὸ σαρκικὸν φρόνημα τῆ ἰδίας θελήματος. ὁ θεὸς φησι πρὸς Μωυσῆν (Exod. 35) "λῦσον σε τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν."

ὑπόδημα. οὕτω προσαγορεύεται ἡ ἐνανθρώπησις τῆ κυρίας. καὶ τότε μάρτυς αὐτὸς ὁ κύριος, διὰ τῆ προφήτε λέγων (Ps. 59 9) "ἐπὶ τὴν Ἰδαμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου." διὰ τῆτο καὶ ὑποπόδιον ἦκεσεν ἡ τοῦ κυρίου ἐνανθρώπησις ὡς ἐπὶ τῆς γῆς

ὀφθεῖσαι καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναμφεῖσαι καὶ τὸ τέρμα τῆς γῆς καταλαβῆ καὶ ὁ προφήτης (Ps. 98 5) "προσκυνῶ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτῆ."

ὑπόδικοι κατάκριτοι· "στρατιῶται δικοὶ ἐπὶ κακουργίᾳ, δρασμὸν βεβλήσονται ῥὰ Δεκέβαλον, θανάτῳ κολάζονται."

ὑποδμῶς (Hom. δ 386) δούλος.

ὑποδομένη τὰ ὑποδήματα βέsch. A Eccl. 46.

ὑποδοχῆς πλήθους· "ὑποδοχῆς αἰῶν" ἀντὶ τῆ πλήθους καὶ πολλῶν αἰῶν. Ἀριστοφάνης (Pac. 529).

ὑπόδρα δεινῶς.

ὑποδράξ· "ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα· μισοὶ λοξὸν ὑποδράξ ὀσομένη," το ὠγριόσασα καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ γῆν.

ὑποδρόμους στόμια.

ὑπόδουθι ἀντὶ τοῦ καλύπτει. κερχε ἄνωθεν· Ἀριστοφάνης Ὀρσι "λαβὼν τετὶ τὸ σικιάδειον ὑπέρεχε ἂ ὑποδύς ὑπείσειλθῶν.

ὑποδύτην τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον δύτην δὲ τὸ ἐπάνω.

ὑποζύγια οἱ ὑπὸ ζυγὸν βόες· "ἐξήκει... δυσπόρων" (cf. v. ἐξήκει γονται ὑποζύγια καὶ τῶν ἄλλων ζῴων.

ὑποζυγιάδης ἄνθρωπος ὁ τῆς ἐαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας πρῶτων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κελίσει περ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἰποὶς δ' ἂν κ ζυγιάδες πρῶγμα. Ἀριστοφάνης.

ὑποζώματα ξύλα τῆς νεῶς. ἀ εἰπεῖν ὑποζώματα, ὁ σκυτεὺς πρὸς μ παιζῶν εἶπε ζωμενύματα ὡς ἀρτέσιων ρον καὶ ζωμενύτων. ἀπείρητο δὲ ἂ νῶν ἐξάγειν ξύλα καὶ πίσσαν. εἶγον Λακεδαιμόνιοι τριήρεις, ἐπειδὴ ἦρ νήσων τινῶν. Ἀριστοφάνης (Eq. 279) τονὶ τὸν ἀνδρ' ἐγὼ δείκνυμι καὶ γῆμ' ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεῖ ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ (A Eq. 1158), ὑποτρέχειν, ὑποσκελεῖζειν, ἐμποδῶν ἴς ... "καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐνδίας τος ἐμυρτύρησεν ὁ Ἀπόλλων."

ὑποθερμανθεῖσα· "ἡ δὲ βαῖ ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς καὶ τὴ μὴν φλεγμῆνασα ἠτιᾶτο αὐτόν" (cf.

τιος).

ὑπόθεσις περιοχῆ, αἰτία. λέγονται δὲ ἰαί ἀρχαί ὑποθέσεις, ὅτι μὴ δι' ἀποδεί-
ως τίθενται. cf. v. θέσις.

ὑποθέτης ἀρχηγός, σύμβελος. "ἐκ ἡδύ-
το γνωσθῆναι τίς ὁ τῷ δράματος ὑποθέ-
ς."

ὑποθήγων ἐρεθίζων, προτρεπόμενος,
αλείφων. "ὑποθήγων ἐς τὰ καλὰ ἔργα
τούς."

ὑποθήκαις παραινέσει.

ὑποθημοσύνη διδασκαλία.

ὑποθήσομαι διδάξω, καὶ ὑποθέμε-
ν ἀντὶ τῷ διδάξαντα. "δὲς φασὶν ἐπικρα-
σαι, ὑποθέμενον τῷ βασιλεῖ, λ' πάσας
ἐρας φυλαχθῆναι αὐτόν."

ὑποικουροῦν λεληθὺς τι μῖσος.
οικεθρῶν ἀντὶ τῷ τρεφόμενον καὶ ἐνδομι-
ν. "ὅμως, εἰ καὶ μηδὲν ὑποικεθρῶν ἦν καὶ
τολανθάνον, ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Τύλλος,
πῶς πῶς ὑπεταράσσοντο."

ὑποιστόν φορητόν.

ὑποίσω ὑπενέγκω, καὶ ὑποίσων ὑπο-
νῶν.

ὑποκαθέξω τὸ ἐγκρύπτεσθαι "ἀγ-
ιλάντων τῶν διοπτῆρων ἐνέδραν ὑποκαθέ-
σθαι ἐπὶ τοῖς λαοῖσι." καὶ αὐθις "ἐν κοί-
νις ὑποκαθίσαι χωροῖς."

ὑποκαθεῖναι τὰς ὄφρῦς οἶον παύ-
σθαι χαλεπυίνοντα καὶ πρῶτον γενέ-
σθαι. τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὄφρῦς ὀργῆς
τῆς σημείων.

ὑποκαθέσθαι συγχωρῆσαι, ἀφεῖναι.
(Polyb. 24 8) "ὃ δὲ βεληθεῖς μηδὲν ἀλλό-
ριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν
πολεῖπειν τῇ βουσιεῖα."

ὑποκαθημένης ἐγκρυπτομένης, ἐναπο-
εμένης. (Polyb. 4 29) "διόπερ ὑποκαθημέ-
ης ἐκ τούτων αὐτῶν τῆς ὀργῆς, βραχέ-
ουσαν ἀμνήσαντος τῷ Φιλίππῳ ταχέως ὑπή-
σσε." καὶ ὑποκαθημένοι ἀντὶ τῷ ἐνε-
ρεούντες. "οἱ δὲ ἀρχοντες ὑποκαθημένοι
ὅς εἰσελθόντας πληγαῖς κατέβαινον."

ὑποκατάβυσιν παραχώρησιν.

ὑποκατακλίνεται ὑποκάτω κάθηται.
(Joseph. A. I. 12 4 9) "κλῆθεις δὲ εἰς ἐστίασιν
ποκατακλίνεται πάντων, καταφρονηθεῖς ὡς
αἷς ἔτι τὴν ἡλικίαν."

ὑποκαίεται ὑποβληθήσεται.

ὑποκεκορισμένη ὑποκεκριμένη. "ὃ δὲ

ὑποκεκορισμένη καὶ ἀπατηλῆ ἐχρήσατο πρε-
σβεῖα."

ὑποκινήσονται κινήθοντα, σαλευθῆντα, •
ἐπὶ τῶν τυπτομένων. Ἀριστοφάνης (Ran. 657)
"σκόπει νυν, ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἰδῆς."

ὑποκλιζομένην (S. Ai. 225) πεφημισμέ-
νην.

ὑποκνισθέντες λυπηθέντες, παροξυν-
θέντες. κνίζω γὰρ τὸ ἐξεπιπολῆς ζῆλον. "ἴνα
μάτην ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσιν."

ὑποκορίζεται κολακεύει, ὑποκρίνεται.
(Damasc. Phot. p. 336 a) "προχειρότερος ἦν εἰς
ἐπιτίμησιν· διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσ-
έκρυνεν, ἐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν
ὑποκορίζεσθαι."

ὑποκοριζόμενοι διασύροντες. Ξενο-
φῶν φησὶν (Mem. 2 1 26) "οἱ δὲ μισοῦντές
με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι κακίαν." ὁ δὲ
Ἀριστοφάνης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τῷ εὐ-
φημῶντες καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφῆμως ὀνομά-
ζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ παραπροσβεβίας (259)
"αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δολείαν, Φι-
λίππῳ ξενίαν καὶ ἐταιρείαν καὶ τὰ τοιαῦτα
ὑποκοριζόμενοι." "πυρθάνεσθαι εἰς τὸ πλη-
θος ἀποβλέποντα, ποδοποῖ δοκοῖεν αὐτῷ
εἶναι οἱ παῖδες· ἔτω γὰρ ὑποκοριζόμενος
ἐκάλει τὸς στρατευσαμένους."

ὑποκοριστικὸν ἔλαττον.

ὑποκνρίζω κολακεύω.

ὑπὸ κρασίῳ (Hom. K 152) ὑπὸ ταῖς κε-
φαλαῖς.

ὑποκρεόντων κρεόντων, ἐγγιζόντων.
ὑπόκρηνον ὑπὸ τὴν κεφαλὴν. "θήκε
δὲ λαῶν σκληρὸν ὑπόκρηνον."

ὑπόκριναι ἀποκρίθῃτι.

ὑποκρίνεσθαι τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ πα-
λαιοί. καὶ ὁ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν ὁ ἀπο-
κρινόμενος τῷ χορῷ. Θεοκρίδης ζ' (44) "εἰ δ'
ἔδεν ὑποκρίνοιντο, διεφθείροντο." καὶ οἱ
Ἴωνες ἔτιως Ἡρόδοτος "οἱ μὲν ταῦτα ὑπο-
κρινόμενοι Ἀθηναίων ἀπῆλλάττοντο." Πο-
λύβιος (8 29) "τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπῆ-
λων ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τὸς ἐκ συνουσίας
ἐπανάγοντας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένοι ὑπὸ
τῆς μέθης."

ὑποκρίνοντι ἀποκρίνοντι.

ὑποκρῆειν ἀντιφθέργεσθαι, ἀντιλέγειν
ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ὑποκρῆειν ἐπὶ
τῶν θορυβάντων λέγεται, ὅπερ ἡμεῖς φημὲν

ἐκκρέειν καὶ κωλύειν. sch. A Ach. 38.

ὑποκρούωσιν ὑποβάλλεσσι σε, λαμβάνονται σε Ἀριστοφάνης (Ecol. 257) "τί δ', ἦν ὑποκρούωσί σε;" ἢ δὲ φησι "προσκινήσομαι, ἄτ' ἐκ ἄπειρος ἕσα πολλῶν κρεμμάτων."

ὑποκυδεῖς γάρ εἰσιν οἱ τόποι" Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ὑποκυδής ἐστιν ὁ δίνυρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγρῶν γέγραπται ὑπόκυλοι. Harp.

ὑπόκυκλα (Hom. Σ 375) κύκλους, τροχούς.

ὑποκυσμένη (Hom. Z 26) ἐγκυμονήσασα.

ὑπόκωφος ὁ ἀκέων καὶ μὴ προσποιόμενος. sch. A Eq. 42.

ὑπολαβῶν ὑπονοήσας, ἢ ἀποκριθεῖς, ἢ ἀντειπὼν, ἀντικρέσας. "τῶς δὲ ἀντιστήναί οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνων ὡς ἐκύστες διέφθειρε." καὶ Μάλχος (X Anab. 1 17) "ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβῶν τῶς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα ἐπολιόρχει τὴν Μίλητον," ἀντὶ τῆ ὑπονοήσας.

ὑπολαμβάνοντας ἀνέχοντας, ἀναβαστάζοντας. "εἴ πη ἐς βαθυτέρον τι τῆ ποταμῆ ἐμπύτοιεν, ἀνυκεφίξειν ὑπολαμβάνοντας."

ὑπόληψις νόησις, ἀντίπραξις. "τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥαθυμίαν ὡς ἔ προνοήτων τῆς αὐτῆ ὑπολήψεως." Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς Τόποις "εἰ ὑπόληψις ἐστι ψευδῆς καὶ ἀληθῆς, εἴη ἢ καὶ δόξα· εἶδος γὰρ ὑπολήψεως ἡ δόξα."

ὑπολίσποις ἐστενωμένοις. (A Eq. 1365) "ὑπολίσποις πυγιδίοισι." τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν διὰ τὴν συνεχῆ ἔδραν καὶ εἰρεσίαν.

ὑπόλογον. Ἀσσίας φησὶν "ἔχ ὑπόλογον ὄντα" ἀντὶ τῆ ἐκ ἐν λόγῳ. καὶ Δείναρχος "ἔδεις ὑπόλογος βαλῆ γέγονεν" ἀντὶ τῆ ἔδεμία συγγνώμη, ἔδεμία παραίτησις. Harp.

ὑπὸ μάλης ὑπὸ μασχάλης. κείται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· αἰεὶ δ' ἔτως αὐτὸ παραλαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφροβον (12) "ἀλλὰ μὴν ἐχ εἰς ἔδδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, ἔδδ ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις γέγονεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορῆ μέση πολλῶν παρόντων." καὶ Ἀσσίας ἐν τῷ πρὸς Κλειτίαν "ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, ἐσκυασμένος τῶν χαλωμάτων ὅσα

οἴουσι ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβῶν ἐξήγαγε ξίφος ἔχων." καὶ τὸ μὲν ἐνικὸν ἔτω μὲ τῆς προθέσεως, τὸ δὲ πληθυντικὸν μασχάλης καὶ ἄλλοι πλεῖστοι καὶ Ἀσσίας ἐν ἰστολῆ· "καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλῆν, τὰς δὲ μασχάλης δασείας."

ὑπομεμαγμένη ἀναπεφυραμένη· ἢ τῆ τύπε θείσις ὑπομεμαγμένη ταῖς κείρας, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὴν ὑπερκειμένην περυφήν."

ὑπομνηματίζω.

ὑπόνοια. Φιλόλαός φησι (AP 712) "τὴν ὑπόνοϊαν πᾶσι μάλιστα λέγω θραπέυειν· εἰ γὰρ καὶ μὴ θραῖς ἀλλὰ δοκῆς ἀτυχεῖς. ἔτω καὶ Φιλόλαον ἀντίλε Κρήσιν ποτὲ πάτρη, ὡς μιν ἔδοξε θάλειν δῶκεν ἱερᾶν ἔχειν."

ὑπονομεύοντες ἀντὶ τοῦ ὑπονομεύοντες. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Κιλίστα. Harp.

ὑπονομηθόν· Θεουδίδης (6 100) "τὰς ὀχετούς οἱ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηθὸν καὶ ὕδατος ἡγμένοι ἦσαν, κατέστρεψαν."

ὑπόνομος ὀχετός, διῶρυξ.

ὑπονοστήσαι ἐπανελθεῖν, ὑπονοστήσαι.

ὑπὸ οἷ ὑφ' ἑαυτῷ· Ἀρριανός "τὸ δὲ ἔβδομον τέλος ὑπὸ οἷ ἔχων καὶ ἄλλας κελούς."

ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. ἔλεγε ὑπεσι. λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐριστικῶν.

ὑποπάρκον.

ὑποπέψαιεν μετὰ δόλῳ ἐπέψασαν Ἐνοφῶν (Anab. 2 4 22) "ἐγνώσθη ὅτι οἱ βάρτοι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέψαιεν, ἐπέψατες μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μείνειαν."

ὑποπεπτηχότες ὑποκρυπτόμενοι. (sa B. I. 5 74) "μέχρι μὲν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς θωρακίοις ἤρμεσαν."

ὑποπεπτηγῶτα (Hom. B 312) ἐπεπτηγῶτα ὑπὸ πῆχυν κρυτεῖς. (Synes. ep. 94) ἢ δὲ Νέμεσις σαφῶς ἐστὶ, περὶ ἧς πρὸς λίαν ἄδομεν "λήθησα δὲ παρ πόδα βίαιες, γυρόμενον ἀχέου κλίνας, ὑπὸ πῆχυν αἰβητὰν κρυτεῖς."

ὑποπιέζω ἐκθλίβω, ὑποπιέζω ἢ ὑποπίνειν ἀντὶ τῆ μεθύσκεσθαι. ὡς Νικοφῶν.

ὑπόπλευς μεστός.
 ὑποπόδιον τῆ θεῆ πάλαι μὲν ὁ θεῖος
 νεόμιστο κεύς, νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν
 αἱ θάλατταν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ θεῷ τὴν
 εἰσοσκύνησιν ἀπονέμωσι. Theodoret. in Ps.
 185.

ὑποποιεῖσθαι ὑποτάσσειν.
 ὑπόπτερος ταχεῖα.
 ὑποπτος. καὶ ὑπόπτῃς· "ὁ δὲ ἐπιπλά-
 τῃ μωρία διέδρα τῆ τυράννευ τὸν φοινικόν
 τε καὶ ὑπόπτῃν ἐκείνον τρόπον." καὶ αὖθις
 "διὸ καὶ ὡς ἐπὶ χρῆμασι τῶτο ποιῶν ὑπο-
 πτος ἐγένετο." καὶ αὖθις "τοῖς μὲν ἡ πόλις
 ἰδοὺκε φιλία, Ῥωμαίοις δὲ ὑποπτος," ἀντὶ
 τῷ ἐχθρό.

ὑποπυθμίδιον τὴν εἰς τὸν πυθμένα
 καταλειφθεῖσαν· (Ap 6 300) "κευόινε συφν-
 ῆς ἀποσπῶδα πεντάρραγον."
 ὑπόρειον τὸ ὑποκάτω τῆ ὕψους.
 ὑπόρειος ἡ ἔξοχὴ τῆ ὕψους. καὶ ὑπό-
 ρειον τὸ ὑπὸ τῆ ὕψους, ὑπόρειον δὲ τὸ μι-
 κρόν ἀκρωτήριο. ὑπόρεια δὲ καὶ ἀκρώρεια
 ἰὰ τῷ ω μεγάλῃ.

ὑπόρρηγον (Hom. K 216) ὑπαρρον.
 ὑποσκάλευε ἀναψύσα, ζωπύρει· Ἀρι-
 στοφάνης (Ach. 1013) "τὸ πῦρ ὑποσκάλευε."
 ὑποσκέλισον τῆς ὁρμῆς κώλυσον· Λα-
 κίδ (Ps. 16 14) "ἀνάστηθι, κύριε, πρόφθυσον
 ἰσθῆτος καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς."
 ὑπὸ σκότῳ· "ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγονώς"
 πκότιος, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. πυρθέτιος δὲ
 ἰ ἐκ παρθένης γεγονώς δοκῆτης.

ὑποσμύχου ἐνδιερεθίζουσα, ὑποκαίε-
 τα, θλίβουσα, καταπονῶσα.
 ὑποσπαιρέσης· "καὶ τῆς ὀφθαλμῶς
 ἐπὶ τῆς μικρὸν ὑποσπαιρούσης ἔτι ἐκκόπτου-
 νιν."
 ὑποσπανίζων ἐνδεῶς ἔχων· (Procop.
 Lyc. 19) "χρημάτων τε ὑποσπανίζων τῆς ἐπη-
 τόως ἐληίζετο."

ὑπόσπονδος ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμέ-
 νος.
 ὑποστάθμη καὶ ὑποσταθμῖς τρυ-
 γίας.
 ὑποστάς καταδεξιόμενος, ἀναδεξιόμενος·
 "ὁ δὲ ὑποστάς τὴν μήνυσιν, πρὸς τὴν ἐκεί-
 νου παρασκευάζεται ἐπιβαλὴν." σημαίνει δὲ
 καὶ τὸ ὑπομείνας· "προσκειμένων δὲ αὐτῶν
 καὶ γενομένων κατὰ τινα στενωπὸν προΐει
 μὲν ὁ Οὐλλίθ, ὑποστάς δὲ ὁ Ἀναγαστής, τῷ

δῆθεν ῥαδίως ἐκίτερον αὐτῶν διεξελθεῖν,
 τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πῖλον ἀνέλαβε." καὶ
 αὖθις "οἱ δὲ ὑποστάντες τὸ ἐπίταγμα ἐμή-
 ννον, ἀναζεύξαντες καθελκύσθαι αὐτῷ ἐς
 θάλατταν ναῦς," ἀντὶ τῷ ἀναδεξιόμενοι. καὶ
 αὖθις "οἱ δὲ ὑποστάντες ἀηρέθησαν."

ὑποστάς ὑπομείνας, θαρσήσας· Ξενο-
 φῶν (Anab. 4 1 26) "ὅστις ὑποστάς ἐθελον-
 τῆς πορεύεσθαι. ὑφίστανται δὲ τῶν μὲν
 ὀπλιτῶν Ἀριστῶννυμος."

ὑποστάς ὑπομείνας· "ὑποστάς εἰς ὄψιν
 ἐλθεῖν," ἐναντιωθῆναι. "τοῖς ὑποστάσι πο-
 λεμήσας τέτυς ἐνίκησε."

ὑπόστασις κυρίως τὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδιο-
 συστάτως ὑφιστάμενον. ἔστιν ἕν πρᾶγμα
 ὄφειστος τε καὶ ἰσῶδες, ἐν ᾧ τὸ τῶν συμ-
 βεβηκότων ἄθροισμα ὡς ἐν ἐνὶ ὑποκειμένῳ
 πράγματι καὶ ἐνεργείᾳ ὑφίστηκεν (Theorian-
 Legat. Armen. p. 16). ἐτυμολογεῖται δὲ ὑπόστα-
 σις παρὰ τὸ ὑφιστάμεναι καὶ ὑπάρχειν. παρὰ
 δὲ Ἀίλιανῷ ὑπόστασιν τὴν ἀντίστασιν· φησὶ
 γὰρ "ἀπέστη τὸ ἔθνος τὸ Σύρων, καὶ Φοι-
 νικῶν τῆς γείτονας προσέλαβεν εἰς τὴν αὐ-
 τῆν ὁρμῆν τε καὶ ὑπόστασιν." καὶ Διόδωρος
 "ἐπαγγελλούμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπό-
 στασιν ταύτην σιμβαλεῖσθαι."

ὑποστατικῶς ὑπομονητικῶς, καρτερι-
 κῶς· "ὁ δὲ ὑποστατικῶς κεχημένος τοῖς
 ἐπικειμένοις κινδύνοις δόξαν ἀνδρείας ἀπη-
 νέκατο."

ὑπόστεγος ὑπὸ τὸν οἶκον· Σοφοκλῆς
 (Phil. 34) "κάθ' ἐσθ' ὑπόστεγον; αὐτόξυλον
 γ' ἔκπωμα."

ὑποστειλάμενος ὑποκρυνόμενος, φο-
 βηθεῖς.

ὑποστέλλεται ἀναδύεται, ὑποκρίνεται,
 φεύγει, δολιεύεται.

ὑπόστημι πληθος· "τῷ δὲ ὑποστήματι
 τῶν ἀνδρῶν ἀντίχον ἐρωμένως οἱ Ῥω-
 μαῖοι."

ὑποστησάμενος ἀντὶ τῷ ἐναρξάμενος·
 (Io. Antioch. p. 821) "ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς
 ἡλικίας εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑπο-
 στησάμενος, ἔτε κατὰ μέρος ἔτε καθ' ἡδο-
 νὴν τραπεῖς τὸ πρόσωπον ὠφθη πάποτε."

ὑποσησας ἀντὶ τῷ ὑποβαλόμενος Ὑπε-
 ρίδης. Harp.

ὑποστήτω ἀποχωρησάτω.

ὑποστολῆς φηγῆς.

ὑποσυγχύτως συγκεχυμένως.

ὑποσχεῖν ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ὑποθεῖναι. "τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῶν ἄχρι τῶδε πεπραγμένων." καὶ αὖθις "ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς, καὶ τὰς εὐεργεσίας ἀναδειξάμενον."

ὑποσχέσθαι ἐκτείνει.

ὑπόσχωμεν ὑποβάλλωμεν.

ὑποτείνει. cf. v. τὸ γὰρ ἐλευσσειν.

ὑποτείνων ὑπισχνόμενος. (A Ach. 657)

"ὅ θωπεύων ἔδ' ὑποτείνων μισθός, ἔδ' ἐξ-απατόλλων."

ὑποτελής καὶ τέλος κατὰ φιλοσόφους διαφέρει. τῆς μὲν... εἶναι (cf. v. τέλος e).

ὑποτελέσθαι ἀφελέσθαι. Ξενοφῶν (Hell. 1 6 15) "ἦν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμῶνται ἡμῶς πάλιν ἐκείνοι· ἡμῶν δὲ ἔπω ἡ ἰσχυρὸς πύρεστιν."

ὑποτεμνόμενον ἐκκόπτουσα.

ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν ἀντὶ τῆ διατῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. ἔτω Ξενοφῶν.

ὑποτεμόμενος προλαβών. "ὃ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκίᾳ τινὶ βύλλει κατὰ νῶτα αὐτόν" (cf. v. ξυνάγκεια).

ὑποτεμῶμαι καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας Ἀριστοφάνης (Eq. 291)· οἱ βυρσοδέψαι γὰρ ὑποτεμῶνται τὰ δέρματα διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

ὑποτεμμημένων ἀφρημένων. "ὑποτεμμημένων αὐτῶ τῶν ἐλπίδων κατὰφοβος ἦν."

ὑποτίθει ὑπομάζια παιδιά. καὶ ὑπότιτθον ὁμοίως τὸ ὑπομάζιον.

ὑποτοπήσας ὑπονοήσας.

ὑπότριμμα ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων Ἀριστοφάνης (Eecl. 294) "βλέπων ὑπότριμμα," ἀντὶ τοῦ δριμύ, "στέργων σκοροδάμνη," τῆστιν ἠδόμενος δριμύσιν.

ὑπότροπος ἐξ ὑποστροφῆς.

ὑποτροχιζέσθαι. ἔχ ὡς ἡμεῖς τὸ ὑποπεσιῖν τροχῶ καὶ τρωθῆναι τροχίσεσθαι καλέμεν, ἔτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῶ ἐχρήσαντο, ἀλλὰ τὸ στρεβλῆσθαι ἐπὶ τῆ τροχῆ τὸς ἐξ-εταζομένους, ἵνα κατείπωσιν ἢ συνίσασιν ἄλλοις ἢ περι ὧν αὐτοὶ ἠδίκησαν, τροχιζέσθαι λέγουσιν.

ὑποτυπώσεων χαρακτήρων, λόγων.

ὑποτυφέσεως ὑποκνίσεως, ὑποκαίσεως.

"ἀλλὰ κατὰ βραχὺ τῆς διαγῆσεως ὑποτυφέ-

σεως τὸς ἀκόοντας." καὶ ὑποτυφεμένη (Menand. p. 286 Nieb.) "ἐντεῦθεν ἤρξαται ἡ δυσμένεια Ῥωμαίων τε καὶ Ἀβάρων, ἧτ' ἔτι πολλῆ ὑποτυφεμένη."

ὑπεδαῖοι καταχθόνιοι.

ὑπελα γόνατα, καὶ ὑπελον πόδα, καὶ ὑπελον χεῖρα καὶ σῶμα, τὸ φημαῖνον διὰ τινος πληγῆς καὶ ἐγγὺς τῷ ἀφιστασθαι ὄν, Κρατῖνος.

ὑπελα ἔλκη τὰ κρυπτά.

ὑπελος δόλιος, φαινόμενος δῆθεν ἀφηνικός, ὡς ἐπὶ τῶν ἐλκῶν τῶν ἐχόντων ἀπὸ ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἐνδοθεν δὲ σηκίως πυώδεις. ἐξ ἧ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὴ εἶναι χρησιῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μαθητῶν ἐλέχθη ἕτος ὁ λόγος.

ὑπέλωσ. "ὃ δὲ πρὸς τινος τῶν παρῶν ὑπέλωσ τε καὶ ἔχ ὑγιῶς ἔσχεν."

ὑπ' ἔρει ὑπὸ τῷ ὄρει.

ὑποφέρονται ὑποβάλλονται, καὶ ἐκ-φέρων ὑποβάλλων.

ὑποφῆται ἱερεῖς, προφῆται, χρηματι-γοί.

ὑποφθῆς φθῆσας, προλαβών.

ὑποφόνια. τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόντα χρήματα τοῖς οἰκείοις τῆ ἀναιρεθείας ἐπὶ τῆ τῆν αἰτίαν ἔχοντος ὅτι ἀνήρκεν, εἰ τὸ μὴ ἐπεξέχεσθαι μὴδὲ γενέσθαι τῆν τῆ φνε δίκην, ὑποφόνια καλεῖται. ἔτω Διόφχος καὶ Θεόφροστος. Haep.

ὑπόφορος ὑπεύθυνος, ὑπόκηρος, τὸ τέλος.

ὑποφύσεις παραφυσάδες φασίλων λετ-σιμῶν ἐξωθεν φύομαι.

ὑπόχαλκον δὲ σε τὸ χρυσίον ἐπὶ τῆ μίξιμον, παρακεκομμένον τὸ νόμισμα, παραχαράξιμον.

ὑπὸ χεῖρα.

ὑποχείριον τὸ ὑπὸ τῆν χεῖρα. "ὅ μὴ πυγμαῖς οἱ δὲ ῥοπάλοις, οἱ δὲ ὅ τι ποτε παρ-ρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτῶ" (cf. v. τριακοντόπης).

ὑποχειρίως ἀγκυλιώτως, δέλεος. "ὑποχειρίως αὐτῶ ποιῆσαι τὸς παῖδας τῶν ἐπνεσάτων."

ὑποχόνδρια τὰ ἀκροσπάδια, τὰ ἐπὶ τῆν λαγόνα.

ὑποχυτῆρες τρέβλια δι' ὧν τὸ ἐλαω εἰς λύχνας ἐπιχέουσιν.

ὑπόχυτος οἶνος ὁ γλυκύς. "ἦν ἐπὶ

Πολέμων ὁ φιλόσοφος ἔ γλυκὺς ἀδ' ἀπόχυ-
τος ἀλλὰ Πρώμιος" (Diog. L. 4 20).

ὑποψαμμότερος· "προήρωσε γὰρ τὸν
τόπον ὑποψαμμότερόν πως ὄντα, ἵνα ἐν τῇ
τυνὸδφ σφῶν κοριορτὸς πάμπολυς ἄρθῃ."

ὑπὸ ψήφου μιᾶς (A Lys. 270) ἀπὸ γυνώ-
κης, ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

ὑποψία τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν, τὸ ἐνεστηκός·
Πισίδης (Anar. 43) "τὴν τῶν φθασάντων
ἀσφαλῶς ὑποψίαν." ἢ τὸ ἐξ ἀκοῆς καὶ πα-
ραδόσεως γραφόμενον. καὶ ὑπόψια.

ὑπτια ὑψηλά.

ὑπτιάζει ὑποσφύρει.

ὑπτίος ἐπὶ νῶτον κείμενος. καὶ ὑπτια
· εἶδία τὰ ὀμυλιά. "προθνημία τῇ πάσῃ ἀνα-
ετώσαντες τὰς πύλας ἐδέξαντο ὑπτίαις
ερσὶ τὸς πολεμίους," ἀντὶ τῆ ἠλωμένους.

ὑπτίος λέγεται καὶ ὁ ἄπρακτος· καὶ ἐν
τεγράμμιτι (AP 5 203) "ἦ πολὺν ὑπτίον
ἴπαν ἐγύμνασε." περὶ μύωπος ὁ λόγος.

ὑπωμοσία. τὸ ὑπερτίθεισθαι δίκην,
ροφάσει χρώμενον ἀποδημία ἢ νόσῳ ἢ τινι
ἰῶν παραπλησίον μεθ' ὄρκου, ἔτως ἐλέγετο.
καὶ τὸ ποιεῖν τῆτο ὑπόμνησθαι. Harp.

ὑπόψια τὰ ὑπὸ τὸς ὀφθαλμοῦς πελιδ-
ώματα, ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξίόντα πύου.

ὑπόψια οἱ τέλοιοι οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς
ερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπό-
ψια καὶ τὰ ἀφ' οἰσθησθῶν πληγῆς τραύ-
ματα. sch. A Ach. 550.

ὑπόψια ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν. sch. Hom.
M 463.

ὑπωπιάζω τὸ ὑποτηρῶ ἐκ τῆ ὑπόψια,
· σημαίνει τὸς ὀφθαλμοῦς. φησὶν ὁ ἀπόστο-
· ος (1 Cor. 9 27) "ἀλλ' ὑπωπιάζω με τὸ σῶ-
· ρια καὶ δαλιγωγῶ," τῆτεξι πρὸς ἄσκησιν
· ἐπὶ μετ' ἐπιστήμης καὶ φρονησεως γυμ-
· νάζω, καὶ πρὸς τὴν τῶν κριττόνων συνέρ-
· ρειαν, ἢ πρὸς ἀσθεγίαν προνοῦμαι. ταύτη
· σοι καὶ παραινῆ φάσκων (Rom. 13 14) "ἐν-
· λήσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν, καὶ τῆς σαρκὸς
· ἐφρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίαις," ἢ τὴν
· τύμμετρον καὶ ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν πρὸς
· νόστασιν ἀπαγορεύσας, ἀλλὰ τὴν ἀκολουσίας
· τητέρου γαστριμαργίαν· ἐπήγυγε γὰρ "εἰς
· ἐπιθυμίαις," δηλαδὴ βλαβερούς καὶ ἀνοήτους.
· ἔ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ προσφέρειν δεῖ θε-
· ραπείαν ὡς κατασκιρτῶν τῆς ψυχῆς, ἀλλ'
· ἵνα συνεργῇ καὶ καθυπεργῇ τοῖς ἀρίστοις
· κλεινῆς ἐπιτηδεύμοιο. τῆτο· καὶ ὁ Πλάτων

φησὶν· "ἐπιμελεῖσθαι δεῖ σώματος καὶ ψυ-
· χῆς εἵνεκα ἁρμονίας, δεῖ ἔ βιῶν τε ἔστι καὶ
· ὀρθῶς βιῶν" (cf. v. ἀσκός ἐκ πάγῃ). ὑπο-
· πιέζω δέ, διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὸ μετρίως
· πιέζω.

ὑπωπιασμένοι· Ἀριστοφάνης (Pac.
540) "καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένοι
· καὶ κνύθοις προσκείμεναι," ἀντὶ τῆ σφόδρα
· πληγεῖσαι περὶ τὰ ὑπόψια· ὑπόψια δὲ ἔστι
· τὰ θγκώματα καὶ κρέματα, ἀπερ κοινὸς
· φασὶ. τοῖς κνύθοις δὲ προσθλῶσι τὰ ὑπό-
· ψια. ἢ ἐν ὄξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπόψια
· ἀνατρίβοντες ἢ τειάτοις τισὶν ἀφανῆ ποιῶ-
· σιν· Ἀπολλοφάνης "κνύθον λάβοιμι τοῖς
· ὑπωπίοις."

ὑπόψια ἢ ὑπὸ τὰ ὄρος πεδιάς, οἱ πό-
· δες τῆ ὄρος μεταφορικῶς.

ὑπόψιοι οἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν
· περιελημμένοι συγγενεῖς.

ὑπόψιον ὑπόστεγον.

ὑπόψιον ὄνομα πόλεως.

ὑπόψιον ὄνομα.

ὑπόψιον ὄνομα κύριον. (Joseph. A. I. 12
48?) "τῆτον ἠρώτησεν Ἀρίων πῶς ὁ πα-
· τῆρ αὐτῆ συνυγάγοι τὴν ἑσλίαν, ὡς ποινῶν
· καὶ τοῖς ἐπιθυμίαις ἀντέλων, ἐδήλα."

ὑπόψιον οἱ Πιπτικὸς. καὶ ὑπόψιον
· διοιο ὄνομα. καὶ ὑπόψιον ὄνομα κύ-
· ριον.

ὑπόψιον ὄνομα κύριον. καὶ ὑπόψιον
· διοιο ὄνομα.

ὑπόψιον.

ὑπόψιον.

ὑπόψιον, ἢ σύγρον.

ὑπόψιον ἐπὶ θηλείας, ὑπόψιον δὲ ἐπὶ ἄρρενος. κέ-
· β
· χρηται δὲ ἀδιαφόρως. (A Ach. 741) "ὅπως
· δὲ δόξῃτ' ἤμεν ἐξ ἀγαθῶς ὑπόψιον."

ὑπόψιον βρέξιας. Ἀλιανός "εἶτα ἀδοκῆτως
· πολλῶ πᾶν σφόδρα ὑπόψιον, καὶ ἀστραπυαὶ γε-
· γόνυσιν ἐκπληξῆσαι δευναί."

ὑπόψιον βοτάνη. καὶ ὑπόψιον βοτάνης χι-
· τῶν βεβαμμένος, καὶ ὑπόψιον βοτάνης ἔδετέ-
· ρως.

ὑπόψιον διὰ ῥόδων, ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ
· ἀναγῶγων, Κράτης Γείτοσιν.

ὑπόψιον ἐκώμασε παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς
· τι ποιόντων. cf. v. πώμη.

ὑπόψιον εἶσαι βραχεῖσαι ἀπὸ ὑποψῶν.

ὑπόψιον ἐβράχης.

ὑπόψιον πόλις τῆς Βοιωτίας.

ὕσμίνης μάχης.

Ἵσπελέθρας ὄνομα κύριον.

ὕσπλάτιδος· ὡσπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος, ἀντὶ τῆ ἀφέσεως, βαλβίδος. ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας, ἦγεν ἀπὸ ἐνὸς κανόνος καὶ καμπτήρος. Ἀριστοφάνης φησὶν (Lys. 999) "ἀσπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος ἀπῆλαον τοὺς ἀνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων," τουτέστι τῶν γυναικείων αἰδοίων.

ὕσπληξ φρυγέλλιον, ἀφετηρία, βούκεντρον, ἢ μύψ ὁ πλήσων τοὺς βῆς. "ὃ δὲ κυθάπερ ἀπὸ ὑσπληγος ἔτοιμος ἴων ἔξ αὐτῆς ἦκε." καὶ αὐθις (AP 6 259) "τίς τὸν ἄχρονον Ἐρμῆν σε παρ' ὑσπληγέσσιν ἔθηκε;" καὶ Ἰώστηπος (B. I. 3 5 4) "οἱ δὲ ἐστῶσιν ὡσπερ ἐφ' ὑσπληγος ἔξορμῶν ἔτοιμοι."

ὕσσάκων τῶν γυναικείων αἰδοίων. A Lys. 1000.

ὕσσός ἀκόντιον. "ἔξακοντίσας ὕσσὸν διήλασεν αὐτῆ τὸν τε θυρεὸν καὶ τὸν θύρακον." (Polyb. 6 23) "τῶν δὲ ὕσσῶν οὐ μὲν εἰσι παχεῖς οὐδὲ λεπτοί."

ὕσσωπος βοτάνη ῥυπτική. Λαβίδ "ῥυπτικῆς με ὕσσωψ, καὶ καθαρισθήσομαι." ὑδεμίαν γὰρ ἄφισιν ἡμαρτημάτων εἰργάζετο. αἰνίγμα δὲ τι σημαίνει. ὕσσωψ τὸ αἷμα τῆ προβάτου τῆς φλιυῆς ἐπιρρῶντες τῆ ὀλοθρευόντος τὰς χεῖρας διέφενγον. τόπος δὲ ἐκεῖνα τῶν σιωτηρίων πωτημάτων· αἷμα γὰρ κἄνταυθα καὶ ξύλον σωτηρίου. Theodor. in Ps. 50.

Ἵστύσπης ὄνομα κύριον.

ὕστατος τελευταῖος, ἴσχυτος.

Ἵστέλλειον ὄνομα ὄρους.

ὕστεραία ἢ μετὰ τὴν αὖριον ἡμέρα· "τῇ δ' ὕστεραία ἦγοντο ἄλλος ἄλλη."

ὕστερίζειν μετὰ μίαν ἡμέραν ἐρχεσθαι· "τέτοις ἐτέτακτο μῦ ἡμέρα ὕστερίζειν βασιλέως." καὶ ὕστερῶ ὕστερήσω· (Dionys. Hal. 20 6) "οἱ δὲ βασιλικοὶ τῆ κυρῆ τῆς βοηθείας ὕστερήσαντες."

ὕστερος λόγος. (A Av. 336) "ἀλλὰ πρὸς μὲν τέτους ὕστερος λόγος," τουτέστιν ὕστερον αὐτοῖς μαχησόμεθα, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (A 140) "ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὐθις."

ὕστινος (an ὕστινος) βάμματος εἶδος· (AP 6 254) "τὰκ κόκκοιο βαφέντα καὶ ὕστινοιο θέριστρα."

ὕστριξ ἐκ δέρματος μετ' αὐτῶν τῶν

τριχῶν μᾶστιξ. "ὕστριξίδι μαστιγῶν" Ἀριστοφάνης Βατράχοις (632). ἢ ὕστριξ ἀκροπόροιο, χειρῶν ἔχινος.

ὕστριχίς ἢ ἔξ ὑείων τριχῶν μᾶστιξ· Ἀριστοφάνης (Pac. 747) "μῶν ὕστριχίς ἀεὶ βυλὲν σοι εἰς τὰς πλευρὰς πολλῆ στρατῆ καδενδροτόμησι τὸ κῦτον;" ἐστὶ δὲ καὶ ὕστριχίς θηρίον τρίχας ἔχον ὄος, ὡς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν δικαστῶν.

ὕς ὑπὸ ῥόπαλον, παρομοία παρὰ ἀνολόγη ἐπὶ τῶν ἑαυτῶς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλόντων.

ὕς ἐπίρρημα θανμαστικόν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, ἀσφραγισμένοι τῶς πίσης. sch. A Plut. 896.

ὕφα τὸ ὕφισμα.

ὕφαιμος ὁ ἡμαγμένος μύλων.

ὕφαίνω κατασκευάζω.

ὕφαιρεῖται παρεκβάλλει.

ὕφαλοι ὑποδυλάσσιοι κεκρυμμένοι πῆτραι. (Theophyl. Sim. 2 10) "ὕφαλος τις ἐν τοῖς βαρβάροις ὁ θάνατος, ὡς τις ἀπὸς ἔξαπιναιῶς καταρροφῆσά πως τὸ πολέμῳ."

ὕφυλος φάτις ἢ κρυφία. "δὴ τῶν ἑλῶτων τροφὰς ὑφάλους εἰσέφερον· εἰ μὴ τινὸς ἐλάνθανον τῆτο ποιῶντες, ὅσπερ ἢ ἐάλωσαν" (cf. v. ἔφυδροι).

ὕφάντης καὶ ἀνυφάντης.

ὕφαντοδόνητον. (A Av. 937) "ἄφωπος ἡμῶν ἐκ ἀπαλλαγθήσεται. Νομῶν γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλῶται Στράτων, ὅς ἐστωδοῦνητον ἴσθος ἐπέπεται· ἀκλεῖς δ' ἐσπολὰς ἀνευ χιτῶνος. ξύνες ὁ τοι λέγω· ἐν νίμῃ ὅτι βῆλει τὸν χιτωνίσκον λαβῶν." τὸ φησιν, ἐπειδὴ... κρύνεται. cf. v. κρύβει.

ὕφισμα σύκκος. "ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀπατηλὸν ἐν ὑφίσματι ἐκ τριχῶν ἢ γασμῆν, ἐνήκεν εἰς τὴν ποταμῶ τὰς ὄσας ὑφεδρία ἢ κατωτέρω καθέδρα.

ὕφειμένοι ὑποχείριοι. ἢ ὑφειμένη ἐκλελυμένη· "ὕφειμένη ἔν καὶ διαλυτῆ πολλυχῆ τῆ φωνῆ ἐδέιτο ξυγγινῶναι αἰσῆ σιλῆ." καὶ αὐθις (S El. 335) "πλεῖν δ' ὑκυκοῖς ὑφειμένη δοκεῖ," ἀντὶ τῆ πλεῖσ.

ὕφειμένως ἐνδεδομένως, ἢ ἐκλυτῆως.

ὕφεις ἐνδῆς, ὑποχαλύσας· (Dio C. 68 13) "ὃ δὲ ὑφεις τῷ φρονήματος ἐπιμῶν ἐτεύων μὴ πολεμηθῆναι."

ὕφεις ὑπεβαλῶν· "ὕφεις μάγος τῶν

ιηγυνορρόμφον, δόλιον ἀγύρτην" Σοφοκλῆς (OR 387).

ὑφείσθαι ἀμελήσαι, ὑποχωρῆσαι. "ὅ ἐ ἰγ ὑφείσθαι τῆς χάριτος, ἀλλὰ μείναι καὶ καταχαρῖν."

ὑφείτται συγχωρεῖται.

ὑφελκτέον τῶν δάδων, ἀντι τῷ ὑφαικτέον. Ἀριστοφάνης (Eq. 916) "ὑφελκτέον τῶν δάδων, καὶ ἀπαρυστέον τῶν κρεῖων." ἴθιο ποιῶσιν ὅταν παρκλύξῃ ὁ λβῆς, ὑφαικνυντες ἐκ τῶν κρεῶν.

ὑφέντες ἐγκυθίσοντες, ὑποβυλόντες. "οἱ ἔ. ἐνέδραν ὑφέντες κτείνουσι τῆτον δόλω." καὶ αὐθις "ὁ δὲ Ἀκυστος λόγον ὑφένους πεβύλεται τῇ Πηλεῖ, καὶ ὅς αἰσθόμενος ἐς ἰόλεμον κατέστη" (cf. v. Ἀκυστος).

ὑφέξειν ὑπενεγκεῖν, ὑπομείναι. (A Th. 93) "μη. νῦν ἐλλίπης τὸ σὸν κακὸν ἡμῶς φέξειν· καὶ γὰρ ἄν μιννοίμεθ' ἄν. ἀλλ' ἐτός ὁ γε σὸν ἴστω οἰκείως φέρε."

ὑφέρπονται. ἐπερχόμενον, παραινόμενον. (Joseph. B. I. 5 82) "ἐπεσκότει γὰρ αὐτῶν ταῖς γνώμαις διὰ τὰς παραινόμενους ὁ εὐός, καὶ τὸν ὑφέρπονται λιμὸν αὐτοῖς οὐκ ὄλεπον."

ὑφείσθαι ὑποχωρῆσαι, εἰξαι. sch. A Ran. 251.

ὑφεις εἰλάττωσις.

ὑφέστιος ὁ ἐν τῇ οὐκίᾳ τυγχάνων. Dionys. Hal. 919) "καὶ μηδὲ μοῖρα τῷ Φαίῳ γένος ἐν τοῖς ὑφέστιοις ὑπελείπετο."

ὑφεστώς ἐνυπόστατος.

ὑφεωρῶτο. "ἀλλ' ὅμως ὑφεωρῶτο καὶ κτεκλύτο τὴν ψυχὴν, ἀποβλέπων ἐς τὸ φρεθὸς τῷ πράγματι." ὑφεωρῶτο ἐν ἀντι τῷ ἀνυπόκως εἶχεν, ἐνενοῖε, ἐδυσωπεῖτο.

ὑφηγῆσονται ὑποδείξουσιν. "ὁ δὲ Φραϊάκος ἐξελάνει ὡς ἐπὶ τὴν Ἀνθημισίαν ἦν· ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ Ἀγβυρος ὑφηγῆτο ἦκει," ἀντι τῷ σενεβύλεν, ὑπετίθητο.

ὑφῆκεν ὑπέβαλεν, ὑπέθηκεν "ὁ δὲ ἐνέφην αὐτῷ τινὰ ὑφῆκεν."

ὑφηνε κατεσκεύασεν, ἐκ τῷ ὑφαίνω.

ὑφηνόλογος (Hom. Z 19) ἀντι τῷ ἠνλόος.

ὑφῆραν (κα ὑφῆραν) ἔλαβον.

ὑφῆφασμαι Ἀττικὸς παρκεείμενος. ὑκαίνω ὑφανῶ ὑφαγκα ὑφαμμυ. ἔθος δὲ χροσιν οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις ἐν τοῖς τοιαύτοις ἡμασι τρέπειν τὸ πρὸ τῷ μ σύμφωνον εἰς

σ· γίνεται ὑφασμαι. ἐπεὶ δὲ ἐδέποτε ὁ Ἀττικὸς παρκεείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα ἐν τῇ α' καὶ β' συλλαβῇ, ἐτράπη τὸ ν εἰς η, καὶ γίνεται ὑφῆφασμαι.

ὑφίει συνεχώρει.

ὑφίεμενον ἐνδιδόμενον. καὶ ὑφίεναὶ ὑπενδῶναι.

ὑφίζάνει ὑποκαθίζεται, ἐλαττῆται.

ὑφίζῆσεις ὑποχαλάσεις, ἐνδόσεις "ἐξέκλινε τὰ γεώδη καὶ μαλακὰ καὶ ψαμμιώδη διὰ τὰς ἰσομένους ὑφίζῆσεις ἐπὶ τοῖς βάρει τοῖς ἐπιτιθιμένοις" (cf. v. ἐφυλάξατο).

ὑφιστάμενος βεβαιῶν, ἐπαγγελλόμενος. "δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος" (cf. v. Φαβρίκιος).

ὑφιστάς ὑποστάς, ὑποτιθεῖς.

ὑφίσταται ὑπισχνεῖται, διαβεβαιεῖται Ἀππιανός (t. 1 p. 80) "ὁ δὲ ὑφίσταται γράμματα διοίσιν διὰ τῶν ἐχθρῶν ἐς τὸ Καπιτώλιον." καὶ αὐθις "οἱ δὲ κωλύσειν ὑφίσταντο τὰ Ῥωμαϊκὰ δύο σκάφη ὡς προεκδραμόντα τῷ παντὸς στόλα."

ὑφορμῶν ἀπυτων, ἐναντιώμενον.

ὑφορῶμενοι. "οἱ δὲ τὰ χρήματα ὑφορῶμενοι, καὶ φιλεῖν αὐτὰ ἀποδιδράσκοντες," ἀντι τῷ μισῶντες, παρτηρῶντες, ἢ ὑπονοῦντες, προσδοκῶντες.

ὑφορῶμενος ὑποστελλόμενος, ἢ ἐνοῶν "καὶ ἐδὲν ὑφορῶμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτι ταῦτα ἐτέλει σεμινῶ προσώπῳ" (cf. v. τραγήματα).

ὑφώσιν ὑφαίνουσιν (Hom. ε 105).

ὑφῶροι. Θεκυδίδης (4 26) "ἐσένοιον δὲ κολυμβηταὶ ὑφῶροι, καλωδίῳ ἐν ἀσχοῖς ἐφέλκοντες μῆκωνα μεμελιτωμένην καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον." ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες.

ὑφωμαδὸν ὑμοθυμαδόν. ὁ δὲ τοῖς ὤμοις φέρων ἐπωμαδόν καὶ ἐπωμῆδιος λέγεται.

ὑψαγόρας ὑψιλογος. (Menand. p. 306) "ἐχρηστο δὲ κομπολογίαις, καὶ ὑψηγόρας τις ἦν καὶ τραχὺς. ὁ δὲ Βῶνος κατ' ἐδὲν τοῖς ῥήμασιν ὑποχαλάσας ἀνεμίμησε τῆς ἐν Σκυθίᾳ μάχης."

ὑψαυχεῖν ὑψηλοφρονεῖν.

ὑψηγῶρε μεγαληγῶρε.

ὑψηλολογῆμενοι. "ἀπειλόντων τε καὶ ὑψηλολογημένων."

ὑψηλοτέρας ἀλαζονικώτερας, ὑπερφρεστέρας. (Julian. 3 p. 62) "ὑψηλοτέρας ἔγραψε Καπανέως ἐπιστολάς, ἐπαρθεῖς ἢ χανωθεῖς

ἢ καὶ κειρωθεῖς, ὑπὲρ ὧν τὸν θεὸν πολλάκις ὑπομιμνήσκω καὶ τὸ (Euf. Phoen. 184) ἰὼ Νέμεσι καὶ βαυρόβρομοι βρονταὶ συνελθὼς βοῶ." καὶ αὐθις (S Ai. 1230) "ὕψηλ' ἐφρόνεις κατ' ἄκρων ὠδοιπόρεις," τῆστιν ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γανυριῶν, "ὅτ' ἐδὲν ὧν τῆ μηδὲν ἀντίστης ὑπερ, κατε στρατηγὸς οὔτε ναυάρχης μολεῖν ἡμῶς Ἀχαιῶν ἔτε σὲ διωμόσω."

ὕψηλότερος ἐδδαιμονέστερος.

ὕψηλῶς μεγάλως.

ὕψηρεφές ὑψηλόν.

ὕψηχῆς ὁ ὑψαύχην. καὶ (Hom. E 772)

"ὕψηχῆς ἴπποι."

ὕψι εἰς ὕψος, καὶ ὕψι ἐφ' ὕψους.

ὕψιβρεμέτης ἐν ὕψει βροντῶν.

Ἵψίζοντος ποταμοῦ.

Ἵψίζυγος (Hom. A 166) ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.

ὕψικέρηναι ὑψηλαί.

ὕψικέρυτα πέτραν, τῆστιν ὑψικέρυτον, κατὰ μεταπλασμόν. "Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρυτα πέτραν" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (593).

ὕψικερως.

ὕψικρατεῖν τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.

ὕψιμέδοντες ἐν ὕψει βασιλεύοντες.

ὕψιπέτηλον ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον.

Hom. N 437.

ὕψιπέτης ὁ εἰς ὕψος πετούμενος, ὕψιπετής δὲ ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών.

ὕψιστάριος. ἀρεσίς τις Ὑψιστάριοι, οἱ τὸν ὑψιστον καλοῦντες.

ὕψιφοίτης ὑψηλοπόρος, ἢ ὑψίφρων.

ὕψοφι ἐν ὕψει.

ὕψοροφος ὁ ὑψηλὸν ὄραφον ἔχων.

ὕψος ἔπαρμα. καὶ ὕψος ἡμερῶν ἢ εὐημερία. Δαβὶδ (Ps. 55 2) "οἱ πολεμῶντές με ἀπὸ ὕψους."

ὕψι διαύττει ἐν ὕψει ὄρμη καὶ τρέχει.

ὕψετε ἀντὶ τῆ ὑψηλὸν αὐτὸν κηρύττετε.

Δαβὶδ (Ps. 98 5) "ὕψετε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ."

a ὕψώθητι ἀντὶ τῆ δεῖξον πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ ὕψος σου Δαβὶδ (Ps. 56 6) "ὕψώθητι ἐπὶ τῆς ἔρημῆς ὁ θεός."

b ὕψώθητι ἀντὶ τῆ ὑψηλὸς δείχθητι καὶ πάντων ὑπέρτερος. Δαβὶδ φησι πρὸς τὸν θεόν. Theodoret. in Ps. 107 6.

ὕψωσεν ἐπῆρεν, κατ' ὕψωσις ἔπαρσις. ὑώδεις. οἱ Ἰπποκράτες υἱεὶς ὑώδεις τινές --- Περικλῆς (cf. v. τοῖς Ἰπποκράτες). ὕων βρέγων, ὕων δὲ χοίρων.

Φάβιος. ὅτι Φάβιος Μάξιμος ἑκαὶ Ρωμαίων, νεώτερος ὧν καὶ τὸν πρὸς Σαννίτας πόλεμον ἐγκειρισμένος, θρασύτερον ἢ ἀσφαλιότερον τοῦ ἔργου προσαφάμενος ἐσιγλή, τρισχιλίῳ νεκρῶν ἀπομάχων τι πλείστων τοῖς Ῥωμαίοις γεγενημένων. ἢ ἐβλή τῆτον παραλύει τῆς ἡγεμονίας. ὁ ἐὶ τότε πατήρ. ὁμῶννημος τῷ παιδί, πολλὰς ἐνηθλητικῶς ἀνέκαθεν στρατείαις, ἰδίῳ τῆς βουλῆς ἀνεῖναι τῷ Φαβίῳ τὰ ἐγκλήματα, αὐτὸς ἀναμύχθηται τὸ τῆ παιδὸς πείσμα κρείττωσιν ἔργοις ὑφιστάμενος. εἴθε αὐτὸς ἐβουλή αἰδοῖ τῷ ἀνδρὸς ἐπιτρέπει αὐτὸς τῷ νέῳ τὴν τῆ πολέμου ἡγεμονίαν, προσβλητὴν αὐτῷ τὸν πατέρα δόξα, ὡς ἂν μὴ τι ἐὶ ἀπειρίαν σφάλλοιο. καὶ ὅς ἀφικόμενος ἐς τὴν πολέμιαν ἀριστετεῖα καὶ θρίαμβον κτάγει.

Φάβιος Πύρρω σιγγραφεὶς Ῥωμαίων. ἔτος λέγει ἄρχοντι Ῥωμαίων μὴ ἐξῆται μὴ δεῖ σφετερίσασθαι ἐκ τῆ δημοσίᾳ οὐκ.

Φαβρίκιος. ὅτι Φαβρίκιος τῆς ἐπὶ τῷ Πύρρῳ σταλείσης δυνάμειος ἀποδίδωσιν ἡγεμῶν, ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ βασιλεὶ καὶ τῆς αὐτῆ μεγαλοφροσύνης ἐναργῆς ἐστὶ νοχῶς σύμβολον. ἀντικαθεζομένου γὰρ ἐλλήλαις τῶν στρατοπέδων νύκτα φελλῆς ἀνὴρ τις, εἴτε ἰατρός εἴτε ἕτερος τῶν κατὰ τὴν τράπεζαν τῷ βασιλεὶς τεταγμένων, ἐκ τὸν Φαβρίκιον ἀφίκετο δηλητηρίου φαρμάκου ἀνελεῖν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος, ἢ οἱ τις δοθεὶς πρὸς αὐτὰ χρημάτιον ἀφῆκε ὃν ὁ Φαβρίκιος ἀποσιγγήσας τῆς ἐπιπέσεως ἀποπέμπει τῷ Πύρρῳ δέσμιον. ἐπὶ σθεῖς δὴ ἐν τῷ πραχθὲν ὁ Πύρρος ἀπέφησιν λέγεται "ἔτος ἔστι καὶ ἐκ ἄλλοις Φαβρίκιος, ὃν δυσχερέστερον ἂν τις παραφύποι τῆς οικείας ἀρετῆς ἢ τῆς συνήθους κρείας τὸν ἥλιον." ὁ δὲ Πύρρος τὸν κατὰ πάντων ἀναρρίψας κύβον τοῖς ὄλοις ἐσφάλε Eutropius?

Φαβριόσιος Ἀρλεάτω τῆς ἐν Γαλιε πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθῆς κατὰ πᾶσαν πείθειαν, γεγονὼς δὲ τὴν τῆ σώματος ἐξ ὁ δρόγνος, ὃν φασιν ἐρμαφρόδιτον, φησὶ φίλος μεστός, φητορικῆ δὲ μᾶλλον ἐκείνου.

ρος, γεγονός ἐπὶ Τραϊανῷ τῷ Καίσαρος, καὶ παρατείνας μέχρι τῶν Ἀδριανῷ χρόνων τῆ βασιλείας. ἀντιφιλοτιμεῖτο γῶν καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς Πλάτωνα τὸν Χαιρωνέα ἐς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται γῶν αὐτῷ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά, ὧν πολλὸς ἀριθμὸς. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτῷ ταῦτα, περὶ τῆς Ὀμήρου φιλοσοφίας, περὶ Σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης, περὶ Πλάτωνος, περὶ τῆς διαίτης τῶν φιλοσόφων, καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

φαγανθρώπων ἀκαθάρτων.

φαγέδαινα νόσος λοιμική. καὶ φαγεδαίνη βοτάνη.

φαγεῖν ζῶν "Ἰάνιος ὄνομα, εἰς τὴν ἰππῶδα τελῶν καὶ φαγεῖν ζῶν, συνηθῆς ἦν τοῖς ὑπατοῖς, κοιλοδαίμων τε καὶ ταγηνόκτιστος" (cf. v. Ἰάνιος).

φαγήματα βρώματα "εἶδε φορτίον χλωρῶν ἀκαθάρτων, ἃ κυμήλοις ἐστὶ φαγήματα. ἢ δὲ τὴν κεφαλὴν καθῆκε."

φαγύλιον μυρσίπιον.

φῶ δὲ σίδαρον παιδὸς ἐξ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνος" (AP 7 531).

φαιέθοντα τόκον ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.

φαιέθων λάμπων ἥλιος Σοφοκλῆς (El. 823) "πῶ ποτὲ κερυνοὶ Διὸς ἢ πῶ φαιέθων ἥλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι;" ὅλον ἐκ ἄγρῶν ἐς φῶς τὴν πυρανομίαν. καὶ Ὀμηρος (A 734) "εὐτε γὰρ ἡλίου φαιέθων ὑπερέσχεθε γαίης." δείκνυσι δὲ ὁ ποιητὴς σφαιροειδῆ εἶναι τὸν κόσμον.

φαιερόν λαμπρόν. "καὶ πλέγμασι φαιεροῖς ἐκδεχόμενοι τὰ τρωκτά, κύρου καὶ βυλάνης."

φαιένω λάμπω.

Φαιεθεά. cf. v. φαιεθεά.

φαιεσίμβροτος (Hom. Ω 785) ὡς φέρεται φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

φαιεσφόρος φωτοφόρος, φωτὸς παρεκτικός, γνῶσι φωτισίας.

φαιεὶ δέντρος. "αὐτὸ φαιεὶ τῆ μόλωμεν, αὐτό," Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (22).

Φαιεχία ἡ χώρα τῶν Φαιεχίων, ἢ νῦν λεγομένη Κέρκυρα.

φαιεάν. "ὃ δὲ σχηματισάμενος ἐς τὴν

φαιεάν ἐκείνην καὶ μέλαιναν στολήν, τῶν μέγροι καὶ τῶν συνειδότων ἐς πενήτηντα συν-

τεινόντων, πάντες συνετόλμων τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ στολήν."

Φαίαξ φῆτωρ. Ἀριστοφάνης φησὶ (Eq. 1374) "σοφὸς γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' ἐκ ἀπέθανε." δεινὸς φῆτωρ ἔτις ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος· ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς παρακρύων τὰ μειράκια. "συνερακτικὸς γὰρ ἐστὶ καὶ περυντικὸς καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφῆς καὶ κρηστικὸς, κυταληπτικὸς τ' ἄριστα τῷ θορυβητικῷ. ἔκταν καταδακτυλικὸς σὺ τῷ λαλητικῷ."

φαιδιμόεντες (Hom. N 686) λαμπροί, καὶ φαιδιμός λαμπρός, ἰσχυρός. καὶ φαιδιμῶν λαμπρός.

Φαίδρα ὄνομα κύριον. φαιδρά δὲ ἀντὶ τῆ λαμπρά, ὡς καὶ φαιδρός.

φαιδρός καθαρός, λαμπρός. Φαιδρος δὲ ὄνομα κύριον.

Φαίδρωνος.

φαιδρωπὸν τὸ τεργνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαίδων Ἠλείος φιλόσοφος, Σωκράτης ἀκροστής, ὃς ἤρξε τῆς Ἠλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἰρέσεως, ἥτις ὕστερον ἀπὸ Μενεδήμου τῷ Ἐρετριέως Ἐρετριακῆ προσηγορεῖσθαι. τῆτον συνέβη πρῶτον αἰχμαλώτων ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθῆναι, εἶτα πρᾶξις ποροβοσκῶ τιμὴ προέστη ὑπ' αὐτῷ πρὸς ἑταίρησιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχῶν δὲ Σωκράτει ἐξηγεμένῳ ἠράσθη τῶν λόγων αὐτῷ, καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὃ δὲ πείθει Ἀλκιβιάδην πρῆσθαι αὐτόν, καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δὲ αὐτῷ Ζώπυρος, Μῆδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ πρεσβύτερος, Νικίας, Σιμίμιος, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος.

φαιεῖν εἶποιεν.

φαιεμεν εἶποιμεν. καὶ φαιεῖς κε (Hom. Γ 220).

φαιεκά ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 254) "φαιεκά δ' αὐτ' εὐτάροισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν."

φαιεκοῖσιν φαιεροῖς, λαμπροῖς.

φαιελώνης εἰλητὸν τομάριον μεμβραῖνον ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον. φαιελώνης φαιελώνος. cf. v. φαιελόλης.

φαιεῖν δεικνύειν, φανεροποιεῖν. φαιεῖν ἐπὶ λόγων, καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν.

Φαιείδος.

φαιεόλης χιτωνίσκος· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφιστρίδα. καὶ κλίνεται εἰς ε.

φαινόμενα. Πλάτων πολιτείας ι' (p. 596 ext.) ἔφη "φαινόμενα, οὐ μέντοι ὄντα γέ περ τῆ ἀληθείᾳ," ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα, οὐ μέντοι γε ὄντα. καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 440) "εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαινεσθαι δὲ μή," τρεῖσι μὴ ἀλλάξαι τὴν φῆσιν ἀλλὰ τὴν μορφήν.

Φαίνοπις.

φαινόπυς λαμπρόπυς.

φαίνω. σημαίνει καὶ τὸ κατηγορεῖν, ἔξ οὗ καὶ συκοφάντης.

Φαίνωνος.

Φαίνωψ.

a φαιόν χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ, ἦγεν μύινον.

b φαιόν. ὅτι τῶν χρωμάτων τὰ μὲν ἀπλᾶ ἐστί, τὰ ἐναντία, ὡς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, τὰ δὲ σύνθετα, οἷον τὰ μεταξὺ τέτων. καὶ γὰρ ταῦτα τῆ ποιῆ μίξει πρὸς ἄλληλων τῶν ἐναντίων ἀποτελοῦνται. καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μὲν ἑγγυτέρω τοῦ λευκοῦ, ὡς τὸ ξανθόν, τὰ δὲ ἑγγυτέρω τοῦ μέλανος, ὡς τὸ κυανούν, τὰ δὲ λοιπὰ μεταξὺ τούτων, οἷον τὸ ἐρυθρόν, τὸ φαιόν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν ἀπλᾶ μὲν τὰ ἐναντία οἷον τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν, τὰ δὲ ἄλλα μικτὰ καὶ μεταξὺ. ἀλλὰ τοῦ μὲν γλυκέος ἑγγυτέρω τὸ λιπαρόν, τὸ δὲ ἄλμυρόν τοῦ πικροῦ. τὰ δὲ λοιπὰ τούτων μεταξὺ. οὐ πάντως δὲ τὰ μεταξὺ καὶ μικτὰ. τὰ μὲν γὰρ μικτὰ καὶ μεταξὺ, οὐκέτι δὲ ἀνάπαυιν, οἷον ἐπὶ χρωμάτων. τὸ μὲν γὰρ φαιὸν μικτὸν ὄν μεταξὺ ἐστί, τὸ μὲντοι ἐρυθρόν ἢ πράσινον οὐ πάντως ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων γίγνεται, ἀλλὰ μεταξὺ λέγονται ὡς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα. οὕτω καὶ ἐπὶ χυμῶν μικτὸν μὲν τὸ ἄλμυρόν, ὡς οἱ ἄλλοι. ἐκ γὰρ πικροῦ τοῦ θαλαττίου ὕδατος καὶ γλυκέος τὴν γεῦσιν ἔχουσι. τὸ δὲ δριμὺν καὶ αὐστηρόν καὶ ὀξύ, τῷ μηδετέρῳ τῶν ἄκρων μετέχειν, οὕτως εἰσὶ μεταξὺ. εἴ τι δὲ ἄλλο ἑγγύς ἐστι τούτων, τοῦτο ἄχμιον εἶναι, οἷον τὸ πλαθιρόν ἢ τι τοιοῦτον. Philopon. in 2 de anima, M 7 b.

c ὁ μὲν ἔν Ἀριστοτέλει δὲκτῶ καταλέγων εἶδη χυμῶν δύο καταλείπει ἄκρας, τὸν γλυκὺν καὶ πικρὸν, καὶ ἔξ μέσης, ἑγγύς μὲν τῷ γλυκέος τὸν λιπαρόν, τῷ δὲ πικρῷ τὸν ἄλμυρόν, ἐν μέσῳ δὲ στρυφνὸν αὐστηρόν δριμὺν ὀξύ. ὁ δὲ Γαληνὸς ἐν τοῖς ἀπλοῖς ἄκρας

μὲν λέγει ἃ τὸν γλυκὺν καὶ πικρὸν ἀλλὰ τὸν δριμὺν καὶ ὀξύ. καὶ ἃ διαφωνῶσιν. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἱατρὸς πρὸς τὰς ὑπτὰς ἀπιδὼν ποιητικῆς τέτης ἐκάλεσεν ἄκρας. ἄκρον γὰρ ἐστὶ κατὰ μὲν θερμότητα τὸ δριμὺν κατὰ δὲ ὀξύ τὸ ὀξύ. ὁ δὲ οἷα φιλόσοφος ἐκεῖ πρὸς τὰς ὑπτὰς ἀλλὰ πρὸς τὰς γευστικὰς ἀκρωτικῶς, ὅπως ἐποίησατο τὴν ἀντίθετον. ἄκρον γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς γευστοῖς τὸ γλυκὺ καὶ πικρὸν. ὁ δὲ Πλάτων κέχρηται τοιαύτῃ ἐπιπέτῃ λέγει χυμῶν. τὸ γὰρ λιπαρόν ἐστὶ τῷ γλυκῷ συνάπτει, λέγων ὅτι τὸ ὑπερβαίνει, εἰ μὲν μετὰ ἡδύτητος ἐστί, ποιῆ τὸ γλυκῷ, εἰ δὲ ἄνευ ἡδύτητος, λιπαρόν. γλυκὺ δὲ λέγομεν οἷον τὸ μέλι, λιπαρόν δὲ τὰ ἐλαίωδη, ὀξύ τὸ ὄξύ, στρυφνὸν οἷον ἀχράδης, αὐστηρόν τὸν οἶνον, ἄλμυρόν τὸς ἄλας, πικρὸν τὸ ἀψίνθιον, δριμὺν τὸ πέπερι. ἄκρα δὲ λέγει ὀξύ καὶ δριμύ, πάρακρα δὲ ἑγγύς μὲν τῷ ὀξέος τὸ στρυφνόν, ἑγγύς δὲ τῷ δριμύ τὸ πικρὸν, παράμεσα δὲ ἑγγύς μὲν τῷ πικρῷ τὸ ἄλμυρόν, ἑγγύς δὲ τῷ στρυφνῷ τὸ αὐστηρόν. μέσον δὲ τὸ γλυκὺ. ἀντιθέται δὲ ταῦτα τοῖς ἐπιπέτῃ πλανήταις, τὸ μὲν ἔξ τῆ Ἑρμῆ, τὸ δριμὺ τῷ Ἄρει, τὸ πικρὸν τῆ Ἀφροδίτῃ, τὸ γλυκὺ τῷ Ἥλιῳ, τὸ ἄλμυρόν τῆ Ἀφροδίτῃ, τὸ αὐστηρόν τῷ Διὶ, τὸ στρυφνὸν τῷ Κρόνῳ. τὴν δὲ αἰτίαν ὡς φαίνεται παρὶδωμεν.

Φαιός. Μένιππος ὁ κενικός ἐπὶ τοιοῦτον τερατείας ἤλασεν ὡς ἐρινός ἀναλαβὴν σχῆμα, λέγων ἐπίσκοπος ἀφῆχθαι τῶν ἀκρωτικῶν ἐξ ἡδύ, καὶ πάλιν κατὰ τὴν ἀκρωτικὴν γέλλειν ταῦτα τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. ἦν δὲ ἐστῆς αὐτῆ φαιὸς χιτῶν ποδήρης, περὶ αὐτῆ ζώνη φοινικῆ, καὶ πῆλος Ἀρκαδικῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐντραπισμένα τὰ ἐπὶ τῆ χειρῶν, ἐμβάται τραγικοί, πώγων ὑπερμεγέθης ὀύβδος ἐν τῇ χειρὶ μελίτη (Diog. L. 6 102).

Φαισιτιῶνος πόλις.

Φαισιτός πόλις Κρήτης. Ὅμηρος (H 25) "ἐς Φαιστόν. μικρὸς δὲ λίθος μέγα πῆ ἀποέρει" (cf. v. Μάλεος).

Φακαὶ τὸ ἐπιθετικὸν τῷ φακῷ. Θηλυκῆ; ἐψηθεῖσαι, ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀνέστητος. πικρομομία "ἔπειτα πικρῶν ἐπέθ' ἦδεται φεκαῖ" πρὸ τῆ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἀκρωτικῆ ἦσθιεν." ἐπὶ τῶν πλεονασμῶν γενομένων ἐπὶ πενήτων.

Φακέ βυσιλεύς Ἰσραήλ, ὃς ἐπολιε

ᾧ Ἄγαξ, καὶ ἀπέλεν ἡμέρα μιᾷ ἄνδρος ἵονατὸς ἀφ', καὶ ἡχηματώτευσε γυναῖκας καὶ ταῖδας αἰ' (4 Regg. 16).

φάκελλον φορτίον, ἢ εὐάλωτον. Οὐκτιδης (277) "φορῶντες ὕλης φακέλλας πυρέβαλλον ἀπὸ τῆς χώματος." καὶ Ἰώσηπος Α. Ι. 574 "φακέλλας ὕλης ξηρᾶς περιβυῶν τῷ χωρίῳ πῦρ ἐνήκε."

φάκελλον φορτίον. "ὁ δὲ Ἀπόλλων κεύθει ἀποδόσθαι τῷ Νικάνορι φάκελλον βύβλον τετραποσίων χρυσῶν, καὶ τέφραν ἐρύσσασθαι, καὶ βοξάντα τῷ τῆς Μαρίας κρηνης ὕδατι ἐπιπλάσαι τὸς ὀφθαλμούς" (cf. βύβλον).

φάκελλος τὸ τῆς κεφαλῆς φόρεμα, ὃ καὶ φακίδιον λέγεται.

φάλα κόσμος τῆς περικεφαλίας.

φαλαγγαρχία αἱ δύο μεραρχίαι, ἀνδρῶν δ'εξ'. τῆτο ἐνιοὶ καὶ ἀποτομῆν κέρως φασιν, αἱ δὲ μέρος. πύλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός· ἔν δὲ φαλαγγάρχης.

φάλαγγες στίχες, τάξεις· αἱ δὲ τὸ ἐκ λειώνων τάξεων ὀπλιτικὸν πλῆθος. λέγεται αἱ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα καὶ νεὼς ὑπερεισάται. ἐνιοὶ καὶ τὸ σρογγύλον ἐβλον καὶ ὀμμετρον φαλάγγια. λέγεται καὶ τῶ ζυγοῦ κανῶν φάλαγξ, καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς ἡ διαβάθρα. καὶ ὁ ἀράχνης δέ, ὃν ἐνιοὶ φαλάγιον. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῦς φαλάγγια.

φάλαγγες αἱ τάξεις, παρὰ τὸ πελάσαι γχι. φάλαγγες δὲ τῶν νηῶν παρὰ τὸ σπᾶν ἴς ἅλα.

φαλαγγηδόν (Hom. O 360) δίκην τάεως.

φαλάγγια. ζῆδόν τι τῶν δακτύλων ἐστὶ δ φαλάγγιον (cf. v. θηρία).

φαλαγγίτης.

φάλαγξ θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Πλάτων Ἐλλοῖς "λοῖκουσιν ἡμῖν οἱ νόμοι τέτοιαι τοῖσι ἐπτοῖς ἀραχνοῖς, ἃ τοῖσι τοῖχισι ἡ φάλαγξ φαίνει."

φάλαγξ ἀράχνην τι. λέγεται δὲ φάλαγυς καὶ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, ἄπερ λέγει Ἰουστοφάνης ἐν Βατρύχοις (1349) "εἰλίσσετε ακτύλοισι φάλαγγες ἰσότητονα πηρίσματα." αἱ στρατιωτικῆ τάξις ἐκ μ' ἀνδρῶν· (Porph. 296) "Λεύκιος δὲ ὁ ὕπατος ἐχ' ἐωμακῶς μάλαγμα τὸ παρᾶπαν, ἀλλὰ τότε πρῶτον

ἐπὶ τῷ Περσέως, πρὸς τινὰς πολλάκις ἀνθωμολογεῖτο τῶν ἐν τῇ Ρώμῃ μηδὲν ἐωρακέναι φοβερώτερον Μακεδόνων φάλαγγος, καίτοι γε πολλοὺς ἢ μόνον θεουσόμενος ἀλλὰ καὶ χειρισόμενος ἀγῶνας, εἰ καί τις ἄλλος." φαλακρός. καὶ φαλακρότερος εὐδίας.

φαλακρῶβατα.

φάλακθοι· φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θορξ.

φάλαρα τὰς προμετωπίδας, τὸς ἀσπίδισκας; τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ (1 215) τὰ περὶ τὰς γνώθας σκεπύσματα.

Φάλαρις Ἀκραγαντίνος, τυρηνήσας δὲ Σικελίος ὄλης κατὰ τὴν νβ' ὀλυμπιάδα, ἔγραψεν ἐπιστολὰς πᾶν θανμασίους. Ἀλλιανός φησι περὶ τῆτος ὅτι Ἀοξίους δὲ καὶ... προσητέχθη (cf. v. ἀναβολή).

Φάλεκ κατὰ τὴν προφητικὴν φωνὴν τὸ ἡμῖσι λέγει τῷ χρόνῳ τῆς τῷ Χριστῷ παρθένου· ἀπὸ γὰρ Ἀδάμ μέχρι τῆ κατακλυσμῆ ἐπὶ Νῶε ἔτη βσμβ', ἀπὸ δὲ τῆ κατακλυσμῆ ἕως τῆ Φάλεκ ἔτη ψηή, ὡς γίνεσθαι ἔτη τρισχίλια. ἀπὸ γὰρ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀναλήψεως τῆ κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἔτη εφγ'.

Φαληρεὺς πολίτης Φαλήρων.

φαληροῦσσα (Hom. N 799) εἰς ὕψος ἐπαιρομένη.

φαληρεῖς ὄρνις λιμένα. ἐσχημῶνται δὲ παρὰ τὸ φαλόν. καὶ Φαληροῖται ἔθνος.

Φάληροι δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' ὃ ὁ δημότης Φαληρεὺς.

Φαλῆς ὡς Ἐρμῆς. Φαλῆς Φαλήτος. ὡσπερ Ὀμηρος (I 2) ἤρμωσε κατάπληξιν τῆ φυγῆ καὶ ἐταῖραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι, "θεσπεσίη ἔχε φύζα" εἰπὼν, "φῶβος κρυόντος ἐταῖρη," οὕτω καὶ ὁ κωμικὸς ἐκείθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς Διονύσιω Φαλῆν ἐταῖρον εἶναι φησι· ἀκόλεθα γὰρ Διονυσιακῷ πότῳ τὰ ἀφροδίσιαι. sch. A Ach. 262.

Φαλκίδιος νόμος ἐστὶ παρὰ Καίσαρος τεθεῖς Γαῖου Ὀκταβίου, πλείστην καὶ νῦν ἰσχὸν ἔχων εἰς τὰς τῶν κλήρων διαδοχάς, πρὸς Φαλκίδην τῆ δημάρχου εὐρημένος.

Φάλκων Φάλκωνος ὄνομα. καὶ εἶδος ἱέρακος.

Φάλκωνίλλε ὄνομα κύριον.

φαλλαίσιον ποίημα αὐτοσχέδιον ἐπὶ

τῷ φαλλῷ ἀδόμενον. καὶ Φάλαικος (cf. v. φαλλικά).

φαλλικά τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ἀδόμενα μέλη.

φαλλίωνες δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου οὕτω καλούμενοι ἀπὸ τῶν φαλλῶν τῷ Διονύσῳ. πολλῶνας δὲ ὕστερον αὐτοὺς παραφθειραντες τὸ ὄνομα ὀνομάζουσι.

^a φαλλοὶ μῦοι δερμάτινα· ἡ ξύλον ἐπίμηκεις, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκῦτινον αἰδοῖον. sch. A Ach. 242.

^b φαλλοὶ αἰδοῖον σῦκινον. ὕστερον δὲ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν, σχῆμα αἰδοῖου ἔχοντες ἀνδρείθ. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιθέμενοι ἐν τε τοῖς τραγῆλοις καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς ἐξωροχῶντο, τιμὴν τῷ Διονύσῳ ἐν τοῖς Διονύσοις ἄγοντες (Nonn. in Greg. Naz. p. 139).

φαλλοφόροι Ἰσθαλλοὶ, αὐτοκάβδαλοι. ἰδαί μισικῶν. καὶ οἱ μὲν ... φαλλοφόροι ἐκ βύβλου δέρματος ἔσκεπον ... στεφανοῦμενοι (cf. v. Σῆμος).

φαλοὶ τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαίων λαμπρὰ ἀσπίδισκια, λόφοι δὲ αἱ τριχῶσις.

φάλλον τὸ προμετωπίδιον.

φάλος βῦλος, ἡ λόφος, ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσῳ.

Φαμέας ὄνομα κύριον "τὰς προφυλακὰς δὲ βλέπων ὁ Φαμέας, ὡκ οὐκ ἄψυχος, ἐξέλιπε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς" (Polyb. 36 5).

φάμην λέγομεν.

φάμωσσαν (Io. Antioch. p. 845 Vales.) "ἀπέσχωπτον δὲ εἰς Ἰοβιανὴν ἰθαίαις καὶ παρωδίας καὶ τοῖς λεγομένοις φάμωσσοις."

^a φάναι ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν ἑτέρῳ δηλοῦν.

^b φάναι εἰπεῖν.

φανὰς τὰς ἐκλάμψεις.

φανερῶς ἐναργῶς, ἐτοίμως· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (290) "φανερῶς ἠκούσατέ με καλέσαντος."

φανή λαμπρά, καθαρά· Ἀριστοφάνης (Eccle. 368) "ἵνα μὴ γγέσοιμι εἰς τὴν σισύρην φανή γὰρ ἦν."

Φάνης. ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ἐισπρέθη ὁ Φάνης αἰδοῖον ἔχων περὶ τὴν πυγὴν· ὃν ἔλεγον ἐφορον τῆς ζήρογόνου δυνάμεως, καὶ τὸν Ἑρικυπαῖον ἕτερον, καταπίοντα πάντας τὰς θεάς, ὡς τὸν Κρόνον (Nonn. in Greg. Naz. stel. p. 154).

Φανίας ἢ Φαινίας Ἐφέσιος, φιλόσοφος περιπατητικὸς, Ἀριστοτέλης μαθητής. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς οὐά ὀλυμπιάδος καὶ μετέπειτα, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τῷ Μυκεδόνος.

Φαινίας ὄνομα κύριον. τῶν ἐστρατηγικῶν τις οὕτως ἐκαλεῖτο. Παρ.

φάνιον τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλον.

Φανόδημος ὄνομα κύριον.

φανός φαινός. καταγγέλλων καὶ φαιρὰ ποιῶν τὰ πράγματα καὶ μηνῶν, ἀπὸ τῆ φαίνειν, ὃ ἔστι σκκοφαντεῖν. (A Eq. 1261) "ὅπως ἔσομαι σοὶ Φανός ὑπογραφεὶς ἐκῶν." φανὸν δὲ πᾶν τὸ φαινὸν ἐκάλεσαν. καὶ δὲ τῶν ἀμπελῶν τὰς λαμπράδας κατεκαίον, διὸ λέγεται φανός ἀμπελος (Lys. 308).

Φανοστράτη Θηληκόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐταιρῶν ἱστορίῳ φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐκείνη ἐπὶ τῆς κῆλης ἐστῆσεν ἐφθειροῦτο.

φανότερον λαμπρότερον.

Φανοτεῦσιν· ὠμολόγησε τὴν ἀφ᾽ αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανταῖσι (cf. v. πρῶξις).

φαντάζομαι σκκοφαντῆμαι. ἕως Ἀριστοφάνη (Ach. 823). "πλέω τῷ φαντασθέντος ἦν ὃ διεφάνην." οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι ἐπὶ τῷ φαντεῖν ἔλεγον.

φαντασία ἐπόλησις· "εἰδὼς γὰρ οὐ φαντασία περὶ αὐτῶν ἐστὶν ὡς ἔχοντα χρεῖματα μεθ' ἑαυτῶ πλείω, ἠρμόσαστο πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐνδεχομένως." καὶ αὖθις "οἱ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ σπουδῆς τῷ δήμῳ προῆγον ἐπὶ τὰς πρῶξις."

φαντασία. γνωστικαὶ καὶ ζωτικαὶ καὶ ὀρεκτικαὶ δυνάμεις τῆς ψυχῆς φαντασίαι αἰσθησις. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων ὅτι ἡ αἰσθησις πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀποτείνεται, ἡ δὲ φαντασία ἔνδον ἔχει τὴν γνώσιν. καὶ ἡ αἰσθησις τὸ παρὸν μόνον καὶ ἡ ἀντιλαμβάνεται ἔξωθεν, τῆτο οἶδεν· ἡ δὲ φαντασία παρὰ τῆς αἰσθησις λαμβάνει τῶν αἰσθησῶν τὸς τύπος ἐν αὐτῇ τῆτος ἀναπλάττει. ὅθεν καὶ πιθαντικὸν· ἂν ὁ Ἀριστοτέλης αὐτῇ καλεῖ, ἂν μὲν ὡς ἔνδον ἔχουσαν τὸ γνωστὸν καὶ ἀπλῆ προσβολῆ ὡσπερ ἐκείνος ἐπιλαμβάνει, πιθαντικὸν δὲ διότι μετὰ τῶν ἄλλων ἀσχηματιστικῶς γινώσκει. ἐκλήθη δὲ φαντασία οἰονεὶ φαντασία τις ἔσοι. φαντασία γὰρ ἐστὶν ἡ τῶν φανθέντων στάσις ἰσπί

γὰρ ἐν αὐτῇ τὰ ἔξω φανθέντα. ἑκατέρα δὲ αὐτῶν περὶ μερικῶν ἀποτείνεται· τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν, ἢ μὴν πᾶν λευκόν. διαφέρει δέ, ὅτι ἢ μὲν τὸ ἔξω ἢ δὲ τὸ ἐντὸς οἶδε. καὶ ἢ μὲν φαντασίᾳ τῶν ἐ' αἰσθήσεων δέχεται τὸς τύπες, ἐκάστη δὲ τῶν αἰσθήσεων μόνον τὸ ἴδιον αἰσθητὸν γινώσκει. Philopon. in 1 de anima, A 2 a.

φαντασίᾳ καὶ φάντασμα διαφέρει. φάντασμα μὲν γὰρ ἐστὶ δόκησις διανοίας, οἷα γίνεται κατὰ τὸς ὕπνης, φαντασία δὲ τύπωσης ἐν ψυχῇ, τετέστιν ἀλλοίωσις. ἢ γὰρ δεκτέον τὴν τύπωσιν οἰοῖν τύπον σφραγιστηῆρος, ἐπεὶ ἀνένδεκτόν ἐστι πολλὰς τύπες κατὰ τὸ αὐτὸ περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι. νοεῖται δὲ φαντασίᾳ ἢ ἀπὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομειωμένη καὶ ἐναποτετυπωμένη καὶ ἐναπτεσφραγισμένη, οἷα ἐκ ἕν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος. τῶν δὲ φαντασιῶν αἱ μὲν εἰσὶν αἰσθητικαὶ αἱ δὲ ἄ, αἰσθητικαὶ μὲν αἱ δι' αἰσθητηρίων ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι, ἐκ αἰσθητικῶν δὲ αἱ διὰ τῆς διανοίας, καθάπερ τῶν ἀσωμάτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν λόγῳ λαμβανόμενων (Diog. L. 750).

φαντασιοσκοπεῖς.

Φαντασίωρος.

φανῶν κατηγορήσων. Ἀριστοφάνης (Ach. 908) "μικρὸς γε μῆκος ἔτος, ἀλλ' ἄπειν κακόν." τὸν Νίκουρον φησι.

φάος φῶς· "ὡ φάος ἄγρον καὶ γῆς ἰσόμοιρος ἄηρ, ὡς μοι πολλὰς μὲν θρήνων φθὰς πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθε στέρων πλαγὰς αἰμυσομένων, ὁπότιν ὄνοφερὰ νύξ ὑπολειφθῆ." ἢ Ἡλέκτρα φησί (86), λέγει δὲ ὅτι ἐ διαλείπω τυκτὸς καὶ ἡμέρας κλαίεσα. καὶ αὐθις (A Eq. 979) "ἦδιστον φάος ἡμέρας ἔστιν τοῖσι παρῶσι."

φάρμαξ τὸ τῆς γῆς βάρυθρον, ὅπερ ἔταν ὕδωρ δέξεται, ἀφανίζει αὐτό. sch. in A. Eq. 248.

φάρμαξ ἢ κοιλότης τῆς γῆς, ἀρσενικῶς· (Theophyl. Sim. 28) "τοῦ Περσικοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάρμαξ," τετέστι διορίζοντα.

Φαρμά. οὕτως ἐκαλοῦντο πάντες οἱ βασιλεῖς Αἰγύπτου ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραῶ.

Φαρές ὄνομα κύριον.

φάρετρα. βελοθήκη οἰοῖν φάρος τῶν τιτρακόντων.

Φαρισαῖοι οἱ ἐρμηνεύμενοι ἀφορισμένοι, παρὰ τὸ μερίζειν καὶ ἀφορίζειν ἑαυτὸς τῶν ἄλλων ἀπάντων εἰς τε τὸ καθαρῶτατον τοῦ βίου καὶ ἀκριβέστατον καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου ἐντάλματα. τὸν δὲ αὐτὸν βίον μετήρχοντο καὶ οἱ γραμματεῖς, παρ' οἷς καὶ πολιτεία ἢ αὐτῇ ἐγκράτειά τε καὶ πυρθηνία, νηστεία δις τοῦ συμβάτε, ξειστῶν καὶ πινάκων καὶ ποτηρίων καθαρισμοί, ἀποδεκατώσεις τε καὶ ἀπειραὶ καὶ ἐνδελειχεῖς ἐδύει καὶ τὰ λοιπὰ, ὑπέξαιρουμένων δηλονότι τῶν θαυμασιῶν Ἑσραίων ὡς ὑπερτέρων σφόδρα καὶ λίαν ὑπερκειμένων. ἦν δὲ Φαρισαϊκὴ ὡς ἄριστον πολιτεία ὁ Παῦλος ζηλιώσας εἰ μᾶλα σεμνύνεται, φάσκων "Ἰσραηλίτης εἰμί, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος" (Cedrenus p. 201).

Φαρισεύς καὶ Φαρισαῖος.

φαρμακῆς μυρμηκῆς.

φαρμακεία λέγεται ὅταν διὰ τινος σκευασίας θανατηφόρος, πρὸς φίλτρον ἢ ἄλλως, δοθῆ τισὶ διὰ στόματος.

φαρμακείας γοητείας· "πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φεάτα καὶ κατὰ κρημνῶν" (cf. v. περιπέτεια).

φαρμακεῖς. "τοὺς οἰνοχόους τοῦσδε ἠγησάμενοι φαρμακεῖς, καὶ πιστεύσαντες τεθνήσκουσι τοὺς καθυέδοντας, τοὺς Αἰτωλοὺς ἀπέκτειναν" (cf. v. προσήκων). "φαρμακεῦσι τε πατρῷοις πολλὰ ὠμιληκῆα."

Φαρμακίς ὄνομα κύριον.

φαρμάκοισι παρὰ Ἡροδότῳ (1 98) ἀντὶ τοῦ βαφαῖς.

φάρμακον πυρμιυθία, ὁμίλια. εἶρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκρον, ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθῶν. (Procop. Goth. 4 11) "ἀγγεῖον δὲ θείει τε καὶ ἀσφάλτε ἐμπλησόμενοι καὶ φαρμάκω, ὅπερ Μῆδοι μὲν κάφθαι καλοῦσιν Ἕλληρες δὲ Μηδείας ἔλαιον." καὶ αὐθις "πίττα τε ἦν καὶ θεῖον, καὶ ὅσα φάρμακα δυνατὰ ἦν κινήσαι φλόγα πολλήν." Ἀριστοφάνης (Ecol. 730) "οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἔτυχε, ὃ Λυσικράτης μελαίνεται," ὡς τοῦ Λυσικράτους φαρμάκῳ τῷ μελαίνοντος αὐτοῦ τὰς πολιὰς.

φαρμακός ὁ ἐπὶ καθαρμῷ πόλεως ἀναρρούμενος· ὃν λέγουσι κάθαρμα. καὶ φαρμακοῖσιν Ἀριστοφάνης (Ban. 743) "καὶ ποτηροῖς καὶ ποτηρῶν εἰς ἅπαντα χρωμέ-

νος, οἷσιν ἢ πόλις πρὸ τοῦ οὐδὲ φαρμακοῖ-
σιν εἰκῆ ῥηδύως χρήσται' ἄν." τρεῖσι τοῖς
λεγόμενοις καθάρμισι.

Φάρμακος ὄνομα κύριον. *Λυσίας* φησὶ.
δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξήγον καθάρμισι ἰσο-
μένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαραγγίοις, ἕνα
μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυ-
ναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ Φάρ-
μακος, δῆλον· ἱερὰς γὰρ φιάλας τοῦ Ἀπόλ-
λωνος κλέψας καὶ ἀλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν
Ἀχιλλεῖα κατελεύσθη, καὶ τὰ τοῖς Θαραγγί-
οις ἀγόμενα τέτων ἀπομιμήματά ἐστιν·
Ἰστὸρος ἱστοροῖ. *Δημοσθένης* δὲ ἐν τῷ κατὰ
Ἀριστογείτονος (α 80) λέγοντος "οὗτος οὖν
αὐτὸν ἐξαίρησεται ὁ φαρμακός" *Δίδυμος*
προπερισπᾶν ἀξιοῖ τοῦτομα· ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ
εὔρομεν οὕτω πᾶ τὴν χρῆσιν. φαρμακῶν-
τα δὲ *Δημοσθένης* κατὰ *Στεφάνου* (β 16)
ἔφη· ἐστὶ δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων
βεβλημμένος, ὡς καὶ *Θεόφραστος* ἐν *ἰε Νό-
μων ὑποσημαίνει*. *Harp.*

φαρμακῆς τὸς δημοσίᾳ τρεφομένους,
οἳ ἐκάθειρον τὰς πόλεις τῷ ἑαυτῶν φόνῳ.
Ἀριστοφάνης (*Eq.* 1140) "ὡσπερ δημοσίους
τρέφεις, καὶ ὅταν μὴ σοι τόχοι ὄψον ὄν,
τούτων ὃς ἂν ἢ παχύς, θύσας ἐπιδειπνεῖς."

φαρμάξιας ποτίσας, γοητεύσας. καὶ
φαρμαχθεῖς ἢ μετοχή.

φαρμάττων γοητεύων· "ὁ ἄνθρωπος
ἔτος ἐκδειματῶν καὶ φαρμάττων σφίσι τὸ
στρατόπεδον."

φαρμαθὶ παρ' Αἰγυπτίοις ὁ κατὰ Ῥω-
μαῖους ἀπρίλιος.

Φάρνατις ποταμὸς ὁ τῆ Νικαίᾳ παραρ-
ρῶν.

φάρος ἱμάτιον, περιβόλαιον, ἀπὸ τῆ φέ-
ρεσθαι ἢ τῆ ὑφῆ ἀφρέναι. λέγεται δὲ ἐπὶ
γυναικός.

Φάρος ποταμὸς Κιλικίας, ἔ τὸ εἶδος
πλέθρου γ', καὶ Πύραμος ποταμὸς, ἔ τὸ εἶ-
δος στῦδιον, καὶ Χάλος ποταμὸς, ἔ τὸ εἶ-
δος πλέθρου, πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ
πρᾶτων (*X Anab.* 1 4 1 et 4).

φάρος. ἀρσενικῶς λεγόμενος τὸν ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ φάρον σημαίνει, ὃν ἀνέστησεν ἐπὶ
Πτολεμαίῳ βασιλεῶς Αἰγύπτου Σώστρατος
Δεξιφάνης Κνίδιος, ἐν Φάρῳ τῆ νήσῳ Πρω-
τίως, ὅτε καὶ Πύρρος ὁ ἀπὸ Ἀχιλλέως τὴν
δυναστείαν τῆς Ἠπείρου παρείληφε.

Φαρσαλίσι· (*AP* 72) "καὶ τὸν Ἀχιλ-

λεῖοις Φαρσαλίσι "Ἐτορα πῶλοις ἐπὶ
Λαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ."

φάρσος κλάσμα, τρύφος, ῥάκος, πι-
ρύγιον, ἀκρωτήριον· (*AP* 6 297) "καὶ φιλο-
δέπης φάρσος ἕμα στελεῖ χῆρον ἱλαίρια."

φαρυγίνδην ὡς ἀριστίνδην· σκῆπτω-
τες γὰρ τὴν γαστρομαργίαν τῶν χορηγῶν
Ἀττικοὶ ἔτω λέγῃσι.

φάρυγξ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί·
οἱ δὲ γράφουσι φάρυξ, φάρυγγος. φάρυξ ἔτι
μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν πρῶτην
φάρυγγα· ἢ δὲ ἐστὶν ἡ ἀκμαία ἢ μετὰ τὴν
τῆς γλώττης ῥίζαν. ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, ση-
μαίνει πολλάκις τὸν λάρυγγα· ἐστὶ δὲ ἡ λέ-
ρυγξ τὸ ἔσχατον τῆς τραχείας ἀρτηρίας,
ὑπὲρ ὑπὸ τῶν τριῶν χόνδρων περιέχεται,
τῆ τε ἀρτυριοειδῆς καλεμένης καὶ τῆ θη-
ροειδῆς καὶ τῆ ἀνωκόμης, οἵτινες συσταλλί-
μενοι καὶ διαστελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείμων
τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσιν. ὑπὸ γὰρ τῆς ταύ-
δε τέτων ἀναστολῆς καὶ διαστολῆς ἡ φωνή
ἢ ἦτρον εἰδοποιεῖται ἢ φωνὴ κατὰ τὴν
τὸ ὄξύ καὶ τὸ βαρὺ καὶ εἴ τι ἄλλο πρὸς
αὐτὴν θεωρεῖται εἶδος. *Philopon.* in 2 de ani-
ma, M 1 a.

φάς εἰπών.

Φυσήηλος ὄνομα κύριον.

φύσγαλον ξίφος. (*AP* 6 307) "καὶ ψι-
τραν ἄκτιν ἀπέπτυσσε καὶ λιποκόπος φε-
γανίδας καὶ τὸς σὺλόνηχας ὄνηχας."

Φύσηλις ὄνομα νῆσος, καὶ Φοσηλίτις
ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νῆσος. καὶ πυρομία "Φο-
σηλιτῶν θυμία," ἐπὶ τῶν εὐτελέων καὶ ἀπεί-
μων τέθεται· Φοσηλίτις γὰρ τάρχων τῆ
Κυλάβρου θύειν φησὶ *Καλλίμαχος* ἐν Βα-
βαρικοῖς νομίμοις.

... (*A Pac.* 1144) "ἄφενε τῶν φασίλων,
ὡ γύναι, τρεῖς χοίνικας."

φασί λέγουσι, Φῶσις δὲ ποταμὸς Σα-
θίας. καὶ λέξις, μήνησις, ἢ δημοσίον ἐργά-
μα. φήμη, λόγος· "μηδαμῆ μηδὲ φῶσι
ὑπάρχειν νοτίδος." καὶ Φασιανοὶ οἱ οἰα-
τορὶς τῆ τόπῃ, καὶ Φασιανοὶ κατάλογοι
οἱ ἀπὸ τῆ Φῶσιδος παρὰ Μενάνδρῳ.

Φασιάδης.

φασιανικός· *Ἀριστοφάνης* Ὀρνισσιν (66)
"ἐπικεχότως ἔγωγε φασιανικός." σκῆπτω-
της, παρὰ τὸ φαίνειν. μετὰ φασιατῶν ἰφ-
σόμενος· ἐστὶ δὲ καὶ τῆτο ὄνομα. ἰσχυρῶς
δὲ παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτῷ τὸ σκῆπτω φ-

τανός ἐν ὃ συκοφάντης, παρὰ τὴν φάσιν
παρὰ τὸ φαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Σκυ-
θίας Φᾶσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

φασιανοὶ ἀλεκτρονίες, καὶ ὄρνεις τι-
ές· Ἀριστοφάνης (Nub. 109) "εἰ δούης γέ μοι
ὅς φασιανός, ὅς τρέφει Λεωγόρας," ἐπι-
ῶν εἰς τι πρῶγμα ἀπαγορευόντων. ἔκ εἰσι
ἔ ἵπποι φασιανοί, ἀλεκτρονίες μέντοι. ἵπ-
ποι δὲ τινες εἰσὶν ἀλεκτρονίας κεχαραγμέ-
οι· τέττις ἔν λέγει. Λεωγόρας δὲ ὄνομα κύ-
ιον ἐνός τῶν Ἀθήνησι πολιτευομένων τότε·
ατῆρ δὲ εἰ καὶ ὄρνει ἔτρεφεν ὁ Λεωγό-
ρας. ἔνιοι δὲ ἀξιούσιν ἵππους εἶναι τοὺς φα-
σιανούς· καὶ εἶπερ ἔστι τοῦτο μὴ κατεψευ-
μένον, οἰκείον ἂν εἶη τοῦτο τῆς τοῦ νεανί-
κου σπασθῆς. οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον ὀρνίθων
ι γένος. ὁ δὲ Λεωγόρας τρυφερός τις·
Πλάτων Περιαιγεί "ὦ θεῖε Μόρην, τέως
ἄρ εὐδαίμων ἔφης, καὶ Γλαυκίτης ἡ ψήτ-
α καὶ Λεωγόρας, οἱ ζῆτε τερπνός, οὐδὲν
νθνυμούμενοι." Εὐπολις ἐν Αὐτολύκῳ ὡς
αὶ διὰ Μυρρίναν ἐταίραν τὰ χρήματα
ἰποβεβληκότα. φασιανοὶ δὲ οἱ ἔχοντες ἐν
τῷ μηρῷ φασιανὸν ἵπποι. Φᾶσις δὲ ἔστι
ἰοταμὸς Σκυθίας, ὅπου κυλοὶ ἵπποι γίνον-
ται. φάσις δὲ μήρυσις, ἀγγελία· καὶ κλινε-
ται φάσις.

φάσις ἔστιν ἢ ποιεῖται τις πρὸς τὸν
λοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον ἢ
ωρίον ἢ οἰκίαν ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων·
τι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν
ἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ὡς οὐ δεόν-
τως μεμισθωκότας τὸν τῶν ὀρφανῶν οἶκον
προφαίνειν λέγονται.

φάσις λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου
γκλήμματος, ὅταν τις ἀποφαινή τι τῶν δη-
μοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον, λέγεται
ἰὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ
ἰη ἐκμισθώσκειν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν
ἰτροπευομένων, ἔφαιεν αὐτὸν ὁ βελόμι-
ος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ· ἔφαινε
ἰὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἄξίαν με-
ἰσθώτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια
ἴνεστιν εὐρεῖν παρὰ τε Δεινύρχῳ καὶ Δη-
ιοσθένει, τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων
ράσεως παρὰ Ἀνσίμῳ πρὸς τὴν φάσιν τοῦ
ἰρφανικοῦ οἴκου.

φασκάλιον ἰματιοφορεῖον. φάσκωλον
ἰὲ ἔστι μαρσίπιον, ὡς Ἰσαῖος καὶ Ἀνσίας

εἶρηκεν. ἢ δημόσιον χρῆμα τὸ συναχθὲν εἰς
ἀπόθεσιν. "καὶ πρὸς γε μεστὸν κατὰ τὸ
πλέον καὶ ἐμβριδέστερον ποιῶν τὸ φασκάλ-
ιον" Ἀγαθίας ἐν ἰστορίᾳ (4 22). "ὃ δὲ τρί-
ποδας ῥ' ἐκπονήσας, καὶ ἐμβυλῶν εἰς τι φα-
σκάλιον" (cf. Pausan. 4 12 9).

φάσκων λέγων.

φάσμα "ὃ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσαιο
κυκλὸν φώνημα Γύρωφ, καὶ ἔδοξε τρώγος
εἶναι, μὴ ταῦρος, ἐκείνο τὸ φάσμα" (Iam-
blich. Babylon.).

φατέ λέγετε. Πολύβιος (3 69) "φατέον
ἠγεμόνος ἀγαθοῦ ἔργον εἶναι τὸ μὴ δεῖν μη-
δέποτε χωρὶς προθέσεως μὴδ' ἐκ πάσης
ἀφορητῆς ποιῆσθαι τοὺς ὀλοσχερεῖς κινδύ-
νας, καὶ μάλιστα εἰ τυγχάνοι τις ὢν ἀπα-
ράσκευος."

φάτις φήμη, λόγος· Σοφοκλῆς (Ai. 187)
"ἀλλ' ἀπερύχοι Φοῖβος Ἀργείων φάτιν," τὴν
νόσον τοῦ Αἴαντος. καὶ αὐθις (AP 7 239)
"φθεῖσθαι Ἀλέξανδρον ψευδῆς φάτις, εἶπερ
ἀληθῆς Φοῖβος. ἀνικήτων ὑπτεται οὐδ' Αἰ-
δης." καὶ αὐθις Σοφοκλῆς (Ai. 850) "τήνδ'
ὄταν κλύη φάτιν," τὴν ῥῆσιν.

φάτινη ἢ τράπεζα. "τὴν Ἀντωνίης θερα-
πεύων καὶ ὑπαικάλων ἅμα φάτινην" (cf. νν.
Ἀλβιος). Αἰλιανός "καὶ οἱ Μεσσηνιοὶ τοὺς
ἐκ τῆς αὐτῆς φάτινης οἰονεῖ ἰδηδοκότας ἐξή-
λασαν" (τετέξι τοὺς Ἐπικυρεῖς), "λυμειῶ-
νας τῶν νέων εἶναι λέγοντες" (cf. ν. Ἐπί-
κυρος).

φατνώματα σανιδώματα, στέγη διὰ
γλυψα.

φατνωτὸν σανιδωτόν.

φατρία σύνταγμα. ἢ φυλὴ διήρηται
εἰς δ' κατὰ τὰς δ' ὥρας τοῦ ἑνιαυτοῦ, ἐκά-
στη δὲ διαίρεσις εἰς γ', ὡς γίνεσθαι ἰβ' κα-
τὰ τοὺς ἰβ' μῆνας τοῦ ἑνιαυτοῦ· καλεῖσθαι
δὲ τριττύας καὶ φατρίας.

"Ἀναστάσιος σιλεντιύριος ὁ μετέπειτα
βυσιλεύσας, ἐπὶ Εὐφρημῆ πατριάρχῳ Κων-
σταντινουπόλεως καθέδραν κατασκευάσας,
μετὰ τινῶν ἐφατρίαζεν. ὁ δὲ Εὐαγγέλιος με-
τὰ ἀπειλῆς λέγει αὐτῷ ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
θαμιζόντα τὰ ταύτης φρονεῖν, ἢ μὴδ' ὅλως
ἐπιβιβάνειν πρὸς τὸ διουστρέφειν τὰς ἀπειρο-
τέρους· εἰ δὲ παρὰ ταῦτα πρῶξις, ἐκτεμῶν
σε τὴν κόμην τοῖς δήμοις σε θριαμβεύσω.
ἔκτοτε ἡσυχίαν ἤγεν· ἀντείχετο γὰρ τῆς Εὐ-
τυχῆς δόξης."

φάυλη κηλῖς. Ἀρριανός (Ind. 20) "ἔδει δέει μὴ διαφθαρῆ ὁ στόλος Ἀλεξάνδρου, καὶ ἔφασκε φάυλη κηλῖς αὐτῆ τοῖς ἔργοις αὐτῆ τοῖσι μεγάλοις ἐπιγενομένη τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτῆ ἀφανίσαι. ἀλλ' ἐκνικῆσαι γὰρ αὐτῶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆ καινόν τι αἰεὶ καὶ ἄνοπον ἐργάζεσθαι." φάυλη οὖν κηλῖς οὐχ ἡ τυχεύουσα.

φάυλι ἡ κότινος. καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας.

φάυλιζέει εὐτελεῖζει, χλευάζει.

Φάυλλος ὄνομα δρομῆως ἀρίστη ὀλυμπιονίκης Ἀριστοφάνης (Vesp. 1201) "ὅτε τὸν δρομῆα Φάυλλον ὠν βούπαις ἔτι εἶλον διώκων λοιδορίας ψήφοις δυοῖν." ἦν δὲ καὶ ὀπλιτοδρόμος περιώνυμος, ὃν ἐκάλεον ὀδόμετρον. ἦν δὲ καὶ πένταθλος, ἐφ' οὗ καὶ ἐπιγράμμα (AP append. 297) "πέντε ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πῆδησε Φάυλλος, δίσκουσεν δ' ἑκατὸν πέντε ἀπολειπομένων." ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητῆς, καὶ τρίτος ὁ λωποδύτης. Ἀριστοφάνης Ἀχυρνέυσιν (208) "οἴμοι τύλας τῶν ἑτῶν τῶν ἐμῶν· οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθρώπων φορτίον ἠκολούθην Φαύλλῳ τρέγων, ὧδε φαύλως ἂν ὁ σπονδοφόρος οὗτος ἕπ' ἐμοῦ τότε δικακόμενος ἐξέφυγεν, οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ὧδ' ἀπεπλήξατο."

a φαῦλον φαῦρον, ἀηδὲς, δύσφημον.

b φαῦλον τὸ ἀπλῆν, εὐχερῆς. καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Δικυμνίῳ "φαῦλον, ἄκοιμνον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν," ἀπλῆν καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακῆ καὶ τῆ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς (p. 95 extr.) "φαῦλον πρῶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς." τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τῆ τυχόντος, οἷον φαῦλον πρῶγμα ἔσται, τὸ τυχὸν πρῶγμα. καὶ ἐπὶ τῆ ἀπλῶς τεθείη ἂν πρὸς τὸ ἔττω τυχόν· Πλάτων (Legg. 11 p. 918 C) "πρῶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, ἔφαυλον, ἐδὲ μικρῶς δεόμενον ἀρετῆς." τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τῆ μοχθηρῆ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπυδαῖον, ὡς Πλάτων (Legg. 6 p. 756 extr.) "δῆλοι γὰρ ἂν δεσπότης ἐδέποι ἂν γένοιτο φίλοι, ἐδ' ἐν ἴσας τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπυδαῖοι." τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τῆ μεγάλῃ· Σοφοκλῆς Δικυμνιώτισιν "εἰ μικρὸς ὦν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω." καὶ ἐπὶ τῆ ῥυθίῃ· Πολιτείας δ' (p. 423) "καὶ φαῦλον γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν,

καὶ τέττε δ' ἐγὼ ἔτι φαυλοτέρων." τάττοιτο καὶ ἐπὶ τῆ μικρῆ καὶ εὐκαταφρονήτης, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόπωνατος (13) "ἴπ μὲν τοῖνον ἐ μετριάς τινὰς καὶ φαύλας λαβῶν πληγῶς."

ὅτι φαῦλον εἴρηται σχεδὸν ὑπὸ πάντων τῶν ῥητόρων τὸ κακόν, ἐπὶ τε πραγματικῶν καὶ ἀνδρῶς ἔτως ταττόμενον, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (205) "καὶ βλάπτειν ἡμᾶς καὶ δόξης ἀναπικλάται φαύλης ἐπιχειροῦντα αὐτὸν ἐ τιμωρήσασθαι" καὶ Ἰσοκράτης (135) "ὁ γὰρ φαύλος ἐνονηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων ἐδέποτε καλῶς βελύσσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων." καὶ Ἀσπίς ἐν ἐπιστολῇ λέγων "ὡς ἐ φίλω σε, φαυλήτητά μου μεγίστην καταγινώσκεις. εἰ γὰρ ἡθος τοιοῦτον καὶ τρόπον καὶ ψυχὴν καὶ ἔνοιαν ἔτως ἀπροφυσίστως, ἔτι δὲ σπουδαῖς οἰκειότητι καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ καὶ ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ' ἂν ἐμοὶ ἀθλιώτερος, ὃς ἀναισθητῶς ἔχω πρὸς τὴ φρονεῖν;" τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆ μικρῆ καὶ εὐκαταφρονήτης· "ἐ φαύλας λαβῶν κληῖς" Δημοσθένης φησί (54 13).

φαῦλος εὐτελής, χυλεπός· (Io. Antioch p. 805 Val.) "ἦν δὲ Κλαύδιος βασιλεὺς Ῥωμαίων οὐ φαῦλος τὴν ψυχῆν, ἐν παιδείᾳ ἢ ἡσκητο ὡς καὶ γράψαι τινά." ὅτι Πλάτων κέρηται ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων ταῖς αὐτοῖς ὀνόμασι, οἷον ὁ φαῦλος (Diog. L. 3 63). καὶ αὐτῶς "ὁ δὲ ὀργῆν χυλεπὸς ἂν καὶ ἄγαν ἐπὶ τοῖς φαυλοτάτοις κολάζει," ταῖς τοῖς εὐτελεῖσι.

Φάυλος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀρτοκράτους (124). Ὀνόμαρχος τις ἦν Φωκίων τύρηνος· τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχον ὁ ἀδελφὸς Φάυλος. Hagn.

φαύλως εὐκόλως, εὐμαρῶς· Ἀριστοφάνης (Eq. 403) "εἶθε φαύλως, ὥσπερ ἔφη, ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν." ἐνθεσις ὁ ψυκῆς καὶ φαύλως τὸ εὐχερῶς καὶ ἄνευ καμῆτος Ἀριστοφάνης (Eq. 506) "οὐκ ἂν φαύλας ἔτυχε τέττε." (An. 958) "ὦ δαιμόνιε, τὰ δὲ μὴ φαύλως φέρε," τουτέστι μὴ ἀηδὲς ἐπὶ τοῖς χρησιμοῖς. εἰπόντος γὰρ ὅτι χρησιμοῖ γος εἰμί, ἔφη "οἴμωζέ νυν."

φαύλως ἐρείδει (A Pac. 25) ἀπλῶς καὶ ἀπεριέργως μασῶται, ἢ συντόμως ἐσθίει· ἢ δὲ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ ἐπαιδομένων ταῖς κώπαις. ἐρείδειν δὲ φασ

ἢ Ἀττικοὶ πάν ὄτιον συντόμως γινόμενον.

φάυλως πάνυ ἀντὶ τῆ εὐχεριῶς Ἀρι-
στοφάνης (Vesp. 676) "καὶ πρῶτα μὲν λόγι-
ται φάυλως, μὴ ψήφοις ἀλλ' ὑπὸ χειρός."

Φαῦνος υἱὸς Πίκε τοῦ καὶ Διός, ὃν
Ερμῆν ἐκύλευσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου
Ἰστέρος. ὃς ἦν ἀστρονόμος, καὶ μέταλλα δὲ
ἔφευρε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου, καὶ
τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτι-
κοῖς, ὡς καὶ πλατοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν
ἑγχωρίων καλεῖσθαι. ἐπιβουλευόμενος δὲ ὑπὸ
τῶν ἰδίων ἀδελφῶν φεύγει εἰς Αἴγυπτον,
εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμι τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε,
καὶ ὑποδεχθεὶς συνδιέτριβεν αὐτοῖς, χρυσὴν
ἐνδεδυμένους στολὴν καὶ προφητεύων καὶ ὡς
θεὸς τιμώμενος, μεταδιδούς αὐτοῖς πλοῦτος
(cf. Cedren. p. 17).

φαῦσις φῶς, φέγγος (Ps. 73 16).

Φάων. φασὶν ἐπὶ τῶν ἐρυσμίων καὶ
ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρυσθηναί
φασὶ σὸν πολλοῖς καὶ Σαμφῶ, οὐ τὴν ποιή-
τριαν ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσιν
ἔσθαι ἐκ τὴν ὑπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας
(cf. v. Σαμφῶ Α.).

φέβετα φεύγει.

Φεβρώριος. οὕτω καλεῖται ὁ μῆν ἀπὸ
τινος ὑπῆυε, γένος ὑπάρχοντος τῶν Γάλλων.
ἠνίκου γὰρ τὸν Θράκιμβον τὸν ἀπὸ τῶν Τυρ-
ρηῶν κατήγαγεν ὁ Κάμιλλος, ζηλοτυπήσας
ὁ Φεβρώριος ἐπὶ τοῦ βήματος ἰβόα μὴ γε-
γονέναι τὸν Κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης, ἀλ-
λὰ τὴν τύχην Ῥωμαίων. συνέπλευτε δὲ καὶ
γράμματα καὶ ψευδομαρτυρίας κατ' αὐτοῦ
ὡς τυραννίδα μελετώντος. ἐντεῦθεν δὲ τὸν
δῆμον ἐπαναστήσας ἀπελευθερῶν τοῦτον τῆς
πόλεως. ὡς οὖν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ῥώ-
μης ἐπανήλθε καὶ τοὺς περὶ τὸν Βορῆνον
βουβάρους ἀνείλεν, εἰς κρίσιν ἀγαγὼν τὴν
ὑπόθεσιν ἀπέδειξε πάντων γεγονέναι τῶν πε-
πραγμένων αἴτιον τὸν Φεβρώριον. καὶ διὰ
τοῦτο γυναικῶντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος καὶ
θροῦντῆ περιβληθέντα ψιάδῳ, ὑπὸ τῶν ὑπη-
ρετούτων τῷ δημάρχῳ, τῶν καλεσμένων βερ-
κάκλων, τυπτόμενον νέφροισ τῆς πόλεως ἀπε-
δίωξε, καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ μῆνι παρὰ
τοὺς ἄλλους ἐκολόβωσε.

φεθεῖκόμισσα παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἐν
πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος
τελεντῶν.

Φειά πόλις.

Φειδάλος.

φειδαλφίτως ἐκ τοῦ ἄλφριον. ὃ ἔστι
πεφεισμένως τῶν ἀλφίτων.

Φείδας ὄνομα κύριον. Hom. N 693.

φειδήσεται φείσεται.

Φειδίας ἀγαλματοποιός, ὃς ἐλεφαντί-
νην Ἀθηῶν εἰκόνα ἐποίησε. Περικλῆς δὲ
ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς ἐνοσφίστατο ἄ-
τάλαντα, καὶ ἵνα μὴ δῶ τὰς εὐθύναις πόλε-
μον ἐκίνησε. καὶ παροιμία (A Pac. 615) "Φει-
δίας προσήκοι Εἰρήνη," καθὸ τεχνίτης, εὐ-
μορφος δὲ ἐκείνη εἰσάγεται. Πολύβιος (30
14) "Λεύκιος Αἰμίλιος παρῆν εἰς τὸ τέμενος
τὸ ἐν Ὀλυμπίαι, καὶ τὸ ἀγαλμα θεασάμενος
ἐξεπλάγη, καὶ τοιῦτον εἶπεν ὅτι μόνος αὐτῷ
δοκεῖ Φειδίας τὸν παρ' Ὀμήρῳ Δία μεμι-
μῆσθαι, διότι μεγάλην ἔχων προσδοκίαν τῆς
Ὀλυμπίας, μεῖζον τῆς προσδοκίας εὐρηκῶς
εἶη τὴν ἀλήθειαν." καὶ αὐθις "καθ' ἑπερ,
οἶμαι, Μυρμηκίδην ἀντικεινόμενον τῇ Φει-
δίαι τέχνῃ" (cf. v. γελοῖος).

Φειδίππος.

φειδώ πρόνοια, φεισμονή εὐσπλαγ-
χνία.

φειδωλός φειδόμενος, σκνιπός, φειδω-
λός τις ὢν, ὁ φεύγων τὸ δῆναι, ὁ περιφρη-
φος. ἢ παρὰ τὸ φειδομαι καὶ τὸ δῆναι, φει-
δωδός τις ὢν, τροπῇ τῆ δ εἰς λ.

Φειδωνος ὄνομα κύριον.

φεισόμεσθαι γὰρ τι τῶνδε μᾶλλον
ἡμεῖς ἢ λύκων; ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους
τῶνδ' ἂν ἐχθίως ἔτι;" (A Av. 369) τουτέστι
μᾶλλον λύκων φεισόμεσθαι ἢ περὶ τέτων. μή-
ποτε δὲ καὶ παροιμιῶδες ἐγένετο, ἐπεὶ τὸ
παλαιὸν τὸς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττι-
κῇ, καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν, διὸ ὁ μὲν φο-
νεύων τέκνον λύκος τάλαντον ἐλάμβανεν, ὁ
δὲ τέλειον δύο.

Φεισῶν ποταμός. Genes. 11.

φειλλαγωγία πανήγυρις ἐπιτελουμένη
παρὰ Ῥωμαίοις, ἐν ἣ διεβαλλον αὐτῶς.

φειλλάς τὸ τῶν βιβλίων ἕξωθεν σκέ-
πυσμα.

φειλλέα τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χω-
ρία, ὡς Ἰσαῖος. καὶ Φειλλεύς σκληρὸς πο-
σῶς καὶ πετρώδης τόπος Ἀριζοφάνης (Nub.
71) "ὅταν μὲν ἦν τὰς ἀγῆας ἐκ τῆ Φειλλέως
ὡσπερ ὁ πατήρ σε διφθέρων ἐνημμένως."
Φειλλεύς τόπος τῆς Ἀττικῆς ἕτω καλέμενος,
τραχύς· αἱ δὲ ἀγῆες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ

δρεινότερα διάγειν. ἀπὸ τῆς δὲ φελλέτας λέγεται Δωριεὺς τὸς κισσηρώδεις λίθους. καὶ ἑορτὴ τις περὶ τὸν Διόνυσον Φελλὸς καλυμένη. καὶ αὐθις (Ach. 261) "τῷ Στρυμοδιόρου Θραῖται ἐκ τῆ Φελλέως κλέπτουσιν."

φελλεῖς. οὕτω λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους, οἵτινές εἰσι πετρώδεις μὲν κάτωθεν, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. ἔσι δὲ καὶ ὕδωρ ἕτω καλύμενον. sch. A Ach. 272.

Φέλλιος ὄνομα κύριον.

φελλός (AP 6 192) "ἀβύπτιστόν τε καὶ ὕδωρ φελλόν, αἰεὶ κρυφίῳν σῆμα λαχόντα βόλων."

φελυρέα (ἀν φιλυρέα) εἶδος δένδρου.

a φενάκη ἀπάτη, δόλος. (Theophyl. Sim. 25) "ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποίησαντο, καὶ φενάκη τις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἔκ ἐνην."

b φενάκη τὸ προκόμιον, οἷον τῷ φαινομένῳ κρῆνι ἄκος καὶ σκέπη. κρῆνι δὲ ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη, ἀπὸ τῶν κατερρηγκειῶν γυναικῶν καὶ ἕτως ἀπατωσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. (Theophyl. Sim. 65) "ἡ γὰρ τῆς φενάκης ἀπάτη λίαν ἔγκρατὺς ἀπεβηκόλει τὸν βάρβαρον."

φενακίζει χλευάζει.

φενάξ χλευαστής, ἀπατεῶν.

Φεναρέτης (ἴμμο Φαιν.) ὄνομα κύριον.

Φενεός ὄνομα πόλεως. ἐν ᾧ ἦν Νίωνα κρησ πέτρα, ἐξ ἧς ἔρρει τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Ἡρόδοτος φησιν (6 74).

φεννίς (ἀν φαινίνδα) παιδιὰ διὰ σφαιράς, ὀπρῆνικα ἐτέρω προδεικνύντες ἐῖτω ἄλλω ἀφῆσιν τὴν σφαιρῶν ὡσπερ φενακίζοντες.

φενόλης (ἀν φαινόλης) Ῥωμαϊκὴ σολή.

φένω φονεύω.

Φεράς πόλις.

φέρουσις ὁ πολεμικός. (AP 7 152) "πικρὴν ἀλλήλοισι Ἐκτωρ χάριν ἠδὲ φέρουσις Αἴας ἐκ πολέμου μνημὶ ἔφερον φιλίης."

φερουγῆς κατὰλαμπρος.

φέρβει βόσκει, τρέφει.

φέρε, οἷον ὑπόθε, ἄγε οὖν. ἀρχαία ἡ σύνταξις. Ἀριστοφάνης (Eq. 145) "φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν."

a φερέγγυος ἀσφαλής, ἀξιοπίστος ἔγγυητής. Ἡρόδοτος (5 30) "αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυός εἰμι δύνάμην παρασχέιν τοσαύτην ὥστε κατὰγειν."

b φερέγγυος ὁ ἐκδεξιόμενός τι καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι, οἷον ἀξιοχρεως, δυνάμενος

ἀναδέξασθαι τὴν ἐγγείρησιν. "τί γὰρ κλέυεις, ὦν ἐγὼ φερέγγυος;" τῆστιν ὡν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλῆς εἰμι καὶ βεβαωτής. sch. S El. 942.

Φερεζαῖτος ἐθνικόν.

φέρεθρα. "πομπεῖα τε αὐτοῦ προηγῆσιν ἀργύρου καὶ χρυσοῦ πεποιημένα, καὶ ὀπίσσω πάμπολλοι, καὶ κόσμος βασιλικός, καὶ φερεθρα ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων καὶ δεικνύοντα. αὐτὸς τε Οὐάφρης ἐπὶ πᾶσιν ἐπιπέζοτο φορῶν, ἐν καὶ χρυσοῦ πεποιημένα καὶ τῶν ἱερέων οἱ σεμνότεστοι καὶ τελειστοὶ φορεῖς ἦσαν."

φέρειν λαμβάνειν. Ἀριστοφάνης Ἀμφικλύσι (65) "ἐπέμψαθ' ἡμῶς ὡς βασιλεῖ τὸν μέγαν, μισθὸν φέροντας δύο δραχμῆς τῆς ἡμέρας." Μένανδρος Ὀλυμπία "μὴ Ἀριστοτέλης γὰρ τέττιυρος τῆς ἡμέρας ἐβόλους φέρων." καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. καὶ φέρον οὐδέτερος. (S OC 1694) "τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή," τῆστιν τὰ ἐκ θεοῦ πεμφθέν γενναίως φέρον χρή. καὶ αὐθις (Thuc. 1 77) "ἔφερον ἀλλήλους σὴ ἦτον," ἀντὶ τοῦ λίαν ἐλίστερον, ἔβλαπτον.

φερεκάκους κριτικὸς. (Polyb. 3 71) "συναγωγῶν ἱππέας, ὄντως φερεκάκος δικεφρόντως, παρεκάλεσε."

Φερεκλος ὄνομα κύριον.

Φερεκράτης Ἀθηναῖος κωμικός, ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσε, ἐδίδαξε δράματα ἰς.

Φερεκύδης Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τῶν Συρίων, ὃν λόγος τὰ Ὀρφείως συναγωγῆ, ἔγραψεν Ἀυτόθρονος (ἔστι δὲ περὶ τῆς ἐφαιολογίας τῆς Ἀττικῆς) ἐν βιβλίοις ἑ, κρηναίσεις δι' ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ πρεσβύτερου οὐδένα πρεσβύτερον δέχεται, ἀλλ' ἐκείνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφεῖς.

Φερεκύδης Βάβυος Σύριος. ἔστι ἐκ νῆσος μία τῶν Κυκλάδιων ἡ Σύρος, πλησίον Ἀθήλων. γέγονε δὲ κατὰ τὸν Ἀνδῶν βασιλεῖ Ἀνακτιν, ὡς συγχροεῖν τοῖς ἑσπερίαις καὶ τετέχθαι περὶ τὴν μέδωλυμπιάδα. ἀπαχθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόρῳ λόγος, ἐτὸν δὲ οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητὴν ἀλλ' ἰσχυρὸν ἀσκήσαι, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπὸ κρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφεὶς ἐνεγκεῖν περὶ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν, ἐτέρω τούτου εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων, καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως

βρον εισηγήσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν Θάητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. ἔστι δὲ ἅπαντα ἃ συνήγαγε ταῦτα, τεταμίχως ἤτοι θεοκρασία ἢ θεογονία. ἔστι ἔ θεολογία ἐν βιβλίοις ι', ἔχουσι θεῶν γέισιν καὶ διαδοχάς.

Φερεκύδης Ἀέριος ἱστορικός, γεγονώς φθ' ὀλίγη τῆς οὐ ὀλυμπιάδος, περὶ Ἀέρου, περὶ Ἰριγενείας, περὶ τῶν Διονύσου ἰορτιῶν, αἱ ἄλλα.

φέρει νῦν ἀπὸ τῆ κρήνης μοι τὸ πτερόν" (A Ach. 584). τὸ πτερόν ζητεῖ ἵνα ἐξεύξησῃ· εἰώθασιν γὰρ οἱ δυσσεμῆντες πτεροῦ ρῆσθαι πρὸς τὸ εὐχερῶς ζήσειν.

φερέοικος ὁ κοχλίας. ἐνιοι ζῶον λευθὸν ὁμοιον γαλῆ, ὑπὸ δρυσι καὶ ἐλαίαις γιθόμενον· οἱ δὲ ζῶον σφηκὸς εὐμεγέθους μεῖον.

φερεσβίης ζωοποιός.

Φερετίμα ὄνομα κύριον. "ἡ δὲ --- πόιν" (cf. v. ἐμπειδορκεῖν).

φέριστον κράτιστον, ἐξοχώτατον, ἢ ἴγαθόν.

φερνή προῖξ.

φέρνη ἀμοιβή.

φερομένον λυμβάνοντος· "τὴν αἰτίαν ἰᾶσαν τῆ πολέμῃ τέτι τῆ ἀνδρὸς φερομένου." καὶ φέρονται ἀντὶ τῆ νικῶσι· "καὶ φέρονται οἱ πλέσιοι τὸ πλεόν, συλλαβόντες ἰὲ τῶν δημοτῶν εἰς ψ' δῆσαντες ἄγουσι." αἱ φερόμενος· "ἀνὴρ γένος μὲν φερόμενος Θοράκιον, φ' ὄνομα Διογένης ἦν, τὰ δὲ ἰολέμῃ παρ' ὄντινῶν κράτιστος, τέλος ἵπικῆ προτεταγμένος."

Φερσεφόνη ὄνομα θεῶς καταχθονίᾳ.

φέρτερον κρεῖττον, ἢ ταχύτερον.

φέρτερον (Hom. Σ 236) τῆ τῶν κερῶν ἄλινῃ. φέρτερον καὶ τὸ φορεῖον. Πολύβιος 8 31) "τότε καὶ τὸν Φιλήμιον ἤκειν ἔχοντα ὄν ἔν ἐν φέρτερον καὶ Λιβύου ὡσεὶ χιλίους. ὅς δὲ ἤγγισε τῷ τείχει, ἔλεγεν ἀνοίγειν ταίνας, ὅτι βαρύνονται· φέρουσι γὰρ ἔν ἄγριον. δὲ φύλαξ ἀνοίγει θυμιάσας τὴν εὐαγρίαν." ἰ δὲ φέρτερον λέγεσθαι φασί.

Φερώνια ὄνομα κύριον. Dionys. A. R. 49.

φερώνυμος ἀληθῆς ἔχων τὸ ὄνομα.

Φερῶρας ὄνομα κύριον. Ioseph. B. I. 1 9.

φeskάσιον μύγγανον πλοῖκόν.

φεῦ σχετικτικὸν ἐπίρρημα, ἢ ὀδύνηρον οἰμώγημα. ἔστι δὲ καὶ θυυμαστικὸν τὸ φεῦ· Σοφοκλῆς (OR 316) "φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἐνθα μὴ τέλη λυεὶ φρονῶντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ εἰδὼς διώλεσ'· ἔ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην." ὡς δεινόν, φησί, τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονούντι μὴ συντελεῖ. (A Ran. 141) "φεῦ ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῷ δὴ ὀβολῶ," ἡμῖα διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βύλλασιν δύο ὀβολοὺς, καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάμιον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἦν δὲ καὶ τριώβολον, βλακειῶς χάριν τοῦτο τῶν στρατηγῶν προστιθέντων. καὶ περὶ τοῦ ναύλου εἰπόντος "πῶς περαιωθήσομαι;" λέγει (138) "ἐν πλοιαρίῳ τυνηστῶι σ' ἀνὴρ γέρων διαῖξει, δὴ ὀβολῶ μισθὸν λαβῶν."

φεύγοιεν κατηγοροῦντο, καὶ φεύγων κατηγορούμενος· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (167) "ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην."

φεύγοντας τοὺς εἰς δίκην ἀγομένους· (A Vesp. 875) "τοὺς φεύγοντας ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων, κάπιδακρῶειν ἀντιβολούντων."

φενκτέον ἐπίρρημα θετικὸν (Plotin. 1 2 imit.) "Πλάτων φησὶ φενκτέον ἐνθένδε. τίς οὐν ἢ φυγή; θεῶ ὁμοίωσις. τοῦτο δὲ, εἰ δίκαιοι καὶ ὅσιοι μετὰ φρονήσεως γενοίμεθα, καὶ ὅλως ἐν ἀρετῇ, οὐ κατὰ τὴς πολιτικῆς ἀρετῆς ἀλλὰ κατὰ τὰς μεῖζας, τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένους."

φεψάλος καὶ φεψάλυξ σπινθήρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. Ἀριστοφάνης (Lys. 107) "ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλείπεται φεψάλυξ," ὅλον ζωπύρημα, σπινθήρ. διαβάλλονται δὲ ὡς μοιχοὶ οἱ Μιλήσιοι.

φεψάλω κλητῆι· φεψάλω γὰρ οἱ σπινθήρες. Ἀριστοφάνης (Ach. 278) "ἢ δ' ἀσπίς ἐν τῷ φεψάλω κρημῆσεται" διὰ τὸ εἰρήνην εἶναι. λέγεται δὲ καὶ φεψάλυξ παρὰ Ἀρχιλόχῳ καὶ Ἀριστοφάνει (Lys. 107) "ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλείπεται φεψάλυξ." καὶ αὐθις (Polyb. 1 48) "ἀλλ' ἀποσκοτουμένους ὑπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς φερομένης λιγνός καὶ τῶν φεψάλυγων, ἔτι δὲ τῆς τοῦ κηπουροῦ πολυπληθείας, οὐκ ὀλίγως ἀπόλλυσθαι."

φῆ. οὐδέποτε Ὀμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέταχεν. (Ξ 499) "ὁ δὲ φῆ κώδειαν," ἢ ἢ ὡς κώδειαν.

Φηγαιεῦσι δῆμος τῆς Αἰαντίδος. Ηαρ.
Φηγεύς.

φήγιμος (Hom. E 838) δρύιμος· ἐν ἐπι-
γράμμασι (AP 6 33) "φήγιμον κρυτῆρα."

Φήγοντος.

φηγός δρύς ἢ πεύκη· "ἦν δὲ δένδρον
ἐπιερμεγέθη, φηγός καὶ ἐλάτη δρύες τε καὶ
φίλυρα."

Φηγοῦς δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος. Ηαρ.

Φηγοῦσιον Ἀσσίας ἐν τῷ περὶ Βα-
τράχου φόνου.

φήληξ ὁ ἀπατεῶν, καὶ ἡ ὠμὴ σικκῆ.

φήλος ὁ ἀπατηλός.

φήλοῦν ἀπατῶν· Μένανδρος Ἀλιεῖ "δὲ
οικίας φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέ-
ρων." καὶ φηλωθεῖσα ἀντὶ τοῦ ἔξαπατη-
θεῖσα· ἐν Μύθοις "κέρδεσι φηλωθεῖσα θοῆ
κεμύς" (cf. Babr. 95 37). ἐνθεν καὶ φηληκεῖς
τὰ ἄγρια σῦκα τὰ τῇ δειλεῖ πέπειρα.

φηλώματα ἔξαπάτας. ἔτως Ἀντιφῶν.

φηλώσεις ἀπατήσεις.

φήμη· (S OR 158) "τέκνον ἐλπίδος ἄμ-
βροτε φήμη," παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὲς γι-
νόμενοι χρησιμὸς αὐτοῖσιν ἀπὸ τῆς θεῆς. καὶ
αὐθις "φήμη τὸν ἐσθλὸν κὰν μυχοῖς δει-
κνυσι γῆς" Εὐριπίδης φησί (ap. Aeschin. 1
128).

φημί λέγω, ὑπολαμβάνω· (Diog. L. 4 36)
"ὅτι Ἀρχεσίλαος ὁ φιλόσοφος φυσικῶς ἐν
τῷ διαλέγεσθαι ἐχρηῆτο τῷ φῆμι· ἐγώ, καὶ
ὁ συγκαταθήσεται τούτοις ὁ δαίμων, εἰπὼν
τῆνομι." καὶ Δαβίδ (Ps. 35 1) "φησὶν ὁ πα-
ράνομος" ἀντὶ τῆς ἡγεῖται, ὑπολαμβάνει.

φημίζω.

φημισμός ἢ φήμη.

φήναι δεῖξαι, εἰπεῖν.

φήνας συκοφαντήσεις, φευκίσεις.

φήνη εἶδος ὄρνεθου.

φήρας τὰς Κενταύρους. Hom. B 743.

Φηρή πόλις, καὶ Φηρήτης ὁ πολίτης.

φής λέγεις, καὶ φησί λέγει, καὶ φή-
σεις λέξεις.

Φῆστος. ἔτος περὶ τὰς χρόνας Θάλην-
τος εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπέμπεται ἀνθύπατος,
τὴν δὲ βασιλικὴν γλῶσσαν (an γάζαν) ἐπε-
πίστευτο. πέμπεται δὲ ὁμοῦ τὸν ποιητικὸν
καὶ μυθώδη ἔχοντα, καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἐκ
Σικελίας ἢ Θετταλίας τοιοῦτος, χρόσον ἀπα-
δείξων καὶ παρηγγυρίν. ἦν δὲ ἡ μανία ἢ θύ-
ραθεν, ἀλλ' ἐνδοθεν ἐλύσσα καὶ ἐμάλνετο,

ἀνθρ φύσει πονηρὸς καὶ ἔξουσιον ἔχων, καὶ
τὴν ἐν ταῖς κολάσεσιν ἀγροῖτητα κατα-
πῶν εὐδοκιμεῖσαν ἐν τοῖς βασιλείοις, ἐκ ἐν-
ὁ τι παρανομίας ἀπέλιπε καὶ ἀσελγείας, ἀλλ'
ἐπὶ τοσόνδε παραφορᾶς ἐρρήθη καὶ φόνου
ὥστε καὶ Μύξιμον ξίφει διέφθειρε, Κορυ-
νον Αἰγύπτιον ἐπισφάζας αὐτῷ. καὶ ἐν
Θερμίδος ὦν καὶ ζέων τῷ λόθρῳ πάντας σ-
νανήρει καὶ κατέφλεγεν (Eunap. p. 110 Nisch).

φητιαλεῖς.

φήτηρη συγγένεια.

φθαίη σε προλάβοι σέ τις εἰς ἐπι-
σίαν. καὶ φθαίησι.

φθάνει προλαμβάνει.

φθάνοντος ἔργον γίνεται.

Φθῦς ὁ Ἡφαιστος παρὰ Μίμνητα,
καὶ παροιμία "ὁ Φθῦς σοὶ λελάτηεν." ἢ
δὲ Ἀφθῦς φασιν, ὡς σταφίς ἀσταφίς καὶ
στάχυς ἄσταχυς.

φθάσειεν προλάβοι. "οἶσθα... φθῆ-
ξασθαί τι τῶν δόντων. οἱ δὲ παλαιὸι καὶ
τῆ εὐρεθῆναι τὸς δημητριακὰς καρπὰς ἐβα-
λυνοφύγων· ἐνθεν καὶ τὸ φαγεῖν εἴρηται (cf.
v. οἶσθα).

φθέγμα ῥῆμα.

φθείρω ὁ τῆς πίττου καρπός.

φθείρω. ὅτι πᾶν τὸ φθειρόμενον κα-
τὰ δύο τρόπους φθείρεται, ἢ τὸν τῶν σω-
μάτων, τῇ εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσει, ἢ τῶν
τῶν ἀσωμάτων, ἀποσβεννυμένῳ τῷ εἶδος τῆ
ἀναρμοστία τῆ ὑποκειμένη.

φθεῖσθαι διαφθεῖρεσθαι.

φθήμενος προλαβών, καταλαβών.

φθῆναι προλαβεῖν. Ἰώσηπος (A. L. 9 9)
"δυσφορῶντος δὲ τῆ βασιλείως ἐπὶ τῷ φθῆ-
ναι τὸν μισθὸν ἐκδεδωκέναι τοῖς Ἰσραηλι-
ταῖς, παρήγει ποιεῖν ὁ προφήτης ὁ τιτὸ
θεῖα δοκεῖ."

φθήσεται καταλήψεται.

Φθία πόλις, πατρίς Ἀχιλλεύου. καὶ
Φθιάδος Θετταλικῆς.

φθιμένης νυκτός τριτέστι παρελθού-
σης· "ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτός"
(S Ai. 141).

φθῖναι φθαρηῖναι.

φθινάς ἢ νόσος.

φθίνει φθείρεται, λήγει. καὶ φθι-
μένοι.

φθινόπωρον παλινοδρομία τῆ ἡλίου ἐπὶ
ἡμῶν γενομένη τῶν καρπῶν πρὸς τὴν

της ἀφ' ὧν ἐγένοντο. τῆς δὲ γενέσεως αὐ-
τῶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἥλιον ἐξατμιζόντα
τὰ νέφη (Diog. L. 7 152).

φθινύθων φθειρόμενος.

Φθίος ὄνομα κύριον· καὶ Φθιώτης δ'
ἐπὶ τῆς Φθίας πόλεως. Φηλυκῶς δὲ Φθι-
ῶτις γυνὴ διὰ τὴ ἰ.

Φθιρῶ ὄρος Μαιάνδρου.

φθισήγορος τῶ φθειρόντος τῆς ἄν-
θρας.

φθίσθαι φθαρῆναι. Hom. I 246.

φθισίμβροτος διαφθείρουσα τὸν ἄν-
θρα.

φθίσις νόσος.

φθίσονται διαφθαρήσονται. Hom. A
321.

φθιτὸν γένος.

φθογγαῖς βελαῖς.

φθῶ φθίσις. ἡ ὄνομα πάθος ἐξ αἵμα-
τος ἀνυγωγῆς. Πισίδης "τὴν ἰππικὴν ὑπεῖ-
γεν ὁ ερατὸς φθῶν." καὶ Αἰλιανός "φθῶν
γοῦν Θεόπομπον τὸν Ἀθηναῖον ῥιπώμενον
τε καὶ λυβόμενον ἰύσατο ὁ Ἀσκληπιός" (cf.
v. Θεόπομπος).

φθοῖς φθοῖδος ὄνομα πλυκῆντος. πέμ-
ματα ἂ τοῖς θεοῖς μετὰ τῶν σπλάγγων
ἔθνον" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 258) "καὶ τρο-
χιὰν ἐν κανῶ φθοῖδα σοὶ ταύτας ἐφ' ἄλωος,
ἰὸ Δάμιατερ," φέρω. τῆς φθοῖς μονοσυλλά-
βως ἔθος λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς. "τῆς φθοῖς
ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχύδας" Ἀριστοφά-
νης Πλούτω (677).

φθόνος ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς τῶ πλησίον
βασκανία παρὰ τῶ ἀποστόλῳ.

φθόνος πάθος λύπης ἐπὶ τῆ τῶν πέλους
εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινός. ἐκ τῆτε δή-
λον ὡς καὶ φθονερὸς ἂν εἴη ὁ λοπέμενος
ἐπὶ ταῖς τῶν ἐπιεικῶν εὐπραγίαις. ἔ κειμέ-
νον, ἐπεὶ προδήλως ἀλλότριον τῶ σπενδαίε
τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπρα-
γίαις (οἱ γὰρ ἐπιεικεῖς ἀγαθοί), ἐκ ἂν εἴη
ὁ ἐπιεικῆς φθονερὸς. φθόνος νόσημα ψυ-
χῆς ἀνθρωπικὸν καὶ ἐσθίον ψυχῆν, ἦν ἂν
καταλάβῃ, ὡσπερ ἰδὸς τὸν σίδηρον. καὶ ὁ
ἔρωσ ταυτόν ἐστιν. οἷς ἐκεῖνος ἔχθιστον κα-
λεῖ τὸ θεῖον, περιτρέπων τὸ συμφυῆς ἀρρώ-
στημα εἰς αὐτὰς τὰς ἐκφύσαντας αὐτά. καὶ
ἱάμβοι "τὸ δευτερεῖον τῶ φθόνου γράμμα
ξέσας εὐρησ ἐν αὐτῶ τὸν φόνον γεγραμμέ-
νον." καὶ Σοφοκλῆς (Ai. 157) "πρὸς γὰρ τὸν

ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει." καὶ αὐθις "πιστὰ
τοῖς ἀκέσσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν
φθόνον." καὶ Πίνδαρος (Nem. 8 36) "ὄψον
δὲ λόγοι φθονεροῖς." καὶ αὐθις (Diog. L.
5 76) "σφοδρὰ δὲ λαμπρὸς ὦν παρὰ τοῖς
Ἀθηναίοις, ὁμῶς ἔσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ
τῶ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου· δίκην γὰρ
θανάτου ὤφλε." σίγχοι Δημητρίε εἰς φθο-
νερῆς (Diog. 5 85) "ζῶν ἀτιμάσαντες ἀπο-
φθίμενον ποθέσει, καὶ ποθ' ὑπὲρ τύμβοιο
καὶ ἀπὸν εἰδώλοιο ἄστρα νεῖκος ἐπέηθεν,
ἔριν δ' ἔστησάτο λυός."

φθόρος ἀρσενικῶς. (Procop. Arc. 13)
"ἔτιος ἦν αὐτῶ κατεσπενδασμένος ὁ τῶν ἄν-
θρώπων ἀεὶ φθόρος." καὶ αὐθις "πολὺς δὲ
φθόρος ἐγένετο τῶν σωμάτων. εἰ γὰρ τί δεῖ
ροεῖν τὸν φθόρον, τότε ἂν ἰδὼν τις τὸ συμ-
βῆναι ἔγνω σαφῶς."

φιαλεῖς Ἀριστοφάνης (Vesp. 1388) "ἀλλ'
ἐκ ἀποδώσεις, ἐδὲ φιαλεῖς, οἷδ' ὅτι, ἀλλ'
ἔξυπατῆσεις, κἀγαχανεῖ τότε μέγα." φιαλε-
μεν δὲ τῶ ἔργῳ ἐπιβαλέμεν, ἐπὶ τῆτο ὁρ-
μήσομεν. φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχε-
σθαι πρῶγματος Ἀριστοφάνης (Pac. 430)
"ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὑπέχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλέμεν, ἐδέξάμενοι τοῖσιν θεοῖς."

φιάλην ἀμφίθετον. Hom. Ψ 270.

Φιαλος.

φιαρὸν λαμπρόν.

φίβυλις. γένος συκῆς ἡ φίβυλις, ἐπιτή-
δειον εἰς ξηρυσίαν ἰσχύδων. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῶ
ἰσχυαίνεσθαι ἰσχύς καλεῖται, καὶ τοὺς ἰσχνῆς
τῶν ἀνθρώπων ἐκάλεν φιβύλις. ὁ δὲ τόπος
φιβύλειως, προσηροξυτόνως, ὡς κορώνειως
πελέκειως. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσσι (768) "τί
δαί; φιβύλειως ἰσχύδας; καὶ κοί. ὡς ὄξυ
πρὸς τὰς ἰσχύδας κεκράγατε."

Φιγαλεὺς ὁ ἀπὸ τῶ δήμου Ἀρκαδίας.
καὶ ὁ δῆμος Φιγάλεια.

Φίγιον ἀκρωτήριον.

Φιδηναῖος ἀπὸ τόπου.

φικιδίλειν ἐπὶ τῶ παιδευαστεῖν (cf. v.
χαλκιδίλειν).

φικιω.

φίλα ἴσα, ὅμοιοι, προσφιλή.

Φιλάργιος Λύκιος ἀπὸ Μάκρης, ὡς
εὔρηται παρὰ Εὐγενάτορι· ὡς δὲ αὐτὸς ἐν
τῆ πρὸς Φιλίμονα περὶ ἥπατος ἔσκιρωμέ-
νε ἐπιστολῆ φησὶν ὁ Φιλάργιος, εἴη ἂν μᾶλ-
λον Ἠπειρώτης· ἰατρός, μυθητῆς Ναυμα-

χία, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληρόν, ἰατρούσας τὰ πλείστα ἐν Θεσσαλονίκῃ, συντάξας βιβλία ἰατρικὰ μονόβιβλα μὲν ὁ, συντάγματα δὲ ἕτερα ἕκ ὀλίγα. ὑπομνηματικὸν εἰς Ἰσποκράτην.

φίλαθλος φίλοπονος.

Φιλαινίς.

φιλαιτίων τῶν ἐπιλαμβυνομένων.

φιλακροάμονος.

a Φιλάμμων πόκτης Ἀθηναῖος, ὃς πάντα ἐνίκη τῆς ἀντιπάβης (Demosth. 18 319).

b Φιλάμμων ἕτερος, ὃν ἄδσοι Θαμύρου τῷ Θρακῶς πατέρα γενέσθαι (cf. v. Τέρπανδρος).

φιλαμπελωτάτη (A Pac. 306) ἡ εἰρήνη· εἰρήνης γὰρ ἕσης γεωργῶμεν, πόλεμος δὲ ὄντος τῶντιον.

φιλανθρωπιηθεῖς (Polyb. 39 3) "ὁ δὲ Ἀσδρήβιος ἐβελήθη τάτῳ συμμίζας καὶ φιλανθρωπιηθεῖς ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἔξω τόπους." καὶ φιλανθρωπία ἡ...

φιλαπεχθήμων φιλομίσητος, φιλεχθρος, φιλομισήσ.

φιλαργυρία ἐπόληψις τῷ τῷ ἀργύριον καλὸν εἶναι (Diog. L. 7 111).

φιλαυτίας ὑπερηφανίας.

a Φιλίας. "εἰ καὶ Φιλίας... ὑφελόμενος" (cf. v. ὁμοιον).

b Φιλίας ὄνομα τόπος.

φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πῶς ὀρῶν" (S El. 972).

φιλεῖ γὰρ πῶς τέρπεται γὰρ πῶς, ἡ ἔθος γὰρ πῶς (A Nub. 811) "φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ πολλὰ ἐτέρως τρέπεσθαι," τριτοῦ σιμβαίνει, ἔθος ἔχει ἄλλως ἀποβαίνειν ἢ ὡς προσδοκῶν τις. ἐνμετύβολοι γὰρ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγως ἐπὶ τι μᾶθημα ἐρχόμενοι. ἕως ἢ ἐπιθυμῶν πρᾶξιν τὸν μισθόν.

φιλεργός φιλόπονος (Ioseph. A. I. 12 46) "οἱ μὲν ὑπὸ ῥαθυμίας καὶ τῆς πρὸς τὸ φιλεργεῖν μαλακίας ἀνόητοι καὶ ἀμυθεῖς ἐπανήκον αὐτῷ."

φιλέρημος.

φιλεριστήσασιν φιλονεικῆσαι· Μένανδρος "τὸ γὰρ φιλερι τῆς φιλοπροωτίας μεταξὺ αὐτῶν ἔμπροσθεν διέλυσε τὰς δυνάμεις."

Φίλερος καὶ Φιλέταιρος ὀνόματα κύρια.

Φιλέταιρος ὄνομα κύριον. Ἀθηναῖος

κωμικός, υἱὸς Ἀριστοφάνους τῷ κωμικῷ. δράματα δὲ αὐτῷ καὶ, ὧν ἐστὶ καὶ ταῦτα, Ἀχιλλεύς, Κορινθιαστὴς, Κεννηγίας, Φιλίας, Κέφαλος, Τηρεῖς, Οἰνοπίων, Ἀντίλλος (καὶ αὐτὸ Φιλεταίρος, ὡς δὲ τινες Νικοστράτα), Ἀταλάντη, Λαμπραδηγόροι.

Φιλέψιος. ἦν δὲ φιλοποιίμων. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους (134). Φιλέψιος μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῆδος ποιηταὶ ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δραματογράφων μεθῆς λέγειν. κεκαμῶδιτται δὲ καὶ εἰς κωμῆγίαν.

Φιλέως ὄνομα κύριον.

Φίληβος.

φιληδίας φιληδονίας, ἀνοίς "εἰμὶς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι" Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (307).

φιληδονος.

φιληδῶν φιλῶν, ἀγαπῶν (Diog. L. 2 38) "ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεικτο φιλόξενος. ἢ οἱ φιληδῶν οὕτως ἀρέσκει, καὶ οἱ καὶ μῖση ἔγνωσ."

φίλη κεφαλή προσφιλέστατε.

φιληκοῦα. καὶ φιληχοος φιλομαθῆς.

φιληλιαστῆς ὁ φιλόδικος· παρὰ Ἀριστοφάνει (Vesp. 88) "φιληλιαστῆς εἰσιν ὡς ἄδεις ἀνήρ," ἀντὶ τῷ φιλόδικος· Ἡμῶν γὰρ Ἀθήνησι δικαστήριον μέγιστον.

Φιλήμων. ἕτος ἄνηρος ἦν τὸ σῶμα, καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀπὸ εὐμοιρίας τινὲς ἀπεσώσατο. ὁμολογεῖται δὲ καὶ τῷτο. πολυμῆτων Ἀθηναίων καὶ Ἀπὸ γόνος Πειθαίει διαιτώμενος ὁ Φιλήμων ὄρεσεν ὄρεσεν ἐξέσας θ' τῆς οἰκίας αὐτῆς. ἰδοὺ καὶ δὲ ἐρέσθαι αὐτῶς τί βεβλόμενοι καταπέψασιν αὐτόν· αὐτῶν δὲ ᾤετο ἀκῆσαι λεγῶσιν ἔξω θυρῶν ἵεναι, μὴ γὰρ εἶναι θυρῶν (παρουμένειν) αὐτάς. καὶ τὸν μὲν ὄρεσεν ἐνταῦθα παύσασθαι, αὐτὸς δὲ διαπαισθεῖς τῷ παιδί περιγεῖται ἢ τε εἶδε καὶ ὅσα ἔπει καὶ ἄτινα εἶπεν. εἶτα μέντοι ἔγραψε τὰ ἰσὺ πᾶ τῷ δράματος ὅπερ ἔν ἐτυχε διὰ τῆς κερῆσσης ἄγων φροντίδος, καὶ ἐπειλασμένης ἡσυχῆ ἔκειτο, κατὰ ὑπερίσχε. καὶ οἱ γὰρ ἰδὸν ἔβοντο καθεύδειν αὐτόν, ἐπεὶ δὲ μακρὸν τῷτο ἦν, ἐκαλύψαντες τεθνεῶτα ἰδῶσασθαι ἔβον, ὃ Ἐπίκλες, παρήσαν δὲ καὶ Φιλίμοι ἐννεῖα μῶσαι, καὶ ὅτε ἐμέλλε τὴν ἐσθῆσθαι οἱ καὶ τελευταίαν ἄδδον ἵεναι, ἔβον το ἰσὺσαι· θεοὶς γὰρ ἔδαμῃ θεμιτὸν ἔβον

νεκρός, και ἴαν ἴοσι πάνυ φίλοι, ἐδ' ἅμα χραινεῖν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς (Eur. pp. 1437). σὺ δὲ λέγεις αὐτὸς μὴ ἡμῖν οσέχειν, ὦ μῦρε. ἔτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν περὶ προνομίας.

Φιλήμων Συρακούσιος, υἱὸς Δάμωνος, ὃ αὐτὸς κωμικός τῆς νέας κωμωδίας, ἤκταν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, βραχὺ ἐκάνδρου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμωδίας ὅς ε' και ἔβλωσεν ἔτη ςθ'. εἰσι δὲ οἱ λέσιν ἅ και ρ'. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδρῆ λωτος.

Φιλήμων ὁ νεώτερος, και αὐτὸς κωμικός, υἱὸς Φιλήμονος τῆ κωμικῆ. ἐδίδαξε δὲ ἄματτα νδ'.

φιλήμενος ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 6 92) ἑλὸν καμινετῆρα τὸν φιλήμεον."

Φίληξ ὄνομα κύριον.

φιληταί. ἔτω λέγονται και οἱ κλέπται εἰ οἱ φιλέντες (AP 5 271) "οἱ δὲ φιληταί ποτε τριλλίστως ἀντίον ἐρχόμενοι νῦν μέν πεφρίκασιν."

Φιλητᾶς Κῆρος, υἱὸς Τηλέφου, ὢν ἐπὶ Φιλίππου και Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς κωμικός, ὃς ἰσχυροῦς ἐκ τῆ ζήτην τὸν καίμενον ψευδόμενον λόγον ἀπέθανεν. ἐγένετο ε' και διδάσκαλος τῆ δευτέρου Πτολεμαίου. φρασεν ἐπιγράμματτα και ἐλεγείας και ἄλλα.

φιλητέων ληροσίων, ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ κατὰ ἀφαιρέσιν τῆ ν πάνυ φιλητέων, λεπτιών.

φιλητής ὁ ἐραστής, φιλήτης δὲ ὁ λέπτης.

φιλία ἢ οἰκεία χώρα, ὡς πολεμία ἢ ἄλλοτρία. "ὃ δὲ ὑπάτος ἄτε ἐν τῆ φιλίᾳ ὢν ὀλὸν δέφερε."

φιλία. Δαμιάσκιος φησι "περὶ γὰρ οὐρεμίων τῶν πολλῶν ἄρετων ἔτιος ἐσπέδακας ἰς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πρωγόρου ἐπιεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν" (cf. v. ροῦμένος).

φιλιάζω φίλος γίνομαι. (2 Paralip. 19 2) ὢ Ἰωσφάτ, εἰ ἄμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς ἢ ἰσθμῆνω ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο γένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἄγαοὶ ἐφείθησαν ἐν σοί."

Φιλικήσιμος ἄρχων ἐπὶ Ἀνδρηλιανοῦ ασιλέως.

Φιλῆνος.

φίλιος, προσφιλέστατοι.

φίλιος ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπιών. Μέλανδρος Ἀνδρογόνω "μαρτύρομαι τὸν φίλιον ὢ Κράτων Δία." Φερεκράτης Κρουπατάλοισ "τοῖς δὲ κριταῖς τοῖς νῦν κρίνασι λέγω μὴ ἐπιωρεῖν μὴδ' ἀδίκως κρίνειν· ἢ νῆ τὸν φίλιον μῦθον εἰς ὑμᾶς ἔτερον Φερεκράτης λέξει πολὺ τέτε κακῆγορίστερον."

Φιλιππίσιοι.

Φιλιππίδης Ἀθηναῖος, κωμικός και αὐτὸς τῆς νέας κωμωδίας, υἱὸς Φιλοκλέους· ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριά ὀλυμπιάδος. ἐδίδαξε και αὐτὸς δράματα μέ.

Φιλιππίδης τῶν πολιτεομένων παρ' Ἀθηναίοις εἰς ἦν, ἐδόκει δὲ ἰσχυρὸς εἶναι τὸ σῶμα· διὸ και Ἀλέξις πεφιλιππιδῶσθαι ἔφη ἀντὶ τῆ λεπτινῶσθαι (Athen. p. 552).

Φιλιππικός ὁ και Βαρδάνης Ἰουστινιανὸν βασιλέα ἀνελὼν ἀσέμινος και ἠρθῶμιος τὰ βασιλεία διέπων ἐφαίνετο, τὰς τε ἐν τῆ οἰκουμενικῆ συνόδῳ πατέρας ἀναθέματι καθυπέβυλε, τὰ παρ' αὐτῶν ἐνθῆως δογματισθέντι δύο τῆ σωτήρος θελήματτα και ἐνεργείας μὴ ἀποδεχόμενος, συλλήπτορος εὐρηκὸς Ἰωάννην τὸν τηρικῶν τῆς πόλεως ἀρχιερίαι και Γερμανὸν τὸν Κυζίκου μητροπολίτην και ἑτέροους ἱερεῖς και συγκλητικὸς πλείστους.

Φιλιππικός στρατηγὸς τῶν ἐφῶν ερου- b τικῶν. ἔτος ἔσχεν Ἡράκλειον τὸν Ἡρακλείου τῆ βασιλείως πατέρα ὑποστράτηγον· δυστυχῆσαντος δὲ ἐν πολέμῳ τῆ Φιλιππικῆ και ἀπομάχε γενομένης, ὁ Ἡράκλειος ἐγχερίζεται τὸ ὀπλιτικόν. ἦν δὲ ὁ Φιλιππικός γυμβρὸς Μυρρικίαι ἐπὶ θυγατρί.

Φιλιππίων ὄνομα κύριον.

Φίλιππος Ἀμφιπολίτης ἱστορικός Ρο- b διακά, βιβλία ιθ' (ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχυρῶν), Κιρκικά, βιβλία β', Θουσιακά, βιβλία β', και ἄλλα.

Φίλιππος ὁ βασιλεὺς νικήσας Ἀθη- b ναίαις τὴν ἐν Χαιρωνεία μάχην ε' τοσῶτον ἤνυσε διὰ τῶν ὄπλων ὅσον διὰ τῆς ἐπιμείας και φιλανθρωπίαις τῶν τρόπων· τῷ μὲν γὰρ πολέμῳ και τοῖς ὄπλοις αὐτῶν μῆ- ρων περιεγένετο και κύριος κατέστη τῶν ἀντιταξυμένων, τῆ δ' ἐγνωμοσύνη και μετριότητι πάντας Ἀθηναίους ἄμα και τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον, εἰς ἐπιμετρίων τῷ θυμῷ τοῖς πρῶτομένοις, ἀλλὰ μέχρι τέτε πολέμων και φιλονεικῶν, ἔως τοῦ λα-

βεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πραότητος καὶ καλοκαγαθίας. τοιγαρῶν χωρὶς λύτρων ἀποστείλας τὸς ἀρχαλιώτες καὶ κρηθεύσας τῶν Ἀθηναίων τὸς τετελευτηκότας, ἔτι δὲ καὶ συνθεῖς Ἀντιπάτρῳ τὰ τέτων ὄσῳ, καὶ τῶν ἀπαλλυττομένων τούθς πλείστας ἀμφιέσας, διὰ τὴν ἀγγίνοιαν μεγίστην πρῶξιν ἀπειργάσατο· τὸ γὰρ Ἀθηναίων φρόνημα καταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ πρὸς πᾶν ἑτοίμως αὐτὸς ἔσχε συναγωνιστάς ἀπὲρ πολέμιων (Polyb. 5 10).

c Φίλιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι Κωδωνιασταί, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

d Φίλιππος ὁ Μακεδὼν πολλὸς τῷ ζῆν ἐστέρησε, καὶ τὸς νείας ὕστερον συμπεριέλαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τῶτον "νήπιος ὅς πατέρα κτείνας νείας καταλείπει" (Polyb. 24 8).

e Φίλιππος σοφιστὴς ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἐκ τῶν Ἡρωδιανῶν, κατὰ στοιχεῖον, καὶ περὶ συνυλοιοφῆς.

Φίλιππος ἀλεκτρονίων ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

a Φιλίσκος Αἰγινήτης ὁ διδάξας γράμματι Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκροστῆς ἦν τῷ κυνὸς Διογένης, κατὰ δὲ Ἑρμιππον Σιλλωνος. ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἔστι Κόδρος.

b Φιλίσκος Αἰγινήτης, ὃς κατὰ θάνατον ἑλθὼν τῶν Ἀθηναίων, ἀκρόσας Διογένης ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τότε πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, καὶ ταῦτόν ἐπαθε καὶ ἕτος. καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἑλθὼν ἐφιλοσόφησε καὶ αὐτὸς. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμιλητῆς καὶ Φωκίων ὁ χρηστός. τελευτήσας δὲ ἐν Κορίνθῳ κεῖται, καὶ κύων ἐστὶν ἐπὶ τῷ μνήματι. ἐτιμήθη δὲ εἰκόνη πικρὰ Σινωπέων καὶ ἐπιγράμματι (AP t. 2 p. 726) "γῆρῶσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνα· ἀλλὰ σὸν ἔτι κύδος ὁ πᾶς αἰών, Διόγενες, καθελεῖ, μένος ἐπεὶ βιοτῆς αὐτῶν δόξαν ἔδειξας θνητοῖς καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην."

c Φιλίσκος Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός, τραγικός καὶ ἱερός τῷ Διονύσῳ ἐπὶ τῷ φιλαδέλφῳ Πτολεμαίῳ γεγονώς. καὶ ἀπ' αὐτῶν τὸ Φιλίσκειον μέτρον προσηγορεύθη, ἐπειπερ αὐτῷ ἐνεδαφιλεύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν, οἵτινες εἰσιν ζ' καὶ ἐκλήθησαν Πλειύς. αἱ δὲ τραγωδίαί

αὐτῶν εἰσι μβ'.

Φιλίσκος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ἀδωνις, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὀλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἑρμῆ καὶ Ἀφροδίτης γοναί, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

Φιλίσκος Μιλήσιος ῥήτωρ, Ἰσοκράτους ἀκροστῆς τῷ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον ἀλλήτης παραδοξότατος, διὸ καὶ αὐτοῦ πην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλεε. γέγραπται ἢ αὐτῷ τάδε, Μιλησιακός, Ἀμφικτυοναίς, τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις β', Ἰσοκράτους ἀπόφασις.

Φιλίσκος, ἢ Φιλίστος, Συρακούσιος ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίῳ τῷ πρῶτῳ Σικελίας, καὶ ἐν τῇ πρὸς Κασσάνδρου ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μαθητῆς δὲ ἦν Εὐθύς τῷ ἐλεγείοισι. ἔγραψε Σικελικά (ἢ δὲ τὰ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῖς προαχθέντα ἀφόρως) καὶ γενεολογίαν, περὶ Φωκίας, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας (cf. v. Φιλίστος).

Φιλιστίδης ὄνομα κύριον.

Φιλιστίων Πρωσαιὸς, ἢ ὡς Οἰών Συρδιανός, κωμικός. τελευτῶν δὲ ἐπὶ Σαφέτῳ. ὃς ἔγραψε κωμικῶν βιολογικῶν πλεονῶν δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπίστῳ. δράματα ἢ αὐτῶν Μιμοψηφισταί. ἕτος ἔστιν ὁ γένος τὸν φιλόγελων ἦγεν τὸ βιβλίον τὸ φέρων εἰς τὸν Κωρέα. Νικαιὸς δὲ μᾶλλον περὶ πᾶσιν ἄδειται, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπιγράμμα (AP 7 155) "ὁ τὸν πολυσιτέρακτον ἀθηναίων βίον γέλωτι κεράσας Νικαιὸς Φιλιστίων."

Φιλίστος Ναυκρατίτης ἢ Συρακούσιος, Ἀρχωνίδου υἱός. μαθητῆς δὲ ἦν Εὐθύς τῷ ἐλεγείοισι. ὃς πρῶτος κατὰ τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ τὴν ῥητορικὴν, Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ', Σικελικὰ ἐν βιβλίοις ια', πρὸς τὸν τριπέρασ λόγον, περὶ Ναυκρατίτεως, περὶ Διονυσίου τῷ τυράννῳ βιβλίον ε', περὶ τῆς Αἰγυπτίων ἱστορίας βιβλίον γ', δημογγορίας καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Συρίας καὶ Αἰθιοπίας.

φιλιτεια συμπόσια μεμιγμένους ἔγραπται ἡδοναῖς τὸς πόνας· ἢ γὰρ στρωμνὴν ἐπέκειτο ἐνωχήμενοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἄνω κοιλανθεῖς λίθος ἢ ξύλον. οἱ δὲ παρὰ φησὶ τῆς τῷ σώματος φιλίας. ἐς τὸ ἐκπερ κωμικοῦσιν πάντα, ὅθεν παλαιότεροι ἀφῆσαν καὶ τὰ φιλιτεια ἐπαρῆλθε (cf. v. ἰσ

οι et πίττα).

Φιλλεΐδαι γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἐκ ἑτέτων ἢ ἱέρειο τῆς Δήμητρος καὶ κόρης, μεῦσα τὸς μύστας ἐν Ἐλευσίει.

Φιλλίωνος ὄνομα κύριον.

Φιλογόνιος ὄνομα κύριον.

φιλόγυννης φιλογόννιδος.

φιλοδεσποτεύομαι. ἔτιος Ἀναξίλους.

φιλοδωρία ἢ μετὰ προθυμίας δωρεά· ὁ δὲ ἀπολουσάτω τῆς τῶν ἐχθρῶν φιλοωρίας."

φιλόζωος,

φιλοθέαμονες φιλοθεωρηταί.

φιλοθηρεΐ φιλεΐ ἀγρεύειν.

φιλοίκτιστον ὀδυρτικόν, θρηνητικόν Ἰσοφοκλῆς (Αἰ. 580) "κύριον τοι φιλοίκτιστον υγιή."

Φιλοΐτης ὄνομα κύριον.

Φιλοΐτιος.

φιλοκύλιος καθαρῶς.

φιλόκενον στόμα ματαιολόγον.

Φιλοκλῆς κωμωδίας ποιητῆς υιοσχοροφώσωπος. ἦν δὲ προκέφαλος ὡς ἔπον, ἦγεν Ξυκέφαλος, Αἰσχύλος ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ ἑλπίων αὐτόν φυσιν ἐπιθετικῶς διὰ τὸ μακρὸν εἶναι· ἄλλη γὰρ ἢ πικρία. εἴρηται ἐν ἐπι τῶν ὀξυκεφάλων (sch. Α Αν. 282).

Φιλοκλῆς Πολυπεΐδης Ἀθηναῖος τραγικός, τοῖς χρόνοις μετὰ Εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ χολή διὰ τὸ πικρὸν. ἔγραψε τραγωδίας ρ', ὧν ἐστὶ καὶ ταῦτα, Ἡγηόνη Ναύπλιος Οἰδίπυς Οἰνέος Πρίμιος Πηριόπη Φιλοκλήτης. Αἰσχύλος δὲ τῆ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδῆς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον τὸν τραγικόν, ἃ τινὸς γίνεται Ἀστυδάμης ὁ τραγικός, τῆς δ' ἑτερος Φιλοκλῆς τραγικός.

φιλοκομπῶν μεγαλορημιονῶν, ὁ ἐκ τῶν ὑπῶν.

Φιλοκράτης ὁ Στρέβιος ὡσπερ Μήλιος. ἦν δὲ ὀρνιθοθήρας. (Α Αν. 1073) "ἦν ἱποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούλιον, λήψεται τάλαντον, ἦν δὲ ζῶντα αὐτὸν ἀγάγῃ, τέσσαρα, ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ, εἴτε φωνῶν τὰς κίχλους δείκνυσσι πᾶσι καὶ λυμαινεται, τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ρῖνας ἐγγεῖται· πτερὰ. τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβῶν εἴρξας ἔχει, κάπαναγκάζει πυλεύειν δελεμένας ἐν δικτύῳ."

φιλοκτέανος φιλοκρήματος, φιλοκλή-

μων.

Φιλοκλήτης.

Φιλόλαος ὄνομα κύριον (ΑΡ 7 126) "οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πᾶτρη, ὡς μιν ἔδοξε θῆλειν δῶμα τύραννον ἔχειν."

φιλομαθῆς ὁ ἔμπειρος· Ξενοφῶν (Cyt. 1 6 38) "δεῖ δὴ φιλομαθῆ τούτων ἀπάντων ὄντα, οὐχ οἷς ἂν μάθοις τούτοις μόνοις χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ποιητῆν εἶναι τῶν πρὸς τοὺς πολέμους μηχανημάτων." καὶ φιλομάθεια.

φιλομειδῆς φιλόγελος. φιλομηδῆς δέ. ἢ Ἀφροδίτη.

Φιλομηλείδης. Hom. δ 343.

φιλόμηλος.

φίλον οὐδετέρως· "δεῦρο δὴ, φίλον ἐμόν" (Α Eccl. 983).

φιλονεικία.

Φιλονείκιος.

Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὁ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι, περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων, περὶ διπλασιασμοῦ, περὶ μέτρων, περὶ τῆς τῶν Σαρακηνῶν διαλέκτου, περὶ ἑλληνισμοῦ, περὶ συζυγιῶν, περὶ γλωσσῶν ε', περὶ τῶν κατ' Ὀμήρῳ γλωσσῶν, περὶ τῆς Λακωνικῆς διαλέκτου, περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου καὶ τῶν λοιπῶν.

Φιλόξενος Εὐλυτίδου Κυθήριος λυρικὸς ἔγραψε διθυράμβους κθ'. τελευτῆ δὲ ἐν Ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἠγορεύθη ὑπὸ Ἀγεσίου τινός, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη, καὶ μύρμηξ ἐκαλεῖτο· ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀγεσίου, Μελανιππίδου πριαμένου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. Καλλίστρυτος δὲ Ἡρακλείας αὐτὸν γράφει Ποντικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς γενεολογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

Φιλόξενος Αἰτωκίδιος ὄνομα παρυσίου. τοῦτον φασιν προλούμενον ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἄλλαις πόλεσι περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας, ἀπολουθούτων αὐτῷ παιδῶν φερόντων ἔλαιον γάρον ὄξος καὶ ἄλλα τῶν ἡδυσμάτων. εἰσιόντα δὲ εἰς τὰς ἀλλοτριὰς οἰκίας τὰ ἐνόμιστα τοῖς ἄλλοις ἄρτυειν, ἐμβάλλοντα ὧν ἦν χρεῖα, κατ' ἔτιος εἰς ἑαυτὸν κύψαντα εὐχαίεσθαι. ἔτος ἦν ὀσφογάτος ὧν καὶ πλεύσας εἰς Ἐφεσον εὗρε τῆν

βείν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ
πραΐτητος καὶ κυλοκαγαθίας. τοιγαρὲν γω-
ρὶς λύτρων ἀποστείλας τὸς αἰχμαλώτους καὶ
κηδεύσας τῶν Ἀθηναίων τὸς τετελευτηκό-
τας, ἔτι δὲ καὶ συνθεῖς Ἀντιπάτρῳ τὰ τέ-
των ὁστῶ, καὶ τῶν ἀπαλλυτομένων τοὺς
πλείστους ἀμφίεσας, διὰ τὴν ἀγγίνοιον μεγί-
στην πρῶξιν ἀπειργάσατο· τὸ γὰρ Ἀθηναίων
φρόνημα καταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ
πρὸς πᾶν ἑτοίμους αὐτὸς ἔσχε συναγωνιστάς
ἀντὶ πολέμιων (Polyb. 5 10).

c Φίλιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐ-
τοῦ ἔστι Κωδωνισταί, ὡς Ἀθηναῖος ἐν
Δειπνοσοφισταῖς.

d Φίλιππος ὁ Μακεδὼν πολλὰς τῆ ζῆν
ἰστέρησε, καὶ τὸς νείας ὕστερον συμπεριέ-
λαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τῆτον
"νήπιος ὃς πατέρα κτείνας νείας καταλείπει"
(Polyb. 24 8).

e Φίλιππος σοφιστὴς ὁ γράψας περὶ
πνευμάτων, ἐκ τῶν Ἡρωδιανῶ, κατὰ στοι-
χείον, καὶ περὶ συναλοιφῆς.

Φίλιππος ἀλεκτροσφῶν ἐπὶ τῶν ἐν μι-
κροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονομένων.

a Φίλιππος Αἰγινήτης ὁ διδάξας γράμ-
ματα Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δὲ
ἀκαστὴς ἦν τῷ κυνὸς Διογένης, κατὰ δὲ
Ἐρμιππον Σιπλωνος. ἔγραψε διαλόγους, ὧν
ἔστι Κόδρος.

b Φίλιππος Αἰγινήτης, ὃς κατὰ θάνατον ἐλ-
θὼν τῶν Ἀθηναίων, ἀκῶσας Διογένης ἐφιλο-
σόφησεν. ὁ δὲ τότε πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ'
αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, καὶ ταυτὸν ἔπαθε καὶ
ἕτος. καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλ-
θὼν ἐφιλοσόφησε καὶ αὐτὸς. ἐγένετο δὲ αὐ-
τοῦ ἡμιλητὴς καὶ Φωκίων ὁ χρηστός. τελευ-
τήσους δὲ ἐν Κορίνθῳ κεῖται, καὶ κύων ἐστὶν
ἐπὶ τῷ μνήματι. ἐπιμήθη δὲ εἰκόνη πικρὰ
Σινωπέων καὶ ἐπιγράμματα (AP t. 2 p. 726)
"γῆρῶσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου· ἀλλὰ σὸν
ἔτι κύδος ὁ πᾶς αἰών, Διόγενες, καθελεῖ,
μῆνος ἐπὶ βιοτῆς αὐτόρκεα δόξαν ἔδειξας
θνητοῖς καὶ ζωῆς οἴμον ἐλαφροτάτην."

c Φίλιππος Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός,
τραγικός καὶ ἱερεὺς τῆ Διονύσου ἐπὶ τῆ φι-
λαδέλφῃ Πτολεμαίῳ γεγονώς. καὶ ἀπ' αὐτῶ
τὸ Φιλίππειον μέτρον προσηγορεύθη, ἐπέ-
περ αὐτῷ ἐνεδαφιλεύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέ-
ρης τάξεως τῶν τραγικῶν, οἵτινές εἰσιν ζ'
καὶ ἐκλήθησαν Πλειάς. αἱ δὲ τραγωδίαι

αὐτῶ εἰσὶ μβ'.

Φίλιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐ-
τοῦ ἐστὶν Ἀδωνίς, Διὸς γοναί, Θεμιστεύς,
Ὀλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἐρμῆ καὶ Ἀφρο-
δίτης γοναί, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

Φίλιππος Μιλήσιος ῥήτωρ, Ἰσοκράτης
ἀκαστὴς τῷ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον
αὐλατῆς παρὰδοξότατος, διὸ καὶ αὐλατῆ-
ρην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλεε. ἔγραψεν ἢ
αὐτῷ τῷδε, Μιλησιακός, Ἀμφικτυοναῖος
τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις β', Ἰσοκράτης
ἀπόφασις.

Φίλιππος, ἢ Φίλιππος, Συρακούσιος
ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίῳ τῷ τε-
τυράνῃ Σικελίας, καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχη-
νίως ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μαθητὴς ἦν
Εὐθύῃ τῷ ἐλεγείοποιῷ. ἔγραψε Σικελικά (ἢ
δὲ τὰ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῖς παραστάς ἰσ-
φόρος) καὶ γενεολογίαν, περὶ Φωκίας, καὶ
ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας (cf. τ.
Φίλιππος).

Φιλιστιδῆς ὄνομα κύριον.

Φιλιστίων Πρωσεύς, ἢ ὡς Φίλι-
ππος Συρδιανός, κωμικός. τελευτῶν δὲ ἐπὶ Συρ-
δος. ὃς ἔγραψε κωμωδίας βιολογίας π-
λευτῶν δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπέπερ. δράματα ἢ
αὐτῶ Μιμοψηφισταί. ἔτιός ἐστιν ὁ γένος
τὸν φιλόλογον ἦγεν τὸ βιβλίον τὸ περὶ
τον εἰς τὸν Κερκεῖ. Νικαιεὺς δὲ μᾶλλον πε-
ρὶ πᾶσιν ἄδειται, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπιγράμ-
μα (AP 7 155) "ὁ τὸν πολυστήρακτον ἀδελ-
πων βίον γέλωτι κεράσας Νικαιεὺς Φι-
στιών."

Φίλιππος Ναυκρατίτης ἢ Συρακούσιος,
Ἀρχωνίδου υἱός. μυθητῆς δὲ ἦν Ἐπίκουρος
ἐλεγείοποιῷ. ὃς πρῶτος κατὰ τὴν ῥητορικὴν
τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ ἱερῆν
ῥητορικὴν, Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ', Σι-
λικὰ ἐν βιβλίοις ια', πρὸς τὸν τραγικόν
λόγον, περὶ Ναυκρατίως, περὶ Διονυσίου
τυράννου βιβλίον ε', περὶ τῆς Αἰγυπτίων ἱσ-
τορίας βιβλίον γ', δημογεωργίας καὶ ἄλλα τινὰ
περὶ Συρίας καὶ Αἰθιοπίας.

φιλιτια συμπόσιος μεμνημένος ἔστι
ταῖς ἡδοναῖς τὸς πόνας· ὁ γὰρ στραμνὴς
ὑπέκειτο ἐνώχουμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγῶ-
κοιλευθῆναι λίθος ἢ ξύλον. οἱ δὲ κατὰ
φῆσὶ τῆς τῆ σώματος φιλιτίας. ἐς τὸ ἀγῶ-
καθισταμένους πάντων, ὅθεν παλαιότερον ὀψί-
βησαν καὶ τὰ φιλιτια ἐπακλήθη (cf. τ. ἱε')

οι et πίττα).

Φιλλεΐδαι γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἐκ
ἐτέτων ἢ ἰέρεια τῆς Δήμητρος καὶ κόρης,
μυῦσα τὰς μύστας ἐν Ἐλευσίῃ.

Φιλίωναος ὄνομα κύριον.

Φιλογόνιος ὄνομα κύριον.

φιλόγυνης φιλογόννιδος.

φιλοδεσποτεύομαι. ἔτιωξ Ἀναξίλους.

φιλοδωρία ἢ μετὰ προθυμίας δωρεά
δὲ δὲ ἀπολουσάτω τῆς τῶν ἐχθρῶν φιλο-
ωρίας."

φιλόζωος.

φιλοθέαμονες φιλοθεωρηταί.

φιλοθηρεΐ φιλεΐ ἀγρεύειν.

φιλοίκιστον ὀδυρτικόν, θρηνητικόν
ἰσοφοκλῆς (Αἰ. 580) "κάρτα τοι φιλοίκιστον
υγή."

Φιλοίτης ὄνομα κύριον.

Φιλοίτιος.

φιλοκύλως καθαρώς.

φιλόκενον στόμα ματαιολόγον.

Φιλοκλῆς κωμωδίας ποιητῆς υιοχρο-
φόσωπος. ἦν δὲ προκέφαλος ὡς ἔποψ, ἦγεν
Ξυκέφυλος, Αἰσχύλου ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ
ἑλπίωνα αὐτῶν φασιν ἐπιθετικῶς διὰ τὸ
μικρὸν εἶναι ἄλλη γὰρ ἢ μικρία. εἴρηται
ἢ ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων (sch. A Av. 282).

Φιλοκλῆς Πολυπίθης Ἀθηναῖος τρα-
γικός, τοῖς χρόνοις μετὰ Εὐριπίδην. ἐπεκα-
λεῖτο δὲ χολῆ διὰ τὸ μικρὸν. ἔγραψε τρα-
γωδίας ρ', ὧν ἐστὶ καὶ ταῦτα, Ἡριγόνη
Ναύπλιος Οἰδίπης Οἰνίδης Πηλεῖος Πηρη-
ϊόπη Φιλοκλήτης. Αἰσχύλου δὲ τῆ τραγικοῦ
ἦν ἀδελφιδῆς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον τὸν
τραγικόν, ἔτινος γίνεται Ἀστυδάμης ὁ τρα-
γικός, τέττε δ' ἔτιρος Φιλοκλῆς τραγικός.

φιλοκομπῶν μεγαλορημονῶν, ὁ ἐυ-
ιδῶν.

Φιλοκράτης ὁ Στρέβιος ὡσπερ Μή-
λιος. ἦν δὲ ὀρνιθοθήρας. (A Av. 1073) "ἦν
ἰποκτείνη τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρού-
θιον, λήψεται τύλαντον, ἦν δὲ ζῶντα αὐ-
τὸν ἀγάγη, τέσσαρα, ὅτι συνείρων τοὺς σπι-
νας πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ ὄβολου, εἴτε φυ-
σῶν τὰς κίχλας δείκνυσι πᾶσι καὶ λυμῖνει-
ται, τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ρῖνας ἐγχεῖ
τὰ πτερά. τὰς περιστερούς δ' ὁμοίως ξυλλα-
βῶν εἴρξας ἔχει, κάπαναγκάζει πωλεύειν δε-
δεμένους ἐν δικτύῳ."

φιλοκτέανος φιλοκρήματος, φιλοκτῆ-

μων.

Φιλοκτῆτης.

Φιλόλαος ὄνομα κύριον (AP 7 126)
"οὔτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ
πάτερη, ὡς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον
ἔχειν."

φιλομαθῆς ὁ ἔμπειρος. Ξενοφῶν (Cyt.
1 6 38) "δεῖ δὴ φιλομαθῆ τούτων ἀπάντων
ὄντι, οὐχ οἷς ἂν μάθοις τούτοις μόνοις
χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ποιητῆν εἶναι τῶν πρὸς
τοὺς πολέμιους μηχανημάτων." καὶ φιλο-
μάθεια.

φιλομειδῆς φιλόγειλος. φιλομηδῆς
δέ. ἢ Ἀφροδίτη.

Φιλομηλείδης. Hom. δ 343.

φιλόμηλος.

φίλον οὐδετέρως. "δεῦρο δὴ, φίλον
ἐμόν" (A Eccl. 983).

φιλονεικία.

Φιλονείκιος.

Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, α
δὲ ἰσοφρίστου ἐν Ῥώμῃ, περὶ μονοσυλλά-
βων ῥημάτων, περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ
Ἰλιάδι, περὶ τῶν εἰς με ληγόντων ῥημάτων,
περὶ διπλουσιασμοῦ, περὶ μέτρων, περὶ τῆς
τῶν Σοκρασιῶν διαλέκτου, περὶ ἑλληνισμοῦ
ς, περὶ συζυγιῶν, περὶ γλωσσῶν ε, περὶ τῶν
παρ' Ὀμήρῳ γλωσσῶν, περὶ τῆς Λακωνῶν
διαλέκτου, περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου καὶ
τῶν λοιπῶν.

Φιλόξενος Εὐλυτίδου Κυθήριος λυρι-
κὸς ἔγραψε διθυράμβους κδ'. τελευτῆ δὲ ἐν
Ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδοθέντων τῶν Κυ-
θήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἠγορήσθη ὑπὸ
Ἀγεύλου τινός, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη, καὶ
μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν
θάνατον Ἀγεύλου, Μελανιππίδου πριαμέ-
νου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. Καλλίστρωτος δὲ
Ἡρακλείου αὐτὸν γράφει Ποντικῆς. ἔγραψε
δὲ μελικῶς γενεολογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

Φιλόξενος Αἰσκάδιος ὄνομα παρυσί-
ου. ταῦτόν φασιν προλονόμενον ἐν τῇ πα-
τριδί καὶ ἄλλαις πόλεσι περιερχομένου τὰς
οἰκίας, ἀπολουθόντων αὐτῷ παιδῶν φε-
ρόντων ἔλαιον γάρον ὄξος καὶ ἄλλα τῶν
ἡδυσμάτων. εἰσιόντων δὲ εἰς τὰς ἀλλοτριῶν
οἰκίας τὰ ἐνόμιστα τοῖς ἄλλοις ἀρτύνειν, ἐμ-
βάλλοντα ὧν ἦν χρεῖα, καὶ ἔτιωξ εἰς ἐαν-
τὸν κύψαντα εὐχαρισθῆναι. ἔτιωξ ἦν ὀσοφύ-
γος ὧν καὶ πλεύσας εἰς Ἐφεσον εὔρε τῆν

ὄφροπιον κενὴν καὶ ἐπόθειο τὴν αἰτίαν· καὶ μισθὸν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασαι, λησάμενος παρῆν ἄκλιτος, καὶ ἕσας ὑμέριον μετὰ τὸ δεῖπνον πάντως ἐψυχαγωγῆσαι. καὶ ὁ νυμφίος εἶπε "καὶ αὔριον ὡς δειπνήσεις." ὁ δὲ ἔφη "ἂν ὄψον μὴ πωλῆ τις." ὁ αὐτὸς ἠὔξατο γεράνας τρύαλλον ἔχειν, ἵν' ἐπὶ πολλὸν χρόνον καταπίνων ἤδηται. ὁ αὐτὸς Φιλόξενος περιπαθῆς ὢν τοῖς ὄφροις, καὶ δειπνῶν ποτὲ παρὰ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μεγάλην τρίγλαν παρατεθειμένην αὐτῷ δὲ μικράν, ἀκαλαθῶν αὐτὴν πρὸς τὸ ἕς προσήνεγκεν, ὡς βέλοισι τινι παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ τὸν Νηρείου πύθεισθαι· τὴν δὲ ἐρομένην ἀποκεκρίσθαι ὅτι νεωτέρου ἕσου ἁλοῖη, διὸ μὴ παρακολεσθεῖν· τὴν δὲ παρὰ Διονυσίῳ κειμένην πρεσβυτέραν ἕσαν πάντα εἰδέναι ἃ βέλειται μαιθεῖν. τὸν ἔν Διονύσιον γελῶσαντα ἀποστεῖλαι αὐτῷ τὴν τρίγλαν (Athen. p. 5).

Φιλοξένου γραμμάτιον ἐπὶ τῶν μηγεθυμένων ἐφ' οἷς παρακαλῶνται, ἀλλ' ἀπαγορεύοντων μᾶλλον. Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυνθήριος διαμαγῶν τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας, εἰς ἃς ἐπέσειεν ὅτι τὰς τῶ Διονυσίῳ τυράννῳ τραγωδίας ἕκ ἐπήνει, διέτριβεν ἐν Τύραντι τῆς Σικελίας. μεταπειρομένης δὲ Διονυσίῳ αὐτὸν καὶ ἀξιῶτος διὰ γραμμάτων εἰσεῖν Φιλόξενος ἀντιγράφει μὲν ἕκ ἐγὼ, λαβὼν δὲ βιβλίον τὸ ἕ στοιχείον ἔγραψε μόνον πολλῶν ἐν αὐτῷ, διὰ τῆς δηλώσεως ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται. καὶ Φιλοξένιοι πλακῶντες.

φιλοποιίμηνος. Hom. ψ 134.

φιλόπατρις ὁ φιλόπολις. καὶ τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν, τὸ δὲ φιλόπατρις ἀττικόν.

φιλοπευστεῖ φιλοπραγμονεῖ.

φιλόπευστος ἡδέως μινθάνων, περιεργος.

φιλοπλάτωνος.

Φιλοποιίμην Ἀχαιῶν ἱππάρχης, ὃς ἦν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανιστάτων ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὃς πρῶτα μὲν ἔφθ καλῶς, τραφεὶς καὶ παιδευθῆς ὑπὸ Κλεάνδρον τὸν Μαντινέα, πατριχὸν μὲν αὐτοῖς ξένον ἐπάρχοντα. παραγεγόμενος δὲ ἐς ἡλικίαν ἐγένετο ζηλωτῆς Ἐκδήμῳ καὶ Δημοφάνεσσι, οἳ ἦσαν ἐκ Μεγάλης πόλεως, φεύγοντες δὲ τῶ τυράννῳ καὶ συμβιβάσαντες Ἀρκεσίλῳ τῷ φιλοσόφῳ· οἱ συνεπέλαβον τῆς καταλύσεως Νεοκλέους

τῶ Σικωνίων τυράννῳ. ἦν δὲ καὶ περὶ τὸν βίον ἐπιμελῆς καὶ λιτός κατὰ τὴν περὶ πῆν, παρειληφώς παρὰ τῶν προσημίων ἀνδρῶν τὰς τοιαύτας δόξας, ὡς ἂν οἴωται τῶν κοινῶν προστατεῖν καλῶς τὸν ὀλιγῶντα τῶν κατὰ τὸν ἴδιον βίον, ὅστι μὴ ἀποσχέσθαι τῆς πατρίδος, ὅστις πολιτικώτερον εἴη τῆς κατὰ τὴν ἴδιαν ἑαυτῶν ἡρηγίας. παραλαβὼν δὲ τῶς ἱππείας καὶ τρύπῃ κατεφθαρμένους καὶ τὰς ψυχὰς τῶ ἀνδρῶν ἠττημένους, ἔ μόνον αὐτοῖς ἐπιπέβελτίους ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερνωτιῶν κρείττους ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκεύασε, πάντας ἐκ ἀληθινῆς ἀσκήσεως καὶ ζῆλον ἐπιτετακῶν ἐμβιβάσας. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ πλείω τῶν καθισταμένων ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης, οἳ μὲν διὰ τὴν οἰκείαν ἀδυναμίαν ἐν τῶ ἱππικῶς ἔδὲ τοῖς πλεονεξίῳ τολμῶσιν ἐπιπέβελτίους καθέκει προστατεῖν, οἳ δὲ τῆς στρατηγίας ὑπερόμενοι διὰ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐφθύνοντο τοῦ νέου καὶ παρασκευάσαντες ἑνὸς συναγωνιστῆς εἰς τὸ μέλλον, ἐκ ἐπιπέβελτίους τῷ δεομένῳ, δὲ οὐ τῶς οὐκ ἐπιπέβελτίους τὰ κοινά, συμπεριστελλόντες τὰς ἀρετὰς καὶ μικρῶ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τῶ πιστεύοντες. εἰ δὲ ποτε καὶ γένοιτο τῶ ἀρχόντων τινὲς τῆ τε κατὰ σῶμα χάρις ἔνατοι πρὸς τε τὸ τῶν κοινῶν ἀπέχου προθύμοι, πλείω κακὰ τῶν ὀλιγοφάνων διὰ τὴν κακοζηλίαν ἀπεργάζονται τοῖς πλεονεξίῳ, ἔτι δὲ μᾶλλον τῶς ἱππείας (Polyb. 10 2).

Φιλοποιίμηνος Ἀρκαδὸς μάλιστα ἔχον μνήμην γνώμης τε ἔνεκα καὶ ἔργων ὢν ἐπιπέβελτίους. πατὴρ μὲν οὖν ἦν αὐτῷ Κρατῆς, οὐδενὸς Ἀρκαδῶν τῶν ἐν Μεγάλῃ πόλει τῶ ἐς γένους δόξαν λειπόμενος· οὐ τελετίστωτος διδυσκάλοις τε ἄλλοις ἀμίλησεν καὶ Μεγαλοφάνει τε καὶ Ἐκδήλῳ, τοῖς Ἀρκαδῶν τοῦ Πιταναίου μαθηταῖς. μέγεθος μὲν δὲ καὶ σώματος ὄμισην ἀπέδει Πελοποννησίῳ οὐδενός, τὸ δὲ εἶδος ἦν τῶ προσώπῳ καλῶς, καὶ ἐπὶ μὲν τῶς στεφανίτας ἀγῶνας ἐπιπέβελτίους ἀσκήσαι, γῆν δὲ ἦν ἐκείνητος ἐπιπέβελτίους οὐδὲ τὰ θηρία ἡμίλει τὰ ἔργα ἐξαιρεῖν. ἐπελέγετο δὲ καὶ βιβλία σοφῶν τῶν εὐδοκίμων παρ' Ἑλλήσιν, καὶ εἰ τι ἤδει ἔχειν ὀλιγοφάνων στρατηγημάτων. καταστῆσθαι δὲ τὸν βίον πάντα θείων γνώμης τῆς ἐπιπέβελτίους καὶ ἔργων εἶναι τῶν ἐκείνητος.

σιν, οὐ πάντα ἦν ἐξισωθῆναι δυνατός· Ἐπιμινώνδῃ γὰρ τὰ τε ἄλλα ἢ ψυχὴ καὶ μάλιστα πρῶτος ἦν τὰ ἐς ἄρχήν, τῷ δὲ Ἀρκάδι μετῆν γε θνητῷ. καταλαβόντος δὲ Κλεομένης Μεγάλῃν πόλιν Φιλοποίμην οὔτε τῆς Ξεμφορῆς ἐξεπλάγη τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὰ δύο μάλιστα μέρη καὶ γυναικῆς καὶ παιδῶν ἀπέσωσεν ἐς Μισσηνίην. ἐπικηρυκευομένη δὲ Κλεομένης ὡς μεταγωνιώσικτος ἐπὶ τῷ τολμήματι καὶ θέλοντος κατέχεσθαι Μεγαλοπολίτης ἐς τὴν ἑαυτῶν, Φιλοποίμην ἔπεισε μεθ' ὄπλων καὶ οὐ μετὰ σπονδῶν τῆν κάθοδον ποιήσασθαι. γενομένης δὲ πρὸς Κλεομένην μάχης ὁ Φιλοποίμην ἐν τοῖς ἱππέεσι ταττόμενος, ὁρῶν τὸ πεζὸν λειπόμενον, ὀπλίτης ἐκὼν ἐγένετο, καὶ αὐτὸν λόγῳ ἀξίως κινδυνεύοντα τῶν τις Λακεδαιμονίων δι' ἀμφοτέρων ἔπειρε τῶν μηρῶν. ὃ δὲ καίτοι οὕτω πεπεδημένος τὰ τε γόνατα ἐνέκλινε καὶ ἐς τὸ πρόσω χωρεῖν ἐβιάζετο, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κινήματος τὸ δόρυ ἐκλασε. μετὰ δὲ τὴν νίκην ἐς τὸ στρατόπεδον ἀχθέντος, ἐνταῦθα ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν μηρῶν οἱ λατροὶ τῆ μὲν τὸν σαυρωτῆρα ἐξετίκλον, τῆ δὲ τὴν αἰχμήν. Ἀντίγονος δὲ ὡς εἶδεν αὐτοῦ τὰ τολμήματα, ἔσπευδεν ἀγαγεῖν αὐτὸν ἐς Μακεδονίαν. Φιλοποίμην δὲ τοῦτον μὲν οὐδὲν ἐμέλησε, περὶ τῶν δὲ ἐς Κρήτην μισθοφόρος ἡγεμῶν αὐθις ἐπανῆκεν ἐς Μεγάλην πόλιν, καὶ ἤρεθῃ ἄρχειν τῶν Ἀχαιῶν (Pausan. 8 49).

φιλοπονία· ὁμοιοτάτα στοιχεῖα καὶ πρῶτα τῆς πολυθεύμονος ιστορίας φιλοπονία ἀγγίζοιαι. Λαμιάκιος φησι περὶ Ἰσιδώρου (cf. v. ἔριος b).

φιλοπόνων τῶν εἰθισμένων πονεῖν.

φιλοπότης ὁ φιλῶν τὸν οἶνον.

φίλος ἕτερος αὐτός. τῶν δ' ἀγαθῶν τε καὶ αἰρετιῶν τὰ μὲν δι' αὐτὰ ἐστὶν αἰρετά, ὡς ἡ εὐδαιμονία καὶ ὅσα τῆμι, τὰ δὲ δι' ἕτερον, οἷον τῆμιον γυμνάζεσθαι χορηγεῖσθαι. δι' αὐτὰ δὲ αἰρετά καὶ δι' ἕτερα οἷον αἰ ἀρεταί· καὶ γὰρ δι' αὐτὰς καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αἰρούμεθα. καὶ τὴν μὲν ὑγίειαν δι' αὐτὴν αἰρούμεθα, τὸ δὲ γυμνάζεσθαι διὰ τὴν ὑγίειαν· αἰρετώτερον ἄρα ἡ ὑγίεια τῷ γυμνάζεσθαι. καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἰρούμεθα ὡς αὐτοῦ, εἴγε ὁ φίλος ἕτερος αὐτός, τὰ δὲ χορηγία δι' αὐτοῦ, αἰρε-

τώτερος ἄρα ὁ φίλος τῶν χορηγιῶν· αἰρετός γὰρ ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτοῦ, ὥστε καὶ φίλος. ἀλλὰ καὶ ὕπνος ἐρηγήγορος αἰρετωτέρος, εἰ ὁ ὕπνος ἐπὶ τὴν ἐρηγήγορον ἔχει τὴν ἀναφυράν· ἵνα γὰρ δυνώμεθα ἐρηγήγορεναι, ὕπνος καὶ ἀναπαύσεως δεόμεθα. οὕτως ἂν δεικνύοιτο καὶ φιλοσοφία ἠθροικῆς αἰρετωτέρος.

φίλος ἀντὶ τοῦ ὄφελος· Σοφοκλῆς ἐν Ἡλέκτρᾳ (1146) "οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελῆτε, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον· ἔτε γὰρ ποτε μητρὸς σὺ γ' ἔσθαι μῦλλον ἢ κἀμοῦ φίλος."

φίλος ἀντὶ τοῦ χρήσιμος· (S OC 309) c "εἰς γὰρ ἐσθλὸς οὐκ αὐτῷ φίλος;" ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμος.

φιλοσκόμμονος τὸ σκώπτειν φιλοῦντος.

φιλοσοφεῖν σπουδάζειν.

ὅτι εἰ λέγοι τις, μὴ χρὴ φιλοσοφεῖν, ἐπεὶ φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τῆτο, εἰ χρὴ φιλοσοφεῖν ἢ μὴ, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν μετείναι, ἐκότερον αὐτῶν δελξαντες οἰκείον πανταχόθεν τῷ ἀνθρώπῳ, πανταχόθεν ἀναιρήσομεν τὸ τιθέμενον.

φιλοσοφεῖν ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι· "φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ' ὅπως καταπράξεται τὸν γάμον" ἔφη Μένανδρος. οὕτω καὶ Ἰσοκράτης.

φιλοσόφια. φιλοσοφία ἐστὶν ἡθῶν κατόρθωσις μετὰ δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. ταύτης δὲ ἀπεσφάλησαν Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες. διαίρεται δὲ ἡ φιλοσοφία εἰς ἡθικὴν θεολογικὴν φυσικὴν. καὶ ἡ ἀληθεστάτη γνῶσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συμβάλλεται. καὶ πρὸς μὲν τὴν ἡθικὴν, ὅτι ἀδύνατον ἡμῶς τὰ ἑαυτῶν κατακοσμήσοι ἡθῆ, τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μὴ ἐπεσκεμμένους· πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητῶμεν περὶ τῶ νῦ τῶ χωριστῶ τῶ ἐν ἡμῖν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀθάνατος, ἐπειδὴ καὶ ὁ νῦς τῶν νοητῶν ἐστί. νῦς τῶν πρὸς τί ἐστι, τῶν δὲ πρὸς τι ὁ τὸ ἐν εἰδῶς καὶ τὸ ἕτερον εἴσεται. δῆλον δὲ ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου νῦ καὶ εἰς θεολογίαν μέγα συμβάλλεται. συμβάλλεται δὲ ἡμῖν καὶ πρὸς τὴν φυσικὴν, εἴγε φυσικῆ μὲν ἐστὶν ἔργον τὸ περὶ τῶν σωμάτων διαλεχθῆναι καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῶν καὶ δυνάμεων, τῶν δὲ ἐν σώ-

μισιν εἰδῶν τὸ κάλλιστον ἢ ψυχῆ.

φιλοσοφίας ὄφελος τὸ μηδὲν ἠγείσθαι δεινὸν ἀναχωρησάμεν τῆ θυλακίᾳ τῶν κριυλλίων, καὶ πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδας ἄτεγκτον ἔσεσθαι (Synes. ep. 131).

^a φιλόσοφος ὅς (αὐτὸς Φίλιππος Ὀπουντιος) τῆς Πλάτωνος Νόμῳ διεῖλεν εἰς βιβλία 15· τὸ γὰρ 1^{ον} αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκαστής, σχολάσας τοῖς μετεώροις. ὧν δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα συνεγράψατο τάδε, περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης, περὶ θεῶν β', περὶ χρόνου α', περὶ μύθων α', περὶ ἐλευθερίας α', περὶ ἀρχῆς α', περὶ ἀντιποδόσεως α', περὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντιῶν, περὶ ἡδονῆς α', περὶ ἔρωτος α', περὶ φίλων καὶ φίλων α', περὶ τῆς γράφειν, περὶ Πλάτωνος, περὶ ἐκλείψεως σελήνης, περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς α', περὶ ἀστραπῶν, περὶ πλανητῶν, ἀριθμητικά, περὶ παλινγόνων ἀριθμῶν, ὀπτικῶν β', ἐνοπτικῶν β', κυκλικῶν, μεσότητος καὶ ἄλλα.

^b φιλόσοφος. ὅτι μετῶρα τὸν βίον εὐεργετῆ φιλόσοφος ἀνὴρ ἦπερ ἄριστος βασιλεύς.

^a Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Ἀθήνιος, υἱὸς Βήρου, πατὴρ δὲ τῆ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστῆς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος, ἔγραψε λόγους πανηγυρικὰς πλείστες, καὶ λόγους Ἐλευσινιακοὺς δ', μελέτας, ζητήματα παρὰ τοῖς ἑτήροισι, ῥητορικὰς ἀφορμὰς, περὶ τῆ ὀνόματος (ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπυτρον), περὶ τραγωδίας βιβλία γ', γυμνασικῶν (ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτελεμένων), λιθογενωμικόν, Πρωτεύα, κῶμα ἢ σοφιστῆν, Νέρωνι, Θεατῆν, τραγωδίας μγ', κωμωδίας ιδ', καὶ ἕτερα πλείστα καὶ λόγου ἄξια.

^b Φιλόστρατος Φιλοστράτου τοῦ καὶ Βήρου, Ἀθηναῖος σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστῆς, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, εἶτα ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Σεβήρῳ τῷ βασιλεύῳ καὶ ἕως Φιλίππου, ἔγραψε μελέτας, ἐπιστολάς ἔρωτικὰς, εἰκόνας ἤτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ', διαλέξεις, ἀγῶνας ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίᾳ βίον τῷ Τυανίῳ ἐν βιβλίοις ἢ, ἀγοράν, ἥρωικόν, βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις δ', ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κείσθαι.

Φιλόστρατος Νερβιανῶ ἀδελφοποιῶς Φιλοστράτῳ τῷ δευτέρῳ, Ἀθήνιος, καὶ αὐτὸς σοφιστῆς καὶ παιδευσῶν ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δὲ καὶ ταφεὶς ἐν Ἀθήναις, ἀσπίς τε καὶ γυμνῶν γεγονώς τῷ δευτέρῳ Φιλοστράτῳ, ἔγραψε εἰκόνας, παναθηναϊκόν, Τρωικόν, παράφρασιν τῆς Ὀμήρου ἰστορίας, μελέτας ἔ. τινὲς δὲ καὶ τῆς τῶν σοφιστῶν βίως ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσιν.

φιλοτέχνημα κατασκευῆ, καὶ χύτης, φιλότης.

φιλοτησίᾳ φιλία, δεξιότης Ἀλιωῶν, "δοκεῖ τῷ δήμῳ διαμετρεῖν φιλοτησίαν τῆς δε."

φιλοτησίᾳ ἢ φιλίᾳ ἢ διδομένη ἐν τοῖς συμποσίοις. ἐν γὰρ τῷ πότῳ φιλοσοφούμενοι ἀλλήλους ἐπεδίδουσαν οἴνου κύλικα, ἢ φιλοτησίαν ἐκάλεσαν, ὡς Ὑπερίδης φησὶ ἐν Ἀλέξει. καὶ Ὀμηρος (A 4) "δειδέχαι ἀλλήλους." καὶ αὐτὸς "ἔγγεῖται τις τούτῳ φιλοτησίαν." καὶ φιλοτησίας τὰς δεξιότητας ἀπὸ τῆς φιλίας. καὶ φιλοτησίαν προπίνειν ἐστὶν ἡμεῖς τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιλίας κῶν μέρος τὸ λοιπὸν παρούσῃ εὐφραδίᾳ καὶ τῇ φιλίᾳ χωρισάμενος (cf. v. πρῶτον).

φιλοτησίᾳ τῆς φιλικῆς δεξιότητος "οἱ Αἰτωλοὶ ἐς Ἀθήνας τὸν οἶνον ἐκόμισαν, φιλοτησίᾳ τῆς ἐκ τῆ θεῆς κοινωνήσαι τοῖς τῆς Ἀθηνῶν τροφίμοις βαλόμενοι."

φιλότητι φιλίαν.

φιλοτιμῆται ἐπιδραψιλέται, μεγαλφρονεῖ, σπευδάει, ἀγαπᾷ.

φιλοτιμίᾳ καλλιλεξία. Ἀριστοφάνης (Thesm. 383) "φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ, μὴ τῷ θεῷ, λέξασ' ἀνέστην, ὡ γυναικίς."

φιλοτιμίᾳ δωρεάς, ἢ πλεονεξίας, ἢ κενοδοξίας. καὶ φιλοτιμιέμενος, τοσιῶσι κενοδοξῶν.

φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' ἣ δὴ χεῖλεσιν ἐπιβρέμεται Ὀρηκία χελιδὼν" (A Ran. 690) ἀντὶ τῆ ἀπαιδευσίας. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς Ὀρηκία, υἱὸν Ὀρήσσης, ὅς ἐκεῖ το τυροποιός, ἐκωμωδεῖτο δὲ εἰς δυσγένειαν, ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως στρατηγὸς Ἀθηναίων, εἰς ὃν δημοσίῳ ὄλον δρῶμα φέρεται Πλάτωνος, καὶ ἐσηφεται ὁμωνύμως Κλεοφῶν. διυβάλλεται ἢ ὡς ξένος καὶ ἀμαθῆς καὶ φλύαρος.

φιλοτίμως μεγαλοδωρῶς, ἐπεριμέτρως.

ἐπιμελῶς. ὁ δὲ θεολόγος (Greg. Naz. epit. in Bas. t. 1 p. 316 D) ὅτε λέγει "τὸ φιλότιμον καταλύσασσι," τινὲς φασὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ῥητορικήν· μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς ἄφρονοι ταῦτα, καὶ ἐξῆς.

Φιλοῦργος. ἕτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ σιλήσεις καὶ τὸ γοργόνοιον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης (18 57) λέγει. μέμνηται τότε Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

φιλοφρονέστατα φιλικώτατα.

φιλοφρονούμενα παρμιυθόμενα.

φιλοφρόνως προθύμως, σπουδαίως.

φιλοφροσύνη δεξιότης, ἢ προσήνεια.

Φιλόχορος Κόνων Ἀθηναῖος μάντις καὶ ἱεροσκόπος· γυνὴ δὲ ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τὸς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους, ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτη νέον ὄντι Ἐρατοσθένει. ἐτελεύτησε δὲ ἐνδρευθεὶς ὑπὸ Ἀρτίγονου, ὅτι διεβλήθη προσεκκλιέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ'· περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις καὶ βυσιλεῖς καὶ ἄρχοντας ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου τοῦ προσαγορευθέντος θεοῦ, ἔστι δὲ πρὸς Ἀθήμωνα. περὶ μαρτικῆς δ', περὶ θυσίων α', περὶ τῆς τετραπόλεως. Σαλαμίνος κτίσις. ἐπιγραμματα Ἀττικά, περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγῶνων βιβλία ιζ', περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ἀπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου, Ὀλυμπιάδης ἐν βιβλίοις β', πρὸς τὴν Ἀθήμωνα Ἀτθίδα, ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος, ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας περὶ ἱερῶν, περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων βιβλία ε', περὶ Εὐριπίδου, περὶ Ἀλκιμῶνος, περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησιν, συναγωγὴν ἡρώιδων ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν, Δηλικὰ βιβλία β', περὶ εὐρημάτων, περὶ καθαρῶν, περὶ συμβόλων.

φιλοχρηματία.

φιλοψυχῆσαντα "Ἀρτίγονον ἀγόμενον δέσιμον Ἀτωνίῳ, φιλοψυχήσαντα μέχρῃς ἐσχάτῃ διὰ ψυχρᾶς ἐλπίδος, ἄξιος τῆς ἡγεμονίας πέλεκυς διαδέχεται" (Joseph. B. I. 1 182).

φιλιτάτιον· (A Ach. 474) "ὡ Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὡ φιλιτάτιον."

φίλυδρα φίλητα τὸ ὕδωρ.

Φιλόλλυιος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς πα-

λαιῶς κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτῷ ἐστὶν Αἰγέως, Ἀγγη, Ἀντεία (ἐταίρας ὄνομα), Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, Πλόντρια ἢ Ναυσικαία, Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἑλένη.

φιλύρα ὄνομα δένδρου.

φιλύρινος Κινησίαις. οὗτος διθυραμβοποιὸς γέγονε. φιλύρινος δὲ ἀντὶ τῆς γλωσσῆς ἢ γὰρ φιλύρα γλωσσῶν. ἢ κῆφος, ὡς ἂν διθυραμβοποιὸς εὐτελεῖ καὶ κῆφα ποιῶν καὶ γὰρ τὸ ξύλον τῆτο κῆφον καὶ ἔλυφρον. ἦν δὲ καὶ χωλὸς καὶ κυλλὸς (sch. A Av. 1378).

φιλωδὸν γένος οἱ βάρτραχοι, παρὰ τὸ φιλεῖν ἄδειν (A Ran. 241).

φιλωθέντες φίλοι γενόμενοι, ὡσπερ πολεμωθέντες ἦγον πολέμοι γενόμενοι. Αἰλιανὸς Ποικιλῆ ἱστορίᾳ "ἐπ' ἐλευθερίᾳ τινὲς Ῥωμαίοις φιλωθέντες ἔτα μέντοι τὴν πίσιν, ἦπερ ἐν δεσμός ἐστι φιλίας, ἐκ ἐτήρησαν."

φιλωθῆναι φίλος γενέσθαι. "ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν φιλωθῆναι οἱ." καὶ αὐθις "καὶ φιλωθεὶς ἐν τῷ τέως τῷ ἐπισκόπῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε."

Φίλων Βίβλιος γραμματικὸς. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν ἔγγυς Νέρωνος, καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν· ὑπῆυτον γὰρ Σεβήρον τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα αὐτὸς εἶναι φησιν, ὅταν ἦγεν ὄγδοον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος, Ὀλυμπιάδι δὲ κ' καὶ διακοσιοστῇ. γέγραπται δὲ αὐτῷ περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων βιβλία ιβ', περὶ πόλεων καὶ ἕς ἐκάστη αὐτῶν ἐνδοξῆς ἦνγεκε βιβλία λ', περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανῆ, ἐφ' ἧ καὶ ἦν ὁ Φίλων, καὶ ἄλλα.

ὅτι ὑπῆυτος γέγονεν ὁ Φίλων Ἐρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτὸς φησι.

Φίλων Ἰεδαῖος τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, b γένος ἱερέων, φιλοσοφῆσας δὲ τὰ Ἑλλήνων εἰς μέγα πρόβη παιδείας, ὡς μετελθεῖν πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδευσιν, τὴν τε τῶν ἐγκυκλίων καλεμένων καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ καταλήψει. ἐπλέτθησέ τε λόγον παρόμοιον Πλάτωνι, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἑλλῆσι τῆτο χωρῆσαι "ἢ Πλάτων φιλωνίσει ἢ Φίλων πλατωνίσει". τοσαύτη ἐξὶν ὁμοιότης τῆς τε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς Πλάτωνα. καὶ τοίνυν γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἕπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα, περὶ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον α', περὶ φύσεως καὶ εὐρημάτων α', περὶ ὧν κατὰ γὰρ τις εὔχεται α', περὶ παιδεύσεως α', περὶ

κληρονόμους τῶν θεῶν πραγμάτων ἅ, περιμερισμῶ ἴσων καὶ ἐναντίων ἅ, περι τῶν τριῶν δυνάμεων, περι ἐναλλαγισμῶν παρὰ τινῶν, περι συνθηκῶν λόγοι β', περι βίβη φιλοσύνης, περι γιγάντων ἅ, περι ὀνείρων ἕ, περι ζητημάτων καὶ ἐρμηνευμάτων τῆς ἐξόδου ἕ, περι τῆς σκηνῆς καὶ δεκαλόγου δ', περι θυσίῶν, περι ὑποσχέσεων ἴτοι καταρῶν, περι προνοίας, περι Ἰουδαίων ἅ, περι ἀγωγῆς βίβη, περι Ἀλεξάνδρου καὶ περι τοῦ ἴδιου λογισμῶν ἔχουν τὰ ἄλογα, περι τῆ πῦς ἄφρων δὲδός ἐστι, περι τῆς διωγωγῆς τῶν χριστιανῶν, περι βίβη θεωρητικῶ, περι ἰκτιῶν, περι γεωργίας λόγοι β', περι μέθης β', περι τῆ Μωυσέως βίβη, εἰς τὰ χειροβίβη, τετέστι τὴν φλογιτὴν ῥομφαίαν, εἰς τὴν πεντάτευχον Μωυσέως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Μωυσὴν λόγοι ἕ. λέγουσι τῶτον ἐπὶ Γαίβη Καλλυόλα ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεύουσι, ὀνηρίκα προσβεντῆς τῆ οὐκείης ἔθνης ἀπιστάλη· καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι τῷ ἀγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, καὶ τέτῳ ἐσχηκέναι φίλιον, καὶ διὰ τῶτον τῆς σπαυστῆς Μάρκου τοῦ μαθητῆ Πέτρου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπέσει κεκοσμηκέναι. εἰσὶν ἔν, ὡς προτίπομεν, περιφανῆ καὶ ἀναριθμητὰ συντάγματα καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα.

c Φίλων Καρπάδιος ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ἔσσημα τῶν ἔσσημάτων.

Φιλωνίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος· πρότερον δὲ ἦν γραφεύς. τῶν δραμάτων αὐτῆ ἦν Κόθοροι Ἀπήγη Φιλεταιρος.

φιλῶ σε καὶ κήδομαι. ἐὰν ἐρεθῶσι δύο ῥήματα καθ' ἑνὸς μέρους λόγος συντασσόμενα, ὡσπερ ἴδε κατὰ ἀντιωνμίας, τῷ ἐνὶ τῷ πρώτῳ δρεῖλομεν συντάξαι τὴν ἀντιωνμίας· τὸ δὲ ἄλλο ῥήμα ἐδὲν βλάπτει κῶν ἀπολύτως ἐκφέρηται. οἶον φιλῶ σε καὶ κήδομαι· τὸ φιλῶ συντάσσεται αἰτιατικῆ, τὸ δὲ κήδομαι ἐδενί, ἀλλ' ἔστιν ἀπόλυτον. καὶ ὅσα ἄλλα, οἶον ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σοῦ.

Φιλώτας.

φιμινάλια ἀναξυρίδας, βρυκία.

Φιμίος.

φιμοὶ ἄγχει, ἐπιστομίζει "τὸ στόμα τῆ χειρὶ φιμώσασα τῆ ἐσφαγμένῃ, μή τινα τῆ ψυχῆ συνεκπέμψει φωνήν." ὁ ἐνεσῶς φιμῶ.

φιμοί· Αἰσχίνης κατὰ Τιμῶνα "καὶ φιμοὺς καὶ κυβεντικὰ ἔτερον ὄσφι· φιμὸς δὲ ἔστιν ὁ καλύμενος κημὸς, ἐνεβάλλοτο. Αἰσκιλος δὲ φησιν "ἐκασον τὸν φιμόν, ὡς ἂν ἐμβάλῃ."

φίμωτρον.

Φινεές ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα κρεῖττα νεωτέρων καὶ τῷ τῆ πατρὸς ἀξιώματι ἡλικιώτατος ἐπερέχων· Ἐλευζῆρος γὰρ χειρῶς υἱὸς ἦν, Μωυσέως δὲ ἀδελφὸς υἱὸς· ὃς περιαληγῆσας τοῖς περὶ ὑπὸ Ζαμβροῆ, καὶ πρὶν ἰσχυροτέρω γιτὴν ἔβρον ἐπὸ τῆς ἀδείας, ἐργῶ τῆ αὐτῶν ἐσπράξυσθαι διαγνοὺς καὶ σοὶ διαβῆναι τὴν παρανομίαν εἰς πλτῶν ἀρξαιμένων οὐ καλαζομένων, τὸ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἀνδρεία προέχων ὡς μὴ πρότερον, εἴ τι τῶν δειπῶν, ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ γωνίσουσθαι καὶ νίκην τὴν ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ τὴν τῆ Ζαμβροῆ σκηνῆν παραγι αὐτὸν τε πύκων τῇ ῥομφαίᾳ καὶ τῆ βίαν ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ νέοι πάντες, ο τῆς ἀντιποιήσεως ἦν καὶ τῆ φιλοκαλιμηταὶ γενόμενοι τῆς Φινεές τὸλμησ τῆς ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις Ζαμβροῆ τὴν ἐλιφρότας. ἀπόλλυται μὲν ἔν καὶ ἰτέτων ἀνδραγαθίας πολλοὶ τῶν παρσάντων, ἐφθάρησαν δὲ πάντες καὶ ταύτην ἐνοπήψαντος αὐτοῖς τῆ θενόσον· ὅσοι τε συγγενεῖς ὄντες, δέον ἐξώτρηνον αὐτοῦς ἐπὶ ταῦτα, ἀδικθεῖ δοκοῦντες ἀπέθνησκον. ἀπόλλεν οὖν ἐκ τῶν τάξεων ἄνδρες ἕκ ἐλάττρακισμυθίων καὶ ἐξακοσίων· ἐπὸ δ τῆς παροξυνθείς τῆς αἰτίας Μωυστὸν Μυδιτηνῶν ὄλεθρον τὴν στρατιπεμπε (Joseph. A. I. 46 12).

Φινεῖον ὄνομα τόπε ἢ ὄρης.

Φινεὺς ὄνομα κύριον. καὶ Φιὸ ἀπὸ τῆ Φινεῖος.

Φινίδας ὄνομα κύριον.

φίσκος δημόσιον ταμιεῖον.

φιτρῶν κορμῶν, ξίλων.

φίτυ· Ἀριστοφάνης (Pac. 1156) "φίτυ πρῶτον φέσει."

φιλῶσαι γεννησῶν. ἐπὶ τῆ πατρὸσιν, ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκέτι, ἀλλὰ γι καὶ φιλῶντος ὁμοίως τῆ γεννώσεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φίτυμα· Ἐ

Αὐτολύκιον "αὐτὸν ἤγαγεν καινὸν φέτιμα τῶν βοῶν."

Φλάβιος ὄνομα χρηματισμοῦ.

Φλάις ὄνομα κύριον.

Φλαμίνιος ὄνομα κύριον. καὶ Φλαμίνιος.

φλαῦν θλαῦν, τύπτειν "φλαῦν τὴν ἐαυτῆ δυνάμεισάτην κάραν." Ἀριστοφάνης (Plut. 782) "ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φλοιοὶ οἱ φαινόμενοι παραχρημὶ ὅταν πρώτῃ τις εὖ νύκτουςι γὰρ καὶ φλαῦσι τάντικημίμ, ἐνδεικνύμενος ἔκυστος ἐνοιοῖν τινα." καὶ (Pac. 499) "οὐκ ἔς κόρυκας ἐρρήσετε."

φλαῦρον φαῦλον ἢ κοῦφον κακόν. διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον· φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον φλούρον, ἀηδές, δυσφημον, λεπυρόν, παρὰ Ἀριστοφάνει (Pac. 95). "γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος πείσῃ" (S OC 395), τῷ ἐστὶ τὸν ἄπαξ ἐν νύκτι πεσόντα ἐν γήραι ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον. (A Nub. 832) "εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἰπῆς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς καὶ κούν ἔχοντας, ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πάσιπ' οὐδ' ἠλείψατο, οὐδ' εἰς βυλανεῖον ἤλαθε λεισόμενος."

φλαυρότατον "ποίησαντες δὲ ταῦτα, ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρότατον" παρὰ Ἡροδότῳ (1 207), τῷ ἐστὶ τὸ κακόν. καὶ αὐδὶς (A Av. 658) "τὴν ἀλιόπεχ' ὡς φλαυρώως ἐκοινώνησεν αλετιῶ ποτέ." καὶ φλαυρουργός ὁ μικρὰ κακὰ ἐργασάμενος· Σοφοκλῆς (Phil. 35) "φλαυρουργοῦ τινὸς τεχνήματ' ἀνδρός."

φλεβάζοντες βρόντες.

φλέγει ἀντὶ τῆ ζωπυρεῖ· Σοφοκλῆς (Ai. 714) "πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μυραίνει τε καὶ φλέγει."

φλέγμα. οὐ λέγεται πρῶτον ἀπὸ τροφῆς· πρῶτον γὰρ ὑπὸ τροφῆς τὸ αἷμα· τὸ δὲ φλέγμα πρῶτον τῶν ἀπέπτων· ἐστὶ γὰρ καὶ ἄλλα ἄπειτα. ἀπὸ γὰρ φλέγματος μεταβάλλεται ὄξος χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον. ἐστὶν οὖν οὐκ ἀπλῶς πρῶτον, ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων.

φλεγμαίνουσαν πόλιν (Plat. RP 2 p. 372 E). ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐλακῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνεύοντων ἐκρήσσειν.

Φλεγραιῖς πεδῖον Θρηκικόν· Ἀριστοφάνης (Av. 825) "ἴναπερ τὰς γηγενεῖς ἄλα-

ζοινομένους καθυπερηκότισαν."

φλεγυῖας ὁ αἰτός.

φλεγυρὰ λαμπρὰ, φλέγσα, λάμπσα· ἢ φερμὴ διὰ τὸς ἄνθρωπος. Ἀριστοφάνης (Ach. 665) "δεῦρο μοῦσ' ἐλθέ φλεγυρὰ πυρός ἔχουσα μένος."

φλέγων ζωπυρῶν, ἀνεγείρων (S Ai. 196) "ἄταν οὐρανίαν φλέγων."

Φλέγων Γραλλιανός, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος (οἱ δὲ Ἀδριανοῦ φρασί), ἱστορικός, ἔγραψεν Ὀλυμπιάδος ἐν βιβλίοις ις' (αὐ εἰ)· ἐστὶ δὲ μέγχι τῆς σκθ' Ὀλυμπιάδος τὰ προαχθέντα πανταχῶ. τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις ἢ ἐκφρασιμὸν Σικελίως, περὶ μικροβλίων καὶ θαυμασιῶν, περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ', περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβλίοις β', καὶ ἄλλα.

τέτε τῆ Φλέγοντος, [ὡς] φησι Φιλοσόφιος, ὅσον (αὐ Ἰουστον) τὰ κατὰ τὰς Ἰουδαίας συμπεσόντα διὰ πλείονος ἐπεξελθεῖν τῆ πλάτης, Φλέγοντος καὶ Δίανος βραχέως ἐπιμνησθέντων καὶ παρενθήκην αὐτὰ τοῦ οἰκείως λόγος ποιησαμένων. ἐπεὶ τῶν γε εἰς εὐσέβειαν καὶ τὴν ἄλλην ἄρετήν ἐλκόντων οὐδ' ὅτιοῦν οὐδ' οὗτος δείκνυται πεφροτικῶς, ὄναπερ οὐδ' ἐκείνοι τρόπον. τούναρτίον μὲν ἦν ὁ Ἰώσηπος καὶ δεδοικότε ἔοικε καὶ εὐλαβημένῳ ὡς μὴ προσκρέσειεν Ἑλλησι.

Φλεδόνεια πόλις. καὶ Φλεδόνος.

φλεδών "τὸν Ἀντισθένην τὸν φιλοσόφον ἐπιτιμῶν ὁ Τίμων διὰ τὸ πλῆθος παντοφνῆ φλεδόνα καλεῖ" (Diog. L. 6 18).

φλέω. φλέως λοχμῶδες φυτόν, ἢ μνημονεύει καὶ Θεόφραστος (H. P. 4 11), παραδηλῶν ὅτι ποτάμιός ἐστι βοτάνη ὡς τὸ βέτομον. καὶ ἐν Ἀμφικράτῳ "πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῆ προικτῆ φλέων;" Ἀριστοφάνης Βατρῶχοις (243) "ἠλάμεθα διὰ κτελέω καὶ φλέω, χαίροντες ὠδῆς πολυκολύμβοισι μέλεσι."

φληναφῆ φλυρεῖ.

φλήναφος μωρολόγος. καὶ φληναφία θηλυκόν.

φλιά ὁ παρυστάτης τῆς θύρας.

φλίει μιμητικῶς φωνεῖ.

φλόγει λαμπρὰ.

φλογιστόν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον" (S El. 58) περὶ τοῦ Ὁρέστου σώματος. καὶ φλόγιος.

φλογμός καῦμα, ἐκπυράκτωσις.

φλοιός τὸ λέπος τῆ δένδρου· "ἔλχε δὲ ὁ Κράντωρ ἀπελέκθητον φωνὴν καὶ γλοιῦ μεστήν τραγωδιῶν" (Diog. L. 4 27).

φλοιῖστος. ἀπὸ τῆ φλέω τὸ ἀναβράζω
φλόβος φλοῖστος καὶ φλοῖστος.

φλοῖστος ταραχῆ.

φλόνος.

φλόρος τὸ ὄρεον, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Φλώρος δὲ ὄνομα κύριον.

φλύκαις. Σωτῆδης ἔγραψε... ὁ Αἰτωλὸς καὶ ἔτεροι (cf. v. Σωτῆδης).

φλύαρος φλῆναφος καὶ λῆρος καὶ μῦταιος λόγος· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (364) "τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶ φλύαρος." καὶ αὐθις "μὴ γὰρ οὐσης ἀνάγκης τί δεῖ φλυαρεῖν ὅτις πρὸς ὄντινα;"

φλυδόμενος· "προφήτης ἐγκύτοις φλυδόμενος" ἀντὶ τοῦ ταρυσσόμενος. Ἀνκόφρων (35).

Φλυεῖα δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐρυπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής. Harp.

φλύειν τὸ ἀναεῖν.

φλύκταινα τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα τὰ γινόμενα ἀπὸ τῆ κωπηλατεῖν Ἀριστοφάνης Βατράχοις (238) "ἐγὼ δὲ φλυκταίνας ἔχω."

φλυκτίδες τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα, ἢ ὁ καλούμενος ἀνθραξ.

φλωβός βοτάνη.

φλωρούστιον.

Φλωρέντεια πόλις. Φλωρέντιος δὲ ὄνομα κύριον.

φόβας τὰς τριχάς· "τεμῆσα κρυτὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας" (S El. 449).

φοβερά ἢ περίφοβος· "ἐκτέτυμαι φοβεράν φρένα δέματι πύλλων" (S OR 153) ἢ εἰ τῆ ἐκπέπληγμαι.

φοβερός ὁ φοβούμενος, παρὰ Θεκυδίδη (2 3) καὶ Φερεκράτει. καὶ παρὰ Ἀρριανῶ (Exp. 5 24) "οὐ δὲ φοβεροὶ γινόμενοι ἔφρωγον, ἀπολιπόντες τὰς πόλεις." καὶ αὐθις Ἀρριανός "οὐ δὲ ἐμβεβληκότων τῶν πολεμίων φοβεροὶ καὶ ἀμύχανοι ἄνευ τῆ ἐς τὸ κοινὸν ὠφελίμῃ ἀπώλυντο." φοβερός καὶ ὁ καταπληκτικός· "Ἀντίβας δὲ λαμπρὸς ἦδη καὶ φοβερός ὢν ἤλωνεν ἐπὶ τὴν Τυρρηνίαν."

φοβεισιστράτη ἢ φοβῆσα τὸν στρατὸν

(sch. A Eq. 1174).

φόβη κόμη, θρόξ· "ὄστε φόβησι ξανθὸν τύταις ἐκόμα."

φόβος φυγή. καὶ ἡ δειλία.

φόβος δὲ ἐστὶ προσδοκία κακῆ. εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται ταῦτα, δέημα ὅπως αἰσχύνῃ ἐκπληξίς θόρυβος ἀγωνία. δέημα μὲν οὖν ἐστὶ φόβος δέος ἐμποιῶν, ὄστος δὲ φόβος μελλούσης ἐνεργείας, αἰσχύνῃ δὲ φόβος ἀδοξίας, ἐκπληξίς δὲ φόβος ἐκ φαντασίας ἀσυνήθους πράγματος, θόρυβος δὲ φόβος μετὰ καταπέφξεως φωνῆς, ἀγωνία δὲ φόβος ἀδήλου πράγματος.

ἐστὶ δὲ γένος ἡ θαυμασιότης τῆς ἐκπέφξεως, ἀλλ' οὐχ ὑπερβολή. γένος γὰρ ἐκπέφξεως ἡ θαυμασιότης, ἢ δὲ ὑπερβολὴ διαφορά. τῶν γὰρ θαυμαζόντων οἱ μὲν κατ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν ὡς ἐκπεπληγμένοι, οἱ δὲ μετριῶς· τὸ δὲ θαυμάζειν κατ' ὑπερβολὴν ἐστὶν ἐκπλήττεσθαι (Alex. Aphrod. in Top. 4).

φόβος παρ' Ὀμήρω ἡ φυγή. ὅτε δὲ λέγει "ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίας" (Προσπ. Sal. 1 7), διότι τὸ βεβλόμενος σοφὸς εἶναι ἐπὶ εὐλαβείας ἄρχεται. εἰ δὲ τὸ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας παρὰ τὴν φθῆν, φόβος κυρίας οὐκ ὁ παθητικός, ὁ δέει κολάσεων προσσημένιος· ἢ γὰρ τελεία ἀγάπη ἔξω βύλλει τὸν φόβον (1 Ioann. 4 18)· ἀλλ' ἢ κατὰ σκεπτικὸν εὐλάβεια. οὗτος γὰρ ὁ φόβος κυρίας πάντα ὑπερέβαλεν.

Φοιβάδιον.

Φοιβάμμωνος.

Φοιβύς ἢ θεύ.

φοιβῆσθαι καθαίρεσθαι, καὶ φοῖβον τὸ καθαρόν, καὶ φοῖβαι αἱ καθαραί.

φοῖβη (ἀπ φόβη) ἡ ἄμπελος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 158) "τρισδὸν ὑπ' ἐπιπέλοις δῶρον ἔθηκε φοῖβαις."

Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων.

φοῖβος καθαρός, ἄγνος. ἢ μῦσις καὶ ἀμίαντος. καὶ ὁ Ἀπόλλων.

φοιδεράτοι. ἔτω καλῶσι Ῥωμαῖοι τὸ ὑποσπόνδως τῶν Σκυθῶν.

φοινῆεις.

φοινικῦ. τὸ ἀπλῶ... φοινικοῦν (cf. v. ἀπλῶ).

φοινίκειον αἷμα, καὶ φοινίκειος οἶνος.

φοινικελίκτης ὁ ἀπατηλός.

Φοινίκη πόλις.

Φοινικήια γράμματα Λυδοὶ καὶ Ἰω-
ρες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοινίκος τῆ Ἀγῆ-
ρος τῆ εὐρότος· τέτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρή-
τες ὡς εὐρέθη ἀπὸ τῆ γράφειν ἐν φοινίκων
πετάλοις. Σάμιων δ' ἐν τῇ δευτέρῃ τῶν
εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος
ὀνομασθῆναι. μυθιέται δ' ἔτος ἀρσένων
μὲν παιδῶν ἄποις, γενέσθαι δὲ ἀπὸ θυ-
γατέρας Ἀγλαυρον Ἐρσην Πάνδροσον, τὴν
δὲ Φοινίχην ἔτι παρθένον ἔσαν τελευτήσαι.
διὸ καὶ Φοινικήια τὰ γράμματα τὸν Ἀκταί-
ωνα καλέσαι, βουλούμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι
τῇ θυγατρὶ.

φοινικίδα· (A Ach. 318) "τί φειδόμε-
σθα τῶν λίθων, ὃ δημότιαι, μὴ οὐ κατα-
ξάλειν τὸν ἄνδρα τῆτον ἐς φοινικίδα; οἷος
αὐ μέλας τις ὑμῖν θυμάλων ἐπέσειν." ἀντὶ
τῆ μὴ ἔχῃ λίθοις αὐτὸν αἰμάσειν, ὡς φοι-
νικῆν αὐτῆ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ κατα-
ξάλειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο· διὸ καὶ φοι-
νικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. Ἀριστοτέλης
δὲ φησι χρῆσθαι τὰς Λακεδαιμονίους φοι-
νικίδι πρὸς τὰς πολέμους, τῆτο μὲν ὅτι τὸ τῆς
χρῶας ἀνδρικόν, τῆτο δὲ ὅτι τὸ τῆ χρώμα-
τος αἱματώδες τῆς τῆ αἵματος ῥύσεως ἐθί-
ζει καταφρονεῖν. τὸ ἔν ἐν φοινικίδι ἀντὶ τῆ
ἐν τῆσι πολεμίων, ἀπὸ τῆ φορήματος δη-
λώσειν ἂν εἰκότως, ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι αἰ-
μαχθῆναι. καὶ "ξάλειν κατὰ νότον πολλὰς"
Δημοσθένης (19 197). θυμάλων δὲ ὁ διακε-
καυμένης (ἄνδραξ), ἀνδρακίς δὲ οἱ Ἀχαρνεῖς.
καὶ Ἰώσηπος (A. I. 5 1) "κτῆσιν τε τὴν σὴν καὶ
τὰς οἰκείας ἅπαντας εἰς τὸ καταγώγιον ἀπο-
θεμένην ἐγκαθεῖρξαι, πρὸ τῶν θυρῶν ἀνα-
τείνασαν φοινικίδας."

Φοινικίδης κωμικός. τῶν δραμάτων
αὐτῆ ἐστὶ Φύλαρχος, Μισθμένη, ὡς Ἀθή-
ναίος φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Λειπνοσοφι-
στῶν.

Φοινικικόν τὸ ψεῦδος, ἀπὸ τῶν κατὰ
τὸν δρόκοντι καὶ τὰς Σπαρτῆς καὶ Κάδμιον
ψεφδῶς λεγομένων.

Φοινικικῶν· (A Pac. 302) "τάξιων
ἐπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν." ἢ ὅτι
φοινικίς χλαμὸς ἦν πολεμική, ἢ ἀντὶ τοῦ
ναυτικῶν κακῶν· Φοινίκες γὰρ λέγονται κρα-
τεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις. ἢ αἱματωδῶν, ἀπὸ
τῆς τοῦ αἵματος χροῖας· καὶ Ὀμηρος (K
4847) "φοινίσσέτο δ' αἵματι γαῖα."

Φοινίκιον ἔργος καὶ χρώμα. καὶ
Φοινίκιος ἄνθρωπος.

φοινικίς ἀντὶ τῆ πυρρός. περισπᾶται
δὲ τῶν εἰς οὐς ἀπλῶν τῷ λόγῳ. καὶ ἐστὶ
παρὰ τὴν φοινίκος γενικὴν φοινικίους, φοι-
νικίους ἐν ὑπερθέσει, φοινικίς ἐν συναίρε-
σει (sch. A Av. 272).

φοινικολόφου ξανθολόφου.

φοινικῆν ἐρυθρόν, πυρρόν.

φοινίκων ἐγκέφαλοι. Πῶρός φησιν,
Ἰνδῶν βασιλεύς "τὰ δὲ... κηπέυει" (cf. v.
Πῶρος).

Φοινίκων συνθήκαι. οἱ τὴν Καρχη-
δόνα κτίσαντες Φοινίκες ὅτε προσέπλευσαν
τῇ Λιβύῃ, ἰδεθήθησαν τῶν ἐγγυρῶν δέξα-
σθαι αὐτοὺς νύκτα τε καὶ ἡμέραν, ἐπιτυ-
χόντες δὲ τότε ἐκ ἐβέλτοτο ἀπαλλύσασθαι
ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν.
διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς
συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια Ἀθήμων ἐπὶ Με-
ταποντινῶν ἱστορεῖ.

φοινικῶνος.

φοῖνιξ τὸ δένδρον. καὶ τὸ ὄρεον· ἐπὶ
Κλαυδίου Καίσαρος ἔλθειν φησὶ τῆτο τοῖς
Αἰγυπτίοις διὰ δ' καὶ ν' καὶ χ' ἐτῶν. καὶ φοῖ-
νιξ ἀντὶ τῆ φοινικῆς· Ὀμηρος (Ψ 454) "ὅς
τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν" ἐπὶ ἵππου.
περὶ ἔν τῆ ὄρεος ἰστόρηται ὅτι, ὅταν αὐτὸ
τὸ μοιρῶδιον ἄγῃ, ἔρχεται εἰς Αἴγυπτον ὅθεν
οὐκ ἴσασιν ἄνθρωποι, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ
ποιησάμενος ἐκ κυσίας καὶ σμύρνης πυρᾶν
ἀποθνήσκει. καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς, μετὰ
χρόνον ἐκ τῆς σποδῆ σκώληκα λέγουσι γίνε-
σθαι, ὄντινα μεταβάλλειν καὶ γίνεσθαι πᾶ-
λιν φοινίκα καὶ ἀφίπτουσθαι εἰς Αἴγυπτον
ἐκεῖθεν ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτῆ φοῖνιξ (Ar-
temid. 4 47).

φοινίξω αἰμάξω, βάψω, πυρώσω, ἀπὸ
τῆ φόνος, ἢ τῆ φοινίκος, ὅτι πυρρός.

φοίνιος φόνου καὶ φθορᾶς παραιτία
(AP 7 188) "ἄμφι δ' ἐρινὸς φοίνιος ἐκ στο-
μάτων μόρσιμον ἦκεν ὄπα."

Φοίνισσα ναῦς. καὶ φοινίσσω τὸ
βάπτω. καὶ φοινίτων βάπτων αἵματι.

φοινός πυρρός, φόνιος.

φοιτῆ παραγίνεται, καὶ φοιτῆν τὸ
σκολάζειν. Φιλόστρατος (V A 1 26) "φοιτῆν
τοῖς μύγοις μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας
νύκτας φησὶ τὸν Ἀπολλώνιον."

φοιτάδας τετριμμένας· "τὴν τε θέσειν

τῆς χιόρας ἀνεξήτει καὶ φρούρια καὶ φοιτά-
δας ὁδοὺς τε καὶ διαισθήματα."

φοιτητάς μαθητάς, παραγενομένους.

φοιτία ἢ πορεία.

φοῖτος ἢ μανία.

φοιτῶντα μεθ' ὄρητος μεμηνότα, μαι-
νόμενον· φοῖτος γὰρ ἢ μανία. ἢ περιερχό-
μενον ἐν ταῖς ποιμναῖς διὰ τὴν μανίαν. ἢ
ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μυνίᾳ (sch. S Ai. 59).

Φολεύς ὄνομα κύριον.

φολίδες αἱ λεπίδες, καταχρηστικῶς δὲ
τὰ μικρὰ περὶ· τύτοις γὰρ εἰκόουσιν.

φολιδωτόν λεπιδωτόν. καὶ φολιδω-
τοὶ ἰχθύες σαῦρος καὶ σαλαμάνδρα καὶ
χελώνη καὶ κροκόδειλος, καὶ τὸ τῶν ὄφειν
πᾶν γένος. ταῦτα δὲ λέγεται κατὰ τινος και-
ρὸς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι· ὁ δὲ κροκόδειλος
τὺς χειμερινούς ἡμέρας μ' φωλεύει κατὰ γῆς
ἐγκερνιμμένος, τὸ δὲ γῆρας οὐκ ἐκδύεται,
ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη.

φολίς τὸ τῷ θύρακος. φύλλις δὲ φύλ-
λιος ὁ ὀβολός.

φολκός στραβός.

Φόλος τόπος.

Φολυία Ἀττικὴ γυνή. αὕτη Κικέρω-
νος τῷ ῥήτορος ἀποτεμῆσαι τὴν κεφαλὴν καὶ
ἐπὶ τοῖς γόνοισι λαβῆσαι πολλὰ μὲν ἐς αὐ-
τὴν ἐξυβρίσαι καὶ ἐμπτύσαι, τέλος δὲ τὸ
ἐξ αὐτῆς διανοίξασα στόμα ἐκείνου τε τὴν
γλῶττιαν ἐξεκλύσαι καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κατὰ
τὴν κεφαλὴν κατακεντῆσαι· πολλὰ τε καὶ
μικρὰ προσφθγγεμένη ἐπὶ τὸ βῆμα τεθῆ-
ναι προσέταξεν, ἵν' ὄθιν κατ' αὐτῆς δημη-
γορῶν ἠκέετο, ἐκεῖθεν καὶ ὄρωτο (Io. An-
tioch. exc. Peir. p. 798).

φονᾶν ἐτοιμῶς πρὸς τὸ φονεῖν ἔχειν·
"ὁ δὲ πατὴρ πενθάνεται ὅσα ἢ παῖς ἔδρασε,
καὶ διώκει φονῶν καὶ ἀποκτείνει γλιχόμε-
νος."

φονή ὁ φόνος.

φονῆσι τοῖς φόνοις. Hom. K 521.

φονία ὁρμή καὶ φόνιον αἷμα. καὶ
φόνιος ὁ ὠμὸς ἀνήρ.

φόνος ἢ μέχρις ἀναιρέσεως κίνησις πα-
ρὰ τῷ ἀποστόλῳ (Rom. 1 29).

φόνος ἔρρευσεν αἷμα ἔρρευσεν.

φόνου πτερόν τὸν διὰ τῶν οἰστίων, πτε-
ρόντα ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκείν περιφρα-
στικῶς τὸν φόνον.

φονῶντας· "οἱ δὲ λεόντειον ἐβρουχῶντο

φονῶντες," φονεῦσαι προσηρημένοι.

φοξίνος εἶδος ἰχθύος.

φοξός ὄξυκέφαλος. Hom. B 219.

φορῶ ἢ καθόλου τύπος ἐναλλαγῆ, καὶ μέ-
λισσι καὶ μὴ δυναμένη ἐφ' ἐωπῆς στίχῳ
ὅταν ἐθέλη.

ὅτι ὁ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως γένος ἰ-
γων τὴν φορὰν τὸ γένος ὑπὸ τῷ εἶδει τί-
θησι. ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο Πλάτων· ὀρέμ-
νος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν φορὰν αὐ-
τὴν εἶπεν. ἀλλὰ φορᾶ μὲν ἔστι τῶν ἀψῶν
τε καὶ ἀκυσίως ἀμειβομένων τόπον ἐκ τόπου.
τὸ δὲ ἀκυσίως ἀντὶ τῆς ἔχ' ἐκυσίως. εἰ ἔστι
τινὰ ἔστιν ἐκυσίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ
τόπου, ὡς τὰ βυδίζοντα, εἴη ἂν ἐπὶ πλείων ἢ
κατὰ τόπον κινήσις, ἢ πᾶσα δὲ κατὰ τόπον
κινήσις φορᾶ (Alex. Aphrod. in Top. 4). καὶ
αὐθις "δυσχέρεια μὲν πολλὴ τῷδε τῷ φορέ-
ματος, ὅμως δὲ τλήθη. τοῖσι γενναῖοσί τε
τό τ' αἰσχρὸν ἔχθρον καὶ τὸ χραιστὸν ἐ-
κλείς. σοὶ δ' ἐκλιπόντι τῷ ὄνειδος ἐπε-
λόν· δράσκοντι δ' ὡ καὶ πλείστον ἐκλύει
γέρας, ἐὼν μόλω γὰρ ζῶν πρὸς Οἰταῖον
χθόνα." Φιλοκτήτης γρησί (473).

φορᾶ δὴν ὀρητικῶς φερόμενος. "ὁ δὲ
ἐκ πλείστον ἄμφω τῷ πόδε πεπρημένους
πρὸς τὸς πόδας φορᾶδην ἐφοῖτα, καὶ ταύ-
τη τοὺς ἐναντίους κατέπληττεν" (cf. τ. γ. γ.
ραιοῦς).

φορᾶς ὀρμὴς ἢ τύχης. καὶ φορᾶς φο-
ράδος ἢ ἵππος, θηλυκῶς.

φορβάδων νομάδων, βοσκομένων. καὶ
φορβᾶς ἢ παλλοῖς προσομιλῆσαι τροφῆς
χάριν, παρὰ τὸ φέρβω.

Φορβαντεῖον. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ
Πατροκλέους ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον
ἀνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλείσσης
Κρητίων καὶ ὑπ' Ἐρεχθίδος ἀναιρεθῆναι.
ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας. Harp.

φορβασία καπίστριον.

φορβειᾶν περιστόμιον, καπίστριον, πα-
ρὰ τὸ φέρειν βία. καὶ φορβειᾶ ἢ τροφή,
καὶ φορβή ὁμοίως. φορβειᾶ δὲ διὰ διαφο-
ρου γράσεται καὶ ὀξύνεται.

φόρβιον τὸ περιζέμενον τῷ στόματι
τῷ ἀλητῆ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῆ τὸ χεῖλος
αὐτῷ. Ἀριστοφάνης (Av. 864) "πολλὰ δὲ καὶ
δεῖν ἰδῶν ἔπω κόρακ' εἶδον ἐμπροσθηφί-
νον."

φορεῖον· "πλέγμα ποιήσαντες ἐκ λίθου,

φορεῖων τύπῳ γυναικείων, δέρμους βοείους
ἐπιπλάσαντες ἀκατεργάστοις."

φορεῖται περιφέρεται.

φορέεσι φέροσι. Hom. A 238.

φορήες οἱ φέροντες. Hom. Σ 566.

φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρ-
τη κλαδί," ἀντὶ τῆ κλάδῳ, κατὰ μεταπλάσ-
μόν. τατέξιν ἐν μυρσίῳ κλάδῳ τὸ ξίφος
φορήσω, ὡσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων·
ἔτοι γὰρ ἀπὸ τῶν μυρσίων κλάδων τὰ
ξίφη ἀνασπύσαντες τὸν τύραννον κατέβα-
λον.

φορητὴ βαστακτὴ. "τὸς δὲ περισυλῶν
καὶ δημεύων φορητὸς ἑδαιμὰ ἑδαιμῆ ἦν"
(cf. v. Πυθαιόρας Ἐφέσιος).

φορητὸν κυρτερικόν· "ἦτις δεινὸν ἤγη-
σαμένη καὶ φορητὸν ἦκιστι ξιμίδιῳ ἐαυτῆν
δέξασθαι."

φορητῶς μεγάλως.

φορεία.

φορίνη. Ἀντιφῶν φησὶν ὅτι ἐπ' ἀνθρῶ-
πίνῃ δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη. Harp.

Φόρκυν ὄνομα. λιμὴν τῷ Φόρκυνος.
Hom. v 96.

Φόρκυς.

φορμαρία πυρὰ Ῥωμαίοις ἀπόφους
θανάτω.

φορμηδὸν ψιαθηδὸν φορμὸς γὰρ ψια-
θος πυρὰ Θεκνυδίδῃ (275), ἐναλλάξ ἔχων τὸ
πλέγμα.

φορμηδόν. Θεκνυδίδης "ξέλα τρίνοντες
ἐκ τῆ Κιθαιρώνας παρρηκοδόμον ἐκατέρω-

θεν, φορμηδὸν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως
μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολλὰ τὸ γῶμα." καὶ αὐθις

"καὶ τὰς νεκρὰς οἱ Κερκυραῖοι φορμηδὸν
ἐπὶ ἀμάξιας ἐπιβαλόντες ἀπήγαγον ἔξω τῆς
πόλεως."

φορμιγὲς κιδάρῳ ἐν ἐπιγρούμματι (δ 118)

"ἂ φορμιγὲς τὰ τε τόξα καὶ ἀγκύλα δίκτυα

Φοίβῳ."

Φορμισίος (A Eccl. 97) "ἀναβυλλομένη
δείξειε τὸν Φορμισίον." καὶ ἕτος δισὺς ἦν.
αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Φορμισίος καὶ Μεγαίνετος. ὁ Φορ-
μισίος ἀνθάδης καὶ Θρασύς στρατηγῶν. Ἀρι-
στοφάνης (Ban. 996) "Φορμισίος καὶ Μεγαί-
νετος ὁ Μάνης." ὀνόματα δέλων.

φορμισκοὶ καλαθίσκοι.

Φορμίων. περὶ τῆς καὶ Θεόπομπος ἐν
Φιλιππηκοῖς. ἦν δὲ Κροτωνιάτης, καὶ ἐν τῇ

ἐπὶ Σύγγῳ μάχῃ ἐτρώθη. δυσιάτῃ δ' ὄντος
τῷ τραύματος χρησιμὸν ἔλαβεν εἰς Λακεδαι-
μονα ἔλθεῖν· τῦτον γὰρ αὐτῆ λατρὸν ἔσεισθαι
ὅς ἂν αὐτὸν πρῶτος καλέσειεν ἐπὶ δείπνον.
ὡς ἂν ἦκεν εἰς τὴν Σπάρτην, καταβάντα
αὐτὸν ἀπὸ τῆ ὀχλήματος ἐκάλεσεν ἐπὶ δεῖ-
πνον νεανίσκος, δειπνήσαντος δὲ ἤρετο ἐφ'
ὅ τι ἦκει· ὡς δὲ ἤκουσε περὶ τῆ χρησιμῆ, ἀπο-
ξύσας τῆ δούρατος ἐπιτίθεισιν. ὡς δὲ ἀνέλ-
σαν ἀπὸ τῆ δείπνου, δοκῶν ἀναβαίνειν ἐπὶ
τὸ ἄρμα τῆς θύρας αὐτῆ τῆ οἴκῃ τῆ ἐν
Κρότωνι ἐπιλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ Θεοξένια
αὐτῆ ἄγοντος ἐκάλεσεν αὐτὸν οἱ Διόσκοροι
πρὸς Βάττον εἰς Κερήνην, καὶ ἀνέστη τε
ἔχων σιληφίω κανλόν.

καὶ παροιμία (A Pac. 347) Φορμίωνος εἰ-
βύς ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· οὗτος γὰρ ὁ Φορμίων
ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. καὶ ἐν τοῖς Τα-
ξιάρχαις δὲ φέρεται ὡς ἐπίπνοος· φιλοπό-
λεμος γὰρ καὶ αὐστηρὸς. στιβάδες δὲ, ἐπεὶ
οἱ στρατιῶται χαμαιοκοιτοῦσιν. ἀναγράφεται
δὲ ὁ Φορμίων δυνσὶ ναυμαχίαις νικήσας Λα-
κεδαιμονίους, λιτὸς δὲ ἦν καὶ στρατιωτικὸς·
οἱ δὲ τὰ πολεμικὰ ἐξησχημένοι ὑπὸ γυμνα-
σίων καὶ πόρων εἰσώθισι χαμαιοκοιτεῖν. καὶ
Διονύσιος ἐν Ταξιάρχαις "ὡς οὐκέτι· ἂν
φάγοιμι στιβάδας ἔξ ὅτῃς φυγον."

φορμός προκάλυμμα· ἡ πλεκτὸν ἀγ-
γείων ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰσώθισαν αἱ λαχάδες
κομίζεσθαι. καὶ φορμοκοιτῶ ἐν ψιαδίῳ
κοιμῶμαι. φορμὸς οὖν πλέγμα ὡς κόφινος.
φησὶν Ἡρόδοτος (3 98).

Φόρμος Συρακούσιος κοιμικός, σύγχρο-
νος Ἐπιχάρμῳ, οἰκείος δὲ Γέλωνι τῷ τυ-
ράννῳ Σικελίης καὶ τροφεὺς τῶν παιδῶν
αὐτοῦ, ἔγραψε δρούματι ζ', ἃ ἔστι ταῦτα,
Ἄδμητος, Ἀλκίνας, Ἀλκύνες, Ἰλῆς πόρθη-
σις, Ἴππος, Κηφύς ἢ Κεφάλαια, Περσεύς.
ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει καὶ
σκηρῇ δερμάτων φοινικίων. μένηται δὲ καὶ
ἐτέρῃ δρούματος Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνο-
σοφισταῖς (p. 652), Ἀταλάντης.

φορμοφόρος ἦν Πρωταγόρας ὁ φιλό-
σοφος.

φορολόγος ἀπαιτητῆς δημοσίων· φόρος α
γὰρ ἡ εἰσφορὰ τῶν χρημάτων.

φορολόγος ὁ τὰς εἰσφορὰς συλλέγων· b
ἢς πρύκτορας ἔθος καλεῖν τοῖς πολλοῖς.

φόρας ὑπ' Ἀθηναίων ἢ τῶν χρημάτων a
φορὰ.

- b φόρος ὁ τόπος, τὸ πωλητήριον.
- c ὅτι κάτωθεν τῆ φόρος κερωσμένοι ὑπάρχουσι δύο σταυροὶ τῶν δύο ληστῶν καὶ βικίον μύρον δ' ἠλείψατο ὁ Χριστός, καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικά, τεθέντα μὲν παρὰ Κωνσταντίνου τῆ μεγάλης, ἀσφαλισθέντα δὲ ὑπὸ τῆ μεγάλης Θεοδοσίας.
- d φορὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος. "τοῖς ἐναντίοις ὄρων φορὸν ἄνεμον καὶ λιμπρὸν κατωπνέοντα, σφίσι δὲ δυσχερῆ πρὸς ἀντίον ἄνεμον κοίτης καὶ τραχείας ἕσης τῆς θαλάσσης, διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παρῶσι" (Polyb. 1 60).
- φορτία τὰ ἀγώγιμα "καὶ τοίνυν ἄπαντα ὅσα ἐπεξέροντο φορτία ἀράμενοι ἔθεσαν ἐν μέσῳ· εἴτε τοῖς τῆ λιβάνου κλάδοις πῦρ ἀνάψαντες, τῆ Σκυθικῆ φωνῆ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιδύριζον" (Menand. p. 381 Nieb.).
- φορτικῶς ἐπαχθῶς, ἐπιπλύστως.
- φορτίς ἡ ἀγώγιμος, ἡ πεφορτισμένη.
- φόρετος ἡ χλεύη. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (796) "ἔπειτα καὶ τὸν φόρετον ἐκφύγοιμεν ἄν," τριτέσι τὴν χλεύην.
- φορύνω μολώνω.
- φορύναντες πλύναντες.
- φορυντός. Ἀριστοφάνης (Ach. 893) "δός μοι φορυντόν, ἴν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω," τριτέστι φρύγανον, σχοιρίον, δέσμιον χόρτον συρφετώδες. καὶ φορυντῶ (72) φρυγανώδει ἀκαθαρσία, συρφετώδει, χορτώδει. "σὺν δ' ἄμυδις φορυντόν τε καὶ ἴπνια λύματ' αἰέρας" (cf. v. ἴπνια) διὰ τῆ ο μικρῆ. ἡ ψιμνωδες πλέγμα, ἐν ᾧ τὸς στάχτους ἐμβάλλουσιν. ἡ ἢ ἐκ φρυγάνων στρωμνῆ· Ἀριστοφάνης "δός μοι φορυντόν, ἴν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω ὡσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῆ φορέμενος." οἱ γὰρ καλῶς δεσμιέμενοι κέραμοι δυσχερῶς κλῶνται.
- Φορωνεύς ὄνομα. καὶ Φόρωνος ὄνομα κύριον.
- Φόσιρις ὄνομα κύριον (cf. v. Φώσωρις). φρασάτον τὸ ζυατόπεδον.
- φθαλικκλον εἶδος παιδιῶς (cf. Athen. p. 14).
- Φθριος Κάμιλλος δικτάτωρ, ἐν πολλοῖς ἀριστεύσας, τῷ τοῖς ἀρίστοις παρομαρτέντι περιπίπτει φθόνῳ· αἰτίαν γὰρ διὰ πρὸς τινῶν ἐπὶ παρανόμῳ διανεμήσει τῆς λαίας ἀναδέξιμος φθγὰς ἐκπίπτει τῆς πόλεως, θεὸς ἱστορίας ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐπεπύ-

θει ποιούμενος (cf. v. Φεβρῶριος).

φόρωνται ψηλαφῶντα. Hom. Z 322.

φόρος. Ὀμηρος (Π 188) "ἤγαγε πρὸ γέωσδε," πρὸ τῆς τελειώσεως τοῦ ὠρισμένου καιροῦ. περὶ δὲ τῶν πυλῶν λέγει (Φ 538) "αἰ δὲ πετασθεῖσαι τευζῶν φάος," ὡς ἔδω μίσης τῆς πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τῶν φευγόντων. ὡς τὸ (Z 6) "γῶος δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν, ἀνδρᾶ βαλῶν."

Φράβιδος. ἕτος στρατηγὸς ἦν τῆς ἰστορίας, ὡς ἀκμιάζων τὴν ἀρετὴν ἐπέσει τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγιαινώσεως πλέον. καὶ τί γε σῶμα διαλυόμενον ἤδη καὶ ἀποκολλόμενον εἰς τὴν λύσιν συνεγόμενος καὶ διέκλιον εἰς πῆξιν τινὰ καὶ ἀρμονίαν, ὅπως ἂν ἐκείσει τῷ καλῷ. ὅς τὸς ληστὰς ρηδίας σενεῖλεν, ὥστε μικρῶ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἰστορίας ἐκ τῆς μείλεις τῶν ἀνθρώπων ἐκασεῖν. ἦν δὲ Ἕλληνας τὴν θρησκείαν (Euseb. p. 114 Nieb.).

φράγματα ἀσφαλισματα· ἐν ἐπιγραφῇ ματι (AP 6 110) "τὰ δ' ὀκτάροια μετόπισ φράγμαθ' ὑπὲρ κραναῶν ἄλος ἐπαξε πίντ." τὰ κέρατα λέγει τῆς ἐλάγης.

φραγνύντες καθοπλιζόντες "τῶν γὰρ τὸς ἀπορωτάτους ὄπλοις φραγνύντες."

φραδέος φρονίμιον. Hom. Ω 354.

φραδμίων συνετός, φρόνιμος, ἡ ἔμπειρος.

φραζόμενος σκεπτόμενος, διαρωσόμενος.

φράζουσι σημαίνουσι, δηλοῦσι.

φράσας φρασούμενος, ἐπινοήσας. "δὲλας ἦν ὁ φράσας," τριτέστι τὴν ἐστίασιν ἐν ἡ ἀνηρέθη ὁ Ἀγαμέμνων. "ἔρωσ ὁ κτίνας" ὁ Ἀἴγιος δι' ἔρωτος (S El. 197).

φραστῆρας εἰδήμονας, ἐπιστήμονας ἕνοφῶν (Cyt. 5 4 40) "εἶχε δὲ τάτους ὁ Λίρος ὁδῶν φραστῆρας καὶ ὑδάτων καὶ γῆ."

φραστῆρες οἱ γνώμονες τῶν ἡλαίων ὁδόντες· Ἀριστοφάνης (Ran. 420) "ἐπίτις ὦν Ἀρχέδημος ἐκ ἔφρασε φράτορας." ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν ὁδόντας φραστῆρας, φράτορας εἶπε, τριτέστι συγγενεῖς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παιδίων, οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἐπὶ τῆ ἔχου πάντας τοὺς ὁδόντας. λέγει οὖν ὅτι φράσας ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ἠδυνήθη ἀνεστῆ φῆναι εἰς τοὺς πολέτας. "καὶ νῦν δημοστῆ γὰρ ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς, κῆστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας." ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὰς

τίας ἢ δημαγωγίας, μοχθηρίας ἐπε χειρέ-
τως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν. οὐ λέγει δὲ διὰ
τὴν κακοπραγίαν νεκρούς τοὺς Ἀθηναίους,
ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας ἄνω νε-
ρούς φρασι.

φρατέρες. φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέ-
ρος τῆς φυλῆς, φρατέρες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς
φρατρίας μετέχοντες, καὶ φρατρίζειν τὸ τῆς
αὐτῆς φρατρίας μετέχειν.

φράτορες. Ἀριστοφάνης (Av. 766) "φρα-
ῦτω πάππουσ πυρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται
φράτορες."

φράτορες καὶ φρατρία καὶ φρατρίαρο-
ς. φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυ-
λῆς· ὁ οὖν τούτου τοῦ μέρους ἡγούμενος
φρατρίαρχος ἐκαλεῖτο. ἐγγράφεται δὲ πα-
ρόθεν εἰς τοὺς φράτορας τῆ τῶν ἀπατε-
λῶν ἑορτῆ. φρασι δὲ τὸ αὐτὸ ἔθνος εἶναι
φρατῶν, ἦτοι τὴν φρατρίαν ἢ φρατορίαν.
φράτορας δὲ τοὺς συγγενεῖς καλοῦσιν. εἰσι
ἔτι οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, οἶον
ιατρίαις τινός. ὁ γοῦν Ὀμηρος τὴν αὐτὴν
καὶ πάτρην λέγει (N 354)· "ἢ μὰν ἀμφοτέ-
ροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη." μεταφορῶ
πάτρη καὶ φράτρη. μεταπέπτωκε δὲ τὰ σοι-
εῖα, καθάπερ ἐπὶ τοῦ πάτριος Ζεὺς καὶ
πάτριος. τὸ δὲ γράφισθαι εἰς τὸς φράτο-
ρας σύμβολον εἶχον τῆς συγγενείας.

φραχθέντες ἀσφαλισμένοι. Hom. P
168.

Φραϊώτης ὄνομα κύριον.

φραεάντης. οὕτως ἐκαλεῖτο Κλεάνδης
ἢ φιλόσοφος· μὴ ἔχων γὰρ ὄθεν τραπεζή,
τὰς μὲν νύκτας ἤντικει ὕδωρ μισθῶ, μεθ'
ἡμέραν δὲ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζε (cf. v. Κλε-
άνδης).

φρέυρ διαφθορῶς ἢ διηλεκτῆς τιμι-
αία παρὰ τῷ Δαβίδ (Ps. 54 23).

Φρεάριος δήμος τῆς Λεοντίδος· Δη-
ιοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος (84).

φραεῖα τὰ βαθῆα ὀρύγματα. "πῦσαν
δῆλωσε τὴν γῆν, μήτε τῶν φραεῖων ναμιά-
ων φραεῖα." καὶ αὐθις (Polyb. 10 25)
φραεῖα δὲ εἶχεν ἀγροουμένης ὁ τόπος."
καὶ φραεῖα ὀρυξίς.

φραεῖα φραεῖα.

φραεῖα φραεῖα, ἢ παρὰ φραεῖων Ἀγα-
θίας (2 6) "ἦν δὲ τις Ἀρμένιος φραεῖα
καὶ ἐν δέορτι φιλοκλίνδουτος." καὶ αὐθις "ὁ
ἐν Κόμοδος ἦν φραεῖα τε οὐ φραεῖα καὶ

οὐ μάλᾳ τι ἀγαθὸς τὰ πολεμικά."

φραεῖα νόσος.

φραεῖα βλαβεία.

φραεῖα βλαβεία ὁ τὰς φραεῖα βλαβι-
μένος, ὁ παρὰ φραεῖων "ἐπὶ Λέοντος τῆ βασι-
λείας Ῥωμαίων Αἰθίοπες ἐκόμισαν καμηλο-
παρδάλεις καὶ δύο ἐν βραχυτάτοις σώμασιν
ἄνδρας φραεῖα βλαβεία, ἔς δὴ Πρωμαίως Ὀμη-
ρος ὠνόμασε."

φραεῖα Σοφοκλῆς (Ai. 183) "οὐποτε
γὰρ φραεῖα γ' ἐπ' ἀριστερά, καὶ Τέλα-
μῶνος, ἔσβας τόσσον ἐν ποίμνισι πιτιῶν,"
ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφραεῖα εἰ ὡς
ἄνευ αἰτίας θεῶν ἐμπιστεῖν τοῖς ποιμνίοις.
ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρὰ ἐκάλεον οἱ παλαιοί,
δεξιὰ δὲ τὰ συνετά.

φραεῖα ὀληπτος ὁ ἀναίσθητος.

φραεῖα θῆνη ἀντὶ τῆ σωφρονισθῆνη,
ἀπὸ τῆ φραεῖα, γ' συζυγίας τῶν περισπωμέ-
νων.

φραεῖα ὀληπτος, φραεῖα ὀληπτος δὲ. καὶ
φραεῖα ὀληπτος, καὶ φραεῖα ὀληπτος ὀληπτος,
φραεῖα ὀληπτος δὲ.

φραεῖα φραεῖα ἢ διάνοια. καὶ φραεῖα
διάνοια.

φραεῖα ἢ συγγένεια. "(Babr. 31) οἱ σφῆς
ἐκόμισον καὶ διεῖκον ἐς φραεῖα λύχης τε
καὶ φάλαγγας, ὡσπερ ἀνθρώπων.

φραεῖα τὴν ἐπιφάνειαν τῆ κύματος.

φραεῖα τῶμος, ἀλμός. "καὶ τολμηθῆν
οἱ τὸ μέγα τόλμημα, φραεῖα τις αὐτὸν πε-
ριέρχεται, καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ" (cf.
v. τηκεδόν).

φραεῖα φραεῖα παρὰ Ἡροδότῳ (3 87)
τὸ φραεῖα φραεῖα, πεφραεῖα φραεῖα.

φραεῖα φραεῖα φραεῖα φραεῖα, ἀφραεῖα
φραεῖα, ἢ ἀτάκτως πεφραεῖα. "ἢ δὲ ἵππος ὀπι-
σθόρμητα φραεῖα φραεῖα φραεῖα, καὶ ἀδύ-
νατον εἶχεν ἐς τὰ ἄδενδρα ἐπιβῆναι." καὶ
αὐθις "κτύπη τῶν ὀπλων καὶ φραεῖα φραεῖα
τῶν ἵππων κατακούοντες ἐξεπλήσσοντο."

φραεῖα ἢ ἀνωθεν καὶ ἐξεπιπολῆς τῶν κυ-
μάτων κίνησις. ἢ ὁ ἐπιπολῆς τῶν κύματι
ἀφραεῖα, ὅτε ἀνεμος ἄρχεται πνεῖν (Hom. H
63).

φραεῖα τῶν ὑδάτων μελανία. b

φραεῖα φραεῖα φραεῖα τῶν τριχῶν. Βά-
βριος (82) "κοιμημένῳ λέοντος ἀφραεῖα φραεῖα
τῆς διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθνημῶθη,
φραεῖα δὲ χαιτήν ἐκθροε φραεῖα φραεῖα φραεῖα."

καὶ φρίσσω τὸ πυκνῶ.

φροίμιον προίμιον.

α φρόνημα ἢ ἐπαρσις· "ὁ δὲ ὑπὸ φρο-
νήματος καθήσει τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων
τὸ ξύλον, καὶ πεισθεὶς θνήσκει" (cf. v. Μί-
λων).

β φρόνημα καὶ ἡ ἀλαζονεία· "οἱ δὲ Ῥό-
διοι φρόνημα πολὺ πρότερον ἔχοντες, ὡς
καὶ αὐτοὶ τὸν τε Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον
νικηκότες τῶν τε Ῥωμαίων κρείττους ὄντες,
ἐς τοσοῦτον δέος ἀφίκοντο ὥστε τῶν τά-
ναντιά τοις Ῥωμαίοις φρονησάντων ἐπὶ τι-
μιωρίαν πέμψαι" (Dio Cass. fr. 68).

γ φρόνημα ἐνικῶς διὰ τοῦ η' πληθυντι-
κῶς δὲ τὰ φρόνημα διὰ τοῦ ι.

φρονηματίας.

φρονηματίζομαι ὅτι δοκῶ φρονεῖν.

φρονηματισθῆναι. οὕτως Ὑπερίδης,
ἀντὶ τῆ φρονήματος καὶ οὐσίας πληρωθῆ-
ναι. "οἱ δὲ φρονηματισθέντες ὑπὸ τῶν δε-
διλωμένων ἔτοιμοι ἦσαν."

φρονηματισμόν ἐπαρσιν, τύφον· "θει-
σάμενοι δὲ τὸν φρονηματισμόν τῶν ἀνθρώ-
πων ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις καὶ ταῖς
κατὰ κοινὸν ἐνγεύσεσιν ἐξ αὐτῆς ἐπαρῆλθον
ἐς τὸν φρονηματισμόν." καὶ τὸ ῥῆμα φρονημα-
τίζω.

φρόνησις, φρόνησις ἐστὶν ἐπιστήμη κα-
κῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ οὐδετέρων.

φρόνιν τὴν φρόνησιν (Hom. δ 258)· "κα-
τὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν."

φρονηματιστῶν συνεστῶτων. καὶ φρον-
τιζόντων ἀντὶ τῆ στυγναζόντων. ἡ σύνοδος
τις καὶ θῦκος σοφῶν. φρονηματιστῶν δὲ ἐκα-
λοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτην διὰ τὸ φρον-
τιζεῖν περὶ ἀλλήλων καὶ διὰ τὸ μηδέποτε
παύεσθαι φρονηματιστῶν. μεριμνοφρονηματιστῶν δὲ
καλοῦνται οἱ σοφοὶ οἱ Σωκρατικοί. καὶ
φρονηματιστῶν τὸ σόφισμα.

φρονηματιστῶν ἀγωνία καὶ μερίμνα καὶ φό-
βος· "ὄσσην ἀπὸν παρέσχεσ ἡμῖν φρονηματιστῶν."

φρονηματιστήριον διατριβὴ ἢ μοναστή-
ριον· ὅπερ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι.

Φρόντων Ἐμισσηρὸς ῥήτωρ, γεγονώς ἐπὶ
Σειῆρα τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δὲ Ἀθή-
ναις ἀντεπαίδευσε Φιλοστράτην τῷ πρώτῳ
καὶ Ἀρίστην τῷ Γυδαρεῖ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν
Ἀθήναις, περὶ 5' ἔτη γεγονώς, καὶ τῆς ἀδελ-
φῆς Φρονηματιστῶν παιδὶ ὄντι Λογγίνῳ τὸν
κριτικὸν κατέλιπε κληρονόμον. ἔγραψε δὲ

συχνοὺς λόγους.

φρονῶ τὸ καυχῶμαι.

φρονῶ (S OR 369) "πῶς ἔν ἔτιος ὁ σο-
φὸς ἐκ ἡδῶ τὰδε; ἐκ αἰδ'· ἐφ' οἷς γὰρ ἔ-
φρονῶ, σιγᾶν φιλοῦ."

φροῦδα ἀφανῆ, ἄφαντα· "φροῦδα γὰρ
αὐτοῖς καὶ ἐς τὸναντίον περιέστη τὰ τῶν
ἐλπίδων." Σοφοκλῆς (Ai. 263) "ἀλλ' εἰ πικ-
ται, κάρτ' ἄν εὐτυχεῖν δοκῶ· φροῦδα γὰρ
ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος." καὶ φροῦδος
ἀντὶ τοῦ ἐκποδίων. παρὰ πολλοῖς δὲ τοῦ-
μα ἔστι.

φροῦδος πρὸ ὁδῶ, οἰονεὶ ἀπελθεῖς,
ἐκδημος. Ἀπολλόδωρος "φροῦδος μὲν ὁ πρὸ
ὁδοῦ" φησὶν, "φροῦδος δὲ ὁ προορῶν." ἢ
ἤδη ἔξω ὢν. καὶ ἔτετρα παροιμία "φροῦδος
ἄδων ὀλίγη φροῦδος γενένηται" (A Nub 719)
ἀντὶ τοῦ διαγροννητῶν περὶ τὴν φροῦδα. ἢ
χῶς δὲ λέγεται ἢ γραφή, φροῦδος ἄδων καὶ
φροῦδος ἰδῶν καὶ τὸ μὲν φροῦδος ἄδων ἀπὶ
τοῦ συνεχῶς ἄδων φροῦδος, τὸ δὲ φροῦδος
ἰδῶν ἀντὶ τοῦ φηλάττων, ἐπειδὴ φέλας
ἦσαν τῶν τοῦ φρονηματιστῶν θυρῶν. φρο-
ρῶς δὲ ἄδων ἀντὶ τοῦ ἀγροννητῶν· οἱ γὰρ
φροῦδοντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ἑαυ-
τοῦ καὶ τὴν ἀγροννητῶν αὐτῶν παραμεθεῖσθαι
ἦδον.

φροῦδα φυλακῆ· "περὶ τῆς Σπύρης ἢ
φόβον κατέστησε Λακεδαιμονίως, ὡς καὶ
φροῦδα αὐτοῦς ἐν τῇ πόλει κατιστήσῃ."
φροῦδα φυλάσσει.

φροῦδα ἢ πλετεῖν ἐπὶ τῶν κερδῶ-
ν ἐφιεμένων· Ἀθηναῖοι γὰρ φροῦδα δια-
λαβόντες τοὺς νησιώτας μισθοὺς ἔταξαν με-
γάλως τοῖς φυλάσσειν ὑπ' αὐτῶν χορηγῆ-
σθαι τῶν νησιωτῶν. δι' ἀτέλειαν οὐκ ἐπὶ
τὸ ἀταλαιπώρως ἐκ τῶν ἄλλοτριῶν ἔπαιρ-
σθαι, ὡς δέον ἢ πλετεῖν τινὰ ἢ φροῦδα.

φροῦδα ἢ ἐν Ναυπάκτῳ. τοῖς Ναυ-
πακτοῦ φροῦδα ὀλίγη μισθοῦ διδομένη,
τῶν δ' ἐπιτηδείων πολλοῦ πιπρασκομένη,
τὴν παροιμίαν γενέσθαι. ἔνιοι δὲ οἱ Φίλι-
πος, ἐλὼν Ναυπάκτον, Ἀχαιῶν γνώμη τῆς
φροῦδος αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας. ἰσοφῆ
δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ.

φροῦδα κᾶρον. καὶ φροῦδα Χι-
μάρων (cf. v. ἀπεπόνων).

φροῦδα τῆς ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἰσο-
μένη πρὸ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶν ὅλων
καὶ δευρὸς ἐπ' αὐτὴν Ῥωμαίων νόμος, τῶ

ὑποχωρήσαντα καθ' ἡνδρητοῦν αἰτίαν θνήσκειν. οἱ δὲ τοῦ μετὰ κολάσεως τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον προκρίναντες ἴστανται (Ios. B. I. 5 11 5).

φρύαγμα ἢ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτῆρων ἤχη ἀγρίῳ φασήματι ἐκπίπτουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γελάσεως.

φρυαγμοσεμινάκως Ἀριζοφάνης (Vesp. 135) "ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμινάκους τινάς."

φρυάττεσθαι τὸ καταπλήττειν· οὕτω Μένανδρος. καὶ φρυαττόμενος ἐπιαιρούμενος.

φρύγανον τίθεσθαι (A Pac. 1026)· τοῦτό φησιν ἐπεὶ ἐπέβουλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι, ὡς οἱ μύνταις· καὶ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τίθεισι κατὰ τὴν ἐπιστήμην ἑαυτῶν. διὰ τοῦτό φησιν. "εὐ σοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι."

φρυγίλος ὄρνις, τῷ Φιλῆμονος γένους." φρυγίλος ὄνομα ὄρνιθι, ὃ δὲ Φιλῆμων κωμωδεῖται ὡς Φρὺξ καὶ ξένος καὶ Κῶρ. Ἀριζοφάνης φησί (Av. 768).

φρύγιον δαυδὸς ξηρός.

Φρυγίων ἔριων· ἐκίεσε γὰρ ἀπαλὰ καὶ καλὰ ἔριον γίνεται. Ἀριζοφάνης (Av. 493) "χλαιῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὃ μοχθηρὸς Φρυγίων ἔριων διὰ τῆτον."

φρυκτοὶ λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γινομένηναι, ὡς τινες βουσιάζοντες ἀνωθεν τῶν τευχῶν ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμύχοις, ὅταν τινὰς ἐώρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προσφυλάξασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ πολεμίων τῆτο ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἐώρων βοήθειαν ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν ὡς εἰ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅτε μὲν φίλους ἐδήλουν, ἐβιάσταζον τὰς φρυκτὰς ἡρεμῶντες, ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίον (sch. Thuc. 2 94).

φρυκτός ἢ διὰ τῶν δάδων γινομένη ἐν πολέμοις λαμπάς.

φρυκτός καὶ πυρροφρυκτωρενόμενος. οἱ κωμωγῶντες... ἀπετυμπανίσθη (cf. v. παραφρυκτωρενόμενος).

φρυκτωρεῖν κυρίως τὸ διὰ πυρρῶν ἀνατείνειν σημαίνει.

φρυκτωρία ἢ διὰ τῶν πυρρῶν παραφυλακὴ νυκτερινή· ἢ λαμπάς. ἢ κωδίσκος. παρὰ τὸν φρυκτὸν καὶ τὸ ὠρεῖν, ὃ ἔστι φρυλάττειν. φρυκτωρός δὲ ὁ τῆς φρυκτωρίας

ἐπιμελέμενος.

Φρύνη ἔχουσα λήκνυτον πρὸς ταῖς γνάθους" (A Eccl. 1093). Φρύνη παλαιὰ ἐταίρα.. λήκνυθος δέ, τουτέστι διωδηκῆτι τὸ πρόσωπον.

Φρῦνις κιθαριστὸς Μιτυληναῖος, ὃς ἐδόκει πρῶτος κιθαρίσαι παρ' Ἀθηναίους, καὶ νικῆσαι παναθήναια ἐπὶ Καλλιῆς ἄρχοντος. ἦν δὲ Ἀριστοκλείδης μαθητὴς· ὃ δὲ Ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου, ἠκμασε δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικὰ, εὐδόκιμος κιθαριστής. πυρραυβίων δὲ τὸν Φρῦνιν ἀδλωδοῦντα κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. Ἰστρος δὲ ἐν τοῖς ἐπιγραφόμενοις Μελοποιοῖς τὸν Φρῦνιν Λέσβιον φησι, Κάνισπος υἱόν· τῆτον δὲ Ἰέρωνος τῷ τυράννῳ μύγειρον ὄντα δοθῆναι σὺν ἄλλοις πολλοῖς Ἀριστοκλείδῃ. ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικεν· εἰ γὰρ ἦν γεγονὼς δῆλος καὶ μύγειρος Ἰέρωνος, ἐκ ἂν ἐσιώπων οἱ κωμικοί, πολλὰκις αὐτῷ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινέργησε, κατακλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον (sch. A Nub. 967).

Φρύνιχος Πολυφράδμωνος ἢ Μινέρας (οἱ δὲ Χοροκλέους), Ἀθηναῖος τραγικός, μιθρητῆς Θεσπίδος τῷ πρώτῳ τὴν τραγικὴν εἰσενέγκαντος. ἐνίκου τοίνυν ἐπὶ τῆς ἐξ' ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικίον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ εὐρετῆς τῷ τετραμῆτρῳ ἐγένετο. καὶ παιδὸν ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμωνα. τραγωδῆται δὲ αὐτῷ εἰσὶν θ' αὐταί, Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἀλκαστις, Ἀνταῖος ἢ Αἰβύς, Δίκαιοι ἢ Πέρσοι ἢ Σύνθωκοι, Δαναῖδες.

Φρύνιχος Ἀθηναῖος, κωμικός τῶν ἐπιθευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμωδίας· ἐδίδαξε γὰρ τὸ πρῶτον ἐπὶ πρ' ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ ἔστι ταῦτα, Ἐριμιάτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμισταί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μῦσοι, Μύσης, Πόαστριαι, Σάτυροι.

Φρύνιχος Βιθυνὸς σοφιστής. Ἀττικιστής ἢ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων βιβλία β', τιθεμένων συναγωγῇ, σοφιστικῆς παρασκευῆς βιβλία μζ', οἱ δὲ οδ'.

Φρύνιχος Μελανθῶ Ἀθηναῖος τραγικός. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτῷ καὶ τῆς Ἀνδρομέδα, Ἡριγόνη. ἐποίησε καὶ πυρρῆχας. ὅτι Φρῦνιχον Ἀθηναῖοι χιλιάς ἐξημίωσαν ἄλωσιν Μιλησίων τραγωδῆσαντα.

Φρύνιχος καὶ Λύκις καὶ Ἀμειψίας κωμικοὶ ὑπόφυρροι. καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 13) ἔθεν, ὡσπερ ἡ μέλιττα, Φρύνιχος ἀμβροσίῳν μελέων ἀπεγεύετο καρπὸν, ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν."

Φρύνιχου πάλαισμα. αὕτη τέτακται κατὰ τῶν πανούργως καὶ συνετῶς σοφισμένων. ἱστορεῖ δὲ Θεοκλίδης (8 50) ὅτι Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατὰγειν Ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ Φρύνιχος ὅτι βούλοιο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἀλκιβιάδης καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπολέσθαι ὁ Φρύνιχος γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ τὸ γεγονὸς αἰτιώμενος καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ προδώσειν τὸ στράτευμα, εἰ ἐπέλθοι. σημήνας δὲ οὕτως προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις δευτέρῳ ἤζην ἐπιστολὴν κατ' αὐτῆ παρ' Ἀλκιβιάδου, καὶ πολεμίων ἔσθον ἐπομένῳν φυλάξασθαι. συμβάντων δὲ οὕτως τούτων, καὶ κομισθέντων μὲν τῶν γραμμῶν γενομένης δὲ τῆς ἐξόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα καὶ τὰ νῦν καὶ τὸ πρότερον κατὰ τῆ Φρύνιχου δι' ἔχθραν ἐπ' Ἀλκιβιάδου γεγενησθαι. καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Ran. 700) "Φρύνιχα παλαίσμῳσι" ἀντὶ τῆ στρατηγήμασι στρατηγῶντος γὰρ αὐτῆ ἠττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκοῦσθησαν ὡς προδότος τὸν πόλεμον. κωμικὸς ποιητῆς, ὃς κινουμένους τῆς χορῆς εἰσήγε καὶ παλαίοντας. ἦν δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἐφ' ἧ πολλοὶ τῶν τραγικῶν ἄνθρωποι ἐγένοντο. γέγονασι δὲ Φρύνιχοι τέσσαρες.

φρῦνος ὁ ἀδιάπλωτος βάρυκος. καὶ ἐπίγραμμα (adesp. 394) "ἀσπίδα φρῦνον ὄφιν καὶ Λυδικίους περιφέρου, καὶ κύνη λυσοστήν, καὶ πάλι Λυδικίους."

Φρύνων καὶ Φιλοκράτης ἀμφοτέροισι προδότηι. καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν προδοσίαν ἔφυγε καὶ ἐπὶ πορνοβοσκίᾳ διεβάλλετο, ὁ δὲ Φρύνων ἐπὶ τῇ τῆ παιδὸς προαγωγείᾳ, ὃν ἀπήγαγε Φιλίππῳ (Demosth. 19 230).

Φρυνώνδας τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβημένων, ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρῳ "ὦ μαρὰ καὶ Φρυνώνδα καὶ πονηρὸν σύ." ἐκ τούτου τῆς πονηρῆς Φρυνώνδας καλεῖται.

κακοήθης ὁ Φρυνώνδας ἔτος καὶ πανούργος, μισθῆ τινὰς μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥαδίως συντιθεῖς, ὡς φησὶν Ἐσθῆμος. καὶ αὐθις (Aeschin. 3 137) "ἀλλ' οἶμαι ἔτε Φρυνώνδας ἔτ' Εὐρύβατος, ἔθ' ἄλλες πύποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιαῖτος μύθος καὶ γόης."

Φρύνωνος ὄνομα κύριον. ἔτος τῶν ἰπρέσβειων εἰς τὴν τῶν μετ' Ἀισχίνου καὶ Δημοσθένους. Harp.

Φρῦξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμεινῶν καὶ διακονέζουρος, ἐπεὶ δοκῶσιν ἀργότεροι καὶ πεχελέστεροι εἶναι οἱ Φρῦγες οἰκέται.

Φρῦξ μὴ δ' ἐν ἤτιον Σπινθάρος (A. A. 763). ἔτος ὁ Σπινθάρος κωμωδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρῦξ.

φρωγεῖν φρώττειν ἀττικῶς (κα φώγω φρώττειν).

φυγαδεία φυγή, ἔξορία. "δοῖν προδῶτων ὀλέθρων ὑπαρχόντων, ἡλλάζοντο φυγαδείαν ἀντὶ τούτων αἰδίων. ἔτιως ἀληθῆς ἐστὶ τὸ περιφερόμενον, ὅτι παῦσις τῆ κατὰ μῆζον κακόν" (cf. v. παῦλα). καὶ φυγὰς "τῆ ἰδίᾳ ἔθνος, ἧ φυγὰς ὀλίγω πρότερον ἐγενέται, ἀπέδειξε βασιλίσειαν," ἀντὶ τῆ ἔξορις. φυγγάνει Σοφοκλῆς (El. 131) "ἔτι κημὶ τάδ', ἔτι με φυγγάνει," ἀντὶ τῆ λανθάνει. καὶ αὐθις "ἐπὶ τινὰ πύργον ἐψηλὸν κατεφυγγάνει."

φυγοδέμνιος παρθένος. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 10) "σώτερον φυγοδέμνιε κῆρα φῦζι δειλία, φυγή. καὶ φησὶ δειλός" (AP 6 237) "ὀμηστοῖαν δ' ἔτραπε φησὶ δειλόν."

φυζακινός ὁ δειλός.

φυγὴν βλάστησιν, ἀξῆσιν ἡλικίας. "πρὸ τῆ δὲ σοὶ πέφυκε καὶ τῶν ὀρθίων εἶναι δοκούντων ἢ φυγὴ τῶν δακτύλων."

φυκία θαλάσσια ζῷα. ἢ ὁ ἀφρός τῆ βρύου.

φυκίδα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 105) "τρήλαν ἀπ' ἀνθρακίτης καὶ φυκίδα σοὶ ἰμενήτιν, Ἄρτεμι, δωρεῦμαι."

φῦκος ἢ τινὲς τὰς οἰκείας ὄψεις αἰ γυναικῆς χρεῖσι. λέγεται δὲ καὶ φυκία τῆ βρύου, καὶ φυκίς ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 24) "πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ φυκί' ἀπ' ἐνόρμων κῆρασιν αἰγιαλῶν."

φῦκος τὸ χορτώδες τῆς θαλάσσης (sch.) Hom. I 7).

φυλα ἔθνη. διὰ δὲ δύο λλ σημαίνει τὰ τῶν δένδρων φύλλα.

Φυλαῖος ὁ ἐκ τῆς Φυλῆς.

φυλακὴ τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός· τετραχῆ γὰρ διήρηται. καὶ φυλακαὶ τῆς νυκτὸς αἱ διαιρέσεις, καθ' ἕς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγγειρίζουσι.

φυλάκεια παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τὰ ἐκμυγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν (Damasc. ap. Phot. p. 338 b). καὶ Πολύβιός φησιν “ὁ δὲ κατέσχεν ἀμφοτέρω τὰ κατεσκευασμένα φυλάκεια, ν' πόδας διεστώτα ἀλλήλων.”

φύλακος· παρ' Ἡρόδοτον (184) “κατὰ τῆτο τῆς ἀκροπόλιος, τῆ οὐδεὶς ἐτέτακτο φάλακος.”

φυλακτῆριον τόπος ἐνθα οἱ φύλακες.

φυλάξαντες ἐπιτηρήσαντες, Ἡρόδοτος (512). καὶ φυλάξασα καιροφυλακήσασα, εὐκαιρῶς ἐπιτηρήσασα· Ἀρριανός “ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ὑποδημοῦντα ὑπισχεῖται Τατίῳ προδώσειν τὸ φρούριον” (cf. v. λιθάζω).

φυλάρχης δυνάστης. “ξυμβάλλει τῷ Τραϊανῷ περὶ Ἀνάργου, ὅς ἦν Ὀσροηνῆς χώρας δυνάστης· ὅσπερ φυλάρχας ὀνομάζουσι οἱ ἐκείνη, ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται.”

φύλαρχος ὁ κατὰ φυλὴν ἐκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων, ὑποτειγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Harp.

Φύλαρχος Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης (οἱ δὲ Σικωνῖον, ἄλλοι δὲ Αἰγύπτιον ἔγραψαν), ἱστορικός, τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύρρου τῷ Ἡπειρώτῃ στρατεῖαν ἐν βιβλίοις κή· κατὰ γὰρ δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίῳ τῷ εὐεργέτῃ κληθέντος καὶ τῆς Βερνίκης τελευτῆς, καὶ ἕως τῷ Θανάτῃ Κλεομένῃ τῷ Λακεδαιμονίῳ, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνῃ. τὰ κατὰ Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένην. ἐπιτομὴν μυθικὴν. περὶ τῆς τῷ Διὸς ἐπιφανείας. περὶ ἐθρημάτων. παρεμβάσεων βιβλία θ'.

Φυλάσιμος (ἢ Φυλάσιος) ὁ ἐκ τοῦ δήμου. καὶ φυλασσόμενος προσφώμενος, προσκοπούμενος· “οὐ μέντοι οὐδ' ἀπέκλινε, φυλασσόμενος μὴ δοκοίη φεύγειν.” οὕτω Ξενοφῶν (Anab. 2216). καὶ Θεκυδίδης (23?) “φυλάξαντες τὸ συχνὸν τῆς νυκτὸς ἐφυγον.” Φυλείδης ὁ τῷ Φυλέως. Hom. E 72. φυλέτης συγγενής, ὁμόφυλος· Ἰώσηπος

(A. I. 588) “ὁ δὲ Σαμίων καταβὰς ἐκ τῆς πέτρας ἐν τῇ τῶν φυλειῶν αὐτὸν τέθεικεν ἐξουσία.”

φυλή. ἡ φυλὴ καθ' αὐτὴν ἐστὶ μέγιστος στρατιώτης.

Φυλὴ ὄνομα δήμου παρ' Ἀθηναίους. a

Φυλὴ ὄνομα τύπου, καὶ Φυλάσιοι οἱ ἐνοικοῦντες.

Φυλή. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης (109). δημὸς ἐστὶ Φυλὴ τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. ὁ δὲ Μέλιανδρος τόπον νομίζει εἶναι Φυλήν. ὁ δὲ Φιλόχορος φησὶν αὐτὸ φησὶν εἶναι. Harp. καὶ Ἀριστοφάνης (Plut. 1147) “μὴ μνησικακῆς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.”

Φυλιστιεῖμι οἱ λεγόμενοι Παλαιστῖνοι.

φυλλεῖα τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάων· Ἀριστοφάνης (Ach. 468) “εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνὰ μοι φυλλεῖα δός,” ὅσον μειωραμμένα καὶ εὐτελῆ· τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσιν. φυλλεῖα δὲ τὰ τῆς Θριδακίνης φύλλα.

φυλλίς ἢ τῷ δένδρῳ.

φυλοκρινεῖ διακρίνει, καταδοκιμάζει περιέργως.

φύλοπις μάχη.

φύματα ψυδράκια.

φύντα γεννηθέντα.

φύξηλις ὁ φρυγῆς.

φύξιν φρυγῆν.

φύόμενος γεννώμενος.

φύραμα· “ἡμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν ἀπὸ πηλὸν γῆν ἐκρηθῆ φρυαθεῖσιν· τὸ γὰρ φύραμα ἐ διαφορὰ τῷ πηλῷ ἀλλὰ γένος” (Alex. Aphrod. in Top. 4 p. 163).

φύραμα στέαρ. b

φύρδην συγκεχυμένως· (AP 7531) “φῶ δὲ σίδυρον παιδὸς ἐξ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνος.”

φύρεται μολύνει, ἢ ἐκβρέχει, ἢ πλύνει.

φύσα χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον· Ὀμηρος (Σ 470) “φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴκοσι πῦσαι ἐφύσων.” καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὴν φύσιν.

φύσαλλίδες οἱ αὐλοὶ.

φύσαμος (ἢ φύσαλος) εἶδος κήτης θυλασσίης.

φύσσα ἢ γεννήσσα. καὶ φύσαντι γεννήσαντι.

φύσει βλαστήσει. Ἀριστοφάνης (Av. 789) a “ἐδὲν ἔστ' ἄμεινον ἐδ' ἡδίων ἢ φύσαι πτερού.”

b φύσει. ὅτι οἱ πυλαιοὶ ἔλεγον μηδὲν τῶν φάσει μίτην εἶναι, τὰ σχήματα δὲ τὰ τῶν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. ἐκ ἀναγκαῖον δὲ ταῦτα λέγειν χρήσιμα· τὸ δὲ χρῆσιμον τινὸς χάριν ἔξωθεν ἐπισυμβάειν αὐτὰ γινόμενα. οἱ δὲ συλλογισμοὶ ἔχ' ὡς σιτία καὶ ποτὰ κατὰ φύσιν ἡμῖν. ἕτεροι γὰρ οἱ τούτων κανόνες, ἔθη νόμοι καὶ ἐπιτηδεύματα δημοσίαι καὶ καθ' ἕκαστον καὶ καθ' ἄνδρα ἰδίαι. μεταθέσθαι γὰρ ἔξεστιν αὐτὰ καὶ πρὸς τῆν ἄνθρωπιότητα μετεμβαλεῖν, ὡς ἂν τις ἐθέλοι, δίδεται. ὅθεν ἐνίοις ἐδὲ τὰ φύσει δοκῶντα ἡθαρτικά σιτία καὶ δηλητήρια ἡμέριμα καὶ προσεγγυκαμένοις ἐφάνη λεπυρά. ἡμεῖσι γὰρ τὴν Ἀττικὴν γυνυάικα τῆ κωνεῖς καθάπερ λαχάνων ἐσθίειν, καὶ τὸ Ποντικὸν θηρίον, ὅσις ποτὲ ἦν ὁ Μιδριδάτης ἐκείνος, ἐκπιόντου γενναίαν κύλικα δηλητηρίαις φαρμάκων μὴ διαφθαρῆναι, τῷ καισιχῶσθαι τὸ σῶμα, καθάπερ σίδηρον τῇ βλαφῆ, παρὰ τῶν ἀντιπαθῶν, ἃ προσεφέρετο πολλάκις ὑποπτέων ὁ βδελυρός, ἀπὸ τῶν εὐίων ἀρξάμενος, ἅπαντας ἀνθρώπους ὡς ἐπιβλαλεύοντας αὐτῷ μόνῳ διὰ τὴν καλὴν τετρανίδα.

φύσιν τὴν φύσιν.

φύσιγγες τὰ ἐν ταῖς κνήμιας ἐκκαύματα. ἢ τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορούδων, ἢ φυσίγη. ἢ εὐθεῖα φύσιγγ.

φυσίγιος ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύσιν.

φυσικὸς λόγος παρὰ φιλοσόφους. μετὰ τὸν ἡθικὸν διεξέρχονται περὶ τῆ φυσικοῦ, ἡγεῖται περὶ σωματίων, περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων καὶ περάτων καὶ κόσμου καὶ τόπου καὶ κενοῦ, περὶ ἀστέρων, περὶ ἡλίου, περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ, πῶς ὁρῶμεν, τίς ἢ αἰτία τῆς κατοπτρικῆς φαντασίας, περὶ νεφῶν βροντῶν ἰριδος (Diog. L. 7 132).

ὅτι τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν, εἶδος ὕλη καὶ ἡ αἰτία καθ' ἣν ἐστὶ τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. καὶ καταγίνονται, φησί, περὶ ταῦτα μέθοδοι εἰς τὴ φυσική, ἢ κατὰ μέρος τέχνη, ἢ διαλεκτική, ἢ μαθηματική, ἢ πρώτη φιλοσοφία. ἐστὶ δὲ φυσικοῦ μὲν περὶ πάντων τῶν εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι καὶ τῆς ὕλης καὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων καὶ τοῦ εἶδος τῆς αἰτίας. οἷον ὅτι τῶν οὐρανίων ἔλη οὐχὶ τὰ δ' εἰσὶ χεῖρα, ἀλλὰ ἕτερον τι σῶμα. πάλιν τί τὸ εἶδος; ὅτι σφαιρικά. καὶ διὰ τί σφαιρικά; ὅτι πολυχωρητότατον ἐν ἐπιπέδῳ μὲν τῶν ἄλ-

λων σχημάτων ὁ κύκλος, ἐν σφαιροῖς δὲ ἡ σφαῖρα, ὡς καὶ ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν ἀποδέδωκε. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀποδίδωσιν αἰτίαν περὶ τοῦ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ· τὴ γὰρ ἀδίω γῆσιν ἐσομένην. ἀποδίδωσι δὲ καὶ ὁ Πλωτῖνος αἰτίαν ἐκ τῆς σχέσεως τῆ ἡμῶν πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. προσεχίως δὲ εἰσὶν αἰτίαι τὰ οὐράνια αἰ νοητὰ οὐσίαι. δεῖ δὲ τὸ αἰτιατὸν ὅτι μάλιστα ὠμοιωθῆναι τῷ προσεχῆ αἰτίῳ, καὶ τούτῃ εἰκόνα καὶ μίμησιν φέρει. διὰ τῆτο ἔν, φησί, κύκλω κινεῖται ὁ οὐρανός, ὅτι νῦν μιμεῖται· ἴδιον γὰρ τῷ νῦν τὸ πρὸς ἑαυτὸν νεύειν. αὐτὸς γὰρ ὁ ὄρων, αὐτὸς ὁ ὁρώμενος· ὄρων γὰρ τὰ εἶδη ἑαυτῶν ὄρων, καὶ ἑαυτῶν ὄρων τὰ εἶδη τιθέεται πλῆρωμα γὰρ ἐστὶ τῶν εἰδῶν καὶ εἶδος εἶδος. ἔχει ἔν ὁ ὄρων τὸ σφαιρικὸν σχῆμα ἐπὶ τὴν κύκλω κίνησιν, ταύτην δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸν νῦν ἔξομοίωσιν. καὶ ἄλλως μιμεῖται τῷ νῦν πανταχῇ ὄντα· καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχῇ γίνεται. τῷ ἔν πανταχῇ γίνεσθαι τὸ πανταχῇ ὄν μιμεῖται· τελείωσις γὰρ τῶ χειρῶν ἢ πρὸς τὰ ὑπέρτερα ἐπιστροφή καὶ ἔξομοίωσις. ἔτω μὲν ὁ φυσικὸς τῶν φυσικῶν ἀποδώσει καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν τῆν καὶ τὸ αἰτίον· ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης καὶ αὐτὸς μὲν περὶ αὐτῶν διαλαμβάνει, διαφέρει δὲ τῷ φυσικῷ ὅτι περὶ μερικῶν τι γίνεται πρῶγμα, οἷον ὁ ἱατρὸς περὶ τὰ ἀνθρώπινα σώματα, ὁ τέκτων περὶ λίθους καὶ ἔλαια. ἀποδώσει δὲ καὶ οὗτος τὸν ὄρισμόν, περιλαμβάνων καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν τῆν καὶ τὴν αἰτίαν. διαφέρει δὲ καὶ κατὰ ἄλλας τρέπας (Philopon. in Aristotel. de an. 1).

φύσις. φύσις ἐστὶν ἡ ἀπλοῦς τῶν ὄντων κίνησις. πεντάτροπος δὲ αὕτη, νοητά, ὡς ἐπὶ ἀγγέλων, ἐξ αὐτῶν τῶν νοημάτων ἀλήλους συγγινομένων, λογική, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, δι' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τῶ ἀσφαι τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς τὸς ἐκτὸς δημοσιεύσασα. αἰσθητική δὲ ἢ ἐν τοῖς αἰσθησι θεωρημένη; πρὸς γὰρ τῇ θρηπτικῇ καὶ αἰσθητικῇ καὶ γεννητικῇ δυνάμει καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέκτηται. φυσική δὲ ἢ ἐν τοῖς φυσικοῖς· κινεῖται γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρηπτικὴν καὶ αἰσθητικὴν καὶ γεννητικὴν δυνάμει. ἄψυχος δὲ, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων, καθότι καὶ αὐτοὶ κινεῖται κατὰ τὸ ποῖον καὶ κατὰ τὸ ποῦ, καὶ κατὰ τὸ ποῖον μὲν κατὰ

τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι, κατὰ τὸ ποῦ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἐτεροκίνητον μετάθεσιν.

φύσις ἐστὶν ἢ τε συνέχου τὸν κόσμον καὶ ἢ φύσου τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ ἔτιως, ἔξις ἔξ αὐτῆς κινεμένη, κατὰ σπερματικὰς λόγους ἀποτελεσθῆναι τε καὶ συνέχου τὰ ἔξ αὐτῆς ἐν ὠρισμένοις χρόνοις, καὶ τοιαῦτα δρῶντα ἄφ' οὐρανῶν ἀπεκρίθη. ταύτην δὲ τοῦ συμπερόντος στοχάζεσθαι, ὡς δῆλον ἐκ τῆς οὐρανοῦ δημιουργίας (Diog. L. 7 148).

ἢ φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὄλων, τῆς ἐκάστου τῶν ὄντων κινήσεώς τε καὶ ἡρεμίας. ἴσον ἢ γῆ κινεῖται μὲν κατὰ τὸ βλαστάνειν καὶ ζωογονεῖν καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι, ἡρεμειεῖ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταπτώσιν, ἀκίνητος ἔσται παντελῶς καὶ ἀπόρευτος. τὴν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεώς τε καὶ ἡρεμίας οὐσιωδῶς, ἦγον φυσικῶς καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκός, τῇ γῆ ἐνυπάρχουσαν φύσιν καλοῦσιν. οὐ τὴν κίνησιν ἢ αὐτὴν καὶ τὴν ἡρεμίαν τῶν πραγμάτων φύσιν εἰρήκουσιν, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν, τουτέστι τὴν αἰτίαν καθ' ἣν οὐ κατὰ συμβεβηκός ἀλλ' ἐσιωδῶς αἰ οὐσίαι κινεῖνται καὶ ἡρεμοῦσιν. ὅταν δὲ λέγη ὁ ἀπόστολος (Ephes. 2 3) "καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί," οὐ κατὰ τὸτο τὸ σημαίνονμενον τῆς φύσεως λέγει, ἐπεὶ τῷ ποιήσαντος ἄν ἦν τὸ ἐγκλημα, ἀλλὰ τὴν ἔμμονον καὶ κακίστην διάθεσιν καὶ χρονίαν καὶ πονηρὰν τυχῆθειαν.

φύσκη τὸ παχὺ ἔντερον, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα καὶ κρέα καὶ μάττησιν· ἔξ οὗ γίνεται ὁ ἄλλῳ.

φυσκητόεσσα.

φυσόβαθρον τὸ τοῦ χαλκῆος.

φυστή μῦζα· (A Vesp. 608) "καὶ τὸ ἄναιον μ' ἐπιθωπεῦσαν φυστὴν μῦζαν προσενέγκη." (AP 7 736) "φύση ἐν γρώνη ιασσομένη παλάμαις."

φυσὴ τὸ πρῶτον, τὸ ἐκ προχείρου πλάτω. Αριστοφάνης (Av. 770) "φυσάτω πάπυρος παρ' ἡμῶν, καὶ φανοῦνται φράτορες."

φυστὰ τὰ δένδρα.

φυσταλίξει φυστεύει, πλησιάζει.

φυσταλιῆς ἀμπελοφύτης γῆς. Hom. Z 195.

Φυστάλιμος ὄνομα κύριον.

φυστάλιμος ἀπὸ φύτλης, ἀπὸ γενέσεως· αἰ ἔξ ἀρχῆς· "ἀλαῶν ὀμμάτων ἄρα καὶ

ἦσθα φυτάλιμος." οὕτω Σοφοκλῆς (OC 151).

φυστεία τῶν δένδρων.

Φύτειον ὄνομα πόλεως.

φυστηκόμος ὁ φυτοργός. καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος, διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν.

φυστικαὶ δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχῆς, θρεπτικὴ ἀξητικὴ γεννητικὴ. φυσικαὶ δὲ καλοῦνται διότι αὐταὶ μόναι ἐν τοῖς φυτοῖς ὄρωνται. ἐσμὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι καὶ ζῶα καὶ ἐμψυχα, καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι τὰς λογικὰς ἔχομεν δυνάμεις, ὡς δὲ ζῶα τὰς ἀλόγους, ὡς δὲ ἐμψυχα τὰς φυσικὰς. ἐμψυχα γὰρ λέγομεν καὶ τὰ φυτὰ. ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι καὶ γενεῶν ὁμοιοῦσθαι. λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῆν καὶ τεθνήσκειν· ἢ δὲ ζῶη καὶ ὁ θάνατος παρουσία καὶ ἀπουσία γίνεται ψυχῆς. ὅσα μὲν οὖν ἔχουσι τὰς κρείττους ζωάς, ἔξ ἀνάγκης καὶ τὰς καταδειστέρας ἔχουσιν· οὐκέτι δὲ καὶ ἀνάπαλιν. οὐ γὰρ δυνατὸν τὰς λογικὰς ἔχειν δυνάμεις, μὴ πρότερον ἰσχυρότας τὰς καταδειστέρας. ἀμέλει καὶ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος τὸν μὴ μετασχόντα τῆς χειρόνος. ὅσα γοῦν μετέχει ὄψεως, ταῦτα καὶ ἀκοῆς καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ ὅσα ἀκοῆς, ταῦτα καὶ ἀσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἀφῆς. οὐχ ὅσα δὲ ἀσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἀφῆς, πάντως καὶ ὄψεως, ὡσπερ ὁ ἀσπάλαξ· οὐδ' ὅσα ἀφῆς, ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων, οἷον οἱ σπόγγοι ἀφῆς μετέχουσιν, οὐδεμιᾶς δὲ τῶν αἰσθήσεων ἄλλης. ὥστε οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος τὸν μὴ τῆς ἐλάττονος μετασχόντα. τοῦτο δὲ οὐχ ὅτι δέονται τῶν χειρόνων αἰ κρείττους, ἵνα ὑποστῶσιν· ἀλλὰ τὸναντίον τὸ σῶμα οὐ δύναται μετασχεῖν τῶν κρείττωνων, μὴ πρότερον μεταλαβὼν τῶν καταδειστέρων (Philopon. in Aristotel. de an. 1).

φύτλη γενεά, φυλή.

φύω βλαστάνω.

φῶ εἶπω.

φωγύνω τὸ φράγω.

φῶδες αἰ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι.

φῶδον τὸ ἐν χειμῶνι καύμα, καὶ φῶδων φλυκταινῶν. ἐκ βυλανεῖς δὲ διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀποροῦντας ἐνδιμάτων διὰ τὸ ψῦχος ἐν βυλανεῖσι καθεύδειν καὶ φλυκταίνας ποιεῖν (sch. A Plut. 535).

φῶζω τὸ καίω.

Φωκαίων ἀρά. Φωκαίης γὰρ καταλι-

πόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ἐπὶ Ἀρπάγῃ πολιορκίᾳ ὤρμησαν ἐπ' Ἰταλίας, μύθρους εἰς τὴν θάλασσαν βυλόντες, καὶ ἐπαρασάμενοι μὴ πρότερον ὑποστρέφειν εἰς τὴν ἑαυτῶν ἢ τῆς ἀνερχθῆναι.

φωκαία ἡ ἐκ τῆς φώκῃς. Φωκεός δὲ ὄνομα τόπος.

Φωκᾶς ὄνομα κύριον.

Φωκέως Φωνοτίως. ἄλοσχερέζερων Φωκεῖς, ἐπὶ μέρος δὲ Φανοτίς (sch. S El. 45).

φώκη δύσποδμον ζῆρον θαλάττιον Ἀριστοφάνης (Vesp. 1035, Pac. 759) "φώκης δ' ὀσμὴν εἶχε."

Φωκίων δὲ ὁ Φώκος πολλοῖς χρήματα ἔδωκε καὶ θυγατέρας συνεξέδωκε, καὶ πᾶσιν ἀνίει τὰ αὐτῶ. χρηστός ἂν ἐκλήθη κοινῇ ψήφῃ ἐν ἐκκλησίᾳ. δικάζων δὲ αἰεὶ τὴν σώζουσαν ἔφερον. ὁ δὲ ἐπὶ Σατύρῃ φησὶν ὁ Δημοσθένης (19 193) ἔνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τῆτο εἰς Φωκίωνά τινες ἀναφέρουσι, καὶ φασιν ὅτι λαβίων αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἤγαγε καὶ ἐξέδωκεν (cf. v. ὅτι ξένος).

Φωκίωνος ὄνομα κύριον.

Φώκος. καὶ πυρομίᾳ Φώκου ἔρμος, κατὰ τῶν εὐωχίας συναγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φώκος γὰρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμῳ πολλῶν αὐτῆν μνηστευομένων ἐράνας συνῆγε, καὶ ἐστιῶν τὸς μνηστῆρας ἀεβύλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φώκον.

Φωκὺλίδης Μιλήσιος φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγριδος (ἦν δὲ ἐκάτερος μετὰ χιμ' εἰτη τῶν Τρωικῶν, Ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ'), ἔγραψεν ἔπη καὶ ἐλεγείας, παραινέσεις ἤτοι γνώμιας, ὡς τινες κεφάλαια ἐπιγράφουσιν· εἰσι δὲ ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.

φωλάδι ἐμφωλευούση. καὶ φωλάδος σπηλαίῃς κρηπτοῦ· Βάβριος (82 3) "φρέξας δὲ χαιτην ἐκθουρε φωλάδος κοίλης." καὶ φωλάς εἶδος νόσος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατοικίδιον ὄρνιν, τὴν ἐπαύζουσαν καὶ κλώσασσαν.

φωλεά. καὶ φωλεία ἐκ τῆς φωλεύω.

φωλεόν τὸ παιδευτήριον Ἰωνες· ὅθεν ἀποφώλιοι οἱ ἀπαιδευτοί. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατὰδυσιν τῶν ὄφρων.

φωλεύουσι κρύπτουσι.

φωλήτοροι οἱκοι συμποσιακοί.

φῶμεν εἴπωμεν, ἐροῦμεν.

φωνασκεῖν εὐφωρίαν ἀσκεῖν. καὶ φωνασικὸν βούκινον. "ἐπὶ Θεοδοσίῃ τοῦ

βασιλέως τὸ τῶν φωνασκούντων γένος πανταχόθεν ἀνιχνευόμενον."

φωναεῖν λέγειν.

φωνή. ὅτι εἶδος ἡ φωνὴ τῆς ψόφου· δὲ φωνὴ πλήξίς ἀέρος ἢ ἀήρ πεπληγμένος· οὐ γὰρ πᾶς ψόφος φωνή, ὡσπερ οὐδὲ τῶν ἀψύχων αἶον κυμάτων ἢ ἀνέμων γένεσις, ἀλλ' ἐμπύχου τινὸς ψόφος ἐστὶν ἡ φωνή. οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος ἐμπύχου φωνή, οὐδὲ ὁ διὰ χειρῶν κρότος, οὐδὲ τὸ χροψασθαι, οὐδὲ τὸ βήξαι. φωνὴ γὰρ ἐστὶν ἐμπύχου ψόφος διὰ τῶν φωνητικῶν γινόμενος μορίων, οἷον πνεύμονός τε καὶ τῶν ἀνακαστικῶν μορίων καὶ τῆς τροχίας ἀρτηρίας καὶ τῆς φάρυγγος, καὶ ἐδὲ διὰ τῶν ὀστέων οὖν τῆς ψόφου γινόμενος· διόπερ οὐδὲ ὁ βήτων λέγεται φωναεῖν· ἀλλ' ὅταν μετὰ φωνητικῆς σηματικῆς ταῦτα κινηθῆ, τότε ὁ γινόμενος ἐπὶ τῶν ψόφου φωνὴ καλεῖται. τρία δὲ ταῦτα θεωρεῖται περὶ τὴν τοῦ ἀφρώπου φωνήν, ὀρθμὸς ἁρμονία λέξις. ἡ δὲ ὁ μὲν ὀρθμὸς περὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκφωρήσεως τὸν μακρὸν καὶ τὸν βραχύν, διὰ τῶν φωνητικῶν τὰ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ ἐκφωρούμενα μακρὰ ὠνόμισαν, τὰ δὲ ἐν ἐλάττω βραχέα· ἐκ δὲ τῆς τοῦτων ἀφωρῆς ἄλληλα συνθέσεως τὸ εἶρεθμον τῶν ἐπιπύγεται. ἡ δὲ ἁρμονία περὶ τὴν τῆς ὀρθμῆς καὶ τῆς βαρέως συμμετρίας ἔχει, ἡ δὲ λέξις περὶ τὴν διατύπωσιν τῶν συλλαβῶν, ἐξ ἧς τῶν λεγομένων σημαίνεται ἔννοια. ἐπεὶ ἂν ταῦτα μὲν ἔχει κυρίως ἡ τῆς ἀφρώπου φωνή, μωμῶνται δὲ πως ταῦτα καὶ τὰ μεσικὰ ὄργανα, διὰ τοῦτο κατ' ἀναλογίαν λέγουσι καὶ αὐτὰ φωναεῖν.

ὅτι διακρίνουσι τὴν φωνήν ἀπὸ τῆς φωνῆς διχῶς, ἔκ τε τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως καὶ ἐκ τῆς τέλους. ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως, ὅτι ἡ φωνὴ γίνεται τῆς εἰσπνευσθέντος ἀέρος ἐκθλιβομένης τῆς οὐραίας τῆς θώρακος καὶ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ ἐκτικὴν δύναμιν, καὶ προσπίπτουτος τῆς τρωχίαις ἀρτηρίαις καὶ τῷ ἐναυειλητμένῳ ἐν αὐτῇ ἀέρι, ὃς τῆς ἀθροῖα πληγῆς ἀφροπτος ἀναπαλλόμενος αἰεὶ τύπτει τὸν προσεχὴ ἀέρα ἕως τῆς ἀκοῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἀγαστὸς στόματος τὸ μέχρι τῆς ὀρθμῆς τῆς γλώττης φάρυγγος. ἐκεῖθεν δύο ἀγγεῖα φέρονται, τὰ μὲν ἐπὶ τὸν θώρακα, καὶ καλεῖται τροχίαις ἀρτηρία, τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τῆς τέτοσις

γαστέρα, καὶ καλεῖται οἰσοφάγος. γίνε-
ται δὲ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας ἢ πάρο-
δος τῆ πνεύματος, ἢ τε κατὰ τὴν εἰσομο-
πῆν καὶ τὴν ἐκπομπήν· ὅπερ τῶν εἰρημένω
ἐκπομπὴν ἐκπνεόμενον ποιεῖ ψόφον, ὅς καλεῖται
φωνή, ὅταν μετὰ τινος σημαντικῆς φαντα-
σίας γίνηται. ἐκ μὲν ἂν τῆ τρόπῳ τῆς γενέ-
σεως ταύτῃ διαφέρει ἡ φωνὴ τῶν ψόφων,
ἐκ δὲ τῆ τέλεος, ὅτι ἡ φωνὴ καθ' ὁρμήν τι-
να τῆ ζῶε γίνεται καὶ προσσημαίνει τι. διὸ
καὶ μετὰ φαντασίας. διὸ καὶ οἱ τῶν ἀλό-
γων ψόφοι φωναί. καὶ γὰρ ὁ κύων, ὁ πηρῖκος
φαντασίαν ἔχει τῆ ἀλλοτριῆς, ἔλακτι, ὅταν
δὲ τῆ οἰκίῃς, σάινει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ζῴων ὡσαύτως σημαντικαί εἰσιν αἱ φωναί
τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ διαθέσεων· καὶ
γὰρ τροφῆς ὁρεγόμενα ἢ ἄλλο τινὸς κέρρη-
ται τῇ φωνῇ (Philopon. in Arist. de an. 2).

c φωνή καὶ κραυγὴ παρὰ τῇ γραφῇ ἢ
τῆς ψυχῆς προθυμία· "φωνῆ με πρὸς κύ-
ριον ἐκέκραξά" (Ps. 34). καὶ φωνήεις ὁ
φωνητικός.

φώνημα τὸ φθέγμα.

φῶνος ὁ μεγάλῳφωνος.

φῶρ ὁ κλέπτῃς. ἢ δοτικὴ φωρῆ.

φωρθεῖς εὐρεθεῖς, γνωσθεῖς. Πάμφι-
λος δανειστῆς παρὰ Ἀριστοφάνει, ὅς φωρα-
θεῖς ἐπ' αὐτοφῶρῳ κατελύθη (cf. v. Πάμφι-
λος).

φωρᾶν ἔρευνᾶν, ἐκζητεῖν.

φῶρας ληστῆς, ἀπὸ τοῦ τὴν φῶραν
ἐρευνῆσαι.

φωράσας διερευνήσας, καταλυβίων. καὶ
φωράσω εὐρω, θεωρήσω, ἐρευνήσω.

φῶριον λαθραῖον, ληστήριον. ἢ κλοπι-
μαῖον πράγματι· "ἐπήλυσιν ὄφρ' ἀλέοιτο
φῶριον" (cf. v. ἐπήλυσιν). καὶ ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 5 219) "φῶριον δ' ἀμφαδίον λέκτρα
μελιχρότερα." καὶ φωρεῖα, ἐπὶ τῆς ληστείας
ταῦτα εἰληπται. καὶ φῶριον τὸ κλέμμα.

φωριαμὸς κιβωτός.

φῶρος κατὰστροφος.

φωρυτός κόπρος, ἢ χῶμα (cf. v. φο-
ρυτός).

φῶς ὀξύτωνος ὁ ἄνθρωπος, φῶς δὲ πε-
ρισπωμένως, ὅπερ ἐστὶν ἐνέργεια καὶ τελει-
ότης τῆ δυνάμει διαφανοῦς. τὸ δὲ φῶς οὐ-
δενὶ ἄλλῳ κρίνεται ἢ τῇ ὄψει. φῶς ἂν ἢ
τῆ διαφανοῦς ἐνέργειᾳ, καθὼ ἐστὶ διαφανές,
κατέστι τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης αὐτοῦ· δυ-

νάμει γὰρ ὄντος τῆ διαφανοῦς, ἐπιγενόμε-
νον τὸ φῶς καὶ εἰδοποιήσαν καὶ τελειῶσαν
αὐτὸ ἐποίησεν ἐνεργεῖα διαφανές. τὸ δὲ ἔτε
σῶμά ἐστιν ἔτε κατ' ἐκπομπήν σωμάτων τι-
νῶν γίνεται. πῶς γὰρ οἶόντε ἦν ἀναβλέψαν-
τας ἡμῶς ἀθρόον τῆ οὐρανῶ ἀντιλαβέσθαι;
πῶς γὰρ οἶόντε ἐστὶν ἀχρόνως σῶμά τι το-
σαύτην κινήθῃναι διάστασιν; δέδεικται γὰρ
δύο ζώδιον διάστημα εἶναι, καὶ τριπλασιε-
φρέβδομος ἐστὶν ἢ περίμετρος τῆς διαμέτρου.
ἔστι δὲ τὸ ἀπὸ τῆ κέντρον τὸ ἡμισυ τῆς δια-
μέτρου. δῆλον οὖν ὡς τῆς ὅλης διαμέτρου
τέσσαρα ἐχούσης ζῶδιον καὶ πρὸς, ἐπειδὴ ἡ
περίμετρος δώδεκα ἔχει, τὸ ἡμισυ τῆς δια-
μέτρου δύο ἂν ἔχοι ζῶδιον καὶ πρὸς. πῶς ἂν
οἶόντε σῶμα ἀχρόνως τοσοῦτον κινήθῃναι
διάστημα; αὐτὴ γὰρ ἢ ὀξύτῃ τῶν κινή-
σεων, λέγω δὴ ἢ τῆς ἀπλανοῦς, ἐν δύο ὠραις
τὸ ἐκτεμῶριον τῆ παντός, λέγω δὴ τὰ δύο
ζῶδιον, κινεῖται. πῶς οὖν οὐκ ἄλογον τὰ ἐκ-
πεμπόμενα σῶματα τὰ ἐκ τῶν ὄψεων καὶ
τῆς ἀπλανοῦς ὀξύκινήτοτερα ὑποτίθεσθαι;
(Philopon. in Aristot. de an. 2) καὶ πλείω ἔτε-
ρα ἄλλα περὶ φωτός, ὅτι μὴ ἐστὶ σῶμα,
συλλογίζεται, ἢ πηρήκαμεν δι' ἀπειρίαν· ἢ
τις ζητησάτω.

φῶς καὶ ἡ θεία κηδεμονία· Λαβὶδ "καὶ
τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν με, καὶ αὐτὸ ἐκ ἔξι
μετ' ἐμοῦ" (Theodoret. in Ps. 37 11).

ὅτι πᾶν σῶμα τὴν τῆ φωτός δεχόμενον
ἐνέργειαν, εἰ προσπέσοι λειῶν τι καὶ σπιλ-
πνὸν σῶμα, δρᾶ αὐτὸ οὕτως ὥστε καὶ αὐ-
τὸ τὴν ὁμοίαν ἐνέργειαν ἀντιπέμπειν, ὥστε
ἐν ἀργύρῳ καὶ ἐν τοῖς ἐσόπτροις καὶ ἐν
ὕδατι καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις. διὰ τοῦτο
γοῦν καὶ ἡ σελήνη δεχομένη τὸ τῆ ἡλίου φῶς
φωτίζει τὰ τῆδε. καὶ τῆτο φαιμεν φῶτος ἀν-
τανάκλασιν, τὴν ἀπὸ τῶν δεχομένων καὶ
δυναμένων τὴν ὁμοίαν ἐνεργεῖν ἐνέργειαν.

φωσφόρος ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλον.

φωσῶνιον λινῶν τι ἦτοι σινδόνιον. ἢ
καὶ ἰστίον τῆς νεῶς περυστημένον. ἢ προσω-
που τι ἐκμυγεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ
παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται ὀρύριον (cf. Phot.
bibl. p. 349 a 21).

φῶσωνος τῆ ἀρμένης.

φῶσωρις.

φῶτι ἀνδρα. "ἢ γὰρ... παραβαλλόμε-
νος, ἐνθ' ἀρετῇ διαείδεται ἀνδρῶν, καὶ τὸν
ποιητῆν" (cf. v. ἀναλκίς).

φωταύγεια ἢ λαμπρότης.

Φωτεινός ὄνομα κύριον.

φωτίζειν εἰς φῶς ἄγειν, ἐξαγγέλλειν
"οἱ δὲ Ῥωμαῖοι νομίσαντες ἤδη τὸν καιρὸν
παραιδιδόναι φωτίζειν τὸ κατὰ τὴν ἐντολὴν
ἀπόρητον."

Χαβρίας ὄνομα κύριον.

Χαγάνος ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σκνθῶν. "ὁ
δὲ... ἤθροϊζε" (cf. v. αὔρας).

χαῖτα ἀντὶ τῆ ἀγαθῆ, παρὰ τὸ κειμή-
λαι Ἀριστοφάνης (Lys. 90) "χαῖτα μὲν ἐστὶ,
Κορινθία δέ," τριτέστι πόρνη, ἐπεὶ ἡ Κό-
ρινθος ἐληθύνετο πόρνοις.

χαιός ἢ ἑάβδος.

χαῖρε φίλον φῶς. γυναικα βελομένην
ἀκολουσάειν, σβέσασαν τὸν λέγοντα, φασὶ
τοῦτο εἰπεῖν. οἱ δὲ αἰσχυρὰν, ἄλλοι γραιῦν.

Χαιρέας ὄνομα κύριον.

a χείρειν. τίτῳ ἐστὶ προσαγόρευσις ἀπυλ-
λασσομένων ἢ προσερχομένων. εἰτίθετο δὲ
κατ' ἀρχὸς τῶν ἐπιστολῶν.

b χείρειν πρόσρημα. ὑπὲρ ταῖς ἐπιστολαῖς
τοῦτο προσεθῆναι τινες νομίζουσιν, ἀπλῶς
δ' οὕτως ἀλλήλοισι πρότερον ἐπιστέλλειν,
ὡς "Ἀμασις Πολυκράτει τάδε λέγει" (He-
rodot. 3 40). πρότερον δὲ Κλέωνα φησὶν Εὐ-
βουλος ὁ κομικὸς οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς
Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας, ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερ-
ησθῆναι· ἀγνωτῶν ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶν-
το, καὶ προσηγόρευον οὕτως ἀλλήλους, οὐ
μόνον τὸ πρότερον ἐντυγχάνοντες ὡς ἡμεῖς,
ἀλλὰ καὶ διαλυόμενοι ἀπ' ἀλλήλων ἀντὶ τῆ
ὕψαιναι καὶ ἐρρωσθαι χείρειν διεκελεύοντο
ἀλλήλοισι. "ὥσπερ οἱ ὕρμιδες... γλώσσων"
(cf. v. Εὐξένος).

c χείρειν. ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολαῖς
προσθῆναι τὸ χείρειν. οἱ δὲ λέγοντες πρῶ-
τον Κλέωνα χρῆσασθαι τῷ τῷ ψεύδονταί.

d χείρειν, εὐ πρόττειν, πολλὰ φρονεῖν,
προσρήματα. οἱ δὲ χείρειν, οἰμώζειν, στε-
νάζειν (cf. v. χαιρέτω).

e χείρειν. οὕτως ἐπέγραψε Κλέων, ὁ δὲ
Πλάτων εὐ πρόττειν, ὁ δὲ Ἐπίκουρος εὐ διά-
γειν (cf. v. εὐ διάγειν).

χείρειν εἰπῶν ἀντὶ τῆ καταλιπῶν "ὁ
δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μισσιανῇ
χείρειν εἰπῶν."

χείρειν, ἢν τε βέλησθ' ἢν τε μή," ἀντὶ
τῆ πινυτὶ τρόπῳ. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (638)
"πύρξει χείρειν, ἢν τε βέλησθ' ἢν τε μή."

καὶ ἔτι ὁ αὐτός (322) "χείρειν μὲν ἐπι-
στίν, ὠνδρες δημόται, ἀρχαῖον ἤδη προ-
αγορεύειν καὶ σαπρόν."

χείρειν φράσαντες ἀποταξάμενοι, κα-
ταγρόντες.

χαιρέκακος ὁ χείρων τοῖς κακοῖς.

χαιρέτω ληρῶν ἐρυνθριάτω φλαραῶν.
καὶ χείρειν οἰμώζειν, στενάζειν.

Χαιρέφῶν Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Σηή-
τιος, φιλόσοφος, Σωκράτης ἀκροατής.

Χαιρέφῶν. τῶν ἄγαν γνωρίμων Σω-
κράτης ὁ Χαιρέφῶν. οὐδὲν δὲ αὐτῷ δοκί-
μῶσθαι τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ γὰρ γε-
νέσθαι πᾶν θεμιδὸς καὶ σφόδρα ἐχθροῦ
τάδελεγῶ· καὶ φησι Ξενοφῶν (Mem. 2 3 18)
Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν ἄς τε-
δὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη, εἰ μὴ σμικρο-
νοῖεν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν. δῆμα δὲ
ἦν ὁ Χαιρέφῶν Σηήτιος.

Χαιρέφῶν ἐπὶ τῶν ὄχρῶν καὶ ἰσχυρῶν
καὶ παροιμία... ἐκαλεῖτο (cf. v. διοίσειν).

χαιρέθονος χαρῶς. τῷ τότε δὲ ὡς
ἀλγηθόνος· ὡς γὰρ ἀπὸ τῆ ἀλγῆσῳ μέλλο-
τος ἀλγηθῶν ἀλγηθόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆ
χαιρήσῳ χαιρηθῶν χαιρηθόνος.

Χαιρήμων κωμικός. τῶν δραμάτων
αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, Τραυματίας, ὡς Ἀθη-
ναῖος φησὶν, καὶ Οἰνεὺς καὶ Ἀλγισθία καὶ
Κένταυρος καὶ Λιόνυσος καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ
Θυέστης καὶ Μινύαι. καὶ ἕτερος Χαιρήμων
γράψας ἱερογλυφικά.

Χαιριδεῖς ὑπὸ τῆ Χαιρίδος παιδι-
μένοι ἢ μελετώντες. Χαῖρις δὲ αἰλητὴς θε-
βαῖος ἄριστος. ἔτω δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ
τῆ Χαιρίδος Χαιριδεῖς καὶ ἀπὸ τῆς περι-
ρῶς περιστριδεῖς. οὗτος δὲ ἤλει ἐν ταῖς
θυσίαις. ἦν δὲ καὶ κιδναριδός Ἀριστοφάνης
(Pac. 941) "ἦν Χαῖρις ὑμῶς ἴδη, πρόσθεον
αὐλήσων ἄκλητος." καὶ παροιμία "Χαῖρις
ἄδων ὄρθιον." ὄρθιος δὲ αὐλητικὸς νόμος
οὕτω κολουμένος, ὡς οὗτος καὶ ἀπὸ τῆς
ἦσε θεῶ μέγα τε δεινόν τε ὄρθι Ἀχαιοῖσι.

Χαῖρις κιδναριδός. μνημονεύει δὲ αὐ-
τοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγροῖσι "ἦν ἴδη
κιδναριδός τις κάκιστος ἐγένετο; ὁ Πικρὸς
Μέλης. μετὰ τὸν Μέλητα δ' ἦν. ἐξ αἰρήσεως
ἐγώδου. Χαῖρις." ἐστὶ καὶ ἕτερος, οὗ μνη-
νεύει Κρατῖνος ἐν Νεμεσίει (sch. A Ach. 85v).

χάιρω τὸ εὐφραίνομαι. καὶ χείρω εἰ

ἐλληλυθότα. Ὠρωπικοὶ οὕτω λέγουσιν. Εὐρυπίδης Σισύφῳ "χαίρω γέ σ', ὃ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος, τὸν τε μιαρὸν ἐξολωλότα." καὶ χειροῦμενος.

Χαίρων Λακεδαιμόνιος, ὃς ἐπρόσβενυσεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἀνὴρ ἀγγίνας μὲν καὶ πρᾶκτικὸς, νέος δὲ καὶ ταπεινὸς καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχώς. οὗτος ὄχλαγωγῶν καὶ κινήσας ὃ μηδεὶς ἕτερος ἐθάρρει, ταχέως περιεποιήσατο φαντασίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν χώραν ἦν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς ὑπολειφθείσαις τῶν φρυγῶν ἀδελφαῖς καὶ γυναιξὶ καὶ μητρῶσι καὶ τέκνοις, ταύτην δέδωκε τοῖς λεπτοῖς εἰκῆ καὶ ἀνίσως κατὰ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς κοινοῖς ὡς ἰδίῳς χρώμενος ἐξεδυπάνει τὰς προσόδους, ὃ νόμος στοχαζόμενος, ὃ κοινῶ δόγματος, ὃκ ἄρχοντος. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες κατεστάθησαν δοκιμασῆρες τῶν κοινῶν κατὰ τὰς νόμους. ὃ δὲ Χαίρων θεωρῶν τὸ γιγνόμενον καὶ συνειδὼς αὐτῷ κακῶς κειρακίον τὰ τῆς πόλεως τὸν ἐπιφανέστατον τῶν δοκιμασῆρων Ἀπολλωνίδην ἀποπορευόμενον ἡμέρας ἐκ βυλανεῖς ἐξεκέντησε. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὃ στρατηγὸς παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα τὸν Χαίρωνα παρήγαγεν εἰς κρίσιν ὑπὲρ τῆ φόνος τῆ κατὰ τὸν Ἀπολλωνίδην, καὶ κατακρίνας ἐποίησε δέσιμον· τὰς τε λοιπὰς δοκιμασῆρας παρώξυνε πρὸς τὸ ποιῆσθαι τὴν ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀληθινῶν, φροντίσαι δὲ καὶ περὶ τῆ κομίσουσθαι τὰς οὐσίαις τοῖς τῶν φρυγῶν ἀναγκάσις πάλιν, ὡς ὃ Χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βραχεῖ χρόνῳ πρότερον (Polyb. 25 8).

Χαιρώνεια πόλις, καὶ Χαιρωνεῖα τῆς ὃ πολιτῆς. καὶ Χαιρωνεὺς Χαιρωνεὺς.

Χαιρωνικόν.

Χαίρωνος ὄνομα κύριον.

χαῖται αἱ τρίχες, αἱ κόμμαι.

χαίτηεις ἵππος ὃ χαίτην τρέφων.

χάλαζα νέφος πεπηγὸς καὶ ὑπὸ πνεύματος διαρριφθὲν καὶ κατερχθὲν. χιών δὲ ὄχρον ἐκ νέφους πεπηγὸς (Diog. L. 7 153).

χάλαζαι. τέσσαρες εἰσι πῆξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὄχρότητος, ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω ἐπ' ἔλαττον μὲν χιών, ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα, ἐπὶ γῆς δὲ κάτω ἐπ' ἔλαττον μὲν πάχη, ἐπὶ

πλέον δὲ κρύσταλλος. ὃ δὲ νιφετὸς οὐκ ἔστι πῆξις, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἄλλοίαν χροῦν ἢ ποιότητος αὐτῆ. Ἀριστοφάνης (Ran. 876) "ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὃ πόνηρ' Εὐρυπίδη," ἀντὶ τῆ ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων.

χαλαζῆ ἦτοι χαλαρὸς ἔστι "τὸν προκτὸν εἰ χαλαζῆ." νόσημα δὲ ἔστι τῆτο τῶν θρεμμάτων, ὃπερ ζώντων μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων φανερὸν γίνεται. ταῖς σαφῆ δὲ αὐτῶν ἀνυμείκται καὶ ἐμιπέφκεν ἡ χάλαζα. εἰδῶσαι δὲ οἱ μάγειροι πασσάλῳ τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγειν στόματα μετὰ τὴν σφαγῆν, καὶ κατανοεῖν εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δὲ ἔστι πάθος τῶν χοίρων (sch. A Eq. 380).

χαλαρά χαῖνα (A Thesm. 269) "χαλαρά γοῦν χαίρεις φορῶν ὑποδήματα." "καὶ χαλαρὸν ἦν αὐτῷ καὶ θῆλυ τὸ σπλάγγχρον πρὸς τοὺς δεομένους, εἶπερ τινὶ τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων."

χαλάσαι ἐκλυθῆναι, χαννοθῆναι "ὑδωρ ἐξ ἕρανῶ ἐμπύπτον χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβύροις τὰς νευράς, μαλάξαι δὲ τῶν τόξων τὰ κέρυα, ἀφελῆσθαι δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς τοξείας."

Χαλαστραῖον νίτρον, ἀπὸ Χαλάστρου τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν. ἄγκυρα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν ἢ ἀσφάλεια, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρῳ καὶ Εὐρυπίδης ἐν Ἐκάβῃ (79), ἱερὰ δὲ ἡ μεγάλη ἢ ἀγαθῆ. Διόδωρος "τῆ δὲ βασιλείῳ χαλῶντος καὶ παραλυνομένων πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ πράττειν ὃ βούλεται."

χαλβάνη ἀλοιφή τις ἐνεργητικὴ πρὸς ἵππους.

Χαλδαῖκοῖς ἐπιτηδεύμασι "διαπορευμένῳ γῶν τῷ Πτόκλῳ περὶ τῶν Ἰσιδώροι μιμήσεων τῶν ὀρνέων καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀπηχημάτων ἐνίαις ἐν τοῖς Χαλδαῖκοῖς ἐπιτηδεύμασι αὐτὸς ὑπεδείκνε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως ἄλλων τε καὶ στρεφῶν τῶν μικρῶν τέτων καὶ κατοικιδίων τῆς πτήσεως, οἷα φοφῶσι ταῖς πτέρυξιν ἐγειρόμενοι πρὸς τὸ πέτεσθαι" (Damascius).

Χαλδαῖοι ἔθνος περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἠκριβωμένον.

Χαλδίνη ὄνομα πόλεως.

χαλεπά τὰ καλά. Πιπτακὸν ἀποιυθῆ-α μενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τὰς θαναμύζοντας εἰ-

πεῖν "χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι," Σόλωνι δὲ μαλακίαν αὐτῆ καταγόντα φάναι "χαλεπὰ τὰ καλὰ." διὸ καὶ ἐκάτερα παροιμιασθῆναι (cf. v. Πιττάκειον).

b χαλεπὰ τὰ καλὰ. φασὶ Περικλῆδον τὸν Κορίνθιον κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβιβάλλοντα τυραννικὸν γενέσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δὲ τὸ χαλεπὰ ἀντὶ τῆ ἀδύνατου τιθέουσι, ὡς μηδὲ ἐκεῖνος δυνηθέντος τηρήσῃ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

χαλεπαίνει ἀγανακτεῖ, ὀργίζεται. "ἐπεσον πλείονες τῶν Ῥωμαίων, καὶ Τρωϊανὸς ἐχαλεπαίνει τοῖς πεποημένοις." καὶ αὐθις "διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν πρότερον οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον," ἀντὶ τῆ εὐχερῶς. καὶ αὐθις "ἐπὶ τοσόνδε χαλεπήναντος τοῖς φύλαξιν ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν." καὶ αὐθις "ὡς δὲ ἐπεφοίτου ἡ τῆ ὄνειδος ὄψις ἐς πάντας, χαλεπαίνουσι ὁ δῆμος," οἱ Τύριοι.

χαλεπὸν χορὸν κῆρυ γένειν" (Theocrit. 10 11). τὸ ἔλντρον τῆ ἐμβροῦς χορὸν καλεῖται· οἱ δὲ κῆρυς γενεσάμενοι τούτου καὶ τοῖς ἐμβροῦσι ἐπιβλεῦσαι διὰ τὸ λίχνον.

χαλεπώτατον. φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν β' Τοπικῶν (1 4) "χαλεπώτατον τὸ ἀντιζέφειν τὴν ἀπὸ τῆ συμβεβηκότος οἰκίαν ὀνομασίαν." χαλεπώτατον λέγοι ἂν ὅτι μὴ ἀπλῶν μηδὲ πρόχειρον, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων (Alex. Aphrod. p. 70).

χαλεπωτάτης λόγος (A Av. 539) κλέψαι δυναμένως. "Κάνδιδος ἐκλεξάμενος τῆς χαλεπωτέρας καὶ σφίσι τὰ δημόσια νείμις ἐπεισεν ἐξ ἐκεῖνος καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχουσι ὑπέειπεν."

Χαλίστρα πόλις.

χαλικρήτος ποτός ὁ χαλῶν τὰς φρένας. ἢ κατὰ στέρησιν τῆ χ, ἢ ἢ ἄλλοις ἄκροτον ἔχων, τῆ τῆσιν ὄνον. καὶ χαλικρήτω μὴ κεκραμένῳ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 294) "καίτω χαλικρήτω νόμισμα βροθιμένη."

χαλίμα ἢ πόρνη, ἀπὸ τῆ χαλῶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης ἢ ματίας.

χαλινός τὸ ἥριον.

χαλινῶ αἰτιατικῆ.

χάλιξ μικρὸν λιθίδιον.

χάλις εἶδος οἴνου. καὶ ἡ δοτικὴ τῆ χάλει.

χαλίσια.

χαλίσφρονος τῆ ἀνοήτης.

χαλκεῖα ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἡ τῆς ραυια καλεῖται· οἱ δὲ πάνδημον διὰ τὴν πάντων ἄγεσθαι.

χαλκεῖα ἑορτὴ ἀρχαία καὶ δημοταία, ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἡγετεχνιτῶν, ὅτι ὁ Ἡφαιστος ἐν τῆ χαλκὸν εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἔρη καὶ πνευματικῶν· ἐν ἧ καὶ ἰέρημι μι ὀρηφόρων τὸν πέπλον διῶζονται.

χαλκεῖα ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίους· πνευματικῶν ἔρη καὶ νέα, χειρῶν μάλιστα δὲ χαλκεῖσιν, ὡς φησὶν Ἀριος. Φανόδημος δὲ φησὶν οὐκ Ἀθησθαι τὴν ἑορτὴν ἀλλ' Ἡφαιστῶ. Ἡ

χαλκεῖον ἐν ᾧ χαλκεύουσι. χαλκὸν Ἀσθωνοῦτον διγορεῖται.

χαλκέντερος. ὅτι Δίδυμος ὁ τικὸς χαλκέντερος ἐκλήθη διὰ... βι v. Δίδυμος).

χάλκεος ἰσχυρός, στερεός. καὶ κεράμῳ "Ὀμηρος (E 387)· "χαλκὴ κεράμῳ δέδοτο τρισκαίδεκα μῆρας, δεσμῶ ἰσχυρῶ καὶ δυσλύτῳ. ἡ πόλις Χαλκῆς κέραμος.

χαλκεὺς πῦς ὁ χαλκεύων τι χορσοχός.

χαλκευτήης· (AP 7 34) "Πυριπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ἔμῳν χακατέχει Πίνδαρον ἄδε κόνης."

χαλκεύω αἰτιατικῆ.

χαλκεῶνα τὸ χαλκεῖον.

χαλκήβατος.

Χαλκηδόνοι ἀπὸ Χαλκηδόνο χαλκήρεα.

Χαλκιδεύς ὄνομα κίριον.

χαλκιδίζειν καὶ χαλκιδεῖται τῶν γλισχρομένων. καὶ φικιδι τῆ παιδερουστῆν, ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς νῶν ἔρωτες ἡσκηνο. ἄλλοι δὲ ἐπὶ κίσειν, ἐπεὶ αὐτοὶ τε καὶ Ἐρετριεῖ τῆ ρ κατακορεστέρας χρῆσθαι, κα σ τιθέντες.

Χαλκιδικὸν δῖωγμα. τοῖς ροῖς Ἀθηναῖσι τι νόμισμα, ἐν πόλε κῶν ἐξυμμένων διωχθῆναι τῆς πολι σνέβη φηγεῖν εἰς Χαλκίδα, ὡς κ (cf. Plutarch. quaest. Gr. 31).

χαλκιδίτις παρὰ Ἰωσηπῶν ἀπὸ τῆς εὐτελείας τῆ διδομένης τομ χαλκίοικος ἢ Ἀθηναῖ ἐν Σπ

α χαλκῶν εἶχεν οἶκον, ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶ-
 α, ἢ διὰ τὸ τῶν Χαλκιδεῖς τῶν ἐξ Εὐβοίας
 Ἰθάδας αὐτὸν κτίσαι (sch. Thuc. 1 128).

χαλκίοισι τοῖς πονηροῖς χρώμεθα, χθές
 καὶ πρώην κοπέσει τῷ κακίστῳ κόμματι”
 Ran. 737). χαλκία ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ
 ἄματι, τὰ χαλκῶ σκευή. λέγεται δὲ οὕτω
 α τὸ κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν, λέγεται
 καὶ τὸ χαλκοῦν· ἐπὶ γὰρ Καλλίου νό-
 σμου χαλκοῦν ἐκόπη. λέγει δὲ ὅτι τὸ αὐ-
 τὸ πέπονθεν ἢ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς
 ὡν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα
 σπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νόμισματι οὐ χρώ-
 μεθα καλῶ ὄντι, ἀλλὰ τῷ καινῷ κακῶ ὄντι,
 τω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις ἢ χρώμε-
 α καλοῖς ἔσι, τοῖς δὲ νῦν στρατηγοῖς κα-
 οῖς ἔσι συγχρώμεθα.

χαλκίς εἶδος ὄρνεθ, ἢ γλαυῆξ.

χαλκοβάρεια τῷ χαλκῷ βυρουμένη,
 ντὶ τῷ στερεῷ.

χαλκοβατέες στερεόν. Hom. A 425.

χαλκοκορυστής χαλκῷ καθωπλισμέ-
 ος.

χαλκοκρότων χαλκοπόδων, τουτέστι
 ἄς ὀπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόντων· συμβαίνει γὰρ
 ἰχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν ἐπικροθιμένην τοῖς
 ἰσοῖ τῶν ἵππων.

χαλκόπυξ ἐρινύς ἢ στερεὰ καὶ ἀκο-
 ῖατος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων (sch.
 I El. 491).

χαλκοτύπους (Hom. T 25) τὰς ἐκ σι-
 λήρου πληγὰς γινομένης. “χαλκοτυπίαις
 ἰθραῖς σε τὸ σῶμα.”

χαλκῷ σιδήρῳ.

Χαλκῶδων.

Χαλμῆδη.

Χάλος ποταμός, οὗ τὸ εὖρος πλέθρον,
 ἰλέρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πραιῶν (cf. v.
 Δάρος).

Χάλυβες ἔθνος Σκυθίας, ἔνθεν ὁ σί-
 ληρος τίκεται καὶ Ἀνκόφρων (1109) “Χυ-
 υβικῶ κνώδοντι συντεθραυσμένῳ.” καὶ χά-
 υψ ὁ σίδηρος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 65)
 “καὶ χάλυβη σκληρὸν καταμηγάγον.”

Χαλυβώνιος οἶνος. cf. Strab. p. 1068.

Χάμ σκηνώματι ἢ Αἴγυπτος, ἐπειδὴ
 ἔ Χάμ ὁ Μεσρέμ, Μεσρέμ δὲ ἡ Αἴγυπτος
 Theodoret. in Ps. 77 51).

χαμᾶδεις χαμαί, εἰς γῆν. καὶ χαμᾶζε
 αμαί.

χαμαί ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ παροιμία χα-
 μαί ἀντλεῖν, ἐν ἴσῳ τῷ ἔδεν ἐργάζεσθαι,
 οἶον καὶ τὸ πλίνθον πλύνειν ἐπὶ τῶν ἀνηγύ-
 των λέγεται.

χαμαιευνάδες χαμαί κοιμώμεναι. καὶ
 χαμαιεύνης ὁμοίως. Hom. Π 235, κ 243,
 ξ 15.

χαμαιεύρετος· “χαμαιεύρετόν με εὔρε
 καὶ ἀνεθρέψατο.”

χαμαίξηλοι τυπεινοί· ἢ δέφροι κοιλώ-
 δεις. “τροχῶν αὐτοῖς κάτωθεν ὑποστρεφόμε-
 νων χαμαιξήλων.”

χαμαιζυμήτης ἄρτος.

χαμαίλεον εἶδος βοτάνης. καὶ χαμαί-
 μηλον εἶδος βοτάνης.

χαμαιλέων ζῦον, εἰς πάντα τὴν χροιάν
 μετατρέπων πλὴν λευκοῦ.

χαμαιπέτεια. καὶ χαμαιπετής ὁ χα-
 μαί ἐρριμμένος.

χαμαιρεπές χαμαί ῥέπον.

χαμαιτυπεῖον πορνεῖον, καὶ χαμαι-
 τύπη ἢ πόρνη, ἀπὸ τῆ χαμαί κειμένη ὀχεύ-
 εσθαι. χαμεταιρίς.

χαμεύνης ὁ χαμαί ἐνναζόμενος. καὶ
 θηλεκὸν χαμεύνη, ταπεινὴ κλίνη· Ἀριστο-
 κρίνης (Av. 817) “ἔδ’ ἂν χαμεύνη πάνυ γε
 κειρίαν γ’ ἔχων” (cf. v. κειρία).

χαμίτις ὄνομα ἀμπέλου.

χαμόθεν ἀπὸ τῆς γῆς.

Χαμῶς θεὸς ἦν Τυρίων καὶ Ἀμμωνι-
 τῶν, ὡσπερ ἡ Ἀστάρτη θεὸς Σιδωνίων, οἷς
 ἐλάτρευσε Σολομῶν (cf. v. Σολομῶν).

Χαναάν ὄνομα κύριον. καὶ ἐξ αὐτοῦ
 Χανααναῖοι.

ὅτι Μωυσῆς μ’ ἔτη συμφιλοσοφήσας τῷ
 λαῷ τελευτᾷ, διάδοχον καταλιπὼν Ἰησοῦν
 τὸν τῷ Ναηῆ, ὅστις κατήκισε τὸν Ἰσραὴλ
 ἐν τῇ γῆ ἢ ἐπηγγελάτο κύριος τῷ Ἀβραάμ
 (ἔστι δὲ ἀπὸ τῆ ποταμῆ Αἰγύπτου κυκλωμέ-
 νη διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς), ἐκβαλὼν πάν-
 τας τῶν βουσιεῖς καὶ δυνάστας τῶν ἐθνῶν·
 οἵτινες ὑπ’ αὐτῆ διωκόμενοι διὰ τῆς παρα-
 λίσ Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης κατέφθονον εἰς
 τὴν τῶν Ἀφρον χώραν, τῶν Αἰγυπτίων μὴ
 προσδεξαμένων αὐτοὺς διὰ τὴν μνήμην τὴν
 προτέρην, ἣν ἔπαυον δι’ αὐτῆς ἐν τῇ ἐρυ-
 θρᾷ καταποντισθέντες θαλάσση. καὶ προσ-
 φυγόντες τοῖς Ἀφροῖς τὴν ἔρημον αὐτῶν
 ὑπέκτισαν χώραν, ἀναδεξάμενοι τὸ σῆμα καὶ
 τὰ ἔθνη, καὶ ἐν πλαξὶ λιθίνῃς ἀναγραψά-

μενοι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀπὸ τῆς Χαναναίων γῆς ἴσκησαν τὴν Ἀφρικήν. καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ Νεμιδίᾳ περιέχουσαι οὕτως "ἡμεῖς ἐσμὲν Χαναναῖοι, οὗς ἐδίωξεν Ἰησοῖς ὁ ληστής." καὶ Θηλυκὸν Χαναναία. καὶ Χανανῆτις γῆ.

χανδόν ἀθρόως, ἀπλήστως, χωρητικῶς. πίνειν χανδόν. "ὁ δὲ Ἐκτρόπιος καιρῶ καὶ τύχης ἀμέτρος τε καὶ χανδόν ἀρνούμενος καὶ κατεμφορέμενος, καὶ πολυπραγμονίων, ὥστε οὐκ ἔλαθε πατῆρ παιδῶ μισῶν ἢ ἀνὴρ γυναικῶ ἢ μήτηρ τέκνον, ἀλλ' ἐξηκοντίζετο ἅπαντας πρὸς τὴν ἐκείνῃ γνώμῃν" (Eunap. p. 117 Nieb.).

χάνοι διασταιή.

Χάονες ἔθνος Ἠπειρωτικόν· Ἀριστοφάνης (Eq. 78) "ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν," ἐπειδὴ καὶ εἰς μιλακίαν διεβάλλετο ὁ Γέρας. ἐν Χάοσι δὲ παρὰ τὸ κεχηνίται. Θράκης δὲ ἔθνος οἱ Χάονες.

^a χάος καὶ ὁ ἀῆρ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισι (193) "διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τῆ χάως τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε." καὶ "χάως ἀρχαιότερος καὶ κρονίων," ἐπὶ τῶν πάντων παλαιῶν. καὶ Ἰβν-κος "πιοῦται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάτι." καὶ αὐθις "ὁ δὲ φλυαρεῖ καὶ μάτην ἡμιῶν λῆρον καταχεῖ τῆ χάως ἀρχαιότερον καὶ κρονίων ἀπόζοντα."

^b χάος. Ἀριστοφάνης (Av. 698) "χάος ἦν καὶ νύξ ἑρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ τύρταρος εὐρύς, γῆ δ' ἐδ' ἀῆρ ἐδ' ἄρανός ἦν ἑρέβος δ' ἐν ἀπέροσι κόλποις τίταται πρῶτιστον ὑπηνέμιον νύξ ἢ μελανόπτερος ἰδόν, ἐξ ἧ περιτελλομέναις ἰσθμῶν ἐβλαστεν Ἔρως ὁ ποσεινός, στίλβων νῶτον πετρύγοιν χρυσαιν, εἰκὼς ἀνεμῶκεσι δίναις. ἔτος δὲ χάτι πετρύοντι μιγείν νυχίῳ κατὰ τύρταρον εὐρὸν ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς. πρότερον δ' ἐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως συνέμιξεν ἅπαντα· ἔξυμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' οὐρανός ὠκεανός τε καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μικάρων γένος ἄφθιτον."

χαρά ἡδονὴ εὐφροσύνη τέρψις. τινὲς φασὶ κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταῦτόν σημαίνον εἶναι, Πρῶδικος δὲ ἐπειρᾶτο ἐκάστη τῶν ὑποκείμενων τῶν ἰδίων τι σημαίνον ὑποτίσσειν, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοῆς, χαρμῶν μὲν λέγοντες εὐλογον ἔπαρσιν, ἡδονὴν

δὲ ἔπαρσιν ἄλορίως ἡδονὴν, εἰ ἡδονὴν. νομοθετῶν γὰρ εἰπεῖν ἡδονὴν οὐδὲ τὸ τὴν μὲν τὸ τὴν χαρὰν δα μονάδα· τὸ δ' αὖτε λέγειν Aphrod. in Top.

χαράδρα· ἔχ' ὑδωρ ἔχουσι "φωτὴν δ' εἰχ καίνας." ἐν ἐπιγμῖν κρημῶν τε ὀρέων ποταμῶν

χαράδραι ματα καὶ χεῖμα χαράδραϊδραις. εἰ μὴ τὸν ἀνεῖλεν Ἡδρα δὲ καλεῖται

Χαρυδραῖα χαρυδραῖός τε, ὡς λόγος, εἰσονται. ὅθεν κισκοντες, ἵνα μινοντες.

"καὶ μὴν κα νῆς;" οὕτως Ἰσθμῶν "χαρυδραῖον κρηπιτομένων. ἢ ἰκτεριώντας ὡφ τῆτον οἱ περὶ τῆ ἰωνήσασθαι εἶδος ὀρέν μεμνα. καὶ ἐπὶ μ τῆς χαράδρας μ δρῶν τρόπον τι δῖαν ποιῶσι. χ τῆ ἀποκρηπιτόμιας τὸν χαρυδραῖα

χαράδρατ χάρακα τι κωμα, ὃ περιβεβλητὸν σωτηρία, ε δρος "πολλοὶ γὰρ τὰς κόμιας ἐπὶ χαρακτῆρε ἰσχνός μέσος. ἰ

ἐήλωσεν ὡς πρόσφορον τῇ οικείᾳ φύσει (Marcellin. V. Thuc. p. 6).

Χάραξ Περγαμηνὸς ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος, ὡς εὗρον ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα ἔτις ἔχον (AP append. 157) "εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης, ἔνθα ποτὲ πτολίμιξεν Ἀχιλλεῖ πτολιπόρθῳ Τηλέφωσ' Ἡρακλῆος ἀμύμονος πόδ' ἀμύμων." ἔστι δὲ τῶν μετ' Αὐγύστον πολλῶν νεώτερος μέμνηται γὰρ ἐν τῷ β' τῶν βιβλίων Αὐγύστη ὡς πάλαι γενομένου Καίσαρος, καὶ ἐν τῷ ζ' Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν τε καὶ ἱστοριῶν βιβλία μ'.

χάραξ ἀρσενικῶς τὸ στρατόπεδον.

ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆτον ἠγῶνται χάρακα ἄριστον, ὅς ἂν ἔχη πλείστους ἐκθύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τῆ πρόμων. παρὰ δὲ Ῥωμαίους δύο κραιῖς ἢ τρεῖς ἔχουσιν οἱ χάρακες (cf. v. πρόμων). Δημιόστρατος Δημοποίητα "οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκρην." Θηλυκῶς δὲ ὁ τῆς ἀμπέλας (A Vesp. 1282) "ἔξηπάτησεν ἢ χάραξ τὴν ἄμπελον."

χάραξ τὴν ἄμπελον, ὅταν ὑπὸ τοῦ σωζοντος τὸ σωζόμενον πύθη.

χάραξιν ὄξει ξύλοις, ἢ καλάμοις, ἢ ἀκωνθώδεσι φυτοῖς.

Χάραξος ὁ Σαφροῦς ἀδελφός (cf. v. Αἴσωπος et Ἰάδμων).

Χάρεια.

Χάρητος ὑποσχέσεις. Χάρης στρατηγὸς Ἀθηναίων εὐχερῆς τε καὶ ἐτοιμότητος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις λέγεται γεγονέναι, ὅθεν ἢ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν προχείρων ἐπαγγελλομένων.

Χαρίδημος ὄνομα κύριον.

α **χάριεν.** οἱ Ἀττικοὶ πρὸ δύο ἀναπέμψουσι τὸ δὲ πρὸ μιᾶς κοινόν. Ἀριστοφάνης Πλότω (145) "εἴ τί γ' ἔνεστι λαμπρόν καὶ κалὸν ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίνεται."

β **χάριεν** προπαροξεντόνως ἀντὶ τῆ χαριέντως. **χαρίεν** δὲ παροξεντόνως ἐπὶ τῆ ἐπιχαρῆς Δαμύσκιος "κινδυνεύομεν εἰς αὐτὰ ἐμπεπτιωκέναι τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα."

χαριεντιζόμενοι εὐτραπελευόμενοι, σκώπτοντες, ὡς Ἀριστοφάνης "χαριεντίζει καὶ καταπαλίζει ἡμῶν καὶ βωμολοχέει."

χαριεργός ἢ κεχαριτωμένα ἐργαζομένη (AP 6 205) "ἂ δὴ χαριεργῶ Ἀθάνα ἐκ τέχνης θήκατο πυνόμενος."

χαριεστέρους ἐνδοξότερους, εὐπρεπεστέρους. **Εὐνάπιος** (p. 101 Nieb.) "ὁ δὲ Προκόπιος τὸς χαριεστέρους ἀναλαβὼν ἐπὶ τὸν βασιλέα διὰ Φοργίας συνήπτετο."

Χαριέτων ὄνομα κύριον. cf. v. ἀνεῖγε.

χαρίζεσθαι κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων ἢ ἐπὶ τῆ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι. "εἴ τί σοι δεῖ χαρίζεσθαι," καὶ πάλιν "ἴνα σοι χαρίσωμαι." καὶ **χαρίζόμενοι** χάριν τιθέμενοι "οἱ δὲ τὴν κερφήν αὐτῷ ἀπέτεμον, ἀχαρίστη νοσήματι τῷ θνητῷ χαρίζομενοι" (cf. v. ἄχαρι).

Χαρίκλεια ὄνομα κύριον. καὶ **Χαρίκλῆς** εἰς τῶν λ'.

χάριν τέρψιν.

Χαρινάδης ὄνομα κύριον. οὗτος νεώθης ἦν καὶ παροιμία "χαιρέτων ἰστί σου Χαρινάδης βυδίζων" ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ πορείᾳ (A Vesp. 232).

Χαριξένη. εὐήθης καὶ μωρὰ ἢ **Χαριξίνη** εἰταῖρα. Ἀριστοφάνης (Ecl. 938) "ὄθ γὰρ τάπι Χαριξίνης τάδε γ' ἰστί."

χάρις (S Ai. 522) "χάρις χάριν γὰρ ἔσιν ἢ τίκτωσ' αἰ," τετέστιν ἢ φύσσα τὴν χάριν χάρις ἰστί προὑπάρξουσι.

χαρίσασθαι ἀντὶ τῆ κατορθῶσαι "ὀλίγοις χαρίσασθαι" παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσι (514).

Χάρισι καὶ **Ἀφροδίτῃ** ξύντροφος ἢ διαλλαγὴ, τετέστιν ἢ εἰρήνη, διότι οἱ γάμοι καὶ αἱ ἑορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἀγονταὶ (A Ach. 957).

χαρίσιον χαριστήριον "ταῦτα ἀναγεγράφθω μοι, χάρισια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι." καὶ **χαρίσιοι** πλακοῦντος εἶδος. Ἀριστοφάνης Δαιτυλεῦσι "πέμψω πάλλακαυς ἑσπέρας χαρισίους" (cf. v. ἀνάσταται).

Χαριστίωνος ὄνομα κύριον.

Χαριταίνης ὄνομα κύριον.

χάριτας τιμᾶς, εὐεργεσίας. "ὁ δὲ στέλλει Θεόδωρον ὁμολογήσοντα χάριτας ἀνθ' ὧν τὸν μέριστον Ῥωμαίων πρεσβετην ἐτίμησεν ἐς τὰ μάλιστα." καὶ παροιμία "αἱ χάριτες γυμναί," ἤτοι ὅτι δεῖ ἀγγελῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι, ἢ ὅτι αἱ χάριτες τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφῆρηται. τρεῖς δὲ αἱ χάριτες, Πειθῶ Ἀγλαΐα καὶ Εὐφροσύνη.

χάριτας γυμνὰς ἱστοροῦσι, διότι δωρεὰν δὲ **χάριτας** τίθεσθαι.

χαριτία ἢ **χαρμογή.**

ισπάλαξ ἑλέφας σῶς, καὶ εἴ τι ἄλλο.

χαῦνον ἐψηλόν. ἢ πλατὺ καὶ μέγα· τὰ ἄρα χαῦνα εἰς πλάτος ἀπλῆται. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (822) "ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων χαῦνόν τι πάνυ."

χαυνοπολίτας κεχαινωμένους περὶ τὴν πολιτείαν ἢ τὴν πόλιν (sch. A Ach. 635).

χαῦνωσιν, τουτέστι λύσιν τῶν δικῶν "πῶς ἂν... δίκην" (cf. v. ἀναπειστηρίαν).

χαυῶνας ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας ἐριθίνους. ἢ λάχανα ὀπτύ (Jerem. 44 19).

χέδροπας ὄσπρια. καὶ ἐνικῶς χέδροψ γὰρ ὄσπριον. ἕτως Θεωνίδης.

χεῖρητιῶν βαλόμενος χεῖραι· Ἀριστοφάνης (Av. 791) "εἴτε Πατροκλείδης τις ἑμῶν ἐγγυάνει χεῖρητιῶν, ἢκ ἂν ἐξιδίσειν εἰς θοίματιον, ἀλλ' ἀνέπατο, κάποπυρδίων κάναυπνέτας αὐθις αὐ κατέπατο," ἀντὶ τῆ ἀπεπάτησε. Ἰσοκρίτης ὁ Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος, ἀλλῶς δὲ κατυσημονίων τῶν στρωμάτων, διὸ καὶ Χεσῶς ἐλέγετο. καὶ αὐθις... θηλυδρίας (cf. v. προκτός).

χεῖρομεν ζημιόμεθα. Ἀριστοφάνης (Eq. 59) "ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατήμενοι ὑπὸ τῆ γέροντος ὀκταπλάσιον χεῖρομεν," ἀντὶ τῆ πολλαπλάσιον. τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμισιν ὁ Κλέων τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα.

χεῖρ ἐντος πλάτυνθέντος.

χεῖρ ἂν τῆ τῶν δρακόντων καταδύσει, ἀπὸ τῆ χεῖρα, ὃ ἔστι χωρεῖσθαι· (Hom. σ 17) "ἕδος δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται." τοῦτο γὰρ μόνον μηχανῶνται οἰδοφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὡσπερ εἰς ἔλυτρον.

χεῖλος τὸ μέρος τῆ σώματος.

χεῖμα ὁ χειμῶν.

χειμαδίῳ τόπῳ ἔφ' ἔ ἂν τις δύναιτο χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι.

χεῖμαρρος καὶ χειμάρρους ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων. καὶ ὄνομα κύριον.

χειμιασκήσαντα· "διάληψιν εἶχε, τὰ τετρατόπεδα χειμιασκήσαντα βελτίω τὰ πράγματα ὑπελάμβανε γενήσεσθαι" (Polyb. 3 70).

χειμεθλον τὸ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥήξεσι τῶν δακτύλων ἔλκος.

χειμερτα ὄρα. καὶ χειμεριζῶ τὸ ἐν χειμῶνι διάγω· "ὃ δὲ ἐν Βερεκύντῃ ἐχειμερίζεν," ἀντὶ τῆ ἐχειμαζε.

χειμερινὸς καιρὸς.

χειμῶν χειμῶνος. χειμῶν δὲ ἔστιν ὁ

ὑπὲρ γῆς ἀήρ κατεψυγμένος διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πρόσω ἄφοδον. Ὀμηρος (Γ 4) "χειμῶνα φύγον" περὶ γεράνων. λέγει δὲ ἔ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν, ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον, τὴν Θράκην· ἔ γὰρ ἐνστάτος χειμῶνος φεύγουσιν, ἀλλὰ προσδοκίας ἕσης.

χειμῶν ὄρνιθίας ὁ ἐπὶ τῆ γῆν τὰ ὄρνεα σορεννὸς ὑπὸ τῆς ψυχρῆς πνοῆς. τετέστιν ὁ σφοδρὸς, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα φθείρεται. λέγεται δὲ καὶ ἄνεμος ὄρνιθίας. ἢ ὅτι τὰ ὄρνεα ταῦτα χειμῶνος φαίνεται, ὡς Ἀρατὸς φησι (cf. v. ὄρνιθίας).

χεῖρ χειρός.

χεῖρα τὸ χειρόγραφον Ὑπερίδης.

χειραγωγία.

χειραλειπτήσας· (Diodor. 26 2) "Φάβιος δικτάτωρ, καθ' ἑαυτὸν ἀθλητῆς ἀγαθὸς πολὺν χειραλειπτήσας χρόνον, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατήντα," ἀντὶ τῆ ἀσκήσεως τὴν χεῖρα.

χεῖρας θεῶ ὁ Δαυβὶδ (Ps. 30 5) τὴν τῆ θεῶ προμήθειάν φησιν. "εἰς χεῖράς σε παρατίθῃμι τὸ πνεῦμά μου" (Luc. 23 46).

χειραψίαι αἱ διὰ τῶν χειρῶν πράξεις· "ἄπαντοιοὶ καὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο καταπειρασμοὶ καὶ χειραψίαι καὶ πεζῶν καὶ ἵππέτων."

χειρίαν· Σοφοκλῆς (Ai. 495) "μή με τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἀγῆς τινί," τουτέστιν ὑποχειρίαν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδί καταλείψης.

χειριδωτὸς ὁ χειρωτὸς.

χειρίζω καὶ κεχειρικότες. "Κάνδιδος ἱστοριογράφος φησὶν (p. 477 Nieb.) ὅτι ὁ Λέων ὁ Μακελλῆς, ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βυσιλεύσας, περὶ τὴν ἐκστρατείαν τὴν κατὰ Βανδήλων ἄπειρα χρήματα δεδαπάνηκεν· ἦσαν γὰρ, ὡς οἱ ταῦτα ἐφανερώσαν κεχειρικότες, διὰ μὲν τῶν ὑπάρχων χρυσῆς λίτραι τετρακισμύριαὶ πρὸς ἑπτακισχίλιας, διὰ δὲ τοῦ κόμητος τῶν θησουργῶν ἑπτακισχίλια πρὸς μυριάς καὶ ἀργυρῆς λίτραι ἑπτακόσκιαι χιλιάδες, ἄτερ τῶν ἀνηλωμένων ἐκ τῶν δημοσίμων ἀρχόντων καὶ ἐκ τῆ βυσιλείως Ἀνθεμίου." (S OR 383) "ἄνεχ' ἢ πόλις δωρητὸν ἔκ αἰτητῶν εἰσχειρίσει, ταύτης Κρέων ὁ πιστός, ἕξ ἀρχῆς φίλος, λάθρα μὲ ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμεῖρεται."

χειρισμόν ἐπιχείρησιν· Πολύβιος (10 41) "ὅταν γένηται ταῦτα κατὰ χειρισμόν ἰσοταχῆ." καὶ αὐθις "ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον ἀλλὰ καὶ μυριῶδη φαίνεσθαι τὸν

χειρισμόν τῶν πραγμάτων," ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιχείρησιν, τὴν προῆξιν.

χείριστα κάκιστα. καὶ χειριστὴν αὐτοβρόν, ἐπηρέτην "ὃ δὲ περὶ τῆς ἐπιβελῆς ἐκοινώσατο, καὶ παρεκάλει χειριστὴν γενέσθαι τῆς πράξεως," ἀντὶ τῆ ἐπιτελεστῆν, πληρωτῆν.

χειρόβιοι οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες καὶ ταῖς τέχραις προσκαθήμενοι. λέγονται καὶ ἀποχειρόβιοι.

χειροβρωτὶ ὁ δεσμός ἢ ἀποβιβρώσων τῷ χεῖρι.

χειροδάκτυλα θύματα τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν δαιχθέντα (sch. S. Ai. 219).

χειροδίπλωτος.

χειροθήθες ἡμερον, πρῶον. καὶ χειροθήθης χειροθήθης.

χειρόκμητα ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα ἢ περιεξεσμένα.

χειρόμακτρον, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται μανδήλιον, παρὰ τὸ μάττειν τὴν ὕλην.

χειρομάστιγος (ἀπ χειρομαντις).

χειρονομεῖν πυκτεῖν "σκιαμαχῆντος δὲ ὁ ἀνδρὺς παρέχεται σχῆμα, ὅτι Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδεύοντος χειρονομεῖν" (cf. v. Γλαῦκος).

χειροσκοπικόν.

χειροσκόποι οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοπεῖντες.

χειροτονεῖν τὸ αἰδοῖον, τατέσιν αἰσχροῦς ἀνακινεῖν καὶ ἀποσπερματίζειν.

χειροτονήσαντες ἐκλεξόμενοι.

χειροτονητέον τὴν χεῖρα ἐκτατέον Ἀριστοφάνης (Ecol. 266) "χαλεπὸν τὸ πρῶγι· ὁμῶς χειροτονητέον ἐξωμισύσαις τὸν ἕτερον βραχίονα," τοῦτέστιν ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις.

χειροτονία ἐκλογή, πάντων κύρωσις "τῆς ἦν χειροτονίας αὐτοὺς ἀνεπίσης σιβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν."

χειροργίας τόλιγος Ἀριστοφάνης (Lys. 674) "ὅθεν ἐλλείψωσιν αὐταὶ λιπαρὰς χειροργίας," ἀντὶ τῆ προσεχοῦς, παρὰ τὸ λίαν περιεῖναι.

χειροργοὶ ἐγένοντο ἄριστοι καὶ ἀκριβεῖς Φειδίας Ἀσίππος Πολύκλειτος. ἀγαλματοποιοί.

Χείρων Κένταυρος, ὃς πρῶτος εὔρεν ἱατρικὴν διὰ βοτανῶν, ὑποθήκας δὲ ἐπῶν, αἷς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλεῦ, καὶ ἱππιατρικόν

διὸ καὶ Κένταυρος ὠνομάσθη.

Χείρων Χείρωνος ὄνομα κύριον. χείρωνος δὲ τὸ συγκριτικόν.

χειρῶναξ τεχνίτης χειρῶν μόνων διαπέζων, ἢ διὰ χειρῶν κτεατιζόμενος. ἢ χειρῶνακτες διὰ χειρῶν ταλαιπωρούμενοι. "αἰθρος ὅσον θητικόν καὶ ἐν χειρῶναξίας καὶ ἄλλως ἐγκατακτισμένον τῇ πόλει συναγαγῶν."

Χειρῶνειον ἔλλκος τὸ ἀπὸ πολλῆς σέσεως ἐν τοῖς ποσὶ γινόμενον τραῦμα καὶ διηλεκῶς ἰγῶρας ἐκκρίνον. ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηκίστων καὶ ἀνιάτων ἰλκῶν.

χειρῶν νόμῳ. "ὃ δὲ χειρῶν νόμῳ ἔχεται τὴν ἐπιστολήν."

χειρώσασθαι ὑποτάξαι Ἀλλιαρὸς καὶ ἐκ τῶν χειρώσασθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἴσω αὐτὸν ὡς εἰπεῖν ἰδιόξενον." χηρῶσαι ἰσημῶσαι.

χελιδόνας ἰγῶς ποῖος. λέγεται χελιδῶν καὶ τῶν γυναικῶν τὸ μῦθον, καὶ τὸ κοῖλον τῶν ἵππων τῆς ὀπλῆς. ἐνοῖ καὶ τῶν κυνῶν τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ νόμισμα δὲ ἀετρουῶν Πελοποννησιακόν· καλεῖσθαι δὲ χελιδῶνα καὶ τῆ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τῆ ἀγκῶνος, τὸ κατὰ τὰς καμπάς. λέγεται δὲ Χελιδῶν καὶ ἡ ναῦς ἢ τὰς εἰς Μασσαλίαν διακομισσασα, καὶ χρησιμολόγος δὲ τις τῶν πῦλαι, καὶ ὁ Κλειοπύτρας κίναιδος.

χελιδόνιον μέλος τῆς χελιδόνας. ἴσιν δὲ αὐτῆς ἢ φωνῆ ἢ θρηῆνος, ἀλλ' ἔσμα ἰσδοτικόν καὶ κελευσικόν πρὸς ἔργα. διὰ τῶν χελιδῶνος ἔτε ἵπταται ἔτε φθέγγεται.

χελιδῶνων μουσεῖα (A Ran. 93) ἐπὶ τῶν βάρβαρων καὶ ἀσύνητα ποιόντων καὶ γὰρ ἢ χελιδῶν ἐπὶ τῶν βαρβάρων. ἐπιπέρι γὰρ Ὀρηκὴ χελιδῶν, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (692) "εὐπεριβρέμεται Ὀρηκία χελιδῶν." καὶ Ἐτραίδης "πολὸς δ' ἀνείρπε κισσός, εὐφρῆς κισσός, χελιδῶνων μωσειῶν."

χελιδῶνων φάρμακον παρὰ Ἰατρικῆ τὸ φίλτρον τὸ διαγιγνόμενον, ἐκ τῶν χελιδῶνα πρῶτον τις ἴδη.

χελύνη τὸ ἄνω χεῖλος. "εἰς τὴν ἐπεφῶν χελύνην ὀιστὸς Μιθηδικὸς ἐνεργεῖστω" (cf. v. ὑπερώη), καὶ αὐθίς (A Vesp. 1078) "σὺς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὅπ' ὄργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων."

χέλυσ ἢ κιδάρα. καὶ ἡ χελώνη ἢ ὄστρεον κόρυτος.

χελώνας (A Vesp. 427) "τὰς χελώνας"

μακαριεῖν σε τῷ δέματός" διὰ τὸ κέντρον τῶν σφηκῶν.

χειλώνη τὸ χειρσαῖον ζῶον, ἢ ὄστρακό-
νωτος, καὶ τὸ θαλάσσιον. καὶ παρατάξιως
ὄνομα. καὶ εἶδος πολεμιστήριον, ἕξ ἧ καὶ
χειλῶναι χωστρίδες, πολιορκητικὸν μηχανήμα
καὶ κριοί. "ζηλοτυποῦσαι αἱ Θετταλαὶ γυ-
ναῖκες τὴν Αἰίδα τὴν ἑταιρίδα ξυλίνας χε-
λώναις ἐφόνευσαν τύπτουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς
Ἀφροδίτης, πανηγύρεως ἕσης. ὕστερον δὲ
ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας Ἀφροδίτης, ἐπειδὴ
αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον τετολμήασασι
φόνον" (sch. A Plut. 179).

χειλώνη μυτιῶν ἐπὶ τῶν ἀφροντιστέ-
των τινός. (Julian. ep. 59) "τὴν παρησίαν
τὴν σὴν οἷε τετάρων εἶναι ὀβολῶν, τὸ λε-
γόμενον; ἢ κ' οἶσθα ὅτι καὶ Θεοσίτης ἐν τοῖς
Ἑλλήσιν ἐπαρησιάζετο, τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι
τῆς Θεοσίτης παρησίας ἔλαττον ἔμελεν ἢ
χειλώνη μυτιῶν, τὸ τῆς παροιμίας;" (cf. v.
τετάρων ὀβολῶν).

χειλωνίδος τῆ ἑδῆ τῆς θύρας.

χέμετλα ὡς χέριβη.

χεράδος ἢ μετὰ ὄστράκων καὶ λίθων
ἕλη. (Hom. O 319).

χερείων χεῖριστος.

Χερεκράτης καὶ Χερώνδης διὰ τῆ
ε ψιλῆ.

χέρηες χείρονες.

Χέρης Χέρητος ὄνομα κύριον.

χεριφυρέα ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 251)
"Φοῖβε, δέξαι πλωτήρων μύξης χεριφυρέα
δαῖτα."

χερμαδίω χειροκληθεῖ λίθω (AP 7 147)
"ἑδὲ σε χερμαδίων ὡσεὶ κτύπος, ἀνέφρος ἰῶν."
καὶ χερμάδος λίθω πληθῆντος τὴν χεῖρα
"οἱ δὲ ἀπὸ τῆ τείχεος πληθῆος χερμάδιον καὶ
βελῶν πυντοίων κατέχευαν."

χερμαστήρ ἢ σφενδόνη (AP 7 172)
"ῥινῆ χερμαστήρος ἐνστροφῆ κῶλα τιταί-
ρων."

χερνήτις χίρα, ἢ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα,
χειρόβιος. "ὃ δὲ ὑπὸ τῷ κνέφει σὺν τοῖς
χερνήταις τοῖς ἐπὶ τὰς ἀγρὰς ἰῶσιν ὑπέξῃλ-
θε" (cf. v. ἀδηλώσας). καὶ χερνήτης ὁ
πένης, ἀρσενικῶς ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 39)
"οἷς ἔσχον χερνήτη βίον δηναῖον, Ἀθάνα."
"ὃ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειράτο ποιεῖν ταλα-
σιουργὰς καὶ χερνήτιδας."

χερνήβη τὸ ὕδωρ. φησὶν Ἀριστοφάνης

(An. 854) "τὸ κανὲν αἶρεσθε καὶ τὴν χερ-
νήβη." χερνήβη προπαροξεντόνως κατὰ τὴν
ἀναλογία· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς παροξυ-
τόνως.

χερνήβης (A Lys. 1131) "λοιδορεῖσθαι
βέλομαι κοινῇ δικαίως, οἱ μὲν τε χερνήβος
βωμοδὸς περιφραίνοντες, ὡσπερ συγγενεῖς,
Ὀλυμπιασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ· πόσος εἴ-
ποιμ' ἂν ἄλλας, εἴ με μηκύνειν δεοί."

χερνήβων. Δημοσθένης φησὶ (22 78)
"καὶ χερνήβων καὶ κωμῶν ἀψόμενον." εἴη δ'
ἂν ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέριβη. τῆς δὲ χερνήβος
μείνηται καὶ οἱ κωμικοὶ ὡς παραλαμβα-
νομένης εἰς τὰς θυσίας. Harp.

χερνήβωτον τὰς χεῖρας νηπιτομέ-
νης· "χερνήβωτον πρὸς αὐτοῖς τοῖς βω-
μοῖς ἀπέκτειναν."

χερνήβωτον (AP 6 156) "σὺν βοῇ χερ-
νήβωτον," ἀντὶ τῆ τυθέντα. καὶ χερνήβω-
τον (Hom. A 449).

χερνήβωτον ἐπὶ τῶν ἐνικῶν διὰ δι-
φθόγγου, ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆ ι.
ἐρμηνεύεται δὲ γνώσις πεπληθυσμένη.

Χέρρεως φέρρεον τι "ἀπὸ γὰρ τῆ ἐρύ-
ματος Χέρρεως διὰ μῦθον ἐφοῖται ἐς τὴν Ἀν-
τιόχειαν τῇ ὠκυτότη τῶν ποδῶν ὁ Ἰνδακός"
(cf. v. Ἰνδακός).

Χέρρη ὄνομα πόλεως.

Χερρόνησος Θοράκης χίρα. καὶ πόλις
ὑποτελής τοῖς Ἀθηναίοις, εὐφορος εἰς πυρῶν
γεωργίαν· ὅταν καὶ ἐσιτωγῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι.
ἕς Κλέων δέεισι (sch. A Eq. 262).

χερσαῖος.

χερσαῖα ἐρημία.

χερσαῖα ἐπίγομαι χεῖσαι, ἐπιθυμητικῶς
τῆ χεῖσαι ἔχω. (A Eq. 884) "ὅπερ πίνων ἀνήρ
πέπονθ', ὅταν χερσαῖα· τοῖσιν τρόποις τοῖς
σοῖσιν ὡσπερ βλαυτίοις χερσαῖοι," ἐπειδὴ
εἰώθουσιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων ὑπο-
δήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐπιείνοιο πρὸς λύσανον.

Χετταῖοι ὄνομα ἔθνος, οἱ Χαναναῖοι.

χεῦμα ῥεῦμα ὕδατος.

χεῦμασι προχολὴ ἢ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀρι-
στερῶν ἔχουσα θάλασσαν.

χέω αἰτιατικῇ.

χηλαὶ οἱ ἐμπροσθεν τῆ πρὸς θάλασσαν
τείχεος προβεβλημένοι λίθοι διὰ τὴν τῶν κυ-
μάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιο, παρὰ
τὸ εἰκέναι χηλῆ βρούς (sch. Thuc. 1 63).

χηλαργοῖς τοῖς λευκόποσι, ἢ ταῖς τα-

χείαις ταῖς χηλαῖς. χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὀπλῶν εἶπε (sch. S El. 861).

χηλή ὀπλή, ὄνυξ βοῦς καὶ προβάτης καὶ αἰγός. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματι χηλαὶ καρκίνων, καὶ τῶν λιμένων αἱ ἕξοχαί.

χηλή ὄρους. "οἱ δὲ ἀγγῆ τῆς χηλῆς τῷ ὄρει ὑψιζοῦτο, ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι," τῷ τῆς ἕξοχῆς.

χηλός κιβωτός, ἀπὸ τῆς γινομένης διαστούσεως κατὰ τὴν ἀνοιξιν, ἢ ἀπὸ τῆς χεῖσθαι τι εἰς αὐτήν, οἷον ἐντίθεσθαι, ἢ ἀπὸ τῆς τὰ ἐντιθέμενα χωρεῖν. καὶ χηλῶ κιβωτῶ.

χημῆς ὁ ἰχθύς.

χημεῖα ἢ τῷ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ κατασκευῆ, ἧς τὰ βιβλία διερευνησάμενος ὁ Διοκλητιανὸς ἔκωσεν.

ὅτι διὰ τὰ κωτερισθέντα Αἰγυπτίοις Διοκλητιανὸς τούτοις ἀνημέρωσ καὶ φορικῶς ἐχρήσατο, ὅτε δὴ --- ἀνταίρειν (cf. v. Διοκλητιανός).

χημη εἶδος ὄστρεα.

χην χηρός τὸ χηνάριον.

χηναλιώπηξ εἶδος ὄρνεθ. ἔτι δὲ ἐλέγγο καὶ Ἀσίστιρατος, ὃς ἐπὶ μυλακίᾳ διεβέβλητο· πένης καὶ αὐτὸς καὶ κηβετής. ἐν ἀγορᾷ Χολυργίων· Χολυργεῖς δὲ δήμιος τῆς Ἀττικῆς (sch. A Ach. 865).

χηνα ὀμνύναι. ὑπὲρ τῆς μὴ τὸς θεῶς ἐπὶ πῦσιν ὀνομάζειν Ῥαδάμιανθους ἐκέλευε κατὰ χηρὸς καὶ κηρῶ ὀμνύναι, ὅχ, ὡς τινες, Σωκράτης.

Χηναίος ὄνομα κύριον.

χηνίσκος μέρος τι τῆς πλοῖα.

χηρα. καὶ χηρεῖα ἐκ τῆς χηρεύω.

χηράμβυς.

χηραμοὶ οἱ φωλεοὶ, τῶν θηρίων αἱ καταδύσεις.

χηρεύω γενική.

χηρος ὁ μετὰ τὴν πρώτης στέρησιν δευτέρα μὴ συνεχῆς γυναικί.

χηρώσειεν ἐρημιώσειε.

χηρωσταί οἱ ἀλλότριοι τῆς γένεος κληρονόμοι. Hom. E 158.

^a χήτει στερήσει "μὴ βραδύνειν ἐν τοῖς ἐπιγῆσαι χήτει ξένων τε καὶ ὀφθαλμῶν ξυνηργῶν."

^b χήτει ἐνδεία, σπάνει, στερήσει Ἀγαθίας (2 4) "οἱ δὲ χήτει τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων

ἐθλιβον τὰς βότρυνας καὶ ἐνεφορῶντο τὴν γλευκῶς· ἐνθεν αὐτοῖς ἡ γαστήρ ἐπὶ μήν ἐφέρετο καὶ διέρρει."

χημαλιὰ ταπεινά, ὀμιλία, ἴσα. "δομαζῶν, ἢ ἅμα μὲν στερεὸν ἅμα δὲ χημαλὸν ἦν τῷ ποταμῷ." καὶ χημαλιώτατο ταπεινότερον.

χηθές. τὸ κατ' ἀρχὴν ἐ ἀφελὼν λέγει ἢ Πλάτων τὸ δὲ ἐχθές παρὰ τὸ ἐκθεῖν, ὃ ἐκ παρελθεῖν. ἴστων δὲ ὅτι ὁ μὲν Πλάτων (R in.) πρόφως εἶχε τὸ κατέβην, τὸ δὲ χθές πέρφρων· ὁ δὲ θεολόγος (or. 40) τὸ χθές ἔχει σκοπόν, τὸ δὲ τῆς λαμπρῶ τῶν φώτων ἐμπερα παρέλκον. ὁ ἕν ἕκαστος εἶχε προηγουμένον, ἐκεῖνο πρότερον (an προύταξι).

χηθισφωνῶν κακολογῶν.

χηθισοὶ χθεσινοί, ἀργοί, ἀχρηστοί. καὶ χηθισινός ὁ χθεσινός.

χηθονία ἀντὶ τῆς σκοτεινῆς. Πολιτείας δεκάτη (p. 619) "μὴ χηθονίαν καὶ τραχίαν πορεύεσθαι ἀλλὰ λείαν καὶ ἕρανίαν." ἀνδρποφέρει γὰρ τῆ μὲν τραχίᾳ τὴν λείαν, τῆ δὲ χηθονίᾳ τὴν ἕρανίαν. ἀντὶ τῆς λαμπρῶν καὶ παρ' Ἀλκιμᾶνι δέ, ὅτε φησὶ χηθονίων τίρας ἐπὶ τῆς ἐριδος, τινὲς ἀντὶ τῆς σιτογῶν ἐξέξαντο, ἐνιοὶ δὲ ἀντὶ τῆς μέγα, ἐπὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

χηθονία λουτρά τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα· ἐκόμιζον γὰρ εἰς τοὺς τάφους λουτρά.

χηθονίας βροντιάς. (A Av. 1743) "ἐπισυτε χηθονίας βροντιάς" ἀντὶ τοῦ ἐπισυτε. χηθονίας δὲ φοβεράς· πάντα γὰρ τὰ δεινὰ γῆς γενεαλογῶσιν. οἱ δὲ τὰς μέγῃ ἦχον ἀποτελέσας. ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινόμενας· ὅτε γὰρ ἦχετ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ δοκῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ ἕρανῶ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντιάς. ἢ τὰς μέγῃ τῆς γῆς ἀκρομένας. ἢ τὰς τὴν γῆν κινέσας. καὶ χηθόνιος Ζεὺς ὁ πεταχθόνιος.

χηθονίων ἐπιγείων.

χηθονοπλαστόν ἀπὸ γῆς πλασθένος. χηθονοστιβῆ τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπιγῆ (S OR 301) "ἄρρητὰ τ' οὐράνιὰ τε καὶ χηθονοστιβῆ."

χηθῶν γῆ.

χιάζειν. Πραξιδάμας Δημόκριτον τὸν Χίον καὶ Θεοξενίδην τὸν Σίγριον πρώτους ἐπὶ χρώματος τάξει τὴν ἰδίαν ποίησεν, ὅ

Σωκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδόθειον. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει τετιμημένον "ὑποτείνει δέ τις αὐτῶν βωμολογεῦσαι, αὐτὸς δειξὺς ἐν ἄρμονίαις χιάζων ἢ σιφριάζων."

Χιβούλδιος. ἕτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουστινιανοῦ βυσιλέως οικίας, ἐς ἄγαν μὲν δραστήριος τὰ πολέμια, ἐς τοσῶτον δὲ χρημάτων κρείσσων ὥστε ἀντὶ μεγίστου κτήματος ἐν τῇ εἰσίᾳ τῇ αὐτῆ εἶχε τὸ κεκτῆσθαι μηδέν. ὥστε τότε στρατηγήσαντος Θωμάκης καὶ ἐπὶ τῇ τῷ Ἰστρον φυλακῇ καταστάσαντος καὶ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντος συμβῆναι τὸν Ἰστρον ἐσβατὸν κατ' ἐξουσίαν τοῖς βαρβύροις γενέσθαι, καὶ τὰ Ῥωμαίων πράγματα ἐπέφοδα γένοι, καὶ ξυμπασὸν τε ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἀνδρὸς ἐνὸς ἀρετῇ ἀντίφροπος γενέσθαι ἐν τῷ ἔργῳ τέτῳ ἑδαμῇ ἴσχυσεν (Procop. Goth. 314).

· χίδρα στάχυες νεογενεῖς, ἢ κρίμα. ἢ τὰ ἐξ ὄσπριων ἄλευρα. ἢ τὰ ὄσπρια. ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς. χίδρα δὲ εἴρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι.

· χίδρα τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπυρόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχυῶν σίτου καὶ κριθῆς (cf. v. πεφυρομένηα).

· χίδρα. χίδρον τὸ ἀπὸ ἐλύμης γινόμενον ὄσπριον, ἔδεσμα περὶ Κυρίαν· ἦτοι τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν. οἱ δὲ εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τότε δηλοῖ τὴν εὐτετηρίαν.

· χίδρα ἐρεικτὰ ἐκ κριθῆς νέας κρινόμενα, ὡς σερμίδαλις (Levit. 214).

· χιλὴ τροφή. καὶ χιλὸς ἀρσενικῶς ἢ τροφή· Ξενοφῶν (Anab. 4 5 25) "τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῶ ἔνδον ἐτρέφετο." "διὰ τῆς ἐτέρης χώρης, τῇ χιλὸς τε ἵπποις καὶ ὕδατι ἦν" Ἡρόδοτος (4 140). "ὄσος τε σίτος καὶ χιλὸς ἐν τῇ χώρῃ, εἰσω τειχῶν κομιζέσθαι." ἀρσενικῶς δὲ ὁ χιλὸς. καὶ Ἀχιλλεὺς ὁ ἥρωος παρὰ τὸ μὴ μετασχεῖν χιλῶ· μυελοῖς γὰρ ἐτρέφετο.

· ὅτι ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φέεται· τῆτο δὲ ἐστὶ χόρτος. ὅθεν τὸ ἐκκεχιλωμένην ἀντὶ τῆ ἔψευσμένην ἢ κεχερωμένην, οἷον ἐξηλειμμένην.

· χίλια ὁ ἀριθμὸς.

· χιλίαρχος. ἰε' πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἐτῶν ἀπὸ τῆ πρώτης συνοικισμοῦ τοῦ ἄετος διαγεγονότων χιλίαρχοι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν παρειλήφασιν.

· χίλιοι διακόσιοι. Ἰσαῖὸς φησιν "οὐ-

δεις Ἀνσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων." οἱ πλεοναίονται Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἱ καὶ ἐλειτέργον. μνημονεύουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἕτεροι ῥήτορες. Harp.

· χιλιοστὺς χίλιοι ἄνδρες. σημεῖα δὲ ἦν τοῖς Ἰνδοῖς καθ' ἐκάστους καὶ ἄλλα τῶν γενῶν πύτρια· τῶν δὲ ἰπέων... ἀληθινοῦ (cf. v. Ἰνδοί).

· χιλιοθέντα ἀντὶ τοῦ χιλίως ὀφλόντα, ὡς Ἀνκῆργος. ὁ δ' αὐτὸς καὶ χιλιοῦσαι ἔφη. Harp.

· χιλίων δραχμῶν. περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.

· Χίλων Χίλωνος Διμαγίτη Λυκεδαίμωνιος, εἰς τῶν ζ' σοφῶν· ὃς ἦν βραχυλόγος. ὅθεν Ἀρισταγόρου ὁ Μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον Χιλιώνιον καλεῖ. καὶ Χιλιώνιος τρόπος ἢ βραχυλογία· ὁ γὰρ Χίλων βραχυλόγος ἦν.

· χίμιμος ὁ τράγος, καὶ χίμαιρα ἡ αἴξ. χείμαρρος δὲ ὁ ἐν τῷ χιμῶνι ῥέων ποταμὸς.

· χίμιετλι τὰ ἀποκαύματα λεγόμενα, ἅπερ γίνεται χιμῶνος ἐν τοῖς ποσὶ.

· Χίον κεράμειον. ζῆται ἐν τῷ Ἀθήναιος.

· χιόνος. καὶ χιονοθήσονται ψυχροθήσονται, ἢ λαμπροθήσονται· (Ps. 67 15) "χιονοθήσονται ἐν Σελμών."

· Χίος ἡ νῆσος. λέγεται καὶ Αἰθάλη.

· χιρᾶς εἶδος πάθους.

· χιτών ἱμάτιον ἀνδρικόν. καὶ χιτωνίσκος χειριδιωτός, οἷος πρέπει δάμω παιδί (Procop. Arc. 9). χιτῶν ἔν ἐστὶ λεπτὸν ἱμάτιον, ὑποκάμισον, παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι· (A Ran. 1078) "χιτωνῆ γ' ἔχων ἔλων ἐρίων ἐπένεργε, κἄν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, περὶ τὰς ἰχθῆτας ἀνέκνυε," τῆτιςιν ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια. τῆτιςιν γλῶσσων εὐρίσκειται.

· χιτωνίσκους· Ξενοφῶν (Anab. 5 4 13) "χιτωνίσκας δὲ ἐνεδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων πάχος ὡς λινῶ στρωματοδέσμη."

· χιών. ὅτι ἡ λευκότης τῆς χιόνος χωριστὸν ἐστὶ συμβεβηκός. συνίσταται γὰρ ἐκ νέφους ὕλη καὶ πῆξι, δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη μετὰ ἐναπολήψεως πνευματός τινος, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ λευκότης ἐπεται. ἢ γὰρ ἀέρος τῆ ἐντὸς ἐν τῷ νέφει ἐναπόληψις τε καὶ πῆξις καὶ τρεῖς ἐν τῇ τῆ νέ-

χλοερός ὁ χλωρός.

χλόη βοτάνη.

Χλομάρων. "ἀλλ' ὅτε... Χλομάρων" (cf. v. ἀπιπύρον).

χλοῦναι λωποδύται οἱ ἐν τῇ χλόῃ εὐ-
ναζόμενοι. καὶ χλένης μονιός, πλήκτης,
κουῆρος, χαλεπός. καὶ ὁ ἀπόκοπος. "χλέ-
νης τε καὶ γένανδρος ἀνήρ, εἰ δόλημεν αὐ-
τὸν ἄνδρα εἶναι, διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων
τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλος γενόμε-
νος." "ὁ πρὸς Στρατοκλέα Ἀθήνησι δαδου-
χῆσας, ὁ χλοῦνης τε καὶ γύννης, καταγορευ-
θεὶς καὶ ὄλον ἐν δεσμῷ τινὶ ἀφύκτω πεδη-
θεὶς" (Aelianus: cf. v. δαδουχεῖ).

Χλοῦνειον ὄνομα τόπου.

Χλωθαῖος ὄνομα κύριον.

Χλωθαῖριος ὄνομα κύριον.

Χλωθόμυθος ὄνομα κύριον.

χλωρανθεὶς ἀντὶ τοῦ χλωρός γεννη-
θεὶς. ἔτω Σοφοκλῆς.

χλωρεῖον εἶδος ζῶε.

Χλωρίς ὄνομα κύριον.

χλωρόν τὸ ἀκμάζον Μένανδρος.

χλόρος, ἀπὸ δὲ ἀπὸ τὸ ὠχρός. καὶ χλωρότης.

χόας τὰς σύριγγας τῆ ἄξονος. σύριγξ
δέ ἐστι τὸ εἰς τὴν ὀπήν τῆ τροχῆ ἐμβυλλό-
μενον μέρος τῆ ἄξονος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπή
τῆ τροχῆ ἔτω καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρέως
τὰ γὰρ εἰς ἡ καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ο πα-
ραληγόμενα, ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα,
ὧν προηγείται δασύ, βαρύνεται, χροῖα φθόη
χλόη. τὸ δὲ προη ἔκ ἔχει δασύ (sch. S El. 717).

χροῦς.

χροωδεστέρα λεπτοτέρα. "ἢ τε ὑπο-
κειμένη γῆ ψάμμις πάσης χροωδεστέρα διὰ
λεπτότητά."

χοᾶ. χῆς μέτρον Ἀττικόν, χωρῶν κοτύ-
λας ἢ. Ἀριστοφάνης (Ach. 1085) "ἐπὶ δεῖ-
πνον ταχὺ βιάζει, τὴν κίστιν λαβῶν καὶ
τὸν χοᾶ." οἱ γὰρ καλῶντες ἐπὶ δεῖπνον στε-
φάνης καὶ μέρα καὶ τραγῆματι καὶ ἄλλα
τινὰ τοιαῦτα παρετίθεισαν, οἱ δὲ καλέμενοι
ἔφερον ἐνήματα καὶ κίστιν καὶ χοᾶ. "Ὀμη-
ρος περὶ τῆς κίσεως φησι (ζ 76, γ 480) "μή-
τηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέα δαίτη, ὅψα
τε οἷα ἔδωκε διοτρεφεῖς βασιλῆες." χοᾶ δὲ
ἐπεφέροντο οἱ καλέμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσω-
σιν ἄλλῃ ποτηρίῃ, διὰ τὴν ἐπὶ τῷ Ὁρέστῃ
γενομένην αἰτίαν.

καὶ πυρομία "ἔξ χοᾶς χωρήσεται" (A
Nub. 1240) ἐπὶ τῶν παραληγόντων. τετέστιν
ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ. ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμῃ
ἢ ἀσκῆ ἔμεινε μεταφορᾶς, ὅς ἐάν σμηχθῆ,
πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπεφρακτότων ἀποβιβλη-
μένων. καὶ αὖθις (Ecc. 44) "τὴν ὑστάτην
ἤκουσαν οἶνον τρεῖς χοᾶς ἡμῶν ἀποτίσειν
κἀρεβίνθων χοίνικα." ὑποπίνοντες ἔκαπτον
φρυκτὰς ἐρεβίνθους.

χοᾶνης χωνίε. καὶ χόανα τὰ μέγιστα.

χοᾶς ἐκχύσεις, ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς,
ἢ σπονδᾶς. "ἐκπίπτει χρησιμὸς... ἄγειν"
(cf. v. χρησιμὸς). λέγονται καὶ θυσίαι νεκρῶν
Σοφοκλῆς (OC 469) "πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ
ἀειρότου χοᾶς κρήνης ἐνέγκου, δι' ὁσίων χει-
ρῶν θιγῶν. ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ' ἀκήρατον
λάβω; κρυτῆρες εἰσίν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέ-
χνη, ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβῆς ἀμειψόμενες."

χοᾶς. ὅτε ἐπὶ μέτρῳ τίθεται, περισπᾶται.

Χοάσπειον ὕδωρ. καὶ Χοάσπης πο-
ταμός, καὶ κύριον ὄνομα.

Χοβάρ ὄνομα ποταμοῦ.

χοεῖον παχὺ ἔντερον.

χόες. ἔστιν ἑορτὴ Ἀθηνησιν ἀγομένηα
μηρὶ ἀνθεστηριῶν. τὴν δὲ ἑορτὴν φασιν
οὕτως γεγονέναι. ὅτε Ὁρέστης ἀνελὼν τὴν
μητέρα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐδέξαντο αὐ-
τὸν Ἀθηναῖοι καὶ εἰστίασαν, σὺ μὴν ἐκοι-
τώνησαν αὐτῷ τοῦ οἴνου, ἀλλὰ χωρὶς χοᾶ
πυραθεὶς ἀπὸ τῷ ὁ δῆμος οὕτως εἰστίωτο,
ἀποπέμψας ὄλιγον τι χόρας τῷ Ὁρέστῃ.

καὶ ἄλλως. ἑορτὴ Ἀθήνησι χόες ἀπὸ
τοιαύτης αἰτίας. Ὁρέστης μετὰ τὴν τῆς μη-
τρὸς ἀναίρεσιν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας παρὰ Παν-
δίου συγγενῆ καθεστηκότου, ὅς ἔτιχε βασι-
λεύων τῶν Ἀθηναίων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν
ἐδωχίαν τινὰ δημοτελεῖ ποιοῦντα. ὁ τοῖνον
Πανδίων πυρρπέμψασθαι μὲν τὸν Ὁρέστην
αἰδοῦμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τρα-
πέζης ἀσεβὲς ἠγούμενος μὴ καθαρθέντος
αὐτοῦ τὸν φόνον, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτῆ
κρυτῆρος πίνοι, ἔνω ἐκάστῳ τῶν κεκλημένων
παρέθηκε χοᾶ (sch. A Eq. 95).

χόες. ἑορτὴ τις ἦν παρ' Ἀθηναίους, ἀγο-
μένη ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. γρησὶ δὲ
Ἀπολλόδωρος ἀνθεστηριῶν καλεῖσθαι κοινῶς
τὴν ὅλην ἑορτὴν τὴν Διονύσιον ἀγομένην,
κατὰ μέρος δὲ πιθόγιμα χόας χύτρους. Harp.
καὶ αὖθις. ὅτι Ὁρέστης μετὰ τὸν φόνον
εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος (ἦν δὲ ἑορτὴ Διο-

νύσου ληναίου), ὡς μὴ γένοιτο σφίσι δμοσπονδος ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσαστο τοιόνδε τι. χοῦ οἴνου τῶν δαιτυμόνων ἐκάστῳ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσεν μηδὲν ὑπομγνόντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὅρεση, μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκεῖνον Ἀθηναίους ἐορτὴ ἐνομίσθη οἱ χόες.

Χοζίας ὄνομα κύριον.

χοῆ καὶ χοαί ἢ ἐπιχειομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χόης ποταμός.

χοῦδια ὁ σταιμίτι κατεσκευάσασαν χοῦδια τὸ μέγεθος, λεπτά ταῖς κατασκευαῖς διαφερόντως.

χοῦκός ὁ πῆλιμος.

Χοῖνίκαιον ὄρος (ἀπὸ Φοινίκαιον).

α χοῖνικες. οὐ μόνον τὸ μέτρον ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. αἱ χοῖνικες πέδαι τινές εἰσι. χοῖνιξ δὲ πᾶν περιφερές, διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (275) "αἱ κῆμαι δὲ σε βοῶσιν τοῦ λού, τὰς χοῖνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι."

β χοῖνικες οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι. "σπανιώτερον δὲ τὸ γένος τῶν θεωρητικωτάτων ψυχῶν ἢ τὸ τοῦ χοῖνικος, ὃ τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι· οἷος ἦν Ἀμοῦς καὶ Ἀντώνιος" (Synes. p. 48).

χοιράδες πέτριαι λῆιαι ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐξοχαί· ἢ ὄχοι πετρῶν.

Χοιρίλη ἢ Ἐκάβη (sch. Eur. Phoen. p. 252 Geel.).

α Χοιρίλος Ἀθηναῖος τραγικός, ξδ' ὀλυμπιάδι καθῆς εἰς ἀγῶνας· καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα ξ' καὶ ρ', ἐνίκησε δὲ ιγ'. ἔτος κατὰ τινος τοῖς προσωπείοις καὶ τῇ σκευῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησε.

β Χοιρίλος Σάμιος· τινές δὲ Ἰασέα, ἄλλοι δὲ Ἀλικαρνησοῦ ἱστοροῦσι. γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύσιν τοῖς χρόνοις, ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, ὀλυμπιάδι σί, νεανίσκον ἤδη εἶναι. δοῦλόν τε Σαμίον τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὐειδῆ πάνυ τὴν ὄραν· φυγεῖν τε ἐκ Σάμου, καὶ Ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ παρεδρεύσαντα λόγων ἐραστῆναι· ἢ τινὸς αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῆ, καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦ-

τα, τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου, ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον σιατῆρι χροσῶν ἔλαβε, καὶ σὺν τοῖς Ὀμηῶν ἀναγινώσκοντα ἐψηγίσθη. Λαμιακῶ. καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται.

χοιρῖναι κόγχαι θαλάσσιαι, αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶντο Ἀθηῆναι. καὶ ἔθριξ τοῦ χοίρου. (A Vesp. 348) "οὔτις κωτῶμαι διὰ τῶν συνίδων μετὰ χοιρίτης κωμολθεῖν."

χοιρίων μυστηρικῶν. ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοῖρος ἐθέτει ἀνίκωται γὰρ τὸ ζῷον τῇ θεῷ (sch. A Ach. 747).

χοιρογρύλλιος ὕστριξ, ἀκαθόχορος. τουτέστιν ἐχίνος χερσαῖος.

χοιρόθλιψ· (A Vesp. 1355) "ὡ στίς τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ."

χοιροκομεῖον πλεκτὸν ἀργεῖον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδύοντες· ἢ ὁ πάταλος ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους ἔτρεφον. Ἀριστοφάνης (Lys. 1075) "ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδε πρόσβεις ἔλκοντες ἐπίτης χωροῦσιν, ὡσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μεροῖσιν ἔχοντες," ἐπεὶ ἦλθον ἐγκωλοκωμῆται τὰ ἱμάτια ἔχοντες.

χοῖρος τὸ ζῷον. παρὰ Κορινθίους δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἐνθεν καὶ παροιμία "Ἀχροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν," ὡπὶ τοῦ ἔοικας μισθαργήσειν ἐν Κορίνθῳ· κωλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι.

χολάδες τὰ ἔντερα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 681) "ἀντιβίων τε πολλὰκις ἐγγεῖρη σαμῆνην χολάδων."

χολαῖον ἦπαρ.

Χολαργέων. Χολαργεῖς δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ἢ εὐθείᾳ Χολαργεῖς.

χολέρα. καὶ χολερίῳ ῥῆμα.

χοληδόχον ἀγγεῖον.

χόλικες τὰ πυχέα ἔντερα τῶν ζῴων. ταῦτα δὲ οὐκ ἱεροῦντο ὡς τὸ ἄλλο σῶμα· τινές δὲ χόλικά φασιν εἶδος ἰχθύος (sch. A Pac. 716). Θηλυκῶς δὲ ἢ χόλιξ.

Χολλεῖται δῆμος τῆς Λιουπιδός. Παρὰ Χολοδογαμύρ ἐθνικόν.

χόλον ὄργην, ἀλλὰ πρόσκαιρον, παρὰ τὸ χεῖσθαι.

χολῶ δοτικῆ.

χολωσέμεν εἰς ὄργην ἐμβαλεῖν (Hom. I 78).

χολῶσι (A Nub. 830) "ἔς τοσοῦτον με-

κῶν ἐλήλυθας ὡστ' ἀνδράσιν πείθη χολῶσι."

Χόνας ὄνομα ἔθρους.

χοιδρῖτις σειδιδαίς.

χόνδρος τοῦ στομάχου τὸ ἔντερον. καὶ χόνδροι ἁλῶν θρόμβοι, παχὺς ἄλς.

χονσά παρὰ Βουλγάρους οἱ κλέπται.

• χοός· "ἀνατετραμμένον χοός" Ἀριστοφάνης (Ρακ. 736) ἀντὶ τοῦ ἀνακυμφθέντος, ἢ κενωθέντος εἰς γῆν, ὡσπερ οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ μέθης ἐν τῷ ὑπερρεῖν. καὶ παίζοντες τὰ τοιαῦτά φασι.

• χοός διέστου· χοὺς γὰρ δύο ζέσται, χοεύς δὲ ἕξ. Ἀριστοφάνης (Thesm. 353) "εἴ τις κάπηλος ἢ κυπηλὶς τοῦ χοὺς ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται."

• χόρδενε τέμνε, τῆτέστι σύμπλεκε ἀλλήλοισι καὶ συγκύκν'· τὰ γὰρ ἔντερα τῶν τετραπόδων χορδὰς καλῶσιν. ἀπὸ τῆς τέχνης οὖν τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸ ὄνομα εἴρηται. ὡσπερ γὰρ γεμίζεις καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φεράματος, οὕτω χόρδενε καὶ τάραιτε καὶ τὰ πολιτικὰ καὶ συντάραττε καὶ συμφύρα τὰ πράγματα, "ὑπογλυκαίνων ῥημάτων μωγερικοῖς," ἠδύσμασι χρώμενος καὶ ἀρτέων κακίαις (sch. A Eq. 214).

• χορδὴ νευρά, καὶ τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

• χορείαν οἱ παλαιοὶ τὴν μετὰ ᾠδῆς ὄρχησιν. δύο δὲ... συσφαιριστής (cf. v. ὄρχησις). καὶ χορεῖον ἢ χόρευσις.

• χορευτῆς ἐπιστήμων.

• χορηγία δόσις. καὶ Πολύβιος "μὴ οἶον κατὰ θάλατταν τὰς παρυσκευὰς καὶ τὰ χορηγία παρικομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, μηδὲ ἐπὶ ὑποζυγίων, ἀλλ' ἐν ταῖς πῆραις δέχ' ἡμερῶν ἔχοντας ἐφόδια." καὶ αὐθις Πολύβιος (cf. v. ἐσπούδαζον) "καὶ τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς, ὑπερέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν," τουτέστι παροχὴν.

• χορηγός ὁ τοῦ χοροῦ ἡγούμενος καὶ δοτήρ.

• χορηγῶ δοτικῆ.

• χοριάμβος μέτρον στίχων.

• χορικός ὁ τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει καὶ αὐτὸς ὑπεκρίνετο· διὸ καὶ χορικὰ λέγεται (cf. v. μύρμηξ).

• Χορίλη ἢ Ἐκύβη (ση Χοιρίλη).

• χόριον τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέφεσι.

• χοροβατῶ τὸ εἰς χορὸν βαῖνω.

• χοροδέκτης ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων "ὡσπερ οὖν παρὰ τινος χοροδέκτου λαβεῖν τὴν στάσιν" (cf. v. ἀσκός Κτησ.).

• χοροῖσι τῶν τραγωδιῶν ἄχθεται, ἐπὶ τῶν πεινόντων ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. Ἀριστοφάνης (Av. 791) "εἴτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγωδιῶν ἤχθητο, ἐκπεριόμενος ἂν οὗτος ἡρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε."

• χοροῖτύπος ἐν τῷ χορῷ τύπτων.

• χορὸν δίδωμι ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγγανον κωμωδίας καὶ τραγωδίας ποιηταὶ οὐ πάντες ἀλλὰ οἱ εὐδοκιοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

• χορός τὸ σύστημα τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀδόντων. διηρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς δύο μέρη ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ νιοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, διχῆ τὸς ψαλμοὺς τοὺς Δαβιδικοὺς ἄδοντες. ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενος εἰς πάντα περιῆλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα.

• χορός καὶ οἱ χορευταὶ καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ σύστημα τῶν χορευτῶν. Ὀμηρος (Σ 590) "ἐν δὲ χορὸν ποικιλλεν."

• χορὸς τραγικός ἐκ ἰε προσώπων, χορὸς κωμικός ἐξ κδ' (sch. A Eq. 586).

• χοροστατῶν χοροῦ κατέρχων.

• χορτάζω γενικῆ.

• χορταῖος ὁ δυσὸς καὶ μαλλωτὸς χιτῶν.

• Χορυμαῖοι ἔθνος.

• Χοσβίας ὄνομα κύριον, ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Φινεὲς συνδιαφθαρεῖς τῷ Ζυμβρῆ (Numer. 25 14).

• Χοσρόης ὁ Περσῶν βασιλεύς. ὑμνοῦσιν αὐτὸν καὶ ἄγνεται πέρα τῆς ἀξίας μὴ ὅτι οἱ Πέρσαι, ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν Ῥωμαίων ὡς λόγων ἐραστὴν καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐς ἄκρον ἐλθόντα, μεταβεβλημένων αὐτῷ ὑπὸ του ἐς τὴν Περσίδα φωνῆν τῶν Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων. καὶ τοίνυν φασὶν ὅτι δὴ ὅλον τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἶη μῦλλον ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὀλόρη, τῶν τε Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀναπέλησται δογμάτων, καὶ οὔτε ὁ Τιμίαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν ἂν, εἰ καὶ σφόδρα γραμμικῆ θεωρίᾳ πεποικιλτεῖ καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις, οὔτε ὁ Φαίδων ἄτε ὁ Γοργίας, οὐ μὲν οὖν οὐδὲ ἄλλος τις τῶν

πάρα δ' ἄλλ' ὃ τι χρῆς." *χρεία δὲ τὸ δέον Πλάτων Εὐθύφρωνι* (p. 4) "πενσόμενοι τοῦ ἐξηγητοῦ τί χρῆσι ποιεῖν."

χρηζω γενικῆ θέλω.

^a χρῆμα πρῶγμα, ἢ κτήμα, πλοῦτος, οὐσία, λῆμμα. (Menand. p. 416 Nieb.) "τὸ δὲ δωματίον ζοφώδες ἦν καὶ ἀδιατύπωτον, καὶ ὦρα θέρως ἐς τὰ μάλιστα ἀνάριστον, ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ χρῆμα εἰρκτήν." καὶ αὐθις (cf. v. Εὐτρόπιος) "ὃ δὲ κατέσεισεν ἕπαντα καὶ κατεβρόντησεν ἐς τοσοῦτον ὥστε ὁ τῷ μύθῳ Σαλιμωνεύς μικρόν τι χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν." *Ιουλιανός* "πρὸς τὴν Ἐρκυνίαν ἕβλην ἐθέομεν, καὶ εἶδον ἐγὼ χρῆμα ἐξαίσιον. ἰδοὺ γοῦν σοὶ θαρρῶν ἐγὼ ἐγγυῶμαι μὴ ποτε ὠφθαί τοιοῦτον μηδέν, ὅσα γε ἡμεῖς ἴσμεν, ἐν τῇ Ῥωμαίων. ἀλλ' εἴτε τὰ Θεταλικὰ Τέμη δύσβατα νομίζει τις εἴτε τὰ ἐν Θερμοπύλαις εἴτε τὸν μέγαν καὶ διωλόγιον Ταῦρον, ἐλάχιστον ἴστω χαλεπότητος ἕνεκα πρὸς τὸ Ἐρκύνιον τοῦνομα." καὶ *Εὐνάπιος* φησιν (p. 106 Nieb.) "ὃ δὲ τὰς δυνάμεις ἤθροισε, τὸ χρῆμα τῆς διαβάσεως ἐπισπέρχων ἤδη καὶ συμβιωζόμενος, καὶ πλὴν ἀγαθῆς ψυχῆς σῶμα οὐκ ἔχων."

^b χρῆμα πρῶγμα "μέγα τι χρῆμα καὶ θαυμάσιον ἀνήρ καὶ ψυχὴ δέοντως ἀρμοσθεῖσα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, πρὸς ὃ τὸ ἄν ὀρηγήσῃ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔργων." καὶ αὐθις "εἰκάξεν ἄν βοῶν ἀγέλη μεγίστη τὸ χρῆμα" *περὶ βυρβαρικῆς πυρκαϊξῆς ὁ λόγος*. *Ἡρόδοτος* (7188) "ἦν τε τῷ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον." καὶ *Ἀριστοφάνης* (Nub. 1) "τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον, ἀπέριτον," δηλαδὴ τὸ ἔκταμα, τὸ μέγεθος. ἔθος δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπαγωγῆ χρῆσθαι, οἶον, ἵππος σπυρίον τι χρῆμα, γυνὴ κακὸν τι χρῆμα, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ὧν ἄν ἐξαίρειν βέλωνται. "ὃ δὲ χρημάτων οὐκ ἦν εὐπορος, οὐδὲ ὅσα ἄν ἐξήρκεσεν ἐτέρῳ πρὸς τὴν τῷ ἀνυγκαίῳ βίῃ διαγωγῆν, ἀδὲ τοσαῦτα κεκτημένος."

^c χρῆμα χρῆσις: *Ἰώσηπος* (A. I. 1892) "ἦν δὲ σάββατον ἀργία παντὸς χρημάτων ἡμέρα τοῖς Ἰουδαίοις τιμωτάτη." καὶ αὐθις "κινδυνεύει ἀποσβῆναι τῆς ἀληθείας τὸ χρῆμα." καὶ *χρημάτια* παρὰ *Ἡροδότῳ* ἀντὶ τῶ πρῶγματι "χρημάσιον ἰδωρῆσατο."

χρημα οἰκτρόν ταπεινός, ἐλέως ἄξιον "Ἀβύων δὲ πρέσβεις, χρῆμα οἰκτρόν, κατὰ

κλέος τὸ τῆς παρθένου ἦκον, καὶ ἐδέοντο λέσιν τινὰ τῷ λοιμῷ λαβεῖν."

χρημάτια χρῆματα ἀνήρ, *πενιχρὸς δ' ἀδέποτος ἐσθλός*" ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερῶντων Ἀριστοδμήμος φησι. μένηται τῷ Ἀριστοδμήμῳ καὶ Ἀλκαιοῖς: "ὡς γὰρ δῆποτε φασιν Ἀριστοδμήμον ἐν Σπάρτῃ λόγον οὐκ ἀπάλαμον εἰπεῖν, χρῆματα" καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Vesp. 695) "ἔκ οἷδ' ὃ τι χρῆμά με ποιεῖς. σκέψαι τοῖνον ὡς ἐξόν σοι πλετεῖν καὶ τοῖσιν ἕπασιν, ὑπὸ τῶν αἰεθμιζόντων." καὶ *Σοφοκλῆς* (Ai. 288) "τί χρῆμα δρᾶς, Ἀλαν; τί τὴνδ' ἀκλήτος οὐδ' ὑπ' ἀγγέλιον κληθεῖς ἀφορήμας πείραν, οὔτε τῷ κλέων σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὔδει στρατός. ὃ δ' εἶπε πρὸς με βαί, αἰεθ δ' ὑμνούμενα γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγῆ φέρει. καγὼ μαθοῦσ' ἔλθξ', ὃ δ' ἐσούθη μόνος."

χρημάτια χρῆματ' ἀνήρ. αὕτη ἀποβφθεγματικὴ ἐσιν, ὡς τὰ παραγγέλιμα τῶν ζ' σοφῶν. μένηται αὐτῆς Πίνδαρος καὶ Ἀλκαιοῖς. ὁμοίῳ τῇ ἀρχῇ ἀνδρῶν δεικνῶσι, καὶ τῇ τὴν κατὰ σαντόν ἔλα, καὶ τῇ γυνῶθι σαντόν. *λεχθῆναι δὲ αὐτὴν Ἀλκαιοῖς μὲν ὑπὸ Ἀριστοδμήμου τοῦ Σπαρτιάτου φησί, Πίνδαρος δὲ ὑπὸ τινος Ἀργεῖος τὸ ὄνομα, ἔτω λέγων. ὃ δὲ Ἀριστοδμήμος ἐγκαταριθμεῖται τοῖς ζ' σοφοῖς ὑπὸ τινῶν.*

χρηματίζει δοτικῆ ἀποκρίνεται, πρῶγμα διοικεῖ. ἔτιως Ἀππιανὸς ὁ ἰσορικός: "τοῖς πρέσβεσιν ἐχρημάτισε."

χρηματίζειν ἐσὶ τὸ λόγος διδοῖναι ἀλλήλοις. Ἀριστοφάνης δὲ (Th. 384) "καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου, ὃ τι χρῆ πύθειν."

χρηματίζεσθαι χρῆματα πρῶττεσθαι. ἔαν δὲ τις εἶπῃ τὴν λέξιν ἐνεργητικῶς χρηματίζειν, ἔκτετι τὸ αὐτὸ δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ πρῶγμασι χρῆσθαι, οἶον φασὶν "χρηματίζει ἢ βελλῆ καὶ ὁ δῆμος," οἶον πρῶγμασι σχολάζει. ἀφ' ἧ χρῆματα τὰ πρῶγματα.

χρηματίζεσθαι πλετεῖν. "ἔδὲ χρηματίζομαι: πάλα γὰρ μοι ταῦτα ἐδόκει καὶ ἐκ μειρακίων λῆρος καὶ φλήνυρος" (cf. v. *Θρέμματα*).

χρηματισάμενοι πραγματευσάμενοι. καὶ χρηματίσαι μὲν ἐσὶ τὸ πρῶξαι, χρηματίσασθαι δὲ τὸ κερθᾶναι παρὰ *Θουκυδίδῃ* (sch. Thuc. 187).

χρηματισαμένων χρήματα λαβόντων· Ἀρριανός "χρηματισαμένων δὲ καὶ αὐτῶν τρίτη παριγένετο πρῆσβεία."

χρηματίσεσθαι χρήματα λαβεῖν· "Ἡροφίλα --- βίβλος" (cf. v. Ἡροφίλα).

χρημάτισις χρημάτων συναγωγή· Ἀλιανός "ὃ δὲ τῆς θεοσυλλας τε καὶ ἀθέσμεν χρηματίσεως διαφθαρεῖς τὸν μισθὸν ἠνέγκυτο τῆτον πικρότατον τε καὶ πικρωδέστατον (ἀν φρικωδέστατον)."

χρηματισμός· "πᾶσι δὲ συνετάττετο ποιήσασθαι τὰς χρηματισμῆς," τριτέσι τὰς διοικήσεις. καὶ αὐθις "ὃ δὲ τὰς πρῆσβευτὰς ἐτοιμῶς δεξιόμενος ἐχρημάτιζε τέτοις," ἀντὶ τῆ ἐκονολογείτο, λόγως ἐδίδα. καὶ αὐθις "ἐν χρηματισμῷ δικαίῳ καταστάς."

^b ὅτι φησὶ Δαμύσκιος τὸν χρηματισμόν, τριτέσι τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν, μηδὲ φανεῖσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ πρὸς βοήθειαν, ἐδὲ τὴν τροφήν, ἐδὲ τὰς πολυαράτους ταύτας τιμᾶς, ὧν ἐδὲν προτιμῶσιν οἱ πολιτικοὶ καὶ σφόδρα ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριζόμενοι ὡς εὐδαίμονες, ὄντες γε τῇ ἀληθείᾳ κακοδαίμονες.

χρηματιστής χρημάτων ποριστής. ὁ ῥαδίως χρήματα πορίζων ἔτω προσαιγορευέται. κεῖται τὸ ὄνομα παρὰ Ἀρσίᾳ.

^a χρημάτων. συνήθως μὲν οἷ τε ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρημάτων ἐπὶ νομισμασι χρῶνται ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης ἐπίσης τὴν λέξιν ταύτην ἔταξαν· "τὸν ἀποκτείναντα ὅσιον εἶναι καὶ θνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῷ πεποῦσθαι." κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπῳ ἢ λόγῳ, ὡς Ἀντιφῶν. τάσσοσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν φορτίων. ^b δὲ Ἀρσίᾳ ἐπὶ τῷ χρυσῷ κατισκευάσματος τίθησι.

^b χρημάτων χρυσῷ, νομισματος· "οἳ δὲ ἤγοντο χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι."

χρήμη χρεία καὶ σπάνις· Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὀμήρου (14) "τὰς ἐναντιωθέντας τῇ χόρμῃ αὐτῆς." "--- ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο," τριτέσι μετρίῳ πλέτῳ καὶ περισσίῳ.

χρῆ μοι μαντεύεται Σοφοκλῆς (El. 35) "χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα."

χρῆν ἔδει. καὶ ἐχρῆν ἔπρεπε (Synes. ep. 7) "χρῆν δὲ μή, τὸ λεγόμενον, ἄστροις

τὰ καθ' ἑμᾶς σημαίνεσθαι, μηδὲ τί λέγει φήμη πυνθάνεσθαι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχεν συνόντας, εἰ δὲ μή, γράμμασιν ἑμετέροις ἐντυγχάνειν."

χρῆναι πρόπειν· "χρῆναι γὰρ ἴδη ἀσχεθῆαι παρ' αὐτόν."

χρῆς χρήσεις. ζῆται ἐν τῷ χρῆ.

χρήσιμους δανείσασθαι.

ὅτι τὸ χρῆσαι τῷ δανείσει ἀίρετώτερον· τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων, τὸ δὲ δανείσαι πρὸς τὰς τυχόντας.

χρήσιμον τὸ ἀγαθόν, ὃ τι χρῆσιν ὠφελείας παρέχεται.

χρήσιμον ὠφέλιμον· (Polyb. 1.54) "οἳ δὲ ἔτω διεφθάρησαν ὡς μηδὲ τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀχρειωδῆται αὐτῆς."

χρήσιμον πρᾶγμα ὃ τι χρεῖαν ὠφελείας παρέχεται, εὐχρηστον δὲ ὃ τι χρεῖαν ἐπαινετὴν ἀπεργάζεται.

χρήσις. χρήσις λέγεται τῶν χρησίων τινὸς χρεῖα· χρήσιμα δὲ λέγεται τῶν ἀγαθῶν ἰδίως τὰ ὀργανικά.

ὧν ἔν αἱ χρήσεις ἀίρετώτεραι, καὶ αὐτὰ ἀίρετώτερα. εἰ γὰρ ἡ χρήσις τῷ πλάτῃ τῆς χρήσεως τῆς ἰσχύος ἀίρετωτέρα, καὶ ὁ πλάτος τῆς ἰσχύος ἀίρετώτερος (Alex. Aphrod. in Top. 3).

χρήσθαι διοικεῖσθαι, δαπανᾶν, καταναλίσκεν· "τά τε ἐπιτίθεται παρεσκευασίαι ἄσθονα, καὶ ταῦτα προῖκα παρέξιν τῆς ζητιῆς χρήσθαι."

χρήσθων ἀντὶ τῷ χρῆσθωσαν. καὶ ἔτι ἐν τῷ δρώντων.

χρησμοδοτῶ καὶ χρησμοδότῃμα· χρησμοδῶ δέ.

χρησμός προφητεία. "ὃ δὲ Σκιπίων ἡ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, κατὰ τὴν τῆς Καρχηδόνης καθάρσεων θαρσύντων Ῥωμαίων ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξοσι τῷ χρόνῳ, παρελθὼν εἰς μίσην ἔρη· νῦν μέντοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα πρὸς δυνεύσομεν γὰρ μὴ ἔχοντες μήτε ἔς φοβησομεν μήτε ἔς φοβηθῶμεν." καὶ ἦν χρησμός· ἢ λόγος· "τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπίπτει χρησμός λέγων δεῖν χροῦς τοῖς ἐπιδίαικ τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος καὶ ἑορτὴν χροῦς ἄγειν· καὶ ἐκ τῆς εὐθνεῖτο τὰ τῆς Ἀττικῆς." ζῆται χρησμός ἐν τῷ δόρῳ κηρύκειον.

^b χρησμός. ζήτη εν τῷ Τυρταῖος, και εν τῷ ἀνεῖλε, και εν τῷ Θῆλις, και εν τῷ Ἀγνιστος Καῖσαρ, και τὸ τέλος τῆ τοιῆτε χρησιμῆ εν τῷ Σκηπίων. ζήτη χρησιμὸν θαυμασίον εν τῷ Δουρίδας. χρησιμὸν περι ἔρωτος εν τῷ Διογένης. ζήτη χρησιμὸν περι Αἰγίων εν τῷ Αἰγίεις. ζήτη χρησιμὸν και εν τῷ Οἰδίπης.

χρησιμωδεῖν θεολογεῖν.

χρησιμώδημα μάντευμα.

χρησιμὸν χρησίμα, καλά.

χρησιμὸν δανεισται.

χρησιμὸν. δύο σημαίνει τῶνομα τῶναντία· και γὰρ τῆς δανειστάς, ὡς παρ' Ἰσαίω. Ἀριστοφάνης (Nub. 239) "ἐπὶ γὰρ τόκων χρησίων τε δυσκολωτάτων ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρησιμὰ ἐνεχυράζομαι." ἐπὶ δὲ τῆ δανειζομένης Δημοσθένης φησὶν (32 12) "οἱ δὲ δανεισται τὸ ἐξ ἀρχῆς ἠπαυτημένοι, ὄρωντες ἑαυτοῖς ἀντι τῶν χρησιμῶν ἄνθρωπον πονηρὸν χρησίων, ἄλλο δὲ ἕδεν." Harp.

χρησίων και τὸν δανεισάντα και τὸν δανεισόμενον.

χρησθήρια τολήματα, πράξεις· Σοφοκλῆς (Ai. 220) "κείνῃ χρησθήρια τῶνδρός." ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια παρὰ τὸ διαχρησασθαι αὐτά. χρησθήρια δὲ τὰ μετ' ἐλαίῃς κεχρισμένα, μεθ' ἧ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, διὰ τῆ ι.

χρησθήριον τὸ μάντευμα ἦτοι τὸν χρησμιόν, τὸ χωρίον, τὸ ἱερεῖον. τὸ μαντεῖον δὲ διχῶς.

χρησθήριος και ὁ δανειζων και ὁ δανειζόμενος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης χρησθήριος τῆς δανειστάς λέγει. ἢ μὲν γὰρ συνήθεια τῆς χρεωφειλέτης χρησθήριος καλεῖ, Ἀθηναῖοι δὲ τῆς μὲν δανειστάς χρησθήριος λέγουσι, τῆς δὲ ὀφειλέτης χρεωφειλέτης. Φωκυλίδης δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς χρεωφειλέτης χρησθήριος καλεῖ, λέγων "χρησθήριος κακῶ ἔμμεναι ἄνδρὸς φεύγειν, μή σ' ἀνιῆσειε διδὸς παρὰ καιρὸν ἀπαιτεῖν."

χρησθόν χρησιμιον (A Pac. 567) "ἐμπολήσωντές τι χρησθόν εἰς ἄγρον ταρχιον."

χρησθός ὁ ἀγαθός· "και χρησθός ἐξ ἀγάπης ἄλλ' ἕκ ἐξ ἀνάγκης." χρησθός δὲ ὁ ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένος, και Χρισθός ὁ κύριος και θεός ἡμῶν.

χρησθουργία ἀγαθοεργία· "ἢ δὲ φεύγει, ἐπιθυμῆσα ἀμείψασθαι ποτε ἐπὶ χρησθουργία

τὸν ἄνθρωπον."

χρησθῶς ἀντι τῆ φυλακτικῆς· Ἀριστοφάνης (Eccle. 218) "ἢ δ' Ἀθηναίων πόλις, εἰ τῶτο χρησθῶς εἶχεν, ἕκ ἄν ἐσώζετο, εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο," ἀντι τῆ ἐφύλαττε τὸν ἀρχαῖον νόμον και μὴ ἐπολυπραγμόνει και τὰς καινὰς ἔφερε πολιτείας.

χρησθῶς προσηκῶται, πελάζει, ἐγγίζει· (AP 7 23) "εἰ δὴ τις φθιμένοισι χρησθῶς εἶται εὐφροσύνη."

χρησθῶς ἀπαιτικῆ ἀλείφομαι. χρεῖον δὲ τὸ μαντεύομαι διὰ διεφθόγης, ἐπὶ ἐνεσῶτος μόνον· ἐπὶ δὲ μέλλοντος διὰ τῆ η.

χρησθῶς ἀλείψασθαι· "και ἀποδυσόμενον χρησθῶς κελύει ἐλαίῳ."

χρησθῶς. τὸ χρησθῶς τῆ τῆς βασιλείας ἐλαίῳ, ὅπερ οἱ προφηταὶ διὰ κέρματος ἐπιφερόμενοι ἐχρίοντο τοῖς βασιλεῦσι. και ὁ Δαβὶδ τῆς μὲν χρεῖως ἤξιώθη διὰ Σαμῆλ· τὰς δὲ τῆ λαὸ ἀναγορεύσεις ἢ ἱστορία χρεῖως ἀδιαφόρως ἀνόμασεν (Theodoret. in 2 Regg. qu. 15). και αὐθὺς (AP 7 1) "νέκταρι δ' ἐνάλιαι Νηρηίδες ἐχρίσαντο, και νέκταν ἀκταίη θῆκαν ἐπὶ σπιλάδι," ἀντι τῆ ἐχρίσαν.

χρησθῶς τὸ τῆς βασιλείας. ὅτι ὁ Δαβὶδ εἰς βασιλείαν τρίτον ἐχρίσθη. και σημαίνει και τὸν ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένον και τὸν προφήτην. χρησθῶς δὲ, μεθ' ὧν οἱ ἱερεῖς ἐχρίοντο τὸ παλαιόν.

χρησθῶς. ἐπὶ Κλαυδίῳ βασιλεῶς Ῥωμαίων Πέτρος τῆ ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐδόσιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζαραῖοι και Γαλιλαῖοι χρησθῶς.

Χρησθῶς ὄνομα κύριον. και Χρησθῶς Χρησθῶς.

Χρησθῶς Θεβαῖος, Ἰλλούστριος, ἔγραψεν ἱερευτικῆ δι' ἐπιών, και θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμά και Δαμιανῶ.

Χρησθῶς Παρίσκος, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός, ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίῃ τῆ βασιλείῳ χρόνιων. ἔγραψεν Ἰουδαϊκὰ ἐν βιβλίῳις ε'. ἔχει δὲ τὴν Ἰουδαίας ἄλωσιν τὴν ἐπὶ Ἀναστασίῃ τῆ βασιλείῳς γενομένην. πάτρια Κωνσταντινουπόλεως, ἐπικῶς, βιβλίῳ ιβ'. πάτρια Θεσσαλονίκης, ἐπικῶς, βιβλίῳ κε'. πάτρια Νάκλης· ἔστι δὲ πόλις περὶ Ἡλιόπολιν, ἐν ἣ τὰ καλέμενα Ἀγακί. πάτρια Μιλήτη τῆς Ἰωνίας, πάτρια Τράλλων, πάτρια Ἀφροδισιάδος,

ἐκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγυλμάτων, καὶ ἄλλα πολλά.

Χριστός ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεός.

χρόα ἢ χροιά, βαρυτόνως ὡς ψόα.

χροῖ δὴ λυ. ὅτι Φιρεκύδην τὸν σοφὸν φασὶ φθειρούμεντα τελευτῆσαι, ὅτε καὶ Πυθαγόρην παραγενομένην καὶ πνυθανομένην πῶς διακείτο, διαβυλόντα τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἰπεῖν χροῖ δὴ λυ. καὶ τῆντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλολόγοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι διαμαρτάνουσι (cf. v. ἐπηλυγίζονται).

χροῖα. χροῖα δὲ παροξυτόνως οἱ Ἀττικοί (A Nub. 1173) "ὡς ἤδομαι πρώτῃ τὴν χροῖαν ἰδῶν." ἡ δὲ κοινὴ ὀξυτόνως. χρόα δὲ βαρυτόνως ὡς ψόα.

χρομάδος.

Χρομίος ὄνομα κύριον.

Χρόμωνος.

χρόνος. οἱ φιλόσοφοι ἀσώμιτον αὐτὸν εἰναί φασι, διάστημα ὄντα τῆς τῆς κόσμου κινήσεως, τούτου δὲ τὸν μὲν παρωχηκότα καὶ τὸν μέλλοντα ἀπέφραξε, τὸν δὲ ἐνεσιτώτα πεπερασμένον. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον. ἔ γὰρ τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, καὶ τὸ ὄλον· τὰ δὲ μέρη τῆς κόσμου φθαρτά (εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει), φθαρτός ἄρα καὶ ὁ κόσμος. καὶ εἴ τι ἐπιδεικτικὸν ἐστὶ τῆς ἐπὶ τὸ χροῖον μεταβολῆς, φθαρτὸν ἐστὶ· καὶ ὁ κόσμος· ἐξανχυῖται γὰρ καὶ ἐξυδατῆται (Diog. L. 7 141).

χρόνος γὰρ ἐν μαρῆς θεός, τρεῖςιν ὁ χρόνος ἐν μαρῶς παρέρχεται. ἡ ἔτιως· ἐν χειρῆς ἐστιν ὁ χρόνος ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους (sch. S El. 179).

χρόνος πόδα ὑπὸ τῆς Εὐριπίδου Ἀριστοφάνους (Ban. 100 et 314) "αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνος πόδα." ἀντὶ Εὐριπίδου τῆς ταῦτα λέγοντος. καὶ αὐθις "χρόνος γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργου λόγος" Σοφοκλῆς (El. 1292)· ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν ἐν καιρῶν τῶν μελλόντων προαχθῆναι ἢ τῶν λόγων ἀδολεσχία.

χροός σώματος· καὶ Ὀμηρος (N 191) "ἀλλ' ἔπη χροός εἶσατο." διήρηται ὁ χροός ἀντὶ τῆς ὀχρός, διὸ καὶ βαρύνεται. τὸ δὲ εἶσατο ἐφάνη. (AP 6 273) "λῆσαι δ' Ἴνωπῶ καθαρὸν χρόα, βῆθι δ' ἐς οἶκον."

χρυσᾶ. τὸ ἀπλᾶ--- φοινικοῦν (cf. v. ἀπλᾶ).

χρυσάμπυκας χρυσοχαλκούς.

Χρυσάνθιος. ἔτος ἐκ Σάρδεων ν. φιλόσοφος· ὃν διὰ γραμμμάτων μεταπέμπεται Ἰβλιανός. ὃ δὲ κατὰ χώραν ἔμενε, τῆτο ἐκείθεν αὐτῷ πράττειν ἐκ τῆς θείας· ὅς γε οὐ πρὸς τὴν περιτρέχουσαν καὶ καιρὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἐαυτῆ βίον, ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑπεριτιθεὶς ἐκείθεν ἄπαντα ἔπραττε.

Χρυσούριος ὄνομα κύριον.

χρυσάορον χρυσοφάσανον, ἢ χρυσοκίθυρον. Hom. O 256.

χρυσουγῆντα ἀστράπτοντα, εὐλοπία.

χρῦσειος χεῖρ καὶ χρῦσειον ἔργον.

χρῦσειος ὁ χρυσοῦς.

χρυσῆ εἰκῶν. ὠμνον οἱ Ἀθηναῖοι ἄρχοντες, ἂν μὴ παρέλθωσιν ἐφ' οἷς ἀρχοῦν, χρυσῆν εἰκόνα αὐτῶν ἀναθήσειν ἐν ἑστί, ἐν Πυθοῖ, ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Χρυσῆς ὄνομα κύριον.

χρυσηλάκατος ἢ καλλιτόξος, ἢ χρυσότοξος. Hom. Y 70.

χρυσῆνιος κυρίως. ἢ ἀπὸ μέρους καὶ δίφρος εὐάρμοστος. Hom. Z 205.

χρυσῆν σειρήν. ἔτος ὑπὸ Ὀμήρου τὸν ἥλιον λεγόμενον ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος (p. 153 C).

χρυσίδιον τὸ μικρὸν χρυσοῖον, ἐποικιστικῶς.

χρυσίζω τὸ χρυσὸν λαμβάνω.

Χρῦσιππειοὶ μαθηταὶ οἱ τοῦ Χρῦσιππου.

Χρῦσιππος Ἀπολλωνίου Σολεῖς ἢ Τυροῦς, φιλόσοφος, μαθητῆς Κλεάνθου, καθηγησάμενος τῆς στοικῆς σχολῆς μετὰ Κλεάνθου, καὶ τελευτήσας ὁ καὶ ἔτι ὑπὸ τῆς πεινῆς ἄκρατος καὶ ἰλιγγιάσαι, καὶ δὲ ἄλλους ὑπὸ γέλωτος ἀπέφραξε, ἐπὶ ἐπιὸ Ὀλυμπιάδος. συντέταχε δὲ βιβλία πλείω ἢ φιλοσοφία τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά.

ὅτι Χρῦσιππος ὁ φιλόσοφος τοιοῦτας τινὰς ἠρώτα λόγους. ὁ λέγων τοῖς ἀμῆτοις τὰ μυστήρια ἀσεβεῖ· ὁ δὲ γε ἱεροφάντης τοῖς ἀμῆτοις λέγει· ὁ ἱεροφάντης ἄρα ἀσεβεῖ. ὁ ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, τῆτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἐκ ἐστὶ δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει· σὸδ' ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἐστὶ τις κεφαλῆ, ἐκίτη δὲ ἐκ ἔχεις· ἐστὶ δὲ γέ τις κεφαλῆ, ἢ οὐκ ἔχεις· οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλῆν. εἴ τίς ἐστι ἐν Μεγάροις, ἐκ ἐστὶν ἐν Ἀθήναις· ἄνθρωπος δὲ ἐστὶν ἐν Μεγάροις· ἐκ ἄρα ἐστὶν ἐν

θρωπος ἐν Ἀθήναις. εἴ τι λαλεῖς, τῆτό σε διὰ σώματος διέρχεται· ἄμαξαν δὲ λαλεῖς· ἄμαξα ἄρα διὰ σώματος σε διέρχεται. εἴ τι ἐκ ἀπέβαλες, τῆτο ἔχεις· κέρματα δὲ ἐκ ἀπέβαλες· κέρματα ἄρα ἔχεις (Diog. L. 7 186).

χρυσίς ἢ χρυσή φιάλη· (A Pac. 424)
"οἴμι ὡς ἐλεήμων εἰμι· αἰεὶ τῶν χρυσίδων,"
ἀντὶ τῆ ἤττων.

χρυσίτης εἶδος λίθου. χρυσίτις δὲ γῆ. πλὴν τῆ αἰτίτης, λυχνίτης καὶ ἀχάτης, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τῆ ι.

χρυσόγειων τὸ ἔχον γῆν χρυσῆν χρυσόγειον δὲ.

Χρυσόγονος ὄνομα κύριον.

ἐπιστολὴ Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος πρὸς Χρυσόγονον. "τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ Χριστοῦ Χρυσογόνῳ Ἀναστασία χαιρεῖν. εἰ καὶ μάλιστὰ ὁ ἐμὸς πατήρ τὰ εἰδωλα προσεκύνει, ἀλλ' ἐν ἡ μήτηρ με Φλαβία διὰ παντὸς ἐν χριστιανοῖς ἔσα· ἐξ ὅτου με ἐγέννησε, χριστιανὴν με ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐξεύχθη ἀνδρὶ μιαιωτάτῳ, ἕ τινὸς χάριτι θεῷ τὴν συνάρειαν διέφυγον, δεομένη τῆ κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῆ νυκτός τε καὶ ἡμέρας ῥυθῆναι ἀπὸ τῆ μιαιῶ εἰδωλολάτρῃς ἐκείνης, ὅστις τὴν ἐμὴν περισίαν ἐξῆς διαφαίνεται μετὰ μιαιῶν καὶ εἰδωλολατρῶν ἀνδρῶν ἐξαντήλασας, ἐμὲ δὲ ὡσανεὶ φαρμακῶν καὶ ἱερόσυλον βαρυτάτη φυλακῇ παραδέδωκεν, ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωὴν· καὶ οὐδὲν μοι παρῆς τῆς ψυχῆς περιλείπειται. πλὴν εὐχομαι μετὰ τῆς θεῷ ἐλπίδος ἀποθανεῖν. ὅμως, εἰ καὶ κανχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆ Χριστῆ με, πάνυ λυπῶμαι ὅτι τὴν ἐμὴν περισίαν, ἣν ἠρόχημην περὶ τὰς δάλας τῆ θεῷ δωπάνῃσαι, ὁ μιαιῶς ἐκεῖνος ἄνθρωπος δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ, καὶ ὑπερ ἐγὼ ἐπιδῆναι τοῖς τῆ θεῷ δάλοις ἠρόχημην, ταῦτα αἰσχροῖς καὶ ἀνοστοῖς ἀνθρώποις ἐπιδίδωσι. καὶ διὰ τῆτο παρακαλῶ σε, δῦλε Χριστῆ τῆ θεῷ, ἵνα σπεδαίως ὑπὲρ ἐμῶ τὸν θεὸν δυσωπήσης, ὥστε, εἰ μὲν προγινώσκει ὁ θεὸς πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα Πόπλιον εἰς τὸν Χριστόν, εἰ δὲ μὴ γε, συγχωρῆσαι αὐτὸν ταῖς οικειαῖς ἐναπολέσθαι ἀπάταις, ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτῆ. κάλλιον γάρ μοι τὸ ἀποθανεῖν ἢ τὸν νῦν τοῦ θεῷ ἀπαρηγασθῆναι καὶ τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι. αὐτὸς δὲ ὁ παντοδυνασῆς Χριστὸς μαρτυρεῖ· ὅταν ἀπαλλαγῶμαι

τῆς πλάνης ταύτης, τοῖς ἁγίοις προσκαρτερήσω, καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας, καθάπερ ἠρόχημην, μέχρι παντὸς ἀναδέξομαι. ἔρρωσο δῦλε τῆ θεῷ, καὶ μέμνησό με."

ὁ δὲ Χρυσόγονος δεξάμενος ἐγραψεν ἔτως.
"Χρυσόγονος Ἀναστασία χαιρεῖν. χειμαζομένη σοι ταῖς θυλλάις τοῦ βίου ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων βαδίσας Χριστὸς βοήθησοι, ἵνα τὴν τῆ διαβόλου δύναμιν τῷ λόγῳ αὐτῆ καταργήσης. μεγαλοφρόνως τοῖνον καὶ ὡσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσῃ κειμένη πιστευσον τῷ Χριστῷ ἐπισκέψασθαι σε, καὶ πρὸς ἐαυτὴν ἐπιστρέψασα ἀναβόησον μετὰ τῆ προφήτε εἰπόντος 'ἵνα τί περιλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ με', καὶ τὰ ἐξῆς. διπλῆ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται· καὶ γὰρ τὰ πρόσκαιρά σοι περιττεῖσαι, καὶ προστεθήσεται ἰσοῦ τὰ ἐπερῶνια. ὁ δὲ θεὸς τοὺς μὴ περικαλοῦντας αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποστρέφεται· οὐδὲ γὰρ ἐστιν εὐτελής τὸ χάρισμα αὐτοῦ. βλέπε μὴ ταρκαχθῆς ἐν τούτῳ, ὅτι εὐσεβῶς διαγινομένη σοι πρὸς τὸν Χριστὸν συμβαίνει τάναντία. οὐδὲ γὰρ ἀπατᾷ σε ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. οὔτε ἀσφαλῆς ἐστὶ παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, ὡς σὺ νομίζεις, τῆς γραφῆς λεγοῦσης 'ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἀνθρώπων, καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν θεόν.' βλέπε γενναίως, καὶ ἀγρόπνως καὶ τρυφῶς διάφυγε πάσαν ἁμαρτίαν. τούτην παρὰ τοῦ θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν, οὐ τινὸς τὰς ἐντολὰς φυλάττει. ἦδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας κειρὸς ἐλεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ καθάπερ μετὰ σκοτεινὴν νύκτι τὸ διανγῆς φῶς τοῦ θεοῦ ἐπιλάμψει σοι, καὶ καθάπερ μετὰ χειμῶνα ἰλαρός σοι καὶ εὐδῖος ἐπιγελάσει κειρός, καὶ ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν θεὸν θλιβομένοις παρασχέσει σοι τὴν πρόσκαιρον ὑπομονήν, δι' ἣν τὸν αἰώνιον ἀπολήψῃ μισθόν. ἔρρωσο ἐν κυρίῳ, καὶ εὐχῶ ὑπὲρ ἐμῶ."

καὶ αὐτὸς γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτόν. "Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τῆ Χριστῆ Ἀναστασία χαιρεῖν. ὅτι τὸ τέλος πύρεστι τῷ σώματί με, εὐχῶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἐκεῖνός με ἀποδέξηται τὴν ψυχὴν δι' ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω."

πρὸς ταῦτα Χρυσόγονος ἀντέγραψεν οὕτως. "τῇ τῆ θεῷ δούλῃ Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος. δηλόν ἐστιν ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος· οὕτω καὶ μετ' ἀσθένειαν ἡ σω-

τηρία ἐπέρχεται, καὶ ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ γὰρ αὐτὸ ἔχει τέλος ἢ τε εὐτυχία ἢ τε δυστυχία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μήτε οἱ ταπεινοὶ συγνάζωσι μήτε οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχῶσονται. μία γὰρ θάλασσά ἐστιν ἐν ἣ τὰ πλοῦτα τοῦ ἡμετέρου σώματος διατρέχει, καὶ ὑφ' ἐνὸς κυβερνήτου ἐθύνεται. ὡν τινῶν τοίνυν αἱ νῆες ἰσχύρονται ταῖς τρόποισιν ὠχρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαιος διατρέχουσιν· αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχου κυμάτων ἐπ' αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν· ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπηδύζεσθαι ἐλθεῖν. σὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τοῦ Χριστοῦ δούλη τὸν σταυρὸν ἐν πίσῃ σε τῇ ψυχῇ διακράτησον, καὶ σεαυτὴν πρὸς σωτηρίαν παρασκευάσον, ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἀριθμηθῆναι σε. ἔρωσο.”

χρυσοδαίδαλτον τίμιον (A Eccl. 965).

χρυσοεψητεῖον ἐνθα χωνεύουσι καὶ ἐρῶσι τὸν χρυσόν.

Χρυσομαλλῶ ὄνομα ὀρχηστρίδος, εἴτα ἐταίρας. ἤκμαζεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρου (Procop. Agr. 17).

χρυσομανῶ δοτικῆ.

Χρυσόπολις ἐμπόριον τῆς Χαλκηδονίας, ἐνθα οἱ Ἕλληνες οἱ σὺν Κύρῳ μισθοφορήσαντες ἔμειναν ἡμέρας ζ' λαφυροπωλοῦντες, ὡς φησι Ξενοφῶν (Anab. 6 extr.).

χρυσόροφος.

χρυσόρουπις χρυσῆν ῥάβδον ἔχων. Pom. κ 277.

χρυσὸς Κολοφώνιος. οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο· καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες τῆς οἰκείας Λυδῶν περὶ Θράκην καὶ Στρυμόνα χρύσεια κατέσχον μέταλλα σὺν τισὶν Ἰώνων, καὶ ἐσπούδασαν περὶ τὸν χρυσόν.

χρυσοτόρεῖτα χρυσόγλυφα (Exod. 25 18).

χρυσουὶν δέρας. ζῆται ἐν τῷ δέρας.

χρυσοχάλινον τὸ λαμπρόν, τὸ τερπνόν· “οὐκέτι χρυσοχάλινον ὄρα φάος ἡλίω.”

χρυσοχοεῖν. Δείναρχος φησὶ “πάλιν παρ' Ἀσχίνην ἀποφοιτήσας παρὰ τούτῳ δηλονότι χρυσοχοεῖν ἐμίνθανεν, ἀλλ' οὐ τὸ

προκείμενον αὐτῷ πρῶττειν ἢ πάσχειν.” ἐχορηγῆται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων (RP 5 p. 450 B)· “τί δαί, ἢ δ' ὅς ὁ Θεουσιμαχος χρυσοχοεῖ;” ἄρξασθαι δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἐπεὶ τις φήμη ποτὶ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ὑμητῷ ψῆγμα χρυσοῦ πολὺ φανεῖται καὶ φελάτοστο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμηκῶν. οἱ δὲ ἀναλαμβάνοντες τὰ ὄπλα ἐξέθειον ἐπ' αὐτούς. ἀπρακτοὶ δὲ ὑποστρέψαντες καὶ μίαν κειρακοπαθηκότες ἔσκωπον ἀλλήλους λέγοντες “αἱ δὲ ὄου χρυσοχοήσειν,” ὅπερ ἄγλοι σὺ δὲ ὄου ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας πλατήσειν. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν· Εὐβελος γοῦν φησὶν “ἡμεῖς ποτ' ἀνδρίας Κεκροπίδους ἐπέισαμεν λαβόντας ἡς Ὑμηττὸν ἐξελεθεῖν ὄπλα.” Harp.

χρυσοχοεῖον.

χρυσῶ καταπάττων ἡμῶς οὐ γινώσκεις” (A Nab. 909) ἐπὶ τῶν εἰκῆ διαλοδομένων· ἐπιφέρει γὰρ “νῦν δὲ κόσμος τοῦ ἐστί μοι,” τῷ τῆς τοιαυτ' ἀκούειν.

χρῶζω καὶ καταχρῶζω “τὸ καλὸν τὸ πράγματος κατέχρωζε” (cf. v. κατέχρωζον).

χρῶμα. τῆτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν, ὡς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ τὰ τέσσαρα μεταξὺ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι λέγειται γάρτι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. τρία γὰρ μέρη τῆς μελωδίας οἱ ἁρμονικοὶ εἰναί φασιν, ἅς ἰδίως χροῦς καλεῖται, τὴν τε τῆ μαλακῆ χροῦματος καὶ τὴν διατονικῆ χροῦματος. καὶ εἰς διαφοραὶ ἄλλαι μὲν τῆ ἐν τοῖς σώμασι χροῦματος, ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν ὄψεως, ἄλλαι δὲ τῆ ἐν τοῖς μέλεσι· τὸ γὰρ ἡμιτονιαῖον καὶ διεσιαῖον καὶ τὸ μαλακῆ ὁμώνυμα (Alex. Aphrod. in Top. p. 68). Ἰνδωρος “ὁ δὲ βάρβαρος μιστιζόμενος, ὅμοιος ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα, καθάπερ θηρίον ἐκαστέρει.”

χρῶμα. ὅτι ὀπηνίκα τὸ χρυσταλλοειδές· τῆ ὀφθαλμῶ ἀπὸ τίνος πύθης χρωματισθῆναι δοκῶμεν τῷ αὐτῷ χροῦματι καὶ τὸν ἄρα καὶ τὰλλα ὄρατὰ κερῶσθαι.

χρῶμα δὲ φησὶν ὄρατὸν τὸ ἐπὶ τῆ καθ' αὐτὸ ὑπάρχον ὄρατῆ. καθ' αὐτὸ δὲ ὄρατὸν φησὶ τὴν ἐπιφάνειαν. καθ' αὐτὸ δὲ ὄρατὸν ἢ ἐπιφάνεια ἐχ' ἔτιως ὡς τῷ ὀρισμῷ καθ' αὐτὸ. διττὸν γὰρ τὸ καθ' αὐτὸ, ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὀρισμῷ τῆ ὑποκειμένη παραλαμβάνεται ὡς τὸ ζῶον καὶ τὸ λογικὸν ἐν τῷ τῆ ἄν

θρώπε δρισμῶ· ταῦτα γὰρ καθ' αὐτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ. ἢ ἔ ἐν τῷ δρισμῷ τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεται, ὡς ἐν τῷ δρισμῷ τῆ ἀρτίε ἢ τῆ περιττῆ ὁ ἀριθμὸς, καὶ ἐν τῷ δρισμῷ τῆς σιμότητος ἢ ὅτις ταῦτα γὰρ καθ' αὐτὸ ὑπάρχουσι τῷ δρισμῷ. οὐχ ἔτις ἐν φησι καθ' αὐτὸ ὁρατὸν τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλ' ὡς ἔχουσιν ἐν ἑαυτῇ τὸ αἴτιον τῆ ὁρατῆν εἶναι. τῆτο δέ ἐστι τὸ χρῶμα. τὸ γὰρ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χρῶμα τῆτό ἐστι τὸ ὁρατὸν, καὶ τότε αἱ ὄψεις ἀντικλιμβάνονται, ἔ τῆ ἐν βύθει χρῶματος. τὰς γὰρ διαφανεῖς τῶν λίθων εἰ καὶ δοκῶμεν ὁρᾶν δι' ὅλα τῆ βύθου κειρωσιμένους, τὰς ὄψεις ἀπατώμεθα· τῷ μὲν γὰρ διαφανεῖς εἶναι τὰς λίθους διαβαίνουσι διὰ τῆ βύθου αἱ ὄψεις ἢ τῶν χρωμάτων αἱ ἐνέργειαι, διὰ τῆ χρώματος δὲ τῆ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῶν λίθων ἀντικλιμβανόμεθα, καὶ διὰ τῆτο δοκῶμεν καὶ τὸ ἐν βύθει χρῶμα ἐωρακέναι (Philopon. in Aristot. de an. 2). καὶ Πισίδης "ἐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χύριον κειρωσιμένον, ἀπλοῖ δὲ πάντες τῆς ἀληθείας λόγοι." ζῆται περὶ χρώματος ἐν τῷ φαιόν.

χρῶμαι δοτικῇ.
 χρωμένῳ χρησμὸν αἰτῶντι, χρησμὸν ἐπερωτῶντι, ἢ μαντευομένῳ.
 Χρῶμις ὄνομα κύριον.
 χρωινύω. χρωινύου.
 χρῶνται.
 χρώς σῶμα, ἰδέα.
 χρῶσαν τὴν χρησιμωδέσαν "χρῶσαν Λακεδαιμονίους" Θεοκλίδης (516?).
 χρωσθῆναι χρωματισθῆναι.
 χρωστήρ ὁ χρωματίζων ἐν ἐπιγράμματα (AP 668) "καὶ μολίβῳ χρωστήρι κυρών τύπον ὁρθὸν ὀπάζων."
 χρωτὶ σώματι.
 χρωτίζειται πλησιάζει. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (516) "νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτῆ πρῶγμασι χρωτίζειται" ἦγεν πλησιάζει. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μυσικῶν χρωματικὸν καὶ διατονικὸν μυσικῆς εἶδη.
 χυδαῖος εὐτελής, πιμπληθής.
 χύδην κειυμένως.
 χυλῷ τῷ ῥοφήματι. Ἀριστοφάνης (Pac. 985) "μῖξον δ' ἡμῶς φιλίας χυλῷ." καὶ χυλὸς πτισάνης ὁ ἀπὸ τῆς ζειῶς.
 χῦμα.
 χυμύς. ζῆται ἐν τῷ ὕδωρ, καὶ ἐν τῷ

φαιόν, καὶ ἐν τῷ γλωττα.
 χυτῆ ἢ ἐπιχειομένη τοῖς νεκροῖς γῆ. Hom. Z 464.
 χύτλα ἑδρελαιον, καὶ χυτλάζειν τὸ μιγνύναι καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ λέγεται κυρίως τὸ ὑγροῦ ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι. "φράσον δέ μοι, εἰς ὃ τι τεύχος χεύωμαι ποσὶ χύτλα, καὶ ὀππόθεν." "ὕγρον χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς ἐρώμασι γυμνασικῶς" Ἀριστοφάνης (Vesp. 1251)· χύτλος γὰρ τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.
 χυτλώσαιντο ἀλείψωιντο (Hom. ζ 80?).
 χυτόν χῶμα. καὶ ὁ ξειστός λίθος Ἡρόδοτος (737).
 χύτραις ἰδρυτέον Ἀριστοφάνης (Pac. 922) "τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταῦτην χύτραις ἰδρυτέον;" τατέστι τὴν εἰρήνην. ὁπότε γὰρ μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύειν ἢ ἀγάλματα θεῶν, ἔψοντες ὑσπρια ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις, χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης. Ἀριστοφάνης Δυναῖσι "μαρτύρομαι δὲ Ζητὸς ἐρεκὶς χύτρας, μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἰδρύθη ποτέ." ἔστι δ' ὅτε καὶ πολυτελεστέρω ἱερεῖω ἀφιδρύοντο. Ἐρμῶς δὲ ἰδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἄλλα τινα ἰδρύματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ βρωδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας ἰδρύεσθαι. μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον οὖσαν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἰδρύσαντο. (Pac. 1090) "ὡς εἰ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο εἰρήνην εἴλοντο καὶ ἰδρύσανθ' ἱερεῖω," ὡς τῷ Ἐρμού χύτραισιν ἰδρυμένα.
 χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωτότων (A Nab. 326).
 χύτραν ποικίλλειν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων.
 χύτραν τρέφειν. ἐπὶ τῶν τεγῶν ἐτίθεισαν, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαῦκες (A Av. 356).
 χύτρασον ὕγρανον.
 χυτρεῖα τὸν κεραμῆα καὶ δημιουργὸν τῶν τοιούτων σκευῶν. καὶ Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ (p. 421 D). χυτρεὺς κεραμῆς, ἀφ' ἐνὸς εἶδους τῶν κεραμειομένων, τῆς χύτρας.
 χυτρεῖον ἐν ᾧ αἱ χύτραι.
 χυτρεοῦν ὀστράκινον, εὐτελῆ, χύτρας ἄξιον Ἀριστοφάνης (Nub. 1478) "οἴμοι δειλαιός, ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγήσάμην."
 χυτρίνδα παιδιᾶ· καθέζεται γὰρ ἐν

μίσω, οἱ δὲ κύκλω περιθέοντες παύσιν αὐτόν, ἕως ἂν ἐφάνηται τιος, ὃς ἀντ' αὐτῆ κάθηται. χυτρίνδα ὡς βασιλίνδα καὶ ἄλλα εἶδη· πρὸ μιῦς ὁ τόπος.

χύτροι ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἐν μιῦ δὲ ἡμέρῃ ἤγοντο οἱ τε χύτροι καὶ οἱ χόες· ἐν ἧ πᾶν σπέρμα εἰς χύτρον ἐψήσαντες ἔθνον Διονύσιον καὶ Ἑρμῆ· Θεόπομπος δὲ φησι τὰς διασωθέντας ἐκ τῆ κατακλισμοῦ ἐψεῖν χύτρον πανοπερμίας, ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτὴν, καὶ θύειν τοῖς χουσίον Ἑρμῆ χθονίῳ, τῆς δὲ χύτρος οὐδένα γεύσασθαι. τοῦτο δὲ ποιῆσαι τὰς περισωθέντας ἰλασκομένους τὸν Ἑρμῆ καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων.

Χύτροι. πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ καὶ Ἀττικὴ τις ἑορτὴ χύτροι. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα, ὡς Φιλόχορος. Harp.

χύτρον χῶμα. καὶ φιλήματος εἶδος. καὶ ἐν ἐπιγραμμάτι (AP 6 306) "χύτρον τοι, ταύτην τε κρεωγρίδα."

χυτρόπους· "εἰσιῶν καὶ ἔξιῶν ὁ Σουλούστιος πρὸς τὰς ἐταίρους ἐώρα τὰς χυτρόπους ἀγράντας αἰεὶ καὶ ἀκάπτες, ὥσπερ ἐν ἀγορῇ πρὸς ὠνὴν ἐκκειμένους· ἐποιεῖτο δὲ μέγιστον ἀπύρω διαίτη κερῆσθαι πολὺν χρόνον" (Damascius).

Χωβάλ πόλις.

Χώβαρος ὄνομα κέριον.

χωλὴ ἀντὶ τῆ ἀτελής· περὶ ψυχῆς Πλάτων (p. 71 E) "ἀλλ' εἰ ταύτη ἔσται χωλὴ ἢ φύσις."

χωλίσταμβος εἶδος στίχου (cf. v. Βαβρίως).

χωλός καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρός· Ἐπὶ πόλις "ὅτι χωλὸς τὴν χεῖρα σὺ σφόδρα." καὶ κλλῆς οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ χωλοποιός· Ἀριστοφάνης (Ran. 869) "ἂ δῆτα πρὶν γ' ἂν τῆτον ἀποσίντω σαγῶς τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θρουσύνεται." Χῶλος δὲ ὄνομα κέριον.

χῶμα ἔψωμα γῆς, ἥπερ οἱ πολέμοιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰώθασιν προσχῶν τὰ τείχη. "Τραϊνὸς δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος ἐντυγχάνει χῶματι μεγίστῳ, ὅπερ χῶσαι ἐλέγετο Σεμίραμις. ἦν δὲ αὐτῆ τὸ μὲν ὕψος ποδῶν ε' καὶ κ', τὸ δὲ εὖρος ἐς ν', κατὰ μήκος ἐπέχε σταδίους σ'. κατηγορεῖ δὲ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως."

χῶματα χοῦν Ἡρόδοτος ἱστοριῶν β'

(137) ἀντὶ τῆ γῆν ὕψων.

χωμισδαίτης ὁ Ἡρακλῆς.

Χῶναι ὄνομα τόπος.

χωνεῖον τὸ χωνευτήριον. χωνίον δὲ τὸ ἐργαλεῖον, ι.

χωνεύω τὸ εἰς χῶνον ἐμβάλλω. καὶ χωνεῖα ἐκ τῆ χωνεύω. καὶ χωνεύω ὁμοίως.

χῶνος τὸ χωνεῖον, καὶ χῶνες οἱ χωνευταί.

Χωξύγγιος.

χῶ ξυμπότης.

χῶόμενος ὀργιζόμενος. Hom. A 244.

χώρη ὁ τόπος. παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ (4 76) χῶρα ἡ τάξις.

Χωραζὶν ὄνομα τόπος. καὶ ὁ προφήτης "ἔαί σοι Χωραζὶν" (Matth. 11 21).

Χωράσμιος ὄνομα κέριον.

χώραυλος ὁ ἐπὶ χώρας διατριβών.

χωρεῖν πορεύεσθαι, ὀρμᾶν "ἀλλὰ χωρεῖν καὶ συναποθνήσκειν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων." "ἔ χωρέντων αὐτῶ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νῆν" ἀντὶ τῆ γινόμενων "διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆται τῆ ἡγεμονίαν ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλει." καὶ χωρῶ αἰτιατικῇ.

Χωρήβ ὄνομα ὄρος.

χωρήσατε προσδέξασθε (2 Cor. 7 2).

χωρίζω τὸ διαχωρίζω. καὶ χωρίζομαι γενικῇ.

χωρὶς ἰππεῖς. Δάτιδος ἐμβολόντος ἐς τὴν Ἀττικὴν τὰς Ἰωνίους γασιν, ἀναχωρήσαντος αὐτῆ, ἀνελεύθουτος ἐπὶ τὰ δένδρα σημαίνειν τοῖς Ἀθηναίοις ὡς εἴην χωρὶς οἱ ἰππεῖς, καὶ Μιλτιάδην στυγνῆτα τὴν ἀπεχώρησιν αὐτῶν συμβαλεῖν ἔτιως καὶ καίσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν λεχθῆναι ἐπὶ τῶν τάξιν διαλυόντων.

χωρισμός ἡ διώστισις.

χωρὶς τὰ Μουσῶν καὶ Φοργῶν ὁρίσματα." φιλοσοφῆντος - - Φοργῶν (cf. v. ἀδὲ ἤτιον).

χωρὶς τὸ τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ κέρια. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις" (S OC 808), τειτέξιν, ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν. "ἔ δῆθ', ὅτι γε νῆς ἴσως καὶ σοὶ πάρα," ἀντὶ τῆ τοῖς κατὰ σέ ε' δοκίω καιρῶ λέγειν.

χωρίτης ἀπὸ τῆς χώρας.

χωριτικός ὁ χωρίτης, ὁ ἰδιώτης.

χῶρος τόπος.

χωρῶ χωρήσω, αιτιατικῆ. χωρίζω δὲ τὸ διαχωρίζω.

χώσασθαι λυπηθῆναι.

χωστρίς.

ψαθάλλειν τὸ ψηλαιρῶν καὶ μυλάττειν αἰσχροῶς.

ψαθυρόν ἀπαλόν. ἔτιωσ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης περὶ ζῴων.

Ψαθυριοὶ αἴρεσις τις ἔτιω καλεμένη, διότι Θεόκτιστός τις ψαθυροπόλης διαπύρως τῷ λόγῳ τῷδε συνίστατο. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀρειανοί.

ψαθυρόν ξηρόν. (Ps. 102 3) "καὶ τὰ ὀστέα μου ὡσεὶ καυσίον ἐψαθυρώθη."

ψαίκαλον τὸ ἄριον.

ψαίρειν τὸ ταχύνειν, ἐνθεν καὶ αἰψηρός.

ψαιστά ἄλφιστα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδεμένα, ἄπερ ἐπεθυμίων τοῖς θεοῖς. ψαιστά δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τῆς μύλωνος περιψήσεως. ἡ πέμμη, ἡ εἶδος πλακῆντος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 17) "σοὶ τάδε πέμπω ψαιστία καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίας," καὶ αὐθις ἐν ἐπιγράμματι (6 190) "καὶ ψαισιῶν ὀλέγων δρῶντα πενιχραλέον." καὶ ψαισιῶν, ἄπερ ἦν ἄλφιστα ὑπὸ μύλης κατεψητισμένα. καὶ αὐθις (6 300) "ψαιστά τε πῆντα καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον." τὸ δὲ πῆντα λιπαρά.

ψαίστορα. (AP 6 295) "σπόγγον ἔχειν καλύμων ψαίστορ ἀπὸ Κνιδίων."

ψακάζει ραίνειν Ἀριστοφάνης (Pac. 120) "ἐνδον ἀργυρίῳ μὴ ψακάς ἢ πάνυ πάμπαν," ἀντὶ τῆς ἐδὲ τὸ σμικρότατον· ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἡ μὴδὲ ὀβολῶ ὄντος ἡμῶν.

ψάκελον μέγα.

ψακροπόδης ὄνομα ἐπίθετον.

ψαλάσσετε ψηλαιρᾶτε Ἀριστοφάνης (Lys. 84) "ἥπερ ἱερεῖον τοῖ μὲ ὑποψαλάσσετε" τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν ἐψηλάφωσιν, εἰ λιπαρά ἐστι. καὶ ἀψάλακτος Ἀριστοφάνης (275) "πρῶτος ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ' ὅμως Λακωνικὸν πνεῖον."

ψαλίδα, ἣν ἡμεῖς ἀπῆδα φραμέν· Νόμων 1β' (p. 947) "θήκη·ν δὲ ἐπὶ γῆν αὐτοῖς ἐργασμένην εἶναι ψαλίδα προμηθήκη λίθων πολυτήμων."

ψαλίους χαλινούς· Ἀριστοφάνης (Pac. 155) "χρυσουχάλινον πάταγον ψαλίον."

ψάλλειν. (Dio Cass. 49 27) "ὃ δὲ Φραύτης ἐπὶ δίφρου χρυσοῦ ἐκάθητο, τὴν

νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων," ἀντὶ τοῦ προσεγγίζων.

ψαλλομένης τιλομένης. κυρίως δὲ ἐξὶ ψάλλειν τὸ τῷ ἄκρῳ τῶν δακτύλων τῶν χορδῶν ἄπτεσθαι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 103) "μιλτοφροῆ τε σχοῖτον ἐπ' ἀκρονόχῳ ψαλλομένην κανόνι."

ψαλλόμενος ὁ ἀκροώμενος ψάλλε, καὶ κισθαρίζόμενος ὁ κισθάρος ἀκροώμενος.

ψάλλω δοτικῆ. αιτιατικῆ δὲ "τὴν νευρὰν τῷ τόξῳ ψάλλων."

ψαλτήριον ὄργανον μουσικόν, ὅπερ καὶ νάβλυ καλεῖται.

ψάλλτης καὶ ψαλτής. τὰ εἰς τῆς λήγοντα, ἔχοντα τὴν παραλίγησαν εἰς ἀμετάβολον λήγησαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τῆς σ κατὰ τὴν γενικήν, βαρύνονται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά, οἷον ἐφάντης ἀγύρτης εὐφράντης· τὸ δὲ ἐκοντής καὶ ἐθελοντής μετοχικά. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνονται κισθαρτής, ἀμυντής ἐπὶ τῆς βοηθῆς, φαιδρυντής ποικιλτής ψαλτής πραυντής.

ψάλλιγξ κισθάρα.

ψάμμαθος παραψαλάσσιος ἄμιμος· ἄμιθος γὰρ ἢ μεσόγειος (cf. v. ἄμιθος).

ψαμμακοσιογάργαρα. ἀπὸ λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλεσιῶν πολλά. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τῆς τῆς ψάμμις τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ Πύθιος νεανεύεται τῆς ψάμμις τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι· "οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμις τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης." καὶ Εὐπολις ἐπισημῆνατο τὴν λέξιν εἰπὼν "ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους." δύναται δὲ ἐγκεισθαι τῇ λέξει τὰ κόσμια, ἧτις ἐστὶ κατὰ τῆς τῶν μετὰ τὸν δέκα ἀριθμὸν μέχρι τῶν χιλίων· ὅς πλήθος ἐστὶ πολλῶ σημαντικός, οἷον διακόσια τριακόσια καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρι καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λιμβάνεται διὰ τὴν συγγένειαν τῆς γ τὴν πρὸς τὸ κ· εἶρηται δὲ ἀντὶ τῆς ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ κύρκαϊρε παρὰ τῷ ποιητῇ (Y 157) "κύρκαϊρε δὲ γαῖα πόδεσσι." μέμνηται καὶ Κρατῖνος· "ἀρίστειαν ἀνδρῶν πᾶσα γαργαίρει πόλις," οἷον πλήθει.

ἄλλως. οἷον πολλά καὶ ἀναρίθμητα. τὸ γὰρ ψαμμακόσια καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο, παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένοι ἔτιωσ "ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους," ἀπὸ τῆς ψάμμις ἀριθμητικῶς γεγεννημένον. καὶ τὰ γάργαρι δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο, ἄς

ἐν Ἀθηναίσις "ἀνδρῶν ἐπακτῶν πῦσ' ἐγράφαι" ἴστια." καὶ παρὰ Ἀριστομένει ἐν Βοηθοῖσι "ἐνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα," καὶ παρὰ Σώφροσι "ἄ δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων γάργαροι," καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ "χρημάτων τε γάργαροι." Θέλῃσι δὲ τινες καὶ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ "κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι" τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν, οἷον γάργαροι· καὶ τὸν καρκίνον δὲ ἕτως ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ πληθὸς τῶν ποδῶν (sch. A Ach. 3).

Ψαμμήτιχος. ὅτι Ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς Αἰγυπτίων Ἀζωτον πόλιν ἐπολιόρησεν, εἰς ὃ ἐξέλειν. αὕτη δὲ ἡ Ἀζωτος ἀπασέων πόλιν ἐπὶ πλείστον χρόνον πολιορκημένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς ἴσμεν (Herodot. 2 157).

Ψαμμίτιχος ὄνομα κύριον.

ψάμμος ἢ πυραυθαλύσσιος γῆ.

ψᾶν.

ψανθεοφάνιχος. ἕτως ἐκαλεῖτο Ἰωσηφ ὑπὸ Φαραῶ, τριτέτι κρυπτῶν εὐρετής (Jos. A. I. 2 6).

ψᾶρες καὶ κολοιοὶ εἶδη ὕρνων. Hom. II 583.

ψαρὸν εἶδος χρωμάτων· ψαρὸς γὰρ ἵππος ὁ τὸ χροῖμα τοῖστος. ἢ ὁ ταχύς, ἀπὸ τῆ ψαίρειν, ἐνθεν καὶ αἰψηρός.

ψατάλλειν καὶ ψαθάλλειν τὸ ψηλαφᾶν καὶ μαλάττειν αἰσχυρῶς.

ψαύει ἄπτειται. "ὡς ἐμψύχω θεῖβ κιβωτῷ ψαυτέω μηδαμῶς." "αἱ δὲ σάρκες τοῦ ἄγιε προσψαύσασαι τῷ πυρί.

ψαφαρῆ· (AP 6 231) "καὶ νύρθω ψαφαρῆ, κεγχρίσιον ἰσχάσιν ἀμφί," καὶ αὐθις ἐν μύθοις "ἔστασαν, ἠδὲ κόμους ψαφαρῆ μεμῖντο κονίη."

ψαφαρὸν ἀσθενές, ἐλαφρόν, κακόν, εὐθραυστον. Ἀππιανός (Ann. 4) "ὅτι Ἀννίβης ὁ στρατηγὸς Καρχηδονίων διαβὰς τὰ Πυρρηναῖα ὄρη εἰς τὴν Κελτικὴν τὴν νῦν Γαλατίαν, καὶ διώδεε τὴν χώραν, ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰ Ἄλπειν ὄρη καὶ εὐρῶν ἀπόκρημα ἰσχυρῶς ἐπέβηκε κάκεινοις, ὑπὸ τὸλμης κατοπαθῶν, τὴν μὲν ὕλην τέμνων τε καὶ κατακαίων, τὴν δὲ τέφραν σβεννὸς ὕδατι καὶ ὄξει, καὶ τὴν πέτρων ἐκ τῆδε ψαφιδῶν γινομένην σφύρισι σιδηραῖς θραύων καὶ ὀδοποιῶν."

ψέγω αἰτιατικῆ.

ψεδνὴ ἀραιά. καὶ ψεδνός ἀραιόφρις, μαδαρός.

ψεῖσαι σιτίσαι, ψωμίσαι.

ψεκάς δρόσος. Ἀντίμαχος ἕτως ἐκαλεῖτο ψεκός. ἐπὶ τῶν πτελωδῶν. ἕτος δὲ μελῶν... ἐπείνων. περὶ τῆς τῆ Ἀντιμάχο φησὶν ὁ Ἀριστοφάνης (Ach. 1156) "ὄν ἐῖ ἐπίδοιμι... κακὸν ἐν" (cf. v. τευθίδης).

ψελίω περιοχῆ· ὁ κύριος ἐν Ἰωβ (40 21) περὶ τοῦ δράκοντος, τριτέτι τοῦ διαβόλου, "ψελίω δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ." τὸ ψελίον κόσμος τῆς γῆς καὶ Ἀλλιωδὸς ἐπὶ περὶ προνοίας "παρ' οὐδὲν τιθίμενος τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβουλίαν, ὅπερ οὐν οἶα δήπε ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσήρητο, ἀπασίλον τῶν ἀδικημάτων."

ψελλός ἀσήμεως καὶ ἀνάρθρος λαλῶν, τραυλός.

ψενδυνοὶ σπόνδυλοι.

ψευδαμύμαξος ὁ ψευδόπλατος (A Vesp. 325).

ψευδατρυφάξος πλέα ἀντι τῆ κλίρη ψευσμύτων. ἀτρυφάξος δὲ εἶδος λαγῆρου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὐξεται. ἐπὶ τῷ ὁ Κλέων ψευδῆ κατὰ τῶν ἱππέων κατηγήρησε καὶ ἡ βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατρυφάξος πλέων εἶπε τὴν βουλὴν γεγονῆναι, διαβύλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα, τῆς δὲ βελῆς καθυπτόμενος ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβύλλησι πειθομένους ἐγγερός· καὶ ῥαδίως, ὡσπερ καὶ τὸ λύχωνον αἰξίαι (sch. A Eq. 627).

ψευδεγγραφὴ ὄνομα δίκτης ἐστίν, ἢ εἰσάσιον οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὡς καταψευσαμένοις αὐτῶν τοῦ ἐγγράφαντος ἐν τῇ σανίδι τῇ παρὰ τῇ θεῷ κείμενη, ὡς ἀδίκως ἐγγραφεύμενοις ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. Harp.

ψευδέγγραφος δίκτη. τῶν δημοσίων ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα ἀπογράφονται αἰταμίαι, καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει. ἐὰν ἐν μὲ ὀφείλονται ἐγγράψῃ τις, ἢ ὀφείλοντα μὲν ἐγγράψῃ, πλέων δὲ τῆ ὀφειλῆματος, ἕτος ψευδεγγραφῆς κρίνεται.

ψευδενέδρου· Ξενοφῶν (Anab. 5 2 2) "ὡς δὲ ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τρωπέουστα κατάβασιν, πρηνῆς γὰρ ἦν, ψευδενέδραν ἐποιήσαντο."

ψευδῆ ψευδῶς.

ψευδηγόρος ψευδολόγος.

ψευδής έγγραφη. τῆτο μὲν ὄνομα δίκης, ζητήσῃσι δ' ἂν τις τίνοι διαφέρει ψευδεγγραφή βελεύσεως· καὶ γὰρ διαφέροντα τίθεισιν ὁ Ἀσκούργος. τάχα σὺν ψευδεγγραφῆς μὲν ἐλάχωνον οἱ μὴ ὀφείλοντες μὲν, ἐγγραφεύτες δὲ ψευδῶς, βελεύσεως δὲ οἱ πάλαι μὲν ὠφληκότες, ἀποδόντες δὲ καὶ αὐθις κατ' ἐπιβελὴν ψευδῶς ἐγγραφεύτες.

ψευδοκλησία ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰσίσουσιν οἱ γεγραμμένοι ὕφειλιν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὴν αἰτιῶνται τινὰς ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρας καδ' ἑαυτῶν ὡς τὴν δίκην ἀφ' ἧς ὠφλον, ὡς Ἰσουλῶς φησί. **Harp.** ψεύδομαι αἰτιατικῆ.

ψευδόμαντις.

ψευδομυσθία ψευδολογία.

ψευδόπτωμα. Ἀριστοφάνης (**Eq.** 574) "εἰ δὲ πῶ πέσοιεν εἰς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί, τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἂν" διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι πεπτωκέναι. τὸ δὲ εἶδος τοῦ παλαισματος ψευδόπτωμα καλοῦσιν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οἱ πρόγονοι εἰ καὶ ἠτιθήθησαν, τὴν ἤτταν ἀνεκαλοῦντο, καὶ τοῖς νεοικηκόσιν, ἠτιθηθεῖσιν ἐκ δευτέρου, πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν.

ψευδόπυρα στρατήγημα, ὅπερ ποιῶσι διὰ νυκτὸς κιόντες πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων.

ψεύθος ἡ ἀνθρωπίνῃ εὐημερία· καὶ ὁ Ἀμβρόσιος "ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστύσει με, πῶς ἀνθρωπος ψεύστης" (**Theodoret. in Ps.** 115 2).

ψευδοσέληνον ἡ ἀμαυρὰ σελήνη.

ψευδώνυμοι διεψευσμένοι τῷ ὀνόματι, ψευδολόγοι.

ψευσθέντα ἀπατηθέντα "ψευσθέντα δὲ αὐτὸν ὅπ' ἀνδρὸς ἀπατιῶνος μὴ μένειν ἀπόμυχον. ἐκείνῳ γὰρ βεβαί τε καὶ λόγοι παντοῖοι, ὅπως τῷ πολέμῳ περιέσοιτο." καὶ ψευσθῆναι γενικῆ.

ψεύσον. σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος "οἶσθ' ὃ ποιήσον," καὶ ὁ Σοφοκλῆς "μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιθέσης ἐλπίδος" (**sch.** **A Th.** 877).

ψηγμάτα μικρὰ κομμάτια.

ψηχεδῶν κοινοροτός.

ψηκτρα ἐργαλεῖον δι' ὃ τὰς ἴππους κνήθουσι. ἐν ἐπιγράμματι (**AP** 6 233) "καὶ πριστὸν ψήκτηρος κνήσῃσι σιδηρόδετον," καὶ αὐθις (**6** 246) "καὶ ψήκτραν ἴππων ἐρυσί-

τριχα, τὴν τ' ἐπὶ νῶτων μάστιγι, ῥοίξῃ μητέρα θαρσαλέην." (**6** 307) "ψηκτραν ἄκτιν ἀπέπτυσεν."

ὅτι ὁ ψηκτῆρ καὶ δεῖνος λέγεται (ἀν ψηκτῆρ καὶ δεῖνος).

ψηλαὶ ἀντὶ τῶ ψῦλαι, κατὰ τροπήν.

ψηλαφίζει ἀντὶ τῶ ψηλαφῆ· ἔτως Ἀναξίλας. καὶ ψηλαφῶ αἰτιατικῆ.

ψηλληκες τῶν ἀλεκτρονίων οἱ ροθαγένοι.

ψηνας τὰς ἰχθύας.

ψηνες κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα· οἵτινες καὶ τῶν ὀλύνθων περιουσιμῶν ταῖς συκαῖς πεπαλινθοῖσι τὰ σῦκα. καὶ δπεψηνησμένη ἀπὸ τῆς ἡ ἰχθύων.

ψηνίζω. καὶ παροιμία "ἄδεις κομήτης, ὅστις ἐ ψηνίζεται." "ὅστις ἔ. τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν ἡχὼ τῶ τριμέτρου συνάρμοσον· ἔ γὰρ ἐγωγε φθέρξομαι τὸ δεινὸν ἐκείνο καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα" (**Synes. p.** 85):

ψηνίζω ξύσαι, σοβῆσαι.

ψηνός ὁ φαλακρός.

ψηρας ψάρες, ὄρεα "Ὀμηρος (**II** 583) "κολοίεις τε ψηράς τε." καὶ αὐθις (**AP** 7 172) "ὃ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀρπύκτειραν ἐρύκων σπέρματος ὑψιπετῆ Βισονίαν γέρανον." ψηρόν ξηρόν.

ψησία εἶδος ἰχθύων.

ψηττα τῶν πλατῆων τὴν ἰχθύων. ἐνίοι βέγγλωσον. δοκεῖ δὲ τισιν ἐκ δύο συγκεῖσθαι δερμάτων τὴν ἰδέαν, διήρηται δὲ κατὰ τὸ μέσον ὡς οἱ σφήκες. ἡ ὄρεον ἐστὶ τετμημένον κατὰ τὸ μέσον ὡς οἱ σφήκες· Ἀριστοφάνης (**Lys.** 115) "ἐγὼ δὲ κἄν ὡσπερὶ ψητταν δοκῶ δῆναι ἐμαυτῆς παρταμῆσσα θήμισσιν," ἀντὶ τῶ, κἄν συμβῆ τέμνεσθαι με τὸ ἡμισσιν, βέλλομαι.

ψηφίδες ψηφοί. **Hom. O** 260.

ψηφίσματα γινώμαι ἀρέσκασαι. "Ξυνήρεσε δὲ τὰ τοιάδε, εἰ ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δόγματι ἐπιψηφίσοιτο," ἀντὶ τοῦ ἀρεσθῆ:

ψηφολόγοι. ψηφολόγοι εἰσὶν οἱ ψηφοπαῖκται. ψηφολογικοὶ γὰρ οἱ κλιωνῶντες καὶ ἀπατιῶντες, ὡσπερ οἱ ψηφολόγοι τὰς ὀφθαλμοὺς τῷ τύχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψηφῶν ἀπατιῶντες συναρπάξουσι.

ψηφολόγοι οἱ λόγον καὶ φροντίδα ποιέμενοι τῆς διὰ τῶν ψηφῶν ἀπάτης.

• ψῆφος κρίσις, ἀπόφασις, διαλαλιά, λόγος. καὶ ἀψηφιστον· "ὁ κατέχων τὸ ἀψηφιστον ἐν γνώσει ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν." καὶ αὐθις (A Lys. 699) "ὁ γὰρ ἔστι δυνάμις, ἔδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ." οἱ γὰρ γέροντες αἰεὶ ἐψηφίζοντο τί προκτεῖον καὶ τί μή.

• ψῆφος. ψῆφον καλεῖται λίθον τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ, καὶ τῶν χρημάτων τὸν ἀριθμὸν (Artemid. 25).

ψῆφος μέλαινα ἢ καταδικάζουσα, λευκὴ δὲ ἢ δικαιούσα· Πισίδης "ψῆφος μελαίνης ἐξεγώνησε κρίσιν."

ψηφοφορία ἢ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή. (A Lys. 705) "κάχι μὴ πύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν τῷ σκέλος λαβῶν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ θέλων."

ψῆχειν καταμύσσειν, τρίβειν, ξύειν "οἱ δὲ Μυροῦσιοι παραυτίκα τῆς ἵππου ἐψηχον, οἱ δὲ λόγχας οἱ δὲ ξίφη ἠκόνων." καὶ ἐν ἐπιγρύμμυτι (AP 7 225) "ψῆχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρης φεῖδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη."

ψῆχομαι τὸν δικαστήν.

ψηχεῖν τὸν λεπτήν.

ψιά χαρά.

ψιάδες ῥυτίδες, σαγόνες, ψεκάδες. Hom. II 459.

ψιάθειον. καὶ ἐπίρρημα ψιαθειδόν.

ψιάθε θηλυκόν. λέγεται δὲ παρ' Ἀριστοφάνει (Ran. 575) καὶ ἀρσενικῶς τῆς ψιάθους.

ψιδῶνες διάβολοι, ψίδυροι.

ψίεντα μακύριον.

ψιζομένη κλαίουσα.

ψιῆναι ψέζει (ἀν ψέζει).

ψιδυρίζει, αἰτιατικῆ, ἡρέμα εἰς τὸ οὐδὲ διαλέγεται. καὶ Ἀφροδίτης ψιδύρον ἱερόν. πνέοντος ἀνέμου μιλακοῦ καὶ ἡρέμα διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος ὡς περ προσλαλεῖ τὰ δένδρα, ὅπερ ψιδυρίζειν λέγεται· καὶ Θεόκριτος "ἀδύ τι τὸ ψιδύρισμα καὶ ἄ πένυς, ἀπόλε, τήνα" (sch. Nub. 1003). καὶ λόγος ψιδυρος ὁ διάβολος· Σοφοκλῆς (Ai. 148) "τοιοῦσδε λόγους ψιδύρες πλάσσω." ψιδυρισμός δὲ ἢ τῶν πυρόντων κακολογία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ (2 Cor. 12 20).

ψιδυριστής Ἑρμῆς. ἦν τις Ἀθήνησιν Ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. ἐτιμᾶτο δὲ Ἀθήνησι καὶ ψίδυρος Ἀφροδίτη καὶ Ἑρως

ψίδυρος. Hap.

ψιδυριστοῦ Ἑρμῶ καὶ Ἑρως καὶ Ἀφροδίτης, ἅπερ πρότερος ἐποίησαν, ὡς παρὰ Ζώπυρος, Θησεύς, ἐπεὶ Φαίδρα, ὡς παρὰ ἐπιθύριζε Θησεὶ κατὰ Ἰππολύτη, διαβάλλουσα αὐτόν. οἱ δὲ ἀνθρωπινώτερον φασὶ Ἑρμῆν ψιδυριστήν, παρὰ τὸ ἀνθρώπος ἐστὶ συνερχομένης τὰ ἀπόρητα συντίθεσθαι καὶ ψιδυρίζειν ἀλλήλοις περὶ ὧν βούλονται.

ψιλεύς ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἴσταμένος. ἰδὼν καὶ φιλόψιλος παρὰ Ἀλκιμαῖον ἢ φιλοσοεῖ ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἴστασθαι.

ψιλοδάπιδας τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαιλωτὰς δάπιδας λέγουσι.

ψιλοὶ οἱ μὴ καθωπλισμένοι μὲν, ἐν κωμῶν δὲ τῆς μάχης τῷ παρυτυχόντι ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ ὄργανῳ χρωόμενοι. ἢ τοξόται, παρὰ τὸ σκευῆ ψιλῆ χρῆσθαι (sch. Thuc. 1 60).

ψιλοκόρρης φυλακρός.

ψιλὸν γυμνόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔρημον (Polyb. 11 1) "τὰ δὲ θηρία ὕστερον εὐλω ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν."

ψιλός. τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἥτις προβάλλεται ἐμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου, γυμνῶν ἄοπλων· καὶ ἐὰν τυραχὴ γίνηται, ἐκείνη πρώτη ἀναιρεῖται. (A Th. 239) "οἶμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὐτὸν στρατεύσομαι." τοῖτο δὲ εἴρηκε διότι ἐψιλωτο. Εὐνάπιος δὲ λέγει "ψιλὸν δὲ οἶον κοῦφον. ἀξίλια δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ τέλη ταῦτα προσαγορεύουσι, τὸ τῆς βοηθείας ὄξυ καὶ παρὰ τὰς χρείας ἐκείνητον ἔτω προσαγορεύοντες." καὶ ἡ τραγωδία (S Phil. 953) "αὐθις αὐτὸν πάλιν εἰσεμί πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν." λέγεται καὶ ψιλὴ ἢ ἀσθενής.

ψίμαρον (ἀν χίμαρον) εὐδαιμόν.

ψιμύθειον χρωῖμα ἐταιρικόν.

ψινάδες παρὰ Θεοφράστῳ (H. P. 4 146) αἱ ῥοαδες αἱ ἄμπελοι. ἐνιοὶ τὰς δρεπέλαις ἔλαλας.

ψινάζει ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κροποῦ, φυλλορροεῖ.

ψινύθειον φαῦλον.

ψίξ. ψιχός κλίνεται.

ψίτται ἰχθύων γένος.

ψιττακίαν ὑποδήματος γυναικείον γένος.

ψιττακός ὄνομα ὄρνεου (cf. γλωττε extr.).

ψίχες ἀρσενικῶς, οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψί-
 χας. ὁ δὲ θεολόγος (Gregor. Naz. p. 646 B)

ἀρσενικῶς λέγει "ψίξ παραδραμοῦσα, τὸ φαν-
 ῆ λώτερον." καὶ ψιχίον.

ψίξ τὸ ἐμβρωματιζῶ, καὶ ψίσαι ψωμί-
 σαι, καὶ ψισθ εἶεν ψωμισθεῖεν, τραφεῖεν
 δεῖ ψιχῶν. καὶ ψιῶχω.

ψίξ τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἐν ταύταις
 ἔγκεινται οἱ νεφροί, δι' ὧν αἱ ὀρξίαι κινεῖ-
 σθαι περύνασαι. καὶ ὁ Δαβίδ "ὅτι αἱ ψοῖι
 με ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων" (Theodoret.
 in Ps. 378).

ψόγος ἡ κακολογία.
 ψάθος ἀκαθαρσία· οὕτως Φρόνητος.
 ψοιά. ψύα δέ, καὶ πληθυντικῶς τὰ
 ψύη.

ψοίθης ἀλαζών.

ψοῖθος σποδός.

ψολόεν φλογόεν πῦρ.

ψολόεντα κεραινονόν (Hom. ω 538) τὸν
 ὀξέως φθείροντα. ὁ ψολόεις ἡ εὐθεΐα.

ψολοκομπία ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης
 Ἰππεῦσιν (693) "ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα
 ψολοκομπίαις," μεγαλοδοξίαις καὶ μεγαλη-
 γορίαις, ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀνομάτων,
 τοῦ βροντῶν καὶ ταράττειν τὴν γῆν καὶ
 κρημνοὺς ἐρείδειν καὶ κεραινοῖς χρῆσθαι
 τῶν γὰρ κεραινῶν οἱ μὲν καταιβύται, οἱ δὲ
 ψολόεντες, οἱ κατὰ τὴν ψαῦσιν ὀλλύντες, οἱ
 δὲ ἀργῆτες καλοῦνται.

ψούδια ψευδῆ Κρητες.

ψοφοδεής δειλός, τοὺς ψόφους φοβού-
 μενος.

ψόφος. ὅτι ὁ ψόφος ὁ μὲν δυνάμει ὁ
 δὲ ἐνεργείᾳ, καὶ τὰ μὲν δύναται ψοφεῖν τὰ
 δὲ οὐ. τὰ μὲν οὖν δυνάμενα ψοφεῖν ἐστὶ τὰ
 στερεὰ καὶ λεῖα, ἐν οἷς ἐστὶν ὁ δυνάμει ψό-
 φος, ὅταν ἐνεργῆ, καθὼ ἐστὶ ψοφητικὰ. ἡ
 γὰρ ἐπιτηδειότης τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν, οὐ-
 τὸς ἐξιν ὁ δυνάμει ψόφος· ὅταν δὲ δυνάμενα
 ποιῆ, ἐτός ἐξιν ὁ ἐνεργείᾳ. ἐξὶ δὲ ψόφος πληγῆ
 ἀέρος τοιῶσδε γινομένη. δεῖ γὰρ εἰς τὸ γενέ-
 σθαι ψόφον δύο σκληρῶν καὶ λεῖων σωματίων
 ἀθρόων συνέπτωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι·
 ἐν γὰρ τούτοις ὁ ἐναπολαμβανόμενος ἄηρ
 ἀθρόως ἐκθλιβόμενος ποιεῖ τὸν ψόφον. οὔτε
 γὰρ τὰ μαλακὰ τῶν σωματίων ψόφον ποιεῖ,
 οἷον σπόγγος ἔρια, οὔτε τὰ σκληρὰ μὲν
 ἡρέμια δὲ καὶ κατὰ μικρὸν προσκρουόμενα·
 φθάνει γὰρ κατὰ μέρος οἷον θρυφθῆναι ὁ

ἄηρ. διὸ δεῖ τῆς σφοδρᾶς τῶν σκληρῶν σω-
 μάτων συνεπτώσεως, ἵνα πολὺς ὁ ἄηρ ἐνα-
 ποληφθῆ μεταξὺ· ὅς ἐναπολαμβανόμενος
 καὶ ἀθρόως ἐξωθούμενος ποιεῖ τὸν ψόφον.
 φθάνουσα γὰρ ἡ πληγῆ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ
 ἀποκλείει καὶ ἀθρόον ἐκπυρηνίζει. τὰ δὲ μα-
 λακὰ οὐ ψοφεῖ, διότι οὐκ οἴατε ἐστὶν ἐξω-
 θῆσαι τὸν ἀέρα τὸν ἐναποκλειόμενον· διὰ
 γὰρ τῶν πόρων, μανὰ γὰρ ἐστὶ τὰ μαλακὰ,
 κατακερματισθεῖς ἔξεισι. δεῖ δὲ καὶ λειότη-
 τος τοῖς πλήττεσι μάλιστα πρὸς τὸ πλείονα
 γενέσθαι τὸν ψόφον, διότι πλεον ἐναπολαμ-
 βανόμενος ὁ ἄηρ ἐκθλιβεται ἀθρόως. ἐν δὲ
 τοῖς μὴ λείοις κατακερματίζεται ἐν τοῖς κοι-
 λώμασι πλείοσιν οὔσι, καὶ οὐκ ἀθρόως ἔξεισι.
 λέγει καὶ ἕτερα περὶ ἡχῆς, ἃ παρὰλελοίπα-
 μεν. ψοφητικὸν δὲ ἐστὶ τὸ δυνάμενον ἔνα
 καὶ συνεχῆ τὸν ἀέρα τηρῆσαι μέχρι τῆς
 ἀκοῆς. συμφυῆς δὲ ἐστὶ καὶ ἐγκατωκοδομη-
 μένος τοῖς κοιλώμασι τῶν ὠτων πρὸς αὐτῆ
 τῆ μῆνηγι (Philopon. in Aristot. de an. 2).

ψόφος πλέως ἀντὶ τοῦ ταραχώδους. περὶ
 Αἰσχύλου φησί (A Nub. 1370)· τὰ γὰρ ῥή-
 ματα Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βασιαν-
 ζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν. ταῦτα
 ἐν λέγει ἀξύστατον, οἷον ἀδιάθετον, ἀπιθά-
 νως συντιθέντα, κομπώδη. κρημινοποῖον δὲ,
 μεγάλως λέξεις ποιοῦντα. καὶ (A Ach. 931)
 "ψοφεῖ λάλον τι καὶ πυρορρυγές." πυρορρυ-
 γῆ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ περὶ ῥή-
 γνυται ἐν τῷ ὀπτῶσθαι.

ψύα τὸ μέρος τῆ σώματος. καὶ τὰ ψύη
 πληθυντικόν.

ψυγείση Ἀριστοφάνης (Nub. 151) ἀντὶ
 τῆ ἀποθανέση.

ψύγω αἰτιατικῆ.

ψύδρυξ τὸ ἐπὶ τῆ σώματος ἐξάνθημα.

ψύθος ψευδές, ψεύδος· "καὶ ἐ ψύθος
 οὐνομ' ἔχου," ἀντὶ τῆ ψευδές, παρὰ Καλ-
 λιμάχῳ.

ψυκτῆρ σκεῦος ἐνθα διανίζουσι τὰ πο-
 τήρια.

ψυκτῆρου κύδδον, ἡ ποτήριον μέγα,
 ἀπὸ τοῦ θάπτον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὴν
 κρῆσιν.

ψύλλα καὶ ψύλλαι θηλυκῶς. παρὰ δὲ
 Ἡροδότῳ (4 173) Ψύλλοι ἔθνος Αἰβύτης.
 καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον
 ὄνομα. ὅτι δὲ τὸ ζῶον τὸ μικρὸν ἀρσενικῶς
 Ἐπίχαρμος εἶπε καὶ ἕτεροι. Ἀριστοφάνης

(Nab. 144) "ἀνήρει ἄσφι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαν, ἐπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας." ὅτι ἰσότηρται ὡς ἡ ψύλλα ἐξ πόδας ἔχει.

ψύλλειον βοτάνη. καὶ ψυλλίζω αἰτιατικῆ.

ψύξας φουήσας. ἢ ἀμβλύνας.

Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες." ἢ παροίμιον παρὰ Κρατίνῳ. τὰ δὲ Ψύρα εὐτελής νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ πλεσίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροίμιον ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμένων καὶ μὴ πιόντων. λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαιονόντων.

ψυταλίων.

ψυχαγωγεῖ αἰτιατικῆ παραμυθεῖται, τέρπει. ἢ ψυχὰς ἀνάγει. Ἀριστοφάνης Ὀρνισί (1552) "πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι λίμνη ἐστίν, οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης." περὶ ψυχαγωγίας. γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐς τοὺς νεκρούς. ἐπὶ γὰρ ἐς τὰ χωρία ἀφίκωνται ὄθεν ἄγειν ἐστὶ τὰς ψυχὰς ἄς ποθοῦσιν οἱ δέομενοι, ἀφικνοῦνται ἔνθα τεθνήσκειν οἱ ψυχαγωγούμενοι· καὶ οὐχ εὐρίσκουσι παραχρῆμα τὸν χῶρον, ἀλλὰ ἀνιχνεύουσι τὸν τρόπον τοῦτον. πρόβατον μέλαν παραλυβόντες, εἴτα τοῦ κέρματος τοῦ ἑτέρου λυβόμενοι ἢ τῶν ποδῶν τῶν προσθίων, καὶ ἐπὶ τοῖς ποσὶ τοῖς ἄλλοις στήσαντες περιάγουσι· τὸ δὲ ἐπιτεῖ τῆ ἔλξει καὶ μάλῃ εὐπειθῶς. ὅταν δὲ ἀφίκηται ἔνθα ἐκεῖνος ἢ ἐκεῖνη κατηνέχθη, ἐνταῦθα τὸ πρόβατον ἐαυτὸ ἔρριπεν· καὶ τούτου γενομένου, εἴτα τὸ πρόβατον ἐκποδῶν ποιήσαντες καὶ κατακρῦψαντες, σὺν καὶ τισὶ ποικίλαις ἱερούργιαις καὶ ἐπωδαῖς περιηγῶνται καὶ περιέρχονται αὐτά, καὶ ἀκούσασιν λεγόντων, καὶ τὰς αἰτίας δι' ἃς μὴρίσασιν πυνθάνονται. ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντωνῖνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς περὶ Κομόδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

φρσὶ Πολύβιος "οὔτοι μὲν περὶ ταῦτα διέτριβον, ψυχαγωγόντες τὰς δυνάμεις," ἀντὶ τοῦ παραινοῦμένου.

ψυχάζειν ἀναψύχειν (Theophyl. Sim. 74) "οἱ δὲ ἀποβάντες τῶν ἵππων ἐνεχείρουν ψυχάζειν τοῖς τε ἵπποις ἀνακωχῆς μεταδιδόναι τινός."

ψυχάζουσι πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχῆν τινα λάβωσιν. ἐστὶ δὲ ὁμοίον τῷ χειμάζειν. "οὐδέ τις

αὐτοῖς τὴν ἀσπίδα ἢ τὸν θώρακα ἔφη, ψυχάσαι τοῖς δεομένοις."

ψύχειν καὶ ἀποψύχειν τὰ θυρακίματα. ψυχεῖνδός τόπος ὁ ψυχρός.

ψύχεται ἀντὶ τοῦ ψυχραίνεται, παραινεται ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 239) "καὶ φιλῆ ἐν τελευταῖς, ὅτε θῦματα πάντα λαφύει, φορβῆς ἢ μανίη ψύχεται αὐτομάτως."

ψυχὴ πνεῦμα νοερόν.

ὅτι μέρη τῆς ψυχῆς ἢ εἶδη τρεῖς, λογισζόμενον θυμοῦμενον ἐπιθυμοῦν. ἀνηγαίως οὖν καὶ τριττὴ πολιτεία ἐγένετο, ἔχουσα ἐκαστῆ τὰς τρεῖς, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἐπὶ τὸ πᾶν μορφουμένη. καὶ τὴν μὲν προίοναι κατὰ λόγον, τὴν ἄν τις τὴν ἐπὶ Κρόνῳ ἐνομάσειε ζωὴν τε καὶ πολιτείαν· τὴν δὲ κατὰ θυμόν, διανισταμένην εἰς πολέμους καὶ μάχας περὶ πρωτείων καὶ δόξης, οὐα τὲ ἐν ταῖς ἱστορίαις θυρακίματα· τὴν δὲ κατὰ ἐπιθυμίαν, πανταχῆ διασφραζόμενην, ταπεινὰ καὶ φθῆς ἀκολάστου διεσφραζόμενην, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσιν, δειλίαν σύντοκον καὶ ἐν πίσῃ ὑψηλὰ καλινδομένην, φιλοχρήματα, δουλοπρεπή, οὐδὲν τίμιον οὐδὲ ἐλιότερον διαπραττομένην, ἀνδραποδιώδη καὶ ἀσθενή, γαστρὶ καὶ αἰδοίσις αἰεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσαν, οὔτε θυμῷ γενναῖα χρομένη, οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρῃ κίμων ἐκνευροσισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι ἐν νύμενον. καὶ πολλῷ χαμαιπειθετέρῳ ἐκδείκνυτο τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γένει πολιτενομένων ἀνθρώπων (Damasc. Phil. p. 336 b).

ὅτι Πλάτων τὴν τῶν ἀλόγων ψυχῆν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ διαλόγοις θνητὴν ὠμολόγηκε.

ὅτι τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα παθήματα ἐἶδὲ συναμφοτέρως ἐστὶ καὶ οὐκ ἴδια τῆς ψυχῆς ὡσαύτως καὶ ἡ νόησις.

ὅτι τῷ ζῆν αἴτιον τοῖς ζῶσι τὸ κριότατον καὶ ἔσχατον μέρος τῆς ψυχῆς. τὴν γὰρ φησὶ τικτὴν δύναμιν ἀποδίδωσιν Ἀριστοτέλης αἰτίαν τοῦ ζῆν. οὐδὲν γὰρ ἀμοιροῦν ταύτης ζῆν δύναται διὰ καὶ τὰ μόνης αὐτῆς μετέχοντα ζῆν, λέγω δὴ τὰ φυτά. μίαν δὲ οὖσα βέλεται τῆς ψυχῆς εἶναι, ἐκ διαφόρων στηκειμένην οὐσιῶν ἠνωμένων.

ψυχίδιον ἢ ψυχὴ. καὶ ψυχάριον παρὰ Ἰβλιανῶ.

ψυχικός σαρκικός. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνδρείθυμον· οὕτως Ἀλεξίς.

ψυχικός ἄνθρωπος (1 Cor. 2 14). ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ὁ ἄνθρωπος. ὅταν μὲν ἔν πρώτῃ τι τῶν τῷ θεῷ δοκόντων, πνευματικὸς λέγεται, καὶ ἔκ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὀνομάζεται, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρας μελλόνος τιμῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας. οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ εἰς κατορθώματα, εἰ μὴ ἀπολαύσοι τῆς τοῦ πνεύματος βοήθειας. ὡς περὶ δὲ σαρκικός ἄνθρωπος λέγεται ὁ τῇ σαρκὶ δελεύων, οὕτω ψυχικὸν καλεῖ ὁ ἀπόστολος τὸν τοῖς ἀνθρωπίνους λογισμοῖς τὰ πράγματι ἐπιτρέποντα καὶ μὴ δεχόμενον τὴν τοῦ πνεύματος ἐνεργεῖαν. καὶ ἄλλιν, ὅταν μὲν κατορθώσωμεν ἀρετῆν, πνευματικοὶ λεγόμεθα, ὅταν δὲ ὑποσκελισθῶμεν καὶ πρᾶξι μὲν τι ἐναντίον ἀπὸ τῆς ἐκτελεῖς φύσεως, γῆν ἡμῶς ὀνομάζει. καὶ ὁ προφήτης (Genes. 11 4) "πατάξει" φησὶ "τὴν γῆν τῷ λόγῳ τῆ στόματος αὐτοῦ," οὐ περὶ γῆς λέγων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. καὶ ἄλλιν (11 1) "ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἔν," περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγων. καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἐκείνον ἐξευτελλίζων λέγει (18 27) "ἐγὼ δὲ εἶμι γῆ καὶ σποδός," καὶ ἄλλιν (Sirac. 10 9) "ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξεδένεται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ," τὴν γαστέρα λέγων.

αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανατούντων οὐ κατὰ τῆν τῶν πολλῶν δόξαν γίνονται δαίμονες, ἀλλὰ τῶν ἁμαρτανόντων, οὐ τῆς ἐσθίας αὐτῶν μεταβυλλομένης, ἀλλὰ τῆς προουρέσεως τῆν ἐκείνων μιμνήσκου κακίαν. τῆτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε τοῖς Ἰουδαίοις. (ev. Ioann. 8 44) "ὑμεῖς τῆ πατρὸς ὑμῶν τῆ διαβόλου ἐστέ."

ψυχόλεθρος.

ψυχομαχοῦντες· Πολύβιος (1 59) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχῶντες, σχεδὸν ἤδη ἐ' ἔτη τῶν κατὰ θάλασσαν πραγμάτων ὀλοσχερῶς ἀφειστηκότες." (ibid.) "ἦν δὲ καὶ τῆς ὕστερον ἐπιβολῆς τὸ πλεῖον ψυχομαχία," περὶ τῆς ψυχῆς μάχη.

ψυχόμενος δρόσῳ ἐν καμίνῳ.

ψυχορροφεῖν τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

ψύχος. καὶ ψύχη τὰ ψυχρά.

ψυχολέμενος τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος.

ψυχρολογία ψευδολογία, ἀκαιρολογία. καὶ ψυχρολόγος ἄνθρωπος ὁ μηδὲν ἀγαθὸν λέγων.

ψυχρός ἀσθενής. ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος Φιλοκλέης τῆ ποιητῆ νόος, τραγωδίας ποιητῆς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἱατρός (sch. A Eq 400).

ψυχρὸς ἄνθρωπος ἀντὶ τῆ δυσκλήτητος· Ἰώσηπος (B. I. 6 13) "ψυχρότεροι τῆς ἐλπίδος ὑπέστρεψαν."

ψυχρῶ βίβη καὶ δυσκόλε ζῆσειν ἀπαλαυγέντας" ἀντὶ τοῦ τυλαιπώρου, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (263). ἡ ἐπιμεμφόμενος διὰ τὸ γῆρας. καὶ αὐθις (Ach. 138) "ἦνίκα Θέογνις ἠγωνίζετο, κατένιψε τὴν Θράκην χιόνι πολλῇ, καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐπέξεν ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον." οὗτος τραγωδίας ποιητῆς ψυχρός· κωμωδῶν οὖν αὐτὸν περιστήσει τὴν πολλὴν χιόνου τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος.

ψυχωφελές. καὶ ψυχωφέλεια.

ψῶζα νόσος τις· Εὐπόλις Μαυρικᾶ "ὅς θυμῆνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἐπεμψεν." οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας.

ψωθία τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τῆ μυρρίνου." ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεύσειν (960), ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλῆ διεσχυμένων. παρὰ δὲ Διφιλω ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραποιεῖται "ἄχρι τοῦ λάρυγγος."

ψωλός ὁ λιπόδερος, δξυτόνος. καὶ ἀκρόψωλος ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος. ἡ ὁ ἀσχήμων κατὰ παρέκτασιν τῆ μορῆς. Ἀριστοφάνης (Av. 507) "κόκκυξ, ψωλοὶ πεδίονδε," ἀντὶ τῆ κόκκυγος κρώζοντος τὰ πεδία θερρίζομεν. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται εἶναι, τουτέστι περιτετριμμένοι. φησὶν οὖν ὅτι ὅταν ὁ κόκκυξ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδῖον. τουτέστιν οἱ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντες. Ἀριστοφάνης Ὀρνισὶ "τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν ἦν τοῦπος ἀληθῶς, κόκκυψωλοὶ πεδίονδε." καὶ αὐθις "ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου," ἀντὶ τῆ μέχρι τῆς κεφαλῆς, ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνη ἐστεφανῶντο. ἡ ἀπεσκολύφθαι τὸ αἰδοῖον. "μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε," τρεῖς τι κλέπτην τῶν δημοσίων ἐξαμελγόντα τὰ κοινά.

ψωμίζεται ἀπατάται, χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἢ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ. Ἀριστοφάνης (Eq. 712) "ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται," οἷς ἀπατάται, οἷς χαίρει. καὶ (Ps. 80 5) "ψωμίζετε ἡμῶς ἄρτον δακρύων."

ψωμίζω καὶ ψωμιῶ αἰτιατικῇ.

ψωμοκόλακες οἱ παράσιτοι, ὡς Φιλίππιδης.

ψωμόλεθρος ὁ πολυφάγος.

ψωμός ὁ ἄρτος.

ψώρα κνησμονή.

Ψωρίς ὄνομα πόλεως.

ψῶσαν θάλπυσαν, Ἡρόδοτος (6 61).

ψάχοντες θρύπτοντες, λεπτύνοντες.

ψῶχος γῆ ψαμιώδης.

ὦ αὐ μηλωτή, διφθέρα. καὶ τὸ λῶμα τῆ ἐνδύματος περι τὴν πέζην· ἢ τὸ περιστόμιον. ὦν ἐκάλεσεν ὁ Δαβὶδ ὃ καλοῦμεν περιτραχήλιον· οἱ δὲ στόμι ἐνδύματος εἰρηκασιν, οἱ δὲ τὴν ἀνάκλισιν τῆ ἱματίου. "ἐπὶ τὴν ὦν τῆ ἐνδύματος αὐτοῦ" (Theodoret. in Ps. 132).

ὦ αὐ τὰ ἐκ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων γεννύμενα.

ὠατοθήσω ἀκούσομαι, Δωριεῖς.

ὠβάς παρὰ Πλουτάρχῳ (Lycurg. 6).

ὠβέλιστα ἠθέτεται, ἠλλοτριώται· ὁ γὰρ ὀβελός ἐν τοῖς βιβλίοις ἀθετήσιος σύμβολον.

Ὦγ βουσιλὲς τῆς Βυσάν, καὶ Σηῶν βουσιλὲς τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἐπὶ δυναστείᾳ ἐσεμνύοντο. ὁ δὲ Ὦγ καὶ κλίη ἐκέχρητο σιδηρᾷ, διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος θ' μὲν πῆγεις τὸ μήκος· ἐ δὲ τὸ εὖρος ἐχέσθῃ. ὁ βουσιλὲς τῆς Βυσάν Ὦγ προσαγορεύεται, τουτέστι διαίφραξις, ὡς τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης (τοῦτο γὰρ ἡ βυσάν) τὴν ὄδον τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἀποφρασσόντων. ὦν ἀποκτενεῖ κύριος ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῶν κρατομένων.

ὠγαθὲ ἀντὶ τῆ ὠ ἀγαθῆ.

ὠγενίδαι ἀρχαῖοι.

ὠγκώθη· "κάκ τάτε ἐπὶ πλείον ὠγκώθη ἢ κατὰ τὸ ὑπάρχον."

ὠγμενον Ξενοφῶν ἐν β' (Cyt. 2 4 20) ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο, παρὰ τὸν ὄγμον τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὄδον τῶν θεριζόντων.

ὠγγυνοτο ἠνοίγοντο.

Ὦγγυια κακὰ, ἐπὶ τῶν ὄκληρῶν, ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὦγγυα διὰ τὰς θνηγυτέρας κακοῖς περιπεσεῖν. ἄμεινον δὲ λέγειν Ὦγγυια κακὰ τὰ παλαιὰ· τῆτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

Ὦγγυιον ἀρχαῖον, παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες. ἢ διὰ τὸ Ὦγγυον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν.

ὦδε ἐ μόνον τὸ ἔτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε, ὡς ἡμεῖς· Κρατῖνος Δραπέτισι "τοῖς ὦδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι." Ἀριστοφάνης Κωκύλῳ "ἐκδίτω δέ τις καὶ ψηφολόγιον ὦδε καὶ δίφρω δῖα." καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ διέρο καὶ ἐνθάδε. τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ· Εὐπολις Ταξιάρχῳις "οὐκ ἔν φελάτιη γ' ὦδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα."

ὦδέ πως οὕτω πως.

ὦδει ὠγκοῦτο.

ὦ δειλακρίων σὺ (A Av. 143) ἀντὶ τῆ ὦ κακόδοιμον καὶ δειλότατε.

ὦ δεῖον Ἀθήνησιν ὡπερ θέατρον, ὁ πεποίηκεν, ὡς φυσί, Περικλῆς εἰς τὸ ἐκδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὦδεῖον ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς ὦδης. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος. διμμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφειτα ἐκεῖ.

ὦδὴ τραγωδία.

ὦδηκός φλεγμαῖνον, πεινρωμένον· ὦδηκός τε γὰρ ἠθος ὑπὸ πλοῦτον κατασιύλει, τὸ εὐδαιμον ἐτέρωθεν δείξας, καὶ τὸ καταπεπτωκὸς ὑπὸ πενίας ἐγείρει καὶ ἀτακτικόν εἶναι παρυσκευάζει τῷ καταμιλιτῆσι τὰς ἀπάντων ἀκοῆς διηγῆματι, ἐφ' ὅς κεν Ξέρξης ἐπέισθη, Ξέρξης ἐκεῖνος ὁ τὴν μεγάλην στρατιάν ἐλάσας ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας.

ὦδηκός οἰδήσας, ἠσιήσας.

ὦδίν ὠδίνος, ταῖς ὠδίσι.

ὠδίνες θανάτες καὶ παγίδες οἱ θενυατηγόροι κίνδυνοι· Δαβὶδ (Ps. 17 6) "ὠδίνες ἴδου περιεκύκλωσάν με· προέφθασάν με παγίδες θανάτες." ὠδίνες καλοῦνται αἱ παῖ τοῦ τοκετοῦ τῆς τιχτούσης ὠδύναι. τορμαῶν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ταύτης ὠδίνες ἴδου προσαγορεύονται αἱ αὐτὸν προσπελάζειν τῷ θανάτῳ παρυσκευάζουσαι συμφοραὶ (Theodoretus in Ps. 114 3).

ὠδίνον ἐνεκνυμόνησαν, ἀπέτερον "ὅδε ἦν πλοῦτιο καὶ γένει διαφανής. ἔκην οἱ πάλαι ὠδίνον κατ' αὐτῆ φθόρον γενναῖον." "ὠδίνων τὴν καθ' ἡμῶν λοιδορίαν ἄφρονι ἐξέχας" ἀντὶ τοῦ ἀθρόως, ὁμοῦ.

ὠδὶ πη, καὶ ὠδὶ πως.

ὠδὶς ἢ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὠδίνης· "ὅδε ἐξείπειν τὴν ὠδίνα ἦν ἐκεί οὐκ ἐτόλμα, τὴν ἐλπίδα τοῦ ἴσως ἄν ποτε τεχνῆν ἐν τῷ κρύπτειν ὑποθάλλων ἄρ' ἐκεῖνος" (Aethiops) ὠδόν ὠδικόν, ψύλλην· ἐν ἐπιγράμματι

AP 6 54) "χάλκεον ἰδρύσας ῥόδον ὑπὲρ κινάρας."

ὠδοποίησεν ἀντὶ τῆ ἕκ ἐκόλυνσε τῇ φιλανθρωπία τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἔδωκε χάριαν τῇ δικαίᾳ παιδείᾳ: "ὠδοποίησε τρίβον ἢ ὁδοῖν αὐτοῦ" (Theodoret. in Ps. 77 50).

ὠδύσατο (Hom. Σ 292, ε 340) ὠργίσθη. ὠδύσπορ' Αἴαν, οἶος ὢν οὔτως ἔχεις. ὅς καὶ παρ' ἔχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν" S Ai. 923).

ὠδῶδει ἔπνει.

ᾤετο ὑπελάμβανεν.

ᾤζεσαν προσώζεσαν.

ὠ Ζεῦ, τί ταῦτα; πότερον εὐτυχῆ λέγω, δεινὰ μὲν κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει, εἰ οἷς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς" (S El. 66). ὡς μὲν γυνὴ κελίηται ἐπὶ τῷ πάθει, ρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα ἤδεται.

ᾤήθησαν ἐνόμισαν.

ὠ Ἡράκλεις, τί μαίνη; τοῦτο λεχθῆται ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν φασὶν ἀνακαλῶντων τὸν Ἡρακλέα ἀπολειφθέντα αὐτῶν καὶ βούλησιν τῆς Ἥρας.

ὠ θαυμασὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας A Eq. 1327).

ὠθήσω ἀντὶ τῆ ὄσω. ἔτως Ἀριστοφάνης· ᾤθη γὰρ τὸ προῦθη. ᾤθη δὲ περιπωμένως.

ὠίγνυντο ἀνεύχθησαν. Hom. B 809.

ᾤξιεν ἤνοιξεν. Hom. Z 298.

ὠκα ταχῶς.

ὠκειάνειον ῥεῦμα τὸ τῆ ὠκεανοῦ.

ὠκεανός ἡ κύκλω πάσης τῆς γῆς θάλασσα, παρὰ τὸ κέω τὸ σχίζω, κεινός, καὶ ἐτὰ τῆ στεριτικῆς α καὶ τροπῆ τῆ α εἰς ὠκεανός· "ἔξ ὄπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα καὶ πηγαί" (Hom. Ω 196).

ὠκειῦ ταχεῖα.

ὠκειλε. καὶ ἐξὼκειλεν, ὅ ἐστιν ἔξω οὐ κέλλειν γέγονεν· ἀποκέλλειν γὰρ τὸ εἰς ἔμπροσθεν ἵεναι.

ὠκιμον δένδρον.

ὠκινάκης. εἰσαμῶς Ἀττικόν· ἀλλ' Ἡρόδοτος οὔτω λέγει τὸν ὠκινάκη.

ὠκίναρος (Lycophron 729) ποταμός.

ὠκλασαν τὰ γόνυα ἔκαμψαν.

ὠκνην ἠδλαβέμην, καὶ ὠκνην ἠδλαβῆντο, ὠλιγώρων. "συνέντες δὲ οἱ Ἕλληνας πρὸ βασιλείᾳ εἶναι τὴν στρατείαν, ὠκνην τὴν νάβυσιν. Κλέαρχος δὲ εἰπόντος τὴν ὑποσρο-

φὴν ἄπορον εἶναι Κύρος μὴ συναιρομένου, συνήεσαν" (X Anab. 1 3?).

ὠκύαλος ναῦς ἡ ταχεῖα. Hom. O 705.

ὠκύμιλος ταχῶς πορευόμενος.

ὠκύμορος ταχυθάνατος. "τὰ ἀνθρώπεια ὠκύμορα καὶ ἐφήμερα, ταυτὰ τοι καὶ σπεδῆς ἀνάπλευ· καὶ συγγνώμην αὐτοῖς νέμειν ὑπὲρ τῆς ἄγαν σπεδῆς."

ὠκυμορώτατος. Hom. A 505.

ὠκνπέτα (Hom. Θ 42) τὸς ταχεῖς.

ὠκνπλόων ταχυπόρων.

ὠκνπτερον ταχυπετῆ.

ὠκύρροος ταχέα ἔχων ῥέυματα.

ὠκὺς ταχύς.

ὠ Λακιάδαι, ἐπὶ τῶν μοιχῶν λέγεται· δῆμος γὰρ τῆς Ἀττικῆς οἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανίδες πολλαί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες. καὶ στελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρθεῶν τέτων ἀλαβάσις.

ὠλέκρανον ἔ ἀγκῶν.

ὠλεν (ἀπ ὠφλεν) ἐάλω, ὠφείλησεν.

ὠλέναι οἱ πήχεις τῶν χειρῶν. καὶ λευκώλενοι. "ἐποχούμενος ἐπέστη ἀκρητόις ὠλέναις." ὠλήν δὲ ὠλένος ἀρσενικόν· τοῖς ὠλέσι πληθυντικόν.

ὠλενία πέτρα (Hom. B 617). καὶ ὄνομα πόλεως.

ὠλένιος ἀγκῶν. οἱ Σκύθαι.

ὠλενος εἶδος ζώου.

ὠλεσίκαρποι ματαιόκαρποι· Ὀμηρος (κ 510) "καὶ ἵτται ὠλεσίκαρποι." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 104) ὠλεσίβωλος· "κῶλεσίβωλον σφῦρον," τὴν κλῶσαν τοὺς βάλους.

ὠλήν ἡ βραχίον.

ὠλήν Ἀνμαῖος ἢ Ὑπερβόρειος ἢ Ἀνικίος, ἐποποιός, μᾶλλον δὲ Ἀνικίος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς διλοῖ Καλλιμάχος (h. Del. 305) καὶ ὁ πολυίστωρ ἐν τοῖς περὶ Ἀνκίας.

ὠλιγώρηται ἐκβέβληται, ἡμάρτηται.

ὠλισθον ἀτάκτως ἐρρίφθησαν· "οὐδὲ ὠλισθον ἄλλως αἰ εὐγαί καὶ αἰ κατὰ τοῦ θεῶ ἔχθροῦ ἀραί" (cf. v. ἄλλως).

ὠλκα τὴν αὐλκα.

ὠλλοὶ ἀντὶ τῆ οἱ ἄλλοι.

ὠλύγιον καὶ διωλύγιον.

ὠλώλειν ὑπερσυντελικός.

ὠ λῶστε ὠ βέλτιστε.

ὠμαι. καὶ ἐγῶμαι ἐγῶ οἶμαι.

ὠ μακάριε τῆς τέχνης (A Av. 1410).

ὠμάρτησαν ἠκολόθησαν.

ὠμαχθῆς ἢ βάρος τοῖς ὠμοῖς παρεχομένην ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 104) "σπεριμοφόρον πῆρην ὠμαχθία."

ὦ μέγα θαῦμα ὦ θαυμάσιε.

ὦ μέλε. παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον, ὡς τὸ ὦ τάλαν, παρὰ δε τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν, ὡς ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνους (676) καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος (p. 178). καὶ Μένανδρος Συνερώση "ἄφες τὸν ἄνθρωπον. τί κόπτεις, ὦ μέλε;" σημαίνει δὲ ὦ δειλαίε, ὦ πονηρέ. ἔνοιοι δέ, ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἷον μεμελημένε. πρόσφθεγμα· τουτέστι κάκιστε, κακοδαιμονέστατε, οἰκτροτάτε.

ὦ μηδαμῶς (A Ach. 333). τὸ τοιοῦτο σχῆμα ἀποσιώπησις λέγεται. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένει (18 22) τὸ ὁμοιον· "ἀλλ' ὦ, τί ἄν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι;" εἰρηκότης γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν ὦ μηδαμῶς. ὦ μὴν ἐνόμισα.

ὦ μυσάμενος εἰς τὸν ὠμον ἀγαγών.

ὠμηστῶν ὠμῶ ἐσθιόντων ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 218) "δείσας δ' ὠμηστῶ θηρὸς μόρον, ὡς ἄν δόξα (ἢ ὠκὺς ἀράξας) τύμπυρον ἐξ ἱερῶς ἐπλατάγησε νάπης."

ὦ μὴ ἔστι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ" (S OR 296), τετέστιν, ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικῶς οὐδὲ τὸν λόγον.

ὠμὴ τις εἶναι· "δέδοικα μὴ δόξης ὠμὴ τις εἶναι, δεινῶς οὕτω τιμωρομένη." Νικόλαος ὁ Λαμασκηνός φησιν.

ὠμίλλα παιδιὰ τις, ἐν ἧ ὁ εἰς τὸν κύκλον βυλῶν κάρνον, ὥστε ἐμμεῖναι, νικῶ· Εὐπολις Χρυσῶ γένει "ἔπειτ' εἶσεμι ἐνθάδε μένας εἰς ὠμίλλαν." ἀπὸ συνάφεισας· ἢ ἄμιλλα ὠμίλλα.

ὠμῆγον λέγουσι δασέως τὸν ἔωρα-μένον.

ὠμοβοῦτνας βύρσας.

ὠμοβόρων ὠμοφάγων.

ὠμογέρων ὁ παρ' ἠλικίαν γεγηρακῶς διὰ λύπην ἢ συμφορὰν, καὶ πρεσβύτης οὗ ἢ κεφαλῆ οὐκ ἐπολιώθη.

ὠμοὶ φεῦ μοι. ἐπίρρημα σχετλιασικόν.

ὠμοκρατῆς (S Ai. 205) "ὠμοκρατῆς Αἴας θολερῶ κέται χειμῶνι νοσήσας," ὁ δυσπέπαντον καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος· ἢ ὁ ὠμὸς καὶ κυρτερικὸς· ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κεκρατημένος· ἢ ὁ γενναῖος ὁ καὶ τῶν

ὠμῶν κρατεῖν δυνάμενος. Σοφοκλῆς (Ai. 546) "ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ κωιδάμειν κἄξομοιοῦσθαι φύσιν," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καρπῶν, οἳ ὅτε εἰσὶν ὠμοί, καὶ σκληρότεροί εἰσι καὶ ἴταμοί.

ὠμος τὸ μέλος τῆ σώματος.

ὠμοσμένος. ὁ μωμοσμένος δέ.

ὠμοτόκησεν ἐδυστόκησεν, ἢ ἔξερωσεν.

ὠμωνυμηκῶς. παρακείμενος.

ὦ μωξεν. Hom. Γ 364.

ὦν ἀίδιος· "ἐγὼ εἰμι ὁ ὦν" (Eiod. 314).

ὦνατο (Hom. P 25) ὠνεῖσται, ἔξφετίσεν. ἢ ἠγόρασεν.

ὦνερ ὦ ἄνερ, κατὰ συναίρεισιν "τὸν τέτιγ' ὄψει μ', ὦνερ, ἔφεζόμενον" (AP 6 120).

ὦνευον, παρὰ Θουκυδίδῃ, εἰκότι καὶ περιήγον· ὄνος γὰρ τῆ μύλωνος τὸ κῆρυον, καὶ αἱ τοιαῦται μηχαναὶ ὄνοι. Θεοπόδης (7 25) "ὦνευον ἀναδούμενοι τοὺς στερῆς," τετέστιν ὄνοις ἐχρῶντο. ἔστι δὲ ὄνος μηχανὴ ἐπ' ἄκρων τῶν ἀκατίων πηγεμένη, ἀφ' ἧς περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς στερῆς ῥαδίως ἐκ τῆ βυθῆ ἀνέσπων. ἔστι γὰρ ἢ μηχανὴ ἐπὶ τοσούτον βιασιότητα ὥστε περικεσθαι. καλῶσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τῆς περικεσθαι λείγοντας ἔλκοντες ἀλιεῖς ἠλακίτη. ἔρωμενιστέρω δὲ πρὸς τὴν ἀνέλκυσον κατεσταται, ὅταν καὶ δίκρανον ξύλον πρὸ αὐτῆς τεθείη· ἐπ' εὐθείας γὰρ ἢ ἀντίσπασις τῶν ἀνελομένων γίνεται.

ὠνή ἀγορά, καὶ ὠνησύμενος ἀγορασας.

ὠνηματιαῖος.

ὠνητὴ τιμῆς κτητῆ. "καὶ τὴν γὰρ ἐπιτρέπειν Τρωϊανῶ Ἀγαρον, καί τις ἢ ὠνητὴν ἐκ Πακόρου ἔχει λαβῶν κἄλλων χρημάτων· καὶ τοῦτο ἀσμένω τῷ βελίῳ γίνεται" (Atrianus?)

ὠνητιῶν ὠνήσασθαι βούλεσθαι.

ὠνητιῶν ἀγοραστικῶς ἔχων.

ὠνητο ὠφέλητο· "ὅς εἰ ἐπέιθετο, ὅστις ἄν."

ὠνθρωπος ἀντὶ τῆ ὁ ἄνθρωπος.

ὠνια πρῶσιμα, ἀγορασιὰ.

ὠνίους ἀγοραστῆς, ἢ τιμίας. Περσικός (Pers. 2 12) "εἰ μὴ τὴν σωτηρίαν ὠνήσονται λύτρα διδόντες." Αἰλιανός "ὠ ἀπολύσει δικασταὶ ὠνιοὶ αὐτόν." "σπῆ"

λευεὶ ἀσπάσασθαι τὰ Ῥωμαίων, καὶ παρ' αὐτὸς ὦνιον ἀποκομιζέειν τὴν μέταξαν" (Menantander).

ὦν νῦν θερμοὶ βωμοί, ἐπὶ τῶν διὰ σπαθῆς τυχανόντων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ἀημιναίσι "τὴν κρατίστην διαίτην, ἧς νῦν θερμὸς ἐστ' ὁ βωμὸς." μὴνύει ὅτι αἱ τινες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο.

ὠνομάδατο ὠνομάζοντο, ἰωνικῶς.

ὠνομασμένος ἐξάκυστος.

ὠνόμηγεν ὠνόμασεν.

ὠνον ὠφέλιαν, τιμὴν (Babr. 66) "τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τί' ὠνον εὐρήσεις;" καὶ ὠνος ἢ τιμῆ.

ὠνοῦμαι αἰτιατικῆ, ὠνεῖται δὲ γενικῆ. "τοῦτο δ' ἐστὶν ὁ τῶν εὐρισκομένων ἀπάντων χρημάτων Φίλιππος ὠνεῖται" (Demosth. 99).

ὠνούμενος ἀγοράζων. ὠνῶ γὰρ τὸ ῥῆμα.

ὠνοχόει ἐκίρα. "ὠνοχόει δὲ οὐδὲ εἷς, οὐδὲ νομιζέται παρὰ τοῖς ἐπίσι βαρβάρους ἐμπνέειν δειπνοῦντας."

ὦ νῦν μὲν οὐδέεις, αὔριον δ' ὑπέριμεγας (A Eq. 158), ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας τιμωμένων.

ᾠξος ποταμὸς ἐν τῇ Βακτρῶν χώρῃ, ὅς Ἀλεξάνδρῳ ἄπορος ἐφαινετο. τὸ μὲν γὰρ εὐρος ἦν ἐς ἕξ μάλιστα σταδίους, βάθος δὲ οὐ πρὸς λόγον τοῦ εὐρους, ἀλλὰ πολὺ δὴ τι βαθυτέρος καὶ ψαμμώδης, καὶ ῥεῦμα ὀξύ, ὡς τὰ κατυπηγνύμενα ὑπ' αὐτῆ τῆ ῥῆ ἐκστρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς ἐ χαλεπῶς, οἷα δὴ οὐ βεβαίως ἐπὶ τῆς ψάμμου ἰδρυμένα (Arrian. Anab. 3 29).

ὠξυθυμώθη ὠργίσθη, ὠξύνθη.

ὠόν. καὶ ὠοτόκον "ὅτι ἀπὸ τῶν τετραπόδων ἢ χελώνη μόνη ὠοτοκεῖ."

ὠόπ κέλευσμα τῶν ἑρπυλλίων, καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν (sch. A Av. 1395).

ὠόπ ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα ἐπὶ πλοῖσι.

ὠόπ ὄπ (A Ran. 208) ἐλατῶν ἐπίφθεγμα.

ὠόπ, παραβαλοῦ Ἀριστοφάνης Βατράχοις (182), τετέστιν ὄρμισον τῇ γῇ τὴν γαῦν· ἐν τῇ γῇ γὰρ ὁ Χάρων λέγει.

ᾠοτοκάταξις ὄνομα κύριον. cf. v. ὠτοκάταξις.

ὠ οὗτος σύ (S Ai. 89) "ὠ ἕτος, Αἴαν." δισση ἢ κλησις.

ὠοφόρος ἰχθυός.

ὠόψ ἐπίφθεγμα τῶν ἀφιέντων ἅμα τρέχειν ἢ τι τοιοῦτον ποιεῖν.

ὠ παῖ· Σοφοκλῆς (Ai. 550) "ὠ παῖ, γένοιο πατρός ἐντυγέζερος, τὰ δ' ἄλλ' ὁμοίος· καὶ γένοι' ἄν οὐ κακός."

ὠ πάντα σὺ τολμῶν (ANub. 374), τετέστιν ὠ θρυσούτατε καὶ τολμηρότατε.

ᾠπυς ὄνομα κύριον.

ὠ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσι τε πράγμασι δωροδόκοισιν ἐπ' ἀνθεσιν ἕζων, εἶθε φάυλως ὥσπερ εὐρες ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν· ἕσαιμι γὰρ τότ' ἄν μόνον πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς· τὸν Ἰελλίς τ' ἄν οἴομαι γέροντα πυροπίπην ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ βακχέβακχον ἕσαι" Ἀριστοφάνης (Eq. 404). πρὸς Κλέωνα ὁ λόγος. ὠ ἐπὶ πύσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε καὶ κακίᾳ. μεταφορικῶς δὲ εἶπεν ἄπαν τὸ νόημα ἀπὸ τῶν μελισσῶν. ὥσπερ αἱ μέλισσαι, φησί, πάντων ὥσπερ ἐκ τῆ ῥῆσσε καὶ εὐχερῶς ἔτυγχε, ἐπεὶ μὴδὲ ἐλλίσσας εἰς τῆτο δόξης προελθεῖν ἔδοξεν εὐδοκιμεῖν ἐκ τῆ περὶ Πύλον κατορθώματος, ἔτως καὶ ἀποβαλεῖς, καὶ τότε ἕσαιμι τὸ Σιμωνίδου "πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς." γέροντα δὲ πυροπίπην, ἐπεὶ ὡς παιδεραστής οὗτος ὁ προδοσίου διεβύλλετο· ἢ ἐν τῷ προταναίῳ φησισσόντος τὸν σίτον. Βακχέβακχον ἕσαι ἀντὶ τῆ εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον· Βάκχος γὰρ ὁ Διόνυσος.

ὠπες οἱ ὀφθαλμοί.

ᾠπυς ὄνομα πόλεως.

ὠ πλεῖον ἤλωος αἰμύλης ἀλώπεκος, παροιμία.

ὠπόσ' (an χώπόσ') αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποις ἔργα γίνεται (S OR 1407).

ὠπτται ὠράθη.

ὠπτημένος καὶ ὠπτῆσθαι.

ὠπυεν ἐγγεμηχέει. Hom. N 429.

ὠρα κuirός ἐπιτήδειος· "εἰ μὲν εἰρήνης ἐπιθυμοῦσιν, ὠρα αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὄπλα." καὶ ὁ θεολόγος "ὠρα σοὶ καὶ βασιλείαν οὐρανῶν ἀτιμάζειν, ὅτι κόκκη σινάπιδος ἀπεικάζεται." καὶ αὐθις Προκόπιος (Arc. 2) "ὠρα σοὶ μὴ περιδεῖν ἐμὲ μὲν πρὸς τῇ τῆς οἰκίας διαφθορᾷ καὶ χρημάτων ἐσερημένον τοσοῦτον πλῆθος."

ὠρα κάλλος, καιρῶ τροπή, εὐμορφία· Αἰλιανός "γυνὴ τὴν ὠραν διαπρητής, σώφρων τὸν τρόπον." ψιλῶς δὲ φροντίς, ἐνθεν ὀλίγων λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα

ἔχοντα Πλάτων "ὁδῶν καὶ περὶ τῶνδε πλεονῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις."

c ὥρα τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας, ἀπὸ τῆ διορίζειν τὰ διαστήματα τῆς ἡμέρας.

ὥρα γάμων ἀκμή, γάμων καιρὸς.

ὥρα ἔτος τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος. καιρὸς ἔτος.

ὥρα ἢ φροντίς· Αἰλιανὸς "ἀνδρὶ ἐπιόρω καὶ τὰ θεῖα ἐν μηδεμιᾷ ὥρᾳ τιθεμένῳ, ἀπάταις δὲ καὶ ψευδολογίαις συμβιῶντι καὶ ἔδεν ἔδεικτε λέγοντι ὕγιες, καὶ ἐντεῦθεν πλετῆντι πλεῖστον ἐπιόρωτον."

a ὥραι καιροί.

b ὥραι. Προδίκου βιβλίον ἔστιν ἐπιγραφόμενον Ὁραι... ἡδονῶν (cf. v. Προδίκος b).

ὥραιοκόμος ὁ τοῦ κάλλους ἐπιμελούμενος.

ὥραιοπολῶ τὸ μετὰ τῶν νέων ἀνατρέφονται.

ὥραιος ὁ εὐμορφος.

ὥραισμένη κεκαλλωπισμένη.

Ὁραιχόν.

ὠραικίασας ἐκλυθεῖς, ἢ ὠραικίας, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν τῇ Εἰρήνῃ (701) "ὠραικίας Κρατίνος" ἀντὶ τῆ λιποψυχίας· εἰς εὐνοφλυγίαν δὲ ὁ Κρατίνος διαβύλλεται. ἢ ὠραικίας, ὑπὸ ἐκλύσεως σκοτωθεῖς, ᾧ ἐπεται τὸ ὠραιχόν. τοῖστοι δὲ οἱ λιποψυχῆντες τρέπεται γὰρ αὐτῶν πρῶτον ἢ χροιά. Ἀριστοφάνης "ἔ γὰρ ἐξηνέσχετε ἰδὼν πίσον καταγνύμενον οἴνῃ πλέων." καὶ ὠραικῆσαι λέγῃσι τὸ ὑπὸ φόβῃ ὠραικῆσαι, θλιβομένης τῆς καρδίας· τῆτο δὲ πολλοῖς γίνεται· παρὰ τὸ τὴν ὠρῶν αἰκλιεσθαι, ὃ ἔστι τὴν μορφῆν. ἢ ὠραικῆ φροντίσῳ· ὥρα γὰρ ἢ φροντίς· Ἡσίοδος (O. 30) "ὥρη γὰρ τ' ὀλίγη πέλειται νεικέων." ἐκ δὲ φροντίδος ἐκλύεται τις. ὠραικῆ γὰρ τὸ ῥῆμα.

Ὁραιπόλλων Φαινεβύθως κώμης τοῦ Πανοπολίτου νομοῦ, γραμματικὸς διδάσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Θεοδοσίᾳ, ἔγραψε τεμενικά, ὑπόμνημα Σοφοκλέους, Ἀλκαίου, εἰς Ὁμηρον. λιμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἄνθρωπος, καὶ τῶν πάλαι λογιμωτάτων γραμματικῶν ἔδεν τι μῖστον κλέος ἀπενεγκάμενος. ... (cf. v. Ἀποκροῦς) Αἰγύπτιος, ἐπὶ Ζήνωνος βασιλείᾳ. ζητῶν δὲ ὁ Νικομήθης τὸν Ἀποκροῦν ἦν, καὶ μὴ εὗρισκων αὐτόν. ὃ δὲ Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος τῆτο μαθῶν πέμπει

διὰ γραμμάτων δηλούντων τὰς ἐπιότας. εἰλω δὲ ὁ γραμματιγράφος, καὶ ὠμολόγη τὸν πέμψαντα· καὶ τὸν Ὁραιπόλλωνα καὶ τὸν Ἡραῖσκον αἰρῆσι, καὶ νεύροις ἀναρμύσαντες ἀπὸ τῆς χειρὸς ἐκάτερον ἀπῆκον τὸν Ἀποκροῦν καὶ Ἰσίδωρον. ὃ δὲ Ὁραιπόλλων ἐκ ἦν τὸ ἦθος φιλόσοφος, ἀλλὰ τι καὶ ἐν βυθῷ τῆς περὶ θεῶν δόξης ὧν ἦδει ἀποκρυπτόμενος. ὃ γὰρ Ἡραῖσκος προεῖπεν ὡς αὐτομιολήσει πρὸς ἑτέρους καὶ καταπροῖσεται τὰς πατρίδας νόμους ὁ Ὁραιπόλλων. ὃ καὶ συνέβη γενέσθαι· ἀπ' ἐδμειῶς γὰρ ἀνεγκίας τύχης εἶναι δοκῆσης ἀδθαίρετον εἴλετο τὴν μεταβολήν, ἐπὶ ἐλπίσιν ἴσως ἀπλήστου τιτὸς ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἔστι προχειρίασθαι ῥαδίως εἰς ἀπολογίαν τῆς μεταστάσεως. [ὡς ἔαικε, χριστιανὸς ἐγγράμ.]

Ὁράτ ὄνομα κύριον.

ὠρατίωνα.

ὠρασιμένος ἀντὶ τῆ μεμαλαγμένος ἀναδεδευμένος· Πλάτων Θεαιτήτω (p. 194 C) "ὅταν μὲν ὁ κηρὸς τε ἐν τῇ ψυχῇ βεβῆκε τε καὶ πολὺς καὶ λείος καὶ μετριῶς ὠρασιμένος." ὀργάζειν δὲ κυρίως τὸ ταῖς χερσὶ τὸν πηλὸν ἀναδεύειν καὶ φρυᾶν.

ὠρωμένους ἐκτεταμένους, ἐπιθυμῶν. ὠρων "οἱ δὲ καὶ προσκτιήσονται τῇ ἀλλήλων δόξαν σπεσθῆν ποιέμενοι ὠρων", καὶ αὐθις (Procop. Goth. 4) "οἱ δὲ ὠρων τοῖς πολεμίοις ὁμοσε ἰέναι."

Ὁρείθυια ὄνομα Νηρηίδος Ὁμηρος (Σ 48) "Μαῖρα καὶ Ὁρείθυια ἐνπλόκαμῆ τ' Ἀμύθεια." τῆ Βορέε ἔρωμένη.

ὠρεῖον ταμειῶν. "ὅτι ἐν τῷ καλεσμένῳ ὠρεῖω, ὃ ἔστι μόδιος, ἔνθα τῶν ἴστασι κίονες πρὸ τῆ οἴκῃ τῆ Κρατερεῦ, ὃς τῶν ἐστὶ τῆ μυρεψῆ, ἴστατο μόδιος χαλκῆς" (Codex orig. Cp. p. 35).

Ὁρείτης ἀπὸ τύπε τῆ Ὁρεῖ.

ὠρέξαιτο (Hom. Ψ 99) ἐξέεταιν.

Ὁρεός πόλις.

ὠρες αἱ γυναῖκες.

Ὁρήβ ὄνομα κύριον.

ὠρημάτων φυλαγμάτων.

ὠρήσσονται φυλάσσονται.

ὠρια τὰ κατὰ καιρόν.

Ὁριγένης ὁ καὶ Ἀδαμάντιος, ἀπὸ ἡ λογιμώτατος καὶ κατὰ πᾶσαν παιδείαν ἢ ἄκρον ἐξησχημένος, ἀκροατῆς γενόμενος Ἀμμωνίᾳ τῆ φιλοσόφου τῆ ἐπίκλην Σακκῆ, ἢ

πλείστην ἐπίδοσιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐσχηκότος. διὰ τοι τῆτο καὶ εἰς τὴν τῶν λόγων ἐμπεφάν πολλὴν παρὰ τῆ διδασκάλου τὴν ὠφέλειαν ἐκλήρωσάτο. συνῆν τε γὰρ αἰεὶ τῷ Πλάτωνι ὁ προειρημένος ἀνὴρ, τοῖς τε Νεμηνίᾳ καὶ Κρονίᾳ Ἀπολλοφάνεσ τε καὶ Ἀογίνῃσ καὶ Μοδεράτῃσ Νικομάχεσ τε καὶ τῶν ἐν τοῖς Πυθαγορείοις ἔλλογιμῶν ἀνδρῶν ὠμίλει συγγράμμασιν. ἐχοῆτο δὲ καὶ Χαιρημόνος τῆσ στωικῆσ Κορνέτισ τε βίβλοισ, παρ' ὧν τὸν μεταληπτικὸν τῶν παρ' Ἑλλησι μυστηρίων ἔγνω τρόπον. καὶ ἀπαξυπλῶσ πολλὴν ἔσχε τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογματῶν, ἢ μόνον τῶν Ἑλληνικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν θείων τε καὶ ἡμετέρων, τουτέστι τῶν χριστιανῶν. καὶ τί ἂν τις λέγοι περὶ τῆσ ἐκείνου μικρῆσ δεινῆσ ἀθανάτουσ καὶ μακαρίας φύσεωσ, ὅτι περ διυλεκτικὴν γεωμετρικὴν ἀριθμητικὴν μουσικὴν γραμματικὴν καὶ ῥητορικὴν καὶ πάντων τῶν φιλοσόφων τὰ δόγματα ἔτιωσ ἐξέμαθεν ὥστε σπευδαστάσ κτῶν κοσμικῶν πραγμάτων ἀκρουτάσ ἐσχηκέναι καὶ ἐξηγεῖσθαι αὐτοῖσ ἐκάστοτε, συνδρομάσ δὲ πολλὰσ πρὸσ αὐτὸν γίνεσθαι. τῆ δὲ γε Ὁριγένεσ καὶ τῆσ μεγαλοφύτουσ αὐτῆσ καὶ Πορφύριοσ ὁ κατὰ χριστιανῶν λυττήσασ μνημονεύει, καὶ φησιν "ὁ δὲ τρόπος τῆσ ἀτοπίασ ἐξ ἀνδρός, ὃ καὶ γὰρ κομιδῆ νέωσ ὧν ζυνητεύηκα, σφόδρα εὐδοκιμήσαντοσ καὶ ἔτι εὐδοκιμῆντοσ δι' ὧν κατυλέλοιπε συγγραμμάτων, παρελήφθη Ὁριγένεσ, ἢ κλέωσ παρὰ τοῖσ διδασκάλουσ τέτων τῶν λόγων μέγα διαδέδοται. καὶ αὐται μὲν αἰ παρὰ τῶν ἔξωθεν μαρτυροῖται τῆ ἀνδρός, καὶ μάλιστα τῶν ἔχθρῶν." ταῦτα Πορφύριω κατὰ τὸ τρίτον σύνταγμα τῶν γραφέντων αὐτῷ κατὰ χριστιανῶν εἶρηται, ἐπαληθεύσαντι μὲν περὶ τῆσ τῷ ἀνδρός ἀσκήσεωσ, ψευσαμένῳ δὲ σαφῶσ περὶ τῶν λοιπῶν. τί γὰρ ἔκ ἐμέλλεν ὁ κατὰ χριστιανῶν μανείσ; ἐν οἷσ αὐτὸν μὲν φησιν ἐξ Ἑλλήνων μεταθέσθαι, τὸν δ' Ἀμμώνιον ἐκ βίβη τῆσ κατὰ Θεοσέβειαν ἐπὶ τὸν ἔθνηκὸν ἐκπεσεῖν. ταῦτα μὲν εἰσ παρῶσταισιν τῆσ Ὁριγένεσ καὶ περὶ τὰ Ἑλλήνων μαθημάτων πολυπειρίασ, περὶ ἧσ πρὸσ τινεσ μεμψυμένεσ αὐτῷ διὰ τὴν περὶ ἐκεῖνα σπευδῆν ἀπολογέμενοσ ἐν ἐπιστολῇ τινὶ ταῦτα γράφει. "ἐπεὶ δὲ ἀνακειμένῳ μοι τῷ λόγῳ, τῆσ φήμησ διυτρεχέσθησ περὶ τῆσ ἔξωσ ἡμῶν, προσήεσταισ ὅτε μὲν αἰρετικοὶ ὅτε δὲ

ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ, ἔδοξε ἐξετάσαι τὰ τε τῶν αἰρετικῶν δόγματα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων περὶ ἀληθείασ λέγειν ἐπαγγελλόμενα." καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα περὶ ἀσκήσεωσ ἀπολογεμένῳ εἶρηται (Euseb. 6 19). b

κατὰ τῆτον δὲ τὸν χρόνον καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου τῆ Ρωμαίων βασιλέωσ μήτηρ Μαμμυαία εἰσ λόγεσ Ὁριγένεισ συνῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ παρ' αὐτῆσ κατηχήθη τὸν λόγον (cf. Cedren. p. 256).

ἐξ ἐκείνου δὲ τῆσ χρόνου τῶν εἰσ τὰσ θείασ γραμμάσ ὑπομνημάτων ἐγένετο ἀρχῆ, Ἀμβροσίω εἰσ τὰ μάλιστα παρορμηέντοσ αὐτὸν μωρίλοισ ὄσοισ ἢ προτροπαῖσ ταῖσ διὰ λόγων καὶ παρακλήσεσιν αὐτῆσ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφθονωτάτουσ τῶν ἐπιτηδείων χορηγίασ. τυγχυρόφοι τε γὰρ αὐτῷ πλείωσ ἢ ζ' τὸν ἀριθμὸν παρῆσαν ὑπαγορεύοντοσ, χρόνοισ τεταγμένοισ ἀλλήλοισ ἀμείβοντεσ, βιβλιογράφοι τε ἔχ ἧττεσ, ἄμμο καὶ κόραισ ἐπὶ τῷ καλλιγραφεῖν ἡσκημέναισ. ὧν ὑπάντων τὴν δέουσαν τῶν ἐπιτηδείων ἀφθονον χορηγίαν ὁ Ἀμβρόσιοσ παρεστήσατο. καὶ μὴν καὶ ἐν τῇ περὶ τὰ θεία λόγια ἀσκήσει τε καὶ σπευδῆ προθυμίαν ἄφατον αὐτῷ συνεισέφερεν, ἧ καὶ μάλιστα αὐτὸν προέτρεπεν ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων σύνταξιν (Euseb. 6 23).

τοσαύτην δὲ ἔσχε σπευδῆν περὶ τὰσ θείασ γραμμάσ ὥστε καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, ἐναντιωμένην τῇ τε ἡλικίᾳ καὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει, ἐκμαθεῖν, καὶ δόξα τῶν ὀ ἔρημνευτῶν ἄλλουσ ἐκδόσεισ εἰσ ἐν συναγαγεῖν, Ἀκύλα λέγω τῷ Ποντικῷ καὶ Θεοδοτίωνοσ καὶ Συμμάχεσ τῶν Ἑβραίων (αἰρεσισ δὲ ἐστιν αὐτῶν, ψιλὸν τὸν Χριστὸν ἀνθρώπον δοξαζόντων. οἵτινεσ τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ὑπεμνημάτισαν, δι' οὗ καὶ τὸ ἴδιον δόγμα βεβαιώσαι σπεύδουσιν), ὁμοίωσ δὲ πέμπτην καὶ ἕκτην καὶ ἑβδόμην ἐκδοσιν (Sophronius).

ἐκ τῶν Εὐσεβίω τῷ Παμφίλω ἱστοριῶν (6 16) περὶ Ὁριγένεσ. τοσαύτη δὲ εἰσῆγετο τῷ Ὁριγένει τῶν θείων λόγων ἀπηκριβωμένη ἐξέτασισ ὡσ μόνουσ πρωτοτύπουσ αὐτοῖσ Ἑβραίων στοιχείοισ γραμμάσ κτήμμο ἴδιον ποιήσασθαι, ἀνιχνεύσαι τε τινεσ τῶν ἐτέρων παρὰ τῆσ ὀ τὰσ ἱερὰσ γραμμάσ ἔρημνευσάντων ἐκδόσεισ, καὶ τινεσ ἐτέρασ παρὰ τὰσ κατημαξευμένεσ ἔρημνευείσ ἐναλλατοῦ-

σας, τὴν Ἀκύβη και Συμμύχης και Θεοδο-
τίωνος, ἐφευρεῖν ὡς ἐξ ἀπορρήτων ἐκ οὐδ'
δπόθεν τυχὸν τῷ πύλαι λανθανέσας χρόνῳ
εἰς φῶς ἀνιχνεύσας προήγαγεν. ἐν γε μὴν
τοῖς ἐξαπλοῖς τῶν ψαλμῶν μετὰ τὰς ἐπι-
σήμες δ' ἐκδόσεις ἢ μόνον πέμπτην ἀλλὰ
και ἕκτην και ἐβδόμην παραθεῖς ἐρμηνεύει,
ἐπὶ μιᾷς αὐθις σσημειώται ὡς ἐν Ἱερικοῖ
εὐρημένης ἐν πύλῳ. ταύτας δὲ ἀπάσας εἰς
ἐν συναγωγῶν, διελθὼν τε πρὸς κῶλον και
ἀντιπαραθεῖς ἀλλήλαις μετὰ και αὐτῆς τῆς
Ἑβραίων σημειώσεως, τὰ τῶν λεγομένων
ἐξαπλῶν ἡμῖν ἀντίγραφα κατακλιόπειν, ἰδίως
δὲ τὴν Ἀκύβη και Συμμύχης και Θεοδοτιώ-
νος ἐκδοσιν ἅμα τῇ τῶν ὁ ἐν τοῖς τετρα-
πλοῖς ἐπισκευάσας.

και ἀπλῶς πᾶσαν γραφὴν ὑποσημηνάμε-
νος ἐκκλησιαστικὴν πλείστου και ἀναρίθμητα
κατακλιόπειν, ὡς ἐξ ἐκείνων πάντως τὸς με-
τέπειτα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διδασκαλίας τὰς ἀφορ-
μὰς εἰληφέναι, ὡς ὁ θεολόγος φάσκει Γρη-
γόριος "᾽Ωριγένης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκρόνη."
ἢ μόνον δὲ τῇ καθ' ἡμῶς ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ
και τοῖς τῶν ἔξωθεν πολλὴν παρείχετο τὴν
ἀφέλειαν αἰρετικαῖς τε και φιλοσόφοις. μόνον
ἐχὶ πρὸς τοῖς θεοῖς και τὰ φιλόσοφα παρ'
αὐτῆ παιδευόμενοι. εἰσῆγέ τε γὰρ ὅσους
εὐφυῶς ἔχοντας ἔωρα και ἐπὶ τὰ φιλόσοφα
μαθήματα, γεωμετρίαν και ἀριθμητικὴν και
τᾶλλα παιδεύματα παραδιδέσ, εἰς τε τὰς
αἰρέσεις τὰς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις προάγων,
και τὰ παρὰ τούτοις συγγράμματα διηγέμε-
νος, ὑπομνηματιζόμενός τε και θεωρῶν εἰς
ἕκαστα, ὡς ἦδη μέγαν και παρ' αὐτοῖς Ἑλ-
λησι φιλόσοφον τὸν ἄνδρα κηρύττεσθαι.
μάρτυρες δὲ τῆς περὶ ταῦτα αὐτῆ κατορ-
θώσεως αὐτῶν Ἑλλήνων οἱ και αὐτὸν ἡκ-
μακότες φιλόσοφοι, ὧν ἐν συγγράμμασι πολ-
λὴν μνήμην εὐρομεν τῷ ἀνδρός, τοτὲ μὲν
αὐτῷ προσφωνήντων, τοτὲ δὲ οἷα διδασκάλῳ
ἐς τὴν αὐτῆ κρίσιν τὸς ἰδίως ἀναφερόν-
των πόνους.

τῷ δὲ ᾽Ωριγένει ἐπὶ τῆς Καισαρίας τὰ
συνήθη πρῶτοντι πολλοὶ προσήεσαν, ἢ μόνον
τῶν ἐπιχωρίων ἀλλὰ και τῆς ἀλλοδαπῆς
μυριοὶ φοιτηταί, τὰς πατρίδας ἀπολείπον-
τες. ὧν ἐπισήμως μάλιστα ἔγνωμεν Θεόδω-
ρον, ὃς ἦν αὐτὸς ἕτος ὁ καθ' ἡμῶς ἐπισκό-
πων διαβόητος Γρηγόριος ὁ θαναταεργός,
ὃ τε τότε ἀδελφὸς Ἀθηνόδωρος οἷς ἀμφὶ

τὰ Ἑλλήνων και Ῥωμαίων μαθήματα ἐκ-
νῶς ἐπισημῆνοις φιλοσοφίας ἐνδείξις ἔρωτα
τῆς προτέρως σπεσθῆς τὴν θεῖαν ἀσπρῶν
ἀντικαταλλάξασθαι προετρέφεσται. πῶς δὲ
ὄλοις ἔτεσιν αὐτῷ συγγενόμενοι τοσαύτη
ἀπηνέγκαντο περὶ τὰ θεῖα βελτίωσιν ὡς ἐπὶ
κείνους ἀμφῶ ἐπισκοπῆς τῶν κατὰ Πόστω ἐκ-
κλησιῶν ἀξιοθῆναι (Euseb. 6 30).

τῷ δὲ ᾽Ωριγένει κατὰ τῆτον τὸν χρόνον
τὰ εἰς τὸν Ἡσαῖον, ἐν ταῦτῳ δὲ και εἰς τὸν
Ἱεζεκιὴλ συνετάττετο, ὧν εἰς μὲν τὸ τρίτω
μέρος τῷ Ἡσαῖω μέχρι τῆς ὀράσεως τῶν τε-
τραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ λ' εἰσι τόμοι,
εἰς δὲ τὸν Ἱεζεκιὴλ ε' και κ'. ὅς και μόνος
εἰς τὸν πάντα πεποιήται προφήτην. εἷος δ'
ἦν αὐτῷ ἐξηκοστὸν ἐν ᾧ ταῦτα συνέταττε
ἐν ᾧ και ὁ μακάριος μάρτυς Πάμφιλος μαρ-
τυρῶν τὸν βίον διεξῆλθε (id. 32).

τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον
ἐξηγητικὸν σημαίνει τὰ πρότερον ἐπ' Ἀλε-
ξανδρείας ἔτι ὄντα αὐτὸν σεντάξαι. τῆς δὲ
εἰς τὸ πᾶν εὐαγγέλιον πραγματείας μόνου β'
και κ' περιῆλθον τόμοι, β' δὲ τῶν εἰς τὴν
γένεσιν, και εἰς τὸς πρώτους δὲ ε' και ε' ψαλ-
μὸς, ἔτι τε τὰ εἰς τὸς θρήνους, και τὰ περὶ
ἀναστάσεως, και τὰ περὶ ἀρχῶν. γράσει δὲ
και τὸς ἐπιγεγραμμένους στρωματεῖς, ὅστις
τὸν ἀριθμὸν ε'. ὅς και συνέταξε κατὰ τὴν
Ἀλεξάνδρου βασιλείαν (id. 24). τὸν μόνου πρῶ-
τον ἐξηγούμενος ψαλμὸν ἐκθεσιν πεποιήται τῶ
τῶν ἱερῶν γραφῶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης
καταλόγος, ὡδὲ πως λέγων κατὰ λέξιν "οἷ
ἀγνωστὸν δὲ ὡς εἶναι τὰς ἐνδιαθήκας βί-
βλους, ὡς Ἑβραῖοὶ παραδιδόουσι, β' και ε',
ὅσους ἀριθμὸς τῶν παρ' αὐτοῖς στοιχείων
ἐξίν." εἰτα ἐπιφέρει λέγων "εἰσὶ δὲ αἱ πρὶ β'
βλοὶ καθ' Ἑβραῖους αἶδε, Γένεσις, Βαρεσῶν,
ὃ ἔστιν ἐν ἀρχῇ, και αἱ λοιπαὶ καθ' ἑξῆς"
(id. 25).

ἔζησε δὲ ἕως Γάλλου και Βολθασιῶ, τῶ
τέστιν ἕως θ' και ἕ' ἐτῶν τῆς ἡλικίας αὐτῆ,
και ἐκοιμήθη ἐν Τύρῳ, ἐν ᾗ και ἐτάφη. ἰ
δὲ πατὴρ αὐτῷ Λεωνίδης μαρτυρῶν τῷ δὲ
Χριστὸν ἐτελειώθη.

᾽Ωριγένης Λεωνίδην εἶχε πατέρα, ἐπισκο-
πον και μάρτυρα, ἐπὶ Σεβήθου βασιλείας ἐκ-
μάσας. ὅστις ᾽Ωριγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῶ
χάνων μεγάλῃν εἰς τὸν θεῖον λόγον σπεσθῆς
κατεβύλετο. ἢ ζηλωταὶ πολλοὶ και ἄλλοι και
μάλιστα Ἀμβρόσιος ἐγένετο, ὃς ἐς γῶσφ

αὐτῷ ἀφικέσθαι σπευδάσας ἀπέστη τῆς Ἐυλαντίνης καὶ Μαρκίωνος αἵρέσεως. πλείστοι δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων πρὸς αὐτὸν φοιτῶντες μεγίστην ἀφέλειαν ἐκαρποῦντο· μέγας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομιζέτα, παραδιδῶς γεωμετρίας καὶ ἀριθμητικῆς καὶ τἄλλα προπαιδευμάτι. διόπερ ἕκ ὀλίγοι τῶν παρ' Ἑλλησι φιλοσόφων μέμνηνται αὐτοῦ ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ εὐφυῆς παιδῶν ἐπιπῆρχε σφόδρα καὶ ζητητικὸς λίαν, ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τῆς θείας γραφῆς βέλγημα πυνθανόμενος βαθυτέρον ἠρεῦνα. τῆτον ἐπέληπτεν ὁ πατὴρ μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίας περαιτέρω ζητεῖν, νύκτωρ δὲ ἐπιστάς καὶ ἰδὼν τὰ στέρνα ὡς θεῖο πνεύματος ἐνδοθεν αὐτοῖς ἀφιερωμένον κατεφίλει, καὶ τῆς εὐτεχνίας ἐαυτὸν ἐμακρύριζεν. ἀγναίαν δὲ καὶ ἐγκράτειαν τοσαύτην ἤσκησεν ἐκ νέου τῷ σώματι ὡς ὀβολοῖς δ' καὶ μύνοις πρὸς διατροφήν ἐκάστης ἡμέρας ἀρκέμενος. καὶ μέντοι καὶ πολλοῖς ἔτεισι τῆτον ποιῶν διετέλει· καὶ ἐπ' ἐδάφους καὶ ψιάθου καθεύδων, καὶ ὀλίγων καιρῶν τῆς νυκτὸς ἀναπαύμενος, τὸν πλείονα εἰς τὴν ἱερῶν μελέτην τῶν ἱερῶν λογίων διήνυε. καὶ ἐν τέτοις ἐπεκτεινόμενος, ἐπὶ τε ἀγρυννία καὶ ἀσιτία καὶ γυμνότητι ἐαυτὸν ὑπωπιάζων, τοσῶτον κατεδάμισε τὴν ἀκμὴν τῷ σώματι ὡς ὀρεῖσθαι παντελῶς αὐτὸν ἀπασκλήκεναι· οἶνε γὰρ καὶ ἐλαίῳ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος ἀνατροπὴν τῷ θώρακος μεγίστην ὑπέμεινε. ἐνθεν γέ τοι διαβόητος γενόμενος ὡς διαπρέπων ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ πολλὰς Ἑλλήνας τὴν εἰδωλομανίαν βδελύττεσθαι πείσας, μαρτυροῖς στέφανον ἀναδήσασθαι παρεσκεύασε. πολλῆς οὖν φήμης περὶ αὐτὸν τρεχέσης, καὶ πολλῶν μακρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον Ἑλλήνας καὶ φιλοσόφους καὶ αἰρετικὰς ἔλλογιμους πρὸς τὴν εὐσέβειαν εἴλκυσεν, ἀλλὰ καὶ τὰς ὄντας χριστιανὰς μᾶλλον στοιχειώσας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ προλεχθεὶς Ἀμβρόσιος ἱκετεύσας πολλὰ καὶ παραβιασάμενος ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ταχυγράφως αὐτῷ παραστήσας ζ', πλείους δὲ καλλιγράφως, ἐρηνηῦσαι τὰς θείας γραφὰς αὐτὸν πεποίηκε. καὶ ὁ μὲν τὴν δέουσαν χρεῖαν παρεῖχεν, ὁ δὲ ἐπὶ σχολῆς γενόμενος ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις, καὶ οἱ βιβλιογράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγραφον ἐπὶ τῷ καλλιγραφεῖν ἐξησκημέναις. πᾶσαν τε θείαν γραφὴν ἠρμήνευσεν ἐπὶ ἑτῆ

ἡ. λέγεται δὲ ὅτι ἑξακισχιλίας βίβλους συνέταξε. τοσῶτον γὰρ ζῆλον ἐς τὴν ἐξηγήσιν τῶν θείων λογίων ὁ Ἀμβρόσιος ἐπέδειξε ὥστε τὴν πολλὴν αὐτῷ σπευδὴν Ὁριγένης μαρτυρῶν γράφει πρὸς τινα λέγων "ὁ ἱερὸς θεὸς καὶ γνησίως ἀνακείμενος Ἀμβρόσιος πολλὰ προσηγόρευσεν" ὅστις νομίζων με φιλόπορον εἶναι καὶ πάνυ διψῶν τοῦ θείου ἤλεγξε τῇ ἰδίᾳ φιλοπονίᾳ καὶ τῷ πρὸς τὰ μαθήματα ἔρωτι. ὅθεν ἐπὶ τοσῶτον με παραλήλυθεν ὥστε κινδυνεύειν ἀπαυδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις. ἔτε γὰρ δειπνῆσαι ἔστιν ὅτι μὴ ἀντιβάλλοντα, ἔτε δειπνήσαντα ἔξεστι περιπατῆσαι καὶ διαναπαῦσαι τὸ σωματίον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν καὶ ἀκριβῆς τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα· ἔτε μὴ ὄλην ἐπὶ θεραπείᾳ τῷ σώματι τὴν νύκτι ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι, ἐπὶ πολὺ ταῖς φιλολογίαις παρατεινόντα. ἐγὼ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἔξωθεν μέχρις ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας· πάντες γὰρ οἱ θέλοντες φιλοπονεῖν τὸς καιρὸς τὸς τῆς ἐξετάσεως τῶν θείων λογίων καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέουσι." πᾶσαν τοίνυν ἠρμήνευσεν τὴν θείαν γραφὴν· κατὰ γὰρ τὸς χρόνους ἐκείνους ἐν Ἰεριχοῖ ἐν τινὶ πύλῳ περιτυχὼν τῇ παλαιᾷ, εὐφυῶς μάλα καὶ ἐπιστημόνως ταύτην κατεσκεύασεν. ἀλλ' ἕκ εἰς τέλος ἄσβεστον αὐτῷ τὸ κλέος διέμεινε. συμβεβήκει γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπειρίας δρασηρίου πτώμα ἐξαίσιον, καὶ μέντοι σκάνδαλον πολλοῖς καὶ ἀπωλείας πρόξενος γέγονε. βεβλόμενος γὰρ τῶν θείων γραφῶν μηδὲν εἶσαι ἀνερηγνευτον, εἰς ἐπαγωγὴν ἐαυτὸν περιέβαλεν ἀμαρτίας καὶ θανάσιμα ἐξηγήσατο ῥήματα. ἐξ αὐτῷ γὰρ καὶ Ἀρειος τὰς ἀφορμὰς εἴληψε καὶ οἱ καθεξῆς ἀνόμοιοι τε καὶ ἀνόσιοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. φάσκει γὰρ οὗτος τολμήσας κατὰ τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς ὄρῳ τὸν πατέρα ἢ δύναται, ἔτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν υἱόν, ἔτε οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα, ἔτε οἱ ἄνθρωποι τὸς ἀγγέλους, καὶ ἐκ τῆς ἐσίας τῷ πατρὸς ἢ θέλει εἶναι τὸν υἱόν, ἀλλὰ κτίσιμα, καὶ κατὰ χάριν υἱὸν λέγεσθαι, τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ψυχὴν προὑπάρχειν, καὶ τὰ ἐξῆς τῶν βλασφημιῶν αὐτῷ. πολλὴν γοῦν πεποίηκε σύνταξιν εἰς ἐκάστην γραφὴν· καὶ ὅσα μὲν ἐν προσομιλίαις καὶ διὰ προομιλίῶν ἐς ἡθῆ τε καὶ ἐς φύσεις ζώων καὶ ἀλόγων εἴρηται, μέσος φερόμενος πολλάκις χαρίζεται

διηγήματα γράφει, ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἐδογματίσει, τῶν πάντων ἀτοπώτερος ἐθεύσκειται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπαγγεῖσθαι τοιοῦτον ὡς καὶ τὸν Θῶρακα αὐτῷ φασὶ δι' ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε καὶ σκληραγωγίας ἀνατραπῆναι. ἐπινεχόθηκε δὲ καὶ κατὰ τὸ σωματίον, οἱ μὲν ὅτι νεῦρον ἀποτετιμηκέναι διὰ τὸ μὴ ἡδονῇ παρενοχλεῖσθαι· οἱ δὲ φάρμακον ἐπιθεῖναι τοῖς μορίοις εἶπον καὶ ἀποξηραῖναι· ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν. ἕτος πολλὰ λέγεται πεποθέναι ἐπὲρ τῷ Χριστῷ, λόγιος ὢν σφόδρου καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνατεθραμμένος· φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς πρὸς τὰς τῆς ἔξουσίας ἄρχοντας, κακομηχανίᾳ διαβολικῆς ἐπινοίας εἰς ἀσυχρότητα ἀνδρῶν φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ τῶν τῆς κυκλίας ἐργατῶν· Αἰθίοπι γὰρ αὐτῷ παρεσκευάσαν εἰς παράχρησιν τῷ σώματος αὐτοῦ. ὃ δὲ μὴ φέρων τὴν τοσοῦτην βδελυρὰν ἐπίνοιον ἔρρηξε φωνήν, ἀμφοτέρων προτεθέντων αὐτῷ πραγμάτων, καὶ καθωμολόγησε θῆσαι. καὶ βυλόντες ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῷ λιβανωτόν, εἰς τὴν τῷ βωμῷ πυρὰν καθῆκε. καὶ ἔτω τῷ μυρτυρίου ἀπὸ τῶν κρινάντων ἀπεβλήθη καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξέωσθη. καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καταλιπὼν διὰ τὸν ὄνειδον τὴν Ἰουδαίαν κατέλαβεν. ἀνελθὼν δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα ὡς ἐξηγητῆς καὶ λόγιος προετρέπετο ἀπὸ τῷ ἱερατεῖς ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν· πρεσβύτερος γὰρ προσῆρχε. καὶ πολλὰ καταναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἱερῶν, ἀναστὰς καὶ τῆτο μόνον τὸ ῥητὸν εἰπὼν "τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός, ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλυμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ σώματός σου;" πτόξας τὸ βιβλίον ἐκάθισε μετὰ κλαυθμῷ δακρύων, πάντων ὁμῶσιν συγκλαιόντων αὐτῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ λεγόμενά τε καὶ ἀδόξενα διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων. ὅθεν καὶ συντακτικὸς ὠνομάσθη διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία, μὴ ἀκόων, ὡς εἰοικε, τῷ Σολομῶντος λέγοντος "ὐίε, φύλαξαι τῷ ποιῆσαι βιβλία πολλά, καὶ μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματι σου, καὶ καρδίᾳ σου μὴ ταχυνάτω τῷ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἔρανῳ ἄνω καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. διὰ τῆτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι· εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες μαζιώτης. καὶ μὴ γίνεαι δίκαιος πολὺν

ἔστι γὰρ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαιώματι αὐτοῦ. καὶ μὴ σοφίᾳ περισσά, μὴ ποτε ἀσβήσης." ταῦτα πάντῃ παρωσόμενος ἐσφάλη τῷ πρόποντος (Cedren. p. 252).

ᾠριέων ἄποιικον ὄντα.

ὠρικῶς νεωτερικῶς, εὐπρεπῶς, ἢ κατὰ κuirόν· Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (964) "ὡ μαρκεσίχη, πυρθάνη γὰρ ὠρικῶς." προσπαίξουσι δὲ τῇ πρεσβυτίδι οἱ γέροντες διὰ τὸ τεθρημμένον τῷ ὠραϊσμίῳ. καὶ ὠρικὴ ἀπὶ τῷ ἀκμαίᾳ· ὠρα γὰρ καὶ ἡ ἀκμή, καὶ ὠραῖος ὁ ἀκμαῖος. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὄνόματα. Ἀριστοφάνης (Ach. 271) "ἐφρόνδ' ὠρικὴν ὕληφύρον, μέσην λαβόντ' ἄραυτι καταβαλόντα καταγιγαρτῶν," ἐν τοῖς γηγᾶτοις σποδεῖν.

ὠριμον εὐκaiρον.

ᾠριῖνος ὄνομα κύριον.

ὠριστος ἀπὶ τῷ ὀριστος.

ᾠριῶν Ἀλεξάνδρεὺς γραμματικὸς ἀνδρῶν λόγιον, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγῆν, περὶ ἐτυμολογίας, ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.

ᾠριῶν Θεβαῖος τῆς Αἰγύπτου συναγωγῆν γνωμῶν ἤγειν ἀνθολόγιον, πρὸς Εὐδοκίαν τὴν βουσιλίδα, γυναικα Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βιβλία γ'.

ὠριῶς ἐπίρρημα "ὠριῶς ἔχου θείως," κατὰ κuirόν.

ὠρχυπτεν ὑπερέκλυπτεν ἐπαιρόμενος.

ὠρχυπτον ἔβλεπον μετεωρίζομενοι.

ὠρχωμότρηκεν.

ὠρμα διηγείρετο.

ὠρμενος διεγεργείεις.

ὠρμησαν ὄρμη ἔχρησαντο, ἐχὶ ὠχοντο.

ὠρογραφία.

ὠρολόγιον τὸ τὰς ὠρας μετρῶν.

ὠρονομεῖον.

ᾠρος Ἀλεξάνδρεὺς γραμματικὸς, παιδύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει, ἔγραψε περὶ διχρόνων, ὅπως τὰ ἐθνικὰ λεκτέον, λέσαι προτάσεων τῶν Ἡρωδιανῶν, πίνακα τῶν ἱατοῦ, περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων, ὀρθογραφίαν κατὰ στοιχεῖον, περὶ τῆς εἰ διαφθόγγου, ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αἰ διαφθόγγου κατὰ Φερνίχου κατὰ στοιχεῖον, ἀνθολόγιον περὶ γνωμῶν.

ὠρος ὁ ἐνιαυτός.

ὠροσκόπος ἀστρέτης σκοπεύων τὴν ὕραν. καὶ ὠροσκοπεῖον.

ὠρυγή βοή, ἐκ τῆ ὠρύω.
 ὠρύεται ὕλακτι.
 ὠρυόμην καὶ ὠρυόμενος.
 ὠρυσσον, καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων
 ρωρῶμαι.
 ὠρυχα καὶ ὠρώρυχα. ὠρύχειν καὶ δὲ
 ἰρωρύχειν ὑπερσυντέλικος.
 ὠρχιπέδησας τῶν ὄρχων ἤψω αἰσ-
 ρῶς (A Av. 142).
 Ὄρωπία χώρα.
 Ὄρωπος τόπος.
 ὡς λίαν Παρμενίδη (p. 135 A) "Θαυμα-
 τῶς ὡς δυσανάπειστον." Σοφοκλῆς "Θαυ-
 μασιὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει." λβ' δὲ
 τημαίνει τὸ ὡς τῆτο.
 ὡσαννά τὸ δόξα σημαίνει.
 ὡς ἄν ὑπὲρ τηλικύτων ἀντι τῆ ἔνεκεν
 ἔτων "ἀντιλαμβανομένης τῆς γυναικὸς καὶ
 ζωῆς ὡς ἄν ὑπὲρ τηλικύτων."
 ὡσαυτο ἑαυτὸν κατέβυλεν ἀπὸ τῆ ἴπ-
 του, Ἀππιανός, "ἔ μὴν ἔγθασε τρῶσαι, συ-
 ραρπυσάντων αὐτὸν τῶν ὑπασπιστῶν." ἢ
 ταρενίβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν.
 ὡσαύτως παραπλησίως, ὁμοίως.
 ὡς γ' ἐμοὶ κριτῆ ἀντι τῆ ὡς ἐμοὶ
 ρηθῆσθαι κριτῆ Σοφοκλῆς (Ai. 395) "Ἐρε-
 θος φαινοτάτον, ὡς ἐμοί." ἢ παρέλκει τὸ
 ὡς ἐμοὶ κριτῆ.
 ὡς δεῖ δέον γενέσθαι.
 ὡς δὴ σφιν ὡς δὴ αὐτοῖς.
 ὡς ἐκ τῶν πυρόντων ἐξ ἀνάγκης.
 ἢ δὲ ὡς ἐπύθετο, ὡς ἐκ τῶν πυρόντων
 κίρσειν ἐκάστη δόντος θανάτου ὡς ἐνι μά-
 λιστα ἀλύπτει καὶ κέρου, τὸ διύδημα, ὅπερ
 ἔν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε σύμβολον δὴ καὶ
 καρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα, εἰτα μέντοι
 τῷ τραχίλιω περιβάλλει, πρὸς τὴν χρεῖαν
 ἤν παρῆσαν βρόχον ἀποφάνασα" (cf. v. τα-
 ραντινίδιον).
 ὡς ἐνι ὡς ἐγχωρεῖ, ὡς ἔστι. "ὅπως κα-
 ταιωγαὶ ὡς ἐνι ἀσφαλῆσταται ἔσσονται."
 ὡς ἐνι μάλιστα ἀντι τῆ λίαν. "οἱ δὲ
 τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπτοήθησαν ὡς ἐνι μάλιστα,
 μετὰ δὲ ταῦτα τῆ στρατηγῆ δόντος πυράγ-
 γελμα πάντες ἐβοήθησαν." καὶ αὐθις "δυσχε-
 ρῶς αὐτὰς ἐπιδιδόντων ὡς ἐνι μάλιστα εἰς
 τὴν χρεῖαν ταύτην."
 ὡς ἔοικεν ὡς φαίνεται, ὡς δεῖ, ὡς γί-
 νεται.
 ὡς ἐπίπαν ὡς ἐπὶ πολὺ. λέγεται δὲ

τῆτο καὶ ὡς πλήθει. Δίον ὁ συγγραφεὺς
 πολλαχῶ κέχρηται τῇ λέξει. καὶ ἐν Ῥωμαϊ-
 κῶν ἰς "πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ὡς πλήθει
 τὸ μὲν εὐτυχῶν θρασύνεσθαι τὸ δὲ κακο-
 πραγῶν μετριάζειν, κάκ τότε τὸ μὲν δεδιὸς
 σωφρονεῖν τὸ δὲ θρασῶν ἀκολασταίνειν. ἐπὶ
 πλέον δ' ἐν ἐκείνῳ τῆτ' ἐρωράθη." καὶ ἐν
 ἰγ' "καίτοι πέφυκεν ὡς πλήθει τὸ μὲν βέ-
 βαιον ἐκ βραδυτήτος τὸ δ' ὀξύρροπον ἐκ
 τάχους διανοίας ὑπάρχειν."

ὡς ἔπος εἰπεῖν. τοῦτο σχηματίζεται
 παρὰ τοῖς πυλαιόις καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος,
 καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φάναι ἔπος.
 ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον
 ὡς φάναι καὶ ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ
 πάντα τὸ αὐτό.

ὡς ἔπος εἰπεῖν ὡς φαίνεται, καὶ ὡς ἐν
 λόγῳ εἰπεῖν.

ὡς ἐς πᾶν ἀπορίας ἀφικέσθαι παρ-
 τελῶς ἀπορῆσαι.

ὡς ἡδέως φάγοις ἄν ἐξ ὄξους δί-
 κην (A Vesp. 1358).

Ὄση ὁ προφήτης.

ὡσθεις καὶ ὡσθην.

ὡς καλόν, ὡ Πόσειδον, τὸ στίφος αὐ-
 τῶν καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὡσπερ μᾶζα καὶ
 πανδαισία" (A Pac. 563). ὅταν γὰρ εἰς κοι-
 νὸν ἐστιῶνται, ἐκάστη φέροντος ἑαυτῆ δει-
 πνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται, πῆ μὲν τὰ
 προσφάγια φερόντων, πῆ δὲ αὐτῶν ἐστιω-
 μένων.

ὡσμένῳ ὠθισμένῳ, πεισόντι (Pa. 613).

ὡς οἷόν τε ὡς δυνατόν.

ὡς ἔκ ἀρκέσοι τὸ μὴ ἔ πέτροισι πῶς
 καταξυνοθεῖς θανεῖν" (S Ai. 727) περὶ τοῦ
 Τεύκρου. ὡς ἔκ ἐπαρκέσοι ἑαυτῷ μὴ λιθά-
 λευστος γενέσθαι. ὡς ἔ κωλύσει ἑαυτὸν κα-
 τυλιθῶθῆναι.

ὡς ἔχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμε-
 νος, παροιμία. ὁ στίχος δὲ ἔστι Χαιρήμο-
 νος ἐκ Θεοσίτε.

ὡσπερ κογχύλην διελεῖν, παροιμία
 ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐτελεῶν.

ὡ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώ-
 λιδες, ὡ σκοροδοπανδοκεντριαροτοπώλιδες
 ἔχ ἔλξετ; ἔ παιήσετ; ἔκ ἀρήξετε; ἔ λοι-
 δορῆσετ; ἔκ ἀναισχυνητήσετε; παθεσθ', ἐπα-
 ναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε" (A Lys. 456), ὡ
 σπερμαγ. καὶ τὰ ἐξῆς. ὡ γὰρ ἐπώλων καὶ
 λάχαρα καὶ ὄσπριον.

ὡς Πυθώδ' ἵεναι βεβλόμενοι Βοιωτῆς Δίοδον αἰτέμεθα" (A Av. 189). φασὶ μεταξὺ τῆς Πυθῆς καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ ἔχ' οἶόν τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς Πυθῶ ἀπελθεῖν, εἰ μὴ παρῆλθωσι Βοιωτίαν. ὅταν δὲ καὶ στρατεύμα διάγῃ, Δίοδον ἦταν. τῆτο ἦν φησὶν Ἀριστοφάνης· ὥσπερ ἡμεῖς Δίοδον αἰτέμεν τὰς Βοιωτῆς, ἕτως ὅταν θύσωσιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς, ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ἡμῖν οἱ θεοί, διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τῆ χάρις τῶν μητρῶν τὴν κτίσαν ἢ διαφρήσετε, ἀντὶ τῆ ἢ διαφρήσετε, ἢ διαπέμψετε.

ὡς σφόδρα οἶον θαναμιστῶς καὶ ὑπερφυῶς.

Ὡστὶ εὖ πόλις.

ὡς τὴν ἐν Ἀργεὶ ἀσπίδα καθελών, ἐπὶ τῶν μεγαλοφρόνων. οἱ μὲν ἱεράν φασὶν ἐν Ἀργεὶ εἶναι ἀσπίδα καλεμένην, ὀχυρὰν καὶ δυσκόθεκτον· οἱ δὲ λόγον φασὶν εἶναι ἐν Ἀργεὶ τῶν πάντων ἀκμαζόντων νεανίσκων, ὃν ἀσπίδα καλεῖσθαι.

Ὡστὶ ἅ. Ἄγκος Μάρκιος βασιλεύσας Ῥωμαίων πρὸς τοῖς λοιποῖς καὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Τιβέριδος ποταμοῦ ἐτείχεσε τόπον, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ῥαγίας ἀνίστησι πόλιν, ἣν Ὡστίαν ἀπὸ τῆς θέσεως προσηγόρευσεν, ὡς ἂν εἴποιεν Ἕλληνες Θύραν, ἵς πε σημεῖοις ἀφροστῶσαν τῆς Ῥώμης. οἰμῖαι δὲ διὰ τῆ ω μεγάλῃ, καὶ ὠστιαῖος, παρὰ τὸ ὠθεῖν. ὠστία δὲ ἡ Θύρα παρὰ Ῥωμαίοις, καὶ ὠστιαῖος τὸ ἀξίωμα, διὰ τοῦ ο μικροῦ. μὴ ἑλληνικῶς δὲ ἐτυμολογεῖσθαι.

ὠστίας. οἱ Ῥωμαῖοι ὠστίας τὰς Θύρας φασὶν. κατὰ Ἑλληνικὴν δὲ ἐτυμολογίαν γράφωμεν διὰ τῆ ω μεγάλῃ, παρὰ τὸ ἔξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον· ἐνθεν καὶ ὠστιαῖος ὁ κρατῶν τὰς Θύρας καὶ ὠθίζων τὰς εἰσεῖναι βεβλομένους. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (329) "δεινὸν γὰρ εἰ τρωβόλου μὲν οὐνεκα ὠστιζόμεσθ' ἐκάστοι' ἐν τῇ κλησίῳ." καὶ ἐν Ἀχυρνεῦσιν (24) "οἱ δ' ὠστιοῦνται, πῶς δοκεῖς, περὶ τοῦ πρώτου ξόλου," ἀντὶ τοῦ διωσθήσονται περὶ τῆς προεδρείας, ὡς ξυλίνων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν· ὅτι δὲ καὶ ἐκ λίθων, παντὶ που δῆλον. ἀπὸ ἐνεσιῶτος δὲ γίνεται τοῦ ὠστίζω. ὁ δὲ λόγος ὡς πρὸς τινὰ ἐστὶ λεγόμενος· καὶ Ὀμηρος (O 697) "φαίης κ' ἀκμητῆς καὶ ἀτμορέας" καὶ (A 223) "ἐνθ' ἐκ ἂν βεβλόντη ἴδοις."

ὠστιζομένη (A Lys. 330) στερογυμμένη.

ὠστικῶς τὸ μετὰ βίας καὶ ὠδισμῶ· "μηδὲ ὠστικῶς καὶ μετὰ βίας πρὸς δύναντον ἔχειν" (M. Anton. 9 3).

ὡς τὸ εἰκόσ· "ἦ τε παῖδα ὄντα ἱερῷ λόγῳ ἠγάπα τε, ὡς τὸ εἰκόσ." διάφορα δὲ σημαίνει, πρέπον, ἀκόλεστον, εὐλογον, καὶ ἀντὶ τοῦ τύχα.

ὡς τύπῳ εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ὡς κοιτίρον καὶ καθόλου εἰπεῖν.

ὡς φάσαν ἡ πληθύς, παρ' Ὀμήρου (B 278). πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντηκε· τῷ γὰρ ἔννοιαν ἔχοντι πλήθους ὀνόματι πληθυντικῶν ῥῆμα συνέλεξε. καὶ (Y 166) "ἀγρόμενα πᾶς δῆμος."

ὠσφραγτο ὠσφραίνοντο. ἀντὶ τῆ ἔσθετο· διὰ οἴνου γὰρ εἰσὶν αἱ σπονδαί, δι' ἐσφρήσεως δὲ ἡ αἴσθησις τῇ ἀναφορῇ ἐκ οἴνου (sch. A Ach. 178).

ὠσχοφόρια σκιράδος Ἀθηναῖς ἰορτή· ὠσχοὶ γὰρ καὶ ὠσχοὶ τὰ μετὰ τῶν βοτάνων κλήματα.

ὠσχοφόρος. δύο --- καλοῦσιν (cf. v. ὠσχοφόροι).

ὠττα κατεαγότες· "ἦδη γὰρ ἐνίοις τῶν τῶ κατεαγῶτων καὶ διεσφραγμένων τὰς διανοίας εἰς κωμωδίαν ἐτρέπη καὶ γέλωτι πολὺν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα." Δεμῶσιος φησι (Phot. p. 341 b) διὰ τὸ τινὰς ἐκφερομυθεῖν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα (cf. v. κατεαγῶτων).

ὠτακουστέϊν, γενικῆ, τὰ κρύφια μαθάνειν ἐθέλειν διὰ τινῶν. καὶ ὠτακαστής.

ὦ τάν ὦ οὔτος, ὦ φίλε, ὦ τύλαν, καὶ ὦ μέλε. ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐπὶ μόνων λέγεται γυναικῶν, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἐπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ τάν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βραχύνουσι καὶ βέλτιον· ἀδύνατον γὰρ εὐρεθῆναι μίαν λέξιν δύο ἔχουσαν περισπωμένης. Διδορυμῶν δὲ τὸ πλήρες εἶναι φησὶν ὦ ἐτάν, ἀγνοῶν ὡς ἄρα τοῦ ἔτης ἡ κλητικὴ ἐστὶν ἔτα, καὶ δωρικῶς ἔταν. Ἀριστοφάνης (Ran. 983) "τὸ μὲν ἔασον, ὦ τάν· οὐ σοὶ γὰρ ἐστὶ κερύπυτος κάλλιστα περὶ γε τούτου." τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος φησὶν ἔασον· ἐπὶ δὲ ἐστὶ μᾶλλον ἐμπεριπατῆσαι περὶ τούτου.

ὡ σόν.
 ὡ τάν. οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὡ τάν·
 ἢ καὶ πρὸς δύο· Ἀριστοφάνης Πλούτου
 66) "ὡ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ," καὶ
 Κρατῖνος "ἄρά γε ὡ τάν ἐθελήσετον."
 ὡτειλή τραῦμα.
 ὡτόεις ὁ ἔχων ὠτία. καὶ κλίνεται ἀπό-
 ντος. καὶ ὠτόιον.
 ὡτοθλαδίας. "ὡτοθλαδίας τε καὶ ἑρ-
 μινῆς ὢν, ὡς φησὶν Ἀντίγονος ὁ Καρύσιος"
 Diog. L. 5 67).
 ὡ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φουση-
 ῖαι. Τιμαίων ἐν λή ἱστορεῖν ὡς οἱ περὶ Ἀθη-
 οκλείδην κατὰ Δημοχάρους εἶπον ὅτι μύ-
 ρω αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ
 ερὸν πῦρ φουσησαι, ὡς μὴ καθαρεύονται τοῖς
 ἱερείοις. Διοῦρις δὲ ἐν τῇ Ἰ Πυθίαν κατὰ
 Δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν (cf. v. Δημο-
 ἄρης).
 ὡτοκάταξις τὰ ὡτι τεθλασμένοις ἐν
 ἰαλαίστραι.
 ὡτος ὄρειον, ὅπερ ἐπαινούμενον καὶ ἀν-
 ορχοῦμενον ὡσπερ ὁ νυκτικόρουξ ἀλίσκεται
 ἰόπερ καὶ τοὺς χαύνας καὶ κενοδόξους ἔτω
 ἀλοῦσιν (cf. v. κοβαλεία).
 ὡτός ὁ αὐτός.
 ὡφειν ἀντι τοῦ εἶδον. ὄφιν. "ὡφειν
 δωδότη."
 ὡφελείας χρείας, τὴν διαρπαγὴν τῶν
 ἀφύρων (Polyb. 10 15) "ὁ δὲ Πόπλιος εἰσελ-
 θὼν εἰς τὴν πόλιν ἐκέλευσε κτείνειν ἅπαντα
 ὃν παρτυχόντα καὶ μηδενὸς φείδεσθαι,
 ἢ καὶ πρὸς τὰς ὡφελείας ὁρμῶν, μέχρις ἂν
 ἰποδοθῇ τὸ σύνθημα." ἐν δὲ ἐπιγράμματι
 AP 6 187) διὰ τῶ ἰ "ὡδε νέμοις ἠέρος ὡφε-
 ἴην" διὰ τὸ μέτρον.
 ὡφελειν εὐκτικόν. ἔστι δὲ καὶ ὡφελον.
 ὡφελε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν
 ολύκοιον Ἀθην κείνος ἀνήρ, ὃς στυγερῶν
 δεῖξ ὕπλων "Ἐλλησι κοινὸν Ἄρη" (S Ai.
 192), τουτέστιν, ὡφελε πρότερον ἀφανῆς
 ἐλέσθαι ἐκείνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσινεγ-
 ῶν εἰς Ἑλληνας πολεμιστήρια ὄπλα.
 ὡφελιμον πρῶγμα ὅτι τοιοῦτον ὡσε
 ἰλόγως αὐτὸ αἰρεῖσθαι πρὸς αὐξῆσιν καὶ
 ροσθήκην· ὄφελω γὰρ τὸ αὐξάνω. Ξενο-
 οῶν (Anab. 4 1 23) "ἔπει δὲ οὐδὲν ὡφελιμον
 λεγον, κατεσφάγησαν."
 ὡφελιμώτερος.
 ὡφελίων κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ

Ἀθήναιος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν Δεικνοσο-
 φιστῶν, φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτῷ εἶναι
 ταῦτα, Δευκαλίωνα Κάλυμναρον Κένταυ-
 ρον Σατύρον Μούσας Μονοτρόπους.
 ὡ φήμερε ὡ ἀνθρωπε. οὕτω παρεια-
 ἄγει Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (223) τὸν
 Σωκράτην λέγοντα. ὦ θνήτε, ὡ ἀνθρωπε,
 ὡ τὰ ἐφήμερα φρονῶν. τοῦτο δὲ λέγει ὡς
 αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν καὶ ὑπερ-
 ηφανῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φροντί-
 ζειν περὶ μετεώρων. ἢ ὅτι ἐλέγετο ὁ Σωκρά-
 τῆς Σειληνῶ παρεμφερέτης εἰμί· σιμός τε
 γὰρ καὶ φαλακρός ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ
 φωνὴν τὴν τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ
 (fr. 152)· ὁ γὰρ τοῖ Πινδαρος διαλεγόμενος
 παράγων τὸν Σειληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοῖσι
 αὐτῷ περιέθηκε λόγους "ὡ τάλας ἐφήμερε
 νήπιε, βάλεις χρήματά μοι διακομπεύων."
 ἄμα δὲ καὶ ὡς ὑπερηφανοῦντος λοιπὸν τοῦ
 Σωκράτους τὰ ἀνθρώπινα, καὶ ἐν θεοῖς ἄν-
 οτος αὐτοῦ, διότι μετεωρολόσχης ἦν, οὕτω
 τὸ ἐφήμερον ἐποίησεν αὐτὸν λέγοντα.
 ὡφθαλμισμένους. ὡφθαλμισμένους ἄν-
 οραξὶ καὶ ἠλέκτροις εἶχον τοὺς πόδας αἰ
 κλῖναι τῶν ἀρχαίων (sch. A Eq. 529).
 ὡφθεν ἀντι τοῦ ὡφθησαν.
 ὡ φθόρε ὡ ὄλεθρε· (A Eq. 1148) "ἄπαγ-
 ἴς μακαρίαν ἐκποδῶν, ὡ φθόρε."
 ὡφλησα ἐχρεώστησα.
 ὡ φῶς κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς ἦμα καὶ
 τὸν φίλον ἀπόδειξον δεομένῳ τῆς σῆς δεξιᾶς.
 γενοῦ τὴν τελευταίαν χρεῖαν Μιθριδάτης
 ἄλλος ἐμοί." ταῦτα φησὶ Μιθριδάτης πῶν
 φάρμακον καὶ δυσθανατῶν.
 ὡχετο ἀπῆι, ἐπορεύετο· "ὁ δὲ τὴν Πε-
 λοπόννησον καταλιπὼν εἰς Αἰτωλίαν ὡχετο
 ἀπῆι."
 ὡχετο ἀπιών· "ἐπαγγελάμενος δὲ πάλιν
 ἐπανήξεν ὡχετο ἀπιών" ἀντι τῶ ἐς τὴν
 πῆσιν ἀπεχώρησε. συνήθης ὁ πλεονασμὸς
 τοῖς Ἀττικοῖς.
 ὡχος φιλόσοφος παρὰ Θεόφιλι, Ζήμελ-
 ξισ παρὰ Θραξίν, Ἄτλας παρὰ Αἰθυσίαν
 (Diog. L. prooem.).
 ὡχος ὄνομα κύριον.
 ὡχον καταλιποῦσ' ὡσπερὶ προκείμε-
 νον, μόνον οὐ στεφανώσασ', οὐδ' ἐπιθεῖσιν
 λήκυσον" (A Eccl. 559)· εἰώθεσι γὰρ ἐπὶ
 τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν.
 ὡχραίνεται

ἀχρῖωσα. οὐ παρὰ τὸ φοβουμένη τὸ
ἀχρῖωσα, ἀλλ' ἴσον τῷ ἀσθενοῦσα, ἀπὸ με-
τιφορᾶς τῶν νοσοῦντων. οὕτω γὰρ εἶπεν
(A Pac. 641) "ἡ πόλις ἀχρῖωσα καὶ φόβῳ
κυθημένη."

ὠχρος ὠχρίσις· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5
242) "ὡς εἶδον Μελίτην, ὠχρός μ' ἔλεν."

ὠψ ὠπός τὸ πρόσωπον, διὰ τοῦ ω με-
γάλου.

ὠψα ἀντίποψ' εἶδον.

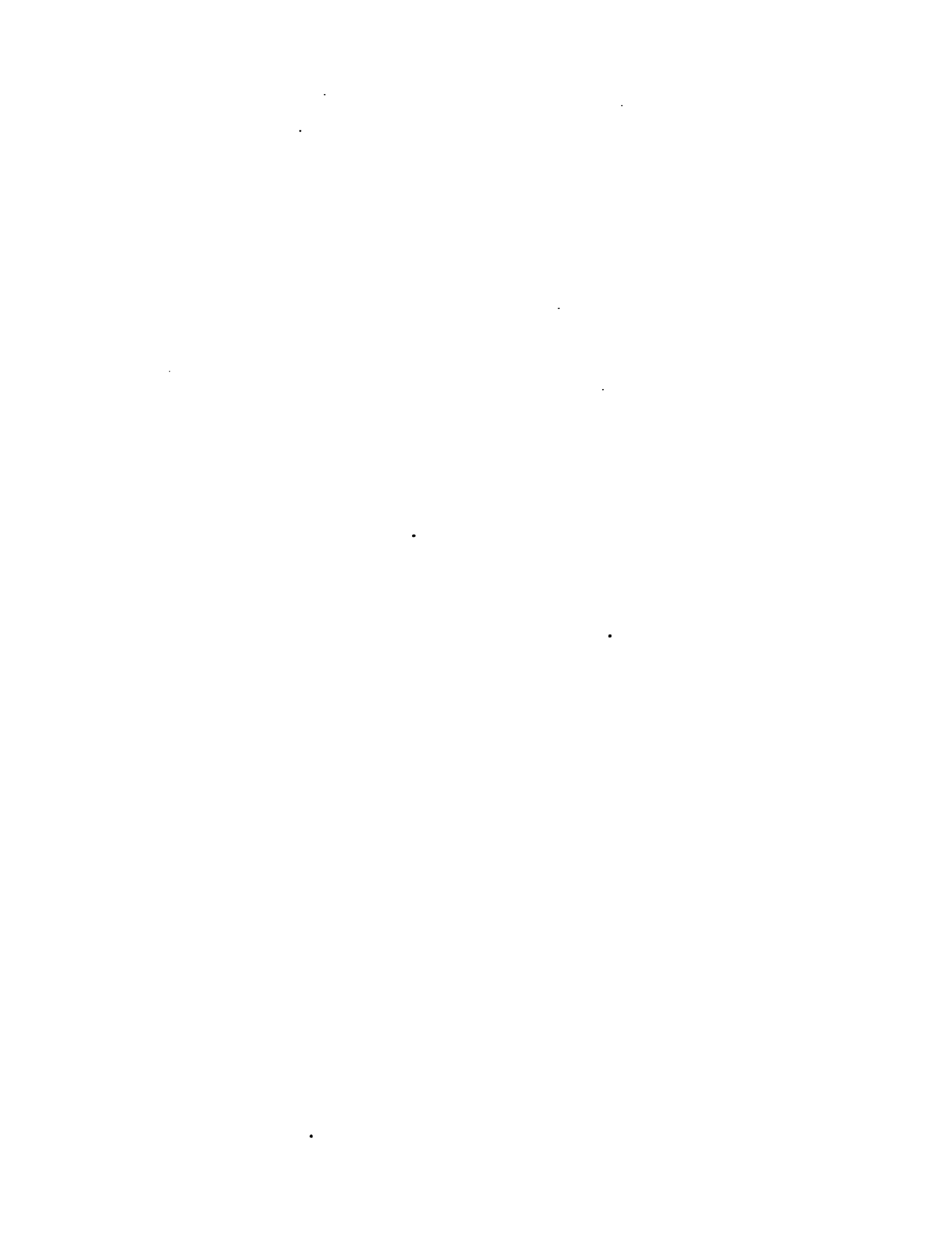
ὠψίχουσιν ἐβράδυναν.

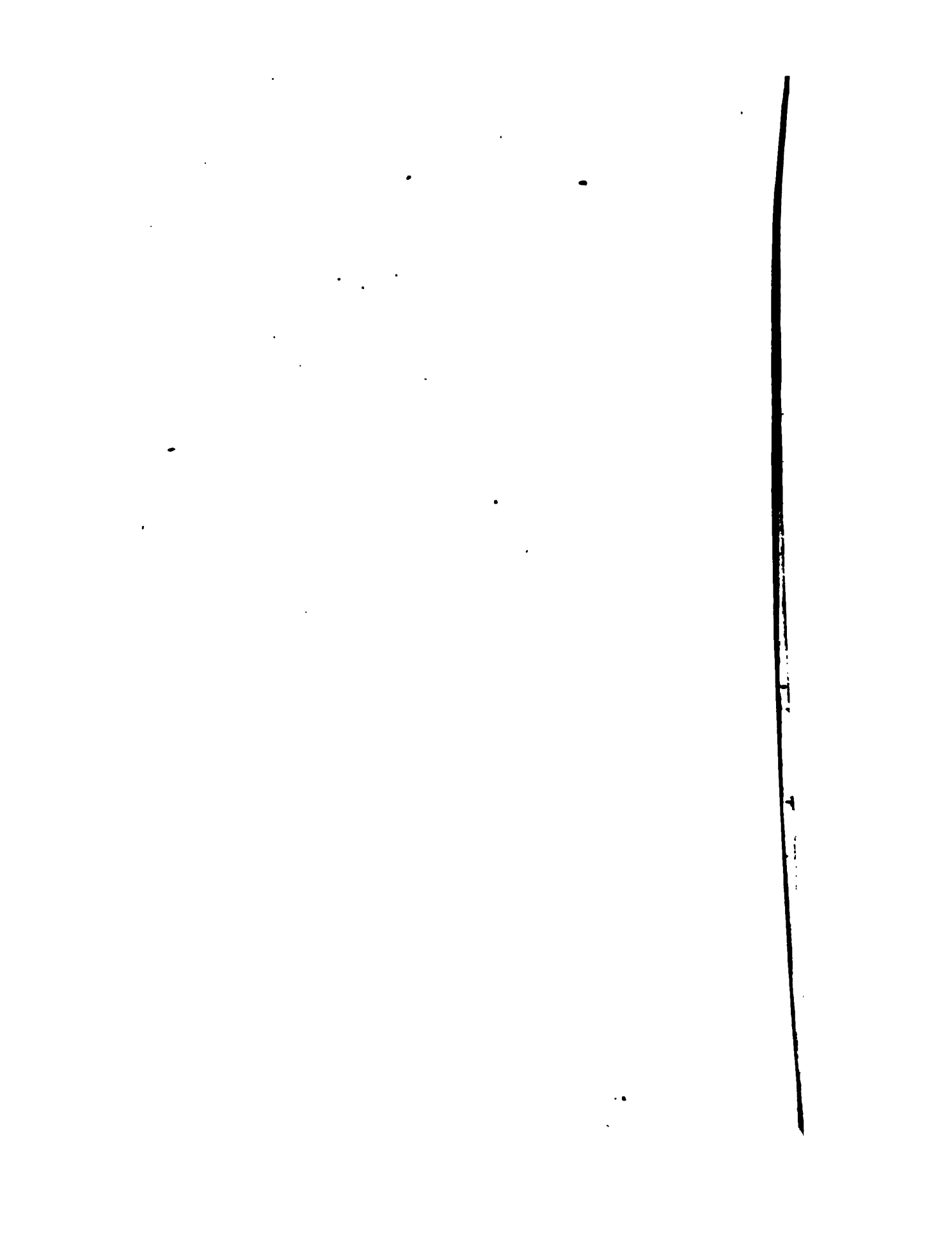
ὠψίσθη ὠπὲ καὶ βραδέως ἦλθε, καὶ
κατεσχέθη. "ὁ δὲ ὠψίσθη ποτὲ ἄνω, καὶ
κατέμεινεν ἐν τῷ Πειραιεῖ" Ἀλλιωτός γινω
ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργειῶν (cf. v. Γοργότι).

ὠψοπόνος ὁ περὶ τὰ ὠψα ἀσχολούμε-
νος, ὁ μάγειρος (AP 6 306) "ὠψοπόνος Σπι-
θήνη Ἐρμῆ τάδε σύμβολα τέχνης θήκετο,
ἄφροσύνας ἄχθος ἀποσάμενος."

ὠψωνηκότες ὠψωνήσαντες.

██████████ ██████████

██████████

██████████

██████████

██████████

